РЦ 18

РЦ-18

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ.

Συνταχθὲν μὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν λεξικῶν τοῦ Λαβῶ καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τοῦ 1835.

ΥΠΟ

Α. ΡΑΓΚΑΒΗ, Α. ΣΑΜΟΥΡΚΑΣΗ, ΚΑΙ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΛΕΒΑΔΕΩΣ.

Ἐκδοθὲν δὲ δαπάνῃ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΑΡΠΟΛΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ,

ΑΘΗΝΗΣΙΝ, 1851

ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА - ХОЛАРОВГРАД

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ Κ. ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

ΟΔΟΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΡΙΘ. 1.

1842.

РЦ-18
гръцка

НБ "Ст. Чилингиров"- Шумен
КУПЕНА 20.04 No 791

ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА - КЪРДЖАЛИ
— КУПЕНА —
19[illegible] год. № 5975

Οὐ πάνυ γε ῥᾴδιόν ἐστιν εὑρεῖν ἔργον, ἐφ' ᾧ οὐκ ἄν τις αἰτίαν ἔχοι· χαλεπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρτεῖν· χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντας μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν.

(Ξενοφ. Ἀπομν. β', ή, 5.)

Πρὸς τοὺς Ἀναγνώστας.

Φιλοτιμούμενος πρὸ χρόνων νὰ συνεισφέρω εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους, ἀνέλαβον τὴν ἔκδοσιν διαφόρων μεγάλων συγγραμμάτων, ὡς τὰ Λεξικὰ τοῦ Γαζῆ, ἡ ἐγκυκλοπαιδεία τοῦ Κομμητᾶ, τὰ Σχόλια, τὸ Πηδάλιον, κτλ. Ἡ ἀποδοχή, τῆς ὁποίας ἠξιώθησαν ὅλα τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ ἡ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων κλίσις εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης μὲ ἐνεθάρρυναν νὰ ἀναλάβω τὴν ἔκδοσιν καὶ τοῦ Λεξικοῦ τούτου, συνταχθέντος ὑπ' ἀνδρῶν γνωστῶν διὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν φιλοπονίαν των· ὅθεν προσφέρων αὐτὸ εἰς τοὺς ὁμογενεῖς ἔχω πεποίθησιν ὅτι ἐκπληρῶ ἔργον εὐάρεστον πρὸς πάντας, καὶ ὠφέλιμον μάλιστα εἰς τὴν νεολαίαν.

Ἐπειδὴ, ἂν ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν μετεφράσθησαν μέχρι τοῦδε πολλὰ ἀξιόλογα συγγράμματα παντὸς εἴδους ἀπὸ ἀνθρώπους μὴ ἐξελθόντας τῆς πατρίδος των καὶ στερουμένους ὅλων τῶν ἀναγκαίων βοηθημάτων, πόσῳ μᾶλλον θέλουσιν ὠφεληθῇ οἱ τοιοῦτοι εἰς τὴν μελέτην τῶν διαφόρων ἐνδόξων συγγραφέων τῆς Γαλλίας, καὶ τὴν μεταγλώττισιν αὐτῶν, ἔχοντες τοιοῦτον θησαυρὸν λέξεων καὶ φράσεων ἐρανισμένων, οὐχὶ μόνον ἀπὸ τὸν Λαβῶ καὶ τὰ Λεξικὰ τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους λεξικογράφους ὡς ὁ Βοάστ, κ.τ.λ.

Θεωρῶν ἐμαυτὸν εὐτυχῆ ὅτι ἐδυνήθην νὰ συντελέσω καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος εἰς τὸν γενικὸν σκοπὸν τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως, εὔχομαι εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μου καρποὺς ἀξίους τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ μέλοντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ **20** Ἰανουαρίου **1842**.

Ὁ ἐκδότης

Κ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἐξῆς ὑπογραφὴν θέλει θεωρεῖσθαι
ὡς προερχόμενον ἐκ τυποκλοπίας τιμωρουμένης ὑπὸ τοῦ Νόμου.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὰ Λεξικὰ ὑπάρχοντα σημεῖα ἐπαφῆς τῶν γλωσσῶν, δύνανται νὰ θεωρηθῶσι κατάτινα τρόπον καὶ ὡς διώρυγες, δι' ὧν μετοχετεύονται τὰ διανοητικὰ προϊόντα ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος, ἢ ὡς τὰ ὀργανικὰ μέσα τῆς ἰσορροπίας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν γνώσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν. Οὕτω δὲ θεωρουμένη ἡ σύνταξις τοιούτου συγγράμματος βοηθοῦντος ἡμᾶς εἰς τὸ ν' ἀρυσθῶμεν ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποίας ἐθησαύρισεν ἡ πεφωτισμένη Εὐρώπη ἐφ' ὅσον ἠμέλομεν βυθισμένοι εἰς τὸν λήθαργον τῆς δουλείας ἔπρεπε νὰ φανῇ ὡς πρώτη σχεδὸν ἀνάγκη τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ τὰ λεξικὰ εἶναι συγχρόνως καὶ οἱ ρυθμίζοντες τὰς γλώσσας κανόνες, ὥστε συντελῶσιν ἐξαιρέτως εἰς τὴν διανοητικὴν πρόοδον ἔθνους θηρεύοντος ἔυκλειαν. Ἡ γλῶσσά μας τρία τινὰ καίρια ἔπαθεν ἐπὶ τῶν δυστυχῶν ἡμερῶν τῆς Ἑλλάδος· ἐπτώχευσε, διότι τὴν ἀφηρέθησαν αἱ ἰδέαι, ἡ πρωτίστη τροφή της· ἐστρεβλώθη, διότι ἀφ' οὗ ἐσιώπησαν οἱ καλλωπίζοντες αὐτὴν συγγραφεῖς ἐπῆλθε καὶ ἡ βαρβαρότης, ἥτις τὴν παρέφθειρε, καὶ τέλος ἐμποδίσθη τοῦ νὰ προχωρήσῃ εἰς τελειότητα· διότι δὲν μετέλαβε τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, τοῦ πολυτίμου τούτου πλεονεκτήματος τῆς ἐλευθερίας. Τῶν δύω πρώτων τὴν ἴασιν ζητεῖ νὰ εὕρῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, ἥτις θέλει ἀποδώσει εἰς αὐτὴν τὸν πλοῦτον, ὅσον ἀπώλεσεν, ἐπιτιθεῖσα αὖθις καὶ τὸν τύπον τῆς ἀρχαίας χάριτος καὶ εὐρυθμίας. Ἀλλὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν, τὴν παραλλήλως χωροῦσαν μὲ τὸν νέον πολιτισμὸν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τοὺς νόμους καταταττόμεθα, τὴν διάπλασιν αὐτῆς κατὰ τὸν νοῦν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν παρόντων αἰώνων, τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς λογικῆς αὐτῶν, καθ' ἣν καὶ ἡμεῖς φιλοσοφοῦμεν καὶ συλλογιζόμεθα, ταύτην δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ ἀλλαχόθεν εἰμὴ ἀπὸ τὰς νέας γλώσσας· ὅθεν καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἡ μελέτη αὐτῶν καὶ ἡ ἀντιπαράθεσις τοῦ λεξικοῦ τινος ἐξ αὐτῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν εἶν' ἀπαραίτητος καὶ κατεπείγουσα.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις δὲ ταύτας δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ ἄλλην προσέτι, ὅτι ἂν καὶ ἡ σπουδὴ τῆς Ἑλληνικῆς εἶναι εἰς τὸ ἔθνος μας τὸ οὐσιωδέστατον τῆς προπαιδείας μέρος, ἂν καὶ κατατρίβωμεν πολλάκις ἔτη πολλὰ εἰς αὐτὴν, εἴμεθα ὅμως οἰκειότεροι πρὸς τὰς νέας γλώτσας τὰς λαλουμένας καὶ μορφουμένας ἐνώπιόν μας, καὶ ἀπὸ ταύτας μᾶλλον πορίζόμεθα τὰς ἰδέας μας παρ' ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, τὴν ὁποίαν μελετῶμεν ὡς σκοπὸν, καὶ ὄχι ὡς μέσον. Διὰ τοῦτο αἱ ἐπιστημονικαὶ π. χ. λέξεις, τῶν νομικῶν, τῆς ἰατρικῆς κτλ. εἶναι εἰς τοὺς ἀκολουθήσαντας τὰ Γερμανικὰ ἢ τὰ Γαλλικὰ πανεπιστήμια ἢ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν Γερμανῶν καὶ Γάλλων συγγραφέων

γνωσταὶ Γαλλιστὶ ἢ Γερμανιστί, τὰς δ' Ἑλληνικὰς λέξεις ἂν ὑπάρχωσιν, ἐκτὸς φιλολόγων τινῶν ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀναδιφησάντων ἐπίτηδες τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς, ὀλίγοι γνωρίζουσι. Συγκρινομένων ἑπομένως τῶν δύο γλωσσῶν, τῆς ξένης δηλαδὴ καὶ τῆς ἡμετέρας, αἱ ἄγνωστοι καὶ λησμονηθεῖσαι λέξεις, τὰς ὁποίας λαμβάνομεν ἐκ τῆς παλαιᾶς, ἀντιπαρατιθέμεναι πρὸς τῆς ξένης τὰς γνωστὰς καὶ συνήθεις, πλουτίζουσιν οὕτω τὴν γλῶσσάν μας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεπαισθήτως παρεισδύουσι καὶ ἐγκαταγράφονται.

Ἀλλὰ μεταξὺ ὅλων τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, ἡ προσφορωτάτη εἰς τὸν διπλοῦν τοῦτον σκοπὸν, τήν τε μετάδοσιν τῶν νέων ἰδεῶν καὶ τῆς γλώσσης τὸν πλουτισμὸν, εἶναι διὰ πολλὰς αἰτίας ἡ Γαλλική. Κοσμοκράτωρ σχεδὸν ἀφ' ὅτου τὰ Γαλλικὰ ὅπλα τὴν περιέφερον ἀπὸ πέρατος μέχρι πέρατος τῆς Εὐρώπης, κατέστη διὰ τῆς ἀδιακόπου τριβῆς καὶ τῆς παγκοίνου χρήσεως ἡ ὁμαλωτάτη καὶ ἀκριβεστάτη πασῶν τῶν ἄλλων· διότι αὐστηρὰ κατὰ τὴν κυριολεξίαν καὶ τῆς φράσεως τὴν στροφὴν, ὁμολογεῖται οὐχ' ἧττον ἐλαστικὴ καὶ εὐλύγιστος διὰ τὴν ἐξαίσιον ποικιλίαν τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς ἀναλογίας· ὡς ἀνήκουσα δ' εἰς ἔθνος μέγα, εὐφυὲς καὶ φιλομαθὲς, καλλιεργηθεῖσα δ' ἐγκαίρως ἀπὸ συγγραφεῖς ἐξόχους, καὶ πάντων τῶν κλάδων τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων ἐπιτυχῶς ἁψαμένη, κατέστη συγχρόνως καὶ μία τῶν πλουσιωτάτων γλωσσῶν, ἂν καὶ πολὺ τοῦ πλούτου της ἦναι δάνειον ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ἑλληνικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ τὸ ἀποδώσῃ, εἶναι τέλος πάντων καὶ ἡ συνηθεστέρα εἰς τὸ ἀναγινῶσκον καὶ σπουδάζον μέρος τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης. Τοιαύτην οὖσαν αὐτὴν ἔπρεπε φυσικῷ τῷ λόγῳ νὰ τὴν προτιμήσωμεν πάσης ἄλλης, ὡς γνώμονα πρὸς ὃν νὰ σταθμίσωμεν τὴν νέαν καὶ εἰσέτι ἀῤῥύθμιστον γλῶσσάν μας, διὰ νὰ γνωρίσωμεν παραβάλλοντες αὐτὴν πρὸς ἄλλην ἐντελῆ καὶ πλουσίαν, τί ἔχομεν καὶ τί μᾶς ἐλλείπει, καὶ καταμετροῦντες τὰς δυνάμεις μας νὰ μάθωμεν τίνος ἐπικουρίας ἔχομεν ἀνάγκην, καὶ νὰ σκεφθῶμεν πόσην καὶ ποίαν μὲν δυνάμεθα, νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὴν προπατορικὴν γλῶσσάν μας, διὰ πόσην δὲ καὶ διὰ ποίαν πρέπει νὰ προσφύγωμεν εἰς τὴν νεολογίαν, ὥστε νὰ ἐννοήσωμεν καθαρῶς τὰ μέρη καθ' ἃ ἡ γλῶσσά μας ἐλαττοῦται σήμερον τῶν καλλιεργημένων γλωσσῶν, καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ βαδίσῃ πρὸς βελτίωσίν της. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν παρημελήσαμεν οὐδὲν στοιχεῖον τῆς γλώσσης, τὴν ὁποίαν ἠθέλομεν νὰ μεταχειρισθῶμεν ὡς ἔλεγχον τῆς ἡμετέρας· ἀλλὰ τὸν μὲν πλοῦτον τῶν λέξεων ἐζητήσαμεν εἰς τὸ πληρέστατον τοῦ Λαβὼ λεξικὸν, τὴν δὲ τοῦ ὁρισμοῦ ἀκρίβειαν, τὰς φράσεις καὶ τὰς παροιμίας εἰς τὴν ἐσχάτην τοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἀκαδημίας ἔκδοσιν, τὴν τοῦ 1835, συμβουλευθέντες συγχρόνως καὶ τὸ τεχνικὸν αὐτῆς παράρτημα, τὸ ὁποῖον μόνον μέχρι τοῦ P ἦτον ἐκδεδομένον, καὶ ἄλλα ἀρχαιότερα τῆς Γαλλικῆς Λεξικά. Ἐκτὸς τούτων, ἄλλα Γαλλοελληνικὰ λεξικὰ, οἷον τὸ ἐλλειπέστατον τοῦ Τσαλίκογλου, καὶ τὸ τοσοῦτον ἀτελὲς καὶ ἐσφαλμένον τοῦ Planche τὸ πρὸς τοῖς ἄλλοις διαστρέφον τὴν ἑλληνικὴν εἰς πᾶσαν λέξιν, ὀλίγον μᾶς ἐβοήθησαν, ὥστε διὰ τὸ ἑλληνικὸν μέρος ἠναγκάσθημεν νὰ προσφύγωμεν εἰς ἄλλας πηγὰς καὶ εἰς ἰδιαιτέρας μελέτας.

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα διεφθάρη βαθμηδὸν, ἀφ' ὅτου ἐσβέσθη ἡ τὰ πάντα κοσμοῦσα καὶ μεγαλύνουσα ἐλευθερία. Ἐπὶ Βυζαντινῶν ἀνεφαίνοντο μᾶλλον καὶ μᾶλλον σπάνια βαρβαρόφωνά τινα φιλολογικὰ ἐξαμβλώματα, μαρτυροῦντα τῆς γλώσσης τὴν παρακμήν· ἐπὶ δὲ τῶν διαφόρων Φραγκικῶν ἢ Ὀθωμανικῶν κατακτήσεων ἡ γλῶσσα συνεμίγη πολλάκις μὲ ξένας καὶ βαρβάρους λέξεις καὶ φράσεις. Ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς ταύτας ὑπῆρξε μερίς τις πεπαιδευμένων, καὶ ἰδίως εἰς τὸ Βυζάντιον, διατηρήσασα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ὄχι μὲν ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τὸν τὰ πάντα ἀλλοιοῦντα χρόνον, ἄμικτον ὅμως τὴν γλῶσσαν καὶ καθαράν. Τὸ πατριαρχεῖον καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς Δακίας ἔγραφον τὰ ἐπίσημά των θεσπίσματα εἰς φράσιν ἂν ὄχι τῆς δοκίμου ἐποχῆς, Ἑλληνικὴν ὅμως πάντοτε. Οἱ δὲ λοιποὶ, οὐδενὸς ὑπάρχοντος κανόνος σταθεροῦ, δηλαδὴ οὐδεμιᾶς ἑνότητος ἐθνικῆς, διότι αὕτη εἶναι ὁ μόνος τῆς γλώσσης κανὼν, ἐκυμαίνοντο μεταξὺ ἀρχαϊσμοῦ καὶ χυδαϊσμοῦ, τινὲς μὲν τὸν ἕνα, τινὲς δὲ τὸν ἄλλον μεταχειριζόμενοι· ἄλλοι δ' ἐπιτυχέστερον καὶ ὀρθότερον τὴν ἀληθῆ μεταξὺ τῶν δύω εὑρίσκοντες διαγώνιον. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἤρχισε προαγγελλομένη εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡ ἐπανάστασις, καὶ ὁ Κοραῆς, τῆς νέας ταύτης περιόδου παραστάτης, ὕψωσε τὴν φωνήν του, ἐδογμάτισε πρῶτος περὶ τῆς γλώσσης, συνηρμολόγησε καὶ διέταξε τὰ ἀλληλόμαχα αὐτῆς στοιχεῖα, ἀπέδειξε τὴν λαλουμένην ῥυθμίσεως ἐπιδεκτικὴν, ἀνήγαγεν εἰς κανόνας καὶ θεωρίας τὰ κατ' ἔθος καὶ παράδοσιν εἰς αὐτὴν ὑπάρχοντα, καὶ πρῶτος νομοθέτης τοῦ ἤδη ἀνεγειρομένου ἔθνους, συνεκέντρωσεν αὐτὸ περὶ ἑαυτόν. Ὥστε ἡ γλῶσσα τοῦ Κοραῆ, ἡ γλῶσσα τῆς ἐπαναστάσεως, ἤρχισεν ἔκτοτε νὰ γράφηται βαδίζουσα μὲν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν συμφώνως μὲ τὸν αἰῶνα, ἀφορῶσα δὲ πρὸς τὰ ὀπίσω, πρὸς τὴν ἀρχαίαν, ἥτις τὴν ἐφώτιζεν εἰς τὴν πρόοδόν της.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὕρομεν τὴν γλῶσσαν, ὅτε ἐπεχειρήσαμεν τοῦ παρόντος λεξικοῦ τὴν σύνταξιν. Ἐκτὸς τῶν λέξεων, ὅσας ἔχει κοινὰς μὲ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι τὴν πρωτίστην τοῦ παρόντος λεξικοῦ ὕλην, ἔχει καὶ ἀπειραρίθμους ἄλλας, τῶν ὁποίων ἄλλοτε μὲν ὑποφαίνεταί πως ἡ ῥίζα εἴς τινα πανάρχαιον καὶ ἄχρηστον λέξιν, ἢ εἰς διάλεκτόν τινα, ἄλλοτε δὲ αὕτη ἀπώλετο ἴσως μετὰ τοῦ μεγάλου μέρους τῆς ἀρχαίας γλώσσης, τὸ ὁποῖον δὲν εὑρίσκεται εἰς τοὺς κατὰ σύγκρισιν ὀλίγους διασωθέντας συγγραφεῖς, διετηρήθη δὲ μόνον ἐκ παραδόσεως εἰς τὰ στόματα τῶν Ἑλλήνων. Καὶ τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς γλώσσης, ἀφθόνως ἐν αὐτῇ μεμιγμένον, δὲν παρεῖδομεν παντελῶς, διότι ἄνευ τούτου αὕτη μένει ἄψυχος καὶ ἀχρωμάτιστος, ὡς ψηφόθετόν τι ἐκ συντριμμάτων τῆς ἀρχαίας μητρός της. Πρὸς διάκρισιν ὅμως ἐσημειώσαμεν τὰς λέξεις ταύτας προτάξαντες αὐτῶν τὸ κ. (κοινῶς), δὲν παρεδράμομεν δὲ οὐδὲ τὰς βαρβαρικὰς, εἴτε τουρκικας, εἴτε ἰταλικὰς, ὅσαι, ὡς μὴ ὤφελε, διὰ τὴν ἐπιμιξίαν παρεισέφρησαν εἰς τὴν γλῶσσαν, καὶ τὰς ὁποίας ἀποσκορακίζει ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία. Τούτων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν, προτίθενται τὰ στοιχεῖα τρκβρβ. (τουρκοβαρβαριστὶ), ἢ ἰταλ. (ἰταλιστὶ), ἀντιπαρατίθεται δὲ καὶ ἡ ἑλληνικὴ, εἴτε ὑπάρχουσα εἴτε προτεινομένη λέξις, ἥτις πρέπει νὰ τὰς ἀναπληρώσῃ.

Ἐκτὸς ὅμως τούτων πάντων ὑπάρχει ἔτι πλῆθος πραγμάτων, πλῆθος ἰδεῶν, τῶν ὁποίων ὄνομα δὲν ἔχει ἡ νέα Ἑλληνικὴ, οὐδ' εἶχεν ἡ παλαιὰ, ἢ, ἂν εἶχε, δὲν διεσώθη. Μὴ παραμελήσαντες δ' οὔτε ὅσα μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν μᾶλλον ἢ ἧττον ἀτελῆ λεξικὰ, οὔτε κυρίως τὰ ἄτακτα τοῦ Κοραῆ, οὔτε τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαίων, ὅσοι ἰδίως πραγματεύονται περὶ εἰδικῶν ἀντικειμένων, ἀπηντήσαμεν ὅμως μέγαν ἀριθμὸν λέξεων τεχνικῶν, ὀνόματα ἐργαλείων καὶ τῶν μικροτάτων πάλιν μερῶν αὐτῶν, ναυτικοὺς, θηρευτικοὺς κτλ. ὅρους, διὰ τὰ ὁποῖα ἔπρεπεν ἢ νὰ περιορισθῶμεν εἰς ἑρμηνείας καὶ περιγραφὰς, ἢ εἰς αὐθαίρετον ὀνοματοθεσίαν. Διὰ παντελῆ ἔλλειψιν ἄλλου τρόπου κατεφύγομεν ἐνίοτε, ἀλλὰ σπανίως, εἰς τὸν πρῶτον· τὸν δεύτερον δὲ μετεχειρίσθημεν μὲ πολὺν δισταγμὸν καὶ περίσκεψιν, ἀκολουθοῦντες εὐλαβῶς τὴν ἀναλογίαν τῆς ἀρχαίας συνθέσεως καὶ παραγωγῆς, καὶ οὐδὲν σχεδὸν τολμῶντες, τοῦ ὁποίου νὰ μὴ εὑρίσκωμεν εἰς τοὺς ἀρχαίους παράδειγμα, σημειώσαντες δὲ πάσας τὰς τοιαύτας λέξεις δι' ἀστερίσκου, ὅστις ὅμως ἐκ τυπογραφικῆς παραδρομῆς ἐνίοτε παρελείφθη. Συνεχέστερον δὲ κατεφύγομεν εἰς τὸν μέγαν καὶ πολλάκις ἀλυσιτελῆ τοῦ Πολυδεύκους καὶ ἄλλων ἀρχαίων λεξικογράφων πλοῦτον, ὅπου κεῖνται τεθαμμέναι πάμπολλοι λέξεις, ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ ἐκφράζουσαι πρᾶγμα, ἢ μὴ ἐφαρμοζόμεναι πλέον εἰς γνωστὰ πράγματα. Αὐτὰς δὲ τὰς ἄλλως ἀχρήστους ἀναζωογονοῦντες, ἠθελήσαμεν πολλάκις νὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς ἀντικείμενα ἔχοντά τινα μετ' αὐτῶν σημασίας σχέσιν, στερούμενα δ' ὀνόματος. Ἂν φρονῇ τις ὅτι ὑπερέβημεν κατὰ τοῦτο τῆς κλήσεώς μας τὰ ὅρια, νομίσαντες αἱρετώτερον νὰ ἀναδράμωμεν εἰς λέξεις γνησίως Ἑλληνικὰς, καὶ αἱ ὁποῖαι ἄλλως δὲν εἶχον ἐφαρμογὴν, παρὰ τὸ νὰ πλάσωμεν νέας, τῷ δικαιώματι τοῦ καλοῦντος ὄνομα πᾶσι τοῖς κτήνεσιν Ἀδάμ, παρ' αὐτῷ κεῖται νὰ μὴ παραδεχθῇ τὰς τοιαύτας, καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν ἐπ' αὐτῶν.

Ἄλλο στοιχεῖον οὐχ ἧττον σπουδαῖον οὐδ' ἧττον ἄφθονον εἶναι τὸ τῶν λέξεων τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν ὀλίγον συντελεστικὰ ἦσαν τῶν παλαιῶν τὰ συγγράμματα, οὐ μόνον διότι οἱ ὁρισμοί των φαίνονται τόσον γενικοὶ καὶ ἀφῃρημένοι, ὥστε ἀμφισβητοῦσι περὶ τούτων ἀκόμη οἱ φιλολόγοι, ἀλλὰ καὶ διότι τόσον προϋχώρησαν ἐσχάτως αἱ ἐπιστῆμαι αὗται, ὥστε δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ὁλόκληρος ἡ ὀνοματολογία αὐτῆς εἶναι νέα· διότι πεντακόσια μόλις φυτὰ ἐγνωρίζοντο ἐπὶ Θεοφράστου, καὶ τὴν σήμερον καταριθμοῦνται ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα χιλιάδας, ἀναλόγως δὲ ηὐξήθησαν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως γένη. Ἀλλὰ κατ' εὐτυχίαν μέγα μέρος τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐδανείσθησαν οἱ νεώτεροι ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν, καὶ ταῦτα φυσικῷ τῷ λόγῳ παρεδέχθημεν ἀμετάβλητα, ἐκτός τινων κακῶς συντεθέντων καὶ δυσήχων, τὰ ὁποῖα μετεσκευάσαμεν ἐπὶ τὸ ἑλληνικώτερον. Ἄλλα δὲ λατινικὰ ὄντα ἐξελληνίσαμεν· ἀλλὰ τὰ φερώνυμα τῶν ἐφευρετῶν δὲν μετεβάλομεν, ὡς σεβασθέντες τὴν δόξαν τῶν ἀποθανατισθέντων εἰς τὴν ἐπιστήμην. Τέλος πολλὰ τῶν βαρβαροφώνων παρεδέχθημεν δι' ἀμηχανίαν ἄλλου τρόπου μὲ τὰ Μεξικανικὰ ἢ Ἰνδικά των ὀνόματα, ὁσάκις τις ἀρκούντως γνωστὴ ἰδιότης των δὲν μᾶς ὡδήγησεν εἰς πρότασιν εὐφωνοτέρου ὀνόματος

Μετὰ τὴν κυριολεξίαν ἢ τὸν ὁρισμὸν τῶν λέξεων ἕπονται αἱ φράσεις καὶ

αἱ κυριώτεραι τῶν παροιμιῶν μὲ τὰς ἀντιστοιχούσας ἑλληνικὰς φράσεις καὶ παροιμίας, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραδείγματα, ὅπου ταῦτα συνετέλουν εἰς τὴν σαφήνειαν· τινὰ δ' αὐτῶν προστεθέντα ἐκ περισσοῦ ἔμειναν ἀνεξήγητα.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἔργον μας, τὸ ὁποῖον, μ' ὅλας τὰς πρὸς ἀπαρτισμὸν αὐτοῦ προσπαθείας, πολὺ ἀπέχομεν τοῦ νὰ θεωρῶμεν ὡς ἐντελές. Τινὲς λέξεις παρεωράθησαν, ἄλλας παρεμόρφωσαν τυπογραφικαὶ παραδρομαί. Ὅθεν ὡς ἀπόδειξις μᾶλλον τῆς συνειδήσεως τῶν ἐλλείψεων τούτων, ἢ ὡς ἀξίωσις διορθώσεως αὐτῶν, προσετέθη εἰς τὸ τέλος μικρὸς οὐσιωδῶν παροραμάτων πίναξ. Ὁ περίφημος τῆς Ἀγγλίας λεξικογράφος Ἰόνσων ἔγραφεν, ἀποπερατώσας τὸ ἔργον του, ὅτι ἀπέτυχε, διότι εἶναι ἀδύνατον «τοιαύτης φύσεως ἔργον νὰ »μὴ περιέχῃ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀπάτας καὶ σφάλματα καταγέλαστα.» Ταῦτα μὲν ἔγραφεν ὁ Ἰόνσων, ὅστις δὲν εἶχεν ἄμορφον γλῶσσαν νὰ κανονίσῃ· ἐπειδὴ τῶν γλωσσῶν ὁ κανονισμὸς δὲν εἶναι οὐδ' ἑνὸς, οὐδ' ὀλίγων, ἀλλὰ δικαίωμα τῆς ὁλοκληρίας ἑκάστου ἔθνους. Ἡμεῖς δὲ ὡς ἁπλοῖ ἱστοριογράφοι καὶ ὑπομνηματισταὶ τῆς γλώσσης, ἐπεμελήθημεν μόνον νὰ συλλέξωμεν εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον τοῦ παρόντος λεξικοῦ ὅλην αὐτῆς τὴν περιουσίαν, καὶ νομίζοντες εὐτυχεῖς ἡμᾶς αὐτοὺς ὁσάκις δὲν ἠπατήθημεν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὑπάρχοντος πλούτου, οὐδὲ παρελείψαμεν ἐξ ἀγνοίας πολύτιμα αὐτοῦ μέρη, ἐκρίναμεν τολμηρὸν τὸ νὰ πλουτίσωμεν αὐτὴν ἐξ ἰδίων. Ὅθεν προσφέρομεν ἀδιστάκτως εἰς τὸ Πανελλήνιον τὸ φιλοπόνημα τοῦτο ὡς ὕλην ἀκατέργαστον μὲν, ἀλλ' ἑτοίμην εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ τὴν διαμορφώσωσι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἰανουαρίου 1842.

Οἱ Συντάκται

Α. Ῥ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ, Α. ΣΑΜΟΥΡΚΑΣΗΣ, Ι. Ν. ΛΕΒΑΔΕΥΣ.

Σαμουρκάσης.	Ῥαγκαβῆς.	Νικολαΐδης.
A — Après.	Après — Atout.	Atout — Bassin.
Cornaline — Culier.	Basssine — Cloropte.	Cloporte — Cornaline.
Donner — Embuscade.	Dentaire — Donner.	Culière — Dentaire.
Épiphanie — Extérieur.	Gantelée — Gruerie.	Embuscade — Épiphanie
Gruerie — Humectant.	Humectant — Interdit.	Extérieur — Gantelée.
Laveton — Maléficié.	Maléficié — Metrète.	Interdit — Laveton.
Metrète — Naturalisme.	Orphiqne — Pectoral.	Naturalisme — Orphique
Pectoral — Présuposition.	Présuposition — Ressif	Ressif — Sarriette.
Sarriette — Souleur.		Souleur — Taquon.
Taquon — Treille.		Treille — Z.

Σημείωσις τῶν πλείστων συντετμημένων λέξεων καὶ σημείων.

ϱ ἄλλη σημασία.
— ἡ ἐπαναλαμβανομένη λέξις.
ἀνατομ. = ἀνατομία.
ἀντων. καὶ ἀντ. = ἀντωνυμία.
ἀπροσ. = ἀπροσώπως.
ἀρ. = ἀρσενικὸν οὐσιαστικόν.
ἀρχ. = ἀρχαῖον.
ἀρχιτ. = ἀρχιτεκτονική.
ἀστρ. = ἀστρονομία.
αὐτοπ. = αὐτοπαθητικὸν ῥῆμα.
ἄχρ. = ἄχρηστον.
βοτ. = βοτανική.
γεωμ. = γεωμετρία.
ἐν. = ῥῆμα ἐνεργητικόν.
ἐπ. = ἐπίθετον.
ἐπίῤ. = ἐπίῤῥημα.
Θ. = Θηλυκὸν οὐσιαστικόν.
κ. = κοινῶς.
μ. ἢ μεταφ. = μεταφορικῶς.
μετ. = μετοχή.
ὀλ. εὔχρ. = ὀλίγον εὔχρηστον.
οὐδ. = ῥῆμα οὐδέτερον.
οὐσ. = οὐσιαστικὸν (ὅταν εἶναι διγενές)
παθ. ἢ παθτ. = παθητικὸν ῥῆμα.
πλ. = πληθυντικόν.
συμβ. = συμβολική.
συνδ. = σύνδεσμος.
χειρουργ. = χειρουργική.
χυδ. = χυδαῖον.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ.

A.

A, τὸ πρῶτον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου· εἰς τὸ πληθυντικὸν δὲν λαμβάνει s. il ne sait ni a ni b εἶναι ἀναλφάβητος.

A, ἔχει· τρίτον πρόσωπον τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος avoir. § il y a (ἀπρόσ.) ὑπάρχουσιν, εἶναι. il y a de l'argent dans la bourse ὑπάρχουσι χρήματα εἰς τὸ βαλάντιον.

A, πρόθεσις σχηματίζουσα τὴν δοτικὴν εἰς τὰ θηλυκὰ ὀνόματα ἢ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνῆεν ἀρσενικά, ἢ ἀπὸ h ψιλόν· οἷον à la femme τῇ γυναικί, à l'ami τῷ φίλῳ, à l'homme τῷ ἀνθρώπῳ· ἐκτὸς ὅταν τούτου σημαίνει α΄) κίνησιν, εἰς· je vais à Rome ὑπάγω εἰς τὴν Ῥώμην· διαμονὴν, il vit à Paris ζῇ εἰς Παρισίους. β΄.) χρόνον, εἰς ἢ περὶ, à midi περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἢ ἐλλειπτικῶς τῆς προθ. à deux mois de là δύο μῆνας ἔπειτα. γ΄.) μέ, une voiture à quatre roues ἅμαξα μὲ τέσσαρας τροχούς. un panier à anse κάνιστρον μὲ λαβήν. δ΄.) πρός, καὶ κοιν. διὰ, σημαίνουσα τὴν χρῆσιν ἢ τὸν σκοπὸν, un moulin à papier μῦλος διὰ χαρτί. ἢ ἀντὶ τῆς ἐκ, une soupe aux herbes ῥόφημα ἐκ λαχάνων καὶ κοιν. ἀπὸ λάχανα. ε΄.) τὸ μέσον ἀντὶ τῆς διά· à force de prières διὰ παρακλήσεων, se battre à l'épée πολεμῶ διὰ ξίφους ἢ κοιν. μὲ ξίφος, travailler à l'aiguille ἐργάζομαι διὰ βελόνης. ς΄.) ἀξίαν, πρός, du vin à 20 sous οἶνος πρὸς εἴκοσι λεπτὰ· ἢ μέτρον, il vend à la livre πρὸς λίτραν πωλεῖ, καὶ κοιν. μέ. ζ.) Θέσιν, πρός, à droite, à gauche πρὸς δεξιὰ, πρὸς ἀριστερά. η΄.) μεταξύ, un homme de quarante à cinquante ans ἄνθρωπος μεταξὺ τῶν 40 καὶ 50 ἐτῶν. θ΄.) τὸ αἴτιον, μὲ. à bonne intention μὲ καλὸν σκοπόν. ι΄.) Τρόπον, ἐκ. à ce que je vois ἐξ ὅσων βλέπω, καὶ κοιν. ἀπὸ. ἀντὶ τῆς κατὰ. à mon gré κατ' ἐμέ. à mon avis κατὰ τὴν γνώμην μου· à l'œuvre on connait l'ouvrier ἐκ τοῦ ἔργου γνωρίζεται ὁ τεχνίτης. ια΄.) σχέσιν, πρός. de nation à nation ἀπὸ ἔθνους πρὸς ἔθνος. ιβ΄.) διάρκειαν, μέχρι. du matin au soir ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας. ιγ΄.) διάστημα, ἔλλειπτ. τῆς προθ. sa maison est à deux lieus d'ici ἡ οἰκία του ἀπέχει δύο λεύγας ἐντεῦθεν. ιγ΄.) Τίθεται μετὰ διαφόρων λέξεων ἀντὶ ἐπιῤῥήματος· à la mort. Θανασίμως· ἢ μεταφέρεται διὰ διαφόρων προθέσεων· vendre a l'encan πωλῶ ἐπὶ δημοπρασίας. ιέ.) ἢ σημαίνει ἀποτέλεσμα. à peine d'amende ἐπὶ ποινῇ προστίμου· vendre à perte πωλῶ μὲ ζημίαν. ιζ΄.) Τάξιν, ἀνά. un à un ἀνὰ ἕνα. ils se placèrent trois à trois ἐτέθησαν ἀνὰ τρεῖς. ιή.) ὁμοιότητα ἢ σχέσιν, ἀντὶ τῆς κατά. suivre pas à pas ἀκολουθῶ κατ' ἴχνος. traduire mot à mot μεταφράζω κατὰ λέξιν. ιθ΄.) γειτνίασιν, πρὸς καὶ κοιν. μέ. face à face πρόσωπον πρὸς (μὲ) πρόσωπον. κ΄.) Τιθέμενον μὲ δύο ἀριθμούς, σημαίνει τὸ περίπου ἢ μέχρι. vingt à trente personnes, εἴκοσι μέχρι τριάκοντα ἀνθρώπων. κά.) μετὰ παρεμφ. σημαίνει τὸ, ἀνήκει, ἁρμόζει. c'est à vous de parler εἰς ὑμᾶς ἀνήκει νὰ λαλήσητε. ἢ χρῆσιν, ἐννοουμένου ἔξωθεν τοῦ κατάλληλος, ἱκανὸς ἢ ἄξιος. fille à marier κόρη κατάλληλος ἢ ἱκανὴ πρὸς γάμον. c'est un homme à être pendu ἄνθρωπος ἄξιος ἀγχόνης. homme à réussir dans tout ce qu'il entreprend ἱκανὸς νὰ ἐπιτύχῃ κτλ. Ἀποτέλεσμα, c'est une entreprise à vous faire honneur ἔργον φέρον σοι τιμήν. Ἄλλοτε τίθεται κατ' ἔλλειψιν τοῦ de quoi il n'a pas à manger δὲν ἔχει τίνα φάγῃ. Ἢ ἀντὶ τοῦ ἐάν τις. à le voir, on juge de son état ἐὰν τὸν ἴδῃ τις, κρίνει εὐθὺς περὶ τῶν κατ' αὐτόν. à ne considerer que telle chose καὶ μόνου τούτου θεωρουμένου. Μετὰ τοῦ qui καὶ τοῦ ἀπαρεμφ. σημαίνει ἁμιλλαν. ils dansaient à qui mieux mieux, ἐχόρευον ὁ εἷς καλήτερα τοῦ ἄλλου. Τίθεται τὸ à) μὲ διάφορα ῥήματα. commencer à ἀρχίζω νά. continuer à ἐξακολουθῶ νά. β΄.) μὲ διάφορα ἐπιῤῥήματα· conformèment à l'usage κατὰ τὸ ἔθιμον. quant à moi ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, ἢ ὡς πρὸς ἐμέ.

A, Μουσ. ἕκτος τόνος τῆς διατονικῆς καὶ φυσικῆς κλίμακος, ὁ ἄλλως λεγόμενος La.

A, ἢ aa, εἰς τὰς ἰατρικὰς συνταγὰς ἔλλειπτ. ἀντὶ τοῦ ἀνά.

A, ἡμίγραφος λέξις εἰς τὰ βιβλία καὶ τὰς πράξεις τῶν ἐμπόρων, ἔχουσα διάφορα σημαινόμενα. π. χ. **A. P.** ἀντὶ τοῦ à protester.

Aaisier, ἐν. ἄχρ. ῥῆμ. ἀνακουφίζω, ἀναπαύω.

Ab, ὁ ἑνδέκατος μὴν παρ' Ἑβραίοις τοῦ πολιτικοῦ ἔτους, καὶ ὁ πέμπτος τοῦ θρησκευτικοῦ· ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸν σεληνιακὸν μῆνα Ἰούλιον.

Aba, ἀρ. ἐκ τοῦ Τουρ. ἀμπᾶς. πίλημα.

Ababil, ἀρ. ὄρνεον μυθολογικὸν, περὶ οὗ γίνεται μνεία εἰς τὸ κοράνιον.

Abaca, ἀρ. λῖνον (λινάρι) φυόμενον εἰς τὰς Μανίλλας νήσους. § Βανανέα Ἰνδική.

Abaco, Abacot ἢ **Abaque**, κόσμημα κεφαλῆς τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Ἀγγλίας.

Abaisse, θ. λάγανον, φύλλον τῶν ζυμαρικῶν.

Abaissement, ἀρ. καταβίβασμὸς, κάθεσις, κατάβασις, καταίβασμα. l' — du mercure dans le barometre ἡ κάθοδος τοῦ ὑδραργύρου εἰς τὸ βαρόμετρον. l' — des eaux -

κατάβασις τῶν ὑδάτων. — d' un mur ταπείνωμα, χαμήλωμα τοῦτείχους. — de la voix ὕφεσις τῆς φωνῆς. — de fortune ἐλάττωσις περιουσίας. — de credit ἐλάττωσις ὑπολήψεως, δυσφημία. — de courage ἀθυμία. § ταπεινότης, ταπείνωσις. § ἐξευτελισμός. § ἀλγ. — d' une équation du quatrième degré à une equation du 3 degré ὑποδιβασμὸς ἐξισώσεως τετάρτου βαθμοῦ εἰς ἐξίσωσιν τρίτου βαθμοῦ. § ἀστρ. — des astres, du pole ταπείνωμα τῶν ἀστέρων, τοῦ πόλου

Abaissé, ée, μετοχ. τοῦ.

Abaisser, ἐν. καταβιβάζω, χαμηλόνω § Γεωμ. — une perpenticulaire κατάγω κάθετον. § ἀλγ. — une équation ὑποβιβάζω τὴν ἐξίσωσιν. § — la pâte ἑλκύω, ἀνοίγω φύλλον τῶν ζυμαρικῶν. §. μεταφ. ταπεινῶ, ταπεινόνω. § s' — ταπεινοῦμαι, καταβαίνω, χαμηλόνω. μεταφ. s' — ἐκπίπτω, ἐξευτελίζομαι. s' — à des choses intrigues de soi ἔρχομαι εἰς πράγματα ἀνάξια ἐμαυτοῦ. s' — devant dieu ταπεινοῦμαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Abaisseur, ἀρ. ἀνατ. muscle — μῦς καταγωγός.

Abait, ἀρ. δέλεαρ, Τουρκ. γέμι. ἅχρ.

Abajoue, Σ. παραγναθίδιον, κοίλωμα τῶν παρειῶν εἰς τινα ζῶα, χρήσιμον πρὸς ὑποδοχὴν τῆς τροφῆς.

Aba-jour ἴδ. abat jour.

Abalienation, Σ. ἀπαλλοτρίωσις. Ῥωμ. Δικαίου ἱστορ.

Abalourdir, ἐν. ἀπομωραίνω.

Abalourdi, ie, μετ. παθ. καὶ ἐπ. βαρυκέφαλος.

Abandon, ἀρ. ἐγκατάλειψις. § παραίτησις. §. ἀφοσίωσις. le chretien vit dans un parfait — à la providence ὁ χριστιανὸς ζῇ ὅλως διόλου ἀφιερωμένος εἰς τὸν Θεόν § — νομ. παραχώρησις τῶν ὑπαρχόντων. § μεταφ. τὸ ἀπεριττον, τὸ ἀτημέλητον, ἀφέλεια. ἐπὶ à l' — ἀνειλῶς. tout est à l' — τὰ πάντα εἶναι παρημελημένα.

Abandonnement, ἀρ. παραίτησις, ἐγκαταλείψις. § προστήλωσις. § ἀσωτία, ἀνολασια.

Abandonner, ἐν. ἐγκαταλείπω, ἀφίνω. — une succession παραιτοῦμαι τὴν κληρονομίαν. — un malade ἀπογινώσω, ἀπελπίζω τὸν ἀσθενῆ. §. Νομ. — ses biens παραχωρῶ τὰ ὑπάρχοντα. § — une ville au pillage παραδίδωμι (— δίδω) τὴν πόλιν εἰς τὴν λεηλασίαν. — un ecclésiastique au bras laique παραπέμπω τὸν ἐκκλησιαστικὸν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν. § ἀνατίθημι. il a — é son fils à la conduite d'un sage gouverneur ἀνέθετο τὸν υἱόν του εἰς τὴν φροντίδα συνετοῦ παιδαγωγοῦ § s' — aux plaisirs γίνομαι ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονάς. s' — à la joie παραδίδομαι εἰς τὴν χαρὰν. s' — à la providence ἀφιεροῦμαι, ἀνατίθημι ἐμαυτὸν εἰς τὴν πρόνοιαν. une femme qui s' — e à tout le monde γυνὴ ἥτις παραδίδεται εἰς τὸν τυχόντα. καὶ ἀπολ. elle s' — e ἀκολασταίνει, παρεκτρέπεται. § s' — ἀπελπίζομαι, ἀφίνομαι. § il s' — trop παραμελεῖ ἑαυτὸν παραπολύ.

Abandonné, ée, μέσ. καὶ ἐπιθ. ἐγκαταλελειμμένος. § ἔρημος, ἐπὶ τόπου.

Abannation, Σ. ἀπενιαυτισμὸς, μονοετὴς ἐξορία.

Abaptiste, ἀρ. ἀβάπτιστον, εἶδος τρυπάνου.

Abaque, Σ. ἀβάκιον, πίναξ. § ἀρχιτ. ἡ κυρυφὴ τοῦ κιονοκράνου.

Abarticulation, Σ. διάρθρωσις.

Abas, ἀρ. σταθμὸς (δι' οὗ ζυγίζονται οἱ μαργαρίται εἰς τὴν Περσίαν). ἐλαττοῦται κατὰ 1|3 τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κερατίου.

Abasourdir, ἐν. ταράττω, θορυβῶ, παραζαλίζω.

Abassi, ἀρ. νόμισμα Περσικὸν (ἄξιον ὀρ. 3, 79)

Abatage, ἡ / Abattage } ὑλοτομία, δενδροτομία

§ ὑλοτόμιον, ἡ τιμὴ τῆς ὑλοτομίας. § ζωοκτονία. § — d' un navire πλαγιασμὸς (τοῦ πλοίου διὰ να ἐπισκευασθῇ)

Abattant, ἀρ. καταῤῥακτὴ, καταπακτὸν. Τουρ. κεπέγγι. § ἡ ὁριζόντιος σανὶς, ἐντὸς τῆς ὁποίας καθηται ὁ κύριος τοῦ ἐργαστηριου ἢ ἄλλου ἐμπορικοῦ καταστήματος.

Abatardir, ἐν. νοθεύω, ἐκφυλίζω. § διαστρέφω, διαφθείρω.

Abatardi, ie, ἐπ. ἐκφυλος, νόθος, νενοθευμένος.

Abatardissement, ἀρ. νόθευσις, διαστροφὴ, διαφθορά.

Abat — chauvée, Σ. μαλλιον (εὐτελοῦς ποιότητος)

Abatée, Σ. περιστροφὴ τοῦ πλοίου, (ὅταν ἡ πρώρα ὑποχωρῇ εἰς τὸ προσήνεμον μέρος)

Abat — faim, ἀρ. μέγα τεμάχιον κρέατος, χορταστικὸν κομμάτι.

Abattellement, ἀρ. ἰσχεμπορία, ἀπόφασις ἀπαγορεύουσα το ἐμποριον εἰς τοὺς ἀρνουμένους τὰς ἰδίας αὐτῶν ὑποχρεώσεις.

Abatis, ἀρ τομὴ, καθαίρεσις, κόψιμον § πτῶμα, ἐρειπια, σωρὸς (πολλῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους ὑλῶν, οἷον λίθων, ξύλων. δένδρων, οἰκίας κ. τ. λ.) § χαράκωμα (ἐκ ξύλων) § faire un grand — du gibier κάμνω πολλὴν θραῦσιν κηνυγίου. § τὰ ἀκροκώλια, τραχήλια (τῶν πτηνῶν), γλυκάδια, οἷον πτέρυγες, κεφαλὴ κτλ. § cuirs d' — τὰ ἀκατέργαστα δέρματα. § σφαγεῖον.

Abat foin, ἀρ. ὀπὴ (ἄνωθεν τῆς φάτνης δι' ἧς ῥίπτεται ὁ χόρτος εἰς τοὺς ἵππους.)

Abat-jour, ἀρ. διαύγιον, φεγγίτης.

Abattoir, ἀρ. σφαγεῖον.

Abattement, ἀρ. χαύνωσις, ἀσθένεια. § ἀθυμία, ἀπόγνωσις.

Abatteur, ἀρ. grand — de bois δεινὸς ξυλοκόπος. § — de quilles κομπαστής.

Abattre, ἐν. καταβάλλω, κρημνίζω, ῥίπτω (κατὰ γῆς). la pluie abat la poussière ἡ βροχὴ καταπαύει τὸν κονιορτόν. — des arbres δενδροτομῶ. il a abattu son bois de haute futaie ἔκοψε τὰ μεγάλα του δένδρα. il lui abattit la tête de dessus les épaules τοῦ 'πῆρε τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοὺς ὤμους. § — du gibier, des animaux κτυπῶ, φονεύω κυνήγιον, ζῶα. § — un navire, l' — en carène πλαγιάζω τὸ πλοῖον (διὰ νὰ τὸ ἐπισκευάσω.) § — du bois, des quilles (ἐπὶ σφαιρίζοντας) βάλλω, κτυπῶ σφαίρας κτλ. — bien du bois, de la besogne παροιμ. κάμνω πολλὴν ἐργασιαν. § μεταφ. καταβάλλω, ἀμβλύνω, παραλύω, ἐξασθενίζω· le cheval s' abat ὁ ἵππος ὀκλάζει, πίπτει κατὰ γῆς. le vent s' abat ὁ ἄνεμος κοπάζει, πίπτει. s' — ἐπὶ πτηνῶν ἡ τοικυμίας, ἐπιπίπτω.

Abattu ue, μετ. bride t — e ἴδ. bride. § μεταφ. χαῦνος, ἐλλελυμένος. visage — πρόσωπον καταβεβλημένον, ἰσχνόν.

Abattue. Σ. ἡ ἐν τῷ κλιβάνῳ ἀποξήρανσις τοῦ ἅλατος.

Abatture, Σ. βαλανηπομία.

Abattures, Σ. πλ. ἴχνη (τοῦ ζώου φεύγοντος ἐπὶ τῶν χόρτων).

Abat-vent, ἀρ. ἀλεξήνεμον, σκέπη.

Abat-voix, ἀρ. ἀνακαμψίφωνον, τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἄμβωνος ἢ τοῦ βήματος, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ἀνταναλλᾷ πρὸς τὸ ἀκροατήριον τὴν φωνὴν τοῦ ῥήτορος.

Abbatial, le. ἐπ. ὁ τοῦ ἡγουμένου, ἡγουμενικός.

Abbaye, Σ. (προφ. ἀμπέγ.) Μονή.

Abbé, ἀρ. ἀββᾶς, ἡγούμενος. le moin repond comme l' — chante, παροιμ. ὁ εἷς ψάλλει καὶ ὁ ἄλλος κανοναρχᾷ. § εἶδος παιγνιδίου.

Abbesse, Σ. ἡγουμένη.

Abc το ἀλφαβητάριον. § abecé, ἡ ἀρχὴ (παντὸς πράγματος), τὸ ἀλφαβητικ.

Abcéder, οὐδ. μεταβάλλομαι εἰς ἀπόστημα.

Abcès, ἀρ. ἀπόστημα.

Abcisse, Σ. ἴδ. abscisse.

Abdalas, ἀρ. ἐκ του 'Αραβ. Abdal. ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸν Δερβίσην τῶν Περσῶν καὶ τὸν Μοναχὸν τῶν Χριστιανῶν.

Abdication, Σ. παραίτησις (κυρίως ἀπὸ ἀξίωμα.) § — d' un fils ἀποκήρυξις υἱοῦ.

Abdiquer, ἐν. παραιτοῦμαι (κυρίως ἀπὸ ἀξίωμα) — son fils ἀποκηρύττω τὸν υἱόν.

Abdomen, ἀρ. 'Ανατ. γαστὴρ, κοιλία.

Abdominal, ἐπ. γαστρικὸς, κοιλιακός. les muscles abdominaux, οἱ μῦς τῆς γαστρός. § — x γαστεροπτέρυγες, γένος ὀστεωδῶν ἰχθύων, τῶν ὁποίων τὰ γαστρικὰ πτερύγια κεῖνται πλησιέστερον εἰς τὸν δακτύλιον, παρὰ εἰς τὸν στέρνον.

Abducteur, ἀρ. Ἀνατ. ἀπαγωγός. muscle—μῦς ἀπαγωγός. οὐσ. l' — du pouce ὁ ἀπαγωγὸς τοῦ ἀντίχειρος.

Abduction, Ϛ. Ἀνατ. ἀπαγωγὴ (τῶν μυώνων.) § Λογ. ἡ ἀπαγωγή, ὅταν γνωστῆς οὔσης τῆς μείζονος προτάσεως, ἔχῃ ἀνάγκην κατασκευῆς ἡ ἐλάσσων πρότασις.

Abeadaire, οὐσ. Σπίλανθος, φυτὸν τῆς Ἰνδίας ὅμοιον τῷ bident, λεγόμενον ἄλλως Spilante acmel.

Abec, ἄχρ. ὄξελαρ.

Abécédaire, ἐπ. ἀλφαβητάριον. § ὁ ἀρχάριος μαθητής.

Abéchement. ἀρ. σιτισμός, τὸ ψωμίζειν, κοιν. τάγισμα· λέγεται ἐπὶ τῶν πτηνῶν ὡς πρὸς τὰ νεογέννητα.

Abecquer καὶ Abéquer, ἐν. ψωμίζω, ταγίζω· λέγεται διὰ τὰς μητέρας τῶν πτηνῶν.

Abée, ἴδ. Bée.

Abeillage, ἀρ. ἀρχ. σμῆνος μελισσῶν. § δικαίωμα τοῦ ἄρχοντος ἐπὶ τῶν μελισσίων τοῦ ἰδιοκτήτου χωρίου· μελισσιάτικον.

Abeille, Ϛ. μέλισσα· — mâle κηφήν.— ouvrière ἐργάτις μέλισσα. § μέλισσα· μικρὸς ἀσεριτμὸς πρὸς τὸν μεσημβρινὸν πόλον πλησίον τοῦ χαμαιλέοντος.

Abeillon, ἀρ. ἀρχ. σμῆνος μελισσῶν.

Abel—mosc. ἴδ. Ambrette.

Abénevis, ἀρ. ἡ ἄδεια τοῦ ποτίσματος.

Abéquiter, οὐδ. ἀφιππάζομαι, φεύγω ἔφιππος.

Aber, ἀρ. ἀρχ. ἡ ἐκβολὴ τοῦ ποταμοῦ.

Aberration. Ϛ. στίλβη, μαρμαρυγή. παρὰ τοῖς Ἀστρονόμοις λέγεται οὕτω ἡ φαινομένη κίνησις εἰς τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας. § ὁ διασκεδασμὸς τῶν ἀκτίνων τοῦ φωτὸς γινόμενος εἴτε διὰ τῆς διαθλάσεως, καὶ τότε λέγεται διαθλαστικὸς, ἢ διὰ τῶν κατοπτρων, καὶ τότε λέγεται, σφαιρικός. § — s d' esprit παραλογισμοὶ, πλάναι τοῦ νοός. § βότ. ἐξαιρέσεις βοτανικοῦ συστήματος.

Abesta, ἀρ. βιβλίον ἀποδιδόμενον παρὰ τῶν Μάγων εἰς τὸν Ἀβραάμ, ὅς τις νομίζεται ὁ αὐτὸς μὲ τὸν Ζωροάστρην.

Abêtir, ἐν. ἀποκτηνῶ, ἀποζωῶ. οὐδ. ἀποκτηνοῦμαι, ἀποζωοῦμαι.

Ab hoc et ab hac, ἐκ τοῦ Λατ. φύρδην, συγκεχυμένως, ἀτάκτως, ἀλλ' ἀντ' ἄλλων.

Abhorrer. ἐν. (τὸ h ἄφωνον) ἀποστρέφομαι.

Abhorré, ée. μετ. ἀπεχθὴς, μισητός.

Abigeat. ἀρ· ἐκ τοῦ Λατ. Ῥωμ. Δίκ. ἀποβουκόλησις, ἀπαγωγὴ ζώων, κλοπή.

Abildgaar, ἀρ. ὁ Ἀμερικανικὸς σπάρος, ὄνομα ἰχθύος.

Abintestat, ἐκ τοῦ Λατ. ἐξ ἀδιαθέτου. il est mort ab intestat ἀπέθανεν ἀδιάθετος, ἄνευ διαθήκης.

Ab irato, ἐκ τοῦ Λατ. ἐξ ὀργῆς, ἐπὶ διαθήκης γενομένης εἰς ὀργίλην στάσιν τοῦ διατιθεμένου.

Abject, cte. ἐπ. ἀγεννὴς, ἀχρεῖος, εὐτελὴς, χαμερπής. une populace— ὄχλος συρφετώδης.

Abjection, Ϛ. ἐξουθενισμὸς, ἀγένεια, χαμέρπεια, εὐτέλεια. —Γραμ. l' opprobre des hommes et l' — du peuple ὄνειδος ἀνθρώπων, ἐξουθένημα λαοῦ.

Abjuration, Ϛ. ἐξωμοσία, ἄρνησις.

Abjurer, ἐν. ἐξομνύω, ἀρνοῦμαι, παραιτοῦμαι· λέγεται ἐπὶ δογμάτων, γνώμης, συστήματος. § μεταφ. ἐπὶ ψυχῆς. j' abjurai mes craintes, mes chimères ἀπέβαλον, ἀπέῤῥιψα τοὺς φόβους καὶ τὰς φαντασίας μου. — la nature παραβιάζω τὴν φύσιν.

Ablactation, Ϛ. ἀπογαλακτισμὸς, ἀπόκομμα.

Ablais, ἀρ. ἀρχ. οἱ θερισθέντες καὶ μὴ μετακομισθέντες δημητριακοὶ καρποί.

Ablanier, ἀρ. Βοτ. Τριχόκαρπον. δένδρον τῆς Γουϊνέας.

Ablaque, Ϛ. πινόμαλλον.

Ablaquéation, Ϛ. βόθυνος, λάκκος (γινόμενος περὶ τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου), λακωμα.

Ablatif, ἀρ. ἀφαιρετικὴ (πτῶσις) Γραμ.

Ablation, Ϛ. χειρ. ἐκτομὴ, ἀποτομὴ, ἀφαίρεσις μέρους τινὸς τοῦ σώματος.

Ablative tout en un tas. ἀναμίγδην, ἀτάκτως, συγκεχυμένως.

Ablégat, ἀρ. ὑπέξαρχος τοῦ Πάπα.

Ablégation, Ϛ. ῥωμ. δίκ. ἀποπομπὴ, ἐξορία τῶν ἰδίων τέκνων.

Able καὶ Ablette Ϛ. Ἀευκίσκος ὁ Θαλάσιος· μικρὸς ἰχθὺς τοῦ ποταμοῦ, ἐκ τοῦ γένους τοῦ Κυπρίνου· ἐκ τῶν λεπίδων αὐτοῦ τοῦ ἰχθύος, ἐγνωσμένου εἰς τὸ ἐμπόριον διὰ τῆς λέξεως essence d orient, κατασκευάζονται οἱ ψευδεῖς μαργαρίται.

Ableret, Ablerat, Ablerette. Ϛ. δίκτυον διὰ τοὺς λευκίσκους καὶ ἄλλους τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἰχθῦς.

Abluant, ἴδ. Abstergent

Abluer. ἐν. ἀπολούω, ἀποπλύνω, κυρίως τὰ χειρόγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων διαχέεται μίγμα χημικῆς κατασκευῆς, διὰ νὰ ἀναφανῶσι τὰ ἐξηλειμμένα γράμματα

Ablution, Ϛ. ὀπόλουσις, ἀπόπλυσις, ἀπόνιψις § χειρονειψία, χειρολουσία. § ἁγνισμὸς, καθαρισμὸς, ὁποῖοι οἱ νομιζόμενοι παρὰ τοῖς Τούρκοις. § — d' un médicament. Φαρμ. κλυσμὸς, ξέπλυμα· ὁ δι' ὕδατος καθαρισμὸς τοῦ ἰατρικοῦ ἀπὸ πᾶσαν ἑτερογενῆ ὕλην.

Abnégation, Ϛ. ἀπάρνησις. — de soi même ἀπάρνησις ἑαυτοῦ.

Aboi, ἀρ. ὑλακὴ, γαύγισμα. § — s πλ. être aux —s ἀπανδῶ, ἀποκάμνω· λέγεται διὰ τὴν ἔλαφον ὅταν ἀποκάμῃ καὶ κινδυνεύῃ νὰ παραδοθῇ, μετὰ πολλὰς περιστροφὰς καὶ περιελίξεις. § μεταφ. une place de guerre est aux — s τὸ φρούριον ἐκλείπει, κινδυνεύει. un homme est aux—s ὁ ἄνθρωπος πνέει τὰ λοίσθια, εὑρίσκεται εἰς τὰ ἔσχατα. un auteur est aux—ὁσυγγραφεὺς ἀμηχανεῖ.

Aboiement, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Aboi.

Abolir, ἐν. ἀκυρῶ, καταργῶ. § ἐξαλείφω. tout crime s' — t au bout d' un certain nombre d' années πᾶν ἔγκλημα παραγράφεται μετά τινας χρόνους.

Abolissable, ἐπ. ἀκυρώσιμος.

Abolissement, ἀρ. κατάργησις, ἀκύρωσις.

Abolition, Ϛ. κυτάλυσις, κατάργησις. § ἄφεσις· ταὐτὸν τῷ rémission.

Abolle, ἀρ. ἀρχαιολ. Ἀβόλλα. εἶδος περιτραχήλαιας τὴν ὁποίαν ἔφερον ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Abomasum, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. omasum ἤνυστρον, ἔνυστρον, ὁ τέταρτος στόμαχος τῶν ἀναμηρυκωμένων ζώων.

Abominable, ἐπ. μυσαρὸς, ἀποτρόπαιος, βδελυκτός § χειριστος, ἄθλιος.

Abominablement, ἐπίῤῥ. χείριστα, κάκιστα, ἀθλίως.

Abomination, Ϛ. avoir en — βδελύττομαι, ἀποστρέφομαι· être en— ἢ être l' — εἶμαι βδελυκτὸς, μισητός. § — de la désolation Γραμ. τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τοῦτέστιν ἡ ἐντελὴς ἀσέβεια καὶ βεβήλωσις. § ἀνοσιούργημα, ἀθεμιτουργία. ce crime est une grande — τὸ ἁμάρτημα τοῦτο εἶναι ἀποστροπαιον. § πρᾶγμα βδελυκτὸν, βδέλυγμα.

Abominer, ἐν. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ avoir en abomination.

Abondamment, ἐπίῤῥ. ἀρθόνως, δαψιλῶς, πλουσίως § μεταφ. ἐκ περιουσίας, ἐκ περιστοῦ.

Abondance, Ϛ. ἀρθονία, δαψίλεια, εὐφορία, εὐπορία. § περίσσεια, εὐτυχία. plusieurs rivières portent l' — dans les campagnes πολλοὶ ποταμοὶ διαχέουσι τὴν εὐφορίαν εἰς τοὺς ἀγρούς. vivre, être dans l' — διάγω βίον ἀφθονον, ζῶ ἐν ἀρθονίᾳ. παρ. de l' — du coeur la bouche parle ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα. parler d' — αὐτοσχεδιάζω. — du style πλοῦτος λέξεως, φράσεως. corne d' — κέρας τῆς Ἀμαλθείας.

Abondant, te. ἐπ. εὔφορος, πλούσιος, ἄφθονος, δαψιλής. § περισσὸς, πλουσιοπάροχος. § πλεοναζων. langue— e πλουσία διάλεκτος. d' — ἐπίῤῥ. ἀρχ. πρὸς τούτοις.

Abonder, οὐδ. εὐπορῶ, πλουτῶ, γέμω. ce pays abonde en vin ὁ τόπος ἔχει ἀρθονίαν οἴνου. § πλη-

θύω, πλεονάζω, περισσεύω. le vin — o dans ce pays εἶναι ἀφθονία, πληθὺς οἴνου εἰς τὸν τόπον. la foule — e chez lui συρρέει πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων εἰς τὴν οἰκίαν του. ce qui — e ne vicie pas τὸ περισσεῦον οὐ ζημιοῖ, ἐπὶ τῶν ὑπερεκπερισσοῦ ἀποδείξεων, ἐπιχειρημάτων κ. τ. λ. § — en son sens ἰσχυρογνωμονῶ — dans le sens d'autrui ὁμογνωμονῶ, ἀποδέχομαι πληρέστατα τὴν γνώμην τοῦ ἄλλου.

Abonissement, ἀρ. βελτίωσις.

Abonné ée, ἐπ. καταγεγραμμένος, συνδρομητής.

Abonnement, ἀρ. τακτὴ καὶ ὡρισμένη συμφωνία, ἀποκοπή. § συνδρομή. § καταγραφή.

Abonner, ἐν. τάσσω, ὁρίζω. — une province à tant προτιμορίζω τοὺς φόρους τῆς ἐπαρχίας κατ' ἀποκοπήν. un marchand est — è à la poste ὁ ἔμπορος πληρώνει ὡρισμένως, τεταγμένως, κατ' ἀποκοπὴν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. s' — à γίνομαι, εἶμαι συνδρομητής, καταγράφομαι εἰς κ. τ. λ.

Abonnir, ἐν. βελτιῶ, καλητερεύω οὐδ. καὶ s' — αὐτ. βελτιοῦμαι, καλητερεύω.

Abord, ἀρ. προσπέλασις, πρόσοδος, πλησίασις. un port, une côte est de facile — λιμήν, παραλία κ. τ. λ. εὐπροσόρμιστος. de difficile — δυσπροσόρμιστος. un pays est de facile, de difficile — τόπος εὐπρόσιτος εὐπροσπέλαστος, δυπρόσιτος, δυσπροσπέλαστος. § καταγωγή, κατάπλους. § homme d' un — doux — εὐπροσήγορος, προσηνής. d' un — rude, facheux δυσπροσήγορος, χαλεπός. leur — a été fort froid ἡ κατὰ πρῶτον συνέντευξις αὐτῶν ἦτον ψυχροτάτη. je lui ai dit cela dès l' — τοῦ τὸ εἶπον ἅμα τὸν ἐπλησίασα. il me parut froid à l' — μοὶ ἐφάνη ψυχρὸς κατὰ πρώτην προσβολήν § συρροή, πλῆθύς. § d' — ἐπίρ. πρῶτον, κατ' ἀρχάς. de prime — εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἐκ πρώτης ἀρετησίας.

Abordable, ἐπ. εὐπροσόρμιστος, εὔορμος, (ἐπὶ παραλίας) κ. τ. λ. μεταφ. προσιτός. un homme n' est pas — εἶναι δυσπρόσοδος, δυσέντευκτος, ἀπρόσιτος.

Abordage, ἀρ. προσπέλασις, πλησίασις. § ἔγκρουσις. § σύγκρουσις (δύο πλοίων ἐκ περιστάσεως). § ἐπίπλους, ἐνβολὴ ἐπὶ ναυμαχίᾳ, ἡ ἔροδος πλοίου κατ' ἄλλου πλοίου γινομένη μὲ σκοπὸν νὰ τὸ κυριεύσῃ. on va à l' — ἐπιπλέουσι l'équipage a sauté à l' — τὸ πλήρωμα εἰσεπήδησεν εἰς τὸ πλοῖον ἐξ ἐπιπλου.

Aborder, οὐδ. προσορμίζομαι. ἀράσσω (ξω), πιάνω. § συρρέω § ἐν. προσπελάζω, πλησιάζω § ἐγκρίπτω. — une côte ἐξοκέλλω, πίπτω εἰς παραλίαν. deux vaisseaux s' — ent συγκρούονται δύο πλοῖα. — un vaisseau ἐπιβαίνω εἰς πλοίου, εἰσπηδῶ — un batiment κυριεύω ἐξ ἐπιπλου. § ἐμβάλλω εἰς, προσβάλλω (τὸν ἐχθρὸν κ. τ. λ.) § πλησιάζω, προσέρχομαι εἰς. § — une question, un sujet τρέπω τὸν λόγον εἰς πρότασιν, εἰς ὑπόθεσιν, κινῶ τὸ ζήτημα, ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ. ïd. joindre καὶ accés

Abordeur, ἀρ. Ναυτ. ὁ ἐξ ἐπίπλου κυριεύων.

Aborigénes, ἀρ. πλ. οἱ αὐτόχθονες.

Abornement, ἀρ. ὁροθέτησις, ὁροθεσία.

Aborner, ἐν. ἀφορίζω, ὁροθετῶ, ἀγρὸν κ. τ. λ

Abortif, ive ἐπ enfant — ἀμβλωθρίδιον, ἐξάμβλωμα, ἔκτρωμα fruit — ἄπεπτος, ἄωρος καρπός. medicament — ἐκβόλιον, ἐκτρωτικὸν, τὸ ἐπιφέρον τὴν ἔκτρωσιν ἰατρικόν.

Abot, ἀρ. ποδοκάκη, κλιθρον προσαρμοζόμενον εἰς τοὺς πόδας τῶν ἵππων ἐν ταῖς νομαῖς.

Abouchement, ἀρ. συνέντευξις, συνομιλία § ἀναστόμωσις, ἡ ἕνωσις τῶν στομίων δύο ἀγγείων τοῦ σώματος, ἢ τεχνητῶν l' — de deux tuyaux ἡ ἀναστόμωσις δύο σωλήνων.

Aboucher, ἐν. συνάγω, φέρω (εἰς τὸ αὐτὸ ἀνθρώπους πρὸς συνδιάλεξιν). s' — avec συνδιαλέγομαι, συνομιλῶ μέ § s' — ἀνατ. καὶ ἐπὶ τεχνῶν, ἀναστομοῦμαι, (λέγεται ἐπὶ δύο σωλήνων ἢ ἀγγείων, τῶν ὁποίων τὰ στόμια συνάπτονται).

Abouchouchou, ἀρ. εἶδος μαλλίνου ὑφάσματος ἐξαγομένου ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Abouement, ἢ aboument, ὀρ. συναρμογὴ (δύο ξύλων γινομένη εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἰσοπεδωθῶσι.)

Abouffer, ἐν. ἄχρ. ταυτὸν τῷ e-souffler.

Abougri, ïδ. rabougri.

Abouquement, ἀρ. ἐπιστώρευσις νέου ἅλατος εἰς ἄλλο παλαιότερον.

Abouhanis ἀρ. ὁ Αἰγυπτιακὸς ἵππις

Abouquer, ἐν. — du sel ἐπισωρεύω νέον ἅλας εἰς παλαιόν.

About, ἀρ. ἄκρα ξύλου πελεκημένη.

Abouter, ἐν. συναρμόζω, συνάπτω τὰ ἄκρα δύο ξύλων.

Aboutir, οὐδ. περατοῦμαι, λήγω, καταντῶ. § μεταφ. τείνω. tous ses efforts n' ont — i à rien εἰς οὐδὲν ἀπέβησαν οἱ ἀγῶνες του. § un abcès — t τὸ ἀπόστημα ῥήγνυται, σπάνει. § les arbres — sent τὰ δένδρα φυσιώνουν.

Aboutissant, te. ἐπ. ἀπολήγων, καταντῶν. § οὐσ. les tenans et — s d' une maison τὰ παραλείμενα καὶ τὰ προσκείμενα τῆς οἰκίας. — s d' une affaire αἱ περιστάσεις καὶ λεπτομέρειαι τῆς ὑποθέσεως.

Aboutissement, ἀρ. ῥῆξις (ἀποστήματος). § το πρόσραμμα, φέλιασμα (ἐπὶ φορεμάτων).

Abovo, ἐκ τοῦ Λατ. ἐξ ἀρχῆς..

Aboyant, te. ἐπ. ὑλακτικός.

Aboyer, οὐδ. ὑλακτῶ, γαυγίζω. § μεταφ. καταβοῶ, κακολογῶ, ἐξυβρίζω, καταφέρομαι. § — après une chose ἐπορθαλμιῶ εἴς τι. § — à la lune καθυλακτῶ, κακολογῶ τοὺς ἰσχυροτέρους.

Aboyeur. ἀρ. ὑλακόμωρος, ὑλακτικός, γαυγησιάρης. § κακολόγος, ὑβριστής. § — de places σπουδαρχίδης.

Abrac, ïδ. Abraxas.

Abracadabra, ἀρ. ὁ παρὰ τοῖς Τούρκοις (νουσχὰς)· λέξις μαγική, ὑποτιθεμένη ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ θεραπεύειν ἢ προφυλάττειν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας.

Abracelan, ἀρ. ἡ αὐτὴ λέξις παρὰ τοῖς Καβαλισταῖς.

Abraham (ère d'), χρονολογικὴ περίοδος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κλήσεως τοῦ Ἀβραὰμ μέχρι τῆς θείας ἐνσαρκώσεως.

Abrahamites, οὐ. πλ. Ἀβραμῖται, Τάγμα Μοναχῶν τοῦ Δυτικοῦ δόγματος, μαρτυρησάντων περὶ τὸν θ'. αἰῶνα ὑπὲρ τῆς εἰκονολατρείας.

Abraquer, ἐν σύρω τὸ σχοινίον ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα. § ῥυμουλκῶ, τραβῶ γεδέκι, Τουρκ.

Abrasion, θ. ἰατρ. ἄσις, κόψιμον. (ἐρεθισμὸς τοῦ στομάχου ἐξ αἰτίας ἰατρικοῦ.)

Abraxas, ἀρ. λέξις τοῦ Βασιλίδου σοφιστοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας, παραστατικὴ τῶν 365 πνευμάτων.

Abrégé, ἀρ. ἐπιτομή § ἡ συγκοπὴ (τῶν λέξεων) ïδ. Abréviation. en — ἐπίρ. ἐν ἐπιτομῇ, συντόμως.

Abrégement, ἀρ. ἀρχ. ïδ. raccourcissement.

Abréger, ἐν. ἐπιτέμνω, συντέμνω, βραχύνω. § — un fief κατακερματίζω τὸ τιμάριον. § — é, ée. ἐπ. ἐπίτομος.

Abreuver, ἐν. ποτίζω (ἵππους καὶ λοιπὰ ζῶα). — une terre, un pré ἀρδεύω, διαβρέχω, κάμνω νὰ πίῃ τὸ νερὸν ἡ γῆ, κτλ. ces plantes ont besoin d' être — ées τὰ φυτὰ ἔχουσι χρείαν νὰ ποτισθῶσι. § μεταφ. — quelqu' un de chagrins ποτίζω πικρίας. s' — de larmes γίνομαι ὑποβρύχιος, βουτιοῦμαι εἰς δάκρυα. s' — de sang εἶμαι αἱμοχαρής.

Abreuvoir, ἀρ. ἀρδάνιον, ποτίστρα, ποτιστήριον. § — s ἀραιώματα (εἰς τὰ τείχη ὅπου ἐγχέεται λάσπη). § ῥαγάδες (σχάσματα) γινόμεναι εἰς τὰ δένδρα ἀπὸ τὸν παγετόν.

Abréviateur, ἀρ. ἐπιτομεύς.

Abréviation, Θ. συγκοπὴ, λέξις συγκεκομμένη.
Abreyer, ἐν. Ναυτ. ἐμποδίζω, κόπτω τὸν ἄνεμον. § κρύπτω, σκεπάζω.
Abri, ἀρ. σκέπη, καταφυγή. les arbres, les haies, les murs sont de bons — s τὰ δένδρα, τὰ τείχη εἶναι καλὰ στέγαστρα. § Ναυτ. ὁρμητήριον, (λιμάνι). cette plage est un bon — παραλία εὔορμος, ἀσφαλής. § μεταφ. ἄτυλον, καταφύγιον. § à l' — ἐπίρ. ἐν ἀσφαλεῖ, ἐκτὸς, ἔξω. se mettre à l' — de la vexation, de la persécution φυλάττομαι τὴν, προφυλάττομαι ἀπὸ τὴν τυραννίαν, τὸν διωγμόν. à l' — du danger ἐν ἀκινδύνῳ, ἐκτὸς κινδύνου. § ὑπὸ τὴν σκέπην. mouiller à l' — d' une terre ὑρμίζω, ἀράσσω ὑποκάτω ξηρᾶς· être sous l' — de la faveur εὑρίσκομαι ὑπὸ τὴν εὔνοιαν.
Abricot. ἀρ. Ἀρμενιακὸν μῆλον, βερύκοκκον, Τουρκ. καϊσί.
Abricoté, ἀρ. σακχαρωτὸν βερύκοκκον (ἰταλ. Τουρκ. κόντιτον καϊσί.).
Abricotier, ἀρ. ἀρμενιακὴ μηλέα, βερυκοκκέα Τουρκ. καϊσιά.
Abriter, ἐν. στεγάζω, προφυλάττω
Abrivent, ἀρ. στέγαστρον, πλεκτὸν ἐξ ἀχύρων χρήσιμον εἰς προφύλαξιν τῶν φυτῶν.
Abriver, οὐδ. ἀράσσω. (ἐπὶ ποταμῶν).
Abrogation. Θ. ἀκύρωσις, κατάργησις, κατάλυσις.
Abroger, ἐν. ἀκυρῶ, καταργῶ, καταλύω.
Abrohani, ἀρ. λεπτὸν ὕφασμα (μουσελίνα) τῆς Βενγάλης.
Abrome, Θ. ἄβρομον, εἶδος φυτοῦ.
Abrotanoide, ἀρ. ἀβροτονοειδὲς εἶδος κοραλίου.
Abrotone, ἀρ. ἀβρότονον. ἴδ. aurone.
Abrouti, ie. ἐπ. Θαλλόβρωτος, (ἐπὶ δάσους καὶ ἀμπέλου, τῶν ὁποίων οἱ βλαστοὶ ἐφαγώθησαν ἀπὸ τὰ ζῶα)
Abroutissement. ἀρ. βλάβη προξενηθεῖσα εἰς τοὺς βλαστοὺς δάσους ἀμπέλου ἀπὸ τὰ ζῶα. § βοτκή.
Abrupt, te. ἐπ. ἀπότομος. § αὐτοσχέδιος.
Abruption, Θ. χειρ. κάταγμα (ὀστέου).
Abrupto, (ex abrupto.) ἐπίρ. ἐξ ἀπροόπτου, ἀπρομελετήτως.
Abruse ἢ Abrus. ἀρ. Ἄβρός· γένος φυτῶν, τοῦ ὁποίου γνωστὸν μόνον εἶναι τὸ arbre à chapelet.
Abrute, ἐπ. φύλλον περίπτερον μὴ ἔχον περιττὸν φυλλίδιον.
Abrutir ἐν. ἠλιθιόω, ἀποκτηνῶ, ἀποζωῶ· § une plante est — ie ἀγριοῦται τὸ φυτόν.
Abrutissement, ἀρ. Θηριωδία, ἀποθηρίωσις. § ἠλιθιότης.
Abroutisseur, ἀρ. ἀποθηριῶν, ἀποκτηνῶν.
Abscision, ἢ Abscission, Θ. ἀποκοπὴ, ἀποτομή.
Abscisse, Θ. Μαθ. ἀποτετμημένη, τμῆμα ἄξονος τῆς καμπύλης.
Abscons, se, ἐπ. ἀρχ. κεκρυμμένος, ἀπόκρυφος.
Absence, Θ. ἀποδημία, ἀπουσία. en mon — ἀπόντος μου. § ἔλλειψις. § — d' esprit ἀπροσεξία νοὸς, περισπασμός. il est sujet à des — s ὑπόκειται εἰς περισπασμοὺς νοός. § Νομ. ἀφάνεια.
Absent, te. ἐπ. ἀπόδημος, ἀπών. § ἀπρόσεκτος. son esprit est quelque fois — ὁ νοῦς του ἀποπλανᾶται ἐνίοτε. § ἄφαντος, Νομ.
Absenter, (s') αὐτ. ἀποδημῶ, εἶμαι ἀπὼν, λείπω.
Absides, ἴδ. Apsides.
Absinthe. Θ. ἄψινθος.
Absinthé, ée, ἐπ. ἀψινθίτης.
Absolu ue, ἐπ. ἀπόλυτος. homme —, caractère — φιλόπρωτος, ἀρχικὸς, δεσποτικὸς ἄνθρωπος, χαρακτήρ. § Γραμ. ἀπόλυτος, § φυσ. ἀπόλυτος, ἄσχετος.
Absolument, ἐπίρ. ἀπολύτως, ἀνεξαρτήτως. vouloir — θέλω ἐξ ἅπαντος. § παντάπασιν, ἐξ ὁλοκλήρου. — parlant τὸ σύνολον, ἐν γένει. § Γραμ. ἀπολύτως, ἀσχέτως.
Absolution, Θ. ἀπόλυσις, ἀθώωσις. § ἄφεσις ἁμαρτιῶν. § συγχώρησις.
Absolutisme, ἀρ. ἀπολυτισμὸς, ἀπολυταρχία.
Absolutiste, ἀρ. ἀπολυτιστὴς, ἀπολυταρχικός.
Absolutoire, ἐπ. συγχωρητικός. Bref — Συγχωρητικὸν, συγχωροχάρτι.
Absorbant, te. ἐπ. ἀπορροφητικός. vaisseaux — s ἀπομυζητικὰ ἀγγεῖα τῶν φυτῶν. § οὐσ. — s τὰ ἀπορροφητικὰ (φάρμακα).
Absorber, ἐν. ἀπορροφῶ, πίνω. § μεταφ. καταδάπανῶ, καταναλίσκω § ἐξ(ἐν)αφανίζω. une voix faible est — ée dans un grand chœur de musique φωνὴ λεπτὴ ἀφανίζεται (χάνεται) εἰς μέγαν μουσικὸν χορόν. un homme est — é dans l' étude ἄνθρωπος βυθισμένος εἰς τὴν μελέτην.
Absorption, Θ. ἀπορρόφησις.
Absoudre, ἐν. ἀπολύω, ἀθωῶ. § συγχωρῶ.
Absoute, Θ. συγχώρησις διδομένη τὴν μεγάλην πέμπτην.
Abstème, ἐπ. ἄοινος, παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς λέγονται οὕτω οἱ ἔχοντες τοιαύτην ἀποστροφὴν πρὸς τὸν οἶνον, ὥστε δὲν δύνανται οὔτε νὰ μεταλάβωσι. ἴδ. hydropote.
Abstenir, (s') αὐτ. ἀπέχομαι, ἀπέχω, ἐγκρατεύομαι. un juge s' abstient d' opiner ὁ δικαστὴς ἐξαιρεῖται. un heritier s' est abstenu d'une succession ὁ κληρονόμος παρητήθη τὴν κληρονομίαν.
Abstention, Θ. ἡ παραίτησις τῆς κληρονομίας.
Abstergent, te, ἐπ. διαλυτικὸς § ἀποτμητικός.
Absterger, ἐν. διαλύω. § ἀποτμήχω, καθαρίζω.
Abstersif, ive. ἐπ. διαλυτικός. § ἀποσυητικός.
Abstersion, Θ. ἀπόσμηξις, διάλυσις, κάθαρσις.
Abstinence, Θ. ἀποχή. § ἐγκράτεια. jours d' — νηστήσιμοι ἡμέραι. il fait — διαιτᾶται, κάμνει διαιταν.
Abstinent, te, ἐπ. ἐγκρατὴς, σώφρων.
Abstracteur, ἀρ. ἀρχ. ἀποσπασματογράφος.
Abstractif, ive, ἐπ. ἀφῃρημένος.
Abstraction, Θ. ἀφαίρεσις. Λογ. § ἀφῃρημένον, ἀφῃρημένη ἔννοια. § — faite χωρὶς, ἐκτός. — faite des circonstances ἀσχέτως πρὸς τὰς περιστάσεις, μὴ λογιζομένων τῶν περιστάσεων. § — s ἀπροσεξία νοὸς, ἀνεπιστασία. il est sujet à des — s continuelles ὁ νοῦς του πλανᾶται πάντοτε, λείπει.
Abstractivement, ἐπίρ. ἀφῃρημένως.
Abstraire, ἐν. ἀφαιρῶ, Θεωρῶ κατ' ἀφαίρεσιν. § abstrait, te, ἐπ. ἀφῃρημένος l'—, οὐσ. τὸ ἀφῃρημένον. § περιπεπλεγμένος, συσσώρευτος. science —te, ἐπιστήμη ἀφῃρημένη. mathématiques — s μαθηματικὰ ἀφῃρημένα. § ἄσχολος.
Abstraitement, ἐπίρ. ταὐτὸν τῷ abstractivement.
Abstrus, se, ἐπ. δύσληπτος, σκοτεινός.
Absurde, ἐπ. ἄτοπος, ἄλογος, παράλογος. homme—ἄνθρωπος ἄτοπος, μωρὸς, ἀνόητος. οὐσ. réduire un homme à l' — ῥίπτω τινὰ εἰς τὴν εἰς ἄτοπον ἀπαγωγήν.
Absurdement, ἐπίρ. ἀτόπως, παραλόγως, ἀλόγως. raisonner — παραλογίζομαι. parler — παραληρῶ.
Absurdité, Θ. ἀτοπία. § ἀτόπημα, παραλογισμός.
Absurdo, ἐκ τοῦ Λατ. ab. — ἐκ τοῦ ἀτόπου.
Abus, ἀρ. κατάχρησις. § ἀπάτη, λάθος. le monde n' est qu' — et vanité ὁ κόσμος εἶναι δόλος καὶ ματαιότης. § appel comme d' — ἔφεσις ὀλ ὑπερβασιν ἐξουσίας. § ἐπίρ. εἰς μάτην.
Abuser, οὐδ. καταχρῶμαι. — de la liberté καταχρῶμαι τῆς ἐλευθερίας μου. — d' une fille μεταχειρίζομαι κόρην, τοὐτέστι συνοικῶ χωρὶς νὰ νυμφευθῶ μὲ αὐτήν. § ἐν. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ. — une fille φθείρω τὴν κόρην. s' — ἀπατῶμαι, σφάλλω.
Abuseur, ἀρ. ἀπατεών.
Abusif, ive. ἐπ. καταχρηστικός. § παράνομος.
Abusivement, ἐπίρ. καταχρηστικῶς, παραλόγως.

Abuter, οὐδ. σημαδεύω, κυρίως ῥίπτω ὁμάδα, σφαῖραν κτλ. εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν παιγνιδίων διὰ τὴν πρωτείαν. § συναρμόζω, ταυτόν τῷ abouter.
Abutilon, ἀρ. σίδη, φυτόν, καὶ γένος μαλαχοειδῶν φυτῶν.
Abyme, Θ. ἄβυσσος. § ὁ λέβης (τῶν κηροποιῶν.)
Abymer, οὐδ. βυθίζω. § φθείρω, ἀφανίζω. § être — é dans ses pensées βυθίζομαι εἰς τοὺς διαλογισμούς μου. — dans l' étude des mathématiques ἔκδοτος εἰς τὰ μαθηματικά. — en dieu ἔνθους, κάτοχος ἐκ Θεοῦ. s' — dans les dettes, dans la débauche βυθίζομαι εἰς χρέη, εἰς ἀσωτίαν. — é de dettes καταχρεως. s' — en dieu δίδομαι ὅλος εἰς τὸν Θεόν. § οὐδ. καταβυθίζομαι, καταστρέφομαι κτλ.
Abyssins ἡ Ethiopiens Ἀβυσσινοί, αἱρεσις μονοφυσιτῶν.
Acabit, ἀρ. γεῦσις, ποιότης τῶν καρπῶν. d' un bon — νόστιμος. d' un mauvais — ἄνοστος.
Acacalis, ἀρ. Βοτ. ἀκακαλίς, φυτὸν Θαμνώδες φυόμενον ἐν Αἰγύπτῳ.
Acacalot, ἴδ. Acalot.
Acacia, ἀρ. Ἀκακία, δένδρον.
Académicien, ἀρ. Ἀκαδημιακός. (ὁ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας φιλόσοφος· ἡ μέλος τῆς Ἀκαδημίας.)
Académie, Θ. Ἀκαδημία. § πανεπιστήμιον (εἴς τινα μέρη). § γυμνάσιον, σχολεῖον γυμναστικῆς, ὅπου διδάσκονται διάφορα ἐλεύθερα γυμνάσματα, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἱππασία καὶ ὁπλασκία. § οἱ γυμναζόμενοι μαθηταί. § Σκιαφεῖον, παικτήριον. § ἀντίγραφον ἀπὸ γυμνοῦ. Ζωγρ.
Académique, ἐπ. Ἀκαδημιακός. § ἄξιος ἀκαδημίας.
Académiquement, ἐπίρ. Ἀκαδημιακῶς, κατὰ τὸν Ἀκαδημιακὸν τρόπον.
Académiser, οὐδ. ἀντιγράφω ἀπὸ γυμνοῦ. Ζωγρ.
Académiste, γυμναστικός, ὁ μανθάνων διάφορα γυμνάσματα εἰς τὸ γυμνάσιον, καὶ πρὸ πάντων τὴν ἱππασίαν.
Acaguarder, ἐν. οἰκ. διατρέφω, ἐξαχρειῶ, ἀποκαθιστῶ ὀκνηρόν. s' — γίνομαι ὀκνός, ὀκνηρῶς διάγω. s' — au cabaret κυλίομαι εἰς τὸ καπηλεῖον.
Acajou, ὑρ. *ἀνακάρδιον· δένδρον τῆς Ἀμερικῆς. bois d' — ἴδ. mahogonique.
Acalifourchonné, ée. ἐπ. ἱππαστί, περιβάδην, καβάλα, καβαλικευτά.
Acalot. ἀρ. κόραξ ὁ ἔνυδρος, εἶδος ἴβιος τοῦ Μεξικοῦ.
Acampte, ἐπ. ὀπτ. ἄκαμπτος, ὁ μὴ ἀνταναπλῶν τὸ φῶς· λέξις τοῦ Λεϊβνιτίου.
Acanacé, ἴδ. Acanthacé.
Acane, ἀρ. * Ἀκάνα, γένος φυτῶν ὅμοιον τῷ béjar.
Acange, ἡ Acangi, ἀρ. ἐκ τοῦ Τουρ· (Τζυρχατζῆ) ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ ἢ ἐλαφρὸν σῶμα.
Acanor, ἀρ. ἑστία (διὰ τὰς χημικὰς ἐργασίας.)
Acanthobole, ἀρ. ἀκανθοβόλος, ὄργανον χειρουργικὸν χρήσιμον εἰς ἐξαγωγὴν τῶν σεσηπότων ὀστέων.
Acanthacé, ée. ἀκανθοειδής, γένος φυτῶν ἀκανθωδῶν ὡς ἡ ὄνωνις.
Acanthe, Θ. ἄκανθα, ἄλλως λέγεται Branche ursine. § Ἀρχ. ἡ ἄκανθος, στολισμὸς τῶν Κορινθιακῶν κιονοκράνων.
Acanthies, Θ. πλ. * ἀκανθίαι, γένος ἐντόμων ἐκ τῶν λεγομένων ἡμιπτέρων, ἐξ ὧν καὶ ἡ κόριζα.
Acanthinion, ἀρ. * Ἀκανθίνιον, γένος ἰχθύων, ἐκ τῶν χητοδόντων τοῦ Λινναίου.
Acanthoides, ἴδε Acanthacées.
Acanthophage, ἐπ. ἀκανθοφάγος.
Acanthophis, ἀρ. ἀκανθόφις, εἶδος ὄφεως φαιοῦ.
Acanthopode, ἀρ. ἀκανθόπους, γένος ἰχθύων ἐκ τῶν χητοδόντων τοῦ Λινναίου.
Acanthopomes, ἀρ. πλ. ἀκανθόπωμος, σύστημα ἰχθύων.
Acanthoptérygiens, ἀρ. πλ. Ἀκανθοπτερύγια, τάξις ἰχθύων
Acanthure, ἀρ. * Ἀκανθοῦρος, γένος ἰχθύων. § σκώληκες τῆς κοιλίας.
Acarde, Θ. Ἀκάρδιον, γένος ὀστρακοδέρμου διθύρου.
Acare, ἴδ. tiron
Acarer, ἡ Acarrer, ὄχρ. ταὐτὸν τῷ Confronter.
Acariation ἡ Acarriation, ταὐτὸν τῷ Confrontation.
Acariâtre, ἐπ χαλεπὸς, δύστροπος, διεστραμμένος.
Acariatreté, Θ. χαλεπότης, δυστροπία.
Acaricaba, ἀρ. ὑδροκοτύλη ἡ σκιαδωτή, φυτὸν τῆς Βρασιλίας.
Acarides, Θ. πλ. ἀκαρίδες, γένος ἐντόμων.
Acarnar ἡ Acharnar, ἀρ. ὄνομα ἀστερος τῆς πρώτης τάξεως
Acarne, ἀρ. Ἀκαρνανάν, ἰχθύς. ἴδε καὶ Spare pagel. § Ἄκαρνα καὶ ἄκορνα, φυτ.
Acarus, ἀρ. ἄκαρι, σκώληξ τοῦ τυρίου
Acaser, ἐν. ἄχρ. ἐνοικιάζω. § δίδω τιμάριον, ἐνμισθόω γῆν.
Acatalectique, ἐπ. ἀκατάληκτος. vers — στίχος τέλειος, παρὰ τοῖς μετρικοῖς.
Acatalepsie, Θ. ἀκαταληψία, δόγμα τῶν πυρρωνιστῶν.
Acataleptique, ἐπ. ὁ ἐφεκτικός.
Acaule ἡ intigée, ἐπ. Βοτ. ἄκαυλος, ἐπὶ φυτῶν, ἢ μὴ ἐχόντων καυλὸν, ἢ ἐχόντων αὐτὸν μικρότατον.
Accablant, te. ἐπ. βαρὺς, καταθλιπτικός. μεταφ. φορτικὸς, ὀχληρός. nouvelles — s εἰδήσεις θλιβεραί. reproche — βαρεῖα ἐπίπληξις. preuve — e βαρεῖα ἀπόδειξις.
Accablement, ἀρ. νάρκωσις, ἔκλυσις. § μεταφ. — d'esprit ἀπονάρκωσις νοός. — d' ame θλῖψις ψυχῆς.
Accabler, ἐν. ἐπιπίπτω, καταβάλλω, πλακώνω. § καταθλίβω. être — é par le nombre, par la multitude des ennemis τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων τὸν κατέβαλε. § κατατρύχω, καταβαρύνω, θλίβω. — é de fatigue ὑπερ(κατά)κοπος. — é de dettes κατάχρεως. — é de viellesse, βεβαρημένος ὑπὸ τοῦ γήρως. § — de grâces, de faveurs ἐμφορῶ, ἐμπλήθω χαρίτων, εὐεργεσιῶν, φορτώνω τινὰ ἀπὸ κτλ. — d' injures καθυβρίζω. — de reproches ἐπιπλήττω αὐστηρῶς, ἐπιτιμῶ.
Accalmie, ἡ calmie, Θ. ἄκρα γαλήνη καὶ νηνεμία.
Accaparement, ἀρ. προπώλιον, συνωνία, ἀγορὰ (ἐμπορικῶν εἰδῶν εἰς μεγάλην ποσότητα ἐπὶ σκοπῷ μονοπωλίου) § τὰ ἐκ συνωνίας ἀποταμιευθέντα
Accaparer, ἐν. προπωλῶ, συνωνοῦμαι, συναγοράζω. ἴδ. accaparement
Accapareur, ἀρ. euse, Θ. προπώλης, συνωνητής, μονοπώλης.
Accarer, ἴδ. Acarer.
Accastillage, ἀρ. πύργος, πυργίδιον τοῦ πλοίου· τὰ πρὸς τὴν πρώραν καὶ πρύμναν στεγάσματα.
Accastiller, ἐν. πυργόω, κατασκευάζω πυργίδια εἰς τὴν πρώραν τοῦ πλοίου vaisseau — é πυργωτὸν πλοῖον.
Accéder, οὐδ. προσχωρῶ, συγκατατίθεμαι
Accélérateur, ἀρ. trice, Θ. muscle — ἀνατ. ἰσχιοπραγγώδησμοῦς. forces — trices, Φυσ. προσθετικαὶ δυνάμεις, αἱ αὐξάνουσαι τὴν κίνησιν.
Accélération, Θ. ἐπιτάχυνσις. § ἐπίσπευσις. — des planètes ἡ προσθετικὴ κίνησις τῶν πλανητῶν.
Accelérer, ἐν. ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω.
Accense, Θ. εἰσόδημα. § παράρτημα, ἐξάρτημα. ce près est une — de ma ferme ἡ νομὴ αὕτη πρόσκειται εἰς το χωρίον μου. § — s ῥαδδοῦχοι, κλητῆρες, παρατοῖς ῥωμαίοις. § ἴδ. surnuméraire.
Accent, ἀρ. τόνος. § — national ἡ ἐθνικὴ προφορά. il a l' — candiote ἔχει προφορὰν κρητικήν. il a de l' — ἔχει ξενικὴν προφοράν. — grammatical τόνος. — logique ou rationnel λογικὸς τόνος. — pathétique ou oratoire ὁ ῥητορικὸς ἢ παθητικὸς τόνος τῆς φωνῆς. § — aigu ἡ ὀξεῖα. — grave ἡ βαρεῖα. — circonflèxe περισπωμένη. § — musical, περισπασμὸς Μουσικός.
Accentuation, Θ. προσῳδία, οἱ περὶ τῶν τόνων κανόνες. § τονισμός.
Accentuer, ἐν. τονίζω. la langue des enfans n' est pas articulée, mais elle est — ée ἡ γλῶσσα τῶν παιδίων δὲν εἶναι ἔ-

ναρθρος, ἀλλ' εἶναι περιπαθής.
Acceptable, ἐπ. δεκτός, εὐπρόσδεκτος.
Acceptant, te. ἐπ. Νομ. συναινῶν, παραδεχόμενος.
Acceptation, Θ. ἀποδοχή — d' une lettre de change ἀποδοχὴ τῆς συναλλαγματικῆς.
Accepter, ἐν. ἀποδέχομαι, δέχομαι. — une lettre de change δέχομαι τὴν συναλλαγματικήν. j'en — e l'augure δέχομαι τὸν οἰωνόν.
Accepteur, ἀρ. ἀποδέκτης.
Acceptilation, Θ. ἀθώωσις, ἄφεσις χρέους, Ῥ. Δ.
Acception, Θ. ἀποδοχή. — de personnes προσωπολημψία. sans — de personnes — ἀπροσωπολήπτως. § σημασία (λέξεως). § ἰατρ. πρόσληψις, πᾶν τὸ προσλαμβανόμενον εἴτε διὰ τοῦ στόματος εἴτε διὰ τοῦ δέρματος.
Accès, ἀρ. πρόσβασις, πρόσοδος, πλησίασις. place de facile — χωρίον εὐπρόσοδον, εὐπροσπέλαστον· de difficile—δυσπρόσοδον, δυσπροσπέλαστον. côte, ile de facile — αἰγιαλὸς, λιμὴν εὐπροσόρμιστος. de difficile— δυσπροσόρμιστος homme de facile — ἄνθρωπος εὐπρόσιτος, εὐέντευκτος. de difficile — δυσπρόσιτος, δυσέντευκτος. avoir — auprès de quelqu'un ἔχω εἴσοδον παρά τινι, πλησιάζω, προσέρχομαι εἴς τινα. donner ἢ faciliter l'— à quelqu' un εἰσάγω τινά. § παροξυσμὸς, καταβολὴ, εἰσβολὴ πυρετοῦ κτλ. tomber dans un — de fièvre πυρέσσω. il tomba dans un — de fièvre τὸν κατέλαβε πυρετός. — de colère ὁρμὴ ὀργῆς. — de fureur, de rage. ὁρμὴ μανίας, λύσσης. elle a de temps en temps des — s de dévotion ἔχει περιόδους εὐλαβείας καὶ κατανύξεως. cet avare a eu ce jour là un — de libéralité ὁρμὴ ἐλευθεριότητος κατέλαβε τὸν φιλάργυρον ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὸν ἦλθε, τὸν ἔπιασε μεγαλοδωρία.
Accessible, ἐπ. προσιτὸς, προσβατός. § εὐπρόσιτος, εὐέντευκτος.
Accession, Θ. συναίνεσις, συγκατάθεσις. § προσχώρησις. § Νομ. προσαύξησις.
Accessit, ἀρ. τὰ δευτερεῖα, τὸ δεύτερον βραβεῖον. (ἐν χρήσει εἰς τὰς Ἀκαδημίας, σχολεῖα, κτλ.)
Accessoire, ἐπ. πρόσθετος, παρεπόμενος, ἐπουσιώδης. § οὐσ. ἐπακολούθημα, προσθήκη. § ce volume n'est qu'un — de l'ouvrage ὁ Τόμος οὗτος εἶναι παράρτημα τοῦ συγγράμματος. § — s Βιλλήσιον νεῦρον (τοῦνωτιαίου μυελοῦ) § Ζωγρ.—s πάρεργα.
Accessoirement, ἐπίρ. ἐκ προσθήκης, ἐν παρενθήκῃ.
Accident. ἀρ. συμβεβηκός, συμβάν. § συμφορά. heureux — ἀγαθὴ συγκυρία. par — ἐπίρ. ἐκ περιστάσεως, κατὰ τύχην. § Φιλ. συμβεβηκός, σύμβαμα. § ἰατρ. σύμπτωμα. § Ζωγρ. —s de lumière συμπτώματα φωτός, τὰ κατὰ διαστήματα ἀπὸ τὸν ἥλιον φωτισμένα μέρη τῆς γῆς. — de lumière παραφωτισμὸς, τὸ διὰ σύρας, διαυγίου (φεγγίτου) κτλ. ἐρχόμενον φῶς εἰς τὸν πίνακα. § —s du terrain ἀνωμαλίαι γῆς.
Accidentel, elle. ἐπ. ὁ κατὰ συμβεβηκὸς, ὁ κατὰ περίστασιν. § signes — s μουσ. παρεμπίπτοντα σημεῖα (πάθους τῆς φωνῆς). § lignes — les πρόσθετοι γραμμαὶ εἰς τὰ μουσικὰ διαγράμματα(νόταις)· οὕτω λέγονται αἱ προστιθέμεναι γραμμαὶ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν τοῦ πενταγράμμου.
Accidentellement, ἐπίρ. κατὰ συμβεβηκὸς, κατὰ τύχην, κατὰ σύμπτωσιν.
Accinite, ἴδ. Axinite.
Accipenser, ἀρ. ἔλλοψ, ἰχθύς τις.
Acciper, ἐν. δέχομαι. ἐν χρήσει μόνον ἐπί ἀστειότητος.
Accipitres, ἀρ. κλ. γένος ἁρπακτικῶν ὀρνέων, ἱέρακες.
Accise, Θ. ὅασμὸς ἐπὶ τῶν τροφίμων εἰς διάφορα κράτη, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν.
Accisme, ἀρ. ἀκκισμὸς, Θρύψις, τζάκισμα.
Acclamateur, ἀρ. * ἀνευφημιστής.
Acclamation, Θ. ἀνευφημία, ἀναφώνησις. élir par — ὁμοφώνως ἐκλέγω.
Acclamper, ἐν. Ναυτ. ἐχμάζω. (τὸν ἰσὸν, κατάρτι) τουτέστι τὸν συνδέω μὲ ξύλα.
Acclimater, ἐν. * ἐντοπίζω, ἐξοικειῶ μὲ τὸ κλίμα, μὲ τὴν κρᾶσιν τοῦ περιέχοντος.
Accoincons, ἀρ. πλ. παρασανιδώματα, τὰ ξύλινα μέρη τὰ ὁποῖα προστίθενται εἰς τὴν στέγην.
Accointable, ἐπ. ἄρχ. εὐπρόσιτος, χαρίεις.
Accointance, Θ. συγκοινωνία, σχέσις, οἰκειότης.
Accointer, ἐν. ἐξοικειοῦμαι, ἀποκτῶ συνήθειαν μετά τινος.
Accoisement, ἀρ l'— des humeurs ἡ μάλαξις καὶ καταπραΰνσις τῶν χυμῶν.
Accoiser, ἐν. καταπραΰνω, μαλάττω.
Accolade, Θ. περιβολὴ, ἀγκάλιασμα. § τελετὴ γινομένη εἰς τὴν χειροτονίαν τῶν ἱπποτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ἡγεμὼν καθώπλιζεν, ἐνηγκαλίζετο, καὶ ἐκτύπα εἰς τὸν ὦμον μὲ τὸ ξίφος. § ζεῦγμα, ἐπὶ λογαριασμῶν, ἡ συνάπτουσα διάφορα ποσὰ κάθετος γραμμή. § Μουσ. ζεῦγμα, γραμμὴ συνάπτουσα τὰ διαστήματα, σημεῖα τῶν τόνων. § — de lapereaux ζεῦγος λαγιδέων, ζευγάρι κουνελίων (μαγειρευμένων).
Accolage, ἀρ. χαρακισμὸς, στύλωμα, ἀνάρτησις τῆς ἀμπέλου εἰς τοὺς χάρακας. (παλούκια).
Accoler, ἐν. περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαι. § — deux ou plusieurs articles ἐπιζευγνύω δύο ἢ πολλὰ ποσὰ, τὰ συνάπτω διὰ τοῦ ζεύγματος. § ἐπιζευγνύω (ξύλα διὰ νὰ τα κάμω στερεώτερα). § — la vigne ἀναρτῶ, δένω τὸ κλῆμα.
Accolure, Θ. ἀναδέσμη, δέσιμον ἀπὸ σχοῖνον, ἄχυρον κ τ. λ. διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακρεμῶσι τὸ κλῆμα εἰς τοὺς χάρακας. § τὸ πρῶτον στρῶμα τῆς σχεδίας.
Accomettre, ἐν. ἄχρ. ἰδ. ameuter.
Accommodable, ἐπ. εὐσυμβίβαστος.
Accommodage, ἀρ. σκευασία, ἄρτυσις, μαγείρευμα. § εὐτρεπισμὸς (τῆς κόμης), σχηματισμὸς, σιάσιμον τῶν μαλλιῶν.
Accommodant, te, ἐπ. εὐάρμοστος, εὐσυμπερίφορος, εὔκολος.
Accommodation, Θ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Accommodement.
Accommodement, ἀρ. διευθέτησις, εὐτρεπισμὸς, διακόσμησις, συγύρισμα. § σύμβασις, συμβίβασμὸς, διαλλαγή. homme d' — ἄνθρωπος συμβατικὸς, συμβιβαστικός. termes d' — λόγοι συμβατικοὶ, συμβιβαστικοί.
Accommoder, ἐν. εὐτρεπίζω, διακοσμῶ, συγυρίζω. § διατάσσω, διευθετῶ, σιάζω. — ses affaires, sa maison διατίθεμαι καλῶς τὰ πράγματά μου, τὴν οἰκίαν μου. un homme s' — e ἀναλαμβάνει κατὰ τὸ χρηματικόν. il s' — e aux dépens d' autrui πλουτεῖ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. § — des viandes, des poissons σκευάζω, ἀρτύω κρέατα, ἰχθῦς, μαγειρεύω, κ. τ. λ. — à dîner, à souper παρασκευάζω δεῖπνον κ. τ. λ. ἑτοιμάζω. faites — vos cheveux, ἢ καὶ ἁπλῶς, faites — vous — διευθέτησον, εὐτρέπισον τὴν κόμην, συγύρισαι τὰ μαλλιά σου, ἢ συγύρισον. § s'— συσχηματίζομαι, συμμορφοῦμαι. s' — aux circonstances παρακολουθῶ εἰς τὰς περιστάσεις. s' — aux plaisirs, à la volonté des autres χαρίζομαι εἰς τὰς θελήσεις ἄλλων, ἐνοίδω. les paroles doivent s' — aux faits οἱ λόγοι πρέπει νὰ συμφωνῶσι μὲ τὰ πράγματα. ce marchand — bien ὁ ἔμπορος οὗτος εὐχαριστεῖ τοὺς ἀγοραστάς. § διαλλάττω, συμβιβάζω. § on l'a bien — é τὸν διώρθωσαν, εἰρωνικῶς, ἀντὶ τοῦ, τὸν ὕβρισαν ἢ κατηγόρησαν ἀπόντα. § s' — de quelque chose ἀρκοῦμαι, εὐχαριστοῦμαι εἴς τι. un homme qui s' — e de tout εὐάρμοστος, εὔκολος ἄνθρωπος. § un homme s'est—é d'importance ἔγινε στουπὶ (ἐμέθυσε). un homme qui s'—de tout ce qu'il trouve sous sa

maîm ὁ ἄνθρωπος ἐκλειποιεῖται ὅ, τι εὕρῃ.
Accommodé, ée. μετ. τοῦ Accommoder.
Accompagnage, ἀρ. *χρυσοκρόκη, τὸ φάδι τῶν χρυσοϋφῶν ἐνδυμάτων.
Accompagnateur, ἀρ. προσῳδός, βοηθός, (ὁ βοηθῶν μὲ μουσικὸν ὄργανον παρὰ τῇ ἐκκλησιαστικῇ μουσ. τὸν ψάλλοντα), ἰσοκράτης. —trice ϑ.
Accompagnement, ἀρ. παραπομπή, συνοδία. | — d un corps à la sepulture ἐκφορά. § ἀπαρτία, τὰ ἀναγκαῖα. § μουσ. προσῳδία. § ἐκκλ. μουσ. τὸ ἴσον. instrumens d' — προσῳδὰ ὄργανα. — de flûte προσαύλησις. — de guitare κιθαρῳδία. § προσῳδὸν μέλος, *προσῴδημα. — de guitare *προσκιθάρισμα. —de flûte προσαύλημα. § — de la cataracte ὑπόλοιπον τοῦ καταῤῥάκτου, μυξώδης ὕλη ἥτις μένει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν μετὰ τὴν ἐκβολὴν τοῦ καταῤῥάκτου. § πρόσθεμα, προσθήκη.
Accompagner, ἐν. παρακολουθῶ, συνοδεύω. § παραπέμπω, συμπαραπέμπω. § προεκπέμπω, προπέμπω, ξεπροβοδίζω. μεταφ. il s' était — é de deux brigands παρέλαβε, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ, ἐσυρφορήθη ὑπὸ δύο λῃστῶν. il — a ses dons de grâces προσέφερε τὰ ὡραῖα του μὲ χάριν. des plaisirs — és de décence αἱ μετὰ σεμνότητος ἡδοναί, αἱ σεμναὶ ἡδοναί. cette cérémonie fut — ée d' un sacrifice et d' un repas συνάμα μὲ τὴν τελετὴν ἔγινε Θυσία καὶ δεῖπνος. § ἐμπρέπει, πρέπει, ἁρμόζει, ταιριάζει· une tapisserie — e bien un lit ὁ ταπὴς ἁρμόζει εἰς τὴν κλίνην. il est rare que les cheveux qui — ent le bas des tempes tombent en entier εἶναι σπάνιον νὰ πέσῃ ὅλη ἡ πρὸς τοὺς κροτάφους κόμη. ce peintre —e mal ses tableaux ὁ ζωγράφος δὲν ἐπιτυγχάνει εἰς τὰ πάρεργα τῶν εἰκόνων του. § ὑποτείνω τὴν χροσοκρόκην ἴδ. accompagnage § Μουσ. ὑποκρούω. — la guitare avec sa voie πρὸς κιθάραν ᾄδω. — quelqu' un avec la guitare προσκιθαρίζω.
Accomparager, ἐν. ἄχρ. παραβάλλω, παραλληλίζω.
Accomplir, ἐν. ἀπαρτίζω, ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ, τελει(όω) ὀνω. — i, ie, ἐντέλειος, ἐντελής, ἀπηρτισμένος. il a cent sept ans — is ἔχει πλήρη ἑκατὸν ἑπτὰ ἔτη. l' année — ie πληρωθέντος τοῦ ἐνιαυτοῦ les prophéties s' accomplirent αἱ προφητεῖαι ἐπληρώθησαν.
Accomplissement, ἀρ. τελείωσις, ἐκτέλεσις, ἐκπλήρωσις. — de prophéties τὸ πλήρωμα τῶν προφητειῶν. — des temps συντέλεια, πλήρωμα τῶν χρόνων. § ἀπόβασις (πράγματος, συμβεβηκότος.)
Accon, ἀρ. ἀκάτιον (ὁμαλὸν κάτωθεν καὶ χρήσιμον εἰς τὰ ἀβαθῆ ὕδατα).
Accord, ἀρ. συμφωνία. — s αἱ προγαμιαῖαι συμφωνίαι, προικοσύμφωνον. § ὁμόνοια, ἁρμονία. § ὁμοφροσύνη. — mettre des gens d' — συμβιβάζω. j' en demeure d' — ἢ ἁπλῶς d' — σύμφημι. être d' — avec soi même συμφωνῶ πρὸς ἐμαυτόν. ne pas être d' — διαφέρομαι, διαφωνῶ πρὸς ἐμαυτόν. d' un commun — ὁμοφώνως. tomber d' — d' une chose συμφωνῶ περί τινος, συνομολογῶ εἴς τι il est de tous bons —s εἶναι εὐσύμβολος, καλόβολος. § Γραμ. ἡ συμφωνία. π. χ. τοῦ οὐσιαστικοῦ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου. § ἀναλογία, ἁρμονία, εὐρυθμία. § μουσ. συμφωνία, ἁρμονία. — s plaintifs Θρηνῳδία. — harmonieux μελῳδία. un instrument est d' — εἶναι ἡρμοσμένον τὸ ὄργανον, χορδισμένον. les cordes ne tiennent pas l' — αἱ χορδαὶ παραρθέγγονται, ἀπηχοῦσι, παραφωνοῦσι. § — s ἁρμονικοὶ ὅροι
Accordable, ἐπ. παραχωρητέος, ὁ δυνάμενος νὰ δοθῇ. § εὐσυμβίβαστος. § ἁρμοστὸς, εὐάρμοστος. ἐπὶ ὀργάνων.
Accordailles, ἀρ. πλ. οἱ ἀῤῥαβῶνες
Accordant, te. ἐπ. συνῳδὸς, συνηχὴς, σύμφωνος.
Accorde, Ναυτ. συνάμα· κέλευσμα πρὸς τοὺς κωπηλάτας, διὰ νὰ κωπηλατῶσιν ἐν τάξει καὶ μὲ ῥυθμόν.
Accordé, ée. ἐπ μεμνηστευμένος, ἀῤῥαβωνισμένος.
Accorder, ἐν. συναλλάττω, συμβιβάζω. § — les écritures συναρμόζω τὰς Γραφάς. § Γραμ. συντάσσω. § ἁρμόζω, ἐναρμόζω, χορδίζω. — les instrumens les uns avec les autres συναρμόζω τὰ μουσικὰ ὄργανα πρὸς ἄλληλα. § Ζωγρ. συναρμολογῶ. § ἀπονέμω, δίδω(μι). — une fille en mariage ἐγγυῶ, ὑπόσχομαι τὴν Θυγατέρα μου εἰς γάμον. § δωροῦμαι, χαρίζω la nature a — é la raison à l'homme, la force au lion ἡ φύσις ἐχάρισε τὸν λόγον εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν ῥώμην εἰς τὸν λέοντα. § ὁμολογῶ, δέχομαι je vous — e cette proposition ὁμολογῶ, ἀποδέχομαι, στέργω τοὺς λόγους σου. § s' — συμφωνῶ. les hommes s' — ent ὁμονοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. tout le monde s' — e à le blâmer ὅλοι ἐκ συμφώνου τὸν μέμφονται. des musiciens s' — ent οἱ μουσικοὶ ἁρμόζουσι τὰς φωνὰς ἢ τὰ ὀργανά των, συνάδουσι. ces deux couleurs s' — ent τὰ δύο ταῦτα χρώματα συμφωνοῦσιν, ἁρμόζουσι τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο. le récit qu' on vient de vous faire s' — e avec ce qu' on m' écrit ἡ ἀνωτέρω διήγησις συμβιβάζεται μὲ τὰ γραφόμενα πρὸς ἐμέ.
Accordeur, ἀρ. ἁρμοστής, ὁ χορδίζων τὰ μουσικὰ ὄργανα.
Accordo, ἀρ. ἐναρμονικὸν, ἀμφιχόρδιον· ὄργανον μουσικὸν ἔχον 12 μέχρι 15 χορδῶν.
Accordoir, ἀρ. ἁρμοστὴρ, ὄργανον δι' οὗ ἁρμόζονται τὰ μουσικὰ ὄργανα.
Accore, ἀρ. ἀντηρὶς· ξύλα ἱστάμενα ὀρθὰ καὶ κατὰ κάθετον, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ πλοῖον, ὅταν ναυπηγῆται. § ἐπ. une côte — ἀπόκρημνος καὶ ἀγχιβαθὴς αἰγιαλός.
Accorer, ἐν. ἀντερείδω, ὑποστηριζω, στηρίζω.
Accorné, ée, ἐπίθ. κερασφόρος (συμβολ. καὶ ὀχυρωματ.)
Accort, te, χαρίεις, προσηνής.
Accortesse } προσήνεια, κομψότης.
Accortise }
Accostable, ἐπ. προσπελαστὸς, προσιτός.
Accoster, ἐν. προσπελάζω, πλησιάζω, προσέρχομαι § s' — ὁμιλῶ, συναναστρέφομαι. § Ναυτ. — les huniers, —e ici, πρόσαγε, πρόσελθε.
Accotard, ἀρ. ἡ accotar, παράπλευρον, σανίδωμα ἐντιθέμενον εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοίου, διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὰ ὕδατα τῆς Θαλάσσης.
Accottement, ἀρ. ἴδ. Berne.
Accotter, ἐν ἐρείδω, ἀκουμβῶ. s' — προσερείδομαι, ἀκουμβῶ.
Accottoir, ἀρ. παραπλευρίδιον, ἀκούμβισμα εἰς τὰ πλευρά.
Accouchée, Θ. λεχὼ, λεχοῦσα.
Accouchement, ἀρ. τοκετὸς, γέννα. — penible δυστοκία. heureux — εὐτοκία.
Accoucher, οὐδ. γεννῶ. — d' un enfant mort τίκτω, γεννῶ Θνησιγενές. une femme est —, ée λοχεύεται, εἶναι λεχοῦσα. une femme a — é ἐτελεσποίησε. § ἐν. μαιεύω, ξεγεννῶ.
Accoucheur, ἀρ. } μαιευτὴς, — εύτρια, μαῖα, μάμμος, μαμμή.
Accoucheuse, Θ. }
Accouder,(s')αὐτ ἐναγκωνίζω, διαγκωνίζομαι, ἀκουμβῶ εἰς τοὺς ἀγκῶνας.
Accoudoir, ἀρ. ὑπαγκώνιον, ἀκουμβιστῆρι.
Accouer, ἐν. πλευροκοπῶ τὴν ἔλαφον.
Accouins, ἀρ. πλ. ἱλὺς τοῦ ποταμοῦ χρήσιμος εἰς πλινθουργίαν.
Accouple, Θ. κυνοῦχος, λωρίον δι' οὗ δένονται δύο κύνες συνάμα.
Accouplement, ἀρ. ὀχεία, βάτευσις, συνουσιασμὸς τῶν ζώων. § σύζευξις. § ἀρχιτ. — de colonnes συστοιχία στηλῶν.
Accoupler, ἐν. συζευγνύω, ζευγνύω, ζεύγω, συνδέω ἀνὰ δύο. § βιβάζω (τὰ ζῶα), τὰ φέρω εἰς συν-

δουσιασμόν. s' — ὀχεύω, βατεύομαι. § — des colonnes συστοιχίζω στήλας. — des dames συνδυάζω τοὺς πεττούς, τοὺς βάλλω ἀνὰ δύο.

Accourcir, ἐν. βραχύνω, σμικρύνω, κονταίνω.—un poème ἐπιτέμνω τὸ ποίημα.— son chemin βαδίζω διὰ τῆς ἐπιτομωτέρας.— le temps συντέμνω τὸν χρόνον.— la bride dans sa main συστέλλω τὸν χαλινόν. s' — σμικρύνομαι, κονταίνω.

Accourcissement, ἀρ. σμίκρυνσις, ἐλάττωσις, (ἐπὶ ἡμερῶν καὶ ὁδοῦ.)

Accoures, ἀρ. πλ. ἔνεδρα, τόπος ὅπου ἐνεδρεύουσιν οἱ θηρευτικοὶ κύνες.

Accourir, οὐδ. προσθέω, σπεύδω, συντρέχω, τρέχω. une foule accourut de tout coté πλῆθος συνέδραμε πανταχόθεν.

Accourse, Θ. (ναυτ.) διάδρομος (κουρασοῦρος)· ὁδὸς ἀπὸ τῆς πρώρας εἰς τὴν πρύμναν.

Accousiner, ἐν. ἀρχ. προσφέρομαι ὡς εἰς ἐξάδελφον, φίλον.

Accoutrement, ἀρ. στολή, ἐνδυμασία ἀλλόκοτος.

Accoutrer, ἐν. ἐνδύω (μὲ τρόπον ἀλλόκοτον καὶ γελοῖον.) on l' a bien —é μεταφ. καλὰ τὸν ἐστόλισαν, (τὸν ἐκακομεταχειρίσθησαν).

Accoutumance, Θ. ἀρχ. ἕξις, συνήθεια.

Accoutumer, ἐν. ἐθίζω, συνεθίζω. § ἐξοικειῶ, συνοικειῶ. il les accoutuma à ses mœurs τοὺς συνοικείωσε μὲ τὰ ἤθη του. § οὐδ. συνεθίζω. l' automne a — d' être pluvieuse τὸ φθινόπωρον εἶναι συνήθως βροχερόν. § s' — συνεθίζομαι, ἐξοικειοῦμαι, συνοικειοῦμαι. § — é, ée. συνήθης· qui n' est pas — ἀήθης, ἄπειρος. § à l' — ée, ἐπιρρ. κατὰ τὸ σύνηθες, κατὰ τὴν συνήθειάν του.

Accouvé, ée. σποδεύνης, στακτοπαίπαλης.

Accravanter, ἐν συντρίβω, καταπλακώνω.

Accréditer, ἐν. συνίστημι, συνιστῶ, δίδω ὑπόληψιν. — une nouvelle, une calomnie πιστοῦμαι, πιστοποιῶ, εἴδησιν, διαβολήν. § s' — λαμβάνω πίστιν, ὑπόληψιν. cet usage s' est —é τὸ ἔθος ἐπεκράτησε. cette nouvelle s'— é ἡ εἴδησις αὕτη βεβαιοῦται. § — un ambassadeur κ. τ. λ. διαπιστεύω πρέσβυν κ τ. λ.

Accrétion, Θ. ἰδ. accroissement.

Accroc, ἀρ. ῥῆγμα, σχίσμα, σκάλωμα, τὸ μέρος ὅπου σκαλώνει τις. § μεταφ. πρόσκομμα, ἐμπόδιον.

Accroche, Θ. πράγματα, προσκόμματα.

Accrochement, ἀρ. — de deux voitures συμπλοκή, ἐμπερδευμα δύο ἁμαξῶν. § — des atomes ἡ σύγκρισις τῶν ἀτόμων. § παρὰ τοῖς ὡρολογοποιοῖς, τὸ στάσιμον τοῦ ἐκκρεμοῦς.

Accrocher, ἐν. ἀναρτῶ, ἀνακρεμῶ, σκαλώνω εἰς καρφί, ἁρπάγην (τζεγκέλι) κ. τ. λ. — un vaisseau ἀγκυρίζω τὸ πλοῖον, ἐπιῤῥίπτω ἁρπάγην εἰς ἐχθρικὸν πλοῖον διὰ νὰ τὸ συλλάβω. μεταφ. à force d' intrigues il a — é une place διὰ μηχανορραφιῶν ἥρπασεν ὑπούργημα. § — une affaire, une negociation ἀναβάλλω ὑπόθεσιν, διαπραγματείαν. l' affaire est —ée ἡ ὑπόθεσις ἐσκάλωσε. s' — à prosσίσχομαι, ἅπτομαι, πιάνομαι, σκαλώνω εἴς τι. s' — à des ronces περιπλέκομαι εἰς βάτους. celui qui se noye s' — e à tout ce qu' il peut ὁ πνιγόμενος πιάνεται ἀπὸ τὰ μαλλία του. s' — à quelqu' un προσκολλῶμαι εἰς τινά. la négociation s' est —ée à cet article ἡ διαπραγμάτευσις εὗρε πρόσκομμα (ἐσκάλωσε) εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Accroire, οὐδ. ἐν χρήσει μόνον, faire accroire παραπείθω. il cherche à m' en faire — ζητεῖ νὰ μὲ παρακρούσῃ, νὰ μὲ ἀπατήσῃ s' en faire — ἀλαζονεύομαι, ἐπαίρομαι. je ne m'en fais pas— δὲν εἶμαι τόσον τετυφωμένος.

Accroissement, ἀρ. ἐπαύξησις. — en longueur, en hauteur ἀναδρομή. § ἐπίδοσις. prendre de l' — en bien, en honneur, en gloire προσλαμβάνω τιμήν, δόξαν, ἀγαθά, προσκτῶμαι. droit d' — δικαίωμα προσλήψεως, προσκτήσεως, προσαυξήσεως. — d' une maladie ἐπίτασις τῆς νόσου. calcul des — s ἰδ. calcul différentiel.

Accroitre, ἐν. ἐπαυξάνω. § οὐδ. αὐξάνω. § Νομ. une chose —t à quelqu' un περιέρχεται εἰς τὸν δεῖνα, προσαυξάνει, προσγίνεται. § s' — ὁμοιοπ. ἐπαυξάνω. ses forces se sont accrues αἱ δυνάμεις του ἐπηύξησαν. les eaux se sont accrues ἀνέβησαν τὰ ὕδατα.

Accroupir, (s') αὐτ. ἐνοκλάζω, ἀνακάθημαι, κάθημαι ἀνακούρκουδα, (ὡς οἱ σκύλοι, λαγωοὶ κτλ.)

Accroupissement, ἀρ. ἀνακάθισμα.

Accrue, Θ. πρόσχωμα, ἡ ἀναφαινομένη γῆ ἐξ αἰτίας τῆς ἀποξηράνσεως ποταμοῦ. — de bois αὐτόματος ἐπέκτασις τοῦ δάσους. § βρόχος (τοῦ δικτύου), τὸ μάτι.

Accube, ἀρ. ἀρχ. φωλεὰ ζώων.

Accubiteur, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. ἐξκουβίτωρ, κοιτωνοφύλαξ, Θαλαμηπόλος, παρακοιμώμενος πλησίον τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Accueil, ἀρ. ὑποδοχή. faire bon — φιλοφρονοῦμαι, δεξιοῦμαι, δέχομαι τινὰ καλῶς.

Accueillir, ἐν. ὑποδέχομαι, φιλοφρονοῦμαι. — mal δέχομαι κακῶς τινα. — une demande, une proposition ἀποδέχομαι, παραδέχομαι αἴτησιν, πρότασιν. μεταφ. la tempête, le vent nous — it ἡ καταιγίς, ὁ ἄνεμος μᾶς κατέλαβε. il fut — i de l' orage περιέπεσεν εἰς τρικυμίαν.

Accul. ἀρ. (προφ. τὸ l.) μυχός, ἀδιέξοδον στενόν. § ὁ μυχὸς τῆς φωλεᾶς, τὸ ἐνδότατον μέρος. § σταλὶς, σταλίδωμα, ξύλον ἀναστέλλον τὸ ὀπισθοδρομοῦν μετὰ τὴν βολὴν κανόνιον. § ὁ μυχὸς τοῦ λιμένος.

Acculement, ἀρ. τὸ κύρτωμα τῶν σταμίνων τοῦ πλοίου (Varangue).

Acculer, ἐν. συνωθέω, συνελαύνω, ξενοχωρῶ, στρυμώνω. s' — συνωθίζομαι, ξενοχωροῦμαι, στρυμώνομαι. un cheval s' — ὀπισθοδρομεῖ.

Accumulateur, trice, ἐπίθ. ἐπισωρευτὴς, ὁ ἐπισωρεύων.

Accumulation, Θ. συσσώρευσις, ἐπισώρευσις. — de preuves, de droits περίσσεια ἀποδείξεων, δικαιωμάτων κτλ. ἴδ. καὶ Cumulation.

Accumuler, ἐν. ἐπισωρεύω. — crime sur crime προστίθημι ἔγκλημα εἰς ἔγκλημα. § οὐδ. θησαυρίζω.

Accurbitaire, Θ. ἴδ. Taenia.

Accusable, ἐπ. διαβλητὸς, κατηγορητός.

Accusataire, ἀρ. ἄχρ. κατήγορος.

Accusateur, trice. κατήγορος.

Accusatif, ἀρ. Γραμ. αἰτιατική.

Accusation, Θ. κατηγορία. chefs d' — κεφάλαια τῆς κατηγορίας.

Accusatoire, ἐπ. ἄχρ. κατηγορητικὸς, ἐγκληματικός.

Accuser, ἐν. κατηγορῶ. — un acte de faux προσβάλλω ἔγγραφον ἐπὶ πλαστογραφίᾳ. le fait l' —, les apparences l' — ent τὰ πράγματα, τὰ φαινόμενα καταμαρτυροῦσιν αὐτοῦ. sa conscience l' — e τὸν ἐλέγχει ἡ συνείδησίς του. § — ses pêchès ἢ s' — en confession ἐξομολογοῦμαι τὰς ἁμαρτίας μου. — la lenteur, la paresse de quelqu' un μέμφομαι τινὰ διὰ τὴν βραδύτητα, τὴν ἀμέλειάν του. § — la reception d' une lettre δηλοποιῶ, φανερόνω τὴν παραλαβὴν τοῦ γράμματος. — son jeu εἰδοποιῶ εἰς τὰ χαρτοπαίγνια ὅ,τι οἱ κανόνες τοῦ παιγνιδίου ἀπαιτοῦσι νὰ εἰδοποιήσω· j' — e trois δείχνω, ἔχω τρία. un homme — e juste ἢ faux — ἄνθρωπος ἀκριβὴς εἰς τὴν διήγησίν του, μὴ ἀκριβὴς. § Ζωγρ. ὑπεμφαίνω, παριστῶ ἀκριβῶς τὰ κεκαλυμμένα μέρη διὰ τῶν καλυπτόντων. — le nu par les plis des draperies ὑπεμφαίνω τὰ γυμνὰ διὰ τῶν πτυχῶν. § l' — é, ée, ἐπιθ. φεύγων, κατηγορούμενος.

Accuts, ἴδ. Accul.
Acémètes, ἀρ. πλ. Ἀκοίμητοι, τάγμα μοναχῶν τῆς Συρίας.
Acense, Ϛ. τὸ διὰ μισθώσεως, ἢ αἰωνίας, ἢ μακροχρονίου κατεχόμενον κτῆμα.
Acensement, ἀρ. ἐκμίσθωσις καὶ μίσθωσις.
Acenser, ἐν. ἐκμισθόω, ἐνοικιάζω. § λαμβάνω ὑπὸ μίσθωσιν, μισθόω.
Acéphale, ἐπ. ἀκέφαλος. concile — ἀκέφαλος σύνοδος, ἡ μὴ ἔχουσα πρόεδρον: § — s ἀκέφαλοι, αἱρετικοὶ τοῦ ἕκτου αἰῶνος.
Acéphalocyste, ἀρ. ἀκεφαλοκύστης, ὄνομα σκώληκος κυστιοειδοῦς.
Acerain, ἐπ. χαλυβώδης.
Acerbe, ἐπ. στρυφνὸς, στύφων, στυφός.
Acerbité, Ϛ. στρυφνότης, στύψις, στυφάδα.
Acérer, ἐν. χαλυβῶ, ἐπιτίθημι χάλυβα εἰς τὸν σίδηρον.
Acéres, ἀρ. πλ. ἄκερα, γένος ἐντόμων μὴ ἐχόντων μήτε πτερὰ, μήτε κέρατα.
Acéreuse, ἐπ. Ϛ. Βοτ. feuille — βελόνη, (τὸ φύλλον τῆς πίτυος κ. τ. λ.)
Acéride, Ϛ. ἐκήρωτον, (ἔμπλαστρον.
Acérine Ϛ. ἱστ. Φυτ. ἀκηρίνη, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῆς πέρκης.
Acerre, ἀρ. Θυμιατήριον.
Acertainer, ἐν. ἀρχ. βεβαιῶ.
Acerure, Ϛ. ἐπιχαλύβωσις. § ἐπιχαλύβωμα, τμῆμα χάλυβος ἐπιτιθέμενον εἰς τὸν σίδηρον.
Acescence, Ϛ. ὀξύμωρον (τὸ), ὀξινίασις, ἡ πρὸς τὸ ὀξινίζειν διάθεσις.
Acescent, te, ὀξύμωρος, ὀξινίας, ὁ ῥέπων πρὸς τὸ ξυνίζειν. § ὑπόξυνος.
Acesmer, ἐν. ἄχρ. κοσμῶ, καλλωπίζω.
Acesmerese, Ϛ. κομμώτρια.
Acesmes, ἀρ. πλ. κόσμοι, καλλωπισμοὶ, ἀρχ. ἄχρ.
Acestides, ἀρ. πλ. ἀκεστίδες, καὶ κάμπυκες τῶν κλειθάνων (φούρνων) διὰ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ χαλκοῦ.
Acétabulaire, Ϛ. βοτ. γένος πολυπόδων καὶ Θαλασσίων φυτῶν.
Acétabule, ἀρ. ὀξὶς, ὀξύβαφον, ξιδερόν. § κοτύλη, τὸ τέταρτον τῆς κοτύλης τῆς λεγομένης hemina. § ἀνατ. κοτύλη, τὰ κοῖλα τῶν ὀστῶν. § (βοτ.) κοτυληδών.
Acétate, ἀρ. ὀξικὸν ἅλας. — de plomb ὀξικὸς μόλιβδος.
Acété, ée, ἐπ. ἴδ. Acéteux.
Acéteux, euse, ἐπ. ὑποξικὸς. acide — ὑποξικὸν ὀξύ.
Acétique, ἐπ. ὀξικός.
Acétites, ἀρ. πλ. χημ. ὀξώδη ἅλατα. — de plomb ὀξώδες μολύβδου.
Achalandage, ἀρ. προμήθεια ἀγοραστῶν (εἰς ἐργαστήρια).
Achalander, ἐν. προμηθεύω ἀγοραστὰς (εἰς ἐργαστήριον). cette boutique commence à s' — τὸ ἐργαστήριον ἀρχίζει νὰ συχνάζεται (ἀπὸ ἀγοραστάς.) boutique — ée πολυρρίτητον ἐργαστήριον.

Acharnement, ἀρ. ἀκράτητος ὁρμὴ, μανία, λύσσα. avec — ἐμμανῶς.
Acharner, ἐν. (κυρίως) διεγείρω τὴν ὄρεξιν τοῦ κρέατος εἰς τοὺς κύνας. μετ. παρορμῶ, ἐξαγριῶ. il est — é contre moi μαίνεται κατ' ἐμοῦ. § s' — sur la proie κατασπαράττω τὴν ἄγραν. il s' — e contre moi φρυάττει ἐναντίον μου, s' — au jeu λυσσῶ, εἶμαι ἀκρατὴς διὰ τὰ χαρτοπαίγνια.
Achat, ἀρ. ὠνὴ, ἀγορά. § ὤνιον, ἀγόρασμα.
Ache, ἀρ. ἀγριοσέληνον.
Achée, Ϛ. ὀρτὶλος, γῆς ἔντερον, σκώληξ τῆς γῆς χρήσιμος εἰς τὴν ἁλιείαν ἢ τροφὴν τῶν πτηνῶν.
Acheminement, ἀρ. βάδισμα. c' est un — à la paix τοῦτο φέρει πρὸς τὴν εἰρήνην. cette place est un — au ministère τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἶναι ὁδὸς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον.
Acheminer, ἐν. προάγω, βάλλω εἰς τὸν ὁρόμον. μεταφ. cet evenement peut — la paix τὸ πρᾶγμα δύναται νὰ φέρῃ πρὸς τὴν εἰρήνην. § — un cheval ἀσκῶ τὸν ἵππον νὰ εὐθυδρομῇ. § — vers βαδίζω πρὸς, ὁρμῶμαι πρὸς, κινῶ διά. (μετ.) l' affaire s' — e τὸ πρᾶγμα προχωρεῖ, εὐνδοῦται. tout s' — e à mon bonheur ὅλα συντρέχουσι πρὸς τὴν εὐτυχίαν μου.
Achéron, ἀρ. ὁ Ἀχέρων.
Achérontique, ἢ Achérontiens ἀρ. πλ. ἀχερόντεια, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὀρθοπτέρων.
Acheter, ἐν. ὠνοῦμαι, ἀγοράζω.

Acheteur, ἀρ. ὠνητὴς, ἀγοραστὴς.
Achevement, ἀρ. τελείωτις, συμπλήρωσις, ἀπαρτισμός. § ἔξοδος, ἐξόδιον, τὸ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος συμβεβηκὸς, δι' οὗ περαίνεται τὸ δρᾶμα. § ἡ τελειοποίησις, ἡ ἐσχάτη ἐπεξεργασία (ἐπὶ γραφικῶν τεχνῶν.) § παρὰ βαφεῦσιν, ἡ δευτέρα κατάδυσις εἰς τὴν μαύρην βαφὴν.
Achever, ἐν. ἀπαρτίζω, ἀποτελειόω, ἀποπερατόω, τελειῶ(νω). § ἐξ(δι)εργάζομαι, ἀποτελειώνω, φονεύω. μεταφ. voilà de quoi m' — τοῦτο ἀρκεῖ νὰ μὲ ἀφανίσῃ. il a déjà trop bû, cette bouteille l' achevera ἔπιε πολὺ, τοῦτο τὸ ποτήριον θέλει τὸν ἀπομεθύσει. § — de paûsmai τοῦ, παύω νά. il a — é de diner ἀπέραγε. — de parler παύω ὁμιλῶν. ces raisons ont — é de me déterminer οἱ λόγοι οὗτοι κατώρθωσαν νὰ μὲ πείσωσιν. il s' est — é ἀπώλλυται, ἐχάθη. il s' est — é κατεμέθυσε. § — é, ée, ἐπ. ἀπηρτισμένος, τέλειος. c' est un fou — é εἶναι παντάπασι μωρὸς, θεότρελλος. un scélerat — achevé τέλειος κακοῦργος.
Achevoir, ἀρ. * ἐξεργαστήριον, εἰς τὰ χειροτεχνεῖα λέγεται οὕτω τὸ μέρος ὅπου ἐπεξεργάζονται τὰ χειροτεχνήματα.
Achia, Achiar, ἢ Achar, ἀρ. οἱ βλαστοὶ τοῦ ναστοκαλάμου, κατασκευαστοὶ εἰς ὄξος μὲ ἀρώματα καὶ ἄλλα διάφορα εἴδη.
Achille, ἀρ. tendon d' — ἀχίλλειος τένων, μέγας τένων τῆς πτέρνας.
Achillée, Ϛ. ἀχιλλεία (πόα), γένος φυτῶν.
Achire, ἀρ. Φ. Ἱ. ἄχειρ. γένος ἰχθύων.
Achit, ἀρ. ἄμπελος τῆς Μαδαγασκάρης.
Achnatherón, ἀρ. ἀχνάθηρον, γένος φυτῶν.
Achnérie, Ϛ. ἀχνάριον, γένος φυτῶν.
Achnides, Ϛ. βοτ. * ἀχνίδες, γένος φυτῶν.
Achnodonton, ἀρ. * ἀχνόδους, γένος φυτῶν.
Achocon, ἀρ. ἴδ. léonic.
Achoiser, ἐν. ἄχρ. καθησυχάζω, καταπραΰνω.
Achoison, Ϛ. ἄχρ. λόγος, αἰτία.
Achoppement, ἀρ. πρόσκομμα. (ἐν χρήσει μόνον) pierre d' — πέτρα σκανδάλου.
Achores, ἀρ. πλ. ἀχώρ, πυηφύτης, ἀμπέλι, νόσημα τῆς κεφαλῆς εἰς τὰ μικρὰ παιδία.
Achovan, ἀρ. εἶδος χαμαιμήλου.
Achromatique, ἐπ. ἀχρώματος. lunettes — s διόπτραι ἀχρώματοι, διὰ τῶν ὁποίων τὰ ἀντικείμενα φαίνονται ἄχροα.
Achronique, ἴδ. Acronique.
Achronyches, ἀρ. πλ ἀκρωνυχίαι. temps — s αἱ ἀκρωνυχίαι, ὅταν οἱ τέσσαρες μεγάλοι πλανῆται συνέρχωνται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τοῦ μεσημβρινοῦ περὶ τὸ μεσονύκτιον.
Achthéographie, Ϛ. ἐκ τοῦ ἑλ. ἄχθος, βαρεογραφία, ἡ περὶ βαρέων πραγματεία.
Aciculaire, Acicule, } ἐπ. ἀκιδοειδὴς, κεντροειδὴς.
Acide, ἀρ. ὀξὺ, (τὸ) χημ. § ἐπ. un sel — ὀξυοῦχον ἅλας.
Acidie, ἀρ. * ἀκηδία, σκώληξ ἀκέφαλος ἐκ τοῦ εἴδους τῶν μαλακίων.
Acidifère, ἐπ. ὀξυοῦχος, λέγονται οὕτω τὰ ὀρυκτὰ ὅσα περιέχουσιν ὀξὺ εἴτε μόνον, εἴτε μεμιγμένον μὲ μίαν ἢ καὶ πολλὰς γαίας, ἢ μὲ ἓν κάλιον, καὶ ἐνίοτε καὶ μὲ τὰ δύο ταῦτα.
Acidifiable, ἐπ. χημ. ὀξύσιμος.
Acidifiant, te, ἐπ. ὀξυντικός.
Acidification, Ϛ. ὄξυνσις.
Acidifier, ἐν. ὀξύνω.
Aciditité, Ϛ. ὀξύτης.
Acidule, ἐπ. ὑπόξινος, ξινούτζικος.
Aciduler, ἐν. ὑποξίνω, ξινίζω.

Acier, ἀρ. χάλυψ, Τουρκ. τζηλίκη.
Aciérer, ἐν. χαλυβῶ, τζελικώνω.
Aciérie, Θ. χαλυβουργεῖον.
Acinaciforme, ἐπ. βοτ. ἀκινακοειδὴς, (ἐπὶ φύλλων).
Acine, ἀρ. ἄκινος, ῥᾶξ σταφυλῆς ἢ ἄλλων σταφυλοειδῶν φυτῶν.
Acipe ἢ Acipensère, ἀρ. ἔλλοψ, γένος ἰχθύων χονδρωδῶν.
Acisanther, ἀρ. * ἀκισάνθηρον, γένος φυτῶν.
Acladode, ἀρ. * ἀχλαδῶδες, Θάμνος τοῦ Περοῦ.
Acleidiens, ἀρ. πλ. * ἀκλεῖδες, γένος μαστοφόρων ζώων.
Aclaste, ἐπ. ὁ μὴ ἀνταναχλῶν τὰς ἀκτίνας τοῦ φωτός.
Acme, ἀρ. ἀκμὴ, ὁ τρίτος βαθμὸς τοῦ πάθους.
Acmelle, Θ. * ἄκμηλον, ἢ σπίλανθος ἄκμηλος, φυτὸν πικρὸν καὶ τονικὸν τῆς Ἰνδίας.
Acocats, ἀρ. πλ. κινητῆρες, ἢ προσαγωγεῖς, ἐπί τινων μηχανῶν τὰ ξύλα δι᾽ ὧν ὁποίων προσάγεται ἢ ἀπομακρύνεται κατὰ τὴν χρείαν ἓν ἄλλο ξύλον.
Acoint, te, ἐπ. ἄχρ. οἰκεῖος, συνήθης.
Acolalen, ἢ Acolalon, ἀρ. βούκορις, κόριζα μεγάλη τῆς Ἀμερικῆς.
Acolin, ἀρ. ὄρτυξ ὁ Θαλάσσιος.
Acolytat, ἀρ. ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀκολούθου, ἀμέσως ἀνώτερος τῆς ὑποδιακονίας.
Acolyte, ἀρ. Ἀκόλουθος, ὁ ἀναλαβὼν τὸ τοῦ Ἀκολούθου ἀξίωμα, Κληρικός.
Acomat, ἀρ. ἴδ. Caïmitier.
Acon, ἴδ. Accon.
Aconit, ἀρ. ἀκόνιτον, φυτόν.
Acontias, ἀρ. Ἀκοντίας, εἶδος Κομήτου. § ἀκοντίας, εἶδος ὄφεως. ἴδ. dard καὶ javelot.
Acope, ἀρ. ἄκοπος, λίθος πολύτιμος.
Acope, Acopum. ἀρ. ἄκοπον, ἰατρικὸν ἰαματικὸν τοῦ κόπου.
Acoquinant, te. ἐπ. ἑλκυστικός.
Acoquiner, ἐν. προσάγομαι, ἑλκύω, (ἐπὶ κακῶν ἕξεων). en hiver le feu — e τὸν χειμῶνα τραβᾷ ἡ φωτιά. § s' — auprès d' une personne προστρίβομαι εἰς γυναῖκα. s' — au jeu περικυλίομαι, καταγίνομαι εἰς τὰ χαρτοπαίγνια.
Acordement, ἀρ. ἀρχ. διαλλαγὴ, συμβιβασμός.
Acore, ἀρ. ἄκορον, φυτόν.
Acore, ἴδ. Ecore.
Acorer. ἐν. ἄχρ. στηρίζω. § Θανατῶ.
Acorne, Θ. ἄκορνα, φυτόν.
Acotai, ἀρ. παρὰ χαρτοποιοῖς. pied de chévre * Αἰγοπόδιον. (ἐργαλεῖον).
Acottoir, ἀρ. ἴδ. Egouttoir.
Acotylédone, ἐπ. ἄλοβος * ἀκοτυλήδονος, φυτὸν τοῦ ὁποίου ὁ σπόρος δὲν ἔχει λοβοὺς ἢ κοτυληδόνας.
Acousmate. ἀρ. ἀκούσματα, βοαὶ, τὰς ὁποίας νομίζει τις ὅτι ἀκούει εἰς τὸν ἀέρα.
Acousmatique, ἐπ. ἀκουστικὸς, οὕτως ἐλέγοντο οἱ μαθηταὶ τοῦ Πυθαγόρου.
Acoustico — malléen, ἀρ. Ἀνατ. ἀκουστικοσφυρικὸς (μὺς).
Acoustique, Θ. Ἀκουστικὴ, ἐπιστήμη περὶ ἀκοῆς καὶ ἤχων· § ἐπίθ. ἀκουστικός. nerf—ἀκουστικὸν νεῦρον.
Acoutreur, ἀρ. τεχνίτης συσφίγγων καὶ στιλπνῶν τὴν ὀπὴν τῆς μηχανῆς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ χρυσὸς ἐλαύνεται εἰς σύρμα.
Acouti ἢ Agouti, ἀρ. ζῶον τετράπουν τῆς Ἀμερικῆς.
Acquéreur, ἀρ. * κτήτης, ὁ λαβὼν τὴν κτῆσιν ἀκινήτου κτήματος δι᾽ ἀγορᾶς, ἀνταλλαγῆς, ἢ ἄλλως πως.
Acquérir, ἐν. κτῶμαι, ἀποκτῶ. — de l' expérience, des connaissances, des lumiéres προσκτῶμαι πεῖραν, γνώσεις, φῶτα. — la maturité φθάνω εἰς ὡριμότητα. § s' — de la réputation, de la gloire περιποιοῦμαι εἰς ἐμαυτὸν, ἀποκτῶ φήμην, δόξαν. s' — quelqu' un προσάγομαί τινα, κάμνω ἰδικόν μου, κερδίζω. § acquis, ise, ἐπ. κταθεὶς, προσκτηθείς. qualités — es ἐπίκτητοι ἰδιότητες. je vous suis — εἰμὶ ὅλος σός. § οὐσ. un homme a de l' —, beaucoup d' — εἶναι μεγάλης παιδείας ἐγκρατής.
Acquêt, ἀρ. πρόσκτημα, παρὰ Νομικοῖς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν propres, ἐπὶ γαμικοῦ συμβολαίου. il n' y a pas grand — à vendre cette marchandise là δὲν προσγίνεται μέγα ὄφελος ἐκ τῆς πωλήσεως τῆς πραγματείας ταύτης.
Acquêter, ἐν. κτῶμαι ἀκίνητα.
Acquiescement, ἀρ. συγκατάθεσις, συναίνεσις.
Acquiescer, οὐδ. συγκατατίθεμαι, ἐνδίδω.
Acquisition, Θ. κτῆσις, ἀπόκτησις. § κτῆμα, κτῆσις, ἀπόκτημα.
Acquis, οὐσ. ἴδ. acquérir.
Acquit, ἀρ. ἐξοφλητικόν. pour — ἐξωφλήθη. (εἰς ὁμολογίας, συναλλαγματικὰς κ. τ. λ.) — à caution ἐγγυολυσία, λύτις ἐγγυήσεως, (πιστοποιητικὸν ἐπὶ ἐγγυήσει διὰ τὴν ἐλευθέραν διάβασιν τῶν ἐμπορευμάτων) j' ai payé pour l' — de mon ami ἐπλήρωσα εἰς ἐξόφλησιν χρέους τοῦ φίλου μου. faire quelque chose pour l'— de sa conscience πράττω τι πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεώς μου. faire quelque chose par manière d' — ἀφοσιούμενος ποιῶ τι, ἀμελῶς καὶ ἐξ ἀνάγκης ποιῶ τι, τὸ κάμνω ἀγγαριάν. § δύναμις. avoir de l' — ἰσχύω, δύναμαι. § ἡ πρώτη βολὴ, εἰς τὴν παιδιὰν τῆς σφαιρίστρας (billard). § — patent, ἴδ. patent.
Acquittement, ἀρ. ἀπότισις, ἐξόφλησις. § ἀπόλυσις, ἀθώωσις.
Acquitter, ἐν. λύω (τὸ χρέος), ἐξοφλῶ. — quelqu' un πληρόνω διά τινα, ἐξοφλῶ δι᾽ αὐτόν. — sa maison ἀπαλλάττω τὴν οἰκίαν μου τοῦ χρέους, τὴν ξεχρεόνω. — sa conscience ἀναπαύω τὴν συνείδησίν μου. § s' — de quelque chose πληρώνω. s' — d' un vœu ἀποδίδωμι τὴν εὐχήν, ἐκπληρῶ τὸ τάξιμον. μεταφ. ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ.
Acratie, Θ. ἀκράτεια, ἀδυναμία.
Acre, ἀρ. πλέθρον, μέτρον γῆς ἓν χρήσει ἄλλοτε εἰς διάφορα μέρη τῆς Γαλλίας.
Acre, ἐπ. ὁριμύς, στρυφνός.
Acrement, ἀρ. δέρμα τῆς Τουρκίας.
Acreté, Θ. στρυφνότης, ὁριμύτης. § στρυφνότης, (ἐπὶ χαρακτῆρος καὶ ἤθους), δυσκολία, δυστροπία.
Acridophage, ἐπ. ἀκριδοφάγος.
Acrimonie, Θ. ταὐτὸν τῷ âcreté.
Acrimonieux, euse, ἐπ. κακόχυμος.
Acrisie, Θ. ἀκρισία, ἰατρ.
Acroatique, ἐπ. ἀκροαματικὸς, ἐκ μαθημάτων.
Acrobate, ἀρ. ἀκροβάτης, σχοινοβάτης.
Acrobaticon, ἀρ. ἀκροβατικὸν, εἶδος μηχανῆς τῶν παλαιῶν.
Acrochirisme, ἀρ. ἀκροχειρισμὸς, πάλη μὲ τὰς χεῖρας, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Acrochiriste, ἀρ. ἀκροχειριστὴς, ὁ παλαίων μὲ μόνας τὰς χεῖρας.
Acrochorde, ἀρ. ἀκρόχορδον, γένος ἑρπετῶν, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν ὄφεων.
Acrochordon, ἀρ. ἀκροχορδὼν, ὁ ἐλαία τοῦ σώματος.
Acromial, ἐπ. * ἀκρωμιαῖος.
Acromiocoracoidien, ἐπ. ἀκρωμιακορακοειδὴς, εἷς τῶν συνδέσμων τῆς ὠμοπλάτης.
Acromion, ἀρ. ἀκρωμία, ἀκρώμιον, Ἀνατ.
Acromphalon, ἀρ. ἀκρόμφαλον, Ἀνατ.
Acronyque, ἢ Achronique, ἐπ. ἀκρόνυχος, ἀκρόνυκτος· λέγεται ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ἢ δύσεως τοῦ ἀστέρος γινομένης περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.
Acroposthie, Θ. ἀκροπόσθη. Ἀνατ.
Acrosperme, ἀρ. * ἀκρόσπερμον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.
Acrostiche, ἀρ. ἀκρόστιχον, ἀκροστιχίς.
Acrostique, Θ. ἀγρωστικὸν, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν κρυπτογάμων.
Acrotères, ἀρ. πλ. ἀκρωτήρια. Ἀρχιτ. εἶδος στυλοβάτου τιθεμένου μεταξὺ τῶν κιγκλίδων.
Acrotériasme, ἀρ. ἀκρωτηριασμὸς, χειρ.
Acte, ἀρ. πρᾶξις. — de vertu ἐνάρετον ἔργον. — d' audace τόλμημα. — d' hostilité ἢ hostile ἐχθροπρα-

ξία. § ἔγγραφον (γινόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ δημοσίου ὑπηρέτου), πρᾶξις. — par devant notaire συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις. — sous seing privé ἰδιωτικὸν ἔγγραφον. § ἀποδεικτικόν. — d' un dépôt ἀποδεικτικὸν παρακαταθέσεως. — de comparution δήλωσις ἐμφανίσεως. — de mariage μαρτυρικὸν γάμου, τουτέστι δηλωτικὸν ὅτι ἐτελέσθη ὁ γάμος. faire — d' heritier ἐκτελῶ ἔργον ἢ πρᾶξιν κληρονόμου, φαίνομαι κληρονόμος διὰ πράξεως ὁποιασδήποτε. faire— de possession ἐκτελῶ ἔργα κατόχου, φαίνομαι κάτοχος πράγματός τινος. prendre — de λαμβάνω σημείωσιν τινὸς πράγματος, σημειόνω. donner — de πιστοποιῶ μίαν πρᾶξιν. § —constitutionnel τὸ σύνταγμα, ὁ συνταγματικὸς χάρτης. § — de théologie θεολογικὸν θέμα. § — s τὰ πρακτικά. — s des apôtres πράξεις τῶν ἀποστόλων. § πρᾶξις (δράματος.)

Actée, Ƨ. ἀκταία, κουφοξυλιά.

Acteur, ἀρ. actrice, Ƨ. ὑποκριτὴς (θεάτρου). § συνεργὸς, συμπράκτωρ. le principal — dans une négociation ὁ πρωτουργὸς εἰς μίαν διαπραγμάτευσιν. § σύντροφος (εἰς χαρτοπαίγνια, εἰς διασκεδάσεις.)

Actif, ive. ἐπ. ἐνεργὸς, ἐνεργητικὸς, δραστήριος. dettes — s ἐνεργητικὰ χρέη, ὅσα χρήματα ἔχει νὰ λαμβάνῃ τις. avoir voix — ive ἔχω δικαίωμα ἐκλογίμου. prendre une part — e dans une affaire συνεργῶ, συμπράττω, εἶμαι ἐνεργὸν μέρος εἰς ὑπόθεσιν. § δραστικὸς, ἐπὶ πραγμάτων. vie — e βίος πρακτικὸς, (πρὸς διαστολὴν τοῦ vie contemplative). § ἐνεργητικὸς, Γραμ. § οὐσ. τὸ ἐνεργητικόν. Γραμ.

Actigée, ἐπ. ἄκαυλος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.

Actine, Ƨ. ἀκτὶς, γένος ἐντόμων.

Actinée, Ƨ. ἑτερόφυλλον, γένος φυτῶν ἐκ τῶν κορυμβοφόρων.

Actinie, Ƨ. ἀκαλήφη θαλασσία.

Actinochloé, Ƨ. ἀκτινοχλόη, γένος φυτῶν.

Actinophylles, ἀρ. πλ. ἀκτινόφυλλα, γένος φυτῶν.

Actinote, ἀρ. ἀκτινόλιθος, ὀρυκτὸν χρώματος ὑποπρασίνου.

Action, Ƨ. ἐνέργεια. une personne, une chose. est en — εἶναι ἐνεργὸς, εἶναι εἰς κίνησιν. § προσβολή. l' — des sens ἡ προσβολὴ τῶν αἰσθήσεων. — s vitales αἱ ζωτικαὶ ἐνέργειαι. § πρᾶξις, ἔργον. — s de grâces χαριστήρια, εὐχαριστίαι. § συμπλοκὴ, μάχη. dans l' — εἰς τὴν μάχην. les troupes commencèrent à entrer en — τὰ στρατεύματα ἤρχισαν νὰ ἐνεργῶσιν. § ἡ πρᾶξις, ὁ μῦθος τοῦ ποιήματος. — finale ἡ τελικὴ πρᾶξις. — continue ἡ συνεχὴς πρᾶξις. § ἀγών. il n' y a pas d' — dans cet ouvrage dramatique δὲν ὑπάρχει ἀγὼν εἰς τὸ δρᾶμα, δὲν εἶναι ἐναγώνιον τὸ δρᾶμα. il parle avec — ὁμιλεῖ ἐναγώνιος. § ὑπόκρισις. — théâtrale θεατρικὴ ὑπόκρισις. langage d' — χειρονομία, ἡ διὰ σχημάτων παράστασις. § σχῆμα. cet orateur a l' — noble ὁ ῥήτωρ οὗτος ἔχει εὐγενὲς σχῆμα. en — de suppliant ἐν ἱκετικῷ σχήματι. § Νομ. ἀγωγὴ, καὶ δικαίωμα ἀγωγῆς. § — s τὰ κινητά. § — s τὰ ἐνεργητικὰ χρέη, ὅσα ἔχει τις νὰ λαμβάνῃ. § μερὶς (εἰς ἑταιρείας.) § γραμμάτιον μερίδος, τὸ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἑταιρείας διδόμενον ἔγγραφον μετοχῆς.

Actionnaire, ἀρ. μέτοχος (ἑταιρείας τινός).

Actionner, ἐν. κινῶ ἀγωγὴν, ἐνάγω.

Activement, ἐπ. ἐνεργῶς. δραστηρίως. § ἐνεργητικῶς. Γραμ.

Activer, ἐν. κινῶ, καθιστῶ ἐνεργόν. — une manufacture κινῶ τὸ ἐργοστάσιον. — le recouvrement d' un impôt ἐπισπεύδω τὴν εἴσπραξιν φόρου.

Activité, Ƨ. ἐνέργεια. § δραστικότης (ἐπὶ πραγμάτων.) § sphère d' — ἡ ἔκτασις τῆς ἐνεργείας. § δραστηριότης, σπουδή. § officier en — de service ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικός. conseiller d' état en — Σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Actuaire, ἰδ. Brigantin.

Actuel, elle. ἐπ. ὁ νῦν, ἐνεστὼς § ὁ ἐνεργείᾳ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δυναμει. grâce — lle ἀποτελεσματικὴ χάρις, Θεολ.

Actuellement. ἐπίῤῥ. νῦν, κατὰ τὸ παρόν. § ἐνεργείᾳ, πραγματικῶς.

Acubitoire, ἀρ. ἑστιατόριον.

Acuité, Ƨ. ὀξύτης § ὀξυφωνία.

Acul, ἀρ. ὁ πρὸς τὴν θάλασσαν μυχὸς τῶν ὀστρεοτροφείων.

Acuminé, ée, ἐπ. ὀξυτενὴς, Βοτ. ἐπὶ φύλλων.

Acupuncteur, ἀρ. ὁ βελονιστὴς, Χειρουργ.

Acupuncture, Ƨ. ὁ βελονισμός.

Acupuncturer, ἐν. βελονίζω. Χειρ.

Acutangle, οὐσ. τὸ ὀξύγωνον.

Acutangulaire, ἐπ. ὀξυγώνιος.

Acutangulé, ée, ταυτὸν τῷ ἀνωτ. παρὰ βοτ.

Acuts, ἀρ. πλ. τὰ ἄκρα τοῦ δάσους

Adage, ἀρ. παροιμία, γνωμικόν.

Adagio, ἐπίῤῥ. Μουσ. ἀργῶς· § οὐσ. τὸ ἀργὸν μέλος.

Adalide, ἀρ. (ἐν Ἱσπανίᾳ), ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

Adamantin, ἐπ. ἀδαμάντινος.

Adamique, ἐπ. terre — ἀδαμιαία γῆ, ἡ ἀλμυρὰ, γλισχρώδης καὶ παχεῖα ἰλὺς, τὴν ὁποίαν ἀρίνει ἡ θάλασσα μετὰ τὴν παλίῤῥοιαν.

Adamites, ἀρ. πλ. Ἀδαμιανοὶ, παλαιοὶ αἱρετικοὶ οἱ ὁποῖοι συνερχόμενοι προσηύχοντο γυμνοί.

Adane, ἀρ. εἶδος Ἀντακαίου, (μουρούνας).

Adaptation, Ƨ. προσαρμογή.

Adapter, ἐν. ἁρμόζω, προσαρμόζω.

Adapté, ée, μετ. τοῦ Adapter.

Adarca, Ƨ. * ἀφράλμη.

Adatais, ἀρ. ὀθόνη λεπτὴ καὶ διαφανὴς κατασκευασμένη ἀπὸ ἰνδικὴν βύσσον (βαμβάκιον).

Addiction, Ƨ. ἐκ τοῦ Λατ. Νομ. ἐπιδίκασις.

Addition, Ƨ. προσθήκη. § informer par — κάμνω νέαν ἀνάκρισιν. § ἀριθμ. πρόσθεσις.

Additionnel, le, ἐπ. πρόσθετος. § centime —, sou — φόρος προστιθέμενος εἰς τὸν κύριον φόρον καὶ πληρωνόμενος συνάμα μὲ ἐκεῖνον.

Additionner, ἐν. προστίθημι, συνάπτω, ἐπὶ ἀριθμῶν·

Adducteur, ἐπ. προσαγωγὸς, ἐπὶ μυῶν τοῦ σώματος, ἀνατ. § οὐσ. l' — de l' oeil ὁ προσαγωγὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Adduction, Ƨ. προσαγωγή.

Adèle, Ƨ. ἄδηλον, γένος ἐντόμων, ἐκ τῆς τάξεως τῶν λεπιδοπτέρων, καὶ τῶν σητῶν.

Adelie, Ƨ. ἀδηλία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τιθυμαλλοειδῶν.

Adelobranches, ἀρ. πλ. κρυπτοβράγχια, σύστημα μαλακίων γαστεροπόδων.

Adelopode, ἐπ. * ἀφανόπους, ζῶον ἔχον τοὺς πόδας ἀφανεῖς.

Ademption, Ƨ. ἀνάκλησις (δωρεᾶς κ. τ. λ.) Νομ.

Adenanthes, ἀρ. πλ. ἀδενανθῆ, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πρωτεοειδῶν.

Adène, ἀρ. * ἀδήνιον, Σαμνῶδες φυτὸν τῆς Ἀραβίας ἔχον ἄνθη σταχυοειδῆ.

Adénocarpes, ἀρ. πλ. ἀδενόκαρπα, γένος φυτῶν περιλαμβάνον διάφορα εἴδη κυτίσου.

Adénographie, Ƨ. ἀδενογραφία, περιγραφὴ τῶν ἀδένων.

Adénoïdes, ἐπ. πλ. ἀδενοειδῆ.

Adénologie, Ƨ. ἀδενολογία.

Adéno-méningée, ἐπ. ἀδενομηνιγγώδης, εἶδος πυρετοῦ τὸ πάλαι λεγομένου φλεγματώδους.

Adéno-nerveuse, Ƨ. ἀδενονευρικὸς, λέγεται ὁ λοιμώδης πυρετὸς, εἰς τὸν ὁποῖον πάσχουσιν οἱ ἀδένες καὶ τὰ νεῦρα.

Adénopharyngien, ἐπ. ἀδενοφαρυγγώδης. Ἀνατ.

Adénos, ἀρ. βύσσος (παμβάκιον) τῆς Δαμασκοῦ.

Adénotomie, Ƨ. ἀδενοτομία.

Adent, ἀρ. ὀδόντωμα. mortaise en — ὀδοντωτὸς γόμφος.

Adéphagie, Addephagie, Ϡ. ἀδδηφαγία, πάθος τῶν παιδίων· ταυτὸν τῷ βουλιμίασις.
Adepte, ἀρ. μύστης, προσήλυτος, ὀπαδός.
Adéquat, te, ἐπ. λογ. ὁλοτχερής.
Adessénaires, ἀρ. πλ. αἱρετικοὶ διαφέροντες τῶν καθολικῶν εἰ, τὸ περὶ τῆς μετουσιώσεως.
Adestre, ἐπ. ἄχρ. ἐπιτήδειος, εὐμήχανος.
Adhæler, ἢ Ahaler, ἐν. ἄχρ. ἐπιπνέω, προσπνέω.
Adhérence, Ϡ. πρόσφυσις. § συμφυία, σύντηξις. § μεταφ. προσήλωσις.
Adhérent, te, ἐπ. προσπιφυκώς, προσφυὴς, σύγκολλος. § Ζωγ. un tableau a des parties trop — tes πίναξ ἔχων μέρη φαινόμενα συμφυῆ μὲ τὸ πανίον. § petiole — te βοτ. μίσχος προσπεφυκώς· λέγεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ συμφυοῦς. § οὐσ. αἱρεσιώτης, Ϡιασώτης, ὀπαδός.
Adhérer, οὐδ. πρόσκειμαι, προσφύομαι, εἶμαι προσκολλημένος. μετ. ὁμορρονῶ, ὁμοδοξῶ. § συγκατατίθεμαι.
Adhésion, Ϡ. πρόσφυσις, συγκόλλησις, σύντηξις. § συναίνεσις, συγκατάθεσις. § ἕνωσις.
Adhonorés, ἐπίρ. ἐκ τοῦ Λατ. τιμητικῶς.
Adiante, ἀρ. ἀδίαντον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ὀρυοπτεριδος, λεγομένων οὕτω διότι τὰ φύλλα των δὲν διατηροῦσι τὴν ὑγρασίαν ἐξ αἰτίας τῆς λειότητος.
Adiaphore, ἀρ. ἀδιάφορον. χημ. πτητικὸν στοιχεῖον ἐξηγμένον διὰ σταλαγμοῦ ἐκ τοῦ τρυγιακοῦ ἅλατος καὶ μὴ ἔχον ἰδιαιτέραν ὀσμήν.
Adiapneustie, Ϡ. ἀδιαπνευστία, ἔλλειψις διαφορήσεως.
Adieu, χαῖρε, χαίρετε, ὑγίαινε, ὑγιαίνετε. sans — χωρὶς νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω. dire — προσαγορεύω, ἀποχαιρετῶ. — vous dis. ἡ —, en voilà assez σιωπὴ, ἀρκεῖ. μεταφ. dire — à qulque chose, au monde, aux plaisirs χαίρειν λέγω, ἀποτάττομαι, παραιτοῦμαι, ἀποχαιρετῶ τι, τὸν κόσμον, τὰς ἡδονάς. si la fièvre vient à redoubler, — le malade ἐὰν ὁ πυρετὸς αὐξήσῃ, τετέλεσται ὁ ἄρρωστος. § οὐσ. — x τὰ ἐξιτήρια, οἱ προπεμπτήριοι λόγοι, ἀποχαιρετισμοί. éternel — ὁ τελευταῖος ἀσπασμός.
Adieu-tout, εἶδος κελεύσματος ἐν χρήσει παρὰ τοῖς χρυσουλκοῖς.
Adieu—va, ἕτοιμοι, κέλευσμα ναυτικὸν, ὅταν μέλλῃ νὰ ἀλλάξῃ ὁρόμον τὸ πλοῖον.
Adimonie, Ϡ. ἀδιμώνιον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Adipeux euse, ἐπ. στεατώδης.
Adipocire, Ϡ. * στεατόκηρον, οὐσία στεαρινὴ ἔχουσα τὴν ἰδιότητα τοῦ κηροῦ.
Adipsie, Ϡ. ἀδιψία. ἰατρ.
Adirer, ἐν. ἄχρ. παραρρίπτω.
Adition, Ϡ. νομ. ἀποδοχή. —d' hérédité προσέλευσις εἰς κληρονομίαν.
Adive, ἀρ. πάνθηρ, εἶδος τζακαλιοῦ, μαστοφόρον σαρκοβόρον ἐκ τοῦ γένους τῶν κυνῶν.
Adjacent, te, ἐπ. προσκείμενος, παρακειμενος, πλησιόχωρος.
Adjectif, ive, ἐπ. ἐπίθετος. § οὐσ. τὸ ἐπίθετον.
Adjection, Ϡ. συμφυία, σύνθεσις.
Adjectivement, ἐπίρ. ἐπιθετικῶς.
Adjoindre, ἐν. προστίθημι. il faut qu' on vous adjoigne quelqu' un πρέπει νὰ σὲ σώσωσι συνεργάτην. s' — συμπαρα(προσ)λαμβάνω. § adjoint, te, συνεργάτης. § πάρεδρος. — s οἱ δικαστικοὶ πάρεδροι. § Γραμ. παρένθεσις.
Adjonction, Ϡ. προσθήκη, συμπαράληψις.
Adjudant, ἀρ. ὑπασπιστής.
Adjudicataire, ἀρ. ὁ εἰς ὃν κατεκυρώθη ἢ ἐπεδικάσθη τι.
Adjudicatif, ive, ἐπιδικαστικὸς, καταχυρωτικός. jugement — ἀπόφασις ἐπιδικάζουσα.
Adjudication, Ϡ. ἐπιδίκασις, κατακύρωσις.
Adjuger, ἐν. καταχυρῶ, ἐπιδικάζω,
Adjuration, Ϡ. ἐξόρκησις, ἐξορκισμός.
Adjurer, ἐν. ἐξορκίζω, ὁρκίζω.
Adjutatoire, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. βοήθεια, συνδρομή
Adjuvant, ἀρ. ὑποβοηθητικὸν, ὑποβοήθημα, ἐπὶ ἰατρικῶν.
Admettre, ἐν. παραδέχομαι. on l' a admis dans la société savante εἰσήχθη, ἔγινε δεκτὸς εἰς τὴν ἑταιρείαν τῶν σοφῶν. — quelqu' un au nombre de ses amis συγκατατάττω τινὰ μεταξὺ τῶν φίλων μου. admis dans les secrets du prince εἰσαχθεὶς εἰς τὰ ἀπόρρητα τοῦ ἡγεμόνος. — une excuse, une preuve παραδέχομαι, ἐγκρίνω δικαιολόγημα, ἀπόδειξιν. — des principes πρεσβεύω ἀρχάς. § ἐπιδέχομαι, ἀνέχομαι. la haute poésie n' — et point d' expressions basses et triviales ἡ ὑψηλὴ ποίησις εἶναι ἀνεπίδεκτος ἐκφράσεων ταπεινῶν καὶ τετριμμένων. § δέχομαι. les romains n'—aient guères que des peines pécuniaires οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον μόνον χρηματικὰς ποινάς. — quelqu' un à se justifier, l' — à ses preuves justificatives ἐπιτρέπω εἴς τινα νὰ ἀπολογηθῇ.
Adminicule. τεκμήριον. § ἐπιβοήθημα, ἐπιβοηθητικόν.
Administrateur, ἀρ. administratrice, Ϡ. διοικητὴς, κυβερνήτης. § ἐπιθ. un homme est — ἄνθρωπος διοικητικὸς, ἱκανὸς περὶ τὸ διοικεῖν.
Administratif, ive, ἐπίθ. διοικητικός. § taleus — s πολιτικαὶ ἀρεταί.
Administration, Ϡ. διοίκησις. — de la justice ἡ ἀπονομὴ, διανομὴ τῆς δικαιοσύνης, — des finances, des revenus publics διαχείρισις τῶν δημοσίων πόρων. § τὸ διοικητικὸν μέρος, ἡ ὁ διοικητικὸς κλάδος. § ἡ ἐξουσία, αἱ ἀρχαί. l' — municipale ἡ δημοτικὴ ἐξουσία, ἡ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί. § ὁ χρόνος καθ' ὃν διώκησέ τις. pendant son —, ἐπὶ τῆς διοικήσεώς του. § (ἐπὶ ἰδιωτικῶν πραγμάτων,) διοικησις, οἰκονομία. § l' — des sacremens ἡ μετάδοσις τῶν ἀχράντων μυστηρίων.
Administrativement, ἐπίρ. διοικητικῶς
Administrer, ἐν. διοικῶ, προίσταμαι, διαχειρίζομαι. — la justice πρυτανεύω τὰ δίκαια, διανέμω τὴν δικαιοσύνην. § οἰκονομῶ. § — les sacremens μεταδίδωμι τῶν ἀχράντων μυστηρίων. — un malade κοινωνῶ τὸν ἀσθενῆ. § Νομ. — des preuves, das titres, des témoins παρέχω, προσάγω ἀποδείξεις, ἔγγραφα, μάρτυρας.
Admirable, ἐπ. Ϡαυμάσιος, ἀξιοθαύμαστος. § ἄριστος. § γενναῖος, ἐξαίσιος.
Admirablement, ἐπίρ. ἀγαστῶς, Ϡαυμασίως. § ἐξαισίως, ἄριστα.
Admirateur, trice, ἐπ. Ϡαυμαστὴς, πανηγυριστής.
Admiratif, ive, ἐπ. particule —ve μόριον Ϡαυμαστικόν.
Admiration, Ϡ. Ϡαῦμα, Ϡαυμασμός. être ravi en — ὑπερθαυμάζω.
Admirer, ἐν. Ϡαυμάζω. § ἀπορῶ. s' — ἐναβρύνομαι, ἐγκαυχῶμαι.
Admissible, ἐπ. δεκτὸς, εὐπρόσδεκτος. moyens, preuves — s ἐπιχειρήματα ἀποδείξεις παραδεκταί.
Admission, Ϡ. παραδοχὴ, ἀποδοχή.
Admittatur, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. ἔγγραφον παραδοχῆς (εἰς τὰς ἱερατικὰς τάξεις, βαθμοὺς, ἀξιώματα, διδόμενον παρὰ τῶν ἐξεταστῶν.)
Admonestement, ἀρ. ταὐτὸν τῷ admonition.
Admonéter, ἐν. νουθετῶ, παραινῶ, ἐπιπλήττω, κυρίως ἐπὶ τῶν ἐπιπληττόντων δικαστῶν, κεκλεισμένων τῶν Ϡυρῶν, τὸν περιπεσόντα εἰς ὄχι πολλὰ ἀξιοτιμώρητα πταίσματα.
Admoniteur, trice, παραινέτης, * νουθετητής.
Admonition, Ϡ. νουθέτησις, νουθεσία, παραίνεσις.
Adné, ée, ἐπ. παράφυτος, σύμφυτος.
Adoler, Adolorer, ἐν. ἄχρ. ἀνιῶ, λυπῶ, θλίβω.
Adolescence, Ϡ. ἐφηβία, ἡ ἀπὸ τῶν 14 μέχρι τῶν 20 ἐτῶν ἡλικία.
Adolescent, te, ἐπ. ἀντίπαις, ἔφηβος, νεανίας.
Adomestiquer, ἐν. ἄχρ. προσοικειοῦμαι, γίνομαι οἰκεῖος.

Adonide, ἀρ. κῆπος ἐξωτικῶν ἀνθέων.
Adonide, Θ. ἀδώνιον, εἶδος βατραχίου.
Adonien, Adonique, ἐπίθ. ἀδώνιος· στίχος συγκείμενος ἐξ ἑνὸς δακτύλου καὶ σπονδείου.
Adonis, ἀρ. βοτ. ἄδωνις, φυτὸν ροδόχρουν. § ἄδωνις, νέος καλλωπιστής
Adoniser, ἐν. s'— καλλωπίζομαι, ὡραΐζομαι (ἐπὶ νέων μόνον).
Adonner, s' — αὐτ σχολάζω, γίνομαι ἔκδοτος, δίδομαι. il s' est — é à boire ἔπεσεν εἰς τὴν μέθην. § s' — à un lieu, à une personne ἐμφιλοχωρῶ, φοιτῶ, συχνάζω που ἢ πρός τινα. § un chien s' est — é à quelqu' un ὁ κύων παρακολουθεῖ τινα καθ' ὁδόν. il s' — e à la cuisine ἀναστρέφεται, κυλίεται εἰς τὸ μαγειρεῖον. je vous prie de passer chez moi si votre chemin s'y—e σὲ παρακαλῶ νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἐὰν σοὶ εἶναι πρὸ ὁδοῦ, ἐὰν σὲ βολῇ. § ναυτ. le vent — e ὁ ἄνεμος γίνεται οὔριος, πρύμος.
Adopter, ἐν. εἰσποιῶ, υἱοθετῶ. § οἰκειοποιοῦμαι, παραδέχομαι, παραλαμβάνω. § προαιροῦμαι, ἐκλέγω
Adoptif, ive, ἐπ. εἰσποιητός, θετός.
Adoption, Θ. εἰσποίησις, θέσις, υἱοθεσία. § προτίμησις. son travail d' — το ἀγαπητόν του ἔργον.
Adorable, ἐπ. λατρείας ἄξιος, ἀξιέραστος, ἀξιοθαύμαστος.
Adorateur, ἀρ. trice, ἐπ. λάτρις, λατρευτής. les —s de dieu οἱ λατρεύοντες τῷ Θεῷ. § ἐραστής. § Θαυμαστής.
Adoratif, ive, ἐπ. λατρευτικός.
Adoration, Θ. λατρεία. § προσκύνησις. les cardinaux sont allés à l' — du pape οἱ ἀρχιερεῖς ὑπῆγον εἰς προσκύνησιν τοῦ Πάπα.
Adorer, ἐν. λατρεύω. § προσκυνῶ. § σέβομαι. § ὑπερφιλῶ, ἐνατενίζω, ἀποβλέπω εἰς. § τιμῶ, Θαυμάζω.
Adories, πλ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Ados, ἀρ. * ἀνάχωμα, ὕψωμα γῆς πλησίον τείχους, χρήσιμον εἰς φυτείας πρωΐμους.
Adosser, ἐν. ἀντινωτίζω, βάλλω ῥάχιν μὲ ῥάχιν. § ἐρείδω, προσερείδω, ἀκουμβῶ.
Adouber, ἐν. ἐπὶ τοῦ παιγνιδίου τῶν κύβων, λέγει j' adoube, ἕκαστος τῶν παιζόντων, διὰ νὰ φανερώσῃ ὅτι ἐγγίζει τὸν πεττὸν, ὄχι διὰ νὰ τὸν μετακινήσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν εὐθετήσῃ.
Adoucer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. εἰρηνεύω, πραΰνω.
Adouci, ἀρ. l' — d' une glace ἡ στίλβωσις τοῦ κατόπτρου διὰ τῆς τρίψεως. § καὶ ἡ πρὸς στίλβωσιν τῶν χρυσῶν σκευῶν ἐπιτηδεία γῆ, σμηρὶς, στίλβωμα.
Adoucir, ἐν. γλυκαίνω. § συγχειρῶ. § τιθασεύω, ἐξημερῶ, ἡμερώνω. § μεταφ. πραΰνω, μαλάσσω. § — une loi, des conditions trop dures μετριάζω τὸν νόμον, τὴν σκληρότητα τῶν συμφωνιῶν. § ὁμαλίζω, ὁμαλύνω, ἰσάζω. — la pente d' une colline ὁμαλύνω τὸ κατωφερὲς τοῦ λόφου. § Ζωγρ. — les contours, les traits d' une figure λεπτύνω. κ. τ. λ. des traits — s d une femme λεπτοφυὲς πρόσωπον γυναικός. —la voix χαλῶ, καταβιβάζω τὸν τόνον τῆς φωνῆς. — le style, une expression κολάζω τὸ ὕφος, μετριάζω. — l' humeur, le caractère μειλίσσω τὸ ἦθος, τὸν χαρακτῆρα. s' — αὐτοπ.
Adoucissage, ἀρ. ἡ μέθοδος τοῦ ὑγραίνειν καὶ ὑδαροῦν τὰ χρώματα, εἰς τὰς διαφόρους τέχνας. ἐξυδάτωσις.
Adoucissant, te. ἐπίθ. μαλακτικὸς, πραϋντικός.
Adoucissement, ἀρ. γλύκανσις, γλυκασμός. § συγκερασμός. § ἐξημέρωσις, ἡμέρωσις. § καταπραΰνσις, μάλαξις. § μετριασμός. § ὁμαλισμός, ἐξομάλυνσις. § χάλασις, χαλασμος, ὕφεσις, χαμήλωμα (φωνῆς.) § ἀνακούφισις, ἐλάφρωσις, ὕφεσις, παραμυθία, παρηγορία. § συμβιβασμός. § Ἀρχιτ. συνένωσις δύο οἰκοδομῶν.
Adoucisseur, ἀρ.* στιλβωτὴς (κατόπτρων.)
Adoué, ée. συνδυασμένος, συνεζευγμένος, ἐπὶ κηνυγεσίου. perdrix — ées ζεῦγος περδίκων, συζυγεῖς πέρδικες.
Ad patres, ἐκ τοῦ Λατ. μετὰ τῶν πατέρων, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανε.
Adrachne, Θ. ἀδράχνη, φυτὸν τῆς Κίνας ἐξ οὗ κατασκευάζεται χαρτίον.
Adragante, ἀρ. τραγάκανθα, κόμμι τοῦ ὁμωνύμου δένδρου.
Ad rem, ἐκ τοῦ Λατ. πρὸς ἔπος, ὀρθῶς· vous ne repondez pas ad rem δὲν ἀποκρίνεσαι ὀρθῶς, προσφυῶς.
Adressant, te. ἐπ. ἀποτεινόμενος.
Adresse, Θ. τὸ ὄνομα, ὁ ὁρισμός τινος ἀνθρώπου. § ἡ ἐπιγραφὴ (τοῦ γράμματος). bureau d' — ἀγγελιογραφεῖον, τόπος ὅπου δύναταί τις νὰ λάβῃ διαφόρους πληροφορίας ἀφορώσας τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. c' est un vrai bureau d' — εἶναι ἔμψυχον γραφεῖον οὗτος, ἐπὶ πολυπραγμόνων καὶ τὰ πάντα εἰδότων ἀνθρώπων. § ἀναφορά.—de la chambre des deputés au roi ἀναφορὰ τῆς βουλῆς πρὸς τὸν βασιλέα. § ἐπιδεξιότης, ἐπιτηδειότης. tour d' — εὐχειρία. § πανουργία, μηχάνευμα, διαβολία. —de style μαγγανεῖαι λόγου. — de pinceau γραφικὰ τεχνάσματα.
Adresser, ἐν. ἀποτείνω, ἀπευθύνω, διευθύνω. s' — à ἀποτείνομαι, διευθύνομαι, ἔρχομαι πρός τινα.
Adroit, te. ἐπ. δεξιὸς, ἐπιτήδειος. § πανοῦργος.—à δεινὸς περί τι.
Adroitement, ἐπίρ. δεξιῶς, ἐπιτηδείως. § εὐμηχάνως, μὲ τρόπον.
Adstriction, ἴδ. astriction
Aduire, ἐν. ἄχρ. προσάγω, ἐπὶ πτηνῶν.
Adulaire, Θ. σεληνίτης λίθος, ἐκ τοῦ ὄρους, Adula (Saint Gothart) τῆς Ἑλβετίας, ὅθεν ἐξάγεται.
Adulateur, ἀρ. trice, Θ. κόλαξ.
Adulatif, ive. ἐπ. κολακευτικός.
Adulation, Θ. κολακεία.
Aduler, ἐν. κολακεύω.
Adulte, ἐπίθ. ἔρηβος. καὶ οὐσ. § βοτ. τρόφιμος.
Adultération, Θ. νομ. νόθευσις, κιβδήλευσις.
Adultère, ἀρ. μοιχεία. double — ἡ ὑπ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀμφοτέρων ἐγγάμων πραττομένη μοιχεία. § ἐπίθ. μοιχὸς, πόρνος.
Adultérer, ἐν. νοθεύω, κιβδηλοποιῶ.
Adultéresse, Θ. μοιχαλὶς (γυνή.)
Adultérin, ine. ἐπ. μοιχίδιος, μοίχιος, μοιχογέννητος.
Adurant, te. ἐπ. καυστικός.
Aduste, ἐπίθ. ἰατρ. φλογόεις, καυστὸς, περικαής.
Adustion, Θ. ἰατρ. τὸ φλογῶδες, περικαὲς, ἡ καῦσις.
Adventice, ἐπίθ. ἐπίκτητος, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔμφυτος, παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. § βοτ. αὐτοφυὴς, αὐτόφυτος.
Adventif, ive, ἐπ. Νομ. ἐπακτὸς, ἀπροσπόριστος, ἐπὶ περιουσίας ἐρχομένης διὰ κληρονομίας ἢ δωρεᾶς. biens — s ἀπροσπόριστον χρημάτιον.
Adverbe, ἀρ. ἐπίῤῥημα.
Adverbial, le, ἐπ. ἐπιῤῥηματικός.
Adverbialement, ἐπιρ. ἐπιῤῥηματικῶς.
Adversaire, ἐπίθ. ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντίδικος, ἐναντίος, πολέμιος.
Adversatif, ive, ἐπ. ἐναντιωματικὸς (σύνδεσμος, ἢ μόριον.)
Adverse, ἐπίθ. Νομ. partie — ὁ ἀντίδικος. l'avocat — ὁ δικηγόρος τοῦ ἐναντίου. fortune — τύχη ἀντίξους, ἐναντία.
Adversité, Θ. δυσημερία, δυσπραγία, δυστυχία. § ἀτύχημα, δυστύχημα.
Advertance, Θ. ἄχρ. προσοχή.
Adynamie, Θ. ἀδυναμία. ἰατρ.
Adynamique, ἐπίθ. ἀδύναμος, ἀσθενικός, ἰατρ.
Aedelithe, ἀρ. Φ. ἱστ. οὐσία ἔχουσα πολλὴν ὁμοιότητα μὲ τὸν Ζεόλιθον.
Aedoeagraphfie, Θ. αἰδοιογραφία.
Aedoealogie, Θ. αἰδοιολγία.
Aedoeatomie, Θ. αἰδοιοτομία.
Aedopsophie, Θ. αἰδοιοψοφία, ἐξαγωγὴ πνεύματος διὰ τῆς οὐρήθρας καὶ τῆς μήτρας.
Aegagre, Θ. αἴγαγρος, ἀγριοκά-

τζικον. ἴδ. καὶ chèvre sauvage.
Aegagropile, Ϡ. * αἰγαγροπίλημα, τριχωτὴ σφαῖρα εὑρισκομένη εἰς τὸν στόμαχον πολλῶν ἀναμηρυκωμένων ζώων.
Aegérie, Ϡ. * αἰγειρία, ὄνομα ἐντόμων.
Aegerite, Ϡ. * Αἰγειρίτης, γένος μύκητος παρασιτικοῦ, φυομένου περὶ τὴν ῥίζαν καὶ τὸν κορμὸν τῆς αἰγείρου.
Aegialie, Ϡ. αἰγιαλίτις, γένος ἐντόμων.
Aigicère, Ϡ. αἰγόκερως, φυτόν.
Aegilops, ἀρ. αἰγίλωψ, φίστουλας τοῦ ὀμματίου.
Aegipans, ἀρ. αἰγίποδες, μυθ.
Aegiphile, Ϡ. αἰγίφιλον, Θαμνῶδες φυτόν.
Aegithales, ἀρ. πλ. αἰγιθαλλοί, δρυμώδη πτηνὰ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν ἀνισοδακτύλων.
Aegithe, ἀρ. αἴγιθος, γένος ἐντόμων.
Aegithine, Ϡ. * αἰγιθίνη, γένος πτηνῶν ᾠδικῶν καὶ δασοδιαίτων.
Aeglè, Ϡ. * αἴγλη, γένος φυτῶν.
Aeglefin, ἀρ. καὶ Aigrefin ἡ Eglefin, * Αἰγλοφαινὴς, ἰχθὺς τῆς βορείου Θαλάσσης.
Aegocère, Ϡ. αἰγόκερως, γένος ἐντόμων.
Aegolethron, ἀρ. αἰγόλεθρον, Θαμνῶδες φυτὸν τῆς Μιγγρελίας.
Aegoliens, ἀρ. πλ. αἰγωλιοί, ὄνομα πτηνῶν νυκτινόμων.
Aegolithron, ἀρ. βοτ. * αἰγόλυθρον, ταὐτὸν τῷ rosage pontique.
Aegopode, Ϡ. αἰγόπουν, γένος φυτῶν.
Aegopogon, ἀρ. αἰγοπώγων, γένος σιτοειδῶν φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Aegylops, ἀρ. αἰγίλωψ, ἀγριόῤῥωμη.
Aelie, Ϡ. Φ. ἱστ. αἴλιος, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Aelisphacos, ἀρ. ἐλελίσφακον, ἀλιφασκιά.
Aelurus, ἀρ. αἴλουρος.
Aembilla, Ϡ. * ἔμβυλλος, Θαμνῶδες φυτόν.
Aenéas, ἀρ. αἰνείας, ἢ φίλανδρος, τὸ ἄλλως Cayopolin λεγόμενον ζῶον.
Aémère, ἐπίθ. ἀνώνυμος ἅγιος, ἢ τοῦ ὁποίου ἡ ἡμέρα τῆς γεννήσεως εἶναι ἄγνωστος.
Aérer, ἐν. ψύχω, ἀερίζω, ἀνεμίζω.
Aeré, ée, ἐπ. une maison bien — ée ἀερώδης, εὔπνους, εὐήνεμος, ἀερικός.
Aeride, Ϡ. ἀερὶς, γένος φυτῶν παρασίτων φυομένων εἰς τὰ δάση τῆς Κίνας καὶ Κογχικίνας.
Aerien, enne, ἐπ. ἀέριος, ἐναέριος, μετάρσιος. perspective — ne ἀερία ὄψις.
Aérifère, ἐπιθ. ἀνατ. ἀεραγωγός.
Aérification, Ϡ. χυμ. ἀεροποίησις.
Aériforme, ἐπίθ. ἀεροειδής.
Aériser, ἐν. ἐξαερῶ, λεπτύνω τι ὡς τὸν ἀέρα.
Aérographie, Ϡ. ἀερογραφία.
Aérolithes, Ϡ. πλ. ἀερόλιθοι.
Aérologie, Ϡ. ἀερολογία.
Aéromancie, ἀερομαντεία.
Aéromètre, ἀρ. ἀερόμετρον, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὴν καταμέτρησιν τῆς πυκνώσεως ἢ ἀραιώσεως τοῦ ἀέρος.
Aérometrie, Ϡ. ἀερομετρία.
Aéronaute, ἀρ. ἀεροναύτης.
Aérophobe, ἀρ. ἀεροφόβος. ἰατρ.
Aérophobie, Ϡ. ἀεροφοβία. ἰατρ.
Aérophones, ἀρ. πλ. ἀερόφωνα, σύστημα πτηνῶν, περιλαμβάνον τὴν γέρανον.
Aérophore, ἐπίθ. βοτ. ἀεροφόρος, ἀγγεῖα τινα τῶν φυτῶν.
Aérosphère, Ϡ. ὁ αἰθήρ.
Aérostat, ἀρ. ἀεροστάτης.
Aérostathmion, ἀρ. ἀεροστάθμιον· εἶδος βαρομέτρου, λεγομένου ἄλλως baro-thermomètre.
Aérostation, Ϡ. ἡ ἀεροστατική.
Aérostatique. ἐπίθ. ἀεροστατικός.
Aérostier, ἀρ. ἀεροναύκληρος, ὁ διευθύνων τὸν ἀεροστάτην.
Aerua, Ϡ. εἶδος φυτῶν, ἐχόντων τοὺς μὲν καυλοὺς κεκαλυμμένους μὲ βαμβακώδη τινὰ χνοῦν, τὰ δὲ φύλλα ἐπιμήκη καὶ ἐπίσης χνοώδη, τὰ ἄνθη μικρὰ καὶ σταχυώδη.
Aesale. ἀρ. αἰσάλων, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.
Aeschinoménes, ἀρ. πλ. βοτ. αἰσχυνόμενα, φυτὰ ὀσπριώδη.
Aeshne, Ϡ. Φ. ἱστ. ἰσχνώδη, ἔντομα ἐκ τοῦ γένους τῶν νευροπτέρων.
Aesthétique, Ϡ. ἡ αἰσθητική, ἡ ἐπιστήμη περὶ τῆς αἰσθητικῆς κρίσεως.
Aether, ἴδ. Ether.
Aetiologie, Ϡ. ἴδ. Etiologie.
Aethuse, Ϡ. βοτ. αἴθουσα, φυτὰ ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.
Aétite, ἡ Pierre d' aigle ἀρ. αετίτης (λίθος), κρατητῆρα.
Aextoxicon, ἀρ. αἰγοτοξικὸν ἢ αἰγοφθόρον· φυτὸν τοῦ Περοῦ.
Afatonier. ἀρ. ὄνομα χυδαϊκὸν τῆς βραβύλου.
Afé, ἀρ. * ἀφαῖος, Θάμνος τῆς Μαδαγασκάρ.
Affabilité, Ϡ. εὐπροσηγορία, προσήνεια, γλυκύτης.
Affable, ἐπίθ. εὐπροσήγορος, προσηνὴς, εὐμενὴς, γλυκύς. caractère doux et — ἦθος γλυκὺ καὶ προσηνές.
Affablement, ἐπίῤ. εὐπροσηγόρως, εὐμενῶς, προσηνῶς.
Affabulation, Ϡ. ἐπιμύθιον.
Affadir, ἐν. ποιῶ ἀηδῆ, ἄνοστον. ἀνοσταίνω. — un discours par des flagorneries ἀηδῆ καθίστημι τὸν λόγον μὲ τὰς κολακείας. — le coeur ἀνακινῶ, ἀναταράττω, στρέφω τὸν στόμαχον, φέρω ἀναγοῦλα ἢ ἀνακατώνω. les louanges outrées — ent le coeur οἱ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἔπαινοι κινοῦσιν ἀηδίαν.
Affadissement, ἀρ. ἄση, ἀηδία, ἀνοστάδα.
Affaiblir, ἐν. ἐξασθενίζω, ἐκλύω, χαυνῶ, ἀδυνατίζω. § μεταφ. ἀμβλύνω. § — les monnaies παρακόπτω τὰ νομίσματα, τὰ ἐλαττώνω, εἴτε κατὰ τὸ βάρος, εἴτε κατὰ τὴν ἀξίαν. s' — αὐτ. ἀμβλύνομαι, χαυνοῦμαι, ἀδυνατίζω.
Affaiblissant, te. ἐπ. ἀσθενοποιός, ὁ ἐξασθενίζων, ἀδυνατίζων.
Affaiblissement, ἀρ. ἀσθένεια, χαύνωσις, ἔκλυσις, ἀτονία, ἐξασθένισις.
Affaire, Ϡ. ἔργον, ἀσχολία, κοιν. δουλειά. c' est mon —, c' est votre — εἶναι ἔργον μου, εἶναι ἔργον σου. j'en fais mon — ἐμὲ ἀποβλέπει, ἐγὼ τὸ ἀναλαμβάνω. faire une — κατορθόω τι, διαπράττω, κάμνω δουλειάν. § πρᾶγμα, καὶ πλ. πράγματα. — privées ἰδιωτικὰ πράγματα. — publiques δημόσια πράγματα. — de commerce τὰ ἐμπορικὰ πράγματα. les — s d' administration publique τὰ διοικητικὰ πράγματα. il s' est tiré d' — ἀπηλλάγη τοῦ πράγματος, διέθετο καλῶς, ᾠκονόμησε τὸ πρᾶγμα. — d' honneur ἡ ἁπλῶς, — monomachία.— de coeur ἔρως, ἀγάπη. § δίκη, ὑπόθεσις. — civile δίκη πολιτική. — criminelle δίκη ἐγκληματική. § ἔργον, μάχη. — glorieuse sanglante ἔνδοξος μάχη, φονική. § homme d' — s ὁ ἐπιστάτης, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων τινός. § ἔργον, δυσχέρεια, δεινὸν, δυσκολία. — s πράγματα. suscitez des — s à quelqu' un παρέχω πράγματα, ἀνοίγω δουλειᾶς. c'est une — εἶναι χαλεπὸν ἔργον, δύσκολον. ce n' est pas une — εἶναι εὔκολον. ce malade est hors d' — ὁ ἀσθενὴς εἶναι ἐκτὸς κινδύνου. § — s τὰ χρηματικὰ πράγματα. faiseur d' — s ἄνθρωπος χρηματιστὴς, τῆς δουλειᾶς. § πρᾶξις. c' est une grande —, glorieuse—μεγάλη καὶ ἔνδοξος πρᾶξις. son — est faite τὸ πρᾶγμα τετέλεσται. son—est faite τελειώνει ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ κινδυνωδῶς ἀσθενοῦντος. cette maison est mon — εἰς ἐμὲ ἁρμόζει ἡ οἰκία αὕτη. § συνάλλαγμα, συμβόλαιον. avoir — à ἢ avec quelqu' un πράττω πρός τινα, ἔχω νὰ κάμω. j' ai — re à des gens difficiles πράττω πρὸς δυσκόλους ἀνθρώπους. un domestique a — chez moi ἔχει ἐργασίαν ὁ ὑπηρέτης παρ' ἐμοί. §—s, ἐλέγοντο ἄλλοτε αἱ εἰσπράξεις τῶν δημοσίων φόρων. § τὸ ἐμπόριον. § avoir — de δέομαι, ἔχω χρείαν τινὸς, τὸν θέλω. j' ai — de vous, ne sortez pas σὲ θέλω, μὴ ἐξέλθῃς. § faire ses — s, aller à ses —s εἰς ἄρδον πορεύομαι, πηγαίνω πρὸς χρείαν μου. chaise d' — s ὁ θῶκος, τὸ ἀφαδευτήριον. cet homme a ses — s ἡ γυνὴ αὐτὴ ἔχει τὰ καταμήνιά της § un homme a eu — avec une femme (ἢ τὸ ἐναντίον,) ὁ δεί-

να ἐπλησίαζε πρὸς τὴν δεῖνα, εἶχε νὰ κάμῃ. § avoir — à ἔχω διαφορὰν πρός τινα. § trouver son — εὑρίσκω ὅ,τι μοὶ ἀρέσκῃ. § point d' — ἐπὶ οὐδόλως.

Affairé, ée. ἐπ. ἄσχολος, ἀσχολοφανής. ὁ προσποιούμενος πάντοτε πολλὰς καὶ μεγάλας ἀσχολίας.

Affaissement, ἀρ. ὑφίζησις, σύμπτωσις, κάθισμα, βούλισμα. § μεταφ. κόπος. — de l'esprit κατάπτωσις τοῦ νοός. — du cœur ἀθυμία, λύπη.

Affaisser, ἐν. καταβάλλω, κατακαθίζω. s' — συνιζάνω, καταπίπτω, συμπίπτω, κατακάθημαι, βουλιάζω. μετ. l' amour — e mon coeur ὁ ἔρως καταβάλλει τὴν ψυχήν μου. un vieillard commence à s' — ὁ γέρων ἀρχίζει νὰ κυρτοῦται, νὰ κλίνῃ.

Affaitage, ἀρ. ἡ τέχνη τῆς ἀνατροφῆς, ἀγωγῆς θηρευτικῶν ὀρνέων.

Affaitement, ἀρ. ἡ ὀρνεοτροφία.

Affaiter, ἐν. ἐξημερῶ καὶ γυμνάζω τὰ θηρευτικὰ ὄρνεα. — des peaux βυρσοδεψῶ, ἐργάζομαι τὰ δέρματα. § — un batiment ἐπισκευάζω τὴν ὁρορήν.

Affaiteur, ἀρ. ὀρνεοτρόφος.

Affaler, ἐν. καθίημι, καταβιβάζω, χαμηλόνω. un matelot s' — e avec cette manoeuvre ὁ ναύτης συγκαταβαίνει μὲ τὸ σχοινίον. s' — tout le long de la manoeuvre καταβαίνω διὰ τοῦ σχοινίου. § ce vaisseau va s' — τὸ πλοῖον μέλλει νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὴν γῆν. vaisseau — é πλοῖον ἀκτοποροῦν, πεσὸν ἔξω, ἐξ αἰτίας τῆς νηνεμίας

Affamer, ἐν. λιμαγχονῶ, λιμοκτονῶ, προξενῶ πεῖναν. il — e toute une table ἀφίνει νηστικοὺς τοὺς συντρώγοντας (διὰ τὴν πολυφαγίαν του). § — son écriture ψιλογραφῶ, λεπτύνω τὴν γραφήν. § — é peinaλέος· écriture — ée ψιλογραμμία, λεπτογραμμία. habit — é ἔνδυμα ἐλλιπὲς, λειψόν. § — de gloire, de nouvelles ἀκόρεστος δόξης, πεινῶν νέα.

Affaner, ἢ Affamer, ἐν. δελεάζω.

Affanures, Θ. πλ τὰ θέριστρα, ὅταν δίδωνται εἰς γέννημα.

Affeagement, ἀρ. ἀποτομὴ γῆς, ἀπολήρωσις γῆς, διὰ τῶν τιμαριωτικῶν ἐθίμων.

Affeager, ἐν. ἀποτέμνω γῆν, ἀποκληρῶ, κληρουχῶ.

Affectation, Θ. σχηματισμὸς, προσποίησις, ἐπιτήδευσις, θρύψις. § τὸ κακόζηλον, ἡ κακοζηλία. — de la tyrannie ζῆλος τυραννίδος. — de parler toujours de soi περιαυτολογία. § περιεργία, τὸ περίεργον. il parle simplement et sans — ὁμιλεῖ ἁπλῶς, ἀφελῶς. el le s' habille sans — ἐνδύεται ἀπεριέργως, ἀνεπιτηδεύτως.

Affecter, ἐν. ἀγαπῶ, προτιμῶ. au spectacle il — e toujours la même place εἰς τὸ θέατρον ἀγαπᾷ πάντοτε (νὰ κατέχῃ) τὸν αὐτὸν τόπον. § ἀντιποιοῦμαι, ζηλῶ, ἐπιθυμῶ. — le premier rang φιλοπρωτῶ. — l' empire de la mer θηρεύω, διώκω τὴν θαλασσοκρατορίαν. § προσποιοῦμαι, ἐπιτηδεύω τι, σπουδάζω πρός τι. § ἐπιδεικνύω. § ὑποκρίνομαι. le sel marin — e dans sa crystallisation la figure cubique τὸ θαλάσσιον ἅλας ἀποκρυσταλλούμενον φιλεῖ, ἢ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λαμβάνει, τὸ κυβικὸν σχῆμα. § προσβάλλω, βλάπτω. ἰατρ. le trop grand usage du thé — e les nerfs ἡ κατάχρησις τοῦ τέϊ προσβάλλει, βλάπτει τὰ νεῦρα. § διατίθημι, κατανύστω, κινῶ. cette pièce est dans les règles, mais elle n' — e point les spectateurs τὸ δρᾶμα ἂν καὶ κατὰ τοὺς κανόνας, δὲν συγκινεῖ ὅμως τοὺς ἀκούοντας. cet evénement l' a — é beaucoup ἐλυπήθη καιρίως διὰ τὸ συμβὰν τοῦτο, διετέθη κακῶς. s' — εἶμαι εὐπαθής. c' est un homme sensible qui s' — e de tout ἄνθρωπος εὐαίσθητος ὅστις πάσχει διὰ τὸ παραμικρότερον. la partie — ée τὸ πάσχον μέρος, τὸ νοσοῦν. § ἀποτιμῶ, ἀποτάσσω, προσδιορίζω. une maison — ée au payement d' une dette οἰκία ἀποτεταγμένη εἰς ἀποτισιν χρέους.

Affecté, ée, ἐπ. ἐπιτετηδευμένος, προσπεποιημένος.

Affectif, ive, ἐπ. παθητικός. les premières sensations des enfans sont purement — ves αἱ πρῶται ἀντιλήψεις τῶν παιδίων εἶναι ἁπλῶς παθητικαί. § κατανυκτικός. prière — ve εὐχὴ κατανυκτική.

Affection, Θ. διάθεσις. les — s de notre ame, ainsi que les modifications de notre corps sont dans un flux continuel αἱ διαθέσεις τῆς ψυχῆς μας καὶ αἱ μεταβολαὶ τοῦ σώματός μας εἶναι ἀεικίνητοι. — hysterique ὑστερικὴ διάθεσις. § στοργὴ, φίλτρον, ἀγάπη. § ροπὴ, κλίσις (πρὸς πράγματα). se porter à quelque chose avec, en parler d' — ἔχω πρός τι, ἢ ὁμιλῶ περιπαθῶς.

Affectionnément, ἐπίρ. φιλοστόργως, περιπαθῶς.

Affectioner, ἐν. φιλῶ, στέργω, ἀγαπῶ. — le jeu εἶμαι φιλοπαίγμων. — les depenses εἶμαι φιλοδάπανος. § s' — à quelqu' un ou à quelque chose σπουδάζω πρός τι, ἔχω πολλὴν προσπάθειαν εἴς τινα ἢ πρός τι, διάκειμαι περιπαθῶς.

Affectueusement, ἐπίρ. εὐνοϊκῶς, εὐμενῶς.

Affectueux, euse, ἐπ. εὔνους, εὐνοϊκὸς, εὐμενὴς, ἀγαπητός.

Afférence, Θ. ἄχο. πρόσοδος.

Afférent, te, ἐπ. καθήκων, ἐπιβάλλων portion — te τὸ ἐπιβάλλον μέρος. part — te ὁ κλῆρος, ἡ κληρονομικὴ μερίς.

Affermer, ἐν. ἐκμισθόω, ἐνοικιάζω, κυρίως γαίας. — les revenus publics ἐκμισθόω τὰς δημοσίας προσόδους. § μισθῶ, μισθοῦμαι, ἐνοικιάζω, (λαμβάνω μὲ ἐνοίκιον.)

Affermir, ἐν. στερεῶ, στηρίζω. § στεγανὸν ποιῶ, σφίγγω. § ἐπιρρωνύω, βεβαιῶ, στηρίζω, ἐνισχύω § s' — αὐτ. γίνομαι στεγανὸς, σφίγγω. ce poisson s' est — i en cuisant ὁ ἰχθὺς οὗτος ἔσφιγξε βράζων. s' — στερεοῦμαι.

Affermissement, ἀρ. στερέωσις. § ἐνισχυνσις, ἐπίρρωσις.

Afféron, ἀρ. σιδήρωμα, τὸ περιτιθέμενον μετάλλινον τεμάχιον εἰς τὰ πλέγματα (γαειτάνιζ), διὰ νὰ περῶσιν εὐκόλως εἰς τὰς θηλειάς.

Affété, ée, ἐπ. ἄρεσκος, φιλάρεσκος, περίεργος, ὁ θέλων ἢ νομίζων ὅτι ἀρέσκει δι' ἐπιτετηδευμένων τρόπων. § (καὶ ἐπὶ πραγμάτων) περίεργος, πεπλασμένος, ἐσχηματισμένος, ἐπιτετηδευμένος. ἴδ. καὶ Apprêté.

Affèterie, Θ. ἀρέσκεια, περιεργία, σχηματισμὸς, ἐπιτήδευσις. — de style κακοζηλία.

Affetto, ttuoso, ἐκ τοῦ Ἰταλ. Μουσ. ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, περιπαθῶς.

Affeurage, ἀρ. ἀρχαϊκόν· ὅασμὸς ἐπὶ τῶν ποτῶν, καὶ ἡ διατίμησις τῶν ἐδωδίμων.

Affeurer, ἐν. ἀρχαϊκόν· διατιμῶ, ὁρίζω τὴν τιμήν.

Affiche, Θ. ἔκθεμα πρόγραμμα. § petites — s ἐφημερὶς Ἀγγελιῶν.

Afficher, ἐν. προγράφω, τοιχοκολλῶ. § μεταφ. je l' afficherai partout θέλω τὸ κηρύξει παντοῦ, τὸ διασαλπίσει. — le bel esprit ἐπιδεικνύω ἀγχίνοιαν, κάμνω τὸν πνευματώδη. — sa honte στηλιτεύω, πομπεύω, θεατρίζω τὴν αἰσχύνην μου. § s' — pour bel esprit, pour savant κηρύττομαι ὡς ἀγχίνους, ὡς σοφός. une femme s' — e θεατρίζεται· un homme s' — e ἐκπομπεύεται. § περικόπτω τὸ δέρμα, ὅταν εἶναι τεταμένον εἰς τὸ καλοπόδιον, διὰ νὰ ῥαφῇ.

Afficheur, ἀρ. * προγραμματοποιὸς, τοιχοκολλητής.

Affidé, ée. ἐπ. πιστός. § οὐσ. il a beaucoup d' — s ἔχει πολλοὺς πιστούς.

Affier, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. πιστεύω, ὑπόσχομαι, βεβαιῶ, ἐγγυῶμαι.

Affiler, ἐν. θήγω, ἀκονῶ, τροχίζω. avoir la langue bien — ée γλῶσσα τεθηγμένη, ἠκονημένη, ταχεῖα εἰς τὸ λέγειν. κοιν. γλῶσσα ὡς ἂν ψαλιδι. § les gelées ont — é les blés ὁ πάγος ἔκαυσε τὰ φύλλα τοῦ σίτου, καὶ τὰ ἔκαμε ὡς κλωσταῖς. § παρὰ κηπουροῖς, βάλλω κατὰ στοῖχον, κάμνω στοιχά-

ῦας, ἀράδας. § στρίπτω τὴν ἄκραν τῆς χρυσῆς κλωστῆς διὰ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν ὀπήν. § ἐκτείνω ὡς κλωστήν.

Affileur, ἀρ. ἀκονητής. § στροφοποιὸς, ὅστις στρίπτει.

Affiliation, Θ. συνάφεια, σύνδεσμος, μεταξὺ δύο ἑταιρειῶν.

Affilier, (s') ῥ. αὐτ. παραδέχομαι, κυρίως ἐπὶ ἑταιρειῶν ἢ συστημάτων ἀναγνωριζόντων ἄλλας ὑποδεεστέρας ἑταιρείας

Affiloir, ἀρ. σιδηράγρα (τῶν περγαμηνουργῶν) § — παρὰ τοῖς ξυλουργοῖς, τὰ Θήγανα, ἄθροισμα λεπτῶν καὶ μακρῶν πετρῶν ἐπιτηδείων εἰς τὸ ἀκονᾷν τὰ ἐργαλεῖα

Affinage, ἀρ. διύλισις, λαγάρισμα. § — de chanvre ἢ καὶ affinage ἢ καλῶς εἰργασμένη κάνναβις. § λέπτυνσις, ἡ τελευταία ἐπεξεργασία τῆς βελόνης, γινομένη δι' ἑνὸς τροχοῦ ἐπὶ τῆς σμυριδος. § ψίλωσις, τὸ τελευταῖον κούρεμα τῶν μαλλίνων ἱματίων, πρὶν βαφῶσι.

Affiner, ἐν. διϋλίζω, καθαρίζω. § ἐπεξεργάζομαι, δουλεύω καλῶς, ὡς κάνναβιν, λῖνον· de l' or — ὁ χρυσὸς ἄπερθος, ἐπταπλασιασμένος. § — le carton στεγανόω, στερεῶ τὸν χάρτην. § — les clous ἀποξύνω τὰ καρφιά. § — la terre λεπτύνω τὴν γῆν (διὰ τῆς πολλῆς ἐργασίας.) § Ναυτ. οὐδ. αἰθριάζει, καθαρίζει ὁ καιρός.

Affinerie, Θ. * διυλιστήριον, καθαρτήριον. § ὁ καθαρὸς σιδηρος.

Affineur, ἀρ. καθαρουργὸς, διϋλιστής.

Affinité, θ. κηδεστία, ἀγχιστεία, ἡ ἐξ ἐπιγαμίας συγγένεια. — spirituelle συγγένεια πνευματική. § συμπάθεια, συνάφεια, σχέσις. § ὁμοιότης, οἰκειότης. § χημ. ἡ συγγένεια δύο οὐσιῶν, ἡ ἀμοιβαία κλίσις αὐτῶν πρὸς τὴν ἕνωσιν.

Affinoir, ἀρ. ξάνιον, λανάρα.

Affiquet, ἀρ. ἢ porte-aiguille βελονοθέτης, καλτζόξυλον. § λῆρος, στολιδάκι· λέγεται περιφρονητικῶς διὰ τὰς γυναῖκας.

Affirmatif, ive. Λογ. καταφατικὸς, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἀποφατικός. § ἀποφαντικός. dire une chose d'un ton — λέγω τι μετὰ Θετικότητος

Affirmation, Θ. κατάφασις. § διαβεβαίωσις. § κατωμοσία, ὅρκος.

Affirmativement, ἐπίῤ. ἀποφαντικῶς, ὡς ἀπὸ τρίποδος, μετὰ βεβαιότητος.

Affirmer, ἐν. Λογ. καταφάσκω. toute proposition — e ou nie πᾶσα πρότασις καταφάσκει ἢ ἀποφάσκει. § διϊσχυρίζομαι, βεβαιῶ. § — par serment διόμνυμαι, δίδω ἔνορκον μαρτυρίαν.

Affixe, ἀρ. καταληκτικός· κυρίως λέγεται ἐπὶ μορίων τινῶν τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης προσηρτημένων εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων.

Affiaquir. οὐδ. ἀρχ. λαγαροῦμαι.

Affleurage, ἀρ. παιπάλη — ηρα, ἡ ξειργασμένος, ἄλετος, καλὸν ἄλεσμα § παρὰ χαρτοποιοῖς ἡ διάβρεξις τοῦ πρὸς χαρτοποιΐαν πολτοῦ.

Affleurement, ἀρ. ἡ ἄκρα φλεβὸς γαιανθράκων ἢ ἄλλου ὀρυκτοῦ.

Affleurer, ἐν. ἀπισόω, ἰσάζω, φέρω ἴσια ἴσια μὲ. — une trappe au niveau du plancher ἀπισῶ, ἐξισάζω τὴν κλαιβανὴν μὲ τὸ σανίδωμα.

Affleurie, Θ. πολτὸς, ἡ μίγμα (σκευασθὲν διὰ τὴν χαρτοποιΐαν).

Afflictif, ive. ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τοῦ peine — ποινὴ σωματικὴ, πρὸς διαστολὴν τῶν ἀτιμωτικῶν.

Affliction, Θ. λύπη, Θλῖψις. § —s, τὰ ἀνιαρὰ, τὰ λυπηρὰ, τὰ δεινά.

Affligeant, te, ἀνιαρὸς, Θλιβερὸς, λυπηρός.

Affliger, ἐν. Θλίβω, καταθλίβω, λυπῶ. § je suis sensiblement — βαρέως φέρω, μὲ κακοφαίνεται. § s' — Θλίβομαι, λυποῦμαι, τήκομαι. § partie — ée τὸ πονοῦν, τὸ πάσχον μέλος. § les—s οἱ λελυπημένοι.

Affluence, Θ. συῤῥοή. § ῥοὴ, ῥεῦσις. l' — des humeurs ἡ συῤῥοὴ τῶν ὑγρῶν. — de biens πληθὺς ἀγαθῶν. — de peuple ὅμιλος, ἄθροισμα, συῤῥοὴ ἀνθρώπων. § — s électriques αἱ ἠλεκρικαὶ ἀπόῤῥοιαι.

Affluent, te, ὁμόῤῥους. οὐσ. la Seine et ses — s ὁ Σηκουάνας καὶ οἱ ὁμόῤῥοες αὐτοῦ ποταμοί. § ἔκρους, ἐκροὴ, εἰσβολή. (ποταμοῦ εἰς ἄλλον). § Φυσ. matière — te ἡ ῥοώδης ὕλη· ταυτὸν τῷ affluences électriques.

Affluer, οὐδ. ἐκρέω. § πλεονάζω, ὑπερπερισσεύω. § les étrangers —ent dans cette ville οἱ ξένοι συῤῥέουσιν εἰς τὴν πόλιν.

Afflux, ἀρ. τὸ ῥεῦμα, (τῶν ὑγρῶν πρὸς τὸ νοσοῦν μέρος).

Affoler, ἐν. ἐν χρ. μόνον εἰς τὴν παθ. μετοχήν. il est — é de sa femme ἐπιμαίνεται, εἶναι τρελλὸς διὰ τὴν γυναῖκα του. § s' — de quelq'un, ἢ de quelque chose, ταὐτὸν τῷ ἀνωτ. § Ναυτ. l'aiguille d'une boussole est —ée ἡ βελόνη τῆς πυξίδος σαλεύει τῇδε κἀκεῖσε, ὅταν μετακινῆται ἀπὸ τὴν φυσικὴν αὐτῆς διεύθυνσιν, εἴτε διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ μαγνήτου, εἴτε διὰ ἐπιγενομένην Θύελλαν.

Affolir, οὐδ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ affoler ἐπὶ τῆς πυξίδος.

Affonder, ἐν. ἀρχαϊκ. καταβυθίζω.

Affourage, ἀρ. δικαίωμα οἰνοπωλίας, παρὰ τοῖς Τιμαριώταις.

Affourer, ἢ Affeurer, ἐν. ἀρχαϊκ. ὁρίζω τὴν τιμὴν πράγματός τινος.

Affouage, ἀρ. ἡ ξύλευσις, διὰ τὴν οἰκειακὴν χρείαν.

Affouagement, ἀρ. ἀρχ. ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ἑστιῶν.

Affourche, Ναυτ. ancre d' — ἡ δευτέρα ἄγκυρα. câble d' — ὁ κάλως τῆς δευτέρας ἀγκύρας.

Affourcher, ἐν. Ναυτ. ῥίπτω καὶ δευτέραν ἄγκυραν ὥστε νὰ σχηματίζῃ τὸ πλοῖον καὶ αἱ δύο ἄγκυραι εὐθεῖαν γραμμήν. vaisseau — é sur ses ancres πλοῖον σαλεῦον ἐπὶ δύο ἀγκυρῶν

Affourchie, Θ. Ναυτ. πνεῦμα, ἄνεμος σφοδρός,

Affourragement, ἀρ. χιλοδοσία.

Affourager, ἐν. χιλοδοτῶ.

Affraîchir, ἢ Affraîcher, οὐδ. Ναυτ. ταὐτὸν τῷ fraichir.

Affranchir, ἐν. ἀφίημι, ἀπαλάττω, ἐξαιρῶ. — une maison d' une redevance ἐξαιρῶ οἰκίαν φόρου τινός. § λυτρόω, ἀπελευθερῶ, ἀπολύω. § μεταφ. être — i d' une passion λυτροῦμαι ἀπὸ πάθος. — une lettre, un paquet προκαταβάλλω τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα. § Ναυτ. —la pompe κενῶ, ἀδειάζω τὴν ἀντλίαν.

Affranchi, ie, ἐπ. ὁ ἀπελεύθερος.

Affranchissement, ἀρ. ἀπαλλαγὴ, ἐξαίρεσις. § ἀπελευθέρωσις. § ἡ προκαταβολὴ τῶν ταχυδρομικῶν δασμῶν.

Affres, Θ. πλ. ἐν χρήσει μόνον, les—s de la mort ὁ τρόμος τοῦ Θανάτου.

Affrètement, ἀρ. ἡ ναύλωσις, ναῦλωμα. § ὁ ναῦλος.

Affréter, ἐν. ναυλόω, ναυλόνω.

Affréteur, ἀρ. * Ναυλωτής.

Affreusement, ἐπίῤ. δεινῶς, φοβερῶς.

Affreux, se, ἐπ. δεινὸς, φοβερὸς, φρικώδης.

Affriander, ἐν. νωγαλίζω, ποιῶ τινα λίχνον, καλομαθαίνω τινὰ μὲ τὰ καλὰ φαγητά. § δελεάζω, Θέλγω.

Affricher, οὐδ. χερσοῦμαι. laisser une terre — ἀφίνω γῆν νὰ ἐχερσωθῇ.

Affrioler, ἐν. ἀρχαϊκ. δελεάζω. § * ἀβροδιαιτάω, ταυτὸν τῷ affriander.

Affriter, ἐν. ἀναλύω, λυόνω τὸ βούτυρον, πρὶν τηγανίσω.

Affront, ἀρ. ὀλιγωρία, ὕβρις. § ἀτιμία.

Affronter, ἐν. ὀλιγωρῶ, περιφρονῶ, ἀψηφῶ, § ἀπατῶ. § — ée ἀντιμέτωποι.

Affronterie, οὐσ. ὑπερφία, περιφρόνησις. § ἀπάτη.

Affronteur, ἀρ. euse, Θ. γόης, ἀπατεών.

Affublement, οὐσ. ἐνδυμασία, σκέπασμα· κυρίως ὁ ξένος καὶ ἀλλόκοτος ἱματισμός.

Affubler, ἐν. ἐγκαλύπτω, ἐνδύω. κυρίως, ἐνδύω τινὰ ἀλλοκότως καὶ γελοιωδῶς.

Affusion, Θ. ἔγχυσις, κατάχυσις, ῥάντισμα ὑγροῦ Θερμοῦ ἢ ψυχροῦ εἰς τὰ ἰατρικά.

Affustage ἢ affutage. ἀρ. * ἀναστίλβωσις τῶν παλαιῶν σκιαδίων.

Affût, ἀρ. ὑποστάτης, τὸ κρεβδάτι τοῦ κανονίου ἢ ἄλλου πυροβόλου. §

ΚΡΗΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΚΟΛΑΡΟΣ ΡΑΔ

παρὰ τοῖς κυνηγοῖς, ἔνεδρα, λόχος, καρτέρι. μεταφ. être à l'— παραφυλάττω, παρατηρῶ. il est toujours à l'—des nouvelles θηρεύει πάντοτε νέα.

Affuttage, ἀρ. εὐθυβολία κανονίου. § ἡ ἐπὶ τὸν ὑποστάτην ἀνάθεσις τοῦ κανονίου.

Affuter, ἐν. εὐθυβολῶ, σημαδεύω. § ἀναβιβάζω τὸ κανόνιον ἐπὶ τοῦ ὑποστάτου. § θήγω, ὀξύνω, ἀκονῶ

Affutian, ἀρ. —s ἡ σκευὴ, τὰ ἐργαλεῖα. § λῆρος, ἄθυρμα, παιγνίδι.

Afin, προθ. ὅπως, ἵνα, διὰ νά. — de lui dire διὰ νὰ τὸν εἴπῃ. — qu' il aille le voir διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν ἴδῃ.

Afioume, ἀρ. εἶδος λίνου λεπτοτάτου, φυομένου εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Afistoler, ἐν. ἄχρ. ἐνδύω ἀλλοκότως καὶ περιέργως.

Afourage ment, ἴδ. Affourragement

Affouth ἢ Afouche. διάφορα εἴδη συκῆς, εὑρισκόμενα εἰς τὴν Γαλλικὴν νῆσον, ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν ὁποίων στρέφονται σχοινία.

Afrousa, θ. βοτ. εἶδος χαμαιβάτου τῶν Ἄλπεων.

Afzelie. θ. * αὐγαλία, ἀφηλλὶς, φυτὸν τῆς Καρολίνης.

Aga, ἀρ. ὁ Ἀγᾶς, Τουρκ.

Agaçant, te. αἱμωδιαστικὸς, ἐγερτικός. μεταφ. ἐπαγωγός, θελκτήριος, ἑλκυστικός. manières — s d' une femme τρόποι ἐπαγωγοὶ γυναικός.

Agace, θ. Κίσσα. ἴδ. Pie.

Agacement, ἀρ. γομφίασις, αἱμωδία, μούδιασμα τῶν ὀδόντων. § — des nerfs ἐρεθισμὸς τῶν νεύρων.

Agacer, ἐν. στύβει, ἀκάζει, γομφιάζει, αἱμωδιᾷ, μουδιάζει, (τοὺς ὀδόντας). § παροξύνω, ἐρεθίζω. § κινῶ, κεντῶ. § ἐπάγομαι, θέλγω, ἑλκύω.

Agaceries, θ. πλ. ἀκκισμοὶ, θρύψεις, τσακκισματα, ἐπὶ γυναικῶν.

Agacin. ἀρ. ὄχρ. τύλος τοῦ ποδός.

Agaillardir,(s') αὐτ. ἀγαλλιῶμαι, διαχέομαι, εὐθυμῶ.

Agalactie. θ. ἄχρ. ἰατρ. ἀγαλακτία, ἔλλειψις γάλακτος μετὰ τὸν τοκετόν.

Agalancée, θ. ταὐτὸν τῷ Eglantier.

Agallocher, ἀρ. ἀγάλλοχον, ὄδαγατζ Τουρκ.

Agallousses, ταὐτὸν τῷ Houx.

Agame, ἐπ. ἄγαμος, ταὐτὸν τῷ κρυπτόγαμος τοῦ Λινναίου.

Agami, ὀρ. σαλπιγκτὴς ἢ ψοφίας πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Aganide, θ. * ἀγανὶς, γένος ὀστράκων

Aganter, ἢ Enganter. ἐν Ναυτ. πλησιάζω, προφθάνω.

Agapanthe, θ. * ἀγαπάνθη, φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Agapes, θ. πλ. Ἀγάπαι· εὐωχίαι γινόμεναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μεταξὺ τῶν χριστιανῶν, κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ χριστιανισμοῦ.

Agapètes, θ. πλ. ἀγαπηταί. οὕτως ἐλέγοντο, κατὰ τοὺς ἀρχαίους τοῦ χριστιανισμοῦ χρόνους, αἱ συνδιαιτώμεναι παρθένοι, ἄνευ μοναστικῆς προαιρέσεως.

Agarder, ἐν. ἀρχ. βλέπω.

Agaric, ἀρ. Ἀγαρικὸν· εἶδος μύκητος, ὕσκα.

Agaric minéral, ἀρ ἀγαρικὸν ὀρυκτὸν, εἶδος γῆς ὁμοίας τῇ κιμωλίᾳ.

Agarice. θ * ἀγαρίκη, εἶδος πολύποδος τιτανώδους.

Agaron, ἀρ. ταὐτὸν τῷ erable.

Agasillis, ἀρ. ἀγασυλλὶς, θαμνῶδες φυτὸν ἐξ οὗ τὸ ἀμμωνιακὸν κόμμι.

Agastachys, ἀρ. ἀγάσταχυς, θαμνῶδες φυτόν.

Agatachée, θ. * ἀγαθαία, γένος φυτῶν.

Agate, θ. ἀχάτης, εἶδος λίθου — d Auguste, d'Alexandre εἰκὼν ἐξ ἀχάτου τοῦ Αὐγούστου, τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Agathidée, θ. * ἀγαθίδιον, γένος ἐντόμων.

Agathis, ἀρ. ἀγαθὶς, δένδρον πιτυοειδὲς. § καὶ εἶδος ἐντόμου, κουβαρίστρα.

Agati, ἀρ. ταὐτὸν, τῷ Sesbane.

Agatine, θ. * ἀγατίνη, γένος ὀστράκου μονοθύρου τῆς νήσου Μαδαγασκάρ.

Agatirce, θ. ἀγάθυρσος, εἶδος πολύποδος.

Agatiser, (s') αὐτ. μεταβάλλομαι εἰς ἀχάτην.

Agane, θ. ἀγαυὴ, γένος ὀστράκου ἐκ τοῦ γένους τῶν ἑλίκων ἀνομφάλων. § καὶ φυτὸν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρομολοειδῶν.

Age, ἀρ. ἡλικία. à l' — de trente ans περὶ τὰ τριάκοντα ἔτη. il est entre deux — s μεσῆλιξ, μεσαιπόλιος, μεσοκόπος, μισόκοπος. je suis en — de me marier εἶμαι ἐν ὥρᾳ γάμου un cheval est hors d' — ἵππος ἀγνώμων, λειπογνώμων, ὅστις δὲν ἔχει πλέον τοὺς γνωριστικοὺς τῆς ἡλικίας ὀδόντας. § ἐποχὴ, αἰών. l' — du monde οἱ χρόνοι τῆς κοσμογονίας. les merveilles de notre — τὰ θαυμάσια τῶν καθ' ἡμᾶς ἢ τῶν ἡμετέρων χρόνων. le moyen — ὁ μεσαιὼν, ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, μέχρι τῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν. — d' or ὁ χρυσοῦς αἰὼν § παρὰ τοῖς Ἀστρον. — de la lune αἱ ἡμέραι τῆς σελήνης, ἀπὸ τὴν νέαν ὁλονότι σελήνην. § γῆρας. c' est un homme d' — γηραλέος.

Agé, ée. προβεβηκὼς, ἡλικιωμένος. § il est — d' un an, de deux ans, de soixants ans ἔχει ἓν, δύο, ἑξήκοντα ἔτη· εἶναι ἑνὸς, δύο, ἑξήκοντα ἐτῶν.

Agemoglan, ἀρχ. ἐκ τοῦ Τουρκ. Ἀτζὲμ ὀγλὰν, περσοπάλληκες· οἱ παρὰ τῶν Τούρκων ἀγοραζόμενοι ἐκ τῆς Περσίας ἔφηβοι, ἢ συλλαμβανόμενοι εἰς τοὺς πολέμους.

Agence, θ. πρακτορία, τὸ ἀξίωμα τοῦ πράκτορος.

Agencement, ἀρ. εὐθημοσύνη, τάξις, διάταξις, σύνθεσις, συνάρτησις.

Agencer, ἐν. συναρτίζω, συναρμόζω, διατάττω. § στολίζω.

Agencé, ee. μετ. κεκοσμημένος, ἐξολισμένος.

Agenda, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. ὑπομνημάτιον, βιβλίδιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου σημειοῦμεν ὅσα θέλομεν νὰ ἐνθυμηθῶμεν.

Agenesie, θ. στείρωσις, πάθος ταὐτὸν τῷ anaphrodisie.

Agenonillement, ἀρ. ὀκλαδία, γονυκλισία.

Agenoniller, (s') αὐτ. ὀκλάζω, γονυκλιτῶ.

Agenouilloir, ἀρ. * γονυκλίσιον.

Agent, ἀρ. δύναμις, ἐνέργεια. § l' — et le patient τὸ ἐνεργοῦν καὶ τὸ πάσχον. § ὁ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ δημοσίου ἢ ἰδιώτου. § πράκτωρ. § — de change et de banque ἀργυραμοιβὸς, κολλυβιστὴς, μεσίτης μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν. — de faillite ἐπίτροπος τῆς πτωχεύσεως. — du gouvernement ἐπιστάτης.

Agéometrie, θ. τὸ ἀγεωμέτρητον.

Agérasie, θ. τὸ ἀγήρατον.

Agérate, ἀρ. ἀγήρατον· φυτὸν ἐκ τῶν κορυμβοφόρων τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἰνδίας.

Agérie, θ. ἴδ. Prinos.

Agerite, θ. * ἀγήρυτον· εἶδος μύκητος.

Ageustie, ἢ Agheustie, ἀγευστία· ἡ μεταβολὴ περὶ τὴν αἴσθησιν τῆς γεύσεως παρὰ τοῖς ἰατροῖς.

Agglomération, θ. συσπείρωσις, συνείλησις· καὶ ἐπὶ πράγματος, σύστρεμμα, συνάθροισμα.

Agglomérer, ἐν. s' — μόνον ἐν χρήσει, συσπειρῶμαι, συνειλοῦμαι, συσρέφομαι, σχηματίζομαι εἰς σφαῖραν, συναθροίζομαι.

Agglutinant, te, ἰατρ. ἐχέκολλος, συνουλωτικὸς, κολλητικός· λέγεται ἐπὶ τῶν γλοιωδῶν φαρμάκων ἐπιτηδείων εἰς συγκόλλησιν.

Agglutinatif, ive, ἐπ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτέρω.

Agglutination, θ. ἡ συγκόλλησις, τὸ κλείσιμον, σφάλισμα πληγῆς.

Agglutiner, ἐν. συγκολλῶ, κλείω, σφαλλῶ (ἐπὶ πληγῶν.)

Aggravant, te, ἐπ. βαρύνων. poids— φυσ. βάρος ἐπιβριθὲς, ἢ πρόσθετον, ἐπὶ σωμάτων βαρέων προστιθεμένων εἰς ἄλλα κινούμενα σώματα. circonstance — ἐπιτατικὴ, ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

Aggravation, θ. ἐπιβάρυνσις, ἐπί.

τασις. § — ἡ aggrave ἐπιτίμιον ἐκκλησιαστικόν.
Aggravement, ἀρ. ἐπίτασις.
Aggraver, ἐν. ἐπιβαρύνω, ἐπιτείνω, ποιῶ βαρύτερον. § δεινοποιῶ, δεινόω.
Aggrédir, ἐν. ἄχρ. ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω, ὑπερασπίζομαι
Aggrégat, ἴδ. Aggrégation.
Agian, ἀρ. χρυσοθετον, τῶν χρυσοχόων ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέτουσι τὰ φύλλα τοῦ χρυσοῦ.
Agile, ἐπ. εὔστροφος, εὐκίνητος, ὀξυς, κοῦφος.
Agilement, ἐπίρ. εὐστρόφως, εὐκινήτως, κούφως.
Agilité, Θ. εὐστροφία, κουφότης τοῦ σώματος, εὐκινησία.
Agio, ἀρ. κόλλυβος, ἐπικαταλλαγή, σαραφλίκι ἢ μπάσι Τουρκ. ἡ ἀμοιβὴ δι' ἐνδεχομένας ζημίας, τὴν ὁποίαν λαμβάνει τις ὅταν πληρώνῃ μίαν χρηματικὴν ποσότητα ἢ ὅταν ἀλλάσσῃ νομίσματα. § πᾶσα κολλυβιστικὴ πρᾶξις ἐπὶ τῶν δημοσίων γραμματίων τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ αὐξομειοῦται εἰς τὰ χρηματιστήρια.
Agiographe, ἡ Hagiographe.
Agiosimandre, ἀρ. σήμαντρον εἰς τὰς ἐκκλησίας.
Agiotage, ἀρ. τοκογλυφία, ἐπικαταλλαγή. § ˙ γραμματοκαπηλία, τὸ ἐμπόριον τῶν εἰς τὰ κοινὰ χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης πωλουμένων δημοσίων γραμματίων.
Agioter, οὐδ. τοκογλυφῶ § ἐμπορεύομαι γραμμάτια, ˙ γραμματιοκαπηλῶ.
Agioteur, ἀρ § κολλυβιστής. § τοκογλύφος. § ˙ γραμματιοκάπηλος.
Agir, οὐδ. ἐνεργῶ, πράττω. — sur ἐπενεργῶ εἰς. — pour quelqu' un πράττω ὑπέρ τινος. — contre ses opinions πράττω ἐναντίον τῆς γνώμης μου, ἀντιπράττω εἰς τὸ φρόνημά μου. — avec franchise πολιτεύομαι, φέρομαι εἰλικρινῶς. faire — κινῶ. on fit — des deux côtés tous les ressorts de la politique ἐκίνησαν ἑκατέρωθεν ὅλας τὰς μηχανὰς τῆς πολιτικῆς. § δρῶ, ἐνεργῶ, ἐπὶ ἰατρικῶν. c'est un remède qui —t puissament sur cette maladie ἰατρικὸν δραστικὸν πρὸς τοῦτο τὸ πάθος. § μεταφ. l' exemple des supérieurs —t fortement sur les inférieurs τὸ παράδειγμα τῶν ἀνωτέρων εἶναι ἰσχυρὸν, ἔχει ἰσχὺν ἐπὶ τῶν ὑποδεεστέρων § — d' autorité πράττω τι ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, κατ' ἰδίαν ἐξουσίαν. — d' office πράττω αὐτεπαγγέλτως. § manière d' — πολιτεία, ἦθη. § ἀπρόσ. il s' —it de quelque chose πρόκειται περί τινος, εἶναι λόγος. de quoi s' agit - il? περί τίνος πρόκειται; § Νομ. — contre quelqu' un διώκω τινὰ, ἐνάγω.
Agissant, te. ἐπ. ἐνεργός, δραστήριος, πρακτικός. § δραστικὸς, ἐνεργητικός. remède — ἰατρικὸν δραστικόν.
Agitateur, ἀρ. ταραξίας, ταραχοποιός.
Agitation, Θ. κίνησις, ταραχή. § θόρυβος.
Agiter, ἐν. σείω, κινῶ, ταράττω. § le malade s' —e continuellement ὁ ἀσθενὴς διαρρίπτεται, παραφέρεται, παραδέρει. la mer s' —e ἡ θάλασσα κινεῖται, σηκώνεται. le cheval s' —e ὁ ἵππος σφαδάζει, ταράττεται. § μεταφ. καταταράττω, συγκλονίζω, ἐπὶ παθῶν τῆς ψυχῆς. — le peuple κινῶ τὸν λαὸν εἰς στάσιν. § κινῶ, συζητῶ. on —a long-temps cette affaire ἐκινήθη πολὺν καιρὸν τὸ ζήτημα τοῦτο, διεφιλονεικήθη, ἔγινε πολὺς λόγος περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.
Aglactation, Θ. κατά τινας ταὐτὸν τῷ ablactation κατ' ἄλλους σημαίνει τὴν ἀγαλαξίαν.
Aglaé, Θ. ˙ ἀγλαὴ, δευτερεῦον γένος φυτῶν, περιλαμβάνον τὸ Φασγάνιον.
Aglaja, ἀρ. ˙ ἀγλαία, θαμνόδενδρον κηπευτικὸν τῆς Κογχικίνας.
Aglaope, Θ. ˙ ἀγλαωπὸς, ἔντομον ἐκ τῶν λεπιδοπτέρων.
Aglaophenie, Θ. ˙ ἀγλαοφανὴς, γένος πολύποδος.
Aglatia, Θ. ˙ ἀγλατία, καρπὸς τῆς Αἰγύπτου.
Aglosse, ἀρ. ἄγλωσσον, γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
Aglutition, Θ ˙ ἀκαταποσία, ἀδυναμία εἰς τὸ καταπίνειν.
Agnante ou Agnanthe, ἀρ. ἀγνάνθιον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἱεροβοτανοειδῶν.
Agnats, (προφ. ἀγνά) ἀρ. πλ. Νομ. ἀρρενογενεῖς, οἱ ἐξ ἀρρένων πλάγιοι.
Agnathes, ἢ Bucelles, Θ πλ. ˙ ἀγνάθια, γένος ἐντόμων νευροπτέρων.
Agnation, Θ. ἀρρενογονία, ἡ ἐκ πλαγίων ἀρρένων συγγένεια.
Agnatique, ἐπ. ligne — ἡ τοιαύτη γραμμὴ τῆς συγγενείας.
Agneau, ἀρ. ἀμνὸς, ἀρνίον, ἀρνάκι. § — de Tartarie ou de Scytice Σκυθικὸν ἀρνίον, εἶδος ὀρυοπτερίδος, τὴν ὁποίαν οἱ ἀγύρται τῆς Ταρταρίας σχηματίζουσιν εἰς εἶδος ἀρνίου, καὶ πωλοῦσιν ὡς ἀρνίον φυόμενον ἐκ τῆς γῆς.
Agnel, ἀρ. χρυσοῦν νόμισμα ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ'. φέρον γλυφὴν προβάτου.
Agneler, οὐδ. γεννῶ, ἐπὶ προβάτων
Agnelet, ἀρ. ὑποκορ. τοῦ Agneau.
Agneline, Θ. ἐπ. laine — ἄρνειον ἔριον.
Agnelins, ἀρ. πλ. ἀρνακίδες, ψοφάκια τὰ δέρματα τῶν ἀρνίων. § καὶ τὰ ἔρια τῶν ἀρνίων.
Agnès, Θ. (προφέρεται τὸ s) ἁγνὴ, κόρη ἀθῴα.
Agnoètes ἢ Agnoïtes, ἀρ. πλ. Ἀγνοηταὶ, αἱρετικοὶ τοῦ τετάρτου αἰῶνος, διϊσχυριζόμενοι ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καθὸ ἄνθρωπος ἠγνόει τινὰ πράγματα.
Agnus, ἀρ. (τὸ gn προφέρεται ὑγρῶς) ἐγκόλπιον, φυλακτήριον, εἰκόνισμα, κυρίως ἐκ κηροῦ, ἔχον ἐντετυπωμένον ἀρνίον, τὸ ὁποῖον οἱ χριστιανοὶ φέρουσι δι' εὐλάβειαν.
Agnus-castus, ἀρ. ἄγνος, λύγος, λυγαρια, φυτὸν, τοῦ ὁποίου τὸν σπόρον οἱ παλαιοὶ ἐθεώρουν ὡς ἀνταφροδισιακόν.
Agogé, ἀρ. ἀγωγὴ, ὑποδιαίρεσις τῆς παλαιᾶς μελοποιΐας.
Agon, ἀρ. ἄγων, ὄνομα τοῦ ἱερέως, ὅστις ἐφόνευε τὸ θῦμα εἰς τὰς θυσίας.
Agon, ἀρ. ἄγων, εἶδος ἰχθύος λιμναίου.
Agonates, ἀρ. ἀγόνατα, γένος ὀστρακοδέρμων.
Agone, ἀρ. ἄγονον, γένος ἰχθύων, ἐμπεριλαμβανόμενον εἰς τὰ ἀσπιδοφόρα.
Agoniclytes, ἀρ. πλ. ἀγονύκλιτοι, γένος αἱρετικῶν προσευχομένων ὀρθῶν.
Agonie, Θ. ψυχορράγια, ἀγωνία.
Agonisant, te, ἐπ. ψυχορράγῶν, ἀγωνιῶν.
Agoniser, οὐδ. ψυχορράγῶ, ἀγωνιῶ.
Agonistique, Θ. ἀγωνιστικὴ, μέρος τῆς γυμναστικῆς. § ἐπ. ἀγωνισταὶ, ἀπόστολοι, στελλόμενοι παρὰ τῶν Δωνατιστῶν εἰς τὰς χώρας καὶ τοὺς ἀγροὺς πρὸς διάδοσιν καὶ διδασκαλίαν τῶν δογμάτων.
Agonothète, ἀρ. ἀγωνοθέτης.
Agoranome, ἀρ. ἀγορανόμος.
Agourre de lin, Θ. ταὐτὸν τῷ cuscute.
Agonti, ἀρ. γένος τῶν μαστοφόρων ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἀκλειδῶν· τὰ αὐτὰ ὀνομάζονται καὶ πλατύπυγα.
Agra, ἀρ. ξύλον εὐῶδες τῆς Κίνας
Agrafe, Θ. περόνη, πόρπη, κοιν. θηλυκωτῆρι, κόπτζα.
Agrafer, ἐν. πορπάω, πορπακίζω, σκαλώνω μὲ κόπτζαν.
Agraire, ἐπ. loi — παρὰ Ῥωμαίοις ὁ περὶ γεωδαισίας ἢ περὶ ἀναδασμοῦ γῆς νόμος.
Agrandir, ἐν. αὐξάνω, μεγεθύνω, μεγαλώνω. § μεταφ. μεγεθύνω. § s' — αὐξάνομαι.
Agrandissement, ἀρ. αὔξησις. § μεταφ. ἐπὶ καταστάσεως, ἀξιωμάτων καὶ τιμῶν, ὕψωσις, πρόοδος.
Agrassol, ἀρ. βοτ. ταὐτὸν τῷ groseillier épineux.
Agre, ἀρ. ˙ Ἄγρος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Agréable, ἐπ. ἡδὺς, προσφιλής. § χαρίεις, κομψὸς, ἀστεῖος, εὐάρεστος. § ἐπαφρόδιτος, ἐπίχαρις, νόστιμος. § οὐσ. τὸ ἡδὺ, τὸ χάριεν. un homme fait l' — προσποιεῖ-

ται τὸν εὐτράπελον, τὸν ἀστεῖον. § faire l' — auprès d' une femme χαριεντίζομαι, κομψεύομαι, ἀρεσκεύομαι. § ἐπίθ. εὐπρόσδεκτος, (ἐπὶ πραγμάτων). ἀρεστὸς, εὐδόκιμος (ἐπὶ προσώπων).

Agréablement, ἐπίρ. ἡδέως, κομψῶς, ἀστείως, χαριέντως, ἐπιχαρίτως.

Agréage, ὀρ. τὸ μετιτικόν.

Agréation, Ϡ. ἄχρ. ἀποδοχὴ, ἐπιδοκιμασία.

Agréer, ἐν. ἀποδέχομαι. agréez que je vous dise ἄφες νὰ σὲ εἴπω. § ἐγκρίνω. § οὐδ. ἀρέσκω. son service m' — e ἡ ἐργασία του μοὶ ἀρέσκει. § Ναυτ. ἐν. ἐξαρτύω, παρασκευάζω, ἁρματώνω τὸ πλοῖον.

Agréeur, ἀρ. καταρτιστὴρ πλοίου, ὅστις ὁπλίζει τὸ πλοῖον ἐφοδιάζων αὐτὸ μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸν πλοῦν.

Agrégat, ἀρ. Φυσ. σύγκριμα, σύστημα, ἄθροισμα πολλῶν ὁμοειδῶν πραγμάτων.

Agrégatif, ive, ἐπ. ἐν χρήσει μόνον, pilules — s τὰ πολύχρηστα καταπότια, καθὸ περιλαμβάνοντα ἰδιότητας πολλῶν φαρμάκων.

Agrégation, Ϡ. φυσ. σύγκρισις, σύστασις, συνένωσις πολλῶν πραγμάτων. § κατάταξις, συναρίθμησις, παραδοχή τινος μέλους ἐντὸς ἑταιρείας.

Agréger, ἐν. κατατάττω, παραδέχομαι, παραλαμβάνω τινὰ ἐντὸς ἑταιρείας, σώματος. § agrégé, ée. fleures — ées ὁμοφυῆ, σύμφυτα ἄνθη, τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου τοῦ καυλοῦ ἐκφυόμενα. § οὐσ. προλύτης ἐξεταστής.

Agrément, ἀρ. ἡδονὴ, νοστιμάδα. la solitude a ses — s ἡ ἐρημία ἔχει τὰς ἡδονάς της. § χάρις. les —s de la conversation αἱ χάριτες τῆς ὁμιλίας. § τὸ ἀρεστόν. il ne trouve aucun — dans sa province δὲν τοῦ φαίνεται τίποτε ἀρεστὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν. avec — ἀρεστῶς, μὲ εὐχαρίστησιν. § τέρψις, ψυχαγωγία, διατριβὴ, διασκέδασις. § καλλωπισμὸς, στολισμός. § λαρυγγισμός. Μουσικ. § συναίνεσις, συγκατάθεσις. § ὡραϊσμὸς, περίαπτον, στολίδι, ἐπὶ ἐνδυμάτων, ἐπίπλων κτλ.

Agréner, ἐν. ἀντλῶ τὰ νερὰ τῆς λέμβου, εὐγάζω τὰ νερά.

Agrès, ἀρ. πλ. τὰ ὅπλα τοῦ πλοίου, ἐξάρτυσις, ἡ ἁρματοσιά.

Agresseur, ἀρ. ὁ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων, προεπιχειρῶν, ἀδικῶν.

Agression, Ϡ. προεπιχείρησις, προκάταρξις.

Agreste, ἐπ. ἀγροῖνος, ἀκαλλιέργητος. § ἄγριος. une éloquence — ἀτημέλητος καὶ ἄπλαστος λόγος.

Agrestie, Ϡ. ἀρχαϊκ. ἀγροικία.

Agréner. ἐν. ἀρχαϊκ. πατῶ, καταβάλλω, θλίβω, ἀδικῶ.

Agreyeur, ἀρ. ὁ ἐργαζομένης τὸν σιδήρειον μίτον (σύρμα).

Agricole, ἐπ. φιλογεωργὸς, γεωργικός.

Agriculteur, ἀρ. γεωργὸς, γεωπονικός.

Agriculture, Ϡ. γεωργία. § γεωργικὴ, γεωπονική.

Agrie, Ϡ. ἄγριος λειχήν.

Agrier, ἀρ. Agrière, Ϡ. γεωμόριον, γειώμορον.

Agriffer, (s') ἀντ. προσίσταμαι, ἀναρριχῶμαι, κοιν. καντζαρώνω. λέγεται διὰ ταῖς κάταις.

Agrimensation, Ϡ ἀρχ. γαιωδαισία.

Agrimenseur, ἀρ. ἀρχ. γαιωδαίτης.

Agriministe, ἀρ. * κοσμηματιστὴς, στολιδοπώλης.

Agrion, ἀρ. Φυσ. Ἰχ. ἄγριον, γένος ἐντόμων νευροπτέρων.

Agriostan, ἀρ. εἶδος αἶρας.

Agriote, Ϡ. ἀγριολέρασος.

Agriottier, ἀρ. ἴδ. griottier.

Agripaume, ἀρ. παυστώδυνον, φυτὸν χρήσιμον εἰς τὴν καρδιαλγίαν τῶν Βρεφῶν.

Agripenne, Ϡ. πτηνὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ἔχον τὰ ὠκύπτερα λήγοντα εἰς ὀξύ.

Agriphylle, ἀρ. ἀγριόφυλλον, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν κορυμβοφόρων.

Agrippa, ἀρ. τὰ ἀρσενικὰ παιδία ὅσα προκύπτουσιν ἀπὸ τὴν μήτραν διὰ τῶν ποδῶν.

Agripper, ἐν. ἁρπάζω.

Agronome, ἀρ. ἀγρονόμος.

Agronomie, Ϡ. ἀγρονομία.

Agronomique, ἐπ ἀγρονομικός.

Agropyle, ἀρ. * αἰγρόπιλον, αἰγροπίλημα, εἶδος πανζεχρίου εὑρισκομένου εἰς τὰς αἶγας.

Agrostème, ἀρ. ἀγρόστεμμα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρυοφυλλοειδῶν.

Agrostide, Ϡ. ἄγρωστις, ἀγριάδα.

Agrouelle, ἡ Ecrouelle, Ϡ. εἶδος ποταμίας καραβίδος, τὴν ὁποίαν ὁ κοινὸς λαὸς νομίζει ὡς γεννητικὴν χοιραδικῶν νοσημάτων εἰς ὅσους πίνουσιν ἐκ τῶν ὑδάτων ὅπου εὑρίσκεται.

Agrouper, ἴδ. grouper.

Agruma, ἀρ. ἀγριοβράβυλος, ἀγριαθραμηλιά.

Agrypnie, Ϡ. ἀγρυπνία.

Agrypnocome, ἀρ. * ἀγρυπνόκωμα, βύθος.

Aguacaté, ἀρ. ταὐτὸν τῷ laurier avocat.

Aguapé, ἀρ. εἶδος νυμφαίας (νούφαρον).

Aguassière, * ὑδροκόσσυφος.

Aguatero, ἀρ. εἶδος ἀσκάλωπος (becassine).

Aguerrir, ἐν. ἐνασκῶ, ἐξασκῶ, σωμασκῶ, ἐκπονέω, γυμνάζω, εἰς τὸν πόλεμον, τοὺς κόπους καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. § ἐθίζω.

Aguet, ἀρ. ἐν χρήσει μόνον être aux — s, se tenir aux — εἰς ἐνέδραν, εἰς λόχον κάθημαι, παρατηρῶ, παραφυλάττω. mettre du monde aux — s καθίζω εἰς ἐνέδραν, βάλλω ἀνθρώπους νὰ φυλάξωσιν.

Agui, ἀρ. Ναυτ. τεταμένον σχοινίον τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐπικάθηται ἄνθρωπος.

Aguigner, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. κάμνω νεῦμα, εἰδοποιῶ.

Aguilles, Ϡ. πλ. βαμβακερὰ ἱμάτια τῆς Δαμασκοῦ.

Aguillot, ἀρ. Ναυτ. σιδήριος γρόφιγξ.

Agul, ἡ Alhagi, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. ἀκανθώδης θάμνος, ἔχων ἄνθη ὁσπριώδη, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται ἐν εἶδος μάννα.

Agustine, ἴδ. Agustite.

Agustite, * ἀγευστίτης, εἶδος τιτάνου φωσφορούχου.

Agyrte, ἀρ. ἀγύρτης, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Agyrtes, ἀρ. πλ. Μητραργύρται, οἱ Ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.

AH, ἄ, αϊ, μόριον θαυμασμοῦ, λύπης, ἡδονῆς.

Ah-ah, ἀρ. χάσμα ἰσοῦψὲς μὲ τὰς δενδροστοιχίας (allées), λῆγον εἰς τάφρον, ὥστε ὁ περιπατῶν διὰ τῆς δενδροστοιχίας νὰ νομίζῃ ὅτι ὁ κῆπος ἐπεκτείνεται καὶ πέραν τοῦ τείχους, πρὶν ἴδῃ τὴν τάφρον· ἡ λέξις ἐλήφθη ἀπὸ τὴν ἐπιφωνητικὴν λέξιν ah.

Ahan, ἀρ. κόπος, μόχθος.

Ahaner, οὐδ. μοχθῶ, κοπιάζω, ἱδρώνω.

Ahegast, ἀρ. δένδρον ὑψηλὸν τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ῥίζα εἶναι χρήσιμος εἰς βαφήν.

Aheurtement, ἀρ. ἰσχυρογνωμοσύνη.

Aheurter, (s') ἀντ. ἀπισχυρίζομαι, ἰσχυρογνωμονῶ, ἐπιμένω. ὅθεν

Aheurté, ée, μετ.

Ahie. μόριον σχετλιαστικὸν, βαβαί.

Ahores, ἀρ. πλ. ἀόρατα· οὕτως ἐλέγοντο τὰ θνησιγενῆ παιδία, διότι ὑπετίθεντο ὅτι δὲν ἔβλεπον τὸν ἅδην.

Ahoua, ἀρ. graine d' — κόκκος τῆς Ἀνατολῆς, χρήσιμος εἰς βαφάς.

Ahouai, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοδαφνοειδῶν, περιλαμβάνον τὰ γέμοντα καυστικοῦ χυλοῦ δένδρα.

Ahurir, ἐν. θροῶ, ταράττω, παραζαλίζω. § φοβίζω.

Aï, ἀρ. ὁ βραδύπους τριδάκτυλος.

Aiche, ἡ Eche, ἀρ. δέλεαρ, γέμι. § ταὐτὸν τῷ lombric terrestre.

Aicher, ἐν. δελεάζω, δολώνω.

Aicreba, Ϡ. εἶδος ῥίνης.

Aidant, te, ἐν χρήσει μόνον, dieu — θεία συνάρσει, θεοῦ βοηθοῦντος.

Aide, Ϡ. ἐπικουρία, ἀντίληψις, βοήθεια. à l' — ἐπίρ. βοηθειαν. § à l' — des διά. marcher à l' — d' un bâton περιπατῶ ἐπὶ βακτηρίας. sans l' — de ἄνευ, χωρὶς. on n' eût pas réussi sans l' — de telle machine δὲν ἤθελαν ἐπιτύχει ἄνευ (χωρὶς) αὐτῆς τῆς μηχανῆς. § παρεμ-

κλήσιον. § (ἐπὶ προσώπων), ἀρωγός, ἀντιλήπτωρ, βοηθός. § συνεργός, συμπράκτωρ. — de camp ὑπασπιστής. — de cuisine μαγειρίσκος, παραμάγειρος, βοηθός. — de maçon καὶ — à maçon καὶ aidemaçon ἐργάτης. — chirurgien ὑποχειροῦργος. sous — ὑποβοηθός. § — s οἱ ἐπὶ τῶν ποτῶν φόροι, τὰ κρασιάτικα. cour des — s οὕτως ἐλέγετο τὸ πάλαι δικαστήριόν τι, κρίνον ἀνεκκλήτως τὰς ὡς ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἐπὶ τῶν ποτῶν φόρων προκυπτούσας διαφοράς. § — s ἵππας βοηθήματα, (τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἱππεύων πρὸς διοίκησιν τοῦ ἵππου, οἷον τὰ κέντρα, ὁ χαλινὸς, ἡ φωνὴ, οἱ μηροὶ κτλ.)

Aideau, ἀρ. ξύλον, εἰς τὰς ἀμάξας διερχόμενον διὰ τῶν θαιρῶν (ridelles) χρήσιμον πρὸς τὴν ὕψωσιν τῶν φορτωμάτων.

Aider, ἐν. ἀντιλαμβάνομαι, βοηθῶ. — quelqu'un de sa bourse, de son crédit, de ses conseils βοηθῶ τινα διὰ χρημάτων, διὰ πίστεως, διὰ συμβουλῶν. — quelqu'un dans ses peines συντρέχω εἰς τὰ δεινά τινος. § χρησιμεύω. les telescopes ont beaucoup — é les astronomes dans les découvertes τὰ τηλεσκόπια ἐχρησίμευσαν πολὺ εἰς τὰς ἀνακαλύψεις. § συμπράττω, συνεργῶ. § — é à la lettre προστίθημι ἔξωθεν, τοὐτέστιν ἀναπληρῶ, εἰς λόγον, ἢ εἰς φράσιν, ὅσα ἐλλείπουσι. — à la lettre διαποικίλλω ἱστορίαν, μῦθον, διήγημα. §—à suivre συντελῶ. cela a bien — é à le tirer d'affaire τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ. § s' — de quelque chose il s' — e bien de son épée κάμνει καλὴν χρῆσιν τοῦ ξίφους του. § s' — κινοῦμαι, προσπαθῶ. aide-toi, dieu t' aidera σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει.

Aidoïagraphie, Ϡ. ἴδ. Aedoeagraphie.

Aidoïatomie, Ϡ. ἴδ. Aedoëatomie.

Aidoïlogie, Ϡ. ἴδ. Aedoealogie.

Aïe, παρένθεσις, παπαῖ, ἰοὺ, ἆ ᾶ, σχετλιαστικὴ φωνὴ ἐπὶ συναισθήσεως ἄλγους.

Aieul, ἀρ. πάππος. — s οἱ προπάτορες, οἱ πρόγονοι.

Aieule, Ϡ. μαῖα, τήθη, προμήτωρ, γιαγιὰ, κυροῦλα. — paternelle πατρομήτωρ. — maternelle μητρομήτωρ.

Aigail, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. aqua (eau) ὄροσος, πάχνη, ὁροσιά· κυρίως αἱ ἐπὶ τῶν χόρτων ἢ δένδρων μένουσαι σταγόνες τοῦ ὕδατος.

Aigayer, ἐν. ἐκ τοῦ Λατ. aqua λούω. — un cheval κυρίως ὅταν ἐμβιβάζω τὸν ἵππον εἰς τὸ ὕδωρ μέχρι τῆς γαστρὸς, καὶ τὸν περιφέρω. — du linge διακινῶ ὀλίγον τὰ ἱμάτια εἰς τὸ ὕδωρ, πρὶν τὰ στύψω.

Aigle, ἀρ. ἀετός. § — s - autours ἀστερίαι, ἀετοϊέρακες. cet homme est un — δαιμονίου νοὸς ἄνθρωπος, ὑπερφυὴς, ὑψίνους. un homme a des yeux d' — ἔχει ὄμμα ἀετοῦ, τουτέστιν εἶναι ὀξυδερκής. crier comme un — ἐκβάλλω φωνὴν ὀξεῖαν καὶ διαπεραστικήν. § les — romains οἱ ἀετοὶ τῆς Ῥώμης· σημαῖαι φέρουσαι εἰς τὸ ἄκρον ἀετόν. § ἀετὸς, ἀναλόγιον εἰς σχῆμα ἀετοῦ εἰς τὰς ἐκκλησίας. § grand — τὸ μεγαλητέρου μεγέθους χαρτίον. § ἀζερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.

Aiglon, ἀρ. ἀετιδεὺς, ἀετόπουλον.

Aiglures, Ϡ. πλ. αἱ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ πνηνοῦ ἐρυθραὶ κηλίδες.

Aigre, ἐπ. ὀξὺς, ξινός. l' air, le vent est — ὁ ἀὴρ, ὁ ἄνεμος εἶναι ὁριμύς. une odeur — ὀξίνης, ξινίλα. voix, — son — φωνὴ, ἦχος διάτονος, διαπεραστικός. § couleur—s χρώματα ἀντίθετα (μὴ ἔχοντα ἄλλα διάμεσα). § fer, cuivre—σίδηρος, χαλκὸς ψαθυρὸς, εὔθραυστος, (τῶν ὁποίων χωρίζονται εὐκόλως τὰ μόρια) § esprit, humeur, réprimande — νοῦς, ἦθος, ἐπίπληξις τραχεῖα, ὁριμεῖα. § ὀμφακίας, δηκτικὸς, στρυφνός. § οὐδ. du vin sent l' — οἶνος ἐκτροπίας, τὸ κρασὶ μυρίζει ξινίλαις. cela tire sur l' — εἶναι ὑπόξυνον. —de citron ὀξὺ λειμωνίου.

Aigre-doux, ouce, ἐπ. ὀξύγλυκυς. (τὸ aigre μένει ἄκλιτον) § un style — χαρακτὴρ λόγου ἔχων μεμιγμένον τὸ γλυκὺ μετὰ τοῦ τραχέος.

Aigrefin, ἀρ. πανοῦργος, λέξις περιφρονητική.

Aigrelet, lette, ἐπ. ὑπόξυνος, ξινούτζικος.

Aigrement, ἐπίρ. ἐν χρήσει μόνον μεταφορικῶς. parler, répondre, écrire — λέγω, ἀποκρίνομαι, γράφω τραχέως, ὁριμέως, στρυφνῶς.

Aigremoine, ἀρ. ἀργεμώνη.

Aigremore, ἀρ. ἄνθραξ τετριμμένος εἰς κόνιν καὶ χρήσιμος εἰς τὰ πυροτεχνάσματα.

Aigrette, Ϡ. ἐρωδιὸς, πτηνόν. § πτερὸν, λόφος, Τουρκ. σεργοῦτζι. § — de diamant γλεγγὶς, Τουρκ. τζελέγκι ἐξ ἀδαμάντων. — de verre ὑελώδεις λοφίσκοι· οἱ ἐξ ὑελίνης κλωστῆς συγκείμενοι. § παρὰ τοῖς πυροτέχναις λέγεται εἶδος τι πυροτεχνήματος ὁμοίου μὲ τοὺς ὑελώδεις λοφίσκους. § — s lumineuses συστήματα φωτεινὰ, ἄθροισμα φωτεινῶν ἀκτίνων, φαινομένων εἰς τὰ ἄκρα καὶ τὰς γωνίας τῶν ἠλεκτριζομένων σωμάτων. § βοτ. λοφίσκοι, θύσανοι, τριχοειδῆ ἀθροίσματα λεπτότατα, ὑπερκείμενα τῶν κόκκων τοῦ ἄνθους.

Aigrette, ée, ἐπ. λοφωτὸς, ἀκρόλοφος, ἐπὶ τῶν ἀνθέων. ἴδ. ἀνωτέρω.

Aigreur, Ϡ. ὀξύτης, τὸ ὀξὺ, ξινάδα. § πικρία, τραχύτης. il y a quelque — entre deux personnes ἐψυχράνθησαν δύο τινὲς, τὰ ξίνισαν. — s ἰατρ. ὀξυρεγμίαι, ξινίλαι § — s - coilloûmatá τινα εἰς τὴν χαραττομένην πέτραν.

Aigrir, ἐν. ὀξύνω, ξινίζω. § μεταφ. παροξύνω, τραχύνω, ἐρεθίζω. § — quelqu'un λυπῶ τινα. § s' —. le vin s' — it ὁ οἶνος ξίνισε. le caractère s' —t τὸ ἦθος τραχύνεται.

Aigu, ue, ἐπ. ὀξὺς, μυτερὸς, σουβλερός. § ὀξὺς, διάτορος, λιγυρὸς, διαπεραστικὸς, (ἐπὶ φωνῆς) § maladies — ὀξέα πάθη, πρὸς διαστολὴν τῶν χρονικῶν. § accent — ἡ ὀξεῖα (ὲ). § μουσ. ὀξύφωνος.

Aiguade, Ϡ. (δὲν προφέρεται τὸ u.) ὑδρευμα, τόπος κατάλληλος ὅπου ὑδρεύονται τὰ πλοῖα. § — ἴδ. aigil.

Aigue-marine, Ϡ. βήρυλλος, εὑρισκόμενος εἰς Σιβηρίαν.

Aiguière, Ϡ. πρόχοος, προχύτης, προχοΐς, (ἰμπρίκι.)

Aiguierée, Ϡ. πλήρης πρόχοος, (μία ἰμπρικιὰ νερό.)

Aiguillade, Ϡ. βούκεντρον (τῶν γεωργῶν).

Aiguillat, ἀρ. γαλεὸς, ἴσ. ὁ ἀκανθίας, (σκυλόψαρον.)

Aiguille, Ϡ. ῥαφὶς, βελόνη, βελόνι. — de tête καλαμὶς, καρφὶς, καρφοβελόνη. point d' — διεκβολὴ, ῥαφή. παρ. faire un procès sur la pointe d'une —, disputer sur la pointe d' une — δικάζομαι, λογομαχῶ περὶ ὄνου σκιᾶς. de fil en — ἀπὸ λόγου εἰς λόγον. § βελόνη, πλοκὶς (ἐπὶ καλτίων). § (ἐπὶ ὡρολογίου) ὡροδείκτης. § (ἐπὶ ἡλιοτροπίου) γνώμων. § — aimantée, ἡ μαγνητικὴ βελόνη. § — d' essai, ἡ touchaux μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. § ἀρχιτ. ὀβελὸς, πυραμὶς, τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον μέρος τῆς στέγης, ἢ κωδωνοστασίου. § τρέπανον διὰ τοὺς λίθους. § βελόνη, ζαργάνα, (ἰχθύς)

Aiguillé, ée, ἐπ. βελονοειδής.

Aiguillée, Ϡ. νῆμα, κλῶσμα, κλωστὴ, βελονιά.

Aiguiller, ἐν. κατασπῶ, ἐξαιρῶ τὸν καταῤῥάκτην τοῦ ὀφθαλμοῦ διὰ τοῦ ὀβελοῦ. § — la soie βελονοκοπῶ τὴν μετάξην, τὴν καθαρίζω.

Aiguilletage, ἀρ. * ὀβελισμὸς, ἡ πρᾶξις τοῦ aiguiller.

Aiguilletter, ἐν. περιβάλλω σίδηρον εἰς τὰ πλέγματα (θηλυκώματα). § s' — φορῶ σφαιρωτῆρας εἰς τοὺς πόδας. § ναυτ. συνδέω τὰ δύο ἄκρα δύο ξύλων μὲ σχοινίον.

Aiguillettier, ἀρ. * πλεγματοποιός.

Aiguillette, Ϡ. σφαιρωτὴρ, (σειρῆτι) πλατὺ ἢ στρογγύλον πλέγμα ἢ ὕφασμα, σεσιδηρωμένον περὶ τὰ δύο ἄκρα, καὶ χρησιμεῦον εἰς κόσμον ἁπλῶς, ἢ εἰς τὸ νὰ προσηλώσῃ τι. § Ναυτ. τὸ σχοινίον, δι' οὗ συνδέονται δύο τινὰ ἀντικείμενα

σφιγκτά. § nouer l' — δένω δύο νεονύμφους, δυνάμει τινῶν μαγγανειῶν· ὀρχοπέδη. § ἱμάς, λῶρος, λουρίδα κρέατος τινῶν ζώων, χρησίμων εἰς τὴν τράπεζαν. couper par — s λωροτομῶ.

Aiguillier, ἀρ. ῥαφιδοθήκη, βελονοθήκη § βελονοποιός.

Aiguillière, Ϡ. εἶδος δικτύου, ῥιπτομένου μεταξὺ δύο νερῶν.

Aiguillon, ἀρ. (προφέρεται τὸ u καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενα.) κέντρον, ἀγκάθι (οἷον τῆς μελίσσης, σφηκὸς κτλ.). § ἄκανθα, ἀγκάθι, ἐπὶ φυτῶν. § ἄκανθα, κόκκαλα τῶν ἰχθύων. § βούκεντρον, βουκέντρι. § μεταφ. l' émulation est un — pour la jeunesse ἡ ἅμιλλα εἶναι κέντρον διὰ τὴν νεότητα. l' — de la chair αἱ τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις, οἱ σαρκικοὶ πειρασμοί.

Aiguilloner, ἐν. μυωπίζω, κεντῶ (τοὺς βόας). § μεταφ. παρορμῶ, κεντῶ. § — é, ée ἀκανθώδης, ἐπὶ φυτῶν.

Aiguisement, ἀρ. θῆξις, ἀκόνημα, ἀκόνισμα.

Aiguiser, ἐν. ἀποξύνω, ὀξύνω, κάμνω τι σουβλερόν. § θήγω, ἀκονῶ, κάμνω κοπτερόν. § μεταφ. — l' appétit προκαλῶ, διεγείρω, ἀνοίγω τὴν ὄρεξιν. — une épigramme, une critique ποιῶ δηκτικὸν τὸ ἐπίγραμμα, τὴν ἐπίκρισιν. — l' esprit ὀξύνω τὸν νοῦν, ξανοίγω. les discussions — ent l' esprit ὀξύνεται ὁ νοῦς μὲ τὰς συζητήσεις. — le courage διεγείρω τὸ θάρρος, ἐπιῤῥώνυω. — ses couteaux παροιμιωδῶς, ἀποδύομαι εἰς πόλεμον, παρασκευάζομαι, ἀνασκουμπώνομαι, ἀκονῶ τὸ μαχαῖρί μου. § ὅ. alléger.

Aiguiseur, ἀρ. ἀκονητὴς, ὁ ἀκονῶν.

Ail, ἀρ. σκόροδον, σκόρδον. πληθ. ails.

Aile, Ϡ. πτέρυξ, πτερὸν, πτεροῦγα. bouts d'— χήνειον πτερὸν, χηνόπτερον, χρήσιμον εἰς γραφήν. § παροιμιωδῶς λέγεται nebattre que d' une — καὶ battre de l'— καταβάλλομαι, ὑποχωρῶ, τὰ ῥίπτω, τζακίσθησαν τὰ πτερά μου. depuis sa maladie il ne bat plus que d' une — ἀφ' ὅτου ἠσθένησεν, ἐξέπεσε πολύ. il en a dans l' — τὴν ἥρπασεν, (ἐπὶ ἀσθενειῶν) ἀντὶ τοῦ, κατεσχέθη, περιέπεσε. § il en a dans l' — τὴν ἥρπασε, τουτέστιν ἐπιπλήχθη ἀπὸ τὸν ἀνώτερόν του. § tirer une plume de l' — de quelqu'un ἐκβάλλω ἀπὸ τὸ χέρι τινὸς χρήματα, ἢ ἄλλο τι πρᾶγμα. rogner les —s à quelqu'un συσέλλω, περιμαζώνω τινά. voler de ses propres — αὐτοπραγῶ, μὲ τὰ ἴδιά μου πτερὰ πετῶ. tirer pied ou — de quelque chose ἀπαλλάττω μέρος, εὐγάζω κάτι τι. une fille est sous l'— de sa mère ἡ θυγάτηρ εἶναι ὑπὸ τὴν μητρικὴν ἐξουσίαν. à tire d' — πτερόεις, ὑπόπτερος. § — ἡ πτεροῦγα, διὰ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης παρατιθέμενα πτηνά. § — de moulin à vent πτερωτὴ τοῦ μύλου. — s du nez πτερύγια ῥινὸς, ὑπῆναι. § πτέρυξ, ἐπὶ οἰκοδομῶν, κέρας. § πτέρυξ, ἐπὶ στρατοῦ, τὰ δύο ἄκρα τοῦ στρατεύματος, εἰς μάχην παρατεταγμένου. § τὰ κατωφερῆ μέρη τοῦ λιθοστρώτου. § παρὰ τοῖς ὡρολογοποιοῖς, οἱ ὀδόντες τοῦ τροχοῦ. § ζῦθος, μπίρα τῆς Ἀγγλίας, κατασκευαζομένη μόνον ἀπὸ κριθὴν χωρὶς βρυωνίας (houblon).

Ailé, ée, ἐπ. πτερωτὸς, ὑπόπτερος. § vis— ἕλιξ ἀντιληπτὴ, βίδα μεαὐτιά.

Aileron, ἀρ. ὠκύπτερον, τὸ ἄκρον τοῦ πτεροῦ. § πτερύγια, τῶν ἰχθύων. § πτερύγια, παρὰ τοῖς ὑελουργοῖς, τὰ ἄκρα τοῦ μολύβδου, ὅστις συνέχει τὸν ὕελον εἰς τὰ παραθυρόφυλλα § τὰ μικρὰ σανίδια, ἐπὶ τῶν ὁποίων πίπτον τὸ ὕδωρ κινεῖ τὴν μηχανήν.

Ailette ἢ Alette, Ϡ. δύο τεμάχια λεπτοῦ δέρματος, παραῤῥαπτόμενα ἔσωθεν εἰς τὰ δύο πλάγια τοῦ σανδάλου διὰ νὰ τὸ στερεώσωσι.

Aillade, Ϡ. σκοροδάλμη, σκορδάλμη, σκορδαλιά.

Ailleurs, ἐπίῤ. τοπικόν. ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε, ἀλλοῦ. § d'— ἀλλαχόθεν, ἀπ' ἀλλοῦ. § ἔπειτα, ἄλλως τε, ἔτι δὲ, πρὸς τούτοις.

Ailures, Ϡ. πλ. δύο ξύλα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὰ ὁποῖα συνιστῶσι τετράγωνον ὀπὴν λεγομένην écoutille.

Aimable, ἐπίθ. ἐράσμιος, ἐπέραστος, ἀξιέραστος, προσφιλὴς, ἀγαπητὸς, ἀξιαγάπητος. § χαρίεις, εὐτράπελος, νόστιμος. une femme — νόστιμη γυναῖκα. § περισπούδαστος. § οὐσ. les — s de la cour οἱ ἀστεῖοι, οἱ εὐτράπελοι, οἱ νομφοὶ αὐλικοί. c' est un —, il fait l' — προσποιεῖται τὸν εὐφυῆ, τὸν πνευματώδη, εἶναι φιλάρεσκος. § ἐπὶ πραγμάτων, ἐράσμιος, περισπούδαστος, ἀγαπητὸς, ποθεινός.

Aimablement, ἐπίῤ. ἐρασμίως, ἀγαπητῶς.

Aimant, ἀρ. μαγνήτης. — artificiel τεχνητὸς μαγνήτης, ἄθροισμα πετάλων χάλυβος μεμαγνητισμένων καὶ συνδεδεμένων διὰ χαλκοῦ.

Aimant, te, ἐπ. ἀγαπητικὸς, εὐνοϊκὸς, φιλάγαθος.

Aimanter, ἐν. μαγνητίζω.

Aimantin, ne, ἐπ. μαγνητικός.

Aimer, ἐν. φιλῶ, ἀγαπῶ. § ἀπολ. ἐρῶ, ἀγαπῶ. il est doux d' — γλυκὺ τὸ ἐρᾶν. παρ. qui bien —e bien chatie ὁ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει. — sa personne ἢ s'—. ce viellard s' — e beaucoup ἔχει πολλὴν σπουδὴν περὶ ἑαυτοῦ, θεραπεύει, περιέπει, ἐπιμελεῖται ἑαυτόν. ce jeune homme a l' air de s' — beaucoup ὁ νέος οὗτος φρονεῖ μεγάλα περὶ ἑαυτοῦ, ὑπεραίρεται, ὑπερηφανεύεται, ἔχει μεγάλην ἰδέαν. s' — dans un lieu ἐνασμενίζομαι, ἐμφιλοχωρῶ, ἀρέσκομαί που. les animaux ἢ les plantes s'— ent dans un lieu τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ φιλοῦσιν, εἶναι φίλα τόπου τινὸς, ἀντὶ τοῦ, διατρίβουσιν ἥδιστα ἢ ἐπιτυγχάνουσι. καὶ ἐνεργ. l' olivier —e les pays chauds ἡ ἐλαία χαίρει εἰς θερμοὺς τόπους, γίνεται. § s' — ἀντ. ἀγαπᾶσθαι ἀλλήλοις, πρὸς ἀλλήλους, μεταξύ των. § ἐπὶ πραγμάτων, εἶμαι φίλος. — l' étude, les spectacles, la danse, les livres εἰμὶ φιλομαθὴς, φιλοθεάμων, φιλόχορος, φιλόβιβλος. § — à ἥδομαι, χαίρω ποιῶν τι, νοστιμεύομαι. il —e à faire du bien aux autres χαίρει νὰ εὐεργετῇ τοὺς ἄλλους. il —e à jaser ἐννδύνεται, νοστιμεύεται τὴν ἀδολεσχίαν. — mieux προαιροῦμαι, βούλομαι, θέλω μᾶλλον, (καλλήτερα) προτιμῶ. ils — ent mieux mourir que servir προετίμησαν τὸν θάνατον παρὰ τὴν δουλείαν. — plus προκρίνω.

Aimoscopie, Ϡ. αἱμοσκοπία, ἡ ὄψις τοῦ αἵματος.

Ainard, ἀρ. βρόχοι, τὰ μικρὰ σπαρτία, διὰ τῶν ὁποίων προσηλώνεται τὸ ἄκρον τοῦ δικτύου εἰς τὸ σχοινίον.

Aine, Ϡ. βουβὼν, ἀκρομήριον, τὸ μηρὶ, τὸ μεταξὺ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ μηροῦ μέρος. § ὀβελίσκος, χρήσιμος εἰς τὴν ξήρανσιν τῶν ἀφύων.

Ainé, ée, πρωτογενὴς, πρωτότοκος. branche — ée ὁ πρεσβύτερος κλάδος (τῆς γενεᾶς). branche cadette ὁ νεώτερος κλάδος. § οὐσ. c' est mon — εἶναι πρεσβύτερός μου. elle est mon —ée de trois ans εἶναι τρία ἔτη μεγαλητέρα μου.

Ainesse, Ϡ. ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τοῦ droit d' — τὰ πρωτοτοκεῖα, πρωτοτόκια, τὸ δικαίωμα τῆς πρωτοτοκίας, ἢ τοῦ πρωτοτόκου, εἰς τὴν διανομὴν τῆς κληρονομίας, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν.

Ains, σύνδ. ἐναντιωματικὸς, ἐν χρήσει μόνον, ains au contraire ἀλλ' ὅμως.

Ainsi, σύνδ. οὕτω, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁμοίως καί. l' orateur parla — ὁ ῥήτωρ ὡμίλησεν οὕτως. — des autres choses, — du reste οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. pour — dire οὕτως εἰπεῖν. les bons — que les méchans οἵ τε ἀγαθοὶ καὶ οἱ πονηροί. § ὥστε, ὅθεν. un pêcheur s' est converti à l' heure de la mort; — ne désespérez pas ὁ δεῖνα ἁμαρτωλὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, ὅθεν μὴ ἀπελπίζεσθε. § — soit-il γένοιτο. — le ciel vous soit propice

οὕτως εἴη σοι βοηθὸς ὁ θεὸς, ἔτζι νὰ σὲ δώσῃ καλὸν ὁ θεός. comme —. soit, puisque — est τούτων οὕτως ἐχόντων. § — que, — ὡς, οὕτως. § — que ὡς, καθ' ὃν τρόπον. cela s'est passé — que je vous l'ai dit τοῦτο συνέβη ὡς σοὶ εἶπον.

Air, ἀρ. ἀήρ. § αἰθήρ. la haute région de l' — ὁ ἀνώτατος αἰθήρ. plein — τὸ ὑπαιθρον. on voit l' — s' épaissir τὸ περιέχον, ἡ ἀτμοσφαίρα συνεκαλύφθη, ἐπυκνώθη. § prendre l' — ἀναπνέω, πέρνω τὸν ἀέρα μου. changer d' — μεταλλάσω ἀέρα, ἐπὶ ἀσθενῶν. § ὥρα, ὁ καιρός. les injures de l' — ἡ ἀκρασία τῆς ὥρας, ἡ κακοκαιρία. la temperature de l' — ἡ κρᾶσις τοῦ ἀέρος, τῆς ὥρας. un — serein εὐκρασία. § — inflammable ἴδ. gaz. § πνεῦμα, ἄνεμος. il ne fait point d' — εἶναι νηνεμία. donner de l' — à une chambre ψύχω, ἀερίζω τὸ ὠμάτιον. mettre une chose à l' — βάλλω τι εἰς τὸ ὕπαιθρον, εἰς τὸν ἀέρα ἔξω. § un homme bat l' — ἀερομαχεῖ, ματαιοπονεῖ. il est toujours en l' — εἶναι ἀεικίνητος. il a le pied en l' — ἔχει τὸν πόδα μετέωρον. une chose est en l' — εἶναι μετέωρον, ςὸν ἀέρα. un batiment qui est en l' — οἰκοδομὴ μετέωρος. un escalier en l' — μετέωρος ἡ κρεμαστὴ κλίμαξ. des contes en l' —, des espérances, des projets en l' — λόγοι, ἐλπίδες, διαβούλια, ἀνεμώλια, ἄναιρα, μάταια, ποῦ ἀέρος. § l' — du monde, de la cour, de la ville ὁ κοσμικὸς, ὁ αὐλικὸς, ὁ ἀστυκὸς βίος. l' — du bureau est pour lui, il n'a pas l' — du bureau ἡ Γραμματεία εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ, δὲν εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ. § ὄψις, πρόσωπον. un homme a l' — bien portant ἄνθρωπος ἔχων ὄψιν ὑγιοῦς. il a l' — malade φαίνεται ἄῤῥωστος. § σχῆμα, χαρακτὴρ, ἦθος, τρόπος. à l' — dont il marche, dont il entre ὡς ἐκ τοῦ βαδίσματος καὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν εἰσέρχεται. il est naturel de se laisser prévenir par l' — des personnes en leur faveur, ou à leur désavantage προκαταλαμβανόμεθα φυσικῶς ἀπὸ τὸ σχῆμα τινῶν ἀνθρώπων ὑπὲρ αὐτῶν ἢ κατ' αὐτῶν. composer son — σεμνοπροσωπῶ. avoir l' — noble, vénérable, guerrier φαίνομαι σεμνοπρεπὴς, ἀξιοπρεπὴς. § un air de (διὰ τοῦ οὐδετέρου κτητικοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ τι ξενοποιουμένου τοῦ ἦθος, ἡ προσκειμένου) un — de cour αὐλικόν τι. un — de ville ἀστυκόν τι. un — de campagne ἀγροϊκόν τι. un — majestueux μεγαλοπρεπές τι. une femme a l' — d' une princesse γυνὴ ἔχουσα ἦθος βασιλίσσης. § εἶδος, ἔμφασις ἤθους. avoir un — de capacité ἔχει, δεικνύει ἱκανότητα καὶ ἐμπειρίαν. c'est un homme du grand — ἄνθρωπος ζῶν μεγαλοπρεπῶς. une chose à un grand — πρᾶγμα φαινόμενον μεγαλοπρεπές. § —s οἱ τρόποι. se donner des —s de grandeur, de grands —s σεμνύνομαι, σεμνοποιοῦμαι, μεγαλοπιάνομαι. avoir des —s penchés, se donner des —s ἀκκίζομαι, θρύπτομαι, κάμνω τζακίσματα. les gens du bel — du grand — ἄνθρωποι κοῦφοι, ἐπιτετηδευμένοι. § ἦθος, χαρακτὴρ. — de probité, de mechanceté ἦθος, χαρακτὴρ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς, μοχθηροῦ. § avoir l' — de faire quelque chose φαίνομαι ὅτι θέλω κάμει τι, ὁμοιάζω ὅτι θά. cet homme a l' — de ne pas venir αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος φαίνεται, ὁμοιάζει ὅτι δὲν μέλλει νὰ ἔλθῃ. § εἶδος τοῦ προσώπου, ὁμοιότης, ὁ ἀέρας τοῦ ἀνθρώπου. un peintre qui prend bien, attrape bien l' — du visage ζωγράφος συναρπάζων καλῶς τὴν ὁμοιότητα, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου. il a beaucoup de votre — ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μὲ σέ. un — de tête, des —s de tête σχῆμα κεφαλῆς. § avoir l' — d' φαίνομαι, εἶμαι ὅμοιος, ὁμοιάζω μέ. cette anecdote a l' — d' un conte τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο εἶναι ὅμοιον, ὁμοιάζει μὲ μῦθον. donner l' — de κάμνω τὶ νὰ φαίνηται. tout cela donne à cette maison un — plus champêtre, plus gai αὐτὰ ὅλα δίδουν σχῆμα ἀγροτικώτερον, φαιδρότερον εἰς τὴν οἰκίαν, κάμνουν νὰ φαίνηται κτλ. § ἐπὶ ἵππου, βάδισμα. un cheval va à tous —s ἵππος εὐάγωγος.

Air, Μουσ. νόμος, μέλος, ἦχος, σκοπός. un homme n'est pas dans l' — παραφωνεῖ. § ᾠδὴ, ἆσμα, τραγούδιον.

Airain, χαλκός. siècle d' — ὁ χαλκοῦς αἰών. μεταφ. δυστυχεῖς χρόνοι. un ciel d' — αἰχμώδης, ξηρὸς, καιρός. un front d' — ἀνερυθρίαστον πρόσωπον, ἀναισές. un cœur d' — χαλκομέτωπος, σιδηρᾶ καρδία, ἀνηλεής. παρ. les injures s' écrivent sur l' — αἱ ὕβρεις δὲν ἐξαλείφονται.

Aire, Ϡ. ἅλως, ἁλῶνι. § ἡ αὐλή. § τὸ ἐμβαδὸν, ἡ ἐπιφάνεια. — d' un pont τὸ ἔδαφος τοῦ καταστρώματος. une — de vent τὸ διάστημα ἑκάστου τῶν τριάκοντα δύο ἀνέμων εἰς τὴν ναυτικὴν πυξίδα. § καλιὰ, φωλεὰ τῶν μεγάλων πτηνῶν. § —s τὰ μικρότερα τῶν κοιλωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα διαιροῦνται αἱ ἁλικαί.

Airée, Ϡ. ἁλωνία, ἁλωνιά.

Airelle, Ϡ. μυρτίλος, ἰδαία βάτος, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυρικοειδῶν.

Airer, οὐδ. νεοττοποιῶ, πηγνύω τὴν καλιάν, κάμνω τὴν φωλεάν.

Ais, ἀρ. σανὶς, ξύλον. — de bateau τὰ ξύλα τοῦ πλοίου, ἀφ' οὗ διαλυθῇ.

Aisance, Ϡ. ῥαστώνη, εὐκολία. avec — ἀνειμένως, εὐκόλως, ἐλευθέρως. § εὐπορία. vivre dans l' — διάγω ἐν εὐπορίᾳ. § —s τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περιουσία. § εὐμάρεια, θῶκος, ἀφοδευτήριον, ἡ χρεία. les —s d'une maison τὸ ἀναγκαῖον τῆς οἰκίας.

Aisceau, ἀρ. στιλβωτήριον, ὄργανον δι' οὗ στιλβοῦνται τὰ ξύλα.

Aise, Ϡ. ἄνεσις, ἀνάπαυσις. travailler à son — ἐργάζομαι ἐπ' ἀδείας, ἐν ἀνέσει, ἀναπαυτικῶς. un homme vit à son — εὐπόρως ζῇ ἢ ἐν εὐποσίᾳ, ἔχει τὸν τρόπον. vous en parlez bien à votre — ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς λέγεις, διδάσκεις· οὕτω λέγεται πρὸς τὸν συμβουλεύοντα ἀνεκτέλεστα πράγματα, καὶ μὴ εὑρισκόμενον εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάγκην. § —s εὐπάθεια, ἄνεσις, ἀνάπαυσις, τρυφή. aimer ses —s ἀγαπῶ τὴν τρυφὴν, τὴν μαλθακότητα. à l' — ἐπίῤῥ. εὐθέτως, ἀνέτως, εὐκόλως, ἀναπαυτικά. § ἡδονὴ, εὐθυμία, χαρά il est ravi d' — ἔγινε περιχαρής.

Aise, ἐπ. χαίρων, εὐχαριστημένος je suis bien — χαίρω.

Aisé, ée, εὐχερὴς, εὔκολος. § εὔχρηστος, εὔθετος, ἄνετος, πρόχειρος, ἀναπαυτικός une voiture —ée ἄνετος, ἀναπαυτικὴ ἅμαξα. une dévotion —ée εὐσέβεια ἀνειμένη, μαλακοτέρα, ἀπαλοτέρα, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς σκληρᾶς.) un homme — εὐσύμβολος, εὐσυνάλλακτος, καλόβολος. § εὔπορος, ὁ ἔχων τρόπον νὰ ζῇ. § manière, taille, airs —s, style —, des vers —s ἦθος εὔκολον, ἀνάστημα εὔδρομον, ςίχοι λεῖοι. un esprit — νοῦς ὀξύς, εὐχερής.

Aisselle, Ϡ. εἶδος κοκκινογουλίου, ἐρυθροῦ ἔξωθεν καὶ λευκοῦ πρὸς τὰ ἔσω.

Aisément, ἀρ. ἀνάπαυσις. § ἡ εὐμάρεια, ἀφοδευτήριον, ἡ χρεία, τὸ ἀναγκαῖον.

Aisément, ἐπίῤῥ. εὐχερῶς, εὐκόλως.

Aissade, Ϡ. * ὀξύπρυμνον, τὸ μέρος, ὅπου ἡ πρύμνα ἀρχίζει νὰ ςενεύῃ.

Aissantes, Ϡ. πλ. ταὐτὸν τῷ Badeaux, πέταυρα πρὸς σκέπην καλυβῶν.

Aisselier, ἀρ. ψαλιδωτής. § ἄξων ὑπερκείμενος τοῦ τροχοῦ.

Aisselière, Ϡ. αἱ εἰς τὴν βάσιν τοῦ πίθου σανίδες.

Aissèle, Ϡ. μάλη, μασχάλη. § — d' une ancre αἱ γωνίαι τῆς ἀγκύρας, σχηματιζόμεναι ἐκ τοῦ καυλοῦ καὶ τῶν ὀνύχων.

Aissette, Ϡ. ἡ Aisseau, ἀρ. ἀξινάριον

δισν, μικρὸς πέλεκυς, χρήσιμος εἰς ἐκκοπὴν τῶν πασσάλων, διὰ τῶν ὁποίων κλείεται ὁ κάδος.

Aisson, ἀρ. μικρὰ ἄγκυρα μὲ τέσσαρας ὄνυχας.

Aisy, ἀρ. ὀρρὸς, κοιν. (τζίρος) ὀξινισμένος, χρησιμεύων πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ ὀρροῦ, ὅστις γίνεται ἀπὸ τὴν τυροποιΐαν.

Aitiologie, Θ. αἰτιολογία, μέρος τῆς ἰατρικῆς, πραγματευόμενον περὶ τῶν νοσοποιῶν αἰτίων.

Ajar, ἀρ. ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν καρδιῶν. (cardite.)

Ajicuba, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰαπονίας ἔχον καρπὸν φαγώσιμον.

Ajo ἢ jo, ἀρ. ὄνομα τοῦ κιτρίνου ναρκίσσου.

Ajonc, ἀρ. βοτ. σχοῖνος ὁ θαλάσσιος, φυτὸν ὁσπριῶδες, καλύπτον μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, τοῦ ὁποίου τὰ μὲν φύλλα εἶναι χρησιμώτατα εἰς ἱπποτροφίαν καὶ κτηνοτροφίαν, ὁ δὲ κορμὸς εἰς πυροκαΐαν καὶ οἱ κλάδοι εἰς τοὺς κλιβάνους.

Ajournement, ἀρ. κλῆσις, κλήτευσις. — personnel κλήτευσις τοῦ ἰδίου προσώπου. exploit d' — τὸ κλητήριον ἔγγραφον. § ἡ ἀναβολὴ (ζητήματος εἰς ἄλλην συνεδρίασιν).

Ajourner, ἐν. κλητεύω, προσκαλῶ τινα εἰς τὸ δικαστήριον ῥητὴν ἡμέραν. § — une question, une affaire ἀναβάλλω πρότασιν (εἰς ἄλλην συνεδρίασιν).

Ajoutage, ἀρ. προσθήκη, συγχώνευσις § πρόσθεμα, συγχώνευμα.

Ajoutée. Θ. Γεωμ. συνεζευγμένη.

Ajouter, ἐν. προστίθημι, προσθέτω. § συζευγνύω. — un nouveau corps de logis à l' ancien κάμνω νεαν οἰκοδομὴν εἰς τὴν παλαιὰν, προσοικοδομῶ. — du sien προστίθημι ὀπ' ἐμαυτοῦ. il n y a rien à — à leur félicité οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀρίνει ἡ εὐτυχία των. —z à cela que πρὸς τούτοις δέ. § — foi δίδωμι πίστιν, πιστεύω.

Ajoutoir, ajustage, ἀρ. σωλὴν χάλκινος, ἐμβεβλημένος εἰς χάλκινον στέλεχος, καὶ συγκολλώμενος μὲ τὸν μολύβδινον σωλῆνα, διὰ νὰ δοθῇ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον σχῆμα εἰς τὰς βρύσεις ἢ τὰς ἀναβολὰς τοῦ ὕδατος.

Ajouve ἢ Ajove εἶδος φυτοῦ τῆς Γουϊνέας, ἄλλως λεγόμενον laurier herandre.

Ajoux, ἀρ. αἱ δύο σιδηραῖ πλάκες, μεταξὺ τῶν ὁποίων παρεμβάλλεται ὁ σύρτης, τὸ τρυπητόν.

Ajus, ἀρ. βρόχος, χρήσιμος διὰ νὰ συνδέσῃ δύο σχοινία, ναυτ.

Ajustage, ἀρ. ἰσοστάθμησις (τῶν νομισμάτων).

Ajuste ἴδ. Ajus.

Ajustement, ἀρ. ἰσοστάτησις, δοκιμασία. l' — d' une mesure sur l' étalon ἡ δοκιμασία τοῦ μέτρου πρὸς τὸν κανόνα. § συναρμογὴ, ἐφαρμογὴ, διευθέτησις. — d' une machine διευθέτησις, εὐτρεπισμὸς, κατάσασις τῆς μηχανῆς. § διαλλαγὴ, τρόπος τῆς διαλλαγῆς, συμβιβασμοῦ μεταξὺ προσώπων. § μηχανὴ, πόρος, ἀπαλλαγὴ, μέσον, δι' οὗ δύναται νὰ διορθωθῇ μία ὑπόθεσις. § διακόσμησις, διάταξις, εὐτρεπισμός. — d' une fleur εὐρυθμία, συμμετρία, συναρμολογία τοῦ ἄνθους. — d' une maison, d' un jardin εὐτρεπισμὸς, εὐρυθμία, διευθέτησις οἴκου, κήπου, συγύρισμα. § καλλωπισμὸς, καλλωπίσματα, κόσμος, στολισμὸς, συγύρισμα, ἐπὶ ἐνδυμασίας ἀνθρώπου.

Ajuster, ἐν. ἐξισόω, ἰσοσταθμίζω, (ἐπὶ νομισμάτων, μέτρων κτλ.) — une balance ἐξισάζω τὴν ζυγαριάν. § ἁρμόζω, προσαρμόζω, ταιριάζω — un clef à une serrure προσαρμόζω κλειδίον εἰς τὴν κλειδωνιάν. μεταφ. διαλλάττω, συμβιβάζω, διαλύω διαφοράν, διορθώνω. καὶ ἐπὶ προσώπων, εἰρηνεύω, φιλιῶ. — deux passages συμβιβάζω δύο χωρία συγγραφέων. — une pièce au théâtre διασκευάζω πρὸς τὴν σκηνὴν τὸ δρᾶμα, διατάττω τὸ δρᾶμα, τὸ καθιστῶ κατάλληλον πρὸς τὸ θέατρον. § εὐτρεπίζω, διευθετῶ, παρασκευάζω, εὐθύνω (μηχανὴν, ὡρολόγιον, μύλον κτλ.) —ez vos flûtes παροιμ. ἑτοιμάζεσθε. § διατάττω, διακοσμῶ, εὐτρεπίζω, συγυρίζω.— une personne ἐνδύω τινὰ, καλλωπίζω, ῥυθμίζω. s' — καλλωπίζομαι, συγυρίζομαι. § — un cheval ἀσκῶ τὸν ἵππον. § παρὰ χρυσικ. παραγεμίζω μὲ μικρὰ πετράδια ἓν κομμάτι. § Ναυτ. συνδέω, συσφίγγω δύο σχοινία. § — son fusil, sa boule εὐθύνω, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τὸ ὅπλον, τὴν σφαῖραν, διὰ νὰ ῥίψω πρὸς τὸν σκοπόν. — bien εὐθυβολῶ, σημαδεύω καλά. un homme a été bien — é, on l' a — de toutes pièces (εἰρωνικῶς καὶ παροιμιωδῶς) τὸν πρόκοψαν, τὸν διώρθωσαν. si je vais là, je vous — ais comme il faut ἐὰν ἔλθω ἐκεῖ δὲν θέλεις χαρῇ, σὲ σιάνω, σὲ διορθώνω. voila votre habit bien — é, vous voila — é τὸ ἔνδυμά σου διορθώθη, εὔμορφος ἔγινες, ὅταν κάνεις ἐλασπώθη, ἢ ἄλλως πως. § s' — εὐτρεπίζομαι, παρασκευάζομαι, ἑτοιμάζομαι, οἷον διὰ νὰ ῥίψω τὸ ὅπλον, ἢ τὴν σφαῖραν. μεταφ. συντίθεμαι, συμφωνῶ. s' — κοσμοῦμαι, παρασκευάζομαι, συγυρίζομαι. s'— aux temps, aux circonstances συσχηματίζομαι, συνδιατίθεμαι μὲ τοὺς καιροὺς, μὲ τὰ πράγματα. § ajusté, ée, des cartes — ées χαρτία προδιατεθειμένα, ψθειασμένα.

Ajusteur, ἀρ. ἰσωτὴρ, ἰσοστάτης τῶν κοπτομένων νομισμάτων.

Ajustoir, ἀρ. σταθμίον, διὰ τοῦ ὁποίου ζυγίζονται τὰ νομίσματα πρὶν σημανθῶσι.

Ajutage ἴδ. Ajutoir.

Akanticon, ἀρ. Akanticonite, Θ. καναρία λίθος, (pierre de Serin) ὀρυκτὸν τῆς Νορβεγίας.

Akis, ἀρ. ἀκὶς, γένος ἐντόμων ἐκ τῶν κολεοπτέρων.

Alabandine, Θ. ἢ Almandine, ἀλαβανδῖτις, λίθος πολύτιμος μεταξὺ τοῦ ἄνθρακος καὶ τοῦ ἀμεθύστου. ὀνομάζεται οὕτως ἐκ τῆς Ἀλαβάνιδος πόλεως τῆς Καρίας.

Alabastrique, Θ. ἀλαβαστρουργία.

Alabastrite, Θ. ἀλαβαστρίτης, ψευδαλάβαστρος, λευκὸς καὶ διαφανὴς λίθος, ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται τράπεζαι, ἀγγεῖα κτλ.

Alabe, ἀρ. Φ. Ἰχ. σίλουρος ὁ ἐγχέλειος.

Alabès, ἀρ. Φ. Ἰχ. εἶδος μυρραίνης.

Alâchir, οὐδ. ἄχρ. λειποθυμῶ, ἀπαυδῶ.

Alacoaly, ἀρ. βοτ. ξύλον τοῦ Ἁγίου Δομίγγου χρήσιμον παρὰ τοῖς Μαύροις εἰς φωτισμόν.

Alactaga, Θ. ταὐτὸν τῷ gerboise (ἀρκτόμυς) ζῶον τῆς Ταρταρίας.

Alafia, ἀρ. θάμνος παρασιτικὸς καὶ γαλακτώδης τῆς Μαδαγασκάρ.

Alagao, ἀρ. θάμνος τῶν Φιλιππονήσων, χρήσιμος παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις εἰς τὰ κεφαλικὰ καὶ γαστρικὰ νοσήματα.

Alaise, ἴδ. Alèze.

Alaiser, ἢ Alèser, ἐν. σιλβόω, σιλβώνω.

Alalie, Θ. ἰατρ. ἀλαλία, ἀφωνία.

Alalite, ἀρ. ἀλάλιθον, ὀρυκτὸν κρυσταλῶδες τοῦ Ἡδεμοντείου.

Alalonga, Θ. ἰχθὺς τῆς μεσογείου θαλάσσης ἐκ τοῦ γένους τῶν Σκόμβρων.

Alamaton, ἀρ. Φ. Ἰχ. καρπὸς φαγώσιμος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Alambic, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. ἄρθρου Al καὶ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως ἄμβυξ, σταλακτὴρ, λαμπικος. μεταφ. une affaire, une question a passé par l' — ἡ ὑπόθεσις, ἡ πρότασις διωνυχίσθη, ἐβασανίσθη.

Alambiquer, ἐν. διαστάζω. μεταφ. des questions si difficiles ne servent qu' à — l' esprit τόσῳ δύσκολα ζητήματα συντείνουσιν εἰς τὸ νὰ καθαρίσωσι τὸν νοῦν. s' — l' esprit, la cervelle βασανίζω τὸν νοῦν, κόπτω τὸν ἐγκέφαλον, τζακίζω τὸ κεφάλι μου, (ἐπὶ δυσκόλων πραγμάτων.) § — é ée, μετ. question — ée, pensée — ée ζήτημα, ἔννοια καταπεπονημένη, ἐπεξειργασμένη.

Alan, ἀρ. κύων μέγας χρήσιμος εἰς τὴν θήραν τοῦ ἀγριοχοίρου.

Alangouri, καὶ - ré, ἄχρ. ἀσθενὴς, ἐκλελυμένος, ἀδύνατος.

Alanguilan, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Canang aromatique.

Alanguir, σύδ. χαυνοῦμαι, ἐκλύομαι.
Alanguissement, ἀρ. χαύνωσις, ἔκλυσις.
Alaouatte, Θ. εἶδος πίθηκος τῆς Ἀμερικῆς.
Alapa, Θ. ὄρκειον· οὕτως ὀνομάζεται ἡ βαρδάνα.
Alaque, Θ. ἀρχ. ὑπόβαθρον, πλινθιον, ἢ πλὰξ ἐπὶ τῆς ὁποίας τίθεται ἡ βάσις τοῦ κίονος.
Alarguer (s') αὐτ. ἀνάγομαι, πελαγίζω, ἀφίημι εἰς τὸ πέλαγος, ἀνοίγω. Ἰτ ἀλαργάρω.
Alarme, ἀρ. (εἰς τὰ ὅπλα, ἐκ τοῦ Ἰταλ. allarme) τὸ πολεμικὸν, ἡ ἔφοδος. sonner, donner l' — σημαίνω τὸ πολεμικὸν, εἰς τὰ ὅπλα, κ. σὰ ἅρματα. poste d'— ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχιστράτηγος προσδιορίζει εἰς ἕν σύνταγμα, διὰ νὰ τὴν καταλάβῃ ἐν καιρῷ ἐφόδου. pièces d' — κανόνια ἐφόδου, κανόνια τιθέμενα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ στρατοπέδου καὶ ἕτοιμα διὰ νὰ ῥιφθῶσιν εἰς πᾶσαν κατεπείγουσαν χρείαν. § — ἡ fausse — βοὴ στρατοπέδου, τρόμος, θόρυβος, πανικὸς φόβος. l'— est au camp ὑπάρχει θόρυβος, φόβος καὶ τρόμος. παρ. ἐπὶ τῶν σκευωρούντων καὶ φοβουμένων τὴν ἀνακάλυψιν τῶν μηχανορραφιῶν. donner l' — ταράττω, φοβίζω prendre l'— πτοοῦμαι, θορυβοῦμαι. § φόβος, καὶ — s πλ ὀρρωδίαι, ὑπόνοιαι
Alarmer, ἐν. θορυβῶ, καταθροῶ, ταράττω, ἐκφοβῶ (ίζω).
Alarmiste, ἀρ. σπερμορόβος, ὁ διαδίδων φόβους καὶ ψευδεῖς εἰδήσεις.
Alaterne, ἀρ. ῥάμνος ἡ ἀειθαλλὴς, θάμνος πεπυκνωμένος, τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον, κίτρινον καὶ στεγανὸν, χρησιμεύει εἰς τὴν ἐδενουργίαν.
Alatite, Θ. ἀλατίτης, ὄρακον μονόθυρον ἐκ τοῦ γένους τῶν πορφυρῶν.
Albacore, ἀρ. οὕτω λέγονται διάφορα εἴδη σκόμβρων.
Albanois, ἀρ. πλ. Ἀλβανοί, αἱρετικοὶ τοῦ Ζ'. Αἰῶνος, ἀνακαινίσαντες τὰ δόγματα τῶν Μανιχαίων καὶ πυλλῶν ἄλλων.
Albâtre, ἀρ. ἀλάβαστρος, διαφανὲς μάρμαρον, ἢ τιτανώδες ὑπόστημα, γινόμενον ὡς οἱ σταλακτῖται. § — gypseux ἀλαβαστρίτης, εἶδος γύψου λευκοῦ εὐρισκομένου εἰς τὰ κοιλώματα τῶν λατομείων τῆς τιτάνου. blanc comme l' — λευκὸς ὡς ὁ ἀλάβαστρος § μυροδόχον (σκεῦος).
Albatros, ἀρ. (προφέρεται τὸ s) κλυδωνομάντης, διομήδεια, γένος πτηνῶν ἁρπακτικῶν τῆς νοτείου θαλάσσης.
Albelen, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Ἑλβετικῆς λίμνης. ἴδ. lavaret.
Albèoge, Θ εἶδος σηπίας.
Albergame de mer, Θ εἶδος ὀλοθουρίου, μαλακίου τῆς Μεσογείου.
Alberge, Θ. πρώϊμον περσέμηλον. σκληρὸν εἶδος ῥοδακίνου, κοινῶς λεγόμενον παπάτι.
Albergeage, ἡ Albergement, ἀρ. ἀρχ. ἐμφυτευτικὴ μίσθωσις.
Alberger, ἐν. εἰς ἐμφύτευσιν ἐκδίδωμι, ἐνοικιάζω πολυετῶς.
Albergie, Θ. ἄχρ. κατοικία.
Albergier, ἀρ. περσεμηλέα, κ. παπατιὰ, ῥοδακινιά.
Albergume de mer, ἀρ. ζωόφυτον θαλάσσιον.
Albernus, ἀρ. εἶδος μαλλωτῶν (camelot) τῆς Ἀνατολῆς.
Albert, ἀρ χρυσοῦν νόμισμα τῶν Κάτω Χωρῶν.
Alberzarin, ἀρ. εἶδος Ἰσπανικοῦ ἐρίου.
Albicante ἡ Carnie, Θ. λευκάνθεμον, εἶδος ἀνεμώνης.
Albigeois, ἀρ. πλ. Ἀλβιγηοί, αἱρετικοὶ χριστιανοὶ τοῦ 12 αἰῶνος, ὀνομαζόμενοι οὕτω ἐκ τῆς πόλεως Ἄλβης, οἵτινες ἀνενέωσαν τὰ δόγματα τῶν Μανιχαίων, Ἀρειανῶν καὶ ἄλλων.
Albinos, ἀρ. λευκαιθίοψ, εἶδος αἰθιόπων ὠχρῶν, ἐχόντων χρῶμα λευκὸν, ἀσθενὲς καὶ ἀμαυρὸν, τὴν κόμην λευκοειδῆ, τὴν ἶριν τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθροειδῆ. § λευκίας· οὕτω λέγονται τὰ τετράποδα ἢ πτηνὰ, ὅσα ὑπόκεινται εἰς λεύκανσιν.
Albique, Θ. λευκίτις, γῆ λευκὴ ὁμοία μὲ τὴν σημαντρίδα γῆν (sigillée Τουρκ. τεμπεσίρι).
Albran ἡ Alebran, ἀρ. νησσάριον, μικρὰ πάπια.
Albrené, ée, ἐπ. cet oiseau est — ὁ ἐπτερορρύησεν, ἔρριψε τὰ πτερά του.
Albrener, ἐν. νησσοθηρῶ, κυνηγῶ τὰ νησσάρια. ἴδ. καὶ Halbrené.
Albuca, ἀρ ἀνθερικη, γένος φυτῶν οἱ Ὀττεντότοι μασσῶντες τὸν καρπὸν αὐτοῦ ὁροσίζονται ἐν καιρῷ τοῦ καύσωνος.
Albuginé, ée, ἐπ. λευκός· λέγεται ἐπὶ τῶν χιτώνων καὶ ὑμένων τοῦ σώματος humeur — ée τὸ λεύκωμα. tunique — ée ὁ ἐλυτροειδὴς χιτὼν, (ὅστις περιλαμβάνει τὸν ὄρχιν) fibre — ée λευκὴ ἶς.
Albugineux, euse, ἐπ. ὁ ἐκ τῆς λευκῆς ὑὸς ἐγχηματισμένος.
Albugo, ἀρ ἄγεμον, λεύκωμα, κοιν. ἀσπράδι (γινόμενον εἰς τὸν ὀφθαλμόν)
Albule, Θ. λευκίσκος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κεστρέων (mugie) εὑρισκόμενος εἰς τὰ παράλια τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς.
Album, ἀρ. λεύκωμα, ὑπόμνημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ περιηγηταὶ καταγράφουσι τὰ ἀξιομνημόνευτα ἀντικείμενα.
Album graecum, ἀρ. φωσφορικὴ τίτανος, τὸ λευκὸν μέρος τῶν περιττωμάτων τοῦ κυνός.
Albumen, ἀρ. περισπόριον, κέλυφος, κάλυμμα τοῦ σπόρου.
Albumine, Θ λεύκωμα, κ. ἀσπράδι, κυρίως τοῦ ὠοῦ γενικώτερον δὲ λέγεται μία ἐκ τῶν στοιχειωδῶν οὐσιῶν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων.
Albuminé, ée, ἐπ. κελυφανώδης, ὁ ἔχων τὸ albumen καρπός. ἴδ. ἀνωτ.
Albumineux, euse, ἐπ. λευκωματώδης.
Albunée, Θ. λευκίτης, εἶδος καρκίνου.
Alcade, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. ἄρθρου ἀλ καὶ τῆς λέξεως καδὶ, σημαινούσης τὸν διαστὴν· ὄνομα δικαστῶν τινων ἐν Ἰσπανίᾳ.
Alcaïque, ἐπ. ἀλκαϊκὸν, μέτρον ποιητικόν. § καὶ εἶδος ᾠδῆς συγκειμένης ἐκ στίχων ἀλκαϊκῶν.
Alcalescence, Θ. σῆψις, ζωϊκῶν ὑλῶν ἀναβρασμός. § στυφότης, γεῦσις, ἀποτέλεσμα τῶν ἀλκαλίων.
Alcalescent, te. ἐπ. ὁ πρὸς σῆψιν ζωϊκὴν ἐπιῤῥεπής. § στυφὸς, στυφίζων.
Alcali, ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἀραβ. ἄρθ. αλ καὶ κάλι σόδα ἅλας,) ἀνθυλλὶς, κ. ἁρμυρήθρα· φυτὸν θαλάσσιον, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ σόδα. § κάλιον, ἡ ἐκ τῆς ἀποτερρώσεως τῶν θαλασσίων φυτῶν προϊοῦσα οὐσία. καὶ ἐν γένει πᾶσα οὐσία ἔχουσα τὰς αὐτὰς ἰδιότητας μὲ τὴν σόδαν, τουτέστι γεῦσιν, στύφουσαν, ὁριμεῖαν, καὶ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ πρασινίζῃ τὸ κυανοῦν τῶν φυτῶν χρῶμα
Alcalicité, Θ. ἴδ. Alcalinité.
Alcalifiable, ἐπ. ὁ εἰς κάλιον μεταβαλλόμενος.
Alcalifiant, te, ἐπ. ἀλκαλιοποιός.
Alcaligène, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀλκαλιογόνος.
Alcalin, ine, ἐπ. ἀλκαλιοῦχος, ἀλκαλινικός.
Alcalinité, Θ. στυφότης, τὸ ἀλκαλιοῦχον.
Alcalisation, οὐσ. ἀλκαλιοποιησις.
Alcaliser, ἐν. ἀλκαλιοποιῶ.
Alcana, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. ἄρθ. al καὶ τοῦ χαννᾶ. (ὁ τουρκωνύμως λεγόμενος κινὰς) ἡ ῥίζα τοῦ βουγλώσσου, χρήσιμος εἰς τὴν βαφὴν τοῦ κιτρίνου.
Alcantara, ἀρ. στρατιωτικὸν τάγμα τῆς Ἰσπανίας, λεγόμενον ἄλλως ordre de saint Julien du poirier.
Alcarazas, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἰσπ. ψυκτὴρ, πήλινον ἀγγεῖον μὲ πόρους διὰ νὰ κρατῇ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ.
Alce, ἡ Alcée, Θ. ἀλκαία· ἀγριομολόχα ἡ δενδρομολόχα.
Alchimie, Θ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. ἄρθρου αλ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως χημεία. λέγεται μόνον διὰ τὸ μέρος τῆς χημείας τὸ στρεφόμενον εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ μεταποίησιν τῶν μετάλλων, ὀνομαζόμενον ἄλλως, Ἑρμητικὴ ἐπιστήμη, ἢ φιλοσοφία.
Alchimille, Θ. λεοντοπόδιον, ἄφανα κοιν. ἀφάνα, φυτὸν ὅμοιον τῷ pied de lion καὶ perce pierre.
Alchimique, ἐπ. ἀλχημικός.
Alchimiste, ἀρ. ἀλχημιστὴς, ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου.
Alchiron, ἀρ. χολόλιθος, πέτρα εὑρισκομένη εἰς τὴν χοληδόχον κύστιν τοῦ βοός.
Alchornée. Θ. γέ.ος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν εὐφορβιοειδῶν.

Alcibiadium, ἀρ. Ἀλκιβιάδιον, ἡ ἄλλως λεγομένη viperine.

Alcine, Ϝ. ἀλκίνιον, γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.

Alcmancien, ἐπ. ἀλκμαιωνικὸν (μέτρον).

Alcohol, ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἀ'ραβ. ἀρθ. αλ καὶ τοῦ κόχλ,) οἰνόπνευμα.

Alcoholique, ἐπ. οἰνοπνευματικός.

Alcoholisation, οὐσ. ἐκπνευμάτωσις § φαρμ. λείωσις, κ. λειώσιμον.

Alcoholiser, ἐν. ἐκπνευματῶ. § λειῶ.

Alcoran ἢ Coran, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἀ'ραβ. τὸ Κοράνιον· σημαίνει ἀνάγνωσμα. il a abjuré l' — ἐξώμωσε τὴν Μωαμεθανικὴν πίστιν.

Alcoraniste, ἀρ. Κορανιστής.

Alcove, Ϝ. ὁ παστὸς, κοίλωμα ἐντὸς τοῦ θαλάμου ὅπου τίθεται ἡ κλίνη.

Alcoviste, ἀρ. ἄχρ. θαλαμηπόλος.

Alcyon, ἀρ. ἀλκυών.

Alcyonien, enne, ἐπ. ἀλκυονίτις jours — s ἀλκυονίτιδες ἡμέραι, ἑπτὰ ἡμέραι πρὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς καὶ ἑπτὰ μετὰ τὴν χειμερινὴν, ἐν καιρῷ τῶν ὁποίων λέγεται ὅτι ἡ ἀλκυὼν κάμνει τὴν νεοσσιάν της.

Alcyonite, ἀρ. ὀρυκτὴ ἀλκυών, εἶδος πολύποδος.

Alcyorelle, ἀρ. ἀλκυώριον, πολύπους διαιτώμενος εἰς τὰ περὶ τοὺς Παρισίους λιμναῖα ὕδατα.

Aldébaram, ἢ Aldébaran, ἀρ. Ἀ'στρ λαμπαδίας, ἀκίνητος ἀστὴρ τῆς πρώτης τάξεως εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Ταύρου πλησίον τῶν Ὑάδων.

Aldée, Ϝ. ἀλδαία, φυτὸν τῆς Χιλῆς χρήσιμον εἰς τὴν μαύρην βαφήν.

Alderman, ἀρ. δημαρχικὸς πάρεδρος εἰς τὴν Ἀ'γγλίαν. § ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

Aldin, ine, ἐπ. ἐν χρήσει μόνον lettre — e οἱ Ἰταλικοὶ χαρακτῆρες, ἐκ τοῦ Ἄ'λδου περιφήμου τυπογράφου.

Aldine, Ϝ. ἀλδῖνη, δένδρον τῆς Ἀ'μερικῆς, ἄλλως λεγόμενον ἀσπάλαθος ἑβενικὸς, κατὰ τὸν Λινναῖον.

Aldrovande, Ϝ. ἀλδρόβανδα, φυτὸν γινόμενον εἰς τὰ ὕδατα τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης, καὶ ἐπιπλέον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Ale ἢ Aile, ἀρ. ζῦθος Ἀ'γγλικὸς, ἀσθενέστερος παρὰ τὸν κοινὸν ζῦθον.

Aléatoire, ἐπ. ἐκ τοῦ Λατ. alea, σημαίνοντος τὴν κυβείαν. ἐν χρήσει μόνον παρὰ νομικοῖς. contrat — e τυχαῖον συνάλλαγμα.

Alebrande ἢ Aldebrande, Ϝ. κερκιδαλλὶς ἢ φασκάς.

Alechtre, ἢ Alectre, ἀρ. ἠλέκτρα, φυτὸν εὑρισκόμενον εἰς τὸ Εὔελπι Ἀ'κρωτήριον.

Alectoire, Ϝ. ἀλεκτορόλιθος, λίθος εὑρισκόμενος εἰς τὸν στόμαχον τοῦ ἀλέκτορος.

Alectorienne, Ϝ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτ.

Alectorolophos, ἢ Alectorolophe, ἀλεκτορόλοφος, γένος φυτῶν, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα εἶναι ὀδοντωτὰ, ὡς ὁ λόφος τοῦ ἀλέκτορος.

Alectoromancie, Ϝ. ἀλεκτορομαντεία.

Alectrides, Ϝ. πλ. ἀλεκτορίδες, σύστημα πτηνῶν δασοδιαίτων.

Alectrion, ἀρ. ἀλεκτρυὼν, ὄστρακον ἔχον μῆκος δύο δακτύλων. § γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν στρουθιοειδῶν (saponacées).

Alégate, Ϝ. πυράγρα τῶν ἐγκαυστουργῶν.

Alège, ἀρ. τειχίδιον ὑπὸ τὰ παράθυρα.

Alégre, κτλ. ἴδ. Allégre.

Aleiron, ἀρ. ἐπίσυρμα, μέρος τοῦ ἐργαλείου διατετρυπημένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑψοῦνται καὶ καταβιβάζονται κατὰ θέλησιν οἱ πόδες.

Alembroth, ἐπ. χημ. ἢ sel de la sagesse, ἐκ τοῦ Ἀ'ραβ. alem· ἅλας γινόμενον ἐκ τῆς μετεωρίσεως τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὑδραργύρου καὶ τῆς ὑδροχλωρικῆς ἀμμωνίας.

Alène, Ϝ. ὀπήτιον, κεντητήριον, ὀβελίσκος, κ. σουβλί.

Alèné, ée, ἐπ. ὀπητιοειδὴς § βοτ. ὀξυτενὴς. (ἐπὶ φύλλων.)

Alénier, ἀρ. ὀπητιουργὸς, ὁ κατασκευάζων τὰ κεντητήρια, ὀβελίσκους κτλ. § ὀβελοπώλης.

Alénier, ἀρ. εἶδος κοσκίνου.

Alénois, ἀρ. ἴδ. Cresson.

Alentir, ἐν. ἀρχ βραδύνω.

A l'entour, κύκλῳ, κ. τριγύρω, γύρου tourner à l'— περιστρέφομαι les—s οἱ, αἱ, τὰ πέριξ. on ne peut parvenir à lui que par ses — s δὲν τὸν πλησιάζει κάνεὶς εἰμὴ διὰ τῶν περὶ αὐτόν.

Alepasse ἢ lapas, ἀρ. Ναυτ. κεραιοῦχος, ξύλον ὀρθιον εἰς τὰς τριήρεις χρήσιμον εἰς τὸ νὰ συσφίγγῃ τὰ δύο ἐλάτινα ξύλα, ἐκ τῶν ὁποίων σύγκειται ἡ κεραία.

Alépide, Ϝ. ἀλέπιδον, φυτὸν τῆς Ἀ'μερικῆς.

Alépidote, ἀρ. ἀλεπίδωτος, ὁ μὴ ἔχων λέπη ἰχθύς.

Alepines, Ϝ. πλ. Δαμασκηνὰ, τὰ κικίδια τῆς Δαμασκοῦ. § Δαμασκηνουργῆ, ἓν εἶδος ὑφάσματος ἐκ μετάξης καὶ μαλλίου. Τουρκοβαρβ. φιτιλί.

Alérion, ἀρ. ἴδ. martinet noir.

Alerte, ἐπίρ. γρηγορεῖτε, προσέχετε, βαρβαροῖτ. ἀλέρτα § οὐσ. Ϝ. on donna une vive — au camp ἐδόθη σημεῖον κινήσεως εἰς τὸ στρατόπεδον.

Alerte, ἐπ. ἄγρυπνος, ἐγρηγορώς. § ἐγρήγορος, ἕτοιμος, πρόθυμος, κ. ἀνοικτομάτης. § φαιδρὸς, εὐκίνητος, ὀξὺς, κ. ξυπνητὸς, σερπετός.

Alésage, ἀρ. ἡ περικοπὴ, ἴδ. alèser.

Aléser, ἐν. χρ. — les carreaux πυριλεαίνω, κτυπῶ τὰ νομίσματα ἐπὶ τοῦ ἄκμονος, διὰ νὰ ἐξισάσω τὰ ἄκρα. § διανοίγω, καθαίρω, λεαίνω τὰ στόματα τῶν κανονίων, σωλήνων κτλ.

Alésoir, ἀρ. ἀναστομωτήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀνοίγονται τὰ στόματα τῶν κανονίων καὶ ὁμαλύνεται τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν. § στρογγύλη, τρύπανον χαλυβῶδες χρήσιμον παρὰ τοῖς ὡρολογοποιοῖς εἰς τὸ νὰ στρογγυλίζῃ τὰς ὀπὰς, νὰ τὰς λεαίνῃ καὶ νὰ τας στερεώνῃ.

Alésure, Ϝ. περίκομμα, μετάλλου τμήματα πίπτοντα ἐκ τῶν ἀναστομουμένων κανονίων.

Alèthe, ἀρ. ἀλέθων· ὄρνεον ἁρπακτικὸν τῶν Ἰνδιῶν, χρήσιμον εἰς τὴν περδικοθηρίαν.

Alétres, ἀρ. πλ. ἀλετρὶς, γένος φυτῶν κρινοειδῶν.

Alette, Ϝ. πτερύγιον. Ἀ'ρχιτ.

Aleu, ἴδ. Alleu.

Aleuromancie, Ϝ. ἀλευρομαντεία.

Alevin, ἀρ. ἀφύαι, γένος, ἁβρὸς, μικροὶ ἰχθύες, τοὺς ὁποίους ῥιπτουσιν εἰς λίμνας κτλ. διὰ νὰ γεννοβολήσωσιν.

Alevinage, ἀρ. ἰχθύδια, τὰ ὁποῖα οἱ ἁλιεῖς καὶ ἰχθυοπῶλαι ἀποῤῥίπτουσι πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀφοῦ τὰ ἀγορεύσωσι.

Aleviner, ἐν. ἰχθυάζω, γονοποιῶ τὴν λίμνην.

Alevinier ἢ Alvinier, ἀρ. ἀφρολίμνη, λίμνη εἰς τὴν ὁποίαν τρέφεται ὁ γόνος (alevin).

Alevrite, ἀρ. ἀλευρίτης, δένδρον τῶν νήσων τῆς μεσημβρινῆς θαλάσσης.

Alexandrin, ἐπ. Ἀ'λεξανδρινὸς, στίχος ὀωδεκασύλλαβος ἢ τρισκαιδεκασύλλαβος ὁμοιοκατάληκτος § οὐσ. employer l' — dans un poéme μεταχειρίζομαι τὸ ἀλεξανδρινὸν μέτρον εἰς τὸ ποίημα.

Alexandrine, Ϝ. ἴδ. καὶ Montéferrine, Ἀ'λεξανδρινὸς χορός. § — s ἀλεξανδρινὰ, ὑφάσματα ὅμοια μὲ τὰ κατασκευαζόμενα εἰς Ἀ'λεξάνδρειαν.

Alexipharmaque, ἐπ. ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον.

Alexitère, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀλεξιτήριον, φάρμακον κατὰ τῶν δηγμῶν τῶν φαρμακερῶν θηρίων.

Alezan, ne, ἐπ. πυῤῥός. un cheval— ἢ καὶ un — οὐσ. πυῤῥόθριξ ἵππος.

Alèze, Ϝ. μονοπτυχὶς, μονόφυλλον σινδόνι εἰς τὸ ὁποῖον ἀνακινοῦνται οἱ ἄῤῥωστοι.

Alfane, Ϝ. ἡ ἵππος, κ. φοράδα.

Alfanet, ἴδ. Alphanet.

Alfange, Ϝ. ἐκ τοῦ Ἀ'ραβ. ξίφος.

Alfénic ἢ Alphéuix ἀρ. ἀμυγδαλωτὸν, σκεύασμα ἐξ ἀμυγδάλων, σακχάρεως κτλ.

Alfonsin ἢ Alphonsin ἀρ. λιθαγωγὸν, ἢ ἀλφόνσιον, ταὐτὸν τῷ tire-balle.

Alfos, ἀρ. ἢ Alphose, ἀλφὸς,

ἕστραι κηλίδες τοῦ δέρματος.
Algalie, Ϡ. χειρ. καθετὴρ, κοῖλος ἀργυροῦς σωλὴν εἰσαγόμενος εἰς τὴν κύστην.
Algamon, ἀρ. ἡ ἄλυσος τῶν τριηροβίων (galérien).
Algarade, Ϡ. ἐκ τοῦ Ἰσπ. ἀπότομος ὕβρις, ἐπίθεσις.
Algarot, ἀρ. ἐμετικὴ κόνις.
Algaroth, ἀρ. poudre d' — ἡ mercure de vie παρασκευὴ στίμμεως, λεγομένη οὕτως ὡς ἐκ τοῦ ἐπινοήσαντος Ἀλγαρὸθ, ἰατροῦ τῆς Βερώνης.
Algèbre, Ϡ. ἄλγεβρα, συμβολικὸς λογισμός.
Algébrique, ἐπ. ἀλγεβρικός.
Algébriser, οὐδ. ἐνασχολοῦμαι εἰς ἄλγεβραν. § πραγματεύομαι περὶ ἀλγέβρης, ἀλγεβραΐζω.
Algébriste, ἀρ. ἀλγεβραϊστής.
Algédo, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἑλ. ἀλγῶ, ὀρχιτις, προελθοῦσα ἀπὸ βλεννοραγίαν.
Algeneb, ἢ Algenib ἀρ. Ἀστρ. ὄνομα ἀστέρος τῆς δευτέρας τάξεως πρὸς δεξιὰ τοῦ Περσέως.
Algète, Ϡ. ἀλγητὸν, φυτὸν ὅμοιον τῷ σκορόδῳ.
Algide, ἐπ. ῥιγώδης. fièvre — πυρετὸς ῥιγώδης.
Algire, ἀρ. ἐπ. εἶδος σαύρας.
Algorithme, ἀρ. ἀριθμολογία. l' — des fractions ἡ περὶ κλασμάτων ἀριθμολογία.
Alguazil, ἀρ. (πρ. ἀλγουαζιλ) ἐκ τοῦ Ἀραβ. τοξότης.
Algue, Ϡ. φῦκος, φυκίον τῆς θαλάσσης.
Alguette, Ϡ. φυκίδιον, ἔνυδρον φυτὸν τῶν ἑλῶν.
Aliaire, Ϡ. εἶδος ἰουλίδος, (julienne) ἢ ἑσπεριδος. φυτόν.
Alibi ἀρ. ἄλλοθι. παρὰ Νομ. ἡ ἀπουσία τοῦ κατηγορουμένου ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου κατηγορεῖται ὅτι ἔπραξε τὸ ἔγκλημα.
Alibiforain, ἀρ. προφασιολογία ἄκαιρος, σόφισμα.
Alibile, ἐπ. ὑρεπτικός.
Aliboron, ἀρ. ἐν χρήσει μόνον maître — βλὰξ, ἀναίσθητος, ὄνος, μωρός.
Alibousier, ἀρ. στύραξ, δένδρον ἐθενοειδές.
Alicate, Ϡ. εἶδος πυράγρας τῶν μιλτουργῶν.
Alichon, ἀρ. σανίδες ἐπὶ τῶν ὁποίων καταπίπτον τὸ ὕδωρ στρέφει τὴν ὑδρομύλην (νερόμυλον).
Alidade, Ϡ. γωνιόμετρον, διαυλίσκος, διόπτρα. § ἡ βελόνη ἑνὸς εἴδους γνώμονος, χρησίμου εἰς τὴν μηχανὴν τῆς ῥαβδώσεως (cannelure) τῶν κανονίων.
Alidre, ἀρ. ὕδρα, εἶδος ὄφεως.
Aliénable, ἐπ. ἐκποιητὸς, ἀπαλλοτριωτός.
Aliénation, Ϡ. ἐκποίησις, ἀπαλλοτρίωσις. § μετ. — d' esprit ἔκστασις λογισμῶν, παρακοπὴ, παραφροσύνη. — des esprits, des volontés ἀπαλλοτρίωσις, ἀλλοτριότης, δυσμένεια.
Aliéner, ἐν. ἀπαλλοτριῶ, ἐκποιῶ. μεταφ. — les cœurs, les esprits ἀλλοτριῶ, ἀποξενῶ τὴν εὔνοιαν, τὴν ψυχήν τινος, διατίθημι κακῶς. il a des manières hautes qui — ent les esprits εἶναι ὑπερήφανος καὶ γίνεται ἀπεχθὴς εἰς τοὺς ἀνθρώπους. § — l' esprit παρακινῶ, ταράττω τὸν ἐγκέφαλον, κ. σαλεύω τὸν νοῦν. sa dernière maladie lui a — é l'esprit ἡ τελευταία ἀσθένεια τὸν ἔφερεν εἰς παραφροσύνην. § οὐσ. — é, ἀρ. ée, Ϡ. φρενοβλαβής.
Alignement, ἀρ. εὐθυωρία, εὐθυγραμμία. prendre ses — s σταθμίζω. cet ouvrage de maçonnerie n' est pas d' — ἡ οἰκοδομὴ αὕτη δὲν εἶναι κατὰ τὴν εὐθυγραμμίαν. § γραμμή. cette rue n' est pas dans l' — ἡ ὁδὸς δὲν εἶναι εἰς τὴν γραμμήν. § — ἐπὶ γραμμῆς, (στρατιωτικὸν κέλευσμα.)
Aligner, ἐν. σταθμῶ, στιχίζω, ἐπὶ γραμμῆς ἢ πρὸς στάθμην τίθημι, διαγραμμίζω. s' — ἐπὶ γραμμῆς τίθεμαι. μεταφ. — ses phrases, ses mots ἐξονυχίζω τὰς φράσεις, τὰς λέξεις μου. § ὀχεύω, βατεύω.
Alignole, Ϡ. δίκτυον χρήσιμον εἰς τὴν Προβάνσαν.
Alignonet, Alignoir, ἀρ. σφηνοειδὲς ἐργαλεῖον τῶν λιθοτόμων διὰ τοῦ ὁποίου περικόπτουσι τὰ μείναντα εἰς τὰς πλάκας τεμάχια.
Aliment, ἀρ. τροφή. — s παρὰ Νομ. θρέπτρα, ἔξοδα διατροφῆς. les connaissances sont l' — de la sagesse αἱ γνώσεις τρέφουσι τὸν νοῦν.
Alimentaire, ἐπ. θρεπτικός. régime — ἡ περὶ τὴν τροφὴν δίαιτα. pension — σιτηρέσιον, σύνταξις πρὸς διατροφήν. provision — προμήθεια τροφῶν. canaux — s ἀνατ. οἱ τροφοφόροι σωλῆνες, ἀγγεῖα τοῦ σώματος.
Alimentation, Ϡ. τροφὴ, θρέψις.
Alimenter, ἐν. τρέφω. — les haines ὑποτρέφω τὰ πάθη. — un journal διατηρῶ ἐφημερίδα, δίδω ὕλην.
Alimenteux, euse, ἐπ. θρεπτικός.
Alimoche, ἀρ. πύγαργος, εἶδος μικροῦ γυπός.
Alinéa, ἀκλ. ἀπὸ στίχου, ἡ νέος παράγραφος, ὅταν παραγγέλῃ τις τὸν γράφοντα νὰ ἀρχίσῃ νέαν ἀράδαν. § οὐσ. παράγραφος.
Alinette, Ϡ. ὀθελίσκος, κ. σουβλίτζα, χρήσιμος εἰς τὴν ξήρανσιν τῶν ἀφύων.
Alinger, ἐν. ἱματίζω. une personne — ée ἄνθρωπος ἱματισμένος.
Alipède, ἐπ. πτερόπους, λέγεται διὰ τὰς νυκτερίδας καὶ λοιπὰ σαρκοβόρα μαστοφόρα.
Aliptique, Ϡ. ἀλειπτικὴ, μέρος τῆς ἰατρικῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Aliquante, ἐπ. ἀσύμμετρος, παρὰ μαθ. οἱ ἀριθμοὶ, οἵτινες πολλαπλασιαζόμενοι παράγουσιν ἀριθμὸν μείζω ἢ ἐλάσσω τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσι μέρος, οἷον ὁ 2 τοῦ 9.
Aliquote, ἐπ. ὑποπλάσιος. παρὰ μαθ. οἱ ἀριθμοὶ οἵτινες πολλαπλασιαζόμενοι παράγουσιν ἀριθμὸν ἴσον τῷ ὅλῳ, οἷον ὁ 2 τοῦ 6.
Alisier, Alizier, ἀρ. κραταιγὼν, ἀγρία μεσπιλέα.
Alisme ἢ Alismie, ἄλισμα. ἴδ. doronique.
Alismoides, ἀρ. πλ. ἀλισματοειδῆ, φυτά.
Aliter, ἐν. κατακοιτάζω, ποιῶ κλινήρη, ῥίπτω εἰς τὸ στρῶμα, ἐπὶ ἀσθενειῶν. s' — γίνομαι κλινήρης. elle est — ée depuis hier εἶναι ἀπὸ χθὲς κλινήρης.
Aliturgique, ἐπ. ἀλειτούργητος. jours — s ἡμέραι καθ' ἃς δὲν τελεῖται ἡ θεία λειτουργία.
Alivrer, ἐν. ἴδ. Allivrer.
Alizari, ἀρ. ἐρυθρόδανον, ῥίζα ξηρὰ τοῦ ῥιζαριοῦ.
Alize, ἢ Alise, Ϡ. κράταιγος, καρπὸς μικρὸς, ὑποξυς, ἐρυθροῦς, κοιν. ἀγριομούσμουλον.
Alizé, ée, ἐπ. vents — s οἱ ἐτησίαι ἄνεμοι.
Alkekenge, ἀρ. ἀλικάκκαβον. ἴδ. coqueret.
Alkermès, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. σκεύασμα, ἰατρικὸν ἐκ διαφόρων εἰδῶν συντιθέμενον, καὶ κυρίως ἀπὸ κερμέζιον.
Allacher, οὐδ. ἄχρ. χαυνοῦμαι, ἀποκαθίσταμαι ἄνανδρος.
Allah, ἀρ. Ἀραβ. Θεός.
Allaite, Ϡ. ἡ θηλὴ τῆς λυκαίνης.
Allaitement, ἀρ. γαλουχία, θηλασμὸς, κ. βύζαγμα.
Allaiter, ἐν. γαλουχῶ, θηλάζω, βυζάνω.
Allanguir, ἐν. ἐκλύω, καθιστῶ χαῦνον, ἐκλελυμένον.
Allanguissement, οὐσ. χαύνωσις, ἔκλυσις.
Allant, te, ἐπ. φιλόδρομος, περιπατητικός. οὐσ. les — s οἱ ἀπερχόμενοι, κ. οἱ πηγαίνοντες. les — s et venans οἱ ἐρχόμενοι καὶ ἀπερχόμενοι, κ. πηγαινερχόμενοι.
Allante, ἀρ. ἀλλάντιον, γένος πτηνῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὑμενοπτέρων καὶ τοῦ συσήματος τῶν τενθρηδόνων.
Allantoïde, Ϡ, ἀλλαντοειδὴς, ὁ τρίτος χιτὼν ὅστις περικαλύπτει τὸ ἔμβρυον. § θύλακος, κύστη τοῦ οὔρους εἰς τὸ ἔμβρυον.
Allayer, ἴδ. Aloyer.
Allebate, ἀρ. εἶδος ὑπολαΐδος, (fauvette).
Allèchement, ἀρ. δελεασμὸς, δέλεασμα, les — s de la faveur ὁ δελεασμὸς τῆς εὐνοίας.
Allécher, ἐν. δελεάζω.
Allée. Ϡ. ὁδὸς, πάροδος, διάδρο-

μες, τὸ μεταξὺ δύο τειχῶν παραλλήλων πέρασμα τῆς οἰκίας. § (Ἐλ. ἀλωή), στοιχὰς, δενδροστοιχία, δρόμος, περίπατος μὲ δένδρα ἑκατέρωθεν. § — s et venues διαδρομαί, κ. πήγαινε καὶ ἔλα, πηγαινοερχομός.

Allégances, Θ. πλ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Allégation

Allégateur, ἀρ. ὁ προβάλλων.

Allégation, Θ. ἀπομνημόνευσις, μνεία, μαρτυρία. § πρότασις, ἀπόφανσις.

Allége, Θ. ὑπηρετικὸν πλοιάριον, ἀκάτιον, ἀποφορτὶς, φορταγωγὸς, (ἡ). § Ἀρχιτ. τειχίδιον χαμηλὸν ὑπὸ τὰ παράθυρα.

Allégeance, Θ. ἀνακούφισις, ἀνακούφισμός. § serment d' — ὅρκος ὑποταγῆς.

Allégement, ἀρ. κουφισμὸς, ἐλάφρωσις, ἀπόθεσις τοῦ βάρους. μεταφ ἄνεσις, ἀνακούφισις.

Alléger, ἐν. κουφίζω, ἐλαφρύνω, ἀποτιθημι τὸ βάρος, μεταφ. ἀνακουφίζω, καταπαύω. — le vaisseau ἀποφορτίζομαι τὸ πλοῖον, ἐπ. ελαφρύνω, ἐκβάλλω μέρος τοῦ φόρτου διὰ νὰ σηκωθῇ ἐπάνω.

Allégérir, ἢ Allégir, ἐν. κουφίζω, ἐλαφρύνω τὸν ἵππον.

Allégir, ἐν. ἐκλεπτύνω, λεπτύνω.

Allégorie, Θ. ἀλληγορία.

Allégorique, ἐπ. ἀλληγορικός.

Allégoriquement, ἐπίρ. ἀλληγορικῶς.

Allégoriser, ἐν. ἑρμηνεύω δι' ἀλληγορίας, ἀλληγορῶ.

Allégoriseur, ἀρ. ἀλληγορητὴς, ἐπὶ κακοῦ, ὁ δι' ἀλληγοριῶν ἑρμηνεύων τὰ πάντα.

Allégoriste, ἀρ. ἀλληγορητής.

Allégre, ἐπ. ἀρχ. φαιδρὸς, χαρίεις, γελῶν.

Allégrement, ἐπίρ. ἀρχ. φαιδρῶς, χαριέντως.

Allégresse, Θ. εὐφροσύνη, χαρὰ, ἀγαλλίασις. § εὐθυμία, φαιδρότης. les sept — s τὰ ἑπτὰ ἀγαλλιάματα, εἴλοι, εὐχαί τινες πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Allégretto, ὑποκ. τοῦ Allégro· ὑπόγογον.

Allégro, ἐπίρ. ἐκ τοῦ Ἰταλ. γοργῶς, λέξις τιθεμένη ἐν ἀρχῇ τῶν ἄλλων, πρὸς ἔνδειξιν ὅτι τὸ ᾆσμα πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ταχέως καὶ φαιδρῶς. § οὐσ. jouer un — παίζω γοργόν.

Alléguer, ἐν. ἀναφέρω, ἀπομνημονεύω, φέρω μαρτυρίαν. je vous —e mon auteur σοὶ λέγω καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις μὲ τὸ εἶπε. § προτείνω, προβάλλω. — une excuse προφασίζομαι. — pour excuse sa maladie προφασίζομαι τὴν νόσον.

Alléluia, ἀρ. ἀλληλούϊα. § ὀξὶς, φυτὸν ἀνθοῦν περὶ τὸ Πάσχα.

Allemand, ἀρ. Γερμανός. l' — τὰ Γερμανικὰ, ἡ Γερμανικὴ διάλεκτος. une querelle d'— γερμανικὰ περὶ ὀνου σκιᾶς, ἄνευ λόγου. c' est du haut — pour lui δὲν ἐννοεῖ τίποτε.

Allemande, Θ. χορὸς γερμανικός. § ἦχος Γερμανικός.

Allemanderies, ἢ Almanderies, Θ πλ. ῥαβδουργεῖον σιδήρου, μικραὶ κάμινοι, ὅπου ὁ σίδηρος μεταποιεῖται εἰς ῥάβδους, ὀνομαζομένας carillon.

Aller, ἐν. ἴδ. τὰ ἀνώμ. βαδίζω, πορεύομαι, περιπατῶ. — et venir προφοροῦμαι, διατρέχω, κ. πηγαινοέρχομαι. § ἀπέρχομαι, πηγαίνω. vas - y ἄπελθε, πήγαινε. — ez - y ἀπέλθετε, πηγαίνετε. ce chien va à l' eau ὁ κύων πλέει, κολυμβᾷ. § βαδίζω, ὑπάγω, πηγαίνω. — lentement βραδυπορῶ, κ. ἀργοπατῶ — à grands pas διατσελίζω, διαβεβηκὼς πορεύομαι, κ. δρατσελῶ. ce cheval va au (le) trot διατροχάζει ὁ ἵππος. — au (le) galop καλπάζει. le vaisseau allait à pleines voiles τὸ πλοῖον ἔπλεε πλησιστίων. — en avant προβαίνω, προχωρῶ. — en arrière ὑποβαίνω, ὑποχωρῶ. — à reculons ὀπισθοβατῶ, κ περιπατῶ 'πισόκωλα. — de côté φέρομαι ἐπὶ τὰ πλάγια. — tout droit εὐθυδρομῶ, πηγαίνω ἴσια. les nuages vont du levant au couchant τὰ νέφη διευθύνονται ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς. — contre le courant de l' eau ἀντιβαίνω πρὸς τὸ ὕδωρ, ἀνατρέχω — par terre ἀπέρχομαι διὰ ξηρᾶς. — à travers les bois διέρχομαι, διαβαίνω τὰ δάση. — bien ὁδῷ βαδίζω, πηγαίνω καλά n' — pas bien κακῶς χωρῶ, δὲν πηγαίνω καλά. ces batimens vont à voiles et à rames τὰ πλοῖα πλέουσι μὲ ἱστία καὶ κώπας. les girouettes vont selon le vent οἱ ἀνεμόστροφοι στρέφονται κατὰ τὸν ἄνεμον. — par troupes συναγελάζομαι. — de pair ἐξισοῦμαι. ces deux avocats vont de pair οἱ δύο οὗτοι δικηγόροι εἶναι ἴσοι. — à la promenade ἐξέρχομαι εἰς περίπατον. — en ambassade πρεσβεύω, στέλλομαι πρέσβυς. — à la mort βαδίζω πρὸς τὸν θάνατον. — au devant de quelqu' un, à la rencontre de quelqu' un προϋπαντῶ τινα. — au combat, aux ennemis χωρῶ, προχωρῶ εἰς τὸν πόλεμον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν — au bois ἀπέρχομαι πρὸς ξύλευσιν, κ πηγαίνω στὰ ξύλα. — à l' eau ἀπέρχομαι πρὸς ὑδρίαν, ὑδρεύομαι, κ. πηγαίνω διὰ νερό. ce vase va au feu τὸ ἀγγεῖον ἀντέχει πρὸς τὸ πῦρ, στέγει τὸ πῦρ. cette étoffe va à la lessive τὸ ὕφασμα πλύνεται, ἔρχεται εἰς πλύσιμον. — au roi, au ministre ἀποστέλλομαι πρὸς τὸν βασιλέα, τὸν ὑπουργὸν κ τ λ. — au devin μαντεύομαι. § s' en — cette affaire s' en va au diable οἴχεται ἡ ὑπόθεσις, κ. πῆγε στὸ διάβολο. allez au diable ἔρρε, βάλλ' εἰς κόρακας, κ. πήγαινε στὸ διάβολο. — aux opinions, aux voix ψηφηφορῶ — aux informations, aux renseignemens sur quelqu'un λαμβάνω πληροφορίας περί τινος. — au plus pressé ἔρχομαι εἰς τὰ κατεπείγοντα. § μετὰ ἀπαρ. — se promener ὑπάγω νὰ περιδιαβάσω, ἢ εἰς περίπατον. — travailler ὑπάγω πρὸς ἐργασιαν. va - t - en informer ὕπαγε νὰ μάθῃς. allez vous promener, qu' il aille se promener χαῖρε, ὕπαγε εἰς τὸ καλὸν, χαιρέτω, ἂς ὑπάγῃ εἰς τὸ καλόν. § μετὰ ἀπαρ. ἔρχομαι νὰ, μέλλω. nous allons voir ce qu' il dira θέλομεν ἰδῇ τὶ θέλει εἰπῇ. ils vont partir φεύγουσιν ὅσον οὔτω, μετ' ὀλίγον. un homme va mourir ἔχει ἐπιθανάτως ὁ ἄνθρωπος, θανατᾷ. on va se mettre à table τώρα θὰ καθίσουν 'στὸ τραπέζι. je vais y — τώρα πηγαίνω. il jugea que l' affaire —ait se terminer heureusement ἐνόμισεν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔμελλε νὰ λάβῃ εὐτυχὲς πέρας. § — μετὰ μετοχ προχωρῶ. un ruisseau qui va serpentant ποταμὸς φερόμενος ἑλικοειδὴς — ὅῶς. μεταφ. le mal, l' inquiétude va croissant τὸ δεινὸν, ἡ ἀνησυχία προχωρεῖ, αὐξάνει. — en augmentant, en diminuant χωρῶ πρὸς αὔξησιν, πρὸς ἐλάττωσιν. § (ἐπὶ πραγμάτων κινουμένων). une montre qui va trente heures ὡρολόγιον κινούμενον τριάκοντα ὥρας. ce ressort ne va plus ὁ ἐλατὴρ δὲν κινεῖται πλέον. faire — un moulin κινῶ, βάλλω εἰς κίνησιν τὸν μύλον. son pouls va bien ὁ σφυγμός του εἶναι καλός. § (ἐπὶ χρόνου) παρέρχεται. son discours n' ira qu' à une demi heure ὁ λόγος του θέλει διαρκέσει ἡμίσειαν ὥραν. ces ouvriers vont lentement οἱ τεχνῖται οὗτοι βραδύνουσι. ce bâtiment là est allé fort vite ἡ οἰκοδομὴ ἐπροχώρησε. ce cheval va sur quatre ans ὁ ἵππος πλησιάζει εἰς τὰ τέσσαρα ἔτη § (ἐπὶ τόπου) ἐκτείνεται. son manteau va jusqu' à terre ὁ μανδύας του εἶναι ποδήρης. § ἄγω, φέρω. (ἐπὶ ὁδοῦ.) ce sentier va à la fontaine ὁ στενωπὸς οὗτος φέρει εἰς τὴν πηγήν § φέρομαι. (ἐπὶ διευθύνσεως.) cette allée va en pente ὁ δρόμος φέρεται πρὸς τὰ κάτω. va en montant φέρεται πρὸς τὰ ἄνω. va en serpentant φέρεται ἑλικοειδῶς. cette piece de terre va en pointe ἡ γῆ αὕτη λήγει πρὸς ὀξύ. cette étoffe va de biais τὸ ὕφασμα λοξοῦται, πηγαίνει λοξά. § (ἐπὶ ποσῶν), συμποσοῦμαι, ἀναβαίνω. les nouvelles levées vont à 30 mille αἱ νέαι στρατο-

λογίαι ἀναβαίνουσιν εἰς τριάκοντα χιλιάδας. la dépense ira plus loin qu' on ne croit τὰ ἔξοδα θέλουν εἶσθαι μεγαλήτερα παρ' ὅσον νομίζεται. § τριτοπρ. χωρεῖ, προχωρεῖ. cela va χωρεῖ τὸ πρᾶγμα, κ. πηγαίνει. cela ira χωρήσει. cette vengeance est allée trop loin ἡ ἐκδίκησις προέβη πολύ. son amour va jusqu' à l'excès, jusqu' à la folie ὁ ἔρως του φθάνει εἰς ὑπερβολήν, μέχρι μανίας. ce malade va plus mal ὁ ἄῤῥωστος κλίνει ἐπὶ τὸ χεῖρον, κ. χειροτερεύει. une maison qui va en décadence οἰκία προχωροῦσα εἰς φθοράν. cette chose va de suite τὸ πρᾶγμα ἔρχεται ἐρεξῆς, κατόπιν, ἔρχεται μετὰ τοῦτο. § τείνω. tous ses vœux vont à la paix αἱ εὐχαί του τείνουσι πρὸς τὴν εἰρήνην. toute son entreprise est allée en fumée, à rien ὅλον τὸ ἔργον του διελύθη εἰς καπνόν, ἀπέβη εἰς μηδέν. cette affaire peut — à vous perdre τὸ πρᾶγμα δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς ὀλεθρόν σου. cela va trop loin, cela pourrait — trop loin τὸ πρᾶγμα ηὔξησε, κ. μεγάλωσ' ἡ δουλειά. c' est — trop loin que de εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον τὸ νά. § ἔχει, (ἐπὶ καταστάσεως.) comment va votre santé? πῶς ἔχει ἡ ὑγεία σου; comment vous en va? πῶς ἔχει τὰ σά; le commerce ne va plus δὲν κινεῖται τὸ ἐμπόριον. ses affaires vont bien, vont mal τὰ πράγματά του φέρονται καλῶς, εὐτυχοῦσι, φέρονται κακῶς, δυστυχοῦσι. le feu va τὸ πῦρ καίει, κ. δουλεύει. il ne peut plus —, ἢ il va encore μόλις κινεῖται. § φέρομαι. la chose est bonne en elle-même, mais il faut y — avec de grandes précautions τὸ πρᾶγμα εἶναι καθ' ἑαυτὸ καλόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ προσενεχθῶμεν μὲ πολλὴν περίσκεψιν. — à la fortune par des voies honorables φθάνω εἰς τὴν εὐτυχίαν δι' ἐντίμων μέσων. — contre la volonté, contre les intentions de quelqu' un πράττω ἐναντίον τῆς θελήσεως, τῶν σκοπῶν τινος. c' est un homme fait pour —à tout ἄνθρωπος φύσει δεξιὸς πρὸς πάντα. § ἔχει καλῶς ἢ κακῶς. (ἐπὶ ἐνδυμάτων) votre bonnet va mal ὁ πῖλος σου ἔχει κακῶς, ἔρχεται καλά. cet habit vous va bien τὸ ἔνδυμα σοὶ πρέπει, σοὶ ἁρμόζει, κ. σὲ τεργιάζει. le bleu et le rose vont bien ensemble τὸ κυανοῦν καὶ τὸ ῥοδόχρουν συμφωνοῦσι. ces bottes me vont ἢ ne me vont pas τὰ ὑποδήματα μὲ γίνονται, δὲν μὲ γίνονται. ces deux gants-là vont ensemble τὰ δύο αὐτὰ χειρόκτια εἶναι ὁμόζυγα, κ. ταίρια. cela va par dessus le marché τοῦτο γίνεται, εἶναι εἰς ἐπίμετρον. § εἰς τὸ προστ. (ἐπὶ προτροπῆς) allez, allons, ἄγωμεν, ἄγετε, ἄϊδε. (ἢ ἐπὶ ἀγανακτήσεως) ἴθι, ἴτε, κ. φύγ' ἀπεδῶ. allez, nous en viendrons à bout μή σε μέλῃ, θέλομεν ἐπιτύχει. n' allez pas vous imaginer προσέχετε, μὴ φαντασθῆτε. § ἐπὶ χαρτοπαιγνίων καὶ λοιπῶν τυχηρῶν παιγνιδίων· j' y vais de cinq francs βλέπω πέντε φράγκα. § —, ἀπρόσ. καὶ μετὰ τοῦ μορίου y, πρόκειται λόγος. songez qu' il y va de votre fortune ἐνθυμοῦ ὅτι κινδυνεύει ἡ περιουσία σου. καὶ χωρὶς τοῦ y εἰς τὸν ὑποθετικὸν ἀόριστον· quand il irait de tout mon bien καὶ ἐὰν ἐκινδύνευε ὅλη μου ἡ περιουσία. ἐν γένει δὲ ἐλλείπει τὸ y εἰ, τὸν ὑποθ. ἀόριστον καὶ μέλλοντα τοῦ ῥήματος aller. § ἀπρ. μετὰ τοῦ en. il en va de cette affaire là comme de l' autre τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἔχει ὁμοίως ὡς καὶ τὸ ἄλλο. § ἐπὶ ἰατρικῶν ὑποχωρεῖ, διαχωρεῖ, κινεῖ, ἐνεργεῖ. un remède qui fait — par haut et par bas τὸ ἰατρικὸν τὸν κινεῖ ἀπὸ πάνω καὶ ἀπὸ κάτω. § laisser — ἀπολύω, ἀφίημι. κοιν. ἀπολνῶ, ἀφίνω. ce malade, cet enfant laisse tout — sous lui ὁ ἄῤῥωστος, τὸ παιδίον τὰ κάμνει ἐπάνω του. μεταφ. laisser tout — ἐγκαταλείπω τὰ πάντα, παραμελῶ se laisser — ἀφίημι ἐμαυτὸν, ἐνδίδωμι. se laisser — à la douleur, aux passions γίνομαι ἥττων τῆς λύπης, τῶν παθῶν, παραδίδομαι εἰς κτλ. cet homme se laisse — ἀμελεῖ τὸν ἑαυτόν του, ἀφίνεται καὶ οὐτ. un laisser —, ταὐτὸν τῷ abandon το ἀφελές, τὸ ἀτημέλητον, τὸ ἀπερίεργον. § ἀδιαφορία ἀῤῥοντισία. § s' en — φεύγω, ἀπέρχομαι. allez vous en ἄπιθι, χρηνανίσου. va-t-en porter ma lettre κόμισον, πήγαινε τὸ γράμμα μου. ce tonneau de vin s' en va τὸ πιθάρι τοῦτο διαῤῥέει, κ. τρέχει. tout le vin s' en ira par là ὅλος ὁ οἶνος θέλει ἐκρεύσει, χυθῇ ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος. on ne croit pas que sa fièvre s' en aille sitôt δὲν νομίζεται ὅτι ὁ πυρετός του θέλει περάσῃ τόσον ὁμοῦ. l' éclat de son teint commence à s' en — ἡ λαμπρότης τῆς ὄψεώς του ἀρχίζει νὰ μαραίνηται, νὰ φθείρηται. tout son argent s' en va en procès ὅλα του τὰ χρήματα δαπανῶνται εἰς τὰ δικαστήρια. les jeunes gens viennent et les vieillards s' en vont οἱ νέοι ἔρχονται, καὶ οἱ γέροντες παρέρχονται, ἀποθνήσκουσι. § faire s' en — ἀφανίζω, ἐξολοθρεύω. cette chose s' en va faite τὸ πρᾶγμα ἐγγίζει νὰ τελειώσῃ. il s' en va midi ἐγγίζει μεσημέρι. § ἐπι χαρτοπαιγνίων· allez vous en de votre ordreau ῥίψε τὸ τετράγωνόν σου (καρό σου). § c' est un las d' — ἄνθρωπος ὀκνηρὸς, ῥάθυμος. § — son chemin ὁδῷ βαδίζω, πηγαίνω τὸν ὁρόμον μου. — son grand chemin, — le droit chemin βαδίζω τὴν εὐθεῖαν καὶ εὐρεῖαν ὁδὸν, περιπατῶ τὸν ἴσιον καὶ μεγάλον ὁρόμον. — vite en besogne σπεύδω, ταχύνω. cette tragédie est — ée aux nues ἐπέτυχε θαυμασίως ἡ τραγῳδία. παρ. tant va la cruche à l' eau qu' enfin elle se casse ἡ λαγῆνα ποῦ πηγαίνει στὸ νερὸ θὰ στάσει μίαν ἡμέραν. tous chemins vont à rome διάφοροι μέσα καταντῶσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. les premiers vont devant οἱ πρῶτοι κερδίζουν. il va comme on le mène ἄγεται καὶ φέρεται. il s' en est — ό comme il est venu καθὼς ἦλθεν, ἔφυγε. cela va tout seul τοῦτο πηγαίνει μόνον του, ἀντὶ τοῦ εἶναι εὔκολον. cela va comme il plaît à dieu πηγαίνει καθὼς θέλ' ὁ Θεός. tout va à la débandade τὸ πᾶν παρέλυσε. cela va sans dire, il va sans dire εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ φανερὸν, εἶναι πρόδηλον. tout s' en est — é en fumée εἰς καπνὸν διελύθησαν τὰ πάντα il n' y va pas de main morte δὲν παίζει, δὲν χωρατεύει, ἀντὶ τοῦ, φέρεται βιαίως καὶ ἀποτόμως εἰς τὰς φιλονεικίας, ἢ κτυπᾷ μὲ τὰ ὅλα του.

Aller, οὐτ. au long — petit fardeau πέσε μὲ τον μακρὺν ὁρόμον καὶ τὸ μικρὸν φόρτωμα γίνεται βαρύ le pis — τὸ ὀλιγώτερον, τοὐλάχιστον, τὸ ὀλίγον ὀλίγον si vous ne trouvez pas mieux je serai votre pis — ἐὰν δὲν εὕρῃς καλήτερα, ἐλθὲ τοὐλάχιστον πρὸς ἐμέ. au pis — il en sera quitte pour une amende τὸ πολὺ πολὺ θὰ γλυτώσει μὲ ἓν πρόστιμον.

Alléser, Allésoir, Allésure, ὅρ. Aléser κτλ.

Alleu, ἀρ. εὑρίσκεται πάντοτε μετὰ τοῦ franc. franc-alleu ἀνεξάρτητον τιμάριον, μὴ ὑποκείμενον εἰς δουλείαν, ἢ μὴ ὀφειλόμενον ὑποτέλειαν.

Allevure, Ϟ νόμισμα τῆς Σουηδίας.

Alliacé, ée, ἐπ. σκορδοειδής.

Alliage, ἀρ. μίγμα, κρᾶμα. Τουρκ. μαρδᾶς. μεταφ. il y a peu de vertus humaines sans quelque — ὀλίγαι ἀρεταὶ ἀνθρώπινοι εἶναι ἀμιγεῖς, καθαραί, ἄδολοι.

Alliaire, Ϟ. ταὐτὸν τῷ velar.

Alliance, Ϟ. συζυγία § ἐπιγαμία, κηδεστία, κ τυμπεθερειό. —spirituelle ἡ ἐκ πνεύματος συγγένεια parenté par — ἡ ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια. § συμμαχία. faire, contracter une — συμμαχῶ. ancienne — ἡ παλαιὰ κοινωνία τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ

Α'βραὰμ καὶ τῶν ἀπογόνων του. nouvelle — ἡ νέα κοινωνία, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων. § συνδυασμός, ἀνάμιξις, συμφωνία. l' — des maximes du monde avec celles de l' évangile ἡ ἀνάμιξις τῶν κοσμικῶν καὶ τῶν εὐαγγελικῶν παραγγελμάτων. § ὁ δακτύλιος τοῦ ἀρραβῶνος.

Alliement, ἀρ. ὁ κόμβος (τοῦ σχοινίου διὰ τοῦ ὁποίου ἀνέλκονται τὰ βάρη διὰ τοῦ κηλωνίου [γερανίου].)

Allier, ἐν. μιγνύω, κ. ἀνακατώνω. μεταφ. συγκιρνῶ, συνάπτω. — les plaisirs avec les devoirs συνάπτω, συνδέω τὰς ἡδονὰς μὲ τὰ χρέη. ces deux qualités ne s'—ent que difficilement αἱ δύο αὗται ἕξεις δὲν συμφωνοῦσι, δὲν συμβιβάζονται. § s' — à une famille riche, puissante κηδεύω, συνάπτω, κάμνω ἐπιγαμίαν, συμπεθεριάζω μὲ κ τ λ. § φέρω εἰς συμμαχίαν. s' — συμμαχῶ. § — é, ée, κηδεστής, κ. συμπένθερος. § σύμμαχος.

Allier, ἀρ. ἄρκυς, δίκτυον διὰ τὸ κυνῆγι τῶν πετοδίκων.

Allingue, Ν. πάσσαλος, (ἐμπηγνύμενος εἰς τοὺς πλωτοὺς ποταμοὺς, διὰ νὰ ἀνασύρηται εὐκολώτερον ἡ ξυλεία, τὴν ὁποίαν καταβιβάζει ὁ ποταμός.)

Allionie, Ν. * ἀλλυωνία, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Α'μερικῆς.

Allioth, ἀρ. ἀστερισμὸς περὶ τὴν οὐρὰν τῆς μεγάλης Α'ρκτου.

Allitération, Ν. συνήχησις, ὁμοιοτέλευτον, (σχῆμα ῥητορικῆς.)

Allivrement, ἀρ. ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸ κτηματολόγιον. § τὸ ἄρθρον τοῦ κτηματολογίου. § ἡ καταγεγραμμένη γῆ (εἰς τὸ κτηματολόγιον).

Allivrer, ἐν. ἐγγράφω εἰς τὸ κτηματολόγιον.

Allobroge, ἀρ. ἐν χρήσει c' est un franc — εἶναι σκαιὸς, ἀγροῖκος, ἀπαίδευτος, κοιν. βουνίσιος, κατέβη ἀπὸ τὰ βουνά.

Allobrogique, ἐπ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτ.

Allocation, Ν. ἔγκρισις, παραδοχὴ, (ποσοῦ τινος.) § ἡ ἐγκριθεῖσα ποσότης, παραδεδεγμένον ποσόν.

Allocution, Ν. προσφώνησις, δημηγορία (παρὰ Ρ'ωμαίοις, εἰς τοὺς στρατιώτας). § νόμισμα φέρον στρατηγὸν δημηγοροῦντα. § ὁμιλία δημόσιος.

Allodial, le, ἐπ. ἀνεξάρτητος, ἐλεύθερος (ἐπὶ γῆς μὴ ὑποκειμένης εἰς ἄρχοντα ἄλλης γῆς).

Allodialité, Ν. τὸ ἀνεξάρτητον, τὸ ἐλεύθερον. ἴδ. ἀνωτ.

Allonyme, ἐπ. ἑτερώνυμος, ἐπὶ συγγραμμάτων ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι ἄλλου.

Allophyle, ἀρ. ἀλλόφυλλον, ξένδρον τῆς νήσου Ταπροβάνης (Κεϊλάν.)

Allotriophagie, Ν. ἀλλοτριοφαγία. ἴδ. καὶ pica.

Allonger, ἴδ. Alonger.

Allouable, ἐπ. παραδεκτέος, ἐγκριτέος.

Allouer, ἐν. ἐγκρίνω (ποσὸν, ἄρθρον λογαριασμοῦ.), παραδέχομαι. — un traitement à quelqu' un λογίζομαι, (ζω) μισθὸν εἴς τινα.

Alluchon, ἀρ. ἔμβολον, ἐμβολεὺς, ὀδοὺς τροχοῦ τινος, μεταδιδων κίνησιν εἰς ἄλλον τροχόν.

Alluder, ἐν. ὑπαινίττομαι.

Allume, Ν. ἡ flambart ἁλὸς, ἁυλὸς, κοιν. ἁυλί.

Allumer, ἐν. ἅπτω, ἀνάπτω. μεταφ. — la guerre ἐξάπτω τὸν πόλεμον. — du feu πῦρ ὑφάπτω, ἀνάπτω φωτιάν. — le feu ἐμβάλλω πῦρ, δίδω φωτιά. — une passion ἀναῤῥιπίζω τὸ πάθος, ἀνακινῶ. — la colère ἐκκαίω τὴν ὀργήν. § s' —. du bois qui s' — e difficilement τὸ ξύλον δὲν εἶναι εὔπρηστον. § — é, ée, ἐπ. teint —ée πρόσωπον φλογερὸν, φλογοειδές.

Allumette, Ν. * θειοκηρὶς, ἔναυσμα, θειοῦχον, κοιν. θειαφοκέρι.

Allumeur, ἀρ. λυχνάπτης, κανδηλανάπτης.

Allure, Ν. βάδισμα, βάδισις, περιπάτημα, κοιν. περπατησιά. — s κυρίως ἐπὶ ἵππου, βάδισμα. § μεταφ. il faut qu' il change d' — πρέπει νὰ μεταβάλῃ τρόπον, διαγωγήν. l' — générale des affaires ὁ γενικὸς δρόμος τῶν πραγμάτων. il sort tous les soirs sans dire où il va, il a des — s ἐξέρχεται πᾶσαν ἑσπέραν, χωρὶς νὰ εἰπῇ ποῦ πηγαίνει, ἔχει μέρη ὅπου πηγαίνει.

Allusion, Ν. συνέμφασις, αἴνιγμός. faire — à quelque chose ὑπαινίττομαί τι.

Alluvion, Ν. πρόσχωμα, πρόσχωσις.

Almagest, ἀρ. l' — de Ptolemée ἡ μεγάλη σύνταξις τοῦ Πτολεμαίου.

Almanach, ἀρ. ἡμερολόγιον, * ἐπετηρὶς. μεταφ. faire des — s χρησμολογῶ, κάμνω προῤῥήσεις εἰς μάτην. faiseur d' — s χρησμολόγος, προφήτης, εἰρωνικῶς· παρ. c' est un — de l' an passé ἄνθρωπος ἢ πρᾶγμα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Almargen, ἀρ. εἶδος κοραλίου.

Almée, Ν. παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, ἡ αὐτοσχέδιος ψάλτρια ἢ χορεύτρια.

Almucantarat, ἢ Almincatarat, ἀρ. οἱ παράλληλοι μὲ τὸν μέγαν ὁρίζοντα κύκλοι μέχρι τοῦ κατακορύφου σημείου.

Almugée, Ν. ἀστρ. Jupiter et le Soleil sont en — ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ἥλιος εἶναι ἀντίοικοι.

Aloès ἀρ. (προφ. τὸ s) ἀγάλλοχον, ξυλαλόη, Τουρκιστὶ, ὀδαγάτζι. § ἀλόη, φυτὸν τῆς Α'ραβίας, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται πικρότατος ὀπὸς χρήσιμος εἰς τὴν ἰατρικήν.

Aloétique, ἐπ. ἀλοοῦχος.

Alogne, Ν. σημαντήρ. ἴδ. Bouée.

Alogotrophie, Ν. ἰατρ. * παρατροφία, ἡ ἀταξία περὶ τὴν τροφήν.

Aloi, ἀρ. ἀναλογία (περὶ τὴν μίξιν πολυτίμου τινὸς μετάλλου μὲ ἓν ἄλλο). § τύπος, ἡ ποιότης τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ νόμου. l' argent est de bon — ἄργυρος δόκιμος, ἔννομος. de mauvais — ἀδόκιμος, ὑπόχαλκος, κίβδηλος. μεταφ. des marchandises de bon — ἐμπορεύματα καλῆς ποιότητος. de mauvais — κακῆς ποιότητος. un homme de bas — ἀδόκιμος, ἄτιμος ἄνθρωπος. vers de mauvais —, de bas — ἀδόκιμοι στίχοι.

Aloïde, Ν. * ἀλοειδὲς, φυτὸν ὅμοιον μὲ τὴν ἀλόην.

Alomancie, Ν. ἁλομαντεία, ἡ διὰ τοῦ ἅλατος μαντεία.

Alonge, Ν. ἐπίβλημα, πρόσραμμα, κ. φέλιασμα. § πρόσθεμα, προσθήκη, (ἐπὶ ξύλων, τραπέζης κτλ.)

Alongement, ἀρ. μηκυσμὸς, προσθήκη, κοιν. μάκρεμα, ἔκτασις κατὰ μῆκος, αὔξησις. § παράτασις, ἀναβολή.

Alonger, ἐν. μηκύνω, κοιν. μακρύνω, ἢ μακραίνω. — le pas ἐπισπεύδω τὸ βῆμα, κ. ἀνοίγω τὰ ποδάρια. — le parchemin γράφω μὲ μακροὺς χαρακτῆρας. — la courroie κάμνω οἰκονομίαν, κ. τραβῶ τὸ σχοινὶ, οἰκονομῶ καλῶς μίαν ποσότητα. — la courroie πορίζομαι πολλὰ κέρδη. § ἐκτείνω, κ. ἐξαπλώνω. — un coup d' épée, une botte ἐντρίβω, καταφέρω, κ. καταιβάζω μιὰν μὲ τὸ ξίφος, μὲ τὸ 'πόδημα. § παρατείνω, φέρω εἰς μῆκος. § — é, ée, ἐπ. une personne a le visage —ὁ συνάγει τὸ πρόσωπον, κ. τὰ καταιβάζει. § ἐπιμήκης. la moelle — ée, Α'νατ. ὁ ἐπιμήκης μυελός.

Alongeresse, Ν. * μακροκάμπη.

Alopecie, Ν. ἀλωπεκίασις, ἀσθένεια ἐπιφέρουσα τὴν τριχορροΐαν.

Alors, ἐπίῤῥ. τότε. παρ. — comme alors τότε βλέπομεν. c' étaient les manières d' — κατὰ τὰ τότε ἤθιμα. les hommes d' — οἱ τότε. § — que ὅταν. jusqu' — ἕως τότε.

Alose, Ν. θρίσσα, ἰχθὺς ἀναπλέων τοὺς ποταμοὺς περὶ τὸ ἔαρ.

Alosier, ἀρ. δίκτυον διὰ τὰς θρίσσας.

Alouate, ἀρ. γένος πιθήκων τῆς Α'μερικῆς.

Alouche, ἢ Alouchier, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Alezier.

Alouchi, ἀρ. * ἀλούχιον· ῥητίνη εὐώδης τοῦ λευκοῦ κινναμώμου.

Alouette, Ν. κορυδαλός. — huppée, ἴδ. cochevis. des terres à — s γαϊ-

αι ψαμμώδεις. παρ. il attend que les — s lui tombent toutes roties dans le bec περιμένει τὸ φαγὶ νὰ πέσῃ ϛὸ στόμα του, κ. πέσε πῆτα νὰ σὲ φάγω s' éveiller au chant de l' — σηκώνομαι τὰ ἄγρια μεσάνυκτα.

Alourder, ἐν. ἀχρ. ἐνοχλῶ.

Alourdir, ἐν. βαρύνω, καταβαρύνω.

Alouvi, ie, ἐπ. ἀκόρεστος, λαίμαργος.

Aloyage, ἀρ. μίξις τῶν μετάλλων.

Aloyau, ἀρ. ῥάχις βοεία, ῥάχη βοδινὴ (παρατιθεμένη εἰς τὴν τράπεζαν).

Aloyer, ἐν. δοκιμοποιῶ, δίδω εἰς τὰ νομίσματα τὴν παρὰ τοῦ νόμου προσδιωρισμένην ἀξίαν.

Alpagne, ἀρ. ἐριόμαλλον, ζῶον λεγόμενον ἄλλως Paco

Alpen, ἡ Alpage, ἀρ. ἄχρ. χέρσος, ἀγεώργητος γῆ.

Alpestre, ἐπ. Ἄλπειος.

Alpha, ἀρ. ἄλφα l' — et l' oméga τὸ α καὶ τὸ ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Alphabet, ἀρ. ἀλφάβητον. παρ. il n' est encore qu' à l' alphabet εἶναι εἰς το ἄλφα. il faut le renvoyer à l' — ἂς ὑπάγῃ νὰ μάθῃ πρῶτον. § ἀλφαβητάριον.

Alphabétique, ἐπ ἀλφαβητικός. ordre — ἡ κατὰ ἀλφάβητον τάξις.

Alphabétiquement, ἐπ. κατὰ ἀλφάβητον, ἀλφαβητικῶς.

Alphanet, ἀρ. Alphanette ἢ Alphanesse Ϛ. Καρχηδονικὸς ἱεραξ.

Alphées, ἀρ. πλ. * ἀλφαῖοι, ὀστρακόδερμα τῆς θαλάσσης τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Alphinée, Ϛ. * ἀλφίνιον, ἀρωματικὸν φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Alphitidon, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἑλ ἄλφιτον, ἀλφιτηδὸν ἐπίρ. ἐν εἴδει ἀλφίτου· λέγεται διὰ τὰς ῥήξεις τοῦ κρανίου.

Alphitomancie, Ϛ. ἀλφιτομαντεία.

Alphœnix, ἀρ. φοινιξ· λέγεται ἓν εἶδος σακχαρωτοῦ.

Alphonsines, Ϛ, πλ. tables — s ἀλφόνσιοι πίνακες, πίνακες ἀστρονομικοί.

Alphos, ἀρ. ἀλφὸς, κ. ἀσπράδι (τοῦ ματιοῦ), πάθος.

Alpines, Ϛ. πλ. ὀρεόφυτα, (ἄνθη, εὑρισκόμενα μόνον εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων.)

Alpinies, Ϛ. πλ. ἀλπίνεια (φυτὰ τῆς Ἀμερικῆς). ἴδ. galanga.

Alpiste, ἀρ. φάλαρις, φυτὸν καλλιεργούμενον εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Γαλλίας διὰ τὴν τροφὴν τῶν πτηνῶν, καὶ πρὸ πάντων τῶν καναρίων.

Alque, ἢ Pingouin, ἀρ. ἀλκὴ, πτηνὸν τῆς πεπηγυίας θαλάσσης, μὴ δυνάμενον νὰ πετάσῃ.

Alquier. ἀρ. μέτρον τῆς Πορτογαλλίας διὰ τοὺς δημητριακοὺς καρπούς.

Alquifoux, ἀρ. μόλυβδος θυώδης, γινόμενος εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὰ Λιβυκὰ παράλια, τὴν Σαρδινίαν, καὶ τὴν Ὀκκιτανίαν (Λαγγεδὸκ)· χρησιμεύει εἰς ἄλειμμα τῶν πηλίνων ἀγγείων.

Alsèbran, ἀρ. ἔκλειγμα καθαρτικόν. § κυπαρισσόφυλλον. § εὐφόρβιον.

Alsine, Ϛ. ἄλσειον, φυτόν. ἴδ. morgeline.

Alsodée, Ϛ. ἀλσοειδὲς, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν ἴων.

Alstone, ἀρ. * ἀλςωνία, θάμνος ὅμοιος μὲ τὸ δένδρον τοῦ Καφὲ, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἔχουσι τὴν γεῦσιν τοῦ τέϊ.

Alstroémerie, Ϛ. * ἀλσομερὶς, φυτόν.

Alte, ἴδ. halte.

Altée, Althéa. ἴδ. guimauve.

Altérable, ἐπ. μεταβλητὸς, τρεπτὸς, μεταποιητός.

Altérant, te, ἐπ. διψητικὸς, ὁ ἐπιφέρων δίψαν. § ἰατρ. un ragoût — μεταβλητικὸν φάρμακον, τὸ ἐπιφέρον μεταβολὴν, ἀλλοίωσιν.

Altératif, ive, ἐπ. μεταβλητικός

Altération, Ϛ. μεταβολὴ, τροπή. § ἔκχασις, διαφορὰ, διαφθορὰ, παρατροπὴ, ἀλλοίωσις. § ταραχὴ, συγκίνησις, σύγχυσις. — dans l' amitié ψυχρότης, ἀλλοτριότης. § — des monnaies κιβδηλεία, νόθευσις. § ἄσβεστος δίψα.

Altercas, ἀρ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ altercation

Altercation, Ϛ. λογομαχία, ἔρις, φιλονεικία.

Altérer, ἐν. μεταποιῶ, μεταβάλλω. § ἀλλοιῶ, διαστρέφω, διαφθείρω, μεταβάλλω ἐπὶ τὸ χεῖρον, κοιν. χαλνῶ. — les monnaies νοθεύω, κιβδηλεύω. § ἐμποιῶ, φέρω δίψαν. s' — διψῶ. § —é, ée, ἐπ. un visage — ἠλλοιωμένον πρόσωπον, κ. ἀλλαξομισειδιασμένον. il paraissait fort — ἐφαίνετο πολλὰ τεταραγμένος. § il est toujours —ἀδιακόπως διψᾷ, ἢ ἀδιακόπως θέλει νὰ πίνῃ. être — de sang διψῶ αἷμα, εἶμαι αἱμόδιψος, αἱμοχαρὴς.

Alternante, Ϛ. φυτὸν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀμαραντοειδῶν.

Alternat, ἀρ. ἐναλλαγὴ, ἐπάλλαξις.

Alternatif, ve, ἐπ. ἐπάλληλος, ἀλληλοδιάδοχος, κ. καταποδιαζός. mouvement — διαδοχὴ κινήσεως. charge — ve, emploi — ἐκ περιτροπῆς ἀξίωμα, ὑπούργημα ἐναλλὰξ κατεχόμενον. proposition — ve, λογικ. τὸ διεζευγμένον, δίλημμα. § —ve οὐσ. ἀμοιβὴ, ἐπαλλαγὴ, ἐπάλλαξις. on combattit avec une — égalo de succès et de revers ἐπολέμησαν νικῶντες καὶ νικώμενοι ἐκ διαδοχῆς. la vie est une — de peines et de plaisirs ὁ βίος εἶναι διαδοχὴ λύπης καὶ ἡδονῆς. § αἵρεσις. si quelqu' un me proposait l' — d' être honoré dans ma patrie ou chez l' étranger ἐάν τις μοὶ ἔδιδεν αἵρεσιν ποῦ θέλω νὰ εὐδοκιμήσω εἰς τὴν πατρίδα μου ἢ εἰς ξένους τόπους. se trouver dans une dangereuse — εὑρίσκομαι εἰς δεινὴν περιπέτειαν.

Alternativement, ἐπίῤ. ἐναλλὰξ, ἐξ ὑπαμοιβῆς, ἀλληλοδιαδόχως, ἐκ περιτροπῆς.

Alterne, ἐπ. Γεωμ. angles — s αἱ ἐναλλὰξ γωνίαι ἠἐναλλάσσουσαι. feuilles — s ἑτερόζοιχα, ἐπαλλάσσοντα φύλλα, τὰἐκφυόμενα ἀπὸ δύο διάφορα σημεῖα τοῦ καυλοῦ τῶν κλάδων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀντιστοίχων. (feuilles opposées), τὰ ὁποῖα ἐκφύονται ἐξ ἀντικειμένων σημείων.

Alterner, ἐν. πράττω ἐξ ὑπαμοιβῆς, ἐναλλάξ. ces deux fonctionnaires — ent tous les mois οἱ δύο αὐτοὶ ὑπάλληλοι ἐνεργοῦσι μῆνα παρὰ μῆνα. les metopes —ent avec les triglyphes αἱ μετόπαι κεῖνται ἐναλλὰξ μὲ τὰ τρίγλυφα. § Γεωπ. ἐναλλάσσω. — un champ ἐναλλάττω τοὺς σπόρους, τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ, τοὐτέστι σπείρω ἐναλλὰξ καρποὺς, χόρτον κ. τ. λ. ἀμειψισπορῶ.

Alterquer, ἐν. ἐρίζω, φιλονεικῶ.

Altesse, Ϛ. ὑψηλότης, (τίτλος).

Althæa, ἴδ. guimauve.

Althérie, Ϛ. * ἀλθήριον, γένος φυτῶν φιλυροειδῶν.

Altier, re, ἐπ. ἀγέρωχος, ὑπερήφανος σοβαρός

Altièrement, ἐπίῤ ἀγερώχως, ὑπερηφάνως.

Altimètre, ἄρ. * ὑψόμετρον, ἐργαλεῖον χρήσιμον διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ὕψους τῶν ἀντικειμένων ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα.

Altimètrie, Ϛ. * ὑψομετρία.

Altingat, ἀρ. χημ. χάλκανθον (vert de gris.)

Altise, Ϛ. ἀλτὴρ, γένος ἐντόμων λεγομένων ἄλλως sauteur.

Alto, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἰτ. ὑψίτονον, ὄργανον ὅμοιον μὲ τὴν βάρβιτον (violon), ἀλλὰ παχύτερον, καὶὑψηλότερον. — basso ὑψίτονον βαρύ.

Alucites, ἀρ, πλ. γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

Aluco, ἀρ. κόκκυξ, κ. κοῦκκος.

Aludo, Ϛ. δέρμα χρωματισμένον χρήσιμον εἰς βιβλιοδεσίαν.

Aludel, ἀρ. εἶδος ἀγγείων (chapiteaux.) ἀνοικτῶν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν, τὰ ὁποῖα ἐφαρμοζόμενα τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο σχηματίζουσι σωλῆνα.

Aluine, Ϛ. θαλασσία ἀρτεμισία.

Alume, Ϛ. ἐμπύρευμα, ξύλον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ἀνάψῃ κάμινον

Alumelle, Ϡ. ἐλασμάτιον, λεπίς, μικρὰ λάμα.
Alumine, Ϡ. λευκάργιλλος, γῆ ἀργιλώδης, μια ἐκ τῶν ἐννέα ἁπλῶν γαιῶν· ἐξ αὐτῆς σύγκειται κατὰ μέγα μέρος, τὸ ῥουβίνιον (ὁ ἄνθραξ), ὁ σάπφειρος, τὸ τοπάζιον κτλ.
Alumineux, euse, ἐπ. στυπτηριώδης.
Aluminifère, ἐπ. στυπτηριοῦχος.
Aluminite, Ϡ. καθαρὰ λευκάργιλλος.
Alun, ἀρ. στυπτηρία, κοιν. στύψη.
Alunage, ἀρ. στύμμα, στύψις, καταβύθισις τῶν ὑφασμάτων εἰς στυπτηριακὴν διάλυσιν.
Alunation, Ϡ. στυψοποιΐα.
Aluner, ἐν. στύφω, ἐμβάπτω εἰς στυπτηρίαν.
Alunière, Ϡ. στυψοπηγεῖον.
Alurnes, Ϡ. πλ. γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.
Aluyne, Ϡ. ταὐτὸν τῷ Aluine.
Alvarde, ἀρ. * λύγιον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν (graminées), ἐκ τοῦ ὁποίου τῶν φύλλων σχηματίζουσιν οἱ Ἱσπανοὶ εἴδος τι σανδάλου.
Alvéolaire, ἐπ βοθριακός.
Alvéole, Ϡ. βοθρίον, φάτνη, τὸ κοίλωμα, ὅπου ἐμβαίνουσιν οἱ ὀδόντες. § ἀγγοπήνη, ἀθρήνιον, κύτταρος, κυττάριον, τὰ μικρὰ κελλεῖα τῆς μελόπιτας, ὅπου ἐνοικίζεται ἡ μέλισσα.
Alvéolé, ée, ἐπ. ἀθρηνοειδής, ὁ ἔχων κοιλώματα ὡς τὰ τῆς μελικηρίδος.
Alvéolithe, ἀρ. * κυτταρόλιθος, γένος πολύποδος.
Alvie, Ϡ. εἶδος πίτυος. pin cimbro
Alvin, ine, ἐπ. περιττωματικός. des évacuations —s ὑποχωρήματα
Alydes, Ϡ. * ἀλυδες, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἡμιπτέρων.
Alypon, ἀρ. ἄλυπον, φυτόν.
Alyselminthe, ἀρ. ἀλυσέλμινς, σκώληξ των ἐντέρων.
Alysie, Ϡ * ἀλύσιον, γένος ἐντόμων.
Alysmon, ἀρ. ἀλυσμὸς, ἀδημονία.
Alyson, ἀρ. ἄλυτον, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὑμενοπτέρων.
Alysson, ἀρ ἄλυσσον, φυτόν.
Alytarchie, Ϡ ἀλυταρχία.
Alytarque, ἀρ. ἀλύταρχος, ἄρχων εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐπὶ τῶν μαστιγοφόρων.
Amabilité, Ϡ. τὸ ἐράσμιον, ἐρασμιότης, τὸ ἀξιέραστον, τὸ ἀξιαγάπητον. il m' a fait beaucoup d' — s μέκαμε πολλὰς φιλοφρονήσεις, κολακείας.
Amadis, ἀρ. περιχείριον, περιχειρίδιον, κ. μανικάκι.
Amadote, Ϡ. εἶδος ἀπίου.
Amadou, ἀρ. ἀγαρικὸν, ἔναυσμα, ὕσκα.
Amadouement, ἀρ. θεραπεία, ὑποποίησις, κοιν. καλόπιασμα.
A madouer, ἐν ὑποποιοῦμαι, ὑπέρχομαι, θεραπεύω, κοιν. καλοπιάνω.
Amadoueur, ἀρ. * ἀγαρικοπώλης.
Amadouri, ἢ Amandouri, ἀρ. εἶδος ἀλεξανδρινοῦ βαμβακίου.
Amadoutier, ἀρ. τὸ ἀγαρικὸν, δένδρον φέρον τὴν ὕσκαν.
Amaigrir, ἐν. ἰσχναίνω, κατισχναίνω, κ. λιγνεύω. § οὐδὲ ἰσχναίνομαι, κ λιγνεύω § s'—, αὐτ. cette figure s'est—ie ἡ εἰκὼν ἐλεπτύνθη, συνέπ. ς, κατέπεσε. κοινῶς ἔπεσεν, ὅταν ξηραινόμενον τὸ ἄγαλμα ἐλαττοῦται κατὰ τὸν ὄγκον. — une pierre, une pièce de charpente λεπτύνω, παίρνω τὴν πέτραν ἢ τὸ ξύλον.
Amaigrissement, ἀρ. ἴσχνανσις, λέπτυνσις, κ. λίγνευμα.
Amairades, ἢ Amaillades, Ϡ. πλ. εἶδος δικτύου.
Amaladir, (s') αὐτ. ἀρχ ἄχρ. ἀσθενῶ, ἀῤῥωστῶ.
Amalgamation, Ϡ. μάλαξις, μίξις, κρᾶσις, ψυρμὸς, ἡ μίξις διαφόρων μετάλλων, καὶ κυρίως τοῦ ὑδραργύρου μὲ τὸν χρυσόν.
Amalgame, ἀρ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτέρω § μάλαγμα, κρᾶμα, μίγμα, σύμφυρμα.
Amalgamer, ἐν. συμφύρω, κεραννύω, μιγνύω.
Aman, ἀρ. ἢ Amanblurée, ἢ Amangluée, βαμβάκινον ὕφασμα τῆς Δαμασκοῦ.
Amande, Ϡ ἀμύγδαλον —s lissées σακχαρόπαστα ἀμύγδαλα § πυρήν, κ. κουκουτζι τῶν καρπῶν, οἷον τῆς περσεμηλέας, κεράσου κτλ.
Amandé, ἀρ. θασόῤῥοφον, κ. θιάσο.
Amandier, ἀρ. ἀμυγδαλῆ, κ. ἀμυγδαλιά.
Amanite, Ϡ. ἀμανίτης, εἶδος μύκητος (maniteriοῦ).
Amant, te, ἐπ. ἐραστὴς, ἐρωμένη, ἀγαπητικὸς, ἀγαπητικιά. —s οἱ ἐρώμενοι.
Amaranthacées, τὸ amarantoides.
Amaranthe, Ϡ ἀμάραντος, φυτόν. § ἀμαράντινον χρῶμα.
Amaranthine, Ϡ. * ἀμαραντίνη, εἶδος ἀνεμώνης.
Amaranthoides, Ϡ. πλ. ἀμαραντοειδῆ, γένος φυτῶν.
Amarinage, ἀρ. ἡ ἀντικαθίστημι τὸ πλήρωμα πλοίου κατασχεθέντος ὑπ' ἄλλων ναυτῶν. § ἐνθαλαττεύω, συνειθίζω τινὰ εἰς τὴν θάλασσαν. matelot — é ναύτης.
Amarque, Ϡ. σημαντὴρ, κοιν. σαμαντούρα.
Amarrage, ἀρ. ἡ πρόσδεσις τοῦ πλοίου, τὸ δέσιμον τοῦ παλαμαριοῦ. § σύνδεσις δύο σχοινίων δι' ἑνὸς τρίτου λεπτοτέρου. ligne d'— ἐπιδεσμα, τὸ σχοινίον, δι' οὗ συνδέονται δύο ἄλλα μεγαλήτερα.
Amarre, Ϡ. πρυμνήσιον, πεῖσμα, ἀπόγειον σχοινίον, κάλως, κοιν. παλαμάρι, ἢ παλάγγι. ce batiment est sur ses — s τὸ πλοῖον εἶναι ἐπ' ἀγκύρας. il a dehors toutes ses — s ἔῤῥιψεν ὅλας του τὰς ἀγκύρας.
Amarrer, ἐν. προσδέω εἰς τὰ πείσματα, κ. δένω μὲ παλαμάρια, μὲ παράγγια.
Amaryllis, Ϡ. ἀμαρυλλὶς, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ναρκισσοειδῶν. § εἶδος ψύχης.
Amas, ἀρ. σωρὸς, ἄθροισμα, ἀθροισμός. — de peuple ὁμήγυρις, συναγωγὴ, σύστασις ὄχλου, κ. μάζωμα ἀνθρώπων. § φορυτὸς, συμφόρησις (πολλῶν ἀντικειμένων)
Amasonie, Ϡ. * ἀμασόνιον, φυτὸν ποῶδες τῆς μεσημβρινῆς Λ'μερικῆς.
Amasser, ἐν. συνάγω, συλλέγω, σωρεύω, ἀθροίζω, κοιν. μαζεύω. ἀμεταβ. ἀργυρολογῶ, χρηματίζομαι. § συναγειρω (πλῆθος). s' — συνίσταμαι, συῤῥέω. § ἴδ. καὶ ramasser.
Amassette, Ϡ. * συναγωγεὺς, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ ζωγράφοι συλλέγουσι τὰ χρώματα ἀφ' οὗ τὰ τρίψωσι.
Amate, Ϡ. γένος ἐντόμων ἐκ τῶν λεπιδοπτέρων.
Amatelotter, ἐν. συνδυάζω τοὺς ναύτας, τοὺς κατατάττω ἀνὰ δύο εἰς τὰς ναυτικὰς ὑπηρεσίας.
Amatelottage, ἀρ. συνδυασμὸς ναυτῶν.
Amateur, ἀρ. trice, Ϡ. ἐραστὴς, ζηλωτής. — de la gloire φιλόδοξος. — de la nouveauté φιλόκαινος. — de la musique φιλόμουσος.
Amathie, Ϡ. ἀμάθεια, γένος πολύποδος.
Amatir, ἐν. ἀμαυρῶ, ἀμυδρῶ, θαμβῶ (νω).
Amatote, ἀρ. ἄμαθος, γένος σκωληκοειδῶν.
Amaurose, Ϡ. ἀμαύρωσις.
Amazone, Ϡ. ἀμαζών. c' est une — γυνὴ ἀῤῥενωπός. habit d' — ἐσθὴς ἱππευτικὴ τῶν γυναικῶν. elle est vetue en — ἔνδυμα μακρὸν, τὸ ὁποῖον φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ὅταν ἱππεύωσιν.
Ambages, Ϡ. πλ. περιαγωγὴ, περίοδος λόγου, περιβολὴ, στροφὴ, κ. λόγια μπερδεμένα.
Ambassade, Ϡ πρεσβεία. envoyer en — ἀποστέλλω πρέσβυν. envoyer une — ἐκπέμπω, ἀποστέλλω πρεσβείαν. une — est magnifique ἡ συνεδία τοῦ πρέσβεως εἶναι μεγαλοπρεπής. § ἐντολὴ, ἐπίσταλμα, παραγγελία.
Ambassadeur, ἀρ. πρέσβυς. § ἀπόστολος.
Ambassadrice, Ϡ. ἡ γυνὴ τοῦ πρέσβεως.
Ambassodorial, le, ἐπ. πρεσβευτικός.
Ambe, ἀρ. δυὰς, λέξις τῶν λαχείων σημαίνουσα δύο ἀριθμοὺς ἐξελθόντας συνάμα.

Ambesas, ἀρ. ταὐτὸν τῷ beset.
Ambi, ἀρ. ἄχρ. ἄμβη ἐργαλεῖον χειρουργικόν.
Ambiant, te, ἐπ. περιέχων, περικεχυμένος. l' air — τὸ περιέχον, ἡ ἀτμόσφαιρα.
Ambidextérité, Ϛ. ἀμφοτεροδεξιότης.
Ambidextre, ἐπ. ἀμφοτεροδέξιος.
Ambiègne, ἐπ. δίτοκος, ἐπὶ προβάτων.
Ambigène, ἐπ. Γεωμ. hyperbole — ὑπερβολὴ ἀμφιγένυς, ἡ ἔχουσα τὴν μίαν ἐκ τῶν κλάδων της ἄπειρον, καὶ τὴν ἄλλην περιγεγραμμένην εἰς τὴν ἀσύμπτωτον.
Ambigu, ue, ἐπ. ἐπαμφοτερίζων, ἀμφίβολος, διφορούμενος. § οὐσ. συμφόρημα, δεῖπνον, εἰς τὸ ὁποῖον παρατίθενται συγχρόνως κρέατα καὶ ἐπιφορήματα. § μεταφ. μίγμα.
Ambiguité, Ϛ. ἐπαμφοτερισμός, ἀμφιβολία. avec — διφορουμένως.
Ambigûment, ἐπίῤ. ἀμφιβόλως, ἐπαμφοτεριζόντως, διφορουμένως.
Ambité, ἀρ. ὕελος μαλακὸς δι' ἔλλειψιν ἄμμου.
Ambitieusement, ἐπίῤ. φιλοτίμως, φιλοδόξως. § ἐπιδεικτικῶς.
Ambitieux,euse, ἐπ φιλότιμος, φιλόδοξος. expression —euse, style — φράσις, χαρακτὴρ ἐπιδεικτικός. § οὐσ. un — φιλόδοξος.
Ambition, Ϛ. φιλοδοξία, φιλοτιμία.
Ambitionner, ἐν. θηρεύω, σπουδάζω περί. — les places σπουδαρχῶ. — les distinctions φιλοπρωτῶ. — la puissance, l' autorité φιλαρχῶ. § φιλοτιμοῦμαι.
Amblant, te, ἐπ. γοργὸς, βαδίζων τὴν πέδην, ποδοδρομῶν ἵππος.
Amble, ἀρ. πέδη, βάδισμα τοῦ ἵππου, τὸ μεταξὺ τοῦ βάδην καὶ διατροχάζειν. Τουρκ. τζαπκίνι.
Ambler, οὐδ. ποδοδρομῶ, βαδίζω τὴν πέδην, ὅταν ὁ ἵππος ἔχῃ δύο πόδας ὑψωμένους συνάμα, βαρβαροτουρ. πηγαίνω τζαπκίνι.
Amblosie, Ϛ. ἄμβλωτις.
Amblotique, ἐπ. ἐξαμβλωτικός.
Amblygone, ἐπ. ἀμβλυγώνιον.
Amblyode, Ϛ. ἀμβλυόδιον, εἶδος βρύου.
Amblyopie, Ϛ. ἀμβλυωπία.
Ambon, ἀρ. ἄμβων. ἴδ. jubé. § ἄμβων, τὰ χονδροειδῆ ἄκρα περὶ τὰς κοιλότητας τῶν ὀστέων.
Ambouchoir, ἢ embouchoir, ἀφ. καλόπους τῶν ὑποδηματοποιῶν.
Amboutir, ἐν. κυρτῶ, κυρτοκοιλαίνω, κάμνω τι κυρτὸν ἐξ ἑνὸς, καὶ κοῖλον ἀφ' ἑτέρου.
Ambouton, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ, τρωγόμενον διὰ νὰ μαυρίσωσιν οἱ ὀδόντες.
Amboutissoir, ἀρ. κυρτωτήριον.
Ambracan, ἀρ. ἰχθὺς Ϛαλάσσιος.
Ambrauloire, Ϛ. ἐχέτλη (τοῦ ἀρότρου).
Ambre, ἀρ. — jaune ἤλεκτρον. ἴδ. succin. Τουρ. κεχριπάρι. — gris * ἄμβαρις.
Ambré, ée, ἐπ. ἠλεκτροειδής.
Ambréade, Ϛ. ψευδήλεκτρον.
Ambrer, ἐν. * ἀμβαρίζω, καπνίζω μὲ ἄμβαριν.
Ambrée, Ϛ. εἶδος ἀμφιβίου κοχλίου (σαλιάγκου).
Ambresin, ἐπ. ἄχρ. collier — ψέλλιον ἠλεκτρουργές.
Ambrette, Ϛ. ὑβίσκος, κύανος ὁ εὐώδης, φυτὸν λεγόμενον ἄλλως hybiscus abelmose.
Ambroisie, Ϛ. ἀμβροσία, φυτόν. § ἀμβροσία, ἡ τροφὴ τῶν θεῶν.
Ambrome, ἴδ. Abrome.
Ambrosiaque, ἐπ. ἀμβροσιακός.
Ambrosinie, Ϛ. ἀμβροσίνιον, φυτὸν τῆς Σικελίας.
Ambubage, ἀρ. αὐλὸς Συριακός.
Ambulacre, ἀρ. ὑμήν, χρήσιμος εἰς τὰ ζωόφυτα, διὰ νὰ περιπατῶσι.
Ambulance, Ϛ. περίακτον νοσοκομεῖον, μετακινητόν. § περιοδία (τῶν εἰσπρακτόρων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐμμέσων φόρων).
Ambulant, te, ἐπ. κομιζὸς, μετακινητὸς, περίακτος (ἐπὶ πραγμάτων), περιοδευτικὸς (ἐπὶ ἀνθρώπων). § περιφορητὸς, περιαγοραῖος, ἀεικίνητος. § erysipèle — πλανητικὸν ἐρυσίπελας. c' est un homme fort —, il mène une vie — te διάγει βίον πλανήτην.
Ambulatoire, ἐπ. μεταφορητὸς, μεταβατικός· κυρίως ἐπὶ τῶν περιφερομένων δικαστηρίων. la volonté de l' homme est — ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι εὐμετάβλητος, ἄστατος.
Ambuler, ἐν. καὶ οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. περιέρχημαι. § ἐμποδίζω.
Ame, Ϛ. ψυχή. de toute son — ἐκ ψυχῆς, ὁλοψύχως. jusque à l' — κατὰ μέσην καρδίαν. κ. στὴν καρδίαν. j' en ai l' — navrée καιρίως ἐλυπήθην. c' est une bonne — καλῆς ψυχῆς ἄνθρωπος. bénéfice à charge d' — ἱερατικὸν ἀξίωμα, ἔχον ὡς χρέος τὴν πνευματικὴν ἐπιμέλειαν χριστιανῶν. c' est son — damnée εἶναι ἔνδοτος εἰς αὐτὸν, ἀφωσιωμένος. cet homme n' a point d' — ἀνάλγητος ἄνθρωπος. il a de l' — εἶναι εὐαίσθητος, συμπαθητικὸς, μεγαλόψυχος — s chrétiennes οἱ χριστιανοί. cent mille — s ἑκατὸν χιλιάδες ψυχαί, ἄνθρωποι. § ζωή il a l' — sur les lèvres ψυχορράγει, μὲ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ στόμα, εἶναι περὶ τὰ λοίσθια. sur mon — μὰ τὴν ψυχήν μου. μεταφ. donner de l' — à un ouvrage ἐμψυχῶ, δίδω πνοὴν, ζωὴν εἰς τὸ ἔργον, εἰς τὸν λόγον κτλ. la sculpture donne de l' — au marbre ἡ γλυπτικὴ ζωογονεῖ τὸν λίθον. il y a de l' — dans son chant, dans sa déclamation ᾄδει, ἀπαγγέλλει ζωηρῶς. μεταφ. cette étoffe n' a que l' — ὀλίγον εἶναι στερεὸν, κρουστὸν τὸ ὕφασμα. § ἐπιγραφὴ (εἰκόνος, ἐμβλήματος κ. τ. λ.). § — d' un fagot λιανόξυλα, φρύγανα εὑρισκόμενα εἰς τὸ μέσον τῶν ἀγκαλίδων. — du canon τὸ χάσμα τοῦ κανονίου (ὅπου τίθεται ἡ πυρῖτις καὶ ἡ σφαῖρα). l' — d' un instrument de musique ὑπομαγάδιον, τὸ κάτωθεν τοῦ μαγαδίου (chevalet) τιθέμενον στήριγμα εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα. — d' une figure, d' une statue ξυλήφιον, κάνναβος, ξύλον ἢ ἄλλο, περὶ τὸ ὁποῖον οἱ ἀγαλματοποιοὶ καὶ πλάσται βάλλοντες τὸν γύψον ἢ ἄλλην ὕλην σχηματίζουσι τὰς εἰκόνας ἢ ἀγάλματα. l' — d' un soufflet γλωττὶς δερματίνη τοῦ φυσητηρίου — d' une role de tabac σκυτάλη (περὶ τὴν ὁποίαν στρέφεται ὁ ταβάκος). — de la fusée τὸ κενὸν (εἰς τὰς πυροτεχνικὰς ῥάβδους).
Amé, ée, ἐπ. ἀγαπητός· ἐν χρήσει μόνον εἰς τὴν ἀρχαίαν φράσιν τῶν διαταγμάτων. nos amés et feaux les gens tenant notre cour de parlement οἱ ἀγαπητοὶ καὶ πιστοὶ ἡμῶν οἱ συγκροτοῦντες τὸ ἡμέτερον βουλευτήριον.
Amebée, Ϛ. ἄχρ. διπρόσωπον ποίημα.
Améiva, ἀρ. εἶδος σαύρας.
Amelanche, Ϛ. καρπὸς τοῦ Amelanchier.
Amelanchier, ἀρ. εἶδος χρατεγόνος (alisier.)
Amelette, Ϛ. ἴδ. Omelette.
Améli, ἀρ. ἄμελι (τὸ), θαμνώδες φυτὸν τοῦ Μαλαβάρ.
Amélioration, Ϛ. βελτίωσις, κ. καλητέρευσις. § ἐπισκευὴ (ἐπὶ οἰκοδομῶν βελτιουμένων). βελτίωσις (ἐπὶ τῶν ἀγρῶν κτλ. § καθαρισμὸς (μετάλλου).
Améliorer, ἐν. βελτιῶ, κ. καλητερεύω.
Améliorissement, ἀρ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Amélioration.
Amelle, ἀρ. ἄμελλος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κορυμβοφόρων.
Amellie, Ϛ. ἄχρ. ἡ ἀμυγδαλῆ.
Amellote, ἢ Amolette, Ϛ. τετράγωνος ὀπὴ πυραμοειδὴς καὶ λήγουσα εἰς ὀξύ.
Amen, (προφ. τὸ n) ἀμήν.
Amenage, ἀρ. μετακομιδή. § τὰ μετακομιζόμενα (πράγματα).
Aménagement, ἀρ. ἡ εὐθέτησις τοῦ δάσους. ἴδ. aménager.
Aménager, ἐν εὐθετῶ τὸ δάσος, διαιρῶ τὴν ξυλείαν εἰς ναυπηγήσιμον, καύσιμον, οἰκοδομήσιμον κτλ. ἀναπληρῶ τὰ κενὰ μέρη αὐτοῦ κ. τ. λ. — un arbre διατίθεμαι

τὸ ἐένδρον, τουτέστι τὸ κόπτω καὶ τὸ πωλῶ εἰς ξύλα.

Amendable, ἐπ. εὐεπανόρθωτος, εὐδιόρθωτος, δεκτικὸς βελτιώσεως § ὑποκείμενος εἰς πρόστιμον, προστιμητέος.

Amende, Θ. ζημία, πρόστιμον. les battus payent l' — χυδ. πληρώνουν κερατιάτικα. § — honorable αὐτομαρτύριον (τὸ), ἀτιμωτικὴ ποινή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπεχρεοῦτο νὰ ὁμολογήσῃ τις δημοσίως τὸ ἔγκλημά του. faire — honorable d' une chose ὁμολογῶ τὸ ἁμάρτημά μου, ζητῶ συγγνώμην.

Amendement, ἀρ. βελτίωσις, ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολή. § τροπολογία. § μεταστοιχείωσις, μεταποίησις, βελτίωσις (τῆς γῆς διὰ τεχνητῶν τινων μέσων, οἷον κόπρου κ τλ.)

Amender, ἐν. βελτιῶ, κ. καλητερεύω. — un jeune homme ῥυθμίζω τὸν νέον. — un ouvrage, une machine ἐπισκευάζω, καταρτίζω, διορθῶ. — des terres μεταστοιχειῶ, μεταποιῶ, βελτιῶ (τὰς γαίας). — un projet de loi τροπολογῶ νομοσχέδιον. § ἀρχ. ὑποβάλλω εἰς πρόστιμον. § οὐδ. βελτιοῦμαι, ἀναλαμβάνω.

Amener, ἐν. ἄγω, κομίζω, φέρω (ὅταν τὰ φερόμενα ἔρχωνται εἰς τὸ μέσος ὅπου εὑρίσκεται ὁ λέγων). quel bon vent vous — e? ποῖος ἄνεμος σὲ ἔῤῥιψε; qui m' a — é cet ennuyeux? ποῦ εὑρέθη αὐτὸς ὁ ὀχληρός; mandat d' — Δικονομ. ἔνταλμα συλλήψεως. — quelqu' un à son avis ὑπάγω τινὰ εἰς τὴν γνώμην μου, τὸν φέρω εἰς. § ἕλκω πρὸς ἐμαυτὸν, φέρνω κατεπάνω μου. la barque est poussée en avant lorsqu' on — e la rame à soi τὸ ἀκάτιον προωθεῖται, ὅταν ἕλκῃ τις πρὸς ἑαυτὸν τὴν κώπην. il — e à lui tout le profit de l' affaire οἰκειοποιεῖται, στρέφει εἰς ἑαυτὸν ὅλον τὸ ὄφελος τῆς ὑποθέσεως. § Ναυτ. — les voiles χαλῶ, ὑποστέλλω, κ. καταιβάζω τὰ πανιά. — les vergues καθαιρῶ τὰς κεραίας, καταβιβάζω. — son pavillon καθαιρῶ τὴν σημαίαν, πρὸς ἔνδειξιν ὑποταγῆς. crier à un batiment — e φωνάζω εἰς τὸ πλοῖον, κάτω ἡ σημαία! § εἰσάγω, ἄρχω, κάμνω ἀρχήν ce sont les jeunes gens qui — ent les modes οἱ νέοι εἰσάγουσι τὰς καινοτομίας. — un sujet de conversation, — la conversation à un sujet φέρω τὸν λόγον, τὴν ὁμιλίαν εἰς. — bien un épisode διοικῶ καλῶς, περιάγω καλῶς τὸ ἐπεισόδιον. cette preuve est — ée de bien loin ἡ ἀπόδειξις ἔρχεται πόῤῥωθεν τοῦ πράγματος. § ἐπιφέρω, προξενῶ, ἐπάγω. § — double deux βάλλω, φίρω, ῥιπτω διπλᾶ δύο (εἰς τοὺς κύβους).

Amenité, Θ. τερπνότης, ἱλαρότης, τέρψις. (ἐπὶ πραγμάτων.) § χάρις (ἐπὶ ἀνθρώπων).

Aménorrhée, Θ. ἐπίσχεσις καταμηνιων.

Amentacées, Θ. πλ. πτελεοειδῆ (φυτά).

Amenuiser, ἐν. λεπτύνω, κ. ψιλαίνω.

Amer, ère, ἐπ. πικρός. μεταφ douleur — e πικρία, λύπη, κ. πίκρα. § οὐσ. τὸ πικρόν. prendre des — s πίνω πικρὰ ἰατρικά. § χολὴ (τῶν ζώων).

Amèrement, ἐπίῤῥ. πικρῶς.

Amerimnon, ἀρ. ἀμέριμνον, (φυτόν.)

Amers, ἀρ. πλ. ὅροι, σημεῖα, (ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν, διὰ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τοὺς πλέοντας.)

Amertume, Θ. πικρία. μεταφ. λύπη, πικρία.

Ames damnées, Θ. πλ. πτηνὰ τῆς κολάσεως· οὕτως ὀνομάζουσι κακῶς οἱ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Εὐρωπαῖοι τὰ petrels puffins. ἴδ. τὴν λέξιν.

Amestrer, ἐν. προπαρασκευάζω τὰς βαφάς.

Amesurement, ἀρ. ἄχρ. καταμέτρησις.

Amesurer, ἐν. ἄχρ. καταμετρῶ

Ametè, ée, ἐπ. ἀρχ. περιωρισμένος

Amethyste, Θ. ἀμέθυστος, λίθος πολύτιμος.

Amèthystée, Θ. * ἀμεθυσταία, φυτὸν τῆς Σιβηρίας.

Amets, ἴδ. Amers.

Amette, Θ. ψυχάριον, μικρὰ ψυχή.

Ameublement, ἀρ. ἐνδόμησις, κατασκευὴ, ἔπιπλα, τὰ σκεύη.

Ameubler, ἐν. ἴδ. Meubler.

Ameublir, ἐν. καθιστῶ τι κινητόν * κινητοποιῶ. § ἀραιῶ, βωλοστροφῶ, κάμνω εὔθρυπτον (τὴν γῆν).

Ameublissement, ἀρ. κινητοποίησις κτήματος. § κινητοποιηθὲν μέρος. § βωλοστροφία, ἀραίωσις, λέπτυνσις τῆς γῆς.

Ameuloner, ἐν. θημωνοθετῶ, τάττω κατὰ θημωνιάς, κ. θημωνιάζω.

Ameutement, ἀρ. ἄσκησις.

Ameuter, ἐν. ἐπαφίημι, ἐπεγείρω, ἐξασκῶ τοὺς κύνας εἰς τὸ νὰ θηρεύωσιν ὁμοῦ. μεταφ. — la populace συνίστημι, ἐπεγείρω, διεγείρω, διερεθίζω τὸν ὄχλον.

Amfigouri, ἴδ. Amphigourie.

Ami, ie, ἐπ. καὶ οὐσ. φίλος. — lecteur ὁ φιλαναγνώστης. (λέξις συνήθης εἰς τοὺς προλόγους τῶν βιβλίων.) — d' enfance, de collège συνηλικιώτης, συμμαθητής. — jusqu' aux autels φίλος μέχρι βωμοῦ. — de table, de bouteille, de débauche συντράπεζος, συμπότης. παρ. — au prêter, ennemi au rendre φίλος ὅταν δανείζῃ καὶ ἐχθρὸς ὅταν ἀπαιτῇ. — à pendre ou à dépendre φίλος μέχρι θανάτου. bon —, bonne — e ἐραστὴς, ἐρωμένη. — de la vérité, (καὶ μετὰ διαφόρων ὀνομάτων) φιλαλήθης κτλ. — de la maison ἄνθρωπος οἰκειακὸς, κ. τοῦ σπητιοῦ, σπητικός. § (ἐπὶ πραγμάτων) l'orme est — de la vigne ὀπτελεὸς ἀγαπᾷ (φιλεῖ) τὴν ἄμπελον. des couleurs — es χρώματα σύμφωνα. le vin est — du cœur ὁ οἶνος εὐφραίνει τὴν καρδίαν. le vert est — de l' oeil τὸ πράσινον χρῶμα ἡδύνει, ἐπαναπαύει τὸν ὀφθαλμόν. § δεξιὸς, εὐμενὴς, (ἐπὶ τύχης κτλ.) § — e φίλη, κ. φιλενάδα. m' — e ἀγαπητή μου, (λέγουσιν οἱ ἄνδρες πρὸς τὰς ἰδίας γυναῖκας.) mie (κατ' ἀποκοπὴν) ἀντὶ τοῦ amie ἐρωμένη, κ. ἀγαπητικιά.

Amiable, ἐπ ἡδὺς, φιλικός. — compositeur συμβιβαστικὸς, διαλλακτικός. § à l' — ἐπίῤῥ. φιλικῶς, εἰρηνικῶς, συμβιβαστικῶς, διὰ συμβιβασμοῦ. vente à l' — πώλησις γενομένη μὲ ἀμοιβαίαν εὐχαρίστησιν. προαιρετικὴ πώλησις. (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς διὰ πλειστηριασμοῦ.)

Amiablement, ἐπίῤῥ. φιλικῶς, εἰρηνικῶς.

Amiantacé, ée, ἐπ. ἀμιαντώδης.

Amiante, ἀρ. ἀμίαντος.

Amiantoide, ἀρ. ἀμιαντοειδής.

Amical, le, ἐπ. φιλικός.

Amicalement, ἐπίῤῥ. φιλικῶς.

Amict, ἀρ. ὁ ἀήρ, παρὰ τοῖς Ἐκκλ. κάλυμμα μὲ τὸ ὁποῖον ὁ ἱερεὺς καλύπτεται ὅταν λειτουργῇ.

Amidon, ἀρ. ἄμυλον, καταστατὸν, Τουρ νισεστές.

Amidonner, ἐν. παιπαλῶ, καταπάσσω μὲ ἄμυλον.

Amidonier, ἀρ. * ἀμυλοποιός.

Amidonnerie, Θ. * ἀμυλουργεῖον.

Amigdalité, Θ. ἀμυγδαλόπετρα.

Amignarder, Amignoter, ἐν. ὑποποιοῦμαι, θωπεύω, κ. χαδεύω. — un enfant χαδεύω τὸ παιδίον.

A-mi-là, ὁ τόνος λὰ τῆς μουσικῆς.

Amilacé, ée, ἐπ. ἀμυλώδης, ὁ ἐξ ἀμύλου κατεσκευασμένος ἢ ἀμύλου φύσιν ἔχων.

Amimétobie, Θ. ἀμίμητος βίος.

Amincir, ἐν. λεπτύνω. κ. λεπταίνω, ψιλαίνω.

Amincissement, ἀρ. λέπτυνσις.

Amineur, ἀρ. * ἁλατομέτρης.

Amiral, ἀρ. ναύαρχος. grand — ἀρχιναύαρχος vice — ἀντιναύαρχος. contre — ὑποναύαρχος. vaisseau — ἡ ναυαρχίς.

Amirante, ἀρ. ναύαρχος παρὰ τοῖς Ἱσπανοῖς.

Amirauté, Θ. ναυαρχία. § τὸ Θαλάσσιον δικαστήριον, Ναυτοδικεῖον. § τὸ ναυτικὸν διευθυντήριον.

Amire-joannet, ἀρ. εἶδος ἀπίου.

Amissibilité, Θ. τὸ ἀποβλητὸν, ἡ ἰδιότης τοῦ ἀποβλητοῦ.

Amissible, ἐπ. ἀποβλητός.

Amitié, Θ. φιλία, ἀγάπη. faites moi l' — de κάμε με τὴν χάριν νὰ. faire des — s à quelqu' un φιλοφρονοῦμαί τινα.

ne chien a de l' — pour son maître ὁ κύων ἀγαπᾷ τον οἰκοδεσποτην του. l' — des couleurs συμφωνία τῶν χρωμάτων. § ὑγρασία τοῦ σίτου.

Amitonné, ée, ἐπ. ἄχρ. ἁβρῶς καὶ μαλακῶς περιβεβλημένος.

Amman, ἀρ. πρόεδρος (εἴς τινας ἐκ τῶν Ἑλουητικῶν χωρῶν.)

Ammane, Ϛ. ᾽ ἀμμανία, φυτόν.

Ammeistre, ἀρ. δημοτικὸς ὑπάλληλος τοῦ Στρασβούργ·

Ammi, ἀρ. το ἄμμι, γένος φυτῶν σκιαδοφόρων.

Ammignoner, (s') αὐτ. χαδεύομαι.

Ammite, ἀρ. ἀμμωνίτης, οὐσίαι τιτανώδεις, σποροειδεῖς.

Ammobate, ἀρ. ἀμμοβάτης, ὄφις τῆς Γουϊνέας.

Ammobates, ἀρ. πλ. ἀμμοβάται, γένος ἐντόμων.

Ammochosie, Ϛ. ἀμμόχωσις.

Ammochryse, Ϛ. ἀμμόχρυσος, εἶδος λίθου πολυτίμου

Ammodyte, ἀρ. ἀμμοδύτης, γένος ἰχθυων· ἄλλως λέγεται anguille de sable.

Ammon, ἀρ. Φ. Ἰζ. ὁ κριός. § corne d' — ἄμμων, ὄστρακον ἑλικοειδὲς, εὑρισκόμενον μόνον ὀρυκτόν. § μέρος τοῦ ἐγκεφάλου.

Ammonéennes, Ϛ. πλ. ἀμμώνια γράμματα. (ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἱερεῦσι τῶν Αἰγυπτίων.)

Ammoniac, que, ἐπ. ἀμμωνιακός. sel — το ἀμμωνιακὸν ἅλας. gaz — ἀμμωνιακὸν ἀέριον, πτητικὸν κάλιον. gomme — ἀμμωνιακὸν κόμμι, ῥητινοειδὲς, κόμμι ὑσωδες, γινόμενον ἔκ τινος Αἰγυπτιακοῦ φυτοῦ.

Ammoniacal, le, ἐπ. ἀμμωνιακός.

Ammoniacé, ée, ἐπ. ἀμμωνιακοῦχος.

Ammonique, Ϛ. ἀμμωνιακόν· το πάλαι λεγόμενον alcali volatil

Ammonite, Ϛ. ἀμμωνίτης, ὄστρακον μονοθυρον, το ἄλλως λεγόμενον corne d'— κέρας τοῦ ἄμμωνος.

Ammophile, ἀρ. ἀρ. ἀμμόφιλον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Ammothée, Ϛ. ἀμμοθέα, γένος ἀραχνίων τραχέων.

Ammy, ὀρ. ᾽ἄμμυ, ἡ Λιθιοπικὸν κύμινον, φυτὸν σκιαδοφόρον.

Amnésie, Ϛ. ἰατρ. ἀμνησία, ἀμνησία, λησμονησία.

Amniomancie, Ϛ. ἀμνιομαντεία.

Amnios, ἀρ. ἄμνιον, ὑμὴν περιτυλίσσων το κυοφορούμενον ἔμβρυον.

Amnistier, ἐν. περιλαμβάνω εἰς τὴν ἀμνηστίαν.

Amnique, ἐπ. ἀμνικός.

Amnistie, Ϛ. ἀμνηστία.

Amnistié, ée, ἐπ. ὁ λαβὼν ἀμνηστίαν.

Amodiateur, ἀρ. μισθωτὴς, κ. ἐνοικιαστὴς γῆς.

Amodiation, Ϛ. μίσθωτις, γαιομίσθωσις, ἐνοικίασις.

Amodier, ἐν. ἐκδίδωμι, ἐκμισθῶ, κ. ἐνοικιάζω, ἡ δίδω ὑπὸ ἐνοίκιον γῆν.

Amoindrir, ἐν. σμικρύνω. § οὐδ. σμικρύνομαι.

Amoindrissement, ἀρ. ἐλάττωσις.

Amoise, Ϛ. ξύλα συνέχοντα τοὺς στρωτῆρας, δεσμούς. κτλ

Amolago, ἀρ. εἶδος πεπέρεως.

Amolettes, ἡ moises, Ϛ. πλ. Ναυτ. ἐμβολοδῦται, ὀπαὶ τοῦ ὄνου (ποτζαργάτου) εἰς τὰς ὁποίας ἐμβαίνουσιν οἱ μοχλοί.

Amollir, ἐν, μαλάσσω, ἀπαλύνω, κ. μαλακώνω μεταφ. ἐκθηλύνω, ἐκνευρῶ. § μαλάσσω. § — le cuivre ἐκκενῶ τὸ χωνευτήριον καὶ τὸ γεμίζω ἀπὸ νέαν ὕλην.

Amolli, ie, μετ.

Amollissement, ἀρ. μάλαξις, μαλάκυνσις, κ. μαλάκωμα § μεταφ. ἡ ἐκνεύρωσις, ἐκθήλυνσις.

Amome, ἀρ. ἄμωμον, καρπὸς εὐώδους φυτοῦ.

Amomie, Ϛ. ᾽ λευκοσυκάμινος, ἡ λευκὴ συκαμινέα.

Amonceller, ἐν. θημωνοθετῶ, κ. θημωνιάζω, σωρεύω, συσσωρεύω.

Amonêté, ἴδ. admonêté.

Amont, ἀρ. ἄνω ποταμῶν, πρὸς τὰ ἄνω, ἀνάπλους, ἀνάῤῥους, (κυρίως ἐπὶ ποταμῶν ὡς πρὸς τὴν πηγὴν θεωρουμένων.) naviguer en — ἀναπλέω. vent d' — ἀπηλιώτης ἄνεμος.

Amorce, Ϛ. δέλεαρ, δελέασμα. § ἐμπύρευμα, Τουρκοβ. ἀγιζότι.

Amorcer, ἐν. δολῶ, δελεάζω μεταφ. ταὐτόν. § ἐμπυρεύω, βάλλω ἀγιζότι. § τρυπῶ διὰ τοῦ τερέτρου (amorçoir) § προαπαλύνω τὸν σίδηρον (διὰ νὰ κάμω τὴν συγκόλλησιν).

Amorçoir, ἀρ. τέρετρον, εἶδος τρυπάνου μὲ τὸ ὀπίσθιον ἀρχίζουσι τὰς τρύπας, διὰ νὰ τὰς τελειώσωσιν ἔπειτα δι' ἄλλων ἐργαλείων.

Amoroso, ἴδ. tendrement

Amorpha, ἡ Amorphe, ἀρ. ἀμόρφη, φυτὸν ὀσπριῶδες.

Amorphe, ἐπ. ἄμορφος. polype — πολύπους ἀδιαμόρφωτος, ἀσχημάτιστος.

Amortir, ἐν. νεκρῶ, ἀποσβέννυμι, (ἐπὶ πυρὸς.) § ἀμβλύνω. une bonne cuirasse —it un coup de feu ὁ καλὸς θώραξ ἀμβλύνει τὴν πληγήν. — des herbes διαβρέχω, ἐγχυματίζω χόρτα, κ. ζεματίζω. § ἀμαυρῶ, ἐξασθενίζω (τὰ χρώματα). μεταφ. — les feux, les ardeurs de la jeunesse ἀπονεκρῶ, καταστέλλω τὸ πῦρ, τὴν ὁρμὴν τῆς νεότητος. § μαλακύνω τὰ δέρματα, (βουτῶν αὐτὰ εἰς νερὸν, διὰ νὰ ἑτοιμασθῶσιν εἰς τὴν ἀποισύπωσιν dégraissage.) § — une dette, une pension παύω, καταργῶ, ἀποσβέννυμι τὸ χρέος, σύνταξιν.

Amortissable, ἐπ. ἀποσβέσιμος (σύνταξις, χρέος).

Amortissement, ἀρ. ἐξάλειψις, ἀπόσβεσις (συντάξεως κτλ.). — d' une dette χρεωλυσία. fonds d' — χρεωλυτικὰ κεφάλαια. caisse d' — χρεωλυτικὸν ταμεῖον. § ἐξαγορὰ γῆς. § ἀκρωτήρια, τὸ ἄκρον (τῆς οἰκοδομῆς, τοῦ κτιρίου). § τὰ κοσμήματα (τῶν οἰκοδομῶν).

Amouille, Ϛ. πυριάτη, πυρίεφθον, πρωτόγυλα τῆς ἀγελάδας.

Amour, ἀρ. ἔρως, ἀγάπη. —de (μετὰ διαφόρων ὀνομάτων) — d' intérêt φιλοκέρδεια. — de concupiscence φιληδονία. — de charité φιλεσημοσύνη. l' — de dieu ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη. l' — du prochain ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη. l' — des pères φιλοστοργία τῶν γονέων. — de soi, — propre φιλαυτία. cet homme a bien de l'—propre εἶναι φίλαυτος ἄνθρωπος. tout par — et rien par force παρ. ὅλα μὲ τὸ καλὸν, καὶ τίποτε μὲ τὴν βίαν. on lui a donné cela pour l'— de dieu τοῦτο τοῦ τὸ ἔδωκαν διὰ τὴν ψυχήν των. (εἴτε διὰ νὰ σημάνουν τὸ ἀφιλοκερδὲς, εἴτε τὴν μικρὰν ποσότητα.) c' est une chose que je vous prie de faire pour l' — de moi σὲ παρακαλῶ νὰ τὸ κάμῃς πρὸς χάριν μου, διὰ τὴν ἀγάπην μας ἢ δι' ἀγάπην μου. § ἔρως. faire l'— ἐρωτεύομαι. § être en — εἶμαι εἰς ὀργασμόν. (διὰ τὰ ζῶα.) la terre est en — ἡ γῆ ὀργᾷ. cette terre n' a point d' — ἡ γῆ εἶναι λεπτὴ, ἄνιγμος. cet ouvrage est fait avec — τὸ ἔργον τοῦτο ἔγινε μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, Τουρκοβ. ἔγινε μὲ κέφι. § — s οἱ ἔρωτες. § ἀγαπητὸς, ἀγαπώμενος. ce prince est l' — des peuples ὁ ἡγεμὼν εἶναι ὁ ἀγαπητὸς τοῦ λαοῦ του. mon— ἢ m' — ἀγάπη μου. § —s τὰ παιδικά· ὁ ἐρώμενος ἢ ἡ ἐρωμένη. — les tableaux sont ses — s αἱ εἰκόνες εἶναι τὰ φίλτατά του.

Amouracher, ἐν. ἐμβάλλω εἰς ἀνοήτους ἔρωτας. κ. ἐρωτεύω. s' — de ἐρωτεύομαι μὲ, ξετρελλαίνομαι μέ.

Amourette, Ϛ. ἔρως, (πρόσκαιρος, καὶ χωρὶς εἰλικρινῆ προσήλωσιν.) se marier par — νυμφεύομαι μὲ ἀγάπην § γλυκάδι, νόστιμον μέρος κρέατος ἀποσπώμενον ἀπὸ τὰ ὀστᾶ τοῦ ζώου.

Amoureusement, ἐπίῤῥ. ἐρωτικῶς. § ἐπιχαριτως, ἐπαφροδίτως, κ. γλυκά.

Amoureux, euse, ἐπ. ἐρῶν, ἐραστὴς. § ἐρωτικός. — de la gloire, de la vertu ἐραστὴς δόξης, ἀρετῆς. — de ses ouvrages, de ses opinions ἐνασμενιζόμενος, ἐπιχαίρων εἰς τὰ ἔργα του, εἰς τὰς γνώμας του. § pinceau — γραφὴ γλυκεῖα καὶ ἐπαφρόδιτος. tableau — εἰκὼν ἐπαφρόδιτος. § muscles — ἐρωτικοὶ μῦες, οἱ κινοῦντες πλαγίως τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ἀποτελοῦντες τὰς χυδαϊκῶς λεγομένας ματιάς. § οὐτ. ἐραστὴς, κ. ἀγαπητικός. — transi ἴδ. transi.

Amovibilité, S. τὸ μετακινητόν.
Amovible, ἐπ. μετακινητὸς, εὐμετάθετος, μεταθέσιμος (ἐκ τῆς θέσεως, τοῦ ὑπουργήματος κτλ.). place —, poste — εὐμετάστατος, εὐμετάβολος θέσις, ἀξίωμα.
Ampac, ἀρ. * ἄμβακον, δένδρον ῥητινῶδες τῶν Ἰνδιῶν.
Ampasteller, ἐν. ἀποκυανῶ, τὰ ἔρια ἢ ἐριουργῆ ἱμάτια. (κυρίως δίδω τὸ κυανοῦν χρῶμα τῆς ἰσάτιδος pastel)
Ampelite, S. ἀμπελῖτις, γῆ μαύρη καὶ ἀσφαλτώδης, χρήσιμος διὰ νὰ χαράττωσι γραμμὰς οἱ ξυλουργοί.
Amphiarthrose, S. ἀμφιάρθρωσις, μικτὴ ἄρθρωσις.
Amphibie, ἐπίθ. ἀμφίβιος.
Amphibiolithe, ἐπ. ἀμφιβιόλιθον, ἀπολελιθωμένον ἀμφίβιον.
Amphibiologie, S. ἀμφιβιολογία.
Amphiblistroide, ἐπ. ἀμφιβληστροειδὴς (χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ.)
Amphibole, ἀρ. ἀμφίβολον, ὀρυκτόν (τὸ).
Amphibologie, S. ἀμφιβολογία, φράσις διφορουμένη.
Amphibologique, ἐπ. ἀμφίβολος. oracle — χρησμὸς ἀμφίβολος.
Amphibologiquement, ἐπίῤ. ἀμφιβόλως.
Amphibranchies, S. πλ. ἀμφιβράγχια, τὰ περὶ τοὺς ἀδένας τῶν οὔλων διαστήματα.
Amphicéphale, ἀρ. ἀμφικέφαλος κλίνη, ἔχουσα προσκεφάλαια καὶ εἰς τὰ δύο ἄκρα.
Amphicome, ἀρ. ἀμφίκομον, γένος ἐντόμων.
Amphicordium. ἴδ accordo.
Amphictyonie, S. ἀμφικτυονία.
Amphictyonique, ἐπ. ἀμφικτυονικός
Amphictyons, ἀρ. πλ. ἀμφικτύονες.
Amphidéon, ἀρ. ἀμφίδεον, τὸ στόμα τῆς μήτρας.
Amphidiarthrose, S. ἀμφιδιάρθρωσις, ἡ ἄρθρωσις τῆς κάτω σιαγόνος.
Amphidromie, S. ἀμφιδρόμια, ἑορτὴ πανηγυριζομένη τὴν πέμπτην ἡμέραν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου.
Amphigène, ἀρ. λευκίτης, ἀμφιγενής. ἴδ. leucite.
Amphigouri, ἀρ. συμβολιὸν, αἴνιγμα, ἀκατάληπτόν τι, λόγος ἄτακτος καὶ συγκεχυμένος μὴ ἔχων οὐδεμίαν ἔννοιαν ὡρισμένην.
Amphigourique, ἐπ. αἰνιγματώδης, σκοτεινὸς, ἄτακτος, συγκεχυμένος.
Amphigouriquement, ἐπίῤ. αἰνιγματωδῶς, σκοτεινῶς, ἀτάκτως, συγκεχυμένως.
Amphihéxaèdre, ἐπ. ἀμφιεξάεδρον, (ἐπὶ κρυσταλλώσεων.)
Amphimacre, ἀρ. ἀμφίμακρος (ποῦς μετρικός).
Amphimelle, ἀρ. ἀμφίμαλλος, φλοκωτὴ, κ. φλοκότα. (χλαῖνα παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.)
Amphimérine, ἡ Amphémerine, ἐπιθ. ἀμφημερινὸς (πυρετός).
Amphinome, ἀρ. ἀμφίνομον, γένος θαλασσίων σκωλήκων.
Amphiprion, ἀρ. ἀμφιπρίων, γένος ἰχθύων.
Amphiprostyle, ἀρ. ἀμφιπρόστυλον, ναὸς ἀρχαῖος, ἔχων 4 στήλας ἐμπρὸς, καὶ τέσσαρας ὀπίσω.
Amphiroa, ἀρ. ἀμφίῤῥους, εἶδος πολύποδος.
Amphisarque, ἀρ. ἀμφίσαρκον, εἶδος καρποῦ.
Amphisbène, ἀρ. ἀμφίσβαινα, εἶδος ὄφεως.
Amphisciens, ἀρ. πλ. ἀμφίσκιοι.
Amphisile, ἀρ. ἀμφίσιλον, γένος ἰχθύων.
Amphismile, ἀρ. ἀμφίστομος σμίλη, σμιλη κόπτουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν.
Amphistome, ἀρ. ἀμφίστομον, γένος σκωλήκων τῶν ἐντοσθίων.
Amphithéatre, ἀρ. ἀμφιθέατρον. § ἀνατομεῖον ἢ ἀνατομικὸν ἀμφιθέατρον. — de gazon ἢ vertugadin ἴδ. τὴν τελευταίαν λέξιν.
Amphithoé, ἀρ. ἀμφιθόη, γένος ὀστρακοδέρμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἰσοπτέρων.
Amphitryon, ἀρ. ἀμφιτρύων, ὁ ἑστιῶν, ὁ ἑστιάτωρ, ἐκ τῆς φερούσης τὸ ὄνομα τοῦ Ἀμφιτρύωνος κωμῳδίας.
Amphitrite, S. ἀμφιτρίτη, σκώληξ θαλάσσιος ζῶν εἰς σωλήνας.
Amphitrope, ἐπ. ἀμφίτροπος. embryen — τὸ κεκυρτωμένον ἔμβρυον.
Amphore, S. ἀμφορεύς.
Amphotide, S. ἄμφωτις, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν ἀθλητῶν.
Ampichoné, ἀρ. ἀμπεχόνη, λεπτὸς ἐπενδύτης τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Ample, ἐπ. εὐρὺς, πλατὺς, κ. φαρδὺς. § ἄφθονος. faire une — provision de quelque chose προμηθεύομαί τι ἀφθόνως, ἐν περισσείᾳ. un repas— ἄφθονον συμπόσιον un discours— λόγος ἐκτεταμένος, μακρὸς, διακεχυμένος. un — rècit λεπτομερὴς διήγησις. une — matière à contestation γόνιμον εἰς συζητήσεις ἀντικείμενον. des pouvoirs très —s πληρεστάτη ἐξουσία.
Amplement, ἐπίῤ. ἀφθόνως, ἁψιλῶς, πλουσίως. § ἐν ἐκτάσει. § πληρέστατα.
Ampleur, S. εὖρος, πλάτος, κ. φάρδος.
Amplexicaule, ἐπ. περίκαυλος, φύλλον περιελισσόμενον εἰς τὸν καυλόν.
Ampliateur, ἀρ. ampliatrice, S. πλατυστής.
Ampliatif, ive, ἐπ. συμπληρωτικός (ἐπὶ νόμων, διαταγμάτων κτλ.)
Ampliation, S. τὸ διπλοῦν, τὸ ἀπόγραφον. l' — d' une quittance τὸ ἀπόγραφον τοῦ ἐξοφλητικοῦ.
Amplier, ἐν. αὐξάνω. ἄχρ.
Amplificateur, ἀρ. δεινωτικὸς, δεινωτὴς, ὁ μεγαλύνων, ὁ μεγεθύνων.
Amplification, S. περιβολὴ, αὔξησις λόγου, πλατυσμός· § μελέτη (διδομένη πρὸς γύμνασιν εἰς τοὺς μαθητάς). § ἡ μεγέθυνσις (παρὰ τοῖς ὀπτικοῖς) τῶν ἀντικειμένων.
Amplifier, ἐν. περιβάλλω τὸν λόγον, μεγεθύνω, αὐξάνω, πλατύνω.
Amplissime, ἐπ. ἄχρ. πλατύτατος, εὐρύτατος.
Amplitude, S. Γεωμ. l' — d' un arc de parabole ἔκτασις, ἡ ἄνοιγμα τοῦ τόξου, τῆς παραβολῆς. § Ἀστρ. εὖρος.
Ampoule, S. λήκυθος, φιάλη· ἰδιαιτέρως λέγεται sainte — ἡ φιάλη εἰς τὴν ὁποίαν φυλάττεται τὸ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας ἔλαιον. § φλύκταινα, ὑδατὶς, κ. φουσκαλίδα. § πομφόλυξ, κ. φοῦσκα τοῦ νεροῦ, ἢ ἄλλου ὑγροῦ.
Ampoulé, ée, ἐπ. οἰδαίνων, ὀγκώδης, (ἐπὶ χαρακτῆρος λόγου.)
Ampoulette, S. ναυτ. *ἀμμοσκοπεῖον, ὡρολόγιον ἐξ ἄμμου, τιθέμενον πυκσίον τῆς πυξίδος. § γόμφωμα (δι' οὗ στουμπόνεται ἡ ὀπὴ (lumière) τοῦ κανονίου ἢ ἄλλων πυροβόλων ὀργάνων).
Ampulex, ἀρ. γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὑμενοπτέρων.
Ampullaire, S. ληκυθώδη, γένος ὑ-φράκων τοῦ ποταμοῦ Μισισσιπίου.
Ampusser, ἢ empusser, ἐν. φέρω εἰς ἐμπύησιν.
Amputation, S. ἀκρωτηριασμὸς, ἀποτομὴ, ἐκτομὴ. χειρ.
Amputer, ἐν. ἀκρωτηριάζω, ἀποτέμνω, ἐκτέμνω.
Ampyx, ἀρ. ἄμπυξ, κόσμος προμετωπίδιος τοῦ ἵππου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Amullette, S. περίαπτον, φυλακτήριον, κ. φυλακτόν. Τουρ. χαμαΐλι.
Amunitionner, ἐν. ἐφοδιάζω (φρούριον, στράτευμα, κτλ.).
Amurer, ἐν. συσφίγγω τὰ τέσσαρα σχοινία τὰ λεγόμενα couets.
Amures, S. πλ. πρότονοι, σχοινία, χρησιμεύοντα εἰς τὸ νὰ σφίγγωσι τὰ κάτω πανιά.
Amurgue, S. ἀμόργη, τὸ ἐκπίεσμα τῶν ἐλαιῶν, ἡ ὑποσάθμη.
Amusable, ἐπ. ὁ ἀπατώμενος· λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τῆς ἀρνήσεως.
Amusant, te, ἐπ. ἡδὺς, τερπνὸς, χαρίεις, διασκεδαστικός.
Amusement, ἀρ. ἐντρύφημα, διατριβὴ, παιδιὰ, τέρψις, διασκέδασις. § ἀπάτη.
Amuser, ἐν. ἐνασχολῶ, περισπῶ, διασκεδάζω. s' — εὐφραίνομαι, εὐ-

παθῶ, διασκεδάζω. § τέρπω, ψυχαγωγῶ, εὐφραίνω. s' — (ἀμεταβ.) καθησυπαθῶ, ἀπολαύω. il s' est — ὁ ἀπήλαυσεν, ἐχάρη τὴν ζωήν του. s' — à ἀσχολοῦμαι εἰς, διατρίβω περί, χρονοτριβῶ. § μεταβ. παράγω, ἐξαπατῶ. il — e ses créanciers depuis deux ans ἐξαπατᾷ τοὺς δανειστάς του πρὸ δύο ἐτῶν. — le tapis, παρ. καταστρίβω, δαπανῶ τὸν καιρόν. § — la sève κολάζω τὸ δένδρον, (μὴ περικόπτων μερικοὺς κλάδους), δὲν τὸ ἀφίνω νὰ βλαστήσῃ πολύ.

Amusette, Ϡ. ἄθυρμα, παίγνιον, παιδιά.

Amuseur, ἀρ. * χρονοτρίβης.

Amygdales, Ϡ. πλ. ἀντιάδες, παρίσθμια, οἱ ἀμυγδαλοειδεῖς ἀδένες ὑπὸ τὴν κιονίδα.

Amygdalin, ἐπ. ἀμυγδαλώδης.

Amygdalite, Ϡ. παρίσθμια, κ. τὰ λαιμά, ἡ φλόγωσις τῶν παρισθμίων.

Amygdaloïde, Ϡ. ἀμυγδαλοειδὴς (λίθος.)

Amylacé, ée, ἐπ. ἀμυλοειδής. ἴδ. amidon.

Amymone, Ϡ. ἀμυμώνη, ὀστρακόδερμον μονόφθαλμον (monocle).

Amyntique, ἐπ. ἀμυντικός, δυναμωτικός. ἰατρ.

Amyris, ἴδ. Balsamier.

An, ἀρ, ἐνιαυτός, ἔτος, χρόνος. service du bout de l' — τὸ χρονικὸν μνημόσυνον (τοὐτέστι τῶν πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀποθανόντων.) le premier jour de l'— ἡ πρώτη τοῦ ἔτους, κ. πρωτοχρονιά. l' — du monde ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἀπὸ κοσμογονίας. l' — de grâce, du salut, l' — de notre seigneur ἀπὸ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. bon — mal — χρονιὰ μὲ χρονιά. εὐτυχὴς χρόνος πρὸς δυστυχῆ. — et jour παρὰ Νομ. συμπληρωθέντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ana, κατάληξις διδομένη εἰς συλλογὰς συγγραμμάτων τινῶν μικρῶν, οἷον ποιημάτων κτλ. Voltairiana, τὰ Οὐολταιρικά. § ἀνά· ἐν χρήσει μόνον εἰς τὰς ἰατρικὰς συνταγάς. ἴδ. A.

Anabaptisme, ἀρ. ἀναβαπτισμός.

Anabaptistes, ἀρ. πλ. ἀναβαπτισταί, αἵρεσις χριστιανική.

Anabase, Ϡ. ἀνάβασις, γένος φυτῶν φυομένων εἰς τοὺς αἰγιαλούς.

Anablèpe, ἀρ. * ἀναβλὼψ, γένος ἰχθύων.

Anabrochisme, ἀρ. ἀναβροχισμός, χειρουργικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας ἀποσπῶνται αἱ ἐνοχλοῦσαι τὸν ὀφθαλμὸν βλεφαρίδες.

Anabrose, ἡ Anabrosis, Ϡ. ἀνάβρωσις, ταὐτὸν τῷ διάβρωσις.

Anacalif, ἡ Anacalipe, Ϡ. ἀνακαλύφη, εἶδος σκολοπένδρας τοῦ Μαδαγασκάρ.

Anacalyptèrie, Ϡ. ἀνακαλυπτήρια, ἑορτὴ ἀρχαία.

Anacamptique, ἐπ. ἀνακαμπτικός.

Anacarde, ἀνακάρδιον, καρπός.

Anacardier, ἀνακάρδιον, δένδρον.

Anacatharsie, Ϡ. ἀνακαθαρισμός, ἀποφλεγμάτωσις.

Anacathartique, ἐπ. ἀνακαθαρτικός.

Anacéphaléose, Ϡ. ἀνακεφαλαίωσις.

Anachorète, ἀρ. ἀναχωρητής.

Anachronisme, ἀρ. ἀναχρονισμός.

Anaclastique, ἐπ. ἀνακλαστικός.

Anaclèterie, Ϡ. ἀνακλητήρια (τὰ), ἑορτὴ ἀρχαία καθ' ἣν ἡμέραν ἐγίνετο ἐνῆλιξ ὁ ἡγεμών.

Anaclétique, ἐπ. ἀνακλητικόν. (μέλος)

Anaclinopale, ἐπ. κλινοπάλη, εἶδος πάλης, τὴν ὁποίαν ἔκαμνον οἱ ἀθληταὶ ἀνακλινόμενοι.

Anacollemate, ἀρ. ἀνακόλλημα (ἰατρικόν).

Anacoluthe, ἀρ. ἀνακόλουθον. σχῆμα ῥητορ.

Anacomptis, ἀρ. * ἀνακομπὶς, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Anacoste, Anascote, Ϡ. * ἀνασκώτιον, εἶδος ὑφάσματος μαλλίνου.

Anacréontique, ἐπ. ἀνακρεόντειος.

Anacycle, ἀρ. ἀνάκυκλον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κορυμβοφόρων.

Anacyclique ἐπ. ἀνακυκλικός· ἐπί τινων ἀρχαίων στίχων.

Anadiplose, Ϡ. ἀναδίπλωσις. Γραμ.

Anadose, Ϡ. ἀνάδοσις, διανομὴ τῶν θρεπτικῶν χυλῶν εἰς τὰ διάφορα ἀγγεῖα.

Anadrome, ἀρ. ἀναδρομή, μεταφορὰ χυμοῦ ἐκ τῶν κατωτέρω μερῶν εἰς τὰ ἀνώτερα.

Anadyomène, Ϡ. ἀναδυομένη, γένος πολύποδος.

Anagallis, ἀρ. ἀναγαλλίς. ἴδ. mouron.

Anagéphaléose, ταὐτὸν τῷ Anacéphaléose.

Anagiris, ἡ bois puant, ἀρ. ἀναγυρίς.

Anaglyphe, ἀρ. ἀνάγλυφον.

Anagnoste, ἀρ. ἀναγνώστης.

Anagogie, Ϡ. ἀναγωγή, ἡ ὕψωσις τῆς ψυχῆς εἰς οὐράνια πράγματα.

Anagogique, ἐπ. ἀναγωγικός. Θεολ.

Anagrammatiser, ἐν. ἀναγραμματίζω.

Anagrammatiste, ἀρ. ἀναγραμματιστής.

Analabe, ἀρ. * ἀναλαβίς.

Analcime, ἀρ. ἀνάλκιμον, ἡ δυσκόλως ἠλεκτριζομένη γῆ.

Analectes, ἀρ. πλ. ἀνάλεκτα.

Analecteur, ἀρ. ἀναλεκτογράφος.

Analemmatique, ἐπ. ἀναλημματικός, ταὐτὸν τῷ azimuthal.

Analemme, ἀρ. ἀνάλημμα, ἐπίπεδος σφαῖρα, ἡ ὀρθογραφικὴ προβολὴ ὅλων τῶν κύκλων τῆς σφαίρας. § ἀνάλημμα, τρίγωνον τῶν σημείων.

Analepsie, Ϡ. ἀνάληψις, ἀνάῤῥωσις.

Analeptique, ἐπ. ἀναληπτικός.

Analogie, Ϡ. ἀναλογία.

Analogique, ἐπ ἀναλογικός.

Analogiquement, ἐπίῤ. ἀναλογικῶς.

Analogisme, ἀρ. ἀναλογισμός.

Analogue, ἐπ. ἀνάλογος.

Analyse, Ϡ. ἀνάλυσις.

Analyser, ἐν. ἀναλύω.

Analyste, ἀρ. ἀναλυστής.

Analytique, ἐπ. ἀναλυτικός.

Analytiquement, ἐπίῤ. ἀναλυτικῶς.

Anamnestique, ἐπ. ἀναμνηστικός.

Anamorphique. ἐπ. ἀναμορφικός.

Anamorphose, Ϡ. ἀναμόρφωσις.

Ananas, ἀρ. βρομελία, φυτὸν καὶ καρπὸς τῆς Ἀμερικῆς.

Ananchite, ἀρ. * ἀναγχίτης, γένος σκωλήκων.

Anapeste, ἀρ. ἀνάπαιστος.

Anapéstique, ἐπ. ἀναπαιστικός.

Anapètie, Ϡ. ἀνεύρυνσις (τῶν ἀγγειωδῶν στομάτων.)

Anaphonèse, Ϡ ἀναφώνησις.

Anaphore, Ϡ. ἀναφορά. (ῥητ.)

Anaphrodisie, Ϡ ἀναφροδισία, ἡ ἔλλειψις σαρκικῆς ὀρέξεως.

Anaphrodite, ἐπ. ἀναφρόδιτος.

Anaplèrose, Ϡ. ἀναπλήρωσις.

Anaplèrotique, ἐπ. ἀναπληρωτικός.

Anapneuse, Ϡ. ἀνάπνευσις.

Anarchie, Ϡ. ἀναρχία.

Anarchique, ἐπ. ἀναρχικός.

Anarchiste, ἀρ. στασιαστικός.

Anarrhique, ἀρ. ἀναῤῥιχίας, γένος ἰχθύων ἐκ τῶν λεγομένων ἀπόδων.

Anarrhopie, Ϡ. ἀνάῤῥοια, ἀνάῤῥους· ἡ τάσις τοῦ αἵματος πρὸς τὴν κεφαλήν.

Anas, ἀρ. περιστερᾶς εἶδος.

Anasarque, Ϡ. πρῆσμα, ὕδρωψ μεταξὺ τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκός. οἰδήματα εἰς ὅλον τὸ σῶμα.

Anaspase, Ϡ ἀνάσπασις, συστολὴ τοῦ στομάχου.

Anaspe, ἀρ. ἄνασπις, γένος ἐντόμων ἐκ τῶν κολεοπτέρων.

Anasser, ἀρ. * ἀνάσηρον, γένος φυτῶν.

Anastaltique, ἐπ. ἀνασταλτικός, ταὐτὸν τῷ συπτικός.

Anastase, Ϡ ἀνάστασις, μεταφορὰ τῶν χυμῶν εἰς ὑψηλότερον μέρος.

Anastome, ἡ bec ouvert, ἀρ. ἀνάστομον, γένος πτηνῶν.

Anastomose, Ϡ. ἀναστόμωσις.

Anastomoser(s'), αὐτ. ἀναστομοῦμαι.

Anastomotique, ἐπ. ἀναστομωτικός.

Anastrophe, Ϡ. ἀναστροφή. Γραμ.

Anatase, Ϡ. ἀνάτασις, εἶδος ὀρυκτοῦ.

Anate, ἡ attole. Ϡ. * ἄνητον, εἶδος βαφῆς ἰνδικῆς ὁμοίας μὲ τὴν ἴσατιν (indigo).

Anathématiser, ἐν. ἀναθεματίζω.

Anathématisme, ἀρ. ἀναθεματισμός.
Anathème, ἀρ. ἀνάθεμα. § ἐπ. ἀναθεματισμένος.
Anathère, Ϟ. ἀνάθηρον, γένος φυτῶν.
Anatife, Ϟ * ἀνατίφη, γένος ὀστράκων ἐκ τῶν πολυθύρων.
Anatine, Ϟ. * νησσοφόρος, εἶδος ὀστράκων. § ἀρ βάδισμα, ὅμοιον μὲ τὸ τῆς πάπιας.
Anatocisme, ἀρ ἀνατοκισμός.
Anatome, ἀρ. ἀνάτομον, γένος ὀστράκων.
Anatomie, Ϟ. ἀνατομία. § ἀνατομή, ἀνατομικὸν εἰκόνισμα. — végétale ἡ des plantes φυτικὴ ἀνατομία. — comparée συγκριτικὴ ἀνατομία. § ἡ γνῶσις τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, καθ' ὅσον αὐτὴ χρησιμεύει εἰς τὴν ἰχνογραφίαν.
Anatomique, ἐπ. ἀνατομικός. théatre — ἀνατομικὸν θέατρον.
Anatomiquement, ἐπίῤ. ἀνατομικῶς.
Anatomiser, ἐν. ἀνατέμνω. μεταφ. ἀναλύω.
Anatomiste, ἀρ. ἀνατόμος.
Anatripsologie, Ϟ. ἡ περὶ ἀνατρίψεων θεωρία.
Anatron, ἀρ. λευκὴ σόδα. ἴδ. Natron.
Anatrope, Ϟ. ἀνατροπή, ναυτία, ἔμετος.
Anaudie, Ϟ. ἀννυδία, ἀφωνία. ἰατρ.
Anaulace, ἀρ. * ἀναύλακος, γένος ὀστρακοδέρμων.
Anaxeton, ἀρ. * ἀναξετὸν, ἢ γναφάλιον, γένος φυτῶν.
Anaze, Ϟ. * ἄνασις, δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Ancelle, Ϟ. δούλη.
Anceps, ἐπ. ἀμφίστομος.
Ancêtres, ἀρ πλ. πρόγονοι.
Ancette, Ϟ. ἡ ἄνρα τοῦ σχοινίου.
Anchau, ἀρ. * ἀσβεστεῖον.
Anche, Ϟ. γλωττὶς, σωληνίσκος μετάλλινος προσαρμοζόμενος εἰς τὰ ἐμπνευστὰ ὄργανα. § ὀπὴ διὰ τῆς ὁποίας τὰ ἄλευρα πιπτουσιν ἀπὸ τὴν μύλην εἰς τὴν κάρδοπον (huche).
Ancher, ἐν. * περιγλωττίζω, προσαρμόζω γλωττίδα.
Anchiflure, Ϟ. ὀπὴ, γινομένη ἀπὸ σώληκα εἰς κάδον ὑπὸ τὰ βεργιά
Anchilops, ἀρ. ἀγχίλωψ, ἀποστηματικὸν οἴδημα, πλησίον τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἰταλοβαρβ. φίστουλας.
Anchilose, ἴδ. Ankilose.
Anchois, ἀρ. μαινὶς, ἐγκρασίχολος, κ. ἀντζόϊα, εἶδος σαρδέλας.
Ancien, ne, ἐπ. ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρότερος, ὁ πρώην. § οὐσ. πρεσβύτερος. les —s d' un village οἱ δημογέροντες τοῦ χωρίου. les — s οἱ ἀρχαῖοι, πρὸς ἀντιδιαζολὴν τῶν modernes.
Ancienement, ἐπίῤ. πάλαι.
Ancienneté, Ϟ. ἀρχαιότης.
Ancierre, Ϟ. ῥύμα, σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου ῥυμουλκοῦσι.
Ancillaire, ἐπ. opérations. — s ὑπηρετικαὶ ἐργασιαι (τῶν χημικῶν), διὰ τῶν ὁποίων προπαρασκευάζονται αἱ ἀναλύσεις, καὶ συνθέσεις. § Ϟ. ἀγκύλη, ὀστρακόδερμον.
Ancillariole, ἀρ. * δουλεραστής. ἄχρ. ὁ ἐρωτευόμενος μὲ δούλας.
Ancipité, ée, ἐπ. ἀμφίτομος. Βοτ.
Ancistre, Ϟ. ἄγκιστρον, γένος φυτῶν.
Ancolie, Ϟ. * ἀγκωλία, γένος φυτῶν.
Ancon, ἀρ. ἀγκών. ἀνατ.
Ançon, ἀρ. ἀρχαία πανοπλία.
Anconé, ἀρ. ὁ ἀγκώνειος (μῦς), πλησίον τοῦ ὠλεκράνου.
Ancrage, ἀρ. ἀγκυροβόλιον, τόπος ἐπιτήδειος εἰς ἀγκυροβολίαν. droit d' — ἀγκυρόβολον, ἐνόρμιον.
Ancre, Ϟ. ἄγκυρα, κ. σίδηρον. la grande, ἡ la maitresse — ἡ ἱερὰ ἄγκυρα. se tenir, demeurer à l'— σαλεύω ἐπ' ἀγκύρας. § συνοχεὺς, μοχλὸς σιδηροῦς συνέχων τὰς πέτρας τοῦ τοίχου.
Ancrer, ἐν. ἀγκυροβολῶ, ῥίπτω σίδηρον. μετῳ. s' — dans un emploi, dans une maison στερεοῦμαι εἰς ὑπηρεσίαν, εἰς οἰκίαν, κ. ῥιπτω σίδηρον.
Ancrure, Ϟ. πτυχὴ, κ. ζαρωματιὰ (γινομένη εἰς ὕφασμα).
Ancyclotome, ἀρ. ἀγκυλοτόμον, ἐργαλεῖον, δι' οὗ κόπτεται τὸ ἀγκύλωμα τῆς γλώσσης.
Ancycomèle, ἀρ. ἀγκυλομήλη.
Ancyle, ἀρ. ἀγκύλη, ὀστρακόδερμον ποταμοῦ.
Ancyloblepharon, ἴδ. Ankyloblepharon.
Ancyroïde, ἐπ. ἀγκυροειδής.
Anda, ἀρ. δένδρον τῆς Βρασιλίας
Andabate, ἀρ. ἀντιβάτης, ἀθλητὴς παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.
Andaillots, ἴδ. Daillots.
Andain, ἀρ. * διαθέρισμα, ὅσον μέρος τοῦ λειβαδίου δύναται νὰ θερίσῃ ὁ θεριστὴς εἰς μίαν θερισιάν
Andante, ἐπίῤ. ἀναβεβλημένως. παρὰ μουσ. σημαίνει ὅτι το μέλος δὲν πρέπει νὰ εἶναι μήτε ἀργὸν μήτε γοργόν. § οὐσ. ἀναβεβλημένον.
Andantino, ἐπίῤ ὑπαναβεβλημένως, ὅταν τὸ μέλος γίνεται βραδύτερον παρὰ τὸ andante.
Andarèse, Ϟ. πρέμνον, γένος φυτῶν.
Andarini, ἀρ. τριπτὸν, εἶδος φειδὲ τριμμένου εἰς σπυρία ὡς ὁ ἄνηθος.
Andelle, ἴδ. Bois.
Anders, ἀρ. πλ. λειχὴν (γαλακτώδης τῶν μοσχαρίων.)
Andira, ἴδ. angelin.
Andouille, Ϟ. ἀλλᾶς, κ. λουκάνικον. — s de tabac ἀλλαντοειδῆ φύλλα καπνοῦ.
Andouiller, ἀρ. κεράτιον (τῆς ἐλάφου), τὸ πρωτοφυὲς κεράτιον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ sur - andouiller ἐπιπεφυκὸς κεράτιον.
Andouillette, Ϟ. ἀλλάντιον.
Andrachnè, ἀρ. ἀνδράχνιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τιθυμαλλοειδῶν.
Andrapodocapèle, ἀρ. ἀνδραποδοκάπηλος.
Andratomie, ἴδ. androtomie.
Andrècèsie, ἴδ. Andrèe.
Andrèe, Ϟ. ἀνδρεῖον, γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρυοειδῶν.
Andrène, Ϟ. ἀνθρήνη, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὑμενοπτέρων.
Andrenettes, Ϟ. πλ. ἀνθρήνια, εἶδος μελισσῶν μὴ ἀγελαίων.
Andrèolithe, ἴδ. harmotome.
Andreusie, Ϟ. πωγωνίας, ἡ μυόπορα, γενος φυτῶν.
Andriale, Ϟ. ἀνδρυάλη, γένος φυτῶν.
Andrienne, Ϟ. ἀνδρόσχημον, ἱμάτιον γυναικὸς ποδῆρες.
Androcéphaloïde, Ϟ. ἀνδροκεφαλοειδὴς, εἶδος λίθου.
Androniciens, ἀρ. πλ. Ἀνδρονικῖται, αἵρεσις πρεσβεύουσα ὅτι τὸ ἄνω μέρος τοῦ γυναικειου σώματος ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ τὸ κάτω ἀπὸ τὸν διάβολον.
Androctone, ἐπ. ἀνδροκτόνος.
Androcymbion, ἀρ. ἀνδροκύμβιον, γένος φυτῶν περιλαμβάνον τὰ μελάνθια.
Androgyne, ἀρ. καὶ Ϟ. ἀνδρόγυνος, ἑρμαῤῥόδιτος. § ἐπὶ φυτῶν.
Androgynettes, Ϟ. πλ. ἀνδρόγυνα, ἡ λυκόποδα (κατὰ τὸν Λινναῖον).
Androïde, ἀρ. ἀνδρείκελον, αὐτόματον ἀνθρωποειδὲς.
Androlepsie, Ϟ. ἀνδρολήψιον. ἴδ. clarigation.
Andromanie, Ϟ. ἀνδρομανία, ἀῤῥενομανία.
Andromède, Ϟ. ἀνδρομέδα, (ὄστρακον διαφέρον μικρὸν τῶν ναυτίλων.) § Ἀνδρομέδα, ἀστερισμὸς τοῦ ἀρκτώου ἡμισφαιρίου.
Andron, ἀρ. ἀνδρὼν, ἀνδρωνῖτις.
Andropogons, ἢ Barbons, ἀρ. πλ. ἀνδροπώγων, γένος φυτῶν σιτοειδῶν.
Androsace, ἀρ. ἡ Androsalle, Ϟ. ἀνδρόσακες, φυτῶν γένος.
Androsème, ἀρ. ἀνδρόσημα, εἶδος ὑπερικοῦ (mille pertuis).
Androtomie, Ϟ. ἀνθρωποτομία, ἀνατομία ἀνθρώπου.
Andryale, ἴδ. Andriale.
Ane, ἀρ. ὄνος, κ. γάδαρος. une chose est en dos d' — τὸ πρᾶγμα ἀπολήγει εἰς ὀξὺ, (ἔχει σχῆμα ὅμοιον μὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ὄνου.) c' est un — ὀνώδης ἄνθρωπος. contes de peau d' — μυθάρια (διὰ

τὰ παιδία.) παρ. c' est le pont aux —s τὸ κάμνει καὶ ἡ γάτα.

Anéantir, ἐν. ἀφανίζω, μηδενίζω — une monarchie καταλύω τὴν μοναρχίαν. — une objection ἀνατρέπω τὴν ἀντίρρησιν. s'— ἀπόλυμαι, εἴχομαι, κ. χάνομαι. s' —devant dieu ἐκταπεινοῦμαι, ἐξουδενοῦμαι, μηδὲνγίγνομαι ἐνώπιον τοῦΘεοῦ.

Anéantissement, ἀρ. ἀπώλεια, φθορὰ, ἀφανισμός. — d' un empire καταλυτις τῆ βασιλείας. § ἀμηχανία. § ἐξουδένωτις, ταπείνωσις (ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.)

Anecdote, Θ. ἀνέκδοτον. § ἐπ. l' histoire — de Procope μυστικὴ ἱστορία τοῦ Προκοπίου.

Anecdotier, ἀρ. ἀνεκδοτολόγος.

Anecdotique, ἐπ. ἀνέκδοτος.

Anée, Θ γόμος, κ. γομάριον, ὁ φόρτος τοῦ ὄνου.

Anélectrique, ἐπ. ἀπαγωγὸς ἠλεκτρισμοῦ.

Anémase, Θ. τὸ λείψιμον. ἰατρ.

Anémie ἢAnæmie, Θ. ἀναιμία, ἀσθένεια χαρακτηριζομένη μὲ ἀδυναμίαν καὶ ἔλλειψιν αἵματος ἡ χλώρωσις.

Anémobate, ἀρ. ἀνεμοβάτης, σχοινοβάτης.

Anémocorde, ἀρ. ἀνεμόχορδον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου.

Anémographie, Θ. ἀνεμογραφία.

Anémomètre, ἀρ. ἀνεμόμετρον.

Anémométrie, Θ. ἀνεμομετρία.

Anémométrographie, Θ ἀνεμομετρόγραφον, ὄργανον, δι' οὗ γνωρίζονται οἱ ἄνεμοι.

Anémone, Θ. ἀνεμώνη, ἄνθος.

Anémoscope, ἀρ. ἀνεμοσκόπιον,

Anépigraphe, ἐπ. ἀνεπίγραφος.

Anépithymie, Θ. ἀνεπιθυμία.

Anerie, Θ. ἀμάθεια παχυλὴ, πώρωσις νοός. § ἀνοησια, φλυαρία, κ. γαδουριά.

Anesse, Θ. ἡ ὄνος, κ. γαδοῦρα.

Anésthésie, Θ. ἀναισθησια.

Aneth, Anet, ἀρ. ἄνηθον.

Anétique, ἀρ. ἀνετικὸν (φάρμακον), παρηγορητικόν.

Anévrismal, le, ἐπ. ἀνευρυσματικός.

Anévrisme, ἀρ. ἀνευρυσμὸς, πλάτυνσις, πρίσμα ἀρτηρίας.

Anévrose, Θ. ταὐτὸν τῷ Anévrisme.

Anfardeler, ἐν. ἀρχ. δέω, ἐπιφορτίζω, κατατρύχω.

Anfractueux, euse, ἐπ. ἑλιγματώδης, ἀνώμαλος, πολυκαμπής.

Anfractuosité, Θ. ἀνωμαλία τῶν ὀστέων (εἰς τὰς ἀποχύσεις καὶ τὰς κοιλότητας)

Anfracture, Θ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτ.

Angar, ἴδ. Hangar.

Angarie, Θ. ἀγγαρία, (φόρτωμα πλοίων εἰς ὑπηρεσίαν τῆς κυβερνήσεως).

Angarier, ἐν. ἀρχ. κατατρύχω, βασανίζω.

Ange, ἀρ. ἄγγελος. une personne chante, écrit comme un — ἄνθρωπος ψάλλει, γράφει ἀγγελικῶς. § διστραιρία, σφαῖρα κανονίου διηρημένη εἰς δύο μέρη δι' ἀλύσου.

Angeiographie, Θ. ἀγγειογραφία.

Angeiohydrographie, Θ ἀγγειοὑδρογραφία, περιγραφὴ τῶν λυμφατικῶν ἀγγείων.

Angelin, ἀρ. ἄνδηρον, δένδρον τῆς Βρασιλίας.

Angélique, ἐπ. ἀγγελικός. salutation — ὁ εὐαγγελισμός. § οὐσ. Θ. ἀγγελικὸν, ὄργανον μουσικόν. § Συριακὴ ῥίζα, ἀγγελικὴ, κ. ἀγγελικα.

Angéliquement, ἐπίῤ. ἀγγελικῶς.

Angéliser, ἐν. ἰσάγγελον ποιῶ. ἀχρ.

Angélites, ἀρ. πλ. ἀγγελῖται, αἵρεσις πρεσβεύουσα τὰ τοῦ Σαβελλίου.

Angélolatrie, Θ. ἀγγελολατρεία.

Angelot, ἀρ. τυρίδιον (εἰς σχῆμα καρδίας).

Angélus, ἀρ. οἱ οἶκοι τῆς Παναγίας, ἄγγελος πρωτοστάτης, (προσευχὴ ἀρχομένη ἀπὸ τὸ ἄγγελος.)

Angevin, ine, ἐπ. ὁ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Anjou.

Angiara, Θ. ἡ οἰκος κνίδη (τζουκνίδα)

Angine, Θ. κυνάγχη, κ. τὰ λαιμά.

Angineux, euse, ἐπ. συναγχώδης.

Angiographie, ἴδ. Angeiographie.

Angiologie, ἡ Angeiologie, Θ. ἀγγειολογία.

Angioptère, Θ. ἀγγειοπτερὶς, φυτόν

Angiosperme, ἀρ. ἀγγειόσπερμα, φυτὰ τῶν ὁποίων ὁ σπόρος περιέχεται εἰς ἄλλο ἀγγεῖον παρὰ τὸν κάλυκα

Angiospermie, Θ. ἀγγειόσπερμα, ἡ τάξις τῶν ἀγγειοσπέρμων φυτῶν.

Angiotenique, ἐπ. ἀγγειοτενής. (πυρετὸς φλογώδης ἢ συνοχικός.)

Angiotomie, Θ ἀγγειοτομία.

Angirolle, Θ. ὄνος (τριήρεος galère).

Angiscope, ἴδ. Engiscope.

Anglais, se, οὐσ. καὶ ἐπ. ἄγγλος. § ἀγγλικός. un — ἄγγλος. une — e ἀγγλίς. § —e ὁ ἀγγλικὸς (χορός.)

Anglaiser, ἐν. κολουρῶ (τὸν ἵππον ὡς οἱ Ἄγγλοι.)

Angle, ἀρ. γωνία.

Anglet, ἀρ. διάῤῥηγμα, κοίλωμα μικρὸν ὀρθογωνιαῖον, διαχωρίζον τὰς σχιστὰς πέτρας.

Angleux, euse, ἐπ ἐν χρήσει μόνον noix — euse στρυφνολάρυδον.

Anglican, ne, ἐπ. ἀγγλικανικὸς, ἀγγλοδοξος.

Aglicisme, ἀρ. ἀγγλικισμός.

Angloir, ἀρ. γωνιάγρα, ἐργαλεῖον τῶν κυμβαλοποιῶν καὶ ἄλλων τεχνιτῶν διὰ νὰ λαμβάνωσι διαφόρους γωνίας καὶ νὰ τὰς μεταφέρωσιν εἰς τὰ ξύλα, ἐφ' ὧν ἐργάζονται.

Anglomane, ἀρ. ἀγγλομανής.

Anglomanie, Θ. ἀγγλομανία.

Anglomaniser, ἐν. ἀγγλομανῶ.

Angoisse, Θ. ἀγωνία, ἀδημονία, βάσανος. § poire d' — φίμωτρον, (σιδήριον, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ κλέπται στουμπώνουτι τὸ στόμα.) § avaler des poires d' —e καταπίνω φαρμάκια, λύπας. § ἀκηδία, ἰατρ.

Angoisseux, euse, ἐπ. ἀρχ. ἀδημονῶν, λυπούμενος.

Angola, ἀρ. ἴδ. Angora.

Angolan, ἀρ. ἀλάγγιον, γένος δένδρων μυρτοειδῶν.

Angon. ἀρ. ἀγκὼν, εἶδος ἀκοντίου. § γαγγάμη, μάγγανον, ἐργαλειὸ (διὰ τὰ ὀστρείδια κτλ.)

Angophore, ἀρ. ἀγκοφόρος, θαμνῶδες δένδρον.

Angora, ἀρ. γαλῆ Ἀγγυραία, ζῶον δμοιον συγχρόνως μὲ τὴν γαλῆν, τὴν αἶγα καὶ τὸν λαγώ.

Angoumoisin, ine, ἐπ ὁ ἐκ τῆς ἐπαρχιας Angoumois.

Angoure, ἡ Angourie, Θ. ἀγγουρία, φυτὸν τῶν νήσων Ἀντίλλων.

Angrec, ἀρ. ἐπίδενδρον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχιδοειδῶν.

Angrois, ἀρ. περισφήνωμα, τὰ περιτιθεμενα ξυλάρια εἰς τὸ σφυρίον, διὰ νὰ τὸ συνδέσωσι μὲ τὸν στειλειόν.

Anguichure, Θ. ἀναγωγεὺς, τελαμὼν (δι' οὗ κρεμᾶται τὸ θηρευτικὸν κέρας.)

Anguigène, ἐπ. ὀφιογενής.

Anguillade, Θ. στρόφος, ῥαβδισμὸς μὲ στρόμπον.

Anguille, Θ. ἔγχελυς, κ. χέλι. παρ. il y a quelque — sous roche σκορπίος εὗδει. écorcher l' — par la queue ἀρχίζω ὅθεν ἔπρεπε νὰ τελειώσω il s' échappe comme une — γλυστρᾷ ὡσὰν τὸ χέλι. § πτυχαὶ (τῆς σώχας ὅταν πατῆται εἰς τὸν μύλον)

Anguillers, ἡ Anguillées, ἀρ. πλ. ὀχετοὶ τοῦ ἄντλου (σεντίνας.)

Anguillière, Θ. ἐγχελειὼν, λίμνη εἰς τὴν ὁποίαν διαφυλάττονται αἱ ἐγχέλυς § ἐγχελεάγρα, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου ἀγρεύονται αἱ ἐγχέλυς.

Anguilliers, ἀρ. πλ. ἴδ. anguillers.

Anguilliforme, ἐπ. ἐγχελυοειδής.

Anguilloneux, euse, ἀρχ. ἀπατεὼν, γόης.

Anguinaire, ἀρ. πολύπους. (τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θαλασσῶν.)

Anguine, Θ. τριχόσανθες, γένος φυτῶν σικυοειδῶν.

Anguis, ἀρ. εἶδος ὄφεως.

Angulaire, ἐπ. γωνιαῖος. pierre — ἀκρογωνιαῖος λίθος. § ἀνατ. les quatres apophyses — s du coronal αἱ τέσσαρες γωνιώδεις ἀποφύσεις τοῦ βλεφαρικοῦ στεφάνου.

Angulairement, ἐπίῤ. γωνιωδῶς.

Angulé, ée, ἐπ. πολύγωνος. tri — ὁ τρίγωνος. quadr — ὁ τετράγωνος.

Anguleux, euse, ἐπ. γωνιώδης, πολυγώνιος.
Angusticlave, ἀρ. στενόσημος. ἐσθὴς τῶν Ῥωμαίων ἱππέων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς laticlave.
Angustie, Ϡ. στένωσις τῶν ἀγγείων. § στενοχωρία.
Angustié, ée, ἐπ. στενὸς, στενόπορος.
Angusture, Ϡ. φλοιὸς δένδρου τινὸς τῆς Ἀμερικῆς, ἀντικαθιστάμενος παρὰ τοῖς φαρμακοποιοῖς εἰς τὸ κινίνον.
Anhélation, Ϡ. * πνευστίασις.
Anhéler, ἐν. τρέφω τὸ πῦρ.
Anhéleux, euse, ἐπ. πνευστικὸς, πνευστιῶν, δύσπνους.
Anhima, ἀρ. ἴδ. Kamishi.
Anhinga, ἀρ. * πλωτὸς, (ἐκ τοῦ Λατ. plotus). γένος πτηνῶν τῆς Βρασιλίας.
Ani, ἀρ. κροτωνοφάγος, πτηνὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν ὀρυοκολαπτῶν.
Anibe, Ϡ. κεδρωτὴ, δένδρον μέγα τῆς Γουϊέννης.
Anicéton, ἀρ. ἀνίκητον. (ἐμπλάστρου εἶδος κατὰ τοῦ ἀχῶρος.)
Anicillo, ἀρ, * ἀνήθοσμον, εἶδος πεπέρεως ἔχοντος ὀσμὴν ἀνήθου.
Anicroche, Ϡ. ἡ Hanicroche, ἐμποδὼν, ἐμπόδιον, πρόσκομμα.
Anictangie, Ϡ. γένος φυτῶν, ἄλλως λεγομένων κυαθοφόρα.
Anienter, ἐν. ἄχρ. μηδενίζω, ἀφανίζω.
Anier, ἀρ ânière, Ϡ. ὀνηλάτης, κ. γαδουριάρης.
Anigozanthe, Ϡ. * ἀνοιγανθὲς, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κρινοειδῶν (liliacées).
Anil, ἀρ. τὸ Ἰνδικὸν. ἴδ. indigo.
Anille, Ϡ. ἕλιξ (ἀμπέλου, κτλ.)
Anillé, ée, ἐπ. ἑλικίας, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων ἕλικας.
Anilo, ἡ anilao, * ἄνιλον, δένδρον μέγα τῶν Φιλιππονήσων.
Animadversion, Ϡ. ἐπιτίμησις, μομφή.
Animal, ἀρ. ζῶον. c' est un — κτῆνος, κτηνώδης, κ. εἶναι ζῶον. § ἐπ. ζωϊκὸς, ὁ τοῦ ζώου. règne — τὸ ζωϊκὸν βασίλειον. huiles — les ἔλαια ζωϊκά.
Animalcule, ἀρ. ζωΰφιον.
Animalculiste, ἀρ. ἴδ. animalistes.
Animalisation, Ϡ ἐκζώωσις, ζωοποίησις, μεταποίησις τῶν φυτικῶν οὐσιῶν εἰς ζωϊκάς.
Animaliser (s'), αὐτ. ζωοποιοῦμαι, μεταβάλλομαι εἰς ζωϊκὴν οὐσίαν.
Animalisme, ἀρ. ἡ κατάστασις τοῦ ζώου. ἴδ. animalité.
Animalistes, ἀρ. πλ. οἱ * ζωΰφιογονισαὶ, φυσικοὶ πρεσβεύοντες τὴν ὕπαρξιν ζωΰφιων εἰς τὸ ἀνθρώπινον σπέρμα.
Animalité, Ϡ. ἡ ζωότης, ἡ ἰδιότης τοῦ ζώου.
Animateur. ἐπ. ἐν χρήσει μόνον soufle — ζωογόνος πνοή.
Animation, Ϡ. ἡ ἐμψύχωσις (τοῦ ἐμβρύου).
Animé, ée, ἐπ. resine — ée, ἴδ. resine.
Animelles, Ϡ. πλ. οἱ ὄρχεις τοῦ κριοῦ (ἐσκευασμένοι μαγειρικῶς).
Animer, ἐν. ζωογονῶ, ἐμψυχῶ. le zèle de Dieu — c un homme ὁ θεῖος ζῆλος ἐκκαίει τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἐνισχύει. — les soldats au combat διεγείρω τοὺς στρατιώτας εἰς μάχην, παροτρύνω, θαρρύνω. c' est un homme indolent que rien n' — e νωθρὸς ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον οὐδὲν κινεῖ τίποτε. § παροργίζω, παροξύνω. — son style θερμαίνω τὸν λόγον. — la conversation τρέφω τὴν ὁμιλίαν. s' — en parlant παθαίνομαι ὁμιλῶν, γίνομαι ἐκπαθὴς. la conversation s' —e ἐξάπτεται ἡ ὁμιλία. son teint, ses yeux s' — ent τὰ εἴδη τοῦ προσώπου, οἱ ὀφθαλμοί του ἐλάμβανον ζωήν.
Animé, ée, ἐπ. ἔμψυχος des yeux—és ὀφθαλμοὶ διάπυροι, ζῶντες. combat — é μάχη κρατερά. style — é παθητικὸς λόγος. parler d' une manière —ée ἐντόνως ὁμιλῶ. mouvemens — és du discours τὸ πάθος τοῦ λόγου. orateur — ὁ σφοδρὸς ῥήτωρ.
Animistes, ἀρ. πλ. * ψυχοζωῖσταὶ, οἱ ἀποδίδοντες εἰς τὴν ψυχὴν ὅλας τὰς σωματικὰς ἐνεργείας.
Animocorde, ἀρ. ἐμψυτόχορδον, ὄργανον μουσικὸν ἔντατον καὶ ἐμπνευστόν.
Animosité, ἐπ. ἀπέχθεια, δυσμένεια, πάθος.
Animovistes, ἀρ. πλ. ἐπιγονόδοξοι, οἱ δοξάζοντες τὴν ἐπιγονὴν τοῦ σπέρματος τοῦ αὐτοῦ φύλου, ὀπαδοὶ τοῦ Λεϋβενχοὲκ.
Anis, ἀρ. πλ. ἄνισον, γλυκάνισον. — vert ὁ σπόρος τοῦ ἀνίσου.
Aniser, ἐν ἐπιπασσω ἄνισον, κ. κουκκίζω ἄνισον.
Anisette, Ϡ. * ἀνισόῤῥοφον, ποτὸν ἐξ ἀνίσου.
Anisocycle, ἀρ. ἀνισόκυκλον, μηχανὴ χρήσιμος πρὸς βελουλκίαν.
Anisodactyles, ἀρ. πλ. ἀνισοδάκτυλα, γένος πτηνῶν.
Anisodon, ἀρ. ἀνισόδους, εἶδος ἰχθύος. ἴδ. Squale.
Anisomèle, Ϡ. ἀνισόμηλον, γένος φυτῶν.
Anisonyx, ἀρ. ἀνισόνυξ, γένος ἐντόμων.
Anisotome, ἐπ. ἀνισότομος. βοταν. ἐπὶ κάλυκος ἔχοντος ἀνίσους τὰς τομάς.
Anisotome, ἀρ. ἀνισότομον, γένος ἐντόμων.
Ankiloblépharon, ἀρ. ἀγκυλοβλέφαρον, συγκόλλησις τῶν βλεφάρων.
Ankyloglosse, ἀρ. ἀγκυλόγλωσσον, κ. γλωσσοδέτι.
Ankylose, Ϡ. ἀγκύλωσις, ἀκινησία, κ. πιάσιμον (τῶν ἀρθρώσεων).
Annabase, Ϡ. μάλλινον ἐφάπλωμα (τῆς Ὁλλάνδας).
Annal, le, ἐπ. ἐνιαύσιος, ὁ διαρκῶν ἓν μόνον ἔτος. § — es οὐσ. χρονικὰ, ἱστορία.
Annaliste, ἀρ. χρονογράφος.
Annate, Ϡ. ἐμβατίκιον (τοῦ Πάπα, διότι ἰσοτιμᾶται μὲ τὸ εἰσόδημα ἑνὸς ἔτους).
Anneau, ἀρ. δακτύλιος, κ. δακτυλίδι. § κρίκος, Τουρ. χαλκᾶς. — de porte ἐπίσπαστρον, ἐπισπαστήρ. Τουρ. χαλκᾶς τῆς πόρτας. — de Saturne ὁ δακτύλιος τοῦ Κρόνου. § βόστρυχος κ. ζουγρὰ (τῆς κόμης). — astronomique ἀστρονομικὸς δακτύλιος, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ὕψους τῶν ἀστέρων. — solaire, ἡ horaire δακτύλιος ἡλιακὸς, ἡ ὡροσκοπικὸς, ὡροσκόπιον κομιστόν. § ἀνατ. — crural βουβωνικὸς ἡ μηριαῖος πόρος, ὅθεν καταβαίνει ὁ ὄρχις εἰς τὸν ὀσχεόν. § κηπ. ἕλιξ, κληματὶς περιαγομένη εἰς σχῆμα δακτυλίου περὶ τὸ κλῆμα ὅταν φυτεύηται διὰ καταβολάδος.
Année, Ϡ. ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος. § — bonne εὐετηρία. — mauvaise ἀφορία, δυσετηρία. — commune χρόνον μὲ τὸν χρόνον. souhaiter la bonne — à quelqu' un εὔχομαι τὸ εἰς χρόνους πολλούς. § — solaire τὸ ἡλιακὸν ἔτος. — astronomique ἔτος ἀστρονομικόν. — civile πολιτικόν — lunaire σεληνιακὸν ἔτος. — s grégoriennes Γρηγοριανὰ ἔτη, τὰ ἀπὸ τῆς μεταῤῥυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου παρελθόντα. § — s ἡλικία, ἡμέραι (τῆς ζωῆς). le poids des — s τὸ βάρος τῶν ἡμερῶν.
Annelé, ée, ἐπ. βοστρυχώδης. pédicule — é σπάθη βοστρυχώδης. § δακτυλιοειδὴς
Anneler, ἐν. βοστρυχίζω, συστρέφω, κ. σγουραίνω (τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς.)
Annelet, ἀρ. δακτυλίδιον. § — s δακτύλιοι. ἀρχ. μέρος τοῦ κιονοκράνου τῆς ὡρικῆς τάξεως.
Annelides, Ϡ. πλ. κρικοειδεῖς σκώληκες.
Annelure, Ϡ. οὐλότης, συστροφὴ, κ. σγούρωμα.
Annexe, Ϡ. προσκείμενον, ἡ παράρτημα (κτήματος) § — ἡ église succursale παρεκκλήσιον. § ἐπισυνημμένα (ἔγγραφα εἰς ἀναφοράν). § — s ἡ prénoms αἱ παρασυνημμέναι λέξεις (εἰς τὸ μετρικὸν σύστημα τῆς Γαλλίας, οἷον δεκ. ἑκατ. χιλιόγ).
Annexer, ἐν. παρασυνάπτω, ἑνώνω, προσαρτῶ.
Annexion, Ϡ. προσάρτησις, ἕνωσις.
Annihilation, Ϡ. ἴδ. anéantissement.

Annihiler, ἐν. ἴδ. Anéantir.
Annion, ἀρ. ἐνιαύσιος προθεσμία, (ὀιδομένη εἰς τὸν χρεωφειλέτην διὰ τὴν πώλησιν τῶν κινητῶν του.)
Anniversaire, ἐπ. ἐπέτειος. οὐσ. l'— de ma naissance τὰ γενέθλιά μου. l' — de la mort de son père ἡ μνήμη, τὸ μνημόσυνον τοῦ ἔτους διὰ τὸν θάνατον τοῦπατρός του.
Annomination, Ϟ. παρονομασια, λεκτικὸν παίγνιον.
Annon, ἀρ. ᾽Ἄννων, πτηνὸν τῆς ᾽Αμερικῆς.
Annoise, ἴδ. armoise.
Annonaire, ἐπ. σιτοπομπός. (πόλις παρὰ Ῥωμ. ὑπόχρεως νὰ ὀιδῇ τροφάς).
Annonce, Ϟ. ἀγγελία. § κήρυξις (τοῦ γάμου παρὰ τοῖς διαμαρτυρομένοις).
Annoncer, ἐν. προαγγέλλω, προκηρύττω § ἀναγγέλλω, λέγω. on ne sait comment lui — la mort de son père ὀὲν ἠξεύρουν πῶς νὰ τῷ εἴπωσι, νὰ τῷ φανερώσωσι τὸν θάνατον τοῦ πατρός του une chose en —e une autre τὸ ἓν προμηνύει τὸ ἄλλο. μεταφ. cette action — e un mauvais cœur ἡ πρᾶξις αὕτη ὀεικνύει μοχθηρὰν καρδίαν. § σημαίνω, προσημαίνω. § προμηνύω, προκαταγγέλλω. — quelqu' un εἰσαγγέλλω τινὰ, ὀιδω εἴδησιν ὅτι ἦλθε. § s' — ἀναφαίνομαι. cet intrigant s' était — ὁ par des manières insinuantes et polies ὁ μηχανορράφος οὗτος ἔδειξε κατ' ἀρχὰς τρόπους ἐπαγωγοὺς καὶ κομψούς.
Annonceur, ἀρ. εἰσαγγελεύς (οὗτος ἐλέγετο ἄλλοτε ὁ προαγγέλλων τὰς κωμῳδίας.)
Annociade, Ϟ. τὸ τάγμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (εἰς ὀιάφορα Κράτη).
Annonciation, Ϟ. ὁ Εὐαγγελισμός
Annone, Ϟ. σίτησις, ὁ ἐπέτειος ἐπισιτισμὸς, τροφοδοσία.
Annotateur, ἀρ. σχολιαστής.
Annotation, Ϟ. σχόλιον, σημείωμα. § ἀπογραφή.
Annoter, ἐν. ἀπογράφω, κάμνω ἀπογραφὴν (τῶν ὑπαρχόντων τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ τοῦ καταδίκου).
Annotine, Ϟ. pâque — e ἐπέτειος ἑορτὴ τοῦ πάσχα.
Annuaire, ἀρ. ἐνιαυτολόγιον, ἐπετηρὶς.
Annualité, Ϟ. ἄχρ. τὸ ἐπέτειον.
Annuel, le, ἐπ. ἐνιαύσιος. § ἐτήσιος. fête —le ἐπέτειος ἑορτή. droit — ἐτήσιος φόρος. plantes — les ἐπέτεια φυτὰ, τὰ σπειρόμενα ἀνὰ πᾶν ἔτος. § οὐσ. χρονικὸν μνημόσυνον (ὀιὰ τοὺς τεθνεῶτας).
Annuellement, ἐπίῤ. ἐτησίως, κατ' ἔτος.
Annuir, ἄχρ. συναινῶ, ἐγκρίνω.
Annuité, Ϟ. χρεώλυτρον καὶ τόκος, ἡ ὀιδομένη ποσότης κατ' ἔτος εἰς λογαριασμὸν του χρέους, συμπεριλαμβανομένων τῶν τόκων καὶ μέρους τοῦ κεφαλαίου.
Annulaire, ἐπ. ὀακτυλιώτης. (ὁ παράμεσος ὀάκτυλος εἰς ὃν τίθεται ὁ ὀακτύλιος). éclipse — ὀακτυλιοειὀὴς ἔκλειψις. cartilage — χόνὀρος ὀακτυλιοειὀὴς, ὀακτυλιωτός. § voûtes — s ὀακτυλιωτοὶ θόλοι.
Annulatif, ive, ἐπ. ἀκυρωτικός.
Annulation, Ϟ. ἀκύρωσις.
Annuler, ἐν. ἀκυρῶ.
Annus, ἀρ. ῥίζα ἡ Περουβιανή.
Anoblir, ἴδ. ennoblir. § — i, io ἐπ. *εὐγενοποίητος.
Annoblissement, ἀρ. εὐγενισμός. lettres d'— εὐγενιστήρια γράμματα.
Anoche, Ϟ. ἡμιροκαλλὶς.
Anode, Ϟ. * ἄνοδον, γένος φυτῶν μαλαχωδῶν.
Anodin, ine, ἐπ. ἀνώὀυνος, παυσίπονος.
Anodont, ἀρ. ἀνόὀους, γένος ὄρεως.
Anodonte, Ϟ. ἀνόὀοντα, γένος ὀστράκων ἐκ τῶν ὀιθύρων.
Anodontites, Ϟ πλ. * ἀνοὀόντια, μαλάκια ἀκέφαλα.
Anodynie, Ϟ. τὸ ἀνώὀυνον, ἀναλγησία.
Anodytésie, Ϟ. ἀναισθησία.
Anoling, ἀρ. ὀένὀρον τῶν Φιλιππονήσων.
Anolis, ἀρ. * ἄνολις, σαύρας εἶὀος ἐν τῇ Ἀμερικῇ.
Anomal, le ἐπ. ἀνώμαλος. maladies —es ἀνώμαλοι νόσοι, αἱ μὴ τεταγμέναι εἰς τὰς περιόὀους των. fleurs —les ἄνθη ἀνώμαλα, τὰ μὴ τεταγμένως φαινόμενα.
Anomalie, Ϟ. ἀνωμαλία.
Anomalistique, ἐπ. révolution — ἔκκεντρος περίοὀος.
Anomalon, ἀρ. ἀνώμαλον, γένος ἐντόμων.
Anomalopède, ἐπ. ἀνωμαλόποὀον, ὁμοὀάκτυλον, ἢ ὑμενοὀάκτυλον, γένος πτηνῶν.
Anomathèque, Ϟ. ἀθετώνυμον, γένος φυτῶν.
Anomées, ἀρ. πλ. Ἀνομοιανοὶ, αἵρεσις Ἀρειανῶν.
Anomides, ἢ difformes, ἀρ. πλ. ἄμορφα, γένος ἐντόμων.
Anomie, Ϟ. ἀνόμοιον, ὄστρακον ὀίθυρον.
Anomien, ne, ἐπ. ἄχρ. ἄνομος.
Anomies, ἀρ. πλ. ἀνόμοια, γένος ὀστράκων πολυθύρων.
Anon, ἀρ. ὀνάριον, πῶλος ὄνου, κ. γαὀουράκι.
Anonnement, ἀρ. ὀυσλογία, ὀυσκολία (εἰς τὸ ἀναγινώσκειν τῶν ἀρχαίων).
Anones, Ϟ. πλ. * ἄνωνις, σύστημα φυτῶν.
Anonner, οὐὀ. ὀυσλογῶ, προσκόπτω (εἰς τὴν ἀνάγνωσιν).
Anonyme, ἐπ. ἀνώνυμος. garder l' — οὐσ. διαμένω ἄγνωστος.
Anonymement, ἐπίῤ. ἀνωνύμως.
Anoptère, ἀρ. * ἀνώπτερον, ὀένὀρον τῆς νέας Ὁλλανὀίας.
Anordie, Ϟ. θύελλα ἀπὸ βορρᾶ.
Anordir, οὐὀ. πρὸς βορρᾶν τρέπομαι, βορρίζω.
Anorexie, Ϟ. ἀνορεξία.
Anormal, le, ἐπ. ἄτακτος, ἀκανόνιστος.
Anosmie, Ϟ. ἀνοσμία.
Anostome, ἀρ. ἀνόστομον, εἶὀος ἰχθύος.
Anoure, ἐπ. ἄνουρος.
Anpan, ἀρ. ὀστρακόὀερμον ὀίθυρον.
Anquilleuse, ἐπ. Ϟ. λωποὀύτις γυνὴ, κ. κλέπτρα.
Anquitranade, ἴδ. prélart.
Anredère, Ϟ. γένος φυτῶν.
Anse, Ϟ. λαβὴ, κ. χέρι, ἡ χεροῦλι. παρ. une cuisinière fait danser l' — du panier ἡ μάγειρος κλέπτει εἰς τὰ ὀψώνια. § κόλπος.
Anséatique, ἐπ. ἴδ. hanséatique.
Anser, ἐν. περιβάλλω λαβήν.
Anséres, ἀρ. πλ. σύστημα χηνῶν.
Anserine, Ϟ. χηνοπόὀιον.
Anserinette, Ϟ χηνάριον.
Ansette, Ϟ. λαβίὀιον. § κολπίὀιον.
Ansière, Ϟ. ὀίκτυον χρήσιμον εἰς τοὺς κόλπους.
Anspect, ἀρ. εἶὀος μοχλοῦ.
Anspessade, ἢ lancepessade Ϟ. ὑποὀεκανεὺς (παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις).
Antacées, ἀρ. πλ. ἀντακαῖοι, εἶὀος μουρουνας.
Antagonisme, ἀρ. ἀνταγωνισμὸς, ἀντενέργεια (μυὸς πρὸς μῦν τοῦ σώματος ἐνεργοῦντα κατ' ἄλλην ὀιεύθυνσιν).
Antagoniste, ἀρ. ἀνταγωνιστὴς, ἐφάμιλλος. muscles — s ἀνατ. οἱ ἀνταγωνιζόμενοι μῦες.
Antale, Ϟ. σωλὴν, εἶὀος ὀστράκου.
Antalgique, ἐπ. ἀνταλγικός.
Antampa, ἀρ. ζῶον τοῦ Μαὀαγασκάρ.
Antan. ἀρ. πέρυσι. παρ. je ne m' en soucie non plus que des neige d' — ὀὲν φροντίζω περισσότερον παρὰ ὀιὰ τὰ περισυνὰ χιόνια.
Antanaclase, Ϟ. ἀντανάκλασις.
Antanagoge, Ϟ. ἀνταναγωγὴ, σχῆμα ῥητορ.
Antanaire, ἐπ. περυσινός. (λέγεται ὀιὰ τοὺς μὴ πτεροῤῥυήσαντας ἱέρακας.)
Antanier, ère, ἐπ. ἐνιαυσιαῖος, ἢ περισυνὸς, ἐπὶ πτηνῶν.
Antanois, ἴδ. Anténois.
Antaphrodisiaque, ἐπ. ἀνταφροὀισιακός.
Antaphroditique, ἐπ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτ.
Antapodose, Ϟ. ἀνταπόὀοσις.
Antarctique, ἐπ ἀνταρκτικός.
Antarès, ἀρ. Ἀντάρης, ὄνομα ἀκινήτου ἀστέρος τῆς πρώτης τάξεως.

Ante, Ƨ. παραστὰς, ἐξέχων στύλος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ τοίχου.
Antécédemment, ἐπίρ. πρό.
Antécédence, Ƨ. 'Αστρ. le mouvement d' une planète est en — ὁ πλανήτης κινεῖται ἐναντίον τῶν ζωδίων ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς.
Antécédent, te, ἐπ. προηγούμενος, προλαβὼν, πρότερος. § l' — ἀρ. τὸ ἡγούμενον, τὸ προηγούμενον. § λογ. πρότασις. § μαθ. ὁ πρῶτος ὅρος.
Antécesseur, ἀρ. ἀντικήνσωρ, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὰ Νομικά.
Antéchriste, ἀρ. (δὲν προφ. τὸ s) ἀντίχριστος.
Antéciens, ἐπ. πλ. ἀντίοικοι.
Antédiluvien, ne, ἐπ. προκατακλυσμαῖος, ὁ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ.
Antelée, Ƨ. * ἀνήλιον, γένος φυτῶν.
Antenaire, Ƨ. κεραιοῦχον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.
Antenale, ἀρ. ταὐτὸν τῷ albâtros, εἶδος ἰχθύος.
Antenne, Ƨ. κέρας, κεραία, Ἰταλοβ. ἀντέννα. § κεράτιον, τὰ μικρὰ καὶ κινητὰ κέρατα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἐντόμων.
Antenniste, ἐπ. κερατίτης, ἐπὶ ἐντόμων ἐχόντων κεράτια.
Antennulaire, ἀρ. κερασφόρος (πολύπους.)
Antennule, Ƨ. κεράτιον, ταὐτὸν τῷ antenne.
Antenois, antanois, antanaire, ἐπ. ἐνιαυσιαῖος. (ἐπὶ ζώων ἑνὸς ἔτους.)
Antenolle, Ƨ. κεραία μικρά.
Antenore, Ƨ. ἀντήνωρ, γένος ὀστράκων.
Antéoccupation, Ƨ. προκατάληψις, σχῆμα ῥητ.
Antéon, ἀρ. *ἀνταίων, γένος ἐντόμων.
Antépénultième, Ƨ. προπαραλήγουσα.
Antephialtique, ἐπ. ἀντεφιαλτικός.
Antéprédicamens, ἀρ. πλ. προλεγόμενα.
Antérieur, re, ἐπ. προϋπάρχων, προγενέστερος. futur — ὁ προτετελεσμένος μέλλων. § ὁ ἔμπροσθεν, ἐμπρόσθιος.
Antérieurement, ἐπ. προγενέστερον. ma demande a été faite — à la vôtre ἡ αἴτησίς μου ἔγινε πρὸ τῆς ἰδικῆς σας.
Antériorité, Ƨ. προτεραιότης.
Anternons, ἀρ. πλ. χώματα, ὑψώματα γῆς διὰ τῶν ἀνατοπηγείων.
Antes, ἀρ. πλ. παραστάδες. ἀρχιτ.
Antéséciens, ἀρ. πλ. ἴδ. antéciens ἀντίσκιοι.
Antestatures, Ƨ. πλ. πρόχειρα χαρακώματα.
Anthélitragien, ἐπ. ἀνατ. ἀνθελικοτραγικὸς (μῦς τοῦ ὠτός.)
Anthélix, ἀρ. ἀνατ. ἀνθέλιξ, (μέρος τοῦ ὠτός.)
Anthelminthique, ἐπ. ἀνθελμιντικὸς, ἐναντίον τῶν σκωλήκων τῆς κοιλίας.
Anthémide, Ƨ. ἀνθεμὶς, (χαμαίμηλον.)
Anthéosperme, ἴδ. Xyphalier.
Anthéphora, Ƨ. ἀνθηφόρον, γένος τῶν ἀγρωστιοειδῶν.
Anthéra, Ƨ. ῥοδόμφαλον, τὸ κιτρινωπὸν μέρος τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ ῥόδου.
Anthère, Ƨ. ἀνθήλη, ἡ κορυφὴ τοῦ στήμονος τῶν φυτῶν.
Anthérie, ἀρ. ἀνθέριξ, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κρινοειδῶν (liliacée).
Anthérine Ƨ. ἀθερίνη, ἰχθύς.
Anthérure, Ƨ. ἀρούρανθον, θάμνος φυόμενος εἰς τὰ ἀγεώργητα μέρη τῆς Κεχιγχίνας.
Anthérylie, Ƨ. * ἀνθερύλλιον, γένος φυτῶν.
Anthèse, Ƨ. ἄνθησις.
Anthias, ἀρ. * ἀνθίας, ἰχθὺς καὶ ἔντομον.
Anthiasistes, Ƨ. πλ. * Ἀνθιασταὶ, αἵρεσις καταδικάζουσα τὴν ἐργασίαν.
Anthidie, ἀρ. * ἀνθίδιον, γένος ἐντόμων ἐκ τῶν ὑμενοπτέρων.
Anthie. Ƨ. ἀνθία, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Anthilion, ἀρ. ἀνθήλιον, τὸ ἐνιαύσιον ἡλιανθές.
Anthirrétique, ἐπ. ἀντιῤῥητικός.
Anthocercis, ἀρ. ἀνθοκερκὶς, θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Anthocère, Ƨ. ἀνθόκερων, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Anthocone, Ƨ. ἀνθόκωνον, γένος φυτῶν.
Anthodon, ἀρ. *ἀνθώδων, θάμνος ἑρπυστικὸς τῶν Κορδιλιέρων.
Antholie, Ƨ. * ἀνθολιον, μικρὸν φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Antholise, Ƨ. ἀνθολείριον, ἀνθόκρινον, γένος φυτῶν.
Antholithe, Ƨ. ἀνθόλιθον, σῖτος τῶν Καναρίων νήσων.
Anthologe, ἀρ. ἀνθολόγιον. Ἐκκλ.
Anthologie, Ƨ. ἀνθολογία (ἐπιγραμ. ποιημ. κτλ.)
Antholome, Ƨ. * ἄνθολμον, γένος φυτῶν ἐκ τῶν ἐβενοειδῶν.
Antholyse, ἴδ. Antholise.
Anthomyie, Ƨ. ἀνθόμυια, γένος ἐντόμων.
Anthomyses, ἀρ. πλ. * ἀνθόμυσα, ἡ ἀνθόμυζα, σύστημα ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Anthonothe, ἀρ. ἀνθόνωτον, θάμνος τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς.
Anthophage, ἀρ. ἀνθοφάγος, γένος ἐντόμων
Anthophiles, ἀρ. πλ. φιλανθεῖς, τὸ γένος τῶν μελισσῶν.
Anthophores, ἀρ. πλ. ἀνθοφόρα, γένος ἐντόμων.
Anthophylite, Ƨ. ἀνθοφυλλὶς, ὄρυκτον τῆς Γερμανίας.
Anthore, ἡ Anthora, Ƨ. ἄνθωρα, γένος ἀκονίτου.
Anthosperme, ἀρ. ἀνθόσπερμον, γένος φυτῶν.
Anthraciens, ἀρ. πλ. *ἀνθρακίαι, γένος ἐντόμων.
Anthracite, ἀρ. ἀνθρακίτης, εἶδος γαιάνθρακος.
Anthracoce, ἀρ. ἀνθράκωμα, πληγὴ εἰς τὰ ἀττᾶ.
Anthraconistre, ἀρ. ἀνθρακικόμετρον, ἐργαλεῖον χημικὸν πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος.
Anthracose, Ƨ. ἀνθράκωσις, πάθος τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Anthrax, ἀρ. ἄνθραξ, ἀπόστημα φλογιστικὸν, (ἡ εὐλογημένη τῆς πανώλης).
Anthrène, ἀρ. ἀνθρήνη, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Anthribes, ἀρ. πλ. * ἀνθρίβαι, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Anthropoforme, ἐπ. ἀνθρωπόμορφος.
Anthropogénie, Ƨ. ἀνθρωπόγονια.
Anthropoglyphite, ἀνθρωπόγλυφον.
Anthropographie, Ƨ. ἀνθρωπογραφία.
Anthropolithe, Ƨ. ἀνθρωπολίθωσις.
Anthropologie, Ƨ. ἀνθρωπολογία. § ἀνθρωποπάθεια.
Anthropomancie, Ƨ. ἀνθρωπομαντεία.
Anthropométrie, Ƨ. ἀνθρωπομετρία.
Anthromorphe, ἐπ. ἀνθρωπόμορφος.
Anthropomorphite, ἀρ. ἀνθρωπομορφῖται, αἵρεσις χριστιανῶν.
Anthropophage, ἐπ. ἀνθρωποφάγος.
Anthropophagie, Ƨ. ἀνθρωποφαγία.
Anthroposophie, Ƨ. ἀνθρωποσοφία.
Anthropotomie, Ƨ. ἀνθρωποτομία.
Anthures, ἀρ. ἀνάθυρα, γένος ὀστρακοδέρμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἰσοπόδων.
Athyllide, ἀρ. ἀνθυλὶς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.
Anthypnotique, ἐπ. ἀνθυπνωτικός.
Anthypophore, Ƨ. ἀνθυποφορὰ, σχῆμα ῥητορικῆς.
Ante, πρόθεσις συντιθεμένη μετὰ διαφόρων λέξεων, καὶ σημαίνουσα ἐνίοτε μὲν τὸ ἔμπροσθεν ὡς εἰς τὴν λέξιν antichambre ἐνίοτε δὲ, τὸ πρότερον, ὡς anticiper. § ἀντὶ, πάντοτε ἐν συνθέσει μετὰ διαφόρων λέξεων, καὶ σημαίνει ἐναντιότητα.
Antia, ἀρ. * ἀντία, εἶδος ἰχθύος.
Antiacide, ἐπ. ἀντοξείδιον. χημ.
Antiadiaphoristes, ἀρ. πλ. Ἀντιαδιαφορισταὶ, αἵρεσις Λουθηριανῶν, κατὰ τὸν 16 αἰῶνα, μὴ ἀναγνωριζόντων τοὺς ἐπισκόπους καὶ ἀποδοκιμαζόντων πολλὰς τελετὰς τῆς ἐκκλησίας.
Antiaphrodisiaque, ἐπ. ἀνταφροδισιακός.
Antiapoplectique, ἐπ. ἀνταποπληκτικός.
Antiarthritique, ἐπ. ἀνταρθριτικός.
Antiasthmatique, ἐπ. ἀντασθματικός.
Antibacchique, ἐπ. ἀντιβακχικός.
Antibarillet, ἀρ. * ἀντιβαρύλλιον, εἶδος χερσαίου ὀστρακοδέρμου. ἴδ. Maillot.

Antiborie, Ϡ. ἀντιβόρρειον, ἡλιοτρόπιον τῶν ἰσημεριῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Antibrachial, le, ἐπ. ἀνατ. βραχιόνιος
Anticabinet, ἀρ. προθάλαμος.
Anticachectique, ἐπ. ἀντικαχεκτικός.
Anticacochymique, ἐπ. ἀντικακοχυμικός.
Anticausodique, ἐπ. ἀντικαυστικός.
Antichambre, Ϡ. ἀντίθυρον, ἀντιθάλαμος, κ. ἀντικάμαρα.
Antichore, ἀρ. ἀντίχορος.
Antichrèse, Ϡ. ἀντίχρησις, ἡ παραχώρησις τοῦ κτήματος ἢ τῶν προϊόντων, τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ χρεώστης εἰς τὸν δανειστὴν διὰ τὸν τόκον τῶν χρημάτων.
Antichrétien, ne, ἐπ. ἀντιχριστιανικός.
Antichrist, ἀρ. ἀντίχριστος.
Antichristianisme, ἀρ. ἀντιχριστιανισμός.
Antichthone, ἐπ. ἀντιχθόνιος, ταὐτὸν τῷ ἀντίποδες.
Anticipant, ἐπ, προλαμβάνων, ἢ προεισβάλλων, (ἐπὶ πυρετοῦ ἐρχομένου πρὸ τῆς συνειθισμένης ὥρας.)
Anticipation, Ϡ. προέκτισις, προαπότισις, προπληρωμὴ (πρὸ τῆς προθεσμίας). § προκατάβλημα, προκαταβολὴ, (ὅ,τι πλαγίως λαμβάνεται ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν δημοσίων προσόδων διὰ δανείων ἢ ἄλλως εἰς λογαριασμὸν τῶν εἰσπραχθησομένων εἰσοδημάτων.) § σφετερισμός. § ῥητ. προκατάληψις. § προήχησις, μουσ. § par — ἐπίρ. προηγουμένως. § par — (ἀντὶ τῆς πρὸ, ἐν συνθέσει μετὰ διαφόρων ῥημάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.) il s' est emparé de ma terre par — προκατελαβε, προκατέσχε τὸ χωρίον μου il m' a payé par — μὲ προεπλήρωσε.
Anticiper, ἐν. προλαμβάνω, φθάνω νὰ κάμω τι, ποιῶ τι πρὸ τῆς προθεσμίας. — le payement προπληρόνω. — d' un jour, de deux jours προλαμβάνω ὁύο, τρεῖς ἡμέρας· πρὸ ὁύο, τριῶν ἡμερῶν ποιῶ τι. ne vous formez une opinion — ée μὴ προλαμβάνετε νὰ κρίνητε. — sur les droits, sur les terres de quelqu' un σφετερίζομαι τὰ δικαιώματα, τὰς γαίας τινὸς, εἰσπηδῶ, ἐπεμβαίνω. — un appel προλαμβάνω τὴν ἔκκλησιν. § — é, ée, ἐπ. une joie — ée χαρὰ πρόωρος, παράκαιρος. une inquiétude — ée ἀνησυχία πρόωρος.
Anticœur, ἀρ. προκαρδίτης, νόσος τοῦ ἵππου.
Anticostitutionnaire, ἐπ. οἱ ἐναντίοι τοῦ διατάγματος τοῦ λεγομένου unigenitus.
Anticonstitutionnel, lle, ἐπ. ἀντισυνταγματικός.
Anticonstitutionnellement, ἐπίρ. ἀντισυνταγματικῶς.
Anticonvulsionnaire, ἐπ. ἀντισπασματώδεις. ἐλέγοντο ἐπὶ Λουδ. ΙΕ' οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὰ νομιζόμενα θαύματά τινων.
Anticour, Ϡ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ avant cour.
Antiérépuscule, ἀρ. προλυκαυγές.
Antidactyle, ἀρ. ἀντιδάκτυλος, ποῦς μετρικὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ Λατίνοις.
Antidate, Ϡ. * προχρονολόγησις (ἄλλη ἀντ' ἄλλης μηνολογία πράγματος, πράξεως κτλ)
Antidater, ἐν. προχρονολογῶ.
Antidesme, ἀρ. ἀντίδεσμον, γένος φυτῶν.
Antidicomariamites, Antidicomorites ἀρ. πλ. Ἀντιμαριαμῖται, αἵρεσις Χριστιανῶν, μὴ πρεσβεύουσα τὴν παρθενίαν τῆς Θεοτόκου.
Antidiluvien, ἴδ. Antédiluvien.
Antidinique, ἐπ. ἀντιδινικὸν, φάρμακον κατὰ τῶν ἰλίγγων.
Antidotaire, ἀρ. ἀντιδοτάριον, φαρμακολογία, συλλογὴ τῶν περιφημοτέρων ἰατρικῶν.
Antidote, ἀρ. ἀντίδοτον.
Antidysentérique, ἀντιδυσεντερικός.
Antiémétique, ἐπ. ἀντεμετικός.
Antienne, Ϡ. ἀντίφωνα, εἶδος τροπαρίων ἐκκλησιαστικῶν. annoncer une triste et facheuse — ἀναγγέλλω κακὴν ἀγγελίαν.
Antiennéaèdre, ἐπ. ἀντεννεαεδρικὸς, ἐπὶ κρυστάλλων ἐχόντων ἐννέα ἕδρας, ἢ ἐπιφανείας ἀντικειμένας ἀλλήλαις.
Antiépileptique, ἐπ. ἀντεπιληπτικός.
Antiétique, ἐπ. ἀντιφθισικός.
Antifarcineux, euse, ἐπ. ἀντιψωρικός.
Antifébrile, ἐπ. ἀντιπυρετικός.
Antigalactique, ἴδ. antilaiteur.
Antiglaucome, ἀρ. ἀντιγλαύκωμα.
Antigone, Ϡ. ἀντιγόνη, ἡ Ἰνδικὴ γέρανος.
Antigorium, ἀρ. * ἀντιγόριον, ἡ κοινὴ μίλτος, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται οἱ κεραμεῖς διὰ νὰ ἀλείφωσι τὰ πήλινα ἀγγεῖα.
Antigoutteux, euse, ἐπ. ἀντιποδαλγικός.
Antihectique, ἴδ. Antiétique.
Antihémorrhoidal, le, ἐπ. ἀνθαιμορροϊκός.
Antiherpétique, ἐπ. ἀνθερπυστικὸς, θεραπευτικὸς τῶν λειχήνων.
Antihydrophobique, ἐπ. ἀνθυδροφοβικός.
Antihydropique, ἐπ. ἀνθυδρωπικός.
Antihypocondriaque, ἐπ. ἀνθυποχονδριακός.
Antihystérique, ἐπ. ἀνθυστερικός.
Antictérique, ἐπ. ἀντικτερικός.
Antilaiteux, euse, lactifuge ἐπ. ἀντιγαλακτικός.
Antilambda, ἀρ. ἀντίλαμβδα, σημεῖον τυπογραφικόν.
Antilis, ἴδ. Antilysse.
Antilobe, ἀρ. ἀντίλοβος, μέρος τοῦ ὠτὸς ἀντικείμενον εἰς τὸν λοβόν.
Antilogarithme, ἀρ. ἀντιλογάριθμος, τὸ συμπλήρωμα λογαρίθμου τῆς ἐφαπτομένης, ἢ καμπύλης.
Antilogie, Ϡ. ἀντιλογία.
Antiloïmique, ἐπ. ἀντιλοιμικός.
Antilope, ἀρ. αἴγαγρος, γένος μηρυκωμένων ζώων.
Antilysse, ἐπ. ἀντίλυσσον (φάρμακον).
Antimélancolique, ἐπ. ἀντιμελαγχολικός.
Antimense, Ϡ. ἀντιμήνσιον.
Antiméphitique, ἐπ. ἀντιμολυσματικός.
Antimétathèse, Ϡ. ἀντιμετάθεσις.
Antimoine, ἀρ. στίμμι, ἀντιμόνιον, μέταλλον εὔθραυστον ὅμοιον μὲ τὸν κασσίτερον.
Antimoiné, ée, ἐπ. στιμμικός.
Antimonarchique, ἐπ. ἀντιμοναρχικός.
Antimonial, le, ἐπ. στιμμικός.
Antimorveux, euse, ἐπ. ἀντιμυξώδης.
Antinale, ἀρ. πτηνὸν Θαλάσσιον.
Antinational, le, ἐπ. ἀντεθνικός.
Antinéfrétique, ἐπ. ἀντινεφριτικός.
Antinomie, Ϡ. ἀντινομία.
Antinomique, ἐπ. ἀντινομικός.
Antinous, ἀρ. Ἀντίνοος, ἀστερισμός.
Antioccupation, ἴδ. prolepse.
Antiodontalgique, ἐπ. ἀντοδονταλγικός.
Antiope, Ϡ. ἀντιόπη, εἶδος ἐντόμου.
Antiorgastique, ἐπ. ἀντοργαστικός. (φάρμακον ἐναντίον τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν χυμῶν.)
Antipape, ἀρ. ἀντίπαπας.
Antiparallèles, ἀρ. πλ. ἀντιπαράλληλοι (γραμμαί).
Antiparalytique, ἐπ. ἀντιπαραλυτικός.
Antiparastase, Ϡ. ἀντιπαράστασις. ῥητορ.
Antipaste, ἀρ. ἀντίπαστος, ποῦς μετρικὸς τῆς Λατινικῆς ποιήσεως.
Antipate, ἀρ. * ἀντίπατος, γένος σκωλήκων.
Antipathie, Ϡ. ἀντιπάθεια.
Antipathique, ἐπ. ἀντιπαθής.
Antipéristaltique, ἐπ. ἀντιπεριστολτικός. (ἐναντίος τῇ περισταλτικῇ κινήσει τῶν ἐντέρων)
Antipéristase, Ϡ. ἀντιπερίστασις.
Antipestilentiel, le, ἐπ. ἀντιλοιμικός.
Antiphilosophique, ἐπ. ἀντιφιλοσοφικός.
Antiphilosophisme, ἀρ. ἀντιφιλοσόφημα.
Antiphilosophiste, ἀρ. ἀντιφιλόσοφος.
Antiphlogistique, ἐπ. ἀντιφλογιστικός.
Antiphonaire, ἢ antiphonier, ἀρ. ἀντιφωνάριον, μουσικὸν βιβλίον τῶν ἀντιφώνων.
Antiphonie, Ϡ. ἀντιφωνία.
Antiphrase, Ϡ. ἀντίφρασις.
Antiphraser, σολοικίζω. ἄχρ.

Antiphthisique, ἐπ. ἀντιφθισικός.
Antipleurétique, ἐπ. ἀντιπλευριτικός.
Antipodagrique, ἐπ. ἀντιποδαγρικός.
Antipodal, le, ἐπ. ἀντιποδικός.
Antipode, ἀρ. ἀντίπους.
Antipraxie, Θ. ἀντίπραξις, ἐναντιότης ὑπάρχουσα εἰς τὰς σωματικὰς ἐνεργείας, ἡ εἰς τὴν κρᾶσιν τοῦ σώματος.
Antiprostate, Θ. μικροπροστάτης. ἀνατ. μικροὶ ἀδένες, κείμενοι ἔμπροσθεν τοῦ προστάτου τῆς οὐρήθρας.
Antiptose, Θ. ἀντίπτωσις.
Antiputride, ἐπ. ἀντισηπτικός.
Antipyique, ἐπ. ἀντιπυϊκός.
Antipyrétique, ἐπ. ἀντιπυρετικός.
Antipyrotique, ἐπ. ἀντιπυρωτικός.
Antiquaille, Θ. ἀρχαῖον, λυπρόν, παλαιὸν (πρᾶγμα), κ. σκουργιά.
Antiquaire, ἀρ. ἀρχαιολόγος.
Antique, ἐπ. ἀρχαῖος. § ἀρχαιότροπος, ἀρχαϊκός. (ἐπὶ παλαιῶν πραγμάτων, ἐθίμων, κτλ.) § οὐσ. Θ. — s τὰ ἀρχαῖα, αἱ ἀρχαιότητες. § à l — ἐπίρ. ἀρχαϊκῶς, ἀρχαιοτρόπως.
Antiquité, Θ. ἀρχαιότης, οἱ ἀρχαῖοι αἰῶνες. § οἱ ἀρχαῖοι. (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν νεωτέρων.) § ἀρχαιότης, (ἀρχαῖον ἔργον.) les — s d' Athènes αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἀρχαιότητες. § τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα. les — de la France ἡ Γαλλικὴ ἀρχαιολογία. § ἡ παλαιότης, τὸ πολυχρόνιον.
Antirachitique, ἐπ. ἀντιῤῥαχιτικός
Antirrhétique, ἐπ. ἀντιῤῥητικός.
Antisalle, Θ. ἐμπροσθόδομος.
Antisatyre, Θ. ἀντισάτυρα.
Antisciens, ἀρ. πλ. ἀντίσκιοι.
Antiscorbutique, ἐπ. ἀντιστομακακκικός.
Antiscrophuleux, euse, ἐπ. ἀντιχοιραδικός.
Antiseptique, ἐπ. ἀντισηπτικός.
Antisigma, ἀρ. ἀντίσιγμα.
Antisocial, le, ἐπ. ἀντικοινωνικός.
Antispase, Θ. ἀντίσπασις.
Antispasmodique, ἀντισπασμωδικός.
Antispaste, επ, ἀντίσπαστος, ποῦς μετρικός.
Antispastique, ἐπ. ἀντισπαστικός.
Antispode, ἀρ. ψευδοσπόδιον.
Antisporique, ἐπ. ἀντιψωρικός.
Antistrepte, Θ. ἀντίστρεπτον, ποίκιλμα εἰς τὰς στήλας κλίνης, ἢ ἀναλιντηρίου.
Antistrophe, Θ. ἀντιστροφή.
Antisiphylitique, ἐπ. ἀνταφροδισιακός.
Antitactes, ἀρ. πλ. ἀντιτάκται, ἀντιτασσόμενοι· αἵρεσις Χριστιανῶν πρεσβευόντων ὅτι τὸ κακὸν ἐδημιουργήθη παρ' ἑνὸς ἐκ τῶν πλασμάτων τοῦ Θεοῦ.
Antithermopsicre, ἀρ. ἀντιθερμόψυχρον, διπλοῦν θερμόμετρον, ἢ βαρόμετρον με δύο σωλῆνας.
Antithèses, ἀρ. πλ. ἀντίθεοι.
Antithénar, ἀρ. ἀντιθέναρ.
Antithèse, Θ. ἀντίθεσις. ῥητορ.
Antithétaire, ἀρ. ἀντιγκαλῶν, ἀντιθέτης.
Antithétique, ἐπ ἀντιθετικός.
Antitragien, ἐπ. ἀντιτραγικός.
Antitragne, ἀρ. ἀντίτραγος, τὸ εἰς τὸν τράγον τοῦ ὠτὸς ἀντικείμενον μέρος.
Antitrinitaires, ἀρ. πλ. Ἀντιτριαδῖται, αἵρεσις Χριστιανική.
Antitrope, ἐπ. ἀντιῤῥοπος. βοτ.
Antitype, ἀρ. ἀντίτυπον.
Antivénerien, ne, ἐπ. ἀνταφροδίσιακός.
Antivermiculaire, ἴδ. Antivermineux.
Antivermineux, euse, ἐπ. ἀνθελμινтικός.
Antivérolique, ἐπ. ἀντευλογιακός.
Antizymique, ἐπ. ἀντιζυμικός.
Antodontalgique, ἐπ. ἀντοδονταλγικός.
Antofles, ἀρ. πλ. ἡ mères de girofle, καρυοφυλλομήτρα, μεγάλα μοσχοκάρφια.
Antoiser, ἐν. θημωνοθετῶ, σωρεύω τὴν κόπρον.
Antoit, ἀρ. καμπτὴρ, (ὄργανον, δι' οὗ λυγίζουσι τὰ συγκροτοῦντα τὸ σκάφος ξύλα)
Antonin, ἀρ. Ἀντωνιανὸς, μοναχὸς τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου.
Antonomase, Θ. ἀντονομασία. σχῆμα ῥητ. ὁ φιλόσοφος, ἀντὶ τοῦ ὁ Ἀριστοτέλης, ἢ ὁ Νέρων, ἀντὶ τοῦ ὁ τύραννος.
Antoxa Θ. ἀντίδακον, φυτὸν, τοῦ ὁποίου ἡ ῥίζα ὠφελεῖ εἰς τὰ ὀδήγματα τῶν ὄφεων.
Antraconistre, ἀρ. ἀνθρακικόμετρον. χημ.
Antre, ἀρ. ἄντρον, σπήλαιον.
Antriades, Θ. πλ. ἀντροχαρῆ, σύστημα πτηνῶν δρυμοβίων.
Antribes, ἴδ. Anthribes.
Antrisque, Θ. ἀνδριὰς, φυτὸν καθαρτικόν.
Antrustions, ἀρ. πλ. ἐθελονται, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γερμανοῖς.
Anuer, ἐν. κατασκυπεύω, σημαδεύω (τοὺς πέρδικας).
Anuiter (s'), αὐτ. ὑπὸ τῆς νυκτὸς καταλαμβάνομαι, κ. νυκτώνομαι.
Anus, ἀρ. ἔακτύλιος, κ. πάτος.
Anxieté, Θ. ἀγωνία (ψυχική).
Anychie, Θ. ἀνύχιον, γένος φυτῶν ἀμαράντων.
Aodons, ἀρ. πλ. νωδοί, γένος ἰχθύων μὴ ἐχόντων ὀδόντας.
Aorasie, Θ. ἀορασία, τὸ ἀθέατον. (ἐπὶ Θεοῦ.)
Aoriste, ἀρ. ἀόριστος. Γραμ.
Aorte, Θ. ἀορτὴ, (ἀρτηρία προκύπτουσα ἀμέσως ἀπὸ τὴν καρδίαν.)
Aortique, ἐπ. ὁ τῆς ἀορτῆς, ἀορτικός.
Août, ἀρ. (μὴν) (προφ. oût) Αὔγουστος. § l' — τὸ θέρος. faire l'— θερίζω. la mi-août τὸ δικαπενταύγουστον.
Aoûter, ἐν. (προφέρεται τὸ a). ὡριμάζω, ὡριμοποιῶ. § οὐδ. ὡριμάζω. citrouille — ée κολοκύνθη ὥριμος.
Aoûteron, (προφ. oûteron) θεριστής.
Apacte, Θ. στίξις, δένδρον τῆς Ἰαπωνίας, λεγόμενον ἄλλως stixis.
Apagme, ἀρ. ἄχρ. μετακίνησις ὀστοῦ.
Apagogie, Θ. ἀπαγωγή. ἴδ. abduction.
Apaiser, ἴδ. Appaiser.
Apalachine, θ. ἀπαλάγχιον, θαμνώδες δένδρον τῆς Ἀμερικῆς, φυόμενον εἰς τὰ ὄρη Ἀπαλάγχια.
Apalath, ἴδ. Aspalate.
Apale, ἀρ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων κτλ. ἐχόντων τὴν κεφαλὴν καρδιοειδῆ.
Apalike, θ. ἀπαλίκη, ἰχθύς.
Apalytres, ἴδ. Mollipennes.
Apanage, ἀρ. κληρουχία, προικισμὸς, (κτῆμα ἢ εἰσόδημα παραχωρούμενον ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας εἰς τὰ δευτερότοκα τέκνα των.) § μεταφ. παρακολούθημα, κλῆρος, μοῖρα. les grâces et la beauté sont l' — du sexe feminin αἱ χάριτες καὶ τὸ κάλλος εἶναι δεδομένα εἰς τὸ γυναικεῖον φῦλον. l' erreur est l' — de l' homme τὸ ἁμαρτάνειν εἶναι ἀνθρώπινον.
Apanager, ἐν. κληροδοτῶ, προικίζω.
Apanagiste, ἀρ. ἐπίκληρος, ὁ νεμόμενος προικισμόν τινα βασιλικόν. § ἐπίθ. un prince — ἡγεμὼν ἐπίκληρος.
Apanthropie, Θ. μισανθρωπία. ἰατρ.
Aparine, Θ. ἀπαρίνη, φυτόν.
Apartè, ἀρ. (δὲν ἔχει πληθ.) μονόλογος, ἰδιολογία, ὅ,τι ὁ ὑποκριτὴς λέγει καθ' ἑαυτὸν, χωρὶς νὰ ἀκούηται ἀπὸ τὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς σκηνῆς.
Apate, Θ. ἀπάτη, τὸ ἀγριομάρουλον. § γένος ἐντόμων.
Apathie, Θ. ἀπάθεια.
Apathique, ἐπ. ἀπαθής. § βοταν. ἀναίσθητος. ἐπὶ φυτῶν μὴ διδόντων σημεῖον αἰσθήσεως καὶ ζωῆς. § Φ. Γ'ς. — s ἀπαθῆ, ἡ πρώτη διαίρεσις τῶν ἀσπονδύλων ζώων.
Apathiste, ἀρ. ἀπαθόδοξος· αἱρετικοὶ τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων, δογματίζοντες τὴν ἀπάθειαν.
Apatite, Θ. ἀπατίτης, κρύσταλλον πρισματῶδες τιτάνου.
Apaw, ἀρ. ὄστρακον τῆς Σενεγάλης ἐκ τοῦ γένους τῆς πίννης.
Apéchème, ἀρ. ἀπήχημα, ῥῆξις τοῦ κρανίου κατὰ τὸ ἀντικείμενον τῇ πληγῇ μέρος.
Apedeute, ἐπ. ἀπαίδευτος.
Apedeutisme, ἀρ. ἀπαιδευσία.
Apens, ἴδ. guet-apens.
Apepsie, Θ. ἀπεψία.

Aperception, Ϡ. μεταφ. συνείδησις.
Apercevable, ἐπ. ὁρατὸς, θεατός.
Apercevance, Ϡ. ὅρασις, τὸ διορατικὸν, ἡ δύναμις τοῦ ὁρᾶν τῆς ψυχῆς.
Apercevoir, ἐν. διορῶ, βλέπω, διακρίνω μὲ τὸ μάτι μου. § παρατηρῶ. je viens d' — une idée heureuse dans cet ouvrage παρετήρησα εὐτυχῆ ἰδέαν εἰς τὸ σύγγραμμα. § s' — de συνορῶ, κατανοῶ, αἰσθάνομαι. (ἀόρ. συνεῖδον.) je me suis — qu' il en voulait à ma bourse συνεῖδον, ἠσθάνθην, ἐννόησα ὅτι ἀπέβλεπε πρὸς τὸ βαλάντιόν μου. nous avons achevé notre route sans nous en — ἐτελειώσαμεν τὴν ὁδὸν χωρὶς νὰ τὸ συναισθανθῶμεν. la vieillesse vient sans qu'on s'en — ve τὸ γῆρας ἐπέρχεται λελησθότως, ἀνεπαισθήτως. § λογ. ἀντιλαμβάνομαι. § aperçu, ue, μετ. παθ. l' — u, οὐσ. ἀρ. περίληψις. § ἔποψις, ἐπιθεώρησις. § ὑπολογισμὸς πρόχειρος.
Apercher, ἐν. * κοιτοστιβῶ, κοιτηλατῶ, βλέπω τὰ πτηνὰ ποῦ θὰ κουριάσουν τὴν νύκτα.
Aperçoir, οὐσ. πέταλον σιδήρου ἢ ὀρειχάλκου προσκολλημένον εἰς τὸ ξύλον τῆς μύλης (μυλόπετρας).
Apère, Ϡ. * ἄπηρον, γένος φυτῶν.
Apérianthacées, Ϡ. πλ. ἀνοιγανθῆ, σύστημα φυτῶν.
Apéritif, ive, ἐπ. διαφορητικός. (ἰατρ.) § διουρητικός.
Apéritoire, Ϡ. ἰσωτὴρ, πλὰξ σιδηρᾶ ἢ κεράτινος, χρήσιμος εἰς τὸ νὰ ἐξισάζῃ τὰ σιδηροσύρματα.
Apertement, ἐπίρ. ἀρχ. προφανῶς, δημοσίως.
Apertise, Ϡ. ἄχρ. ἀρχ. ἐπιδεξιότης. § ἐνάργεια.
Apétale, ἐπ. ἀπέτηλος. βοτ.
Apetissement, ἀρ. σμίκρυνσις.
Apetisser, ἐν. σμικρύνω. § οὐδ. σμικρύνομαι.
A peu-près, ἐπίρ. σχεδόν. ἴδ. près.
Aphélie, ἀρ. ἀφήλιον, ἡ ἀπωτάτω τοῦ ἡλίου φορὰ τῶν πλανητῶν.
Aphellan, ἀρ. ὁ ὡραιότατος ἀστὴρ τῶν Διοσκούρων.
Aphérèse, Ϡ. ἀφαίρεσις. Γραμ.
Aphidiens, ἀρ. πλ. * ἀφίδια, σύστημα ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Aphidivore, ἀρ. ἀφιδιβόρος, γένος ἐντόμων.
Aphie, Ϡ. ἀφύη, ἰχθύς.
Aphitée, θ. ἄφυλλον, φυτὸν μὴ ἔχον φύλλα περὶ τὸ Εὐελπι ἀκρωτήριον.
Aphodie, ἀρ. * ἀφόδιον, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.
Aphonie, Ϡ. ἀφωνία. ἰατρ.
Aphorisme, ἀρ. ἀφορισμός. ἰατρ.
Aphoristique, ἐπ. ἀφοριστικός.
Aphracte, ἀρ. ἄφρακτος, ναῦς, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἀκατάστρωτος
Aphrite, ἀρ. ἀφρίτις, γένος ἐντόμων.
Aphrizite, ἀρ. * ἀφρῶδες, ὀρυκτὸν μελάγχρουν.
Aphrodisiaque, ἐπ. ἀφροδισιακὸς, ὁ διεγείρων τὴν ἐπιθυμίαν τῆς συνουσίας.
Aphrodite, Ϡ. ἀφροδίτη, εἶδος θαλασσίων σκωλήκων.
Aphronatron, ἀρ. ἀφρόνατρον, ἡ ἁλίνατρον.
Aphronille, Ϡ. ἀφρονίλλη, εἶδος φυτοῦ διουρητικοῦ.
Aphronitre, ἀρ. ἀφρόνιτρον, ἄνθος νίτρου, εἶδος νιτρικῆς οὐσίας.
Aphthartes, Aphthartodoçètes, ἀρ. πλ. ἄφθαρτοι, ἡ ἀφθαρτόδοξοι αἱρετικοὶ Χριστιανοί.
Aphthes, Ϡ. πλ. ἄφθαι, κ. ἄφτραι.
Aphtheux, euse, ἐπ. ἀφθώδης.
Aphye, ἀρ. ἀφύη.
Aphylle, ἡ infeuillé, ἐπ. ἄφυλλος.
Aphyostome, ἐπ. ἀφυόστομος, σύστημα χονδρωδῶν ἰχθύων.
Api, ἀρ. μῆλον τοῦ Παραδείσου, εἶδος μήλου. § ἐλειοσέλινον.
Apiaires, ἀρ. πλ. μελισσοειδῆ, γένος ἐντόμων.
Apiatre, ἴδ. guêpier.
Apic, ἐπίρ. ἴδ. pic, κατακάθετον.
Apicre, Ϡ. ἄπικρον, γένος φυτῶν.
Apiétrir, οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. φθίνω, φθείρομαι.
Apilepsie, Ϡ. ἄχρ. ἀποπληξία.
Apinal, ἀρ. ἡ ῥίζα τοῦ ἀριστολόχου.
Apion, * μελισσέντομον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Apiquer, οὐδ. ἔρχεται κατακάθετον· λέγεται ὅταν πλησιάζῃ τὸ πλοῖον εἰς τὴν ἄγκυραν καὶ τεντώνῃ τὸ σχοινίον.
Apiropodes, ἀρ. πλ. ἀπειρόποδα, γένος ἐντόμων.
Apis, ἀρ. Α'στρ. ἴδ abeille.
Apitoyer, ἐν. κάμπτω, κινῶ εἰς οἶκτον (εἰς τὰς συμφορὰς ἄλλου). § s' — οἰκτείρω.
Apias, ἀρ. τρυπόξυλον, γένος ἐντόμων.
Aplaigner, ἐν. ἴδ. lainer καὶ parer.
Aplaigneur, ἀρ. γναφεὺς, ὁ ἐκβάλλων τὰς τρίχας τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀφ' οὗ ὑφανθῶσι.
Aplaner, Aplaneur, ταὐτὸν τοῖς ἀνωτέρω.
Aplanir, ἐν. ὁμαλύνω, ὁμαλίζω, λειαίνω. — un chemin λιστρῶ, κ. λουστρώνω τὴν ὁδόν. μεταφ. — les difficultés ἐξομαλύνω τὰς δυσκολίας.
Aplanissement, ἀρ. ἐξομάλυνσις.
Aplanisseur, ἀρ. λιστρωτὴς, ὁ ἐργαζόμενος τὰ μάλλινα ὑφάσματα μετὰ τὴν πρώτην κουράν.
Aplatir, ἐν. ἐπιπεδῶ, συμπιέζω, κ. ζουλῶ. la terre est — ie vers les pôles ἡ γῆ εἶναι συμπεπιεσμένη πρὸς τοὺς πόλους, κ. ζουλισμένη.
Aplatissement, ἀρ. ἐπιπέδωσις, συμπίεσις.
Aplatisseur, ἀρ. ἐπιπεδωτὴς, συμπιεστής.
Aplester, ἢ Aplestrer, ἐν. ἀναπετάννυμι τὴν σθόνην, κ. ἀνοίγω τὰ πανιὰ (τοῦ πλοίου).
Aplestie, Ϡ. ἁπληστία. ἰατρ.
Aplets, ἀρ. πλ. ἄπλετα, δίκτυον διὰ τὰς μαινίδας (harengs).
Aplocères, ἢ Simplicicornes, ἀρ. πλ. ἁπλόκερα, σύστημα ἐντόμων.
Aplomb, ἀρ. κάθετος. ἐπίρ. d'— κατὰ κάθετον. un homme a de l' —, il est bien d' — εὐθυτενὴς ἄνθρωπος. μεταφ. un homme a de l' — dans sa conduite, dans son caractère ἄνθρωπος ἔχων εὐθεῖαν διαγωγὴν, ἔμπεδον ἦθος.
Aplome, ἀρ. * ἄπλωμον, ὀρυκτόν.
Aplotomie, Ϡ. ἁπλοτομία. χειρ.
Apludée, Ϡ. ἄχνη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀγρωστοειδῶν.
Aplustre, ἀρ. ἄρλαστα, κοσμήματα τοῦ πλοίου.
Aplysie, Ϡ. ἀπλύσιον, γένος μαλακίων.
Apnée, Ϡ. ἄπνοια. ἰατρ.
Apocalbasum, ἄρ. ὁποκάρπασον, οὐσία κομμιρητινώδης.
Apocalypse, Ϡ. ἀποκάλυψις.
Apocalyptique, ἐπ. ἀποκαλυπτικός.
Apocénose, Ϡ. ἀποκένωσις.
Apochylisme, ἀρ. ἀποχύλισμα., φυτικὸς χυμὸς πεπυκνωμένος.
Apocinos, ἀρ. ἀπόκινος, εἶδος παλαιοῦ χοροῦ.
Apoco, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἰταλ. αἰκ. ὀλιγόνους ἄνθρωπος.
Apocope, Ϡ. ἀποκοπή.
Apocrisiaire, ἀρ. ἀποκρισιάριος, πρέσβυς, ἀπεσταλμένος.
Apocroustique, ἐπ. ἀποκρουστικός. ἴδ. répercussif.
Apocryphe, ἐπ. ἀπόκρυφος. λέγεται ἐπὶ τῶν παλαιῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν εἶναι ἀμφιβαλλόμενα. § une nouvelle — ἀδέσποτον νέον.
Apocyn, ἢ apocin, ἀρ. ἀπόκυνον, φυτόν.
Apocynées, Ϡ. πλ. ἀποκυνοειδῆ, γένος φυτῶν δικοτυληδόνων ἀπετήλων μὲ στήμονας ὑπογύνους, ἔχοντα καυλοὺς σαρκώδεις, καὶ χυμὸν γαλακτώδη, ὁριμὸν καὶ καθαρτικόν.
Apodacrytique, ἐπ. ἀποδακρυτικός.
Apode, ἐπ. ἄπους (ἐπὶ ἰχθύων.)
Apodecte, ἀρ. ἀποδέκτης, (ὁ εἰσπράκτωρ, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.)
Apodioxis, ἀρ. ἀποδίωξις. ῥητ.
Apodipne, ἀπόδειπνον. ἴδ. Complies.
Apodopnique, ἐπ. ἀποδοσίπνους, ὄνομα μηχανῆς, χρησίμου εἰς τὰς ἀσφυξίας.
Apodose, Ϡ. ἀπόδοσις.
Apogée, ἀρ. ἀπόγειον (σημεῖον). ἡ ἀπωτάτω τῆς γῆς κίνησις τοῦ πλανήτου. μετ. ὁ ἀνώτατος βαθμὸς, τὸ ἔπακρον.

Apogon, ἀρ. ἀπώγων, ἰχθὺς τῆς Μεσογείου.
Apographe, ἐπ. ἀπόγραφος.
Apointisser, ἐν. ὀξύνω, ἀποξύνω.
Apojove, ἀρ. * ἀπόζηνον, ἡ ἀπωτάτω τοῦ διὸς (πλανήτου) κίνησις τοῦ δορυφόρου.
Apollinaire, ἐπ. Ἀπολλώνια, ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος.
Apollinaires, τρ. πλ. ἀπολλινάριοι, αἱρετικοὶ Χριστιανοί.
Apollo, ἡ Apollon, ἀρ. ἀπόλλων, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.
Apollon, ἀρ. ἀπόλλων, μεγάλη ψυχὴ (πεταλοῦδα). § εἶδος ἐσθῆτος κατοικιδίας (de chambre).
Apollonien, ne, ἐπ. hyperbole ἢ parabole — nes μαθ. αἱ συνήθεις ὑπερβολαὶ καὶ παραβολαί, πρὸς διαστολὴν ἄλλων τινῶν καμπυλῶν.
Apologétique, ἐπ. ἀπολογητικός.
Apologie, Θ. ἀπολογία.
Apologiste, ἀρ. συνήγορος.
Apologue, ἀρ. ἀπόλογος, διήγημα μυθῶδες, ἔχον σκοπὸν ἠθικήν τινα ἀλήθειαν.
Apoltronir, ἐν. ἐξονυχίζω (τὸν ἱέρακα), κόπτω τοὺς ὄνυχάς του.
Apolytique, ἀρ. ἀπολυτίκιον, τροπάριον ψαλλόμενον περὶ τὴν ἀπόλυσιν.
Apomécométrie, Θ. ἀπομηκομετρία Γεωμ. ἡ τέχνη τοῦ μετρεῖν πόρρωθεν τὴν ἀπόστασιν τῶν σωμάτων.
Apomyttose, Θ. μυχθισμός, πάθος τῆς κεφαλῆς ἐχούσης διηνεκῆ τρόμον· καὶ ἓν εἶδος μουσουνισμοῦ.
Aponévrographie, Θ. ἀπονευρωματογραφία, ἡ περιγραφὴ τῶν ἀπονευρώσεων.
Aponévrologie, Θ. ἀπονευρωματολογία, μέρος τῆς ἀνατομίας.
Aponévrose, Θ. ἀπονεύρωσις, τένυσμα τῶν μυώνων, ἡ ἔκτασις τένοντος.
Aponévrotique, ἐπ. ἀπονευρωτικός.
Aponévrotomie, Θ. ἀπονευρωματοτομία.
Aponoget, ἀρ. γένος φυτῶν.
Apophane, ἐπ. ἀποφανής. ἐπὶ κρυστάλλων, τῶν ὁποίων γνωρίζεται ὁ πυρὴν, ἡ διεύθυνσις ἢ τὸ μέτρον τῶν ἀπομειώσεων (dégradation).
Apophlegmatisme, ἀρ. ἀποφλεγμάτωσις. § ἀποφλεγματικὸν (φάρμακον), τὸ ἐκκριτικὸν φλεγμάτων.
Apophorètes, ἀρ. πλ. ἀποφόρητα, ὦρα, τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον οἱ συγκεκλημένοι εἰς δεῖπνον. ἴδ. étrennes. § ἀποφόρητα, τράπεζαι ξρογγύλαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔφερον τὰ ἡδύσματα.
Apophtègme, ἀρ. ἀπόφθεγμα.
Apophyge, Θ. Ἀρχιτ. ἀπόφυσις, τὸ μέρος ὅπου ὁ κίων ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν βάσιν του διὰ νὰ ἀναβῇ πρὸς τὰ ἄνω.
Apophyllite, Θ. ἀποφυλλίτις, οὐσία γαιώδης, ὁμοιάζουσα μὲ τὸfeldspath.
Apophyse, Θ. ἀπόφυσις (ὀστέου.) § — s ἀποφύσεις, τὰ ἐξέχοντα μέρη τῶν φυτῶν.
Apoplectique, ἐπ. ἀποπληκτικός.
Apoplexie, Θ. ἀποπληξία.
Apopsychie, Θ. πνιγμός.
Apore, ἡ aporon, ἀρ. ἄπορον, πρόβλημα.
Aporraxis, ἀρ. ἀπόρραξις, εἶδος παιδιᾶς τῶν ἀρχαίων, ὁμοιάζουσα μὲ τὴν σφαιροβολίαν (paume).
Aporrhée, Θ. ἀπόρροια.
Aposiopèse, Θ. ἀποσιώπησις. ῥητ.
Aposis, Θ. ἀποσία, ἐλάττωσις τῆς ὄψης.
Apositie, Θ. ἀποσιτία, ἡ ἀποστροφὴ τῆς τροφῆς. ἰατρ.
Apostase, Θ. ἀπόστασις, ἀπόστημα. § ἀπόρρηγμα (ὀστέου).
Apostasie, Θ. ἀποστασία, (κυρίως ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ἀληθοῦς πίστεως).
Apostasier, ἐν. ἀποστατῶ, ἐξομνύω (τὴν ἀληθῆ πίστιν).
Apostat, ἀρ. ἀποστάτης (ἐκ τῆς πίστεως).
Apostaxis, Θ. ἀπόσταξις, ἡ ἐκ τῆς ῥινὸς αἱμορραγία.
Apostème, ἀρ. ἀπόστημα.
Aposter, ἐν καθίημι, συσκευάζω, παρασκευάζω (ἀνθρώπους κρυφίως διὰ νὰ ἐνεδρεύσωσι τινά, ἢ νὰ τὸν πυραφυλάξωσιν ἐπὶ κακῷ σκοπῷ). il avait — é des assassins qui m' ont attaqué παρεσκεύασε φονεῖς κατ' ἐμοῦ.
Apostillateur, ἀρ. * σημειωματιστὴς, παρὰ Νομικοῖς, ὁ σημειωματογράφος, ἔχων σημειώσεις εἰς νομικὸν βιβλίον.
Apostille, Θ. παρασημείωσις, ἐπισημείωσις. § ἴδ. post-scriptum ὑστερόγραφον, ὑποσημείωσις. § πρόσγραμμα, τὸ σημειούμενον εἰς τὸ περιθώριον ἀναφορᾶς, ὑπομνήματος. κτλ.
Apostiller, ἐν. προσγράφω. § παρασημειῶ. § σημειῶ.
Apostis, ἀρ. Ναυτ. ἀποστάσιον, ξύλα μακρὰ εἰς τὰς τριήρεις.
Apostolat, ἀρ. τὸ Ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα.
Apostolicité, Θ. τὸ ἀποστολικόν. l' — de la vie ἡ ἀποστολικὴ ζωή.
Apostolin, ἀρ. Ἀποστολῖνος, εἶδος τάγματος μοναχῶν.
Apostolique, ἐπ. ἀποστολικός.
Apostoliquement, ἐπίρ. ἀποστολικῶς.
Apostoliser, ἐν. ἱεροκηρύττω.
Apostolorum, ἀρ. τῶν ἀποστόλων (ἔμπλαστρον.)
Apostrophe. Θ. ἀποστροφή. ῥητ. § ἀπόστροφος. Γραμ.
Apostropher, ἐν. ἀποστρέφω τὸν λόγον, ἀποτείνω. — les tombeaux κάμνω ἀποστροφὴν πρὸς τοὺς τάφους.
Apostumer, οὐδ. μεταβάλλομαι εἰς ἀπόστημα.
Apotactites, ἢ Apotactiques, ἀρ. πλ. ἀπόταχτοι, αἵρεσις Χριστιανῶν.
Apothème, ἀρ. ἀπόθεμα, ἡ κάθετος ἐκ τοῦ κέντρου ἑνὸς πολυγώνου εἰς μίαν ἐκ τῶν πλευρῶν.
Apothéose, Θ. ἀποθέωσις.
Apothéoser, ἐν. ἀποθεῶ.
Apothèse, Θ. ἀπόθεσις. χειρ.
Apothicaire, ἀρ. φαρμακοποιός. παρ. mémoire d' — λογαριασμὸς, τοῦ ὁποίου τὰ κονδύλια εἶναι εἰς μεγάλας ποσότητας.
Apothicairerie, Θ. φαρμακοπωλεῖον. § φαρμακοποιΐα.
Apothrause, Θ. ἀπόθραυσις. χειρ.
Apotome, ἀρ. μαθ. ἀποτομή· ἡ ὑπέρβασις γραμμῆς τινος δοθείσης ἐπὶ ἄλλης γραμμῆς.
Apôtre, ἀρ. Ἀπόστολος.
Apotropéen, ἐπ. ἀποτρόπαιος (Θεός.)
Apous, ἀρ. ἄπους, τὸ πτηνὸν τοῦ Παραδείσου.
Apozème, ἀρ. ἀπόζεμα, ἀρέψημα. (Ἰταλ. δεκότο.)
Appaiser, ἐν. πραΰνω, καθησυχάζω. § μεταφ. κατευνάζω, καταστέλλω, καταπαύω. sa fièvre est-elle un peu — ée ὁ πυρετὸς του ἐμετρίασεν ὀλίγον; le vent s' — e ὁ ἄνεμος κοπάζει.
Apparaître, οὐδ. ἐπιφαίνομαι (λέγεται ἐπὶ ὁρατῶν οὐσιῶν, Θεοῦ, Ἀγγέλων, κτλ.) § ἀναφαίνομαι, (ἐπὶ αἰφνιδίων συμβεβηκότων.) ces génies extraordinaires qui — ssent à de longs intervalles αἱ ἐξοχοι αὗται φύσεις ἀναφαινόμεναι, ἢ ἐρχόμεναι εἰς τὸν κόσμον κατὰ μακρὰς περιόδους. § ἀπρ. il lui — ut un spectre ἐφάνη εἰς αὐτὸν φάντασμα. faire — de ses pouvoirs ἐμφανίζω τὰ ἔγγραφα τῆς πληρεξουσιότητός μου.
Apparat ἀρ. κόμπος, ἐπίδειξις. discours d' — ἐπιδεικτικὸς λόγος. festin d' — πομπικὸν δεῖπνον. §. τύρος, κενοδοξία. § lettres d' — κεφαλαῖα γράμματα (τιθέμενα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου ἢ τῶν τμημάτων). § πίναξ ἢ ὀνομαστικὸν, (βιβλίον περιέχον, εἰς σχῆμα λεξικοῦ, τὰς φράσεις καὶ λέξεις ἑνὸς συγγραφέως.) — poétique ἐκλογὴ ποιήσεων. (βιβλίον περιέχον τὰ δοκιμότερα χωρία τῶν ἀρίστων Λατίνων ποιητῶν.) ἀπάνθισμα. — royal Λατινογαλλικὸν λεξικόν. (οὕτω λεγόμενον τὸ πάλαι)
Apparaux, ἀρ. πλ. Ναυτ. ἡ σκευὴ τοῦ πλοίου, (εἶον ἄρμενα, τροχαλίαι, ἄγκυραι, κτλ.)
Appareil ἀρ. σκευὴ, παρασκευὴ, ἑτοιμασία. § μεγαλοπρέπεια, πομπή. μεταφ.— de la modestie, — du deuil τὸ σχῆμα τῆς μετριοφροσύνης, τὸ πένθιμον σχῆμα. § — chimique χημικὰ ἐργαλεῖα, χημικὴ παρασκευή. (ὅλα τὰ χημικὰ ὄργανα, μηχαναὶ κτλ.) § χειρ. χειρουργικὴ

βραγκία, (ἰδίως διὰ τὴν λιθοτομίαν.) § *χειρ.* ἐπίθεμα, ἔμπλαστρον. § *ἀνατ.* — circulatoire, l' — vocal τὸ σύστημα τῶν ὀργάνων τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, τὸ φωνητικὸν σύστημα, κτλ. § ἡ σκευασία τῶν ἐδεσμάτων, τουτέστιν ἅλας, πέπερι, τὸ κρέας, τὰ λάχανα, κτλ. § *ἀρχ.* un bâtiment est d' un bel — τὸ κτίριον εἶναι ἰσόδομον, κ. καλοκτισμένον. une pierre est de bas — ἡ πέτρα ἔχει 12 ἢ 15 δακτύλων ὕψος. elle est de haut — ἔχει 24 ἢ 30 δακτύλων ὕψος.

Appareillage, *ἀρ.* Ναυτ. ἀπόπλους.

Appareillement, *ἀρ.* ζευγοποιΐα, συνδυασμός, σύζευξις, κ ζευγάρωμα. (κυρίως ἐπὶ ζώων συνδυαζομένων κατὰ γένη πρὸς πολλαπλασιασμὸν τοῦ εἴδους.)

Appareiller, ἐν. συζευγνύω, ζευγοποιῶ, συνδυάζω, κ. ζευγαρώνω, ταιριάζω. on — e un service d' argent ἀπαρτίζω σκεύη ἀργυρᾶ. § s' — συνοικειοῦμαι, συνενοῦμαι. § *ἀρχ* — un vaisseau ἐξαρτύω, καταρτίζω, ναυστολῶ. § Ναυτ. ἀνάγομαι, ἀποπλέω, κ. κάμνω πανιά. § λιθεμετρῶ, ἢ εὐθυμετρῶ τοὺς λίθους (διὰ τὰς οἰκοδομάς).

Appareillé, ée, ἐπ. voile — ée ἱστίον ἀναπεπταμένον.

Appareilleur, *ἀρ.* ἀρχ. εὐθυμέτρης.

Appareilleuse, Θ. μαστρωπὸς, μεσίτρια, (εἰς ἀκόλαστα ἔργα)

Apparemment, ἐπίρ. κατὰ τὸ φαινόμενον, ὡς φαίνεται. — qu' il viendra θὰ ἔλθει φαίνεται.

Apparence, Θ. τὸ φαινόμενον, ἐπιφάνεια, τὸ ἐξωτερικόν. abuser le monde par des — s de piété ἀπατῶ τὸν κόσμον διὰ φαινομένης εὐσεβείας, μὲ πρόσχημα εὐσεβείας. cette maison a une bel le — ἡ οἰκία αὐτη φαίνεται καλή. les — s d' une grande amitié ἐνδείξεις μεγάλης φιλίας. § φαντασία, ἰδέα. (ἀντίκ. τῷ πράγματι.) vous croyez voir un homme sur cette tour, ce n' est qu' une — νομίζεις ὅτι εἶναι ἄνθρωπος εἰς τὸν πύργον, εἶναι ἁπλῆ φαντασία. sauver les — s ὑποκρύπτω τὸ πρᾶγμα διὰ τὸ εὔσχημον, τὸ οἰκονομῶ. § πιθανότης. il y a — qu' il est mort εἶναι πιθανὸν ὅτι ἀπέθανε. selon toute — κατὰ τὰ φαινόμενα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. cela est hors d' — εἶναι ἀπίθανον. § *μεταφ.* ἴχνος, σκιά. il ne reste à cette femme aucune — de beauté δὲν μένει ἴχνος, σκιὰ καλλονῆς εἰς τὴν γυναῖκα. en — ἐπίρ. κατὰ τὸ φαινόμενον.

Apparent, te, ἐπ. ἐκφανὴς, προφανής. l' endroit le plus — de la ville τὸ πλέον ὁρατὸν, ἢ ἄποπτον μέρος τῆς πόλεως. son droit est — τὸ δίκαιόν του εἶναι φανερόν. § *μετ.* ἐπιφανὴς, διάσημος. § φαινόμενος. (ἀντικ. τῷ πραγματικός.)

Apparenter, ἐν. κηδεύω, (δίδω συγγενεῖς διὰ κηδεστίας.) s' — à la noblesse συνοικειοῦμαι, συγγενεύω μὲ εὐγενεῖς. il est bien — é ἔχει καλοὺς συγγενεῖς.

Appariement | *ἀρ.* συζυγία, σύζευξις.
Apparîment | ις.

Apparier, ἐν. συζευγνύω, ζευγοποιῶ, κ. ζευγαρώνω, κάμνω τέρια § — des pigeons, des tourterelles συζευγνύω περιστερὰς, τρυγόνας, (τὸ ἄρρεν μετὰ τοῦ θήλεος.) § s' — τίθεμαι κατὰ ζεύγη.

Apparié, ée, μετ. καὶ ἐπ. συζυγής.

Appariteur, *ἀρ.* ταξιάρχης, ὁ ἐπὶ τῆς εὐταξίας (εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια). § κλητὴρ (εἰς τὰς σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου.)

Apparition, Θ. ἐμφάνισις, ἐπιφάνεια, (Θεοῦ, Ἀγγέλου, κ. τ. λ.) — d' une comète ἐπιτολὴ κομήτου. § il a fait son — ἐνεφανίσθη. il y a fait une — d' éclair, une courte — ἐφάνη ὡς ἀστραπὴ, ἐφάνη ὀλίγον, (ἀντὶ τοῦ, διέμεινεν ὀλίγον καιρόν). § φάντασμα, ὀπτασία.

Apparitoire, *ἀρ.* ἀρχ. ἴδ. pariétaire.

Apparoir, οὐδ. ἐν χρήσει μόνον μετὰ τοῦ faire εἰς ἀπαρέμφ. faire — du pouvoir qu' on a ἀποδεικνύω τὴν ἐξουσίαν μου. § ὡσαύτ. εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ἀπροσώπως. il appert comme il — par tel acte ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ δεῖνα ἐγγράφου s' il vous — que cela soit ἐὰν ἐξαγάγῃς τοῦτο ἔχον οὕτω.

Apparoner, ἐν. καταμετρῶ, ταὐτὸν τῷ jauger.

Appartement, *ἀρ.* οἴκημα, κατάλυμα, (συγκείμενον ἐκ πολλῶν δωματίων.) § συναναστροφὴ (εἰς τὴν Αὐλήν).

Appartenance, Θ. παράρτημα, παρακολούθημα. § τὰ προσκείμενα. — s d' une maison οἷον οἱ σταῦλοι, κῆποι, κτλ.

Appartenant, te, ἐπ. ἀνήκων.

Appartenir, οὐδ. ἀνήκω, εἶμαί τινος. les biens qui — nnent à des particuliers τὰ κτήματα τῶν ἰδιωτῶν. il m' en — ient une moitié τὸ ἥμισυ εἶναι ἰδικόν μου. la connaissance de cette affaire — ient à tel juge ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὑπάγεται εἰς τὸν δεῖνα δικαστήν. il ne vous — t pas d' en agir ainsi δὲν ἔχεις δικαίωμα νὰ πράττῃς οὕτω. la perfection n' — t qu' à Dieu seul τὸ τέλειον εἶναι ἴδιον τοῦ Θεοῦ. cette plante — t à tel genre τὸ φυτὸν τοῦτο ἀποτελεῖ μέρος τοῦ δεῖνα γένους, ἢ εἶναι ἐκ τοῦ δεῖνα γένους. cela n' — t pas à mon sujet δὲν ἀνάγεται τοῦτο εἰς τὴν ὑπόθεσίν μου. § κατάγομαι. il — t à d' honnêtes parents εἶναι ἐκ γονέων τιμίων. § ἀπρ. il — ient aux pères de châtier leurs enfants εἶναι ἔργον τῶν γονέων ἡ τιμωρία τῶν τέκνων. il n' — t qu' au génie de concevoir une telle pensée μόνης τῆς εὐφυΐας ἴδιον εἶναι τὸ νὰ κατανοήσῃ τοῦτο. il vous — t bien de vous plaindre après tout ce que vous avez fait τῷ ὄντι ἔχεις πρόσωπον νὰ παραπονῆσαι μεθ' ὅσα ἔκαμες. § ainsi qu' il — dra κατὰ τὸ πρέπον, δεόντως. pour être statué ce qu' il — dra διὰ νὰ διαταχθῶσι τὰ δέοντα. pour être pris telles mesures qu' il — dra διὰ νὰ ληφθῶσι τὰ ἀνήκοντα μέτρα. à tous ceux qu' il — dra πρὸς οὓς ἀνήκει.

Appas, *ἀρ.* πλ. θέλγητρα, (γυναικος.) μεταφ. les — de la volupté τὸ ἐπαγωγὸν τῆς ἡδονῆς. les — de la gloire αἱ ἡδοναὶ, τὰ θέλγητρα τῆς δόξης.

Appât, *ἀρ.* δέλεαρ, κ. γέμι. μεταφ. l' — du gain ἡ ἡδονὴ τοῦ κέρδους.

Appâteler, ἐν. ταὐτὸν τῷ appâter (εἰς τὴν β'. σημασίαν).

Appâter, ἐν. δελεάζω. § ψωμίζω, τρέφω, ταγίζω (ἀνθρώπους ἢ πτηνά.)

Appauvrir, ἐν. πτωχύνω. μεταφ. — un terrain, un sol λεπτύνω τὴν γῆν. une terre — ie λεπτόγεως γῆ, ἀμμώδης. un sang — ὑδαρὲς αἷμα.

Appauvrissement, *ἀρ.* πτωχεία. l' — du sol ἡ λεπτότης τῆς γῆς.

Appeau, *ἀρ.* ἐρέλκυστὴρ, ἢ ἐπικλητήριον, (ὄργανον δι' οὗ μιμοῦνται τὴν φωνὴν τῶν πτηνῶν καὶ τὰ σύρουν εἰς τὰ δίκτυα.) § παλευτὴς, κ. κράκτης, (ἐπὶ πτηνῶν.)

Appel, *ἀρ.* πρόσκλησις. — de la langue. ἴδ. langue. § — nominal ὀνομακλησία. § l' — d' une cause ἐκφώνησις (τῆς δίκης ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου γινομένη παρὰ τοῦ κλητῆρος). § ἀνακλητικὸν, (ἐπὶ στρατευμάτων.) § στρατολογία. § πρόκλησις (εἰς μονομαχίαν). συνηθέστερον λέγεται cartel, ἢ défi. § faire un — de fonds ζητῶ νέαν συνεισφοράν. (κυρίως λέγεται ἐπὶ ἑταιριῶν, ὅταν ζητῶνται νέαι χρηματικαὶ καταβολαὶ διότι δὲν ἤρκεσαν αἱ ἤδη γενόμεναι, ἢ διότι συνέβησαν ἔκτακτα συμβεβηκότα). μεταφ faire un — à la générosité de quelqu' un ἐπικαλοῦμαι, ἢ προσφεύγω εἰς τὴν μεγαλοδωρίαν τινός. § ἔφεσις, ἔκκλησις. cour d' — ἐφετεῖον. juge d' — ἐφέτης. juger sans — δικάζω ἀνεκκλήτως. le jugement dont il est fait — ἡ ἐκκαλουμένη δίκη. par — ἐκκλητῶς, κατ' ἔκκλησιν.

Appelant, te, ἐπ. ἐφεσείων, ἐκκαλῶν.

καὶ οὖσ. ὁ ἐκκαλῶν, ἡ ὁ ἐφεσείων. § un bon — παλευτής, κ. κράκτης (ἐπὶ πτηνῶν).

Appeler, ἐν. ὀνομάζω, καλῶ. il s'—e Jean καλεῖται Ἰωάννης. il —le les choses par leur nom λέγει τὴν σκάφην σκάφην καὶ τὰ σῦκα σῦκα. § — les lettres συλλαβίζω. § c' est ce qu'on —e franchir les bornes de la décence τοῦτο λέγεται ὑπερπηδᾶν τὰ ὅρια τῆς εὐσχημοσύνης. § προσονομάζω, προσκαλῶ κατ' ὄνομα, ὀνομαστί. § — la cause ἐκφωνῶ τὴν δίκην. (ἐπὶ ἀκροατηρίου.) § καλῶ, φωνάζω (τινά). — son chien ἐμβοῶ, φωνάζω τὸ σκυλί μου. — au secours, à l'aide ἐπικαλοῦμαι βοήθειαν. μεταφ. — à son secours l'intrigue κτλ. προσφεύγω εἰς τὴν ῥαδιουργίαν κτλ. § προσκαλῶ. § — en justice κλητεύω, ἐνάγω εἰς δίκην. § — au combat, en duel ἢ καὶ ἀπολύτ. — προκαλῶ εἰς μονομαχίαν. — sous les drapeaux στρατολογῶ, ἐνεργῶ νεοσυλλεξίαν. dieu vient de l'— à lui ὁ Θεὸς τὸν ἔλαβεν εἰς τοὺς κόλπους του. — sur quelqu' un le mépris public, la haine de tous κτλ. κινῶ κατά τινος τὴν κοινὴν περιφρόνησιν, τὸν καθιστῶ ἀποτρόπαιον, μισητόν, κτλ. — sur quelqu' un, sur une famille les bénédictions du ciel ἐπεύχομαί τινι τὰ οὐράνια ἀγαθά. § συγκαλῶ, προσκαλῶ. ce beau temps nous —e à la chasse ὁ καλὸς καιρὸς μᾶς προκαλεῖ εἰς κυνηγεσίαν. ce crime —e la vengeance des lois τὸ ἔγκλημα ἀπαιτεῖ τὴν τιμωρίαν τῶν νόμων. ce mot — e un régime ἡ λέξις θέλει μεταβατικήν. — l' attention de quelqu' un sur quelque chose ἐφιστῶ τὴν προσοχήν τινος ἐπί τι. un bruit extraordinaire vint — notre attention αἰφνίδιος κρότος ἐκίνησεν ἢ ἐφείλκυσε τὴν προσοχήν μας. § καλῶ (ἐπὶ Θεοῦ). Dieu —e les chrétiens à la vie éternelle ὁ Θεὸς καλεῖ τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὴν αἰωνίαν ζωήν. il fut — é à siéger dans le conseil du prince ἐξελέχθη διὰ νὰ συνεδριάζῃ εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ βασιλέως. § προορίζω. sa naissance l' — ait à régner ἦτον ἐκ γενετῆς προωρισμένος διὰ νὰ βασιλεύσῃ. § — de οὐδ. ἐκκαλῶ. — comme de juge incompétent ἐκκαλῶ ἕνεκα ἀναρμοδιότητος τοῦ δικαστοῦ. — comme d' abus ἐκκαλῶ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀρχήν, (ὅταν κακῶς ἐξεδόθη ἀπόφασις παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς). οἰκ. j' — le de votre décision ἢ j' en —le δὲν παραδέχομαι τὴν ἀπόφασίν σας. j' en — le à votre probité, à votre honneur ἐπικαλοῦμαι, ἢ ἀνατίθεμαι (εἰς) τὴν τιμιότητά σου. en — à la postérité ἐπικαλοῦμαι τὴν ψῆφον τῶν μεταγενεστέρων. il en a — lé διεσώθη (ἐπὶ ἀναλαμβάνοντος ἀπὸ βαρεῖαν ἀσθένειαν).

Appelé, ée, ἐπ. γραφ. beaucoup d'—s et peut d'élus πολλοὶ μὲν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Appelet, ἀρ. σχοινίον (μὲ ἄγκιστρα δι' ἁλίευσιν).

Appellatif, ἐπ. Γραμ. προσηγορικόν.

Appellation, Θ. πρόσκλησις. § — des lettres συλλάβισμα. § ἔφεσις, (ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ appel εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλεύματα.)

Appelle, Θ. λειποσαρκία, (κυρίως τῆς ἀκροβυστίας.)

Appendance, Θ. ἀρχ. νεοκτησία.

Appendice, ἀρ. παράρτημα, (ἐπὶ συγγραμμάτων.) § ἀνατ. ἐπίφυσις. § βοταν. παραφυλλίς.

Appendicule, ἀρ. ὑποκ. * παραρτημάτιον § ἐπιφυμάτιον. § παραφυλλίδιον.

Appendiculé, ée, ἐπ. βοτ. plante — ée φυτὸν ἔχον παραφυλλίδας.

Appendre, ἐν. ἀναρτῶ, κρεμῶ· κυρίως ἐπὶ προσφορῶν γινομένων εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Appendu, ue, μετ.

Appens, ὑδ. guet-apens.

Appenser, οὐδ. ἀρχ. ἀχρ. σκέπτομαι, συλλογίζομαι.

Appentis, ἀρ. παράπηγμα, (κτίριον ἐρειδόμενον εἰς τὸν τοῖχον ἄλλης οἰκοδομῆς, καὶ ἔχον στέγην κατωφερῆ μόνον πρὸς ἓν μέρος.)

Apperceptibilité, Θ. κατάληψις. φιλοσ

Apperception, Θ. φιλ. * ἡ αὐτονόησις.

Appert, ἀπρ. ὑδ. Apparoir.

Appesantir, ἐν. βαρύνω. μεταφ. il — tit son joug καθιστῶ βαρεῖαν τὴν διοίκησιν, καταδυναστεύω. le sommeil — it ses yeux, ses paupières οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι βεβαρημένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον. § l' âge, la fainéantise — it les corps τὰ σώματα γίνονται ἀδρανέστερα ὑπὸ τοῦ γήρως ἢ τῆς ἀεργίας. l' âge n' a point encore — i son esprit ὁ νοῦς αὐτοῦ δὲν ἠμβλύνθη εἰσέτι ἀπὸ τὴν ἡλικίαν. § s'—sur un sujet, s' — sur les détails ἐνδιατρίβω εἰς ὑπόθεσίν τινα, εἰς τὰ καθ' ἕκαστα.

Appesantissement, ἀρ. βάρος· — d' esprit βαρύτης, ἀμβλύτης τοῦ νοός.

Appétence, Θ. ὄρεξις, ἐπιθυμία.

Appéter, ἐν. ὀρέγομαι, ἐπιθυμῶ.

Appétibilité, Θ. τὸ ὀρεκτικόν, (δύναμις τοῦ ὀρέγεσθαι). καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ ὀρεκτοῦ.

Appétible, ἐπ. ὀρεκτός.

Appétissant, te, ἐπ. ὀρεκτικὸς, προκαλῶν τὴν ὄρεξιν. § femme — te γυνὴ ὀρεκτικὴ, (ἔχουσα ζωηρότητα καὶ εὐσαρκίαν.)

Appetit, ἀρ. ὄρεξις, ἐπιθυμία. — concupiscible ὄρεξις συνουσίας, ἐπιθυμητικόν. § πεῖνα. bon — καλὴ ὄρεξις. § à l' — ἐπιρ. πρὸς χάριν, χάριν, ἢ ἀπὸ φειδὼ il a laissé tomber sa maison à l' — d' une centaine de drachmes ἀφῆκε νὰ κρημνισθῇ ἡ οἰκία του χάριν ἑκατὸν δραχμῶν.

Appétit, ἀρ. κρομμυδάκι (διὰ τὰς σαλάτας).

Appétitif, ive, ἐπ. ἐπιθυμητικὸς, ὀρεκτικός.

Appétition, Θ. τὸ ἐπιθυμητικὸν (τῆς ψυχῆς).

Appiades, Θ πλ. Ἀππιάδες· ὄνομα πέντε Θεῶν παρὰ Ῥωμαίοις, τῶν ὁποίων οἱ ναοὶ ἦσαν παρὰ τὴν κρήνην τοῦ Ἀππίου.

Appiétrir, (s') αὐτ. λέγεται μόνον εἰς τὸ ἐμπόριον une marchandise s' —t ἡ πραγματεία φθείρεται, χαλνᾶ.

Appiler, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἐπισωρεύω.

Appios, ἀρ. βοτ. ψευδοσυριακὴ (ῥίζα.)

Applatisserie, Θ. * πλατυστήριον, ἐργοστάσιον ὅπου πλατύνεται ὁ σίδηρος.

Applatissoire, Θ. τανυστὴρ, σιδηροῖ κύλινδροι προσεγγιζόμενοι ἢ ἀπομακρυνόμενοι κατὰ θέλησιν, καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων αἱ ῥάβδοι τοῦ σιδήρου μηκύνονται, ἢ ἐκτείνονται.

Applaudir, οὐδ χειροκροτῶ. § ἀνευφημῶ, ἐπευφημῶ, (μετὰ ὀοτ.) θαυμάζω. § ἐν. μετὰ αἰτ. cette scène fut — ie à tout rompre ἡ σκηνὴ αὕτη ἐχειροκροτήθη τὰ μέγιστα. § s' — καυχῶμαι, ἐπαινοῦμαι. § s' — χαίρω, συγχαίρω ἐμαυτῷ, ἐπιχαίρω. on — it à la conduite de quelqu' un ἡ διαγωγὴ τινος εἶναι ἀρεστή. le peuple — ssait au gouvernement qui lui faisait avoir le pain à si bon marché ὁ λαὸς ἐπῄνει, ηὐλόγει τὴν κυβέρνησιν δίδουσαν εἰς αὐτὸν εὐθηνὸν τὸν ἄρτον.

Applaudissement, ἀρ. χειροκρότησις. § ἐπευφημία, ἀνευφημία, εὐφημία. il a l' — de tout le monde εὐφημεῖται παρὰ πάντων.

Applaudisseur, ἀρ. θαυμαστὴς, ἐπαινέτης.

Applicable, ἐπ. ἐφαρμοσμένος. ce trait d' histoire est — à ce prince ἡ ἱστορία αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸν ἡγεμόνα τοῦτον. ces fonds sont — à cette dépense τὰ χρήματα ταῦτα εἶναι ὡρισμένα εἰς τὴν δεῖνα δαπάνην.

Applicata, ἐπ. πλ. ἐκ τοῦ Λατ. τὰ ἐπιθέματα, παρὰ τῇ ὑγιεινῇ οὕτω λέγονται ὅλα τὰ ἔξωθεν ἐπιβαλλόμενα εἰς τὸ σῶμα, οἷον ἐνδύματα, λουτρὰ κτλ..

Application, Θ. ἐπίθεσις. l' — d'

un emplâtre sur une plaie ἡ ἐπίθεσις, ἐπιβολὴ τοῦ ἐμπλάστρου εἰς τὴν πληγήν. § χρῆσις. l' — d' un remède à une maladie ἡ χρῆσις φαρμάκου τινὸς εἰς ἀσθένειαν. § ἀπόδοσις, ἐφαρμογή. il est si défiant, si soupçonneux qu'il se fait l' — de tout ce qu'on dit εἶναι τόσον ὕποπτος, ὥστε ἀναλαμβάνει (παίρνει ἐπάνω του,) ἢ ἀποδίδει εἰς ἑαυτὸν ὅλα τὰ λεγόμενα. la loi n'a point ici d' — ὁ νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐνταῦθα. l' — d'une somme à telle ou telle dépense ἡ χρῆσις ποσότητός τινος πρὸς τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα δαπάνην. § προσοχή, σπουδή, ἐπιμέλεια. § avec — ἐπιμελῶς.

Applique, s. ἐν χρήσει μετὰ διαφόρων λέξεων, οἷον pièces d' — πρόσθετα ξύλα ἢ σανίδια. or d'— ἐπίθετος χρυσός.

Appliquée, s. γεωμ. ἡ διατεταγμένη, ταὐτὸν τῷ ordonnée.

Appliquer, ἐν. ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω, κ. ἐπιθέτω. — sa bouche, ses lèvres sur un objet pour le baiser βάλλω, ἢ ἐγγίζω τα χείλη μου ἐπί τινος διὰ νὰ τὸ φιλήσω. — un soufflet δίδω ῥάπισμα. — un homme à la question προσάγω τινά, τὸν βάλλω εἰς τὰς βασάνους. — son esprit, son attention à quelque chose ἐφίστημι τὸν νοῦν ἐπί τι, καταγίνομαι, δίδομαι. § — un remède à une maladie κάμνω χρῆσιν ἰατρικοῦ τινος εἰς μίαν νόσον. § ἐφαρμόζω, ἀποδίδω — une peine à quelqu' un ἐπιβάλλω ποινὴν εἰς τινα § μεταχειρίζομαι, διατίθεμαι. — une somme d' argent à bâtir προσδιορίζω ποσότητά τινα χρημάτων πρὸς οἰκοδομήν. § ἁρμόζω (προς), ἐφαρμόζω, κ. ταιριάζω. § s'— ἐνασχολοῦμαι, καταγίνομαι, σπουδάζω. § s'— οἰκειοποιοῦμαι, ἀντιποιοῦμαι. § πφετεριζομαι.

Appliqué, ée, ἐπ. être —, fort— εἶμαι επιμελὴς, φιλόπονος.

Appogiatura, s. ἐκ τοῦ Ιταλ. μουσικ. χαρίεις ἦχος, ὅστις γίνεται στηριζομένης τῆς φωνῆς ἐπὶ τοῦ τόνου τοῦ πρὸ τῆς ἁρμονίας (harmonie).

Appoint, ἀρ. κέρμα, τὰ μικρὰ νομισματα, τὰ ὁποῖα δίδει τις πρὸς συμπλήρωσιν ὁλικῆς τινος ποσότητος ἀποδοθείσης εἰς ἄλλα μεγαλήτερα νομίσματα. faire l' — συμπληρῶ, κ. γεμίζω τὴν ποσότητα. § τὸ ὑπόλοιπον ἑνὸς λογαριασμοῦ.

Appointage, ἀρ. βυρσοδ. ἡ συμπίλησις (τῶν δερμάτων).

Appointement, ἀρ. Νομ. διαταγὴ (τοῦ Προέδρου εἰς τὴν ἐπὶ ἀναφορᾷ δίκην). — en droit διαταγὴ (διὰ νὰ γενῇ ἔγγραφος ἡ διαδικασία). — à mettre κανονισμὸς τῆς συνοπτικῆς δίκης. § μισθὸς (ὑπαλλήλου). οἰκ. c' est lui qui a fourni à l' — αὐτὸς τὸν διετήρησε, κ. τοῦ ἐκράτησε τὰ ἔξοδα.

Appointer, ἐν. μισθοδοτῶ. § Νομ. ταὐτὸν τῷ régler un appointement διατάττω τὴν ἔγγραφον διαδικασίαν, ἢ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων (ἐπὶ συνοπτικῶν δικῶν). § δίδω τὴν τελευταίαν ἐργασίαν εἰς τὰ δέρματα διὰ νὰ τὰ καταστήσω δεκτικὰ τοῦ στέατος. § διαῤῥάπτω, κ. βελονιάζω τἀἄκρα τοῦ ἐριούχου (τῆς σώχας), διὰ νὰ μὴ ξεφτύσῃ). § — un homme d' une corvée, d' une garde, d' exercice κτλ. ἐπιβάλλω (ὡς ποινὴν) ἀγγαρίαν τινὰ, φυλακὴν, γυμνάσιον κτλ.

Appointé, ée, ἐπ. soldat—, officier— στρατιώτης, ἀξιωματικὸς, λαμβάνων ἐπιμίσθιον.

Appointeur, ἀρ. ἀρχ. δικαστὴς (ἐρχόμενος εἰς τὸ δικαστήριον μόνον ὅταν πρόκειται νὰ δικάσῃ ὑπέρ τινος). § συμβιβαστὴς (τῶν διαδίκων).

Apport, ἀρ. ἀρχ. ὀψοπωλεῖον, ἀγορὰ, (ὅπου φέρουσι τὰ βρώσιμα καθ' ἡμέραν διὰ νὰ τὰ πωλήσωσι). l' — Paris ἀντὶ la porte Paris ταὐτὸν τῷ châtelet § — de pièces ὁ φάκελλος (τῆς δίκης ὅστις παρακατατίθεται). acte d' — ἀπόδειξις (τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν παρακατάθεσιν τῶν ἐγγράφων). § φερνὴ, προῖξ. § καταβολὴ, συμβολὴ, εἰσφορὰ (συνεταίρου εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἑταιρίας).

Apportage, ἀρ. ὁ μόχθος (τοῦ φέροντός τι.)

Apporter, ἐν. κομίζω, φέρω, (κυρίως εἰς τὸν ὁμιλοῦντα, ἢ εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ λέγων ἵσταται.) quelles nouvelles nous — z - vous? τί νέων κομιστὴς εἶσαι. § συνεπιφέρω, συνεισφέρω. chaque associé est débiteur envers la société de tout ce qu' il a promis d' y — πᾶς συνεταῖρος εἶναι ὑπόχρεως πρὸς τὴν ἑταιρίαν δι' ὅ,τι ὑπεσχέθη νὰ συνεισφέρῃ. § (ἐπὶ ψυχικῶν ἰδιοτήτων καὶ διαθέσεων). les dispositions que nous—ons en naissant τὰ φρονήματα, μὲ τὰ ὁποῖα συγγεννώμεθα. § συνεπάγω, καταβάλλω il —e beaucoup de zèle dans tout ce qu' il fait καταβάλλει, δεικνύει πολὺν ζῆλον εἰς ὅ,τι πράττει — du remède, — remède à quelque chose de fâcheux ἐπιφέρω θεραπείαν, θεραπεύω τι δεινόν. § προτείνω, προβάλλω. il — a plusieurs autorités des Saints - Pères ἀνέφερε πολλὰς μαρτυρίας τῶν Πατέρων. § προξενῶ, φέρω.

Apposer, ἐν. ἐπιτίθημι, (κυρίως τὴν σφραγίδα εἰς ἔγγραφον, εἰς κινητὰ κτλ). — sa signature au bas d'un acte ὑπογράφω, βάλλω τὴν ὑπογραφήν μου εἰς πρᾶξίν τινα.—une condition à un contrat εἰσάγω ὅρον τινὰ εἰς συμβόλαιον κτλ.

Apposition, s. ἐπίθεσις, (κυρίως σφραγίδων, ὑπογραφῆς κτλ.) § Φυτ. ἐπίθεσις (ἔξωθεν μορίων). § ῥητ. πρόσθεσις, οἷον Κικέρων, ὁ Ῥωμαῖος ῥήτωρ.

Appréciable, ἐπ. μετρητός· (κυρίως sons — s οἱ αἰσθητοὶ ἦχοι, οἵτινες δύνανται νὰ καταμετρηθῶσι.

Appréciateur, ἀρ. ἐκτιμητής. μετ. juste — du mérite δίκαιος κριτὴς τῆς ἀρετῆς.

Appréciatif, ive, ἐπ. ἐκτιμητικός.

Appréciation, s. ἐκτίμησις.

Apprécier, ἐν. ἐκτιμῶ. § μεταφ. κρίνω. il écoutait les avis, savait les — ἤκουε τὰς γνώμας καὶ ἤξευρε νὰ τὰς κρίνῃ.

Appréhender, ἐν. ἐν χρήσει μόνον — au corps συλλαμβάνω τινά. § μετὰ αἰτ. φοβοῦμαι.

Appréhension, s. φόβος, δειλία. § ἀντίληψις. λογ.

Apprendre, ἐν. μανθάνω. § — à ἤ — un art διδάσκομαι. § πληροφοροῦμαι, ἀκούω (νέον τι, εἴδησιν κτλ). § διδάσκω. § πληροφορῶ, μηνύω.

Appris, ise, μετ. c' est un homme mal — ἄνθρωπος χωρὶς ἀγωγὴν, ἀνατροφήν.

Apprenti, ie, ἐπ. μαθητὴς, ἀρχάριος. (ἐπὶ τεχνῶν.) § μεταφ. cet homme n' est qu' un — à la guerre νέος, ἠπρωτόπειρος εἰς τὸν πόλεμον.

Apprentissage, ἀρ. μαθητεία. § ἡ διάρκεια τῆς μαθητείας. μεταφ. faire l' — de la guerre, de la politique, de l' intrigue, de la perfidie εἶμαι ἀρτιμαθὴς εἰς τὸν πόλεμον, εἰς τὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν ῥαδιουργίαν, εἰς τὴν ἀτιμίαν. je ne veux pas que ce chirurgien fasse son — sur moi δὲν θέλω νὰ μάθῃ ὁ χειρουργὸς τὴν τέχνην εἰς τὸ κεφάλι μου. § ἄσκησις.

Apprêt, ἀρ. (προ) παρασκευὴ, ἑτοιμασία. § κατασκευὴ. (κυρίως τῶν ὀθονῶν κτλ.) § μαζαλὶς, κ. κόλλα. (ἐν χρήσει εἰς τὰ σκιάδια, ἢ εἰς τὰ πανία.) § μεταφ. ἐπιτήδευσις il y a trop d' — dans son style τὸ ὕφος του εἶναι πολλὰ κεκαλλωπισμένον. § — des viandes ἡ σκευασία, ἡ κατασκευὴ τῶν φαγητῶν, ἄρτυμα, καρυκεία. Ιταλ. σάλτζα. § ὑελογραφία, ἡ ζωγραφία ἐπὶ ὑέλου.

Apprête, s. ἴδ. mouillette.

Apprêter, ἐν. παρασκευάζω, ἑτοιμάζω. un peintre qui — e les couleurs ζωγράφος κατασκευάζων χρώματα. ce cuisinier —e bien à manger ἡ ἀπολ. il —e bien μαγειρεύει καλὰ ὁ μάγειρος οὗτος. — à rire γίνομαι γελοῖος, κινῶ γέλωτα. § s' — ἑτοιμάζομαι, γίνομαι ἕτοιμος.

Apprêté, ée, μετ. cartes — ées χαρτία προδιατεθειμένα κ. φθειρασμένα. μεταφ. air, style, langa-

ge — ἦθος, ὕφος, ὁμιλία ἐπιτετηδευμένη.

Apprêteur, ἀρ. προπαρασκευαστὴς, κατασκευαστής. § ὑελογράφος, ὁ ζωγραφίζων ἐπὶ τῆς ὑέλου.

Apprêtoir, ἀρ. τετραπόδης, ἔρεισμα ξύλινον διὰ νὰ προπαρασκευάσουν τὸν κασσίτερον χρησιμέυοντα εἰς κεραμουργίαν.

Appriso, Ϛ. ἄχρ. ἐκτίμησις.

Apprivoisement, ἀρ. ἐξημέρωσις.

Apprivoiser, ἐν. ἐξημερῶ. § s' — avec quelqu' un ἐξοικειοῦμαι, συνοικειοῦμαι, συνειθίζω. μεταφ. s'— avec le danger, avec le vice συνειθίζω εἰς τὸν κίνδυνον, εἰς τὴν κακίαν.

Apprivoisé, ée, μετ.

Approbateur, ἀρ. trice, Ϛ. ἐπαινέτης, θαυμαστής. un murmure—, un geste — θόρυβος, σημεῖον ἐπαινετικόν. § ἐξεταστὴς (βιβλίου).

Approbatif, ive, ἐπ. σημαίνων ἀποδοχὴν, ἐπαινετικός.

Approbation, Ϛ. συναίνεσις. § ἐπιδοκιμασία, ἀποδοχὴ, ἔπαινος.

Approbativement, ἐπίῤ. μετ' ἀποδοχῆς.

Approchant, te, ἐπ παρεμφερὴς, παραπλήσιος, ὅμοιος. § ἐπίῤ. περίπου.

Approche Ϛ. προσέγγισις, πλησίασις. à l' — de l' ennemi, les troupes se mirent sous les armes πλησιάζοντος τοῦ ἐχθροῦ, τὰ στρατεύματα παρετάχθησαν εἰς πόλεμον. les —s de la mort προσέλευσις τοῦ θανάτου. les — d' une place τὰ ἐγγὺς τοῦ τείχους μέρη, ἡ πρὸς τὸ τεῖχος ὁδὸς, πρόσοδος τοῦ τείχους. les —s d' un camp ἡ πρὸς τὸ στρατόπεδον ὁδὸς, τὰ σύνεγγυς τοῦ στρατοπέδου. cette place de guerre est de difficile — τὸ φρούριον τοῦτο εἶναι δυσπροσπέλαστον. lunette d' — τηλεσκόπιον. § greffe d'— ἐγκέντρισμα (δύο κλάδων διὰ νὰ συνενωθῶσι καὶ γίνωσιν ἕν). § παρὰ τυπ. τὰ διαστήματα (μεταξὺ τῶν στοιχείων).

Approcher, ἐν. προσεγγίζω, πλησιάζω. cette lunette — e les objets τὸ τηλεσκόπιον φέρει ἐγγὺς τὰ ἀντικείμενα. ce prince l' a — é de lui ὁ ἡγεμὼν οὗτος τὸν προσοικειώθη, τὸν ἔλαβεν εἰς ὑπηρεσίαν του. c'est un homme qui —e le prince ἄνθρωπος ὅστις εἶναι παρὰ τῷ βασιλεῖ. c' est un homme qu' on ne saurait — ἀπρόσιτος, ἀθέατος. § οὐδ. ἐγγίζω. l' heure — e ἐγγὺς εἶναι ἡ ὥρα. § προβαίνω, προχωρῶ. — de quelqu' un ἔρχομαι πρός τινα. — du but βάλλω κατὰ σκοπόν. μεταφ. πλησιάζω εἴς τι, (εἶμαι ἐγγὺς νὰ τὸ εὕρω.) § εἶμαι ὅμοιος, ἴσος. § s' — ἐγγίζω, πλησιάζω.

Approfondir, ἐν. βαθύνω, κοιλαίνω. § μεταφ. ἀνιχνεύω, ἐξιχνιάζω, ἐμβατεύω, εἰσδύω εἰς τὰ βάθη, εἰς τὰ μυστήρια.

Approfondi, ie, μετ. § ἐπ. βαθύς.

Approfondissement, ἀρ. βάθυνσις. § ἐξιχνίασις.

Appropriance, Ϛ. κατοχή.

Appropriation, Ϛ. οἰκειοποίησις, σφετερισμός. § συνεκδοχή. Γραμ. § χημ. ἡ διὰ τρίτου σώματος ἕνωσις δύο σωμάτων, ἄλλως μὴ συμμιγνυμένων.

Approprier, ἐν. εὐτρεπίζω, ἑτοιμάζω κ. συγυρίζω (οἴκημα, δωμάτιον.)§ προσαρμόζω. — son langage au but, aux personnes à qui on a affaire προσαρμόζω τοὺς λόγους εἰς τὸν σκοπὸν, ἢ εἰς τὰ πρόσωπα μεθ' ὧν ἔχω σχέσεις. — son discours aux circonstances μεταχειρίζομαι τὸν λόγον καταλλήλως μὲ τὰς περιστάσεις. § s' — οἰκειοποιοῦμαι, σφετερίζομαι.

Approprié, ée, μετ. καὶ ἐπ. un style — au sujet κατάλληλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὕφος, προσηρμοσμένον.

Approuver, ἐν. συναινῶ, συγκατατίθεμαι. § ἀποδέχομαι, ἐπαινῶ, παραδέχομαι. § ἐγκρίνω.

Approuvé, ée, μετ. ἐν χρ. ἔλλειπτ. εἰς τὰς πράξεις, δημόσια ἔγγραφα κτλ. lu et — ὁ ἀνεγνώσθη καὶ ἐγκρίνεται.

Approvisionnement, ἀρ. προμήθεια, ἐφοδιασμός § τὰ ἐφόδια, τὰ ἀναγκαῖα.

Approvisionner, ἐν. ἐφοδιάζω, προμηθεύω τὰ ἀναγκαῖα.

Approvisionneur, ἀρ. προμηθευτὴς, ἐφοδιαστής.

Approximatif, ive, ἐπ. ὁ κατὰ συνεγγισμὸν, ὁ ὡς ἔγγιστα.

Approximation, Ϛ. προσεγγισμός. methode d' — ἡ διὰ προσεγγισμοῦ μέθοδος.

Approximativement, ἐπίῤ. ὡς ἔγγιστα, κατὰ συνεγγισμὸν, περίπου.

Approximer, ἐν. γειτονεύω, εἶμαι ἐγγύς. ces deux systèmes s'— ent en plusieurs points τὰ δύο ταῦτα συστήματα ὁμοιάζουσι κατὰ πολλά.

Appui, ἀρ. ἔρεισμα, στήριγμα. § — d' une fenêtre κτλ. ἀκουμβιστῆρι, τὸ μέρος τοῦ παραθύρου, κτλ. ὅπου δύναταί τις νὰ τεθῇ καὶ νὰ ἀκουμβίσῃ. mur etc. à hauteur d — τεῖχος κτλ. σηθαῖον, ἰσάγκωνον(ὑψηλὸν ὅσον δύναταί τις νὰ ἀκουμβίσῃ ἐπάνω). point d' — d' un levier ὑπομοχλιον, τὸ μέρος περὶ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ στροφὴ τοῦ μοχλοῦ. μεταφ. στήριγμα § βοήθεια, συνδρομὴ, ὑποστήριξις. μεταφ. βακτηρία. ce jeune homme sera un jour l' — de sa famille ὁ νέος οὗτος θέλει εἶναι ἡ βακτηρία τοῦ οἴκου του, ἡ παρηγορία, ἡ ἐλπίς. le seigneur est mon seul — ὁ Κύριος εἶναι μόνος βοηθός μου. § aller à l' — de la boule προσδιδάζω τὴν σφαῖραν τοῦ ἐναντίου μου διὰ τῆς ἰδικῆς μου. μεταφ. στηρίζω τὴν πρότασιν τοῦ ἄλλου § Γραμ. ὁ τόνος. § ἱππογ. ἡ αἴσθησις (τοῦ ἵππου ὡς πρὸς τὸν χαλινόν). un cheval a l' — fin εὐαίσθητος ἵππος. § à l' — ἐπίῤ. ὑπέρ. à l' — de votre proposition je dirai que ὑπὲρ τῆς προτάσεώς σου λέγω ὅτι. les pièces à l' — d' un compte τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τοῦ λογαριασμοῦ.

Appui-main, ἀρ. χειρόθετον, στήριγμα τῆς χειρὸς τῶν ζωγράφων ὅταν ἐργάζωνται.

Appulse, Ϛ Δ'στρ. ἡ προσέγγισις πλανήτου εὑρισκομένου εἰς σύνοδον μετὰ τοῦ ἡλίου ἢ ἄλλου ἀστέρος.

Appuyer, ἐν στηρίζω, ὑποστηρίζω, κ. στυλόνω. — une chose contre une autre προσερείδω, κ. ἀκουμβίζω § ἐπιτίθημι, βάλλω. — la gauche, la droite d' une armée à un bois à un marais κτλ. περικυκλῶ τὴν δεξιὰν, ἐπακουμβίζω τὴν δεξιὰν, ἢ τὴν ἀριστερὰν τοῦ στρατοῦ μὲ δάσος, μὲ ἕλος κτλ. § πατῶ. vous — ez trop la plume πατεῖς πολὺ δυνατὰ τὸν κάλαμον. — le mousqueton, le pistolet à quelqu' un πλησιάζω τὸ πυροβόλον κατά τινος. — l' éperon à un cheval κεντῶ ἰσχυρῶς τὸν ἵππον. — des deux τὸν κεντῶ καὶ μὲ τὰ δύο (κεντρα τῶν ποδῶν). § μεταφ. βοηθῶ, συντρέχω, ὑποστηρίζω. — les chiens παρορμῶ, παροξύνω, ἐνθαρρύνω τοὺς κύνας, τοὺς ἐνισχύω § ζηρίζω, ἀποδεικνύω(τι). § s'— sur un bâton ἐπερειδομαι, κ. ἀκουμβῶ. la droite, la gauche de l'armée s'— e à un bois, à un marais κτλ. τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στρατοῦ, ἢ τὸ ἀριστερὸν πλησιάζει εἰς δάσος, εἰς ἕλος κτλ. § οὐδ. στηρίζομαι, ἐρείδομαι. § πατῶ. pour bien écrire il ne faut pas — διὰ νὰ γράφωμεν καλῶς δὲν πρέπει νὰ πατῶμεν τὸν κάλαμον. le toit — e trop sur le mur ἡ στέγη βαρύνει πολὺ τὸν τοῖχον. — sur la droite, sur la gauche, à droite ἢ à gauche κλίνω πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τὰ ἀριστερά. —ez un peu à droite ὀλίγον πρὸς δεξιάν. — sur une note ἐμμένω, κ. στέκομαι εἰς μίαν φωνήν. — sur un mot, sur une syllabe προφέρω ἐντόνως λέξιν, ἴσταμαι ἐπὶ λέξεως, ἐπὶ συλλαβῆς. § μεταφ. ἐπιμένω, ἐνδιατρίβω, διϊσχυρίζομαι.

Appuyé, ée, μετ.

Appuyoir, ἀρ. πιεστήριον. (ξύλον πλατὺ καὶ τρίγωνον χρήσιμον εἰς τοὺς ἐργαζομένους τὸν ψευδόχρυσον (πάφυλαν), διὰ νὰ ἑνώσωσι δύο φύλλα).

Apre, ἐπ. τραχὺς, ἀνώμαλος· (κυρίως ἐπὶ ὁδοῦ.) § ὁριμύς· (ἐπὶ πυρὸς, ψύχους κτλ.) § στυφός. § τραχὺς (ἐπὶ ἤλων). § σκληρὸς τραχύς. § — à l' argent, au gain, au jeu, à la chasse ἄκρατος πρὸς τὰ χρήματα, πρὸς τὸ κέρδος, πρὸς

τὰχαρτοπαίγνια, πρὸς τὴν κυνηγεσίαν.
Après, πρόθ. μετὰ, ὕστερον ἀπό. — quoi μετὰ δὲ ταῦτα. — coup παρὰ καιρὸν, παράκαιρα, τελεσθέντος ἤδη πράγματός τινος. — tout m' ὅλα ταῦτα, τέλος πάντων. § courir — διώκω, θηρεύω. soupirer — ἐπιθυμῶ être — quelque chose, — d' achever quelque chose ἀσχολοῦμαι εἴς τι, ἐργάζομαι διὰ ν' ἀποπερατώσω τι. être — quelqu' un παρακολουθῶ. crier — κατακραυγάζω, ἐπιπλήττω τινά. § d' — κατὰ, συμφώνως μέ. d' — lui κατ' αὐτόν. d' — cela τούτων οὕτως ἐχόντων. dessiner d' — nature ἀπογράφω τὴν φύσιν. § après, ἐπίρ. μετὰ ταῦτα, ὕστερον, ἔπειτα. l' heure, le jour, l' année — ἡ d' — ἡ ἀκόλουθος ὥρα, ἡ ἐπιοῦσα, τὸ ἑπόμενον ἔτος. ci-après ἐφεξῆς, εὐθὺς μετὰ ταῦτα, κατωτέρω. (ἐπὶ ἐγγράφων.) § après (μετ' ἀπαρεμφάτου εἰς ὁρισμόν.) ἡ après que σύνδ. ἀφ' οὗ. — avoir dit ἡ — qu' il eût dit ἀφ' οὗ εἶπεν, εἰπών.
Après-demain, ἐπίρ. μεθαύριον.
Après-dinée, θ. μετὰ τὸ γεῦμα, τὸ ἀπόγευμα.
Après-midi, θ. ἡ δείλη, τὸ δειλινόν, μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἀπομεσήμερα.
Après-soupée, θ. (ὁ) μετὰ τὸν δεῖπνον (καιρός).
Apreté, θ. τραχύτης. — d' une surface, des chemins τραχύτης ἐπιφανείας, τραχύτης τῶν ὁδῶν. — du froid ὁριμύτης τοῦ ψύχους μεταφ. — de voix, de style, d'âme, de mœurs, de reproche τραχύτης φωνῆς, ὕφους (γραφικοῦ), ψυχῆς, ἠθῶν, ἐπιπλήξεως. ςρυφνότης. § ςυφότης.
Apron ἀρ. πέρκη τραχεῖα, ἰχθύς.
Aproxit, ἀρ. ἄπροξις, τηλέφλεκτον εἶδος φυτοῦ.
Apseude, ἀρ. ἀψευδής. γένος μαλακοστράκων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἰσοπόδων.
Apsichet, ἀρ. μάνδαλος (τῶν παραθύρων εἰς τὰ ὀχήματα).
Apsides, θ. πλ. ἀψίδες, τὸ προσήλιον καὶ ἀφήλιον σημεῖον τῆς τροχιᾶς τῶν πλανητῶν.
Apsychie, θ. ἄχρ. λειποψυχία.
Apte, ἐπ. ὀξὺς, ἐπιτήδειος.
Aptènodyte, ἀρ. ἀπτηνόδυτον, γένος πτηνῶν.
Aptères, ἀρ. πλ. ἄπτερα, τάγμα ζώων καὶ ἐντόμων.
Aptérodicères, ἀρ. πλ. ἀπτεροδίκερα, ὑποδιαίρεσις τάγματος ἐντόμων.
Aptéronotes, ἀρ πλ. ἀπτερόνωτοι, γένος ἰχθύων.
Aptitude, θ. ὀξιότης, ἐπιτηδειότης.
Apurement, ἀρ. θεώρησις (λογαριασμοῦ.).
Apurer, ἐν. θεωρῶ (λογαριασμόν.)
Apus, ἀρ. ἄπους, ἰχθὺς, § εἶδος μαλακοστράκου.
Aputé-juba, ἀρ. ψιττακὸς Ἰουβαῖος.
Apyre, ἐπ. χημ. ἄφλεκτος, ὁ μὴ καιόμενος. [§ ἄργιλος κινεζικός.
Apyrétique, ἐπ. ἀπύρετος, ὁ μὴ ἔχων πυρετόν.
Apyrexie, θ, ἀπυρεξία, ἔλλειψις πυρετοῦ.
Aquador, ἀρ. πτηνὸς ἰχθύς.
Aquarelle, θ. ὑδρομιγὴς χροιά. § ὑδρογράφημα, ὑδρογραφία, ζωγραφία μὲ χρώματα εἰς ὕδωρ ἀναλελυμένα
Aquariens, ἀρ. πλ. ὑδροπαραστάται, αἱρετικοὶ μεταχειριζόμενοι τὸ ὕδωρ ἀντὶ τοῦ οἴνου εἰς τὴν μετάδοσιν.
Aquarius, ἀρ. ὑδρίας, ὄνομα γένους τῶν ἡμιπτέρων ἐντόμων.
Aquart, ἀρ. γένος φυτῶν ἀκανθωτῶν ἐκ τῶν στρυχνοειδῶν.
Aquatile, ἐπ. (προφ. acouatile.) ἔνυδρος, (ἐπὶ φυτῶν), ὑδροχαρής.
Aqua-tinta, θ. χαλκογραφία μιμουμένη τὴν ὑδρογραφίαν.
Aquatique, ἐπ. (προφ. coua.) κατάλυστος (τόπος), ἐνώδης, § φίλυδρος (ἐπὶ φυτῶν καὶ ζώων), ἔνυδρος.
Aqueduc, ἀρ. ὑδραγωγ(ὸς)εῖον. § ἀνατ. σωλὴν ἡ ὀχετὸς (δι' οὗ κυκλοφοροῦσι τὰ ὑγρὰ τοῦ σώματος).
Aqueresse θ. ἡ καλαμεύτρια, ἡ ἑτοιμάζουσα τοὺς ἁλιευτικοὺς καλάμους
Aquette, θ. ἀρωματικὸν ὕδωρ τῆς Ἰταλίας, ὑδράριον.
Aqueux, euse, ἐπ. ὑδαρὸς, ὑδατώδης. § οὐσ. τὸ ὑγρὸν, τὸ ὑδατῶδες.
Aquila-alba, θ. διχλωρικὸς ὑδράργυρος.
Aquilaire, ἀρ. ἴδ. agaloche.
Aquilice ou aqualice, θ. Ἰνδικὴ ἀκτὴ, φυτόν.
Aquilies, θ, πλ. θυσίαι ὀμβριμαῖαι παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, δι' ὧν ἐπεκαλοῦντο βροχὴν, ὡς παρ' ἡμῖν αἱ λιτανίαι.
Aquilifère, ἀρ. ὁ ἀετοφόρος, παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ φέρων τὴν σημαίαν μὲ τὸν ἀετόν.
Aquilin, ἐπ. γρυπὸς (τὴν ῥῖνα, μύτην).
Aquilon, ἀρ. ὁ βορέας.
Aquilonaire, ἐπ. βόρειος.
Aquiqui, ἀρ. πίθηξ οὐαρίνης ἢ ἀκίκης.
Ara ἡ Aras, ἀρ. δολιχόουρος ψιττακός.
Arabe, ἀρ. ἄραψ. μεταφ. αἰσχροκερδής. § τὰ ἀραβικὰ (ἡ γλῶσσα).
Arabe, ἐπ ἀραβικός.
Arabesques, θ. πλ. ἀραβουργίαι, ἀραβουργήματα, ζωγραφίαι καὶ ἀρχιτεκτονικὰ ποικίλματα κατ' ἀραβικὸν τρόπον, συνιστάμενα εἰς διαφόρους περιπλοκὰς φύλλων καὶ ἄλλων φανταστῶν σχημάτων. § ἐπ. ἀραβοτευκτος. le genre — ἀραβοτεχνία.
Arabette, θ. τυρρίτις, ἀνατολικὸν κάρδαμον, φυτόν.
Arabi, ἀρ. εἶδος μύξωνος, ἰχθὺς
Arabique, ἐπ. gomme — κόμμι ἀραβικόν. § — s ἀρ. πλ. οἱ ἀραβικοὶ, αἱρετικοὶ τοῦ γ'. αἰῶνος.
Arabiser, ἐν. ἐξαραβίζω, στρέφω ἐπὶ τὸ ἀραβικώτερον.
Arabisme, ἀρ. ἀραβισμὸς, ἀραβικὸς τρόπος τοῦ ἐκφράζεσθαι.
Arable, ἐπ. ἀρόσιμος, γεωργήσιμος.
Araboutan, ἀρ. ἴδε bresillet.
Araca-miri, ἡ araca-guacu, ἀρ. ἀρακόμιρρον, δένδρον τῆς Βρασιλίας.
Aracaris, ἀρ. τὸ ἀράκαρι, πτηνόν.
Arachides, θ. πλ. ἀράχιδνα, γένος φυτῶν.
Arachnéides ἡ arachnides, ἀρ. πλ. ἀραχνίδες, τάγμα ἐντόμων.
Arachnéolithes, ἀρ. πλ. ἀραχνόλιθος, εἶδος ὀρυκτῶν ὀστράκων.
Arachnoïde, θ. ἀραχνοειδὴς (χιτὼν, ὑμὴν ὁρῥώδης τοῦ ἐγκεφάλου.)
Arack ἡ rack, ἀρ. ῥάχι, ῥακίον, πνευματῶδες ποτὸν ἀπ' ὀρύζιον καὶ ἄλλας ὕλας κατασκευαζόμενον.
Aradavine, θ. ἴδ. tarin.
Arades, ἀρ. πλ. αἱ γεσκόρεις, φονοκόρεις, εἶδος ἐντόμων.
Aradech, ἀρ. ἴδ. airelle.
Aragne, ἡ araigne, θ. ἴδ. gobemouche.
Araigne, θ. δίκτυον (διὰ κοσσύφους καὶ κίχλας.)
Araignée, θ. ἀράχνη, κ. ἀλ(υ)φαντὴς, (ἔντομον). toile d' — ἀράχνη, ἀράχνιον, κ. ἀραχνιά. plein de toiles d' — ἀραχνώδης, ἀραχνιώδης, κ. ῥαχνιασμένος. semblable aux toiles d' —ἀραχνοειδής. se remplir de toiles d'—, s' étendre somme les toiles d' — ἀραχνιοῦμαι. ôter les toiles d' —κ. ξεραχνίζω. d' — ἀραχναῖος καὶ ἀράχνειος. fait de toile d' — ἡ fin comme la toile d' — ἀραχνοῦφής. § κλάδος (ὑπονόμου). § ἀράχνη. μία τῶν τροχαλιῶν, κ. (μακαράδων) τοῦ πλοίου. § δίκτυον (διὰ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα).
Araigneux, euse, ἐπ. ἀραχνώδης. (ἐπὶ ἐρίων.)
Araire, θ. ἀρότρου εἶδος.
Araliacées, θ πλ. τὰ ἀράλια, σύστημα φυτῶν.
Aralie ἡ aralia, θ. ἡ ἀραλία, γένος φυτῶν.
Aramaque, ἀρ. πλευρονήκτης ὁ χωλὸς, ἰχθύς.
Arambage, ἀρ. σύλληψις (πλοίου μὲ ἁρπάγας, ἐπὶ σκοπῷ εἰσπηδήσεως).
Arambor, ἐν. συλλαμβάνω πλοῖον μὲ ἁρπάγας.
Aramer, ἐν. ἐπιτείνω (ὕφασμα εἰς κύλινδρον διὰ νὰ σιδηρωθῇ).
Aranée, θ. γῆ ἀργυρῖτις.
Aranéeux, euse, ἄχρ. ἐπ. ἀραχνώδης.
Aranéides, ἡ arachnides fileuses. θ. πλ. αἱ ἀράχναι, σύστημα τῶν κοινῶν ἀραχνῶν.

Arantelles, Θ. πλ. ἶνες (τῶν ποδῶν τῆς ἐλάφου).

Arase, Θ. ἰσοδόμημα, ἰσολίθωμα (τοίχου. σειρὰ λίθων ἐπιτιθεμένων ἐπὶ τῶν ἀνίσων τοῦ τοίχου σειρῶν διὰ νὰ ἐξισώσωσιν αὐτάς).

Arasement, ἀρ. ἰσοδόμησις, ἰσολίθωσις, ἰσοξύλωσις (τοίχου. Τὸ ἐπιθέτειν λίθους ἢ ξύλα εἰς τοῖχον, διὰ νὰ ἐξισωθῇ ἡ ἄνω ἐπιφάνειά του). § ἰσολίθωμα, ἰσοδόμημα.

Araser, ἐν. ἰσοδομῶ, ἰσολιθῶ (όω) (τοῖχον, ἐπιθέτω λίθους, ὥστε ἡ ἀνωτάτη τοῦ τοίχου ἐπιφάνεια νὰ γίνῃ ἴση) — ὲ ἰσόδομος § σκάπτω (τὰς σανίδας, διὰ νὰ συνδεθῶσι μὲ ἄλλας).

Arate, Θ. ἴδ. arobe.

Aratoire, ἐπ. γεωργικός.

Arauna, ἀρ. τριχόδους ἀρυανός, ἰχθύς.

Arbalestrille, Θ. ἀστρολάβιον ναυτικὸν, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ ναυτικοὶ μετροῦσι τῶν ἀστέρων τὸ ὕψος.

Arbalète, Θ. βαλλιστρὶς, εἶδος μικρᾶς βαλλίστρας, ἡ συνθέτου τόξου. — à jalet ἡ arc à jalet, βαλλιστρὶς σφαιροβόλος. § un cheval en — μονόζυγος (ἵππος, ἐμπρὸς διζύγου ἢ συνωρίδος ἵππων ἐξευγμένος). § σχοινίον (ἐν χρήσει παρὰ τοῖς μεταξοπλόκοις). § ἀγρολάβιον τῶν παλαιοτέρων ναυτικῶν.

Arbalétrier, ἀρ. βαλλιστριδοφόρος, στρατιώτης φέρων βαλλιστρίδα. § στεγαστρὶς δοκὸς, κ. ψαλίδα. (αἱ δοκοὶ αἱ σχηματίζουσαι τὸ κεκλιμένον μέρος τῆς στέγης).

Arbelay, ἀρ. σιδηροῦν ἔλασμα 4 δακτύλων πλάτους καὶ 13 μήκους.

Arbenne, Θ. λευκοπέρδιξ, πτηνόν.

Arbitrage, ἀρ. δίαιτα, αἱρετοκρισία. § ὑπολογισμὸς (τῶν τραπεζιτῶν, καθ' ὃν σχηματίζουσι τας χρηματιστικὰς πράξεις των).

Arbitraire, ἐπ. προαιρετικὸς, ἐθελούσιος, οἰκειοθελὴς, κατὰ θέλησιν. § αὐθαίρετος, αὐτογνώμων. § ἀρ. τὸ αὐθαίρετον, ἡ αὐθαίρετος ἐξουσία.

Arbitrairement, ἐπ. αὐθαιρέτως.

Arbitral, le, ἐπ. διαιτήσιμος, αἱρετοκριτικὸς, ὁ τῆς αἱρετοκρισίας.

Arbitralement, ἐπ. διαιτησίμως, αἱρετοκριτικῶς, δι' αἱρετοκριτῶν.

Arbitrateur, ἀρ. συμβιβαστής.

Arbitration, Θ. γενικὴ (καὶ ὄχι λεπτομερὴς) ἐκτίμησις, ἀποκοπή.

Arbitre, ἀρ. διαιτητὴς, αἱρετὸς κριτής. § κριτὴς, ὁ κρίνων περί τινος πράγματος. — du goût κριτὴς τῆς φιλοκαλίας. § κύριος, ἀπόλυτος ἐξουσιαστής. § libre-arbitre, franc arbitre τὸ αὐτεξούσιον.

Arbitrer, ἐν. ἐκτιμῶ κατ' ἀποκοπήν. § ἀποφασίζω. (ἐπὶ αἱρετῶν κριτῶν)

Arbolade, Θ. εἶδος πλακοῦντος μὲ αὐγὰ καὶ γάλα.

Arborer, ἐν. αἴρω, ὑψῶ, ὀρθῶ, ἐγείρω κ. στήνω. — le pavillon αἴρω τὴν σημαίαν. — l' étendard de la revolte ἐγείρω σημαίαν ἐπαναστάσεως. § μεταφ. ἐπαγγέλλομαι δημοσίως. il—e le saintsimonisme ἐπαγγέλλεται ἀνυποκρίτως τὸν Σαινσιμονισμόν. § tige — ée στέλεχος δενδρῶδες, (ξυλῶδες καὶ γυμνὸν, ὡς τὸ τῶν δένδρων)

Arborisation, Θ. δενδρογραφία, δενδροειδῆ ἀπεικονίσματα φαινόμενα εἰς διαφόρους λίθους.

Arborisé, ée, ἐπ. δενδρόγραφον λίθοι φέροντες δένδρων ἀπεικονίσματα.

Arboriste, ἀρ. δενδροκόμος.

Arbouse, Θ. κόμαρον, κ. κούμαρον.

Arbousier, ἀρ. ἡ κόμαρος. κ. κουμαριά. § ἴδ. raisin d' ours.

Arbousse, Θ. ὑδροπέπων, χειμωνικὸν, καρπούζι (Τουρκ.) τοῦ Ἀστραχανίου.

Arbre, ἀρ. δένδρον. de nature d' — δενδρώδης. planté d' — s δενδρόφυτος. ayant beaucoup d'—s πολύδενδρος. lieu planté d' — δενδρὼν. plantation d' — s δενδροφυτεία. — s verts τὰ ἀειθαλῆ δένδρα. l' — de la science τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. — de la croix τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ. se tenir au gros de l' — (μεταφ.) ἐπιμένω εἰς τὰς παροδεδεγμένας ἰδέας. § πίναξ. — généalogique γενεαλογικὸν δένδρον ἢ πίναξ. § δοκὸς (διαφόρων μηχανῶν). § — de Diane δένδρον τῆς Ἀρτέμιδος, μίγμα ἀργύρου καὶ ὑδραργύρου κρυσταλλωμένου.

Arbret ἢ arbrot, ἀρ. ἰξόδενδρον, δένδρον μικρὸν ὅπου στήνουν τοὺς ἰξούς.

Arbrisseau, ἀρ. δενδρίον, δενδρύλλιον κ. δενδράκιον. § θάμνος, χαμόδενδρον. sous-arbrisseau θαμνίον, μικρὸς θάμνος.

Arbuste, ἀρ. δενδρύλλιον, θαμνίον, κ. χαμόκλαδον.

Arc, ἀρ. τόξον, μέρος τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου. § τόξον, (τὸ ὅπλον.) tirer de l' — τοξεύω. l' action de tirer de l' — τόξευσις, τόξευμα. porteur d' — τοξοφόρος, τοξότης. en forme d' — τοξοειδῶς. avoir deux cordes à son — (παροιμ.) ἐπαμφοτερίζω. § — de carrosse τόξον (τῆς ἁμάξης, κατὰ τὸν ἄξονα, εὐκολύνον τὴν στροφήν). § ἀψὶς. — de voûte ἡ ἀψὶς τοῦ θόλου. — de triomphe θριαμβευτικὴ ἀψὶς, θριαμβευτικὸν τόξον.

Arcade, Θ. ἀψὶς, καμάρα. en — ἀψιδοειδὴς, καμαρωτός. § ἀνατ. ἀψὶς, διάφορα τοξοειδῆ μέρη τοῦ σώματος. § ἀγκὼν, καμπύλη, (εἰς τὰς διαφόρους τέχνας, διάφορα καμπύλα μέρη ἐργαλείων).

Arcadien, nne, ἐπ. Ἀρκὰς, κάτοικος τῆς Ἀρκαδίας.

Arcane, ἀρ. ἀπόῤῥητον, μυστήριον (ἀλχημικὸν ἢ ἰατρικόν.) ἀπόκρυφον. § κιμωλία ἐρυθρά.

Arcanson, ἀρ. κολοφωνία, ῥητίνη (ξηρὰ τῆς παραλίου πεύκης).

Arcasse, Θ. ἡ ῥάχις (ἡ ὀπίσω ἐπιφάνεια) τοῦ πλοίου.

Arc-boutant, ἀρ. (τὸ c δὲν προφέρεται). ἀντηρὶς, στύλος λήγων εἰς τόξον, καὶ στηρίζων ἔξωθεν τοῖχον, θόλον κτλ. § ἔρεισμα (ξύλινον καὶ πᾶν ἄλλο ἀνάλογον). μεταφ. ἔρεισμα, στήριγμα. il est l' — de son parti εἶναι τὸ ἔρεισμα τῆς φατρίας του.

Arc-bouter, ἐν. (τὸ c δὲν προφ.) ἀντερείδω στηρίζω μὲ ἀντηρίδα.

Arc-doubleau, ἄρ. ἐσωτερικὴ ἀψὶς (ἐξέχουσα εἰς τὸ κοῖλον τοῦ θόλου).

Arceau, ἀρ. καμπὴ (τῆς ἀψίδος θόλου, θύρας, παραθύρου κτλ.) § μικρὸς θόλος (γεφύρας, καί τινων θυρῶν καὶ παραθύρων). § τρίφυλλον, κόσμημα ἀρχιτεκτονικόν. § στεράνη (προφυλάττουσα τὸν συντετριμμένον πόδα ἀπὸ τῆς σινδόνης τὴν ἐπαφήν.)

Arc-en-ciel, ἀρ. (πλ. les arcs-en-ciel) Ἶρις, οὐράνιον τόξον, κ. δόξα.

Arc-en-queue, ἀρ. Ἕτερος ἑλικόουρος, πτηνόν.

Arc-en-terre, ἀρ. ἶρις ἐπίγειος, τόξον ἐπίγειον.

Arcestride, Θ. στρόβιλος, καρπός.

Archaïsme, ἀρ. ἀρχαϊσμός.

Archal, ἀρ. ἴδ. fil.

Archange, ἀρ. (τὸ h δὲν προφέρεται) Ἀρχάγγελος.

Archangélique, ἐπ. (τὸ h δὲν προφ.) Ἀρχαγγελικός.

Archangélique, Θ. Ἀρχαγγελικὴ, ἡ κνὶς ἡ λευκὴ, φυτόν.

Arche, Θ. ἀψὶς (γεφύρας), ὁ στηρίζων αὐτὴν θόλος. § l' — de Noé ἡ κιβωτὸς (τοῦ Νῶε.) hors de l' — ἐξηκκλησιασμένος. — d' alliance· ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης. § κλίβανος (φοῦρνος τῶν ὑελουργῶν).

Archée, ἀρ. ἀρχὴ, κατὰ τοὺς παλαιοτέρους χημικοὺς, τὸ πῦρ ὡς ἀρχὴ τῆς ζωῆς τῶν φυτῶν.

Archelet, ἀρ. τοξίδιον, λεπτὸν ἐργαλεῖον τῶν ὡρολογοποιῶν, σιδηρουργῶν, καὶ ἄλλων. § τόξον (τῶν ἁλιέων, κρατοῦν ἀνοικτὸν τὸ στόμιον τῶν καλάθων).

Archéographe, ἀρ. ἀρχαιογράφος, ὁ περὶ ἀρχαίων γράφων.

Archéographie, Θ. ἀρχαιογραφία.

Archéologie, Θ. ἀρχαιολογία.

Archéologue, ἀρ. ἀρχαιολόγος.

Archer, ἀρ. τοξότης. francs - archers τάγμα παλαιῶν τοξοτῶν τῆς Γαλλίας. § (παλαιοὶ) ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, χωροφύλακες. § γένος ἰχθύων ἐκ τῶν τριχοδόντων.

Archerot, ἀρ. μικρὸς τοξότης, ἄχρηστον ἐπίθετον τοῦ ἔρωτος.

Archet, ἀρ. πλῆκτρον, τόξον (τῆς λύρας, βιολίου κτλ.), κ. δοξάρι. coup d' — κροῦσμα πλήκτρου. § στεφάνη (εἰς τὰ κρεββάτια τῶν βρεφῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν, ὅπου κρεμᾶται τὸ κωνωπεῖον). § τόξον, κ. δοξάρι, ἐργαλεῖον τῶν τορευτῶν, διὰ τοῦ

ὀποίου τρυποῦν. § πρίων (λεπτὸς εἶς τινας τέχνας).
Archétype, ἀρ. ἀρχέτυπον. § — ἐπ. ἀρχέτυπος.
Archevêché, ἀρ. Ἀρχιεπισκοπή.
Archevêque, ἀρ. Ἀρχιεπίσκοπος. être — ἀρχιεπισκοπεύω.
Archi, (ἐκ τοῦ Ἑλλ. Ἀρχι) λέξις ἐν χρήσει εἰς συνθέσεις. Archiduc, ἀρ. Ἀρχιδούξ. Archifou (οἰκ.) ἀρχιτρελλὸς, πρωτοτρελλός.
Archiacolythe, ἀρ. πρωτακόλουθος.
Archiâtre, ἀρ. ἀρχιατρός.
Archiatrie, Ϛ. θέσις, ἀξία, τοῦ ἀρχιατροῦ.
Archicamérier, ἀρ. ἀρχιθαλαμηπόλος, ἀξιωματικὸς τῆς αὐλῆς τῆς Ῥώμης.
Archicembalo, ἀρ. ἀρχικύμβαλον, ὄργανον μουσικόν.
Archichancelier, ἀρ. ἀρχιγραμματεὺς, πρωθυπουργὸς, ἀρχικαγγελάριος. être — ἀρχιγραμματεύω.
Archidiaconat, ἀρ. ἀρχιδιακονία, ἀξία τοῦ ἀρχιδιακόνου.
Archidiaconé, ἀρ. ὁ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρχιδιακόνου διατελῶν τόπος.
Archidiacre, ἀρ. ἀρχιδιάκονος. être — ἀρχιδιακονῶ.
Archidie, Ϛ. ἀρχιδία, κογχύλη τοῦ Περσικοῦ κόλπου.
Archidruide, ἀρ. ἀρχιδρυΐδης, ἀρχιερεὺς τῶν δρυΐδων εἰς τοὺς ἀρχαίους λαοὺς τῆς Ἄρκτου.
Archiduc, ἀρ. ἀρχιδούξ.
Archiduché, ἀρ. ἀρχιδουκία, ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχιδουκὸς διοικούμενος τόπος, ἀρχιδουκάτον.
Archiduchesse, Ϛ. ἀρχιδουκὶς, ἀρχιδούκισσα.
Archiéchanson, ἀρ. ἀρχιοινοχόος.
Archiépiscopal, le, (τὸ chi προφ. ὡς qui) ἐπ. Ἀρχιεπισκοπικός.
Archiépiscopat, ἀρ. (τὸ chi προφ. ὡς qui) Ἀρχιεπισκοπή· (ἡ ἀξία τοῦ ἀρχιεπισκόπου.) § Ἀρχιεπισκοπία, ἡ διάρκεια τῆς ἐνεργείας τῶν χρεῶν τοῦ ἀρχιεπισκόπου.
Archieunuque, ἀρ. Ἀρχιευνοῦχος.
Archigalle, ἀρ. ἀρχίγαλλος, Ἀρχιερεὺς τῆς Κυβέλης.
Archiloquien, ἐπ. ἀρχιλόχειος (εἶδος στίχων ἐφευρεθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιλόχου).
Archiluth, ἀρ. κινύρα, εἶδος μεγάλης κιθάρας.
Archimage, ἀρ. ἀρχιμάγος.
Archimandritat, ἀρ. Ἀρχιμανδρεῖον.
Archimandrite, ἀρ. Ἀρχιμανδρίτης. être — ἀρχιμανδρεύω.
Archimaréchal, ἀρ. ἀρχιστράτηγος, στρατάρχης.
Archipel, ἀρ. Ἀρχιπέλαγος.
Archipompe, Ϛ. σανίδωμα, περίφραγμα προφυλάττον τὰς ἀντλίας εἰς τὰ πλοῖα.
Archipresbytéral, le, ἐπ. πρωτοπρεσβυτερικός.
Archipresbytérat, ἀρ. Πρωτοπρεσβυτερεῖον.
Archiprêtre, ἀρ. Πρωτοπρεσβύτερος, πρωτοπαπᾶς.
Architecte, ἀρ. Ἀρχιτέκτων.
Architectonique, ἐπ. Ἀρχιτεκτονικός.
Architectonographe, ἀρ. Ἀρχιτεκτονογράφος.
Architectonographie, Ϛ. Ἀρχιτεκτονογραφία.
Architecture, Ϛ. τεκτονικὴ, ἀρχιτεκτονική. — civile, militaire, navale, hydraulique ἀρχιτεκτονικὴ πολιτικὴ, στρατιωτικὴ, ναυτικὴ, ὑδραυλική.
Architrave, Ϛ. ἐπιστύλιον.
Architravé, ée. ἐπ. corniche — ée κορωνὶς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀρτηρέθη ἡ ζωοφόρος.
Architrésorier, ἀρ. ἀρχιθησαυροφύλαξ, ἀρχιταμίας.
Architriclin, ἀρ. ἀρχιτρίκλινος, ἀξιωματικὸς τοῦ Βασιλ. οἴκου.
Archives, Ϛ. πλ. ἀρχεῖα, (τὰ παλαιὰ ἔγγραφα, καὶ ὁ τόπος ὅπου φυλάττονται.)
Archiviole, Ϛ. λυροκύμβαλον, μουσικὸν ὄργανον.
Archiviste, ἀρ. ἀρχειοφύλαξ, ὁ ἐπὶ τῶν ἀρχείων.
Archivolte, ἀρ. ἀψιδωτὸν κυμάτιον, κόσμημα ἀρχιτεκτονικὸν εἰς τὰς καμάρας.
Archontat, ἀρ. (τὸ ch προφ. co) ἀρχὴ, ἡ ἀξία τοῦ ἄρχοντος (ἐν Ἀθήναις).
Archont, ἀρ. Ἄρχων (ὁ ἐν Ἀθήναις).
Archures, Ϛ. πλ. ἐργαλεῖα τοῦ μύλου ἐμπρὸς τῶν μυλοπετρῶν.
Arcilières, Ϛ. πλ. σταμίνες ἢ σραβόξυλα (ἑνὸς εἴδους πλοίων).
Arco, ἀρ. ἀποκοσκίνισμα (τοῦ μετάλλου χυθέντος εἰς τὴν στάκτην τοῦ χωνευτηρίου).
Arçon, ἀρ. ἀστράβη, τὰ ἐμπρόσθια καὶ ὀπίσθια ξύλα τοῦ ἐφιππίου (σέλλας). perdre les — s, vider les — s ἐκτραχηλίζομαι, πίπτω ἀπὸ τὸν ἵππον. être ferme dans ses — s κάθημαι βεβαίως, σερεῶς εἰς τὸν ἵππον. καὶ μεταφ. σηρίζομαι, ἐπιμένω. perdre les — s μεταφ. θορυβοῦμαι, ἀμηχανῶ. pistolets d' — ἀσράβης, ἡ ἐφίππεια πυροβόλα § τοξάριον, κ. δοξάρι, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὰ ἔρια διὰ νὰ τ' ὁραιώσουν. § βλαστὸς κλήματος.
Arçonner, ἐν. κτυπῶ (τὰ ἔρια, βαμβάκιον κτλ. μὲ τὸ τοξάριον) κ. στιβάζω.
Arçonneur, ἀρ. ὁ κτυπῶν τὰ ἔρια κτλ. μὲ τὸ τοξάριον, κ. ὁ στιβακτής. (Τουρκ. χαλάτζης.)
Arcot, ἀρ. ἴδ. Arco.
Arc-rampant, ἀρ. ἀνισόπεδος ἀψὶς, τῆς ὁποίας αἱ βάσεις δὲν κεῖνται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἰσοπέδου.
Arctier, ἀρ. τοξοποιός.
Arctione, Ϛ. ἀρκτιώνη, φυτὸν τῶν Ἀστέων.
Arctique, ἐπ. ἀρκτικός. Pôle, cercle, terres — s ἀρκτικὸς πόλος, κύκλος, γαῖαι.
Arctitude, Ϛ. ἄχρ. ἰατρ. συστολή. — de la matrice συστολὴ τῆς μήτρας.
Arctium, ἀρ. ἄρκτιον, φυτόν.
Arctophylax, ἀρ. ἀρκτοφύλαξ, ἀστερισμὸς, ὁ βοώτης.
Arctopithèque, ἀρ. ἀρκτοπίθηξ, εἶδος πιθήκων τῆς Ἀμερικῆς.
Arctothèque, Ϛ. ἀρκτοθήκη, γένος φυτῶν.
Arctotide, Ϛ. ἡ ἀρκτοτὶς, γένος φυτῶν.
Arcturus, ἀρ. ἀρκτοῦρος, ἀστήρ.
Arcuation, Ϛ. ἰατρ. κυρτότης τῶν ὀστέων.
Arda, ἀρ. Ἄρδας, ζῶον τῆς Βρασιλίας.
Ardassines, Ϛ. πλ. Μέταξαι τῆς Περσίας.
Ardavalis, ἢ Hardavalis, ἀρ. ὑδραυλὶς, μουσικὸν ὄργανον τῶν ἀρχαίων.
Ardélion, ἀρ. (χυδ. καὶ σπάνιον.) πολυπράγμων, ὑπηρέτης πολύλογος, ἄρδαλος.
Ardelle, Ϛ. eau d' — ἔμβαμμα καρυοφύλλων.
Ardemment, ἐπίρ. ἐνθέρμως, διαπύρως, προσπαθῶς.
Ardens, ἀρ. πλ. φλέγμανσις, ἀσθένειά τις λοιμώδης.
Ardent, te, ἐπ. φλέγων, πυριφλεγὴς, διάπυρος, ἀναμμένος. soleil — φλέγων, φλογερὸς ἥλιος. miroir — καυστικὸν κάτοπτρον. torche — e ἀναμμένη ὰξ. fer — διάπυρος, πεπυρωμένος σίδηρος. fièvre — e καυσώδης πυρετός. chapelle — e λυχνία, τὸ πολυκάνδηλον, τὰ κηρία τὰ ὁποῖα καίουν ἐμπρὸς τοῦ νεκροῦ. chambre — e δικαστική τις ἐπιτροπή. § μεταφ. ἔνθερμος, διακαὴς διάπυρος, ζωηρὸς, σφοδρός. § bâtiment — πλοῖον πλέον εὐκόλως μ' ἐναντίον ἄνεμον. § πυρὸς (τὸ χρῶμα).
Ardent, ἀρ. ἴδ. feu follet.
Arder, ἢ Ardre, ἐν. ἄχρ. καίω.
Ardeur, Ϛ. καύσων (τοῦ ἡλίου, καί τινων ἀσθενειῶν). μεταφ. ζέσις, ὁρμὴ, προθυμία.
Ardillon, ἀρ. γλῶσσα (πόρπης, δι' ἧς ἐμπορπᾶται ὁ ἱμὰς). il ne manque pas un — à l' équipage δὲν ἐλλείπει τιποτε εἰς τὸ ὄχημα. § (παρὰ τοῖς τυπογράφοις) βελόνη. (συνέχουσα τὸ χαρτίον).
Ardisiacées, Ϛ. πλ. τὰ ὀριόσπερμα ἢ μυρσινειδῆ (φυτά).
Ardisie, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν ὀριοσπέρμων.
Ardoise, Ϛ. σχιστόλιθος, ἀρδωσία (λίθος) § ἀβάκιον (ἐπὶ τοῦ ὁποίου γράφουσιν οἱ μαθηταί). § — de plomb πλὰξ μολυβδίνη πρὸς στέγασιν οἴκου.
Ardoisé, ée, ἐπ. φαιὸς, (ἔχων χρῶμα σχιστολίθου.
Ardoisière, Ϛ. σχιστολίθου λατομεῖον.

Ardu, ue, ἐπ. δύσβατος, τραχύς. § δυσχερής, δύσκολος.
Arduine, Ϛ. ἴδ. Calac.
Are, ἀρ. πλέθρον, στρέμμα (Γαλλικόν), τετραγωνικὸν ἑκατόμμετρον.
Area, Ϛ. τριχορροΐα, ἀραίωσις, πτῶσις τῶν τριχῶν, ἀσθένεια.
Aréage, ἀρ. καταμέτρησις (τῆς γῆς).
Arec, ἡ Aréque, ἀρ. εἶδος φοίνικος.
Aréfaction, Ϛ. ἀποξήρανσις (τῶν ἰατρικῶν).
Arégon, ἀρ. ἀρηγών, ἀλοιφὴ διὰ τοὺς παραλυτικούς.
Areignol, ἀρ. ἡ Battade, Ϛ. εἶδος δικτύου.
Arénation, Ϛ. ἀμμοχωσία, θεραπεία τῶν παλαιῶν ἰατρῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάλυπτον μὲ ἄμμον μέρος ἢ ὅλον τὸ πάσχον σῶμα.
Aréne, Ϛ. ἄμμος (χονδρή). § κονίστρα, ἀγωνιστήριον, μέρος ὅπου γίνονται οἱ ἀγῶνες, στάδιον.
Aréneux, euse, ἐπ. ἀμμώδης.
Arener, οὐδ. ὑριζάνω, κατακάθημαι (ἐπὶ οἰκοδομῶν).
Areng, ἀρ. φοίνιξ ζαχαροφόρος, δένδρον.
Arenicole, Ϛ. ψαμμοδύτης, γένος θαλασσίων σκωλήκων.
Aréniforme, ἐπ. ἀμμοειδής.
Aréole, Ϛ. ἀλώνιον, μικρὸς κύκλος περὶ τὴν ῥῶγα τοῦ μαστοῦ.
Aréolé, ée, ἐπ. κατάστικτος, (ἐπὶ ἐπιφανείας τοῦ κάλυκος τῶν ἀνθέων, ὅπου αἱ βάσεις τῶν πετάλων ἀφίνουν στίγματα). § περιαυγής, (ἐπὶ τῆς σελήνης, ὅτε φαίνεται μὲ φωτερὸν κύκλον περὶ αὐτήν).
Aréomètre, ἀρ. ἀραιόμετρον, ἐργαλεῖον τῆς φυσικῆς πρὸς καταμέτρησιν τῆς ἀραιότητος τῶν σωμάτων.
Aréopage, ἀρ. Ἄρειος Πάγος (δικαστήριον τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων).
Aréopagite, ἀρ. Ἀρεοπαγίτης.
Aréostatique, ἐπ. ἴδ. Aérostatique.
Aréostyle, ἀρ. ἀραιόστυλον (οἰκοδόμημα, ἔχον τὰς στήλας ἀραιάς).
Aréotechtonique, Ϛ. ὀχυρωματικὴ, καὶ ἐπιστήμη τῆς προσβολῆς καὶ ὑπερασπίσεως τῶν φρουρίων.
Aréotique, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀραιωτικὸν, διαφορητικὸν (ἰατρικὸν, ἀραιῶνον τοὺς χυμούς.)
Aréque, ἴδ. Arec.
Arer, οὐδ. ἄχρ. ὑποχωρῶ, κ. ποδίζω (ἐπὶ πλοίου τοῦ ὁποίου δὲν κρατοῦν αἱ ἄγκυραι, καὶ σύρεται ἀπὸ τὴν θάλασσαν).
Arère, ἀρ. ἄξων (μύλου).
Arestographe, ἀρ. ψηφισματογράφος, ὁ γράφων συλλογὴν ψηφισμάτων, διαταγμάτων κτλ.
Arétalogue, ἴδ. Paradoxologue.
Arête, Ϛ. ἄκανθα (τοῦ ἰχθύος), κ. ψαροκόκκαλον. § ἀθὴρ (τῶν σταχύων). κ. ἄγανον, γέν. § γωνία, (σχηματιζομένη ἀπὸ σύμπτωσιν δύο ἐπιφανειῶν.) κ. κώχη. Aller à l'— de vive — ὀξύτμητος εἰς τὰς γωνίας. § τὰ χείλη (τοῦ πίλου). § ἀσθένειά τις τῶν ποδῶν τῶν ἵππων. § οὐρὰ τῶν ἵππων χωρὶς τρίχας.
Aréthuse, Ϛ. ἀρέθουσα, γένος φυτῶν.
Arétier, ἀρ. ὁροφία δοκὸς, κ. κορφιὰς, γρεντιὰ, ἡ ἐπὶ τῶν ἀμειβόντων.
Arétières, Ϛ. πλ. πηλὸς, συνέχων τὰς κεραμίδας τῆς ὀροφῆς.
Argagis, ἀρ. εἶδος μεταξωτοῦ τῶν Ἰνδιῶν.
Argala, ἀρ. μέγας ἐρωδιὸς ὁ Ἀφρικανὸς, πτηνόν.
Argalou, ἀρ. ἴδ. Palûre καὶ Liciet.
Argan, ἀρ. σιδηρόξυλον, γένος φυτῶν τοῦ συστήματος τῶν εἰλοσπέρμων.
Arganeau, ἀρ. ἴδ. Organeau.
Argas, ἀρ. γένος ἀραχνίδων τοῦ τάγματος τῶν ὁλκῶν.
Argé, ἀρ. ὑλοτόμος, ἔντομον.
Argémon, ἡ Argéma, ἀρ. ἄργεμα, λευκὴ πληγὴ εἰς τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸν βολβόν.
Argémon, Ϛ. ἀργεμώνη, φυτὸν νομιζόμενον ἰαματικὸν τοῦ ἀργέματος. ἴδ. Aigremoine.
Argent, ἀρ. ἄργυρος, κ. ἀσημι. d'— ἀργυροῦς, κ. ἀσημένιος. qui contient de l' —, riche en — ἀργυροῦχος. tissu d' — ἀργυροῦφής, διάργυρος. couvert d' — ἐπάργυρος. — plaqué ἐπαργύρωμα. un vase en — plaqué ἀγγεῖον ἐπάργυρον. mine d — ἀργυρεῖον. § ἀργύριον, τα χρήματα. amasser de l' — ἀργυρολογῶ, χρηματολογῶ. acheté à prix d' — (esclave) ἀργυρώνητος — blanc. ἴδ. blanc. payer — comptant, — sec, — bas, — sur table πληρόνω ἐπὶ χεῖρας. prendre quelque chose pour — comptant ἐκλαμβάνω τι ὡς ὁμολογούμενον. avoir le temps et l'— τὰ πάντα κατὰ ῥοῦν. jouer bon jeu, bon— παίζω πληρώνων ἐπὶ χεῖρας. y aller bon jeu, bon — ἐνεργῶ σπουδαίως. mettre — sous corde πληρόνω ἐπὶ χεῖρας. mettre du bon — contre du mauvais ῥιψοκινδυνεύω βέβαια ὀφέλη κατ' ἀβεβαίων. c' est de l' — en barre εἶναι χρήματα ἀσφαλῆ, ἐπὶ ἐμπορεύματος ἐπιζητήτου. c'est de l' — perdu χαμένα χρήματα, ἐπὶ πραγμάτων μὴ ὑποσχομένων ἐπιτυχίαν.
Argenter, ἐν. ἀργυρ(όω) ῶ, ἐπαργυρῶ, κ ἀτημόνω. argenté, ée, ἀργυροειδής. blanc — ὁ ἀργυρόλευκος.
Argenterie, Ϛ. ἀργυρώματα, κ. τ' ἀσημικὰ, τὸ ἀσημικόν.
Argenteur, ἀρ. ἐπαργυρωτὴς, ὁ ἐπαργυρῶν τὰ μέταλλα, ξύλα, κτλ. ἀσημωτής.
Argenteux, euse, ἐπ. χυδ. πολυχρήματος, πλούσιος.
Argentier, ἀρ. χρηματονόμος, ἀρχαῖον ἀξίωμα τῶν διανεμόντων χρηματικάς τινας βοηθείας εἰς τὰς αὐλάς. § Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας τὸ πάλαι εἰς τὴν Γαλλίαν.
Argentifique, ἐπ. ἀργυρογόνος, ὁ παράγων ἄργυρον, παρὰ τοῖς Ἀλχημισταῖς.
Argentin, ine, ἐπ. ἀργυρώδης, ἀργυρόχρους. voix — ne λιγυρὰ φωνή.
Argenture, Ϛ. ἐπαργύρωσις. § τὸ ἐπαργύρωμα.
Argile, Ϛ. ἡ ἄργιλος, κ. ἀσπρόχωμα.
Argileux, euse, ἐπ ἀργιλώδης.
Argirite, ἢ Argyrolithe, ἀρ. ἀργυρίτις, ἡ ἀργυρόλιθος, εἶδος λίθου.
Argitamne, ἀρ. ἀργίθαμνος, θάμνος τῆς Ἰαμαϊκῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν εὐφορβιοειδῶν.
Argo, ἀρ. ἀργὸ, ἔντομον. § Ἀργὼ, τὸ πλοῖον τῶν Ἀργοναυτῶν. § ἀργὸ, ἀσερισμὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου.
Argon, ἀρ. τόξον (πρὸς ἄγραν πτηνῶν).
Argonaute, ἀρ. Ἀργοναύτης, ὁ ἐπιβατὴς τοῦ πλοίου Ἀργοῦς. § Ἀργοναύτης, σύστημα ψυχῶν ἡμερουσίων. § ἀργοναύτης, γένος κογχυλίων.
Argonautien, ἀρ. ἀργοναύτης, τὸ ζῶον το περιεχόμενον εἰς τὴν κογχύλην τὴν καλουμένην ἀργοναύτης.
Argophylle, ἀρ. ἀργόφυλλον, εἶδος κισσοῦ τῶν νήσων τῆς μεσημβρινῆς θαλάσσης.
Argot, ἀρ. βρόνδον, εἶδος συνθηματικῆς διαλέξεως τῶν κακούργων, κ. κορακιστικά. § κλάδος, παραμείνας κατ' ἀμέλειαν μετὰ τὸ κλάδευμα.
Argoter, ἐν. καθαίρω (τὰ δένδρα ἀπὸ τοὺς ξηροὺς κλάδους).
Argotier, ἀρ. ὁ λαλῶν κορακιστικά.
Argondan, ἀρ. εἶδος βαμβακίου τῆς Κίνας.
Argousin, ἀρ. (κατώτερος) δεσμοφύλαξ.
Argousier, ἀρ. ἱπποφαής, δένδρον.
Argue, Ϛ. ξέστρον, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου, καὶ τόπος ὅπου ξέουσι καὶ ὁμαλύνουσι κατὰ πρῶτον τὰ μέταλλα, πρὶν τὰ ἐπεξεργασθῶσιν.
Arguer, ἐν. ξέω, λειαίνω διὰ τοῦ ξέστρου τὰ μέταλλα.
Arguer, ἐν. (τὸ u προφ.) ἀποδεικνύω. (ἐν χρήσει μόνον εἰς τὴν φράσιν) — une pièce de faux ἀποδεικνύω ἔγγραφόν τι πλαστόγραφον. § οὐδ. συμπεραίνω.
Argule, ἀρ. γένος ὀστρακοδέρμων, τοῦ τάγματος τῶν βραγχιοπόδων.
Argument, ἀρ. συμπέρασμα, λόγος, ἐπιχείρημα. — ad hominem συμπέρασμα ἐκ προσώπου, ἐκ τῶν περιστάσεων τοῦ ἀτόμου. § περίληψις, ὑπόθεσις κατὰ περίληψιν. § τμῆμα τόξου (δι' οὗ καταμετρεῖται ἄλλο τι τόξον εἰς τὴν Ἀστρονομίαν).
Argumentant, ἀρ. ἀγορεύων (εἰς ἀκαδημαϊκὰ γυμνάσματα).
Argumentateur, ἀρ. σοφιστὴς, ὁ ἀδιακόπως ἐφευρίσκων ἐπιχειρήματα (ἐπὶ κακοῦ).
Argumentation, Ϛ. συλλογισμὸς, συμπερασμὸς· τὸ κρίνειν διὰ συμπερασμάτων.

Argumenter, οὐδ. συλλογίζομαι, συμπεραίνω. j'— ainsi οὕτω συμπεραίνω. § προτείνω συμπερασμούς, ἐπιχειρήματα. § ἀγορεύω (ἐπι δημοσίων συζητήσεων).

Argus, ἀρ. Ἄργος, ὁ ἀδιακόπως ἐπιτηρῶν. des yeux d' — Ἄργου ὄμματα. § ἀργος, πτηνὸν τοῦ συστήματος τῶν γυμνοπόδων. § ἄργος τριχόδους, ἄργος πλευρονήκτης, ἰχθύες. § ἄργος, εἶδος ψυχῆς.

Argutie, Θ. ματαία λεπτολογία, λεπτολόγον σόφισμα.

Argutieux, euse, ἐπ. ὁ λεπτολόγος. question — euse λεπτολογον ζήτημα.

Argynne, ἀρ. ψυχὴ νυμφαλίς, ἔντομον.

Argyraspides, ἀρ. πλ. ἀργυράσπιδες, τάγμα στρατιωτῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Argyrée, ἀρ. ἀργύραιον, γένος ἐντόμων.

Argyréiose, ἀρ. ἀργύρειος, ἰχθύς.

Argyréje, Θ. ἀργυρεία, φυτόν.

Argyrite, Θ. ἀργυροῦχος πυρίτης, ὀρυκτόν.

Argyrites, ἀρ. πλ. ἀργυρῖται, (ἀγῶνες ὅπου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐδίδοντο ἀργυρᾶ σκεύη ὡς ἔπαθλα.)

Argyrocome, ἀρ. ἀργυροκόμης, κομήτης ἀποστίλβων ἀργυροῦν χρῶμα.

Argyrodamas, ἀρ. ἀργυροδάμας, ὀρυκτόν. ἴδ. Talc.

Argyrogonie, Θ. ἀργυρογονία, τέχνη τοῦ παράγειν ἄργυρον παρα τοῖς Ἀλχημησταῖς

Argyrolithe, ἢ Argyrite, ἀρ. ἀργυρόλιθος, ἡ ἀργυρίτης λίθος.

Argyronète, Θ. ἀργυρόνηκτος, ἡ Θαλασσία ἀράχνη, ἔντομον.

Argyropée, Θ. ἀργυροποιΐα, τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ἄργυρον ἐξ ἄλλης ὕλης.

Ariadne, Θ. Ἀριάδνη, ἀστήρ.

Arianisme, ἀρ. ἀρειανισμός, αἵρεσις τοῦ δ'. αἰῶνος.

Aridas, ἀρ. βαμβάκιον τῶν Ἰνδιῶν.

Aride, ἐπ. ἄνυδρος, αὐχμηρὸς, ξηρὸς, (καὶ ἑπομένως) ἄδενδρος. montagnes —s, branche— ξηρὰ ὄρη, ξηρὸς κλάδος. § âme, esprit — ξηρὰ, ἄγονος ψυχὴ, ἡ πνεῦμα. § discours —, sujet — ξηρὸς λόγος, ξηρὰ ὑπόθεσις.

Aridité, Θ. αὐχμὸς, ξηρασία (τόπου). § ἡ ἀποξήρανσις (δένδρων, χόρτων). § σείρωσις, τὸ ἄγονον (τῆς ψυχῆς, τοῦ πνεύματος).

Aridure, Θ. ἀτροφία, ἀποξήρανσις. (ἰατρ.)

Arien, ἀρ. Ἀρειανὸς, ὀπαδὸς τοῦ Ἀρείου, Αἱρεσιάρχου τοῦ δ'. αἰῶνος.

Ariette, Θ. ἀσμάτιον.

Arigot, ἢ Larigot, ἀρ. μικρὸς αὐλὸς, ἐν χρήσει μόνον εἰς τὰς φράσεις boire à tire —, chanter à tir — πίνω, ᾄδω ἀπνευστί.

Ariille, ἀρ. ἐπίσπερμον, σαρκώδες μέρος τινῶν καρπῶν, περιτυλίσσον ἐν μέρει ἢ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ σπέρμα, καὶ μὴ συνεχόμενον μὲ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ περικαρπίου.

Arillé, ée, ἐπ. ἐπίσπερμος, ὁ ἔχων ἐπίσπερμον. ἴδ. Arille.

Arimane, ἀρ. ὁ Ἀριμάνης, ἡ κακὴ θεότης τῶν Περσῶν.

Arimanon, ἀρ. ψιττάκη ἡ μικρὰ τοῦ Ὀταΐτου.

Arimor, ἐν. ὀξύνω (τὰς βελόνας εἰς τὴν σφῦραν).

Ariser, ἐν. καθέλκω τὰς κεραίας (διὰ νὰ τανύσω τὰ ἱστία).

Aristarque, ἀρ. ὁ Ἀρίσταρχος, αὐστηρὸς ἐπικριτὴς τῶν φιλολογικῶν προϊόντων.

Aristé, ée, ἐπ. ἀθερώδης, ἐπὶ φυτῶν.

Aristée, Θ. ἀρισταία, γένος φυτῶν.

Aristide, Θ. ἀριστὶς, γένος φυτῶν.

Aristocrate, ἀρ. καὶ ἐπ. Ἀριστοκράτης, ὁ τείνων πρὸς τὴν ἀριστοκρατίαν.

Aristocratie, Θ. ἀριστοκρατία, εἶδος κυβερνήσεως.

Aristocratique, ἐπ. ἀριστοκρατικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς ἀριστοκρατίαν.

Aristocratiquement, ἐπίρ. ἀριστοκρατικῶς.

Aristodémocratie, Θ. ἀριστοδημοκρατία, μικτὸν εἶδος κυβερνήσεως.

Aristodémocratique, ἐπ. ἀριστοδημοκρατικός.

Aristoloche, Θ. ἀριστολοχία, γένος φυτῶν.

Aristolochique, ἐπ. ἀριστολόχια (ἰατρικὰ, τα εἰς τὴν λοχίαν χρήσιμα).

Aristophanéion, ἀρ. ἀριστοφάνειον, (εἶδος ἀλοιφῆς).

Aristotélicien, ἀρ. ἀριστοτελικὸς, ὁ ὀπαδὸς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἢ ὁ ἀνήκων εἰς τὴν φιλοσοφίαν του.

Aristotélie, ἢ Aristotelée, ἀριστοτελεία, φυτόν.

Aristotélisme, ἀρ. φιλοσοφία Ἀριστοτελική.

Aristoxéniens, ἀρ. πλ. Ἀριστοξενικοὶ, αἵρεσις φιλοσοφικὴ τῆς Ἑλλάδος.

Arithmancie, ἢ Arithmomancie, Θ. ἀριθμομαντεία, μαντεία διὰ τῶν ἀριθμῶν.

Arithméticien, ἀρ. ἀριθμητικὸς, ὁ περὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἀσχολούμενος.

Arithmétique, Θ. ἡ ἀριθμητική.—politique, στατιστικὴ πολιτειογραφία

Arithmétique, ἐπ. ἀριθμητικὸς, ὁ εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ἀνήκων.

Arithmétiquement, ἐπίρ. ἀριθμητικῶς.

Arlequin, ἀρ. μῖμος, (Ἰταλ.) ἀρλεκῖνος. habit d' — παμποίκιλόν τι καὶ ἀνομοιόμορφον ἔνδυμα. (καὶ μεταφ). πᾶν τὸ ποικίλον. § τροχίλος ὁ πολύχρους, πτηνόν. —deCayenne, ἴδ. Prione. § —doré χρυσομηλέα δημητριακὴ, δένδρον. — velu, ἴδ. Cétoine.

Arlequinade, Θ. γελωτοποιΐα.

Arlequine, Θ. ἡ πολύχρους λογχύλη. § μιμικὸς χορός.

Arlet, ἀρ. κύμινον τῆς Σουράτης.

Armadaille, Θ. ἴδ. Amairade.

Armadille, Θ. στολίσκος (τὸν ὁποῖον οἱ Ἱσπανοὶ εἶχον ἄλλοτε εἰς τὴν Ἀμερικήν). § πλοῖον (τοῦ στολίσκου τούτου). § δασύπους, κατάφρακτος, ἢ χελωνωτὸς ἐχῖνος, ζῶον. ἴδ. tatou.

Armand, ὀρ. ζωμὸς (τονικὸς διὰ τοὺς ἵππους).

Armarinte, Θ. κάχρυς, φυτόν.

Armateur, ἀρ. ἐφοπλιστὴς, φορτωτὴς (πλοίου).

Armature, Θ. σιδηρώματα, κ. σιδηρικὰ (μηχανῆς, ξυλικῆς κτλ.) § ἡ μεταλλώδης τινῶν λίθων ἐπιφάνεια.

Arme, Θ. ὅπλον, κ. ἅρμα. — à feu πυροβόλον, ἀγχέβολον (κατ' ἀντίθεσιν τῶν τηλεβόλων, canons, artillerie) — blanche, ἴδ. blanc. en—s ἔνοπλος. sans — s ἄοπλος. homme d' — s στρατιώτης (ἱππεύς.) gen d' —s χωροφύλαξ. Capitaine d'—s (ὑπαξιωματικὸς) ὁπλοφύλαξ (εἰς τὰ πλοῖα). salle d' — s ὁπλοθήκη. place d' — s ἴδ. place. port d' — s ὁπλοφορία. ἴδ. port. porter les — s ὁπλοφορῶ. porteur d'— s ὁπλοφόρος. portez, présentez — (στρατιωτικὰ προστάγματα) φέρετε, παρουσιάσατε ἅρμ'. porter les — s ὁπλοφορῶ, ὑπηρετῶ στρατιωτικῶς. prendre les — s ὁπλίζομαι, λαμβάνω τὰ ὅπλα, κινῶ ὅπλα, κινοῦμαι εἰς πόλεμον. déposer les — s ἀποπλίζομαι. rendre les — s παραδίδω τὰ ὅπλα. μεταφ ἐνδίδω. faire tomber les —s des mains à quelqu' un ἀφοπλίζω. μεταφ. πραΰνω être sous les — s εἶμαι ἔνοπλος. elle est sous les — s (μεταφ.) κατεστολισμένη. faire passer un soldat sous les — s ἐκτελῶ τὴν θανατικὴν καταδίκην στρατιώτου διὰ τοῦ πυροβόλου, κ. τουφεκίζω. qui est en âge de porter les — s στρατεύσιμος. faire ses premières —s ἐκστρατεύω κατὰ πρῶτον. fait d' — s (πολεμικὸν) κατόρθωμα. les — s sont journalières (μεταφ.) τὰ τῆς τύχης ἀσταθῆ. § — s ὁ διαξιφισμός. faire les —s, tirer les —s διαξιφίζομαι. avoir les —s belles διαξιφίζομαι μὲ χάριν. § — s ὅπλα, σῶμα στρατιωτικὸν, διακρινόμενον κατὰ τὸν ὁπλισμόν. Τὸ πεζικὸν, τὸ ἱππικὸν, τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ μηχανικόν. § μεταφ. ὅπλον, τρόπος πρὸς ἀπόκρουσιν ἰδέας τινός. § — s τὰ σήματα, παράσημα (τῶν οἰκογενειῶν). héraut d' — s ἴδ. héraut. Roi d' — s ἴδ. Roi. Juge d' — s σηματοδίκης, ὁ διωρισμένος νὰ ἐξετάζῃ τὰς περὶ σημάτων διαφοράς. — s fausses ἢ à enquerre παράσημα ἀτάκτως συντεθειμένα. — s parlantes ἐπώνυμα σήματα, τὰ ἐκφράζοντα τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας.

Armé, ἀρ. εἶδος σιλούρου, ἰχθύς.
Armech, ἡ Armet, ἀρ. πείσματα, πρυμνήσια, ἄγκυραι καὶ σχοινία χρησιμεύοντα εἰς τὸ νὰ σεθῇ τὸ πλοῖον εἰς τὴν ἀκτήν.
Armée, Ϛ. στρατὸς, στράτευμα. lever une — στρατολογῶ avec toute l' — παυστρατιᾷ.
Armeline, Ϛ. σέρμα τῆς Λαπονίας (λεπτὸν καὶ λευκόν).
Armellina, Ϛ. λευκοΐλις, κ. κακοῦμι.
Armement, ἀρ. ὅπλισις, ἐξόπλισις (στρατεύματος, στρατιώτου). § πολεμικὴ παρασκευή. § ὁπλισμὸς, ἐξάρτυσις πλοίου.
Arménien, ne, ἐπ. Λ'ρμένιος, ὁ ἐξ Λ'ρμενίας. § ἀρμένιον, πολύτιμος λίθος εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ χαλκοῦ εὑρισκόμενος.
Arménistaire, Ϛ. ἴδ. Méduse.
Armer, ἐν. ὁπλίζω, ἐξοπλίζω, ἐφοπλίζω, κ. ἁρματώνω. — quelqu'un chevalier ὁπλίζω τινὰ ἱππότην (ἐπὶ τῆς τελετῆς ἥτις ἐτελεῖτο κατὰ τὴν παραδοχὴν τῶν ἱπποτῶν). — une place καθοπλίζω πόλιν, τῇ προμηθεύω μὲ τὰ πρὸς ὑπεράσπισιν ἀναγκαῖα. § καταρτύω. — un bâtiment, une batterie καταρτύω, ἐξαρτύω πλοῖον, κανονοστάσιον. § καταρτύω, δένω (τι μὲ σιδηρᾶ ἐλάσματα διὰ νὰ το στερεώσω). — un aimant καταρτίζω τὸν μαγνήτην, (τὸν διαθέτω με τρόπον ὥστε νὰ δοθῇ ἐπιτασις εἰς τὴν δύναμίν του) — une poutre de baudets de fer δένω τὴν δοκὸν μὲ σιδηρα. § — un fusil κτλ. ἀνασύρω, σηκόνω τὸν λύκον τοῦ πυροβόλου. § — l' oiseau δένω κώδωνας εἰς τον θηρευτικὸν ἱέρακα. § — la clef ποικίλλω (τὴν μουσικὴν κλεῖδα μὲ δίεσεις καὶ ὑφέσεις). § armer οὐδ. στρατολογῶ, παρασκευάζομαι εἰς πόλεμον. § καταγράφομαι εἰς πλήρωμα πλοίου. § μεταφ. παροξύνω, διεγείρω. § armer (s') αὐτοπ. ὁπλίζομαι. § ὁπλίζομαι, κινοῦμαι εἰς πόλεμον. § ὁπλιζομαι, θωρακοῦμαι, προφυλάττομαι. un cheval qui s' — e ἵππος ἀπειθής.
Armé, ée, μετοχ. ὡπλισμένος, ἔνοπλος. — de toutes pièces, de pied en cap, jusqu' aux dents κατάφρακτος, καθωπλισμένος, βαρέως ὡπλισμένος. — à la légère ψιλός. — d' un fusil φέρων πυροβόλον. un vaisseau — en guerre πλοῖον κατηρτυμένον, ἐξηρτυμένον πρὸς πόλεμον. à main — ée ἐνόπλως. § ἔχων, φέρων, προμηθευμένος. plante — ée d' épines φυτὸν ἀκανθοφόρον.
Armet, ἀρ. κράνος, περικεφαλαία (τῶν ἱπποτῶν). § ἴδ. Armech.
Armillaire, ἐπ. θηλ. sphère — ἡ κρικωτὴ σφαῖρα.
Armille, Ϛ. ψέλλιον, κόσμημα τῶν ὡρικῶν κιόνων.
Armilustre, Ϛ. ἐπιθεώρησις (τῶν στρατευμάτων ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν Ρ'ώμην).
Armilustries, Ϛ. πλ. ἑορτὴ εἰς Ρ'ώμην κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιθεωρήσεως.
Arminianisme, ἀρ. Λ'ρμινιανισμὸς, δόγματα τοῦ Λ'ρμινίου.
Arminiens, ἀρ. πλ. Λ'ρμινιανοὶ, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Λ'ρμινίου.
Armistice, ἀρ ἀνακωχὴ (ὅπλων).
Armogan, ἀρ. καιρὸς κατάλληλος πρὸς πλεῦν.
Armoire, Ϛ. σκευοθήκη, (Τουρκ. δουλάπι) — de table ἀγγοθήκη.
Armoiries, Ϛ. πλ. σήματα, παράσημα. ἴδ. Armes.
Armoise, Ϛ. ἀρτεμισία, φυτὸν (εἶδος ἀψινθίου).
Armoisin ἡ Armosin, ἀρ. μεταξωτὸν (τοῦ Λουγδούνου).
Armol, ἀρ. ἰδ. Arroche.
Armon, ἀρ. οἱ κλάδοι (τοῦ ζυγοῦ τῆς ἁμάξης).
Armorial, ἀρ. σηματολόγιον, βιβλίον περιέχον τὰ σήματα, ἢ παράσημα οἰκογενειῶν κτλ.
Armorier, ἐν. ἐπισημαίνω, ἐπιγράφω, χαράττω παράσημα. Armorié ἐπισεσημασμένος, ἐπίσημος.
Armoriste, ἀρ. σηματογράφος, σηματολογος, ὁ γράφων ἢ χαράττων παράσημα, ὁ διδασκων αὐτά.
Armoselle, Ϛ. σερίφιον, γένος φυτῶν.
Armure, Ϛ. ὅπλισις, ἀμυντικὰ ὅπλα τοῦ στρατιώτου. — complette πανοπλία. § — d' un aimant καταρτισμὸς, περισιδήρωμα τοῦ μαγνήτου. § ἡ κατάρτισις, τὰ σιδηρώματα, τὰ σιδηρᾶ δεσίματα, (τὰ ξερεοῦντα ξύλα, μηχανὰς, κτλ.). § τὸ τρίτον τμῆμα τῆς στομίνος (τοῦ στραβοξύλου εἰς τὰ πλοῖα).
Armurier, ἀρ. ὁπλοποιός.
Arnaldie, Ϛ. ἀλωπεκία, κ. κασίδα, νόσος.
Arnie, ἀρ. ἴδ. Martin-pêcheur.
Arnique, Ϛ. δωρονίκειον, φυτόν.
Arnode, ἀρ. ἀρνωδὸς, ῥαψωδὸς, ὁ ψάλλων στίχους παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰς τὰ συμπόσια.
Aroglasson, ἀρ. ἰδ. plantain.
Aroïdes, Ϛ. πλ. ἀροιδαι, σύστημα φυτῶν.
Aromate, ἀρ. ἄρωμα, φυτὸν ἀρωματικόν.
Aromatique, ἐπ. ἀρωματικός.
Aromatisation, Ϛ. ἀρωματισμὸς, μίξις μετ' ἀρωμάτων παρὰ φαρμακοποιοῖς.
Aromatiser, ἐν. ἀρωματίζω, μιγνύω μὲ ἀρώματα.
Aromathe, ἀρ. ἀρωματίτης, εἶδος λίθου.
Arome, ἀρ. ἄρωμα, τὸ εὐῶδες στοιχεῖον τῶν ἀνθέων.
Arompo, ἀρ. ἀνθρωποφάγος, εἶδος ζώου.
Aronde, Ϛ. ἀρχ. χελιδών. à queue d' — ψαλιδωτὸς, σχῆμα τομῆς ξύλου.
Arondelat, ἀρ. μικρὰ χελιδών.
Arondelle, ἀρ. πλοῖον (μετρίου μεγέθους.)
Arondelle, ἡ harouelle, Ϛ. ὁρμιοφόρος, σχοινίον εἰς τὰ δίκτυα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου κρέμανται πολλαὶ ὁρμιαί.
Aronie, Ϛ. ἀρωνία, γένος φυτῶν.
Aronistes, ἀρ. πλ. Λ'αρωνισταὶ, ἱερεῖς τοῦ Λ'αρών.
Arounier, ἀρ. ἀροῦνα, δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Aroure, Ϛ. ἄρουρα, μέτρον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Arpailleur, ἀρ. ὁ ἀνακινῶν τὴν ἄμμον τῶν ποταμῶν διὰ νὰ εὕρῃ ψήγματα χρυσοῦ.
Arpège, Arpègement, ἀρ. στικτὸν κροῦσμα, ἡ ταχεῖα καὶ ἀλλεπάλληλος κροῦσις ἑκάστου τόνου μουσικῆς συμφωνίας ἰδιαιτέρως.
Arpéger, οὐδ. στικτῶς κρούω. ἴδ. arpège.
Arpent, ἀρ. πλέθρον, στρέμμα, μέτρον γῆς.
Arpente, ἡ harpon, ἀρ. μέγας πρίων (τῶν ξυλουργῶν).
Arpentage, ἀρ. καταμέτρησις τῶν γαιῶν, χωρομετρία.
Arpenter, ἐν. καταμετρῶ γαίας, χωρομετρῶ. § οἰκ. διατρέχω μὲ ταχύτητα, βαδίζω μὲ μεγάλα βήματα.
Arpenteur, ἀρ. χωρομέτρης.
Arqué, ἀρ. ἰχθὺς, ἐκ τῶν τριχοδόντων.
Arquebusade, Ϛ. βολὴ πυροβόλου. eau d' — ἰαματικὸν ρευστὸν διὰ πληγὰς πυροβόλων.
Arquebuse, Ϛ. πυροβόλον (παλαιᾶς κατασκευῆς, εἶδος τουφεκίου). § γυμναστήριον τῶν πυροβολιστῶν.
Arquebuser, ἐν. φονεύω μὲ τὸ πυροβόλον.
Arquebuserie, Ϛ. ὁπλοποιία (ἐπὶ πυροβόλων ὅπλων). § ὁπλεμπορία.
Arquebusier, ἀρ. ὁπλοποιὸς (ἐπὶ πυροβόλων ὅπλων). § ὁ φέρων πυροβόλον.
Arquer, ἐν. τοξ(έω)ῶ, κάμπτω, κυρτ(οω)ῶ, κ. στραβώνω. § οὐδ. κυρτοῦμαι. sourcis — ές καμπύλαι ὀφρῦς, κ. καμαρωτὰ ὀρρύδια. pieds — s καμπύλοι πόδες, κ. στραβὰ ποδάρια.
Arquet, ἀρ. ἐλατήριον (ἀνῆκον εἰς τὸν ὑφαντικὸν ἱστόν).
Arrachement, ὀρ. ἀνάσπασις, ἀπόσπασις, κ. ξερρίζωμα. § ἀνάσπαστος λίθος, οἱ ἀφαιρούμενοι ἀπὸ τὸν τοῖχον καὶ οἱ μένοντες διὰ νὰ συνενωθῇ μὲ αὐτὸν ἄλλος τοῖχος. § τὸ μέρος ὅθεν ἀρχίζει νὰ κυρτοῦται ὁ θόλος.
Arracher, ἐν ἀνασπῶ, ἐκσπῶ, ἐκριζῶ, κ. 'βγάζω (μὲ βίαν). § ἀποσπῶ, ἁρπάζω. — la vie φονεύω. — une parole, un secret ἀποσπῶ λέξιν ἢ μυστικὸν, βιάζω τινὰ ὁπωσδήποτε νὰ μὲ εἰπῇ κτλ. — des larmes ἀποσπῶ δάκρυα, κινῶ εἰς δάκρυα. παροιμ. je lui ai — é une dent (ἐπὶ φιλαργύρου) τὸν ἀπέσπασα χρή-

ματα, κ. τὸν ἐπιπίλισα.—quelqu' un à quelque chose ἢ de quelque chose ἀποσπῶ τινα ἀπό τι, τον μακρύνω.—quelqu' un à la misère, à la mort τὸν σώζω ἀπὸ τὴν πενίαν, ἀπὸ τὸν θάνατον. § s'— αὐτοπαθ. ἀποσπῶμαι. s' — d' auprès de quelqu' un μακρύνομαι ἀπό τινα. § s' — ἀλληλοπαθ. ἀποσπῶνται ὁ εἷς τοῦ ἄλλου. il sont prêts à s' — les yeux εὑρίσκονται εἰς σφοδρὰν διένεξιν, εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἐκβάλωσι τὰ 'μάτια των. ces hommes s' — ent une chose οἱ ἄνθρωποι οὗτοι διαμρισβητοῦσι τι μεταξύ των. on se l' — εἶναι περιμάχητος, διαμρισβητοῦσι (τὶς νὰ τον ἔχῃ). § d' arrache-pied, ἐπιρ. (οἰκ.) συνεχῶς, ἀδιακόπως.

Arracheur, ἀρ. ὁ ἐκσπῶν, ἐκριζῶν. — de dents ὀδοντα γωγός, κ. ὁ ἐβγάλλων ὀδόντια.

Arracheuse, Θ. κακοτίλτρια κ. μαδίστρια, ἡ γυνὴ παρὰ τοῖς πιλοποιοῖς, ἥτις μαδίζει τὰ δέρματα.

Arrachis, ἀρ. δενδροκλοπία.

Arrageois, se, οὐσ. τοπ. κάτοικος τῆς πόλεως Arras, Α'τρεβάτιος· ἡ κάτοικος τοῦ Ο'ριγιακοῦ.

Arragonite, ἀρ. ἀραγωνίτης (λίθος).

Arraisonner, ἐν. (ὀλίγον εὐχοηστον.) — quelqu' un, ἢ s' — avec quelqu' un προτείνω εἰς τινα ἢ συζητῶ μετά τινος λόγους, ἐπιχειρήματα.

Arramber, οὐδ. (ὀλ. εὔχρ.) (ἐπὶ λέμβου καθ' ἣν στιγμὴν) προσπλέει (εἰς τὸ πλοῖον).

Arramer, ἐν. τείνω, κ. τεντόνω (τὸ ὕφασμα.) § ἴδ. Araimer.

Arrangement, ἀρ. διακόσμησις, εὐτρέπισις. l' — d' une maison, ἡ διακόσμησις τοῦ οἴκου. § διάθεσις. l' — d' un discours, des mots ἡ διάθεσις τοῦ λόγου, τῶν λέξεων. § διευθέτησις, διάταξις. l' — des affaires ἡ διάταξις τῶν ὑποθέσεων. faire, ἢ prendre des —s pour... διατάττω, διαθέτω τὰ πράγματα, τὰς ὑποθέσεις μου, προνοῶ περὶ αὐτῶν μὲ τρόπον ὥστε νά... § τάξις, εὐταξία, οἰκονομία. § συμβιβασμός.

Arranger, ἐν. διακοσμῶ, εὐτρεπίζω (οἶκον κτλ.). § διαθέτω (μέρη λόγου, ἰδέας κτλ.). § διευθετῶ, διατάττω (ὑποθέσεις κτλ.). § συμβιβάζω (διαφορὰς κτλ.) § (οἰκ.) — quelqu' un προξενῶ εἰς τινα βλάβην. je l' ai bien — é κακῶς τὸν διέθεσα, κ. τὸν ἔκαμα τὴν δουλειάν του, τὸν διώρθωσα. (οἰκ.). § cela m' — e τοῦτο μὲ συμφέρει, μὲ ἀρέσκει. § s'—αὐτοπ. τάττομαι, παρατάττομαι. nous nous sommes — és autour du feu παρετάχθημεν, κ. ἀραδειάσθημεν περὶ τὴν ἑστίαν. § s' — κάθημαι ἢ κεῖμαι ἀνέτως, λαμβάνω θέσιν ἄνετον, κ. καλοκάθημαι, καλοπλαγιάζω. § s' — chez soi διακοσμῶ, κ. στρώνω τὸν οἶκόν μου. § s'—pour προνοῶ περὶ ἐμαυτοῦ διευθετῶ, διαθέτω τὰ κατ' ἐμαυτὸν μὲ τρόπον ὥστε νά ..arrangez vous διάθες τὰ κατὰ σεαυτόν. § s'— διαλλάττομαι, συμβιβάζομαι. cela ne s' —e pas avec ce que vous disiez τοῦτο δὲν συμβιβάζεται μὲ ὅ,τι ἔλεγες. § —é ée, προσποιητός (τοὺς τρόπους κτλ.)

Arrasement, ἴδ. arasement.

Arraser, ἴδ. araser.

Arrases, ἴδ. arases.

Arrémon, ἀρ. ἀρρήμων, γένος πτηνῶν τοῦ τάγματος τῶν ὑλοβίων, συστήματος τῶν περικαλλῶν.

Arrentement, ἀρ. ἐκμίσθωσις, ἐνοικίασις. donner, faire un — ἐκμισθ(όω)ῶ, ἐνοικιάζω, δίδω εἰς ἐνοικίασιν. prendre un — μισθῶ, ἐνοικιάζω, λαμβάνω εἰς ἐνοικίασιν. tenir un champ par — διακατέχω τι ἐπὶ μισθώσει, δι' ἐνοικιάσεως.

Arrenter, ἐν. ἐκμισθ(όω)ῶ, ἐνοικιάζω, δίδω εἰς ἐνοικίασιν.

Arrêphores, ἀρ. καὶ Θ. πλ. ἀρρηφόροι, νέοι ἱερεῖς ἢ ἱέρειαι τῆς Α'θηνᾶς, φέροντες εἰς τὰ Α'ρρηφόρια κεκαλυμμένα τινὰ τῆς Θεᾶς σκεύη.

Arrêphories, Θ. πλ. τὰ Ἀρρηφόρια, ἑορτή τις τῆς Α'θηνᾶς εἰς Α'θήνας.

Arrêrager, οὐδ. καθυστερῶ. il s' est laissé — ἢ il a laissé — ses rentes ἄφησε νὰ καθυστερήσωσι τὰ ἐκφόριά του.

Arrérages, ἀρ πλ. λοιπάδες, τὰ καθυστεροῦντα ἐκφόρια, τόκοι κτλ.

Arrestation, Θ. ἐπίσχεσις, κ. σταμάτισμα. § σύλληψις (τινος) κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἐξουσίας, κράτησις προσωπική. être en —, en état d' — εἶμαι ὑπὸ κράτησιν.

Arrêt, ἀρ. δόγμα, ἀπόφασις (δικαστηρίου). l'—de Dieu, du destin κτλ. ἡ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ, τῆς εἱμαρμένης. sa parole est un — pour moi ὁ λόγος του μὲ εἶναι νόμος. j' attends mon — de vous περιμένω ν' ἀποφασίσῃς περὶ ἐμοῦ, περιμένω ἀπὸ σὲ τὴν περὶ τῆς τύχης μου ἀπόφασιν. § κράτησις (ἀνθρώπου) κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἐξουσίας. faire un — sur quelqu' un. ἢ mettre quelqu' un en —, aux — s βάλλω ὑπὸ κράτησίν τινα. être aux—s εἰμὶ ὑπὸ κράτησιν (ἰδίως ἐπὶ στρατιωτικῶν). garder ses — s παραμένω ὑπὸ κράτησιν. rompre ses — s παραβαίνω τὴν κράτησιν. — s simples ἁπλῆ κράτησις. — s forcés ἢ de rigueur βιαία κράτησις (μετ' ἀφαιρέσεως τῆς σπάθης). sortir des — s ἀπολύομαι τῆς κρατήσεως. maison d' — εἱρκτή. § μεσεγγύησις (πραγμάτων, χρημάτων). faire saisie et — entre les mains de quelqu' un κατίσχω καὶ μεσεγγυῶ εἰς χεῖράς τινος. § στάσις, σταμάτησις (ἵππου). cheval à bon — ἵππος εὐκόλως ἐφιστάμενος, ἀναχαιτιζόμενος. κ. σταματώμενος, § ἡ ἐπίσχεσις, ἡ κίνησις τῆς χειρὸς πρὸς κράτησιν, κ. σταμάτησιν τοῦ ἵππου. temps d' —, demi — ἀναχαίτισις, κίνησις τῆς χειρὸς διὰ νὰ βραδύνῃ ὁ ἵππος τὸ βάδισμά του. § temps d' — διαλείμματα, τακτικαὶ διακοπαὶ (κινήσεώς τινος.) § παρακάθησις (τοῦ κυνηγετικοῦ κυνὸς, ὅταν νοήσῃ ἄγραν.) le chien est en — ὁ κύων παρακάθηται, (ἰταλ. φερμάρει.) chien d' — κύων κυνηγετικός. § λογχοδόκη, δοροδόκη, μέρος τοῦ ἱππίου, ὅπου στηρίζεται ἡ λόγχη. mettre la lance en — προτείνω λόγχην. § μάνδαλος, στροφεύς (εἰς τοὺς λύκους τινῶν πυροβόλων καὶ εἰς ὡρολόγια.) § il n' a point d' —, un esprit sans — ἄνθρωπος κοῦφος, πνεῦμα ἄστατον. § περιρρύφη, κ. μπιμπίλωμα (τρύπας κτλ. εἰς φορέματα). § πάσσαλοι ἐμπηγνύμενοι εἰς ποταμούς, διὰ νὰ κρατῶσι τὰ καταφερόμενα ξύλα.

Arrêtart, ἀρ. σιδηρᾶ βελόνη τῶν καλτσοπλόκων.

Arrêté, ἀρ. δόγμα, ἀπόφασις (συνελεύσεως ἢ ἀρχῆς τινος διοικητικῆς). prendre un — ἀποφασίζω. § ἰσολογισμὸς, κλείσιμον (λογαριασμοῦ).

Arrête-bœuf, ἀρ. ὄνωνις, ὀνωνὶς ἢ ἄνωνις, φυτόν. ἴδ. burgane.

Arrête-nef, ἀρ. ἴδ. Rémona.

Arrêter, ἐν. κατίσχω, κατέχω, κρατῶ, ἐμποδίζω (νὰ προχωρήσῃ), ἀναχαιτίζω, κ. σαματῶ. — quelqu' un qui parle διακόπτω τὸν ὁμιλοῦντα, τὸν ἐμποδίζω νὰ προχωρήσῃ. § συνέχω, προσηλ(όω)ῶ. — les pierres avec du mortier συνδέω τοὺς λίθους μὲ πηλόν.—un point en cousant δίνω κόμβον εἰς τὴν ῥαφήν.—ses regards, sa pensée sur quelque chose προσηλῶ εἰς τι τὰ βλέμματα, τὸν νοῦν. § la beauté de ce pays n' a pu l'—ἡ ὡραιότης τοῦ τόπου δὲν τὸν εἵλκυσεν ὥστε νὰ τὸν προσηλώσῃ εἰς αὐτόν. § le chien arrête, ὁ κύων παρακάθηται εἰς τὴν ἄγραν. § — et rendre ἀναχαιτίζω καὶ ἀπολύω τὸν ἵππον, κινῶ ἀλληλοδιαδόχως τὴν χεῖρα διὰ νὰ μετριάσω τοῦ ἵππου τὸ βάδισμα. § ἐμποδίζω, ἀναχαιτίζω. une difficulté m' —e μία δυσκολία μ' ἐμποδίζει. — l' essor du génie, la marche des affaires καταστέλλω τὴν εὐφυΐαν, παρεμποδίζω τὴν εὐόδωσιν τῶν ὑποθέσεων. § συλλαμβάνω. —é par des voleurs συλληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν. § κρατῶ, συλλαμβάνω (κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἀρχῆς). (ἰταλ. ἀρεστάρω). § κατίσχω, κάμνω κατάσχεσιν. saisir-arrêter, μεσεγγυ(άω)ῶ. § μισθοῦμαι, ἐνοικιάζω, κ. πιάνω (οἰκίαν, τόπον κτλ.), συμφωνῶ (ὑπηρέτην κτλ.). § ἀποφασίζω. § —un compte κλείω (τὸν λογαριασμόν). §—une vigne σιμοτομῶ, κοντοκλαδεύω βαστῶ τὰ κλή-

ματα. § οὐδ. παύω τοῦ νὰ ὁδοιπορῶ (ἰδίως ἔριππος ἡ μὲ ἅμαξαν), ἵσταμαι, κ. σταματῶ. nous—âmes à ce village ἐμείναμεν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο.—e, —ex, στῆθι, κ στάσου. § s'—, αὐτ. ἵσταμαι, κ. στέκομαι, παύω τοῦ νὰ κινῶμαι, παύω. il s' —a au milieu de son discours, ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τοῦ λόγου του. s' — en beau chemin παύω ἐνῷ καλῶς προώδευον. § s' — διατρίβω, ἐνδιατρίβω, διαμένω, παραμένω, χρονοτριβῶ. les regards s' arrêtent sur . . . , τὰ βλέμματα ἐπαναπαυονται, προσηλοῦνται εἰς . . . § s' — à quelque chose ἐκλεγω τι. § s' — προσεχω εἰς τι.

Arrêté, ée, μετ. (ἐκτὸς τῶν ἄνω σημασιῶν.) il n'a pas la vue — ée δὲν ἔχει ὀσφαλῆ, ὀρθην τὴν ὄψιν. il n'a pas l' esprit bien — ἔχει συγκεχυμένον τὸν νοῦν. des idées, des principes — s ἀμετακίνητοι, ἀμετατρεπτοι ἰδέαι, ἀρχαί. affaire — ée ἀποφασισμένη ὑπόθεσις. un prix—τιμὴ ἀποφασισμένη, κ. ξεκομμένη. une peinture — ée ζωγραφία ἀποπερατωμένη.

Arrêtiste, ἀρ. ψηφισματολόγος, ὁ συλλογεὺς ἢ σχολιαστὴς ψηφισμάτων, δημοσίων ἀποφάσεων κτλ.

Arrhabonaires, ἀρ. πλ. Ἀρραβωνισται, ὄνομα αἱρέσεως τοῦ δεκάτου ἕκτου αἰῶνος Θεωρούσης τὴν εὐχαριστίαν ὡς ἀρραβῶνα τοῦ Χριστοῦ.

Arrhement, ἀρ. (ἀρχ.) ἡ πρᾶξις τοῦ δίδειν ἀρραβῶνα, ὁ ἀρραβωνισμός.

Arrhénathère, ἀρ. ἀρρενόθηρον, γένος φυτῶν.

Arrhénoptère, ἀρ. ἀρρενόπτερον, γένος βρύου.

Arrher, ἐν. ἀρραβωνίζω (Ἰταλ. καπαριάζω). δίδω ἀρραβῶνα, κ. προῖκα τινὰ διά τι

Arrhes, Θ. πλ. ἀρραβὼν, προτίμιον κ προῖκα, (Ἰταλ. καπάρο Τρκβρβ. πεῖ) τὸ προηγουμένως διδόμενον ἀργύριον πρὸς ἐξασφάλισιν ἀγορᾶς, ἐνοικίου κτλ. — de mariage μνῆστρα.

Arrian, ἀρ. γὺψ ἀρειων ἡ Ιlυρηναῖος, εἶδος γυπός.

Arrierê, ἀρ. τὰ ὑπερήμερα, τὰ καθυστερούντα (δημόσια χρέη, περιληπτικῶς.). § τὸ καθυστέρημα (ὁποιουδήποτε χρέους). § καθυστέρημα ἐργασίας.

Arrière, ἐπίρ. ὀπίσω (ἐν χρήσει μόνον εἰς προστακτικὰς φράσεις.) — de moi satan ὀπίσω! ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ! vent — οὔριος ἄνεμος. aller vent — πλέω μὲ οὔριον ἄνεμον. § οὐσ. ἀρ. l' — du navire ἡ πρύμνη. § (λέξις συντιθεμένη μετ' οὐσιαστικῶν, σημαίνει) ὀπισθιος. arrière-corps (d' un édifice) ἡ εἰσέχουσα πτέρυξ οἰκοδομῆς. § arrière-neveu, arrière petit-fils ὀισέγγονος, μεγαλύτερος ἀπόγονος. § en—ἐπίρ. ὀπίσω, πρὸς τὰ ὀπίσω. aller en — ὀπισθοδρομῶ. qui reste en — ὁ ἀπολειπόμενος. je suis en — εἶμαι ὀπίσω (μακρὰν τοῦ τέλους, δὲν προώδευσα ὅσον ἔπρεπε) être en — dans ses payemens καθυστερῶ εἰς τὰς πληρωμάς μου.

Arrière-ban, ἀρ. ἐξόπλισις ἢ ἔκτακτος ὁπλισις τῶν εὐγενῶν κατὰ τὸν μεσαιῶνα. § οἱ προσκαλούμενοι εἰς ὅπλισιν εὐγενεῖς.

Arrière-bec, ἀρ. ὁ κάτω ἀγκὼν (τῶν γερυσίων ἀψίδων), ὁ κάτω ποταμοῦ.

Arrière-bouche, Θ. ὁ φάρυγξ.

Arrière-boutique, Θ. ὀπισθόδομος (τοῦ ἐργαστηριου), ὠμάτιον ἐνδότερον.

Arrière-caution, Θ. ὑπεγγύησις, δευτέρα ἐγγύησις, ἡ ἐγγυωμένη διὰ τὴν πρώτην.

Arrière-change, ἀρ. ἀνατοκισμὸς, τόκος τόκου.

Arrière-corps, ἀρ. ἡ εἰσέχουσα πτέρυξ (κτιριου) § τὰ εἰσέχοντα μέρη κλειθρου.

Arrière-cour, Θ. ὀπισθαύλιον, μικρα αὐλὴ ὀπίσω τοῦ οἴκου πρὸς ἐσωτερικὴν χρῆσιν του.

Arrière-faix, ἀρ. χόριον, ὕστερον, δευτέριον κ. ἄκλουθον, (ἡ τὸ ἔμβρυον περικαλύπτουσα μεμβράνα).

Arrière-fermier, ἀρ. ὑπομισθωτὴς, ὑπενοικιαστής.

Arrière-fief, ἀρ. ὑποτιμάριον, τιμάριον ἐξαρτώμενον ἀπὸ τιμαρίου.

Arrière-fleur, Θ. αἱ τελευταῖαι τρίχες τῶν δερμάτων παρὰ τοὺς βυρσοδέψαις.

Arrière-garant ἀρ ὑπεγγυητὴς, δεύτερος ἐγγυητὴς, ἐγγυητὴς τοῦ ἐγγυητοῦ

Arrière-garde, Θ. ὀπισθοφυλακὴ (τοῦ στρατεύματος.)

Arrière-goût, ἀρ. γεῦσις (ἀηδὴς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον) μένουσα εἰς τὸ στόμα ἀπὸ φαγητὸν ἢ ποτόν.

Arrière-ligne, Θ. δευτέρα γραμμὴ (στρατοῦ παρατεταγμένου).

Arrière-main, ἀρ. τὸ ὀπισθέναρ, τὸ ὀπίσω τῆς χειρός. § εἶδος παιγνιδίου, τὸ κτύπημα μὲ τὸ ὀπισθέναρ. avoir l' — belle κτυπῶ καλῶς μὲ τὸ ὀπισθέναρ. § τὰ ὀπίσθια (τοῦ ἵππου).

Arrière-neveu, ἀρ. ἐξαδελφιδοῦς, δεύτερος ἀνεψιὸς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνεψιοῦ. § les — s οἱ μεταγενέστεροι.

Arrière-pensée, Θ. ὑστεροβουλία, ὑπονόημα, κεκρυμμένος σκοπὸς ἢ βουλή.

Arrière-petit-fils, ἀρ. arrière-petite-fille Θ. (ὁ καὶ ἡ) ὀισέγγονος, ἐξέγγονος.

Arrière-point, ἀρ. ἐπιρραφὴ, κ. πατητὴ, πισωβελονιὰ, εἶδος ῥαφῆς.

Arrièrer, ἐν. — un payement καθυστερίζω (εἰς πληρωμήν τινα), ἀναβάλλω (πληρωμήν) s' —, αὐτοπ. καθυστερίζω, ὑπολείπομαι, μένω ὀπίσω· l'armée s' —a τὸ στράτευμα ἔμεινεν ὀπίσω. payement arriéré, καθυστερουῦσα, ὑπερήμερος πληρωμή. un homme — ὁ ἄνθρωπος ὑστερῶν, μένων ὀπίσω. il est — de son siècle ὑστερεῖ τοῦ αἰῶνος του, ἔμεινεν ὀπίσω ἀπὸ τὸν αἰῶνά του. des idées — ées ἀπηρχαιωμέναι, κ. σκωριασμέναι ἰδέαι.

Arrière-saison, Θ. τὸ φθινόπωρον. § ὀψὲ τοῦ ἔτους, τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου. § οἱ μῆνες πρὸ τῆς συγκομιδῆς.

Arrière-vassal, ἀρ. δουλοπάροικος δουλοπαροίκου.

Arrière-voussure, Θ. ὀπισθάντυξ (θύρας ἢ παραθύρου), ἐσωτερικὸς θόλος ἄνω θύρας ἢ παραθύρου εἰς το πάχος τοῦ τοίχου.

Arrimage, ἀρ. συσκευὴ, τοποθέτησις (τῶν πραγματειῶν εἰς πλοῖον.) marchandise d' un bon — πραγματεῖαι εὐσυσκεύαστοι, εὐκόλως τοποθετούμεναι.

Arrimer, ἐν. συσκευάζω, τοποθετῶ (τὸ φόρτωμα εἰς πλοῖον.)

Arrimeur, ἀρ. ὁ ἐπὶ τῆς συσκευῆς, τῆς τοποθετήσεως (τῶν φορτωμάτων εἰς τὰ πλοῖα.)

Arrioler, παθ. καὶ αὐτοπαθ. (ἀρχ.) la mer s' —e ἡ θάλασσα καταπίπτει (κυματιζομένη ταπεινῶς καὶ κατὰ μίαν διεύθυνσιν.) la mer est —ée ἡ θάλασσα φρίσσει, κυματίζεται ταπεινῶς (κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου.)

Arriser, ἐν. (ναυτ.) καθέλκω, κατάγω, καταβιβάζω.

Arrivage, ἀρ. κατάπλους, κ. φθάσιμον (πλοίου εἰς τὸν λιμένα. καὶ ἰδίως πλοιαρίων εἰς τοὺς ποταμούς). § προσκομιδὴ, ἄφιξις, κ. φθάσιμον (προϊόντων πραγματειῶν.)

Arrivée, Θ. ἄφιξις, κ. φθάσιμον. § ἡ στροφὴ (τοῦ πλοίου κατὰ τοῦ πηδαλίου τὴν κίνησιν.)

Arriver, οὐδ. ἀφικνοῦμαι, φθάνω. — au but φθάνω εἰς τὸ τέρμα. — à la perfection φθάνω εἰς ἐντέλειαν. — d' un pays ἐπιδημῶ, ἔρχομαι, φθάνω ἀπὸ τὸν δεῖνα τόπον. la nouvelle, la lettre est —ée ἡ ἐπιστολὴ, ἡ ἀγγελία ἔφθασε. —à bon port κατευοδοῦμαι, φθάνω εὐτυχῶς, ἀβλαβῶς. bien —é καλῶς ὥρισες, καλῶς ἦλθες. § ἔρχομαι, πλησιάζω. le voilà qui —e ἰδοὺ ἔρχεται. il — e en courant ἔρχεται ὁρμαῖος. un endroit au quel on ne peut — ἀπροσπέλαστος τόπος. la nuit —e ἐπέρχεται ἡ νύξ. § καθικνοῦμαι, κ. φθάνω. le jardin —e jusqu' à la mer ὁ κῆπος καθικνεῖται, φθάνει εἰς τὴν θάλασσαν. § — à faire quelque chose, —à ses fins (καὶ μόνον) — à διαπράττω, κατορθῶ τι. § ναυτ. ἐπιπλέω (κατ' ἄλλου πλοίου). § ναυτ. μακρύνομαι τοῦ ἀνέμου.

§ οὐδ. καὶ ἀπρ. συμβαίνει, κ. ἀκολουθεῖ. un malheur est —ό συνέβη ὀυστύχημα, il est —ό que.., συνέβη νά... quoi qu'il —ε, —ε que pourra ἡ —ε qui plante ἂς συμβῇ ὅ,τι συμβῇ, ὅ,τι γίνῃ ἂς γίνῃ.

Arrobe, Ϛ. κεντηνάριον ἱσπανικὸν εἰκοσιτεσσάρων λιτρῶν.

Arroche, Ϛ. ἀτράφαξις, κ. χρυσολάχανον, λουβουδιά, φυτὸν τρωγόμενον ὀξυδωτόν.

Arrogamment, ἐπίρ. ἀλαζονικῶς.

Arrogance, Ϛ. ἀλαζονεία.

Arrogant, te, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀλαζών, ἀλαζονικός.

Arroger, (s') αὐτοπ. ἰδιοποιοῦμαι, ἀντιποιοῦμαι, οἰκειοποιοῦμαι, (λαμβάνω ἀσυστόλως τι, τὸ ὁποῖον δὲν μὲ ἀνήκει.)

Arroi, ἀρ. (ἀρχ. καὶ οἰκ.) σκευή. en mauvais — πενιχρῶς.

Arrondir, ἐν. στρογγύλλω, στρογγυλό(ν)ω, κάμπτω, στρογγυλαίνω καθιστῶ στρογγύλον. sa taille s' —it αὐξάνει ἡ κοιλία της (ἐπὶ ἐγκύου) à face —ie στρογγυλοπρόσωπος à formes —ies ἐστρογγυλωμένος, στρογγύλος. § — sa propriété τετραγωνίζω τὸ κτῆμά μου. — sa fortune, ἢ μόνον s' —αὐτοπ. ἀπαρτίζω, συμπληρῶ (το κτῆμά μου, τὴν περιουσίαν μου). § — ses phrases στρογγύλλω στρογγυλαίνω τὰς φράσεις. une période —ie στρογγύλη περίοδος. § — les objets de peinture στρογγύλλω τας ζωγραφίας, κατορθόνω διὰ τῶν σκιῶν νὰ φαίνωνται προέχουσαι. § — un cap, une ile περιπλέω(νῆσον, ἀκρωτήριον) § — un cheval διδάσκω τὸν ἵππον νὰ τρέχῃ κυκλοτερῶς.

Arrondissement, ἀρ. στρογγύλωσις (πράγματος, φράσεως). § ἐπαρχία, ὑποδιαίρεσις πολιτικὴ τόπου τινός.

Arrondisseur, ἀρ. κοπὶς (τοῦ τορνευτου).

Arrosage, ἀρ. ἀρδεία, πότισις (διὰ τεχνητῶν αὐλάκων). § βρέξιμον (τῆς πυρίτιδος, ὅταν κατασκευάζηται).

Arrosement, ἀρ. πότισις, πότισμα.

Arroser, ἐν. ἀρδεύω, ποτίζω. — de larmes βρέχω μὲ δάκρυα. non —é ἀπότιστος. § διαβρέχω, βρέχω. le fleuve —e le pays ὁ ποταμὸς διαβρέχει τὸν τόπον. —éδιάῤῥυτος, κατάῤῥυτος· il —e son pain de ses pleurs, βρέχει τὸν ἄρτον του μὲ τὰ δάκρυά του. être —é par la pluie βρέχομαι (ἀπὸ τὴν βροχήν). — la viande qui rôtit ἀλείφω τὸ ψηνόμενον κρέας. § — ses créanciers, γελῶ τοὺς δανειστὰς, τοῖς δίδω μικρὰς ποσότητας εἰς λογαριασμὸν τῶν χρεωστουμένων. § (εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις) καταβάλλω ἐκ προσθήκης (χρήματα δὶ ἐμπεσόντα ἔξοδα). § (εἰς διάφορα παιγνίδια) πληρόνω ὅλους τοὺς συμπαίκτορας.

Arrosoir, ἀρ. ἀρδάνιον, κ. ποτίστρα, ποτιστήριον, ἡ ὑδροχόη μὲ τὴν ὁποίαν ποτίζουσι τὰ φυτά. — à pomme τὸ τρυπητὸν ποτιστήριον. § εἶδος ὀστρακοδέρμου.

Arrone, ἡ arone, ἴδ. Arrobe.

Arrouma, ἀρ. ἄρουμα, φυτόν.

Arrugie, Ϛ. ἀμάρα, αὔλαξ (πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων τῶν μεταλλείων).

Arrumage, ἀρ. ἴδ. Arrimage.

Ars, ἀρ πλ. τα ἐμπροσθια τοῦ ἵππου, τὰ μεταξὺ τοῦ στήθους καὶ τῶν ποδῶν του. § τὰ τέσσαρα σκέλη τοῦ ἵππου (παρὰ τοῖς ἱππιατροῖς).

Arschin, ἀρ. πῆχυς τῆς Κίνας.

Arschine, Ϛ. πῆχυς τῆς Ῥωσσίας.

Arsenal, ἀρ. ὁπλοθήκη, ὁπλοστάσιον. § Ναύσταθμος.

Arséniaté, ée, ἐπ. περιέχων ἀρσενικὸν ὀξύ.

Arséniates, ἀρ. πλ. ἅλατα ἀρσενικοῦχα.

Arsenic, ἀρ. ἀρσενικὸν, μέταλλον ὑαρμακερον, κ. ποντικοφάρμακον.

Arsenical, le, ἐπ ἀρσενικώδης, τῆς φυσεως του ἀρσενικοῦ, ἡ περιέχων ἀρσενικόν.

Arsenié, ée, ἐπ. μικτὸς μὲ ἀρσενικον.

Arsenieux, ἐπ. acide — ὀξὺ ἀρσενικὸν, ὁ πρῶτος βαθμὸς μίξεως ὀξυγόνου μὲ ἀρσενικον.

Arsenique, ἐπ. ἴδ. arsenical.

Arsenite, ἀρ. ἀρσενικοῦχον ἅλας.

Arsin, ἐπ. bois — s κεκαυμένα ὄαση.

Arsis, ἀρ. ἄρσις, εἰς τὴν προσωδιαν ἡ ὑψωσις τῆς φωνῆς. § ἄρσις, δένδρον τῆς Κίνας.

Art, ἀρ τέχνη, τὸ σύνολον τῶν κανόνων καὶ μεθόδων κλάδου τινὸς τῆς βιομηχανίας. la nature et l' — ἡ φύσις καὶ ἡ τέχνη. l' — militaire, vétérinaire κτλ. ἡ πολεμικὴ, ἡ κτηνιατρικὴ (ἔλλειπ. τοῦ τέχνη). les sciences et les — s αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τεχναι. — s libéraux ἐλευθέριοι τέχναι (εἰς ἃς ἀσχολεῖται ὁ νοῦς) — s méchaniques μηχανικαὶ ἢ βάναυσοι τεχναι. beaux-arts ὑπόσοφοι τέχναι, κ. καλαὶ, ὡραῖαι τέχναι (αἱ πρὸς τέρψιν). faculté des —s (ἀρχ.) ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ (τοῦ πανεπιστημίου) Maître ès—s διδάσκαλος τῆς φιλολογίας. maître de l'— ἀριστοτέχνης, ἐμπειρότεχνος amateur des —s φιλοτέχνης. amour des —s φιλοτεχνία Ϛτέχνη, ἐπιτηδειότης (χειρῶν καὶ νοός). avec — τεχνηέντως, ἐντέχνως, ἐπιτηδείως. sans — ἀτέχνως. fait avec — ἔντεχνος. cet ouvrier a beaucoup d' — ὁ τεχνίτης ἔχει πολλὴν ἐπιτηδειότητα. il a l' — de plaire ἔχει τὴν ἐπιτηδειότητα, τὴν τέχνην τοῦ ἀρέσκειν. § ὁλιότης, ἐπιτήδευσις. il est tout — εἶναι πολύτροπος, ὁλιος. naturellement et sans — φυσικῶς καὶ ἀνεπιτηδεύτως.

Artédie, Ϛ. ἀρτηδία, φυτὸν τοῦ Λιβάνου.

Artémise, Ϛ. ἴδ. armoise.

Artémisies, Ϛ. πλ. τα Ἀρτεμισια, ἑορτὴ εις τιμὴν τῆς Ἀρτεμιδος.

Artémon, ἀρ. ἀρτέμων, τὸ τρίτον κάρυον ἢ τροχαλία (τῆς πολυσπάστου μηχανῆς).

Artenne, Ϛ. ἴδ. petrel-puffin.

Artère, Ϛ. ἀρτηρία, ἀγγεῖον ἀπὸ τῆς καρδίας εἰς τὸ σῶμα μετοχετεῦον τὸ αἷμα.

Artériaques, ἐπ πλ. ἀρτηριακὰ (ἰατρικὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας).

Artériel, lle, ἐπ. ἀρτηριακὸς, ἀνήκων εἰς ἀρτηρίαν.

Artérieux, euse, ἐπ. ἀρτηριώδης, τῆς φύσεως τῆς ἀρτηρίας.

Artériole, Ϛ. μικρὰ ἀρτηρία.

Artériologie, Ϛ. ἀρτηριολογία, περιγραφὴ τῶν ἀρτηριῶν.

Artério-pituiteux, ἀρ. ἀρτηριοβλεννώδης (μῦς τῆς ῥινός).

Artériotomie, Ϛ. ἀρτηριοτομία, φλεβοτομία εις ἀρτηρίαν.

Artésien, ἐπ. ἴδ. puits.

Arthanite, Ϛ. κυκλάμινον, κυκλάμινος, κυκλαμὶς, κ. τριήμερον, φυτὸν, τοῦ ὁποίου τὰ ἄνθη ἐπλέκοντο εἰς τοὺς στεφάνους.

Arthémis, ἀρ. ἄρτεμις, γένος σκωλήκων.

Artholithe, ἡ pain du diable, ἀρ. ἀρτόλιθος, λίθος ἔχων σχῆμα ἄρτου ἢ πλακοῦντος

Arthonie, Ϛ. ἴδ. opégraphe.

Arthrite, Ϛ ἀρθρῖτις (ἡ), νόσος τῶν ἄρθρων (τῶν κλειδώσεων τοῦ σώματος).

Arthritique, ἐπ. ἀρθριτικὸς, ἀνήκων εἰς τὰ ἄρθρα, τὰς κλειδώσεις τοῦ σώματος.

Arthritis, Ϛ. ἴδ. arthrite.

Arthrocace, Ϛ. ἀρθροκάκη, πληγὴ κατὰ τὰ ἄρθρα, τὰς κλειδώσεις.

Arthrocéphales, ἀρ. πλ. ἀρθροκέφαλα, σύστημα ὀστρακοδέρμων.

Arthrodie, Ϛ. διαρθρωσις, (κατ' ἀντίθεσιν τῆς ἐναρθρώσεως), κλείδωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ὀστᾶ συνέχονται ἐπιπολαίως μὲ μικρὰς ἐξοχὰς καὶ ἐσοχάς.

Arthrodie, Ϛ. ἀρθρόδια, γένος φυτῶν.

Arthrodynie, Ϛ. ἀρθρωδυνία, ἀρθραλγία, χρονικὸς πόνος τῶν ἄρθρων.

Arthron, ἀρ. ἄρθρον, ἁρμὸς, κλείδωσις (τοῦ σώματος).

Arthropodion, ἀρ. ἀρθροπόδιον, γένος φυτῶν.

Arthropuose, Ϛ. ἀρθροπύωσις, ἀσθένεια τῶν κλειδώσεων.

Arthrostylis, ἀρ. ἀρθροστυλὶς γένος φυτῶν.

Artichaut, ἀρ. κινάρα, κ. ἀγκινάρα, φυτὸν μαγειρευόμενον. un pied d' — μία ῥίζα ἀγκινάρας. une pomme d' — μία ἀγκινάρα (ὁ καρπός). § σίδηρον ἀκανθωτὸν τιθέμενον εἰς φραγμοὺς διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ὁδόν.

Artichautière, Ϛ. κιναρὼν, κ ἀγκιναρότοπος.

Article, ἀρ. ἄρθρον, διάρθρωσις, ἁρμὸς κ. κλείδωσις, ἑπὶ ζώων ἡ ἕνωσις τῶν κινητῶν μελῶν. § γόνυ, κ. κόμβος (ἐπὶ φυτῶν, τὸ μέρος τοῦ στελέχους τὸ μεταξὺ δύω φθαλμῶν). § ἄρθρον, μέρος λόγου εἰς τὴν γραμματικήν. § κεφάλαιον, ἄρθρον (μέρος ὑποθέσεως). cet — de sa lettre τὸ μέρος, τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς ἐπιστολῆς του. il n' entend pas raison sur cet — δὲν πείθεται ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. § ἄρθρον (λογαριασμοῦ, προϋπολογισμοῦ. § ἄρθρον (συνθήκης, συμβολαίου, ἑκάστη τῶν συμφωνιῶν). § ἄρθρον (ἐφημερίδος, τὸ πραγματευόμενον μέρος περὶ μιᾶς τινος ὑποθέσεως). § c' est un autre — (οἰκ.), ἄλλο πρᾶγμα τοῦτο. c'est un — à part τοῦτο εἶναι πρᾶγμα ἰδιαίτερον. interroger sur faits et — s ἐπιρωτῶ λεπτομερῶς περὶ τῶν περιστάσεων. — de foi ἄρθρον πίστεως, κεφάλαιον πίστεως (ἑκάστη τῶν πιστευομένων θρησκευτικῶν ἀληθειῶν). l' — de la mort ἡ ὥρα τοῦ θανάτου. § εἶδος (ἐμπορεύματος).

Articulaire, ἐπ. ἀρθρικὸς, ὁ ἔχων σχέσιν με τὰ ἄρθρα, κλειδώσεις.

Articulation, Ϛ. διάρθρωσις, ἄρθρον, ἁρμὸς, κ. κλείδωσις, ὁ σύνδεσμος τῶν κινητῶν μελῶν τῶν ζώων καὶ τῶν ἐντόμων. qui a des—s ἔναρθρος· avec des—s ἐνάρθρως. § ἐνάρθρωσις (τῆς φωνῆς τῶν λέξεων, ἡ καθαρὰ καὶ τακτικὴ προφορά). ἐκφώνησις. § — de faits ἔκθεσις (τῶν πραγμάτων, παρὰ νομικοῖς).

Articuler, ἐν. ἐναρθρ(ώ)ω, προφέρω ἐνάρθρως (καθαρῶς, καὶ ὡς προφέρουσιν οἱ ἄνθρωποι). une voix — ée, des mots — és ἔναρθρος φωνὴ, ἔναρθροι λέξεις. § προφέρω (ἐν γένει), ἐκφωνῶ. à peine eût-il — é ce mot μόλις ἐπρόφερε τὴν λέξιν αὐτήν. § s' — αὐτοπ. διαρθροῦμαι (ἐπὶ συνδέσεως τῶν μελῶν τῶν ζώων, καὶ ἐντόμων). — é ἔναρθρος. cette tige est — ée τὸ στέλεχος τοῦτο εἶναι πολυγόνατον, ἔχει γόνατα, κ. κόμβους. ἴδ. article.

Artien, ἀρ. (ἀρχ.) φοιτητὴς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.

Artifice, ἀρ. τέχνασμα, τέχνημα, μηχάνημα. l' — d'une horloge τὸ μηχάνημα τοῦ ὡρολογίου. l' — d' un discours ἡ ἐντεχνος τοῦ λόγου κατασκευή. § (μεταφορ.) πανουργία, τέχνασμα, μηχάνημα. un homme plein d' — s πανοῦργος, πολυμήχανος. ne vivre que par — ζῶ διὰ διαίτης καὶ περιποιήσεων, κ. ζῶ μὲ τὰ ψεύματα. § φλογιστὴ ὕλη. feu d' — πυροτέχνημα. κ. (φυσέκιον) faire lancer un feu d'— πυροτεχνῶ

Artificiel,lle, ἐπ. τεχνητὸς, ἐπιτηδευτὸς (διὰ τῆς τέχνης κατεσκευασμένος). fleurs— elles κτλ. τεχνητὰ ἄνθη, κτλ. jour — ἡ ἡμέρα (κατ' ἀντίθεσιν τοῦ jour naturel, τὸ ἡμερονύκτιον). mémoire — lle μνημονικὴ, (μέθοδος πρὸς βοήθειαν τῆς μνήμης).

Artificiellement, ἐπίρ. τεχνητῶς (διὰ τῆς τέχνης).

Artificier, ἀρ. πυροτέχνης, (ὁ κατασκευάζων πυροτεχνήματα ἢ φλογιστὰς ὕλας).

Artificieusement, ἐπίρ. πανούργως.

Artificieux, euse, ἐπ. πανοῦργος (ἄνθρωπος, συμβουλὴ, τρόπος).

Artillé, ée, ἐπ. un vaisseau — πλοῖον ὡπλισμένον (μὲ τηλεβόλα).

Artiller, ἡ artillier, ἀρ. ἐργάτης πυροβολιστής.

Artillerie, Ϛ. τὸ πυροβολικὸν, (τὸ σύνολον τῶν τηλεβόλων τοῦ στρατεύματος, καὶ τὸ ἐπ' αὐτῶν στράτευμα). — de siège, — pésante, grosse — πυροβολικὸν πολιορκητικὸν, βαρέα τηλεβόλα. — legère, de campagne, des montagnes ψιλὸν πυροβολικὸν, πυροβολικὸν τοῦ πεδίου, τῶν ὀρέων. — à cheval τὸ ἱππικὸν πυροβολικόν. une pièce d' — τὸ τηλεβόλον. § — électrique ἠλεκτρικὴ συστοιχία μηχανή τις τῶν φυσικῶν.

Artilleur, ἀρ. πυροβολαστής.

Artimon, ἀρ. ἐπίδρομος (ἱστὸς), κ. τὸ κατάρτι τῆς πρύμνης. § voile d' — ὁ ἀρτέμων, ἱστίον, (ἰταλ. παροκάϊτο). § τιθρωτὴρ, εἶδος κογχύλης.

Artisan, ἀρ. βιομήχανος, τεχνίτης, ὁ κατασκευάζων τι. un simple — ἁπλοῦς τεχνίτης. μεταφ. τέκτων, αὐτουργὸς, πρωταίτιος. Dieu, l' — de l' univers ὁ Θεὸς, τέκτων, δημιουργὸς τοῦ κόσμου. il est l' — de son propre sort εἶναι αὐτουργὸς τῆς ἰδίας του τύχης. l' — de son malheur αὐτουργὸς τῆς δυστυχίας του. — d' impostures δολοπλόκος.

Artison,artuson, artoison ἡ arte ἀρ. τερηδὼν, ῥόμυς, κ. βότρις,(ὅσθ. σαράκι) σκώληξ φθείρων τὰ ἱμάτια, τὰ ξύλα, κτλ.

Artisonné, ée, ἐπ. bois — ξύλον θριπήδεστον, κ. σκωληκοφαγωμένον.

Artiste, ἀρ. καλλιτέχνης, (ὁ περὶ τὰς καλὰς, τὰς ὡραίας, τὰς ἐλευθερίους τέχνας ἀσχολούμενος.) § ἀριστοτέχνης, ὁ ἔξοχος καλλιτέχνης.

Artistement, ἐπ. ἐντέχνως, τεχνικῶς, μετὰ τέχνης.

Artistique, ἐπ. καλλιτεχνικὸς, ὁ κατὰ τὸν τρόπον τῶν καλλιτεχνῶν.

Artocarpées, Ϛ. πλ. ἀρτόκαρπα, σύστημα φυτῶν.

Artogyrites, ἡ Artothyrites, ἀρ. πλ. Ἀ'ρτοτυρῖται, αἵρεσις Χριστιανική.

Artois, ἡ chien d' Artois, ἀρ. κύων Ἀ'ρτησιανὸς, εἶδος κυνός.

Artolâtre, ἀρ. Ἀ'ρτολάτρης, αἵρεσις Χριστιανική.

Artolithe, ἀρ. ἀρτόλιθος, εἶδος ἀπολιθώσεως.

Artomeli, ἀρ. ἀρτόμελι, εἶδος καταπλάσματος.

Artophage, ἀρ. ἀρτοφάγος, ὁ ζῶν μὲ ἄρτον,

Artotyrites, ἴδ. Artogyrites.

Artre, ἀρ. ἴδ. martin pêcheur.

Artolobion, ἀρ. ἀρτιόλοβον, γένος φυτῶν.

Aruana, Ϛ. τριχόδους ἀρυανὸς, ἰχθύς.

Arube, Ϛ. ἀρύβα, δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Arum, ἀρ. ἴδ. gouet.

Arundinaire, Ϛ. δονακὶς, φυτόν.

Arure, ἴδ. Aroure.

Aruset, ἀρ τριχόδους τῆς ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ἰχθύς

Aruspice, ἀρ ἱεροσκόπος, Θυοσκόπος, ἱερεὺς παρὰ τοῖς Ῥ'ωμαίοις μαντεύων διὰ τῶν σπλάγχνων τῶν θυμάτων.

Aruspicine, Ϛ. Θυοσκοπία, ἴδ. aruspice.

Arvales, ἀρ. πλ. Ἀ'ρουάλεις ἀδελφοί, ἱερεῖς ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς Θυσίας τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Βάκχου εἰς Ῥ'ώμην.

Arvien, une, ἐπ. plantes — nes ἀρουραῖα φυτὰ, τα φυόμενα εἰς χωράφια.

Ary-Aryténoïdien, ἐπ muscle — μῦς ἀρυταινοειδὴς ἐγκάρσιος, μὶς τοῦ λάρυγγος.

Aryténo-épiglottique, ἐπ fibres — s Ἀ'ρυταινοεπιγλωττικαὶ (ἶνες περὶ τὸν λάρυγγα).

Aryténoïdes, ἀρ. πλ. χόνδροι ἀρυταινοειδεῖς κατὰ τὸν λαρυγγα.

Aryténoïdien, ἐπ. muscle — μῦς ἀρυταινοειδὴς κατὰ τὸν λάρυγγα.

Arzegaie, Ϛ. εἶδος λόγχης.

Arzel, ἐπ. cheval — ἵππος ἔχων λευκὸν στίγμα εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας.

As, ἀρ. (τὸ s προφ.) μονὰς, (ἰταλ. ἄσσος.) ἓν μόνον σημεῖον, σημειωμένον εἰς τὸ χαρτίον, ἢ τὸν κύβον. § ἀσσάριον, σταθμὸς καὶ νόμισμα παρὰ τοῖς Ῥ'ωμαίοις.

Asangue, ἀρ. λύρα, ἀστερισμός.

Asaphe, ἀρ. ἀταρὴ, γένος ὀρυκτεντόμων.

Asaphie, Ϛ. ἀσάφεια, ἰατρ. ἐλάττωμα περὶ τὴν φωνὴν, προερχόμενον ἀπὸ σχηματισμόν τινα τοῦ οὐρανίσκου.

Asaret, ἀρ ἄσαρον, γένος φυτοῦ ἰαματικοῦ.

Asarine, Ϛ. τὸ. Mullier.
Asaroides, Ϛ πλ. ἀσαροειδῆ φυτὰ, ἡ ἀριστολοχοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Asaroton, ἀρ. ἄσαρον, ἀσάρωτον. (ἔδαφος), το ψηφόθετον, ἐκ διαφόρων τμημάτων ξύλων ἢ λιθαρίων ἐντέχνως συνηρμοσμένων.
Asarum, τὸ. Asaret
Asbeste, ἀρ. ἡ ἄσβεστος, ὀρυκτὸν, τοῦ ὀπσίου εἶδος εἶναι ὁ ἀμίαντος.
Asbestinite, Ϛ. ἀσβεστινίτης, ὀρυκτόν.
Asbestoïde, Ϛ. τὸ. Asbestinite. § ἀμιαντίτης, ὀρυκτόν.
Ascagne, ἀρ. πίθηξ ὁ Ἀσκάνιος, εἶδος πίθηκος.
Ascalaphe, ἀρ. ἀσκάλαφος, ἔντομον ὅμοιον μὲ ψυχήν, πεταλοῦδαν.
Ascalonite, Ϛ. τὸ. Echalotte
Ascaride, ἀρ. ἀσκαρὶς, μικρὸς σκώληξ τῶν ἐντέρων.
Ascarine, Ϛ. ἀσκαρίνη, γένος φυτῶν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Μολυννησίας.
Ascendant, te, ἐπ. ἀνιὼν, ἀναβαίνων. ligne — e γραμμὴ (συγγενείας) ἀνιοῦσα, οἷον πατὴρ, πάππος κτλ. étoile — e ἀστὴρ ἀναβαίνων, ἤτοι ἄνω τοῦ ὁρίζοντος φαινόμενος εἴς τι πλάτος. latitude — e τὸ ἀνιὸν πλάτος, τὸ πλάτος πλανήτου πρὸς τὸν Ἀρκτικὸν πόλον. nœud — ἀναβατικὸς δεσμὸς, ὅπου τροχιὰ πλανήτου, χωροῦντος πρὸς ἄρκτον διατέμνει τὴν ἐκλειπτικήν. signes — s τὰ ἀνιόντα ζώδια τὰ πρὸς τὸν βόρειον πόλον μεταξὺ τοῦ κατακορύφου καὶ ἀντικορύφου.
Ascendant, οὐσ. ἀνατολὴ (σημείου τινὸς τῆς ἐκλειπτικῆς). tel signe était à l' — τὸ ζώδια τοῦτο ἀνέτελλεν. § ἀνατέλλων ἀστερισμὸς (ἐπὶ τῆς γεννήτεώς τινος) § ῥοπὴ, τάσις. un — invincible ῥοπὴ ἀνίκητος. § ὑπεροχή. § ἐπιῤῥοή. § ἀνιὼν (συγγενής).
Ascension, Ϛ. ἀνάβασις. — d' une montagne ἀνάβασις ὄρους. l' — d' un aérostat αἰώρησις, ὕψωσις τῆς ἀεροστατικῆς μηχανῆς. l' — d' une étoile ὕψωσις ἀστέρος, τὸ τόξον τὸ μεταξὺ τοῦ μεσημβρινοῦ, καὶ τοῦ σημείου τοῦ Ἰσημερινοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἀστὴρ ἀνατέλλει. § ἡ ἀνάληψις (τοῦ Χριστοῦ).
Ascensionnel, lle, ἐπ. différence — διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὀρθῆς ἀναβάσεως καὶ τῆς ἀποκλίσεως του ἀστέρος.
Ascète, ἀρ. (ἀρχ) ἀσκητής.
Ascétique, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀσκητικὸς, ὁ εἰς ἀσκητὰς, ἢ τὸν ἀσκητικὸν βίον ἀνήκων.
Aschariens, ἢ Ascariouns, ἀρ. πλ. Ἀσκάριοι, αἵρεσις Ὀθωμανική.
Aschémie, Ϛ. ὁ μικρὸς κύων, ἀστερισμός.
Aschère, ἀρ ὀσείριος, ὁ μέγας κύων, ἀστερισμός.
Ascidie, Ϛ. ἀσκίδια, γένος σκωλήκων.
Ascie, Ϛ. ἄσκιον, γένος ἐντόμων.
Asciens, ἀρ. πλ. ἄσκιοι, οἱ κάτοικοι τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ὡς μὴ ἔχοντες σκιὰν εἴς τινα ἐποχὴν τοῦ χρόνου.
Ascirum, ἀρ. ἄσκιρον, φυτόν.
Ascite, ἀρ. ἀσκιτης, ὕδρωψ τῆς κάτω κοιλίας.
Ascite, ἀρ. ἀσκίτης, ἰχθὺς τοῦ γένους τῶν σιλούρων.
Ascitique, ἐπ ὁ ἔχων ἀσκίτην (τὸ πάθος.)
Asclépiade, ἐπ. Ἀσκληπιάδειος (σίχος) συνθετος ἀπὸ ἕνα σπονδεῖον, ὕδω χοριάμβους καὶ ἕνα ἴαμβον.
Asclépiadées, Ϛ. πλ. ἀσκληπιάδεια (φυτὰ), σύστημα φυτῶν.
Asclépiades, ἀρ. πλ. Ἀσκληπιάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀσκληπιοῦ.
Asclépias, ἀρ ἀσκληπιὰς, φυτὸν ἰαματικὸν τῶν πληγῶν.
Asclépies, Ϛ. πλ. τὰ Ἀσκληπίεια, ἑορτὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.
Ascobole, Ϛ. ἀσκόβολον, γένος φυτῶν.
Ascolies, Ϛ πλ τὰ Ἀσκώλια, ἑορτὴ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πρὸς τιμὴν τοῦ Βάκχου.
Ascophore, ἀρ. ἀσκοφόρα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀμανιτῶν.
Ascyre, ἀρ. ἄσκυρον, ἀνδρόσαιμον, ὑπερικὸν, γένος φυτῶν.
Aselle, ἀρ. ἄσελλος, γένος ὀστράκων.
Asellote, Ϛ ὀνίσκος, ἔντομον.
Aséroé, ἀρ. ἄσηρος, εἶδος ἀμανίτου.
Ashkoko, ἀρ τὸ. Daman.
Asiarchat, ἀρ. ἀσιαρχία, ἀξία τις διοικητικὴ ἐπὶ τῆς Ἀσίας.
Asiarque, ἀρ. ἀσιάρχης, ὁ ἄρχων (ἰδίως τῶν ἀρχόντων) τῆς Ἀσίας.
Asiatique, ἐπ. Ἀσιατικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Ἀσίαν. § οὐδ Ἀσιανος, ὁ κάτοικος τῆς Ἀσίας.
Aside, Ϛ. ἄσις, γένος ἐντόμων.
Asile, ἀρ. ἄσιλος, γένος ἐντόμων ἐκ τῶν διπτέρων.
Asile, τὸ. Asyle
Asiliques, ἀρ. πλ. ἀσίλια σύστημα ψυχῶν, κ. πεταλουδῶν.
Asine, ἐπ. Ϛ. bête — (ἄχρ.) ὄνος.
Asode, ἡ Assode, ἀρ. ἀσώδης (πυρετὸς), ἀσθένειαν μὲ ἄσην, ναυτίαν
Asorath, ἡ Assorath, ἀρ. Ἀσσορὰτ, βίβλος Θρησκευτικὴ τῶν Ὀθωμανῶν.
Asote, ἀρ. ἄσωτος, ἰχθὺς τοῦ γένους τῶν σιλούρων.
Aspalat, ἡ Aspalath, ἀρ. ἀσπάλαθος, θάμνος. τὸ. genêt.
Aspalax, ἀρ. ἀσπάλαξ, ζῶον. τὸ. taupe.
Asparagoïdes, ἡ Asparaginées, Ϛ. πλ. ἀσπάραγοι, ἀσπαραγοειδῆ φυτὰ, σύστημα φυτῶν.
Asparagolithe, ἡ pierre d'-Asperge, ἀρ. ἀσπαραγόλιθος, εἶδος λίθου.
Aspe, ἀρ. ἀσπὶς, εἶδος κυπρίνου, ἰχθύς. § τὸ. Asple.
Aspect, ἀρ. ἡ ὄψις, ἡ ἰδέα, ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸν βλέποντα. l' — d'une campagne ἡ ὄψις, ἡ ἰδέα τῆς πεδιάδος. d'un terrible — τρομερὸς τὴν ὄψιν. à son — ἅμα τὸν εἶδον. au premier — κατὰ πρώτην προσβολήν. § ἔποψις, τρόπος τοῦ θεωρεῖν, τοῦ ἐκλαμβάνειν. considérer quelque chose sous différens — s θεωρῶ τι ὑπὸ διαφόρους ὄψεις. § συγκύρησις, σύνοδος (τῶν ἀστέρων), ἡ ἀμοιβαία των θέσις παρὰ τοῖς ἀστρολόγοις.
Asperge, Ϛ. ἀσπάραγος, κ. σπαράγγι, φυτὸν μαγειρευόμενον.
Aspergeer, ἐν. περιῤῥαίνω, κ. ῥαντίζω.
Aspergès, ἀρ. (χυδ.) τὸ. Aspersoir. § ἁγιασμός.
Aspergille, Ϛ. ἀσπέργιλλος, γένος φυτῶν.
Aspérité, Ϛ. τραχύτης (ἐπιφανείας γραφικοῦ ὄρους, χαρακτῆρος). § ἀνωμαλία, ἐξοχή.
Aspermatisme, ἀρ. ἐκσπερματισμὸς, διασπερματισμὸς, ἡ μετάβασις τοῦ σπέρματος ἀπὸ τὴν οὐρήθραν εἰς τὴν κύστιν.
Aspersion, Ϛ. ῥαντισμὸς, ῥάντισις, (ἰδίως ἡ μὲ ἁγίασμα).
Aspersoir, ἀρ. ῥάντιστρον, κ. ἁγιαστή(οῦ)ρα, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον ἁγιάζουσιν οἱ ἱερεῖς.
Asperulle, Ϛ. ἀσπερύλη, γένος φυτῶν ἰαματικῶν.
Asphalite, ἀρ. ὁ ἀσφαλίτης, (σπόνδυλος τῆς ῥάχεως). ὁ πέμπτος ὀστρακὸς σπόνδυλος.
Asphalte, ἀρ. ἄσφαλτος στερεὰ, ἀρυκτόν.
Asphaltite, τὸ. Asphalite.
Asphodèle, Ϛ. ἀσφόδελος, γένος φυτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ῥίζα τρώγεται.
Asphodèloïdes, ἡ Asphodèlées, Ϛ. πλ. ἀσφοδελοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Asphixie, Ϛ. ἀσφυξία, ἡ στάσις τῶν σφυγμῶν. tomber en — ἀσφυκτ(έω) ῶ, ἐκόπησαν οἱ σφυγμοί μου.
Asphixié, ée, ἐπ. ἄσφυκτος, τοῦ ὁποίου ἐκόπησαν οἱ σφυγμοί, λειποθυμημένος.
Aspic, ἀρ. ἀσπὶς, ὄρις Θανατηφόρος. μεταφ. c' est un — εἶναι ἐχιδνα, κακότροπος ἄνθρωπος. langue d' — γλῶσσα ἐχίδνης, φιδόγλωσσος, κακολόγος § νάρδος, ναρδόσταχυς, εἶδος λαβάνδας, φυτόν.
Aspicarpon, ἀρ. ἀσπίκαρπον, γένος φυτῶν κηπευτῶν.
Aspidion, ἀρ. ἀσπίδιον, εἶδος θάμνου.
Aspidophore, ἀρ. ἀσπιδοφόρος, ἰχθὺς τρωγόμενος.
Aspidophoroïde, ἀρ. ἀσπιδοφοροειδὴς, γένος ἰχθύων.
Aspilote, Ϛ. ἀσπίλωτος, λίθος πολύτιμος ἀργυρόχρους.
Aspinalsach, Ϛ. τὸ. Amarinte.
Aspini, ἀρ. εἶδος ἰατρικοῦ.
Aspirant, ἀρ. ὁ εἰσπνέων, ἀναῤῥο-

φητικός. pompe — e ἀναμυζητικὴ ἀντλία, πρὸς ἀνάβασιν τοῦ ὕδατος. § ὁ ἐποφθαλμιῶν, ὁ ἀφορῶν εἴς τι· § μνηστήρ. § — de marine σημαιοφόρος τοῦ ναυτικοῦ.

Aspiratif, ive, ἐπ. (ἄχρ.) δασύ (σύμφωνον.)

Aspiration, Ϡ. εἰσπνοή, ἡ ῥόφησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος ἐντός. § ἡ ῥόφησις, ἀναῤῥόφησις, ἀποῤῥόφησις l'— d'une pompe, des plantes ἡ ἀναῤῥόφησις (τοῦ ὕδατος, τῶν ὑγρῶν ἀπὸ ἀντλίαν, φυτὰ, κτλ.) § δασύτης (προφορᾶς). τὸ δασὺ h εἶναι τὸ σημεῖον τῆς δασύτητος.

Aspiraux, ἀρ. πλ. ῥοφητῆρες, φυσητῆρες, ὀπαί, ὅθεν ῥοφᾶται ὁ ἀὴρ εἰς τοὺς κλιβάνους.

Aspirer, ἐν. εἰσπνέω, ῥοφῶ τὸν ἐξωτερικὸν ἀέρα. § ῥοφ(άω)ῶ, ἀναῤῥοφῶ, ἀποῤῥοφῶ ἐπὶ ἀντλίας καὶ φυτῶν ῥοφώντων τὰ ὑγρά. § δασύνω (φωνήν). h —é τὸ δασὺ h. § οὐδ. — à ἐποφθαλμι(άω)ῶ, ἀφορῶ εἴς τι, θηρεύω τι. § προσηλ(όω)ῶ, (παρὰ χρυσοχόοις.) tel liquide —e l'or τὸ ὑγρὸν τοῦτο προσηλοῖ τὸν χρυσόν.

Aspisure, ἀρ. ἀσπίδουρος, ἰχθύς.

Asple, ἡ Aspo, ἀρ. πηνιστήρ, κ. γλυτήριον μεταξης.

Asplénint, ἀρ. ἀσπλήνιον, φυτόν. ἴδ. Cétérac

Aspre, ἀρ. ἄσπρον, ἀρχαῖον νόμισμα τῆς Κωνσαντινουπόλεως, τὸ τρίτον τοῦ παρᾶ.

Asprède, ἀρ. σίλουρος τῆς Σουρινάμης, ἰχθύς.

Asprêle, ἴδ. Prêle.

Assabler, ἐν. (ἄχρ.) ἴδ. Ensabler.

Assa-doux, ἀρ. ἴδ. Benjoin

Assa-Fœtida, ἀρ. Μηδικὸν σίλφιον, κυρηναϊκὸς ὀπὸς, ῥητινόκομμι, κ. σκορδολάσαρον, (τουρκοβαρβ. σεϊτὰν μποκοῦ), ἰατρικὸν ἀντισπασμωδικόν.

Assaillant, ἀρ. ὁ ἐπιτιθέμενος, ὁ ἐφορμῶν, ὁ ἐπιπίπτων, ὁ προσβάλλων.

Assaillir, ἐν. ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω, προσβάλλω. être —i προσβάλλομαι. mes regards furent —is par ... τὰ βλέμματά μου προσεβλήθησαν ἀπο. . . je fus —i par un essaim σμῆνος ἐπέπεσε κατ' ἐμοῦ

Assainir, ἐν. ὑγιάζω, καθιστῶ ὑγιεινὸν, ὑγιῆ (ἰδίως τόπον.).

Assainissement, ἀρ. ὑγίανσις, τὸ καθιστᾶν ὑγιῆ (τόπον τινά).

Assaisonnement, ἀρ. ἄρτυσις, καρύκευσις, ἄρτυμα, καρύκευμα. l' — de son discours (μεταφ.) τὸ ἄρτυμα τῶν λόγων του.

Assaisonner, ἐν. ἀρτύω, καρυκεύω (φαγητά). — son discours de plaisanteries (μεταφ.) μὲ ἀστειότητας ποικίλλω, ἡδύνω, διακοσμῶ τὸν λόγον.

Assaisonneur, ἀρ. καρυκευτὴς, ὁ καρυκεύων.

Assalir, ἐν. (ἄχρ.) ἁλμυρ(όω)ῶ, διδω γεῦσιν ἁλμυρὰν.

Assassin, ἀρ. δολοφόνος.

Assassinant, te, ἐπ. (οἰκ.) ὀχληρότατος.

Assassinat, ἀρ. δολοφονία.

Assassiner, ἐν. δολοφονῶ. § κάμνω ἀποπειραν δολοφονίας. § (μεταφ. οἰκ.) παρυβαρύνω, παρενοχλῶ, κ. ἀρνιζω. il m' a — é de la lecture de ses vers μὲ ἠρέτισε μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν στίχων του.

Assation, Ϡ. αὐθεψία, διάβρασις, κ. βράσιμον εἰς τὸν ἴδιον χυμόν.

Assaut, ἀρ. ἔφοδος (κατὰ φρουρίου, στρατοπέδου κτλ). par — ἐξ ἐφόδου. faire, donner un — ἐφορμῶ. monter à l' — ἐφορμῶ εἰς τὰ τείχη, εἰς τὸ ῥῆγμα. repousser un — ἀποκρούω τὴν ἔφοδον. § (μεταφ). soutenir un — ἀνθίσταμαι, δὲν ἐνδίδω εἰς παρακλήσεις. § διαξιφισμός. (ἡ ἀμοιβαία προσβολὴ εἰς τὸν διαξιφισμόν). § (μεταφ.) ἅμιλλα, ἀντεπίδειξις. faire — avec quelqu'un de quelque chose διαμιλλῶμαι πρός τινα, περί τινος. — d' esprit ἀντεπίδειξις ἀγχινοίας.

Assazoé, ἀρ. ἀσσαζώη, φυτὸν ἱστορούμενον ὡς θανατοῦν τοὺς ὄφεις.

Asseau, ἀρ. Assette ἡ Hachette, Ϡ. σκέπαρνον (τῶν στεγαστῶν).

Assécher, οὐδ ξηραίνομαι, (ἐπὶ ὑπερβυχίων μερῶν, ἀφ' οὗ τὸ ὕδωρ ἀποτυρθῇ.) § ἐν. ξηραίνω.

Assécution, Ϡ ἴδ. Obtention.

Asséeur ἡ Asséieur, ἀρ. (ἀρχ.) διανομεὺς (τῶν δημοτικῶν φόρων).

Assefs, ἀρ. πλ. διοικητὴς εἰς Περσίαν.

Assóité, Ϡ. τὸ αὐθυπαρκτον. l' — de Dieu τὸ αὐθυπαρκτον τοῦ Θεοῦ.

Assemblage, ἀρ. ἄθροισμα, σύγκραμα. un — de toutes sortes de gens συρφετὸς, ἄθροισμα παντὸς εἴδους ἀνθρώπων. un — de vertus et de vices συγκραμα ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμάτων. § ἕνωσις, συνένωσις, συναρμογή — de plusieurs planches συναρμογὴ, ἕνωσις πολλῶν σανίδων. un mât, une vergue d' — ἱστὸς, κεραία ἐκ συμβολῆς, σύνθετος, ἐκ πολλῶν ξύλων.

Assemblée, Ϡ. συνέλευσις. —nationale ἐθνικὴ συνέλευσις. l' — du peuple ἡ συνέλευσις τοῦ λαοῦ, ἡ ἀγορά. une —a eu lieu συνεκροτήθη συνέλευσις. § (ἐσπερινὴ πολυνριθμος) συναναστροφή. § συνεντεύξεως τόπος τῶν κυνηγῶν. quartier d' — τόπος συναθροίσεως τῶν στρατευμάτων. battre l' — κρούω τὸ συγκλητήριον διὰ νὰ συνέλθωσιν οἱ στρατιῶται.

Assemblement, ἀρ. (ἀρχ.) ἡ συναγωγὴ, ἡ συνάθροισις.

Assembler, ἐν. συλλέγω, συνάγω, συναθροίζω, φέρω εἰς τὸ αὐτὸ, συγκαλῶ. κ. μαζόνω. § συνδέω, συναρμόζω (ξυλικὴν, καὶ τὰτοιαῦτα). §—un cheval συντέλλω, κ. μαζόνω τὸν ἵππον, ἀνασύρω τὸν χαλινὸν, ὥστε νὰ ὑψώσῃ ὁ ἵππος τὴν κεφαλήν. § s' —, αὐτοπ. συνέρχομαι (εἰς συνέλευσιν).

Assembleur, euse, οὐσ. φυλλολέκτης εἰς τὰ τυπογραφεῖα, ὁ συλλέγων τὰ φύλλα πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν βιβλίων.

Asséner, ἐν. καταφέρω, κ. καταιβάζω (πληγὴν, κτύπημα).

Assentiment, ἀρ. συνευδοκία, συγκατάθετις (εἰς πρᾶξιν). παραδοχὴ ἀληθείας. donner son — συνευδοκῶ εἴς τι, ἐγκρίνω τι, παραδέχομαί τι. § ὄσφρανσις (τοῦ κυνηγετικοῦ κυνός.

Assentir, οὐδ. — à συγκατατίθεμαι, συνευδοκῶ (εἰς πρᾶξιν), παραδέχομαι (ἀλήθειαν).

Asseoir, ἐν. ἡ faire — καθίζω, κ. βάλλω νὰ καθίσῃ. faire — quelqu' un sur le trône ἐνθρονίζω. § ἱδρύω, καταθέτω, βάλλω. — des fondements βάλλω θεμέλια. — un camp στρατοπεδεύω. —une figure διαθέτω τὴν μορφὴν εἰς τὴν εἰκόνα, τῇ δίδω θέσιν τινά. — une cuve παρασκευάζω τὸν λέβητα (παρὰ βαφεῦσι). — un cheval διδάσκω τὸν ἵππον νὰ ὑψόνῃ τὸ ἐμπρόσθιον μέρος του καλπάζων. — l' or κολλῶ τὸν χρυσὸν εἰς τὸ ξύλον. § μεταφ. στηρίζω. — son jugement sur des fausses preuves στηρίζω τὴν κρίσιν μου εἰς ψευδῆ τεκμήρια. — des impôts ἐπιβάλλω φόρους. — une rente sur des biens ἐξασφαλίζω εἰσόδημα ἐπὶ γαιῶν, κτλ. § je suis assis κάθημαι. je suis assis sur une chaise κάθημαι εἰς καθίδραν. cette ville est assise sur la colline ἡ πόλις κεῖται ἐπὶ τοῦ λόφου. § s' —, αὐτοπ. καθέζομαι, κάθημαι. je me suis assis sur une chaise ἐκαθέσθην, ἐκάθησα εἰς καθέδραν. opiner par assis et levé ψηφοφορῶ ὀι' ἀναστάσεως (ὅταν οἱ συνευδοκοῦντες ἀνίστανται).

Asser, ἀρ. εἶδος κριοῦ (μηχανῆς πολιορκητικῆς) παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Assermenter,, ἐν. ὁρκίζω. un expert — é ἔνορκος πραγματογνώμων.

Asserter, ἐν. ἴδ. défricher.

Assertion, Ϡ. διαβεβαίωσις, ἀπόφανσις.

Asservir, ἐν. ὑποδουλ(όω)ῶ les passions nous —issent τὰ πάθη μᾶς ὑποδουλοῦσι. § s' —αὐτοπ. ὑποδουλοῦμαι

Asservissement, ἀρ. ὑποδούλωσις (εἰς τύραννον, εἰς πάθη).

Assesseur, ἀρ. πάρεδρος. charge d' — παρεδρία.

Assessorial, le, ἐπ. παρεδρικός.

Assette, Ϡ. σκέπαρνον, σκεπάρνιον. ἴδ. Essette.

Assez, ἐπίῤ. ἀρκούντως, ἀποχρώντως, ἱκανῶς, κ. ἀρκετά. il a — de force ἔχει ἱκανὴν δύναμιν. un —

grand nombre ἱκανὸς ἀριθμός. — de troupes ἱκανὰ στρατεύματα. j' ai — do cette chose ἔχω ἀρκετὸν ἐκ τοῦ πράγματος τούτου, μὲ ἀρκεῖ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. j'en ai—, en voilà — ἀρκεῖ, φθάνει πλέον. § ὁπωσοῦν. cela paraît — vrai τοῦτο φαίνεται ὁπωσοῦν ἀληθὲς, ὁμοιάληθες. il est — grand εἶναι ὁπωσοῦν μέγας. il est—fort pour εἶναι τόσον δυνατὸς ὥστε.— peu οὐ πολύ. il a — peu d' esprit δὲν ἔχει πολλὴν εὐφυΐαν.—souvent οὐκ ὀλίγον συνεχῶς, οὐ σπανίως.

Assidaire, ἡ Essédaire, ἀρ. μονομάχος ἐπιδίφριος παρὰ Ῥωμαίοις.

Assidéens, ἀρ. πλ. Ἀ'σσιδαῖοι, αἵρεσις Ἑ'βραϊκή.

Assident, ἐπ. ἴδ. Concomitant.

Assidu, ue, ἐπ. ἐνδελεχὴς, λιπαρὴς, ἐπιμελὴς (περὶ τὴν φοίτησιν), ἐπίμονος (παρά τινι ἢ εἴς τι). des visites — ues ἐπισκέψεις συνεχεῖς, συχναί, ἀλλεπάλληλοι.

Assiduité, Ϛ. ἐνδελέχεια, λιπαρία ἐπιμονὴ (παρά τινι ἢ εἴς τι), ἐπιμελὴς φοίτησις, σύχνασις. les—s ἡ φοίτησις, ἡ ἐπιμέλεια. avoir des — s auprès de quelqu' un ἐμφιλοχωρῶ παρά τινι, προσκειμαι, προστρίβομαι (παρὰ γυναικί), κ. κολνοῦμαι.

Assidûment, ἐπίρ. ἐνδελεχῶς, λιπαρῶς, ἐπιμόνως, ἐπιμελῶς.

Assiégeant, ἀρ. ὁ πολιορκῶν, ὁ πολιορκητής.

Assiéger, ἐν. πολιορκῶ. être— ὲ πολιορκοῦμαι. les — ὲς οἱ πολιορκούμενοι. les douleurs m' —ègent αἱ θλίψεις μὲ περιστοιχίζουσι, μὲ περικυκλοῦσι.

Assienne (pierre) ἡ pierre d' Assa, θ. ἄσσιος λίθος (ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καίων τὸ κρέας.)

Assiente, Ϛ. ἡ Assiento, ἀρ. ἑταιρία ψυχεμπορίας, ἀνθρωποκαπηλίας (εἰς τὰς ἱσπανικὰς χώρας τῆς Ἀ'μερικῆς).

Assientiste, ἀρ. συμμέτοχος τῆς ἀνθρωποκαπηλικῆς ἑταιρίας.

Assiette, Ϛ. κάθησις, κ. κάθισμα, (ὁ τρόπος τοῦ κάθησθαι, ἡ κεῖσθαι). θέσις. une — incommode ὀχληρὰ θέσις. avoir l' — ferme κάθημαι στερεῶς (ἐπὶ τοῦ ἵππου). ἐκ βαστοῦμαι perdre l' — κλονίζομαι (ἐπὶ τοῦ ἵππου). κ. δὲν βαστοῦμαι l'— d' une pierre, d' un poutre ἡ ἵδρυσις λίθου, δοκοῦ· l'— de la pierre est bonne καλῶς ἱδρύθη, ἐκάθησε, καλῶς κεῖται ἡ πέτρα. l' — d' un fort ἡ θέσις τοῦ φρουρίου. l' — de l' âme, de l' esprit ἡ κατάστασις τῆς ψυχῆς, τοῦ νοός. il est hors de son — εἶναι τεταραγμένος. avoir l' esprit dans son — ἔχω τὸν νοῦν ἥσυχον. être dans une —ferme, εἶμαι εὐσταθὴς, ἀκλόνητος. §l'—des impôts ἡ ἐπιβολὴ τῶν φόρων, καὶ τὰ φορολογούμενα l'—d'une rente τὸ ἀρχαῖον, τὸ κεφάλαιον τοῦ ἐκφορείου. § l' — d' un vaisseau ἡ πλώϊμος θεσις, κ. τὰνερὰ τοῦ πλοίου. § πινάκιον, κ. πιάτον. § τρυβλίον (τὸ βαθὺ διὰ τὸ κένωμα). § (εἴς τινας βιομηχανικὰς τέχνας) ἡ βάσις, (ὡς παρὰ τοῖς χρυσοχόοις) τὸ μίγμα (τὸ τιθέμενον ὑπὸ τὴν χρύσωσιν) § τεμάχιον ὀάσους (ἐκτιθεμένου εἰς πώλησιν.)

Assiétée, Ϛ. πινάκιον, κ πινακιὰ, ὅσον περιέχει ἓν πινάκιον.

Assignable, ἐπ. ὁριστὸς, εὐόριστος, εὐκόλως προσδιοριζόμενος.

Assignat, ἀρ. ἀπόταξις (ἐκφορίου εἰς κτῆμά τι), ὁ προσδιορισμὸς κτήματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον νὰ πληρόνεται ἐκφόριόν τι ἢ πρόσοδος. § (ἀρχ.) ἀποταγὴ, γραμμάτιον.

Assignation, Ϛ. κλῆσις, πρόσκλησις ἐμφανίσεως εἰς δικαστήριον. § πρόσκλησις, δηλοποίησις διὰ συνέντευξιν § ἀποταγὴ (πληρωμῆς ἐπί τι κεφάλαιον· προσδιορισμὸς τοῦ κεφαλαίου ἐφ' οὗ νὰ γίνῃ ἡ πληρωμή). § ἀποταγὴ, διαταγὴ, (γραμμάτιον τοῦ δημοσίου ταμείου, πληρωτέον ἀπὸ δημοσίας προσόδους)·

Assigner, ἐν. καλῶ (εἰς δικαστήριον). § — sur tel fond ἀποτάσσω (πληρωμὴν ἐπί τι κεφάλαιον) προσδιορίζω τὸ κεφάλαιον ἐφ' οὗ νὰ γίνῃ ἡ πληρωμή. je fus —é sur un bon ἔλαβον ἀποταγὴν ἐπί τινα ὁμολογίαν § κληρ(όω)ῶ, προσδιορίζω. j' ai —é à chacun sa part ἐκλήρωσα εἰς καθένα τὸ μέρος του. § δεικνύω, προσδιορίζω. — une différence δεικνύω διαφοράν.

Assilis, ἀρ. ἴδ Selin.

Assimilation, Ϛ. ἐξομοίωσις, ἀφομοίωσις.

Assimiler, ἐν. ἐξομοι(όω)ῶ, ἀφομοιῶ. § s' — αὐτοπ. ἐξομοιοῦμαι, ἀφομοιοῦμαι.

Assimine, Ϛ. ἄνωνις, καρπός.

Assiminier, ἀρ. ἄνωνις τρίλοβος, δένδρον. ἴδ. Corossolier.

Assimulation, Ϛ. προσποίησις, σχῆμα ῥητορικόν.

Assise, Ϛ. δόμος, σειρὰ, ϛρῶσις (λίθων εἰς οἰκοδομὴν τείχους). § ἡ περαστὴ εἰς τὴν βελόνην μέταξα τῶν ποδιοπλόκων. § —s πλ. σύνοδος (δικαστηρίου, καὶ ἰδίως) τῶν συνέδρων.

Assistance, Ϛ. ἀντίληψις, βοήθεια. § παρεύρεσις. droit d' — δικαίωμα παρευρίσεως (ὑπαλλήλου τινός). §οἱ παρευρισκόμενοι, τὸ ἀκροατήριον

Assistant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. βοηθὸς (εἴς τινα ὑπηρεσίαν). § les — s οὐσ. οἱ παρευρισκόμενοι, οἱ παρευρεθέντες.

Assister, ἐν. παρευρίσκομαι. § ἀντιλαμβάνομαί τινος, βοηθῶ. Dieu vous —e ὁ Θεὸς νὰ σὲ βοηθήσῃ. § συμπαραστατῶ, κ. παραστέκομαι. se faire — συμπαραλαμβάνω βοηθόν.

Association, Ϛ. ἕνωσις σύνδεσμος, κ. συντροφία (δύο, ἡ πολλῶν πρός τινα σκοπόν). — d' idées σύνδεσμος τῶν ἰδεῶν. § ἑταιρία.

Associé, ée, οὐσ. συνεταῖρος, μέλος ἑταιρίας. § μέλος ἔκτακτον ἀκαδημίας.

Associer, ἐν. συνάπτω, καθιστῶ τινα κοινωνὸν, συμμέτοχον, προσλαμβάνω, συμπεριλαμβάνω.—une chose à une autre συνδέω, συνενῶ. § s' —, αὐτοπ. s'—quelqu'un προσλαμβάνω τινὰ ὡς συνεταῖρον, συμμέτοχον. s'—à quelqu' un, ἢ avec quelqu' un συνδέομαι, συνενοῦμαι, συντροφεύω μετά τινος. s' — aux plaisirs, à la gloire κτλ. συμμετέχω τῶν ἡδονῶν, τῆς δόξης κτλ.

Assode, ἴδ. Asode.

Assogue, Ϛ. πλοῖον Ἱσπανικὸν, φέρον τὸν ὑδράργυρον εἰς τὴν Ἀ'μερικήν.

Assolement, ἀρ. ἀμειψισπορία (τὸ σπείρειν κατά τινα τάξιν διάφορα τμήματα τῆς γῆς καθ' ἕκαστον ἔτος).

Assoler, ἐν. ἀμειψισπορῶ, σπείρω διάφορα τμήματα τῆς γῆς ἀλληλοδιαδόχως εἰς διάφορα ἔτη.

Assommer, ἐν. συγκόπτω, καταβάλλω, φονεύω (μ' ἓν κτύπημα κατὰ κεφαλῆς ἢ μὲ κτυπήματα).— de coups ξυλοκοπῶ. κ. σαπίζω ἀπὸ τὸ ξύλον. § (μεταφ.) θορυβῶ, κατενοχλῶ, κ. ζαλίζω. il m' a—é de ses questions μ' ἐζάλισε μὲ τὰς ἐρωτήσεις του.

Assommeur, ἀρ. φονεὺς (ἐπὶ ληστῶν).

Assomoir, ἀρ. ῥόπαλον (διὰ τοῦ ὁποίου φονεύουτι τὰ ζῶα).

Assomption, Ϛ. ἡ κείμησις τῆς Παναγίας, ἑορτή. § λογ. ἡ ἐλάσσων πρότασις.

Assonie. Ϛ. ἀσωνία, γένος φυτῶν.

Assonnance, Ϛ. συνήχησις, τὸ ὁμοιοτέλευτον (εἰς λέξεις καὶ ῥάσεις, χωρὶς ν' ἀποτελῇ ὁμοιοκαταληξίαν).

Assonnant, te, ἐπ. σύνηχος, συνηχῶν, ὁμοιοτέλευτος, ὁ ὁμοιάζων κατὰ τὸν ἦχον τῆς καταλήξεως.

Assorath, ἴδ. Asorath.

Assortiment, ἀρ. συναρμολογία. l' — des couleurs dans un bouquet ἡ συναρμολόγησις τῶν χρωμάτων ἀνθοδέσμης. l' — d' un tableau συναρμολογία τῆς εἰκόνος. § συγκρότημα (Τουρκ. τακίμι), τὸ ἀπὸ διάφορα μέρη ἀπηρτισμένον ὅλον. — de diamans, de couleurs συγκρότημα ἀδαμάντων, χρωμάτων.

Assortir, ἐν. συνδυάζω, ἁρμόζω, συναρμόζω κ. ταιριάζω. συνδέω. — des couleurs συναρμόζω χρώματα. —des époux συδυάζω, ταιριάζω συζύγους. l'amour les a—is ὁ ἔρως τοὺς συνέδεσε. § ἀπαρτίζω. — une boutique ἀπαρτίζω, προμηθεύω ἐργαστήριον. § s' —αὐτοπ. προσφυῶς συνδέομαι μετά τινος. une union bien —ie προσφυὴς ἕνωσις. mal —ie ἀκατάλληλος. §—(οὐδ.) καὶ s'—, αὐτοπ. συμφωνῶ (ἐπὶ πραγμάτων). ces deux choses ne s' — ssent pas τὰ δύω ταῦτα πράγματα δὲν συμφωνοῦν,

κ.'ταιριάζουν. un gouvernement qui s' —tit aux besoins du peuple κυβέρνησις κατάλληλος εἰς τοῦ λαοῦ τὰς ἀνάγκας.

Assortissant, te, ἐπ. κατάλληλος, συμφωνῶν.

Assortissoire, ἀρ. κόσκινον (τῶν ζαχαροπώλων). § Θ. κιβώτιον (περιέχον συγκρότημα).

Assoter, ἐν. ἀπομωραίνω. il s'est —é de telle chose ἐτρελάθη διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο (ἀπὸ ἀγάπην ὑπερβολικήν).

Assoupir, ἐν. καρ(όω)ῶ, ἀποκοιμίζω βαθέως. des mouvements —is νεναρκωμένα κινήματα. § ἀποκοιμίζω, καταπραΰνω. — les querelles πραΰνω τὰς διενέξεις. § s'—, αὐτοπ. καροῦμαι, ἀποκοιμοῦμαι βαθέως.

Assoupissant, te, ἐπ. καρωτικός, ὑπνωτικός.

Assoupissement, ἀρ. κάρωσις, ἡ κατάστασις τοῦ πλησιάζοντος ν' ἀποκοιμηθῇ.

Assouplir, ἐν. μαλάσσω, ἀπαλύνω, καθιστῶ εὔκαμπτον, κ. μαλακόνω — une étoffe ἀπαλύνω ὕφασμα. — un cheval καθιστῶ τὸν ἵππον δι' ἀσκήσεως εὔκαμπτον. — le caractère κάμπτω, κ. μαλακόνω τὸν χαρακτῆρα.

Assourdir, ἐν. ἐκκωφ(όω)ῶ, κ. ξεκωφαίνω. § ἀμαυρῶ, μετριάζω τὸ φῶς (τῶν εἰκόνων παρὰ τοῖς ζωγράφοις).

Assouron, ἀρ. μύρτος τῆς Πολυννησίας.

Assouvir, ἐν. κορέννυ(ύω)υμι, χορτάζω, κ. χορταίνω. — la faim παύω, πραΰνω τὴν πεῖναν. il a —i sa rage, sa vengeance ἐκόρεσε τὴν λύσσαν, τὴν ἐκδίκησίν του. —ses désirs εὐχαριστῶ, ἐκπληρῶ τὰς ἐπιθυμίας μου. § s'— αὐτοπ. κορέννυμαι, χορτάζομαι, κ. χορταίνω. il s' est —i de sang ἐκορέσθη αἵματος, ἐχόρτασεν αἵματα.

Assouvissement, ἀρ. χορτασμός. — de la faim κατάπαυσις τῆς πείνας. — des désirs ἐκπλήρωσις τῶν ἐπιθυμιῶν.

Assujettir, ἐν. καθυποτάττω, ὑποτάττω. — un peuple, un état ὑποτάττω λαόν, κράτος. § ὑποχρεῶ. sa position l' —it à cela ἡ θέσις του τὸν καθυποχρεοῖ εἰς τοῦτο. § στερε(όω)ῶ, κ. στερεόνω (εἰς τὰς μηχανικὰς τέχνας). — le mât στερεῶ τὸν ἱστὸν (τὸν καρφόνω ἢ δένω). — un cheval κρατῶ τὸν ἵππον στερεὸν εἰς τὴν θέσιν του. § être —i ὑπόκειμαι. la raison est —ie à des lois ὁ νοῦς ὑπόκειται εἰς νόμους. § s' —, αὐτοπ. ὑποτάσσομαι.

Assujettissant, te, ἐπ. ἐργώδης, ἐπιβάλλων ὀχληρὰ χρέη, δυσχερής. place—e θέσις ἐργώδης, εἰς ὀχληρὰ ὑποχρεοῦσα καθήκοντα κ.(εἶναι σκλαβιά.)

Assujettissement, ἀρ. καθυπόταξις, ὑποταγή. § προσήλωσις (εἰς ὀχληρὰν καὶ ἐργώδη ἐργασίαν). ἀφοσίωσις, λιπαρία. cette place demande de l'— ἡ θέσις ἀπαιτεῖ ἀφοσίωσιν, (ἀπαιτεῖ να δοθῇ τις ὅλος εἰς αὐτήν.)

Assurance, Θ. βεβαίωσις, διαβεβαίωσις. donner l' — διαβεβαιῶ. § βεβαιότης. j' ai l' — ἔχω τὴν βεβαιότητα, εἰμὶ βέβαιος. j' ai eu l' — ἐβεβαιώθην. § ἀσφάλεια, ἐχέγγυον. demander des — s pour la dette ζητῶ ἀσφαλείας, ἐχέγγυα διὰ τὸ χρέος. lieu d' — τόπος ἀσφαλείας, ἀσφαλής. § ἐξασφάλισις (πραγματειῶν, οἰκιῶν, κτλ. ὑποσχομένου τοῦ ἐξασφαλιστοῦ νὰ ἀποτίσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἐξασφαλιζομένου πράγματος, καθ' ἣν περίστασιν αὐτὸ ἤθελεν ἀπολεσθῇ, καὶ λαμβάνοντος ἀντὶ τούτου, τακτικόν τι δικαίωμα). Bureau d' — ἐξασφαλιστικὸν κατάστημα. police d'— ἐξασφαλιστήριον ἔγγραφον. μεταξὺ τοῦ ἐξασφαλίζοντος καὶ τοῦ ἐξασφαλιζομένου. prime d' — ἀσφάλιστρον. § coup d' — βολὴ τῆς σημαίας, βολὴ πυροβόλου, καθ' ἣν στιγμὴν ὑψοῦται ἡ σημαία εἰς τὸ πλοῖον. § πεποίθησις, θάρρος, παρρησία. § le cerf va d' — ἡ ἔλαφος βαδίζει βραδέως καὶ μὲ θάρρος.

Assure, Θ. χρυσοκρόκη, μεταξοκρόκη, κρόκη, ῥάδι τῶν μεταξωτῶν καὶ χρυσῶν ὑφασμάτων.

Assurément, ἐπίρ. βεβαίως, ἀναμφιβόλως. § θαρραλέως, μετὰ παρρησίας.

Assurer, ἐν. βεβαιῶ, διαβεβαιῶ, πληροφορῶ. je vous l' —e ἢ je vous en —e σὲ βεβαιῶ περὶ τούτου. on m' a —é ἐπληροφορήθην. § ἀσφαλίζω, στερεῶ. — un mur στερεῶ τὸν τοῖχον. je mets un clou à la planche pour l' — καρφόνω τὴν σανίδα διὰ νὰ τὴν στερεώσω. § ἀσφαλίζω, ἐξασφαλίζω, καθιστῶ ἀσφαλῆ. — un état ἐξασφαλίζω τὸ κράτος. ἐξασφαλίζω τὴν εἰρήνην, (τὴν καθιστῶ βεβαίαν). — à quelqu' un une rente, une pension κτλ. ἐξασφαλίζω πρόσοδον, σύνταξιν κτλ. εἴς τινα, τῷ δίδω σύνταξιν ἀσφαλῆ. § ἐξασφαλίζω, λαμβάνω ἀσφαλείας (διὰ χρήματα, ἐμπορεύματα, κτλ.) § — un prêt, un bâtiment, une maison ἐξασφαλίζω τὸ δάνειον, τὸ πλοῖον, τὸν οἶκον. ἴδ. Assurance. § ἐνθαρρύνω. son intrépidité m' —e ἡ ἀνδρεία του μ' ἐνθαρρύνει. § —son pavillon ἐπικροτῶ, πυροβολῶ(εἰς τὴν ἄρσιν τῆς σημαίας τοῦ πλοίου). § — la couleur στερεῶ τὴν βαφὴν (διὰ νὰ μὴ ξεβάφῃ). § — le grain ἐξεργάζομαι τὸ δέρμα, ἀποπερατῶ τὴν ἐξεργασίαν του, παρὰ σκυτοτόμοις. § — la bouche d'un cheval κολάζω τὸ στόμα τοῦ ἵππου, τὸ συνειθίζω νὰ φέρῃ ἡσύχως τὸν χαλινόν. § — les épaules d'un cheval συνέχω τοὺς ὤμους ἵππου, (ὥστε νὰ μὴ τοὺς τινάζῃ). § s' —, αὐτοπ. βεβαιοῦμαι. § ἐπερείδομαι. m'—ant sur votre bienveillance ἐπερειδόμενος εἰς τὴν εὔνοιάν σου. § s' — προκαταλαμβάνω, καταλαμβάνω. il s' est —é du passage κατέλαβε τὴν ὁδόν. § προμηθεύομαι, ἐξασφαλίζω εἰς ἐμαυτόν. je me suis —é du bois pour l' hiver ἐπρομηθεύθην ξύλα διὰ τὸν χειμῶνα. § s' — de quelqu' un συλλαμβάνω, φυλακίζω τινὰ, τὸν βάλλω ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἐξασφαλίζομαι ὅτι δὲν θέλει φύγει. § s' — de quelqu' un λαμβάνω τὰ πιστὰ ἀπό τινα. § s' — la main ἐξασκῶ, ἐνδυναμῶ ἢ στερεῶ τὴν χεῖρα διὰ τῆς ἀσκήσεως. § assuré, ée, μετ. ἀσφαλὴς, βέβαιος. regard — βλέμμα ἀπτόητον, θρασύ. pas — βῆμα ἀσφαλὲς,στερεόν. être —é du pied ἔχω ἀσφαλῆ τὸν πόδα. § l' — é οὐσ. ὁ ἀσφαλιζόμενος, (ὁ δίδων ἐμπόρευμα ἢ ἄλλο τι εἰς ἐξασφάλισιν).

Assurette, Θ. λέξις ἐμπορίου, ταὐτὸν τῷ Assurence.

Assureur, ἀρ. ὁ ἐξασφαλιστὴς, (ὁ ἐξασφαλίζων ἐμπόρευμα, πλοῖον, ἢ ἄλλο τι κατὰ κινδύνου, λαμβάνων τακτικόν τι δικαίωμα).

Assurgent, te, ἐπ. βοταν. ἀνιὼν, ἀναβαίνων.

Astacites ἢ Astacolithes, Θ. πλ. ἀστακῖται ἢ ἀστακόλιθοι, ἀπολιθώσεις ἀστακῶν.

Astacoïdes, Θ. πλ. ἀστακοειδῆ ὄστρακα.

Astacole, ἀρ. ἀστακίδιον, γένος κογχυλίων.

Astacolithes, ἴδ. Astacites.

Asraroth, ἀρ. ἀσταρὼθ, πνεῦμα καταχθόνιον κατὰ τὰς δοξασίας λαῶν τινων.

Astarothites, ἀρ. πλ. ἀσταρωθῖται, αἵρεσις Ἰουδαϊκή.

Astate, ἀρ. ἄστατα, ἔντομα τοῦ πάγματος τῶν ὑμενοπτέρων.

Astathiens, ἀρ. πλ. ἀστάθιοι, αἱρετικοὶ τοῦ ἐννάτου αἰῶνος.

Aste, ἀρ. δοκὸς (παρὰ τοῖς ναύταις).

Astéisme, ἀρ. ῥητορ. ἀστεϊσμός.

Astelle, Θ. νάρθηξ, λεπτὸν σανίδιον, ὀστεόδημα τῶν χειρουργῶν.

Astère, Θ. ἡ Aster, ἀρ. ἀστὴρ, ἄνθος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.

Asterelle, Θ. γένος φυτῶν. ἴδ. Marchantes.

Astéromètre, ἀρ. ἀστερόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς ἀνατολῆς τῶν ἀστέρων.

Astérie, Ϡ. ἀστερία, λίθος πολύτιμος ἀκτινοβολοῦσα.
Astéries, Ϡ. πλ. ἀστὴρ ἢ ἀστερίας, σταυρὸς, εἶδος ὀστράκου ἐκ τῶν ἐχινοδέρμων.
Astéries, ἢ Astérites, Ϡ. πλ. ἀστερῖται, ἀπολιθώματα ὀστράκων.
Asterisme, ἀρ. ἀστερισμός. ῖδ. constellation.
Asterisque, ἀρ. ἀστερίσκος, (τὸ σημεῖον *) § ἀστερίσκος, γένος φυτῶν ἐκ τῶν βουφθάλμων.
Asternal, le, ἐπ. (πλευρὰ) ψευδὴς μετέωρος.
Astéroïde, Ϡ. ἀστεροειδὲς (φυτόν).
Astérome, Ϡ. ἀστέρωμα, γένος φυτῶν.
Astérope, Ϡ. ἀστεροπὸν, θάμνος τῆς Μαδαγασκάρης.
Astéroptère, ἀρ. ἀστερόπτερον, γένος φυτῶν.
Asthénie, Ϡ. ἀτονία (τοῦ συστήματος τῶν μυῶν καὶ ὅλου τοῦ σώματος).
Asthénique, ἐπ. ἄτονος, ὁ εἰς κατάστασιν ἀτονίας.
Asthmatique, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀσθματικὸς, ὁ πάσχων ἀπὸ ἆσθμα.
Asthme, ἀρ. ἆσθμα, δύσπνοια.
Asthmé, ée, ἐπ. oiseau — ἱέραξ ἀσθματικὸς (ἐπὶ κυνηγεσίας διὰ τῶν ἱεράκων).
Astic, ἀρ. στίλβωτρον, λειαντρον, ὀστοῦν, διὰ τοῦ ὁποίου λειαίνουσι τὰ δέρματα οἱ ἐμβαδοποιοί.
Asticoter, ἐν. (χυδ.) παρενοχλῶ, κ. πειράζω.
Astomelle, Ϡ. ἀστομελλῆ, γένος ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων.
Astomes, ἀρ. πλ. ἄστομα, ζῶα τοῦ τάγματος τῶν ἀραχνίδων.
Astour, ἀρ. λέξις ἐν χρήσει εἰς τὰς ἀνατ. Ἰνδίας. ῖδ. Escompte.
Astragale, ἀρ. ἀστράγαλος, κόσμημα ἀρχιτεκτονικόν. § ἀστράγαλος, ὀστοῦν τοῦ ποδός. § ἀστράγαλος, νόθος γλυκύῤῥιζα, φυτόν.
Astragalisme, ἀρ. ἀστραγαλισμὸς, κ. κότοι εἶδος παιδιᾶς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Astragaloïde, Ϡ. ἀστραγαλοειδὲς (φυτόν).
Astragalomancie, Ϡ. ἀστραγαλομαντεία, μαντεία δι' ἀστραγάλων.
Astral, le, ἐπ. ἀστρῶος, ὁ εἰς τοὺς ἀστέρας ἀνήκων. année — e ῖδ. Sidéral-e.
Astrance, Ϡ. ἀστραντία, γένος φυτῶν.
Astrante, ἀρ. ἄστρανθος, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.
Astrapée, ἀρ. ἀστραπαῖος, γένος ἐντόμων ἐκ τῶν κολεοπτέρων.
Astrapie, Ϡ. ἀστράπια, γένος κοράκων.
Astre, ἀρ. ἄστρον, ἀστήρ. l' — du jour, l' — de nuit ὁ ἀστὴρ τῆς ἡμέρας, ὁ ἀστὴρ τῆς νυκτὸς, ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη. qui va jusqu' aux —s οὐρανομήκης. il est né sous un — bénin ὑπὸ καλὸν ἀστέρα ἐγεννήθη
Astrée, Ϡ. Ἀστραία, θεὰ τῆς δικαιοσύνης. § ἀστραία, γένος λιθωδῶν πολυπόδων.
Astreindre, ἐν. καθυποχρεῶ, καταναγκάζω, καθυποβάλλω.
Astriction, Ϡ. ἡ στύψις, τὸ στύψιμον.
Astrild, ἀρ. ῖδ. senégali.
Astringent, te, οὐσ. καὶ ἐπ. στυπτικὸς. les—s τὰ στυπτικά.
Artroc, ἀρ. σχοινίον δεδεμένον εἰς πάλον.
Astrocynologie, Ϡ. ἀστροκυνολογία, πραγματεία περὶ τῶν κυνικῶν καυμάτων.
Astroin, ἀρ. ἀστρώνιον, δένδρον τοῦ Μεξικοῦ.
Astrolite, Ϡ. ἀστρίτης, εἶδος λίθου.
Astrolabe, ἀρ. ἀστρόλαβον καὶ ἀστρολάβιον, γεωμετρικὸν ὄργανον πρὸς καταμέτρησιν.
Astrolépas, ἀρ. ῖδ. patelle.
Astrologie, Ϡ. ἀστρολογία, ὑποτιθεμένη τέχνη τοῦ προλέγειν τὰ μέλλοντα διὰ τῶν ἀστέρων.
Astrologique, ἐπ. ἀστρολογικός.
Astrologue, ἀρ. ἀστρολόγος. § ἀστρολόγος, οὐρανοσκόπος, ἰχθύς.
Astrolopode, ἀρ. ἀστρολοπόδιον, φυτὸν τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Astromètre, ῖδ. Héliomètre.
Astronome, ἀρ. ἀστρονόμος.
Astronomie, Ϡ. ἀστρονομία, ἡ γνῶσις τῶν νόμων τῶν οὐρανίων φαινομένων.
Astronomique, ἐπ. ἀστρονομικός. lieu — d' une étoile ἡ ἀστρονομικὴ θέσις ἀστέρος, ἡ ἡ θέσις του ὡς πρὸς τὰ σημεῖα τῆς ἐκλειπτικῆς.
Astronomiquement, ἐπίῤῥ. ἀστρονομικῶς.
Astrophanomètre, ῖδ. Héliomètre.
Astrophyte, Ϡ. ἀστρόφυτον, ἀςὴρ θαλάσσιος δενδροειδής.
Astropole, ἀρ. ἀστρόπολον, μελανὸν γαρόφαλλον.
Astrostatique, Ϡ. ἀστροστατικὴ, ἡ ἐπιστήμη τοῦ καταμετρεῖν τὰς ἀποστάσεις τῶν ἄστρων.
Astuce, Ϡ. πανουργία, πονηρία.
Astucier, οὐδ. (ἄχρ.) πανουργ(έω)ῶ, πονηρεύομαι.
Astusieusement, ἐπίῤῥ. πανούργως, πονηρῶς.
Astucieux, euse, ἐπ. πανοῦργος, πονηρός. homme — ἄνθρωπος πανοῦργος. question —euse ὀλερὰ πρότασις.
Astynome, ἀρ. Ἀστυνόμος, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ ἐπιτηρῶν τὴν ἀστυνομίαν τῶν θεάτρων.
Astynomie, Ϡ. Ἀστυνομία.
Asyle, ἀρ. ἄσυλον. violer un — παραβιάζω τὸ ἄσυλον. chercher un— auprès de quelqu'un καταφεύγω παρά τινι. un lieu d' — ἄσυλον, ἄσυλος τόπος. son cœur est l' — des vertus ἡ καρδία του εἶναι ἐνδιαίτημα, κατοικητήριον τῆς ἀρετῆς. vous êtes mon — εἶσαι τὸ ἄσυλον, τὸ καταφύγιόν μου.
Assymetrie, Ϡ. ἀσυμμετρία, (ἐπὶ μαθηματικῶν γραμμῶν μὴ καταμετρουμένων διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου, ὡς ἡ διάμετρος καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ κύκλου).
Assymptote, Ϡ. ἀσύμπτωτος. (ἀσύμπτωτοι λέγονται δύω γραμμαὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἀείποτε πλησιάζουσαι πρὸς ἀλλήλας, οὐδέποτε δὲ ἐφαπτόμεναι).
Assymptotique, ἐπ. ἀσυμπτωτικός. espace — ἔκτασις ἀσυμπτωτική, ἡ μεταξὺ δύω ἀσυμπτώτων.
Asyndéton, ἀρ. ἀσύνδετον, σχῆμα ῥητορικόν.
Atabale, ἀρ. τύμπανον παρὰ τοῖς Μαυριτανοῖς: ὃαβούλι.
Atabule, ἀρ. ἀτηβόλος, ἄνεμος φθοροποιὸς εἰς τὴν Ἀπουλίαν.
Atacamite, ἀρ. ἀτακαμίτης, χαλκὸς ὑδροχλωρικός εὔθρυπτος.
Atagas, ἢ attagen, ἀρ. ἀττάγας ἢ ἀτταγὴν, κ. ἀρτιχιονάρι, εἶδος πτηνοῦ.
Atalante, ῖδ. Nymphale.
Atalantie, Ϡ. ἀταλαντία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἑσπεριδοειδῶν
Atalaphe, Ϡ. εἶδος νυκτερίδος.
Atamaran, ἀρ. ἀνωνὶς ἡ λεπιδόκαρπος.
Atanaire, ἐπ. oiseau — παλαιόπτερον, πτηνὸν ἔχον ἀκόμη τὰ περυσινά του πτερά.
Ataraxie, Ϡ. ἀταραξία (ψυχῆς).
Atar-ennabi, ἀρ. (ἴχνη τοῦ προφήτου) λέξις ἀραβικὴ, ἐμφαίνουσα λίθον τινὰ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νομίζουσιν οἱ Ὀθωμανοὶ ὅτι σώζονται τὰ ἴχνη τοῦ Μωάμεθ.
Ataxie, Ϡ. ἀταξία (σφυγμοῦ, παροξυσμῶν).
Ataxique, ἐπ. ἄτακτος (πυρετὸς, σφυγμὸς κτλ.)
Atecnie, Ϡ. ἀτεκνία, ἀδυναμία πρὸς τὸ τεκνογονεῖν.
Atéira, ἀρ. ὁ καρπὸς τῆς λεπιδοκάρπου ἀνωνίδος.
Atèle, ἀρ. ἀτελὴς, γένος πιθήκων.
Atélécycle, ἀρ. ἀτελέκυκλα, γένος ὀστράκων.
Atéléopodes, ἀρ. πλ. ἀτελεόποδα, διαίρεσις πτηνῶν.
Atèles, ἀρ. πλ. ἀτελεῖς, οἱ μὴ πληρόνοντες τέλος εἰς Ἀθήνας.
Atelier, ἀρ. ἐργοστάσιον. § — de ver à soie βομβυκοτροφεῖον, οἶκος ὅπου τρέφονται οἱ σκώληκες τῆς μετάξης. § τὸ σῶμα τῶν ἐργατῶν.
Atellanes, Ϡ. πλ. σατυρικὸν δράμα παρὰ Ῥωμαίοις.
Aterlusi, ἀρ. ἀριστολόχιον τὸ Ἰνδικὸν, φυτόν.
Atermoiement ἢ atermoîment, ἀρ. συμφωνία ἐμπροθέσμων πληρωμῶν.
Atermoyer, ἐν. ἀναβάλλω, λαμβάνω

προθεσμίας διὰ πληρωμὴν χρέους. s' — συμφωνῶ νὰ πληρώσω εἰς προθεσμίας.

Atéterê, ἀρ. ἴδ. cupatoire.

Ateuchus, ἀρ. ἄτευχος, εἶδος κυπρίδος, ἴδ. bousier.

Athamante, ἀρ. ἀθάμας, γένος φυτῶν.

Athanase, Ϛ. ἀθανασία, γένος φυτῶν. — maritime γναφάλιον, γένος φυτῶν.

Athanor, ἀρ. ἀθάνωρ κλίβανος, χημικὸς φοῦρνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ καύσιμος ὕλη εἰσέρχεται ἀφ' ἑαυτῆς.

Athécie, Ϛ. ἀθηκία, γένος φυτῶν.

Athée, ἀρ. ἄθεος, ὁ μὴ πιστεύων Θεόν.

Athéisme, ἀρ. ἀθεΐα.

Athéistique, ἐπ. ἄθεος. idée — ἄθεος ἰδέα.

Atheling, ἀρ. ἡγεμών, διάδοχος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Σάξωσι.

Athénaée, Ϛ. ἀθηναία, γένος φυτῶν τῆς Γουϊάνης.

Athénée, ἀρ. ἀθήναιον, τόπος ὅπου συνέρχονται πεπαιδευμένοι, καὶ πολλάκις πεπαιδευμένων ἑταιρία.

Athénées, Ϛ. πλ. τὰ Ἀθήναια, ἑορτὴ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις.

Athénienne, Ϛ. ἀγγεῖον περιέχον ἐρυθροὺς ἰχθεῖς, ἄνθη ἢ ἀρώματα ἐξατμιζόμενα. § σκεῦος θαλάμου, ὅπου τίθεται ὡρολόγιον κτλ.

Athérine, Ϛ. ἀθερίνη, κ. ἀθερίνα, ἰχθύς.

Athérix, ἀρ. ἀθέριξ, γένος ἐντόμων.

Athermasie, Ϛ. ὑπερβολικὸν ψύχος, ῥῖγος.

Athéromateux, euse, ἐπ. ἀθηρωματώδης, τῆς φύσεως τοῦ ἀθηρώματος.

Athérôme, ἀρ. ἀθέρωμα ἢ ἀθήρωμα, ἐμπυώδες ἀπόστημα.

Athéropogon, ἀρ. ἀθεροπώγων, φυτὸν τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς.

Athérosperme, ἀρ. ἀθερόσπερμον, δένδρον.

Athérospermées, ἀρ. τὰ ἀθεροσπερματοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Athin, ἀρ. ἴδ. linaire.

Athlantique, ἴδ. atlantique.

Athlète, ἀρ. ἀθλητής. les exercices des — s ἀθλητικοὶ ἀγῶνες. un corps d' — ἀθλητικὸν σῶμα, εὔρωστον. les — s de la foi οἱ ἀθληταὶ τῆς πίστεως, οἱ μάρτυρες.

Athlétique, Ϛ. ἡ ἀθλητική, ἡ τέχνη τῶν ἀθλητῶν. § ἐπ. ἀθλητικός· force — ἀθλητικὴ δύναμις.

Athlothète, ἀρ. ἀθλοθέτης, ὁ προεδρεύων τοὺς ἀγῶνας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Athor, ἀρ. Ἄθωρ, Θεὸς τῶν Αἰγυπτίων. § ὁ τρίτος τῶν Αἰγυπτίων μήν.

Athruphylle ἀρ. ἀθροόφυλλον, μέγα δένδρον τῆς Κίνας.

Athyrion, ἀρ. ἀθύριον, γένος πτερίδος.

Athytes, ἀρ. πλ. ἄθυτα (ἱερὰ), ἱερουργίαι γινόμεναι χωρὶς Θυσίαν.

Atick, ἀρ. κοκκοθραύστης, πτηνόν.

Atimonta, ἀρ. ἴδ. bauhine.

Atinga, ἴδ. diodon.

Atinter (s'), αὐτοπ. (χυδ.) στολίζομαι, φορτόνομαι στολίδια.

Atipolo, ἀρ. ἴδ. jaquier.

Atitara, ἴδ. fagarier.

Atlante, ἀρ. ἄτλας, ἄγαλμα ἄτλαντος ἢ ἀνδρὸς ἐν γένει, στηρίζον οἰκοδόμημά τι, ὡς αἱ καρυάτιδες.

Atlantique, Ϛ. ἡ océan — ἐπ. ἡ Ἀτλαντικὴ Θάλασσα, ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανός. § île — ἡ Ἀτλαντὶς νῆσος, κειμένη κατὰ τοὺς ἀρχαίους εἰς τὴν δυτικὴν Θάλασσαν καὶ ἔκτοτε καταποντισθεῖσα.

Atlas, ἀρ. ἄτλας, συλλογὴ γεωγραφικῶν πινάκων. § ἄτλας, ὁ πρῶτος σπόνδυλος τοῦ τραχήλου. § ἄτλας, ψυχὴ τῆς Σουρινάμης.

Atlé, Ϛ. ἴδ. tamarise.

Atloïde, ἐπ. vertèbre — ὁ ἄτλας σπόνδυλος, ὁ πρῶτος τοῦ τραχήλου.

Atmidométrographe, ἴδ. atmomètre.

Atmomètre, atmadomètre, atmidomètre, atmidométrographe, ἀρ. ἀτμόμετρον, ὄργανον δι' οὗ μετρεῖται ἡ ἐξάτμισις τοῦ ὕδατος.

Atmosphère, Ϛ. ἀτμοσφαῖρα. pression de l' — θλῖψις τῆς ἀτμοσφαίρας. — du soleil ἡ ἀτμοσφαῖρα τοῦ ἡλίου. les exhalaisons d' une fleur forment une — autour d' elle αἱ ἀναθυμιάσεις τοῦ ἄνθους ἀποτελοῦσι πέριξ του ἀτμοσφαῖραν.

Atmosphérique, ἐπ. ἀτμοσφαιρικός. l' air — ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ.

Atoa, ἀρ. ἀνωνὶς ἡ ἀκανθώδης, δένδρον.

Atocat, ἀρ. ἴδ. airelle.

Atocalt, ἀρ. ἀράχνη Μεξικανή.

Atochados ἀρ. στιχὰς, εἶδος νάρδου, φυτόν.

Atocie, Ϛ. (ἄχρ.) ἀτοκία, ἀγονία.

Atole, Ϛ. ζωμὸς ἀραβοσίτου.

Atomaire, ἀρ. ἴδ. varec.

Atome, ἀρ. ἄτομον, ἡ στοιχειώδης ἀρχὴ τῶν σωμάτων κατὰ τοὺς ἀρχαίους φιλοσόφους. les — s et le vide τὰ ἄτομα καὶ τὸ κενόν. § — s ἄτομα, ἡ λεπτὴ κόνις, ἥτις φαίνεται πετῶσα εἰς τὸν ἥλιον· μεταφ. μικρὸν ἄτομον, ἐλάχιστόν τι, ἀντιπαραβαλλόμενον πρὸς τὸ μέγεθος τῆς κτήσεως· la terre est un — ἡ γῆ εἶναι μικρὸν ἄτομον. § — ἡ ἄτομος, γένος ἐντόμων ἀραχνοειδῶν.

Atomisme, ἀρ. ἀτομισμὸς, τὸ σύστημα τῆς ἐξ ἀτόμων συστάσεως τῶν σωμάτων

Atomiste, ἀρ. ἀτομιστὴς, ὁ πρεσβεύων τὴν Θεωρίαν τῶν ἀτόμων.

Atonie, Ϛ. ἀτονία, εἶδος ἀσθενείας.

Atonique, ἐπ. ἄτονος, ὁ πάσχων ἀτονίαν. § ὁ προερχόμενος ἐξ ἀτονίας.

Atopo, ἀρ. ἴδ. euphorbe,

Atoully, ἀρ. ἴδ. mage.

Atour, ἀρ. (ἀρχ.) κόσμος, καλλώπισμα, στολισμός. dame d' — d' une reine κομμώτρια βασιλίσσης, ἡ ἐπιμελουμένη τὸν στολισμόν της· les — s (πάντοτε πλ. καὶ εἰρωνικῶς) τὰ στολίδια.

Atourner, ἐν. (ἀρχ. εἰρωνικόν). περικοσμῶ, στολίζω.

Atout, ἀρ. χαρτίον (χαρτοπαίγνιον) τοῦ ἐπικρατοῦντος εἴδους, κοινῶς κόζι.

Atrabilaire, ἐπ. μελαγχολικὸς, σαυρωπός.

Atrabile, Ϛ. ἰατρ. μέλαινα χολή.

Atrabilieux, se, ἐπ. μελαγχολικός.

Atractobole, ἀρ. ἀτρακτόβολος, γένος τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων, εἴτε ἀμανιτῶν, σύστα ἄκαυλος, κυπελλοειδὴς, ἐπιπτυγμοφόρος, ὅθεν ἐκτινάσσονται σπέρματι καὶ φυταλίδες.

Atractocère, ἀρ. φυτ. ἱστ. ἀτρακτόκερως, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.

Atractyles, πλ. γένος συνθέτων φυτῶν· ἰδὲ Atractylide.

Atractosomes, ἀρ. πλ. φυτ. ἱστ. ἀτρακτόσωμα, σύστημα ἰχθύων ὀστεωδῶν περιλαμβάνον τοὺς ἔχοντας ἐντελῆ βράγχια, καὶ σῶμα στρογγυλόχονδρον ὡς τὸ γεμάτον ἀτράκτιον.

Atractylide, βοτ. ἀτρακτυλὶς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κινυαροειδῶν, εἶδος γαδουραγκάθου.

Atragènes, πλ. πικρογόνα, φυτὰ βατραχιοειδῆ διαφέροντα τῶν κληματίδων ὡς ἔχοντα κάλυκα, καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πετάλων.

Atramentaire, Ϛ. πέτρα χαλκάνθης.

Atrape, Ϛ. λαβὶς (ἀμβλειογώνιος τοῦ χαλκοχόου).

Atraface, Ϛ. βοτ. ἀτράφαξις, γένος τοῦ συστήματος τῶν πολυγόνων φυτῶν· κ. λουβουδιὰ, (εὐώδιμον).

Atre, ἀρ. αἴθριον, ἄθριον, ἑστία. § χαλικωμα, πέτραι χαλικώδεις σκεπάζουσαι τὸ βάθος τῆς καμίνου τοῦ ὑελοποιοῦ. § μυχὸς, τὸ ὑποκάτω τοῦ θόλουτῆς καμίνου ἰσόπεδον ἐμβαθὸν· un pain n' a point d' — ὁ ἄρτος οὗτος δὲν εἶναι ἱκανῶς ἐψημένος κάτωθεν. § ἐπ. αἰθαλώδης, χρῶμα μελανὸν ὡς τῆς αἰθάλης εἴτε καπνιᾶς.

Atrempage, ἀρ. ὑελοπ. θέρμανσις (τῆς καμίνου ἢ τοῦ χωνείου τῶν ὑελοποιῶν ἕως οὗ καταντήσῃ εἰς τὸν ἔσχατον καὶ ἀναγκαῖον βαθμὸν τῆς πυρακτώσεως.)

Atrétisme, ἀρ. ἀτρησία, παρὰ τὸ

Πλ. Ἀτρητος, ἀτρύπητος· λέγεται ἐπὶ ἰατρ. περὶ διαφόρων πόρων τοῦ σώματος οἷον τῆς ῥινὸς, τοῦ πρωκτοῦ,(δακτυλίου) τοῦ στόματος, ὅταν τύχωσι κλεισμένοι εἰς τὴν γέννησιν τοῦ βρέφους.

Atrice, Ϡ. χειρ. φῦμα περὶ τὸν πρωκτόν.

Atrichies, πλ. ἄτριχα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μνιοειδῶν εἴτε βρυοειδῶν.

Atriplette ἢ atriplotte Ϡ. (χυδ.) ἡ μιρὰ καὶ αἰθὴ ὑπολαίς.

Atriplicées, Ϡ. πλ. ἴδε chénopodées.

Atroce, ἐπ. ὠμὸς, σκληρὸς, Ϡηριώδης ἀπάνθρωπος, ἀπηνὴς, ἀνάλγητος. § μέγας, δεινός.

Atrocement, ἐπίρ. σκληρῶς, ἀπηνῶς.

Atrocité, Ϡ. σκληρότης, ἀπήνεια. § μέγεθος, δεινότης.

Atrophie, Ϡ. παρὰ τὸ Ἑλ. ἀτροφία ἰατρ. ἰσχνότης ὑπερβολικὴ, μαρασμος, φθίσις τοῦ σώματος, κ. ζοῦρα· — mésentérique ἀδενομεσεντερίτις,νόσος τῶν χυλοφόρων ἀδένων τοῦ μεσεντέρου.

Atrophié ee, ἐπ. ἄτροφος, κατεσκληκὼς κ. ζουριασμένος.

Atropos, Ϡ. Ἄτροπος, μία τῶν τριῶν μοιρῶν· § εἶδος ὄψεως. § εἶδος ψυχῆς εἴτε φαρφάλας.

Attabler (s') αὐτοπ. κατακλίνομαι, κάθημαι εἰς τὴν τράπεζαν διὰ νὰ παραμείνω πολὺν καιρὸν· κ. (ἐπὶ παιγνιδίου χαρτίων,κύβων) στρώννομαι· κτλ. § — ἐν. κατακλίνω, καθίζω εἰς τὴν τράπεζαν.

Attachant, e, ἐπ. ἑλκυστικὸς, ἐπαγωγὸς, ἡδονικὸς,τερπνὸς, εὐάρεστος. § ὑποχρεωτικὸς, ὑποδουλωτικός.

Attache, Ϡ. δεσμὸς, ζευκτηρία, λωρίον, σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον δένονται ἀνὰ δύω τὰ καμπτηρὰ βώδια (συγκέρι). § κυνοῦχος, τὸ δέσιμον τοῦ σκύλου, καὶ ὁ τόπος, ὅπου δένεται· chien d' — ὁ σκύλος, τὸν ὁποῖον κρατοῦσι δεμένον τὴν ἡμέραν· μεταφ. καὶ οἰκ. être comme un chien à l' — εἶμαι ὡς σκύλος δεμένος, ἐνασχολοῦμαι ἐκδελεχῶς, εἶμαι καρφωμένος εἰς ἔργον τι, μένω ἀναγκαίως εἴς τινα τόπον. lettres d' — τύπος ἐκτελέσεως, ἔγγραφος ἄδεια δικαστῶν, ἢ ἄλλων ἀρχῶν πρὸς ἐκπέλεσίν τινος ἀποφάσεως ἢ διαταγῆς ἐκδοθείσης ἀλλοῦ· μεταφ. prendre l' — de quelqu' un λαμβάνω τὴν συναίνεσιν, τὴν ἄδειάν τινος· je ne ferai rien sans prendre votre — δὲν Ϡέλω ἐνεργήσει τίποτε πρὶν μάθω ὅτι σᾶς εὐχαριστεῖ. § τεχ. ἄξων τῶν ἀνεμομύλων. § — s συνοχεὺς, μολύβδινον κόλλημα ἐπιτιθέμενον εἰς τὰς σιδηρᾶς ῥάβδους, αἱ ὁποῖαι κρατοῦσιν ἀκινήτους τοὺς φεγγίτας ὑέλους (τσάμια) § τὰ δύω ξύλα τὰ ὁποῖα κρατοῦσι τὸ μέρος, ὅπου στηρίζεται ἡ σφῦρα εἰς τὰ μεγάλα σιδηρουργεῖα. § τὸ συμπλεκόμενον ἀπὸ λύγον (λυγαρίαν) δέμα διὰ νὰ συνέχῃ τὸ καλάθιον. § καλλωπισμός τις συνδέων τὰς πρασιάς. § ἀνατ. πρόσφυσις εἴτε ὁ τόπος τῆς προσφύσεως τῶν μυῶν. § ζωγρ. γλυπτ. τὰ ἄρθρα τοῦ σώματος. § στοιχειοχυτ. τεμάχιον δέρματος, τὸ ὁποῖον κρατεῖ δεμένην τὴν μήτραν μὲ τὸ ἐπάνω τοῦ χυτηρίου μέρος. — de diamans λιθοκόλλημα, διαμάντια ἢ λιθάρια πολύτιμα συνδεδεμένα. § μεταφ. ἀγάπη, κλίσις πρὸς τὸ ἀντικείμενον.

Attachement, προσπάθεια, ἀγάπη, avoir de l'—à ses devoirs, ἢ pour ses devoirs, πρόσκειμαι, εἶμαι ἀφωσιωμένος εἰς τὰ χρέη μου.

Attacher, ἐν. προσκολλῶ, προστίθημι, προσηλῶ, βάλλω. — les voiles au mât προσαρτῶ τὰ ἄρμενα εἰς τὸν ἱστόν. § συνδέω. μεταφ. la lecture attache· ἡ ἀνάγνωσις ἐφέλκει, καθηδύνει τὸν ἄνθρωπον. — quelqu'un à son service προσλαμβάνω τινὰ εἰς ὑπηρεσίαν διά τινος εὐαρέστου συνθήκης ἢ τρόπου.—une signification, une idée à un mot δίδω, ἀποδίδω σημασίαν τινὰ ἢ ἰδέαν εἰς τὴν λέξιν δηλ. ἐλλαμβάνω αὐτὴν οὕτω πως.—du prix à quelque chose τιμῶ τι πρᾶγμα.— de l' importance Ϡεωρῶ αὐτὸ ὡς λόγου ἄξιον. § s'— αὐτοπ. προσκολλῶμαι s'—à quelqu'un προσηλοῦμαι εἴστινα,ἀφοσιοῦμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του· s'—à faire quelque chose ἐπιμελοῦμαι,καταγίνομαιἐκάμω τι, λαμβάνωεὐχαρίστησιν,ἐνασμεν ἐζομαιεἶστι·

Attaché ée μετ. εἶμαι ἀφωσιωμένος·être — à— πρόσκειμαι, προσπέφυκα, προσκαρτερῶ, συνέχομαι, εἶμαι προσκολλημένος, ἐπιμένω. ἐπίθ. un homme —ἄνθρωπος οἰκονόμος τοῦ ἀργυρίου, φιλοχρήματος, φειδωλὸς § ἀκόλουθος (βαθμ. πολιτικ.)

Attagas, ἀρ. φυσ. ἱστ. ἀτταγᾶς ἢ ἀτταγὴν,κ. λιθαδοπέρδικα,ταγηνάρι ἢ ἀρτιχιονάρι πτηνὸν.

Attagène,ἀρ. ἀτταγὴν· γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Attaquable,ἐπ.εὐπρόσβλητος· la place n'est—que de ce côté τὸ τεῖχος ἐκεῖθεν μόνον προσβάλλεται.

Attaquant., ἀρ. προσβάλλων, οὐσ. les —s furent repoussés οἱ προσβάλλοντες ἀπεκρούσθησαν.

Attaque,Ϡ.προσβολὴ,ἔφοδος· aller à l' —ἐπιτίθεμαι. § πολιορκητικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ἔργα προς ἅλωσίν τινος φρουρίου· avoir les — d'une place ἔχω τὸ σχέδιον ὅπου φαίνονται αἱ τάφροι, αἱ κανονοστοιχίαι, ἡ Ϡέσις τῶν στρατιωτῶν κ.τ.λ. lier les—s συνδέω τὰς ἐφόδους (διὰ νὰ ὑπάρχῃ συγκοινωνία, καὶ νὰ δίδωται ἀμοιβαίως βοήθεια). § ξιφοκινήματα γενόμενα πρὸς παραχὴν καὶ πυραζάλισμα τοῦ ἀντιπάλου, ὥστε νὰ πληγωθῇ. § ἰατρ. παροξυσμὸς, εἰσβολὴ, προσβολὴ νόσου,καὶ μεταφ. — de la fortune δυσκλήρημα, συμφορά. § ἀπόπειρα, λέξεις ῥιπτόμεναι ἀπεριέργως πρὸς δοκιμασίαν τῆς γνώμης καὶ τῶν σκοπῶν τινος. § ὀνειδισμὸς, ἔλεγχος πλαγίως γινόμενος.

Attaquer, ἐν. προσβάλλω, κτυπῶ.— quelqu'un ἐπεσβολῶ, προσβάλλω, προκαλῶ τινα διὰ λόγων, ὕβρεων — l'honneur,la réputation de quelqu' un ἀτιμάζω, δυσφημῶ.ἱππ. —un cheval κεντῶ τὸν ἵππον ἰσχυρῶς μὲ τοὺς στερνιστῆρας. § ναυτ.—πλέω πρὸς τὸ ἀκρωτήριον ἢ τὴν ἀκτὴν, τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν. § s'—à quelqu' un μέσ. αἰτιῶμαι,ἐλέγχω, καταδιώκω ὡς ἔνοχόν τινος συμβεβηκότος ἢ ἀδικήματος. L'envie,s'attaque aux belles actions ὁ φθόνος πολεμεῖ τὰς ἀγαθὰς πράξεις. Attaqué, ée μετ. —de la poitrine στηθικὸς, πάσχων στηθικὴν νόσον· παρ. bien attaqué bien défendu δηλ. ἡ ἄμυνα ἀξιατῆς προσβολῆς.

Attarder, (s') αὐτοπ. ἀναχωρῶ βραδέως, κ. ξωρίζω· οἰκ.

Atte, ἀρ. ἄτη, εἶδος ἀράχνης.

Attédier, ἐν. ἀηδιάζω, ἐνοχλῶ.

Atteindre, ἐν. ἐφικνοῦμαι, φθάνω μεμακρυσμένον τι ἀντικείμενον. § ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ. § προσβάλλω· une pierre lancée contre lui l'atteignit au front πέτρα ἐρριμμένη κατ' αὐτοῦ τον ἐκτύπησεν (ἐπλήγωσεν) εἰς τὸ μέτωπον. § καταλαμβάνω, προφθάνω τινὰ καθ' ὁδόν. § οὐδ.— à une hauteur φθάνω εἰς ὕψος τι·

Atteint, e μετ. — de maladie, de peste περιπεσὼν εἰς νόσον, λοιμὸν κ.τ.λ. — de crime ἔνοχος ἐγκλήματος, κατηγορούμενος ἐπ' ἐγκλήματι.

Atteinte, Ϡ. πληγὴ, προσβολὴ, κτύπημα. donner —,porter — à la réputation, à l' honneur de quelqu' un καλολογῶ, βλάπτω τὴν ὑπόληψιν, τὴν τιμήν τινος. — de goutte, de gravelle προσβολὴ ποδαλγίας,πώρου, λιθιάσεως. § κατάληψις, κατάσχεσις. un plaisir hors de notre—ἡδονὴ ἀνέφικτος. §,ἱππιατρ. πληγὴ, κτύπημα τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου περιπατοῦντος.

Attélable, ἀρ. φυσ. ἱστ. ἀττέλαβος, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.

Attelage, ἀρ. ξυνωρὶς, ζεῦγος ἵππων, ἡμιόνων,βοῶν κτλ.συρόντων ἅμαξαν κ. τυλιγάρι.

Atteler, ἐν. ζεύγω εἰς ἅμαξαν. — une carrosse ζεύγω ἅρμα.

Attelle, Ϡ. τεμάχιον σανιδίου ἐπάνω τοῦ περιδεραίου τῶν ὑποζυγίων ἵππων.§νάρθηξ(σωλὴν)ὅμοιον τεμάχιον δενόμενον εἰς τὰ κατεαγμένα μέλη διὰ νὰ κρατῇ αὐτὰ ἀκίνητα ἕως

οὗ ἰατρευθῶσιν. § πηλοφόρειον, ἐργαλεῖον τῶν κεραμέων ξύλινον, μὲ τὸ ὁποῖον μετακινοῦσι τὸν πηλὸν εἰς τὸν τροχὸν, καὶ σιδηροῦν ἕτερον (ξοῖς, ξυστὴρ, λίστρον) χρησιμεῦον εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὄγκου τῶν ἔργων των. § τεμάχιον ξύλου κοίλου, μὲ τὸ ὁποῖον κρατοῦσι τὸν ὁποῖον θέλουσι νὰ κολλήσωσι σίδηρον διὰ νὰ μὴ καῶσι.

Attelloire, Ϡ. γόμφος τοῦ ρυμοῦ τῆς ἁμάξης, ὅθεν κρέμανται οἱ ἱμάντες, ἑλκυστῆρες τῶν ἵππων. § τεχν. λαβὴ, κώπη.

Attenant, e. ἐπ. — à· ἢ — de παρακείμενος, συνεχής. § ἐπίρ. πλησίον, σύνεγγυς.

Attendants, πλ. στρατιῶται εἰς τὴν Ὀλλανδίαν μὴ ὑπακούοντες εἰς ἄλλον παρὰ τοὺς δικαστάς.

Attendant (en) ἐπίρ. ἐν τούτοις. reposez vous en—ἀναπαύθητι ἐν τῷ μεταξύ. § ἕως οὗ. en—que vous soyez convaincu, ἕως οὗ πληροφορηθῇς. en—l' heure ἕως οὗ ἡχήσῃ ἡ ὥρα. en — mieux ἕως οὗ συμβῇ τὸ καλήτερον.

Attendant, e, ἐπ. Μουσ. cadence — e ὁ ἀτελὴς ῥυθμὸς.

Attendre, ἐν. κυρίως τείνω πρός τι, περιμένω ἐπιθυμῶν, ἐλπίζων. § ἐνδιατρίβω που. μεταφ. c' est là où je l' attends αὐτοῦ θέλω τὸν ἰδεῖ. — après quelque chose περιμένω τι, δὲν ἀρχίζω, δὲν ἐξακολουθῶ, δὲν τελειόνω τι δι' ἔλλειψίν τινος πράγματος ἀναγκαίου εἰς τοῦτο — après ses chevaux περιμένω τοὺς ἵππους μου. § s'— αὐτοπ. προσδοκῶ, ἐλπίζω. εἰρων. attendez vous y πρόσμενε! je ne m' y attendais pas δὲν τὸ πρόσμενα, δὲν τὸ πίστευα, δὲν τὸ ἤλπιζα.

Attendrir, ἐν. μαλάσσω, ἁπαλύνω, τρυφεραίνω. μεταφ. φέρω εἰς κατάνυξιν, καθιστῶ τινα συμπαθῆ, οἰκτίρμονα. § s'— αὐτοπ. μαλάσσομαι, μαλακόνω. μεταφ. κάμπτομαι, ἔρχομαι εἰς κατάνυξιν.

Attendrissant, e, ἐπ. μαλακτικὸς, τρυφεραντικός. μεταφ. ἐμπνέων ἀγάπην, ἔλεον.

Attendrissement, ἀρ. οἶκτος, συμπάθεια, ἔλεος.

Attendu, προθ. διὰ, ἕνεκα. il fut exempté des charges publiques— son âge ἀπελύθη τῶν εἰσφορῶν διὰ τὸ γῆρός του. — que ἐπειδὴ, (συντάσσεται μὲ ὁριστικὴν ἔγκλισιν).

Attentat, ἀρ. ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀρχῆς, τῶν νόμων, τῆς ζωῆς τοῦ ἡγεμόνος, faire· commettre un— ἐπιβουλεύομαι, τολμῶ ἐπιβουλήν. § ἔγκλημα.

Attentatoire, ἐπ. ἐπίβουλος, pocèdure attentatoire, διαδικασία περὶ ἐπιβουλῆς.

Attente, Ϡ. προσδοκία, κατάστασις τοῦ περιμένοντος. être dans l' — de quelque chose, περιμένω τι. table d' — πρᾶγμα τι διατεθειμένον εἰς ζωγραφίαν ἢ γλυφήν. table d' — ἐξέχον τι τετράγωνον μέρος ἐπάνω τῶν πυλίδων, ὅπου ἀναγλύφονται διάφορα καλλωπίσματα. pierre d' — προσδόκιμοι λίθοι· πέτραι ἐξέχουσαι ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸ πάχος τοῦ τοίχου, διὰ νὰ συνδεθῶσιν ἔπειτα μὲ ἄλλον τοῖχον.

Attenter, ἐν.— à ἐπιβουλεύομαι (τὴν ζωὴν, τὴν ἐλευθερίαν τινὸς) — à l' honneur d' une femme βιάζομαι τὴν γυναῖκα κτλ. — contre le prince, les ministres ἐπιβουλεύομαι τὸν βασιλέα, τοὺς ὑπουργούς.

Attentif, ive, ἐπ. προσεκτικὸς, une femme coquette n' est — ive qu' à son miroir ἡ φιλάρεσκος γυνὴ ἔχει τὸν νοῦν της μόνον εἰς τὸν καθρέπτην.

Attention, Ϡ. προσοχὴ avoir, prêter, faire — à προσέχω, δίδω προσοχήν. écouter avec — ἀκούω προσεκτικῶς. § πλ. περιποιήσεις, θεραπεία, φιλοφρονήσεις πρός τινα.

Attentionné, ée, ἐπ. φιλοφρονητικὸς, θεραπευτικός.

Attentivement, ἐπίρ. προσεκτικῶς.

Atténuant, e ἐπ. ἰατρ. διαλυτικὸς, (τῶν παχέων χυμῶν τοῦ σώματος) ἐπὶ φαρμάκων. § δικ. circonstances —es ἐλαφρυντικαὶ, ἀθωωτικαὶ περιστάσεις.

Atténuation, Ϡ. φυσ. ὑποδιαίρεσις τῶν ἐλαχίστων μορίων τινὸς σώματος. § λείωσις. § ἰατρ. διάλυσις τῶν παχέων χυμῶν, ἐνέργεια τῶν διαλυτικῶν φαρμάκων. § μεταβολὴ εἰς ῥοωδεστέραν κατάστασιν. § ἀνακούφισις, μετριασμὸς τῶν κατηγορουμένων.

Atténuer, ἐν. λεαίνω, ὑποδιαιρῶ τὰ ἐλάχιστα μόριά τινος σώματος. § ἰατρ. ἀδυνατίζω. § λεπτύνω, διαλύω τοὺς παχεῖς χυμούς. § ἀνακουφίζω, ἐλαφρύνω, μικρύνω (ἐπὶ ἐγκλημάτων.)

Atténué, ée μετ. ἐπ. ἐξησθενικὼς, ἀδύνατος. βοτ. ἰσχνὸς ὡς πρὸς ἄλλα μόρια τοῦ φυτοῦ.

Atterage, ὑρ. ἄποψις τῆς γῆς εἰς τὸ πέλαγος. faire l' — βλέπω τὴν ξηρὰν, πλησιάζω εἰς αὐτήν. § πρόσορμος.

Atterer, οὐδ. καταπλέω, προσορμίζομαι. § βλέπω μακρόθεν τοὺς αἰγιαλοὺς, τὰ παράλια.

Atterrer, ἐν. κατεδαφίζω, καταβάλλω. μεταφ. καταστέλλω τὴν δύναμιν, τὴν ἐξουσίαν. § θλίβω, λυπῶ, καταπλήττω, ἀπονευρῶ. (l' âme, l' esprit.) § πλησιάζω τοὺς μυλικοὺς λίθους. § φυσ. συντρίβω, λειόνω. § ἀποσκοπῶ, βλέπω μακρόθεν τὴν ξηράν.

Atterrissement, ἀρ. πρόσχωμα, ἐπισώρευσις ἰλύος, ἄμμου καὶ γῆς εἰς τὰς ὄχθας καὶ τὰ παράλια.

Attestation, Ϡ. μαρτυρία. § μαρτυρικόν.

Attester, ἐν. προσάγω, φέρω, δίδω μαρτυρίας ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης φωνῆς. § ἐπικαλοῦμαι ὡς μάρτυρα. j'en atteste le ciel, les dieux μαρτύρομαι τὸν οὐρανὸν, τοὺς θεούς. § βεβαιῶ, les colonnes qui subsistent encore attestent une vérité effrayante οἱ ὑπάρχοντες ἔτι κίονες μαρτυροῦσι τρομερὰν ἀλήθειαν.

Atticisme, ἀρ. ἀττικισμὸς, ἡ περὶ τὸν λόγον φιλοκαλία.

Atticurges, Ϡ. πλ. (ἀττικουργεῖς) ζύλοι τετράγωνοι.

Attiédir, ἐν. χλιαίνω. μετ. ὑποψυχραίνω, ἐξασθενίζω. § s'— αὐτοπ. χλιαίνομαι· μεταφ. γίνομαι ὀλιγώτερον θερμὸς le zèle s'attiédit, ὁ ζῆλος ἐλαττοῦται, ψυχραίνεται.

Attiedissement, ἀρ. —de la dévotion χλίανσις, ἐξασθένησις τῆς εὐλαβείας.

Attifer, ἐν. οἰκ. κομῶ, καλλωπίζω περιέργως καὶ μάλιστα τὴν κεφαλήν.

Attifet, Ϡ. καλλωπισμὸς τῆς κεφαλῆς.

Attinter, ἐν. διευθετῶ, κατατάττω τὰ βαρέλια, τὰς κάσσας, τὰ φορτία ἐντὸς τοῦ πλοίου.

Attique, ἐπ. ἀττικός. sel—ἀττικὸν ἅλας, χάρισεις τὸ σκώπτειν, εὐτραπελία, εἰρωνεία ἰδιαιτέρα τῶν Ἀθηναίων. § ἀρχ. μικρὰ στέγη ἐπάνω τῶν ἄλλων. — de comble ἀττικὸν οἰκοδόμημα ἀπὸ ξύλα ἢ πέτραν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς οἰκίας χρησιμεῦον ὡς κράσπεδον τοῦ δώματος ἢ τῆς ὀροφῆς, ἡλιαστὴρ, ἡλιακὸς (τουρκ. κιόσκι). — de cheminée τὸ γυψωμένον κάτωθεν μέχρι τῆς πρώτης κορωνίδος μέρος τῆς ἑστίας. — faux, στυλοβάτου εἶδος εἰς τὴν βάσιν τῶν κιόνων ὑψηλῆς οἰκοδομῆς.

Attiquement, ἐπίρ. ἀττικῶς.

Attirage, ἀρ. ἄρτημα, σήκωμα, βάρος τῶν ῥόμβων (μαγγανίων) τοῦ χρυσονημοκλώστου. cordes d' — τὰ βαστάζοντα τοῦτο σχοινία.

Attirail, ἀρ. πλ. rails. σκευὴ, ἀποσκευὴ, ἄθροισμα (διαφόρων πραγμάτων καὶ σκευῶν ἀναγκαίων εἰς πόλεμον, περιηγήσεις, κυνηγίαν, τέχνας κτλ.)

Attirant, e, ἐπ. ἑλκυστικός.

Attirer, ἐν. ἑλκύω. μεταφ. προσάγομαι ἐπιδεξίως, ἀπατῶ διὰ κολακείας, χαριττογλωττημάτων. § s' — μέσ. ἐπισύρω· s' — la louange, le blâme ἐπισπῶμαι τὸν ἔπαινον, τὴν μομφήν.

Attise Ϡ. θαλός, ξύλον καιόμενον ὑποκάτω τῶν κακκαβίων τοῦ ζυθοποιοῦ.

Attiser, ἐν.— le feu, ἀνασκαλεύω τὸ πῦρ, σκαλίζω τὴν φωτιὰν, συνθαυλίζω. μεταφ. παροξύνω, διεγείρω, ἐξάπτω, ὑποκινῶ.

Attiseur, ἀρ. ἀνασκαλευτὴς, συνθαυλίζων.

Attisoir, ἀρ. σκάλευθρον, σιδηροῦν ἐργαλεῖον ἀγκυλωτὸν, χρήσιμον εἰς τὸ σκάλισμα τοῦ πυρὸς τῶν καμίνων.

Attisonoir, ἀρ. ἀνάλογόν τι ἄλλο εἰς χρῆσιν τῶν κωδωνοχυτῶν.

Attitrer, ἐν. — les chiens, βάλλω τοὺς σκύλους εἰς διαφόρους θέσεις διὰ νὰ περιμείνωσι τὸ θήραμα. § ἐπιφορτίζω μὲ παραγγελίαν. § καθίζω εἰς ἔνεδραν.

Attiré, ée μετοχ. marchand— tré ὁ ἔμπορος, εἰς τὸν ὁποῖον τις ἀγοράζει κατὰ προτίμησιν. μεταφ. témoins — és μάρτυρες προπαρεσκευασμένοι, ἕτοιμοι. assassins — és, ὁλοφόνοι ἠγορασμένοι.

Attitude, θ. στάσις, θέσις, σχηματισμὸς τοῦ σώματος. § ζωγρ. γλυπ. ἡ κανονικὴ καὶ ἀνάλογος πρὸς τὰ παριστανόμενα πάθη διάθεσις τῶν σχημάτων. — élégante d' un danseur κομψὴ στάσις τοῦ χορευτοῦ.

Attoles, ἀρ. πλ. Ναυτ. σύστημα (ἀθροισμα) πολλῶν νησιδίων ἀδιαπορθμεύτων εἰς μεγάλα πλοῖα.

Attombisseur, ἀρ. πτηνὸν προσβάλλον τὸν ἐρωδιὸν πετόμενον.

Attouchement, ἀρ. πρόψαυσις, ψηλάφημα. § γεωμ. ἐπαφὴ, σημεῖον, ὅπου εὐθεῖα γραμμὴ ἐφάπτεται καμπύλης, ἢ δύω καμπύλαι ἐφάπτονται ἀλλήλων.

Attoucher οὐδ. συγγενεύω ἐξαίματος.

Attractif, ive, ἐπ. ἑλκτικός. § ἰατρ. ἐπισπαστικὰ φάρμακα.

Attraction, θ. ἕλξις, ἡ ἑλκτικὴ δύναμίς τινος σώματος. § χημ. συγγένεια. § φυσ. συνολκὴ τῶν μορίων τοῦ αὐτοῦ σώματος εἰς τὸ κέντρον, καὶ διαφόρων σωμάτων πρὸς ἄλληλα. § συμπάθεια.

Attractionnaire, ἀρ. Νευτωνιστὴς, ὀπαδὸς τοῦ συστήματος τῆς συνολκῆς, εἴτε τῆς φιλοσοφίας τοῦ Νεύτωνος.

Attractrice, ἐπ. θ. ὅ. attractif.

Attraire, ἐν. ἑλκύω διά τινος πράγματος εὐαρέστου. μεταφ. θέλγω.

Attrait, ἀρ. θέλγητρον. κλίσις πρὸς τὰ ἀρέσκοντα ἀντικείμενα. — s θέλγητρα, χάριτες.

Attrape, θ. ἀπάτη. dragées d' — τραγήματα ἢ τρωγάλια σακχαρόπηκτα περιέχοντά τι πικρὸν, ἢ ἀηδὲς, καὶ προσφερόμενα χάριν ἀπάτης. § τεχ. λαβὶς τῶν χαλκοχόων. § Ναυτ. καλώδιον, σχοινίον, τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει προσωρινῶς τὴν κίνησιν σώματος κρεμαμένου ἀπὸ πολύσπαστον ἢ τροχαλίαν. § — s τὰ ἄκρα ἀπογαίων σχοινίων, τὰ ὁποῖα κρατοῦσιν εἰς τὸν λιμένα συνδεδεμένα δύω μεγάλα πλοῖα. § σχοινίον κρατοῦν τὸ πλοῖον πλαγιασμένον εἰς τὸ ἐσχάριον. § — mouche μυίαγρος, μυιοθήρας, φυτά τινα τῆς Καρολίνας, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα κλείονται ὅταν μυία τις καθήσῃ εἰς τὸν δίσκον των.

Attraper, ἐν. παγιδεύω, πιάνω ζῶα εἰς παγίδα· μεταφ. ἐπιτυγχάνω, λαμβάνω μὲ ἀπάτην. — de l' argent. § ἀπατῶ. § τρέχων ἐφικνοῦμαι, καταλαμβάνω, προφθάνω τινὰ προπορευόμενον μεταφ. une pierre a attrapé un homme à la tête, au bras ἡ πέτρα ἤγγισέ τινα εἰς τὴν κεφαλὴν, εἰς τὸν βραχίονα. vous l' avez attrapé à la tête, au bras, τὸν ἐκτύπησας εἰς τὴν κεφαλὴν, εἰς τὸν βραχίονα. — le sens d' un passage κατανοῶ δύσληπτόν τι χωρίον, καὶ ἐξηγῶ ἀκριβῶς. Ζωγρ.—les traits, le caractère la ressemblence ἐπιτυγχάνω τοὺς χαρακτῆρας, τὴν ὁμοιότητα τοῦ προσώπου κτλ. — une maladie, ἁλίσκομαι ὑπὸ, περιπίπτω εἰς νόσον. — un coup, λαμβάνω πληγὴν, j' ai attrapé du froid πῆρα κρύον. § λαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ. je l' ai attrapé à me voler τὸν ἐπίασα κλέπτοντά με. § s' —, αὐτοπ. un cheval s' attrape ὁ ἵππος περιπατῶν προφθάνεται εἰς διάφορα μέρη ἀπὸ ἄλλον.

Attrapette, θ. φενακισμὸς, μικρὰ ἀπάτη, δόλος, οἶκ.

Attrapeur, ἀρ. ἀπαταιών.

Attrapoire, θ. παγίς. § οἰκ. τεχνάσματα γινόμενα πρὸς ἀπάτην τινός.

Attraquer, οὐδ. Ναυτ. προσπελάζω· λέγεται περὶ πλοίου πλησιάζοντος εἰς τὴν ἀκτὴν διὰ νὰ φορτωθῇ ἢ ἀποφορτισθῇ.

Attrayant, te, ἐπ. ἐπαγωγὸς, θελκτικός.

Attrempage, ἀρ. ἔκκαυσις (κλιβάνου ὑέλων).

Attrempence, θ. μετριοπάθεια.

Attrempé, e, ἐπ. πτηνὸν οὔτε παχὺ, οὔτε ἰσχνόν.

Attremper, ἐν. βαθμηδὸν θερμαίνω ἀγγεῖόν τι ἢ σκεῦος ὑέλινον διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἔπειτα εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ κλιβάνου χωρὶς κίνδυνον διαῤῥήξεως· μεταφ. μετριάζω, γίνομαι μέτριος.

Attribuer, ἐν. ἀνατίθημι, ἀποδίδω τι εἴς τινα ὡς εἰς αἰτίαν. § ἀποδίδω ποιότητά τινα. § s' — αὐτοπ. ἀντιποιοῦμαι.

Attribut, ἀρ. φιλοσ. τὸ κατηγορούμενον ἢ κατηγόρημα, (ἰδιότης) προσόν τινος ὑποκειμένου. § συμβεβηκός τινος οὐσίας. § Ζωγρ. Γλυπ. σύμβολα κ τ λ.

Attributif, ive, ἐπ. δικ. ἀπονεμητικὸς, arrêt — ἀπόφασις ἀπονέμουσά τι εἴς τινα.

Attribution, θ. καθήκοντά τινος ἀρχῆς, ἄρχοντος. § προνόμιον. § ἀπόδοσις προνομίου. § ἐπέκτασις δικαιοδοσίας, δύναμις δικαστοῦ νὰ δικάσῃ τινὰ ὑπόθεσιν κατὰ προτίμησιν. lettres d' — ἄδεια ἐπεκτάσεως δικαιοδοσίας, (δοθεῖσα εἰς κατώτερον δικαστὴν νὰ δικάσῃ ἀνεκκλήτως).

Attristant, te, ἐπ. ἀνιαρὸς, λυπηρός.

Attrister, ἐν. λυπῶ. § s' αὐτοπ. λυποῦμαι.

Attrition, θ. προστριβὴ δύω σωμάτων, καθὼς ἐπὶ τοῦ ἀκονίσματος καὶ τῆς στιλβώσεως. § ἔλεγχος, τύψις συνειδήσεως, μετάνοια. § ἰατρ. ἀμυχὴ, διάτριμμα, ἀπόκνισμα, ξεφλούδισμα τοῦ δέρματος.

Attroupement, ἀρ. συναγυρμὸς, σύστασις, σύλλογος θορυβώδης ἀνθρώπων ἐπὶ κακῷ.

Attrouper, ἐν. συναγείρω, συνάγω συναθροίζω πλῆθος ἀνθρώπων διὰ νὰ κινήσω στάσιν. § s' — αὐτοπ. συναθροιζόμεθα πλῆθος ἀνθρώπων κ.τ.λ.

Atun, ἀρ. δένδρον, τοῦ ὁποίου τὸν κόκκον (κάρυον) οἱ Μαλαίσιοι τρίβοντες μεταχειρίζονται ὡς ἄρωμα.

Atwood, θ. μηχανὴ ἀποδεικνύουσα τοὺς νόμους τῆς κινήσεως.

Atychie, θ. ἀτυχία, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ζυγαινίδων.

Atye, ἀρ. ἀτύα, γένος μαλακοστράκων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν δολιχούρων.

Atype, ἀρ. ἄτυπος, γένος ἀραχνίδων.

Atypique, ἐπ. νόσος ἔχουσα ἀτάκτους περιόδους.

Atyrisa, ἀρ. γένος πτερίδων.

Atys, ἀρ. μέγας πίθηκος λευκός. § γένος κογχυλίων λειοστράκων.

Atzéberoscine, θ. εἶδος κώδωνος ξυλίνου ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ἑβραίοις.

Au, μόριον ἐκ τῆς προθέσεως à καὶ τοῦ ἄρθρου le συνηρημένων· προτάσσεται τῆς δοτικῆς τῶν ἀρσενικῶν, ὅσα ἄρχονται ἀπὸ σύμφωνον au torrent· πληθ. aux ἀπὸ τὸ à καὶ les, aux pauvres.

Aubade, θ. κῶμος, παρακλαυσίθυρον, μουσικὴ συμφωνία γινομένη περὶ ὄρθρου ὑποκάτω τῶν παραθυρίων, ὀρθρινὸν ᾆσμα· donner une — κωμάζω. § θόρυβος πρὸς ὕβριν τινός.

Aubain, ἀρ. ξένος, ἀπολιτογράφητος, μέτοικος.

Aubaine, θ. κύρμα, κληρονομία τοῦ ἀπολιτογραφήτου ξένου, δικαίωμα εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν ἑτεροχθόνων· μεταφ. πλεονέκτημα, ὠφέλημα ἀνέλπιστον.

Auban, ἀρ. droit d' — φόρος ἐπιτηδεύματος (διδόμενος εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν ἄδειαν τοῦ ἀνοίγματος τῶν ἐργαστηρίων). § ἡ ἄδεια αὐτη.

Aubarestrière, θ. ξύλον χρήσιμον εἰς τὴν ναυπηγίαν τριήρους.

Aube, θ. ὄρθρος, αὐγὴ· se lever dès l'—du jour ἐγείρομαι ἕωθεν. § χιτὼν λευκὸς, στιχάριον τῶν ἱερέων τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. § πτερωτὴ μύλου, σανίδια προσηλωμένα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὑδραυλικοῦ τροχοῦ, ἐπάνω τῶν ὁποίων πίπτον τὸ ὕδωρ κινεῖ ὅλην τὴν μηχανήν.

Aubépine, Θ. λευκάκανθα (ῥάμνος) Θάμνος ἀκανθώδης, φέρων ἄνθη λευκὰ ὑπέρυθρα ἀστεροειδῶς συμφυόμενα καὶ εὔοσμα.

Aubère, ἐπ. (cheval ἵππος) ἔχων χρῶμα ἄνθους ῥοδακινέας.

Auberge, Θ. ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον· être à l'—δειπνῶ εἰς ξενοδοχεῖον.

Aubergine, Θ. βοτ. εἶδος στρύχνου, μελιζάνα κ. (ἐκ τοῦ Ἰτ. melanzana.)

Aubergiste, ἀρ. ξενοδόχος, πανδοχεύς.

Auberon, ἀρ. τεμάχιον σιδήρου κολλημένον εἰς ἕτερον πλατὺ φέρον κρίκον τινὰ τοῦ κλείθρου, ὅθεν διαβαίνει ὁ στροφεὺς εἴτε μάνδαλος.

Auberonnière, Θ. τεμάχιον σιδήρου πλατὺ φέρον κρίκον καὶ ἐν ᾗ πλειότερα auberon. (βαλανοδόκη;)

Aubert, mille fleurs, fleurs de pêcher, λέξεις σημαίνουσαι χροιάν τινα ἵππου, μεμιγμένην ἀπὸ λευκὸν, αἰθὸν, καὶ μελανέρυθρον.

Aubervilliers, ἀρ. Θρίδαξ (μαρούλιον) τραχύς.

Aubète, Θ. σῶμα φυλακῆς κατωτέρων ἀξωματικῶν.

Aubier, ἀρ. δένδρον σκληρότατον ὁμοιάζον μὲ τὴν κρανείαν. § σόμφωμα, τὸ ἁμέσως ὑπὸ τὸν φλοιὸν ἁπαλὸν καὶ ἀσχημάτιστον ἔτι ξύλον.

Aubifoin, ἀρ. λυχνὶς ἀγρία, φυτόν.

Aubin, ἀρ. βάδισμα ἵππου μεταξὺ τοῦ ὑποσακκίσματος (amble) καὶ τοῦ καλπάσματος. § λεύκωμα ὠοῦ.

Aubiner, οὐδ. λέγεται περὶ ἵππου βαδίζοντος τὸ ἀνωτέρω βάδισμα.

Aubinet, ἀρ. σχοινόπλοκος γέφυρά τινων πλοίων τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Aubletie, Θ. εἶδος ἱεροβοτάνης.

Aubours, ἀρ. εἶδος μελαίνης ἀμπέλου. § κύτισος τῶν Ἄλπεων, ἡ Ἀλπεία ἔβενος.

Auche, Θ. κοιλότης, σχηματίζουσα τὴν κεφαλὴν τῆς καρρίδος.

Auchenoptères, ἀρ. αὐχενόπτερος, γένος ἰχθύων.

Auchenoringues ἢ Collirostres αὐαὐχενόρρυγκα, σύστημα ἐντόμων περιλαμβάνον τὰ φωτορρικὰ ἡμίπτερα καὶ τοὺς τέττιγας κατὰ τὸν Λινναῖον.

Auctuaire, ἀρ. βιβλ. συμπλήρωμα, παράρτημα.

Aucubes, Θ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνοειδῶν. § Θάμνος τῆς Ἰαπωνίας μεταφυτευμένος εἰς Παρισίους.

Aucun, e ἐπ. οὐδείς, μηδείς, κάνείς· ἐκφέρεται πάντοτε ἑνικῶς, ὅταν προηγῆται τοῦ ῥήματος ὡς ὑποκείμενον· — des objets qui me frappent n'attache mon coeur κἀνὲν ἀπὸ τὰ περιστοιχοῦντα ἀντικείμενα δὲν θέλει τὴν καρδίαν μου· πληθυντικῶς δὲ, ὅταν ἐπέχῃ τόπον ἐπιθέτου, il a obtenu ce qu'il demandait sans —s frais ἐπέτυχε τὸ ζητούμενον χωρὶς ἔξοδα. δικ. πλ. ἀντὶ τοῦ τινὲς· ce fait raconté par —s τὸ πρᾶγμα τοῦτο μαρτυρούμενον παρά τινων.

Aucunement, ἐπίρ. οὐδαμῶς, παντελῶς, διόλου. § κατά τινα τρόπον.

Audace, Θ. Θρασύτης, προπέτεια.

Audacieusement ἐπίρ. αὐθαδῶς, Θρασέως, προπετῶς. § Θαρσαλέως.

Audacieux, se, ἐπ. Θρασὺς, προπετής. § λαμβάνεται καὶ ἐπὶ καλοῦ, ὡς ὅταν λέγωμεν περὶ ποιητοῦ τινος son vol audacieux τὸ τολμηρὸν πέταμα, ὕψωμα.

Audeça, πρόθ. ἐντεῦθεν.

Audelà, πρόθ. πέραν, ἐπέκεινα, ἐκεῖθεν.

Audevant, πρόθ. ἔμπροσθεν aller— προϋπαντῶ, δίδω πρῶτος ἀφορμὴν. aller — du mal προλαμβάνω τὸ κακὸν, τὸ περιμένω, τὸ δέχομαι ἀρόβως.

Audience, Θ. ἀκρόασις, ἔντευξις, ὁ διδόμενος καιρὸς παρὰ τοῦ ἄρχοντος εἰς ἔντευξιν τῶν κατωτέρων. § προσοχὴ πρὸς τὸν ὁμιλοῦντα. § συνεδρίασις δικαστῶν. § ἀκροατήριον· sortir de l' — ἐξέρχομαι τοῦ δικαστηρίου. § ἀκροατήριον (οἱ παρευρισκόμενοι) § ἐπαρχία τῆς Ἀμερικανικῆς Ἱσπανίας καὶ ἡ ἐν αὐτῇ διοίκησις.

Audiencier, ἐπ. huissier — κλητὴρ τοῦ δικαστηρίου παρὼν εἰς τὴν συνεδρίασιν.

Auditeur, ἐπ. εἰσηγητὴς συμβουλίου. § φοιτητὴς, μαθητής. § πάρεδρος δικαστηρίου. § — de Rote ἀξιωματικός τινος δικαστηρίου τῆς Ῥώμης.

Auditif, ive, ἐπ. Ἀνατ. ἀκουστικός.

Audition, Θ. ἀκοὴ. — des témoins ἀκρόασις τῶν μαρτύρων, — du compte ἐξέτασις τοῦ λογαριασμοῦ.

Auditoire, ἀρ. μικρὸν δικαστήριον. § συνάθροισις ἀκροατῶν.

Auffe, Θ. σπάρτον, μὲ τὸ ὁποῖον πλέκουσι τὰ ἀπόγεια (παράγγια) σχοινία τῶν πλοίων εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, κατασκευάζουσι δὲ καὶ ψιάθους

Auge, Θ. ἀρδάνιον, ποτίστρα, σκάφη ἀπὸ ξύλον ἢ πέτραν, ὅπου πίνουσιν ἢ τρώγουσιν οἱ ἵπποι καὶ ἄλλα κατοικίδια ζῶα. § κάδος, δοχεῖον ξύλινον, ὅπου οἱ κτίσται ἀναλύουσι τὸν γύψον. § ἀνάλογον σκεῦος τῶν κλειθροποιῶν, ὑελοτεχνῶν, σακχαροκαθαρτῶν κτλ. § ὀχετὸς φέρων τὸ ὕδωρ τοῦ μύλου εἰς τὸν τροχόν. § τὸ ὑπὸ τὴν κατωτέραν σιαγόνα τοῦ ἵππου μέρος τοῦ τραχήλου. — s du trempis σαπρωτήριον, κάψαι, ὅπου οἱ χαρτοποιοὶ διαβρέχουσι τὰ ξύσματα τοῦ χαρτίου.—s à rompre ἕτεραι κάψαι, ὅπου ὕστερον μεταγίζεται ἡ ὕλη. — à soupape ὁρυλ. σκαφίδιον ἔχον εἰς τὸ βάθος τρύπαν μὲ γλωττίδα, ὅθεν εἰσέρχεται τὸ ὕδωρ ὅταν τὸ σκαφίδιον καταβυθίζηται εἰς αὐτὸ, κύνεται δὲ εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ προσχώματος ὅταν ὑψωθῇ κτλ. § σκάφευσις, βάσανος σκληρὰ παρὰ Πέρσαις.

Augée, Θ. σκαφηδιὰ, τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν σκάφην τοῦ κτίστου. § φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Augelot, ἀρ. ἀπαρριστὴρ, σιδηροῦν κωτάλιον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκβάλλουσι τὸν ἀρρὸν τοῦ ἅλατος. § — s διυλιστὴρ, κατασταλακτήριον, δεξαμενὴ, ὅπου κατακαθίζονται τὰ γαιώδη μέρη τοῦ ἅλατος.

Auger, ἐν. κοιλῶ, βαθουλόνω εἰς σχῆμα σκαφιδίου.

Auget, ἀρ. σκαφίδιον, ὅπου βάλλουσι τὴν τροφὴν τῶν πτηνῶν τοῦ κλωβίου. § αὐλάκιον· ξύλινον ὅπου τίθεται ὁ κύλινδρος τῆς πυροκόνεως, ὅστις ἐξάπτει τὸ πῦρ εἰς τὰς ὑπονόμους. § τὸ ἄκρον τοῦ σκαφιδίου ὅθεν ὁ σῖτος κτλ. πίπτει εἰς τὸν μύλον.

Augin ἢ augie, ἀρ. δένδρον, ὅθεν ἐξάγεται τὸ μέλαν βερενίκειον τῆς Κίνας.

Augite, ἀρ. αὐγίτις, πολύτιμος λίθος ὑποπράσινος.

Augment, ἀρ. Γραμ. αὔξησις συλλαβικὴ ἢ χρονικὴ — de dot δικ. προγαμιαία δωρεὰ, ἰανδρομοίριον.

Augmentateur, ἀρ. αὐξητὴς, ὅστις προσθέτει εἰς ἄλλου σύγγραμμα.

Augmentatif, ive. ἐπ. Γραμ. αὐξητικὸς (μόρια, κατάληξις.)

Augmentation, Θ. αὔξησις.

Augmenter, ἐν. αὐξάνω τι. § οὐδ· αὔξομαι § ε' — αὐτοπ. αὔξομαι, αὐξάνω.

Auguet, ἀρ. μικρὸν κοίλωμα.

Augurat, ἐπ. οἰωνιστικός.

Augure, ἀρ. οἰωνὸς, σημεῖον μαντείας. § οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος, μάντις.

Augurer, ἐν. οἰωνίζομαι, μαντεύω, τεκμαίρομαι.

Augustal, le, ἐπι. Αὐγουστιανὸς. ἡ prefet — ἔπαρχος τῆς Αἰγύπτου, δοσοδύναμος τῶν ἀνθυπάτων.

Augustaux, ἐπ. λαμβανόμενον οὐσιαστικῶς· ἱερεῖς τῶν ναῶν τοῦ Αὐγούστου. § ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν πρώτων τάξεων τοῦ στρατοῦ. § ἀξιωματικοὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτόρου. § πολῖται τῆς δευτέρας κλάσεως εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Auguste, ἐπ. σεβαστός. § μεγαλοπρεπὴς, σοβαρὸς· § νόμισμα τῆς Σαξωνίας (19 Φράγ. 23 ἑκατοστῶν).

Augustement, ἐπίρ. σεβαστῶς.

Augustin, ἀρ. moine de Saint — Αὐγουστινὸς, μοναχὸς τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου. § Αὐγουστινὸς, χαρακτὴρ τυπογραφικὸς μεγαλήτερος τοῦ Κικερωνείου. § σχῆμα χαρτονίου 18 δακτ. πλάτους καὶ 24 μάκρους.

Augustine, Θ. ἑορτὴ τελουμένη τὴν 4. τῶν ἰδῶν ὀκτωβρίου ἐν Ῥώμῃ πρὸς

τιμὴν τοῦ ἁγ. Αὐγουστίνου.§ μοναχὴ ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου.§ πύραυνον, αἴθραγος κ.φουδοῦ, ἡ φωγού.

Augustiniens, ἀρ. πλ. Θεολόγοι, πρεσβεύοντες κατὰ τὸν ἅγιον Αὐγουστῖνον, ὅτι ἡ Θεία χάρις ἐνεργεῖ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπολύτως, οὐχὶ δὲ σχετικῶς καὶ βαθμηδόν.

Augustinien, ὀπαδὸς τῆς δόξης, Αὐγουστινοῦ τινος, ὅτι οἱ ἅγιοι μετὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν εἰσέρχονται εἰς τὸν παράδεισον.

Augusture, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀβυσσηνίας, τοῦ ὁποίου ὁ φλοιὸς ἀναπληροῖ τὸν περουβιανὸν (τὴν κίναν).

Aujourd'hui, ἐπίρ. σήμερον. § τὴν σήμερον, (καθ' ὃν χρόνον ἡ αἰῶνα ζῶμεν) jusqu'à—,ἡμᾶλλον jusqu'—, μέχρι τοῦδε, μέχρι τῆς σήμερον.

Aulagie, Ϛ. αὐλαγία, δενδρύλλιον τῶν ὁασῶν τῆς Κοχιγχίνης.

Aulaque, ἀρ. γένος ἐντόμων τῆς τάξεως τῶν ὑμενοπτέρων κ.τ.λ.

Aulax, ἀρ. Αὔλαξ, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πρωτοειδῶν.

Aulète, ἐπ. αὐλητὴς ἐπωνύμιον Πτολεμαίου τινὸς βασιλέως τῆς Αἰγύπτου.

Aulètique, Ϛ. αὐλητικὴ τέχνη.

Auletrides, Ϛ. πλ. αὐλητρίδες. — ἑταῖραι παίζουσαι τὸν αὐλὸν εἰς τὰ συμπόσια.

Aulique,ἐπ. (conseiller) αὐλικὸς(σύμβουλος) tribunal — αὐλικὸν, ὑπέρτατον τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας δικαστήριον, ἡ συμβούλιον. § Ϛ. Θέσις Θεολογίας διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ δόκτορος εἴτε προλύτου. § εἶδος ὄρεως.

Aulof, ἀρ. ναυτ. διαταγὴ εἰς τὸν πηδαλιοῦχον νὰ οἰακοστροφῇ πρὸς τὸν ἄνεμον.

Aulofée, ναυτ. ἡ κίνησις τοῦ πλοίου νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν ἄνεμον.

Aulostomes, ἀρ. αὐλόστομα, γένος ἰχθύων τῶν ἀνατ. καὶ ὀυτ. Ἰνδιῶν.

Aumaillade, Ϛ. ἁλ. δίκτυον, σαγήνη πρὸς ἄγραν τῶν σηπιῶν καὶ τῶν ῥόμβων.

Aumailles, Ϛ. πλ. ὁασονομ. κερασφόρα ζῶα.

Aumée, Ϛ. κυνηγ. μεγάλαι βροχίδες κ. τρύπαι, ὀμμάτια εἴδους τινος δικτύων.

Aumelette ἰδὲ Omelette.

Aumône, Ϛ. ἔλεος, ἐλεημοσύνη· être à l'—ἐπαιτῶ,κ. ζητεύω.donner l'— δίδω, disrisbuer des—s διανέμω ἐλεημοσύνην.

Aumôner, ἐν. δίδω ἐλεημοσύνην κατ' ἀπόφασιν δικαστικήν.

Aumonerie,Ϛ.ἐλεονομεῖον,κατάστημα μοναστηριακὸν πρὸς διανομὴν ἐλέους § ἐπάγγελμα, τίτλος τοῦ ἐλεοδότου.

Aumonier, ἀρ. ἐλεοδότης, ἡ ἐλεονόμος, ὑπάλληλος εἰς τὰ παρεκκλήσια τῶν ἀνάκτων, ἡ ἀκόλουθος ἐπισκόπου καὶ ἄρχοντος· ἀλλὰ σήμερον ἐκτελοῦσιν οἱ τοιοῦτοι μόνον τὴν ἱερὰν μυσταγωγίαν. § —s ἱερεῖς τῶν πλοίων καὶ ταγμάτων.

Aumusse, Ϛ. καλύπτρα τῆς κεφαλῆς ἡ τοῦ βραχίονος τῶν κανονικῶν,καὶ τῶν ψαλτῶν ἀπὸ γοῦνα.

Aumussie•, ἀρ. πιλοποιός.

Aunage, ἰρ. πηχεομετρία, μέτρησις κατὰ πῆχυν.

Aunaie, Ϛ. κληθρὼν, τόπος κατάφυτος ἀπὸ κλήθρας.

Aune, ἀρ. κλήθρα, κλήθρος δένδρον φυόμε ον παρὰ τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὶ ς ῥύακας.

Aune, Ϛ. μέτρον, πῆχυς, 3 ποδῶν καὶ 8 δακτύλων (ὀργυιά;) mésurer à l — κρίνω περὶ τῶν προτερημάτων τινὸς ἀπὸ τὸ ἀνάστημα. mésurer à son—ἐκ τῶν ἰδίων κρίνω τὰ ἀλλότρια· se mésurer à son—ἐκτιμῶμαι· tout le long de l'—ἐπίρ. ὑπερβαλλόντως.

Aunée, Ϛ. ἑλένιον, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀστέρων.

Auner, ἐν. πηχεομετρῶ.

Auneter, Ϛ. νέα φυτεία κληθρῶν.

Auneur, ἀρ. ἔφορος τῆς πηχεομετρίαςἠτῶνμέτρων —ὁ πηχεομέτρης.

Auparavant, ἐπίρ. πρότερον. § πρῶτον.

Au pis aller, ἐπίβ. ὑποτιθεμένων τῶν πραγμάτων εἰς τὴν χειρίστην κατάστασιν, τὸ κάτω κάτω, τὸ χειρότερον ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ γένῃ.

Auprès,πρόθ. παρὰ,πλησίον, εἰς,être auprès de — διατελῶ, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ. § ὡς πρὸς, Lyon n'est rien—de Paris τὸ Λούγδουνον δὲν εἶναι τίποτε παραβαλλόμενον μὲ τοὺς Παρισίους. § ἐπίρ. τοπ. πλησίον.

Auranne, Ϛ. (χρύσοφρυς,) γένος ἰχθύων.

Aurantiacées, Ϛ. πλ. χρυσομηλεοειδῆ (πορτοκαλλοειδῆ) σύστημα φυτῶν.

Aura seminalis, Ϛ. σπερματικὴ αὔρα, γονιμοποιὸς δύναμις τοῦ σπέρματος τῶν ζώων καὶ τῆς παιπάλης τῶν φυτῶν.

Auray, ἀρ.λογγάσιον ἢ λογγὼν,γύαια, μεγάλη πέτρα, ξύλον, ἢ ἄχρηστον σφαιροβόλον, ὅπου δένουσιν εἰς τὴν γῆν τὰ ἀπόγεια (παράγγεια).

Aureilcetos, ἀρ. εἶδος τι βατραχίου.

Aureillon, ἀρ. ὠτάριον, μέρος τι (ἱστοῦ) ἐργαλείου τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων, τὸ ὁποῖον βαστάζει τὸ ἀντίον κτλ.

Aurélie, Ϛ. (αὐρηλία) χρυσαλίς. § γένος μαλακίων συγκροτηθὲν ἀπὸ τὰς μεδούσας τοῦ Λιννάιου. § γένος φυτῶν περιλαμβάνον τὸ γλοιῶδες ἑλένιον.

Aurèole,Ϛ. (δόξα.) κύκλος φωτὸς (περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἁγίων ὡς σύμβολον θριάμβου καὶ δόξης). § χρυσαυγὴς, πτηνὸν τῆς Σιβηρίας. § —s ἀλσοβίαιτα πτηνὰ τῆς φυλῆς τῶν ζυγοδακτύλων.

Auriculaire, ἐπ. αὐτήκοος. confession — ἐξομολόγησις προφορικὴ (γινομένη εἰς τὸ οὖς τοῦ ἱερέως). doigt — δάκτυλος ὠτίτης, ὁ μικρότατος. médicamens — s, ὠτικὰ φάρμακα (ἁρμόδια εἰς τὰς νόσους τῶν ὠτίων). § εἶδος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.

Auricule, Ϛ. οὖς θαλάττιον, ὀστρακόδερμον ἐκ τῆς κλάσεως τῶν μονοθύρων. § Ἀνατ. ὠτικὸς χόνδρος, συγκείμενος ἀπὸ τὴν ἔλικα τὴν ἀνθέλικα, τὸν τράγον, τὸν ἀντίτραγον τὸν λοβὸν, καὶ τὴν σκάφην.

Auriculée,ἐπ.ὠτοειδὴς,ὠοειδής. feuille — ée. ὠτιόμισχον, φύλλον ἔχον εἰς τὴν βάσιν δύω λοβοὺς χωρισμένους ἀπὸ τὸν λοιπὸν δίσκον.

Auriculoventriculaire, ἐπ. Ἀνατ. μεσοκοίλιος,μεταξὺ τῆς ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας κοιλίας τῆς καρδίας κείμενος.

Aurifère, ἐπ. χρυσοφόρος, χρυσίτης (λίθος)χρυσίτις (γῆ,ψάμμος) mine— χρυσωρυχεῖον.

Aurifique, ἐπ. χρυσοποιός. teinture, élixir — χρυσίζον βάμμα (ὑδροθειϊκὸν σίμμι διαλελυμένον εἰς ἀλκοόλιον.)

Auriga, ἀρ. πλευροδέτης, κατάδεσμος τῶν πλευρῶν, τοῦ Θώρακος. § τέταρτος λοβὸς τοῦ ἥπατος.

Aurige,ἀρ. διφρηλάτης, ἁμαξηλάτης.

Aurigineux, euse, ἐπ. χρυσόχρους, χρυσίζων. fievre — euse ἢ jaune ἰκτερώδης πυρετός.

Aurillard, ἐπ. ὠτόλικνος κ. μεγαλάντης.

Aurillerie Ϛ. ἡ aurislage,μελισσοβόσιον ἢ μελισσονόμιον, κ. μελισσιάτικον (φόρος).

Auripeau, ἀρ. ὀρειχάλκος· ἐλάσματα λεπτὰ ὀρειχάλκου εἰς χρῆσιν τῶν ταινιοποιῶν κτλ.

Aurique, ἐπ. voile—ἄρμενον, τοῦ ὁποίου τὸ ἓν μέρος ὑπάρχει δεμένον εἰς τὸν ἱστόν.

Aurite, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν λεγομένων Labres.

Aurochs, ἀρ. βόνασος, ἄγριος βοῦς τῶν ὀρέων τῆς Γερμανίας.

Auron, ἀρ. εἰδικὸν ὄνομα ὄρεως τῆς Ἀμερικῆς.

Aurone,Ϛ. ἀβρότονον κ. ἡδυσμαρίνι.

Aurore, Ϛ. λυκαυγὲς, ἠὼς, ὄρθρος, αὐγή. le lever de l' — ἀνατολὴ τῆς ἡμέρας,τὰ χαράγματα. § τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος.§ Ἠὼς,ὄνομα Θεᾶς. μεταφ. ἀρχή. § couleur d' — χρῶμα χρυσοκίτρινον, κρόκινον. § χρυσόστιλπνον, ψυχάριον ἡμερινόν. § χρυσίτης ὄφις. § καρδαμινὴ, φυτόν. § — boréale, australe, βόρειον, νότιον σέλας.

Auruelo, ἀρ. βοτ. ἡλιοστασιακὸν κενταύριον.

Aurum musivum, ἀρ. σύνθεμα κα-

σιτέρου καὶ θείου, χρήσιμον εἰς (τρίψιν) ἐνδυνάμωσιν τῶν ἠλεκτρικῶν μηχανῶν.

Auschois, se, ἐπ. ὁ ἐκ τοῦ Ausch καταγόμενος.

Auscultation, Θ. ἰατρ. στηθηκοΐα, ἀκρόασις τῶν φυσικῶν ἢ νοσερῶν ἤχων τοῦ θώρακος.

Ausen, Θ. οὕτως ὠνόμαζον οἱ Γότθοι τοὺς στρατηγούς των.

Ausonie, Θ. Αὐσονία, Ἰταλία,

Auspice, ἀρ. οἰωνός, (ἐξαγόμενος ἀπὸ τὸ πέταμα, τὴν φωνὴν, κ.τ.λ. τῶν πτηνῶν). consulter les — s οἰωνίζομαι. sous d' heureux — s ἀγαθῇ τύχῃ, ἐπ' αἰσίοις, αἰσίως. § ὁ οἰωνοσκόπος. μεταφ. προστασία, βοήθεια. sous les —s de quelqu' un, ὑπὸ τὴν προστασίαν τινός.

Auspicine, Θ. οἰωνισμός, ὀρνιθομαντεία.

Aussi, σύνδ. καὶ ἐπίρ. ὁμοίως, ἐπίσης.je le veux— τὸ θέλω καὶ ἐγώ. § τόσον,—modesteque savant,(τόσον) σοφὸς, ὅσον καὶ μετριόφρων. § προσέτι. § ὅθεν, διὰ τοῦτο. vous avez trop mangé — vous digérez mal ἔφαγες πολὺ διὰ τοῦτο πάσχεις δυσπεψίαν. § ἀντὶ τοῦ si ὅταν συγκρίνωνται δύο ἰδιότητες, τότε μεταχειρίζονται τὸ aussi ἐπὶ τοῦ πρώτου βαθμοῦ, τὸ δὲ si ἐπὶ τοῦ δευτέρου. comment un homme — savant a-t-il pu commettre une si lourde faute? πῶς τόσον σοφὸς ἄνθρωπος περιέπεσε εἰς τόσον μεγάλον σφάλμα;—bien que,καθὼς καί. § —peu que ἐπίρ. οὐχὶ περισσότερον παρ' ὅ,τι.

Aussière, Θ. ἀρκυόπεζα, χονδρὸν σχοινίον εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν δικτύων. § στοφεῖον, σχοινίον, τὸ ὁποῖον ἅπαξ μόνον ἐτυλίχθη, καὶ συντίθεται ἀπὸ πολλὰς κλωστὰς ἢ συμπλέγματα κλωστῶν.

Aussitôt, ἐπίρ. παρευθὺς· — dit — fait ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον, τὸ εἶπε καὶ τῶκαμε. § — que τὴν αὐτὴν στιγμὴν, αὐθωρεί.

Auster, ἀρ. νότος ἄνεμος καυματώδης τῆς μεσημβρίας (παρὰ τὸ Ἑλλ. αὔω τὸ ξηραίνω).

Austère, ἐπ. αὐστηρὸς· silence — ἄκρα σιωπή. § στυφός. μεταφ. ὀρθὸς, ἀφελής.

Austerement, ἐπίρ. αὐστηρῶς.

Austérité, Θ. αὐστηρότης. § πλ. σκληραγωγία. § στυφότης.

Austral, e, μεσημβρινὸς, νότιος.

Australite, ἀρ. ἄμμος ὑπόφαιος συγκείμενος ἀπὸ χαλικίτιν, στυπτίτιν, καὶ ὀλίγον σίδηρον.

Austregues, ἀρ. πλ. Γερμ. παλαιοὶ δικασταὶ ἢ διαιτηταί, ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἀνῆγόν τινας ὑποθέσεις.

Autan, ἀρ. νότος ἄνεμος.

Autant, ἐπίρ. καθὼς, τόσον ὅσον, j' aime l' homme en vous — que j' estime le philosophe σὲ ἀγαπῶ ὡς ἄνθρωπον ὅσον σὲ τιμῶ ὡς φιλόσοφον. d' —, boire d' — πίνω πολύ. οὔτε ὀλιγώτερον οὔτε περισσότερον· malgré le bruit je dors d' — ἂν καὶ γίνηται θόρυβος κοιμῶμαι ὅσον πάντοτε. d' — mieux, d' — plus, d' — moins ἐπίρ. τόσῳ μᾶλλον, τόσῳ ὀλιγώτερον. — que l' on en peut juger ὅσον δύναταί τις νὰ κρίνῃ περὶ αὐτοῦ. j'en ai — que vous ἔχω ὅσον σύ. d' — que ἐπειδὴ. cela vous soulagera d' — θέλει σὲ ἀνακουφίσει ἐν μέρει.

Autarcie, Θ. αὐτάρκεια.

Autel, ἀρ. βωμὸς, θυσιαστήριον. —s μεταφ. θρησκεία. § ἡ θεία λειτουργία. § βωμὸς, ἀστερισμὸς νότιος. § τὸ ἔμπροσθεν τοῦ κλιβάνου.

Autélage, ἀρ. δικαίωμα, φόρος τις ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων.

Auteur, ἀρ. δημιουργός. § ἐφευρέτης. § θεμελιωτὴς, ἀρχηγός. § αὐτουργὸς, ἐκτελεστής. § αἴτιος. § συγγραφεύς. § σύγγραμμα· lire les bons — s ἀναγινώσκω τοὺς καλοὺς συγγραφεῖς. § πωλητής. § ἐκεῖνος, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ ὁ κηδεμών. § —s γονεῖς, πρόγονοι.

Authente, ἐπ. Μουσ. ἰδὲ authentique.

Authenticité, Θ. αὐθεντία, κύρος. ἀξιοπιστία, ἐπισημότης ἐγγράφου.

Authentique, ἐπ. αὐθεντικὸς, ἐπίσημος· acte — συμβόλαιον. § ἀξιόπιστος. § ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον. § Μουσ. ἐκλεκτὸς τόνος ἐκκλ. μελῳδίας (εἰσὶ δὲ 4 τοιοῦτοι ἐκλεχθέντες παρὰ τοῦ ἁγ. Ἀμβροσίου).

Authentiquée, Θ. γυνὴ συλληφθεῖσα ἐπὶ μοιχείᾳ.

Authentiquement, ἐπίρ. αὐθεντικῶς.

Authentiquer, ἐν. ἐπικυρῶ. — un acte. συμβόλαιον, ἔγγραφόν τι ἐπικυρῶ.

Autocéphale, ἀρ. αὐτοκέφαλος, ἐπίσκοπος μὴ ἐξαρτώμενος ἀπὸ τὸν Πατριάρχην.

Autocrate, ἀρ. autocratrice, Θ. αὐτοκράτωρ, αὐτοκρατόρισσα.

Autocratie, Θ. αὐτοκρατία, Κυβέρνησις ἀπόλυτος.

Autochthone, ἀρ.αὐτόχθων,ἐντόπιος.

Auto dafé, ἀρ. ἔργον πίστεως, τιμωρία δημ. καὶ θάνατος ἑτεροδόξων.

Autographe, ἐπ. αὐτόγραφος, ἰδιόγραφος.

Autographie, Θ. αὐτογραφία.

Automate, ἀρ. αὐτόματον, αὐτοκίνητος μηχανή. § μεταφ. ἀναίσθητος, ἠλίθιος.

Automatique, ἐπ. φυσιολ. αὐτοματικὸς (γινόμενος ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ σώματος, ὡς ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος).

Automatiquement, ἐπίρ. αὐτοματικῶς.

Automatisme, ἀρ. αὐτοματισμὸς, κίνησις μηχανικὴ, ἀνωτέρα δηλ. τῆς θελήσεως τοῦ ζώου, καὶ χωρὶς πολλάκις τὴν συναίσθησίν του.

Automnal,e, (τὸ m προφ.) ἐπ.φθινοπωρινὸς point—ἡ équinoxial σημεῖον τῆς ἐκλειπτικῆς, ὅπου ὁ ἥλιος ἀρχίζει νὰ καταβαίνῃ ὑποκάτω τοῦ Ἰσημερινοῦ. § σπῖνος, τῆς Σουρινάμης.

Automne, ἀρ. μετόπωρον, φθινόπωρον. l'équinoxe d' — ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία. μεταφ. ἡ προβεβηκυῖα ἤδη ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου· il est dan son — πλησιάζει εἰς τὸ γῆρας.

Autonome, ἐπ. αὐτόνομος médaille — νόμισμα αὐτονόμου ἑλληνικῆς πόλεως.

Autonomie, Θ. αὐτονομία.

Autopsie, Θ. αὐτοψία, θεωρία ἄμεσος τῶν μυστηρίων, (τῆς Ἐλευσῖνος καὶ Σαμοθράκης) § κοινωνία, ὁμιλία μὲ τὴν θεότητα § ἰατρ. αὐτοψία, ἐξέτασις ἀκριβὴς τῆς καταστάσεως τῶν ὀργάνων ἐπὶ νεκροῦ.

Autorisation, Θ. ἄδεια, συγχώρησις.

Autoriser, ἐν. ἐπιτρέπω, συγχωρῶ, δίδω ἄδειαν, δύναμιν, ἐξουσίαν, — quelqu'un à dire, à faire ἐπιτρέπω εἴς τινα νὰ εἰπῇ ἢ νὰ κάμῃ. § s' —à αὐτοπ. λαμβάνω ἀπ' ἐμαυτοῦ τὴν ἄδειαν, τὴν ἐλευθερίαν, ἐπιστηρίζομαι εἰς δικαίωμά τι, ἢ λόγον τινα εἰς τὸ νὰ... Les vices s'autorisent par l'exemple du prince, αἱ κακίαι ἐνισχύονται, καθιεροῦνται ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέως.

Autorité, Θ.ἐξουσία,ἰσχὺς νόμιμος, δικαίωμα ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ πράγματος. § κυβέρνησις, διοίκησις, κῦρος, ἰσχὺς· (—de l'opinion des lois) § πηγὴ, γνώμη, μαρτυρία, ἐνδόξου τινὸς συγγραφέως πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λεγομένων. § ἀξίωμα, κανών. cet auteur est une — ὁ συγγραφεὺς οὗτος ὑπάρχει κανών. d' — ἐπίρ. ἐξ ἰδίας ἁρμοδιότητος προστακτικῶς, ἐξουσιαστικῶς, φανερὰ· de son—privée αὐθαιρέτως, χωρὶς δικαίωμα.

Autothétique, ἐπ. μεταφ. αὐτοθετικὴ, ἐπιστήμη τῶν φαινομένων τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου. § ἀνθρωπίνη σοφία, κατὰ Κάντιον.

Autour, πρόθ. περὶ, πέριξ, τριγύρω. § παρὰ, πλησίον.

Autour, ἀρ. φυσ. ἱστ. ἀστερίας, θηρευτικὸν πτηνὸν ὡς ὁ ἱέραξ. § φλοιὸς ἀγνώστου δένδρου τῶν ἀνατολικῶν τόπων ὅμοιος μὲ τὸ κινάμωμον ἐμβαλνων εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ ὑσγίνου εἴτε ῥοδοειδοῦς χρώματος.

Autousserie, Θ. ἡ τέχνη τοῦ τιθασσεύειν καὶ ἐξασκεῖν εἰς θήραν τοὺς ἀστερίας.

Autoussier, ἀρ. ὁ τιθασσεύων καὶ

ἕξασθαι εἰς ᾄδην τοὺς ἀπείρους.
Autre, ἀντ. ἀναφ. καὶ ἐπ. ἄλλος. § ἀλλοῖος, διαφορετικός· il est tout — qu' il n'était εἶναι ὁλόιδιος ἄλλος. c'est un — moi μέτοχος ἐγώ. l' — jour πρὸ ἡμερῶν, μίαν ὅλη. ἐκ τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν. à d'—s εἰς ἄλλους εἰπεῖ αὐτὰ τὰ παραμύθια· l'un et l' — ἑκάτερος. ils s'aiment l'un l' — ἀγαπῶσιν ἀλλήλους. de part et d' — ἑκατέρωθεν. ni l'un ni l' — οὐδέτερος.
Autrefois, ἐπίρ. πάλαι, ποτέ. d' — ἄλλοτε.
Autrement, ἐπίρ. ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον. § εἰ δὲ μὴ obéissez! —je vous punis ὑπάκουσον, εἰ δὲ μή, σὲ παιδεύω.
Autre—part, ἐπίρ. ἀλλαχοῦ, ἀλλοῦ, ἄλλοθι, ἄλλοσε. d'—part ἄλλοθεν. nulle—part ἄλλοθι οὐδαμοῦ, πούποτε ἀλλοῦ.
Autruche, Θ. στρουθὸς, στρουθοκάμηλος, τὸ μέγιστον τῶν πτηνῶν. μεταφ. ἄνθρωπος μέγας, βαρὺς καὶ ἠλίθιος. estomac d' — γαστριμάργου τινὸς στόμαχος.
Autrui, ἀρ. ἄνευ πλ. εὐχηστον μόνον μὲ πρόθεσιν d' — ἄλλων (περὶ) à — εἰς ἄλλους· ne désirez pas le bien d' — μὴ ἐπιθυμῇς τὰ ἀλλότρια. ne faites aucun tort à — μὴ κάμῃς κἀνὲν κακὸν εἰς ἄλλους.
Auvel, ἀρ. ἁλιευτ. ταρσὸς, πλέγμα καλάμων διὰ τὸ περίφραγμα τῶν δικτύων.
Auvent, ἀρ. ἀρχιτ. γείσωμα, προστέγισμα, σκέπαστρον, σκέπη ἀπὸ ξύλα (πέταυρα) ἐξέχουσα ἔμπροσθέν τινος τοίχου διὰ νὰ φυλάξῃ ἀπὸ τὴν βροχὴν, καθὼς εἰς τὰς ἀποθήκας (τὰ ἐργαστήρια).
Auvernat, ἀρ. κόκκινος καὶ καρηβαρικὸς οἶνος τῆς Αὐρηλιανῆς. (Orléans) § εἶδος σταφυλῆς τῆς Ἀλουερνίας (Auvergne) ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατασκευάζεται.
Auvesque, ἀρ. εἶδος μηλίτου τιμωμένου πολύ.
Aux, ἄρθ. σημεῖον τῆς πλ. δοτικῆς.
Auxerrois, se, ὁ ἐξ Ἀντισσιοδώρου (Auxerre) τῆς Γαλλίας.
Auxese, Θ. ῥητ. αὔξησις.
Auxi, ἀρ. μαλλίον κλωσμένον εἰς Πικαρδίαν.
Auxiliaire, ἐπ. βοηθητικὸς, ἐπικουρικός· troupe, armée — στράτευμα ἐπικουρικόν. Γραμ. verbe — ῥῆμα βοηθητικὸν, τὸ ὁποῖον σχηματίζει τοὺς χρόνους τῶν ἄλλων ῥημάτων οἷον τὸ être καὶ avoir. ἰατρ. remède — πρόσθετον ἰατρικὸν, τὸ ὁποῖον αὐξάνει τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἄλλου. ναυτ. officier — ἀξιωματικὸς ὑπηρετῶν εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα πρὸς καιρὸν περιωρισμένον.
Auxomètre, ἀρ. αὐξόμετρον, ἐργαλεῖον χρησιμεῦον εἰς εὕρεσιν τῆς μεγεθυντικῆς δυνάμεως τῶν διόπτρων ἢ τηλεσκοπίων.
Auzube, ἀρ. αὔσυβον, δένδρον τοῦ ἁγίου Δομινίκου.
Ava, ἀρ. μεθυστικὸν ποτὸν τῶν κατοίκων τῆς Ὀταΐτης καὶ τινων ἄλλων νήσων τοῦ μεσημβρινοῦ ὠκεανοῦ παρασκευαζόμενον μὲ τὴν ῥίζαν πεπερεορόρου δένδρου.
Avacari, ἀρ. εἶδος μύρτου τῆς Ἰνδίας.
Avachir, (s') αὐτοπ. χαυνοῦμαι ὑπερσαρκούμενος. μεταφ. χαλῶμαι, διακόπτομαι. κ. σακκουλιάζω ἐπὶ φορεμάτων. κυρτοῦμαι, λιγύζω εἰς τὰ κάτω, ἐπὶ κλάδων δένδρου.
Avage, ἀρ. δημιακὸν τέλος, φόρος, τὸν ὁποῖον ἐλάμβανε κατά τινας ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς ὁ δήμιος ἀπὸ διάφορα ὤνια.
Avagnon, ἀρ. κόγχη δίθυρος ἐδώδιμος καθὼς οἱ μύακες (μύδια).
Aval, ἐπίρ. τριτεγγύησις, ὑπογραφὴ εἰς διάφορα συμβόλαια ἐμπορικὰ καὶ μάλιστα συναλλαγματικὰς, δυνάμει τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται ὁ ὑπογραφόμενος εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν, ἂν δὲν φθάσῃ νὰ γένῃ ἐμπροθέσμως ἀπὸ τὸν δεχθέντα τὸ ἔγγραφον. § ὁ πρὸς τὰ κάτω ῥοῦς τοῦ ποταμοῦ. vent d' — ὁ πνέων κατ' αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν (φορὸς, ἐπίφορος) ἄνεμος. vent d' — ζέφυρος.
Avalage, ἀρ. κατάπλους πλοιαρίου εἰς τὸν ποταμόν. § καταβιβασμὸς τοῦ οἴνου εἰς τὸ ὑπόγειον.
Avalaison, ἡ avalasse Θ. καταῤῥάκτης χειμάῤῥου. § σωρὸς πετρῶν, τὸν ὁποῖον ἀφίνει.
Avalanche, avalange, Θ. * χιονόθιν, * νιφοστιβὰς, σωρὸς χιόνος καταῤῥασσόμενος βιαίως ἀπὸ ὑψηλὰ ὄρη. § ὑρίζησις, κατάχωσις, καταβύθισμα γῆς.
Avalant, e, ἐπ. καταπλέων κατὰ τὸ ῥεῦμα του ποταμοῦ.
Avalasse, Θ. χείμαῤῥος, χαράδρα § ῥαγδαία βροχὴ. § μακρὰ διάρκεια ζεφύρου.
Avalée, Θ. τεχ. ὅσον δύναται νὰ ὑφάνῃ ὁ ὑφάντης χωρὶς νὰ ἐκτυλίξῃ τὸ ἀντίον. § τὸ μεταξὺ τῆς ἐσχάρας (faudet) καὶ τοῦ καρφεύτρου (perche) ἢ ξανίου, μέρος τοῦ ἐριουργοῦς ὑφάσματος· (τὸ ἐριοῦχον ἄχνουν διόλου, ἀφ' οὗ ὑφανθῇ ξαίνεται μὲ κνάφους κρεμάμενον ἀπὸ ὁριζόντιον ξύλον τὸ ξάνιον ἢ κνάφευτρον, καὶ ἔπειτα ἐπισωρεύεται εἰς τὴν ὑποκάτω αὐτοῦ ξυλίνην ἐσχάραν).
Avaler, ἐν. καταπίνω. παρ.— le calice καταπίνω φαρμάκι.— le morceau καταπίνω τὴν βοῦκαν, ὅλη. ἀποφασίζω ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑποφέρω τι δεινόν.— des coulouvres καταπίνω πικρίας, ὅλη. δέχομαι προπηλακισμοὺς, καὶ ὕβρεις χωρὶς νὰ μεμψιμοιρήσω. § σιμοτομῶ, κόπτω κλάδον πλησίον τοῦ κορμοῦ. § καταβιβάζω τὸν οἶνον εἰς τὸ ὑπόγειον. § καθέλκω, ἐπὶ πλοποιῶν συρόντων εἰς τὰ κάτω τοῦ τύπου τὴν περιτυλίσσουσαν τὸ πίλημα ζώμιγγα (σπάγγον). § οὐδ. ἀκολουθῶ τὸν ῥόμον τοῦ ῥεύματος. § s'— αὐτοπ. κρέμαμαι, καταβαίνω πολὺ κάτω le ventre de cette jument s'—ale ἡ κοιλία τῆς φοράδος ταύτης φέρεται πρὸς τὰ κάτω, πίπτει κάτω.
Avalé, ée, μετ. καὶ ἐπ. κρεμάμενος, πίπτων κάτω. oreilles —ées, ὠτία κατωφερῆ, αὐτία κρεμασμένα.
Avalette, Θ. ἁλ. τεμάχιον ξύλου εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁρμιᾶς (ὁρμιδίου, βόλτας).
Avaleur, ἀρ. euse, Θ. ὅστις, ἥτις καταπίνει εὐκόλως. μεταφ. λαίμαργος.
Avalies, Θ. πλ. ἐμπ. τὸ κουρευόμενον ἀπὸ τὸ δέρμα τῶν σφαγέντων προβάτων μαλλίον χρήσιμον μόνον ὡς κρόκη (ὑράδιον).
Avaloire, Θ. μέρος τῶν λεπάδνων (χαμούρων) περὶ τὰ νῶτα τοῦ ἵππου § * καθελκτὴρ, ἐργαλεῖον τοῦ πλοποιοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον σύρει εἰς τὰ κάτω τὴν ζώμιγγα τοῦ πιλήματος,
Avalure, Θ. θερμόπλη, βλάβη τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου, κερατώδης κύκλος σχηματιζόμενος εἰς αὐτὴν περὶ τὴν στεράνην. § μετεωρισμὸς, νόσος τῶν καναρινίων.
Avancaré, ἀρ. εἶδος ῥασήλου τῶν Κυκλάδων τῆς Ἀμερικῆς.
Avance, Θ. προήγησις, τὸ διανυσθὲν ὑπὸ τοῦ προπορευομένου μέρος τοῦ ὁρόμου. § πρόεργασία, προπαρασκευὴ τινος ἔργου. § προκαταβολὴ. § ἀρχιτεκτ. ἔξοχὴ, ὅ,τι προέχει ἄλλου. μεταφ. πρῶτα κινήματα διὰ νὰ προσοικειωθῶμεν, ἀπατήσωμέν τινα ἢ συμβιβασθῶμεν μὲ αὐτόν. faire des —s προκατάρχομαι, κάμνω πρῶτος τὴν ἀρχήν. d' — προηγουμένως, πρὸ τοῦ καιροῦ· payer d' — προπληρόνω, dire d' — προλέγω.
Avancement, ἀρ. πρόοδος, προχώρησις. — d'hoirée, προεξαίρεσις, προκληροδότημα, ὅ,τι δίδεται πρὸ τοῦ θανάτου εἰς τὸν κληρονόμον. § ναυτ. ἡ αὔξησις τοῦ κατὰ μῆνα μισθοῦ τῶν ναυτῶν.
Avancer, οὐδ. προάγω, κινῶ, φέρω εἰς τὰ ἔμπροσθεν. § προλαμβάνω. § ἐπισπεύδω — une pendule βάλλω ἔμπροσθεν τὸ ὡρολόγιον. § διεκπεραιῶ — les affaires τελειόνω τὰς ὑποθέσεις. § προκαταβάλλω (—, les gages.) § δανείζω χρήματα. § δίδω εἰς λογαριασμὸν τινος. § δίδω ἐπὶ πίστει. § δαπανῶ. § προτείνω, κοινολογῶ, (— un fait, une proposition). § ἀποραίνομαι ὡς ἀληθές. § προβιβάζω, — un

employé, un militaire προβιβάζω ὑπάλληλον, στρατιωτικόν. § ἐπιταχύνω τὴν αὔξησιν. la chaleur avance les plantes ἡ θερμότης ἐπιταχύνει τὴν αὔξησιν τῶν φυτῶν, κάμνει αὐτὰ πρώϊμα. § οὐδ. προέχω, προκύπτω. § προπορεύομαι, προβαίνω, προσδεύω, αὐξάνω. § s' — αὐτοπ. προέχω, προχωρῶ. Avancé, ée, μετ. ἐπ. — en âge προβεβηκὼς (εἰς ἡλικίαν) γέρων. saison, nuit—ées ὥρα τοῦ ἔτους, νὺξ προχωρημένη. saison, —ée, πρώϊμος, πρωϊμόκαρπος καιρός. jeune homme — πεπαιδευμένος, πρωίμως νέος.

Avanceur, ἀρ. ἐργάτης, ὅστις περᾷ ἀπὸ τὸν τρυπητῆρα τὸ χρυσόνημα τετάρτην ἕδη φοράν.

Avançon, ἀρ. ὑπόσχετρον, τεμάχιον σανίδος εἰς πτέρυγά τινα τοῦ ῥόμβου τῶν ἐχοινοπλόκων, ὅπου πιάνουσι τὴν θωμιγγα (σπάγον) ὅταν πλησιάζῃ νὰ γεμίσῃ τὸ ἀτράκτιον. § πρόσθεμα εἰς τὴν τρίχα τῆς ὁρμιᾶς (βόλτας) ὅπου προσαρτᾶται τὸ ἄγκιστρον.

Avanie, Θ. στυφελισμὸς, προπηλακισμὸς, ὕβρις. § ἁρπαγὴ, ζημία.

Avano, ἀρ. ὑποχὴ, πόχα, μικρὸν καὶ στενόπορον δίκτυον.

Avant, πρ. πρὸ· — l'echéance πρὸ τῆς προθεσμίας, συντάσσεται μὲ ἀπαρέμφατον προηγουμένου τοῦ de, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῦ que — de faire ἢ — que de faire. § σύνδ. φέρεται πρὸς εὐκτικὴν καὶ ὑποτακτικὴν ἕγκλισιν — qu'il aille πρὶν ὑπάγῃ — qu'il arrive, πρὶν ἔλθῃ. § ἐπίρ. χρ. πρότερον, long temps — πολὺ πρότερον. § τοπ. κινήσεως εἰς τὰ πρόσω. bien—,trop—,en—,μεταφ. ἐπεκεινα,πολὺ ἐμπρὸς,ἐμπρός. mettre en— προτείνω. aller en — μεταφ. προχωρῶ εἰς τὴν σκοπόν μου. § ναυτ. ὁρᾶς ὄνομα. l'—du vaisseau ἡ πρῷρα, τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐμπροσθίου ἱστοῦ μέρος τοῦ πλοίου· un vaisseau est trop sur l' — τὰ ἐμπρὸς τοῦ πλοίου βυθίζονται πολὺ εἰς τὸ ὕδωρ. le navire est de l' —, se met de l' — τὸ πλοῖον συναρμενίζον μὲ ἄλλα προπορεύεται.le vent se range de l' — ὁ ἄνεμος γίνεται ἐναντίος, φυσᾷ ἀντίπρωρος.

Avantage, ἀρ. ὄνησις, ὄφελος. tirer — de ἀπόναμαί τινος, ὠφελοῦμαι ἀπό τι. avoir de l' — à faire quelque chose, ἔχω συμφέρον, μοὶ συμφέρει νὰ κάμω τί. à votre— πρὸς τὸ συμφέρον σου, ὑπὲρ σοῦ. parler à son — μεγαλαυχῶ. § πλεονέκτημα. avoir de l'— sur quelqu' un πλεονεκτῶ, ὑπερέχω τινός. § προτέρημα, νίκη. § ὑπερμοιρία, ἐπίμετρον εἰς τὴν νόμιμον καὶ ἰσομερῆ κληρονομίαν. § ἰσοφαρισμός, εὐκολία, τρόπος πρὸς ἐξομοίωσιν τοῦ παιγνιδίου. § κέρδος, ὅταν ἐπὶ σφαιρισηρίου τῶν δύω ἐχόντων ἀνὰ 30,τρίτος κερδίσῃ 15, λέγεται, il a l' —. § φλὲψ κατάντης ἑτερογενοῦς ὕλης εἰς τὸ λατομεῖον τῆς ἀρδωσίας ἢ σχιστολίθου. § ἔμβολον πλοίου, τὸ προέχον τῆς πρώρας ξύλον. un batiment a l' — du vent, τὸ πλοῖον ἐγγίζει περισσότερον παρ' ἄλλο εἰς τὸν πνέοντα ἄνεμον· ἱππ. être monté à son — ἀγαθοῦ ἐπιβαίνω ἵππου, ἔχω καβαλικευμένον καλὸν ἄλογον. § ἀνάβαθρον, βατὴρ (τουρκ. μπινὲκ ταση) ὅθεν ἀναπηδᾷ τις εἰς τὸν ἵππον.

Avantager, ἐν. διδω πλεονεκτήματα, κάμνω χάριν εἴς τινα.

Avantagé, ée, μετ.être — par qulqu' un, λαμβάνω καθ' ὑπερμοιρίαν.

Avantageusement, ἐπ. συμφερόντως, ἐπωφελῶς, ἐπιτηδείως. penser de soi—μεγαλοφρονῶ, ἐπαίρομαι. parler de soi — καυχῶμαι, σεμνύνομαι· parler—de quelqu'un, εὐλογῶ, εὐφημῶ τινα· se poster—εὐθέτως κεῖμαι, ἔχω ἁρμοδίαν θέσιν.

Avantageux, se, ἐπ. — à ἢ pour, ὠφέλιμος, λυσιτελὴς, χρήσιμος, σύμφορος. § εὔθετος, ἁρμόδιος, πρόσφορος, ἐπιτήδειος. § ἀγαθὸς, avoir de quelqu' un une idée — euse, des sentimens —x φρονῶ καλὰ περί τινος. § ἀριπρεπὴς,ἔξοχος. (taille, mine — se). § μεγάλαυχος. § εὔπιστος. la jeunesse est — se, οἱ νέοι εἶναι κοῦφοι. § κερδοσκόπος ζητῶν παντοῦ νὰ ὠφεληθῇ.

Avant-bec, ἀρ. κυματωγὴ, προκυμαία, γωνία τοῦ τοίχου τῆς ἀψίδος γεφύρας. —d' amont ἡ ἀνωτέρα κυματωγή. — d' aval ἡ κατωτέρα κυματωγὴ, πρὸς τὸν ῥοῦν τοῦ ὕδατος.

Avant-bras, ἀρ. πῆχυς. § μέρος τοῦ ἱστοῦ τῶν περιποδίων.

Avant-calle, Θ βαθὺ μέρος τῆς τρόπιδος ἐκτεινόμενον εἰς τὴν θάλασσαν, ἕως τοῦ σημείου, ὅπου τὸ ριπτόμενον πλοῖον δύναται νὰ ϛαθῇ ὅταν πλέῃ.

Avant-chemin-couvert, ἀρ.κρύπτη, δρόμος σκεπαστὸς εἰς τὴν βάσιν τοῦ προκοῦς (glacis).

Avant-coeur, ἀρ. ἐπιγάστριον. § προκάρδιον, εἰς τὰ ἔμπροσθεν τοῦ στήθους τοῦ ἵππου πρᾶγμα.

Avant-corps, ἀρ. προβολὴ ἢ πρόβολος, τὸ ἐξέχον εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς οἰκοδομῆς κτίσμα. § ἁπλῶς ὅ,τι προβαίνει, προκύπτει εἰς τὰ ἔμπροσθεν τοῦ ὅλου διαφόρων τεχνημάτων.

Avant-cour, Θ. προκύλιον.

Avant-coureur, ἀρ. πρόδρομος, προάγγελος (ἐπὶ κακοῦ συνήθως) — rière (du jour, du soleil) ἡ ἠώς.

Avant-dernier— ère, ἐπ. παρατελευταῖος, προτελευταῖος.

Avant-duc, ἀρ.σανίδωμα ἐπὶ πασσάλων διὰ τὴν κατασκευὴν πλοιογεφύρας εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ.

Avant-faire-droit, ἀρ. κρίσις, ἀπόφασις προδικαστική.

Avant-fossé, ἀρ. προτάφρευμα, τάφρος περὶ τὸ πρανὲς τοῦ τείχους· πρὸ τοῦ avant— chemin couvert. § τάφρος ἔμπροσθεν τῶν χαρακωμάτων.

Avant-garde, Θ. πρότακτοι, ἐμπροσθοφυλακὴ, κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Avant-goût, ἀρ. πρόγευμα, προδοκίμιον.

Avant-hier, ἐπίρ. πρόχθες, προχθές.

Avantin, ἀρ. μοσχίδιον.

Avant-jour, ἀρ. καιρὸς πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

Avant-logis, ἀρ. πρώτη κατοικία.

Avant-main, ἀρ. κεφαλὴ, τράχηλος, στῆθος καὶ νῶτα τοῦ ἵππου. prendre une balle d'— κινῶ σφαῖραν ἀπὸ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ κινήτρου. § παλάμη τῆς χειρὸς ἐκτεταμένης.

Avant-mur, ἀρ. προτείχισμα, ἐξωτερικὸς περίβολος τοῦ φρουρίου. § ἐξώτατον ὀχύρωμα.

Avant-part,ἀρ. προεξαίρεσις,παραλαβὴ μέρους κληρονομίας πρὸ τῆς διανομῆς.

Avant-pêche, Θ. μικρὰ πρωϊμόκαρπος ῥοδακινέα.

Avant-pied,ἀρ.τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ ποδὸς. § μετατάρσιον. § περιπέζιον,τὸ προσραπτόμενον δέρμα εἰς τὸ κάτυμα τοῦ σανδαλίου. κ. ψίδιον.

Avant-pieux, ἀρ.τετράγωνον ξύλον ἐπιτιθέμενον ἐπάνω τοῦ ἐγκατορυσσομένου εἰς τὴν γῆν πασσάλου § σιδηρᾶ λαβίς. § ὀξὺ σίδηρον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγουσι τὰς τρύπας τῶν οἰνώτρων, ἢ στύλων τῆς ἀμπέλου.

Avant-poignet, ἀρ. προκάρπιον, τὸ πρὸ τοῦ καρποῦ μέρος τῆς χειρός.

Avant-port, ἀρ. προναυλόχιον (προναύλοχον) τὸ ἀμέσως μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος ἐπιτήδειον καραβοστάσιον.

Avant-poste, ἀρ. προφυλακή.

Avant-propos, ἀρ. προοίμιον, πρόλογος.

Avant-quart, ἀρ. ἦχος, κτύπημα, σήμασμα ὡρολογίων πρὸ τῆς ὥρας, ὁλ. ἡ ἡμίσεια ἢ τὸ τέταρτον.

Avant-scène, Θ. προσκήνιον, λογεῖον, ὀκρίβας, μέρος τοῦ θεάτρου, ὅπου παριστάμενοι ὡμίλουν οἱ ὑποκριταί.

Avant-toit, ἀρ. προστέγασμα, γεισίπους, ἐξέχουσα στέγη.

Avant-train, ἀρ. τὰ περὶ τοὺς ἐμπροσθίους τροχοὺς καὶ τὸν ῥυμὸν ἁμάξης, σφαιροειδοῦ κτλ.

Avant-veille, Θ. ἡ πρὸ τῆς προτεραίας ἡμέρα, ἡ πρὸ τῆς παραμονῆς.

Avare, ἐπ. φιλάργυρος. § γλίσχρος. οἰκονόμος, φειδωλὸς —de louanges de visites, de temps δυσκόλως, σπανίως ἐπαινῶν, ἐπισκεπτόμενος, καὶ ὀλιγῶν τὸν καιρόν.

Avarement, ἐπ. φιλαργύρως.
Avarice, Ϡ. φιλαργυρία. § φειδωλία, γλισχρότης.
Avaricieux, euse, ἐπ. * δαπανόροβος, μικρολόγος.
Avarie, Ϡ. ἡ βλάβη τῶν φορτίων τοῦ πλοίου. simples—s τὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ πλοίου μόνον καταναλωθέντα. grosses ἢ communes—s τὰ ὑπέρ τε αὐτοῦ καὶ τοῦ φόρτου, καὶ τῶν ἐπιβατῶν. menues —s τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς ἐπίνειον, καὶ εἰς ποταμοὺς, καθὼς καὶ τὰ κατὰ τὴν ἔξοδον. § λιμενικὸν ἢ προσορμίσεως δικαίωμα.
Avarié, ée, ἀρ. ὁ κατὰ τὸν πλοῦν βεβλαμμένος.
Avaste, σύνδ. ἱκανῶς, στῆτε, στῆτε!
A-vau-l'eau, ἐπίρ. κατὰ ῥοῦν. aller à — ἀποτυγχάνω.
Avé ἢ Avé Maria, πλ. χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν παρθένον. § ἐπίκλησις τῆς παναγίας ἐπὶ διδαχῆς § κάποιοι κομβολογίου, τοὺς ὁποίους ἀναλέγουσι λέγοντες τὴν εὐχὴν ταύτην. § ὁ καιρὸς, ὅτε τοῦτο γίνεται.
Avec, πρόθ. μετὰ, μέ. avec tout cela ἂν καὶ τοῦτο οὕτως ἔχῃ. — l'aide de dieu σὺν Θεῷ. d' — ἀπὸ, distinguer les bons d' — les méchans, διακρίνω τοὺς ἀγαθοὺς ἀπὸ τοὺς κακούς.
Aveindre, ἐν. λαμβάνω τι ἐκεῖθεν, ὅπου ἦτο φυλαγμένον.
Avelanède, Ϡ. βάλανος ὄρυος χρήσιμος εἰς βυρσοδεψίαν, κ. θαλανίδι.
Aveline, Ϡ. λώπιμον, ποντικὸν κάρυον, λεπτοκάρυον.
Avelinier, ἀρ. λεπτοκαρύα, ποντικὴ καρύα.
Avenant, e, ἐπ. χαρίεις, εσσα, εν, part—e τὸ περιερχόμενον εἴς τινα ὡς κλῆρος αὐτοῦ.
Avènement, ἀρ. ἔλευσις, ἔρχομός. (— du Messie). § ἀνάῤῥησις, ἀναγόρευσις εἰς ὑψηλὸν ἀξίωμα. (— au trône au pontificat).
Avénerie, Ϡ. * βρομιὰ, τόπος ἐσπαρμένος ἀπὸ βρῶμον ἢ βρόμον,
Avèneron ἢ averon, ἀρ. εἶδος βρόμου.
Avenir, οὐδ. συμπίπτω, συμβαίνω, γίνομαι. εὔχρ. εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ. il avint, s'il avenait que, il en aviendra ce qui pourra, quelque chose qu'il en puisse avenir, συνέβη, ἂν συνέβαινε νὰ, ἂς γένῃ ὅτι γένῃ, ὅ,τι ὁπωσδήποτε συμβῇ.
Avenu, e, μετ. il faut regarder cela comme non — πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τοῦτο ὡς μὴ ὑπάρξαν.
Avenir, ἀρ. τὸ μέλλον. sonder l'— ἐρευνῶ τὸ μέλλον. fouiller dans l' — ἐμβαθύνω εἰς τὸ μέλλον. § πρόσκλησις εἰς ῥητὴν ἡμέραν. § ἐπ. ἐλευσόμενος. (bien —). à l' — ἐπίρ. εἰς τὸ ἑξῆς.
Avent, ἀρ. τεσσαρακονθήμερον ἢ κ. σαραντάμερον, ἡ πρὸ τῶν Χριστοῦ γεννῶν νηστεία διαρκοῦσα καθ' ἡμᾶς μὲν 40 ἡμέρας, κατὰ δὲ τοὺς δυτικοὺς 4 ἑβδομάδας. § αἱ κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν γινόμεναι διδαχαὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Aventure, Ϡ. συμβεβηκὸς, σύμβαμα, τύχη. § διήγησις αὐτῶν § τύχη, εἱμαρμένη. tenter l' — ἀναῤῥίπτω τὸν κύβον, δοκιμάζω τὴν τύχην. dire la bonne — χρησμολογῶ. diseur, euse de bonne — χρησμολόγος, κ. γύρτισα. mettre à la grosse — δίδω ναυτικὸν (ταξειδιάτικον) δάνειον· mal d' —ἀπόττημα εἰς τὸν δάκτυλον (παρωνυχίς;) à l'—, par — κατὰ τύχην, εἰκαίως· si d' — ἂν τυχὸν, ἐάν ποτε.
Aventurer, ἐν. ἐκτίθημι εἰς κίνδυνον. § s'— αὐτοπ. ῥιψοκινδυνῶ.
Aventuré, ée, μετ. ἐπ. c'est de l'argent bien — χρήματα, φανερῶς ἐκτεθειμένα εἰς κίνδυνον. affaire — ée, ὑπόθεσις ἀποκεκινδυνευμένη, ἥτις πιθανῶς δὲν θέλει εὐδοκιμήσει.
Aventureux, se, ἐπ. ῥιψοκίνδυνος.
Aventurier, ère, ἐπ. τυχοδιώκτης, ἀλήτης. § ῥαδιούργος, πανοῦργος. § νέος προσποιούμενος ἔρωτα πρὸς πᾶσαν γυναῖκα. § πειράτης (εἰς τὴν Ἀμερικήν). § ἐθελοντής. § συμμέτοχος εἰς ἀποικισμόν. § ἐπ. πλοῖον ἐμπορευόμενον χωρὶς ἄδειαν. mot — ἀποκεκινδυνευμένη λέξις.
Aventurine, Ϡ. σμάλτος, ὕελος κίτρινος, ἢ ὕπαιθος μὲ χρυσᾶ στίγματα. § αὐτοφυὴς τοιαύτη λίθος.
Avenue, Ϡ. εἴσοδος, πάροδος, ὁρόμος, ὅθεν ἔρχεται ἢ περᾷ τις, ἔξυπτος. § ἀλωὴ, ὄρχατος, σειρὰ δένδρων φέρουσα εἰς τὴν οἰκίαν.
Average, ἀρ. μέσος χρόνος, ἢ ἐνιαυτός.
Averano, ἀρ. κόσσυφος ἔχων μέγεθος περιστερᾶς.
Avérer, ἐν. βεβαιῶ, ἐξελέγχω, ἐπιδεικνύω.
Averé, ée, μετ. un fait—πρᾶγμα βέβαιον ἢ ἐπαληθεύσαν, πρόδηλον.
Averlant, ἀρ. οἰνόφλυξ, μέθυσος.
Averne, Ϡ. ἄορνος, ἄντρον, ὅθεν κατέβαινον εἰς τὸν ᾅδην. § Ἅιδης. § σπήλαιον, ὅθεν ἀναθυμιῶνται ὀλεθρήριοι ἀτμοί.
Averse, Ϡ. ὄμβρος, βροχὴ ῥαγδαία. (ossayer une —, il survint une—).
Averon, ἴδ. Avèneron.
Aversion, Ϡ. ἀποστροφὴ, ἀπέχθεια, μῖσος. avoir de l' — pour quelqu' un ἀποστρέφομαί τινα. § ἀηδία πρός τινα φαγητά. § ἰατρ. ἀντιπερισπασμός,
Avertin, ἀρ. (νόσος τῶν προβάτων καὶ κεραστόρων ζώων) ἰλιγξ, οἶστρος.
Avertineux, euse, ἐπ. πάσχων ἴλιγγα, οἶστρον, ἰλιγγιῶν, οἰστρηλατούμενος.
Avertir, ἐν.—quelqu'un de quelque chose ἀγγέλλω, προαγγέλλω, δίδω γνῶσιν, εἰδησίν τινες πράγματος εἴς τινα. § νουθετῶ, παραινῶ. — un cheval κεντῶ, διεγείρω τὸν ἵππον ῥαθυμοῦντα.
Averti, ie, μετ. προσέχων, φυλαττόμενος. il est bien—μαντεύει, ἐξεύρει ὅσα γίνονται. pas — κανονικὸν βῆμα, βάδισμα.
Avertissement, ἀρ. ἀγγελία, μήνυμα. § συμβουλή. § προλεγόμενα συγγραφέως, εἴδησις. § μηνύτωρ ἐπὶ εἰσπράξεως φόρων. § πρῶτον ἔγγραφον πρὸς ὁδηγίαν τῶν δικαστῶν. § σύνοψις ἐγγράφων.
Avertisseur, ἀρ. ὁ ἀγγέλλων τὴν ἔλευσιν τοῦ Βασιλέως.
Avet, ἀρ. ἐλάτη (ὄνομα τοπικόν).
Avette, ἡ apette, Ϡ. μέλισσα.
Aveu, ἀρ. ὁμολογία. § μαρτυρία. § συγκατάθεσις. § ἔγγραφον ὑποτελοῦς (vassal) πρὸς τὸν ἄρχοντα, (seigneur) ὅτι οὗ ὁμολογεῖ ὅτι ἔλαβεν ἀπ' αὐτὸν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν κληρονομίαν. de l' — de tout le monde εἶναι ὁμολογούμενον. de l' — de touts les historiens ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ ὁμολογοῦσιν ὅτι . . . homme sans—ἄνθρωπος ἀνέστιος, ἀγνώσου καταγωγῆς, ποταπὸς, πλανήτης.
Aveuer ἢ avuer, ἐν. παρακολουθῶ μὲ τὰ ὀμμάτια, παρατηρῶ τὴν πέρδικα, ἢ ἁπλῶς τὸ ἀγρίμιον.
Aveugle, ἀρ. τυφλός. § παραλογιζόμενος ἀπὸ τὸ πάθος, ἄλογος. (passion —). § ἀμαθής. § ἄκριτος. § ὁλόκληρος, ἀπεριόριστος τέλειος. foie, obéissance. — τυφλὴ πίστις ὑπακοή. au royaume des — s les borgnes sont rois ἐν τοῖς τόποις τυφλῶν λάμων βασιλεύει. vase — χημ. μονόπορον ἀγγεῖον. trou — ἀνατ. τυφλὴ ὀπή· à l' —,en—ἐπίρ. τυφλῶς, εἰς τὰ τυφλά.
Aveuglément, ἀρ. τύφλωσις, τυφλότης. μεταφ. παραλογία, πλάνη, φρεναπάτη, πρόληψις.
Aveuglément, ἐπίρ. τυφλῶς. μεταφ. ἀπερισκέπτως.
Aveugler, ἐν. τυφλῶ (συνηθέστερον τὸ rendre aveugle). μεταφ. θαμβῶ, θαμβόνω, σκοτίζω τὸν νοῦν. une casemate — πυροβ. στήνω σφαιροβολοστοιχίαν κατά τινος κρύπτης (casemate) διὰ νὰ καταβάλλω τὸ ἐπ' αὐτῆς σφαιροβόλον. § ναυτ. πακτῶ, βύω, κλείω, στυππόνω τρύπαν τῆς τρόπιδος, δι' ἧς εἰσέρχεται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ πλοῖον. § s'—(αὐτοπ.) sur les faits ἀμβλυωπῶ πρὸς τὰ γινόμενα, πρὸς τὰ πράγματα. qui aime s' aveugle sur les défauts de l' objet aimé τυφλοῦται τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον, ἀπατῶμαι. § s' — δὲν κρίνω τὸν ἑαυτόν μου.
Aveuglette, ἐπ. à l'—ἐπίρ. chercher une chose à l' —, aller à l — ζητῶ ψηλαφῶν εἰς τὸ σκότος.
Avi, ἀρ. Ϡ. ἑρμανσις τοῦ κλιβάνου.
Aviconne, Ϡ. * ἀβοικενία, φυτὸν ἐκ τοῦ

συστήματος τῶν ἱεροβοτανοειδῶν.
Aviceptologie, * Θ. ὀρνιθοθηρολογία, ἰξευτική, σύγγραμμα περὶ τούτου πραγματευόμενον.
Avictuaillement, ἴδ. Avitaillement.
Aviculo, Θ. ὄϊβυρον ὄστρακον.
Avide, ἐπ. ἄπληστος, ἀκόρεστος κ. ἀχόρταγος. — d' argent φιλοχρήματος. — de gloire ὀοξομανής. — de gain φιλοκερδής.
Avidement, ἐπίρ. ἐπιθυμητικῶς. manger—μὲ μεγάλην ὄρεξιν τρώγω.
Avidité, Θ. ἄπληστος ἐπιθυμία, ὄρεξις
Avilir, ἐν. ἐξευτελίζω, ταπεινῶ, ἐξουθενίζω, ἐξουδενῶ. § εὐνονίζω ἢ ἐπευωνίζω, καταβιβάζω, κ. ξεπέρτω πολὺ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, ἢ εὐθηναίνω. § s' — αὐτοπ. ἐξευτελίζομαι.
Avilissant, te, ἐπ. ἐξευτελιστικός, ἐξουθενητικός.
Avilissement, ἀρ. ἐξευτελισμός, ἐξουθένησις.
Avilisseur, ἀρ. ἐξευτελιστής, ἐξουδενωτής.
Avillon, ἀφ. πλῆκτρον, ὀπίσθιος ὄνυξ τῶν θηρευτικῶν πτηνῶν.
Avillonner, ἐν. διαπληκτίζομαι, ἐπὶ θηρευτικῶν πτηνῶν προσβαλλόντων καὶ ἀμυνομένων διὰ τῶν πλήκτρων.
Aviner, ἐν. ὑγραίνω, ποτίζω μὲ οἶνον ἀγγεῖον.
Aviné, ée, μετ. οἰνωμένος, ἐπ. πιοῦ μένος, μέθυσος.
Avir, ἐν. χαλκοχ. εἰδοποιῶ, καταβιβάζω, περιστέλλω τὰ ἄκρα χαλκώματος διὰ νὰ τὸ σχηματίσω.
Aviraison, ἀρ. παροχέτευσις τοῦ ὕδατος εἰς τὰ ἁλατοπηγεῖα.
Aviron, ἀρ. κωπίον τῶν λέμβων, πλοιαρίων. § κύκηθρον, ξυλίνη ξύστρα, μὲ τὴν ὁποίαν ταράττουσι τὸ ἀναλυόμενον πάχος εἰς τὸ καυκάθιον. § ποῦς ἐνύδρων τινῶν ἐντόμων.
Avironner, ἐν. κινῶ εἰς τὰ ἔμπροσθεν διὰ κωπίου, κωπηλατῶ.
Avironnerie, Θ. κωπιοποιεῖον.
Avironnier, ἀρ. κωπιοποιός.
Avis, ἀρ. γνώμη. c' est mon — οὕτω μοι δοκεῖ, τοῦτο φρονῶ. je suis d' — νομίζω. § παραίνεσις, donner son — συμβουλεύω. demander — à quelqu' un συμβουλεύομαί τινα. § εἴδησις, ἀγγελία. avoir — de quelque chose πυνθάνομαι, μανθάνω τι. lettre d' — γράμμα ἐμπόρου ἀγγέλλοντος τὴν πρὸς αὐτὸν συναλλαγματικῆς ἔκδοσιν ἢ ἄλλην τινὰ ὑπόθεσιν ἐμπορικήν. — au lecteur εἴδησις πρὸς τὸν ἀναγνώστην. παρ. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
Aviser, ἐν. γνωμοδοτῶ, ἀρχ. οἴδω εἴδησιν. un fou — se bien un sage, un verre de vin — se bien un homme ἀνάλογος παροιμ. μὲ τὸ, ἀπὸ τρελὸν καὶ μεθυσμένον μανθάνεις τὴν ἀλήθειαν. § s —de quelque chose αὐτοπ. ἐπινοῶ, σκεπτόμενος εὑρίσκω τρόπον. s' — φαντάζομαι, λαμβάνω κατὸ νοῦν. si un avare s'a visait d'être prodigue ἂν φιλάργυρος ἐφαντάζετο (ἂν τοῦ κατέβαινε) νὰ γένῃ ἄσωτος. § — à quelque chose οὐδ. βουλεύομαι, σκέπτομαι περί τινος.
Aviso, ἀρ. πορθμεῖον, ἐπιστολοφόρον πλοιάριον.
Avisse. Θ. μέταλλον ἑλικοειδὲς, ἢ ἕλιξ μεταλλική.
Avisure, Θ. τὰ ἄκρα χαλκώματος συναπτόμενα μὲ ἄλλο.
Avitaillement, ἀρ. σιτισμὸς, ἐφοδίασις στρατοπέδου, φρουρίου, ἢ πλοίου μὲ τροφάς.
Avitailler, ἐν. σιτίζω, ἐφοδιάζω μὲ σιτία, τροφάς.
Avitailleur, ἀρ. σιτιστὴς, τροφοδότης.
Avivage, ἀρ. προπαρασκευὴ κασσιτέρου μέλλοντος νὰ ὑδραργυρωθῇ.
Aviver, ἐν. στιλβῶ, λαμπρύνω. § ξέων προετοιμάζω τὴν χρυσωθησομένην ἐπιφάνειαν τοῦ μετάλλου (ὀρειχάλκου). § καθιστῶ λαμπροτέραν, ἀνθηροτέραν τὴν βαφήν.
Avives, Θ. πλ. ἀδένες μεταξὺ κεφαλῆς, λαιμοῦ (παρίσθμιοι.) καὶ ὑπὸ τὰς μασχάλας, (ὑπομασχάλιοι) τοῦ ἵππου. § νόσος τῶν ἀδένων τούτων.
Avivoir, ἀρ.* χρύσωτρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ὁ χρυσωτὴς ἐκτείνει ἐπὶ τοῦ μετάλλου τὸ χρύσωμα (ὑδραργυρόμικτον χρυσόν.)
Avocasser, οὐδ. * κακοδικηγορῶ, ἀναξίως δηλ. ἐπαγγέλλομαι τὸ δικηγορικὸν ἔργον.
Avocat, ἀρ. συνήγορος, δικηγόρος, — général εἰσαγγελεύς. — consultant σύμβουλος. être l' — de quelqu' un συνηγορῶ τινι. prendre quelqu' un pour — λαμβάνω, ἐκλέγω τινὰ ὡς συνήγορον. les honoraires de l' — τὸ συνηγορικόν, τὰ συνηγορικά.
Avocatier, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τοῦ γένους τῶν δαφνοειδῶν.
Avocatoire, ἐπ. lettre — ἐπιστολὴ δι' ἧς βασιλεὺς ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἄλλην ἐπικράτειαν φυγάδα ὑπήκοον.
Avocette, Θ. πτηνὸν τοῦ τμήματος τῶν στεγανοπόδων.
Avoine, Θ. βρόμος, βρόμι —s πλ. βρόμος, θαλερὸς, τρυφερὸς εἰς κατάσασιν χόρτου ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, χιλὸς, κ. γρασίδι.
Avoinerie, Θ. βρομόσπαρτος ἀγρός.
Avoir, ἐν. ἔχω, (κέκτημαι.) ὡς βοηθ. τῶν ἄλλων ῥημάτων. — lu ἀνέγνωκα. j' ai donné ἔδωκα. ὡς βοηθ. αὐτὸ ἑαυτοῦ. j' ai eu raison εἶχον δίκαιον. — à faire ὀφείλω, πρέπει, μέλλω νὰ πράξω. vous n' avez qu' à choisir μένει νὰ ἐκλέξῃς. j' ai à me plaindre de quelqu' un ἔχω παράπονα, παραπονοῦμαι κατά τινος. je n' ai que faire de lui δὲν ἔχω χρείαν αὐτοῦ. — de quoi vivre ἔχω τὰ πρὸς ζωάρκειαν. — quelqu' un pour ami ἔχω τινὰ φίλον. en — à quelqu' un δυσχεραίνω τινί, εἶμαι κακιωμένος μέ τινα. il y a ἔστιν, εἰσὶν. — trois ans que j enseigne la littérature πρὸ τριῶν ἐτῶν διδάσκω τὴν φιλολογίαν. — § ἀρ. λογιστ. πίστωσις, νὰ λάβῃ. § περιουσία. voilà tout mon — ἰδοὺ ὅλη μου ἡ κατάστασις.
Avoira, Θ. ἀκανθώδης φοινιξ τῆς Γουϊνέας, ὅθεν ἐξάγεται τὸ φοινίκειον ἔλαιον.
Avoisinement, ἀρ. συγχώνευσις δυτικῶν καὶ διαμαρτυρομένων.
Avoisiner, ἐν. γειτνιάζω, γειτονεύω.
Avortement, ἀρ. (συνήθως) ἐκουσία ἐξάμβλωσις, ἔκτρωσις, ἀπόβλωσις, ἡ δὲ ἀκουσία fausse couche.
Avorter, οὐδ. ἐκτιτρώσκω, ἐξαμβλῶ (ἑκουσίως). § ἀνθοβολῶ, ἐπὶ δένδρων μὴ τελεσφόρων, ὅταν ῥίπτωσι τὰ ἄνθη, δὲν ὡριμάζωσι τοὺς καρπούς. § σφάλλομαι, ἀποτυγχάνω. il fit — ses projets τοῦ ἐχάλασε, (ἔκαμε νὰ ἀποτύχωσι) τὰ σχέδια.
Avorté ée μετ. arbres —s τὰ ἄῤῥωστα δένδρα, ὅσα δὲν κύξησαν ὡς ἔπρεπε. blé — στάχεις (σίτου) ἀραιοί, ἀμέστωτοι, μικροί. fruits —s ἄπεπτοι, ἄωροι, μὴ ὡριμάσαντες καρποί.
Avorton, ἀρ. ἐξάμβλωμα, ἔκτρωμα, κ. ἀπόβλημα. § ἔκτρωμα μικρὸς, καὶ εἰκαμερὸς ἄνθρωπος, σύγγραμμα ἀτελές.
Avoué, ἀρ. ἄρχων, προστάτης πάλαι ποτὲ τῶν δικαιωμάτων ἐκκλησίας. § δικογράφος, διεξαγωγὸς δικαζομένης ὑποθέσεως.
Avouer, ἐν. ὁμολογῶ la morale, la piété avouent une action ἡ πρᾶξις εἶναι ἠθικὴ, εὐσεβής. § ἀναγνωρίζω ὡς ἰδικόν μου (— un ouvrage.) § ἐγκρίνω, ἐπαινῶ, κηρύττω τινὰ ὡς πράξαντα κατὰ διαταγὴν ἢ συγκατάθεσίν μου.
Avoyer, αὐτοπ. s' — ἐμβαίνω εἰς τὸν ὀρθὸν ὁρόμον.
Avoyer, ἀρ. ἄρχων, διοικητὴς τινων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλβετίας.
Avril, ἀρ. ἀπρίλιος· donner un poisson d'— ἀπατῶ τινα καθὼς τὴν πρωταπριλιάν.
Avuste, ἢ Ajuste Θ. σύνδεσμος τῶν ἄκρων δύω σχοινίων.
Avuster, ἢ Ajuster, ἐν. συνδέω τὰ ἄκρα δύω σχοινίων.
Axe, ἀρ. ἄξων (de la terre, d' une roue) — d' une balance γραμμὴ, περὶ τὴν ὁποίαν στρέφεται καὶ κινεῖται ἡ τρυτάνη. — d' oscillation d' un pendule γραμμὴ ὀρθὴ, παράλληλος πρὸς τὸν ὁρίζοντα διαβαίνουσα διὰ τοῦ κέντρου περὶ τὸ ὁποῖον τὸ ἐκκρεμὲς ἀναλικνίζεται. § ἐπιστροφεὺς, δεύτερος τραχηλικὸς σπόνδυλος. § καυλὸς τῶν φυτῶν. § ὄρθιον ξύλον εἰς διαφόρους τέχνας. — d'un cadran στύλος τοῦ ὡρογνώμονος (ὡροσκοπίου).

Axie, Ϡ. *δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.* § *γένος μαλακοστράκων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μακροούρων, τμήματος δὲ τῶν ἀστακῶν.*

Axifuge, ἐπ. φυσ. *ἀξονόφυξ ἡ κεντρόφυξ δύναμις, δι' ἧς ἕκαστον περιστρεφόμενον σῶμα μακρύνεται ἀπὸ τὸν ἄξονα.*

Axile, ἐπ. *ἐπικείμενος εἰς τὸν ἄξονα.*

Axillaire, ἐπ. *μασχαλιαῖος.* § *βοτ. μασχαλιαῖος φυόμενος εἰς τὴν γωνίαν μεταξὺ τοῦ κλάδου καὶ τοῦ καυλοῦ* (feuille—ée)

Axinée, Ϡ. *γένος μαλακίων.* § *γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μελανοσωμοειδῶν.*

Axinite, Ϡ. *ἀξινίτης, λίθος κρυσταλλώδης, εἶδος βασάλτου.*

Axinomancie, Ϡ. *ἀξινομαντεία.*

Axiome, *ἀρ. ἀξίωμα, πρότασις γενικὴ, ἐναργὴς, παραδεκτὴ εἰς τὴν ἐπιστήμην.*

Axiomètre, *ἀρ. παρὰ τὸ ἀξονόμετρον.* *ἀξονογνώμων, μηχανὴ δεικνύουσα τὴν θέσιν τοῦ ἄξονος τοῦ πηδαλίου, ἐπὶ οἰακοστροφουμένων διὰ τροχοῦ πλοίων.*

Axipète, ἐπ. *ἀξονομόλος, ἡ κεντρομόλος.*

Axiris, *ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν χηνοποδοειδῶν.*

Axis, *ἀρ.* *ἰνδέλαφος, ἡ σαρδέλαφος, τετράπουν κατάζωκτον.*

Axoïde Ϡ. *ἀξονοειδὴς, ἐπιστροφεὺς, δεύτερος σπόνδυλος τοῦ τραχήλου.*

Axoïdo-atloïdien, ἐπ. (μῦς) *κατώτερος λοξὸς τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τὸν ἄτλαντα εἰς τὸν ἐπιστροφέα ἐκτεινόμενος.*

Axoïdo-occipital, ἐπ. (μῦς) *ἀξονοϊνικὸς ἢ μᾶλλον ἐπιστροφεοϊνικὸς· ὀρθὸς τῆς κεφαλῆς, μείζων ὀπίσθιος.*

Axoloti, *ἀρ. σκώληξ ἢ σχαλὼν σαλαμάνδρας τῶν λιμνῶν τοῦ Μεξικοῦ.*

Axones *ἀρ. πλ. ἄξονες, νόμοι τοῦ Σόλωνος γραμμένοι εἰς τετράγωνα ξύλα, τὰ ὁποῖα περιεστρέφοντο εἰς ἄξονα.*

Axonge, Ϡ. *λίπος, πάχος.* — de verre *ἄρρος, ἅλας χωριζόμενον ἀπὸ τὸν ὕελον ἤδη ἀναλυμένον*

Axonope *ἀρ. ἀξονόπους γένος, φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν.*

Axur, ἐπ. (Ζεὺς) *ἄξυρος, ἀξυράφιστος· ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Διὸς νέου ἔτι ὄντος.*

Aya, *ἀρ. ἰχθὺς, ἐκ τοῦ γένους τοῦ* bodian.

Ayaca, Ϡ. *ξιφίον τῆς Ἀμερικῆς, φυτὸν.*

Ayalla, *ἀρ. δένδρον τῶν Μολουκοννήσων, τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον ἔχει λαμπρὰ χρώματα.*

Ayallis, *ἀρ. σιτηρὸν τοῦ ἁγίου Δομινίκου φυτόν.*

Ayam, *ἀρ. Ἀγιάνης, εἶδος ὀημάρχου παρὰ τοῖς Τούρκοις.*

Ayapana, Ϡ. *φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν εὐπατοριοειδῶν.*

Aye-aye, *ἀρ. χειρόμυς, ζῶον ὅμοιον μὲ τὸν σκίουρον.*

Ayène, Ϡ. *γένος φυτοῦ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.*

Ayer, *ἀρ. θάμνος κισσοειδής.*

Aylanthe. *ἰδὲ* Langit.

Aynet, *ἀρ. ῥαβδίον, ὅπου ὁρμαθιάζουσι* (περῶσι) *τὰς χαρίγγας, τὰς ὁποίας θέλουσι νὰ ξηράνωσιν εἰς τὸν καπνόν.*

Aynitu, *ἀρ. δενδρύλλιον τῶν Μολουκοννήσων.*

Ayoquantotote, *ἀρ. πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.*

Ayparhu, *ἀρ. δένδρον μέσου ἀναστήματος τῶν Μολουκοννήσων.*

Aypi, *ἀρ. φυτὸν τῆς Βρασιλίας.*

Ayta, *ἀρ. εἶδος ἀλώπεκος τῆς Γουϊάνης.*

Aysi, *ἀρ. φοινιξ τῆς Βρασιλίας.*

Aytimul, *ἀρ. δένδρον τῶν Μολουκοννήσων, ἐξ οὗ κατασκευάζονται φαρέτραι καὶ κτένια.*

Ayun, *ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμβοασίας* (Ἰνδ.) *τοῦ ὁποίου οἱ ὑπόξυνοι καρποὶ τρώγονται καὶ χρησιμεύουσιν εἰς βαφήν.*

Ayval, *ἀρ. θάμνος τῶν Μολουκοννήσων γαλακτώδης σχιζόμενος, τοῦ ὁποίου τὰ βλαστάρια τρώγονται βρασά.*

Azala, *ἀρ. Τουρκ. ἡ Ἀραβ. ἐρυθρόδανον κ. ριζάρι.*

Azalée, Ϡ. *ἀζαλαία, γένος φυτῶν ὡραίων καὶ εὐόσμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ροδοδρακοειδῶν.*

Azamoglan, *ἀρ. ἀζάμογλαν τουρκ. νέος ἀλλοδαπὸς ὑπηρέτης τοῦ Σουλτανικοῦ παλατίου ἐπιφορτισμένος τὰ κοπιαστικώτατα καὶ ταπεινότατα ἔργα.*

Azaphie, Ϡ. *ἀσάφεια, ἀμυδρότης φωνῆς.*

Azara, Ϡ. *γένος φυτὸν τοῦ Περοῦ.*

Azebro, *ἀρ. ἵππος αἰθιοπικός.*

Azédarac, *ἀρ.* *ἀζεδόραχον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνακαρδιοειδῶν συγκείμενον ἀπὸ δύο δένδρα ἐξ ὧν τὸ μὲν τῆς Ἀμερικῆς εὔοσμον, καὶ ὡραῖον καλλιεργεῖται καὶ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Εὐρώπην, τὸ δὲ κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν.

Azerbe, Ϡ. *μοσχοκάρυον ἄγριον.*

Azérole, *θ. ἐπιμηλὶς ἡ ἀμαμηλὶς, καρπὸς τοῦ* azerolier *σαρκώδης, ἐρυθρὸς, ὑπόξυνος, καὶ γλυκερὸς, μικρότερος τοῦ μεσπίλου ἢ μουσμούλου κ. ἀζαρόλα.*

Azérolier, *ἀρ. ἀμαμηλὶς* (φωκὶς) *εἶδος μεσπίλης, κ. μουσμουλιᾶς.*

Azi, *ἀρ. πιτύα, σύνθετος ἀπὸ τυρόγαλα καὶ ὄξος, χρήσιμος εἰς τὴν Ἑλβετίαν πρὸς κατασκευὴν τοῦ κατωτέρου τυροῦ.*

Azier, *ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Γουϊάνης, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.* rubiacées.

Azigos, Ϡ. *ἄζυγος, τρίτος κλάδος τῆς κοίλης φλεβός.*

Azime, Ϡ. *θάμνος Ἰνδικὸς καλλιεργούμενος εἰς τὰ ὑπόστεγα φυτοκομεῖα.*

Azimène, Ϡ. *δενδρύλλιον τῆς Μαδαγασκάρ,*

Azimut, *ἀρ. ἀζίμουθος,. Ἀραβ.* — d' un astre *τόξον τοῦ ὁρίζοντος μεταξὺ τοῦ σημείου τῆς μεσημβρίας λαμβανομένου ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ σημείου, ὅπου διακόπτεται ἀπὸ τὸν διαβαίνοντα τὸ κέντρον τοῦ ἄστρου κάθετον κύκλον.* (— oriental,—occidental.) §— s *κάθετοι κύκλοι διακοπτόμενοι εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ ἀντικόρυφον σημεῖον καὶ σχηματίζοντες μὲ τὸν ὁρίζοντα ὀρθὰς γωνίας καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ σημεῖα.* — magnétique *τόξον τοῦ ὁρίζοντος μεταξὺ τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ τόπου, καὶ τοῦ μαγνητικοῦ μεσημβρινοῦ, μέτρον τῆς ἀποκλίσεως τῆς μαγνητικῆς βελόνης.*

Azimutal, ἐπ. *παριστάνων, ἢ μετρῶν τοὺς ἀζιμούθους.* (instrument cadran—) *οὐσ.* *ἀποκλισίμετρον, διαβήτης δεικνύων τὴν ἀπόκλισιν τῆς μαγν. βελόνης.*

Azoch, **Azock**, ἢ **Azothre**, *λέξεις δι' ὧν ὁ Παρακέλσος ἐσήμαινε τὸν ὑδράργυρον καί τινα σύνθετα ἐξ αὐτοῦ σώματα.*

Azolle, Ϡ. *μικρὸν φυτὸν ἔνυδρον ὁμοιάζον μὲ τὴν ὑδροκοτύλην, καταγόμενον δὲ ἀπὸ τὸν πορθμὸν τοῦ Μαγελλάν.*

Azones, ἐπ. *ἄζωνοι, Θεοὶ παγγενεῖς, κοινοὶ ὅλων τῶν λαῶν.*

Azoodinamie, Ϡ. *ζωϊκὴ ἀδυναμία, ἄχρ.*

Azorelle, Ϡ. *γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.*

Azote, *ἀρ. ἄζωτος, τὸ δεύτερον στοιχεῖον τοῦ ἀέρος.*

Azoté, ée, ἐπ. *ἀζωτικός.*

Azoufa, *ἀρ. ὕαινα, τετράπουν σαρκοβόρον τῆς Ἀφρικῆς.*

Azur, *ἀρ. κύανος, ἀζούριος λίθος ὄθεν ἐξάγεται πολύτιμον καὶ λαμπρότατον κυανοῦν χρῶμα.* § *τὸ κυανοῦν χρῶμα τοῦ στερεώματος, τὸ οὐρανί.* montagnes d' — *βουνὰ φαινόμενα κυανᾶ διὰ τὴν μεγάλην ἀπόστασιν.*

Azuré, *ἀρ. κυανοῦς, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.*

Azurer, *ἐν. κυανῶ, βάφω μὲ κυανοῦν, οὐρανί, ἢ γαλάζιον χρῶμα·*

Azuré, ée. *μετ. καὶ ἐπ.* couleur — ée, *κυανοῦν χρῶμα.* plaine — ée *ἡ Θάλασσα.* voûte — ée *ὁ οὐρανός.* (ποιητ.)

Azurin, *ἀρ. κόσσυφος τῆς Γουϊάνης.*

Azuroux, *ἀρ. στρουθίον κυανόχρουν τοῦ Καναδᾶ.*

Azyme, ἐπ. *ἄζυμος, ἄρατος.* (*ἄρτος*) *χωρὶς ζύμην* § *ἄρτος μεταλήψεως τῶν ὀυτικῶν.* fête d' — s *ἡ ἑορτὴ τῶν Ἑβραίων τὰ ἄζυμα.*

Azymite, *ἀρ. ἀζυμίτης, μεταχειριζόμενος ἄζυμον ἄρτον.*

B.

B, ἀρ. δεύτερον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, καὶ πρῶτον σύμφωνον. προφέρεται ὡς π μόνον πρὸ τοῦ s καὶ t. τὸ τελικὸν b δὲ μένει ἄφωνον εἰς τὴν λέξιν plomb. προφέρεται δ' ἐξεναντίας εἰς τὰ ὀνόματα Job, Joab, Jacob, κτλ. § il ne sait ni A, ni B, εἶναι ἀναλφάβητος, ἀμαθής. § homme marqué au B. ἄνθρωπος σημειωμένος μὲ τὸ B. ὅηλ. boiteux χωλὸς, borgne ἑτερόφθαλμος, bossu κυφὸς, καὶ πανοῦργος, ὡς παρατηροῦνται οἱ τοιοῦτοι. § τόνος μουσικῆς τὸ si.

Baazas, ἀρ. κιθάρα τετράχορδος, τὴν ὁποίαν κρούουσιν Αἰθίοπες τῆς Λ'μερικῆς.

Babel, (la tour de —) πύργος τῆς Βαβυλῶνος, σύγχυτις γλωσσῶν, καὶ μεταφ. ἰδεῶν, φρονημάτων· λέγεται ἐπὶ ὁμηγύρεως, ὅπου ἐπικρατεῖ διαφωνία ἢ ἀκούονται φωναὶ πολλαί.

Babela, Ϛ. εἶδος ἀκακίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τρέφεται τὸ παράγον τὴν (ῥητίνην) λάκαν ἔντομον.

Babeurre, ἀρ. ὄρρὸς, ὑποστάθμη γάλακτος μεταβεβλημένου εἰς βούτυρον.

Babiane, Ϛ. γένος φυτῶν, ὅπου ὑπάγεται καὶ τὸ ξίφιον.

Babil, ἀρ. (τὸ l προφέρεται ὑγρὸν καθὼς καὶ εἰς τὰς ἀνολούθους λέξεις) στωμυλία, φλυαρία — des oiseaux μηνύρισμα, τὸ κελάδημα τῶν πτηνῶν.

Babillard, arde, ἐπ. στωμύλος, λάλος, φλύαρος, ἀδόλεσχος. personne — e ἄνθρωπος ἀκριτόμυθος, μὴ φυλάττων μυστικὸν. chien — σκύλος ὑλακτῶν, γαυγίζων πολύ. § ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν πλευρονηκτῶν. § —e Ϛ. εἶδος ὑπολαίδος.

Babillement, ἀρ. ἴδε Babil.

Babiller, οὐδ. στωμύλλομαι, φλυαρῶ, ἀδολεσχῶ, πολυλογῶ. (λέγεται καὶ ἐπὶ θηρευτικοῦ κυνὸς, ὅστις ὑλακτεῖ).

Babine, Ϛ. χεῖλος (βοῶν, πιθήκων, σκύλων, κτλ).

Babiole, Ϛ. ἄθυρμα, παιγνίδιον παιδίου, νινὶ, κούκλα. μεταφ. σκαρίφημα, λῆρος, πρᾶγμα μικρὸν, μάταιον, παιδιακίσιον. elle achète tous les jours quelque — pour amuser ses enfants πάντοτε ἀγοράζει ἀπὸ κανὲν παιγνιδάκι πρὸς διασκέδασιν τῶν παιδίων της. il ne s' amuse qu'à des— s περνᾷ τὸν καιρόν του εἰς ἀσήμαντα πράγματα

Babion, ἀρ. πιθηκίσκος, μικρὸς πίθηκος.

Babiroussa, ἀρ. *ψευδόκαπρος ἢ χοιρέλαφος, ζῶον τῶν Ἰνδικῶν νήσων ἐκ τοῦ γένους τῶν χοίρων.

Babord, ἀρ. τὰ λαιὰ, ἀριστερὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου.

Babordais, ἀρ. * λαιοφύλαξ, ναύτης τῆς ἀριστερᾶς φυλακῆς τοῦ πλοίου.

Baboucard, ἀρ. ἀλκυὼν Σενεγαλία, πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Babonche, Ϛ. πέδιλον, κρηπὶς, τουρκ. παπούτσι.

Babouin, ἢ Papion, ἀρ. ὑλόβιος πίθηκος.

Babouin, ine, οὐσ. εὐτράπελος, γελωτοποιός. petit — σερπετὸν παιδίον.

Babylonien, nne, ἐπ. βαβυλώνιος. mode — νόμος, σκοπὸς, μέλος μουσικῆς ἀραβικῆς ἐκφράζον ἀγαλλίασιν, εὐθυμίαν.

Bac, ἀρ. βάκη (βάρις) σχεδία, πορθμεῖον, πλατὺ καὶ μεγάλον πλοιάριον (τὸ ὁποῖον μεταφέρει εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ ὀγκώδη σκεύη καθὼς ἁμάξας κτλ). passer le — διαβαίνω τὸν ποταμὸν. § πλοιάριον φέρον ὑγρόπισσαν εἰς τοὺς ποταμεῖς. § (μικρὰ) ὀξαμενὴ, κρήνης, βρύσεως. § καδίσκος (τοῦ ζυθοποιοῦ, τοῦ σαιχαροκαθάρτου κτλ.)

Baca ἢ Bacca, Ϛ. * βάκη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὁροβαγχοειδῶν

Bacalas, ἢ Bacalar, ἀρ. ξύλον εἰς τὸ σκέπασμα τῆς πρύμνης.

Bacaliau, ἀρ. τάριχος ἀνταικαίου, ἢ ὀξυῤῥύγχου. κ. μπακαλιάρος, ξηρὰ μουρούνα.

Bacasas, ἀρ. πλοιάριον ὑψηλὸν εἰς τὴν πρώραν, καὶ χαμηλὸν εἰς τὴν πρύμνην.

Bacasie, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν θριδακοειδῶν.

Bacassas, ἀρ. πλοιάριον ὅμοιον εἰς τὴν πρώραν μὲ μονόξυλον, πλατὺ ὅμως ἢ ἀναπεπταμένον εἰς τὴν πρύμνην.

Baccalauréat, ἀρ. δοκιμότης, βαθμὸς δοκίμου (κατώτερος τοῦ προλυτικοῦ).

Baccaréos, ἀρ. * Ἰνδοπλατύκερως.

Baccaurée, Ϛ. * βακαυρία, δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.

Bacchanal, (τὸ h ἄφ.) ἀρ. μέγας θόρυβος. faire du— ἢ —θορυβοποιῶ.

Bacchanales, Ϛ. πλ. Βάκχεια, Διονύσια, ὄργια. § — le κῶμος, συμπόσιον, ἢ θορυβώδης περιοδεία μὲ ὄργανα καὶ φωνάς. § —le χορὸς βακχῶν (μαινάδων) καὶ σατύρων.

Bacchans, ἀρ. πλ. ὀργιασταὶ, ἱερεῖς τοῦ Βάκχου τελοῦντες τὰ Διονύσια.

Bacchante, Ϛ. βάκχη. c' est une — γυνὴ παράφορος, μανιώδης εἰς τὸν θυμόν.

Bacchante, Ϛ. δενδροειδὴς ἠριγέρων, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν θριδακοειδῶν.

Bacchas, ἀρ ὑποστάθμη τοῦ χυμοῦ τῶν μηδομήλων εἴτε λειμωνίων.

Bacche, ἢ Bacchique, ἀρ. βακχεῖος, ποὺς σύνθετος ἀπὸ μίαν βραχεῖαν καὶ δύω μακρὰς συλλαβάς.

Bacchie, Ϛ. ἴονθοι, ἀκμαὶ, ψυδράκια (φλύκταιναι ἐρυθραὶ) εἰς τὸ πρόσωπον τῶν οἰνοποτῶν.

Bacchines, Ϛ. πλ. φυτὰ κυαμοειδῆ τῶν Ἰνδιῶν.

Bacchus, ἀρ. Βάκχος. jus de—οἶνος.

Baccifère, ἐπ. κοκκοφόρος, (καρπός).

Bacciforme, ἐπ. κοκκοειδής.

Baccilaire, Ϛ. * βάκτρια, γένος ζωυφίων τετραγώνων διαιτωμένων εἰς τὰ ὕδατα.

Baccivores, ἀρ. πλ. κοκκοβόρα, κοκκοφάγα, σύστημα πτηνῶν ἀλισοδαίτων, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν ἀνισοδακτύλων.

Bacha, ἀρ. σατράπης, (Τουρκ. πασᾶς) ὑψηλὸν ἀξίωμα εἰς τὴν Τουρκίαν.

Bachalic, Ϛ. σατραπεία, Τουρκ. πασαλίκι.

Bachasson, ἀρ. * ὑδροχύτης, κάψα, ὅθεν τὸ ὕδωρ χύνεται εἰς τὸ κοπανιστήριον. (χαρτοπ.)

Bachat, ἀρ. σχετὸς ὑποκάτω τοῦ κοπάνου, (χαρτοπ.)

Bache, Ϛ. σκέπαστρον, χονδρόπανον σκέπασμα τῶν ἁμαξίων, τῶν πλοίων κτλ.

Bache, Ϛ. λεκάνη ξυλίνη δεχομένη τὸ ὕδωρ ἀπὸ ἀναμυζητικὴν ἀντλίαν μέχρι τινὸς ὕψους, ὅθεν ἔπειτα ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ καταθλιπτικὴν ἀντλίαν ὑψοῦται περισσότερον. § θήκη, ὅπου ἀποτίθενται τὰ πηνία (καλάμια, καλαμίσκος) εἰς τὰ ἐριουχοποιεῖα. § δίκτυον. § φοίνιξ τῆς Ἰουδαίας φέρων καρποὺς ἐδωδίμους.

Bachelier, ἀρ. δόκιμος, προβιβασμένος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Baccalauréat. — en théologie, en médecine δόκιμος ἐπὶ Θεολογίας, ἰατρικῆς. § νέος, ἐπίγαμος.

Bacher, ἐν. σκεπάζω τὴν ἅμαξαν μὲ χονδρόπανον.

Bachie, ἴδ. Bacchie.

Bachique, ἐπ. βακχικός. liqueur — οἶνος (ποιητ.) genre — *βακχικογραφήματα, ζωγραφίαι παριστάνουσαι ἀντικείμενα βακχικά. § Θ. κιστός.

Bacholle, Θ. χύτρα χαλκίνη (χαρτοπ.)

Bachon, ἡ Bachou, ἀρ. καδίον, ἀμφορεὺς πρὸς μετακομιδὴν ὑγρῶν.

Bachot, ἀρ. κύμβη, πορθμεῖον, πλοιάριον χρήσιμον εἰς τοὺς ποταμοὺς ἢ εἰς μικρὰς ἀποστάσεις, κ. πέραμα.

Bachotage, ἀρ. κυμβαγωγία, ἔργον τῶν ναυτῶν τῆς κύμβης.

Bachoteur, ἐν. κυμβαγωγῶ, μεταφέρω ἐπὶ κύμβης ἐπιβάτας· λέξις συνήθης εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σηκοάννα.

Bachotte, Θ. *ἰχθυοφόριον, καδίον ἐντὸς τοῦ ὁποίου μεταφέρονται ἐπὶ ἵππου ζῶντες ἰχθύες.

Bachou, ἴδ. Bachon.

Bacile, ἀρ. κρῆθμον, κ. κρήταμον, φυτόν.

Bacinet, ἴδ. Bassinet.

Backelys, ἀρ βόες ὑβοφόροι τῆς Χοττεντοτίας.

Bâclage, ἀρ. κατάταξις τῶν καταπλεόντων πλοιαρίων πρὸς πώλησιν τῶν ἀγωγίμων. § τέλος διδόμενον εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπηρέτας ἐπιτροπεύοντας τὴν κατάταξιν ταύτην. § ἀλύσωσις, φραγμός, κλεῖδωμα λιμένος.

Bacler, ἐν. μοχλῶ, κλείω τὴν θύραν μὲ μοχλὸν, ἔμβολον. κ. ἀμπάραν. — un batteau βάλλω τὸ πλοῖον εἰς τόπον εὔθετον πρὸς φορτισμὸν, καὶ ἀποφορτισμὸν τῶν ἀγωγίμων. — un port φράσσω, κλείω τὸν λιμένα μὲ σχεδίας, ἀλύσους, κτλ. § αὐτοσχεδιάζω, τελειόνω ὑπόθεσιν ταχέως.

Bacone, Θ. *βάκυνον, θάμνος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.

Bactréole, Θ. ξύσματα χρυσοῦ χρησιμεύοντα εἰς κατασκευὴν τοῦ χρυσώματος τῶν ζωγράφων.

Bactris, ἀρ. * βακτρὶς, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φοινικοειδῶν.

Bactropérate, ἡ Bactropérète, ἀρ. *βακτροπηρήτης (φιλόσοφος) βαστάζων βάκτρον (ῥαβδίον) καὶ πήραν.

Baculite, Θ. * ῥαβδόλιθος, γένος κυλινδροειδῶν κογχυλίων.

Baculométrie, Θ. * βακτρομετρία, τέχνη τοῦ μετρεῖν μὲ ῥάβδους, ὀργυιὰς κτλ.

Badail, ἀρ. δίκτυον συρόμενον εἰς τὸ βάθος τοῦ ὕδατος μὲ τὴν λαβήν.

Badalwanassa, ἀρ. λυκοπόδιον τῆς Ταπροβάνης.

Badamier, ἀρ. * ῥητινοβλύτης, γένος φυτῶν τῆς Ἰνδίας, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐλεαγνοειδῶν παράγον τὴν λάκαν.

Badaud, e, ἀρ. κοικυλίων, κέπφος, κεχηνώς. κ. χάχας, ὅστις στέκεται καὶ βλέπει καθ' ὁδὸν ὅ,τι φθάσῃ.

Badauder, οὐδ. περιστοπεύω, χρονοτριβῶ, διασκεδάζω παρατηρῶν ὅλα τὰ ἀντικείμενα, ὅσα ἀπαντῶ.

Badauderie, Θ. ἕξις τοῦ χάσκοντος εἰς τὸ τυχόν.

Badaudisme, ἀρ. τὸ ἐλάττωμα τοῦ χάσκοντος.

Bade, Θ. ἄνοιγμα διαβήτου σημειοῦν τὸ κενὸν μεταξὺ τοῦ πλάτους ναυπηγησίμου ξύλου καὶ τοῦ τόπου, ὅπου πρέπει νὰ τεθῇ. § * βάδος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν πλευρονηκτῶν.

Baderne, Θ. τέδη, σχοινίον χονδρὸν, μὲ τὸ ὁποῖον δένονται οἱ πόδες τῶν ζώων εἰς τὸ πλοῖον κατὰ τοῦ σάλου τῆς θαλάσσης.

Badi, ἀρ. ἐγχειρίδιον τῶν κατοίκων τῆς Ἰάβας.

Badiane, Θ. * σινάνισον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λειριοειδῶν.

Badigeon, ἀρ. κονίαμα, εἴτε χρῶμα λευκὸν ἢ κιτρινωπὸν, μὲ τὸ ὁποῖον βάφονται οἱ τοῖχοι. τουρκ. μπαταναῆς. § γλυπτ. λιθοκόλλα, μίγμα γύψου καὶ λίθου, μὲ τὸ ὁποῖον διορθοῦσι τὰ συντρίμματα ἢ γεμίζουσι τὰς τρύπας τῶν ἀγαλμάτων. § ξυλοκόλλα, πρίσματα, πριονίσματα καὶ κόλλα πρὸς πλήρωσιν τῶν ραγάδων.

Badigeonner, Θ. κονιῶ ἢ βάφω μὲ τὸ κίτρινον χρῶμα τοὺς τοίχους.

Badigeonné — é, ée, μετ. femme —ée, ἐψιμμυθιωμένη, κ. φυκιασιδωμένη γυναῖκα.

Badigeonneur, ἀρ. κονιατὴς, βάφων μὲ κίτρινον ἢ λευκὸν χρῶμα τοὺς τοίχους.

Badillon, ἀρ. ξυλάρια προσηλούμενα ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸν τύπον τοῦ ναυπηγηθησομένου πλοίου, ἢ εἰς τὸ σχῆμα τῆς τρόπιδος διὰ νὰ παραστήσωσι τὸ ἀναγκαῖον πλάτος τινὸς ξύλου.

Badin, ἀρ. κομψὸς, ἀστεῖος, παιγνιώδης, κ. παιγνιδιάρης. § une pointe — e, un trait — ἐγκόλαμμα (ἔγγλυμμα) εὐχερὲς, χάριεν, χαρακτὴρ εὐχερὴς, χαρίεις.

Badinage, ἀρ. ἀστεῖσμὸς, παιδιά. en — χάριν ἀστεϊσμοῦ. § κομψότης, εὐχαρις, νόστιμος τρόπος ὁμιλίας ἢ πράξεως. § χαριεντισμὸς κόμψευμα, κολακεία πρὸς γυναῖκα. § εὐήθης καὶ γελοῖος τρόπος.

Badinant, ἀρ.(ἵππος) παρῳόρος, παράσειρος, ὑπεράριθμος, τουρκ. γεδέκι.

Badine, Θ. ῥαβδίον, τὸ ὁποῖον χρατοῦμεν εἰς χεῖρας. § ὕσπληγξ, μάστιξ (τουρκ. καμτσὶκ) τῶν ἱππέων. § —s σκάλευθρον, πυράγρα ἐλαφρὰ τῶν κλειθροποιῶν.

Badiner, οὐδ. χαριεντίζομαι, ἀστεΐζομαι, παίζω, χωρατεύω. μετορίζομαι, τὸ ἐναντίον τοῦ σπουδάζω. vous badinez, ce que vous dites là est incroyable χωρατεύεις, δὲν σοὶ πιστεύω. — avec quelqu' un χωρατεύω μέ τινα § σαλεύω, ἀνεμίζομαι, κινοῦμαι ἀπὸ τὸν ἄνεμον ἐπὶ ἐνόυμ. τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι πασμένα μὲ καρφίδας. un ruban, une dentelle badinent ἡ ταινία, τὸ τρίχαπτον παιζουσιν ἐπάνω της, σαλεύουσιν ἔνθεν κἀκεῖθεν. § ἐν.— quelqu' un σκώπτω ἐπιτηδείως, περιπαίζω ἀρελῶς, μὲ ἀθωότητα.

Badinerie, Θ. ἀστεϊσμὸς, κ. χωρατᾶς. § λῆρος, λόγια, πράγματα ἀσήμαντα.

Badrouille, Θ. λείψανα παλαιῶν ἐξαρτίων (σχοινίων) συνεστραμένων, καὶ πισσωμένων, μὲ τὰ ὁποῖα ἀνάπτουσι τὸ πῦρ, ὅταν καθαρίζωσιν ἐξωτερικῶς τὴν τρόπιν.

Baëtas, ἴδ. Baquette.

Baf, ἀρ. * ἱππόταυρος, ὑποτιθέμενον γέννημα τῆς συνουσίας ταύρου καὶ φοράδος. bif * ἱππόβους τὸ γεννώμενον ἀπὸ ἵππον, καὶ ἀγελάδα.

Baffetas, ἀρ. χονδρὸν παμβακερὸν καὶ λευκὸν πανίον διαφόρων τόπων τῆς Ἰνδίας.

Baffouer, ἐν. οὐάζω (κ. χουγιάζω) (τὰ ἐλαττώματά τινος) ἀποσυρίζω, περιπαίζω φανερῶς τινα.

Bâfre, Θ. δεῖπνον δαψιλὲς, πολυτελές.

Bafrer, οὐδ. λαιμάσσω, ἐσθίω, τρώγω λαιμάργως.

Bafreur, ἀρ. λαίμαργος, γαστρίμαργος.

Bagace, Θ.σακχαροκάλαμοι περασμένοι ἤδη ἀπὸ τὸν μύλον, καὶ χρησιμεύοντες ὡς καύσιμα ξύλα.

Bagadais, ἀρ. πλ. γένος πτηνῶν τοῦ τάγματος τῶν ἀλτοδιαίτων πτηνῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κολλυριόνων.

Bagage, ἀρ.ἀπαρτία, ἀποσκευὴ, τὰ ἀναγκαῖα ἀποδημίας, (κ. μπόγος)μάλιστα δὲ στρατεύματος, πολέμου. transport de—σκευοφορία. § plier— συσκευάζομαι, σκευαγωγῶ. *μεταφ. φεύγω κρυφίως. il a plié—ἀπέθανε. (ἀστ.) trousser — ὑπεξαιρῶ, ὑπεκλέπτω. faire son — ἑτοιμάζω τὰ πράγματά μου, τὸ δισάκκι μου.

Bagarre, Θ. τυχηρὰ συνάντησις ἁμαξίων, ὀχημάτων ἐμποδιζόντων τὸν δρόμον. μεταφ. θόρυβος, ταραχή.

Bagasse, Θ. ἴδ. Bagace. τὰ λείψανα τῆς ἀναζέσεως τοῦ ἰνδικοῦ. § μαχλὰς, πόρνη. § κρωσσοὶ ἡμιτριβεῖς, κρώσσια μισότριβα, μεταχειρισμένα.

Bagassier, ἀρ. δένδρον μέγα τῆς

Ἀμερικῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατασκευάζουσι μονόξυλα.

Bagatelle, Ϡ. λῆρος, μικρὸν καὶ εὐτελὲς πρᾶγμα. s' amuser à des — ϑ περνῶ τὸν καιρόν μου, καταγίνομαι εἰς φλυαρίας. traiter quelque chose de — ὀλιγωρῶ, καταφρονῶ. — ! χαράστο! (ἐκφράζει περιφρόνησιν, ἢ ἀδιαφορίαν ὅταν τὶς μᾶς προαναγγέλλῃ τι κακόν).

Bagaud, ἀρ. ἐπαναστάτης.

Baglafecht, ἀρ. * μεγαλόῤῥαμφος, πτηνὸν Ἀβυσσηνίας.

Baglattéa, ἀρ. τρίχορδον μουσ. ὄργανον τῶν Ἀράβων.

Bagne, ἀρ. εἱρκτὴ, κάτεργον, φυλακὴ. § πίθος (βαρέλλιον) περιέχων κρηταρισμένην κεραμικὴν γῆν.

Bagnolet, Ϡ. ἡ Bagnolette, ἀρ. κεκρύφαλος, κεφαλόδεσμα γυναικὸς ἄχηστον ἥδη. § πανίον ὑγροποίσσωτον, (κατραμωμένον) μὲ τὸ ὁποῖον σκεπάζουσι τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου.

Bagre, ἀρ. φάγγρος, κ. φαγγρὶ, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σιλούρων ἢ ὀξυῤῥύγχων.

Bague, Ϡ. δακτύλιον, δακτυλίδιον, Ἰταλ. βεργέτα —d' or, d'argent χρυσοῦν, ἀργυροῦν δακτυλίδιον. — de cheveux τριχόπλοκον δακτ. — de diamans λιθοκόλλητον, ἀδαμαντοκόσμητον δακτ. μεταφ. θέσις ἀνάσχολος φέρουσα μισθόν. c' est une — au doigt ἐλαφρὰ, ἀνεπαίσθητος ὑπηρεσία, πρᾶγμα ὠφέλιμον, καὶ ἀδάπανον.—s et joyaux κοσμήματα, τουρκ. τασβαεριχὰ, τὰ ὁποῖα δίδονται εἰς τὴν νυμφευομένην, ἢ χρήματα ἀντ' αὐτῶν. jeu de — παιγνίδιον, καθ' ὃ καθήμενός τις ἐπὶ ἵππων ξυλίνων κινουμένων κυκλοτερῶς σπουδάζει νὰ ἁρπάσῃ μὲ σιδηροῦν ῥαβδίον δακτύλιον κρεμάμενον πλησίον τοῦ κύκλου τῆς κινήσεως. jeu de — ἕτερον παιγνίδιον, καθ' ὃ τρέχοντες οἱ ἀγωνισταὶ λαμβάνουσι μὲ τὴν λόγχην εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου ὡς βραβεῖον χαλκοῦν δακτύλιον κρεμάμενον. § κρίκος τις εἰς τὸ ὄργανον (μουσ.) διὰ μέσου τοῦ ὁποίου διέρχεται ὁ ἁρμοστὴρ, (κλειδὶ).

Baguenaude, Ϡ. φυσαλὶς, καρπὸς τῆς κολουτέας

Baguenauder, οὐδ. πλαταγίζω, πλαταγῶ, προξενῶ τινα ἦχον, διαῤῥηγνύων τὰς φυσαλίδας, μεταφ. ματαιοσχολῶ, χάνω τὸν καιρόν μου εἰς μικρολογίας.

Beguenaudier, ἀρ. κολουτέα, φυτόν. § πλαταγιστὴς, ματαιόσχολος.

Baguer, ἐν. διαῤῥάπτω, κ. καταπιάνω, τροπόνω (τουρ. τσατίζω) τὸ φόρεμα πρὶν τὸ ῥάψω. § δίδω δακτύλιον ἢ ἄλλα κοσμήματα εἰς τὴν ἀῤῥαβωνιαστικήν.

Bagué, ée. μετ. deux cosses — ées δύω κρίκοι ἑνωμένοι, συνημμένοι. ναυτ.

Baguette, Ϡ. ῥάβδος, ῥαβδίον. avoir une — à la main κρατῶ, βαστῶ ῥαβδί. commander, mener quelqu'un à la — διοικῶ δεσποτικῶς, προστάσσω, μεταχειρίζομαι ὑψηλορρόνως, αὐστηρῶς, ἀπειλητικῶς. § ὀβελὸς, ἡ βέργα τοῦ πυροβόλου, τοῦ ὅπλου. § τεχ. ὁ,τι ἔχει σχῆμα ῥάβδου, καθὼς τὰ τυμπάνια, εἴτε τὰ δύω ξύλα τοῦ τυμπανιστοῦ, τὰ πλῆκτρα τῶν μουσικῶν κτλ. passer par les — μαστιγῶ, μαστιγοῦμαι. — divinatoire μαγικὴ ῥάβδος, (κλάδος) διὰ τῆς ὁποίας λέγουσιν οἱ μάγοι ὅτι ἀνακαλύπτουσι τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, τοὺς κλέπτας, τὰ μεταλλεῖα. § μάλλινόν τι ὕφασμα.

Baguier, ἀρ. δακτυλιοθήκη, νάρθηξ.

Bah ! ἐπιφώνημα, μόριον ἐκφράζον ἔκστασιν, "α ! πά ! πάθ ! δισαγμὸν, πῶς! ἄρνησιν, ὄχι ! ὀλιγωρίαν κτλ. ah — αἴ δά ! ἀδιαφορῶ, δὲν μοὶ μέλλει.

Baher, Bahaire, ἢ Barre, σταθμὸς, βάρος διαφόρων τόπων τῆς Ἰνδίας.

Bahut, ἀρ. (τὸ ι ἄῤῥ.) ῥίσκος, σάνδυξ, τενδούκι σεπέτι καμαρωτὸν, ἐπάνωθεν σκεπασμένον μὲ δέρμα καὶ ἧλους. κ. μπαοῦλον. § κύρτωμα τοῦ ςηρίγματος τῆς κρηπίδος (quai). § πρασιὰ καμαρωτὴ τῶν κηπουρῶν.

Bahutier, ἀρ. κιβωτοποιὸς, ὁ κατασκευάζων διάφορα σκεύη ξερματοσκέπαστα.

Bai, ie. ἐπ. (ἐκ τοῦ βαΐου, κλάδου φοίνικος ἐρυθροαίθου). cheval — καστανόχρους κερασόχρους ἵππος. — miroité ἵππος καστανόστικτος.

Baidar, ἀρ. ἀλάτιον τῆς Καμτσάτκας.

Baie, Ϡ. χάσμα, ὀπὴ, ἄνοιγμα. — de fenêtre, — de porte τρύπα διὰ Θυρίδα, διὰ Θύραν.

Baie, Ϡ. μικρὸς κόλπος, λιμήν.

Baie, Ϡ. κόκκος, καρπὸς σαρκώδης ἔζωθεν καὶ φέρων πυρῆνα ἐσωτερικῶς, ὡς τὸ κέρασον, ἡ ἀρκευθὶς, τὸ μύρτον.

Baié, ée, ἴδ. Bacciforme.

Baïette, ἴδ. Baguette.

Baigner, ἐν. λούω. —son lit de larmes καταβρέχω τὸ στρῶμά μου μὲ δάκρυα. μεταφ. je l'ai vu baigné de sang τὸν εἶδον καθημαγμένον, καταιματωμένον. § περιῤῥέω, προσκλύζω. cette rivière baigne les murs de plusieurs villes ὁ ποταμὸς οὗτος, προσκλύζει, καταβρέχει τὰ τείχη πολλῶν πόλεων. § οὐδ. καταδύομαι, ὑποβρύχιός εἰμι, βυθίζομαι εἴς τι ὑγρὸν, il faut que ces herbes baignent pendant une heure dans le vinaigre πρέπει τὰ χόρτα ταῦτα νὰ μείνωσι μίαν ὥραν εἰς τὸ ὕδωρ. —dans le sang εἰμὶ λύθρου ἔμπλεως, αἱμορῥυντος, γεμάτος ἀπὸ αἷμα. § se — αὐτοπ. λούομαι. se — dans le sang ἀρέσκομαι νὰ χύνω αἷμα, εἶμαι αἱματοχαρής. se — à l'eau froide ψυχρολουτῶ se—à l'eau chaude Θερμολουτῶ.

Baigneur, ἀρ. euse, Ϡ. λουόμενος—ένη. § βαλανεὺς — ίς, κ. λουτράρης.

Baignoir, ἀρ. * κολυμβητεῖον. τόπος ποταμοῦ εὔθετος εἰς λοῦσιν, κολύμβημα.

Baignoire, Ϡ. πύελος, λουτὴρ, γοῦρνα, κ. βαρέλι. § τηγάνιον σκυτοδέψου, ὅπου ἀναλύει λίπος καὶ στυπτηρίαν.

Baïkal, ἀρ. ἰχθὺς τῆς λίμνης Baïkal.

Baïkalithe, Ϡ. βαϊκάλιθος, ὀρυκτὸν τῶν ὄχθων τῆς αὐτῆς λίμνης.

Bail, ἀρ. μίσθωσις (ἀκινήτου κτήματος). — à ferme μίσθωσις ἀγρῶν, — à loyer οἰκιῶν. — d' héritage ἐκμίσθωσις τῶν κληρονομικῶν κτημάτων. — à vie ἐκμίσθωσις ἰσόβιος, ὁι' ὅλης τῆς ζωῆς τοῦ λαμβάνοντος — emphytéotique ἐκμίσθωσις πολυετὴς, διὰ πολλῶν ἐτῶν. faire, passer un — κάμνω συμφωνητικὸν μισθώσεως. prendre à — μισθοῦμαι (ἐνοικιάζω.) donner à—ἐκμισθῶ, δίδω εἰς ἐνοίκιον.

Baile, Ϡ. Βαΐλος, τίτλος τοῦ πρέσβεως τῆς Βενετίας εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Bailéadères ἴδ. Bayadères.

Baillard, ἀρ. ξηραντήριον, καλόγυρος ὅπου ξηραίνει ὁ βαφεὺς τὰ μετάξια.

Baillard ἢ Baillarge, ἀρ. εἶδος κριθῆς.

Baille, ἀρ. κάδος εἰς σχῆμα ἡμίσεως βαρελίου πρὸς χρῆσιν τοῦ μαγειρείου τῶν πλοίων. § εἶδος παλαιοῦ ὀχυρώματος.

Baille-blé, ἀρ. ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον ῥίπτει τὸν σῖτον εἰς τὸν μύλον.

Baillement, ἀρ. χάσμη, κ. χασμουρέασμα. § χασμωδία, ἀλλεπαλληλία, σύγχρουσις φωνηέντων.

Bailler, οὐδ. χασμῶμαι, κ. χασμουριάζομαι. § χαίνω, ἐπὶ πραγμάτων, ὅπου φαίνονται χάσματα διὰ τὴν μὴ τελείαν συνάφειαν ἢ κατασκευὴν αὐτῶν. une porte, une fenêtre qui — ο Θύρα, Θυρὶς ἔχουσα χαράματα ἢ μὴ κλείουσα καλῶς. § μισθῶ, ἐνοικιάζω, δίδω εἰς ἐνοίκιον.

Baillère, Ϡ. γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.

Bailleresse, Ϡ. μισθώτρια.

Baillet, ἀρ. ἵππος αἰθάλευκος.

Bailleul, ἀρ. μισθωτὴς, κ. ἐνοικιαστής.

Bailli, ἀρ. δικαστὴς στρατιωτικὸς, ἀξιωματικὸς, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐδικάζοντο οἱ ἄνθρωποι ἐντός τινος περιφερείας, δικαστὴς κατά τινας τόπους τῆς Ἑλβετίας.

ἱππότης τῆς Μελίτης ἀνώτερος τοῦ ταξιάρχου.

Bailliage, ἀρ. δικαστήριον παλαιὸν τῆς Γαλλίας, ὅπου ἐδίκαζον οἱ δικασταὶ μετὰ τοῦ Bailli ἢ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ. § χώρα διευθυνομένη ἀπο Bailli εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ Ἑλβετίαν.

Baillive, Φ. ἡ σύζυγος τοῦ Bailli.

Baillon, ἀρ. φίμωτρον, ἐπιστόμισμα, κ. στούμπωμα εἰς τὸ στόμα ἐμποδίζον τὴν ὁμιλίαν, τὸ ἀγκάσμα.

Baillonner, ἐν. ἐπιστομίζω, φιμῶ, κ. στουμπόνω.

Bailloques, Φ. πλ. πτερὰ ποικιλόχροα.

Baillotte, Φ. καδίον.

Bain, ἀρ. λουτρόν. — entier ὁλόκληρον λουτρόν. demi-bain ἐγκάθισμα μέχρις ὀμφαλοῦ, ἢ ὑπογαστρίου. — de pied ποδόνιπτρον. — de mer Θαλάσσιον λουτρόν. prendre un — froid, tiède λούομαι εἰς ψυχρὸν, χλιαρὸν ὕδωρ. § λοῦτρον, τὸ ὕδωρ αὐτὸ τοῦ λουτροῦ. § λοῦτις, κ. λούτιμον. § λουτὴρ, καὶ τόπος, ὅπου οὗτος κεῖται, ἢ λούεταί τις. —public βαλανεῖον, κ. λουτρός. — vaporeux ξηροπυρία, πυρίαμα. —marie ἀμφιπυρίβατον, ἠμφιζόεστον, ἀγγεῖον διπλοῦν, ὥστε βράζοντος τοῦ ὕδατος εἰς τὸ μεγαλήτερον, νὰ βράζῃ συγχρόνως καὶ τὸ ὑγρὸν τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ μικρότερον. — de sable ἀμμοχωσία. § — s Θερμαὶ, (πηγαὶ), ἢ θερμὰ (λουτρὰ) τοποι, ὅπου ἀναβρύουσιν ὀσυκτοῦχα ὕδατα ἰαματικά. aller aux eaux ἢ aux — s de ὑπάγω εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ. § τελεία ἀνάλυσις τοῦ μετάλλου. § καδίον τῶν βαφῶν, καὶ αὐταὶ αἱ βαφαὶ, τὰ χρώματα.

Baïonnette, Φ. λόγχη τοῦ ὅπλου.

Baïoque, Φ. χαλκοῦν νόμισμα τῆς Ῥώμης.

Baïoquelle, Φ. ὑποκοριστικὸν τοῦ baïoque κερμάτιον ὑπόχαλκον τινῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἰταλίας.

Baïram, ἀρ. μεγάλη ἑορτὴ τῶν Τούρκων.

Baisemain, ἀρ. χειρασπασμὸς, λατρεία τῶν ὑποτελῶν πρὸς τοὺς ἄρχοντας τιμαριώτας.

Baisement, ἀρ. ἴδ. Oscultation.

Baiser, ἐν. φιλῶ, ἀσπάζομαι. je vous —e les mains φιλῶ τὰς χεῖράς σας. § βινέω, ὀπυιω, συνευρίσκομαι μὲ γυναῖκα. § se — ἀλληλιπ. συνεχόμεθα, ἐγγιζόμεθα ἀμοιβαίως deux courbes se baisent δύω καμπύλαι ἐφάπτονται (ἐγγίζει ἡ μία τὴν ἄλλην) πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος στρεφόμεναι. point — ant σημεῖον ἐπαφῆς δύω καμπύλων ἐστραμμένων πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος.

Baiser, ἀρ. φίλημα. donnez vous les uns aux autres le — de paix ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. — de Judas φίλημα τοῦ Ἰούδα, ἐπίβουλον.

Baiseur, euse, ἐπ. καὶ οὐσ. φιληματικὸς, ἀγαπῶν νὰ φιλῇ.

Baisotter, ἢ Baisoter, ἐν. συχνοφιλῶ.

Baisse, Φ. ὑποτίμησις, καταβιβασμὸς, κ. ξεπεσμὸς τῆς τιμῆς τῶν δημοσίων γραμματίων, ἢ συναλλαγμάτων. jouer à la — κερδοσκοπῶ εἰς τὸν καταβιβασμὸν τῶν δημ. γραμματίων, στοιχηματίζω ὅτι θέλουσι πέσει τὰ δημόσια γραμμάτιά τινος τόπου.

Baisser, ἐν. ταπεινῶ, χαμηλόνω. — l' oreille χάνω τὸ θάρρος. — pavillon καταιβάζω τὴν σημαίαν, μεταφ. ὑποχωρῶ, ὑπενδίδω. — les marchandises ἐπευωνίζω, εὐθηναίνω τὰς ἐμπορίας § καταιβάζω, ἕλκω, ῥίπτω κάτω.—un trappe καταβιβάζω τὸν καταῤῥάκτην. — les yeux νεύω εἰς γῆν τὰ ὄμματα, βλέπω εἰς τὴν γῆν. § οὐδ. ἐλαττοῦμαι, ἐνδίδω. les eaux — ent τὰ ὕδατα ταπεινοῦνται, καταβαίνουσι. le soleil commence à — ὁ ἥλιος ἄρχισε νὰ κλίνῃ, νὰ γέρνῃ. du vin qui baisse οἶνος, ὅστις ἀδυνατίζει. § se— αὐτοπαθ. συγκαταβαίνω. § κυρτοῦμαι, § ἐλαττοῦμαι, ἐξασθενῶ.

Baissé ée, μετ. il va au combat tête—ée κατακεφαλῆς, θαρσαλέως ὁρμᾷ, βαδίζει εἰς τὴν μάχην. tête—ée προπετῶς, τυφλῶς. il s' en jette tête — ée dans ce péril φέρων ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν εἰς κινδυνον. il a la tête — ée sur les livres ἐγκύπτει εἰς τὰ βιβλία, καταγίνεται ἀνενδότως.

Baissière, Φ. θολερὸν ὑγρὸν ἐπάνω τῆς ἰλύος, τῆς τρυγίας τοῦ οἴνου, τοῦ ζύθου, τοῦ μηλίτου κτλ.

Baissoir, ἀρ. δεξαμενὴ τοῦ ὕδατος εἰς τὰ ἀλατοπηγεῖα.

Baisure, Φ. ἐπαφὴ, μέρος, ὅπου δύω ἄρτοι εἰς τὸν κλίβανον ἐγγίσθησαν.

Baitarie, Φ. * βαιτηρία, φυτὸν τῆς Περουβίας.

Bajasajo, ἀρ. * βαγασίγη, φυτὸν τῆς Ἰνδίας.

Bajet, ἀρ. * βάγητον, μαλάκιον.

Bajoire, Φ. διπλοκάρηνον νόμισμα, φέρον δύω κεφαλὰς ἐκ πλαγίου φαινομένας.

Bajou, ἀρ. τὸ ὑψηλότατον μέρος τῶν σανίδων τοῦ πηδαλίου εἰς πλοιάριον ποταμοῦ.

Bajoue, Φ. γνάθος, μέρος ἐδώδιμον τῆς κεφαλῆς τινων ζώων. § ὑφάσματα προσκείμενα εἰς δύω ξύλα παράλληλα τοῦ πιεστηρίου.

Bajoyers, ἀρ. πλ. ἢ Bajoyères. πλ. πλάγιοι τοῖχοι κλεισιάδων, ἢ ποταμοκλείθρου.

Bajurac, ἀρ. σημαία τοῦ Σουλτάνου τουρκ. μπαϊράκ.

Bakka, ἀρ. Ἰνδοκάνναβις, εἶδος κανναβέως τῆς Ἰνδίας.

Bal, ἀρ. πλ. Bals, ὄρχησις, χορός. § ὁμήγυρις, ὅμιλος χορευτῶν. — paré χορὸς ἐπίσημος, ὅπου ὑπάγουσι μετὰ στολῆς. — masqué χορὸς μετημφιεσμένος, ὅπου ὑπάγουσι καὶ χορεύουσι φέροντες προσωπίδας. reine du — κυρία, ὑπὲρ τῆς ὁποίας γίνεται ὁ χορός. roi du — ὁ δεχόμενος τοὺς συγκεκλημένους καὶ χορεύων πρῶτος. donner le—à quelqu'un μεταφ. κακομεταχειρίζομαί τινα. mettre le—en train ἀρχίζω φιλονεικίαν.

Baladin, ine, οὐσ. ὀρχηστὴς, χορευτὴς, γελωτοποιὸς εἰς τὸν χορὸν διὰ τὰ σχήματα.

Baladinage, ἀρ. ἄχαρις ἀστεϊσμός.

Balafo, ἀρ. μουσικὸν ὄργανον τῶν Μαύρων.

Balafre, Φ. τραῦμα, πληγὴ, κ. σημάδι ἐπὶ τοῦ προσώπου. § οὐλὴ, ἴχνη αὐτῆς, μώλωψ.

Balafrer, ἐν. τραυματίζω, πληγόνω εἰς τὸ πρόσωπον. κ. σημαδεύω.

Balagan, ἀρ. καλύβη θερινὴ τῶν Καμτσακδαλῶν.

Balai, ἀρ. σάρωθρον, ἰταλ. χυδ. σκοῦπα. c'est un—neuf (παρ.) καινούριον κοσκινάκι μου καὶ ποῦ νὰ σὲ κρεμάσω, ἐπὶ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δεικνύουσι ζῆλον κατ' ἀρχὰς τοῦ ἔργου ἢ τῆς ὑπηρεσίας των, ἔπειτα δὲ ἐξαχρειοῦνται καὶ ἀμελοῦσι. § * τριχοχρωστὴρ, ἢ τριχογραφὶς, (βούρτσα) χρήσιμος εἰς τὴν ὑελογραφίαν. § ἐργαλεῖον χειρουργικὸν εἰσαγόμενον εἰς τὸν εἰσοφάγον διὰ νὰ εὐθύνῃ εἰς τὰ κάτω, ἢ νὰ ἀνασύρῃ τι σῶμα ξένον. § οὐρὰ τοῦ πτηνοῦ. rôtir le— διάγω ταλαίπωρον καὶ ἄσημον βιον, ζῶ ἀσώτως, ἀσελγῶς, καταγηράσκω εἰς θέσιν τινὰ ἢ ἔργον τι.

Balais, ἐπ. — rubis ἄνθραξ, ῥουβίνιον ἔχον χρῶμα οἴνου ὀλίγον ἐρυθροῦ.

Balance, Φ. σταθμὸς, τρυτάνη, ζυγὸς ζυγαριά. la —penche d'un côté ἡ ζυγαριὰ ῥέπει πρὸς τὸ ἓν μέρος. — qui penche d' un côté, ἑτερόῤῥοπος σταθμός. faire pencher la— d'un côté ou de l'autre κλίνω τὸν σταθμὸν, γέρνω τὴν ζυγαριὰν ἀπὸ τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο μέρος. le poid emporte la—τὸ ζύγιον, τὸ βάρος εἶναι βαρύτερον παρὰ τὸ ζυγιζόμενον πρᾶγμα — d'essai νομισματόσταθμος, ἰδιαιτέρα ζυγαριὰ τῶν νομισματογνωμόνων. τουρκ. βεζνές.—hydrostatique ὑδροζύγιον, ὑδροστατικὴ πλάστιγξ, διὰ τῆς ὁποίας ζυγίζομεν τὰ σώματα εἰς τὸ ὕδωρ, ἢ ἄλλα ὑγρὰ θέλοντες νὰ εὕρωμεν τὴν εἰδικὴν αὐτῶν βαρύτητα. § ὑδροσκόπιον, ζυγαριὰ (τῆς καθαροτητος) τοῦ ὕδατος — élastique ἐλαστικὴ τρυτάνη, ἐργαλεῖον ὡρολογοποιῶν χρησιμεῦον εἰς εὕρεσιν τοῦ ἀναλόγου ἐλατη-

τηρίου ὡς πρὸς τὸν ἰσοχρονισμὸν καὶ τὸ * ῥυθμότροχον (balancier) — de torsion φυσ. * γωνιογνώμων, ὄργανον παριστάνον διὰ δείκτου τὰς γωνίας τοῦ κινουμένου ἢ συστρεφομένου σύρματος. § Ζυγός, ἀστερισμὸς τοῦ ζωδιακοῦ, ἰσημερία. § ἰσολογισμός, ἀντιπαράθεσις χρέους καὶ κέρδους, λήψεως καὶ δόσεως, καθάρισις, ἐξόφλησις λογαριασμοῦ. § ἰσορροπία. —de l'Europe ἡ ἀντιστάθμισις τῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης.— du commerce ἐμπορικὴ ἰσοσταθμία, σχέσις, ἀναλογία μεταξὺ τῶν εἰσαγωγίμων καὶ ἐξαγωγίμων. § ἀντιπαραβολή, σύγκρισις. mettre dans la — σταθμίζω παραβάλλων, ἐξετάζω. § ἀντισήκωσις. être en — ἀμφιρρέπω, ἐπαμφοτερίζω, ταλαντεύομαι, ἀμηχανῶ, ἀπορῶ. tenir la — égale entre deux parties ἰσόρροπος ταλαντεύομαι, κρατῶ δικαιοσύνην μεταξὺ δύω διαφερομένων, δὲν κλίνω οὔτε πρὸς τοῦτον, οὔτε πρὸς ἐκεῖνον.

Balancé, ἀρ. ταλάντωσις, κίνησις τοῦ σώματος ἐπὶ ὀρχηστικῆς ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον πόδα. § ἰσορροπία πρύμνης, πρώρας, ἢ τῶν ἐμπροσθίων καὶ ὀπισθίων ἁρμένων.

Balancement, ἀρ. ταλάντωσις, ἡ ἐπὶ θάτερα ἀλληλοδιάδοχος κλίσις, μεταφ. δισταγμός. § τρόμος, τρομοφωνία. (μουσ.)

Balancer, ἐν. ταλαντεύω, ζυγοστατῶ, κρατῶ εἰς ἰσορροπίαν, κινῶ ἐπὶ θάτερα, μεταφ. ἐξετάζω, σκέπτομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ ἐναντία. — la victoire καθιστῶ ἀμφίρροπον, μετέωρον τὴν νίκην. § ἀντισηκῶ, ἰσοσταθμίζω, ἐξισῶ. — les pertes par les gains, ἀντιμετρῶ, λογαριάζω τὴν ζημίαν μὲ τὸ κέρδος. la nature balance le mal par le bien, ἡ φύσις ἀντισταθμίζει τὸ κακὸν μὲ τὸ καλόν. — les groupes ἰσοπληρῶ τὰ * συμπλέγματα ἐπὶ ζωγρ. ὅταν παριστάνω εἰς ἕκαστον ἱκανὰ πρόσωπα, ὥστε ὁ πίναξ νὰ φαίνηται γεμάτος. § οὐδ. ταλαντεύομαι, κινοῦμαι ἐπὶ θάτερα. μεταφ. ἐπαμφοτερίζω, ἐπέχω, ἀπορῶ διστάζω. il ne faut point — à s' expliquer δὲν πρέπει νὰ διστάσωμεν νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην νὰ ἐξηγηθῶμεν περὶ αὐτῶν.

Balancé, ée μετ. figure — ée ἰσόρροπος εἰκών, ἄνθρωπος ἔχων τὰ μέλη καλῶς διατεθειμένα ὡς πρὸς τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος. ζωγρ.

Balancier, ἀρ. * ῥυθμότροχον, μηχάνημα ῥυθμίζον τὴν κίνησιν τῶν τροχῶν ὡρολογίου. § μηχανὴ κινουμένη ὡς αὐτό. § * ἐκτυπωτὴς, μηχανή, ἥτις πιέζουσα ἐκτυποῖ τὴν εἰκόνα εἰς τὸ νόμισμα. § ἀντίῤῥοπον, ἀντισήκωμα, ῥάβδος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ σχοινοβάτου πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας. § πιεστήριον κινούμενον ἀπὸ δίπλοῦν μοχλόν. — d'une écluse στροφεὺς, ἐπὶ τῶν κλισιάδων. § — s ὑποστηρίγματα τῶν πτερῶν τῶν διπτέρων ἐντόμων.

Balancine, Θ. κεραιοῦχος, σχοινίον συνδέον τὸν ἱστὸν μὲ τὴν κεραίαν.

Balançoire, Θ. αἰώρα, κ. κούνια.

Balançons, ἀρ. πλ. ξύλα ἐλάτης πωλούμενα κατὰ μικρὰ μέρη.

Balandran, ἢ **Balandras**, ἀρ. εἶδος χλαίνης, ἐπενδύματος στρατιωτικοῦ.

Balandre, Θ. εἶδος πλοίου Θαλάσσης.

Balane, ἴδ. Balanite.

Balangue Θ. * βάλαγγος, γένος φυτῶν προσδιωρισμένον ἀπὸ μόνον καρπόν τινα τοῦ Μαδαγασκάρ.

Balanite, Θ. βάλανος (ἡ Θαλασσία) ὀστρακόδερμα ἐκ τῆς τάξεως τῶν πολυθύρων.

Balanite, Θ. βαλανίτης, γένος φυτῶν.

Balanophore, ἀρ. βαλανοφόρος, γένος φυτῶν τοῦ μεσημβρινοῦ ὠκεανοῦ.

Balant, ἀρ. μέρος ἀτάνυστον σχοινίου (ναυτ.)

Balantin, ἀρ. ἀγκιστρεία, ἁλεία δι' ἀγκίστρου γινομένη εἰς τὴν Οὐαλεντίαν Ἰσπ.

Balanus, ἀρ. βάλανος, ἡ ἄκρα τοῦ καυλοῦ. § βάλανος, εἶδος καρποῦ, ὁποῖος ὁ τῆς δρυὸς, τὸ κάστανον κτλ.

Balaou, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Μαρτινίκας. § πλοῖον τῆς Ἀμερικῆς ὡς Γοελέτα.

Balard, ἢ **Ballard**, ἴδ. Balafo.

Balasse, Θ. στιβὰς, ἀχυρόστρωμα. § σταμνος τῆς Αἰγύπτου (παρὰ τὴν πόλιν Balasso ὅπου κεραμεύεται ψυχραίνουτα, καὶ διυλίζουσα τὸ ὕδωρ, ὡς πορώδης.

Balassor, ἀρ. ὕφασμα τῶν ἀνατ. Ἰνδιῶν ἀπὸ φλοιὸν δένδρου.

Balast, ἀρ. ἔρμα, Ἰτ. saboûra, ἀπὸ ἄμμον, καὶ χάλικας § σωρὸς χαλίκων, καὶ ἄμμου.

Balastri, ἀρ. χρυσοῦς ἐριοῦχον, κατασκευαζόμενον ἐν Βενετία.

Balatas, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμερικῆς, καὶ μάλιστα τῆς Καϋέννης.

Balate, Θ. ὁλόθυρον, ζωΰφιον ἐξαγόμενον ἀπὸ τὰς Φιλιππονησους εἰς τὴν Κίναν.

Balaustes, Θ. βαλαύστιον, ἄνθος τῆς (ἀγρίας) κ. ῥοιᾶς.

Balaustier, ἀρ. βάλαυστος, ἀγρία ῥοιά.

Balayer, ἐν. σαρῶ, σαρόνω, κ. σκουπίζω.—l' ennemi διώκω τὸν ἐχθρόν. — les corsaires καθαρίζω τὴν θάλασσαν ἀπὸ πειράτας. — les nuages διασκεδάζω τὰ νέφη.

Balayeur, ἀρ. euse, Θ. σαρωτὴς, κ. σκουπιστής.

Balayures, Θ, πλ. σάρματα, σαρώματα, καθάρματα, σκύβαλα, κ. σκουπίδια.

Balazée, ἴδ. Balazés.

Balazés, ἀρ. πανίον λευκὸν τῆς Συρράτης.

Balbisie, Θ. * βαλβισία, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Balbutiement, ἀρ. (τὸ ε ἄφ.) τραυλισμός.

Balbutier, οὐδ. τραυλίζω, ψελλίζω, κ. τζεύδίζω. μεταφ. ὁμιλῶ περί τινος πράγματος συγκεχυμένως.

Balbuzard, ἀρ * ἁλιαίετος, Θαλασσοκόραξ, γένος τοῦ τάγματος τῶν ἱερακοειδῶν.

Balcon, ἀρ. ἐξώστεγον. § ἡ σιδηρᾶ κιγκλὶς, (τουρκ. καφάσι), ἐξωστέγου ἢ παραθυρίου. s' appuyer sur un — ἀκουμβίζω εἰς τὴν κιγκλίδα (τὰ σίδηρα). § τὰ ὄπισθεν τινων πλοίων, μακρυνάρια σκιπαστὰ ἢ ἀσκίπαστα.

Baldaquin, ἀρ. οὐρανὸς, κορύφωμα θρόνου, ἀρχιτεκτονικὸν, ἢ γλυπτικὸν καλλώπισμα. § σκιὰς ἡμικύκλιος ἐπάνω τῆς κλίνης πρὸς τὸν τοῖχον.

Baleine, Θ. φάλαινα, βαλαίνα, κῆτος, τὸ μέγιστον τῶν ζώων huile de — ἔλαιον φαλαίνης, χρήσιμον εἰς τὰς τέχνας. — blanc de — ὕλη τοῦ ἐγκεφάλου, τὸ κοινῶς κητόσπερμα, χρήσιμον εἰς τὴν Ἰατρικήν. § βαλαίνα, χειροπληθῆ, καὶ τελαμωνώδη γένεια τῆς φαλαίνης βραζόμενα καὶ σχιζόμενα εἰς λεπτὰς μακρὰς ῥάβδους, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται εἰς τὰ (ζρόρια) στηθόδεσμα, καὶ τοὺς πετάσους (καπέλα) αἱ γυναῖκες. § φάλαινα, ἀζερισμὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου.

Baleineau, ἀρ. * φαλαινιδεὺς, τὸ γέννημα τῆς φαλαίνης.

Baleinier. ἀρ. * φαλαινοθηρὶς, πλοῖον θηρεῦον τὴν φάλαιναν.

Baleinière, Θ * φαλαινοπλὴξ, μακρὸν, καὶστενὸν πλοιάριον ἀκολουθοῦν κατόπιν τὴν φάλαιναν διὰ νὰ τὴν πληγώσῃ.

Balainoptère, ἀρ. * φαλαινόπτερον, γένος μαστοφόρων, ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κητωδῶν περιέχον φαλαίνας ἐχούσας πτερύγιον εἰς τὰ ὄπισθεν.

Baleston, ἀρ. πάσσαλος στηρίζων τὴν ἀνωτέραν γωνίαν ὑπήνεμον τοῦ ἁρμένου.

Balestrille, ἴδ. Arbalète.

Balèvre, Θ. τὸ κάτω χεῖλος. § ἐξέχουσα πέτρα τοῦ τοίχου, ἀνισότης. § σύντριμμα πέτρας ὡς συνεσφιγμένης πολύ. § ἀνωμαλίαι τῶν χυνομένων μεταλλικῶν τεχνημάτων.

Balfour, ἀρ. Θάμνος τῆς Νέας Ὁλλανδίας.

Bâli ἢ **Bâlie**, Θ. σορὴ γλῶσσα τῶν Βραχμάνων.

Balicasse, ἀρ. πτηνὸν τῶν Φιλιππονησων.

Balin, ἀρ. σινδὼν μεγάλη δεχομένη τοὺς πίπτοντας κόκκους τοῦ σίτου λικμιζομένου ἢ κοσκινιζομένου.

Baline, Ϟ. εἴλημα, χονδρὸν πανίον χρήσιμον εἰς τύλιγμα.
Balisage, ἀρ. καθαρισμὸς ποταμοῦ.
Baliscorne ἢ Bassiconde, Ϟ. σιδήριον ἐπάνω τῶν μεγάλων φυσητηρίων (εἰς τὰς καμίνους).
Balise, Ϟ. * ἀλεώριον, σημεῖον ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων σκοπέλων πρὸς γνῶσιν τῶν πλοίων. § * ῥυμουλκεῖον, τόπος ἐλεύθερις εἰς τὴν ὄχθην τῶν ποταμῶν διὰ τὴν ῥυμουλκίαν τῶν πλοίων.
Baliser, ἐν. βάλλω σημεῖα ἐπὶ τῶν σκοπέλων.
Baliseur, ἀρ. ἔφορος τῶν ὄχθων ποταμοῦ, διὰ τὸν τόπον τῆς ῥυμουλκίας.
Balisier, ἀρ. * ἰνδοκάλαμος, καὶ γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὁριμυῤῥιζοειδῶν.
Balistaire, ἀρ. ἀξιωματικὸς φροντίζων περὶ τῶν ὅπλων καὶ τῶν πολεμικῶν μηχανῶν.
Baliste, Ϟ. βελόστασις, μηχανὴ ῥίπτουσα μακρὰν βέλη χονδρὰ, καθὼς καὶ σφαῖρας κτλ.
Baliste ἀρ. * φυματόδερμος, γένος ἰχθύων.
Balistique, ἐπ. βελοστατικὴ (σφαιροβολικὴ) ἐπιστήμη διδάσκουσα τὴν κίνησιν τῶν βαρέων σωμάτων διὰ τοῦ ἀέρος.
Balivage, ἀρ. σημείωσις τῶν διατηρηθησομένων νέων δένδρων ἐπὶ τῆς ὑλοτομίας.
Baliveau, ἀρ. * νεόπρεμνον, δένδρον διατηρούμενον εἰς τὴν ὑλοτομίαν ξυλείαν).
Baliverne, Ϟ. ἀδολεσχία, λῆρος, γραῶν μῦθος, φλυαρία.
Baliverner, ἐν. ἀδολεσχῶ, ληρῶ, φλυαρῶ, ματαιολογῶ.
Ballade, Ϟ. * τρίστροφον, εἶδος ποιήματος γαλλικοῦ σύνθετον ἀπὸ τρεῖς στροφὰς, διήγημα ἔμμετρον.
Balladères, ἴδ. Bayadères.
Ballarin, ἀρ. εἶδος ἱέρακος.
Balle, Ϟ. σφαῖρα, στρογγύλον ἐλαστικὸν σῶμα πρὸς παιγνίδιον. jouer à la— σφαιρίζω partie de—σφαιρομαχία. enfant de la—* πατροτέχνης (παιδίον) νέος ἀκολουθῶν τὴν τέχνην τοῦ πατρός του. prendre la — au bond μεταφ. ὁράττω τὴν εὐκαιρίαν, τὴν ἀφορμήν. au bon joueur la — la—cherche le bon joueur ἡ περίστασις, εὐκαιρία ἐδόθη εἰς ἄνθρωπον ἄξιον νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ αὐτὴν, (ἵππος εἰς πεδίον) renvoyer la—à quelqu' un ἀνατίθημι, ῥίπτω εἰς ἄλλον τινὰ τὸ βάρος, τὴν φροντίδα. renvoyer la — à son adversaire ἀποκρίνομαι ζωηρῶς, εὐστόχως εἰς τὸν ἐναντίον. couper la — κτυπῶ τὴν σφαῖραν μὲ τὸ κίνητρον ἐπιτηδείως, ὥστε πίπτουσα εἰς τὴν γῆν νὰ μὴ πηδήσῃ, νὰ μὴ τιναχθῇ. la — la perd la —la gagne ὁ παίξας τὴν σφαῖραν ἔχασεν ἢ ἐκέρδισε § βολὶς, χυδ. βόλι, κ. μολύβι (σφαῖρα) μπάλα, σφαῖρα διαφόρου μεγέθους διὰ τὰ πυροβόλα, ἀπο μόλυβδον διὰ τὰ μικρὰ, ἀπὸ σίδηρον δὲ διὰ τὰ μεγάλα. un canon porte 36 livres de — τὸ σφαιροβόλον χωρεῖ 36 λιτρῶν σφαῖραν. — à ramées, δύω μολύβια ἑνωμένα μὲ σύρμα σιδήρου. — luisante πυροτέχνημα ἀστεροειδές. § δέμα, φάκελλος ἐμπορευμάτων, πραγματειῶν, τυλιγμένων καὶ δεμένων, ἰταλ. μπάλλα. vendre des marchandises sous cordes en — s πωλῶ ἀδρομερῶς, χονδρικῶς. § φωριαμὸς, κιβώτιον εὐκόμιστον τοῦ πλανεμπόρου, τοῦ περιφερομένου εἰς τοὺς δρόμους πραγματευτοῦ. § εἶδος πώματος, στυπώματος. § μελανωτὴρ, ἐργαλεῖον τῶν τυπογράφων, μὲ τὸ ὁποῖον μελανόνουσι τὰ στοιχεῖα. — teigneuses μελανωτῆρες μὴ δεχόμενοι τὸ μέλαν. § * ἐλυτρόγονον, θήκη γονομοποιῶν * ὀργάνων, κάλυξ τῶν σιτηρῶν φυτῶν. § ἔλυτρον, θήκη τῶν κόκκων, τῶν σπερμάτων χωριζομένη, ἐπὶ τοῦ ἐκλικμίσματος. — d' avoine ἄχνη, λεπτὸν ἄχυρον. § ἔμπρησμα ἢ ἐμπρηστήριον, εἶδος μπάλας ἀπὸ χαρτόνιον διὰ νὰ βάλλῃ φωτιάν. § βῶλος κεραμικῆς γῆς.
Baller, ἐν. βαλλίζω, ὀρχοῦμαι, χορεύω. μεταφ. περιπατῶ ἔχων κρεμασμένας τὰς χεῖρας. § κάμνω ὑποκλίσεις, χαιρετῶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν, ἔπειτα ἔμπροσθεν.
Ballet, ἀρ. παντόμιμος χορὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ χορεύοντες παριστάνουσι διὰ τῶν χειρονομιῶν καὶ σχημάτων τινὰ πρᾶξιν. § εἶδος μελοδράματος. § ἄχνη, μικρὸν ἄχυρον.
Ballin, ἀρ. συσκευὴ, τύλιγμα πραγματειῶν.
Ballon, ἀρ. κώδυκος, σφαῖρα ἔγχοιλος, εἴτε κενὴ ἐσωτερικῶς. § κωρυκὶς, κ. φοῦσκα, κύστις πλήρης ἀέρος σκεπασμένη μὲ δέρμα, τὴν ὁποίαν κτυπῶσι μὲ τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς πόδας παίζοντες. jouer au — κωρυκίζω. il est enflé comme un—ὑπερηφανεύεται, (εἰς τοὺς τρόπους, τοὺς λόγους κτλ) § γάστραινα, δοχεῖον σφαιροειδὲς ὑέλινον, ὅπου δέχονται οἱ χημικοὶ τοὺς ἀτμοὺς τῶν ἐξατμιζομένων ἢ διασταζομένων ὑγρῶν καὶ στερεῶν σωμάτων. — aérostatique ἀεροβάτης, (ἀερόστατον;) σφαῖρα μεγάλη ἀπὸ ὕφασμα, μὲ τὴν ὁποίαν ὑψοῦνται οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸν ἀέρα. § στρογγύλα σώματα εἰς διαφόρους τέχνας καὶ πρὸς διαφόρους χρήσεις. § πλοιάριον ποταμοῦ εἰς τὴν Σουράτην.
Ballonier, ἀρ. κωρυκοποιὸς, σφαιροποιός.
Ballot, ἀρ. ὑποκ. τοῦ balle· φάκελλος, δέμα. voilà votre—ἰδοὺ τί σε πρέπει, μεταφ. τοῦτο σὲ ταιριάζει, σοῦ πηγαίνει πολλὰ καλά. (ἀπὸ μεταφ. τοῦ παιγνιδίου).
Ballote, Ϟ. βαλλωτὴ, ἄγριον μελισσόχορτον, κ. βρωμοχόρτι, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μινθοειδῶν. § δοχεῖον ζαφυλῶν ἐπὶ τρύγους.
Ballottade, Ϟ. πήδημα ἵππου μεταξὺ δύω στύλων ἀναῤῥίπτοντος τοὺς 4 πόδας εἰς τὸν ἀέρα.
Ballottage, ἀρ. ψηφοφορία, (διὰ σφαιριδίων, ἐπὶ ἐκλογῆς).
Ballottation, Ϟ. ἴδ. Ballottement.
Ballotte, Ϟ. ψῆφος, σφαιρίδιον χρήσιμον εἰς τοῦτο.
Ballottement, ἀρ. μετάπτωσις, μετακίνησις ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος.
Ballotter, οὐδ. ψηφοφορῶ διὰ σφαιριδίων. § ῥίπτω τὴν σφαῖραν, χωρὶς νὰ παίζω. § παίζω τινά (ὡς σφαῖραν), ῥιπτάζω, τὸν παραπέμπω ἀπὸ τὸν ἕνα, εἰς τὸν ἄλλον, τὸν ἀπατῶ μὲ ὑποσχέσεις. § ἐρευνῶ, συζητῶ ὑπόθεσιν. § τεχν. συστρέφω, περιμαζεύω εἰς φάκελλον.
Ballotté, ée. μετ. être — ὁ σαλεύομαι.
Ballottes, Ϟ. πλ. ἀγγεῖον τοῦ τρύγους διὰ τὰ σταφύλια.
Ballottin, ἀρ. χρυσομηλέα, πορτοκαλῆ, τῆς ὁποίας ὁ καρπὸς ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὸ μηδόμηλον, ἢ λειμώνιον.
Balocher, οὐδ. ἀμαξηλατῶ, περιφέρομαι ἐπὶ ἁμάξης διὰ τῶν αὐτῶν ὁδῶν.
Baloires, Ϟ. πλ. μακρὰ ξύλα, πρὸς ναυπηγίαν, τὰ ὁποῖα δίδουσι τὸ σχῆμα τοῦ πλοίου.
Baloise, Ϟ. τρίχρουν λείριον, λαλὲς τριῶν χρωμάτων (λευκοῦ, κοκκίνου καὶ ἰώδους)
Balon, ἀρ. τριήρης τοῦ Σιάμ.
Balonophore, Ϟ. γένος φυτῶν.
Balnéable, ἐπ. βαλαντειακὸς, λουτρικὸς, ἐπιτήδειος εἰς βαλανεῖον, λουτρόν.
Baloulon, ἀρ. μικρόκαρπος βανανέα.
Balour, ἢ Balor, πλήρωμα πειρατῶν εἰς τὰς Μολουκοννήσους.
Balourd, ἀρ. — e, Ϟ. ἀναίσθητος, μωρὸς, χονδράνθρωπος.
Balourdise, Ϟ. χαρακτὴρ τοῦ ἀναισθήτου, σφάλμα ἐξ ἀπροσεξίας.
Balsamarie, Ϟ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κομβογιοειδῶν.
Balsamine, Ϟ. (τὸ s προφ. ὡς ξ) βαλσαμίνη, (βούφθαλμον,) ἐνδύτον εὔοσμον.
Balsamique, ἐπ. (προφ. βάλζα . . .) βαλσαμικός. § οὐσ. βάλσαμον. employer les—s θεραπεύω μὲ βαλσαμικά.
Balsamite, Ϟ. βαλσαμίτις (φυτὸν τῆς Λιβύης) γένος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν θριδακοειδῶν.
Balse, ἢ Balze, Ϟ. σχεδία, καλαμωτὴ πρὸς ἁλιείαν εἰς τὴν Ιρουβίαν καὶ τὴν Λίμαν.
Baltadgi, ἀρ. ἀξιωματικὸς τῆς Τουρκίας, μπαλτατσῆς.

Baldagi, ἀρ. τουρκ. ὑπηρέτης τοῦ ἀνακτόρου φέρων τὰ καύσιμα ξύλα εἰς τοὺς θαλάμους.

Baltimore, ἀρ. ἕκτερος, γένος τοῦ τάγματος τῶν ὑλοβίων πτηνῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὑφαντουργῶν εὑρισκόμενον εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικήν.

Baltimore, Θ. * βαλτόμωρον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυθοειδῶν.

Baltracan, ἀρ. * βάλτραγον, φυτὸν τῆς Ταρταρίας.

Baluette, Θ. ῥαβδία προσαρμοζόμενα ἐνίοτε εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν δικτύων, τῶν γρίπων.

Balustrade, Θ. ὀρύφρακτον, κιγκλίς, κ. κάγκελα.

Balustre, ἀρ. στυλίσκος τορνευμένος, κιγκλίς, κ. κάγκελα. — d' un autel, — du lit d' un prince τὸ περίφραγμα (καφάσι) τῆς ἁγίας τραπέζης, τῆς κλίνης πρίγγιπος. § ἀρχιτ. οἱ ἕλικες, τὰ κιονόκρανα τοῦ Ἰωνικοῦ στύλου. § καλλωπισμὸς κλειδίου ὑποκάτω τοῦ κρίκου. § * κιγκλίδωμα, καλλωπισμὸς περὶ τὰ μέσα τοῦ κηρογίου, κ. κανδιλερίου.

Balustrer, ἐν. κιγκλίζω, καλλωπίζω μὲ κιγκλιδας, περιῤῥάσσω.

Balux, ἀρ. χρύσαμμος, ἄμμος φέρουσα ψήγματα χρυσοῦ.

Balvane, Θ. παλευτὴς, ἡ παλεύτρια, ὀελέαστρον εἰς σχῆμα τετράδος (ἀλεκτρυονοειδοῦς πτηνοῦ) διὰ νὰ ἑλκύσωμεν τὰ πτηνά.

Balzac, ἡ Mursceau, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς.

Balzan, ἐπ. cheval—ἵππος, λευκοστημόπους, φέρων σημεῖον λευκὸν εἰς τοὺς πόδας.

Bambelle, Θ. (κυπρινίσκος) ἰχθὺς τῆς λίμνης τοῦ Τιγούρου (Ἐλβετ.) ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.

Bambelle, Θ. ἰδ. Bielle.

Bambiaya, ἀρ. πτηνὸν τῆς Κούβας.

Bambin, ἀρ. (παρὰ τὸ βαμβαίνω) νήπιον, μικρὸν παιδίον, νινίον, οἰκ.

Bamble, Θ. μικρὰ κίχλα.

Bambochade, Θ. * ἀγροικογραφία, ζωγραφία παριστάνουσα δημώδη καὶ γελοῖα πράγματα.

Bamboche, Θ. πλαγγὼν, νανίον, κ. νινὶ, κούκλα, νευρόσπαστον μεγαλήτερον παρὰ τὰ συνήθη. faire jouer des — s κινῶ τὰ νευρόσπαστα. faire — χυδ. εὐωχοῦμαι, ἀσωτεύω. § ῥαχιτικός.

Bambou, ἀρ. δόναξ, κάλαμος, καλάμι ἀπὸ τὸ βασίλειον τοῦ Bambou.

Bambours, ἀρ. πλ. μέλισσαι τῆς Ταπροβάνης κηριάζουσαι εἰς τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων.

Ban, Θ. διακήρυξις. —s de mariage προκήρυξις δημοσία ἀῤῥαβώνων. — de vendange προκήρυξις τῆς ἀδείας τοῦ τρυγητοῦ (τοῦ τρύγους). — ἡ arrière—ὁπλισμὸς, διάταγὴ τοῦ ἄρχοντος τιμαριώτου πρὸς τοὺς ὑποτελεῖς νὰ συνέλθωσιν ἔνοπλοι, ἀτομικῶς ἢ ἀντανδροι, κατὰ λόγον τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν προσόδων ἕκαστος. § ἐξορία. il garde son — ὃν ἐπανῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν. il a rompu son — ἐπέστρεψεν ἀνευ ἀδείας ἀπὸ τὴν ἐξορίαν. mettre au — de l' empire ἀποκηρύττω ὡς ἔκπτωτον τῶν δικαιωμάτων.

Banal, le. ἐπ. πρᾶγμα, εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὁποίου ὁ τιμαριώτης ἄρχων ἠνάγκαζε τοὺς ὑποτελεῖς. four, moulin — φοῦρνος, μύλος ἀρχοντικός. § κοινός. temoin—μάρτυς ἕτοιμος πρόθυμος πάντοτε πρὸς πάντας. louanges — es συνειθισμένοι (ἢ προσποιητοὶ) ἔπαινοι.

Banalité, Θ. δικαίωμα τοῦ ἄρχοντος τιμαριώτου νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς ὑποτελεῖς νὰ ἀλήθωσιν εἰς τὸν μύλον του κτλ. § τὸ κοινὸν, τὸ ἀγοραῖον.

Banane, Θ. * βάνανον, καρπὸς τῆς βανανέας.

Bananier ἡ figuier d' Adam ἀρ. * βανανέα, ὀένδρον τῶν θερμῶν κλιμάτων.

Bananiste, ἀρ. * βανανιστὴς, πτηνόν

Banare, ἀρ. ὀενδρύλλιον τῆς Γουϊάνης.

Banc, ἀρ. (τὸ c ἄφωνον) ἔδρανον, βάθρον, κ. σκαμνίον, ἰταλ. πάγκα. être sur les — s, se mettre sur les—s ἀκροῶμαί τινος διδασκάλου, ἀκολουθῶ τὰ μαθήματά του. μεταφ. εἰμὶ γίνομαι ὑποψήφιος. § (εἰς τὰς τριήρεις) θρανίον, σέλμα, ἐδώλιον, κάθισμα τῶν καταδίκων. § σύρτις, ταινία, σκόπελος, θὶν, ἀμμολοφος. le navire a échoué sur les—de sable τὸ πλοῖον προσάῤῥαξεν, ἔπεσεν εἰς τὴν ξέραν, ἐπάνω εἰς τὴν ἄμμον. § πλ. στοιβὰς, κοίτη τῶν κυνηγετικῶν σκύλων. § ἀγέλη, κ. κοπάδι, πλῆθος ἀμέτρητον μαινίδων (ἀρίγγων). — à river ἐργαλεῖον τοῦ ὡρολογοποιοῦ, διὰ νὰ γυρίσῃ, νὰ κτυπήσῃ ὄπισθεν τὸν ἧλον (τὸ καρφίον). — à tirer * σύρτις, ἐργαλεῖον, δι' οὗ περῶσι τὸ σῦρμα, ἀργυρόνημα ἢ χρυσόνημα. § τόπος περιῤῥακτος, ὅπου βάλλουσι τὸ ἅλας πρὶν τὸ μεταφέρωσιν εἰς τὰς ἀποθήκας. § τὸ ὕψος τῶν εὐτελῶν πετρῶν εἰς τὰ λατομεῖα. — de ciel τὸ ἀποτομώτατον μέρος τοῦ λατομείου, τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζουσι κάτωθεν διὰ νὰ χρησιμεύῃ ὡς στέγη αὐτοῦ. § εἰς διαφόρους τέχνας σημαίνει τί ἀνάλογον, ὑλ. κάθισμα, τράπεζα κτλ.

Banca, ἀρ. * φιλιππινοφοίνιξ, ὀένδρον τῶν Φιλιππονήσων.

Bancal, le ἡ bancroche ἐπ. ῥαιβοσκελὴς, ἔχων τὰ σκέλη ἐστραμμένα εἰς τὰ ἔσω, κ. στραβοπόδαρος.

Bancasse, Θ. πρόχειρα καθίσματα εἰς τὰ κοῖλα τοῦ πλοίου ἀπὸ κάστας κτλ.

Banc-de-poisson, ἀρ. πλῆθος συναθροισμένων ἰχθύων.

Bancelle, Θ. θρανίον στενόμακρον.

Banche, Θ. καλόπους, καλούπι τῶν πλίνθων κτλ. § μάργα ἢ ἄσβολλος τῆς παραλίας, ἥτις καταβρεγμένη ἀπὸ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης ὅταν ξηρανθῇ εἰς τὸν ἥλιον γίνεται φυλλώδης καὶ σκληρά. § πέτρα μαλακὴ εἴς τινα μέρη τῆς θαλάσσης.

Banchée, Θ. ὕλη, τὴν ὁποίαν διὰ μιᾶς μεταχειρίζεται ὁ πλινθοποιός.

Banchroft, ἀρ. μύαγρος τῆς Γουϊάνης, πτηνόν.

Banchus, ἀρ. * βάγχος γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ὑμενοπτέρων τοῦ Λινναίου.

Banckies ἰδ. Banksie.

Banco, Θ. ἰταλικὴ λέξις. ἰδ. Banque.

Bancoul, ἀρ. καρπὸς τοῦ Bancoulier.

Bancoulier, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τιθυμαλλοειδῶν.

Bancroche ἐπ. ἡ οὐσ. ἰδ. Bancal.

Bandage, ἀρ. ἐπίδεσμος, στάχυς, ὀέσιμον πληγῆς, κατάγματος. § ἐπίδεσμος ἐντεροκήλης, στήριγξ.—simple ἑτερόπλευρος ἐπίδεσμος, δι' ἐντεροκήλην ἑνὸς μόνου μέρους —double ἀμφίπλευρος ἐπίδεσμος, δι' ἐντεροκήλην καὶ τῶν δύω μερῶν. § τέχνη τοῦ τιθέναι τοὺς ἐπιδέσμους. § ἄθροισμα ἐπιδέσμων, τελαμώνων, λωρίδων. § κάνθος, ἐπίσσωτρον, ὁ σιδηροῦς γύρος τῶν τροχῶν.

Bandagiste, ἀρ. ἐπιδεσμοποιός.

Bande, Θ. ἐπίδεσμος, δέμα πλατύ. § ταινία. § ἐξοχὴ οἰκοδομῆς καθὼς εἰς τὸν γύρον τῶν παραθυρίων. § ἐπὶ διαφ. τεχνῶν σημαίνει, ἐν γένει γείσωμα, πλευρὰ, χεῖλος, ἄκρα τῶν ἀντικειμένων, καθὼς ἐπὶ τοῦ σφαιριστηρίου. § τοῖχος, πλευρὰ (τοῦ πλοίου). avoir son vaiseau à la bande ἐπὶ ὑποστηριγματος πλαγιάζω τὸ πλοῖον διὰ νὰ καθαρίσω ἢ πακτώσω τὸ ἀντικρυνὸν μέρος. — du nord,— du sud πλάτος βόρειον, νότιον. clous de — ἧλοι ἐπιτήδειοι εἰς τὴν ἁμαξοπηγίαν. § ἀγέλη (ἐπὶ κακοῦ) — de voleurs συμμορία, σπεῖρα λῃστῶν, — d' étourneaux ἴλη ψάρων. certains animaux vont par — ζῶά τινα φέρονται ἰλαδόν. faire — à part χωρίζομαι ἀπὸ ἑταιρίαν τινὰ διὰ νὰ μείνω μόνος ἢ μὲ ἄλλους.

Bandeau, ἀρ. μίτρα, ταινία περιδέουσα τὸ μέτωπον, σκεπάζουσα τὰ ὀμμάτια. avoir un — sur les yeux τυφλώττω πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἶμαι προκατειλημμένος ἀπὸ πάθος. § διάδημα. ceindre le — royal βάλλω, φορῶ τὸ βασιλικὸν στέμμα. § κόρση, γεῖσον, ἀνάγλυφον περὶ τὰς καμάρας, τὰ παραθύρια. § σιδήριον τὸ ὁποῖον στερεοῖ τὸν ὑποστάτην καθ' ὃ μέρος ἐπικάθηται εἰς

αὐτὸν ἡ οὐρὰ τοῦ πυροβόλου. § λεπτὴ σανὶς εἰς τὸν γύρον τοῦ φατνώματος ἐπέχουσα τόπον κορωνίδος.

Bandège, Ϛ. τράπεζα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χωρὶς πόδας.

Bandelette, Ϛ. ὑποκ. ταινία μικρά. § στέμμα εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν ἱερέων τῆς εἰδωλολατρείας. § ῥάβδωσις, γλυφὴ, χαραγματιὰ, καλλωπισμὸς ἀρχιτεκτονικῆς.

Bander, ἐν. δέω καὶ συοφίγγω μὲ ταινίαν — une plaie δένω τὴν πληγήν. — les yeux δένω τὰ ὀμμάτια διὰ νὰ μὴ βλέπωσι. § ἐντείνω, τανύζω, — un arc τεντόνω τὸ τόξον. le vent bandait les voiles ὁ ἄνεμος ἐφούσκονεν, ἐγέμιζε τὰ ἄρμενα. μεταφ. avoir l'esprit bandé ἐνασχολοῦμαι συντόνως, ἀφιερῶ τὸ πνεῦμά μου εἴς τι. § une balle σηκόνω σφαῖραν κινουμένην ἢ ἀκίνητον, καὶ τὴν στέλλω εἰς τὸν σάκκον. jouer à —, καὶ — à l'acquit παίζομεν ποῖος νὰ πληρώσῃ ὠθῶν τὴν σφαῖραν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. § συνάπτω, συναρμόζω τὰς πέτρας μὲ τὴν κλεῖδα, τὴν ψαλίδα. ὀηλ. ἀ. παρτίζω τὴν καμάραν, κλείω τὸν θόλον. — un table στρέφω τὸν τροχὸν γεράνου διὰ νὰ ὑψώσω τι βάρος. § σκεπάζω τὸ ζυμαρικὸν μὲ ταινίαν ζύμης. — une voile προστράπτω εἰς τὸ ἄρμενον κομμάτια πανίου χάριν περισσοτέρας διαρκείας. — les dames φορτόνω τοὺς πεσσοὺς, ἢ βάλλω πολλοὺς εἰς τὸ αὐτὸ πλινθίον. un oiseau bande à dent ὁ ἱέραξ (κεγχρὶς) ἵσταται ἐπάνω τῶν σκύλλων. § se — αὐτοπ. συνίσταμαι, ἐνόνομαι μὲ ἄλλους διὰ νὰ ἐναντιωθῶ βιαίως κατά τινος. § οὐδ. εἶμαι τεντωμένος. cette corde bande trop ἡ χορδὴ εἶναι παρὰ πολὺ τανυσμένη. § ἔχω ἀνατεταμένον τὸ αἰδοῖον.

Bandereau, ἀρ. τελαμὼν σάλπιγγος κρεμαμένης ἀπὸ τὸν ὦμον.

Banderet, ἀρ. ἀρχηγὸς τάγματος, ταγματάρχης.

Banderole, Ϛ. ταινία πρὸς καλλωπισμὸν τιθεμένη εἰς τοὺς ἱστοὺς τῶν πλοίων, ἢ ἄλλου.

Bandière, Ϛ. σημαία. armée rangée en front de — τὸ στράτευμα συντεταγμένον μὲ τὰς σημαίας κατὰ μέτωπον.

Bandinets, ἀρ. πλ. ὑποκορ. τοῦ Bandins.

Bandingues, Ϛ. πλ. ὁρμιαὶ, ὁρμίδια συνεχόμενα μὲ τὴν κορυφὴν ἐξαπλωμένου δικτύου, ἀπὸ δὲ τὴν ἄλλην ἄκραν παραχωμένα εἰς τὴν ἄμμον.

Bandins, ἀρ. πλ. στηρίγματα τοῦ ἀνθρώπου ἱσταμένου εἰς τὴν πρύμνην.

Bandit, ἀρ. λῃστὴς, κακοῦργος, πλανήτης, κακόβιος.

Bandoir, ἀρ. ξύλον εἰς τὴν σπάθην (τὸ κτένι) τοῦ ἱστοῦ τῶν ταινιοποιῶν.

Bandore, Ϛ. πάνδουρον, ἢ πανδουρὶς, τρίχορδον μουσικὸν ὄργανον τῶν Ῥώσσων (εἶδος ταμπουρᾶ).

Bondoulier, ἀρ. λῃστὴς τῶν βουνῶν. μεταφ. κακὸς ἄνθρωπος.

Bandoulière, Ϛ. τελαμὼν, λωρίον ὄπισθεν κρέμαται ὅπλον τι ἀπὸ τοὺς ὤμους. donner la — à quelqu'un, διορίζω τινὰ κυνηγοφύλακα. porter la — εἶμαι κυνηγοφύλαξ. § εἶδος λάβρακος, ἰχθύος. § εἶδος τοιχόδοντος μὲ σειρὰς χρωματισμένας.

Bandukka, ἀρ. ἰνδικὴ κάππαρις.

Bandure, Ϛ. εἶδος γεντιανῆς, φυτὸν Ἀμερικῆς.

Bang, ἀρ. δένδρον Ἀφρικῆς, ὅθεν ἐκθλίβεται μεθυστικὸν ποτόν.

Bangemer, ἀρ. ὕφασμα μάλλινον μὲ σχήματα, ἄνθη.

Bangue, * ἰνδοκάνναβις, φυτόν.

Banians, ἢ **Banjans**, ἀρ. πλ. * μετεμψυχόδοξοι, αἱρεσις, εἰδωλολατρῶν τῆς Ἰνδίας πιστευόντων εἰς τὴν μετεμψύχωσιν.

Banistère, Ϛ. * βανιστὴρ, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλπιγιοειδῶν.

Banitan, ἀρ. ῥίζα ἀντιπυρετικὴ καὶ ἀντασθματικὴ τῶν Φιλιππονήσων.

Bankaretti ἀρ. ἴδ. Bouduc.

Banksie, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πρωτοειδῶν.

Banksienne, Ϛ. εἶδος βατίδος, βάτου (συκίου).

Banlieue, Ϛ. περιοικία, τὰ περίχωρά τινος πόλεως.

Bannanivore, ἀρ. * βαννανοφάγον πτηνόν.

Bannasse, Ϛ. φορεῖον, ξυλοκρέββατον εἰς τὰς ἀλυκὰς πρὸς μετακομιδὴν τῆς στάκτης.

Banne, Ϛ. σκέπασμα τῶν πραγματειῶν ἀπὸ χονδρόπανον, εἰς τὰ πλοῖα, τὰς ἁμάξας. § δεῖγμα πανίου ἔμπροσθεν τοῦ ἐργαστηρίου κρεμάμενον. § εἶδος σκευαγωγοῦ ἁμάξης.

Banneau, ἀρ. μέτρον καὶ δοχεῖον ὑγρῶν ἐπὶ τοῦ τρυγητοῦ.

Banner, ἐν. σκεπάζω μὲ χονδρόπανον.

Banneret, ἀρ. λόχος ὑποτελῶν τιμαριωτῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν κινουμένων εἰς τὸν πόλεμον.

Banneton, ἀρ. μαζονόμιον (τράπηξ) κ. πινακωτὴ, κάνιστρον μικρὸν διὰ τὸ ἀναίβασμα τῶν ψωμίων. § * ἰχθυοφυλάκιον, κιβωτὸς, σανδάλι τρυπημένον κάτωθεν διὰ νὰ φυλάττωνται τὰ ὀψάρια εἰς τὸν αἰγιαλόν.

Bannette, Ϛ. κάνιστρον ἀπὸ ξύλον καστανέας πρὸς μετακομιδὴν πραγματειῶν. § κάνιστρον τῶν ἐπιπωματοκόπων ἢ φελλοποιῶν. § σωρὸς ἢ μέτρον δερμάτων βωδινῶν, ὀηλ. 2 ταύρου, 4 ἀγελάδων, ἢ 1 ταύρου καὶ 2 ἀγελάδων.

Bannière, Ϛ. σημαία στρατιωτική. recevoir quelqu'un avec la croix de la — δέχομαί τινα ἐπισήμως, μὲ πομπήν. se ranger sous la — de quelqu'un προστίθεμαι εἰς τὸ κόμμα τινὸς, φρονῶ τὰς ἰδέας του.

Bannir, ἐν. ἐξορίζω, ἐξοστρακίζω. § ἀποβάλλω, ἀπελαύνω. homme banni de toutes les maisons ἄνθρωπος διωγμένος ἀπὸ ὅλας τὰς οἰκίας ἀπὸ τὴν αὐλήν. κτλ. § ἐξαιρῶ, μακρύνω. — la crainte, la honte, les chagrins ἀποβάλλω τὸν φόβον, τὴν αἰδῶ, τὰς θλίψεις. § se — αὐτοπ. φεύγω, μακρύνομαι (ἀπὸ τὸν κόσμον).

Banni, μεταφ. αὐστ. φυγὰς, ἐξόριστος.

Bannissable, ἀρ. ἄξιος ἐξορίας.

Bannissement, ἀρ. καταδίκη εἰς ἐξορίαν. § ἐξορία. — perpétuel, ἀειφυγία.

Bannistéroide, ἐπ. * βανιστεροειδὴς, φυτὸν Ταπροβάνης.

Banque, Ϛ. τράπεζα. § τράπεζα, ἑταιρία, ἔχουσα ἄδειαν νὰ δέχηται τὸ ἀργύριον τῶν ἰδιωτῶν ἐπὶ τόκῳ. porter son argent à la — βάλλω τὰ χρήματά μου εἰς τὴν τράπεζαν. billet de — τραπεζιτικὸν γραμμάτιον. action de la — μετοχὴ εἰς τὴν τράπεζαν. avoir un compte à la ἢ en — ἔχω μερίδα εἰς τὴν τράπεζαν, λῃστοδοσίαν μὲ αὐτήν. avoir credit en — ἔχω πίστωσιν εἰς τὰ κατάστιχα τῆς τραπέζης ὀηλ. χρεωστῶ εἰς αὐτήν. donner crédit en — ἐγγράφω εἰς τὰ κατάστιχά της ὅσα κεφάλαια φέρω. écrire une partie en — μεταφέρω ἐπὶ τῶν καταστίχων τῆς τραπέζης τὰ ἐν αὐτῇ χρήματά μου εἰς ὄνομα τοῦ δανειστοῦ, ἢ χρεώστου τινός. § τραπεζίτης. § τραπεζιτικὴ τέχνη. § κεφάλαια ἔμπροσθεν τοῦ ἔχοντος τὸ παιγνιδίον, διὰ νὰ πληρόνῃ τοὺς κερδαίνοντας. § τυπομισθοδοσία, διανομὴ τοῦ μισθοῦ εἰς τοὺς ἐργάτας κατὰ σάββατον. jour de — ἡ ἡμέρα τῆς μισθοδοσίας ταύτης. livre de — βιβλίον, ὅπου φέρεται ἡ ἑβδομαδικὴ ἐργασία ἑκάστου ἐργάτου καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος. § τρίγωνον δρανίου τῶν κτενοποιῶν. § κορμὸς ξύλου, ἐπάνω τοῦ ὁποίου ἐκτελοῦνται διάφοροι τεχνικαὶ ἐργασίαι. § φαρὰ, χαρτοπαιγνίου εἶδος.

Banquè, ἐπ. πλοῖον ἁλιεῦον εἰς τὸν μέγαν ἀμμόλοφον τοῦ Νεογείου (Terre-neuve).

Banquereau, ἀρ. ὑποκ. μικρὸς πλησίον μεγάλου ἀμμολόφου.

Banqueroute, Ϛ. χρεωκοπία τουρκ. μουφλουζλίκι. faire — χρεωκωπῶ, — — frauduleuse, δολία χρεωκοπία.

Banqueroutier, ἀρ. ère, Ϛ. χρεωκόπος, λειπόχρεως, ὅστις ἀφῆκε τὸ ἐμπόριον διὰ χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τουρκ. μουφλούζης.

Banquet, ἀρ. συμπόσιον. — des élus

ἡ οὐρανία μακαριότης τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀπόλαυσις τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν. sacrée — ἡ Θεία μετάληψις. § μέρος τοῦ χαλινοῦ ὑπὸ τὸ ὀμμάτιον, ὅπου καταντῶσι τὰ ἄκρα τοῦ χειλωτῆρος.

Banquetter, οὐδ. συμποσιάζω, παρευρίσκομαι εἰς συμπόσιον.

Banquette, Θ. τριχόναζον μακρὺ ἐδώλιον, κάθισμα παραγεμισμένον μὲ τρίχας. κτλ. § πεζοδρόμιον εἰς τὰς γεφύρας καὶ τὰς ὁδούς. § ἔδρασμα, στήριγμα ἀπὸ πέτρας εἰς τὰ παραθύρια κτλ. § βαθμὶς, ὕψωμα γῆς ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων, ὅπου ἵσταται ὁ πυροβόλος στρατιώτης. § τὸ ἐκατέρωθεν τοῦ ὑδραγωγείου βατὸν μέρος. § περιχαράκωμα χαμηλὸν εἰς κῆπον. § μέρος τοῦ ἱστοῦ, ὅπου κάθηται ὁ ὑφαντουργός. § κατώφλιον τοῦ παραθυρίου.

Banquier, ἀρ. τραπεζίτης, ἔμπορος. § ὅστις κάμνει πάγκον εἰς τὸ παιχνίδιον τῶν χαρτίων. § πλοῖον ἁλιευτικὸν τῆς μυραίνης εἰς τὸ Νεόγειον (Terre-Neuve).

Banquise, Θ. σωρὸς πάγων εἰς τὴν βόρειον θάλασσαν.

Bans, ἀρ. πλ. κοίτη σκύλων.

Banse, Θ. καλάθιον μέγα τῶν χαλκέων, ὅπου φέρουσι τὰ ἔργα των.

Bantame, Θ. ἀλεκτορὶς ὄρνις τῆς Ἰάβας.

Bantiale, θ. παράσιτον φυτὸν τῆς Ἰνδίας.

Banvin, ἀρ. δικαίωμα ἐξαιρετικὸν τοῦ ἄρχοντος νὰ πωλῇ τὸν οἶνόν του εἰς ὡρισμένον τινὰ καιρὸν ἐντὸς τῆς ἐνορίας.

Banyval, ἀρ. * δενδρύλλιον Ταπροβάνης.

Baobab, ἀρ. ἀδανσωνία, δένδρον τερατώδες τῆς Ἀφρικῆς (ἔχον 90 ποδῶν περίμετρον καὶ διαρκοῦν πολλοὺς αἰῶνας). § γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.

Bapaume, ἀρ. πλοῖον ἐπὶ γαλήνης ἀκίνητον ἢ ἔχον εἰς ἀταξίαν τὰ ἐξάρτια, τὰ σχοινία.

Baptême, ἀρ. (τὸ p ἄφωνον) βάπτισμα. — par immersion διὰ καταδύσεως, ὡς τὸ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. par aspersion διὰ ῥαντίσματος ἢ ἐπιχύσεως ὡς τὸ τῶν δυτικῶν. — de sang τὸ μαρτύριον, ὁ διὰ τῶν βασάνων θάνατος. — de tropique, ἔθος γελοῖον, καθ' ὃ κατεβρέχετο μὲ πολλὰς ὑδρίας ὕδατος ἡ κεφαλὴ τῶν διαβαινόντων κατὰ πρῶτον τὴν ἰσημερινὴν γραμμήν.

Baptes, ἀρ. πλ. βάπται, Σιασῶται τῆς Θεᾶς Κοτυττοῦς, ὡς βαπτίζοντες εἰς χλιαρὸν ὕδωρ τοὺς μυσταγωγουμένους.

Baptiser, ἐν. βαπτίζω. — une cloche εὐλογῶ, ἐγκαινιάζω κώδωνα μὲ θρησκευτικὴν τελετήν. — quelqu'un βαπτίζω κ. δίδω παρανόμι, παρατσούκλι εἴς τινα. — son vin βαπτίζω, κιρνῶ, νερόνω τὸν οἶνον. § καταβρέχω τοὺς διαβαίνοντας τὸ πρῶτον τὴν ἰσημερινὴν γραμμήν.

Baptisie, Θ. * βαπτισία, γένος φυτῶν.

Baptismal, e, ἐπ. βαπτισματικὸς, fonts — aux κολυμβήθρα. robe — le λευκὸς χιτὼν, τὸν ὁποῖον ἐφόρουν μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς 8 ἡμέρας.

Baptistère, ἀρ. βαπτιστήριον, τόπος τοῦ βαπτίσματος.

Baptistère ἢ **Baptistaire**, ἐπ. βάπτισματολόγιον, κώδηξ, βιβλίον, ὅπου γράφεται τὸ ὄνομα, ἡ ἡλικία τοῦ βαπτιζομένου καὶ ὁ χρόνος τοῦ βαπτίσματος. § ἀπόσπασμα αὐτοῦ τοῦ βιβλίου, fournir son — δίδω τὸ βαπτισματοχάρτι.

Baquet, ἀρ. καδίσκος ἢ ἀνάλογόν τι δοχεῖον εἰς διαφόρους τέχνας.

Baqueter, ἐν. ἐκβάλλω τὸ ὕδωρ μὲ πτυάριον. — l'eau κηπ. χύνω τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὴν δεξαμενὴν εἰς τὴν χλόην μὲ πτυάριον.

Baquette, Θ. λαβὶς διὰ νὰ ἕλκωμεν τὸ σύρμα ἀπὸ τὸν σύρτην.

Brquetures, Θ. πλ. οἶνος πιπτων εἰς τὸ ὑπὸ τὸ βαρέλιον καθίον.

Baquier, ἀρ. βαμβακόδενδρον.

Baquois, ἀρ. γένος φυτῶν πλησίον τῶν φοινίκων.

Bar, ἀρ. ὄνομα ἰχθύος.

Bar ἢ **Bard**, ἀρ. φορεῖον, πρὸς μετακομιδὴν μετρίου μεγέθους πετρῶν, κοπρίας κτλ.

Bar, ἀρ. κωπῆρες πλοιάριον ποταμοῦ.

Bar-sur-aube ἢ **chasselas doré**, ἀρ. εἶδος χονδροῤῥάγου σταφυλῆς (βούμαστος).

Baracan, ἴδ. **Bouracan**.

Barachois, ἀρ. ἀγκυροβόλιον εἰς τὰς νήσους τῶν Ἰνδιῶν.

Baradas, ἀρ. καρυόφυλλον ἐρυθροφρυγῶδες.

Baragouin, ἀρ. διάλεκτος διεφθαρμένη καὶ ἀκατανόητος, κ. ἀλαμπουρνέζικα.

Baragouinage, ἀρ. σολοικοβάρβαρος καὶ γριφώδης ὁμιλία.

Baragouiner, οὐδ. σολοικοβαρβαρίζω, λαλῶ περινενοημένα καὶ ἀκατάληπτα, προφέρω κακῶς (καὶ ἐν.) λέγεται περὶ ξενογλώσσων, τοὺς ὁποίους δὲν ἐννοοῦμεν ὁμιλοῦντας.

Baragouineur, ἀρ. euse, Θ. βαρβαρόφωνος, κακῶς προφέρων.

Baralipton, ἀρ. παραλειπτὸν, παράλειψις εἶδος ἐπιχειρήματος, ἢ σχῆμα ῥητορικῆς.

Barallots, ἀρ. πλ. αἱρετικοὶ τῆς Βονωνίας συμμεριζόμενοι τὰ πάντα ὡς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία.

Baranges, ἀρ. πλ. * βαράγγοι, κλειδοῦχοι τῶν πυλῶν τῆς πόλεως, ὅπου διέτριβον οἱ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου.

Barange, Θ. χαμηλὸς τεῖχος τῆς καμίνου χωρίζων τὴν ἀνθρακιὰν εἰς τὰς ἀλυκάς.

Barangues ἢ **Varangiens**, ἀρ. πλ. βαραγγιανοὶ Ἄγγλοι φύλακες τῶν Γραικῶν αὐτοκρατόρων.

Baraque, Θ. καλύβη, καλιὰς ἢ οἰκημάτιον, ὅπου οἱ στρατιῶται σκιπάζονται ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν. § παράπηγμα, κ. παράγκα ἐργοστάσιου. § κακόδμητος, ἀχρεία οἰκία.

Baraquer, ἐν. κατασκευάζω καλύβας διὰ νὰ σκεπασθῶ.

Baraquette, Θ. εἶδος τροχιλέας, καρουλίου περιέχοντος δύω ἢ τρεῖς τροχίσκους κατὰ μῆκος.

Baraquille, Θ. πέμμα, ζυμαρικὸν περιλαμβάνον κρέας πέρδικος, ὄρνιθος, ζωμὸν μόσχου, ἀμανίτας, ὕδνα κτλ.

Baratas, ἀρ. εἶδος μυὸς ἀρουραίου.

Barathre, ἀρ. βάραθρον, χάσμα γῆς βαθύτατον, ὅπου ἔῤῥιπτον τοὺς κακούργους ἐν Ἀθήναις.

Baratte, Θ. γαυλὸς, καδίσκος μακρόστενος, ὅπου κτυπᾶται τὸ γάλα διὰ νὰ χωρισθῇ τὸ βούτυρον. § σταυροειδὲς ἰωρίσκον ἐνισχύον τὸν ἐμπρόσθιον ἱστὸν κατὰ τοῦ ἀνέμου.

Baratter, ἐν. ἀνακινῶ, κτυπῶ τὸ γάλα εἰς τὸν γαυλόν.

Baratterie, Θ. ὑπεξαιρέσεις, διαφθοραὶ, καὶ παραπλανήσεις τῶν ἐμπορευμάτων, τὰς ὁποίας τολμῶσι πολλάκις ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου καὶ οἱ ναῦται.

Barbacane, Θ. τρύπα εἰς τὸν τοῖχον διὰ τὸν ἀέρα, καὶ διὰ τὴν βροχήν. § τοξότις, πυροβολίτις, πολεμίστρα, τουρκ. μασγάλι. § προπύργιον φρουρίου ἢ τείχους.

Barbacénia, Θ. * βαρβακηνία, γένος φυτῶν τῆς Βρασιλίας.

Barbacou, ἀρ. μελανοκόκκυξ, πτηνὸν τῆς Καϋέννης.

Barbare, ἐπ. καὶ οὐσ. βάρβαρος. § σκληρὸς, ὠμὸς, ἀπαίδευτος.

Barbarée, Θ. γένος φυτῶν.

Barbarement, ἐπ. βαρβάρως.

Barbaresque, ἐπ. ἀνήκων εἰς τὰς δυναστείας τῆς Βαρβαρ. τῆς Λιβύης.

Barbaresque, ἀρ. μικρὸν μαστοφόρον ἐκ τοῦ τάγματος τῶν τρωκτικῶν καὶ τοῦ γένους τῶν σκιούρων.

Barbaricaire, ἐπ. ποικιλτὴς ταπήτων (μὲ μέταξαν καὶ χρυσόνημα).

Barbarie, Θ. βαρβαρότης, κακὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀπαιδευσίαν. § σκληρότης, ὠμότης ἠθῶν. § σκαιότης, ἀτελὴς κατάστασις, ἐπιστήμης, τέχνης κτλ. § βαρβαρισμὸς, κακία περὶ τὸν λόγον.

Barbarin, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σκιούρων. § τριγλίον, τριγλὶς.

Barbarine, Θ. εἶδος κολοκύνθης.

Barbariser, οὐδ. βαρβαρίζω.

Barbarisme, ἀρ. βαρβαρισμὸς, σφ

μα περὶ τὴν γλῶσσαν, χρῆσις ἀγνώστων καὶ ἀρχαϊκῶν λέξεων.
Barbaron, ἀρ. σταφυλὴ τῆς Λιβύης, τῆς Ἀφρικῆς.
Barbastelle ἢ **Barbastello**, ἀρ. νυκτερίς.
Barbe, Θ. πώγων, ὑπήνη, γενειάς. κ. γένεια. faire la—à quelqu'un ξυρῶ, ξυραφίζω τινά. μεταφ. ἐμπαίζω, καταφρονῶ, καταβάλλω. se faire la — ξύρομαι. rire dans sa — ὑπογελῶ. insulter quelqu'un en sa—παρόντα τινὰ ἐξυβρίζω. laisser croitre sa — ἀφίνω τὰ γένεια. jeune — ἀρτιγένειος, ὅττις δὲν πρέπει νὰ παρεμβαίνῃ εἰς πράγματα ἀπαιτοῦντα πεῖραν. — de coq κάλλαιον, κ. χαρχάλι πετεινοῦ. — s de baleine τὰ μακρὰ κόκκαλα εἰς τὸ στόμα καὶ τὸν λαιμὸν τῆς φαλαίνης. —s d'épi ἀθέρες, ἀνθέρικες, ἄγανα (σταχύων). comète à — πωγωνίας ἀστήρ § εὐθὺς, μοῦχλα. § ξύσμα. § (ὁλμίσκος) γόμφιος, ὁ σωλίσκος τοῦ κλείθρου, ὁ ὁποῖος ἁπτᾶ τὸ κλεισῖον. § τὸ μέρος τῆς κεφαλῆς τοῦ ἵππου ὅπου ἐγγίζει ὁ λύκος ἢ ἐχῖνος. § νόσος τῶν ζώων, ἐκφύματα σαρκώδη ὑπὸ τὴν γλῶσσαν τοῦ ἵππου. § πτίλα τοῦ πτεροῦ. —s d'un vaisseau τὸ μέρος τοῦ ἐπισανιδώματος, ὅπου τὸ καμπύλον ξύλον τῆς πρώρας συνάπτεται μὲ τὴν τρόπιν. sainte — ἡ gardiennerie μυχὸς τοῦ πλοίου, πυριτιδοθήκη, κοιτὼν τῶν πυροβολιστῶν. — d'une comète, ἀκτῖνες ἔμπροσθεν τοῦ κομήτου.
Barbe, ἀρ. ἵππος Λιβυκός.
Barbeau, ἀρ. τρίγλη, κ. μπαρμπούνι ἰχθύς. § ἔντομον.
Barbeau, ἴδ. Blouet.
Barbe-de bouc, Θ. τραγοπώγων, σατύριον ἄγριον.
Barbe-de-capucin, Θ. μέλαν δαμασκηνὸν, καὶ κιχώριον ἄγριον βλαστήσαντα εἰς ὑπόγεων.
Barbe de-chèvre, Θ. εἶδος σπειραίας, φυτόν.
Barbe-de dieu, ἴδ. Barbon.
Barbe-Espagnole, Θ. * καραγάτης. φυτόν.
Barbe-de-Jupiter, ἀείζωον ἴδ. Joubarbe.
Barbe-de-moine, ἴδ. cuscute.
Barbe- de - renard, Θ. ἀστράγαλος, τραγάκανθα, φυτόν.
Barbéier, **Barboter**, ἢ **Friser**, οὐδ. λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀνέμου, ὅταν πνέων σχεδὸν παραλλήλως πρὸς ἐπικολαίως τὸ ἄρμενον, τὸ κινῇ ἔνθεν κακεῖθεν, ἀλλὰ δὲν τὸ γεμίζῃ.
Barbélé, ée, ἐπ. trait — βέλος ἀκιδωτὸν, ὀξύ.
Barbelet, ἀρ. ἐργαλεῖον εἰς κατασκευὴν τῶν ἀγκίστρων.
Barbenie, Θ. γένος φυτῶν περιαλλοκαύλων τοῦ Μαδαγασκάρ.
Barberin, ἀρ. μύλλος, ἰχθύς.
Barbet, ἀρ. **Barbette**, Θ. σύλος οὐλόθριξ πλέων εἰς τὸ ὕδωρ. il est crotté comme un — λασπωμένος ὡς μανδρόσυλον. il le suit comme un — τὸν ἀκολουθεῖ κατ' ἴχνος.
Barbette, Θ. χῶμα, ὕψωμα εἰς τὰς γωνίας τῶν ὀχυρωμάτων ὅθεν σφαιροβολοῦσι, ὑπεράνω τοῦ προχώματος ἀσκεπῶς, καὶ τοῦτο λέγεται tirer à — § τὸ ἐκπυρσοκροτοῦν σφαιροβόλον § στρόφιον, περιστήθιον τῶν καλογραιῶν.
Barbichon, ἀρ. ὑποκ. τοῦ barbet. § μύαγρος Καϋένης.
Barbier, ἀρ. κουρεύς. un — rase l'autre οἱ ὁμότεχνοι συμβοηθοῦνται (χεὶρ χεῖρα νίπτει ὀάκτυλός τε ὀάκτυλον) § κουρεῖον. § ὄνομα ἰχθύος.
Barbifère, ἀρ. ἴδ. Barbule.
Barbifier, ἐν. κείρω, κουρεύω, ξυραφίζω (οἰκ.).
Barbille, Θ. ἀκίδες, λεπίδες, μικρὰ ψήγματα μετάλλου τῶν ἀσφραγίστων ἔτι νομισμάτων, συναγόμενα διὰ τοῦ κοσκινίσματος.
Barbillon, ἀρ. ὑποκ. τοῦ **Barbeau** τριγλίον, μπαρμπουνάκι. —s, ἴνες τριχοειδεῖς περὶ τὸ στόμα πολλῶν ἰχθύων. § γλωσσίτις, γλωσσαλγία τῶν θηρευτικῶν πτηνῶν, τῶν ἵππων καὶ βοῶν. § ἡ ὀξεῖα ἄκρα τοῦ ἀγκίστρου.
Barbillonner, ἐν. ὑψῶ, σηκόνω τὴν ὀξεῖαν ἄκραν τοῦ ἀγκίστρου.
Barbiton, ἀρ. βάρβιτος, πολύχορδον ὄργανον, κ. λαγοῦτον.
Barbon, ἀρ. γέρων ξεδοντιασμένος, il fait le — γεροντοφέρνει (λέγεται περὶ νέου κατηφοῦς) § ἄγρωστις, φυτόν.
Barbon, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν.
Barbonne, Θ. ἰχθὺς ὅμοιος τῆς πέρκης.
Barbot, ἀρ. κουρεὺς τῶν δεσμίων, τῶν φυλακωμένων ἐπὶ τριήρους.
Barbote, Θ. κωβῖτις, εἶδος κωβιοῦ, (γουβιδιοῦ).
Barboter, οὐδ. σκαλίζω τὸν βόρβορον καὶ τὴν λάσπην μὲ τὸ ῥάμφος. § περιπατῶ εἰς τὴν λάσπην, καὶ λασπόνομαι § μορμυρίζω. § ἐπὶ πλοίου βυθίζοντος τὴν πρώραν του εἰς τὰ κύματα ὅταν πλέῃ κατ' αὐτῶν καὶ κατὰ τοῦ ἀνέμου.
Barboteur, ἀρ. νῆσσα κατοικίδιος.
Barbotteuse, Θ. μαχλὰς, πόρνη παρακαλοῦσα τοὺς παραπορευομένους ἢ διαβάτας.
Barbotine, Θ. ἰουδαϊκὴ ἀρτεμισία, φυτὸν ἀνθελμιντικόν.
Barbouillage, ἀρ. * ῥυπογραφία, ἀνεπιτήδειος ζωγραφία, κ. μουντζούρα. § λόγος, ὁμιλία ἀσυνάρτητος, ἀνακόλουθος, ἐμπερδευμένη. § γράψιμον δυσανάγνωστον, κ. ὀρνιθοσκαλίσματα.
Barbouiller, ἐν. ῥυπαίνω, ῥαίνω, λερόνω τὸ πρόσωπον μὲ ὕλην τινά. —le papier ῥυπογραφῶ, μουζουρόνω τὸ χαρτὶ (καὶ μετ.) γράφω κακῶς, ἀνόητα καὶ ἄνοστα ἢ ἀνωφελῆ πράγματα. — une affaire ἐμπερισεύω τινὰ ὑπόθεσιν. § χρωματίζω ἄσχημα, (— une porte, des murailles, des treillages.) § οὐδ. ζωγραφίζω ἀτέχνως, ἀπειροκάλως. μελανόνω ὡς οἱ ἀνεπιτήδειοι τυπογράφοι τὰ φύλλα § ὁμιλῶ συγκεχυμένως. § se—les mains αὐτοπ. καταλερόνω τὰ χέρια. μεταφ. il s'est barbouillédans le monde, ἔβλαψε τὴν ὑπόληψίν του, δυσφημήθη.
Barbouilleur, ἀρ. ἀνεπιτήδειος χρωματιστὴς θυρῶν, τοίχων κτλ. § ὁ ἐπιχειρῶν νὰ γράψῃ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ. § ὁ λαλῶν πολλὰ, ἀλλ' ἀνακόλουθα καὶ παράλογα.
Barbouquet, ἴδ. Bouquet.
Barboute, Θ. ἀκάθαρτον σάκχαρ περιέχον σιρόπιον. § χοιροὶ κόκκοι σάκχαρος, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἀναλυθῶσι πάλιν.
Barbu, — **ue**, ἐπ. ὑπηνήτης, πωγωνίας, γενειήτης, κ. γενάτος. § ἀνθερικώδης φέρων ἄγανα στάχυς (ἐπὶ σιτηρῶν φυτῶν).
Barbu, ἀρ. γένος πτηνῶν ἀλεκτρυοειδῶν, ζυγοδακτύλων, γενειοφόρων, ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ὑλοβίων.
Barbue, Θ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ῥόμβων, ἢ συακιῶν. § μάσχευμα, παφαφυάς.
Barbule, Θ. * βαρβύλη, δενδρύλλιον εὔοσμον τῆς Κίνας.
Barbure, Θ ἀνωμαλία χωνευτῶν, εἴτε τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τὸ τύπωμα πραγμάτων.
Barbyle, Θ. βαρβύλη, δένδρον τῆς Ἰαμαϊκῆς
Barca, ἀρ ἴδ. Jacquier.
Barcade, Θ. — de chevaux, ἀγορασμένοι ἵπποι διὰ νὰ ἐπιβιβασθῶσιν εἰς πλοῖον.
Barcallao ἢ **Barliau**, εἶδος ὀξυρύγχου (ἢ ἀντακαίου) ὁμοιάζοντος μὲ τὸν τοῦ Νεογείου, κ. μουρσοῦνα.
Barcalon, ἀρ. τίτλος τοῦ πρώτου ὑπουργοῦ εἰς τὸ Σιάμ.
Barcaman, ἀρ. ἴδ. turbithe.
Barcarolle, Θ. ᾆσμα δημῶδες εἰς τὴν Ἐνετίαν σύνηθες μάλιστα μεταξὺ τῶν πορθμέων.
Barcasse, χλευαστικὸν ὄνομα ἀχρείου πλοίου. § ὑποκ. τοῦ barque.
Barce ἢ **Barcel**, Θ. εἶδος σφαιροβόλου πάλαι ποτὲ ἐν χρήσει.
Barcelonnette, Θ. κλίνη, κοιτὶς παιδίου.
Barchausie, Θ. γένος φυτῶν.
Bard ἀρ. ἴδ. Bar.
Bardane, Θ. ἄρκειον (ἀκανθολὲς παθον).
Bardaque, Θ. ψυκτηρίδιον, σταμνίον, ὅπου κρυαίνεται τὸ ὕδωρ, τουρκ. παρδάκι (παρδακός ;)
Bardariotes, ἀρ. πλ. βαρδαριῶται,

σωματοφύλακες τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Barde, Ϡ. ὁλοσίδηρος σκευὴ (κατάρραξις) τοῦ ἵππου τῶν ἀρχαίων ἱπποτῶν καὶ στρατιωτῶν.

Barde, Ϡ. panneau, ἀρ. Bardelle, Ϡ. τριχόναστον ἐπίσαγμα, σέλλα, χωρὶς σίδηρον, οὔτε ἔγκοιλα.

Barde, Ϡ. πλακοειδὲς τεμάχιον χοιρείου λίπους ἐπιτιθέμενον εἰς τὰ μαγειρευόμενα πτηνά.

Barde, ἀρ. Βάρδαι ἱερεῖς τῶν Γαλατῶν καὶ Κελτῶν κινοῦντες εἰς μάχην τοὺς στρατιώτας διὰ τῶν θουρίων ἀσμάτων κτλ. § ψάλτης, ποιητής.

Bardeau, ἀρ. σχίδαξ, πέταυρον ἢ μικρὸν σανίδιον χρήσιμον εἰς σέγασμα. § ἴννος, κ. μουλάρι, γέννημα ἵππου καὶ Ὀηλείας ὄνου. § συρτάριον, ὅπου ἀποτίθενται τὰ μὴ ἀναγκαῖα στοιχεῖα τοῦ τυπογράφου.

Bardée, Ϡ. τρία μέτρα ὕδατος χυνόμενα εἰς τοὺς κάδους πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀμμωνιακοῦ.

Bardelle, Ϡ. ἐπίσαγμα τριχόναστον ἢ πιλωτὸν τῶν ἱπποδρομέων τῆς Ἰταλίας.

Bordenoche, Ϡ. * βαρδενόχη, ὕφασμα τῆς Γαλλίας.

Barder, ἐν. καταφράττω τὸν ἵππον μὲ ὁλοσίδηρον σκευήν. § ἐπισάττω αὐτὸν μὲ τριχόναστον ἐπίσαγμα. § λιπαίνω, βάλλω χοίρειον λίπος εἰς τὸ μαγειρευόμενον πτηνόν. § φορτίζω εἰς φορεῖον. — des pièrres, du bois φορτόνω πέτρας, ξύλα.

Bardesianistes, ἀρ. πλ. βαρδεσιανισταί, αἱρετικοὶ δοξάζοντες τὸν προορισμὸν εἴτε τὴν εἱμαρμένην, ἀρνούμενοι δὲ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, τὴν ἐνσάρκωσιν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ κτλ.

Bardeur, ἀρ. * φορειαγωγός, κομιστὴς ἐπὶ φορείου.

Bardis, ἀρ. διάφραγμα εἰς τὸ βάθος τῆς πρῳρίδος πρὸς ἀπόθεσιν σίτου. § Bardi, σανίδωμα πισσωτὸν εἰς τὰ χείλη τοῦ πλοίου κατασκευμένου διὰ νὰ πακτωθῇ (καλαφατισθῇ) ἐμποδίζον τὴν εἴσοδον τοῦ ὕδατος, καθὼς καὶ ὅταν θέλωσι νὰ στρέψωσι τὸ πλοῖον.

Bardit, ἀρ. Θούριον, πολεμιστήριον ἆσμα τῶν παλαιῶν Γερμανῶν.

Bardot, ἀρ. μικρὰ ἡμίονος. § ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἐπιφορτίζουσιν οἱ ἄλλοι νὰ ἐκτελῇ τὰ χρεία των, ἢ ὁ χλευαζόμενος ἀπὸ τὴν κοινωνίαν. ce domestique est le — de la maison, ὁ ὑπηρέτης οὗτος εἶναι ὁ περίγελως (τουρκ. ἐγλεντζὲς) τῆς οἰκίας.

Bardottier, ἀρ. γένος φυτῶν.

Barer, οὐδ. ἐπέχω, ἐμπεριδεύομαι εἰς τοὺς ὁρόμους τοῦ κυνηγίου, ἀμφιβάλλω τίνα νὰ ἀκολουθήσω.

Baret, ἀρ φωνὴ ἐλέφαντος ἢ ῥινόκερω.

Barète, Ϡ. ἐργαλεῖον, σιδήριον συνέχον τὴν θήκην τοῦ ἐλατηρίου τῶν ὡρολογίων.

Barfouls, ἀρ. ὕφασμα τῶν Λιθιόπων· ἴδ. pague.

Bargache, ἀρ. ἐμπὶς, εἶδος κωνωπίου (βομβύλη, ἀγριομέλισσα, κ. μπούμπουρας.)

Barge, Ϡ. γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ τάγματος τῶν μακροσκελῶν, συσήματος δὲ τῶν οἰκονόμων.

Barge, Ϡ. ἀκάτιον, ποθμεῖον ποταμοῦ

Bargelach, ἀρ. ὀξυπέτης, πτηνὸν τῆς Ταρταρίας

Barguette, Ϡ. ἱππαγωγὸς, πλοιάριον μακρὸν, ὅπου διαβιβάζουσι τοὺς ἵππους εἰς τὸν ποταμόν.

Barguignage, ἀρ. ἀληθὴς ἢ προσποιητὴ ἀμηχανία, δισταγμὸς εἰς ἐκτέλεσίν τινος πράγματος.

Barguigner, οὐδ. ἀμηχανῶ, δυσκολεύομαι νὰ ἀποφασίσω.

Barguigneur, ἀρ. Barguigneuse, Ϡ ἀμηχανῶν, -οῦσα, νὰ ἀποφασίσῃ.

Barharha, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Baricot, ἀρ. καρπὸς τοῦ Μαδαγασκάρ. § ποτὸν ἐξ αὐτοῦ γινόμενον.

Baricotibi, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ

Bariga, ἀρ. μέταξα κοινὴ ἐρχομένη ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν.

Barigel ἢ barisel, ἀρ. ἀρχηγὸς τοξοτῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας·

Barigue, Ϡ. (σαργάνη) ἁλιευτικὸν κοφίνιον εἰς σχῆμα κώνου.

Baril, ἀρ. βίκος, βικίον, βιττὶ, βουτσὶ, βαρέλιον. § βίκος, βαρέλιον, ποσότης γνωστὴ πραγματειῶν — Anglais μέτρον οἴνου, 126 λιτρῶν (pintes) Παρισιανῶν. — de Florence 20 βωκαλίων. — de harangs 1000 ἀρίγγων (μαινίδων) — de savon βάρος 252 λιτρῶν. —s, foudroyants κεραυνοβόλοι πίθοι, βαρέλια γεμάτα ἀπὸ διάφορα πυροτεχνήματα κυλιόμενα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διὰ νὰ κατακαύσωσι τὰ ὀχυρώματά του ἢ νὰ τὸν ἀπομακρύνωσι —s à bourse βαρέλια τσεπασμένα μὲ δέρμα, ὅπου φυλάττεται ἡ λεπτὴ πυριτιδόκονις.— de trompes ἄθροισμα ἀλλεπαλλήλων πυροτεχνικῶν δοχείων ἐπάνω στρογγύλου τινὸς ξύλου σχηματισμένων εἰς διάφορα εἴδη.

Barillage, ἀρ. ἀθροισμα βαρελλίων ἐντὸς τοῦ πλοίου. § εἰσαγωγὴ τοῦ ἴονου εἰς τὰ βωκάλια ἢ ἄλλα δοχεῖα.

Barillard, ἀρ. ἀξιωματικὸς τριήρους φροντίζων περὶ ὕδατος καὶ οἴνου. § ἐργάτης πιθοποιὸς εἰς τοὺς ναυστάθμους.

Barille, Ϡ. ἐξαίρετος σόδα τῶν Ἱσπανῶν.

Barillet, ἀρ. ὑποκ. πιθάκνη, πιθάριον, καδίσκος, κ. βαρελάκι (—d'ivoire, d'argent.) § θήκη ἐγκόλπιος (περιέχουσα κλίμακα ἀπὸ περγαμηνὴν ὅπου μετροῦσι τὴν περιφέρειαν τῶν σχοινίων εἰς τοὺς λιμένας.) § κοιλότης ὄπισθεν τοῦ τυμπάνου τοῦ ὠτίου. § * ἐλατηριοδόχη, θήκη τοῦ ἐλατηρίου εἰς τὰ ὡρολόγια. § θήκη (πυξὶς) τοῦ μέτρου, τοῦ κανόνος τῶν σανδαλιορράφων. § grand — petit — δύω μονόθυρα κογχύλια. § κοιλότης τῆς ἀντλίας. § ἔμβολον.

Barillon, ἀρ. πηλοφόριον ἀγγεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἀργιλλοπλάσται μεταφέρουσι διαλελυμένην εἰς τὸ ὕδωρ γῆν.

Bariolage, ἀρ. ἄτακτος καὶ ἀπιρόκαλος ποικιλία χρωμάτων.

Barioler, ἐν. χρωματίζω, ποικίλω ἀτάκτως μὲ βαφὰς (οἰκ). habit—ὁ πολυχρώματον ἔνδυμα.

Bariolure, ἴδ. Moucheture.

Bariosme, Ϡ. * βαρύοσμον, γένος φυτῶν, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς μόνον γνωρίζεται μεταφερόμενος ἀπὸ τὰς Μολουκοννήσους.

Baripygni, ἐπ. μους. βαρύπυκνοι (ἢ κατιόντες, χαμηλοὶ) πέντε ἐκ τῶν ὀκτὼ τόνων τοῦ παλαιοῦ διαγράμματος τῆς μουσικῆς.

Bariquaut, ἀρ. πιθάριον, κ. βαρελάκι.

Barique, Ϡ πιθάκνη, περιέχουσα τὸ ⅓ τοῦ πίθου.

Barite ἢ Baryte, Ϡ. βαρύτις, ιδος εἴτε βαρεῖα, τὸ βαρύτατον τῶν γαιωδῶν στοιχείων, ἡ βαρυτάτη γῆ.

Barite, Ϡ. * βάριτον, πτηνὸν τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Bariteaux, ἀο. πλ. ἀραιὸν ὕφασμα τῆς Ἀμερικῆς χρησιμεῦον εἰς τὴν ἀλευρότητιν, τὸ κρησάρισμα τοῦ ἀλεύρου τῶν μύλων.

Bariton ἢ Baryton, ἀρ. βαρύτονος, εἷς τῶν μουσικῶν τόνων, καὶ ὁ κατ' αὐτὸν ᾄδων.

Barjelade, Ϡ. πανσπερμία, μίγμα σίτου, βρίζας, κυάμων, βίκου, πίσων σπειρόμενον διὰ νὰ χορτοκοπηθῇ περὶ τὸν Αὔγουστον.

Barleria ἢ Barrélieria, Ϡ. φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τὸν βοτανικὸν

Barrelier, ὅσις τὸ μετέφερεν ἐκεῖθεν.

Barliau, ἀρ. εἶδος ἀντακαίου, κ. μουρούνας, ἰχθύς.

Barlin, ἀρ. δεσμὸς, κόμβος εἰς τὰς δύω ἄκρας τοῦ στήμονος τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων.

Barlong, gue, ἐπ. ἀνισομήκης, μακρότερος εἰς τοῦτο τὸ μέρος παρὰ εἰς ἐκεῖνο. habit — ἔνδυμα ἀνισόμικες. un plan, un corps est—σχέδιον, οἰκοδόμημα ἔχον τὴν βάσιν πλέον ἐκτεταμένην κατὰ πρόσωπον παρὸ κατὰ πλευράς.

Barlotières Ϡ. πλ. σιδηραῖ ῥάβδοι τῶν φεγγιτῶν (τσαμιῶν).

Barnabites, ἀρ. πλ. Βαρναβῖται, κοσμικοὶ κληρικοὶ τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Παύλου.

Barnabote, Ϡ. εὐπατρίδης, εὐγενὴς τῆς Ἐνετίας ἐνδεὴς καὶ χωρὶς κοινὴν πίστωσιν.

Barnache, Ϟ. βρένθος, διαβατικὸν πτηνόν.

Barnacle, Barnaque, Barnicle, Ϟ. κοινὸν ὄνομα τοῦ βρένθου.

Barnadèse, Ϟ. * βαρναδεσία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυθοειδῶν.

Barnet, ἀρ. * βάρνετον, κογχύλη μονόθυρος τῆς Σενεγάλης.

Barnfiard, ἀρ. ἄγνωστον ἔνυδρον πτηνὸν τῆς Ἰνδίας.

Barnicle, Ϟ. ἴδ. Barnacle.

Barocher, ἐν. συγχέω τὸ περίγραμμα (contour) χύνων χρῶμα καὶ εἰς τὸ ἔδαφος τινὸς πίνακος ζωγραφίας.

Baroco, ἀρ. ἐξ ἀτόπου, εἶδος συλλογισμοῦ, ἢ ἐπιχειρήματος ἐπὶ σχολαστικῆς φιλοσοφίας.

Barométre, ἀρ. βαρόμετρον, ἐργαλεῖον παριστάνον τὴν πύκνωσιν καὶ ἀραίωσιν τοῦ ἀέρος, ἢ τὰς μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαίρας. — capillaire βαρόμετρον τριχοειδὲς, ἔχον ὀλιγωτέραν μιᾶς γραμμῆς ἐσωτερικὴν διάμετρον. ἴδ. Baroscopo.

Barométrique, ἐπ. βαρομετρικός.

Barométrographe, Ϟ. βαρομετρόγραφον, βαρόμετρον ἐφηρμοσμένον εἰς ἐκκρεμὲς (ὡρολόγιον) καὶ κινοῦν χρωστῆρα, ὅστις σημειοῖ ἐπὶ σανίδος ἢ γνώμονος τὰς αὐξομειώσεις τοῦ ὑδραργύρου.

Barometz, ἀρ. ῥίζα πολυποδίου τῆς Ταρταρίας.

Baron, ἀρ. — ne, Ϟ. βαρόνος, τίτλος, προστηγορία εὐγενείας, ἀξιώματος.

Baronnage, ἀρ. κατάστασις, τάξις τοῦ βαρόνου.

Baronnet, ἀρ. βαρονίσκος, τάξις εὐγενῶν μεταξὺ βαρόνου καὶ ἱππότου.

Baronnie, Ϟ. βαρονία, τίτλος τινῶν γαιῶν, ὅθεν λαμβάνουσι τὴν προσηγορίαν οἱ κατέχοντες αὐτὰς βαρόνοι.

Baroque, ἐπ. perle. — ἀνισοστρόγγυλος ἢ λειποστρόγγυλος, ἀνώμαλος μαργαρίτης. § ἀλλόκοτος, ἄτοπος.

Barosanème, ἀρ. ἀνεμόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς διάκρισιν τῆς δυνάμεως τῶν ἀνέμων.

Baroscope, ἀρ. βαροσκόπιον, βαρόμετρον.

Barotin, ἀρ. μικρὰ ὁλκὸς στερεοῦσα τὰς μεγάλας, μεταξὺ τῶν ὁποίων κεῖται κατὰ πλάτος τοῦ πλοίου.

Barots, ἴδ. Bau.

Barotte, Ϟ. πιθάκνη, κ. βούτα, ξύλινον ἀγγεῖον μὲ στεράνια ἔξωθεν πρὸς μεταχομισθὴν σταφυλῶν, ὀπώρας κτλ.

Baroulon, ἴδ. Balisier.

Baroutou, ἀρ. τρυγὼν τῆς Καϋέννης.

Barque, Ϟ. λέμβος, ἀκάτιον, πλοιάριον. —de pêcheur ἁλιὰς κ. ψαροκάϊκον.—d'avis ἀγγελιαφόρος λέμβος ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον.—en fagot πάκτων, ἀναγκαία ξυλικὴ εἰς κατασκευὴν ἀκατίου, τὴν ὁποίαν φέρουσιν ἐντὸς τοῦ πλοίου εἰς κομμάτια. μεταφ. conduire la — διευθύνω τὶ κατάστημα, τινὰ ὑπόθεσιν, ἐπιχείρησιν· quand les princes s'attachent à une faction, ils font pencher la — d'un côté; c'est hâter le naufrage· ὅταν οἱ βασιλεῖς προσκολλῶνται εἰς φατρίαν τινά, κλίνουσι τὸ σκάφος εἰς τὸ ἓν μέρος, καὶ οὕτως ἐπιταχύνουσι τὸ ναυάγιον. Autrefois chacun menait sa —; à présent tous veulent gouverner le vaisseau de l'état πάλαι μὲν ποτε ἕκαστος διεύθυνε τὸ· ἴδιον αὐτοῦ σκάφος, ἤδη δὲ πάντες θέλουσι νὰ κυβερνήσωσι τὸ πλοῖον τῆς ἐπικρατείας· conduire bien sa— διευθετῶ καλῶς τὰ κατ' ἐμαυτὸν, διευθύνω, κάμνω καλὰ τὰς δουλειάς μου. § δοχεῖον, σκεῦος ξύλινον τῶν ζυθοποιῶν, ὅπου ἀποτίθενται τὰ ἐργαλεῖά των, ἀφ' οὗ τὰ ἐκβάλωσιν ἀπὸ τοὺς λέβητας. § τὸ πορθμεῖον τοῦ Χάρωνος (ποιητ.)

Barquée, Ϟ. * ἀκατιὰ, κ. καϊκιά· τὸ φορτίον ἑνὸς πλοιαρίου, ἢ ἀκατίου, μέτρον.

Barquerolle, Ϟ. λέμβος τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου. § πλοιάριον χωρὶς ἱστόν.

Barquette, Ϟ. εἶδος πλακοῦντος, πέμματος. § ἁρμάριον φέρον τὸ δεῖπνον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βατιλέως.

Barra, ἢ **Barro**, ἀρ. μέτρον μήκους τῆς Πορτουγαλλίας, πῆχυς.

Barrage, ἀρ. (ἀρχ.) διαγώγιον, δικαίωμα τῶν ὁδῶν, φόρος τῶν ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν ζώων πρὸς συντήρησιν τῆς ὁδοῦ· ἤδη λέγεται droit de passe.

Barrage, ἀρ. εἶδος πανίου τοῦ Καδόμου (Caen) πεποικιλμένον.

Barrager, ἀρ. διαγωγιολόγος, ὁ λαμβάνων τὸ δικαίωμα τῶν ὁδῶν.

Barraldèje, Ϟ. Θάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Barras, ἀρ. ῥητίνη πεύκης.

Barre, Ϟ. ῥάβδος (μοχλὸς) μακρὰ ξύλου ἢ μετάλλου κειμένη ὁριζοντείως ἢ πλαγίως, ἐν γένει ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν. — du gouvernail οἴαξ, αὐχὴν τοῦ πηδαλίου, κ. διάκι un billet, une promesse est de l'or en — (μεταφ.) βεβαίως τὸ γραμμάτιον θέλει ἐξοφληθῇ, ἡ ὁμολογία εἶναι χρήματα μετρητά, θέλει πληρωθῇ. de l'or en — χρυσὸς καὶ ἄργυρος, πρᾶγμα, ὅθεν δύναταί τις νὰ πορισθῇ χρήματα. § ὁριζόντειον ξύλον τοῦ πυθμένος τῶν κάδων (βαρελίων). § σύρτις, τέναγος, ἴλυς, ἄμμος στειβασμένος εἰς τὴν εἴσοδον τῶν λιμένων καὶ ποταμῶν ἐμποδίζουσα τὴν ἐφόρμησιν τῶν πλοίων. § πλημμύριον. — de flot παλίρροια τῆς θαλάσσης, ἀντίκρουσις τοῦ ῥεύματος τοῦ ἐκβάλλοντος ποταμοῦ. § δρόμος, σταδιοδρομία μεταξὺ νέων διῃρημένων εἰς δύο τάξεις ἀμιλλωμένας. κ. σκλαβάκια· jouer aux — s μεταφ. λέγεται περὶ ἀνθρώπων ζητουμένων ἀμοιβαίως χωρὶς νὰ συναπαντηθῶσιν. un homme a — sur un autre ἄνθρωπός τις πλεονεκτεῖ ἄλλου, ἔχει πλειότερα βοηθήματα, προστασίαν κτλ. § ὀβελὸς, σημεῖον, γραμμὴ κ. κονδυλιά, ἐπὶ τοῦ χαρτίου ἢ ἄλλης ὕλης πρὸς ἐξάλειψιν ἢ παρατήρησιν κτλ. mettre une — sur des mots pour les effacer ἐξοβελίζω, ἐξαλείφω λέξεις. tirez une — à la fin du chapitre βάλε ἓν σημεῖον εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου. § κεραῖαι, κάθετοι γραμμαὶ ἐπὶ τῶν ὁριζοντείων εἰς τὰ μουσικὰ διαγράμματα. § * ὑποδικεῖον, τόπος τῶν δικαζομένων εἰς τὰ δικαστήρια· εἴσοδος δικαστηρίου, ὁμηγύρεως, ἀκροατηρίου. § μέρος τῆς σιαγόνος τοῦ ἵππου, ὅπου ἐγγίζει ὁ χαλινός. § ἐκ τοῦ γένους τῶν σιλούρων ἰχθύς. § τὸ ὑψηλότατον μέρος τῶν οὐλων (γουλιῶν). (μεταφ.) ἄνθρωπος ἄκαμπτος, ἰσχυρογνώμων.

Barreau, ἀρ. κιγκλὶς, ῥάβδος σιδήρου ἢ ξύλου τετράγωνος χρήσιμος εἰς οἰκοδομὴν, κ. κάγγελον. — x à pique λογχοειδεῖς κιγκλίδες· — x à flammes γλωσσοειδεῖς κιγκλίδες, τῶν ὁποίων τὰ ἄκρα εἶναι καμπύλα. § σιδηρᾶ ῥάβδος κινοῦσα τὴν ἕλικα τοῦ τυπογραφικοῦ πιεστηρίου. § τρίγωνος σιδηρᾶ ῥάβδος, μὲ τὴν ὁποίαν κτυπῶσι τὸν πηλὸν οἱ καπνοσυριγγοπλάσται. —magnétique μαγνητικὴ ῥάβδος χάλυβος σκληρᾶ, στιλβωτὴ καὶ μαγνητισμένη, χρήσιμος εἰς τὸ μαγνητίζειν ἄλλον χάλυβα ἢ τὰς βελόνας τῶν πολογνωμόνων, (πολοδεικτῶν, ναυτικῶν πυξίδων). § βῆμα (τοῦ δικηγόρου). § ἡ δικηγορικὴ, ἐπάγγελμα συνηγόρου. § οἱ ἀπὸ τοῦ βήματος, δικηγορικὸν σῶμα.

Barrefert, ἀρ. μεγάλα ξύλα πεύκης.

Barrelière, Ϟ. * βαρλερία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀκανθοειδῶν.

Barrement, ἀρ. ἡ ἰατρικῶς γινομένη ἔμφραξις τῶν φλεβῶν τοῦ ἵππου.

Barrer, ἐν. μοχλῶ, κλείω, ἀποκλείω, ἐμποδίζω μὲ μοχλὸν, φράσσω. — une porte, les fenêtres· μανδαλόνω τὴν θύραν, τὰ παραθύρια, —un passage φράττω τὸν ὁρόμον, τὴν ὁδὸν, μετ. ἐμποδίζω τινὰ εἰς τοὺς σκοπούς του. § ἐχμάζω, στερεῶ μὲ ὁριζόντεια ξύλα. § ἐμφράσσω τὰς παχούτας φλέβας τοῦ ἵππου. — les chevaux διαχωρίζω τοὺς ἵππους εἰς τὸν ἱππῶνα διὰ ξύλων ὁριζοντείων. § ἐξοβελίζω, σύρω γραμμὴν, κονδυλίαν, ἐξαλείφω λέξεις, κάμνω σημεῖον. — des articles sur son livre σβύνω τὰ ἄρθρα τῆς πιστώσεως τοῦ χρέους τινὸς εἰς τὰ κατάστιχά μου, δεικνύω διὰ γραμμῆς ὅτι

ἴλλδον τὰ ὀφειλόμενα. — un billet ἀρνίζω τὴν ὁμολογίαν, τὸ συμβόλαιον. femme—ée ἡ ἔχουσα ὑπερβαλλόντως μακρὰν τὴν σύμφυσιν τῆς ἥβης, καὶ ὑποκειμένη διὰ τοῦτο εἰς δυστοκίαν. dents—ées μυλόδοντες, τραπεζίται ἔχοντες τὰς ῥίζας ἀνοικτὰς, μεμακρυσμένας.

Barretonne, Ϡ. πῖλος τοῦ ταγματάρχου τῆς Μελίτης.

Barrette. Ϡ. πῖλος κόκκινος τῶν καρδιναλίων. § πῖλος τῶν εὐγενῶν τῆς Ἐνετικῆς ἀριστοκρατίας. j'ai bien parlé à sa—τῷ ὡμίλησα Ϡαρραλέως. § ἰσχελατὴρ, σιδήριον εἰς τὴν πυξίδα τοῦ ἐλατηρίου διὰ νὰ τὸ ἐμποδίζῃ. § μικρὰ πλάξ, ὅπου κινεῖται ὁ ἄξων τροχοῦ εἰς τὸ ὡρολόγιον. § ἀκτῖνες τῶν τροχῶν τούτου. § διάφραγμα τὸ μεταξὺ δύω σκεπασμάτων ταβακοθήκης χρυσοῦν ἔλασμα.

Barreur, ἐπ. σκύλος διώκων δορκάδας.

Barricade, Ϡ. χαράκωμα (βίαιον ἀπὸ προστυχόντα πράγματα, πίθους, δένδρα, ἁμάξας κτλ. ἢ ἀλύσους καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπισωρευμένα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ ὡς φραγμός.)

Barricader, ἐν. χαρακῶ, φράττω § μοχλῶ, μανδαλόνω Ϡύραν, Ϡυρίδα κτλ. se — αὐτοπ. κατακλείομαι διὰ νὰ μὴ ἰδῶ κἀνένα.

Barrier, ἀρ. μοχλοστρόφος, ὁ στρέφων τὴν ῥάβδον τοῦ τυπωτῆρος εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον.

Barrière, Ϡ. ἕρκος, φραγμὸς (τόπου τινός) forcer la — ἐκβιάζομαι, ὑπερβαίνω. § ὀρύφρακτον, κιγκλὶς κ. κάγκελον. § εἴσοδος πόλεως, ὅπου λαμβάνουσιν οἱ τελῶναι τὸ εἰσαγώγιον (διαπύλιον τέλος) τὸν φόρον τῶν εἰσερχομένων ὠνίων. § περίβολος σταδίου, γυμνασίου. § βαλβὶς, ὅθεν οἱ ἀγωνισταὶ ἀναχωροῦσιν. § ἐμπόδιον, ὅριον le Rhin forme une — entre la France et l'Allemagne, ὁ Ῥῆνος σχηματίζει τὸ μεσότοιχον τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας. mettre une — à l'ambition de quelqu'un γίνομαι ἐμποδὼν εἰς τὴν φιλοδοξίαν τινός. franchir la — des lois ὑπερπηδῶ τοὺς νόμους. § ἀγκύλη, Ϡηλυὰ, ὅπου προσκολλᾷ ὁ λιθοκολλητὴς τὴν ταινίαν (ἄλυσον) τοῦ βραχιονίου.

Barrillat, ἀρ. πιθοποιὸς ναυστάθμου.

Barrillet, ἴδ. Barillet.

Barriquaut, ἀρ. πιθάριον, βαρέλιον ἀπροσδιορίστου μεγέθους.

Barrique, Ϡ. κάδος, βαρέλιον μὲ στεφάνια.

Barris, ἀρ. πίθηκος Γουινέας.

Barroir, ἀρ. μακρὸν καὶ στενὸν τρυπάνιον τῶν πιθοποιῶν.

Barros, Bucaros, ἡ Boucaro, ἀρ. γῆ, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Ἱσπανοὶ καὶ Πορτουγάλλοι κατασκευάζουσι δοχεῖα ψυχραίνοντα τὸ ὕδωρ.

Barrot ἡ Barot, ἀρ. δοκοὶ πλάγιαι ὑποστηρίζουσαι τὸ κατάστρωμα. § πλάγιον ξύλον κρατοῦν τὸν ἱστὸν εἰς τὰ ἀκατάστρωτα πλοῖα.

Barroter, ἐν. γεμίζω ἀπὸ πραγματείας τὸ πλοῖον.

Barrure, Ϡ. ἐγκάρσιον, εἴτε πλάγιον ξύλον τῆς χέλυος (μουσικοῦ ὀργάνου.)

Barrutines, Ϡ. πλ. μετάξια τῆς Περσίας.

Barses, Ϡ. πλ. κασσιτέριναι πυξίδες (κουτία) ἐντὸς τῶν ὁποίων μεταφέρουσι τὸ Ϡεῖ ἀπὸ τὴν Κίναν.

Bartavrelle, Ϡ. ἐρυθρὰ, κοκκίνη πέρδιξ.

Barthélémites, ἀρ. πλ. κληρικοὶ ἐγκόσμιοι, τάγμα συστημένον παρὰ τοῦ Βαρθολομῆ Ὠδζώζερ 1610.

Bartholine, Ϡ. γένος φυτῶν περιλαμβάνον τὸν κτενοειδῆ ὄρχιν.

Bartonie, Ϡ. βαρτωνία διετὲς φυτὸν τῆς βορείας Ἀμερικῆς.

Bartrame, Ϡ. γένος φυτῶν ἐνιαυσίων τῆς Ἰνδίας.

Bartsie, Ϡ. γένος φυτῶν.

Barules, ἀρ. πλ. αἱρετικοὶ διατεινόμενοι ὅτι ὁ Χριστὸς κατὰ φαντασίαν ἐσαρκώθη, ὅτι αἱ ψυχαὶ ἐπλάσθησαν πρὸ τῆς κοσμογονίας, καὶ ἥμαρτον διὰ μιᾶς πᾶσαι.

Barycoïe ἡ Barycoïte, Ϡ. βαρυηκοΐα, δυσκολία ἀκοῆς.

Baryphonie, Ϡ. βαρυφωνία, δυσκολία ὁμιλίας, ἐναρθρώσεως.

Baryte, ἰδὲ Barite.

Baryton, Ϡ. βαρύτονον, μουσικὸν ὄργανον. § ἡ πρὸς τὴν ὑπάτην γειτνιάζουσα φωνὴ, βαρύτονος ἦχος.

Baryxyle, Ϡ. βαρύξυλον, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης, τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον εἶναι σκληρόν.

Bas, basse, ἐπ. (παρὰ τὸ βάσις) ταπεινὸς, χαμηλὸς, κατώτερος· le — ventre τὸ ὑπογάστριον, τὸ κατώτερον μέρος τῆς κοιλίας· le — monde ὁ κάτω κόσμος (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οὐρανοῦ) un homme a l'oreille — se ἐταπεινώθη, τὰ ἔρριψε κάτω parler d'un ton plus — ὁμιλῶ μὲ ταπεινοφροσύνην· les eaux sont — ses chez quelqu'un τὸ ἀργύριον ἄρχισε νὰ τῷ λείπῃ· faire main —se φονεύω, σφάζω ἀνηλεῶς. les emplois —s αἱ κατώτεραι θέσεις. le — peuple ὁ συρφετώδης ὄχλος, ὁ κοινὸς λαὸς, eaux—sses ἄμπωτις. parler tout—ψιθυρίζω. à —prix εὐωνος, εὐθηνός. μεταφ. ταπεινὸς, εὐτελὴς, ἀγενὴς, καταφρονητὸς des sentimens—s μικροπρεπῆ αἰσθήματα, ταπεινὰ φρονήματα.— se extraction εὐτελὴς καταγωγή. § οὐσ. τὸ κάτω μέρος τοῦ πράγματος· le — d'une robe πράσπεδον τοῦ ἐνδύματος· il y a du haut et du dans son — humeur ἔχει χαρακτῆρα ἀνώμαλον, ἀκατάστατον.

Bas, ἐπίρ. χαμαὶ, κατὰ γῆς· être bien — ἀσθενῶ, εἶμαι ἄρρωστος, mettre à — καταστρέφω, κατεδαφίζω· en — κάτω· d'en — par le — κάτωθεν. parler — ὁμιλῶ χαμηλὰ· au plus — εἰς τὸν ἔσχατον βαθμόν· ici — ἐπὶ γῆς· d'ici — ὁ γήϊνος· à —, par — εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, πρόσγεων· mettre — γεννῶ (ἐπὶ ζώων·) traiter du haut en — μεταχειρίζομαι ἀγερώχως, ἀλαζονικῶς περιφρονητικῶς τινα.

Bas, ἀρ. περιπόδιον, περικνημὶς, κάλτιον, τσουράπι, κ. κάλτσα — drapés πιληταὶ περικνημίδες ὁλ. ἄπλεκτοι· — à tricot πλεκταί. — au métier ὑφανταί.—de laine, de coton, de fil, de soie μάλλιναι, παμβακεραί, λιναί, μεταξωταί.

Basal, ἡ Basaal, ἀρ. γένος ἀειθαλῶν Ϡάμνων τῆς Ἰνδίας.

Basalte, Ϡ. μελανόλιθος, βασάλτις χρήσιμος ὡς λυδία ὁλ. εἰς ὁκιμασίαν τῶν πολυτίμων μετάλλων. § οὐσία ὑελωμένη ἀπὸ τὸ πῦρ τῶν ἡφαιστείων.

Basane, Ϡ. βύρτα, δέρμα προβάτων κατειργασμένον.

Basané, ée, ἐπ. μελάγχρους, ἡλιόκαυστος.

Basanite, Ϡ. βάσανος, ἡ σημερινὴ βασάλτις (λυδία λίθος.)

Basbordois ἡ Basbordés, ἀρ. τὸ ἥμισυ τοῦ πληρώματος ἐργαζομένου παρὰ μέρος εἰς τὴν ἀριστερὰν ὡς πρὸς τὴν πρύμνην πλευρὰν τοῦ πλοίου.

Baschi ἡ Bachi, τουρκ. ἀρχηγὸς πρῶτος (συντιθέμενον μὲ ἄλλας λέξεις οἷον Bostaugibachi ἀρ. ἀρχιηπουρός).

Bascule, Ϡ. αἰώρα, ξύλον ἐπιστηριζόμενον εἰς τὸ μέσον, ὥστε ὅταν τις πατῇ τὴν μίαν ἄκραν ὑψοῦται ἡ ἑτέρα. mouvement de — (μεταφ.) ταλάντωσις. § κηλώνιον, γεράνιον, μηχανὴ πρὸς ἀναβιβασμὸν τοῦ ὕδατος ἢ ἄλλου βάρους ὁποιουδήποτε, § μοχλὸς ἔνθεν μὲν ἐκτεινόμενος εἰς τὸν τροχὸν τοῦ κώδωνος μεγάλου ὡρολογίου, ἔνθεν δὲ ἔλκων σιδηροῦν ἢ χαλκοῦν σῶμα διὰ νὰ ὑψώσῃ τὸ σφυρίον. § ἐργαλεῖον ἀνάλογον εἰς διαφόρους τέχνας. — de chaleur ἡ ἁπλῶς— πλὰξ σιδηρᾶ τρεῖς ἢ τέσσαρας πόδας ἐπάνω τῆς τρύπας σωλῆνος καπνοδόχης. § πλοιάριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φέρουσι τοὺς ἰχθεῖς εἰς Παρισίους δεχόμενον τὸ ὕδωρ ἐντός.

Bas-de casse, ἀρ. τὸ κατώτερον μέρος τῆς στοιχειοθήκης τῶν τυπογράφων.

Bas-dessus, ἀρ. ὑποξύφωνος, φωνὴ χαμηλοτέρα παρὰ τὴν ὑψηλήν.

Base, Ϡ. βάσις, Ϡεμέλιον. § ἀστρ. βάσις (τῶν καταμετρικῶν τριγώνων, δύω ἢ τριῶν λευγῶν μετρουμένη ἀκριβῶς μεταξὺ δύω ἀκινήτων ὀρῶν, διὰ νὰ συστήσωσι τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὴν καταμέτρησιν τῆς ἐκτάσεως ἑνὸς βαθ-

μκοῦ, ἀκολούθως δὲ καὶ τοῦ μεγέθους τῆς γῆς τρίγωνα.) § χημ. βάσις, τὸ ὀξειδιον τῶν ἁλάτων. § βάσις, τὸ οὐσιῶδες στοιχεῖόν τινος φαρμάκου, la rhubarbe est la — de ce médicament. τὸ ῥῆον εἶναι ἡ κυρία οὐσία τοῦ ἰατρικοῦ τούτου.

Baselle, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν χηνοποδοειδῶν.

Baser, ἐν. — sur ἰδρύω, στηρίζω.

Bas-fonds, ἀρ. χθαμαλὸς, πλαδαρὸς τόπος. § ῥαχίαι.

Basilaire, ἐπ. βάσιν ἐπέχων, ἀνήκων εἰς βάσιν. artère — ἀρτηρία κατὰ τὴν βάσιν τοῦ ἐγκεφάλου.

Basilic, ἀρ. ὥκιμον ἢ βασιλικὸν φυτόν. § γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κρινοειδῶν, ἢ μᾶλλον τῶν ἀσφοδελοειδῶν. § βασιλίσκος, ζῶον μυθῶδες.

Basilicaire, ἀρ. ἱερεὺς συλλειτουργῶν μὲ τὸν Πάπαν ἢ ἐπίσκοπον.

Basilicon, ἀρ. βασιλικὸν ἢ τετραφάρμακον, ἀλοιφὴ ἐμπυωτική.

Basilique, Ϛ. βασιλικὴ (οἰκία), ἀνάκτορον. § ναὸς Ϛολωτὸς, πρώτη ἐκκλησία. veine — βασιλικὴ φλὲψ ἡ κατὰ τὸν πῆχυν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ βραχίονος μέχρι τῆς μασχάλης προχωροῦσα. § Βασιλικὰ, νόμοι Ῥωμαϊκοὶ συλλεχθέντες κατὰ διαταγὴν τῶν αὐτοκρατόρων Βασιλείου καὶ Λέοντος.

Basio-cératoglosse, ἐπ. μῦς βασιόγλωσσος προσφυόμενος εἰς τὸ ὑοειδὲς ὀστοῦν περὶ τὴν βάσιν τῆς γλώσσης.

Basio-pharyngien, ἐπ. *βασιοφαρυγκίτης (μῦς) ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὸ ὑοειδὲς ὀστοῦν εἰς τὸν φάρυγκα.

Basistan, Besestan, ἡ **Besistan**, ἀρ. πρατήριον, τόπος, ὅπου εὑρίσκονται τὰ ἐργαστήρια εἰς τὴν Τουρκίαν

Bas-justicier, ἀρ. χαμαιδικαστὴς, κατώτερος δικαστής.

Bas-métier, ἀρ. μικρὸς ἰσὸς (ἐργαλεῖον) τῶν ταινιοποιῶν ἐπιτιθέμενος καὶ εἰς τὰ γόνατα, χρησιμεύων δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν πολλῶν μικρῶν ἔργων.

Bas-moule, ἐπ. *Γαλλέλλην, γέννημα πατρὸς Γάλλου, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος.

Basoche, Ϛ. κοινότης τῶν γραμματέων τοῦ Συνεδρίου τῶν Παριστίων ἔχουσα δικαίωμα κατωτέρας τινὸς δικαιοδοσίας.

Bas-officiers, ἀρ. ὑπαξιωματικοὶ, οἱ κατώτεροι στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἷον ἐπιλοχίας, δεκανεὺς κτλ.

Basque, Ϛ. κράσπεδον, πτέρυξ, ἄκρα φορέματος κ. ποδιά.

Basque, ἀρ. καταγόμενος ἀπὸ Βισκαΐαν τῆς Ἱσπανίας courir comme un — τρέχω ταχέως.

Bas-relief, ἀρ. πρόστυπον, ἔκκρουστον, κ. γλυφὴ ἐξέχουσα ὀλίγον.

Bassanello, ἀρ. μουσ. ἑπτάχορδον.

Basse, Ϛ. μουσ. δευτεροφωνία, τὸ ἴσον chanter la — ὑπηχῶ, προτάδω, ψάλλω τὴν δευτεροφωνίαν, κρατῶ τὸ ἴσον. — contrainte δευτεροφωνία ὀλιγότονος. — continue ἀμετάβλητος δευτεροφωνία, τὸ διηνεκὲς ἴσον. — fondamentale δευτεροφωνία θεμελιώδης ἐκ τῶν θεμελιωδῶν συγκειμένη τόνων. — figurée δευτεροφωνία ποικίλη ἢ πολύτονος. § βαρυφωνία, ἡ βαρυτέρα φωνὴ εἰς τὴν ᾄσματικήν. § *βαρυβάρβιτος, εἶδος μεγάλης βαρβίτου, κ. βιολίου.

Basse, Ϛ. σκόπελος, σωρὸς ἄμμου, κοραλλίου, ἢ πετρῶν.

Basse ἢ **calade**, Ϛ. πρανὲς, ὁμαλὸς κατηφορίτης, ὅπου συνειθίζεται νὰ καλπάζῃ ὁ ἵππος διὰ νὰ κάμπτῃ εὐκόλως τὰς ἰγνύας.

Basse-cour, Ϛ. ὀπισθαύλιον, αὐλὴ χωριστὴ, ὅπου κεῖνται τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, οἱ ἀχυρῶνες τὰ ἁμαξοστάσια, τὰ μαγειρεῖα καὶ ταμεῖα τῶν τροφῶν· εἰς δὲ τὰ χωρία περιλαμβάνονται καὶ οἱ ληνοί, τὰ ὑπόγεια, τὸ κοττάναβρον, κ. κουμάσι.

Basse-de viole, Ϛ. βαρύφωνον ἑπτάχορδον (μουσικὸν ὄργανον, τοῦ ὁποίου οἱ ἦχοι ἀποτελοῦσι τοὺς χαμηλοὺς τοῦ λεγομένου viole.)

Basse de violon, Ϛ. *βαρυβάρβιτος, ὄργανον μουσικὸν ὅμοιον μὲ τὸ βιολίον, ἀλλὰ χονδρότερον καὶ μεγαλήτερον.

Basse-eau ἢ **Basse-mer**, Ϛ. ἄμπωτις, ῥαχία, ἀπόσυρμὸς τῆς Θαλάσσης, ἢ ἀπολατάστασις τῶν ὑδάτων εἰς τὸ πρῶτον αὐτῶν ὕψος, τὸ ἐναντίον τῆς πλημμυρίδος,

Basse-étoffe, Ϛ. μίγμα μολύβδου καὶ κασσιτέρου πρὸς χρῆσιν τοῦ κεραμοποιοῦ.

Basse-fosse, Ϛ. βάραθρον, κεάδας, ὑπόγειος καὶ σκοτεινὴ φυλακὴ, ὅπου ἔῤῥιπτον τοὺς ἐνόχους ἢ ὅσους ἤθελον νὰ παραστήσωσιν ὡς τοιούτους mettre quelqu' un dans un cul de — ῥίπτω εἰς τὸν κεάδαν.

Basse-justice, Ϛ. πταισματοδικεῖον.

Basse-lice, Ϛ. εἶδος ἐμπετάσματος ἔχοντος ὁριζόντιον τὸν στήμονα.

Basse licier, Ϛ. ὑφαντουργὸς ἐμπετασμάτων, ἐμπετασματοποιός.

Bassement, ἐπίῤῥ. μικροπρεπῶς, εὐτελῶς, ἀγενῶς.

Basser, ἐν. — la chaine μαζαλίζω, βουτῶ εἰς μάζαλιν, κόλλαν τὸ στημόνιον.

Bassesse, Ϛ. μικροπρέπεια, χαμέρπεια· faire des —s φέρομαι μικροπρεπῶς— d' état εὐτέλεια γένους, στάσεως, κτλ. —d' expression φράσις δημώδης, χυδαϊσμός.

Basses-voiles, ἀρ. πλ. τὸ μέγα καὶ μέσον ἄρμενον.

Basset, ἀρ. κύων βραχύκωλος κυνηγετικός. μετ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἔχοντος τὰ κάτω μέλη πολὺ βραχέα (κοντὰ) ὡς πρὸς τὸ ἀνάστημα.

Basse-taille, Ϛ. βαρυφωνία, ὁ χαμηλότερος τόνος φωνῆς. § ἀρ. βαρύφωνος.

Basse taille, Ϛ. πρόστυπον.

Basse-terre, Ϛ. αἰγιαλὸς, ἀκτὴ ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

Bassette, Ϛ. παιγνίδιον χαρτίων ὁμοιάζον μὲ τὸ φαραόν.

Basse-tube, θ. μέγας βαρύαυλος (περιέχων τρεῖς ἑπταφωνίας καὶ ἡμίσειαν πλήρεις, καταβαίνων δὲ ὅσον ὁ βαρύαυλος, καὶ ὑψούμενος ὅσον ὁ πλαγίαυλος.)

Bassi ἢ **abassineuf**, ἀρ. νόμισμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου.

Bassi-colica, ἀρ. φάρμακον, ἰατρικὸν σύνθετον ἀπὸ μέλι καὶ ἀρωματικά.

Bassicot ἢ **Haquet**, ἀρ. μηχανὴ πρὸς ἐξαγωγὴν τῆς ἀρδωσίας ἢ σχιστολίθου ἀπὸ τὸ βάθος τῶν λατομείων.

Bassier, ἀρ. ῥαχία, τέναγος, (ἐπὶ ποταμῶν) σωρὸς ἄμμου καὶ χαλίκων, ἀμμουδιὰ, ὅπου κινδυνεύουσι τὰ πλοῖα.

Bassile, Ϛ. φυτὸν ἔχον φύλλα ἀνδραχνοειδῆ (ὅμοια μὲ τὰ τῆς γλιστρίδος.)

Bassin, ἀρ. δεξαμενὴ κ. ςέρνα (— de fontaine) § λουτὴρ τρ. καθούζα, ἀγγεῖον, ὅπου λούεταί τις. § λεκάνη, νιπτὴρ, κ. γοῦρνα καὶ πᾶν ὁμοιόμορφον σκεῦος· — de chambre σκωραμὶς, κοπροδοχεῖον. — oculaire ὀφθαλμονιπτὴρ, μικρὸν ὠοειδὲς ἀγγεῖον, ὅπου βυθίζουσι τὰ πάσχοντα ὀμμάτια — s de balance πλάστιγγες. § πλὰξ στρογγύλη σιδήρου, ἐπάνω τῆς ὁποίας οἱ πιλοποιοὶ σχηματίζουσι τὸν πῖλον. § χωνεῖον, ἢ κοίλωμα τοῦ χωνευτηρίου τῶν κωδωνοχυτῶν περιλαμβάνον τὸ ἀναλυμένον μέταλλον. § ἐργαλεῖον πρὸς στρογγύλευσιν τῶν κυρτῶν ὑέλων. — de partage ἢ de distribution ὑδροστάσιον, δεξαμενὴ, ὅπου τὸ ὕδωρ συναγόμενον καταβαίνει εἰς τὴν διώρυγα— terrestre d'un fleuve κοιλὰς, τὸ μεταξὺ δύω βουνῶν διάστημα, ὅπου τρέχει ποταμός. § γύρος, λάκκος περὶ τὴν βάσιν τοῦ δένδρου διὰ νὰ ποτισθῇ ἢ κοπρισθῇ. § ἐπίνειον, νεώριον, μέρος τοῦ λιμένος, ὅπου πακτοῦνται, ἐπισκευάζονται, ἐφοπλίζονται τὰ πλοῖα. § μεγάλη καὶ περιφερὴς ἔκτασις Θαλάσσης καθὼς ἡ τοῦ Εὐξείνου πόντου. § κοιλὰς, χώρα πεδινὴ περικυκλωμένη ἀπὸ βουνά. § ἀνατ. λεκάνη, κοιλότης ὀστεώδης εἰς τὸ ὑπογάστριον περιλαμβάνουσα τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα τῆς γεννέσεως καὶ τὴν κύστιν.

Bassine, θ. λεκάνη (τῶν φαρμακοπωλῶν).
Bassiner, ἐν. θερμαίνω, θάλπω, κ.ζεσταίνω (τὸ στρῶμα μὲ πύραυνον). § καταντλῶ, διαβρέχω, πλύνω (πληγὴν) μὲ θερμὸν ὑγρόν. l'eau pour — une plaie, τὸ κατάντλημα· — les plantes περιχέω τὰ φυτὰ, τὰ ποτίζω ὀλίγον. — la pâte, βρέχω ἢ ἀλευρόνω τὸ ζυμάρι τοῦ ἄρτου.
Bassinet, ἀρ. ἑστία (τῶν πυροβόλων), τὸ μέρος, ὅπου τίθεται τὸ ἐμπύρευμα (ἀγιζότι). — de sûreté, *κωλυσίπυρον, (κίλυνδρος προλαμβάνων τὴν αἰρνηδίαν πυροβόλησιν). § — des reins νεφρικὴ κάλυξ, μέρος κατὰ τὰ νεφρὰ δεχόμενον τὸ οὖρος § βατράχιον τὸ βολβῶδες, φυτόν. § λυχνεῖον, τὸ ἄνω μέρος τοῦ κηροπηγίου, ὅπου κολλᾶται τὸ κηρίον.
Bassinoire, θ. *θρωματοπύραυνον, πύραυνον, μὲ τὸ ὁποῖον θερμαίνουσι τὰ στρώματα.
Bassinot, ἢ Diablotin, ἢ Voleur, ἀρ. βαρυαύλιον, μουσ. ὄργανον. § μικρὰ δεξαμενὴ εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου.
Bassiot, ἀρ. σκάφη (ξυλίνη τοῦ κασκευάζοντος οἰνόπνευμα). faux —, πήλινον ἀγγεῖον, ὅπου τίθεται ἡ σκάφη.
Basson, ἀρ. βαρύαυλος, μουσικὸν ὄργανον. § ὁ βαρυαυλητὴς, ὁ παίζων βαρύαυλον.
Bassouin, ἀρ. παρασχοίνιον (διὰ τοῦ ὁποίου συνδέεται ἡ σαγήνη μὲ τὸν κάλων, ὅς τις τὴν κρατεῖ).
Bassore, θ. φυτὸν τῆς Γουινέας.
Bassus, ἀρ. βάσσος, γένος ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν ὑμενοπτέρων.
Bastant, te, ἐπ. (οἰκ. καὶ ὀλίγον ἐν χρήσει). ἀρκῶν, ἀρκετός.
Bastanerhe, θ. ὄῖφρος προστηρημένος ἐμπρὸς εἰς μεγάλην ἅμαξαν.
Baste, ἀρ. ὁ ἄσσος τοῦ σπαθίου εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον τῆς ὄμβρας.
Baster, οὐδ. (ἀπηρχ. ἐν χρήσει δὲ μόνον εἰς τὸ προστακτικόν). Baste ἢ Baste pour cela, ἔστω τοῦτο, ἀρκεῖ τοῦτο, φθάνει. § ἐπιφώνημα ἐκφράζον ἀδιαφορίαν.
Basterne, βωδάμαξα τῶν ἀρχαίων λαῶν τῆς ἄρκτου.
Bastide, θ. (λέξις ἐν χρήσει εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν). ἀγροικία.
Bastille, θ. πύργος ὀχυρὸς, *Βαστίλλη, πύργος εἰς τὰ Παρίσια χρησιμεύων πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὡς φυλακή.
Bastin, ἀρ. φορμὸς, ἀχύρινον σχοινίον.
Bastingage, ἀρ. ἢ Bastingue, θ. δέρρις, διφθέρα (τουρκ. μουσαμᾶς). δέρματα, πανία ἢ στρώματα, τὰ ὁποῖα ὑφοῦσιν εἰς τὰς ναυμαχίας ἐπάνω τῶν τοίχων τοῦ πλοίου εἰς προφύλαξιν ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς βολάς. § ἡ διφθέρωσις, ἡ πρᾶξις τοῦ ὑφοῦν δέρρεις.
Bostinguer, (se) αὐτοπ. διφθε(όω)ῶ τὸ πλοῖον μου, ὑφόνω εἰς αὐτὸ δέρρεις· ἴδ Bastingage.
Bastion, ἀρ. προμαχὼν, (το πρώτιστον ὀχύρωμα κατὰ τὰς γωνίας τῶν φρουρίων). μεταφ. le thorax est le — du cœur ὁ θώραξ εἶναι τὸ προπύργιον τῆς καρδίας.
Bastionné, ée, ἐπ. πυργωτὸς, ἔχων προμαχῶνας.
Bastir, ἐν. κατασκευάζω πίλον ἀπὸ γνάφαλα.
Bastonnade, θ. ῥαβδισμὸς, ξυλοκόπημα.
Bastringre, ἀρ. χορὸς εἰς καπηλεῖα.
Bastude, θ. σαγήνη εἰς τὰς ἁλμυρὰς λίμνας.
Bas-ventre, ἀρ. ὑπογάστριον, κάτω κοιλία.
Bat, ἀρ. (τὸ t προφ.) (ἀπηρχ.) οὐρὰ ἰχθύος· ce poisson a tant de pouces entre oeil et — ὁ ἰχθὺς εἶναι τόσων δακτύλων ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις οὐρᾶς. § — ἢ Bate, στύππωμα τοῦ ἔσω τοίχου τῶν πλοίων.
Bât, ἀρ. σάγμα, κ. σαμάριον. vous ne savez pas où le — le blesse παρ. δὲν ἠξεύρεις ποῦ τὸ σάγμα τὸν πληγόνει· (ὡς ἡμεῖς) δὲν ἠξεύρεις ποῦ τὸν σφίγγει τὸ ὑπόδημα, δὲν ἠξεύρεις τί τὸν ἐνοχλεῖ.
Bat-a-Beure, ἀρ. κύκηθρον, κ. σταυρὸς, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον κτυπᾶται τὸ βούτυρον.
Bat-a-bourre, ἀρ. *γναφαλοκόπανος, ὁ κόπανος δι' οὗ κτυπᾶται τοῦ ἐρίου τὸ γνάφαλον.
Bataclan, ἀρ. (οἰκ.) πυργοποιΐα, θορυβοποιὸν ἄθροισμα πραγμάτων ἢ ἀνθρώπων.
Bâtage, ἀρ. φόρος ἐπὶ τῶν φορτηγῶν.
Bataille, θ. μάχη — rangée ἡ συγκρότημένη μάχη. présenter la — à l'ennemi προκαλῶ τὸν ἐχθρὸν εἰς μάχην· livrer — συγκροτῶ, συνάπτω μάχην, μάχομαι μάχην· gagner une — νικῶ μάχην, ἢ εἰς μάχην· perdre une — ἡττῶμαι μάχην ἢ εἰς μάχην. ordre de — μάχης παράταξις, παρεμβολὴ· champ de — πεδίον τῆς μάχης. cheval de — πολεμικὸς ἵππος· c'est son — de bataille (μεταφ.) εἶναι τὸ ἀγαπητόν του θέμα, τὸ αἰώνιον ἐπιχείρημά του. — navale ναυμαχία (μεταξὺ δύω στόλων). § ὁδὸς (περὶ τὴν ἑστίαν εἰς τὰ μεγάλα μεταλλουργεῖα).
Batailler, οὐδ. ἀρχ. μάχομαι. § (οἰκ.) ἀγωνίζομαι, διαπληκτίζομαι.
Batailleur, ἀρ. ῥίξερις, φιλόνεικος, πλήκτης, ὅστις πιάνεται μὲ ὅλον τὸν κόσμον.
Batailliére, θ. τὸ σχοινίον τοῦ μύλου.
Bataillon, ἀρ. τάγμα, (μέρος πεζικοῦ στρατεύματος συγκείμενον ἀπό τινας λόχους)· chef de — ταγματάρχης.
Batan, ἀρ. ἴδ. Divrion.
Batanomes, θ. πλ. ὑράσματα τοῦ Καίρου.
Batara, ἀρ. γένος πτηνῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἀφρικῆς.
Bâtard, de, οὐσ. καὶ ἐπ. (λέξις ὑβριστικὴ) νόθος (ὁ μὴ νομίμως γενηθείς) ἰταλ. μπάσταρδος fruit — νόθος καρπὸς, (ὁ μὴ ἀνήκων εἰς τὸ γένος, τοῦ ὁποίου φέρει τὸ ὄνομα)· oiseau, chien — πτηνὸν μικτογενὲς, κύων μικτογενὴς, ὁ ἐκ δύω διαφόρων γενῶν. lettre — e νόθον στοιχεῖον, τὸ μεταξὺ τῶν στρογγύλων καὶ τῶν ὀξέων laine — e ἔριον δευτέρας ποιότητος, κ. μοιρόμαλλον· largeur — e πλάτος (ὑράσματος), ἔλαττον τοῦ νομίμου· porte — παραπύλιον, (πύλη μικροτέρα τῆς μεγάλης, μεγαλητέρα δὲ τῆς ἁπλῆς θύρας)· arbre — δένδρον μεταίου ὕψους. lime — e ῥίνη ἀπαλὴ, (τῶν χρυσοχόων)· lime de mi — e ῥίνη σκληροτέρα τῆς πρώτης· § σκώληξ ἐρυθρὸς, τὸν ὁποῖον οἱ ἁλιεῖς μεταχειρίζονται ὡς δέλεαρ.
Batardeau, ἀρ. πρόχωμα (χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ παροχετεύῃ τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ.) § *παραπλεύρια, (σανίδες προστιθέμεναι εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὴν εἴσροὴν τοῦ ὕδατος, ὅταν τὸ πλοῖον ῥίπτηται εἰς τὸ πλευρὸν διὰ νὰ πακτωθῇ). § διατείχισμα· (τοῖχος εἰς τὴν τάῤῥον φρουρίου ἐμποδίζων τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων.)
Batardier, ἀρ. εἶδος κοσκίνου.
Batardiene, θ. φυτώριον, (μέρος, ὅπου φυλάττονται τὰ πρὸς μεταφύτευσιν δένδρα).
Bâtardise, θ. ἡ νοθεία, ἡ τοῦ νόθου κατάστασις.
Batate ἢ Patate, θ. γεώμηλον, βάταβον, καρπός.
Bataule, θ. ἴδ. Beurre de bambon.
Bataves, ἀρ. πλ. οἱ Βαταυοὶ, ἀρχαῖον ὄνομα τῶν Ὀλλανδῶν.
Batavique ἴδ. Larme.
Batayole, θ. φράγμα (εἰς τὰ πλοῖα, εἶδος φραγῆς εἰς τὴν πρύμνην καὶ πρῴραν).
Bate, θ. ξίφος ξύλινον τοῦ γελωτοποιοῦ εἰς τὰς κωμῳδίας.
Bâte, θ. τὸ στίλβον μέρος τοῦ σιδήρου τοῦ ξίφους. § τὸ περιθώριον τῆς ταβακοθήκης. § ὁ ἐσωτερικὸς κύκλος τοῦ ὡρολογίου.
Bateau, ἀρ. ἀκάτιον, πλοιάριον, petit — πορθμεῖον. — à daux rames διῆρες. — de selles πλοῖα πρὸς ὕδρευσιν. § εἶδος εὐπατορίου, φυτόν.
Bâtée, θ. ἡ ποσότης τοῦ χώματος, ὅση πατεῖται καὶ ζυμόνεται διὰ μιᾶς εἰς τινα ἐργοστάσια.
Batelage, ἀρ. ναυματοποιΐα, ἀγυρτεία. § ἡ κίνησις τῶν πλοιαρίων.

Batelée, Θ. ἀκατιὰ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν πλοιαρίου· (βαρβ. καϊκιά).
Batèlement, ἀρ. προτέγισμα, ἄκρα τῆς στέγης.
Bateler, ἐν. κυβερνῶ, διοικῶ πλοιάριον.
Batelet, ἀρ. πορθμεῖον, κ. πέραμα.
Bateleur, euse, οὐσ. θαυματοποιὸς, ἀγύρτης.
Batelier, ère, οὐσ. πορθμεὺς, κ. κωπηλάτης, (τουρκ. καϊκτῆς).
Bâter, ἐν. ἐπισάττω, κ. βάζω τὸ σαμάρι, σαμαρώνω.
Bathyergus, ἀρ. βαθύεργος, γένος μαστοφόρων.
Bâti, ἀρ. τέτταρα, τὰ συγκροτοῦντα τὸ θυρόφυλον ξύλα. § τὸ διάβραμμα, ἡ χονδρὴ κλωστὴ μὲ τὴν ὁποίαν διαβράπτουν, καταπιάνουν· τουρκ. τσατίζουν τὰ φορέματα. § ὀχεὺς (ξύλινος ὡρολογοποιϊκοῦ τινος ἐργαλείου). § ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ ἐδενουργοὶ ἐργάζονται τὴν ἔδενον.
Batiace, ἀρ. βατιάκη καὶ βατιάκιον, εἶδος πειρατικοῦ ποτηρίου.
Bâtier, ἀρ. σαγματοποιὸς, (τουρκοβ. σαμαρτσῆς).
Batifodage, ἀρ. χριστὴ ὀροφὴ, (τουρ. βαγδατί).
Batifolage, ἀρ. (οἰκ.) κακοσχολία· κ. τρέλλαις.
Batifoler, οὐδ. (οἰκ.) κακοσχολῶ, παίζω ὡς τὰ παιδία, κάμνω τρέλλαις.
Bâtiment, ἀρ. οἰκοδόμημα, κτίριον. —s publics δημόσια οἰκοδομήματα, κτίρια. § πλοῖον. — de guerre πολεμικὸν πλοῖον. — de commerce ἐμπορικὸν πλοῖον· — de transport φορτηγὸν πλοῖον ἡ φορτηγίς.
Batine, tarche ἡ torche, Θ. εἶδος ἐριππίου (σέλλας).
Batiportes, ἀρ. πλ. εὐδίκιος, καταβράκτης εἰς τὸν μυχὸν τοῦ πλοίου, ἐμποδίζων τὴν εἴσροὴν τοῦ ὕδατος.
Bâtir, ἐν. κτίζω, οἰκοδομῶ. — une ville κτίζω πόλιν, — un pont οἰκοδομῶ γέφυραν, une maison bien —ie οἶκος εὐδόμητος, εὔκτιστος, κ. καλοκτισμένος· un homme bien —i ἄνθρωπος κομψὸς, κ. καλοκαμωμένος, mal —i διάστροφος, κ. κακοκαμωμένος. — sur ἐποικοδομῶ. (μεταφ.) — des systèmes, συσκευάζω σχέδια, σχεδιορραφῶ. — en l air ἀεροβατῶ, κ. κτίζω εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὰ κούφια, ματαίως ἐλπίζω. — sa fortune sur telle circonstance εἰς τὴν δεῖνα περίστασιν ἐποικοδομῶ τὴν τύχην μου. § διαβράπτω κ. καταπιάνω τὰ μέρη τοῦ φορέματος πρὶν τὰ ῥάψω· τουρκ. τσατίζω. § διαμορφ(όω)ῶ, σχηματίζω (τὸν πίλον παρὰ πιλοποιοῖς).
Batis, ἀρ. βατὶς, ἰχθύς. § βατὶς θαλασσία, φυτόν.
Bâtisse, Θ. ἡ οἰκοδομὴ (τῶν τοίχων οἰκίας).
Bâtisseur, ἀρ. (οἰκ.) φιλοικοδόμος, ὁ ἔχων τὴν μανίαν τοῦ οἰκοδομεῖν.
Bâtissoir, ἀρ. σιδηρᾶ στερέμνη (τῶν βαρελοποιῶν).
Batiste, Θ. ἡμιτύβιον, (ἰταλ. βατίστα), λεπτότατον λινὸν ὕφασμα.
Batiture, ἴδ. Battiture.
Batman ἢ Batteman, ἀρ. σταθμὸν τῆς Τουρκίας ζυγίζον 6 ὀκάδας.
Batol, ἀρ. καρπὸς τῆς Γιλανδίνης, ἴδ. Bondue.
Batolite, Θ. βατόλιθα, γένος κογχυλῶν.
Bâton, ἀρ. ῥάβδος· il a levé le — sur lui ἀνέτεινε τὴν ῥάβδον κατ' αὐτοῦ· des coups de — ῥαβδισμὸς· κ. ξυλιὲς donner de coups de — ῥαβδίζω, ξυλίζω. à —s rompus ἐκ διαλειμμάτων. § βακτηρία (πρὸς ἐπιστήριξιν) κ. δεκανίκι. la besace et le — ἡ πήρα καὶ ἡ βακτηρία· il est le — de ma vieillesse εἶναι ἡ βακτηρία, τὸ στήριγμα τοῦ γήρως μου. il sortit de cet emploi le — blanc à la main παρητήθη τῆς θέσεώς του μὲ τὸν δίκαιον εἰς τὰς χεῖρας, δηλ. πένης. tour de — ὡροδοκίαι, ἔκτακτα ὠφελήματα. § ῥάβδος, σημεῖον ἐξουσίας· le — de commandement ἡ ἀρχηγία. — de maréchal ἡ ἀρχιστρατηγικὴ ῥάβδος, ἡ ἀρχιστρατηγία. — d'évêque, —pastoral ἡ ποιμαντικὴ ῥάβδος. κ. πατερίτσα. § — de jacob πῆχυς πρὸς καταμέτρησιν, καὶ ἡ μαγικὴ ῥάβδος τῶν θαυματοποιῶν. — de cire d'espagne ῥάβδος κηροῦ σημαντῆρος, κ. βέργα βουλοκέρι. § — de perroquet ξύλον ὅπου ἐπικάθηται ὁ ψιττακὸς εἰς τὸν κλωβόν του (μεταφ.) οἰκία ὑψηλὴ καὶ στενή. § σπεῖρα, ῥάβδος, κόσμημα ἀρχιτεκτονικὸν τῆς βάσεως τῶν στηλῶν. § παῦλα, μουσικὸν σημεῖον δηλοῦν τινῶν ῥυθμῶν παῦσιν. — de Jacob ἀστρόδελος ὁ κίτρινος. — royal ἀστρόδελος ὁ λευκός.
Bâtonnée, Θ. ἄντλημα, ἡ ποσότης τοῦ ἀντλουμένου ὕδατος εἰς πᾶσαν κίνησιν τῆς ἀντλίας. (ναυτικ.)
Bâtonner, ἐν. ξυλίζω, ξυλοκοπῶ, ῥαβδίζω. § ἐξοβελίζω, διαγράφω, ἐξαλείφω, σβύνω (ἀπὸ ἔγγραφον.)
Batonnet, ἀρ. ῥαβδίον (λεπτὸν πρὸς τὰ δύο ἄκρα μὲ τὸ ὁποῖον τὰ παιδία παίζουν). § κόγχη τοῦ γένους τῶν κώνων.
Bâtonnier, ἀρ. — des avocats ὁ ῥαβδοῦχος τῶν δικηγόρων, πρόεδρος τοῦ συλλόγου αὐτῶν.
Batrachion, ἀρ. βατράχιον, φυτόν. ἴδ. Renoncule.
Batrachite, Θ. ἡ Brontias, ἀρ. βατραχίτης, ἡ βροντίας, εἶδος λίθου, ὅστις ἐνομίζετο ἐπὶ πολὺ ὅτι ἔπιπτεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
Batrachoïde, ἀρ. βατραχοειδεῖς, γένος ἰχθύων.
Batrachomyomachie, Θ. βατραχομυομαχία, τὸ γνωστὸν ποίημα, τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Ὅμηρον.
Batrachus, ἀρ. βάτραχος, κ. βαθρακάλι, πρῆσμα τι ὑποκάτω τῆς γλώσσης καὶ ἰδίως τῶν παιδίων.
Batraciens, ἀρ. πλ. βατραχοειδῆ, γένος ἑρπετῶν.
Battage, ἀρ. ἀλοητὸς, τὸ κοπάνισμα, κ. στούμπισμα (τῶν στάχεων μὲ τὴν μάγγα.) § συμπίλησις (ἐπιβριούχων)· κοπάνισμα (καὶ εἰς ἄλλας τέχνας.)
Battant, ἀρ. ῥόπτρον, γλῶσσα (τοῦ κώδωνος), τὸ σίδηρον τὸ ὁποῖον κτυπᾷ τὸν κώδωνα. § κλεῖσις, θύρωμα, κ. φύλλον (τῆς θύρας.) Τουρ. κανάτι. une porte à deux — s δικλὶς θύρα, κ. δίφυλλος. —à menau τὸ ἕχον τὸν σύρτην φύλλον. ouvrir une porte à deux — s ἀναπετάνυμι, ἀνοίγω καὶ τὰ δύω φύλλα τῆς θύρας. § — d' un moulin ξύλόν τι εἰς τὸν μύλον μεταδίδον τὴν κίνησιν εἰς τὸ ὀχεῖον τοῦ σίτου καὶ χύνον τὸν σίτον διὰ νὰ ἀλεσθῇ. § ἐπιβλὶς, τὸ ἀναβοκαταβαῖνον σίδηρον καὶ κλεῖον τὴν θύραν. § κόπανος (εἴς τινας βιομηχανικὰς τέχνας.) § ἴδ. valve. § — du pavillon παραστείων, τὸ κρεμάμενον ὕφασμα τῆς σημαίας.
Battant, te, ἐπ. metier — ἱστὸς, κ. μάγγανος ἐνεργὸς, εὑρισκόμενος ἐν ἐνεργείᾳ. porte — e αὐτόκλειστος θύρα, ἡ ἀφ' ἑαυτῆς κλειομένη. vaisseau de guerre — πολεμικὸν πλοῖον εὐρύχωρον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πυροβόλων. pluie — e ῥαγδαία βροχή. un habit tout — neuf φόρεμα κενουργὲς, κ. κενούργιον.
Battant-l'-œil, ἀρ. (οἰκ.) νυκτικὸς κερκύραλος γυναικεῖος.
Batte, Θ. κόπανον, κοπανιστήριον, κ. κόπανος, ἐργαλεῖον πρὸς κοπάνισμα, χρήσιμον εἰς πολλὰς βιομηχανικὰς τέχνας. § ἀστράβη, (τὸ ἐμπρόσθιον καὶ ὀπίσθιον ἐξωγγωμένον μέρος τοῦ ἐριππίου). § Batteà Beurre, ἴδ. Bat — à Beurre.
Battée, Θ. ὁ χάρτης ὅσον κοπανίζει διὰ μιᾶς ὁ χαρτοποιὸς ἢ ὁ βιβλιοδέτης, κ. κοπανιά.
Batte-lessive, Θ. ἴδ. Lavandière.
Battellement, ἀρ. προτέγισμα, αἱ τελευταῖαι κεραμίδες τῆς στέγης.
Battemare, Θ. πτηνόν. ἴδ. Lavandière.
Battement, ἀρ. κτύπημα, — des mains κτύπημα χειρῶν, χειροκρότησις, — des ailes πτέρυξις, κτύπημα τῶν πτερῶν. — du cœur κτύπημα, παλμὸς τῆς καρδίας, κ. καρδιοκτύπι. —du pouls σφυγμός. §—d' épée σύγκρουσις τῶν ξιφῶν (εἰς τὸν διαξιφισμόν.) § ποδοκρουστία, βῆμά τι τῶν χορευτῶν. § λαρυγγισμὸς (παρὰ μουσικῆς.) § ἐπίρρωγμον, κ. πήχη (ἐπὶ τῆς θύρας, καλύπτουσα τὴν χαραμάδα, τὴν μεταξὺ τῶν δύω φύλλων.)
Batte-queue, ἴδ. Lavandière.
Batterand, ἀρ. λιθοθλάστης, σί-

ὄηρον διὰ τοῦ ὁποίου θραύουν τοὺς λίθους. κ. βαριά.

Batterie, Ϛ. διαπληκτισμός, δαρμός, κ.ξύλισμα, ξυλοκόπημα, φιλονεικία μὲ δαρμούς. il y a la une — ἐκεῖ παίζει ξύλον. § κανονοστάσιον, (ὕψωμα γῆς ὀπίσω τοῦ ὁποίου ἵστανται τὰ τηλεβόλα εἰς τὸν πόλεμον.) § κανονοστοιχία πυροβόλων. — de mortiers συστοιχία ὅλμων, — d'obusiers συστοιχία βομβιδοβόλων. — de vaisseau κανονοστοιχία πλοίου, ὅλη ἡ εἰς τὸ αὐτὸ κατάστρωμα κειμένη σειρὰ πυροβόλων. μεταφ. μηχάνημα. dresser des — s μηχανεύομαι, στήνω τὰς μηχανάς μου. faire jouer ses — s κινῶ ὅλας τὰς μηχανάς μου, μεταχειρίζομαι ὅλα τὰ μέσα μου, avoir de bonnes — s ἔχω πολλὰ μέσα. changer de — μεταβάλλω σύστημα, κενὰ μηχανεύομαι. demonter les — s de quelqu' un καταστρέφω τινός τὰ σχέδια. § κανονοστοιχία, οἱ συγκροτοῦντες αὐτὴν στρατιῶται τοῦ πυροβολικοῦ. § — de cuisine τὰ μαγειρικὰ χαλκώματα, σκεύη, (βαρβ. μπακίρια). § πυροβόλος, ὁ χάλυψ (τοῦ πυροβόλου, τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον κτυπᾷ ὁ λίθος.) § — électrique ἠλεκτρικὴ συστοιχία. § κοπάνισμα (εἰς διαφόρους βιομηχανικὰς τέχνας.) § τυμπανοκρουσία, τυμπανισμός, τὸ κροῦσμα (τοῦ τυμπάνου), ὁ νόμος τοῦ κρούσματος, σκοπός. § κροῦσις (τῶν χορδῶν τῆς κιθάρας διὰ τῶν δακτύλων).

Batteur, ἀρ. πλήκτης, ὁ δαίρων, ὁ ἀρεσκόμενος νὰ κτυπᾷ. — de gens (οἰκ.) ἀδροπλήκτης, ὀλιγαπῶν νὰ δαίρνῃ τοὺς ἀνθρώπους.—de grange ἀλοητὴρ, ἀλοεὺς, ὁ κτυπῶν τοὺς στάχεις μὲ τὴν μάστιγα, διὰ νὰ χωρίσῃ τὸν σῖτον, κ. στουμπιστής,— de plâtre ὁ μιγνύων τὸ κονίαμα τῶν οἰκιῶν. — d' or χρυσηλάτης, ὁ ἐλαύνων τὸν χρυσὸν διὰ τῆς σφύρας. — de fer (μεταφ.) διαξιφιστὴς, ὁ ἀδιακόπως εἰς τὸν διαξιφισμὸν ἀσκούμενος. — de pavé, — d' estrade πλάνης, περίτριμμα, περιφόρημα τῶν ὁδῶν (βαρβ. σουρτούκης.) § οἱ περιερχόμενοι τὰ δύση διὰ νὰ διεγείρουν τὴν ἄγραν.

Batteur-d' ailes, ἀρ. πτερυγισταὶ, πτηνὰ τὰ ὁποῖα οἱ νεῦται ἀπαντοῦν εἰς τὰ μεγάλα πελάγη.

Batteur-de-faux, ἀρ. πτηνὸν ἄγνωστον τοῦ βορείου Καναδᾶ.

Battin, ἀρ. κάλαμος τῆς Ἱσπανίας.

Battitures, Ϛ. πλ. πέταλα, ἀποσφυροκοπήματα (πίπτοντα ἀπὸ τὰ μέταλλα ὅταν κτυπῶνται.)

Battogues, Ϛ. πλ. ῥαβδισμὸς παρὰ τοῖς Ῥώσσοις.

Battoir, ἀρ. κόπανος (τῶν πλυστρῶν). § ξύλινον ὄργανον χρήσιμον εἰς τὸν διαχωρισμόν. § κάδη, κ. τάλαρος, τὸ ἀγγεῖον ὅπου κτυπᾶται τὸ βούτυρον.

Battologie, Ϛ. βαττολογία, πολυλογία κενὴ νοήματος.

Batterée, Ϛ. ἐμπορικὸν κατάστημα τῶν ἐλευθέρων Γερμανικῶν πόλεων.

Battre, ἐν. τύπτω, κτυπῶ, δαίρω. — de verges ῥαβδίζω. — à coups de poings κονδυλίζω, γρονθοκοπῶ. — quelqu' un dos et ventre comme plâtre, comme un chien ξυλοκοπῶ τινα, κ. τὸν σαπίζω ἀπὸ τὸ ξύλον. § — les ennemis, une armée, un général καταθραύω, νικῶ, κτυπῶ τὸν ἐχθρὸν, τὸ στράτευμα, τὸν στρατηγόν. μεταφ. ἀναιρῶ (τὰ ἐπιχειρήματα.) νικῶ (τὸν ἀντιλέγοντα). mener battant les ennemis καταδιώκω τὸν ἐχθρόν. μεταφ. κατατροπόνω τινὰ μὲ τὰ ἐπιχειρήματά μου, ἢ, εἰς τὰ παιγνίδια, τὸν κερδίζω ἀδιακόπως, κ. τὸν βάζω μπροστά. ne pas se tenir pour battu δὲν ἐνδίδω, κ. δὲν τὰ βάζω κάτω. § πυροβολῶ, ce canon bat la route τὸ τηλεβόλον προσβάλλει, κτυπᾷ, δηλ. ἔχει διεύθυνσινἢ φθάνειν᾽ κτυπήσῃ τὸ ὁρόμον. — en ruine καταπυροβολῶ, καταχρημνίζω διὰ τῶν πυροβόλων· μεταφ. καταβάλλω διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων μου. — en ruine une idée, une système καταστρέφω δι' ἐπιχειρημάτων ἰδέαν, σύστημα. — en brèche πυροβολῶ (τείχη πόλεως διὰ ν' ἀνοίξω ῥῆγμα.) § κτυπῶ, κοπανίζω. — les habits κτυπῶ, τινάζω τὰ φορέματα.—le plâtre κοπανίζω τὸ κονίαμα, —avec enclume σφυροκοπῶ.—de l' argent, de l' or ἐλαύνω ἄργυρον, χρυσόν. — du blé, ἢ — en grange ἀλοῶ, κοπανίζω τοὺς στάχυς, κ. ζουμπίζω. — monnaie νομισματοκοπῶ, κόπτω νόμισμα. μεταφ. οἰκ. προμηθεύομαι χρήματα. — la terre λιστρῶ, κτυπῶ τὴν γῆν διὰ νὰ τὴν ἰσοπεδώσω. la pluie a battu la terre ἡ βροχὴ ἔσριξε τὴν γῆν, τὴν ἔκαμε νὰ πέσῃ. la mer bat une cote ἡ Θάλασσα κτυπᾷ, δαίρνει τὴν ἀκτήν. — un pays, un bois κτλ. διατρέχω τόπον, δάσος κτλ. (διὰ ν' ἀνακαλύψω τὸν ἐχθρὸν, τὴν ἄγραν.) — le pavé τρέχω εἰς τοὺς δρόμους, περιφέρομαι ἀργός — la campagne, μεταφ. καὶ οἰκ. παραληρῶ, παραπαίω, παραλαλῶ. — du pays, οἰκ. διατρέχω πολλοὺς τόπους. μεταφ. καὶ οἰκ. πραγματεύομαι περὶ πολλῶν ἀντικειμένων. — la mer περιπλέω. § κτυπῶ, κρούω.—le tambour κρούω τὸ τύμπανον, τυμπανίζω. — la diane, l' assemblée, le rappel, la charge κρούω, σημαίνω τὸ ἐῶον, τὸ συγκλητήριον, τὸ ἀνακλητήριον, τὸ ἐμβατήριον (κροῦσμα τῶν τυμπάνων.) — la mesure κρούω, ἢ κτυπῶ τὸν ῥυθμὸν (τὸν σημειῶ διὰ κινήσεως τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός.) κ.κρατῶ τὸ ἴσον. (τουρκ. κτυπῶ τὸ οὐσούλι.) — un entrechat θερμαστρίζω, ἐκτελῶ εἶδος χορευτικοῦ βήματος. — la semelle πτερνοκοπῶ, εἶδος παιδιᾶς καθ' ἣν κτυποῦν τὴν γῆν μὲ τὰς πτέρνας. §—le fer διαξιφίζομαι, ξιφομαχῶ (πρὸς ἄσκησιν). il y a long temps qu' il bat le fer (μεταφ.) πρὸ πολλοῦ ἀσχολεῖται περί τι. § — les cartes κ. ἀνακατόνω τὰ παιγνιοχάρτια. — (des liquides), les œufs, une sauce ἀναδεύω, κυκῶ, ταράττω (ὑγρὰ), κτυπῶ τὰ αὐγὰ, τὸ καρύκευμα κτλ. — l' eau (μεταφ.) ματαιοπονῶ, κ.κάμνω τρύπαν εἰς τὸ νερόν. § οὐδ. le cœur, le pouls bat πάλλει, κτυπᾷ ἡ καρδία, ὁ σφυγμός. le cœur me bat καρδιοκτυπῶ· tant que le cœur me battra ἐν ὅσῳ ζῶ. — des mains χειροκροτῶ. — des ailes πτερυγίζω, κινῶ τὰ πτερά μου. — de l' aile κινῶ τὸ ἓν πτερὸν (διότι τὸ ἄλλο εἶναι βεβλαμμένον). il ne bat plus que d' une aile (μεταφ.) ἴδ. Aile. Un volet bat contre le mur τὸ παραθυρόφυλλον κτλ. κτυπᾷ τὸν τοῖχον. le fer à cheval bat τὸ πέταλον τοῦ ἵππου σαλεύει, (κινδυνεύει νὰ πέσῃ). le soleil bat à plomp sur ὁ ἥλιος προσβάλλει καθέτως εἰς, κ. κτυπᾷ ὁ ἥλιος τό. § — du tambour κρούω τύμπανον. le tambour bat τὸ τύμπανον κροτεῖ. tambour battant μετὰ τυμπάνων καὶ κρότου, μετὰ πομπῆς. (μεταφ.) ἀναφανδόν. mener quelqu' un tambour battant τραχέως προσφέρομαι πρός τινα. — en retraite ὀπισθοδρομῶ, ὑποχωρῶ (ἀπὸ τὴν μάχην.) μεταφ. καὶ οἰκ. ἐνδίδω, ὑποχωρῶ, κ. τραβοῦμαι. — froid à quelqu' un προσφέρομαι πρός τινα ψυχρῶς. un cheval bat des flancs ὁ ἵππος ἀσθμαίνει. il bat à la main σύρει τὸν χαλινὸν μὲ τὴν κεφαλήν. § se — αὐτοπ. τύπτομαι, κτυπῶμαι. le lion se bat les flancs de sa queue ὁ λέων κτυπᾷ τὰ πλευρά του μὲ τὴν οὐράν. se — les flancs pour quelque chose ἀγωνίζομαι περί τινος, κ. κομματιάζομαι, ἀνάπτουν αἱ ποδιαί μου διάτι. se—l'œil de quelque chose ἀδιαφορῶ διά τι. § se — μάχομαι, πολεμῶ. se — en duel μονομαχῶ. se — contre des moulins à vent μάχομαι κατ' ἀνεμομύλων, σκιαμαχῶ. se — à la perche μεταφ. ματαίως ἀγωνιῶ. § battu δαρμένος, κτυπημένος, νικημένος. — par les vents, par les tempêtes χειμασθεὶς, κλυδωνισθεὶς, κ. παραδαρμένος ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, ἀπὸ τὰς θυέλλας.—par les flots κυματισθεὶς,

θαλασσομαχήσας. un chemin battu τρίβος, πεπατημένος ὁρόμος, (καὶ μεταφ.) des yeux battus κυλοισθῶντα, ἐνδεδυκότα, κ. περικομμένα ὄμματα avoir les oreilles battues de quelque chose ἐβαρύνθην ἀκούων τι.

Battude, ἴδ. Bastude.

Battue, Ϛ. διελασία, κυνηγεσία (πολλῶν κυνηγῶν ὁμοῦ, κροτούντων, καὶ θορυβούντων διὰ νὰ ἐξελάτωσι τὰ θηρία.) § ὀοῦπος (τοῦ ποδὸς, τοῦ ἵππου ἐπὶ τῆς γῆς). § τρώγλη, κ. τρύπα (τὴν ὁποίαν ὁ ἰχθὺς σκάπτει εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ νὰ φωλεύσῃ.) § τὸ κτύπημα (τῶν μεταξοβομβύκων πρὸς κατασκευὴν τῆς μετάξης)

Batture, Ϛ. χρυσόκολλα, (ἐκ μέλιτος, ὕδατος, κόλλας, καὶ ὄξους.) § μίγμά τι χρήσιμον εἰς τοὺς χρυσωτάς. § πυθμὴν ὑφαλώδης.

Batz ἢ Batzen, ἀρ. νόμισμα τῆς Γερμανίας ἰσότιμον μὲ 6 λεπτὰ περίπου.

Bau, ἢ Barrot, ἀρ. δοκοὶ ἐγκάρσιοι (στηρίζουσαι τοῦ πλοίου τὸ κατάστρωμα.) — de dale ἡ πρυμναία ἐγκαρσία δοκός. — de lof ἡ πρωραία ἐγκαρσία δοκός. maitre — ἡ μεσαία ἐγκαρσία δοκός.

Baubi, ἀρ. κύων θηρευτικὸς, ἐξησκημένος εἰς θήραν λαγωῶν, ἀλωπέκων καὶ συῶν.

Baud, ἀρ. κύων ἐλαφοθήρας τῆς Βαρβαρίας.

Baudau, ἀρ. σχοινίον κρατοῦν τὴν ὑποχὴν, (ὀὐκτιον τοῦ ποταμοῦ).

Baudes, Ϛ. πλ. μέρος ὀυκτίων.

Baudet, ἀρ. ὄνος μικρός. § ὄνος, (ἄνθρωπος ἀνόητος). § ἐκρίωμα, σκαλωσιὰ(τῶν πριστῶν, πριωνιστῶν.)

Baudir, ἐν. παρακελεύομαι, ἐξεγείρω (τοὺς κύνας εἰς τὴν θήραν.)

Baudissérite, Ϛ. ᾽βωδισσηρίτης, ἡ μαγνησία ἀνθρακοῦχος.

Baudose, Ϛ. πανδοῦρα, ἀρχαῖον μουσικὸν ὄργανον ἐντατόν.

Baudrier, ἀρ. τελαμὼν, ἀορτὴρ, (τὸ λωρίον, ὅθεν κρέμαται τὸ ξίφος). § ἰδ. varec. (βοταν.)

Baudroie, Ϛ. λοφίας, ἰχθύς.

Baudruche, Ϛ. ὄσειος ὑμὴν, μεμβράνα χρησιμεύουσα εἰς τοὺς χρυσωτάς· σφυρηλατοῦντας ἐπ᾽αὐτῆς τὸν χρυσόν.

Bauère, Ϛ. ὡραία θάμνος μὲ ῥοδόχροα ἄνθη.

Bauffe, Ϛ. σχοινίον ἀφ᾽οὗ κρέμανται ὁρμιαί.

Bauge, Ϛ. βόρβορος (εἰς τὸ ὄασος ὅπου φωλεύουν οἱ ἀγριόχοιροι.) § πηλὸς, κ. λάσπη (κατασκευαζομένη ἀπὸ χῶμα καὶ ἄχυρα.)

Baugue, ἴδ. Bauque.

Bauhine, Ϛ. ᾽Βαυινία, γένος φυτῶν κυαμοειδῶν τῆς ᾽Αμερικῆς.

Baume, ἀρ. βάλσαμον, ῥητινώδης εὔοσμος χυμὸς ἐκρέων ἀπό τινα δένδρα. cella fleure comme —, (παροιμ.), τοῦτο μοσχομυρίζει. καὶ μεταφ. εἶναι πολλὰ συμφέρον, ἢ εἶναι πολλὰ καλόν. § βάλσαμον (παρηγορία). ces paroles furent un — à mes peines αἱ λέξεις αὗται ἦσαν βάλσαμον εἰς τὴν θλῖψιν μου. § διάφορα εἴδη ἀλοιφῶν, je n'ai pas de foi dans son—, μεταφ. καὶ οἰκ. δὲν πιστεύομαι εἰς τοὺς λόγους του. § βάλσαμος, τὸ φυτὸν ἀφ᾽οὗ ἐκρέει τὸ βάλσαμον.

Baumier, ἀρ. βαλσαμίνη, φυτόν.

Bauque, Ϛ. φύκια (τῶν ἁλμυρῶν λιμνῶν).

Bauquières, Ϛ. πλ. περιτόνια, ὀστοὶ παράλληλοι μὲ τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου, ἐφ᾽ὧν στηρίζονται αἱ σανίδες τοῦ καταστρώματος.

Bauquin, ἀρ. τὸ στόμιον, τὸ εἰς τὸ στόμα τιθέμενον μέρος τοῦ ὑαλοφυσήτρου.

Baurd-mannetjes, ἀρ. ὁ πολιογένειος, εἶδος πίθηκος.

Bavang, ἢ Barvang, ἀρ. μέγα δένδρον τῶν Μολουκκανήσων, ἀπόζον σκόροδον.

Bavard, de, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀδόλεσχος, φλύαρος, πολυλόγος.

Bavardage, ἀρ. ἀδολεσχία, φλυαρία, φλυάρημα, πολυλογία, (τὸ πρᾶγμα).

Bavarder, οὐδ. ἀδολεσχῶ, φλυαρῶ, πολυλογῶ.

Bavarderie, Ϛ. ἀδολεσχία, φλυαρία, πολυλογία, (τὸ ἐλάττωμα τοῦ φλυάρου).

Bavardise, Ϛ. (ἄχρ.) φλυαρίαι, φλυαρήματα.

Bavaroise, Ϛ. Βαυαρικὸν πόμα, εἶδος γλυκοῦ ποτοῦ, ἀπὸ διάβρεγμα τσαΐου καὶ σιρόπιον ἀδιάντου (πολυτρίχου).

Bave, Ϛ. σίαλον κοιν. σάλιον (τρέχον αὐτομάτως, ὡς τῶν παιδῶν, τῶν γερόντων, τῶν σκύλων, τῶν κοχλιῶν).

Baver, οὐδ. σιαλίζω, κ. τρέχουν τὰ σάλιά μου. cet enfant bave τρέχουν τὰ σάλια τοῦ παιδίου τούτου.

Bavette, Ϛ. περίζωμα, κ. ἐμπροστέλλα (τῶν παιδίων). οἰκ. καὶ μεταφ. il est encore à la — τὸ στόμα του μυρίζει γάλα, εἶναι ἀκόμη ἄπειρος, πολλὰ νέος. tailler de—s ἀδολεσχῶ, ματαιολογῶ, κ. κόπτω ῥαπανίδας. § μολύβδινον περικόσμημα τῶν σεγασήρων σχιζολίθων.

Baveur, ἀρ. (ἀρχ.) σαλιάρης, χυδ. ἀηδῶς ἀστεῖος.

Baveuse, Ϛ. σιαλὶς, ἰχθύς.

Baveux, euse, ἐπ. σιαλοχόος, κ. σαλιάρης. § omelette—euse ῥοῶδες, ὑδαρὲς, κ. νερουλὸν ὠοκρότημα (φαγητόν). chairs—euses πλαδαρὰ, σαχνὰ, κ. σαχλιασμένα κρέατα (πληγῆς). § lettres — euses στοιχεῖα μελανωθέντα ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὴν τύπωσιν.

Bavière, Ϛ. λάφος (μεταξωτὸς τῆς περικεφαλ. τῶν ἀρχαίων ἱπποτῶν).

Bavocher, οὐδ. ζωγραφίζω ἢ τυπόνω χωρὶς καθαρότητα καιν. μουντζουρόνω.

Bavochure, Ϛ. ἡ μὴ καθαρὰ ζωγραφία ἢ ἐκτύπωσις, κ. μουντζούρα.

Bavois ἢ Bavouer, ἀρ. διατίμησις φόρων (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τιμαριώταις).

Bavolet, ἀρ. κεφαλόδεμα (χωρικῆς γυναικός).

Bavure, Ϛ. ἀνωμαλία, ἴχνος (μένον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀποτυπουμένων ἀντικειμένων ἀπὸ τὴν ἕνωσιν τῶν τμημάτων τοῦ τύπου).

Baxana, ἀρ. ᾽βάξανον, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ ὁποίου ἡ σκιὰ θεωρεῖται ὡς θανατηφόρος.

Bayad, ἀρ. εἶδος σιλούρου, ἰχθύς.

Bayade, Ϛ. κριθὴ, εἶδος αὐτῆς σπειρόμενον τὸ ἔαρ.

Bayadères, Ϛ. πλ. Βαδαγέραι, ἱέρειαι χορεύουσαι ἐμπρὸς εἰς τῶν ἰνδικῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα.

Bayart, ἀρ. ἀνάφορον, ἐργαλεῖον δι᾽οὗ οἱ ἄνθρωποι φέρουν ἄχθη εἰς τοὺς λιμένας.

Bayatte, Ϛ. σίλουρος βαΰάτης, ἰχθὺς τοῦ Νείλου.

Baydar, ἀρ. ἀκάτιον τῆς Σιβηρίας.

Bayer, οὐδ. χαίνω, κ. χάσκω. — aux corneilles, οἰκ. χάρτα μυῖγες, περιφέρομαι ἀργὸς καὶ χάσκων. § — après οἰκ. ἀρχ. ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι.

Bayette, ἴδ. Baguette.

Bayeur, euse, οὐσ. χαίνων, κ. χάσκων, χάχας.

Bayonnette, Ϛ. ἴδ. Baïonette.

Bazac, ἀρ. βαμβακερὸν λεπτὸν ὕφασμα τῆς Συρίας.

Bazan, ἀρ. ἴδ. Paseng.

Bazar, ἀρ. ἀγορὰ (παρὰ τοῖς ᾽Ασιανοῖς). § ἀγορὰ ὑπόστεγος, (τουρκ. μπεζεστένι).

Bazaras, ἀρ. λέμβος ἐπὶ τοῦ Γάγγου.

Bazat, ἀρ. βαμβάκιον τοῦ Λουγδούνου τοῦ Βαταυικοῦ.

Bazzo, ἴδ. Batz.

Bdella, Ϛ. βδέλλα. § βδέλλιον, δένδρον.

Bdelle, Ϛ. βδέλλα, γένος ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν σωληνοστόμων.

Bdellium, ἀρ. βδέλλιον, κόμμι, καὶ τὸ παράγον αὐτὸ δένδρον.

Béant, te, ἐπ. χαίνων, κ. χάσκων. il est resté bouche—e ἔμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸν, ἔκπληκτος. une crevasse, une plaie—e ῥωγμὴ, πληγὴ πλατεία, χαίνουσα.

Béarfich, ἀρ. ζῶον τῆς Νορβεγίας. ἴδ. Aselle.

Béat, te, οὐσ. εὐλαβὴς, ψευδευλαβὴς. il dit cela d'un ton— εἶπε ταῦτα ὑποκριτικῶς, ὑποκρινόμενος τὸν εὐλαβῆ. § (ἀρχ.) ὁ ἀπαλλαττόμενος ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ συμμεθέξῃ εἰς στοίχημα κ.τ.λ.

Béatification, Ϛ. ἁγιασμὸς, συγκαταρίθμησις μετὰ τῶν μακαρίων (χορηγουμένη μετὰ θάνατον ἀπὸ τὸν Πάπαν παρὰ τοῖς καθολικοῖς.)

Béatifier, ἐν. ἁγιάζω, συγκατατάττω μὲ τοὺς ἁγίους, εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων. il fut—é, ἡγίασεν.

Béatifique, ἐπ. vision—, ἡ θεία ἐλλαμψις, ἡ ὄψις τοῦ Θεοῦ, ἡ καθιστῶσα μακαρίους τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ).

Béatilles, Θ. πλ. ὀνθύλευμα, κ. γόμος, τρυφερά τινα μέλη τοῦ ζώου, ὡς νεφρὰ κτλ. καὶ ἄλλα τινὰ εἴδη, ὡς ἀμανίται, κ.τ.λ. χρησιμεύοντα εἰς ἄρτυσιν πλακούντων, κτλ.

Béatitude, Θ. μακαριότης. la—des saints, ἡ μακαριότης τῶν ἁγίων. les huit—s οἱ ὀκτὼ μακαρισμοί, τὰ ὀκτὼ εἴδη τῆς μακαριότητος, τὰ ὁποῖα ἀπαριθμεῖ τὸ εὐαγγέλιον.

Beau ἢ **Bel**, ἀρ. **Belle**, Θ. ἐπ. καλὸς (τὴν ὄψιν), ὡραῖος, εὐειδής, εὔμορφος. une belle femme ὡραία γυνή, de beaux yeux ὡραῖοι ὀφθαλμοί, de belles couleurs ὡραῖα χρώματα, de belles proportions ὡραῖαι ἀναλογίαι, le beau sexe τὸ ὡραῖον φύλον, τὸ γυναικεῖον φύλον. le sang y est beau οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ εἶναι εὐειδεῖς. le beau temps ἡ εὐδία, ὁ καλὸς καιρός, κ. ἡ καλοκαιρία. il fait beau εἶναι καλὸς καιρός. le temps se met au beau ὁ καιρὸς μεταβάλλεται ἐπὶ τὸ κρεῖττον, κ. ἀνοίγει, καλοσυνεύει. παρ. il fera — quand je retournerai chez lui ὅταν μὲ μεταϊδῇ ἂς μὲ γράψῃ (παροιμ.) les beaux jours αἱ καλαί, αἱ εὐτυχεῖς ἡμέραι. les beaux jours, le bel âge ἡ νεότης. la mer est belle ἡ θάλασσα εἶναι γαλήνιος. se faire beau, belle καλλωπίζομαι, un beau monsieur κομψὸς (τὰ ἐνδύματα) κύριος. le beau monde οἱ κομψοί, οἱ ἀστεῖοι, ἡ ἐκλεκτὴ κοινωνία, ἡ καλή, ἡ ἀνωτέρα συναναστροφή. un homme du bel air ἄνθρωπος κομψὸς, πνέων εὐγένειαν. le cheval porte — ὁ ἵππος κρατεῖ καλῶς τὴν κεφαλήν του. avoir les armes belles (ἄχρ.) διαξιφίζομαι μετὰ χάριτος. il fait—voir, εἶναι ἀρεστὸν, εἶν' εὐχαρίστησις νὰ βλέπωμεν. il fait — voir deux armées rangées l'une vis-à-vis de l'autre εἶν' εὐχαρίστησις νὰ βλέπῃς δύω στρατεύματα ἀντιπαρακαθήμενα. il vous fait — voir (εἰρων.) νόστιμον εἶναι νὰ σὲ βλέπῃ τις. § (ἐπὶ πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀντικειμένων). une belle maxime ὡραῖον ἀξίωμα. — génie μεγαλοφυΐα. — caractère εὐγενὴς χαρακτήρ. il est —de pardonner καλὸν τὸ συγχωρεῖν, καλῶς, γενναίως πράττει ὁ συγχωρῶν. rien n'est si—que la modestie, οὐδὲν ὡραιότερον τῆς σεμνότητος. une belle victoire λαμπρὰ νίκη. une belle santé καλὴ ὑγεία. il fait —marcher, courrir ici εἶναι εὔθατον, εὔδρομον τὸ ἔδαφος, καλῶς δύναταί τις νὰ περιπατήσῃ, νὰ τρέξῃ ἐδῶ. bel esprit λογοδαίδαλος, ἄνθρωπος καλλιεργημένου πνεύματος. une femme bel esprit γυνὴ καλλιεργημένου πνεύματος, (καὶ συνηθέστερον) δοκισόφος. les beaux arts αἱ καλαί, αἱ ὡραῖαι, αἱ ἐλευθέριοι τέχναι. les belles lettres ἡ φιλολογία. § mettre quelque chose dans un beau jour ἐκθέτω τι σαφῶς. § de beaux semblans καλὰ φαινόμενα, εὐσχήμοι, εὐπρόσωποι προφάσεις. de belles paroles λαμπραὶ ὑποσχέσεις, κ. καλὰ λόγια. § beau jeu καλὴ ἀφορμὴ, εὐκαιρία, εὐκολία. je lui ai donné—jeu τὸν ἔδοσα τὴν ἀφορμὴν, τὴν εὐκολίαν. votre ennemi est faible, vous aurez—jeu avec lui ὁ ἐχθρός σου εἶναι ἀσθενὴς, εὐκόλως θὰ τὸν νικήσῃς. donner beau ἢ la donner belle, δίδω καλὴν εὐκαιρίαν. vous me la donnez belle, εἰρων. μὲ περιπαίζεις, μὲ ἀπατᾷς. § l'avoir beau ἢ l'avoir belle ἔχω εὐκαιρίαν κατάλληλον, prendre sa belle, ὠφελοῦμαι ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν. § beau, μάτην. vous avez beau dire μάτην λαλεῖς, j'ai beau faire μάτην ἐργάζομαι. § μέγας, πολύς. une belle peur μέγας φόβος. de beaux bénéfices πολλὰ κέρδη. c'est un beau fripon εἶναι μέγας ἀπαταιών, καλὸς ἀπαταιὼν εἶναι. il y a beau temps, beau jour, beaux jours que je ne l'ai vû εἶναι πολὺς καιρὸς, πολλαὶ ἡμέραι ἀφ' ὅτου δὲν τὸν εἶδα. § καλός. beau parleur καλὸς ῥήτωρ. beau fils ἐπιτετηδευμένος. § beau-fis, belle-fille, beau-père, belle-mère, beau-frère, belle-sœur, ἴδ. τὰς λέξεις ταύτας. § (εἰρωνικῶς) ὡραῖος, εὔμορφος. la belle affaire! la belle équipée! ὡραία ὑπόθεσις κ. εὔμορφη δουλιά! le beau mérite en vérité! μέγα τῷ ὄντι προτέρημα! il en fait de belles! ὡραῖα πράγματα κάμνει. il m'en a dit de belles ἀξιόλογα πράγματα μὲ εἶπε! il l'a traité, grondé de la belle manière καλὰ τὸν ἐπέπληξε, τὸν μετεχειρίσθη! c'est un beau prometteur ἠξεύρει νὰ ὑπόσχεται μόνον. il a le commendement beau ἠξεύρει μόνον νὰ διατάττῃ. vous me la baillez belle Θέλεις νὰ μ' ἀπατήσῃς κ. τὴν κόπτεις (τὴν ψευτιάν). je l'echappai belle καλὰ τὴν ἐγλύττωσα. § beau (πλεοναστικόν). un beau matin πρωΐας, ἕνα πουρνούτσικο, un beau jour κάμμίαν ἡμέραν. il me remercia à belles baisemains μ' εὐχαρίστησε καταφιλῶν τὰς χεῖράς μου. à la belle étoile εἰς τὸ ὕπαιθρον. au beau milieu κατὰ τὸ μέσον, κατὰ μεσῆς. § il mourrut de sa belle mort ἀπέθανε φυσικὸν θάνατον. § beau, οὐσ. τὸ καλὸν, τὸ ὡραῖον. l'amour du —, ἡ φιλοκαλία. le — de l'affaire τὸ ὡραιότερον τοῦ πράγματος. une belle ὡραία (γυνή). il aime les belles ἀγαπᾷ τὰς ὡραίας, κ. τὰς καλλούτσικας. ma belle, ἢ la belle καλή μου, κυρία μου (εἰρων.) § faire le beau, la belle σχηματίζομαι, σεμνύνομαι, κ. κάμνω τσαλίσματα. § un beau (περιφρονήσεως), καλλωπιστὴς, κομμωτής. § de plus belle (ἐπίρ.) ἐξ ὑπαρχῆς, ἐκ νέου καὶ περισσότερον. il avait cessé de voler, il recommence de plus belle εἶχε παύσει νὰ κλέπτῃ, ἀλλ' ἤρχισε πάλιν. § de plus beau, en plus beau ἀπὸ ὡραίου εἰς ὡραιότερον, ἐπὶ τὸ κρεῖττον. § bel et beau, bel et bien, bien et beau (ἐπίρ.). ἐντελῶς. § en beau (καλλωπισμένως). il voir tout en beau, βλέπει τὰ πάντα λίαν καλά. il le decrit en beau, τὸν καλλωπίζει περιγράφων αὐτόν. il est peint en beau ἐζωγραφήθη ὡραιότερος. § tout beau, ἐπίρ. ῥῆμα, κοιν. ἀγάλια. § tout beau, σίγα, (πρὸς κύνα).

Beau-chasseur, ἀρ. κύων θηρευτικὸς γαυγίζων ὅταν διώκῃ τὴν ἄγραν.

Beaucoup, ἐπίρ. πολύ. je l'aime—τὸν ἀγαπῶ πολὺ, τὸν ὑπεραγαπῶ. il est— plus grand, εἶναι πολὺ μεγαλήτερος, de — κατὰ πολὺ, il le surpasse de—τὸν ὑπερτερεῖ (κατὰ) πολὺ il est plus savant de — εἶναι πολὺ σοφώτερος· (πάντοτε de —, μετὰ τὸ συγκριτικόν). § — de μέγας ἀριθμὸς, μεγάλη ποσότης. — de gens, πολλοὶ ἄνθρωποι. — de courage πολλὴ γενναιότης. § πολὺ, πολλὰ (πράγματα)· il sait — πολλὰ ἠξεύρει, il reste — à faire πολλὰ ἐλλείπουν, a — près ἢ il s'en faut de — πολὺ ἀπέχει, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. § — trop ὑπέρπολυ, πάρα πολὺ, ὑπὲρ τὸ δέον· il l'aime — trop τὸν ἀγαπᾷ ὑπὲρ τὸ δέον. — trop de gens, πάμπολλοι, ὑπὲρ τὸ δέον πολλοὶ ἄνθρωποι.

Baucrier, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς.

Beau-fils, ἀρ. προγονός. **belle-fille**, Θ. προγονή. § γαμβρὸς, νύμφη.

Beaufortie, Θ. * καλλιτυχον, Θάμνος τῆς Νέας Ὁλλανδίας.

Beau-frère ἀρ. **belle-sœur**, Θ. ἀνδράδελφος, γυναικαδελφὸς, γαμβρὸς (ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικός)· ἀνδραδέλφη, γυναικαδελφὴ, νύμφη.

Beauharnoise, Θ. * Βώχαρνον, μικρὸν δένδρον τῆς Περουβίας.

Beaumarquet, ἀρ. σπῖνος ὁ αἰμύλος, πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Beau-partir, ἀρ. ἡ εὐθυδρομία (τοῦ ἵππου, ἡ ἀρετή του τοῦ νὰ ἐξορμᾷ εὐκόλως καὶ νὰ μὴν ἐκκλίνῃ τῆς εὐθείας).

Beau-père, ἀρ. belle-mère, Ϛ πατρυιος, μητρυιὸς, μητρυιά. § πενθερὸς, πενθερά.

Beaupré, ἀρ. ὄολων, ὁ κατὰ τὴν πρῴραν ἐπὶ τοῦ ἐμβόλου κείμενος ἱστὸς, κ. μπουπρέστο, petit — ἡ λακάτη τοῦ ὄολωνος.

Beau-revoir, ἀρ il fait —, τὰ ἴχνη τοῦ ζώου εἶναι εὐδιάκριτα (εἰς τὴν ὑγρὰν γῆν)· il fait mauvais-revoir, τὰ ἴχνη τοῦ ζώου εἶναι δυσδιάκριτα (διότι ἡ γῆ εἶναι στερεά).

Beau-semblant, ἀρ. ἴδ. Feinte ἴδ. καὶ beau.

Beauté, Ϛ. κάλλος, καλλονὴ, ὡραιότης· la—de la femme τὸ κάλλος, τὰ κάλλη τῆς γυναικός. elle a de la — εἶναι ὡραία la—des yeux ἡ ὡραιότης τῶν ὀφθαλμῶν, la — d' un cheval ὡραιότης ἵππου. — grecque Ἑλληνικὸν κάλλος, (κάλλος ἔχον τοὺς Ἕλληνικοὺς χαρακτῆρας) —de l' âme, des pensées, du jour ἡ ὡραιότης, τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς, τῶν ἰδεῶν, ἡ λαμπρότης τῆς ἡμέρας, la—du style ἡ καλλονὴ, ἡ χάρις τοῦ ὕφους. la — des sentimens τὸ ὕψος, ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων. c'est de toute—εἶναι κάλλιστος, λαμπρὸς, ὡραιότατος. § ἡ ὡραία (γυνὴ ἡ παρθένος)· une — célèbre γυνὴ περίφημος διὰ τὴν ὡραιότητά της toutes les —s de la ville ὅλαι αἱ ὡραῖαι τῆς πόλεως. § les —s, αἱ καλλοναὶ, τὰ ὡραῖα πράγματα (τὰ εἰς ἓν ὅλον ἀνήκοντα)· les —s de la ville τὰ ὡραῖα τῆς πόλεως ἀντικείμενα· les —s de tel auteur αἱ καλλοναὶ, τὰ ἄριστα, τὰ ὡραιότατα τοῦ συγγραφέως χωρία.

Beauture, Ϛ. (οἰκ. καὶ ὀλίγον ἐν χρήσει), εὐδία, καλὸς καιρὸς (παρὰ τοῖς ναύταις).

Beauveau, Bèveau, Biveau ἢ Beuveau, ἀρ. γωνιαγωγὸς, (ἐργαλεῖον διαφόρως καμπτόμενον, καὶ χρησιμεῦον εἰς μεταφορὰν τῶν γωνιῶν).

Beauvotte, Ϛ. ἴδ. charançon.

Beauvrier, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς.

Bebé, ἀρ. μόρμυρος ὁ Νειλῶος.

Beby, ἀρ. ὕφασμα βαμβακερὸν τῆς Βαβυλῶνος.

Bec, ἀρ. ῥάμφος κ. μύτη (τῶν πτηνῶν). se battre à coup de — ῥυγχομαχῶ. avoir—et ongles, μεταφ. καὶ οἰκ ἔχω μέσα ὑπερασπίσεως, ἕτοιμός εἰμι πρὸς ἄμυναν. avoir bon —, le—bien affilé ἔχω γλῶσσαν εὔτροχον, κ κόπτει ἡ γλῶσσα μου. n'avoir que de — λόγια μόνον ἔχω. se défendre, se prendre du—λογομαχῶ· donner un coup de — πεκτομῶ, ἐγγίζω τινὰ διὰ τῶν λόγων· être pris par le — φωρῶμαι διὰ τῶν ἰδίων μου λόγων, κ. πιάνομαι ἀπὸ τοὺς λόγους μου. montrer à quelqu' un son — jaune, faire payer son — jaune, ἴδ. bejaune. Tenir quelqu'un le — dans l' eau ἢ à l' eau βουκολῶ, διαπαιδαγωγῶ, κ. τρέφω τινα μὲ ἐλπίδας. passer la plume par le — à quelqu'un ματαιῶ τὰς ἐλπίδας τινός. faire le—à quelqu'un ὑπαγορεύω τινὰ τί νὰ εἰπῇ. témoin à qui on a fait le — μάρτυς προκατηχημένος, προωμιλημένος. causer — à — ἴδ. tête à tête. faire le petit — ἴδ. petite bouche. caquet bon — ἴδ. Pie. Blanc — παιδάριον. bec-de-lièvre λαγωχειλία, ἐλάττωμα τοῦ στόματος, ὅταν τὸ ἄνω χεῖλος εἶναι σχιστόν. bec-de grue γεράνιον, τρκ. ἐντερσάχι φυτὸν κηπευτόν. bec de-corbin ἀγκύλη, ἀγκύλον ἐργαλεῖον (εἰς διαφόρους τέχνας). παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γάλλοις, πέλεκυς ἀγκύλος τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως· ὅθεν gentils-hommes à bec de-corbin ἢ μόνον les becs de-corbin οἱ σωματοφύλακες τοῦ βασιλέως. flûte à — αὐλὸς ἀγκυλόστομος. en — de flûte ἀγκυλοστόμως. bec-de-canne, bec-de-cygne, bec-de-vautour, bec de corbeau ἀρχαῖα χειρουργικὰ καμπύλα ἐργαλεῖα. le — d'une plume, τὸ ὀξὺ (ἄκρον), ἡ μύτη τοῦ καλαμίου. le — d' un alambic ὁ λαιμὸς τοῦ ἄμβικος. § μυξωτὴρ σωλὴν, κ. μύτη (τοῦ λύχνου). lampe à deux à trois —s λύχνος δίμυξος, τρίμυξος, μὲ δύω τρία φυτίλια. § γλῶσσα γῆς κατὰ τὴν συρροὴν δύο ποταμῶν. § avant-bec, arrière-bec ἐμπροσθία, ὀπισθία κυματόμος, εἰς τὰς βάσεις τῶν γεφυρῶν κτιζομένη διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὰ κύματα.

Bécabunga, ἀρ. βερονίκη ἡ ἔνυδρος, φυτὸν (χρησιμεῦον ὡς ἰατρικὸν κατὰ τῆς στομακάκης.)

Bec-alongé, ἀρ. τριχόδους ὁ ἐμβολοφόρος, ἰχθύς.

Bécarde, Ϛ. ἴδ. Pie grièche.

Bécare, ἀρ. λύτις, σημεῖον μουσικὸν (♮), ἀκυροῦν τὴν δύναμιν προηγηθεισῶν ὑφέσεων ἢ διέσεων. une note — ἐπ. λελυμένος τόνος.

Bécasse, Ϛ. σκολόπαξ, κ. ξυλόκοτα, (ἰταλ. βεκάτσα), πτηνόν. brider la— (παροιμ. κατορθῶ τινα νὰ ὑποχρεωθῇ εἴς τι μὲ τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ τὸ ἀποφύγῃ, κ. τὸν πιάνω. c' est une — χυδ.) εἶναι γυνὴ ἀνόητος, κ. εἶναι κουρουναι γυνὴ ἀνόητος, κ. στάθμη εἰς τὰ σιδηρωνόμυαλη. § στάθμη εἰς τὰ σιδηρουχεῖα. § εἶδος λέμβου εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

Bécasseau, ἀρ. εἶδος σκολόπακος, μικρὰ ξυλόκοτα, πτηνόν.

Bécassine, Ϛ. ἀσκαλώπας ὁ μικρός, (ἰταλ. βεκασίνι.) πτηνόν. — de mer χαραδριὸς ὁ στρεπτοφόρος tirer la —, à la — ὑποκρίνομαι τὸν ἀνίκανον διὰ ν' ἀπατήσω.

Beccabunga, ἴδ. Bécabunga.

Beccard, ἢ Bécart, ἀρ. ὁ Ϛηλυκὸς σαλμάτιος, ἰχθύς.

Bec-croche ἀρ. καραβιδοφάγος, πτηνὸν φαιόχρουν.

Bec-croisé, ἀρ. λοξίας ὁ ὀρεπανόῤῥαμφος, πτηνὸν τῆς ἄρκτου.

Bec-de-cigogne, — de héron, — de pigeon, — de grue, ἀρ. γεράνιον, φυτόν.

Bec-de-cire, ἴδ. Sénégale.

Bec-de corbin, ἴδ. Bec.

Bec de-corne, ἀρ. ἴδ. Colaos, πτηνόν.

Bec-d' oiseau, ἀρ. ὀρνιθόῤῥυγχος, ζῶον τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Bec-de-perroquet, ἀρ. ῥάμφος ψιττακοῦ, κογχύλη.

Bec-en-ciseaux, ἀρ. ῥύγχωψ, γένος πτηνῶν.

Becligue, ἀρ. συκαλὶς, κ. συκοφᾶς πτηνόν.

Bec-fins, ἀρ. πλ. εὐθύῤῥαμφα, σύστημα πτηνῶν.

Bécharu, ἀρ. φοινικόπτερος, πτηνὸν, ἴδ. Flamant.

Bêche, Ϛ. λίσγος, κ. λισγάριον. (ἐργαλεῖον οἷ οὗ σκάπτομεν τὴν γῆν).

Bêcher, ἐν. σκάπτω (μὲ τὸν λίσγον).

Béchet, ἀρ. εἶδος καμήλου.

Béchique, ἐπ. βηχικός, remède — βηχικὸν φάρμακον, τὸ ἰατρεῖον τὸν βῆχα.

Bechlic ἢ Beslik, ἀρ. πεντάριον, νόμισμα πέντε γρασίων εἰς Τουρκίαν.

Béchot, ἀρ. ἴδ. bécasseau.

Bêchotter, ἐν. μισοσκάπτω, σκάπτω ὀλίγον.

Bec-jaune, (προφ. καὶ πολλάκις γράφεται Béjaune). ἀρ. νέος Ϛησευτικὸς ἐέραξ § ὄκιμος, ὁ προβιβαζόμενος εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἐργάτης εἰς τὰς συντεχνίας. κ. κάλφας montrer à quelqu'un son — ἀποδεικνύω εἴς τινα τὴν ἀνοησίαν του.

Beckée, Ϛ. Βοικία, γένος φυτῶν ἐκ τῶν ἐπιλοβοειδῶν.

Beckmanne, Ϛ. βέκμανον, γένος φυτῶν.

Becmare, ἀρ. ἀττέλαβος, γένος ἐντόμων.

Béconcuille, Ϛ. βεκογκίλλη, ῥίζα ἐμετικὴ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Becquée, Ϛ. ψώμισμα, ἡ τροφὴ, ὅσην τὸ πτηνὸν κρατεῖ εἰς τὸ ῥάμφος. κ. τσιμπιά.

Becqueter ἢ Béqueter, ἐν. κεντῶ (μὲ τὸ ῥάμφος, ἐπὶ πτηνῶν). κ. τσυμπῶ. se—ἀλληλοπ. deux coqs se—ent οἱ πετεινοὶ ῥυγχομαχοῦσι, κεντῶνται μὲ τὰ ῥάμφη. deux pigeons se —ent δύω περιστεραὶ φιλοῦνται.

Becquillon, ἀρ. τὸ βαμφίδιον, μικρὸν βάμφος (τῶν νέων ἱεράκων).
Bec-rond, ἀρ. λοξίας ἀγγυλόρραμφος, πτηνόν.
Bécuant, ἀρ. λοξὸν στρῶμα ξένων ὑλῶν εἰς λατομεῖον σχιστολίθων.
Bèculs, Ϛ. ὀσκοὶ στηριζουσαι τὸ ἰκρίωμα.
Becune, Ϛ. ἴδ. Espadon, ἰχθύς.
Bedaine, Ϛ. (ἀρχ.) λιθίνη σφαῖρα τηλεβόλου. § μεγάλη γαστήρ. il a rempli sa — κ. ἐγέμισε τὴν παραδαρμένην του (χυδ.) homme à grosse —προγάττωρ, κ. κοιλαράς.
Bedeau, ἀρ. κανδηλάπτης (τῶν ἐκκλησιῶν). § κλήτωρ (τοῦ πανεπιστημίου).
Bedeguar ἢ Bèbègar, ἀρ. ἔκφυμα σπογγῶδες τῆς κυνοσβάτου, ἀγριοτριανταφυλλαίας.
Bèdelin, ἀρ. εἶδος βαμβακίου τῆς Ἀνατολῆς.
Bedon, ἀρ. (ἀρχ.) τύμπανον. un gros — ἄνθρωπος σωματώδης.
Bédouin, ἀρ. Βεδουῖνος, ἄραψ νομάς.
Bédonsi, Ϛ. * Βεδουσία, μικρὸν δένδρον ἀρωματικὸν τῆς Μαδαγασκάρης.
Bée, ἐπ. tonneau à gueule — βωτίον (βουτζί) ἀνοικτὸν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος.
Beebock ἢ Beekbok, ἀρ. αἴγαγρος ὁ φαιὸς, ζῶον τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Béelzébuth, ἀρ. Βελζεβοὺθ, πίθηξ τῆς Ἀμερικῆς.
Béemerle, ἀρ. ἴδ. Jaseur, πτηνόν.
Béer, ἴδ. Bayer.
Beesha, ἴδ. Bambon.
Bé-fa-si, ἀρ. μουσικὸς τόνος τοῦ σι, ἢ β.
Beffroi, ἀρ. σκοπιὰ, πύργος, ὅθεν ἐπισκοπεῖται ἡ πόλις. § σήμαντρον, ἢ κώδων (ὁ εἰς τὸν πύργον). on sonne du — ἠχεῖ τὸ σήμαντρον (διὰ ν' ἀγγείλῃ πυρκαϊὰν, εἰσβολὴν ἐχθρῶν κτλ.) § τὸ κωδονοστάτιον, τὸ μέρος ὅθεν ἐξαρτῶνται οἱ κώδονες. § ὁ μυλοστάτης, τὸ ἰκρίωμα τοῦ μύλου.
Beffroi, ἢ peti beffroi, ἀρ. μικρὸς μυρμικοφάγος, πτηνόν.
Bégaiement, ἀρ. βατταρισμὸς, (ἡ δυσκολία τοῦ συρράπτειν τὰς συλλαβὰς, καὶ τοῦ ἐκφέρειν αὐτὰς συνεχῶς). § τραύλισμα (τὸ μετ' ἀμφιβολίας καὶ δισταγμοῦ λεγόμενον.)
Begards, Begghards, Begguards, Béguins, ἀρ. πλ. ἐπαῖται, αἵρεσις χριστιανικὴ εἰς Γερμανίαν.
Bégayer, οὐδ. βατταρίζω. (συνδέω μὲ δυσκολίαν τὰς συλλαβὰς ὡς τὰ βρέφη,). ἴδ. Balbutier. § τραυλίζω, ψελλίζω, (λέγω τι μετὰ δισταγμοῦ.) § ἐν. il —a quelques mots τραυλίζων ἐπρόφερέ τινας λέξεις.
Béglier-bey, Beyglier bey, Begler-bey ἢ Begglier-bey, ἀρ. βεηλέρβεης, ἀξίωμα παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς.
Bégone, Ϛ. * ὀξαλὶς ἡ ἀγρία, γένος φυτῶν ἐξωτικῶν.
Begu, ue, ἐπ. cheval — ἵππος ἄβολος (ἔχων ἀκόμη τοὺς γνώμονας τῶν ὀδόντων,) ἂν καὶ ὑπερήλιξ.
Bègue, ἐπ. καὶ οὐσ. τραυλὸς, ψελλὸς, κ. τσεβδός.
Bèguettes, Ϛ. πλ. δηλάβια μικραὶ λαϊδες τῶν σιδηρουργῶν.
Bègueule, Ϛ. σεμνότυφος (γυνὴ), ἡ μετ' ἀλαζονείας ἐπιδεικνύουσα σεμνότητα. elle fait la — ὑποκρίνεται τὴν αὐστηράν.
Bégueulerie, Ϛ. * σεμνοτυφία, ἡ μετὰ τύφου καὶ ἀλαζονείας ἐπίδειξις σεμνότητος.
Beguil, ἀρ. κόμαρον τὸ Ἀρρικανὸν, καρπός.
Béguin, ἀρ. καλύπτρα, σκούφια τῶν παιδων. je lui ai bien lavé son — τὸν ἐπέπληξα, κ. τὸν ἔλουσα.
Béguinage, ἀρ. κοινόβιον τῶν Βεγουΐνων, καλογραιων τῆς Ὀλλάνδας. § ὑπόκρισις εὐλαβείας.
Béguine, Ϛ. μοναχὴ Βεγουΐνη (εἰς Ὀλλανδαν). § ἡ εὐλάβεια ὑποκρινομένη.
Béguins, ἴδ. Bégards.
Begum, Ϛ. Ἡγεμονὶς (εἰς Ἰνδίας).
Béhémoth, ἀρ. βεεμοὺθ, ζῶον ἀναφερόμενον εἰς τὴν γραφὴν, (ὁ ῥινόκερως ἢ ὁ ἱπποπόταμος).
Behen, ἀρ. — blanc, κενταύριον βέχινον, φυτὸν τοῦ Λιβάνου.—rouge ἀγριόναρδος ἡ ἐρυθρᾶ, φυτόν.
Behrée, ἀρ. εἶδος ἱέρακος, θηρευτικὸν πτηνὸν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Beidelsar ἢ Beid el ossar, ἀρ. ἀσλκηπιὰς ἡ γιγαντιαία, φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς, χρήσιμον κατὰ ὀηγμάτων φαρμακερῶν ἐντόμων.
Beige, ἐπ. laine — ἔριον ἄβαφον (το διατηροῦν τὸ ἀρχικὸν χρῶμά του.) § οὐσ. ὕφασμα ἀπὸ ἄβαφον ἔριον.
Beignet, ἀρ. λάγανον (μὲ μῆλα ἢ ἄλλον τινὰ καρπὸν), κ. σβίγκος.
Beiram, ἴδ. Bairam.
Béjar, ἀρ. * βειάριον, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ φέρον ἄνθη εὔοσμα.
Béjarie, ἴδ. Béjar.
Béjaune, ἀρ. ἴδ. Bec-jaune.
Béjugo, ἀρ. * ἱπποκράτειον, γένος φυτῶν.
Bel, ἴδ. Beau.
Bela-Aye, ἢ Belahe, ἀρ. Βελάη, δένδρον τῆς Μαδαγασκάρης, χρήσιμον εἰς τὴν ἰατρικήν.
Belame, ἀρ. θρίσσα, ἢ τριχίας ἰχθὺς τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.
Bélandre, ἀρ. φορεῖον (διὰ τοὺς ἀσθενεῖς). § εἶδος πλοίου (εἰς τοὺς τόπους τῆς Ἄρκτου καὶ εἰς Ἰσπανίαν).
Bélant, te, ἐπ. βελάζων, βληχώμενος, φωνάζων ὡς τὸ ἀρνίον. bœuf saignant, mouton — (παροιμ.) τὸ ψητὸν δὲν πρέπει νὰ ψήνεται πολύ.
Bélasses, Ϛ. πλ. ὀδοκοὶ λευκαὶ, ἐξ ὧν κατασκευάζονται αἱ σχεδίαι εἰς τὸν Νεῖλον.
Belchitte, Ϛ. ἔριον τῆς Ἰσπανίας.
Béledin, ἀρ. βαμβάκιον τῆς Ἀνατολῆς μετρίας ποιότητος.
Béledines, Ϛ. πλ. εἶδος μετάξης.
Bélée, Ϛ. à la — τρόπος ἁλείας διὰ σχοινίου βυθιζομένου, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου κρέμανται ὁρμιαί.
Bélelacs, ἀρ. πλ. εἶδος μεταξωτῶν τῆς Βεγγάλης.
Bélement, ἀρ. βληχὴ, βλήχημα, βληχηθμὸς, βέλασμα, φωνὴ τοῦ ἀρνίου.
Bélemnite, Ϛ. * βελεμνίτης, εἶδος ὀρυκτῶν κογχυλῶν.
Bêler, βληχῶμαι, κ. βελάζω (ἐπὶ ἀρνίων.)
Belletie, Ϛ. γαλῆ (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις), ἰκτὶς, μυγαλῆ, κ. νυφίτσα.
Belfroid, ἴδ. Beffroi.
Belge, οὐσ. βέλγος, βελγίς, (ὁ κάτοικος τοῦ Βελγίου.)
Bélier, ἀρ. κριὸς, (τὸ ἀρσενικὸν πρόβατον.) § κριὸς, πολιορκητικὴ μηχανὴ τῶν ἀρχαίων. § κόπανος (μὲ τὸν ὁποῖον στερεόνουσι τοὺς πάλους εἰς τὴν γῆν.) § ὁ κριὸς, ζώδιον.
Bélière, Ϛ. κρίκος (ὅθεν ἐξαρτᾶται τὸ ῥόπτρον, κ. ἡ γλῶσσα τοῦ κώδωνος).
Belinum, ἀρ. σέλινον κηπευτόν.
Bélitre, ἀρ. ἐπαίτης, κ. ζητιάνος. § ἄνθρωπος ἄθλιος, κ. χαμένος.
Bélitrerie, Ϛ. ἄχρ. ἐπαίτησις, κ. ζητιανιά.
Bella-donna, Ϛ. στρύχνος ὁ μανικὸς, εὐθάλεια, φυτὸν θανατηφόρον. ἴδ. Rorelle. § τὸ κοινότερον εἶδος τῆς χρυσαλίδος, κ. πεταλούδας.
Bellagines, Ϛ. πλ. νομολόγιον τῶν Γότθων.
Bella-modagam, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαλαβάρου.
Bellardie, Ϛ. * βελλάρδιον, γένος φυτῶν.
Bellâtre, ἀρ. ἀρχ. καὶ ἄχρ. εὐειδὴς ἀλλ' ἄχαρις, κ. ἀνούσιος.
Belle, Ϛ. ἴδ. Embelle. § ἐπ. ἴδ. Beau.
Belle-dame, Ϛ. ἴδ. Bella donna. § — des Italiens ἀμαρυλλὶς ἡ ῥοδόχρους.
Belle-de-jour, Ϛ. ἡμεροκαλλὶς, γένος ἀνθέων, τὴν ἡμέραν μόνον θαλλόντων.
Belle-de-nuit, Ϛ. ἡ jalap, ἀρ. (ἴσως τὸ) φιλέσπερον, ἑσπερὶς, φυτόν.
Belle-de-vitry, ἀρ. εἶδος ῥοδακίνου.
Bello-d'-un jour. Ϛ. ἀσφόδελος ὁ ἡμεροκαλλὴς, φυτόν.

Belle-fille, Ϡ. νυὸς, ἡ νύμφη. § ἡ προγονή.
Bellement, ἐπίρ. οἰκ. εὔμορφα, μὲ προσοχήν. § καλὰ, (πολύ). il l' a — trompé καλὰ τὸν ἠπάτησε.
Belle-mère, Ϡ. μητρυιά. § πενθερά.
Bellendène, Ϡ. ἴδ. Protée.
Belle-pucelle, Ϡ. τὸ ἄγριον βατράχιον, φυτόν.
Bellèque, ἴδ. Foulque.
Belleris, ἡ Beleregi, ἀρ. ἴδ. Mirobolan.
Bellérophe, ἀρ. βελλεροφόντης, γένος ἐντόμων.
Belle-sœur, Ϡ. γάλως, γυναικαδέλφη. § ἡ νύμφη ἐξ ἀδελφοῦ ἡ ἀδελφῆς.
Bellevalie, Ϡ. εἶδος ὑακίνθου.
Bellicant, ἀρ. ἴδ. Trigle gurnau.
Bellicule, ἀρ. Θαλάσσιος ὀμφαλὸς, εἶδος κογχύλης.
Bellie, Ϡ. Βέλλιον, φυτόν.
Belligérant, te, ἐπ. ὁ διαμαχόμενος. les parties — es τὰ διαμαχόμενα μέρη, οἱ ἀντιπολέμιοι.
Belliqueux, euse, ἐπ. μάχιμος, πολεμικός.
Bellissime, ἐπ. οἰκ. καὶ ἀρχ. περικαλλὴς, ὡραῖος. § εἶδος ἀπίου.
Bellon, ἀρ. μέγας κάδος τῶν ληνῶν, § *βελλωνία, γένος φυτῶν. § *μολυβδόστροφος, ἀσθένεια προερχομένη ἀπὸ ἀναθυμιάσεις μολύβδου.
Bellonaire, ἀρ. ἱερεὺς τῆς Ἐννυοῦς.
Bellonne, Ϡ. Ἐννὼ, ἡ Θεὰ τοῦ πολέμου.
Bellot, tte, οὐσ. ἀρχ. οἰκ. εὔχαρις, κ. εὐμορφούτσικος.
Bellugo ἡ Belouga, ἀρ. ἀντακαῖος, σίλουρος ὁ μέγας, κ. μουρούνα.
Belnau, ἀρ. κοπροφόρος ἅμαξα τῶν κηπουρῶν.
Bélo, ἀρ. πασσαλόξυλον, δένδρον τῶν Μολούκων.
Bélomancie, Ϡ. βελομαντία, ἡ διὰ τῶν βελῶν μαντεία.
Bélone, ἀρ. βελόνη, ἰχθύς.
Bélone-tachetée, ἀρ. διάστικτος βελόνη, ἰχθύς.
Bélostome, ἀρ. *βελόστομον, γένος ἐντόμων.
Bel-outil, ἀρ. μικρὸς ἄκμων τῶν χρυσοχόων.
Belouze, Ϡ. ὁ κατειργασμένος κασσίτερος.
Béluga, ἀρ. *λεύκας, ζῶον ἐκ τῶν δελφινοπτέρων.
Belutta amel podi, ἀρ. *ἀλεξίδακον, δενδρύλλιον τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἰατρεύουσι τὸ δῆγμα τῶν ὄφεων.
Belutta aréli, ἀρ. ἴδ. Laurose.
Belutta kanelli, ἀρ. ἴδ. Caliptrante.
Belutta Modela Mucu, ἀρ. ἴδ. Renouée.
Belutta onapu, ἀρ. ἴδ. Balsamine.
Belvéder, ἀρ. (τὸ r προφ.) ὑπερῶον, τὸ ἀνώτατον μέρος εἴς τινας οἰκίας. § σκιὰς, σύσκιον κάθισμα εἰς κῆπον.
Belvédère, Ϡ. ὄσυρις, ὄξαρις, φυτόν.
Belvisie, Ϡ. *καλλίοψις, γένος πτερίδος
Belyte, ἀρ. *βηλυτὸν, γένος ἐντόμων.
Belzébuth, ἀρ. βελζεβοὺθ, ὄνομα τοῦ διαβόλου. § βελζεβοὺθ, εἶδος πίθηκος.
Bembécides, Ϡ. πλ. *βεμβυκεισθῆ, σύστημα ἐντόμων.
Bembex, ἀρ. βέμβηξ, γένος ἐντόμων.
Bembidion, ἀρ. βεμβίκιον, γένος ἐντόμων.
Bembine, Ϡ. *βεμβίνη, ἡ Ἰσιακὴ τράπεζα, διότι ἀνῆκεν εἰς τὸν Καρδινάλην Βέμβον.
Bembrice, ἀρ. δένδρον τῆς Κίνας.
Bémol, ἀρ. ὕφεσις, σημεῖον ἡμιτονικῆς ὑφέσεως (παρὰ μουσ. ♭)
Bémoliser, ἐν. — un ton γράφω πρὸ μουσικοῦ χαρακτῆρος τὸ σημεῖον τῆς καθ' ἡμίτονον ὑφέσεως, καταβιβάζω τὸν τόνον καθ' ἡμιτονίαν.
Ben, ἀρ. *βάλανος μυρεψική, ἡ μυρόβαλον, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Ben-album, ἀρ. εἶδος λυχνίδος, φυτόν.
Bénarde, Ϡ. ἀμφικλειθρον, κλεῖθρον ἀνοιγόμενον ἀπὸ τὰ δύω μέρη.
Bénaris, ἴδ. Ortolan.
Bénastre, ἀρ. περίφραγμα τῶν ἁλιέων ἐντὸς τῆς Θαλάσσης.
Bénatage, ἀρ. ἡ πλοκὴ τῶν ἁλατοκαλάθων.
Benate, Ϡ. ἁλατοκάλαθος, καλάθιον εἰς τὰς ἁλυκάς.
Benatier, ἀρ. καλαθοπλόκος, ὁ πλέκων τὰ ἁλατοκάλαθα.
Bénaton, ἴδ. Bénate.
Bénaut, ἀρ. εἶδος ξυλίνου ἀγγείου.
Bendidies, Ϡ. πλ. Βενδίδεια, ἑορτὴ τῆς Δ'ρτέμιδος εἰς Πειραιᾶ.
Bénédicité, ἀρ. (λέξις Λατ.) ἡ πρὸ τοῦ γεύματος προσευχὴ, τὸ «φάγονται πένητες».
Bénédicte, ἀρ. (φαρμακοπ.) εἶδος καθαρσίου ἐλλείγματος.
Bénédictin, ἀρ. βενεδεκτῖνος, τάγμα μοναχῶν.
Bénédiction, Ϡ. εὐλογία,—nuptiale ἡ εὐλογία τοῦ γάμου, τὸ στεφάνωμα. donner la—nuptiale νυμφεύω, εὐλογῶ, στεφανόνω. pays de — ἄφθονος χῶρα, εὐλογημένος τόπος. § ἐγκαινίασις. § εὐχὴ. donner sa—εὔχομαι, δίδω τὴν εὐχήν μου. c' est une — εἶναι εὐχὴ Θεοῦ, Θεῖα χάρις.
Bénédictionnaire, ἀρ. τὸ εὐχολόγιον.
Bénéfice, κέρδος, ὠφέλημα. tirer du — κερδαίνω, ἐπωφελοῦμαι. § προνόμιον. héritage par — d'inventaire ἡ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονομία. — de cession εὐεργέτημα τῆς παραχωρήσεως τῶν ὑπαρχόντων εἰς τοὺς δανειστὰς, (διὰ τοῦ ὁποίου θεωρεῖται τις ἐξορκίσας). — d' âge εὐεργέτημα, χάρις ἐνηλικιότητος, δι' ἧς (πρὸ τῆς ὡρισμένης ἐποχῆς) παρεχωρεῖτο ἡ διοίκησις τῆς οὐσίας εἰς τοὺς ἀνήλικας. § (ἐκκλησιαστικὸν) χορήγημα (ἔμμισθον, ἡ ἀποφέρον εἰσόδημα.) § ἴδ. Fief. § — de nature, de ventre ὑποχώρησις, φυσικὴ κένωσις τῆς κοιλίας.
Bénéficence, Ϡ. ἄχρ. εὐποιία.
Bénéficiaire, ἐπ. ἐν χρήσει μόνον heretier—ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος.
Bénéficial, le, ἐπ. ὁ ἀφορῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χορηγήματα.
Bénéficiature, Ϡ. ἡ ἀπολαβὴ τοῦ ψάλτου εἴς τινας ἐκκλησίας.
Bénéficier, ἀρ. ὁ λαμβάνων ἐκκλησιαστικὸν χορήγημα.
Bénéficier, ἐν. καθαρίζω, κ. λαγαρίζω (χρυσὸν, ἄργυρον κτλ. ἀπὸ τὴν γῆν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι μεμιγμένος). cet or est difficile à— ὁ χρυσὸς οὗτος εἶναι δυσκαθάριστος. § κερδαίνω, ἀπολαμβάνω κέρδος. κ. κερδίζω.
Benêt, ἐπ. ἀρ. μωρὸς, εὐήθης.
Bénévole, ἐπ. lecteur —, auditeur — εὐμενὴς, ἀναγνώστης, ἀκροατὴς (πρὸς ἀστεϊσμόν)
Bengali, ἀρ. βεγγαλικὸν στρουθίον.
Benibel, ἀρ. ἑρμητικὸς ὑδράργυρος.
Bénignement, ἐπίρ. οἰκ. μειλιχίως, ἀγαθῶς, μετὰ γλυκύτητος.
Bénignité, Ϡ. οἰκ. ἠπιότης, ἀγαθότης, γλυκύτης.
Bénin, igne, ἐπ. μειλίχιος, ἤπιος, ἀγαθὸς, εὔκολος, εὐμενὴς. influence — gne εὐμενὴς ἐπιρροή. maladie — gne ἀκίνδυνος ἀσθένεια, ἡ ἔχουσα καλὰ συμπτώματα. remède — ἐλαφρὸν καθάρσιον.
Bénir, ἐν. εὐλογῶ, ἁγιάζω —les époux εὐλογῶ τοὺς νυμφίους, κ. στεφανόνω. Dieu soit —é εὐλογητὸς ὁ Θεός· δόξα σοι ὁ Θεὸς. eau bénite ἁγίασμα. § ἐγκαινιάζω. § εὔχομαι. Dieu vous — sse ὁ Θεὸς νὰ σ' εὐλογήσῃ, καὶ (ἐπὶ ἐπαιτῶν) ὁ Θεὸς νὰ σ' ἐλεήσῃ.
Bénitier, ἀρ. περιῤῥαντήριον, ἁγιασματάριον· τρκ. μπακράτσι, τὸ ἀγγεῖον ὅπου γίνεται, καὶ φυλάττεται ὁ ἁγιασμός. § τρίδακνος, εἶδος κογχύλης.
Benjamin, ἀρ. Βενιαμὶν, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰακὼβ καὶ μεταφ. ἀγαπητὸς υἱός.
Benjoin, ἀρ. στύραξ, κ. μοσχολίβανον, *βενζόϊνον, κόμι ἀρωματικόν.
Benne, ἡ Bane, Ϡ. πλοιάριον φορτηγόν.
Benni, ἀρ. λεπιδωτὸς, ἰχθὺς τοῦ Νείλου.
Benoite, Ϡ. ὄρυας, γένος φυτοῦ.
Bentèque, ἀρ. κ. *βεντέκη, δένδρον.
Benzoates, ἀρ. πλ. βενζοϊκὰ ἅλατα, τὰ ἐκ τοῦ βενζοϊκοῦ ὀξέος.
Benzoïque, ἐπ. acide—βενζοϊκὸν ὀξύ.
Béobotrys, ἀρ. βιόβοτρυς, φυτόν.
Béole, Ϡ. βοία, φυτόν
Béotarque, ἀρ. βοιωτάρχης, ἄρχων τῆς Βοιωτίας.
Bequarre, ἴδ. Bécare.
Bequet, ἴδ. Bequette.
Bequette, ἡ Bequette, Ϡ. κυρτὴ ψαλλὶς τῶν σιδηρουργῶν.

Béquillard, ἀρ. οἰκ. ἐσχατόγηρως, ὁ ἔχων βακτηρίας ἀνάγκην.
Béquille, Ϡ βακτηρία, κ. δεκανίκι. § σκάλευθρον, σκαλιστήριον.
Béquiller, ἐν. περισκαλεύω, σκαλεύω τὴν γῆν περὶ τὰ φυτά.
Béquillon, ἀρ. πεταλίδια, μικρὰ καὶ ὀξέα πέταλα ἐντὸς τῶν ἀνθέων.
Ber, ἀρ. ἴδ. jujubier. § ὀλκὸς, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου γλιστρᾷ τὸ πλοῖον ἀπὸ τοῦ ναυπηγίου εἰς τὴν θάλασσαν.
Bérams, ἀρ.πλ. ἡ Bérane, Ϡ.ὑφάσματα βαμβακερὰ τῶν ἀνατ. Ἰνδιῶν.
Bérarde ἢ Berardie, Ϡ. βεραρδία, φυτόν.
Berbé, ἴδ. Fossane.
Berbéridées, ἴδ. Vinetiers.
Berberis, ἴδ. Vinette.
Bercail, ἀρ. μάνδρα. § ποίμνη, (ἡ ἐκκλησία ὡς πρὸς τοὺς Χριστιανούς.)
Berce, ἡ Gorge-ronge, ἡ Ronge gorge, ἀρ. ἐρίθακος, ἐριθεὺς, ἡ φοινικουρὸς, πτηνόν.
Berce, Ϡ. σφονδύλιον, φυτόν.
Berceau, ἀρ. λίκνον, κοιτὶς, κ. κούνια. (καὶ μεταφ.) ἡ πρώτη ἀρχὴ, ἡ ὁ γεννέθλιος τόπος. la science est dans son — ἡ ἐπιστήμη εἶναι εἰς τὰ σπάργανα. la Grèce est le— des arts ἡ Ἑλλὰς εἶναι μήτηρ τῶν τεχνῶν. § (κηπ.) σκιὰς, ἀναδενδρὰς, μέρος εἰς τὸν κῆπον καλυπτόμενον ἀπὸ κλήματα καὶ ἄλλα φυτά. (Τουρκ. τσαρδάκι). § (ἀρχιτ.) κιλινδρικὸς θόλος. — de presse (τυπογρ.) ἡ κοίτη, ἡ σανὶς, τὸ ἔδαφος τοῦ πιεστηρίου.
Bercelle, Ϡ. μικρὰ λαβὶς τῶν ἐγκαυστοποιῶν
Bercer, ἐν. ἀναλικνίζω, κινῶ (τὸ λίκνον). κ. κουνῶ (τὸ βρέφος). καταθαυκαλῶ, κ. νανουρίζω. μεταφ. se— d' un espoir αὐτόπ. διαπαιδαγωγοῦμαι, ἀπατῶμαι, τρέφομαι μὲ ἐλπίδα τινά —quelqu'un de belles promesses βόσκω τινὰ μὲ ἐλπίδας.
Berche, Ϡ. εἶδος κανονίου.
Bergame, Ϡ εἶδος τάπητος.
Bergamote, Ϡ. κιτρόμηλον τὸ Περγαμηνόν. κ. περγαμότον. § εἶδος ἀπιδίου, περγαμότον.
Bergat, ἴδ. Bergot.
Berge, Ϡ. ἄνδηρον, ὑψηλὴ ὄχθη ποταμοῦ, ἡ ὁδοῦ. § ἀπορρὼξ, ἀπότομος πέτρα. § ὀρθὸς σκόπελος. § εἶδος σκάφης τῶν ποταμῶν § ciseaux à la — ψαλὶς μὲ πλατείας κοπίδας.
Berger, ère, οὐσ. ποιμὴν, βοσκὸς, ποιμενὶς, βοσκοπούλα. l' heure du — ἡ ὥρα τῶν ἐρώτων. l' étoile du — ὁ ἑωσφόρος, ὁ αὐγερινός. verge à — διψακος, νεροκράτης, φυτόν.
Bergère, Ϡ. σίμπους, εὐρύχωρον σκαμνίον. § δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Bergerette, Ϡ. οἰνόμελι, οἶνος μεμιγμένος μὲ μέλι.
Bergerie, Ϡ. μάνδρα. § — s βουκολικὰ ποιήματα.
Bergeronnette, Ϡ ὕυγξ, κίγκλος, σεισουρα, σεισοπυγὶς, κ. σουσουράδα, πτηνόν.
Bergerot, Bergeronnette, οὐδ. ἀρχ μικρὸς ποιμήν.
Bergforelle, Ϡ. σαλμὼν ἄλπιος, ἰχθύς.
Bergie, Ϡ. βεργία, γένος φυτῶν.
Berglax, ἀρ. εἶδος μακρούρου, ἰχθύς
Bergmanite, ἀρ. ὀρυκτὸν συνθετον ἀπὸ τρεῖς διαφόρους ὕλας.
Bergot, ἀρ. εἶδος ὀικτύου.
Béribéri, ἀρ. σκελοτύρβη, χορεία, εἶδος πυρετοῦ εἰς τὰς Ἰνδίας.
Bérichon, ἢ Bérichet, ἀρ. ἴδ. Troglodyte.
Béril, ἀρ. βήρυλλος, εἶδος λίθου πολυτίμου.
Bérillistique, ἀρ. κατοπτρομαντεία.
Béringène, Ϡ. ἴδ. Mélongène.
Béris, ἀρ. γένος ἐντόμων τάγματος τῶν διπτέρων, συστήματος τῶν νωτακανθοειδῶν.
Berkiedu cap, ἡ Bergkias, ἀρ. ἴδ Gardenne.
Berle, Ϡ. σίον, ἑλειοσέλινον, γένος φυτῶν.
Berline, Ϡ. ὁδοιπορικὴ ἅμαξα.
Berlingot, ἀρ μικρὰ ἅμαξα ὁδοιπορικὴ.
Berloque, Ϡ. τυμπανοκρουσία ἀναγγέλουσα τὴν ὥραν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν στρατώνων.
Berlue, Ϡ. ἴλιγγος, ἴλιγγξ, θάμβωσις τῶν ὀφθαλμῶν. μεταφ. avoir la — εἶμαι τεθορυβημένος, δὲν κρίνω ὀρθῶς, κ. εἶμαι παραζαλισμένος.
Berlurette, Ϡ. παίγνιον, εἶδος τυφλομύγας.
Berme, Ϡ. ἀτραπὸς, μονοπάτιον περὶ τὸ τεῖχος, χωρίζον αὐτὸ ἀπὸ τὴν τάφρον.
Bermudien, ἀρ. πλοιάριον εἰς τὴν Ἀμερικήν.
Bermudienne, Ϡ. σισυρύγχιον, γένος φυτῶν.
Bernable, ἐπ. καταγέλαστος.
Bernacle, Ϡ. εἶδος χηνός. § ἐχέτροπὶς, εἶδος κογχύλης.
Bernard l' hermite, ἴδ. Pagure.
Bernardie, Ϡ. ἴδ. Adèle.
Bernardière, Ϡ. εἶδος ἀπιδίου.
Bernardin, ἀρ. βερναρδῖνος, τάγμα μοναχῶν.
Bernaudoir, ἀρ. κάλαθος τῶν πιλοποιῶν.
Berne, Ϡ εἶδος παιγνιδίου, ἐν ᾧ τέσσαρες κρατοῦσι πέπλωμα ἀπὸ τὰ ἄκρα καὶ τεινάσουσι δι' αὐτοῦ τινὰ εἰς τὸ ὕψος. pavillon en — ὑπεσταλμένη, (μαζωμένη) σημαία.
Bernement, ἀρ. τείναγμα, ἴδ. Berne.
Berner, ἐν. τεινάζω, ἴδ. Berne. (μεταφ.) χλευάζω, περιπαίζω.
Berneur, ἀρ. χλευαστής.
Bernicle, ἴδ. Patelle.
Bernicles, Ϡ. πλ. (ἀρχ. καὶ ἀχρ.) τίποτε.
Berniesque, ἢ Bernesque, ἐπ. style — ῥᾳστὶς χλευαστική.
Berniquet, ἀρ. être au — ζητεύω. mettre au — καταντῶ τινα εἰς ζητείαν.
Béroé, ἀρ. βερόη, γένος Θαλασσίων σκωλήκων.
Berret, ἀρ. εἶδος καλύμματος τῆς κεφαλῆς.
Bers, ἀρ. εἶδος ναρκωτικοῦ.
Bersariens, ἀρ. πλ. ὑπαξιωματικοὶ Καρόλου τοῦ μεγάλου, ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν θήραν τῶν λύκων.
Bertauboise, Ϡ greffe en — ἐγκέντρισις καθετος.
Bertaule, Bertoulette, Ϡ Bertoulien, Bertoulonnet, ἀρ. εἶδος ὀικτύου. ἴδ. Verveux.
Bertavelle, Ϡ. εἶδος ψιάθου.
Berthelot, ἀρ. ἔμβολον τινῶν πλοίων τῆς μεσογείου.
Berthière, Ϡ. βερθιέρα, γένος φυτῶν.
Bertois, ἀρ. σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀνασύρουσι τοὺς λίθους εἰς τὰ λατομεῖα τῆς ἀρδωσίας.
Bertonneau, ἀρ. ἴδ. Turbot.
Bérubleau, ἀρ. πρασίνη τέρρα.
Béruse, Ϡ. εἶδος ὑφάσματος.
Béryle, ἀρ. ἴδ. Aigue-marine.
Béryte, ἀρ βηρύτης, γένος ἐντόμων.
Bérytion, ἀρ. βηρύτιον, ἰατρεῖον.
Besace, Ϡ. μάρσιπος, πήρα, κ. δισάκι. être à la — πένομαι, ψωμοζητῶ.
Besacier, ἀρ. ὁ φέρων πῆραν, ἐπαίτης.
Besaigre, ἀρ. ὀξίνισις, κ. ξίνισμα (τοῦ οἴνου). vin qui tourne au — ὀξίνης, ἐκτροπίας, κ. ξινισμένος οἶνος.
Besaigue ἢ Bisaigue, Ϡ. δίστομος πέλεκυς.
Besant, ἀρ. βυζαντινὸν (νόμισμα).
Beset, ἀρ. διπλῆ μονὰς εἰς τοὺς κύβους.
Besi, ἀρ. γενικὸν ὄνομα ἀπιδίων.
Besicles, Ϡ. πλ. διοπτῆρες κ. ματοὺάλια τῆς ῥινός. μεταφ prenez vos — βάλε τὰ ματοὺάλιά σου, πρόσεξε.
Bésimeme, Ϡ. ἴδ. ovule.
Beslère, Ϡ. βεσλερία, φυτόν.
Besnarde ἴδ. Bénarde.
Besoche, Ϡ. εἶδος λίσγι.
Besogne, Ϡ. ἐργασία, κ. δουλειά. se mettre en ἢ à la — ἄρχομαι ἔργου, ἀρχίζω ἐπιχείρησίν τινα· vous avez fait une belle — (εἰρων.) ὡραῖα πράγματα κατώρθωσες. donner de la — πράγματα παρέχω, κ. ἐβγάλλω δουλειαῖς.
Besoin, ἀρ. χρεία, ἀνάγκη. avoir — χρειάζομαι, κατεπείγομαι, ἔχω ἀνάγκην. il est — ἀνάγκη πᾶσα. je n' ai pas — de vous dire περιττὸν εἶναι νὰ σὲ εἰπῶ. § ἔνδεια. être dans le — εἶμαι ἐνδεὴς, εἶμαι εἰς ἔνδειαν. § φυσικὴ ἀνά-

γκη. § au — χρείας τυχούσης. § cela me fait—ἔχω τούτου ἀνάγκην.
Besolet, ἀρ. παροδικὸν πτηνὸν τῆς Εὐβοίας.
Besquine, Θ. εἶδος ἁλιευτικοῦ πλοιαρίου.
Bessi, ἀρ. μητροσίδηρος, δένδρον τῆς Ἀσίας.
Besson, ἀρ. κυρτότης τοῦ καταστρώματος τῶν πλοίων.
Besson, ne, ἐπ. ἀρχ. διδυμος ποιῆς.
Beste ἡ Bette. Θ. διϊθητήριον, ἀγγεῖον διὰ τοῦ ὁποίου διασταλάζει τὸ ὕδωρ.
Besteg ἡ Bestieg, ἀρ. φλὲψ ἀργυρώδης (παρὰ Γερμανοῖς).
Bestiaire, ἀρ. θηριομάχος, παρὰ τοῖς ἀρχ. ρωμαίοις.
Bestial, le, ἐπ. κτηνώδης.
Bestialement, ἐπίρ. κτηνωδῶς.
Bestialité, Θ. κτηνώδης πρᾶξις. § κτηνοβασία.
Bestiasse, Θ. χυδ. ζῶον, ἄνθρωπος εὐήθης.
Bestiaux, ἀρ. πλ. ἴδ. Bétail.
Bestiole, Θ. ζωύριον, μικρὸν ζῶον. μεταφ. νέος ἀνόητος.
Bestion, ἀρ. ἀρχ. ἀκροστόλιον, τὸ ἄκρον τῆς πρώρας εἰς τὰ πλοῖα.
Bêta, ἀρ. χυδ ζῶον, εὐήθης. § c' est un grand —εἶναι ζῶον τετράποδον.
Bétail, ἀρ. bestiaux, πλ. τὰ κτήνη, τὰ θρέμματα. κ. τα ζωντανά. gros — ἀγελή, menu—ποίμνιον riche en — πολυθρέμματος, πολυθρεμμων.
Bétaule, Θ. ἔλαιον δένδρου τινὸς ἀγνώστου τῆς Ἀμερικῆς.
Bête, Θ. ζῶον. — s fauves ζῶα κιρρὰ, (αἱ ἔλαφοι, δορκάδες κτλ.) — s noires οἱ ἀγριόχοιροι. — s puantes αἱ ἀλώπεκες κτλ. — s par compagnies οἱ ἀγελαῖοι, συναγελαζομενοι χοῖροι. — sauvage, farouche, féroce ἄγριον, ἀνήμερον, σκληρὸν θηρίον. κ. ἀγρίμιον. — bleue ἡ épaulée ἄχρηστος ἵππος. μεταφ. ἄνθρωπος ἀνίσχυρος. — rouges. ἴδ. chique. Les—s τὰ θηρία. § ζῶον, ἄνθρωπος εὐήθης. c' est une bonne — εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, καλὸς χριστιανός. la—de bon dieu βοῦς τῆς κυρᾶς τῆς Παναγιᾶς. pas si — δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος. § remonter sur sa — (μεταφ.) ἀνακτῶμαι ὁ,τι εἶχα ἀπολέσει. faire la — θρίπτομαι, πλάττομαι, κ. κάμνω τσακίσματα, προσποιοῦμαι ὅτι δὲν θέλω τί τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ. c' est ma — noire μοὶ εἶναι ἀποτρόπαιος, κ. εἶναι ὁ διάβολός μου. § εἶδος χαρτοπαιγνίου. § ἐπίθ. εὐήθης. des propos — s εὐήθεις λόγοι.
Bêtel, ἀρ. βέταλα, εἶδος φυτοῦ τῶν Ἰνδιῶν.
Bêtement, ἐπίρ. μωρῶς, ἠλιθίως, ἀνοήτως.
Bethléemites, ἀρ. πλ. Βηθλεεμῖται, τάγμα μοναχῶν.
Bêtilles, Θ. πλ. βαμβακερὸν ὕφασμα τῶν ἀνατ. Ἰνδιῶν.
Bêtise, Θ. εὐήθεια. § μωρία, ἀνοησία, πρᾶξις ἀνόητος.
Betlion ἀρ. (ναυτ.) ἀκρέμβολον, τὸ ἄκρον τοῦ ἐμβόλου, κ. τῆς μύτης τοῦ πλοίου.
Bétoine, Θ. ψυχότροφον, νέστρον, βετονικη, φυτ.
Bétoires, ἀρ. πλ. χοράδραι, λάκκοι (ὀρυττόμενοι διὰ νὰ εἰσδύευν τὰ ὕδατα εἰς τὴν γῆν).§ καταβόθραι.
Béton, ἀρ. εἶδος πηλοῦ. § πυριάτης, πυριεγθον, πρωτόγαλα, κ. κολάστρα.
Bêtre ἴδ. Betel.
Bette, Θ. τεῦτλον, κ. γούλιον. ἴδ. poirée. § — marine πλοιάριον εἰς τὴν μεσόγειον.
Betterave, Θ. τευτλὶς ἡ πορφυρᾶ, κ. κοκκινογούλιον, (βαρβαροτ.) παντζάρι.
Bethyle, ἀρ. ὁμαλὸν, γένος ἐντόμων.
Bêtuse, Θ. βαρέλλιον πρὸς μεταφορὰν ἰχθύων.
Bétyle, ἀρ. βαίτυλος, εἶδος λίθου.
Beuglement, ἀρ. μυκηθμὸς, κ. μούγκρισμα.
Beugler, οὐδ. μυκῶμαι. κ. μουγγρίζω.
Beurre, ἀρ. βούτυρον. — noir βούτυρον ἀναλελυμένον. lait de — ἡ beurrê ὀρὸς, τυρόγαλα. §—d' antimoine ἀρχ. ἴδ. Muriate. §—de banbou ἔλαιον τοῦ δένδρου παμβοῦ.
Beurré, ἀρ. εὔχωλον, εἶδος ζωμεροῦ ἀπιδίου.
Beurrée, Θ. βουτυρίτης (ἄρτος), ὁ ἀλειμμένος μὲ βούτυρον.
Beurrer, ἐν. ἐμβάπτω, βουτῶ εἰς βούτυρον, κ. βουτυρόνω.
Beurrerie, Θ. δένδρον τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Beurrier, ère, οὐσ. βουτυροπώλης.
Beuse, Θ. κιβώτιον τῶν χαλκέων.
Beuvailler, Beuvasser, ἐν. (χυδ.) συχνοπίνω.
Beuvante, Θ. ἡ ἐκ τοῦ κέρδους ναυλωμένου πλοίου διὰ τὸν ἰδιοκτήτην φυλαττομένη μερίς.
Beuveau ἴδ. Beauveau.
Beuvrines, Θ. πλ. χονδρὰ ὑφάσματα λινά.
Bévécariens, Θ. πλ. ὑπαξιωματικοὶ ἐπὶ Καρόλου τοῦ μεγάλου, ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν θήραν τοῦ Κάστορος.
Bévue, Θ. ἀστοχία, λάθος.
Bexugo, ἀρ. ῥίζα τοῦ Μεξικοῦ.
Bey, ἀρ. βέης, ἡγεμὼν παρ' Ὀθωμανοῖς.
Bez, ἀρ. ἁλατοῦχος σταλακτίτης.
Bézans, ἀρ. πλ. βαμβακερὰ ὑφάσματα τῆς Βεγγάλης.
Bezeau, ἀρ. * ἑτεροξύτμητος δοκὸς, τῆς ὁποίας τὸ ἓν ἄκρον εἶναι πλαγίως κεκομμένον.
Bezestan, ἀρ. πρατήριον, βεζεστένι, ἀγορὰ παρ' Ὀθωμανοῖς.
Bézeta, ἀρ. λινάριον τῆς Ἀνατολῆς.
Bézoard, ἀρ. ἀντιφαρμακίτης λίθος, παντοέχρι, λιθος ἐντὸς τινῶν ζώων σχηματιζόμενος καὶ θεωρούμενος ὡς ἀλεξιφάρμακον.
Bézoardique, ἀρ. καὶ ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἀντιφαρμακίτην λίθον, καὶ φάρμακόν τι ἐξ αὐτοῦ κατασκευαζόμενον.
Bezoche, Θ. εἶδος λίσγου.
Bia, ἴδ. Coris.
Biadé, ἀρ. πιαδὲς, ἀκάτιον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
Biais, ἀρ. λοξότης, λοξογραμμία. cette maison est de — ὁ οἶκος οὗτος εἶναι λοξὸς, στραβός. couper de — λοξοτομῶ. § τέχνασμα, μηχάνημα. prendre un homme de — κερδίζω τινὰ δι' ἀτεχνασμάτων, ἐκ πλαγίου, πλαγίως. § ἔποψις (ὑποθέσεως τινός). prendre une affaire de tous les — θεωρῶ τι ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις του. § le bon et le mauvais — d' une étoffe ἡ καλὴ καὶ ἀνάποδη τοῦ ὑφάσματος.
Biaisement, ἀρ. λοξοβασία, μεταφ. τέχνασμα.
Biaiser, οὐδ. κεῖμαι λοξῶς, κ. στραβόνω. ce mur—e ὁ τοῖχος εἶναι λοξὸς § λοξοβατῶ. μεταφ. τεχνάζομαι, πανουργεύομαι. c'est un homme avec qui il ne faut pas — εἶναι ἄνθρωπος πρὸς τὸν ὁποῖον εἶναι περιτταὶ αἱ πανουργίαι.
Biaiseur, se, οὐσ. λοξοβάμων, λοξοβάτης. μεταφ. πανοῦργος.
Biambonées, Θ. πλ. ὑφάσματα Ἰνδικὰ ἀπὸ φλοιὸν δένδρου καὶ μέταξαν.
Biaris, ἀρ. εἶδος κήτους.
Biarque, ἀρ. βιάρχος, ἀγορανόμος παρὰ Βυζαντινοῖς.
Biasse, Θ. ἀκατέργαστος, ἄβρεστος μέταξα.
Biatore, Θ. εἶδος λειχῆνος, φυτόν.
Bibasis, Θ. βίβασις, χορὸς τῶν ἀρχαίων.
Bibby, ἀρ. ἴδ Avoire.
Bibe, Θ. καλλαρίας ὁ μονόφθαλμος, ἰχθύς.
Biberon, ἀρ. οἰνοπότης. § κρουνεῖον, πρόχοος (τουρκ. ἰμπρίκι).
Bibion, ἀρ βίβιον, γένος ἐντόμων.
Bible, Θ βίβλος, ἡ ἁγία Γραφή.
Bibliographe, ἀρ. βιβλιογράφος.
Bibliographie, Θ. βιβλιογραφία.
Bibliographique, ἐπ. βιβλιογραφικός.
Bibliolithes, Θ. πλ βιβλιόλιθοι, λίθοι παριστῶντες βιβλίου σχῆμα.
Bibliomancie, Θ. βιβλιομαντεία, ἡ διὰ τῶν βιβλίων μαντεία.
Bibliomane, ἀρ. βιβλιομανής.
Bibliomanie, Θ. βιβλιομανία.
Bibliophile, ἀρ. βιβλιόφιλος, ὁ ἀγαπῶν τὰ βιβλία.
Bibliopole, ἀρ. (ὀλ. εὔχρ.) βιβλιοπώλης.

Bibliothécaire, ἀρ. βιβλιοφύλαξ, *βιβλιοθηκάριος*.
Bibliothèque, Θ. βιβλιοθήκη.
Biblicque, ἐπ. βιβλικός, *ἱερογραφικός*, ὁ εἰς τὴν ἁγ. γραφὴν ἀνήκων.
Biblistes, ἀρ. πλ. βιβλισταί, *αἵρεσις χριστιανική*.
Bibliuguiansie, Θ. ἐπιδιόρθωσις βεβλαμμένων βιβλίων.
Bibus, ἀρ. οἰκ. de bibus *μηδαμηνός*.
Bica, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Βισκαΐας.
Bicapsulaire, ἐπ. δίκαψος, ὁ ἔχων δύω κάψας (καρπός).
Bicarène, ἀρ. ἴδ. Tupinambis.
Biceps, ἀρ. δικέφαλος (μῦς), ἀνατ.
Bicêtre, ἀρ. *γεροντοκομεῖον εἰς Παρίσια*.
Biche, Θ. ἡ ἔλαφος. § *σκόμβρος ὁ γλαυκὸς, ἰχθύς*.
Bicheries, Θ. πλ. ἴδ. Bordages.
Bichet, ἀρ. ἀρχ. *μόδιος, μέτρον σίτου*.
Bichetage, καὶ **Bichenage**, ἀρ. ἀρχ. *φόρος τοῦ ἐπ' ἀγορᾶς πωλουμένου σίτου*.
Bichette, Θ. *εἶδος δικτύου*.
Bicho καὶ **Bichos**, ἀρ. *σαρκοδύτης, σκώληξ ὑπὸ τὸ δέρμα εἰσδύων καὶ προξενῶν πόνους*.
Bichon, ne, οὐσ. *κυνίδιον τὸ σιμόν*.
Bichot, ἀρ. *μέτρον σίτου ἀρχαῖον*.
Bicipital, le, ἐπ. *δικεφαλικός, ὁ ἀναγόμενος εἰς τὸν δικέφαλον μῦν*.
Biconge, ἀρ. (ἀρχ.) *μέτρον ῥευστῶν*.
Biconjuguée, ἐπ Θ. feuille — *φύλλον δίζυγον, τοῦ ὁποίου ὁ μίσχος ὑποδιαιρεῖται εἰς δύω μικροὺς φέροντας ἀνὰ ἓν ζεῦγος φυλλιδίων*.
Bicoq, ἀρ. ἴδ. Pied-de chevre.
Bicoque, Θ. *εὐτελὲς φρούριον*. § *εὐτελὴς οἰκία*.
Bicornes, Θ. πλ. *ἐρίκαι, γένος φυτῶν*. § *δίκερα, εἶδος σκωλήκων τῶν ἐντοσθίων*.
Bicornis, ἀρ. ὁ καταγωγὸς μῦς (τοῦ βραχίονος).
Bicoruu, ue, ἐπ. *δίκερως (ἐπὶ ἀνθέων ἐχόντων δύω ἀκίδας)*.
Bicotylédone, ἐπ. *δικότυλος, ὁ ἔχων δύω κοτυληδόνας*.
Bicupsidé, ée, ἐπ. *δικόρυφον φύλλον*.
Bidactyle, ἀρ. *διδάκτυλον, πτηνόν*.
Bidauet, ἀρ. *καπνία χρήσιμος εἰς τοὺς βαρεῖς*.
Bident, ἴδ. tête cornue.
Bidentales, ἀρ. πλ. *ἱερεῖς παρὰ Ῥωμαίοις θυσιάζοντες ὅπου ἐνέσκυψε κεραυνός*.
Bidenté, ἐπ. ἀρ. *διόδους (ἐπὶ ἀνθέων)*.
Bidet, ἀρ. *ὕννος, μικρὸς ἵππος (τουρ. μυτελί)*. double — *ἵππος μεγαλήτερος τοῦ ὕννου*. il a bien poussé son — (παροιμ.) *καλὰ ἐπροχώρησεν (ἐπὶ ἀνθρώπου εὐδοκιμήσαντος εἰς τὸ στάδιόν του)*. § *σκωραμὶς, κ. τσουκάλι*.
Bidi-Bidi, ἀρ. *μῦς ὁ Ἰαμαϊκός*.
Bidon, ἀρ. *μετάλλινον ποτήριον διὰ τοῦ ὁποίου διανέμεται τὸ ὕδωρ εἰς τὰ πλοῖα καὶ εἰς τοὺς στρατιώτας*.
Biecharrié, ἀρ. ἡ Bicharrière, Θ. *εἶδός τι δικτύου*.
Bief, ἴδ. Biez.
Bieffe, Θ. *εἶδος γῆς ἀκάρπου*.
Bien, ἀρ. τὸ ἀγαθὸν, τὸ καλόν. le souverain — *τὸ ἄκρον, τὸ ὑπέρτατον ἀγαθὸν, ἡ ἀνωτάτη εὐδαιμονία*. § *συμφέρον, ὄφελος*. le — public *τὸ κοινὸν συμφέρον*. faire du ἢ le — *ὠφελῶ, εὐεργετῶ*. vouloir le — de quelqu' un ἢ du — à quelqu' un *ἐπιθυμῶ τὸ ὄφελος (τὸ καλὸν) τινὸς*, dire du — de quelqu'un *ἐπαινῶ τινά*. penser du — de quelqu'un *περί τινος ἀγαθὰ φρονῶ, ἔχω τινὰ εἰς ὑπόληψιν*. je le dis pour votre — *τὸ λέγω διὰ τὸ καλόν σου*, mener une chose à — *κατορθῶ τι*. § *τὸ ἠθικῶς ἀγαθὸν, ἡ ἀρετή*. homme de — *ἐνάρετος, ἀγαθὸς ἄνθρωπος*. § — s ἀρ. πλ. *οὐσία, περιουσία, τὰ ἀγαθὰ, τὰ κτήματα*. § *ὁ ἀγρὸς, τὸ ὑποστατικόν*. § — συγκρ. mieux, *ἐπίρ. καλῶς (τὸ ἀρχ. εὖ)* homme — fait *ἄνθρωπος εὐπρεπὴς*, κ. *καλοκαμωμένος*. cela est — *καλῶς ἔχει*. juger — *ὀρθῶς κρίνω*. se trouver — *εὐχαριστοῦμαι*. être — dans ses affaires *εὐπραγῶ*. cette femme est — *ἡ γυνὴ εἶναι εὐειδὴς*. être, se trouver, se porter — *ὑγιαίνω*. être — près de quelqu' un *ἀπολαμβάνω τινὸς τὴν εὔνοιαν*. être — avec quelqu'un *φιλικῶς διάκειμαι, εἶμαι φιλιωμένος μετά τινος*. § *πολὺ*, je suis — content *εἶμαι ὑπερευχαριστημένος* — plus *πολλῷ μᾶλλον*, je le desire — *τὸ ὑπερποθῶ*. § *σχεδόν*. il y a — trois heures depuis cela *εἶναι σχεδὸν τρεῖς ὧραι ἐκτοτε*. § (*μόριον ἐπιτάσεως*), je savais — cela *τὸ ἤξευρα κάλλιστα*. il est — deux heures *εἶναι βεβαίως δύω ὧραι*. § (*σύνδ. ἐναντιωμ.*) il me l'a — promis, mais. . . . *μοὶ τὸ ὑπεσχέθη μέν, ἀλλά*. § — que *ἂν καὶ, μ' ὅλον ὅτι* . . . § ch — ! *λοιπόν* ! oui — *ναὶ βέβαια*. § si — que *ὥστε*.
Bien-aimé, ée, οὐσ. καὶ ἐπ. *ἀγαπητὸς, ὁ ἐκλεκτός*. venez les — s de mon père, *δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου*.
Bien-dire, ἀρ. (εἰρων.) *ἀνθηρολογία*.
Bien-aise, ἐπ. *χαίρων, εὐχαριστημένος*.
Bien-être, ἀρ. *εὐπραγία, τὸ εὖ ἔχειν*.
Bienfaire, οὐδ. (*ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον*) *ἀσκῶ τὴν ἀρετήν*.
Bienfaisance, Θ. *ἀγαθοεργία, εὐποιία*.
Bienfaisant, te, ἐπ. *ἀγαθοεργὸς, εὐεργετικός*.
Bienfait, ἀρ. *εὐεργεσία, εὐεργέτημα*. accorder un — *εὐεργετῶ*. recevoir un — *εὐεργετοῦμαι*.
Bienfaiteur, trice, οὐσ. *εὐεργέτης*.
Bien-fond, ἀρ. *ἀκίνητον κτῆμα*.
Bienheureux, euse, ἐπ. *μακάριος, εὐδαίμων*. le séjour des — *αἱ σκηναὶ τῶν μακάρων*. § *ἀοίδιμος, μακάριος, ὁ μακαρίᾳ τῇ λήξει (ἐπὶ τῶν ἁγίων)*.
Bienjoint, ἀρ. ἴδ. Badamica.
Biennal, le, ἐπ. *διετὴς (τὴν διάρκειαν)*.
Biensèance, Θ. τὸ *πρέπον*. manquer à la — *παρὰ τὸ πρέπον πράττω*. de petites — s *ἡ περὶ τὸ πρέπον ἀκριβολογία*. § cela est à ma — *τοῦτο μοὶ συμφέρει*.
Biensèant, te, ἐπ. *ὁ πρέπων, ἡ πρέπουσα*. § *εὐπρεπής*.
Bien-tenant, te, ἐπ. *διακάτοχος*.
Bien-tenue, Θ. *διακατοχή*.
Bientôt, *ἐπίρ. εὐθὺς, ἐντὸς ὀλίγου, μετ' ὀλίγον, μετ' οὐ πολύ*.
Bienveillance, Θ. *εὐμένεια, εὔνοια*.
Bienveillant, te, ἐπ. *εὐμενὴς, εὔνους*.
Bienvenu, ue, ἐπ. *εὐπρόσδεκτος*. soyez le — *καλῶς ὡρίσατε*.
Bienvenue, Θ. *εὐτυχὴς ἄφιξις*. § *παραδοχὴ (εἰς σῶμά τι.), κατάταξις*. payer la — *πληρόνω τὰ εἰσόδια*.
Bienvoulu, e, ἐπ. *ὁ ἀγαπώμενος*.
Bière, Θ. *φέρετρον, κ. ξυλοκράβατον διὰ τοὺς νεκρούς*. § *ζύθος, (μπίρα), ποτόν*.
Bierkne ἢ **Biernes**, Θ. *ὄνομα κυπρίνου, ἰχθύς*.
Biousson, ἀρ. *ἄγριον ἀπίδιον ἀφ' οὗ μαλακώση*.
Bièvre, ἀρ. ὁ Κάστωρ *τῆς Γαλλίας*.
Biez, ἀρ. *ὑδροχόη, αὐλαξ χύνων ἄνωθεν τὸ ὕδωρ εἰς τὸν τροχὸν τοῦ μύλου*.
Bif, ἀρ. *ὄνομα ζώου ἀνυπάρκτου, φανταστοῦ προϊόντος ἐξ ἵππου καὶ ὄναμάλεως, ἢ βοὸς καὶ ἵππου*.
Bifère, ἐπ. *δίφορος, τὸ δὶς τοῦ ἔτους ἀνθοῦν φυτόν*.
Bifeuille, ἀρ. *δίφυλλον, εἶδος θαλασσίου ζωοφύτου*.
Biffer, ἐν. *ἐξαλείφω, διαγράφω, σβύνω (τὰ γεγραμμένα)*.
Bifide, ἐπ. (βοτ.) *δισχιδὴς, ἐπὶ φύλλων, ἀνθέων κτλ., ὁ εἰς δύω διῃρημένος*.
Biflore, ἐπ. *διανθὴς, ὁ ἔχων διπλοῦν ἄνθος*.
Bifurcation, Θ. (βοτ. καὶ ἀνατ.) *δικράνωσις, ἡ εἰς δύω διαίρεσις τῶν ἄκρων*.
Bifurque, Θ. *δίκρανον, φυτόν*.
Bifurqué, ée, ἐπ. (βοτ. καὶ ἀνατ.) *δίκρανος, ὁ λήγων εἰς δύω ὀξέα σκέλη*.
Bifurquer (se) αὐτοπ. (βοτ. καὶ

ἀνατ.) διχρανοῦμαι, διαιροῦμαι κατὰ τὸ ἄκρον εἰς δύω.

Bigaille, Ϛ. ὄνομα γενικὸν τῶν πτερωτῶν ἐντόμων.

Bigame, ἐπ. δίγαμος.

Bigamie, Ϛ. διγαμία.

Bigarade, Ϛ. χρυσόμηλον τὸ πικρόν. κ. νεράντζιον.

Bigaradier, ἀρ. χρυσομηλέα ἡ πικρά. κ. νεραντζιά.

Bigarreau, ἀρ. κεράσιον τὸ πυρρόν, ἢ τραγανόν.

Bigarreautier, ἀρ. κέρασος ἡ πυρρόκαρπος, δένδρον. ἴδ. Bigarreau.

Bigarrer, ἐν. ποικίλλω (διὰ χρωμάτων). — é, ποικίλος, πολυποίκιλος, ποικιλόχρους. μεταφ. style— ἡ φράσις ἀνώμαλος.

Bigarrure, Ϛ. ποικιλόχροια, ποίκιλμα. μεταφ. — de style ἀνωμαλία φράσεως.

Bige, ἀρ. ζεῦγος, ἅμαξα συρομένη ὑπὸ δύω ἵππων.

Bigeareyre, Ϛ. εἶδος δικτύου.

Bigéminée, ἐπ. Ϛ. (βοτ.) δίζυγὲς (φύλλον), τοῦ ὁποίου ὁ μίσχος εἰς δύω διαιρούμενος φέρει, κατὰ τὰ ἄκρα δύω μικρὰ φυλλίδια.

Biggel, ἀρ. μαστοφόρον τῆς Βεγγάλης.

Bigle, ἐπ. παράβλωψ, στραβὸς, ἀλλοιθωρος, (τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ βλέπουν πρὸς τὰ ἔξω). § κυνηγετικοὶ κύνες τῆς Ἀγγλίας.

Bigler, οὐδ. στραβίζω, ἀλλοιθωρίζω.

Bigneassu, ἀρ. φυτολακκον, δενδρύλλιον τῶν Φιλιππίνων.

Bigni, ἀρ. κογχύλη. ἴδ. Buccin.

Bignone, Ϛ. Βιγνονία, γένος φυτῶν.

Bignonées, Ϛ. πλ. Βιγνονοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Bigon, ἀρ. μικρὸν ἱστίον πλοιαρίου.

Bigorne, Ϛ. ὀξυάκμων, εἶδος ἄκμονος λήγοντος ἀπὸ τὸ ἓν μέρος εἰς ὀξύ. § σφὴν σιδηρᾶ (παρὰ ναυτικοῖς.)

Bigorneau, ἀρ. ὀξυακμώνιον.

Bigorner, ἐν. σφυρηλατῶ ἐπὶ τοῦ ὀξυάκμωνος.

Bigot, ote, ἐπ. Θρῆσκος, (ὁ εἰς τὰ ἐπουσιώδη τῆς Θρησκείας ὑπὲρ τὸ δέον εὐλαβής).

Bigotelle, Ϛ. Θυλάκιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐνρέμων ἄλλοτε τὸν πώγωνα.

Bigoterie, Ϛ. ἡ καθ' ὑπερβολὴν καὶ δεισιδαίμων εὐλάβεια.

Bigotisme, ἀρ. χαρακτὴρ καὶ πράξεις τοῦ Θρήσκου.

Bigourelle, Ϛ. στρογγύλη ῥαφὴ τινῶν ἱστίων.

Bigourneau, ἀρ. ἴδ. Sabot καὶ Nérite, κογχύλαι.

Bigue, Ϛ. οἱ μοχλοὶ τῶν καταπακτῶν τοῦ πλοίου.

Biguer, ἐν. ἄχρ. ἀλλάζω χαρτὶ (ἐπὶ παιγνιοχάρτων).

Bihaï, ἀρ. ἑλικωνία, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς, μὲ τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα στεγάζουσι τὰς καλύβας.

Biborean, ἀρ. ψευδονυκτικόραξ, πτηνόν.

Bijon, ἀρ. ἡ πευκίνη ῥητίνη.

Bijou, ἀρ. λιθοκόλλητος κόσμος. κ. διαμαντικόν. § ὡραῖον. c'est un— εἶναι ὡραῖον, εἶναι τέρας.

Bijouterie, Ϛ. ἀδαμαντοπρασία. § ἀδαμαντουργία, κ. διαμαντικά.

Bijoutier, ἀρ. ἀδαμαντοπράτης, ἀδαμαντουργός.

Bijuguées, Ϛ. πλ. (βοτ.) δίζυγα (φύλλα, τὰ συγκείμενα ἀπὸ τέσσαρα φυλλίδια ἀνὰ δύω διατεθειμένα)

Bilan, ἀρ. ἰσολογισμός. § ἰσολογισμὸς, τὸ βιβλίον τοῦ ἰσολογισμοῦ.

Bilboquet, ἀρ. σφαιρίδιον, εἶδος παιγνιδίου τῶν παιδῶν. § ὀρθοστάτης, ἕτερον παιγνίδιον. § τὰ ἐν ταῖς τυπογραφίαις ἐκδιδόμεναγραμμάτια καὶ ἄλλα μικροῦ λόγου ἐντυπα. § τρίμματα λίθων.

Bile, Ϛ. χολή. μεταφ. χόλος, Θυμός. échauffer la—κινῶ τὴν χολήν.

Biliaire, ἐπ. (ἀνατ.) χολαγωγὸς (σωλὴν), χοληδόχον (ἀγγεῖον).

Bilieux, euse, ἐπ. χολώδης, χολερικός. μεταφ. ἀκρόχολος, θυμώδης.

Bilimbi, ἴδ. Carambolier.

Bill, ἀρ. προβούλευμα (τῶν ἀγγλικῶν βουλῶν).

Billard, ἀρ. σφαιριστρα, ἰταλ. μπιλλιάρδον, τὸ παιγνίδιον καὶ ἡ τράπεζα. § ἡ ῥάβδος τῆς σφαιρίστρας. § τὸ σφαιριστήριον, ἡ οἰκία ὅπου ὑπάρχει σφαιρίστρα. § (ναυτ.) κόπανον, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου κτυπῶνται οἱ κρίκοι οἱ στερεοῦντες τοὺς ἱστούς.

Billarder, οὐδ. σφαιρίζω, κτυπῶ τὰς σφαίρας τῆς σφαιρίστρας παρὰ τοὺς κανόνας. § (ναυπ.) κτυπῶ μὲ τὸν κόπανον τοὺς κρίκους τῶν ἱστῶν.

Billardière, Ϛ. Βιλλαρδιέρια, φυτόν.

Bille, Ϛ. σφαῖρα, ἡ ἐλεφαντίνη τῆς σφαιρίστρας. faire une — Θυλακίζω, ῥίπτω τὴν σφαῖραν εἰς τὸ Θυλάκιον τῆς σφαιρίστρας. § τὸ εἰς τὴν ῥίζαν δένδρου φυόμενον νεόφυτον, χρήσιμον εἰς μεταφύτευσιν· παραβλάστημα, παραφυὰς, κ. παραβλάσταρον, κ. κωλορρίζι. § — à moulure, (χρυσοχ.) ὁ τύπος διὰ τὴν ῥάβδωσιν τοῦ μετάλλου. § στρεπτὴρ, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ βυρσοδέψαι στρέφουν τὰ δέρματά των διὰ νὰ τὰ ξηράνουν, καὶ τὸ δι' οὗ στρέφουν τὰ σχοινία τῶν στρωματοδέσμων διὰ νὰ τὰ δέσωσι.

Billebarrer, ἐν. οἰκ. διαποικίλλω (διὰ παντοίων χρωμάτων).

Billebaude, σύγχυσις. à la — ἀτάκτως, συγκεχυμένως.

Biller, ἐν. στρέφω (δέρματα ἢ σχοινία). § δένω τὸ πλοῖον πρὸς ρυμουλκίαν. § στρέφω ξύλον ἐπὶ τοῦ ἄξονός του.

Billet, ἀρ. γραμμάτιον, μικρὰ ἐπιστολή, ἄνευ τῶν συνήθων τύπων. — d' invitation, προσκλητήριον.— doux, γραμμάτιον (ἐρωτικόν). § γραμμάτιον ἀγγελίας. — de visite ἐντευξείδιον. § γραμμάτιον ἀδείας. — d' entrée, εἰσητήριον. § ὁμολογία. — de banque γραμμάτιον τραπεζικόν. § — de santé ἀποδεικτικὸν ὑγείας, γραμμάτιον ἐμφανιζόμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου τοῦ ζητοῦντος ἐλευθέραν κοινωνίαν, περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῆς ἀφ' ἧς καταπλέει πόλεως.

Billeter, ἴδ. étiqueter.

Billeteur, ἀρ. μισθοδότης (εἰς τὰ πλοῖα).

Billette, Ϛ. φρύγανα (εἰς τοὺς ὑελοκλιβάνους).

Billevesée, Ϛ. ἀρχ. φυσαλίς· μεταφ. φλυαρία.

Billimbi, ἴδ. Bilimbi.

Billion, ἀρ. (ἀριθμὸς σημαίνων) χίλια ἑκατομμύρια.

Billon, ἀρ. χαλκονόμισμα. § ἐλλειπὲς κ. λειψὸν νόμισμα. § τὸ μέρος ὅπου μεταλλάσσονται τὰ λειψὰ νομίσματα. § σιμότομον, κλῆμα κεκομμένον μέχρι 3 δακτύλων ἀπὸ γῆς.

Billonage, ἀρ. κιβδηλοπρασία.

Billonement, ἀρ. κιβδήλωσις (νομισμάτων).

Billonner, οὐδ. κιβδηλοπρατῶ, διαδίδω κιβδηλα ἢ ἐλλειπῆ νομίσματα.

Billonneur, ἀρ. κιβδηλοπράτης.

Billot, ἀρ. κορμὸς, κότσουρον κ. κούτσουρον. § τὸ ἐπίξηνον, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου κόπτουν τὰ κρέας οἱ μάγειροι, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξετελοῦντο ἄλλοτε αἱ κεφαλικαὶ ποιναί. § κλοιὸς, κύφων, ξύλον τιθέμενον περὶ τὸν τράχηλον τῶν ζώων, διὰ νὰ τὰ ἐμποδίζῃ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς ἀμπέλους. § ὑποστάτης, ἡ βάσις τοῦ ἄκμονος, καὶ εἰς ὅλας τὰς τέχνας, ξύλον ἔχον ἀναλογίαν τινὰ μὲ αὐτήν.

Billotée, Ϛ. μερὶς ἰχθύος (τοῦ πωλουμένου ἐπ' ἀγορᾶς).

Bilobé, ée, ἐπ. (βοτ.) δίλοβος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων δύο λοβούς.

Biloculaire, ἐπ. (βοτ.) διθάλαμος.

Bilulo, ἀρ. ἴδ. Manguier.

Bimaculé, ἀρ. δίστικτος, ὄνομα σαύρας.

Bimanes, ἀρ. πλ. δίχειρες, τάξις ζώων, περιλαμβάνουσα τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Bimauve, Ϛ. ἴδ. guimauve.

Bimbelé, ἀρ. ἴδ. Linotte.

Bimbelot, ἀρ. νιννίον, παιγνίδιον τῶν παιδίων.

Bimbeloterie, Ϛ. κοροπλαστία, ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ πώλησις τῶν νιννίων κ. κουκλῶν, διὰ τὰ παιδία.

Bimbelotier, ἀρ. κοροπλάστης, ὁ πωλῶν νιννία κ. κούκλας διὰ τὰ παιδία.

Bimidial, le, ἐπ. (Γεωμ.) ligne — ἡ γραμμὴ ἐκ δύω κατὰ δύναμιν συμμέτρων συγκειμένη.
Bimilliard, ἀρ. (ἀριθμὸς ἐκφράζων) δισχίλια ἑκατομμύρια.
Binage, ἀρ. δισκαλισμὸς, τὸ δεύτερον ὄργωμα τῆς γῆς. § (παρὰ τοῖς καθολικοῖς ἱερεῦσι) δευτέρα λειτουργία ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας.
Binaire, ἐπ. (ἀριθμ.) διαδικὸς nombre — δυάς.
Binard, ἀρ. φορτηγὸς ἅμαξα.
Bindelys, ἀρ. ταινίαι τῆς Ἰταλίας.
Binement, ἀρ. ἴδ. Binage.
Biner, ἐν. διδωλίζω. § ἐπὶ ἱερέων ἴδ. Binage § feuille — ée, δίδυμον φύλλον, τὸ φέρον δύω φυλλίδια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μίσχου.
Binet, ἀρ. ἐπιλύχνιον, ἐλλύχνιον, μέρος τοῦ κηροπηγίου, ὅπου τιθέμενον τὸ κηρίον, δύναται νὰ καῇ μέχρι τέλους. faire — καίω τὸ κηρίον μέχρι τέλους.
Binette, Ϛ. δίκελλα πρὸς δισκαλισμόν.
Binni, ἀρ. εἶδος κυπρίνου τοῦ Νείλου.
Binochon, ἀρ. σκαλιστήριον τῶν κρομμύων, παρὰ κηπουροῖς.
Binocle, ἀρ. τηλεσκόπιον δίοπον, δι' οὗ βλέπομεν ἐνταυτῷ καὶ μὲ τοὺς δύω ὀφθαλμούς. § διόφθαλμα, γένος μαλακοστράκων, ἐχόντων δύω ὀφθαλμοὺς διηρημένους, τὰ δ' ἔχοντα αὐτοὺς ἑνωμένους εἰς ἓν ὀνομάζονται μονόφθαλμα, monocles.
Binoculaire, ἴδ. Binocle.
Binôme, ἀρ. (ἄλγ.) δίορος, διώνυμος ποσότης τῆς ὁποίας, οἱ δύω ὅροι συνδέονται διὰ τῶν σημείων, ιοῦ † ἢ τῆς —.
Bintabaru, ἀρ. ἴδ. Liseron
Biocolyte, ἀρ. βιοκωλύτης, παρὰ Βυζαντινοῖς, ἐφορῶν ἐπὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας.
Biographe, ἀρ. βιογράφος.
Biographie, Ϛ. βιογραφία
Bion, ἀρ. κοπὶς τῶν ὑελουργῶν.
Biondella, Ϛ. ὄφρυη κυιδία, φυτόν.
Bipapillaire, ἀρ. ζῶον θαλάσσιον τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Bipartible, ἐπ. εὐδιαίρετος, ἐπὶ μερῶν τῶν φυτῶν (ὡς τινες κάψαι) χωριζομένων εἰς δύω.
Biparti, ie, ἐπ. (βοτ.) σχιστὸς, ἐπὶ φύλλων ἐσχισμένων μέχρι τοῦ μέσου.
Bipédal, le, ἐπ. διποδιαῖος, ὁ ἔχων μέτρον δύω ποδῶν.
Bipède, ἐπ. δίπους, ὁ ἔχων δύω πόδας. § δίπους, γένος σαύρας.
Bipenne, Ϛ. πέλεκυς δίστομος.
Biphore, ἀρ. σάλπη, γένος θαλασσίων σκωλήκων.
Bipinnatifide, ἐπ. διπτεροσχιδὴς, φυτὸν ἔχον φύλλα δικροίπτερα.
Bipinnée, ἐπ. Ϛ. feuille — φύλλον διπερίπτερον, εἰς τὸν μίσχον τοῦ ὁποίου φύονται ἄλλοι μίσχοι, φέροντες φυλλίδια πτεροειδῶς διατεθειμένα.
Biquadratique, ἐπ. (μαθημ.) τεταρτοβάθμιος.
Bique, Ϛ. χυδ. αἶξ, κ. κατσίκα.
Biquet, ἀρ. χυδ. ἔριφος. § νομισματοστάθμη, ἡ πρὸς στάθμισιν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, (Τουρκ.) βεζνές.
Biqueter, ἐν. ζυγίζω μὲ τὴν νομισματοστάθμην.
Biquintile, ἐπ. (προφ. bicuintile) ἡ ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασις δύω πλανητῶν κατὰ 144°.
Birambrot, ἀρ. εἶδος ζωμοῦ ἐκ ζύθου, ζαχάρεως καὶ μοσχοκαρύου.
Bird-grass, ἀρ. πτηνόχορτον, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Bire, Bure, ἢ Bouteille, Ϛ. κύρτος, κάλαθος ἁλιευτικός.
Birême, Ϛ. διήρης, πλοῖον ἑλληνικὸν μὲ δύω σειρὰς κωπηλατῶν.
Birgue, Ϛ. εἶδος παγούρου.
Biribi, ἀρ. εἶδος παιγνιδίου.
Birloir, ἀρ. θυριδοστρόφιγξ, ὁ στρόφιγξ, ὁ κρατῶν τὸ παράθυρον ὑψωμένον.
Bironche, Ϛ. ἁμαξίδιον κυνηγετικόν.
Birotine, Ϛ. εἶδος μετάξης.
Birrhe, ἀρ. βίρρος, γένος ἐντόμων.
Bis, e, ἐπ. μελανόχρους, ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ ἄρτου καὶ ἀλεύρου. pain — μέλας ἄρτος, ψωμὶ μαῦρον.
Bis, ἐπίῤ. (τὸ s προφ). δίς, αὖθις, πάλιν.
Bisage, ἀρ. μεταβαφὴ, ἡ δευτέρα βαφή.
Bisago, ἢ Misago ἀρ. πτηνὸν τῆς Περουβίας.
Bisaïeul, ἀρ. πρόπαππος.
Bisaïeule, Ϛ. προμάμμη, ἡ μήτηρ τοῦ πάππου.
Bisaigue, Ϛ. στιλβωτήριον (τῶν ὑποδηματορράφων).
Bisaille, Ϛ. τὸ ἀποκοσκίνισμα, ἀποκρησάρισμα, τὸ μαῦρον ἄλευρον, τὸ μένον μετὰ τὸ κοσκινισμα.
Bisannuel, elle, ἐπ. (βοτ.) διενιαύσιος, ὁ διαρκῶν δύω ἔτη.
Bisbille, Ϛ. ἔρις, λογομαχία.
Bis-blanc, ἐπ. ἀρ. ἡμίλευκος, (ἐπὶ ἄρτου).
Biscacho, ἴδ. Viscaque.
Biscaïen, ἀρ. εἶδος μολυβδοβόλου § μικρὰ πυροβόλου σφαῖρα εἰς τὰ πλοῖα.
Biscaïenne, Ϛ. πλοιάριον ἐρετικόν.
Bisché, ἐπ. ἀρ. ἑτοιμαῤῥαγὲς, ἕτοιμον εἰς ἐκλέπισιν, (ἐπὶ αὐγῶν ὅταν τὸ ὀρνίθιον πλησιάζῃ νὰ ἐξέλθῃ).
Biscornu, e, ἐπ. διάστροφος, δύσμορφος. esprit — διάστροφον πνεῦμα, κ. στραβὸ κεφάλι.
Biscotin, ἀρ. ἀμυγδαλόζυμον, (Ἰταλ.) πισκοτίνι.
Biscuit, ἀρ. δίπυρίτης, δίπυρον, κ. παξιμάδι. § ἀμυγδαλόπηκτον, ἴδ.
Biscotin. § δίπυρον, γήϊνον σκεῦος δὶς ἐψημένον. § λυχνίτης, ὁ μικρὸς λύχνος, ὁ χρησιμεύων εἰς τὰς φωτοχυσίας.
Bise, μελαμβόρειος (ἄνεμος), βορέας ψυχρὸς, (τουρκοβλαχ. καράγιαλης).
Biseau, ἀρ. κατατομὴ, ἡ παρὰ τὴν ἀκμὴν ὀξέος ἐργαλείου πλαγία τομὴ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ. § αἱ κυριώτεραι τομαὶ τοῦ ἀδάμαντος. § τρῆνες συστρίγγουται τὰ στοιχεῖα εἰς τὰ πιεστήρια. § ἴδ. Baisure. διάφραγμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου.
Biser, ἐν. ἀναβάφω, ξαναβάφω. le froment — e αὐδ. ὁ σῖτος γίνεται μαυρόχωλος, μαυρίζει.
Bisergot, ἀρ. πέρδιξ δικεντροφόρος, πτηνόν.
Biset, ἀρ. οἰνὰς, ἀγρία περιστερά.
Bisette, Ϛ. εἶδος χονδροῦ τριχάπτου. (Dentelle.)
Bisettière, Ϛ. ἡ ἐργαζομένη τὸ χονδρὸν τρίχαπτον.
Biseur, ἀρ. ἀναβαφεύς.
Bisexe, ἐπ. (βοτ.) δίγενὴς, ἑρμαφρόδιτος, μονόοικος ἐπὶ φυτῶν.
Bishna, ἀρ. εἶδος ἀραβοσίτου τῆς Ἀφρικῆς.
Bisiphite, Ϛ. γένος κογχύλης.
Bislingua, ἴδ. Hona
Bismuth, ἀρ. βισμούθιον, εἶδος ἡμιμεταλλου.
Bison, ἀρ. βόνασσος, ὁ ἄγριος βοῦς τῆς Ἀμερικῆς.
Bisoques, ἀρ. πλ. αἱρετικοὶ χριστιανοὶ πρεσβεύοντες ὅτι οἱ ἅγιοι ἀνεκλήθησαν εἰς τὸν οὐρανόν.
Bisquain, ἀρ. ἄξεστον δέρμα.
Bisque, Ϛ. εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦ σφαιριστηρίου δικαίωμα χαριζόμενον εἰς τὸν ἀσθενέστερον. § μεταφ. quelqu' un prend bien sa — ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν θέσιν του. § καραδιδόζομος.
Bisquer, ρῦδ. (χυδ.) θυμόνω, κ. στάνω ἀπὸ τὸν θυμὸν, χολοσκάνω, πεισματόνω.
Bissac, ἀρ. ἱππόπηρα, κ. δισάκιον.
Bisse, ἀρ. (χυδ.) ἐρίθακος, πτηνόν.
Bissection, Ϛ. (Γεωμ.) δίχοτομία, τομὴ εἰς δύω ἴσα μέρη.
Bissexte, ἀρ. ἐμβόλιμος ἡμέρα, ἡ κατὰ τετραετίαν εἰς τὸν φεβρουάριον προστιθεμένη.
Bissextil, ile, ἐπ. βίσεκτος, ἐνιαυτός.
Bissolithe, ἴδ. Byssolithe.
Bissus, ἴδ. Byssus.
Bistorquet, ἀρ. ἡ μεγάλη ῥάβδος εἰς τὸ παιγνίδιον τῆς σφαιρίστρας.
Bistorte, Ϛ. πολύγωνον διάστροφον, φυτόν.
Bistortier, ἀρ. (ξύλινον) ὕπερον, κ. γουδοχέρι.
Bistouri, ἀρ. σμίλη, σμιλίον, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.
Bistourner, ἐν. ἐκθλίβω, εὐνουχίζω (τὰ ζῶα), στρέφω τὰ γεννητικὰ

ἀγγειά τ ων. § à jambes—ées στρεβλόπους, κ. στραβοπόδης.
Bistre, ἀρ. αἴθων, βαφὴ κατασκευαζομένη ἀπὸ ἀσβόλην, κ. καπνίαν.
Bisulce, ἐπ. (ἐκλαμβ. ἀντὶ οὐσιαστ). δίχηλον (ζῶον).
Bisulques, ἴδ. Ruminans
Bitafres, ἀρ. πλ. σαρκοφάγα τινὰ ὄρνεα τῆς Ἀφρικῆς.
Bitangor, ἴδ. Calaba.
Bitchemare, ἀρ. ἰχθυς τῆς Κοχιγχίνης.
Biternée, ἐπ. Θ. * ἀνάλτριτος (ἐπὶ φυλλων τῶν ὁποίων διαιρουμένου τοῦ μίσχου εις τρεῖς ἄλλους κατὰ τὸ πέρας, φέρει ἕκαστος αὐτῶν ἀνὰ τρία φύλλα).
Bitestacés, ἀρ. πλ. *διόστρακα, σύστημα ὀστράκων, ἐκ τῶν ἐντομοστράκων,
Biti, ἀρ. μέγα δένδρον τοῦ Μαλεβάρ.
Bitin, ἀρ. γένος ὄφεως.
Bitome, ἀρ. ὄιτομον, γένος κογχυλῶν.
Bitropogons, ἀρ. πλ. βιτροπώγωνες, γένος φυτῶν.
Bittaque, ἀρ. εἶδος πανόρπων, ἔντομα.
Bitte, Θ. πάσσαλος ἐπὶ τῶν ἱστῶν, ὅπου δένονται καὶ στερεόνονται τὰ σχοινία.
Bitter, ἐν. προσπασσαλεύω, δένω τὰ σχοινία εἰς τοὺς πασσάλους τῶν ἱστῶν.
Bittern. ἴδ. Eau-mer.
Bitton, ἀρ. στήλη εἰς τὴν ξηρὰν ἐφ' ἧς δένονται τὰ πευμνήσια, (παλαμάρια) τοῦ πλοίου.
Bitume, ἀρ. ἄσφαλτος, κ. κατράμι.
Bituminer, ἐν. περιασφαλτῶ, πισσῶ, κ. κατραμίζω, πισσόνω.
Bitumineux, euse, ἐπ. ἀσφαλτώδης.
Biture, Θ. ὁ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἑτοιμαζόμενος κάλως, πρὶν τὸ πλοῖον προσορμισθῇ
Bivac, ἴδ. Bivouac.
Bivalve, ἐπ. δίθυρον, ἐπὶ ὀστράκων, τὸ ἔχον τα δύω καλύμματα συνεχόμενα διὰ δέματος.
Biveau, ἴδ. Beauveau
Biviaire, ἐπ. ἀμφοδος, διόδιον, μέρος ὅπου συμπίπτουν δύω ὁδοί, κοιν. δίστρατον
Bivial, le, ἐπ (ὁλ. εὔχρ) chemin—διόδιον, κοιν. δίστρατον.
Bivoie, Θ. ἴδ. Biviaire
Bivouac, ἀρ. ἐπαυλισμὸς, διανυκτέρευσις, ὑπαίθριος νυκτερινὴ φυλακὴ εἰς τὰ στρατόπεδα § ἔπαυλις, τὸ μέρος ὅπου ἐπαυλίζονται τὰ στρατεύματα.
Bivouaquer, ἡ Bivaquer, οὐδ. ἐπαυλίζομαι, διανυκτερεύω, ἐν ὑπαίθρῳ στρατοπεδεύω.
Bizaam, ἀρ. ἰκτὶς τιγρίνη, ζῶον.
Bizarre, ἐπ. παράδοξος, ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος.
Bizarrement, ἐπίρ. παραδόξως, ἀλλοκότως, ἰδιοτρόπως.
Bizarrerie, Θ. τὸ παράδοξον, τὸ δύσκολον, τὸ ἰδιότροπον, δυσκολία, ἰδιοτροπία.
Bizé, ἀρ. ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὴν ῥαφὴν τῆς πτέρνας τῆς ἐμβάδος.
Bizègle, ἀρ. ἴδ. Bizaigue.
Blac, ἀρ. ἱέραξ ὁ μελανόπτερος, σαρκοφάγον ὄρνεον τῆς Ἀρκτικῆς.
Bladie, Θ. βλαδία, φυτόν.
Blafard, de, ἐπ. ὠχρὸς, ἄχρους, κ. ξεθωριασμένος.
Blagre, ἀρ. ἱέραξ βλάγρος, πτηνόν.
Blague, Θ. καπνοθήκη, ὅπου οἱ καπνίζοντες φυλάττουν τὸν νικοτιανικὸν καπνοσακκούλα.
Blaireau, ἀρ. μελὶς, ζῶον ὑπὸ τὴν γῆν φωλεῦον.
Blairie, Θ. * βλαιρία, φυτόν.
Blakouel, ἀρ. * βλακουελία, φυτόν.
Blâmable, ἐπ. ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατάκριτος.
Blâme, ἀρ ψόγος, ἔλεγχος, μομφή. § (δικαστ.) ἐπίπληξις.
Blâmer, ἐν. ἐλέγχω, μέμφομαι. § δικαστ. ἐπιπλήττω.
Blanc, che, ἐπ. λευκὸς, κ. ἄσπρος. cheveux—s πολιαὶ τρίχες. homme aux cheveux—s πολιὸς, λευκόθριξ. § καθαρὸς, ἀχρωμάτιστος. armes — ches, ἀγχέμαχα ὅπλα, τὸ ξίφος, ἡ λόγχη κτλ. § argent — τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα. § magie— che ἡ λευκὴ μαγία, ἡ διὰ φυτικῶν τρόπων ἐνεργουμένη. § vers—s ἀνομοιοκατάληκτοι στίχοι. § coupe à — étoc, à — être, ὁλικὴ ἐνδροτομία δάσους § coupe à — che taille πρόρριζος τομὴ τῶν δένδρων. § carte— che ἐνυπόγραφος ἀλλ' ἄγραφος χάρτης, ἀπόλυτος ἄδεια. § blanc-manger ἀμυγδαλίτης, φαγητον ἐκ γάλακτος, ζαχάρεως κτλ. (τουρκ. μουχαλεβί) § fer — λευκοσίδηρος, κ. πάτιλας, τρκ. τενεκὲς, § note — che (μουσ.) λευκὸν σημεῖον, τὸ ἐμφαῖνον τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου χρόνου, ἢ τὸ διπλοῦν τοῦ μέλανος. § blanc—bois τὰ λευκόξυλα, κοινὸν ὄνομα τῶν λευκῶν, τῶν ἰτεῶν κτλ. § œuvres—ches τὰ μεγάλα κοπτερὰ σιδηρᾶ ἐργαλεῖα.
Blanc, ἀρ. τὸ λευκὸν (χρῶμα). — d'espagne, — de plomp, καὶ — de céruse, ἀνθρακικὸς μόλυβδος, ψιμμύθιον (τουρκ. στουμπέτσι). — de craie, κρητικὴ γῆ, λευκὸν κιμωλίας, κ. κρητὶς, τρκ. τεμπεσίρι. § διάστιχον, παρὰ τοῖς τυπογράφοις. § — de l'œil λεύκωμα, σφενδόνη, ἡ λογὰς τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ ἀσπράδιον, ὁ κερατοειδὴς χειτών. § — de l'œuf λεύκωμα, τὸ λευκὸν, τὸ ἀσπράδιον τοῦ αὐγοῦ. § ἴδ. albugo. § mettre quelqu' un au— ἀπογυμνῶ τινὰ (τῆς περιουσίας του). § cheval qui boit — ἵππος ἔχων τὸ στόμα μόνον λευκόν. § livre en — ἄγραφον βιβλίον. § blanc - signé ἢ blanc - seing λεύκωμα, ἐνυπόγραφος, ἄγραφος χάρτης (τουρκ. μπεγιάζι). § obligation, quittance, en — ἀνώνυμος ὁμολογία κτλ. § ὁ σκοπὸς (πρὸς ὃν πυροβολοῦμεν). but en — ἴδ. but. § ἄσπρον, παλαιὸν νόμισμα.
Blanca, ἀρ. ἀρχαῖον Ἱσπανικὸν νόμισμα.
Blanc-aurne, ἀρ. ἴδ. alisier.
Blanc-bec, ἀρ. νέος ἄπειρος, κοιν. ἄπρακτος. (λέξις περιφρονήσεως).
Blanc-bois, ἀρ. λευκόξυλα, περιλειπτικὸν ὄνομα τινῶν ξύλων.
Blanc-bourgeois, ἀρ. τὸ χονδρότερον ἄλευρον.
Blanc - d' eau, ἴδ. Nenuphar.
Blanc-de - Baleine, ἀρ. ὁ μυελὸς τοῦ κήτους.
Blanc - de - Hollande, ἀρ. εἶδος λεύκης.
Blanc-de-fard, ἀρ. νιτρικὸν βισμοῦθον, κ. ἀσπράδι.
Blanc-étoc, ἡ Blanc-être (à), ἐπίρ. προῤῥίζως, κ. σύῤῥιζα.
Blanc-jaune, ἀρ. εἶδος σαλμονίου, ἰχθύς.
Blanchaille, Θ. ἀφύαι, οἱ μικροὶ ἰχθῦς —(μαγειρ.)
Blanchards ἡ Blancards, ἀρ. πλ. εἴδος λινῶν ὑφασμάτων.
Blanchâtre, ἐπ. λευκοειδὴς, κοιν. ἀσπρουλιάρικος.
Blanche-coiffe, Θ. κόραξ καϊανὸς, λευκόλοφος, πτηνόν.
Blanchement, ἐπίρ. καθαρῶς.
Blanche - queue, Θ. ἴδ. Motteux, πτηνόν.
Blancher, ἀρ. βυρσοδέψης, ὁ προπαρασκευάζων τὰ δέρματα.
Blanche-raie, Θ. ἴδ. stournelle.
Blancherie, ἴδ. Blanchisserie.
Blanchet, ἀρ. τὸ πανίον τοῦ μεγάλου τυμπάνου εἰς τὰ πιεστήρια. § τὸ στραγγιστήριον τῶν φαρμακοπώλων.
Blanchette, Θ. ἴδ. mâche, φυτόν.
Blancheur, θ. λευκότης, κοιν. ἀσπρίλα.
Blanchîment, ἀρ. λεύκανσις, κοιν. ἄσπρισμα.
Blanchir, ἐν. λευκαίνω, κοιν. ἀσπρίζω. § κονιῶ, ἀλείφω τοὺς τοίχους. § πλύνω. cette femme — it αὐτὴ ἡ γυνὴ εἶναι πλύστρα. § στιλβόνω, ὁμαλίζω. § μεταφ. ἀποπλύνω τῆς κατηγορίας. § γηράσκω. — dans le service ἐγγηράσκω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. § οὐδ. λευκαίνομαι, ἀσπρίζω. § ἐν. ξέω, ὁμαλύνω, πελεκῶ. § οὐδ. ἀκροθιγῶς ἐγκίζω. la balle n' a fait que — sur sa cuirasse ἡ σφαῖρα ἀκροθιγῶς μόνον ἤγγισε τὸν θώρακά του. § (μεταφ.) ἀποτυγχάνω. tous ses efforts n'ont fait que — ὅλοι του οἱ ἀγῶνες ἀπέτυχον.
Blanchissage, ἀρ. τὸ πλύσιμον (τῶν ὑφασμάτων).
Blanchissant, te, ἐπ. λευκαίνων. § λευκοφαὴς, λευκοφανὴς, ὁ φαινόμενος λευκός.
Blanchisserie, Θ. πλυντήρ, κοιν. πλύσις, τόπος ὅπου πλύνουσι.

Blanchisseur, euse, οὐσ. κναφεύς, πλύστης, πλύστρια.
Blanchœuvrier, ἀρ. μαχαιροποιός.
Blanc-manger, ἀρ. ἴδ. Blanc.
Blanc-nez, ἀρ. λευκόρρινος, πίθηξ.
Blanc-pendard, ἀρ. ἴδ. pie-grièche.
Blanc-raisin, ἡ **Blanc-rhasis,** ἀρ. ἁλοιφὴ ἀπὸ ἀνθρακικὸν μόλυβδον, νερὸν καὶ ἔλαιον.
Blandfordie, Ƒ. γάλαξ, φυτόν.
Blandices, Ƒ. πλ. Ƒωπεύματα, ἀπατηλαὶ κολακεῖαι.
Blanque, Ƒ. εἶδος λαχείου.
Blanquette, Ƒ. εἶδος ἀπιδίου καλοκαιρινοῦ. § εἶδος οἴνου λευκοῦ. § εἶδος τηγανητοῦ ἀπὸ κρέας ἀρνίου ἢ μοσχαρίου.
Blaps, ἀρ. βλάψ, γένος ἐντόμων, τάξεως τῶν κολεοπτέρων.
Blaque, Ƒ. φοῦσκα, χρησιμεύουσα ὡς ταβακοθήκη.
Blaquet, ἀρ. γόνος, οἱ ὡς δέλεαρ χρησιμεύοντες μικροὶ ἰχθύες.
Blaser, ἐν. ἀμβλύνω τὰς αἰσθήσεις. § **se** — αὐτοπ. κορέννυμαι, κ. χορταίνω (ἀπὸ ἀπολαύσεις). **gout** —é κόρος. **il s'est**—é **des plaisirs** ὑπερεκορέσθη ἡδονῶν, ἐχόρτασεν, ἀηδίασε τὰς ἡδονάς. § ἀμβλύνομαι, ἐξαμβλύνομαι. **un homme**—é ἄνθρωπος ἀμβλὺς πρὸς τὰς ἀπολαύσεις
Blason, ἀρ. σημαιογραφία, ἡ γνῶσις καὶ περιγραφὴ τῶν παρασήμων ἀρχαίων τινῶν οἰκογενειῶν. § σήματα, τὰ εἰς τὰς σφραγίδας ἐγγεγλυμμένα παράσημα.
Blasonner, ἐν. σημαιολογῶ. § σημαιογραφῶ, ἐγχαράττω, ζωγραφίζω παράσημα εἰς σφραγιδας καὶ ἄλλαχοῦ.
Blasphémateur, ἀρ. βλάσφημος, βλασφημολόγος.
Blasphématoire, ἐπ. βλάσφημος.
Blasphème, ἀρ. βλασφημία.
Blasphémer, ἐν. καὶ οὐδ. βλασφημῶ. **il** — **e dieu** βλασφημεῖ τὸν Θεόν.
Blaste, ἀρ. βλαστὸς, φυτὸν τῆς Ἀσίας.
Blastème, ἀρ. βλάστημα, τὸ ἔμβρυον τοῦ σπόρου, τὸ κέντρον καὶ τὸ ῥίζιον ὁμοῦ.
Blatier, ἀρ. σιτοπώλης.
Blatrer, ἐν. καπηλεύω τὸν σῖτον δι' ἐπικινδύνων μέσων.
Blattaire, Ƒ. ἴδ. Molène.
Blatte, Ƒ. σίλφη, εἶδος ἐντόμου διαιτωμένου εἰς τὴν ἄλευρον, καὶ τρώγοντος τὰ βιβλία.
Blatti, ἀρ. μύρτον τοῦ Μαλαβάρ.
Blaude καὶ **Blouse,** Ƒ. ἀγοραῖος χιτὼν (τῶν ὁδοιπόρων, ἀμαξηλατῶν κτλ.)
Blavelle, Blavette, Blavéole, Ƒ. ἴδ. Bluet.
Blé ἢ **Bled,** ἀρ. σῖτος, σιτηρὰ, κ. σιτάριπᾶν γένημα ἀλευρώδες, ἐπιτήδειον εἰς κατασκευὴν ἄρτου. **menus** —s κριθὴ, βρῶμος.— **méteil** συμφορητὸς, συμμιγὴς σῖτος, κοιν. σμιγάδι, μίγμα σίτου καὶ βρύζης. **grands**—s ὁ σῖτος καὶ ἡ βρύζα. (ἰδίως δὲ) **blé** ὁ σῖτος, (τὸ φυτὸν), ὡς **champ de** — ἀγρὸς σιτοφόρος, (καὶ ὁ καρπὸς,) ὡς **cher** τὸ **de** — σιτοδεία — **noir** ἡ — **sarasin** εἶδος σίτου· μεταφ. **manger son**—**en verd** ἐξοδεύει τὰ εἰσοδήματά του πρὶν τὰ συνάξῃ. — **de Turquie** ἡ **maïs** τραγόπυρος, κ. ἀραποσίτιον. § — **de vache** μελάμπυρον, φυτὸν ἀρέσκον εἰς τὰς ἀγελάδας.
Blêche, ἐπίθ. (χλευαστ.) ἄνθρωπος μαλακὸς καὶ μὴ ἔχων Ƒέλησιν.
Blègne, ἀρ. βλῆχνον, φυτόν.
Bleime, Ƒ. πρῆτμα παρὰ τὸν ὄνυχα τῶν ποδῶν τῶν ἵππων.
Blême, ἐπ. ὠχρὸς, κοιν. χλωμός. **être, devenir** — ὠχριῶ.
Blêmir, οὐδ. (ἀρχ.) ὠχριῶ.
Blende, Ƒ. ὀρυκτόν τι εἰς Γερμανίαν.
Blenne, ἡ **Blennie,** Ƒ. βλέννος, βλῆνος καὶ βλίνος, γένος ἰχθύων.
Blennoïde, Ƒ. βλεννοειδὴς, ἰχθύς.
Blennorrhagie, Ƒ. βλεννορραγία, ἀσθένεια προερχομένη ἀπὸ φλόγωσιν περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια.
Blennorrhée, Ƒ. βλεννόρροια, ἡ καὶ μετὰ τὴν φλόγωσιν ἐπιμείνασα βλεννορραγία.
Blépharе, Ƒ. βλεφαρὶς, γένος φυτῶν
Blépharique, ἐπ. βλεφαρικός.
Blépharophthalmie ἡ **Blépharotis,** Ƒ. βλεφαρίτης, φλόγωσις τῶν βλεφάρων.
Blépharoptosis, Ƒ. βλεφαρόπτωσις, ἀσθένεια.
Blepharoxyste, Ƒ. βλεφαροξύστης, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.
Blésité, Ƒ ψελλότης, κοιν. τσίθισμα.
Blesser, ἐν. τραυματίζω, κ. πληγόνω § ἐνοχλῶ. **les souliers** — **ent** αἱ ἐμβάδες πιέζουν, σφίγγουν τὰ ὑποδήματα, ἐνοχλοῦν. § μεταφ. λυπῶ, προσκρούω εἰς. **cet objet** —**e les yeux, les oreilles,** τοῦτο λυπεῖ τὴν ὅρασιν, τὴν ἀκοήν. **cela blesse les mœurs, les convenances** προσκρούει εἰς τὰ ἤθη, εἰς τὰ ἔθιμα, εἰς τὰ παραδεδεγμένα. § βλάπτω, ζημιῶ. **cela ne** —**e personne** τοῦτο δὲν βλάπτει τινά. § ἐγγίζω τινὰ δι' ἔργων ἢ λόγων. § **homme a cerveau** —é φρενοβλαβὴς.
Blessure, Ƒ πληγή. § μεταφ. πληγὴ, προσβολὴ τῆς καρδίας.
Blestrisme, ἀρ. ἀνησυχία τοῦ σώματος.
Blétie, Ƒ. φυτὸν τῆς Περουβίας.
Blette, Ƒ. βλίτον, εἶδος ἐνιαυσίου φυτοῦ. § ἐπ. Ƒηλ. μαλακὴ ὀπώρα.
Bleton, ἀρ. ἴδ. **Bêton.**
Bleu, eue, ἐπ. κυανοῦς, κοιν. γαλάζιος. **yeux**—**s** γλαυκοὶ, γαλανοὶ ὀφθαλμοί. § (ἰατρ.) μελανὸς, ἐπί τινων στιγμάτων τοῦ δέρματος. § **cordon** —τὸ τάγμα τῶν ἱπποτῶν τοῦ ἁγ. πνεύματος εἰς Γαλλίαν. § οὐσ. ἀρ. τὸ κυανοῦν χρῶμα.— **de ciel** τὸ οὐρανόχροουν, κ. οὐρανί. — **foncé** ἢ **deroi** κυανοῦν. § ἡ κυανῆ βαφή. — **de Prusse** ἡ προυσιακὴ βαφή.
Bleue, Ƒ. κυάνωσις, ἀσθένεια.
Bleuâtre, ἐπ. κυανόλευκος, πλησιάζων εἰς τὸ γαλάζιον.
Bleuir, ἐν. βάφω κυανοῦν, γαλάζιον.
Bleuissor, ἀρ. ἴδ. revenoir.
Blin, ἀρ. κριὸς, μηχανὴ τῶν ναυτῶν.
Blindage, ἀρ. αἱμασιά. § πλοκὴ αἱμασιᾶς.
Blinier, ἐν. πλέκω αἱμασιάν ἴδ. Blindes.
Blindes, Ƒ. πλ. αἱμασιὰ, ὀχύρωσις διὰ φραγῆς ἐκ πλέγματος ῥάβδων καὶ κλάδων.
Bloc, ἀρ. τμῆμα πέτρας ἀκατέργαστον. § ἄθροισμα διαφόρων πραγμάτων, καὶ ἰδίως πραγματειῶν· ὅθεν **acheter** ἢ **vendre en**—ἀγοράζω ἢ πωλῶ ὁρομερῶς, συλλήβδην, χονδρικῶς. § — **de plomb,** (παρὰ χαλκοχαράκταις) ὁ μόλυβδος ἐπὶ τοῦ ὁποίου χαράττουσιν εἰκόνα τινα πρὶν τὴν γλύψωσι.
Blocage, ἀρ. (τυπογρ.) τ' ἀνεστραμμένα στοιχεῖα, τιθέμενα εἰς τόπον τῶν ἐλλειπόντων.
Blocage ἢ **Blocaille,** Ƒ. χυτὴ λίθος, χάλικες, λιθάρια χρησιμεύοντα εἰς τὴν σύνδεσιν τῶν λίθων παρὰ τοῖς κτίσταις.
Blochet, ἀρ. δοκὶς, μικρὰ δοκὸς τῆς στέγης.
Blocus, ἀρ. (πολεμ.) ἀποκλεισμὸς, ἡ διὰ περισσισμοῦ πολιορκία. — **d'un port** ἀποκλεισμὸς λιμένος. **lever le** — λύω τὸν ἀποκλεισμόν.
Blond, de, ἐπ. ξανθός. § οὐσ. τὸ ξανθὸν χρῶμα. — **ardent,** τὸ πυῤῥὸν χρῶμα.
Blonde, Ƒ. μεταξοτρίχαπτον, εἶδος λεπτοτάτου μεταξωτοῦ πλέγματος, Ἰταλ. βλόντα.
Blondier, ère, ἐπ. τριχαπτοπλόκος ἴδ. Blonde.
Blondin, ine, οὐσ ξανθὸς, ξανθὴ (νέος ἢ νέα). § καλλωπιστὴς, ὁ φροντίζων μόνον πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὰς νέας.
Blondir, οὐσ. ξανθύνω, ξανθίζω.
Blondissant, te, ἐπ. ξανθίζων.
Blongios, ἴδ. héron.
Bloquer, ἐν. ἀποκλείω (τὰς ἐξόδους φρουρίου, λιμένος). § οἰκοδομῶ διὰ χυτῆς λίθου. § ἀντιστοίχω τὸ ἔλλειπον στοιχεῖον (παρὰ τυπογράφ.) § ῥίπτω μὲ βίαν τὴν σφαῖραν εἰς τὸ θυλάκιον τῆς σφαιριστραι.
Blossir (se), αὐτοπ. ὑπερωριμάζω.
Blossissement, ἀρ. τὸ ὑπερωρίμασμα.
Blot, ἀρ. πορειόμετρον, μηχανὴ δὲ ἧς καταμετρεῖται τοῦ πλοίου ὁ δρόμος. § (κυνηγ.) πέταυρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναπαύεται τὸ ὄρνεον.
Blottir (se), αὐτοπ. συσπειρῶμαι, συ-

στέλλομαι κοιν. ζαρόνω, συμμαζόνομαι, κουλουριάζω.
Blouse, Ϡ. θυλάκιον τῆς σφαιρίστρας (μπιλλιάρδου). § ἴδ. Blaude.
Blouser (se), αὐτοπ. χάνομαι, ἡ σφαῖρα μου ἐμβαίνει εἰς τὸ θυλάκιον τῆς σφαιρίστρας. ἴδ. Billard § μεταφ. ἀπατῶμαι.
Blousse, Ϡ. βραχὺ ἔριον.
Bluet, ἢ Barbeau, ἀρ. κύανος, φυτὸν φυόμενον εἰς τὰ σπαρτά.
Bluette, Ϡ. σπινθὴρ ὠχρὸς καὶ ἡμίσβεστος. § παίγνια, ἐλαφρὰ γεννήματα τοῦ πνεύματος.
Bluteau ἢ Blutoir, ἀρ. κρησέρα, κοιν. κρησάρα, κόσκινον ἀλεύρου.
Bluter, ἐν. κρησερίζω τὸ ἄλευρον.
Bluterie, Ϡ. κρησεριστήριον, τόπος ὅπου οἱ ἀρτοποιοὶ κρησερίζουν.
Boa, ἀρ. ὁ βόας, ὄφις ἔνυδρος καὶ μέγας, διώκων τοὺς βόας, καὶ ἀπολαμβάνων τιμὰς θεοῦ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ Ἀμερικήν.
Bobaque, ἀρ. ἀρκτόμυς, κοιν. ἀρκουδοπόντικον, ζῶον τῆς ἄρκτου.
Bobart, ἀρ. βοβαρτία, φυτόν.
Bobèche, Ϡ. ἡ κηροδόχη, μέρος πολλάκις κινητὸν τοῦ κηροπηγίου, ὅπου τίθεται τὸ κηρίον.
Bobi, ἀρ. κογχύλη τις.
Bobille, Ϡ. κύλινδρος, ἐργαλεῖον τῶν βελονοκόπων.
Bobine, Ϡ. πηνίον, καλαμίσκος, κ. μασούρι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τυλίσσεται τὸ νῆμα.
Bobiner, ἐν. πηνίζω, καλαμίζω, μαζόνω τὸ νῆμα εἰς τὸν καλαμίσκον.
Bobineuse, Ϡ. ἡ καλαμίστρια, ἡ καλαμίζουσα εἰς τὰ ὑφαντουργεῖα.
Bobinière, Ϡ. τὸ ἄνω τοῦ περιάκτου, κ. ροδανίου διὰ τὰ χρυσᾶ νήματα.
Bobo, ἀρ. (λέξις τῶν παιδίων) μικρὸς πόνος.
Bocage, ἀρ. ἄλσος, μικρὸν δάσος.
Bocager, ère, ἐπ. ἀλσοδίαιτος.
Bocal, ἀρ. βαυκάλιον, κάνάτιον, κοιν. μπουκάλι.
Bocamèle, ἀρ. ἴδ. Bellette. —e.
Bocard, ἢ Bocambre, ἀρ. σιδηρόμυλος, μηχανὴ τῶν σιδηροχυτῶν.
Bocarder, ἐν. ἀλέθω (τὴν σιδηροῦχον γῆν).
Bocas, ἀρ. τὸ ἄνω μέρος τῆς σάλπιγκος. § πανίον τῆς Σουράτης.
Bocconne, Ϡ. βοκκονία, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Bochetum, ἀρ. (ἰατρ.) δεύτερον ἀφέψημα ἢ βράσις τῶν ἰδρωτικῶν ξυλαρίων.
Bochir, ἀρ. αἰχιδνα τῆς Αἰγύπτου.
Boddart ἢ Boddaert, ἀρ. εἶδος γοβίου τῶν Ἰνδιῶν.
Bodèc, Ϡ. μικρὸν βάθρον διὰ τὰ ἐργαλεῖα τῶν ὑελουργῶν.
Bodian, ἀρ. βοδιανὸς, γένος ἰχθύων.
Bodine, Ϡ. (εἴς τινα μέρη τῆς Γαλλίας) ἡ τρόπις τοῦ πλοίου.
Bodinerie, Ϡ. ναυτοδάνειον, θαλασσοδάνειον, δάνειον εἰς πλοῖον μὴ πληρονόμενον ἐν περιπτώσει ναυαγίου. § πανία τῆς Σουράτης.
Bodinure, Ϡ. (ναυτ.) περίπλεκτον, σχοινίον περιπλεγμένον περὶ τὸν κρίκον τῆς ἀγκύρας.
Bodrat, ἀρ. ὕφασμα τῆς Αἰγύπτου
Bodruche, Ϡ. βοεία μεμβράνα, εἶδος μεμβράνης λεπτοτάτης γινομένης ἀπὸ ἕντερον βοός.
Bœbère, Ϡ. δυσώδες, γένος φυτῶν.
Boédromies, Ϡ. πλ. βοηδρόμια, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις.
Boédromion, ἀρ. βοηδρομιὼν, ὁ τρίτος μὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησι.
Bœhmère, Ϡ. βομερία, γένος φυτῶν.
Bœmyce, ἀρ. γένος λειχήνων, φυτῶν.
Bœnac, ἀρ. ἴδ. Bodian.
Bœnglo, ἀρ. βιγνωνία τῶν Ἰνδιῶν.
Boesse, Ϡ. λίστρον, τρίπτης, ἐργαλεῖον δι' οὗ τρίβουσι τὰ μέταλλα διὰ νὰ τὰ στιλβώσωσι.
Boësser, ἐν. τρίβω, στιλβόνω μέταλλα.
Bœuf, ἀρ. βοῦς, κοιν. βώδι. § βόϊον, βωδινὸν κρέας.— à la mode, σκευαστὸν κρέας, εἶδος καρυκεύματος τοῦ βοΐου κρέατος. § ἄνθρωπος εὐήθης, κοιν. βώδι. § œil de —, διαύγιον, φεγγίτης.
Bogarmiles, Bogomiles ἢ Bougomiles, αἵρεσις χριστιανική.
Boghei, ἀρ. δίφρος ἀστεγής.
Bogue, Ϡ. τὸ ἀκανθωτὸν δέρμα τοῦ καστάνου. § ἀρ. βοάμπης, ἰχθύς.
Bohème, ἢ Bohémien, ne, οὐσ. ἀθίγγανος, κοιν. γύφτος, φυλὴ νομάδων διατρεχόντων τὴν Εὐρώπην κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας.
Bohkat, ἀρ. ἰδ. Raie.
Bohon-upas ἴδ. Bahon upas.
Boiard, ἀρ. βογιάρης, εὐγενὴς τῆς Ῥωσίας καὶ Δακίας.
Boicuaba, ἀρ. ὄφις τῆς Περουβίας, τοῦ ὁποίου τὸ κρέας τρώγεται.
Boicupecanga, ἀρ. ὄφις τῆς Βρασιλίας.
Boire, ἐν. πίνω. — la santé ἢ à la santé de quelqu' un προπίνω, πίνω εἰς τὴν ὑγείαν τινός. il but un coup ἔπιεν ἅπαξ, κ. κατέβασε μίαν. — un grand coup πίνω πολὺ διὰ μιᾶς. — du vin pur, ἀκρατοποτῶ. § οἰνοποτῶ, ἔχω τὴν ἕξιν τοῦ πίνειν καὶ μεθύειν. — bien ἢ sec πίνω πολὺ χωρὶς νὰ μεθύσω. § ἀπορροφῶ. le papier boit τὸ χαρτίον πίνει. § mener — (les animaux) ποτίζω (τὰ ζῶα). § un pour — φιλοδώρημα, κ. κέρασμα. § faire — une étoffe κρατῶ τὸ ὕφασμα χαλαρὸν, κ. μπόλικον, ὅταν ῥάπτεται. § un cheval —t dans son blanc, ἴδ. blanc, boit la bride, ἴδ. Bride. § — un affront καταπίνω, χωνεύω τὴν ὕβριν. qui a toute honte bue ἀναίσχυντος. § faire — une voile χαλῶ, χαλαρόνω τὸ ἱστίον. κ. μπολικαίνω. § trop bu (οὐσ.) φόρος ἐπὶ τῶν ποτῶν.
Boire, ἀρ. ἡ πόσις.
Boirin, ἀρ. σχοινίαν, κρατοῦν τὸν σημαντῆρα.
Bois, ἀρ. ὕλη, δάσος. — d'oliviers, de lauriers ἐλαιὼν, δαφνὼν κτλ. pays couvert de — τόπος δασώδης, δατόσυτος, δασότοπος. § ξύλον. — de chauffage ἢ à brûler ἢ μόνον — τὰ καυτόξυλα. de— ξύλινος. il est du— dont on fait telle chose εἶναι προσφυὴς πρὸς τὸ δεῖνα πρᾶγμα. trouver visage de — εὑρίσκω τὴν θύραν κλειστήν. § τὰ δένδρα τοῦ δάσους. § ἡ ξύλωσις, κ. ἡ ξυλικὴ, τὸ ξύλον τινῶν σκευῶν. § ἐλαφόκερας (ατον), τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου. § ἀσθένεια τῶν κτηνῶν ὅταν βόσκουν εἰς τὰ δάση. plein — τὰ ὕφαλα πλοίου.
Bois-à-balais, ἀρ. σάρον, ὁ θάμνος ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται τὰ σαρώματα.
Bois-à-Baguette, ἴδ. Raisinier.
Bois-à-Baptiste, ἀρ. ἴδ. Millepertuis
Bois-à-Baraque, ἴδ. Chigomier.
Bois-à-Barrique, ἴδ. Bauhinie.
Bois-à-canon, ἴδ. Conlequin.
Bois-agatisés ἢ agatifiés, ἀρ. πλ. ξύλα εἰς ἀχάτην ἀπολιθωθέντα.
Bois-à-pians, ἀρ. δένδρον τοῦ ἁγίου Δομινίκου.
Bois-bèni, ἴδ. Buis.
Bois-bénoit-fin, ἀρ. δένδρον τοῦ ἁγίου Δομινίκου.
Bois-bitumineux, ἀρ. ξύλον ὀρυκτόν.
Bois-blanc, ἀρ. ἴδ. Argan.
Bois-labril, ἀρ. αἰγίφυλλον, δένδρον.
Bois-carpon, ἀρ. δένδρον τοῦ ἁγίου Δομινίκου.
Bois-canelle, ἀρ. δένδρον μ' εὐώδη φλοιόν.
Bois-capitaine, ἴδ. Monrellier.
Bois-capucin, ἴδ. Monrellier.
Bois-d' Aguilla, ἀρ. φλοιὸς δένδρου τῆς Ἀμερικῆς
Bois d'aigle, καὶ Bois d' Aloys, ἴδ. Agaloche.
Bois d'ainon, ἀρ. ἴδ. Robinier.
Bois-d' amourette, ἀρ. εἶδος ἀκακίας τῶν Ἀντίλλων.
Bois-d'anis, ἀρ. ἴδ. Avocatier.
Bois d'anisette, ἀρ. ἴδ. poivre en ombelle.
Bois-d'arada, ἀρ. ἴδ. tavernon.
Bois-d'argent, ἀρ. εἶδος πρωτέως, φυτόν.
Bois-de banane, ἀρ. ἴδ. canang.
Bois-de Brésil, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰαμαϊκῆς, ἐκ τῶν κυαμοειδῶν.
Bois-de chambre, ἀρ. ἴδ. agaue.
Bois-de chandelle, Ϡ. δᾶς, δαδίον, διάφορα δένδρα χρησιμεύοντα ὡς δᾶδες.
Bois-de chauve-souris, ἀρ. καρπὸς τῆς γαλλικῆς νήσου.
Bois-de Chine, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Bois-de couleuvre, ἀρ. διάφορα

δένδρα τῶν ὁποίων ὁ καρπὸς θεωρεῖται ὡς ἀντιφάρμακον κατὰ τῶν αἰχιδνῶν.

Bois - de - frédoche, ἀρ. δένδρον τοῦ ἁγίου Δομινίκου.

Bois - de liège, ἀρ. ἐλαφρόξυλον κ. φελός

Bois — de palixandre, ἀρ. παλισσάνδρου ξύλον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Bois — de rose ἀρ. ῥοδόξυλον, δένδρον.

Bois des fièvres, ἀρ. ἴδ. quinquina.

Bois - Isabelle, ἀρ. ἴδ. chefferia.

Bois — ivrant, ἀρ. πισκιδία, γένος φυτῶν.

Bois - léger, ἀρ. ἐλαφρόξυλον τοῦ Παναμᾶ.

Bois makake, ἀρ. μεγάστομον, δένδρον τῶν Ἀντίλλων.

Bois - mezéréon, ἡ Bois - gentil, ἀρ. χαμαιδάφνη, δένδρον.

Bois - rephrétique, ἀρ. ἴδ. Ben

Bois - noir, ἀρ. μελανόξυλον, διάφορα εἴδη δένδρων.

Bois - rouge ἡ de sang, ἀρ. ἐρυθρόξυλον.

Bois — suant ἡ puant, ἀρ. ἴδ. anagyre.

Boisage, ἀρ. αἱ σανίδες δι' ὧν καλύπτεται τοῖχος κτλ. § σανίδωμα σανίδωσις, ἡ ἐργασία τοῦ σανιδόνειν.

Boiser, ἐν. σανιδόω τοῖχον οἰκίας. § pays —é, δασώδης, δασόφυτος τόπος. § συναρμόζω τὰ ξύλινα μέρη τοῦ πλοίου πρὸς ναυπηγίαν.

Boiserie, Θ. τὸ σανίδωμα (δι' οὗ καλύπτονται οἱ τοῖχοι τῶν θαλάμων).

Boiseux, euse, ἐπ. ξυλώδης, ὁ φύσεως ξύλου.

Boisilier, ἀρ. ξυλοκόπος.

Boisseau, ἀρ. μόδιον, μέτρον σίτου le chandellier sous le — ὁ λύχνος ὑπὸ τὸ μόδιον.

Boisselée, Θ. τὸ ὅσον δύναται νὰ περιέχεται εἰς ἓν μόδιον.

Boisselier, ἀρ. μοδιοποιός.

Boisson, Θ. ποτόν. § νερόκρασον. § οἰνοποσία.

Boîte, Θ. πυξίς, κυτίς, κίστη, θήκη, κοιν. κουτίον, καὶ εἰς διαφόρους τέχνας εἰς σημασίαν ἀνάλογον. § ἡ ταμβακοθήκη, ταμβακέρα. § κίστη, εἶδος πυροτεχνήματος.

Boîte, Θ. καταστασις ποτιμότητος τοῦ οἴνου.

Boiter, οὐδ. χωλαίνω.

Boiteux, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. χωλός. κ. κουτσὸς § ruban — ἑτερόχρους ταινία, ἡ ἔχουσα ἄλλο χρῶμα εἰς ἕκαστον πέρας.

Boîtier, ἀρ. θήκη τῶν χειρούργων διὰ τὰς ἀλοιφάς.

Boittes, Θ. πλ. γόνος, οἱ ἀρτιγέννητοι ἰχθύες.

Bojobi, ἀρ. εἶδος βόα.

Bokas, ἀρ. βαμβακερὸν τῆς Ἰνδίας ὕφασμα.

Bokei, ἀρ. ἐλαφρὰ ἄμνξα.

Bokking, ἀρ. μαινὶς ταριχευτή.

Bol, Bolus, ἀρ βῶλος, (χάπιον). § βῶλος τῆς Ἀρμενιακῆς γῆς. § ἴδ. Bau.

Bolaire, ἐπ. terre, — λημνία γῆ, χρήσιμος εἰς κατασκευὴν ἀγγείων. § ἁρμενία βῶλος, εἶδος γῆς.

Bolantin, ἀρ. ἡ ἀπὸ τοῦ πλοίου μὲ ὁρμιὰν (βόλταν) ἁλίευσις.

Boldu, ἀρ. εἶδος δάφνης τῆς Περουβιανῆς.

Bolet, ἀρ. βωλίτις, γένος φυτῶν.

Bolétite, Θ. ἄργιλος στακτερὸς τὸ χρῶμα.

Boliche, Θ. εἶδος σαγήνης.

Bolides, Θ. πλ. βολίδες, οἱ ἀερόλιθοι.

Bollandistes, ἀρ. πλ. συναξαρισταὶ (τάγματός τινος Ἰησουϊτικοῦ).

Boltonne, Θ. βολτονία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Bolty, ἀρ λάβρος ὁ Νειλῶος, ἰχθύς.

Bombalon, ἀρ. βόμβαλον, σάλπιγξ τῶν ἀγρίων.

Bombance, Θ. εὐωχία. κ. ξεφάντωμα faire —, εὐωχοῦμαι.

Bombarde, Θ. λιθοβόλος, εἶδος ἀρχαίου πυροβόλου. § εἶδος σάλπιγγος.

Bombardement, ἀρ. καταβόμβισις, ἡ πρὸς καταστροφὴν πόλεως βολὴ βομβῶν.

Bombarder, ἐν. καταβομβίζω.

Bombardier, ἀρ. βομβιστής.

Bombasin, εἶδος ὑφάσματος μεταξωτοῦ ἢ λινοβαμβακεροῦ.

Bombe, βόμβα, ἡ μὲ καυστικὰς ὕλας πλήρης σφαῖρα τοῦ πυροβόλου.

Bombement, ἀρ. κύρτωσις.

Bomber, ἐε. κυρτῶ, κοιν. κυρτόνω, κάμνω φουσκωτὸν, ἀνακουφωτόν. § (παρ' ἀδαμαντουργοῖς) κοιλαίνω, γλύφω.

Bombiate, ἀρ. βομβικὸν ὕλας.

Bombille, ἴδ. Bombylle.

Bombique, ἐπ. acide, — βομβικὸν ὀξὺ, τὸ ἐξαγόμενον ἀπὸ τοὺς βόμβυκας, (τὰ κουκούλια).

Bombix, ἴδ. Bombyx.

Bombos, ἀρ. κροκοδείλος (οὕτως ὀνομάζεται εἰς τὴν Ἀφρικήν).

Bombus, ἀρ. βόμβος, παρ' ἰατροῖς ὁ ἐξερχόμενος ἄνεμος ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα.

Bombyliers, ἀρ. πλ. βομβυλιοειδῆ, σύστημα ἐντόμων.

Bombylle, ἀρ. βομβύλιον, γένος ἐντόμων.

Bombyx, ἀρ. βόμβυξ, γένος ἐντόμων, εἰς ὃ ὑπάγεται καὶ τὸ τῆς μετάξης.

Bome, Θ. ἴδ. Bringantine.

Bomoniques, ἀρ. πλ. βωμονίκαι, παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ μαστιγούμενοι περὶ τοὺς βωμοὺς παῖδες.

Bon, Bonne, ἐπ. ἀγαθὸς, κ. καλὸς, (ὁ ἔχων ἠθικὰ ἢ φυσικὰ πλεονεκτήματα, ὧν κατάλληλος διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ὑπάρχει, ἢ ἐπιδέξιος). — vin, — citoyen, —nageur καλὸς οἶνος, καλὸς πολίτης, καλὸν σχολεῖον, καλὸς κολυμβιστής. § ἀγαθὸς, καλοκάγαθος. — homme ὁ ἀγαθὸς, ὁ εὐήθης. un petit — homme ἀνθρωπίσκος. bon dieu! ὦ Θεέ! § χρήσιμος. — à (μετ' ἀπαρεμφάτου), καλὸς πρὸς ἢ εἰς. — à manger καλὸς εἰς βρῶσιν, βρώσιμος. — à rien ἄχρηστος. à quoi — ? πρός τί, τί τὸ ὄφελος; vous êtes — περίεργος εἶσαι. il est — de savoir ἐστέον. § il fait — avec quelqu'un ἢ en quelque endroit ἢ μετά τινος ὁμιλία, συναναστροφή, ἢ εἴς τι μέρος διαμονὴ εἶναι εὐάρεστος. si vous le trouvez — ἂν σοι φαίνεται εὔλογον. § — temps εὐδία, κ. καλοκαιρία. § — temps οἱ εὐτυχεῖς χρόνοι. — an mal an χρόνος μὲ τὸν χρόνον. — jour χαῖρε, καλὴ ἡμέρα σας. — soir καλὴ ἑσπέρα σας, bonne nuit καλὴ νύκτα σας. § — jour ἑορτάσιμος ἡμέρα. § εὐμεγέθης, πλήρης, ὁλόκληρος. marcher une — ne journée περιπατῶ ὁλόκληρον ἡμέραν. § sur un — pied, εἰς καλὴν κατάστασιν. aller — train εὐδρομῶ, περιπατῶ συντόνως. mener — train ζῶ μεγαλοπρεπῶς. de — ne grâce μετὰ χάριτος. il m'a fait ce cadeau de — ne grâce μ' ἐπρόσφερε τὸ δῶρον τοῦτο φιλοφρόνως, εὐγενῶς. § la — ne bouche ἡ εἰς τὸ στόμα μένουσα καλὴ γεῦσις. garder pour la — ne bouche, φυλάττω τελευταῖον. § un homme de — compte ἄνθρωπος εἰς τοὺς λογαριασμούς του ἀκριβής. je la lui garde — ne καιροφυλακτῶ νὰ τὸν ἐκδικηθῶ. § de — ne heure ἐνωρίς. à la — ne heure καλῶς, ἔστω.

Bon, ἀρ. τὸ ἀγαθὸν, τὸ καλόν. il y a du — dans ceci ἐνυπάρχει τι καλὸν ἐν αὐτῷ. le — de l'affaire τὸ καλὸν μέρος τοῦ πράγματος. § τὸ κέρδος, ἡ περιουσία. revenant — τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. § ἔγκρισις. § ὁμολογία (χρηματική).

Bon, ἐπιῤ καλῶς, μάλιστα! § ὦ! πῶς! § tout de — σπουδαίως. § tenir — pour quelqu'un ἐγγυῶμαι ὑπέρ τινος.

Bona, ἀρ. δένδρον τῶν Φιλιππίνων.

Bonace, Θ. νηνεμία, γαλήνη.

Bonana, ἀρ. ἕτερος ἰαμαϊκός.

Bonapartée, Θ. ἴδ. caragate.

Bonarota, Θ. παιδερώτη, φυτόν.

Bonasse, ἐπ. ἁπλοῦς, ἀνάλγητος, κοιν. ἄκακος.

Bonbanc, ἀρ. εἶδος λίθου λευκοῦ, λαξευομένου περὶ τὰ Παρίσια.

Bonbon, ἀρ. ζαχαρωτόν.

Bonbonnière, Θ. θήκη ζαχαρωτῶν.

Bon - chrétien, ἀρ. εἶδος μεγάλου ἀπιδίου.

Boncore, ἀρ. εἶδος ναρκίσσου.

Bond, ἀρ. ἀναπήδησις, ἀναπηδητὸν

σις, ἀντανάκλασις (σώματος προσβάλλοντος σῶμα). § σκίρτημα. § ἡ ἀντανάκλασις τῆς σφαίρας (εἰς τὴν σφαιρασκίαν)· ὅθεν μεταφ. prendre la balle au —, ἢ entre — et volée ἐπιτυγχάνω τὴν εὐκαιρίαν. un style qui va par sauts et par —s ὕφος ἀνώμαλον, ἄτακτον.

Bonda, ἀρ. ὀίνδρον τῆς Ἀφρικῆς, τὸ μέγιστον καὶ ὕψιστον τῶν ὀένδρων.

Bonde, Ϡ. φράκτης, τὸ ξύλον δι' οὗ κλείεται ὁ αὐλαξ τῆς λίμνης. § ἡ ὀπὴ τοῦ βαρελίου, καὶ τὸ ἐπιστόμιον αὐτοῦ.

Bondé, ée, ἐπ. ὑπερχειλὴς, ἐκχειλισμένος, ἐπὶ ἀγγείου.

Bonder, ἐν. ὑπερπληρῶ, κοιν. καταφορτόνω (πλοῖον).

Bondir, οὐδ. ἀντανακλῶμαι (ἐπὶ σωμάτων). § ἀναπηδῶ, σκιρτῶ. cela me fait — le cœur τοῦτο μὲ καταταράττει (ἀπο ἀηδίαν, ἀπὸ ἀποστροφήν).

Bondissant, te, ἐπ. ὁ σκιρτῶν.

Bondissement, ἀρ. σκίρτησις, σκίρτημα. — de cœur ναυτία, κ. ἀναγοῦλα, ἀηδία.

Bondon. ἴδ. Bonde, ὀευτ. σημ.

Bondonner, ἐν. ἐπιστομίζω (τὸ βαρέλλιον). § ἀνοίγω τρύπαν εἰς τὸ βαρέλλιον.

Bondonnière, Ϡ. ἀρὶς, τρύπανος δι' οὗ τρυπῶνται οἱ κάδοι καὶ τὰ βαρέλλια.

Bondrée, Ϡ. ἴδ. Buse.

Bonduc, ἀρ. *γιλανδινὴ, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Bongare, ἀρ. αἴχιδνα τῆς Βεγγάλης.

Bongeau, ἀρ. ὁιπλοῦν ὀέμα λιναρίου.

Bongomils, ἀρ. πλ. αἱρετικοὶ χριστιανοί.

Bon - heuri, ἴδ. patte d'oie.

Bonheur, ἀρ. εὐπραγία, εὐδαιμονία, εὐτυχία, ἀγαθὴ τύχη. par — εὐτυχῶς, ἀγαθῇ τύχῃ· avoir du — εὐτυχῶ, ἔχω τύχην. j'ai eu le — de vous rencontrer ηὐτύχησα νὰ σᾶς ἀπαντήσω. avec — ἐπιτυχῶς.

Bonhomie, Ϡ. ἁπλότης πνεύματος.

Bon - homme - misère, ἀρ. (χυδ.) ἐρίθακος, πτηνόν.

Boni, ἀρ. τὸ περίσσευμα (χρημάτων ἀπὸ ὁαπάνην τινά).

Bonichon, ἀρ. ὀπὴ εἰς τοὺς ὑελουργικοὺς κλιβάνους.

Bonier, ἀρ. πλέθρον παρὰ Βέλγοις.

Bonification, Ϡ. βελτίωσις. ἴδ. Bonifier.

Bonifier, ἐν. βελτιῶ, καθιστῶ χρησίμους (ἰδίως γαίας διὰ τῆς καλλιεργείας). § — des bons ἐμπορεύομαι μετὰ κέρδους τραπεζητικὰ γραμμάτια.

Bonite, Ϡ. γομφάριον, κ. γουμάρι (ἰχθύς).

Boniton, ἀρ. εἶδος σκομβρίου.

Bonjour, ἴδ. Bon.

Bonjoan, ἀρ. ὀέσμη λινοκαλάμων, (λιναρίου).

Bonkose, Ϡ. σκίαινα νεφώδης, ἰχθύς.

Bon - mot, ἴδ. mot.

Bonne, Ϡ. τροφὸς, παιδαγωγός.

Bonneau, ἀρ. σημαντήρ, τὸ ἐπάνω τῆς ἀγκύρας ἐπιπλέον ξύλον. (σαμαδοῦρα).

Bonne - dame, Ϡ. ἴδ. arroche.

Bonnement, ἐπίρ. φιλαλήθως, ἀλλάκως, ἁπλῶς, ἀγαθῇ τῇ πίστει. tout — ἀποτόμως. § tout — ἁπλῶς καὶ μόνον.

Bonnet, ἀρ. πῖλος, κ. σκοῦφος (ἀνδρῶν). § κεκρύφαλος, κ. σκούφια (γυναικῶν). § — de docteur ἡ ἀξία τοῦ προλύτου. § μεταφ opiner du — παραὸέχομαι ἀνεξετάστως ξένην γνώμην. mettre son — de travers ὀργίζομαι, κ. βάζω τὴν γοῦνάν μου ἀνάποδα. qui a la tête près du — ὀξύθυμος. § κεκρύφαλος, ὁ ὀεύτερος στόμαχος τῶν μυρηκαζόντων ζώων. § σκύφος (εἰς τὰς τέχνας) πᾶν μέρος ἐργαλείου καλύπτον στρογγύλην ἐπιφάνειαν. § (ὀχυρωμ.) — à prêtre κεκρύφαλος, ὀχύρωμα καλύπτον τὸν προμαχῶνα.

Bonnetage, ἀρ. χάρτινον κάλυμμα τῆς ὀπῆς τοῦ πυροτεχνήματος

Bonnet-chinois ἢ guénon couronnée, Ϡ. εἶδος πίθηκος.

Bonnet-d'électeur ἢ de Prêtre, ἀρ. εἶδος κολοκύνθης.

Bonnet - de Neptune, ἀρ. ἴδ. fongite.

Bonnet - de Pologne, ἀρ. εἶδος κογχύλης.

Bonneter, ἐν. περικαλύπτω μὲ χαρτίον τὴν ὀπὴν τοῦ πυροτεχνήματος.

Bonneterie, Ϡ. πιλοποιία. § πιλοπρασσία.

Bonnetier, ἀρ. πιλοποιός. § πιλοπράτης. § chardon à — ἴδ. chardon.

Bonnette, Ϡ. πῖλος, ὀχύρωμα ἔχον ὀύω μόνον πλευράς.

Bonnettes, Ϡ. πλ. (ναυτ.) τὰ λαίφη, Ἰταλ. koltelátsez, μικρὰ ἱστία basses —s τὰ κάτω λαίφη, Ἰταλ. skopamáres

Bonne voglie, ἀρ. μισθωτὸς κωπηλάτης εἰς τὰ κάτεργα.

Bonplandie, ἀρ. *καλλιπλανδία, ὀένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Bonse, ἴδ. Bonze.

Bon soir, ἴδ. Bon.

Bontant, ἀρ. βαμβακερὸν ὕφασμα τοῦ Καντονίου.

Bontchouk, ἀρ. τοῦγι τῶν παλαιῶν βασιλέων τῆς Πολωνίας.

Bonté, Ϡ. ἀγαθότης, εὐμένεια, ἐπιείκεια, χρηστότης. acte de— ἀγαθοεργία, ayez la — de εὐὸόκησον, νεῦσον νὰ, σὲ παρακαλῶ νὰ, des—s φιλοφρονήσεις, ἐνὸείξεις εὐμενείας. § καλὴ ποιότης. — d'un mur στερεότης τοῦ τοίχου — d'une cause τὸ ὀίκαιον ὑποθέσεώς τινος.

Bonti, ἀρ. ἴδ. salsepareille.

Bontou, ἀρ ἴδ. Ambora.

Bonze, ἀρ. ἱερεὺς τῆς Ἰνδίας.

Boo, ἀρ. ζαχαροκάλαμον τῆς Ἰαπωνίας.

Boobook, ἀρ. γλαὺξ τῆς νέας Ὀλλανδίας.

Boope, ἀρ. βέωψ, ἰχθὺς τῆς Ἀμερικῆς, ἴδ. Bogue.

Boopis, ἀρ. βοώπις, γένος φυτῶν.

Boot, ἀρ λέμβος, πλοιάριον τῶν ἀρκτικῶν Ϡαλασσῶν.

Bootès, ἀρ. βοώτης, ἀστὴρ ἀρκτικός.

Bootie, Ϡ. βοωτία, γένος φυτῶν ὀσπριοφόρων.

Bopyre, ἀρ. *βώπυρος, εἶδος ὀστράκων.

Boquet, ἢ écope, ἀρ. εἶδος πτυαρίου, (φτυάρας).

Boracique, ἐπ. χρυσοκολλικός. acide — χρυσοκολλικὸν ὀξύ.

Boraginée, ἴδ. Borraginée.

Borasseau, ἀρ. κιβώτιον περιέχον χρυσόκολλαν.

Boraté, ée, ἐπ. ὁ περιέχων χρυσοκολλικὸν ὀξύ.

Borates, ἀρ. πλ ἅλατα περιέχοντα χρυσοκολλικὸν ὀξύ.

Borax, ἀρ. χρυσόκολλα, εἶδος ἅλατος.

Borborygme, Borborisme, ἀρ. βορβορυγμὸς (τῆς κοιλίας).

Borborites, ἀρ. πλ. βορβορῖται, αἵρεσις χριστιανικὴ τοῦ ἐνὸεκ. αἰῶνος.

Bord, ἀρ. χεῖλος, ἄκρον. — s d'une plaie τὰ χείλη τοῦ τραύματος. — de la mer, d'une rivière χεῖλος, ὄχθη, (τῆς Ϡαλάσσης) παραθαλάσσιον, (τοῦ ποταμοῦ) ὄχθος, παραποτάμιον. mettre un vaisseau à — κατάγω, ἐλλιμενίζω, κ. ἀράζω τὸ πλοῖον. aller — à —πασαπλέω. d'un habit κράσπεδον. κ. ποδόγυρος. doid un plat ἄμβονες. § ὅα, ὄχθοιβος, ἢ εἰς τὸ κράσπεδον καὶ εἰς πᾶν ἄκρον τοῦ φορέματος, εἰς τὸ χεῖλος τοῦ πίλου κτλ ῥαπτομένη ταινία, τρκ. κενάοι. § — d'un verre τὰ χείλη τοῦ ποτηρίου. plein jusqu'aux —s ἰσοχειλὴς, ἐπιστεφὴς plein pardessus les —s, ἂ rouges —s ὑπερχειλὴς, ἐκχειλισμένος. les—s d'un vaisseau, οἱ τοῖχοι πλοίου. virer de — κατὰ πρῶραν κρούομαι, στρέφομαι, γυρίζω τὸ πλοῖον, τῷ ὀίὸω ἐναντίαν ὀιεύθυνσιν. § τὸ πλοῖον. monter à — πλοίου ἐπιβαίνω, (ἰταλβρβρ. μπαρκάρομαι). vaisseau de haut — μακρὰ ναῦς, μέγα πλοῖον ἀπὸ ὀικρότου καὶ ἄνω. (τὰ λοιπὰ) de bas — μικρὰ πλοῖα.

Bordage, ἀρ. ἐπηγκενίδες, τὰ ἔξωθεν σανιδώματα τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου.

Bordailles, ἀρ. πλ. ξύλα κατάλληλα

διὰ τὸ σανίδωμα τῶν πλοίων.
Bordat, ἀρ. μεταξωτὸν τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας.
Bordayer, οὐδ. (ναυτ.) λοξοδρομῶ, πλαγιάζω, κ. κάμνω βόλτες.
Bordé, ἀρ. λῶμα, λέγνον, κ. σειρήτιον. §εἶδος λάβρου, καὶ εἶδος τριχόδοντος, ἰχθύς.
Bordée, Ξ. καταπυροβόλησις, ἡ σύγχρονος κένωσις ὅλων τῶν πυροβόλων τῆς μιᾶς τοῦ πλοίου πλευρᾶς. lâcher, recevoir une — καταπυροβολῶ, καταπυροβολοῦμαι. §μεταφ. — d' injures χείμαρρος ὕβρεων. § (ναυτ.) πλαγιασμός, λοξοδρομία, ὁ λοξὸς ὁρόμος τοῦ ἐναντίου τοῦ ἀνέμου πλέοντος πλοίου κ. (βόλτα) § grande —, petite — ἡ διπλῆ καὶ ἡ ἁπλῆ διάρκεια τῆς νυκτερινῆς φυλακῆς εἰς τὰ πλοῖα.
Bordel, ἀρ. πορνοβοσκεῖον, χαμαιτυπεῖον.
Bordelière, Ξ. εἶδος κυπρίνου λιμναίου, ἰχθύς.
Bordement, ἀρ. ἐγκόλλησις, παρὰ τοῖς ἐγκαυστοποιοῖς τρόπος τοῦ προσηλόνειν τὸ ἔγκαυστον εἰς τὸν χρυσόν.
Bordenneau, ἀρ. ἡ Ξύρα τῶν καταβράκτων εἰς τὰς ἁλυκάς.
Border, ἐν. ὁρίζω, περιορίζω, παράκειμαι, ἐκτείνομαι παρά. ce pays est —é par la mer ὁ τόπος περιορίζεται ἀπὸ τὴν Ξάλασσαν, ἔχει ὅριον τὴν Ξάλασσαν. le quai qui —e la rivière ἡ κρηπὶς ἥτις ἐκτείνεται παρὰ τὸν ποταμόν. les précipices qui — ent la route οἱ εἰς τὴν ὁδὸν παρακείμενοι κρημνοί. — d' arbres παραφυτεύω δένδρα, une rivière qui borde ὁ παρρέων ποταμός. § περιστέφω περιχείλω, προσθέτω εἰς τὸ πέρας σώματός τινος ἄλλο σῶμα. § περιάπτω, παρυφαίνω, περιῤῥάπτω, κ. μαργελόνω, ῥάπτω ταινίαν ἢ ἄλλο ὅμοιον εἰς τὴν ἄκραν ἐσθῆτος. § (ζωγρ.) — un tableau περιβάπτω τὴν εἰκόνα, βάπτω τὰ χείλη τῆς εἰκόνος διὰ νὰ φανῶσιν εὐκρινέστερα τὰ ἐγγεγραμμένα. § (ναυτ.) παραπλέω. —un vaisseau παρακολουθῶ ἐκπλαγίον πλοῖον. § — un bâtiment καλύπτω μ' ἐπηγκενίδας τὰς σταμῖνας τοῦ πλοίου, ἐνδύω τὸ πλοῖον. — les avirons ταινύω τὰς κώπας. — une voile τείνω τὸ ἱστίον. § les troupes — ent la haie τὰ στρατεύματα ἵστανται στοιχηδόν. § — un lit ἐμπήγω τὰ σινδόνια τοῦ κραββατίου μεταξὺ τοῦ ξύλου καὶ τῶν στρωμάτων.
Bordereau, ἀρ. πιτάκιον πινάκιον σημείωμα, τρι. πούτουλας. — de compte γενικὸς ἰσολογισμός.
Bordier, ἐπ. ἀρ. vaisseau. — ἑτερόπλευρος ναῦς, ἡ ἔχουσα τὴν μίαν πλευρὰν στερεωτέραν. § propriétaire — παρόδιος, παροδίτης, ὁ ἔχων κτῆμα κείμενον παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδόν.
Bordigue, Ξ. ὑποχή κ. πόχη, (τουρκ. ταλιάνι) μέρος τῆς Ξαλάσσης περικεκλυσμένον δι' ἁλίευσιν.
Bordoyer, οὐδ. περιαμαυροῦμαι, ἐπὶ ἐγκαύστου (σμάλτου) τὸ ὀπτὸν ἐγκολλώμενον εἰς τὸν χρυσὸν ἀμαυροῦται περὶ τὰ χείλη.
Bordure, Ξ. περίκυκλος, περιφέρεια, γύρος κ. περιθώριον· (ἐπὶ εἰκόνος) στεφάνη, κορωνίς. (ἐπὶ ἐσθῆτος) παρυφή. § (ναυτ.) ζωστῆρες, σιδήρινοι λεπίδες ζώνουσαι τὸ πηδάλιον.
Boréal, le, ἐπ. βόρειος. aurore —e, ἴδ. aurore.
Borée, ἀρ. βορρᾶς, βορέας. § εἶδος ἐντόμων τοῦ γένους τῶν νευροπτέρων.
Borélie, Ξ. πισόλιθον, ὠόλιθον, κεγχρίτης, εἶδος ὀστράκων, συνιστώντων πολλάκις διὰ τῆς συνενώσεώς των ὄρη ὁλόκληρα.
Borgne, οὐσ. καὶ ἐπ. ἑτερόφθαλμος, κ. μονόφθαλμος. § (μεταφ.) ἀσαφής. un appartement —ἐσοτεινὸν δωμάτιον· § (ναυτ.) ancre — ἄγκυρα ἑτερόστομος, ἡ ἔχουσα ἕνα βραχίονα.
Borgnesse, Ξ. χυδ. ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος, κ. στραβή. (ὕβρις πρὸς γυναῖκα).
Borigue, ἴδ. Bordigue.
Borin, ἀρ. ὁ ἐξοδεύτων τοὺς γαιάνθρακας. § ἴδ. fauvette passerinette.
Bornage, ἀρ ὁροθέτησις.
Borne, Ξ. ὅρος, τέρμων, τὸ ὁρόσημον, τὸ τιθέμενον σημεῖον πρὸς ἔνδειξιν τῶν ὁρίων. les — s τὰ ὅρια, τὰ σύνορα. rester dens les — s de φυλάττω τὰ ὅρια τοῦ, mettre des —s à περιορίζω τὸ. § καμπτὴρ, τὸ τέρμα (τοῦ σταδίου). § πέρας. sans —s ἀπέραντος.
Borné, ée, ἐπ. περιωρισμένος, ὀλιγόνους.
Borner, ἐν. ὁρίζω, περιορίζω, περατῶ. — une vigne περιορίζω, περικλείω τὴν ἄμπελον. ceci —e la vue τοῦτο περιορίζει τὴν Ξέαν. — la prissance de quelqu' un περιορίζω τινὸς τὴν ἰσχύν se — αὐτοπ. περιορίζομαι, ἀρκοῦμαι, εὐχαριστοῦμαι. un homme qui sait se — ἐγκρατής. — é περιωρισμένος.
Bornoyer, ἐν. ἑτερορθαλμιῶ. ἴδ. bornoyeur.
Bornoyeur, ἀρ. ἑτερορθαλμιῶν, βλέπων μὲ τὸν ἕνα ὀρθαλμόν, διὰ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς εὐθύτητος.
Boros, ἀρ. βόρος, γένος ἐντόμων.
Borozail, ἀρ. τῶν Ἀμερικανῶν ἀφροδισιακὴ ἀσθένεια.
Borraginées, Ξ. πλ. ἀρνογλωσσοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Borrère, Ξ. γένος λειχῆνος, φυτόν.
Bortingle, Ξ. παραπέτασμα ἐκατέρωθεν τῶν πλευρῶν τῶν πλοιαρίων.
Bortoum, ἡ Bortom, ἀρ. ἴδ. Ricinelle.
Bosan, ἀρ. βοξᾶς, ποτὸν τῶν Τούρκων.
Bosbok, ἡ bosch-bock, ἀρ. εἶδος ὀνάγρου.
Boschrate, ἡ rat-des-bois, ἀρ. ἴδ. sarigue.
Bosch, ἀρ. εἶδος σκολοπίδος, ἰχθύς.
Boscie, Ξ. βοτκία, γένος φυτῶν.
Bose, Ξ. γένος χηνόποδος, φυτόν.
Bosel, ἀρ. ἀστράγαλος, ὁ κατὰ τὴν βάσιν τῶν κιόνων κύκλος.
Boshond, ἀρ. Ξώς. κ. τσακάλι.
Boson, ἀρ. ἴδ. sabot mariqué.
Bosphore, ἀρ. βόσπορος, πορθμός.
Bosquet, ἀρ. ἄλτος.
Bossage, ἀρ. πρόβολος λίθος, (πρὸς κατεργασίαν ἀναγλύφων ἀφηνόμενος εἰς τὰ τείχη). § κυρτότης (τοῦ ξυλίνου τόξου).
Bosse, Ξ. κύρωμα, κύρτωμα, κ. καμποῦρα. § πρῆσμα (προξενούμενον ἀπὸ κτύπημα). § ὕβος, τὸ κύρτωμα τῆς καμήλου, τοῦ βουβάσου, κτλ. § ἕξοχὴ (παρὰ φρενολόγοις), ἡ τῶν ὀστῶν τοῦ κρανίου, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς ψυχικήν τινα δύναμιν. (ὕβεις) il a la — de la poésie ἔχει ἔμφυτον κλίσιν πρὸς τὴν ποίησιν. § (γλυπτ.) ἀνάγλυφον. relevé en — ἀνάγλυφος, κ. ἀνακουρωτός. demie — πρόστυπος. serrure à — κλεῖθρον ἐξέχον ἐπὶ τῆς Ξύρας. § Ξλῖψις, κ. ζούλισμα (μεταλλίνων ἀγγείων) § (ναυτ.) μικρὰ σχοινία χρήσιμα εἰς τὸ νὰ συνδέωσι τὰ διερρηγμένα σχοινία. § μέρος τῶν τανυστήρων (applatisoir). § δέμα ἐκ διψάκου πωλούμενον εἰς τοὺς ὑραντάς. § ἡ σφαῖρα τοῦ φυτωμένου ὑέλου. § κάδος περιέχων 5—600 μνᾶς ἁλατος. § πρῆσμα τῶν ἀδένων τῶν χοίρων. § ἕξοχὴ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ.
Bosselage, ἀρ. τορεία (ἐπὶ ἀργυρῶν σκευῶν).
Bosseler, ἐν. τορεύω, ἀναγλύφω, (ἐπὶ ἀργυρῶν σκευῶν). § feuilles —ées φυματώδη φύλλα, τὰ ἔχοντα πρήσματα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας των.
Bosselure, Ξ. (βοτ.) ἔντομὴ, τῶν φύλλων καὶ ἀνθέων τὰ φυσικὰ σχίσματα.
Bosseman, ἀρ. ὁ δεύτερος ὑποναύκληρος.
Bosser, ἐνδέω τὰ σχοινία καὶ ἄλλα σκεύη τοῦ πλοίου. § — l' ancre δένω τὴν ἄγκυραν εἰς τὰς ἐπωτίδας.
Bessetier, ἀρ. φυσητὴς, ὁ φυσῶν τὸν ὕελον ἐργάτης.
Bossette, Ξ. ὀμφάλιον, μέρος στολῆς τοῦ χαλινοῦ.

Bosseurs, ἡ bossoirs, ἀρ. πλ. (ναυτ.) ἐπωτίδες, κ. τὰ καπύκα, τόπος τοῦ πλοίου ὅπου τίθεται ἡ ἄγκυρα.
Bossier, ἴδ. Bossetier.
Bossolant, ἀρ. κλητὴρ τοῦ παπικοῦ Ϛαλάμου.
Bosson, ἴδ. bonge.
Bossu, ue, ἐπ. κυφὸς, κυρτὸς, κ. καμπούρης. § κυρτὸς, γένος ἰχθύων.
Bossuer, ἐν. πιέζω, Ϛλίβω κ. ζουλῶ, κυρίως ἐπὶ σκευῶν σιδηρῶν.
Bossy, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀφρικῆς, παράγον καρπὸν ϐαμασκηνοειδῆ.
Bostangi-bachi, ἀρ. ἀρχιαγροφύλαξ, ἀρχιαστυνόμος τῶν Τούρκων.
Bostkop ἡ botskop ἡ butz-copf, ἀρ. εἶδος ϐελρῖνος.
Boston, ἀρ. Βοστὸν, εἶδος χαρτοπαιγνίου.
Bostryche, ἀρ. Βόστρυχος, εἶδος γοβίου τῆς Κίνας, ἰχθύς. § βόστρυχος, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Bostrychins, ἀρ. πλ. βοστυχῖται, σύστημα κολεοπτέρων ἐντόμων.
Bostrychoide, ἀρ. βοστρυχοειδὰς, εἶδος βοστρύχου, ἰχθύς.
Bot, ἐπ. ἀρ. pied — ραιϐὸς, κ. στραϐὸς ποῦς. § οὐσ. pied—στραϐοπόδης.
Bot, ἀρ. πλοιάριον τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ϝλάνδρας.
Bota, ἀρ. μέτρον ὑγρῶν εἰς Ἱσπανίαν.
Botal, ἐπ. ἀρ. trou — ἡ ὀπὴ τῆς καρδίας δι' ἧς κυκλοφορεῖ τὸ αἷμα εἰς τὸ ἔμβρυον.
Botane, Ϛ. εἶδος ὑφάσματος.
Botanique, Ϛ. ἡ ϐοτανική. § ἐπίθ. ὁ ϐοτανικός.
Botaniser, οὐδ. ϐοτανολογῶ.
Botaniseur, ἀρ. ϐοτανολόγος, φυτολόγος.
Botaniste, ἀρ. ϐοτανιστὴς, ϐοτανικός.
Botanologie, Ϛ. ϐοτανολογία.
Botanomancie, Ϛ. ϐοτανομαντία, ἡ διὰ τῶν ϐοτάνων μαντεία.
Botanophile, οὐσ. ϐοτανόφιλος.
Both, ἀρ. ἀκτόπλουν, πλοιάριον μ' ἕνα ἱστόν.
Bothrion, ἀρ. ϐοθρίον, ἕλκος τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Botiche, ἀρ. οἰνοδόχον ἀγγεῖον εἰς τὴν Ἀμερικήν.
Botrie, Ϛ ϐοτρία, φυτὸν χρήσιμον εἰς τὴν φαρμακοποιΐαν.
Botrycère, ἀρ. ϐοτρύκερον, γένος φυτῶν τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Botryllaires, ἀρ. πλ. ϐοτρυλλοειδῆ, σύστημα μαλακοδέρμων.
Botrylle, ἀρ. ϐότρυλλος, μαλακόδερμον τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀγγλίας.
Botryocéphale, ἀρ. ϐοτρυοκέφαλος, γένος σκωλήκων τῶν ἐντοσθίων, ἐξ ὧν καὶ ἡ τενία.
Botrys, ἀρ. τεύκριον, ϐότρυς, εἶδος ϐοτάνης.
Botrytis, ἀρ. ϐοτρύτης, γένος φυτῶν.
Botte, Ϛ. δέτμη, ἀγκαλὶς, κ. δεμάτι. § σωρὸς, στίϐη, πλῆθος πραγμάτων. § (εἰς τὸ ἐμπόριον) αἱ δέσμαι, (πολλάκις δὲ καὶ) τὰ ὑγρὰ μέτρα (καθ' ἃ ὠνια τινὰ πωλοῦνται). — de soie μεταξοδέτμη, τρκ. τερές. § πληγὴ ἐκ διαλήψεως, κέντημα ξιφους. porter une — κεντῶ μεταφ. διαϐάλλω τινα παρὰ τοῖς ἰσχύουσι. § ὑπόδημα. — forte τὰ ὑψηλὰ ὑποδήματα τῶν ἱπποκόμων. à propos de — ἀναιτίως, ἄνευ ἀφορμῆς τινός. mettre du foin dans ses — s ἀργυρολογῶ. § τὸ δερμάτινον δέμα τῶν πληγῶν εἰς τοὺς πόδας τῶν ἵππων. § —s ὁ εἰς τὰ ὑποδήματα προσκολλώμενος πηλός.
Bottelage, ἀρ. σχηματισμὸς τῶν δεματιων, πρὸ πάντων χόρτου καὶ ἀχύρου
Botteler, ἐν. σχηματίζω ἀγκαλίδας, δεμάτια.
Botteleur, ἀρ. ὁ ἀγκαλιδοποιὸς, ὁ σχηματίζων δεμάτια.
Botter, ἐν. σκυτεύω, ἐργάζομαι ὑποδήματα. § προμηθεύω ὑποδήματα. § ὑποδέω, ϐάλλω τὰ ὑποδήματα.
Bottier, ἀρ. ὑποδηματορράφος, κ. ὑποδηματᾶς.
Bottine, Ϛ ὑποδημάτιον.
Bouar ἡ bouard, ἀρ. ἡ σφῦρα τοῦ νομισματοκοπείου.
Bouati, ἀρ. ὁριόξυλον, δένδρον ἰαματικὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Boubach, ἀρ. ἴδ. Bobaque.
Boubie, Ϛ. ἴδ. Fou πτηνόν.
Boubil, ἴδ. baniahbon.
Bouc, ἀρ. τράγος. § ἀσκὸς πλήρης οἴνου, ἐλαίου, κτλ.
Boucage, ἀρ. στοίϐη, φυτόν.
Boucan, ἀρ. τόπος ὅπου οἱ ἄγριοι καπνίζουν τὸ κρέας. § χυδ. πορνοστάσιον.
Boucaner, ἐν. ψήνω ἢ καπνίζω κρέας ὡς οἱ ἄγριοι. § οὐδ. Ϛηρεύω ἀγρίους ϐόας ὡς οἱ ἄγριοι.
Boucanier, ἀρ. Ϛηρευτὴς ἀγρίων ϐοῶν. § μακρὺ πυροϐόλον τῶν Ϛηρευτῶν τούτων.
Boucarde, ἴδ Bucarde.
Boucarés, ἀρ. εἶδος μαύρης σταφυλῆς.
Boucaro, ἀρ. Ἰϐηρὶς, εἶδος λιμνείας γῆς τῆς Ἱσπανίας, χρησίμου εἰς τὴν πλαστικήν.
Boucassin, ἀρ. ὕρασμα ϐιμϐακερὸν, (μπογασί.)
Boucassiné, ée, ἐπ. ὕρασμα ὁμοιάζον μπογασί.
Boucaut, ἀρ. εἶδος μικροῦ ϐαρελλίου.
Bouc-cerf, ἀρ. τραγέλαφος, ζῶον εἰσέτι ἄγνωστον καὶ ἴσως ἀνύπαρκτον.
Bouc-de juida, ἀρ. φυλὴ τράγων τῆς Ἀφρικῆς.
Bouc des bois, ἴδ. Bosbok.
Bouc-des-rochers, ἀρ. ἄγριος τράγος.
Bouc-estain, ἴδ. bouquetin.
Bouchage, ἀρ. γῆ χρήσιμος εἰς τὰ μεταλλουργεῖα.
Boucharde, Ϛ. ἐργαλεῖον τῶν λιθοξόων.
Bouche, Ϛ. στόμα (τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λοιπῶν ζώων). lux de—σιαλόῤῥοια, πτυαλισμός. μεταφ. γλωσσαλγία. fermer la — à quelqu'un ἀποστομῶ. faire la petite — προσποιοῦμαι ὅτι δὲν Ϛέλω τι τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ. de — ἐκ στόματος. de — en—ἀπὸ στόμα εἰς στόμα. — béante κηχηνώς. bonne — ἴδ. bon. l'eau lui vient à la — ὀρέγεταί τινος πράγματος, κ τρέχουν τὰ σάλια του. depenses de la — ἔξοδα τῆς τροφῆς. les officiers de la — οἱ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἡγεμόνος ἀξιωματικοί. —s inutiles οἱ ἄχρηστοι ἀναλωταὶ (εἰς πόλιν πολιορκουμένην), ἀπόλεμοι. cheval à — sensible εὔστομος ἵππος. à — dure σκληρόστομος. § στόμιον (εἰς ἐργαλεῖον καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἔχον ὀπὴν ἀνάλογον). § τὸ στόμα, αἱ ἐκροαὶ τῶν ποταμῶν. § — à feu τὰ τηλεϐόλα καὶ οἱ ὅλμοι. § — de pain τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἄρτου. § — d' argent, d' or κτλ. ἀργυρόστομος, χρυσόστομος, διάφορα εἴδη ὀστράκων.
Bouchée, Ϛ. ϐλομὸς, ἔνθεσις κ. χαψιά, (ϐοῦκα).
Bouchelle, Ϛ. τὸ πρὸς τὴν Ϛάλασσαν μέρος τῆς ὑποχῆς.
Boucher, ἐν. ἐμφράττω, ϐύω, κ. ϛουμπόνω. § — le passage, les avenues κλείω τὴν ὁδὸν. § esprit —é ἀμϐλὺ πνεῦμα. homme — é ἄνθρωπος ἀμϐλύς.
Boucher, ἀρ. κρεωπώλης, μακελλάρης, (τουρκϐρ. κασάπης). (μεταφ.) αἱμοϐόρος.
Bouchère, Ϛ. ἡ κρεωπώλις.
Boucherie, Ϛ. κρεωπολεῖον, μακελεῖον, (τουρκϐρ. κασαπιὸ). (μετ.) σφαγὴ, αἱματοχυσία.
Bouchet, ἀρ. ποτὸν ἐξ ὕδατος, ζαχάρεως καὶ κινναμώμου.
Boucheture, Ϛ. περίφραγμα ἀγροῦ διὰ νὰ μὴν ἐμϐαίνουν τὰ ζῶα.
Bouchin, ἀρ. (ναυτ.) τὸ ἐκτὸς πλάτος τοῦ πλοίου.
Bouchoir, ἀρ. ἐπιστόμιον κλιϐάνου.
Bouchon, ἀσ. πῶμα κ. στούμπωμα. § — de paille, de foin δέμα χόρτων ἢ ἀχύρων, χρησιμεῦον ἀντὶ ψήκτρας. § — de cabaret Ϛαλλὸς ὡς σημεῖον τῶν οἰνοπωλείων.
Bouchonner, ἐν. ψήχω, στλεγγίζω, κ. ξυστρίζω τὸν ἵππον μὲ δέμα χόρτου. § συνδέω ὑράσματα εἰς ἄτακτον σωρόν.
Bouchot, ἀρ. περίφραγμα παρὰ τὴν Ϛάλασσαν πρὸς ἁλίευσιν.

Boucle, Θ. πόρπη, κόπτσα. — d' oreille τὸ ἐνώτιον, κ. σκουλαρίκι. § βόστρυχος, ἐπιστροφίς, κίκινος κ. ζουγρόν. § — de quai κρίκος, ἐπὶ τῆς ὄχθης σιδηροῦς κρίκος, ὅπου δένονται τὰ ἀπόγαια. § σιδηροῦς κρίκος ἐμποδίζων τὴν ἄτακτον ὠχείαν τῶν ἵππων.

Bouclé, ἀρ. βοστρυχωτός, ἰχθύς.

Bouclée, Θ. βλέννη βοστρυχωτή, ἰχθύς.

Boucler, ἐν. ἐμπορπάω, (δένω μὲ κόπτσαν). § — une cavale ἴδ. —e. § — des cheveux βοστριχίζω κ. ζουγοαίνω τὴν κόμην. § — un port κλείω τὴν εἴσοδον λιμένος.

Bouclette, Θ. μικρὸς κρίκος τῶν ὑφαντῶν.

Bouclier, ἀρ. ἀσπίς. une levée de —s (ἀρχαιολ.), στρατολογία. § κυκλόπτερον, γένος ἰχθύων. § πέλτις, γένος ἐντόμων. § — d' écaille de tortue ἴδ. Patalle.

Boucon, ἀρ. (ἀρχ.) ἰὸς κ. φαρμάκιον. § κυκλόπτερον, εἶδος ἰχθύος. § γένος ἐντόμων τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.

Bouc-stein, ἴδ. bonhuetin.

Bouder, οὐδ. χαλεπαίνω, χολαίνω κ. χολιάζω. § δυσχεραίνω, ἀγανακτῶ, κ. κακιώνω. § μνησικακῶ, εἶμαι ἀγανακτισμένος, κακιωμένος. § ἐν. δυσχεραίνω κατάτινος, κ. τὸν κάμνω μοῦτρα.

Bouderie, Θ. μνησικακία, κ. κάκιωμα, χόλιασμα, μοῦτρα.

Boudeur, euse, ἐπ. ὁ σκυθρωπάζων, ἀγανακτισμένος, κ. κακιωμένος. air —, δυσχεραίνοντος ἦθος.

Boudin, ἀρ. καρυκή, λουκάνικον χοίρειον. — blanc λευκοκαρύκη, λουκάνικον κατεσκευασμένον ἀπὸ γάλα καὶ κρέας ὄρνιθος. § ὁ ζωστὴρ τοῦ πλοίου. § ζωστήρ, ἡ κατὰ τὴν βάσιν τῆς στήλης ζώνη. § μετάλλινον ἐλατήριον. § εἶδος πυροτεχνήματος. § ἕλιξ, ἐλατήριον εἰς τὰ κλεῖθρα. § ἱπποπήρα (στρογγύλη τεθημένη ὀπίσω του ἱππέως). § μακρὺς βόστρυχος τῆς κεφαλῆς.

Boudin-de mer ἀρ. εἶδος νηρίδος, Θαλασσίου ἐντόμου.

Boudines, Θ. ὀμφαλὸς (τῶν ὑελίνων σκευῶν).

Boudinière, Θ. καρυκοχώνη, χωνίον διὰ τὰ λουκάνικα.

Boudinure, Θ. περιείλιμμα, τὸ τύλιγμα τοῦ κρίκου (τῆς ἀγύρας), τὸ περιτυλίσσον αὐτὸν σχοινίον.

Boudoir, ἀρ. τιμόνιον, μονήρης κοιτών.

Boue, Θ. βόρβορος, πηλός, κ. λάσπη. tirer un homme de la — ἀνεγείρω τινὰ ἀπὸ τὸν βόρβορον, ἀπὸ τὴν εὐτελῆ του στάσιν· âme de — ψυχὴ ἀγενής.

Bouée, Θ. ἐπιπλεύστης, σημαντήρ, τὸ ἐπιπλέον εἰς τὴν Θάλασσαν ἀντικείμενον, καὶ δεικνύον τῆς ἀγκύρας τὴν θέσιν. κ. σαμαδοῦρα. § ὁ σώστης, πλευστόν τι ἀντικείμενον ῥιπτόμενον εἰς τὴν Θάλασσαν πρὸς σωτηρίαν τῶν ναυαγούντων. § ὁ ἀτμὸς τῶν κλιβανιζομένων ἄρτων. § τηλεσκόπιον, ἔντομον.

Bouement, ἀρ. συναρμογὴ ξύλων.

Bouer, ἐν. σφυρηλατῶ τὰ νομίσματα.

Boues, Θ. πλ. ὑλὶς μεταλλικῶν ὑδάτων.

Boueter, ἐν. ἁλιεύω τὰς μαινίδας μὲ δέλεαρ.

Boueur, ἀρ. βορβοροκόλογος, ὁ παστρεύων τὴν λάσπην εἰς τοὺς δρόμους.

Boueux, euse, ἐπ. βορβορώδης κ. λασπώδης. écriture —se ἴδ. Baveuse.

Bouffant, te, ἐπ. κολπωτός, φυσκωτός, μόνον ἐπὶ φορεμάτων.

Bouffe, ἀρ. γελωτοποιὸς, ὑποκριτὴς κωμικός. § εἶδος κυνὸς προερχομένου ἐκ τοῦ ὀρνιθοθήρου καὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ κυνός.

Bouffée, Θ. ῥιπὴ, ἔξαφνος καὶ σύντομος ὁρμὴ τοῦ ἀνέμου. § πνοὴ, φύσημα. § ἀποφορὰ (τοῦ στόματος) κ. χνότον. §. — de fièvre παροξυσμὸς πυρετοῦ· μεταφ. ὁρμὴ, ἐπὶ κινήσεων τῆς ψυχῆς.

Bouffer, οὐδ. ἐκφυσῶμαι, κ. φουσκόνω τὰ μάγουλα, § — de colère σκάνω ἀπὸ τὸν Θυμόν μου. § κολποῦμαι κ. φουσκόνω, ἐπὶ φορεμάτων, ἄρτων, κτλ. § κυρτοῦμαι, κ. φουσκόνω, ἐπὶ τῶν ἑτοιμορρόπων τοίχων.

Bouffette, Θ. μικρὸς Θύσανος, κ. φούντα, ἰδίως εἰς τοὺς χαλινούς.

Bouffir, ἐν. ἐξογγῶ, ἐξοιδαίνω, φουσκόνω, πρήσκω, (ἐπὶ κρέατος καὶ δέρματος) l hydropisie lui a —i tout le corps ὁ ὕδρωψ, ἔπρηξε ὅλον τὸ σῶμά του. § οὐδ. πρήσκομαι le visage lui —it, τὸ πρόσωπόν του εἶναι πρησμένον. § (μεταφ.) bouffi d'orgueil, d arrogance πεφυσημένος, ὑψήρης τύφου, ὑπεροφίας. § style bouffi οἰδαίνουσα, ὀγκώδης λέξις

Bouffissure, Θ. ὄγκος, ἐξόγκωσις, κ. φούσκωμα, πρήξιμον. § — de style, οἴδημα, ὄγκος ὕφους· λόγου.

Bouffoir, ἀρ. φυσητήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ κρεωπῶλαι φουσκόνουν τὸ σφαγμένον κρέας.

Bouffon, ἀρ. γελωτοποιὸς, μῖμος.

Bouffon, onne, ἐπ. ἀστεῖος, εὐτράπελλος. vil — βωμολόχος.

Bouffonner, οὐδ. γελωτοποιῶ, βωμολοχῶ.

Bouffonnerie, Θ. βωμολοχία, γελωτοποίϊα, (τουρκ. μασκαραλίκι).

Bouffron, ἀρ. ἴδ. Sèche.

Boug, ἀρ. λυχνουχία, ἑορτὴ παρὰ τοῖς Ἰαπονοῖς.

Bougainvillée, ἀρ. βυγινβιλλία, γένος φυτῶν τῆς Βρασιλίας.

Bouge, ἀρ. σηκὸς, μικρὸν κοίλωμα εἰς τὸν τοῖχον. § Θαλαμίσκος, οἰκίσκος. § (εἰς διαφόρους βιομηχανικὰς τέχνας) κύρτωμα κ. κοιλιά.

Bougeoir, ἀρ. εἶδος κηροπηγίου χαμηλοῦ καὶ κυρτοῦ. § κηροθήκη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐναποτίθεται ἡ ὰς ἐμπρὸς τῶν ἀρχιερέων, ὅταν ἱερουργῶσι, κ. μανουάλι.

Bouger, οὐδ. κινοῦμαι, κ. σαλεύω· ne bougez pas μὴ κινεῖσαι, κ. εἰς τὸν τοπον.

Bougette, Θ. μάρσιππος ἢ μάρσυπος, πῆρα· ὁδοιπορική. κ. σάκκος.

Bougie, Θ. κηρίον, κ. ἁγιοκέρι. § καθετὴρ (ἐργαλεῖον χειρουργικόν).

Bougier, ἐν. περικαίω, ἐπὶ ῥαπτῶν, ὅταν καίουν ὀλίγον τὰ ἄκρα τῶν ὑφασμάτων διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν παράλυσιν (ξέφτισμα) των.

Bougière, καὶ **Buguière**, Θ. εἶδος δικτύου.

Bougon, ἀρ. γυδ. μεμψίμοιρος, κ. μουρμούρης. § harengs—s, (ἁλιευτ.), μαινὶς ἠκροτηριασμένη, ἀπολέσασα τὴν κεφαλὴν ἢ τὴν οὐράν.

Bougonner, οὐδ. γυδ. μεμψιμοιρῶ, μουρμουρίζω.

Bougraine, Θ. ἴδ. Bugrane.

Bougran. ὑπόῤῥαμμα, χονδρὸν ὕφασμα ὑποῤῥαπτόμενον εἰς τὰ ἐνδύματα.

Bougrannée, Θ. ὕφασμα παρεσκευασμένον ὥστε νὰ γίνῃ ὑπόῤῥαμμα.

Bouguière, ἴδ. Bougière.

Bouillaison, ἀρ. ἀνάζεσις τοῦ ζύθου.

Bouillant, te, ἐπ. ζέων, κ. βράζων. § (μεταφ.) ὀξὺς, Θυμώδης.

Bouillar ἢ **Bouillard**, ἀρ. (ναυτ.) νέφος φέρον ἄνεμον καὶ βροχήν.

Bouille, Θ. Θαλασσοκόπος, ἁλιευτικὸν ἐργαλεῖον.

Bouilleau, ἀρ. ἀγγεῖον περιέχον τὸν διδόμενον εἰς τοὺς καταδίκους ζωμόν.

Bouiller, ἐν. Θαλασσοκοπῶ, ἐξεγείρω τοὺς ἰχθῦς κτυπῶν τὴν Θάλασσαν. § σημαίνω, σημαδεύω τὰ ὑφάσματα.

Bouilleur ἢ **Bruleur**, ἀρ. ὁ ἐξάγων οἰνόπνευμα ἀπὸ οἶνον.

Bouilli, ἀρ. ἑφθὸν, κ. βραστὸν (κρέας).

Bouillie, Θ. πόλτος, μάζα ἐξ ἀλεύρου καὶ γάλακτος διὰ τὰ βρέφη. § πόλτος, κ. τὸ κουρκούτι τῶν χαρτοποιῶν.

Bouillir, οὐδ. καὶ ἐν. ζέω, κ. βράζω. (μεταφ.) la tête me bout θερμαίνεται ἡ κεφαλή μου. le sang me bout dans les veines βράζει τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας μου.

Bouillitoire, Θ. ἡ βράσις τῶν νομισμάτων διὰ νὰ λευκανθῶσι.

Bouilloire, Θ. ἀγγεῖον διὰ βράσιν μετάλλων.

Bouillon, ἀρ. βράσις. § κύμα βράζοντος ἢ ἐκχεομένου ῥευστοῦ. à gros — s ἀναβολάδην, μετὰ θρασμοῦ, κοχλάζων, κρουνηδόν. dans les premiers—s de sa colère εἰς τὸν πρῶτον βρασμὸν τοῦ Θυμοῦ του. § ἀφέψημα, ζωμὸς, ζωμίον τοῦ κρέατος. § κοσύμβη, κρασσὸς, (φούντα). § πρη-

σμα τῶν ποδῶν τῶν ἵππων. § πτυχή, κ. δίπλα μεγάλη εἰς τὸ κράσπεδον τῶν ἱματίων. § φυσαλὶς (ἀέρος εἰς τὸν ὕελον ἢ τὰ μέταλλα).

Bouillon-blanc, ἀρ. φλόμος λευκὸς, φυτόν.

Bouillonnement, ἀρ. βρασμὸς, ἀναβρασμός. μεταφ. ζέσις.

Bouillonner, οὐδ. ἀναβράζω, παφλάζω, κ. βράζω (καὶ μεταφ.)— de colère διαναίομαι ἀπὸ θυμόν, κ. εἶμαι φωτιά. § κρασπαδῶ μὲ πτυχάς.

Bouin, ἀρ. δέμα μετάξης.

Bouis, ἴδ. Buis.

Bouisse, Θ. εἶδος καλάποδος.

Boujaron, ἀρ. μέτρον πρὸς διανομὴν ποτῶν εἰς τὰ πλοῖα. § — de mer εἶδος βλέννου, ἰχθύς.

Boulaie, Θ. σημυδῶν, τόπος σύμφυτος ἀπὸ σημύδας.

Boulanger, ère, οὐσ. ἀρτοποιὸς, ἀρτοπώλης, κ. ψωμᾶς.

Boulanger, ἐν. ἀρτοποιῶ, κ. πλάθω, κάμνω ψωμίον. pain bien — é καλοζυμωμένος ἄρτος.

Boulangerie, Θ. ἀρτοποιεῖον, ψωμάδικον. § ἀρτοποιΐα.

Boulbène, Θ. γῆ ἀμμοαργιλώδης.

Boulboul, ἀρ. ἴδ. pie-grièche καὶ Huppe.

Boule, Θ. σφαῖρα. rond comme une — σφαιροειδής. jeu de — σφαιρασία. § σφαιριστέριος, τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ σφαιρασία. § (μεταφ.) aller à l'appui de la — συμβοηθῶ τινα. § tenir pied à — ἐπιμελοῦμαι. § à (la) — vue ἀπερισκέπτως. § διάφορα σφαιροειδῆ ἐργαλεῖα. § τὰ κηπαῖα δένδρα σφαιροειδῶς κεκομμένα. § eau de— ταφταρικὸν οἰνόπνευμα, ἰατρικόν.

Boule de-neige, Θ. εἶδος βρυωνίας, ἡ μελαμπέλου, φυτόν. τρκ. κάρτοπου.

Boule-dogue, ἢ Bull-dogue, ἀρκύων ὁ ἀγγλικός.

Bouldéjon, ἀρ. δίκτυον διὰ μαινίδας.

Bouleau, ἀρ. σημύδα, δένδρον.

Boulée, Θ. τὸ εἰς τινὰς λέβητας μετὰ τὴν χύσιν μένον κηρίον ἢ ἄλειμμα.

Bouler (ἐπὶ περιστερῶν ὅταν) ἐξογγῶσι, φουσκόνουν τὸν λαιμόν των. les plantes — ent εἰς τὰ νέα φυτὰ σχηματίζεται σφαιρίδιον κατὰ τὴν ῥίζαν. § ἐν. κτυπῶ μὲ θαλασσοκόπον τὰ φύκια τῆς θαλάσσης διὰ νὰ διεγείρω τοὺς ἰχθῦς.

Boulet, ἀρ. σφαῖρα (σιδηρᾶ τῶν πυροβόλων). — rouge πεπυρακτωμένη σφαῖρα, ἡ πυρουμένη καὶ ῥιπτομένη κατὰ τῶν πλοίων. tirer à — s rouges sur quelqu'un (μεταφ.) κακολογῶ τινα. § εἶδος ἐχινόποδος, φυτ. § ὁ κάτω ἄρμὸς τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου.

Bouleté, ée, ἐπ. (ἵππος) ἔχων τὸν τένοντα τοῦ ποδὸς ἐξηθενημένον.

Bouletto, Θ. ἰσίσκιον, σφαιρίδιον κρέατος κοπανισμένου, (τουρκ. δολμᾶς) § ἴδ. globulaire καὶ échinops.

Bouleur, ἀρ. ὁ διώκων τοὺς ἰχθῦς μὲ τὸν κάμακα. ἴδ. Bouille.

Bouleux, ἐπ. ἀρ. (ἵππος) ἐργατικός, καματερός. § (μεταφ.) homme — ἄνθρωπος ἐργατικὸς, ἀλλ' ἀμβλύς.

Boulevard, ἀρ. προτείχισμα, μεταφ. προπύργιον.

Bouleversement, ἀρ. ἀνατροπὴ, κ. ἀναποδογύρισμα.

Bouleverser, ἐν. ἀνατρέπω, συνταράττω, κ. ἀναποδογυρίζω. cette nouvelle m'a—é ἡ εἴδησις αὕτη μὲ κατετάραξε.

Boulevue, ἴδ. Boule.

Boulic, ἀρ. ἡ παρ' Ἱσπανοῖς μεγάλη ἁλίευσις μὲ τὸν κάμακα.

Bouliche, Θ. μέγα ἀγγεῖον κεράμου χρήσιμον εἰς τὰ πλοῖα.

Boulièche, ἢ trahine, Θ. μέγα δίκτυον ἐν εἴδει γρίπου.

Boulier, Boulière ἢ **Bouliche**, ἀρ. μικρὸν δίκτυον ἐν εἴδει σάκκου.

Bouligon, ἀρ. δίκτυον μὲ μικρὰ ἀμμάτια.

Boulimie, Θ. βουλιμία, μεγάλη πεῖνα, ἀσθένεια.

Boulin, ἀρ. ὀπὴ, τρύπα τοῦ περιστερῶνος. § νεοσσιὰ, πηλίνη φωλεὰ περιστερῶν. § ὀπὴ εἰς τὸν τοῖχον, πρὸς στηριξιν τῶν ἐκριωμάτων τῶν κτιστῶν.

Bouline, Θ. (ναυτ.) κερεοῦχοι, (ἰταλ. μπουρινες), σχοινία στρέφοντα τὰ ἱστία πρὸς τὸν ἄνεμον, ὅταν εἶναι πλάγιος. pattes de — ταρσοὶ τῶν ἐπιτόνων, (στρέτες τῶν μπουρίνων), τὰ δύω σχοινία διὰ τῶν ὁποίων περατοῦνται οἱ κεραιοῦχοι. vent de — πλάγιος ἄνεμος. aller à la — πλαγιάζω, πλέω μὲ πλάγιον ἄνεμον à grosse — μὲ ὄπισθεν μεταξὺ τοῦ οὐρίου καὶ τοῦ πλαγίου. faire courre la — τιμωρῶ τοὺς ναύτας μὲ ῥαβδισμὸν, ἐν ᾧ διέρχονται μεταξὺ τοῦ πληρώματος

Bouliner, οὐδ. πλαγιάζω, ἴδ Bouline.

Boulineur, ἀρ. (προφ. Boulineux). κλέπτης, ἐπὶ στρατιώτου κλέπτοντος εἰς τὸ στρατόπεδον.

Boulingrin, ἀρ. πρασιὰ, τόπος χλοερὸς εἰς τοὺς κήπους.

Boulingue, Θ. ὀθωνίς, μικρὸν ἱστίον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἱστοῦ.

Boulinier, ἀρ. πλαγιαστὴς, πλοῖον πλέον καλῶς ὅταν πλαγιάζῃ.

Boulleur, ἀρ. ὁ διώκων τοὺς ἰχθῦς μὲ κάμακα.

Bouloir, ἀρ. ἀσβεστόπτυον, φτυάριον διὰ τὸν ἀσβέστην. § ἴδ. Bouille.

Boulois, ἀρ. θρυαλλὶς, ὕσκα μὲ τὴν ὁποίαν ἀνάπτονται αἱ ὑπόνομοι.

Boulon, ἀρ. γόμφος, γόμφωμα, μέγα καρφίον σφιγγόμενον κάτωθεν μὲ σιδηρᾶν γλῶσσαν.

Boulongeon, ἀρ. χονδρὸν ὕφασμα.

Boulonner, ἐν. γομφόω, ἴδ. Boulon.

Bouque, Θ. (ναυτ.) στόμιον (κόλπου, πορθμοῦ κτλ.)

Bouquer, οὐδ. (ἐπὶ πίθηκος, ὅστις) ἀναγκάζεται νὰ φιλήσῃ ἀντικείμενόν τι. § εἰκ. ἐνδίδω εἰς τὴν βίαν.

Bouquet, ἀρ. * ἀνθοδέσμη, δέμα ἀνθέων. § ποιημάτιον δι' ἡμέραν ἑορτῆς. § (ἐν γένει πᾶν) δέμα, θύσσανος (ὁμοιάζων ἀνθοδέσμην). — de plumes θύσσανος πτερῶν (διὰ τὸν πέτασσον).—d'arbres συστὰς δένδρων. § (εἰς τὰ πυροτεχνήματα, ὁ λαμπρὸς) λυχνίσκος (ὅστις σβύνεται τελευταῖος). § (παρὰ βιβλιοδέταις ὁ σιδηροῦς) τύπος (τῶν ἐπιχρυσωμάτων τῶν βιβλίων) § ὀσμὴ τοῦ οἴνου. § λέπρα (προσβάλλουσα τὴν κεφαλὴν τῶν προβάτων.)

Bouquetier, ἀρ. ὁ κατασκευάζων τεχνητὰ ἄνθη.

Bouquetière, Θ. ἡ ἀνθοπώλις.

Bouquetin, ἀρ. αἴγαγρος ὁ πλατύκερως, ζῶον.

Bouquetine, Θ. Boucage.

Bouquetout, ἀρ. εἶδος μικροῦ δικτύου.

Bouquin, ἀρ. παλαιὸς τράγος. § ἀρσενικὸς λαγωὸς, ἢ θασύπους, κ. κουνέλιον. § πεπαλαιωμένον βιβλίον.

Bouquiner, οὐδ. ὀργῶ (ἐπὶ λαγωῶν.) § ἀναζητῶ καὶ ἀναγινώσκω παλαιὰ βιβλία.

Bouquenerie, Θ. βιβλιοκαπηλεία.

Bouquineur, ἀρ. ὁ ζητῶν παλαιὰ βιβλία.

Bouquiniste, ἀρ. βιβλιοκάπηλος, ἢ ὁ ἀγοραστὴς παλαιῶν βιβλίων.

Bour, ἢ **Bourmio**, Θ. εἶδος μετάξης τῆς Περσίας.

Bouracan, ἀρ. εἶδος τριχίνου ὑφάσματος.

Bouracanier, ἀρ. ὁ ὑφαίνων τὸ Bouracan.

Bourache, Bouragne, ἢ **Bouraque**, Θ. ψίαθος λύγου, κ. ψάθα λυγαριᾶς.

Bourasseau, ἴδ. Borasseau.

Bourbe, Θ. βόρβορος, κ. λάσπη.

Bourbeux, euse, ἐπ. βορβορώδης. § — euse, Θ. εἶδος χελώνης.

Bourbier, ἀρ. βόρβορος, τόπος ὅπου σωρεύεται λάσπη. il s' est mis dans le — (μεταφ). περιεπλέχθη, κ. ἐχώθη, ἐμβῆκεν εἰς τὴν λάσπην, ἐπὶ ἀνθρώπου ἐπιχειρισθέντός τι, τοῦ ὁποίου ἡ διέξοδος εἶναι δύσκολος.

Bourbillon, ἀρ. ἔμπυον πυκνόν.

Bourbonnaise, Θ. λυχνὶς, εἰδικὸς ἢ ἐρυθρᾶ, φυτόν.

Bourbotte, ἢ **Barbotte**, Θ. εἶδος ἰχθύος.

Bourcer, ἴδ. Carguer.

Bourcet, ἀρ. ἴδ. Misaine.

Bourcette, Θ. ἴδ. Mâche.

Bourdaine, Θ. ῥάμνος, δένδρον.

Bourdaloue, Θ. ταινία καὶ πόρπη τοῦ πίλου. § ἀρ. εἶδος ἁμίδος.

Bourde, Θ. (χυδ). ψεῦδος, ἀπάτη.

Bourdelage, ἴδ. Bordelage.

Bourdelai, ἀρ. σταφυλὴ ἀναδενδράδος, (δράνας).
Bourdelas, εἶδος μεγάλης σταφυλῆς.
Bourdigue. ἡ Bordigue, ἀρ. ὑποχή, κ. πόχι, τρκ. ταλιάνι (πρὸς ἁλιείαν.)
Bourdillon, ἀρ. ξύλον ἐξ οὗ τέμνονται σανίδες διὰ τὰ βαρέλλια.
Bourdin. ἀρ. εἶδος κογχύλης ἐκ τῶν ἁλιωτίδων. § εἶδος ροδακίνου.
Bourdon, ἀρ. βακτηρία, ῥάβδος τῶν ὁδοιπόρων. § κηφὴν, ἡ ἀρσενικὴ μέλισσα. § (μους.) ἡ ὑπάτη, ἡ χαμηλοτέρα φωνή. faux—ᾠδὴ κατὰ παραλλαγήν. § (τυπογρ.) παράλειψις, παραδρομή. § μέγας κώδων.
Bourdonnement, ἀρ. βόμβος, (ἡ βοὴ τῶν μελισσῶν ὅταν πετοῦν). § μεταφ. βοὴ, θόρυβος. § ᾽Ηροῦς, ἡ βοὴ τῶν ὠτίων.
Bourdonner, οὐδ. βομβῶ. § θορυβῶ.
Bourdonnet, ἀρ. μοτὸς, κ. φτίλλιον διὰ τὰς πληγάς.
Bourdonneur, ἀρ. ὁ βομβητὴς, ὄνομα δοθὲν εἰς τοὺς τροχίλους, καὶ μυοτροχίλους, διότι πετῶντες βομβοῦσι.
Bourdonnier, ἀρ. βακτροφόρος. ἀρχ. ὁ προσκυνητὴς (εἰς τὸν ἅγιον τάφον).
Bourèche, ϑ. εἶδος πλέγματος εἰς τὰ σχοινία τῶν πλοίων.
Bourg, ἀρ. (προφ. Bourgue), κωμόπολις.
Bourgade, ϑ. κώμη.
Bourgène, ἴδ. Bourdaine.
Bourgeois, e, οὐσ. πολίτης. § ἀστὸς, ἁπλοῦς πολίτης, κατ᾽ ἀντίθεσιν τοῦ εὐγενής. (οὕτως ὀνομάζεται ὁ τεχνίτης, (Ἰταλ. μάστορης) ἀπὸ τοὺς παρ᾽ αὐτῷ μαθητευομένους). § ἐπ. ἀστυκὸς, ἰδιωτικός. § χυδαῖος. § habit — κοινοστολία, ἰδιωτικὸν, πολιτικὸν ἔνδυμα, κατ᾽ ἀντίθεσιν τοῦ πολεμικοῦ, ἢ τῆς ἐπισήμου στολῆς.
Bourgeoisement, ἐπίρ. ἰδιωτικῶς, ὡς ἁπλοῦς πολίτης.
Bourgeoisie, ϑ. ἡ τῶν ἀστῶν τάξις, ἡ μετὰ τοὺς εὐγενεῖς τάξις τῶν πολιτῶν. § τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως.
Bourgeon, ἀρ. κορύνη, βλάστη, κ. βλαστάριον εἰς τὰ δένδρα. §—s ἄκμαί, ἴονθοι, φύματα, κ. σπειρία. τοῦ προσώπου.
Bourgeonner, οὐδ. βλαστάνω, βλαστοβολῶ. § visage—ὁ πρόσωπον ἰονθώδες, κατακεκομμένον ἀπὸ τὸ ἐξάνθημα.
Bourgeons, ἀρ. πλ. ἡ Escouailles, ϑ. πλ. λεπτὸν ἔριον τὸ ὁποῖον κλώθεται.
Bourg-épine, ἴδ. Nerprun
Bourgeteur, ἀρ. ἐριουργὸς, ἐργάτης τῶν ἐρίων.
Bourgie, ϑ. ἴδ. Cabrillet.
Bourgmestre, ἀρ. (προ. Bourguemêtre.) ἄρμαρχος εἰς τὰς Γερμανικὰς πόλεις.
Bourgne, ϑ. ἡ Bourgnon, ἀρ. εἶδος ἁλιευτικοῦ κοφίνου.
Bourgogne, ϑ. Βουργονία, βουργιανδικὸς οἶνος, εἶδος Γαλλικοῦ οἴνου ἐπωνύμου τῆς ἐπαρχίας ὅπου κατασκευάζεται.
Bourguière, ἡ Buguyère, ϑ. σαγήνη διὰ μικροὺς ἰχθῦς.
Bourguignon, ne, οὐσ. βουργονὸς, κάτοικος τῆς Βουργονίας. § παρὰ ναυτ. οἱ μεμονωμένοι ὑπέρογκοι πάγοι τῶν ἀρκτικῶν ϑαλασσῶν. § εἶδος κερασίου.
Borguignote, ϑ. εἶδος περικεφαλαίας τοῦ μεσαιῶνος.
Bouri, ἀρ. ἀκάτιον τοῦ Γάγγου ποταμοῦ. § ἴδ. Muge. ἰχθ.
Bouriquet, ἀρ. περιαγωγὺς ἀνασύρων τὰ ἀχθη εἰς τὰς ὑπονόμους.
Bourjasotte, ϑ. μαῦρον σύκον.
Bourlet, ἴδ. Bourrelet.
Bourlinguer, οὐδ. ἀπαυδῶ. ναυτ. ἴδ. Caranguer.
Bourlotte, ϑ. κατωτέρα μέταξα, κομιζομένη ἀπὸ τὴν Περσίαν. § εἶδος λευκοῦ σκώληκος χρησιμεύοντος ὡς δέλεαρ εἰς τοὺς ἁλιεῖς.
Bournonite, ἀρ. βουρνονίτης, εἶδος μετάλλου νεωστὶ γνωσθέντος.
Bourrache, ϑ. ἀρνόγλωσσον, φυτὸν κηπαῖον.
Bourrade, ϑ. δῆγμα, κ. δάγκαμα τοῦ κυνὸς (ὅταν δαγκάνῃ τὸν λαγωὸν εἰς τὴν θήραν.) § κτύπημα μὲ τὸν στύρακα τοῦ ὅπλου.
Bourrage, ἀρ. τὸ γέμισμα, τὸ δι᾽ οὗ παραγεμίζομεν, στουππόνομέν τι.
Bourraginées, ϑ. πλ. ἴδ. Borraginées.
Bourras, ἀρ. ὕφασμα μάλλινον. ἴδ. Buro.
Bourrasque, ϑ. καταιγὶς. § ὁρμὴ θυμοῦ.
Bourre, ϑ. γνάφαλον, αἱ ἀπὸ τὸ δέρμα τῶν ζώων, ἀπὸ τὰ φορέματα κτλ. ἀποξεόμεναι ἢ πίτουσαι τρίχες. — lanisse, — tontice τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἔριον τῶν κηρομένων μαλλίνων ὑφασμάτων. — de soie κροκύδιον, γνάφαλον μετάξης, τὸ ῥιπτόμενον εἰς τὸ κατέργασμα τῆς μετάξης. § μεταφ. μεδενὸς ἄξια καὶ περιττὰ μέρη συγγράμματος. § βύσμα, τὸ ἐπὶ τῆς πυρίτιδος τιθέμενον στουπίον εἰς τὰ πυροβόλα. § τὰ ἀρτιφανῆ βλαστάρια τῆς ἀμπέλου. § — de Marseille ὕφασμα ἔχων τὸν στήμονα μεταξωτὸν, καὶ τὴν κρόκην ἀπὸ κροκύδιον μετάξης.
Bourreau, ἀρ. δήμιος. § φονεύς. roi — de ses peuples δημοβόρος βασιλεύς. § un — d᾽ argent ἄσωτος, κ. τρυποχέρης.
Bourreau-des-arbres, ἴδ. Célastre.
Bourrée, ϑ. φορυτὸς, δέμα ἐκ φρυγάνων. § εἶδος χοροῦ εἴς τινας ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας.
Bourreler, ἐν. βασανίζω, (μόνον μεταφ.)
Bourrelet, καὶ Bourlet, ἀρ. κολλύρα, κ. κουλούριον, στεφάνη τριχίνη, τιθεμένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὅταν φέρωμεν ἐπ᾽ αὐτῆς ἄχθη. § κυκλικαὶ ἐξοχαὶ εἰς διάφορα σώματα. — en tulipe πυροϐ. τὸ περιστόμιον τοῦ πυροβόλου. § ναυτ. πλεκτάναι, σχοινία συμπλεκόμενα περὶ τοὺς ἱστοὺς ὅταν κοποῦν τὰ ἄρμενα. § ὄζος σχηματιζόμενος ὑπὸ τὸ ἐγκέντρισμα, ἐμβόλιον τῶν δένδρων.
Bourrelier, ἀρ. λεπαδνορράφος, ὁ ῥάπτων τοὺς ἱμάντας τῶν ἵππων.
Bourrer, ἐν. γεμίζω (μὲ ἔρια τὰ προσκεφάλαια κτλ.) § βύζω, θέτω τὸ βύσμα ἐπάνω τῆς πυρίτιδος εἰς τὸ πυροβόλον. § ἐπὶ θηρευτικῶν κυνῶν, ὅταν φθάνουν καὶ δαγκάνουν τοὺς λαγωούς. § κτυπῶ μὲ τὸν στύρακα τοῦ ὅπλου. (καὶ ἐν γένει) περιυβρίζω, ὑβρίζω.
Bourriche, ϑ. κύρτη, κάλαθος διὰ πτηνά.
Bourriers, ἀρ. πλ. τὰ εἰς τὸν λιχμημένον σῖτον μείναντα ἄχυρα.
Bourrique, ϑ. ἡ ὄνος, κ. ἡ γαϊδούρα. § εὐτελὴς ἵππος. § ζῶον, ἄνθρωπος (καὶ τῶν ὑπὸ γενῶν), ἀμαθὴς, καὶ εὐήθης.
Bourriquet, ἀρ. πῶλος ὄνου, κ. γαιδουράκι, (ὅταν ἀρχίζῃ ν᾽ ἀχθοφορῇ). § ἴδ. Bouriquet.
Bourrir, ἐν. ἀποτελῶ ταραχὴν ὡς ἡ πέρδιξ ὅταν ἀναπετᾷ.
Bourroche, ἴδ. Bourrache.
Bourron, ἀρ. ἔρια ὀρνεμένα εἰς τολύπας.
Bourru, ue, ἐπ. σκυθρὸς, δυσπρόσιτος, δύστροπος. § vin — ὁ πεῶτος πικτὸς οἶνος πρὶν ἐψηθῇ. § fil — γναφαλωτὸς μίτος, παρὰ μεταξουργοῖς, ὁ ἄνισος καὶ ἔχων γνάφαλα.
Boursal, ἀρ. εἶδος μικρᾶς σαγήνης ἐν εἴδει βαλαντίου.
Bourse, ϑ. βαλάντιον. coupeur de — βαλαντιοτόμος. (κλέπτης ἐπιτήδειος.) sans — délier ἀδαπάνως. — commune κοινωνία δαπάνης. § πουγγὶ, ποσότης 500 γροσίων εἰς τὴν Τουρκίαν. — d᾽ argent ποσότης 500 διστήλων, — d᾽ or ποσότης 3000 διστήλων. § βαλάντιον ὅπου ἐκρέμων πρὸ χρόνων τὴν κόμην των. § σύνταξις ὑποτροφίας (διδομένη ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν εἰς τοὺς μαθητάς). χρηματιστήριον μέρος ὅπου συνερχόμενοι οἱ ἔμποροι συσκέπτονται περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων. § (οἱ μικροὶ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων) ἀκρέμονες. § (ὁ γλισχρώδης τοῦ ἀμανίτου) ἐπίπαγος. § ἀνατ. ὄσχεο(ς)ν, κώρυκος, κ. σακκουλι τῶν ὀρχέων. § εἶδος δικτύου χρησιμεύοντος εἰς τὴν θήραν τῶν λαγωῶν. § τετρόδων, γένος ἰχθύων. § κτέ-

νες, κ. κτένια, εἶδος ὀστράκων. § — berger τὸ θλάσπι, εἶδος καρδάμου.

Bourseau, ἡ Boursault, ἀρ. ἡ μολυβδίνη κορυφὴ τῶν στεγῶν ἐκ σχιστολίθου. § — rond σφῦρα τῶν μολυβδουργῶν.

Bourseron, ἴδ. Bourson.

Bourset, ἀρ. φελλὸς ἐπιπλέων εἰς τὰ ἄκρα τῆς σαγήνης.

Boursette, Θ. μικραὶ ὀπαὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα τῶν καθολικῶν. § βοτ. ἴδ. Bourse à berger.

Boursier, ἀρ. ὑπότροφος (μαθητὴς λαμβάνων σύνταξιν). §—er, ère βαλαντιοπλόκος, καὶ βαλαντιοπώλης.

Boursiller, οὐδ. συνεισφέρω μικρὰς χρηματων ποσότητας διὰ σκοπόντινα.

Bourson, ἡ Bourseron, ἀρ. θυλάκιον εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ βρακίου.

Boursoufflage, ἀρ. οἴδημα λόγου.

Boursoufflement, ἀρ. ἐξόγκωσις, χημ. αὔξησις τοῦ ὄγκου, διὰ πυρὸς ἢ ἐψήσεως.

Bousoufflеr, ἐν. ἐξογκόω, κ. πρήσκω, style —é ὕφος ἐξωδικός.

Boursoufflure, Θ. οἴδημα, κ. πρήξιμον. § μεταφ. — de style οἴδημα λόγου.

Bousards, ἀρ. πλ. παρὰ θηρευταῖς, ἡ κόπρος τῆς ἐλάφου.

Bousculer, ἐν. συνταράττω. § διωθῶ, σπρώχνω βιαίως.

Bouse, ἡ Bouze, Θ. βόλιτος, βουβωνία, κ. βουνία, κόπρος βοός.

Bousier, ἀρ. ἡ κοπρὶς, γένος ἐντόμων.

Bousillage, ἀρ. πηλὸς, χρίσμα, κ. λάσπη, τὸ δι' οὗ κατασκευάζονται οἱ τοῖχοι. § αὐτοσχεδίασμα, ἔργον ἀτελὲς, κ. πασάλειμμα.

Bousiller, οὐδ. πηλοδομῶ, κατασκευάζω τοῖχον μὲ πηλόν. § μεταφ. αὐτοσχεδιάζω, μὲ βίαν καὶ ἀπροσέκτως ἐργάζομαι.

Bousilleur, euse, ἐπ. πηλοδόμος, ὁ μὲ πηλὸν οἰκοδομῶν. § ἀδόκιμος τεχνίτης, ὁ μὲ βίαν καὶ ἀπροσέκτως ἐργαζόμενος.

Bousin, ἴδ. Bouzin.

Bousquer, ἐν. (παρὰ ναυτ.) καταναγκάζω (διὰ τῆς βίας τὸν ἀμελῆ ναύτην νὰ ὑπερετῇ.)

Boussoirs, ἀρ. οἱ κόντοι τοῦ ὄνου ἢ ἐργάτου εἰς τὰ πλοῖα.

Bousole, Θ. (ναυτικὴ) πυξὶς, πολοδείκτης, καὶ μεταφ. ὁδηγός.

Boustrophédon, ἀρ. βουστροφηδὸν, εἶδος ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γραφῆς εἰς τὴν ὁποίαν οἱ στίχοι ἐχώρουν ἐναλλὰξ ἐκ δεξιῶν πρὸς εὐώνυμα, καὶ ἐξ εὐωνύμων πρὸς δεξιά.

Bousure, Θ. μίγμα χρησιμεῦον εἰς λεύκανσιν τῶν νομισμάτων.

Bout, ἀρ. πέρας, ἄκρα, τέλος. le — du monde αἱ ἐσχατιαὶ τῆς γῆς, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου. le — des doigts τὸ ἄκρον τῶν δακτύλων. du — des doigts ἀκροθιγῶς. jusqu' au — μέχρι τέλους. je suis au — de mon savoir de mon Latin εἶπα ὅ,τι ἠξεύρω. d' un— à l' autre ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο πέρας, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. à tout — de champ ἀδιακόπως. au — de trois ans μετὰ τρία ἔτη. au — du compte τέλος πάντων, τὸ κάτω κάτω. mettre —à— συνάπτω. au — le — θὰ διαρκέσῃ ὅσον ἐνδέχεται. le— de la mamelle ἡ θηλὴ, ἡ ῥόγα (τοῦ μαστοῦ).—s d' ailes ταρσοὶ, τὰ ἄκρα τῶν πτερῶν, καὶ οἱ κάλαμοι, τὰ κονδύλια (πρὸς γραφὴν) le haut — τὰ πρωτεῖα. à — portant κατὰ σκοποῦ, ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἐκ τοῦ συστάδην. rire du — des levres γελῶ χωρὶς ὄρεξιν. avoir un nom au — de sa langue περιστρέφεται, τριγυρίζει ἓν ὄνομα εἰς τὴν γλῶσσάν μου. savoir quelque chose sur le bout de ses doigts ἠξεύρω τι ἐντελῶς. quelque chose est demeurée au — de la plume ἐλησμονήθη τι ἐκ τῶν γραφομένων. je suis à — ἀπηυδημένος (ἀπὸ τὰ δεινά). ma patience est à—ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονή μου. pousser quelqu' un à — ἀποστομῶ τινα, ἢ ἐξάπτω τινά. § venir à — de quelque chose διαπράττομαι, κατωρθώνω τι venir à—de quelqu' un ὑπερισχύω τινός. § μέρος, τμῆμα, κομμάτι. un—de chandelle μέρος, τμῆμα, κομμάτιον κηροῦ. § τὸ κομβίον (εἰς διάφορα ἐργαλεῖα, οἷον ῥάβδους κτλ). une —d'homme ἀνθρωπίσκος. § de—ὀρθῶς (τὸ ἐναντίον τοῦ καθιστά.) § vent de— ἐναντίος ἄνεμος. aller—au vent πλέω ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. § donner le— à terre à un vaisseau πλέω κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν γῆν. § aborder de — au corps ἐφορμῶ κατὰ πλοίου καθέτως, μὲ τὸ ἔμβολον πρὸς τοὺς τοίχους. § —de l'an μνημόσυνον (ἀποθανόντος). § et haïe au—(ἀρχ.) καὶ ἔτι πλέον.

Boutade, Θ. ὁρμὴ, ῥοπὴ ἄτακτος, ἀκανόνιστος par— s ἀτάκτως, ἀκανονίστως, ὅπως μὲ καταλάβῃ.

Boutage, ἀρ. μέρος τῆς σχεδίας ὅπου ἵσταται ὁ διευθύνων αὐτὴν ναύτης.

Boutanes, Θ. πλ. βουτάναι, βαμβακερὰ ὑφάσματα τῆς Κύπρου.

Boutant, ἐπ. ἀρ. (ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ butant, ἐν χρήσει μόνον εἰς τὰς λέξεις) arc-boutant, ἴδ. καὶ Pilier-boutant ἀντηρὶς, στύλος λίθινος κτιζόμενος ἐμπρὸς τείχους, καὶ ἐρειδόμενος εἰς αὐτὸ διὰ νὰ τὸ στηρίξῃ.

Boutargue, Θ ὠοτάριχος, κ. αὐγοτάραχον· εἶδος φαγητοῦ κατασκευαζομένου ἀπὸ ὠὰ ἰχθύων.

Boutasse, Θ. τὸ σανιδωμα τῆς πρύμνης εἰς τὰ μικρὰ πλοῖα.

Bout-avant, ἀρ. εἷς τῶν ἐπιστατῶν εἰς τὰς ἁλιάς.

Boute, Θ. ὑδροθωτίον, βαρέλιον περιέχον τὸ πότιμον ὕδωρ εἰς τὰ πλοῖα. § κάδος ἀνοικτὸς, περιέχων τὸ διανεμόμενον εἰς τοὺς ναύτας ποτόν.

Boutè, ée, ἐπ. ἐπὶ ἵππων ἐχόντων τὰς κερκίδας εὐθείας.

Bout-à-port, ἀρ. ὑπηρέτης λιμεναρχικὸς, καθῆκον ἔχων νὰ τοποθετῇ τὰ εἰσπλέοντα πλοιάρια.

Boute-dehors, ἀρ. προκέραια, τμήματα προστιθέμενα εἰς τὰς κεραίας. § κάμαξ, χρησιμεύων νὰ μακρύνῃ τὰ ἐμπρυστήρια καὶ τὰ ἐπερχόμενα πλοῖα.

Boutée, Θ. ἀντηρὶς.

Bout-en-train, ἀρ. ὀχεῖον, ἵππος προσδιωρισμένος νὰ ἐρεθίζῃ τὰς νέας φοράδας. § πτηνὸν προγυμνάζον ἄλλα εἰς τὸ κελάδημα. § ὁ ὁδηγῶν ἀφορμὴν καὶ παράδειγμα εὐθυμίας.

Boute-feu, ἀρ. πυραύστης, ἡ ῥάβδος ἡ φέρουσα τὴν θρυαλλίδα τῶν πυροβόλων. § ὁ πυραύστης, ὁ πυροβολιστὴς, ὅστις ἀνάπτει τὸ ἐμπύρευμα τοῦ πυροβόλου. § ὁ ἐμπρηστής. § ταραχοποιὸς, πρωταίτιος ἐρίδων καὶ στάσεων.

Bout-hors, ἀρ. εἶδος ἀρχαίου παιγνιδίου. § μεταφ. ils jouent au — ὑποσκελίζονται ἀμοιβαίως, ἐπὶ ἀνθρώπων ἐποφθαλμιώντων εἰς τὴν θέσιν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου.

Bouteille, Θ. βαύκαλις (μπουτίλλα). une—de vin βαύκαλις οἴνου. § βαυκάλιον, ἡ μαύρη βαύκαλις, χρήσιμος δι' ἐναπόθεσιν οἴνου, κ. μπουκάλι. il n' a jamais rien vû que le trou de la — δὲν γνωρίζει τὸν κόσμον. § ὁ ἀπόπατος εἰς τὰ πλοῖα. § πομφόλυξ εἰς τὴν φυσικήν. §—de Leyde βαύκαλις τοῦ Λεύδου, (περιέχουσα διαφόρους ὕλας μεταδιδούσας τὸν ἠλεκτρισμόν). § εἶδος κολοκύνθης.

Boute-lof, ἡ Boute-de-lof. ἀρ. ἀκροστόλιον, ξύλον τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ἐμβόλου εἰς τὰ φορτηγὰ πλοῖα.

Bouter, ἐν. (ἀρχ. καὶ ἄχρ. εἰς τὴν πρώτην σημασίαν του.) Θέτω, κ. βάζω. § — un batiment à l' eau ἀνάγομαι, ἐκπλέω, — au large ἀναγομαι πελάγιος, πλέω πρὸς τὸ πέλαγος, κ. πέρνω τ' ἀνοικτὰ. § —à lof πλαγιάζω, (ἐπὶ πλοίου). § —la bête (παρὰ θηρευταῖς.) ἐξεγείρω τὸ θηρίον. § — un cuir καθαρίζω τὰ δέρματα, ἀφαιρῶ πᾶν λείψανον σαρκὸς ἀπὸ αὐτά. § — les épingles διαιρῶ εἰς μικροὺς φακέλλους τὰς καρφίδας διὰ τὸ ἐμπόριον. § le vin — e, οὐδ. ὁ οἶνος γλοιοῦται, γίνεται γλοιώδης.

Boutereau, ἀρ. ἐγκολαπτὴρ δι' οὗ οἱ καρφιδοποιοὶ ἐγχαράττουν εἰς τὸ ἀκμώνιον των τὸν τύπον τῆς κεφαλῆς τῶν καρφίδων.

Bouterolle, Θ. ἡ γλωσσὶς τοῦ κλείθρου. § ἐργαλεῖον τοῦ γλύπτου τῶν ἀκατυλιοκάρδων. § τυπ[illegible]

χρυσοχόοι ἐντυπόνουν διάφορα σχήματα εἰς τὰ ἔργα των.

Boulerot ἴδ. Boutereau.

Bouteroue, Ϡ. ἀλεξίτροχον, ἔρυμα ἢ περίφραγμα τιθέμενον διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τῶν τροχῶν τὴν προσέγγισιν.

Boute-selle, ἀρ. τὸ ἐπιβατήριον, σάλπισμα εἰδοποιοῦν τοὺς ἱππεῖς νὰ ἐπιβῶσι.

Boute-tout-cuire, ἀρ. χυδ. ἄσωτος, ἐρημοσπήτης, κακοξοδευτής.

Bouteuse, Ϡ. ἡ εἰς τὰ ἐργοστάσια διαιροῦσα εἰς φακέλλους τὰς καρφίδας.

Bouteux ἢ **Bout-de-quèvre**, ἀρ. εἶδος πεζοβόλου διὰ καραβίδας.

Bouticlar, ἀρ. πλοιάριον ὅπου διατηροῦνται οἱ ἰχθῦς ζῶντες ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Boutillier, ἀρ. ὁ ἐπὶ τῶν οἴνων εἰς τὰς οἰκίας τῶν μεγιστάνων.

Boutique, Ϡ. ἐργαστήριον, il tient — μετέρχεται τοῦ πωλητοῦ τὸ ἐπάγγελμα, εἶναι ἐργαστηριάρης. arrière — ὁ ὀπισθόδομος τοῦ ἐργαστηρίου. Courtaud de — ὑπηρέτης ἐργαστηρίου, (ἔκφρασις περιφρονητική). garde-boutique τὰ μὴ πωλούμενα καὶ μένοντα πολὺν καιρὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον. § τὰ σκεύη, ὤνια, ὅλα τὰ σκεύη, ἡδλα τὰ πωλούμενα εἰς τὸ ἐργαστήριον, περιληπτικῶς. cela vient de la—d'un tel τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ δεῖνος. fermer—πάυω ἐργαζόμενος. § ἁλιευτικὸν πλοιάριον, ταυτ. τῷ Bouticlar.

Boutiquier, ἀρ. πωλητὴς, κ. ἐργαστηριάρης, ὁ ἔχων μικρὸν ἐργαστήριον.

Boutis, μέρη τοῦ ὄασους ὠργωμένα ἀπὸ τοὺς κάπρους.

Boutisse, Ϡ. λίθος κατὰ βάθος ἐντειχισμένος, τοῦ ὁποίου ἡ μακρυτέρα πλευρὰ οἰκοδομεῖται ἐντὸς τοῦ τείχους. placer alternativement des pierres en—et en parement τοὺς λίθους ἀλληλοδιαδόχως κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος ἐντειχίζω.

Boutoir, ἀρ. ἡ κοπὶς (τῶν πεταλωτῶν, μὲ τὴν ὁποίαν κόπτουν τὸν ὄνυχα τοῦ ἵππου). § ὁ ξυστὴρ (τῶν βυρσοδεψῶν, μὲ τὸν ὁποῖον καθαρίζουν τὰ δέρματα ἀπὸ τὰς σάρκας). § τὸ ῥύγχος τῶν κάπρων. coup de — μεταφ. λέξις δηκτική.

Bouton ἀρ. κάλυξ, κ. μπουμπούκι. τρκ. γοντζὲς τῶν ἀνθέων). § φλύκταινα, σπειρίον (τοῦ σώματος). § κομβίον. —à pierre κομβίον λιθοκόλλητον. serrer le—à quelqu'un μεταφ. ζενοχωρῶ, βιάζω τινά. § κομβίον (σῶμα ἐκ μετάλλου ἢ ξύλου ἔχον σχῆμα κομβίου καὶ χρησιμεῦον εἰς διαφόρους χρήσεις), εἰς τὰ κλεῖθρα, τὸ χρησιμεῦον πρὸς ἀνοιγοσφάλισμα τῆς θύρας. ὁμοίως εἰς τὰ παραθυρόφυλλα κτλ § —de bride ὁ κόμβος τῶν χαλινῶν, ὁ δερμάτινος κόμβος, ὁ συνέχων καὶ κατὰ θέλησιν μακρύνων ἢ βραχύνων τοὺς χαλινοὺς. § παρὰ χειρούργ. —de feu εἶδος καυτηρίου. — de culasse σφαίρωμα τῆς ἔδρας, ἡ πρὸς τὰ ὀπίσω σφαιροειδὴς ἄκρα τοῦ τηλεβόλου.

Bouton, ἢ — de camisole ἀρ. εἶδος κογχύλης, ἐκ τῶν μονοδόντων.

Bouton d' argent, ἀρ. παρὰ τοῖς κηπουροῖς, πολλὰ ἄνθη ἔχοντα σχῆμα κομβίου καὶ λευκά.

Bouton de camisole, ἴδ. Bouton

Bouton d' or, ἀρ. ὄνομα κοινὸν τινῶν κηπαίων κιτρίνων ἀνθέων, ὁποῖον τὸ γναφάλιον κτλ.

Bouton-de-rose, Ϡ. φύσα ἐρυθρόστικτος, κογχύλη

Boutonner, σὺδ. βλαστάνω, καλύπτομαι μὲ κάλυκας, φουσκόνω, κ. μπουμπουκιάζω, (ἐπὶ δένδρων ὅταν πλησιάζῃ ἡ βλάστησις) § ἐν. κομβόνω, se —, κομβόνομαι. homme — ὁ μεταφ. κρυψίνους.

Boutonnerie, Ϡ. ἐμπόριον κομβίων. § βιομηχανία τῶν κομβιοποιῶν.

Boutonnier, ἀρ. κομβιοποιὸς, κομβιοπώλης.

Boutonniere, Ϡ. κομβιοδόχη, θηλεία (τοῦ κομβίου). § χειρουργ. τὸ σχίσμα τῆς κύστης εἰς τὴν λιθοτομίαν.

Bonton-terrestre ἀρ. ἔλιξ, εἶδος κογχύλης.

Boutriot, ἀρ. βελόνη, ἐργαλεῖον τῶν καρφιδοποιῶν.

Bout-saigneux ἀρ. ὁ εἰς τὰ μακελεῖα πωλούμενος τράχηλος τῶν ζώων.

Bouts-rimés, ἀρ. πλ. ὁμοιοκαταληξίαι προτεινόμεναι διὰ νὰ στιχουργηθῶσι ἐπ' αὐτῶν στίχοι.

Boutton, ἀρ. ὄνομα εἰδικὸν ἑνὸς ὁλοκέντρου.

Bouture, Ϡ. θαλλὸς, μικρὸς κλάδος κοπτόμενος διὰ μεταφύτευσιν.

Bouvard, ἀρ. σφῦρα τοῦ νομισματοκοπείου.

Bouvement, ἀρ. εἶδος ῥυκάνης τῶν ξυλουργῶν.

Bouveret, ἀρ. ἴδ. Bouvreuil.

Bouverie, Ϡ. βούσταθμος, μάνδρα βοῶν (ἰδίως εἰς τὰς ἀγορὰς,) τῶν κομιζομένων διὰ πώλησιν.

Bouveron ἴδ. Bouvre uil.

Bouvet ἀρ. πλάνη, εἶδος ῥοκάνου.

Bouvier, ère, οὐσ. βουκόλος, βοσκὸς βοῶν. § ἀρκτοῦρος, ἀρκτοφύλαξ, ἢ βοώτης, ἀστερισμὸς παρὰ τὴν μεγάλην ἄρκτον. § ἴδ. gobe-mouche.

Bouvière, Ϡ. τὸ μικρότερον εἶδος τοῦ κυπρίνου ἰχθύ.

Bouvillon, ἀρ. μόσχος, μοσχάριον, κ. δαμάλιον.

Bouvreuil, ἀρ. πυῤῥούλας, πυραλλὶς, καὶ πυραλὶς, πτηνόν.

Bouza ἢ **Bouzas**, ἀρ. μποζὰς, εἶδος ζύθου γλυκοῦ παρ' ὀθωμανοῖς.

Bouzards, ἴδ. Bousads.

Bouzin, ἀρ. παρὰ τοῖς παγοτόμοις, τὸ ἀτελὲς καὶ ἀκάρθατον τμῆμα πάγου. § παρὰ λιθοτόμοις, τὸ κατὰ τὴν λάξευσιν ἀπορῥιπτόμενον σπογγῶδες μέρος τοῦ λίθου.

Boxer, οὐδ. (λέξις ἀγγλική), πυγμαχῶ, κτυπῶ μὲ τὴν πυγμήν.

Boxeur, ἀρ. ὁ πυγμάχος, ὁ μαχόμενος μὲ τὴν πυγμὴν.

Boyau, ἀρ. ἔντερον. un cheval qui a du — εὔσωμος, σωματώδης ἵππος. corde à— ἡ ἐξ ἐντέρων χορδὴ (τῶν μουσικῶν ὀργάνων). § μεταφ. ταινία, τένων χωρίον στενὸν καὶ μακρὺ, βρακοζώνα. §—de tranchée σκέλος τοῦ χαρακώματος, τῆς λοξοειδῶς ἀνασκαπτομένης τάφρου ὑπὸ τῶν πολιορκούντων, διὰ νὰ προσπελάσωσιν εἰς τὸ φρούριον). § (ὁ δερμάτινος) σωλὴν (εἰς τὰς ὑδραυλικὰς μηχανάς).

Boyaudier, ἀρ. χορδοποιὸς, ὁ κατασκευάζων ἐξ ἐντέρων χορδάς.

Boyaux-de-chat, ἀρ. πλ. ὄνομα διδόμενον ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰς τὰς κογχύλας τὰς καλουμένας σωλῆνας.

Boyaux-du-diable, ἀρ. πλ. ἴδ. salsepareille.

Boyé ἢ **Boyer**, ἀρ. πλ. ἱερεὺς φυλῶν τινῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Boyer, ἀρ. εἶδος Ὀλλανδικοῦ ἁκατίου.

Brabançon, onne, οὐσ. Βραβάντιος, Βραβαντία, ὁ καὶ ἡ κάτοικος τῆς Ὀλλανδικῆς ἐπαρχίας, Βραβάντης.

Brabante, Ϡ. εἶδος Ὀλλανδικοῦ ὑφάσματος.

Brabei, ἀρ. βράβειον, δένδρον τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου παράγον εἶδος ἀγριοκαστάνων, ἀρεσκόντων εἰς τοὺς κάπρους.

Brabentes, ἀρ. πλ. βραβευταὶ, οἱ εἰς τοὺς ἀγῶνας τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητὰς διανέμοντες παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Brac, ἀρ. βούκερως ὁ ἀφρικανὸς, μέγα πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς. § εἶδος θηρευτικοῦ κυνός.

Brace ἢ **saraballe**, Ϡ. εἶδος ἀρχαίας μηλωτῆς.

Bracelet, ἀρ. ψέλλιον, κ. βραχιόλιον.

Brache, Ϡ. πήχυς τῆς Ἑλβετίας, περιέχων 20″, 3‴.

Brachelytres, ἴδ. staphyliniens.

Bracher, **Brasser**, ἢ **Brassier**, ἐν. κεραιουχῶ, στρέφω διὰ τῶν σχοινίων τῆς κεραίας τοῦ πλοίου, κ. μπρατσάρω.

Brachet, ἀρ. εἶδος θηρευτικοῦ κυνός.

Brachial, le (προφέρ. **Brakial**) ἐπ. βραχιόνιος ὁ ἀνήκων εἰς τὸν βραχίονα. les nerfs — aux τὰ νεῦρα τοῦ βραχίονος.

Brachié, ée, ἐπ. σταυροειδὴς. (βοταν.)

Brachine, ἀρ. γένος ἐντόμων τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.

Brachiobole, ἀρ. βραχυβόλον, γένος φυτῶν.

Brachiole, ἀρ. βραχυγλωττὶς, γένος φυτῶν.

Brachion, ἀρ. βραχίων, εἶδος ἰχθύος τοῦ γένους τῶν σκορπίων. § εἶδος σκώληκος.
Brachiopodes, ἀρ. πλ. βραχύποδες, εἶδος μαλακοδέρμων.
Brachycatalycte, ἐπ. βραχυκατάληκτος, ὁ ἑλληνικὸς στίχος ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸν τελευταῖον πόδα ἐλλείπει συλλαβή.
Brachycère, ἀρ. βραχύκερως, γένος ἐντόμων τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.
Brachyélitre, ἀρ. βραχυέλυτρον, εἶδος φυτοῦ.
Brachyglotte ἴδ. Brachiole.
Brachygraphe, ἀρ. βραχυγράφος.
Brachygraphie, Ϟ. βραχυγραφία.
Brachylogie, Ϟ. βραχυλογία.
Brachypnée, Ϟ. βραχύπνοια, ἀσθένεια.
Brachypode, ἀρ. βραχυπόδιον, γένος φυτῶν.
Brachyptères, ἀρ. πλ. βραχύπτερα, γένος πτηνῶν.
Brachystème, ἀρ. βραχυστήμονα, γένος φυτῶν.
Brachystochrone, Ϟ. βραχυστόχρονος, ἡ καμπύλη δι' ἧς τὰ σώματα κατέρχονται ἐντὸς τοῦ βραχίστου χρόνου.
Brachyure, ἐπ. βραχύουρος, ἐπίθετον διδόμενον εἰς διάφορα ζῶα. § γένος ὀστράκων.
Bracmane ἢ Brame, ἀρ. Βραχμὰν, ἰνδὸς γυμνοσοφιστής.
Bracon, ἀρ. στήριγμα καταρράκτου. ὑδραυλικοῦ § γένος ἐντόμων τῆς τάξεως τῶν ὑμενοπτέρων.
Braconner, οὐδ. Ϟηροκλοπῶ, Ϟηρεύω παρανόμως (π. χ. ἐπὶ ξένης γῆς).
Braconnier, ἀρ. λαθροθήρας, ὁ παρανόμως εἰς ξένην γῆν Ϟηρεύων. § Ϟηρομανὴς, ὁ ἀδιακρίτως τὴν ἄγραν φονεύων.
Bractées ἢ Feuilles florales, Ϟ. πλ. περιανθῆ φύλλα, τὰ ἀμέσως περὶ τὸ ἄνθος καὶ μετ' αὐτοῦ γεννώμενα.
Bractéifère, ἐπ. ἄνθος ἔχον περιανθῆ φύλλα.
Bractéole, Ϟ. πεταλίδιον, μικρὸν ἔλασμα, φύλλον χρυσοῦ.
Bradleia, Ϟ. γένος ἀνθέων, συγγενὲς τῶν φυλλανθῶν.
Bradype, ἀρ. βραδύπους, γένος τετραπόδων, γενικὸν χαρακτηριστικὸν ἐχόντων τὴν βραδύτητα τοῦ βαδίσματος.
Bradypepsie, Ϟ. βραδυπεψία, ἀσθένεια τοῦ στομάχου.
Bradyspermatisme, ἀρ. βραδυσπερματισμὸς, ἀσθένεια.
Bragozo, ἀρ. εἶδος περάματος, πλοιαρίου τῆς Ἀδριατικῆς.
Brague, Ϟ. ὁ δεσμὸς (τοῦ ὑποστάτου τοῦ πυροβόλου εἰς τὰ πλοῖα, ὁ ἐμποδίζων αὐτὸν νὰ σύρεται πρὸς τὰ ὀπίσω.)
Braguet, ἀρ. σχοινίον συνέχον τὸν φύσωνα δταν διαφράγῃ τὸ ἀνέλκον αὐτὸν
Brai, ἀρ. πίσσα καθαρισθεῖσα. — dur ἡ σκληρὰ πίσσα, ἀκατάλληλος διὰ τὰ πλοῖα. — gras ἡ παχεῖα πίσσα δι' ἧς ἀλείφονται τὰ πλοῖα. § ἡ κοπανισμένη κριθὴ διὰ τὴν ζυθοποιΐαν.
Braie, Ϟ. μέρος τοῦ ἐνδύματος τῶν βρεφῶν. sortir d'une affaire les — s nettes περαιῶ εὐτυχῶς ὑπόθεσίν τινα. § ἐργαλεῖον ὅπου ἐκτείνεται ὁ κηρός. § βύσματα τῆς ὀπῆς διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἱστὸς διέρχεται εἰς τὸ κατάστρωμα. § εὐτελὴς χάρτης διὰ τὰς τυπογραφικὰς διορθώσεις.
Braillard, de, ἡ Brailleur, euse, ἐπ. καὶ οὐσ. ὁ φλυαρῶν πολλὰ, καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ, κ. φωναχλᾶς.
Braille, Ϟ. ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἀλατίζοντες κινοῦσι τὰς μαινίδας (ἀρίγγας).
Braillement, ἀρ. ὀχληρὰ φωνὴ τινῶν ζώων.
Brailler, οὐδ. φλυαρῶ πολλὰ, καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ. § διατείνομαι (ψάλλων), ψάλλω μὲ ὅλην τὴν δύναμίν μου. § κινῶ τὰς μαινίδας ὅταν ἁλατίζωνται. ἴδ. Braille.
Brailleur, se, ἴδ. Braillard.
Braiment, ἢ Braire, ἀρ. ὀγκηθμὸς, κ. γκάρισμα.
Braire, οὐδ. ὀγκῶμαι, κ. γκαρίζω.
Braise, Ϟ. ἀνθρακιὰ, μαρίλη, κ. χόβολη. § οἱ ἀπὸ τοὺς κλιβάνους λαμβανόμενοι ἐσβεσμένοι ἄνθρακες.
Braisier, ἀρ. σκάφη ὅπου οἱ ἀρτοποιοὶ ῥίπτουν τὴν ἀνθρακιάν.
Braisière, Ϟ. μετάλλινον ἀγγεῖον ὅπου οἱ ἀρτοποιοὶ σβύνουν τὴν ἀνθρακιάν.
Braisine, Ϟ. μίγμα βουβωνίας καὶ ἀργίλου μὲ τὸ ὁποῖον ἀλείφονται αἱ πέτρας ὅπου χύνεται ὁ ὀρείχαλκος.
Brak, ἐπ. ἀρ. ἡ ἡμιταρίχευτος μαινίς.
Brama, ἀρ. ὁ Βράμας, Ϟεὸς τῶν Ἰνδῶν.
Bramer, οὐδ. βρέμω, φωνάζω ὡς αἱ ἔλαφοι.
Bramin, ἴδ. Bracmane.
Bran, ἀρ. ἀνθρωπίνη κόπρος. — de Judas περκνώματα, κ. πυκνάδες. § λέξις περιφρονήσεως. — de lui μοῦντζες 'ς τὰ μάτια του, μοῦντζες νά 'χῃ
Brancades, Ϟ. πλ. ὁλ. εὔχρ. ἀλύσεις τῶν φυλακισμένων.
Brancard, ἀρ. φορεῖον. § ὑποκυρόνια, τὰ ὑπὸ τὰς χρεμαστὰς ἁμάξας δύω παράλληλα ξύλα.
Branchage, ἀρ. οἱ κλάδοι τοῦ δένδρου (περιληπτ.)
Branche, Ϟ. κλάδος, κ. κλαδίον (δένδρου) petite— κλών, κλωνίον. couper les — s κλαδόω, κ. κλαδεύω. il est comme l'oiseau sur la — εἶναι εἰς ἀμφίβολον θέσιν. § κλάδος, μέρη ἐξερχόμενα ἀπὸ ὅλον τι, ἢ συνερχόμενα εἰς αὐτό. — s d'un fleuve κλάδοι, βραχίονες ποταμοῦ, οἱ εἰσρέοντες εἰς αὐτὸν μικρότεροι ποταμοί, ἢ οἱ βραχίονες εἰς τοὺς ὁποίους διαιρεῖται. — s d'une montagne κλάδοι ὄρους, σειραὶ ὀρέων μὲ τὴν πρωτίστην σειρὰν συνεχόμεναι. § μεταφ. κλάδος, (γενεαλογικός). la — ainée ὁ πρωτότοκος κλάδος, ἡ πρωτότοκος γενεά. § κλάδος (διοικήσεως) — d'administration κυβερνητικὸς κλάδος κτλ. § ἕκαστον τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου. § ῥάβδος σιδηρᾶ τοῦ χαλινοῦ § — s de bouline τὰ σκέλη τῶν ἐπιτόνων, σχοινία τοῦ πλοίου. § κλάδος, σκέλος, εἰς διαφόρους τέχνας.
Brancher, οὐδ. ἐπικάθημαι εἰς κλάδον, ἐπὶ πτηνῶν.
Branchiale, ἴδ. Lamproie. § ἐπ. ἡ διὰ τῶν βραγχίων γινομένη (ἀναπνοή).
Branchier, ἐπ. ὄρνεον καθήμενον εἰς τοὺς κλάδους, διότι δὲν δύναται νὰ πετάξῃ ἐλευθέρως.
Branchier, ἐν. νεοσσοτροφῶ, τρέφω τοὺς νεοσσοὺς τῶν θηρευτικῶν ὀρνέων.
Branchies, Ϟ. πλ. βράγχια, μέρη δι' ὧν ἀναπνέουν οἱ ἰχθῦς καὶ τὰ ἔντομα.
Branchiodèles, ἀρ. πλ. βραγχιόδηλα, γένος Ϟαλαττίων σκωλήκων.
Branchiogastre, ἀρ. βραγχιόγαστρον, γένος ὀστράκου.
Branchiopodes, ἀρ. πλ. βραγχιόποδα, γένος ὀστρακοδέρμων.
Branchiostèges, ἀρ. πλ. βραγχιόστεγα, τάγμα ἰχθύων.
Branchipe, ἀρ. βραγχίπους, γένος ὀστρακοδέρμων.
Branchu, ue, ἐπ. κλαδώδης, κλαδωτὸς, ὁ πολλοὺς κλάδους ἔχων.
Branc-ursine, Ϟ. ἴδ. Acanthe.
Brande, Ϟ. φρύγανα, μικροὶ κλάδοι καυσοξύλων. § ἄδενδρος τόπος ἐμπρὸς τῶν ὄχθων, εἰς τὸν ὁποῖον φωτιῶσιν αἱ ἔλαφοι.
Brandebourg, Ϟ. εἶδος μηλωτῆς. § ἀρ. εἶδος κομβοδόχου.
Brandebourgeois, se, οὐδ 'Βρανδεβούργιος, βρανδεβουσγία, ἐκ τῆς Γερμανικῆς πόλεως Βρανδεβούργης.
Branderie, Ϟ τόπος ὅπου κατασκευάζεται τὸ οἰνόπνευμα.
Brandevin, ἀρ. οἰνόπνευμα, ἴδ. eau de vie.
Brandevinier, ère, οὐσ. ὁ κατασκευάζων οἰνόπνευμα, καὶ ὁ πωλῶν οἰνόπνευμα εἰς τὰ στρατόπεδα.
Brandillement, ἀρ. ὄνισις, κ. κούνημα.
Brandiller, ἐν. ὀνῶ, κ. κουνῶ. se — αἰωροῦμαι, κ. κουνοῦμαι εἰς τὴν κούνιαν.
Brandilloire, αἰώρα, κ. κούνια, (ἡ χρεμαστὴ, εἰς τὴν ὁποίαν κάθηνται πρὸς διασκέδασιν.)
Brandir, ἐν. πάλλω. — le dard

πάλλω τὸ ὁόρυ. § συνδέω δύω ξύλα διὰ πασσάλου. § enlever un fardeau tout—ῖ αἴρω τὸ βάρος διὰ μιᾶς. enlever un homme tout—ι αἴρω ἄνθρωπον ὡς ἔχει.

Brandon, δαλὸς, δαυλός. § πρηστήριον, αἱ ἀπὸ πυρκαϊᾶν ἀνιπτάμεναι φλογιζαὶ ὕλαι, αἱ δυνάμεναι νὰ ἐμπρήσωσι τὰ πέριξ. § μεταφ.—de la discorde, de la guerre δᾷς, δαυλὸς διχονοίας, πολέμου. § dimanche des—s ἡ πρώτη κυριακὴ τῆς τεσσαρακοστῆς. § ὅρος, σημεῖον κατασχέσεως τιθέμενον εἰς τὰς γαίας, καὶ συνιστάμενον εἰς ῥάβδον τυλιγμένην εἰς ἄχυρα.

Brandon-d'-amour, ἀρ. εἶδος κογχύλης, ἴδ. Arrosoir.

Brandonner, ἐν.—un champ στίζω, στήνω εἰς ἀγρὸν ὅρους, σημεῖα τῆς κατασχέσεως

Brane, Θ. ὁ μαστὸς τῆς λυκαίνης.

Branlant, te, ἐπ. δονούμενος, κλονούμενος. il a la tête—e ἡ κεφαλή του κλονεῖται, κ. κουνεῖ. chateau—ἄνθρωπος ἀσθενὴς καὶ κλονούμενος.

Branle, ἀρ. δόνησις, κλονισμὸς, κλόνος, κ. κούνημα. § être en—, se mettre en — κινοῦμαι (διὰ ν' ἀρχίσω τί). mettre en—une affaire κινῶ, ὑποκινῶ ὑπόθεσιν. § αἰώρα, κρεμαστὴ κλίνη. § ἐγκύκλιος χορὸς, ὡς ὁ ἑλληνικὸς, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ χορεύοντες κρατοῦνται ἀπὸ τὰς χεῖρας.

Branle-bas, ἡ Branle-bas de combat, ἀρ. πολεμιστήριον (πρόσταγμα εἰς τὰ πλοῖα νὰ καταβιβασθῶσιν αἱ κλίναι, καὶ νὰ γίνουν αἱ προπαρασκευαὶ τῆς ναυμαχίας)

Branlement, ἀρ. δόνησις, κλονισμός.

Branler, ἐν. δονῶ, κλονίζω, κινῶ, ἀνακινῶ. κ. κουνῶ. § οὐδ' κινοῦμαι, κ. κουνῶ. il n' a pas — de place δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὴν θέσιν του. § κλονοῦμαι. la maison — e κλονεῖται ὁ οἶκος. il —e au manche, μεταφ. κλονεῖται, δὲν εἶναι ἀσφαλής.

Branle-queue, ἴδ. Hoche-queue.

Branloire, Θ. αἰώρα, σανὶς στηριζομένη εἰς ὑπομόχλιον, καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς ὁποίας δύω ἄνθρωποι καθήμενοι ἀντισταθμίζονται. § un héron est à la — ὁ ἱέραξ περιδονεῖται περὶ ἑαυτόν. § ἡ ἄλυσις τῶν φυσητήρων τῶν σιδηρουργῶν.

Braque, ἡ Brac, ἀρ. εἶδος θηρευτικοῦ κυνός. § μεταφ. ἐλαφρόνους.

Braquemart, ἀρ. παραξιφὶς, πλατὺ καὶ βραχὺ ξίφος.

Braquer, ἐν. στήνω — un canon, une lunette διευθύνω, στήνω τὸ πυροβόλον, τὸ τηλεσκόπιον.

Braques, Θ. πλ. χηλαὶ τῆς καραβίδος.

Bras, ἀρ. βραχίων, χεὶρ (ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ καρποῦ τῆς χειρός) la partie inferieure du — πῆχυς. la partie supérieure du — ὠλένη, βραχίων. qui a le—blanc λευκώλενος. porter quelque chose sous le—ὑπὸ μάλην φέρω. tendre les — à quelqu' un ἐκτείνω πρόστινα τὰς ἀγκάλας. recevoir dans ses—περιπτύσσομαι, δέχομαι εἰς τὰς ἀγκάλας μου, κ. ἀγκαλιάζω. à—ouverts μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας. donner le — προσφέρω τὴν χεῖρα. passer des—du sommeil dans les — de la mort καταβαίνω ἀπὸ τὸν ὕπνον εἰς τὸν θάνατον. avoir quelque chose sur les — μ' ἐπιβαρύνει τι. § χεῖρες, (ὡς ὄργανα ἐργασίας.) un homme qui vit de ses —ἀποχειροβίωτος ἄνθρωπος. je suis son — droit εἶμαι ἡ δεξιὰ χεὶρ του, τὸ πρώτιστον ὄργανόν του. rester les — croisés μένω ἀργός. à force de—δι' ἐργασίας χειρῶν. § βραχίων, (ὡς ὄργανον δυνάμεως.) le — de dieu ὁ βραχίων τοῦ Θεοῦ. un — puissant κραταιὸς βραχίων. § — de rivière βραχίων τοῦ ποταμοῦ. — de mer πορθμός. § διάφορα σκεύη ἢ μέρη σκευῶν ἔχοντα ὡς ἐκ τοῦ σχήματος, ἢ τῆς χρήσεώς των ἀναλογίαν μὲ τὰς χεῖρας. chaise à—κλιντὴρ, θρονίον,—d' un fauteuil ὁ ἀγκὼν τοῦ θρονίου. § κηροπήγια προσηρτημένα εἰς τὸν τοῖχον. § οἱ βραχίονες τῆς στάθμης. § — de flambeau αἱ βαμβακεραὶ θρυαλλίδες περὶ τὰς ὁποίας χύνεται ὁ κηρὸς πρὸς κατασκευὴν τῶν κηρίων. § οἱ κεραιοῦχοι, (ναυτ.) σχοινία κινοῦντα τὰς κεραίας. haller sous les—ἐντείνω τοὺς κεραιούχους. —d' ancre στόμα, βραχίων τῆς ἀγκύρας. § ἀνατ. (μόνη) ἡ ὠλένη. avant—βραχίων. § σκέλος, τὸ ἀπὸ τοῦ στήθους μέχρι τοῦ γόνατος μέρος τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τοῦ ἵππου. § ἐπὶρ à — διὰ χειρῶν, δι' ἐργασίας χειρῶν. à tour de — μ' ὅλην τὴν δύναμιν τῆς χειρός. —dessus,—dessous περιπλέγδην μὲ συνημμένας τὰς χεῖρας.

Braser, ἐν. συγκολλῶ (μέταλλα.)

Brasier, ἀρ. πυρά. § πυρεῖον, ἀνθράκιον, κ. μαγκάλιον.

Brasiller, οὐδ. φωσφορῶ, λάμπω, ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἀποτελούσης τὴν νύκτα φωσφορικήν τινα λάμψιν.

Brasque, Θ. κόνις ἀνθρακος, ἥτις μιγνυμένη μετ' ἀργίλου χρησιμεύει πρὸς ἔγχρισιν τῶν χυτηρίων.

Brassade, Θ. εἶδος δικτύου.

Brassage, ἀρ. τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῶν κοπτομένων νομισμάτων.

Brassard, ἀρ. ἐπιβραχιόνιον τὸ μέρος τοῦ ὁπλισμοῦ κατὰ τὸν μεσαιῶνα τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὸν βραχίονα.

Brasse, Θ. ὀργυιὰ, μέτρον 6, 5 $\frac{1}{2}$, καὶ 5 τὸ σύνηθες μέτρον τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων.

Brassée, Θ. ἀγκαλὶς, ὅσον δύναται νὰ περιλάβῃ ἡ ἀγκάλη, κ. ἀγκαλιά.

Brasser, ἐν. ἀνακυκῶ, ταράττω (τὰ ὑγρὰ μὲ τὰς χεῖρας).—l' eau ταράττω τὴν θάλασσαν μὲ τὸν θαλασσοκόπον διὰ νὰ ἐξέλθουν οἱ ἰχθῦς.—la bière κατασκευάζω ζύθον. — des cuirs κινῶ τὰ καθαιρόμενα δέρματα εἰς τὸ ζεστὸν ὕδωρ. — des métaux κυκῶ τὰ μέταλλα εἰς τὴν βράσιν των. § κεραιευχῶ, (ναυτ.) κινῶ τὰς κεραίας διὰ τῶν κεραιούχων, (ἰταλ. μπρατσάρω). — une trahison μεταφ. ὑποκινῶ, παρασκευάζω προδοσίαν.

Brasserie, Θ. ζυθοποιεῖον.

Brasseur, euse, οὐσ. ζυθοποιός.

Brassoyage, ἀρ. ναυτ. τὸ κεραιούχημα, τὸ κινεῖν τὰς κεραίας διὰ τῶν κεραιούχων.

Brassiage, ἀρ. ἡ δι' ὀργυιῶν καταμέτρησις. § τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἰς ὀργυιάς.

Brassicaires, ἀρ. πλ. κραμβαῖαι, εἶδος ψυχῶν, ἐκ τοῦ γένους τῶν δαναΐδων.

Brassicourt, ἐπ. ἵππος κυρτόπους ἐκ γεννετῆς.

Brassie, Θ. ἐπίδενδρον τῆς Ἰαμαϊκῆς φυτόν.

Brassières, Θ. πλ. σπάργανα, κ. φασκιά. §. μεταφ. tenir quelqu'un en — περιορίζω, δυναστεύω τινὰ.

Brassin, ἀρ. ἡ ποσότης τοῦ διὰ μιᾶς ἀπὸ τὸν λημὸν ἐξαγομένου ζύθου.

Brassoir, ἀρ. κύκηθρον, ἐργαλεῖον μετάλλινον ἢ πήλινον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακατόνουν τὰ μέταλλα ὅταν βράζουν.

Brassour, ἀρ. αὐλάκιον (εἰς τὰς ἀλικάς).

Brasure, Θ. ἡ συναφὴ, τὸ μέρος καθ' ὃ δύω μέταλλα εἶναι κεκολλημένα.

Brathite ἡ Sabinite, Θ. βραθίτης, λίθος.

Bratis, ἀρ. βράθυς, εἶδος ἀρκεύθου, φυτ.

Brauls, ἀρ. πλ. βαμβακερὰ ῥαβδωτὰ τῆς Ἰνδίας ὑράσματα.

Braunfish ἡ meerschwein, ἀρ. εἶδος θελφῖνος. ἴδ. marsouin.

Braun-spath, ἀρ. ταυτ. τῷ spath perlé, ἴδ.

Bravache, ἀρ. κομπορρήμων, καυχηματίας.

Bravacherie, ἄχρ. ἐπίδειξις ἀνδρείας.

Bravade, Θ. ἰταμότης, αὐθάδεια. § μεγαλαυχία.

Brave, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀνδρεῖος. § ἐξιότιμος, χρηστὸς, καλός.

Bravement, ἐπίρ. ἀνδρείως. § ἐπιτηδείως. il est acquitté— d'une affaire ἐπεραίωσεν ἐπιτηδείως τὴν ὑπόθεσιν.

Braver, ἐν. ὀλιγωρῶ, ὑβρίζω, ὀνε-

σταμαι εἰς. — les dangers ῥιψοκινδυνεύω.
Bravo, ἐπίρ. εὖγε. καὶ οὐσ. des bravos ἐπευφημήσεις.
Bravoure, Ϛ. ἀρετή, ἀνδρεία.
Brayer, ἐν. πισσῶ (πλοῖον).
Brayer, ἀρ. τὸ λωρίον (ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμαται τὸ ῥόπτρον τοῦ κώδωνος). § τελαμὼν (τῶν σημαιοφόρων, τὸ δέρμα τὸ ὁποῖον φοροῦν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζουν τὴν σημαίαν). § ἀνασύρτης, τὸ σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κτίσται σύρουν ἐπάνω τὸν πηλὸν κτλ. § χειρουργ. δέσμα, ἐπίδεσμα τῆς ἐντεροκήλης.
Brayes, ἴδ. Braie.
Brayette, Ϛ. τὸ ἐμπροσθινὸν σχίσιμον τοῦ βρακίου.
Brayon, ἀρ. παγὶς δι' ἀλώπεκας.
Bréannes. Ϛ. πλ. εἶδος ὑφασμάτων τῆς Νορμανδίας.
Breant, ἴδ. Bruant.
Brebiette, Ϛ. ἄχρ. μικρὰ ἀμνάς.
Brebis, Ϛ. ἀμνὰς κ. προβατίνα. § τὸ πρόβατον (ὁ χριστιανὸς ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν). — égarée πρόβατον ἀπωλωλὸς, de — προβάτειος κ. προβατήσιος, peau de — μηλωτὴ κ. προβειά.
Brèche, Ϛ. ῥῆγμα, κ. χαλάστρα, κρήμνισμα εἰς τεῖχος, καὶ συνήθως τὸ προξενούμενον εἰς τὸ πολιορκούμενον τεῖχος ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς σφαίρας. battre une place en — κατασπῶ, διαῤῥηγνύω, καταπυροβολῶ τὰ τείχη πόλεως. § κενὸν (μένον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τινὸς πράγματος· ὅθεν) il s'est fait une — à sa fortune ἀφῃρέθη τι ἐκ τῆς περιουσίας του. μεταφ. προσβολὴ (κατὰ τιμῆς, ὑπολήψεως, δικαιωμάτων κτλ.) elle a fait une — à son honneur προσέβαλε, ἔβλαψε τὴν τιμήν της. § εἶδος σκληροῦ μαρμάρου τῶν Πυρηναίων. § ἀμυγδαλίτης λίθος ἐξ ὁμοειδῶν μερῶν συγκείμενος.
Brèche-dent, ἐπ. νωδὸς, κουτσοδόντης.
Brechet, ἀρ. χυδ. ἀκρόστερνον, τὸ ἄκρον τοῦ στέρνου.
Brechite, ἀρ. βρεχίτης, εἶδος ὀρυκτοῦ.
Brecin, ἢ Bressin, ἀρ. ἀνασύρτης, σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον ἕλκουν τὰ βάρη ἀπὸ τὸν μυχὸν τοῦ πλοίου.
Breda, ἀρ. σχοινίον συνέχον τὸν ἐπίδρομον (τρύγκον) εἰς τὰς ἐπωτίδας (καπύκα) τῶν πλοίων.
Brède, ἀρ. ἀμάραντος ὁ ἀκανθώδης, φυτ.
Brédi-bréda, ἐπίῤῥ. (χυδ.) γοργῶς, ταχέως, γρήγορα γρήγορα. il nous l'a raconté — μᾶς τὸ διηγήθη γρήγορα γρήγορα.
Bredin, ἀρ. ἴδ. Patelle.
Bredindin, ἀρ. μικρὸν σχοινίον πρὸς ἄρσιν βάρους (παρὰ ναύταις).
Bredins, ἀρ. πλ. κογχύλαι τῶν ὁποίων ἡ σὰρξ χρησιμεύει ὡς δέλεαρ.
Brédir, ἐν. συῤῥάπτω (δέρματα).
Brédissure, Ϛ. συγκόλλησις τῶν παρειῶν μὲ τὰ οὖλα, ἀσθένεια.
Brédouille, Ϛ. εἰς τὴν τηλείαν, τὸ συνεχὲς κέρδος ἑνὸς τῶν παιζόντων. qui a fait 12 trous — ὁ δωδεκάκις συνεχῶς κερδίσας, μετρᾷ τὰ κέρδη του διπλάσια. § sortir de quelque part — ἐξέρχομαι ἀπό τι μέρος ἄπρακτος.
Bredouillement, ἀρ. βατταρισμὸς, τραυλισμὸς, κ. μουρμουριτόν.
Bredouiller, οὐδ. καὶ ἐν. βατταρίζω, τραυλίζω, μουρμουρίζω.
Bredouilleur, euse, οὐσ. βατταριστὴς, ὁ τραυλίζων.
Brée, Ϛ. τὰ σιδηρᾶ ὠτία τῆς λαβῆς τῆς σφύρας.
Bref, ève, ἐπ. βραχύς. discours — βραχὺς, σύντονος λόγος, βραχυλογία. syllabe — ève βραχεῖα συλλαβὴ, (Γραμ.). ton — βραχὺς τόνος (μουσ.) § ἐπίῤῥ. ἐν βραχυλογίᾳ, ἐν ἐνὶ λόγῳ § οὐσ. παπικὸν θέσπισμα. § σύνοψις, βιβλίον ἐκκλησιαστικόν.
Brège, Ϛ. Bregier, Bregin, Bourgin, ἀρ. δίκτυον διὰ μικροὺς ἰχθῦς ἐν χρήσει εἰς τὴν μεσόγειον.
Bregma, ἀρ. βρέγμα, βρέχμα, καὶ βρεχμὸς, τὸ ἐμπρόσθιον τῆς ἀνθρωπίνου κεφαλῆς μέρος.
Bréhaigne, Ϛ. χυδ. στεῖρα, ἄγονος, ἰδίως ἐπὶ ζώων, καὶ ἐπὶ γυναικῶν γηρασασῶν.
Brehême, Ϛ. (ἐν τῶν ὀνομάτων) τῆς μελιταίνης (μελιτζάνας).
Bréhis, Ϛ. μονόκερως, (αἶξ εἰς τὸ Μαδαγασκάρ.
Brelan, ἀρ. ἡ Bouillotte, Ϛ. εἶδος χαρτοπαιγνίου. § εἰς τὸ αὐτὸ παιγνίδιον, ἡ σύμπτωσις τριῶν ὁμοίων χαρτίων εἰς ἕνα ἐκ τῶν παιζόντων. § ὁ τόπος ὅπου παίζεται.
Brelander, οὐδ. παίζω ἀδιακόπως brelan.
Brelandier, ère, οὐσ. χαρτοπαίκτης, χαρτοφόρος.
Brelée, Ϛ. χλόη, χόρτον (χρησιμεῦον ὡς χειμερινὴ τῶν προβάτων τροφή.)
Brelle, Ϛ. μικρὰ σχεδία.
Breloque, Ϛ. κροτάλια, τὰ μικρὰ εἰς τὴν ἄλυσιν τοῦ ὡρολογίου ἐξαρτώμενα στολίσματα. § τροφοδοτήριον (τυμπάνισμα διὰ τὴν διανομὴν τῆς τροφῆς εἰς τοὺς στρατιώτας.)
Breluche, Ϛ. ὕφασμα ἐξ ἐρίου καὶ λινοῦ.
Brême, Ϛ. εἶδος κυπρίνου, ἰχθὺς τῶν γλυκῶν ὑδάτων.
Breneux, euse, ἐπ. κοπρισμένος, μὲ κόπρον μεμιασμένος.
Brenne, Ϛ. ὕφασμα τοῦ Λουγδούνου.
Brento, Ϛ. γένος ἐντόμων τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.
Brequin, ἀρ. ἕλιξ τοῦ τρυπάνου. § τρύπανον.
Brésicate, Ϛ. εἶδος ὑφάσματος.
Brésil, ἀρ. βρασιλιανὸν ξύλον. § εἶδος σκληροῦ καὶ ξηροῦ ξύλου χρησίμου εἰς κοκκίνην βαφήν. saccommo — κατάξηρος.
Bresiller, ἐν. συντρίβω, κάμω θρίμματα. § βάφω μὲ τὴν βρασιλιανὴν βαφήν.
Bresillet, ἀρ. αἱματόξυλον, τὸ κατώτερον εἶδος τοῦ βρασιλιανοῦ ξύλου.
Bresillot, ἀρ. βρασιλίαστρον, ξύλον βαφῆς.
Breslingue, Ϛ. εἶδος χαμαιβάτου, (φράγουλας).
Bresseaux, ἀρ. πλ. ὁρμιαὶ προστηρτημέναι εἰς τὸ δίκτυον.
Bressin, ἀρ. ἡ Guinderesse, Ϛ. κεραιοὐλκὸς, σχοινίον χρησιμεῦον εἰς τὴν ἄρσιν καὶ χάλασιν τῶν ἱστίων καὶ τῶν κεραιῶν.
Breste, ἀρ. στήσιμον (καλάμων ἰξευτικῶν πρὸς θήραν πτηνῶν).
Bretagnes, Ϛ. πλ. ὑράσματα τῆς Γαλλικῆς Βρετανίας.
Brétailler, ἐν. ὁπλασκῶ, διαξιρίζομαι, καταδαπανῶ τὸν καιρὸν εἰς ὁπλασκίαν.
Brétailleur, ἀρ. διαξιριστὴς, ὁ δαπανῶν τὸν καιρόν του εἰς ὁπλασκίαν.
Bretauder, ἐν. κόπτω τὰ ὦτα ἵππου (ἱππιατρ.) § κείρω ἀνίσως τὰ μάλλινα ὑφάσματα.
Brettelle, Ϛ. ἀναρτὴρ, ἱμὰς (ἐξαρτῶν τὰ βρακία, καὶ ἐν γίνει διάφορα ἄχθη ἀπὸ τῶν ὤμων.) μεταφ. il en a jusqu' aux — s, ἢ par dessus les — s εἶναι περιπεπλεγμένος εἰς δυσκόλους ὑποθέσεις.
Breton, ne, οὐσ. Βρετανὸς, (ἐκ τῆς Γαλλικῆς Βρετανίας).
Brette, Ϛ. ξίφος, σπάθα, ἔκφρασις χλευαστική.
Bretté, ée, ἢ Brettelé, ée, ἐπ. ὀδοντωτὸς, (ἐπὶ ἐργαλείων).
Brettelé, ée, ἐπ. ἴδ. Bretté.
Bretteler, ἐν. ἴδ. Bretter.
Bretter, ἢ Bretteler, ἐν. ἐργάζομαι (λαξεύω, σκάπτω) μὲ ὀδοντωτὰ ἐργαλεῖα.
Bretteur, ἀρ. μαχαιροφόρος, κ. μαχαιρᾶς.
Bretture, Ϛ. ὀδόντια τινῶν ἐργαλείων. § χαράγματα εἰς λίθους καὶ ξύλα, γινόμενα διὰ τῶν ὀδοντωτῶν ἐργαλείων.
Breuil, ἀρ. ἴδ. garcette. § λοχμὸς, περίφρακτα μέρη εἰς τὰ ὁποῖα, ὅπου καταφεύγουν τὰ θηρία.
Breuiller, Brouiller, ἐν. ἴδ. Carguer.
Breuvage, ἀρ. ποτὸν, (ἰδίως τὸ παράγον ἰαματικόν τι ἀποτέλεσμα) — d' amour φίλτρον. § πότιμον ἰατρικὸν, καὶ ἰδίως τῶν κτηνῶν. § κρᾶμα οἴνου καὶ ὕδατος διδόμενον εἰς τοὺς ναύτας.
Brève, Ϛ. ποσότης νομισμάτων ὅσην παρήγαγε μία μόνη βράσις μετάλλου § κόραξ ὁ βραχύουρος, πτην. § Ϛ. τοῦ Bref, ὅπερ ἴδ.
Brevet, ἀρ. δίπλωμα § συμβόλαιον.

— d' apprentissage συμβόλαιον μεταξὺ τεχνίτου καὶ μαθητιῶντος. — d' invention προνόμιον ἐφευρέσεως, τὸ διὰ διπλώματος χορηγούμενον εἰς τοὺς ἐφευρέτας, καὶ ἐξασφαλίζον εἰς αὐτοὺς τὴν πρόσκαιρον ἀποκλειστικὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἐφευρέματος. § ἡ φορτωτικὴ, ἔγγραφον δι' οὗ ὁ πλοίαρχος ὑπόσχεται νὰ μετακομίσῃ τὰ εἰς τὸ πλοῖόν του ἐμβιβασθέντα ἀντικείμενα. § λουτρὸν βαφῆς, τὸ βαπτὸν ὕδωρ εἰς τοὺς βαφεῖς.

Brévetaire, ἀρ. ὁ φέρων διπλωμα προνομίου.

Bréveter, ἐν. διπλομοδοτῶ, χορηγῶ δίπλωμα. — é ὁ φέρων δίπλωμα, διπλομοφόρος.

Bréveux, ἀρ. ἄγκυστρον δι' ἀστακοὺς καὶ καρκίνους.

Bréviaire, ἀρ. σύνοψις, βιβλίον ἐκκλησιαστικόν, καὶ μεταφ. βιβλίον καθημερινῆς χρήσεως καὶ ἀναγνώσεως.

Brévipèdes, ἀρ. πλ. βραχυσκελῆ, τὰ ἔχοντα βραχεῖς πόδας, καὶ σπανίως περιπατοῦντα πτηνά.

Brevipennes, καὶ πλ. βραχύπτερα, σύστημα πτηνῶν.

Brévirostres, ἀρ. πλ βραχύῤῥαμφα, τὰ ἔχοντα βραχὺ καὶ πλατὺ ῥάμφος πτηνά.

Bribe, Ϡ. ἀρχ. τμῆμα, τεμάχιον ἄρτου. § — s, πλ. τὰ λείψανα τῆς τραπέζης, κ. ἀποφάγια. § μεταφ. ἀσυνάρτητοι φράσεις.

Bribri, ἀρ. ἴδ. Bruant.

Bric, ἢ **Briq**, ἀρ. ἡμίκροτον, κ. βρίκιον, εἶδος πλοίου μὲ δύω ἱστούς.

Bric-à-brac, ἀρ. marchand de — (χυδ.) παλαιοπώλης.

Bricole, Ϡ. ματσαλιστὴρ, μέρος τῶν ἡνίων τῶν ὑποζυγίων ἵππων, ὅπου εἶναι ἐμπηγμένοι οἱ δακτύλιοι. § σειραὶ, ἢ παρηορίαι, τὰ ἡνία τῶν σειραίων ἵππων (τῶν πλαγίων, τῶν μὴ ὄντων ὑπὸ τὸν ζυγόν). § ἀνάκρουσις, ἐπιστροφὴ σώματος προσβάλλοντος ἕτερον σῶμα στερεόν. § μεταφ. σκολιὸν, δολερὸν μέσον, ἀπάτη. donner une — δολιεύομαι, ἐξαπατῶ. § κύρτος δίκτυον προς ἄγραν ζώων. ὁρμιά (βόλτα) προσηλωμένη εἰς δένδρον, πάλον, ἢ ἄλλο τι στερεόν ἀντικείμενον. § τὸ σάλευμα (τοῦ πλοίου προερχόμενον ἀπὸ τὰ ὑπεράνω τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος αὐτοῦ σεσωρευμένα βάρη).

Bricoler, οὐδ. ἀνακρούω, προσβάλλω δι' ἀνακρούσεως (σφαῖραν τινα εἰς τὴν σφαιρίστραν). § ἀναστρέφω εἰς τὸ στόμα (θερμόν τι διὰ νὰ ψυχρανθῇ). § σκολιάζω, σκολιοβατῶ, κ. στραβοπατῶ, δὲν πράττω μ' εὐθύτητα. § παραδρομίζω, ἐπὶ κυνὸς μὴ ἀκολουθοῦντος κατ' εὐθεῖαν τὰ ἴχνη τῆς ἄγρας.

Bricolier, ἀρ. σειραῖος, παρήορος (ἵππος κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ζυγίτου)· ὁ πλαγίως ἐζευγμένος καὶ μὴ ὢν ὑπὸ τὸν ζυγόν.

Bricoteaux, ἀρ. πλ. δύω σχίδακες τῆς μηχανῆς τῶν ταινιοπλόκων.

Bride, Ϡ. χαλινός. courrir à toute — ἡ à-abattue (ἐπὶ ἵππου), ἐπιῤῥαβδοφορῶ, ἀπὸ ῥυτῆρος, εἰς τὰ τέσσαρα τρέχω· le cheval boit la — ὁ ἵππος ἔχει τὸν χαλινὸν ὑψηλὰ εἰς τὸ στόμα. main de la — ἡ ἀριστερὰ χεὶρ. § μεταφ. χαλινὸς, περιορισμός. tenir quelqu' un en — χαλινόω τινά. tenir à quelqu' un la — haute, ἢ courte κρατῶ τινα περιωρισμένον. lâcher la — à ses passions ἀκολασταίνω, παραδίδομαι εἰς τὰ πάθη μου. aller dans une affaire à—abattue ἐπιχειρίζομαί τι μετὰ ζήλου — s à veaux ἀρχ. παράλογοι λόγοι. § κρασπέδωσις, κ. μπιμπίλωμα. § δέμα, ταινία, les —s d' un chapeau τὰ δέματα τοῦ πετάσσου. § tournebride ξενοδοχεῖον πλησίον οἴκου τινὸς εἰς ἐξοχήν.

Brider, ἐν. χαλινόω. § un cheval qui se — e bien ἵππος ἔχων καλὴν, κεφαλήν. § Ce ruban—e ἡ ταινία σφίγγει, εἶναι σφικτὰ δεμένη. § μεταφ. ὑποχρε(όω)ῶ, δένω τινὰ (διὰ συνθηκῶν κτλ). — la becasse παροιμ. ἐξαπατῶ τινα. § χαλινόω, κρατῶ ὑποχείριον. (— une ville, une forteresse πόλιν, φρούριον). — une pierre δένω πέτραν εἰς τὸ σχοινίον τὸ ὁποῖον τὴν σύρει ἀπὸ τὰ λατομεῖα. — l' ancre προσηλῶ ξύλα εἰς τὰ στόματα τῆς ἀγκύρας διὰ νὰ μὴ προσηλωθῇ στερεῶς εἰς τὸν βυθόν. § συνδέω μεταξύ των τὰ τεταμένα σχοινία εἰς τὸ πλοῖον.

Bridoir, ἀρ. ὑπογνάθιον, ἡ ταινία ἡ δένουσα τὸν πῖλον ὑποκάτω τοῦ πώγωνος.

Bridon, ἀρ. χαλινίσκος, ἁπλοῦς χαλινὸς, ὁ βοηθῶν μόνον ἀλλὰ μὴ συγκρατῶν τὸν ἵππον.

Bridure, Ϡ. ἡ σύνδεσις τεταμένων σχοινίων πλοίου ἐπὶ σκοπῷ ν' αὐξήσῃ ἡ τάσις των.

Brie, Ϡ. σκυτάλη τοῦ ἀρτοποιοῦ (μὲ τὴν ὁποίαν ζυμόνει).

Brier, ἐν. ζυμόνω μὲ τὴν σκυτάλην.

Briéf, ève, ἐπ. βραχὺς, σύντομος. ταὐτὸν τῷ **Bref**, ἀλλ' ἐν χρήσει μόνον εἰς νομικὰς ἐκφράσεις.

Briévement, ἐπίῤ. ἐν βραχυλογίᾳ, συντόμως.

Briévelé, Ϡ. βραχύτης.

Brifauder, ἐν. πρωτοκτενίζω τὰ ἔρια.

Brife, Ϡ. χυδ. μέγα τεμάχιον ἄρτου.

Brifer, ἐν. χυδ. καταβροχθίζω, χάπτω, τρώγω ἀπλήστως.

Brifeur, euse, οὐσ. χυδ. λαίμαργος, ἀδηφάγος, κ. φαγᾶς.

Brifier, ἀρ. μόλυβδος τιθέμενος εἰς τὰς λιθοκτίστους στέγας.

Brigade, Ϡ. σύστημα στρατιωτικὸν, σῶμα συναπηρτισμένον ἐκ διαφόρων ὅπλων, καὶ διοικούμενον ὑφ' ἑνὸς ὑποστρατήγου. — de gendarmerie ἐνωμοτία.

Brigadier, ἀρ. ὑποστράτηγος. § — de gendarmerie ἐνωμοτάρχης.

Brigand. ἀρ. λῃστής.

Brigandage, ἀρ. λῃστεία. § μεταφ. διαρπαγὴ, κατάχρησις (ἀπὸ μέρους τῶν ἀρχόντων.)

Brigandeau, ἀρ. μικρὸς λῃστὴς, ἐπὶ δικηγόρων ὀλιγευομένων τοὺς πελάτας των.

Brigander, οὐδ. λῃστεύω·

Brigandine, εἶδος θώρακος τοῦ μεσαιῶνος.

Brigantin, ἀρ. ὁρμὰς, κ. (βριγαντῖνον, εἶδος πλοίου μεγάλου, ἔχοντος ἱστία, καὶ κώπας.

Brigantine, Ϡ. τὸ ἱστίον τῆς ἠλακάτης (τοῦ πίγκου).

Brigittins, ἀρ. πλ. βριγιττινοὶ, τάγμα μοναχῶν.

Brignole, Ϡ. εἶδος ξηρῶν δαμασκήνων.

Brigue, Ϡ. συσκευὴ, σκευωρία πρὸς ἐπιτυχίαν πράγματός τινος. avoir une forte — ἔχω πολλοὺς τοὺς συμπράττοντας.

Briguer, ἐν. σπουδάζω περί τι, ζητῶ τινα, ἀφορῶ εἰς. — des places σπουδαρχῶ.

Brigueur, ἀρ. ὁ περί τι σπουδάζων, ὁ ζητῶν, ζηρεύων τι.

Brillamment, ἐπίῤ. λαμπρῶς.

Brillant, ἀρ. πολύδωρος ἀδάμας, κ. πιρλιάντι, ὁ πανταχόθεν τετμημένος, καὶ διὰ τοῦτο πολυτιμότερος ἑαυτοῦ καθιζώμενος.

Brillant, te, ἐπ. στιλπνὸς, λαμπρὸς (εἰς τὴν θέαν, εἰς τὴν ἀκοὴν καὶ μεταφ.) une couleur —e, une voix — e, une idée — e χρῶμα λαμπρὸν, φωνὴ λαμπρὰ, ἰδέα λαμπρά. — de santé ὑγειέστατος, εὔρωστος. § οὐσ. λαμπρότης. § οὐσ. μεταφ. ἐπιφάνεια. il a plus de — que de fond ἔχει περισσοτέραν ἐπιφάνειαν, παρ' ἀληθῆ ἀξίαν. du faux — dans le style χρώματα τῆς φράσεως.

Brillanter, ἐν. γωνιοτομῶ τοὺς ἀδάμαντας, κ. κόπτω πιρλιάντια. § — un ouvrage πληρῶ σύγγραμμά τι μὲ στιλπνὰς ἀλλὰ κενὰς φράσεις. style —é φράσις λαμπρὰ, ἀλλὰ κενὴ ἐννοιῶν.

Briller, οὐδ. διαλάμπω, στίλβω, λάμπω. des fleurs qui-ent dans le jardin ἄνθη βάλλοντα εἰς τὸν κῆπον. § διαπρέπω, διακρίνομαι. § (ἐπὶ κυνὸς) ἰχνηλατῶ εἰς μακρὰν ἔκτασιν.

Brilloter, οὐδ. χυδ. ὑπολάμπω.

Brimbale, Ϡ. κηλώνιον, ὁ μοχλὸς τῆς ἀντλίας.

Brimbaler, ἐν. οἰκ. δονῶ, κλονίζω. § ἀτάκτως κρούω τοὺς κώδωνας.

Brimborion, ἀρ. λῆρος, ἀθυρμάτιον, παιγνιδάκι.

Brin, ἀρ. κάρφος, χορτάριον, κ. χορταράκιον, τὸ μικρὸν στέλεχος τοῦ χόρτου. Je n' y ai vû un — d' herbe δὲν εἶδα οὔτε ἓν χόρτον. (ἐν γένει, καὶ κατ' ἀναλογίαν) — de paille καλάμη ἀχύρου.— d'osier κλαδίον ἄγνου, λυγαρίας. — de cheveux θρὶξ τῆς κεφαλῆς. — de soie κλωστὴ μετάξης. — de plume ἓν πτερόν. arbre de — μονόπρεμνον δένδρον. § μεταφ. ἴχνος, ἐλάχιστον μέρος. un petit — d' esperence ἴχνος ἐλπίδος. § un beau — d' homme, de fille ὡραῖος ἀνὴρ, ὡραία κόρη. chanvre de premier, de second, de troisième — πρώτης, δευτέρας, τρίτης τάξεως (κατὰ τὸ μῆκος τῶν μίτων) κάνναβις.— s τὰ πτερὰ ἢ αἱ ῥάβδοι τοῦ ριπιδίου, καὶ maîtres — s αἱ δύω ἐξωτερικαὶ αὐτοῦ ῥάβδοι. — à — ἓν πρὸς ἕν.

Brinballier, ἀρ. ἴδ. Airelle.

Brin-blanc, ἀρ. ἴδ. Colibri

Brin-bleu, ἀρ. τροχίλος κυάνουρος, πτηνόν.

Brindestoc, ἀρ. ῥάβδος διὰ τῆς ὁποίας πηδοῦν τὰς τάφρους.

Brinde, Φ. (ἄχρ.) πρόποσις.

Brindille, Φ. κλάδοι κάρπιμοι, μακροῖς καὶ πολύφυλλοι.

Brindonne, Φ. * γαρκινία μαγκοστάνη, καρπὸς τῶν Ἰνδιῶν βρώσιμος, καὶ εἰς βαφὴν χρήσιμος.

Brinque, Φ. χυδ. μικρὸς καὶ ἄσχημος ἵππος.

Brinqueballe, Φ. κηλώνιον, μοχλὸς τῶν ἀντλιῶν εἰς τὰ πλοῖα.

Brioche, Φ. ἴτριον, εἶδος πλακοῦντος.

Brioine, Φ. ἴδ. Couleuvre.

Brion, ἀρ. βρύον, τὸ ἐπὶ τῶν δένδρων φυόμενον μικρὸν χόρτον. § ξύλον συνδέον τὴν τρόπιδα μὲ τὴν πρῴραν

Briotte, Φ. εἶδος ἀνεμώνης.

Briquaillons, ἀρ. κεράμια διὰ τῶν ὁποίων φράττονται οἱ κλίβανοι τῶν μεταλλοχυτῶν.

Brique, Φ. πλίνθος, τρκ. τοῦβλον. de — πλίνθινος. — de savon τετράγωνον σαπώνιον κτλ.

Briquet, ἀρ. ὁ χάλυψ τῶν πυρείων, (τὸ τσακμάκι). — phosphorique πυρεκβόλα, φωσφορικὰ πυρεῖα.

Briquetage, ἀρ. πλινθοειδὲς χρίσμα.

Briqueter, ἐν. χρίω μὲ κεραμοειδὲς χρίσμα. § urine —ée (παρ' ἰατροῖς) κεραμόχρουν οὖρον, τὸ κατακαθίζον ὕλην κεραμόχρουν.

Briqueterie, ἢ Tuilerie, Φ. κεραμικὸς, κεραμουργεῖον.

Briqueteur, ἀρ. ὁ ἀρχικεραμουργός.

Briquetier, ἀρ. κεραμουργὸς, ἢ κεραμοπώλης.

Bris, ἀρ. (νομικ.) ῥῆξις (τὸ διὰ βίας ἄνοιγμα) θύρας, ἐπιστολῆς κτλ. § συντριβὴ (τῶν πλοίων ἐπὶ τῶν βράχων). droit de — δίκαιον συλήσεως τῶν ναυαγίων, (ἓν τῶν βαρβάρων νομίμων τῶν τιμαριωτῶν).

Brisable, ἐπ. εὐσύντριπτος, εὔθραυστος.

Brisans, ἀρ. ὕφαλοι, σπιλάδες (ἐπὶ τῶν ὁποίων ῥήγνυνται τὰ κύματα.) § ἡ ῥῆξις, ὁ βρασμὸς τῶν κυμάτων ἐπὶ τῶν σκοπέλων.

Brisant, te, ἐπ. εὔθλαστος, εὐσύντριπτος.

Briscambille, Φ. εἶδος χαρτοπαιγνίου.

Brise, Φ. αὖρα. — carabinée σροδρὰ αὖρα. — de terre ἀπόγειος αὖρα. § ἴδ. Brize.

Brise-cou, ἀρ. πωλοδάμνης, ὁ ἱππεύων πρῶτος εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἱππευτικῆς τοὺς ἀδιδάκτους ἵππους.

Brisées, Φ. πλ. κλάδοι τοὺς ὁποίους οἱ κυνηγοὶ θραύουν καὶ ῥιπτουν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἄγρας διὰ νὰ τὸν ἀναγνωρίζουν. § μεταφ. ἴχνη. courrir sur les — de quelqu' un γίνομαι ἀνταγωνιστὴς, ἀντίζηλός τινος, ζητῶ ὅ,τι ζητεῖ. reprendre ses — ἐπανέρχομαι εἰς τὴν πρώτην ἰδέαν, ἐπιχείρησιν, κτλ.

Brise-glace, ἀρ. * ἀλεξίπαγον, πάλων σειρὰ ἐμπηγομένων εἰς τοὺς ποταμοὺς ἄνω τῆς γεφύρας, διὰ νὰ μὴ προσβάλλωνται αἱ βάσεις αὐτῆς ἀπὸ τοὺς πάγους.

Brisement, ἀρ. ῥῆξις, συντριβή.—des flots contre le vaisseau διάῤῥηξις τῶν κυμάτων τοῦ ἐπὶ πλοίου. — de cœur συντριβὴ καρδίας.

Brise-motte, ἀρ. βωλοκόπος, κύλινδρος διὰ τοῦ ὁποίου κόπτονται οἱ βῶλοι τῆς καλλιεργουμένης γῆς.

Brise-pierre, ἀρ. λιθοτόμος, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.

Briser, ἐν. ῥηγνύω, συντρίβω, θραύω, κ. σπάνω, τσακίζω. les flots se—ent sur les rochers τὰ κύματα ῥήγνυνται ἐπὶ τῶν βράχων. — ons-là, ἂς παύσωμεν τὸν λόγον τοῦτον, φθάνει τόσον. cela m' a —é le cœur μὲ κατασύντριψε τὴν καρδίαν. cœur— ὁ συντετριμμένη καρδία. § κόπτω, καταβάλλω, κ. κουράζω, ἀφανίζω. la douleur l' a —é ἡ λύπη τὸν κατέβαλε. il m'a —é la tête μὲ κατέκοψε τὴν κεφαλὴν, μ' ἐπονοκεφάλησε. § οὐδ. ῥήγνυμαι (ἐπὶ θαλάσσης συντριβομένης ἐπὶ τῆς ἀκτῆς). § se— αὐτοπτ. ἀνοιγοκλείομαι (ἐπὶ μηχανικῶν ἀντικειμένων ἐχόντων μέρη κινητὰ, μηκυνόμενα, καὶ βραχυνόμενα.) § les rayons se—ent διαθλῶνται αἱ ἀκτῖνες. § — la laine κτενίζω ἐντελῶς τὸ ἔριον. § σημειῶ τὸν δρόμον τοῦ ἀγρευομένου ζώου διὰ κλάδων δένδρου. καὶ — bas διὰ κλάδων ῥιπτομένων κατὰ γῆς, — haut διὰ κλαδίων θλωμένων καὶ μενόντων ἐπὶ τοῦ δένδρου. § toit — é στέγη τεθλασμένη ἢ πολυόροφος. § οὐδ. — d' un lion προστίθετω λέοντα εἰς τὰ παράσημα τῆς οἰκογενείας πρὸς διάκρισιν τῶν δευτεροτόκων.

Brise-raison, ἀρ. κόπις, ἄνθρωπος φλύαρος μὲ τὸν ὁποῖον πᾶσα συζήτησις εἶναι ἀδύνατος.

Brise-scellés, ἀρ. σφραγιδολύστης, σφραγιδορρήκτης, κλέπτης ῥηγνύων τὰς σφραγῖδας.

Briseur, ἀρ. κλάστης, — d' images εἰκονοκλάστης.

Brise-vent, ἀρ. ἀλεξήνεμον, πρόφραγμα εἰς τοὺς κήπους κατὰ τοῦ ἀνέμου.

Brisis, ἀρ. (ἀρχιτεκτ.) θλάσις τῆς στέγης (εἰς τὰς πολυορόφους γαλλικὰς λεγομένας στέγας).

Brisoir, ἀρ. τὸ κοπανιστήριον, (ἰδίως τοῦ λιναρίου).

Brisque, Φ. εἶδος χαρτοπαιγνίου.

Brisure, Φ. ῥῆγμα, χάραγμα. une écorce avec des — s φλοιὸς ἔχων χαράγματα. § θλάσις (εἰς διαφόρους μηχανικὰς τέχνας, ἢ διαίρεσις τῶν μερῶν μὲ τρόπον ὥστε νὰ χωρίζονται ἢ νὰ λαμβάνουν διαφόρους διευθύνσεις). § — de la courtine (ὠχυρωμ.) ἡ γωνία τοῦ μετοπυργίου, (τὸ μέρος καθ' ὃ τὸ μετοπύργιον συνενοῦται μὲ τὸ μεταπύργιον (flanc de bastion.) § mats à — ἱστοὶ ἐκ συμβολῆς, ἢ σύνθετοι ἐκ πολλῶν μερῶν.

Britannique, ἐπ. βρεττανικὸς, ἐκ τῆς μεγάλης Βρεττανίας.

Brize, ἢ Brise, Φ. βρίζα, ξυτὸν χρησιμεῦον ὡς νομὴ ζώων.

Brizomantie, Φ. βριζομαντεία, ἡ διὰ ὀνείρων ἐξήγησις τοῦ μέλλοντος.

Broc, ἀρ. (δὲν προφ. τὸ c.) ἴβανος, οἰνοχόη, κ. κουβᾶς. § ἀρχ. (τὸ c ἐπροφ.) ὀβελός. manger le roti de — en bouche τρώγω τὸ ψητὸν ἅμα ψηθῇ. § de bric et de —. (τὸ c προφ). ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ. faire une fortune de bric et de — ἐκ μικρῶν συλλέγω περιουσίαν.

Brocanter, ἐν. μεταπωλῶ σκεύη.

Brocanteur, euse, οὐσ. μεταπράτης σκευῶν, παλιγκάπηλος.

Brocard, ἀρ. χλευασμὸς, βωμολοχία.

Brocarder, ἐν. χλευάζω, βωμολοχῶ.

Brocardeur, euse, οὐσ. χλευαστὴς, βωμολόχος.

Brocart, ἀρ. διηνθισμένον, διάχρυσον ἢ διάργυρον μεταξωτὸν ὕφασμα.

Brocatelle, Φ. βαμβακερὸν ὕφασμα μιμούμενον τὸ διηνθισμένον μεταξωτόν. § εἶδος πολύχρους ἀμυγδαλίτου λίθου.

Broche, Φ. ὀβελὸς, κ. σούβλα. mettre en — ὀβελίζω, κ. σουβλίζω. — à tricoter βελόνη, κ. βελόνα τῆς κάλτσας. § ἡ γλῶσσα τοῦ κλείθρου. § ἡ βελόνη τῶν ὑποδηματοποιῶν. § — s οἱ χαυλιόδοντες. § — s τὰ πρῶτα κέρατα τῆς ἐλάφου.

Brochée, Φ. ὅλον τὸ εἰς τὸν ὀβελὸν διὰ μιᾶς ψηθὲν κρέας, κ. σουβλιά.

Brocher, ἐν. — une étoffe διϋφαίνω ὕφασμά τι μὲ χρυσὸν μίτον — é διάχρυσος. — un livre συῤῥάπτω, χαρτοδένω τὸ βιβλίον. — un ouvrage αὐτοσχεδιάζω σύγγραμμα. § διοβελίζω. κ. σουβλίζω. § καρφόνω τὰ πέταλα εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἵππου.

Brochet, ἀρ. ἀνθίας, λύκος, ἰχθὺς τῶν ποταμῶν.

Brocheter, ἐν. διοβελίζω, κ. σουβλίζω. § καταμετρῶ (τὰ πλευρὰ πλοίου).

Brocheton, ἀρ. μικρὰ ἴσοξ, ἰχθύς.

Brochette, Θ. περόνη, ξύλινον ἢ μεταλλινον καρφίον συγκρατοῦν μαλακὰ τινὰ ἀντικείμενα, οἷον κρέας κτλ § ὀβελίσκος, εἰς τὸν ὁποῖον ψήνουσι μικρὰ τεμάχια κρέατος. § élever un enfant à la — ἀνατρέφω βρέφος μετὰ μεγίστης προσοχῆς. § ἡ Buquette πήχυς πρὸς καταμέτρησιν τῆς ξυλικῆς τοῦ πλοίου.

Brocheur, euse, οὐσ. βιβλιορράπτης.

Brochoir, ἀρ. σφῦρα μὲ τὴν ὁποίαν οἱ πεταλωταὶ καρφόνουν τὰ πέταλα.

Brochure, Θ. φυλλάδιον, (ἰδίως τὸ ἐρραμμένον καὶ μὴ δεδεμένον). § ἡ βιβλιορράπτικὴ (τέχνη).

Brocoli, ἀρ. εἶδος ἀνθοκράμβης.

Brocottes, Θ. πλ. τὰ βουτυρώδη μέρη τοῦ ὀρροῦ (τυρογάλου).

Brodequin, ἀρ. ἐμβάτης, τὸ γυναικεῖον καὶ τὸ τῶν κωμικῶν ὑπόδημα. § ποδοστράβη, ποδοκάκη, κ. φάλαγκας.

Broder, ἐν. ποικίλλω, κ. κεντῶ.—é on or διάχρυσος, χρυσοποίκιλτος, χρυσοκέντητος. § διαποικίλλω, μεταφ.—un recit de fables μὲ μύθους τὴν διήγησιν διαποικίλλω. § παρὰ τοῖς πιλοποιοῖς ταὐτὸν τῷ Border.

Broderie, Θ. ποικιλμὸς, κ. κέντημα. § ποίκιλμα, κ. κέντημα, κεντίδιον. — du recit τὰ ποικίλματα τῆς διηγήσεως. § τὰ διαγραφόμενα εἰς τὸν κῆπον διὰ τῆς χλόης σχήματα. § — s ποικίλματα (παρὰ μουσικοῖς), διάφοροι τόνοι προστιθέμενοι διὰ νὰ ποικίλωσι καὶ καλλωπίσωσι τὸ ᾆσμα.

Brodeur, euse, οὐσ. βελενοποικίλτης, (ἰλτρια), κ. κεντητὴς, κεντήτρια. § autant pour le —, μεταφ. αὐτὰ εἶναι μῦθοι, (εἰς τερατολογεῦντα).

Brodie, Θ. εἶδος ναρκίσου τῆς νέας Ὀλλάνδας.

Brodoir, ἀρ. καλαμίσκος εἰς τὸν ὁποῖον οἱ πιλοποιοὶ τηλίσσουν τὴν μέταξάν των.

Brogues, ἀρ. πλ. ὑποδήματα (τῶν ὀρεινῶν κατοίκων τῆς Σκωτίας).

Broie, Θ. λινοκόπανον, κοπανιστήριον τοῦ λιναρίου.

Broiement, ἀρ. τρίψις, κοπάνισμα.

Bromatologie, Θ. βρωματολογία, ἰατρικὴ πραγματεία περὶ βρωμάτων.

Brome, ἀρ. βρόμος, κ. βρῶμι, γένος φυτῶν.

Broméliacées, τὸ. Broméloides.

Bromélie, τὸ. Ananas.

Bromeloïdes ἢ Broméliacées, Θ. πλ. βρωμηλοειδὴ σύστημα φυτῶν περιέχον καὶ τὸ Ἄνανας.

Bromos, ἀρ. βρῶμος, βρώμιον, εἶδος γεννήματος.

Bronchade, Θ. πρόσκομμα, κ. σκόνταμμα (ἵππου).

Bronchement, ἀρ. τὸ. Bronchade.

Broncher, οὐδ. προσκόπτω, προσπταίω, κ. σκοντάπτω. § μεταφ. παρασφάλλω, κ. παραστρατῶ.

Bronches, Θ. πλ. (ἀνατ.) βρόγχια, αἱ λεπταὶ ὑποδιαιρέσεις τῆς τραχείας ἀρτηρίας.

Bronchial, le, ἐπίθ. (ἀνατ.) τὸ. Bronchique.

Bronchies, τὸ. Branchies.

Bronchique, ἐπ. (ἀνατ.) βρόγχιος, ἀνήκων εἰς τὰ βρόγχια.

Bronchocèle, ἀρ. (προφ. Broncocèle). βρογχοκήλη, ἄγχουσα, κ. γοῦσα, πρήξιμον εἰς τὸν τράχηλον.

Bronchoir, ἀρ. συμπτίκτης, διπλωτήριον, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου διπλόνουσι τὰ μάλλινα ὑφάσματα διὰ νὰ τὰ παραδώσωσιν εἰς τὸ ἐμπόριον.

Bronchotomie, Θ. (πρ. Broncotomie), βρογχοτομία, τομὴ τῆς τραχείας ἀρτηρίας.

Bronte, Θ. βρόντης, γένος κογχύλης τῶν Ἰνδικῶν Θαλασσῶν.

Brontée, Θ. ἡ Bronton, ἀρ. βροντεῖον, μηχανὴ Θεατρικὴ τῶν ἀρχαίων, δι' ἧς ἐμιμοῦντο τὴν βροντήν.

Brontes, ἀρ. πλ. βρόντης, γένος ἐντόμων.

Brontias, τὸ. Batrachite καὶ globe de fer.

Bronze, ἀρ. ὀρείχαλκος, κ. προῦντζος, (μέταλλον σύνθετον). § —s, ὀρειχάλκινα ἢ καὶ χάλκινα ἀρχαῖα νομίσματα, ἀγαλμάτια κτλ. § un cœur de —, χαλκίνη (σκληρὰ) καρδία. § Θηλ. βαφὴ ἐξ ὀρειχάλκου.

Bronzer, ἐν. περικαλύπτω μὲ ὀρείχαλκον. un teint —é ὄψις σιτόχρους, μελάγχρους, κ. μελαχροινός. § — les peaux, (παρὰ σκυτοτόμοις) ἀναξέω εἰς τὰ δέρματα μελανὸν χνοῦν. § — le canon d'un fusil βάφω χρῶμα φαιὸν τὸν σωλῆνα πυροβόλου.

Bronzite, ἀρ. ὀρειχαλκίτης, μέταλλον.

Broquart, ἀρ. ἐλάφιον, ἔλαφος ἑνὸς ἔτους (παρὰ κυνηγοῖς).

Broque, τὸ Brocoli.

Broque ἢ Broque-dent, Θ. (ἀρχ.) ὀδόντιον στραβόν.

Broquelines, Θ. πλ. τὰ ῥιπτόμενα ἄκρα τῶν καπνοφύλλων.

Broquer, ἐν. προσαρτῶ εἰς τὸ ἄγκυστρον τὰς ἀφύας.

Broquette, Θ. μικρὸν καρφίον.

Brosimon, ἀρ. βρώσιμον, φυτὸν, εἶδος κνίδης.

Brosse, Θ. ψήκτρα, κ. βοῦρτσα. § γραφὶς, χρωστὴρ τῶν ζωγράφων. § τὸ τρίχωμα τῶν ποδῶν τινῶν ἐντόμων.

Brosser, ἐν. ψήχω, τρίβω, κ. βουρτσίζω. § ταράττω τοὺς κλάδους, ἐπὶ ἐλάφων.

Brosses, Θ. πλ. Θύσσανοι τριχῶν εἰς τοὺς ἐμπροσθίους πόδας τινῶν τετραπόδων.

Brossier, ἀρ. ψηκτροποιὸς, ψηκτροπώλης, ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν βούρτσας.

Brossure, Θ. βαφὴ ἐπιτιθεμένη εἰς τὰ δέρματα μὲ μόνην τὴν ψήκτραν (βούρτσαν).

Brosswelle-dentelée, Θ. Θύον, δένδρου τοῦ Θυμιάματος, εἶδος δένδρου τῶν Ἰνδιῶν.

Brotère, Θ. * βροτεία, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Brou, ἀρ. τὸ χλωρὸν κέλυφος τῶν καρύων κτλ. — de noix ποτὸν καὶ βαφὴ ἐκ κελύφων καρύων.

Brouailles, Θ. τὰ ἔντερα τῶν ἰχθύων (παρὰ μαγείροις.)

Brouée, Θ. ῥαγδαία βροχή.

Brouet, ἀρ. ζωμός.

Brouette, Θ. τὸ μονότροχον (ἁμάξιον.) § δίτροχον φορεῖον.

Brouetter, ἐν. μεταφέρω, μετακομίζω εἰς τὸ μονότροχον ἁμάξιον ἢ τὸ δίτροχον φορεῖον.

Brouetteur, ἀρ. ὁ ἕλκων τὸ δίτροχον φορεῖον.

Brouettier, ἀρ. ὁ σείρων τὸ μονότροχον ἁμάξιον.

Brongnée, Θ. μέγας ἁλιευτικὸς κάλαθος.

Brouhaha, ἀρ. οἰκ. ἀλαλαγμός.

Brouï, ἀρ. φυσητὴρ, σωλὴν (διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐγκαυστοποιοὶ φυσοῦν τὴν φλόγα πρὸς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον θέλουν νὰ ἐγκαύσωσιν).

Brouillamini, ἀρ. χυδ. σύγχυσις κ. ἀνακατωσιά.

Brouillard, ἀρ. ὁμίχλη κ. καταχνιά. § couvert de — ὁμιχλώδης. § τὸ καθημερινὸν (βιβλίον παρ' ἐμπόροις.) § ἐπίθ. papier — στυπόχαρτον.

Brouille, Θ. ἔρις, σύγχυσις.

Brouille-blanche, Θ. ὑδραῖον βατράχιον, φυτόν.

Brouillement, ἀρ. χυδ. σύγχυσις, ταραχή.

Brouiller, ἐν. ἀνακυκῶ, συγχέω, συνταράττω, κ. ἀνακατόνω. § περιπλέκω. — les affaires περιπλέκω τὰς ὑποθέσεις. § ἔριδα ἐμποιῶ, διαιρῶ κ. συγχίζω (δύω ἀνθρώπους μεταξύ των.) § — un cheval κακῶς διοικῶ, κ. χαλνῶ τὸν ἵππον. § se —, αὐτοπ. le ciel se —e ὁ οὐρανὸς συγκαλύπτεται. les affaires se —ent τὰ πράγματα συνταράττονται. § se — avec quelqu'un διίσταμαι πρός τινα, ἐρίζω, κ. καλιόνω μέ τινα. § se —, θορυβοῦμαι, κ. τὰ χάνω. § œufs — ές οὐγὰ κτυπημένα. § une fleur — ée ἀτελῶς βλαστήσαν ἄνθος. un œillet —é καρυόφυλλον μὴ ἔχον καθαρὸν χρῶμα.

Brouillerie, Θ. ἔρις, σύγχυσις, κ. κάκωμα.

Brouillon, ne, ἐπ. καὶ οὐσ. θορυ-

ξοποιὸς, ταραξίας (ἀνακατωτούρης.)
Brouillon, ἀρ. σχέδιον (τὸ πρῶτον ἰγγράφου ἢ συγγράμματος.) § παρ' ἐμπόροις, ἴδ. brouillard.
Brouir, ἐν. μαραίνω, καίω, (ἐπὶ τοῦ ψύχους ὡς πρὸς τὰ φυτά). la gelée a—i les blés ὁ παγετὸς ἔκαυσε τὸν σῖτον.
Brouissure, Θ. τὸ καύσιμον (τῶν φυτῶν ἀπὸ τὸ ψύχος.)
Broune, ἴδ. brownée.
Broussailles, Θ. πλ. θάμνοι, χαμόκλαδα.
Brousser, οὐδ. πορεύομαι διὰ τοῦ δάσους (ἐπὶ κυνηγῶν.)
Broussin, ἀρ. ἔκφυμα τῶν δένδρων, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ ἐκφυόμενοι θύσσανοι κλάδων.
Broussonnetie, Θ. ἡ mûrrier à papier, ἀρ. παπύριον, δένδρον ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰ βλαστάρια οἱ Κινέζοι κατασκευάζουν χαρτίον.
Brout, ἴδ. brou.
Broutant, te, ἐπ. τὸ βόσκον (ζῶον, παρὰ κυνηγοῖς.)
Brouter, ἐν. βόσκω, τρώγω (ἐπὶ ζώων.) un bois —é κτηνόβρωτον δάσος. § — les arbres κλαδεύω τὰ δένδρα.
Broutilles, Θ. πλ. φρύγανα. § μικρὰ καὶ μηδαμινὰ πράγματα.
Brownée, Θ. βραουνεία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς περιλαμβάνον τέσσαρα εἴδη.
Brownisme, ἀρ. βραουνισμὸς, σύστημα ἰατρικῆς, διαιροῦν τὰς ἀσθενείας εἰς γενικὰς καὶ τοπικάς.
Browniste, ἀρ. βραουνιστὴς, (ἐκ τοῦ ἰατροῦ Βραούνου), ὁ ὀπαδὸς τοῦ βραουνισμοῦ.
Broye, ἴδ. broie.
Broyement, ἴδ. broiement.
Broyer, ἐν. τρίβω, κοπανίζω. facile à — εὔτριπτος κ. εὐκολοκοπάνιστος. nouvellement —é νεοτριβὴς, νεοκοπάνιστος. — des couleurs τρίβω τὰς βαφάς.
Broyeur, ἀρ. ὁ κοπανιστὴς (τοῦ λιναρίου) § — de drogues φαρμακοτρίβης.
Broyon, ἀρ. τὸ μελανοτριπτὴρ, ξύλινον ἐργαλεῖον παρὰ τοῖς τυπογράφοις, οἷσπερ τρίβουν τὴν μελάνην. § παγὶς δι' ἀλώπεκας.
Bru, Θ. ἡ νυὸς, ἡ νύμφη, ἡ σύζυγος τοῦ υἱοῦ.
Bruant, ἀρ κριθολόγος, κ. φλυτζούνι, πτηνόν.
Bruc, ἀρ. ἐρείκη, κ. σκούπα, φυτόν.
Brucée, Θ. βρόκεια, εἶδος φυτοῦ τῆς Ἀβυσσινίας.
Brucelles, Θ. πλ. μικρὰ λαβὶς (τζιμπίδι) μ' ἐλατήριον, ἐργαλεῖον διαφόρων τεχνητῶν.
Bruche, Θ. βροῦκος, καὶ βροῦχος, γένος ἐντόμων.
Brucolaque, ἀρ. βουρκόλακας, ἔμπουσα.
Bruée, Θ. ἡ ἐξάτμισις τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου.
Bruesme-d' aulle, ἀρ. σχοινίον ἐκ θρύου εἰς τὰ πλοῖα.
Brugnon, ἀρ. εἶδος Περσικοῦ μήλου, ροδακίνου.
Bruine, Θ. ψεκὰς, κ. ψηχάλα.
Bruiner, ἀπρ. il —e, ψεκάζει, κ. ψηχαλίζει. blés — ès σίτος διαφθαρεὶς ἀπὸ τὴν ψηχάλαν.
Bruir, ἐν. ὑγραίνω, ποτίζω (τὰ ὑφάσματα μὲ ἀτμὸν διὰ νὰ μαλακώσουν). § οὐδ. ἠχῶ, κροτῶ, βοῶ, κ. βοΐζω, ἠχολοχῶ.
Bruisiner, ἐν. χονδροκοπανίζω τὸ γέννημα. (λέξ. τῶν ζυθοποιῶν).
Bruissement, ἀρ. ἦχος, ἤχημα, ἀντήχημα, βοή.
Bruit, ἀρ. κρότος, θόρυβος, ταραχὴ, σύγχυσις. faire du — κροτῶ, θορυβῶ, κάμνω σύγχυσιν. grand — πάταγος. faire un grand — παταγῶ. le — des armes, κλαγγὴ τῶν ὅπλων. — des flots φλοῖσβος. il fait plus de — que de besogne περισσότερα λέγει ἀφ' ὅσα πράττει. § θόρυβος, ἔρις, κραυγαί. ils ont eu du — ensemble ἔρισαν πρὸς ἀλλήλους. § θρῦλλος, φήμη, φῆμαι. le — court διατρέχει, διαδίδεται φήμη, (ἢ καὶ ἁπλῶς) διαδίδεται, διαφημίζεται. c'est le — public τοῦτο διαθρυλλεῖται. on en fit grand — ἢ cela fit grand — πολὺς λόγος ἔγεινε περὶ τούτου, διεσαλπίσθη, διεκωδωνίσθη, ἔγινε διαβόητον. il a bon — ἔχει καλὴν ὑπόληψιν. à grand — μετὰ κρότου, πολυκρότως, à petit — ἡσύχως, ὑποκεκρυμμένως. sans — σιωπηλῶς, ἀθορύβως. § (παρὰ μουσικ.) θόρυβος, ἕνωσις ἤχων ἄνευ ἁρμονίας.
Brûlable, ἐπ. καυστέος, ἀξιόκαυστος.
Brûlant, te, ἐπ. καίων, καυστικὸς, διακαὴς. § μεταφ. διακαής. amour — διακαὴς ἔρως.
Brûlebec, ἀρ. ἴδ. Mactre.
Brûlée, Θ. εἶδος κόγχης. ἴδ. Rocher.
Brûlement, ἀρ. καῦσις, καύσιμον.
Brûle-queue, ἀρ. καυστὴρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ ὁ ἱππιατρὸς καίει τὴν οὐρὰν τοῦ ἵππου.
Brûler, ἐν. καίω. à — καύσιμος. le soleil m'a —é ὁ ἥλιος μὲ ἔκαυσε. le soleil, la gelée —e les plantes ὁ ἥλιος, ἡ πάχνη καίει τὰ φυτά. § ἐμπρήθω, ἀνάπτω. § — le vin βράζω τὸν οἶνον (διὰ νὰ τὸν καθαρίσω). — la terre σποδίζω τὴν γῆν, (τὴν παχύνω μὲ στάκτην προερχομένην ἀπὸ τὰ φυτά της τὰ ὁποῖα καίω). § — la cervelle à quelqu'un συντρίβω τινὸς τὴν κεφαλὴν μὲ τὸ πυροβόλον. § —une poste διέρχομαι διὰ τοῦ σταθμοῦ χωρὶς νὰ παραμείνω εἰς αὐτόν. — le pavé, les routes ἐλαύνω ἀπὸ ῥυτῆρος, τρέχω μὲ μεγίστην βίαν. § tirer à brûle-pourpoin κατὰ σκοποῦ βάλλω. une raison à brule-pourpoint λόγος ἀναντίρρητος. § οὐδ. φλέγομαι, καίομαι, καίω, (εὐρίσκομαι εἰς κατάστασιν ἐμπρησμοῦ). sa lampe —e ὁ λύχνος του καίει. μεταφ. φλέγομαι, φλεγμαίνομαι. d'un desir, d'amour, ἀπὸ πόθου, ἀπὸ ἔρωτα. un cerveau —é ἀναμμένη κεφαλή. § se — αὐτ. καίομαι. § le brûlé, οὐσ. κνίσσα, ὀσμὴ κεκαυμένου, τσίκνα, κ. καῦλα.
Brûlerie, Θ. ῥακοποιεῖον, ἐργαστήριον ὅπου κατασκευάζεται τὸ οἰνόπνευμα.
Brûleur, ἀρ. ἐμπρηστής.
Brûlot, ἀρ. ἐμπρηστήριον, πλοῖον κατεσκευασμένον μὲ τρόπον ὥστε ν' ἀνάπτῃ τὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. § ἐμπρηστὴς, πρωταίτιος ταραχῶν. § τεμάχιον κρέατος κεκαρυκευμένον ὥστε νὰ καίῃ τὸ στόμα. § εἶδος ἀκάρεως, βλαπτικὸν ἔντομον τῶν Ἰνδιῶν.
Brûlure, Θ. καῦμα, κ. καύσιμον. § φλεγμονὴ, ἀσθένεια τῶν κτηνῶν.
Brumaire, ἀρ. ὁμιχλώδης, ὁ δεύτερος μὴν τοῦ ἔτους ἐπὶ τῆς Γαλλ. ἐπαναστάσεως, ἀρχόμενος τὴν 23 Ὀκτ. καὶ λήγων τὴν 21 Νοεμβρ.
Brumal, le, ἐπ. χειμερινός.
Brumazar, ἀρ. πνεῦμα μετάλλων, μεταλλικὴ ὕλη, ὀλίγον γνωστὴ, καὶ ὑποτιθεμένη βάσις ὅλων τῶν μετάλλων.
Brume Θ. καὶ **Brumes,** Θ. πλ. θαλασσία ὁμίχλη. § Brume, ἴδ. Taret.
Brumée, ἐπ. Θ. morue — ἀνταλίας ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται ἓν εἶδος ἐρυθρᾶς σκόνης.
Brumet, ἀρ. ἴδ. Lignette
Brumeux, euse, ἐπ. ὁμιχλώδης.
Brun, ἀρ. φαιὸς, κ. μελανὸν, μαυρειδερὸν χρῶμα. § les bruns d'un tableau αἱ σκιαὶ εἰκόνος.
Brun, une, ἐπ. φαιὸς, μελάγχρους, κ. μαυρειδερὸς, μελαχροινός.
Brunâtre, ἐπ. ὑπόφαιος, κ. μαυρειδερός.
Brune, Θ. τὸ λυκαυγὲς (τῆς ἑσπέρας).
Brune-et-Blanche, Θ. σπῖνος τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς.
Brunelle, Θ. Βρεττανικὴ ἢ βεττονικὴ, φυτόν.
Brunellier, ἀρ. βρυνέλλιον, γένος φυτῶν τῆς Περσουβίας.
Brunet, tte, οὐσ. (ὑποκορ. τοῦ Brun) ὑπομελάγχρους, κ. μελαχροινός.
Brunet, ἀρ. κίχλη ἡ Ἀφρικανὴ, πτηνόν.
Brunette, Θ. ἀτμάτιον, κ. κοτζάκι.
Bruni, ἀρ. ἡ στιλπνότης (τοῦ κατειργασμένου χρυσοῦ).
Brunie, Θ. βρυνία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνειδῶν.
Brunir, ἐν. μελανῶ, βάφω μὲ μαυρειδερὸν χρῶμα. la soleil la —i ὁ ἥλιος τὸν ἐμαύρισε. § στιλβῶ, στιλβόνω (τὰ μέταλλα). § οὐδ. μελαίνομαι, κ. μαυρίζω, γίνομαι μαυρειδερὸς, μελαχροινός.
Brunissage, ἀρ. στιλβωσις (τῶν μετάλλων).
Brunisseur, euse, οὐσ. στιλβωτὴς (μετάλλων).
Brunissoir, ἀρ. στιλβωτήριον (μετάλλων).

Brunissure, Θ. τὸ στιλπνὸν, ἡ στιλπνωσις (τῶν μετάλλων). § ἡ στιλπνωτικὴ (τῶν μετάλλων τέχνη). § ἀμαύρωσις (χρώματος).
Brunniche, Θ. βρυννιχία, γένος φυτῶν.
Brunoir, ἀρ. εἶδος κίχλης τῆς Ἀφρικῆς.
Brunor, ἀρ. λοξίας ὁ δίχρους, πτηνόν.
Brun-rouge, ἀρ. ἐρυθρόφαιον, βαφὴ γινομένη ἀπὸ ὀξύδιον σιδήρου.
Brunsfel, ἀρ. βρυνσφελία, γένος φυτῶν τῆς Ὠκεανίας.
Brusc, ἀρ. εἶδος ἐρείκης, φυτόν.
Brusque, ἐπ. ἀπότομος (τρόπος, λόγος, ἄνθρωπος κτλ.). § αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος, ὀξὺς, ὁρμητικός. vin — ὀξὺς, δυνατὸς οἶνος.
Brusquement, ἐπίρ. ἀποτόμως. § ἀπαρασκεύως, αἰφνιδίως. § ὁρμητικῶς.
Brusquer, ἐν. φέρομαι ἀποτόμως πρός τινα, κακομεταχειρίζομαί τινα. § ἀψηφῶ, ἀθετῶ. — les usages ἀθετῶ ἀψήφως τὰ ἔθιμα. § — une place αἰφνιδίως, ἐξ ἀπροόπτου προσβάλλω φρούριον. § — l'aventure ἀποφασίζομαι (παρατόλμως). § — une affaire κατασπεύδω ὑπόθεσίν τινα.
Brusquerie, Θ. τὸ ἀπότομον χαρακτῆρος, τρόπου. § ἀπότομος πρᾶξις ἢ λόγος.
Brut, te, ἐπ. (τὸ t προφέρεται) ἀκατέργαστος. terrain — οὐδέποτε καλλιεργηθεῖσα γῆ. produit — ἀκατέργαστον προϊόν. § ἀνάγωγος, κ. ἀπελέκητος (ἄνθρωπος). bête — te ἄλογον ζῶον. § patente — te ἴδ. patente. § poid — ἴδ. poid.
Brutal, le, ἐπ. καὶ οὐσ. κτηνώδης. § σκαιὸς, ἀγροῖκος, βάρβαρος, κ. χωριάτης.
Brutalement, ἐπ. κτηνωδῶς. § σκαιῶς, ἀγροίκως, κ. χωριάτικα.
Brutaliser, ἐν. φέρομαι ἀποτόμως, ἀγροίκως πρός τινα.
Brutalité, Θ. τὸ κτηνῶδες. § ἀγροικία (τῶν τρόπων καὶ λόγων), κ. χωριατιά. § κτηνῶδες πάθος, κτηνώδης ἐπιθυμία. avec — κτηνωδῶς, ἀγροίκως. § ὕβρις, ἀγροῖκος, ἀπρεπὴς πρᾶξις. dire des —s ὑβρίζω. faire une — πράττω πρᾶξιν ἀπρεπῆ, ἀγροῖκον, (χωριάτικην).
Bruta-manna, Θ. ἴδ. Brute-Bonne.
Brute, Θ. κτῆνος, (τὸ ζῶον)· κτῆνος, (ὁ ζωώδης ἄνθρωπος).
Brute-bonne, Θ. εἶδος ἀπιδίου.
Brutier ἢ Bruthier, ἀρ. ἴδ. Buse.
Bruxanelli, ἀρ. Βρυξανέλλη, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Bruya, Θ. ἡ θηλεία γλαυκὴ κίσσα τοῦ Μαδαγασκάρ.
Bruyamment, ἐπίρ. Θορυβωδῶς.
Bruyant, te, ἐπ. Θορυβώδης, ἠχητικός. homme — ἄνθρωπος ταραχώδης.
Bruyant, ἀρ. ἴδ. Bruant.
Bruyère, Θ. ἐρεικη ἡ ἐρίκη, κ. σκεῦπα, φυτόν. § τόπος ἐρεικώδεις, κεκαλυμμένος με ἐρείκας καὶ θάμνους.
Bry, ἀρ. βρύον, φυτὸν ἐκ τῶν κρυπτογάμων.
Bryone, Θ. βρυωνία, βρυώνη, κ. βρουνιά· φυτόν.
Bryophyllo, Θ. βρυόφυλλον, γένος φυτῶν τῶν Ἰνδιῶν, ἀναγεννώμενον διὰ τῆς σχίσεως τῶν φύλλων του.
Bryopsis, ἀρ. βρύοψις, φυτόν.
Buade, Θ. εἶδος χαλινοῦ μὲ μακρὰς καὶ εὐθείας ῥάβδους.
Buanderie, Θ. πλυνὸς, κ. ἡ πλύσις, μέρος τῆς οἰκίας ὅπου πλύνουν.
Buandier, ἀρ. ὁ πλύτης, ὁ ἐργάτης τοῦ ὁποίου καθῆκον εἶναι νὰ κάμνῃ τὴν πρώτην πλύσιν τῶν νέων ὑφασμάτων.
Buandière, Θ ἡ πλύστρια (εἰς τὰ τεχνουργεῖα).
Bubale, ἀρ. ἡ βουβαλὶς, ζῶον ὅμοιον μὲ ἔλαφον.
Bubbola, ἀρ. ἴδ, Agaric.
Bubon, ἀρ. βουβὼν, κ. σπυρίον. § βουβώνιον, γένος φυτῶν.
Bubonocèle, Θ. βουβωνοκοίλη, κ. τὸ σπάσιμον εἰς τὸν βουβῶνα.
Bucanephylle, ἐπ. βυκανόφυλλον, τὸ ἔχον κωνοειδῆ φύλλα.
Bucarde, Θ. κάρδιον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Bucardier, ἀρ. τὸ εἰς τὸ κάρδιον ἐμφωλεῦον ζῶον.
Buccal, le, ἐπ. στοματικὸς, ὁ εἰς τὸ στόμα ἀνήκων.
Buccellaire, ἀρ. βουκελλάριος, τάγμα στρατιωτῶν, ἐπὶ αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων. § σιτιστὴς τῶν αὐτῶν στρατευμάτων. § εἶδος μικρῶν ἄρτων παρὰ Ῥωμαίοις. § ἐπιστήθιος μεγιστάνος τινός.
Buccellation, Θ. κατακερματισμός.
Buccin, ἀρ. κήρυξ, κογχύλη.
Buccinateur, ἀρ. βυκανιστὴς, σαλπιγκτής. § ἀνατ. μῦς βυκανιστὴς, εἷς τῶν μυόνων τοῦ στόματος.
Buccinier, ἀρ. τὸ εἰς τὸ ὄστρακον τοῦ κήρυκος ἐμφωλεῦον ζῶον.
Buccinites, Θ. πλ. ὀρυκτοὶ κήρυκες.
Bucentaure, ἀρ. βουκένταυρος, τὸ πλοῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐπέβαινεν ὁ δόγης τῆς Βενετίας εἰς τὴν τελετὴν τῆς νυμφεύσεώς του μὲ τὴν Θάλασσαν.
Bucéphale, ἀρ. βουκέφαλος, ὁ ἵππος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος.
Buchante, Θ. εἶδος κονύζης, φυτόν.
Bûche, Θ. στέλεχος, πρέμνον, κόσσουρον, κ. κούτσουρον. § σαυλός. § (ἐπὶ ἀνθρώπου) βλὰξ, κ. κούτσουρον. § (εἰς διαφόρους τέχνας) στέλεχος, δοκὸς, ῥάβδος.
Bûcher, ἀρ. πυρὰ, σωρὸς ξύλων ἑτοίμων διὰ καύσιμον. § ξυλαποθήκη.
Bûcher, ἐν. πελεκῶ.
Bûcheron, ἀρ. ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Bûchette, Θ. φρύγανον, ξυλάριον.
Bucioche, ἀρ. εἶδος μαλλίνου ὑφάσματος.
Bucoliasme, ἀρ. βουκολιασμὸς, αἱ ᾠδαὶ τῶν βουκόλων.
Bucolique, ἐπ. βουκολικός. poésie — βουκολικὴ ποίησις. § οὐσ. les bucoliques τὰ βουκολικά. les — de Virgile, τὰ βουκολικὰ τοῦ Οὐιργιλίου.
Bucrane, ἀρ. βούκρανον, εἶδος περικεφαλαίας.
Budget, ἀρ. προϋπολογισμὸς (τοῦ κράτους).
Budyte, Θ. βουδύτης, πτηνόν. — ἴδ. Bergeronnette.
Buée, Θ. ἀρχ. κονία, κ. μπογάδα.
Buène, Θ. βούενον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Buffet, ἀρ. κυλικεῖον, ἀγγοθήκη, μέρος ὅπου φυλάττονται τὰ σκεύη τῆς τραπέζης. § ἑστιατήριον, κ. τραπεζαρεῖον. § ὀργανοθήκη, ἡ θήκη εἰς τὴν ὁποίαν φυλάττονται τὰ ὄργανα τῶν Λατινικῶν ἐκκλησιῶν.
Buffeter, ἐν. οἰνοκλοπῶ, πίνω τὸν οἶνον τρυπῶν κρυφίως τὸν κάδον.
Buffeteur, ἀρ. οἰνοκλόπος, ἀμαξηλάτης πίνων κρυφίως τὸν οἶνον τὸν ὁποῖον μετακομίζει ἐπὶ τῆς ἁμάξης του.
Buffle, ἀρ. βούβαλος, βουβάλιον, ζῶον. § δουβαλῆ, τὸ δέρμα τοῦ βουβάλου. § βουβαλῆ, εἶδος δερματίνου θώρακος. § στιλβωτήριον, ἐργαλεῖον συνιστάμενον ἀπὸ λωρίδα δέρματος κωλλημένην εἰς ξύλον, καὶ χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ στιλβόνῃ.
Buffletterie, Θ. σκύτη, σκύλα, τὰ δερμάτινα μέρη τῆς ὁπλίσεως τοῦ στρατιώτου.
Buffletin, ἀρ. βουβάλιον, βουβαλάκιον.
Bufflonne, Θ. βουβάλα.
Bufonie, Θ. βουφονία, δένδρον.
Bufonite, Θ. ἴδ. Crapaudine.
Bugadière, Θ. κονιοδόχη (τῶν σαπωνοποιῶν).
Bugalet, ἀρ. φορτηγὸν πλοιάριον.
Bugle, Θ. ἡ χαμαίπιτυς, γένος φυτῶν.
Buglose, Θ. ἄγχουσα, εἶδος βουγλώσσου, φυτὸν κηπεῖον.
Buglosse, Θ. βούγλωσσον, φυτόν.
Buglosse-jaune, Θ. πικρὶς ἐχιοειδὴς, φυτόν.
Bugrandes, Bugranes ἢ Bouvandes, ἴδ. Bugrane.
Bugrane, Θ. ὀνωνὶς ἢ ὄνωνις, φυτόν.
Buguyère, ἴδ. Bourguière.
Buhots, ἀρ. πλ. Θύσσανοι χηνοπτέρων ἐβαμμένων, κρεμαμένων εἰς τὰς Θύρας τῶν πτερουργῶν. § ἴδ. espolin.
Buhottier, ἀρ. ἴδ. Bouteux.
Buire, Θ. πυτίνη ἢ βυτίνη, κ. θαμετζάνα.
Buis, ἀρ. πύξος κ. τσιμισίρι, δένδρον. § πύξινον ξύλον. § στίλβωτρον, ξύλον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ὑποδηματορράφοι στιλβόνουσι τὸ δέρμα ἀφ' οὗ τὸ κόψουν.
Buisse, Θ. λαβὶς, ἐργαλεῖον τῶν ραπτῶν, διὰ τοῦ ὁποίου κρατοῦν τὰς ῥαφὰς ὅταν τὰς σιδηρώνωσι.
Buisserie, Θ. σανὶς κατάλληλος διὰ τὴν βαρελλοποιΐαν.
Buisson, ἀρ. βάτος — ardent βάτος ἡ φλεγομένη. § θάμνος. se sauver à

travers les—s μεταφ. ζητῶ ἐκφυγὰς (εἰς τὴν φιλονεικίαν). § Θαμνὼν, τόπος βατώδης. § δένδρον κηπαῖον λαβὸν σχῆμα ἀνεστραμμένου κώνου.

Buisson-ardent, pyracantha ἢ arbre-de-Moïse, ἀρ. κραταιγὸς, πυράκανθα.

Buissonnet, ἀρ. Θαμνίον, μικρὸς Θάμνος.

Buissoneux, euse, Θαμνώδης.

Buissonnier, ἀρ. μέρος τοῦ κήπου, σύμφυτον ἀπὸ δένδρα κεκομμένα εἰς σχῆμα κώνου ἀντεστραμμένου.

Buissonnier, ère, ἐπ. Θαμνοδύτης. (ἐπὶ ζώων). τὰ φωλεύοντα εἰς Θάμνους. § un écolier à fait école —ère ὁ μαθητὴς ἐδραπέτευσεν, ἐφόρτωσε τὸ σχολεῖον εἰς τὸν πετεινόν.

Buissures, Θ. πλ. αἱ διὰ τοῦ πυρὸς προσκολλώμεναι ἀκαθαρσίαι εἰς τὸ χυνόμενον μέταλλον.

Bulbe, Θ. βολβὸς, χρομμυοειδὴς ῥίζα. § ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Bulbeux, euse, ἐπ. βολβώδης.

Bulbifère, ἐπ. βολφοφόρος.

Bulbipare, ἐπ. βολβοτόκος, τὸ γένος τῶν πολυπόδων.

Bulbocaverneux, ἐπ. βολβοσηραγγώδης, μυῶν τοῦ αἰδοίου.

Bulbocode, ἀρ. βολβοκώδιον, φυτόν.

Bulbonac, ἀρ. σεληναῖον, κ. σεληνόχορτον, ἴδ. καὶ lunaire.

Bulgan, ἀρ. ἴδ. marte-zibeline.

Bulgare, οὐσ. ὁ Βούλγαρος, ὁ κάτοικος τῆς Βουλγαρίας.

Bulime, ἀρ. βούλιμος, γένος ὀστρακοδέρμων.

Bulithe, ἀρ. βούλιθος, λίθος σχηματιζόμενος εἰς τὸν στόμαχον τῶν βοῶν.

Bullaire, ἀρ. συλλογὴ τῶν παπικῶν διαταγμάτων.

Bulla-ra-ganz, ἀρ. ἐρωδιὸς ὁ εἰρηνικὸς, πτηνόν.

Bulle, Θ. διάταγμα τοῦ Πάπα. — d'or χρυσόβουλον. § — d'eau, — d'air, πομφόλυξ, φυσαλίς. § φύσα, γένος ὀστρακοδέρμων.

Bullé, ée, ἐπ (ἐπὶ ἐγγράφων)· τὸ φέρον τοὺς χαρακτῆρας τῆς ἐπισημότητος. feuille —ée, ἡ bulleuse. φύλλον στικνόν.

Bullée, Θ. φυσαῖον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Bulletin, ἀρ. ψηφοδέλτιον. § ἀγγελία (ἔγγραφος) περὶ μάχης, ὑγείας βασιλέως κτλ. § — des lois νομολόγιον, συλλογὴ νόμων. § ἀπόδειξις παρακαταθήκης ἐγγράφων.

Bulleux, ἴδ. Bullé.

Bulliarde ἢ Boulliadu, Θ. βουλλιὸδ, μία τῶν κηλίδων τῆς σελήνης.

Bullicame, ἀρ. πηγὴ ἀναβράζουσα, πηγὴ ὕδατος ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς ὁποίας ἀναβρύουν πομφόλυγες ἀνθρακικοῦ ὀξέως.

Bullier, ἀρ. τὸ εἰς τὴν φύσαν ἐνοικοῦν ζωύφιον.

Bumalde, ἀρ. βουμάλδη, γένος φυτῶν.

Bune, Θ. τὸ ὑπεράνω τοῦ σιδηρουργείου τεῖχος.

Buniade, Θ. βουνιὰς, φυτόν.

Bunion, ἀρ. βούνιον, φυτόν.

Buphonies, Θ. πλ. βουφόνια, ἑορταὶ πρὸς τιμὴν τοῦ πολιέως Διὸς εἰς Ἀθήνας.

Buphthalmie, Θ. βουφθαλμία, ἀσθένεια τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Buphthalmum, ἀρ. βούφθαλμον, φυτόν.

Buplèvre, ἀρ. βούπλευρον φυτόν.

Bupreste, Θ. ἡ βούπρηστις, ἔντομον.

Buprestides, ἀρ. πλ. βουπρηστίδες, φυλὴ ἐντόμων.

Buprestoïde, ἀρ. βουπρηστοειδὴς, γένος ἐντόμων.

Buquet, ἀρ. κύκηθρον τοῦ ἰνδικοῦ (ἐργαλεῖον τῶν βαφέων.)

Burail, ἀρ. ἢ Ferrandine, Θ. εἶδος ὑφάσματος.

Buraliste, ἀρ. εἰσπράκτωρ.

Burat, ἀρ. μάλλινον ὕφασμα.

Buraté, ée, ἐπ. πιλωτὸς, ὅμοιος μὲ ὕφασμα μάλλινον.

Buratine,, Θ. εἶδος ὑφάσματος ἀπὸ ἔριον καὶ μέταξαν.

Burbot, ἀρ. ἴδ. Lotte.

Burcade ἢ burcadie, Θ. καλλίκαρπος, φυτόν.

Burdi, ἀρ. πέρκη· ἡ μιλτόχρους· ἰχθύς.

Bure, Θ. κάθοδος εἰς τὰ μεταλλεῖα. § ἢ bureau σάγη, ὕφασμα χονδρὸν μάλλινον, κ. σαγάκι, (ἀμπᾶς.)

Bureau, ἀρ. γραφεῖον, τράπεζα ἐφ' ἧς γράφομεν. § γραφεῖον, κατάστημα ἀρχῆς τινος. § γραφεῖον, τὸ σύνολον τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῆς τινος. § — d'adresse πυθεῖον, ἀγγελειογραφεῖον, μέρος ὅπου δύναταί τις νὰ λάβῃ διαφόρους πληροφορίας περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ μεταφ. πυθεῖον ἢ χρησμὸς, ἄνθρωπος πολυπράγμων.

Bureaucratie, Θ. γραφειοκρατία· ἡ ἐπὶ κακοῦ ἐπιρροὴ τῶν ὑπαλλήλων τῶν γραφείων εἰς τὴν διοίκησιν.

Burocratique, ἐπ. ἴδ. burocratie.

Burette, Θ. (ὑποκορ. τοῦ buire) φιάλη (ἐν ᾗ τίθεται ὁ οἶνος καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τὴν λειτουργίαν). § τὸ ἀντλίον (τοῦ ἁλείμματος παρὰ τοῖς κηροποιοῖς). § ἴδ. Fauvette.

Burettier, ἀρ. ὁ διάκονος, ὁ φέρων τὴν φιάλην ἐμπρὸς τοῦ ἱερέως.

Burgalèses, θ. πλ. τὰ Ἰσπανικὰ ἔρια.

Burgandine, Θ. ἡ μαργαρίτις (τὸ ὡραιότερον αὐτῆς εἶδος).

Burgau, ἀρ. κόχλος ἡ μαργαροφόρος.

Burgeage, ἀρ. ἀναβρασμὸς (τοῦ ὑέλου, προξενούμενος ὅταν ἐμβάψεως εἰς τὸ ὑγρὸν πρασίνων ῥάβδων ἐκ ξύλου.)

Burger, ἐν. προξενῶ τὸν ἀναβρασμόν. ἴδ. burgeage.

Burgin ἢ bourgin, ἀρ. μικρὸν δίκτυον.

Burgo, ἀρ. εἶδος κυνῶν.

Burgrave, ἀρ. πολιτάρχης, ὁ ἄρχων πόλεως εἰς Γερμανίαν.

Burgraviat, ἀρ. ἡ ἀξία τοῦ πολιτάρχου.

Buthinus, ἀρ. βούθρινος, πτηνόν.

Burichon, ἀρ. ἴδ. troglodyte.

Burin, ἀρ. γλυφὶς, τὸ ἐκ χάλυβος ἐργαλεῖον τοῦ χαλκογράφου. un graveur a le — beau, pur, délicat ὁ χαλκογράφος γλύφει ὡραίως, καθαρῶς, λεπτῶς.

Buriner, ἐν. γλύφω, χαράττω ἐπὶ μετάλλου.

Burlesque, ἐπ. γελοιόσπουδος. § γελοῖος. § οὐσ. τὸ γελοιόσπουδον (ὕφος, ἦθος).

Burlesquement, ἐπίρ. γελοιοσπούδως, γελοίως.

Burmanne, Θ. βυρμάννιον, φυτόν.

Buron, ἀρ. καλύβη τῶν ποιμένων εἴς τινα ὄρη τῆς Γαλλίας.

Buronnier, ἀρ. καλυβήτης, ὁ κάτοικος τῆς καλύβης.

Burreault, ἴδ. bure καὶ bureau.

Bursaire, Θ. βυρσαρία, φυτόν. § βυρσαρία, σκώληξ.

Bursal, le, ἐπ. φορολογικὸς (ἐπὶ ἐκτάκτου φορολογίας.)

Busard, ἀρ. τριόρχης ἢ κίρκος ὁ ἰόχρους, Θηρευτικὸν πτηνόν.

Busc, ἀρ. (προφ. busque), ἐπιστήθιον, λεπὶς σιδήρου ἢ σχίδαξ ξύλου ἢ ὀστοῦ φαλαίνης περιεχόμενος εἰς τὸ περιστήθιον τῶν γυναικῶν, διὰ νὰ κρατῇ τὸ σῶμα εὐθύ.

Busche, ἀρ. πλοῖον τῶν ἁλιέων τῶν μαινίδων (ἀρίγγων.)

Buse, Θ. τριόρχης ἢ κίρκος, πτηνόν. § εὐήθης (ἄνθρωπος). § ὁ σωλὴν τοῦ φυσητῆρος. § ὀρσύδρα. § αὔλαξ.

Buserai, ἀρ. κίρκος ἀφρικανὸς, πτηνόν.

Bushel, ἀρ. μέτρον χωρητικότητος εἰς Ἀγγλίαν.

Buson, ἴδ. Busard-buson.

Busquer, ἐν Θέτω ἐπιστήθιον εἰς τὸ περιστήθιον. se—φέρω ἐπισήθιον. § — fortune ζητῶ τύχην.

Busquière, Θ. τὸ μέρος τοῦ περιστηθίου, ὅπου τίθεται τὸ ἐπιστήθιον.

Bussard, ἀρ. μέγα ἀγγεῖον οἴνου.

Busserole ἢ Bousserole, Θ. ἴδ. Arbousier.

Buste, ἀρ. προτομὴ, ἄγαλμα ἢ εἰκὼν μέχρι τοῦ στήθους. § κίστη, κουτίον τῶν σταφίδων τῆς Σμύρνης.

Bustrophe, ἴδ. Bustrophédon.

Bustuaire, ἀρ. ὁ περὶ τὰς πυρὰς ἀγωνιζόμενος παρὰ Ῥωμαίοις.

But, ἀρ. σκοπὸς (βολῆς). § σκοπὸς, τέρμα. μεταφ. σκοπὸς πρὸς ὃν τείνομεν. aller frapper au — ἐπὶ σκοπὸν βάλλω, ἐπιτυγχάνω. § But-en-blanc (πυροβ.) εὐθυωρία, ἡ εὐθεία βολὴ τοῦ πυροβόλου, πρὶν ἡ σφαῖρα ἐκκλίνῃ πρὸς τὴν γῆν. § μεταφ. de but-en-blanc ἀπερισκέπτως, ἀποτόμως, ἀναιτίως, κ. χωρὶς νόημα, στὰ χαμένα. § — à — ἰσοδυνάμως, ἰσωφελῶς.

Bute, Θ. ὀνυχοκοπὶς (τῶν ζώων). § ἡ

Buture, πρῆσμα εἰς τοῦ ποδὸς τοῦ θηρευτικοῦ κυνός.
Buteau, ἀρ. ἴδ. Buse.
Butée, θ. τὰ λιθόκτιστα ἄκρα τῆς γεφύρας.
Buter, ἐν. εὐστοχῶ, κτυπῶ εἰς τὸ σημάδιον. — à quelque chose μεταφ. τείνω πρός τι. § se — αὐτοπ. διατείνομαι, πεισματωδῶς ἐπιμένω. § se — ἢ être — ὁ ἀντιφέρομαι § chien —ὁ κύων ἔχων τὸν πόδα πρησμένον. § στηρίζω ὀι' ἀντηρίδος.
Butin, ἀρ. τὰ λάφυρα, τὰ λεία.
Butiner, οὐδ. λαφυραγωγῶ, λεηλατῶ.
Butireux, ἴδ. Butyreux.
Butoir, ἀρ. κοπίδιον τῶν σκυτοτόμων.
Butome, ἀρ. βούτομον, γένος φυτῶν.
Butonic, ἀρ. βουτονική, δένδρον τοῦ συστήματος τῶν μυρτοειδῶν.
Butor, ἀρ. βούταλις, πώυξ, εἶδος ἐρωδιοῦ. § βλὰξ, κ. βουταλᾶς.
Butte, θ. χῶμα, λοφίσκος. § ὕψωμα γῆς ἐφ' οὗ τίθεται ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν πυροβολοῦσι. § μεταφ. en — ἐκτεθειμένος.
Buttée, ἴδ. Butée.
Butter, ἐν. χονύω, χόνω, ὑψόνω τὸ χῶμα περὶ τὴν ῥίζαν δένδρου.
Buttière, θ. * σκοποβόλον, πυροβόλον βάλλον εἰς μικρὰς ἀποστάσεις.
Buttnère, θ. * βουτνερία, γένος δένδρων τῆς Ἀμερικῆς.
Buture, θ. οἴδημα, πρήξιμον τοῦ ποδὸς τῶν θηρευτικῶν κυνῶν.
Butyreux, euse, ἐπ. βουτυρώδης.
Buvable, ἐπ. πότιμος.
Buveau, ἴδ. Beauveau.
Buvetier, ἀρ. ὁ κρατῶν τὸ ἀναψυκτήριον εἰς τὰ δικαστήρια.
Buvette, θ. ἀναψυκτήριον, θάλαμος ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύονται οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.
Buveur, euse, ἐπ. ὁ πίνων, — d' eau ὑδροποτής. § οἰνοπότης. § ἐσωτερικὸς ὀρθὸς ἢ ἀπαγωγὸς μῦς τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Buvotter, οὐδ. πίνω συνεχῶς καὶ κατ' ὀλίγον.
Buxbaume, θ. πυξόδενδρον, γένος δένδρων.
Buzard, ἴδ. Busard.
Buze, ἴδ. Bûche.
By, ἀρ. τάφρος διασχίζουσα ἰχθυοτροφεῖον, καὶ προσδιωρισμένη νὰ δέχεται τὰ ὕδατα αὐτοῦ ὅταν τὸ κενόνωσι.
Byani ἢ **Bynni**, ἀρ. κυπρῖνος ὁ Αἰγύπτιος, ἰχθύς.
Bysse ἢ **Byssus**, ἀρ. ἡ βύσσος, ὕλη πολυτίμου ὑράσματος κατὰ τὴν γραφήν· παμβάκιον τῆς Ἰνδίας.
Byssolite, ἢ moissure de pierre, θ. βυσσόλιθος, εἶδος ὀρυκτοῦ φυτοῦ.
Byssus, ἀρ. βύσσος, γένος φυτῶν. § πιννινόθριξ, τὸ πιννόμαλλον, τὸ τριχοειδὲς μέρος τινῶν ὀστρακοδέρμων, ἀφ' ὁποίου ὑραίνεται.
Bystropogue, ἀρ. * βυστροπώγων, γένος φυτῶν.
Byture, ἀρ. * βύτουρος, γένος ἐντόμων.

C.

Ça, ἐπίρ. ἐδῶ. ça et là, τῆδε κἀκεῖσε, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. § (σύνδ. παρακελ.) ἄγε, δή, κ. λοιπόν. ça, repondez, λοιπὸν, ἀποκρίθητι. § ἀντὶ τοῦ cela.
Caa-chira, ἀρ. τὸ φυτὸν τοῦ Ἰνδικοῦ.
Caa-pêba, ἀρ. ἀριστολοχία ἡ βρεσιλιανὴ, φυτόν.
Cabal ἢ **Caban**, ἀρ. πραγματεία παραδιδομένη εἰς μεταπράτας, λαμβάνοντας μέρος ἀνάλογον ἐκ τοῦ κέρδους τῆς πωλήσεώς της.
Cabale, θ. κάββαλα, ἀλληγορικὴ ἑρμηνεία τῆς γραφῆς, κατὰ τοὺς Ἰουδαίους, δαιμονολογία. § μεταφ. σκευωρία, συνωμοσία. § οἱ σκευωροὶ, οἱ συνωμόται.
Cabaler, οὐδ. σκευωρῶ, ῥαδιουργῶ μετὰ πολλῶν.
Cabaleur, ἀρ. σκευωρὸς, συνωμότης.
Cabalezet, ἴδ. cœur-de-lion (ἀστήρ).
Cabaliste, ἐπ. καββαλιστής (γραφ.).
Cabalistique, ἐπ. καββαλιστικὸς, (γραφ.)
Caballin, ἐπ. aloès — ἱππαλόη, ἡ διὰ τοὺς ἵππους μόνον χρησίμη.
Caballine, θ. ἱπποκρήνη, βρύσις τοῦ Ἑλικῶνος.
Caban, ἀρ. ναυτικὸς χιτών.
Cabanage, ἀρ. τὸ σκήνωμα τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς.
Cabane, θ. καλύβη. § θαλαμίσκος (πρὸς κατοικίαν ἐντὸς τῶν πλοίων). § κλωβὸς (τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν μεταξοσκωλήκων.)
Cabaner, ἐν. ἀνατρέπω, κ. ἀναποδογυρίζω (πλοῖον.) § οὐδ. κεῖμαι εἰς θέσιν ἀνατετραμμένην. (ἐπὶ πλοίου καὶ ἀγκύρας). § — ἢ se — οἰκοδομοῦμαι καλύβην, κ. σπητόνομαι.
Cabanon, ἀρ. σκοτειναὶ εἰρκταὶ εἰς τὰς φυλακάς.
Cabaret, ἀρ. καπηλεῖον. — borgne καπηλεῖον δυσφημισμένον. § δίσκος, δισκάριον, τουρκιστ. ταβλάς. § ἄσαρον, φυτόν.
Cabaretier, ère, ἐπ. κάπηλος.
Cabarre, θ. ἀποφορτὶς, πλοιάριον διὰ ξηφόρτωμα.
Cabas, ἀρ. παλαιοάμαξον. § παλάθη, κ. καλάθιον σύκων..
Cabasset, ἀρ. εἶδος περικεφαλαίας.
Cabeça, ἢ cabesse, ἐπ. soie — λεπτὴ μέταξα τῶν Ἰνδιῶν.
Cabestan, ἀρ. ὄνος, ἐργάτης, ἐργαλεῖον ναυτ. ἀνέλκον τὴν ἄγκυραν. βαρβ. μποτζαργάτης.
Cabiai, ἀρ. (προφ. cabiaye.) ὑδρόχοιρος, ζῶον.
Cabido, ἢ cavido, ἀρ. μέτρον μήκους τῆς Πορτογαλλίας, περιέχον 2' 12'''.
Cabillaud, ἢ cabliau, ἀρ. τὸ νωτιαῖον κρέας τοῦ ὀνίσκου (γαϊδουροψάρου).
Cabille, θ. φυλὴ Ἀράβων.
Cabillots, ἀρ. πλ. πάσσαλοι κρατοῦντες τὰς τροχιλίας εἰς τὰ πλοῖα.
Cabinet, ἀρ. δωμάτιον, σπουδαστήριον. § μουσεῖον, συλλογὴ περιέργων ἀντικειμένων. — de tableaux πινακοθήκη. — de lecture ἀναγνωστήριον. § — d' aisance ἀπόπατος. § —s secrets ἀντηχητήρια, θαλαμίσκοι εἰς τοὺς ὁποίους ἡ φωνὴ μετοχετεύεται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο πέρας. § μηλιὰ βασίλειος, βασιλικὸν διαβούλιον, ἀνακτοβούλιον, (καὶ κατ' ἐπέκτασιν) τὸ πολιτικὸν σύστημα κυβερνήσεώς τινος. § κιβώτιον. § ἀτιδενδράς.
Cabires, ἀρ. πλ. Καβίραι, θεότητες τῶν Αἰγυπτίων.
Cable, ἀρ. κάλως, σχοινίον χονδρὸν, κ. παλαμάριον. filer du — ἴδ. filer. § μέτρον 120 ὀργυιῶν.
Cablé, ἀ. σχοινίου μεταξωτόν.
Cableau, Cablot, ἀρ. καλώδιον. § πάρολκος (ὁ), ῥῦμα, σχοινίον ὀι' οὗ ῥυμουλκεῖται ἡ λέμβος· (τρκβρ. γεδέκι).
Câbler, ἐν. σχοινοπλοκῶ.
Cablière, θ. δικτυουλκὸς (λίθος)· ὁ κρατῶν τὸν κάλων ἢ τὸ δίκτυον εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. κ. σκαλίδι. § μολύβδαινα, μολυβὶς, (ἴσως εἶναι ἀπὸ μόλυβδον), κ. μολυβήθρα.
Cablure, θ. ὀκτύλιος, λίθος διατρυπημένος εἰς τὸν ὁποῖον δένονται τὰ ἀπόγεια εἰς τὴν ξηράν.
Caboche, θ. καρφίον πλατυκέφαλον. § χυδ. κεφαλή.
Cabochon, ἀρ. καθαρισμένος ἀλλὰ μὴ ἀκρότμητος πολύτιμος λίθος. § φυτόν.
Caboletto, ἀρ. νόμισμα χαλκοῦν τῆς Γενούης.
Cabombe, θ. νηπτρὶς, φυτὸν τῆς Καϋέννης.
Cabo-negro, ἀρ. ἴνες τῆς φοινίκης, ἀπὸ τὰς ὁποίας κατασκευάζουν σχοινία εἰς τὰς Φιλιππινήσους.
Caboo, ἀρ. ἴδ. Persicaire.
Caborgne, ἴδ. Cabot.
Cabosse, θ. ὁ καρπὸς τοῦ κακάου.
Cabot, ἀρ. ἢ Caborgue, ἀρ. ἴδ. Muge.
Cabotage, ἀρ. παράπλους. § παραπλοϊκὸν ἐμπόριον.
Cabote, ἴδ. Triglo hirondelle.
Caboter, οὐδ. παραπλέω, ἐμπορεύομαι τὸ παραπλοϊκὸν ἐμπόριον.

Caboteur, ἡ Cabotier, ἀρ. τὸ παραπλοϊκὸν (πλοῖον), καὶ ὁ παράπλους (ναύτης κτλ.).
Cabotière, Ϟ. πλοιάριον τοῦ Εὔρου ποταμοῦ εἰς Γαλλίαν.
Caboudière ἡ Cabusière, Ϟ. εἶδος δικτύου.
Cabouille, Ϟ. ἴδ. Aloès Pitte.
Cabre, ἀρ. βαροῦλκον, μηχανὴ πρὸς ὕψωσιν βαρέων σωμάτων. ἴδ. chevre.
Cabrer, αὐτ. se — ὀρθοῦμαι (ἐπὶ ἵππων). μεταφ. σφαδάζω, ἐξάπτομαι, παροργίζομαι. § ἀνθίσταμαι πρὸς ἀνωτέρους, δυστροπῶ.
Cabri, ἀρ. ἐρίφιον, μικρὰ ἔριφος κ. κατσικάκι. § ῥάβδοι κρατοῦσαι τὴν σκηνὴν ἐπὶ τῶν πλοίων.
Cabrillet, ἀρ. ἑρέτιον, φυτόν.
Cabriole, Ϟ. σκίρτημα, βῆμα χορευτοῦ. § σκίρτημα τοῦ ἵππου.
Cabrioler, οὐδ. σκιρτῶ (ὀρχηστικῶς).
Cabriolet, ἀρ. δίφρος, ἅμαξα δίτροχος. § δίφρος, εἶδος Ϟρονίου. § couteau à —, μάχαιρα τῆς ὁποίας ἡ λεπὶς δύναται νὰ μεταλλαγῇ.
Cabrioleur, ἀρ. ὁ σκιρτῶν ὀρχηστικῶς.
Cabrions, ἀρ. πλ. σφηνώματα στηρίζοντα τὰ ἐν τοῖς πλοιοις τηλεβόλα ἐν καιρῷ τρικυμίας.
Cabron, ἀρ. δέρμα ἐριφίου.
Cabrouet, ἀρ. ἅμαξα μὲ τὴν ὁποίαν μετακομίζουν τὰ ζυχαροκάλαμα.
Cabugao, ἀρ. λεμόνιον τῶν Φιλιππίνων.
Cabuja, ἀρ. *καβούϊον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Cabure ἡ Caboure, ἀρ. γλαὺξ ἡ Βρεσιλιανή.
Cabureiba, ἀρ. βάλσαμον τῆς Περουβίας, φυτόν.
Cabus, ἐπ. Choux — κράμβη, καρπολάχανον, κεφαλωτὸν λάχανον.
Caca, ἀρ. χυδ. κόπρος, κάκκα, κ. κακκά. faire — κακκῶ, κάμνω κακκά.
Cacaber, οὐδ. κακκαβίζω (ἐπὶ φωνῆς πέρδικος).
Cacade, Ϟ. κ. βρωμοδουλιά.
Cacagogue, ἐπ. κακαγωγὸν, εἶδος ἀλοιφῆς.
Cacajao ἡ Cacahao, ἀρ. ἴδ. Sakis
Cacalaca, ἴδ. Muflier.
Cacalianthème, ἀρ. κακαλιάνθημον, φυτόν.
Cacalie, Ϟ. ἡ pas de cheval, ἀρ. κακάλια, κάγκανον, κ. καυκαλήθρα, φυτόν.
Cacao, ἀρ. Θεόβρωμα, κάκαον, δένδρον καὶ καρπος τῆς Ἀμερικῆς, πρῶτον συστατικὸν τῆς σοκολάτης.
Cacaoyer Cacaotier ἡ Cacao, ἀρ. κακαόδενδρον.
Cacaoyère ἡ Cacaotière, Ϟ. κακαὼν, τόπος σύμφυτος ἀπὸ κακαόδενδρα.
Cacara, ἴδ. Dolic.
Cacara-cacara ἴδ. Cabrillet.
Cacarder, οὐδ. κρέκω, κακκανίζω, ἐπὶ ὄρνιθος ἡ χηνός.
Cacastol, ἀρ. ψὰρ ὁ Μεξικανὸς, πτηνόν.
Cacatoire, ἐπ. ἐν χρ. fievre — ῥοώδης πυρετός.
Cacâton, ἀρ. ψιττακὸς ὁ λοφωτός.
Cachalot ἡ Cachelot, ἀρ. φυσητὴρ, μέγα κῆτος.
Cachatin, ἀρ. εἶδος κόλλας τῆς Σμύρνης.
Cache, Ϟ. κευθμὼν, κατάδυτις, κρύπτη, κ. κρυψιώνας.
Cache ἡ Chasse, Ϟ. εἶδος δικτύου.
Cache-entrée, Ϟ. κάλυπτρον τοῦ κλείθρου, τὸ σιδήριον τὸ καλύπτον τὴν ὀπὴν τοῦ κλείθρου.
Cachectique, ἐπ. (προφ. Cakectique) καχεκτικός.
Cachef, ἀρ. τοποτηρητὴς τοῦ σατράπου τῆς Αἰγύπτου.
Cachelot, Cachelotet, ἀρ. ἡ Cachelotte, Ϟ. ἴδ. Cachalot.
Cachemire, ἀρ. ὕφασμα Κασιμίρης, κ. σάλι.
Cacher, ἐν. κρύπτω, ἀποκρύπτω, ὑποκρύπτω. se — αὐτοπ. κρύπτομαι. il s'en —e τὸ ὑποκρύπτει. il est riche, mais il s'en —e εἶναι πλούσιος, ἀλλὰ τὸ κρύπτει. esprit — é, κρυψίνοια. vie —ée βίος ἀγνὼς, ἄγνωστος. je n'ai rien de —é pour vous δὲν ἔχω ἀπόκρυφα διὰ σέ. § καλύπτω, κ. σκεπάζω. § ναυτ. — le vent ἀφαιρῶ, παρεμποδίζω τὸν ἄνεμον.
Cacherée, ἴδ. Ketmie.
Cacheron, ἀρ. σπαρτίον, κ. σπάγγος.
Cachet, ἀρ. σφραγίς. § σφραγὶς, (τὸ φέρον τὸν τύπον.) — volant σφραγὶς ἐλαφρεμής. lettre de — ἐπίτηδες μυστικὸν διάταγμα τῶν βασιλέων. § (μεταφ.) τύπος. porter le — φέρω τὸν τύπον. § γραμμάτιον (φοιτήσεως).
Cacheter, ἐν. σφραγίζω.
Cachette, Ϟ. κρύπτη, κατάδυσις κευθμῶν, κ. κρυψιώνας. en — ὑποκεκρυμμένως, κρυφίως, κ. κρυφά.
Cacheur, ἀρ. καθετὴρ (πυρὰ ζυχαροποιοῖς, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἐξετάζουν τὸ βάθος τῶν λεβήτων).
Cachéxie, Ϟ. (προφ. cakéxie), καχεξία.
Cachi, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαλαβὰρ, ἴδ. Jaquier.
Cachibou, ἴδ. Galanga jaune.
Cachicame, Cachicamo ἡ Cachicamos, ἀρ. ἴδ. tatou.
Cachima, ἀρ. ἄνωνις ἡ δικτυωτή.
Cachimentier, ἀρ. ἄνωνις, φυτόν.
Cachioura, ἀρ. βαμβακερὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Cachiri, ἀρ. ποτὸν πνευματῶδες.
Cacholong ἡ Cachalon, ἀρ. εἶδος ἀχάτου.
Cachondé, ἀρ. ἴδ. Cachou.
Cachoobong, ἀρ. ἴδ. Stramoine factueuse.
Cachos, ἀρ. καρπὸς τῶν Ἰνδιῶν, ἴδ. Morelle.
Cachot, ἀρ. εἱρκτή.
Cachoterie, Ϟ. * μικρεχεμυθία.
Cachou, ἀρ. γῆ ἰαπωνία, φυτική τις ὕλη τῶν Ἰνδιῶν.
Cachoul-de-feuillée, ἀρ. ἴδ. Véronique.
Cachoutchou, ἀρ. εἶδος ἐλαστικῆς ἀσφάλτου.
Cacique, ἀρ. Κασίκος, ἡγεμὼν τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς.
Cacis, ἀρ. εἶδος οἰνώδους ποτοῦ.
Cacocholie, Ϟ. κακοχολία, ἀσθένεια.
Cacochylie, Ϟ. κακοχυλία (ἰατρ.)
Cacochyme, οὐσ. καὶ ἐπ. κακόχυμος.
Cacochymie, Ϟ. κακοχυμία.
Cacodémon, ἀρ. κακοδαίμων.
Cacoèthe, ἐπ. κακοήθης (ἐπὶ πληγῶν).
Cacolet, ἀρ. καλάθιον χρησιμεῦον ὡς ἐφίππιον εἴς τινα μέρη τῶν Πυρηναίων.
Cacolin, ἀρ. ὄρτυξ ὁ Μεξικανός.
Cacologie, Ϟ. κακολογία.
Cacomite, Ϟ. τιγριδία ἡ περουβιανὴ, φυτόν.
Cacone, Ϟ. ἴδ. Dolic καὶ Adénanthère.
Cacopathie, Ϟ. κακοπάθεια.
Cacophonie, Ϟ. κακοφωνία.
Cacotrophie, Ϟ. κακοτροφία.
Cacothymie, Ϟ. δυσθυμία.
Cacoucier, ἀρ. *σχοῦσβαι, δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Cactes, ἴδ. Cactoïdes.
Cactier, mélon-chardon, cierge, ἀρ. Raquette, Ϟ. κάκτος, φυτόν.
Cactoïdes, Ϟ. πλ. κακτοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Cactonite, Ϟ. κακτονίτης, λίθος πολύτιμος.
Cadaba, ἀρ. φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν ἴδ. Câpre.
Cadamomi, ὁ. ἀρ. * καδάμωμον, βοτάνη.
Cadastre, ἀρ. κτηματολόγιον.
Cadastrer, ἐν. καταμετρῶ γαῖας διὰ νὰ καταστρώσω τὸ κτηματολόγιον.
Cadavéreux, euse, ἐπ. νεκρώδης. teint — ὄψις νεκροῦ. un son de voix — νεκρώσιμος ἦχος φωνῆς.
Cadavérin, ine, ἀρ. πτωματόβιος, ὁ ζῶν ἐπὶ πτωμάτων (σκώληξ κτλ.).
Cadavérique, ἐπ. ouverture — νεκροσκοπία.
Cadavre, ἀρ. νεκρὸς, πτῶμα.
Cadeau, ἀρ. δῶρον. faire — de quelque chose, δωροῦμαι, προσφέρω τι. § ποίκιλμα, κ. κονδυλία, καλλιγραφικὸν κόσμημα.
Cadelari, ἀρ. ἀχυρανθὲς, φυτόν.
Cadelle, ἴδ. Chevrette.
Cadelpachi, ἀρ. φυτὸν τῆς Κορομανδέλης. ἴδ. Scousonère.
Cadenaco, ἀρ. ἀλετρὶς Ἰνδικὴ, φυτόν.

Cadenas, ἀρ. κρεμαστὸν κλεῖθρον, κ. κλειδαριὰ κρεμαστή.
Cadenasser, ἐν. κλειδόω, κ. κλειδόνω.
Cadence, Ϝ. ῥυθμός. en — εὐρύθμως. sans — ἀρρύθμως. § κατάληξις (τῆς ἁρμονικῆς περιόδου) § σύγκρουσις, τερετισμὸς, ἓν εἶδος συνεχοῦς κλονισμοῦ τῆς φωνῆς εἰς τὴν μουσικήν. § ῥυθμὸς τοῦ χοροῦ.
Cadencer, ἐν. ῥυθμίζω, δίδω ῥυθμόν. style —é εὔρυθμος λέξις. § καταλήγω τὸ ᾆσμα, προσθέτω εἰς αὐτὸ κατάληξιν.
Cadène, Ϝ. ἀρ. ἄλυσις.
Cadenette, Ϝ. βόστρυχοι. κ. πλεξουδίτσες, εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς.
Cadet, ette, οὐσ. καὶ ἐπ. δευτερότοκος, ὁ μετὰ τὸν πρωτότοκον γεννηθεὶς ἀδελφός. § ὑστερότοκος, ὁ ἔσχατος πάντων τῶν ἀδελφῶν. la branche —te d'une maison ἡ δευτερεύουσα, ὑστερότοκος γενεὰ τῆς οἰκογενείας, ἡ καταγομένη ἀπὸ τὸν ὑστερότοκον. § ὁ νεώτερος. vous êtes mon — εἶσαι νεώτερός μου. § ἐθελοντής (ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης ὑπηρετῶν καὶ σπουδάζων διὰ νὰ προβιβασθῇ εἰς βαθμὸν ἀξιωματικοῦ). corps des —s πολεμικὸν σχολεῖον.
Cadette, Ϝ. πλάξ διὰ στρώσιμον ὁδοῦ.
Cadetter, ἐν. στρόνω μὲ πλάκας.
Cadi, ἀρ. καδὴς, δικαστὴς παρ' Ὀθωμανοῖς.
Cadie, Ϝ. φυτὸν τῆς Ἀραβίας, ἴδ. Pantiatiques.
Cadis, ἀρ. μάλλινον ὕφασμα.
Cadisé, ἀρ. εἶδος ὑφάσματος.
Cadmie, Ϝ. καδμεία, ὕλη μεταλλική.
Cadogan ἢ Catogan, ἀρ. δεσμὸς δένων τὴν κόμην σύρριζα εἰς τὴν κεφαλήν.
Cadole, Ϝ. ἴδ. Loquet.
Cadran, ἀρ. σκιαθήρας, σκιόθηρον, πλάξ τοῦ ὡρολογίου (ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι γεγραμμέναι αἱ ὧραι). — solaire γνώμων, ἡλιακὸν ὡρολόγιον. — lunaire σεληνιακὸν ὡρολόγιον. § ἐργαλεῖον τῶν ἀδαμαντουργῶν, διὰ τοῦ ὁποίου κρατοῦν τὸν ἀδάμαντα εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν διὰ νὰ κατεργασθῇ. § ἡ
Cadranure, Ϝ. ῥωγμὴ, ἀσθένεια τῶν ὄρυῶν, διὰ τῆς ὁποίας σχίζονται μέχρι τοῦ κέντρου των.
Cadrané, ée, ἐπ. ῥωγὰς, δένδρον πάσχον τὴν ἀσθένειαν καλουμένην Cadran.
Cadrannerie, Ϝ. (ἀρχ.) πυξιδαποθήκη, μέρος τοῦ πλοίου ὅπου ἀποτίθενται αἱ πυξίδες καὶ τὰ ὡρολόγια.
Cadrant, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν ἀδαμαντουργῶν, διὰ τοῦ ὁποίου στερεόνουν τοὺς ἀδάμαντας ὅταν τοὺς κόπτουν.
Cadranure, ἴδ. Cadran.
Cadrature, Ϝ. ἡ μηχανὴ τοῦ ὡρολογίου.
Cadraturier, ἀρ. ὁ κατασκευάζων τὰς μηχανὰς τοῦ ὡρολογίου.
Cadre, ἀρ. (ἀρχ. quadre.) περίθεμα, στεφάνη, κορωνὶς (εἰκόνος). κ. περβάζι. § μεταφ. σχέδιον. — aisé à remplir σχέδιον εὐκόλου ἐκτελέσεως. § κατάλογος τῶν ἀξιωματικῶν. § κλίνη τῶν ἀσθενῶν εἰς τὰ πλοῖα.
Cadrer, οὐδ. ἁρμόζω, συμφωνῶ, συνάδω, — avec ἁρμόζω εἰς. une chose qui —e bien εὐάρμοστον. qui —e mal ἀνάρμοστον.
Caduc, uque, ἐπ. παρακμάσας. âge — ἔσχατον γῆρας. homme — ἐσχατόγηρως. édifice — ὑποφερόμενον, ἑτοιμόῤῥοπον οἰκοδόμημα. § mal — ἡ ἐπιληψία. il tombe du mal — εἶναι ἐπιληπτικός. § (Νομ.) ἄκυρος. un legs devenu — ἄκυρος κληρονομία. voix — ψῆφος ἄκυρος. § (βοτ.) partie — προτεροπετὲς (μέρος τῶν φυτῶν), τὸ πίπτον πρὸ τῶν ἄλλων.
Caducéateur, ἀρ. κηρυκιοφόρος, κήρυξ εἰρηνοποιός.
Caducée, ἀρ. κηρύκειον (τοῦ Ἑρμοῦ).
Caducité, Ϝ. παρακμὴ, ἔσχατον γῆρας. § τὸ ἑτοιμόῤῥοπον. § (νομ.) ἡ ἀκύρωσις (κληρονομίας διὰ ἔλλειψιν τοῦ κληρονόμου).
Cæcalyphe, ἀρ. κασκαλύφη, γένος πόης ἐκ τῶν ὀκτωδικέρων.
Cæsie, Ϝ. φαιὸν, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας ἐκ τῶν ἀσφοδέλων.
Cæsio, ἀρ. φαιὸς, γένος ἰχθύων ἐκ τῶν Θωρακιτῶν.
Cæsiomore, ἀρ. φαιόμαυρον, γένος ἰχθύων.
Cæsulie, Ϝ. ὑπόφαιον, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Cafard, de, οὐσ. καὶ ἐπ. ψευδευλαβὴς, ὑποκριτής. § damas — ὕφασμα μεταξοποίκιλτον. —de village ὕφασμα χονδρὸν χωρὶς μέταξαν.
Cafarderie, Ϝ. ψευδευλάβεια, ἡ περὶ τὰ θρησκευτικὰ ὑπόκρισις.
Cafardise, ἴδ. Cafarderie.
Café, ἀρ. ὁ καφὲς (ὁ καρπὸς καὶ τὸ ποτόν). § καφενεῖον. § — français, γαλλικὸς καφὲς, αἱ ἀντὶ τοῦ καφὲ παρασκευαζόμεναι πολλάκις ῥίζαι. § — au lait καφὲς μὲ τὸ γάλα· καὶ εἶδος κογχύλης.
Caféier, ère, οὐσ. ὁ ἰδιοκτήτης καφεῶνος (τόπου καταφύτου μὲ δένδρα τοῦ καφέ).
Café-marron, ἀρ. ἴδ. gaertnère.
Cafetan, ἀρ. κάνδυς, καφτάνιον, χλαμὺς ὀθωμανική.
Cafetier, ἀρ. καφεπώλης.
Cafetière, Ϝερμορρόη, ἀγγεῖον ὅπου βράζεται ὁ καφὲς καὶ ἄλλα ὑγρά.
Cafeyère ἢ Cafeirie, Ϝ. καφεών, τόπος σύμφυτος μὲ δένδρα τοῦ καφέ.
Caffe, Ϝ. ὕφασμα τῆς Βεγγάλης.
Caffila ἢ Cafle, Ϝ. ὁμιλος ὁδοιπόρων εἰς Ἀφρικήν.
Caffres ἢ Cafres, ἀρ. πλ. Κάφροι, λαὸς τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς. § σαρκοφάγον πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.
Cafier, ἀρ. ἰάσμη ἡ Ἀραβία, ἡ καφεσφόρος, δένδρον τοῦ καφὲ.
Cagarol, ἀρ. ἴδ. Sabot, κογχύλη.
Cage, ἀρ. κλωβὸς, κλωβίον. κ. κλουβίον, τρκ. καφάσι. —aux animaux γαλεάγρα. § (εἰς διαφόρους τέχνας) ἡ θήκη. la — d'une maison οἱ τέσσαρες τοῖχοι τοῦ οἴκου. — d'un moulin à vent ἡ σέγη, ἡ σκεπαστὴ τοῦ μύλου. § Ϝ. νῆσσα ἑτερογεννὴς, πτηνόν.
Cagée, Ϝ. τὰ περιεχόμενα εἰς τὸ κλωβίον πτηνά.
Cagier, ἀρ. ὀρνιθοπώλης.
Cagliarèse, ἀρ. μικρὸν χαλκοῦν νόμισμα τῆς Σαρδηνίας.
Cagnard, ἀρ. εἶδος κλιβάνου τῶν κηροποιῶν.
Cagnard, de, οὐσ. καὶ ἐπ. νωθρὸς, ὀκνηρός.
Cagnarder, οὐδ. διάγω εἰς ὀκνηρίαν.
Cagnardise, Ϝ. ὀκνηρία, νωθρότης.
Cagneux, euse, ἐπ. ῥαιοσκελὴς, ῥαιὸς, κ. στραβοπόδης, ὁ ἔχων τοὺς πόδας ἐστραμμένους πρὸς τὰ ἔσω.
Cagnot, ἀρ. ἴδ. Chien de mer.
Cagot, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ψευδευλαβὴς, ὑποκρινόμενος τὴν εὐλάβειαν διὰ νὰ ὑποκρύψῃ τὴν διαγωγήν του, ὑποκριτής.
Cagoterie, Ϝ. ψευδευλάβεια· ἡ πρᾶξις τοῦ ψευδευλαβοῦς.
Cagotisme, ἀρ. ψευδευλάβεια, ὁ χαρακτὴρ τοῦ ψευδευλαβοῦς.
Cagou, ἀρ. (ἄχρ.) ἄνθρωπος ἀπρόσιτος.
Cagouille, Ϝ. ἀρχ. καλλώπισμα εἰς τὸ ἔμβολον τοῦ πλοίου.
Cague, Ϝ. εἶδος ὁλλανδικοῦ πλοίου.
Cagui, ἴδ. Sagouir.
Cahier, ἀρ. τετράδιον. § φυλλάδιον. § cahiers ἀναφοραὶ (τὸ πάλαι ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ κλήρου ἢ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὸν βασιλέα διευθυνόμεναι). — des charges πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως (εἰς τὴν δημοπρασίας)· ἡ ἔκθεσις τῶν ὅρων (εἰς τὰς ἐπὶ μειοδοσίᾳ δημοπρασίας).
Cahin-caha, ἐπίῤῥ. οἰκ. χολὼς κ' κούτζα κούτζα, ἔτσι κ' ἔτσι, οὔτε καλὰ οὔτε κακά.
Cahis ἢ cahys. ἀρ. μέτρον οἴνου εἰς Ἱσπανίαν.
Cahoane ἢ cahouane, Ϝ. εἶδος θαλασσίας χελώνης.
Caos ἢ chaos, ἀρ. τὸ χάος. § χάος σύγχυσις.
Cahosset, ἴδ. closet.
Cahot, ἀρ. κλονισμὸς, κ. τίναγμα, ταρτάνισμα (τῆς ἁμάξης ἀπὸ ἐμπόδια εἰς τὰ ὁποῖα προσπταίει) ἢ πρόσκρουμα (ρίζα λίθος, κτλ. κατ

τοῦ ὁποίου προσπταίουσα ἡ ἅμαξα ἀνατινάσσεται. μεταφ. πρόσκομμα, ἐναντιότης (εἰς τὴν σειρὰν ὑποθέσεώς τινος).
Cahotage, ἀρ. συνεχεῖς κλονισμοί, τινάγματα(τῆς ἁμάξης), κ. ταρτάνισμα.
Cahoter, ἐν. σείω, τινάσσω, κ. κουνῶ, ταρτανίζω, (ἐπὶ ἁμάξης).
Cahotier, ἴδ. verreux.
Cahutte, καλύβιον.
Caïca, ἀρ. ψιττακὸς ὁ Γουϊάνιος.
Caiche, ἢ ketch ἢ quaiche, Ϟ. εἶδος πλοίου ἐν χρήσει εἰς Ἀγγλίαν.
Caida, ἀρ. ἴδ. Baquois.
Caïe, Ϟ. εἶδος λεμβου.
Caïeput ἢ cajeput, ἀρ. ἔλαιον τῶν Μολουκοννήσων, χρησιμεῦον ὡς προφυλακτήριον κατὰ τῶν ἐντόμων
Caïeu, ἀρ. παραβόλβιον, μικρὸς βολβὸς φυόμενος παρὰ τὸν μέγαν τῶν βολβοειδῶν ῥιζῶν.
Caille, Ϟ ὄρτυξ, κ. ὀρτύκιον, πτηνόν. roi des —s ὀρτυγομήτρα, κ. ὀρτυκομάνα. ἴδ. Râle.
Caillé, ἀρ. lait — ὀξύγαλα, (βρβ. γιαοῦρτι).
Caillebotin, ἴδ. Calebotin.
Caillebotis, ἀρ. δικτυωτὸν μέρος εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου, διὰ τῶν ὀπῶν τοῦ ὁποίου κατέρχεται καθαρὸς ἀὴρ εἰς τὰ ἐνδότερα.
Caillebotte, Ϟ. θρόμβος, μέρος γάλατος πεπηγμένου.
Caillebotté, ée, ἐπ. θρομβώδης.
Caille-lait, ἀρ. γάλιον, γαλατιον, φυτόν.
Caillement, ἀρ. πῆξις, κ. πήξιμον (γάλακτος, κτλ.)
Cailler, ἐν. πηγνύω, κ πήζω (τὸ γάλα). le lait se —e το γάλα πήγνυται· κ. πήζει. du lait —é ὀξύγαλα, (βρβ. γιαοῦρτι).
Cailletage, ἀρ. ασολεσχία, φλυαρία.
Cailleteau, ἀρ. ὀρτύγιον.
Cailleter, ρῆμ. ἀσολεσχῶ, φλυαρῶ.
Caillete, Ϟ. ἤνυστρον, ὁ τεταρτος στομαχος τῶν ἀναμυρηκαμένων ζώων. § γυνὴ ἀσόλεσχος.
Cailleu-tassart, ἀρ. ἴδ. Clupanodon.
Cailli, ἴδ. Cresson.
Caillot, ἀρ. θρόμβος αἵματος.
Caillotis, ἀρ. εἶδος, καλίου σκληροῦ ἐν εἴδει λιθαριων.
Caillot-rosat, ἀρ. εἶδος ἀπιδίου σκληρου.
Caillou, ἀρ. κάχλη(ι)ξ, χάλιξ, κ. χαλίκιον.
Cailloutage, ἀρ. χαλίκωμα, ἄθροισμα χαλικων. mur en — τοῖχος χαλικόδομος, ἐκ χαλικων.
Caïmacan, ἀρ. Καϊμακάμης, ἀξιωματικὸς παρ' Οθωμανοῖς.
Caïmacani, ἀρ. ὕφασμα τῆς Ἰνδίας, πωλούμενον εἰς Σμύρνην.
Caimander, οὐδ. (ἀρχ.) ἐπαιτῶ, ζητεύω.
Caimandeur, euse, οὐσ. (ἀρχ.) ἐπαίτης, κ. ζήτουλας.
Caïmiri, ἀρ. ἴδ. Saïmiri.
Caïmites, ἀρ. πλ. Καϊμῆται, χριστιανικὴ αἵρεσις.
Caïmitier, ἀρ. χρυσόφυλλον, φυτόν.
Caipa-schora, ἀρ. κολοκύνθη τοῦ Μαλαβάρ.
Caïpon, ἀρ. χιονάνθη τοῦ ἀγ. Δομινίκου.
Caïque ἢ Caïc, ἀρ. ἀκάτιον, κ. καΐκιον.
Caire, ἀρ. λοβὸς (ἐξώφλοιον) τοῦ καρποῦ τοῦ κακάου.
Caisse, Ϟ. κιβωτὸς, κιβώτιον. § ταμεῖον. (τὸ μέρος ὅπου κατατίθενται τὰ χρήματα, καὶ τὰ χρήματα αὐτά). § τύμπανον. § ὁ ξύλινος κύλινδρος τοῦ τυμπάνου. § — de montre κύτος, θήκη τοῦ ὡρολογίου. § κύτος, θήκη (εἰς διαφόρους βιομ. τέχνας). § (ἀνατ.) — de tambour τοῦ τυμπάνου τὸ κοῖλον.
Caissetin, ἀρ. κίστη, κ. κυτίον διὰ σταφίδας κτλ.
Caissier, ἀρ. ταμίας.
Caisson, ἀρ. φορτηγὸς ἅμαξα (παρὰ στρατιωτικοῖς). § κιβώτια τῶν πλοίων.
Cajan, ἀρ. εἶδος κυτίσου, φυτόν
Cajan-scaraboïde, ἀρ. δόλιχος κανθαροειδὴς, φυτόν.
Cajatia, ἀρ. φυτὸν βρώσιμον τῶν Ἰνδιῶν.
Cajeput, ἴδ. Caieput.
Cajolable, ἐπ. εὐθώπευτος, κ εὐκολοχάδευτος, τον ἐπίῶν ἠμπορεῖ τις νὰ χαδεύσῃ.
Cajoler, ἐν. φιλοφρονοῦμαι, θωπεύω κ. χαδεύω, καλοπιάνω. § (ναυτ.) διὰ τοῦ ῥεύματος πλέω κατὰ τοῦ ἀνέμου.
Cajolerie, Ϟ. φιλοφροσύνη, θώπευμα, κ. χάδι.
Cajoleur, euse, οὐσ. θωπευτικὸς, ὁ φιλοφροσύνας, κ. χάδια, μεταχειριζόμενος.
Cajot, ἀρ. λέβης (εἰς τὸν ὁποῖον ἐξάγεται ἔλαιον ἀπὸ τὰ ἐντόσθια τοῦ ἀντακοίου).
Caju-baraëdan, ἀρ. ταρσόφυλλον, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Caju-fanga, ἀρ. δένδρον τῶν Μολουκοννήσων.
Caju-hollanda, ἀρ. εἶδος ὀάφνης.
Caju-itam, ἀρ. ἴδ. Canang
Caju-japan, ἀρ. ἴδ. Poincillade.
Caju lapia, ἀρ. ἀγιώστου γένους δένδρον τῆς Ἀμβωνίας.
Caju-lobé, ἀρ. εἶδος ἐρυθροξύλου.
Caju-méra, ἀρ. ἴδ. Jambosier.
Caju-Palaca, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Ἀμβωνίας.
Caju-Radia, ἀρ. ἐλαφρόξυλον τῆς Ἀμβωνίας.
Cajute, Ϟ. κοιτὼν (εἰς τὰ πλοῖα)· ἴδ. Cabane.
Caju-tola, ἀρ. ἴδ. Aquilite.
Caju-ular, ἀρ. ἴδ. Vomique.
Cakile, ἀρ. εὔζωμον τὸ θαλάσσιον, φυτόν.
Cal, ἀρ. ἧλος, κ. κότζι, κάλος τῶν ἀκτύλων τοῦ ποδός. § τύλος, σκλήρυνσις τῆς σαρκὸς εἰς τὰς χεῖρας. § πώρωμα ὀστέων, εἰς τὴν συναρμογὴν τῶν καταγμάτων αὐτῶν. § ἴδ. Callosité.
Calaba, ἀρ. καλόφυλλον, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Calabure, Ϟ. μέγα δένδρον τοῦ Ἀγ. Δομινίκου.
Calac, ἀρ. κάρισσα, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Caladaris, ἀρ. ῥαβδωτὸν ὕφασμα τῆς Βεγγάλης.
Calade, Ϟ. ἱπποδρόμιον κατωφερὲς, χρησιμεῦον εἰς γύμνασιν τῶν ἵππων.
Caladenie, Ϟ. καλαδηνία, γένος φυτῶν.
Caladion, ἀρ. καλάδιον, γένος φυτῶν.
Calaf, ἀρ. ἴδ. Chalef.
Calaguala, ἀρ. ἴδ. Aspidie.
Calais, ἀρ. πέταλον χρήσιμον εἰς τὴν ταπητοποιΐαν.
Calaison, Ϟ. τὸ βάθος τοῦ πλοίου, ἀπὸ τοῦ καταστρώματος μέχρι τοῦ ἄντλου.
Calalou, ἀρ. ἔδεσμα τῶν Ἰνδῶν.
Calalti, ἀρ. πτηνὸν τῆς Ἀμβωνίας.
Calamac, ἀρ. δόλιχος ὁ Μαγαδασκαρικος.
Calamagrostie, ἀρ. καλαμάγρωστις, φυτον.
Calamansay, ἀρ. μέγα δένδρον τῶν Φιλιππινήσων.
Calamaria, Ϟ. ἴδ. Isoète.
Calambac ἢ Calambouc, ἀρ. ἀγάλλοχον, ξυλαλόη, τὸ καλλήτερον τῆς ἀλόης εἶδος. (τρκβρδ. καλεμπέκι).
Calambour, ἀρ. εἶδος ἀγαλλόχου, φυτόν.
Calamédon, ἀρ. καλαμηδὸν, (ἐπίῤ.) εἶδος θραύσματος ὀστοῦ.
Calament, ἀρ. καλαμίνθη καὶ καλάμινθος, φυτόν.
Calaminaire, ἐπ. pierre — κάδμιος λίθος, ὀξύδιον ζόγκου.
Calamine, pierre-calaminaire ἢ Cadmite, Ϟ καδμία, ὀξύδιον ζόγκου, ερυκτόν. § καλαμαΐα, φυτόν.
Calamistrer, ἐν. βοστρυχίζω, κ. ζουγραίνω τοὺς πλοκάμους μὲ μεγίστην ἐπιμέλειαν.
Calamite, ἴδ. Calamine.
Calamité, Ϟ. συμφορὰ. — publique τὰ κοινὰ παθήματα, κοιναὶ συμφοραί.
Calamiteux, euse, ἐπ. δυστυχὴς, ἀποφρὰς, ἀπευκταῖος. temps —, δυστυχὴς χρόνος.
Calamus-aromatique, ἀρ. κάλαμος ὁ ἀρωματικὸς, φυτικαὶ ἀρωματικαὶ ὕλαι τῶν Ἰνδιῶν.

Calamus-scriptorius, ἀρ. γραφιδοκάλαμος, μία τῶν πτυχῶν τοῦ ἐγκεφάλου, εἰς τὴν τετάρτην κοιλίαν.
Calamus-verus, ἀρ. ἰνδικὸς κάλαμος, εὔχρηστος παρὰ φαρμακοπώλαις.
Calandre, Θ. πιεστὴρ, μάγγανον πρὸς στίλβωσιν ἐριούχου καὶ ἄλλων ὑφασμάτων. § κάλανδρος, καλάνδρα, εἶδος κορυδαλοῦ. πτηνόν. § τρώξ, εἶδος βότρυδος, ἥτις κατατρώγει τὸν οἶτον.
Calandrer, ἐν. σιδηρόνω φορέματα διὰ τοῦ πιεστῆρος.
Calandrette, Θ. ἴδ. Grave.
Calandreur, ἀρ. ὁ σιδηρωτὴς, ὁ εἰς τὰ ἐργοστάσια σιδηρόνων τὰ φορέματα διὰ τοῦ πιεστῆρος.
Calandrone, Θ. αὐλὸς τῶν χωρικῶν τῆς Ἰταλίας.
Calangue ἢ Carangne, Θ. μικρὸς κόλπος εἰς τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν.
Calao, ἀρ. βούκερως ἢ ὑδροκόραξ, γένος πτηνῶν.
Calapite, Θ. λιθώδης ὕλη εὑρισκομένη ἐντὸς τοῦ καρύου τοῦ κόκκου.
Calappe, ἀρ εἶδος καρκίνου.
Calasie, Calastique, ἴδ. Chalasie, Chalastique.
Calathide, Θ. καλαθὶς, πᾶν ἄνθος σύνθετον.
Calathisme ἢ Calathisme, καλαθισμὸς, εἶδος χοροῦ τῶν ἀρχαίων.
Calawée, Θ. δένδρον τῆς Συμάτρας. ἴδ Jaquier.
Calaycagay, ἀρ. φυτὸν τοῦ Γάγγου, ἴδ. Saintfoin.
Calbas ἢ Calebas, ἀρ. ἓν τῶν σχοινίων τοῦ πλοίου.
Calboa, ἀρ. μακρόστημα, γένος φυτῶν.
Calcaire, ἐπ. τιτανώδης, ἀσβεστώδης. § οὐσ. τιτανώδης λίθος.
Calcalantite, Θ. χαλκίτης, λίθος περιέχων χαλκόν.
Calcamar, ἀρ. σφηνίσκος ὁ βρασιλιανὸς, πτηνόν.
Calcanéo-sous-phalangien, ἐπ. ὑποφαλαγγοπτερνίτης (μῦς).
Calcanéo-sus-phalangien, ἐπ. ὑπερφαλαγγοπτερνίτης (μῦς).
Calcanéum, ἀρ. τὸ ὀστοῦν τῆς πτέρνης.
Calcanthe, ἀρ. χαλκάνθη, μεταλλικὴ ὕλη.
Calcar, ἴδ. Calcaneum.
Calcarifère, ἐπ. τιτανοφόρος.
Calcédoine, Θ. καρχηδόνιος, λίθος πολύτιμος.
Calcédoineux, euse, ἐπ. λευκόχιτος, λίθος πολύτιμος ἔχων στίγματα λευκά.
Calcéolaire, Θ. καλτιωτὸν γένος φυτῶν ἐκτὸς ριζανθοειδῶν.
Calcéole, Θ κάλτιον, κογχύλη ἀπολιθωμένη σίβυρος τῆς Γερμανίας.
Calcet, ἀρ. τετράγωνα πέρατα τῶν ἱστῶν, εἰς προσαρμογὴν τῆς κεραίας.
Calchis, ἀρ. καλχὶς, χαλκὶς, κύμινδος, πτηνόν. ἴδ. S. Martin.
Calcilithes, Θ. πλ. ἀσβεστόλιθοι.
Calcin, ἀρ. κόνις ὑέλου ἢ πάγου.
Calcination, Θ. ἀπανθράκωσις, διάκαυσις, ἡ διὰ τοῦ πυρὸς εἰς κόνιν μεταβολὴ τῶν λίθων, γαιῶν, μετάλλων.
Calciner, ἐν. ἀπανθρακῶ, διακαίω. ἴδ. Calcination.
Celcite, ἴδ. Chalcite.
Calcitrapa, ἀρ. κενταυρίου, εἶδος φυτόν.
Calcographe. ἴδ. Chalcographe.
Calcoidien, ἐπ. ἴδ. Cunéiforme.
Calcul, ἀρ. ὑπολογισμὸς, (ὁ ἀριθμητικός). erreur de — λογιστικὸν λάθος. § ὑπολογισμὸς, ἀναλογισμὸς (τῶν περιστάσεων), πρόνοια. agir par — ἐκ προνοίας πράττω. § ὁ λίθος, ἡ λιθίασις, (ἀσθένεια).
Calculable, ἐπ. ὑπολογιστός.
Calculateur, ἀρ. λογιστὴς, ὁ ἠξεύρων νὰ λογαριάζῃ. § ὁ ἀναλογιζόμενος τὰς περιστάσεις.
Calculer, ἐν. ὑπολογίζομαι. μεταφ. μετρῶ, ἀναμετρῶ, ἀναλογίζομαι τὰς περιστάσεις, προνοῶ
Calculeux, euse, ἐπ. ὁ λιθιῶν, ὁ ἔχων τὸν λίθον (ἀσθένειαν).
Calculifrage, ἐπ. λιθοθρυπτικὸς, ὁ συντριβῶν τὸν λίθον (ἐντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος).
Caldéron, ἀρ φυσητὴρ, εἶδος κήτους.
Cale, Θ. σφηνίσκος, μικρὸς σφὴν ὑποστηρίζων σῶμά τι (οἷον τράπεζαν κτλ.) εἰς ἰσορροπίαν. § ἄντλος (ὁ), μυχὸς, κ. ἀμπάρι τοῦ πλοίου. § μυχὸς μικρὸς, κόλπος μεταξὺ πετρῶν. § βαπτισμὸς, τιμωρία τῶν καταδίκων εἰς τὰ πλοῖα, ῥιπτομένων εἰς τὴν θάλασσαν. § μολύβδαινα, κ. μολυβήθρα, μόλυβδος σύρων τὴν ὁρμιὰν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. § κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, κ. σκούφια τῶν χυδαίων γυναικῶν.
Caléa, ἀρ. γένος φυτῶν.
Caléane, Θ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν ὀρχεοειδῶν.
Calebas, ἀρ. ἴδ. Calbas.
Calebasse, Θ. κολοκύνθη (ἐν εἴδει ἀγγείου), νεροκολόκυθον, φλασκίον.
Calebassier, ἀρ. κολοκυνθόδενδρον τῆς Ἀμερικῆς, δένδρον.
Calebotin, ἀρ. Θήκη ὅπου οἱ ὑποθηματοῤῥάφοι κρύπτουσι τὴν κλωστὴν καὶ τὸ κεντητήριον.
Calèche, Θ. ἅρμα, (βρ. καλάσκα). § ἀρχ. εἶδος γυναικείου πίλου.
Caleçon, ἀρ. περισκελὶς, βρακκίον, ἐσώβρακκον.
Caleçonnier, ἀρ. ῥάπτης βρακκίων.
Caleçon-rouge, ἀρ. πτηνὸν τοῦ ἁγ. Δομινίκου. ἴδ. Couroucou.
Caleclaisie, Θ. καλλεκτάσιον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Calefacteur, ἀρ. ἑψάνη, πολύχυτρος, ἀγγεῖον μετάλλινον ὅπου μαγειρεύονται διὰ μιᾶς ἢ ἀλλεπαλλήλως διάφορα φαγητὰ, θερμαίνεται ὕδωρ. κτλ.
Calefaction, Θ. θέρμανσις, ἐκπύρωσις.
Cale-hauban, ἴδ. Calhauban.
Calemar, ἴδ. Calmar.
Calembour, ἀρ. παράγραμμα, παραγραμματισμὸς, παρονομασία, παίξιμον λέξεων. dire des —s παραγραμματίζω, λέγω παρονομασίας, παίζω μὲ τὰς λέξεις.
Calembouriste, ἀρ. παραγραμματιστὴς, ὁ παίζων μὲ τὰς λέξεις
Calembredaine, Θ. φλυαρία.
Calement, ἴδ. Calament.
Calen, ἀρ. ἴδ. Venturon.
Calencars, ἀρ. πλ. Ἰνδικὸν ὑφασμα, κ. καλινκόρι.
Calender, ἀρ. καλενδέρι, τάγμα δερβισῶν.
Calender-Herren, ἀρ. πλ. ἀρχαία τις ἑταιρία εἰς Γερμανίαν.
Calendes, Θ. πλ. καλάνδαι, ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς παρὰ Ῥωμαίοις. aux — grecques φράσις παροιμιακὴ ποτέ, τὴν κόκκινην πέρπτην, τὸν μῆνα ποῦ δὲν ἔχει σάββατον.
Calendice, ἴδ. Cione.
Calendrier, ἀρ. ἡμερολόγιον. (καλανδάρι.) — perpétuel παντοτεινὸν ἡμερολόγιον, τὸ προσδιορίζον τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.
Calenturas, ἀρ. πυρέξυον τῶν Φιλιππονήσων, ἰατρικόν.
Calenture, Θ. σειρίασις, παραφροσύνης εἶδος εἰς τὴν ὁποίαν ὑποκεινται οἱ εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην πλέοντες.
Calepin, ἀρ. σημειωματάριον, (ἀπὸ τοῦ ὀνόματος λεξικογράφου τινός).
Calepine, Θ. μυάγρα, γένος φυτῶν.
Caler, ἐν. — les voiles, ἴδ. amener. (μεταφ. χυδ). ἐνδίδω, μετριάζω τὰς ἀπαιτήσεις μου. § ὑποσφηνίω, ὑποστηρίζω, ὑποστυλόνω (διὰ σφηνῶν, ἢ διὰ λίθων). — un quart de cercle (ἀστρον.) στήνω κάθετον τὸ τεταρτοκύκλιον. § οὐδ. ce bâtiment —e trop ἡ τρόπις τοῦ πλοίου βυθίζεται πολὺ εἰς τὸ ὕδωρ, κ. τὸ πλοῖον τραβᾷ πολὺ νερόν.
Caleye, Θ· ἴδ. Aréthuse.
Calezan, ἀρ. ἰαματικὸν δένδρον τοῦ Μαλαβάρ.
Calfait, ἀρ. · πακτωτὴρ, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον πακτοῦνται, κ. καλαφατίζονται τὰ πλοῖα.
Calfat, ἀρ. πάκτωσις, κ. καλαφάτισις τῶν πλοίων. § τὸ πάκτωμα, κ. καλαφάτισμα. § ὁ πακτωτὴς, κ. κχ. λαφάτης.

Calfatage, ἀρ. στυππεῖον διὰ πάκτωμα, κ. καλαφάτισμα.
Calfater, ἐν. πακτόω, κ. καλαφατίζω τὰ πλοῖα.
Calfateur, τὸ. Calfat
Calfatin, ἀρ. ὑποπακτωτὴς, ὑπηρέτης τοῦ πακτωτοῦ.
Calfeutrage, ἀρ. βύσμα, κ. στούππωσις.
Calfoutrer, ἐν. βύω, κ. στουππώνω.
Calhauban, Cale-hauban, ἡ Galhauban, ἀρ. παρεξάρτιον,(παταράτσον.)
Calibé, ἐπ. χαλυβώδης, ὁ περιέχων χάλυβα. vin — οἶνος χαλυβωτὸς, ὁ ἔχων ἀναλελυμένον χάλυβα, ἰατρικὸν § τὸ. Cassican.
Calibre, ἀρ. διάμετρος (κυλίνδρων καὶ σφαιρῶν, ἴσως δὲ τῶν πυροβόλων). un boulet de — σφαῖρα ὁλκῆς, ἡ ἰσοδιάμετρος (μὲ τὸ πυροβόλον εἰς ὃ ἀνήκει). § χωρητικότης. un canon du—de 12. ἓν τηλεβόλον χωρητικότητος 12 λ. § μέτρον διαζάσεως (ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν.) § σχέδιον, τύπος, εἰς διαφόρους τέχνας. (μεταφ.) ces deux hommes sont du même — (ὁλ. εὔχρ.) οἱ δύω αὐτοὶ ἄνθρωποι εἶναι ἴσοι, ὅμοιοι (κατὰ τὴν περιουσίαν, τὸ πνεῦμα, τὴν ἱκανότητα κτλ.)
Calibrer, ἐν. μετρῶ τὴν διάμετρον τοῦ πυροβόλου, ἢ τῆς σφαίρας.
Cali-calic, ἀρ. κεγχρὶς ἡ Μαδαγασκαρία.
Calice, ἀρ. κύλιξ, ποτήριον (τὸ ἱερὸν) κ. δισκοπότηρον. boire le — μεταφ. πίνω τὸ ποτήριον, δηλ. ὑποφέρω πικρίας. § κάλυξ —monophylle, diphylle, triphylle, polyphylle κάλυξ μονόφυλλος, δίφυλλος, τρίφυλλος, πολύφυλλος, τὸ μέρος τοῦ μίσχου, τὸ περὶ τὸ ἄνθος ἐκτεινόμενον, καὶ συνέχον αὐτό. § ἀνατ. καλύκιον, ὑμενώδης σωλὴν τοῦ νεφροῦ.
Calicé, ὲε, ἐπ. καλυκώδης, ὁ ἔχων κάλυκα.
Calicère, Ϛ. * καλλίκερως, φυτὸν τοῦ Χιλί.
Calichiron, ἀρ. * καλλίχειρον, γένος φυτῶν.
Calicinal, le, ἐπ. καλύκειος, ὁ τῆς κάλυκος. épine —e ἄκανθα καλύκειος.
Calicion, ἀρ. καλύκιον, γένος φυτῶν.
Calicot, ἀρ εἶδος βαμβακεροῦ ὑφάσματος.
Calicule, ἀρ. καλύκιον, εἶδος δευτέρας κάλυκος, περὶ τὴν κυρίως κάλυκα, συγκειμένης ἀπὸ μικρὰ πέταλα.
Caliculé, ée, ἐπ. καλυκιώδης, ὁ ἔχων καλύκιον.
Caliduc, ἀρ. θερμαγωγὸς, σωλὴν διερχόμενος διὰ τῶν τοίχων, καὶ μεταδίδων τὴν θέρμην.
Calicule, ἀρ. εἶδος μύκητος.
Califat, ἀρ. ἀξίωμα τοῦ Καλίφου.
Calife, ἀρ. καλίφης, ἱερεὺς ὀθωμανὸς, ἐκ τῶν διαδόχων τοῦ Μωάμεθ.
Califourchon, ἀρ. à — ἐπίρ. περιβάδην, διασκελιστί, κ. καβαλικευτά.
Caligo, ἀρ. * ἰχθυόρθειρ, ἔντομον.
Caliges, Ϛ πλ. καλίκια, περισκελίδες τῶν Ρ'ωμαίων στρατιωτῶν.
Caligineux, euse, ἐπ. ζοφώδης, σκοτεινός
Caligni, ἀρ. δενδρύλλιον τῆς Γουϊάνης.
Caligo, ἀρ. ἰατρ. ἀμβλυωπία.
Calimande, Ϛ. εἶδος πλευρονήκτου, ἰχθύς.
Calimbé, ἀρ. ἡ ζώνη τῶν ἀγρίων τῆς Ἀφρικῆς.
Câlin, ἀρ. ὀνηρὸς.
Calin, ἀρ. μεταλλική τις σύνθεσις παρὰ Κινέζοις.
Calinée, Ϛ. τὸ. Souamio.
Caliner, οὐδ. ἡ se — αὐτοπαθ. ὀκνῶ.
Caliorne, Ϛ. χονδρὸν σχοινίον εἰς τὰ πλοῖα δι' ὕψωσιν βαρέων σωμάτων.
Caliptique, ἐπ. période — καλλιππικὴ περίοδος, ἡ τοῦ Καλλίππου, (τῶν 76 ἐτῶν) εἰς τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖ νὰ διορθωθῇ τὸ περὶ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κύκλων τῆς σελήνης ἁμάρτημα.
Calisperme, ἀρ. * καλλίσπερμον, δένδρον.
Calissoir, Ϛ. * θερμοστίλβωτρον, θερμάστρα χρησιμεύουσα εἰς τὰ ἐργοστάσια διὰ τὸ σιδήρωμα τῶν ὑφασμάτων.
Calixhymène, Ϛ * καλυξύμενον, γένος φυτῶν.
Calla, τὸ. Brou de noix.
Calladion, τὸ. Caladion.
Calladoé, Ϛ. ἀνθορόρος, γένος φυτῶν.
Callapatis, ἀρ. εἶδος βαμβακεροῦ τῶν Ἰνδιῶν ὑφάσματος.
Callæas, ἀρ. * γλαύκωπον, φυτόν.
Callaïs, ἀρ. κάλλαϊς, πολύτιμος λίθος.
Callalluh, ἀρ. ἀμάραντος τῶν Ἰνδιῶν.
Calle, Ϛ. ὑποβάτης, ὑποστήριγμα τοῦ ξύλου,τὸ ὁποῖον ὁ ξυλουργὸς ἐργάζεται.§ νεουλκὸς,μηχανὴ, διὰ τῆς ὁποίας ἕλκεται τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νὰ πακτωθῇ, κ. καλαφατισθῇ. § * κάλλα, γένος φυτῶν.
Callée, Ϛ. cuirs-de — δέρματα τῆς Βαρβαρίας.
Callesis, ἀρ. τὸ. Verveine
Calleux, euse, ἐπ. τυλώδης, ὁ ἔχων τύλους, σκληρύνσεις σώματος, κ. κότζια. corps — μεσόλοβον, τὸ σκληρότερον μέρος τοῦ ἐγκεφάλου.
Calli, ἀρ. γάλιον, φυτὸν ἔχον ὀπὸν γαλακτώδη.
Callianire, ὐρ. * καλλιάνειρον, γένος ἰχθύων.
Callicarpa, ἀρ. * καλλίκαρπα, γένος φυτῶν.
Callicère, ἀρ. * καλλίκερως, γένος ἐντόμων
Callicte, ἡ Calichte. ἀρ. ἰχθὺς τῆς Ἀμερικῆς.
Callidie, ἀρ. * καλλιδὲς, γένος ἐντόμων.
Calligan, ἀρ. βαμβακερὸν ὕφασμα τῶν Ἰνδιῶν.
Calligon, ἀρ. * καλλίγονον, γένος φυτῶν.
Calligraphe, ἀρ. καλλιγράφος. § (τὸ πάλαι)ἀντιγραφεὺς τοῦ συμβολαιογράφου
Calligraphie, Ϛ. καλλιγραφία, γνῶσις τῶν παλαιῶν χειρογράφων.
Callimorphe, ἀρ. * καλλίμορφον, γένος ἐντόμων.
Callimus, ἀρ. * κάλλιμος, τὸ. Pierre d' aigle.
Callinique, Ϛ. καλλίνικον, χορὸς ἐπινίκιος.
Calliomore, ἀρ. * καλλιόμορος, ἰχθύς.
Calliongis, ἀρ. καλλιοντζὴς, στρατιώτης Σαλαστινὸς παρ' Ὀθωμανοῖς.
Callionyme, ἀρ. καλλιώνυμος, ἰχθύς.
Calliope, Ϛ. Καλλιόπη, Μοῦσα.
Calliopédie, Ϛ. εὐτεκνία, τέχνη τοῦ γεννᾶν ὡραῖα τέκνα.
Calliptère, Ϛ. καλλιπτερὶς, γένος φυτῶν.
Callipyge, ἐπ. καλλίπυγος, ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης.
Callirhoé, ἀρ. * καλλιῤῥόη, γένος ζωορύτων. § γένος κογχυλῶν.
Callirion, ἀρ. καλλείριον, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ κρίνου
Callise, Ϛ. * καλλισία, φυτόν.
Callistachis, ἀρ. καλλιστάχυς, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Calliste, Ϛ. κάλλιστον, φυτόν. § καλλιστὰ, εἶδος σκωλήκων.
Callistes, ἡ Callisthes, Ϛ. πλ. καλλιστεῖα, ἔρις περὶ ὡραιότητος, ἑορτὴ τῆς Ἀφροδίτης.
Callitric, ἀρ. καλλίτριχον, γένος φυτῶν.
Callitriche, ἡ Callitrice, ἀρ. καλλίτριχος, εἶδος πίθηκος. § καλλίτριχος, γένος σκωλήκων.
Callixène, Ϛ. * καλλίξενον, γένος φυτῶν.
Callosité, Ϛ. τύλωμα, σκλήρωμα, τύλος, σκλήρυνσις τῆς σαρκὸς. § ὄζος, κ. ῥόζος (ἐπὶ φυτῶν.)
Calmandé, Ϛ. εἶδος μαλλίνου ὑφάσματος
Calmant, te, ἐπ. καὶ οὐσ. σχετήριον, κ. πραϋντικὸν (ἰατρικὸν).
Calmar, ἀρ τὸ. encrier. § εἶδος ἄμβυκος, (λαμπίκου) §— ἡ Cornet τευθὶς, κ. καλαμάρι (Σαλαστινόν).
Calme, οὐσ. γαλήνη. § νηνεμία, (ἴλ-

λειψις ἀνέμου.) § ἠρεμία, ἀταραξία, ἡσυχία. le — de l'âme ἡ ἠρεμία, ἡ ἀταραξία τῆς ψυχῆς.

Calme, ἐπ. γαληνιαῖος, γαληνιαῖος. § ἥσυχος, ἀτάραχος, ἀθορύβητος. tout est — τὸ πᾶν ἠρεμεῖ. un cœur—ἀτάραχος καρδία.

Calmelée, ἴδ. Camélée.

Calmer, ἐν. καθησυχάζω, πραΰνω, — les vents, les flots πραΰνω, καταπραΰνω τὴν ὁρμὴν τῶν ἀνέμων, τῶν κυμάτων. § se — ἡσυχάζω, πραΰνομαι. calmez — vous σύνελθε. § τριτοπρ. il—e γαληνιᾷ, γίνεται γαλήνη.

Calmi, ἀρ. εἶδος ὑφάσματος μογγολικοῦ.

Calmouk, ἀρ.*ἀμφίμαλλον, καλμοῦκον, εἶδος τριχωτοῦ ὑφάσματος.

Calobate, ἀρ. καλοβάτης, γένος ἐντόμων.

Calochile, ἀρ. *καλόχυλον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Calochorte, ἀρ. *καλόχορτον, γένος φυτῶν.

Calodendron, ἀρ.*καλόδενδρον, εἶδος δένδρου ὑψηλοῦ.

Calodion, ἀρ. ἴδ. Cassyte.

Calogathe, ἀρ. καλοκάγαθος.

Calogyne, Ϡ *καλόγυνον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Calombre, ἀρ. μηνόσπερμον, πολυσχιδὲς φυτόν.

Calomel, ἡ Calomélas, ἀρ. καλομέλας, πρωτοχλωροῦχος ὑδράργυρος.

Calomérie, Ϡ.*καλομερία, φυτόν.

Calomniateur, trice, ἐπ. καὶ οὐσ. συκοφάντης.

Calomnie, Ϡ. συκοφαντία, διαβολή.

Calomnier, ἐν. συκοφαντῶ, διαβάλλω.

Calomnieusement, ἐπίρ. ψευδῶς, διὰ συκοφαντίας.

Calomnieux, euse, ἐπ. συκοφαντικός.

Calonnéa, Ϡ. ἴδ. Galardia.

Calope, ἀρ. *καλόπους, γένος ἐντόμων.

Calophylle, ἴδ. Calabra.

Calops, ἀρ. ἴδ. Cabre.

Caloricité, Ϡ. θερμαντικότης, ἡ ἰδιότης τοῦ περιέχειν θερμότητα.

Calorification, Ϡ. θερμογονία.

Calorifique, ἐπ. θερμογόνος.

Calorimètre, ἀρ. θερμόμετρον (διὰ τὰ ὀργανικὰ σώματα).

Calorimètrie, Ϡ. ἡ χρῆσις τοῦ θερμομέτρου.

Calorinèses, Ϡ πλ. ἰατρ. νοσοθερμία, ἀῤῥωστία συνισταμένη εἰς τὴν αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τῆς φυσικῆς θερμότητος τοῦ σώματος.

Calorique, ἀρ. θερμογόνον, ὑγρὸν κυκλοφοροῦν εἰς τὰ σώματα, καὶ παράγον τὴν θερμότητα.

Calosome, ἀρ. *καλόσωμον, γένος ἐντόμων.

Calostemme, Ϡ. *καλόστεμμα, γένος φυτῶν.

Calot, ἀρ. figure à — εἰκὼν γελοιώδης, κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ζωγράφου Καλώτου.

Calothamne, ἀρ. *καλόθαμνον, δενδρύλλιον τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Calothique, ἀρ. καλοθήκη, γένος φυτῶν.

Calothyrse, ἀρ. καλόθυρσον, γένος φυτῶν.

Calotropis, ἀρ.* καλοτρόπις, γένος φυτῶν.

Calotte, Ϡ. πῖλος, κ. φέσι donner la — χειροτονῶ τινὰ Καρδινάλιον. § ἐπίκρανον, τὸ ἄνω μέρος τοῦ κρανίου. § ἰατρ. κρανιοφίλωθρον.— aponevrotique ἀπονευρωτικὸν τοῦ κρανίου περικάλυμμα, τοῦ μυῶνος. § κάλυμμα (εἰς διαφόρους τέχνας). § μικρὸς, καὶ στενὸς θόλος εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν.

Calottier, ἀρ. πιλοποιὸς, ὁ κατασκευάζων φέσια.

Calou, ἀρ. ποτὸν κατασκευαζόμενον ἀπὸ κάκκον.

Caloubouli, ἀρ. ἴδ. Bonistère.

Caloyer, ἀρ. καλόγηρος, μοναχός. — re Ϡ. καλόγραια, μοναχή.

Calp, ἀρ. μαῦρος ἀργιλλώδης λίθος.

Calpidie, Ϡ. δένδρον τῆς Γαλλικῆς νήσου.

Calpurne Ϡ. κογχύλη τῶν Ἰνδιῶν.

Calque, ἀρ. διάστιγμα, τρόπος ἀντιγραφῆς εἰκόνος μελανουμένου τοῦ ὀπισθίου τῆς εἰκόνος, καὶ διαστιζομένων τῶν γραμμῶν αὐτῆς μὲ τρόπον ὥστε ν' ἀποτυπωθῇ εἰς ἄλλο χαρτίον. μεταφ. ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα.

Calquer, ἐν. διαστίζω, ἀντιγράφω εἰκόνα, μελανόνων τὸ ὄπισθεν αὐτῆς μέρος, καὶ χαράττων διὰ γραφίδος τοὺς χαρακτῆρας αὐτῆς ἐπὶ χαρτίου ἁπλωνομένου ὑπ' αὐτήν. μεταφ. μιμοῦμαι, ἀπομιμοῦμαι, σχηματίζω καθ' ὁμοίωσίν τινος.

Calqueron, ἀρ. μέρος τοῦ μεταξουργικοῦ ἱστοῦ.

Calquier, ἀρ. μεταξωτὸν ὕφασμα τῶν Ἰνδιῶν.

Calquin, ἀρ. ἴδ. Harpie.

Calquoir, ἀρ. διαστίκτης, διαστικτὴρ, γραφὶς πρὸς διάστιξιν.

Caltha, ἀρ. κάλαθος, φυτὸν τῶν ἀρχαίων.

Calthoïde, Ϡ καλαθοειδὴς, ἴδ. Othone.

Calumbe, ἴδ. Calombre καὶ Ménisperme.

Calumet, ἀρ. ῥάβδος τῶν ἀγρίων τῆς Φλωρίδος.

Calus, ἀρ. (τὸ s προφ.) πώρωμα τῶν ὀστέων. § τύλος, (σκλήρυνσις τῆς σαρκὸς εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἀλλαχοῦ). § ἧλος, κ. κότσι, (εἰς τοὺς πόδας). μεταφ. se faire en — σκληρύνομαι, τυλοῦμαι, πωροῦμαι.

Calvaire, ἀρ. κρανίου τόπος (γραφ)

Calville, ἀρ. εἶδος μήλου.

Calvinisme, ἀρ. καλβινισμός.

Calviniste, καλβινιστής.

Calvitie, Ϡ. (πρόφ. Calvicie) φαλάκρωσις. — des paupières μίλφωσις, πτίλωσις, μαδάρωσις τῶν φλεβαρίδων.

Calybé, ἴδ. Cassicant.

Calybion, ἀρ. καλύβιον, εἶδος καρποῦ.

Calybite, ἀρ. καλυβίτης, ὁ εἰς καλύβην κατοικῶν.

Calycant, ἀρ.*καλύκανθος, φυτόν.

Calicanthèmes, ἀρ. πλ. καλυκάνθεμα, σύστημα φυτῶν.

Calycoptère, ἀρ.*καλυκοπτερὶς, δένδρον.

Calyderme, ἀρ.*καλλίδερμον, φυτόν.

Calymène, ἀρ. καλυμέναιον, γένος ἐντομολίθων.

Calyménie, Ϡ. ὀξυθαφὲς, γένος φυτῶν.

Calyplecte, ἀρ.*καλλίπλεκτον, δένδρον.

Calypso, Ϡ. καλυψὼ, γένος φυτῶν.

Calyptrante, ἀρ. καλυπτρανθὲς, γένος φυτῶν.

Calyptrée, Ϡ. *καλύπτρια, γένος κογχυλῶν. § ἴδ. Coiffe.

Calystège, Ϡ.*καλλιστεγὲς, γένος φυτῶν.

Calytriplex, ἀρ.*καλλιτρίπλοκον, γένος φυτῶν τῆς Περουβίας.

Calytrix, ἀρ*καλλίθριξ, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Camacari, ἀρ. δένδρον τῆς Βραζιλίας.

Camadu, κνίδη τῆς Ἰάβας.

Camagnoc, ἀρ. φυτὸν τῆς Καϋίννης ἴδ. Manioc.

Camaïeu, ἀρ. δίχρους ζωγραφία, εἶδος ζωγραφίας μὲ δύω μόνα χρώματα. § λίθοι φέροντες ἐκ φύσεως ὁμοιώματα ζώων, προσώπων κτλ.

Camail, ἀρ. ἐπωμίδιον, χειμερινὸν κάλυμμα τῶν ἱερέων, εἶδος κουκούλας.

Camaldules, ἀρ. πλ. τάγμα μοναχῶν τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου.

Camara, ἀρ. ἐπίκρανον, τὸ ἄνω μέρος τοῦ κρανίου. § λάτανα, φυτόν.

Camarade, ἀρ. ἑταῖρος, κ. σύντροφος. — d' infortune συμμέτοχος τῆς δυστυχίας. — de chambre, de table, d' armes, de servitude, de voyage σύνοικος, συντράπεζος, συστρατιώτης, σύνδουλος, συνοδοιπόρος. § (προσφώνησις πρὸς κατωτέρους), φίλε.

Camard, de, ἐπ. σιμὸς, κ. πλατομύτης.

Camarine, Ϡ.*καμάρινα, γένος φυτῶν τῆς Εὐρώπης.

Camarre, Ϡ. κημὸς ἀκιδωτὸς, ἴδ. Caveçon.

Cambages, ἡ Cambayes, Ϡ. πλ. ὑφάσματα τῆς Βεγγάλης.

Cambang-cumins, ἴδ. Casse, φυτόν.

Cambare, Ϡ. ἴδ. Igname.

Cambiste, ἀρ. κολλυβιστὴς, τραπε-

ξίτης. ville — ἐπ. κολλυβιστικὴ πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν γίνονται πολλὰ κολλυβιστικὰ συναλλάγματα.

Cambium, ἀρ. (ἡ ὑπόπυκνος, καὶ γλοιώδης) ἰκμὰς (τῶν δένδρων μεταβαλλομένη εἰς ξύλον).

Camboge, ἀρ. ἴδ. Mangoustan.

Cambouis, ἀρ. τὸ ἄλειμμα (τῶν τροχῶν τῆς ἁμάξης).

Camboulas, ἀρ. πλ. ὕφασμα λινοῦ καὶ ἐρίου.

Cambouli, ἀρ. συκαμινέα τοῦ Ποντοῖχερι.

Cambrai, ἀρ. (λεπτὸν) λινὸν (ὕφασμα).

Cambrasines, Θ. πλ. Αἰγυπτιακὰ ὑφάσματα.

Cambrer, ἐν. κυρτόω, κάμπτω, λυγίζω, στραβόνω. § se — αὐτοπ. κάμπτομαι, κυρτοῦμαι, κ. στραβόνω, λυγίζω. une taille — ée ἀνάστημα ὑπόκυρτον.

Cambresine, Θ. λινὸν λεπτὸν ὕφασμα.

Cambrouze, Θ. κάλαμος τῆς Γουϊάνης.

Cambrure, Θ. κύρτωμα, καμπὴ, κάμψις, κ. λύγισμα.

Cambry, ἀρ. ἴδ. Patelle, κογχύλη.

Cambuse, Θ. ἀποθήκη τροφῶν (εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα).

Cambusier, ἀρ. φύλαξ τῆς ἀποθήκης τῶν τροφῶν εἰς τὰ πλοῖα.

Came, Θ. χήμη, κογχύλη.

Caméan, ἀρ. κρότων, δένδρον.

Camée, Θ. * καμέα, πολύχρους ὀα. κτυλιόλιθος.

Camelan, ἀρ. ἴδ. Fagarier.

Camelée, ἀρ. χαμαιλέων, δενδρύλλιον τῆς Εὐρώπης.

Caméléon, ἀρ. χαμαιλέων, εἶδος ἑρπετοῦ, (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐνομίζετο ὅτι μετέβαλλε χρώματα). μεταφ. χαμαιλέων, (ὑποκριτής). § χαμαιλέων, ἀστερισμὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου. — minéral χημικὴ σύνθεσις ὀξυδίου μαγνησίας, καὶ στάκτης.

Caméleoniens, ἀρ. πλ. χαμαιλεοντοειδῆ, σύστημα σαυρῶν.

Caméléopard, ἀρ. ἴδ. Giraffe.

Caméline, Θ. μύαγρον το ἥμερον, φυτόν.

Camellia, Θ. * καμήλιον, δενδρύλλιον τῆς Κίνας.

Camélopodium, ἀρ. *καμηλοπόδιον, φυτόν.

Camelot, ἀρ. καμηλωτὴ, (ἰταλ. καμλότον), ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν. il a pris son pli comme le — (παροιμ.) εἶναι ἀδιόρθωτος.

Camélotê, ée, ἐπ. ὑφασμένος ὡς ἡ καμηλωτή.

Camelotier, ἀρ. ναστὸς χάρτης, χάρτιον χονδρόν.

Camelotine, Θ. λεπτὸν ὕφασμα.

Camelotte, Θ. reliure à la — χονδρὸν, πενιχρὸν δέσιμον τῶν βιβλίων. imprimeur, libraire en — s ἀσήμων βιβλίων τυπογράφος, βιβλιοπώλης.

Caméri, ἀρ. δένδρον ἐκ τῶν τιθυμαλοειδῶν.

Camerier, ἀρ. θαλαμηπόλος τοῦ πάπα.

Camérine, Θ. *καμερίνα, γένος ἀπολελιθωμένων κογχυλῶν.

Camérisier, ὀρ. ἴδ. Chevrefeuille

Caméristе, Θ. θαλαμηπόλος τῆς βασιλίσσης εἰς Ἱσπανίαν.

Camerlingat, ἀρ. ἡ γραμματεία τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς οἰκονομίας εἰς Ῥώμην.

Camerlingue, ἀρ. cardinal — ὁ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς τοῦ παπικοῦ ὑπουργείου.

Camichy, ἀρ. γέρανος ὁ κερασφόρος.

Camille, ἀρ. γένος κογχυλῶν.

Camion, ἀς. μικροτάτη καρρίς. § φορεῖον δίτροχον ἢ τετράτροχον.

Camisa, Θ. ζώνη τῶν γυναικῶν τῆς Γουϊάνης.

Camisade, Θ. νυκτερινὴ προσβολὴ τῶν ἐχθρῶν.

Camisard, de, οὐσ. ὄνομα φατρίας εἰς τὴν Γαλλίαν σχηματισθείσης κατὰ τὰ 1688.

Camisole, Θ. ὑποδύτης, κ. ἐσωκάρδιον, (φόρεμα).

Camme, Θ. μηχαν. ἴδ. Levée.

Cammetti, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαλαβὰρ ἐκ τῶν τιθυμαλοειδῶν.

Camoïard, ἀρ. ὕφασμα ἀπὸ τρίχας αἰγός.

Camomille, Θ. χαμαίμηλον, κ. χαμόμηλον, φυτόν. — romaine, ἡ odorante ἀνθεμὶς, κ. ἄρμενος, (τὸ μέγα χαμόμηλον).

Camouflet, ἀρ. ὑποθυμίασις, τὸ κάπνισμα εἰς τὴν μύτιν τινὸς μὲ χαρτίον ἀναμμένον. § μεταφ. ὕβρις.

Camourlot, ἀρ. μάλθα πρὸς ἀλοιφὴν τοῦ ἔνδον μέρους τῶν πλοίων.

Camp, ἀρ. στρατόπεδον. asseoir le— στρατοπεδεύω. lever le — ἀναζευγνύω, κ. σηκόνω τὸ στρατόπεδον. — volant κινητὸν σῶμα (στρατιωτικόν). aide-de- — ὑπασπιστής. § ἀρχ. στάδιον μονομαχίας.

Campagnard, de, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀγροδιαίτος, χωρικός. manières — es τρόποι ἀγροϊκοι.

Campagne, Θ. πεδιάς. § τὰ πεδία, οἱ ἀγροὶ, ἐσχατιὰ, κ. ἡ ἐξοχή. maison de—ἔπαυλις, ἀγροικια. battre la — διατρέχω τὴν χώραν (ἐπὶ κυνηγῶν, καὶ στρατιωτῶν). battre la — περιπλανῶμαι, περιφέρομαι. (καὶ) παραπαίω, παραληρῶ, κ. παραλαλῶ, (ἢ καὶ) παρεκτρέπομαι, παρεκβαίνω τοῦ προκειμένου. aller en—ἀποδημῶ. aller à la — ἐξέρχομαι εἰς τὴν ἐξοχήν. § ἐκστρατεία. se mettre en — ἐκστρατεύω. mettre ses amis en — βάλλω εἰς κίνησιν τοὺς φίλους μου, τοὺς μεταχειρίζομαι πρὸς ἐπιτυχίαν ὑποθέσεώς τινος. pièce de — πεδινὸν ἢ κομιστὸν τηλεβόλον, εἶδος μικροτέρων τηλεβόλων παρακολουθούντων τὰ στρατεύματα. en rase — εἰς τὸ πεδίον (ἐκτὸς ὀχυρωμάτων). paroli de — ψευδὴς σημείωσις κέρδους εἰς τὰ χαρτοπαίγνια. § ἡ ἐποχὴ τῆς ἐργασίας τινῶν ἐργατῶν.

Campagnol, ὀρ. ἀγρόμυς, ζῶον. — volant νυκτερὶς ἡ λασία, πτηνόν.

Campan, ἀρ. καμπάνιον, εἶδος μαρμάρου τῶν Πυρηναίων.

Campane, Θ. τὸ κορινθιακὸν καὶ τὸ σύνθετον κιονόκρανον, (ὡς ἔχον σχῆμα ἀνεστραμμένου κώδωνος). § κρόσσαι, κ. κρώσσια (μετάξης χρυσοκρόκης, ἢ ἀργυροκρόκης.) § κροσσοί, κόσμημα ἀρχιτεκτονικόν.

Campanelle καὶ Campanette, Θ. ἴδ. Liseron

Campaniens, ἀρ. πλ. vases — ἐτρουσκικὰ ἀγγεῖα.

Campaniforme, ἐπ. fleur — ἄνθος καμπύν, κωδωνοειδές.

Campanille, ἀρ. ἡ κορυφὴ θόλου.

Campanulacées, Θ. πλ. κωδωνοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Campanulaire, ἀρ. κωδονοφόρα, γένος πολυπόδων.

Campanule, Θ. τραχήλιον, γένος φυτῶν.

Campanulé, ée, ἐπ. ἴδ. Capaniforme.

Campe, ἀρ. ὕφασμα χονδρὸν τῆς Βιέννης.

Campêche, ἀρ. αἱματόξυλον καμπεχιανὸν, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Campement, ἀρ. στρατοπέδευσις. § ἐπίσταθμοι, (ἀπόσπασμα στελλόμενον διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὸν τόπον τῶν στρατοπεδεύσεων).

Camper, οὐδ. καὶ ἐν. στρατοπεδεύω. § αὐλίζομαι, μένω στρατοπεδευμένος. § ἐν. στρατοπεδεύω, αὐλίζω. il — a là son armée ἐκεῖ ἐστρατοπέδευσε τὸ στράτευμά του — là quelqu' un (μεταφ). παραιτῶ τινα εἰς τὴν ἀμηχανίαν. se — στρατοπεδεύομαι. § (οἰκ.) μένω ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, κ. καρφόνομαι, κολνῶ. il y— a κ. ἐκόλλησε. § se — αὐτοπ. (οἰκ.) στρώνομαι, κορδώνομαι, θρονίζομαι. il se — a dans la meilleure place, ἐστρώθη εἰς τὴν καλλιτέραν θέσιν. se — bien ἵσταμαι, σχηματίζομαι κομψῶς.

Camperche, Θ. ἐργαλεῖον τῶν ταπητοποιῶν.

Campestre, ἀρ. ἔνδυμα τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν εἰς τὰς ἀσκήσεις.

Camphorates, ἀρ. πλ. καφουρικὰ ἅλατα.

Camphorique, ἐπ. καφουρικός.

Camphre, ἀρ. καφουρὰ, κ. κάμφορα, ὕλη φυτική.

Camphré, ée, ἐπ. καφουρῶδης.
Camphrée, Ϡ. καφούροσμον, γένος φυτῶν.
Camphrier, ἀρ. laurier — καφουρώδης δάφνη, ἐκ τῆς ὁποίας πρὸ πάντων ἐξάγεται ἡ καφουρά, κάμφορα.
Campine, Ϡ. (παρὰ μαγείροις) μικρὰ καὶ παχεία ὄρνις.
Campo, ἀρ. εἶδος ἐρίου τῆς Ἱσπανίας.
Campogne, Ϡ. αὐλὸς τοῦ Πανός.
Campomanèse, ἀρ. εἶδος μύρτου τῆς Περουβίας.
Campos, ἀρ. (τὸ s δὲν προφ.) χυδ. ἄδεια ἀπελεύσεως διδομένη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου εἰς τοὺς μαθητάς le maitre à donné — à ses élèves ὁ διδάσκαλος ἔδωκε ὁρόμον εἰς τοὺς μαθητάς του.
Campote, Ϡ. βαμβακερὸν ὕφασμα τῶν Ἰνδιῶν.
Campulaie, Ϡ. *καμπυλαία, γένος φυτῶν τοῦ Μαδαγασκάρ.
Campulose, Ϡ. καμπύλωσις, γένος φυτῶν.
Campulotte, Ϡ. καμπυλωτή, εἶδος κογχύλης.
Campyle, ἀρ. καμπύλον, δένδρον τῆς Κίννας.
Camul, ἀρ. εἶδος πεπέρεως τῶν Μολουκοννήσων.
Camus, ἀρ. δελφίν. § ἰχθὺς ἐκ τῶν πολυνήμων.
Camus, se, ἐπ. σιμὸς, κ. κουτζομύτης.
Can, ἀρ. (ναυτ.) ἡ πλαγία, ἡ στενὴ πλευρὰ σανίδος κτλ.
Canabassette, Ϡ. εἶδος ὑφάσματος.
Canacopole, ἀρ. κατηχητὴς τῶν ἱεραποστόλων εἰς τὰς Ἰνδίας.
Canade, ἀρ. μέτρον ὕδατος διδόμενον καθ' ἡμέραν εἰς τοὺς ναύτας τῆς Πορτογαλλίας, κ. κανάτα.
Canadien, enne, οὐσ. Καναδίος, κάτοικος τοῦ Καναδᾶ.
Canaille, Ϡ. συρφετὸς, τοῦ ὄχλου, κ. σκυλολόγιον. § κάθαρμα, περίττωμα ἀγορᾶς, ἄνθρωπος περιφρονητός.
Canal, ἀρ. αὖλαξ, ὀχετὸς, κ. αὐλάκι (τεχνητὸν πρὸς ἔκρυσιν τῶν ὑδάτων). § σωλὴν (εἰς οὗ μετοχετεύεται τὸ ὕδωρ εἰς τὰς βρύσεις). § διώρυξ, (αὖλαξ τεχνητὴ καὶ πλωτὴ πρὸς εὐκολίαν τῆς κοινωνίας). — de la rivière κοίτη τοῦ ποταμοῦ. § πορθμὸς, κ. κατάστενον. le — de Bosphore ὁ πορθμὸς τοῦ Βοσπόρου. les barques font — αἱ λέμβοι πλέουσιν εἰς τὸ πέλαγος, κ. ἀνοίγουν, πηγαίνουν εἰς τὰ ἀνοικτά. μεταφ. ὁδὸς, ὀχετός. le — du commerce ἡ ὁδὸς τοῦ ἐμπορίου. § μέσον. par le — du ministre διὰ (μέσου) τοῦ ὑπουργοῦ. § ἀνατ. καὶ βοτ. ἀγγεῖον.
Canalicule, Ϡ. ἐντομὴ (μικρὰ εἰς τὰ φύλλα τινῶν ἀνθέων.)
Canaliculé, ée, ἐπ. αὐλακωτὸν ἄνθος ἔχων μικρὰν ἐντομὴν εἰς τὰ φύλλατον.
Canamelle, Ϡ. σακχαροκάλαμος, κ. ζαχαροκάλαμον.
Canap, ἀρ. τὸ ἱκρίωμα τῶν ζαχαρουργικῶν λεβήτων.
Canapé, ἀρ. ἀνάκλιντρον, κλιντὴρ (βαρβ. καναπές).
Canapsa, ἀρ. πήρα (ὅπου οἱ σιδηρουργοὶ φέρουσι τὰ σύνεργά των).
Canard, ἀρ. νῆσσα, κ. πάπια. — sauvage, ἀγρία νῆσσα, κ. ἀγριόπαπια. mouillé comme un — διάβροχος, κ. καταβρεγμένος.
Canard, de, ἐπ. πλοῖον βρεχόμενον ἀπὸ τὰ κύματα εἰς τὸ κατάστρωμα.
Canardeau, ἀρ. ἴδ. Albran.
Canarder, ἐν. κεκρυμμένος προσβάλλω τὸν ἐχθρόν. § παππάζω, (μουσ.) ἐξάγω ἀπὸ τὸν αὐλὸν ἦχον ὅμοιον μὲ τὴν φωνὴν τῆς νήσσης, (πάπιας).
Canarderie, Ϡ. νησσοτροφεῖον.
Canardière, Ϡ. τόπος παρεσκευασμένος διὰ τὴν θήραν τῶν νησσῶν. § πυροβόλον διὰ τὴν αὐτὴν θήραν.
Canari, ἀρ. κανάριον, πτηνόν. § κανάριον, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Canarin, ἀρ. στρουθὸς ὁ κανάριος, πτηνόν.
Canarine, Ϡ. *καναρίνη, φυτόν.
Canasse, ἀρ. εἶδος ταβάκου.
Canastre, ἀρ. κίσται περιέχουσαι τὸ τέϊ τῆς Κίννας.
Cancame, Ϡ. ῥητίνη τῆς Ἀφρικῆς.
Cancan, ἴδ. Quanquan.
Cancanias, ἢ Atlas, ἀρ. εἶδος μεταξωτοῦ τῶν Ἰνδιῶν.
Cancel, ἀρ. κιγκλὶς, κάγγελον, τὸ πρὸς τὸ ἱερὸν βῆμα μέρος τῆς ἐκκλησίας.
Cancellaire, Ϡ. ἴδ. Biset. § κιγκλιδωτὸν, εἶδος πόης.
Cancellation, Ϡ. διαγραφὴ, κ. σβύσιμον (γεγραμμένων).
Cancelle, Ϡ. καρκινίσκος.
Canceller, ἐν. διαγράφω, κ. σβύνω (γεγραμμένα).
Cancer, ἀρ. (χειρουργ.) καρκίνος, ἀσθένεια. § καρκίνος, ζῴδιον. tropique du — ὁ τροπικὸς τοῦ καρκίνου.
Cancéreux, euse, ἐπ. καρκινώδης, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν καρκίνον (τὴν ἀσθένειαν).
Cancériformes, ἢ Carcinoides, ἀρ. πλ. καρκινοειδῆ, σύστημα ὀστρακοδέρμων.
Cancetille, Ϡ. ἴδ. Garou.
Canche, Ϡ. αἶρα, φυτόν.
Cancre, ἀρ. καρκίνος ὁ θαλάσσιος, κ. τσαγανός. § ῥυπαρὸς διὰ τὴν φειδωλίαν (ἄνθρωπος.) § ἄνθρωπος ἀσήμαντος, ἀνίκανος. — héracléotique ἡρακλείας καρκίνος, εἶδος καρκίνων.
Cancrelas, σίλφη ἡ Ἀμερικανὴ, ἔντομον. ἴδ. Blatte.
Cancride, Ϡ. καρκινὶς, κογχύλη τῆς μεσογείου.
Cancriformes, ἀρ. πλ. καρκινόμορφα, ζῶα ὁμοιάζοντα ὀστρακα.
Cancrin, ἀρ. ἀκανθὶς ἡ κανάρια.
Cancrites, Ϡ. πλ. ἀπολελιθωμένα ὄστρακα.
Cancrome, ἀρ. ἴδ. Savacou.
Candale, Ϡ. χιτὼν τῶν μαύρων.
Candélabre, ἀρ. λυχνία. § κόσμημα τιθέμενον εἰς τὸ ἀνώτατον ἄκρον τῶν ὀβολῶν.
Candelberys, ἀρ. ἴδ. Galé cérifère.
Candeleute, Ϡ. *ἀγκυροθήρας, σχοινίον μὲ ἄγκιστρον διὰ τοῦ ὁποίου κρατεῖται ἡ ἄγκυρα ὅταν σύρηται ἀπὸ τὴν θάλασσαν.
Candeur, Ϡ. εἰλικρίνεια, τὸ ἁβόλευ, τὸ ἄπλαστον, ἡ ἁπλότης (τῶν ἠθῶν καὶ τρόπων).
Candi, ἐπ. ἀρ. καὶ οὐσ. sucré—ζάχαρις κρυσταλλωτή. des fruits — s καρποὶ ζαχαρωτοὶ, περὶ τοὺς ὁποίους ὑπάρχει ζάχαρις κρυσταλλωτή, (ἰταλ. κόνδιτον).
Candidat, ἀρ. ὑποψήφιος.
Candide, ἐπ. ἄκακος, ἄβολος, ἁπλοῦς, εἰλικρινής.
Candidement, ἐπίρ. ἁπλάστως, εἰλικρινῶς.
Candil, ἀρ. μέτρον τῶν γεννημάτων εἰς τὴν Βεγγάλην.
Candiotte, Ϡ. Κρητικὸς χορὸς εἰς τιμὴν τοῦ Θησέως καὶ τῆς Ἀριάδνης. § εἶδος ἀνεμώνης.
Candir, ἐν. — du sucre, κρυσταλλό(ν)ω ζάχαριν. § se—αὐτοπ. ἀπεζαχαροῦμαι, κ. ζαχαριάζω (ἐπὶ βεστῶν γλυκῶν).
Cando, ἀρ. πῆχυς τῶν Ἰνδῶν.
Candollée, ἡ Candoline, Ϡ. *κανδόλλεα, γένος φυτῶν.
Cane, Ϡ. νῆσσα (θηλυκὴ), κ. πάπια.
Canefas, ἀρ. καννάβινον, ὁλλανδικὸν χονδρὸν ὕφασμα διὰ τὰ ἱστία τῶν πλοίων.
Canelon, ἀρ. ἴδ. Kamichi.
Canelude, ἢ Canelade, Ϡ. τροφὴ τῶν θηρευτικῶν ἱεράκων.
Canepétière, Canepetrace ἢ Canepetrole, ἴδ. Outarde.
Canephore, ἀρ. τὰ κανηφόρα, γένος φυτῶν.
Canéphores Ϡ. πλ. αἱ κανηφόροι, παρθένοι φέρουσαι τὰ κάνιστρα εἰς τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων.
Canéphories, Ϡ. πλ. τὰ κανηφόρια, πομπὴ εἰς Ἀθήνας γινομένη πρὸ τοῦ γάμου.
Canepin, ἀρ. λεπτὸν δέρμα ἀρνίου ἢ ἵππου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατασκευάζονται χειρόκτια.
Canequin, ἀρ. εἶδος λευκοῦ βαμβακεροῦ ὑφάσματος τῶν Ἰνδιῶν.
Caneter, οὐδ. ἀρχ. *νησσοβατῶ, περιπατῶ ὡς ἡ νῆσσα.
Canetille, ἴδ. Cannetille.
Caneton, ἀρ. νησσάριον, ἡ ἀρτεννικὴ μικρὰ νῆσσα, κ. παππάκι.
Canette, Ϡ. νησσάριον, ἡ θηλυκὴ μικρὰ νῆσσα, κ. παππάκι. § πηνίον, καλαμίσκος (εἰς τὸν ὁποῖον τυλίσσουσι τὴν μέταξαν οἱ μεταξουργοὶ.

Canevas, ἀρ. κάνναβις (ος), (ὑφασμα καννάβινον), ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεντῶνται ποικίλματα. § μεταφ. κίνναβος, κάναβος, βάσις, σχέδιον, σκελετόν. il travaille sur un bon — ἐργάζεται κατὰ καλὸν σχέδιον. cette fable est le — de son poème ὁ μῦθος οὗτος εἶναι ἡ βάσις ἐφ' ἧς ἐποικοδομεῖται τὸ ποιημά του. § καννάβινον, ν. κανναβάτζον, κανναβόπανον, χονδρὸν ὑφασμα ὑποβραπτόμενον εἰς τὰ ἐνδύματα § παραλλαγή, αἱ ἀσύβραπτοι λέξεις, τὰς ὁποίας οἱ μουσικοὶ ὡς τύπον προσῳδίας ἐφαρμόζουσιν εἰς τὰ μέλη των.

Canevette, Ϛ. κυλικεῖον, ὑελοθήκη, κίστη εἰς τὴν ὁποίαν φυλάττονται τὰ ὑελικὰ τοῦ οἴνου.

Cangette, Ϛ. ὕφασμα τῆς Γαλλίας.

Cangrène, ἴδ. Gangrène.

Cangue, Ϛ. εἶδος βασάνου εἰς τὴν Ἀσίαν.

Cani, ἐπ. (ναυτ.) ξύλον ἀρχίζον νὰ σήπηται.

Caniard, ἀρ. ἴδ. Goeland.

Caniche, Barbet ἢ chien canard, ἀρ. προβατοκύων, εἶδος κυνός.

Canichon, ἀρ. ἡ μικρὰ καὶ ἄπτερος νῆσσα, κ. παππάκι.

Caniculaire, ἐπίθ. jours — s αἱ ἐπὶ κυνί, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι. chaleurs — s τὰ κυνικὰ καύματα.

Canicule, Ϛ. ὁ σείριος ἀστήρ, ἢ ὁ κύων (ἀστὴρ τοῦ μεγάλου κυνός). § τὸ κυνόκαυμα, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ὁ σείριος συνανατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου les chaleurs de la — τὰ κυνικὰ καύματα.

Canif, ἀρ. καλαμογλυφίς, κ. κονδυλομάχαιρον. § μαχαιρίδιον.

Canin, e, ἐπίθ. κυνικός, κ. σκυλίτικος. faim — e βουλιμία, σφοδρὰ πεῖνα, κ. πεῖνα σκυλίτικη. dents— es, laniaires ἢ crochets κυνόδοντες, οἱ τέσσαρες ὀξεῖς ὀδόντες τῶν μαστοφόρων.

Canitie, Ϛ. (ἄχρ.) λευκότης τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς.

Caniveau, ἀρ. μεσόκοιλον, λιθόστρωτον κλίνον πρὸς τὴν μέσην διὰ τὴν ἐκροὴν τῶν ὑδάτων. pierre en — μεσόκοιλος πέτρα, ἡ κατὰ τὸ μέσον ἐσκαμμένη.

Canja ἢ Canjé, ἀρ. πλοιάριον ἐν χρήσει εἰς τὸν Νεῖλον.

Canjalat, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἀμβωνίας, ἴδ. Iguame.

Canjar ἢ Cric, ἀρ. ἐκ τοῦ τουρκ. χαντζέριον, ἐγχειρίδιον (παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς).

Canna, ἴδ. Coudous.

Cannabine, Ϛ. κανναβίνη, φυτὸν τῆς Κρήτης.

Cannage, ἀρ. μέτρησις τῶν ὑφασμάτων μὲ τὸν κάλαμον (canne).

Canne, Ϛ. κάλαμος (τὸ φυτόν). — à sucre σακχαροκάλαμον. § βακτηρία, ῥάβδος (εἰς τὴν ἐποίαν βαδίζοντες στηριζόμεθα). § (εἰς βιομηχανικὰς τέχνας) ῥάβδος, (διάφορα ἐργαλεῖα ἔχοντα ῥάβδου σχῆμα). § κάλαμος, καλαμὶς, ὁρμιὰ ἐξαρτωμένη ἀπὸ ῥάβδον. — à vent τὸ ἀνεμοβόλον, εἶδος πυροβόλου (ῥίπτοντος τὰς σφαίρας βοηθείᾳ μόνον τοῦ ἀέρος καὶ ὄχι τῆς πυρίτιδος). — gnomonique ὁ ἡλιακὸς γνώμων, ῥάβδος δεικνύουσα τὰς ὥρας εἰς τὰ κάθετα ἡλιακὰ ὡρολόγια. § κάλαμος, πῆχυς, κ. πῆχη (διὰ τὰ ὑφάσματα.)

Cannebery, ἀρ. ἡ Canneberge, Ϛ ἴδ. Airelle.

Canneficier, ἴδ. Casse.

Cannelade ἴδ. Canelude.

Cannelas, ἀρ. ζαχαρωτὸν κασσίας, ἢ κιναμώμου.

Canneler, ἐν. διαξύω, ῥαβδόω (στήλας), σκάπτω αὔλακας εις τὴν ἐπιφάνειάν των. — é ῥαβδωτος. fusil — é ῥαβδωτὸν πυροβόλον (το ἐσωτερικῶς ἐσκαμμένον). plante, colone— ée ῥαβδωτὸν φυτὸν, ῥαβδωτὴ στήλη.

Cannelle, Ϛ. κασσία σύριγξ, κιννάμωμον (δεύτερος φλοιὸς τοῦ δένδρου). κ. κανέλλα. — blanche ὁρμὶς ἡ ἀρωματική.—girofiée ὁ φλοιὸς τοῦ καρυοφύλλου. § κρουνίσκος, μικρὸς σωλὴν εἰς τὰ βαρέλια, διὰ τὴν ἐκροὴν τοῦ ὕδατος, κ. μαστάρι. § ἡ μικρὰ κοιλότης κατὰ τὴν τρύπαν τοῦ βελονίου.

Cannelier, ἀρ. δάφνη κασσία, κιννάμωμοφόρον, κ. τὸ δένδρον τῆς κανέλλας.

Cannelon, ἀρ. ὁ ῥαβδωτὸς τύπος (παρὰ ζαχαροπλάσταις, ἐργαλεῖον δίδον ῥαβδωτὸν σχῆμα εἰς τοὺς πλακοῦντας).

Cannelure, Ϛ. ῥάβδωσις, ξύστρα, διάξυσμα, στρίγξ, (αὖλοξ εἰς τὰς στήλας κατὰ μῆκος ἐσκαμμένη).—s à côtes ῥαβδώσεις ἀμβλύτμητοι τῶν ὁποίων ἡ ἐξωτερικὴ γωνία εἶναι ἀμβλεῖα. — s à vive arrête ὀξύτμητοι ῥαβδώσεις τῶν ὁποίων ἡ ἐξωτερικὴ κώχη εἶναι ὀξεῖα. — s avec rudentures ἀνάγλυπτοι ῥαβδώσεις, ἔχουσαι ἐντὸς των κοσμήματα ἀναγεγλυμμένα. — s de gaînes, de therme, de console διεστάμεναι ῥαβδώσεις, αἱ πλατυνόμεναι πρὸς τὰ ἄνω. — s ornées ποικίλαι ῥαβδώσεις.

Cannequin, ἀρ. εἶδος χονδροῦ τῆς Ἰνδίας ὑφάσματος.

Canner, ἐν. μετρῶ ὑφάσματα μὲ τὸν κάλαμον (canne)

Cannetille, Ϛ. σειστὸν, (τουρκ. τιρτίρι).

Cannetiller, ἐν. δέω μὲ σειστὸν, (τιρτίρι).

Cannette, ἴδ. Canette.

Cannevette, Ϛ. μέτρον ὑγρῶν ἐν Ὁλλανδίᾳ, (κανναβέτα).

Cannibale, ἀρ. κανίβυλος, ὄνομα ἀγρίου τινὸς λαοῦ τῆς Ἀμερικῆς. § ἀνθρωποφάγος. § ἀνήμερος, σκληρός.

Canon, ἀρ. τηλεβόλον, κανόνιον, τὸ μέγα πυροβόλον. — d'étape τὸ ἀνεστομωμένον τηλεβόλον, (ναυτ.) ἕτοιμον νὰ πυροβολήσῃ. — de coarcier τὸ πρυμναῖον τηλεβόλον (πυροβολοῦν ἄνωθεν τοῦ ἐμβόλου.) le — περιλ. τὸ πυροβολικόν. être sous le — d'une place εἶμαι ἐντὸς βολῆς, (ὑπὸ τὴν σκέπην) τῶν τηλεβόλων τοῦ φρουρίου. § σωλὴν (σιδηροῦς τῶν ἀγχεβόλων, ἢ μικρῶν πυροβόλων).—cannelé, tordu, ῥαβδωτὸς σωλὴν (ἀγχεβόλου). § κερκὶς, κ. καλάμι τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου. § διαστόμιον, τὸ μέρος τοῦ χαλινοῦ τὸ ἐμβαῖνον εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου. § κανὼν, εἷς τῶν κυλίνδρων τῆς μηχανῆς τοῦ ὡρολογίου. § (τυπογρ.) double gros — τὰ δεύτερα κατὰ τὸ μέγεθος στοιχεῖα. gros —, petit —, τὰ τρίτα, καὶ τέταρτα κατὰ τὸ μέγεθος. § (ἀρχ.) περιγονάτια, ὑφάσματα κρεμάμενα περὶ τὰ γόνατα εἰς τὰ ἐνδύματα τοῦ μεσαιῶνος. § ἕκαστον τῶν σκιῶν τῶν περισκελίδων. § κανὼν (ἐκκλησιαστικός). § ἐπ. droit — τὸ κανονικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον. § κανὼν, ἐπίσημος πίναξ τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων. § μαρτυρολόγιον, κατάλογος τῶν ἁγίων. § — pascal τὸ πασχάλιον, προσδιορισμὸς τῶν κινητῶν ἑορτῶν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. § κανὼν, τὸ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς λειτουργίας μέχρι τοῦ κοινωνικοῦ. § — illuminé ἓν εἶδος εὐχολογίου, παρὰ κανονικοῖς. § κανὼν, εἶδος ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτοῦ ᾄσματος ἀπὸ διαφόρους. § (μουσ.) κανὼν καθ' ὃν εὑρίσκονται τὰ διαστήματα τοῦ χρόνου, καὶ τὸ πρὸς τοῦτο ἐργαλεῖον.

Canonial, le, ἐπ. κανονικὸς, ὁ τῶν κανόνων (ἐκκλ.) § ἀνήκων εἰς κανονικὸν, (θέσις ἐκκλ.)

Canonicat, ἀρ. ἡ θέσις τοῦ κανονικοῦ, ἴδ. chanoine. § θέσις ἐπικερδὴς καὶ ἄπονος.

Canonicité, Ϛ τὸ κανονικὸν, ἡ μὲ τοὺς ἐκκλ. κανόνας συμμόρφωσις.

Canonique, ἐπ. κανονικὸς, σύμφωνος μὲ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.

Canoniquement, ἐπίρ. κανονικῶς.

Canonisation, ἁγιασμὸς, κανονισμὸς, ἡ ἐπίσημος ἐγκατάταξίς τινος, εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων.

Canoniser, ἐν. καθαγιάζω, ἁγιάζω, κανονίζω, κατατάττω τινὰ ἐπισήμως εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων. — une action, κτλ. μεταφ. ἀποδεικνύω πρᾶξιν τινὰ ἱερὰν, κτλ.

Canoniste, ἐπ. κανονικὸς, ὁ ἔχων ἀκριβεῖς γνώσεις περὶ τοῦ κανονικοῦ δικαίου.

Canonnade, Ϡ. πυροβόλησις, ἐκπυροκρότησις πολλῶν τηλεβόλων συγχρόνως.
Canonnage, ἀρ. πυροβολική, πυροβολιστική, ἡ τέχνη τοῦ πυροβολιστοῦ.
Canonner, ἐν. καταπυροβολῶ, κτυπῶ μὲ τηλεβόλα. il se — ent ἀλληλοπ. ἀντιπυροβολοῦνται.
Canonnier, ἀρ. πυροβολιστής, τηλεβολιστής.
Canonnière, Ϡ. τοξότις, κ. πολεμίστρα, ὀπὴ εἰς τὸ τεῖχος, διὰ τῆς ὁποίας πυροβολοῦσι μὲ τὰ μικρὰ πυροβόλα. § ναυτ. κανονοφόρος, εἶδος πολεμικῆς λέμβου. § εἶδος σκηνῆς ἐχούσης μόνον ὀροφήν. § ὅπλον, παίγνιον τῶν παιδίων μιμούμενον τὸ πυροβόλον.
Canope, ἡ Canopus, ἀρ. κάνωπος, ἀστερισμός. § κάνωπος, γένος ἐντόμων τῆς Ἀμερικῆς. § κάνωπος, γένος κογχυλῶν.
Canot, ἀρ. λέμβος, μονόξυλον.
Canotier, ἀρ. ναύτης τῆς λέμβου.
Canque, Ϡ. ὕφασμα τῆς Κίνας.
Canschy, ἀρ. μορέα ἡ παυροφόρος, δένδρον τῆς Ἰαπωνίας.
Canscore. ἀρ. ὀρθοστήμων τῆς Μαλαβάρης, φυτόν.
Cantaar, ἡ Cantar, ἀρ. κεντηνάριον, καντάριον, σταθμὸς τῆς Τουρκίας.
Cantabile, ἀρ. (προφ. Cantabilé.) μελῳδικὸν ἄσμα, (ἄσμα μετέχον μᾶλλον μελῳδίας ἢ τέχνης).
Cantal, ἀρ. εἶδος γαλλικοῦ τυροῦ.
Cantalabre, ἀρ. ἀπλοῦν περιθώριον θύρας, θυρίδος κτλ.
Cantaloup, ἀρ. μηλοπέπων, ἡ σικυοπέπων, πεπόνιον (μῆλον) τῆς Φλωρεντίας.
Cantanette, Ϡ. τρύπα διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται τὸ πηδάλιον.
Cantate, Ϡ. ᾠδῆς εἶδος συγκείμενον ἀπὸ λογαοιδικὰ καὶ ἀσματικὰ μέρη.
Cantatille, Ϡ. ὑσμάτιον.
Cantatrice, Ϡ. ἀσμῳδός, ᾠάλτρια, κ. τραγῳδίστρια (ἐξ ἐπαγγέλματος).
Cantharide, Ϡ. καθαρὶς (μύα).
Canthère, ἀρ. ἴδ. Spare, ἰχθύς.
Canthrope, ἀρ. γένος κογχυλίων.
Canthus. ἀρ. κανθός, ἡ γωνία τοῦ ὀφθαλμοῦ. — interne, et externe ὁ ἐσωτερικὸς ῥαντήρ, καὶ ἐξωτερικὸς κανθός, ὁ πρὸς τὴν ῥίνα, καὶ ὁ ἀντικείμενος αὐτοῦ.
Cantibai, ἀρ. ξύλον ἐσχισμένον, καὶ ἄχρηστον εἰς τὴν ξυλουργίαν.
Cantiban, ἀρ. bois de — ξύλον ἔχον ψλοιὸν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος μόνον.
Cantimaron, ἀρ. σχεδία ἁλιευτικὴ εἰς Μαλαβάρην.
Cantine, Ϡ. ἴδ. Cannevette. § οἰνοπωλεῖον (εἰς τὰ στρατόπεδα, καὶ τὰς φυλακάς).
Cantinier, ἀρ. οἰνοπώλης (εἰς τὰ στρατόπεδα καὶ τὰς φυλακάς).
Cantique, ἀρ. ἄσμα (θρησκευτικόν). — des — s τὸ ᾆσμα ᾀσμάτων. — s en l'honneur de la Vierge οἶκοι, χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας. § τροπάριον.
Canton, ἀρ. θέμα, τμῆμα, ἐπαρχία, (ἐπικρατείας μέρος).
Cantonade, Ϡ. τὸ ὀπίσω τῶν παρασκηνίων, τὸ ἀόρατον πρὸς τοὺς θεατὰς μέρος τοῦ θεάτρου. l'acteur parle à la — ὁ ὑποκριτὴς ὁμιλεῖ ἐντὸς τῆς σκηνῆς.
Cantonal, ἀρ. τμηματικός, ἀνήκων εἰς ἓν τμῆμα τῆς ἐπικρατείας.
Cantonnement, ἀρ. ἐπισταθμεία, ἡ εἰς διάφορα μέρη διανομὴ τῶν στρατευμάτων διὰ νὰ κατοικήσωσι. § τὰ ἐπίσταθμα, ὁ σταθμός. § ὁ τόπος τοῦ αὐλισμοῦ, τουρκ. κονάκι, τῶν στρατευμάτων.
Cantonner, ἐν. καταταθμεύω, ἐπισταθμεύω (τὰ στρατεύματα), διανέμω αὐτὰ εἰς κατοικίας. § συδ. σταθμεύω, καταλύω, ἐπὶ στρατεύματος καταλαμβάνοντος τόπον τινὰ διὰ νὰ κατοικήσῃ. se —, αὐτοπ. καταλαμβάνω θέσιν, τοποθετοῦμαι. § mur — ἐ τοιχόκρανον, ἔχον στήλην.
Cantonnier, ἀρ. ὁδοφύλαξ.
Cantonnière, Ϡ. κράσπεδα, ἀκροπρεπίδια εἰς τὰς παλαιὰς κλίνας. § τὰ περίαπτα τῶν παραπετασμάτων εἰς τὰ παράθυρα.
Cantre, Ϡ. εἶδος προκλινοῦς ἱστοῦ (ἐργαλείου) μετοξουργικοῦ.
Cantu, ἀρ. εἶδος βιγνονίας, φυτόν.
Canule, Ϡ. σωληνίσκος τοῦ κλυστηρίου καὶ χειρουργικῶν ἐργαλείων. § ὀρτύδρα (βαρελίων), κ. μαστάρι, ἰταλ. κάνουλα, τουρκ. μουσλούκι.
Canulette, Ϡ. κώπη παρὰ τοῖς ναύταις τῆς Ἀμερικῆς.
Caouanne, Ϡ. εἶδος χελώνης.
Caoutchouc, ἀρ. ἴδ. gomme élastique. — minéral ἐλαστικὴ ἄσφαλτος.
Cap, ἀρ. ἀκρωτήριον. § κεφαλὴ (εἰς μόνην τὴν φράσιν.) de pied en—ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, κ. ἀπὸ τὴν κορυφὴν ὡς τὰ νύχια. la pièce d'étoffe a — et queue τὸ ὕφασμα εἶναι ἄνισον. cheval — de more ἀκρομέλας ἵππος, ἔχων τὰ ἄκρα μέλανα. § ἡ πρῴρα θεωρουμένη ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσίν της ἐπὶ τοῦ πλοίου. le — au nord τὴν πρῴραν πρὸς ἄρκτον.
Capable, ἐπ. ἱκανός, (ὁ ἔχων ἱκανότητα). — de contenir telle masse χωρητικὸς τοιούτου ὄγκου. qui a, ou qui prend l'air—δοκησιδέξιος, ὅστις φαίνεται νομίζων ἑαυτὸν ἱκανώτατον. — de ἱκανὸς νὰ, ἱκανὸς πρὸς, δυνατὸς, δεκτικὸς (μετὰ γενικῆς.) — de discerner ἱκανὸς νὰ διακρίνῃ. — de tout ἱκανὸς πρὸς πάντα. — de vertu δεκτικὸς ἀρετῆς. il n'est pas — de mensonge δὲν εἶναι ἄνθρωπος (ἢ δὲν εἶναι ἱκανὸς) νὰ ψευσθῇ. cette colonne est — de soutenir le toit ἡ στήλη δύναται νὰ στηρίξῃ τὴν στέγην. § νομ. ἱκανός, ὁ ἔχων τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας ἰδιότητας.
Capacité, Ϡ. χωρητικότης, ὁ ὄγκος, τὸν ὁποῖον ἓν σῶμα δύναται νὰ δεχθῇ ἐν ἑαυτῷ. § ὄγκος. la — d'un corps ὁ ὄγκος τοῦ σώματος. § ἱκανότης, δεξιότης.—d'esprit δεξιότης πνεύματος. § νομ. ἱκανότης, (ἡ ὕπαρξις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων ἰδιοτήτων). § ἀποδεικτικὸν κατάλληλον πρὸς κτῆσιν ἐκκλησιαστικοῦ ὠφελήματος.
Capade, Ϡ. νῆσις (ἐρίων), ποσότης στοιβασθέντος ἐρίου, παρὰ πιλοποιοῖς.
Caparaçon, ἀρ. κάσας, ἡ κασᾶς, κ. χασᾶς, ἐπίβλημα τοῦ ἵππου.
Caparaçonner, ἐν. ἐπιστρώνω (τὸν ἵππον μὲ κασᾶν).
Cape, Ϡ. ἐφεστρὶς, κ. κάππα. n'avoir que la — et l'épée εἶμαι πτωχός. rire sous — ὑπογελῶ, (ἰδίως) περιπαίζω τινὰ μυστικῶς. § ναυτ. se mettre, se tenir, être à la — ἀνακωχεύω (ἐπὶ πλοίου, τὸ ὁποῖον μένει μὲ ὀλίγιστα ἱστία, καὶ λαμβάνει τὸν ἄνεμον πλαγίως, ἐπὶ σκοπῷ νὰ μὴ ὁδεύσῃ).
Capéer, ἡ Capeyer, συδ. ταὐτὸν τῷ se mettre, se tenir, être à la cape. ἴδ. Cape.
Capelage, ἀρ (ναυτ.) ὑπέρτασις, τὸ πέρασμα τῶν προτόνων, ἐξαρτίων κτλ. ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἱστούς.
Capeler, ἐν. — les haubans ὑπερτείνω, περνῶ τοὺς προτόνους ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ.
Capelan, ἀρ. ἀρχ. ἱερεὺς μὴ ἐμπνέων σέβας, κ. παπατρέχας. § καλλαρίας, γάδος, κ. γαδουροείδαρον, ἰχθύς.
Capelet, ἀρ. πρῆσμα τῶν ὀπισθίων ποδῶν τοῦ ἵππου. § ἴδ. Cannelle giroflée.
Capeline, Ϡ. καρχήσιον, δέμα χειρουργικὸν ἐπὶ τῶν ἐκκοπέντων μηρῶν. § λόφος πτερῶν, τὸν ὁποῖον φέρουν αἱ ὑποκρίτριαι εἰς τὰ θέατρα. § ἀρχαία περικεφαλαία τῶν Γαλλων.
Capeluche, Ϡ. ἴδ. Chaperon.
Capendu, ἀρ. μῆλον τὸ βραχύμισχον, εἶδος μήλου.
Capeyer, ἴδ. Capéer.
Capi-aga, ἀρ πυλωρὸς τῶν ἀνακτόρων εἰς Κωνσταντινούπολιν.
Capigi, ὀρ. Θυρωρὸς παρ' Ὀθωμανοῖς. Capigibassi ὁ ἀρχιπυλωρὸς, (εἷς τῶν ὑπουργῶν τοῦ κράτους).
Capillacé, ée, ἐπ. (βοτ.) τριχοειδὴς, λεπτὸς ὡς θρίξ.
Capillaire, ἐπ. τριχώδης, ὁ ἔχων σχῆμα τριχῶν. racines — s ῥίζαι τριχώδεις. tuyaux, vaisseaux, veines — s τριχώδεις σωλῆνες, τριχώδη ἀγγεῖα, τριχώδεις φλέβες,

ἀκτα! ὡς τρίχες. fonte — ῥωγὴ τριχώδης, ἡ σχεδὸν ἀόρατος τοῦ ὀστοῦ. § ἀδίαντον, πολύτριχον, κ. πολυτρίχι, φυτόν. plantes — s καὶ μόνον οὐσ. les — s τὰ τριχόφυλλα φυτά, ὅλα τὰ ἔχοντα φύλλα ὡς τρίχας. § — s τριχοσκώληκες, γένος σκωλήκων τῶν ἐντοσθίων.

Capillarité, Φ. ἡ τρίχωσις, τὸ τριχοειδὲς, ἡ φύσις τῶν τριχωδῶν ἰνῶν ἢ ἀγγείων.

Capillature, Φ. ἡ τρίχωσις (τῶν ῥιζῶν).

Capilline, Φ. τριχεία, εἶδος ἀμανίτου.

Capilotade, Φ. συγκομμάτιον, περίκομμα, ἔδεσμα ἐκ κομματίων κρέατος ἐσκευασμένων. mettre quelqu'un en — συγκόπτω, περιυβρίζω τινά, κακολογῶ τινα.

Capioglan, ἀρ. αὐλικὸς ὑπηρέτης εἰς τοὺς Τούρκους, (τουρκβρβρ. καπισγλάνι).

Capion, ἀρ. ἴδ. Étrave, καὶ Étambord.

Capion, ἴδ. manhiou.

Capiscol, ἀρ. σχολάρχης. § εὐταξίας εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Capistrate, ἀρ. σκίουρος τῆς Καρολίνης.

Capistration, Φ. ἴδ. Phimosis.

Capistre, ἀρ. ἴδ. Chevestre. § σύσπασις τῶν ὑψωτήρων μυῶν τῆς σιαγόνος.

Capistrum, ἀρ. τὸ περιῤῥάμφιον, τὸ περὶ τὸ ῥάμφος μέρος τῆς κεφαλῆς τῶν πτηνῶν.

Capita, ἡ Acapita, ἀρ. ἐρυθροκέφαλος, ἴδ. Tungaru rouge.

Capitaine, ἀρ. ἀρχηγὸς (στρατιωτικὸς). un grand — μέγας στρατηγὸς, μέγας πολεμιστής. § λοχαγὸς, (ὁ διοικητὴς λόχου). — de gendarmerie μοίραρχος.—de vaisseau πλοίαρχος πρώτης τάξεως. § ναύκληρος, πλοίαρχος (ἐμπορικῶν πλοίων), κ. καραβοκύρης.— de port λιμενάρχης. — de l'Orénoque, ἴδ. Grenadin. § ἴδ. Éremophile mutisien. § κογχύλη ἐκ τῶν κώνων. — blanc ἰχθὺς, εἶδος σπάρου.

Capitainerie, Φ. λιμεναρχεῖον, ἡ ἔκτασις τῆς διοικοδοσίας λιμενάρχου. § ἀρχηγεῖον, ἡ ἔκτασις τῆς ἐξουσίας ἀρχηγῶν ἀτάκτων στρατευμάτων, κ. καπετανάτον.

Capital, ἀρ. τὸ ἀρχαῖον, κ. τὸ κεφάλαιον, (χρήματα ἀποφέροντα τόκον). § des capitaux χρήματα, κ. κεφάλαια. le — τὸ πρώτιστον, le — est de se bien conduire τὸ οὐσιωδέστατον εἶναι ἡ καλὴ διαγωγή.

Capital, le ἐπ. ὁ κυριώτατος, ὁ σπουδαιότατος, κεφαλαιώδης. point — d'une affaire τὸ κεφάλαιον, ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως. affaire — ο ὑπόθεσις σπουδαιοτάτη. défaut — κύριον, πρώτιστον ἐλάττωμα. les pêchers — aux τὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα. ennemi — θανάσιμος ἐχθρὸς. peine — ο κεφαλικὴ ποινή. tableau — ἀρίστη εἰκών. couleurs — es τὰ κύρια, τὰ πρώτιστα χρώματα ἐξ ὧν μίγνυνται τὰ λοιπά. lettres — es κεφαλαῖα στοιχεῖα.

Capitale, Φ. (καὶ ἐπ. ville—) ἡ πρωτεύουσα, (πόλις, τοῦ κράτους, ἐπαρχίας, ντλ.) § ὠχυρ. ἡ διαπύργιος γραμμὴ διαιροῦσα εἰς δύω ἴσα μέρη τὴν ἐξέχουσαν γωνίαν τοῦ προμαχῶνος.

Capitaliser, ἐν. μεταβάλλω εἰς κεφάλαια (τοὺς τόκους.)

Capitaliste, ἀρ. κεφαλαιοῦχος, ὁ κεκτημένος χρηματικὰ κεφάλαια.

Capitan, ἀρ. (λέξις περιφρ). καυχήματίας ἐπὶ ἀνδρίᾳ.

Capitane, ἢ Galère—, Φ. ἀρχ. ἡ ναυαρχίς.

Capitation, Φ. ἐπικεφάλαιον, κεφαλικὸς φόρος, κ. κεφαλιάτικον.

Capité, ée, ἐπ. (βοτ.) κεφαλωτόν. fleur — ée ἄνθος κεφαλωτὸν, (τὸ ἔχον μέρος στρογγύλον ὡς κεφαλήν).

Capiteux, euse, ἐπ. κεφαλοβαρὴς, καρηβαρίτης, ἐπὶ οἴνου καὶ οἰνοπνευμάτων, ὅταν κτυπῶσιν εἰς τὸ κεφάλι.

Capitole, ἀρ. Καπιτώλιον, ἡ ἀκρόπολις τῆς Ῥώμης.

Capitolin, ἐπ. ἀρ. καπιτώλιος, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ Καπιτώλιον.

Capiton, ἀρ. τὸ χονδρώτερον τῆς μετάξης. § χαμαίβατον τὸ μέγα, κ. μεγάλη φράγγυλα.

Capitoul, ἀρ. ἴδ. Échevin.

Capitoulat, ἀρ. ἀξία τοῦ Capitoul.

Capitulaire, ἐπ. ἀνήκων εἰς το μοναστηριακὸν συμβούλιον. assemblée —συνέλευσις ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου. § διάταγμα (τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Γαλλίας, ἐκδιδόμενον ἐντὸς τοῦ συμβουλίου τῶν αὐλικῶν καὶ τῶν ἐπισκόπων).

Capitulairement, ἐπῤῥ. ἐν συμβουλίῳ, εἰς συμβούλιον (ἐκκλησιαστικόν).

Capitulant, οὐσ. ἀρ. καὶ ἐπ. ὁ ἐφευρεὺν εἰς συμβούλιον ἐκκλησιαστικόν.

Capitulation, Φ. σύμβασις, ὁμολογία, συνθήκη (παραδόσεως τοῦ ἡττηθέντος πρὸς τὸν νικητήν). la — impériale ἡ αὐτοκρατορικὴ ὁμολογία, τὸ σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ὁ ἐκλεγόμενος αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ὑπέσχετο νὰ τηρήσῃ.

Capitule, ἀρ. μικρὰ διδαχὴ παρὰ καθολικοῖς. § σύστρεμμα, μάζωμα καρπῶν, ἢ ἀνθῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μίσχου.

Capituler, οὐδ. ὁμολογῶ, συντίθημι, κ. κάμνω συνθήκας παραδόσεως. § — ὲ συνεστραμμένος εἰς τὴν βοτανικήν. ἴδ. Capitulo.

Capivard, ἴδ. Cabiai.

Capivi, ἀρ. ἰδ. Baume de Copahu.

Capigona, ἀρ. ἴδ. Cabiai.

Caplan, ἰχθὺς, ἴδ. Capelan.

Caplanier, ἀρ. ὁ ἁλιεὺς τοῦ Caplan.

Cap-more, ἀρ. *ἐρίουλος ὁ ὑγαντικὸς, πτηνόν.

Capnie, Φ. καπνία, γένος φυτῶν.

Capnoïde, Φ. καπνοειδὲς, γένος φυτῶν.

Cap-noir, ἀρ. κέρβιος ὁ πιλοφόρος, πτηνόν.

Capnomancie, Φ. καπνομαντεία, ἡ διὰ τοῦ καπνοῦ τῶν βωμῶν μαντεία.

Capnophylle, Φ. καπνόφυλλον, ἢ κοινότερον τὸ Ἀφρικανὸν, φυτόν.

Capoc, ἀρ. (τὸ c προφέρεται), εἶδος δενδροπάμβακος.

Capolin, ἀρ. κέρασος ἡ Μεξικανή.

Capon, ἀρ. ὕπουλος, πανοῦργος. § (ναυτ.) ἀγκυράγρα, μηχανὴ δι' ἧς ἐξάγεται ἡ ἄγκυρα, ἀφοῦ τὸ σχοινίον κοπῇ.

Caponner, οὐδ. χυδ. ὑποκρίνομαι, πλάττομαι κατὰ τὰς περιστάσεις. § δειλιῶ. § ἀγκυρεύω (τὴν ἄγκυραν μὲ τὴν ἀγκυράγραν).

Caponnière, Φ. (ὀχυρ.) χωστρὶς, κεκαλυμμένον ὀχύρωμα ἐντὸς τῆς τάφρου.

Caporal, ἀρ. λοχίας.

Caposer, οὐδ. (ναυτ.) παραδίδομαι εἰς τὸν ἄνεμον.

Capot, ἐπ. (εἴς τινα χαρτοπαίγνι) il a été fait — δὲν ἔπαιξε, δὲν ἔκαμε κἀμμίαν χαρτοσιὰν, ἐτυλίχθη καπότον. il a été fort — ἐθρυλήθη, ἐταράχθη, ἔμεινεν ἄφωνος. § (ναυτ.) θόλος, τὸ ξύλινον κάλυμμα τῆς καταβάθρας εἰς τὸν θάλαμον τοῦ πλοίου. un batiment a fait — τὸ πλοῖον ἀνετράπη.

Capotage, ἀρ. ναυσιπορικὴ, τὸ περὶ τῆς πορείας τοῦ πλοίου μέρος τῆς ναυτικῆς.

Capote, Φ. ἐρεστρὶς, κ. καπότα. § (παρ' ἱππιατροῖς) πήρα, εἰς τὴν ὁποίαν τυλίσσεται ἡ κεφαλὴ τοῦ ἵππου, ὅστις πρόκειται νὰ ὁλαμασθῇ.

Capoter, οὐδ. ἀνατρέπομαι, (ἐπὶ πλοίων).

Capoulière, Φ. πλατὺ δίκτυον.

Cappa, ἀρ. ἄγριον ζῶον ἴσον μὲ ὄνον.

Cappadox, ἀρ. καππαδόκης, σπογγοειδὲς ὀρυκτόν.

Capparidées, Φ. πλ. καππαριδοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Cappe, Φ. λεπτὴ γραῦς (τσίπα), σχηματιζομένη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τινων ποτῶν. § λεπταὶ σανίδες διὰ τῶν ὁποίων καλύπτουσι, καὶ συνδέουσι τοὺς διαῤῥαγέντας σαλιγαροποιοὺς τύπους.

Câpre, Φ. ἡ Câperon, ἀρ. κάππαρις, (καρπός). — capucine περουβιανοῦ καρδάμου (Capucine) σπόρος ἀρτυμένος εἰς ὄξος.

Capre, Φ. ἀρχ. καταδρομικὸν (πλοῖον), τὸ λαμβάνον τὴν ἄδειαν εἰς καιρὸν πολέμου νὰ περιπολῇ ὅπως ἀν συλλαμβάνῃ τὰ ἐχθρικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

Capréolé, ée, ἐπ (βοτ.) ἑλικοειδὴς

ὁ ἔχων ἵππους (ὡς τῆς ἀμπέλου).
Caprice, ἀρ. τὸ ἰδιότροπον, ἡ ἰδιοτροπία (τοῦ ἤθους), τὸ ἄστατον (τῆς γνώμης), φαντασίαι. les — s du sort αἱ τροπαί, τὸ ἀγχίστροφον, ἡ παλιντροπία τῆς τύχης. il suit ses — s φέρεται κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀκολουθεῖ τὴν φαντασίαν του. le — lui vint κ. τὸν ἐντύπησε, τὸν ἐτρύριζεν. § ἰδέα (ἀπροσδόκητος), ὁρμή, ῥοπὴ φαντασίας. ce poète a de beaux — s εἰς τὸν ποιητὴν τοῦτον ἔρχονται λαμπραὶ ἰδέαι. § μουσ. αὐτοσχεδίασμα, μέλος ἀκανονίστως μὲν κατὰ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ μουσικοῦ, εὐρύθμως δὲ συντεθειμένον.
Capricieux, se, ἐπ. καὶ οὐσ. ἰδιότροπος.
Capricieusement, ἐπίῤῥ. ἰδιοτρόπως.
Capricorne, ἀρ. αἰγόκερως, ζῴδιον. § αἰγόκερως, ἔντομον κολεόπτερον.
Caprier, ἀρ. ἡ κάππαρις (τὸ φυτόν).
Caprification, Θ. ἐρινασμός, ἡ ἐπικέρασις καρπῶν τοῦ ἐρινεοῦ εἰς τὴν συκῆν διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁδῆθεν ἡ ὡρίμασις αὐτῆς· πρόληψις τῶν ἀμαθῶν κηπουρῶν.
Caprifoliacée, Θ. περικλυμενοειδῆ, συστημα φυτῶν.
Caprimulgue, ἀρ. αἰγοθήλης, κ. νυκτοχελίδονον, πτηνόν.
Capripède, ἐπ. αἰγίπους, ὁ ἔχων πόδας αἰγός.
Caprisant, ἐπ. ἀρ. ἄτακτος, σκληρὸς καὶ ἀνόμοιος (σφυγμός).
Caperon, ἴδ. Caperon.
Capronier ἢ Caperonnier, ἀρ. φυτὸν τῆς χαμαιδάτου.
Capros, ἀρ. κάπρος, ἰχθύς.
Cap-rouge, ἀρ. ἐρυθροκέφαλος, πτηνὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Capse, Θ. κάψα, κάλπη ψηφηφορίας. § κάψα, γένος φυτῶν καὶ κογχυλῶν.
Capselle, Θ. εἶδος θλάσπεως, φυτόν.
Capsulaire, ἐπ. βοτ. θυλακώδης, ὁ εἰς τὸ θυλάκιον τῶν φυτῶν ἀνήκων. ἀνατ. ligamens — s θυλακώδεις σύνδεσμοι.
Capsule, Θ. ἀνατ. θυλάκιον. § βοτ. σπερμοθήκη, θυλάκιόν τινων φυτῶν περιέχον τὸν σπόρον. § χημ. πατάνιον, μικρὸν κυλίκιον, κ. πιατάκι. § ἐκπύρωτρον, μετάλλινος κυλινδρίσκος ἀνάπτων τὴν πυρίτιδα εἰς τὰ πυροβόλα διὰ τῆς συνθλίψεως τοῦ ἀέρος.
Captal, Capoudal, ἢ Captant, ἀρ. ἀρχηγὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γάλλοις.
Captateur, ἀρ. (νομ.) θηρευτὴς κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν, ὁ ζητῶν νὰ ἀποκτήσῃ κληρονομίαν διὰ κολακειῶν, ἀπατῶν, κτλ.
Captation, Θ. (νομ.) θήρευσις κληρονομίας δι' ὑποδρομῆς, ἀπάτης, κολακείας.
Captatoire, ἐπ. ἡ δι' ὑποδρομῆς, δι' ἀπάτης ἢ κολακείας γινομένη κληρονομικὴ διάταξις.
Capter, ἐν. θηρεύω (τιμὰς, εὐνοίας, κέρδη)· παντὶ τρόπῳ ζητῶ νὰ τὰ ἀποκτήσω.
Captieusement, ἐπίῤῥ. (τὸ ι προφ. ὡς ε) σοφιστικῶς.
Captieux, se, ἐπ. (τὸ ι προφ. ὡς ε) σοφιστικός. argument—σόφισμα.
Captif, ve, οὐσ. καὶ ἐπ. αἰχμάλωτος. § ὑπόδουλος, ὑποχείριος. âme — ve ψυχὴ δούλη. tenir — συνέχω, κρατῶ κατάκλειστον.
Captiver, ἐν. καταθέλγω, κατακυριεύω. il a—é mon attention κατεκυρίευσε τὴν προσοχήν μου. j'ai—é cette âme fière κατεδάμασα τὴν ὑπερήφανον ταύτην ψυχήν. § se—, αὐτοπ. κατεστέλλω ἐμαυτὸν, συνέχομαι. § προσηλοῦμαι, δίδομαι.
Captiverie, Θ. φυλακὴ τῶν μαύρων δούλων εἰς Σενεγάλην.
Captivité, Θ. αἰχμαλωσία, κάθειρξις. § δουλεία.
Capture, Θ. σύλληψις (καταδίκου, ἁπηγορευμένων πραγματειῶν, κτλ)
Capturer, ἐν. συλλαμβάνω, ἴδ. Capture.
Capuce, Θ. κορδύλιον, κορδύλη, κ. κουκκούλα.
Capuchon, ἀρ. κορδύλη, τὸ κάλυμμα τοῦ καθολικοῦ μοναχοῦ, κ. κουκκούλα. prendre le — λαμβάνω τὸ μοναχικὸν σχῆμα. fleur en —κορδυλωτὸν ἄνθος, τὸ ἔχον ὄπισθεν ἔκφυμα ἐν σχήματι κορδύλης.
Capuchoné, ée ἐπ. (βοτ.) κορδυλωτός, ἴδ. Capuchon.
Capuchon-noir, ἀρ. μέρωψ ὁ χρυσόπτερος, πτηνόν.
Capucin, ne, οὐσ. καπουτίνος, μοναχὸς τοῦ τάγματος τοῦ ἁγ. Φραγκίσκου. § χυδαῖος ἱεροκήρυξ.
Capucinade, Θ. καπουσινικὸν, χυδαῖον κήρυγμα.
Capucine, Θ. τροπαίολον, περουβιανὸν καρδαμον, φυτόν. couleur—τροπαιόλου χρῶμα, κόκκινον λαμπρόν. § πήλινος λέβης μὲ λαβίδα. § (ναυτ.) δεσμοὶ (σιδηροῖ, ἢ ξύλινοι συνδέοντες τῶν παλαιῶν πλοίων τοὺς τοίχους μὲ τὸ κατάστρωμα.
Capucinière, Θ. φωλεὰ καπουτίνων. (περιφρον. ἀντὶ μονὴ καπουτίνων).
Capuk, ἀρ. λεπτότατον βαμβάκιον.
Capure, ἀρ. *κάπυρα, δένδρον Ἰνδίας.
Caput mortuum, ἀρ. (χημ.) ἴδ. résidu.
Capu-upéba, ἀρ. φυτὸν τῆς Βραζιλίας, ἰδ. Barbon.
Caquage, ἀρ, τὸ στεῖβασμα τῶν μαινίδων.
Caque, Θ. καδδίον, βαρέλιον μικρὸν, εἰς τὸ ὁποῖον στειβάζονται αἱ μαινίδες (ἀρίγγες), πωλεῖται ἡ πυρίτις, ἢ φυλάττεται τὸ ἄλειμμα διὰ τοὺς ὁδοποιούς.
Caquepirie, Θ. ἴδ. Bergkias, καὶ Gardène.
Caquer, ἐν. στειβάζω τὰς μαινίδας εἰς τὰ βαρέλια. ἴδ. Encaquer.
Caquerolle, Θ. τρίπους, εἶδος τηγανίου.
Caquet, ἀρ. ἀδολεσχία. il a du — εἶναι ἀδόλεσχος. § λῆροι, λαλιαί, λόγοι, λόγια. du—de femmes λαλιαί, λόγια γυναικῶν. les — s de la ville οἱ κατὰ τὴν πόλιν λόγοι, κ. τὰ λόγια τοῦ κόσμου. — bon bec χυδ. ἡ κίσσα, (καὶ) φλύαρος γυνή.
Caquetage, ἀρ. ὁ τρόπος τοῦ ἀδολέσχου. ἴδ. Caquet.
Caquète, Θ. σκάφη, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἰχθυοπῶλαι ἔχουσι τοὺς κυπρίνους.
Caqueter, οὐδ. κακκάζω, κ. κακανίζω, (ἐπὶ ὄρνιθος). § ἀδολεσχῶ, πολυλογῶ.
Caquèterie, Θ. ἀδολεσχία, ἡ πρᾶξις τοῦ ἀδολεσχεῖν. § — s ἴδ. Caquet.
Caqueteur, euse, οὐσ. ἀδόλεσχος, φλύαρος.
Caquetoire, ἀρ. εἶδος ὀρνίου χαμηλοῦ μὲ ὑψηλὸν ἔρεισμα καὶ ἄχειρος.
Caqueur, ἀρ. ὁ στειβαστὴς τῶν μαινίδων (ἀρίγγων) ναύτης. ἴδ. Caquer.
Caqueux, ἀρ. μάχαιρα χρησιμεύουσα εἰς τὸ στείβασμα τῶν μαινίδων, (ἀρίγγων).
Caquillé, ἴδ. Cahile
Caquillier maritime φυτὸν τοῦ Λαγηδοκου, ἴδ. Roquette de mer.
Car, σύνδεσμος συμπλεκτικὸς, καὶ αἰτιολογικὸς· προτάσσεται τῆς περιόδου, (τὸ ἀρχ. γὰρ). δίστι.
Cara, ἀρ φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς, ἴδ. Liseron
Caraba, ἀρ. ἔλαιον τῆς Γουϊάνης ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸ ἀνακάρδιον (acajou).
Carabacium, ἀρ. * καραβάκιον, ἀρωματικὸν ξύλον τῶν Ἰνδιῶν.
Carabas, ἀρ. χυδ. φορτηγὸς ἅμαξα, κ. ἁμάξιον, (τουρκ. ἀραμπᾶς).
Carabe, ἀρ. *κάραβος ἢ βούπρηστις, γένος ἐντόμων.
Carabé, ἀρ. κύτρινον ἤλεκτρον.
Carabin, ἀρ. καραβινοφόρος, ἱππεὺς φέρων καραβίναν ἐπὶ Ἐρρίκου δ'. καὶ Λουδοβίκου ιγ'.
Carabinade, Θ. καραβινοβολισμὸς, σύγχρονος πυροβολισμὸς τῶν καραβινῶν.
Carabine, Θ. καραβίνα, μολυβδοβόλον (τουφέκι) ῥαβδωτὸν καὶ κοντόν. § τὸ μολυβδοβόλον τῶν ἱππέων.—brisée καμπτὴ καραβίνα, τῆς ὁποίας ὁ σωλὴν κάμπτεται εἰς δύω.
Carabiner, ἐν — une arme à feu ῥαβδόω τὸ πυρόβολον, χαράττω ῥάβδους εἰς τὴν ἐσωτερικήν αὐτοῦ ἐπιφάνειαν.
Carabineur, ἀρ. κολαπτὴρ, ὁ ῥαβδῶν τὰ ὅπλα, ἴδ. Carabiner.
Carabinier, ἀρ. καραβινοφόρος, ὁ φέρων καραβίναν στρατιώτης.

Carabiques, ἀρ. πλ. καραβοειδῆ, σύστημα τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.
Carabou, ἀρ. *καράβουον, μελία (ἀζεδεράχ) μὲ φύλλα ὁἰς τεταρσωμένα.
Caracal, ἀρ. αἴλουρος καρακάλιος, εἶδος λυγκός.
Caracalle, Ϝ. καρακάλλιον, φόρεμα εἰσαχθὲν παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Καρακάλλα.
Cara-caninam, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μαλαβὰρ, ἴδ. Carmantine.
Caracara, ἀρ. ἱέραξ ὁ βρασιλιανὸς, πτηνόν.
Carachéra, Ϝ. φυτὸν τῆς Ἀραβίας, ἴδ. Tamore.
Carachupa, ἀρ. πίθηξ τῆς Περουβίας, ἴδ. Sarigue.
Carac, Carache, ἡ Carag, ἀρ. ἐπιχερόλαιον, (ἐκ τοῦ ἀραβ.) χαράτζι, κεφαλικὸς φόρος παρ' Ὀθωμανοῖς.
Caraco, ἀρ. εἶδος παλαιᾶς ἐφεστρίδος, γυναικείου φορέματος. § μῦς χαρακίας, ζῶον.
Caracol, ἀρ. ἐν χρ. escalier en — κοχλιοειδὴς κλίμαξ.
Caracole, Ϝ. περιαγωγὴ, περιστροφὴ (τοῦ ἵππου πρὸς τὰ δεξιὰ, ἢ ἀριστερά). § στρατ. περιστροφὴ, (κίνημα τῶν ἱππέων).
Caracoler, οὐδ. περιιππεύω, περιάγω τὸν ἵππον.
Caracoly, ἀρ. μίγμα χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ χαλκοῦ πρὸς κατασκευὴν δακτυλίων, κτλ
Caracolle, Ϝ. εἶδος ἑλίκης, κογχύλη.
Caracon, ἀρ. ἴδ. Caraque.
Caracore, Ϝ. εἶδος πλοίου Ἰνδικοῦ.
Caracouler, οὐδ. γογγύζω, ἐκφέρω τὴν φωνὴν τῶν περιστερῶν, (ἐπὶ τῶν ἀρσενικῶν μόνον.)
Caractère, ἀρ. χαρακτὴρ (τῆς γραφῆς). § τυπογραφικός. § γνωστικὸν σημεῖον, διάκρισις, γνώρισμα. § διάκρισις ἀξίας, ἡ ἀξία αὐτή. § ἠθικὸν ποιὸν τῶν ἀνθρώπων. § σταθερότης. § εἰς τὰς ὡρ. τέχνας, τύπος. drame de — δράμα χαρακτήρων διαγραφικόν.
Caractériser, ἐν. χαρακτηρίζω, διαγράφω τὸν χαρακτῆρα, διακρίνω.
Caractérisme, ἀρ. ἀχρ. τὸ ἀνδρεῖκελον τῶν φυτῶν, ὁμοιότης τῶν φυτῶν μὲ μέρη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.
Caractéristique, ἐπ. χαρακτηριστικός. § οὐσ. σημεῖον χαρακτηριστικόν. — d'un logarithme τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ λογαρίθμου, ὁ ἀριθμὸς ὁ ἐμφαίνων τὰ ὁλοσχερῆ.
Caraffe, Ϝ. φιάλη, κ. καράφα.
Carafon, ἀρ. *φιαλίς. § ψυκτήρ, ἀγγεῖον περιέχον πάγον, εἰς τὸν ὁποῖον ψυχραίνουσι τὰς φιάλας οἴνου, ὕδατος, κτλ.
Caragach, ἀρ. βαμβάκιοντῆς Σμύρνης.
Caragan, ἀρ. *καραγάνη, φυτόν.
Caragate, ἡ tillandsie, Ϝ. φυτὸν τοῦ συστήματος τῶν βρομελοειδῶν.
Caragie, Ϝ. ἰδ. Carac
Caragne, Ϝ. ῥητίνη ἀρωματική. § ἴδ. Sarigue.
Carah, ἀρ. εἶδος ἱέρακος τῆς Βεγγάλης.
Caraïsme, ἀρ. καραϊτισμὸς, δόγμα τῶν Καραϊτῶν.
Caraïte, ἀρ. καραΐτης, αἵρεσις Ἰουδαίων προσηλουμένη εἰς τὸ γράμμα τῆς γραφῆς.
Carambolage, ἀρ. *διπλουσία, ἡ σύγκρουσις μιᾶς σφαίρας τῆς σφαιρίστρας (βιλλιάρδου) μὲ δύω ἄλλας.
Carambole, Ϝ. ἐρυθρὰ σφαῖρα εἰς τὴν σφαιρίστραν ἐπὶ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ διπλουσία.
Caramboler, οὐδ. κάμνω διπλουσίαν, ἴδ. Carambolage.
Carambolier, ἀρ. ἀδεμπρὴ, δένδρον.
Caramel, ἀρ. *σακχαρόκαυτον, κ. καραμέλιον, ζάχαρις καμμένη.
Caramoussal, ἀρ. ἐμπορικὸν πλοῖον παρ' Ὀθωμανοῖς.
Caranasci, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἀμβωνίας, ἴδ. Capraire. καὶ Crustoile.
Carancro, ἡ Carancros, ἰδ. urubu.
Carandier, ἀρ. εἶδος φοίνικος.
Caranga, ἀρ. ἴδ. Curanga.
Carangue, Ϝ. ἰχθὺς τῆς Μαρτινίκας.
Caranguer, οὐδ. ναυτ. λοξοδρομῶ μένω εἰς τὸ αὐτὸ μέρος πάντοτε.
Caranx, ἀρ. σκόμβρος ὁ ἄπτερος, ἰχθύς.
Caranxomore, ἀρ. μελανόστομβρος ὁ ἄπτερος, ἰχθύς.
Carapa, ἀρ. *καραπαῖον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Carapace, ἀρ. χέλυς, χελώνειον, τὸ ὄστρακον τῆς χελώνης.
Carapatine, Ϝ. στρογγύλοι ὀρυκτοὶ τῶν ἰχθύων ὀδόντες.
Carape, ἀρ. εἶδος γυμνωτῶν, ἰχθύς.
Carapiche, ἀρ. *καράπιχον, δενδρύλλιον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Carapoucha, ἀρ. ὄσπριον τῆς Περουβίας, ἴδ. Brome cathartique.
Caraque, Ϝ. πλοῖα πορτογαλλικὰ πλέοντα εἰς τὴν Περουβίαν.
Caraque, ἡ Cacao-caraque, Ϝ. τὸ καλλήτερον τοῦ κακάου εἶδος.
Caraquon, ἀρ. μικρὸν Caraque.
Carara, ἀρ. σταθμὸς τῆς Ἰταλίας διὰ τὰ ἔρια, ζυγίζων 160 λίτρας.
Cararayada, ἀρ. πίθηξ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Cararu, ἀρ. ὁμάραντος ὁ χλωρός.
Carassin, ἀρ. ἰχθὺς τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.
Carat, ἀρ. βαθμὸς, κ. κράτιον, (τὸ εἰκοστὸν τέταρτον μέρος ἑκάστης ποσότητος καθαροῦ χρυσοῦ). or a 12 — s χρυσὸς δώδεκα βαθμῶν, ὁ κατὰ τὸ ἥμισυ μὲ ξένας μεμιγμένος ὕλας. sot à 24 — s (παροιμ.) ἐντελῶς ἠλίθιος. § κεράτιον, κ. κράτιον, σταθμὸς τεσσάρων σίτων δι' ἀδάμαντας καὶ μαργαρίτας. § κίγχρος, ἀδάμας μικρός.
Caratas, ἀρ. ἴδ. Caragate, Axanas, Agave, Dragonier.
Caratch, ἀρ. ἴδ. Carac.
Carature, Ϝ. μίγμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἢ καὶ χαλκοῦ, δι' οὗ κατασκευάζονται βελόναι, μὲ τὰς ὁποίας δοκιμάζεται ὁ χρυσός.
Caravane, Ϝ. συνοδεία ὁδοιπόρων, ἢ στόλος ἐμπορικὸς εἰς ἔρημα ἢ ἐπικίνδυνα μέρη, (Τουρκ. κερβάνι). § θαλασσομαχία, ναυτικὴ ἐκστρατεία δοκιμασίας τῶν παλαιῶν ἱπποτῶν.
Caravaneur, ἀρ πλοῖα τῆς Μασσαλίας ἐμπορευόμενα εἰς τὴν Μεσόγειον.
Caravanier, ἀρ. ὁ ὁδηγὸς τῶν ἵππων εἰς τὰς ἐμπορικὰς συνοδείας.
Caravansérai, ἢ Caravanserail, ἀρ. ξενοδοχεῖον (εἰς τὴν Ἀσίαν).
Caravanseraskier, ἀρ. φύλαξ τῶν ἀσιατικῶν ξενοδοχείων.
Caravelle, Ϝ. μέγα πλοῖον καλῶς κατεσκευασμένον τῶν Τούρκων. § πλοιάριον πορτογαλλικόν. § πλοιάριον ἁλιευτικὸν τῶν μαινίδων εἰς τὰ ἀρκτικὰ τῆς Γαλλίας παράλια.
Carbalin, ἀρ. Curbalin.
Carbatine, Ϝ. νεόδαρτον δέρμα.
Carbet, ἀρ. οἰκία συνελεύσεως τῶν ἀγρίων.
Carbonate, ἀρ. (χημ.) ἀνθρακικὸν ἅλας.
Carboncle, ἀρ. (ἰατρ.) ἄνθραξ, φλεγμονὴ λοιμώδης. § ἄνθραξ, κ. ῥουβίνι.
Carbone, ἀρ. ἄνθραξ, ὕλη στοιχειώδης, ἡ μόνη συστατικὴ τοῦ ἀδάμαντος.
Carboné, ée, ἐπ. ἀνθρακοῦχος, ὁ περιέχων ἄνθρακα, ἴδ. Carbone.
Carbonique, ἐπ. ἀνθρακικὸς, ἴδ. Carbone.
Carbonisation, Ϝ. ἀνθράκωσις.
Carboniser, ἐν. καταθρακόω.
Carbonnade, Ϝ. ἀνθρακὶς, φλογὶς, *ἐσχαρόπτητον κρέας, ψητὸν εἰς τὴν ἐσχάραν.
Carbure, Ϝ. μίγμα ἄνθρακος μὲ ἁπλῆν τινὰ βάσιν (σίδηρον κτλ). — de fer σίδηρος ἀνθρακοῦχος.
Carcadet, ἡ Carcaillot, ἀρ. ἴδ. Caille.
Carcailler, οὐδ. καλλαβίζω, ἀποτελῶ φωνὴν ὄρτυγος.
Carcaise, Ϝ. πύραυνον τοῦ ὑαλοποιοῦ.
Carcajon, ἀρ. ἴδ. Glouton. § ἴδ. Cougouar.
Carcan, ἀρ. κύφων, ξύλον, ἡ σίδηρον κυρτὸν δενόμενον εἰς τὸν τράχηλον τῶν καταδίκων. homme qui mérite le — κύφων. § περιδέραιον, κ. χαρκάλι.
Carcasse, Ϝ. σκελετόν. § σκέλεθρον, ἄνθρωπος ἰσχνότατος. § σκελετὸν (πλοίου, τὸ εἰσέτι μὴ σανιδωθὲν καὶ τὸ γυμνωθὲν δι' ἀρχαιότητα). une vieille — σκέλεθρον, (ἐπὶ δυσμόρφου γραίας). § εἶδος βόμβης.

Carcerule, Ϡ. (βοτ.) καρπὸς κεκλεισμένος εἰς περικάρπιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀνοίγει.
Carcharias, ἀρ. ἴδ. Roquin.
Carcharin, ἀρ. ἴδ. Squal.
Carchésion, ἀρ. καρχήσιον, ποτήριον ἐν χρήσει εἰς τὰς σπονδὰς τῶν ἀρχαίων.
Carcin, ἀρ. καρκῖνος, ὀστρακόδερμον.
Carcinitron, ἀρ.*καρκίνιτρον, φυτόν.
Carcinoïdes, Ϡ. πλ. καρκινοειδῆ, σύστημα ὀστρακοδέρμων.
Carcinamoteux, euse. ἐπ. (ἰατρ.) καρκινώδης, ὁ ὢν τῆς φύσεως τοῦ καρκίνου (τῆς ἀσθενείας).
Carcinome, ἀρ. καρκίνωμα, ἴδ. Cancer.
Carcinopodium, ἀρ. καρκινοπόδιον, οἱ ὀρυκτοὶ πόδες τῶν ὀστρακοδέρμων.
Cardamine, Ϡ. ἴδ. Cresson.
Cardamome, ἀρ. καρδάμωμον, φυτὸν καὶ σπόρος.
Cardasse, Ϡ. εἶδος κάκτου, φυτόν.
Carde, Ϡ. καυλὸς, καρδία βρώτιμος τῶν φύλλων τινῶν φυτῶν, (οἷον τῶν κινάρων). § ξάνιον, κ. κτένι (δι' οὗ ξαίνουσι τὰ ἔρια).
Cardée, Ϡ. τὸ γνάφαλον, ὅσον ἔριον ἐξάγεται διὰ μιᾶς εἰς τὰ ξάνια.
Carder, ἐν. ξαίνω ἔρια, μέταξαν κτλ.
chardon à — ἴδ. Chardon.
Cardère, Ϡ. δίψακος, κ. νεροκράτης, φυτόν.
Cardeur, euse, οὐσ. ὁ ξάντης (ἐρίων) κτλ.
Cardia, ἀρ. καρδία, τὸ ἄνω στόμιον τοῦ στομάχου.
Cardiagraphie, Ϡ. καρδιογραφία, περιγραφὴ τῆς καρδίας.
Cardiaire, ἐπ. (ἰατρ.) ὁ ἔχων σχέσιν μὲ τὴν καρδίαν.
Cardialgie, Ϡ. καρδιαλγία, πόνος τοῦ ἄνω στομίου τοῦ στομάχου.
Cardialogie, καρδιολογία, πραγματεία περὶ καρδίας.
Cardiaque, ἐτ. καρδιακός. vaisseaux — s καρδιακὰ ἀγγεῖα. § ἐπ. καὶ οὐσ. ῥωστικὸν, ἐνδυναμωτικὸν ἰατρικόν.
Cardiotomie, Ϡ. καρδιοτομία, διδασκαλία περὶ ἀνατομῆς τῆς καρδίας.
Cardie, ἴδ. Cardia.
Cardier, ἀρ. ξανιοποιὸς, ὁ κατασκευάζων κτένια διὰ τὰ ἔρια.
Cardinal, le, ἐπ. πρώτιστος, κυριώτατος. les 4 vertus — es αἱ 4 πρώτισται ἀρεταί. les points — aux τὰ (τέσσαρα) πρώτιστα σημεῖα τοῦ κόσμου. vents — aux οἱ πρώτιστοι(τέσσαρες)ἄνεμοι.(γραμμ.) nombres — aux ἀριθμητικὰ ὀνόματα,(ἕν, δύω κτλ.)πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν nombres ordinaux τακτικὰ ὀνόματα (πρῶτος, δεύτερος κτλ.)
Cardinal, ἀρ. καρδινάλιος, μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ Πάπα, ἀνώτατος ἑλλ. βαθμός. § μικρὸν ξάνιον, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἐσγάταις τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων. § λοξίας, πτηνόν. § πανδώρα, εἶδος ψυχῆς.
Cardinalat, ἀρ. καρδιναλία, ἀξία τοῦ καρδιναλίου.
Cardiosperme, ἀρ. καρδιόσπερμον, φυτόν. ἴδ. Souci.
Cardite, Ϡ. καρδίτις, ὄνομα δοθὲν εἰς εἶδος κογχύλης. § καρδῖτις, φλόγωσις τῆς καρδίας.
Cardon, ἀρ. σκόλυμος, κ. ἀγριαγκινάρα.
Cardouzile, Ϡ. εἶδος μαλλίνου ὑφάσματος.
Careiche ἢ Caraiche, Ϡ. ἴδ. laiche.
Carelet, ἀρ. ἰχθὺς τοῦ γένους τῶν πλευρονηκτῶν.
Carême, ἀρ. νηστεία, τεσσαρακοστὴ, κ. σαρακοστή. rompre le — καταλύω, κ. χαλῶ τὴν τεσσαρακοστήν. grand — ἡ μεγάλη τεσσαρακοστή. la mi — τὸ ἡμιτεσσαράκοστον, κ. μισοσαράκοστον. § αἱ ἐπὶ τῆς τεσσαρακοστῆς ἐκκλησιαστικαὶ διδαχαί.—haut,— bas — τεσσαρακοστὴ ἀρχομένη τὴν ἀρχὴν τοῦ φεβρουαρίου, τὴν ἀρχὴν τοῦ μαρτίου. il n'y manque pas plus que mars en— (παροιμ.) λείπει ὁ μάρτης ἀπὸ τὴν σαρακοστήν; — prenant αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς ἀποκρέω· (ἔτι) ἡ τρίτη τῆς καθαρᾶς ἑβδομάδος· (καὶ) οἱ εὐωχούμενοι τὴν καθαρὰν τρίτην. il a l'air d'un — prenant ὁμοιάζει μεταμορφωμένος, (μασκαρωμένος).
Carénage, ἀρ. ἡ πάκτωσις, κ. καλαφάτισμα (τοῦ πλοίου). § τόπος ὅπου πακτοῦνται, κ. καλαφατίζονται τὰ πλοῖα.
Carence, Ϡ. (νομ.) ἔνδεια, ἀκτημοσύνη (τοῦ χρεωφειλέτου, ἢ τοῦ ἀποθανόντος). procès-verbal de — ἔκθεσις περὶ ἀκτημοσύνης.
Carène, Ϡ. τρόπις, τὸ κατώτατον ξύλον εἰς τοῦ πλοίου τὴν κατασκευήν, κ. σκαρί. § τὰ ὕφαλα, τὸ ὑπὸ τὸ ὕδωρ μέρος τοῦ πλοίου. mettre, abattre un vaisseau en — πλαγιάζω τὸ πλοῖον διὰ νὰ τὸ πακτώσω, (καλαφατίσω). § ἡ ἐργασία τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὑφάλων. § βοτ. στείρωμα, τὸ κατώτατον πεταλόν τινων ἀνθέων.
Caréné, ée, ἐπ. (βοτ.) κοῖλος (ἐπὶ φύλλων). plante à feuilles — ées φυτὸν κοιλόφυλλον.
Carèner, ἐν. ἴδ. carène, mettre en carène.
Caressant, te, ἐπ. φιλοφρονητικὸς, θωπευτικὸς, κολακευτικὸς, κ. λοῦρδος. paroles — es θωπεύματα.
Caresse, Ϡ θωπεία, φιλοφροσύνη,κολακεία, κ. χάδι. faire des—s θωπεύω, φιλοφρονοῦμαι, κ. χαδεύω. — s de la fortune, μεταφ. εὐμένεια τῆς τύχης.
Caresser, ἐν. ψήχω, κ. χαδεύω, (μὲ τὰς χεῖρας). μεταφ. θωπεύω, φιλοφρονοῦμαι, κολακεύω, κ. χαδεύω. § μεταφ. — une idée ἀρέσκομαι εἰς ἰδέαν τινά. § (ζωγρ.) — la nu ὑπεμφαίνω τὰ γυμνὰ τῆς εἰκόνος διὰ τῶν ἐνδυμάτων.
Caret, ἀρ. τόνος, κ. σπάγγος(τῶν σχοινοπλόκων).
Carette, Ϡ. πλαίσιον τῶν μεταξουργῶν ἱστῶν.
Cargadors ἀρ. πλ. ναυλομεσῖται εἰς Ἀμστελόδαμον.
Cargaison, Ϡ. γόμος, φόρτος, φόρτωμα, ὅσαι πραγματεῖαι φορτόνονται εἰς πλοῖον. § φόρτωσις (τοῦ πλοίου).
Cargue, Ϡ. (ναυτ.) κεραιοῦχος, ἰταλ. στίγγος, σχοινίον χρησιμεῦον εἰς τὸ μάζωμα τῶν ἱστίων.
Carguer, ἐν. συστέλλω τὰ ἱστία, ἰταλ. στιγγάρω τὰ πανιὰ, τὰ μαζόνω. § (ὁλ. εὔχρ.) κλίνω πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν, (ἐπὶ πλοίου).
Carguette, Ϡ. κεροίαξ, σχοινίον κινοῦν τὰς κεραίας εἰς τὰ πλοῖα.
Cargueur, ἀρ. τροχαλία τῆς ἀτράκτου (τοῦ παπαφίγκου).
Cariacou ἢ Cariacu, ἀρ. δόρκος ὁ Γουϊάνιος, ζῷον. § εἶδος ποτοῦ τῆς Γουϊάνης.
Cariama, ἀρ. *παλαμίδιον λοφωτὸν, πτηνόν.
Cariatide, Ϡ. καρυᾶτις, ἄγαλμα γυναικὸς στηρίζον ὀροφήν.
Caribou, Cariboux, ἢ Caribu, ἀρ. ἔλαφος καριβοῦ, ζῷον τοῦ Καναδᾶ.
Caricature, γελοιογραφία, γελοιογράφημα, ζωγραφία σατυρικὴ σκοπὸν ἔχουσα τὸν ἐμπαιγμόν. § μορφὴ γελοία.
Caricoïde, ἀρ. καρικοειδὲς, εἶδος ἐντομολίθου. § Ϡ. εἶδος κοραλίου.
Carie, Ϡ. τερηδὼν, κ. σῆψις (ὀστέων, ὀδόντων). § σηπεδὼν, σῆψις, σάπισμα (δένδρων).
Cerier (se) αὐτοπ. σήπομαι. —ό σεσηπώς.
Carifet, ἴδ. Cariset.
Carigue, ἴδ Sarigue.
Carillon,ἀρ. *κωδωνόῤῥυθμον,(κωδωνοκρουσία μετὰ ῥυθμοῦ) horlogo à —μελοτυπὲς ὡρολόγιον,μὲ μουσικήν. — électrique ἠλεκτρικὸς κωδωνισμός, μηχανὴ, δι' ἧς γίνεται αἰσθητὴ ἡ διάρκεια τῆς παρουσίας τῆς ἠλεκτροϊτῆς ὕλης. § (οἰκ.) à double, à triple — μεγάλως, καθ' ὑπερβολήν. § (εἰκ.) κραυγαί, θόρυβος. § σίδηρος διηρημένος εἰς μικρὰς ῥάβδους.
Carillonner, ἐν. κρούω τὸ κωδωνόῤῥυθμον.
Carillonneur, ἀρ. κωδωνοκρούστης, (ὁ μετὰ ῥυθμοῦ κρούων τοὺς κώδωνας).
Carinaire, Ϡ. λεπὰς λοφωτὴ, ὄστρακον.
Carinde, ἀρ. ἴδ. Ara.
Carine, Ϡ. καρίνη, ἡ μοιρολογίστρια

ἀς τὰς ἐκφορὰς τῶν ἀρχαίων.
Carîné, ée, ἐπ. ἴδ. Caréné.
Carique, ἴδ. Carricle.
Cariqueuse, ἐπ. Ϛ. tumeur —ἰσχὰς, συκοειδὲς πρῆσμα.
Carisel, ἡ Créseau, ἀρ. ἴδ. Canevas.
Cariset, ἀρ εἶδος ἀγγλικοῦ ὑφάσματος.
Caristade, Ϛ. (οἰκ.) ἐλεημοσύνη.
Caristies, Ϛ. πλ. (χαρίσια;) ἑορτὴ Ρ'ωμαϊκὴ τῆς ὁμονοίας.
Carla, ἀρ. *καρλιουργὲς, χρωματισμένον ὕφασμα τῶν Α'νατ. Ἰνδιῶν.
Carlet, ἴδ. Carelet.
Carlette, Ϛ. σχιστόλιθος τῆς Γαλλίας.
Carliens, ἀρ. ἴδ. Carlovingiens.
Carlin, ἀρ. μολοττίδιον, εἶδος οἰκιακοῦ κυνιδίου. § ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Σικελίας.
Carline, Ϛ. χαμελαίων, γένος φυτῶν. — chardousse χαμελαίων ὁ μέλας. — sans tige χαμελαίων ὁ λευκός.
Carlingue, Ϛ. λέσβιον, δευτέρα τρόπις, ἐσωτρόπιον, κ. σωτρόπι, τὸ ἐπὶ τῆς τρόπιδος ξύλον.
Carloeck, ἀρ. εἶδος κόλλας ἐρχομένης ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελον.
Carlovingiens, ἀρ. πλ. καὶ ἐπ. καρολίγγιοι, ἡ δευτέρα γενεὰ τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας.
Carludovique, ἀρ. καρλουδοβίκα, φυτὸν τοῦ συστήματος τῶν φοινίκων.
Carmantine, Ϛ. * Ἰνδοκαρύα, γένος φυτῶν τῆς Α'μερικῆς.
Carme, ἀρ. Carmélite, Ϛ. καμηλίτης, τάγμα μοναχῶν.
Carme, ἀρ. εἶδος χάλυβος.
Carméline, ἐπ. laine — ἴδ. Vigogne.
Carmentales, Ϛ. πλ. τὰ καρμενταλία, ἑορτὴ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τιμὴν τῆς Α'ρκαδικῆς νύμφης Καρμέντας.
Carmentes, Ϛ. πλ. αἱ χρησμοδότριαι θεαὶ παρὰ Ῥωμαίοις.
Carmin, ἀρ. ὕστινον, χρῶμα ἐρυθροῦν ἀπὸ ἰνδόκοκκον καὶ βρασιλιανὸν ξύλον.
Carminatif, ive, ἐπ. (ἰατρ.) ἀντιφυσώδης, ὁ ἀποθῶν τοὺς ἀνέμους ἀπὸ τὰ ἔντερα.
Carmone, ἀρ. καρμόνη, φυτόν.
Carn, ἀρ. βωμὸς, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Σκώτοις.
Carnage, ἀρ. σφαγὴ, αἱματοχυσία.
Carnal, ἀρ. τὸ κάτω ἀκροκέραιον, ἄκρον (τῆς ἀντένας). § τροχαλία ἡρμοσμένη εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν.
Carnalette, Ϛ. μικρὰ τροχαλία κατὰ τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν.
Carnassier, ère, ἐπ. σαρκοβόρος, σαρκοφάγος, (ζῶον, πτηνὸν, κτλ.) § κρεωφάγος (ἄνθρωπος). § — s τα σαρκοφάγα, τάξις ζώων περιλαμβάνουσα καὶ τὸν ἄνθρωπον. § — s σαρκοφάγα σύστημα ἐντόμων.
Carnassière, Ϛ. ἡ Carnière, ἀρ. κυνοῦχος (ὁ), ἀσκοπήρα, κ. τσάνδα, πήρα τῶν κυνηγῶν.
Carnation, ἀρ. χρὼς, ἡ χροιὰ τοῦ ἀνθρωπίνου κρέατος. belle — εὔχροια. une femme à belle—εὔχρους γυνή. § σαρκογραφία, (ἡ εἰκονικὴ τῆς σαρκὸς παράστασις).
Carnauba, ἀρ. φοίνιξ τῆς Βρασιλίας.
Carnaval, ἀρ. φαγήσια, φαγησιπόσια, ἀπόκρεως, κ. ἀποκρεά.
Carnavatepy, ἀρ. ξύλον τοῦ Σουρινάμου, ἐξ ἀγνώστου δένδρου.
Carne, Ϛ. ἐξωτερικὴ γωνία (κόχη) στερεῶν σωμάτων.
Carné, ée, ἐπ. σαρκόχρους, (ἐπὶ χρώματος φυτῶν).
Carneau, ἀρ. ἡ πρὸς τὴν πρώραν γωνία τοῦ ἱστίου
Carnèle, Ϛ. γύρος τοῦ νομίσματος.
Carneler, ἐν. κόπτω ἢ ἐξεργάζομαι τὸν γύρον τοῦ νομίσματος.
Carner, οὐδ. γίνομαι σωματόχρους (ἐπὶ ἀνθέων.)
Carnet, ἀρ. πρωτοσημείωσις, τὸ πρόχειρον, (βιβλίον τῶν ἐμπόρων). § βιβλίον λήξεων χρέους.
Carnier, ἀρ. ἴδ. Carnassière.
Carnification, Ϛ. (ἰατρ.) ἀποσάρκωσις, μεταβολὴ τῶν ὀστέων εἰς σάρκα.
Carnifier (se), αὐτοπ. ἀποσαρκοῦμαι, μεταβάλλομαι εἰς σάρκα (ἐπὶ ὀστέων).
Carniforme, ἐπ σαρκόμορφος.
Carnillet, ἀρ. ἴδ. Behen.
Carnivore, ἐπ. καὶ οὐσ. κρεωφάγος.
Carnosité, Ϛ. σάρκωμα (εἰς τὸν σωλῆνα τῆς οὐρήθρας.)
Carocho, ἀρ. πίλος, τὸν ὁποῖον εἰς Ἱσπανίαν ἔθετον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπὸ τὴν ἱερὰν ἐξέτασιν εἰς θάνατον καταδικαζομένων.
Carogne, Ϛ. (χυδ.) βρῶμα, λέξις ὑβριστικὴ πρὸς γυναῖκα.
Carolin, ἀρ. καρολικὸν, νόμισμα χρυσοῦν τῆς Κολωνίας, περιέχον 25 περίπου δραχμάς.
Caroline, Ϛ. καρολινικὸν, ἀργυροῦν τῆς Σουηκίας νόμισμα. § καρολίνη, φυτὸν τῶν Ἄλπεων, καὶ ἰχθὺς ἐκ τῶν τριγλίων.
Carolinée, Ϛ ἴδ. Pachire.
Carolus, ἀρ. κάρολος, ἀρχαῖον χρυσοῦν νόμισμα τῆς Α'γγλίας, καὶ χαλκονόμισμα τῆς Γαλλίας.
Caron, ἀρ. ὁ Χάρων ὁ ναύτης τοῦ ᾅδου §(μαγειρ.) πάχος χωρὶς κρέας.
Caronade, Ϛ. *χαρωνὶς, εἶδος κανονίων διὰ τὰ πλοῖα.
Caroncule, Ϛ. σαρκίδιον. — lacrimale ἐγκανθὶς, σαρκίδιον εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ. — myrtiforme *μυρτοχειλὶς, μυρτόχειλον, σαρκίδιον εἰς τὰ γεννητικὰ τῆς γυναικὸς μόρια. § ἐκσάρκωσις εἰς τὰ φυτά.
Caronculée, ἀρ. πλ. εἶδος ψαρῶν, πτηνά.
Caronphylloïde, Ϛ. καρυοφυλλοειδὲς, εἶδος λίθου.
Carosse, ἀρ. ἐργαλεῖον τοῦ σχοινοπλόκου. § ναυτ. ἴδ. Carrosse.
Carossier, ἀρ. φοίνιξ τῆς Α'μερικῆς.
Carotidal, le, ἐπ. καρωτιδικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὰς καρωτίδας ἀρτηρίας.
Carotides, Ϛ. πλ. καρωτίδες, ἀρτηρίαι φέρουσαι τὸ αἷμα εἰς τὸν ἐγκέφαλον.
Carotique, ἐπ. καρωτικός. affection— ἀσθένεια καρωτικὴ, ναρκωτικὴ.
Carotte, Ϛ δαῦκος, τὸ καρωτὸν, κ δαυκίον, (φυτόν.) τρκ. χαβούτσι. — s de tabac κῶνοι ταβάκου, κωνοειδῆ δέματα ταβάκου.
Carotter, οὐδ. (οἰκ.) παίζω φειδωλῶς καὶ ῥυπαρῶς.
Carotteur, euse, καὶ Carottier, ère ἐπ. (οἰκ.) ὁ παίζων φειδωλῶς καὶ ῥυπαρῶς.
Caroube ἡ Carouge, Ϛ. κεράτιον, κ. ξυλοκέρατον, χαρούμπα, καρπός.
Caroubier, ἀρ. κερατωνία, κερατεία, κ. ξυλοκερατιὰ, (βαρβ. χαρουμπιά) δένδρον.
Carouge, ἀρ. χλωρίων ὁ βανανναῖος, πτηνόν.
Caroxylon, ἀρ. *καρόξυλον, φυτὸν τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Carpadelle, Ϛ εἶδος καρποῦ.
Carpais, ἀρ. γένος ἀραχνιδων.
Carpas, ἀρ. ἴδ. Cotonnier.
Carpe, Ϛ. κυπρῖνος, κ. γρεβάδι, (τουρκ. σαζάνι), ἰχθύς. § (ἀνατ.) καρπὸς, τὸ μεταξὺ τῆς χειρὸς καὶ τῆς ἄκρας τοῦ πήχεως.
Carpeau, ἀρ. κυπρινίσκος, κ. γριβαδάκι, ἰχθύς.
Carpesie, Ϛ. καρπήσιον ἢ καρπησία, φυτόν.
Carpet, ἀρ. κυπρῖνος τῆς Σενεγάλης.
Carpette, Ϛ. χονδρὸς ῥαβδωτὸς τάπης.
Carpha, ἀρ. κάρφη. φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας. ἴδ. Souchet.
Carphale, ἀρ. *καρφαλέον, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.
Carphologie, Ϛ. (ἰατρ.) καρφολογία, σύμπτωμα κακοήθους πυρετοῦ, καθ' ὃν ὁ ἀσθενὴς συλλέγει κάρφη ἀπὸ τὴν γῆν.
Carpie, Ϛ. περίκομμα (τουρκ. κεϊμᾶς) κυπρίνου.
Carpien, ne, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν καρπὸν τῆς χειρός.
Carpier, ἀρ. ἡ Carpière, Ϛ. κυπρινοτροφεῖον, δεξαμενὴ, ὅπου τρέφονται κυπρῖνοι.
Carpillon, ἀρ. ἴδ. Carpeau.
Carpion, ἀρ. κάρπιον, εἶδος σαλμονίου, ἰχθύς.
Carpobalsame, ἀρ. καρποβάλσαμον, δένδρον τοῦ ὁποίου οἱ καρποὶ κωλοῦνται εἰς τὸ ἐμπόριον.

Carpocratiens, ἀρ. πλ. καρποκρατιανοί, αἱρετικοὶ τοῦ β'. αἰῶνος ἐπονομασθέντες ἀπὸ τὸν αἱρεσιάρχην Καρποκράτην.
Carpodet, ἀρ. *καρπόδετος, φυτὸν τοῦ νέου κόσμου.
Carpodonte, ἀρ. *καρπόδους, δένδρον τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Carpolépihe, Ϛ. *καρπολέπιδον, γένος φυτῶν.
Carpolithe, ἀρ. *καρπολίθωμα, καρπὸς ἀπολιθωμένος.
Carpolyse, Ϛ. *καρπολύτιον, γένος φυτῶν.
Carpométacarpien, ἀρ. (ἀνατ.) καρπομετακάρπιος (μῦς).
Carpomorphite, ἴδ. Carpolithe.
Carpophage, ἐπ. καρποφάγος.
Carpophalangien, ἀρ. καρποφαλαγγιτης (μῦς.)
Carpo-sus-phalangien, ἀρ. καρποπιφαλαγγίτης (μῦς.)
Carpteur, ἀρ. κρεωδαίτης, παρ' ἀρχαίοις ῥωμαίοις ὁ κόπτων τὰ κρέατα εἰς τὴν τράπεζαν.
Carquèse, ἀρ. κλίβανος τῶν ὑελουργῶν.
Carquois, ἀρ. φαρέτρα.
Carrare, Ϛ. marbre de — μάρμαρον τῆς Καράρας.
Carre, Ϛ. la — d' un chapeau, d'un habit, d'un soulier τὸ ἄνω τοῦ πίλου, τὸ ἄνω τῶν ὤμων μέρος τοῦ ῥορέματος, τὸ εἰς τετράγωνον λῆγον ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ ὑποδήματος. homme qui a une bonne — εὐρύνωτος, ἔχων πλατεῖς ὤμους.
Carré, ἀρ. τετράγωνον (σχῆμα γεωμετρικόν). § τετράγωνον, ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτοῦ πολυπλασιασμένος. le — de l' hypoténuse τὸ τετράγωνον τῆς ὑποτεινούσης. — long παραλληλόγραμμον. 20 pieds en — εἴκοσι πόδες εἰς τετράγωνον ἢ τετραγωνικοί. § — de mouton τμῆμα προβατείου κρέατος, τὸ ἐμπρόσθιον τέταρτον χωρὶς τοῦ τραχήλου. — de toilette κοσμητικὸς νάρθηξ, εἰς τὸν ὁποῖον φυλάττονται τὰ πρὸς κόσμησιν ἐργαλεῖα. § τετράγωνον, πλαίσιον, διάφοροι μηχαναὶ ἢ ἐργαλεῖα εἰς διαφόρους τέχνας ὡς ἓν τοῦ σχήματός των. § (ἀνατ.) τετράγωνος (μῦς.) § σημαντήριον, τίτλος, τύπος παρὰ νομισματοχαράκταις. — d' infanterie (στρατ.) πλινθίον ἢ ἰσόπλευρον πλαίσιον πεζικοῦ. — long πλαίσιον. § πρασιά, τετράγωνον μέρος φυτευμένον εἰς κήπους.
Carré, ée, ἐπ. τετράγωνος, τετραγωνικός. homme — des épaules ἄνθρωπος εὐρύνωτος, ἔχων ὤμους πλατεῖς. bonnet — τετράγωνος πίλος, ὁ τῶν δικαστῶν. nombre —, racine —ée (μαθημ.) ἀριθμὸς τετράγωνος, ῥίζα τετραγωνική. pied — τετραγωνικὸς πούς. 20' — s εἴκοσι τετράγωνοι πόδες ἢ 20 πόδες εἰς τετράγωνον. période — ée τετράκωλος, ἢ πολύκωλος περίοδος, (κατὰ συνεκδ.) εὐφραδής. partie — ée συνοδεία ἐκ τεσσάρων. tête —ée τετραγωνικὴ κεφαλή, ἡ ὀρθῶς σκεπτομένη.
Carreau, ἀρ. πλινθὶς, πλίνθος ἐκ γῆς ἢ λίθου κτλ. μὲ τὰς ὁποίας στρώνεται τὸ ἔδαφος τῶν μαγειρείων κτλ. coucher quelqu' un sur le — ῥονεύω τινὰ, κ. τὸν ἀρίνω εἰς τὸν τόπον. § πλινθίον. étoffe à —x πλινθιοειδὲς, πλινθωτὸν ὕφασμα, κ. σατρανζωτόν. § πλαίσιον, λίθος ἔχων περισσότερον πλάτος παρὰ βάθος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ τοίχου. § εἶδος ῥίνης. § πλινθίον καὶ πλαίσιον εἰς πολλὰς τέχνας ἐργαλεῖα καὶ μέρη μηχανῶν ὡς ἐκ τοῦ τετραγωνικοῦ σχήματός των. — de vitre τὸ ὑέλωμα (τριβρβ. τζάμι) τοῦ παραθύρου. § προσκεφάλαιον (ἐπὶ τοῦ ἱππείου κάθηνται.) § σίδηρον (τῶν ῥαπτῶν, διὰ τοῦ ὁποίου σιδηρόνουσι τὰ ὑφάσματα.) § τετράγωνον, κ. καρὸν, ἓν τῶν τεσσάρων χρωμάτων τῶν παιζοχαρτίων. — d' arbalète βέλος τετράγλυφον, ἔχον αἰχμὴν τετραπλῆν. — de foudre βέλος κεραυνοῦ. § (ἰατρ.) *ἀδενομεσεντερίτις, νόσος. § (ναυτ.) παρειαὶ τοῦ πλοίου, τὸ μέρος τῶν τοίχων ἀπὸ τὸ κατάστρωμα καὶ ἄνω.
Carrefour, ἀρ. τρίοδος, τετραόδιον, κ. σταυροδρόμιον.
Carréger, οὐδ. (λέξ. ναυτ. ἐν χρήσει εἰς τὴν μεσόγειον.) λοξοδρομῶ, πλαγιάζω, κ. κάμνω βόλτας.
Carrelage, ἀρ. τὸ πλινθόστρωτον, πλινθοστρωσία.
Carreler, ἐν. πλινθόω, στρόνω μὲ πλίνθους. § ἐπικατίω, ἐπιῤῥάπτω, κ. ἐμβαλόνω τὰ παλαιὰ (ὑποδήματα).
Carrelet, ἀρ. πλευρονήκτης ῥόμβος, ἰχθύς. § εἶδος τετραγώνου δικτύου. § κέστρα, ἠπητήριον, μεγάλη βελόνη, κ. σουβλί, τσαγκαροσούβλι. § ξάνιον τῶν πιλοποιῶν.
Carrelette, Ϛ. ῥίνη πλατεῖα τῶν σιδηρουργῶν.
Carreleur, ἀρ. ὁ πλινθοστρώτης. § νευροῤῥάφος, πίσυγγος (ὁ περιφερόμενος εἰς τοὺς ὄρόμους, κ. ἐμβαλωματὰς τῶν ὑποδημάτων· (τριβρβ. ἐσκιτζῆς.)
Carrelier, ἀρ. πλινθιδοποιὸς, ἴδ. Carreau.
Carrelure, Ϛ. νευροῤῥαφία, ἐμβάλωμα τῶν ὑποδημάτων ἀπὸ νευροῤῥάφους τῶν ὄρόμων.
Carrément, ἐπίῤ. τετραγώνως, ἐν τετραγώνῳ. § πλινθηδόν.
Carrer ἐν. τετραγωνίζω, τέμνω τετραγωνικῶς. § τετραγωνίζω, ὑψόνω ἀριθμὸν εἰς τὴν δευτέραν δύναμιν. § τετραγωνίζω, εὑρίσκω τετράγωνον ἀντιστοιχοῦν μὲ καμπυλόγραμμον ἐπιφάνειαν. § se — αὐτοπ. βρενθύομαι, κ. κορδόνομαι (περιπατῶν.) § se — (οἰν.) προσθέτω χρήματα εἰς ἓν εἶδος χαρτοπαιγνίου καλούμενον Bouillote.
Carret, ἀρ. τόνος, κ. σπάγγος χρήσιμος εἰς σχοινοπλοκίαν. § τόνος χωρισμένος ἀπὸ παλαιὰ σχοινία.
Carrier, ἀρ. λατόμος, ὁ ἀνοίγων λατομεῖον ἢ ὁ ἐργαζόμενος εἰς αὐτό.
Carrière, Ϛ. στάδιον (τόπος ὅπου γίνονται οἱ ἀγῶνες) μεταφ. στάδιον, ἡ διάρκεια, ἡ ἔκτασις ἑκάστης ἐπιχειρήσεως la — de la vie τὸ στάδιον τοῦ βίου. la — de la gloire τὸ στάδιον τῆς δόξης. donner — à un cheval ἀπὸ ῥυτῆρος ἐλαύνω τὸν ἵππον. donner — à ses passions κτλ. (μεταφ.) ἀφίημι ἐλεύθερα τὰ πάθη μου, δίδω ὁρόμον εἰς αὐτά. § se donner — δίδομαι ἄφετος. se donner — aux dépens de quelqu' un χλευάζω, κατειρωνεύομαι, κ. περιπαίζω τινά. § λατομεῖον. § λιθώδεις σκληρότητες τῶν καρπῶν, καὶ ἰδίως τῶν ἀπίων.
Carrik ἢ Carrique, ἀρ. διπλοΐς, ἐπανωφόριον μὲ πολλὰς δίπλας.
Carrillon, Carrillonner, Carrillonneur, ἴδ. Carillon, Carillonner, Carillonneur.
Carriole, Ϛ. εἶδος μικρᾶς φορτηγοῦ ἁμάξης.
Carrosse, ἀρ κάῤῥον, ἁρμάμαξα κ. καρέτα, ἡ κλειστὴ πανταχόθεν ἅμαξα. cheval de — μεταφ. ἄνθρωπος ἀγροῖκος, ἄπρακτος.
Carrossée, Ϛ. οἰκ. ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων, ὅσους δύναται νὰ περιλάβῃ μία ἅμαξα, κ. ἁμαξιά.
Carrossier, ἀρ. ἁμαξοποιός. ἴδ. sellier.
Carrousel, ἀρ. ἱπποδρόμιον, ἱπποδρομία, (ἀγῶνες κατὰ τὸν μεσαιῶνα). § ἱππόδρομος, ἱπποδρόμιον. (ὁ τόπος).
Carrousse, Ϛ. faire — ἀσωτεύω, κ. παραλῶ.
Carrure, Ϛ. τὸ πλάτος τῶν ὤμων, ὠμοπλάτη, κ. πλάταις.
Carsaie, Ϛ. ἡ Creseau, ἀρ. ὕφασμα τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.
Cartahu, ἀρ. σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον σύρουσιν εἰς τοὺς ἱστοὺς τὰ ἄλλα σχοινία διὰ τροχαλίας.
Cartame, ἴδ. Carthame.
Cartaux, ἀρ. πλ. (ναυτ.) χάρται θαλάττιοι.
Cartayer, οὐδ. * παρατροχηλατῶ, ἐκτρέπομαι τῆς συνήθους τροχιᾶς.
Carte, Ϛ. χαρτίον, παιγνιόχαρτον. un jeu de — s δεσμὶς χαρτίων. τριβρβ. τεστές. jeu de — s χαρ-

τοπαιξία. joueur des — s χαρτοπαίκτης. le dessous de — s ἴδ. dessous. mettre aux —s χαρτοσκοπῶ, κ. ῥίπτω εἰς τὰ χαρτία διὰ νὰ ἰδῶ τὴν τύχην. brouiller les — s μετ. συγχέω τὰς ὑποθέσεις. jouer — s sur table ἐργάζομαι εἰλικρινῶς. — blanche ἄγραφον χαρτίον. (μετ.) πληρεξουσιότης, ἄδεια ἀπόλυτος. § γραμμάτιον. — d' entrée εἰσητήριον. —de visite *ἐπισκεψίγραφον, ἐπισκεπτήριον. — de traiteur κατάλογος τῶν φαγητῶν,κατάστιχον τοῦ ξενοδόχου. § χάρτης γεωγραφικός. — généalogique γενεαλογικὸς χάρτης. savoir la — μετ. γνωρίζω τὰ διατρέχοντα. perdre la — μεταφ. θορυβοῦμαι, κ. τὰ χάνω.

Carte géographique, Ϛ. κύπριος χάρτης, κυγχύλη.

Cartel, ἀρ. προκλητήριον (εἰς μονομαχίαν γραμμ.) § σύμβασις (περὶ ἀνταλλαγῆς αἰχμαλώτων). § τορεύματα, ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα εἰς τὴν ξυλικήν. § ὡρολόγιον *τοιχοκρεμές.

Cartelade, Ϛ. εἶδος μέτρου διὰ τὴν χωρομέτρησιν.

Cartelet, ἀρ. εἶδος ὑφάσματος.

Cartelette, οὐσ. Ϛ. καὶ ἐπ. μικρὸν ἀβάκιον.

Cartelle, Ϛ. σανὶς εἰς χρῆσιν τῶν ὁπλοποιῶν. § παλίμψηστον τῶν μουσικογράφων.

Cartero, ἀρ. μικρὸν χαρτοφυλάκιον.

Carteron, ἀρ. ἴδ. quarteron. § λεπτὸς πῆχυς τῶν ὑφαντῶν.

Cartésianisme, ἀρ. καρτεσιανισμός, ἡ φιλοσοφία τοῦ Καρτεσίου.

Cartésien, ne, οὐσ. καὶ ἐπ. καρτεσιανός, ὀπαδὸς τοῦ Καρτεσίου ἢ ἀνήκων εἰς τὸν Καρτέσιον.

Carthame, ἀρ. κνῆκος, κρόκος νόθος, φυτὸν τοῦ συστήματος τῶν κιναροειδῶν.

Cartier, ἀρ. χαρτοποιὸς καὶ χαρτοπώλης (τῶν παιγνιοχάρτων.) § τὸ χονδρὸν χαρτίον, εἰς τὸ ὁποῖον περιτυλίσσονται τὰ παιγνιοχάρτια.

Cartilage, ὀρ. (ἀνατ.) χόνδρος, κ. τραχανὸν μέρος τοῦ σώματος τῶν ζώων.

Cartilagineux, euse, ἐπ. (ἀνατ.) χονδρώδης. ligament — σύνδεσμος χονδρώδης. fleurs — ses χονδροφυῆ ἄνθη, τὰ ἔχοντα χονδρώδη τὴν περιφέρειαν τῶν πετάλων των. poissons — ἢ μόνον — οὐσ. χονδρώδεις ἰχθῦς, οἱ ἔχοντες χόνδρους ἀντὶ ἀκανθῶν.

Cartisane, Ϛ. ἀνάκοιλον, ἀνακουφωτὸν χρυσοῦν κέντημα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον τίθεται χαρτίον κτλ.

Cartomancie, Ϛ. χαρτομαντεία, ἡ τέχνη τοῦ μαντεύειν διὰ τῶν χαρτίων.

Cartomancien, ne, οὐσ. χαρτομάντις, ὁ μαντεύων διὰ τῶν χαρτίων.

Carton, ὀρ. *ναστόχαρτον, κ. χαρτόνι, (τριβρβ. μουκαβᾶς.) § *χαρτοκίστη, κιβώτιον χαρτίου. § σελίδες ἐκτυπούμεναι ἰδιαιτέρως εἴτε διότι εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου δὲν συμπληροῦσιν ἓν τυπογραφικὸν φύλλον, εἴτε διότι πρόκειται νὰ μεταλλαγῇ σελίς τις ἐντὸς τοῦ συγγράμματος. § ζωγραφία ἐπὶ ναστοχάρτου.

Cartonner, ἐν. δένω βιβλίον μὲ ναστόχαρτον.

Cartonnerie, Ϛ. ἡ κατασκευὴ τοῦ ναστοχάρτου, καὶ τὸ μέρος, ὅπου κατασκευάζεται.

Cartonnier, ἀρ. ναστοχαρτουργὸς, ναστοχαρτοπώλης, ὁ κατασκευάζων καὶ ὁ πωλῶν ναστόχαρτον.

Cartonnières, Ϛ. εἶδος σφηκῶν.

Cartouche, ἀρ. περικοσμήματα, κοσμήματα ζωγραφικὴς ἢ γλυπτικῆς πέριξ εἰκόνος κτλ. § *φυσίγγιον, κ. φυσέκιον, χάρτινος κύλινδρος ἢ ἐν γένει πήρα περιέχουσα τὴν πυρίτιδα, μὲ τὴν ὁποίαν πληροῦται τὸ πυροβόλον. § πολύτφαιρον (φυσίγγιον, τὸ περιέχον πολλὰς σφαίρας τὰς ὁποίας σκορπίζει ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν). βαρβ. καρτέτζι. § *πυροστάροτον (τῶν πυροτεχνῶν.) § ἄδεια ἀπουσίας στρατιώτου. — jaune ἔγγραφον ἀπουσίας στρατιώτου.

Cartouchier, ἀρ. *γωρυτὸς, φυσιγγοθήκη, ἡ θήκη, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ στρατιώτης φέρει τὰ φυσίγγια. ἴδ. giberne.

Cartulaire, ἀρ. κώδηξ μοναστηρίου.

Carude, ἀρ. λάβρος ὁ πετραῖος, ἰχθύς.

Carus, ἀρ. (ἰατρ.) κάρος, λήθαργος βαθύς.

Carve, Ϛ. εἶδος γρίπου (δικτύου.)

Carvelle, Ϛ. καρφίον (μέγα ἐν χρήσει εἰς τὰ πλοῖα)

Carvi, ἀρ. κάρος, φυτόν.

Carvifeuille, ἀρ. *καρόφυλλον, γένος φυτῶν.

Caryatide, Ϛ. ἴδ. Cariatide.

Carybde, Ϛ. χάρυβδις, τὸ χάσμα τῆς Σικελίας. de — en Scylle ἀπὸ σκύλλαν εἰς χάρυβδιν, κ. ἀπὸ κακὸν εἰς χειρότερον.

Caribdée, ἀρ. *χαρυβδαῖον, γένος φυτῶν.

Carychion, ἀρ. *καρύκιον, γένος κογχυλῶν.

Caryocar, ἀρ. *καρυόκαρον, μέγα δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Caryocatactes, ἀρ. *καρυοκατάκτης, πτηνόν. ἴδ. casse-noix.

Caryocostin, ἀρ.* καρυοκόστινον, ἰατρικόν.

Caryophyllate, Ϛ. καρυοφυλλώτον, γένος φυτῶν.

Caryophyllées, Ϛ. πλ. καρυοφυλλειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Caryophyllie, Ϛ. καρυοφυλλέα, γένος πολυπόδων.

Caryophyllodendron, ἴδ. Giroflier.

Caryophylloïdes, Ϛ. πλ. καρυοφυλλοειδῆ, τὰ ἀπολιθώματα τῶν καρυοφύλλων.

Caryote, Ϛ. καρυῶτις, γένος φυτῶν, τοῦ συστήματος τῆς φοινίκης.

Cas, ἀρ. περίπτωσις, (τυχαῖον συμβεβηκός.) le — échéant que τυχούσης περιπτώσεως. en — que ἐάν. en ce — τότε. en — de malheur ἐν περιπτώσει δυστυχίας, ἐν δυστυχίᾳ. son — est mauvais αἱ περιστάσεις του εἶναι κακαί. en tout — πάντοτε, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. § περίστασις. il se trouve dans un mauvais — εὑρίσκεται εἰς κακὰς περιστάσεις. faire — d' une chose περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τι, ἔχω τι εἰς ὑπόληψιν. (ἐκκλ.) — de conscience ἔργον συνειδήσεως. je m' en fais un — de conscience ἐπέχω, νομίζω ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς μου. § (γραμματ.) πτῶσις.

Cas, casse, ἐπ. ἀρχ. voix casse φωνὴ ἀμβλεῖα, κωφὴ, κ. ῥαγισμένη.

Casanner, ère, ἐπ. οἰκουρὸς, ὁ μὴ ἀγαπῶν νὰ ἐξέρχηται τοῦ οἴκου του.

Casaque, Ϛ. χλαῖνα, ἐπανωφόριον, κ. καζάκι. tourner — γυρίζω τὸ φύλλον, μεταβάλλω φρονήματα.

Casaquin, ἀρ. μικρὸν ἐπανωφόριον, κ. κοντογούνιον.

Cascade, Ϛ. καταῤῥάκτης, (ὕδωρ κατὰ πετρῶν χυνόμενον). un discours plein de —s (μεταφ.) λόγος ἀπότομος, ἀτύνδετος apprendre quelque chose par — s μανθάνω τί (ὄχι ἐκ πηγῆς) παρὰ τρίτου. arriver à une place par — s προβαίνω εἰς θέσιν τινὰ ἀνελπίστως.

Cascarote, ἴδ. Cascarille.

Cascane, (ὀχυρωμ.) ἴδ. écoute.

Cascarille, Ϛ. φλοιὸς τοῦ δένδρου κρότωνος τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, εὔχρηστος εἰς τὴν φαρμακοποιΐαν.

Cascatelle, Ϛ. μικρὸς καταῤῥάκτης (τῶν παραδείσων.)

Caschive, ἀρ.*μόρμυρος ἐγχελυοειδής.

Cascoclytre, ἀρ. γένος ἀγροστιοειδῶν φυτῶν.

Case, Ϛ. καλύβη (ἰδίως τῶν ἀγροίων.) § ῥυμὸς, θέσις, θυρὶς (αἱ διαιρέσεις ἐντὸς τῆς σκευοθήκης.) § χῶρα, τὰ μικρὰ τετράγωνα τοῦ ζατρικίου. § γραμμὴ, εἰς τὴν τηλίαν, (αἱ ἐπ' αὐτῆς κεχαραγμέναι διαιρέσεις). § χῶραι, μικρὰ τετράγωνα εἰς πινακας, κτλ.

Caséation, Ϛ. ἄχρ. ἀποτύρωσις (τοῦ γάλακτος).

Caséeux, euse, ἢ Caseux, euse, ἐπ. τυρώδης. la partie — se du lait τὸ τυρῶδες μέρος τοῦ γάλακτος.

Caséiforme, ἐπ. τυροειδής.
Casemate, θ. (ὀχυρ.) κρύπτη, ὑπόγειος θαλαμίσκος εἰς τὰ φρούρια, χρησιμεύων εἰς ὑπεράσπισιν τῆς τάφρου.
Casematé, ée, ἐπ. forteresse — ée φρούριον ἔχον κρύπτας. ἴδ. Casemate.
Caser, è ἐν. ἐντοπίζω δύω πεσσοὺς ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς τοῦ ζατρικίου (Ἰταλ. damáro). § οἰκ. ἐνοικίζω, δίδω κατοικίαν εἴς τινα, κ. σπητόνω. μεταφ. προμηθεύω θέσιν, ὑπηρεσίαν. § se — αὐτοπ. οἰκ. ἐνοικίζομαι.
Caserette, Ϛ. ταρσὸς, τάλαρος, τυροβόλιον, κ. καλαμωτὴ, τσαντίλα, ξύλινον ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον χύνουν τὸ τυρίον.
Caserie, Ϛ. ξενοδοχεῖον εἰς Ἀραβίαν.
Caserne, Ϛ. στρατῶν, καταγώγιον τῶν στρατιωτῶν.
Casernement, ἀρ. ἐναύλισμα, ἡ εἰς στρατῶνα ἐνοίκησις.
Caserner, οὐδ. ἐναυλίζομαι, ἐνοικῶ εἰς στρατῶνα. § ἐν. ἐναυλίζω, ἐνοικίζω εἰς στρατῶνα.
Casernet, ἀρ. ὀνοματολόγιον (τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐργαζομένων ἐργατῶν).
Casi, ἀρ. ἀρχηγὸς τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας εἰς Μογολίαν.
Casiasquier, ἀρ. ἀρχιδικαστὴς, χαζασκέρης, δικαστικὴ ἀξία παρ' Ὀθωμανοῖς.
Casier. ἀρ. ἴδ. Bourache. § ἀρχεῖον, ἀρχειοθήκη, χαρτοθήκη, θήκη διῃρημένη εἰς θυρίδας καὶ χρησιμεύουσα εἰς τὰ γραφεῖα πρὸς ἐναπόθεσιν ἐγγράφων. § μάγκανον πρὸς ἁλίευσιν τοῦ ἀστακοῦ.
Casière, Ϛ. τυροθήκη, μέρος ὅπου φυλάττεται τὸ τυρίον.
Casilleux, ἐπ. εὔθραυστος (ἐπὶ ὑέλου ὅταν εἰς τὴν ἐπαφὴν τοῦ ἀδάμαντος θραύηται εἰς πολλὰ μέρη συγχρόνως).
Casimir, ἀρ. κασεμίρον, ὕφασμα λεπτὸν μάλλινον.
Casoar, ἀρ. *στρουθοκαμηλίτης πτηνόν.
Casolana, Ϛ. μῆλον τῆς Ἰταλίας.
Caspia, ἀρ. κασπία, γένος φυτῶν.
Casque, ἀρ. κράνος, περικεφαλαία. § βοτ. κράνος, μέρος ἀνθέων τινῶν.
Casquette, Ϛ σκιάδιον, (κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ταπεινότερον τοῦ πίλου).
Cassade, Ϛ. ψεῦδος πρὸς ἀστεϊσμὸν, κ. γέλασμα.
Cassant, te, ἐπ. εὔκλαστος, εὔθρυπτος, ὁ εὐκόλως κλώμενος, κ. εὐκολόσπαστος· poires — es εὔθρυπτα ἀπίδια, εἶδος ἀπιδίων.
Cassassion, Ϛ. (νομ.) ἀκύρωσις, ἀναίρεσις. — d' un contract ἀκύρωσις συμβολαίου, — d' un arrêt ἀκύρωσις δικαστικῆς ἀποφάσεως pourvoi en — προσφυγὴ εἰς ἀκύρωσιν. se pourvoir en — προσφεύγω εἰς ἀναίρεσιν. tribunal ἡ cour de — ἀκυρωτικὸν δικαστήριον, ὁ Ἄρειος Πάγος.
Cassave, Ϛ. ἄλευρον ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ μαγνόκου, δένδρου τῆς Ἀμερικῆς.
Casse, Ϛ. Κασσία, γένος ἰαματικοῦ φυτοῦ. § λέβης (εἰς τὸν κλίβανον τῶν μεταλλουργῶν δεχόμενος τὸ διαλυθὲν μέταλλον). § εἶδος κτενίου τῶν ταινιοπλόκων. § στοιχειοθετεῖον (παρὰ τυπογράφοις), ἡ τράπεζα ἡ περιέχουσα τὰ στοιχεῖα. § γαυλὸς, μικρὸν ἀγγεῖον πρὸς ἄντλησιν ὕδατος. § βαμβακερὸν ὕφασμα τῶν Ἰνδιῶν. § ὑποδιβασμὸς (ἀξιωματικοῦ). lettre de — διαταγὴ ὑποδιβασμοῦ.
Casseau, ἀρ. τὸ ἥμισυ τοῦ στοιχειοθετείου τῶν τυπογράφων, εἰς τὸ ὁποῖον ἐναποτίθενται τὰ πλεονάζοντα στοιχεῖα. § θήκη τῆς τριχαπτοπλόκου κερκίδος.
Casseau ἢ Billot, ἀρ. λαβὶς διὰ τὸν εὐνουχισμὸν τῶν ἵππων.
Casse-bouteille ἀρ. * βαυκαλοθλάστης, εἶδος πνευματικῆς ἀντλίας.
Casse-cou, ἀρ. ἐπισφαλὴς ὁδός. § πωλοδάμνης, ὁ διδάσκων τοὺς ἀμαθήτους ἵππους.
Casse-croute, ἀρ. *ἀτταραγοτριπτης, ἐργαλεῖον.
Casse-cul, ἀρ *πυγόπτωμα.
Casse-lunette, ἀρ. ἴδ. Bluet.
Cassement, ἀρ. κάταξις, θλάσις, διάῤῥηξις, κ. σπάτιμον.
Cassemotte, Ϛ. βωλοκόπος, ἐργαλεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου κόπτουσι τὰς βώλους τῆς γῆς.
Casse-noisette, Ϛ. *καρυοκατάκτης, μηχανὴ συντρίβουσα τὰ λεπτοκάρυα.
Casse-noix, ἀρ κόραξ ὁ καρυοκατάκτης, πτηνόν.
Casse-nole, θ. ἴδ. noix-de-galle.
Casse-pierre, Ϛ. ἔμπετρον, φυτόν.
Casser, ἐν. θλ(άω)ῶ, κ. σπάνω. § συντρίβω. il a — è sa tête συνέτριψε, κ. ἔσπασε τὴν κεφαλήν του. § ναυτ. ἀναχαιτίζω (τὴν ὁρμὴν πλοίου). — le cou à quelqu'un διαστρέφω τινὸς τὰς ὑποθέσεις, ἀνατρέπω αὐτοῦ τὰ συμφέροντα. § (δικαστ.) ἀναιρῶ, ἀκυρῶ. cet acte fut — è ἡ πρᾶξις αὕτη ἠκυρώθη. § ἀποβάλλω ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας, ἐξασθενῶ, καταβάλλω, δαμάζω. la douleur l' a — è ἡ θλῖψις τὸν κατέβαλε. § οὐδ. ῥήγνυμαι, θλῶμαι, κ. σπάνω. la corde — a ἡ se — a ἐῤῥάγη, κ. ἔσπασε τὸ σχοινίον, la poire — e θρύπτεται τὸ ἀπίδιον. § se — , αὐτοπ. παρακμάζω, ἐπὶ ἀνθρώπου. la voix se — e ἀμβλύνεται ἡ φωνὴ· μεταφ. se — la tête παρατείνομαι, κ. σπάνω τὸ κεφάλι μου, κοπιάζω διὰ νὰ ἐνθυμηθῶ ἢ νοήτω τί. se — le nez, ἀποτυγχάνω. homme — é, μετ. ἄνθρωπος ἐξησθενημένος.
Casserole, θ. χύτρα, μαγειρικὸν ἀγγεῖον· τρκβρβ. τέντζερες.
Casseron, ἀρ. ἴδ. Calmar.
Cassetée, θ. ὅσον περιέχει ὁ χαυλὸς· ἴδ. Casse.
Casse-tête, ἀρ. ῥόπαλον τῶν ἀγρίων. μεταφ. οἰκ. θορυβητικὸς, ὁ προξενῶν ζάλην· cette affaire est un — ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ εἶναι πονοκέφαλος.
Cassetin, ἀρ. μικρὸν στοιχειοθετεῖον, παρὰ τυπογράφοις.
Cassette, θ. νάρθηξ, κιβώτιον. § τὸ ἰδιαίτερον τοῦ βασιλέως ταμεῖον.
Casseur, ἀρ. ὁ συντρίβων, un grand — de raquettes, οἰκ. ἀνδρεῖος, ὁποῦ τρώγει τὰ σίδηρα· — d' assiettes, φιλοτάραχος.
Casse-vessie, θ. κυστορρήκτης, ἐργαλεῖον τῆς φυτικῆς, κύλινδρος ὑέλινος ἑκατέρωθεν κεκλεισμένος μὲ φύσκαν.
Cassican, ἀρ. *κορακίας ὁ ποικίλος, πτηνόν.
Cassidaire, ἀρ. ἴδ. Heaume.
Casside, θ. *κασσὶς, γένος ἐντόμων.
Cassidoine, θ. μύῤῥα κασσιδονία, πολύτιμος λίθος.
Cassidule, Ϛ. *κασίδουλον, φυτόν.
Cassie, θ. ψευδακακία, κ. ζαζία, φυτόν.
Cassier, ἀρ. κασσία, τὸ δένδρον. § ἐρμάριον τῶν στοιχειοθετείων παρὰ τυπογράφοις.
Cassin, ἀρ. μέρος τῆς ὑφαντικῆς μηχανῆς, φέρον τὰς τροχαλίας, ὅσαι χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ἐξύφανσιν τῶν ποικιλμάτων.
Cassine, Ϛ. μικρὰ ἀγροικία.
Cassinie, Ϛ. φυτὸν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Cassinoïde, Ϛ. κασσινοειδὴς καμπύλη, ἡ κασσινία ἔλλειψις, ἡ παριστῶσα τὴν πορείαν τοῦ ἡλίου.
Cassiopée, Ϛ. κασσιόπια, ἀστερισμὸς τοῦ ἀρκτικοῦ ἡμισφαιρίου.
Cassipourier, ἀρ. *λυσιμάχιον δένδρον.
Cassique, ἀρ. χλωρίων ὁ λευκοκέφαλος, γένος πτηνῶν.
Cassiry, ἀρ. οἰνῶδες ποτὸν κατασκευαζόμενον εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ ἀραβόσιτον.
Cassis, ἴδ. Cacis.
Cassolette, Ϛ. θυμιατήριον. § θυοδόκος, ἀγγεῖον δι' ἀρώματα. § ἡ ὀσμὴ τῶν ἀρωμάτων. § (ἀρχιτ.) γάστρα, κόσμημα ἀρχιτεκτονικὸν, στολίζον τὰς γωνίας οἰκοδομήματος κτλ.
Cassolle, Ϛ. ἀνθράκιον (πρὸς θέρμανσιν τῆς κόλλας).
Casson, ἀρ. τεμάχιον κακάου. § ἄμορφος κῶνος λεπτῆς ζαχάρεως.
Cassonade, Ϛ. σάκχαρ ἀκάθαρτον, ἄπαξ καθαρισθέν.
Cassot, ἀρ. κιβώτιον τῶν χαρτοποιῶν.
Cassumuniar, ἢ Casminar, ἀρ. *ῥύσαγον, ῥίζα εἴδους ἀμώμου τῶν Ἰνδιῶν.
Cassure, Ϛ. θλάσις, κλάσις, κ. σάπισμον.
Castagneau, ἀρ. ἴδ. Chromis.
Castagnettes, Ϛ. πλ. κρόταλα, εἶδος ξυλίνων ὀργάνων. § εἶδος ὑφάσματος ἐξ ἐρίου καὶ μετάξης.

Castagnoux, ἀρ. φθειροθήρας ὁ ἐλάσσων, πτηνόν.
Castagnolo, Ϛ., τρυπητὸν ξύλον, διὰ τοῦ ὁποίου διέρχονται τὰ σχοινία εἰς τὰς σκηνάς.
Castagnon, ἴδ. châtaignier.
Castanite, Ϛ. *καστανίτης λίθος.
Caste, Ϛ. φυλὴ (τῶν Ἰνδῶν). § τάξις ἀνθρώπων, συμμορία· esprit de — πνεῦμα συμμορίας.
Castel, ἀρ. φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνοειδῶν.
Castelane, Ϛ. εἶδος πρασίνου δαμασκήνου.
Castélie, Ϛ. *καστελία, γένος φυτῶν.
Castellan, ἀρ. βουλευτὴς τῆς ἐπικρατείας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Πολωνοῖς.
Castellanie, Ϛ. ἐπαρχία εἰς Πολωνίαν διοικουμένη ἀπὸ βουλευτήν.
Castelogne, Ϛ. εἶδος μαλλίνου λεπτοῦ πεπλώματος.
Castice, Ϛ. ἔνδος γεννηθὲς ἀπὸ γονεῖς Πορτογάλλους.
Castiglione, Ϛ. *καστιγλιονία, δένδρον τῆς Περουβίας.
Castillèje, Ϛ. *καστίλλειον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Castillan, ἀρ. χρυσοῦν νόμισμα ἱσπανικόν.
Castille, Ϛ. οἰκ. σύγκρουσις, μικρὰ διαφορά, κ. τσίγκρισμα.
Castine, Ϛ. *τηκοσίδηρος, μίγμα τιτανώδους λίθου εὐκολύνον τὴν βράσιν τοῦ σιδήρου.
Castor, ἀρ. κάστωρ, ζῶον· — terrier κάστωρ ὁ τρωγλοδύτης. § καστόρειον (δέρμα). § πίλος ἀπὸ καστόρειον δέρμα. § κάστωρ, φυτόν. § — et Pollux ἢ feu S. Elme διόσκοροι, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, ῥιζοῦδες μετέωρον, ἐπικαθήμενον εἰς τοὺς ἱστοὺς τῶν πλοίων.
Castoréum, ἀρ. καστόριον, ὑλη ἰαματικὴ λαμβανομένη ἀπὸ κύστιν πλησίον τῶν γεννητικῶν μορίων τοῦ κάστορος.
Castorine, Ϛ. *καστορίνη, εἶδος ὑφάσματος μαλλίνου.
Castos, ἀρ. τελωνεῖον εἰς τὴν Ἱσπανίαν.
Castramétation, Θ. στρατοπεδευτικὴ, ἡ τέχνη τοῦ ἐκλέγειν καὶ καθιστᾶν στρατόπεδα
Castrat, ἀρ ἐκτομίας, κ εὐνουχισμένος.
Castration, Ϛ. ἐκτομὴ, εὐνουχισμός. (καὶ ἐπὶ φυτῶν).
Castrense, ἐπ. Ϛ. couronne — πυργωτὸς ἢ πυργίτης στέφανος.
Casualité, Θ. (ὀλ. εὐχρ.) τὸ τυχαῖον, ἡ ἰδιότης τοῦ τυχαίου.
Casuel, lle, ἐπ. τυχαῖος, τυχηρός· revenus — s τὰ τυχηρὰ εἰσοδήματα. § οὐσ. τὰ τυχηρά.
Casuellement, ἐπίῤ. τυχαίως, τυχηρῶς.
Casuiste, ἀρ. ἠθικὸς θεολόγος, ὁ λύων τὰς περὶ συνειδήσεως ἀμφισβητήσεις.
Catabaptistes, ἀρ. πλ. καταβαπτισταί, αἵρεσις ἀρνουμένη τὴν ἀνάγκην τοῦ βαπτίσματος
Catabaucalèse, Θ. καταβαυκάλησις, κ. κανούρισμα.
Catabibazon, ἀρ. κατισῦσα συζυγία τῆς σελήνης.
Catabrose, Θ. *κατάβρωσις, γένος φυτῶν.
Catacaustique, Θ. (Μαθημ.) κατακαυστικὴ, ἡ διὰ τῆς ἀνταναλλάσεως τῶν ἀκτίνων σχηματιζομένη καμπύλη.
Catachrèse, Θ. κατάχρησις (λέξεως, σχῆμα ῥητορικόν).
Cataclysme, ἀρ. κατακλυσμός.
Catacombes, θ. πλ. κρύπται, τύμβοι, ὑπόγειοι στοαὶ ὃι' ἐνταφιασμόν.
Catacoustique, Θ. *κατακουστικὴ, ἐπιστήμη τῆς ἀνταναλλάσεως τῶν ἤχων.
Catadioptrique, Θ. *καταδιοπτρικὴ, ἐπιστήμη τῆς ἀνταναλλάσεως καὶ διακλάσεως συγχρόνως τῶν ἀκτίνων. § ἐπ. ὁ διακατοπτρικὸς (τηλέγραφος κτλ.)
Catadoupe, ἢ Catadupe, Θ. ἴδ. Cataracte.
Catadrome, ἀρ. κατάδρομος, τὸ σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου καταβαίνουσιν οἱ σχοινοβάται.
Catafalque, ἀρ. *κενόσορος, φέρετρον (ξυλοκρέββατον) κενὸν, στηνόμενον εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τιμὴν νεκροῦ τινος.
Catagmatique, οὐσ. καὶ ἐπ. καταγματικὸς, ἰατρικὸν ἔχον δύναμιν νὰ συνάπτῃ, καταρτίζῃ τὰ κατεαγμένα ὀστᾶ.
Catagogies, Θ. πλ. καταγώγια, ἑορτὴ εἰς Σικελίαν, πρὸς τιμὴν τῆς ἀπὸ τὴν Λιβύαν ἐπανερχομένης Ἀφροδίτης.
Cataire, ἴδ. Chataire.
Catalan, ne, οὐσ. καταλώνιος, ὁ ἐκ τῆς Καταλωνίας τῆς Ἱσπανίας.
Catalectes, ἀρ. πλ. κατάλεκτα, συλλογὴ διαφόρων ἀρχαίων τεμαχίων.
Catalectique, ἐπ. καταληκτικός. Vers — en syllabe, στίχος καταληκτικὸς εἰς συλλαβὴν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλλείπει συλλαβὴ διὰ νὰ εἶναι τὸ μέτρον πλῆρες.
Catalepsie, Θ. κατάληψις (ὃι' ἀνθρώπους καὶ φυτὰ), ἀσθένεια.
Cataleptique, ἐπ. καταληπτικὸς, ὁ πάσχων ἀπὸ κατάληψιν. (ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ φυτῶν).
Catalogue, ἀρ. κατάλογος.
Catalotique, ἐπ. κατουλωτικὸς, ἰατρικὸν κλεῖον τὰς πληγάς.
Catalpa, ἀρ. *κατάλπη, εἶδος βιγνωνίας, φυτόν.
Catamarion, ἀρ. ἁλιευτικὸν πλοιάριον τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν
Catapan, ἀρ. καταπάνος, διοικητὴς στελλόμενος ἀπὸ τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς Καλαβρίαν κτλ.
Cataphonique, ἴδ. Catsconstique.
Cataphore, ἀρ. καταφορὰ, κῶμα, ληθαργία.
Cataphractaires ἢ Cataphractes, ἀρ. πλ. κατάφρακτοι, οἱ ὁπλῖται ἱππεῖς.
Cataphracte, ἀρ. ἴδ. Guatriga. § κατάφρακτος, ἰχθύς. § ἀσπιδορόρος ὁπλίτης, ἰχθύς.
Cataplasme, ἀρ. κατάπλασμα, ἰατρικόν.
Catappa, ἀρ. *κατάππα, γένος φυτῶν.
Catapuce, Ϛ. λαθυρὶς, φυτόν. ἴδ. Euphorbe ésule.
Catapulte, Ϛ. καταπέλτης, πολεμικὴ τῶν ἀρχαίων μηχανή.
Cataracte, Ϛ. καταῤῥάκτης (τῶν ὑδάτων). les —s du ciel (γραφ.) οἱ καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ. § ὑδρωπικὸν, ἡ πτῶσις τῶν ὑδάτων, ἡ διαφορὰ τοῦ ὕψους αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω τοῦ ποταμοῦ μέρος τῆς γεφύρας. § ὑπόχυμα, κ. καταῤῥάκτης, ἀσθένεια τῶν ὀφθαλμῶν.
Cataracter (se), αὐτοπ. (ἰατρ.) σκοτίζομαι, τυφλοῦμαι ἀπὸ ὑπόχυμα, καταῤῥάκτην (ἐπὶ ὀφθαλμῶν).
Catarrhal, le, ἐπ. (ἰατρ.) καταῤῥοώδης.
Catarrhe, ἀρ. (ἰατρ.) καταῤῥοή.
Catarrheux, euse, ἀρ. καταῤῥοϊκὸς, ὁ ὑποκείμενος εἰς καταῤῥοήν.
Catarrhinins, ἀρ. πλ. κατάῤῥινοι, (οἱ πίθηκες τοῦ παλαιοῦ κόσμου).
Catarrhopie, Ϛ. καταῤῥοπὴ (τοῦ αἵματος ὁρμὴ πρὸς τὰ κάτω τοῦ σώματος μέρη).
Catartique, ἴδ. Cathartique.
Catastase, Ϛ. κατάστασις, τὸ μέρος τοῦ ἀρχαίου δράματος τὸ μεταξὺ τῆς ἐπιστάσεως καὶ τῆς καταστροφῆς.
Catastatique, ἐπ. (ἰατρ.) καταστατικὸς, ὁ ἐξαρτώμενος ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ σώματος.
Cataste, Ϛ. κύργων, βασανιστήριον.
Catastome, ἀρ. καταστομὶς, κ. τὸ στόμα (τῶν ἀρχαίων αὐλῶν).
Catastrophe, Ϛ. καταστροφὴ, ἡ λύσις δράματος. μεταφ. καταστροφὴ, ἀπροσδόκητος ἢ τρομερὰ μεταβολὴ περιστάσεων.
Catéchèse, Ϛ. κατήχησις, προφορικὴ διδασκαλία.
Catéchète, ἀρ. κατηχητής.
Catéchétique, ἐπ. κατηχητικός.
Catéchiser, ἐν. κατηχῶ (διδάσκω τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἢ μεταφ. προπαρασκευάζω τινὰ, τῷ δίδω ὁδηγίας).
Catéchisme, ἀρ. κατήχησις (ἡ διδασκαλία καὶ τὸ βιβλίον). faire le — à quelqu'un διδάσκω τινὰ τὴν κατήχησιν.
Catéchiste, ἀρ. κατηχητής.
Catéchistique, ἐπ. κατηχητικὸς, γεγραμμένος ἐν εἴδει κατηχήσεως.
Catéchuménat, ἀρ. (τὸ h δὲν προφ.)

ὁ καιρὸς ἐν διάγει τις μεταξὺ τῶν κατηχουμένων.

Catéchumène, ἀρ. καὶ Ϟ. (τὸ h ὲν προφ.) κατηχούμενος, ἀλλόθρησκος διδασκόμενος διὰ νὰ βαπτισθῇ.

Catéchumènie, Ϟ. (τὸ h ὲν προφ.) τὰ κατηχούμενα, τόπος τῆς ἐκκλησίας.

Catégorie, Ϟ. κατηγορία. (τάξεις εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἀρχαῖοι διήρουν τὰ ὄντα. μεταφ. τάξις εἰς ἣν ἕκαστόν τι ἀνήκει ὡς ἐκ τῶν ἰδιοτήτων του). ces hommes sont de même — οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι σύμφωνοι. il appartient à la — des mécontens ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δυσηρεστημένων.

Catégorique, ἐπ. κατηγορικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς λογικὴν κατηγορίαν. § Ϟετικὸς, διηκριβωμένος.

Catégoriquement, ἐπίρ. κατηγορητικῶς, διαῤῥήδην, Ϟετικῶς, ἀκριβῶς, ἐξηκριβωμένως.

Café indien, ἀρ. μάζα ἰνδικὴ, ἐξαγομένη ἀπὸ δένδρον τι τῆς Ἰνδίας, καὶ χρησιμεύουσα εἰς τὴν φαρμακοποιΐαν.

Caterètes, ἀρ. πλ. * κατερέται. ἴδ. Protéine καὶ Cerque, ἔντομα.

Cateroles, Ϟ. πλ. φωλεαὶ ὅπου γεννῶσιν οἱ λαγωοί.

Caterve, Ϟ. ὅμιλος ἀνθρώπων.

Catesbée, Ϟ * κατέσβοια, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Catha, ἀρ. * κάθα, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Cathares, ἀρ. πλ. καθαροὶ, αἱρέσεις χριστιανικαί.

Cathartique, ἐπ. καθαρτικὸν (ἰατρικόν).

Cathartocarpe, ἀρ.* καθαρτόκαρπον, γένος φυτῶν.

Cathédrale, ουσ. καὶ ἐπ. μητρόπολις, ἐκκλησία μητροπολιτική.

Cathédralique, ἐπ. ἀρχ. μητροπολιτικός. droit — δικαίωμα μητροπολιτικόν.

Cathédrant, ἀρ. καθεδρεύων, εἰς τὰ πανεπιστήμια ὁ προεδρεύων τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Cathémerine, ἐπ. Ϟ. fièvre — καθημερινὸς πυρετός.

Cathérétique, ἐπ. καθαιρετικὸν, διαβρωτικὸν ἰατρικόν.

Cathet, ἀρ.* κάθετον, ὑενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.

Cathète, Ϟ. κάθετος (παρὰ γεωμέτραις). § κάθετος ἡ ἄξων (στήλης κτλ. εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν).

Cathéter, ἀρ. καθετὴρ, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν, χρήσιμον εἰς τὰς οὐρήσεις.

Cathétérisme, ἀρ. (χειρουργ.) καθετηρισμὸς, ἡ εἰσαγωγὴ καθετῆρος εἰς τὴν κύστιν.

Catholicisme, ἀρ. καθολικισμὸς, τὸ καθολικὸν ῥωμαϊκὸν δόγμα.

Catholicité, Ϟ. ἡ καθολικότης, ὁ χαρακτὴρ τῆς καθολικῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας. § καθολικότης, προσήλωσις εἰς τὰ δόγματα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. § ὅλα τὰ μέρη, ὅπου ἡ καθολικὴ ῥωμαϊκὴ ἐκκλησία πρεσβεύεται.

Catholicon, ἀρ. καθολικὸν, ἰατρικὸν νομιζόμενον ἄλλοτε ὡς πανάκεια.

Catholique, ἐπ. καθολικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὰ δόγματα τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας. l'église — ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. § οὐσ. ὁ καθολικὸς, ὁ ὀπαδὸς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Catholiquement, ἐπίρ. καθολικῶς, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Catholisation, Ϟ. ἡ παραδοχὴ τῶν δογμάτων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Catholiser, ἐν. καθιστῶ καθολικὸν, ὀπαδὸν τῶν καθολικῶν δογμάτων.

Cati, οὐσ. στίλβωσις (τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων γινομένη εἰς τὸ πιεστήριον).

Catiche, ἀρ. φωλεὰ τῶν ἐνυδρίδων.

Catilinaires, Ϟ. πλ. οἱ κατιλινιακοὶ λόγοι τοῦ Κικέρωνος. μεταφ. λόγοι ὁριμεῖς, αὐστηροὶ, Φιλιππικοί.

Catilinette, Ϟ. ἴδ. Marguerite d' Espagne.

Catillac, ἀρ. εἶδος μεγάλων ἀπιδίων.

Catimaran, ἀρ. ἁλιευτικὴ σχεδία εἰς Μαλαβάρ.

Cati-marus, ἀρ.* κατήμαρον, δένδρον τῆς Γάβας, τῆς Ἀμβωνίας καὶ τῶν Φιλιππίνων.

Catimban ἢ Catimbion, ἀρ. ἴδ. Globas.

Catimini, ἐπίρ. κρυφίως, κ. κρυφούτζικα.

Catin, Ϟ. κακοήθης, φαυλόβιος γυνή. § πόρνη. § ἀρ. λάκκος (εἰς τὸν ὁποῖον εἰσρέουσι τὰ ἀναλυόμενα μέταλλα).

Catingue, Ϟ. κατίγκα, δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Catir, ἐν. στιλβῶ (τὰ μάλλινα ὑφάσματα εἰς τὸ πιεστήριον). § χρυσόω (τὰ κοῖλα μέρη στεφάνης κτλ.).

Catisseur, ἀρ. ὁ στιλβωτὴς τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων.

Catissoir, ἀρ. χρυσωτήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ χρυσόνουσιν. ἴδ. catir.

Catissoire, Ϟ. θερμάστρα τῶν ἐριοπλόκων.

Catochite, Ϟ. * κατοχίτης (λίθος τῆς Κόρσικας).

Catodon, ἴδ. Cachalot.

Catogan, ἴδ. Cadogan.

Caton, ἀρ. Κάτων (λέγεται ἐπὶ ἐγκρατοῦς καὶ ἐναρέτου).

Catopes, Ϟ. πλ. τὰ περιγάστρια τῶν ἰχθύων πτερύδια.

Catops, ἀρ. * κάτωψ, γένος ἐντόμων.

Catoptrique, ἐπ. κατοπτρικός. § οὐσ. Ϟ. ἡ κατοπτρικὴ (ἐπιστήμη).

Catoptromantie, Ϟ. κατοπτρομαντεία, τέχνη τοῦ μαντεύειν διὰ καθρέπτου.

Catoque, Ϟ. κατοχὴ, ἴδ. tétanos.

Catorchite, ἀρ. κατορχίτης, οἶνος ἐκ ξυρῶν σύκων παρ' ἀρχαίοις.

Catotol, ἀρ. σπῖνος τοῦ Μεξικοῦ.

Catraca, ἴδ. Katraca.

Cat-jopiri, ἀρ. ἴδ. Gardenia.

Catulli-pela, ἀρ. παγκράτιον τοῦ Μαλαβάρ, φυτόν.

Catulotique, ἴδ. Catalotique.

Cattu-mula, ἀρ. ἰάσμη τοῦ Μαλαβάρ

Cattu-tækka, ἀρ. περικλύμενον τοῦ Μαλαβάρ.

Cature, ἀρ. κάτουρος, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Caucafon, ἀρ. σκόροδον Ἰνδικόν.

Caucalide, Ϟ. καυκαλὶς, γένος φυτῶν.

Caucalis, ἀρ. * καυκαλίς. ἴδ. Amyris ἢ Balsamier.

Caucanthe, ἀρ. *καύκανθος, δένδρον τῆς Ἀραβίας.

Cauchemar, ἀρ. ἐφιάλτης, κ. βραχνᾶς, ἡ βραχνᾶς. homme qui donne le — ἄνθρωπος ἐπαχθὴς, ἀνυπόφορος.

Caucher, ἀρ. φύλλα χαρτίου, εἰς τὰ ὁποῖα φυλάττεται ἡ χρυσόκολλα.

Cauchois, ἐπ. pigeon — εἶδος μεγάλων περιστερῶν τῆς Γαλλίας.

Caucon, ἀρ. ἴδ. Éphère ἢ Prêle.

Cauda-Cancri, Ϟ. * καρκινουρὶς, κογχύλη.

Caudataire, ἀρ. κρασπεδοφόρος, ὁ κρατῶν τὴν οὐρὰν τοῦ πέπλου τοῦ καρδινάλιου.

Caudé, ée, ἐπ. κερκωτὸς (ἐπὶ σπόρων ἐχόντων εἶδος οὐρᾶς).

Caudébec, ἀρ. εἶδος πίλου.

Caudec, ἀρ. μυοθήρας ὁ θρασὺς, πτηνόν.

Caudex, ἀρ. στέλεχος, τὸ ἄλωνον μέρος τοῦ δένδρου.

Caudiciforme, ἐπ στελεχοειδής.

Caudimane, ἐπ. * κερκόχειρ, ζῶα μεταχειριζόμενα τὴν οὐρὰν των ὡς χεῖρα.

Caudines ἴδ. fourche.

Caudrelle, Caudrelette, Chaudière, Chaudrette, Ϟ. εἶδος δικτύου

Caulédon, ἀρ χειρουρ. καυληδὼν (κάταγμα) εἶδος θραύσεως ὀστοῦ.

Caulerpe, 0. * καυλερπὲς, γένος φυτῶν.

Caulescent, te, ἐπ. καυλώδης, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ acaule, ἄκαυλος, (ἐπὶ φυτῶν).

Caulicoles, ἴδ. tigettes.

Caulifère, ἴδ. Caulescent.

Caulinaire, ἐπ. καυλικὸς, ὁ εἰς τὸν καυλὸν ἀνήκων.

Caulinie, 0. * καυλινία ἢ ποταμία, φυτὸν τοῦ Σηκουάνου.

Caulophylle, ἀρ. *καυλόφυλλον, γένος φυτῶν τῆς ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς.

Caumoun, ἀρ. ἴδ. Avoira.

Caurade, ἴδ. Caurale.
Caurale, ἀρ. ὀρτυγομήτρα ἡλιὰς, πτηνόν..
Cauris, ἀρ. μικρὰ κογχύλη χρησιμεύουσα ὡς νόμισμα εἰς τὴν Ἀφρικήν.
Causal, le, ἴδ. Causatif.
Causalité, θ ἡ αἰτιατικότης, ἡ φύσις τῆς αἰτίας.
Causatif, ve, ἐπ. αἰτιατικός. Conjonction — ve σύνδεσμος αἰτιολογικός.
Cause, θ αἰτία — finale τελικὴ αἰτία, ἡ δι' ἣν τι γίνεται. sans — ἀναιτίως. à — ἕνεκα, ἐξ αἰτίας. je suis — e de . . . αἴτιος εἰμὶ τοῦ... en connaissance de — ἐν γνώσει, εἰδότως. § δίκη. être en — εἰμὶ διάδικος. mettre quelqu' un hors de — ἀποδικέω, ἀπόδικόν τινα κηρύττω. donner gain de — δικαιῶ τινα. ayant — δικαιοῦχος. prendre fait et — pour quelqu'un ὑπερασπίζομαί τινα faire — commune avec quelqu'un ὁμοφρονῶ, συμφωνῶ μετά τινος. § τὰ συμφέροντα, τὰ δικαιώματα. la — publique τὰ κοινῇ συμφέροντα. la — de dieu τὰ θεῖα. la — de l'humanité τὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρωπότητος. la bonne — τὸ δίκαιον, ἡ ἀγαθὴ μερίς.
Causer, ἐν. παρέχω, ἐπιφέρω, γίνομαι αἴτιος τοῦ ἤ νά, προξενῶ. il m'a — ó ce grand mal μοὶ ἐπέφερε τὸ μέγα τοῦτο κακόν. § οὐδ. διαλέγομαι, ὁμιλῶ. — de la pluie et du beau temps περὶ ἀδιαφόρων ὁμιλῶ. — littérature συνδιαλεγομαι περὶ φιλολογίας. on en — ο γίνεται λόγος περὶ τούτου. § φλυαρῶ ἀδιακρίτως. qui aime à — λάλος.
Causerie, ϑ. ὁμιλίαι (οἰκιακαὶ περὶ μὴ σπουδαίων). § ἀδολεσχία, φλυαρία, κ. λόγια.
Causeur, euse, ἐπ. λάλος, πολύλογος. nn grand — ἄνθρωπος λαλίστατος. § ὁμιλητικός. un — agreable εὔλαλος, στομύλος, ὁ ἔχων καλὴν ὁμιλίαν.
Causos ἡ Causus, ἀρ. καῦσος (ὁ), πυρετός.
Causse, ϑ. γῆ λεπτὴ καὶ ἀργιλλώδης εἴς τινα μέρη τῆς Γαλλίας.
Caussiné, ἴδ. déjeté
Causticité, ϑ. καυστικότης (τῶν διαβρωτικῶν ὑλῶν). § δηκτικότης, τὸ δηκτικὸν (χαρακτῆρος, φράσεως κτλ).
Caustique, ἐπ. καὶ οὐσ. καυστικός (ἐπὶ ὑλῶν διαβρωτικῶν). § δηκτικὸς (χαρακτὴρ, λόγος κτλ.). § οὐσ. (γεωμ.) ἡ καυστικὴ καμπύλη.
Caustis, ἀρ. * καυστὶς, φυτὸν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Causus, ἴδ. Causos.
Cautèle, ϑ. (ἀρχ.) πανουργία. § προφύλαξις.
Cauteleusement, ἐπ. πανούργως.
Cauteleux, euse, ἐπ. πανοῦργος (ὑποκρινόμενος τὸν ἁπλοῦν).
Cautère, ἀρ. καυτήριον, (ἰταλ. φουντανέλλα).
Cautérétique, ἐπ. καυτηριακὸς, ὁ ἀνήκων εἰς καυτήριον.
Cautérisation, ϑ. καυτηρίασις, ἴδ. Cautère. § ἐπίθεσις καυτηρίου.
Cautériser, ἐν. καυτηριάζω, ἐπιθέτω καυτήριον.
Cautiban, ἴδ. Cantiban.
Caution, ϑ. ἐγγύησις. donner — ἐγγυῶμαι. § ἐγγυητής. se rendre — ἐγγυῶμαι. sujet à — ἀνέγγυος, ἀμφίβολος, μὴ ἀσφαλής. qui donne de bonnes —s φερέγγυος, ἐχέγγυος.
Cautionnement, ἀρ. ἐγγυοδοσία, δόσις ἐγγυήσεως. § ὑπόβολον, τὸ πρὸς ἐγγύησιν παρακατατιθέμενον.
Cautionner, ἐν. — quelqu' un ἐγγυῶμαι ὑπέρ τινος.
Cavadas ἡ Cavado, ἀρ. μίτρον πορτογαλλικὸν τῶν ἐλαιῶν.
Cavagnole, ϑ. * σφαιρόπαικτον, εἶδος σφαιροπαιδιᾶς.
Cavalage, ἀρ. ἡ ὀχεία τῶν χελωνῶν.
Cavalcade, ϑ. ἱππασία, (συνοδεία ἱππέων).
Cavalcadour, ἐπ. ἀρ. ἀρχιππόκομος εἰς Ἱσπανίαν.
Cavale, ϑ. ἵππος (ἡ), κ. φοράς.
Cavalerie, ϑ. τὸ ἱππικὸν (σῶμα τοῦ στρατεύματος). chef de — ἵππαρχος. — légère οἱ ψιλοὶ ἱππεῖς, τὸ ἐλαφρὸν ἱππικόν.
Cavalet, ἀρ. τὸ ἐπίπωμα τοῦ κλιβάνου τῶν ὑελουργῶν.
Cavalier, ἀρ —ère, ϑ. ἱππεὺς (ἐν γένει, καὶ ὁ ἱππεὺς στρατιώτης). bonne —ère, ϑ. ἡ καλῶς ἱππεύουσα. § κύριος, (ἀνὴρ, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ dame, κυρία). deux —s et deux dames, δύω κύριοι καὶ δύω κυρίαι. un joli — κομψὸς νέος. § χορευτὴς, (κατ' ἀντίθεσιν τοῦ dame συγχορεύτρια). le — avec sa dame ὁ χορευτὴς μὲ τὴν συγχορεύτριάν του. quel était son — ? μὲ ποῖον ἐχόρευε ; § (ὀχυρωμ.) πύργωμα, ὑψηλὸν κανονοστάσιον κατασκευαζόμενον ἐπὶ τοῦ προμαχῶνος διὰ νὰ πυροβολῇ μακράν. — de tranchée τὸ πύργωμα τῶν προσβαλλόντων.
Cavalier, ère, ἐπ. ἐλεύθερος, χωρὶς στενοχωρίαν. § ἰταμὸς, ἀπότομος, αὐθάδης. un homme aux airs —s ἐλεύθερος τοὺς τρόπους. un discours — λόγος αὐθάδης.
Cavalièrement, ἐπίρ. ἐλευθέρως. § ἰταμῶς, ἀποτόμως, αὐθαδῶς.
Cavaline, ϑ. σταμὶν (εἴς τινα πλοῖα).
Cavallo, ἀρ. μικρὸν νόμισμα τῆς Νεαπόλεως.
Cavalquet, ἀρ. προσιτήριον (σάλπισμα, ὅτε τὸ στράτευμα πλησιάζει εἰς τὰς πόλεις).
Cavanille, ϑ. ἴδ. Plaqueminier.
Cavatine, ϑ. * ἄστροφον, ἰταλ. καβατίνα, μέρος τοῦ μελοδράματος.
Cave, ϑ. οἰνῶν, κ. ὑπόγειον (διὰ κρασί). § μυροθήκη, κιβώτιον μύρων. § * παγωτὴρ, σκεῦος περιέχον χιόνα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου γίνονται τὰ παγωτά. § τὸ κεφάλαιον (τὸ ὁποῖον ὁ χαρτοπαίκτης καταθέτει ἐμπρός του).
Cave, ἐπ. κοῖλος. des joues —s κοῖλαι παρειαί. § veine — κοίλη φλὲψ, ἡ εἰς τὸ στόμιον τῆς καρδίας λήγουσα. veine—ascendante ou inférieure, et descendante ou supérieure φλὲψ κοίλη ἀνιοῦσα ἡ κατωτέρα, καὶ κατιοῦσα ἡ ἀνωτέρα.
Caveau, ἀρ. κρύπτη, μικρὸν ὑπόγειον. § κοιμητήριον, ὑπόγειος τάφων στοά. § ἀρχ. λέσχη.
Cavecé, ée, ἐπ. (ἐν χρήσει μόνον) un cheval rouan — de noir ἵππος λευκόφαιος μὲ κεφαλὴν μαύρην.
Caveçon, ἀρ. κημὸς, κ. χαβιὰ, εἶδος χαλινοῦ κρατοῦντος κεκλεισμένον τὸ στόμα τοῦ ἵππου, καὶ δαμάζοντος αὐτὸν εὐκόλως.
Cavée, ϑ. κοίλη ὁδός.
Cavelée, ϑ. μέτρον τῶν βυρσοδεψῶν.
Caver, ἐν. κοιλαίνω. l'eau — e la pierre τὸ ὕδωρ κοιλαίνει τὴν πέτραν. § ἀπολ. ὑποσκάπτω. la rivère — e ὁ ποταμὸς ὑποσκάπτει τὴν γῆν. § καταβάλλω εἰς τὴν χαρτοπαιξίαν κεφάλαιόν τι. — au plus fort ἡ se — αὐτοπ. ἀντικαταβάλλω τὰ πλείω, ὅσα καὶ ὁ τὰ πλείω καταβαλὼν ἐκ τῶν συμπαικτόρων, (μεταφ.) καταντῶ εἰς ὑπερβολήν.
Caverne, ϑ. ἄντρον, σπήλαιον. — de voleurs ἄντρον, κατάδυσις, καταγώγιον λῃστῶν.
Caverneux, se, ἐπ. σπηλαιώδης, ὁ περιέχων σπήλαια. § (ἀνατ.) corps — σηραγγώδη σώματα. sinus — σηραγγώδης κόλπος. § voix —euse φαρυγγώδης, βαθεῖα φωνή.
Cavernosité, ϑ. κοιλότης, τὸ σηραγγῶδες.
Cavessine, ϑ. ἴδ. Caveçon.
Cavesson, ἴδ. Caveçon.
Cavet, ἀρ. κοίλη ῥάβδωσις εἰς τὰς στήλας.
Caviaire, ἐπ. hostie — εἶδος ϑυσίας παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀφήρουν τὴν οὐρὰν τοῦ ϑύματος.
Caviar, ἀρ. * τάριχος (τὸ), κ. χαβιάρι.
Cavicornes, ϑ. πλ. * κοιλόκερα, σύστημα μαστοφόρων.
Cavidos, ἀρ. μέτρον μήκους εἰς Πορτογαλλίαν.
Cavillation, ϑ. ἄχρ. σόφισμα.
Cavillemens, ἀρ. πλ. ἄχρ. πανουργίαι.
Cavillone, ϑ. εἶδος τρίγλης, ἰχθύς.
Cavin, ἀρ. (πολεμ.) κοίλωμα, κοίλη ϑέσις πλησίον ὀρυμῶν.
Cavinion, ἀρ. * καβίνιον, δενδρύλλιον τοῦ Μαδαγασκάρ.
Caviste, ἀρ. ὁ ἐπὶ τοῦ οἰνῶνος.
Cavité, ϑ. κοιλότης. § (ἀνατ.) κοι

λία, κοιλότης (εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα).
Cavoirs, ἀρ. πλ. μικραὶ ῥίνακι διὰ τὸ ὑαλίον.
Cayambouc, ἀρ. χυδ. μικρὸν καὶ πτωχὸν πλοιάριον.
Cayas, ἀσ. μικρὸν χαλκοῦν νόμισμα τῶν Ἰνδιῶν.
Cayasso, Θ. εἶδος ἀκατίου τῆς Αἰγύπτου.
Cayenne, Θ. μέρος τοῦ λιμένος, ὅπου οἱ ναῦται μαγειρεύουσι.
Cayes, Θ. πλ. (οὕτως ὀνομάζονται εἴ, τινας λιμένας τῆς Γαλλίας αἱ) ὕραλοι.
Cayeu, ἴδ. Caïeu.
Cayman, ἀρ. * καϋμάνος, εἶδος κροκοδείλου.
Caymiri, ἴδ. Saïmiri.
Cayolisan, ἴδ. Camara.
Cayopollin, ἀρ. διδέλφις καυσπωλίνος, ζῶον.
Cazan, ἀρ. ψάλτης εἰς τὰ συναγώγια τῶν Ἰουδαίων.
Cazelle, Θ. καλαμίσκος τοῦ χρυσοῦ νήματος.
Caziasker ἢ Caziasquer, ἀρ. χαζιασκέρης, στρατιωτικὸς δικαστὴς εἰς τοὺς Τούρκους.
Cazier ἢ Cazias, ἴδ. Bourache.
Cazon, ἀρ. ζῶον τῆς Γουινέας. ἴδ. Blaireau.
Ce, cet, ἀρ. ἐν. cette, Θ. ἐν. ces, πλ. διγ. ἀντων. δεικτικὴ. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, οὗτοι, αὗται, ταῦτα. cet homme, cette femme ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἡ γυνὴ αὕτη. pour ce διὰ τοῦτο. c'est ἔστιν, εἶναι. ce sont εἰσὶν, εἶναι. (ἀπροσώπως). c'est à dire, c'est à savoir, ἴδ. dire καὶ savoir. c'est pourquoi διὰ τοῦτο. ce que c'est, τί ἐστί. ce dit-il (σὺν.) λέγει. c'est eux, ἡ ce sont eux qui... οὗτοι εἰσὶν οἱ... ce furent eux (ὄχι ce fut eux) qui... οὗτοι ἦταν οἱ... § ce qui, ἀντ. ἀναφ. ὅπερ, ὅ,τι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον.
Céanothe, ἀρ. κεάνωθος, γένος φυτῶν.
Céans, ἐπίῤῥ. (ἀρχ) οἴκοι, οἴκαδε, εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὧδε.
Cébathe, Θ. * κέβαθα, φυτὸν τῆς Ἀραβίας.
Cébipira, ἀρ. * κεβίπιρα, δένδρον τῆς Βρασιλίας.
Céblepyris, ἀρ. κεβλήπυρις, πτηνόν.
Cebrion, ἀρ. * κεβριόνης, γένος ἐντόμων.
Cebrionates, ἢ Cebrionites, ἀρ. πλ. * κεβριονίται, φυλὴ ἐντόμων.
Cébus, ἀσ. κῆβος, γένος πιθήκων.
Cecal ἢ Cæcal, le, ἐπ. (ἀνατ.) τυφλεντερικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ τυφλὸν ἔντερον.
Cécaliphe, ἀρ. * κεκαλύφη, γένος φυτῶν.
Ceci, ἀντ. δεικτ. τοῦτο, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ celà ἐκεῖνο.
Cécidomyie, Θ. κηκιδόμυια, γένος ἐντόμων.
Cécilie, ἴδ. Cæcilie.
Cécité, Θ. τυφλότης.
Cédart, οὐσ. νομ. ὁ παραχωρῶν (τι εἰς ἄλλον).
Céder, ἐν. παραχωρῶ. — sa place à quelqu'un παραχωρῶ τὴν θέσιν μου εἰς τινα. — le pas ὑποχωρῶ. § οὐδ. — à quelqu'un en quelque chose ἢ le — à quelqu'un en quelque chose μειονεκτῶ, ἐλαττοῦμαί τινος κατά τι, εἶμαι κατώτερός τινος κατά τι. je lui cède en tout εἶμαι κατώτερος, ὑποδεέστερος αὐτοῦ κατὰ πάντα. je ne le lui cède en rien οὐδὲν εἶμαι κατ' οὐδὲν αὐτοῦ κατώτερος. § ἐνδίδωμι, ὑπενδίδω, ὑποχωρῶ. j'ai — é à ses prières ἐνέδωκα εἰς τὰς παρακλήσεις του.
Cédille. Θ. (τὰ ll προφ. ὑγρά). * ὑπόστιξις, σημεῖόν τι ἐν εἴδει ὑποστιγμῆς τιθέμενον ὑπὸ τὸ c, διὰ νὰ τῷ δώσῃ τὴν προφορὰν τοῦ s ἐμπρὸς τοῦ a, o, καὶ u, ὡς, ça.
Cedma, ἀρ. κέδμα, εἶδος ποδαλγίας, ῥευματισμῶν.
Cédrat, ἀρ. κιτρόμηλον, κίτρον. § κιτρέα, τὸ δένδρον.
Cédre, ἀρ. κέδρος, δένδρον εὐώδες.
Cédrel, ἀρ. * κεδρέλλα, μέγιστον δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Cédrellées, Θ. πλ. * κεδρελλοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Cédride, Θ. κεδρὶς, κεδρόκοκκον, καρπὸς τῆς ὀξυκέδρου.
Cédrie, Θ. κεδρία, ἡ ῥητίνη τῆς κέδρου.
Cédrine, ἀρ. κεδρόμηλον, εἶδος λειμονίου.
Cédrite, Θ κεδρίτης (οἶνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐῤῥίφησαν καρποὶ κέδρου).
Cédule, Θ. γραμμάτιον (χρεωστικόν).
Céiba, ἀσ. δένδρον τῆς Σενεγάλης ἴδ. Fromager.
Ceindre, ἀρ περιζωννύω, κ. περιζώννυω, ζώννυω. — une ville de murailles περιβάλλω, περικυκλῶ με τεῖχος τὴν πόλιν, περιτειχίζω. — la tête du diadème ἀναδέω τὴν κεφαλὴν, κ. φορῶ τὸ διάδημα § περιζώννυμαι, κ. ζώννομαι. — le diadème περιάπτομαι, ἀναδέομαι τὴν κεφαλὴν (μὲ διάδημα), ἀναλαμβάνω τὸ διάδημα. § se — du αὐτοπ. περιζώννυμαι, κ. ζώννομαι. se — le front d'un diadème ἀναδέομαι τὸ διάδημα.
Ceintes, Θ. πλ. ζωστῆρες, τὰ παράλληλα ξύλα τὰ καλύπτοντα τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τῶν τοίχων τοῦ πλοίου.
Ceinture, Θ. ζώνη. — de murailles περίβολοι τείχους. § ζώνη (εἰς διαφόρους τέχνας, μέρη τῶν ἐργαλείων ἀναλογοῦντα μὲ ζώνην).
Ceinturelle, Θ. δεσμὸς τῆς κεραίας εἰς τὸν ἱστόν.
Ceinturette, Θ. λωρίον τυλιγμένον περὶ τὴν θηρευτικὴν σάλπιγγα.
Ceinturier, ἀρ. ζωνοπλόκος, ζωστοτόμος.
Ceinturon, ἀσ. ζωστὴρ, (ὁ τελαμὼν τοῦ ξίφους ὅταν ζώνῃ τὸ σῶμα).
Ceinturonnier, ἀρ. ζωστηροποιός.
Cela, ἀντων. δεικτ. ἐκεῖνο, (κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ceci, τοῦτο) § τοῦτο. je dis — λέγω τοῦτο. c'est —, c'est bien — αὐτὸ εἶναι, ὀρθῶς λέγεις (ἢ πράττεις). comme — μετρίως; πῶς. comme — οὕτω, τοιουτοτρόπως. il est comme — τοιοῦτος εἶναι. comment — ? πῶς τοῦτο; § οἰκ. οὗτος, αὕτη, οὗτοι, αὗται κτλ. voyez cette fille; cela ne sait ce que cela dit ἰδὲ αὐτὴν τὴν κόρην δὲν ἠξεύρει τί λέγει. (χυδ.)
Célacnée, Θ * κελάκνειον, φυτὸν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Céladon, ἐπ. καὶ οὐσ. λευκοπράσινος, χρῶμα λευκοπράσινον.
Célastre, ἀρ. * κέλαστρος, φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς.
Célastrinées, Θ. πλ. * κελαστροειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Célate, Θ. τὸ ἐμπρόσθιον τῆς περικεφαλαίας τῶν ἀρχαίων Γάλλων, καὶ ἡ περικεφαλαία αὐτή.
Célation, Θ. ἀπόκρυψις, ἀποσιώπησις.
Célébrant, ἀρ. ὁ ἱερουργῶν (ἱερεύς.)
Célébration, Θ. τελετὴ, ἑόρτασις. — de la messe ἱεροπραξία, ἱερουργία, τέλεσις τῆς λειτουργίας.
Célèbre, ἐπ. εὐκλεὴς, περικλεὴς, περίφημος, περιβόητος, διαβόητος (ἐπὶ κακοῦ.)
Célébrer, ἐν. ἐξυμνῶ, ἐγκωμιάζω, διαφημίζω § ἑορτάζω. § τελῶ — un mariage τελῶ γάμον. — la messe (ἢ μόνον) — τελῶ ἱεροπραξίαν, λειτουργῶ, ἱερουργῶ.
Célébrité, Θ. κλέος, εὐκλεια. § ἀρχ. πομπή.
Céler, ἐν. ἀποκρύπτω, κρύπτω, ἀποσιωπῶ. se faire — κρύπτομαι, λέγω ὅτι δὲν εἶμαι εἰς τὴν οἰκίαν.
Céleret, ἀρ εἶδος δικτύου.
Céleri, ἀρ. σέλινον, φυτόν — rave ἢ — navet * ῥαφανοσέλινον, εἶδος τσελίνου.
Célérigrades, ἀρ. πλ. ἴδ. Rongeurs.
Célerin, ἀρ. ἴδ. Sardine.
Célérité, Θ. ταχύτης (ἐπὶ κινήσεως.) avec — ταχέως.
Céleste, ἐπ. οὐράνιος. bleu — οὐρανόχρους βαφὴ, κ. οὐρανί. § οὐσ. τὸ οὐρανόχρουν.
Célestins, ἀρ. πλ. Κελεστῖνοι, τάγμα μοναχῶν συστηθὲν ὑπὸ πάπα Κελεστίνου Ε'!
Célète, ἀρ. κελήτιον, πλοῖον ἀρχαῖον ἐρετικόν.
Céliaque, ἐπ. κοιλιακός.

Célibat, ἀρ. ὁ ἄγαμος βίος. vivre dans le — διάγω ἄγαμον βίον.
Célibataire, ἀρ. ἄγαμος.
Célibe, Ϛ. * κελύφη, γένος κογχύλης τῆς μεσογείου.
Célicoles, ἀρ. πλ. οὐρανολάτραι. αἵρεσις Χριστιανικὴ καὶ Ἰουδαϊκή.
Célidée, Ϛ. εἶδος ἀνεμώνης.
Célidographie, Ϛ. κηλιδογραφία, περιγραφὴ τῶν κηλίδων τοῦ ἀστέρος τῆς Ἀφροδίτης.
Célino, Ϛ. ἴδ. Mélisse.
Cellaire, ἀρ. * κυψελοφόρος, εἶδος πολυπόδων.
Celle, ἴδ. Celui.
Cellépore, ἀρ. κυψελόπορον, γένος πολυπόδων.
Cellérage, ἀρ. ἀρχ. φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου τοῦ ἐν ταῖς οἰναποθήκαις.
Cellérerie, Ϛ. ἐπιστασία τῶν τροφῶν εἰς μοναστήρια.
Cellérier, ère, οὐσ. τροφοδότης εἰς μοναστήριον.
Cellier, ἀρ. οἰνών, ὑφορυλάκιον, ταμεῖον, κ. κελάρι.
Cellites, ἀρ. πλ. κελῖται, μοναχοὶ τῆς Ὁλλάνδας, ἀσκοῦντες ἀγαθοεργίας.
Cellulaire, ἐπ. ἀνατ. tissu — κυψελώδης ἱστὸς (ἡ βάσις ὅλων τῶν ὀργάνων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.) βοτ. tissu ἡ enveloppe — κυψελώδης ἱστὸς ἢ περικάλυμμα.
Cellule, Ϛ. οἰκίσκος (μοναχοῦ), κελλίον. — d' abeille ὁ κύτταρος, τὸ κελλίον τῆς μελίσσης. ἰατρ. — adipeuse κυψέλη πιμελώδης (τῶν παχέων σωμάτων.) § βοτ. κυψέλη τῶν σπερμάτων, τὸ μέρος τῆς σπερμοθήκης, ὅπου εἶναι ὁ σπόρος.
Celluleux, euse, ἴδ. Cellulaire.
Célulie, Ϛ. κογχύλη τοῦ Περσικοῦ κόλπου.
Céloce, ἀρ. κέλης, μικρὸν πλοιάριον.
Célonite, ἀρ. *κηλωνίτης, γένος ἐντόμων.
Célosie, Ϛ. ἴδ. Passe-velours.
Célotomie, Ϛ. χειρ. κοιλοτομία.
Celsie, Ϛ. * κέλσιον, γένος φυτῶν.
Celtique, ἐπ. κελτικός, γαλατικός. le — ἡ κελτικὴ γλῶσσα.
Cellui, Celle, Ceux, Celles, ἀντ. ἀναφ. (ἔχουν συντχετ. τὸ qui.) celui qui ἐκεῖνος ὅστις. — qui dit ὁ λέγων. celle que ἐκείνη τὴν ὁποίαν, ἡ τὴν ὁποίαν. Celuide ὁ τοῦ. de ce jardin passons à — de mon voisin ἀπὸ τὸν κῆπον τοῦτον ἂς μεταβῶμεν εἰς τὸν τοῦ γείτονός μου. ceux d' autrefois οἱ πάλαι, οἱ ἀρχαῖοι. ceux d' Athènes οἱ Ἀθηναῖοι.
Celui-ci, Celle-ci, Ceux-ci, Celles-ci, ἀντων. δειατ. οὗτος, αὕτη, οὗτοι, αὗται. κατ' ἀντίθεσιν τοῦ celui-la, celle-la. celui-ci pleure et celui-là rit ὁ μὲν κλαίει, ὁ δὲ γελᾷ.
Celui-là, celle-là, ceux-là, celles-là, ἴδ. Celui-ci.
Cément, ἀρ. κόνις (καθαρίζουσα τὰ μέταλλα.)
Cémentation, Ϛ. καθαρισμὸς τῶν μετάλλων διὰ τῆς κόνεως.
Cémentantoire, ἐπ. ὁ τῆς κόνεως τῆς καθαριζούσης τὰ μέταλλα.
Cémenter, ἐν. καθαρίζω (τὰ μέταλλα διὰ τῆς κόνεως.)
Cénacle, ἀρ. ἑστιατόριον (τσουρ. σοφρατζκρία) τῶν ἀρχαίων.
Cenchris, ἀρ. κεγχρίας, κεγχρὶς, ὄφις τοῦ γένους βόα.
Cenchrite, ἀρ. κεγχρίτης, λίθου εἶδος.
Cenchros, ἀρ. κέγχρος, (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) μικρὸς ἀδάμας. ἴδ. Carat.
Cenco, ἀρ. ἔχιδνα ἡ Ἀμερικανή.
Cendal, ἀρ. ὕρασμα διὰ τὰς σημαίας.
Cendre, Ϛ. σποδὸς, τέφρα, κ. στάκτη. — chaude μαρίλη, θερμοσποδιὰ, αἰθάλη, κ. χόβολη. mettre, réduire en — ἀποτεφρόω. § — καὶ — s ἡ κόνις, τὰ λείψανα (τῶν ἀποθανόντων.) le jour des — s ἡ καθαρὰ τετράδι. — de mer ἡ τέφρα τῶν γαιανθράκων.
Cendré, ée, ἀρ. σποδοειδὴς, κ. στακτερός. § σποδιώδης, τεφρώδης, κ. στακτοειδής. substance —ée ἴδ. substence corticale.
Cendrée, Ϛ. σφαιρίδια (μολύβδινα) τὰ μικρότατα, μικρότατα σκάγια. § σποδὸς, ἐκ τῆς ὁποίας κατασκευάζονται τὰ χημικὰ κυπέλλια, ἴδ. Coupelle.
Cendrer, ἐν. σποδιῶ, βάφω μὲ χρῶμα σποδοειδὲς, κ. στακτερόν. § μαγνύω μὲ τέφραν.
Cendreux, euse, ἐπ. κ. σποδώδης, κ. στακτωμένος.
Cendrier, ἀρ. *τεφροδόχη, μέρος τῆς ἑστίας.
Cendriette, Ϛ. ἴδ. Cinéraire.
Cendrillard, ἀρ. τεφρὰς, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Cendrille, Ϛ. ἴδ. mésange, charbonnière, sittelle.
Cendrillon, Ϛ. σποδεύνης, κ. στακτοκαίπαιλη.
Cendrures, Ϛ. πλ. σποδιώματα, ῥλέβες τοῦ χάλυβος καθιστῶται αὐτὸν κακῆς ποιότητος.
Cène, Ϛ. (ἐκκλ) ὁ μυστικὸς δεῖπνος. le jour de la — ἡ μεγάλη πέμπτη. § (παρὰ διαμαρτυρουμένοις.) ἡ κοινωνία.
Cènelle, Ϛ. ἴδ. Houx.
Cénie, Ϛ. ἴδ. Lancisie.
Cénisme, ἀρ. κοινισμὸς, ἡ μίξις διαφόρων διαλίκτων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Cénobiarque, ἀρ. κοινοβιάρχης, ὁ κοινοβίου προϊστάμετος.
Cénobie, Ϛ. κοινόβιον.
Cénobite, ἀρ. κοινοβιακὸς, μοναχὸς διάγων εἰς κοινόβιον.
Cénobitique, ἐπ. κοινοβιακὸς, ὁ ἀνήκων εἰς κοινόβιον.
Cénobrion, ἀρ. * κενόβριον, καρπός.
Cénagastre, ἀρ. * κενόγαστρον, γένος ἐντόμων.
Cénoramphes, ἡ Levirortres, ἀρ. πλ. *κενόῤῥαμφα, σύστημα πτηνῶν.
Cénose, Ϛ. κένωτις (τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος.)
Cénotaphe, ἀρ. κενοτάφιον.
Cénotique, ἐπ. κενωτικὸς, (ἐπὶ ἰατρικῶν.)
Cens, ἀρ. ἀπογραφὴ, (κῆνσος) τῶν ἀρχαίων ῥωμαίων. § (κῆνσος) ἀποφορὰ, ἔγγειος φόρος πληρονόμενος ἀπὸ ἐπικαρπωτὰς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἢ ἀπὸ ἀποικίαν εἰς τὴν μητρόπολιν, κ. γεώμορον. § le — électoral, — d' éligibilité τίμημα τῶν ἐκλογέων, τῶν ἐκλογίμων. ὁ φόρος ὅσον ἀπαιτεῖται νὰ πληρώνῃ τις διὰ νὰ ἦναι ἐκλογεὺς, ἢ ἐκλόγιμος.
Censal, ἀρ. μεσίτης.
Cense, Ϛ. ἄχρ. ἀγροικία.
Censé, ée, ἐπ. ὑπολαμβανόμενος, λογιζόμενος, ὑποτιθέμενος, θεωρούμενος. il est — mort θεωρεῖται ὡς νεκρός.
Censerie, Ϛ. τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ μεσίτου.
Censeur, ἀρ. τιμητὴς (κήνσωρ) παρ' ἀρχαίοις ῥωμαίοις, ὁ καταγράφων καὶ ἐκτιμῶν τὰ κτήματα τῶν πολιτῶν, καὶ ἐπιβάλλων τοὺς φόρους. § ἐπιτιμητὴς, ἐπικριτής. — de livres λογοκρίτης, ὁ ἐπιτετραμμένος ἀπὸ ὑπόπτους κυβερνήσεις τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκδιδομένων βιβλίων. § ἔφορος (τῶν σχολείων.)
Censier, οὐσ. ἀρ. (τιμαρ.) καὶ ἐπ. seigneur — ὁ φόρον ἢ κῆνσον ἀπολαμβάνων ἄρχων
Censiste, ἴδ. Censier.
Censitaire, ἀρ. (τιμαρ.) ὑποτελής.
Censive, Ϛ. (τιμαρ.) ἀποφορὰ πληρουμένη πρὸς τοὺς ἄρχοντας εἰς χρήματα ἢ εἰς εἶδος. § ἔλαφοις δικαιοδοσίας ἄρχοντος. ce bien est sous la — d' un tel τὸ κτῆμα τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὸν δεῖνα.
Censuel, lle, ἐπ. (τιμαρ.) ὁ εἰς τὸν κῆνσον, ἀποφορὰν ἀναγόμενος.
Censurable, ἐπ. ἐπιλήψιμος, ἐπιτιμητὸς, ἀξιοκατάκριτος.
Censure, Ϛ. ἐπίκρισις. § ἐπιτίμησις. — ecclésiastique ἐπιτίμιον. § λογοκρισία, ἡ ἐξέτασις τῶν βιβλίων. la — οἱ λογοκριταὶ (περιληπτ.) § τιμητεία, ἀξία ἐπὶ τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων.
Censurer, ἐν. ἐπικρίνω, κατακρίνω.

§ ἐπιτιμῶ, ἐπιβάλλω πειθαρχικὴν ποινήν.

Cent, ἐπ. ἀριθ. ἑκατόν. onze cents κτλ. ἕως. dix-neuf —s χίλια ἑκατὸν, κτλ. ἕως χίλια ἐννεακόσια. un pour — ἓν τοῖς ἑκατόν. — fois ἑκατοντάκις. § (ἀντὶ) πολλοί. j' y ai été — fois ἐπῆγα ἀπειράκις. § οὐσ. un — μία ἑκατοντάς. vendre au — πωλῶ καθ' ἑκατοντάδας. un — pesant ἓν κεντηνάριον, ἑκατὸν λίτραι.

Centaine, Θ. ἑκατοντάς. par —s καθ' ἑκατοστύας, ἑκατοντάδας. (μεταφ.) πολλοὶ ὁμοῦ. § ἡ δένουσα τὴν τολύπην κλωστή.

Centaure, ἀρ. κένταυρος. § κένταυρος, εἷς τῶν ἀστερισμῶν.

Centaurée, Θ. κενταυρίς, γένος φυτῶν.

Centaurelle, Θ. κενταύριον τῆς Ἀμερικῆς, φυτόν

Centaurium, ἀρ. κενταύριον, φυτόν.

Centenaire, ἐπ. καὶ οὐσ. ἑκατοντούτης.

Centenier, ἀρ. ἑκατόνταρχος, κεντηρίων (εἰς τὸ εὐαγγέλιον).

Centenille, Θ. κεντρώνιον, φυτόν.

Centésimal, le, ἐπ. ἑκατονταδικός, ὁ ἀποτελῶν ἑκατοντάδος μέρος, ὁ ἀνήκων εἰς ἑκατοντάδα.

Centètes, ἀρ. πλ. *κεντῆται, γένος μαστοζώρων ζώων.

Centi, λέξις χρήσιμος εἰς σύνθεσιν, καὶ δηλοῦσα τὸ ἑκατοστὸν μέρος τῆς μεθ' ἧς συντίθεται.

Centiare, ἀρ. ἑκατοστόπλεθρον, τὸ ἑκατοστὸν μέρος τοῦ τετραγωνικοῦ πλέθρου.

Centième, οὐσ. τὸ ἑκατοστὸν (μέρος). § ἐπ ἑκατοστός.

Centigrade, ἐπ. ἑκατόμμοιρος, thermomètre — ἑκατόμμοιρον θερμόμετρον, (τὸ εἰς ἑκατὸν βαθμοὺς ἢ μοίρας διηρημένον).

Centigramme, ἀρ. ἑκατοστογράμμαριον, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ γραμμαρίου.

Centilitre, ἀρ. ἑκατοστόλιτρον, τὸ ἑκατοστὸν τῆς λίτρας.

Centime, ἀρ λεπτόν, τὸ ἑκατοστὸν μέρος τοῦ φράγκου. 100 centimes = 111 καὶ 3|5 λεπτ. (Ἑλληνικά).

Centimètre, ἀρ. ἑκατοστόμετρον, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ μέτρου.

Centinode, ἰδ. Renouée.

Centistère, ἀρ. τὸ ἑκατοστὸν τοῦ κυβικοῦ μέτρου.

Centon, ἀρ. κέντρων, ποίημα συνερραμένον ἐκ διαφόρων στίχων ποιητοῦ τινος ἢ πολλῶν ποιητῶν. — d' Homère ὁμηροκέντρωνες καὶ ὁμηρόκεντρα. § κέντρων, σύγγραμμα πλῆρες ξένων τεμαχίων.

Centonaire, ἀρ. βυρσοδέψης ἐργαζόμενος τὰ δέρματα μὲ τὰ ὁποῖα ἐκάλυπτον τὰς πολιορκητικὰς μηχανάς.

Centothèque, Θ. ἰδ. râcle Bardane.

Cent-pieds ἀρ. ἑκατόμπους, φαρμακερὸν ὄφις τοῦ Διάμ.

Central, le, ἐπ. κεντρικός, ὁ πρὸς τὸ κέντρον, τὸ μεσαίτατον σημεῖον κείμενος, ὁ τοῦ κέντρου ἢ ἔχων σχέσιν πρὸς τὸ κέντρον. un établissement — κεντρικὸν κατάστημα, τὸ ἀνώτατον ἢ πρώτιστον, τὸ ὡς κέντρον ἄλλων κατωτέρων θεωρούμενον.

Centralisation, Θ. συγκέντρωσις, ἡ εἰς ἓν κοινὸν κέντρον συνένωσις.

Centraliser, ἐν. συγκετρόω, συνενόνω εἰς ἓν κοινὸν κέντρον.

Centranodon, ἀρ. κεντρίσκος, σίλουρος ὁ ἀγένειος, ἰχθύς.

Centrante, Θ. ἰδ. Valériane.

Centranthère, Θ. κεντράνθηρον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Centre, ἀρ. κέντρον (τὸ μεσαίτατον σημεῖον τοῦ κύκλου καὶ ἀναλόγως ὁποιουδήποτε σχήματος. τοῦ παρατεταγμένου στρατεύματος τὸ μεταξὺ τῶν πτερύγων μέρος. τὸ σημεῖον πρὸς ὃ τείνουσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐκπορεύονται ἡμιδιάμετροι ἢ διάφοροι γραμμαὶ διευθύνσεως). — de gravité κέντρον βαρύτητος, πρὸς ὃ ῥέπουσι τὰ βαρέα σώματα. — des arts κέντρον τῶν τεχνῶν (τὸ μέρος ὅπου αἱ τέχναι ἀνθοῦσι) — des affaires κέντρον τῶν δημοσίων πραγμάτων, (ὅπου γίνονται, θεωροῦνται αἱ δημόσιοι ὑποθέσεις). être dans son —· εἶμαι εἰς τὴν θέσιν μου, ὅπου ἀρέσκομαι. je suis hors de mon — εἶμαι ἐκτὸς τῆς θέσεώς μου, ἐκτετοπισμένος.

Centrer, ἐν. (ὑελουργικῆς) κυρτῶ τὸ μέσον τοῦ διοπτρικοῦ ὑέλου. —é μετ. ἀμφίκυρτος.

Centrifuge, ἐπ κεντρόφυξ, ὁ ἀπὸ τοῦ κέντρου φεύγων. force — κεντρόφυξ δύναμις.

Centrine, Θ. κεντρίνης, ἰχθὺς, ἰδ. Squale.

Centripète, ἐπ. κεντρόμολος, ὁ πρὸς τὸ κέντρον ῥέπων.

Centripétence, Θ. τὸ κετρόμολον, ἡ πρὸς τὸ κέντρον ῥοπή.

Centris, ἀρ. κεντρὶς, γένος ἐντόμων.

Centrisque, ἀρ. κεντρίσκος, γένος ἰχθύων.

Centrobarique, ἐπ. méthode — μέθοδος κεντροβαρικὴ (φυσ.), ἡ διὰ τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος καταμέτρησις ἐπιφανείας ἢ στερεοῦ.

Centrogastère, Θ. *κεντρογάστωρ, γένος ἰχθύων.

Centrolophe, ἀρ. *κεντρόλοφος, γένος ἰχθύων.

Centronote, ἀρ. *κεντρόνωτον, γένος ἰχθύων.

Centrophylle, Θ. *κεντρόφυλλον, γένος φυτῶν.

Centropode, ἀρ. *κεντρόπους, ἰχθύς.

Centropome, ἀρ. *κεντρόγναθος, γένος ἰχθύων.

Centroscopie, Θ. κεντροσκοπία, ἡ περὶ κέντρων πραγματεία τῆς γεωμετρίας.

Centrote, ἀρ. *κεντρωτὸν, γένος ἐντόμων.

Centumvir, ἀρ. εἷς τῶν ἑκατὸν, δικαστικὴ ἀξία εἰς Ῥώμην. les —s οἱ ἑκατόν.

Centumviral, le, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς ἑκατόν. ἰδ. Centumvir.

Centumvirat, ἀρ. ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχὴ εἰς τὴν ἀρχ. Ῥώμην.

Centuple, ἐπ. ἑκατονταπλοῦς.

Centupler, ἐν. ἑκατονταπλασιάζω.

Centuriateur, ἀρ. ὁ συγγραφεὺς ἑκατονταετηρίδος. les —s de Magdebourg οἱ Μαγδεβούργιοι ἑκατονταετηρισταί, οἱ συγγράψαντες κατὰ ἑκατονταετηρίδας τὰ πρακτικὰ τῆς λουθηρικῆς ἐκκλησίας.

Centurie, ἀρ. ἑκατοστύς, σῶμα ἐξ ἑκατὸν ἀνθρώπων. § ἑκατονταετηρίς.

Cénure, Θ. ὑδατὶς, σκώληξ εἰσχωρῶν εἰς τὸν μυελὸν τῶν ἀρνίων.

Centurion, ἀρ. ἑκατόνταρχος.

Céoan, ἀρ. *κεοάνος, πτηνὸν τῶν Ἰνδιῶν ἄγνωστον παρακολουθοῦν τοὺς ὁδοιπόρους καὶ μιμούμενον τὴν φωνήν των.

Céophone, ἀρ. ἰδ. Elphide.

Cep, ἀρ. κλῆμα (ἀμπέλου). § ἄρχ. —s πέδικλα, ἀλύσεις.

Cepæa, ἡ **Cépée**, Θ. κηπαία, φυτόν.

Cépean, ἀρ. ἡ μητροθήκη, τὸ μέρος ὅπου ἄλλοτε ἦτο προσηλωμένη ἡ μήτρα εἰς τὰ νομισματολοπεῖα.

Cépée, Θ. παραφυάδες, τὰ νεόφυτα, τα ἀναφυόμενα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ.

Cependant, ἐπιρ. ἐν τούτοις. nous parlons et — la nuit vient συνδιαλεγόμεθα καὶ ἐν τούτοις ἡ νὺξ φθάνει. § καὶ ὅμως, μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα.

Céphalacanthe, ἀρ. * κεφαλάκανθος, γένος ἰχθύων

Céphalalgie, Θ. κεφαλαλγία.

Céphalanthe, ἀρ.* κεφάλανθον, γένος φυτῶν.

Céphale, ἀρ. κέφαλος, ἰχθύς. § κέφαλος, εἶδος ψυχῆς.

Céphalée, Θ. κεφαλαία, κεφαλαλγία χρονική.

Céphalique, ἐπ. (ἰατρ.) κεφαλικὸν ἰατρικὸν, τὸ κατὰ τῆς κεφαλαλγίας.

Céphalite, ἀρ. ἐ, κεφαλίτις, ἀσθένεια.

Céphalocle, ἀρ. κεφάλωψ, γένος ὀστρακοδέρμων.

Céphaloïde, ἀρ. κεφαλωτὸς, πᾶν φυτὸν, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ εἶναι στρογγύλη ὡς κεφαλή.

Céphalometre, ἀρ. κεφαλόμετρον, ἐργαλεῖον τῆς μαιευτικῆς.

Céphalonomancie, Θ. κεφαλονομαντεία, μαντεία διὰ τῆς κεφαλῆς ὄνου.

Céphalopharyngien, ἐπ. ἀνατ. κεφαλοφαρύγγιος (μῦς).

Céphalophore, Θ. *κεφαλοφόρος, φυτὸν τοῦ Χιλί.

Céphalopode, ἀρ. *κεφαλόποδα, τάξις σκωλήκων.

Céphaloplère, ἀρ. κεφαλόπτερος, πτηνὸν τῆς Βρασιλίας.
Céphaloscopique, οὐσ. καὶ ἐπ. κεφαλοσκοπία, κρανολογία, καὶ κεφαλοσκοπικὴ, κρανιολογικὴ (συλλογή).
Céphalostomes, Ϟ. πλ. *κεφαλόστομα, ὑποδιαίρεσις ἀραχνοειδῶν.
Céphaloxe, Ϟ. ἴδ. Jonc rampant.
Céphaloto, Ϟ. κεφαλωτὴ, εἶδος νυκτερίδος.
Céphée, ἀρ. κηφεὺς, ἀστερισμός. § κηφεὺς, γένος μελούσης.
Céphélis, ἀρ. κεφαλὶς, γένος φυτῶν.
Céphus, ἀρ. *κῆφος, εἶδος πιθήκος. § κῆφος, γένος ἐντόμων.
Céraiste, ἀρ. κεράστης, γένος φυτῶν.
Céraitis, ἀρ. κεραΐτις, φυτόν. ἴδ. fenu-grec.
Céraia, ἀρ. *κεραία, δένδρον τῆς Κίνας.
Cérambycins, ἀρ. πλ. κεραμβυκοειδῆ, σύστημα ἐντόμων.
Cérambyx, ἀρ. κεράμβυξ, ἔντομον. ἴδ. Capricorne.
Cérame, ἀρ. κεράμιον, ποτήριον τῶν ἀρχαίων.
Céramianthème, ἀρ. κεραμιάνθεμον, γένος πολυπόδων.
Céramie, Ϟ. *κεραμία, γένος ἐντόμων.
Céramion, ἀρ. *κεράμιον, γένος φυτῶν.
Céramique, ἀρ. κεραμεικὸς (ὁ ἔσω καὶ ὁ ἔξω), τόπος ἐν Ἀθήναις.
Céramopse, Ϟ. * κεραμωπὸν, γένος φυτῶν.
Céranthe, ἴδ. Chionanthe.
Céranthère, Ϟ. κεράνθηρον, γένος φυτῶν τῆς Ἀρριανῆς.
Céraphron, ἀρ. *κεροφόρον, γένος ἐντόμων.
Céraptères, ἀρ. πλ. *κεράπτερα, γένος ἐντόμων.
Cérasites, Ϟ. πλ. *κερασῖται, ἀπολιθώσεις κερασοειδεῖς.
Cérastes, ἀρ. κεράστης, εἶδος ἐχίδνης τῆς Αἰγύπτου.
Cérat, ἀρ. κηρωτὸν, ἀλοιφὴ περιέχουσα κηρόν.
Cératine, Ϟ. *κερατίνη, γένος ἐντόμων.
Cératiole, Ϟ. ἐρεικὴ Ἀμερικανικὴ, φυτόν.
Cération, Ϟ. ἄχρ. κήρωσις, ἄλειψις μὲ κηρόν. § κατακερματισμὸς τινων ὑλῶν πρὸς εὐκολώτεραν ἀνάλυσιν.
Cératocarpe, ἀρ. κερατόκαρπον, φυτόν.
Ceratocèle, ἀρ. κερατοκήλη, ἀσθένεια τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος.
Cératoglosse, ἐπ. (ἀνατ.) κερατόγλωσσος (μῦς· εἷς τῶν τῆς γλώσσης).
Ceratoïde, ἐπ. (ἀνατ.) κερατοειδὴς (χιτὼν, ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ).
Cératoites, ἀρ. πλ. ἴδ. ammonites.
Cératolithes, ἀρ. πλ. κερατόλιθοι, ἀπολελιθωμένα κέρατα.
Cératonème, Ϟ. κερατώνυμον, φυτόν.
Cératopétale, Ϟ. κερατοπέταλον, γένος φυτῶν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Cératopharyngien, ἐπ. (ἀνατ.) κερατοφαρυγγίτης (μῦς).
Cératophytes, ἀρ. πλ κερατόφυτα, εἴδη πολυπόδων.
Cératopogon, ἀρ. κερατοπώγων, γένος ἐντόμων.
Cératosanthe, ἀρ. ἴδ. Arguine.
Cératosperme, ἀρ. κερατόσπερμον, φυτόν.
Cératostapyhlin, ἀρ. κερατοσταφυλίτης μῦς.
Cératotome, ἀρ. κερατοτόμον (ἐργαλεῖον χειρουργικόν).
Céraulotos, ἀρ. *κεραυλωτὸν, Ϟαλάσσιον φυτόν.
Céraunia, Ϟ. κεραυνία, λίθος.
Céraunias καὶ céraunita, ἀρ. κεραυνίας, εἶδος λίθου.
Céraunion, ἀρ. κεραύνιον, ἀστερίσκος εἰς τὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα, σημειῶν τ' ἀποσκορακιστέα τεμάχια.
Céraunoscope, ἀρ. κεραυνοσκόπος, ἱερεὺς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις παρατηρῶν τοὺς κεραυνούς.
Céraunoscopion, ἀρ. κεραυνοσκόπιον, μηχανὴ τῶν ἀρχαίων Ϟεάτρων.
Cerbère, ἀρ. Κέρβερος, ὁ κύων τοῦ ᾅδου. § μεταφ. ἄγρυπνος φύλαξ, κέρβερος.
Cercaire, ἀρ. κέρκουρος, γένος σκωλήκων ὑγρογεννῶν.
Cerce, ἴδ. Cherche.
Cerceau, ἀρ. στεφάνη, κ. βεργί (βαρελίου). § ἄρκυς, δίκτυον διὰ τὰ πτηνά. § ταρσοί, τὰ ἄκρα τῶν πτερῶν τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων. § τροχὸς, παίγνιον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Cercelle, ἴδ. Sarcelle.
Cerceris, ἀρ. κερκουρὶς, γένος ἐντόμων.
Cercio, ἀρ. κερκίων, πτηνὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Cercle, ἀσ. κύκλος, (σχῆμα γεωμετρικὸν, στρογγύλον σχῆμα). en — κύκλῳ, κυκλοτερῶς, κυκλικῶς, κυκλοειδῶς. demi — ἡμικύκλιον. —s horaires γραμμαὶ εὐθεῖαι τοῦ ἡλιακοῦ ὡρολογίου, δηλοῦσαι τὰς ὥρας. § στεφάνη (βαρελίου, καὶ πᾶν τοιοῦτον). § κύκλος, κρίκος, (τροχὸς. χαλκᾶς), (εἰς διαφόρους τέχνας ἐργαλεῖα ἢ μέρη αὐτῶν κυκλοειδῆ). § συναναστροφὴ, συνάθροισις. la reine tient — ἡ βασιλὶς ἔχει συναναστροφήν. § κύκλος, ἔκτασις. je me renforme dans le — de mes devoirs περιορίζομαι εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων μου. § κύκλος, διαδοχή. le — des saisons ἡ διαδοχὴ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους. — vicieux (λογικ.) κύκλος, τὸ προτείνειν ὡς ἀπόδειξιν αὐτὴν τὴν ἀποδεικτέαν πρότασιν. je suis dans un — vicieux (μεταφ.) εὑρίσκομαι εἰς ἀδιέξοδον κύκλον. § νομὸς, διαίρεσις τινῶν ἐπικρατειῶν εἰς Γερμανίαν.
Cercler, ἐν. δένω μὲ στεφάνας (βαρέλιον κτλ.)
Cerclier, ἀρ. στεφανοποιὸς, ὁ κατασκευάζων τὰς στεφάνας (τῶν βαρελίων).
Cercocère, ἀρ. *κερκόκερως, γένος ζώων.
Cercodée, Ϟ. * κερκοδία, φυτόν.
Cercope, Ϟ. κερκώπη, γένος ἐντόμων.
Cercopis, ἀρ. κερκωπὶς, γένος ἐντόμων.
Cercopithèque, ἀρ. κερκοπίθηξ, ὄνομα πίθηκος.
Cercosis, ἀρ. (ἰατρ.) κέρκωσις, ἔκφυσις κλείουσα τὴν μήτραν.
Cercueil, ἀρ. σωρὸς, φέρετρον, ξυλοκράβδωτον. (μεταφ.) τάφος. le chagrin l' a mis au — ἡ θλῖψις τὸν ἐθανάτωσε.
Cercure, ἀρ. κέρκουρος (ἡ), ἐλαφρὸν πλοιάριον τῶν ἀρχαίων Κυπρίων.
Cerdane, ἀρ. *κερδάνη, δένδρον τῆς Περουβίας.
Ceréale, ἐπ. καὶ οὐσ. Ϟ. plantes—s καὶ —s σιτηρὰ, δημητριακοὶ καρποὶ, (ὅσοι χρησιμεύουν εἰς ἀρτοποιΐαν).
Cérébelleux, euse, ἐπ. (ἀνατ.) artères—ses, ἀρτηρίαι παρεγκεφαλίτιδες.
Cérébral, le, ἐπ. ἐγκεφαλικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἐγκέφαλον.
Cérébriforme, ἐπ. ἐγκεφαλοειδής.
Cérébristes ἢ Cérébrites, Ϟ. πλ. ἴδ. Méandrine
Cérémonial, ἀρ. *ἐθιμοταξία, οἱ τύποι τῶν ἐθίμων ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν συμπεριφοράν. § οἱ τύποι (τῶν πολιτικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν τελετῶν). § τὸ τυπικὸν, βιβλίον περιέχον τοὺς κανόνας τῶν ἐκκλησιαστικῶν τελετῶν.
Cérémonie, Ϟ. τελετή. § πομπὴ, παράταξις. en — μετὰ πομπῆς, ἐν παρατάξει. habit de — στολὴ, ἔνδυμα τῶν παρατάξεων. maitre des —s τελετάρχης, κοσμήτωρ (τῶν πομπῶν). § —s φιλοφρονήσεις, δεξιώσεις, περιποιήσεις, ὑποχρεώσεις. § ὑπερβολικαὶ, ὀχληραὶ φιλοφρονήσεις, ἀκκισμοὶ, κ. τσακισματα. je n'aime pas les —s δὲν ἀγαπῶ τας πολλὰς φιλοφρονήσεις. sans—s εἰλικρινῶς. venez dinner chez moi sans — ἐλθὲ ἐλευθέρως νὰ γευματίσῃς εἰς τὸν οἶκόν μου. faire des —s πλάττομαι, ἀκκίζομαι, κ. κάμνω τζακίσματα, διστάζω.
Cérémonieux, euse, ἐπ. φιλοφρονητικὸς, περιποιητικὸς. § ἐπιτετηδευμένος.
Céréolithe, ἀρ. κηρόλιθος, εἶδος μαλακοῦ λίθου.
Céréopsis, ἀρ. * κήροψις, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Céréoxylon, ἀρ. κηρόξυλον, δένδρον κηροφόρον τῆς Ἀμερικῆς.

Cérérite, cérérium, ῖδ. Cérite, cérium.
Cérès, ἀρ. Δήμητρα, διὰ τῆς Γεωργίας. § Δήμητρα, πλανήτης.
Cérésie, Θ. ῖδ. Paspale.
Cerf, ἀρ. (τὸ ſ προφ. μόνον ὅταν ἡ λέξις εἶναι μόνη, ἢ εἰς τὸ τέλος φράσεως). ἡ ἔλαφος, κ. λάφι. (κυνηγ.)—dix cors ἔλαφος ἑπταετής. — dix cors jeunement ἔλαφος ἑξαετής.
Cerfeuil, ἀρ. χαιρέφυλλον, φυτόν. sauvage ἢ musqué ἢ odorant σκάνδιξ (ὁ εὔοσμος).
Cerf-volant, ἀρ. (τὸ ſ ἐν προφ.) ῖδ. Lucane § δράκων πτερωτός, ἀετός, παίγνιον τῶν παιδίων.
Cérie, Θ. *κηρίν, γένος ἐντόμων.
Cérinthe, ἀρ. ῖδ. καὶ mélinet κήρινθον καὶ κήρινθος, φυτόν.
Cériomice, ἀρ. *κηριομύκης, εἶδος ἀμανίτου.
Cérion, ἀρ. *κηρίον, φυτὸν τῆς Κίνας.
Cérirostres, ἀρ. πλ. * ὑμενόῤῥαμφα, περιληπτικῶς τὰ πτηνὰ ὅσα ἔχουσι κατὰ τὸ ῥάμφος μεμβράναν.
Cerisaie, Θ. κερασών, τόπος σύμφυτος μὲ κεράσους.
Cerise, Θ. κεράσιον, καρπός.
Cerisette, Θ. εἶδος μικροῦ δαμασκήνου.
Cerisier, ἀρ. κέρασος, κ. κερασέα (τὸ δένδρον).
Cérite, καὶ cérithe, ἀρ. κηριόθηκον, κογχύλη.
Céritier, ἀρ. τὸ ζωύφιον τοῦ κηριοθήκου.
Cérium, ἀρ. *κηρίον, μέταλλον ἐσχάτως ἀνακαλυφθὲν εἰς Σουηδίαν.
Cérix, ἀρ. κήρυξ, εἶδος κογχύλης.
Cérizai ἢ Cerisin, ἀρ. κανάριον τῆς Ἰταλίας.
Cermatides, ἀρ. πλ. κερματίδες, σύστημα ἐντόμων.
Cerne, ἀρ. κύκλος (εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ἄμμον). § κύκλος (ὁ τοῦ ξύλου, ὅταν τὸ δένδρον κοπῇ ὁριζοντιως). § πελιδνωμα, περικομμα, ὁ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ πληγήν τινα σχηματιζόμενος μικρὸς κύκλος.
Cerneau, ἀρ. τὸ χλωρὸν ἡμικάρυον. vin de —x οἶνος εὐώδης πινόμενος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν νέων καρύων.
Cerner, ἐν. περιτέμνω, τέμνω κυκλικῶς — des noix ἀποφλοιόω, χωρίζω τὸ κρέας τοῦ καρυδίου ἀπὸ τὸν φλοιόν, κ. ξεφλουδίζω, παστρεύω. des yeux —és πελιδνά, κ. περικομμενα ὄμματα. § περικυκλῶ. — une ville στενῶς πολιορκῶ τὴν πόλιν. — un homme στενοχωρῶ, πολιορκῶ τινα, τὸν περικυκλόνω μὲ τοιαύτας ῥαδιουργίας, ὥστε νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὴν θέλησίν μου.
Cernuateur, ἀρ. πηδητὰς, παρὰ Ῥωμαίοις.
Cérochète, ἀρ. καροχαίτης, γένος ἐντόμων.
Cérocome, ἀρ. *κηρόκομος, γένος ἐντόμων.
Céroène, céroène ἢ cirouène, θ. κηρόοινον, εἶδος ἐμπλάστρου.
Céroféraire, ἀρ. κηροφόρος, (λαμπαδάριος, εἰς τὰς ἐκκλησίας).
Céroïde, ἐπ. κηροειδής.
Céromancie, θ. κηρομαντεία, (μαντεία διὰ κηρίνων σχημάτων).
Céromel, ἀρ. κηρόμελι, ἀλοιφῆς εἶδος.
Céron, ἢ suron, ἀρ. εἶδος κιβωτίου δερματίνου.
Céropales, ἀρ. πλ. ῖδ. Pompiers.
Céropège, ἀρ. κηροπήγια, γένος φυτῶν.
Cérophore, ἀρ. κηροφόρα, γένος τετραπόδων. § γένος φυτῶν.
Cérophyte, ἀρ. *κηρόφυτα, γένος ἐντόμων.
Céropisse, θ. κηρόπισσα, εἶδος ἐμπλάστρου.
Céroplastique, θ. ἡ κηροπλαστικὴ (τέχνη)
Céroplates, ἀρ. πλ. *κηροπλατῆ, γένος ἐντόμων
Cérostome, ἀρ. κερόστομα, γένος ἐντομων.
Cerque, ἀρ. κέρκος, γένος ἐντόμων.
Cerquemaner, ἐν. ἄχρ. ὁροθετῶ, καταμετρῶ καὶ διανέμω τὰς κληρονομουμένας γαίας.
Cerris, ἀρ. εἶδος πίθηκος κατὰ τὸν Πλίνιον.
Certain, e ἐπ. ἀσφαλὴς, βέβαιος il est — que εἶναι βέβαιον ὅτι. j' en suis —e εἶμαι βέβαιος, πέποιθα περὶ τούτου. des connaissances —es θετικαὶ γνώσεις. § — ἢ un — τὶς· un — homme ἄνθρωπός τις. § οὐσ. το ἀσφαλὲς, τὸ βέβαιον.
Certainement, ἐπίῤ. βεβαίως.
Certaineté, Θ. ἀρχ. βεβαιότης βέβαιόν τι. § (ἀρχ.) φιλονεικία.
Certeau, ἀρ. εἶδος ἀπιδίου
Certes, ἐπίῤ. ἀναμφιβόλως, βεβαίως.
Certificat, ἀρ. ἀποδεικτικὸν, πιστοποιητικόν.
Certificateur, ἀρ. ἐπεγγυητὴς, ὁ ἐγγυώμενος περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τοῦ ἐγγυητοῦ· ἐπικυρωτὴς, βεβαιωτὴς.
Certification, Θ. πιστοποίησις, ἐπεγγύησις.
Certifier, ἐν. πιστοποιῶ· je vous le —e σὲ βεβαιῶ περὶ τούτου. § ἐπικυρῶ ἐγγύησιν, ἐπεγγυῶμαι.
Certitude, Θ. βεβαιότης. j' ai la— ἔχω τὴν βεβαιότητα, πέπεισμαι. j' ai acquis la — ἐπληροφορήθην θετικῶς. — morale ἠθικὴ ἀλήθεια.
Cérumen, ἀρ. κυψέλη, κ. βρῶμα τῶν αὐτίων.
Cérumineux, euse, ἐπ. κηρώδης, ὁ τῆς φύσεως τοῦ κηροῦ.
Céruse, Θ. ἀνθρακικὸς μόλυβδος, ψιμμύθιον.
Céruse native, Θ. λευκομόλυβδος, εἶδος μολύβδου.
Cervaison, Θ. ἐλαφηβολία, ὁ καιρὸς καθ' ὃν κυνηγεῖται ἡ ἔλαφος. un cerf est en — ἡ ἔλαφος εἶναι ἐν ὥρᾳ θήρας, (παχεῖα κτλ.)
Cervantèse, Θ. *κερβαντησία, δένδρον τῆς Περουβίας.
Cervaria, Θ. εἶδος ἀθάμαντος, φυτόν.
Cerveau, ἀρ. ἐγκέφαλος. (μεταφ.) ὁ νοῦς. s'alambiquer le — ῖδ. alambiquer. — timbré μωρὸς, κ. παλαβός. — brulé ἐξημμένη κεφαλὴ κ. ἀναμμένον κεφάλι. — creux φανταστικόπος. § *κωδωνόκρανον, τὸ ἀνώτατον καὶ κυρτὸν μέρος τοῦ κώδωνος.
Cervelas, ἀρ. εἶδος ἀλλᾶντος (λευκανίκου).
Cervelet, ἀρ. παρεγκεφαλὶς, τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ ἐγκεφάλου.
Cervelle, Θ. (ἐγκεφαλιὰς) μυελός. § ἐγκέφαλος (τοῦ ἀνθρ.). μεταφ. νοῦς. Quelle belle tête sans — οἵα κεφαλὴ καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει. mettre ἢ tenir quelqu'un en— ἀνησυχῶ τινά. bruler la — ῖδ. Bruler. § — de palmier ἐντεριώνη τοῦ φοίνικος.
Cervical, le, ἐπ. (ἀνατ.) αὐχενικὸς, ὁ εἰς τὸν αὐχένα ἀνήκων.
Cervicine, Θ. φυτὸν τῆς Αἰγύπτου, ῖδ. Campanule.
Cervico-mastoïdien, ἐπ. (ἀνατ.) τραχηλομαστοειδὴς (μῦς).
Cervico-scapulaire, ἐπ. (ἀνατ.) ἐγκάρσιος τῆς πλάτης (ἀρτηρία).
Cervier, ἀρ. loup — λύγξ (ζ), ζῶον.
Cérynces, ἀρ. πλ. κήρυκες (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις).
Cérylon, ἀρ. κήρυλον, γένος ἐντόμων.
César, ἀρ. καίσαρ.
Césarienne, ἐπ. Θ. (χειρουργ.) incision — καισαρικὴ τομὴ, ἡ τῆς μήτρας τομὴ πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ ἐμβρύου.
Césariens, ἀρ. πλ. καισάρειοι (πυγμάχοι· οἱ μαχόμενοι εἰς Ῥώμην πρὸς διάχυσιν τῶν αὐτοκρατόρων).
Cessant, te, ἐπ. παύων, παυόμενος tous empêchements —s παυομένων τῶν κωλυμάτων.
Cessassion, Θ. παῦσις, κατάπαυσις. — d' armes, ἐκεχειρία, ἀναχώρησις ὅπλων.
Cesse, Θ. παῦσις, οἰκ. n' avoir — avant δὲν παύω πρὶν, sans — ἀκαταπαύστως.
Cesser, οὐδ. παύομαι, κ. παύω. il a —é de pleurer, ἐπαύσατο κλαίων, ἔπαυσε τοῦ νὰ κλαίῃ. la pluie a —é ἢ est —ée ἡ βροχὴ ἔπαυσε· § ἐν. παύω, καταπαύω. —ez les larmes παῦσε τὰ δάκρυα.
Cessible, ἐπ. (νομ.) παραχωρητός.
Cession, Θ. παραχώρησις. faire — de quelque chose παραχωρῶ τι.
Cessionnaire, οὐσ. παραχωρητὴς, ὁ

παραχωρῶν. § ἐκδοχεὺς, ὁ εἰς ὃν γίνεται παραχώρησις.
Coste, ἀρ. ὁ κεστὸς (τῆς Ἀφροδίτης). § κεστός· τὸ χειρόφτιον τῶν ἀθλητῶν. § κέστρος, κεστρα ἰχθύς.
Costoïdes, ἀρ. πλ. κεστοειδεῖς (σκώληκες τῶν ἐντοσθίων).
Cestracion, ἀρ. *κεστράκιον, ἰχθὺς τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Cestrau, ἀρ. κέστρον, γένος φυτῶν.
Cestron ἢ Cestrum, ἀρ. ἢ Betoine, Ξ. κέστρον, βετονίκη, φυτόν.
Césulie, ἴδ. Caesulie.
Césure, Ξ. *ἡμιμερὶς τομὴ στίχου, τὸ μέρος ὅπου τέμνονται εἰς δύω ἡμιστίχια οἱ ἑξάμετροι. — de 2 ½ pieds πενθημιμερές. — de 3 ½ pieds ἑρθημημερές.
Cet, ἴδ. Ce, (προσδέχεται τὸ t πρὸ φωνηέντων.)
Cétacé, ée, ἐπ. κητώδης, ὁ τῆς φύσεως τοῦ κήτους. § οὐσ. ἀρ. τὰ κητώδη, σύστημα ἰχθύων.
Cétérach, ἀρ. ἡ Doradille, Ξ. Ἄσπληνον, φυτόν.
Céthosie, Ξ. κηθὶς, γένος ἐντόμων.
Cétocine, Ξ. βελεμνίτης ὁ ὀξὺς, κογχύλη.
Cétoine, ἀρ. γένος κανθάρων.
Cétologie, Ξ. κητολογία, περιγραφὴ τῶν κητωδῶν.
Cévadille, Ξ. *ὀλεσίσθειρον, σπόρος φονεύων τὰ ἔντομα τῆς κεφαλῆς χρησιμος εἰς τὴν ἰατρικήν.
Celvalchichille, Ξ. ἰνδικὴ ἄμπελος.
Ceylanite, ἀρ. κεϋλανίτις λίθος, λιθώδης τις ὕλη, ἀναλυομένη εἰς τὸ πῦρ.
Céyx, ἀρ. ἴδ. Martin-pêcheur.
Cha, ἀρ. μεταξωτὸν τῆς Κίνας ὕφασμα. § τὸ τεῖον (ὡς προφέρεται εἰς τὴν Κίναν.)
Chabec ἢ Chebec, ἀρ. μικρὸν τῆς Μεσογείου πολεμικὸν πλοῖον.
Chabin, ἀρ. *ἀμνότραγος, ζῶον γεννώμενον ἀπὸ τράγον καὶ προβατίναν.
Chablage, ἀρ. ῥυμουλκία (εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ ῥεύματα), (τρκβρδ. γεδέκι.)
Chableau, ἀρ. τόνος, σχοινίον πρὸς ῥυμουλκίαν, (τρκβρδ. γεδέκι).
Chabler, ἐν. δένω κάλων εἰς δοκὸν διὰ νὰ τὴν σύρω. § ῥυμουλκῶ, (εἰς τοὺς ποταμούς).
Chableur, ἀρ. ὁ ἐπιτηρῶν τὸν διάπλουν τῶν πλοίων εἰς δύσκολα μέρη τῶν ποταμῶν.
Chablis, ἀρ. δένδρα ἐκριζωμένα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.
Chabnau, ἀρ. τῶν ἀνατ. Ἰνδιῶν λεπτὸν ὕφασμα.
Chabot, ἀρ. κώθος, εἶδος κωβιοῦ, ἰχθύς. § μικρὸν σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κτίσται δένουσι τὰ ἰκριώματά των.
Chabraque, Ξ. *βυρσοκάσας, ἴδ. Caparaçon.
Chabrée, Ξ. ἴδ. Perdiie.
Chabrillou, ἀρ. εἶδος τυροῦ τῆς Γαλλίας.
Chabuisseau, ἀρ. ἴδ. Chevane.
Chacabout ἢ Xacabout, ἀρ. σακαβούτ, θρησκεία τῶν Ἰνδῶν, τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγὸς Σάκας διηγοῦνται ὅτι μετεβλήθη εἰς λευκὸν ἐλέφαντα.
Chacal, ἀρ. Θὼς, κ. τσακάλι· ζῶον ἄγριον.
Chacamel, ἀρ. ἴδ. Rancanca.
Chacar, ἀρ. ὕφασμα τοῦ Σουρατίου.
Chacarille, Ξ. ἴδ. Cascarille.
Chacelas, ἴδ. Chasselas.
Cha - cha, ἀρ. ἴδ. Litorne.
Chaconne, Ξ. εἶδος ὑπορχήματος.
Chacun, ne, ἀντ. ἕκαστος. — des deux, ἑκάτερος.
Chadara, ἀρ. κόραξ ὁ ἀρκτῶος.
Chadare, Ξ. ἴδ. grenvier.
Chadec, ἀρ. εἶδος λειμωνίας.
Chadet, ἀρ. Κινεζικὴ μωρέα.
Chærophylos, ἴδ. cerfeuille.
Chærophyllum, ἀρ. χαιρέφυλλον, γένος φυτῶν.
Chætantères, Ξ. πλ. *χαιτανθῆ· φυτὰ τῆς Περουβίας.
Chætarie, Ξ. *χαιτηρία, φυτόν.
Chætochyle, ἀρ. *χαιτόχυλον, φυτόν.
Chætocrater, ἀρ. *χαιτοκρατὴρ, δένδρον τῆς Περουβίας.
Chætospore, ἀρ. *χαιτόσπορον, φυτόν.
Chæture, ἀρ. *χαίτουρον, φυτόν.
Chaffée, Ξ. τὰ πίτυρα τοῦ ἀμύλου.
Chaferconnées, Ξ. πλ. ἐνδουργῆ ὑφάσματα.
Chafouin, ine, οὐσ. Ξ. χυδ. ἰσχνὸς καὶ ἄτχημος.
Chagrin, ἀρ. Θλῖψις, λύπη· ressentir du— λυποῦμαι, causer du — λυπῶ. § ὄναγρος, δέρμα ὀνάγρου ὄνου ἢ ἵππου ἐξηργασμένου· (σαγρὶ τουρκ.). § εἶδος ὑφάσματος μιμουμένου τὸν ὄναγρον.
Chagrin, ne, ἐπ. τεθλιμμένος, σκυθρωπός.
Chagrinant, te, ἐπ. λυπητικὸς, λυπῶν, προξενῶν λύπην.
Chagriner, ἐν. λυπῶ, προξενῶ λύπην. se — αὐτοπ. λυποῦμαι, Θλίβομαι.
Chagrinier ἢ Chagrainier, ἀρ. ὁ κατεργαζόμενος τὸ δέρμα τοῦ ἵππου ἢ τοῦ ὄνου.
Chaideur, ἀρ. μεταλλοπτίστης, κοπανίζων τὰ μέταλλα εἰς τὰ μεταλλεῖα.
Chaie, Ξ. Ὁλλανδικὸν ἀκάτιον.
Chaîne, Ξ. ἄλυσις (ἀλυσίδα)· les —s αἱ ἀλύσεις, τὰ δεσμά. les Grecs ont rompu leurs —s οἱ Ἕλληνες διέῤῥηξαν τὰ δεσμά των, ἠλευθερώθησαν. charger de— s δεσμεύω, κ. ἀλυσοδένω. chargé de —s, δέσμιος, ἀλυσόδετος. condamné à la — (νομ.) καταδικασθεὶς εἰς δεσμὰ, εἰς τὰ σίδηρα. § οἱ δεσμῶται, ἡ μοῖρα τῶν καταδίκων μεταβαινόντων ἀπὸ φυλακῆς εἰς φυλακήν. § διαδοχὴ, συνάφεια, ἀλληλουχία. la— des événemens ἡ διαδοχὴ τῶν συμβάντων. § σειρὰ (ὀρέων, βράχων). § σειρὰ (ἀνθρώπων). ils formèrent la — κατὰ σειρὰν ἐτάχθησαν. § ἄλυσις, σχῆμα ὀρχηστικόν. § στήμων, κ. στημόνι (τοῦ ὑφαντοῦ). § στύλος (λίθων λαξευτῶν διὰ νὰ στερεώνῃ τὰ τείχη). — d' encognure, στύλος ἀκρογωνιαίων λίθων (ἀγκωναρίων).
Chaîné, ée, ἐπ. βοτ. ἀλυσιδωτός· ὁ ἔχων ἀλύσεως σχῆμα.
Chaînetier, ἀρ. ἀλυσοποιός.
Chaînette, Ξ. τὸ ἀλύσιον, κ. ἀλυσιδίτζα. § λέπαδνον, ὁ ἱμὰς, ὅστις κρεμᾷ τὸν ζυγὸν τῆς ἁμάξης εἰς τὸν μασχαλιστῆρα τοῦ ἵππου. § ψέλλιον, ἡ ὑπὸ τὸ στόμα τοῦ ἵππου ἄλυσις. § ἡ ταινία τῶν κροσσῶν.
Chaînon, ἀρ. κρίκος (ἀλύσεως).
Chair, Ξ. σὰρξ, κ. κρέας. qui est sans— ἄσαρκος. qui a la — ferme πυκνόσαρκος. qui a la — molle ὑγρόσαρκος. excroissance de — ἐκσάρκωσις. — s bavenses, ἴδ. Baveuse — vive ὑγειὴς σὰρξ. qui est en — εὐτραφὴς, εὔσαρκος. le verbe s' est fait — (ἐκκλ.) ὁ λόγος ἐγένετο σὰρξ, ἐνεσαρκώθη. toute— ressucitera ἀναστήσεται πᾶσα σὰρξ, (πᾶς ἄνθρωπος) l'esprit est prompt et la — est lente τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. le péché de la— ἡ σαρκικὴ ἁμαρτία. § δέρμα. elle a la— blanche ἔχει τὸ δέρμα λευκόν. — de poule ῥιγίασις, κ. ἀνατριχίασμα. couleur de — τὸ σαρκόχρουν les —s (ζωγρ.) αἱ σάρκες, τὰ σαρκώματα. § κρέας (ζώων, πρὸς βρῶσιν). manger de la — κρεωφαγῶ. — des poissons κρέας τῶν ἰχθύων. la — des fruits ἡ σὰρξ τῶν καρπῶν. § (παρὰ βυρσοδέψαις) τὸ πρὸς τὴν σάρκα μέρος τοῦ δέρματος.
Chaire, Ξ. ἄμβων. § καθέδρα (καθηγητοῦ εἰς πανεπιστήμιον). § Θρόνος (ἐπισκοπικὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν). — apostolique ὁ ἀποστολικὸς Θρόνος.
Chaise, Ξ. σκίμπους, καθέδρα, κ. καθέκλα, σκαμνίον. — à la Voltaire κλιντήρ. — percée λάσανον, κ. καθίκι. — de poste ταχυδρομικὴ ἅμαξα. — à porteur φορεῖον.
Chalament, ἀρ. χαμαίλευκος φυτόν.
Chalamide, Ξ. καλαμὶς, ξύλον στηρίζον τὸν ἱστόν.
Chaland, Ξ. οὐσ. *Ἀμώνης, ὁ συνήθης ἀγοραστὴς εἰς ἓν ἐργαστήριον, τουρκ. μουστερής. § εἶδος πλοιαρίου ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα. pain — (ἐπ) ὁ τακτικῶς ἀπὸ τοὺς ἀρτοποιοὺς εἰς τὰς οἰκίας διδόμενος ἄρτος.

Chalandeau ἡ Chalandou, ἀρ. ὁ πλοίαρχος ποταμίου πλοιαρίου.
Chalandise, Θ. *Θαμονία, ἡ φοίτησις εἰς τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον. vous n' aurez pas ma — οὐκ Θέλω ἀγοράζει πλέον ἀπὸ σέ, κ. οὐκ Θὰ εἶμαι μουστερής σου. § οἱ *Θαμῶναι, κ. μουστερίδες (περιληπτ.)
Chalasie, Θ. χάλαζα, κ. κριθάρι, πάθος τῶν βλεφάρων.
Chalastique, οὐσ. καὶ ἐπ. χαλαστικὰ (ἰατρικὰ), τὰ χαλῶντα τὰς ἴνας.
Chalaso ἡ Chalaze, Θ. χάλαζα, τὸ ὀέμα τὸ συνδέον τὴν λέκιθον, κ. κιτρινάδι τοῦ ὠοῦ μετὰ τοῦ λευκοῦ. § χάλαζα, ὅμοιον ὀέμα τοῦ σπόρου πρὸς τὴν σποροθήκην.
Chalazée, ἐπ. Θ. χαλαζωτὴ, ἡ ἔχουσα χάλαζαν. ἴδ. Chalaze.
Chalazophylacès, ἀρ. πλ. χαλαζοφύλακες, ἱερεῖς τῶν ἀρχαίων, μαντεύοντες τὰς τρικυμίας κτλ.
Chalcide, ἀρ. χαλκὶς, ζιγνὶς, γένος ἑρπετῶν.
Chalcidique, ἐπ. χαλκιδικὸς (Θάλαμος ὁ μέγας καὶ μεγαλοπρεπὴς παρ' ἀρχαίοις).
Chalcidites, ἀρ. πλ. *χαλκιδῖται, σύστημα ἐντόμων.
Chalcioecies, Θ. πλ. χαλκιοίκια, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς τῆς Χαλκιοίκου εἰς Σπάρτην.
Chalcis, ἀρ. χαλκὶς, γένος ἐντόμων.
Chalcite, ἀρ. (τὸ ch. πρ. c.) χαλκῖτις, Θειῖκὸν πρωτοξύδιον χαλκοῦ.
Chalcographe, ἀρ. (τὸ ch πρ. c.) χαλκογράφος.
Chalcographie, Θ. (τὸ ch πρ. c) χαλκογραφία (ἡ τέχνη). § χαλκογράφημα.
Chalcopyrite, Θ. (τὸ ch. πρ. c.) χαλκοπυρίτης (λίθος).
Chaldaïque, ἐπ. (τὸ ch. πρ. c) χαλδαϊκός.
Chaldéen, ἀρ. (τὸ ch. πρ. c.) ἡ χαλδαϊκὴ (γλῶσσα).
Chale, Θ. ἰγδίον ξύλινον εἰς τὰς ἁλυκάς.
Châle, ἴδ. Shall.
Chalef, ἀρ. ἐλαίαγνος, γένος φυτῶν.
Chalémie, Θ. κάλαμος, αὐτοσχέδιος ποιμενικὸς αὐλός. § ἴδ. Cornemuse.
Chalet, ἀρ. καλύβη τῶν βοσκῶν εἰς τὴν Ἑλβετίαν.
Chaleur, Θ. Θερμότης. la — vitale ἡ ζωϊκὴ Θερμότης. § Θάλπις, κ. ζέστη (τῆς ἀτμοσφαίρας). — brulante καύσων. — de la fièvre, τὸ καῦμα, ἡ Θέρμη τοῦ πυρετοῦ. entrer, être en — (ἐπὶ ζώων) σκυζῶ. § ὁρμὴ, ζέσις, προθυμία. la — de la jeunesse ἡ νεανικὴ ὁρμὴ, la — du combat ἡ ζέσις, ἡ ἀκμὴ τῆς μάχης. avec — περιπαθῶς, μετὰ σπουδῆς. discours plein de — διάπυρος λόγος. — de style Θερμότης λόγου.
Chaleureux, euse, ἐπ. Θερμὸς· μεταφ. διάπυρος, ζωηρός.
Chalibé, ée, ἐπ. ἴδ. Calibé.
Chalingue, Θ. Ἰνδικὸν πλοιάριον.
Châlit, ἀρ. τὰ κραββατόξυλα.
Chaloir, οὐδ. καὶ ἀπρόσ. ἀρχ. καὶ ἄχρ. il ne m' en chaut οὐκ μὲ μέλλει.
Chalon, ἀρ. εἶδος γρίπου συρομένου ἀπὸ πλοιάρια εἰς τοὺς ποταμούς.
Chaloupe, Θ. φορτηγὸν πλοιάριον. § ἡ μεγάλη λέμβος τῶν πλοίων. — canonière ἡ κανονοφόρος.
Chaloupe cannelée, Θ. ἀργοναύτης ὁ κοινὸς, εἶδος κογχύλης.
Chaloupier, ἀρ. λεμβίτης, ὁ ναύτης τῆς μεγάλης λέμβου.
Chaloureux, euse, ἐπ· χυδ. ἴδ. Chaleureux.
Chalumeau, ἀρ. καλάμη, ὁ καυλὸς τοῦ σίτου, τοῦ καλάμου, κτλ. § κάλαμος, ποιμενικὸς αὐλὸς, κ. φλογέρα. § φυσητὴρ, μετάλλινος σωλὴν διευθύνων τὴν κορυφὴν τῆς φλογὸς εἰς τὰ μέταλλα κτλ. τὰ ὁποῖα πρόκειται ν' ἀναλυθῶσι.
Chalumet, ἀρ. μικρὰ *καπνοσύριγξ, κ. τσιπουκάκι.
Chalut, ἀρ. εἶδος δικτύου.
Chamade, Θ. τὸ συμβατήριον (σάλπισμα· δι' οὗ οἱ πολιορκούμενοι προσκαλοῦσι τοὺς πολιορκοῦντας εἰς σύμβασιν).
Chamæbalanus, ἀρ. χαμαιβάλανος, ἡ ἀραχνὶς ἡ Ἰνδικὴ, φυτόν.
Chamæbuxus, ἀρ. χαμαίπυξος, ὀένδρον.
Chamæcerassos, ἀρ. χαμαικέρασος, γένος φυτῶν, περιέχον καὶ χαμαικέρασον τὸ κηπαῖον (τὴν φράγουλαν).
Chamædaphnoïde, ἀρ. χαμαιδαφνοειδὲς, φυτὸν τῆς Κρήτης.
Chamædore, ἀρ. χαμαίδωρον, φυτόν.
Chamædrifolia, Θ. χαμαιδρυόφυλλον, φυτόν.
Chamædrys, ἴδ. germandrée.
Chamæficus, ἀρ. χαμαισύκη, ὀένδρον.
Chamægelseminum, ἀρ. χαμαιΐασμος, φυτόν.
Chamægenista, ἀρ. χαμαισπάρτιον, φυτόν.
Chamæiris, ἀρ. χαμαίϊρις, φυτόν.
Chamæitéa, ἀρ. χαμαιΐτέα, ὀένδρον.
Chamæjasme, ἀρ. χαμαιϊάσμη, φυτόν.
Chamælarix, ἀρ. χαμαιλάριξ, ὀένδρον.
Chamælinum, ἀρ. χαμαίλινον, φυτόν.
Chamælirium, ἀρ. χαμαιλείριον, φυτόν.
Chamæmelon, ἀρ. ἴδ. Camomille.
Chamæmespilus, ἀρ. χαμαιμέσπιλος, ὀένδρον.
Chamæmoli, ἀρ. χαμαίμωλυ, εἶδος σκόρδου.
Chamæmorus, ἀρ. *χαμαιμορέα, φυτόν.
Chamæmyrsine, Θ. χαμαιμυρσίνη, φυτόν.
Chamænérion, ἀρ. ἴδ. Epilobe.
Chamæpericlymenum, ἀρ. χαμαιπερικλύμενον, φυτόν.
Chamæraphis, ἀρ. χαμαιῤῥαφὶς, γένος φυτῶν.
Chamæriphe, ἀρ. χαμαιῤῥιφὴς, εἶδος πολύποδος.
Chamæspartion, ἀρ. χαμαισπάρτιον, φυτόν.
Chamæsyce, ἀρ. χαμαισυκῆ, ὀένδρον.
Chamagrostide, Θ. χαμάγρωστις, φυτόν.
Chamænerion, ἴδ. Epilobe.
Chamailler, οὐδ. καὶ se —, αὐτοπ. οἰκ. διαξιφίζομαι, διαπληκτίζομαι, μάχομαι (ἰδίως μὲ κρότον καὶ χωρὶς ἀποτέλεσμα). § ἐρίζω, φιλονεικῶ.
Chamaillis, ἀρ. οἰκ. σύγκρουσις. § διαπληκτισμὸς, ἔρις ἴδ. Chamailler.
Chamaizélon, ἀρ. χαμαίζηλον, εἶδος φοίνικος.
Chaman, ἀρ. χαμὰν, ἱερεὺς μάγος ἐνταυτῷ καὶ ἰατρὸς εἰς Καμτάτκαν καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας.
Chamanisme, ἀρ. χαμανισμὸς, ἡ Θρησκεία τῶν Χαμὰν εἰς Ἰνδίας.
Chamarais, ἀρ. ὀένδρον τῶν Ἰνδιῶν ἀγνώστου γένους, φέρον καρποὺς ἐδωδίμους.
Chamarier, ἀρ. ἀρχαῖος βαθμὸς ἐκκλησιαστικὸς εἴς τινας ἐκκλησίας τῆς Γαλλίας.
Chamarras, ἀρ. τεύκριον σκόρδιον, φυτὸν, ἴδ. germandrée d' eau.
Chamarrer, ἐν. διαποικίλλω, καταποικίλλω (τὰ ἐνδύματα μὲ διάφορα ἀνάρμοστα χρώματα καὶ στολάς). habit — d' or, χρυσόπαστον ἔνδυμα.
Chamarure, Θ. ποίκιλμα (ἐκ διαφόρων χρωμάτων· ἐπὶ κακοῦ).
Chambelage, ἀρ. εἶς τῶν φόρων τοὺς ὁποίους ἐπλήρονεν ὁ λαὸς εἰς τοὺς τιμαριώτας εἰς τὰς ἀπαλλοτριώσεις.
Chambellan, ἀρ. κλειδοῦχος, Θαλαμηπόλος (τοῦ βασιλέως).
Chambellanie, Θ. τὸ ἀξίωμα τοῦ Θαλαμηπόλου.
Chambiatlon, ἀρ. ὀένδρον τῆς Κοχιγχίνης, ἀπὸ τὸν φλοιὸν τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται σχοινία.
Chambourin, ἀρ. λίθος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκευάζεται τὸ ψευδὲς κρύσταλλον.
Chambrage, ἀρ. σανίδωμα περὶ τὴν βάσιν τοῦ μεγάλου ἱστοῦ.
Chambranle, ἀρ. ἁρμωστὴρ, παρωτὶς, αἱ ἐξέχουσαι τρεῖς πλευραὶ, αἱ δύω πλάγιαι καὶ ἡ ἄνω, τῆς Θύρας, τοῦ παραθυρίου καὶ τῆς ἑστίας.
Chambre, Θ. Θάλαμος, δωμάτιον,

καμάρα τρκ. ὀνδάς. — à coucher κοιτῶν.—à manger ἑστιατόριον. — à recevoir ξενῶν, θάλαμος ὑποδοχῆς. valet de —,femme de— θαλαμηπόλος, ὑπηρέτης. pot de —ἀμίς, κ. κατουροκούμαρον robe de —, εὐνητὴρ (χιτὼν). garder la—οἰκουρῶ, μένω ἔγκλειστος (εἰς τὸν θάλαμόν μου). § βουλή.—des pairs ἡ βουλὴ τῶν ὁμοτίμων.—des communes ἡ des députés ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων. § (πυροβ.) ὁ θάλαμος, τὸ ἐνδότερον καὶ στενώτερον μέρος τοῦ σωλῆνος τῶν ὅλμων καὶ γρανιτοβόλων. § βοθρίον, κοίλωμα μένον εἰς τὸ μέταλλον ὅταν δὲν χυθῇ καλῶς. § — obscure, — claire, (ὀπτ.) σκοτεινὸς, φωτεινὸς θάλαμος, κιβώτια δεικνύοντα διάφορα τῆς ὀπτικῆς φαινόμενα. § ὁ θάλαμος τοῦ πλοίου. § μυχὸς τοῦ λιμένος. ἀνατ. — de l'œil βολβικὸς θάλαμος. § κοίλωμα, εἰς διαφόρους τέχνας. § (κυνηγ.) κατάδυσις τῆς ἐλάφου. § σιρὸς, βόθρος ἐσκαμμένος ἐπίτηδες διὰ ἄγραν ζώων.

Chambrée, θ. συνοικία (τῶν στρατιωτῶν· ὅσοι συνοικοῦσιν εἰς ἕνα θάλαμον). § τὸ πλήρωμα τοῦ θεάτρου, (ὅλοι οἱ θεαταὶ ὅσους τὸ θέατρον δύναται νὰ περιλάβῃ). il y a eu — entière ἡ κονίστρα τοῦ θεάτρου ἦτον πλήρης. § τὸ ὄρυγμα, εἰς τὰ λατομεῖα τῶν σχιστολίθων.

Chambrelan, ἀρ. *λαθροτέχνης, ὁ τὸ ἐπιτήδευμά του κρυφίως ἀσκῶν διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Chambrer, οὐδ. συνοικῶ (ἐπὶ στρατιωτῶν κατοικούντων εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον). § ἐν. καταλείω (τινὰ εἰς θάλαμον).

Chambrerie, θ. ἀρχαῖον πολιτικόν τι ἀξίωμα εἰς Γαλλίαν. § ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα τοῦ ἐπιτηροῦντος τὰ εἰσοδήματα τῆς ἐκκλησίας.

Chambrette, θ. θαλαμίσκος, κοιτωνίσκος.

Chambreule, θ. ἴδ. Galéope.

Chambrier, ἀρ. μέγας τις ἀξιωματικὸς τὸ πάλαι παρὰ Γάλλοις. § ὁ ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων εἴς τινας ἐκκλησίας.

Chambrière, θ. οἰκ. θαλαμηπόλος. § εἶδος κηροπηγίου. § ὕσπληγξ, εἶδος μάστιγος. § εἶδος λαβίδος τῶν σιδηρουργῶν.

Chambrillon, θ. χυδ. μικρὰ δούλη, κ. δουλευτράκι.

Chame, ἴδ. Came.

Chameau, ἀρ. κάμηλος, κ. καμήλα. § κάμηλος, μεγάλη μηχανὴ νέας ἐφευρέσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἀνυψοῦσι τὰ πλοῖα καὶ τὰ μεταβιβάζουν ἐπάνω τῶν ἀβαθῶν ὑδάτων.

Chamecisse, θ. χαμαίκισσος, φυτόν.

Chamek ἢ **Chameck**, ἀρ. χαμὲκ, εἶδος πίθηκος.

Chaméléon, ἴδ. Caméléon.

Chameleuce, θ. χαμαιλεύκη, φυτὸν ἴδ. Calamar.

Chamélier, ἀρ. καμηληλάτης, κ. καμηλάρης.

Chamire, θ. *χάμιρα, φυτὸν τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Chamite, θ. *χημίτης (λίθος· κογχύλαι δίθυροι ἀπολιθωμέναι).

Chamitis, ἀρ. χημίτης, βώλαξ, γένος φυτῶν

Chamlagu, ἀρ. φυτὸν τῆς Κίνας· ἴδ. Robinier.

Chamois, ἀρ. αἰγαγρος, κ. ἀγριοκάτσικον. § αἰγαγρῆ, δέρμα αἰγάγρου.

Chamoiserie, θ. τὰ αἰγάγρια, τὰ κατασκευαζόμενα ἐκ δέρματος αἰγάγρου. § αἰγαγρουργεῖον, ἐργοστάσιον ὅπου κατεργάζεται τὸ δέρμα τοῦ αἰγάγρου

Chamoiseur, ἀρ. αἰγαγροτέχνης, ὁ κατεργαζόμενος τὰ δέρματα τοῦ αἰγάγρου.

Champ, ἀρ. ἀγρός· — de blé ἀγρὸς σιτοφόρος, σιτόσπαρτος· habitant des —s ἀγροδίαιτος· avoir la clef de —s δύναμαι νὰ ἐξέλθω ἐλευθέρως, κ. εἶμαι τῆς ἔξω θύρας μάνδαλος. maison des —s ἀγροικία. en plein — ἐν ὑπαίθρῳ. un rien le met aux —s τὸ παραμικρότερον τὸν ἐξάπτει· § πεδίον, στάδιον. — de bataille πεδίον μάχης. — de l'honneur, des lettres στάδιον τιμῆς, γραμμάτων. — pour discuter θέμα συζητήσεως. —s élysées τὰ ἠλύσια πεδία. — de Mars τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως, μέρος ὅπου γίνονται αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις· μεταφ. πόλεμος. — de repos κοιμητήριον. avoir — libre ἔχω πᾶσαν ἔκτασιν, πᾶσαν ἄδειαν. battre aux —s κρούω τὸ ὁδοιπορικὸν (κροῦτμα τῶν τυμπάνων). — clos στάδιον τῶν γυμναστικῶν ἀγώνων ἢ μονομαχιῶν· se battre en — clos μονομαχῶν. sur le — παραυτίκα, ἀμέσως· à chaque bout de — πάντοτε, εἰς πᾶσαν στιγμήν. § ἔδαφος, ἐπιφάνεια ἐφ' ἧς ζωγραφίζομεν, κεντῶμεν κτλ. des fleurs blanches sur un — noir λευκὰ ἄνθη εἰς μαῦρον ἔδαφος. — d' une lunette ὁ ὀπτικὸς κύκλος τοῦ τηλεσκοπίου. §. (ἀρχιτ.) τὸ στενὸν μέρος τῶν σανίδων, πετρῶν κτλ. mettre une pierre de — θέτω τὸν λίθον ὀρθόν. roue de — τροχὸς ὁριζόντιος μὲ κάθετα ὀδόντια.

Champac, ἀρ. * μιχελία, γένος φυτῶν.

Champagne, θ. κρεμαστὴρ, κρίκος εἰς τὸν ὀπισθον οἱ βαφεῖς κρεμοῦν τὰ ἐμβαπτόμενα ὑφάσματα. § ἀρ. καμπανίτης, σαμπάνη, περίφημος τῆς Γαλλίας οἶνος. § πλοῖόν τι τῶν Ἰνδῶν.

Champan, ἀρ. πλοιάριον τῶν Ἰνδιῶν, ταὐτὸν τῷ Champague.

Champart, ἀρ. (τιμαρ.) ἀγρονόμιον, φόρος ἐπὶ τῶν ἀγρῶν.

Champarter, οὐδ. (τιμαρ.) εἰσπράττω φόρον ἐπὶ τῶν ἀγρῶν.

Champarteur, ἀρ. (τιμαρ.) ὁ εἰσπράττων τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν φόρον.

Champeaux. ἀρ. πλ. (ἀρχ.) ἀγροί.

Champer, οὐδ. διατηρῶ τὸ πῦρ εἰς τοὺς κλιβάνους τῶν ἁλυκῶν.

Champêtre, ἐπ. ἀγροτικὸς, χωρικός garde — ἀγροφύλαξ.

Champeur, ἀρ. ὁ τὸ πῦρ εἰς τοὺς κλιβάνους τῶν ἁλικῶν διατηρῶν.

Champi, ἀρ. εἶδος χαρτίου μὲ τὸ ὁποῖον χαρτόνονται τὰ παράθυρα.

Champignon, ἀρ. μύκης, ἀμανίτης κ. μανιτάριον, εἶδος φυτοῦ. il est venu comme un — ἐρύτρωσεν ὡς μανιτάριον. § μύκης, κ. κάρκαδον τοῦ ἐλλυχνίου (φυτηλίου). § ἐσχάρα, κ. κάρκαδον (τῆς πληγῆς.) § στρεψίκρουνον, ἀντεστραμμένον κύπελον εἰς τὰς ἀναπηδητικὰς πηγάς, διὰ νὰ κάμῃ τὸ νερὸν νὰ κοχλάζῃ.

Champignonière, θ. *μυκητῶν, τόπος πεφυτευμένος μὲ μύκητας.

Champion, ἀρ. μαχητὴς, πολεμιστής. § ὑπέρμαχος.

Champler, ἐν. καταβιβάζω τὰ πλευρὰ τῆς σκηνῆς.

Chap-lever, οὐδ. καὶ ἐν. τορεύω, σκάπτω μὲ γλυφίδα τὸ μέταλλον, διὰ ν' ἀφήσω τὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνα ἔκτυπον ἢ διὰ νὰ ἐναρμώσω πολύτιμον λίθον.

Champlure, θ. κατάψηξις τῶν βλαστῶν τοῦ δένδρου.

Champonier, ἀρ. ἵππος ἔχων τὸ κάτω μέρος τοῦ ποδὸς μακρὺ καὶ λεπτόν.

Chance, θ. κύβος, εἶδος παιγνιδίου. μεταφ. περιπέτεια, τροπή. (ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας). calculer les —s ὑπολογίζομαι τὰς περιπετείας. j'en veux courrir la—θέλω νὰ δοκιμάσω νὰ τρέξω τὸν κίνδυνον. il n' a la pas—de gagner δὲν εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ κερδίσῃ. § τύχη. bonne — καλὴ τύχη. la — atourné μετεβλήθη ἡ τύχη. § περίπτωσις, — impossible, ἀδύνατος περίπτωσις. § εὐτυχία. être en — εὐτυχῶ. § δυστυχία. compter sa — οἰκ. διηγοῦμαι τὴν δυστυχίαν μου.

Chancelague, θ. ἴδ. Chirone.

Chancelant, te, ἐπ. κλονούμενος· μεταφ. ἀμφιῤῥεπὴς, ἀμφίβολος, ἀβέβαιος, ἀσταθὴς.

Chanceler, οὐδ. κλονοῦμαι. un esprit qui — elle, ἀμφίῤῥοπον, ἀσταθὲς πνεῦμα.

Chancelier, ἀρ. σφραγιδοφύλαξ, ἀνωτάτη πολιτικὴ ἀξία εἴς τινα κράτη, καὶ ἀκαδημαϊκὴ εἴς τινα πανεπιστήμια. — du royaume ἀρχιγραμματεὺς, ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῶν ὑπουργῶν. § — de

consulat γραμματεὺς προξενείου. § — de l'échiquier μέλος τοῦ οἰκονομικοῦ συνεδρίου εἰς Ἀγγλίαν. § — de justice γραμματεὺς τῆς δικαιοσύνης εἰς Γερμανίαν.

Chancelière, S. ἡ γυνὴ τοῦ σφραγιδοφύλακος. § Ϛαλπωρὸς, κιβώτιον μὲ ϐέρματα εἰς τὸ ὁποῖον Ϛερμαίνουν τοὺς πόδας τὸν χειμῶνα.

Chancellement, ἀρ. κλόνησις.

Chancellerie, S. ἡ ἀξία τοῦ σφραγιδοφύλακος. § ἀρχιγραμματεία, τίτλος τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργείου. § γραφεῖον (ἀρχῆς τινος).

Chanceux, euse, ἐπ. οἰκ. εὐτυχὴς, ἐπὶ πηγνείων (εἴρεα) ἀτυχής.

Chanci, ἀρ. κόπρος ἐπὶ τῆς ὁποίας φύονται μύκητες. § (ἁλικ.) ἐσβεσμένοι ἄνθρακες.

Chancir, οὐδ. ἢ se — αὐτ. εὐρωτιάω, κ. ἀοχίζω νὰ μουχλιάζω.

Chancissure, S. εὐρὼς, κ. μοῦχλα.

Chancre, ἀρ. καρκῖνος, νόσος τῶν ἀνθρώπων (ἰδίως ὁ ἀφροδισιακός), τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν. μεταφ. πληγή. la guerre civile est un — pour le pays ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἶναι πληγὴ διὰ τὸν τόπον. il mange comme un — εἶναι ἀδδηφάγος.

Chancreux, euse, ἐπ. καρκινώδης, ὁ μετέχων τῆς φύσεως τοῦ καρκίνου, καὶ ὁ προσϐεϐλημένος ἀπὸ καρκῖνον.

Chandeleur, S. ἡ ὑπαπαντὴ, ἑορτή.

Chandelier, ἀρ. κηροπήγιον, λυχνία, κ. κανδιλέριον. être placé sur le — (ἐκκλ.) ἐπὶ τῆς λυχνίας κεῖμαι, κατέχω Ϛέσιν περιφανῆ. § (ναυτ.) ὑποστάτης, σκεῦος σιδηροῦν ἢ ξύλινον χρήσιμον διὰ νὰ τίϐενται ἐπ' αὐτοῦ διάφορα ἀντικείμενα. § κρουνὸς ἀναπηδητικῆς πηγῆς πίπτων εἰς κατωτέραν λεκάνην. § κηροποιὸς, κηροπώλης.

Chandelle, S. λαμπὰς (ἰδίως ἡ στεατίνη), κ. ἀλειμματοκέριον, κερίον. il s'est brulé à la —, (οἰκ.) περιέπεσαν εἰς ἀνέλπιστον κίνδυνον, κ ἔπεσαν εἰς τὰ δίκτυα. il doit une belle — à Dieu ἂς εὐλογῇ τὸν Θεὸν (ὅτι τὸν ἔσωσε). il donne une — à Dieu et une au diable κολακεύει ὅλας τὰς φατρίας. économie de bouts de —s σκνιπότης, φειδωλία, ῥυπαρότης. économe de bouts de —s μικρολόγος, οἰκονόμος εἰς τὰ μικρὰ μόνον. le jeu ne vaut pas la — τὸ πρᾶγμα δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. c'est une — qui s'éteint σϐεννύμενος λύχνος, ἐπὶ γέροντος ἀποθνήσκοντος ἐκ τῆς ἡλικίας. voir des —s Ϛορυϐοῦμαι, ζαλίζομαι (ἐξ αἰτίας κτυπήματος)· κ. βλέπω τὸν οὐρανὸν σφονδύλι. brûler la — par les deux bouts, καταϐαπανῶ τὴν περιουσίαν μου. la — brûle ὁ καιρὸς παρέρχεται. tenir la — (μισχρολ.) ὑπηρετῶ αἰσχρὰ πάθη. — romaine, εἶδος πυροτεχνήματος. adjudication à l'extinction de la — κατακύρωσις κατὰ σϐέσιν λαμπάδος, ἡ γινομένη ἅμα σϐύσῃ ἡ λαμπὰς τὴν ὁποίαν ἐπὶ τούτου ἀνάπτουσι. § ὀρθὸς πάσσαλος παρ' οἰκοδόμοις, κρατῶν ὁσκόν τινα ὁριζόντιον.

Chanée, S. ὑδροχόη, αὐλαξ χύνουσα τὸ ὕδωρ ἐπάνω τοῦ τροχοῦ τοῦ μύλου.

Chanettes, S. πλ. ἄχρ. ἴδ. Burettes.

Chanfein, ἀρ. ῥὶν (τοῦ ἵππου), τὸ ἀπὸ τῶν ῥωθώνων μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ μέρος. § ἴδ. Biseau.

Chanfreiner, ἐν. λοξοτομῶ (σανίδα, λίθον κτλ.), τέμνω τὰς πλευρὰς του πλαγίως.

Change, ἀρ. ἀνταλλαγὴ, ἀλλαγὴ, (πράγματος ἀντὶ πράγματος). § (ἐμπορ.) καταλλαγὴ, ἀντικαταλλαγὴ, κόλλυϐος, συναλλαγὴ, ἡ ἀποστολὴ χρημάτων ἀπὸ τόπον εἰς τόπον. lettre de — συναλλαγματικὴ. prix du — ἢ μόνον — ἀλλαγὴ, κ. κάμπιον τὸ διὰ τὴν ἀλλαγὴν νομισμάτων πληρονόμενον. le — est au pair ἡ ἀλλαγὴ εἶναι ἰσάξιος, le — est au dessus, an dessous du pair εἶναι ὑπεράξιος, *ὑπάξιος, ὑπερ, ὑπὸ τὴν ἀξίαν (εἰς δύω διαφόρους πόλεις ἐμπορευομένας). courtier, argent de — κολλυϐιστὴς § ἀλλαγὴ τῶν νομισμάτων καὶ τὸ δι' αὐτὴν πληρονόμενον. billet de —γραμμάτιον συμϐολικὸν, τὸ παριστὸν ἀξίαν χρηματικήν. § κολλυϐιστήριον, τὸ μέρος ὁποῦ ἀλλάσσονται τὰ νομίσματα. payer comme au — πληρόνω παραχρῆμα. donner le — παρατρέπω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀπατῶ prendre le — παρατρέπομαι, χάνω τὰ ἴχνη, ἀπατῶμαι. rendre le — ἀπαντῶ ἀστείως εἰς ἀστεϊσμούς. (κυνηγ.) prendre le — παραιτῶ τὰ ἴχνη τοῦ διωκομένου ζώου.

Changeant, te, ἐπ. εὐμετάϐολος. couleur — e αἴολον, διπλοῦν χρῶμα, τὸ μεταϐαλλόμενον κατὰ τὴν Ϛέσιν καθ' ἣν Ϛεωρεῖται. tissu — αἴολον ὕφασμα. étoiles — es ἢ μόνον changeantes οὐσ. S πλ. μεταϐλητοὶ ἀστέρες, τῶν ὁποίων αὐξάνει ἢ ἐλαττοῦται τὸ φῶς.

Changement, ἀρ. μεταϐολὴ, ἀλλαγή.

Changeoter, ἐν. χυδ. συνεχῶς μεταϐάλλω, κ. συχνομεταϐάλλω.

Changer, ἐν. ἀνταλλάσσω, ἀλλάσσω, κ. ἀλλάζω. je ne veux pas — avec lui δὲν ϑέλω νὰ λάϐω τὴν Ϛέσιν του § ἀλλάσσω (νομίσματα). § μεταϐάλλω, μεταποιῶ. § se — αὐτοπ. μεταϐάλλομαι. § οὐδ. — de ἀλλάσσω, μεταϐάλλω, — de nature ἀλλάσσω φύσιν. — visage ἀλλοιοπροσωπῶ, ἀλλοιοῦμαι. — de face μεταϐάλλομαι, cela —ede face τοῦτο διαφέρει. — de batterie (οἰκ.) ἀλλάσσω σχέδιον. — de note μεταϐάλλω τρόπον. § οὐδ. μεταφιέννυμαι, ἀλλάσσω (ἐνδύματα), καὶ ἐν. — quelqu'un μεταμφιέννυμι, ἀλλάζω τινὰ, τὸν ἐνδύω ἄλλα φορέματα. § οὐδ. ἀπόλ. μεταϐάλλομαι, ἀλλοιοῦμαι. tout — e τὸ πᾶν μεταϐάλλεται. le vent — e ὁ ἄνεμος μεταϐάλλεται, κ. γυρίζει. —ée μετ. ἠλλοιωμένος. homme qui —e εὐμετάϐολος ἄνθρωπος.

Changeur, ἀρ. κολλυϐιστὴς, ὁ ἀλλάζων νομίσματα, (τουρκ. σαράφης).

Changoun, ἀρ. γὺψ ὁ βεγγάλιος, πτηνόν.

Chanlatte, S. γείσωμα, προτέγισμα, σανὶς ἐξέχουσα τῆς στέγης διὰ νὰ προφυλάττῃ τὸν τοῖχον ἀπὸ τὴν ϐροχήν.

Chanoine, esse, οὐτ. κανονικὸς, κανονικὴ, προεστὼς, ἱερεὺς ἀπολαμϐάνων ἐκκλησίας τινὸς τὰ εἰσοδήματα. mener une vie de — διάγω ϐίον ἄπονον, κ. ζῶ ὡσὰν δεσπότης.

Chanoinie, S. ἄχο. ἴδ. Canonisat..

Chanon, ἀρ. ἴδ. Moule - Hironde.

Chanos, ἀρ. ἴδ. Mugil.

Chanson, S. ᾆσμα, κ. τραγούδιον. — à boire παροίνιον, ϐακχικὸν ᾆσμα.—de danse, ὑπόρχημα κ τραγούδι τοῦ χοροῦ. danser aux —s πρὸς ᾆσμα ὀρχοῦμαι, κ χορεύω μὲ τὰ τραγούδια. — accompanée (d'une guitare, d'un violon) πρόσχορδον ᾆσμα. — s λῆροι, φλυαρίαι toujours même — τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμϐάνεις πάντοτε, κ. πάντοτε τὸν σκοπόν σου. voilà une autre — νέον πρᾶγμα!

Chansonner, ἐν — quelqu'un συνϑέτω ᾆσμα κατά τινος, κ. τὸν ἐϑγάζω τραγούδι.

Chansonnette, S. ᾀσμάτιον, κ. τραγουδάκι.

Chansonnier, ère, οὐσ. ᾀσματογράφος. § ᾀσματολόγιον.

Chant, ἀρ. ᾆσμα, κ τραγούδημα. plein-chant, — grégorien, — d'église ἐκκλησιαστικὰ μουσικὴ, ψαλμῳδία, κ ψάλτισμον. § ᾆσμα, μέλος, κ. τραγούδιον. — de victoire ἐπινίκιον ᾆσμα. — du coq φωνὴ τοῦ ἀλέκτορος. — des oiseaux κελάδημα· les —s τὰ ᾄσματα, τὰ ποιήματα. § ᾆσμα, διαίρεσις ἐπικοῦ ποιήματος.

Chantage, ἢ huage, ἐπ. S. pêche— (ἁλιευτ.) ἁλίευσις εἰς τὴν ὁποίαν διὰ σφυρίγματος φοβίζουν τοὺς ἰχθῦς.

Chantant, te, ἐπ. ᾀσματικός.

Chanteau, ἀρ. τμῆμα ἄρτου, κ. φέτα. § πρόσραμμα, ὅ,τι προστίϑεται εἰς τὰ φορέματα διὰ νὰ τὰ πλατύνῃ. τουρκ. παρτζᾶς. § ἡ μεσαιτάτη σανὶς τοῦ κύκλου τῶν ϐαρελίων.

Chantelage, ἀρ. φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου.
Chantepleure, Θ. ἐμβολή, ἄνοιγμα εἰς τὸ τεῖχος διὰ νὰ διαῤῥέουν τὰ ὕδατα. § εἶδος μεγάλου χωνείου.
Chanter, οὐδ. καὶ ἐν. ᾄδω, ψάλλω, κ. τραγουδῶ. — accompagné de la guitare πρὸς κιθάραν ᾄδω, τραγουδῶ μὲ τὴν κιθάραν. — (des chants d' église) ψάλλω. — palinodie παλινῳδῶ. —victoire, μεταφ. παιανίζω, φρονῶ ὅτι ἐνίκησα. — la même chanson ἐπαναλέγω τὰ αὐτὰ, εἰς τὰ αὐτὰ ἐπανέρχομαι. — sa gamme à quelqu'un ἐπιπλήττω τινά. § ἐξυμνῶ, ᾄδω, ψάλλω. je —e ce héros ᾄδω, ψάλλω τὸν ἥρωα. § φλυαρῶ. voyons ce qu'il —e ἂς ἰδῶμεν τί φλυαρεῖ καὶ αὐτός. pain à — προσφορὰ, μικρὸς ἄρτος χρησιμεύων εἰς τὴν μυσταγωγίαν.
Chanterelle, Θ. ἡ ὑπάτη, ἡ ἀνωτάτη χορδὴ τῶν μουσικῶν ὀργάνων. § παλευτὴς, κ. κράκτης, τὸ πτηνὸν τὸ ὁποῖον διὰ τῶν ἀσμάτων του ἑλκύει τὰ ἄλλα εἰς τὴν παγίδα. § πηνίον τῶν χρυσηλατῶν, κ. μασούρι. § καυθάριον, εἶδος ἀμανίτου.
Chanterille, ἢ Chanterelle, Θ. πηνίον σύρματος.
Chanteur, euse ἡ Cantatrice, οὐσ. ψάλτης. κ. τραγῳδιστὴς· ψάλτρια κ. τραγῳδίστρια. § ἴδ. Pouillot.
Chantier, ἀρ. ναυπηγεῖον. § ξυλαποθήκη. § ἱκρίωμα, σανίδωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐργάζονται οἱ ξυλουργοὶ, οἱ λιθοξόοι. avoir un ouvrage sur le — μεταφ. ἔχω τι ἀνὰ χεῖρας. § τὸ στήριγμα τῶν οἰνοβαρελλίων.
Chantingole, Θ. ὑποστάτης, ξύλον στηρίζον ὀκοὺς τῆς στέγης.
Chantournement, ἀρ. γύρος (ἀψίδος).
Chantourner, ἐν. πελεκῶ (ξύλον ἢ λίθον κατὰ ὁσθὲν σχῆμα).
Chantre, ἀρ. ψάλτης (ἐκκλησιαστικός). § ἀοιδὸς, ψάλτης, ποιητής. le — d' Achille ὁ ἀοιδὸς τοῦ Ἀχιλλέως, ὁ Ὅμηρος. les —s des bois οἱ ψάλται τῶν δασῶν, αἱ ἀηδόνες.
Chantrerie, Θ. ἡ ἀξία τοῦ ψάλτου (ἐκκλ.).
Chauvier, ἀρ. κανναβουργὸς, ὁ ἐργαζόμενος τὴν κάνναβιν.
Chanvre, ἀρ. ἡ κάνναβις, κ. καννάβιον.
Chaomancie, Θ. (προφ. ca) χαομαντεία· ἡ διὰ ἀτμοσφαιρικῶν παρατηρήσεων μαντεία.
Chaos, (προφ. Caos) ἴδ. Caos.
Chapo, Θ. μανδύας, ἔνδυμα ἱερατικόν. disputer de la — à l'évêque ἐρίζω διὰ πράγματα πρὸς ἐμὲ ξένα, κ. ἀνακατόνομαι εἰς τοῦ παπᾶ τὰ ὑποδήματα. § πῶμα τοῦ ἄμβυκος (λαμβίκου). § πῶμα, κάλυμμα, περικάλυμμα εἰς διάφορα ἐργαλεῖα. § ἀξόνιον τῆς τροχαλίας παρ' ὡρολογοποιοῖς. § τὸ ἄγγιστρον τῆς πόρπης (διὰ τοῦ ὁποίου κρατεῖται εἰς τὴν ζώνην κτλ.). § ἀκροχειρίδιον, τὸ ἄκρον τῆς ἡμιχειρίδος τῶν γυναικῶν.
Chapeau, ἀρ. πῖλος (ἀνδρῶν), Ἰταλ. καπέλον. — monté à trois cornes τρίγωνος, τρίπτυχος πῖλος —bas κάτω τὸν πῖλον· je mis — bas ἐχαιρέτησα. coup de — χαιρέτημα μὲ τὸν πῖλον. enfoncer son — (μετ.) ἀποφασίζω, ἀποφασίζομαι. — ἡ — rouge τιάρα τῶν καρδιναλίων. § πίλημα (ἡ ὕλη ἐξ ἧς κατασκευάζονται πῖλοι) § πέτασος, Ἰταλ. καπέλον γυναικῶν. — de fleurs ἡ — ἀνθοδέσμη κοσμοῦσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἰδίως τῆς νύμφης. elle se donne un mauvais —,μετ. βλάπτει τὴν ὑπόληψίν της. la plus belle rose de son — τὸ πολυτιμώτερον κτῆμά της. § οἰκ. (πῖλος ἀντὶ) ἀνήρ. il y avait deux —x δύω ἄνδρες ἦσαν ἐκεῖ. frère — ὑποτακτικὸς (μοναχὸς ὢν ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἄλλου). frère — στίχος περιττὸς, προστεθεὶς μόνον χάριν ὁμοιοκαταληξίας. § κάλυμμα εἰς διαφόρους τέχνας κτλ. — chinois σεῖστρον, ὄργανον μουσικόν. § πῖλος τοῦ μύκητος (τοῦ μανιταρίου).
Chapelain, ἀρ. ἐρημέριος (παρεκκλησίου).
Chapeler, ἐν. — du pain ξέω τὸ φλόγωμα (τὴν πέτσαν) τοῦ ἄρτου.
Chapelerie, Θ. πιλοποιία, πιλοπρασία.
Chapelet, ἀρ. κομβολόγιον. le — se défile ἐλαττοῦνται, ἐκλείπουν, ἀποθνήσκουν τὰ μέλη (οἰκογενείας, ἑταιρείας). défiler son — ἐκθέτω ὅ,τι γνωρίζω. § (ἀρχιτ.) ῥάβδος κεγχρώδης, ἔχουσα σφαιρίδια ἐν εἴδει κοσμημάτων. § ἀῤῥὼς τοῦ μεταγγιζομένου καλοῦ οἰνοπνεύματος § περιακτὸν ἄντλημα, κ. μαγκανοπήγαδον, ἀντλία εἰς τὴν ὁποίαν πολλοὶ κάδοι δεμένοι εἰς σχοινίον γεμίζονται ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ὕδωρ, καὶ τὸ κενοῦνουν εἰς τὴν αὔλακα. § φλύκταιναι ἀῤῥοδισιακαὶ εἰς τὸ μέτωπον § ἀναβολεῖς ἵππου μὲ τοὺς ἱμάντας των (τρκ. ζεγκιά).
Chapelier, ère, οὐσ. πιλοποιὸς, πιλοπώλης, καὶ γυνὴ τοῦ πιλοποιοῦ.
Chapeline, Θ. περικεφαλαίας εἶδος, εἰς τὸν μεσαιῶνα.
Chapelle, Θ. παρεκκλήσιον, ναΐδιον, ἐκκλησίδιον. la — οἱ ἱερεῖς ἢ οἱ μουσικοὶ τοῦ βασιλικοῦ παρακκλησίου. maitre de — ὁ ἀρχιμουσικός. le pape tient — ὁ πάπας λειτουργεῖ. § εἰσόδημα ἐκ παρεκκλησίου. § τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ παρεκκλησίου. — ardente ὁ κρὰβατος τοῦ νεκροῦ περιεστοιχισμένος ἀπὸ καιόντας λύχνους. jouer à la — καταγίνομαι σπουδαίως εἰς ἀδιάφορα. faire — (ναυτ.) τὸ πλοῖον στρέφεται βιαίως ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς ἐναντίαν διεύθυνσιν. § ὁ Θόλος τοῦ κλιβάνου (φούρνου).
Chapellenie, Θ. τὸ ἐκ παρεκκλησίου εἰσόδημα.
Chapelure, Θ. ἡ ἐπιφάνεια τοῦ φλογώματος, κ. κόρας, πέτσας τοῦ ἄρτου.
Chaperon, ἀρ. πιλίδιον, ἀρχαῖον κάλυμμα κεφαλῆς καὶ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν. § συνακόλουθος, γυνὴ γραῖα συνακολουθοῦσα καὶ ἐπαγρυπνοῦσα νέαν. § ἐπωμὶς, μέρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μανδύου. § ὀμματοδέτης, δίμα τιθέμενον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Θηρευτικῶν ὀρνέων. § Θήκη τῶν πυροβόλων εἰς τὸ ἐφίππιον. § Θριγκὸς, τοιχόφρανον, ῥάχις τοῦ τοίχου, τὸ ἄνω εἰς ὀξὺ λῆγον μέρος αὐτοῦ § ποσοστὸν, τὰ ὑπεράριθμα φύλλα εἰς τὴν τύπωσιν (ὅτα ὑπολογίζονται ἐπέκεινα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιτύπων, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς διορθώσεις, κτλ.)
Chaperonner, ἐν. Θριγκῶ (τὸν τοῖχον). ἴδ. Chaperon. § δένω τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἱέρακος. § συνακολουθῶ νέαν, (ἐπὶ γραίας, ἥτις τὴν συνοδεύει διὰ τὸ εὔσχημον).
Chaperonnier, ἀρ. ἱέραξ ὑποφέρων τὸν ὀμματοδέτην.
Chapier, ἀρ. μανδυοφόρος (ἱερεύς). § κιβώτιον ἱερατικῶν φορεμάτων.
Chapiteau, ἀρ. κιονόκρανον. § ἡ κορυφὴ, ἡ στέγη (εἰς διάφορα πράγματα). § σκέπασμα (τὸ ἄνω μέρος) τοῦ ἄμβυκος. § κάλυπτρον (τῆς ὀπῆς τοῦ τηλεβόλου).
Chapitre, ἀρ. κεφάλαιον, (διαίρεσις συγγράμματος, διαίρεσις ὑπολογισμοῦ). § κεφάλαιον, ὑπόθεσις. nous discutons ce—συζητοῦμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. une autre fois sur ce — ἄλλοτε περὶ τούτου. § ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον. l' évêque avec son — ὁ ἐπίσκοπος μετὰ τῶν ἱερέων του. § σύλλογος, συμβούλιον τῶν ἱερέων ἢ μοναχῶν. avoir voix en — μεταφ. ἰσχύω εἰς συνέλευσίν τινα. § τὸ συνοδικὸν, ὁ τόπος ὅπου συνέρχεται ὁ σύλλογος τῶν ἱερέων.
Chapitrer, ἐν. ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω ἱερέα ἐπὶ συλλόγου. § ἐπιπλήττω.
Chapon, ἀρ. ἐκτομίας, κάπων, κ. καπόνιον. deux — s de rente δύω ἄνθρωποι ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἶναι παχὺς, ὁ δὲ ἰσχνός. il a les mains en—rôti ἔχει τὴν ἐπιτηδειότητα νὰ κλέπτῃ. vol du — (τιμαρ.) τὰ εἰς τὸν οἶκον ἀμίτως παρακείμενα κτήματα. § τμῆμα ἄρτου βραζόμενον εἰς τὸν ζωμόν.

Chaponneau, ἀρ. μικρὸν καπόνιον.
Chapouner, ἐν. ἐκτέμνω, εὐνουχίζω (τοὺς ἀλέκτορας).
Chaponnière, Ϛ. χύτρα εἰς τὴν ὁποίαν καρυκεύονται τὰ καπόνια.
Chappedonade, ἢ Chapedonnade, Ϛ. ἀσθένεια συνισταμένη εἰς ἐμετὸν συνωδευμένον μὲ παραφροσύνην.
Chaptalie, Ϛ. * χαπταλία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Chaque, ἐπ. ἕκαστος. — jour καθ' ἑκάστην, καθημερινῶς.
Char, ἀρ. ἅρμα, ἅμαξα. — de triomphe θριαμβευτικὸν ἅρμα. s'attacher au — de quelqu' un (μεταφ.) προσηλοῦμαι εἴς τινα.
Chara, Ϛ. χαρὰ, ἀστερισμὸς παρὰ τὴν μεγάλην Ἄρκτον.
Char-à-banc, ἀρ. ἰδ. Carabas.
Characher, ἀρ. Αἰγυπτιακὴ ἱεροβοτάνη, δένδρον τῆς Ἀραβίας.
Characho, ἀρ. φυσ. ἱστ. ἰδ. Caraco.
Characin, ἀρ. * χαρακίτης, γένος ἰχθύων.
Characias, ἀρ. χαρακίας, εἶδος φυτοῦ.
Charade, Ϛ. * συλλαβόγριφος, εἶδος αἰνίγματος, καθ' ὃ εἰς ἑκάστην συλλαβὴν τῆς λέξεως ἀποδίδονται ἰδιαιτέρα σημασία. ἰδ. Calembour.
Charadiste, ἐπ. γριφολόγος, ὁ καταγινόμενος εἰς συλλαβογρίφους.
Charadrille, ἀρ. ἰδ. pluvier.
Charagne, Ϛ. * χαράκιον, γένος φυτῶν ἐνύδρων.
Charançon, ἀρ. τρὼξ, κ. σιταρόψειρα.
Charançonné, ée, ἐπ. θριπήδεστος, κ. σκωληκοφαγωμένος.
Charançonites, ἀρ. πλ. τρῶγες, σύστημα ἐντόμων.
Charax, ἀρ. χάραξ, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.
Charbon, ἄνθραξ, κ. κάρβουνον. — de terre ἢ minéral γαιάνθραξ. — de pierre λιθάνθραξ. être réduit en — ἀπανθρακοῦμαι. être sur les — s ἀλύω, στενοχωροῦμαι, εὑρίσκομαι εἰς μεγίστην στενοχωρίαν, κ. κάθημαι εἰς τ' ἀγκάθια. § ἄνθραξ, ἀνθράκωσις, πρῆσμα φλεγμονώδες τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν κτηνῶν. § μίλτος, ἐρυσίβη, κ. μαυρόκωλον, πάθος τῶν φυτῶν.
Charbonnée, Ϛ. ἀνθρακὶς, κρέας ψητὸν εἰς τοὺς ἄνθρακας, κ. ἐμπυριζόλα.
Charbonner, οὐδ. μαυρίζω μὲ ἄνθρακα, γράφω μὲ ἄνθρακα. § se — αὐτοπ. ἀνθρακοῦμαι. blé —é ἐρυσιβώδης σῖτος.
Charbonneux, euse, ἐπ. (ἰατρ.) ἀνθρακώδης.
Charbonnier, ère, οὐσ. ἀνθρακεὺς, κ. καρβουνιάρης. § ἀρ. ἀνθρακοθήκη. § ἀνθρακοφόρον πλοῖον.
Charbonnière, Ϛ. ἀνθρακιὰ, μέρος τοῦ δάσους ὅπου σωρεύονται οἱ ἄνθρακες. § ἰδ. Mésange.
Charbouiller, ἐν. la nielle —e le blé ἢ ἐρυσίβη μαυρίζει τὸν σῖτον.
Charbule, Ϛ. ἐρυσίβη ἢ εἶδος αὐτῆς, ἀσθένεια τοῦ σίτου.
Charcanas, ἀρ. ὕφασμα μεταξωτὸν καὶ βαμβακερὸν ὑφαινόμενον εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας.
Charcuter, ἐν. κρεοτομῶ (ἀνεπιτηδείως). μετ. καὶ ἐπὶ χειρούργου ἀνεπιτηδείου.
Charcuterie, Ϛ. ἀλλαντοπωλία.
Charcutier, ère, οὐσ. ἀλλαντοπώλης, ὁ πωλῶν ἀλλάντας (λουκάνικα), χοιρινὸν κρέας κτλ.
Chardon, ἀρ. σκόλυμος, κ. γαδουράκανθον, φυτόν. — à cent têtes ἠρύγγιον. — à bonnetier δίψακος, κ. νεροκράτης. — étoilé τρίβολον, λυκοφάνης, ἐχινόπους. — argentin ἢ de notre dame ἢ laité ἢ Marie λευκάκανθα. — bénit ἀτρακτυλὶς. — rolant ἢ roulant ὁ ἄκανος. — à fouler ἢ à carder κνάφος, φυτόν.
Chardonner, ἐν. κναφεύω., μὲ τὸ κνάφος ἐκβάλλω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ χνούδιον τῶν ἐριούχων ὑφασμάτων.
Chardonneret, ἀρ. ἀκανθὶς, ἀκανθυλλὶς, κ. καρδερίνα.
Chardonnette ἢ Cardonnette, Ϛ. κροκοδείλιον, εἶδος ἀγριοκιννάρας.
Chardonnière, Ϛ. σκολυμὼν, τόπος κατάφυτος ἀπὸ σκολύμους.
Charge, Ϛ. φόρτος, φορτίον, κ. φόρτωμα. la — d'un vaisseau ὁ φόρτος, κ. τὸ φόρτωμα τοῦ πλοίου. la — d'un four τὸ πλήρωμα τοῦ κλιβάνου (τῶν σιδηρουργῶν), ὅσον μέταλλον δύναται νὰ περιλάβῃ ὁ κλίβανος, κ. φουρνιά. donner une — de coups de bâton ξυλοφορτόνω. § ναυτ. φόρτισις, γέμισις. un navire est en — τὸ πλοῖον γεμίζεται, κ. φορτόνεται. navire de — φορτηγὶς, φορτὶς, φορτηγὸν πλοῖον. ligne de — ἰδ. flottaison. § ἄχθος, βάρος (πᾶν τὸ ἐπαχθὲς, τὸ στενοχωροῦν, τὸ δυτφόρητον). les — s de l' état οἱ φόροι τοῦ κράτους. cela est à ma — τοῦτο εἶναι εἰς βάρος μου. cela m' est à — τοῦτο μοὶ εἶναι ἐπαχθές. § βάρη (τὰ εἰς κτῆμα ἢ εἰσόδημά τι ἐπιβαρύνοντα). les —s d' une succession τὰ βάρη τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τὸν κληρονόμον. — s universelles τὰ γενικὰ βάρη, τὰ ἐφ' ὅλων τῶν ὑπαρχόντων ἐπιβαρύνοντα. à la — ἐφ' ᾧ, ἐπὶ ὑποχρεώσει. § νομ. — s αἱ μαρτυρίαι τῆς κατηγορίας, αἱ καταμαρτυρίαι. témoin à — μάρτυς τῆς κατηγορίας. § παραγγελία. on lui a donné — de τῷ ἔδωσαν παραγγελίαν, τῷ παρήγγειλαν νά. j' ai — de ἔχω παραγγελίαν, εἶμαι ἐπιφορτισμένος νά . . . § ἀρχὴ, ὑπούργημα (δημόσιον). entrer en — λαμβάνω ἀρχὴν, λαμβάνω ὑπούργημα. ceux qui sont en — οἱ ἐν τέλει, οἱ ἐν ὑπουργήματι. femme de — ἡ ταμία, κλειδοῦχος, ἐπιστάτις (εἰς μεγάλας οἰκίας). § ἐπίθεσις, ἔφοδος, προσβολή. aller à la — ἐφορμῶ. sonner la — τὸ ἐμβατήριον σαλπίζω. revenir à la — μετ. ἐπανέρχομαι εἰς τὸ αὐτό. § τὸ γέμισμα (τοῦ πυροβόλου). § ὑπόκτιστον (ἔδαφος τῶν οἰκιῶν). § εἶδος ἐμπλάστρου διὰ τὰ κτήνη. § (ζωγρ.) * δεινογράφημα, (γελοιογραφία ἐπαυξάνουσα τὰ ἐλαττώματα τοῦ πρωτοτύπου). μεταφ. (εἰς τὴν φιλολογίαν), δεινογραφία, (παρῳδία).
Chargement, ἀρ. τὸ φόρτωμα (πλοίου). § φόρτωσις. § σύστασις (ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν τὸ ταχυδρομεῖον παραδίδει ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς).
Chargeoir, ἀρ. πτυάριον (διὰ τοῦ ὁποίου γεμίζονται τὰ τηλεβόλα ὅταν δὲν γίνεται χρῆσις τῶν φυσιγγίων).
Charger, ἐν. φορτίζω, φορτῶ, κ. φορτόνω. — de chaînes ἐπιφορτίζω μὲ ἁλύσεις, δεσμεύω. — sa conscience βαρύνω τὴν συνείδησίν μου. j' ai — é mon estomac ἐφόρτωσα τὸν στόμαχόν μου. — un vaisseau γεμίζω, φορτόνω τὸ πλοῖον. § ἐπιφορτίζω, ἐπιβαρύνω, καταβαρύνω. — quelqu' un de travaux καταβαρύνω τινὰ μ' ἐργασίας. — une succession d'un legs ἐπιβαρύνω κληρονομίαν τινὰ διὰ κληροδοσίας. — une province d' impôts ἐπιφορτίζω ἐπαρχίαν μὲ φόρους. je suis — é de dettes εἶμαι κατάχρεως. — é de travail καταβεβαρημένος ἀπὸ ἐργασίας. il est — é de la haine publique εἶναι ἀντικείμενον τοῦ κοινοῦ μίσους. des yeux — és ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι, κοιλοιδιῶντες. — un accusé καταμαρτυρῶ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ἐπιβαρύνω τὸν κατηγορούμενον διὰ μαρτυριῶν. § ἀνατίθημι, ἐπιτρέπω, παραγγέλλω, κ. ἐπιφορτίζω. — quelqu'un de quelque chose ἀνατίθημί τι εἴς τινα. le ministère est —é d' exécuter ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον. le magistrat — é de la justice ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν δικαιοσύνην ἄρχων. — é d'affaires ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις. § se —, αὐτοπ. ἐπιφορτίζομαι, ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι. le temps se — e ὁ καιρὸς συννεφεῖ, κ. συννεφιάζει. § πληρῶ, γεμίζω. un vase — é de fleurs ἀγγεῖον πλῆρες ἀνθέων. § — l' ennemi προσβάλλω τὸν ἐχθρὸν, ἐφορμῶ κατ' αὐτοῦ. § γεμίζω (τὰ πυροβόλα). ἠλεκτρίζω (ἠλεκτρικὴν μηχανήν). § (ζωγρ. καὶ φιλολογ.) δεινῶ, δεινογραφῶ, προσ-

θέτω εἰς τὴν περιγραφὴν ἢ τὴν ζωγραφίαν, διὰ νὰ ἐπαυξήσω τὸ γελοῖον. il — e ses descriptions μεγεθύνει τὰς περιγραφάς του. (ἐμπορ.) — les livres ἐγγράφω εἰς τὰ βιβλία. — un compte ὑπερβαρύνω τὸν ἀπολογισμὸν, προσθέτω ἀνύπαρκτα ἔξοδα. — un mot γράφω ἐπὶ μιᾶς λέξεως ἄλλην, γράφω ψυχαγωγίαν. § ναυτ. le vent — e à la côte ὁ ἄνεμος ὠθεῖ, σπρώχνει πρὸς τὸ παράλιον. le vent — e ὁ ἄνεμος ῥίπτει τὸ πλοῖον εἰς τὸ πλευρόν. § (εἰς διαφόρους τέχνας) πληρῶ, φορτίζω, γεμίζω. couleur — ée μεταφ. βαθὺ χρῶμα. un cheval — é d' épaules etc. ἵππος ἔχων ὤμους κτλ. παχεῖς. lettre — ée ἐπιστολὴ ἐπὶ συστάσει τὴν ὁποίαν τὸ ταχυδρομεῖον παραδίδει ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Chargeur, ἀρ. ὁ φορτοστόλος, (ὅστις ἀναλαμβάνει νὰ φορτώσῃ πραγματείας εἰς τὰ πλοῖα, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ φορτώματος πλοίου). § σάκτωρ, ὅστις φορτόνει ὅ,τι ὁήποτε. § ὁ γεμιστὴς, ὁ γεμίζων τὰ πυροβόλα τῶν πλοίων.

Chariage, Charier, ἴδ. Charriage, Charrier.

Charibe, ἀρ. κογχύλη ἐκ τῶν πολυβαλάμων.

Charier, ἀρ. πήρα περιέχουσα τὴν τέρραν εἰς τὴν κονίαν (μπογάδαν).

Chariot, ἀρ. ἅμαξα φορτηγός. § ἅρμα. — armé de faux ὀρεπανηφόρον ἅρμα. § (ἀστρον.) ἅμαξα, μεγάλη ἄρκτος, ἀστερισμός.

Charisies, Θ. πλ. τὰ χαρίσια, ἑορτὴ τῶν χαρίτων.

Charistéries, Θ. πλ. χαριστήρια, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων πρὸς μνήμην τῆς νίκης τοῦ Θρασυβούλου.

Charisticaires, ἀρ. πλ. χαριστικάριοι, οἱ νεμόμενοι τὰ εἰσοδήματα τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἐπὶ Βυζαντινῶν.

Charistics, Θ. πλ. τὰ χαρίστια, ἑορτὴ τῆς ὁμονοίας εἰς Ῥώμην.

Charitable, ἐπ. ἐλεήμων. § καλοκάγαθος. conseil — καλοκάγαθος συμβουλή.

Charitablement, ἐπίῤ. ἐλεημόνως, εὐποιητικῶς, καλοκαγάθως.

Charitatif ἐπ. ἀρ. φιλότιμον, εἶδος φόρου ἐκκλησιαστικοῦ.

Charité Θ. ἡ πρὸς Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπη, ἔρως, Θεοφιλία. § καλοκαγαθία. § ἐλεημοσύνη. par — δι' ἔλεος. demander la — ἐπαιτῶ, ζητῶ ἔλεος, κ. ζητεύω. § sœurs de la —, frères de la — μοναχαὶ καὶ μοναχοὶ, ἀσχολούμενοι εἰς ἀγαθοεργίας. bureau de — γραφεῖον τῶν βοηθημάτων.

Charivari, ἀρ. * λεβητοκρουσία, νυκτερινὸς θόρυβος μὲ κροῦσιν λεβήτων καὶ ἄλλων σκευῶν, πρὸς ἔνδειξιν δυσαρεσκείας τοῦ λαοῦ. § συγκεχυμένος θόρυβος, ἀλαλαγμός.

Charlatant, ἀρ. ἀγύρτης. de — ἀγυρτικός. être — ἀγυρτεύω.

Charlataner, οὐδ. ἄχρ. ἀγυρτεύω.

Charlatanerie, Θ. καὶ

Charlatanisme, ἀρ. ἀγυρτεία.

Chartotte, Θ. μηλίτης, εἶδος πλακοῦντος ἀπὸ μῆλα πεφρυγμένα, τεμάχια ἄρτου, βούτυρον καὶ ζάχαριν.

Charmant, te, ἐπ. ἐπαφρόδιτος, θελκτικὸς, ὡραῖος, γοητευτικός. un homme — en société ἄνθρωπος τερπνὸς εἰς τὴν κοινωνίαν. c'est — ἐπιφ. ὡραῖον!

Charme, ἀρ. γοητεία, φίλτρον. § θέλγητρον. les —s d'une fille τὰ θέλγητρα τῆς κόρης. § ζυγία, εἶδος σφενδάμνου, δένδρον.

Charmer, ἐν. γοητεύω. § θέλγω, καταγοητεύω. § πραΰνω. la musique —e les peines ἡ μουσικὴ πραΰνει τὰς θλίψεις. § ὑπερευχαριστῶ, χαροποιῶ, εὐφραίνω, προξενῶ μεγάλην εὐχαριστησιν. cette nouvelle l'a —é ἡ εἴδησις αὕτη τὸν ὑπερευχαρίστησε. j'en suis —é ὑπερχαίρω, χαίρω, τὸ ἐχάρην. je suis —é d'apprendre χαίρω μανθάνων. — des arbres ξηραίνω δένδρα (διὰ τεχνητοῦ τρόπου).

Charmille, Θ. ζυγιόφυτον, νεόφυτον ζυγίας. § φραγμὸν (πεφυτευμένος μὲ ζυγιόφυτα).

Charmoie, Θ. *ζυγιὼν, τόπος κατάφυτος μὲ ζυγίας.

Charmut, ἀρ. σίλουρος ἐγχελώδης, ἰχθύς.

Charnaigre, Θ. θηρευτικὸς κύων ὁ Ἱσπανός.

Charnage, ἀρ. χυδ. χρεωφαγίας καιρός.

Charnel, lle, ἐπ. σαρκικός.

Charnellement, ἐπ. σαρκικῶς.

Charneux, euse, ἐπ. σαρκώδης, τῆς φύσεως τῆς σαρκός.

Charnier, ἀρ. ἡ στοὰ τοῦ νεκροταφείου. § ὀστεαποθήκη, μέρος ὅπου συλλέγονται τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων. § στοὰ εἰς τὰς παλαιὰς ἐκκλησίας εἰς τὴν ὁποίαν μετελάμβανον οἱ χριστιανοί. § ἀποθήκη ταριχευτῶν κρεάτων. § πίθος (περιέχων τὸ καθ' ἡμέραν εἰς τὰ πλοῖα ἀπανώμενον ὕδωρ).

Charnière, Θ. γιγγλυμὸς, εἶδος κλειδώσεως ἐκ δύω σιδηρίων συνεχομένων διὰ περόνης. — des coquilles γιγγλυμὸς, κ. κλείδωσις τῶν διθύρων ὀστράκων.

Charnon, ἀρ. κρίκος τοῦ γιγγλυμοῦ.

Charnu, ue, ἐπ. εὔσαρκος, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν. § σαρκώδης.

Charnure, Θ. σὰρξ (ὡς πρὸς τὰς ἰδιότητάς της). — ferme στερεὰ σάρξ.

Charogne, Θ. θνησιμαῖον, κ. ψοφήμιον.

Charoi, ἀρ. πλοιάριον ἐν χρήσει εἰς τὴν ἁλίευσιν τοῦ ἀντακαίου.

Charpentaire, ἴδ. Scille.

Charpente, Θ. ξύλωσις, ἡ ξυλικὴ (οἰκοδομήματός τινος). bois de — ξύλα οἰκοδομήσιμα. § σκελετὸν (τοῦ σώματος). la — d'un discours (μεταφ.) τὸ σκελετὸν, τὸ σχέδιον τοῦ λόγου.

Charpenter, ἐν. κατακόπτω, κόπτω ἀνεπιτηδείως.

Charpenterie, Θ. ξυλουργική. § ξύλωσις, κ. ξυλική.

Charpentier, ἀρ. τέκτων, ξυλουργὸς, κ. λεπτουργός.

Charpie, Θ. τιλτὸν, μοτὸς, κ. ξαντόν (διὰ τὰς πληγάς). mettre de la — μοτῶ, κ. θέτω ξαντόν.

Charrée, Θ. ὑποστάθμη τῆς τέφρας, κ. κατακάτι τῆς στάκτης ἀφ' οὗ πλυθῇ.

Charretée, Θ. ἁμαξιά, ὅσον περιλαμβάνει μία ἅμαξα.

Charretier, ère, οὐσ. ἁμαξηλάτης.

Charretière, Θ. ἐπ. porte — ἁμαξήλατος πύλη, διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται ἅμαξα.

Charrete, Θ. ἁμαξὶς, ἁμάξιον (δίτροχον φορτηγόν).

Charretin, ἀρ. ἁμαξάριον, εἶδος μικρᾶς ἁμάξης.

Charriage, ἀρ. ἁμαξεία, ἡ δι' ἁμάξης μετακόμισις.

Charrier, ἐν. ἁμαξεύω, σύρω δι' ἁμάξης. μεταφ. — droit τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν βαδίζω. § σύρω, συμπαρασύρω. la rivière —e du sable ὁ ποταμὸς σύρει ἄμμον. la rivière —e ὁ ποταμὸς κατάγει, κ. καταιθάζει πάγους.

Charrier, ἀρ. ἴδ. Charier. § ἱέραξ θηρομανὴς, καταδιώκων ὁρμητικῶς τὸ θηρευόμενον πτηνόν.

Charroi, ἀρ. ἴδ. Charriage. § ζρατιωτικὰ σώματα συνοδεύοντα τὴν μετακόμισιν τῶν πυροβολικῶν σκευῶν.

Charron, ἀρ. ἁμαξοπηγός.

Charronnage, ἀρ. ἁμαξοπηγία.

Charrue, Θ. ἄροτρον. travailler avec la — ἀροτριῶ, ζευγηλατῶ, κ. κάμνω ζευγάρι. tirer la —, μεταφ. κοπιάζω. mettre la — devant les bœufs, παροιμ. ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν ἐλαύνει, (ἐπὶ πραγμάτων γινομένων ἀντιστρόφως καὶ παρὰ τάξιν). § ζευγάρι, ὅσον μέρος γῆς δύναται νὰ ὀργωθῇ κατ' ἔτος ἀπὸ ἓν ἄροτρον.

Charte ἢ Chartre, Θ. χάρτης (ἔγγραφον ἀρχαίου προνομίου· θεμελιώδης νόμος). la — d'Angleterre ὁ ἀγγλικὸς χάρτης. la — constitutionnelle ὁ συνταγματικὸς χάρτης. — partie ναυλωτικὸν (συμβόλαιον). (κακωνύμως) ναυλοσυμφωνητικόν.

Chartil, ἀρ. κάναθρον, τὸ κιβώτιον, τὸ σῶμα τῆς ἁμάξης. § * ἁμαξῶν, μέρος ὅπου φυλάττονται αἱ ἅμαξαι.

Chartophylax, ἀρ. χαρτοφύλαξ, βαθμός τις εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν.
Chartre, Θ. ἀρχ. εἰρκτή. — privée ἰδιωτικὴ κάθειρξις. § — ἡ Charte μαρασμὸς (τῶν παίδων), κ. ζοῦρα.
Chartreuse, Θ. μοναστήριον τοῦ τάγματος τοῦ ἁγ. Βρούνου. § μεμονωμένη ἀγροικία. § σύγκρουμα, φαγητὸν συγκείμενον ἀπὸ πολλὰ ὄσπρια. τουρκ. τουρλού.
Chartreux, euse, οὐσ. μοναχὸς τοῦ ἁγ. Βρούνου.
Chartreux, ἀρ. αἴλουρος ὁ φαιός.
Chartrier, ἀρ. ἀρχειοφυλακεῖον (ἰδίως τῶν μονάστηρίων).
Chartulaire, ἀρ. βιβλίον περιέχον τὰ ἔγγραφα ἀρχαίων προνομίων.
Chas, ἀρ. τρυμαλιὰ, κ. βελονότρυπα. § ὁ μεταβαλλόμενος εἰς μαζαλίδα σῖτος.
Chascolytre, ἀρ. *χασκόλυτρον, φυτόν.
Chaseret, ἀρ. ταλαρίσκος, ἀγγεῖον ὅπου γίνεται ὁ τυρός.
Châsse, Θ. λειψανοθήκη, κιβώτιον περιέχον ἅγια λείψανα, κ. κουτί. § πυελὶς, γύρος περιδένων, περιλαμβάνων λίθον ἢ ἄλλο τί. la — d'une lunette πυελὶς τοῦ τηλεσκοπίου, τὸ μέρος καθ' ὃ ἐνδένεται ὁ ὕελος εἰς τὸ μέταλλον. — d'une balance ἡ λαβὶς τῆς στάθμης, τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρατεῖται ὅταν ζυγίζωμεν. — d'une lancette ὀχεὺς τῆς γλυφίδος.
Chasse, Θ. θήρα, κυνήγιον. chien de — θηρευτικὸς κύων, κ. σκύλος τοῦ κυνηγίου. traité sur la — κυνηγετικὸς λόγος. donner la — à un animal θηρεύω, κυνηγῶ ζῶον. μεταφ. διώκω, καταδιώκω, κ. κυνηγῶ. prendre la — τρέπομαι εἰς φυγήν. prendre à la — ἀγρεύω. huitres de — τὰ μακρόθεν κομιζόμενα ὀστρεῖδια. § κυνηγέσιον, ὅλη ἡ κυνηγετικὴ παρασκευὴ, οἱ κυνηγοὶ μὲ τοὺς κύνας κτλ. § — ἡ pays de — εὔθηρος χώρα, κ. κυνηγότοπος. § ἄγρα, τὸ κυνήγιον, τὸ προϊὸν τῆς θήρας. § θηρευτικὸν σάλπισμα. § εἶδος σφύρας. § μηχαν. ἔκτασις εἰς τὰς μηχανὰς, ὥστε νὰ ἐνεργῶσιν ἐλευθέρως. § τὸ εὐκίνητον (τῶν μηχανῶν) cette voiture n'a pas assez de — τὸ ὄχημα τοῦτο δὲν εἶναι εὐκίνητον. — morte, μεταφ. ὑπόθεσις ἐγκαταλειφθεῖσα. marquer une — σημειῶ τινὸς λέξιν ἢ πρᾶξιν τινά. écluses de — καταῤῥάκται πρὸς καθαρισμὸν τοῦ λιμένος.
Chassé, ἀρ. διπλοῦν βῆμα, βῆμα ὀρχήσεως. — croisé τὸ πλάγιον διπλοῦν βῆμα.
Chasse-avant, ἀρ. ἐπιθεωρητὴς εἰς τὰ τεχνουργεῖα.
Chasse-carrée, Θ. τετράγωνος σφύρα.
Chasse-cousin, ἀρ. οἰκ. κακῆς ποιότητος οἶνος.
Chasse-fiente, ἀρ. πυρηνόπτερος, πτηνόν.
Chasse-fleurée, ἀρ. ἀπαρριστήριον, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἐξαρρίζουσι τὰς βαφάς.
Chasselas, ἀρ. λευκὴ σταφυλή.
Chasse-marée, ἀρ. ἰχθυοπώλης, (ἀπὸ τὰ παράλια εἰς τὰ ἐνδότερα μεταφέρων τοὺς ἰχθῦς).
Chasse-merde, ἀρ. ἴδ. Labre.
Chasse-mouche, ἀρ. πλέγμα μὲ τὸ ὁποῖον καλύπτουσι τοὺς ἵππους τὸ θέρος. § μυιοσόβη, κ. μυιαστήρι.
Chasse-poignée, Θ. chasse-pommeau ἀρ. σφῦρα τῶν μαχαιροποιῶν.
Chasse-pointe, ἀρ. μικρὸν σκεπάρνιον τινῶν τεχνιτῶν.
Chasse-pommeau, ἀρ. ἴδ. Borde.
Chasse-rivet, ἀρ. *ἐμβατίηλος, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου ὠθεῖται εἰς σίδηρα ὁ ἧλος.
Chasser, ἐν. θηρῶ, θηρεύω, κ. κυνηγῶ. — aux renards ἀλώπεκας θηρεύω, κυνηγῶ. — au plat κυνηγῶ εἰς τὸ πινάκιον, τρώγω τὰ ἔτοιμα. — de race πατριάζω, πατρώζω, μιμοῦμαι τοῦ πατρός μου τὰ ἤθη. cette fille — e de race ἡ κόρη μητρώζει, εἶναι κακοήθης ὡς ἡ μήτηρ της. leurs chiens ne — ent pas ensemble (παροιμ.) διχονοοῦσιν. — sur les terres de quelqu'un ἐπεμβαίνω εἰς τὰ δικαιώματά τινος. § διώκω, ἐξελαύνω, ἀποδιώκω, κ. διώχνω. — les ennemis διώκω τοὺς ἐχθρούς. — les ennemis du royaume ἐξελαύνω, ἀποδιώκω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ βασιλείου. — des oiseaux ἀποσοβῶ, διώκω τὰ πτηνά. la peur nous a — é de la campagne ὁ φόβος μᾶς ἐφυγάδευσεν ἀπὸ τὸν ἀγρόν. — les chagrins, les mauvaises pensées ἀποδιώκω, μακρύνω τὰς θλίψεις, τοὺς κακοὺς διαλογισμούς. — le mauvais air διασκεδάζω τὸν κακὸν ἀέρα. la faim — e le loup hors du bois παροιμ. ἡ πενία τέχνας κατεργάζεται. § ἀποβάλλω, ἀποδιώκω. — le domestique ἀποβάλλω τὸν ὑπηρέτην. § ὁδηγῶ, διώκω, κ. διώχνω. — les vaches aux champs ὁδηγῶ τὰς βοῦς εἰς τὴν βοσκήν. § ὠθῶ, ἐλαύνω. la poudre — e la balle ἡ πυρῖτις ἐλαύνει τὴν σφαῖραν. le vent — e la pluie ὁ ἄνεμος διώκει τὴν βροχήν. § ἐμπηγνύω, καταπηγνύω, κ. ἐμπήγω, χόνω. — un clou dans une planche ἐμπήγω καρφίον εἰς σανίδα. un clou — e l'autre (παροιμ.) πάσσαλος πάσσαλον ἐκκρούει. — son cheval ἐλαύνω, βιάζω τὸν ἵππον. ναυτ. — un navire καταδιώκω πλοῖον. — la terre πρὸς τὴν γῆν προσπλέω. οὐδ. un ancre — e ἡ ἄγκυρα σύρεται. un bâtiment — e sur ses ancres τὸ πλοῖον παρασύρει τὰς ἀγκύρας του. un bâtiment — e sur un autre, à la côte πλοῖον φέρεται πρὸς ἕτερον, πρὸς τὴν ξηράν. § les nuages — ent du nord τὰ νέφη κινοῦνται ἀπὸ Ἄρκτου. la voiture — e bien τὸ ὄχημα κινεῖται εὐκόλως. § τυπογρ. ἀραιόνω (τοὺς στίχους, τὰς λέξεις). ces caractères — ent beaucoup οἱ χαρακτῆρες οὗτοι καταλαμβάνουσι πολὺν τόπον. § ὀρχοῦμαι τὸ διπλοῦν βῆμα.
Chasseresse, ἐπ. Θ. κυνηγέτις, ἀγραία. Diane la — ἡ ἀγραία Ἄρτεμις.
Chasseret, ἴδ. Caseretto.
Chasseur, Chasseuse, οὐσ. θηρευτὴς, κυνηγός. ἴδ. Chasseresse. § — s οἱ εὔζωνοι, εἷς τῶν λόχων ἑκάστου τάγματος. § κυνηγὸς, ὑπηρέτης φέρων ἐνδύματα κυνηγοῦ καὶ συνοδεύων τὴν ἅμαξαν τοῦ κυρίου του. § le vaisseau — τὸ καταδρομικὸν πλοῖον.
Chassie, Θ. λήμη, κ. τσίμπλα τῶν ὀφθαλμῶν.
Chassieux, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. λημῶν, λημαλέος, κ. τσιμπλιάρης, τσιμπλιασμένος.
Châssis, ἀρ. στεφάνη, γύρος, περιθώριον. — d'une fenêtre πλαίσιον τοῦ παραθύρου, τουρκ. τερτιπέδες. — dormant τὸ ἀκίνητον πλαίσιον τοῦ παραθύρου. — d'une table ὑποβάτης, τὸ μέρος τῆς τραπέζης ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ πλάξ. — d'une rampe τὸ λιθόκτιστον στήριγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπικοσμεῖται ἡ λιθίνη κλίμαξ. — d'une maison ξύλωσις, κ. ξυλοδεσιὰ τοῦ οἴκου.
Chassoir, ἀρ. σφὴν (τοῦ βαρελλοποιοῦ).
Chaste, ἐπ. ἁγνὸς, σεμνὸς (τὰ ἤθη, τὴν φύσιν). des oreilles — s ἀγνὰ ὦτα. § σώφρων.
Chastement, ἐπίρ. σεμνῶς, ἁγνῶς, σωφρόνως.
Chasteté, Θ. ἁγνότης, σεμνότης. qui blesse la — ἄσεμνος. § σωφροσύνη, ἀποχὴ (ἀπὸ σαρκικὰς ἡδονάς).
Chasuble, ἀρ. φελόνιον, ἱερὸν ἄμφιον.
Chasublier, ἀρ. ῥάπτης ἱερῶν ἀμφίων.
Chat, Chatte, οὐσ. γαλῆ (ἡ κατοικίδια), κ. γάτα. — sauvage αἴλουρος, γένος μαστοφόρων ζώων. παροιμ. la nuit les tous — s sont gris τὴν νύκτα δὲν διακρίνεται ὁ εὐειδὴς ἀπὸ τὸν δυσειδῆ. emporter le — φεύγω χωρὶς ν' ἀποχαιρετήσω. jeter le — aux jambes de quelqu'un ἀποδίδω τὸ σφάλμα εἰς τινα. bailler le — par les pattes παριστάνω τι ἀπὸ τὸ δυσχερίστερον μέρος του. — échaudé craint l'eau froide ὅστις πάθη προσλάττεται, κ. ὅποιος καῇ 'ς τὰ λάχανα, φυσᾷ καὶ 'ς τὸ γιαοῦρτι. appeler un — un — καλῶ τὴν σκάφην σκάφην. il n'y a pas un — δὲν εἶναι ψυχὴ, κανείς. avoir un — dans la gorge (ἐπὶ ψάλτου) ἔχει

τὴν φωνὴν βραγχώδη. § εἶδος μεγάλου πλοίου τῆς Ἄρκτου. § ὁ σκληρὸς καὶ ἄχρηστος σχιστόλιθος. § τὸ ἀπὸ τὸ χωνευτήριον ἐκρέον μέταλλον. § (πυροβ.) γαλῆ, ἐργαλεῖον ἀνερευνῶν ἂν τὸ πυροβόλον δὲν ἔχῃ ἐσωτερικόν τι ἐλάττωμα. § βοταν. ἴδ. Chaton.

Châtaigne, Ϛ. κάστανον. — d' eau ἴδ. Macre. § σάρκωμά τι εἰς τοὺς πόδας τῶν ἵππων.

Châtaignerie, Ϛ. καστανεών, κ. καστανότοπος.

Châtaignier, ἀρ. καστάνεια κ. καςανιά.

Châtain, ἐπ. ἀρ. καστανόχρους, κ. καστανάτος. cheveux châtains καστανόχρους κόμη, κ. καστανάτα μαλιά.

Chataire, Ϛ. μάρον, κ. γαλεοβότανον (τουρκ. κεδι-ὀτοῦ). γένος φυτῶν.

Chat-cervier, ἀρ. λύγξ, ζῶον.

Château, ἀρ. φρούριον. ville prise — rendu ἁλωθείσης τῆς πόλεως ὑποτάσσεται καὶ ἡ ἀκρόπολις. faire des —x en Espagne χιμαίρας ὀνειροπολῶ. § ἔπαυλις· (μεγαλοπρεπὴς κατοικία ἐξοχῆς). πύργος. § ἀνάκτορον. § πύργωμα (εἰς τὰ ἀρχαῖα πλοῖα). § — de cartes χαρτίνη οἰκία. § — d'eau ὑδροστάσιον, κ. ζύγια τοῦ νεροῦ, ὅεξαμενὴ ὅθεν διανέμεται τὸ ὕδωρ.

Chatée, Ϛ. χυδ. ὅσον πηδᾷ ἡ γαλῆ.

Châtelain, ne, οὐσ. ἀρ. Ϛ. πυργοδεσπότης, ὁ φρούριον κεκτημένος, ἰδιοκτήτης πύργου.

Châtellenie, Ϛ. ἡ ἀξία τοῦ πυργοδεσπότου, τοῦ κεκτημένου φρούριον ἄρχοντος εἰς τὸν μεσαιῶνα, καὶ ἡ δικαιοδοσία του.

Chatepeleuse, ἴδ. Charenson.

Chat-huant, ἀρ. στρίγξ, ὁλολυγών, νυκτιβόαξ, νυκτικόραξ. § τάξις πτηνῶν. ἴδ. Hibou καὶ Chouette.

Châtiable, ἐπ. ἀξιοτιμώρητος.

Châtier, ἐν. τιμωρῶ. qui bien aime bien —e ὃν ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει. § διαπονῶ, ἐπεξεργάζομαι καὶ διορθῶ. style —é διαπεπονημένη φράσις.

Chatière, Ϛ. *γαλοθυρίς, ὀπὴ εἰς τὰ κατώγαια ἀφινομένη διὰ νὰ εἰσέρχωνται αἱ γαλαῖ. § ἀμάρα, αὖλαξ πρὸς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος ὅεξαμενῆς.

Châtiment, ἀρ. τιμωρία. porter, subir un — δίκην δίδωμι, τιμωροῦμαι.

Chatoiement, ἀρ. στίλβη, στιλβηδών, ἴδ. Chatoyant.

Chaton, ἀρ. γαλιδεύς, κ. γατουδάκι. § ἀνθήλιον, τὸ Ϛυτάκου σχῆμα ἔχον ἄνθος. § σφενδόνη, τὸ μέταλλον τὸ περιέχον τὸν δακτυλιόλιθον. § σφενδόνη, κοιλότης σχηματιζομένη εἰς τὴν μήτραν.

Chatonnement, ἀρ. ἡ ἐπίσχεσις τοῦ ὑστέρου εἰς κοιλότητα τινὰ τῆς μήτρας.

Chatouillement, ἀρ. γαργαλισμός.

Chatouiller, ἐν. γαργαλίζω. — un cheval de l' éperon ἐγγίζω τὸν ἵππον μὲ τὸν πτερνιστῆρα. § τέρπω, εὐχαριστῶ, ἡδύνω. la musique —e les oreilles ἡ μουσικὴ ἡδύνει τὰ ὦτα. la flatterie —e son amour propre ἡ κολακεία κινεῖ, εὐχαριστεῖ τὴν φιλαυτίαν του.

Chatouilleux, euse, ἐπ. εὐγαργάλιστος, εὐαίσθητος πρὸς τὸν γαργαλισμόν. § εὐερέθιστος. affaire —euse ὑπόθεσις ἀκροσφαλὴς, ἐπικίνδυνος, ἡ δυναμένη νὰ ἐπιφέρῃ δυσαρεσκείας. cheval — ἵππος εὐερέθιστος, εὐκόλως ἐρεθιζόμενος ἀπὸ τὸν πτερνιστῆρα.

Chatoyant, te, ἐπ. αἰολόχρους (λίθος πολύτιμος), ὁ ἐκπέμπων πολλὰς ἀκτῖνας, καὶ μεταβάλλων ἐκ τούτου χρώματα.

Chatoyer, οὐδ. ὑποστίλβω, διαφόρους χροιὰς ἐκπέμπω, (ἐπὶ πολυτίμων λίθων). ἴδ. Chatoyant.

Chat-pard, ἀρ. γαλεοπάρδαλις, ἄγριον ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.

Châtrer, ἐν. ἐκτέμνω, εὐνουχίζω — un livre μετ. καθαρίζω τὸ βιβλίον (ἀπὸ ἀναιδῆ ἢ βλαπτικὰ τεμάχια). — des ruches, des fagots ἀφαιρῶ μικρὸν μέρος ἀπὸ τὰ μελίσσια, ἀπὸ τὰ δεμάτια τῶν ξύλων. — des plantes καθαρίζω τὰ φυτὰ (ἀπὸ τὰς περιττὰς παραφυάδας).

Châtreur, ἀρ. εὐνουχιστής.

Chat-rochier, ἀρ. ῥίνη ἡ ἀστεροπὸς, ἰχθύς.

Chats, ἴδ. Chat.

Chatte, Ϛ. ἴδ. Chat. § εἶδος ἀκατίου. § εἶδος ἁλιευτικοῦ πλοίου.

Chattemite, Ϛ ὑποκριτικὴ αἰμυλία, γλυκύτης, κ. πισίκα. il fait la — ὑποκρίνεται αἰμυλίαν, κ. κάμνει τὴν πισίκαν.

Chatter, οὐδ. (ἐπὶ γαλῆς) γεννῶ.

Chatton, ἴδ. Chaton.

Chaud, e, ἐπ. Ϛερμός. boire — Ϛερμοποτῶ. eau —e τὸ Ϛερμόν. pleurer à — es larmes κλαίω πύρινα δάκρυα. tempérament — Ϛερμὴ κρᾶσις. avoir les pieds —s μεταφ. διάγω βίον ἄνετον. avoir la main — e κερδίζω εἰς τὰ παιγνίδια. si vous y avez rien de plus —, vous n' avez que faire de soufflet (παροιμ.) ἂν αἱ ἐλπίδες σου περιορίζωνται εἰς τοῦτο, εἶναι σαθραί. main — e κολλαβισμὸς, εἶδος παιγνιδίου. le rendre tout — ἢ — comme braise ἀντεκδικοῦμαι ἀμέσως être — de vin παροινῶ, εἶμαι ζαλισμένος ἀπὸ οἰνοπασίαν. être — e (ἐπὶ Ϛηλυκῶν ζώων) σκυζῶ. § Ϛερμὸς, κ. ζεστὸς (ἐπὶ ἐνδυμάτων). § Ϛερμαντικός. le poivre est — τὸ πέπερι εἶναι Ϛερμαντικόν. fièvre — e καῦμα, Ϛέρμη. avoir la fièvre —e καυματίζομαι, Ϛερμαίνομαι. tomber de fièvre en — mal ἀπὸ κακῶν εἰς χειρότερα. § ἔνθερμος, ζωηρός. amour —, amitié — e ἔνθερμος ἔρως, φιλία. tête — e πεπυρωμένη, ἐξημμένη κεφαλὴ, κ. ἀναμμένη. attaque — e κρατερὰ προσβολή. querelle — e ζωηρὰ ἔρις. discours — ζωηρὸς, Ϛερμὸς λόγος. la donner — e διασπείρω μέγαν φόβον. une nouvelle —e ἀγγελία πρόσφατος. § chaud οὐσ. ἀρ. Ϛάλπος, κ. ζέστη. il fait — ὁ ἀὴρ εἶναι Ϛερμὸς, κ. κάμνει ζέστην. cet habit lui tient — τὸ ἔνδυμα τοῦτο τὸν Ϛερμαίνει, τὸν διατηρεῖ Ϛερμόν. il faisait — au combat ἡ μάχη ἦτον ἐπικίνδυνος. au plus — du combat εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς μάχης. souffler le chaud et le froid ψέγω καὶ ἐπαινῶ τὰ αὐτά. cela ne fait ni — ni froid τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον. à la — e οἰκ. καὶ ἀρχ. ἀμέσως, ἄνευ ἀναβολῆς.

Chaude, Ϛ. πυράκτωσις τοῦ σιδήρου (διὰ νὰ σφυρηλατηθῇ). il a fait deux — s δὶς τὸ ἐπύρωσε. — grasse ἢ suante ἡ μέχρι τήξεως πυράκτωσις τοῦ σιδήρου. § ὄπτησις, κ. ψήσιμον τοῦ ὑέλου. à la — πεπυρακτωμένως. μεταφ. παραχρῆμα, παρευθύς.

Chaudeau, ἀρ. ἀρχ. ζωμὸς προσφερόμενος εἰς τοὺς νεονύμφους τὴν ἐπαύριον τοῦ γάμου, *Ϛερμόφορον, κ. Ϛερμὸν (ποτόν).

Chaudement, ἐπίρ. Ϛερμῶς. se vêtir — ἐνδύομαι Ϛερμὰ ἐνδύματα. § περιπαθῶς. aimer — Ϛερμῶς, ἐνθέρμως, περιπαθῶς ἀγαπῶ.

Chaudepisse, Ϛ. γονόῤῥοια, ἀσθένεια ἀφροδισιακή.

Chauder, ἐν. τιτανόω (τὴν γῆν), συμμιγνύω τὴν γῆν μὲ τίτανον διὰ νὰ τὴν βελτιώσω.

Chaudier, οὐδ. (κυνηγ.) ὀργῶ, σκυζῶ, (ἐπὶ τῶν Ϛηλυκῶν κυνῶν).

Chaudière, Ϛ. λέβης, κακκάβιον, (τουρκ. καζάνι). § ὁ μέγας λέβης τῶν ἀτμοκινήτων. § faire — (ναυτ.) παρασκευάζω τὸν δεῖπνον.

Chaudrée, Ϛ. ἡ ποσότης τῆς μετάξης ὅση δύναται νὰ βαφῇ διὰ μιᾶς.

Chaudret, ἀρ. βιβλίον ἐκ μεμβράνης χρήσιμον εἰς τοὺς κατασκευάζοντας χρυσὰ ἐλάσματα.

Chaudron, ἀρ. λεβήτιον, κακκάβιον. (τουρκ. καζανάκι).

Chaudronnée, Ϛ. ὅσα δύναται νὰ περιλάβῃ ὁ λέβης, κ. κακκαβιὰ (καζανιά).

Chaudronnerie, Ϛ. τὰ χαλκώματα (ἀγγεῖα χαλκοῦ, ὡς λέβητες, κακκάβια κτλ.). § χαλκοτυπικὴ (τέχνη), χαλκουργική. § τὸ χαλκουργεῖον.

Chaudronnier, ἀρ. ὁ χαλκοτύπος, χαλκουργὸς, χαλκεύς.

Chauffage, ἀρ. ἡ θέρμανσις (τῶν οἰκιῶν διὰ ξύλων). bois de — καυσόξυλα, ξύλα.
Chauffe, Θ. ἡ ἑστία (τῶν κλιβάνων παρὰ μεταλλοχύταις).
Chauffe-Chemise, Chauffe-linge, ἀρ. θερμαντὴρ, κ. καλόγηρος, σκεῦος ὅπου στεγνόνουν τὰ ἐνδύματα.
Chauffe-cire, ἀρ. ὁ σφραγιστὴς, ἀξιωματικὸς ἔχων ἄλλοτε τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰ γραφεῖα νὰ ἀναλύῃ καὶ ἑτοιμάζῃ τὸ κηρίον διὰ τὸ σφράγισμα τῶν ἐγγράφων.
Chauffer, ἐν. θερμαίνω. chauffez-vous θερμάνθητι, πλησίασε εἰς τὴν θερμάστραν. § — le poêle, la chambre, ἡ μόνον — ἀνάπτω τὴν θερμάστραν. il verra de quel bois je me — e θὰ μάθῃ τί ἄνθρωπος εἶμαι, τί δύναμαι. nous ne nous — ons pas du même bois δὲν φρονοῦμεν τὰ αὐτά. — un poste μεταφ. προσβάλλω ζωηρῶς (διὰ τῶν πυροβόλων), καταπυροβολῶ ὀχύρωμά τι. — quelqu' un προσβάλλω τινὰ μὲ σκώμματα ἢ μὲ λόγους. — une affaire ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω τὴν ὑπόθεσιν. § οὐτ. (τριτοπροσ.) θερμαίνεται. le four chauffe ὁ κλίβανος αἴθει, καίει, εἶναι ἀναμμένος. l' eau — e τὸ ὕδωρ θερμαίνεται. παρ. ce n' est pas pour vous que le four — e δὲν θὰ μεθέξῃς ἐκ τῶν παρασκευαζομένων.
Chaufferette, Θ. αἴθρανος, σκεῦος πρὸς θέρμανσιν τῶν ποδῶν, χρήσιμον καὶ εἴς τινας τέχνας.
Chaufferie, Θ. θερμαντήριον, μέρος τῶν σιδηρουργείων ὅπου ὁ σίδηρος θερμαίνεται.
Chauffeur, ἀρ. πυρευτὴς, ὁ διατηρῶν τὸ πῦρ εἰς τὰς καμίνους τῶν σιδηρουργείων, τῶν ἀτμοκινήτων κτλ.
Chauffoir, ἀρ. ἑστία, μέρος τῆς οἰκίας εἰς κοινόβια, ὅπου οἱ κατοικοῦντες συνέρχονται διὰ νὰ θερμανθῶσι. § πυρίαμα, θερμὸν πανίον τιθέμενον εἰς νοσοῦντα μέρη. § πανίον καθαριότητος τῶν γυναικῶν.
Chauffure, Θ. ἐλάττωμα τοῦ ὑπὲρ τὸ δέον πυρακτωθέντος σιδήρου.
Chaufour, ἀρ. ἀσβεστοκάμινος. § ἀποθήκη τῶν ἀσβεστοκαμίνων, (περιέχουσα τὰ ξύλα, τὰς τιτανώδεις πέτρας κτλ.)
Chaufournier, ἀρ. ἀσβεστοποιός.
Chaulage, ἀρ. ἀσβεστοπλυσία (τῶν σπόρων), προπαρασκευὴ αὐτῶν πρὶν σπαρῶσι.
Chauler, ἐν ἀσβεστοπλυτῶ, ἀσβεστοπλύνω (σπόρους πρὶν σπαρῶσι).
Chauliode, ἀρ. χαυλιώδους, γένος ἐντόμων. § γένος ἰχθύων.
Chaumage, ἀρ. καλαμητομία· τὸ θέρισμα καὶ ὁ καιρὸς τοῦ θερίσματος τῶν καλαμῶν τοῦ σίτου (τῆς καλαμιᾶς).
Chaume, ἀρ. ἡ καλάμη (τοῦ σίτου), κ. καλαμιά. § καλαμῶν, θερισμένος ἀγρός, εἰς τὸν ὁποῖον διέμειναν αἱ καλάμαι, (καλαμιά). cabane couverte de — ἀχυροσκεπὴς, καλαμόστεγος καλύβη. habiter sous le — κατοικῶ εἰς καλύβην, διάγω βίον πενιχρόν.
Chaumer, οὐδ. καὶ ἐν. καλαμῶμαι, κ. καλαμολογῶ, συλλέγω τὰς καλάμας (καλαμιὰς) ἐπὶ τῶν ἀγρῶν.
Chaumière, Θ. καλύβη (ἡ ἀχυροσκεπής).
Chaumine, Θ. καλύβιον, μικρὰ καλύβη.
Chauna, ἀρ. χαῦνα, γένος πτηνῶν.
Chaussage, ἀρ. ἀρχ. ἴδ. Chaussure. § φόρος διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁδῶν.
Chaussant, te, ἐπ. ἀρχ. εὐϋπόδετος, ὁ εὐκόλως ὑποδεόμενος, ἡ ὁ καλῶς ὑποδέων.
Chausse, Θ. κορδύλη, μέρος τῆς στολῆς τῶν καθηγητῶν, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς κρεμάμενον ἐπὶ τῶν ὤμων. § ἀμάρα, ὀχετὸς τῶν ἀποπάτων (τουρκ. γκερίζι). § ἠθμὸς, κ. στραγγιστήριον, ὕφασμα διὰ τοῦ ὁποίου στραγγίζονται τὰ ποτά. § —s ἀρχ. περισκελίς. tirer ses —s χυδ. πέρνω τὰ παπούτσια, ἀναχωρῶ. § εἶδος δικτύου.
Chaussée, Θ. κτιστὴ ὁδός. § ἡ δημοσία ὁδός. § χῶμα, κρηπὶς, εἰς ὄχθας λιμνῶν καὶ ποταμῶν. § rez-de chaussée κατώγαιον, πρόσγειον (μέρος τῆς οἰκίας), τὸ μὴ ὑψούμενον ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους.
Chausse-pied, ἀρ. ὑποδετήριον, κέρας, ἐργαλεῖον κερατίνου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, χρησιμεῦον εἰς τὴν ὑπόδεσιν τῶν ἐμβάδων.
Chausser, ἐν. ὑποδέω, ὑποδένω ce cordonnier me — e οὗτος ὁ ὑποδηματοποιὸς μοὶ κατασκευάζει, προμηθεύει ὑποδήματα. ce soulier me — e bien αὕτη ἡ ἐμβὰς μὲ ὑποδέει, μὲ ἔρχεται καλά. se — αὐτοπ. ὑποδέομαι. § ὑποδέομαι, ὑποδένομαι, βάλλω ὑποδήματα, ἐμβάδας κτλ. — le cothurne ὑποδέομαι τὸν κόθορνον, ἀσχολοῦμαι περὶ τὴν δραματικὴν ποίησιν. — les éperons λαμβάνω τοὺς πτερνιστῆρας, γίνομαι ἱππότης. — les etriers ἐμβάλλω τοὺς πόδας βαθέως εἰς τοὺς ἀναβολεῖς (κ. τὰ ζεγγία). — de près les éperons à quelqu'un διώκω τινὰ φεύγοντα. se — une idée dans la tête ἐπιμένω πεισματωδῶς εἰς ἰδέαν τινά. homme qui n'est pas aisé à — δυσκατάπειστος ἄνθρωπος. § —un arbre χωννύω, χώνω τὸ δένδρον, περιτριγυρίζω τὴν ῥίζαν του μὲ χῶμα. § οὐδ. — à tant de points ὑποδέομαι ἐμβάδας τοσούτου μήκους. ces deux personnes — ent au même point οἱ δύω οὗτοι συμφωνοῦσιν.
Chaussetier, ἀρ. πιλοποιὸς, ὁ πίλων καὶ πωλῶν πίλους, ποδεῖα κτλ.
Chausse-trapes, Θ. πλ. τρίβολοι (οἱ), σιδηρᾶ ἐργαλεῖα ῥιπτόμενα εἰς τὴν πεδιάδα διὰ νὰ ἀναχαιτίζωσι τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ ἱππικοῦ. § τρίβολος, κογχύλη. § τρίβολος, γένος φυτῶν.
Chaussette, Θ. περιπόδιον, εἶδος πλεκτῆς ὑποδήσεως.
Chausson, ἀρ. ἀτσέρα, εἶδος πλεκτῆς ὑποδήσεως. § πέδιλον, ἡ ὑφαρὰ ἐμβὰς διὰ τὴν ὄρχησιν ἢ τὴν ὀπλασκίαν. § εἶδος πλακοῦντος.
Chaussure, Θ. ὑπόδησις, ὅ,τι χρησιμεύει ὡς ἔνδυμα τοῦ ποδὸς, οἷον ὑπόδημα, ἐμβὰς, κτλ. trouver — pour son pied εὑρίσκω ὅ,τι μοὶ πρέπει.
Chau-tu, ἀρ. πορτοκάλιον τῆς Κίνας.
Chauve, ἐπ. φαλακρός. occasion — περίστασις σπανία καὶ εὐκόλως διαφεύγουσα.
Chauve-souris, Θ. νυκτερὶς, τετράποδον μὲ μεμβρανώδη πτερά. § χειρόπτερα, σύστημα ζώων. § ἴδ. Raie.
Chauveté, Θ. φαλακρότης, ἴδ. Calvitie.
Chauvir, οὐδ. — des oreilles ὀρθῶ τὰ ὦτα (ἐπὶ ἵππων κτλ.).
Chaux, Θ. τίτανος, ἄσβεστος. — vive ἄσβεστος, τίτανος, (ἄσβεστος ἀσβέστης). lait de — ἀνάλυσις ἀσβέστου εἰς ὕδωρ, κ ἀσβεστόνερον. four à — ἀσβεστοκάμινος. pierre à — ἀσβεστόλιθος. fait à — et à ciment στερεῶς ἐξειργασμένον ἢ ἐπηγμένον ἀτφαλῶς.
Chavaria, ἀρ. γένος κατοικιδίων πτηνῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Chavayer, ἀο. ἴδ. Gaillet.
Chavirer, οὐδ. ἀνατρέπομαι, κ. ἀναποδογυρίζω (ἐπὶ πλοίου).
Chavonis, ἀρ. ἰνδικὸν ὕφασμα βαμβακερόν.
Chaya, ἀρ. ἴδ. Gaillet.
Chayé, ἀρ. τὸ ἐλάχιστον ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Περσίας.
Chaygue, Θ. ἔφιππα ἡ ἀσιατική.
Chaznadarbachi, ἀρ. ὁ θησαυροφύλαξ τοῦ Σουλτάνου.
Chaznè, ἀρ. ὁ θησαυρὸς, τὸ θησαυροφυλακεῖον τοῦ Σουλτάνου.
Chè, ἀρ. μουσικὸν ὄργανον τῶν Κινέζων, εἰκοσιπεντάχορδον.
Chebec, ἀρ. πλοιάριον πολεμικόν.
Chef, ἀρ. κεφαλὴ, κάρα (ἁγίου). § ποιητ. κεφαλή. le — ceint de lauriers δαφνοστεφὴς κεφαλή. de son — αὐτοκεφάλως, αὐτεπαγγέλτως, αὐτεξουσίως, ἀνεξαρτήτως. il a fait cela de son — ἔπραξε τοῦτο αὐτεξουσίως. il a tant de biens de son — ἔχει τόσα ὑποστατικὰ ἀπὸ αὐτόν. § ἀριθμὸς, κεφαλὴ, κ. κεφάλι ζώων. cent — s de bœufs ἑκατὸν βόες, ἑκατὸν κεφαλαὶ, κεφάλια βοῶν. § ἀρχηγός. le

roi est — de l'état ὁ βασιλεὺς εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ κράτους. les —s militaires οἱ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοί — d'escadron ἴλαρχος. — de bataillon ταγματάρχης général en — ἀρχιστράτηγος. — d'escadre ἀρχ. ἀντιναύαρχος. — de brigands λῃστάρχης. — de parti κομματάρχης. — de bureau διευθυντὴς γραφείου. — d'ordre τὸ κυριώτατον κατάστημα τοῦ τάγματος (ἱππότων ἢ μοναχῶν). — du nom et des armes ἡ — de nom et d'armes ὁ πρωτότοκος κληρονόμος μεγάλου οἴκου. § κεφάλαιον. — d'une loi κεφάλαιον νόμου. — d'un accusation κεφάλαιον κατηγορίας. crime de lèse-majesté au premier — ἔγκλημα καθοσιώσεως κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως. au second — κατὰ τῆς ἐξουσίας του, ἢ τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους. § mettre à —, venir à — ἀποπερατῶ. § ἡ ἀρχὴ ὑράσματος, τὸ μέρος ὅθεν ἤρχισε νὰ ὑφαίνεται. — s d'un bandage τὰ ἄκρα τοῦ δέματος (χειρ.) § ἡ πρώρα τοῦ πλοιαρίου. § τὸ κάθετον πλευρὸν τοῦ λατομείου. § — s τὰ δύω ἄκρα τῆς διπλῆς κλωστῆς.

Chef-d'-œuvre, ἀρ. (τὸ f ὂεν προφ.) φιλοτέχνημα, ἀριστοτέχνημα, ἀριστούργημα.

Chefecier, ἴδ. Chevecier.

Chef-lieu, ἀρ. πρωτεύουσα (δήμου, ἐπαρχίας ἢ νομοῦ).

Chegros, ἀρ. ἴδ. ligneul.

Chéela, ἀρ. ἱέραξ ὁ ἰνδικός.

Chéida, ἀρ. εἶδος ἱέρακος ἰνδικοῦ.

Cheilanthe, Ƨ. χειλανθὲς, γένος φυτῶν.

Chéiline, Ƨ. χειλονοειδεῖς, γένος ἰχθύων.

Chéilion, ἀρ. χειλὼν, γένος ἰχθύων.

Chéiliodactyle, ἀρ. χειλεοδάκτυλον, γένος ἰχθύων.

Chéilodiptère, ἀρ. χειλεοδίπτερον, γένος ἰχθύων.

Chéiranthodendre, Ƨ. ἴδ. Chéirostémon.

Chéiranthoïdes, Ƨ. πλ. χειρανθοειδῆ, διαίρεσις συστήματος φυτῶν

Chéirogaleus, ἀρ. χειρογαλῆ, γένος ζώων.

Chéiromys, ἀρ. χειρόμυς, ζῶον, ἴδ. Aye-aye.

Chéiroptères, ἀρ. πλ. χειρόπτερα, σύστημα μαστοφόρων, (αἱ νυκτερίδες).

Chéirostemon, ἀρ. χειροστήμων, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Chékao, ἀρ. ἴδ. Spath de la Chine.

Chélide, Ƨ. χελὶς, εἶδος χελώνης.

Chélidoine, Ƨ. χελιδόνιον, γένος φυτῶν. § χελιδόνιος λίθος.

Chélidons, ἀρ. χελιδόνες, σύστημα πτηνῶν.

Chélifère, ἀρ. χηληφόρος, γένος ἐντόμων.

Chelin, ἀρ. ἴδ. Schelling.

Chelingue, Ƨ. πενιχρὸν πλοιάριον τῆς Ἀμερικῆς.

Chelles, Ƨ. πλ. βαμβακερὰ ὑφάσματα τῆς Σουράτης.

Chélodondes, ἀρ. πλ. χηλόδοντες, τάξις ἐντόμων.

Chélonaire, ἀρ. χελωνάριον, γένος ἐντόμων.

Chélone, Ƨ. ἐμὺς, χελώνη ἡ θαλασσία.

Chéloniens, ἀρ. πλ. ἴδ. Chélone.

Chélonite, Ƨ. χελωνίτης, λίθος ὁμοιάζων χελώνην.

Chélonophage, ἀρ. χελωνοφάγος, ὁ τρεφόμενος μὲ χελώνας.

Chélostome, ἀρ. χηλόστομον, γένος ἐντόμων

Chémage, ἀρ. ἀρχαῖος φόρος διὰ τὴν διὰ μέσου τῶν θασῶν ὄχησιν, κτλ.

Chembalis, ἀρ. εἶδος δέρματος τῆς Ἀσίας.

Chème, ἀρ. χῆμα, μέτρον ὑγροῦ παρ' ἀρχαίοις.

Chemin, ἀρ. ὁδὸς, κ. δρόμος. — de traverse ἀτραπὸς, κ. παραδρόμι. grand — λεωφόρος, χυδ. δημοσιὰ, voleur de grand — ληστής. — de voitures ἁμαξήρης, ἁμαξητός. se mettre en — ἀναχωρῶ, κ. κινῶ. prendre le — de τρέπομαι πρὸς, κ. πέρνω τὸν δρόμον τοῦ. suivre le — de βαδίζω τὴν ὁδὸν τοῦ. il suit le — de la vertu βαδίζει τῆς ἀρετῆς τὴν ὁδὸν, εἶναι ἐνάρετος. faire les —s ὁδοποιῶ. faire du — προοδεύω, προχωρῶ, βαδίζω, κάμνω δρόμον. — de fer σιδηρᾶ ὁδός. — couvert κοίλη ὁδὸς, ἡ πέραν τῆς τάφρου εἰς τὰ φρούρια. — de saint Jacques ἴδ. voie lactée· en — ἢ — faisant καθ' ὁδὸν, πάρεργον ὁδοῦ. μεταφ. ὁδὸς, δίοδος, κ. δρόμος. le droit — ἡ εὐθεῖα ὁδός. — de la gloire ἡ πρὸς τὴν δόξαν ὁδός. faire son — προοδεύω (πολιτικῶς). le — battu ἢ frayé ἡ πεπατημένη ὁδός. trouver le — de son cœur εὑρίσκω τρόπον νὰ τὸν ἐλκύσω, τὸν τρόπον τοῦ νὰ κυριεύσω τὴν καρδίαν του, εἰσχωρῶ παρ' αὐτῷ. couper le — διατέμνω τὴν ὁδὸν, κόπτω τὸν δρόμον, ἀναχαιτίζω. montrer le — ποδηγετῶ, δίδω τὸ παράδειγμα. je suis en son — τῷ εἶμαι ἐμπόδων. — de velours εὔκολος δρόμος. vieux comme les —s ἐσχατόγηρος, παμπάλαιος. le grand — de vaches ἡ πεπατημένη ὁδός. tout — mène à Rome διάφοροι τρόποι φέρουν πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος. aller par quatre —s ζητῶ διεξφυγὰς, ὑποκρύπτω τὴν ἀλήθειαν. le — des écoliers ἡ de l'école ἡ μακροτέρα ὁδός. s'arrêter en beau — παύω πρὸ τοῦ τέλους.

Cheminée, Ƨ. καπνοδόχη, κ. γωνιά. § ἑστία, κ. καμίνι, γωνιά. faire quelque chose sous la — πράττω τι ὑποκεκρυμμένως, ἐν παραβύστῳ.

Cheminer, οὐδ. ὁδεύω, κ. περιπατῶ. — droit τὴν ὀρθὴν ὁδὸν βαδίζω. § προοδεύω (εἰς τιμὰς καὶ ἀξίας).

Chemise, Ƨ. χιτὼν, κ. ὑποκάμισον. être en — εἶμαι μὲ τὸ ὑποκάμισον, φορῶ μόνον τὸ ὑποκάμισον. il vendrait sa — πωλεῖ καὶ τὸ ὑποκάμισόν του. il n'a pas de — δὲν ἔχει ὑποκάμισον, εἶναι πτωχότατος. — de maille θώραξ, σιδηροῦς χιτών. κ. σιδεροπουκάμισον. § περικάλυμμα. mettez une — à cette liasse περικάλυψον μὲ χαρτίον αὐτὸν τὸν φάκελλον. § ἐπίθλημα (τείχους), λιθόκτιστον περικαλύπτον χῶμα, κτλ. § lettres en — εἶδος στοιχείων, ἐχόντων παχείας γραμμὰς ἀντὶ τῶν λεπτῶν καὶ τ' ἀνάπαλιν. § ἔδαφος (τοῦ μεταλλουργικοῦ κλιβάνου). § σωλὴν ἀκατέργαστος ἀγχεβόλου.

Chemisette, Ƨ. χιτωνίσκος. § ὑποδερὶς, κ. τραχηλιὰ, γυναικεῖος κόσμος.

Chémosis, ἀρ. χήμωσις, ὁ ἀνώτατος τῆς ὀρθαλμίας βαθμὸς, ἀσθένεια.

Chênaie, Ƨ. δρυμὸς, δρυμὼν, τόπος κατάφυτος ἀπὸ δρῦς.

Chenal, ἀρ. αὖλαξ πλωΐμη. § αὖλαξ μυλαία (φέρουσα τὸ ὕδωρ εἰς τὸν μύλον ἢ τὰ τεχνουργεῖα). § στένωμα, στενὴ δίοδος διὰ ξηρῶν ἢ δι' ἀβαθῶν μερῶν τῆς θαλάσσης. § ἴδ. καὶ Cheneau.

Chenaler, οὐδ. (ἐπὶ πλοίων) ζητῶ δίοδον (εἰς ἀβαθῆ ἢ ἐπικίνδυνα τῆς θαλάσσης μέρη).

Chénalopex, ἀρ. χηναλώπηξ, πτηνόν.

Chénapan, ἀρ. (χυδ.) λῃστὴς, ἄνθρωπος κακοήθης.

Chêne, ἀρ. δρῦς κ. βαλανιδιά. de — δρύϊνος. forêt de —s δρυμός. payer en feuilles de — (μεταφ.) πληρώνω μὲ πράγματα μηδεμιᾶς ἀξίας. § — vert πρῖνος.

Cheneau, ἀρ. ὑδρορρόα, ὁ σωλὴν τῆς στέγης εἰς τὸν ὁποῖον ῥέει τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς. καὶ Chenal. § μικρὰ δρῦς.

Chenet, ἀρ. πυριστάτης, εἶδος διπλῆς πυρωστίας, στηριζούσης τὰ ξύλα τῆς ἑστίας, ἢ τὰ ναυπηγικὰ ξύλα ὅταν καίωνται διὰ νὰ καμφθῶσι.

Chêneteau, ἀρ. νέα δρῦς εἰς τὸν δρυμόν.

Chenette, Ƨ. δρυὰς ὀκταπέταλος, δένδρον.

Chenevière, Ƨ. καννα βὼν, τόπος ἐσπαρμένος κάνναβιν. épouvantail de — προβασκάνιον, ἀγροφόβητρον, ἄχυρον ἢ ῥάκος δεδεμένον εἰς ῥάβδον ἐν μέσῳ τοῦ ἀγροῦ, διὰ ν' ἀποσοβῇ τὰ πτηνὰ (τουρκ. μποστὰν κουρκουσού)· καὶ μεταφ. ἄνθρωπος αἰσχρὸς, ἄσχημος ἢ παραδόξως ἐνδεδυμένος.

Chenevis, ἀρ. κανναβὶς, καννα βόσπερμα, κ. καννα βούρι.

Chenevotte, Ƨ. καυλὸς καννάβεως.

Chenevottier, οὐδ. βλαστάνω βλαστοὺς ἀδυνάτους (ἐπὶ ἀμπέλου).

Cheng, ἀρ. κινεζικὸς αὐλός.
Chênice ἢ Chœnique, ἀρ. χοίνιξ, ἑλληνικὸν μέτρον.
Chênier, ἀρ. εἶδος μύκητος.
Chenil, ἀρ. (τὸ l δὲν προφ.) τὸ οἴκημα τῶν κυνηγῶν καὶ ὁ σηκὸς τῶν κυνῶν. μεταφ. ῥυπαρὰ κατοικία.
Chenille, Ζ. κάμπη, εἶδος ἐντόμων. (μεταφ.) ἄνθρωπος ὑπούλως κακοποιῶν. c'est une — μεταφ. εἶναι φορτικὸς καὶ ἐπίμονος, κ. κολλιτσίδα. § laid comme une — εἰς ὑπερβολὴν ἄσχημος. § *σηρικόζρεπτον, εἶδος ταινίας ἀπὸ στρεπτὸν κατυφέν. § ἀρχ. ἰδ. robe de chambre. § κοχχύλη τοῦ γένους τῶν κηρισθήκων. (cérité).
Chenillette, Ζ. σκορπίουρος, γένος φυτῶν.
Chenisque ἢ Chœnisque, ἀρ. χοινίσκος, στολὴ τῆς πρώρας τῶν ἀρχαίων πλοίων.
Chennie, Ζ. χήνιον, γένος ἐντόμων.
Chenole, Ζ. χηνόλης, γένος φυτῶν τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Chênolithe ἢ Pierre de foudre, ἰδ. Globe de feu.
Chénopodées, Ζ. πλ. χηνοποδειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Chénopodium, ἀρ. χηνοπόδιον φυτόν.
Chenu, e, ἐπ. πολιός. montagnes —es πολιὰ, χιονόλευκα ὄρη.
Cheptel ἢ Chetel, ἀρ. (τὸ p δὲν προφ.) συντροφικὴ, κ. κολλιγικὴ παραχώρησις ζώων. à — συντροφικῶς, κ. κολλιγικῶς. — à moitié ἐξ ἡμισείας, κ. μεσιακῶς, à — de fer σιδηροκέραλα· ὅταν ἡ δοθεῖσα ποτότης τῶν ζώων εἰς συντροφικὸν πορισμὸν πρέπει νὰ δοθῇ μετά τινα καιρὸν ὁλόκληρος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. § τὰ συντροφικῶς, κ. κολλιγικῶς παραχωρηθέντα κτήνη.
Cher, Chère, ἐπ. τίμιος, πολλοῦ τιμώμενος, κ. ἀκριβός. cet habit est — τὸ φόρεμα τοῦτο εἶναι πολυέξοδον, ἀκριβόν. le temps est — ὁ καιρὸς εἶναι πολύτιμος. ce marchant est — ὁ πωλητὴς εἶναι ἀκριβὸς, ζητεῖ μεγάλας τιμάς. § προσφιλὴς, φίλτατος, ἀγαπητὸς, κ. ἀκριβός. il m' est devenu — τὸν ἠγάπησα. mon — φίλτατε, φίλε, ἀγαπητὲ, κ. ἀκριβέ μου.
Cher, ἐπίρ. διὰ πολλοῦ, ἀκριβῶς, κ. ἀκριβά. il achète — la gloire διὰ πολλοῦ ὠνεῖται τὴν δόξαν. vendre — πωλῶ εἰς μεγάλην τιμὴν, κ. ἀκριβά. il fait — vivre en France εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ ἔξοδα εἶναι μεγάλα. il me le payera — Θέλει μοὶ τὸ πληρώσει, Θέλω τὸν ἐκδικηθῇ. vendre — sa vie ὑπερασπίζομαι ἀνδρείως τὴν ζωήν μου.
Chercho, Ζ. τόξον, ἐργαλεῖον ξύλινον διὰ τοῦ ὁποίου ῥυθμίζεται ἡ καμπυλότης τῶν στηλῶν. § προλέτημα (ξύλινον τῶν λιθοξόων). § μικτὴ καμπύλη (ἀπὸ διαφόρους καμπύλας, ἢ ἀπὸ καμπύλας καὶ εὐθείας).
Chercher, ἐν. ζητῶ, ἀναζητῶ, κ. σκαλίζω. que — ez vous ? τί ζητεῖς; en — ant on trouve ὁ ζητῶν εὑρίσκει. l'eau —e un passage τὸ ὕδωρ ζητεῖ ὁδόν. — par mer et par terre ζητῶ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν, ζητῶ πανταχοῦ. — midi à quatorze heures ζητῶ ἀνυπάρκτους δυσκολίας. — l' ennemi ἀναζητῶ τὸν ἐχθρόν. — femme ζητῶ γυναῖκα, ζητῶ νὰ νυμφευθῶ. — son pain, sa vie ζητῶ τρόπον ζωῆς. — partout ἐρευνῶ, κ. σκαλίζω παντοῦ. — querelle ἀρχομαι χειρῶν ἀδίκων, δίδω ἔριδος αἰτίαν. aller ἢ venir — quelqu' un ἀναζητῶ τινα, πηγαίνω πρός τινα. aller — πηγαίνω νὰ λάβω. je vais à la poste — ma lettre πηγαίνω εἰς τὸ ταχυδρομεῖον νὰ λάβω τὴν ἐπιστολήν μου. envoyer — μεταπαλοῦμαι, μεταπαλῶ, στέλλω νὰ κράξω, μηνύω νὰ ἔλθῃ. § — à (μετ. ἀπαρεμφ.), ζητῶ, προσπαθῶ νά. l' eau cherche à s' ouvrir un passage τὸ ὕδωρ προσπαθεῖ ν' ἀνοίξῃ ὁδόν.
Chercheur, euse, ἐπ. ἀνιχνευτὴς, ὁ ζητῶν (ἐπὶ κακοῦ). § ἀνιχνευτὴς, μικρὸς ὕαλος τῶν ἀστρονομικῶν τηλεσκοπίων.
Chercomée, Ζ. ὕφασμα ἰνδικὸν ἐκ μετάξης καὶ βάμβακος.
Chère, Ζ. τροφή. faire bonne — εὐωχοῦμαι, κ. τρώγω καλά. petite ἢ mauvaise — εὐτελὴς τροφή. aimer la bonne — λιχνεύω, κ. ἀγαπῶ τὰ καλὰ φαγητά.
Chèrement, ἐπίρ. ἰδ. cher ἐπίρ. § προσφιλῶς, ἀγαπητῶς, μετὰ στοργῆς.
Chéric, ἀρ. ὑπολαΐς ἢ Μαδαγασκαρία, πτηνόν.
Chérif, ἀρ. σερίφης, ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ καὶ τῆς Φατίμης.
Chérir, ἐν. ὑπεραγαπῶ. — i προσφιλὴς. fils — i προσφιλὴς υἱός, —i de dieu Θεοφιλὴς, προσφιλὴς τῷ Θεῷ, ἀγαπητὸς τοῦ Θεοῦ.
Chérissable, ἐπ. ἀγαπητὸς, ἀξιαγάπητος.
Cherlerie, Ζ. χερλερία, γένος φυτῶν.
Chermès, ἀρ. ἰδ. Kermès.
Chernite, ἀρ. χερνίτης, λίθος, εἶδος μαρμάρου.
Chérogrille, ἀρ. χειρόγρυλλος, ζῶον.
Chersonèse, Ζ. (πρ. ker.) χερσόνησος.
Chersydre, ἀρ. (πρ. kers.) χέρσυδρος, κ. νερόφιδον, γένος ὄφεων.
Chertè, Ζ. ἀνατίμησις, κ. ἀκρίβεια.
Chérubin, ἀρ. χερουβίμ. face de — πρόσωπον στρογγύλον καὶ ἐρυθρόν.
Chérubique, Ζ. τὸ χερουβικὸν (μέρος τῆς λειτουργίας).
Chervi, ἀρ. σίσαρον, φυτόν.
Chétif, ve, ἐπ. ἰσχνός. § εὐτελής.
Chétivement, ἐπίρ. εὐτελῶς.
Chétocères, ἢ sèticornes, ἀρ. πλ. τριχόκερα, σύστημα ἐντόμων.
Chétochile, ἀρ. *ἐχίχυλον, δένδρον τῆς Βορνεσίας.
Chétodiptère, ἀρ. τριχοδίπτερον, γένος ἰχθύων.
Chétodon, ἀρ. τριχόδους, γένος ἰχθύων.
Chétolier, ἀρ. ὁ συντροφικῶς, κολλιγικῶς λαμβάνων ζῶα.
Chétoloxes, ἢ Latéralisettes, Ζ. πλ. πλαγιότριχα, σύστημα ἐντόμων.
Chétopodes, ἀρ. πλ. τριχόποδες, τάγμα σκωλήκων.
Chétron, ἀρ. κρύπτη, κ. κρυφιῶνας εἰς τὰ κιβώτια.
Cheval, ἀρ. ἵππος (ἄλογον). — entier, ἵππος ἔνορχις, ὀχεῖον, (τουρκ. ἄτι). — de bataille μάχιμος, πολεμιστήριος ἵππος. monter, aller à — ἱππεύω. à —, qui va à — ἐφιππος. monter à — ἀναβαίνω τὸν ἵππον ἢ ἵππον. mettre quelqu' un à — ἀναβιβάζω τινὰ εἰς τὸν ἵππον. pousser le — ἐλαύνω, διώκω τὸν ἵππον. lieu où le — peut aller ἱππάσιμος χώρα. combat à — ἱππομαχία. course de —aux ἱπποδρομία. mettre les —aux ζεύγνυμι, κ. ζεύγω τοὺς ἵππους. — de train ζευγίτης ἵππος. deux —aux de train ἵππων ξυνωρὶς, ζεῦγος. bon homme de — ὁ ἐπιτήδειος ἱππότης. bel homme de — ὁ κομψὸς ἱππότης. après bon vin bon — ὁ οἶνος δίδει θάρρος. fièvre de — κραταιρὸς πυρετός. il n' est si bon — qui ne broncheⁱ οὐδεὶς ἀναμάρτητος. c'est son — de bataille μεταφ. εἶναι τὸ σύνηθες ἐπιχείρημά του. à — sur quelque chose ἱππαστί, περιβάδην εἴς τι. à — sur une idée προσηλωμένος εἰς ἰδέαν τινά. un corps de troupes est à — sur le fleuve, sur la route τὸ στράτευμα κατέχει ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ἀμφότερα τὰ μέρη τῆς ὁδοῦ. — marin ἱππόκαμπος, μυθολογούμενον ζῶον. —aux de frise ἐχῖνοι, εἶδος σταυροειδῶν χαράκων, περιτιθεμένων διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τῶν ἐχθρῶν τὴν πρόοδον. —aux légers οἱ ψιλοὶ, τὸ ἐλαφρὸν ἱππικόν.
Cheval-cerf, ἀρ. ἱππέλαφος, εἶδος ἐλάφου τῆς Κίνας.
Cheval de bon dieu, ἀρ. ἰδ. grillon.
Chevalement, ἀρ. ὑποστήριγμα, στήλωμα (ξύλινον τοῦ τείχους).

Chevaler, οὐδ. θέτω ὑποστηρίγματα εἰς τὸν τοῖχον. § ἐν. ὑποστηρίζω, στηλόνω (μὲ ξύλα τὸ τεῖχος). § συνεχῶς πηγαίνω, κ. συχνοπηγαίνω. § ἐπὶ ἵππων ὅταν λοξοβατοῦντες θέτουν τὸν ἕνα πόδα πρὸ τοῦ ἄλλου. § ἐργάζομαι εἰς ὑπόβαθρον.

Chevaleresque, ἐπ. ἱπποτικός, ὁ κατὰ τὸ πολίτευμα τῶν ἱπποτῶν τοῦ μεσαιῶνος διάγων. § νεανικός, ἀγέρωχος.

Chevalerie, θ. τὸ ἱπποτικόν, τὸ πολίτευμα καὶ ἡ ἀξία τῶν ἱπποτῶν τοῦ μεσαιῶνος. ordre de — ἱπποτικὸν τάγμα. les temps de la — οἱ ἱπποτικοὶ χρόνοι. § ἀρχαία εὐγένεια. il est d' ancienne — κατάγεται ἀπὸ ἀρχαίους εὐγενεῖς.

Chevalet, ἀρ. στρέβλη, βασανιστήριον, ὁ κράβατος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγίνοντο αἱ βάσανοι. mettre sur le — βασανίζω. § ὑποβάθρα, ὑπόβαθρον, ὑποβάτης, ὑποστάτης, στήριγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζουν διάφοροι τεχνῖται τὰ τεχνουργήματά των. § ὀκριόδας, παρὰ ζωγράφοις, ὁ ὑποστάτης εἰς τὸν ὁποῖον στηρίζουν τὴν εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἐργάζονται. tableau de — περιειργασμένη εἰκών, ἡ μὲ ἐπιμέλειαν εἰργασμένη. § ζυγὸν (τὸ), κ. καμήλα (τῶν ἐντατῶν ὀργάνων, τὸ ὑπὸ τὰς χορδὰς τιθέμενον ξυλάριον).

Chevalier, ἀρ. ἱππότης, (παρὰ Ῥωμαίοις ἡ δευτέρα τῆς δημοκρατίας τάξις· εἰς τὸν μεσαιῶνα οἱ ἀνήκοντες εἰς ἱπποτικὸν τάγμα προτιθέμενοι τὴν ἀποδίωξιν τῶν ἀλλοπίστων κτλ, σήμερον ὁ λαμβάνων παράσημον ὑπό τινος βασιλέως, καὶ ὁ ἀνήκων εἰς ἑταιρείαν τινὰ ἐκ τῶν λειψάνων τῶν ἱπποτικῶν ταγμάτων). se faire — de quelqu' un ὑπερμαχῶ τινος. être le — d' une dame περιποιοῦμαι κυρίαν τινά. — errant ἀήτης, ἱππότης πλανώμενος πρὸς καταδίωξιν τῶν κακούργων καὶ ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικημάτων. — du guet (ἄλλοτε) μοίραρχος τῆς χωροφυλακῆς. — d' industrie ἀγύρτης, βαλαντιστόμος. § σκολόπαξ, γένος πτηνῶν. § ἱππεὺς ὁ Ἀμερικανός, γένος ἰχθύων.

Chevaline, ἐπ. θ. bête — (ἀρχ.) ἵππος.

Chevalis, ἀρ. διώρυξ, αὔλαξ τεχνητὴ εἰς τοὺς ποταμοὺς διὰ νὰ εἶναι πλωτοί.

Chevauchantes, ἐπ. θ. πλ. feuilles — κεραμηδὸν ἢ ἐπαλλήλως διατεθειμένα φύλλα.

Cheval-marin, ἀρ. ἱππόκαμπος ἡ ἱπποκάμπη, ἰχθὺς τῆς μεσογείου ἐκ τῶν συγγνάθων. § ἱππόκαμπος, ἱπποκάμπη, μυθολογούμενον θαλάσσιον ζῷον.

Chevauchée, θ. (ἀρχ.) περιοδεία (ὑπαλλήλων).

Chevauchement, ἀρ. (χειρουργ.) ἡ μετακίνησις τῶν συντριβέντων ὀστέων, ὅταν σκεπάζωσι τὸ παρακείμενον μέρος. § ἡ κεραμηδὸν διάθεσις τῶν φύλλων.

Chevaucher, ἐν. (ἀρχ.) ἱππεύω, περιφέρομαι ἔφιππος — court ἢ long ἔχω τοὺς ἀναβολεῖς (τὰ κατόχια, ζεγγιὰ) βραχεῖς ἢ μακρεῖς. § (τυπογραφ.) συγχέω τὰς γραμμάς. cette lettre — e τὸ γράμμα τοῦτο ἐξῆλθε τῆς γραμμῆς του. § συγχέω τὰ σχοινία εἰς τὰς ναυτικὰς κινήσεις. une fracture —e τὸ τεθραυσμένον ὀστοῦν μετεκινήθη, μετατοπίσθη. feuilles — antes κεραμηδὸν διατεθειμένα φύλλα. § ἴδ. Chevaler (ἐπὶ ἵππων).

Chevecerie, θ. ἡ ἐπιστασία τῶν κηρίων εἴς τινας ἐκκλησίας.

Chevêche, ἡ Chevechette, θ. ἴδ. Chouette.

Chevecier, ἀρ. ὁ ἐπιστάτης τῶν κηρίων (εἰς ἐκκλησίας).

Chevelu, e, ἐπ. κομῶν, τριχώδης, τριχωτός, ὁ ἔχων μαλλία. racine —e τριχώδης ῥίζα. étoile —e κομήτης ἀστήρ.

Chevelu, ἀρ. ἡ τρίχωσις (τῶν ῥιζῶν).

Chevelure, θ. κόμη, κ. τὰ μαλλία τῆς κεφαλῆς. laisser croitre sa — κομῶ, κόμην τρέφω. la — des arbres, ἡ κόμη τῶν δένδρων, (τὰ φύλλα των).

Chever, ἐν. κοιλῶ (πολύτιμόν τινα λίθον, διὰ νὰ γίνῃ καθαρὸς καὶ λεπτός).

Chevet, ἀρ. προσκεφάλαιον, κ. προσκέφαλον, μαξιλάρι. mon épée de — ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον μεταχειρίζομαι εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις. droit de — τέλος τὸ ὁποῖον οἱ ἀξιωματικοὶ ἄλλοτε νυμφευόμενοι ἐπλήρουν εἰς τοὺς συναδελφούς των. § τὸ ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ ἐκκλησίας.

Chevetau, ἀρ. ὑποστάτης τοῦ μυλαίου ἐργάτου, ὁλκὸς ἐπὶ τῆς ὁποίας στρέφεται ὁ μύλος.

Chevêtre, ἀρ. ἀχ. ἴδ. licou. § ὁλκίς, κ. ὁλκάριον, ἡ ὁλκὸς εἰς τὴν ὁποίαν ἐναρμόζονται αἱ λοιπαὶ ὁλκοὶ τοῦ πατώματος. § (χειρουργ.) γεννυόδεσμον, σιαγονόδεσμον, δέσμα τῆς σιαγόνος ὅταν συντριβῇ κτλ. § σιδηροῦν περικάλυμμα τῆς κοπείσης ὁλκοῦ, ὅπου ἡ καπνοδόχη διέρχεται.

Chevêtrier, ἀρ. ὁλκὸς ἐπὶ τῆς ὁποίας στοίφεται θύρα, κτλ.

Cheveu, ἀρ. θρίξ, κ. τρίχα (τοῦ ἀνθρώπου). il n' a pas un — οὐδὲν ἔχει οὔτε τρίχα. —x τρίχες, κόμη, κ. τὰ μαλλία. des — x blonds ξανθὴ κόμη, κ. ξανθὰ μαλλία. une bague de —x τρίχινον δακτύλιον. qui n' a pas de —x ἄθριξ. qui a beaucoup de —x πολύθριξ. perdre ses —x τριχορροῶ, κ. πέφτουν τὰ μαλλιά μου. coiffée en —x ἀσκεπής, κ. ἀσκούφωτη. les —x me dressent à la tête φρίττω, κ. ἀνατριχιάζω. cela fait dresser les —x τοῦτο φέρει φρίκην. ils se sont pris aux —x ἤλθον εἰς χεῖρας, (ἢ μόνον) διηνέχθησαν, κ. ἐπιάσθησαν ἀπὸ τὰ μαλλιά. prendre l' occasion aux —x ὠφελοῦμαι ἀπὸ τὴν περίστασιν, ὀράττομαι τῆς περιστάσεως. tiré par les —x βεβιασμένος. ne tenir qu' a un — ἐκ τριχὸς κρέμαμαι.

Chevillage, ἐν. πασσάλευμα, σύνδεσις μὲ πασσάλους.

Cheville, θ. κίνδαλος, γόμφος πάσσαλος. — ouvrière ἔστωρ ἢ πάσταλος, (ὁ συνδέων ἅμαξαν ἢ τὸν ὑποστάτην κανονίου μὲ τὸν προστύρτην). μεταφ. τὸ κινοῦν, τὸ πρώτιστον ἐλατήριον ὑποθέσεως. — à tourniquet στρεπτὴρ, ῥάβδος χρησιμεύουσα εἰς τὸ νὰ συσφίγγῃ τὰ δένοντά τι σχοινία. § κόλλαβος, κ. κλειδίον, ὁ πάσσαλος τῶν μουσικῶν ὀργάνων, διὰ τοῦ ὁποίου ἐντείνεται ἡ χορδή. § σφυρὸν, ἀστράγαλος (τοῦ ποδός). § φλοιὸς, σοιβὴ, περιττὰ παραγεμίσματα τῶν σίχων διὰ τὸν ῥυθμὸν ἢ τὴν ὁμοιοκαταληξίαν. § πάσσαλος, ὅ,τι ὡς ἐκ μορφῆς ἢ χρήσεως ἔχει σχέσιν μὲ πάσσαλον εἰς διαφόρους τέχνας. § ἴδ. andouille.

Cheviller, ἐν. προσπασσαλεύω, συνδέω μὲ πασσάλους. § avoir l'âme —ée dans le corps ἀντέχω εἰς ἀσθενείας, κινδύνους, κ. κρατῶ τὴν ψυχὴν μὲ τὰ δόντια. § πλεονάζω, προσθέτω εἰς τοὺς στίχους περιττὰς λέξεις κτλ. tête de cerf bien —ée εὐκέρως κεφαλὴ ἐλάφου.

Chevillette, θ. πασσαλίσκος (σιδηροῦς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐντείνουν οἱ βιβλιοδέται τὰ σχοινία των).

Chevillon, ἀρ. ῥάβδος (τοῦ ἐρείσματος τῶν σκιμπόδων). § ἐλικτήριον, (ῥάβδος εἰς τὴν ὁποίαν τελείτσουν τὴν μέτζαν). § ναυτ. πασσαλίσκοι (δεδεμένοι εἰς τὰ ἄκρα τινῶν σχοινίων τῶν πλοίων διὰ νὰ τινάζωνται εὐκόλως εἰς τὴν θάλασσαν).

Chevillot, ἴδ. Cabillot.

Chevillures, θ. πλ. ἴδ. Andouilles.

Chèvre, θ. αἴξ, κ. γίδα, κατσίκα. qui a des pieds de — αἰγίποους. μεταφ. καὶ παροιμ. prendre la — ὀργίζομαι παραλόγως. § τρίπους, μηχανὴ πρὸς ἄρσιν βαρέων σωμάτων. § αἴξ, ἀστερισμός. § εἶδος ταλάρου, τυροβολίου, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τυροῦ.

Chèvreau, ἀρ. ἡ ἔριφος, κ. κατσικάκι. de — ἐρίφειος.

Chèvre-feuille, ἀρ. περικλύμενον, κ. αἰγόκλημα, ἀγιόκλημα. φυτόν.
Chevrette, Θ. ἡ Θήλεια ὀορκάς. § ἴδ. Crevette. § τριποδίσκος, ἐργαλεῖον διαφόρως χρήσιμον εἰς διαφόρους τέχνας.
Chevreuil, ἀρ. ὄρκος ἢ ὄρκων, κ. ξαρκάδι, ζῶον.
Chevreuse, Θ. εἶδος ῥοδακίνου.
Chevrier, ἀρ. αἰπόλος, κ. γιδοβοσκός.
Chevrillard, ἀρ. ὀορκάδιον, ἡ νέα ὀορκὰς, ζῶον.
Chevron, ἀρ. ἀμείβων, αἱ πλάγιαι ὀοκοὶ τῆς στέγης. § ἐπίῤῥαμμα (εἰς τὴν χειρίδα τοῦ στρατιώτου, τὸ διακριτικὸν σημεῖον τῆς ἀρχαιότητός του).
Chevrotage, ἀρ. αἰγονόμιον, φόρος πληρονόμενος ἄλλοτε εἰς τοὺς ἄρχοντας διὰ τὰς αἴγας.
Chevrotain, ἀρ. μόσχος, γένος ζώων. § μόσχος ὁ πυγμαῖος, εἶδος ζώου.
Chevrotant, te, ἐπ. voix —e τερετίζουτα φωνή.
Chevrotement, ἀρ. τερετισμὸς, κ. τερερισμὸς, ὁ ἀειδὴς ἦχος τῆς φωνῆς, ὅταν ᾄδουτα τρέμῃ.
Chevroter, οὐδ. γεννῶ (ἐπὶ αἰγῶν). § τερετίζω, τερερίζω. ἴδ. Chevrotement.
Chevrotin, ἀρ. αἰγῆ, δέρμα ἐρίφειον.
Chevrotine, Θ. μολύβδια, μικρὰ σφαιρίδια μολύβδου, τῶν ὁποίων πολλὰ συγχρόνως ῥίπτονται ἀπὸ τὸ μολυβδοβόλον (τουφέκιον)· τρ. σατσμᾶς.
Cheylète, Θ. *χείλων, γένος ἐντόμων.
Cheylétides, Θ. πλ. χειλοειδῆ, σύστημα ἐντόμων.
Cheyloglotte ἢ Cheiloglotte, Θ. χειλόγλωσσον.
Chez, πρόθ. παρά. chez quelqu'un παρά τινι, εἰς τὸν οἶκον τινος. je demeure — un tel κατοικῶ παρὰ τῷ δεῖνι, εἰς τοῦ δεῖνος. de — vous ἀπὸ τὸν οἶκόν σου. vis à vis de — vous ἀντικρυ τοῦ οἴκου σου. — les Grecs παρὰ τοῖς Ἕλλησι. j'ai un chez moi ἔχω ἴδιον οἶκον.
Chiantotolt, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Chiaoux, ἀρ. κλήτωρ, τσαούσης, παρ' Οὐθωμανοῖς.
Chiasse, Θ. ἀφρὸς μετάλλων, σκωρία. § — de mouche, de ver κόπρος μυὸς, σκώληκος.
Chibou, ἀρ. ἴδ. Gomart.
Chibout, ἀρ. λευκὴ ῥητίνη τῆς Ἀμερικῆς.
Chic, ἀρ. ἴδ. Bruant.
Chica, ἀρ. πόμα τι τῶν Ἀμερικανῶν.
Chicabaut, ἴδ. Chicambault.
Chical, ἴδ. Chacal.
Chicaly, ἀρ. κόκκυξ ὁ παναμαῖος, πτηνόν.
Chicambault ἢ Chicabaut, ἀρ. ἔμβολον τῶν μικρῶν πλοίων.
Chicane, Θ. δικορράφια, αἱ δίκαι, ἐπὶ κακοῦ. gens de — οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι. § στρεψοδικία. § ῥαδιουργία (πρὸς βλάβην τινός). πράγματα, δυσκολίαι (ἐπιφερόμεναι ἐκ προθέσεως εἰς τὰ πράγματα τινός).
Chicaner, οὐδ. δικορράφω, στρεψοδικῶ. § φιλονεικῶ. § ἐν. καθικνοῦμαι τινὸς, παρενοχλῶ, πειράζω. cela me —e τοῦτο μοὶ δίδει ἀνηυχίαν § διαφιλονεικῶ. — le terrain διαμφισβητῶ, διαφιλονεικῶ τὸ ἔδαφος, μάχομαι ὑπὲρ αὐτοῦ. μεταφ.— le vent πλέω ὅσον τὸ δυνατὸν ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. § αὐστηρῶς ἐπικρίνω.
Chicanerie, Θ. στρεψοδίκημα, στρεψοδικία.
Chicaneur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. φιλόδικος, δικορράφος. § στρεψοδίκης. § ῥαδιοῦργος (πρὸς βλάβην τινός).
Chicanier, ère, ἐπ. φιλόνεικος, φίλερις. § (ἀρχ.) ὀχληρός.
Chiche, ἐπ. οἰκ. σκνιπὸς, φειδωλός. être — de ses paroles φείδομαι τῶν λόγων μου. § πενιχρὸς, εὐτελής. — récompense πενιχρὰ ἀνταμοιβή. § pois-chiche, ἐρέβινθος, κ. ῥεβίθιον.
Chichement, ἐπίῤ. σκνιπῶς, φειδωλῶς.
Chicon ἴδ. Laitue.
Chicoracées, Θ. πλ. κιχωροειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Chicorée, Θ. κιχώρη, κ. ῥαδίκιον, φυτ. — sauvage πικρὶς, κ. πικραλίς. φυτ.
Chicot, ἀρ. πρέμνον, στέλεχος, κ. κούτσουρον, τὸ μένον εἰς τὴν γῆν μέρος τοῦ κοπέντος δένδρου. § κλάσμα (τεθραυσμένου ὀδόντος). § γυμνόκλαδον, φυτόν.
Chicoter, οὐδ. χυδ. φιλονεικῶ περὶ ὄνου σκιᾶς.
Chicotin, ἀρ. πικρὸς χυμὸς τῆς κολοκύνθης.
Chien, ne, οὐσ. κύων, κ. σκύλος, σκύλα, σκυλί. petit — κυνίδιον, κ. σκυλάκι. — de cour οἰκουρὸς κύων. — de chasse Θηρευτικὸς κύων.— de berger ποιμενικὸς κύων, κ. μανδρόσκυλος. — de terre ἴδ. Basset. de — κυνικὸς, κ. σκυλίτικος. une vie de — κυνικὸς, ταλαίπωρος βίος, κ. σκυλίτικη ζωή. comme — et chat εἰς ἔριδα, κ. ὡσὰν τὸν σκύλον μὲ τὴν γάτα. faire le — couchant devant quelqu'un σαίνω τινὰ, τὸν κολακεύω. jeter sa langue aux —s ἀπελπίζομαι νὰ ἐννοήσω τι. entre — et loup τὸ λυκαυγὲς, ὑπ' ἀμφιλύκη (τὸ πρωΐ), περὶ δείλην (τὸ ἑσπέρας). c'est un — d'homme ἄθλιος ἄνθρωπος. bruit de — φοβερὸς Θόρυβος. § — marin ἢ — de mer φώκη. § ὁ λύκος (τῶν πυροβόλων ὅπλων). § grand —, petit — ὁ μέγας, ὁ μικρὸς κύων, ἀστερισμοί.
Chiendent, ἀρ. (ἡ) ἄγρωστις, φυτόν. § — faussille ἴδ. Amiante.
Chienner, οὐδ. ἄχρ. (ἐπὶ κυνῶν) γεννῶ.
Chien-rat, ἀρ. ἴδ. Mangoute.
Chiens, ἀρ. πλ. ἀμάξια μεταφέροντα τὸ μέταλλον ἐντὸς τοῦ μεταλλείου.
Chien-volant, ἀρ. γαλεοπίθηξ, ζῶον. § ἴδ. Roussette.
Chier, ἐν. χυδ. χέζω.
Chieur, euse, οὐσ. χυδ. χέστης.
Chiffe, Θ. ῥάκος (τὸ χρησιμεῦον εἰς κατασκευὴν χαρτίου). § ῥάκος, ὕφασμα κακῶς ὑφασμένον.
Chiffon, ἀρ. ῥάκος, κ. κουρέλι, πατσαβούρα. des —s ῥάκια, πράγματα εὐτελῆ. § ἴδ. Chiffe.
Chiffonner, ἐν. ῥακόω, κ. τσαλακόνω. cela me —e μεταφ. τοῦτο μὲ λυπεῖ. § mine —ée, χαρίεν (ἀλλ' ὄχι ὡραῖον) πρόσωπον.
Chiffonnier, ère, οὐσ. ῥακοσυλλέκτης, ὁ συνάζων τὰ ῥάκη εἰς τοὺς ῥόμους. § ὁ ἀδιαφόρως ἐπαναλαμβάνων ὅλα τὰ ἀκούσματα.
Chiffonière, Θ. τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες φυλάττουν τὰ κεντήματά των κτλ.
Chiffre, ἀρ. χαρακτὴρ (ἀριθμητικός). § τὸ κεφάλαιον, ἡ ποσότης. le — du budget ἡ ποσότης τοῦ προϋπολογισμοῦ. § c'est un zéro en — (μεταφ.) ἄνθρωπος ἀσήμαντος. § στεγανογραφία, σημεῖα μυστικὰ γραφῆς κατὰ σύνθημα. § συμπλοκὴ, γραμματόπλεγμα, σύμπλεγμα τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων ὀνόματος.
Chiffrer, οὐδ. χυδ. ὑπολογίζομαι μὲ ἀριθμητικοὺς χαρακτῆρας. § ἐν. ἀριθμῶ (φύλλα κτλ.) § στεγανογραφῶ, γράφω μὲ συνθηματικὰ σημεῖα.
Chiffreur, ἀρ. λογιστὴς, ὁ γνωρίζων τοὺς δι' ἀριθμητικῶν σημείων ὑπολογισμούς.
Chignole, Θ. εἶδος ἐξελίκτρας, κ. ἀνέμης.
Chignon, ἀρ. μεταυχένιον, τὸ ὀπίσω μέρος τοῦ αὐχένος. § σρεντόνη, ἡ ὀπισθόδετος κόμη.
Chigomier, ἀρ. *κόμβρετον, γένος ἐξωτικῶν φυτῶν.
Chile, ἴδ. Chyle.
Chiliade, Θ. χιλιάς.
Chiliarque, ἀρ. χιλίαρχος.
Chillastes, Θ. πλ. χιλιασταί, αἱρεσις χριστιανική.
Chiliogone, ἀρ. χιλιόγωνον, σχῆμα γεωμετρικόν.
Chiliombe, Θ. χιλιόμβη, χιλίων βοῶν θυσία.
Chillas, ἀρ. εἶδος βαμβακεροῦ ὑφάσματος τῆς Βεγγάλης.
Chiliochloë, Θ. χιλιοχλόη, γένος φυτῶν.
Chilodie, Θ. *χειλόδιον, φυτὸν ἐξωτικόν.
Chilognathes, Θ. πλ. χειλόγναθα, σύστημα ἐντόμων.

Chilon, ἀρ. χειλων, πρῆσμα τῶν χειλέων.
Chilopodes, ἀρ. πλ. χειλόποδες, σύστημα ἐντόμων.
Chim, ἀσ. βρώτιμος φωλεὰ πτηνῶν εἰς Ἰνδίας.
Chimaphile, ἀρ. χυμόφιλον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Chimarrhis, ἀρ. χειμαρρίς, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Chimère, Ϛ. χίμαιρα, ζῶον μυθῶδες. § χίμαιρα, ματαία φαντασία, κενὴ ἰδέα, κενὴ ἐλπίς. § χίμαιρα, γένος ἰχθύων.
Chimérique, ἐπ. κενὸς, φαντασιώδης. esprit — πνεῦμα ματαιόφρον, κενῶν ἰδεῶν πλῆρες.
Chimériquement, ἐπίρ. ματαιοφρόνως, φαντασιωδῶς.
Chimiatre, ἀρ. χημιατρὸς, χημικὸς ἰατρός (ἐπὶ κακοῦ).
Chimie, Ϛ. χημεία, χημικὴ, ἡ ἐπιστήμη τῆς πρὸς ἄλληλα ἐνεργείας τῶν σωμάτων ὡς ἐκ τῶν στοιχείων των.
Chimique, ἐπ. χημικός
Chimiste, ἀρ. χημικὸς, (ὁ περὶ τὴν χημείαν ἀσχολούμενος).
Chimpanzée ἢ Chinpanzée, ἀρ. εἶδος πίθηκος.
Chincapin, ἀρ. φηγὸς ἡ νάννος, καστανέα τῆς Ἀμερικῆς, δένδρον.
Chinche, ἀρ. ἰκτὶς ἡ μυδαλέα, ὄνομα δύω ζώων τῆς Ἀμερικῆς.
Chincilla, ἴδ. Chinche
Chincou, ἀρ. ὁ ἑνὸς ἔτους μέλας ἴέραξ.
Chiner, ἐν. — une étoffe ποικίλλω, χρωματίζω τὸν στήμονα τοῦ ὑράσματος μὲ τρόπον ὥστε ὑρανθεὶς ν' ἀποτελῇ ζωγραφίας. étoffe —ée ποικιλτὸν, ποικιλόχρουν ὕρασμα.
Chinois, οὐσ. σινὸς, κ. κινέζος, κάτοικος τῆς Κίνας. § ἐπ. σινικὸς, κ. κινεζικὸς, ὁ εἰς τὴν Κίναν ἀνήκων.
Chinorhodon, ἴδ. Rosier églantier.
Chinquis, ἀρ. ταὼς ὁ Θιβέτιος.
Chint, ἀρ. ἰνδικὸν ὕρασμα.
Chinure, ἀρ. χρωματισμὸς τοῦ ςήμονος. ἴδ. Chiner.
Chiocoque, ἴδ. Ciocoque.
Chionanthe, ἀρ. χιόνανθον, γένος φυτῶν.
Chionis, ἀρ. χιονὶς, πτηνόν.
Chiourme, Ϛ. οἱ ἐρέται, κωπηλάται (κατέργου περιληπτικῶς, ἰδίως δὲ οἱ κατάδικοι).
Chipage, ἀρ. προπαρασκευὴ τινῶν ὀερμάτων.
Chipeau, ἴδ. Ridenne.
Chiper, ἐν. προπαρασκευάζω κατά τινα τρόπον τὰ ὀέρματα.
Chipoter, οὐδ. οἰκ. χρονοτριβῶ, κ. ἀργοπατῶ.
Chipotier, ère, οὐσ. ὁ χρονοτριβῶν, ἀργοπατῶν.
Chique, Ϛ. ἴδ. Bicho. § μάσημα, καπνόφυλλα τὰ ὁποῖα μασοῦν οἱ ναῦται.
Chiquenaude, Ϛ. * σκανθαρισμὸς, κτύπημα εἰς τὴν μύτην μὲ τὸν μεσαῖον ὄακτυλον. donner des —s σκανθαρίζω, σκιμπλίζω.
Chiquenauder, ἐν. σκιμπλίζω, σκανθαρίζω, ἴδ. Chiquenaude
Chiquer, ἐν. μασῶ, (καπνόφυλλα).
Chiquet, ἀρ. οἰκ. — ἡ — κατὰ μικρὰ μέρη, κατ' ὀλίγον.
Chiqueter, ἐν. διακόπτω, ἐκπλέκω τὰ ἔρια μὲ τὸ κτένιον. § μὲ τὴν μάχαιραν ἐντέμνω ποικίλματα εἰς πλακοῦντα.
Chiquichiqui, ἀρ. φοινὶξ τῆς Ἀμερικῆς.
Chiragre, Ϛ. χειράγρα, ἀσθένεια τῶν χειρῶν.
Chirayita, Ϛ. ἴδ. gentiane.
Chiripa, ἀρ. φοινὶξ τοῦ Ὀρενόκου.
Chirite, ἀρ. χειρίτης, σταλακτίτης ἔχων χειρὸς σχῆμα.
Chirocentre, ἀρ. χειρόκεντρον, γένος ἰχθύων.
Chirocère, ἀρ. χειρόκερων, γένος ἐντόμων.
Chirographaire, ἐπ. créancier—χρεοφειλέτης ἐπὶ ἰδιωτικῇ (μὴ συμβολαιογραφικῇ) ὁμολογίᾳ, καὶ créance — ἡ ἰδιωτικὴ ὁμολογία, ἡ μὴ ἐπὶ ὑποθήκῃ.
Chirologie, Ϛ. χειρολογία, τρόπος τοῦ ἐκφράζεσθαι διὰ σημείων τῶν χειρῶν.
Chiromancie, Ϛ. χειρομαντεία, μαντεία διὰ τῶν ἐπὶ τῆς χειρὸς σημείων.
Chiromancien, ἀρ. χειρομάντης.
Chiron, ἀρ. εἶδος σκώληκος καταστρώγοντος τὰς ἐλαίας.
Chirone, Ϛ. χειρώνιον, γένος φυτῶν.
Chironecte, ἀρ. χειρονήκτης, γένος ἰχθύων.
Chironien, ἐπ. ulcère — χειρωνία πληγὴ, κακοήθης πληγή.
Chironome, ἀρ. χειρόνομον, γένος ἐντόμων.
Chironomie,, Ϛ. χειρονομία, σχηματοποιία διὰ τῶν χειρῶν.
Chironomiste, ἀρ. ὁ διδάσκων χειρονομίας.
Chironomontes, ἀρ. πλ. χειρονομοῦντες, κρεωδαῖται παρὰ Ῥωμαίοις, τέμνοντες τὰ κρέατα κατὰ ῥυθμὸν μουσικῆς.
Chiroptères ἴδ. Chéiroptères.
Chiroscèle, ἀρ. χειροσκελὲς, γένος ἐντόμων.
Chirotonie, Ϛ. χειροτονία (ἱερέως).
Chiroute, Ϛ. (ναυτ.) ἴδ. Cigarre.
Chirurgical, le, ἐπ. χειρουργικός.
Chirurgie, Ϛ. χειρουργία καὶ χειρουργικὴ (ἐπιστήμη).
Chirurgien, ἀρ. χειρουργός. § ἀκάνθουρος, ἰχθύς.
Chirurgique, ἐπ. χειρουργικὸς, ὁ εἰς τὴν χειρουργίαν ἀνήκων.
Chise, Ϛ. πέπερι μεξικανικόν.
Chismobranches, ἀρ. πλ. σχιστοβράγχια, τάξις μαλακοδέρμων.
Chismopnées, ἀρ. πλ. σχιστόπνευς, σύστημα ἰχθύων.
Chiste ἴδ. Kyste.
Chitaronne, Ϛ. ἴδ. Théorbe.
Chite, Ϛ. ὕρασμα τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ ὁποίου αἱ βαφαὶ ὄεν ἐξαλείφονται εἰς τὸ πλύτιμον.
Chiterde, Ϛ. πεντάχορδος κιθάρα.
Chitine, ἀρ. χρυσόλιθος, εἶδος λίθου.
Chitome, ἀσ. ἀρχηγὸς ἐκκλησιαστικὸς τινῶν ἀγρίων τῆς Ἀφρικῆς.
Chitone, Ϛ. χιτώνη, ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος.
Chitonier, ἀρ. χιτόνιον, ζῶον.
Chitonisque, ἀρ. χιτωνίσκος, μικρὸς χιτών.
Chit-sé, ἀρ. ἴδ. Plaqueminier.
Chiûre, Ϛ. κόπρος τῆς μύας. κ. μυόκεσμα.
Chlænie, ἀρ. χλαίνιον, γένος ἐντόμων.
Chlaine, Ϛ. χλαῖνα, χλαμὺς ἑλληνική.
Chlamydo, Ϛ. χλαμύς. § χλαμύς, γένος ἐντόμων.
Chlamydie, Ϛ. χλαμυδία, ἔντομον. § ἴδ. phormion.
Chlamys, (φυτ. ἱστ.) ἴδ. Chlamyde.
Chlanidion, ἀρ χλανίδιον, (σάλι) τῶν Ἑλληνίδων.
Chlanis ἡ Chlanidion, ἀρ. χλανὶς ἢ χλανίδιον, μικρὰ χλαμὺς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.
Chlédristome, ἀρ. κλειθρόςομον, γένος μαλακοδέρμων.
Chlénacées, Ϛ. πλ χλαινοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Chlène, ἴδ. Chlaine.
Chloanthes, ἀρ. πλ. χλοανθῆ, γένος φυτῶν.
Chloies ἡ Chloiennes, Ϛ. πλ. τὰ χλόϊα, ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις.
Chlorate, ἀρ. χλωρικὸν ἅλας.
Chlore, Ϛ. ἡ χλωρὰ, γένος φυτῶν.
Chlore, ἀρ. (χημ.) χλωρὸν, χλώριον, στοιχειώδης οὐσία, ἀέριον κυτρινίζον.
Chlorion, ἀρ. χλώριον, γένος ἐντόμων.
Chloris, Ϛ. χλωρὶς, γένος φυτῶν. § ταὐτὸν τῷ gros-bec verdier.
Chlorite, Ϛ. χλωρίτης, ὕλη μεταλλική.
Chlorophane, Ϛ. χλωροφανὶς, ὕλη μεταλλική.
Chlorophyte, Ϛ. χλωρόφυτον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Chlorose, Ϛ. χλώρωτις, ἀσθένεια τῶν παρθένων. § χλώρωτις, ἀσθένεια τῶν φυτῶν.
Chlorotique, ἐπ. χλωρωτικὸς, εἰς χλώρωτιν ὑποκείμενος.
Chloroxylon, ἀρ. χλωρόξυλον, δένδρον.
Chlorure, Ϛ. χλωροῦχον, μέταλλον.
Choc, ἀρ. σύγκρουσις (σωμάτων), καὶ μεταφ. ἰδεῶν, παθῶν κτλ. § προσβολή. recevoir un — προσβάλλομαι. § (ὀρυκτολ.) ἴδ. puit.
Chocard, ἀρ. κόραξ τῶν Ἄλπεων.
Chocolat, ἀρ. σοκολάτα, μίγμα κα-

τασκευαζόμενον κυρίως ἀπὸ κάκαον.
Chocolatier, ἀρ. σοκολατοποιός.
Chocolatière, Θ. ἀγγεῖον διὰ σοκολάταν.
Chodadende, Θ. χαλκονόμισμα περσικόν.
Chœur, ἀρ. (τὸ h ἄφ.) χορὸς (εἰς τὰ ὁράματα οἱ ᾄδοντες, καὶ τὰ ᾄσματα αὐτῶν). § χορὸς, ἐν γένει πλῆθος ἀνθρώπων ψαλλόντων ὁμοῦ. les neuf —s des anges οἱ ἐννέα χοροί, τὰ ἐννέα τάγματα τῶν ἀγγέλων. § συμφωνία, τὸ ὑπὸ πολλῶν ψαλλόμενον ᾆσμα. chanter en — συμφωνῶ, ψάλλω ἐν συμφωνίᾳ. § μέρος ὅπου ἵστανται οἱ ψάλται εἰς τὰς ἐκκλησίας. enfant ἢ chantre du — ψάλτης.
Chogramme, ἀρ. ἔντεχνον κλεῖθρον.
Choin, ἀρ. σχοῖνος, γένος φυτῶν. § εἶδος μαρμάρου.
Choir, οὐδ. οἰκ. πίπτω.
Choisir, ἐν. ἐκλέγω. —i, ie, ἐπ. ἐκλεκτός.
Choix, ἀρ. ἐκλογή. j'ai le — ἔχω τὴν ἐκλογὴν ἐλευθέραν, δύναμαι νὰ ἐκλέξω κατὰ τὸ δοκοῦν. § ἐκλογὴ, τὸ ἐκλελεγμένον. — de passages d'un livre ἐκλογὴ τεμαχίων βιβλίου.
Cholagogue, ἐπ (προφ. co) χολαγωγὸς, ὁ ἐκβάλλων, ἀποβάλλων χολήν.
Cholédoque, ἐπ. ἀρ (προφ. co) χοληδόχος (σωλὴν, δι' οὗ ἡ χολὴ ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἧπαρ εἰς τὸν δωδεκαδάκτυλον).
Cholera-morbus, ἀρ. (προφ. ko) χολέρα, καταστρεπτικὴ ἐπιδημία, ἐπισκήψασα εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὸν Καύκασον.
Cholérique, ἐπ. (προφ. co) χολερικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν χολὴν, ἢ καὶ τὴν χολέραν.
Cholève, Θ. *χολήβη, γένος ἐντόμων.
Chômable, ἐπ. fête — ἑορτὴ ἔχουσα ἀργίαν.
Chômage, ἀρ. ἀργία (κατὰ τὰς ἑορτὰς κτλ.) — de moulin ὁ καιρὸς καθ' ὃν ὁ μύλος μένει ἀκίνητος, δὲν δουλεύει.
Chomel, ἀρ. *χωμηλία, δένδρον τοῦ Μεξικοῦ.
Chômer, οὐδ. ἀργῶ, ἀπρακτῶ. une terre —e ἡ γῆ χερσεύει, μένει ἀργὴ, ἀκαλλιέργητος. un moulin —e ὁ μύλος ἀργεῖ, κ. δὲν κινεῖται, δὲν δουλεύει. § — de quelque chose στεροῦμαί τινος πράγματος. — une fête ἑορτάζω ἡμέραν. — un saint ἑορτάζω ἅγιον.
Chondodendron, ἀρ. δένδρον τῆς Περουβίας.
Chondracanthe, Θ. χονδράκανθα, σκώληκος γένος.
Chondrachne, Θ. *χονδράχνη, γένος φυτῶν.
Chondrille, Θ. χονδρίλλη, φυτόν.
Chondrographie, Θ. χονδρογραφία, περιγραφὴ τῶν χόνδρων τοῦ σώματος.
Chondrologie, Θ. χονδρολογία, τὸ περὶ χόνδρων μέρος τῆς ἀνατομίας.
Chondropterygiens, ἀρ. πλ. χονδροπτερύγια, τάξις ἰχθύων.
Chondrosion, ἀρ. *χονδρόσιον, γένος φυτῶν.
Chondro-syndème, ἀρ. *χονδροσύνδεσμος, ὁ διὰ χόνδρων σύνδεσμος τῶν ὀστέων.
Chondrotomie, Θ. χονδροτομία, τομὴ τῶν χόνδρων.
Chopine, Θ. κοτύλη, ἀγγεῖον καὶ μέτρον τοῦ οἴνου.
Chopiner, οὐδ. χυδ. κωθωνίζω, κυαθίζω, κ. καταιβάζω κρασίον.
Choquant, te, ἐπ. ἀγροῖκος, σκαιὸς, δυσάρεστος.
Choquart, ἀρ. *πυρροκόραξ, πτηνόν.
Choque Θ. ἐργαλεῖον τῶν πιλοποιῶν.
Choquer, ἐν. συγκρούομαι μὲ... (ἐπὶ σωμάτων). se — ensemble συγκρουόμεθα. § δυσαρεστῶ, προσβάλλω. cela m'a —é τοῦτο μὲ δυσηρέστησε. cela —e le bon sens τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, εἶναι ἐναντίον τοῦ ὀρθοῦ λόγου.
Chorage, ἀρ. (προφ co) χοραγεῖον ἢ χοράγιον, τόπος ὄπισθεν τῶν Θεάτρων, ὅπου παρασκευάζονται οἱ χοροὶ καὶ τὰ Θεατρικὰ σκεύη.
Choraïque, ἐπ. (προφ. co) χορεῖος (στίχος).
Choraule, ἀρ. (προφ. co) χοραύλης, ὁ αὐλῶν εἰς τοὺς χοροὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων.
Chordapse, ἀρ. (προφ. co) χορδαψὸς, νόσος τῶν ἐντέρων.
Chorée, ἀρ. (προφ. co) χορεῖος ἢ τροχαῖος (ποὺς, μέτρον στίχου ἐκ μακροῦ καὶ βραχέος - υ.) § σκελοτύρβη, χοραῖος, κλονισμὸς, νευρικὴ νόσος.
Chorège, ἀρ. (προφ. co) χορηγὸς, ὁ εἰς τὰ Θέατρα καὶ τοὺς χοροὺς ἐπιστατῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ πολλάκις ὀαπανῶν ὀι' αὐτά.
Chorégraphie, (προφ. co) χορογραφία, περιγραφὴ τῶν βημάτων τοῦ χοροῦ.
Chorévêque, ἀρ. (προφ. co) χωρεπίσκοπος.
Choriambe, ἀρ. (προφ. co) χοριάμβος (ποῦς, μέτρον στίχου - υυ -).
Chorion, ἀρ. (προφ. co) χόριον, κ. ἄκλουθον, μεμβράνα περιτιλύσσουσα τὸ ἔμβρυον.
Chorique, Θ. (προφ. co) χορικὸς αὐλὸς εἰς τὸν ὁποῖον προσηυλίζοντο οἱ διθύραμβοι.
Choriste, ἀρ. (προφ. co) χορίτης, ψάλτης ἀποτελῶν μέρος τοῦ χοροῦ.
Chorobate, ἀρ. (προφ. co) χωροβάτης, ἀλφάδιον τῶν ἀρχαίων.
Chorodie, Θ. (προφ. co) χορῳδία, ᾠδὴ ψαλλομένη ὑπὸ χοροῦ.
Chorographie, (προφ. co) χωρογραφία.
Chorographique, (προφ. co) χωρογραφικός.
Choroïde, (προφ. co) χοροειδὴς, μεμβράνα τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Chorus (προφ. Coruce) faire — ἄδω συγχρόνως μετὰ πολλῶν. μετὰ συνᾴδω, συμφωνῶ εἰς ἐπαίνους, εἰς γνώμην κτλ.
Chose, Θ. πρᾶγμα (εἰς τὸ ἑλλ. μεταφράζεται διὰ τοῦ τι, καὶ πολλάκις δὲν μεταφράζεται) une — τί. Dieu fit toutes —s ὁ Θεὸς ἐποίησε τὰ πάντα. la force des —s ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων. nous voulons des —s non des mots Θέλομεν πράγματα καὶ ὄχι λέξεις. le bon de la — τὸ καλὸν τοῦ πράγματος, κ. τὸ νόστιμον. quelque—que ὅ,τι. quelque—ti, κ. κάτι τί. la — publique τὸ δημόσιον, τὸ κράτος. ma — κτῆμά μου.
Chou, ἀρ. κράμβη, κ. λάχανον. choucabus, ϊδ. Cabus. — de chien κυνοκράμβη — rave γαστορίς. — navet γλυκογογγύλη. chou-fleur ἀνθοκράμβη, κ. κωνοπίδι, faire ses —x gras de quelque chose ὑπεραγάλλομαι εἴς τι. ménager la chèvre et le —, ϊδ. Chèvre. mon —, mon chou-chou, οἰκ. πουλί μου (πρὸς βρέφη). § εἶδος πλακοῦντος.
Chouan, ἀρ. σπόρος τήλιδος. § —s οἱ ἀντιδημοκρατικοὶ ἀποστάται εἰς τὴν Γαλλίαν.
Chouc ἢ **Choucas**, ἀρ. κορακίας, πτηνόν.
Choucador, ἀρ. εἶδος κοσσύφου πτηνόν. § chouc (ναυτ.) κεφαλὴ (τεσταμοῦρος).
Choucon, ἀρ. στρίγξ, πτηνὸν, εἶδος γλαυκός.
Choucouhon, ἀρ. στρίγξ ἢ σπιζίτις, πτηνόν.
Chou-croute, ἀρ. κράμβη ταριχευτὴ, κ. λαχαναρμυρὰ, ξινολάχανον. (τουρκ. τουρσή).
Chouette, Θ. αἰγωλιὸς, γένος πτηνῶν νυκτινόμων. § faire la—παίζω μόνος; κατὰ πολλῶν. être la—εἶμαι ὁ περίγελως.
Choupille, ἀρ. εἶδος κυνός.
Chouquet, ἀρ. καρχήσιον, τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ ἱστοῦ. § σύνδεσμος, ξύλον διὰ τοῦ ὁποίου συνδέονται δύω διάφορα μέρη τοῦ ἱστοῦ.
Chourille, ἀρ. εἶδος θηρευτικοῦ κυνός.
Chousset, ἀρ. χοσάρι, ποτὸν τῶν Ὀθωμανῶν.
Choyer, ἐν. προσέχω, περιποιοῦμαι (ἀνθρώπους ἢ πολύτιμα πράγματα). vous devez — vos meubles πρέπει νὰ περιποιῆσαι τὰ ἐπιπλά σου. § se — αὐτοπ. περιέπω, περιθάλπω ἐμαυτόν.
Chrême, ἀρ. χρίσμα, τὸ ἅγιον ἔλαιον, μύρον.
Chrêmeau, ἀρ. κάλυμμα περιδέ-

μενον παρὰ καθολικοῖς εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν παίδων, ἀφ' οὗ βαπτισθῶσι.

Chrestomathie, ϑ. χρηστομάθεια, ἐγκυκλοπαιδεία, συλλογὴ παιδικῶν μαθημάτων.

Chrétien, ne, οὐσ. καὶ ἐπ. χριστιανός. bon — καλὸς χριστιανός. § χριστιανικός. un conseil — χριστιανικὴ συμβουλή. bon — εἶδος ἀπιδίου.

Chrétiennement, ἐπίῤ. χριστιανικῶς.

Chrétienneté, ϑ. χριστιανισμός, τὸ χριστιανικὸν κ. χριστιανωσύνη, ὅλοι οἱ χριστιανοί (περιληπτικῶς).

Chrie, ϑ. (ῥητορ.) χρεία, εἶδος ῥητορικοῦ γυμνάσματος ἐπὶ ἱστορικῶν ἀντικειμένων.

Chrisaore, ἀρ. *χρυσάορον, γένος κογχυλῶν.

Chrismation, ϑ. χρῖσις, μύρωσις, ἡ μὲ τὸ ἅγιον μῦρον καθιέρωσις.

Chrisme, ἀρ. χρῖσμα, μονόγραμμα τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Christ, ἀρ. (προφ. cri) ὁ Χριστός. Jésus-Christ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. § Christ (προφ. Crist). χριστὸς, ὁ κεχρισμένος. Saül le — du Seigneur Σαοὺλ ὁ χριστὸς τοῦ Κυρίου.

Criste-marine, ϑ. ἴδ. Salicorne

Christianisme, ἀρ. χριστιανισμὸς, ἡ ϑρησκεία τοῦ Χριστοῦ.

Christiaque, ἀρ. χριστιανός (ἐπὶ κακοῦ).

Christicole, ἀρ. χριστολάτρης, χριστιανὸς (ἐπὶ κακοῦ).

Christie, ϑ. ἴδ. Lourée.

Christiens, ἀρ. πλ. οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ψευδοχρίστου, ψευδοπροφήτου τινός.

Christine, ϑ. χριστίνα, ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Σβεκίας, κατά τι μικρότερον τῆς ὁραχμῆς.

Cristolytes, ἀρ. πλ. χριστολύται, αἱρετικοὶ χωρίζοντες τὴν ϑεότητα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα.

Christomaques, ἀρ. πλ. χριστομάχοι, αἱρέσεις ϑρησκευτικαί.

Chromate, ἀρ. χρωματικὸν ἅλας.

Chromatique, οὐσ. χρῶμα, (εἶδος μουσικῆς βαΐνον καθ' ἡμιτόνια). § ἐπ. χρωματικός. échelle — ἡ χρωματικὴ κλίμαξ, ἡ προχωροῦσα καθ' ἡμιτόνιας.

Chromatiquement, ἐπίῤ. χρωματικῶς, καθ' ἡμιτονίας τάξιν.

Crôme, ἀρ. χρώμιον, μέταλλον. § μουσ. χρῶμα, τὸ ἄλλως ἡμίτονον.

Chromique, ἐπ. χρωμιακὸν (ὀξὺ) τὸ ἐκ τοῦ μετάλλου χρωμίου καὶ ὀξυγόνου συγκείμενον.

Chromis, ἀρ. ἡ χρωμὶς ἢ χρόμις, ἰχθύς.

Chronyometre, ἀρ. *ὑετόμετρον, ἐργαλεῖον, δι' οὗ ὑπολογίζεται ἡ ποσότης τοῦ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους γενομένου ὑετοῦ.

Chronique, ϑ. τὰ χρονικὰ, χρονογραφία, (ἰδίως τὰ περὶ ἀρχαίων συμβάντων). la —scandaleuse ἡ κακὴ φήμη, αἱ κακαὶ γλῶσσαι.

Chronique, ἐπ. (ἰατρ.) χρονικός. maladie — χρονικὸν πάθος.

Chroniqueur, ἀρ. χρονικογράφος.

Chronogramme ἢ Chronographe, ἀρ. χρονόγραμμα ἢ χρονόγραφον, ἐπιγραφὴ, τῆς ὁποίας τὰ ἀριθμητικὰ γράμματα σὺνενούμενα ἐμφαίνουσιν ἐποχήν τινα.

Chronographe, ἀρ. χρονογράφος, ὁ περὶ χρονολογίας γράψας.

Chronographie, ϑ. χρονογραφία, ἡ διὰ τῶν περιστάσεων χαρακτήρισις ἐποχῆς τινος.

Chronologie, ϑ. χρονολογία.

Cronologique, ἐπ. χρονολογικός.

Chronologiste, ἀρ. χρονολογιστὴς, ὁ περὶ χρονολογίας γράφων.

Chronomètre, ἀρ. χρονόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου.

Cronoscope, ἀρ. χρονοσκόπιον, ὡρολόγιον πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου.

Chryphiosperme, ἀρ. χρυφιοσπερμον, φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Chrysalide, ϑ. χρυσαλὶς, ἡ κατάστασις τοῦ σκώληκος πρὶν μεταβληθῇ εἰς ψυχήν.

Chrysanthème, ἀρ. χρυσάνθεμον, κ. χρυσολούλουδον, γένος φυτῶν.

Crysanthemoides, ἀρ. πλ. χρυσανθεμοειδῆ· γένος φυτῶν.

Chrysargire, ἀρ. χρυσάργυρον, παρὰ Βυζαντινοῖς φόρος ἐπὶ τῶν δημοσίων γυναικῶν.

Chryselectre, ἀρ. χρυσήλεκτρον, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἶδος λίθου. ἴδ. Hyacinthe.

Chrysides, ϑ. πλ χρυσὶς, χρυσοειδὴς σφὴξ, κ. σφῆκα, ἔντομον.

Chrysidides, ἴδ. Chrysides.

Chrysistice ἢ Chrysistrice, ϑ. *χρυσόϑριξ, γένος φυτῶν.

Chrysite, ϑ. χρυσῖτης, λυδία λίθος τουρκ. μεγκι. § χρυσῖτις, λιθάργυρος εἴτε μόλυβδος κιτρινωπὸς, χωριζόμενος ἀπὸ τοῦ ἀναλυομένου ἀργύρου. § χρυσῖτης, φάλαινα κ. πεταλοῦδας εἶδος.

Chrysobalanus, ἀρ. χρυσοβήρυλλος, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Chrysobéryl, ἀρ. χρυσοβηρύλη, ἴδ. Cymophane.

Chrysobéryl, ἀρ. χρυσοβήρυλλος, πολύτιμος λίθος.

Chrysochlore, ϑ. χρυσόχλωρον, γένος τετραπόδων.

Chrysocolle, ϑ. χρυσόκολλα. ἴδ. Borax.

Chrysocome, ϑ. χρυσοκόμη, γένος φυτῶν.

Chrysogastre, ἀρ. χρυσόγαστρον, γένος ἐντόμων.

Chrysogone, ϑ. χρυσόγονον, φυτόν.

Chrysographe, ἀρ. χρυσογράφος, ὁ μὲ χρυσὰ στοιχεῖα γράφων κατὰ τὸν ὀ καὶ έ αἰῶνα.

Chrysolampe, ϑ. χρυσολαμπὶς ἡ, πυγολαμπὶς, κ. κωλοφωτιὰ, γένος ἐντόμων.

Chrysolc, ϑ. * χρύσολος, γένος κογχυλῶν.

Chrysolitho, ϑ. χρυσόλιθος, τοπάζιος, τῶν ἀρχαίων λίθος πολύτιμος. ἴδ. Péridot.

Chrysologue, ἐπ. χρυσολόγος, ἐπίθετον δοθὲν εἴς τινας εὐγλώττους ἐκ τῶν ἀρχαίων.

Chrysomèle, φ. χρυσομηλολόνθη, κ. χρυσίτσα, γένος ἐντόμων.

Chrysomélines, ϑ. πλ. χρυσομηλολόνθαι, χρυσομηλολονθοειδῆ σύστημα ἐντόμων.

Chrysopée, ϑ. (χημ.) χρυσοποιΐα.

Chrysopie, ϑ. χρυσωπία, ὀξύδρον τῆς Μαδαγασκάρης.

Chrysoprase, ϑ. χρυσόπρασος, λίθος.

Chrysops, ἀρ. χρύσωψ, γένος ἐντόμων. § χρυσωπὸς, χρύσοφρυς, ἰχθύς.

Chrysopside, ϑ. χρύσοψις, γένος ἐντόμων.

Chrysoptère, ϑ. *χρυσόπτερος, ἴδ. Chrysolithe.

Chrysorrœa, ϑ. χρυσορρόη, εἶδος νυκτερίδος.

Chrysosplénium, ἀρ. *χρυσοσπλήνιον, γένος φυτῶν.

Chrysostome, ἐπ. χρυσόστομος. s Jean — ἅγ. Ἰωάννης ὁ χρυσόστομος.

Chrysostose, ἀρ. *χρυσόστεος, γένος ἰχθύων ὡραίων.

Chrysostrome, ἀρ. χρυσόστρωμος, γένος ἰχθύων.

Chrysotoxe, ἀρ. *χρυσότοξον, γένος ἐντόμων.

Chrysulée, ϑ. χρυσύλιον ἢ μᾶλλον χρυσώλιον, τὸ διαλύον τὸν χρυσὸν ὑδωρ, ὑδροχλωρονιτρικὸν ὀξύ.

Chtoniens, ennes, ἐπ. χθόνιοι. les dieux —s οἱ χθόνιοι ϑεοί.

Chucheter, οὐδ. σπίζω (ἡ φωνὴ τοῦ σπίνου).

Chuchotement, ἀρ. ψιθυρισμός.

Chuchoter, οὐδ. ὑποψιθύρω, ψιθυρίζω, κ. κρυφολαλῶ.

Chuchoteur, euse, οὐσ. ὁ ψίθυρος, ψιθυριστής.

Chuchoterie, ϑ. οἰκ. ψιθυρισμὸς, κ. κρυφολάλημα.

Chuintant, te, ἐπ. (γραμματ.) son — ἦχος ὅσὺς, συρικτικὸς, παχὺς, ὁ ἦχος ch καὶ j.

Chulon, ἡ ghelason ἀρ. τετράπουν ζῶον, ἴσως λύγξ.

Chunco, ἀρ. γένος φυτῶν.

Chungère, ϑ. πτηνὸν τῆς Ταρταρίας.

Chupalolene, ἀρ. ϑάμνος Βρασιλίας.

Chupmessahit, ἀρ. αἵρεσις μωαμεθανικὴ πιστεύουσα ἐν τῷ κρυπτῷ εἰς Χριστόν.

Chuquelas, ἀρ. πλ. ὑφάσματα μεταξωτὰ τῶν Ἰνδιῶν (σελιμιέδες).

Churah, ἀρ. ἴδ. Pie-grièche.

Churge, ἀρ. ὠτὶς ἡ Βεγγαλία.

Chus, ἀρ. χόος, χοεὺς, μέτρον ὑγρῶν.

Chusite, S. χυσίτης ὀρυκτόν.
Chut, (τὸ ι προφ). ἐπιφών. σιωπή! γρύ!
Cicatrice, S. πτῶσις (ἡ πρᾶξις τοῦ πίπτειν). faire une — πίπτω. — — des feuilles φυλλορροΐα μεταφ. φθινόπωρον. — des cheveux τριχορρΐα, μαδάρωσις, φαλάκρωσις. — d'eau καταῤῥάκτης, πτῶσις ὕδατος. la — du jour κλίσις τῆς ἡμέρας, δύσις. la — d'un ministre ἡ πτῶσις ὑπουργοῦ. la — d'un état ἡ καταστροφὴ τοῦ κράτους. la — d'une pièce de théâtre ἡ ἀποτυχία δράματος.— d'une période τῆς περιόδου κατάληξις. § πτῶσις, πταῖσμα. § κατάδυσις, φωλεὰ πτηνῶν, τὸ μέρος ὅπου συνέρχονται τὴν νύκτα τὰ πτηνά. § τὸ ὕψος τοῦ ἀναπεπταμένου ἱστίου § ἀρχιτ. δέσμη ἀνθέων κρεμαμένη. § κηπ. ἕνωσις δύω ἀνισοπέδων ἐδάφων διὰ χορτοβόλου ἢ πρανοῦς. § ἀλληλοδιάδοχος ἐναλλαγὴ τῶν ὀδόντων τοῦ ὡρολογικοῦ τροχοῦ. § χειρ. χάλασις, χαλάρωσίς τινων τοῦ σώματος μερῶν. — de la matrice πρόπτωσις τῆς μήτρας. — du fondement πρόπτωσις τοῦ πρωκτοῦ.
Chyle, ἀρ. (ἰατρ.) χυλός.
Chyleux, euse, ἐπ. (ἰατρ.) χυλώδης.
Chylifère, ἐπ. (ἰατρ. χυλοφόρος.
Chylification, S. (ἰατρ.) χύλωσις, ἡ εἰς χυλὸν μεταβολή.
Chyme, ἀρ. (ἰατρ.) χυμός.
Chymose, S. (ἰατρ.) χύμωσις, ἡ μεταβολὴ εἰς χυμόν. § χήμωσις, νόσος τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Ci, ἐπίῤῥ. (συγκοπὴ τοῦ ici ἐν χρήσει μόνον ἐν συνθέσει), ἐνταῦθα. τοῦτο. celui-ci, celle-ci, ceci ceux-ci, celles-ci (οὗτοσί) οὗτος, αὕτη, τοῦτο, οὗτοι, ταῦτα, αὗται. ci-joint ἐπισυναπτόμενον, ci-inclus ἔγκλειστον. ce livre-ci τὸ βιβλίον τοῦτο. ci-gît ἐνθάδε κεῖται, (εἰς τοὺς ἐπιταφίους). ci-dessus ἀνωτέρω, ci-dessous κατωτέρω, καὶ ἐδῶ ὑποκάτω. ci-devant πρώην, ci-après ἐφεξῆς, ci-contre ἀντικρυ. par ci par là ποῦ καὶ ποῦ, ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, πότε καὶ πότε, ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν.
Ciacal, ἀρ. S. ὡς, κ. τσακάλι.
Cibaga, ἀρ. δένδρον πευκοειδὲς τῆς Ἰνδίας.
Cibation, S. (χημ.) στερέωσις, στερέωσις σώματος.
Cibandière, S. εἶδος δικτύου.
Cibe, ἡ Cible, S. σκοπὸς, πρὸς ὃν βάλλομεν.
Ciboire, ἀρ. ἐκκλ. κιβώριον, ἀρτοφόριον, πυξὶς ὅπου τίθεται ὁ ἱερὸς ἄρτος, κιβώριον.
Cibotle, ἡ Ciboriette, S. γήβυον, ἀμπελόπρασον, κ. πρασουλίδα, φυτόν.
Cicadaires, ἀρ. πλ. τέττιγες, σύστημα ἐντόμων.
Cicatrice, S. οὐλὴ, κ. ἴχνος, σημεῖον τῆς πληγῆς.
Cicatricule, S. μικρὰ οὐλή.
Cicatrisant, te, ἐπ. ἀπουλωτικὸς, ὁ κλείων τὰς πληγάς.
Cicatrisation, S. ἀπούλωσις, τὸ κλεῖσιμον τῆς πληγῆς.
Cicatriser, ἐν. συνουλῶ, κλείω τὴν πληγήν. qui a la vertu de — ἀπουλωτικός. plaie qui se cicatrise ἀπουλουμένη πληγή. qui est difficile à — δυσαπούλωτος. plaie mal cicatrisée ὕπουλος πληγή.
Cicer, ἴδ. Chiche, φυτόν.
Cicero, ἀρ. κικερόνειον στοιχεῖον, (χαρακτήρων τυπογραφικῶν εἶδος).
Cicerole, S. ἴδ. pois-chiche.
Cicérone, ἀρ. ξεναγὸς, ὁδηγὸς (τῶν ξένων εἰς τὰ περίεργα πόλεώς τινος).
Cicéronien, enne, ἐπ. κικερώνειος, ὁ κατὰ τὸν Κικέρωνα.
Cicéroniser, οὐδ. κικερωνίζω, μιμοῦμαι τὴν φράσιν τοῦ Κικέρωνος.
Cicindele, S. * κικινδέλη, γένος ἐντόμων.
Ciclamen, ἴδ. Cyclamen.
Ciclamon, ἴδ. Orle.
Cicuta, ἡ Cicutaire, S. τὸ κώνειον, φυτόν.
Cide, ἀρ. ἐκ τοῦ ἀραβ. ἀρχηγὸς, ἡγεμών.
Cidarite, S. *κιδαρίτης, γένος φυτῶν.
Cidarole, S. γένος κογχυλῶν.
Cidrayer, ἐν. πίνω συχνάκις.
Cidre, ἀρ. σίκερα, μηλίτης (οἶνος) ποτόν.
Ciée-ée, ἀρ. ὠκύπους ὁ μαχητὴς, εἶδος ὀστράκου.
Ciel, ἀρ. οὐρανός. les cieux οἱ οὐρανοί. élever quelqu'un jusqu'aux cieux ἀνυψῶ τινα μέχρις οὐρανοῦ, τὸν ἐκθειάζω. être ravi au troisième, au septième ciel ἀνυψοῦμαι μέχρι τρίτου, μέχρις ἑβδόμου οὐρανοῦ, ὑπεραγάλλομαι. voir les cieux ouverts ὑπεραγάλλομαι. qui s'élève jusqu'au — οὐρανομήκης. qui est audessus du — ὑπερουράνιος. le royaume des cieux ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. gagner le — ἀξιοῦμαι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. oh ciel! juste ciel! ὦ οὐρανέ! ὦ Θεέ! tomber du — ἐξίσταμαι, μένω ἔκθαμβος. grâce au — δόξα τῷ Θεῷ. bleu de — κυανοῦν, κ. οὐρανὶ χρῶμα. § (πλ. les ciels) οὐρανὸς, σκέπασμα κραβατίου. § (πλ. les ciels). οὐρανὸς ὁ ζωγραφιστὸς τῶν εἰκόνων.
Cierge, ἀρ. λαμπὰς (κηρίου, ἐν χρήσει εἰς ἐκκλησιαστικὰς τελετάς). droit comme un — κανονίας, εὐθὺς τὸ σῶμα (ἴσιος σὰν λαμπάδα). — du Perou κάκτος Περουβιανὸς, φυτόν.
Ciergé, ée, ἐπ. (ναυτ.) mâture bien — εὐ ἱστοὶ εὐθύτατοι.
Cierge-pascal, ἀρ. κογχύλη κωνοειδής.
Ciergier, ἀρ. λαμπαδοποιός.
Cigale, S. τέττιξ, κ. τσιντσιράκι. § ὁ κρίκος τῆς ἀγκύρας.
Cigarre, ἀρ. * καπνοδέσμη (τσιγάρον). § καπνὸς τῆς Κούβας.
Cigne, ἴδ. Cygne.
Cigogne, S. πελαργὸς, (τουρκ. λεϊλέκι) πτηνόν.
Cigogneau, ἀρ. ὁ πελαργιδεὺς, μικρὸν πελαργοῦ.
Cigüe, S. τὸ κώνειον, φυτόν.
Cil, ἀρ. βλεφαρὶς, (κ. ματοτζούταρον). § βλεφαρίδες, εἶδος τριχώσεως τῶν φυτῶν.
Ciliaire, S. βλεφαρικὸς, ὁ εἰς βλεφαρίδας ἀνήκων.
Cilice, ἀρ. κιλίκιον, τρίχινος χιτὼν τῶν ἀσκητῶν.
Ciliè, ée, ἐπ. τριχωτὸς, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων εἶδος τριχώσεως.
Cilindre, ἴδ. Cylindre.
Cillement, ἀρ. σκαρδαμυγμὸς, τὸ στιγμαῖον κλείσιμον τῶν βλεφάρων.
Ciller, ἐν. — les yeux σκαρδαμύσσω. κλείω καὶ ἀνοίγω πάλιν ἐμέσως τοὺς ὀφθαλμούς. un chevalcille τοῦ ἵππου ἐλευκάνθησαν αἱ βλεφαρίδες.
Cimaise, S. ἴδ. Cymaise.
Cimbalaire, S. ἀντίῤῥινον, φυτόν.
Cimbalée, S. κυμβαλεία, μέρος τῆς συμφωνίας τοῦ ἐκκλης. ὀργάνου.
Cimbex, ἀρ. *κίμβιξ, γένος ἐντόμων.
Cimbres, ἀρ. πλ. Κίμβροι, ἀρχαῖος λαὸς τῆς ἀρκτικῆς Γερμανίας.
Cime, S. ἄκρα, (ἡ πρὸς ἄξυ λήγουσα) κορυφὴ. § κορυφὴ δένδρου.
Ciment, ἀρ. λιθοκόλλα, εἶδος πηλοῦ διὰ τοῦ ὁποίου συνδέονται στερεοὶ λίθοι.
Cimenter, ἐν. λιθοκολλῶ, κολλῶ λίθους μὲ τὴν λιθοκόλλαν, μετὰ στερεῶ.
Cimentier, ἀρ. ὁ παρασκευάζων τὴν λιθοκόλλαν.
Cimeterre, ἀρ. ἀκινάκης, ξίφος (τῶν Περσῶν καὶ Τούρκων).
Cimetière, ἀρ. κοιμητήριον, νεκροταφεῖον.
Cimeux, euse, ἐπ. ὀξυκόρυφος, κορυφωτὸς, κορυμβώδης, εἰς σχῆμα κορυφῆς διατεθειμένος. plante — φυτὸν κορυφωτόν.
Cimex, ἴδ. Punaise.
Cimicaire, S. *κοριόφυξ, γένος φυτῶν.
Cimicides, S. πλ. κοριοειδῆ, σύστημα ἐντόμων.
Cimier, ἀρ. λόφος (περικεφαλαίας. § τμῆμα βοείου κρέατος ἐκ τοῦ ὀπισθίου σκέλους.
Cimifuga, ἴδ. Cimicaire.
Cimolithe ou pierre-cimolée, ἡ κιμωλία γῆ.

Cinabre, ἀρ. κινάβαρι, Θειοῦχος ὑδράργυρος, χρῶμα κόκκινον.
Cinanchine, Θ. * κυνάγχιον, φυτόν.
Cinarocéphales, ἀρ. πλ. κιναροκέφαλα, σύστημα φυτῶν.
Cinaroïdes, Θ. πλ. κιναροειδῆ, φυτὰ τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Cincenelle, Θ. ῥυμὸς, ῥυτὴρ, σχοινίον, διὰ τοῦ ὁποίου ῥυμουλκοῦνται τὰ πλοῖα εἰς τοὺς ποταμούς.
Cinclo, Θ. κίγκλος, κορυδαλὸς ὁ ἀλπικὸς, πτηνόν.
Cinclèse, Θ. ἄχρ. κιγκλισις, εἶδος παλμοῦ τοῦ στήθους.
Cinclus, ἀρ. κίγκλος, πτηνόν ἴδ. Hochequeue.
Cindre, ἀρ. ἐργαλεῖον τοῦ ξυλουργοῦ.
Cinéfacition, ἴδ. incinération.
Cinéraire, ἐπ. τεφροδόχος. urne — τεφροδόχος κάλπη. § * τέφριον, γένος φυτῶν.
Cinération, Θ. ἀποτέφρωσις. ἴδ. Cincinération.
Cinète, Θ. * κινητὴς, γένος ἐντόμων.
Cinethmique, Θ. κινηθμικὴ (ἐπιστήμη), περὶ κινήσεως πραγματευομένη.
Cinglage, ἀρ. εὐριοδρομία, πλοῦς, Θαλασσοπορία μὲ εὔριον ἄνεμον.
Cingleau, ἀρ. σχοινίον, διὰ τοῦ ὁποίου μετρεῖται ἡ μείωσις τοῦ πάχους τῶν στηλῶν.
Cingler, οὐδ. πλέω πλησίστιος, Θαλασσοπορῶ, κ. ἁρμενίζω. § μαστίζω le vent cingle le visage (μεταφ.) ὁ ἄνεμος μαστίζει, κ. ξυραφίζει, Θερίζει τὸ πρόσωπον. la grêle cingle les champs ἡ χάλαζα μαστίζει τὰ πεδία.
Cinips, ἀρ. κνίψ, κ. σκνίπα, ἐντόμων γένος.
Ciniptères, Θ. πλ. κνιπόπτερα, σύστημα ἐντόμων, περιέχον τοὺς κνίπας.
Cinna, Θ. * κίννα γένος φυτῶν.
Cinnamome, ἡ Cinnamomum, ἀρ. κιννάμωμον, κ. καννέλλα.
Cinq, ἐπ. ἀριθμ. (τὸ q ἄφ. πρὸ συμφ.) πέντε. cinq-cent πεντακόσιοι. les cinq-cents οἱ πεντακόσιοι. cinq-centième πεντακοσιοστός. cinq-mille πεντακισχίλιοι, πέντε χιλιάδες. qui a — jours πενταήμερος, — mois πεντάμηνος, — ans πενταετὴς. divisé en — πενταμερὴς. — fois aussi grand πενταπλάσιος. — fois πεντάκις. de — en — ἀνὰ πέντε. § πέμπτος. le — du mois τὴν πέμπτην τοῦ μηνός. Charles — Κάρολος ὁ πέμπτος. § (εἰς τὰ χαρτοπαίγνια) πεντάριον.
Cinq-épines, ἀρ. λάβρος ὁ ἐξίτηλος, ἰχθύς.
Cinq-lignes, ἀρ. πέρκη ἡ πεντάγραμμος, ἰχθύς.
Cinq-taches, ἀρ. κορύφαινα ἡ πενταδάκτυλος, ἰχθύς.
Cinquain, ἀρ. πέντε ταγμάτων στρατιωτικῶν παράταξις.
Cinquantaine, Θ. πεντηκοντὰς, κ. (πενηνταριά).
Cinquantainier, ἀρ. ἀρχ. πεντηκόνταρχος.
Cinquante, ἐπ. ἀριθμ. πεντήκοντα. de — ans πεντηκοντούτης. de — jours πεντηκονθήμερος. — mille πεντήκοντα χιλιάδες.
Cinquièmement, ἐπίρ. πέμπτον. (κατὰ πέμπτον λόγον).
Cinquin, ἀρ. νόμισμα τῆς Νεαπόλεως τιμώμενον τὸ τέταρτον τοῦ φλωρίου, τοῦ δουκάτου.
Cintrage, ἀρ. τὰ σχοινία, (περιληπτ.) μὲ τὰ ὁποῖα περιδέεται τι.
Cintre, ἀρ. ἄψις, (Θόλου ἐσωτερικῶς). plein — ἡμικυκλικὴ ἄψις. — surbaissé πεπιεσμένη ἄψις, (ἡ ἀποτελοῦσα μέρος τόξου μικροτέρου τοῦ ἡμικυκλίου). § ἄψις, ξύλινον τόξον χρησιμεῦον ὡς βάσις, ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ οἰκοδόμοι κτίζουσι τοὺς Θόλους. loges de — τὰ ἀνώτατα Θεωρεῖα τοῦ Θεάτρου. § πλεκτάναι, (κρεμάμεναι εἰς τὰ πλευρὰ τῶν πλοίων διὰ νὰ προλαμβάνωσι τὴν ἐκ τῆς συγκρούσεως βλάβην).
Cintrer, ἐν. ἀψιδόω, δίδω σχῆμα καμπύλον, ἢ θολωτὸν εἰς τὴν οἰκοδομήν.
Ciocoque, Θ. * χιόκοκκον, γένος φυτῶν.
Cione, ἀρ. * κίων, γένος ἐντόμων.
Cionta, ἢ Ciota, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς.
Cipolin, ἀρ. εἶδος μαρμάρου λευκοπρασίνου.
Cipone, ἀρ. * κηπώνυμον, δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Cippe, ἀρ. στηλὶς, (ἡ μικρὰ ἄνευ ἐπιστηλίου, φέρουσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιγραφήν).
Cipure, Θ. εἶδος ἴριδος τῆς Γουϊάνης.
Cirage, ἀρ. ἄλειψις (διὰ κηροῦ). § κήρωμα, ὁ ἀλειφόμενος κηρός. § ἡ βαφὴ τῶν ὑποδημάτων.
Circaète, ἀρ. κιρκαετὸς, γένος πτηνῶν.
Circée, Θ. κιρκαία, γένος φυτῶν.
Circinal, le, ἐπ. (βοτ.) ἑλικτὸς, (ἐπὶ φύλλων κτλ).
Circio, ἀρ. * κίρκος, πτηνὸν τῶν Γ'νδιῶν.
Circompolaire, ἐπ. περιπόλιος, ὁ περὶξ τῶν πόλεων εὑρισκόμενος.
Circoncellions, ἀρ. πλ. σκοτοπῖται, αἵρεσις τοῦ ἕκτου αἰῶνος εἰς Ἀφρικήν.
Circoncir, ἐν. περιτέμνω, κόπτω τὴν ἀκροβυστίαν.
Circoncis, ἀρ. περιτετμημένος.
Circoncision, Θ. περιτομὴ τῆς ἀκροβυστίας, θρησκευτικὸν ἔθιμον τῶν Μωαμεθανῶν. μεταφ. la — du cœur, des lèvres περιτομὴ τῆς καρδίας, τῶν χειλέων (γραφ) ἀποβολὴ τῶν κακῶν κλίσεων, τῶν κακῶν λόγων.
Circonférence, Θ περιφέρεια.
Circonflexe, ἀρ. ἡ accent — ἐπιπερισπωμένη, εἷς τῶν τριῶν τόνων. marquer d'un — περισπῶ. § ἐπ. περισπώμενος. un â — ᾶ περισπώμενον. un verbe — ῥῆμα περισπώμενον.
Circonjassant, e, ἐπ. περίοικος, περίχωρος.
Circonlocution, Θ. περίφρασις.
Circoncisse, ἐπ. περισχιδὴς, (ἐπὶ καρπῶν σχιζομένων πέριξ, ὅταν ὡριμάσωσι).
Circonscription, Θ. περιορισμός. § (γεωμ.) περιγραφὴ (σχήματος περὶ σχῆμα).
Circonscrire, ἐν. περιορίζω. § (γεωμ.) περιγράφω (σχῆμα περὶ σχῆμα).
Circonspect, te, ἐπ. περιεσκεμμένος, προσεκτικός.
Circonspection, Θ. περίσκεψις. avec — περιεσκεμμένως. mettre de la —, user de — προσέχω, φυλάττομαι, ἐνεργῶ μετὰ περισκέψεως.
Circonstance, Θ. περίστασις. — s aggravantes ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις. d'après les — s κατὰ τοὺς καιρούς. par quelque — κατὰ περίπτασιν. ouvrage de — σύγγραμμα τοῦ καιροῦ, γραφὲν διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις. § νομ. — s et dépendances (d'une terre. d' un procès) παρεπόμενα ἐξαρτώμενα (ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν δίκην).
Circonstancier, ἐν. ἐκδιηγοῦμαι, ἐκθέτω διηγούμενος ὅλας τὰς περιστάσεις. recit circonstancié διήγησις, ἡ ἀκριβὴς ἔκθεσις ὅλων τῶν περιστάσεων.
Circonvallation, Θ. ἐπιτειχισμὸς, οἰκοδομὴ τείχους ἀπὸ μέρους τῶν πολιορκούντων πρὸς προφύλαξιν τοῦ ἰδίου στρατοπέδου, καὶ προφύλαξιν κατὰ τῶν ἐκδρομῶν. ligne — ἐπιτείχισμα. tracer une ligne de — τειχίζω.
Circonvenir, ἐν. παρακρούω, παρακρούομαι κ. ἐξαπατῶ. § περικυκλῶ.
Circonvention, Θ. παράκρουσις, ἐξαπάτησις.
Circonvoisin, ne, ἐπ. (ἐν χρήσει ὡς ἐπὶ πλεῖστον εἰς τὸ πλ.) lieux — s οἱ παρακείμενοι τόποι. peuples — s οἱ ὅμοροι, περίοικοι λαοί.
Circonvolution, Θ. ἑλιγμὸς, περιστροφὴ γραμμῆς περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. § περιαγωγή. § ἀνατ. ἑλικες τῶν ἐντέρων εἰς τὴν κοιλίαν. § ἀρχ. ἕλιξ.
Circuit, ἀρ. περίβολος, ἡ περιλαμβάνουσά τι περιφέρεια, ἑλιγμὸς, περιδρομή. — de parole ἑλιγμὸς λέξεων.
Circulaire, ἐπ. κυκλοτερὴς, περιφερὴς. lettre — καθολικὴ ἐπιστολὴ, ἡ ἐγκύκλιος. nombre — ἐγκύκλιος ἀριθμὸς, τοῦ ὁποίου αἱ δυνά-

μεις λήγουσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, εἰς ὃν καὶ ἡ ῥίζα (5 καὶ 6).
Circulation, Θ. κυκλοφορία. — du sang κυκλοφορία τοῦ αἵματος.—d'argent κυκλοφορία χρημάτων. mettre une idée en — διαδίδω ἰδέαν, τὴν κάμνω νὰ κυκλοφορήσῃ.
Circulatoire, ἐπ. κυκλοφορικὸς, εἰς κυκλοφορίαν ἀνήκων.
Circuler, οὐδ. κυκλοφορῶ. l'argent —ε τὰ χρήματα κυκλοφοροῦσι. une nouvelle — εἴδησις διαδίδεται ἀπὸ στόμα εἰς στόμα.
Circum-ambiant, te, ἴδ. Ambiant
Circum-incession, Θ. ὕπαρξις ἐν ἀλλήλοις τῶν τριῶν προσώπων τῆς ἁγίας τριάδος.
Cire, Θ. κηρὸς, ν. ἀγιοκέρι. de — κήρινος. semblable à la — κηροειδὴς. figure de — κηρόπλαστον. ouvrier qui fait des figures de — κηροπλάστης. — d'espagne κηρὸς σημαντὴρ, κ. βουλοκέρι. § κυψέλη βρῶμα τῶν αὐτίων.
Cirer, ἐν. κηρόω, χρίω μὲ κηρόν. § ἀλείφω (τὰ ὑποδήματα μὲ βαφήν).
Cirier, ἀρ. κηροποιός. § κηροφόρον (δένδρον).
Ciroëne, ἀρ. κηρόοινον, κηρωτὸν, εἶδος ἐμπλάστρου.
Ciron, ἀγ. τὸ ἄκαρι, μικρότατον ζωύφιον.
Cirque, ἱπποδρόμιον. les jeux de — τὰ κιρκήσια. § μέρος περιφερὲς περικυκλούμενον ἀπὸ βράχους, ἢ ὄρη.
Cirquinçon, ἢ Cirquinchum, ἴδ. Taton
Cirrhe, ἀρ. ἕλιξ, τὸ μέρος τινῶν φυτῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἑλίσσονται περὶ τὰ δένδρα κτλ.
Cirrhé, ée, ἐπ. ἑλικώδης, ἴδ. Cirrhe
Cirrheux, euse, ἐπ. ἑλικοειδής.
Cirrhifère, ἐπ. ἑλικοφόρος, ἴδ. Cirrhe
Cirrhier, ἀρ. κηρὶς, κιρρὶς εἶδος ἰχθύων.
Cirrhipodes, ἢ Cirrhipèdes, ἀρ. πλ. ζῶα μεταξὺ μαλακίων, καὶ ἐντόμων.
Cirrhite, ἀρ. * κηρίτης, ἰχθὺς τῆς Ἰνδίας.
Cirsakas, ἀρ. ὕφασμα τῶν Ἰνδιῶν ἐκ μετάξης καὶ βαμβακίου.
Cirse, ἀρ. κιρσὸς, εἶδος φυτοῦ.
Circèle, ἀρ. * κιρσίλιον, γένος φυτῶν.
Cirsion, ἢ Circium, κίρσιον, φυτὸν ἰατρεῦον τὸν κιρσόν.
Cirsocèle, Θ. κιρσοκήλη, πρῆσμα τῶν φλεβῶν τῶν ὀσχέων.
Cirsophthalmie, Θ. κιρσοφθαλμία, ὁ ἀνώτατος τῆς ὀφθαλμίας βαθμός.
Cirure, Θ. βαφὴ (τῶν ὑποδημάτων)
Cis, ἀρ. ὁ κὶς, (τοῦ κιὸς), γένος ἐντόμων.
Cisailler, ἐν. ψαλιδίζω, κόπτω μὲ τὸ ψαλίδιον τὰ ἄχρηστα νομίσματα διὰ νὰ μὴ κυκλοφορῶσι.
Cisailles, Θ. πλ. τὰ ψαλίδια, ψήγματα κ ψαλιδίσματα τῶν νομισμάτων. § ψαλίδες (πρὸς ψαλίδισμα τῶν νομισμάτων).
Cisalpin, ne, ἐπ. ἐντεῦθεν τῶν Ἄλπεων.
Ciseau, ἀρ. ἡ σμίλη ἑκάστη τοῦ λιθοξόου).
Ciseaux, ἀρ. πλ. ψαλὶς, κ. ψαλίδιον. une paire de — μία ψαλὶς, ἓν ψαλίδιον. voiles en — σταυρωτὰ ἱστία.
Ciseler, ἐν. τορεύω, γλύφω μέταλλα. —ό τορευτός. velours — ἀνθοϋφὲς, σηρικόν.
Ciselet, ἀρ. σμίλιον, μικρὰ σμίλη.
Ciseleur, ἀρ. γλυφεὺς (μετάλλων).
Ciselure, Θ. γλυφὴ, τόρευσις (τῶν μετάλλων.)
Cissampèles, ἀρ. κισσάμπελος, φυτόν.
Cissite, ἀρ. * κισσίτης, γένος ἐντόμων.
Cissoïde, Θ. κισσοειδὴς, γραμμή τις γεωμετρική.
Cissotomies, Θ. πλ. τὰ κισσοτόμια, ἑορτὴ τῆς Ἴσιδος.
Ciste, ἀρ. κίστος, φυτόν. § κίστη, καλάθιον κομιζόμενον εἰς τελετάς τινὰς ἑλληνικάς.
Cistèle, Θ. * κιστελία, γένος ἐντόμων.
Cistercien, ἀρ. ἴδ. Bernardin.
Cistoïde, Θ κιστοειδὴς, δένδρον.
Cistophore, ἀρ. κιστοφόρος, κόρη φέρουσα κίστην εἰς τὰς ἑλληνικὰς τελετάς. § κιστοφόρος, νόμισμα.
Cistre, ἴδ. Sistre.
Citadelle, Θ. ἀκρόπολις.
Citadin, ne, ἀστὸς, πολίτης, (κάτοικος πόλεως).
Citateur, ἀρ. ἄχρ. τεμάχια συγγραφέων συνεχῶς ἀναφέρων.
Citation, Θ. ἀπομνημόνευσις, ἀναφορὰ τεμαχίου συγγραφέως, ἢ λόγων τινός. § μαρτυρία (ἀναφερομένη ἀπὸ συγγραφέα κτλ). § πρόσκλησις (ἐνώπιον δικαστηρίου).
Citatoire, ἐπ. προσκλητήριος.
Cité, πόλις (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀνεξάρτητος, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ἐν γένει μέρος συνοικισμένον ἀπὸ πάσης τάξεως ἀνθρώπους, εἰς χαρακτῆρα λόγου ὑψηλοῦ.) droit de — ἀστυκὸν δικαίωμα ἢ ἰθαγενείας la — sainte ἡ ἱερὰ πόλις, τὰ Ἱεροσόλυμα. la — céleste ἡ. οὐρανία πόλις, ὁ οὐρανός.
Citer, ἐν. ἀπομνημονεύω, ἀναφέρω ὡς μαρτυρίαν, χωρίον συγγραφέως, ἢ λόγους ἄλλου. § ἀναφέρω. il — e des faits ἀναφέρει πράγματα. § ὀνομάζω, κηρύττω τὸ ὄνομα. ne me — ez pas μὴ μὲ ὀνομάζης. § προσκαλῶ (ἐνώπιον δικαστηρίου).
Citerieur, euse, ἐπ. ὁ ἐντεῦθεν κείμενος.
Citerne, Θ. κιστέρνα, δεξαμενὴ, κ. λάκκος, στέρνα. eau de — λακκαῖον, ὕδωρ, νερὸν τῆς στέρνας. § εἶδος πλοιαρίου.
Citerneau, ἀρ. μικρὰ κιστέρνη, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ὕδωρ καθαίρεται πρὶν ταμιευθῇ εἰς τὴν μεγάλην.
Cithare, Θ. ἡ κιθάρα (τῶν ἀρχαίων).
Citharine, Θ. * κιθαρίνη, γένος ἰχθύων.
Citharistérienne, ἐπ. Θ. flûte — αὐλὸς κιθαριστήριος, ὁ εἰς κιθάραν προσαυλίζων.
Citharistique, ἐπ. κιθαριστικὴ, ἡ τέχνη τοῦ κιθαρίζειν.
Citharoedique, Θ. κιθαρῳδικὴ, ἡ τέχνη τοῦ πρὸς κιθάραν ᾄδειν.
Citise, ἀρ. κύτισσος, φυτόν.
Citole, ἀρ. εἶδος κιθάρας τοῦ μ. αἰῶνος.
Citoyen, ne, οὐσ. καὶ ἐπ. πολίτης. inscrire au nombre des — s ἢ accorder les droits de — πολιτογραφῶ. — d'Athènes πολίτης Ἀθηναῖος. — du monde entier κοσμοπολίτης. — Grec πολίτης Ἕλλην, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτείαν. vrtueux ἐνάρετος πολίτης. § ἐπ. le roi — ὁ πολίτης βασιλεὺς, τίτλος, τὸν ὁποῖον οἱ Γάλλοι σεμνύνονται δίδοντες εἰς τὸν συνταγματικὸν βασιλέα των.
Citragon, ἀρ. ἴδ. Melisse.
Citrate, ἀρ. (χημ.) κιτρικὸν ἅλας.
Citrin, ne, ἀρ. κίτρινος, κ. λειμωνόχρους.
Citrique, ἀρ. κιτρικὸν (ὀξὺ), τὸ ὀξὺ τοῦ λειμωνίου.
Citron, ἀρ. κίτριον, κ. λειμώνιον. § κίτρινον, λειμωνόχρουν.
Citronnat, ἀρ. κίτρον (γλυκόν).
Citronnelle, Θ. εἶδος ποτοῦ ἐξ οἰνοπνεύματος, καὶ λειμωνίου. § μελισσόφυλλον, μελισσόχορτον.
Citronner, ἐν. ὀξινίζω μὲ λειμώνιον.
Citronnien, ἀρ. ἴδ. Citrique.
Citronnier, ἀρ. λειμωνιά.
Citrosme, ἀρ. * κίτροσμον, γένος φυτῶν.
Citrouille, Θ. κολοκύνθη, φυτόν.
Citta, ἢ Cissa, ἴδ. Pica.
Civade, ἴδ. Crangon.
Civadière, Θ. (ναυτ.) ἄρμενον τοῦ ὀόλωνος, ἰταλ. τρικέτο.
Cive, ἡ Civette. Θ. γήθυον, φυτὸν ἀμπελόπρασον, κ. πρασουλίδα. § ἰκτὶς, κιβέττα, ζῶον
Civet, ἀρ. καρύκευμα λαγωοῦ.
Civette, Θ. μοσχογαλῆ. § εὐώδης οὐσία εὑρισκομένη εἰς κύστιν, ὑπὸ τὸ πρωκτὸν τοῦ ζώου τούτου.
Civière, Θ. φορεῖον, (ἐπὶ τοῦ ὁποίου φέρουσι χῶμα, λίθος, κτλ).
Civil, le, ἐπ. ἀστυκὸς, ὁ ἀφορῶν τὰς σχέσεις τῶν πολιτῶν ἢ τῆς πολιτείας. administration —e πολιτικὴ κυβέρνησις. guerre —e ἐμφύλιος πόλεμος. droit — ἀστυκὸν δίκαιον. code — ἀστυκὸς νόμος. procédure — e πολιτικὴ δικονομία. partie — e πολιτικὸς ἐνάγων. requête — e ἐπανάληψις τῆς δίκης. effets — s τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. mort — πολιτικὸς θάνατος, ἡ ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. officier de l'état — ληξίαρχος. actes, ἢ livres de l'état — ληξιαρχικὰ βιβλία. § πολιτικὸς, ὁ μὴ στρατιωτικὸς, ἢ ἐκκλησιαστικός. les employés — s et militaires οἱ στρατιωτικοὶ, καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι. § ἀστεῖος (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς παρ' ἡμῖν) πολιτικὸς, εὐπροσήγορος, εὐγενής.
Civilement, ἐπίρ. πολιτικῶς, διὰ τῆς

πολιτικῆς ὁδοῦ. mort — πολιτικῶς ἀποθανών, ἀποστερηθείς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. § εὐπροσηγόρως, εὐγενῶς, κ. πολιτικῶς.

Civilisation, Θ. πολιτισμός, ἐξευγενισμός.

Civiliser, ἐν. καθιστῶ πολιτικὴν (τὴν ἐγκληματικὴν οἰκην). § πολιτίζω. § se — αὐτοπ. ἐξευγενίζομαι.

Civilité, Θ. εὐγένεια (περὶ τὴν συμπεριφοράν), εὐπροσηγορία. — s φιλοφροσύναι. mes — s à votre frère τὰς χαιρομηνύσεις μου, τοὺς προσκυνησμούς μου, τοὺς ἀσπασμούς μου εἰς τὸν ἀδελφόν σου.

Civique, ἐπ. ἀστυκός, ὁ εἰς τὸ ἄστυ ἢ τὴν πολιτείαν, ἢ τὸν πολίτην ἀνήκων. droit — s ἀστυκὰ δικαιώματα couronne — ἀστυκὸν στέμμα τὸ διδόμενον παρὰ ῥωμαίοις εἰς τὸν σώσαντα ζωὴν συμπολίτου.

Civisme, ἀρ. τὸ φιλόπατρι, πατριωτικὴ ἀρετή.

Clabard, ἀρ. εἶδος θηρευτικοῦ κυνός. μεταφ. οἰκ. παραλόγως φωνάζων. chapeau — πῖλος μὲ κρεμάμενα τὰ χείλη.

Clabardage, ἀρ. ὑλακή, ὑλαγμός, κ. γαύγισμα (πολλῶν κυνῶν συγχρόνως). μεταφ. οἰκ. γαύγισμα, κραυγαὶ παράλογοι.

Clobarder, οὐδ. (ἐπὶ κυνῶν ὅταν ὑλακτῶσι, κ. γαυγίζωσι πολλοὶ ὁμοῦ καὶ ἄνευ λόγου.) § οἰκ. γαυγίζω, φωνάζω παραλόγως κατά τινος.

Clabarderie, Θ. οἰκ. γαύγισμα, παράλογοι κραυγαί.

Cladion, ἴδ. Marisque.

Cladode, ἀρ. * κλαδῶδες, δένδρον.

Cladonie, Θ. * κλαδόνιον, γένος φυτῶν.

Cladostyle, Θ. * κλαδόστυλον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Cladoteries, Θ. πλ. κλαδευτήρια, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου.

Claie, Θ. ταρσὸς, πλέγμα ῥάβδων. garnir d'une — ταρσόω, περιῤῥάττω μὲ ταρσόν. § κιβώτιον ἐμπρὸς τοῦ χρυσοχόου, δεχόμενον τὰ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του πίπτοντα ψήγματα τοῦ χρυσοῦ.

Clair, re, ἐπ. λαμπρός. un feu — λαμπρὸν πῦρ. des armes — s λαμπρὰ ὑαλισμένα ὅπλα. rendre — λαμπρύνω. devenir — λαμπρύνομαι. temps — αἰθρία. nuit — αἰθρία, λαμπρὰ νύξ. le — de la lune τὸ σεληναῖον φῶς, ἡ σελήνη. § φωτεινός. une chambre — φωτεινὸς θάλαμος. il fait clair dans la chambre ὁ θάλαμος εἶναι φωτεινός. il fait — φέγγει il fesait déjà — lorsque . . . εἶχεν ἤδη διαυγάσει, φέξει, ὅταν. couleur — e λαμπρὸν, ἀνοικτὸν χρῶμα, (τὸ μὴ βαθύ). rouge — ὑπέρυθρον, ἐρυθρὸν, ἀνοικτόν. teint — καθαρὰ ὄψις (προσώπου). cheveux bruns —es ὑπόξανθοι τρίχες. le — (les parties — es d'un tableau) τὰ λαμπρὰ, τὰ ἀσκίαστα (τῆς εἰκόνος μέρη). § διαυγὴς, διαφανὴς, καθαρός. une eau — e διαυγὲς ὕδωρ. des vitres — s ὕελοι διαφανεῖς. du vin — καθαρὸς οἶνος. tirer du vin au — μεταγγίζω τὸν οἶνον ἀφ' οὗ κατασταλάξῃ. tirer un fait au — μεταφ. σαφηνίζω τι. § ἀραιὸς, σπάνιος. une étoffe — e ὕφασμα ἀραιόν. des cheveux —s σπάνιαι τρίχες. voix — e λαμπρὰ φωνή. § σαφὴς, προφανὴς, ἐναργὴς, εὐκρινής. explication — e σαφὴς ἐξήγησις. auteur — σαφὴς συγγραφεύς. conduite peu — e διαγωγὴ ἀμφίβολος, διφορουμένη. un gain — προφανὲς κέρδος. argent — τὸ ἀσφαλὲς εἰσόδημα. c'est — τοῦτο εἶναι προφανὲς, ἐννοεῖται. § Clair, ἐπίῤ. καθαρῶς, σαφῶς. voir—βλέπω καθαρῶς, σαφῶς. voir — dans une affaire μεταφ. διορῶ, ἐννοῶ ὑπόθεσίν τινα. entendre — νοῶ εὐκόλως. parler — ὁμιλῶ εὐκρινῶς, καθαρά. parler — ὁμιλῶ ὀξυφώνως. —et net ἢ haut et—καθαρῶς, ἀνυποκρύπτως, κ. ὀρθὰ κοφτά. — et net καθαρῶς, ἐκπεσθέντων τῶν ἐξόδων. semer — σπείρω ἀραιῶς. clairsemé ἀραιόσπαρτος, ἀραιὸς (ἐπὶ τοῦ σπειρομένου τόπου καὶ πράγματος).

Clairain, ἀρ. κώδων (κρεμάμενος εἰς τὸν τράχηλον τῶν ἵππων, ὅταν βόσκωσι).

Claire, Θ. τέφρα ὀστέων (χρήσιμος εἰς τοὺς χρυσοχόους).

Clairée, Θ. ἐξαρρισμένον σάκχαρ.

Clairement, ἐπίῤ. καθαρῶς. voir — βλέπω καθαρῶς. § σαφῶς, εὐκρινῶς, ἐναργῶς. expliquer, prouver — ἐξηγῶ, ἀποδεικνύω σαφῶς.

Clairet, ἀρ. πλατὺ ὄμμα τοῦ δικτύου. § ὠχρὸς, πολύτιμος λίθος. § οἰνόμελι, ποτὸν ἀρωματικόν.

Clairet, te, ἐπ. vin—ὑπόλευκος οἶνος.

Claire-voie, Θ. πρόσγαιος θύρα κιγκλιδωτὴ, εἰς τοὺς κήπους. § ἀραιῶς. ouvrage à — διάτρητον ἔργον.

Clairière, Θ. τὰ ἄδενδρα (μέρη) τοῦ δάσους. § ἀραιὸν μέρος ὑφάσματος.

Clair obscur, ἀρ. * σκιαύγεια, σκιόφως, διάθεσις τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ φωτὸς εἰς τὰς εἰκόνας. tableau de — μονόχρους εἰκών.

Clairon, ἀρ. ἀρχ. σάλπιγξ (ὀξύφωνος). § * κλῆρος, γένος ἐντόμων.

Clérones, Θ. πλ. * κληροειδῆ, σύστημα ἐντόμων.

Clair-semé, ἐπ. ἴδ. Clair.

Clairvoyance, Θ. ὀξυδερκεια (πνεύματος).

Clairvoyant, te, ἐπ. ὀξυδερκὴς (τὸ πνεῦμα).

Clamési, ἀρ. εἶδος χάλυβος.

Clameur, Θ. κραυγὴ, βοὴ, ἀλαλαγμός. — publique δημοσία κατακραυγή.

Clamouse, ἐπ. Θ. chasse — πολυτάραχος θήρα.

Clamp, ἀρ. τροχὸς, εἶδος τροχιλίας εἰς τὰ πλοῖα.

Clamponier, ἢ Claponier, οὐσ. ἀρ. καὶ ἐπ. ἵππος ἔχων τὸ μεσοκύνιον μακρὺ καὶ ἀσθενές.

Clan, ἀρ. φυλὴ εἰς Σκωτίαν καὶ Ἰρλανδίαν.

Clandestin, ne, ἐπ. λαθραῖος, κρύφιος. mariage—λαθρογαμία. commerce — λαθρεμπορία.

Cladestine, Θ. λαθραία, γένος φυτῶν.

Cladestinement, ἐπίῤ. λαθραίως, κρυφίως.

Cladestinité, Θ. τὸ λαθραῖον, ἡ ὑπόκρυψις.

Clans, ἴδ. Clamp.

Clapet, ἀρ. ἐπίθεμα (δερμάτινον τῶν ἀντλιῶν).

Clapier, ἀρ. κυνισκλοτροφεῖον, μέρος, ὅπου τρέφουσι κουνέλια. § κατοικίδιος λαγιδεὺς κ. κουνέλι σπητικόν.

Clapir (se), αὐτοπ. εἰσέρπω, εἰσδύομαι, κ. τρυπόνω.

Clapotage, ἀρ. διακύμανσις, ἐλαφρὸς κυματισμὸς (τῆς Θαλάσσης).

Clapoteux, euse, ἐπ. διακυμαινόμενος, ἐλαφρῶς κυμαινόμενος.

Clapotis, ἴδ. Clapotage.

Claque, Θ. κολάφισμα, τὸ κτύπημα τῆς χειρὸς εἰς σάρκα. donner une — κολαφίζω § πῖλος πτυκτὸς, (ἐν χρήσει εἰς τὰς πολυανθρώπους συναναστροφάς).

Claquebois, ἀρ. εἶδος κυμβάλου, μουσικοῦ ὀργάνου.

Claquedent, ἀρ. χυδ. φλύαρος, ἀδόλεσχος. § χυδ. ἐπαίτης, κ. ξήτουλας, (ὁ τρέμων ἀπὸ γυμνότητα).

Claquement, ἀρ. πάταγος, κρότος. — des dens βρυγμὸς ὀδόντων— des mains κρότος τῶν χειρῶν.

Claquemurer, ἐν. οἰκ. κατακλείω, φυλακίζω. § se — αὐτοπ. κατακλείομαι.

Claquer, οὐδ. παταγῶ, κροτῶ — des mains ἐπικροτῶ, χειροκροτῶ. les dents— ent βρύχουσιν οἱ ὀδόντες. § ἐν. ῥαπίζω.

Claques, Θ. πλ. κρούπεζαι, ἐμβάδες τιθέμεναι ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων διὰ τὸν πηλόν.

Claquet, ἢ Cliquet, ἀρ. κρόταλον (εἰς τὸν μύλον ξύλον τι ἀποτελοῦν κρότον). sa langue va comme un — de moulin εἶναι κρόταλος, κ. ἡ γλῶσσά του εἶναι ῥοδάνι.

Claqueter, οὐδ. σίζω (φωνάζω ὡς ὁ τέττιξ).

Clarequet, ἀρ. μάζα διαφανὴς τῶν ζαχαροπλαστῶν.

Clarette, Θ. εἶδος λευκοῦ οἴνου.

Claricorde, ἀρ. * μανιχόρδιον, παλαιὸν μουσικὸν ὄργανον.

Clarière, Θ. (ἡ διὰ τῶν πάγων) ὁδὸς (εἰς τὰς Θαλάσσας, ἰδίως τοῦ πόλου).

Clarification, Φ. διήθησις, καθάρισις ὑγρῶν.
Clarifier, ἐν. διηθέω, καθαρίζω ὑγρά.
Clarine, Φ. τὸ. Clairan.
Clarinette, Φ. αὐλὸς, μουσικὸν ὄργανον.
Clarionie, Φ. * κλαριόνιον, γένος φυτῶν.
Clarissie, * κλαρίσιον, γένος φυτῶν.
Clarkie, Φ. * κλάρκιον, γένος φυτῶν.
Clarté, Φ. λάμψις, φῶς. la — du soleil ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου. mes yeux ne soutiennent pas la — οἱ ὀφθαλμοί μου δὲν ὑποφέρουσι τὸ φῶς. perdre la — du jour χάνω τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀποθνήσκω. les — s du christianisme τὰ φῶτα τοῦ χριστιανισμοῦ. § διαφάνεια. — de l'eau διαφάνεια τοῦ ὕδατος. § σαφήνεια, εὐκρίνεια. — de style σαφήνεια φράσεως.—d'esprit εὐκρίνεια πνεύματος. de fait de — ἀσάφεια. qui manque de — ἀσαφής. avec — εὐκρινῶς, σαφῶς.
Classe, Φ. τάξις, ὑποδιαίρεσις ὅλου. la — des mammifères ἡ τάξις τῶν μαστοφόρων. la — du peuple ἡ τάξις τοῦ λαοῦ. les diverses — s de la société αἱ διάφοροι τάξεις τῆς κοινωνίας. § τάξις, βαθμὸς κατὰ τὴν ἱκανότητα κτλ. peindre de 1e — ζωγράφος πρώτης τάξεως, ἔξοχος. un fripon de 1e — ἀπατεὼν πρώτης τάξεως. § τάξις, ὑποδιαίρεσις τῶν μαθητῶν καθ' ἱκανότητα. les 4 — s du Gymnase αἱ τέσσαρες τάξεις τοῦ Γυμνασίου. faire ses — s σπουδάζω εἰς τὸ σχολεῖον, διατρέχω τὰς τάξεις αὐτοῦ. § ἡ τάξις, οἱ συνταξιῶται. il a congédié toute la — ἀπέπεμψεν ὅλην τὴν τάξιν. § ἡ παράδοσις (μαθημάτων, καὶ τὰ μαθήματα), ὁ τόπος τῆς παραδόσεως. pendant le — ἐπὶ τῆς παραδόσεως. dans la — ἐντὸς τῆς παραδόσεως. l'ouverture des — s ἡ ἔναρξις τῶν παραδόσεων. aller en — φοιτῶ εἰς τὰς παραδόσεις, εἰς τὸ σχολεῖον.
Classement, ἀρ. κατάταξις, διάταξις, εἰς τάξεις διαίρεσις.
Classer, ἐν. κατατάττω, διαιρῶ εἰς τάξεις.
Classification, Φ. ἡ κατάταξις, ἡ εἰς τὰς τάξεις διαίρεσις, τὸ κατὰ τάξεις διατάξειν.
Classique, ἐπ. καὶ οὐσ. κλασικός. auteur — ὄκιμος, κλασικὸς συγγραφεύς, ὁ διὰ τὴν καθαρότητα τῆς γλώσσης του ὡς παράδειγμα προβαλλόμενος. les — s οἱ κλασικοὶ (συγγραφεῖς). littérature — κλασικὴ φιλολογία, (ἡ) ἀκολουθοῦσα τοὺς τύπους τῶν κλασικῶν συγγραφέων. le genre — ὁ τρόπος τῶν κλασικῶν, (οἱ κανόνες καθ' οὓς γράφουσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τὰ κλασικὰ πρωτότυπα). cet ouvrage est devenu — τὸ σύγγραμμα τοῦτο κατήντησε κλασικὸν, ἔξοχον, πρωτότυπον εἰς τὸ εἶδος του. terre — ἡ κλασικὴ γῆ, ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας.
Clathre, ἀρ. * κλάθρος, γένος φυτῶν.
Clatir, οὐσ. ἄχρ. (ἐπὶ θηρευτικῶν κυνῶν, ὅταν διώκοντες τὴν ἄγραν) διπλασιάζωσι τὴν φωνήν των.
Claude, οὐσ. καὶ ἐπ. οἰκ. βλὰξ, εὐήθης.
Claudée, Φ. * κλαυδία, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Claudication, Φ. χωλότης.
Clause, Φ. ὅρος (συνθήκης), ἄρθρον (συμφωνίας.) cet article du contrat contient la — τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ συμβολαίου περιλαμβάνει τὸν ὅρον. — pénal ποινικὸς ὅρος, ἄρθρον συμφωνίας ἐπιβάλλον ποινὴν εἰς περίπτωσιν παραβάσεως. — irritante ὁ ὅρος συνθήκης ἀκυρῶν τὰς προϋπαρχούσας καὶ εἰς αὐτὴν ἀντιβαινούσας διατάξεις. — de six mois ὅρος τοῦ συμβολαίου, κατὰ τὸν ὁποῖον δύναται νὰ διαλυθῇ πρὸ τῆς λήξεως τὸ συμβόλαιον δι' εἰδοποιήσεως πρὸ ἑξαμηνίας.
Clausène, Φ. * κλαυσίνιον, γένος φυτῶν.
Clausilie, Φ. * κλαυσιλία, γένος κογχύλων.
Clausoir, ἀρ. (ἀρχιτεκτ.) * ἀκρόδομον, λίθος ὁ ἄκρος εἰς ἕκαστον δόμον, ἡ στίβην τοῦ τείχους.
Claustral, le, ἐπ. μοναστικὸς, ὁ εἰς μοναξίαν ἀνήκων.
Clausulie, γένος μικροτάτων κογχυλῶν.
Clava, Φ. ῥάβδος κρατοῦσα τὸ ὁίκτυον.
Clavaire, ἀρ. * κορυνῆτις, γένος φυτῶν. digitée κορυνῆτις ἡ δακτυλωτή
Clavalier, * ξανθόξυλον, γένος δένδρων ἀκανθωτῶν.
Clavé ἐπ. (βοτ.) κορυνώδης, ὁ ἔχων σχῆμα κορύνης, καὶ παχυνόμενος ἀπὸ τῆς βάσεως πρὸς τὴν κορυφήν. racine — ée ῥίζα κορυνώδης
Claveau, ἀρ. ἀσθένεια τῶν ζώων. § ψαλὶς, ὁ μεσαίτατος λίθος (εὐθυγράμμου θόλου).
Clavecin, ἀρ. κύμβαλον, ἰταλ. κλαβίριον, μουσικὸν ὄργανον.
Claveciniste, ἀρ. κυμβαλιστὴς, ὁ παίζων κύμβαλον.
Clavel, ἀρ. μεταλλικὴ κόλλα κατωτέρας ποιότητος.
Clavelé, ée, ἐπ. (ἐπὶ ζώων), φλυκταινώδης, προσβεβλημένος ἀπὸ φλύκταιναν, εἶδος εὐφλογίας.
Clavelée, Φ. τὸ. Claveau.
Clavelisation, Φ. ἐνοφθαλμισμὸς τῆς φλυκταίνης.
Clavellaine. Φ. τὸ. Cimbex.
Clavesin, ἀρ. ὑποσκήνιον, θάλαμος εἰς τὰ πλοῖα ὑπὸ τὴν σκηνὴν, (κάσαρον).
Clavette, Φ. ἔμβολον, μικρὸς σφὴν διαπερώμενος εἰς τὴν ἄκραν τῶν σιδηρῶν γόμφων.
Clavicorde, ἀρ. * χορδοκύμβαλον, ὄργανον μουσικόν.
Claviconnes, ἀρ. πλ. κλειδόκερα, γένος ἐντόμων.
Claviculaire, ἐπ. ὁ τοῦ κλειδίου, τῷ.
Clavicule.
Clavicule, Φ. κλειδίον, ὀστοῦν τοῦ τραχήλου. § κλειδίον, μικρὰ κλείς.
Claviculé, ée, ὁ ἔχων κλεῖδα, τῷ. Clavicule.
Clavi-cylindre, ἀρ. * κυλινδροκύμβαλον, εἶδος κυμβάλου.
Clavier, ἀρ. κρίκος, ὅθεν ἐξαρτῶνται τὰ κλειδία. § πληκτροφόρος, τὸ μέρος τοῦ κυμβάλου, τὸ τὰ πλῆκτρα περιέχον.
Clavier, Φ. τὸ. Labre.
Claviforme, ἐπ. (βοτ.) κορυνοειδής.
Clavigère, ἀρ. κορυνοφόρος, γένος ἐντόμων.
Clavije, Φ. κλαυΐα, γένος φυτῶν.
Clavipalpes, Φ. πλ. κορυνόπους, σύστημα ἐντόμων.
Claydas, ἀρ. κυκλιδωτὴ θύρα.
Clayer,, ἀρ. μέγας ταρσός.
Clayon, ἀρ. τάλαρος, τυροβόλιον, μικρὸς ταρσὸς, εἰς τὸν ὁποῖον στεγνώνονται τὰ τυρία. § δίσκος τῶν ζαχαροπλαστῶν.
Clayonnage, ἀρ. τάρσωμα, πλέγμα εἰς εἶδος ταρσοῦ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ χώματος εἰς τὰ ὀχυρώματα.
Claytone, Φ. γένος φυτῶν.
Clédomancie, ἡ Cleidomancie, Φ. κλειδομαντεία, μαντεία διὰ τῶν κλειδῶν γενομένη.
Clef, Φ. (προφ. clé), κλείς, κλειδίον, petite — κλειδίον, κ. κλειδάκι. fausse — ἀντίκλειθρον, ψευδόκλειθρον, κ. ἀντικλείδιον. fermer à — κλειδόω. enfermer sous — κατακλείω, κ. κλειδόνω. s'enfermer sous — κατακλείομαι, κ. κλειδόνομαι. mettre la — sous la porte (παροιμ.) ἐγκαταλείπω τὸν οἶκον καὶ ὀραπετεύω, κ. ξεπορτῶ. avoir la — des champs, τὸ. Champ. les — s de S. Pierre αἱ κλεῖδες τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἡ παπικὴ ἐξουσία. la puissance des — s ἡ δύναμις τοῦ λύειν καὶ δεσμεῖν. Corinthe est la — du Péloponnèse (μεταφ.) ἡ Κόρινθος εἶναι ἡ κλείς (ἡ εἴσοδος) τῆς Πελοποννήσου. la grammaire est la — des sciences (μεταφ.) ἡ γραμματικὴ εἶναι κλείς (εἰσαγωγὴ) τῶν ἐπιστημῶν. j'ai la — de son cœur ἔχω τὴν κλεῖδα τῆς καρδίας του. avoir la — de quelqu' un γνωρίζω τὸ μυστήριον, τὴν λύσιν πράγματός τινος. § κλείς, εἰς διαφόρους τέχνας ἡ ὅ,τι ἐκ τῆς χρήσεως ἐπέχει τόπον κλειδός. § σχαστῆρία, διάφορα ἐργαλεῖα χρησιμεύοντα εἰς ἄνοιγμα κοχλιῶν κτλ. — d'un instrument à vent κλείς τοῦ ἐμπνευστοῦ ὀργάνου. § (μουσ.) κλείς, σημεῖον γραφόμενον πρὸ τῶν

μουσικῶν χαρακτήρων, καὶ ἐμφαίνον τοῦ μέλους τὸν τόνον. — d' une guitare κόλλοψ κιθάρας. — de robinet, ἐπιστόμιον, ἐπιτόνιον, στρόφιγξ. — de voûte ψαλίς, ὁ μεσώτατος λίθος τοῦ θόλου.

Cléidomancie, ἰδ. Clédomancie.

Cléisagre, Ϡ. κλεισάγρα, ἀσθένεια.

Clémantite, Ϡ. κληματῖτις, (κ.) γένος φυτῶν.

Clémence, Ϡ. ἐπιείκεια. avec — ἐπιεικῶς.

Clément, te, ἐπ. ἐπιεικής.

Clémentines, Ϡ. πλ. κληματίνεια, συλλογὴ τῶν διαταγμάτων τοῦ Ἁπλα Κλήμεντος ε.' § συλλογὴ κανόνων ψευδώνυμος τοῦ ἁγ. Κλήμεντος ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης.

Clenche, ἢ Cliche, Ϡ. βαλανάγρα, τὸ σιδήριον δι' οὗ πατουμένου μὲ τὸν δάκτυλον ἀνοίγεται ἡ θύρα.

Cléodore, ἀρ. * κλεόδωρον, γένος μαλακοδέρμων.

Cléonie, Ϡ. κλεωνία, γένος φυτῶν.

Cléonyme, ἀρ. * κλεώνυμον, γένος ἐντόμων.

Cléophore, ἀρ. * κλεοφόρον, γένος φοινίκων.

Clephte, ἀρ. κλέφτης ὁ ἁρματωλὸς, ὁ ἀνεξάρτητος, ὀρεσίαιτος Ἕλλην, ἐπὶ Τουρκοκρατίας. les chants des — s τὰ κλέφτικα ἄσματα.

Clepsydre, Ϡ. κλεψύδρα, εἶδος ἀρχαίου ὡρολογίου.

Clepte, ἀρ. * κλέπτης, γένος ἐντόμων.

Cléragre, ἀρ. * πτεράγρα, εἶδος ἀσθενείας τῶν πτερῶν τῶν πτηνῶν.

Clerc, ἀρ. κληρικός. § ἀρχ. πεπαιδευμένος. il n'est pas — en cette matière δὲν γνωρίζει κατὰ βάθος αὐτὴν τὴν ὕλην. — du secret (ἀρχ.) ὑπουργός. § γραμματεύς, συμβολαιογράφος, δικηγόρος, κτλ. vice de — γραφικὸν σφάλμα, παράραμα. pas de — σφάλμα, λάθος. — d'un métier ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις, ἐπίτροπος συντεχνίας. compter de — à maître δίδω λόγον περὶ δαπάνης τινὸς ἐπ' εὐθύνῃ μόνης τῆς ἀκριβείας τῶν λογαριασμῶν.

Clergé, ἀρ. ὁ κλῆρος, τὸ ἐκκλησιαστικὸν τάγμα. un individu du — κληρικός.

Clérical, le, ἐπ. κληρικὸς, ὁ εἰς τὸν κλῆρον ἀνήκων. titre — κληρικὸν τίμημα, ὅσον εἰσόδημα ἔπρεπε ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει τις διὰ νὰ χειροτονηθῇ.

Cléricalement, ἐπ. κληρικῶς.

Clérature, Ϡ. ἡ κατάστασις τοῦ κληρικοῦ. les priviléges de la — τὰ προνόμια τῆς τάξεως τῶν κληρικῶν.

Clérodendron, ἀρ. * κληρόδενδρον, γένος δένδρων.

Cléromancie, Ϡ. κληρομαντεία, ἡ διὰ κλήρων μαντεία.

Clethra, Ϡ. κλήθρα, γένος φυτῶν.

Clétire, * κληρῖτις, εἶδος ἀπολιθωμένου ξύλου.

Clibédie, Ϡ. * κλιβάδιον, γένος φυτῶν.

Clibanaires, ἀρ. πλ. Πέρσαι τινὲς ἱππεῖς.

Clichage, ἀρ. προστύπωσις (τυπογραφικῶν γραμμάτων), ἰδ. Clicher.

Clicher, ἐν. προστυπῶ τυπογραφικὰ στοιχεῖα, ἐντυπῶ τὰς μήτρας εἰς ὕλην ζέουσαν, ἥτις δεχομένη τὴν τύπωσίν των χρησιμεύει εἰς ἐκδόσεις στερεοτύπους le — οὐσ. πρόστυπον, μίγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνετυπώθησαν κοῖλοι, μῆτραι.

Client, te, οὐσ. πελάτης (δικηγόρου κτλ.)

Clientelle, Ϡ. (περιληπτικῶς), οἱ πελάται. § προστασία.

Clifforte, Ϡ. * κλιφορτία, γένος φυτῶν.

Clifoire, Ϡ. εἶδος κλυστηρίου, χρησιμεύοντος ὡς παιγνίου τῶν παίδων.

Clignement, ἀρ. ἰλλωπισμὸς, τὸ μισόκλεισμα τῶν ὀφθαλμῶν.

Cligne-musette, ἀποδιδράσκινδα, κ. τὸ κρυβετὸν, διασκέδασις τῶν παιδίων.

Cligner, ἐν. ἰλλωπίζω, μισοκλείω τοὺς ὀφθαλμούς.

Clignotarte, ἐπ. Ϡ. ὑποβλεφαρὶς τῶν ἰχθύων, μεμβράνη ὑπὸ τὰ βλέφαρά των εὑρισκομένη.

Clignotement, ἀρ βλεφαρισμὸς, σκαρδαμυγμὸς, τὸ συνεχὲς ἀνοιγοστράλισμα τῶν ὀφθαλμῶν.

Clignoter, οὐδ. — des yeux βλεφαρίζω, σκαρδαμύττω, συνεχῶς ἀνοιγοκλείω τοὺς ὀφθαλμούς, παίζω τὰ ὀμμάτιά μου.

Climat, ἀρ. κλίμα, διαίρεσις τῆς γῆς ὡς πρὸς τὴν συνήθη θερμοκρασίαν της. — chaud, froid, le — d' Athènes κλίμα θερμὸν, κλίμα ψυχρὸν, τὸ κλίμα τῶν Ἀθηνῶν.

Climatique, ἐπ. κλιματηρικὸς, (οὕτως ὠνόμασαν ἕκαστον ἑβδομον ἔτος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.)

Climax, κλίμα, σχῆμα ῥητορικῆς. § μουσ. κλίμαξ, νόμος ἄσματος, ἰδ. καὶ Cosalie.

Clin, ἀρ. ῥιπὴ (τοῦ ὀφθαλμοῦ.) faire un — d' œil ἰδ. Ciller. dans un — d' oeil ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ § ἡ ἐπάλληλος συναρμογὴ τῶν σανίδων εἰς τὴν ναυμαχίαν.

Clinathe, ἀρ. * κλινάνθη, τὸ πρὸς τὸ ἄνθος κωνοειδὲς ἔσχατον μέρος τινῶν μίσχων.

Clincaille, Clincaillerie, Clincaillier ἰδ. Quincaille, Quincaillerie, Quincaillier.

Clincart, ἀρ. ὄνομα πλοιαρίων τινῶν τῆς Σβεκίας.

Clinche, ἰδ. Clenche.

Clin-d'œil, ἰδ. Clin.

Cline, Ϡ. * κλίνη, γένος ἰχθύων.

Clin-fo, ἀρ. * νιφὰς, ἰταλ. κόντρα ολόκος, ἱστίον.

Clinique, οὐσ. καὶ ἐπ. κλινικὴ, μέρος τῆς ἰατρικῆς ἐξετάζον τὰς νόσους ἐπὶ πασχόντων.

Clinocère, Ϡ. * κλινόκερως, γένος ἐντόμων.

Clinoïdes, ἐπ. Ϡ. πλ. (ἀνατ) κλινοειδεῖς, ὄνομα τεσσάρων ἀποφύσεων τοῦ σφηνοειδοῦς ὀστοῦ,

Clinopode, ἀρ. κλινοπόδιον, γένος φυτῶν.

Clinquant, ἀρ. χρυσήλατον, κ. τρᾶ, μεταφ. — du style ψευδὴς λάμψις φράσεως. discours plein de — κεχρωσμένος λόγος, ὁ ἔχων πολυκρότους λέξεις, καὶ ὀλίγας ἐννοίας.

Clio, Ϡ. ἡ μούσα Κλειώ. § * κλειώ, γένος σκωλήκων.

Cliquart, εἶδος λίθου πρὸς οἰκοδομήν.

Clique. Ϡ (οἰκ.) σύστασις, φατρία.

Cliquet, ἀρ. μοχλίσκος, μικρὸς μοχλὸς εἰς τὴν μηχανὴν τῶν ὡρολογίων ἐμποδίζων τῶν τροχῶν τὴν ὀπισθοδρόμησιν. § * σιτοχόη, μέρος τοῦ μύλου χύνον τὸν σῖτον εἰς τὸν λίθον.

Cliqueter, οὐδ. παταγῶ, κροτῶ.

Cliquetis, ἀρ. κλαγγὴ (τῶν ὅπλων) — des chaines κρότος τῶν ἁλύσεων. — d'antithèses σύγκρουσις, ἡ πλεονασμὸς ἀντιθέσεων (εἰς τὸν λόγον).

Cliquette, Ϡ. κρέμβαλα, ξυλάρια προταρμοσμένα εἰς τὰ δάκτυλα καὶ μεθ' ἁρμονίας κρουόμενα. § μολύβδαινα, λίθος δενόμενος εἰς τὸ δίκτυον διὰ νὰ τὸ βυθίζῃ.

Clisiometre, ἀρ. * κλισιόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τῆς κλίσεως δεξαμενῆς.

Clisiphonte, ἀρ. * κλισιφόντης, γένος κογχυλίων.

Clisse, Ϡ. τάλαρος, ταρτὸς, πλέγμα καλάμων, χρήσιμον εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας.

Clisson, ἀρ. γαλλικὸν λινὸν ὕφασμα.

Clissus de nitre, ἀρ. (χημ.) τέφρα περιέχουσα ἀνθρακικὸν ὀξύ.

Clistrer, ἐν. (εἰς τὰς ἁλυκὰς), χοίω τὸν κλίβανον τοῦ ἅλατος.

Clithon, ἀρ. * κλείθων, γένος κογχυλίων.

Clitore, Ϡ. κλειτόριον, γένος φυτῶν.

Clitoris, Ϡ. ἀνατ. κλειτορίς.

Clivage, ἀρ. ἡ διάσχισις (τοῦ ἀδάμαντος).

Cliver, ἐν. διασχίζω, (τὸν ἀδάμαντα, ἀντὶ νὰ τὸν πριονίσω).

Clivine, Ϡ. * κλιβίνη, γένος ἐντόμων.

Cloaque, ἀρ. ἀμάρα, ὀχετὸς διὰ τὰ ὕδατα. § βόρβορος, πᾶν μέρος βορβορῶδες, μεταφ. il est le — de touts les vices εἶναι κακιῶν βόρβορος, ἢ ὀχεῖον.

Cloche, Ϡ. κώδων, (ἰταλ. καμπάνα) battre la — κωδωνίζω. fleur en — κωδωνωτὸν ἄνθος, τὸ ἔχον κώδωνος σχῆμα. foudre la — μεταφ. ἀποπερατῶ μικράν τινα ὑπόθεσιν. § εἶδος λέβητος. § ὑάλινον σῶμα, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κηπουροὶ καλύπτουσί τινα φυτά. — à plon

geur ὁ βαπτιστὴς κώδων, διὰ τοῦ ὁποίου καταβαίνουσιν εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. § κώδων, ἀγγεῖον ὑέλινον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ χημικοὶ συνάζουσι τὰς ἀτμίδας § φλύκταινα (τοῦ δέρματος). noblesse de la — οἱ γενόμενοι εὐγενεῖς, ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς των ἀπὸ παλαιοὺς δημάρχους.

Clochement, ἀρ. ἴδ. Claudication.

Cloche pied, ἐπίρ. à — ἀσκωλιασμὸς, (κούτζα κούτζα).

Clocher, ἀρ. κωδωνοστάσιον. tirer du — μεταφ. μεταχειρίζομαι καλῶς τὸν ἔσχατον τρόπον σωτηρίας. course au — ἱπποδρόμιον διὰ τῶν ἀγρῶν κατ' εὐθεῖαν πρός τι κωδωνοστάσιον.

Clocher, οὐδ. χωλαίνω. cette affaire, cette phrase — ὁ αὕτη ἡ ὑπόθεσις, αὕτη ἡ φράσις χωλαίνει.

Clocheton, ἀρ. ἴδ. Clochette.

Clochette, Θ. κωδωνίσκος, κωδώνιον, κ. κουδούνι. § ἴδ. Campanule.

Clofys, ἡ Clofüs, ἀρ. *κλὼψ, μαῦρον ὄρνεον τῆς Ἀφρικῆς.

Cloison, Θ. διάφραγμα, διατείχισμα, ξυλότοιχος, τουρκ. τσατμᾶς. — de serrure τὸ σίδηρον, τὸ περιέχον τὸ κλεῖθρον. § (βοτ. καὶ ἀνατ.) διάφραγμα, ἡ διαιροῦσα μεμβράνα, διάφορα τοῦ σώματος, ἢ τῶν καρπῶν μέρη.

Cloisonnage, ἀρ. ξυλοτείχισμα, οἰκοδομὴ μὲ ξυλότοιχον.

Cloisonner, ἐν. διατειχίζω, διαφράττω, διαιρῶ διὰ ξυλοτοίχου.

Cloître, ἀρ. μοναστήριον. § τὰ κελλία τοῦ μοναστηρίου, (περιληπτ.)

Cloitrer, ἐν. καταλλείω εἰς μοναστήριον. — é, ée, μετ. ἔγκλειστος.

Cloitrier, ἀρ. μοναχὸς, ἔνοικος, ὁ ἐνοικῶν εἰς τὸ μοναστήριον πρὸς διάκρισιν τῶν μὴ ἐνοικούντων.

Cloména, Θ. *κλωμένη, γένος φυτῶν.

Clompan, ἀρ. *κλόμπανος, δένδρον τῆς Ἀφρικῆς.

Clonique, ἴδ. Spasmodique.

Clonisme, ἀρ. κλονισμὸς, σπασμὸς, (ἀσθένεια).

Clonisse, Θ. *κλόνις, ὄνομα κογχύλης.

Clopin-clopant, ἐπ ἴδ. à Cloche pied.

Clopiner, οὐδ. οἰκ. ὑποσκάζω, χωλαίνω, κ. κουτζαίνω ὀλίγον.

Cloportide, ἀρ. *ἰουλίσκος, μαλακόστρακον ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἰσοπόδων, φυλῆς δὲ τῶν πτερυγοθράγχων.

Cloposeuse, ἴδ. Clapoteuse.

Cloque, Θ. *κωρυκὶς, κράδη κ. σούφρωμα, κουβάριασμα νόσος τῶν φύλλων καὶ μάλιστα τῆς ροδακινέας. § τεχν. ταινία κηροῦ (περιτυλισσομένη εἰς κόμβον, ὅταν ὁ κύλινδρος δὲν ἔχῃ παντοῦ ὁμοίως ὕδωρ).

Cloqué, ée, ἐπ. κωρυκώδης Feuilles — ées φύλλα. σουφρωμένα.

Cloquetier, ἀρ. ξύλον τῆς συρματοσιδήρου *πηλοκοπίδος τοῦ πλινθιδοποιοῦ.

Clorophane, Θ. *χλωροφανὲς, φωσφορικὴ οὐσία ἀποστίλβουσα σμαραγδόχρουν φῶς.

Clorose, ἴδ. Chlorose.

Clorre, ἐν. κλείω j n'ai pu — l'œil de toute la nuit δὲν ἐδυνήθην νὰ κλείσω μάτι ὅλης νυκτὸς § περιτειχίζω. — une vigne περιφράττω τὴν ἄμπελον. § συμπληρῶ, τελειόνω. — une assemblée διαλύω τὴν συνεδρίασιν — un marché τελειόνω συμφωνίαν. — un traité κάμνω (κλείω) συνθήκην. — la bouche à quelqu'un καταστιγάζω τινά. — un inventaire κλείω τὸν κατάλογον δὲν ἔχω πλέον τίποτε νὰ προσθέσω. § διαπλέκω ὅλον τὸ μεταξὺ τοῦ πυθμένος καὶ τῶν χειλέων τοῦ καλαθίου μέρος. — un compte κλείω λογαριασμόν. — os —ose. μετ. champ — παλαίστρα, à yeux — τυφλῶς, στὰ τυφλά. à huis — κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. bouche —ose σιωπή! σίγα! κ. μὴ εἰπῇς τίποτε nuit — se νὺξ βαθεῖα à la nuit —e ἅμα ἐνύκτωσεν, se tenir clos et couvert διάγω, ζῶ ἐν κρυπτῷ.

Clos, ἀρ. περίφραχτος τόπος γεωργημένος.

Closeau, ἀρ. περιβόλιον, κηπάριον χωρικοῦ περιφραγμένον.

Closerie, Θ. ἴδ. Closeau.

Clossement, ἀρ. κλωγμὸς, κακάνισμα, φωνὴ τῆς ὄρνιθος.

Closser οὐδ. κλώζω ἐπὶ ὄρνιθος ἐχούσης νεόττια.

Closterocères, ἢ fasicornes, ἀρ. πλ. *ἀτρακτόκερα, σύστημα ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν λεπιδοπτέρων.

Clotho, Θ. Κλωθὼ, μία τῶν τριῶν Μοιρῶν. § *ἱστουργὸς, γένος ἀραχνίδων. § γένος κογχύλης.

Clothonie, Θ. *κλώθειος, γένος ὄφεων.

Clotoir, ἀρ. ἐργαλεῖον οἰσυουργοῦ ἤτοι καλαθοποιοῦ.

Cloture, Θ. περίφραγμα, φραγμός. § ἔγκλειστος βίος μοναχῶν εἰς μοναστήρια. — d' un compte κλεῖσις λογαριασμοῦ. § διάλυσις συνεδριάσεως ἢ τελευταία συνεδρίασις. § τελευταία παράστασις, ἐπὶ θεάτρου.

Cloturer, ἐν. φράσσω, κλείω.

Cloturier, ἀρ. καλαθοποιὸς ἐπισκευάζων τὰ διαλελυμένα μέρη τοῦ καλαθίου.

Clou, ἀρ. ἧλος. tenir à fer et à — εἶμαι καλῶς δεμένος (σφιγμένος) river le — ἀποκρίνομαι ἀποτόμως. un — chasse l' autre ἧλος τὸν ἧλον ἐκκρούει, πάθος διαδέχεται ἄλλο πάθος καὶ φίλος ἄλλον φίλον. § ἰατρ. ὀφθιὴν, κ. βούζουνας. § σκληρὸν μέρος τῆς πέτρας. § *κανονοστρόφιον, στρέφουσα τὸ ἀντίον τοῦ ὑράχτου

Clucourde, Θ. φυτὸν γενάμενον τὰ λήϊα.

Clou-de girofle, ἀρ. καρυόφυλλον, γαρόφαλον, μοσχοκάρφι.

Clou de rue, ἡ Chicot, ἀρ. ἧλος καρφίον ἢ ξύλον εἰς τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων, εἰσχωροῦν ἐνίοτε μέχρι τοῦ ὀστοῦ.

Clouer, ἐν. καθηλῶ, προσηλῶ, κ. καρφόνω. cloué, οέ, μετ. être—é sur ses livres, à son bureau ἔχειμαι εἰς κ. δὲν σαλεύω ἀπὸ τὰ βιβλία, ἢ τὸ γραφεῖον. —é à son cheval κάθημαι καλὰ εἰς τὸν ἵππον.

Clouet, ἀρ. σμιλάριον, κοπίδιον τοῦ βιτιοποιοῦ (βαρελοποιοῦ).

Cloutière, Θ. ἡλοκόπιον· ἐργαλεῖον ὅπου κόπτονται οἱ ἧλοι.

Clouter, ἐν. *ἡλοκοσμῶ, — un carrosse στολίζω μὲ ἧλους, τὴν ὑπερτερίαν, τὸ στέγασμα τῆς ἁμαξης, ἐπὶ πένθους τῆς αὐλῆς. § —é ée μετ. tabatière —ée d'or χρυσόηλος ταβακοθήκη, carosse — ée ἡλοπαγὴς ἅμαξα.

Clouterie, Θ. ἡλοποιεῖον, ἡλοκοπεῖον. § ἡλοπωλία, ἐμπόριον ἥλων.

Cloutier, ἀρ. ἡλοποιὸς — d' épingles κατασκευάζων μικρὰ καρφία ἀπὸ σίδηρον ἢ ὀρείχαλκον.

Cloyère, Θ. κάνιστρον, μὲ τὸ ὁποῖον φέρουσι τὰ ὀστρείδια εἰς Παρισίους.

Clozet ἢ Cuhausset, ἀρ. δίκτυον ἔχον τὰς βροχίδας (8 γραμμὰς τετραγωνικῶν).

Club, ἀρ. ὁμήγυρις, συνέλευσις πολιτική. § ὁ τόπος, ὅπου γίνεται.

Clubione, Θ. κλωβίανον, γένος ἀρανέδων.

Clubiste, ἀρ. μέλος πολιτικῆς ὁμηγύρεως.

Cludiforme, ἐπ. ἡλοειδὴς, ἡλόμορος.

Clunch, ἀργιλλῶδες καὶ σιδηροῦχον ὀρυκτὸν εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Ἀγγλίας.

Clunésie, Θ. ἄχρ. ἀπόστημα τοῦ δακτυλίου.

Clunipède, ἀρ. *πυγόπους, γένος πτηνῶν ἔχον τοὺς πόδας πλησίον τοῦ οὐροπυγίου.

Clupanodin, ἀρ. *θρισσανόδους· γένος ἰχθύων.

Clupé, ἀρ. θρίσσα, γένος ἰχθύων ἐκ τοῦ τμήματος τῶν βραγχιοστέγων.

Clupée-myste, Θ. *θρισσομύστης· ἰχθύς.

Cluse, Θ. κραυγὴ παρορμητικὴ τοῦ ἱερακοθηρευτοῦ, ὅταν ὁ ἱέραξ φέρῃ τὴν πέρδικα εἰς τὴν βάτον.

Cluseau, ἀρ. ἀγκοικὸν δένδρον.

Cluser, ἐν. εὐχρ.—la perdix ἐπισίζω, παροξύνω τοὺς κύνας νὰ ἐξάξωσι τὴν πέρδικα ἀπὸ τὴν βάτον.

Clusier, ἀρ. *κλουζῆρος, γένος φυτῶν.

ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρποφορειδῶν.
Clute, Ϟ. γαιάνθραξ κατωτέρας ποιότητος.
Clutelle, Ϟ. *κλυτέλλα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τιθυμαλοειδῶν.
Cluytie, Ϟ. *κλυητία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν εὐφορβοειδῶν.
Clymenon, ἀρ. κλύμενον, φυτόν.
Clypeacés, ἡ Aspidiotes, ἀρ. πλ. ἀσπιδιῶται, τμῆμα μαλακοστράκων.
Clypéaria, ἀρ. τρία δένδρα τῆς Ἰνδίας.
Clypéastre, ἀρ. γένος ἐντόμων, ἴδ. Lepadite. §. γένος ἐχινοδέρμων σκωλήκων.
Clypéole, Ϟ. *ἀλυσοειδὲς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κραμβοειδῶν.
Clysse, Ϟ. πνεῦμα ὀξὺ, ἀπόσταγμα τοῦ στίμμεως, νίτρου καὶ θείου ὁμοῦ καιομένων.
Clystère, ἀρ. κλυστὴρ, κλύσμα, κ. κλυστῆρι.
Clystériser, ἐν. κλύζω, βάλλω κλυστῆρι (ἀστ.)
Clyte, ἀρ. γένος ἐντόμων, ἐκ τοῦ ταγματος τῶν κολεοπτέρων.
Clytie, Ϟ. *κλυτία, γένος πολυπόδων.
Clytre, ἀρ. κλύτρον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.
Cnèsme, ἀρ. κνισμὸς, κ. φαγοῦρα.
Cnodalon, ἀρ. κνώδαλον, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.
Cnodulon, ἀρ. *κνώπετον, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.
Cnopodion, ἀρ. *κνωπόδιον, φυτόν.
Co, ἀρ. ἱμαντῶδες φυτὸν τῆς Κίνας.
Coa, ἀρ. δύω δάμνοι ἑλικοειδεῖς τῆς Ἀμερικῆς.
Coaccusé, ἀρ. συνεγκαλούμενος, συγκατηγορούμενος.
Coactif, ive, ἐπ. καταναγκαστικός.
Coaction, Ϟ. καταναγκασμός.
Coadjuteur, ἀρ. ἱερεὺς συμβοηθὸς, συνεργὸς ἀρχιερέων, — trice μοναναχὴ συμβοηθὸς.
Coadjutorérie, Ϟ. ἔργον, ὑπηρεσία τοῦ συμβοηθοῦ ἀρχιερέως.
Coadnée, ἐπ. feuilles — ées φύλλα σύμφυτα, ἀλλὰ μὴ συνεγγιζόμενα.
Coagulant, te, ἐπ. πηκτικὸς, συστατικὸς, ὡς ἡ πιτύα.
Coagulation, Ϟ. πῆξις.
Coaguler, ἐν. πηγνύω, κ. πήζω.
Coagulum, ἀρ. πῆγμα, τὸ πηγνύμενον σῶμα, πῆγμα, τὸ σῶμα τὸ πηγνύον, ἡ πιτύα.
Coaille, ἡ Quoaille, Ϟ. ἀχρεῖον μαλλίον τῆς οὐρᾶς.
Coailler, ἰχνηλατῶ, φέρω ὑψωμένην τὴν οὐρὰν ἐπὶ κυνῶν.
Coaita, ἀρ. *ἀλσοπίθηξ, εἶδος πιθήκου, κ. μαϊμοῦς.
Coak, ἀρ. κόνις γαιανθράκων καθαρισμένη ἀπὸ ἄσφαλτον διὰ τοῦ πυρός.
Coalescence, Ϟ. σύμφυσις, περιστατικὴ συγκόλλησις μερῶν φυσικῶς χωρισμένων.
Coaliser, (se) αὐτοπ. συνίσταμαι, συμμαχῶ κατά τινος (ἐπὶ κακοῦ).
Coalition, Ϟ. σύστασις, συμμαχία κατά τινος. § ἕνωσις οὐσιῶν. § σύμφυσις, συγκόλλησις χωρισμένων μερῶν. § συναύξησις (μερῶν)
Coaptation, Ϟ. καταρτισμὸς, συναρμογὴ τῶν κατεαγμένων ὀστέων. § τάξις, ἀποκατάστασις, βάλσιμον τοῦ ἐκβαλμένου ὀστοῦ εἰς τὸν τόπον του.
Coarctation, Ϟ. στένωσις (τῆς οὐρήθρας π. χ.) συστολὴ, μικρότης σφυγμοῦ.
Coase, ἀρ. *σαπρογαλῆ· ζῶον.
Coassement, ἀρ. κοασμὸς, κόασμα, βρεκεκὲξ, φωνὴ τῶν βατράχων.
Coasser, οὐσ. κοάζω.
Coassocié, ée, Ϟ. συνεταῖρος, σύντροφος.
Coati, ἀρ. ἰκτὶς ἀμερικανική.
Coatli, ἀρ. ἐρυθρόξυλον, καμπεχιανὸν ἢ Βρασίλειον χρωματόξυλον τευρκ. μπαγιάμι.
Cobales, ἀρ. πλ. κόβαλοι, ὀπαδοὶ τοῦ Βάκχου μεταφ. ἀπατεῶνες, πανοῦργοι, γελοιασταί.
Cobalt ἢ Cobolt, ἀρ. κοβάλτιον, μέταλλον.
Coban ἢ Coubang, Ϟ. νόμισμα χρυσοῦν τῆς Ἰαπωνίας = 52 φράγ. καὶ 9 00
Cobaye, ἀρ. *ἰνδόχοιρος, γένος μαστοφόρων.
Cobe, ἀρ. ναυτ. ἄκρα σχοινίων συνδεδεμένα μὲ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἁρμένου.
Cobée, Ϟ. *κοβέα, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Cobel, ἀρ. ἡ Cobelle, Ϟ. ὄρις τῆς Ἀμερικῆς.
Cobit, ἀρ. μέτρον μήκους τῆς Ἰνδίας.
Cobite, ἀρ. κωβίτης, γένος ἰχθύων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βραγχιοστόρων.
Co-bourgeois, Ϟ. συνναύκληρος, συμφορτοστόλος ἔχων μετοχὴν εἰς πλοῖον ἐμπορικόν.
Cobra-capelo, ἀρ. *κοβρακάπελος, ἰοβόλος, φαρμακερὸς ὄφις τῆς Ἰνδίας.
Cobre, ἀρ. πόλτος, φύραμα, Ἰταλ. πάστα χαρτοποιοῦ φυλαττομένη.
Cobresie, Ϟ. *κοβρεσία· γένος φυτῶν.
Cocagne, Ϟ. mât de — ἱστὸς λεῖος καὶ ὀρθιος φέρων εἰς τὴν κορυφὴν βραβεῖόν τι, τὸ ὁποῖον πρέπει ἀναβιβιχώμενος νὰ λάβῃ ὁ ἀγωνιστής. pays de — χώρα εὔπορος εὐδαίμων § πλινθία, τεμάχια χυμοῦ ξηραμένου ἰσάτιδος.
Cocarde, Ϟ. *ἐθνόσημον, νόμος ταινίας, ἢ τοιοῦτό τι σημεῖον ἐπὶ τοῦ πίλου τῶν στρατιωτικῶν. § φλύκταιναι κόκκιναι εἰς τὰ πλάγια τῆς κοιλίας τῶν μαλαχιτῶν (ἐντόμων).
Cocardeau, ἀρ. πλατὺ χαιρέφυλλον κ. γαρσύφαλον τῶν κήπων.
Cocasse, ἀρ. γελοῖος, ἀστεῖος, ἰδιότροπος.
Cocâtre, ἀρ. ἡμικάπων, ἢ ἑτεροκάπων, μόνορχις, ἀφ' ἑνὸς ὁηλ. μέρους εὐνουχισθεὶς πετεινός.
Cocatrix, ἀρ. εἶδος βασιλίσκου, μυθώδους ζώου.
Cocceiens, ἀρ. πλ. Κοξιανοὶ, ὀπαδοὶ τοῦ Κὸξ αἱρετικοῦ πιστεύοντος ὅτι ὁ Χριστὸς θέλει βασιλεύσει ἐπὶ τῆς γῆς.
Coccinelle, ἀρ. κάνθαρος, κ. σκάθαρος, γένος ἐντόμων.
Coccis, ἀρ. τρία φυτὰ τοῦ ἁγίου Δομίγκου, τῶν ὁποίων ἡ ρίζα φέρει ἔμετον.
Coccodée, Ϟ. βρύον, λειχὴν, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φυκοειδῶν.
Coccolithe, Ϟ. *κοκκόλιθος, ὀρυκτὸν τῶν σιδηροπυριτείων πρασόχρουν, κοκκωτόν.
Coccolobis, ἀρ. *κοκκολοβὶς, γένος φυτῶν.
Coccoon, ἀρ. μακρόλοβος ἀκακία, δένδρον τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Coccothrauste, ἀρ. κοκκοθραύστης, πτηνόν.
Cocculus, ἀρ. κόκκος, κ. πρινοκόκκι χρήσιμον εἰς βαφήν.
Coccus, ἀρ. *κοκκογόνον, ἔντομον γεννῶν τὸν κόκκον.
Coccygien, enne, ἐπ. κοκκυγικός.
Coccygio-anal, ἐπ. σφιγκτὴρ, ἐξωτερικὸς τοῦ δακτυλίου (πρωκτοῦ).
Coccyx, (προφ. κοξὶς) ἀρ. κόκκυξ, μικρὸν ὀστοῦν εἰς τὴν ἐσχάτην ἄκραν τῆς ῥάχεως, κ. οὐρά.
Coche, ἀρ. ἀημόσιος ἅμαξα.
Coche, Ϟ. γλυφὶς, ἐγκοπὴ χαραγματιὰ ἐπὶ ξύλου ἢ ἄλλης ὕλης, καθὼς ἐπὶ τοῦ συμβόλου ἢ τσέτουλας (ἡ λεγομένη Ἰταλ. τάλια) l' hunier et le perroquet sont en— ὁ ὅλον. καὶ τὸ καρχήσιον δὲν δύναται να ὑψωθῶσι περισσότερον. § ὗς γραῖα καὶ παχεῖα (γρωνὰς, κ. γουρούνα.) § πλῆκτρον, κοπανον, μὲ τὸ ὁποῖον κτυπῶσι τὴν χορδὴν τοῦ ξανίου, κ. στειβαχταριοῦ, δοξαριοῦ.
Cochée, Ϟ. καταπότιον φαρμακευτικόν.
Cochelithe, Ϟ. *κοχλόλιθος, ἢ λιθοκόχλιον, πέτρα σχηματισμένη εἰς κοχλιάριον.
Cochelivier, ἢ Cochelivieu, ἀρ. ὑπολαὶς ὄασους, πτηνόν.
Cochemar, ἀρ. ἐριάλτης, κ. βραχυᾶς.
Cochène, ἀρ. ὄα ἀγρία, κ. σουβιὰ αὐγαρία· δένδρον.

Cochenillage, ἀρ. *ὑσγινοβαφία, βάψιμον εἰς χρῶμα κερμέζον. § τὸ ἀφέψημα τοῦ ὑσγίνου (cochenille) ὅπου βαπτίζεται τὸ ὕφασμα.

Cochenille, Ϟ. *ὕσγη, *ὑσγινογόνος, κόκκος Ἀμερικανός, κ. κερμέζον, ἔντομον, τοῦ ἑποίου ὁ χυμὸς βάφει εἰς ὡραῖον κόκκινον. § *ὑσγινον, ὕλη κατασκευασμένη ἀπὸ κερμέζον πρὸς χρῆσιν τῶν βαφέων.

Cochenilleг, ἐν. *ὑσγινίζω, βαπτίζω τὸ ὕφασμα εἰς κερμέζον.

Cochenillier, ἀρ. ὑσγόδενδρον φέρον τοὺς κόκκους τοῦ κερμέζου, ὅπου τρέφεται τὸ ἔντομον.

Cocher, ἀρ. (τὸ r ἄρ.) ἀμαξηλάτης. § ἡνίοχος, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. § βιβλίον συγκείμενον ἀπὸ φύλλα λεπτότατα μοσχείου δέρματος, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ χρυσηλάτης κτυπῶν λεπτύνει τὰ πέταλα (φύλλα) τοῦ χρυσοῦ.

Cocher, οὐδ. ἐπιθόρνυμαι, ὀχεύω, βαίνω, βατεύω, πηδῶ, ἐπὶ ἀλεκτρυόνων (πετεινῶν) καὶ ἄλλων ἀρσενικῶν πτηνῶν.

Cocher, ἀρ. πετεινάρι.

Cochevis, ἀρ. κορυδαλλίς, πτηνὸν μεγαλήτερον παρὰ τὸν κοινὸν κορυδαλλὸν (ἰτ. λόδολα).

Cochicat, ἀρ. *τυκάνη, πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Cochilithes, ἡ Cochlithes, Ϟ. πλ. κογχυλιόλιθος ἡ ἀπολίθωτα κογχύλια.

Cochin, ἀρ. αἴλουρος, κάτος τῆς Σουμάτρας

Cochiotolt, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Cochle, ἀρ. γένος ἐντοσθιοδίων σκωλήκων.

Cochléaria, ἀρ. κοχλιάριον, φυτὸν ἀντισκορβουτικόν.

Cochléiforme, ἐπ. κοχλεόμορφος feuilles —s συνεσταλμένα φύλλα ὡς τῆς πτέριδος.

Cochliarion, ἀρ. κοχλεάριον, μέτρον ὑγρῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι.

Cochlithes, ἴδ. Cochilithes,

Cocho, ἀρ. ψιττακὴ ἐρυθραύχην ἡ κιτρίνη. § ψιττακὸς κυανοκέφαλος.

Cochochatl, ἡ Cocochatl, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Cochoir, ἀρ. *ἐγκοπεύς, πέλεκυς, μὲ τὸν ὁποῖον ἐντέμνουσιν εἴτε χαράττουσι τὸ ξύλον οἱ βυτιοποιοί (βαρελλάδες).

Cochois, ἀρ. *σχοινελικτήρ, ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον περιτυλίσσει τὰς κλωστὰς τοῦ σχοινίου. § ὁμάλιστρον τῶν λαμπάδων.

Cochon, ἀρ. χοῖρος, κ. γουρούνι — de lait ὀρθαγορίσκος, δέλφαξ. κ γουρουνάκι. — d' Amérique ὀρυμονόχοιρος (Pécari) τῆς Ἀμερικῆς — bas *σινόχοιρος, ἰδικίτερον γένος χοίρων καὶ μάλιστα τοῦ Σιάμ. — des bois ὀρυμονόχοιρος τῆς Γουϊανῆς.—cerf *χοιρέλαφος.—corne ζῶον φανταστικόν. — d' eau ποταμόβιος χοῖρος, ἀμφίβιον — de porc ὕστριξ, ἀκανθόχοιρος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου. — d' Inde *Ἰνδόχοιρος, μαστοφόρον ἔχον μέγεθος μυὸς καὶ γρυλλίζον ὡς τὰ χοιρίδια — marin εἶδος φωκαίνης — marron χοῖρος ἐξαγριωθεὶς ἀφ' οὗ μετηνέχθη εἰς τὴν Ἀμερικήν. — de terre μαστοφόρον ἐκ τοῦ τάγματος τῶν νωδῶν. — de mer *γρυλλιστὴς, ἀστρακίων τρίγωνος, ἰχθὺς φωνάζων ὡς ὁ χοῖρος. § μίγμα σκωριῶν καὶ μετάλλου ἐμφράττον τὰ χωνευτήρια. § φύσκωμα τῆς τέρρας εἰς τὸ κύπελλον, *δοκιμαστήριον (coupelle). § ἄνθρωπος (ζῶον) ἀκάθαρτος, ῥυπαρός. c'est un—il est—εἶναι χοῖρος, βρωμερός. § λαίμαργος. § ὀκνηρός. § μικροπρεπὴς, φιλάργυρος. § αἰσχρολόγος. gros — ἄνθρωπος παχὺς καὶ σκαιὸς τοὺς τρόπους.

Cochonnée, Ϟ. ἄθροισμα τῶν νεογνῶν χοιριδίων.

Cochonner, ἐν. γεννῶ χοίρους, ἐπὶ συὸς (γουρούνας γεννώσης.) μεταφ πράττω τι ῥυπαρῶς, χονδροειδῶς.

Cochonnerie, Ϟ. χειρωδία, ῥυπαρία, ἀκαθαρσία, αἰσχρολογία. § ἔργον ἐναντίον τῶν ἠθῶν, τῆς κοσμιότητος· πρᾶγμα κακῶς εἰργατμένον.

Cochonnet, ἀρ. δακτυλήθρα δωδεκάεδρος φέρουσα καθ' ὅλας τὰς πλευρὰς ἀνὰ ἓν σημεῖον. § ἡ ῥιπτομένη παρὰ τοῦ ἀμέσως κερδήσαντος σφαῖρα, κατὰ τῆς ὁποίας οἱ λοιποὶ διευθύνουσι τὰς ἰδικάς των.

Cocipsile, ἀρ. *γοσσύψιλον, γένος ποωδῶν φυτῶν τῶν κυκλάδων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Καϋέννης.

Coco, ἀρ. *κοκκοβάλανος, καρπὸς εὔχυμος τοῦ κοκκοφοίνικος.

Cocochalt, ἴδ. Cochochalt.

Cocombre, ἀρ. εὔοσμον δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Cocon, ἀρ. βομβύκιον, νεκύδαλος, κοκκύλιον, κοκκούλιον τοῦ μεταξοσκώληκος. dévider des— ἀναμηρύω, κ. ξετυλίγω τὴν μέταξαν.

Coconière, Ϟ. βομβυκοτροφεῖον.

Cocotier, ἀρ. *κοκκοφοίνιξ τῆς Ἀφρικῆς, Ἰνδίας καὶ Ἀμερικῆς.

Cocotrin, ἀρ. τρυγώνιον τοῦ Μεξικοῦ.

Cocrète, Ϟ. *κοκρίτη γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥιπανθοειδῶν.

Coc-sigrue, Ϟ. ἔνυδρος ἀκρὶς, κ. ἀκρίδα.

Coction, Ϟ. πέψις. § φαρμ. ἀλλοίωσις τῶν σωμάτων διὰ τοῦ πυρός.

Cocu, ἀρ. κερατίας, κεράμβυξ, κεράμβολος, κερατᾶς.

Cocuage, ἀρ. κατάστασις, χαρακτὴρ τοῦ κερατᾶ.

Cocufier, ἐν. κερατίζω, κάμνω τινὰ κερατᾶν (ἄχρ.)

Cocydite, ἐπ. ἄγριος, διαβολικὸς (ἄχρ.)

Cocyte, ἀρ. κωκυτὸς, εἷς ἐκ τῶν τεσσάρων ποταμῶν τοῦ ᾅδου. § ᾅδης.

Codaga-pale, ἀρ. φυτὸν ἀντιδυσεντερικὸν τῆς Ἰνδίας.

Code, ἀρ. κώδηξ. — civil ἀστικὸς — criminel ἐγκληματικὸς — pénal ποινικὸς—rural ἀγρονομικὸς κώδηξ.

Codécimateur, ἀρ. συνδεκατιστὴς, μέτοχος τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποδεκατώσεως.

Codétenteur, ἀρ. συνδιακάτοχος, ἔχων, κρατῶν μὲ ἄλλους ἀργύρια, κληρονομίαν.

Codex, ἀρ. κώδηξ, *φαρμακολόγιον, συλλογαὶ φαρμάκων ἢ συνταγῶν χρησίμων ὡς κανόνων εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἰατρικῶν.

Codiciliaire, ἐπ. (*ἐπιδιάθετος) περιεχόμενος εἰς ἐπιδιαθήκην, προσθήκην, ὑστερόγραφον διαθήκης.

Codicillant, ἀρ. te, Ϟ. ἐπιδιαθηκογράφος, προσθεὶς ἐπιδιαθήκην.

Codicille, (τὰ ll. δὲν προφ. ὑγρὰ) ἀρ. κωδίκελος, ἐπιδιαθήκη.

Codie, Ϟ. κωδία, φυτὸν ἐξωτικὸν πελυπέταλον.

Codigi, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μαλαβάρ.

Codille, (τὸ l προφ. ὑγρὸν) λέξεις τῶν παιγνίων τῆς ὄμβρας, τοῦ τρί, τῆς καβρίλιας· ὅθεν λέγεται gagner — κερδαίνω χωρὶς νὰ ἔπαιξα. être — δὲν κάμνω ταῖς χαρτωσιαῖς, ταῖς ὁποίαις πρέπει νὰ κάμω.

Codion, ἀρ. εἶδος βρύου.

Codlinque, Ϟ μικρὸς ἀνταχαῖος, μουρούνα μικρά.

Codoque, ἀρ. κογχύλιον δίθυρον.

Codon, ἀρ. κώδων, φυτόν.

Codonateur, ἐπ. συνδωρεοδότης.

Codonion, ἀρ. *κωδώνιον, φυτόν.

Codopail, ἀρ. *κοδόπαλον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς, Ἀσίας, καὶ Αἰγύπτου, ἐπιπολάζον εἰς τὰ ὕδατα καὶ ἀπορροφὸν εἴπέρ τι ἄλλο τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ τὸν ἄζωτον ἐκπνεόμενα.

Codot, ἀρ. *κόδοτον, κογχύλη δίθυρος.

Cœcal, ἴδ. Cécal.

Coecilie, Ϟ. ἀμφισβαινώδης, ὄφις τῆς Ἀσίας.

Cœcum, ἀρ. τυφλὸν ἔντερον, ἡ ἀρχὴ τοῦ παχέος ἐντέρου.

Cœfficient, ἀρ. ἀλγ. προσθέτης, ἀριθμὸς προστιθέμενος ποσότητος καὶ δεικνύων ποσάκις αὐτὴ πρέπει νὰ προστεθῇ εἰς ἑαυτήν.

Cœlestine, Ϟ. οὐρανόχρουν, στροντιανὴ θειώδης κυανοῦ χρώματος.

Cœliaque, Ϟ. διάῤῥοια ὑπερβολική. § ἐπ. κοιλιακός.

Cœlicole, ἐπ. οὐσ. οὐρανολάτρις, ἡλιολάτρις, ἀστρολάτρις.

Cœlioxyde, Ϟ. γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ὑμενοπτέρων.

Cœloma, ἀρ. κοίλωμα, βοθρίον, ἕλκος τοῦ κερατίνου χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Cœlorachis, ἀρ. * κοιλόῤῥαχις, σιτηρὸν φυτὸν τοῦ μεσημβρινοῦ ὠκεανοῦ.

Coendon, ἀρ. * ὑστριχείκελον, γένος μαστοφόρων, ἐκ τοῦ τάγματος τῶν τρωκτικῶν συγχεόμενον μὲ τὸν ἀκανθόχοιρον.

Cœnomye, Θ. κυνόμυια, κυνοραϊστὴς, ἔντομον ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων, συστήματος δὲ τῶν τανυστόμων.

Cœnoptère, Θ. * κοινόπτερον, γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτερίδων.

Cœnure, ἀρ. δίνος, * κοίνουρος, σκώληξ γεννώμενος εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν προβάτων, πάθος βιάζον αὐτὰ νὰ περιστρέφωνται κινδυνεύοντα πάντοτε νὰ πέσωσι.

Coërce, Θ. ἐπίπαγος (κροῦστα) τοῦ αἵματος μετὰ τὴν φλεβοτομίαν.

Coërsible, ἐπ. φυσ. συσταλτὸς, συνθλιπτὸς, δυνάμενος νὰ συσταλθῇ, περιμαζευθῇ. gaz — s συμπυκνώσιμα ἀέρια.

Coërcitif, ive ἐπ. δικ. pouvoir — καταναγκαστικὸς, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ καταναγκάζειν φυσ. force — ive συνθλιπτικὴ, ἐγκλειστικὴ δύναμις.

Coërcition, Θ. καταναγκασμός.

Coescoes, ἡ cusos, ἀρ. φαλάγγιον, γένος φυτῶν.

Co-état, ἀρ. συμπολιτεία, ἐπικράτεια, χώρα μεριζομένη μὲ ἄλλην τὴν κυριαρχίαν, ἡ ἐξουσιάζουσα ὁηλ. τινὰ τόπον μὲ ἄλλην.

Coëte, Θ. ἔρεισμα ξύλων, ὅπου στηρίζονται, τίθενται οἱ καθρέπται ἐξαγόμενοι ἀπὸ τὴν κάμινον.

Coëternel, elle, ἀρ. Θ. συναΐδιος.

Coexistence, Θ. συνύπαρξις, ὕπαρξις σύγχρονος πολλῶν πραγμάτων.

Coexister, οὐδ. συνυπάρχω.

Cœur, ἀρ. (κῆρ) καρδία. la base du — τὸ δεξιὸν μέρος τῆς καρδίας. la pointe du — τὸ ἀριστερὸν. les oreillettes du — ὦτα καρδίας, κ. φυλλοκάρδια. § στόμαχος, j' ai mal au — καρδιαλγῶ, μοῦ πονεῖ τὸ ἐπιγάστριον. mal au — καρδιωγμὸς, καρδιαλγία, πόνος τοῦ στομάχου. soulèvement de — ἄσα, ναυτίασις, ἀηδία, κ. ἀνακάτωμα. μεταφ. λύπη, θλῖψις. cela me fait mal au — τοῦτο μὲ θλίβει, μὲ λυπεῖ. § ψυχὴ, ἡ καθέδρα τῆς ζωῆς, πηγὴ τῶν αἰσθημάτων, εἴτε παθῶν. aimer de tout son — ἀγαπῶ ἐξ ὅλης (ψυχῆς) καρδίας. avoir une chose à — prendre une chose à — περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι. je n' ai rien tant à — (οὐδέν μοι οὕτω πρὸς θυμοῦ ἐστι) δὲν ἐπιθυμῶ τίποτε τόσον. avoir quelque chose sur le — ἔχω παράπονον κατά τινος καὶ μνησικακῶ. une chose pèse sur le — τὸ πρᾶγμα τοῦτο κάθηται εἰς τὴν καρδίαν μου, ἡ ἀνάμνησίς του μοὶ προξενεῖ λύπην, ταραχήν. de bon — ἀσμένως, προθύμως, ἑκουσίως. à contre — ἀπροθύμως, ἀκουσίως de tout — ὅλαις δυνάμεσιν. § διάνοια, ἰδέα, γνώμη. ouvrir son — à quelqu' un ἀποκαλύπτω, φανερόνω εἰς τινα τὶ φρονῶ, τὶ στοχάζομαι. les secrets du — τὰ ἀπόκρυφα τῆς διανοίας. je me suis déchargé le — de quelque chose, j' en ai le — net εἶπα, ὅτι ἐφρόνουν περί τινος πράγματος, ἐλαφρώθηκα, ἔχω ἐλευθέραν τὴν συνειδησίν μου. j' ai le — au mêtier ὅλος εἰμὶ τοῦ ἔργου, ὁηλ. ἀγαπῶ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον χρεωστῶ νὰ ἐκτελέσω. avoir à — ἐνασχολοῦμαι καταγίνομαι. il a le — sur ses levres εἶναι εἰλικρινὴς, λέγει ὅ,τι φρονεῖ. le — me dit que . . . προαισθάνομαι ὅτι . . . il parle de l' abondance du — ὁμιλεῖ ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας. si le — vous en dit ἂν ἔχῃς διάθεσιν, ὄρεξιν νά . . . § γενναιότης, ἀνδρία. avoir du — εἶμαι ἀνδρεῖος, ἔχω καρδίαν. homme de — εὔτολμος, γενναιόφρων. n' avoir point de — ταπεινοφρονῶ. avoir le — de . . . θαῤῥῶ, τολμῶ νά . . . donner du — θαῤῥύνω τινά. reprendre — ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶμαι, συνέρχομαι, ἀνδρίζομαι πάλιν. § εὐαισθησία, φιλοτιμία. § ἀγάπη. § λέξις χαϑευτικὴ mon — καρδιά μου! ψυχή μου! § μνήμη· apprendre par — ἐκμανθάνω, μανθάνω ἀπὸ μνήμης, ἀποστοματίζω, κ ξεστηθίζω. savoir par — ἐξεύρω ἀπ' ἔξω. § ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων παιγνιοχαρτίων, κ κοῦπα. § μέσον, κέντρον τινὸς πράγματος au — de la ville ἐν μέσῃ τῇ πόλει. au — del'hiver ἐν μέσῳ χειμῶνι, μεσοῦντος, εἰς τὴν μέσην τοῦ χειμῶνος. le — de l' arbre ἡ ἐντεριώνη, τὸ ἐγκάρδιον, κ. ψίχα. § ὅ,τι ἔχει σχῆμα καρδίας. — de boeuf καρπὸς τοῦ ἀνωνοθάμνου, (corossolier). § κογχύλη δίθυρος ἔχουσα σχῆμα καρδίας. — s unis πλ. σύναμμα δύω θαλασσίων ζώων ὁμοιάζον μὲ δύω ἑνωμένας καρδίας. — de saint thomas ἀρ. καρπὸς ἀκακίας.

Coffin, ἀρ. κόφινος, κοφίνιον σκεπασμένον καὶ μὲ χερούλια.

Coffine, ἐπ. Θ. σχιστόλιθος, ἀρδωσία ὀλίγον κυρτή.

Coffiner (se) αὐτοπ. (κηπ.) ῥυτιδοῦμαι (λέγεται περὶ τῶν καρυοφύλλων, ὅταν σουρρόνωνται). § ξυλουργ. κυρτοῦμαι, γυροῦμαι, κ. καμπουριάζω.

Coffre, ἀρ. κιβωτὸς, ζύγαστρον, κ. σενδούκι σκεπασμένον μὲ δέρμα, τουρκ. σεπέτι. — fort ἀργυροσθήκη, κιβωτὸς σιδηρᾶ, ἡ ξυλίνη καὶ περικυκλωμένη μὲ σίδηρον πρὸς φυλακὴν πολυτίμων πραγμάτων. — de bord κιβώτιον τῶν ναυτῶν ἔχον τὴν βάσιν πλατυτέραν παρὰ τὸ σκέπασμα. — à feu κιβώτιον περιεκτικὸν πυροτεχνημάτων προωρισμένον ν' ἀποκρούσῃ πλησιάζοντα τὸν ἐχθρόν. — à gargousses περίφραγμα εἰς τὴν πυριτιδοθήκην, ὅπου ἀποτίθενται τὰ ἐμπυρεύματα τῶν τηλεβόλων (gargousses). § ὅλμος, κορμὸς, κ. κουφάρι, κοιλότητες περιέχουσαι τὰ σπλάγχνα, καρδίαν, πνεύμονας, στόμαχον, ἔντερα, σπλῆνα, ἧπαρ, κτλ. le — d' un carosse κάναθρον. § τὸ κοίλωμα τῶν μουσικῶν ὀργάνων. § τεχ. ξύλον, τὸ ὁποῖον περικλείει ἢ περικυκλόνει τι ἄλλο πρᾶγμα (πέτραν, ὑαλίον κτλ.) § ὀχυρ. κατάδυσις, οἴκημα εἰς τὸ ἔδαφος ξηρᾶς τάφρου. § πυροβ. τὸ πύραυνον, ἑστία ὑπονόμου. § σωρὸς, (λάρναξ,) σενδούκι τοῦ νεκροῦ.

Coffrer, ἐν. περικλείω εἰς κιβωτὸν, μεταφ. καθείργω, φυλακίζω.

Coffret, ἀρ. κιβώτιον, κ. σενδουκάκι. (νάρθηξ). § ξύλον ὅπου οἱ σκυτοτόμοι κόπτουσι τὸ ἐπάνω τῶν σανδαλίων.

Coffrètier, ἀρ. κιβωτοποιός.

Cognasse, ἀρ. ἄγριον κυδώνιον.

Cognassier, Θ. κυδωνία.

Cognat, ἀρ. δικ. συγγενὴς, ἰδιαιτέρως δὲ οἱ ἐκ θηλυγονίας, ἀπὸ γυναικὸς (ἐξ ἀγχιστείας).

Cognation, Θ. συγγένεια ἐκ θηλυγονίας. — naturelle ἡ ἐξ αἵματος, (π. χ. τῶν νόθων υἱῶν, ἀδελφῶν κτλ.) — adoptive ἡ πολιτικὴ, νομικὴ (καθὼς τῶν θετῶν υἱῶν πρὸς τοὺς γονεῖς.) — mixte μικτὴ (οἷον τῶν ἀδελφῶν πρὸς ἀλλήλους) — spirituelle ἡ ἐκ πνεύματος, πνευματικὴ (ἐκ τοῦ βαπτίσματος).

Cognatique, ἐπ. ὁ ἐκ θηλυγονίας.

Cognée, Θ. ἀξίνη, λατ. securi — à deux biseaux πέλεκυς δίσομος jéter le manche après la — παρ. ἀπολέγομαι, ἀπαυδῶ, ἀρίνω τὸ πᾶν ὡς ἀπηλπισμένος εἰς δυστυχίαν τινὰ, ἀντὶ νὰ φροντίσω πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ, κ. τὰ ῥίχνω σύξυλα. il est allé au bois sans — ἐπεχείρησέ τι χωρὶς τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτυχίαν. mettre la — à l'arbre ἀρχίζω τινὰ ὑπόθεσιν.

Cogne-fêtu, ἀρ. ὁημ. ματαιόπονος, ματαιόσχολος, ὅστις καταγίνεται πολὺ εἰς μάταια.

Cogner, ἐν. πλήττω, κτυπῶ, κρούω. § se — αὐτοπ. προσκρούω je me suis cogné la tête contre le mur ἐκτύπησα τὴν κεφαλήν μου εἰς τὸν τοῖχον

Cognet, ἀρ. κωνοειδῆ τυλίγματα καπνοῦ τιθέμενα μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰς βαρέλια διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὸ ξιθύμασμα.

Cogneux, ἀρ. * τυποκόπος, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ μεταλλοχόοι κτυπῶσι τοὺς τύπους.

Cognitif, ive, ἐπ. διαγνωστικὸς, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ γνωρίζῃ τὰ ἀντικείμενα.

Cognition, Θ. τὸ διαγνωστικὸν, δύναμις, ἐπιτηδειότης εἰς τὸ νὰ γνωρίζῃ τις τὰ πράγματα.

Cognoir, ἀρ. * σφηνοκρούστης, ἐργαλεῖον τῶν τυπογράφων μὲ τὸ ὁποῖον κτυπῶσιν ἢ ἐκβάλλουσιν (decognoir) τοὺς σφῆνας εἰς τὸ πλαίσιον (τύμπανον).

Coguenosco, ἀρ. ναυτ. μάλθα, εἴτε μαστίχη, μίγμα ἀπὸ ἔλαιον, ὑγρόπισσαν κτλ. μὲ τὸ ὁποῖον γεμίζουσι τὰς (ῥαγάδας) σχισμὰς ἢ τρύπας τῶν ξύλων.

Cohabitation, Θ. συνοικία, συγκατοικία, συμβίωσις, συνδιαίτησις. — entre conjoints συνουσία, ἐκτέλεσις τοῦ γάμου. — entre deux personnes de sèxe différent πορνεία.

Cohabiter, οὐδ. συνοικῶ ὡς σύζυγος, συμβιῶ, συζῶ.

Cohel, ἀρ. (Αἰγυπτ) στίμμις, λαύρασον, πλατυόφθαλμον, τουρκ. σουρμᾶς, σκεύασμα καυμένου κασσιτέρου καὶ κηκιδίου, μὲ τὸ ὁποῖον ὑπογράφουσι (μαυριζουσι) τὰ ὀφρύδια αἱ γυναῖκες τῶν Τούρκων.

Cohérence, Θ. συνάφεια, συνδυασμὸς, συνάρτησις.

Cohérent, te, ἐπ. συναφὴς, συνηρτημένος. ce raissonnement est — dans toutes des parties ὁ συλλογισμὸς οὗτος συνέχεται καθ' ὅλα του τὰ μέρη. § βοτ. συμφυὴς, προσκολλημένος.

Cohéritier, ἀρ. ère, Θ. συγκληρονόμος.

Cohésion, Θ. φυσ. συνοχὴ, συμφυία τῶν μορίων τινος σώματος.

Cohibition, Θ. παῦσις ἀκούσιος ἐργασίας.

Cohier, ἡρ. εἶδος ὀρυός.

Cohine, Θ. φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῆς κολοκύνθης.

Cohobation, Θ. χημ. ἐπάλληλος, ἐπανειλημμένη ἀπόσταξις, δεύτερον καὶ τρίτον λαμβικάρισμα.

Cohober, ἐν. ἀποστάζω κατ' ἐπανάληψιν (διὰ νὰ ἀποβῇ ὁριμώτερον ἢ δυνατώτερον τὸ ὑγρόν).

Cohorte, Θ. σύνταγμα πεζῶν, ἐκ τριῶν λόχων τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ.

Cohue, Θ. πρατήριον, παντοπωλεῖον, ἀγορὰ, ἄχρ. μεταφ. ὄμιλος, ὁμήγυρις, ὄχλος θορυβώδης, κολῳὸς, σύγχυσις, κρότος, βοή.

Coi, ἀρ. ἐργαλεῖον πρὸς καθαρισμὸν καὶ κένωσιν τῶν ἀλυκῶν.

Coi, te, ἐπ. ἥσυχος, ἤρεμος, ἄχρ. se tenir — ἀτρεμῶ, μένω κρυμμένος, δὲν τολμῶ νὰ κινηθῶ. les chevaux font — (ῥυμουλκοῦντες) οἱ ἵπποι ἀναπνέουσιν, ἀναψύχονται, ἀνασαίνουσιν, (ὅταν ἵστανται πρὸς καιρὸν εἰς τὰς δυσχωρίας).

Coiang, ἀρ. σταθμὸς, καὶ μέτρον τῆς Καμβοΰας.

Coïaux, ἀρ. πλ. ξύλα τιθέμενα ὑποκάτω ἀμειβόντων (chevrons) τῆς ὀροφῆς.

Coïer, ἀρ. ξύλον μεταξὺ τοῦ ὑποστηρίγματος τῆς σκέπης καὶ τοῦ κορυφοβάτου (arbalêtrier).

Coiffe ἢ Coffe Θ. κεκκρύφαλος, ἀναδέσμη, εὐτρεπισμὸς, καλλωπισμὸς, τῆς κεφαλῆς. — de bonnet de nuit τὸ ἐσωτερικὸν ὑπόστρωμα τοῦ νυκτικοῦ σκούφου. — de chapeau τὸ ἐσωτερικὸν ὑπόστρωμα κ. ἐσωπάνι τῶν πίλων. — à perruque δικτυώδης βάσις τῆς φενάκης, ἐπάνω τῆς ὁποίας βάλλονται αἱ ἕλικες εἴτε κίκκινοι, κ. τὰ σγουρά. § δίκτυον μὲ μεγάλας βροχίδας, (κ. μάτια) καὶ κοῖλον τιθέμενον εἰς τὸ στόμα δικτύου ἔχοντος λαβήν. § * ἐλυτρόγονον, (περιτύλιγμα τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τῶν βρύων), θήκη ὑμενώδης τινῶν ἀνθέων καὶ σπόρων. § μέρος τοῦ ὑστέρου, εἴτε χορίου τὸ ὁποῖον ὠθεῖ διὰ τῆς κεφαλῆς εἰς τὰ ἔμπροσθεν τὸ γεννώμενον παιδίον § ναυτ. ὑγροπίσσωτον, σκέπασμα τῶν κάλων.

Coiffer, ἐν. κοσμῶ τὴν κεφαλὴν, κομμοῦμαι, κ. φακιολίζω — de fleurs, en bonnet, en cheveux σκεπάζω τὴν κεφαλὴν μὲ ἄνθη, μὲ κεκρύφαλον, μὲ πλεγμένην τὴν κόμην. § εὐθετῶ τὴν κόμην, un chapeau coiffe bien ὁ πίλος ἁρμόζει εἴς τινα, τὸν πιάνει, τὸν πηγαίνει καλά. — une bouteille σκεπάζω τὸ ἐπίπωμα βωκαλίου, ἢ φιάλης. — un livre σκεπάζω μὲ δέρμα τὸ *ἀκρόνωτον. (tranchefile) τοῦ βιβλίου. § κερατίζω, κάμνω κερατᾶν. § κυνηγ. πιάνω ἀπὸ τὰ αὐτία. § συγκιρνῶ ποτὰ μεθυστικά. liqueur coiffée ποτὸν ἑνωμένον μὲ ἄλλο. § σκεπάζω. § se — αὐτοπ. ἐνδύω, καλύπτω, κοσμῶ τὴν κεφαλήν μου il se coiffe d'un grand chapeau φορεῖ μέγαν πῖλον. se — de quelqu'un εἶμαι προκατειλημμένος ὑπέρ τινος, φρονῶ μεγάλα περὶ τῆς ἀξίας του. se — d'une opinion προκαταλαμβάνομαι ἀπὸ ἰδέαν τινά. les voi les se coiffent τὰ ἱστία, κ. ἅρμενα προσκολλῶνται εἰς τοὺς ἱστοὺς καὶ δὲν χρησιμεύουσι πλέον εἰς κίνησιν τοῦ πλοίου. Coiffé, ée, μετ. enfant né—é παιδίον ἐστεμμένον, γεννηθὲν μὲ τὴν κεφαλὴν σκεπασμένην ἀπὸ τὸ ὕστερον δηλ. εὐτυχὲς, κατὰ τὴν δημώδη δόξαν. chien bien —é σαύλος ἔχων μακρὰ καὶ κατωφερῆ τὰ αὐτία. cheval bien — ἵππος ἔχων τὰ αὐτία μικρὰ καὶ εὔθετα. un drap est bien — ἐριοῦχον εὐπάρυφον, τοῦ ὁποίου ἡ παρυφὴ (ἡ ὅλα) κατεσκευάσθη καλῶς.

Coiffeux, ἀρ. euse, Θ. κομμωτὴς, κομμώτρια.

Coiffure, Θ. κεκρύφαλος, ἀναδέσμη, σκέπασμα τῆς κεφαλῆς. § κεφαλόδεσμος, διευθέτησις τῆς κόμης.

Coignages, ἀρ. πλ. μέρη τοῦ κτίσματος τῆς καμίνου (τοῦ χωνευτηρίου) εἰς τὰ μεγάλα σιδηρουργεῖα.

Coille, Θ. κόνις ταβάκου (καπνοῦ) κρησερισμένου.

Coin, ἀρ. σύμπτωσις δύω πλευρῶν, ἢ ἐπιφανειῶν, ἀγκὼν, γωνία, κ. κώχη. le — du mur κώχη. — de la cheminée παρεστία, τὰ πλάγια τῆς ἑστίας. § ἄκρη. les quatre —s d'une chambre, les quatre —s du monde τὰ τέσσαρα μέρη ἢ πέρατα τοῦ κόσμου. — de l'œil κανθός. regarder du — de l'œil ὑποδέρκομαι, βλέπω πλαγίως, ὡς ἐν παρόδῳ. § μυχὸς, παράβυστον, παράμερος τόπος, ἐσχατιά. mettez cela dans quelque — παραμέρισε τοῦτο τὸ πρᾶγμα. § * γωνιόθετον, σκεῦος, ἔπιπλον τιθέμενον εἰς τὰς γωνίας τῶν θαλάμων. § —s κυνόδοντες, τὰ σκυλίδοντα τῶν τετραπόδων, σφηνοειδεῖς ὀδόντες τῶν ἵππων φυόμενοι περὶ τὸ τέταρτον καὶ ἥμισυ τῆς ἡλικίας ἔτος. § —s ἀκτινοβολοῦσαι γωνιώδεις φάσεις τοῦ πολυέδρου ἀδάμαντος. § γόμφος, σφὴν, κ. σφῆνα, καὶ ἐργαλεῖα σφηνοειδῆ εἰς διαφόρους τέχνας. § πρισμοειδὲς ξύλον τιθέμενον εἰς τὴν ἱστοδόκην ἢ περὶ τὰ κατάρτια καὶ τὰς ἀντλίας. § ἐπίσφυρον, μέρος τοῦ περιποδίου, τὸ ὁποῖον σκεπάζει τὰ σφυρὰ τοῦ ποδός. § χαρακτὴρ, τύπος, τεμάχιον χαραγμένον σιδήρου ἐστομωμένου, μὲ τὸ ὁποῖον τυποῦνται τὰ νομίσματα. médaille à fleur de — νόμισμα ἀπαράτρεπτον, (καλῶς διατηρηθὲν). faux — παραχάραγμα. frapper au faux — παρακόπτω, παραχαράσσω νόμισμα, κ. κόπτω, κάμνω ψεύτικην μονέδαν. frappé au bon — ἐπίσημος. § ἐγκολαπτὴρ, σίδηρος χαραγμένος, μὲ τὸν ὁποῖον σημειοῦνται τὰ ἐκ πολυτίμων μετάλλων ἔργα τῆς τέχνης. une chose marquée au bon—ἀριστοῦργημα, τὸ ἄριστον τοῦ εἴδους του. il est frappé à ce — là εἶναι προσκολλημένος εἰς αὐτὴν τὴν δόξαν, τὴν γνώμην (ἐπὶ κακοῦ). § τὰ πλάγια πτερὰ τῆς οὐρᾶς τῶν θηρευτικῶν πτηνῶν. § — s βόστρυχοι, πλεξοῦδαι πρόσθετοι, καὶ ψεύτικα μαλλία. § τόπος, (τετράγωνος) τοῦ ἀβακίου, ἢ πεσσευτηρίου. § κυδώνιον.

Coincer, ῖδ. Coinser.

Coincidence, Θ. σύμπτωσις, συνάντησις κατὰ τὰ αὐτὰ σημεῖα.

Coincident, te, ἐπ. συμπτωτικὸς, σύμπτωτος, συμπίπτων συγχρόνως ἐπί τινος ἐπιφανείας.

Coincider, οὐδ. συμπίπτω. deux

lignes, deux surfaces coincident δύω γραμμαὶ, εἴτε ἐπιφάνειαι συμπίπτουσιν, ὅταν ἐρηρμοσμέναι ἐπαλλήλως συγχέωνται.

Coindicant, te, ἐπ. συνενδεικτικός. ἐπὶ ἰατρ. σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἑνωμένα μὲ ἄλλα δεικνύουσι τὴν χρῆσίν τινος ἰατρικοῦ.

Coindication, Ϛ. συνένδειξις.

Coing ἢ coin, ἀρ. κυδώνιον. pâte de — κυδωνόπαστον.

Coinquination, Ϛ. ἀποσπερματισμὸς, χύσις σπέρματος ἀκούσιος, μόλυνσις, μεταφ. δυσφημία.

Coinser, ἢ Coincer, ἐν. ἐν χρήσει. — un mât σφηνῶ τὸν ἱστὸν, βάλλω σφῆνα εἰς ...

Coïon, ἀρ. (ὀχλ.) ἀγενὴς, ἀνανδρος, χαμερπὴς, ἀχρεῖος.

Coïonner, ἐν. (ὀχλ.) ἐξουθενῶ, ἐκφαυλίζω, μεταχειρίζομαι ὑβριστικῶς τινα.

Coïonnerie, Ϛ. (ὀχλ.) ἀνανδρία, χαμέρπεια, ἀχρειότης. § λοιδορίαι, ὕβρεις.

Coit, ἀρ. ἰατρ. συνουσία, μίξις.

Coite, ἴδ. Couette.

Col, ἀρ. ἴδ. Cou. αὐχὴν, τράχηλος, λαιμός. — de la vessie, de la matrice στόμιον τῆς κύστεως, τῆς μήτρας. — d'une bouteille λαιμὸς βωκαλίου. — de chemise βρογχωτὴρ χιτῶνος, τὸ ἄνοιγμα, ὅθεν περῶμεν τὸν χιτῶνα εἰς τὸ σῶμα. § ἁπλοῦν περισέραιον (χωρὶς παραρτήματα). § αὐχὴν, αὐλὼν, στενὸν (μεταξὺ δύω βουνῶν) κλεισώρεια, ὁδὸς.

Cola, Ϛ. θρίσσα, (τριχιὸς) ἰχθύς.

Colabrisme, ἀρ. κολαβρισμὸς, ἀσελγὴς ὄρχησις.

Colachon, ἀρ. μάγαδις, πηκτὶς, μουσ. ὄργανον τῆς Ἰταλίας.

Colao, ἀρ. ὑπουργὸς, γραμματεὺς εἰς Κίναν.

Colaphiser, ἐν. κολαφίζω, ῥαπίζω (γελ.).

Colarin, ἀρ. ζωοφόρος τοῦ τυρρηνικοῦ καὶ δωρικοῦ κιονοκράνου.

Colaris, ἀρ. κόλαρις, πτηνὸν τμῆμα τῶν χλωριώνων.

Colas, ἀρ. κόραξ.

Colaspe, ἀρ. * κόλασπον, γένος ἐντόμων τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.

Colastration, ἴδ. Calostration.

Colastre, ἴδ. Colostre.

Colature, Ϛ. ἤθημα, ἀπόθλιμμα, στράγγισμα, ὑγρὸν περασμένον ἀπὸ στραγγιστῆρα.

Colback, ἀρ. καλπάκι, πῖλος ἀπὸ δέρμα μαλλωτόν.

Colcas, ἀρ. ἴδ. Colocase.

Colchicacées, Ϛ. πλ. κολχικοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Colchicon, ἀρ. κολχικὸν, κ. σκυλοβότανον.

Colchique, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κολχικοειδῶν.

Colcotar fossile, ἀρ. καλχίτης, ἢ καλχίτις, ὀξυδωτὸς σίδηρος.

Coldène, Ϛ. *κόλδαινα, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀρνογλωσσοειδῶν.

Coldor, Ϛ. ὑπολαΐς λιθυκή.

Colé, ἀρ. χυδ. (ὄρχις), φυτὸν (βολβόῤῥιζον, κυνόσορχις), ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μινθοειδῶν.

Colebrookie, Ϛ. *κολβρουκία, γένος φυτῶν.

Colégataire, ἀρ. ἴδ. Collegataire.

Colélite, ἴδ. Colérite.

Colénicui, ἀρ. * ἀλεκτοροείκελος, πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Coléoptère, ἀρ. καὶ ἐπ. κολεόπτερον, ἢ μᾶλλον κολεόπτιλον, γένος ἐντόμων ἐχόντων 4 πτέρυγας, ἐξ ὧν αἱ ἀνώτεραι εἰς σχῆμα κολεῶν, μύστακας καὶ σιαγόνας.

Coléoptile, Ϛ. (κολεόριτρον) κολεόπτιλον, κοίλωμα ὅπου περιέχεται τὸ κέστρον (ῥίτρον), ὁ ἤδη φυόμενος μικρὸς καυλὸς τοῦ φυτοῦ.

Coléoramphes, ἀρ. πλ. *κολεόῤῥαμφα, πτηνὰ τοῦ τάγματος τῶν μακροσκελῶν, φυλῆς δὲ τῶν τετραδακτύλων.

Coléorhize, Ϛ. * κολεόῤῥιζον, κοίλωμα ὅπου περιέχεται ἡ ῥίζα.

Colera-morbus, ἀρ. ἴδ. cholera-morbus.

Colère, Ϛ. ὀργὴ, θυμός. accès de — ὁρμὴ θυμοῦ. enclin à la — ὀξύθυμος. être en — contre quelqu'un δὶ ὀργῆς τινα ἔχω, ὀργίζομαι κατά τινος. se mêttre en — ὀργίζομαι, κ. θυμόνω. — divine θεομηνία, ἀγανάκτησις, ἐκδίκησις θεία. sainte — ζῆλος θεῖος.

Colère, ἐπ. ὀργίλος, θυμώδης.

Coleret, ἀρ. (σαργάνη) στενὸν εἰς τὰ ἄκρα δίκτυον, συρόμενον ἀπὸ δύω ἁλιέων.

Colerete, ἢ Collerette, Ϛ. * φυλλάρια ὑποκάτω τῶν πετάλων τοῦ ἄνθους εἰς τὰ σκιαδιοφόρα πτηνά.

Colerettes, Ϛ. πλ. ἁλιευτ. πρόσθετα παραπετάσματα γρίπων, δικτύων.

Colérique, ἐπ. χολερικὸς, κατάφορος εἰς θυμόν.

Colérite, ἢ Coleritum, Ϛ * χρυτογνώμιον, ὑγρὸν διαῤῥωτικὸν πρὸς δοκιμασίαν τοῦ χρυσοῦ.

Coletans, ἀρ. πλ. μοναχοὶ ὀνομασθέντες οὕτω παρὰ τὸν Colette de Corbie. φραγκισκάνοι μετεῤῥυθμισμένοι.

Colétes, Ϛ. πλ. πανίον τῆς Ὁλλανδίας καὶ τοῦ Χαμβούργου.

Colia, ἀρ. κολιὰς ἢ κωλιὰς, κολιὸς, ἰχθύς.

Coliade, ἀρ. * κολίας, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν λεπιδοπτέρων.

Coliart, ἀρ. βατὶς, βάτος, συάκιον.

Colias, ἀρ. κολίας, κολιὸς, εἶδος σκομβρίου.

Colibri, ἀρ. * (κολύβριον;) ποικιλανθὴς ἢ πολύχρους· μικρογλάφυρον πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς· ἀποστίλβον λαμπρότατα χρώματα.

Colifichet, ἀρ. παίγνιον, λῆρος, μικροτεχνήματα, στολίσματα χωρὶς ἀξίαν ἀληθῆ. μεταφ. μάταιος κόσμος, καλλωπισμός.

Colimaçon, ἀρ. ἴδ. Limaçon.

Colin, ἀρ. * τρυγωνοπέρδιξ, πτηνὸν Ἀμερικῆς. § κολυμβὶς (βουταναρία). § ἕτερον πτηνὸν ἔνυδρον. § ἀνταναῖος μέλας, μουροῦνα μαύρη.

Colinil, ἴδ. Kolini.

Colin-maillard, ἀρ. μυῖδα, ψηλαφίνδα, κ. τυφλόμυιγα, παιγνίδιον.

Colin-tampon, ἀρ. ἦχος ἐλβετικοῦ τυμπάνου. je m' en soucie comme de — οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, κ. ὀλίγον τὸν ψηφῶ.

Coliou, ἀρ. * κολιεὺς, γένος πτηνῶν ὑλοδιαίτων τῆς Ἀμερικῆς.

Colique, Ϛ. κωλικὸν ἄλγημα, κωλικὸς πόνος ἢ κωλικόπονος.

Colir, ἢ Coli, ἀρ. τιμητίας, κίνσωρ καθολικὸς τῆς Κίνας, εἰσερχόμενος ἐλευθέρως καὶ πολυπραγμονῶν εἰς τὰς οἰκίας.

Colisée, ἀρ. κολοσσαῖον, ἀμφιθέατρον (ὠοειδὲς) τῆς Ῥώμης ἀνεγερθὲν ὑπὸ Οὐεσπεσιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος.

Colisse, Ϛ. βρόχος, μιτάρια, δὶ ὧν περᾷ τὸ ὑφάδιον εἰς τὸ ἀντίον τοῦ ἐργαλειοῦ.

Collabescence, Ϛ. συνίζησις, βύθισμα.

Collaborateur, ἀρ. trice, Ϛ. συνεργάτης.

Colladoa, ἀρ. γένος σιτοειδῶν φυτῶν.

Collage, ἀρ. * ἐπικόλλησις, κ. βρίξιμον τοῦ χαρτίου μὲ κόλλαν διὰ νὰ μὴ ποτίζῃ. § κόλλησις τῶν ἐμπετασμάτων ἢ τοιχοπετασμάτων (tentures).

Collapsus, ἀρ. κατάπτωσις τῶν σωματικῶν δυνάμεων, παντελὴς ἀδυναμία.

Collataire, ἀρ. λαμβάνων ἢ λαβὼν ἐκκλησιαστικὸν σιτηρέσιον, ἐκκλησιαστικὴν σύνταξιν. (bénéfice).

Collatéral, le, ἐπ. ἐκ πλαγίου συγγενὴς. artères — les παράλληλοι ἀναστερόμεναι ἀρτηρίαι. points — aux τὰ διάμεσα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, οἷον βορειανατολικὸν κτλ.

Collateur, ἀρ. χορηγὸς ἐκκλησιαστικοῦ σιτηρεσίου, ἀξιώματος.

Collation, Ϛ. παρανάγνωσις, παραβολὴ, ἀντιπαράθεσις (τοῦ ἀντιγράφου πρὸς τὸ πρωτότυπον). § χορηγία ἐκκλησιαστικοῦ βαθμοῦ, ἀξιώματος. § ἐσπέρισμα, δειλινὸν, ὅ,τι τρώγει τις μεταξὺ ἀρίστου καὶ δείπνου.

Collationage, ἀρ. ἀντιπαραβολὴ, σύγκρισις βιβλίου.

Collationner, ἐν. παραναγινώσκω, ἀντιπαραβάλλω, ἀντεξετάζω ἀντίγραφον ἢ τὰ δοκίμια τῶν διορθώσεων τοῦ τύπου πρὸς τὸ πρωτότυπον. § *σελιδολογῶ, παρατηρῶ ἀπὸ τὴν ἄκραν, ἂν τὰ ἐπισωρευμένα φύλλα βιβλίου τινὸς φυλάττωσι τάξιν καὶ συνέχειαν. — é, ée, μετ. ἐπ. extrait —é ἀντιπαραβεβλημένον, ἀπόσπασμα, ἀντίγραφον.

Collationner, οὐδ. ἐσπερίζω, ὀειλινίζω, τρώγω τὸ ὀειλινόν.

Colle, Ϛ. γλοιὸς, γλία, κόλλα. — de poisson ἰχθυοκόλλα, κ. ψαροκόλλα. — forte ξυλοκόλλα. — de farine ἀλευρόκολλα (μαζαλίς). § ψευδολογία, ψευδαγγελία, παραμύθι. il lui a donné une — τὸν ἐγέλασε.

Collecte, Ϛ. (συλλογὴ,) εἰσπραξις φόρων. § ἀγυρμὸς, ἔρανος, ἐλεημοσύνη, βοήθεια. faire une — συνάγω βοήθειαν ὑπέρ τινος. § συναπτὴ, εὐχὴ πρὸ τοῦ ἀποστόλου.

Collecter, ἐν. ἀγείρω, ἐρανίζω, συνάγω βοήθειαν, ἔλεος.

Collecteur, ἀρ. εἰσπράκτωρ, φορολόγος. — d' électricité ἐργαλεῖον συνάγον καὶ πυκνοῦν τὸ ἠλεκτρικὸν ῥευστόν.

Collectif, ive ἐπ. ἀθροιστικὸς, (ὄνομα ἀθροιστικόν).

Collection, Ϛ. συλλογὴ, ἀπάνθισμα.

Collectivement, ἐπίρ. συλλήβδην, ἀθροιστικῶς.

Collégataire, οὐσ. συγκληροδόχος, ὁ δεχόμενος κληρονομίαν ὁμοῦ μὲ ἄλλον.

Collége, ἀρ. σύλλογος, γυμνάσιον. § σχολεῖον ὁμοταγῶν ἀνδρῶν. — électoral σύλλογος τῶν ἐκλογέων. au sortir du — ὅτε ἐκβῆκεν ἀπὸ τὸ σχολεῖον. cela sent du — ὄζει σχολῆς, μυρίζει σχολαστικότητα.

Collégial, le, ἐπ. ἀνήκων εἰς σύλλογόν τινα. église —le ἐκκλησία ἄνευ ἀρχιερέως, αὐτοκέφαλος.

Collegiat, ἀρ. ὑπότροφος εἰς σχολεῖον.

Collègue, ἀρ. συνάρχων, συνόμιλος, ἑταῖρος, συνεργὸς, σύντροφος, (οἷον οἱ ὕπατοι τῆς ἀρχ. Ῥώμης, οἱ καθηγηταὶ τοῦ αὐτοῦ σχολείου, οἱ ἱερεῖς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας).

Collema, ἀρ. *κόλλημα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φυκιοειδῶν.

Collement, ἀρ. συγκόλλησις χωρισμένων ἐκ φύσεως μερῶν, συμφυΐα.

Coller, ἐν. κολλῶ, συγκολλῶ, προσκολλῶ. § μαζαλίζω, ἢ σκεπάζω μὲ κόλλαν. — du vin καθαρίζω τὸν οἶνον (μὲ κόλλαν ἢ λεύκωμα ὠοῦ). — une bille ἢ ἁπλῶς coller — κινῶ τὴν σφαῖραν οὕτως, ὥστε νὰ σταθῇ πλησίον τῶν χειλέων τοῦ σφαιριστηρίου. se — contre un mur αὐτοπ. ἵσταμαι ἀκίνητος πλησίον τοίχου. Collé, ée, μετ. avoir les yeux —és sur une personne ἐνατενίζω εἰς ἄνθρωπόν τινα. avoir la bouche, les lèvres —ées sur προσφύομαι τοῖς χείλεσι, κολλῶ τὰ χείλη — sur les livres προττετηκὼς ταῖς βίβλοις, κολλημένος εἰς τὰ βιβλία.

Collerage, ἀρ. *πιθοίγιον, τέλος, δικαίωμα, διδόμενον πρὸς τὸν τιμαριώτην ἄρχοντα διὰ νὰ ἀνοίξῃ τις τὸ βαρέλιον τοῦ οἴνου.

Colleret, ἀρ. ἀμφίβληστρον, δίκτυον συρόμενον ἀπὸ δύω ἀνθρώπους εἰς τὴν Θάλασσαν.

Collerette, Ϛ. περιτραχήλιον, τραχηλιὰ, ἐπωμὶς, κόσμος τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ὤμων τῆς γυναικός. § κάλυξ τῶν ἀνισοειδῶν (σκιαδιοφόρων), ἀνθέων, γενικὴ ἢ μεγάλη περιλαμβάνουσα ὅλον τὸ ἄνθος, καὶ μερικὴ ἢ μικρὰ περιτυλίσσουσα τὰ μικρὰ ἄνθη.

Collet, ἀρ. περιλαίμιον, ἄνοιγμα τοῦ φορέματος εἰς τὸν λαιμόν. petit — μικρὸν περὶ τὸν λαιμὸν φόρεμα τῶν ἐκκλησιαστικῶν. petit — νέος ἐκκλησιαστικός. sauter au — de quelqu'un ἁρπάζω, πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸν λαιμὸν (ἐκτραχηλίζω) διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσω ἢ νὰ τὸν κτυπήσω. prêter le — à quelqu'un παρίσταμαι πρὸς διαπληκτισμὸν, παρουσιάζομαι διὰ νὰ κτυπηθῶ μέ τινα, (λέγεται καὶ ἐπὶ παιγνιδίου). § *μεσοδόντιον, τὸ μεταξὺ τῆς κορώνης καὶ ῥίζης τοῦ ὀδόντος μέρος. § τὸ ἄκρον τῆς θρυαλλίδος κ. φωτυλίου εἰς τὰς λαμπάδας. § τὸ στενότατον μέρος τῆς ἑλικοειδοῦς κλίμακος. § τὸ πρὸς τὴν πτέρναν μέρος τοῦ ὑποδήματος. § βρόχος, δίκτυον, παγὶς πρὸς ἄγραν τετραπόδων καὶ πτηνῶν. § κύκλος κοίλος στολίζων διάφορα ἀργυρώματα ἢ χρυσώματα. § λείψανον ὑελώδους ὕλης εἰς τοὺς ὑελοφυσητῆρας. § τὸ μεταξὺ ῥίζης καὶ καυλοῦ μέρος τῶν φυτῶν, καὶ εἶδος ὑμενώδους δακτυλίου εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ ποδίσκου τῶν ἀγαρικῶν. — d'un ancre τὸ χονδρὸν μέρος τῆς ῥάβδου, ὅθεν ἀναχωροῦσιν οἱ δύω βραχίονες. § σημεῖον ἑνώσεως τῶν κλάδων κυρτῆς, καμπύλης γραμμῆς. § τὸ ἐμπρόσθιον μέρος φορτηγοῦ· ἁμάξης. § μέρος τηλεβόλου μεταξὺ τοῦ σώματος καὶ τοῦ στομίου. § μέρος τῆς ἄκρας τοῦ ἱστοῦ, τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὰ ξύλα τοῦ καρχησίου τῆς ἀτράκτου κτλ.

Collet-blanc, ἀρ. εἶδος ἀγαρικοῦ ὁλολεύκου εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων.

Collet-doré, ἀρ. ἕτερον εἶδος ἀγαρικοῦ κιτρίνου.

Collet-de buffle, ἀρ. Ϛωρὰξ ἀρχαῖος ἀπὸ δέρμα βουβάλειον.

Collet-de notre dame, ἀρ. σκιαδοφόραν πέπερι (ἀντιφάρμακον, ἐπουλωτικὸν κτλ.).

Colleter, ἐν. ἁρπάζω τινὰ ἀπὸ τὸν λαιμὸν, ζητῶ νὰ τὸν ῥίψω κατὰ γῆς. — les chandelles βυθίζω τὰς λαμπάδας εἰς τὸ ἀναλυμένον πάχος τελευταίαν φοράν, ἕως οὗ ἀλείψω μέρος τοῦ ἄκρου τῆς θρυαλλίδος.

Colleter, οὐδ. ἱστάνω ἄρκυς, παγίδας, δίκτυα, πρὸς θήραν τετραπόδων καὶ πτηνῶν.

Colleteur, ἀρ. ἱστάνων παγίδας κτλ.

Collétier, ἀρ. τεχνίτης καὶ πωλητὴς τῶν βουβαλοδέρμων Ϛωράκων.

Colletin, ἀρ. Ϛωρὰξ ἀχειρίδωτος (χωρὶς μανίκια). § ὅρμος προσευνητῶν, κατάστεγος ἀπὸ λογχύλια.

Collétique, ἐπ. κολλητικὸν (φάρμακον) συνάπτον τὰ χείλη τῆς πληγῆς, ἐπουλωτικόν.

Collet-jaune, ἀρ. ἀγαρικὸν κίτρινον, ἐδώδιμον.

Collet-roux, ἀρ. εἶδος ἀγαρικοῦ πέριξ τῶν Παρισίων.

Collets-enfamille, ἀρ. πλ. ἀγαρικὰ φυόμενα πολλὰ καὶ πυκνὰ ὁμοῦ εἰς τὴν βάσιν τῶν δένδρων.

Collets-solitaires, ἀρ. σύστημα μυκήτων.

Collettier, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνοειδῶν.

Colleur, ἀρ. κολλητὴς τοῦ χαρτίου. § μαζαλιστὴς τοῦ στήμονος. § κατασκευαστὴς χαρτονίων. § κολλητὴς χαρτίων εἰς τοὺς τοίχους Θαλάμου.

Collibranche, Ϛ. *αὐχενόβραγχος, ἰχθύς.

Collier, ἀρ. ὅρμος, περιδέραιον, στρεπτὸς, (τουρκ. γκιορδάνι, χαρχάλλι) τῶν γυναικῶν. § πολιτικὸς σχολιασμὸς τῶν ἱπποτῶν ἀνηκόντων εἰς διάφορα τάγματα, ἅλυσος χρυσῆ, σμαλτωμένη ἔχουσα κρεμάμενον σαυρὸν ἢ ἄλλο τι σημεῖον. § κλοιὸς, κρίκος τιθέμενος εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ἀνδραπόδων, τῶν σκύλων κτλ. § ζυγὸς τῶν ἁμαξηλατικῶν ζώων. § σημεῖον περὶ τὸν τράχηλον. — de défense σχοινία τυλισσόμενα εἰς τὰ ἔμπροσθεν καὶ πλάγια τῶν ἐφολκίων (λέμβων) διὰ νὰ τὰ προφυλάξωσιν ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν ἄλλων. — de bœuf τεμάχιον χρέατος περιλαμβάνον τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον σπόνδυλον μὲ τὴν γνάθον. — de perles ἢ d'olives καλλωπίσματα ἀρχιτεκτονικὰ τιθέμενα εἰς τὰ *ὠά. (oves) § σειρὰ ἀρσενικῶν ὀργάνων εἴς τινας ἀνεμώνας διπλᾶς, ὀλιγοστεύουσα αὐτῶν τὴν ἀξίαν καὶ τὸ κάλλος. § σχοινίον ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ δικτύου ὡς τὸν βυθιζόμενον εἰς τὸν πηλὸν πάσσαλον. § ἔμπηξις, ἐξάνθημα περὶ τὸν λαιμόν. — de misère κατάστασις δυστυχὴς καὶ ὀδυνηρά. (prendre le — de misère)

cheval de — ἑλκυστὴρ ἵππος. cheval franc de — ἵππος ἕλκων ἀνδρείως χωρὶς νὰ παρακαλῆται εἰς τοῦτο. λέγεται καὶ περὶ ἀνθρώπου πράττοντος εἰλικρινῶς καὶ ἐπιχειροῦντος ἀπαρακλήτως. militaire franc de — στρατιώτης ἄφοβος, ὅταν πρόκηται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ χρέη του. donner un coup de — σπουδάζω, ἀγωνίζομαι ἐκ νέου νὰ ἐπιτύχω εἴς τινα ἐπιχείρησιν.

Collières, ϑ. πλ. πάσσαλοι χρησιμεύοντες ὡς βάσις τῶν ἐν εἴδει σχεδιῶν μετεφερομένων διὰ τοῦ ποταμοῦ καυσίμων ξύλων.

Colliger, ἐν. συλλέγω, ἀπανθίζω τὰ ἄριστα χωρία τινὸς βιβλίου

Colliguay, ἀρ. * ῥόδοσμον, δένδρον τῆς Χηλῆς, τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον μυρίζει ὡς τριαντάφυλλον.

Collimation, ϑ. ἀστρ. ligne de — γραμμὴ, καθ' ἣν ἀποβλέπομεν εἴς τι ἀντικείμενον διὰ τῶν δύω διοπτήρων τοῦ γραφομέτρου § ὀπτικὸς ἄξων τοῦ τηλεσκοπίου.

Colline, ἀρ. (κωλωνὸς) λόφος, μικρὸν βουνὸν, ὕψωμα γῆς.

Collinsone, ϑ. *κολινσονία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μινθοειδῶν.

Colliquatif, ive, ἐπ. (προφ. — κουα) συντηκτικὸς, φέρων φθίσιν, διάλυσιν τῶν ὑγρῶν. diarrée — ive φθισικὴ, ϑανατηφόρος διάῤῥοια.

Colliquation, ϑ. (προφ. — κουα) σύντηξις, φθίσις, διαφθορὰ, διάλυσις τῶν ὑγρῶν.

Collision, ϑ. σύγκρουσις δύω σωμάτων, παράτριψις.

Colliure, ϑ. γένος ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.

Collocasie, ϑ. κολοκάσιον, ἄρον τῆς Αἰγύπτου, φυτὸν ἐδώδιμον.

Collocation, ϑ. κατάταξις τῶν δανειστῶν κατὰ τὴν ἀρμόδιον σειρὰν τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου των. — utile κατάταξις ἐπωφελὴς, ὅταν ἐλπίζῃ ὁ καταταχθεὶς νὰ λάϐῃ χρήματα. § ἡ ποσότης, τὴν ὁποίαν ὁ καταταχθεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ λάϐῃ κατὰ τὴν τάξιν. — en sousordre ἀντικατάταξις ξένου δανειστοῦ (δανείσαντος τὸν ἀπαιτοῦντα). § κατάθεσις (δάνεισις) χρημάτων.

Colloque, ἀρ. διάλογος.

Colloquer, ἐν. κατατίθημι, δανείζω, τοκίζω. § κατατάττω τοὺς δανειστὰς τοῦ χρεωκόπου.

Colludant, te, ἐπ. συγκακουργῶν, συνεννοούμενος μὲ τὸν ἀντίδικον.

Colluder, οὐδ. συνεννοοῦμαι μὲ τὸν ἀντίδικον πρὸς ϐλάϐην ἄλλου τρίτου.

Colluriens, ἀρ. πλ. κισσόῤῥαμφος, γένος πτηνῶν.

Collurions, ἀρ. πλ. κολλυρίων, ἢ κορυλλίων, σύστημα πτηνῶν ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ὑλοϐίων, φυλῆς δὲ τῶν ἀνισοδακτύλων.

Collusion, ϑ. συντέχνασμα, συνεννόησις, συμφωνία πρὸς ϐλάϐην τρίτου. § μυστικὴ συγκακουργία, συμφωνία πρὸς ἀπάτην ἄλλου.

Collusoire, ἐπ. κατὰ συγκακουργίαν, συννενόησιν γινόμενος.

Collusoirement, ἐπ. κατὰ συμπαιγνίαν, συγκακουργικῶς, κατὰ συνεννόησιν.

Collutoire, ἀρ. διάκλυσμα, εἶδος γαργαρίσματος.

Collybistique, ἐπ. κολλυϐιστικὸς, συναλλαγματικός.

Collyre, ἀρ. κολλύριον, ἰατρικὸν τῶν ὀφθαλμῶν.

Collyridiens, ἀρ. κολλυρικοὶ, αἱρετικοὶ χριστιανοὶ σεϐόμενοι ἰδιαιτέρως τὴν Θεοτόκον, προφέροντες αὐτῇ κατά τινας ἑορτὰς κολλύρας, τὰς ὁποίας ἔτρωγον εἰς τιμὴν αὐτῆς.

Collytique, ἐπ. κολλητικὸν, συγκολλητικὸν (φάρμακον).

Colma, ἀρ. μυρμηγκοφάγος, πτηνόν.

Colnud, ἀρ. κόλυνδος, πτηνὸν τοῦ γένους κορακίνου (ἴσ. κορακίου).

Colobe, ἀρ. κολοϐὸς, * λειψαντίχειρ, κολοϐόχειρ, γένος πιθήκων ἐχόντων τέσσαρας δακτύλους.

Colobion, ἀρ. *κολόϐιον, γένος φυτῶν (Θριγγία).

Colobique, ἀρ. κολοϐικὸν, γένος ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.

Colobome, ἀρ. κολόϐωμα, πήρωσις.

Colobrachne, ϑ. * κολόϐραχνον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος των σιτοειδῶν.

Colocasie, ϑ. κολοκασία.

Colombacé, ée, ἐπ. περιστεροειδὴς, περιστερικός.

Colombade, ϑ. ὑπολαὶς γαλατική.

Colombage, ἀρ. σειρὰ ὀκῶν καθέτως ἐστηριγμένων εἰς διάφραγμα.

Colombar, ἀρ. τρήρων, γένος περιστερᾶς.

Colombasse, ϑ. κίχλα, πτηνόν.

Colombe, ϑ. περίστερος, περιστερὰ (μυθολ. ποιητ.) § περιστερὰ, τὸ ϑῆλυ τοῦ πτηνοῦ τούτου. § *εὐθυντὴρ ἐργαλεῖον τῶν κιϐωτοποιῶν, μὲ τὸ ὁποῖον ἰσάζουσι τὸ καμπτὸν ξύλον. § ῥυκάνη μεγάλη τῶν ϐυτοποιῶν εἴτε ϐουτταράδων. § περιστερὰ, ἀστερισμὸς τοῦ μεσημϐρινοῦ ἡμισφαιρίου. § δοκὸς ὀρθία ἐπάνω ὁριζοντείας ἄλλης πρὸς κατασκευὴν διαφράγματος.

Colombelle, ϑ. περιστεριδεὺς, νεοσσὸς περιστερᾶς, πιπίνι (πίπος). § (κόχλος), γένος μονοθύρων κογχυλίων. § τυπογρ. * διάστιχον, διαχώρισμα τῶν κεφαλαίων καὶ στηλῶν.

Colombier, ἀρ. περιστερεὼν-ῶνας, περιστεροτροφεῖον. attirer les pigeons au — προσέλκομαι διά τινος δελεάσματος τοὺς φέροντάς τινα ὠφέλειαν. chasser les pigeons du — ἀποϐάλλω τοὺς αὐτούς. § — s τυπογρ. μέγα διάστημα μεταξὺ τῶν λέξεων. § — s νεολκοὶ ἢ φάλαγγες, δύω μακρὰ ξύλα περιλαμϐάνοντα τὸ ῥιπτόμενον εἰς τὴν Θάλασσαν πλοῖον (διαφέρουσι τοῦ Coites παραπηγμάτων, καθότι ταῦτα μένουσιν εἰς τὸν τόπον).

Colombin, ἴδ. Colombite καὶ Columbium.

Colombin, ne, ἐπ. περιστερόχρους (ἐρυθροπόρφυρος).

Colombine, ϑ. κόπρος περιστερᾶς καὶ ἁπλῶς πτηνῶν (κοτσιλιά). § * ἀγχολία, * πήγαμον, καὶ ἀνεμώνης εἶδος, φυτά.

Colombins, ἀρ. πλ. περιστεροειδῆ, σύστημα ὑλοϐίων πτηνῶν.

Colombite, ἀρ. περιστερίτης, ὀρυκτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Colombium, ἢ Columbium, ἴδ. Colombite, καὶ Tantalite.

Colombo, ἀρ. *πικρόῤῥιζον, φυτὸν τῆς Ἰνδίας, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μηνισκοσπέρμων, χρήσιμον εἰς τὴν ἰατρικὴν ὡς τονικόν.

Colomnée, ϑ. * σησαμείκελον, γένος φυτῶν ὁμοιαζόντων πολὺ μὲ τὸ σήσαμον κτλ. ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀροϐαγχοειδῶν.

Colon, ἀρ ἄποικος, κληροῦχος, γεωμόρος. § γεωπόνος, γεωργός.

Colon, ἀρ. κῶλον, δεύτερον μέρος τοῦ ἐντέρου, παχὺ ἔντερον. § μυίαγρον (πτηνὸν) τῆς Παραγουαίας.

Colonage, ἀρ. γεώργιον, ἔργον τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ἀποίκου, ἄχρ

Colonel, ἀρ. συνταγματάρχης, χιλίαρχος. — général de cavalerie ἀρχηγὸς ὅλου τοῦ ἱππικοῦ κτλ. compagnie — le πρῶτος λόχος τοῦ συντάγματος ἔχων λοχαγὸν αὐτὸν τὸν συνταγματάρχην. — le οὐσ. ὁ λόχος αὐτός.

Colonial, (πλ. aux), le, ἐπ. * ἀποικιακὸς denrées —les ἀποικιακὰ ἐξαγώγιμα, ἀποικιακοὶ καρποί.

Colonie, ϑ. ἀποικία. envoyer une — ἀποικίαν ἐκπέμπω. § ἀγέλη ζώων. § ἀποικὶς χώρα, πόλις § — ἀρ. * κολωνία, δένδρον τῶν Φιλιππονήσων.

Colonisation, ϑ. ἀποικισμός.

Coloniser, ἐν. ἀποικίζω, κατασταίνω, στέλλω ἀποικίαν.

Colonnade, ϑ. κιονοστιχία, σειρὰ, κιόνων, στύλων, μεταστύλιον (περίστυλον).

Colonnailles, ϑ. πλ. κάῤῥη, μέρη οἰσύας, λυγαριᾶς χονδρώτερα παρὰ τὰ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ καλαθίου.

Colonnaison ἢ Colonnation, ἴδ. Colonnade.

Colonne, ϑ. στύλος, κίων, (λατ.) κωλώνα. μεταφ. στήριγμα. la force et la justice sont les deux —s

de l'état ἡ δύναμις καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὰ θεμέλια τῆς ἐπικρατείας. § στήλη, τέρμων, χρησιμεύουσα ὡς ὁροθέσιον ἢ πρὸς ἐπιγραφήν. inscrire sur une — εἰς στήλην ἀναγράφω κτλ. — itinéraire τέρμων, ὁδοδείκτης. — s d' Hercule Ἡράκλειαι στῆλαι. § στήλη, μέρος τῆς σελίδος κατὰ μῆκος. livre imprimé par — s βιβλίον τυπωμένον κατὰ στήλας. — s charnues μυώδεις χορδαὶ τῶν κοιλιῶν τῆς καρδίας, αἱ ὁποῖαι συναπτόμεναι μὲ τενοντώδεις ἴνας συνιστῶσι τὰ ἐπιπτύγματα (valvules d' air ποσότης ἀπροσδιόριστος κυλινδρικὴ ἀέρος ἐπάνω τῶν ὑποκειμένων σωμάτων. — d' eau χρουνὸς ὕδατος, τὸ περιεχόμενον ὕδωρ εἰς σίφωνα, ὅστις τὸ ἀνασύρει μηχανικῶς ἀπὸ ποταμὸν ἢ φρέαρ. § τὸ καταβαῖνον ὕδωρ ἀπὸ δεξαμενήν. § σύνταγμα, σῶμα στρατιωτῶν (ἀπὸ χιλίους). l' armée marchait sur trois — s εἰς τρία διηρημένον ἐπορεύετο τὸ στράτευμα. mettre une armée en — s διαιρῶ τὸ στράτευμα εἰς πολλὰ μέρη, τὰ ὁποῖα βαδίζοντα διὰ διαφόρων ὁρόμων ἀνέρχονται εἰς κοινόν τινα τόπον. § τάγμα στρατιωτῶν τετράγωνον ἔχον τὸ μέτωπον μικρότερον παρὰ τὸ μῆκος. § ναυτ. στίχος, σειρὰ τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦσι τὰ πλοῖα ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου πλέοντα ἢ κινούμενα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Colonne-torse, Ϡ. λογχύλη ποταμία.

Colonnes-articulées Ϡ. πλ. ἀπολιθώματα ζώων.

Colophane, Ϡ. κολοφωνία (ῥητίνη) χρήσιμος εἰς τριψιν τοῦ πλήκτρου.

Colopherme, Ϡ. (κολόρουρα ἢ λόφουρα) γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φυκοειδῶν.

Colophon, ἀρ. Περουβιανὸς ἐρωδιός.

Colophonite, Ϡ. κολοφωνίτης, εἶδος καρχηδονίου (λίθου) κιτρονοαίθου ἀποστίλβοντος ὡς ἡ κολοφωνία.

Coloquinelle, Ϡ. ψευδοκολοκύνθη.

Coloquinte, Ϡ. κολοκυνθὶς, ἀγριοκολοκυνθὶς, ἡ πικροκολοκυνθιά.

Colorant, te, ἐπ. χρωματιστὴς, χρωματίζων, βάφων.

Colorer, ἐν. χρώζω, χρωματίζω, βάφω. μεταφ. συσκιάζω, ὑποκρύπτω, παρακαλύπτω ἢ καλλωπίζω, δίδω ὄψιν, ἐπιφάνειαν καλὴν εἰς τὸ κακόν. — une injustice, un mensonge σκεπάζω τὴν ἀδικίαν, τὸ ψεῦσμα. — é. εά μετ. vin — é καπνισμένος οἶνος.

Colorier, ἐν. (χροιογραφῶ;) χρωματίζω, δίδω χρώματα εἰς εἰκόνα κατὰ τοὺς κανόνας τῆς *σκιαγραφίας (clair-obscur).

Colorifique, ἐπ. χρωματιστικός.

Colorigrade, ἀρ. ὄργανον, τὸ ὁποῖον κολλᾷ ἀνεξιτήλως καὶ εὐκριτικῶς ὅλας τὰς παραλλαγὰς τῶν χρωμάτων.

Coloris, ἀρ. χρωματισμὸς, ἁρμονία σύνθεσις τῶν χρωμάτων. § εὐχροια. μεταφ. ἀνθηρὰ, εἰκονικὴ φράσις.

Colorisation, Ϡ. μεταχρωματισμὸς, μεταλλαγὴ τῶν χρωμάτων ἐπὶ χημικῶν ἐργασιῶν.

Coloriste, ἀρ. (*εὐχρώστης;) ἐπιτήδειος χρωματιστής.

Colossal, le, ἐπ. κολοσσαῖος, ὑπερμεγέθης.

Colosse, ἀρ. κολοσσὸς, ἀνδριὰς τερατώδης τοῦ ἡλίου ἐν Ῥόδῳ, τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Κομμόδου ἐν Ῥώμῃ μεταφ. τεράστιον καὶ θαυμαστὸν ἔργον ἀρχιτεκτονικῆς. § ὑψηλὸς, δυνατὸς, c' est un — κολοσσαῖος ἄνθρωπος. § μέγα βάρος (— de l' empire).

Colostis, ἀρ. φυτὸν ἀνάλογον τοῦ πυρέθρου.

Colostration, Ϡ. *πυαρίτις, ἡ ἐκ τοῦ πρωτογάλακτος νόσος τῶν νεογνῶν.

Colostre, ἡ Colostrum, ἀρ. πύαρ, πύος (ὁ) πυρίερθον ἢ πύρερθον, καὶ πυριάτης, πρωτόγαλα, πρωτόῤῥυτον γάλα τῶν γεννησάντων ζώων, κ, κουλάστρα. § φυρμ. κρᾶμα τερεβινθίνης καὶ λευκίθου.

Colpocèle, ἀρ. κολποκήλη, πτῶσις, κατέβασμα τοῦ ἐντέρου, ἢ τῆς κύστεως εἰς τὸν κόλπον τῆς γυναικός.

Colpoon, ἀρ. *κόλπιον, δένδρον τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου. § θάμνος τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Colportage, ἀρ. *πλανεμπορία, πλανοδιοπωλία, ἐπάγγελμα τοῦ *πλανοδιοπώλου.

Colporter, ἐν. πλανοδιοπωλῶ, περιφέρομαι πωλῶν εἰς τὰς ὁδοὺς πραγματείας, ἰδιαιτέρως δὲ φύλλα ἐφημερίδων, μεταφ. διαδίδω φήμας, σπερμολογῶ.

Colporteur, ἀρ. *πλανοδιοπώλης, πραγματευτὴς πωλῶν εἰς τοὺς ὁρόμους.

Colsa, ἴδ. Colza.

Coltis, ἀρ. ναυτ. μικρὸν χαράκωμα. § δωμάτιον οἰκοδομῆς ἢ πλοίου.

Colubrin, ἀρ. ὄφις αἰθάλευκος.

Colubrine, ἴδ. Serpentine. § γένος ἰχθύων βραγχιογάστρων. § — ἡ Coleuvrée. Ϡ. βρυωνία (λευκὴ) κ. βρουνιὰ, φυτόν.

Columbaire, ἀρ. μαυσωλεῖον, κοινοταφεῖον ἐνδόξου οἰκογενείας.

Columbée, ἀρ. *κολυμβαῖον, φυτόν.

Columballier, ἀρ. ζῶον τοῦ Colombelle.

Columbium, ἡ Colombium, ἀρ. κολόμβιον, νέον μέταλλον.

Columelle, Ϡ. τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἀριστεροῦ χείλους τῶν κογχυλίων. § δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης. § φυτὸν τῆς Περουβιανῆς. § κιονίσκος, κύλινδρος περιέχων τὴν σπερματικὴν κόνιν τῶν λειχήνων. § ἄξων ἀείμονός τινων καρπῶν, ἄξων ἐσωτερικὸς κογχυλίων καὶ καρπῶν.

Columellée, Ϡ. *κιονὶς, φυτὸν τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κιναροειδῶν.

Columellé, ée, ἐπ. *κιονισκοφόρος. (fruit —).

Colure, ἀρ. κόλουροι, δύω μεγάλοι κύκλοι τῆς σφαίρας, ὁ μὲν τὰ ἰσημερινὰ σημεῖα, ὁ δὲ τὰ ἡλιοστάσια διακόπτων.

Colutéa, Colytéa, koloitia, Ϡ. κολουτέα, κολυτέα, ἡ κολοιτέα, φυτόν.

Coluvrine de Virginie, Ϡ. ὄφις, ῥίζα ἀριστολοχείας τινὸς Ἀμερικανικῆς ἀλεξιφάρμακος.

Colybes, ἀρ. πλ. κόλυβα.

Colydie, Ϡ. γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.

Colymbus, ἀρ. κόλυμβος, αἴθυια, γενικὸν ὄνομα θαλασσίων πτηνῶν.

Colza, ἀρ. ἀγριοκράμβη, ἐκ τῆς ὁποίας τῶν σπόρων ἐκθλίβεται πολὺ καύσιμον ἔλαιον.

Coma, ἀρ. κῶμα, λήθαργος.

Comaret, ἀρ. *κομάρητον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοειδῶν.

Comaroïde, Ϡ. κομαροειδὲς, φυτόν.

Comaste, ἀρ. κωμαστής.

Comateux, euse, ἐπ. κωματώδης, ἔχων σχέσιν μὲ τὸ κῶμα ἢ προαναγγέλλων αὐτὸ (affection — euse).

Comatule, Ϡ. *κομάτυλον, γένος ζωοφύτων.

Co-may, Ϡ. *κόμαιον, σιτοειδὲς φυτὸν τῆς Κίνας.

Combasou, ἀρ. πτηνὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν σπορίτων ἢ στρουθίων.

Combat, ἀρ. μάχη — singulier μονομαχία — à coups de poings πυγμαχία. — naval ναυμαχία. — de coqs ἀλεκτρυονομαχία. — d' infanterie πεζομαχία. § πάλη, ἀγὼν, ἀνταγωνισμὸς, φιλονεικία, σύγχυσις, ταραχή. § — s ἀγῶνες δημόσιοι.

Combattant, ἀρ. μαχητὴς, πολεμιστὴς, ἀγωνιστὴς, στρατιώτης.

Combattant, ἀρ. ταὼν θαλάσσιος. § ψὰρ, πτηνόν.

Combattable, ἐπ. μαχητὸς, δυνάμενος νὰ καταμαχηθῇ, να τολεμηθῇ.

Combatre, ἐν. μάχομαι, πολεμῶ — à pied πεζομαχῶ. — avec quelqu'un de civilité ἀμιλλῶμαί τινι (πρός τινα) ἐπὶ εὐπροσηγορίᾳ. § ἀνθίσταμαι, il a combatu son opinion τῇ δόξῃ (ἢ πρὸς τὴν δόξαν) αὐτοῦ ἀντέστη, ἐναντιώθη εἰς τὴν γνώμην του. § καταβάλλω — corps à corps μονομαχῶ.

Combe, ἀρ. μέτρον σιτηρῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. § Ϡ. κοιλὰς, σπήλαιον.

Combien, επίῤῥ. πόσον — demandez vous? πόσον ζητεῖς; — vendez vous cela? πόσου (πόσον) πωλεῖς τοῦτο; — êtes vous? πόσοι ἐστέ; je sais —

tous êtes οἶδα ὁπόσοι ἐστέ, ἠξεύρω πόσοι εἶσθε — d' argent avez vous? πόσον ἔχεις ἀργύριον; — de fois ποσάκις. — que ἂν καί.

Combinable, ἐπ. συνδυαστός, συναρμοστός, δυνάμενος νὰ συνδυασθῇ νὰ συναρμοσθῇ.

Combinaison, θ. μίξις, σύζευξις, συνδυασμός, συναρμογή, σύγκρασις. § χημ. ἕνωσις τῶν μορίων εἰς τὴν σύνθεσιν νέου σώματος.

Combinateur, ἀρ. — trice, θ. συναρμοστής, συμμίκτης.

Combiné, ἀρ. χημ. μίγμα, σύνθεμα, σύγκραμα.

Combiner, ἐν. μιγνύω, συζεύγω, συνδυάζω, ἑνόνω πολλὰ πράγματα ὁμοῦ. § συντίθημι, συνθέτω δύω ἢ πλειότερα σώματα ἢ πράγματα διὰ νὰ ἀποτελέσω ἓν κοινόν. — é — ée. μετ. armée — ée συμμαχικὸς στρατός.

Comble, ἀρ. ὑπερπλήρωμα, ἐπίμετρον, ὅ,τι ὑπερβαίνει τὰ χείλη τοῦ μέτρου· μεταφ. ὁ κολοφών, τὸ ἄκρον, ὁ ὑπέρτατος βαθμός le — du malheur ἡ ἐσχάτη συμφορά, δυστυχία. par — de bonheur πρὸς ἐπίμετρον εὐτυχίας, καθ' ὑπερβολικὴν εὐτυχίαν. — de la gloire, de la fortune κολοφὼν δόξης, εὐδαιμονίας. — des plaisirs ἀκμὴ τῶν ἡδονῶν, parvenu au — de la sagesse εἰς ἄκρον σοφίας ἐληλακώς. arrivé au — de ses désirs ἢ vœux εἰς τὸ πέρας τῶν εὐχῶν ἀφικόμενος. c' est le — de l' impudence αὕτη ἐσχάτη ἐστὶν ἀναισχυντία. pour — de malheurs πρὸς ταῖς ἄλλαις δυστυχίαις. mettre le — à un bienfait ἐπισφραγίζω τὴν εὐεργεσίαν, ἐπιτίθημι τὴν κορωνίδα ταῖς εὐεργεσίαις de fond en — ἄρδην, ἐκ θεμελίων κ. πατόκορφα. détruire de fond en — ἄρδην ἀνατρέπω, κατεδαφίζω, καταστρέφω. § ἀέτωμα, κορυφὴ οἰκοδομῆς. § ἐπ. ὑπερχειλής, ὑπέρμεστος, ἐπίμετρος, κορυστός. mesurer à mesure — ἐπιμετρῶ, δίδω μὲ προσθήκην.

Combleau ἢ Comblau, ἀρ. σχοινίον πρὸς ἕλκυσμὸν τοῦ σφαιροβόλου εἴτε τηλεβόλου (canon).

Comblement, ἀρ. ἀέτωσις, κορύφωσις. § ἔγχωσις

Combler, ἐν. ὑπερπληρῶ, γεμίζω ὡς ἐπάνω — un boisseau παραγεμίζω τὸν μέδιμνον, τὸ κοιλόν. μεταφ — de bienfaits φορτόνω τινὰ μὲ εὐεργεσίας. — de louanges ὑπερεγκωμιάζω, ἐκθειάζω τινὰ κτλ. § ἐγχώννυμι, ἢ ἐγχόω — un fossé γεμίζω τὴν τάφρον μὲ χῶμα — la mesure μεταφ. πληρῶ τὸ μέτρον, δηλ. ὑβρίζω, κακουργῶ τόσον, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ἐλπίσω συγγνώμην.

Comblette, θ. *διχήλωμα, σχίσμα εἰς τὸ μέσον τοῦ ποδὸς τῶν αγριμίων.

Combourgeois ἢ Cobourgeois, ἀρ. συνναύκληρος, συμμέτοχος, κύριος πλοίου μὲ ἄλλον τινά. ἰταλοχυδ. παρτσινέβελος.

Combrière, θ. *θυννοθήρατρον, γρίπος, δίκτυον διὰ τὰ μεγάλα ὀψάρια, τουρκ. ταλιάνι.

Combuger, ἐν. προδιαίνω, προδιαβρέχω, νοτίζω τὰ βαρέλια μὲ τὸ ὕδωρ. Naut. λέγεται cambuser.

Comburant, te, ἐπ. καυστικός.

Combustibilité θ. *φλογιστότης, τὸ φλογιστόν, πρῆσις, ἕνωσις τοῦ ὀξυγόνου μὲ ἄλλα σώματα, τὰ ὁποῖα γίνονται δι' αὐτοῦ εὔφλεκτα.

Combustible, ἐπ. φλογιστός, καύσιμος. § οὐσ. καύσιμος ὕλη (ξύλα, ἄνθρακες).

Combustion, θ. καῦσις, μεταφ. σύγχυσις, ταραχὴ μεγάλη. toute l' Europe fut en — ὅλη ἡ Εὐρώπη ἦτον ἀνεστατωμένη, ἄνω κάτω. mettre tout en — φέρω τὸ πᾶν ἄνω κάτω.

Come, ἀρ. ἐπιστάτης καὶ διευθυντὴς τῶν δεσμίων.

Comédie, θ. κωμῳδία. § κωμῳδοποιΐα. § διάφορα εἴδη θεατρικῶν παραστάσεων. μεταφ. jouer la — προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαί τι χάριν εὐθυμίας καὶ γέλωτος. donner la — en public γέλωτα παρέχω, ἐκτίθεμαι εἰς χλευασμόν, θεατρίζομαι διὰ τῆς διαγωγῆς μου. § θέατρον, ὅπου παριστάνονται κωμῳδίαι· μεταφ. πράγματα πλαστὰ καὶ ἀπίθανα c' est une pure — εἶναι ὅλα παραμύθια.

Comédien, ἀρ. — ne, θ. κωμῳδός. § ὑποκριτής.

Coméphore, ἀρ. *κομηφόρος, γένος ἰχθύων, ἐκ τοῦ τμήματος τῶν ἀπόδων.

Comesperme, θ. *κομόσπερμον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥινανθοειδῶν.

Comestible, ἐπ. ἐδώδιμος, φαγώσιμος. § οὐσ. les — s σιτία, τρόφιμα.

Cométaire, ἐπ. κομητικός, ἀνήκων εἰς κομήτην (ἀχρ.)

Comète, θ. κομήτης. § *πυρσόκροτον φωτεινὸν ἐξίσου εἰς τὰς δύω ἄκρας. § κομήτης, εἶδος χαρτοπαιγνίου. jouer à la — παίζω τὸν κομήτην. § εἶδος τιθυμάλλου ἢ εὐφόρβου τῆς Ἰνδίας.

Cométite, θ. ἀπόσπασμα ὀρυκτοῦ ζωοφύτου (πολύποδος).

Cométographie, θ. κομητογραφία, περιγραφὴ κομητῶν.

Comices, ἀρ. πλ. ἐκκλησία, κοινὴ τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν σύνοδος. § ἀρχαιρέσια.

Comiciales, ἐπ. εὐχρ. délibérations — ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὴν Ratisbonne συνόδου.

Cominge, θ. *κόμιγγος, μεγάλη βομβίς, κ. βόμβα.

Comique, ἐπ. κωμικός. poëte — κωμῳδοποιός. § force — ἐπιτηδειότης τοῦ κωμῳδοῦ εἰς τὴν στηλίτευσιν καὶ τὸν θεατρισμὸν τῶν ἐλαχίστων ἐλαττωμάτων. § οὐσ. κωμῳδὸς ἢ ὑποκριτὴς κωμικός. — noble ἢ haut — κωμῳδία παριστάνουσα τὰ ἤθη τῶν μεγάλων, — bourgeois ἡ διαγράφουσα τὰ ἤθη τῆς μέσης τάξεως τῶν πολιτῶν — bas ἡ ζωγραφίζουσα τὰ ἤθη τοῦ ὄχλου. — grossier αἰσχρά, ἄσεμνος κωμῳδία. — de caractère κωμῳδία διασύρουσα τὴν κακίαν διὰ νὰ τὴν καταστήσῃ ἐξουθενητήν. — de situation κωμῳδία, ὅπου οἱ ἄνθρωποι φαίνονται παίγνια τῆς τύχης. — attendrissant κωμῳδία, ὅπου αἱ κοιναὶ ἀρεταὶ ἀποδεικνύονται ἀξιαγάπητοι διὰ τῶν κινδύνων ἢ συμφορῶν. § γελοῖος, ἀστεῖος.

Comiquement, ἐπ. κωμικῶς, ἀστείως.

Comirs, ἀρ. πλ. ἀγύρται, ῥαψῳδοὶ περιφερόμενοι καὶ ψάλλοντες τὰ ποιήματα τῶν ἱερέων καὶ ποιητῶν τῆς Γαλατίας λεγομένων troubadours.

Comite, ἀρ. ἀξιωματικὸς τριήρους διοικῶν τοὺς δεσμίους.

Comité, ἀρ. συνέδριον, ἐπιτροπὴ διωρισμένη ἀπὸ ὁμήγυρίν τινα εἰς συζήτησιν ὑποθέσεως. § συνέλευσις ὑποκριτῶν (κωμῳδίας). § σύλλογος σχετικῶν φίλων.

Comma, ἀρ. κόμμα, ὑποστιγμὴ (:) § μουσ. κόμμα, μικρὸν διάστημα μεταξὺ δύω ἤχων. § *τρίχρους, εὔμορφον πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς ἔχον τὸν λαιμὸν πράσινον, τὰ πτερὰ κόκκινα, καὶ τὴν οὐρὰν μαύρην.

Command, ἀρ. ἐντολεύς, ὅστις ἔδωκε παραγγελίαν εἰς τινα νὰ ἀγοράσῃ πρὸς λογαριασμόν του.

Commandant, ἀρ. στρατηγός, ἀξιωματικὸς διοικῶν στρατόν, ἢ μέρος στρατοῦ. § — ἢ — de place φρούραρχος. § ταγματάρχης.

Commande, θ. παραγγελία πρὸς πώλησιν ἢ ἀγορὰν πράγματος. étoffe de — παρηγγελμένον ὕφασμα. maladie de — οἰκ. προσποιητὴ ἀρρωστία. § ἐκ τοῦ προχείρου περιπλεγμένα σχοινία μιᾶς ὀργυιᾶς περίπου πρὸς χρῆσιν τῶν ναυτῶν ἐντὸς τοῦ πλοίου.

Commandement, ἀρ. ἀρχή, ἡγεμονία, ἐξουσία, διοίκησις. il est absolu dans son — διοικεῖ ἀπολύτως, δεσποτικῶς. § λόφος, ὕψωμα γῆς ἀντικρὺ τινος φρουρίου, ἢ στρατιωτικῆς θέσεως. — de front, *ἀντίταξις ἢ ἀντίτακτον, γήλοφον προσβάλλον τὴν τάξιν (θέσιν) τοῦ ἐχθροῦ κατὰ μέτωπον. — de revers ὀπισθοβόλος τάξις, θέσις, ὕψωμα, ὅπου προσβάλλεται ὁ ἐχθρὸς ὄπισθεν. — de courtine ἀντιπαράταξις, ὕψωμα ὅθεν προσβάλλεται ὅλη ἡ ἔκτασις εὐθείας γραμμῆς. § ἐντολή, προσταγή. les dix — s ὁ δεκάλογος, αἱ 10 ἐντολαὶ τοῦ Μωϋσέως. il a les larmes à — δακρύει ὁπόταν θέλῃ. j' ai

fait cela par votre — ἔπραξα τοῦτο κατὰ διαταγήν σου.

Commander, ἐν. — à ἐντέλλομαι, προστάσσω, παραγγέλλω, δίδω παραγγελίαν (εἰς τεχνίτην). § ἄρχω, διοικῶ. — à la baguette διοικῶ αὐστηρῶς. il commande à une partie de l'Asie ἄρχει (εἶναι ἄρχων) μέρους τῆς Ἀσίας. § ἐξουσιάζω τινός, ἔχω κυριότητα ἐπ' αὐτοῦ. un père commande à ses enfans ὁ πατὴρ ἐξουσιάζει τὰ παιδία του. il commande à ses passions κρατεῖ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἐξουσιάζει τὰ πάθη του. § ὑπέρκειμαι, εὑρίσκομαι ἐπάνω τινός. cette montagne commande la place τὸ βουνὸν τοῦτο κτυπᾷ τὸ φρούριον.

Commanderie, ϑ. πρόσοδος προωρισμένη εἰς ἀνταμοιβὴν στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Commandeur, ἀρ. ἱππότης στρατιωτικοῦ τάγματος ἔχων πρόσοδον ἢ σύνταξιν πρὸς ἀνταμοιβὴν τῆς ὑπηρεσίας του. § ἔφορος σακχαροποιείου ἢ κατοικίας ἀποίκων εἰς τὴν Ἀμερικήν. § *ἐρυθρόστημος, πτηνὸν Ἀμερικῆς φέρον ὡραῖον σημεῖον κόκκινον εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῶν πτερύγων του.

Commanditaire, ἀρ. συνεταῖρος ἑτερορρύθμος (μετέχων ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως χωρὶς ὅμως νὰ ὑπογράφηται).

Commandite, ϑ. société en — ἑτερορρύθμος ἑταιρία.

Comme, ἐπ. ὡς, ὥσπερ, καθώς. blanc — la neige λευκὸς ὡς χιών. je crois— vous πιστεύω καθὼς καὶ σύ. § ἅτε ὄν, ὄντων.— un richard qu'il était ἅτε πλούσιος ὤν. aimons la vertu — devant faire notre bonheur. ἂς ἀγαπῶμεν τὴν ἀρετὴν ὡς μέλλουσαν νὰ μᾶς καταστήσῃ εὐτυχεῖς. § πῶς. — il vous parle! πῶς σοὶ λαλεῖ! § ὅτε. on le menait au supplice. § ἐπειδή, — il n'a pu venir, il nous a écrit ἐπειδὴ δὲν ἐδύνατο (μὴ δυνάμενος) νὰ ἔλθῃ, μᾶς ἔγραψε. § ὡς, ἀφ' οὗ — on lui eut annoncé la victoire ὡς ἠγγέλθη αὐτῷ ἡ νίκη, ἀφ' οὗ ἔμαθε τὴν νίκην.

Commelinées, ϑ. πλ. κομελινοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Commémoraison, ϑ. ἐκκλ. συναναμνησις, ἐνθύμησις, ἀναφορὰ ἁγίου τινὸς ἐπὶ τῆς ἑορτῆς ἄλλου. § μνημόσυνον τῶν ἀποθανόντων δικαίων, τὸ σάββατον τῶν ψυχῶν.

Commémoratif, ive, ἐπ. *συναναμνηστικός. signes —s ἰατρ. συναναμνηστικὰ σημεῖα, ὅσα συνέβησαν εἰς τὸν πάσχοντα πρὸ τῆς παρούσης ἀῤῥωστείας χρησιμεύοντα εἰς τὴν διάγνωσιν της.

Commémoration, ϑ. ὶδ. Commémoraison.

Commençant, ἀρ. te, ϑ. ἀρχάριος.

Commencement, ἀρ. ἀρχή. dès le —ἀπ' ἀρχῆς, ἔκπαλαι. § —s στοιχεῖα (ἐπιστήμης).

Commencer, ἐν. ἄρχομαι, κ. ἀρχίζω. j'ai commencé ce jeune homme ἔδωκα τὰ πρῶτα μαθήματα εἰς τὸν νέον τοῦτον. — à faire ἢ de faire quelque chose ἀρχίζω νὰ κάμνω. — par la fin ἀπὸ τοῦ τέλους ἀρχίζω. § οὐδ. λαμβάνω ἀρχήν. la nouvelle année commence τὸ νέον ἔτος ἀρχίζει. il commence à pleuvoir ἀρχίζει νὰ βρέχῃ.

Commendataire, ἐπ. ἐκκλησιαστικὸς κοσμικὸς ἔχων ἐκκλησιαστικόν τι σιτηρέσιον, ἐκκλησιαστικήν τινα πρόσοδον.

Commende, ϑ. ϑέτις, ὠφέλημα ἐκκλησιαστικόν, σύνταξις, πρόσοδος δοθεῖσα εἰς ἐκκλησιαστικὸν, κοσμικόν.

Commensal, ἐπ. συνέστιος, συνδαιτυμών, ὁμοτράπεζος — aux οἱ δειπνοῦντες εἰς τὸ παλάτιον ὑπασπισταὶ κτλ. ὅταν εὑρίσκωνται εἰς ὑπηρεσίαν.

Commensalité, ϑ. συνδαιτυμοσύνη, δικαίωμα τῶν συνδαιτυμόνων, ὁμοδείπνων τοῦ βασιλέως.

Commensurabilité, ϑ. μαθ. τὸ σύμμετρον, ἀριθμητικὴ σχέσις μεταξὺ δύω μεγεθῶν ἐχόντων μέτρον κοινόν.

Commensurable, ἐπ. μαθ. σύμμετρος. quantités —s ποσότητες (ἀριθμοὶ) σύμμετροι, δυνάμεναι νὰ μετρηθῶσι διὰ κοινοῦ τινος μέτρου χωρὶς ὑπόλειμμα.

Commensuration, ϑ. καταμέτρησις σύγχρονος δύω πραγμάτων.

Comment, ἐπίῤ. πῶς. § οὐσ. j'ignore le — δὲν γνωρίζω τὸ πῶς, τὸν τρόπον, τὸ διατί, τὴν αἰτίαν.

Commentaire, ἀρ. σχόλιον. § —s παρεξηγήσεις sa conduite donne lieu à bien des —s ἡ διαγωγή του δίδει ἀφορμὴν εἰς διαφόρους παρατηρήσεις. § ἀπομνημονεύματα, συγγράμματα ἱστορικὰ ἀνδρῶν διατελεσάντων ἐν τοῖς πράγμασι, τὰ ὁποῖα διηγοῦνται· οἷον τὰ τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Ξενοφῶντος.

Commentateur, ἀρ. σχολιαστὴς, ὑπομνηματιστής.

Commenter, ἐν. σχολιάζω, ὑπομνηματίζω. § παρεξηγῶ.

Commerage, ἀρ. σκευωρία, φλυαρία, ὕβλος, λόγια καὶ διαγωγὴ λάλου γυναικὸς. κ. κυρατσιτσιαΐς.

Commerçable, ἐπ. εὐπώλητος. effets, billets —s συναλλάγματα, γραμμάτια ἐμπορεύσιμα, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται εὐκόλως, ἔχουσι πέρασιν.

Commerçant, ἀρ. te, ϑ. ἔμπορος. § ἐπ. ἐμπορικός.

Commerce, ἀρ. ἐμπορία, ἀνταλλαγὴ πραγματειῶν, συνάλλαγμα. — en détail λιανοπώλιον — en gros *ἀδρομεροπώλιον. faire le — ἐμπορεύομαι. chambre de — ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον, ὁμήγυρις ἐμπόρων προβεβλημένη νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὰς ἀρχὰς περὶ ἐμπορίου. § ὁμιλία, συναναστροφή. homme d'un bon — ὁμιλητικὸς ἄνθρωπος. — de lettres ἐπιστολιμαία ἀνταπόκρισις. mauvais — αἰσχρὰ διαγωγὴ γυναικὸς διὰ κερδοσκοπίαν.

Commercer, οὐδ. ἐμπορεύομαι.

Commercial, le, ἐπ. ἐμπορικός.

Commère, ϑ. ἀνάδοχος, κ. κουνά. § *γραομητρίδιον, γυναικάριον πολυπράγμον, περίεργος, ῥαδιοῦργος, σκευωρὸς, καὶ λάλος γυνή. c'est un — εἶναι πανοῦργος, φλύαρος, δολία, κ. γλωσσαῦ.

Commerson, ϑ. δένδρον τῶν Μολουκοννήσων καὶ τῆς Ὀταϊτῆς.

Cammetage, ἀρ. ναυτ. σχοινοστροφία, σχοινοπλοκία, τύλιγμα, περίπλεγμα πολλῶν κλωστῶν, σπάγγων.

Commettant, ἀρ. ἐντολεύς, δίδων παραγγελίας, *παραγγελιοδότης.

Commetteur, ἀρ. σχοινοστρόφος, σχοινοπλόκος.

Commettre, ἐν. πράττω (ἐπὶ κακοῦ) τολμῶ. — une faute, un péché πλημμελῶ, πταίω. § ἐρίστημι, διορίζω τινὰ εἴς τινα ὑπόθεσιν. il faut — quelqu'un à la garde de ces prisonniers πρέπει νὰ βάλωμέν τινα νὰ φυλάξῃ τοὺς αἰχμαλώτους τούτους. § ἐμπιστεύομαί τι εἴς τινα. je l'ai commis à ses soins τὸ ἐμπιστεύθην εἰς τὴν φροντίδα του. § ἐκτίθημι, ῥιψοκινδυνῶ. — le nom de quelqu'un βάλλω εἰς κίνδυνον, ἀτιμάζω, ἐμπεριδεύω τὸ ὄνομά τινος. § συστρέφω κλωστὰς πρὸς σχηματισμὸν ϑωμίγγων, (σπάγγων) § ἐκπολεμῶ, συγκρούω, παροξύνω τινὰ ἕνα κατὰ τοῦ ἄλλου. — le père avec le fils βάλλω εἰς λόγια τὸν πατέρα μὲ τὸν υἱόν. § se — κατοπαθ. ἀνταγωνίζομαι, διακινδυνεύω μεταφ. πιάνομαι μέ τινα. il craignait de se — avec un si grand capitaine ἐφοβεῖτο νὰ τὰ βάλῃ, νὰ πιασθῇ μὲ τόσῳ μέγαν στρατηγόν.

Commier, ἀρ. * κόμηρον, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης ἀναβλύζον ἐμετοκαταρτικὸν κόμμι.

Commination, ϑ. σχῆμα ῥητορικὸν, ἀπειλή, δείνωσις.

Comminatoire, ἐπ. οἰκ. ἀπειλητικὸς, ἐκφοβητικός.

Comminutif, ive, ἐπ. fracture — τὸ σύντριμμα, κάταγμα λεπτομερὲς ὀστοῦ.

Comminution, ϑ. σύντριμμα, λεπτομερὴς κάταξις, συντριβὴ ὀστοῦ.

Commiphore, ἀρ. κομμιφόρον, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Commis, ῥἀ. τοποτηρητὴς, ἐπιστάτης, ὑπάλληλος, ἐκπληρῶν τινα ὑπηρεσίαν. — ambulant — ἐλεγκτὴς, ὑπάλληλος περιφερόμενος εἰς τὰ γραφεῖα διὰ νὰ ἰδῇ τὰ κατάστιχα τῶν εἰσπράξεων, καὶ νὰ ἀνα-

φέρη. § κατώτερος ὑπάλληλος, γραφεύς.

Commisération, Θ. εὐσπλαγχνία, φιλανθρωπία.

Commissaire, ἀρ. ἐπιμελητής, ἐπίτροπος, ἐπιστάτης διωρισμένος εἴς τι. — de police ἀστυνόμος, ὑπάλληλος ἀστυνομικὸς, ἐπιτηρῶν τὴν εὐταξίαν κτλ. εἰς τὰς συνοικίας, τὰς ἀγοράς. — de guerre φροντιστὴς, ἀξιωματικὸς φροντίζων περὶ τῆς διαγωγῆς καθ' ὁδὸν τῶν στρατευμάτων, καὶ τῆς μισθοδοσίας των. — de marine ἐπιθεωρητὴς τοῦ ναυτικοῦ, ἀξιωματικὸς ἐρευνῶν τὰ τῶν πλοίων, καὶ ἐπιθεωρῶν τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας.

Commission, Θ. ἐντολὴ, διαταγὴ πρὸς ἐκτέλεσιν διοικητικοῦ, ἢ ἀστυνομικοῦ καθήκοντος. § παραγγελία ἁπλῶς. donner une — à quelqu'un δίδω παραγγελίαν εἴς τινα. § προμήθεια τῶν ἐμπόρων, κέρδος λαμβανόμενον ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐκτελοῦσι παραγγελίας τῶν ἄλλων. § δίπλωμα. (—de capitaine). § ἐπιτροπὴ, σύλλογος ἀνθρώπων διωρισμένων εἰς ἐπιμέλειαν, ἢ ἐκτέλεσίν τινος πράγματος. § δικαστήριον προσωρινὸν, καὶ ἔκτακτον. § πλημμέλημα, ἁμάρτημα. péché de — ἁμάρτημα ἐν ἔργῳ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ péché par omission ἁμάρτημα ἐξ ἐλλείψεως.

Commissionnaire, ἀρ. ἐντολοδόχος, ἐπιφορτισμένος τινὰ παραγγελίαν. — d'achat ἐντολοδόχος πρὸς ἀγορὰν, ἀγοραστὴς πραγματειῶν κατὰ παραγγελίαν καὶ πρὸς λογαριασμὸν ἄλλου. — de vente ἐντολοδόχος πρὸς πώλησιν, πωλητὴς πραγματειῶν ξένων. — de banque τραπεζιτικὸς ἐντολοδόχος, ἐπιμελούμενος τὴν ἐξόφλησιν συναλλαγματικῶν καὶ ἀποστέλλων τὰ χρήματα ὅπου διορισθῇ μὲ ἀμοιβήν τινα. — d'entrepôt ὁ δεχόμενος πρὸς καιρὸν πραγματείας εἰς ἀποθήκην διὰ νὰ τὰς παραπέμψῃ ἄλλοῦ κτλ. § ὁδοθεράπων, ὁ καθήμενος εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐκτελῶν διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ κοινοῦ.

Commissoire, ἐπ. ὅρος ἄφευκτος, τοῦ ὁποίου ἡ παράβασις ἀκυροῖ τὸ συμβόλαιον.

Commissure, Θ. ἀνατ. συνοχὴ, ἄκρα τόπος, ὅπου συνάπτονται δύω μέρη. — des lèvres συγχειλία. — des paupières κανθὸς (βλεφάρων) παρωπίαι.

Committitur, ἀρ. δικ. παραγγέλλεται (νὰ ἀνακρίνῃ). τύπος τιθέμενος εἰς ἀναφορὰς διὰ νὰ κάμῃ τις δικαστὴς ἀνάκρισιν. requête de — ἡ τοῦτο ζητοῦσα ἀναφορά.

Commodat, ἀρ. δάνεισις πράγματος μὴ φθειρομένου καὶ μέλλοντος νὰ ἀποδοθῇ. § παραχώρησις πράγματος πρὸς χρῆσιν, δάνειον ἐπὶ χρήσει.

Commodataire, ἀρ. δανειζόμενος πρᾶγμα ἐπὶ ἐπιστροφῇ.

Commode, ἐπ. πρόσφορος, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος εἴς τινα χρῆσιν. vie — ἄνετος, ἀπολαυστικὸς βίος, outil — ἐργαλεῖον εὔθετον εἰς τὸν σκοπόν. moment — εὐκαιρία, ἁρμόδιος καιρὸς εἰς κατόρθωσιν, ἢ ἐκτέλεσιν πράγματος. il a l'humeur ἢ l'esprit — εἶναι εὐχερὴς, εὔκολος, εὐσυμβίβαστος. mari — σύζυγος τυφλώττων εἰς τὴν κακοήθειαν τῆς γυναικός. mère — μήτηρ παραχωροῦσα μεγάλην ἐλευθερίαν εἰς τὴν κόρην. meuble, — χρήσιμον σκεῦος. § φωριαμὸς, ἢ χωριαμὸς, ἀορτὴ, σκευοθήκη, κ. σιρίνιο. § § λέμβος πλατεῖα εἰς τὴν βάσιν καὶ μακρά.

Commodément, ἐπίρ. ἀνέτως, ἀναπαυτικῶς. § εὐχρήστως, εὐκόλως. κ. καλόβολα.

Commodité, Θ. ἄνεσις, εὐπορία. § εὐκαιρία, περίστασις ἁρμόδιος. je vous enverrai votre livre par la première — θέλω σοὶ στείλει τὸ βιβλίον σου μὲ τὴν πρώτην εὐκαιρίαν. partir par — ἀναχωρῶ ἐπὶ ὀχήματος τυχόντος ἐκ περιστάσεως καὶ ὀλιγομίσθου. faire une chose à sa — πράττω τι μὲ τὴν ἡσυχίαν μου, ὅταν τὸ κρίνω εὔλογον. prendre sa — λαμβάνω, ζητῶ τὸν ἐπιτήδειον καιρόν.

Commodités, Θ. πλ. τὰ ἐπιτήδεια, τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν, εὐκολίαι, πράγματα εὔθετα. qui a toutes les — εὔπορος ἄνθρωπος. § ἀπόπατος, ἀφοδευτήριον, χρεία.

Commotion, Θ. τιναγμὸς, (ἀπὸ κτύπημα ἢ πέσιμον) μεταφ. ἀνακίνησις τῆς ψυχῆς, ταραχὴ, σύγχυσις.

Commotique, ἐπ. κωμμωτικὸς, καλλωπιστικός.

Commuable, ἐπ. μεταβλητὸς, δυνάμενος νὰ μεταβληθῇ εἰς ἄλλο (peine —)

Commuer, ἐν. μεταβάλλω εἰς ἄλλο, (— une peine).

Commun, ne, ἐπ. κοινὸς, ἀνήκων εἰς ὅλους. sens — κοινὴ αἴσθησις, κοινὸς νοῦς, βαθμὸς, ἱκανότης πνεύματος συνήθης πρὸς κρίσιν τῶν πραγμάτων. cela est contre le sens — τοῦτο εἶναι παράλογον, ἀπίστευτον. paroles, actions qui n'ont pas le sens — λόγια καὶ ἔργα ἄτοπα, χωρὶς νόημα. § Γραμ. γένος κοινὸν, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν. syllabe — ne δίχρονος συλλαβή. vers — s δεκασύλλαβοι στίχοι. lieux — s ῥητ. κοινοὶ τόποι, μεταφ. πράγματα συνήθη, γνωστά. δικ. être — en bien avec quelqu'un ἔχω τὰ κτήματά μου κοινὰ μέ τινα. faire bourse — ne ἔχομεν τὴν δαπάνην κοινὴν, τὰ ἔξοδα μαζὴ εἰς ὑπόθεσίν τινα. vivre sur le — εἰρ. ζῶ μὲ τοὺς ἱδρῶτας, ἢ ἀπὸ τὴν ῥάχιν τῶν ἄλλων. § συνήθως, τακτικὸς, γινόμενος συχνάκις, εὐπόριστος, εὐκολεύριτος, ἄφθονος. § χυδαῖος, πρόστυχος, εὐτελὴς, ἀχρεῖος. figure, physionomie — πρόσωπον κοινὸν, φυσιογνωμία κοινή. homme de — e ἰδιώτης, ἀγοραῖος, χυδαῖος, χωρὶς προτερήματα ἢ γνώσεις ἄνθρωπος. § ὅμιλος, πλῆθος. le — des mortels οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων. le — des orateurs οἱ κοινοὶ ῥήτορες. § κοινὴ λειτουργία ἢ ἑορτὴ τῶν ἁγίων, ὅσοι δὲν ἔχουσιν ἰδίαν. § κοινὴ κατοικία, συγκατοικητήριον (τῶν κατωτέρων ὑπηρετῶν) εἰς τὰς μεγάλας οἰκίας. il loge au — κατοικεῖ μὲ τοὺς δούλους. servir la cause — ne ὑπηρετῶ τὸ κοινὸν, τὸ δημόσιον. en — ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν μέσην. vivre en — συνδιαιτῶμαι.

Communal, le, ἐπ. δημοτικὸς, κοινὸς εἰς ὅλον τὸν δῆμον.

Communauté, Θ. δῆμος, κοινότης. § σύλλογος, ἑταιρία ἀνθρώπων λαϊκῶν ἢ καλογήρων ζώντων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς κανόνας. (κοινόβιον). — de biens entre conjoints, ἡ — conjugale ἡ κατὰ συμβόλαιον γάμου συμφωνία, ἡ κατὰ νόμον κοινότης τῶν παρόντων καὶ προσκτηθησομένων ἀγαθῶν εἰς τοὺς συζύγους.

Communaux, ἀρ. πλ. κοιναὶ νομαὶ, βοσκαί.

Commune, Θ. δῆμος, κοινότης. § — ὁ λαός. chambre des — ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων εἰς Ἀγγλίαν. § κτήματα δοθέντα εἰς χρῆσιν τῆς κοινότητος. § ἐθνοφύλακες, ἢ χωροφύλακες.

Communement, ἐπίρ. κοινῶς, συνήθως.

Communiant, ἀρ. ὁ κοινωνῶν, μεταλαμβάνων τῶν Θείων μυστηρίων. il n'y a pas deux cent — s dans cette paroisse δὲν εἶναι διακόσιαι ψυχαὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐνορίαν, ἢ ἐνορία αὐτὴ δὲν ἔχει 200 ψυχάς.

Communibus locis, Λατ. κατὰ μέσον ὅρον.

Communicabilité, Θ. κοινωνικότης. § τὸ κοινωνητὸν, κατάστασις τοῦ δυναμένου νὰ κοινωνηθῇ ἢ μεταδοθῇ πράγματος.

Communicable, ἐπ. κοινωνητὸς, δυνάμενος νὰ μεταδοθῇ. appartemens — s δύω μέρη οἰκίας κοινωνοῦντα, ἔχοντα κοινωνίαν. — deux rivières — es δύω ποταμοὶ συναπτόμενοι διὰ διώρυγος.

Communicants, ἀρ. πλ. κοινωνηταὶ, ἀναβαπτιστῶν αἵρεσις τοῦ μεσαιῶνος ἐχόντων τὰ πάντα κοινὰ ὡς οἱ Νικολαΐται.

Communicant, te, ἐπ. κοινωνῶν, βάλλων εἰς κοινωνίαν. artères — es συγκοινωνικαὶ ἀρτηρίαι τοῦ ἐγκεφάλου συνάπτουσαι τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ὀπισθίου μέρους τοῦ ὀργάνου τούτου.

Communicatif, ive. ἐπ. μεταδοτικὸς πρὸς τοὺς ἄλλους.

Communication, Θ. κοινωνία, μετάδοσις, σχέσις, οἰκειότης, ἀνταπόκρισις. je ne veux pas avoir de — avec lui οὐδὲν αὐτῷ κοινωνεῖν βούλομαι, οὐδὲν θέλω νὰ ἔχω (νὰ κάμω) μὲ αὐτόν. § συγκοινωνία, ὁδὸς (δύω θαλάμων, οἰκιῶν κτλ.) πέρασμα. § διάδοσις νόσου, μόλυσμα. § ῥητ. κοίνωσις, σχῆμα, καθ' ὃ λαμβάνομεν αὐτοὺς τοὺς ἀκροατὰς ὡς συμβούλους καὶ δικαστάς. § διακοινοποίησις ἐγγράφων πρὸς τὸν ἀντίδικον. — sans déplacer δεῖξις μόνον αὐτῶν χωρὶς παράδοσιν.

Communicativement, ἐπίῤ. κοινωνικῶς, μεταδοτικῶς.

Communier, οὐδ. κοινωνῶ, μεταλαμβάνω ἐκ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. § ἐν. μεταδίδωμι ἐξ αὐτῶν εἰς ἄλλους.

Communion, Θ. κοινωνία, ἕνωσις τῶν πιστῶν, κοινὸν δόγμα, κοινὴ πίστις. — des catholiques, des réformés ἐκκλησία τῶν ὀρτικῶν ἢ καθολικῶν καὶ τῶν μετερρυθμισμένων. § μετάδοσις, τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. § κοινωνικὸν ἢ ἀντίφωνον τὸ ψαλλόμενον ὅταν ὁ ἱερεὺς μεταδίδῃ τῶν μυστηρίων (ὡς τὸ, τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν κτλ.)

Communiquant, ἴδ. Communicant.

Communiquer, ἐν. κοινωνῶ, κοινοποιῶ, μεταδίδω. — au parquet λέγω πρὸς τὸν εἰσαγγελέα συντόμως τὰ ὁποῖα θέλω μεταχειρισθῇ ἐπιχειρήματα εἰς δίκην, ὅπου μέλλει νὰ ὁμιλήσῃ. § οὐδ. ἔχω κοινωνίαν μετά τινος. — avec les ennemis ἀνταποκρίνομαι μὲ τοὺς ἐχθροὺς, ἀνακοινοῦμαι, συνομιλῶ. — par lettres ἀνταποκρίνομαι διάγραμμάτων. § se — αὐτοπ. μεταδίδομαι, φανερόνω τὰς ἰδέας μου κτλ.

Communition ἴδ. Commination.

Commutatif, ive, ἐπ. ἀλλακτὸς ἢ ἀντάλλακτος, δυνάμενος νὰ ἀλλαχθῇ ἢ νὰ γένῃ δι' ἀνταλλαγῆς. justice — ive δικαιοσύνη, ὅπου πρόκειται περὶ ἀνταλλαγῆς πραγμάτων.

Commutation, ἀρ. μεταβολή. — de peine μεταβολὴ τῆς ποινῆς. § Γραμ. μεταπλασμός. § Ἀστρ. εὔχρ. angle de — διάστημα μεταξὺ τῶν τόπων τῆς γῆς ἢ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πλανήτου ἀνηγεγμένου εἰς τὴν ἐκλειπτικήν. § ἐνιαυσία παράλλαξις.

Comoclade, Θ. * κομόκλαδος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τερεβινθοειδῶν.

Compacité, Θ. σύμπηξις. § πυκνότης, στεγνότης τῶν σωμάτων.

Compact, ἀρ. συνθήκη μὲ τὸν Πάπαν, συμβάσεις, συμφωνίαι ἐπικυρωμέναι παρ' αὐτοῦ.

Compacte, ἐπ. συμπαγὴς (ἢ σύμπηκτος) πυκνὸς, στιφρὸς, στεγανὸς, σκληρὸς. μεταφ. συνδεδεμένος δι' ἀρχῶν, αἰσθημάτων, ἢ φρονημάτων κοινῶν κτλ. nation — e ἔθνος ἑνωμένον διὰ τῆς ὁμονοίας.

Compagne, Θ. (γυνὴ, νεάνις) συνόμιλος, συνέριθος κ. σύντροφος. § σύζυγος. § τὸ θῆλυ τῶν πτηνῶν, (τρυγόνος) ὡς πρὸς τὸ ἄῤῥεν. μεταφ. συνοπαδὸς, ἀκόλουθος. la tranquillité est — de la paix ἡ ἡσυχία συντροφεύει, ἀκολουθεῖ τὴν εἰρήνην.

Compagnie, Θ. ὁμιλος, ὁμήγυρις ἀνθρώπων συνερχομένων νὰ συνομιλήσωσιν ἢ συμπράξωσι. fausser — ἐγκαταλείπω τινὰ, τὸν ὁποῖον συντρόφευον, ἢ λείπω ἀπὸ συνοδίαν τινὰ, ὅπου μὲ περίμενον. cet homme est bonne ἢ de bonne — ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι καλὸς εἰς τὴν συντροφίαν, εὐτράπελος, νόστιμος. il est — dans une maison τὸν δέχονται μὲ περιποίησίν τινα περισσοτέραν, οὐχὶ δὲ οἰκειότητα. il se croit — προσφέρεται μὲ οἰκειότητα, τὴν ὁποίαν δὲν ἀξίζει. goûter la — de quelqu'un εὐχαριστοῦμαι εἰς τὴν συναναστροφήν τινος. les mauvaises —s ὁμιλίαι κακαί. § μεγάλη ἑταιρεία ἐμπορική· (— des Indes) bâtimens de — πλοῖον ἑταιρειῶν εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἢ ὀυτιλὰς Ἰνδίας. § σῶμα δικαστῶν. § ἑταιρεία ὁμοψήφων, ὁμοβούλων, ὁμοτέχνων ἀνθρώπων. § λόχοι στρατιωτῶν. § ἀγέλη, πλῆθος ζώων. (— de perdrix) bête de — ἀγριόκοιροι (κάπροι) δύω ἢ τριῶν χρόνων. ils ont quitté la — πορεύονται μόνοι. μεταφ. bête de — ὁ μιμούμενος τοὺς ἄλλους εἰς ὅ,τι πράττουσι καὶ ἀκολουθῶν εὐκόλως τὸ παράδειγμά των. de — ὁμοῦ. aller de — συμπορεύομαι. § règle de — ἀριθ. ἑταιρικὴ μέθοδος, λογαριασμὸς πρὸς διανομὴν τοῦ κέρδους ἢ τῆς ζημίας τῶν συντρόφων. des navires font route de — πλοῖα συμπλέοντα κατὰ τύχην. ils vont de — ἢ de conserve συμπλέουσιν ἐκ προθέσεως ὁμοῦ.

Compagnon, ἀρ. ἑταῖρος, συνόμιλος, σύντροφος — de voyage συνοδίτης. — de fortune τῆς αὐτῆς τύχης μετέχων. — d'armes συστρατιώτης. — d'étude συμμαθητής. — de table συνέστιος. bon — φιλήδονος, κωθωνιστὴς, φιλοπότης. petit — οὐτιδανὸς, ὀλίγου ἄξιος. § * τεχνομαθὴς ἢ τεχνόμισθος, χειρώναξ, τεχνίτης, ὅστις μετὰ τὴν μαθητείαν ἐργάζεται ὡς μισθωτὸς εἰς τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον. traiter quelqu'un de pair à — ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλῶ, μεταχειρίζομαί τινα ὡς ὁμοιόν μου. (ἕνα σου κ' ἕνα μου).

Compagnonnage, ἀρ. * τεχνομάθεια, μαθητεία τέχνης, καιρὸς ὅσον διατρίβει εἰς τὸ ἐργαστήριον ὁ μανθάνων τινὰ τέχνην. § ἑταιρεία ἐργατῶν.

Compair, ἀρ. ἐν χρ. ton — μουσ. σχετικὸς, ἀναφορικὸς τόνος.

Compan, ἀρ. νόμισμα μικρὸν τῆς Ἰνδίας, 9 σολδ. περίπου.

Comparable, ἐπ. (— à) παραβλητὸς, ἄξιος συγκρίσεως, νὰ συγκριθῇ.

Comparaison, Θ. σύγκρισις. une chose est sans — τὸ πρᾶγμα δὲν συγκρίνεται μὲ ἄλλο. sans — ἀναφισβητήτως, (ῥᾴστα δι' ἧς κολάζομέν τινα σύγκρισιν ἄτοπον ἢ ὀχληρὰν, τὴν ὁποίαν μεταχειριζόμεθα). par — κατὰ σύγκρισιν. trêve de — φθάνει, μὴ σύγκρισις, λέγεται πρὸς κατωτέρους διὰ νὰ μὴ ἐνθαῤῥύνωνται ἀπὸ τὰ παραδείγματα τῶν ἀνωτέρων, συγκρινόμενοι μὲ αὐτούς. entrer en — avec συγκρίνομαι πρός faire la — de ἢ avec συγκρίνω τι μὲ . . . — d'écriture ἀντεξέτασις δύω γραφῶν, ἔρευνα τῆς γνησιότητος ὑπογραφῆς τινος.

Comparaître, οὐδ. παρίσταμαι, παρουσιάζομαι εἰς δικαστήριον (— en jugement, en justice,) jour assigné à — κυρία, δικάσιμος ἡμέρα. sommer de — κλητεύω. sommation de — κλήτευσις. refuser de — ψυγοδικῶ. refus de — ψυγοδικία.

Comparant, te, ἐπ. οὐσ. παρὼν, παρασταθεὶς, παρουσιασθείς. non — ἀπὼν, μὴ παρασταθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον.

Comparatif, ive, ἐπ. συγκριτικὸς, συγκρίνων. tableau — des richesses des nations συγκριτικὸς πίναξ τοῦ πλούτου τῶν ἐθνῶν. § συγκριτικὸς, συγκρινόμενος. forces — ves σχετικαὶ δυνάμεις. § ἐπίῤῥημα συγκριτικόν. § ὄνομα συγκριτικὸν, κατάληξις τοῦ συγκριτικοῦ.

Comparativement, ἐπίῤ. συγκριτικῶς. — à κατὰ σύγκρισιν τοῦ . . .

Comparer, ἐν. (— à) παραβάλλω, συγκρίνω — des écritures ἀντεξετάζω γραφὰς, ἐρευνῶ τὴν ἀκρίβειαν τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς. § εἰκάζω, ἐξετῶ, ἐξομοιῶ.

Comparoir, οὐδ. être assigné a —, recevoir une assignation à — κλητεύομαι, προσκαλοῦμαι εἰς τὸ δικαστήριον.

Comparse, ἀρ. εἴσοδος οὐλαμῶν, εἴτε ἱππικῶν ταγμάτων εἰς τὸ στάδιον. — s τὰ ἄφωνα πρόσωπα τοῦ θεάτρου.

Compartageant. e, ἐπ. ἴδ. Copartageant.

Compartiment, ἀρ. σύμμετρος διάταξις σχημάτων κανονικῶν. — s polygones ἄθροισμα κανονικῶν σχημάτων συμπεριλαμβανομένων εἰς κύκλον. — des tuiles θέσις τακτικὴ πλινθίδων ἢ κεραμίδων πρὸς καλλωπισμὸν τῆς ἐπιστεγάσεως καὶ τῶν ἀετωμάτων. — de vitres σχήματα τῶν λευκῶν, ἢ ζωγραφητῶν ὑέλων (ψεγγιτῶν) — de parterre

πρασιαί, ἄνδηρα, πλινθία κήπου. — des rues κανονικὴ ῥυμοτομία. — de feux διάταξις τῶν πυραύλων, ἢ πυρσοκρότων προωρισμένων νὰ ἐξάψωσι τὸ πῦρ συγχρόνως εἰς τὰς ἑστίας.

Compartir, ἐν. διατάττω, διαιρῶ συμμέτρως.

Compartiteur, ἐν. δικαστὴς ἑκφέρων γνώμην ἐναντίαν πρὸς τὴν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ διαιρῶν οὕτω τὰς ψήφους.

Comparuit, ἀρ. λατ. παρέστη, ἐράνη· ἀποδεικτικὸν παραστάσεως, παρουσιάσεως.

Comparution, Θ. παράστασις.

Compas, ἀρ. διαβήτης, περίγρα, κ. περγέλι. — à pointes changeantes *προσθετόπους διαβήτης, ἔχων διαφόρους πόδας προσθέτους, καὶ ἀφαιρετοὺς κατὰ τὴν θέλησιν. — à pointes tournantes * γραφοχρώστης διαβήτης, ἔχων δύω πόδας ἐξ ὧν ὁ μὲν φέρει χρωστῆρα, ὁ δὲ ὑπηρετεῖ ὡς γραφίς. — à ressort ὁ *αὐτάνοικτος διαβήτης, ἀνοιγόμενος αὐτομάτως διά τινος ἐλατηρίου. — de proportion ἀναλογικὸς διαβήτης, εὔχρηστον ἐργαλεῖον μαθηματικὸν πρὸς εὕρεσιν τῶν ἀναλογιῶν μεταξὺ ὁμοειδῶν ποσοτήτων. — à verge κανὼν μακρὸς, φέρων δύω εἰδώλια μὲ ἀκίδα, ἐξ ὧν τὸ ἓν κινεῖται. — de réduction * μειονογράφος, (ἀναγωγεὺς;) διαβήτης χρησιμεύων εἰς μικρυνσιν τῶν σχημάτων. § κανὼν, μέτρον, τοῦ ποδὸς εἰς χρῆσιν τῶν σκυτοτόμων. faire une étoffe sur le —d'un autre ὑφαίνω ὕφασμα ὅμοιον μὲ τὸ δεῖγμα. § διάφορα ἐργαλεῖα τῶν τεχνῶν ἔχοντα σχῆμα ἀνάλογον διαβήτου, ἢ κανόνος. § πολογνώμων, ναυτικὴ πυξὶς, ἰταλ. βούσσολα. — de variation *ἀπολιτικὸς πολογνώμων, παρεσκευασμένος νὰ δείξῃ τὴν μετακίνησιν, ἢ παρεκτροπὴν τῆς μαγνητικῆς βελόνης. — azimutal ἀζιμουτικὸς πολογνώμων, ὅπου γνωρίζεται ἡ παρεκτροπὴ τῆς μαγνητικῆς βελόνης διὰ τῶν καθέτων κύκλων. il a le — dans l'œil ἔχει τὴν ὅρασιν ἀκριβῆ, ὀμμάτι καλόν.

Compassement, ἀρ. μέτρησις διὰ τοῦ διαβήτου· μεταφ. κανονικότης, ῥυθμὸς, (λόγων, πράξεων).

Compasser, ἐν. μετρῶ διὰ τοῦ διαβήτου. — un parterre διαθέτω, διαιρῶ τὴν πρασιὰν κάτ' ἀναλογίαν. — ses démarches, ses mots μετρῶ μὲ τὸν διαβήτην τὰς λέξεις. — é, ée μετ. homme — dans tout ce qu'il fait ἄνθρωπος ἐπιτηδευόμενος τάξιν καὶ ῥυθμὸν καὶ προσοχὴν κατὰ πάντα, ὅστις τὰ ἔχει ὅλα μετρημένα.

Compassion, Θ. συμπάθεια, ἔλεος. digne de — οἰκτρὸς. sans — ἀνηλεῶς.

Compatibilité. Θ. * συμβιβαστικότης, κατάστασις πράγματος συμβιβαστοῦ εἴτε συμφώνου μὲ ἄλλο, συμφωνία, ἁρμονία.

Compatible, ἐπ. συμβιβαστὸς, σύμφωνος. deux charges — s δύω ἐπαγγέλματα εὐσυμβίβαστα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἐνεργήσῃ τις συγχρόνως.

Compâtir, ἐν. συμπάσχω, συναλγῶ. § ἀνέχομαι, ὑποφέρω ἀπὸ ἐπιείκειαν. § συμφωνῶ, ταιριάζω μέ τινα κατὰ τὸν χαρακτῆρα. § συγχωρῶ. — à la jeunesse · de quelqu'un φέρομαι συγκαταβατικῶς πρός τινα διὰ τὴν νεότητά του.

Compatissant, te, ἐπ. οἰκτίρμων, συμπαθὴς.

Compatriote, οὐσ. συμπατριώτης.

Compèdes, ἀρ. πλ. στεγανόποδα, πτηνὰ ἔχοντα τὸν πόδα συνεχῆ, ἄσχιστον ὡς οἱ χῆνες.

Compendium, ἀρ. ἐπιτομή.

Compensateur, trice, ἐπ. ἀντισηκωτὴς, ἐξισωτής.

Compensation, Θ. ἀντισήκωσις, ἀντιστάθμισις. faire — d'une chose avec un autre ἀντισταθμίζω δύω πράγματα, θεωρῶ σχετικῶς τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο. § ἀποζημίωσις. § *ἐξισωτὴρ, τρόπος, μηχάνημα δι' οὗ διορθοῦται ἡ διαστολὴ τῆς ἀλύσεως τοῦ ὡρολογίου δι' ἐκκρεμοῦς συνθέτου ἀπὸ χαλκὸν, καὶ σίδηρον, μέταλλα ἀνίσως ἐκτεινόμενα ἀπὸ τὴν θερμότητα. § *ἀντεξάρλησις, συγχώνευσις δύω χρεῶν, ὥστε ἡ ἐξόφλησις γίνεται ἀμοιβαίως χωρὶς χρημάτων καταβολήν.

Compenser, ἐν. ἀντισηκῶ, ποιῶ ἀντίῤῥοπον, ἐξισῶ. les gains d'une année compensent les pertes d'une autre année τὰ κέρδη ἑνὸς χρόνου, πληρώνουσι τὰς ζημίας τοῦ ἄλλου. § se — αὐτοπ. ἀντισηκοῦμαι.

Compérage, ἀρ. (πνευματικὴ) συγγένεια ἀναδόχου καὶ ἀναδεκτοῦ, κ. κουμπαριὰ μεταξὺ τῶν ἀναδόχων τῶν γονέων τοῦ ἀναδεκτοῦ.

Compère, ἀρ. ἀνάδοχος, κ. κουμπάρος. § ἐπιτήδειος, δόλιος, πονηρός. c'est un bon — εἶναι φιλεύθυμος, φιλοπότης. tout se fait par — et par commère τὸ πᾶν κατορθοῦται διὰ τῆς προστασίας καὶ κατὰ χάριν.

Comperne ἐπ. Θ. statue—τύμπνους, ἄγαλμα ἔχον συνημμένους τοὺς πόδας.

Compètement, ἐπίῤῥ. ἁρμοδίως, ἀρκούντως, πρεπόντως.

Compétence, Θ. ἁρμοδιότης δικαστοῦ, δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἀνακρίνῃ, νὰ δικάσῃ ὑπόθεσιν. cela n'est pas de votre — δὲν ἔχεις τὰς ἀναγκαίας γνώσεις διὰ νὰ ὁμιλήσῃς καὶ νὰ κρίνῃς περὶ τούτου τοῦ πράγματος. κ. δὲν εἶναι ἰδική σου δουλειά. § ἱκανότης.

Compétant, te, ἐπ. ἁρμόδιος, ἔχων δικαίωμα νὰ δικάσῃ. μεταφ. ἱκανὸς εἴς τι. être juge — de quelque chose δύναμαι νὰ κρίνω ἐν γνώσει περί τινος πράγματος. § ἱκανὸς, καθήκων. il a l'âge — pour remplir cette place ἔχει τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἡλικίαν. § χρεωστούμενος. chacun d'eux a reçu sa portion —e ἕκαστος ἔλαβε τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸν μέρος.

Compéter, οὐδ. ἀνήκω, ἁρμόζω, εὔχρ. εἰς ταύτην μόνον τὴν φράσιν. ce qui peut lui — et appartenir de la succession de son père ὅ,τι τῷ ἀνήκει ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρός του.

Compétiteur, οὐσ. ἀντιπαραγγέλλων, μεταπορευόμενος, ἀντιποιούμενος τὴν ἀρχήν. § ἀνταγωνιστὴς, ἀντίζηλος.

Compilateur, οὐσ. συλλέκτωρ, ἀπανθιστὴς, ἐρανιστής.

Compilation, Θ. συλλογὴ, ἀπάνθισμα.

Compiler, Θ. συλλέγω, ἀπανθίζω.

Compitales, Θ. πλ. ἑρέστια, ἡ τριόδια, ἑορτὴ τῶν ἑρεστίων Θεῶν ἢ χαρίτων ἀγομένη ἐν ταῖς τριόδοις.

Compitalier, ἐπ. ἀνήκων εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν χαρίτων. jeux — s ἀγῶνες ἑρέστιοι.

Complaignant, te, ἐπ. καὶ οὐσ. ἐνάγων, παραπονούμενος διά τι ἀδίκημα γενόμενον εἰς αὐτόν.

Complaindre, (se) αὐτοπ. παραπονοῦμαι.

Complainte, Θ. ἀγωγὴ, γραφὴ, κατηγορία. § κορμὸς, μονῳδία, μέλος θρηνῶδες — s μεμψιμοιρίαι, ἐλεεινολογίαι, παράπονα.

Complaire, ἐν. (— à) εὐαρεστῶ χαριζόμενος, γίνομαι εὐάρεστος εἴς τινα. § se — αὐτοπ. θαυμάζομαι, ἀγλαΐζομαι.

Complaisamment, ἐπίῤῥ. εὐαρεστικῶς, φιλαρέσκως.

Complaisance, Θ. εὐαρέσκεια, φιλαρέσκεια, ἀρέσκευμα. § αὐταρέσκεια. par — κατὰ χάριν.

Complaisant, te, ἐπ. εὐάρεσκος, φιλάρεσκος, εὐαρεστικὸς πρὸς χάριν τινὸς ἀρεσκόμενος εἰς τὰ κατ' αὐτόν. § προσκείμενος, θεραπεύων τινὰ ἰδιοφελείας ἕνεκα.

Complant, ἀρ. ἀμπελοφυτεία, ἀμπελῶνες, δενδρόφυτος τόπος.

Complanter, φυτεύω ἄμπελον, δένδρα.

Complément, ἀρ. συμπλήρωμα. § ἄστρον. — de la hauteur d'une étoile διάστημα μεταξὺ τοῦ ἀστέρος καὶ τοῦ κατακορύφου σημείου. § ναυτ. — de route συμπλήρωμα τῆς γωνίας, τὴν ὁποίαν σχηματίζει ὁ ὁρόμος τοῦ πλοίου ἢ τὸ σημεῖον τοῦ ἀνέμου πνέοντος μὲ τὸν μεσημβρινὸν τοῦ τόπου, ὅπου τις εὑρίσκεται. — de la courtine ὀχυρ. συμπλήρωμα τοῦ μεταπυργίου, (παράκτασις αὐτοῦ μέχρις οὗ δια-

τέμνει τὴν μεσοπύργιον [gorge] γραμμήν un aigle de la [gorge]) — d'un intervale μουσ. συμπλήρωμα διατονικὸν τὸ συμπληροῦν εἰς ὁλόκληρον διὰ πασῶν τὸ μεταξὺ δύω τόνων διάστημα. la seconde et la septième, la tierce et la sixte, la quarte, et la quinte sont — s l'une de l'autre ἡ δευτέρα, καὶ ἑβδόμη, ἡ τρίτη, καὶ ἕκτη, ἡ τετάρτη καὶ πέμπτη φωνὴ ἀποτελοῦσιν ἡ μία τῆς ἄλλης τὸ συμπλήρωμα.

Complémentaire, ἐπ. συμπληρωτικός.

Complet, ète, ἐπ. πλήρης, ἐντελής, οὐσ. le — d'un régiment τὸ πλῆρες τοῦ τάγματος.

Complétement, ἐπίρ. ἐντελῶς.

Complétement, ἀρ. συμπλήρωσις, τελειοποίησις.

Compléter, ἐν. συμπληρῶ, ἐκτελῶ, τελειοποιῶ.

Complétif, ive, (γρ.) συμπληρωτικός.

Complexe, ἐπ. σύμπλεκτος, σύνθετος. ἀλγ. quantités —s ποσότητες σύνθετοι ἐκ πολλῶν μερῶν συμπεπλεγμένων διὰ τῶν σημείων — καὶ +.

Complexion, Θ, διάθεσις, ἕξις, κρᾶσις τοῦ σώματος. § ῥοπὴ, κλίσις φυσική. — amoureuse, triste ἰδιοσυγκρουσία ἐρωτικὴ, μελαγχολική.

Complexionné, ée, ἐπ. ἔχων ποιάν τινα κρᾶσιν. bien — καλῶς ὠργανισμένος.

Complication, Θ. συμπλοκὴ, ἐμπέρδευμα. § ἰατρ. περιπλοκὴ, σύμπτωσις δύω, ἢ πλειοτέρων ἀῤῥωστιῶν. νομ. ὑποψία πολλῶν πλημμελημάτων.

Complice, ἐπ. καὶ οὐσ. συναίτιος — d'un délit συνέχοχος πλημμελήματος.

Complicité, Θ. μετοχὴ ἐγκλήματός τινος, ἡ κατάστασις τοῦ συναιτίου.

Complies, Θ. πλ. ἀπόδειπνον.

Compliment, ἀρ. φιλοῤῥόνησις, περιποίησις, ὀξίωσις, ἔπαινος. faire à quelqu'un un mauvais — λέγω εἴς τινα δυσάρεστον πρᾶγμα, τινὰ ἀλήθειαν. sans —ἐλευθέρως. — bien trouvé ἐπιτήδειος ἔπαινος. rengaîner son—λαμβάνω ὀπίσω τοὺς ἐπαίνους μου, ἐπειδὴ ἦσαν ἀνωφελεῖς.

Complimentaire, ἐπ. ἐκεῖνος, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου γίνονται ὅλα τὰ ἐμποσικὰ ἔργα τινὸς ἑταιρείας.

Complimenter, ἐν. φιλοφρονοῦμαι, εὐφημολογῶ, ἐπαινῶ τινα.

Complimenteur, euse, Θ. φιλοφρονητικὸς, ἐπαινετικὸς μέχρις ἀηδίας καὶ γελοίου.

Compliquer, ἐν. συμπλέκω, ἐμπερδεύω. —é, — ée μετ. maladie — ée ἀῤῥωστία συμπεπλεγμένη μὲ ἄλλην.

Complot, ἀρ. συνωμοσία.

Comploter, ἐν. συνομνύω. — la ruine, la mort de quelqu'un μελετῶ, μηχανῤῥαφῶ, διαβουλεύομαι τὴν καταστροφὴν, τὸν θάνατόν τινος.

Componction, Θ. κατάνυξις, συντριβή. § μετάνοια.

Componende, Θ. συμφωνία, συνθήκη, περὶ τῶν πρὸς τὴν αὐλὴν τῆς Ῥώμης ὀφειλομένων δικαιωμάτων ὅτε ἤθελέ τις νὰ ζητήσῃ ἀτέλειαν κτλ. § γραφεῖον αὐτῶν.

Comporter, ἐν. ἐπιδέχομαι la fortune ne —e pas une si grande dépense ἡ περίστασις του δὲν συγχωρεῖ τόσῳ μεγάλην δαπάνην. § οὐδ. ἐπιτρέπω. mon état ne —e pas que je fasse une telle démarche ἡ κατάστασις μου δὲν συγχωρεῖ νὰ κάμω τοιοῦτο κίνημα· § se — αὐτοπ. προσφέρομαι. vendre une maison ainsi qu' elle se contient et — e πωλῶ οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται κατάστασιν. un bâtiment se — e bien à la mer τὸ πλοῖον ἁρμενίζει, προχωρεῖ καλῶς (ὅταν κινῆται ὁμαλῶς καὶ δὲν κουράζῃ.)

Composé, ἀρ. σύνθεμα, ἀποτέλεσμα τῆς ἑνώσεως πολλῶν μερῶν.

Composer, ἐν. συντίθημι, μιγνύω. § συγγράφω, συντάττω, ἐκτελῶ, ἰδιαιτερ. ἐπὶ τῶν καλῶν τεχνῶν, λέγεται δὲ καὶ ἀπολύτως χωρὶς πτωτικόν. § συνθέτω, ἐφευρίσκω νέαν μουσικὴν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς τέχνης. § συνιστῶ, συμπληρῶ.—la cargaison d'un navire κάμνω τὸ φόρτωμα τοῦ πλοίου. § στοιχειοθέτω, συνάπτω χαρακτῆρας τύπου. — sa mine, son geste, ses actions σχηματίζω τὸ πρόσωπον, τὰς χειρονομίας, τὰς πράξεις μου κατὰ τὰς περιστάσεις μου καὶ τὴν ἀνάγκην κτλ. —é, — ée μετ. mot — σύνθετος λέξις. homme —é ὁ κατὰ προσποίησιν, ὑπόκρισιν σοβαρὸς, βαρὺς, σύννους. air —é ἐπιτετηδευμένος τρόπος. intervalle —é τὸ ὑπερβαῖνον τὴν ἕκτασιν τῆς ἑπταφωνίας διάστημα, τὸ δυνάμενον νὰ ὑποδιαιρεθῇ μουσικῶς εἰς δύω διαστήματα. mesures — ées τὰ διὰ δύω σημείων παριστανόμενα μέτρα. mouvement—é κίνησις σύνθετος ἐκ πολλῶν ἐνεργειῶν συνεργῶν γινομένη pendule — e ἐκκρεμὲς, (πολύσταθμον) συγκείμενον ἀπὸ πολλὰ βάρη διατηροῦντα πάντοτε τὴν αὐτὴν διάστασιν πρὸς ἄλλα, καὶ πρὸς τὸ κέντρον τῆς κινήσεως. fleurs — ées ἄνθη σύνθετα, συμπληρούμενα ἀπὸ μικρότερα, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται εἰς μίαν κάλυκα feuilles — ées φύλλα συγκείμενα ἀπὸ πολλὰ φυλλάρια μονόμισχα.

Composées, Θ. πλ. βοτ. κιναροειδῆ, γένος φυτῶν ἐχόντων ἄνθη σύνθετα ἀπὸ πολλὰ μικρὰ εἰς μίαν κάλυκα συμπεριειλημμένα.

Composite, ἐπ. καὶ οὐσ. γένος ἀρχιτεκτονικῆς σύνθετον ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ τοῦ Ἰωνικοῦ.

Compositeur, ἀρ. τυπογρ. στοιχειοθέτης, συνάπτων τὰ γράμματα πρὸς σχηματισμὸν τῶν λέξεων. § συνθετης, συγγραφεὺς (μουσ.) amiable — ὁ κριθεὶς, ἐκλεχθεὶς διαιτητὴς τῆς διαφορᾶς διὰ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διαφερομένους.

Composition, Θ. σύνθεσις. —s extravaguantes ζωγρ.* ἀλλοκοτογραφίαι, συνθέσεις, ὅπου τὰ παριστανόμενα ἔχουσι σχήματα καὶ κινήσεις ἐλλόγητα καὶ παρὰ φύσιν. —s fortcées συνθέσεις βεβιασμέναι, ὅπου τὰ πάθη καὶ κινήματα ὑπάσχουσιν ὑπερβολικά. —s confuses * συμπυκνογραφίαι, συνθέσεις συγκεχυμέναι, κατάπυκνοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν εἰκονιζομένων. — maigre σύνθεσις ἄχαρις διὰ τὸ ἀνεπιτήδειον ὑποκείμενον. § φιλολ. σύνθεσις, συγγραφή. § θέμα γύμνασμα μαθητοῦ. § μίγμα ἰατρικοῦ. § σύμβασις, συμβιβασμὸς, συνθήκη· faire bonne — d'une marchandise πωλῶ εὐθηνὰ τὴν πραγματείαν. il est de bonne —, ἢ de facile — ὑποχωρεῖ εὐκόλως εἰς τὸ ζητούμενον. § στοιχειοθεσία.

Compost, ἴδ. Comput.

Compositeur, ἀρ * στοιχειοθέτιον, κανὼν σιδηροῦς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατατάττονται τὰ στοιχεῖα τοῦ τυπογράφου. § ῥάβδος, ὅπου τυλίσσονται τὰ ἐκ πολλῶν μίτων (κλωστῶν) συντιθέμενα μέρη τοῦ μεταξωτοῦ στημονίου.

Cmopôte, Θ. * γλυκύεφθον, ὀπωρικὰ βρασμένα μὲ σάκχαρ. § εἶδος μαγειρικῆς σκευασίας περιστερίων. la viande est en — τὸ κρέας ἔβρασε πολὺ καὶ δὲν ἔχει πλέον σύστασιν.

Compotier, ἀρ. *γλυκυεφθίτης, σκεῦος ἀργιλλόπλαστον, κρυστάλλινον, ἢ ἀργυροῦν, ὅπου παρατίθεται εἰς τὴν τράπεζαν τὸ γλυκύεφθον, ἡ κομπόττα.

Compréhensible, ἐπ. καταληπτός, κατανοητός.

Compréhension, Θ. κατάληψις, ἀντίληψις, γνῶσις ἐντελής. § διανοητικόν. § τὸ σύνολον τῶν περιλαμβανομένων εἰς προσηγορικὸν, ἢ γενικὸν ὄνομα ἰδεῶν. § ῥητ. μετάληψις, σχῆμα λαμβάνον τὸ ὅλον ἀντὶ τοῦ μέρους, καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

Comprendre, ἐν. περιλαμβάνω, ἀναφέρω, μνημονεύω ἄρθρον τι. § ἐννοῶ, καταλαμβάνω. se — αὐτοπ. ἐννοοῦμαι μὲ ἄλλον, ἢ ἀπὸ ἄλλον. —pris—εμετ. il a dix milles francs de revenu, y compris les profits de sa charge ἔχει δέκα χιλιάδας φράγκων πρόσοδον συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὠφελημάτων τῆς ὑπηρεσίας (θέσεώς) του.

Compresse, Θ. χειρ. πτύγμα (ῥάκους), διπλωμα πανίου λινοῦ ἐπιτιθέμενον εἰς τὰς πληγάς.

Compresseur, ἀρ. πιεστής. — de la prostate προστατικὸς μῦς (εἰς τὸν ἄνθρωπον).

Compressibilité, Θ. τὸ πιεστὸν, ἡ ἰδιότης τοῦ πιέζεσθαι κοινὴ εἰς ὅλα τὰ σώματα.

Compressible, ἐπ. πιεστὸς, δυνάμενος νὰ πιεσθῇ.

Compressif, ive, ἐπ. χειρ. πιεστικός. bandage — πιεστικὸς ἐπίδεσμος.
Compression, Ϡ. συμπίεσις, συμπίλησις διὰ τῆς ὁποίας τὸ σῶμα γίνεται μικρότερον. § ἰατρ. θλίψις (τῶν ἀγγείων, ἢ τῶν κοιλιῶν κτλ).
Comprimer, ἐν. συνθλίβω, συμπιέζω, συμπιλῶ. καὶ οὕτω μικρύνω τὸν ὄγκον τοῦ σώματος, μεταφ. — une faction καταπιέζω, καταστέλλω, ἐμποδίζω τινὰ φατρίαν νὰ ἐκραγῇ, ἢ νὰ ἐνεργήσῃ.
Compromettre, οὐδ. ἐπιτρέπω, ἐκκαλοῦμαι, ἀναφέρομαι εἰς διαιτητὰς, διὰ νὰ ἀποφασίσωσι περί τινος διαφορᾶς. § ἀποκινδυνεύω, παραβάλλομαι, βάλλω εἰς κίνδυνον. — sa dignité, son autorité ῥιψοκινδυνῶ τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ἐξουσίαν μου, ὥστε νὰ καταφρονῆται εἰς τὸ ἑξῆς. § se — αὐτοπ. διακινδυνεύω.
Compromis, ἀρ. * διαίτησις, ἐπιτροπὴ, πρᾶξις, δι' ἧς οἱ διαφερόμενοι ἐκλέγουσι διαιτητὰς ὑποσχόμενοι νὰ δεχθῶσι τὴν ἀπόφασίν των. § κίνδυνος. mettre l'état en — ἔφερεν εἰς κίνδυνον τὴν ἐπικράτειαν.
Compromissaire, ἀρ. διαιτητὴς, αἱρετοκριτής.
Comprotecteur, ἀρ. συμπροστάτης, συνυπερασπιστής.
Comptabilité, Ϡ. (τὸ p ἄρ.) εὐθύνη, ὑποχρέωσις νὰ δώσῃ τις λογαριασμούς. § λογιστικότης, ἐπιτηδειότης εἰς τοὺς λογαριασμούς.
Comptable, ἐπ. (ὑπεύθυνος), ὑπόλογος, ἔχων νὰ δώσῃ λογαριασμόν. argent — λογιστής. § λογιστικός. employé — λογιστής. quittance — ἐξόφλησις λογιστικὴ (χρησιμεύουσα εἰς τὸν λογαριασμόν) nous sommes — s à la patrie de nos talens χρεωστοῦμεν πρὸς τὴν πατρίδα τὰ πλεονεκτήματά μας.
Comptant, ἀρ. argent — εἰς μετρητά. payer — πληρόνω εις μετρητά. je n'ai point d'argent — δὲν ἔχω μετρητά. acheter — ἀγοράζω μὲ μετρητά.
Compte, ἀρ. λογισμὸς, λογαριασμός. § ἀπολογισμὸς, κατάστασις τῆς προσόδου, καὶ δαπάνης τῶν κτημάτων τα ὁποῖά τις διεχείρισε. — de capital κατάστιχον, βιβλίον, ὅπου εὑρίσκεται καταγραμμένη ὅλη ἡ περιουσία, εἴτε τὸ κεφάλαιον τοῦ ἐμπόρου — de bilan ἰσολογισμός. livres de — τὰ κατάστιχα. ouvrir un — γράφω εἰς χωριστὴν σελίδα τοῦ βιβλίου τὸ ὄνομα κτλ. τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὸν ὁποῖον θέλω ἔχει λογαριασμόν. faire le — de — λογίζομαι, ἢ ὑπολογίζομαι. porter en — ἀπολογίζομαι. apostiller un — παρασημειῶ, βάλλω σημειώσεις εἰς τὸ περιθώριον τοῦ λογαριασμοῦ. vérifier un — ἐξετάζω, ἐρευνῶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ λογαριασμοῦ. clorre un — κλείω τὸν λογαριασμὸν, τουτέστι εὑρίσκω τί μένει νὰ δοθῇ, ἢ νὰ ληφθῇ. je vous tiens—de cela ἐλλογῶ σοι, περνῶ εἰς λογαριασμόν σου τοῦτο. coucher une somme sur un — καταγράφω εἰς τὸ βιβλίον τὸ χρέος, ἢ τὴν πίστωτίν τινος. solder un — ἐκκαθαρίζω λογαριασμόν. passer en — περῶ, γράφω εἰς τὸν λογαριασμὸν ὅσα λαμβάνω. rendre — ἀπολογίζομαι, εὐθύνας ὑπέχω, δίδωμι λόγον, παραδίδω λογαριασμούς. μεταφ. rendre — de sa conduite, d' une affaire διηγοῦμαι, παριστάνω τὴν διαγωγήν μου, τινὰ ὑπόθεσιν bordereau de — ἀπόσπασμα, ἀντίγραφον λογαριασμοῦ. débit de—περίσσευμα τῆς λήψεως, ἢ παραλαβῆς. mettre un fait sur le — de quelqu'un ἀνατίθημι ἀποδίδω εἴς τινά τι πρᾶγμα, κοινολογῶ ὅτι αὐτὸς τὸ ἔκαμε. parler sur le — de quelqu' un ὁμιλῶ περί τινος. prendre sur son—ὑποδέχομαι, ἀναλαμβάνω. ne tenir—de ὀλιγωρῶ, καταφρονῶ τινα. solde de— διαφορὰ πρὸς ἐξίσωσιν. ligne de— ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ λογαριασμοῦ σημείωσις τῶν κεφαλαίων. débattre un —κάμνω παρατηρήσεις εἰς διάφορα ἄρθρα τινὸς λογαριασμοῦ. — en banque ποσότης χρημάτων τὴν ὁποίαν οἱ ἔμποροι, ἢ ἰδιῶται ἀποθέτουσιν εἰς τὴν κοινὴν τράπεζαν πρὸς ἐξόφλησιν συναλλαγματικῶν, γραμματίων. § κέρδος, ὠφέλεια, εὐκαιρία j'ai eu cette marchandise à bon — ἠγόρασα εὐθηνὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα. je n'ai pas trouvé mon — à ce marché la δὲν ἐκέρδισα εἰς αὐτὴν τὴν ἀγοράν. manger et boir à bont — τρώγω καὶ πίνω ἀξέγνοιαστα, χωρὶς νὰ διαλογισθῶ τί θέλει συμβῇ. à votre — κατὰ τὸν τρόπον σου εἰς τὸ λογαριάζειν, ἢ καθὼς σὺ θεωρεῖς, κρίνεις τὰ πράγματα. § ὑφαντ. ἑκατὸν κλωστὰι στημονίου. toile de — en vingt ὕφασμα δισχιλιόμιτον, περιέχον ὁηλ. κατὰ πλάτος εἰς τὸ κτένιον δύω χιλιάδας (2000) μιταρίων, ἢ κλωστῶν στημονίου. au bout du—τέλος πάντων, κ. τὸ κάτω κάτω. à ce — ἂν (εἰ) οὕτως ἔχῃ. à—ἐκ τῶν ὀφειλομένων, εἰς λογαριασμόν. je vous donnerai 500 francs à — θέλω σοὶ δώσει 500 φρ. εἰς λογαριασμὸν τοῦ χρέους μου. donner, recevoir un à — δίδω, ἢ λαμβάνω μέρος τοῦ χρέους. cour des—s ἐλεγκτικὸν συνέδριον, λογιστικόν.
Compte-pas, ἀρ. ἴδ. Odomètre.
Compter, ἐν. ἀριθμῶ, λογαριάζω, μετρῶ. § καταριθμῶ, βάλλω εἰς τὸν ἀριθμόν. § θεωρῶ, νομίζω ὡς λόγου ἄξιον, μετρῶ. il n'est pas—é δὲν τὸν μετροῦσι, δὲν τὸν θεωροῦσιν ὡς τίποτε. — pour θεωρῶ ὡς . . . j' ai compté cet homme pour mort ἐνόμιζον αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἀποθαμμένον. § οὐδ. λογαριάζω τὴν δαπάνην, καὶ τὰ ἀναλώματα. — avec quelqu' un λογαριάζομαι μέ τινα. — sur quelqu' un πέποιθα, ἔχω πεποίθησιν, πίστιν εἴς τινα, κ. θαρρεύομαι, ἐλπίζω (ὅτι χρείας τυχούσης θέλει μοὶ βοηθήσει). (— sur l'amitié, la reconnaissance, les bontés de quelqu' un) je compte sur cela ἐλπίζω ὅτι τοῦτο θέλει γένει. sur son arrivée — ἐλπίζω ὅτι θέλει ἔλθει. — é, ée μετ. marcher à pas —és περιπατῶ βαθὺ, καὶ σοβαρῶς. tout — πάντων θεωρουμένων.
Compteur, ἀρ. * ἠχόστιγμον ὡρολόγιον, ἠχοῦν τὰ δεύτερα λεπτά.
Comptoir, ἀρ. ἀσπροσάνιδον, ὅπου καταμετροῦνται ἀργύρια, τράπεζα, κ. γραφεῖον. § ἐπίνειον, κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῶν ἀποίκων εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἀφρικήν.
Comptonie. Ϡ. * κομπτονία, θάμνος τῆς Ἀμερικήν.
Compulser, ἐν. δικ. ἀναγκάζω δικαστικῶς δημόσιόν τινα ἄνθρωπον νὰ δείξῃ ἔγγραφόν τι διὰ νὰ λάβω ἀντίγραφον. § ἀνελίττω, διατρέχω κατάλογον ἢ βιβλίον διὰ νὰ λάβω γνῶσιν αὐτοῦ ἐπὶ δικαστηρίου.
Comput, ἀρ. χρονολογικὸς ὑπολογισμός.
Computation, Ϡ. λογαριασμὸς τοῦ καιροῦ ὡς πρὸς τὸ μηνολόγιον.
Computiste, ἀρ. ὁ χρονολόγος, καὶ μηνολογιογράφος.
Comtat, ἀρ. * κομητάτον, ἐν χρ. — Vénaissin μέρος τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας ἀνῆκον πάλαι ποτε εἰς τὸν Πάπαν.
Comte, ἀρ. Comtesse, Ϡ. κόμης, (ἑλλ. συνοπαδὸς τοῦ ἡγεμόνος) κεκτημένος γῆν φέρουσαν τον τίτλον τοῦ κομητάτου, Ϡ. κόμησσα.
Comté, ἀρ. κομητάτον, γῆ ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα λαμβάνει τὸν τίτλον ὁ κόμης.
Conama, ἀρ. * κώναμον, δύω δένδρα τῆς Καϋέννης.
Conani, ἀρ. * κώνανον, θάμνος τῆς Καϋέννης.
Conanthère, Ϡ. * κωνάνθηρον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ναρκισσοειδῶν.
Conarium, ἢ Conarion, ἀρ. κωνάριον, μέρος τοῦ ἐγκεφάλου.
Conassière, Ϡ. (* ἐχέπηδον), σίδηρος κρατῶν τὸ πηδάλιον.
Concanauthli, ἀρ. μεξικανικὴ νῆσσα, πάπια.
Concasser, ἐν. συντρίβω, λεανίζω.
Concaténation, Ϡ. φιλοσοφ. εἰρμὸς, ἀλληλουχία. § ῥητ. κλιμακωτὸν σχῆμα.
Concave, ἐπ. κοῖλος, κ. βαθυλός. — convexe κυρτόκοιλος (φακός).
Concavité Ϡ. κοιλότης, κοίλωμα.
Concavo-concave, ἐπ. ἀμφίκοι-

λος, βαθυλὸς ἑκατέρωθεν, (ὕελος).
Concéder, ἐν. παραχωρῶ. — une grâce, des droits κτλ. παραχωρῶ χάριν, δικαιώματα (ἐπὶ ἀνωτέρου πρὸς κατώτερον.)
Concédon, ἀρ. δεύτερος θάλαμος τῶν μεταξὺ Θαλάσσης καὶ ἰχθυοτροφείου δικτύων.
Concélébrer, ἐν. (συνδιαθρυλλῶ) συνεγκωμιάζω, συμπανηγυρίζω, συνεορτάζω.
Concentration, Θ. συγκέντρωσις. § χημ. πύκνωσις.
Concentrer, ἐν. συγκεντρίζω, πλησιάζω τοῦ κέντρου, μεταφ.—les affections l'autorité συγκεντρόνω τὰς ἐπιθυμίας, τὴν ἐξουσίαν. § πυκνῶ. § se — αὐτοπ. συγκεντρίζομαι, συστέλλομαι· μεταφ. συνέρχομαι εἰς ἐμαυτόν. — é, ée μετοχ. homme — κρυψίνους ἢ σύννους ἄνθρωπος. acide — ὀξὺ ὁριμύτατον.
Concentrique, ἐπ. συγκεντρικὸς, σύγκεντρος.
Concept, ἀρ. ἔννοια, ἰδέα.
Conceptacle, ἀρ. δοχεῖον, σχῆμα, εἶδος καρποῦ. § * κυπελλὶς, γεννητικὰ ὄργανα τῶν λειχήνων.
Conceptif, ive, ἀντιληπτικός. faculté — ive ἀντιληπτικὴ δύναμις, ἀντιληπτικόν.
Conception, Θ. σύλληψις, ἐγγαστρία. § ἀντίληψις, νόησις, ἀντιληπτικόν. il a la — prompte εἶναι ἀγχίνους, ἢ ὀξύνους. § ἰδέα, ἔννοια, μεταφ. ἐπίνοια.
Conceptionnaire, ἐπ. ἱς. ἐκκλ. δοξάζων τὴν ἀκηλίδωτον σύλληψιν τῆς Θεοτόκου.
Concernant, προθ. περί. les réglements —la perception des impôts οἱ περὶ φορολογίας κανονισμοί.
Concerner, ἐν. ἀνήκω εἰς . . . , ἀποβλέπω τινα. cela concerne votre charge τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν θέσιν σου, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σου.
Concert, ἀρ. συμφωνία μουσική. § τόπος, ὅπου γίνεται. (aller au —) σύμπνοια, ἕνωσις πολλῶν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, συνεννόησις. μετ. — de louanges ἐκ συμφώνου γινόμενοι ἔπαινοι. de — ἐπιρ. ἐκ συμφώνου.
Concertant, te ἐπ. συνεργῶν, συντελῶν εἰς τὴν συμφωνίαν.
Concerter, ἐν. προαναβάλλομαι, προανακρούομαι, μετ' ἄλλων συνάδω, ἐπαναλαμβάνω, μέλος τι προετοιμαζόμενος. μεταφ. σχεδιάζω, προδιατάττω ἐκ συμφώνου.—une entreprise παρασκευάζω, διευθετῶ, προδιαθέτω τὸ ἐπιχείρημα. § se — αὐτοπ. συνδιαβουλεύομαι, συνεννοοῦμαι, συμφωνῶ μετά τινος περὶ . . . —é, ée μετ. συμπεφωνημένος, συνδιεγνωσμένος.
Concerto, ἀρ. συμφωνία ὁλοκλήρου ὀρχήστρας. § προσῳδία, προσκιθάρισις, προσαύλησις κτλ. συμφωνία, ὅπου ἓν ὄργανον μόνον ἠχεῖ ἐκ διαλειμμάτων βοηθούμενον ἀπὸ μελῳδίαν.
Concession, Θ. παραχώρησις ἀνωτέρου πρὸς κατώτερον. μεταφ. χάρις, δωρεὰ, προνόμιον. § γῆ παραχωρηθεῖσα εἰς ἀποικίαν ἐπὶ συνθήκῃ ἐκχερτώτεως, καλλιεργείας. § σχῆμα ῥητ. παρομολογία ἢ ἀντιπαράστασις.
Concessionnaire, ἀρ. καὶ Θ. χαριτοδόχος, δωροδόχος, προνομιοδόχος, ἀξιωθεὶς (-εῖσά) τινος παραχωρήσεως, προνομίου.
Concetti, ἀρ. ὀξύμωρον, τερθρεῖαι ἀγχίνοιας κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ ψευδεῖς κυρίως ἰδέαι.
Concevable, ἐπ. κατανοητὸς, εὐκατανόητος, τὸν ὁποῖον καταλαμβάνομεν.
Concevoir, ἐν. (je conçois, nous concevons, ils conçoivent. je concevais j' ai conçu, je conçus, je concevrai — vrais, conçois. que je conçoive, concevez, que nous conçussions, qu' ils conçoivent, qu' ils conçussent, concevant, conçu) συλλαμβάνω, ἐγγαστρόνομαι· μεταφ. διανοοῦμαι, λαμβάνω κατὰ νοῦν, κατὰ ψυχὴν — des espérances, de la haine, de l' amour συλλαμβάνω ἐλπίδας, μῖσος, ἔρωτα. § καταγῶ, ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω, il a conçu un beau plan ἐφεῦρε καλὸν σχέδιον. § ἐκφέρω, παριστάνω, συμπεριλαμβάνω, ἐκφράζω.
Conche, Θ. *κόγχη, δεξαμενὴ ἁλυκῆς.
Conchi, ἀρ. εἶδος κινναμώμου, κ. καννέλας.
Conchifères, ἀρ.πλ. ἀκέφαλα μαλάκια.
Conchilo, ἐπ. γεωμ. κογχύλη, γραμμὴ κυρτὴ κλίνουσα πρὸς τὴν εὐθεῖαν χωρὶς νὰ τὴν διακόψῃ.
Conchite, Θ. * κογχίτις, ἀπολίθωτος κόγχη.
Conchoïdal, e, ἐπ. κογχοειδικός.
Cenchoïde, Θ. (προφ. χ) κογχοειδὴς, ἰδὲ Conchyle.
Concholépas, ἀρ. κογχολεπὰς, εἶδος λεπάδος, κ. πεταλίδες.
Conchyle, ἀρ. κογχύλιον, ὅθεν ἐξάγεται ἡ πορφύρα.
Conchylofère, ἐπ. ὀστρακόδερμα.
Conchyliologie, Θ. κογχυλιολογία, λόγος περὶ κογχυλίων.
Conchyliologiste, ἀρ. κογχυλιολόγος ὁ περὶ τὴν κογχυλιολογίαν δεινός.
Conchyliotypolithes, ἐπ. πλ. κογχυλιότυποι πέτραι.
Conchytes, ἀρ. πλ. ἀπολιθώματα κογχυλίων, ἄχρ.
Concierge, ἀρ. οἰκοφύλαξ — de prison δεσμοφύλαξ.
Conciergerie, Θ. ὑπηρεσία, ἔργον τοῦ concierge. § οἰκίσκος αὐτοῦ.
Concile, ἀρ. σύνοδος (ἐκκλησιαστικὴ) tenir — συγκαλῶ σύνοδον. § κανόνες συνοδικοί.
Conciliable, ἐπ. εὐδιάλλακτος, εὐσυμβίβαστος, εὐδιόρθωτος. affaire — ὑπόθεσις εὐκολοδιόρθωτος.
Conciliabule, ἀρ.*ψευδασύνοδος, συνέλευσις παράνομος ἀρχιερέων (αἱρετικῶν). § συνάθροισις ἀθέμιτος ἐπὶ κακῷ, χάριν συνωμοσίας.
Conciliaire, ἐπ. συνοδικός.
Conciliairement, ἐπίρ. συνοδικῶς, ἐπὶ συνόδου.
Conciliant, e. ἐπ. διαλλακτικὸς, συμβιβαστικός.
Conciliateur, ἀρ. trice, Θ. συνδιαλλάκτης, συμβιβαστής.
Conciliation, Θ. συνδιάλλαξις, συμβιβασμός.
Concilier, ἐν. συνδιαλλάττω, συμβιβάζω — les esprits, les opinions, les lois. § ἐμποιῶ, προξενῶ εἴς τινα εὔνοιαν κ.τ.λ. § se — αὐτοπ. ἕλκω πρὸς ἐμαυτὸν (κερδαίνω, ἀποκτῶ) orateur qui sait se — l' attention de ses auditeurs ῥήτωρ ἕλκων τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν.
Concion, Θ. ὁμήγυρις, συνέλευσις ἄχρ.
Concis, se, ἐπ. (ἀκριβὴς) σύντομος· style—σύντομος φράσις. discours—σύντομος λόγος.
Concision, ἀρ. (ἀκρίβεια) συντομία.
Concitoyen, ἀρ. ne Θ. συμπολίτης (τις), συνδημότης (τις).
Conclamation, Θ. κλῆσις ἐξ ὀνόματος τινος νεκροῦ ἐν ᾅχῳ σάλπιγγος παρὰ Ῥωμαίοις.
Conclave, ἀρ. συνέλευσις καρδιναλίων πρὸς ἐκλογὴν τοῦ πάπα.
Conclaviste, ἀρ. ὑπηρέτης καρδιναλίου κατάκλειστος εἰς τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως.
Concluant, —e, ἐπ. ἀποδεικτικὸς συμπερασματικός.
Conclure, ἐν. (je conclus, tu conclus, il conclut, nous concluons, vous concluez, ils concluent, je concluais, je conclus, je conclurai, je conclurais, qu' il conclue, que je conclusse, qu' il conclût.) διαπράττομαι, περαίνω, τελειῶ — un marché τελειόνω συμφωνίαν — un mariage κάμνω ἐν συνοικέσιον. § οὐδ. (συγκεφαλαιῶ) le procureur royal a conclu à la mort ὁ εἰσαγγελεὺς περαίνων τὸν λόγον κατεψήφισεν αὐτοῦ θάνατον (ἐζήτησε τὸν θάνατόν του). § πορίζομαι συμπεραίνω ἐξάγω συμπέρασμα.
Conclusion, Θ. συγκεφαλαίωσις, ἐπίλογος. § συμπέρασμα. πόρισμα. § ἀπόφασις. § —s ζητήματα ἀπὸ τοὺς δικαστὰς μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ὑποθέσεως, γνώμη τοῦ δικηγόρου, τοῦ ἀνακριτοῦ. —s alternatives αἵρεσις, ἐκλογὴ ἑνὸς ἐκ τῶν δύω συμπερασμάτων προτεινομένων πρὸς τὸν ἀντίδικον. —s principales τὰ κύρια ζητήματα, (τὰ ὁποῖα προτείνει συμπεραίνων τὸν λόγον ὁ ἀντίδικος)—s subsidiaires δευτερεύοντα, ἄλλα, εἰς τὰ ὁποῖα εὐχαριστεῖται, ἀφ' οὗ ἀποτύχῃ τῶν πρώτων.

Conclusive, ἐπ. συλλογιστικὸς (σύνδεσμος).
Conclusum, ἀρ. ὄόγμα, ψήφισμα τοῦ Γερμανικοῦ κοινοβουλίου (diète) ἢ τοῦ αὐλικοῦ συνεδρίου.
Concoction, Θ. πέψις, πρώτη τῶν φαγητῶν κατεργασία, χώνευσις.
Concombre, ἀρ. σικυὸς, ἀγγούριον.
Concomitance, Θ. συμπαρομάρτησις, συμπαρακολουθία.
Concomitant, —te, ἐπ. συμπαρομαρτῶν, συμπαρακολουθῶν.
Concordance, Θ. Γραμ. συμφωνία (τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπιθέτου, τῆς ὀνοματικῆς καὶ τοῦ ῥήματος.) § πίναξ τῶν ἱερῶν βιβλίων, λεξιλογος. § σύγκρισις τῆς σημασίας τῶν αὐτῶν λέξεων.
Concordant, ἀρ. μουσ. ἴδε Ténor.
Concordantiel, le, ἐπ. κατὰ τον λεξιλογον εἴτε πίνακα τῶν ἱερῶν βιβλίων ἢ κατὰ τὰς γραμματικὰς συμφωνίας συντεταγμένος ἢ γεγραμμένος.
Concordat, ἀρ. δικ. σύμβασις, συμβόλαιον, συνθήκη ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.
Concorde, Θ. ὁμόνοια, συμφωνία, ὁμογνωμοσύνη.
Concorder, οὐδ. ὁμονοῶ.
Concourant, e, ἐπ. φυσ. puissances —es δυνάμεις συνεργοί, ὁμόκεντροι, εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ἀποβλέπουσαι Γεωμ. lignes —es συμπτωτικαὶ ἢ σύμπτωτοι γραμμαί.
Concourir, οὐδ. συνεργῶ, συμπράττω. § ἐριθεύω, δια—(συν)αγωνίζομαι, ἀμιλλῶμαι περί τινος. — pour une place ἀντιπαραγγέλλω, ἐνεργω διὰ νὰ λαβω τινὰ θέσιν. § συντρέχω, συρρέω. § γεωμ. συναντῶμαι, συμπίπτω. deux plans, deux lignes concourent δύω ἐπιπεδα, δύω γραμμαὶ συναντώμενα(ι) διακόπτονται.
Concourme, Θ. *χρυσέξυλον, χόρτον βάρον εἰς κίτρινον χρῶμα.
Concours, ἀρ. συνδρομὴ, διαγώνισμα περὶ καθέδρας ἢ κερδαλέου τινὸς ἀξιώματος. mettre au — une place de professeur κηρύττω διαγώνισμα περὶ τινος καθέδρας διδασκαλικῆς. § συνάντησις. φυσ. le— des atomes συνάντησις ἀτόμων συρροὴ ἀνθρώπων. § γραμ. σύγκρουσις (φωνηέντων), χασμῳδία. § γεωμ. point de — σημεῖον συμπτώσεως τῶν γραμμῶν. § δικ. σύμπτωσις δικαιώματος πολλῶν εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα(— de privilèges entre créanciers).
Concréer, ἐν. συνδημιουργῶ, συμπράττω.
Concret—ète, ἐπ. συγκεκριμένος, τὸ ἐναντίον τοῦ ἀφῃρημένος. § χημ. πηκτὸς, στερεός.
Concrétation, Θ. σύμπηξις, πύκνωσις.
Concretion, ἴδ. Concrétation, θ. σύστασις — de lait. πῆξις τοῦ γάλακτος. § συμφυΐα συγκόλλησις (δύω δακτύλων).—s pierreuses, πλ. ἀπολιθώσεις.
Concubinage, ἀρ. παλλακεία, παράνομος ἀγάμων ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς διαγωγὴ, συμβίωσις, σχέσις. vivre en — συνδιαιτῶμαι, συζῶ μὲ παλλακίδα.
Concubinaire, ἀρ. δικ. συζῶν μὲ παλλακίδα.
Concubine, Θ. δικ. παλλακίς.
Concupiscence, Θ. ἐπιθυμία, ὄρεξις σαρκική.
Concupiscible, ἐπ. κινῶν εἰς ἐπιθυμίαν εὐαρέστου τινος πράγματος.
Concurremment, ἐπίρ. διαγωνιστικῶς, μὲ διαγώνισμα. briguer une place — ζητῶ νὰ λάβω θέσιν μὲ διαγώνισμα. § ἐκ συμφώνου, ὁμοῦ. § ἰσοδικαίως (μὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα, μὲ τὰ αὐτὰ προνόμια, μὲ τὴν αὐτὴν ὑποθήκην.)
Concurrence, Θ. ἀντιπαραγγελία, συσπουδαρχία περὶ ὑπουργήματος. être en — avec quelqu un εἶμαι ἀνταγωνιστής τινος διὰ θέσιν τινά. § ζήλωσις, ἅμιλλα, συνεργασία τῆς ἀξίας. § συναγωνισμὸς, συνδρομὴ πραγμάτων ἢ ἀνθρώπων εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν. la — met un prix juste aux marchandises et établit les vrais rapports entre elles ὁ συναγωνισμὸς προσδιορίζει τὴν δικαίαν τιμὴν τῶν ὠνίων, καὶ τὰς μεταξὺ αὐτῶν ἀληθεῖς σχέσεις. § ἰσοδικία, δικαίωμα ἴσον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος.—d' hypothèque ἰσοδικία δύω δανειστῶν συγχρόνων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθήκης. —de privilège ἰσοδικία ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πραγματος κατασχεθέντος. jusqu' à — μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ποσότητος, τοῦ χρόνου, τοῦ ἀριθμοῦ.
Concurrent, ἀρ. te, Θ. συναγωνιστὴς, συνάμιλλος, ἄνθρωπος συνεριζόμενος πρός τινα ἄλλον ἢ ἀντιποιούμενός τι μετ' ἄλλου. jour — ἐμβόλιμος ἡμέρα, προστεθειμένη εἰς τὰς 52 ἑβδομάδας διὰ τὴν μετὰ τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου συμφωνίαν.
Concussion, Θ. αἰσχροκέρδεια, ἁρπαγὴ τοῦ εὑρισκομένου εἰς ὑπηρεσίαν δημόσιον.
Concussionnaire, ἐπ. αἰσχροκερδὴς, ἅρπαξ.
Condaga, Θ. κογχύλη τῆς Γουϊνέας.
Condalie, θ. *κονδαλία, γένος φυτῶν τῆς Χηλῆς.
Condamnable, ἐπ. καταγνωστὸς, ἄξιος καταδίκης.
Condamnation, θ. κατάγνωσις, καταψηφισμὸς, καταδίκη — solidaire καταδίκη ἀλληλέγγυος —par corps καταδίκη συνεπιφέρουσα προσωπικὴν κράτησιν. — par défaut καταδίκη κατ' ἐρήμην. — par contumace καταδίκη κατὰ φυγοδίκου. passer — ὁμολογῶ τὸ σφάλμά μου. subir sa— ὑποτάσσομαι εἰς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐδυνάμην νὰ ἐκκαλέσω. § ζημία, πρόστιμον, ἐπίτιμον payer le montant des —s πληρόνω τὰ πρόστιμα.
Condamner, ἐν. καταγινώσκω, καταδικάζω. — à l'exil, à mort φυγὴν, θάνατον καταψηφίζομαί τινος, καταδικάζω αὐτὸν εἰς ... μεταφ. ἀναγκάζω νὰ ὑποφέρῃ τι, στερῶ αὐτόν τινος ὠφελείας, ἀγαθοῦ. § μέμφομαι, κατηγορῶ· μεταφ. — une porte, fenêtre κλείω διὰ παντὸς θύραν ἢ θυρίδα. se—αὐτοπ. ὑποχρεοῦμαι νὰ ... ὁμολογῶ τὸ σφάλμά μου.
Condate, ἡ Condé, ἀρ. συμβολὴ, συρροὴ, ἡ ἀναστόμωσις, ἕνωσις δύω ποταμῶν.
Condea, ἀρ. *κόνδεον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Condemnade Θ. εἶδος χαρτοπαιγνίου παιζόμενου ἀπὸ τρεῖς.
Condensabilité, θ. *πυκνωτιμότης, *πιλητιμότης, ἰδιότης σώματος, καθ' ἣν δύναται νὰ πιληθῇ, νὰ πυκνωθῇ.
Condensable, ἐπ. *πυκνώσιμος, *πιλητώσιμος συμπιλήσιμος, δυνάμενος νὰ πυκνωθῇ.
Condensateur, ἀρ. *ἀερόναστον, μηχανὴ πυκνοῦσα τὸν ἀέρα.
Condensation, Θ. πύκνωσις, συμπίλησις.
Condenser, ἐν. πυκνῶ, συμπιλῶ, συστέλλω εἰς μικρότερον ὄγκον, συσφίγγω. le froid condense l' air τὸ ψύχος πυκνόνει τὸν ἀέρα. se — αὐτοπ. πυκνοῦμαι.
Condescendance, Θ. συγκατάβασις, συγκατάθεσις, ἐπιείκεια.
Condescendre, οὐδ. συγκαταβαίνω, συγκατατίθεμαι, συγκατανεύω, ἐνδίδωμαι, ὑπείκω, ὑποχωρῶ.
Condiction, Θ. ἀγωγὴ κλοπῆς ἢ εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν δίκη, ἀγωγὴ περὶ ἀποδόσεως κλαπέντων ἢ ἁρπαγέντων πραγμάτων. § ἀπαίτησις μὴ ὀφειλομένου, (ἀδικαίας δίκης).
Condigne, ἐπ. Θεολ. εὐχρ. satisfaction — ἀξία τοῦ ἁμαρτήματος ἱκανοποίησις.
Condignement, ἐπίρ. ἀξίως τοῦ ἁμαρτήματος
Condignité, ἐπ ἰδιότης τοῦ Condigne.
Condiment, ἀρ. ἄρτυμα, ἥδυσμα φαγητῶν.
Condisciple, ἀρ. συσχολαστὴς, συμμαθητής.
Condit, ἀρ. διάφορα σακχαρόπηκτα καὶ μελίπηκτα τραγήματα, γλυκύσματα.
Condition, Θ. κατάστασις, τάξις κοινωνική. homme de — εὐγενὴς, εὐπατρίδης, ἔνδοξος. de basse — ἀγενὴς. § βίος, ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα, ἰδιαιτέρως δὲ ὑπηρέτου il cherche — ζητεῖ σπήτι, αὐθέντην, ζητεῖ νὰ ἔμβῃ ὑπηρέτης. ce domestique est hors de— ὁ ὑπηρέτης οὗτος εἶναι χωρὶς σπήτι. § πρόσταξις, ὁμολογία, συνθήκη, ὑποχρέωσις, ἐπιβαλλομένη, καθὼς ἀπὸ συμ-

Colaïων ἀγορᾶς, γάμου κτλ. rendre sous — πωλῶ τι πράγμα ὑποσχόμενος νὰ τὸ λάβω ὀπίσω, ἂν δὲν εὐχαριστήσῃ τὸν ἀγοραστήν. baptiser sous — βαπτίζω παιδίον, τὸ ὁποῖον ἀμφιβάλλω ἂν ἐβαπτίσθη, ἢ ἔκτρωμα τὸ ὁποῖον μόλις φαίνεται ἔχον μορφὴν ἀνθρωπίνην. — sine qua non συνθήκη, συμφωνία ἀπαραίτητος. § μερὶς, συμμετοχὴ κερδαλέα ἢ ἐπιβλαβὴς παραχωρουμένη εἴς τινα. (on lui a fait de bonnes, de mauvaises —s dans cette affaire.) à — que, à la — ἐπὶ συνθήκῃ.

Conditionnel, le, ἐπ. ἐπὶ συνθήκῃ γενόμενος. promesse— le ὑπόσχεσις ὑπό τινας ὅρους.

Conditionnellement, ἐπίρ. ἐπὶ συνθήκῃ, μὲ συμφωνίας.

Conditionner, ἐν. διατίθημι, εὐτρεπίζω ὡς πρέπει τὸ πρᾶγμα —é, ée mét marchandises bien — ées πράγματείαι ἔχουσαι ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἢ ἀπαιτουμένας ποιότητας, εἰς καλὴν κατάστασιν. homme bien — μέθυσος ἄνθρωπος. promesse — ée, contrat —é ὑπόσχεσις, συμφωνία ὑπομειμένη εἰς ὅρον ἢ συνθήκην τινὰ ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν.

Condoléance, Ϟ. συλλύπησις, παραμυθία. faire des complimens de — συλλυποῦμαι, παραμυθῶ τινα. lettres de — συλλυπητικαὶ, παραμυθητικαὶ ἐπιστολαί.

Condoma, ἀρ. *στρεψίκερως, ζῶον τετράπουν, εἶδος Ἀφρικανικῆς αἰγάγρου, κεμάδος.

Condonats, ἀρ. πλ. τάξις μοναχῶν ἀρχαίων τῆς Γαλλίας.

Condor, ἀρ. περουβικὸς γὺψ (τὸ μέγιστον πτηνὸν, ἐπειδὴ τὰ πτερά του ἐκτεταμένα ἔχουσι πλάτος 25 ποδῶν).

Condori, ἀρ. *κονδόριον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.

Condorine, Ϟ. *κονδορινὴ, νόμισμα τῆς Κίνας.

Condormans, ἀρ. πλ. *ὁμόκοιτοι, αἱρετικοὶ τοῦ 13 καὶ 16 αἰῶνος κοιμώμενοι πολλοὶ ὁμοῦ ἀνδρες γυναῖκες.

Condortes, Ϟ. πλ. ἀγκαλίδες καλάμων εἰς τὴν πῆξιν (τὸ στήσιμον) τῶν δικτύων.

Condouloir, οὐδ. se — αὐτοπ. συλλυποῦμαι, ἄχρ.

Condoumani, ἰδὲ Condori

Condrille, Ϟ. κονδρίλη, χονδρίλλη, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κιχωριοειδῶν.

Conducteur, ἀρ. Conductrice, Ϟ. ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ, ὁδηγὸς, ποδηγέτης. — d' une barque κωπηλάτης ἢ πηδαλιοῦχος λέμβου. — d' une voiture ἁμαξηλάτης. — d' un établissement διευθυντὴς τινος καταστήματος. § φυσ. σῶμα δι' οὗ μεταβαίνει ἀπὸ τοπον εἰς τόπον, ἢ διέρχεται τὸ ἠλεκτρικὸν ρευστόν. — de la foudre *ἀλεξικέραυνον, ὀβελὸς (σοῦβλα) σιδηροῦς καὶ ὀξὺς τιθέμενος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν διὰ νὰ τὰς προφυλάξῃ ἀπὸ τὸν κεραυνόν. § φυσ. σῶμα εὐκόλως, ἢ δυσκόλως θερμαινόμενον. bon —du calorique εὐθέρμαντον (σῶμα) mauvais — δυσθέρμαντον. § *λιθαγραγωγος, ἐργαλεῖον χειρουργικον κοῖλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὡς ἐπ' ὀχήματος τίθεται ἡ λιθάγρα διὰ νὰ ἐκβάλῃ τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν κύστιν.

Conductibilite, Ϟ. ἀγωγιμότης, τὸ ἀγώγιμον, ἰδιότης τινῶν σωμάτων νὰ μεταδίδωσι πολὺ ἢ ὀλίγον τὴν θερμότητα, τὸ ἠλεκτρικὸν καὶ μαγνητικον ρευστόν.

Conduire, ἐν. ἄγω, ὁδηγῶ. ce chemin conduit à tel endroit ἡ ὁδὸς αὐτη ἄγει εἰς τὸν δεῖνα τόπον, une avenue conduit à un château ἡ δενδροστιχία φέρει εἰς τὸ παλάτιον. — bien sa bârque διεξάγω καλῶς τὰς ὑποθέσεις μου (κάμνω καλὰ ταῖς δουλειαῖς μου.) μεταφ. φέρω. (la vertu conduit au bonheur.) § παραπέμπω, συνοδεύω. § διευθύνω, ἐπιστατῶ.—un travail διευθύνω ἔργον τι. § διεξάγω, διοικῶ, — une affaire διαχειρίζω ὑπόθεσίν τινα. —de l'eau par un canal ὀχετεύω ὕδωρ. — un mur παρατείνω τεῖχος. § οἰκονομῶ (τὸ ὀρᾶμα). se —, αὐτοπ. προσφέρομαι, διάγω, ζῶ. se laisser— par quelqu'un ἄγομαι καὶ φέρομαι ἀπο τὰς συμβουλὰς τινος. — it, et μετ. —, par la colère κινούμενος ἢ κινημένος ἀπὸ θυμόν. intrigue bien —e ῥαδιουργία ἐπιτηδείως κινημένη. lumière bien —e, Ζωγρ. φῶς καλῶς οἰκονομημένον.

Conduiseur, ἀρ. κηδεμὼν, ἐπίτροπος. § ἐπιτετραμμένος τὴν πώλησιν ξύλων εἰς δάτος· ἄχρ.

Conduissoir, ἀρ. μακρὸν ξύλον μὲ τρύπαν εἰς τὴν ἄκραν, ὅθεν οἱ σχοινοπλόκοι περῶσι τὸν σπάγγον.

Conduit, ἀρ. ὀχετὸς, σωλὴν, ὑδραγεῖον

Conduite, Ϟ ὁδηγία. sous — αὐτοῦ ἡγουμένου. § διεύθυνσις, ἐπιστασία, ἀμέλεια· — des affaires d' un état διαχείρισις τῶν ὑποθέσεων τῆς πολιτείας. § διαγωγὴ cet homme a de la — ὁ ἄνθρωπος οὗτος φέρεται (διαγει) φρονίμως. il est sans — φέρεται ἀνοήτως. § σειρὰ σωλήνων, ὑδραγωγείων. § ἐργαλεῖον ὡσολογίου μεταδίδον τὴν κίνησιν. § παραπομπὴ, συνοδεία. § οἰκονομία (διάθεσις) ποιήματος κτλ.

Condupliqueis, ἐπ Ϟ. πλ. (feuilles) — ées φύλλα ἔχοντα ἐντὸς τῆς κάλυκος παραλλήλα τὰ πλευρά.

Condurdum, ἀρ. ἄγνωστον φυτὸν τῶν Ἀρχαίων.

Condyle, ἀρ. κόνδυλος, κόμβος τῶν δακτύλων καὶ ἁπλῶς ὄγκος ὀστοῦ εἰς τὸν ἀρμὸν, τὴν κλείδωσιν.

Cendyloïde, ἐπ. κονδυλοειδής.

Condyloïdien, ne, ἐπ. κονδυλικός.

Condylome, ἀρ. χειρ. κονδύλωμα, πρῆσμα σαρκώδες, μαλακὸν, καὶ ἀνώδυνον, σημεῖον ἀφροδισιακῆς νόσου.

Condylure, Ϟ. εἶδος ἀσπάλακος.

Cône, ἀρ. κῶνος, σῶμα στερεὸν ἔχον βάσιν κυκλοτερῆ, κορυφὴν δὲ ὀξεῖαν. —scalène (σκαληνὸς κῶνος) ἔχων τὸν ἄξονα ὄρθιον. § κωνοειδὴς καρπὸς, ἔχων σχῆμα κουκκουνάρας, πυρωνομασμένος ἀπὸ τὸν στρόβιλον τὸν καρπὸν ὁλ. τῆς πεύκης, πίτυος, ἐλάτης κτλ. λεγομένων διὰ τοῦτο κωνοφόρων. § ὀπτ. κῶνος, ἄθροισμα ἀκτίνων ἐκπεμπομένων ἀπὸ τὸ φωτιζόμενον σῶμα, καὶ προσπιπτουσῶν εἰς τὴν γλήνην τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἢ τὴν ἐπιφάνειαν ὑέλου, κατόπτρου, κτλ. § ὀχεῖον, κ. καλούπι, κωνοειδὲς, ὅπου χύνεται ἤδη ὑγρὸν τὸ καθαριζόμενον σάκχαρι § μονόθυρα κογχύλια, κωνικὰ, λεῖα, ἢ τραχέα. § στρόβιλος.

Conépate, ἀρ. εἶδος σαπρογαλῆς.

Confarréation, Ϟ ἱερὸς γάμος, τὰ φαρράκια, τελετὴ τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων, καθ' ἣν μέλλοντες νὰ συζευχθῶσι καὶ προορίζοντες τὰ τέκνα των εἰς ἱερατείαν ἔτρωγον ἄρτον ζειᾶς παρόντων μαρτύρων.

Confecteur, Ϟ θηριομάχος, μονομάχος· παρὰ τοῖς ἀρχ. Ῥωμαίοις ἀντεπαλαίων ἐπὶ μισθῷ πρὸς τὰ θηρία.

Confection, Ϟ ἔκλειγμα, ἢ ἔκλεικτον, εἶδος σκευασίας ἰατρικοῦ. § κατάστρωσις (καταλόγου). § κατασκευὴ (ὁράμου, διώρυγος).

Confectioner, ἐν. κατασκευάζω, τελειόνω.

Confédératif, ive, ἐπ. συμμαχικός.

Confédération, Ϟ συμμαχία, συναστισμός. former une — συνιστῶ, σχηματίζω συμμαχίαν. entrer dans une — ἐμβαίνω εἰς συμμαχίαν, συμμετέχω συμμαχίας.

Confédérer, (se) αὐτοπ. συμμαχῶ — é, ée μεταφ. σύμμαχος, συμμαχικός. § οὐσ. un —é.

Conférence, Ϟ παράθεσις, σύγκρισις. § συνέλευσις πεπαιδευμένων ἀνδρῶν περί τινος πράγματος.

Conférencier, ἀρ. εἰσηγητὴς, πρόεδρος συνελεύσεως πεπαιδευμένων.

Conférer, ἐν. παραβάλλω, συγκρίνω, χορηγῶ, (ἐκκλ. ἀξίωμα, θέσιν). § οὐδ συνδιαβουλεύομαι.

Conférve, ἡ Conférva, ἀρ. μύϊον, φύκος, γένος φυτῶν νηματοειδῶν.

Confesso, Ϟ. ἐξαγόρευμα, ἐξομολόγησις.

Confesser, ἐν. ὁμολογῶ τὰ ἁμαρτήματά μου, τὰ σφάλματά μου. § ἐξομολογῶ τινα. § πρεσβεύω, δοξάζω τὴν χριστ. πίστιν. se— αὐτοπ. ἐξαγορεύομαι, ἐξομολογοῦμαι.

Confesseur, ἀρ. πνευματικὸς, ἐξαγορευτής. § ὅσιος μὴ ἀποθανὼν, ἢ ῥονευθεὶς διὰ Χριστόν.
Confession, Θ. ὁμολογία (σράλματος), ἐξομολόγησις. — de foi σύμβολον πίστεως, τὸ πιστεύω. — d' Augsbourg δογματολογία τῶν Λουθηρανῶν παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν Κάρλον Ε'. τῷ 1530.
Confessional, ἀρ. *ἐξαγορευτήριον, μέρος περίφρακτον, ὅπου καθήμενος ὁ πνευματικὸς ἐξομολογεῖ.
Connfessioniste, ἀρ. λουθηρανός.
Coufiance, Θ. πίστις, πεποίθησις. prendre — ἔχω πίστιν. mettre sa — au Dieu τὰς ἐλπίδας εἰς Θεὸν ἀνατίθημι. homme de — ἀξιόπιστος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἐπιφορτίζομεν μὲ ὑποθέσεις. § οἰκησις. plein de — οἰκηματίας.
Confiant, te, ἐπ. πιστεύων. § εὔπιστος.
Confidemment, ἐπίῤ. ἐμπιστευτικῶς.
Confidence, Θ. πίστις, ἐμπιστοσύνη, être dans la — de quelqu'un ἔχω τὰ πιστά τινος, μὲ ἐμπιστεύεταί τις. parler en — ὁμιλῶ ἐμπιστευόμενός τινα. fausse — ψεῦδος, τὸ ὁποῖον λέγει τις ὡς μυστικὸν πρὸς ἄλλον διὰ νὰ τὸν ἀπατήσῃ.
Confident, ἀρ. te, Θ. *ἔμπιστος, ἄνθρωπος ἐμπνέων πίστιν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμπιστευόμεθα καὶ κοινολογοῦμεν τὰ μυστικά § μικρὰ πρόσωπα τῆς σκηνῆς ἐπιφορτιζόμενα διηγήσεις. il joue les —s παριστάνει κατώτερον πρόσωπον.
Confidentiaire, ἀρ. ὁ σιμωνιακῶς, καὶ κατ' οἰκονομίαν ὑπὲρ ἄλλου δεχθεὶς ἐκκλησιαστικόν τι σιτηρέσιον (bénéfice) ἐπὶ συνθήκῃ ἀποδόσεως. § ὁ ἔχων μὲν τὸ ἐκκλ. σιτηρέσιον, ἀλλ' ὑποσχεθεὶς νὰ δίδῃ εἰς ἄλλον τὰ ὠφελήματά του.
Confidentiel, le, ἐπ. (θαῤῥαλέος), κατ' ἐμπιστοσύνην γενόμενος. lettre — le μυστικὸν γράμμα.
Confidentiellement, ἐπιῤ. ἐν ἀπαῤῥήτῳ, κατ' ἐμπιστοσύνην, θαῤῥαλέως.
Confier, ἐν. πιστεύω, ἐμπιστεύομαί τι εἴς τινα. se —. (— à, dans) αὐτοπ. ἔχω, δίδω πίςιν, θαῤῥεύομαι εἴς τινα.
Configuration, Θ. ἐξωτερικὸς σχηματισμός. § θέσις τῶν πλανητῶν πρὸς ἀλλήλους.
Configurer, ἐν. σχηματίζω τὸ ὅλον.
Confiner, οὐδ. γειτνιάζω, συνορῶ, κ. συνορεύω. l'empire romain confinait au Rhin ἡ ῥωμαϊκὴ ἐπικράτεια ἐξετείνετο μέχρι τοῦ Ῥήνου. § ὑπερορίζω, ἐξορίζω, ἀποπέμπω. § περιορίζω, περικλείω. il est confiné en prison εἶναι φυλακισμένος.
Confins, ἀρ. πλ. ὅρια, κ. σύνορα.
Confire, ἐν. ἡδύνω, μελετῶ, σακχαρῶ (ὀνω), ταριχεύω, ὀξόω, βάλλω εἰς τὸ ξύδι, κάμνω ἁρμιὰν, (τουρκ. τουρσί), βάλλω εἰς τὸ σάκχαρι, τὸ μέλι τὸ ὀξύδι, διαφόρους καρποὺς, — it, e pαrt. fruit—sur l'arbre καρπὸς ὡρυπεπὴς, ξηραμένης ζαχαρωμένος, εἰς τὸ δένδρον, πέπειρος, ὡριμότατος.
Confirmatif, ive, ἐπ. ἐπικυρωτικός.
Confirmation, Θ. ἐπικύρωσις, ἐπιβεβαίωσις. § ῥητ. ἀποδείξεις, ἔλεγχος. § τὸ ἅγιον χρίσμα, μυστήριον.
Confirmer, ἐν. βεβαιῶ, ἀσφαλίζω. § ἐπικυρῶ. — une nouvelle ἐπιβεβαιῶ εἴδησίν τινα, ἐμπεδῶ, ἀποδεικνύω μὲ νέους λόγους (une vérité.) § ἀναγνωρίζω ὡς ἔχον κύρος.—un testament ἀναγνωρίζω τὴν διαθήκην ὡς ἰσχυράν.
Confiscable, ἐπ. δημεύσιμος, δημευτος, ἄξιος, δυνάμενος νὰ δημευθῇ.
Confiscation, Θ. δήμευσις.
Confiserie, Θ. ἐπιτήδευμα, ἔργον τοῦ ἡδυντῆρος τῶν ὀπωρικῶν (τοῦ γλυκασματοποιοῦ) ζαχαροπώλου.
Confisquer, ἐν. δημεύω.
Confit, ἀρ. κάδος τῶν σκυτοδεψῶν, καὶ κωδιορράφων
Confiteor, ἀρ. εὐχὴ πρὸ τῆς ἐξομολογήσεως. (ἐξομολογοῦμαί Σοι κύριε! κτλ.)
Confitures, Θ. πλ. (ἀβάθματα) στερεὰ, ἢ ξηρὰ ἡδύσματα, γλυκύσματα, (γλυκόν). —de rose τὸ διάῤῥοδον, ἡ διάῤῥοδος, τὸ διὰ ῥόδων, κ. ῥοδοζάχαρη.— de coing διακυδώνιον, κτλ.
Confiturier. ἀρ. ère, Θ. ἡδυσματοπώλης (λις), ζαχαροπώλης.
Conflagration, Θ. ἐμπρησμὸς, κατάφλεξις, κατακλυσμὸς πυρός.
Conflans, ἀρ. συμβολὴ, συῤῥοή.
Conflit, ἀρ. σύγκρουσις, μάχη. § διαφορὰ, φιλονεικία διαφόρων ἀρχῶν ἐπιλαμβανομένων ὡς ἁρμοδίων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.
Confluent, ἀρ. συμβολὴ, ἀναστόμωσις ποταμοῦ.
Confluent, e, ἐπ. συμβάλλων. § ἰατρ. ἄρθονος, κακὴ εὐφορία, κ. βλογιά.
Confluer, οὐδ. συμβάλλω, ἀναστομοῦμαι μὲ ἄλλον ποταμόν.
Confondre, ἐν. συγχέω, ἀνακατόνω, ἑνόνω, ἐμπερδεύω. § διακρίνω, λαμβάνω ἄλλο ἀντ' ἄλλου. § ταράττω, ἐξελέγχω, αἰσχύνω, ἐντροπιάζω. se — αὐτοπ. αἰσχύνομαι, ἐρυθριῶ se — en excuses, en cérémonies πολλαπλασιάζω καθ' ὑπερβολὴν τὰς φιλοφρονήσεις. —u, ue, μετ. συγκεχυμένος, κ. ἀνακατωμένος, ἐμπερδευμένος. je suis—u ἐντροπιάζομαι, ἐντρέπομαι, μένω ἄπορος, ἀποσβολωμένος, ζεματισμένος.
Conformation, Θ. μορφὴ, σχέσις, ἀναλογία τῶν μερῶν (τοῦ σώματος) χειρ. vice de — πήρωσις, τουρκ. σακατλήκι. maladie de — ἡ ἐκ τῆς πηρώσεως προερχομένη νόσος, καθὼς ἡ τῶν τῶν κουφῶν.
Conforme, ἐπ.(à) σύμμορφος, σύμμετρος, ἀνάλογος, ὅμοιος, ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους συγκείμενος, ἑταιριασμένος.
Conformément, ἐπιῤ. ἀναλόγως, εὐπρεπῶς, συμφώνως, ὁμοίως.
Conformer, ἐν. προσαρμόζω, (ὁμοιάζω), συμφωνῶ. se—, αὐτοπ. συμφωνῶ μὲ, ἐνεργῶ κατά. je me conformerai à vos ordres θέλω ἀκολουθήσει τὰς διαταγάς σου. —é, ée, μετ. corps bien —é καλῶς, ἐντελῶς σχηματισμένον σῶμα. mal —é πεπηρωμένον.
Conformiste, ἀπ. non — εἰ μὴ δοξάζοντες τα αὐτὰ μὲ τοὺς Ἀγγλικανοὺς, καθὼς οἱ πρεσβυτερianοί, καὶ κουάκεροι.
Conformité, Θ. ὁμοιότης. § ἀναλογία, σχέσις. — de goût et d' humeurs ὁμοιότης τῶν κλίσεων, καὶ τῶν διαθέσεων. en — de vos désirs κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.
Confortant, te, ἐπ. τονικός.
Confortatif, ive, ἐπ. — (remède—). τονικός.
Confortation, Θ. τόνωσις, ἐνδυνάμωσις.
Conforter, ἐν. τονῶ, ἐνδυναμόνω.
Confraternité, Θ. συναδελφότης.
Confrère, ἀρ. συναδελφὸς, ἀνήκων εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα, ἢ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν, ἀδελφοποίητος, φράτωρ.
Confrerie, Θ. συναδελφότης, τάγμα μοναχῶν.
Confrication, Θ. εὐθραύστου σώματος σύντριψις, ἡ σύνθλιψις φυτοῦ πολυχύμου διὰ τῶν δακτύλων.
Confrontation, Θ. ἀντιπαράστασις, παρουσιασις τῶν μαρτύρων ἔμπροσθεν τοῦ κατηγορουμένου.
Confronter, ἐν. παρουσιάζω ἔμπροσθέν τινος ἄλλου, παρουσιάζω τοὺς μάρτυρας ἔμπροσθεν τῶν ὑποδίκων. § συγκρινω, παραβάλλω (σύω ἔγγραφα).
Confus, se, ἐπ. συγκεχυμένος, συσκιακριτος. § τεταραγμένος, κατηςχυμένος.
Confusément, ἐπίῤ. συγκεχυμένως.
Confusion, Θ. συγχυσις. § ταραχὴ, ἀταξία. § αἰδὼς, συσωπία. § δικ. ἕνωσις τῶν δικαιωμάτων εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. en — συγκεχυμένως, ἀτάκτως.
Confutation, Θ. ἀνασκευὴ.
Confuter, ἐν. ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ.
Conge, ἀρ. χοεὺς. ἀρχ. μέτρον ὑγρῶν. § κάνιστρον χρήσιμον εἰς τὴν μετακομιδὴν τῆς μεταλλικῆς γῆς, τῶν ὀρυκτῶν.
Congé, ἀρ. συγχώρησις(ἀρχ.) § ἄδεια ἀπουσίας, μάλιστα στρατιωτῶν, ὑπηρετῶν. il a obtenu un — de 8 jours ἔλαβεν ἄδειαν ἀπουσίας ὀκτὼ ἡμερῶν. prendre — de quelqu' un ἐπισκεπτομαι, ἀποχαιρετῶ τινα πρὶν ἀναχωρήσω. ce domestique a demandé son— ὁ ὑπηρέτης αὐτὸς ἐζήτησε ν' ἀναχωρήσῃ, παραιτεῖται ὑηλ. ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κυρίου του. donner — à quelqu' un, μεταφ. ἀπομακρύνω τι-

νά. donner — πρεαναγγέλλω τὴν παῦσιν τῆς μισθώσεως, τῆς ἐνοικιάσεως εἰς τὸν μισθωτὴν (τὸν ἐνοικιασσὴν) ἢ τὸν κύριον τοῦ κτήματος. § *λειποσχολία, ἡμέρα καθ' ἣν ἐκβαίνουσιν οἱ μαθηταὶ ἀπὸ τὸ σχολεῖον. § ἄδεια ἐμπορίας ἀπηγορευμένης εἰς ἄλλους. § ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κατηγόρου. § ἄδεια ἐξόδου, διαβάσεως, ἐμπορευμάτων. § ἀρχιτ. γλυφὴ εἰς σχῆμα τεταρτοκύκλου. § ἀρχιτ. ἀστράγαλος, εἶδος καλλωπίσματος. § ἐργαλεῖον ξυλουργοῦ πρὸς κατασκευὴν γλυφῆς.

Congéable, ἐπ. εὔχρ. domaine — κτῆμα, τὸ ὁποῖον ὁ κύριος ἐδύνατο νὰ ἐπαναλάβῃ.

Congédier, ἐν. ἀπολύω, ἀποπέμπω τῆς ὑπηρεσίας. § δίδω ἄδειαν ἀναχωρήσεως, ἀπουσίας.

Congéer, ἐν. δίδω ἄδειαν (ὡς ἀνωτ.).

Congélable, ἐπ. πήξιμος, δυνάμενος νὰ παγώσῃ.

Congélation, Θ. κατάψυξις, πῆξις, κρυστάλλωσις, πάγωμα. —s pierreuses, Θ. πλ. γαλακτῖται λίθοι, ἀπολιθώματα γυψώδη, ἀλαβαστρώδη φύδην κρυσταλλωμένα εἰς τὰ σπήλαια. § κατάψυξις σώματος, κ. ξεπάγιασμα. § κατάληψις, νευρ. πάρθος.

Congéler, ἐν. καταψύχω, πηγνύω, παγόνω. se — αὐτοπ. καταψύχομαι, παγόνομαι.

Congémination, Θ. διδυμοφυΐα.

Congénère, ἐπ. συνεργὸς, συνεργάτης. —s συντελοῦντες εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον, τὴν αὐτὴν πρᾶξιν. ἀνατ. muscles —s συναγωνισταὶ μῦς, παράγοντες τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα § ὁμογενής. plante — φυτὸν ἀνῆκον εἰς τὸ αὐτὸ γένος.

Congéniale, e, ἡ — tal, e, ἐπ. ἐκ γενετῆς σύμφυτος.

Congestion, Θ. πληθώρα ὑγρῶν. abcès par — ἀποστήματα συμπτωματικὰ (γινόμενα διὰ τὴν τερηδόνα τῶν σπονδύλων).

Congiaire, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. διανομὴ ἀργυρίου καὶ ἐδωδίμων εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ προσταγὴν τῶν αὐτοκρατόρων.

Conglaciation, Θ. μεταβολὴ εἰς πάγον, ἀποκρυστάλλωσις.

Conglobation, Θ. σωρὸς πολλῶν πίστεων, ἐπιχειρημάτων, ἀποδείξεων (ῥητορ.).

Conglobé, e, ἐν. χρ. ἀνατ. — glandes —ées σύνθετοι ἀδένες. feuilles —ées φύλλα συνεσπειραμένα, κεφαλωτὰ, σφαιροειδῆ.

Conglomérer, ἐν. συσφαιρῶ, μιγνύω εἰς ἕν, κ. κυβαριάζω.

Conglutinant, e, ἐπ. rémède κολλητικὸν, ἐπουλωτικὸν, συμφυτικὸν φάρμακον.

Conglutinatif, ive, ἐπ. γλισχροποιὸς, ὅστις ποιεῖ κολλώδές τι.

Conglutination, Θ. γλισχροποίησις, εἰς ἰξώδη, κολλώδη κατάστασιν μεταβολή.

Conglutiner, ἐν. γλισχροποιῶ, κάμνω γλοιώδές τι. § συγκολλῶ. § ἀλείφω μὲ κολλώδη ὕλην.

Congratulation, Θ. *σύγχαρμα, ἢ συγχάρημα. ἔκφρασις, παράστασις τῆς χαρᾶς ἡμῶν διὰ τὴν εὐτυχίαν τινός.

Congratulatoire, ἐπ. συγχαρητικός.

Congratuler, ἐν. συγχαίρω.

Congre, ἀρ. γόγγρος, εἶδος μυραίνης, ἰχθύς.

Congréage, ἀρ. ἡ ἑλικοειδὴς περιστροφὴ σπάγγου εἰς τοὺς κάλως, ἢ τὰ καραβοσχοινία διὰ νὰ ἐνδυναμωθῶσιν.

Congreer, ἀλληλοπ. συνεποδεχόμεθα, συμφωνοῦμεν, ἐγκρίνομεν ἀμοιβαίως. § ἐν. περιστρέφω ἑλικοειδῶς σπάγον εἰς τὰ διαστήματα τοῦ σχοινιοῦ διὰ νὰ τὸ ἐνδυναμώσω.

Congréganisme, ἀρ. πνεῦμα, σκοπὸς ἱερατικοῦ τάγματος. § σύστημα πρόσφορον εἰς τὰ τοιαῦτα τάγματα.

Congréganiste, ἐπ. μέλος λαϊκοῦ τάγματος διευθυνομένου ἀπὸ ἱερεῖς. § μέλος φιλοθρήσκου ὁμηγύρεως.

Congrégation, Θ. σύλλογος εὐσεβῶν διαγόντων κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας, ἢ κοσμικῶν συνηθροισμένων χάριν ἐκκλησιαστικῆς ὑποθέσεως. § αἴθουσα, παρεκκλήσιον τῶν τοιούτων. § βουλευτικὴ ἱεραρχῶν καὶ καρδιναλίων σύνοδος. — des fidèles ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.

Congrès, ἀρ. σύνοδος διπλωματικὴ τῶν βασιλέων, ἡγεμόνων, καὶ πρέσβεων περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων. § ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν συνουσία τῶν συζύγων πρὸς δοκιμασίαν τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἢ ἀδυναμίας. § συνέλευσις τῶν δημοπροσώπων τῶν ὁμοσπόνδων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Cougréure, Θ. ἴδ. Congréage.

Cougru, e, ἐπ. ἰκανὸς, ἁρμόδιος. § ἀκριβὴς. réponse —e, σωστὴ ἀπόκρισις. § ὀρθὸς, καθαρός. diction —e σαφὴς λόγος, φράσις. ἄχρ. § κανονικός. cure à portion - — ἐφημερία, *δεκατηπρόστοδος, ἔχουσα 4 ὡς 600 λίτρας στερλίνας πρόσοδον διδομένας ἀπὸ τοὺς πλουσίους δεκατιστας.

Congruaire, ἐπ. ἐφημέριος λαμβάνων τὴν μερίδα τῶν 4 ὡς 600 λιτρῶν στερλίνων ἀπὸ τοὺς πλουσίους δεκατιστάς.

Congruent, ἐπ. καλός. digestion — καλὴ χώνευσις. ἄχρ.

Congruisme, ἀρ. δόξα περὶ τοῦ Θείου προορισμοῦ καὶ τῆς δυνάμεως τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς τὸ αὐτεξούσιον τοῦ ἀνθρώπου. § ὁ τρόπος, καθ' ὃν οἰκονομεῖ ὁ Θεὸς τὰς βουλὰς τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς νὰ ἐμποδίσῃ τὸ αὐτεξούσιον.

Congruiste, ἀρ. *προουριστικὸς, πρεσβευτὴς τοῦ Θείου προορισμοῦ.

Congruité, Θ. προορισμὸς, δύναμις τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ χωρὶς βλάβην τῆς αὐτεξουσιότητος τοῦ ἀνθρώπου, συμφωνία τῆς Θείας χάριτος μὲ τὴν ἀνθρωπίνην Θέλησιν.

Congrument, ἐπίῤ. πρεπόντως. § ἱκανῶς. parler — ὁμιλῶ καθαρῶς (εἰρ.)

Conie, Θ. γένος φύκους.

Conier, ἀρ. *κωνοδύτης, ζωύφιον τῶν κώνων.

Conifière ἢ Strobilifere, ἐπ. πιτυοειδὴ ἢ στροβιλοφόρα, σύστημα φυτῶν ἐχόντων τὸν καρπὸν εἰς σχῆμα κώνου, τὰ δὲ ἀρσενικὰ μόρια χωρισμένα τῶν θηλυκῶν.

Conille, Θ. διάστημα εἰς τὰ πλευρὰ τῆς τριήρους, τοῦ κατέργου. § ἴδ. Conin.

Conin, Conille, ἀρ. κύνικλος, λαγιδεὺς, κ. κουνέλι.

Coniocarpe, ἀρ. *κονιόκαρπον, γένος λειχήνων.

Conique, ἐπ. κωνικός.

Conicostre, ἐπ. καὶ οὐσ. passereau — στρουθὸς κωνικόῤῥαμφος.

Conise, Θ. κόνιζα, Θ. φυτὸν ἀνισοειδές.

Conistère, ἀρ. κονίστρα, μέρος τῆς παλαιστρας, ὅπου οἱ ἀθληταὶ ἀλείφοντο μὲ κόνιν.

Conite, Θ. κωνίτης, ὀρυκτὸν τῆς Ἰσλανδίας καὶ Σουηδίας.

Conivave, ἐπ. κωνικόβυρα, ὀστρακόδερμα.

Conize, ἴδ. Conyze καὶ Conise.

Conjectural, e, ἐπ. εἰκαστικὸς, συμπερασματικός.

Conjecturalement, ἐξ εἰκασίας, κατὰ συμπέρασμα (parler —).

Conjecture, Θ. εἰκασία, τεκμήριον, πιθανότης.

Conjecturer, ἐν. εἰκάζω, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω, κρίνω κατὰ πιθανότητας. se —, αὐτοπ. συμπεραίνομαι.

Conjectureur, ἀρ. εἰκαστικὸς, συμπεραστής.

Conjoindre, ἐν. συνάπτω, συζευγνύω (ἐπὶ γάμου).

Conjoint, e, ἐπ. συνημμένος. degré —, μους. μετάβασις ἀπὸ διαγράμματος (σημείου) εἰς διάγραμμα (σημεῖον) § σύζυγος, δικαστής. ἴδ. assesseurs.

Conjointement, ἐπίῤ. ὁμοῦ, συνημμένως, συμφώνως.

Conjonctif, ive, ἐπ. συναπτικὸς, (Γραμ.). § συμπλεκτικὸς σύνδεσμος. particule — ive μόριον συμπλεκτικόν. § οὐσ. ὑποτακτικὴ ἔγκλισις ἔχουσα σύνδεσμον.

Conjonction, Θ. ἕνωσις, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ γάμου. § γραμ. σύνδεσμος. § σύνοδος δύω ἀστέρων φαινομένων ἀπὸ τὴν γῆν.

Conjonctionnel, lle, ἐπ. συμπλεκτικὸς, συναπτικός.

Conjonctive, *ἐπίβολβος ἢ ἐποφθάλμιος ὑμὴν, τὸ ἐπάνω τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐστρωμένον ἀρτηριῶν καὶ φλεβῶν πλέγμα.

Conjoncture, Θ. ἀφορμή, περίστασις, σύμπτωμα. § κατάστασις συγχρόνως πολλῶν πραγμάτων.
Conjouir (se) αὐτοπ. συγχαίρω. — avec quelqu'un du bonheur qui lui est arrivé συγχαίρω τινὰ διὰ τὴν εὐτυχίαν του.
Conjouissance, Θ. συγχαρητήρια. — παράστασις τῆς χαρᾶς ἡμῶν κτλ.
Conjouissement, ἀρ. ὁμοίως.
Conjoyer, se, αὐτοπ. συγχαίρω. § εὐωχῶ τινα. ἀρχ.
Conjugable, ἐπ. Γραμ. κλιτός.
Conjugaison, Θ. συζυγία (γραμ.) § ἀνατ. συνάφεια ζεύγους νεύρων.
Conjugal, e, ἐπ. γαμικὸς, συζυγικὸς, ὁ, τι ἀποβλέπει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἑνωμένους.
Conjugalement, ἐπίρ. γαμικῶς.
Conjugatif, ive, ἐπ. ὁ τῆς συζυγίας.
Conjugué, e, ἐπ. σύζυγος nerfs —s ἀνατ. νεῦρα συνεργάζεσθαι τὰ ἀρθρώματα —ées ἔγγλυπτοι πέτραι, ὅπου αἱ κεφαλαὶ φαίνονται συνημμένοι κατὰ τὸ αὐτὸ πλευρόν. feuilles — ées φύλλα πτερωτὰ, διχαλωτὰ, διδυμα. diamètres —s διάμετροι παράλληλοι ἑκατέρα πρὸς ἑκατέρας τὴν ἐφαπτομένην.
Conjuguer, ἐν. κλίνω κατὰ τὴν συζυγίαν τὸ ῥῆμα. (se) αὐτοπ. κλίνομαι
Conjungo, ἀρ. * πυκνογραφία, γραφὴ στενοχώρος χωρὶς διάστημα. faire un — γράφω πυκνὰ, συγκεχυμένα.
Conjurateur, ἀρ. συνωμότης. § μάγος, ἐξορκιστὴς τῶν δαιμόνων, τῶν τρικυμιῶν κτλ.
Conjuration, Θ. συνωμοσία, ἐπιβουλή. tramer une — μηχανορραφῶ, τεκταίνομαι ἐπιβουλήν. découvrir une — ἀνακαλύπτω, φωρῶ, κ. ξεσκεπάζω συνωμοσίαν. § μαγικὰ λόγια, πρὸς ἐξορκισμὸν, ἐξορκισμοί. § — s δεήσεις.
Conjuré, ἀρ. συνωμότης.— s πλ.(εὐχ.)
Conjurer, ἐν. δέομαι, ἱκετεύω θερμῶς § ἐξορκίζω. (la tempête) μεταφ. ἀποστρέφω συμφοράν, κακόν. § συνομνύω. § ἐνεργῶ τι κατά τινος ἐκ συμφώνου μετ' ἄλλων.
Connaissable, ἐπ. εὔγνωστος, εὐκολογνώριστος.
Connaissance, Θ. ἰδέα, γνῶσις. § γνωριμία, σχέσις μικρὰ μετά τινος. faire — avec ἢ de quelqu' un γνωρίζομαι μὲ κάνένα. § ἄνθρωπος γνωστὸς, γνωριμίαι κοινωνικαί. restreindre ses — s περιορίζω τὰς γνωριμίας μου. § αἴσθησις. perdre — λειποθυμῶ. § — s πλ. ἴχνη (κυνηγ.) pays de — τόπος, ὅπου γνωριζομέν τινα ἢ γνωριζόμεθα. § ὀρθὴ κρίσις. — s γνώσεις, ἰδέαι, τὰς ὁποίας ἀποκτῶμεν, σοφία.
Connaissant, e, ἐπ. γνωρίζων.
Connaissement, ἀρ. φορτολόγιον, φορτωτικὴ, ἔγγραφον ναυτικὸν, ὅπου δηλοῦνται τὸ φορτίον, τὸ ὄνομα τοῦ ναυκλήρου, καὶ ὁ πρὸς ὃν ὅρος τοῦ πλοίου.
Connaisseur, se, ἐπ. (— en) ἐμπειροπράγμων, ὅστις γνωρίζει τι.
Connaître, ἐν. γινώσκω, ἔχω πεῖραν τινος πράγματος. § ἔχω σχέσιν μετά τινος. — quelqu' un γνωρίζω τινά. § αἰσθάνομαι, δοκιμάζω. (— la douleur) § συνοικῶ, μάλιστα μετὰ γυναικός. il ne connait personne δὲν ψηφᾷ κάνένα. § οὐσ. δικάζω. (des matières civiles). se —, αὐτοπ. γνωρίζω ἐμαυτόν. il ne se connait pas ὑπερηφανεύεται. se — à ἢ en peinture δύναμαι νὰ κρίνω περὶ ζωγραφίας. se faire — κάμνω νὰ μὲ γνωρίσῃ τις, φανερόνομαι. § παθ. γνωρίζομαι.
Connare, ἀρ. * κώναρον, φυτὸν τοῦ συστήματος τῶν τερεβινθοειδῶν.
Connè, e, ἐπ. ἐν χρ. feuille —ée φύλλον ἑλίκαυλον, συνεχόμενον μὲ τὸν καυλὸν διὰ τῆς βάσεως. parties —ées συμφυῆ μέρη.
Connecter, συνέχομαι. se —, ἀλληλοπ.
Connectif, ἀρ. * μεσάνθηρον, τὸ συνάπτον τοὺς δύω λοβοὺς τῶν ἀνθήρων μέρος.
Connetable, ἀρ. πρωτοστράτωρ (Βυζ.) κόμης τοῦ στάβλου, κοντόσταβλος, ἱππωνάρχης, ἄρχων τῶν βασ. ἱπποσασίων. § στρατ. ἀξία, ἀρχηγὸς στρατευμάτων. § ἡ αὐτοῦ σύζυγος.
Connetablie, Θ. ἀξίωμα τοῦ κοντοστάβλου. § δικαστήριον τῶν ἀρχιστρατήγων εἰς Γαλλίαν. § μαρμαρόστρωτος τράπεζα.
Connexe, ἐπ. σύνδετος, συνεχόμενος, σχετικός.
Connexion, Connexité, Θ. συνοχὴ, συμπλοκὴ, συνδυασμὸς, σχέσις. § ἁρμὸς τῶν ἄρθρων.
Connexité, Θ. ἀμοιβαία διάθεσις, κλίσις πρὸς ἕνωσιν δύω πραγμάτων.
Connifle, Θ. * κογχυλιάτης ἰχθύς.
Connil, ἀρ. κύνικλος, κ. κουνέλι.
Conniller, οὐδ. στρεψοδικῶ, ὑπεκφεύγω κτλ.
Connillière, Θ. ἐκφυγὴ, ὑπεκφυγὴ, διαφυγὴ, τρόπος δόλιος πρὸς ἀπαλλαγὴν εἰς τὰς δίκας, τὰς συνδιαλέξεις.
Connivence, Θ. συνεννοχὴ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον χρεωστοῦμεν καὶ δυνάμεθα νὰ ἐμποδίσωμεν.
Connivent, e, ἐπ feuilles — es συμφυῆ φύλλα, (τὰ ὁποῖα φαίνονται ἑνωμένα, ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχουσι πραγματικῶς.) valvules—es* ἐκμυζητήρια, πτυχαὶ κρικοειδεῖς, μηνοειδεῖς τοῦ ἐντερικοῦ ὑμένος ἀπορροφῶσαι τὸν χυλόν. § ἀκροθιγής.
Conniver, ἐν. συμπλημμελῶ, συναμαρτάνω, (συνεργῶ ὁλίως εἰς τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον δύναμαι καὶ ὀφείλω νὰ ἐμποδίσω).
Connospèrme, ἀρ. * κονόσπερμα, Θάμνος.
Connotatif, ive, ἐπ. συνδεικτικὸς, συνδηλωτικός. § τὸ ἐπίθετον.
Connotation, Θ. συγκεχυμένη τῆς λέξεως σημασία, ἐκτὸς τῆς καθαρᾶς
Connobe, Θ. φυτὸν τοῦ συστήματος τῶν ἐλαιαγνοειδῶν.
Connocarpe, Θ. * κωνόκαρπον, γένος φυτῶν παραλίων τῶν Ἀμερικανικῶν νησίδων (Antilles).
Conodis, ἀρ. χαλκοῦν νόμισμα τῆς Ἰνδίας.
Conoïdal, e, ἐπ. κωνοειδές.
Conoïde, ἀρ. κωνωειδής. ἰατρ. κωνάριον, μόριον τοῦ ἐγκεφάλου.
Conopée, Θ. * κωνωπεῖον, κωνωπίων, κ. κουνουπιέρα.
Conophage, ἀρ. κωνοφάγος, γένος ὠδικῶν πτηνῶν.
Connophore, ἀρ. κωνοφόρος, ἡ πίνας, γένος ἐντόμων.
Conophoros, ἀρ. * κωνοφόρος, γένος φυτῶν.
Conoplée, Θ. γένος μυκητοειδῶν φυτῶν.
Conops, ἀρ. πλ. κώνωψ.
Conopsaires, ἀρ. πλ. κωνοπσειδῆ ἔντομα.
Conori, ἀρ. Θάμνος Ἀμερικῆς.
Conquassation, Θ. ἀποχύλωτις, μεταβολὴ εἰς χυλὸν διὰ τῆς συντρίψεως.
Conque, Θ. κόγχη. § μέτρον ἑλληνικόν. § στρόμβος, κόγχη χρησιμεύουσα ὡς σάλπιγξ. § ὀστρακόδερμα δίθυρα. — anatifère νησοφόρος, εἶδος κογχυλίου (δοξάζεται ὅτι ἔνυδρα πτηνὰ ἀποδέτουσιν εἰς αὐτὸ τὰ ᾠά). — de venus δίθυρον ὀστρακόδερμον εἰκονίζον γυναικὸς μόριον. — marine στιφρόν τι βρύον φυόμενον ἐπὶ τῶν ἰτεῶν. — oreille σύστημα μυκήτων. — oreille frisée εἶδος βρύου φυομένου ἐπὶ τῆς μελίας καὶ καρύας § κόγχη, ἐξωτερικὴ κοιλότης τοῦ αὐτίου § μέτρον ἄλατος 167 λιτρῶν. § σφαιροβόλον πλατύτερον κατὰ τὸ στόμιον ἢ τὸ ὄπισθεν ἄκρον.
Conquérant, ἀρ. πορθητὴς, ἐπ. χαρακτὴρ ἀγέρωχος, ὑπερήφανος. air — χαρακτὴρ ἀγέρωχος, ὑπερήφανος.—e Θ. εὐπρεπὴς γυνὴ, κεκοσμημένη διὰ νὰ δουλώσῃ τὰς καρδίας.
Conquérir, ἐν. πορθῶ, κυριεύω δι' ὅπλων, μεταφ. ἁλίσκω, κερδαίνω τὰς καρδίας, τὰ πνεύματα. se — αὐτοπ. δύναμαι νὰ κυριευθῶ.
Conques, Θ. πλ. κόγχαι, κοιλώματα τοῦ αὐτίου.
Conquêt, ἀρ. κτῆμα ἀγορασθὲν ὡς κοινὸν παρὰ πολλῶν ἢ παρὰ τῶν συζύγων μετὰ τὸν γάμον. § τὸ διὰ τῶν κόπων κτλ. ἀποκτώμενον.
Conquête, Θ. πόρθησις, ἀποτέλεσμα

ταύτης. § δορυάλωτος τόπος.

Conquêter, ἐν. κατακτῶμαι, ἁλίσκω, κυριεύω (ἐπὶ γυναικός).

Conquette, Ϛ. εἶδος καρυοφύλλου.

Conroi, ἀρ. φροντίς. § δόλος, πανουργία.

Conroger, ἐν. εὐωχῶ. § εὐεργετῶ.

Consacrant, ἐπ. évêque — ἐπίσκοπος χειροτονητὴς ἄλλου.

Consacrer, ἐν. (— à) ἀνατίθημι, ἀφιερόνω — une église ἐγκαινιάζω ἐκκλησίαν. καταχρ. προσδιορίζω, προσφέρω. il consacra sa fortune, sa vie, ses talens au secours des pauvres ἀφιέρωσε τὸν πλοῦτον, τὴν ζωὴν καὶ τὰ πλεονεκτήματά του εἰς βοήθειαν τῶν πτωχῶν. § καθιερῶ, ἐπικυρόνω. l'usage à consacré ce mot, cette phrase ἡ χρῆσις καθιέρωσεν αὐτὴν τὴν λέξιν ἢ φράσιν. § ἐκκλ. ἁγιάζω τὸν ἄρτον καὶ οἶνον διὰ τῶν τελεσιουργῶν τῆς μετουσιώσεως, εὐχῶν. —se αὐτοπ. ἀφιεροῦμαι, παραδίδομαι ὅλος εἰς . . .

Consana, Ϛ. γένος φυτῶν χραμβοειδῶν.

Consanguin, e, ἐπ. (frère —) ὁμαίμων, ἀδελφὸς ἐξ αἵματος, ὁμοπάτριος, ἢ ἀπὸ τὸν αὐτὸν πατέρα.

Consanguinité, Ϛ. συγγένεια ἀπὸ τὸν πατέρα.

Conscience, Ϛ. συνείδησις. consulter sa — ἀκούω τὴν συνείδησίν μου. agir d'après ἢ contre sa — πράττω κατὰ τὴν συνείδησίν μου, ἢ παρὰ τὴν συνείδησίν μου. vendre en — πωλῶ κατὰ συνείδησιν. il a de la —, c'est un homme de — εἶναι εὐθὺς, δίκαιος. il fait — de quelque chose θεωρεῖ τὸ πρᾶγμα ὡς ἄδικον, σκληρὸν κτλ § ἐνδόμυχος συναίσθησις. (— de dieu). § ἔλεγχος. cas de — ζήτημα περὶ κακίας ἢ ἀρετῆς τινος πράξεως, ἂν συγχωρῆται τῳόντι παρὰ τῆς θρησκείας ἢ ὄχι. § —s θρησκεύτικαὶ δοξασίαι. en — εὐσυνειδήτως, ἀληθῶς, εἰλικρινῶς.

Consciencieusement, ἐπίῤ. εὐσυνειδήτως.

Consciencieux, se, ἐπ. εὐσυνείδητος.

Conscripteur, ἀρ. νομικὸς, ἐξετάζων τὰς ψήφους (τὰς γνώμας) μετὰ τὴν συζήτησιν.

Conscription, Ϛ. ἀπογραφὴ, στρατολογία.

Conscriptionnel, le, ἐπ. ἀπογραφικὸς, στρατολογικός.

Conscrit, ἐπ. —s βουλευταὶ Ῥωμαῖοι. § στρατεύσιμος ἀπόγραπτος (κατὰ τὸ 20 ἔτος), ὁ κληρωθεὶς πρὸς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Consécrateur, ἀρ. χειροτονητής. § καθιερωτής.

Consécration, Ϛ. καθιέρωσις. § ἱερουργεία, μετουσίωσις.

Consection, Ϛ. καταμερισμὸς, διαμερισμός.

Consécutif, ive, ἐπ. (πλ. εὔχρ.). συνακόλουθος. il m'a servi pendant trois années —ives μὲ ὑπηρέτησε τρεῖς κατὰ συνέχειαν χρόνους.

Consécution, Ϛ. mois de — διάλειμμα 29 ἡμερῶν μεταξὺ τῶν δύω συνόδων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης

Consécutivement, ἐπίῤ. ἀκολούθως, παρευθὺς, ἀμέσως.

Conseigle, ἀρ. μίγμα βρίζης καὶ σίτου, κ. σμιγάδι.

Conseil, Ϛ. συμβουλὴ. demander — à quelqu'un ζητῶ συμβουλὴν παρά τινος. prendre — de quelqu'un λαμβάνω συμβουλὴν παρά τινος. § ὑπόφασις § τὸ συμβούλιον, οἱ διέποντες τὰ πράγματα. — d'état συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. — municipal δημοτικὸν συμβούλιον. — de guerre στρατιωτικὸν δικαστήριον. § τόπος τοῦ συλλόγου τῶν συμβούλων. § συζήτησις. —s de Dieu, de la providence τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ, τῆς Θείας προνοίας. § σύμβουλος. c'est son — εἶναι σύμβουλός του.

Conseiller, ἀρ. ère, Ϛ. σύμβουλος, παραινέτης. § δικαστής. § μέλος συμβουλίου.

Conseiller, ἐν. συμβουλεύω. — à quelqu'un συμβουλεύω τινὰ νά. — une action συμβουλεύω τινά πρᾶξιν. se — αὐτοπ. συμβουλεύομαι, λαμβάνω γνώμην ἄλλων.

Conseilleurs, ἀρ. πλ. σύμβουλοι (κοιν.)

Conséminé, e, ἐπ. εὔχρ. terre — ποικιλόσπαρτος γῆ, σπαρμένη μὲ διάφορα εἴδη, (ἀρχ.)

Consens, ἀρ. ἔγκρισις εἰς τὴν παπικὴν αὐλὴν τῆς παραιτήσεώς τινος ἀξίας εἰς ἄλλον.

Consensuel, ἐπ. contrat — συμφωνία γενομένη κατὰ μόνην συγκατάθεσιν τῶν διαφερομένων.

Consentent, e, ἐπ. συγκάτκινος, ἐνδιδούς, ἀποδεχόμενος, στέργων.

Consentement, ἀρ. συγκατάνευσις.

Consentes, ἀρ. πλ. Dieux — οἱ μεγάλοι Θεοὶ, τὸ δωδεκάθεον, (μυθολ.)

Consenties, ἡ — tiennes, θηλ. πλ. ἑορτὴ τῶν μεγάλων Θεῶν ἐν Ῥώμῃ.

Consentir, οὐδ. συγκατίθεμαι, συγκατανεύω il a consenti à ce mariage ἔκλινεν εἰς τοῦτον τὸν γάμον § ἐγκρίνω, θέλω, συμφωνῶ. § ναυτ. ἐνδιδωμι, ὑποχωρῶ· (λέγεται ἐπὶ ἱστοῦ καμπτομένου, κλίνοντος εἰς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων, καὶ πλοίου ἤδη διαῤῥηγνυμένου).

Conséquemment, ἐπίῤ. ἀκολούθως, συμφώνως, κατά. parler — à ses opinions ὁμιλῶ κατὰ τὰ φρονήματα του.

Conséquence, Ϛ. πόρισμα, συμπέρασμα. § ἀκολουθία, συνέπεια τῶν πραγμάτων. il tire à —, il a des — s ἔχει παρακολουθήματα. § ἀποτέλεσμα. en — ἐπ. ἑπομένως κατὰ τὴν τάξιν, τὴν συμβουλὴν, τὴν διαταγήν. agir en — πράττω κατὰ τὸν σκοπόν. il est sans — οἱ λόγοι, καὶ τὰ ἔργα του δὲν ἔχουσι κἀνὲν βάρος, καμμίαν σημασίαν. sans — ἀνακολούθως, ἀνομολόγως, ἀδιαφόρως, ἁπλῶς.

Conséquent, ἀρ. ἀκολούθημα, δευτέρα πρότασις ἐνθυμήματος, λογικ. § δεύτερος ἐκ τῶν δύω ὅρων σχέσεως (μαθημ) ἢ πρὸς ὃν συγκρίνεται ὁ προηγούμενος.

Conséquent, ἐπ ὁμόλογος, σύμφωνος. μαθ. points —s συνεχῆ σημεῖα. — dans sa conduite σύμφωνος πρὸς ἑαυτόν. par — ἄρα, ἀκολούθως.

Conservateur, ἀρ. trice, θ. διατηρητὴς, συντηρητής. sénat — σύλλογος ἐψηφισμένος εἰς Γαλλίαν ἀπὸ τὸ σύνταγμα τῆς ἐπαναστάσεως. § φύλαξ, ἐπιτηρητὴς τῶν δασῶν καὶ ὑδάτων.

Conservation, Ϛ. διατήρησις. statue d'une belle — ἄγαλμα καλῶς διατηρηθὲν, διεσωσμένον. § κατάστασις τοῦ διατηρουμένου πράγματος. § ἐμπορικὴ δικαιοδοσία ἐν Λουγδούνῳ (Lyon). § ἐπιτήρησις τῶν δασῶν, καὶ ὑδάτων. § καθέδρα τοῦ ἐπιτηρητοῦ τούτων.

Conservatoire, ἀρ. γυναικονοσοκομεῖον, ἄσυλον κορασίων καὶ γυναικῶν κατὰ τῆς ἀκολασίας. § σχολεῖον ἄμισθον διαφόρων μαθημάτων, μάλιστα δὲ καλλιτεχνικῶν. § ἀξιοθέατον κατάστημα τῶν Παρισίων, ὅπου ἀποτίθενται δίαι αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐφευρεθέντα ἐργαλεῖα τῶν τεχνῶν.

Conserve, Ϛ. μελίπηκτον, ζαχαρόπηκτον, γλύκασμα ἀπὸ ὀπωρικὰ ἄνθη, ῥίζας κτλ. κ. ῥετσέλι § ναυτ. σύμπλους, συνθαλασσοπορία πλοίων πρὸς ἀμοιβαίαν βοήθειαν. aller de — συμπλέω. § τὸ συμπλέον πλοῖον. § ἀρχιτεκτ. σεξαμενή. § —s πλ. ἁπλᾶ διόπτρα, ὁμματοῦάλια. § —s, ἴδ. Contre-garde.

Conserver, διατηρῶ, προφυλάττω ἀπὸ τὴν βλάβην καὶ ζημίαν. — une flotte, un bâtiment παρατηρῶ τὸ σκάλον, το πλοῖον νυκτὸς καὶ ἡμέρας. § βαστῶ, δὲν ἀπορῥάλλω, δὲν πωλῶ, δὲν δίδω. il a — é ses domestiques ἐβάσταση τοὺς ὑπηρέτας του. il a conservé ses troupes δὲν ἀπέλυσε τὰ στρατεύματά του. il a — é ses livres δὲν ἔδωκε, δὲν ἐπώλησε τὰ βιβλία του. § δὲν χάνω. se — αὐτοπ. διατηροῦμαι, δὲν φθείρομαι. § κήδομαι ἐμαυτοῦ, οἰκονομοῦμαι. § προσέχω, διατηρῶ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ὄψιν γηράσκων.

Considence, Ϛ. συνίζησις, σύμπτωσις, σύγκαμψις, ῥοπὴ εἰς τὰ κάτω ἀλλεπαλλήλων πραγμάτων.

Considérable, ἐπ. ἀξιοθέατος, ἀξιόλογος, μέγας, πολύς.
Considérablement, ἐπίρ. πολὺ, πάμπολυ.
Considérant, ἀρ. τὸ διατακτικὸν μέρος, αἰτιολογίαι προηγούμεναι δικαστικῆς ἀποφάσεως, νόμου, διατάγματος, κτλ.
Considérant, e, ἐπ. προσεκτικός, εὐπρόσφορος εἰς ἄλλους. § ὅστις θεωρεῖ.
Considération, Θ. θεωρία, ἐξέτασις. § λόγος, σκοπός. § —s πλ. αἰτίαι, σκέψεις, παρατηρήσεις. § προσοχή. agir sans — πράττω ἀπροσέκτως. § τιμὴ, ὑπόληψις πρός τινα, σέβας. agir à la — de quelqu' un πράττω τι σεβόμενος, θεραπεύων, τιμῶν τινα. prendre, mettre en — φροντίζω, λόγον ποιοῦμαι τοῦ jai beaucoup de — pour lui ἔχω μεγάλην ὑπόληψιν πρὸς αὐτόν.
Considérement, ἐπίρ. agir—πράττω συνετῶς, προσεκτικῶς.
Considérer, ἐν. θεωρῶ, ἐξετάζω, προσεκτικῶς. § ἐρευνῶ κατὰ τοῦτον, ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον, ἀποβλέπω πρός τι, λογίζομαί τι, λόγον ποιοῦμαί τινος.—les personnes, le mérite στοχάζομαι, κρίνω τοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἀξίαν των. considérez le chagrin que vous lui causerez στοχάσου τὴν ὁποίαν θέλεις τῷ προξενήσει θλῖψιν. § τιμῶ τινα. je — beaucoup cette personne ἔχω ὑπόληψιν πολλὴν προς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, κήδομαι αὐτοῦ. § ταλαντεύω, ἀνακρίνω. — les avantages ἐξετάζω τὰς ὠφελείας.
Consignataire, ἀρ. * ἐνεχυροδόχος, ἔμπορος δεχόμενος πραγματείας εἰς παρακαταθήκην.
Consignation, Θ. παρακαταθήκη δικαστικὴ ἀργυρίου, εἰς χεῖρας συμβολαιογράφου, ἢ ὁημ. ταμεῖον, μεσεγγύημα. caisse des — s τὸ παρακαταθεματικὸν ταμεῖον. § ἀπόθεσις πραγματειῶν εἰς ἐμπορικὴν οἰκίαν πρὸς ὄφελος ἄλλου.
Consigne, Θ. διαταγὴ εἰς φυλακὴν εἴτε φρουράν. § ὁ κρατῶν κατάλογον τῶν εἰσερχομένων εἰς πολεμουμένην πόλιν. § ποινὴ στρατιωτική, ἀπαγόρευσις ἐξόδου.
Consigne, ἐπ. ἔχων τὰ αὐτὰ σημεῖα.
Consigner, ἐν. παρακατατίθημι δικαστικῶς. § ὀνομάζω, γνωστοποιῶ τινα φρουράν, φυλακήν. § δίδω διαταγὴν εἰς τὴν φρουράν. § ἐμποδίζω, ἢ συγχωρῶ την εἴσοδόν τινος. § ἀναφέρω τι (εἰς ἔκθεσιν) § ἐμπ. ἐγχειρίζω, διευθύνω.
Consimilitude, Θ. συναγωνισμός. § ὁμοιότης. § ἀμοιβαία ὠφέλεια.
Consire, ἢ Consyre, σύμφυτον, βοτάνη.
Consistance, Θ. σύστασις ὑγροῦ. § στεγανότης, στερρότης, διάρκεια. donner de la — κάμνω στερρόν. § περιεχόμενον, τὰ πράγματα. § ἡ ἀξία, ἡ ποιότης τῶν περιεχομένων κληρονομιῶν εἰς διαθήκην.
Consistant, e, ἐπ. συνιστάμενος. une terre — e en bois, en terres labourables, près. κτῆμα, (ὑποστατικὸν) συνιστάμενον εἰς ὕλην, ἀρόσιμον γῆν, λειμῶνας κτλ. § στερεὸς, ἀκίνητος, φυσ.
Consister, οὐδ. (en καὶ dans) συνίσταμαι, ὑπάρχω οὕτως ἢ ἄλλως. le tout consiste à savoir si πρόκειται μόνον νὰ μάθωμεν ἄν. . .
Consistoire, ἀρ. ὁμήγυρις τοῦ Πάπα καὶ τῶν καρδιναλίων. § συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν, γερόντων, ἢ ἀρχαιοτάτων μεταξὺ τῶν διαμαρτυρομένων. § συνέδριον τῶν Ἰουδαίων. § τόπος τοῦ συμβουλίου, τοῦ συνεδρίου κτλ.
Consistorial, e, ἐπ. τοῦ Consistoire. ὁμηγυρικὸς, ἐκδιδόμενος παρὰ τῆς παπικῆς ὁμηγύρεως.
Consistorialement, ἐπίρ. ὁμηγυρικῶς. juger — κρίνω εἰς τὸ Consistoire κατὰ τοὺς τύπους.
Consistorialité, Θ. ποιότης τοῦ ἀναγομένου εἰς τὸ Consistoire.
Consistorier, ἐν. θεωρῶ, ἐξετάζω, δίδω ἐπὶ ὁμηγύρεως.
Consœur, Θ. γυνὴ τῆς αὐτῆς συναδελφότητος, τοῦ αὐτοῦ τάγματος.
Consolable, ἐπ. παρηγορητός.
Consolant, e, ἐπ. παρηγορητικός. nouvelle—e παρηγορητικὴ ἀγγελία.
Consolatif, ive, ἐπ. παραμυθητικὸς, (οἰκ ἀχρ.)
Consolation, Θ. παρηγορία § πρᾶγμα παρήγορον, ἢ ἄνθρωπος παρήγορος. § ταιγ. εἰσφορὰ τοῦ ζημιωθέντος, ὅστις ἐζήτησε νὰ παίξῃ.
Consolatoire, ἐπ. παρηγορικός.
Console, Θ. προθυρὶς, μέρος ἀρχιτεκτονικῆς ἐξέχον, ἔρεισμα κορωνίδος, § τόπος ἀγάλματος, δοχείων, κτλ. § σκεῦος τῆς οἰκίας, εἶδος σκρίνιου, τραπέζης, ὅπου τίθενται ὡρολόγια, δοχεῖα κτλ. § ἐξοχὴ εἰς μεταλλεῖον § μέρος τῆς κιθάρας περιέχον τὴν μηχανήν.
Consoler, ἐν. παρηγορῶ. se — αὐτοπ. παρηγοροῦμαι.
Consoleur, ἀρ. παρήγορος.
Consolidant, ἀρ. remède — ἰατρικὸν ἐπουλωτικὸν τῶν πληγῶν. § ἐπ. ὁ καθαρίζων, καὶ τρέφων.
Consolidation, Θ. ἔκθεσις, προσδιορισμὸς ποσότητος εἰς τὴν ἐξόφλησίν τινος χρέους. § χειρ. ἐπούλωσις τῆς πληγῆς. § ἕνωσις τῆς ἐπικαρπίας μὲ τὸ κτῆμα. § στερέωσις πράγματος, § πώρωσις κατεαγμένου ὀστοῦ. § στερέωσις καὶ αἰτία ταύτης.
Consolide, Θ. σύμφυτον.
Consolidé, ἀρ. χρεώλυτρον, ἀσφαλὲς, ἀλλὰ καταβιβασμένος τοκισμὸς τοῦ δημοσίου χρέους. ἐν χρ. les consolidés.
Consolidement, ἀρ. ἐπούλωσις. πληγῆς. § βεβαίωσις συνθήκης, μεταφ. § ἕνωσις τῆς ἐπικαρπίας μὲ τὸ κτῆμα. § ἀφιέρωσις κεφαλαίων εἰς ἀπότισιν δημοσίου χρέους.
Consolider, ἐν. ἐπουλῶ πληγήν. § βεβαιῶ συνθήκην. § ἑνῶ τὴν ἐπικαρπίαν μὲ τὸ κτῆμα. — § ἀφιερῶ κεφάλαια εἰς ἀπότισιν δημοσίου χρέους.
Consommateur, ἀρ. trice, Θ. ὁ καταναλωτὴς ἐδωδίμων κτλ. § τελειωτὴς τῆς πίστεως, ὁ I. X.
Consommation, Θ. κατανάλωτις. § τελειοποίησις. § μεγάλη χρῆσις. § τέλος, συντέλεια. — des siècles, du monde ἡ συντέλεια τῶν αἰώνων, τέλος κόσμου. — du mariage ἡ πρώτη τῶν γαμικῶν χρεῶν ἐκπλήρωσις. § πώλησις, διασκορπισμὸς πραγμάτων.
Consommé, ἀρ. ζωμὸς παχὺς πολυβράστου κρέατος.
Consommer, ἐν. τελειῶ. — le crime ἐκτελῶ τὸ ἔγκλημα. § τελειοποιῶ. § καταναλίσκω. on a consommé tous les vivres ἐτελείωσαν ὅλα τὰ ἐρόδια. § πολυβράζω. —é, ée, μετ. καὶ ἐπ. τέλειος. sagesse, scélérat — φρόνησις τελεία, τέλειος κακοῦργος.
Consomptif, ive, μαραντικός.
Consomption, Θ. μαρασμὸς, φθίσις. § κατανάλωτις τῆς θείας εὐχαριστίας, τῶν ἀχράντων μυστηρίων.
Consonnance, Θ. μουσ. συνήχησις. § ὁμοιοκαταληξία δύο λέξεων.
Consonnant, e, ἐπ. συνηχητικός.
Consonnante, Θ. ὄργανον μουσικόν.
Consonne, ἐπ. καὶ οὐσ. Θ. σύμφωνον.
Consonner, ἐν. ἀποτελῶ συνήχησιν, συμφωνίαν ἤχων.
Consorts, ἀρ. πλ. ἑταῖροι, σύντροφοι, ὅμοιοι. § γῆ ἀόριστος εἰς τὰ ὅρια δύω τόπων.
Consoude, Θ. σύμφυτον, ἰατρικὴ βοτάνη ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀρνογλωσσοειδῶν, κ. στεκούλι.
Conspirant-e, ἐπ. συνεργὸς, ὁμόσκοπος.
Conspirateur, trice, ἀρ. Θ. συνωμότης.
Conspiration, Θ. συνωμοσία. tramer ourdir une — πλέκω συνωμοσίαν. § σύμπραξις.
Conspirer, ἐν. συνομνύω. § συνεργῶ (à). λέγε μᾶλλον Concourir.
Conspuer, ἐν. προσπτύω, ἐμπτύω. μεταφ. καταφρονῶ, περιφρονῶ. on l'a conspué dans cette société τὸν ἐξευτέλισαν εἰς ταύτην τὴν συναναστροφήν.
Constabulaire, ἀρ. διοικητὴς πύργου, φρουρίου, παλατίου.
Constamment, ἐπίρ. σταθερῶς, ἐπιμόνως. § βεβαίως. § πάντοτε.
Constance, Θ. σταθερότης, καρτερία, ἐπιμονή.
Constant, e, ἐπ. εὐσταθὴς, ἐπίμονος, ἀμετάβλητος. § βέβαιος. fait — πρᾶγμα βέβαιον, πρότασις ἀ-

ναμρίξολος. § ὅμοιος. froid — τὸ αὐτὸ ψύχος. chaleur—e ἡ αὐτὴ θερμότης. ἐπίρ. ἐπί. — la croisade ἐπὶ τοῦ σταυροφορικοῦ πολέμου.

Constater, ἐν. ἀποδεικνύω διὰ πίστεων, τεκμηρίων ἀναμφισβητήτων.

Constellation, Θ. ἀστερισμός.

Constellé, ée, ἐπ. γενόμενος ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τινος ἀστερισμοῦ. § ἀστεροειδής.

Conster, οὐδ. δικ. εἰμὶ βέβαιος, φανερός.

Consternation, Θ. κατάπληξις.

Consterner, ἐν. καταπλήττω.

Constipation, Θ. δυσκοιλιότης.

Constipé, e, ἐπ. δυσκοίλιος.

Constiper, ἐν. στύφω, καθιστῶ δυσκοίλιον διὰ στυπτικῶν φαρμάκων, ἢ φαγητῶν.

Constituant, e, ἐπ. φυσ. συστατικός. les parties—es d'un corps τὰ συστατικὰ μόρια τοῦ σώματος. § συνταγματικὸς, μέλος τῆς συνταγματικῆς συνελεύσεως τῶν Γάλλων κατὰ τὸ 1789—90. § δικ. δίδων πληρεξουσιότητα εἰς ἄλλον, ἢ καθιστῶν προσδιορίζων τόκον, πρόσοδόν τινα ὑπὲρ αὐτοῦ.

Constituer, ἐν. ἀπαρτίζω, συνιστῶ. — prisonnier φυλακίζω. § ἀναδεικνύω, καθιστῶ — quelqu'un pour son héritier κάμνω τινὰ κληρονόμον μου. — une rente προσδιορίζω πρόσοδον (τόκον ἐτήσιον) ὑπέρ τινος. § δίδω. — un dot δίδω προῖκα. se —, αὐτοπ. βάλλομαι, στερεοῦμαι. § δίδω εἰς ἐμαυτὸν σύνταγμα, γίνομαι συνταγματικὸς, ὀργανίζομαι. — é ée μετ. bien — καλῶς ὠργανισμένος, καλῆς κράσεως.

Constitut, ἀρ. ὁμολογία τοῦ ἐπικαρπωτοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κύριος τοῦ κτήματος, τὸ ὁποῖον νέμεται.

Constitutif, ive, ἐπ. καταστατικὸς, συστατικός. titre—τίτλος δίδων δικαίωμα.

Constitution, Θ. σύνταγμα, θεμελιώδης νόμος. § κανονισμὸς, διατάγματα. § νόμος. § σύστασις προσόδου. § κρᾶσις σώματος. § σύνθεσις τῶν μερῶν αὐτοῦ. § ἐσωτερικὴ διάταξις κοινωνίας, θέσις ἔγγαρος τοῦ κυριάρχου — atmosphérique κατάστασις ὥρας καὶ ἀέρος.

Constitutionnaire, ἐπ. ὑποκείμενος εἰς τὸ σύνταγμα.

Constitutionnalité, Θ. συνταγματικότης.

Constitutionnel, le, ἐπ. συνταγματικὸς, ζηλωτὴς τοῦ συντάγματος.

Constitutionnellement, ἐπίρ. συνταγματικῶς.

Constricteur, ἀρ. (συτρίγγων), σφιγκτήρ. (muscle—)

Constriction, Θ. σφίγξις.

Constructeur, ἀρ. ὁ οἰκοδομῶν, οἰκοδόμος. — de vaisseau ναυπηγός.

Construction, Θ. οἰκοδομὴ,. § διάθεσις τῶν μερῶν, μεταφ. συνθήκη τοῦ λόγου. § διαγραφὴ σχημάτων γεωμετρίας

Construire, ἐν. οἰκοδομῶ, κτίζω, κατασκευάζω. § διατίθημι, διασκευάζω, διατάττω τὰ μέρη, τὰς λέξεις, φράσεις. § σχεδιάζω, καταγράφω γεωμετ. σχῆμα.

Constupration, Θ. βιασμὸς γυναικὸς, μοιχεία.

Construprer, ἐν. βιάζω, φθείρω, μοιχεύω.

Consubstantialité, Θ. τὸ ὁμοούσιον, τῆς Ἁγ. Τριάδος, (θεολ.)

Consubstantiel, le, ἐπ. ὁμοούσιος.

Consubstantiellement, ἐπίρ. ὁμοουσίως.

Consuétudinaire, ἐπ. συνήθης.

Consul, ἀρ. ὕπατος τῆς Ῥώμης. § πρόξενος. § — s ἐμποροδικαι. § — ἐμποροδικεῖον. § —s ὑπέρτατοι ἄρχοντες τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ 1800

Consulaire, ἐπ. ὑπατικὸς médailles — s νομίσματα τυπωθέντα ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας.— s πλ. ὑπατικοὶ, οἱ ὑπάρξαντες ὕπατοι τῆς Ῥώμης.

Consulairement, ἐπίρ. ἐμποροδίκως, κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐμποροδικῶν.

Consolaritié, Θ. ἀξία τοῦ ὑπάτου

Consulat ἀρ. ὑπατεία. § διάρκεια αὐτῆς. § παλάτιον τῶν ὑπάτων. § οἱ ὕπατοι.

Consultation, Θ. συμβούλιον περί τινος ὑποθέσεως ἢ ἰατρικόν. § γνωμοδοσία τοῦ συμβουλευομένου ἰατροῦ, ἢ συνηγόρου. § — tions πλ. τόπος, οἴκημα τῶν συμβουλευόντων.

Consultative, Θ. voix — ive βουλευτικὴ ψῆφος.

Consulter, ἐν. συμβουλεύομαι, ἐρωτῶ.(—les oracles,les médecins, les livres.) μεταφ —sa conscience, ses facultés ἐξετάζω τὴν συνείδησιν, τὰς δυνάμεις μου, οὐδ. συσκέπτομαι, συζητῶ. se — αὐτοπ. βουλεύομαι τὸ πρακτέον.

Consulteur, ἀρ. δόκτωρ διωρισμένος ἀπὸ τὸν Πάππαν νὰ γνωμοδοτῇ περὶ θρησκευτικῶν πραγμάτων καὶ εὐταξίας — trice συμβουλεύτρια. —s de saint office νομικοὶ ἐν Βενετίᾳ, τοὺς ὁποίους συμβουλεύεται ἡ κυβέρνησις ἐπὶ δυσκόλων πραγμάτων, πολιτικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν.

Consumant, e, ἐπ. καταναλωτικός.

Consumer, ἐν. καταναλίσκω, ἐξοδεύω. — sa fortune κατασπαθῶ, κατασπαταλῶ τὴν περιουσίαν μου. μεταφ. μεταχειρίζομαι ἀφειδῶς (τὰς δυνάμεις, τὸν χρόνον). se —αὐτοπ. μαραίνομαι, φθειρομαι ἀποκάμνω.

Contact, ἀρ. ἐπαφὴ, πρόσψαυσις, συνάφεια.§— s πλ. παραλληλεπίπεδα σιδήρου συνδέοντα δύω μαγνητικὰς ῥάβδους πρὸς διατήρησιν τῆς δυνάμεως αὐτῶν.

Contadin, ἀρ. ἀγροῖκος, χωριάτης.

Contagié,ée, ἐπ. μεμολυσμένος; ὅστίτινα ἀῤῥωστίαν διὰ τῆς προσψαύσεως.

Contagieux—se ἐπ. λοιμικὸς, διαδιδόμενος διὰ προσψαύσεως, μεταφ. λυμεὼν, λυμαντήρ.

Contagion, Θ. λοιμὸς, κοινωνία τῆς νόσου διὰ προσψαύσεως, ἢ μιάσμασεως μετ. μετάδοσις κακίας, αἱρετος, κτλ.

Contagioniste, οὐ. καὶ ἐπ médecin—*λοιμόδοξος, ἰατρὸς, ὅστις δοξάζει λοιμώδη τινὰ ἀῤῥωστίαν.

Contailles, ἐπ. Θ. πλ. γνάφαι μετάξης, κ. χονδρομίταξον.

Contaminer, ἐν. μιαίνω.

Conte, ἀρ. διήγημα. § μυθολογία. § φαντασιοσκοπία.

Contemner, ἐν. καταφρονῶ, (ἀρχ.)

Contemplateur, trice, ἐπ. μελετητικὸς, θεωρητικός.

Contemplatif, ive, ἐπ. σκεπτικός. § —s πλ.οἱ ἔκδοτοι εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ μελέτην. § μανιακοὶ πάντοτε θυθισμένοι εἰς διαλογισμούς.

Contemplation, Θ. θεωρία διὰ τῶν ὀμμάτων ἢ τοῦ νοός, μελέτη.

Contempler, ἐν. θεωρῶ, διαλογίζομαι. § θαυμάζω. § οὐδ. μελετῶ. se — αὐτοπ. θεωροῦμαι.

Contemporain, e, σύγχρονος. § historien — συγχρονογράφος, ὅστις ἔγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς ἐποχῆς του.

Contemporanéité, Θ. συγχρονισμὸς, σύγχρονος ὕπαρξις.

Contempteur, ἐπ. καταφρονητής.

Contemptible, ἐπ. ταπεινὸς, ἀξιοκαταφρόνητος.

Contenance, Θ. χωρητικότης. § ἦθος, τρόπος. perdre — ταράττομαι, συγχίζομαι, ἐμπερδεύομαι. faire bonne — ἐνθαῤῥύνομαι, δεικνύω θάῤῥος, ἀνδρίαν, εὐστάθειαν, ἀπόφασιν. § ἕξις, κατάστασις τοῦ σώματος. § τὸ περιεχόμενον. § μέτρον ἐκτάσεως.

Contenant, e, περιέχων.

Contendant, e, συναγωνιστὴς, συνάμιλλος.

Contendre, οὐδ. (ἀρχ.) συναγωνίζομαι, συναμιλλῶμαι, ἀμφισβητῶ.

Contenir, ἐν. περιλαμβάνω, περιέχω § συνέχω, κρατῶ εἴς τι χρεος τινὰ, ἀναστέλλω, ἐμποδίζω νὰ ἐξακολουθήσῃ, νὰ παραδοθῇ εἰς τὰ πάθη του κτλ. se —, αὐτοπ. συνέχομαι, κτλ.

Contens, ἀρ. δίκη, (ἀρχ.)

Content, e, ἐπ. εὔθυμος, αὐτάρκης. περιχαρὴς, εὐχαριστημένος être — de cela εὐχαριστοῦμαι διὰ τοῦτο

Contentement, ἀρ. εὐθυμία, αὐτάρκεια.

Contenter, ἐν. εὐθυμοποιῶ, φαιδρύνω. § εὐαρεστῶ. § μειλίσσω, καταπραΰνω διὰ δώρων, κτλ. § θεραπεύω. — ses passions εὐχαριστῶ τὰ πάθη μου. se —, αὐτοπ. ἐμμένω εἰς τὰ πεπραγμένα, εὐαρεστοῦμαι εἰς ὅσα εἶπα. (se — de.)

Contentieusement, ἐπίρ. ἀμφισβητουμένως, ἐριστικῶς.

Contentieux, —se, ἐπ. ἀμφισβητήσιμος. droit — ἀμφισβητούμενον δίκαιον. § φίλερις. § ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὰ ἀμφισβητούμενα ἄρχων, δικαστής.

Contentif, ἐπ. εὔχρ. bandage — συνεκτικός, συνέχων, (ἐπίδεσμος).

Contention, Ϛ. διαφορά, ἔρις, ἀμφισβήτησις. § σύντασις μεγάλη πνεύματος, προσοχή. § ἐπίδεσις συνεχὴς τῶν ἐσπασμένων ὀστέων ἀφ' οὗ συνηρμόσθησαν διὰ τῆς τέχνης.

Contenu, ἀρ. περιεχόμενον, ἐμπεριειλημμένον. § ἡ ὕλη τοῦ ἐγγράφου. § χωρητικότης.

Conter, ἐν. διηγοῦμαι, λέγω. en — à une femme χαριεντίζομαι πρός τινα γυναῖκα, ἡδεολογῶ, θεραπεύω αὐτήν.

Conterie. Ϛ. ὑελεμπορία τῆς Βενετίας εἰς μεγάλας ποσότητας.

Contestable, ἐπ. ἀμφισβητήσιμος. opinion —ἀμφισβητήσιμος γνώμη.

Contestablement, ἐπ. ἀμφισβητικῶς (ἀρχ.)

Contestant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. parties — s οἱ διαφερόμενοι εἰς τὸ δικαστήριον. § οἱ φιλόδικοι.

Contestation, Ϛ. ἔρις, διαφορὰ περί τινος. être en — διαφέρομαι. il s'élève une — ἀνεφύη διαφορά.

Conteste, Ϛ. δίκη, διαφορά.

Contester, ἐν. διαφέρομαι, ἀμφισβητῶ· ἐπὶ δικαστηρίου. — à quelqu'un ses droits φιλονεικῶ τὰ δίκαιά τινος. — un testament προσβάλλω τὴν διαθήκην. — οὐδ. ἐρίζω, φιλονεικῶ.

Conteur, se, ἐπ. μυθολόγος εἰς τὴν συναναστροφήν. § ὁ διηγούμενος ψευδῆ, φλύαρος. c'est un — de sornettes λέγει παραμύθια.

Contexte, ἀρ. κείμενον τῆς γραφῆς. § τὰ προηγούμενα ἢ τὰ ἀκόλουθά τινος χωρίου, περιόδου, τοῦ κειμένου.

Contexture, Ϛ. πλέγμα. § ὕφασμα· μεταφ. συνθήκη λόγου, συναρμολογία τῶν μερῶν συγγράμματος.

Conticinie, Ϛ. ὁ κατὰ τὴν νύκτα αἴθριος καὶ γλυκὺς καιρὸς (ἀρχ.)

Contignation, Ϛ. σύναψις, συναρμογή, ἄθροισμα ξύλων πρὸς ὑποστήριξιν σανιδώματος, πατώματος.

Contigu, —uë, ἐπ. προσεχής. maison —e οἰκία γειτονική.

Continence, Ϛ. σωφροσύνη, ἐγκράτεια σαρκικῶν παθῶν. § χωρητικότης. mesure de— μέτρον χωρητικότητος. § ἔκτασις.

Continent, ἀρ. ἤπειρος, μεγάλη, ἐκτεταμένη χώρα. § τὸ πέμπτον τῶν μεγάλων μερῶν τῆς γῆς.

Continent, e, ἐπ. σώφρων, ἐγκρατής. § —s, Ϛ. πλ. πυρετοὶ συνεχεῖς.

Continental, —e, ἐπ. ἠπειρωτικός, ἀνήκων εἰς ἤπειρον.

Contingence, Ϛ. σύμπτωσις, περίπτωσις. selon la—des cas κατὰ τὴν φορὰν τῶν περιστάσεων. angle de— γωνία ἐπαφῆς. § τὸ ἐναντίον τῆς ἀνάγκης.

Contingent, te ἐπ. ἐνδεχόμενος, τυχηρός, περιστατικός. futur — τὸ ἀμφίβολον μέλλον, τὸ δυνάμενον νὰ συμβῇ καὶ νὰ μὴ συμβῇ. portion —e, δικ. τὸ ἐπιβάλλον, ἀνῆκον μέρος εἴς τινα. § —, ἀρ. μερίς, μερίδιον.

Continu, ἀρ. διαιρετός.

Continu, —ue, ἐπ. συνεχής. fièvre — σύνοχος πυρετός. § προστυλὴς, προσκολλημένος (épine —).

Continuateur, ἀρ. ἐξακολουθῶν τὸ ἔργον ἄλλου.

Continuation, Ϛ. ἐξακολούθησις, ἀποτέλεσμα, διάρκεια ταύτης.

Continue, Ϛ. διάρκεια ἀδιάλειπτος. à la — τῷ χρόνῳ, μὲ τὸν καιρόν.

Continuel, lle, ἐπ. διαρκὴς, ἀδιάλειπτος, ἀκατάπαυστος. § ἀκριβὴς, ἐπιμελὴς εἴς τι.

Continuellement, ἐπ. ἀκαταπαύστως, ἀδιακόπως, πάντοτε.

Continuement, ἐπίρ. ἰδὲ ἀνωτ.

Continuer, ἐν. οὐδ. ἐξακολουθῶ (τὸ ἀρχισμένον πρᾶγμα) — à dire, — de faire ἐξακολουθῶ νὰ λέγω, νὰ πράττω. — une allée παρατείνω ἢ ἐκτείνω ἀλωὴν, δενδροστιχίαν. —la possession d' un privilége, d' une charge παρεκτείνω τὴν ἀπόλαυσιν τινος προνομίου, τὴν κατοχήν τινος ὑπηρεσίας.

Continuité, Ϛ. συνέχεια, συνάφεια μερῶν. § διάρκεια συνεχής. § βοτ. προσκόλλησις (μερῶν) solution de — διάῤῥηξις, διατομή, σχίσιμον τοῦ συνεχοῦς, τὸ μεταξὺ διάστημα, τὸ κενόν.

Contondant, te, ἐπ. θλαστικὸς, προξενῶν μώλωπας. comp — arme —e κτύπημα χωρὶς πληγήν, ὅπλον ἀμβλύ.

Contopœtes, ἀρ. πλ. κοντοπαῖκται, θαυματοποιοί, τερατουργοὶ κρατοῦντες εἰς τὸ μέτωπον ὄρθιον ξύλον ὑποστηρίζον ὁριζόντειον σανίδα, ἐπάνω τῆς ὁποίας ἐπάλαιον δύο παιδία.

Contorniate, Ϛ. médaille — νόμισμα περιτριγυρισμένον ἀπὸ κύκλον ἐξέχοντα κατὰ τὴν ἄκραν ὡς ἂν ἦτο κατεσκευασμένος εἰς τόρνον καὶ χωριζόμενον ἀπὸ τὸ ὅλον διὰ βαθείας γλυφῆς.

Contorsion, Ϛ. διαστροφὴ, βιαία κίνησις διαστρέφουσα τοὺς μυῶνας. § —s μορφασμὸς, χειρονομία. § στράβωμα τοῦ λαιμοῦ, τοῦ σώματος καὶ τοῦ προσώπου.

Contour, ἀρ. περίγραμμα, περιγραφή. § περίβολος πόλεως. § —s γύρος (ἐνδύματος, μανδύου ἢ ἄλλου σώματος ἐλαστικοῦ).

Contournable, ἐπ. συνερχόμενος, συγελλόμενος, συνερχόμενος εἰς ἑαυτόν.

Contourné, —ée, ἐπ. διάστροφος. il a la taille—ée ἔχει διάστροφον τὸ σῶμα. ce bras et mal—, ζωγρ. ὁ βραχίων εἶναι κακῶς σχηματισμένος.

Contourner, ἐν. περιγράφω· μεταφ. παγιδεύω, ἐξετάζω νὰ μάθω τὰ τῶν ἄλλων δι' ἐρωτήσεων.

Contra, ἀρ. ψὰρ βεγγαλικὸς, πτηνόν. § ἀρτεμισία Αἰγυπτιακή, φυτόν.

Contractant, —te, ἐπ. συμβαλλόμενος. le parties — es οἱ συμβαλλόμενοι, συμφωνοῦντες.

Contractation, Ϛ. Ἱσπανικὸν δικαστήριον διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀμερικῆς.

Contracte, ἐπ. γραμ. συνῃρημένος. nom — ὄνομα συνῃρημένον.

Contracté, ἀρ. κρυσταλλογρ. δωδεκάεδρον ἀνθρακικῆς ἀσβέστου, τοῦ ὁποίου τὰ πεντάγωνα συστέλλονται.

Contracter, ἐν. συμβάλλομαι, συντίθημι, συμφωνῶ. — un contrat συμφωνῶ, κάμνω συμφωνητικόν. — une convention κάμνω συνθήκην. — des dettes χρεόνομαι, κάμνω χρέη. — une mariage νυμφεύομαι. § ἀποκτῶ Il a contracté une mauvaise habitude ἀπέκτησε κακὴν ἕξιν. § λαμβάνω, κολλῶ, ἁρπάζω (ἁρωστίαν). § συνιστῶ — amitié κάμνω φιλίαν. § πυκνόνω τι πρᾶγμα, μικρύνων αὐτοῦ τὸν ὄγκον. (se—) αὐτοπ. συστέλλομαι. les muscles se contractent οἱ μυῶνες συστέλλονται.

Contracteur, ἀρ. εἶδος *ξυλοστάτου ἢ *ὀβελοστάτου, σιδηροῦν ἐργαλεῖον τῆς πυρεστίας, ὅπου στηρίζομεν τὰ ξύλα ἢ τὴν σοῦβλαν.

Contractif, —ive, ἐπ. συσταλτικός. § στυπτικός.

Contractile, ἐπ. συσταλτὸς, δυνάμενος νὰ συσταλθῇ.

Contractilité, Ϛ. τὸ συσταλτὸν, ἰδιότης τοῦ συστελλομένου πράγματος.

Contraction, Ϛ. συστολὴ σώματός τινος. § συστολὴ νεύρων. § συναίρεσις.

Contractuel, —lle ἐπ., (substitution —lle) γενόμενος διὰ συνθήκης, συμφωνητικοῦ.

Contracture, Ϛ. συστολὴ, στένωσις, κατὰ τὸ ὑψηλότατον μέρος τοῦ κίονος. § σπασμὸς, συστολὴ μυώνων, νεύρων κ. τ. λ.

Contradicteur, ἀρ. ἀντιλέγων. légitime — νομίμως, ἐκ δικαιώματος ἀντιλέγων.

Contradiction, Ϛ. ἀντιλογία, ἀντίῤῥησις, ἀμφισβήτησις. § ἐναντιότης διαφόρων αἰσθημάτων, ἰδεῶν κτλ être en —ἀντιφάσκω. cela implique — τοῦτο περιλαμβάνει ἀντιρατικὰς ἰδέας. § λέξεις τῆς ἀντιφάσεως. § ἀλληλομαχία, ἀνταναίρεσις δύο προτάσεων μὴ δυναμένων νὰ ἀληθεύωσι συγχρόνως.

Contradictoire, ἐπ. ἐναντίος, ἀντιφατικός. propositions —s προτάσεις ἀνταναιρετικαί, ἀλληλόμαχοι. jujement — δίκη κατ' ἀντιμωλίαν.

Contradictoirement, ἐπίρ. κατ' ἀντιμωλίαν, ἀντιλεκτικῶς, παρόντων τῶν ἀντιδίκων.

Contraignable, ἐπ. δυνάμενος νὰ ἀναγκασθῇ εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ.

Contraindre, ἐν. (—à, ἡ — de) ἀναγκάζω, βιάζω. § ἐνοχλῶ. § ἐμποδίζω, ἀποτρέπω τινος πράγματος. μεταφ. συνθλίβω, στενοχωρῶ. se —, αὐτοπ. ἀναγκάζομαι, βιάζομαι, ἐνοχλοῦμαι. —traint, —e, μετ. ἐπ. στενόχωρος, βιασμένος. air — τρόπος, κατάστασις σώματος. posture —é θέσις. mouvement —s κίνησις, μὴ κατὰ φύσιν, προσποιητή.

Contrainte, Θ. βία, καταναγκασμός. employer la —, user de — μεταχειρίζομαι βίαν. § συστολή. § στενοχωρία. être, vivre dans la — εὑρίσκομαι, ζῶ εἰς στενοχωρίαν. — dans ses habits, dans son style στενοχωρία τῶν φορεμάτων, τῆς φράσεως. tenir dans la — στενοχωρῶ.

Contraire, ἐπ. (— à) ἐναντίος, ἀντίθετος. la fortune nous est — μᾶς ἐναντιόνεται ἡ τύχη. raisons — ἀντιλογίαι. en sens — εἰς τοὐναντίον. tirer en sans — ἀντισπῶ. chose — à la nature πρᾶγμα παρὰ φύσιν. vent — ἀντίπρωρος, ἐξώστης ἄνεμος. § βλαπτικός. aliment, remède — ραγητόν, ἰατρικὸν βλαβερόν. § ἀρ. τὸ ἐναντίον. le — de ce qu'il fallait τὸ ἐναντίον τοῦ πρέποντος. au — τοὐναντίον, ἐξ ἐναντίας. aller au — ἐναντιοῦμαι, ἀντιλέγω. § ἐχθρός, ἀντίπαλος.

Contrairement, ἐπίρ. ἀντικειμένως, ἐξ ἐναντίας, (κακόζηλον).

Contralto, ἀρ. χαμηλὴ φωνὴ γυναικός.

Contrariant, — e, ἐπ. ἀντιλεκτικός, ἐριστικός. esprit—πνεῦμα ἀντιλογίας. homme — δύσκολος ἄνθρωπος, δύσκολον ἦθος. personne —e ἄνθρωπος φιλόνεικος.

Contrarier, ἐν. ἀντιλέγω, ἀντιτείνω, ἐναντιοῦμαι εἴς τινα. — quelqu'un dans ses desseins, entreprises, sentimens ἐνοχλῶ, πειράζω τινὰ εἰς τοὺς σκοπούς, τὰς ἐπιχειρήτεις, τὰ φρονήματα αὐτοῦ. — les volontés de . . . ἀνθίσταμαι εἰς τὰς θελήσεις τοῦ . . . § ἀντιφέρομαι, ἀντίκειμαι, διαφωνῶ. cela me contrarie beaucoup τοῦτο μὲ λυπεῖ πολύ. se —, αὐτοπ. ἀντιφάσκω πρὸς ἐμαυτόν. se —, ἀλληλοπ. διαφωνοῦμεν, ἀντιλέγομεν πρὸς ἀλλήλους.

Contrariété, Θ. ἐναντιότης. § ἐμπόδιον, δυσκολία εἰς τὴν κατόρθωσιν τινος πράγματος. — s θλίψεις, λύπαι. j'ai éprouvé bien des —s ὑπέφερον πολλὰς θλίψεις.

Contrastant, ἀρ. κρυσταλ. ῥομβοειδὲς ὀξυκατάληκτον κρύσταλον.

Contraste, ἀρ. διαφορά, διαφωνία, ἀντίθεσις χαρακτήρων, φρονημάτων, χρωμάτων κτλ. λ. τεχν.

Contraster, ἐν. ἀντιτάττω, ἀντιθέτω πρός. ζωγρ. ποιητ. il contraste bien les ornemens, les têtes ἀντιθέτει ἐπιτηδείως τὰς κεφαλάς, τοὺς καλλωπισμούς. § ἀρχιτεκ. ἀποφεύγω τὴν ταὐτότητα, τὴν ὁμοιότητα. § οὐδ. ἀντίκειμαι πρός. sa conduite contraste avec son état. ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ ἀντίκειται εἰς τὸ ἐπάγγελμα, ἤτοι ζῇ ὄχι κατὰ λόγον τοῦ ἐπαγγέλματος. ces deux époux contrastent ensemble. οἱ δύο οὗτοι σύζυγοι ἀντίκεινται, ἐναντίως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. tout contraste chez eux κατὰ πάντα διαφέρουσι

Contrat, ἀρ. συμβόλαιον. § συνθήκη, (συμφωνία ἔγγραφος ἐπὶ μνήμονος). — conditionnel συμφωνητικὸν, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκπλήρωσις ἀπαιτεῖ, ἐπιβάλλει τινὰς συνθήκας. — aléatoire, synallagmatique συναλλαγματικὸν ἢ ἀμφιμερὲς συμβόλαιον. — de vente πωλητήριον. unitatéral συμβ. ἑτερομερές. — commutatif συμβ. ἀνταλλακτικόν. — à titre onéreux ἀμφιβαρὲς συμβ. passer un —συμβάλλομαι, συναλλάττομαι. — faux συμβόλαιον ψευδὲς, πλαστόγραφον συμφωνητικόν. casser un — ἀκυρῶ τὸ συμβόλαιον. ratifier le — ἐπικυρῶ τὸ συμβόλαιον.

Contratenore, ἀρ. μουσ. μεσόφωνος, ἡ χαμηλοτέρα φωνὴ τοῦ ὑψηλοφώνου.

Contraventeur, ἀρ. παραβάτης, ἀθετητής.

Contravention, Θ.— à la loi, au contrat παράβασις, ἀθέτησις νόμου, συμβολαίου κτλ accuser de — κατηγορῶ ὡς παραβάτην.

Contra-yerva, Θ. ἀντιφάρμακον, βοτάνη τῆς Ἀμερικῆς. § εἶδος *ὡροσθενοῦς καὶ ἀριστολοχίας, φυτῶν.

Contre, πρ. κατὰ, ἐναντίον. il se brisa — les rochers κατὰ πετρῶν ἐάγη, συνετρίβη. le discours — Eschine ὁ κατὰ Αἰσχίνου λόγος. s'élancer — les ennemis εἰς ἢ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐξορμῶ. § παρά. — la coutume παρὰ τὸ ἔθος, παρὰ τὴν συνήθειαν. — la bienséance παρὰ τὸ πρέπον. — nature παρὰ φύσιν. — la loi παρὰ νόμους agir — la loi παρανομῶ. parler — l'opinion τῇ δόξῃ ἀντιλέγω. § πλησίον. — le bois πλησίον τοῦ δάσους. § ἀρ. le pour et le — τὰ ὑπὲρ καὶ κατά. soutenir le pour et le — κατ' ἀμφότερα διαλέγομαι.

Contre-allée, Θ. ἀλωλ, δενδροστιχία μικρα, παράλληλος τῆς μεγάλης.

Contre-amiral, ἀρ. ἀντιναύαρχος § ἀντιναυαρχίς, τὸ πλοῖον.

Contre-appel, ἀρ. *ἀντιτυπία, τὸ κτυπᾶν π. χ. τὸν ἀνταγωνιστὴν ἐκ τοῦ ξίφους ἔξωθεν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐτύπα ἔσωθεν.

Contre-approches, Θ. πλ. ἀντεπιτειχισμὸς, ἀντιταφρεύσεις, ἀπεχθρώσεις, τὰ ἀμοιβαῖα καὶ ἀπ' ἐναντίας γινόμενα ὑπὸ τῶν πολιορκητῶν καὶ πολιορκουμένων ἔργα.

Contre-balancer, ἐν. ἀντισηκῶ, ἀντισταθμίζω, ἰσοζυγίζω. § βάλλω ἀναλογίαν μεταξὺ δύω ἐναντίων πραγμάτων. μεταφ. ἰσοφαρίζω πρός.. ἰσοδυναμῶ. ses raisons contrebalancent les vôtres οἱ λόγοι σου ἔχουσι τὸ αὐτὸ βάρος μὲ τοὺς ἰδικούς σου. ses bonnes qualités contre-balancent ses défauts τὰ προτερήματά του εἶναι ἴσα μὲ τὰ ἐλαττώματα.

Condrebande, Θ. παρεμπόρευμα, λαθρεμπορία, ἀνταλλαγὴ, εἰσαγωγὴ πραγμάτων ἀπηγορευμένων. personne de — ἄνθρωπος ὑποπτος, τοῦ ὁποίου δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποδεχθῇ τις. § συμβ. κεραία γραμμή.

Contrebandé, ée, ἐπ. παρεμπορευματικὸς, λαθρεμπορικός.

Contrebandier, ἀρ. ère, Θ. λαθρέμπορος.

Contre-bas, ἐπίρ. ἄνωθεν ὡς κάτω.

Contre-basse, Θ. μουσ. μέγας βαρύαυλος.

Contre-batterie, Θ. *ἀντιστραιοβολιστικία, κανονοστάσιον ἀντικρὺ ἄλλου. § ἀντιμηχάνημα, τρόπος, μέθοδος ἀντιστάσεως πρὸς ῥαδιουργίας.

Contre-biais, (à) ἐπίρ. ἐναντίον τῆς ἐννοίας, ἀνάπαλιν, ἀνάποδα.

Contre-biseau, ἀρ. κλεῖσμα τῆς κάτω τρύπας τῶν σωλήνων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου.

Contre-bittes, Θ. πλ. ξύλα καμπύλα τὰ ὁποῖα στηρίζουσι τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τῆς λέμβου.

Contre-bouque, ἴδ. Bouque.

Contre-boutant, ἀρ. ἀντηρὶς, ἀντέρεισμα, στύλος, δοκὸς ὑποστηρίζουσα.

Contre-bouter, ἐν. ἀντερείδω, ὑποστηρίζω τοῖχον δι' ἄλλου τοίχου ἐγκαθογωνίως κτισμένου.

Contre-brasser, ναυτ. ἀντικεραίζω, στρέφω πρὸς τὸν ἄνεμον τὰ πρότερον κατ' αὐτοῦ ἐστραμμένα κεραίας.

Contrebrétesse, Θ. συμβ. στίχος ἐκ πάλξεων διαφόρου ἐγκαύματος.

Contrebretessé, ée, ἐπ. ἔχων contrebrétesse.

Contre-brode, ἀρ. εἶδος χάνδρας μελανολεύκου.

Cottre-calquer, ἐν. ἀντιγράφω (ἐκ νέου) τὸ διεστιγμένον ἢ ἀντιγραμμένον σχέδιον. § ἰχνογραφῶ κατὰ τι διαφανὲς σχεδίον.

Contre-capion, ἀρ. ἐπίστρωσις πρώρας, τοῦ ὑποστηρίγματος πηδαλίου μὲ ἄλλα ξύλα.

Contre-carène, Θ. ξύλον ἀντίθετ

εἰς τὸν ὀρύσσοντα τριήρους, ἐπέχον τόπον σκάφους πλοίου.

Contrecarrer, ἐν. ἀνθίστασθαι κατ' εὐθεῖαν, ἀντιπράττω πρός τινα, ἐμποδίζω τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. — quelqu'un en tout ἀντενεργῶ πρός τινα κατὰ πάντα.

Contre-changé, ἐπ. (écu —) διειλημμένος, διῃρημένος εἰς γραμμάς.

Contrechant, ἀρ. διαφόρων μελῶν συμφωνία.

Contrecharge, Ϟ. ἀντίρροπον, ἀντισήκωμα, πέτρα χρησιμεύουσα εἰς τὴν ἰσοσταθμίαν τοῦ βάρους.

Contre-charme, ἀρ. ἀντεπῳδή, ἀντικήλησις, θέλγητρον ἀναιρετικὸν ἑτέρου.

Contre-châssis, ἀρ. ἀντιπλαίσιον, δεύτερος φεγγίτης τιθέμενος ἔμπροσθεν ἄλλου διὰ νὰ μετριάζῃ τὸ φῶς.

Contre-chevron, ἀρ. *ἀντιδοκίς, ἄλλη ἀντικρὺ κειμένη δοκίς.

Contre-chevronné, e, ἐπ. κατεσκευασμένος δι' ἀντιδοκίδος, ἢ μὲ ἀντιδοκίδας.

Contre-civadière, Ϟ. ἱστίον, πανίον ὑψωμένον εἰς τὸ κατὰ τὴν πρῴραν κατάρτιον ἐξωτερικῶς.

Contre-clef, Ϟ. ἀρχιτ. *ψαλίδωμα, ψαλὶς θόλου συνάπτουσα τὸ κλειδίον ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

Contre-cœur, ἀρ. πυροδαίσιον, ἄθριον, μέρος τῆς ἑστίας, ὅπου βάλλεται ἡ πλάξ. § ἡ πλὰξ αὕτη. § * ἀντιθέρμαντρον, πλὰξ σιδηρᾶ ἀντανακλῶσα τὴν θερμότητα. à — ἐπίρ. ἀκουσίως, βιαίως. — on écrit très mal ce qu'on écrit à — κακῶς τὰ γράφομεν ὅσα γράφομεν ἀκουσίως.

Contre-componé, e, ἐπ. συμβ. ἔχων τετράγωνα ἀντικρύζοντα εἰς τὸ σύμβολον τοῦ μέσου

Contre-coup, ἀρ. ἀντίκρουσις, ἀντιτυπία. § χειρ. ἀπήχημα, πάθος, κάταγμα εἰς τὸ ἐναντίον μέρος. § διάῤῥηξις φλεβός. μεταφ. ἀποτέλεσμα, ἐπιῤῥοὴ εἴς τινα τῆς δυστυχίας ἢ συμφορᾶς ἄλλου sentir le — αἰσθάνομαι κατὰ συμπάθειαν τὴν πληγήν, τὸ κακόν. son ami a été ruiné, et il l'a été par — ὁ φίλος του ἐδυστύχησε, ἐδυστύχησε δὲ καὶ αὐτὸς ἐξ αἰτίας ἐκείνου. le — porte, tombe sur lui τὸ κακὸν περιῆλθεν εἰς αὐτόν.

Contre-courant, ἀρ. ἀνάῤῥους, τὸ ἐναντίον ῥεῦμα.

Contre-dance, Ϟ. *ἀντόρχησις, χορὸς πολλῶν ἀνθρώπων, συγκείμενος ἀπὸ διάφορα σχήματα § τὸ μέλος, ὁ σκοπὸς αὐτοῦ.

Contre-dater, ἐν. ἀντιχρονολογῶ, βάλλω νέαν χρονολογίαν.

Contre-dégagement, ἀρ. σύγχρονος καὶ ἀμοιβαία ἀποφυγὴ καὶ ὀπισθοχώρησις τῶν διαξιφιζομένων.

Contre-dégager, ἐν. ἀποσύρω τὸ ὅπλον ἐν ᾧ καὶ ὁ ἀντίπαλος.

Contre-diamètre, ἀρ. ἀντιδιάμετρος.

Contre-dire, ἐν. ἀντιλογῶ, λέγω τὸ ἐναντίον, ἀμφισβητῶ, ἐναντιοῦμαι. il contredisait ses propositions ἐναντιοῦτο εἰς τὰς προτάσεις του. § γράφω πρὸς ἀπόκρισιν. se — αὐτοπ. λέγω ἢ γράφω ἀντιφάσεις. ἀλληλοπ. la tête et le cœur se contredisent sans cesse τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδία ἀντιφάσκουσιν, ἀντιναιροῦνται πάντοτε.

Contredisant, te, ἐπ. παρέχων, ἀγαπῶν ἀντιλογίας, ἀντιλεκτικὸς, φίλος τῆς ἀντιλογίας.

Contredit, ἀρ. ἀπάντησις κατὰ τῶν εἰρημένων, § —s, πλ. ἀντιπαραγραφὴ, ἀντιπαράγραμμα, ἀναιρέσεις, ἔγγραφα πρὸς ἀνατροπὴν τῶν λόγων τοῦ ἀντιδίκου. sans — ἐπίρ. ἀναμφιλέκτως, ἀναντι�ῤῥήτως, βεβαίως.

Contrée, Ϟ. χώρα, τόπος.

Contre-écaille, Ϟ. τὸ κάτω τοῦ ὀστράκου.

Contre-émailler, ἐν. ἐγκαυστουργῶ, σμαλτόνω τὸ κάτω μέρος τοῦ μετάλλου.

Contre-enquête, Ϟ. δικ. ἀντεξέτασις.

Contre-épreuve, Ϟ. ἀντιτυπωσις, σχέδιον ἢ χαλκογραφία λαμβανόμενα ἀπὸ σχεδίου χρωστῆρος, ἢ χαλκογραφίαν ἀρτιτύπωτον, καὶ παριστάνοντα ἀνάποδα τὰ ἀντικείμενα, τουτέστι τὰ δεξιὰ ἀριστερὰ, καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

Contre-éprouver, ἐν. λαμβάνω ἀντίτυπον ἀπὸ σχεδίου, χαλκογραφίαν.

Contre escarpe ἢ Contrescarpe, Ϟ ὀχυρ. ἀντίκεημνος. ἴδ. αὐτόθι.

Contre-espalier, ἀρ. φραγὴ ἢ σύμπλεγμα δένδρων ἀντικρὺ τῶν ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐξαπλωμένων.

Contre-étambord, ἴδ. contr'étambord.

Contre-étrave, Ϟ. τὸ συνδέον τὴν πρῴραν μὲ τὸ σκάφος ξύλον.

Contre-extension, Ϟ. ἀνθολκὴ, ἀντίσπασις, τράβιγμα εἰς τὸ ἄνω τοῦ ἐξαρθρωμένου μέρους.

Contrefaçon, Ϟ. ἀντιτύπωσις βιβλίου κτλ. § ἀντικατασκευὴ πράγματος ἀθέμιτος ἐπὶ βλάβῃ τοῦ μόνου ἔχοντος τὴν ἐπίσημον ἄδειαν καὶ κυριότητα. § παραποίησις, παραποίημα. § ἀπομίμησις δολερὰ δυναμένη νὰ ἐκλειφθῇ ὡς πρωτότυπον κτλ. § τὸ ἐξ αὐτῆς προερχόμενον κέρδος.

Contrefacteur, ἀρ. ἀντιτυπώτης βιβλίων, λιθογραφιῶν κτλ. § ἀντιτεχνίτης, ἀντεκδότης ἔργων ξένων.

Contrefaction, Ϟ. ἡ Contrefaçon, παραποίησις, ἀντιτύπωσις. § γελοία μίμησις ἐπὶ τὸ χεῖρον, παραμόρφωσις.

Contrefaire, ἐν. μιμοῦμαι, παρισάνω διὰ μιμήσεως (ἄνθρωπον ἢ πρᾶγμα). § ἀπομιμοῦμαι γελοιοποιῶν τοὺς ἄλλους, μετασχηματίζω, παραμορφάζω, μεταπλάττω. — son écriture, sa voix μεταποιῶ τὸν χαρακτῆρα τῆς γραφῆς, τὴν φωνήν μου. § ἀντιτυπῶ, παραποιῶ, νοθεύω, καπηλεύω. se —, αὐτοπ. προσποιοῦμαι, μεταβάλλομαι κατὰ τὸ σχῆμα ἢ ἦθος, φαίνομαι ἄλλοῖος. la vertu, la vérité, la liberté ne peuvent long temps se — ἡ ἀρετὴ, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἐλευθερία δὲν δύνανται νὰ παραποιηθῶσι, νὰ διαμείνωσιν ὑποκριτικαὶ εἰς πολὺν καιρόν.

contrefait, te, μετ. καὶ ἐπ. μιμητὸς, ὑποκριτικὸς, προσποιητὸς, cet homme est — ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι δύσμορφος, ἄσχημος, πεπηρωμένος. tourmenté et — βασανιστὴς καὶ παραποιητής. livre — βιβλίον ψευδώνυμον, ψευδεπίγραφον.

Contre-faiseur, ἀρ. παραποιητὴς, μιμητὴς, μῖμος. § —euse ὑποκρίτρια (μουσική) τῶν κωμῳδιῶν, τῆς χειρονομίας.

Contre-fanons, ἀρ. πλ. σχοινία τῆς κεραίας, εἴτε ἀντένας.

Contrefasce, Ϟ. τὸ κατάμεσον σύμβολον τῆς ἀσπίδος διῃρημένον εἰς δύο.

Contrefascé, ée, ἐπ. ἔχων δύο κατὰ τὸ μέσον ἀντιπαρακείμενα σύμβολα.

Contre-fendis, ἀρ. χωρισμὸς, (διαφυὴ) μεγάλων ὄγκων σχιστολίθου, εἴτε ἀρδωτίας.

Contre-fenêtre, Ϟ. ἐξωτερικὸν θυρίδωμα (παραθυράφυλλον), διπλοῦν παραθύριον.

Contre-fente, Ϟ. ῥωγμὴ, σχισμὴ, χαραμάδα εἰς τὸ ἐναντίον μέρος.

Contre-fiche, Ϟ. τεκτ. ἔρεισμα, στύλωμα ξύλου ἢ τοίχου.

Contre-finesse, Ϟ. ἀντιτέχνασμα, ἀντιμηχάνημα, δόλος ἐναντίον δόλου. user de — ἀντιμηχανῶμαι.

Contre-fissure, Ϟ. ἀπήχημα, ἀντικάταγμα κρανίου, σπάσιμον νοκκάλου τῆς κεφαλῆς κατ' ἀντιτυπίαν.

Contre-flambant, te, ἐπ. ἀντίφλογος, ἀμφοτερόφλογος, ῥίπτων φλόγας ἀπὸ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο μέρος.

Contre-fleuré, ée, ἐπ. ἐναλλὰξ διηνθισμένος, ἔχων ἄνθη ἀντίστοιχα, ἀλλ' ὄχι ἀντικείμενα.

Contre-fleuronné, ée, ἐπ. ἔχων ἀντίθετα καὶ ἐναλλασσόμενα ἀνθίδια.

Contre-forces, Ϟ. πλ. ἐναντίαι δυνάμεις.

Contre-forger, ἐν. ὀρθῶ, εὐθύνω, ἰσάζω τὸν σίδηρον, σφυρηλατῶν ἑκατέρωθεν.

Contre-fort, ἀρ. ἀντηρὶς, ἀντιστήριγμα, τοῖχος στηρίζων ἄλλον. § τυπογρ. ὑποστήριγμα τοῦ στοιχειοθετηρίου. § δέρματα ῥαπτόμενα εἰς τὸ πιρὶ τὴν κνήμην μέρος τεῦ ὑποδήματος χάριν στερεότητος.

Contre-fossé, ἀρ. (ἀρχ.) προτάφρευμα, ἢ πιρὶ τὸ τεῖχος τάφρος, χάνδαξ.

Contre-foulement, ἀρ. ἀνάῤῥους, ἡ πρὸς τὰ ἄνω τοῦ σωλῆνος κίνησις τῶν ὑδάτων.

Contre-fraser, ἐν. ἀναμάσσω, ἀναδεύω ἓκ τρίτου τὴν ζύμην, τὸ ῥάμμα.

Contrefruit, ἀρ. προσθήκη τοίχου διὰ νὰ φορτισθῇ περισσότερον.
Contre-fugue, Ϟ. κανὼν κατ' ἄρσιν καὶ θέσιν ἢ ἀντιστροφον, νόμος μουσικῆς.
Contre-gage, ἀρ. ἐνέχυρον (διδόμενον εἰς τὸν δανειστὴν χάριν ἀσφαλείας).
Contre-gager, οὐδ. ἐνεχυράζω, δίδω καὶ λαμβάνω ἀσφάλειαν, ἀσφαλίζω, ἀσφαλίζομαι.
Contre-garde, Ϟ. ἔρυμα ἔμπροσθεν ὀχυρώματος, προπασφάλισμα. § σωρὸς πετρῶν περὶ τὴν βάσιν τοῦ βαστάζοντος τὰς ἀψίδας τῆς γεφύρας ῥιφιώματος (ξυλικῆς). § ἀρ. ὑπάλληλος τοῦ νομισματοκοπείου κρατῶν κατάλογον τῶν χωνευθησομένων ὑλῶν
Contre-hacher, ἐν. ἰχνογρ. συσκιάζω, αὐξάνω τὸ σκίασμα μὲ γραμμὰς ἀλλεπαλλήλους ὀρθογωνίως ἀγομένας.
Contre-hachure, Ϟ. νέα * σταυρογραμμία ἐπὶ ἄλλης ἤδη γενομένης χάριν σκιᾶς.
Contre-harmonique, ἐπ. μουσ. καὶ γεωμ. proportion — ἀναλογία, ἐναντία τῆς ἁρμονίας καθὼς 3, 5, 6.
Contre-hâtier, ἀρ. μέγας * ξυλοστάτης πυρεστίας, μαγειρείου μὲ κρίκους ἢ σιδηροῦς γόμφους.
Contre-haut, ἐπ. ἀρχιτ. ἀπὸ τὰ κάτω εἰς τὰ ἄνω.
Contre-hermine, Ϟ. συμβ. ἅλως, διάστημα ἀργυρόστικτον ἄμμου.
Contre-herminé, ée, ἐπ. ἔχων contre-hermine.
Contre-heurtoir, ἀρ. * ἀντίῤῥοπτρον, σιδηροῦν ἐργαλεῖον προστεθειμένον εἰς τὸ ῥόπτρον.
Contre-indication, Ϟ. ἰατρ. ἐναντία ἔνδειξις, σημεῖον διάφορον τῶν προτέρων ἐπὶ ἀῤῥωστίας.
Contre-issant, te, ἐπ. ἀντίνωτος. animaux —s ζῶα ἐγγίζοντα ἓν τὸ ἄλλο διὰ τῶν νώτων.
Contre-jauger, ἐν. ἀντεξετάζω, συγκρίνω τὸν ὁλμίσκον μὲ τὸ γομφωτήριον, τὸν στρόφιγγα.
Contre-jour, ἀρ. φῶς ἀνάμοστον εἰς τὸ φωτιζόμενον πρᾶγμα. à — ἐπίῤῥ. ἐναντίον τοῦ ἁρμοδίου φωτός. vous voyez ce tableau à — βλέπεις τὸν πίνακα τοῦτον ὄθεν οὐδὲν πρέπει.
Contre-jumelles, Ϟ. πλ. λιθόστρωμα τῶν ῥυάκων.
Contre-lames, Ϟ. πλ. κανόνες εἴτε εὐθέα ξύλα πρὸς κίνησιν χονδρῶν νημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα προσθέονται αἱ κλωσταὶ τοῦ στημονίου.
Contre-latte, Ϟ. * συμπεταύρωμα, χονδρὸν καὶ μακρὸν πέταυρον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἄλλα μεταξὺ τῶν ὀκτίδων, chevrons (καθρονίων).
Contre-latter, ἐν. *συμπεταυρῶ(όνω), συνδέω τὰ πέταυρα τῆς στέγης μὲ ἓν χονδρὸν διὰ μέσου τῶν ὀκτίδων.
Contre-lattoir, ἀρ. *συμπεταυρωτήρ, ἐργαλεῖον διὰ τὴν στερέωσιν (κάρφωσιν) τῶν χονδρῶν πεταύρων τῆς στέγης.
Contre-lettre, Ϟ. *ἀντίγραμμα, μυστικὸν ἔγγραφον, ἀναιρετικὸν δημοσίου συμβολαίου.
Contre-maille, Ϟ. διπλῆ βροχίς, τρύπα τοῦ δικτύου ἀντίθετος εἰς ἄλλην.
Contre-mailler, ἐν. διπλῶ, διπλασιάζω τὰς βροχίδας, τὰς τρύπας τοῦ δικτύου.
Contre-maître, ἀρ. πρωρᾶτης, ναύκληρος, διευθύνων ὑπὸ τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου. § βιομ. ἐπιστάτης (τῶν ἔργων).
Contre-manché, ée, ἐπ. συμβ. ἔχων ἀντικειμένας ἀκίδας (μύτας).
Contre-mand, ἀρ. ἀπολογία, λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἀναβάλλομεν νὰ παρουσιασθῶμεν κατὰ τὸ διατεταγμένον. § δικαιολογία.
Contre-mandement, ἀρ. ἀντιπαραγγελία, ἀντικέλευσμα, ἐναντία εἰς τὴν δοθεῖσαν ἤδη διαταγήν.
Contre-mander, ἐν. ἀντιπαραγγέλλω, ἀντικελεύω, δίδω νέαν διαταγὴν διάφορον τῆς προτέρας. —une personne ἐμποδίζω νὰ ἔλθῃ ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον μετεκάλεσα.—un dîner ἐμποδίζω διὰ νεώτερας προσταγῆς τὸ δεῖπνον, τὸ ὁποῖον παρήγγειλα.
Contre-marche, Ϟ. ὑποστροφή, ἀναποδισμός, ἐπαναστροφὴ στρατεύματος, ἐναντίος τοῦ κατ' ἀρχὰς φαινομένου δρόμος, ἐλιγμός. une flotte fait la — τὰ πλοῖα τοῦ στόλου ἤδη πλέοντα κατὰ στίχον ἀναστρεφόμενα ἀκολουθοῦσι τὸ τελευταῖον, ἕως οὗ στραφῶσι πάλιν εἰς ἄλλο μέρος. § ὕψος βαθμίδος κλίμακος καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν ξύλον.
Contre-marée, Ϟ. ἄμπωτις, τὸ ἐναντίον τῆς πλημμύρας.
Contre-marque, Ϟ. * προσεπίσημον, ἐπιχάραγμα, εἴτε δεύτερον καὶ τρίτον σημεῖον, γνώρισμα ἐπάνω τινὸς φορτίου καὶ ἀργυρωμάτων. § * ἀντεισιτήριον, ἀντίτυπον τοῦ θεατρικοῦ εἰσιτηρίου, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐμβαίνομεν καὶ ἐξβαίνομεν ὅταν θέλωμεν. § ἱππ. ψευδὲς σημεῖον τῆς ἡλικίας τῶν ἵππων, τὸ ὁποῖον οἱ ἱπποπῶλαι σκάπτουσιν εἰς τοὺς ὀδόντας τῶν ἵππων, διὰ νὰ φαίνωνται νεώτεροι. § *ψευδόσημον ἢ ὑστερόσημον, σημεῖον προστεθειμένον εἰς νόμισμα μετὰ πολλὰ ἔτη ἀφ' οὗ ἐτυπώθη.
Contre-marquer, ἐν. προσεπισημαίνω, βάλλω δεύτερον καὶ τρίτον σημεῖον. § βάλλω ψευδὲς σημεῖον εἰς τοὺς ὀδόντας τοῦ ἵππου.
Contre-mine, Ϟ. ἀνθυπόνομος, κ. λαγοῦμι ἀνοιγόμενον ἀπὸ τοὺς ἐντὸς τοῦ φρουρίου διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ λαγουμίου τῶν ἐχθρῶν των. § ὑπόνομος κάτωθεν τῶν προπυργίων πρὸς ἀνατροπὴν (ἀναποδογυρισμὸν) τῶν πολιορκούντων, μεταφ. ἀντιμηχάνημα.
Contre-miner, ἐν. ἀνθυπονομεύω, ὀποσκάπτω ὑπονόμους ἐναντίον ἄλλου. — les menées, les intrigues de quelqu'un ἀντιμηχανῶμαι, ἀντιπανουργεύω, ἀντιτάττω εἰς τὰς τοῦ ἐχθροῦ σκευωρίας, μηχανορραφίας ἄλλας ἰδικάς μου, ἐμποδίζω αὐτάς, τὴν ἔκβασιν.
Contre-mineur, ἀρ. * ἀνθυπονομευτὴς, ὅστις κατασκευάζει ἐναντίους ὑπονόμους.
Contre-mont (à) ἐπίῤῥ. ὑψοῦ, εἰς τὰ ἄνω, εἰς τὸ ἄναντες, ὑψηλά. § gravir—ἀναβαίνω ὄρη. le bâteau va à — τὸ πλοῖον ἀναπλεῖ, πλέει ἄνω ποταμοῦ.
Contre-mot, ἀρ. δεύτερον σύνθημα διδόμενον ἐν καιρῷ θορύβου, κινδύνου ὡς γνώρισμα ἀπὸ ὑποψίαν μήπως τὸ πρῶτον ὑπάρχῃ γνωστὸν εἰς τὸν ἐχθρόν. § ὅ,τι ζητοῦσιν οἱ στρατιῶται ἀπὸ ἐκεῖνον, ὅστις ἔρχεται νὰ κοινώσῃ τὸ σύνθημα.
Contre moule, ἀρ. χωνευτ. ἀντίτυπον, δεύτερον καλούπιον, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀποτυχίαν τοῦ πρώτου.
Contre-mur, ἀρ. ἀντέρεισμα, ἐρειδιματικὸς τοῖχος (πρὸς ὑποστήριξιν ἄλλου).
Contre-murer, ἐν. ἀντερείδω, κρατύνω, κ. ἐνδυναμόνω τὸν τοῖχον δι' ἐρεισματικοῦ τοίχου.
Contrenquête, Ϟ. ἀντανάκρισις, ἀντεξέτασις, ἐξέτασις ἐναντία πρὸς τὴν τοῦ ἀντιδίκου.
Contre-ongle, ἀρ. δυσκολία εἰς τὴν διάγνωσιν, (σύγχυσις) τῶν ἰχνῶν τῆς ἐλάφου.
Contre-ordre, ἀρ. ἀντιπαραγγελία, ἀντικέλευσμα, ἀναίρεσις δοθείσης προσταγῆς.
Contre-ouverture, Ϟ. χειρ. ἀντίνυγμα, ἀντικέντησις, τρύπα ἀποστήματος, ἀνοιγομένη μακρὰν ἢ εἰς τὸ ἀντικείμενον μέρος ἄλλης πρὸς εὐκολωτέραν ἔκροὴν τῆς ὕλης.
Contre-pal, ἀρ. πάσσαλος κ. παλοῦκι εἰς δύω διηρημένος.
Contre-palé, ée, ἐπ. μὲ ἀντιθέτους πασσάλους.
Contre-partie, Ϟ. μουσ. ἀντῳδὴ, ἀντιστροφὴ, δεύτερον μέρος ᾠδῆς. § βιβλίον τοῦ διευθύνοντος γραφεῖον πρὸς ἐξέτασιν καὶ διόρθωσιν τῶν ἄλλων. § λείψανον διεφθαρμένον ἐν μέρει ψηφοθετήματος. § ἀντίπαιγμα, δεύτερον τοῦ παιγνιδίου μέρος. μεταφ. γνώμη, ἰδέα ἐναντία. prendre la — διϊσχυρίζομαι τὰ ἐναντία, ἀντιλέγω, ἀντιμάχομαι.
Contre-passant, ἐπ. συμβ. animaux —s ζῶα ἀντικέφαλα, ἀλλεπάλληλα, μὲ ἀντιθέτους τὰς κεφαλάς.
Contre-passation, Ϟ. τὸ νὰ περάσωμεν γραμμάτιον (συνάλλαγμα) εἰς διαταγὴν ἄλλου.
Contre-penser, οὐδ. παλινῳδῶ, μεταβάλλω γνώμην, γνωσιμαχῶ.
Contre pente, Ϟ. κλιτὺς, κ. κατηφο-

βιὰ διακόπτουσα ἄλλην. § διακοπὴ τοῦ ἰσοπέδου τοῦ ἐδάφους.

Contre-percer, ἐν. ἀντιτορῶ, ἀντιτρυπῶ, τρυπῶ ἀπὸ τὸ ἐναντίον μέρος.

Contre-pèse (à), ἐπίρ. ἀντιστάθμως, κατ' ἀντισήκωσιν, ἰσοβαρῶς.

Contre-peser, ἐν. ἀντισηκῶ, ἀντιστα-θμίζω, ἰσοζυγίζω, ἰσορροπῶ. se —, αὐτοπ. καὶ ἀλληλοπ. ἀντισταθμίζομαι, (—εθα).

Contre pied, ἀρ. κυνηγ. ἀποπλάνησις, πυρεκτροπὴ χωροῦντος εἰς τὸ ἀντίθετον τῶν ἰχνῶν μέρος, ἐπιστρέφοντος δηλ. ὅθεν ἦλθε τὸ ζῶον. μεταφ. τὸ ἐναντίον τινὸς πράγματος. faire, prendre le — de πράττω τὰ ἐναντία τοῦ ... les flatteurs prennent le — des vieillards, ils louent le présent et blâment le passé διαφέροντες τῶν γερόντων οἱ κόλακες θαυμάζουσι μὲν τὸ ἐνεστὼς, κατηγοροῦσι δὲ τὰ παρελθόντα.

Contre-pilastre, ἀρ. στύλος ἀντίστοιχος (ἔμπροσθεν) ἄλλου.

Contre pleige, ἀρ. ἐπιβεβαιωτὴς τῆς ἐγγυήσεως.

Contre-pleiger, ἐν. ἐπιβεβαιῶ τὴν ἐγγύησιν.

Contre-poids, ἀρ. ἀντισήκωμα, ἀντίῤῥοπον. § ἀντισήκωμα, κόντος, κοντάριον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ σχοινοβάτου διὰ τὴν ἰσοσταθμίαν. μεταφ. πᾶσα δύναμις, ἥτις ὀλιγοστεύει, σμικρύνει τὸ ἀποτέλεσμα, τὴν ἐνέργειαν ἄλλης. § ἀρεταὶ καὶ κακίαι κτλ. ἀντισταθμιζόμεναι. — les gouvernemens à —s ne sont bons qu'en temps de paix αἱ (ἔχουσαι ἀντίστα θμον) πολυμελεῖς ἢ συντεγματικαὶ διοικήσεις συμφέρουσι μόνον ἐν καιρῷ εἰρήνης. la crainte de Dieu est un — aux vices ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ γίνεται χαλινὸς τῆς κακίας.

Contre-poil, ἀρ τὸ ἔμπαλιν τῆς τριχός. à — ἐπίρ. ἀνάτριχα. prendre une affaire à — θεωρῶ, παίρνω ὑπόθεσίν τινα ἀνάποδα.

Contre-poinçon, ἀρ. τύπωμα τοῦ χαρακτῆρος. § χαρακτὴρ, ἐγκολαπτήρ.

Contre-poinçonner, ἐν. ἐγκολάπτω, χαράττω, ἐμπήγω τὸν χαρακτῆρα εἰς τὸν ἐκτυπωτῆρα.

Contre-point, ἀρ. (ἀντικείμενον, ἐναντίον μέρος) μουσ. σύνθεσις, ἁρμονία διαφόρων μελῶν. § ναυτ. διπλᾶ σχοινία διὰ νὰ συναμώσωμεν τὸ ἱστίον (πανίον).

Contre-pointe, θ. *διάῤῥαπτον, ἐφάπλωμα, (πάπλωμα) ῥαμμένον ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρη.

Contre-pointé, ée, ἐπ. διάῤῥαπτος, ῥαμμένος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. (διακέντητος).

Contre-pointer, ἐν. διαῤῥάπτω, ῥάπτω ἀπὸ τὰ δύο μέρη, διακεντῶ.

§ ἀντιτάττω κανονοστάσιον εἰς κανονοστάσιον. μετ. ἀντιλέγω, ἐμποδίζω.

Contre-pointiste, ἀρ. συγγραφεὺς συνθέτης ἁρμονίας, διαφόρων μελῶν.

Contre-poison, ἀρ. ἀντιφάρμακον, ἀντίδοτον.

Contre-porte, θ. * ἀντίθυρον, δευτέρα θύρα ἔμπροσθεν τῆς πρώτης. § θύρα ἀνοίγουσα εἰς ἄλλην.

Contre-porter, ἐν. περιφέρω.

Contre-porteur, ἀρ. θερματουργὸς, σκυτοδέψης περιφερόμενος διὰ νὰ πωλήσῃ τὴν πραγματείαν του. § πλανητικὸς ἔμπορος.

Contre poser, ἐν. βάλλω εἰς διάφορον θέσιν. § καιῶς κατα-χωρίζω, περῶ ἄρθρον τι εἰς τὸ ἐμπορικὸν βιβλίον.

Contre-poseur, ἀρ. ὅστις δέχεται ἀπὸ τὸν γερανὸν, τὰς πέτρας καὶ τὰς βάλλει εἰς τὴν σειράν.

Contre-position, θ. σφαλερὰ κατα-χώρησις ἄρθρου εἰς τὸ ἐμπορικὸν βιβλίον.

Contre-potence, θ. ὡρολ. στυλίσκος βαστάζων τὸν * περιστροφέα (pivot).

Contre-potencé, ée, ἐπ. ἔχων ἀντιθέτους σκόλοπας, κ. παλούκια.

Contre-pouce, ἀρ. βιομηχ. μοχλός.

Contre-profiler, ἐν. ἐγχαράττω γλυφὰς, αἱ ὁποῖαι ἐμβαίνουσιν, ἐφαρμόζονται εἰς ἀλλήλας.

Contre-promesse, θ. * ἀντεπαγγελία, ἐναντία ἄλλης ὑπόσχεσις.

Contre-propos, ἀρ. ἀπάντησις εἴς τινα πρότασιν, λόγον.

Contre-queue d' aronde, θ. ὀχυρωμ. ἐξωτερικὸν ὀχύρωμα φρουρίου.

Contre-quille, θ. * ἀντιστειρὶς, ξύλον στηρίζον τοῦ πλοίου τὴν σειράν.

Contre-rampant, te, ἐπ. ἀντιπροσερπύζων, συρόμενος ἀντιπρόσωπος πρὸς ἄλλον.

Contre-regarder, ἐν. ἀντιβλέπω, βλέπω ἀπὸ τὸ ἐναντίον μέρος. (ἀχο.)

Contre-retable, ἀρ ἀρχιτ. μυχὸς, τὸ βαθύτατον μέρος τοῦ θυσιαστηρίου (τῆς ἁγ. τραπέζης) ὅπου τίθεται εἰκὼν ἢ πρόστυπον ὄπισθεν τοῦ ἁρτοφορίου.

Contre révolution, θ. ἀντεπανάστασις, ἐναντία πολιτικὴ μεταβολή. § ἐπιστροφὴ, παλινδρόμησις εἰς τὴν κατασραφεῖσαν ἢ κατηργημένην ἤδη διοίκησιν.

Contre-révolutionnaire, ἐπ. ἀντεπαναστατικός. opinion, système — ἀντεπαναστατικὴ γνώμη, σύστημα ἀντεπαναστατικόν. § οὐσ. ὁ παδὸς ἀντεπαναστάσεως, ἐναντίας πολιτ. μεταβολῆς.

Contre-révolutionnairement, ἐπίρ. ἀντεπαναστατικῶς.

Contre-révolutionner, ἐν. ἀντεπανίστημι, κινῶ, διεγείρω ἀντεπανάστασιν.

Contre-ronde, θ. στρατ. ἀντιπερίπολος, δεύτερος περίπολος. (ἀντιφυλακὴ) περὶ τὸ τεῖχος πρὸς παρατήρησιν ἂν οἱ στρατιῶται ἐκπληρῶσι τὸ χρέος των.

Contre-ruse, θ. ἀντιπανούργευμα, δόλος ἐναντίον δόλου.

Contre-sabord, ἀρ. κλεῖσμα, θυρίδωμα τῆς τρύπας τοῦ κανονίου.

Contre-saillant, ἐπ. συμβ. animal — ζῶον ἀντίνωτον, προσκείμενον κατὰ νῶτον εἰς ἄλλο, καὶ ὁρμῶν εἰς τὰ ἔμπροσθεν.

Contre-saison, θ. πάρωρος, βλαστήσας παρακαίρως.

Contre-salut, ἀρ. ἀντασπασμὸς, ἀμοιβαῖος χαιρετισμός.

Contre-sangle ἢ Contre-sanglon, ἀρ. ὑσκλος ἐφιππίου, κομμάτιον ἱμάντος (λωρίου) καρφωμένου εἰς τὸ ἐφίππιον διὰ νὰ δένηται εἰς αὐτὸ ἡ ἄκρα τοῦ διαζώματος.

Contre-scarpe, θ. ὁ κεκλιμένος πρὸς τὸ φρούριον ἐξωτερικὸς τοῖχος τοῦ χάνδακος.

Contre-scarper, ἐν. οἰκοδομῶ τὸ Contre-scarpe.

Contre-scel, ἀρ. (μικρὰ σφραγὶς), μικρὸν σφράγισμα εἰς τὰ ἀριστερὰ τῶν ἐγγράφων ἐπάνω σειραδίου (γαϊτανιοῦ ἢ τεχριλίου) τιθέμενον.

Contre-sceller, ἐν. ἐπιτίθημι, βάλλω τὴν μικρὰν σφραγίδα.

Contre-seing, ἀρ. προσυπογραφὴ, ὑποσημείωσις ὀνόματος τοῦ κατωτέρου ὑπαλλήλου, ὑποκάτω τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀνωτέρου.

Contre-sempler, ἐν. μεταφέρω τὸ σχέδιον ἀπὸ μιτάριον εἰς μιτάριον (semple) τοῦ ἱστοῦ εἴτε ὑφαντουργικοῦ ἐργαλείου.

Contre-sens, ἀρ. παρεξήγησις, (λέξεως, λόγου). § τὸ ἀνάστροφον (ἔμπαλιν) ἢ ἀνατριχὸν (μέρος τῶν ὑφασμάτων). μεταφ. δὲ λέγεται καὶ περὶ τῶν κακῶς ἐλαμβανομένων ὑποθέσεων. prendre le — ἐκλαμβάνω ἀνάποδα. § μουσ. μελῳδία ἀντίθετος εἰς τὴν τοῦ προκειμένου ᾄσματος. § κακὴ χρῆσις τῆς προσῳδίας, τοῦ τόνου, τοῦ χρόνου (μακρῶν καὶ βραχέων) τοῦ ῥυθμοῦ, τοῦ μέλους. à — ἀντιστρόφως, ἀνάπαλιν, ἀνάποδα, κακῶς. agir, entendre, traduire à — πράττω, ἐννοῶ, μεταφράζω ἀνάποδα.

Contre-signer, ἐν. προσυπογράφομαι ὡς γραμματεύς. § ἐπιγράφω εἰς τὴν ἐπιστολὴν τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος. (μεγάλου τινός, οἷον ὑπουργοῦ κτλ.)

Contre-signeur, ἀρ. * προσυπόγραφος, προσυπογράφων ἢ προσυπογραφόμενος.

Contre-sommation, θ. παραπομπὴ τοῦ ἐγγυητοῦ (ἀνατιθεμένου, ἀποφορτιζομένου) εἰς ἄλλον ἐγγυητήν.

§ προσταγὴ ἐναντία εἰς ἄλλην.

Contre-sommer, ἐν. ἀντικλητεύω, μεταφέρω τὴν περὶ ἐγγυήσεως αἴτησιν εἰς τὸν ἐγγυητήν μου. § ζητῶ προστακτικῶς ἀπόκρισιν.

Contre-sommier, ἀρ. δέρμα (περγαμηνῆς) μαδημένον ὄπισθεν τοῦ ἤδη καθαριζομένου. § τυπογρ. στήριγμα τετραγώνου τινὸς ξύλου τοῦ πιεστηρίου πλησίον τῆς στρόφιγγος, [écrou] τῆς ἕλικος κτλ.

Contre-stimulant, ἀρ. ἴδ. Contrit.

Contre-stimuliste, ἀρ * ἀντερεθισμόδοξος, ἰατρὸς ὀπαδὸς τοῦ ἀντερεθισμοῦ.

Contre-taille, Ϛ. γλυτ. γλυφὴ, χαραγὴ διανόπτουσα (ἢ ἐγκάρσιος) εἰς ἄλλην. § — s τὸ ἕτερον ἥμισυ μέρος τοῦ συμβόλου, τὸ ἡμίτομον (λογιστικοῦ ξύλου) συντομίου εἴτε τεσσούλας.

Contre-tailler ἐν. σχηματίζω, χαράττω γλυφὰς ἐπὶ γλυφῶν.

Contre tasseau, ἀρ. ὑποστήριγμα τοῦ ὀχριδέντος, τοῦ ἱκριώματος, ὅπου στηρίζει ὁ ζωγράφος τὴν εἰκόνα.

Contre-temps, ἀρ. ἐμπόδιόν τινος ὑποθέσεως, περιστασις ἀνέλπιστος. il arrive, on essuie, on éprouve bien des — συμβαίνουσιν, ὑποφέρει τις πολλὰ ἐναντία. § διάφορα χορευτικὰ πηδήματα, ἢ βῆμα χορευτικὸν διακόπτον τὸν ρυθμόν. § ἱππόδρ. πήδημα ἐνωμένον μὲ κατὰ ῥυθμὸν βήματα. § μουσ. τὸ παράρυθμον, παραφωνία, παραχρονισμός, ῥυθμὸς διακεκομμένος. à — ἐπὶρ ἀκαίρως.

Contre-tenant, ἀρ. ἀνταγωνιστὴς ἐπὶ τῶν τελουμένων κατά τινος ἐρωτὰς ἀγώνων.

Contre-tenir, ἐν. κρατῶ ὄπισθεν μὲ τὴν σφύραν τὸ σφυρηλατούμενον μέταλλον.

Contre-terrasse, Ϛ. οἴκημα ἐπὶ οἰκήματος. § οἴκημα ἀντικρυ ἄλλου.

Contre-tirer, ἐν. ἀντιγράφω σχήματα, σχέδια ἐπὶ διαφανοῦς χαρτίου τιθεμένου ἐπάνω αὐτῶν.

Contre tranchee, Ϛ. ὀχυρ. χανδάκιον τῶν πολιορκουμένων κατὰ τῶν πολιορκούντων.

Contre-uniques, Ϛ πλ. (λογχύλια) ἀστερόστομα μονόθυρα.

Contre-vair, ἀρ. νόμισμα ἔχον ἀντίθετον (διπλοῦν) τὸ ἀργυροκύανον ἔγκαυμα.

Contre-vairé, ée, ἐπ. ὁ ἔχων ἀντίθετον ἢ διπλοῦν ἀργυροκύανον ἔγκαυμα

Contrevallation, Ϛ. ὀχυρ. ἀντιτειχισμὸς, περιχαράκωσις, ἀντίφραγμα κατὰ τῆς ἐξόδου τῶν πολιορκουμένων.

Contre-venant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. παραβάτης.

Contrevenir, ἐν. ἀθετῶ, παραβαίνω. — à la loi, au contrat παραβαίνω τὸν νόμον, τὸ συμφωνητικόν.—à un engagement δὲν ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσιν μου.

Contrevent, ἀρ. θύρωμα ἐξωτερικόν. § (ἀμείβοντες, ὑποστάται,) ξύλα στέγης τιθέμενα σταυροειδῶς. § ἓν ἀπὸ τὰ τέσσαρα σιδηρᾶ τεμάχια, τὰ ὁποῖα σχηματίζουσι τὰ χείλη, τοὺς ἄμβωνας. (parement) τῶν μεγάλων χωνευτηρίων.

Contre-venter, οὐδ. ἀσφαλίζω κατὰ τοῦ ἀνέμου τὴν στέγην διὰ πλαγίων ξύλων.

Contre-verge, Ϛ. ῥαβδίον (βέργα) ὑραντουργοῦ χρησιμεῦον εἰς καθαρισμὸν τῶν μεταξὺ τοῦ στήμονος διαπερωμένων ῥάβδων, εἰς χωρισμὸν τῶν πτίλων (χνουδίων) ἀπὸ τὸν στήμονα κτλ..

Contre-vérité, Ϛ. ῥητ. ἀντίφρασις, λέξεις, προτάσεις, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐκλειφθῶσιν εἰς ἐναντίαν ἔννοιαν.

Contre-visite, Ϛ. δικ. δευτέρα ἐπίσκεψις, ἀντεπίσκεψις, ἀνταπόδοσις ἐπισκέψεως.

Contre-vue, Ϛ. μῦθος, φαντασία, (ἀρχ.)

Contribuable, ἐπ. ὁασμορόρος, ὑποτελὴς, ὀφείλων νὰ συνεισφέρῃ εἰς τοὺς φόρους, εἰς τὰ δημόσια ἀναλώματα.

Contribuer, οὐδ. συντελῶ, βοηθῶ, συνεργῶ εἰς τὴν ἔκβασιν, κατόρθωσίν τινος σκοποῦ ἐπιχειρήματος. § συνεισφέρω, συντελῶ, ὁασμορορῶ, πληρόνω φόρον. § στεροῦμαι μέρος τοῦ ὄνειρου μου πρὸς χρεωκοπήσαντα ἄνθρωπον. § προσφέρω εἰς τὸν ἐχθρὸν χοήματα, ἢ καρποὺς διὰ νὰ ἐμποδίσω τὴν λεηλασίαν τῆς πόλεως, εἴκου, κτλ

Contributaire, ἐπ. συνεισφέρων, πληρόνων τὸ ἐπιβάλλον μέρος τοῦ φόρου.

Contribute, ἐπ ὁμόφυλος.

Contributif, ive, ἐπ. ἐρανιστικὸς, φορολογικός.

Contributoire, ἐπ φορολογικὸς, ἀνήκων εἰς τὸν φόρον.

Contributoirement, ἐπίρ. ἐξ ἐράνου, κατὰ συνεισφοράν.

Contribution, Ϛ. ἔκτακτος φορολογία, εἰσπραξις φόρων, οἱ ὁασμοί. § ἀπότισις τοῦ ἐπιβάλλοντος χρέους, φόρου κτλ εἰς ἕκαστον. § εἰσφορὰ, ἀπόδοσις καρπῶν ζητουμένων παρὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐν καιρῷ εἰσβολῆς, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῶσιν οἱ κάτοικοι ἀπὸ τὴν λεηλασίαν καὶ διαρπαγήν. mettre un pays à — ἔκ τινος χώρας τέλη εἰσπράττω. mettre tels ouvrages à — ἐρανίζομαι ἐκ τούτων, ἢ ἐκείνων τῶν βιβλίων forte, énorme — βαρεῖα ἐπαχθὴς, συνεισφορά. imposer les —s ἐπιβάλλω φόρους. payer — ὁασμορορῶ, πληρόνω φόρους. percevoir les — s ὁασμολογῶ.

Contrister, ἐν. λυπῶ, πικραίνω τινά. se —, αὐτοπ. λυποῦμαι, ἀνιῶμαι.

Contrit, te, ἐπ.συντετριμμένος, μεταμοῶν, καὶ κατανυσσόμενος διὰ τὰ σφάλματά του, ἢ ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν. cœur — συντετριμμένη καρδία. μεταφ. δὲ λέγεται ὁ κατηρὴς, περίλυπος.

Contrition, Ϛ. συντριβὴ, κατάνυξις, μετάνοια. faire un acte de — ἐκτελῶ ἔργον μετανοίας.

Contrôle, ἀρ. ἐλεγκτήριον, βιβλίον, κατάστιχον πρωτότυπον ἐλέγχου, ὁοκιμασίας ἄλλων. § διπλοῦν κατάστιχον, βιβλίον διεκπαιρεώσεως, ἐγγράφων. § δικαίωμα, ἄξίωμα τοῦ ὁοκιμαστοῦ, ἐλεγκτοῦ, τοῦ ἐφόρου τῶν καταστίχων. § γραφεῖον αὐτοῦ. § ἐπίσημον σφράγισμα τῶν γνησίων ἀργυρωμάτων, καὶ χρυσωμάτων, ὅσων ἐδόθη τὸ νενομισμένον δικαίωμα. μεταφ. κρίσις, ἔλεγχος, ἐξέλεγξις.

Contrôler, ἐν. καταγράφω εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἐλέγχου § ἐπισημαίνω, ἐπισφραγίζω τὰ γνήσια, καθαρὰ, ἀργυρώματα, ἢ χρυσώματα. § κρίνω, ἐλέγχω, ἐξελέγχω. — quelqu' un, les actions, les paroles ἐλέγχω τινὰ, κατακρίνω, μέμφομαι τας πράξεις, τοὺς λόγους.

Contrôleur, ἀρ. ἀντιγραφεὺς, λογοθέτης, ἐλεγκτὴς, ὁοκιμαστὴς, ἔφορος μεταφ. καὶ εἰρ. κριτὴς πονηρὸς, μωμοσκόπος.

Controuver, ἐν. ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω. — une fausseté ἐπινοῶ πλάνην, ψεύδη πρὸς βλάβην τινός.

Controverse, Ϛ. συζήτησις, διαφορὰ, ἀμφισβήτησις. § λογομαχία, ἔρις μεταξὺ τῶν καθολικῶν, καὶ διαμαρτυρομένων περὶ πιστεως, ζητήματός τινος, ἢ ὁοξασίας.

Controversé, ée, ἐπ. ἀντιλεγόμενος, ἀμφισβητήσιμος, ἀμφισβητούμενος, φιλονεικούμενος, ἀμφίβολος.

Controversiste, ἀρ. ὁ περὶ τὰς ἀμφισβητήσεις ἔριδας ἐνασχολούμενος, κατατριβόμενος

Contumace, Ϛ. ἐρήμη (δίκη), φυγοδικία, ἔλλειψις ἑνὸς τῶν διαδίκων. § καταδίκη κατ' ἐρήμην.

Contumacer, ἐν. δικάζω κατ' ἐρήμην.

Contumax, ἀρ. φυγόδικος. § κατ' ἐρήμην καταδικασθείς. § επ. σημ. τὸ αὐτό.

Contumélie, Ϛ προπηλακισμὸς, ὕβρις, ἐξύβρισις.

Contumélieux, se, ἐπ. ἐξυβριστικός.

Contus, se, ἐπ. τεθλασμένος, κτυπημένος χωρὶς πληγήν.

Contusion, Ϛ. θλάτις, σαρκόθλασμα, μώλωψ.

Contusionner, ἐν. μωλωπίζω, κάμνω σημεῖον κτυπήματος χωρὶς πληγήν.

Convaincant, te, ἐπ. καταπειστικός.

Convaincre, ἐν. πείθω, καταπείθω. il est difficile de — quelqu'un de l'utilité, de son malheur δυσκόλως πείθομέν τινα νὰ πιστεύ-

σει ὅτι ἡ δυστυχία του ὑπάρχει ὠφέλιμος. § διάζω δι' ἀποδείξεων καὶ συλλογισμῶν νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅ,τι πρότερον ἠρνεῖτο.—de perfidie quelqu'un ἐλέγχω τινὰ ὡς ἄπιστον. se — dela vérité. αὐτοπ. πληροφοροῦμαι περὶ τῆς ἀληθείας.

Convalescence, Ϛ. ἀνάῤῥωσις. § κατάστασις ἀναῤῥώσεως. entrer, être en — ῥαίζω, ἐμβαίνω, εὑρίσκομαι εἰς ἀνάῤῥωσιν.

Convalescent, te, ἐπ. ἀναῤῥωνύων, ὅστις ἀναλαμβάνει ἀπὸ ἀσθένειαν.

Convallaire, ἀρ. χαμαικέρατος. convallaire majalis, muguet de mai πολυγόνατον, κ. μαργαριτάρια, φυτά.

Convenable, ἐπ. (à) εὔρωστος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος εἴς τι, πρόσφορος, πρέπων. § ἁρμόδιος, ἀναλογος. récompense—ἀνταμοιβὴ ἀξια.

Convenablement, ἐπῤῥ. ἁρμοδίως, εὐπρεπῶς.

Convenance, Ϛ. χρῆσις, ἀπόλαυσις. cela est sa — τοῦτο ὑπάρχει εἰς τὴν διάθεσίν του, ἁρμόζει εἰς αὐτον. § εὐπρέπεια, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης, καθῆκον. observer, garder, respecter, ménager les — s φυλάττω, σέβομαι τὰ καθήκοντα. § τεχν. ἀναλογία, σχέσις, ἁρμονια, συμφωνία τῶν μερῶν, ἡλικίας, ἐπαγγέλματος, χαρακτῆρος, τύχης. étudier, connaitre les — s σπουδάζω, γνωρίζω τὰς ἀναλογίας. se conformer aux — s ἀκολουθῶ τὰς ἀναλογίας.

Convenancer, ἐν. συμφωνῶ, (ἀρχ.)

Convenant, ἀρ. ἐπίσημος συμμαχία, ὁμολογία πίστεως τῶν Σκωτέζων κατὰ τὸ 1580, καὶ 1638.

Convenant, te, ἐπ. πρέπων, σύμφωνος, ἁρμόδιος.

Convénient, ἀρ. τὸ εὐπρεπὲς, (ἀρχ.)

Convenir, οὐδ. συμφωνῶ, συντίθημαι. il est convenu de faire cela συμφώνησε νὰ πράξῃ τοῦτο. § ἔχω σχέσιν, ὁμοιάζω (—à) § σύμφημι ὁμολογῶ. — du fait, de la vérité, de la justice ὁμολογῶ τὸ πρᾶγμα, τὴν ἀλήθειαν, το δίκαιον. § ἀπροσ. ἁρμόζει, συμφέρει. il convient à son état ἁρμόζει εἰς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ, § ἀρέσκει. ceux à qui tout le monde convient, conviennent rarement à tout le monde ὅσοι εὐχαριστοῦνται ἀπο ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, σπανίως εὐχαριστοῦσιν αὐτοὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Convent, μοναστήριον, §. συνθήκη, συμφωνία. § προστασία, ἀσφάλεια.

Conventicule, ἀρ. (λέξις περιφρ.) συνέλευσις, ἀθέμιτος, ἐπαναστατικὴ, δημεγερτικὴ.

Convention, Ϛ. συμφωνία, συμβόλαιον, συνθήκη δύω, ἡ πολλῶν ἀνθρώπων. — tacite συνθήκη σιωπηλή — verbale συνθήκη διὰ λόγου. — par écrit συνθήκη ἔγγραφος.—s matrimonjales ἄρθρα τοῦ γαμικοῦ συμβολαίου. § συνέλευσις τῶν παραστατῶν τοῦ ἔθνους, τόπος αὐτῆς ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τὸ 1792 ὡς 1795.

Conventionnel, ἀρ. μέλος τῆς συνελεύσεως τῶν ἐθνοπαραστατῶν. § συνθηματικὸς, κατὰ συνθήκην, ἀμοιβαίαν συμφωνίαν. bail — *μισθωτήριον, ἐνοικιαστήριον γινόμενον κατ' ἀμοιβαίαν συμφωνίαν.

Conventionnellement, ἐπίῤῥ. κατὰ συνθήκην, ἀμοιβαίαν συμφωνίαν.

Conventualité, Ϛ. κατάστασις μοναστηριακὴ, κοινοβιακὴ.

Conventuel, ἀρ. μοναχὸς, δυνάμενος νὰ καταταθῇ εἰς μοναστήριον. —le, ἐπ. assemblée —lle συνέλευσις μοναστηριακὴ συγκειμένη ἀπὸ ὅλην τὴν κοινότητα.

Conventuellement, ἐπίῤῥ. ξῶ κοινοβιακῶς, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ μοναστηρίου.

Convergence, Ϛ. (συγκέντρωσις), σύμπτωσις γραμμῶν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον.

Convergent, te, ἐπ. μαθημ. συμπίπτοντες εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον.

Convers, se, ἐπ. frère, sœur— δόκιμος, μὴ ἱερωθεὶς(εῖσα), μοναχὸς, μοναχὴ. propositions —es προτάσεις, τῶν ὁποίων τὰ κατηγορούμενα γίνονται ὑποκείμενον, καὶ ἀνάπαλιν, οἷον ἡ ὕλη ὑπαρχει ἀδιαχώρητος, τὸ ἀδιαχώρητον ὑπάρχει ὕλη· πρότασις ὑπάρχουσα ἐναλλὰξ ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα.

Conversable, ἐπ. χαρίεις, εὐάρεστος εἰς τὴν συναναστροφὴν, (ἀρχ.)

Conversation, Ϛ. ἐντευξις, συντυχία, συναναστροφὴ θαῤῥαλέα. entrer en — ἐμβαίνω εἰς συναναστροφὴν. être en — συναναστρέφομαι. lier —συνδέω ὁμιλίαν. se plaire à la— εὐαρεστοῦμαι εἰς τὴν συναναστροφὴν. la — languit ἡ συναναστροφὴ ἐξασθενεῖ. la—roule sur ὁ λόγος, ἡ ὁμιλία κλίνει εἰς. fournir à la—ὑποτρέφω τὴν ὁμιλίαν. la—se change en dispute ἡ συναναστροφὴ μεταβάλλεται εἰς ἔριν. la — doit être comme le jeu ou l'on jotte sa carte chacun à son tour ἡ συνέντευξις πρέπει νὰ ὁμοιάζῃ τὸ παιγνίδιον, ὅπου καθεὶς κατὰ τάξιν ῥίπτει τὸ χαρτίον του.

Converseau, ἀρ. μέρος, ξύλον τι τοῦ μύλου.

Converser, οὐδ. ἐντυγχάνω, συνομιλῶ θαῤῥαλέως, οἰκιακῶς.—avec les livres μεταφ. καταγίνομαι εἰς τὰ βιβλία.

Conversible, ἐπ. μεταβλητὸς, δυνάμενος νὰ μεταβληθῇ.

Conversion, Ϛ. μεταβολὴ ἠθῶν, πίστεως, αἰσθημάτων πρὸς τὸ χρεῖττον. § ἀλλαγὴ πράγματος, μετατροπὴ προτάσεώς τινος εἰς ἐναντίαν κατὰ τὸ ὑποκείμενον καὶ κατηγορούμενον. § κίνησις στρατευμάτων.

Converso, Ϛ. συνδιαλεκτήριον, μέρος τοῦ καταστρώματος, ὅπου συνομιλοῦσι.

Converté, ée, ἐπ. καὶ οὐσ. μεταῤῥυθμίσας τὸν βίον, ἡ μεταβαλλὼν θρησκείαν, μετάληψις τῆς ἐναντίας, δεχθεὶς τὴν καθολικήν.

Convertible, ἐπ. μεταβλητὸς εἰς ἄλλον billet de commerce— ἐμπορικὸν ἔγγραφον ἐξαργυρωτόν. § ἰσοδύναμος.

Convertir, ἐν. μεταπείθω τινὰ νὰ ἀλλάξῃ πίστιν, ἦθη, σκοπὸν, γνώμην. § μεταβάλλω. l'esprit de parti —ii les juges en bourreaux τὸ πνεῦμα τῆς φατρίας, (ἡ διαφορὰ τῶν πολιτικῶν φρονημάτων) μεταβάλλει τὸν δικαστὴν εἰς δήμιον. se—, αὐτοπ. μεταβάλλομαι κατὰ τὴν θρησκείαν, τὰ ἤθη, κτλ. ἀπὸ κακοῦ εἰς καλὸν, ἢ ἀπο καλοῦ εἰς κακόν. c'est une folie de confier son bonheur à l'amour quĩ peut facilement se — en haîne ou en indifférence ὑπάρχει μωρία νὰ ἐμπιστευώμεθα τὴν εὐτυχίαν μας εἰς τὸν ἔρωτα, ὅστις δύναται νὰ μεταβληθῇ εὐκόλως εἰς μίσος, ἢ τοὐλάχιστον εἰς ἀδιαφορίαν. § ἰσοδυναμῶ, ἰσοφαρίζω. —i, ie, μετ. ἐπ. les nouveaux —s οἱ προσήλυτοι.

Convertissable, ἐπ. μεταβλητός.

Convertissement, ἀρ. μεταβολὴ, μεταλλαγή. — d'une obligation en argent ἀλλαγὴ τῆς ὁμολογίας εἰς χρήματα.

Convertisseur, ἀρ. εὐδοκιμῶν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου, ὁ μεταφέρων τοὺς ἀπίστους εἰς τὴν χριστοθρησκείαν. § ἀπόστολος.

Convexe, ἐπ. (verre, surface —) κυρτὸς, καμπύλος, καὶ περιφερὴς.

Convexirostre, ἐπ. ῥαμφόκυρτος, (ἐπὶ πτηνῶν).

Convexité, Ϛ. στρογγυλότης, κυρτότης, καμπυλότης.

Convexo-concave, ἐπ. κοιλόκυρτος.

Convexo-convexe, ἐπ. ἀμφίκυρτος, κυρτὸς καὶ ἀπὸ τὰ δύω μέρη, ἑκατερόκυρτος.

Conviction, Ϛ. πίστις, ἀπόδειξις ἐναργὴς πράγματος, ἀληθείας. § ἀποτέλεσμα ταύτης εἰς τὸ πνεῦμα. § πεποίθησις.

Convié, ἀρ. κλητὸς, προσκεκλημένος εἰς εὐωχίαν.

Convier, ἐν. παρακαλῶ νά . . . § παρακινῶ, προσκαλῶ εἰς...— à un festin, au bal, à la promenade προσκαλῶ εἰς δεῖπνον, χορὸν, περίπατον.

Convis, ἀρ. πλ. εὐωχίαι.

Convive, ἐπ. προσκεκλημένος εἰς τράπεζαν, συνδαιτυμὼν, συμπότης.

Convivialité, Ϛ. ἕνωσις τῶν συνδαιτυμόνων.

Convocation, S. σύγκλησις, τὸ συγκαλεῖν.

Convoi, ἀρ. κηδεία, ἐκφορά, νεκροπομπὸς τελετή. magnifique — mesquin ἡ μεγαλοπρεπὴς, ἡ πολυτελὴς κηδεία. § σιτιοπομπία, ἐπιτηδείων, ὀψωνίων, τροφῶν μετακομιδὴ εἰς στρατόπεδον, ἡ φροῦρις. § αὐταὶ αἱ τροφαὶ, τὰ σιτία. § ἡ παρακολουθοῦσα πρὸς ἀσφάλειαν φρουρὰ, συνοδία. § πλοῖα συνοδεύοντα, στρατιῶται περιφρουροῦντες. § ἐμπορικὸς στόλος ἔχων συμπαραπλέοντα πολεμικὰ πλοῖα.

Convoitable, ἐπ. ἐπιθυμητός.

Convoiter, ἐν. γλίχομαι, ἐπιθυμῶ σφοδρῶς, κ. λαχταρῶ.

Convoiteux, ἀρ. ἐπιθυμῶν.

Convoitise, S. ἐπιθυμία ἄπληστος, διάπυρος κτημάτων, (πλούτου, τιμῶν). œil de — (ὀμμάτιον ἐπιθυμίας) ἐποφθαλμίασις.

Convol, ἀρ. δευτερογαμία, δεύτερος γάμος, δευτέρα ὑπανδρεία.

Convoler, νόδ.—en seconde, troisième noce ἔρχομαι εἰς β'. ἢ γ'. γάμον. — à un second, troisième mariage ἔρχομαι εἰς β'. γ'. συνοικέσιον, δευτερογαμῶ, τριτογαμῶ, νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι, δευτέραν, τρίτην φοράν.

Convoluté, ée ἐπ. feuille—ée φύλλον χωνειῶδες, συμπεριεστραμμένον εἰς σχῆμα χωνείου.

Convolvulacées, S. πλ. σύστημα τῶν ἑλξινοειδῶν φυτῶν.

Convolvulus, ἀρ. ἑλξίνη, κισσάμπελος. § φυτὸν, (δικοτυλήδονον,) δίθαλλον μονοπέταλον κτλ.

Convolvuloïdes, S. πλ κισσαμπελοειδῆ, φυτὰ ἔχοντα τριχώδεις εἰς τὴν βάσιν τοὺς στήμονας, καὶ στιγματοφόρον στυλίσκον.

Convoquer, ἐν. συγκαλῶ πολιτικῶς ἢ δικαστικῶς, φέρω εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. — les états συγκαλῶ τοὺς ἐθνοπαραστάτας, τοὺς προβούλους. — un concile συγκαλῶ σύνοδον.

Convoyement, ἀρ. συμπαράπλους, συνοδία, φρουρά.

Convoyer, ἐν. ναυτ. συμπαραπλέω, συνοδεύω πλοῖα πρὸς ἀσφάλειαν.

Convulsé, e, ἐπ. συνεχόμενος ἀπὸ σπασμοὺς, σπαστικός.

Convulser, (se) αὐτοπ. παράττομαι σπασμωδικῶς.

Convulsif, ive, ἐπ. mouvement, pouls — κίνημα σπασμωδικὸν, σφυγμὸς σπασμωδικός. § πρόξενος σπασμῶν.

Convulsion, S. σπασμὸς, συστολὴ, καὶ διαστολὴ τῶν μυώνων ἀκουσίως, καὶ ἀλλοδιάδοχος. tomber, être en — περιπίπτω, εὑρίσκομαι, εἶμαι εἰς σπασμούς. mourir dans les — s ἀποθνήσκω εἰς (μὲ) σπασμούς. μετρ. ὀργὴ, ἀγανάκτησις, παραφορὰ μεγάλη, ἀγὼν, πολιτικὴ ταραχή.

Convulsionnaire, ἀρ. πάσχων σπασμοὺς, σπασμωδικὸς, μανιώδης.—s ἐνθουσιαστὲς, ὑπερασπιζόμενοι τοὺς ἐπὶ τάφου ψευδαχίων ἐκτελουμένους σπασμούς.

Convulsionner, ἐν. κινῶ εἰς σπασμούς.

Convulsionniste, ἐπ. ὀπαδὸς ἐνθεομανῶν σπασμοφίλων.

Conyse, S. κόνυζα, κορυμβοφόρον φυτὸν. —de près κόνυζα πεδινὴ, ἐλένιον.

Conzélateur, ἀρ. ἔρεισμα φατρίας, κόμματος.

Coobligé, ἀρ. συνυποχρεωμένος, ὑποχρεωμένος μὲ ἄλλους εἰς συμβόλαιον, συμφωνητικόν.

Coopérateur, trice, ἐπ. συνεργάτης (—τις,) συμπράκτωρ.

Coopération, S. συνεργασία, σύμπραξις, συντροφία.

Coopérer, ἐν. συνεργάζομαι, συνεργῶ.—à un succès avec quelqu' un συνεργῶ εἰς ἔκβασιν, ἐπιτυχίαν πράγματος μὲ ἄλλον τινά.

Cooptation, S. συνεταιρισμὸς, παραδοχὴ ἕνὸς κατὰ τὸ πλεῖστον τινος εἰς σῶμα, σύλλογον, εἰς τὴν ἑταιρείαν, τὴν κοινωνίαν.

Coopter, ἐν. παραδέχομαί τινα εἰς ἑταιρίαν, ἢ σύλλογον ἄλλον, ἀπολύων αὐτὸν τῶν συνήθων, καὶ ἀναγκαίων συνθηκῶν, ἀπαιτήσεων.

Coordonnées, S. πλ. γεωμ. συνδιατεταγμέναι γραμμαί. (ἀφῖδες καὶ διατεταγμέναι τῆς καμπύλης).

Coordoner, ἐν. συνδιατάττω, συναρμολογῶ. se—, αὐτοπ. καὶ ἀλληλοπ.

Copaginaire, ἀρ. μέτοχος κληρονομίας.

Copahu, ἀρ. βάλσαμον, ἢ μᾶλλον ρητίνη, κ. κοπάϊον.

Copaïba, ἀρ δένδρον τῆς Βρασιλίας.

Copaïer, ἀρ. τὸ Copaïba.

Copaïa, ἀρ. βιγουανία, ὑψηλότατον φυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Copal, ἀρ. gomme —, κόμι κοπάλιον, ρητίνη εὔοσμος δένδρου τῆς Ἀμερικῆς.

Copaline, S. κόμμι, ρητίνη τοῦ Liquidambar.

Copalme, ἀρ. στύραξ Ἀμερικῆς.

Copartageant, e, ἐπ. (héritier, puissance) συμμέτοχος, σύγκληρος.

Copeau, ἀρ. σχίδαξ, κομμάτια, τὰ ὁποῖα πίπτουσιν ἀπὸ τὸ πελεκιζόμενον ἢ σκεπαρνιζόμενον ξύλον.

Copek, ἀρ. κοπίκιον, χαλκοῦν νόμισμα τῆς Ῥωσσίας ὡς τὸ Ἑλλ. λεπτόν.

Copermutant, ἀρ. ἀνταλλάσσων ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα, προσόδους (bénéfice—).

Copernic, ἀρ. κοπερνίκειον, ἐργαλεῖον ἀστρονομικὸν πρὸς παράστασιν καὶ ὑπολογισμὸν τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Κοπερνίκου.

Copernicien, ἀρ. Κοπερνικὸς, ὀπαδὸς τοῦ συστήματος τοῦ Κοπερνίκου.

Cophose, S. κώφωσις, πάθος.

Cophte, ὁ Copte, ἀρ. Κόπτης, Ἰακωβίτης, αἱρετικὸς, χριστιανὸς τῆς Αἰγύπτου.

Copthique, ἡ Coptique, ἐπ. κοπτικὸς, ἀνήκων εἰς τοὺς Κόπτας (ἄχρ.) λέγεται la langue Copte οὐχὶ δὲ Coptique.

Copiate, ἀρ. τυμβωρύχος.

Copie, S. ἀντίγραφον, ἀντίτυπον. § χειρόγραφον τυπωθησομένου συγγράμματος.

Copier, ἐν. ἀντιγράφω, ἀντιτυπῶ — la nature εἰκονίζω, μιμοῦμαι τὴν φύσιν. — une personne μιμοῦμαί τινα εἰς τὰς πράξεις του, κτλ.

Copieusement, ἐπίρ. ἀρθόνως, δαψιλῶς.

Copieux, euse, ἐπ. ἄρθονος, δαψιλής.

Copiste, ἀντιγραφεὺς, μιμητὴς ζωγραφιῶν, εἰκόνων ξένων.

Copou, ἀρ. πανίον τῆς Κίνας.

Copreneur, ἀρ. συμμισθωτής.

Coprin, ἀρ. γένος ἀμανιτῶν.

Coprocritique, ἐπ. Ἰατρ. (κοπροκριτικὸς) ἐκκοπρωτικός, ἰατρικὸν, καθάρσιον.

Copronyme, ἐπ. Κοπρώνυμος, ἐπώνυμον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου Ε'. ὡς μολύναντος διὰ τῆς κόπρου τὴν κολυμβήθραν τοῦ βαπτίσματος.

Coprophages, ἀρ. πλ. κοπροφάγα, ἔντομα κολεόπτερα.

Coprophorie, S. ἐκκόπρωσις, ἀφόδευσις.

Copropriétaire, ἀρ. συνιδιοκτήτης. — par indivis συνιδιοκτήτης ἐξ ἀδιαιρέτου, (ὅταν δὲν ἔχῃ τὸ μέρος του διακεκριμένον.)

Coprosme, ἀρ. * κόπροσμον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ζελλανδίας.

Coprostasie, S. δυσκοιλιότης.

Copte, τὸ Cophte.

Copter, ἐν. κόπτω, κτυπῶ τὸ ῥίπτρον τοῦ κώδωνος ἀπὸ τὸ ἓν μέρος.

Coptis, ἀρ. γένος φυτῶν.

Copulasse, S. ἄσκησις γυμνασίου μαθητῶν χάριν προβιβασμοῦ.

Copulatif, ive, ἐπ. Γραμ. συμπλεκτικὸς (σύνδεσμος).

Copulation, S. μίξις, συνουσία.

Copule, S. σύνδεσμὸς ὑποκειμένου καὶ κατηγορουμένου, τὸ ῥῆμα. — charnelle σαρκικὴ συνουσία.

Coq, ἀρ. ἀλέκτωρ. chant du — ἀλεκτοροφωνία. — de bruyère ἄγριος ἀλεκτρυών. — d'Inde μελεαγρὶς, κ. κοῦρκος, κουρκάνος. il est le — du village εἶναι ὁ πρῶτος τοῦ τόπου του. il est comme un —en pâte ζῇ ἀνέτως. § ἁρπάγη, τουρτσεγκέλι, ὅθεν κρεμᾶται τὸ κωδωνοφόρον ὡρολόγιον (pendule.) § μέρος τοῦ κλείθρου, τῆς κλειδαριᾶς. § μάγειρος πλοίου.

Coq-à-l'âne, ἀρ. (ἄλλ.) λόγος ἀσυνάρτητος, ἀνακόλουθος. faire un— μωρολογῶ, λέγω ξύλα κούτσουρα. § παλαιὸν Γαλλικὸν ποίημα.

Coq-des-Jardins, Menthe-Coq καὶ Herbe-au Coq, ἀρ. εἶδος Θηραν-θέμιδος, *ταναχήτου.

Coq-Souris, ἡ Lèchefrite, Θ. Ναυτ. εἶδος ἀρμένου, πανίου τῶν πλοίων.

Coquallin, ἀρ. εἶδος σκιούρου τῆς Ἀμερικῆς.

Coquantotoll, ἀρ. λοφίας, μικρὸν πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Coquar, ἡ Faisan Bâtard, ἀρ. * φασιανὸς νόθος, πτηνόν τι τῆς Ἀμερικῆς γέννημα φασιανοῦ καὶ ἀλεκτορίδος.

Coquardeau, ἀρ. μωρός, εὐήθης. § φλύαρος. § γέρων φιλογύνης.

Coquâtre, ἀρ. ἡμικάπων, ἡμιτομίας, μισοευνουχισμένον πετεινάρι.

Coque, Θ. κέλυφος, ἐξώφλοιον, κ. τσόφλι. œuf à la — βοφητὸν ὠόν. § κοκκούλιον μεταξης. § συστροφή, πτυχὴ σχοινίου πολὺ ταυσθέντος. § σκάφος πλοίου (χωρὶς κατάρτια κτλ.)

Coquecigrue ἴδ. Coquesigrue.

Coque-Levant ἡ Coque du Levant, Θ. φαρμακερός τις κόκκος τῆς Ἰνδίας.

Coquelicot, ἀρ. ροιὰς, μήκων, κ. παπαρούνα.

Coquelourdo, Θ. ἀνεμώνη, εἶδος ναρκίσσου, λυχνὶς στεφανωματικὴ, (λυχνὶς ἀγρία, φλὸξ) φυτά.

Coqueluche, Θ. εἶδος καλογηρικοῦ καλύμματος, κουκουλίου. μεταφ. ἄνθρωπος εὐπρόσδεκτος συμποσιαζόμενος παντοῦ, ἡ ἔχων φήμην. il est la — de la ville εἶναι πολυθρύλλητος κατὰ τὴν πόλιν. § σπασμώδης βὴξ τῶν παιδίων. § κέγχραμος, ἡ κύγχραμος, πτηνόν.

Coqueluchiole, Θ. σιτηρόν τι φυτόν.

Coqueluchon, ἀρ. κορδύλη, εἶδος κουκουλίου.

Coquemar, ἀρ. κουκούμιον, * ὑδρεψης, ὑδροθερμαντὴρ, ἀγγεῖον μὲ κοιλίαν ἁρμόδιον εἰς θέρμανσιν τοῦ ὕδατος.

Coquemollier, ἀρ. * κοκκόμηλον, γένος φυτοῦ ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ροδοδαφνοειδῶν.

Coquereau, ἀρ. εἶδος πλοιαρίου.

Coquerelles, Θ. πλ. χλωρὰ λεπτοκάρυα.

Coqueret, ἀρ. ἀλικάκαβος (στρύχνος) φυσαλὶς, γένος στρυχνοειδῶν φυτῶν.

Coquerico, ἀρ. κουκουρίκο, ὀνοματοποιημένη λέξις κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος. οἰκ.

Coquerie, Θ. τόπος μαγειρείου εἰς τὰ πλοῖα.

Coqueron, ἀρ. μαγειρεῖον πλοίου.

Caquesigrue, Θ. ἔνυδρον πτηνόν. μεταφ. λῆροι, μάταια, χιμαιρικὰ πράγματα. § ῥοῦς ἐρυθρὸς, κ. ρούδι, ὀνυδρύλλιον.

Coquet, ἀρ. πλοιάριον ἐρχόμενον ἀπὸ Νορμανδίας εἰς Παρισίους.

Coquet, tte, ἐπ. φιλάρεσκος, * ἐρωτότροπος, ὡραϊστὴς, καλλωπιστὴς, γυνὴ σπουδάζουσα ν' ἀρέσῃ, νὰ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα, ὡραίστρια, καλλωπίστρια, ἀνδρομανὴς. § οὐσ. —tte γυνὴ φιλάρεσκος κτλ.

Coqueter, οὐδ. ἀκκίζομαι, ὡραΐζομαι, ἀρεσκεύομαι, κάμνω τρόπους διὰ νὰ ἀρέσω. § κινῶ τὸ πλοῖον διὰ κώπης.

Coquetier, ἀρ. ἀλεκτρυονοπώλης, ἀμαξηλάτης φέρων εἰς τὴν πόλιν ὄρνιθας, ὠὰ καὶ βούτυρον. § * ὠοδόχη, μικρὸν σκεῦος βαθυλὸν, ὅπου στηρίζεται τὸ ῥοφητὸν ὠόν.

Coquetterie, Θ. ἀρεσκεύματα, * ἐρωτοτροπίαι, θρύψεις, ἀκκισμα, (θέλγητρα).

Coquillade, Θ. εἶδος βλέννου, ἰχθύς. § κορυδαλὸς λοφίτης, πτηνόν.

Coquillage, ἀρ. κογχύλια, ὀστρακόδερμα.

Coquillart, ἀρ. στοιβὰς πέτρας κογχυλιάτιδος (περιεχούσης ἐκ διαλειμμάτων κογχύλια).

Coquille, Θ. (κόγχη) ὄστρακον τῶν ὀστρακοδέρμων ζώων — univalve μονόθυρον ὀστρακόδερμον. —bivalve δίθυρον.—multivalve πολύθυρον. — turbinée κωνοειδὲς (κόχλος).rentrer dans sa—χώνομαι, τραβιοῦμαι μέσα διὰ νὰ φυλαχθῶ ἀπὸ κίνδυνον (ἐκ μεταφ. τοῦ κοχλιοῦ) § κέλυφος, κ. τσέρλι ὠοῦ. § ἀνατ. κόγχη, κοιλότης τοῦ ὠτίου. § κόγχη, εἶδος σκοῦ, κοιλώματος εἰς τοὺς τοίχους, κ. ἀχηβάδα. — d'escalier τὸ κάτω μέρος (κοχλιου) τῆς ἑλικοειδοῦς σκάλας. — à boulet τύπος, καλοῦπι διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πυροβολικῶν σφαιρῶν. § ἐργαλεῖον τῶν λιθοκολλητῶν (χρυσοχόων) διὰ τοῦ ὁποίου κολλῶσι τὸν ἀδάμαντα. § βάθρον τοῦ ἡνιόχου (ὅπου πατεῖ τοὺς πόδας του) § μετατοπισμένον στοιχεῖον τυπογράφου, ἢ ἀνταλλαγμένον μὲ ἄλλο. cet ouvrier est sujet a faire des — s ὁ ἐργάτης οὗτος συνειθίζει νὰ μετατοπίζῃ τὰ στοιχεῖα, λαμβάνει ἄλλ' ἀντ' ἄλλων στοιχεῖα.

Coquilleux, euse, ἐπ. ὀστρακώδης, γεμάτος ἀπὸ ὄστρακα.

Coquillier, ἀρ. ἑρμάριον, κ. δουλάπι.§ ὀστρακολογία, συλλογὴ ὀστράκων. § *ὀστρακολόγιον, θήκη αὐτῶν.

Coquillière, ἐπ. ὀστρακοῦχος, περιέχων ὄστρακα.

Coquillon, ἀρ. μικρὰ κογχύλη. § καθαρὸς χρυσὸς ἀπὸ τὸ χωνευτήριον.

Coquin, ine, ἐπ. ἀχρεῖος ἄνθρωπος, περίττωμμα,κάθαρμα,κ.κατεργάρης.

Coquinaille,Θ.πλῆθος,ὅμιλος ἀχρείων.

Coquinbat, ἀρ. παιδιὰ, παιγνίδιον δάμας.

Coquiner, οὐδ. διάγω βίον ἀχρειου ἀνθρώπου. § ζῶ εἰς τὴν ὀκνηρίαν.

Coquinerie, Θ. πρᾶξις, ἔργον ἀχρείου, οὐτιδανοῦ ἀνθρώπου.

Coquinet, ἀρ. κλεφτάκος, μικρὸς κλέπτης.

Coquioule ἡ Coquiole, Θ. εἶδος ἀγρώστιος, κ. ἀγριάδας.

Cor, ἀρ. τύλος, κ. κάλος τοῦ ποδός. § κερατίνη, σάλπιγξ τοῦ κυνηγοῦ sonner ἡ donner du—σαλπίζω. le son du — σάλπισμα. à — et à cri πολυταράχως, πολυθορύβως. demander à—et à cri ζητῶ, ἀπαιτῶ βιαίως,δυναστικῶς § κέρατα ἐλάφου.

Coraces, ἀρ πλ. *κορακιώδη, σύστημα ἐασοδιαίτων πτηνῶν.

Coracias, ἀρ. κορακίας, γένος πτηνῶν.

Coracine, Θ. *κοράκιον, ἡ κορακῖνος, γένος ὑλοβίων πτηνῶν.

Coracite Θ. κορακίτης,πέτρα ἔχουσα χρῶμα κόρακος.

Coraco-brachial, ἐπ. ἀνατ. μῦς προσφυόμενος εἰς τὴν κορακοειδῆ ἀπόφυσιν καὶ τὸν βραχίονα.

Coraco-claviculaire, ἐπ. ἀνατ. μῦς τῆς κορακοειδοῦς ἀπορύσεως καὶ τῆς κατακλειδος.

Coraco-hyoïdien, ἐπ. ἀνατ. μῦς τῆς κορακοειδοῦς ἀπορύσεως καὶ τοῦ ὑοειδοῦς ὀστοῦ.

Coracoïde, ἐπ. ἀνατ. κορακοειδὴς (ἀπόφυσις).

Coraco-radial, ἐπ. ἀνατ. δικέφαλος, μῦς τῆς κορακοειδοῦς ἀποφύσεως καὶ τῆς ἀκτῖνος.

Coraignes, Θ πλ. ἡ cors ἑνώτια ἀπὸ κοράλλιον.

Corail, ἀρ. κοράλλιον (δένδρον λιθῶδες τῆς Θαλάσσης) — aux cuillogὴ κοραλλίων. lèvres de — κοραλλίζοντα χείλη, (ὁροσερὰ) κόκκινα ὡς τὸ κοράλλιον — de jardin, πεπερὶς, κ. πεπεριά.

Corailler, οὐδ. κρώζω ἡ κράζω (ἐπὶ τῆς φωνῆς κόρακος.)

Corailleˋre, Θ. πλοῖον διὰ τὴν ἁλιείαν τοῦ κοραλλίου.

Corailleur, ἀρ. ἁλιεύων, ἐξάγων τὸ κοράλλιον.

Corailloˋlide, ἀρ. σπόρος κοραλλίου.

Coraïschites, ἀρ. πλ. κοραϊσχῖται, οἰκογένεια τῆς Μέκας, ὅθεν κατήγετο ὁ Μαωμέθ.

Coral, ἴδ. Coralle.

Coraline, ἴδ. Corallino.

Coralioïde, ἐπ κοραλλιοειδὴς.

Corallachate, ἡ Corallo-Achate, ἀρ. *κοραλλ-αχάτης, εἶδος ἀχάτου.

Corallaire, Θ. δένδρον τῶν Μαλαβάρων.

Corallaires, ἀρ. πλ. κοραλλιοειδῆ, ζωόφυτα.

Coralle, Θ. γένος ἑρπετῶν.

Corallé, ée, ἐπ. κοραλλιοῦχος.

Coralligènes, ἐπ. πλ. κοραλλιογενῆ, ζωόφυτα σχηματίζοντα τὸ κοράλλιον.

Corallin, ἀρ. ἡ Coralline, Θ. ἔχιν-δνα τῆς Ἀσίας.

Corallinaires, ἀρ. πλ. κοραλλιοειδῆς ζωόφυτα.

Coralline, S. φύκος, ἀνθελμιντικὸν ἰατρικόν. § εἶδος πλοίου ἐν χρήσει διὰ τὴν ἀλείαν τοῦ κοραλλίου.
Corallinées, S. πλ. τὸ. Corallinaires
Corallinites, ἀρ. πλ. κοραλλίται, ὀρυκτά.
Corallis, S. κοραλλὶς, πέτρα τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Συήνης.
Corallites, τὸ. Corallinites
Corallodendrum, ἀρ. κοραλλιόδενδρον.
Coralloïde, ἐπ. κοραλλιοειδὴς.
Corallopètre, ἀρ. κοραλλιόπετρα.
Corallorhiza, S. κοραλλιόῤῥιζα (ὀφρὺς;) φυτόν.
Coran, τὸ. Alcoran.
Corassin, ἀρ. ἡ Hambarge, S. εἶδος κυπρίνου.
Coraya, S. μυρμηγκοφάγος, πτηνὸν τῆς Γουϊάνης.
Corazo de Jèsu, ἀρ. ὀριστολοχεία τῆς Βραζιλίας
Corb, ἀρ. εἶδος σκιαίνης, ἰχθύς.
Corban, ἀρ. S. ὕστια τῶν Μαωμεθανῶν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀραράτ ὄρους, τουρκ. κουρμπάνι.
Corbeau, ἀρ. κόραξ § κόραξ, εἶδος σκιαίνης, ἰχθύς. § ἀρχιτ. προθυρὶς, στεγανώματα τοίχου ἀπὸ ξύλον ἢ σίδηρον. § ἀστ. κοραξ, ἀστερισμὸς, νότιος.
Corbeille, S. κάνης, κανοῦν, κάνιστρον (κ. πανέρι) κάρταλλος, κ. καρτάλι. la —ἕδνα, προγαμιαία ὡρεὰ, τὰ προσφερόμενα ἐπὶ κανίστρου πρὸς τὴν νεόνυμφον παρὰ τοῦ γαμβροῦ δῶρα petite —κανίσκιον. § κάνης, καλλώπισμα ἀρχιτεκτονικὸν εἰς σχῆμα κανίστρου. § κεφάλια τιθέμενα κατὰ σειρὰν ἐπὶ τῶν προμαχώνων διὰ να κρύπτωσι τοὺς μαχομένους. § γένος ὀστρακοδέρμων διθύρων. — d' or ἄλυσον ἔμπετρον, φυτόν.
Corbeillée, S. κανιστριὰ, πανεριά.
Corbi-calao, ἀρ. φιλήδονος, (φιλέδων) πτηνὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας
Corbigeau, Corbejeau, ἀρ. εἶδος πτηνοῦ.
Corbillat, ἡ Corbillard, ἀρ. φέρετρον, φορεῖον, νεκροφόρον ἅρμα, ἅμαξα νεκροφόρος.
Corbillon, ἀρ. κανίστριον ἢ κανιστράκιον, καλάθιον. § δοχεῖον (γαβάθα) ἐντὸς τοῦ ὁποίου παρατίθεται ἐπὶ τραπέζης ὁ διπυρίτης ἄρτος (παξιμάδι) εἰς τὰ πλοῖα. § εἶδος παιγνιδίου, καθ' ὃ οἱ παίζοντες ἀποκρίνονται σχηματίζοντες ὁμοιοκαταληξίαν εἰς ον ἐπὶ ποινῇ προστίμου (gage).
Corbin, ἀρ. κόραξ. ἀρχ. pec de — ἄκρον ῥάβδου ἐστραμμένον. § ἀγγεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου χύνουσι τὸ ζεστὸν σιρόπιον εἰς τὰ καλούπια· καὶ ῥὶς ἀγκυλωτὴ, στραβὴ μύτη.
Corbine, ἡ Corneille Corbine, S. κορακῖνος, εἶδος μικροῦ κόρακος.
Corbiran, ἀρ. εἶδος κόρακος Ἀφρικανοῦ.
Corbule, S. *κορβύλη, ὀστρακόδερμα ὀρυκτόν.
Corcelet, τὸ. Corselet
Corceron, ἀρ. μικρὸς φελλὸς τῶν ἀγκίστρων.
Corchore, S. ἡ Corchorus, ἀρ. κόρχορος, φυτόν.
Cordace, S. κόρδαξ, κορδακισμὸς, ὄρχησις ἄτεμνος.
Cordage, ἀρ. καλώδιον, σχοινίον πλοίων, μηχανῶν κτλ. § *σχοινισμὸς, τρόπος τοῦ μετρεῖν τὰ ξύλα.
Cordager, ἐν. σχοινοπλοκῶ.
Cordat, ἀρ. ἡμιτύβιον, μάλλινον ἢ χονδρὸν κανάβινον ὕφασμα (διὰ δέσιμον πραγματειῶν).
Corde, S. σχοινίον. pendre à une — ἀναρτῶ, κρεμῶ μὲ σχοινί. la — au cou εἰς τὸ ἔλεος τοῦ νικητοῦ § ἀγχόνη, κρεμάλα. il file sa — διάγει κακὸν βίον, ὅστις θέλει τὸν φέρει εἰς τὴν κρεμάλαν. gens de sac et de — ἄνθρωπος τοῦ σχοινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ. danser sur la — σχοινοβατῶ. § χορδὴ μουσικοῦ ὀργάνου instrument à quatres—s τετράχορδον ὄργανον. toucher les —s κρούω τὰς χορδάς. il ne faut pas toucher cette — là δὲν πρέπει νὰ ἐγγίσωμεν αὐτὴν τὴν χορδὴν, τὴν ὑπόθεσιν, δὲν πρέπει νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ αὐτῆς. toucher la grosse—ὁμιλῶ περὶ τοῦ οὐσιωδεστάτου μέρους τῆς ὑποθέσεως. § στήμων ὑφάσματος, αἱ χονδραὶ κλωστὰὶ ἐριούχου κ. τσόχας, habit qui montre la—παλαιὸν φόρεμα ἢ τριμμένον. μεταφ. qui montre la ὃς τις μεταχειρίζεται τέχνασμα, πανούργευμακοινόν. § νευρὰ τόξου.—à son arc τρόπος ἐπιτυχίας. § γεωμ. χορδὴ, γραμμὴ τελευτῶσα εἰς δύω σημεῖα τῆς περιφερείας κύκλου. —à violon εἶδος περιπλόκου, φυτόν.
Cordeau, ἀρ. στάθμη, κ. στάφνη. tirer au — πρὸς στάθμην ἰθύνω. mesurer au — σχοινίζω. § —s παρυφαὶ, ὧαι εἰς χονδρομάλλινα ὑφάσματα.
Cordée, S. *σχοινισμα, ὅ,τι δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς ἓν σχοινίον, πράγματα κρεμασμένα ἀπὸ ἓν σχοινίον.
Cordelat, ἀρ. ὕφασμα μάλλινον τοῦ Albi.
Cordeler, ἐν. πλέκω ὡς σχοινίον.
Cordelette, S. σχοινάριον, σχοινάκιον. § *ἄμβων, ὕψωμα μακρὸν μεταξὺ τῶν ῥαβδώσεων τῆς κογχύλης.
Cordelier, ἀρ *σχοινίζωστος, φραγκισκάνος μοναχός.
Cordelière, S. καλλώπισμα ἀρχιτεκτονικὸν εἰς σχῆμα σχοινίου. § βόστρυχος περὶ τὸν λαιμόν. § σχοινίον μὲ κόμβους. § καλλωπίσματα τυπογραφικῆς σελίδος.
Cordeline, S. *ὑελολάβιον, σιδηρᾶ ῥάβδος, διὰ τῆς ὁποίας λαμβάνουσι τὸν ἀναλυτὸν ὕελον, πρὸς σχηματισμὸν τοῦ περιθεριδίου τῆς φιάλης.
§ νήματα χρησιμεύοντα ὡς παρυφὴ, ὥα· κ. οὔια.
Cordelle, S. κορδύλη, ταινία, κ. κορδέλλα. § μικρὸν σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον σύρουσι τὰ πλοιάρια. aller à la — ῥυμουλκῶ.
Corder, ἐν. μεταβάλλω εἰς σχοινίον. — du bois σχοινίζω, μετρῶ ξύλα μὲ σχοινίον. § στρέφω τὰς χορδάς. se —, αὐτοπ. σκληρύνομαι, καρτιάζω, ἐπὶ ἐδωδίμων, ὡς διάφοροι ῥίζαι κτλ. —é, ee μετ. chaudepisse — ée βλενορραγία, καθ' ἣν ὁ καυλὸς διαστρέφεται, ἀγκυλοῦται, (στραβόνει) διὰ τὴν πολλὴν φλόγωσιν.
Corderie, S. σχοινοπλοκεῖον. § σχοινοπλοκία, τέχνη.
Cordial, e, ἐπ. ῥωστικὸς (φάρμακον τὸ ὁποῖον ἐρεθίζει, δίδει δύναμίν τινα). § καρδιακὸς, ἐγκάρδιος.
Cordialement, ἐπίῤῥ. ἐγκαρδίως, καρδιακῶς.
Cordialité, S. ἐγκάρδιος, εἰλικρινὴς ἀγάπη.
Cordicole, ἀρ. καρδιολάτρις, λατρεύων τὴν καρδίαν τοῦ Χριστοῦ.
Cordier, ἀρ. σχοινοστρόφος, σχοινοπλόκος, κ. σχοινᾶς.
Cordiérite, ἀρ *ὑδροσάπφειρος, νέον ὀρυκτὸν τῆς Ἱσπανίας.
Cordiforme, ἐπ. καρδιόσχημος.
Cordillas, ἀρ. εἶδος χονδροῦ μαλλίου.
Cordille ἀρ. κορδύλη, Συννὶς, μικρὰ παλαμὺς κ. παλαμιδα.
Cordon, ἀρ. Ζώμιγξ, σπάγος, μέρος σχοινίου. — de soulier ζυγός. § κορδύλη, σειρὰ, σειρὶς, ταινία· τουρκ. γαϊτάνι χρήσιμον εἰς δέσιμον. — ἡ grand — παράσημον τῶν ἱππέων τινὸς ταγματος, ὁ φέρων αὐτὸ, (μεγαλόσταυρος). § στεφάνη, γύρος ἔκτυπος, καλλώπισμα ἀρχιτεκτονικὸν. — de gazon σειρὰ, στενὸν σχῆμα χλόης. § δέσμη γουναρικῶν· τουρκ. τεστές. — ombilical ὀμφάλιον νεῦρον, λουρὶ τοῦ ὀμφαλοῦ βοτ.—ombilical ἐξοχή τις τῆς μήτρας τοῦ σπόρου.
Cordon-bleu, ἀρ. *ἀσιόσπινος, ἀμπελὶς ἢ Ἀμερικανικὸς κόσσυφος, πτηνά. § ὀστρακοδέρματος εἶδος.
Cordon-de-Cardinal, ἀρ. τὸ. Persicaire.
Cordonner, ἐν. συστρέφω πολλὰ νήματα διὰ νὰ σχηματίσω σειράδιον, κ. κορδόνι.
Cordonnerie, S. ἔργον τοῦ ποιοῦντος τὰ σειράδια, τὸ κορδόνια.
Cordonnet, ἀρ. σειράδιον, σειρίς. § *γυρόσημον, σημεῖον ἐπὶ τοῦ γύρου τῶν νομισμάτων. § βροχὶς, θηλυὰ σιδηρωμένη εἰς τὰς ἄκρας.
Cordonnier, ἀρ. ère, S. σκυτοτόμος, ἐμβαδοποιὸς, κ. ὑποδηματᾶς, παπουτσῆς. § *γοηλάνος, πτηνὸν τῆς Θαλάσσης.
Cordouan, ἀρ. αἰγὶς, βύρσα, δέρμα τράγου ἢ αἰγὸς κατειργασμένον.

Cordouanier, ἀρ. αἰγιδοδέψης, βυρσοδέψις.
Cordyle, ἀρ. κυανόχρους σαῦρα. § κορδύλη, δένδρον τῆς Ἀφρικῆς.
Cordyline, Ϡ. γένος φυτῶν ἀσπαραγοειδῶν.
Cordylocarpe, Ϡ. *κορδυλόκαρπον, γένος φυτῶν.
Corê, ἀρ. γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Coréal, ἀρ. Θέατρον Ἱσπανικὸν διὰ τὰς κωμῳδίας.
Corée, ἰδ. chorée.
Corégone, ἀρ. γένος ἰχθύων.
Coréligionnaires, ἀρ. πλ. ὁμόθρησκοι.
Coréope, *κορέοψις γένος φυτῶν.
Coréopsoïdes, Ϡ. πλ. κορεοψοειδῆ, γένος φυτῶν.
Coresse, ἀρ. τόπος, ὅπου ἁλατίζονται αἱ ἀρίγγαι.
Corèthre, Ϡ. κόρηθρον, γένος ἐντόμων διπτέρων.
Corette, Ϡ. κόρχορος, γένος φιλλυρειδῶν φυτῶν.
Corge, ἡ Courge, ἀρ φάκελλος, δέμα 20 τόμων (κομματίων) πανιοῦ κτλ.
Cori, ἀρ. μικρὸν τετράπουν τῆς μεσημβρ. Ἀμερικῆς.
Coriace, ἐπ. τραχὺς, σκληρόσαρκος, δυσμάστικτος.
Coriacé, ée, ἐπ. δερματώδης, ἔχων σύστασιν δέρματος.
Coriaire, ἐπ. βυρσοδεψικός.
Coriambe, ἀρ. χορίαμβος, ποῦς Ἑλληνικοῦ στίχου.
Coriandre, ἀρ. κορίαννον, κ. μοσχοσίταρον, γένος φυτῶν.
Corinde, ἀρ. *καρυόσπερμον, γένος φυτῶν.
Corindon, ἀρ. κόρινδος, εἶδος ὀρυκτοῦ, τοῦ σκληροτάτου μετὰ τὸν ἀδάμαντα.
Corindun, ἀρ. *(ἐνδόπισον;) φυτὸν.
Corine, ἡ Corinne, Ϡ. κεμὰς τῆς Σενεγάλης.
Corinocarpe, ἀρ. *κορινόκαρπον, φυτὸν τῆς νέας Σενεγάλης.
Corinthien, nne, ἐπ. Κορίνθιος, Κορινθιακός. ordre — Κορινθιακὴ τάξις.
Corion, ἀρ. κόριον, κορίαννον.
Coriope, ἰδ. Coréope
Coriophor, ἡ Coriosmite, ἀρ. *κοριόσμον, φυτὸν (τοῦ ὁποίου τὸ ἄνθος ἔχει σχῆμα ἢ ὀσμὴν κόρεως).
Coriotrage, ἡ Matodendros, ἀρ. Θάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Coris, ἀρ. κογχύλη χρησιμεύουσα ὡς νόμισμα εἰς τὰς Φιλιππονησίους. § κόρις, ὑπερικὸν, εἶδος φυτοῦ.
Corise, Ϡ. κόρις, ἔντομον ἡμίπτερον.
Corisie, Ϡ. κόρις, ἔντομον.
Corisperme, ἀρ. κορεόσπερμον γένος φυτῶν.
Corize, Ϡ. κόρυζα, συνάγχη, καταρροή.
Corlieu, ἀρ. πτηνοῦ εἶδος.
Corme, Ϡ. ὄον, κ. σόρβον, αὐγαρία.
Cormier, ἀρ ὄα, σορβιὰ δένδρον.
Cormière, ἰδ. Cornière,
Cormoran, ἀρ. *φαλακροκόραξ.
Cornac, ἀρ. καμηληλάτης.
Cornachine, Ϡ. καθαρτικὴ κόνις ἀπὸ σκαμμωνίαν, τρυγιακὴν πότασαν καὶ διαφορητικὸν στίμμι.
Cornailler, οὐδ. δὲν ἐμβαίνω καλὰ εἰς τὸν στροφέα.
Cornaline, Ϡ. Σάρδιος λίθος, Σάρδιον, λίθος πολύτιμος χρώματος ἐρυθροῦ ἢ λευκοῦ.— de vieille roche Σάρδιον τὸ πρωτόγονον, εἶδος σαρδίου λίθου, ὁμοίου καὶ κατὰ τὸ χρῶμα καὶ κατὰ τὸ διαφανὲς μὲ τὸν καρχηδόνιον (grenat)
Cornard, ἀρ. χυδ. κερατίας, κερατᾶς.
Cornard ἀρ. διλάβιον, σιδηροῦν ἐργαλεῖον δίχηλον, χρήσιμον εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ κλιβάνου τῶν κατοπτροποιῶν (four de glacerie.)
Cornardise, Ϡ. ἀρχ. ἰδ. Cocuage.
Cornaret, ἀρ. *μαρτύνιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βιγνωνοειδῶν (bignonnées).
Corne, Ϡ. κέρας, κ κέρατον. porter les —s φορῶ κέρατα, εἶμαι κερατᾶς, (αἰσχρ.). faire des —s δεικνύω τὰ δύο δάκτυλά μου, διὰ νὰ εἴπω τινὰ κερατᾶν. montrer les —s κ. δείχνω τὰ ὀόντια, παρασκευάζομαι εἰς ἄμυναν. —s de la demi lune κέρατα τοῦ μηνίσκου τῆς σελήνης. bêtes à —s κερασφόρα ζῶα. frapper de la — κυρίττω, κερατιῶ, κερατίζω, κ. κτυπῶ μὲ τὰ κέρατα. — de cerf ἐλαφόκερας, κ. λαφοκέρατον. donner un coup de — à un cheval φλεβοτομῶ τὸν ἵππον (εἰς τὴν ἄνω σιαγόνα διὰ ἐλαφείου κέρατος ἀπωξυμμένου). § γωνία, κ. κώχη. chapeau à trois —s τρίγωνος πῖλος. faire une — à un livre κάμνω πτύγμα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ βιβλίου, κ. τσάκισμα. § ὁπλὴ κ. ὀνύχι (τοῦ ἵππου, ἡμιόνου, ὄνου κτλ) § κέρας, εἶδος ἀγροτικοῦ ἐργαλείου χρησίμου εἰς τοὺς βοηλάτας. § ἀρχιτ. — de bélier κριοῦ κέρας, κόσμημα τοῦ κιονοκράνου. — d' abondance κέρας ἀμαλθείας, κερατοειδῆ σχήματα γεμάτα ἀπὸ ἄνθη καὶ καρπούς. — de vache βούκερως (ὁ), Θόλος ἔχων σχῆμα κώνου ἀποτετμημένου. § ναυτ. — de vergue ἀκροκέραιον ἢ *κεραιόκοιλον, ἡμισέληνοειδὲς κοίλωμα περὶ τὸ ἄκρον τῆς κεραίας λέμβου, περιζωννύον τὸν ἱστὸν, ὅταν ὑψοῦται τὸ ἱστίον. § ouvrage à —s, (παρὰ τῇ ὀχυρωματοποιΐᾳ), δίκρανον ὀχύρωμα, ἢ δικόρυφον. § — à lisser στιλβωτρον κ. στιλβωτῆρι. § — ἡ cruditè γραμμὴ λευκὴ φαινομένη εἰς τὰ δέρματα ὅταν σχίζωνται κατὰ τὸ μέσον καὶ δὲν εἶναι καλῶς εἰργασμένα. § ἀνατ. κέρατα, διάφορα μέρη κερατοειδῆ τῶν ἀνθρωπίνων ὀργάνων, π. χ. les —s de la matrice κεραῖαι τῆς μήτρας. — d' ammon ἄμμωνες κέρατα, γύροι τινὲς ὑποκάτω τῶν πλαγίων κοιλιῶν (ventricules). § —s d' ammon ἄμμωνος κέρατα, παρὰ τοῖς ὀρυκτολόγοις, ὄστρακα τῶν ἀπολελιθωμένων ναυτίλων. § — de cerf κορωνόπους, κορακόπους, κ. κορανσπόδιον φυτόν.
Cornè, ée, ἐπ. κερατώδης (κατὰ τὴν σκληρότητα ἢ τὴν στιλπνότητα). hareng—é μαινὶς ἐσκληρυμένη (ἀπὸ τὸ ἅλας). lune — ée, argent —é χλωροῦχος ἄργυρος, κ. πέτρα τῆς κολάσεως.
Cornée, Ϡ. κερατοειδὴς χιτὼν (τοῦ ὀφθαλμοῦ). § (παρὰ πυροτέχναις) κοχλεάριον, κ. χουλιαριὰ, εὐπρήστου ὕλης ἐγχεομένης εἰς τὸ πυροτέχνημα. § ἡ κερατώδης ἐπιδερμὶς (οἷον τῆς μυίας).
Cornéenne, Ϡ. Φ. Ἱ. κεράτειος λίθος. λιθώδης ὕλη θεωρουμένη ὡς μίγμα ἀμφιβόλου καὶ ἀργίλου, ἀσύνπτος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν διαφόρων λιθωδῶν οὐσιῶν. § ἐπ. κεράτειος, λέγεται ἐπὶ διαφόρων λιθωδῶν οὐσιῶν.
Corneillard, ἀρ. κορωνιδεὺς, νέα κορώνη. §. Corneille pierro, ἰδ. grunstein.
Corneille, Ϡ. κορώνη, κ. κουροῦνα, πτηνόγ. § βοτ. λυσιμάχιον, φυτόν τι.
Cornélie, Ϡ. κορνήλιον, φυτὸν ὅμοιον τῷ ammanes.
Cornélien, ἐπ. vers —s στίχοι Κορνηλιακοί.
Cornement, ἀρ. βόμβος, κ. βόῦσμα (τῶν ὠτων).
Cornemuse, Ϡ. ἀσκὸς, κ. ἀσκομανδοῦρα, γαῖδα, ὄργανον μουσικὸν τῶν ποιμένων.
Cornemuseur, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἀσκαύλης, ἀγύρτης.
Cornéole, Coronéole, Ϡ. κορώνη, φυτὸν, εἶδος σπάρτου ἑρπητικοῦ, χρησίμου εἰς βαφάς.
Corner, οὐδ. *κεραυλῶ, κ. παίζω τὴν φλογέραν. § διαλέγομαι διὰ κέρατος (πρὸς τοὺς κωφοὺς)· μεταφ. — une nouvelle partout διαθρυλλῶ, διασαλπίζωτι, κ. τὸ κάμνω τούμπανον. — une chose aux oreilles de quelqu'un διαθρυλλῶ, ἀποκναίω τὰ ὦτα, κ. τρώγω τὰ αὐτιά τινος. les oreilles me — ent αἱ ἀκοαί μου βομβοῦσι, κ. βοὐζουν.
Cornet, ἀρ. βούκινον, (βύκινον), κερατίνη, μικρὰ σάλπιγξ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. — à bouquin αὐλὸς κεράτινος, αὐλὸς ποιμενικός. § κέρας, ἡ σάλπιγξ, οἷον ἡ ἀλπεία, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. — acoustique ἀκουστήριον, (ὄργανον χρήσιμον εἰς τοὺς κωφούς.) § κῶνος, ἡ στρεπτὸν χαρτίον, χαρτίον ἐστραμμένον, τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ δύναται νὰ εἶναι δοχεῖον διαφόρων στερεῶν

πραγμάτων καὶ ἐνίοτε ὑγρῶν πηκτῶν, οἷον τὰ τῶν ζαχαροπλαστῶν κτλ. § μελανοδοχεῖον. § κηθίς, (ἀγγεῖον κεράτινον ἢ δερμάτινον ὅπου βάλλονται οἱ κύβοι, καὶ ῥίπτονται ἐπὶ τῆς τηλίας). § διέρεισμα, ἢ χωνίον λευκοσιδήρου, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ταριχοποιοὶ παραγεμίζουσι τοὺς ἀλλάντας (σουτζούκια). § τευθίς, κ. καλαμάρι. § ναυτ. ἐπισανίδωμα ἴστοῦ, συναρμογὴ σανίδων περὶ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ἱστοῦ ἐν τισι πλοίοις. § κέρας, παρὰ τοῖς ἀνατόμοις, ἐπί τινων μελῶν ὁμοίων μὲ κέρατα, ὡς τὸ cornet ethmoidal ἠθμοειδὲς κέρας. § κέρας, μόριον τοῦ ἄνθους ἔχοντος κοιλότητα πλατεῖαν καὶ ἀναπεπταμένην ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου ἀπολήγουσαν εἰς ὀξύ. § χωνοειδὲς σχῆμα τοῦ δοκιμαζομένου εἰς τὸ νιτρικὸν ὀξὺ χρυσοῦ.

Cornetier, ἀρ. κερασξός, κερατοποιός, κερατουργός, ὁ προπαρασκευάζων τὰ κέρατα πρὸς κατασκευὴν κτενῶν κτλ.

Cornette, Ϛ. κεκρύφαλος, πῖλος γυναικεῖος. § σημαία τοῦ ἱππικοῦ. § ὁ σημαιοφόρος τοῦ ἱππικοῦ. § ναυτ. σημαία (τετράγωνος, ἥτις τίθεται ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ, ὅταν ὁ πλοίαρχος εἶναι καὶ οἰκιακτὴς τοῦ στόλου). § κεράτιον, τῆλις, φυτόν.

Corneur, ἀρ. κεραύλης, ἰδ. Corner.

Corniche, Ϛ. κορωνίς, ἀρχιτ. — architrave κορωνὶς ἐπιστυλία· § στεφάνη, κορωνίς, πᾶν κόσμημα ἐξέχον ἐντὸς τοῦ κτιρίου.

Cornichon, ἀρ. κεράτιον, μικρὸν κέρας. § σικύδιον, ἀγγούριον, κ. ἀγγουράκι.

Corniculaire, ἀρ. κεράρχης, παρὰ τοῖς ῥωμαίοις ὁ παρὰ τοῖς δημάρχοις ἀξιωματικὸς, λεγόμενος οὕτω διότι ἔφερε κεράτιον εἰς τὰς χεῖρας.

Corniculaire, Ϛ. κερατοειδὲς, φυτὸν κρυπτόγαμον.

Cornide, Ϛ. *κερατίνη, δένδρον τῆς Περουβιανῆς.

Cornier, ère, ἐπ. ἀκρογωνιαῖος, ἡ γωνιαῖος, ὁ ἐν τῇ γωνίᾳ. pieds — s (παρὰ δασονόμοις), δένδρα τῆς γωνίας, τὰ προσδιοριζόμενα ὡς ὁρόσημα εἰς τὰς ὑλοτομίας.

Cornière, Ϛ. ὑδροῤῥόα, ἀγωγὸς, τουρκ. ὀλοῦκι, διὰ νὰ δέχεται τὰ ὕδατα τῆς στέγης. § ναυτ. ἄφλαστα, τὰ τελευταῖα ξύλα εὑρισκόμενα κατὰ τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ πλοίου. § *ἀκροσιδήρια, τὰ κατὰ τὰς γωνίας τῆς θήκης τοῦ πιεστηρίου τιθέμενα σιδηρώμματα.

Cornifle, Ϛ. *κερατόφυλλον, φυτόν.

Cornillas, ἀρ. κορωνιδεὺς, τὸ μικρὸν τῆς κουρούνας.

Cornilles, Cornillet, ἀρ. κορωνίδες, φυτὰ ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρυοφυλλοειδῶν.

Corniole, Ϛ. κράνον, ὁ καρπὸς τοῦ ἐνύδρου τριβόλου (macre).

Cornion, Cornillon, ἀρ. κύρτος, κ. ψαροκάλαθον προσαρτώμενον εἰς τὰ ἄκρα τῶν δικτύων (diguiaux).

Cornouille, Ϛ. πίτταξυς, κράνον, κ. ἀκράνι.

Cornouiller, ἀρ. κρανία, κ. ἀκρανιά.

Cornu, ue, ἐπ. κερασφόρος. § γωνιώδης, ἀνώμαλος, πολύγωνος, κ. μὲ κώχας, ἢ κωχιαστὸς, πᾶν ὅ,τι ἔχει ἐξοχὰς καὶ εἰσοχὰς, οἷον, γῆ, ἄρτος κτλ. μεταφ des raisons—ues des raisonnemens—s παρὰ τοῖς λογ. λόγοι κερατινοι, συλλογισμοί, τουτέστι σοφιστικοί. des visions — es χίμαιραι, φαντασίαι. cheval — ἵππος ἔχων τὰ ὀστᾶ τῶν πλευρῶν ἰσοῦψῆ μὲ τοὺς γλουτοὺς (croupe).

Cornuau, ἀρ. βλέννος, ἰχθύς.

Cornuchet, ἀρ. κεράτιον, παρὰ κηπουροῖς. enter en —ἐγκεντρίζω κερατοειδῶς.

Cornud, ἀρ. ἀγγεῖον ξύλινον, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ σαπωνοποιοὶ μετακομίζουσιν ἔλαιον, ὕδωρ, κτλ.

Cornue, Ϛ. κερατίνη, ἀγγεῖον κερατοειδὲς ἐξ ὑέλου, γῆς, κτλ. χρήσιμον εἰς τοὺς διασταλαγμούς (distillation).— digitale μονόθυρον ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν στρόμβων.

Cornuelle, Ϛ. ἰδ. macre, τρίβολος ἔνυδρος.

Cornuet, ἀρ. στρεπτὸς, πλακοῦς κερατοειδής.

Cornulaire, ἀρ. κεράστης πολύπους ἄλλως λεγόμενος tubulaire corne d' abondance.

Cornulaque, Ϛ. γένος φυτῶν.

Cornupède, ἀρ. *ὁπλήπους, (ζῶον ἔχον ὁπλάς).

Cornus, ἀρ. ἡ κερατωνία (ξυλοκερατιὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα δένδρα).

Cornutia, Ϛ. γένος φυτῶν ἄλλως λεγομένων agantus.

Coro, ἀρ. φόρος τῆς Ἱσπανίας ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς ἐρχομένου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

Corolitique, ἐπ. ἀρχιτ. στεφανόλιθος colonne — λίθων κεκοσμημένος μὲ φύλλα καὶ ἄνθη.

Corollacé, ée, ἐπ. πεταλοειδὴς, ἐπὶ φυτῶν.

Corollaire, ἀρ. πόρισμα, συμπέρασμα.

Corolle, Ϛ. βοτ. στεφάνη, φύλλα ἢ πέταλα περιέχοντα τοὺς στήμονας καὶ τὴν σπερματίδα

Corollifère, ἐπ. στεφανηφόρος, τὸ ἔχον corollè.

Corollitique, ἰδ. Corolitique.

Corollule, Ϛ. στεφανίσκος, ἰδ. Corolle.

Coronaire, ἐπ. κωρονοειδής. artères —s κορωνοειδεῖς ἀστηρίαι, ἀρτηρίαι προϊοῦσαι ἐκ τῆς ἀορτῆς. os—ὀστοῦν κορωνοειδὲς, πλησίον τῆς κορώνης τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου κείμενον.

Coronal, le, ἐπ. στεφανῖτις, τὸ προμετωπίδιον ὀστοῦν, διότι ἐπ' αὐτοῦ ἐτίθετο ὁ στέφανος. aponévrose — ἀπονεύρωσις στεφανῖτις, ἡ περιλαμβάνουσα τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κρανίου.

Corona-solis, Ϛ. (ἐκ τοῦ Λατ.) *ἡλιοστέφανον, εἶδος φυτῶν ἐκ τῶν ἡλιανθῶν.

Coronat, ἀρ. νόμισμα χάλκινον ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΒ'.

Coronè, ἀρ. ἀνατ. κορώνη, ἡ κορωνοειδὲς, ἐξοχὴ ὁποιαδήποτε ὁμοία μὲ ῥάμφος κόρακος.

Coronelle, Ϛ. κορωνὸς, γένος ἑρπετῶν ἐκ τοῦ γένους τῶν ὀφιδίων.

Coroner, ἀρ. ἀναριτὴς, ὑπάλληλος εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐξετάζων τὰ περὶ τῶν αἰφνιδίων θανάτων.

Coronille, Ϛ. ἡδύσαρον, γένος φυτῶν.

Coronoïde, 0. ἐπ. κορωνοειδὴς, ἀνατ.

Coronope, Ϛ. κορωνόπους, φυτόν.

Coronopifeuille, ἀρ. πλοκαμὶς, φυτόν.

Coronule, Ϛ. μαλάκια ἀκέφαλα.

Corophie, Ϛ. *κορόφιον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Corossol, ἡ Corossolier, ἀρ. ἄνωνις, φυτῶν γένος.

Coroyère, Ϛ. εἶδος ῥοῦ (sumac) χρήσιμον εἰς βυρσοδεψίαν.

Corozo de Caripe, ἀρ. φοινὶξ τῆς νέας Ἀνδαλουσίας.

Corp, ἀρ. σκίαινα, ἰχθὺς τῆς μεσογείου.

Corporal, ἀρ. ἀλρ, πανίον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται τὸ ὀσκοπότηρον εἰς τὴν ἁγίαν λειτουργίαν.

Corporalier, ἀρ. θήκη τοῦ Corporal.

Corporalité, ἀντὶ τοῦ Corporéité.

Corporation, Ϛ. σωματεῖον, σωμάτιον, σύλλογος, σύστημα.

Corporéité, Ϛ. σωματότης.

Corporel, lle, ἐπ. ὁ ἐκ σώματος. § σωματικός. plaisirs — σαρκικαὶ ἡδοναί.

Corporellement, ἐπίρ. σωματικῶς. manger le corps de Jésus-Christ—τρώγω τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἐν πράγματι.

Corporification. Corporisation, Ϛ. χημ. σωματοποίησις.

Corporifier, ἐν. ἐνσωματῶ, ἀνθρωπίζω, ὑποτίθημι ὡς σῶμα. § χημ. στερεῶ. § se —, αὐτ. σωματοῦμαι.

Corps, ἀρ. σῶμα. saisir un homme au — συλλαμβάνω τινὰ, ἐνεργῶ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴν κράτησιν. contrainte par — προσωπικὴ κράτησις. se battre à — μάχομαι συστάδην. gagner quelque chose à la sueur de son — κερδίζω ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου μου. répondre de quelqu'un —pour—ἐγγυῶμαι ὡς διὰ τον

ἑαυτὸν μου. faire quelque chose à son — défendant ποιῶ τι ἄκων καὶ καταναγκασμένος. à son corps — μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς ὑπερασπίζομαι. saisir à bras le — ἀγκαλιάζω τινὰ (καὶ τον σφίγγω). à — perdu θυμομαχῶ, μάχομαι ἐνθύμως, παρακεινδυνευμένως. un homme fait bon marché de son— ὀλιγωρεῖ, κ. ἀψηφᾷ τὴν ζωήν του. une fille fait folie de son — τὸ ὀΐδει, τὸ χαρίζει (ἐπὶ ἀσελγοῦς γυναικός). un homme a le diable au— ἔχει τὸν διάβολον ἐντὸς ἑαυτοῦ, κ. μέσα του. c' est un drôle de—εἶναι ἀλλόκοτος, γελοῖος. un homme fait— neuf ἀνηβᾷ, ἀναλαμβάνει, κ. ξανανιόνει. un cheval fait — neuf τὸ ἄλογον ἀνανεοῦται, γίνεται νέον (ὅταν τὸ βάλωσιν εἰς τὸ γρασίδι) § ὅλμος, κ. κορμί· τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν πλευρῶν μέρος τοῦ σώματος. il a le — bien fait ἔχει καλὸν σῶμα· οἰκ. on verra ce qu' un homme a dans le — θέλουν ἰδῆ τί δύναται οὗτος. § (τὸ κυριώτερον μέρος ἑνὸς πράγματος). le — d' un arbre τὸ στέλεχος. un — de pompe ὁ κύλινδρος τῆς ἀντλίας. le — d une lettre ἐπιστολή, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐπιγραφῆς, ὑπογραφῆς κτλ.) — d un vaisseau τὸ σκάφος (ἀντιτῶν ἱστίων κτλ.) le — d' une place, d' une forteresse τὸ φρούριον, τὸ τεῖχος (χωρὶς τῶν ἔξω ὀχυρωμάτων). le — du soleil et de la lune ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης.— de voix δύναμις τῆς φωνῆς. cette voix a plus de — ἡ φωνὴ εἶναι πλέον γεμάτη. § θώραξ, τὸ μέρος τοῦ ἐνδύματος ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῆς ζώνης, κ. τὸ τζιπάκι. § — mort πτῶμα, καὶ ἁπλῶς — λείψανον. — saint ἅγιον λείψανον. on l' enlève comme un — saint τον ἁρπάζουσι, τὸν κάμνουσιν ἀναρπαστον. — glorieux μακάριος, ὁ εὑρισκόμενος ἐν τῇ μακαρίᾳ ζωῇ. § κοινωνία, σύστημα, σῶμα. le — de l' état τὸ κράτος. le — des marchands οἱ ἔμποροι, τὸ σύστημα τῶν ἐμπόρων, ἡ συντεχνία. κτλ. un— d' armée στρατός. — de peuple σύστημα λαοῦ, λαός un — de Spartiates σῶμα Σπαρτιατῶν. esprit de — πνεῦμα συνεταιρισμοῦ. § τάγμα. le — du clergé τὸ τάγμα τοῦ κλήρου § (ἐπὶ στρατοῦ) σῶμα, καὶ ἰδίως ἀντὶ τοῦ σύνταγμα. il est aimé dans son — εἶναι ἀγαπητὸς εἰς τοὺς συστρατιώτας του. corps - de - gardes φρουρὰ, φυλακὴ, ἀριθμὸς στρατιωτῶν τοποθετημένων που διὰ νὰ φυλάξωσι. — de gardes φυλακεῖον, τὸ οἴκημα ὅπου φυλάττουσι στρατιῶται. mot, plaisanteries de — de-gardes ἀσεμνολογίαι (ὁποίας λέγουσιν οἱ στρατιῶται). § — de droit, — de droit canon συλλογὴ, σύστημα νομικὸν, σύστημα ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου. — de doctrine σύστημα δογμάτων. § παχύτης καὶ πυκνότης. ce papier n' a pas de — τὸ χαρτίον δὲν εἶναι πυκνὸν, κ. γεμάτον. § σύστασις, πῆξις. cet emplâtre a trop peu de — τὸ ἔμπλαστρον δὲν εἶναι τόσον πολὺ πηκτόν. du vin qui a du — οἶνος πολύχυμος, κ. δυνατὸν κρασί, ἢ χονδρόν. prendre l' ombre pour le —, παρ. λαμβάνω τὴν νεφέλην ἀντὶ τῆς Ἥρας. le — d' une devise τὸ γράμμα τῆς ἐπιγραφῆς (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐννοίας [ame]) § ἰατρ. οὐσία ἢ μόριον (τοῦ σώματος). — cotylédonaire κοτυληδόνες. —s ligneux τὸ ξυλῶδες μέρος φυτοῦ. § ἀρχιτ. — de bâtiment κτίριον, οἰκοδομὴ, μέρος οἰκοδομῆς. — de logis τὸ κέντρον τῆς οἰκοδομῆς, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν παραρτημάτων). § — de délit τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος, παρὰ νομ. § — d' entrée ὁ χορὸς, (ἐπὶ θεάτρου), τοὐτέστι τὰ πρόσωπα τὰ συγκροτοῦντα τὸν χορόν. — héréditaire ἡ αὐτούσιος κληρονομία. — de preuves σύστημα ἀποδείξεων.

Corpulence, s. τὸ πάχος τοῦ σώματος, σάρκες. belle — ὡραῖον σῶμα. grosse — παχύσαρκος. petite —λεπτόσαρκος.

Corpulent, te, ἐπ. πολύσαρκος.

Corpusculaire, ἐπ. ὁ ἀναγόμενος εἰς τὰ ἄτομα· ἐν χρήσει μόνον philosophie — ἡ περὶ ἀτόμων φιλοσοφία, ἀτομολογικὴ φιλοσοφία.

Corpuscule, ἀρ. ἄτομον.

Corpusculiste, ἀρ. ἀτομιστής.

Corradoux, } ἀρ. ναυτ. τὸ μεταξὺ
Couradoux, } τῶν δύο καταστρωμάτων τοῦ πλοίου διάστημα.

Corre, } ἀρ. δίκτυον κολπῶδες
Corret. }

Correct, te, ἐπ. ὀρθὸς, τέλειος. un auteur — συγγραφεὺς ἀκριβὴς. § ἀκριβὴς, πιστὸς (ἐπὶ ἀντιγράφων)

Correctement, ἐπίρ. ὀρθῶς, ἀκριβῶς.

Correcteur, ἀρ. ἐπανορθωτὴς, κολαστής. —d' imprimerie διορθωτὴς, εἰς τὸ θηλ. Correctrice.

Correctif, ἐπ. κολαστικὸν, (ἐπὶ μορίων, λόγων κτλ.), μετριαστικόν. § συγκραστικόν. φαρμακ.

Correction, s. διόρθωσις, ἐπανόρθωσις. § ἀκρίβεια. § νουθέτησις, ἐπίπληξις. § τιμωρία, κόλασις, σωφρονισμός. maison de— σωφρονιστήριον, σωφρονιστικὸν κατάστημα. les enfans sont sous la — du père τὰ τέκνα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς. sauf — ἢ sous — (τρόπος τοῦ λέγειν) συγγνώμη, κ. μὲ συγχωρεῖτε. messieurs, je maintiens sauf votre — que cela est faux κύριοι, διϊσχυρίζομαι, μὲ συγχωρεῖτε, ὅτι τοῦτο εἶναι ψευδές. § φαρμ. συγκερασμός. § ῥητ. ἐπιδιόρθωσις. § λογιστήριον, ὅπου ἐργάζονται οἱ λογισταί. § — de dessein ζωγρ. ἡ ὑποτύπωσις τῆς εἰκόνος ἢ τῆς γραφῆς ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὸν χρωματισμόν.

Correctionnel, elle, ἐπ. ἐπανορθωτικὸς, (ἐπὶ νόμων καὶ ποινῶν). police — τὸ παιδαγωγικὸν τμῆμα.

Correctoire, ἀρ. νουθεσίαι, ἢ παραινέσεις, βιβλίον περιέχον τὰς κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων μοναχῶν ἐπιβαλλομένας ποινάς.

Corrée, s. *κλήριον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ξανθοξυλοειδῶν.

Corrégidor, ἀρ. πρῶτος δικαστὴς (εἰς τὴν Ἱσπανίαν) πόλεως, ἐπαρχίας, κτλ.

Corrélatif, ive, ἐπ. σχετικὸς, πρός τι, Γραμ.

Corrélation, s. σχέσις, ἀναφορὰ, Γραμ.

Corrèse, ἀρ. πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Correspondance, s. ἀλληλογραφία, ἀνταπόκρισις. § σχέσις. § ἀναφορὰ, ὁμοιότης, ἀναλογία.

Correspondant, te, ἐπ. ἀναλογῶν, σχετικός. § οὐσ. διεπιστολεὺς, ἀντεπιστέλλων, ἀνταποκριτής.

Correspondre, οὐδ. ἀπαντῶ. vous n' avez pas correspondu à mon amitié, ἀσχ. δὲν ἀπήντησες εἰς τὴν φιλίαν μου. § se—, αὐτ. ἀναλογῶ, εἶμαι σύμμετρος, ἀνάλογος. § συγκοινωνῶ, συνέχομαι (ἐπὶ οἰκημάτων, δωματίων). § διεπιστέλλω, ἀνταποκρίνομαι, ἔχω ἀλληλογραφίαν. § συμφωνῶ, συνάδω. la fin —d au commencement τὸ τέλος ἀναλογεῖ, εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν ἀρχήν

Corridor, ἀρ. διάδρομος, στενὸν, κ. μακρυνάρι.

Corriger, ἐν. εὐθύνω, διορθῶ, ἐπανορθῶ — l' injustice du sort ἐπανορθῶ τὴν ἀδικίαν τῆς τύχης. § σωφρονίζω, παιδεύω, νουθετῶ, ἐπιπλήττω. § συγκιρνῶ. § κολάζω, μετριάζω. § — son plaidoyer παροιμ. μεταβάλλω τοὺς λόγους μου κ. ἀλλάζω τὰ λόγιά μου. § se — de ses vices, αὐτ. ἀπομανθάνω τὰ ἐλαττώματα, τὰ κακὰ· καὶ ἀπολ. βελτιοῦμαι.

Corrigible, ἐπ. εὐδιόρθωτος.

Corrigiole, s. *δακτυλόῤῥιζον, φυτόν.

Corrival, ἀρ. ἀρχ. ἄχο. ἐράμιλλος.

Corroborant, te. ἴδ. Corroboratif.

Corroboratif, ive, ἐπ. δυναμοποιὸς, τονικὸς, κ. δυναμωτικὸς, καὶ οὐσ.

Corroboration, s ἰσχυροποίησις, κ. ἐνδυνάμωσις.

Corroborer, ἐν. ἰσχυροποιῶ, ἐπιῤῥωνύω, κ. δυναμόνω.

Corrodant, te, ἐπ. διαβρωτικὸς, καταβρωτικός.

Corroder, ἐν. διαβιβρώσκω, κ. τρώγω, (ἐπὶ φαρμάκων κτλ.)
Corroi, ἀρ. χρίσμα ἀργιλῶδες, μὲ τὸ ὁποῖον ἀλείφουν τὴν δεξαμενὴν καὶ αὐλακας, διὰ νὰ μὴ διαῤῥέῃ τὸ ὕδωρ. § ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν μικρῶν πανίων. § λείωσις (τῶν δερμάτων. μετὰ τὴν βυρσοδεψίαν).
Corrompre, ἐν. διαῤῥείρω, μολύνω. — une fille ῥθειρω κόρην. — des juges, des témoins δεκάζω. μεταφ. διαῤῥείρω, διαστρέφω. § καταστρέφω, κ. χαλνῶ (τὸ σχῆμα καὶ τὴν κατάστασιν τινος πράγματος). § — un cuir πτύσσω κ διπλόνω το δέρμα. — la cire διαλύω εἰς τὸ ὕδωρ τὸν κηρὸν, (διὰ νὰ χάσῃ τὸ ἐλαστικόν του καὶ νὰ ζυμωθῇ). — le fer διαπλάττω τὸν σίδηρον (διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς σφύρας ἀφ' ὅλα του τὰ μέρη). § corrompu, ue, μετ. διεφθορώς.
Corrosif, ive, ἐπ. ἀναβρωτικὸς, διαβρωτικὸς. § καὶ οὐσ. τὸ διαβρωτικόν.
Corrosion, Σ. ἀνάβρωσις, διάβρωσις.
Corrosivelé, Σ. διαβρωτικὸν (το), ἰδιότης τῶν διαβρωτικῶν σωμάτων.
Corrossol, ἴδ. Corossol.
Corroyer, ἐν. ἐν χρ — des cuirs ἐργαζομαι τὰ δέρματα, τὰ μαλάσσω, τὰ λειαίνω. — un cuir παρὰ τυπογρ. πιέζω τὸ δέρμα (διὰ νὰ ἐξέλθῃ ὅλον τὸ ἐνυπάρχον ὑγρόν.) § ἀναδεύω, μιγνύω τὴν γῆν (glaise) διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ ὕδωρ. — un bassin περιχρίω τὸ ὑδροστάσιον διὰ τοῦ τοιούτου μίγματος ἢ ἀναδεύματος. § — le fer σφυρηλατῶ τὸν σίδηρον. § — du mortier κάμνω κεραμωτὸν, κ. κορασάνι. — le bois πελεκῶ τὰ ξύλα. — du sable ἐπανατρίβω τὴν ἄμμον, (διὰ νὰ διαλύσω τὰς βώλους, καὶ νὰ τὴν κατασκήσω χρησιμωτέραν εἰς τὰς ἐκτυπώσεις).
Corroyère, Σ. εἶδος βυρσοδεψικῆς ῥοὸς (sumac), τῆς ὁποίας τὰ φύλλα εἶναι χρήσιμα εἰς τὴν βυρσοδεψίαν κατὰ τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Γαλλίας.
Corroyeur, ἀρ. δερματουργὸς, δερματομαλάκτης, ὁ λειαίνων τὰ δέρματα, καταχρ. βυρσοδέψης.
Corrude, Σ. ἀστράγαλος (ἄγριος τῆς Ἱσπανίας.)
Corrugateur, ἀρ. ἐπισκήνιος (μῦς τοῦ μετώπου, λεγόμενος οὕτω διότι συστέλλει τὴν ὀῤῥῦν).
Corrugation, Σ. ῥυσσωσις, ῥυτίδωσις.
Corrupteur, trice, οὐσ. φθορεὺς, διαφθορεύς. § ἐπιθ. φθοροποιός.
Corruptibilité, Σ. τὸ φθαρτὸν, ἡ ὑεκτικότης φθορᾶς.
Corruptible, ἐπ. φθαρτὸς, ὑποκείμενος εἰς φθορὰν· μεταφ. διαπίστιμος.
Corrupticoles, ἀρ. πλ. φθαρτόδοξοι, αἱρεσις πρεσβεύουσα τὸ φθαρτὸν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.
Corruptif, ive, ἐπ. φθόριος, φθαρτικὸς, φθοροποιός.
Couruption, Σ. φθορὰ, σῆψις. § διαφθορά.
Cors, ἀρ. πλ. κέρατα ἐλάφου, κ. ἐλαφοκέρατα.
Corsage, ἀρ. ὄλμος, τὸ μέρος τοῦ σώματος ἀπὸ τῶν ὤμων μέχρι τῆς ὀσφύος.
Corsaire, ἀρ. πειρατὴς. vaisseau— ἢ ἀπλῶς corsaire πειρατικὸν πλοῖον.
Corsairiser, ἐν. ἄχρ. μεταχειρίζομαι ὡς πειρατήν.
Corselet, ἀρ. περιστήθιον. § Σώραξ, (τῶν ἐντόμων) *σφήκωμα.
Corset, ἀρ. στηθοδέσμιον, κ. στηθοπάνι. § χειρ. ἐπίδεσμος, δέσιμον τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὸ μεγαλήτερον μέρος τοῦ σώματος.
Corsoïde, Σ. κορσοειδὴς, λίθος τις ὅμοιος κατά τινας μὲ τὸν ἴασπιν, καὶ κατά τινας μὲ τὴν ἀμίαντον.
Cortale, Σ. γένος ὀστράκων.
Cortège, ἀρ. συνοδία, ἀκολουθία. § Θεραπεία, οἰκ.
Cortès, ἀρ. πλ. αἱ βουλαὶ (εἰς τὴν Ἱσπανίαν).
Cortical, le, ἐπ. φλοιώδης.
Cortinaire, ἀρ. Θαλαμηπόλος.
Cortine, Σ. τρίπους, παρὰ τοῖς ἀρχ. Ῥωμαίοις. § ὑμὴν συνδέων τὴν κεφαλὴν τοῦ μύκητος μὲ τὸν καυλόν.
Cortiqueux, ἐπ. κελυφανώδης, καρπὸς σκληρὸς ἔξωθεν, καὶ σαρκώδης ἔσωθεν, ὡς τὸ κάρυον, ἀμύγδαλον κτλ.
Cortuse, Σ. *κορτύσιον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λυσιμαχίων.
Coru, ἀρ. δένδρον Ἰνδικὸν.
Corus, ἀρ. ἄχρ. ἄνεμος βορειοδυτικός.
Coruscation, Σ. σελάγισμα, λάμψις, κυρίως τοῦ ἀργύρου ἐν ᾧ ἀποβάλλει τὴν ὑγρὰν κατάστασιν.
Corvéable, ἐπ. ὁ ὑποκείμενος εἰς ἀγγαρείαν.
Corvée, Σ. ἀγγαρεία, καὶ μεταφ. ἀγγαρεία, πᾶσα ὀχληρὰ ἐργασία.
Corveieur, ἀρ. ὁ ἐπὶ ἀγγαρείᾳ ἐργαζόμενος.
Corvette, Σ. μονόκροτον κ. κορβέτα, πλοῖον πολεμικὸν, μεγαλήτερον τοῦ βριγίου. § ταχύπλουν.
Corybante, ἀρ. κορύβαντες, ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.
Corybanter, ἐν. κορυβαντιῶ.
Corybantiasme, ἀρ. κορυβαντιασμός.
Corycée, ἀρ. κωρύκειον, τὸ μέρος τοῦ γυμνασίου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὅπου ἐπαίζετο ἡ σφαῖρα κτλ.
Corycion, ἀρ. κωρύκειον, γένος φυτῶν.
Corycobolie, Σ. κωρυκοβολία, κωρυκομαχία, εἶδος παιδιᾶς ἀρχαίας.
Corydale, ἀρ κορυδαλὸς, γένος ἐντόμων.
Corydalis, ἀρ. κορυδαλὸς, γένος φυτῶν, κ. καπνιά.
Corydoras, ἀρ, *κορύδωρος, ἰχθύς.
Corymbe, ἀρ. κόρυμβος, διεύθυνσις τῶν ἀνθέων ἢ τῶν καρπῶν, φυομένων ἐκ διαφόρων σημείων τοῦ καυλοῦ, καὶ ληγόντων εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος.
Corymbeux, euse, ἐπ. κορυμβώδης, ἐπὶ φυτῶν τῶν ὁποίων τὰ ἄνθη ἢ οἱ καρποὶ εἶναι ἰσοῦψεῖς, ἂν καὶ ἐκφύωνται ἐκ διαφόρων σημείων τοῦ καυλοῦ.
Corymbifère, ἐπ. κορυμβοφόρος.
Corymbiole, Σ. κορυμβώδη, γένος φυτῶν.
Corymborkis, ἀρ. *κορύμβορχις, γένος φυτῶν.
Coryne, Σ. κορύνη, γένος σκωλήκων.
Corynéphore, ἐπ. κορυνηφόρος, εἶδος ἀνθέων.
Corynète, Σ. κορυνήτης, εἶδος ἐντόμων.
Coryphe, ἀρ. κόρυφος, γένος φυτῶν
Coryphée. ἀρ. κορυφαῖος.
Coryphène, ἀρ. * κορύφαινα, ἰχθύς.
Coryphénoide. ἀρ. * κορυφαινοειδὴς, γένος ἰχθύων.
Corysanthe, ἀρ. * κορυσανθὲς, γένος φυτῶν.
Corystes, ἀρ. πλ. * κορυσταὶ, γένος ὀστρακωδῶν ζώων.
Corystion, ἀρ. *κορύστιον, γένος ἰχθύων.
Coryza, ἀρ. κόρυζα, κ. καταῤῥοή.
Cosaques, ἀρ. πλ. Κοζάκοι.
Coscinomancie, Σ. κοσκινομαντεία.
Coscorna, ἀρ. * κοσκόρνα, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Coscoroba, ἀρ. κὴν (τῆς Χιλῆς.)
Co-sécante, Σ. Γεωμ. ἡ συνδιατιμνουσα.
Co-seigneur, ἀρ. συνδεσπότης (χωρίου ἢ τιμαρίου).
Co-sinus, ἀρ. γεωμ. συνημίτονον.
Cosme, ἀρ. κόσμος, ἄρχων τῶν Κρητῶν.
Cosmélie, Σ. *κοσμήλιον, θάμνος τῆς νέας Ὁλλάνδας.
Cosmétique, ἐπ. κοσμητικὸς, καλλωπιστικὸς. § οὐσ. — s κοσμητικὰ, μίγματα ἢ ἀλοιφαὶ πρὸς διατήρησιν τῆς χροιᾶς καὶ τῆς στιλπνότητος τοῦ προσώπου. κ. φθειασίδια. § la —, Σ. ἡ κομμωτική.
Cosmibuène, Σ. γένος φυτῶν.
Cosmimétrie, Σ. κοσμομετρία.
Cosmique, ἐπ. κοσμικὸς, παρ' ἀστρονόμοις, ἡ συνάμα μὲ τὸν ἥλιον γινομένη ἐπιτολὴ ἢ δύσις τοῦ ἀστέρος.
Cosmiquement, ἐπίῤ. κοσμικῶς, ἴδ. Cosmique.
Cosmocrate, ἀρ. κοσμοκράτης.
Cosmocratie, Σ. κοσμοκρατορία.
Cosmogonie, Σ. κοσμογονία.
Cosmographe, ἀρ. κοσμογράφος.
Cosmographie, Σ. κοσμογραφία.
Cosmografique, ἐπ. κοσμογραφικός.
Cosmolabe, ἀρ. κοσμολάβιον, μαθη-

ματικὸν ἐργαλεῖον μικρὸν διαφέρον τοῦ ἀστρολαβίου.
Cosmologie, Ϛ. κοσμολογία.
Cosmologique. ἐπ. κοσμολογικός.
Cosmopolitain ἡ
Cosmopolite, ἀρ. κοσμοπολίτης.
Cosmorama, ἀρ. κοσμόραμα.
Cosmos, ἀρ. κόσμος, γένος φυτῶν τοῦ Μεξικοῦ.
Cossac, ἴδ. Corsage.
Cossas, ἀρ. πλ. μουσσελίνη Ἰνδική.
Cosse, Ϛ. λοβός, κάλυμμα τῶν ὀσπρίων. fruits en — ἕλλοβοι καρποί.
Cosser, οὐδ. κερατίζω (ἐπὶ κριῶν).
Cossignée, ἴδ. Cossigni.
Cossigni, ἀρ. ἑλλόβιον, γένος φυτῶν.
Cossique, ἐπ. ἄχρ. nombres — s αἱ ῥίζαι τῶν ἐξισώσεων.
Cosson, ἀρ τρωξ, κ. σαράκι, ἔντομον.
Cossu, ue, ἐπ. ἐν χρ. fèves, pois —s παχύλοβοι καρποί. παρ. il conte des choses bien — es κόπτει ῥεπανίδας, ἤτοι μεγάλα ψεύδη. un homme est — εἶναι πλούσιος.
Cossus, ἀρ. αἴξ (Ἰνδική.)
Cossus, ἀρ. κίς, γένος ἐντόμων.
Cossyphe, ἀρ. κόσσυφος, γένος ἐντόμων.
Cossypheurs, ἀρ. πλ. * κοσσυφόροι, γένος ἐντόμων.
Costal, le, ἐπ. πλευριτικὸς, πλευρίτης, ἀνήκων εἰς τὰς πλευράς.
Costière, Ϛ. παρασανίδες (τιθέμεναι ἐπὶ χονδρῶν ξύλων). § πλάγιαι πέτραι τῶν καμίνων. § αἱ ἀντιμέτωποι κλιτύες (βουνῶν σχηματιζόντων κοιλάδα.)
Costo-abdominal, ἐπ. πλευροκοιλιακός.
Costo-claviculaire, ἐπ. πλευροκλειδικός.
Costo-coracoïdien, ἐπ. πλευροκορακοειδής.
Coston, ἀρ. ἔχμα ξύλου, τιθέμενον προς στερέωσιν τοῦ ἱστοῦ.
Costo-scapulaire, ἐπ. πλευροωμοπλατικός.
Costo-thorachique, ἐπ. πλευροθωρακικος.
Costo-trachélien, ἐπ. πλευροτραχήλιος.
Costo-transversaire, ἐπ. πλευροσπονδυλίτης, σύνδεσμος κτλ. συνάπτων τας ἐγκαρσίους τῶν σπονδύλων ἀποφύσεις μὲ τὰς πλευράς.
Costo-vertébrale, ἐπ. πλευροσπονδυλιακός.
Costume, ἀρ. ἱματισμὸς, ἐνδυμασία. § τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα (μιᾶς ἐποχῆς) § τὸ πρέπον. pêcher contre le — πράττω τι παρὰ τὸ σύνηθες, παρὰ τὸ πρέπον.
Costumer, ἐν. ἱματίζω, ἐνδύω.
Costumier, ἀρ. ἱματιοκάπηλος, κυρίως ὁ ἐκμισθῶν ἢ πωλῶν ἐνδυμασίας θεατρικὰς, χορευτικὰς ἢ ἄλλας τοιαύτας.
Costus, ἀρ. κόστος, γένος φυτῶν, κ. κόστας.
Co-tangente, Ϛ συνεφαπτομένη, γεωμ.
Cotardie, Ϛ. ἐκ τοῦ Λατ. εἶδος ἐνδύματος κοινοῦ καὶ εἰς τὰ δύο γένη.
Cote, Ϛ. ἀριθμὸς ἢ στοιχεῖον (δι' οὗ σημειοῦνται τὰ ἔγγραφα δίκης ἢ ἄλλου φακέλλου). § — ἢ — part συμβολὴ, τὸ ἐπιβάλλον μέρος, ἡ μερὶς (ἐξόδων, φόρων κτλ.). faire une — mal taillée συμβιβάζομαι (εἰς ἕνα λογαριασμὸν, γινομένων ἑκατέρωθεν συγκαταβάσεων).
Côte, Ϛ. πλευρὸν, πλευρά § βοτ. ἐξοχὴ ἐπιμήκης (τινῶν καρπῶν). § ὑψώματά τινα ἐπιμήκη καὶ πεπιεσμένα ἐπί τινων ὀστράκων. § ἀρχιτ. * μεσόῤῥαβδον, αἱ χωριζουσαι, τὰς κοιλότητας τῶν ῥάβδων τῶν στηλῶν γραμμαί. § — ναυτ. σταμῖνες, τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου, ξύλα κάθετα ἐπὶ τῆς τρόπιδος. § — de mélon τεμάχιον, τμῆμα, κ. φελὶ πεπονίου. § — d' une montagne, κλιτὺς, κατήφορος ὄρους, κ. τὸ πλάγι τοῦ βουνοῦ. une maison bâtie à mi-côte οἰκία ἐκτισμένη ἐπὶ τοῦ κατωφεροῦς. § καταγωγή. nous sommes tous de la — d' Adam καταγόμεθα ὅλοι ἐκ τοῦ Ἀδάμ. il s'imagine être de la — de St. Louis φαντάζεται ὅτι κατάγεται ἀπὸ τὸν Κόδρον. mesurer les —s πλευροκοπῶ. rompre les— σπάνω τὰ κόκκαλα. serrer les — à un homme καταναγκάζω, θλίβω, στενοχωρῶ τινα. § ἐπίῤ. — à — πλάγι μὲ πλάγι. § παραλία, αἰγιαλός. les—s τὰ παράλια. gardes-côtes φυλακίδες νῆες, πλοῖα φυλάττοντα τὰ παράλια. § gardes—s ἀκταίωροι, οἱ φύλακες τῶν παραλίων.
Côté, ἀρ. πλευρὸν, κ. πλάγι. un homme est sur le — εἶναι, γίνεται κατάκοιτος. un marchand est sur le — ἔκλινεν, κ. ἐξέπεσεν ὁ ἔμπορος· mettre sur le —, jeter sur le — τὸν ῥίπτω κάτω, τὸν πλαγιάζω. § ὅλον τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερὸν (μέρος τοῦ ζώου). le—droit τὰ δεξιά. le— gauche τὰ ἀριστερά. il boite des deux —s χωλαίνει ἀμφοτέρωθεν. il était à son — ἦτον πλησίον αὐτοῦ. se tenir les — s de rire ξεκαρδίζομαι. παρ. un homme a mis quelque chose du — de l épée ἔκρυψε κάτι τι. mettre une bouteille sur le — ἀδειάζω τὸ βωκάλιον un navire est sur le — τὸ πλοῖον εἶναι πλαγιασμένον εἰς τὴν ξηράν. mettre un vaisseau sur le — πλαγιάζω τὸ πλοῖον. § πλευρὰ (ἑνὸς πράγματος), τὸ μεταξὺ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. le — du vent τὸ προσήνεμον (μέρος πλοίου). le — sous le vent τὸ ὑπήνεμον. § μέρος. de ce — ci ἐντεῦθεν. de ce — là ἐκεῖθεν. de tous côtés πανταχοῦ ἢ πανταχόθεν. de tous les — παντοδαπῶς. il est toujours de — et d' autre εἶναι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιφέρεται ἔνθεν κἀκεῖθεν. de quelque — que ὁπωσδήποτε. de quel — πόθεν. du — du midi πρὸς νότον. du — du septentrion πρὸς βορρᾶν. chacun de son — ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. le — de devant, le — de derrière τὸ ἔμπροσθεν, τὸ ὄπισθεν. le — intérieur, le — extérieur — τὸ ἔσω, τὸ ἔξω. le — ridicule τὸ γελοῖον. nous perdons du — des passions ξαμιούμεθα ὡς ἐκ τῶν παθῶν. § (ἐπὶ ὑρασμάτων), le — de l'envers τὸ ἔμπαλιν, κ. ἡ ἀνάποδη, le — de l' endroit, κ. ἡ καλὴ. καὶ μεταφ. il regarde tout par le mechant— βλέπει τὰ πάντα πρὸς τὸ κακόν. par le bon — πρὸς τὸ καλόν. § (ἐπὶ συγγενείας). du — du père πατρόθεν. du — de la mère μητρόθεν. il est de son — et ligne εἶναι συγγενὴς μου. du — parternel πρὸς πατρός. du — maternel πρὸς μητρός. il est du — gauche εἶναι νόθος. § μερὶς, μέρος. il a dieu de son — ἔχει τὸν Θεὸν βοηθὸν ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ. le — des ennemis οἱ ἐχθροί. je suis ni pour un — ni pour l' autre οὐδὲν εἶμαι μήτε ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς μήτε ὑπὲρ τοῦ ἄλλου. § γεωμ. — s d' une figure αἱ πλευραὶ τοῦ σχήματος. le — d' une puissance ἡ ῥίζα τῆς δυνάμεως. § ἀρχιτ. ἡ ἐπιφάνεια ἡ πλευρὰ τοῦ κτιρίου. § à — de πρόθ. πλησίον τινὸς, παρά τινα καὶ à — ἐπίῤ, prenez un peu à — πήγαινε ὀλίγον πλαγίως. donner à — δὲν ἐπιτυγχάνω τὸν σκοπὸν καὶ μεταφ. παρεκτρέπομαι. un homme est à —, ἢ marche à — d' un autre εἶναι ἐξάμιλλος, συναμιλλᾶται, ἐξισοῦται. § de — ἐπίῤ. λοξὰ, πλαγίως ἢ πλάγια. μεταφ. regarder de — ὑποβλέπω, περιῤῥοντικῶς βλέπω. mettre de — ἀποτίθεμαι κ. βάλλω κατὰ μέρος. mettre de — παρατρέχω, παρασιωπῶ, ἀφίνω.
Coteau, ἀρ. ῥάχις, λόφος, λοφίσκος.
Côtelé, ée, ἐπ. βοτ. ῥαχιώδης, ὁ ἔχων ἐξοχὰς καὶ ἀποφύσεις.
Cotelet, ἀρ. βοτ. * κιθαρόξυλον, γένος φυτῶν.
Côtelette, Ϛ. φλογὶς, κ. πυριζόλα, Ἰταλοβ. κοτελέτα.
Coter, ἐν. ἀριθμῶ (διὰ γραμμάτων ἢ ἀριθμῶν).
Coteras ἢ Coteraux, ἀρ. πλ. καλώδια (ἁλιευτικά).
Coteraux, ἀρ. πλ. ἐθελονται στρατιῶται.
Coterel, ἀρ. ἀρχ. ξίφος (κοντόν).
Coterie, Ϛ. συμμορία.
Cothurne, ἀρ. κόθορνος.
Côtier, ἀρ. Ναυτ. ἀκταῖος. ἐν χρήσει, commerce — παραπλοϊκὸν ἐμπόριον, ἀκτεμπόριον. pilote — ὁδηγὸς ἀκταῖος, ὁ γνωρίζων τὰς ἀκτὰς, τοὺς λιμένας κτλ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ hauturier.
Côtière, Ϛ. παραλία (μεγάλη). § ἀν-

δηρον, ἀναβολάς, ὕψωμα (γῆς πλησίον τείχους ἢ λοιπόν ἐπὶ τοῦ ὁποίου σπείρονται διάφορα λαχανικὰ εἰς τοὺς κήπους).

Cotignac, ἀρ. κυδωνόπαστον.

Cotillon, ἀρ. ἀρ. ὑποκ. τοῦ Cotte. κολόβιον, κ. κοντοφούστανον, ἔνδυμα τῶν χωρικῶν γυναικῶν. un homme aime le — εἶναι φιλογύνης, φιλήδονος. § εἶδος χοροῦ.

Cotinga, ἀρ. ἀμπελλίς, γένος πτηνῶν.

Cotique-blanc, ἀρ. ὀστράκου εἶδος.

Cotir, ἐν. χυδ. θλίβω, κ. ζουλῶ, ἐπὶ καρπῶν.

Cotisation, Θ. συνεισφορά, φορολογία.

Cotiser, ἐν. ὑποβάλλω τινὰ (εἰς φόρον ἢ εἰς ἔξοδα κατὰ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος).

Cotissure, Θ. θλῖψις, κ. ζούλισμα.

Coton, ἀρ. γναφάλιον, ξυλέριον, βαμβάξ, κ. βαμβάκι. § χνοῦς, κ. χνοῦδι (τῶν καρπῶν, ἀνθέων). § ἄχνη (καλύπτουσα τοὺς νέους καρποὺς τῶν δένδρων, ἀμπέλου κτλ.) § ἴουλος, κ. χνοῦδι τῶν νέων. une étoffe jette son — κ. ξερτᾶ. μεταφ. il jette un mauvais — ἐχάθη (ὡς πρὸς τὴν ὑπόληψιν ἢ τὴν κατάστασιν).

Cotonéaster. ἀρ. βοτ. εἶδος μεσπίλου.

Cotonis. Θ. εἶδος ἐσθῆτος παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς.

Cotonnades, Θ. πλ. τὰ βαμβακηρά. κ. βαμβακερά.

Cotonner, ἐν. ὑπορράπτω, γεμίζω μὲ βαμβάκιον ἢ ἔνδυμα. § οὐδ. ἡ se — αὐτ. χνοάζω, κ γεμίζω χνοῦδι. les artichauts, les raves, les pommes se — ent γίνονται ὡς ἂν στουπί, μαλλιάζουν αἱ ἀγκινάραι, τὰ μῆλα κτλ. § Cotonné, ée, μετ. cheveux — s κόμη ἰουλώδης.

Cotonnerie, Θ. * βαμβακών, γῆ ἐσπαρμένη μὲ βαμβάκι.

Cotonneux, euse, ἐπ χνοώδης, γναφαλώδης. § οὐσ. χνοώδεις, γένος μυκήτων.

Cotonnier, ἀρ. βαμβακίς, κ. βαμβακιά, τὸ φυτὸν ἐξ οὗ φύεται τὸ βαμβάκι.

Cotonnière, Θ. ἐλίχρυσον, φυτόν.

Cotonnine, Θ. βαμβακοπάνι, ἢ καραβοπάνι.

Côtoyer, ἐν. παραπορεύομαι, κ. πηγαίνω στὸ πλάγι τινός. § παραπλέω, ἀκτοπλοῶ. καὶ μεταφ. — la forêt, la rivière παρεξέρχομαι τὸ δάσος, τὸν ποταμόν.

Cotret, ἀρ. φρύγανα, φόρτος ξύλων (μετρίας ἐκτάσεως). un homme est sec comme un — ἰσχνὸς ἄνθρωπος.

Cotta, ἀρ. μέτρον τῶν Μαλδιβοννήσων.

Cottabe, ἀρ. κότταβος, εἶδος παιδιᾶς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Cotte, Θ. κροκωτόν, ἔνδυμα γυναικεῖον, κ. φουστάνι, (κυρίως τῶν χωρικῶν γυναικῶν). donner la — verte βίπτω εἰς τὰ χορτάρια τὴν γυναῖκα (παίζων μὲ αὐτήν) — d'armes χλαμὺς ἢ φάρος, (τὸ ὁποῖον ἐφόρουν ἄλλοτε οἱ ἱππόται ἐπάνω ἀπὸ τὸν θώρακα.—de mailles ἀλυσίκροτον, ἀλυσιδωτὸς χιτὼν ἢ θώραξ.—morte περιουσία τῶν μοναχῶν μετὰ τὸν θάνατον.

Cotte, ἀρ. γένος ἰχθύων θωρακικῶν.

Cottière, Θ. μοχλὸς σιδηροῦς.

Cottimo ἢ

Cottineau, ἀρ. δατμὸς (προξενικὸς) ἐπὶ τῶν πλοίων.

Cotule, Θ. κοτύλη, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.

Co-tuteur, ἀρ. συνεπίτροπος.

Cotyle, ἀρ. κοτύλη, κοίλωμα τινῶν ὀστέων (δεχόμενον ἄλλο ὀστοῦν εἰς συνάρθρωσιν).

Cotylédon, ἀρ. κοτυληδών, φυτὸν ἄλλως λεγόμενον nombril de vénus.—marin κοτυληδὼν ἡ θαλασσία, πολύπους

Cotylédonaire, ἐπ. * κοτυληδόνιος, ὁ ἀνήκων εἰς κοτυληδόνας.

Cotylédoné, ée. ἐπ. κοτυληδωτὸς, βοτ.

Cotylédons, ἀρ. πλ. κοτυληδόνες, εἴδος λοβῶν, εἰς τὰ φυτά. § ἀδένες τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑμένος τοῦ ἐμβρύου.

Cotylèphore, ἀρ. κοτυληφόρος, ἰχθυς.

Cotylet, Cotylier, ἀρ. κοτύλιον, γένος φυτῶν.

Cotylisque, ἀρ. γένος φυτῶν.

Cotyloïde, ἐπ. κοτυλοειδής. Ἀνατ.

Cotyllées, ἐπ. κοτύτταια, ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις.

Cou, ἀρ. αὐχήν, λαιμός. il a un long — εἶναι μακροτράχηλος, μακρόλαιμος, κ. — μης. il a un — court εἶναι βραχυτράχηλος, βραχύλαιμος, κ. κοντολαίμης. § αὐχὴν (ἐπὶ πραγμάτων) ἀλλὰ τότε λέγεται col. παρ. il en a son — chargé εἶναι φορτωμένος μέχρι λαιμοῦ. sauter au—, se jeter au — de quelqu'un περιπτύσσω, ἐναγκαλίζομαί τινα. παρ. il prit ses jambes à son — ἐπῆρε τὰ ποδάρια του εἰς τὴν ῥάχιν του, (ἔφυγε). couper le—à quelqu'un ἀποκεφαλίζω τινά. rompre ou casser le—à un homme καταστρέφω τὴν περιουσίαν τινός. un homme s'est cassé le — ἀρκίσθη. rompre le — à un projet διαστρέφω κ. χαλνῶ μίαν ὑποθεσιν. § αὐχὴν ἵππου (περιλαμβάνει τὴν encolure, le cou, καὶ le gosier).

Coua, ἀρ. κόκκυξ τῆς Ἀφρικῆς.

Couac, ἀρ. εἶδος ἀλεύρου καπνιστοῦ.

Couagga, ἀρ. ἵππου εἶδος.

Coualios, ἀρ. ὁ σπόρος μεταξοσκώληκος (εἰς τὸ Ἀγγεδόλ).

Couamelle, ἴδ. Columelle.

Couana, ἀρ. φοίνιξ τῆς Καγένης.

Couandou, ἴδ. Coendou.

Couard, ἀρ. ἄνανδρος, δειλός.

Couardement, ἐπίρ. δειλῶς.

Couardise, Θ. ἀνανδρεία, δειλία.

Couas, ἀρ. κόραξ.

Couati, ἴδ. Coati.

Coubais, ἀρ. κωπῆρες πλοῖον τῆς Ἰαπωνίας.

Cou-blanc ἀρ. εἶδος σεισοπυγίδος (motteux).

Coublande, Θ. μυλλέριον, φυτὸν τῆς Καγιένης.

Coucal, ἀρ. εἶδος κόκκυγος.

Couchant, ἐπ. ἐν χρ. chien — κύων ἀναπίπτων κ. πλαγιοστὸς, ἢ μὲ τὴν κοιλίαν. chien — κύων ὁ ὀρνιθοθήρας. μεταφ. il fait le chien — εἶναι σκυλακώδης, προσπίπτει, ταπεινοῦται, κ. γίνεται σκουπίδι. soleil — δύοντος τοῦ ἡλίου. § οὐσ. ἡ δύσις.

Couchart, ἀρ. * ἁπλωτὴς, τεχνίτης ὅστις λαμβάνει τοὺς τύπους τοῦ χαρτίου πλήρεις πόλτου διὰ νὰ τὸν ἁπλώσῃ ἐπὶ τῶν πιλημάτων.

Couche, ἀρ. λέχος, λέκτρον, κοίτη. les fruits de sa — τὰ τέκνα του. § τόκος, τοκετὸς, κ. γέννα fausse — ἐξάμβλωσις, ἀποβολή. faire une fausse — ἀποβάλλω, κ. ἀποβάλλομαι. § λοχεία, κ. λεχουσία, ὁ καιρὸς, ἡ διάρκεια τῆς λοχείας. cette femme est en — εἶναι λεχὼ, λοχεύεται. elle est relevée de—ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλίνην της. elle fit ses — s en tel endroit ἐγέννησεν εἰς τὸ δεῖνα μέρος. § περιζώστρα, ταινία, κ. φάσκια (τῶν παιδιῶν). § πλάξ, στρῶμα, σειρὰ, κ. ἁράδα ἢ ἀραδιὰ. — horizontale ὁριζόντειον στρῶμα. § στοίβη, στοιβασία, στοιβάς, κ. στοίβα. une — de viande et une — de fines herbes σειρὰ κρέατος καὶ σειρὰ χόρτων διεστοιβασμένων. § ἄλειψις, ἄλειμμα, χρίσμα, τουρκ. κάτι. (ἐπὶ χρωμ. καὶ μεταλ.). § (παρὰ κηπουροῖς), παράχωμα, μικρὸν ὕψωμα γῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σπείρονται διάφορα φυτὰ, τὰ ὁποῖα θερμαίνονται τεχνητῶς διὰ κόπρου ἢ δι' ἄλλων μέσων. τὸ τουρκιστὶ γιαστίκι. § — s ligneuses ξυλώδεις γραμμαί, (αἱ ὁμόκεντροι περιφέρειαι, αἵτινες φαίνονται εἰς τὸ δένδρον κοπτόμενον ὁριζοντείως). § ἔκθεσις, συμβολή, εἰς τὰ παιγνιόχαρτα, ὅσην ποσότητα βάλλει τις ἐπὶ ἑνὸς χαρτίου. — s corticales σπειρωτὸς φλοιὸς, οἱ διάφοροι ὑμένες οἱ συγκροτοῦντες τὸν φλοιόν. § διαστοιβασμὸς, ἡ ἐπισώρευσις τοῦ σίτου (παρὰ τοῖς ζυθοποιοῖς εἰς τρόπον ὥστε νὰ φυτρώσῃ). § ὑποπέτασμα, σινδὼν ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἀρτοποιοὶ βάλλουσι τὸ ψωμὶ διὰ νὰ ἀναθῇ. § ὑποσανίδωμα (πρόσγειον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται τὰ ἐρείσματα τῶν γρεντιῶν). § σωρὸς (δερμάτων παρὰ τοῖς βυρσοδέψαις καὶ δερματουργοῖς.)

Couché, ἀρ. ἐκτατὸν, εἶδος κεντήματος ὅπου ἐπιῤῥάπτεται ἡ μετάξη κτλ. καθ' ὅσον ἀναμηρύεται.

Couchée, Θ. κατάλυμα, κατάλυσις

(τὸ μέρος ὅπου μένει τις διὰ νὰ κοιμηθῇ τὴν νύκτα περιοδεύων). § εὐναῖα, κ. κειμηλιὸ, ὅ,τι πληρώνῃ τις διὰ νὰ κοιμηθῇ.

Coucher, ἐν. κατακλίνω, κατατίθημι, θέτω κατὰ γῆς. — un homme sur le carreau καταβάλλω τινὰ, κ. τὸν ξαπλόνω, κατὰ γῆς, τουτέστι τὸν ῥίπτω νεκρὸν, ἢ πληγωμένον. § κατακλίνω, εὐναίζω, κοιμίζω, βάλλω εἰς τὴν κλινὴν (διὰ νὰ κοιμηθῇ). être — é κεῖμαι, κ. κείτομαι. § κλίνω, κάμπτω, πλαγιάζω (τι, ἐν ᾧ εἶναι ὀρθόν). les grandes pluies—ent les blés οἱ σφοδροὶ ὑετοὶ ῥίπτουσι κάτω τὸν σῖτον. — une dentelle sur une étoffe ἐφαπλῶ ὀδοντωτὸν ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος. § χρίω, ἀλείφω, κ. βάλλω μίαν σειρὰν (χρυσοῦ, χρώματος κτλ). — une couleur sur un lambris δίδω ἓν χρῶμα εἰς τὴν στέγην. — dans un acte, dans un traité, dans un registre καταχωρίζω, καταγράφω. — par écrit γράφω τι, κ. πέρνω εἰς τὸ κονδύλι. — en recette, en dépense σημειῶ, κ. περνῶ εἰς τὰ ἔσοδα, εἰς τὰ ἔξοδα.—une bouteille sur le côté ἴδ. Côté. § — en joue ἀτενίζω τι, τὸ σημαδεύω (διὰ νὰ τὸ κτυπήσω μὲ τὸ πυροβόλον). μεταφ. il y a long temps qu'il —e cette place en joue πρὸ πολλοῦ ἐποφθαλμιᾷ, ἀποβλέπει εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν, κ. τὴν ἔχει στὸ μάτι. § ἐκτίθημι, βάλλω (ποσότητά τινα χρημάτων εἰς τὸ παιγνίδιον.) — gros βάλλω, διακινδυνεύω πολλὰ, παίζω βαρέως. μεταφ un homme —e gros μεγαλογορεῖ, μεγαλολογεῖ. § ἀδ. κατακλίνομαι, κατάκειμαι, καθεύδω, κ. κοιμῶμαι, πλαγιάζω.—sur la terre σκληροκοιτῶ, χαμαικοιτῶ, πλαγιάζω κατὰ γῆς. — de hors γίνομαι ἀπόκοιτος, κοιμῶμαι ἐκτὸς τῆς οἰκίας μου, κ. ξενοκοιμοῦμαι.—avec quelqu'un συγκοιμῶμαι. § καταλύω, μένω τὴν νύκτα. —dans un bateau κοιμῶμαι εἰς τὸ πλοῖον.—à la belle étoile κοιμῶμαι εἰς τὸ ὕπαιθρον. il a — é dans son fourreau ἐκοιμήθη ἐνδεδυμένος, κ. μὲ τὰ ροῦχά του. une porte, une maison a — é ouverte ἡ θύρα, ἡ οἰκία ἔμεινεν ἀνοικτὴ ὅλ' ὅλης τῆς νυκτός. — avec une femme συνέρχομαι μὲ γυναῖκα. § se — αὐτ. κλίνω, στηρίζομαι. § se — καταλλίνομαι, πίπτω (εἰς κλίνην), πλαγιάζω, κ. πέρτω (στὸ στρῶμα) παρ. comme on fait son lit on se — ὡς στρώσει καθεὶς ἔτζι πλαγιάζει. § — la pâte βάλλω τὴν ζύμην (εἰς σινδόνα, ἢ ἀλλαχοῦ διὰ νὰ ἀναβῇ). — d'assiette προαλείφω (τὸ ξύλον, ἢ τὸ ἀγγεῖον διὰ νὰ τὸ χρυσώσω μετέπειτα). le soleil se — e ὁ ἥλιος δύει, κ. βασιλεύει. il est—é ἔδυσε. un mouchoir de cou se — e bien ὁ λαιμοδέτης ἔρχεται καλά. § προχρωματίζω τὸν χάρτην τῆς ῥιπίδος (éventail) διὰ νὰ τὸν βάψω ἔπειτα μὲ διάφορα χρώματα.— le poil ἐξισῶ, κ. σιάζω (τὴν τρίχα τῶν καρτῶν ἐριούχων).

Couché, ée, μετ. à soleil—περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. avant soleil — πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. la soie est bien — ée ἡ μέταξα εἶναι καλῶς ἐνδεδιασμένη, κ. διασμένη.

Coucher, ἀρ. κατάκλισις. c'était le moment de mon — ἦτον ἡ ὥρα τοῦ ὕπνου μου. le — du roi τὸ κοίμημα τοῦ βασιλέως. il ne lui coûte rien pour con — δὲν ἐξοδεύει τίποτε διὰ τὸν ὕπνον. § εὐναῖα, ἐγκοίμητρα, στωμνὴ, κ. κρεββάτι. un bon, un mauvais — καλὸν, ἢ κακὸν κρεββάτι. § le — du soleil ἡ δύσις τοῦ ἡλίου, κ. τὸ βασίλευμα.

Couchette, Ϛ. κλινίδιον, κ. κρεββατάκι.

Coucheur, euse, οὐσ. ἐν χρήσει πάντοτε μεθ' ἑνὸς ἐπιθέτου. bon—, mauvais—καλὸς, ἢ κακὸς ὁμευνέτης § σύνοικος.

Couchis, ἀρ. ὑπόστρωμα ἄμμου (τιθέμενον εἰς τὰ ξύλα τῆς γεφύρας διὰ νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ λιθόστρωτον.) (ἐν γένει λέγεται πᾶν) ὑπόστρωμα (ἐπὶ τοῦ ἐποίου στηρίζεται τὸ λιθόστρωτον ἢ τὸ κονίαμα ἀσθέστου, ἢ ἄλλης ὕλης.) § παραχυὰς τοῦ ἐρυθροδάνου.

Couchoir, ἀρ. (παρὰ βιβλιοδέταις) χρυσωτήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐφαπλοῦται τὸ φύλλον τοῦ χρυσοῦ ἐπὶ τῶν βιβλίων.

Couchure, Ϛ. κρόκη (fil) ἁπλῆ ἢ διπλῆ, χρυσῆ ἢ ἀργυρᾶ, κειμένη κατὰ μῆκος τοῦ ζωγραφήματος, καὶ συνεχομένη μὲ ἄλλην κλωστὴν κατὰ διαστήματα.

Couci couci, μετρίως, κ. ἔτζι καὶ ἔτζι.

Coucou, ἀρ. κόκκυξ, κ. κοῦκκος.

Coude, ἀρ. ἀγκὼν, κ. ἄγκωνας. § ἀγκὼν, τὸ μέρος τοῦ ἐνδύματος, τὸ καλύπτον τὸν ἀγκῶνα, παροιμ un homme a haussé le — ἔπιε πολύ. § ἀγκὼν, καμπὴ, γωνία, κ. ἀγκωνὴ, ἐπὶ ποταμοῦ, δένδρου, ὁδοῦ, καὶ ἐπὶ κτιρίων.

Cou-de-chameau, ἀρ. ὁ νάρκισσος.

Cou-de-cigogne, ἀρ. εἶδος γερανίου, φυτόν.

Coudée, Ϛ. πῆχυς, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν ἄκρων δακτύλων διάστημα. § παρ. avoir ses —s franches εἶμαι εἰς εὐρυχωρίαν, κάθημαι ἀπλόχωρα, καὶ μεταφ. εἶμαι ἐλεύθερος, ἀνεξάρτητος.

Coudelattes, Ϛ. πλ. κ. κουδελάτζα· χονδρὰ ξύλα τοῦ πλοίου.

Cou-de-pied, ἀρ. ταρσὸς, τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός.

Couder, ἐν. κάμπτω, διπλῶ (εἰς σχῆμα ἀγκῶνος, ἢ εἰς γωνίαν).

Couderlo, ἀρ. εἶδος μύκητος φυομένου εἰς Λαγγεδόκ.

Coudey, ἀρ. εἶδος κορώνης ἰνδικῆς.

Coudonnier, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Cognassier.

Coudou, ἀρ. κεμάς, εἶδος δορκάδος. ταὐτὸν τῷ condoma.

Coudoyer, ἐν. διαγκωνίζω, κ. σκουντῶ μὲ τὸν ἀγκῶνα.

Coudraie, Ϛ. * λεπτοκαρυών, γῆ πεφυτευμένη μὲ λεπτοκαρύας.

Coudran, ἀρ. εἶδος πίσσης μὲ τὴν ὁποίαν ἀλείφονται τὰ σχοινία.

Coudranner, ἐν. πισσῶ, κ. κατραμόνω (τὰ σχοινία.)

Coudranneur, ἀρ. πισσωτὴς, τεχνίτης βυθίζων τὰ σχοινία εἰς τὸ κατράμιον.

Coudre, ἐν. ῥάπτω. — ensemble συῤῥάπτω.—à προσράπτω. παρ. on ne sait quelle pièce y — ἀγνοοῦσι πῶς νὰ οἰκονομήσωσι τὸ πρᾶγμα. § cousu, e, μεταφ. des finesses—es de fil blanc πανουργίαι παχυλαὶ, κ. χονδροειδέσταται. il a les flancs — s, les joues — es εἶναι ἰσχνός. il est tout — de pistoles εἶναι γεμάτος ἀπὸ χρήματα. il a le visage tout — de la petite vérole τὸ πρόσωπόν του εἶναι κατάστικτον ἀπὸ εὐλογιάν. vous savez tout ce qui s'est passé, mais surtout bouche — ue γνωρίζετε ὅ,τι συνέβη, ἀλλὰ πρὸ πάντων σιωπή, τὸ στόμα ῥαμμένον.

Coudre, ἀρ. λεπτοκαρύα.

Coudrement, ἀρ. ἡ ἔκτασις τῶν θερμάτων εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ.

Coudrer, ἐν. ἐκτείνω τὰ θέρματα εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ.

Coudrette, Ϛ. ἴδ. Coudraie.

Coudrier, ἀρ. ἡ λεπτοκαρύα, κ. ῥουντουκιά.

Couenne, Ϛ. σύειον δέρμα, κ. γουρουνοπέτζι, ἢ γουρουνοτόμαρον. § ἐπίπαγος, ἡ ἐπὶ τοῦ αἵματος σχηματιζομένη πυκνὴ καὶ φαιὰ ἐπιδερμὶς.

Couenneux, euse, ἐπ. ἐπιπαγώδης, ἴδ. ἀνωτ. Couenne.

Couépi, ἴδ. Coupy.

Couets, ἀρ. πρόσοδες, κ. σκότες, σχοινία συνέχοντα τὸν μέγαν ἱστόν.

Coueto, ἀρ. φυτὸν ἐκ τοῦ γένους Vulpin.

Couette, Ϛ. στρῶμα πτιλωτὸν, κ. πουπουλένιο. § σφενδόνη, τεμάχιον κοῖλον χαλκοῦ, ἢ σιδήρου ἐντὸς τοῦ ὁποίου στρέφεται ἓν ἐλατήριον.

Couffe, ἀρ. αἰγυπτιακὸν μέτρον. §—de palangre ἁλιευτικὸς κάλαμος (οὕτω λέγεται εἰς τὴν Provence).

Couffin, ἀρ. κάναστρον, ἢ κοφίνιον (ἐκ φύλλων φοίνικος).

Couffle, Ϛ. ἀπόδεσμος ἢ δέμα κολουτέας (senè), βάλλα ἐρχομένη ἐκ τῆς Ἀνατολῆς.

Cougourde, Θ. κολοκύνθη, (κυρίως διὰ κολύμβημα).
Cougourdette, Θ. εἶδος κολοκύνθης.
Couguard, ἡ Puma, ἀρ. γαλῆ Παραγουϊανή.
Couhage, ἀρ. κύαμος ἰνδικός.
Couhyeh, ἀρ. γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἱεράκων.
Coui, ἀρ. τὸ ἔλυτρον, ἢ ὁ ῥλοιὸς τῆς κολοκύνθης, χρήσιμος νὰ μεταχηματισθῇ εἰς ἀγγεῖα, κτλ.
Couier, ἀρ. πρόστγιον, σχοινίον (δι' οὗ δένουσι τὰ ὀπίσθεν τοῦ πλοίου ὅταν εἶναι ἀραγμένον).
Couillard, ἀρ. καταπέλτης. § παρὰ Ναυτ. πρότονος, κάλως συνέχων τὸ μέγα ἱστίον μὲ τὸν μέγαν ἱστόν. § καὶ ξύλα τινὰ χρήσιμα εἰς τὴν κατασκευὴν μύλου.
Couillaud, ἀρ. ἄχρ. χαρίεις, ἀφρόντις.
Couin, ἡ Covin, ἀρ. ὀρεπανηφόρον ἅρμα, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Κελτοῖς καὶ Βρετανοῖς.
Cou-jaune, ἀρ. εἶδος ὑπολαΐδος (fauvette) ἐν τῷ ἀγίῳ Δομίγγῳ.
Coukeel, ἀρ. κόκκυξ ἰνδικός.
Coulacissi, ἀρ. ψιττακὸς τῶν Φιλιππονήσων.
Couladoux, ἀρ. πλ. καλῶδια (εἰς τὰς τριήρεις ἐπέχοντα τόπον τῶν στολίδων (rides).
Coulage, ἀρ. διαῤῥοή, κ. τρέξιμον, φύρα τῶν ὑγρῶν.
Coulamment, ἐπίῤ εὐτρόχως, (ἐπὶ χαρακτῆρος λόγου καὶ ἀπαγγελίας.)
Coulant, te, ἐπ. ῥέων, ῥυτός, ῥευστός. nœud — ἄμμα, κόμβος εὔστροφος, ὅστις χαλᾶται, ἢ σφίγγεται, χωρὶς νὰ παραλυθῇ. vin — οἶνος εὔποτος, κ. ὅστις καταβαίνει καλὰ, ἢ γλυστρᾷ. homme — en affaires, ἢ ἁπλῶς — εὐμεταχείριστος ἄνθρωπος, εὔκολος. § λεῖος, (ἐπὶ ὕφους καὶ καλῶν τεχνῶν). dessin—ομαλὴ ζωγραφία, ἡ μὴ ἔχουσα ἀποτόμους καμπύλας. musique — τὸ ὁμαλὴ μουσική.
Coulant, ἀρ. περιδέῤῥαιον, κ. χαρχάλι τοῦ λαιμοῦ. § κρίκος (συνέχων τὰ σκέλη τῆς λαβίδος, σιδηράγρας (tenailles). § κομβίον (ξύλινον).
Coulavan, ἀρ. εἶδος χλωρίωνος loriot (oriolus).
Coule, Θ. ῥάσον (τῶν βερναρδίνων).
Couldre, ἐν. ἄχρ. ἀρχ. τέμνω, σχίζω, μάχομαι.
Coulé, ἀρ. χυτὸν, ἐπὶ μουσ. ὅταν πολλαὶ μουσικαὶ φωναὶ συνδέωνται καὶ γίνονται διὰ μιᾶς. § ὑπεκῤῥοὴ (τῶν ὑδάτων ἀπὸ τὰ τηγάνια τῶν ἁλικῶν) § χωνευτὸν, χυτὸν, (πᾶν ἔργον χουσοχόου κτλ) § πρωτόχρουν, οἱ πεῶτοι χρωματισμοὶ τοὺς ὁποίους κάμνουσιν οἱ ζωγράφοι εἰς τὰς ἱχνογραφίας. § βῆμά τι χορικόν.
Coulée, Θ. χυτὸν γράμμιον. § ἔκῤῥοαι (εἰς τὰ μεγάλα σιδηρουργεῖα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκῤῥέει ἀπὸ τὸ χωνευτήριον ὅλη ἡ ὕλη.)
Coulemelle, Θ. ὄνομα μύκητος ἐδωδίμου.
Coulement, ἀρ. ῥοὴ, ἄχρ. — d'épée προσβολὴ (εἰς τὸν διαχωρισμὸν) γινομένη διὰ παραῤῥήξεως ὁλοκλήρου τοῦ ἐλάσματος τοῦ ξίφους, κατὰ τοῦ ἐλάσματος τοῦ ξίφους τοῦ ἐναντίου.
Coulequin, ἀρ. Κεκροπία, δένδρον τῶν Ἀμερικανικῶν κυκλάδων.
Couler, οὐδ. ῥέω, κ. τρέχω, (ἐπὶ ὑγρῶν). la chandelle — e τὸ κηρίον τρέχει. un tonneau, un vase — o ὑπεκῤῥέει, διαῤῥέει, κ. τρέχει. un navire, un vaisseau —e à fond, — e bas τὸ πλοῖον χώνεται πολὺ εἰς τὸ νερόν. καὶ ἐνεργ. on —e à fond un vaisseau καταδύουσι, βυθίζουσι τὸ πλοῖον. on a — é un homme à fond τὸν κατέστρεψαν ἄῤῥην, κατεστράφη ἐξ ὁλοκλήρου. — quelqu'un à fond dans la dispute ἀποστομίζω τινά. — une matière à fond διαβασανίζω ὑπόθεσίν τινα, τὴν ἐξετάζω κατὰ βάθος, καὶ εἰς ὅλα της τὰ μέρη. un vaisseau —e bas ἤνοιξε τὸ πλοῖον. une tuile —e d' un toit, l'échelle coula μία κέραμος ἐγλύστρισε καὶ ἔπεσε, ἡ κλίμαξ ἐγλύστρισε. la vigne —e, les figues ont —é ἡ ἄμπελος ἐῤῥύψε (τὸν καρπὸν), τὰ σῦκα ἔπεσαν. § παρέρχομαι (ἐπὶ χρόνου). καὶ ἐνεργ. —des jours heureux διέρχομαι ἡμέρας εὐτυχεῖς. les vers, une période — e bien οἱ στίχοι, ἡ περίοδος εἶναι ὁμαλοί. cela —e de source ῥέει ὡς ἀπὸ πηγῆς, βαδίζει μόνον του. il parle très savamment, cela — e de source ὁμιλεῖ σοφῶς, εἶναι ἐπόμενον. les liqueurs délicieuses — ent agréablement τὰ καλὰ ποτὰ καταβαίνουσι νόστιμα. un rasoir —e bien τὸ ξυράριον εἶναι τομὸν, κ. τρέχει καλὰ, ἤτοι κόπτει καλά. § οὐδ. (ἐπὶ χορου) γλυστρῶ, σύρω (τὸν πόδα) faites deux pas et — ez κάμε δύο βήματα καὶ σύρε (τὸν πόδα σου). καὶ ἐνεργ. — un pas σύρω τὸ βῆμα. — une note,— plusieurs notes κάμνω ἐλαφρὰ μίαν φωνὴν ἢ πολλὰς φωνάς. — sur un fait, sur une circonstance ἀκροθιγῶς ὁμιλῶ περί τινος πράγματος ἢ συμβεβηκότος, λέγω ἐν παρόδῳ. § φεύγω κρυφίως καὶ χωρὶς νὰ μὲ ἐννοήσωσι, ὑπεκφεύγω, κ. γλυστρῶ. § se — αὐτ. je me coulai le long de la muraille ἔφυγα μὲ τρόπον τοῖχον τοῖχον. § ἐν. διηθῶ, σακκῶ, σακκιλίζω, κ. σουρόνω ἢ περνῶ. § παρεισάγω, παρεντίθημι, παρεισφέρω, κ. χώνω. il a —é ce billet parmi d'autres papiers παρήνεικε τὸ γραμμάτιον τοῦτο μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων. il a —é la main dans ma poche ἔχωσε τὸ χέρι του εἰς τὸν κόλπον μου. il a —é quelques marchandises parmi celles qu'il m'a livrées ἀπέρασε μερικὰ ἐμπορεύματα ὁμοῦ μ' ὅσα μὲ παρέδωκε. § — une glace, une pièce de canon χύνω τὸν καθρέπτην, τὸ κανόνιον. § — une taille εὐθυγραμμῶ, χαράττω κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, παρὰ χαλκογρ. § Coulé, ée, μετ. taille—ée ἐντομὴ ὁμαλὴ, παρὰ χαλκ. ἡ ἔχουσα τὴν ἀπαιτουμένην καὶ φυσικὴν διεύθυνσιν· ἀντίκειται τῷ taille à tournoiement.
Couleresse, Θ. ὀλκίον (bassin) ἡμισφαιροειδὲς διὰ τὰς ἐργασίας τῆς ζαχαροποιΐας.
Coule-sang, ἀρ. εἶδος ἐχίδνης εἰς τὴν Μαρτινίκαν.
Coulette, Θ. ὀβελίσκος (σιδηροῦς) τιθέμενος εἰς τὴν ῥοδάνην διὰ νὰ ξετυλιχθῇ ἡ κλωστὴ εἰς ἄλλην ῥοδάνην.
Couleur, Θ. χροιὰ, χρῶμα, κ. Θωριά. — noire μελανόχρουν. —blanche λευκόχρουν.—grise φαιόχρουν. — de feu πυρίχρουν. — de rose ῥοδόχρουν. variété de—s ποικιλόχροια, τὸ ποικιλόχρουν. mettre en — βάφω. cette étoffe a perdu sa — ἡ ἐσθὴς αὕτη ἐξήνθησε, κ. ξέβαψε. καὶ οὐσ. un ruban — de feu ἢ d'un très beau — de feu ταινία πυρίχρως. le — de rose τὸ ῥοδόχρουν. § χρῶμα λαμπρὸν, κ. ἀνοικτὸν, (ἀντικειμένως εἰς τὸ λευκὸν, μέλαν, φαιὸν κτλ.) il avait aujourd'hui un habit de — ἐφόρει σήμερον ἔνδυμα ἀνοικτόν. § χρόα, χροιὰ, ὄψις. il a de belles — s εἶναι εὔχρους. § ἐρύθημα, κ. κοκκινάδα. il est haut en — εἶναι εὔχρους, κ. ἔχει ὄφιν. il changea de — ἠλλοιώθη τὸ πρόσωπόν του. la — lui monte au visage ἔγινε κατακόκκινος. pâles — s χλώρωσις, πάθος τῶν γυναικῶν. des viandes prennent — , du pain prend —τὰ κρέας, τὸ ψωμὶ ἐχρωματίσθησαν, ἐψήθησαν. μεταφ. cette affaire commence à prendre — ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ μορφὴν, νὰ διευθετῆται. § χαρτίον (ἐν τῶν τεσσάρων εἰδῶν) de quelle — tourne -t- il τί χαρτίον στρίφει. prendre — παίζω κ. πέρνω χαρτίον. prendre — κρύττομαι, δεικνύομαι. reprendre — ἐπανέρχομαι εἰς τὴν εὔνοιαν, ἀποκαθίσταμαι. il a repris — ἐπανῆλθεν εἰς τὰ πράγματα. § πρόσχημα, πρόφασις, τὸ φαινόμενον. sous — d'amitié ὑπὸ τὸ πρόσχημα φιλίας. § κάλυμμα, περικάλυμμα. il a taché de donner une — à sa conduite ἐπροσπάθησε νὰ σκεπάσῃ, νὰ καλύψῃ τὴν διαγωγήν του. § βαφὴ, χρῶμα, χρωματισμός. § — s σχήματα (τῶν συγγραφέων).

Couleuvre, Ϡ. ὄρις. il a bien avalé des —s κατέπιε πολλὰ πικρὰ (πολλὰ φαρμάκια).
Couleuvreau, ἀρ. ὀφίδιον.
Couleuvrée, Ϡ. βρυωνία, ἴδ. bryone.
Couleuvrine, Ϡ. μακρόβολον, κανόνιον μακρόν. être sous la — du quelqu'un ἐξαρτῶμαί τινος.
Coulicou, ἀρ. εἶδος κόκκυγος.
Coulière, Ϡ. πλὰξ σιδήρου (πλατεῖα.)
Coulis, ἀρ. ἐκχύλισμα, σκεκέλισμα, ζωμὸς (κρέατος, λαχάνων, κτλ. ὅστις ἀπέρασεν ἀπὸ στραγγιστήριον) § ἄσβεττος (χρησιμεύουσα εἰς τὸ νὰ συνδέσῃ τὰς ἀρμογὰς τῶν πετρῶν). § fr. vent—* διαυλώνισμα, ἄνεμος ὅστις ἔρχεται διὰ τρωγλῶν, ῥωγμῶν κτλ.
Coulisse, Ϡ. σταθμὸς κοῖλος, ἐμπυελὶς, ἐγκοπὴ, ὀλκὸς, στενὴ καὶ ἐπιμήκης χαραγμάδα ἐντὸς τῆς ὁποίας τίθεται καὶ κινεῖται ἄλλο σῶμα, οἷον τῶν παραθύρων, θυρῶν, κτλ. § κλεισιὰς, θυρόφυλλον ἢ παραθυρόφυλλον, κτλ. στρεφόμενον ἐντὸς ὀλκοῦ. § περίακτος, ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου σανὶς, ἥτις μεταβάλλει τὰς σκηνικὰς διαγραφὰς, κινουμένη πότε ἐμπρὸς, πότε ὀπίσω. § παρασκήνια, τὰ μεταξὺ τῶν περιάκτων διαστήματα, ὅπου ἀναχωροῦσιν οἱ ὑποκριταί.
Coulisseau, ἀρ. ἐμβόλιον, μικρὰ γλωσσὶς ἥτις χρησιμεύει ἀντὶ ὀλκοῦ.
Coulisseur, ἀρ. * ὀλκαγωγὸς, ἐργαλεῖον δι' οὗ κατασκευάζονται οἱ ὀλκοὶ (Coulisse).
Coulissoire, Ϡ. ῥινίδιον (τῶν ἀσκοποιῶν).
Couloir, ἀρ. ὄλκειον, ἀγγεῖον ὅπου διυλίζεται ἓν ὑγρόν. § ὀίαυλος, στενὸν, διὰ τοῦ ὁποίου μεταβαίνει τις ἀπὸ ἓν δωμάτιον εἰς ἄλλο les —s de la bile οἱ ἀγωγοὶ, πόροι τῆς χολῆς.
Couloire, Ϡ. ἠθμὸς, διυλιστὴρ, κ. στραγγιστῆρι § χυτήριον (τῶν καρφιδοποιῶν διὰ νὰ κάμουν ἴσον μεγέθους τὰς καρφίδας).
Coulombe, Ϡ. ὑπόστονος, χονδρὸν τεμάχιον ξύλου ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ δονός.
Coulotte, Ϡ. ἐπίκλιντρον, ξύλα διὰ τῶν ὁποίων εὐκολύνουσιν οἱ μολυβδουργοὶ τὴν ἀπόσπασιν τῶν μολυβδίνων πλακῶν ἀπὸ τῶν τύπων.
Coulpe, Ϡ. παρὰ τοῖς ἐκκλ. ἡ κηλὶς τῆς ἁμαρτίας, (καὶ ἁπλῶς) σφάλμα, λάθος.
Coult, ἀρ. ξύλον τῆς Ἀμερικῆς.
Coulure, Ϡ. ἡ χύσις καρπῶν, *καρποῤῥοΐα. § ἀπόχυμα, ἠ ἔκχυμα, μέρος τοῦ μετάλλου τὸ ὁποῖον χύνεται ἀπὸ τὴν μήτραν ὅπου ἐγχέεται ἡ ὕλη.
Coumaron, ἀρ. δένδρον ὀσπριοφόρον.
Couménc, ἀρ. λύκοψος, φυτόν.
Coumier, ἀρ. ἄπιος τῆς Γουϊάνης.
Coumon, ἀρ. φοινιξ τῆς Γουϊάνης.
Coup, ἀρ. πληγὴ, κ. κτύπημα. — de poing πυγμὴ, κ. γροθιά. — de pied λάκτισμα, κ. κλωτζιά. — de cognée πληγὴ ἀξίνης, κ. ἀξιναριά. — de marteau σφυροκόπημα. — de pierre λιθοβόλημα, πετροβόλημα. — de flèche τόξευμα. — de fusil πυροβόλημα, κ. τουφεκιά.— — de pistolet πιστολιὰ. — de canon κανονοβόλημα, κ. κανονιά.— de dent ὄδηγμα, κ. ὀδοντιά. — de rasoir ξυραφιά. — de bâton πληγὴ, κ. ξυλιά. — de foudre κεραυνὸς, (ἡ) κεραυνοβόλημα, κ. ἀστροπελέκι. il a été tué d'un—de tonnerre ἐκεραυνοβολήθη. — de vent πνοὴ ἀνέμου, ἄνεμος. se donner un — contre la muraille προσκρούω, προσκόπτω, κτυπῶ εἰς τὸν τοῖχον donner des —s à quelqu'un τύπτω, δέρω, κ κτυπῶ charger quelqu'un de —s ξυλοκοπῶ. il eut un — dans le bras ἐκτύπησε εἰς τὸν βραχίονα. assommer de— s συγκόπτω, κατακόπτω τινὰ, κ. σκοτόνω ἀπὸ τὸ ξύλον il manqua son —δὲν τὸν ηὗρε. § πληγὴ, ὑπώπιον, κ. κτύπημα (τὸ σημάδι τῶν πληγῶν). § Coup Orbe, ἴδ. Orbe — de feu ἡ βολὴ, κ. βολιά. — de couteau πληγὴ μαχαίρας, κ. μαχαιριά. — d'épée σπαθιά. παρ. il a été le plus fort, il a porté les — s ἔφαγε τὸ ξύλον. — dans l'eau, ἡ — d'épée dans l'eau τρύπα στὸ νερό. sans — férir ἀναιμωτί. un — de bec, de dent, de langue ὄῤῥιξις, κακολογία. il donne des—s de dent, de langue, de bec εἶναι φιλοκέρτομος, ὀηκτικὸς, αἴρων. — de grâce ἡ τελευταία πληγὴ (τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει ὁ ὁήμιος διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν κατάδικον).—de sang μετάστασις αἵματος. — fourré. ἴδ. fourré. μεταφ. porter un — fourré à quelqu'un βλάπτω τινὰ κρυφίως. § σκοπὸς, σχέδιον, ἔργον, ἐπιχείρημα faire son —εὐτυχῶ ἐπιτυγχάνω. manquer son — ἀποτυγχάνω. le négociant a fait un beau — ὁ ἔμπορος ἔκαμε καλὴν δουλειάν. rabattre les — s καταπαύω, ἡσυχάζω τὸ πρᾶγμα. — d'essai δοκίμιον, ἀπόπειρα. — du ciel, — de la providence θαῦμα, ἔργον τοῦ οὐρανοῦ. — de la fortune, du sort περιπέτειαι τῆς τύχης. — d'ami φιλικὸν ἔργον. — de maître τέχνη, ἐπιτηδειότης ἄκρα. — d'état αὐτοσχεδίασμα, αὐτοματισμὸς (Κορ. ἀτ.) — d'autorité αὐθαίρετον ἔργον, αὐτεξούσιον τόλμημα. (αὐτόθι.) — de tête αὐτοκέφαλον ἔργον, ἀπερίσκεπτον. il a fait un — de tête ἢ de sa tête ἔκαμε πρᾶγμα τῆς κεφαλῆς του. παρ. un homme a un — de hache ἔχει τὴν πετριαν (ἤτοι τρέλλαν). faire d'une pierre deux — s κτυπῶ μὲ μίαν πέτραν δύο καρύδια. une chose porte — τὸ πρᾶγμα ἔχει συνέπειαν, εἶναι σὺστιῶδες. § κρότος, ἦχος, κτύπημα. — de canon κανονοβολισμὸς, κρότος κανονίου. — de mousquet πυροβολισμός. § ἡ βολὴ κ. ῥιξιά. les soldats avaient chacun dix — à tirer οἱ στρατιῶται εἶχον καθεὶς δέκα βολὰς νὰ ῥίψωσι. § tirer à— perdu ῥίπτω ἀστόχως, ἀσκόπως, κ. στὰ χαμένα. § ἔγχυσις, ποτήριον, βολὴ (Κορ. ὅσον πίνει τις εἰς μίαν φοράν). boire à grands— s πίνω μεγάλα ποτήρια. boire à petits—s πίνω ὀλίγον ὀλίγον. boire en un—, en un seul — πίνω ἀθρόον, διὰ μιᾶς, εἰς τὴν μιὰν, κ. μιὰν κοπανιὰν. καὶ μεταφ faire une chose en un — κάμνω τι ἀθρόως καὶ διὰ μιᾶς. faire une chose— sur — κάμνω τι ἀλλεπαλλήλως, ἐπανειλημμένως. faire une chose du premier — κάμνω τι ἐκ πρώτης ἀρετηρίας. § φορά. un—ἅπαξ. deux—s δίς. je lui pardonne pour le — τὸν συγχωρῶ διὰ τοῦτο (διὰ ταύτην τὴν φοράν). pour le — vous êtes pris τέλος πάντων συνελήφθης αὐτὴν τὴν φοράν. § βολὴ, βόλος (ἐπὶ παιδιῶν). — de dés βολὴ κύβων, κ. ζαριά. beau — φορὸς κύβος, κ. καλὸ ζάρι. — et dés ὅποιος ῥίψει μεγαλήτερον. (λέγεται τοῦτο διὰ νὰ παίξῃ πρῶτος ὁστις ἐκ τῶν δύο ῥίψῃ μεγαλήτερον κύβον). § βολὴ (ἐπὶ σφαιριστρας). un — de partie καλὴ βολή § (τίθεται μετὰ πολλῶν λέξεων διὰ νὰ σημάνῃ αἰφνιδίον τινα καὶ ἀκαριαίαν ἐνέργειαν σώματος) οἷον un — de lime ἓν ῥίνισμα. un — de plume κονδυλιά. deux — s de pinceau δύο ὀλκαὶ γραφίδος. un — de main μία πληγή. donner un — de peigne à cette perruque δίδω ἓν κτένισμα εἰς τὴν περούκαν. prendre une place d'un—de main κυριεύω τὸ φρούριον ἐξ ἐφόδου. un — de vent εἷς ἄνεμος (ἀντὶ τοῦ μία πνοὴ ἀνέμου). — de mer κῦμα κ. θαλασσιά. — d' œil βλέμμα, κ. ὀμματιά. d'un— d'œil διὰ μιᾶς ἐπιβολῆς ὄψεως. cette maison plait au premier — d'œil ἡ οἰκία φαίνεται ἀρεστὴ ἐκ πρώτης ὄψεως. le —d'œil de ce lieu est charmant ἡ ἄποψις, ἡ θέα, ἡ θεωρία τοῦ τόπου τούτου εἶναι τερπνοτάτη — d'œil ἐπιβολὴ ὀρθαλμοῦ, ὄμμα ἐπίβολον. κ. καλὸν ὄμμα. (ἐπὶ στρατιωτικῶν λέγεται ἡ ὀξυδέρκεια, διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζουσι διὰ μιᾶς τὴν θέσιν τῶν τόπων καὶ τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ). (ἐπὶ δὲ εἰκόνων) ὄμμα διαγνωστικόν. donner un — de chapeau προσαγορεύω, κ. χαιρετῶ. un — de chapeau προσαγόρευσις, κ. χαιρετισμός. il n'y

a qu'un — de pied jusqu'à cet endroit εἶναι ἓν βῆμα ἕως εἰς τὸ δεῖνα μέρος. un — de théâtre τὰ ἀπὸ μηχανῆς συμβεβηκότα, (τὰ αἰφνίδια καὶ ἀπρόβλεπτα). § — de soleil σειρίασις, βολὴ ἡλίου. attaqué d'un — de soleil ἡλιόβλητος, κ. ἡλιοκτυπημένος.—foudroyant, ἡ expérience de la commotion ἡ expérience de Leyde ὁ ἠλεκτρισμὸς ὑφ' ἀνθρώπων.—du roi καὶ — sec βασιλικὴ βολὴ ἢ βασιλικὸς βόλος (ἐπὶ τῆς σφαιρίστρας). § ἡ ἐπιβολὴ τῶν χρωμάτων. § ἴδ. réveillon § — de terre ἡ ὑελώδης ὕλη τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ ὑελοποιὸς κάθε φορὰν διὰ τοῦ πυκρίου του. § — de langue, — d'archet, — de poignet, — de doigt κροῦσμα τῆς γλώττης, τοῦ πλήκτρου, τοῦ ἀντίχειρος, τοῦ δακτύλου, τοῦτέστι ἡ διὰ τῆς τοιαύτης πλήξεως σχηματιζομένη φωνή. § ἐπιρ. tout à — αἴφνης, ἐξαιφνης. tout d'un — ἀθρόως, διὰ μιᾶς. après — μετὰ τὸ πρᾶγμα, ἐξώκαιρα. à — sûr βεβαίως, ἀρεύκτως. à tous — s κάθε ὀλίγον, κάθε στιγμήν pour le —, à ce — δι' αὐτὴν τὴν φοράν, διὰ τώρα. encore un — καὶ πάλιν, καὶ αὖθις.

Coupable, ἐπ. ἔνοχος, ὑπεύθυνος. § οὐσ. ὁ ἔνοχος.

Coupans, ἀρ. πλ. τὰ ἀκρωνύχια τοῦ μοσιοῦ.

Coupans, ἀρ. πλ. νόμισμα χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν τῆς Ἰαπωνίας.

Coupant, te, ἐπ. τμητικός, κοπτικός.

Coupaya, ἀρ. Κωπαΐα, ὀδοιπορικὸν τῆς Καγένης.

Coupe, Ϛ. τομή, βῆμα ὀρχήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ χορεύων στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ποδὸς, κινῶν τὸν ἕτερον ὄπισθεν ἢ ἔμπροσθεν. § τομή, κ. κόψιμον. la — d un bois ἡ καὶ ἁπλῶς coupe ἡ ὑλοτομία, ἡ δενδροτομία. ce bois est en— γίνεται ξυλοτομία εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπὶ τοῦ τεμνομένου ὄρους. une — de vingt arpens ὄρος ἐξ εἴκοσι πλέθρων. acheter un melon à la — ἀγοράζω πεπόνιον μὲ συνθήκην νὰ τὸ κόψω. une étoffe dure à la — ὕφασμα σύστημενον, κ. τὸ ψαλίδι δὲν τὸ κόπτει. § τομή, τὸ μέρος ὅπου ἐκόπη τι. § — d' habit, ἡ coupe ἡ τομή, κ. τὸ κόψιμον, ὁ τρόπος καθ' ὃν κόπτεται τὸ ἔνδυμα. ce tailleur a la — bonne ὁ ῥάπτης κόπτει καλά. § — des pierres λιθοτομία. la — d'un cintre, d'un escalier ἡ καμάρωσις τοῦ θόλου, τῆς κλίμακος, τοῦτέστι ἡ κάμψις ἢ ἡ καμπυλότης τῶν ἀρμογῶν ταυτὸν τῷ voussage. § τομή, (ἐπὶ ἰχνογραφίας) ἡ κατὰ κάθετον τομὴ κτιρίου, διὰ νὰ φανῇ τὸ ἔνδον αὐτοῦ κτλ. § — d' un vers ἡ τομὴ τοῦ στίχου. — du style ἡ διάθεσις τοῦ λόγου, καὶ ἡ διασκευὴ τοῦ δράματος, ποιήματος κτλ. § τομή, κ. κόψιμον χαρτιῶν. il a la — heureuse, malheureuse κόπτει καλὰ ἢ κακὰ (τὰ χαρτία). je suis sous la — de quelqu'un κάθημαι ὑπὸ τὴν χεῖρά του (τουτέστι εἰς θέσιν ὥστε αὐτὸς κόπτει τὰ χαρτιά, ὅταν τὰ κάμνω). καὶ μεταφ. s'il tombe jamais sous ma — ἐὰν πέσῃ εἰς χεῖράς μου ποτέ.

Coupe, Ϛ. κύπελλον, κύμβη, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. — de bénédiction ποτήριον εὐλογίας. καὶ — de salut ποτήριον σωτηρίου, Ἁγ. Γραφ. § δογμ. ὁ οἶνος (εἰς τὴν ἁγίαν μετάδοσιν), καὶ ἐν γένει κρατὴρ, κ. γαβάθα. § ἀστρον. κρατὴρ, ἀστερισμός τις.

Coupé, ἀρ. τετμημένον, βῆμα χορευτικόν. § τετμημένη, *φωνητομία, ἡ ἀκροφωνία. μουσ. faire un — *φωνητομῶ, ἡ ἀκροφωνῶ, ἀρχίζω μόλις μίαν φωνὴν, καὶ ἀποσιωπῶ τὴν ἐπιλοιπον διάκεσίν της.

Coupeau, } ἀρ. δειρας, κορυφὴ ὄ-
Coupon, } ρους. § τμῆμα χαρτίου (carton) περιέχον κατὰ μῆκος πέντε χαρτία.

Coupeaux, ἀρ. πλ. αἱ κεφαλαὶ τοῦ ἀρκειου (bardane)

Coupe-bourgeon, ἀρ. ἴδ. Lisette καὶ Bêche.

Coupe-cercle, ἀρ. περιτομεὺς, ἐργαλεῖον μαθηματικὸν ἢ διαβήτης, τοῦ ὁποίου ὁ εἷς πους τέμνει τὸν χάρτην ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται.

Coupe-cors, ἀρ. *κεροτόμον, ἐργαλεῖον τῶν μαχαιροποιῶν.

Coupe-cu, ἴδ. Coupe-gorge ἐπὶ χαρτοπαιγνίων. jouer à — παίζω χωρὶς ἀντεπιστροφὴν (revanche).

Coupe-gorge, ἀρ. ἀνδροτομεῖον, ἡ ἀνδροκοπεῖον, κ. κλεπτότοπος, καὶ μεταφ. cet endroit est un franc coupe-gorge τὸ μέσος τοῦτο εἶναι φανερὸν λῃστήριον. ce cabaret est un vrai — τὸ οἰνοπωλεῖον τοῦτο γυμνόνει τοὺς ἀνθρώπους. § εἰς τὰ παιγνιόχαρτα, ὅταν ὁ μοιράζων τὰ χαρτία φέρῃ πρῶτος τὸ ἰδικόν του χαρτὶ καὶ χαθῇ.

Coupe-jarret, ἀρ. δολοφόνος, λῃστής.

Coupellation, Ϛ. καθαρισμὸς τῶν μετάλλων.

Coupelle, Ϛ. κύπελλον, ἀγγεῖον χημικόν. or de — ἄπεφθος χρυσός. § πυκρίον (χάλκινον) δι' οὗ ἀναλύουσι τὴν πυρίτιδα οἱ πυροβολισταί.

Coupeller, ἐν. καθαρίζω, κ. λαγαρίζω, περνῶ τὰ μέταλλα ἀπὸ κύπελλον.

Coupe-paille, ἀρ. ἀχυροτόμον, (ἐργαλεῖον δι' οὗ κόπτονται τὰ ἄχυρα).

Coupe-pâte, ἀρ. *μαζοκόπος, ἡ μαζοτόμον, τομεὺς (τῶν ἀρτοποιῶν).

Coupe-queue, ἀρ. *κολουρὶς, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ κόπτωνται αἱ οὐραὶ τῶν θερμάτων.

Couper, ἐν. τέμνω, κόπτω. — en deux διχοτομῶ.—en morceau κατακερματίζω, κατατέμνω, κατακόπτω, κ.κατακομματιάζω.— le cou λαιμητομῶ.— la tête ἀποκεφαλίζω. — les bois ὑλοτομῶ, δενδροκοπῶ. un couteau, un rasoir —e bien τὸ μαχαίριον, τὸ ξυράριον κόπτει, εἶναι κοπτερόν. § ἀποτέμνω. — les blés στάχυολογῶ, θερίζω. § σχάζω, κόπτω, σχίζω. on l'a —é au bras τὸν ἔκοψαν εἰς τὸ χέρι. je me suis —é ἐκόπην. le froid lui a —é les lèvres τὸ ψύχος τοῦ ἔσχισε τὰ χείλη. se — la gorge avec quelqu'un μονομαχῶ μετά τινος. μεταφ. — la gorge à quelqu'un τὸν καταστρέφω, κ. τὸν χάνω, τὸν ἀφανίζω. vous me —ez bras et jambes μοῦ κόπτεις χέρια καὶ ποδάρια, (τοῦτέστι τὰ μέσα). — la bourse à quelqu'un βαλαντιοτομῶ, κλέπτω τὸ βαλάντιόν τινος. καὶ μεταφ. λαμβάνω χρήματα παρά τινος. deux personnes se —ent la gorge l'un à l'autre δύω ἄνθρωποι στοτόνονται. vous vous —ez la gorge par cette pièce, par cette raison εὐγάνεις τὰ μάτια σου, βλάπτεις τὸν ἑαυτόν σου μὲ αὐτὸ τὸ ἔργαμα, μὲ αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα. § διατέμνω, διαιρῶ. deux lignes, deux chemins se —ent δύο γραμμαί, δύο ὁδοὶ διασταυροῦνται, κ. σταυρόνουν. se — dans ses réponses ἀντιφάσκω εἰς τὰς ἀποκρίσεις μου. — un incendie σταματίζω τὴν πυρκαϊάν. — la communication d'une ville διακόπτω τὴν συγκοινωνίαν τῆς πόλεως. — chemin à quelqu'un ὑποτέμνω, κόπτω τὸν δρόμον τινός. καὶ μεταφ. — le chemin à un mal προλαμβάνω τὸ κακόν. — la fièvre κόπτω τὸν πυρετὸν (τὸν θεραπεύω). — quelqu'un δὲν τὸν ἀφίνω νὰ διαβῇ. — par le plus court βαδίζω τὴν ἐπιτομωτέραν ὁδόν. — pied au mal, à un abus ἐκκόπτω τὸ κακὸν, τὴν κατάχρησιν. μεταφ. — l'herbe sous les pieds de quelqu'un παραγκωνίζομαί τινα, τὸν παραμερίζω με τρόπον. — les ennemis ὑποτέμνω τοὺς ἐχθροὺς, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον αὐτῶν καὶ τοὺς ἐμποδίζω νὰ ἑνωθῶσι. — les vivres à l'ennemi, à une place ἐμποδίζω τὰς τροφὰς τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ φρουρίου. — les eaux à une place ὑποτέμνω τὸ ὕδωρ, κ. κόπτω τὸ νερόν. — les vivres à quelqu'un ἀφαιρῶ τὴν τροφὴν τινος. — un pont καταστρέφω, κ. χαλνῶ τὴν γέφυραν. — la parole à quelqu'un διακόπτω τὸν λόγον τινός. — court συντέμνω, λέγω ἐν συντομίᾳ, κ. κουτολογῶ. —l'eau σχίζω το νερὸν (ὅταν π. χ. κολυμβῶ). — dans le vif χειρουργ. κόπτω ἕως εἰς τὸ κρέας.

παλ μεταφ. — dans le vif ἐγγίζω παράκαρδα. § ἀναμιγνύω, κ. κόπτω (ἓν ὑγρὸν μιγνύων αὐτὸ μὲ ἓν ἕτερον). § κόπτω (ῥοῦχα, ἐνδύματα). § ψαλίζω (τὴν κόμην), κ. κόπτω τὰ μαλλιά. — un ouvrage dramatique διαιρῶ τὸ δρᾶμα. § se —, αὐτ. κόπτομαι. un cheval se — ο τὸ ἄλογον κτυπᾷ, συγκρούει τὰ ποδάριά του. § μουσ. τέμνω (τὴν φωνήν). — un cheval εὐνουχίζω τὸν ἵππον. — la mesure. ἴδ. dégager. — la balle κτυπῶ τὴν σφαῖραν μὲ τὴν ῥάβδον κεκλιμένην. — les dès ῥίπτω τοὺς κύβους εἰς τρόπον ὥστε πίπτοντες νὰ μένωσι σχεδὸν ἀκίνητοι. § — l'or διαιρῶ τὸ ῥύλλον τοῦ χρυσοῦ εἰς τέσσαρα μέρη. § — les lames ou flans κόπτω τὰς μεταλλίνας πλάκας εἰς τμήματα τοιούτου μήκους ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ νομισματοποιηθῶσιν. § — les farines διαλέγω τὰ ἄλευρα. § πειρῶ τὸ ῥόχθιον, κ. στριγλάω ἐπάνωθεν τοῦ μεδίμνου. § — une pierre παρακόπτω τὴν πέτραν, κ. τὴν κουρεύω πολὺ, ὥστε νὰ εἶναι ἄχρηστος πλέον. — le plâtre, le bois τορεύω τὰ κονιατὰ ἢ τὰ ξύλα. § γλύφω, χαράττω, κ. δουλεύω (τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, κτλ.) § Coupé, ée, μεταφ. pays — χώρα κατάῤῥυτος. style — χαρακτὴρ διακεκομμένος. lait — ὀρρὸς, κ. κομμένον γάλα, τζίσος. vin — ὑδαρὴς οἶνος, κ. χρηστὶ κομμένον.

Couperas, ἀρ. εἶδος καλαμίδος (καλαμωτῆ).

Couperet, ἀρ. κοπὶς (μαγειρική).

Couperose, Ϝ. χάλκανθον. ἴδ. vitriol.

Couperosé, ée, ἐπ. κατάστικτος, (ἐπὶ προσώπου).

Couperu, ἀρ. καλαθίσκος (πρὸς ἄγραν ἰχθύων).

Coupe-tête, ἀρ. *κεφαλίνδα, εἶδος παιδιᾶς εἰς ἣν ὁ εἷς κύπτει καὶ οἱ ἄλλοι τὸν ὑπερπηδῶσι.

Coupeur, euse, ἀρ. τρυγητής. § καὶ ὁ παίζων εἰς τὸ Lansquenet. — de bourses βαλαντιοτόμος, κομβολύτης, ἐπιτήδειος κλέπτης § — de poil τριχοτόμος (παρὰ τοῖς σκυτοποιοῖς). § — d'eau ἴδ. bec-en ciseau

Coupi, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Coupis, ἀρ. πλ βαμβακηρὸν τῆς Ἰνδίας.

Couplage, ἀρ. τὸ ἐκκαιδεκατημόριον τῆς σχεδίας, κ. τοῦ σαλιοῦ.

Couple, Ϝ. κυνοῦχος, ἰμὰς ἢ ἄλλο τι ὃ οὗ συνδέονται δύω κύνες. § ζεῦγος, κ. ζευγάρι (διαφέρει τοῦ paire διότι τὸ τελευταῖον λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἀχωρίστως συνδυασμένων, οἷον καλτσῶν, σανδαλίων κτλ.). un beau —, un — heureux ζεῦγος εὐτυχὲς, εὐτυχὴς συζυγία, ἐπὶ δύω συζύγων ἢ ἑρωμένων.

Coupler, ἐν. — des chiens συνδέω κύνας (ὁ' ἑνὸς κυνοῦχου). — un train συναρμόζω τὰ ξύλα (διὰ νὰ συστήσω σχεδίαν). μεταφ. συνοικίζω, βάλλω ἀνὰ δύο τοὺς ἀνθρώπους.

Couplet, ἀρ. στροφὴ, (ἐπὶ στίχων). une chanson de deux —s ᾠδάριον, κ. τραγῴδιον ἐκ δύο στροφῶν. § *διχάς, ἡ διάτομον (τυρέκιον τοῦ ὁποίου ὁ σωλὴν εἶναι διηρημένος εἰς δύω). § — de presse μέγας γιγγλυμὸς συνέχων τὸ μέγα τύμπανον μὲ τὸ κιβώτιον τοῦ πιεστηρίου. § γιγγλυμῶδες κλεῖσμα, (ἔχον δύο πτέρυγας συνεχομένας διὰ μικρᾶς περόνης).

Couplière, Ϝ. μέρος σχεδίας ξύλων.

Coupleter, ἐν. ᾠδοποιῶ, στιχουργῶ.

Coupoir, ἀρ. τομεὺς, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς διαφόρους τέχνας.

Coupole, Ϝ. θόλος.

Coupon, ἀρ. τεμάχιον, κ. κομμάτι (ὑράσματος, μεῖναν ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐνδύματος). § τόμιον, γραμμάτιον φέρον τόκον, καὶ τοῦ ὁποίου κόπτεται ἓν μέρος περὶ τὴν λῆξιν. § τὸ δέκατον ὄγδοον μέρος τῆς πλωτῆς σχεδίας.

Coupoui, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Coupure, Ϝ. τομὴ, ἐντομὴ, κ. κόψιμον, ἡ κοψιματιὰ, οἷον ψαλιδιὰ, μαχαιριὰ κτλ. § αὖλαξ (πλησίον τοῦ ποταμοῦ διὰ νὰ εὐθύνῃ τὸ καμπύλον ῥεῦμά του). § διατρὰξ, σχίσμα. § ὀχυρ. διατομὴ, τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῶν τειχῶν τοῦ φρουρίου γινόμενα ὀχυρώματα, συνιστάμενα εἰς τάφρον καὶ παραπέτασμα.

Cour, Ϝ. αὐλὴ. § Αὐλὴ, τὸ ἀνακτόριον. § ἡ συνοδία τοῦ ἡγεμόνος un homme de la — ἄνθρωπος τῆς Αὐλῆς. un homme de — Αὐλικός il a une — ἔχει τοὺς αὐλικοὺς περὶ αὐτόν. une femme a une — ἡ γυνὴ θεραπεύεται ὑπὸ πολλῶν. § κολακεία, θεραπεία. faire la — à quelqu'un θεραπεύω, κολακεύω τινὰ, τὸν περιποιοῦμαι. faire la — de quelqu'un συνιστῶ τινα εἰς ... faire la — à une demoiselle περιέπω, θεραπεύω, πρόσκειμαι εἰς Κυρίαν. παροιμ. eau bénite de — αἱ αὐλικαὶ φιλοφροσύναι. c'est la — du roi Petaut εἶναι βαβυλωνία ὁ οἶκος οὗτος. μεταφ. faire sa — à la vérité, à la religion τιμῶ, περιθάλπω τὴν ἀλήθειαν, τὴν θρησκείαν. § δικαστήριον. — d'appel ἐφετεῖον. — de cassation ἀκυρωτικόν. — des comptes ἐλεγκτικὸν συνέδριον. — supérieure ἀνώτερον συνέδριον. mettre hors de —, mettre hors de — et de procès ἀπορρίπτω τὴν ἀγωγήν τινος (ὡς μὴ ἔχοντος συμφέρον). un hors de — ἀπόρριπτος ἀπορριπτουσα.

Courable, ἐπ. διώξιμος (ἐπὶ κυνηγίου), ἡ διάδρομος, ὁ δυνάμενος διελαύνεσθαι τόπος.

Couradoux, ἀρ. *μεταξακατάστρωμα, τὸ μεταξὺ τῶν δύω καταστρωμάτων.

Courage, ἀρ. ἀνδρεία, θάῤῥος, γενναιότης. avoir du — θα�ῤῥῶ. perdre — δειλιῶ, δειλανδρῶ. (ἐπιφωνητικῶς), θάῤῥει, θαῤῥεῖτε. § ῥώμη, (ἐπὶ ζώων). § προσπάθεια, ἀγάπη. § σκληρότης. — d'esprit εὐστάθεια, ἐπιμονή.

Courageusement, ἐπίῤ. ἀνδρείως, εὐθαρσῶς. souffrir — ὑποφέρω γενναίως, καρτερικῶς.

Courageux, euse, ἐπ. ἀνδρεῖος, εὐθαρσὴς, γενναῖος. § καρτερικός.

Couramment, ἐπίῤ. εὐτρόχως, εὐκόλως.

Courant, te, ἐπ. ῥυτὸς, ῥέων, κ. τρεχάμενος (ἐπὶ ὕδατος). l'année — te, l'intérêt — τὸ ἐξάμενον, ἡ τὸ τρέχον ἔτος, ὁ τρέχων τόκος. le 5, le 6 du — τῇ 5 τῇ 6 τοῦ ἐσταμένου, τοῦ τρέχοντος (μηνός). monnaie — te τὸ ἐπιχωριάζον νόμισμα. prix — ἡ ἐπικρατοῦσα τιμή. toise —te, aune —te ὁ κατὰ μῆκος πῆχυς (μὴ θεωρουμένου π. χ. τοῦ πλάτους ἢ τοῦ ὕψους). chien — ὁρομὰς κύων (ὁ τρέχων κατόπιν τοῦ κυνηγίου). § οὐσ. le — τὸ ῥεῦμα, ῥεῖθρον. § ναυτ. ὁλκὸς θαλάσσης, ῥοῦς, κ. ῥεῦμα. § le — du marché ἡ ἀγοραία τιμή. le — des affaires ὁ κοινὸς ῥοῦς τῶν πραγμάτων. le — du monde ὁ ῥοῦς τοῦ κόσμου. ἐπίῤ. au —. il est au — de tout ce qui se passe dans la ville γνωρίζει ὅ,τι γίνεται εἰς τὴν πόλιν. tenir quelqu'un au — des nouvelles γνωστοποιῶ εἴς τινα τὰ νέα. § τὸ λῆξιπρόθεσμον, ἀντικειμένως εἰς τὰ καθυστεροῦντα. § tout — ἐπιῤῥῆμ. ἀντὶ Couramment.

Courante, Ϝ. δρομὰς, εἶδος ἀρχαίου χοροῦ. § καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ χοροῦ. § διάῤῥοια. § γραφὴ ταχεῖα.

Courantille, Ϝ. δίκτυον (πρὸς ἄγραν τῶν θύννων).

Courantin, ἀρ. *πυροδρομὶς, εἶδος φυτικίου διαβιβάζοντος τὸ πῦρ ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο.

Couratari, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Courau, ἀρ. ἁλιευτικὸν πλοιάριον.

Courbaril, ἀρ. *ὑμεναία, δένδρον ῥητινῶδες τῶν Ἀντιλλονησίων τῆς Βρασιλίας.

Courbaton, ἀρ. ὀρύοχος (ἡ), ξύλον καμπύλον συνέχον τὰ μέλη τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, μὲ τὰ ἐσωτερικά. § χονδρὰ ξύλα χρησιμεύοντα ὡς στηρίγματα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν τριήρεων.

Courbatu, ue, ἐπ. κοπώδης, κεκομμένος, ὁ πάσχων κόπωσιν (ἵππος ἢ ἄνθρωπος).

Courbature, Ϝ. κόπωσις, κόπος, εἶδος νόσου τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν ἵππων προερχομένης ἀπὸ ὑπερβάλλουσαν ἐργασίαν.

Courbe, ἐπ. καμπύλος. καὶ οὐσ. la —, θηλ. ἡ καμπύλη. § γεωμετρική,

γεισόπους, κ. στραβόξυλον, πᾶν ξύλον καμπύλον, χρήσιμον εἰς τὴν ξυλουργίαν. § ῥῦμα τραχὺ καὶ τυλῶδες ἔσωθεν τῆς συγκαμπῆς τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου. § — de chevaux ῥυμουλκία ἵππων, δύο ἵπποι συνδεδεμένοι διὰ νὰ σύρωσι διὰ σχοινίου τὰ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἢ τὰ ἐπὶ τῶν ποταμῶν πλοῖα.

Courbement, ἀρ. ἄχρ. καμπύλωσις.

Courbement, ἐπιῤ. ἄχρ. καμπύλως.

Courber, ἐν. κάμπτω, καμπυλῶ, ποιῶ καμπύλον, κ. στραβόνω, γέρνω. § καὶ ὑδ. — sous le poids ὑποκύπτω ὑπὸ τὸ βάρος. § se —, αὐτοπ. συγκύπτω, συγκάμπτομαι, κ. λυγῶ, καὶ μεταφ. tout est — devant cet homme τὸ πᾶν ὑποκύπτει ἐνώπιον αὐτοῦ, κλίνει τὸν αὐχένα. je ne veux point me — devant l'idole δὲν θέλω νὰ προσκυνήσω τὸ εἰδωλον. § Courbé, ée, μετ.— de vieillesse βεβαρημένος ὑπὸ τοῦ γήρως. vieillard — κυρτὸς γέρων.

Courbet, ἀρ. κύρτωμα (τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ σάγματος τῶν ἡμιόνων, ἔχον τοξοειδὲς σχῆμα).

Courbette. Ϛ. καμπή, περιαγωγή, περιστροφή, ἔγκλισις, κίνησις τοῦ ἵππου αἴροντος τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας καὶ μ'ὅλον τοῦτο προβαίνοντος. μεταφ. faire des —s devant quelqu'un ἔρπω ἐνώπιόν τινος, ταπεινοῦμαι

Courbetter, οὐδ. περιστρέφομαι ἐπὶ ἵππου ποιοῦντος καμπας.

Courbine, Ϛ. εἶδος ιχθύος.

Courbotte, Ϛ. ῥυθμιστὴρ (balancier) τῆς σιδηρουργικῆς φύσας (soufflet).

Courbure, Ϛ. λόξωσις, καμπύλωμα.

Courcaillet, ἀρ. σφυρίστρα (μιμητικὴ τῆς φωνῆς τῶν ὀρτύγων).

Cource, ἀρ. κλάδοι μένοντες εἰς τὸ κλῆμα μετὰ τὸ κλάδευμα.

Courcêle, ἡ | Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. κηπί-
Courcelle, | διον.

Courcet, ἀρ. ὀρεπάνιον (διὰ τὸ κλάδευμα τῶν δένδρων).

Courcier, ἴδ. Coursier.

Courcive, Ϛ. διάδρομος, (ἡ) περίδρομος, ἡμικατάστρωμα εἴς τινα πλοῖα μὴ ὄντα κατεστρωμένα, διὰ νὰ διαδαίνωσιν ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ πλοίου.

Courçon, ἀρ. περιστριγκτὴρ, μακρὸς σιδηροῦς μοχλὸς συνεκτεινόμενος καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ κανονίου, ὅστις εἰς τὸν τύπον, καὶ χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ τὸ συστριγγῇ. § λοιπὰς, χαραξ (ὅστις ἔμεινεν ἀπὸ ἐργασίαν γενομένην ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, καὶ δυνάμενος νὰ βλάπτῃ τὰ πλοῖα).

Courcau, ὀρ. πλοιάριον τῆς Γαρόννας ὀλιγαπερχρτιτμον τῶν πλειων.

Courée, Ϛ. μιγμα ῥητίνης, στέατος, ἐλαίου, θείου, ὑάλου συντετριμμένου, μὲ τὸ ὁποῖον χρίουσι τὸν βυθὸν τῶν πλοίων εἰς τοὺς μεγάλους διάπλους.

Coureur, ἀρ. τροχαλὸς, δρομεὺς, ὅτις τρέχει. § συρφετὸς, περίτριμμα τῶν ὁδῶν, τουρκ. σουρτούκης. § δρομεὺς, (ὑπηρέτης χρήσιμος εἰς τὸ νὰ διαβιβάζῃ γράμματα ἢ ἐπιστολὰς). καὶ ἵππος κόλουρος ἔχων τὴν χαίτην κατὰ μέρος κομμένην καὶ χρήσιμος εἰς τὸν δρόμον. § ἱπποδρόμος, ἡ προσκόπος, ἱππεὺς χρήσιμος εἰς προσκοπὰς ἢ ἄλλας τοιαύτας ὑπηρεσίας εἰς τὸ στρατόπεδον. μεταφ. — de nuit νυκτιπλανὴς, νυκτίδρομος, ὅστις τρέχει τὴν νύκτα ἔξω τῆς οἰκίας του. — d'inventaire, — de sermons φοιτῶν εἰς τὰς ἀπογραφὰς, εἰς τὰς διδαχὰς, κ. ὅστις τρέχει εἰς κτλ. — de vin οἰνοφόρος, ἀξιωματικὸς τοῦ παλατίου περιφέρων τὸν οἶνον τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως ὅπου εὑρίσκεται οὗτος. § —s de jour φλέβες τῶν γαιανθράκων ἀπολήγουσαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὕλης. § δρομὰς, γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φοινικοπόδων. § —s γένος ἐντόμων ὀρθοπτέρων.

Coureuse Ϛ. δρομὰς, ἑταῖρα, πόρνη τρέχουσα εἰς τὰς ὁδούς.

Coure-vite, ἀρ. δρομεὺς, πτηνὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν αἰγιαλιτιδῶν.

Courge, Ϛ. κολοκύνθη, κ. κολοκύθι. — longue μακρὰ κολοκύνθη, κ. μακροκολόκυθο. § ἀναφορεῖον, ἡ σκευοφορεῖον, ῥάβδος μακρὰ εἰς τὰ ἄκρα τῆς ὁποίας τίθενται δύο ὑδρεῖαι ἢ ἄλλο βάρος, διὰ νὰ τεθῇ εἰς τοὺς ὤμους δύω ἀχθοφόρων.

Couricaca, ἀρ. τάνταλος, γένος πτηνῶν.

Courimari, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Couringia, ἀρ. *κηρύγγιον, δένδρον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρδαμοειδῶν.

Courir ἡ Courre, οὐδ. θέω, τρέχω. en —ant δρομαίως, κ. τρεχάτα — devant quelqu'un προτρέχω τινός. — au devant de quelqu'un τρέχω εἰς προϋπάντησιν. faire — un cheval ἱππηλατῶ. — à pied πεζοδρομῶ. — à cheval ἱπποδρομῶ. — après μεταθέω, μετατρέχω. — à travers διατρέχω. — sur quelqu'un ἐπιτρέχω — l'un contre l'autre ἀντεπεξέρχομαι — aux armes τρέχω εἰς τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ ὁπλίζομαι εἰς καιρὸν κινδύνου ἢ ταραχῆς. un homme court à l'Evêché ὁ ἄνθρωπος βαδίζει πρὸς τὴν ἐπισκοπήν. — après son argent ζητῶ τὰ χρήματά μου (τὰ ὁποῖα ἔχασα παίζων, ἢ ἔχω νὰ λαμβάνω) — après les honneurs, les richesses διώκω, θηρεύω τὰς τιμὰς, τα πλούτη. — après des fantômes κυνηγῶ χιμαίρας. — quelqu'un τὸν διώκω. — le cerf, le lièvre κυνηγῶ τὴν ἔλαφον, τὸν λαγωὸν κτλ. — une bordée πλαγιάζω, πλέω πότε πρὸς δεξιὰν καὶ πότε πρὸς ἀριστερὰν, ὅταν ὁ ἄνεμος εἶναι ἀντίπρωρος. — sur la terre προσπλέω, καταπλέω εἰς τὴν γῆν. — terre à terre παραπλέω, πλέω παρὰ τὰς ἀκτάς. — à l'autre bord ἀντιπλέω, πλέω ἀντίπρωρος. — même bord συμπλέω. — sur un vaisseau ἐπιπλέω κατά τινος πλοίου. — la mer πελαγίζω ἢ πειρατεύω. — un bénéfice ζητῶ πρῶτος τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα διὰ πεζοδρόμου. — une charge, un emploi παραγγέλω ἀρχὴν, σπουδαρχῶ. laisser courre ἐπαφίημι τοὺς κύνας, κ. ἀφίνω τὰ σκυλιὰ κατὰ τοῦ ζώου. laisser courre (le) οὐσ. τὸ μέρος ὅπου ἐπαφίενται οἱ κύνες. c'est un beau courre εὔθηρος τόπος — un cheval ἐλαύνω, κ. τρέχω τὸν ἵππον, (ἐνεργητ.). — sur le marché de quelqu'un ὑπερθεματίζω τινὰ, κ. χαλνῶ τὴν ἀγοράν του προσφέρων ἀνωτέραν τιμήν. — sur les brisées de quelqu'un γίνομαι ἐφάμιλλος, συναγωνίζομαι περί τινος μετὰ τοῦ δείνα. § ἀμεταδ. c'est un homme qui ne fait que — περιφέρεται πάντοτε ὁ ἄνθρωπος. courre ἡ — le guilledou τρέχω εἰς κακοὺς δρόμους. § — une carrière διατρέχω στάδιον. — risque διακινδυνεύω. — hasard διακινδυνεύω. il court fortune, risque, hasard d'être chassé κινδυνεύει νὰ διωχθῇ. — même fortune κοινωνῶ τῆς τύχης τινός. une personne court une belle fortune ὁ ἄνθρωπος οὗτος θηρεύει, εἶναι κατόπιν καλῆς καταστάσεως. — la poste ταξειδεύω ὡς ταχυδρόμος. § ἐπιτρέχω, κατατρέχω, πορθῶ, λεηλατῶ. les brigands —ent les grands chemins οἱ λῃσταὶ διατρέχουσι τὰς μεγάλας ὁδούς. — le bon bord πειρατεύω. — le pays, — le monde περιηγοῦμαι, περιέρχομαι τὸν τόπον, τὸν κόσμον. il a bien —u περιῆλθε πολύ. — le bal τρέχω εἰς τοὺς χορούς. — les tables τρεχοδειπνῶ, τρέχω εἰς τὰ τραπέζια. — sus ἐπιτίθημι χεῖρα, ἐπιπίπτω κατά τινος. donner à courre à quelqu'un κάμνω τινὰ νὰ τρέχῃ. § ἐκτείνομαι. une longue chaîne de montagnes —t du nord au sud μακρὰ ὄρη ἐκτείνονται ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον. § θρυλλοῦμαι, διαθρυλλοῦμαι, διαδίδομαι (ἐπὶ φήμης, νέων κτλ.). ἐπιδημῶ, ἐπικρατῶ, (ἐπὶ νόσων.) faire — un libelle διαδίδω λίβελλον. la satyre —t parmi le peuple ἡ σάτυρα περιτρέχει εἰς τὸν λαόν. il —t un bruit ᾄδεται λόγος. une monnaie qui —t τὸ περιφερόμενον, τὸ κυκλοφοροῦν νόμισμα. la mode qui —t ἡ ἐπικρατοῦσα συνήθεια. l'avis qui —t ἡ ἐπικρατε-

στέρα γνώμη (ἡ ἔχουσα ὑπὲρ ἑαυτῆς τὰς πλειοτέρας ψήφους). faire — une santé προπίνω εἰς ὑγείαν τινός. c'est la santé d'un tel qui —t ἡ πρόποσις γίνεται εἰς ὑγείαν τοῦ δεῖνα. faire — la voix ἀθροίζω τὰς γνώμας. les billets d'un homme —ent sur la place αἱ ὁμολογίαι του ἢ αἱ συναλλαγματικαί του περιφέρονται εἰς τὴν ἀγοράν. faire — le billet chez les banquiers, chez les orfèvres εἰσποιῶ τους τραπεζίτας, τους χρυσοχόους (περὶ κλαπέντος ἢ ἀπολεσθέντος γραμματίου ἢ ἄλλου πράγματος). les dames le —ent εἶναι περιμάχητος, ἐπιθυμητὸς εἰς τὰς κυρίας. § ῥέω, (ἐπὶ ποταμῶν, αἵματος κτλ.). μεταφ. le temps —t ὁ χρόνος ῥέει, παρέρχεται. il —t sa vingtième année εὑρίσκεται εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος. par le temps qui —t εἰς τοὺς παρόντας χρόνους, κατὰ τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις. la rente court de tel jour τὸ ἐκ ρίζης λογίζεται, κ. τρέχει ἀπὸ τῆς δεῖνα ἡμέρας. — à sa fin λήγω (ἐπὶ προθεσμίας), ἐγγίζω πρὸς τὸ τέλος (ἐπὶ πραγμάτων). § un fil de soie —t ἡ κλωστὴ ἐκτείνεται (δηλ. ἑξαρκεῖ εἰς πολὺ ὕφασμα). § Couru, ue, μετ. (κατα)διωκόμενος. un pays — par les ennemis τόπος (κατὰ) ἐπιτριχόμενος παρὰ τῶν ἐχθρῶν. un prédicateur est —, un spectacle est — ὁ ἱεροκήρυξ, τὸ θέατρον συχνάζεται παρὰ πολλῶν, συρρέουσι πολλοὶ εἰς τον... κτλ. ce livre est — τὸ βιβλίον εἶναι περιμάχητον, περιζήτητον.

Courlis, Courlieu, ἀρ. φαλακροτάνταλος, εἶδος πτηνοῦ.

Courli-épineux, ἀρ. τὸ ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλέους, κογχύλη.

Courliri, ἡ Courlan, ἀρ. ἐρωδιός, γένος πτηνῶν.

Couroir, ἀρ. διάδρομος, τόπος διὰ νὰ περνᾷ τις ἀπὸ ἓν μέρος εἰς ἄλλο.

Courol, ἀρ. εἶδος κόκκυγος.

Couron, ἴδ. Curon.

Courondi, ἀρ. δενδρον τοῦ Μαλαβάρ.

Couronne, Θ. στέφανος. — du martyr ὁ στέφανος τοῦ μαρτυρίου. — des saints ὁ στέφανος τῶν ἁγίων. — d'épines ὁ ἀκάνθινος στέφανος. § διάδημα. la triple — ἡ τιάρα τοῦ πάπα. καὶ μεταφ. βασιλεία, ἡγεμονεία. les biens de la — τὰ κτήματα τοῦ στέμματος. les —s du nord οἱ βασιλεῖς τῆς Ἄρκτου. traiter de — à — προστρέχομαι ὡς εἰς βασιλέα. § ἡ κουρὰ, χειροτονία τοῦ κληρικοῦ (γινομένη διὰ κουρᾶς). § εἶδος κομβολογίου. § στεφάνη, τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου. § στέφανος, ἀστεϊσμὸς περὶ τὸν ἀρκτικὸν καὶ ἀνταρκτικὸν πόλον. § στεφάνη, ἀρχιτ. τὸ ἰσχυρότερον αὐτῆς τετράγωνον μέρος. γεωμ. τὸ μεταξὺ τῶν περιφερειῶν δύο ὁμοκέντρων καὶ ἀνίσων κύκλων διάστημα. § παρὰ μουσ. παῦσις, τὸ ἀνεστραμμένον Ɔ. § τὸ περὶ τὸ ῥύγχος τοῦ πτηνοῦ εὑρισκόμενον πτίλον. § στεφάνη τῆς βαλάνου, ἀνατ. § φατνία, τὰ ἄνω τῶν σιαγόνων μέρος τῶν ὀδόντων. § τὸ ἓξ ἑνὸς πύργου καὶ δύο μεταπυργίων καὶ δύο ἡμιπυργίων συγκείμενον ὀχύρωμα. § εἶδος ἐγκεντρίσματος. § * στεμματόσημον, εἶδος χαρτίου ἔχοντος ὡς σημεῖον ἓν στέμμα. § στεφάνη, τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ἀδάμαντος. § καὶ ὁ στέφανος, πλήρης ἀπὸ πυροτεχνήματα. § — d' Ariadne στέφανος Ἀριάδνης, εἶδος ἀποκυναίου (φυτοῦ). § — de terre ὁ χερσαῖος κισσός. § — d' Éthiopie ὁ Αἰθιοπικὸς κόχλος. § — impériale ἡ βασιλικὴ κογχύλη. — papale ἡ μητροειδὴς κογχύλη. — royale ἴδ. mélilot. — colorée ἴδ. Halo.

Couronnement, ἀρ. στέψις, ἀναγόρευσις (βασιλέως, πάπα). § — d' un vaisseau ἀκροστόλιον, ἀκρωτήριον (πρύμνας), τὸ ὑπὲρ τὴν πρύμναν μέρος τοῦ πλοίου. § ἀκρωτήριον, στεφάνη, ἀρχιτ. τὸ πρὸς καλλωπισμὸν οἰκοδομῆς, ἀγάλματος ἢ ἀγγείου, κατασκευαζόμενον μέρος. § l' enfant est au — τὸ παιδίον προκύπτει (μὲ τὴν κεφαλὴν), ὅταν ἡ εἴσοδος τῆς μήτρας καλύπτῃ τὴν κεφαλὴν του. μεταφ. cette action fut le — de l' œuvre ἡ πρᾶξις αὕτη ἦτον ἡ κορωνὶς τοῦ ἔργου.

Couronner, ἐν. στεφανῶ, κ. (-νόνω) — un roi στέφω βασιλέα. § ἀνταμείβω. § κοσμῶ, περικοσμῶ, κορυφῶ. les statues dont le toit est — é τὰ ἀγάλματα ὑπὸ τῶν ὁποίων περικοσμεῖται ἡ στέγη. μεταφ. ἐπιτίθημι κορώνην, τὴν κορυφήν. la fin —e l' œuvre τὸ τέλος περαίνει τὸ ἔργον. cette action a été —ée du succès ἡ πρᾶξις αὕτη ἐπέτυχεν ἄριστα, ἔτυχε καλλίστου τέλους. § des arbres se — ent τὰ δένδρα ξηραίνονται εἰς τὰς κορυφάς. § —é, ée μετ. τête — ée βασιλεὺς, ἡγεμὼν στεφηφόρος. les semences —ées σπόροι κορυμβοφόροι, οἱ διατηροῦντες τὰς διαιρέσεις ἀνωτέρου κάλυκος. fruit — é ὁ ἔχων τοιαῦτα λείψανα, οἷον ἡ ῥοιά, τὸ μέσπιλον, κτλ. § ouvrage — é ὀχύρωμα στεφανοειδές. § un cheval est — é ὁ ἵππος ἔχει ψιλὸν τὸ γόνυ (καὶ τότε πίπτει κατὰ γῆς).

Couronnure, Θ. στεφάνωμα, (ἐξ ἡ ἑπτὰ μικρὰ κεράτια σχηματίζοντα εἶδος στεφάνου εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἐλάφου).

Courouçou, ἀρ. τρώγων, γένος πτηνῶν ἐκ τῆς φυλῆς τῶν ζυγοδακτύλων.

Courouçoucou. ἀρ. κόκκυξ Βραστιλιανός.

Courou-moelli, ἀρ. Θάμνος ἀκανθώδης τοῦ Μαλαβάρ.

Couroupite, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς λέγεται σφαῖρα κανονίου.

Courre, ἐν. ἴδ. Courir.

Courre, ἀρ. ἴδ. Courir.

Courrette, Θ. ὀρόμων, ὄρις τῆς Μαρτινίκας.

Courrier, ἀρ. ταχυδρόμος.

Courrière, Θ. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς, ἐπίθετον τῆς σελήνης.

Courroi, ἀρ. κύλινδρος, (ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἁπλόνονται τὰ βαπτόμενα ἐνδύματα).

Courroie, Θ. ἱμὰς, τελαμὼν, κ. λουρί. παροιμ. étendre, alonger la — τεντόνω τὸ σχοινίον. faire du cuir d'autrui large — ξένο ψωμί, δικό μου μαχαίρι. serrer la — à quelqu'un περιστέλλω τὴν δαπάνην τινός, κ. περιμαζόνω τὰ λουριά του. quelqu' un n'est pas digne de dénouer la — des souliers de quelqu' un οὐκ ἔστιν ἄξιος λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων τινός.

Courroucer, ἐν. παροργίζω. se —, αὐτ. ὀργίζομαι, θυμόνω. quand la mer se —e, est — ée ὅταν ἀγριαίνῃ ἡ θάλασσα.

Courroux, ἀρ. ὀργή. le — de la mer ὁ θαλάσσιος κλύδων.

Courroyer, ἐν. ἐραπλῶ τὰ βαπτόμενα ὑφάσματα.

Courroyeur, ἀρ. ἁπλωτής.

Cours, ἀρ. ῥύσις, ῥοῦς, ῥεῦμα. il faut que les eaux ayent leur — πρέπει τὰ νερὰ νὰ ἐκῤῥέωσι, κ. νὰ τρέχωσι. donner — à l' eau ἀρίνω τὸ νερὸν νὰ ῥεύσῃ. prendre son — ῥέει. — de ventre εὐκοιλιότης. § φορὰ, ὁρόμος. le — du soleil ἡ φορὰ, ὁ ὁρόμος τοῦ ἡλίου. μεταφ. le — de la vie ὁ βίος, ἡ περίοδος τῆς ζωῆς. le — des années τὸ διάστημα, ἡ διαδοχὴ τῶν ἐνιαυτῶν. le — des affaires ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων. le — d' un règne ἡ βατιλεία. dans tout le — de sa vie καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του. au milieu du — de ses victoires ἐν ᾧ προώδευον αἱ νῖκαι του. le — du mal ἡ πρόοδος τοῦ κακοῦ. voyage de long — πλοῦς μακρός. § σύστημα, περίοδος μαθημάτων. — de chimie δίδαγμα, διδασκαλία, μάθημα χημείας. — d' astronomie ἀστρονομία. il a fait son — en philosophie ἤκουσε τὴν φιλοσοφίαν. à la fin de son — περὶ τὸ τέλος τῶν μαθημάτων του. un étudiant a fait son — de philosophie ὁ μαθητὴς ἤκουσε τὴν φιλοσοφίαν

του. § τὸ κείμενον τῶν μαθημάτων. § ὑπόληψις. cette chanson est — pendant quelque temps τὸ τραγώδιον ἐπεκράτησε διά τινα χρόνον. les dentelles n'ont plus de — τὰ ὀδοντωτὰ δὲν ἔχουν πλέον πέρασιν. cette monnaie n'a plus de — τὸ νόμισμα δὲν εἶναι ἀγώγιμον, δὲν εἶναι δεκτὸν, κ. δὲν περνᾷ. donner — à la monnaie étrangère, à une nouvelle διαδίδω τὸ ξένον νόμισμα, φήμην κτλ. une chose, une manière, un mot n'a — que parmi la populace πρᾶγμα, τρόπος, λέξις ἐπιχωριάζει μεταξὺ τοῦ λαοῦ. le — du marché ἡ ἀγοραία τιμή. — de change ἡ — de place ἡ κόλλυβος, κ. κάμπιο. § μῆκος (τινὸς πράγματος). § — d' assise δόμος, σειρὰ λίθων. § ἁμαξήλατον (τόπος ὅπου δύναται τις νὰ περιέλθῃ ἐφ' ἁμάξης.)

Course, Ϛ. δρόμος, κ. τρέξιμον. la — des chevaux ἱπποδρομία. la — des voitures ἁμαξηλασία. la — du soleil, de la lune ἡ φορὰ, ἡ περίοδος τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης. μεταφ. être à la fin de sa — εἶμαι πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου μου. § στάδιον, ὁ τόπος τὸν ὁποῖον διατρέχει τις. § καταδρομὴ, ἐπιδρομή. faire la — ἢ armer en — ἐξέρχομαι εἰς καταδρομὴν πλοίων. μεταφ. j' ai fait mille — s pour son affaire ἔκαμα χιλίους δρόμους περὶ τῆς ὑποθέσεώς του. § ταχυδρομικὰ, (ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ταχυδρόμου).

Coursier, ἀρ. κέλης, ἵππος δρομικός. § ναυτ. μεσόδμη, ἡ μεταξὺ τῶν ἐρετῶν ὁδὸς ἀπὸ τῆς πρώρας εἰς τὴν πρύμναν. § κανόνιον ἐπίπρωρον, τὸ ἐπὶ τῆς πρώρας.

Coursière, Ϛ. γέρυρα περικαιρετὴ (δι' ἧς κοινωνοῦσιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ πλοίου εἰς τὸ ἄλλο). § περίστροφος, τὸ διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου στρέφεται ὁ τροχὸς τοῦ μύλου.

Coursive, ἀσ. διάδρομος, ὁδὸς στενὴ εἰς τὰ πλοῖα.

Courson, ἀρ. κοπὰς (ἄμπελος, δένδρον κλῆμα) κλαδευμένον ἕως ἑνὸς ἢ δύο ματιῶν.

Court, te, ἐπ. βραχὺς, κ. κοντός. un homme a la vue — te εἶναι μύωψ, κ. κοντόφωτος. § ἐπίτομος, σύντομος, βραχύς. § μικρός. un homme est revenu avec sa — e bonte ἐπέστρεψε μὲ τὴν ἐντροπὴν, κ. ἐντροπιασμένος. un avocat est — bραχύλογος, σύντομος δικηγόρος. un homme est — d' argent, — de finances ἔχει ὀλίγα μέσα. un homme est — de mémoire, il a — e mémoire δὲν ἔχει μνημονικόν. il a l'esprit —, l'intelligence — te εἶναι μικρόνους. les vues d' un homme sont — tes δὲν βλέπει μακρὰν, δὲν εἶναι προβλεπτικός. § ἐπίρ. βραχέως, κ. κοντά. § συντόμως. pour vous le faire —, pour le faire — ἐν συντόμῳ. couper — à quelqu' un κ. τὸ κόπτω (διακόπτω τινά δι' ἀπαντήσεως ὁριστικῆς). ἢ couper — συντέμνω τὸν λόγον μου. il s' en est retourné tout — ἐπέστρεψεν εὐθύς. se trouver — ἀποτυγχάνω. un homme demeure, reste —, tout — dans quelque discours σταματῶ, μένω ἄφωνος, κ. τὰ χάνω. tenir quelqu' un de — ἔχω τινά, φυλάττω τινὰ ἀπὸ κοντά. prendre quelqu' un de — πνίγω τινά, τὸν στενοχωρῶ.

Courtage, ἀρ. μεσιτεία, § μεσιτικόν. — e de roulage, ἴδ. Roulage.

Courtailles, Ϛ. πλ. αἱ ἀποτυχοῦσαι καρφίδες.

Courteaud, de, ἐπ. κ. κοντούτζικος. un cheval — ἵππος κολοβὸς, chien — κύων κολοβὸς, (τῶν ὁποίων ἔκοψαν τὴν οὐρὰν ἢ τὰ αὐτία). § βαρύφωνον τῶν ἀσκῶν (musette). — de boutique ὁ μικρὸς τοῦ ἐργαστηρίου, (ὑπηρέτης, μαθητής).

Courtauder, ἐν. — la queue, — un cheval, κολοβόνω τὴν οὐρὰν, τὸν ἵππον.

Court-baton, ἀρ. στραβόξυλον (ὑποστηρίζον τὸ ἄκρον τῶν σελμάτων κτλ).

Court-bouillon, ἀρ. μαρινάτον (τρόπος τοῦ μαγειρεύειν τοὺς ἰχθύς).

Court bouton, ἀρ. ἔστωρ, ξύλινος πάσσαλος συνδέων τοὺς βόας δι' ἑνὸς ζυγίνου ξυλίνου.

Courte-botte, ἀρ. χυδ. κοντός.

Courte-boule Ϛ. εἶδος σφαιρίστρας, τῆς ὁποίας τὸ διάστημα εἶναι μικρὸν καὶ περιωρισμένον.

Courte-haleine, Ϛ. ἄσθμα.

Courte-paille, Ϛ. ἀχυρομαντεία.

Courte-paume, Ϛ. ἴδ. Courte-boule.

Courte-pointe, Ϛ. κλινοσκέπη, σκέπασμα (κρεβατιοῦ).

Courte-pointier, ἀρ. κλινοσκεποποιός

Courtes-lettres, Ϛ. πλ. μικρὰ στοιχεῖα, παρὰ τυπογρ.

Courtier, ἀρ. μεσίτης. — de mariage ἡ Courtière ὁ προξενητὴς καὶ προξενήτρια.

Courtige, ἀρ. ἡ ἔλλειψις τοῦ μήκους ἑνὸς ὑφάσματος.

Courtillage, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. μέρος ὅπου ὑπάρχουν κῆποι, κηπίδια, λειβάδια, περίβολος κτλ.

Courtille, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. κῆπος, ἢ περίπατος.

Courtillière, γρυλλοασπάλαξ, ἔντομον ὅμοιον μὲ τὴν ἀκρίδα, καὶ καταστρεπτικὸν τῶν κήπων.

Courtine, Ϛ. αὐλαία, κ. (μπερδὲς) τῆς κλίνης.

Courtine, Ϛ. ὀχυρ. μεταπύργιον.

Courtisan, ἀρ. αὐλικός. § ἑταῖρος, κόλαξ, κυρίως ἐπὶ τῶν θεραπευόντων τὰς γυναῖκας. § la — e Ϛ. ἑταῖρα, δημοσία (γυνὴ), πόρνη.

Courtiser, ἐν. θεραπεύω, θωπεύω, κολακεύω.

Court-mancher, ἐν. διαπείρω, περιπείρω, κ. συβλίζω τὸν ὠμοπλάτην ζώου φονευμένου.

Courtois, se, ἐπ. φιλόφρων, χαρίεις, περιποιητικός. armes — ses ὅπλα ἀβλαβῆ, (κατ' ἀντίθεσιν τῶν armes à outrance) τῶν ὁποίων ἡ ἀκμὴ ἀφῃρέθη.

Courtoisement, ἐπίρ. φιλοφρόνως.

Courtoisie. Ϛ. φιλοφροσύνη, περιποίησις.

Courton, ἀρ. τὸ τρίτον ἐκ τῶν τεσσάρων εἰδῶν τοῦ λιναρίου, τὸ ὁποῖον γίνεται ἐκ τῆς καννάβιος.

Cous ἡ Coyer, ἀρ. σίλουρος (εὑρισκόμενος εἰς τοὺς ποταμοὺς τῆς Συρίας).

Cousambi, ἀρ. εἶδος φυτικῆς ὕλης ἐξ ἧς κατασκευάζονται κηρία.

Couscou, Cousse-couche, Couche-cousse, ἀρ. σπόρος τοῦ ἀραβοσίτου (ὅζις σπείρεται εἰς τὸν ἅγιον Δομίγγον, ἀλέθεται καὶ τρώγεται).

Couseuse, Ϛ. ῥάπτρια.

Cousin, ine, ἐπ. ἀνεψιὸς, κ. ἐξάδελφος. — s paternels ἐξάδελφοι πρὸς πατρός. — s maternels ἐξάδελφοι πρὸς μητρός. § οἰκ. φίλος. si vous faites telle chose, nous ne serons pas — s ἐὰν κάμῃς τὸ δεῖνα, δὲν θὰ εἴμεθα καλά. § ἀρ. κώνωψ, κ. κουνοῦπι.

Cousinage, ἀρ. ἡ συγγένεια τῶν ἐξαδέλφων. § ὅλοι οἱ συγγενεῖς, κ. τὸ συγγενολόγι.

Cousiner, ἐν. ἐπικαλῶ τινα ἐξάδελφον. § οἰκ. ἐπισκέπτομαι τοὺς πλουσιωτέρους συγγενεῖς μου διὰ νὰ ζήσω. § ces deux personnes ne — ent pas ensemble οἱ δύο οὗτοι δὲν συμβιβάζονται.

Cousinette, Cousinotte, Ϛ. εἶδος μήλου λεγομένου ὡσαύτως passe-pomme.

Cousinière, Ϛ. κωνωπεῖον, κ. κουνουπολόγος. § συγγενολόγιον, κ. συγγενοβόλι.

Cousoir, ἀρ. ῥαφεῖον, μηχανὴ τιθεμένη ἐπὶ τραπέζης, εἰς τὴν ὁποίαν περῶσι τοὺς σπάγγους δι' ὧν ῥάπτονται τὰ βιβλία.

Coussapior, ἀρ. εἶδος συκῆς.

Coussari, ἀρ. Ϛάμνος τῆς Γουϊάνης.

Cousse-couche, Couche-couche, ἀρ. λαχανώδης ῥίζα τῶν Ἀντιλλίων νήσων γογγυλοειδής.

Coussin, ἀρ. προσκεφάλαιον, κ. μαξιλάρα.

Coussinet, ἀρ. προσκεφαλίδιον.
Cousson, ἀρ. αὖρα θερμὴ καίουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἀμπέλου.
Coustemens, ἀρ. πλ. ἀρχ. ἄχρ. δαπάναι.
Coustières, θ. πλ. αἱ πρότονοι σχοινία δι' ὧν συνέχεται ὁ ἱστὸς εἰς τὰς τριήρεις.
Coustillier. ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ξιφηφόρος στρατιώτης.
Coût, ἀρ. τὰ ἔξοδα ἐν χρήσ. le — d'un jugement τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.
Coutant, ἐν. χ. μόνον au prix — ὅσου κατέστησαν, ἔγιναν, κ. ὅσου ἐλόστισαν.
Coutarde, θ. * ὑδρολέα, γένος φυτῶν.
Coutarée, θ. * κουταρέα, γένος φυτῶν.
Couteau, ἀρ. μάχαιρα, κ. μαχαῖρι. — pendant ὁ ὁρυφόρος τινός. mettre — sur table δίδω φαγί. aiguiser les —x ἑτοιμάζομαι εἰς πόλεμον. ils en sont aux épées et aux —x, aux —x tirés ἤλθον εἰς χεῖρας, κ. εἶναι στὰ μαχαίρια. jouer des —x παίζουν τὰ μαχαίρια, πολεμοῦσι. — à amputation τομεύς — à deux tranchans ἀμφίστομος μάχαιρα. — de chasse θηρευτικὴ κοπίς.
Coutel, ἀρ. ὀρεπάνιον πρὸς τομὴν τῶν ἁλιευτικῶν καλάμων.
Coutelas, ἀρ. ἀκινάκης
Couteleis, ἀρ. πλ. κολπίσκοι (σχηματιζημενοι ἀπὸ τὰ ἐγκάρσια ξύλα τῶν καλαμωτῶν).
Coutelier, ἀρ. μαχαιροποιός.
Coutelier, ἡ manche - de - Couteau ἴδ. Solen.
Coutelière, θ. μαχαιροθήκη.
Couteline, θ. χονδρὸν ὕφασμα τῆς Συράττης.
Coutellerie, θ. μαχαιροποιΐα.
Coutelure, θ. μαχαιρὰ (εἰς τὰ Περγαμηνά).
Coûter, εὐδ. τιμῶμαι, γίγνομαι, κ. κοστίζω. cette étoffe —e vingt francs l'aune τὸ ὕφασμα ἔχει 20 φράγκα ὁ πῆχυς. combien cela —e-t-il πόσου πωλεῖται τοῦτο; la nourriture de son cheval lui —e 60 fr. par mois ἀναλίσκει 60 φράγκα τὸν μῆνα διὰ τὴν τροφὴν τοῦ ἵππου. ma nourriture ne me —e rien δὲν ἐξοδεύω τίποτε διὰ τὴν τροφήν μου. § παρέχω, προξενῶ. cette faute m'a —é bien des larmes πολλῶν δακρύων αἴτιον μοὶ ἔγινε τὸ σφάλμα. il lui en a —é beaucoup pour se faire une réputation ἔπαθε πολλὰ διὰ νὰ συστήσῃ ὑπόληψιν. il lui en a —é un bras pour avoir été à la guerre ἀπέβαλε, ἐστερήθη τοῦ βραχίονός του εἰς τὸν πόλεμον. cette recherche lui a —é bien du temps ἡ ἀναζήτησις αὐτὴ τὸν ἐπέρασε δαπάνην πολλοῦ καιροῦ. § καὶ ἀπολ. tout —e en ce monde τὰ πάντα εἶναι δαπανηρὰ ἐδῶ. une chose ne —e guère à un homme δὲν φείδεταί τινος ὁ ἄνθρωπος. quand il est amoureux rien ne lui — e ὅταν ἀγαπᾷ δὲν βλέπει τίποτε ἐμπρός του. il n'a aucune facilité à écrire, tout lui —e δὲν γράφει μὲ εὐκολίαν, κοπιάζει πολύ. une chose, —e ἡ il —e εἶναι σχληρόν. c'est le premier pas qui —e τὸ πρῶτον βῆμα εἶναι δύσκολον il —e peu aux femmes de dire ce qu'elles ne sentent pas εὔκολον εἶναι εἰς τὰς γυναῖκας νὰ λέγωσιν ὅ,τι δὲν αἰσθάνονται· εἰς αὐτὴν τὴν ἔννοιαν λέγεται il en —e.
Couteux, euse, ἐπ. δαπανηρός.
Coutier, ἀρ. καναβοποιός.
Coutières, θ. πλ. πρότονα, σχοινία συνέχοντα τὸν ἱστὸν εἰς τὰς τριήρεις.
Coutil, ἀρ. (προφ. couti) κάνναβος, καννάβεις, κ. καναβάτζο.
Coutillade, θ. ἀρχ. ἄχρ. μαχαιριά.
Coutille, θ. ἀρχ. μάχαιρα.
Coutillier, ἀρ. ἀρχ. ξιφηφόρος στρατιώτης.
Couton, ἀρ. δένδρον τοῦ Καναδᾶ ῥητινῶδες.
Coutoubée, θ. * Κουτουβαία, γένος φυτῶν.
Coutre, ἀρ. ὕννις, κ. ὑνί. § κοπὶς (χρήσιμος εἰς δενδροτομίαν). § σκευοφύλαξ, (εἰς τὰς ἐκκλησίας).
Coutrerie, θ. τὸ ἀξίωμα τοῦ σκευοφύλακος.
Coutrier, ἀρ. εἶδος ἀρότρου (ἐν χρήσει εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς Γαλλίας.)
Coutumat, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. δασμοτελωνεῖον.
Coutume, θ. ἔθος, συνήθεια. cela lui a tourné en — τοῦ ἔγεινε συνήθεια. il s'en est fait une — τὸ ἔκαμε συνήθειαν. avoir—, avoir de — συνειθίζω νά. de — κατὰ τὸ σύνηθες — il est plus gai que de — εἶναι χαρίεις ὑπὲρ (ἢ) παρὰ τὸ σύνηθες. § ἔθιμον. la — d'un pays ἡ συλλογὴ τῶν ἐθίμων. § δασμός, δικαίωμα.
Coutumerie, θ. ἀρχ. ἄχρ. δασμολογία.
Coutumier, ère. ἐπ. ἐν χρ. μόνον οἰκ. il est — de mentir συνειθίζει νὰ ψεύδηται. il est — du fait εἶναι σύνηθες εἰς αὐτὸν τοῦτο. § droit —, institutes —es δίκαιον τῶν ἐθίμων, διατάξεις τῶν ἐθίμων.
Coutumièrement, ἐπίρ. ἄχρ. κατὰ συνήθειαν.
Couture, θ. τὸ ῥάπτειν, ἡ ῥαπτική. § ῥαφή. § ῥαφὴ, ὁ τρόπος καθ' ὃν εἶναι ἐρραμμένον τι, κ. ῥάψιμον. § οὐλή, κ σημάδι τῆς πληγῆς. une armée a été battue à plate — κατετροπώθη τὸ στράτευμα, ἐνικήθη κατὰ κράτος. § ῥαφὴ, παρὰ τοῖς ὑποδηματοποιοῖς, εἶδος καλλωπισμοῦ ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων, ὁμοιάζοντος μὲ ῥαφήν. § ἡ συγκόλλησις μολυβδίνων πλακῶν. § συναρμογὴ, τὸ μεταξὺ τῶν δύο σανίδων διάστημα, τὸ ὁποῖον γεμίζεται ἀπὸ στουπί, διὰ νὰ μὴ εἰσέρχηται τὸ ὕδωρ.
Couturé, ée. ἐπ. κατάστικτον, ἐπὶ προσώπου βεβλαμμένου ἀπὸ εὐλογίαν ἢ ἀπὸ οὐλάς.
Couturière. θ. ἀκέστρια, ῥάπτρια.
Couvain, ἀρ. σωρὸς τῶν σχαδόνων, τῶν μελισσῶν εἰς τὴν κυψέλην. — de punaises ὁ σπόρος τῶν κόρεων.
Couvaison, θ. ἐπώασις, ὁ καιρὸς τῆς ἐπωάσεως, κ. τοῦ κλωσσίσματος.
Couvée, θ νεοσσία (-ττία), τὸ ὅλον τῶν ὠῶν ἢ τῶν ὀρνιθίων τὰ ὁποῖα ἐγκάλλει ἡ κλῶσσα. μεταφ. οἰκ. ἡ γενεὰ (ἐπὶ κακοῦ).
Couvent, ἀρ. μονὴ, μοναστήριον. § οἱ μοναχοὶ (ἑνὸς Μοναστηρίου).
Couver, ἐν καὶ οὐδ. ἐπωάζω, κ. κλωσσῶ. mettre une poule — βάλλω τὴν ὄρνιθα νὰ καθίσῃ. — quelqu'un des yeux ἐνατενίζω εἴς τινα, κ. γλυκοβλέπω. — de mauvais desseins ὑποκρύπτω κακοὺς σκοπούς. tout cela —e une guerre civile ὅλα αὐτὰ ἐγκυμονοῦσι τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. § ὑπολανθάνω, ἐμφωλεύω, ὑποκρύπτομαι, (ἐπὶ πυρὸς, νόσου, μιάσματος). καὶ ἐνεργ. vous — z une grande maladie ὑποκρύπτεις μεγάλην ἀσθένειαν. καὶ αὐτοπ. il se —e quelque chose ὑποκρύπτεταί τι.
Couvercle, ἀρ. πῶμα, τουρκ. καπάκι.
Couverseau, ἀρ. σανὶς πυκνὴ μέχρι ἑνὸς δακτύλου, τιθεμένη ὑπό τινα ἔμπροσθεν τῶν μυλοπετρῶν ἐργαλεῖα (archures).
Couvert, ἀρ. τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη. § παροψὶς, κ. πιάτον (συνεννοουμένου καὶ τοῦ περιζώματος, τῶν μαχαιροπηρούνων) τιθέμενον εἰς ἕκαστον τῶν συντραπέζων. § περονομάχαιρον. § περονομαχαιροθήκη, (θήκη μὲ ἓν μαχαιροπήρουνον καὶ κοχλιάριον). § κατοικία. donner le—à quelqu'un ὑποδέχομαί τινα εἰς τὴν οἰκίαν μου, τὸν ξενίζω. § σκέπη, στέγασμα, σύνδενδρον μέρος. § σκιά. des arbres qui donnent du — δένδρα σκιερὰ, πολύσκια, κάμνοντα σκιάν. chercher du —ζητῶ σκιάν. § ἐπιγραφὴ cela est arrivé sous le — du ministre τοῦτο ἦλθεν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ. § à —, ἐπίρ. se mettre à — de la pluie, de l'orage προφυλάττομαι ἀπὸ τὴν βροχὴν, τὴν καταιγίδα. il est à — εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἰς ἀσφάλειαν. à — du canon ἐν σκέπῃ, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ κανονίου. être à — d'un bois, d'une rivière εἶμαι ὑπὸ τὴν σκέπην δάσους, ποταμοῦ. être à — de la nécessité et de la mauvaise fortune εἶμαι ἀπηλλαγμένος, ἐκτὸς, μακρὰν τῆς ἀνάγκης, τῆς κακῆς τύχης. mettre son bien, ses effets à — τίθε-

μι ἐν ἀσφαλεί, ἐξασφαλίζω τὰ κτήματά μου, τὰ πράγματά μου.

Couverte, ϑ. * ἐφυελίς, ὑελώδης ὕλη μὲ τὴν ὁποίαν ἀλείφουσι τὰ φαβεντιανὰ, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ζωγραφίζουσι.

Couvertement, ἐπίρ. ἀρχ. ἄχρ. κρυφίως.

Couverture, ϑ. κάλυμμα, σκέπασμα, ἐγκοίμητρον, κ. πάπλωμα. § faire la —διπλόνω τὸ πάπλωμα (τὸ κάμνω εἰς τὰ δύο, διὰ νὰ εἰστέλθῃ ὁ ἄνθρωπος ἐν εὐκολίᾳ). § περιβόλαιον, σάγη (σκέπασμα τῶν ζώων). § περικάλυμμα (τῶν βιβλίων). § στέγη, στέγασμα, ὀροφὴ, κ. σκέπη (τῆς οἰκίας). — à la mi-toie ἀραιὰ στέγη· μεταφ. πρόσχημα, παραπέτασμα. sous —d'amitié ὑπὸ τὸ πρόσχημα φιλίας.

Couverturier, ἀρ. * ἐγκοιμητροποιὸς, κ. παπλωματᾶς.

Couvet, ἀρ. πύραυνον, μικρὰ θερμάστρα (τὴν ὁποίαν αἱ κοιναὶ γυναῖκες βάλλουσιν ὑπ' ἑαυτάς).

Couveuse, ϑ. ὄρνις ἐπωάζουσα, κ. κλῶσσα.

Couvi, ἀρ. ἐν χρήσει oeuf — οὔριον ὠόν, ἢ ὑπηνέμιον, κ. κλούδιον.

Couvre-chef, ἀρ. ἀναδέσμη, περίδεσμον (τῆς κεφαλῆς), παρὰ χειρουργοῖς.

Couvre-feu, ἀρ. πυγεῖος, σκέπασμα τοῦ πυρός. § ἀνακλητήριον, ὁ ἦχος τοῦ κώδωνος περὶ τὸ ἑσπέρας διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῶν ὁδῶν.

Couvre-pied, ἀρ. σκέπασμα τῶν ποδῶν, ἢ τοῦ κάτω μέρους τῆς κλίνης.

Couvreur, ἀρ. στεγαστής.

Couvrir, ἐν. καλύπτω, σκεπάζω. — une maison στεγάζω. — des chaises de ἐπιστρωννύω τὰς ἕδρας, κ. στρώνω μέ. — le feu ἐγκρύπτω, κ. παραχόω τὸ πῦρ. — un malade συγκαλύπτω, κ. κουκουλώνω τὸν ἀσθενῆ. — la table στρωννύω, κ. στρόνω τὴν τράπεζαν. —sa marche ἀποκρύπτω, προφυλάττω τὴν ὁδὸν μου. la citadelle —e toute la ville ἡ ἀκρόπολις ὑπερανίσταται τῆς, προφυλάττει ὅλην τὴν πόλιν. —la frontière προκαταλαμβάνω τὰ ὅρια. —le siége ἐπαμύνω, κ. διαφεντεύω τὴν πολιορκίαν. — une carte βάλλω ἐπὶ τοῦ χαρτίου (χρήματα). — un momon σέχομαι τὴν πρόσκλησιν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. § κρύπτω, ὑποκρύπτω. § — une enchère ὑπερθεματίζω, πλειστηριάζω. § ἐνδύω, σκεπάζω. — de honte περιπσιῶ αἰσχύνην, καταισχύνω, κ. ἐντροπιάζω. —de gloire περιποιῶ δόξαν εἰς τινα, τὸν περικαλύπτω μέ. se—de gloire αὐτ. γίνομαι ἔνδοξος, ἀποκτῶ πολλὴν δόξαν. — la joue à quelqu' un δίδω ῥάπισμα εἰς τινα. le ciel, le temps se—e ὁ οὐρανὸς, ὁ καιρὸς συννεφοῦται, κ συννεφιάζει. —la faute συγκαλύπτω, συκπιάζω, σκεπάζω τὸ ἁμάρτημά τινος. se —d'un prétexte μεταχειρίζομαι πρόφασιν. παρ. se—d'un sac mouillé μεταχειρίζομαι σαθρὰς προφάσεις. se — d'un bois, d'un marais προβάλλομαι δάσος, ἕλος, τοποθετοῦμαι ὀπισθεν δάσους, ἕλους κτλ. § se—kαλύπτω τὴν κεφαλὴν, σκεπάζομαι. § πνιγω (ἐπὶ φωνῆς), ἀμαυρόνω (ἐπὶ κάλλους, προτερημάτων κτλ). § βατεύω, ὀχεύω, κ. καβαλικεύω (ἐπὶ συνουσίας τῶν ζώων) — la prescription καλύπτω τὴν παραγραφήν. — une nullité καλύπτω τὴν ἀκυρότητα. — les perles περιχρίω τοὺς μαργαρίτας (ἔσωθεν μὲ λευκίσκου λεπίδας). περιχέω (παρὰ τοῖς κηροποιοῖς). § couvert, te, μετ. — de plaies κατάπλεως; πληγῶν. — de honte, de crimes, ἔμπλεως, ἡ ἀνάπλεως αἰσχύνης, ἐγκλημάτων. un homme — ἄνθρωπος κρυψίνους. ennemi — ἐχθρὸς κρυφός. on est obligé de tenir son locataire clos et — εἶναι ὑπόχρεως νὰ κλείσῃ καὶ νὰ παραδώσῃ τὴν οἰκίαν κλεισμένην καὶ ἐστεγασμένην εἰς τὸν μισθωτήν. — de gloire περικλεής. une allée —te, un chemin — ὁρόμος ὑπόστεγος, ἐσκεπασμένος, ὁδὸς κοίλη. mots —s λόγοι αἰνιγματώδεις. vin — οἶνος ἐρυθροβαφής. pays — δασώδης τόπος.

Couxio, ἀρ. πίθηξ (τῆς Ἀμερικῆς).

Covendeur, ἀρ. συμπράτης, συμπωλητὰς, ὁ πωλῶν μετά τινος ἄλλου.

Coverse, ἐπ. ἐν χρ. sinus —συμπαρημίτονον, γεωμ.

Covet, ἀρ. ὄστρακον, ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων (buccin).

Cowpox, ἀρ. ἐξάνθημα τῶν βοῶν (ἐκ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται τὸ ἔμπυον διὰ τὴν ἀμαλίδα).

Coxal, ἐπ. os — ὀστοῦν τοῦ ἰσχίου.

Coxe-fémoral, ἐπ. ἰσχιομηρικὸς, ἐπὶ τῆς ἀρθρώσεως τοῦ ἰσχιακοῦ ὀστέου καὶ τοῦ μηρικοῦ.

Coy, ἀρ. τετράπουν, ὅμοιον μὲ τὸν λαγωόν.

Coyau, ἀρ. * ἀκρόζυγα, τμήματα ζυγῶν (chevrons) (κ. ψαλίδων) τιθέμενα ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς στέγης καὶ ὑπερανέχοντα αὐτὴν μέχοι τοῦ πτερυγίου (entablement). § εἶδος σπάρου.

Coyembouc ἢ

Couyembouc, ἀρ. οἰκειακὸν σκεῦος τῶν Μαύρων.

Coyer, ἀρ. ξύλον διαγώνιον τιθέμενον εἰς τὴν στέγην.

Cozquauhtli, ἀρ. μέγα ὄρνεον τοῦ Μεξικοῦ ἑρπετοφάγον.

Coztototolt, ἀρ. ἀκανθὶς ἡ ἀμερικανὴ, πτηνόν τι.

Crabe, ἀρ. εἶδος σείστρου τῶν Σιάμων (Siamois).

Crabe, ἀρ. καρκίνος, πάγουρος, κ. παγούρι § ἀποφολίδωσις, κ. ξερλούδισμα τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν.

Crabier, ἀρ. καρκινοφάγος (εἶδος ἀλώπεκος τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐρωδιοῦ).

Crabites, ἀρ. πλ. οἱ ἀπολελιθωμένοι καρκίνοι.

Crabotage, ἀρ. ἡ ἔναρξις ἑνὸς λατομείου ἀρδωσίας λίθου.

Crabron, ἀρ. κραῦρον, γένος ἐντόμων μονοπτέρων.

Crabronites, ἀρ. πλ. ταὐτὸν τῷ ἄνωτ.

Crac, ϑ. κριγμὸς, κριγὴ, κρότος (τῶν ῥηγνυομένων σωμάτων.) § ἐπίρ. εὐθὺς, ἐν ἀκαρεῖ. § νόσος τῶν σαρκοβόρων, ζώων.

Cracca, ἀρ. οὕτω λέγονται διάφορα φυτὰ ὀσπριώδη.

Crachat, ἀρ. πτύελος, φλέγμα. une maison est batie de boue et de —οἰκία ἐκτισμένη μὲ πτύσμα (ἤτοι σαθρά) § οἰκ. παράσημον. § — de coucou. ἴδ. écume.

Crachement, ἀρ. πτύσις, κ. πτύσιμον. — de sang αἱμόπτυσις.

Cracher, ἐν. πτύω — sur καταπτύω τινά — contre le ciel βλασφημῶ, ἐξερεύγομαι ὕβρεις κατὰ τοῦ ϑεοῦ. — des injures καταπτύω τινὸς, ἐξεμῶ ὕβρεις. — du latin, du grec ὁμιλῶ λατινικὰ, ἑλληνικὰ παράκαιρα. — au bassin καταβάλλω, συνεισφέρω χρήματα. § le moule a — é ὁ τύπος ἀπέπτυσεν, ἤτοι ἀπέκρυσε τὴν ὕλην (διὰ τὴν ὑγρασίαν).

Cracheur, Cracheuse, ἐπ. * πτυαλιστὴς, ὅστις πτύει ἀδιακόπως.

Crachoir, ἀρ. πυέλιον, λεκάνιον, κ. χοιὰς· ἀγγεῖον τιθέμενον εἰς τὰς ἐκκλησίας, εἰς τὰς γωνίας τῶν οἰκιῶν διὰ νὰ πτύωσιν.

Crachotement, ἀρ. πτυελισμός.

Crachoter, οὐδ. πτυελίζω, κ. πτύω συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως.

Cra-cra, ἀρ. κόμαρον § κοάκτης ἢ κραγγὼν, γένος πτηνῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐρωδιῶν.

Crade, ἀρ. κράδη, μηχανὴ ϑεατρικὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, δι' ἧς ἐγίνοντο αἱ ἐπὶ σκηνῆς κλοπαί.

Craffe, ϑ. γεῶδες ἢ λιθῶδες στρῶμα ἐμποδίζον τὴν ἐξόρυξιν τῆς ἀρδωσίας λίθου.

Craie, ϑ. κρητικὴ γῆ, λευκῆτις· τουσ. τεπεσήρι —rouge μίλτος. — de Briançon ἴδ. Talc. § τὸ διὰ τῆς κρητικῆς γῆς σημεῖον, τὸ ὁποῖον βάλλει ὁ σταθμοδότης εἰς τὰς οἰκίας. § νόσος τῶν σαρκοφάγων πτηνῶν.

Craignant, μετ. ἀντὶ ἐπιθέτου εἰς τὰς φράσεις, un homme — dieu ἄνθρωπος ϑεοφοβούμενος

Craillement, Croaillement } ἀρ. ταὐτὸν τῷ croassement.

Craindre, ἐν. φοβοῦμαι il est à — que εἶναι φόβος μήπως. faire — παρέχω φόβον. se faire — γίνομαι φοβερός. cette couleur craint le soleil τὸ χρῶμα τοῦτο βλάπτεται ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἐξανθεῖ, κ. ξεθωρίζει.

Crainte ϑ. φόβος. § ἐπίρ. — de pis

πρόσω χειρόνων. — d' accident ὑπὸ(ἀπὸ)πρόσθου(ον)ἐκτάκτου συμβεβηκότος. de—de passer pour ingrat ἀπὸ πρόσθου μήπως νομισθῶ ἀγνώμων. de — qu' il ne fût parti φοβούμενος μήπως ἀνεχώρησεν ἤδη.

Craintif, ive, ἐπ. ψοφοδεής, δειλός, κ. φοβιτζιάρης.

Craintive, Ϛ. εἶδος νυκτολαμπίδος (noctuelle).

Craintivement, ἐπίρ. ἄχρ. μετὰ φόβου.

Craintonite, ἡ

Chrichonite, Ϛ. * κριχθώνιτον, εἶδος ὀρυκτοῦ.

Cram, ἀρ. εἶδος χράνου (raifort)

Cramailler, ἀρ. ἄκανθα, ὀδοντωτὴ πλὰξ χρήσιμος εἰς τὰ ἐπὶ ὑποκρούσει (à répétition) ὡρολόγια.

Cramani, ἀρ. ἀρχιδικαστὴς (παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς).

Crambé, ἀρ. κράμβη, γένος λαχάνων.

Crambites ἀρ. πλ. * κραμβῖται γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

Crambus, ἀρ. κράμβος, γένος λεπιδοπτέρων.

Cramoisi, ἀρ. τὸ βύσσινον (χρῶμα), τὸ κόκκινον, κ. γκιουδέζι. § ἐπ. i, ie, βυσσινοβαφὴς, κόκκινος.

Crampe, Ϛ. νυγμὸς, κ. σουβλιὰ, (σπασμὸς μετὰ ἀνηδόνου). § πάθος τοῦ ἵππου περὶ τὴν κνήμην. § goutte — * ἀλγοποδάγρα (αἰφνίδιος καὶ ἀκαριαία).

Crampiller, (se) ὡτ. ἀρχ. ἄχρ. ἐμπερσεύομαι.

Crampon, ἀρ. συνοχμὸς, συνοχὴ, ὄγκος, σιδήριον καμπυλωμένον εἰς τὰ ἄκρα δι' οὗ συνδέονται διάφορα ἔργα τεκτονικὰ ἢ λεπτουργικά. § ἀγκύριον, σιδήριον κυρτὸν (προσκολλώμενον εἰς τὰ πέταλα τῶν ἵππων, διὰ νὰ βαδίζωσιν εὐστόχως ἐπὶ τοῦ πάγου). § ῥίκος (δερμάτινος εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ ἐφιππίου, ἐξ οὗ κρεμᾶται ἡ Ϛήκη τῶν πιστολίων). § ὄπτλιγξ, μέρος τοῦ καυλοῦ μὴ ἐλικοειδὲς, διὰ τοῦ ὁποίου προσκολλᾶται τὸ φυτὸν εἰς τὰ γειτνιάζοντα σώματα

Cramponner, ἐν. συνοχμάζω, συνδέω διὰ συνοχμοῦ — des fers à cheval κυρτῶ τὰ πέταλα. se — à quelque chose προσφύομαι, προσηλοῦμαι, προσκολλῶμαι, κ. πιάνομαι, ἢ κολλῶμαι εἴς τι.

Cramponnet, ἀρ. ὀχεύς, τὸ μέρος τῆς κλειδωνιᾶς, τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὴν βάλανον καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται.

Cran, ἀρ. ἐγκύπη, ἐγκοπὴ, κ. μικρὰ χαραγματιὰ ἐπὶ στερεοῦ σώματος γινομένη ὡς π. χ. ἡ ἐπὶ ξύλου διὰ νὰ ἀναρτήσῃ τις τι. § κοίλωμα, ἔγκοιλον (εἰς τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας). un homme est baissé d' un — ἐξέπεσεν ἐπαισθητῶς. la santé de quelqu' un est baissée d' un — ἔκλινεν ἡ ὑγεία του, κ. ἔγυρε. § ῥυτὶς (εἰς τὴν ὑπερῴαν τοῦ ἵππου). § τετράγωνον τεμάχιον ὑφάσματος, τιθέμενον εἰς τὸ ὄπισθεν τοῦ ἐνδύματος μέρος, διὰ νὰ σχηματίσῃ τὴν πτυχήν.

Crâne, ἀρ. κρανίον. un homme est un — ἄνθρωπος παράφορος, Ϛουρδῶδης.

Cranequin, ἀρ. σιδηρᾶ ζώνη τὴν ὁποίαν ἔφερον οἱ τοξόται διὰ νὰ τανύωσι τὰ τόξα.

Cranequinier, ἀρ. ὁ φέρων τὸ τοιοῦτον περίζωμα στρατιώτης.

Crânerie, Ϛ. εἰκ. παραφορά.

Crangon, ἀρ. κραγγὼν, γένος ὀστρακοδέρμων.

Craniche, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχιδορόρων.

Cranie, Ϛ. κρανία, γένος διθύρων ὀστράκων.

Craniolaire, Ϛ. κρανιοειδὴς, γένος ὀστράκων.

Craniologie, Ϛ. κρανιολογία.

Cranioscope, Ϛ. κρανιοσκόπος.

Cranioscopie, Ϛ. κρανιοσκοπία.

Cranologie, Ϛ. κρανολογία.

Cranologue, ἀρ. κρανολόγος.

Crânomancie, Ϛ. κρανιομαντεία.

Cranson, ἀρ. κοχλεαρία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σταυροφόρων.

Craonnois, ἀρ. Craonnoise, Ϛ. ὁ ἡ ἐκ τῆς Κραῶν πόλεως.

Crapaud, ἀρ. φρῦνος, φρύνη, εἶδος ἑρπετοῦ ἰοβόλου. § καρκίνος Ϛαλάσσιος. § ἴδ. fic § — ailé ἡ tette chevre αἰγοθήλης.

Crapaudaille, Ϛ. ἀντὶ

Crépaudaille, Ϛ. σηρικὸν ὕφασμα λεπτὸν καὶ διαφανές.

Crapaud-de-mer, ἀρ. εἶδος σκορπίου Ϛαλασσίου.

Crapaudière, Ϛ. * φρυνωνιὰ, (τόπος ὅπου ὑπάρχουσι πολλοὶ φρῦνοι). § ἀκάθαρτον καὶ βορβορῶδες μέρος

Crapaudin, ἀρ. πλὰξ σιδηρᾶ κοίλη, ἐντὸς τῆς ὁποίας στρέφονται οἱ σύλοποιοὶ σίδηροι.

Crapaudine, Ϛ. κοτύλη (σιδηρᾶ ἢ ὀρειχαλκίνη, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἰσέρχεται καὶ στρέφεται ὁ στρόφιγξ ἢ ἄξων [pivot] τῆς Ϛύρας ἢ τῆς μηχανῆς) λέγεται καὶ couette, καὶ grenouille. des pigeons à la — περιστέρια πλακωτὰ εἰς τὴν ἐσχάραν. § ἀνάρριχος, εἶδος ἰχθύος. § κοιλωμα, ἢ κοιλία (εἰς διαφόρους τέχνας). § σιδηρῖτις γένος φυτῶν. § * φρυνόδους, εἶδος ὀρυκτοῦ νομιζομένου ἄλλοτε ὅτι φύεται εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ φρύνου. § ῥωγμὴ, κ. σχιμάδα (τὴν ὁποίαν ὁ ἵππος κάμνει μόνος εἰς τοὺς πόδας του διὰ τοῦ πετάλου). § κύστη (ἐκ μολιβδου ἢ ξύλου περικαλύπτουσα τὴν ἐπιλωττίδα (soupape) τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων διὰ νὰ τὰ προφυλάξῃ ἀπὸ ἀκαθαρσίας.

Crapeau-volant, ἴδ. engoulevent

Crapelé, ée, ἡ Truité, ἐθ. ἐπ. ἐν χρ. porcelaine — ée φαβεντιανὸν πυριβράγξ, ἔχον μικρὰς ῥαγάδας.

Crapelet ἀρ. ἄχρ. φρυνίσκος.

Crapone, Ϛ. ῥίνη ἀπαλὴ (batarde) (ἡ) μελανή.

Crapoussin, ἀρ. Crapoussine, Ϛ. εἰκ. ἄχρ. κοντοπίθαρος, χυδ.

Crapule, Ϛ. κραιπάλη. § κραιπαλώδης, κ. μεθύστακας.

Crapuler, ἐν. κραιπαλῶ.

Crapuleux, euse, ἐπ. ἀκόλαστος, κραιπαλώδης.

Craquelin, ἀρ. τραγανὶς, ταγηνίτης, εἶδος πλακοῦντος. § — ἡ Craquelot ἀφὴ καπνιστή. § μαλακὸν ὀστράκόδερμα (διότι ἤλλαξε τὸ ὄστρακόν του).

Craquelotière, Ϛ. ἀφυοπῶλις, (γυνὴ) ἡ πωλοῦσα ἢ ἑτοιμάζουσα τὰς καπνιστὰς ἀφύας.

Craquemant, ἀρ. τριγμὸς, κ. τρίξιμον.

Craquer, οὐδ. κρίζω, τρίζω. § κλάζω, τρίζω, (ἐπὶ τῆς γεράνου). § καυχῶμαι, κομπάζω.

Craquerie, Ϛ. κομπασμός.

Craquetement, ἀρ. βρυσμὸς, τρισμὸς ὀδόντων.

Craqueter, οὐδ. τρίζω συνεχῶς. σίζω, (ἐπὶ τῆς φωνῆς διαφόρων ζώων, οἷον τέττιγος κτλ.)

Craqueur, ἀρ. κομπαστὴς, ἡ

Craqueuse, Ϛ. οὐσ. κομπάστρια.

Crase, Ϛ. κρᾶσις (δύο συλλαβῶν). § κρᾶσις (τοῦ σώματος).

Craspède, ἀρ. κράσπεδον, δένδρον μέγα τῆς Κοχενχίνης.

Craspedie, Ϛ. * κρασπέδιον, γένος φυτῶν.

Craspedon, ἀρ. κράσπεδον, πάθος τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Craspedosome, ἀρ. * κρασπεδόσωμον, γένος ἐντόμων.

Crassamentum, ἀρ. τὸ πηκτὸν αἱματῶδες μέρος (τοῦ αἵματος) πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀρροῦ.

Crassane, Ϛ. εἶδος ἀπίου.

Crassatelle, Ϛ. γένος ὀστράκων διθύρων.

Crasse, Ϛ. γράσος, οἰσύπη, κ. λέρα, βρῶμα (τῶν χειρῶν, τῶν ποδῶν)· κινάβρα (τῶν ζώων, οἷον τράγου κτλ.) la — du collége ἡ de l' école ὁ ῥύπος τῆς σχολῆς, ἡ ἀγροικία τοῦ σχολείου. un homme est né dans la — ἐγεννήθη εἰς τὴν πτωχίαν. § σκωρία, ὁ ἐπὶ τῶν Ϛερμῶν μετάλλων συναγόμενος φλοιὸς· λέγεται καὶ paille. § φιλαργυρία.

Crasse, ἐπ. ignorance — παχυλὴ ἀμάθεια.

Crasseux, euse, ἐπ. γρασώδης, κ. βρωμερὸς. § καὶ οὐσ. § φιλάργυρος, ῥυπαρός.

Crassina, Ϛ. γένος φυτῶν.

Crassocephalum, ἀρ. * γρασσοκέφαλον, γένος φυτῶν.

Crassus, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. πυκνόφυλλον, γένος φυτῶν.

Crassule, Ϛ. ὀασύφυλλον, γένος φυτῶν.

Crassulées, Id. succulentes.
Cratère, ἀρ. κρατὴρ, ποτήριον. § κρατὴρ (τοῦ ἡφαιστείου ὄρους).
Craticulaire, ἐπ. prototype — τὸ πρωτότυπον τῆς ἀναμορφώσεως, καὶ αὐτὴ ἡ ἀναμόρφωσις παρὰ τῇ ὀπτικῇ.
Craticuler, ἐν. *τετραγωνοτομῶ (διαιρῶ εἰς μικρὰ τετράγωνα τὴν εἰκόνα διὰ νὰ τὴν ἀντιγράψω εἰς μικρότερον ἢ εἰς μεγαλήτερον).
Cravache, Σ. μαστιγιον, μάστιξ μικρὰ, τουρκ. καμτζικάκι.
Cravan, ἀρ. χηναλώπηξ, εἶδος νήσσης (κ. πάπιας).
Cravate, ἀρ. ἵππος τῆς Κροατίας § Σ. λαιμοδέτης. § τροχίλος, διάφορα πτηνά. § εἶδος βαμβακηροῦ ὑφάσματος τῶν Ἰνδιῶν.
Crave, Id. Coracias.
Cravo, ἀρ. εἶδος καρυοφύλλου κηπευτοῦ (γαρούφαλον)
Crayer, ἀρ. πλοῖον μὲ τρεῖς ἱστοὺς, χρήσιμον ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης.
Crayon, ἀρ. κρητάριον, χρωστὴρ, (ἢ) μολυβδὶς, κ μουβοκόνδυλον § μολυβδογράφημα, ἡ διὰ τῆς μολυβδίδος γινομένη ἐχνογραφία. § ὑποτύπωσις, ὑπογραφὴ, σκιαγραφία, ἡ πρώτη ἐργασία εἰς τὴν εἰκόνα, γινομένη διὰ τοῦ χρωστῆρος § διαγραφὴ, περιγραφὴ, σκιαγραφία.
Crayonner, ἐν. μολυβδογραφῶ. § σχεδιάζω, σκιαγραφῶ.
Crayonneur, ἀρ. μολυβδογράφος, (περιφρονητικῶς ἐπὶ ἀμαθῶν ζωγράφων).
Crayonneux, euse, ἐπ. γραφικὸς, ἐπὶ γῆς χρησίμου πρὸς γραφὴν, ἢ ὁ ἀνήκων εἰς κρητικὴν γῆν.
Crazie, Σ. νόμισμα Ἰταλικὸν, τὸ ὠδεκάτον μέρος τῆς Γαλλικῆς μνᾶς
Créadier, ἀρ. εἶδος ὀικτύου.
Créadion, ἀρ. κρεάδιον, γένος πτηνῶν.
Créance, Σ. ὁδηγίαι (τοῦ ἡγεμόνος πρὸς τὸν πρέσβυν του). lettres de — συστατικὰ ἢ διαπιστευτήρια γράμματα, τὰ ὁποῖα φέρει ὁ πρέσβυς ἑνὸς ἡγεμόνος προς ἄλλον ἡγεμόνα. chien de bonne — κύων ἀσχλὴς (τουτέστι ἐκτελῶν μὲ ἀκρίβειαν ὅλα τὰ προστάγματα τοῦ κυνηγοῦ). § χρήστωσις, πίστωσις (ἀντίκειται τῇ χρέωσις, ἢ τῷ χρέος) § πιστις. avoir beaucoup de — parmi le peuple πιστεύομαι παρὰ τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει πιστιν εἰς ἐμέ. § δόγμα, δόξα, ὅ,τι πρεσβεύει τις le — des chrétiens ἡ δόξα τῶν χριστιανῶν.
Créancier, ἀρ. Créancière, Σ. χρήστης, δανειστής.
Créantation, Σ. ἀρχ. ἄχρ ἡ σύνταξις πράξεως παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ.
Créanter, ἐν. ἀρχ. ἄχρι συναινῶ, ὑπέχομαι, ἐγγυῶμαι.
Créat, ἀρ. ὑποέπποκόμος (εἰς τὰς ἀκαδημίας τῆς ἱππαστικῆς).
Créateur, ἀρ Créatrice, Σ. δημιουργὸς, ποιητής. § ἐπ. δημιουργικός.
Création, Σ. δημιουργία. la — de l' homme ἡ πλασις τοῦ ἀνθρώπου. la — de l' univers ἡ κοσμογονία. § ἵδρυσις, συστασις (καταστήματος κτλ.). la — d une academie ἡ σύστασις ἀκαδημίας.
Créature, Σ. πλάσμα. cette femme est une méchante — ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι κακὸς ἄνθρωπος. c' est une belle — εὔμορφος ἄνθρωπος § δημιούργημα, πλασμα. c' est la — du ministre εἶναι δημιούργημα τοῦ ὑπουργοῦ.
Crèbebe, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰάβας, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς εἶναι ὅμοιος μὲ τὸ πεπερι.
Crécelle, Σ. σήμαντρον (τῆς ἐκκλησίας).
Crécerelle, Σ. πτηνὸν χρήσιμον εἰς τὴν διὰ πτηνῶν κυνηγεσιαν· ταὐτὸν τῷ cercelle.
Crèche, Σ. φάτνη (τῶν ζώων). sainte — ἡ φάτνη τοῦ ἱησοῦ Χριστοῦ. § ἔμβολον ὀρύγματον (τιθέμενον εἰς τοὺς κυμοτόμους τῶν γεφυρῶν).
Crécise, Σ. ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πυραύνων (fourneaux).
Crédence, Σ. τραπεζίδιον (πλησίον τῆς ἁγίας τραπέζης τιθέμενον).
Crédencier, ἀρ. ἀεχ ὁ δοκιμαστὴς τοῦ οἴνου παρὰ τῷ βασιλεῖ.
Crédibilité, Σ. τὸ πιστευτόν.
Crédit, ἀρ. πίστις. il a beaucoup de — εἶναι ἀξιόχρεως. lettres de — συστατικὰ γράμματα. § πίστωσις faire —, vendre à — πωλῶ ἐπὶ ἀναβολῇ, δίδω πίστωσιν, πωλῶ ἐπὶ πιστώσει. on lui a fait un — de cent mille francs sur le trésor public το ταμεῖον τοῦ ἐθάνεισεν ἑκατον χιλ. φράγκων. avoir un — sur une caisse δύναμαι νὰ λάβω χρήματα ἐπί τινος ταμείου. § ὑπόληψις (νομίσματος, ὑπογραφῆς, γραμμάτων κτλ.)
Créditer, ἐν. πιστῶ, φέρω εἰς πίστωσιν. être —é sur une ville εἶμαι συνεστιμένος εἰς μίαν πόλιν, ἔχω πίστιν εἰς κτλ.
Créditeur, ἀρ. πιστωτής.
Crédo, ἀρ. πιστεύω, το σύμβολον τῆς πιστεως.
Crédule, ἐπ. εὔπιστος, κ. εὐκολόπιστος
Crédulité, Σ εὐπιστία.
Créer, ἐν. δημιουργῶ. — des offices, des charges συνιστῶ, καθιστῶ ἀρχὰς, ἀξιώματα. — des mots πλάττω λέξεις. — des plaisirs, des ressources ἐπινοῶ, ἐξευρίσκω ἡδονὰς, πορους. — des dettes κάμνω χρέη. — une pension συνιστῶ σύνταξιν.
Crémaillère, Σ. κρεμάθρα, κ. κρεμασταρια, μαγειρικὸν ἐργαλεῖον, ἔχον διαφόρους ἐγκοπὰς (cran) ὅπου κρεμῶνται αἱ χύτραι. § καθετὴρ, τιθέμενος εἰς τὰς ἔδρας διὰ νὰ ἀναλοκαταβαίνῃ τὸ ἐρεισίνωτον (dossier) παρ. on ira pendre la — chez quelqu'un θα ἐγκαινιάσωμεν τὴν οἰκίαν ἢ τὸ μαγειρεῖον τινος· λέγεται πρὸς τινα ἀλλάσσοντα οἰκίαν ἢ ἀρχίζοντα νὰ κάμῃ μαγειρεῖον. § κίνητρον, μέρος τοῦ ὡρολογίου τὸ ὁποῖον σπρώχνεται διὰ τοῦ διωστῆρος (poussoir) ὅταν πρόκειται νὰ ὑποκρούσῃ (repète). § ξύλον ἔχον διαφόρους ἐντομὰς τιθέμενον μεταξὺ τῶν δύω μυλοπιτρῶν. § ταὐτὸν τῷ cuscute.
Crémaillon, ἀρ. μικρὰ κρεμάθρα.
Crémaster, οὐσ. κρεμαστὴρ, μῦς συμπαρεκτεινόμενος μὲ τὰ σπερματικὰ ἀγγεῖα καὶ ἀνέχων τοὺς ὄρχεις.
Crémastocheile, ἀρ. *κρεμαστόχειλα, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Crémayoles, ἀρ. πλ. ἄχρ πῖλος παλαιός.
Crembale, Σ. κρέμβαλον, ὄργανον μουσικὸν τῶν ἀρχαίων.
Crème, Σ. πῖαρ, ἀφρόγαλα, ἀνθόγαλα, τουρκ. καϊμάκι. § ἔκθλιμμα (διαφόρων καρπῶν)· μεταφ. τὸ ἄκρον ἄωτον, τὸ ἄνθος τινὸς πράγματος. extraire la — d' un ouvrage d' esprit ἐξάγω τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τοῦ συγγράμματος. § ἐκχύλισμα, χυλὸς, ἀθάρα, κ. λαπᾶς. — de riz ἐκχύλισμα ὀρυζίου. — de tartre τρυγίας ταρτάρεως.
Crément, ἀρ. ἐπέκτασις (συλλαβῶν εἰς τον σχηματισμὸν τῶν λέξεων).
Crémer, οὐδ. κάμνει πῖαρ, ἀφρόγαλα· κ. πέτζαν, (ἐπὶ γάλακτος).
Crémer, ἀρ. νόσος εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.
Crémière, Σ. *πιαροπῶλις, κ. ἡ πωλοῦσα καϊμάκι γυνή.
Cremillée, Σ ξήνη τῆς κλειδωνιᾶς.
Cremnobate, ἀρ. κρημνοβάτης
Cremocarpe, ἀρ. ἀνθόκαρπος, ὁ καρπὸς τῶν σκιαδοφόρων.
Crémone, Σ. εἶδος σγουροῦ μανδηλίου.
Crénamon, ἀρ. *κρήναμον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κιχωρειδῶν.
Crénatule, Σ. γένος ὀστράκων διθύρων.
Créné, ée, ἐπ. ὀδοντωτὸς, ἐπὶ φύλλων, δένδρων ἢ φυτῶν, ταὐτὸν τῷ crénelé.
Créneau, ἀρ. κρόσσα, ἔπαλξις, στεφάνη. § Id. meurtrière.
Crénée, Σ. κρήνη, φυτὸν ὑδατοχαρές.
Crénel, ἀρ. πτηνὸν τῆς λίμνης τῆς Γενεύης.
Crénelage, ἀρ. ἡ ἐγχάραξις περιφερείας εἰς τὰ νομίσματα, ἐπὶ τῆς ὁποίας γράφεται ἡ ἐπιγραφὴ ἢ τίθενται στιγμαί τινες.

Crénelée, Ϛ. πέρκης εἶδος
Créneler, ἐν. ποιῶ κρόσσας, ἐπάλξεις· ἢ δίδω μορφὴν ἐπάλξεων. § ἐγχαράττω κύκλον περὶ τὰ νομίσματα. § crénelé, ée, μετ § ἐπιθ πυργοειδής. feuilles — ées τὰ φύλλα, τῶν ὁποίων τὰ ἄκρα ἔχουσιν ὀδόντας ἐσχαιρωμένους, *σχαιρόδοντα.
Crénelure, Ϛ. ὀδοντωσις, οἱ ὀδόντες.
Créner, ἐν. ἀκροτομῶ, περικόπτω (τὰ ἐξέχοντα μέρη τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων). § crénu, ée, μετ. καὶ οὐσ il y a beaucoup de — ées dans le caractère grec εἶναι πολλαὶ ἐξοχαὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς χαρακτῆρας.
Crénerie, Ϛ. ἐξοχὴ (εἰς τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας).
Crénilabre, ἀρ. εἶδος ἰχθύων ἐκ τοῦ γένους τῶν λάβρων.
Crénio, ἀρ. *κρηνίον, εἶδος σκάφης τῶν ὑελουργῶν.
Crénirostre, ἀρ. *κοιλόῤῥαμφος, γένος πτηνῶν.
Créneau, ἀρ. αἱ πρῶται διαιρέσεις τῶν ἀρδωτίων λίθων εἰς τὸ λατομεῖον.
Crénelé, ée, ἐπ. ὀδοντωτὸς, πυργοειδής.
Crénures, Ϛ. πλ. ἐπιμήκεις ὀπαὶ (περὶ τὰ σιδηρώματα τοῦ κιβωτίου τῶν πιεστηρίων.)
Créole, ἀρ. καὶ Ϛ. ἑτερόχθων τῶν Ἰνδιῶν, ὁ καταγόμενος ἀπὸ εὐρωπαίους ἂν καὶ γεννηθεὶς εἰς τὰς ἀποικίας. § — ἡ conique de vénus ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῆς Ἀφροδίτης.
Creolisé, ée, ἐπ. ἄχο. *ἀποικόβιος.
Créophages, ἡ Carnassiers, ἀρ. πλ. σαρκοφαγα, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Crépage, ἀρ. προπαρασκευὴ γινομένη εἰς τὸ πεύθηρον.
Crêpe, ἀρ. πεύθηρον, ὕφασμα ἐλαφρὸν καὶὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέλαν, τὸ ὁποῖον φοροῦσιν ἐν καιρῷ πένθους porter un — à son chapeau φέρω τὸ πένθιμον εἰς τὸν πῖλόν μου § Ϛ. ζύμη ὁμοία μὲ τὴν τοῦ ἀρτολαγάνου (beignet).
Crêper, ἐν. συνάγω, συστρέφω, κ. σγουρόνω. — des cheveux οὐλῶ τὴν κόμην, κ. κάμνω σγουρὰ τὰ μαλλιά — une étoffe συστρέφω τὸ ὕφασμα. § crêpé, ée, μετ. καὶ ἐπ cheveux —s οὐλὴ κόμη, σγουρὰ μαλλιά.
Crépi, ἀρ. κονίαμα, ἄλειμμα τοῦ τοίχου μὲ ἄσβεστον καὶ κεραμωτὸν, κ. κορατάνι.
Crépido, Ϛ. κρηπὶς, γένος φυτῶν κιχωρειδῶν.
Crépidule, Ϛ. *κρηπίδιον, γένος ὀστράκων μονοθύρων.
Crépidulier, ἀρ ζῶον τοῦ κρηπιδίου.
Crépie, ῐδ. Crépido.
Crépin, ἀρ. ἐν χρήσει μόνον perdre son saint —, porter son saint — χάνω ὅ,τι ἔχω, φορῶ ὅ,τι ἔχω.
Crépine, Ϛ κροσσὸς. κ. κρόσσι. τουρκ. σατζάκι.
Crépinière, Ϛ. ῐδ. épine - vinette.
Crépinette, Ϛ. εἶδος ἀλλᾶντος, κ. σουτζουκιοῦ.
Crépir, ἐν. κεραμῶ, κονιῶ, κ. σουβαδίζω. — le crin βράζω τὴν τρίχα (διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἐρμπιποιοὺς, ταπητοποιοὺς κτλ.) — les cuirs συσπειρῶ τὰ δέρματα, τὰ κάμνω κακκωτὰ [διὰ τοῦ στρόβους (pommelle)].
Crepis, ἀρ. κρηπὶς, γένος φυτῶν κιχωρειδῶν.
Crépissure, Ϛ. τὸ κονίαμα, ῐδ. crépi.
Crépitation, Ϛ. βρόμος, ἦχος τῆς φλογὸς τοῦ πυρός. § τριγμὸς (τῶν ῥαγέντων ὀστέων).
Crépiter, ἐν. ταὐτὸν τῷ décrépiter.
Crépodaille, ῐδ. crépon.
Crépon, ἀρ. * πευθηροειδὲς, εἶδος ὑφάσματος ὁμοίου μὲ τὸ πεύθηρον (crêpe).
Creps, ἀρ. εἶδος παιδιᾶς ἀγγλικῆς, παιζομένης διὰ τῶν κύβων.
Crépu, ue, ἐπ. οὐλὸς, κ. σγουρός. qui a des cheveux —s οὐλόθριξ κ. σγουρομάλλης. § στρεπτὸς, στολιδώδης, ἐπὶ μορίων φυτοῦ.
Crépusculaire, ἐπ. λυκαυγικὸς (κύκλος).
Crépuscule. ἀρ. τὸ λυκαυγές. — du matin ἡ ἀμφιλύκη. — du soir δειλὴ.
Crépusculin, ine, ἐπ. λυκαυγικός.
Créquier, ἀρ. ἀγριοδαμασκηνέα
Crès, Ϛ. εἶδος ὑφάσματος γινομένου εἰς τὸ Μορλαιξ.
Crescendo, ἀρ. αὐξομείωσις, ἐπίτασις (ἐπὶ φωνῆς ἢ τόνου βαθμηδὸν ὑψουμένου ἢ ταπεινουμένου).
Creseau, ἀρ. εἶδος ὑφάσματος μαλλίνου.
Cresse, Ϛ. δίκταμον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σπειρωδῶν.
Cresserelle, Ϛ. κέρχνη, πτηνόν.
Cresson, ἀρ. σισύμβριον. — alénois κάρδαμον.
Cressonière, Ϛ. * καρδαμωνιά.
Crétacé, ée, ἐπ. κρητικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν κρητικὴν γῆν (τεμπεσίρι).
Crête, Ϛ. κυρβασία, λόφος, κ. καπατζοῦλι (τοῦ πετεινοῦ, ὀρνίθων κτλ). μεταφ. lever la — ὑψῶ τὴν κεφαλήν. baisser la — ταπεινοῦμαι. rabaisser la — à quelqu' un, lui donner sur la — ταπεινῶ, περιστέλλω, κ. κτυπῶ τινα εἰς τὸ κεφάλι. la — d' un fossé ἀναβολὴ, ὀρυὺς, τὸ χεῖλος τῆς τάφρου la — d' une montagne ῥάχις, ὀρυὺς ὄρους, κ. ὁ ζυγὸς τοῦ βουνοῦ. § λόφος (περικεφαλαίας) § ὑπερσαρκώσεις (εἰς τὸν ὀακτύλιον γινόμεναι μάλιστα ἀπὸ ἀφροδισιακὰ πάθη). § ἀνατ. § χοίσμα ἀσβέστου, μὲ τὸ ὁποῖον στερεοῦνται αἱ κεραμίδες τῆς στέγης. § μῦς, κ. μύδι (ἐν εἴδος). § κρυσταλλώσεις (διάφοροι). § — marine. ῐδ. baccile.
Crételer, οὐδ. κλώζω, φωνάζω ὡς ἡ κλῶτσα.
Crételle, Ϛ. κυνοσουρὶς γένος φυτῶν.
Crêté, ée, ἐπ. λοφώδης, λοφωτὸς, (ἐπὶ ἀλεκτρυόνων).
Crétin, ἀρ. ἠλίθιος, ἰδίως λέγονται crétins κάτοικοί τινες τῆς ἐπαρχίας Valais οἵτινες πάσχουσιν ἐν εἴδος ἀναισθησίας, καὶ ἔχουσι (goitres) περὶ τὸν λαιμὸν κρεμάμενα μέρη τῆς ζώνης.
Crétinisme, ἀρ. ἠλιθιότης.
Crétonier, ἀρ. * κοσκυλματιουργός. λέγεται οὗτος καὶ amidonnier-crétonier ῐδ. cretons
Crétonne, Ϛ. * Κρητώνιον, ὕφασμα λευκὸν, οὕτω λεγόμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ πρώτου τεχνίτου.
Cretons, ἀρ. πλ. κοσκυλμάτια, περικόμματα δερμάτων πωλούμενα ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς κρεωπώλας, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζεται τὸ ὀξύγιον (ἄλειμμα).
Creusage, ἀρ. γλυφὴ ξύλου.
Creusement, ἀρ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτέρω.
Creuser, ἐν. κοιλαίνω, σκάπτω. — sa fosse σκάπτω τὸν λάκκον μου, ἐπιταχύνω τὸν θάνατόν μου. — une science, des matières abstraites ἀναδιφῶ, (ἡ) ἀναζητῶ ἐπιστήμην, ἀφῃρημένα πράγματα.— dans une matière, dans une science ἐμβατεύω εἰς ὑπόθεσιν, εἰς ἐπιστήμην. se — le cerveau σπάνω τὸ κεφάλι μου (διὰ νὰ καταμάθω τι). § γλύφω τὸ ξύλον.
Creuset, ἀρ. χοάνη, χώνος, χωνευτήριον, μεταφ. la vertu est mise au — ἡ ἀρετὴ βασανίζεται, δοκιμάζεται. § εἶδος ἀγαρικοῦ.
Creusoir, ἀρ. γλυφεῖον, μηχανὴ ἐφ' ἧς τίθεται τὸ μουσικὸν ὄργανον, διὰ νὰ σκαφῇ.
Creusure, κοιλότης Ϛ. (εἰς τὰ ὡρολόγια), τῆς ὁποίας τὸ ἔνδον εἶναι ὁμαλόν.
Creutzer, ἀρ. κραϊτζάρι, νόμισμα τῆς Γερμανίας καὶ Ἐλουητίας.
Creux, euse, ἐπ. κοῖλος, κ. βαθυλός. § κοῖλος, κ κούφιος (ἐσκαμμένος ἔσωθεν) une dent — se κοῖλος ὀδοὺς, κ. κούφιον ὀδόντι. μεταφ. οἰκ. un homme a le ventre — ἔχει κενὴν τὴν γαστέρα, ἄδειαν τὴν κοιλίαν. avoir les yeux — χ ἔχω ὀφθαλμοὺς κοίλους, κ. βαθυλωτούς. εἶμαι κοιλόφθαλμος. il n' y en a pas pour sadent—se δὲν ἔχει φαΐ γιὰ τὰ δόντιά του trouver buisson—κ εὑρίσκω ἄδειον τὸν τόπον, (ὅπου ἦτον τὸ κυνήγιον). on a trouvé buisson — δὲν τὸν ηὗραν εἰς τὴν οἰκίαν. § βαθὺς. § cerveau — κούφη κεφαλή, κ. κούφιο κεφάλι, ἐλαφρόμυαλος. imagination —se κε-

νή φαντασία. esprit — νοῦς κοῦφος. cette pensée est bien — se ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἀνεμώλιος. viande — se ὑγρή, ἡ ἐλαφρὰ τροφή la musique est de la viande bien — se ἡ μουσικὴ δὲν γεμίζει τὸν στόμαχον. il se repait de viandes — ses τρέφεται μὲ τὸν ἀέρα, μὲ χιμαίρας. un corps sonne — ὑπάρχει, κ. βρύζει (ὡς γίνεται εἰς τὰ κενὰ ἀγγεῖα). un homme songe — ὀνειροπολεῖ.

Creux, ἀρ. κοίλωμα, τὸ κοῖλον. le — de la main ὀρα, κ. φοῦντα. le — de la nuque, d'une voile, d'un vaisseau το κοῖλον τοῦ ἰστίου, τοῦ πλοίου. § μήτρα, κ. καλοῦπι. mouler à — perdu συντρίβω τὴν μήτραν. ce musicien a du —, un beau — ἔχει χαμηλαῖς φωναῖς, ἔχει καλαῖς χαμηλαῖς φωναῖς.

Crevaille, Ϛ. χυδ. φαγὶ ὁ ἀκάπιμον.

Crévale, Ϛ. τὸ. Centronote.

Crevasse, Ϛ. ῥῆξις, ῥῆγμα, κ. σκάσιμον, χαραμάδα — des arbres ῥωγμοὶ τοῦ δένδρου, κ. χαραματιαῖς, σκασίματα.

Crevasser, ἐν. ῥήγνυμι, ῥάσσω, κ. ραγίζω, σχίζω. § συδ. ῥήγνυμαι, κ. ραγίζω. § se —, αὐτοπ. ταὐτὸν τῷ προειρ.

Crève-coeur, ἀρ. ἀγχόνη, πᾶν ὅ,τι φέρῃ λύπην καὶ στενοχωρίαν. quel — pour un père de se voir trahi par son fils οποία βάτανος διὰ τὸν πατέρα βλέποντα ὅτι προδίδεται παρὰ τοῦ υἱοῦ.

Crevelle, Ϛ. τὸ. Caravelle.

Crever, ἐν. Ϭραύω, ῥήγνυμι, κ. σπάνω. — les yeux ἐξορύττω τοὺς ὀφθαλμούς, κ. βγάλλω τὰ μάτια. — un cheval ῥήγνυμι τὸν ἵππον, κ. σκάνω τὸ ἄλογον. une chose — e les yeux εἶναι μέσα στὸ μάτι του τὸ πρᾶγμα, καὶ δὲν τὸ βλέπει. une chose — e le cœur διαλύρτει τὴν καρδίαν, κ. τζαλίζει τὴν καρδίαν. — quelqu'un de boire et de manger κάμω τινὰ νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὸ πολὺ φαγὶ καὶ πιστόν. se — de boire et de manger ἔσκασα νὰ τρώγω. se — de fatigue et de travail σκάνω ἀπὸ τὴν ἐργασίαν. § συδ. διαῤῥήγνυμι, ἀποπλήττομαι, σχίζομαι, κ. σπάνω. cet abcès — era bientôt τὸ ἀπόστημα θὰ σπάσει. — de graisse σπάνω ἀπὸ τὸ πάχος. — de chaud πνίγομαι ἀπὸ τὴν θερμὴν. — de soif ἀποθνήσκω ἀπὸ τὴν δίψαν. — de biens διαῤῥέομαι ὑπὸ πλούτου, κ. σκάνω ἀπὸ τὰ πλούτη. — d'orgueil, de dépit εἶμαι ἐμπλεως τύφου, ὀργῆς. § σκάνω, ἀποθνήσκω ἀπὸ βίαιον Ϭάνατον. il est — é ἐξόρχτε.

Crevet, ἀρ. γαϊτανὸν σεσιδηρωμένον καὶ εἰς τὰ δύω ἄκρα.

Crevette, Ϛ. καρὶς, κ. καρίδα.

Cri, ἀρ. φωνὴ, κραυγὴ le — du chien ὑλακὴ, κ. γάυγισμα. le — de la corneille κρωγμός. — de guerre, ἡ d'armes ἐπιφώνημα πολεμικὸν, (σύνηθες εἰς ἓν ἔθνος, εἰς μίαν πόλιν, ἢ εἰς ἕνα οἶκον εἴτε ἐν καιρῷ μάχης, εἴτε τιθέμενον ὡς ἐπιγραφὴ εἰς τὰ ὅπλα καὶ τὰς σημαίας). § κήρυγμα, διακήρυξις (ἡ διὰ τοῦ κήρυκος διαταγὴ τοῦ ἄρχοντος).chasser à cor et à — κηνυγῶ δι' ἀλαλαγμοῦ καὶ κεράτων. chercher quelqu'un à cor et à — περιζητῶ τινα κατὰ γῆν καὶ Ϭάλασσαν. § κατακραυγή. on n'a qu'un — après une personne τὸν ζητοῦν ὅλοι ὁμοφώνως. — public ἡ γενικὴ θέλησις, ἡ κοινὴ φωνή. le — de la conscience ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως.

Criage, ἀρ. ἄχρ. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κήρυκος.

Criailler, οὐδ. κραυγάζω, φωνάζω

Criaillerie, Ϛ. οἰκ. αἱ φωναί. elle fatigue tout le monde par ses — s ἐνοχλεῖ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰς κραυγάς της.

Criailleur, ἀρ. Criailleuse, Ϛ. κραύγασος, κ. φωνακλᾶς, (ἡ φωνακλοῦ).

Criant, te, ἐπ. ἀδικος, ἀγανακτητός.

Criard, de, ἐπ κραύγασος, Ϭορυβώδης, φιλόνεικος. § κελαδεινὸς, πολυκέλαδος, λάλος, (ἐπὶ πτηνῶν) dettes — des μανὰ χρέη, τὰ μικρά.

Criard, ἀρ. πολύφωνος, διάφορα ζῶα τοῦ αἰγιαλοῦ. § καὶ εἶδος φρύνου.

Criarde, Ϛ. κροτητὸν, ὕφασμα χονδρὸν πιουῦν κρότον.

Crible, ἀρ. κόσκινον. en forme de — κοσκινηδὸν.

Cribler, ἐν. κοσκινίζω. — é de blessures κατατετραυματισμένος, ἁπλεως πληγῶν. — de dettes κατάχρεως.

Cribleur, ἀρ. κοσκινιστής.

Cribleur, euse. καὶ

Cribleux, euse, ἐπ κοσκινοειδής. § ἀνατ. ἠθμοειδής.

Criblier. ἀρ. κοσκινοποιὸς ἢ κοσκινοπώλης.

Criblure, Ϛ. σινίσμα, σκύβαλον, κ. ἀποκοσκινίδι.

Cribraire, ἀρ. βοτ. κοσκινοειδῆ, γένος φυτῶν φυομένων περὶ τὸ φθινόπωρον ἐπὶ σεσηπότων ξύλων.

Cribration, Ϛ. ἀπόκρισις, διήθησις (τῶν ὑγροτέρων μερῶν ἑνὸς ἰατρικοῦ ἀπὸ τὰ παχυλότερα).

Cribriforme, ἐπ. κοσκινοειδής.

Cric, ἀρ. (ὀὲν προφ. τὸ c) βαροῦλκον, μηχανὴ δι' ἧς σηκώνονται τὰ βάρη.

Cric, ἡ Crid, ἀρ. ξίφος ἡ ἐγχειρίδιον τῶν νήσων τῶν Ἰνδικῶν.

Cric-crac, κριγμὸς, κριγὴ πεποιημένη φωνὴ τῶν συντριβομένων σωμάτων.

Cricélasie, Ϛ. κρικηλασία, παιδιὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκυλίετο σιδηροῦς τις κύκλος.

Cricet, ἀρ. ἰδ. rat-taupe.

Cricetins, ἀρ. πλ ἴδ. marmote καὶ hamster.

Cri-cri, ἀρ. βομβυλιὸς, ἰδ. grillon.

Crico-aryténoïdien, ἐπ. κρικοαρυταινοειδὴς, ἀνατ. μῦς τοῦ λάρυγγος.

Cricoïde, ἐπ. κρικοειδὴς, ἀνατ. χόνδρος τοῦ λάρυγγος.

Crico-pharyngien, ἐπ. κρικοφαρυγγώδης, ἀνατ. μῦς τοῦ φάρυγγος.

Crico-thyroïdien, ἐπ. κρικοθυρεοειδὴς (μῦς).

Crico-thyro-pharyngien, ἐπ. κρικοθυρεοφαρυγγώδης, (μῦς τοῦ φάρυγγος).

Crid, ἴδ Cric.

Criée, Ϛ. κήρυξις. les — s ἡ δημοπρασία.

Crier, ἐν. βοῶ, φωνάζω. § (καὶ ἐπὶ ζώων διαφόρων). le chien — e ὁ σκύλος ὑλακτεῖ, κ. γαυγίζει la souris — e ὁ ποντικὸς τρίζει, κ. τζιρίζει. les boyaux — ent à quelqu'un τὰ ἔντερά του βαρβορύζουσι, κ. γουργουρίζουσι. cette porte — e quand on l'ouvre, des roues — ent ἡ Ϭύρα τρίζει ὅταν τὴν ἀνοίγωσι, οἱ τροχοὶ τρίζουσι. § κραυγάζω, φωνάζω. § ἀναβοῶ, φωνάζω — aux armes καλῶ εἰς τὰ ὅπλα. — au secours φωνάζω βοήθειαν. — au voleur φωνάζω ἤλθον κλέπται. — au feu φωνάζω φωτιά. le sang du juste — e vengeance τὸ αἷμα τοῦ δικαίου βοᾷ ἐκδίκησιν. § καταβοῶ. tout le monde — e de cela ὅλοι φωνάζουσι διὰ τοῦτο. § σχετλιάζω, βριμῶμαι, κ. μαλλόνω. — après ses domestiques μαλλόνω τοὺς ὑπηρέτας μου. § on — e partout, vive le roi πανταχοῦ ἐκράζον, ζήτω ὁ βασιλεύς. on a tant crié Noël qu'il est venu τὸ εἶπον τὸ εἶπον καὶ ἔγινε. § κηρύττω, διακηρύττω. — des pommes, des prunes πωλῶ μῆλα, δαμάσκηνα (εἰς τας ὁδούς).

Crierie, Ϛ. φωναί, κραυγαί, Ϭόρυβος.

Crieur, ἀρ. crieuse, Ϛ. κραύγασος, κράκτης, κ. φωνακλᾶς. § — public δημόσιος κῆρυξ. § — des pommes, — du vinaigre μηλοπώλης, ὀξυδοπώλης, ὁ φωνάζων εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ πωλήσῃ μῆλα κτλ.

Crik, ἀρ. κρίκος, εἶδος ψιττακοῦ.

Crime, ἀρ. κρίμα, ἔγκλημα, ἀδίκημα. — d'état ἔγκλημα κατὰ τῆς πολιτείας. faire un — à quelqu'un de quelque chose ἐγκαλῶ τι εἰς τινα. on lui faisait un — de son absence ἐνεκάλουν, ἢ προσωνείδιζον εἰς αὐτὸν τὴν ἀπουσίαν του. § ἁμαρτία.

Criminaliser, ἐν. ποιῶ ἐγκληματικόν. — une affaire κάμνω ἐγκληματικὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Criminaliste, ἀρ. ἐγκληματολόγος, ὁ γράψας περὶ ἐγκλημάτων.

Criminalité, Ϛ. ἐγκληματικὸν (τό).

Crimination, Ϛ. ἄχρ. κατηγορία.

Criminatoire, ἀρ. ἀχρ. ἐγκληματικὴ κατηγορία.
Criminel, le, ἐπ. ἔνοχος ἐγκλήματος. § ἐγκληματικός. action — le, vie — le πρᾶξις, βίος ἐγκληματικός. § οὐσ. κατάδικος καὶ ὑπόδικος. § ἐγκληματικὴ διαδικασία. poursuivre quelqu'un au — διώκω τινὰ ἐγκληματικῶς. vous prenez la chose au — ἐκλαμβάνεις τὸ πρᾶγμα ἐπὶ κακοῦ.
Criminellement, ἐπίρ. ἐγκληματικῶς.
Crimnon, ἀρ. κρῖμνον, ξέα, ἄλευρόν τι παρὰ τῷ Διοσκορίδῃ.
Crin, ἀρ. θρίξ (γεν. τριχος), κυρίως τοῦ ἵππου, κ. ἀλογότριχα. faire le — d'un cheval κουρεύω τὸν ἵππον. faire le — des oreilles κόπτω τὰς τρίχας περὶ τὰ ὦτα. prendre quelqu'un aux — s πιάνω τινὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά. se prendre aux — s πιάνονται ἀπὸ τὰ μαλλιά. § ἡ διακοπὴ τῆς μεταλλικῆς φλεβός.
Crinal, ἀρ. * ἐπίτριχον, χειρουργ. ἐργαλεῖον.
Crinantenon, ἀρ. κρινάνθεμον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Crincelle, Θ. ἴδ. Crecerelle.
Crin-crin, ἀρ. χυδ. ταὐτὸν τῷ violon.
Crin-de cheval, ἀρ. ἵππουρις, εἶδος λειχῆνος (lichen).
Crin-de mer ἢ de fontaine, ἀρ. σκώληξ λινοειδής.
Crinier, ἀρ. τριχοκόμος, ὁ κατασκευάζων τὴν τρίχα διὰ νὰ εἶναι ἐπιτήδεια εἰς διαφόρους χρήσεις.
Crinière, Θ. χαίτη, κ. τὰ μαλλιὰ τοῦ ἵππου. μεταφ. grande —, villaines — s μακρὰ, ἀχρεῖα μαλλιά § κάλυμμα τῆς χαίτης.
Crinita, Θ. ἴδ. panette.
Crinodendron, ἴδ patagua.
Crinole, Θ. κοῖνον, γένος φυτῶν.
Crinon, ἀρ. τριχόβρωσις, τριχοτρώκτης, σκωλήκιον φυόμενον ὑπὸ τὸ δέρμα.
Crinule, Θ. τριχίδιον, κοίλη κλωστὴ τῶν ἡτακικῶν φυτῶν.
Criobole, ἀρ. κριοβόλος, ἑορτὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐν ᾗ ἐθυσιάζετο κριός.
Criocère, Θ. * κριόκερως, γένος ἐντόμων.
Criocerides, Θ. πλ. * κριοκηρίδες, γένος ἐντόμων.
Criope, ἀρ. * κρίοπος, γένος μαλακίων.
Criotêon, ἀρ. φυτὸν τῶν ἀρχαίων.
Crique, Θ. ὕρορμος, μικρὸν κολπίσκον ἐπιτήδειον εἰς ναυλοχίαν. § χάνδακες περὶ τὸ φρούριον διακόπτουσι τὴν γῆν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, καὶ ἐμποδίζοντες τὴν ἐκ μίσους τοῦ ἐχθροῦ ἀνόρυξιν τάφρων.
Criquard, ἴδ. Criquet.
Criquet, ἀρ. μικρὸς καὶ εὐτελὴς ἵππος. § γρίλλος, εἶδος ἀκρίδος.
Crise, Θ. κρίσις, ἰατρ. καὶ μεταφ. la — des affaires ἡ κρίσις τῶν πραγμάτων.
Criselasie, ἴδ. Cricélasie.
Crisie, Θ. * κρίσιον, γένος πολυπόδων.
Crisite, Θ. χρυσόθριξ, φυτὸν εἰς τὸ Εὐξεινον ἀκρωτήριον.
Crisocome, ἴδ. Chrysocome.
Crisogone, ἴδ. Chrysogone.
Crispation, Θ. σύσπασις, συστολή.
Crisper, ἐν. συσπῶ, συστέλλω (ἐπὶ σπασμοῦ).
Crissement, ἀρ. τρισμὸς ὀδόντων.
Crisser, ἐν. τρίζω.
Crissure, Θ. ῥυτίδες τοῦ σιθρο-εύσματος.
Cristal, ἀφ. κρύσταλλον.
Cristallerie, Θ. κρυσταλλοποιΐα.
Cristallier, ἀρ. κρυσταλλογράφος.
Cristallière, Θ. κρυσταλλωρυχεῖον.
Cristallin, ine, ἐπ. κρυσταλλώδης. § οὐσ. — ἡ membrane — e κρυσταλλοειδὴς χιτὼν (τοῦ ὀφθαλμοῦ).
Cristalline, Θ. φλύκταινα περὶ τὴν ἀκροβυστίαν.
Cristallisation, Θ. ἀποκρυστάλλωσις.
Cristalliser, ἐν. ἀποκρυσταλλῶ. faire — un sel, οὐδ. ἀποκρυσταλλῶ τὸ ἅλας. § se —, αὐτοπ. ἀποκρυσταλλοῦμαι.
Cristallographe, ἀρ. κρυσταλλογράφος.
Cristallographie, Θ. κρυσταλλογραφία.
Cristalloide, Θ κρυσταλλοειδής.
Cristallologie, Θ. κρυσταλλολογία.
Cristallomancie, Θ. κρυσταλλομαντεία.
Cristallotechnie, Θ. κρυσταλλοτεχνία.
Cristarie, Θ. * χρηστάρια, γένος φυτῶν
Cristatelle, Θ. * κυρβασιοῦχος, γένος πολύποδος γλυκοῦ ὕδατος.
Criste-marine, Θ. ἴδ. armarinthe.
Critérium, ἀρ. κριτήριον, γνώρισμα, σύμβολον.
Crithe, ἀρ. κριθίασις, κ. κριθάρι (τοῦ ὀφθαλμοῦ)
Crithomancie, Θ. κριθομαντεία.
Critiquable, ἐπ. ἀξιοκατάκριτος, ὑποκείμενος εἰς ἐπίκρισιν.
Critique, ἐπ. κρίσιμος. § κριτικός. notes — s σχόλια κριτικά. esprit —, humeur — ἐπικριτικὸς νοῦς, χαρακτήρ.
Critique, ἀρ. κριτικός. c'est un — facheux ὀχληρὸς ἐπικριτής.
Critique, Θ. ἡ κριτικὴ (τέχνη). § κρίσις (συγγράμματος). § ἐπίκρισις
Critiquer, ἐν. κρίνω, ἐπικρίνω.
Critophage, ἀρ. κριθοφάγος.
Croassement, ἀρ. κρωγμὸς, φωνὴ κόρακος.
Croasser, οὐδ. κρώζω, φωνάζω (ἐπὶ κόρακος).
Croc, ἀρ. (τὸ c ἄφωνον) κόραξ, ἀποπάγη τουρκ. τζενκέλι. — de cuisine κοπάγρα. μεταφ. pendre ses armes au — ὑπὲρ καπνοῦ τὸ πηδάλιον τίθημι, παραιτοῦμαι τὸν στρατιωτικὸν βίον. pendre un procès au — παραιτοῦμαι δίκης τινός § κοντὸς, κ. γάντζα (διὰ τὰ πλοῖα). § μεγάλοι καὶ περιεστραμμένοι μύστακες. § les — s de la ville κοντοὶ τῆς πόλεως (εἰς τὴν σβέσιν τῆς πυρκαϊᾶς χρήσιμοι). § ἄγκιστρον, κ. τζεγκελάκι (ἐπὶ διαφόρων ἐργαλείων τέχνης). § κυνόδους (ἵππων ἢ κυνῶν). § (προνέρ. τὸ c) cela fait — sous la dent τραγανίζει τοῦτο εἰς τὸ στόμα.
Croc-de-chien, ἀρ. * κυνάγκιστρον, φυτὸν τοῦ ἁγίου Δομίγγου.
Crocalite, ἀρ. κροκαλίτης, ὀρυκτόν.
Croc-en-jambe, ἀρ. ἀγκύρισμα, ὁ ὑποσκελισμὸς γινόμενος ἐν τῷ παλαίειν, κ. τὸ πεδίλωμα τοῦ παλαίοντος κατὰ τοῦ ἐναντίου του. μεταφ. παραγκωνισμὸς, ὑποσκέλισμα (ἀπὸ θέσιν, ἀξίωμα κτλ).
Croche, Θ. καμπύλη, (φωνὴ μουσικὴ, οὕτω τὸ τέταρτον τῆς λευκῆς ἢ τὸ ἥμισυ τῆς μελαίνης). § ἐπ. ἀγκύλος, ἀγκυλωτός.
Crocher, ἐν. * ἀγκυλογραφῶ (τὰς μουσικὰς φωνὰς) ἐγχαράττω τὰς μουσικὰς φωνὰς ἀγκύλας καὶ μὲ οὐράς. § καταπιάνω τὰ ἄμματα τῶν κλατίων τὰ ὁποῖα ἔπεσαν.
Croches, Θ. πλ. σιδηράγρα.
Crochet, ἀρ. ἀσπάγιον, κ τζενκελάκι. παρ. aller aux mûres sans — ἀνίπτοις χερσὶ ἀναλαμβάνω τι. être sur les —, vivres sur les — de quelqu'un ζῶ ἀπὸ ἄλλον. § χειρ. ἀγκυρομήλη, (χρήσιμος πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ λίθου ἢ τοῦ ἐμβρύου). § κεντηνάριον, κ. καντάρι. § κυνόδους, (ὁ ὀξὺς ὀδοὺς τῶν ἵππων καὶ κυνῶν). § ἀνάφορον, ἄτιλλα, ἀναφορεὺς, κ. σαγμάρι (τῶν ἀχθοφόρων). § βοτ. ἀγκιστροειδεῖς μακραὶ τρίχες τῶν φυτῶν. § μηνίσκοι, σημεῖα παρενθέσεως, οἷον ( ). § σημεῖα ἐνώσεως παρὰ τοῖς τυπογρ. § βόστρυχοι (πλησίον τῶν μηνίγγων). § ἄγκιστρον, ἀγκύριον, ἐργαλεῖον ἢ σιδήριον εἰς διαφόρους τέχνας, ἔχον ἀγκιστροειδῆ ἄκρον καὶ χρήσιμον εἰς τὸ νὰ προσηλώνῃ, ἢ νὰ σηκώνῃ.
Crochetage, ἀρ. τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας διὰ τοῦ ἀγκυρίου (τῶν κλειθροπριῶν).
Crochet-de-matelot, ἀρ. ἀράχνη, δστακον.
Crocheter, ἐν. ἀνοίγω τὴν θύραν διὰ ἀγκυρίου.
Crocheteur, ἀσ. ἀχθοφόρος, κ. βαστάζος. — de portes, de serrures * θυροπανοίκτης, * κλειθροπανοίκτης.

Crochetier, ἀρ. * ἀναφοροποιὸς, ὁ κατασκευάζων ἀνάφορα διὰ τοὺς ἀχθοφόρους, ΐδ. Crochet.
Crocheton, ἀρ. * ἀναφόριον. ΐδ. Crochet.
Crochetoral, ἐπ. βαστακτικὸς, * ἀχθοφοροπρεπὴς, κ. χαμάλικος.
Crocheu, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν σχοινοπλόκων.
Crochu, ue, ἐπ. ἀγκύλος, ἀγκυροειδὴς, ἐπικαμπὴς. un homme a les mains —ues ὸὲν ἔχει παστρικὰ χέρια, εἶναι κλέπτης. § ἀγκυλόπους (ἴπος), ὁ ἔχων τὰς ἰγνύας πλησίον ἀλλήλων.
Crochuer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἀγκυλοποιῶ.
Crocidisme, ἀρ. κροκυδισμὸς, κροκυλεγμος, κατρολογία, κίνησις αὐτόματος τῶν ἀσθενῶν φαινομένων ὅτι ἀποδιώκουσι μυίας, συλλέγουσι τὰ σκύβαλα ἢ εἶκουσι τοὺς μίτους τῶν ὑφασμάτων.
Crocise, Ϛ. ΐδ. mêlecte.
Crocodile, ἀρ. κροκόδειλος, γένος ἑρπετῶν. larmes de — ὀάκρυα κροκοδείλου, (ἀπατηλά). § συλλογισμοῦ εἶδος.
Crocodiliens, ἀρ. πλ. κροκοδείλια, σύστημα ἑρπετῶν.
Crocodilion, ἀρ. κροκοδείλιον, γένος φυτῶν.
Crocomagna, ἀρ. κροκόμαγμα, μίγματος εἶδος.
Crocotaire, ἀρ. * κροκωτουργὸς, ὁ κατασκευάζων κροκωτούς.
Crocote, Ϛ κροκωτὸς, ἡ κροκωτὸν ὕφασμα παρα τοῖς ἀρχαίοις.
Crocotte, Ϛ. κροκόττα, ζῶον γεννηθὲν ἀπὸ κύνα καὶ λύκον.
Crocus, ἀρ. κρόκος.
Crocute, Ϛ. κροκοῦττα, ὕαινα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Croie, Ϛ εἶδος λιθιάσεως τῶν θηρευτικῶν ὀρνέων.
Croiler, ἡ
Croler, οὐδ. ἀποπατῶ (ἐπὶ τῶν θηρευτικῶν ὀρνέων).
Croire, ἐν. πιστεύω. § ποεσβεύω, ὸογματίζω. — quelque chose, — quelqu' un πιστεύω τι, πιστεύω εἴς τινα. il ne la croit pas où il la voit τὸν φαίνεται ψεῦμα ὅτι τὸν βλέπει, (ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων τινὰ ὑπερβολικά). § νομίζω, κρίνω, ὑπολαμβάνω. — conseil ἀκούω συμβουλήν. — aux astrologues, aux médecins πιστεύω εἰς ἀστρολόγους, εἰς ἰατρούς. — aux revenans πιστεύω εἰς τὰ φαντάσματα. § en — πιστεύω ἢ πιστεύομαι. καὶ ἀπολ. bienheureux ceux qui croient μακάριοι οἱ πιστεύοντες. § so —, αὐτοπ. οἶομαι, νομίζω ἐμαυτὸν, φρονῶ ἐμαυτόν. § cru, ue, μετοχ.
Croisade, Ϛ. σταυροφορία, σταυροφορικὸς πόλεμος.
Croisat, ἀρ. νόμισμα Γενουΐκὸν ἴσον μὲ 4 ῥαϒ. καὶ 50 ἑκατ.
Croisean, ἀρ. εἶδος περιστερᾶς.
Croisée, Ϛ. θυρὶς, κ. παράθυρον. § πλαίσιον, κ. παραθυρόφυλλον. § σταυροὶ εἰς διαφόρους τέχνας. § κνήμη (τοῦ τροχοῦ τῶν ὡρολογίων. § — d' une ancre * ἀγκυρούχημα, τὸ μέρος τῆς ἀγκύρας τὸ ὁποῖον εἰσδύει εἰς τὸ ἔδαφος τῆς θαλάσσης. § τρίβολος, ἐργαλεῖον τῶν κασσιτεροπλάθων, ἔχον τρεῖς σιδηρᾶς γλῶσσας καὶ τρεῖς συνοχὰς (crampons).
Croiselle, ἡ
Croisette, Ϛ. εἶδος χάρτου.
Croisement, ἀρ. διασταύρωσις. § — des races ἡ μίξις τῶν γενῶν (ἐπὶ ζώων, διὰ νὰ μὴ ἐκφυλισθῶσι). § σύγκλωσις τῶν νημάτων διὰ νὰ σχηματισθῇ τὸ μεταξόνημα (fil de soie).
Croiser, ἐν. σταυρῶ, κ. σταυρόνω. — un chemin ὸ ἔρχομαι, διαβαίνω ὸόὸν. les vaisseaux —ent sur telles côtes, sur telles mers τὰ πλοῖα περιπλέουσιν εἰς τὰς ὸεῖνα ἀκτὰς, θαλάσσας. deux chemins, deux lignes se —ent ὸύο ὸρόμοι, ὸύο γραμμαὶ διατέμνονται, κ. σταυρόνονται. — quelqu' un γίνομαι ἐμποδὼν, πρόσκομμα, ἀνατρέπω, ἐμποδίζω. deux personnes se —ent dans leurs prétentions ὸύο τινὲς εἶναι ἐφάμιλλοι. § χιάζω, διαγράφω, κ. σθύνω. § — les races διαμιγνύω τὰ γένη. § οὐδ. σταυροῦμαι, κ. σταυρόνω. cet habit —e bien τὸ ἔνδυμα συμπτύσσεται, κ. σταυρώνει καλά. § se —, αὐτ. σταυροφορῶ, ἐμβαίνω εἰς τὴν σταυροφορίαν. § croisé, ée, μετ. ἐτοῖμος —ée καὶ οὐσ. le —, ἀρ. πλινθωτὸν (ὕφασμα), τὸ ἔχον τετράγωνα. feu — περίσσομον ἢ ἀμφίῤῥομον πῦρ, πυροβολισμὸς γινόμενος ἀφ' ὅλα τὰ μέρη. rimes —ées ὁμοιοκαταληξίαι ἐναλλάξ rester, demeurer les bras —s κάθημαι μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, ἤτοι ἄεργος. § οὐσ. un —, les —s σταυροφόροι, οἱ σταυροφόροι.
Croiserie, Ϛ. λυγοτυχὲς, οἰσύϊνον ἔργον, * λυγόπλεκτον.
Croisette, Ϛ. κλεὶς ἡ γομφωτὴρ συνδέων τὴν ῥάῤῥον τῆς σημαίας μὲ τὸν ἱστόν. § Βοτ. ΐδ. valance. § ΐδ. staurotide.
Croiseur, ἀρ. περιπλοίαρχος, ἀρχικαταδρομεὺς, ὁ πλοίαρχος ἐπὶ πλοίου εὑρισκομένου εἰς περίπλουν.
Croiseur, ἀρ. θαλασσία χελιδὼν.
Croisie, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. σταυροειδὴς. § σταυροφορία
Croisière, Ϛ καταδρομὴ, περίπλους, τὸ περιπλέειν § περίπλους, τὰ περιπλεόμενα μέρη.
Croisiers, ἀρ. πλ. ὄνομα Μοναχῶν.
Croisille, Ϛ. τμῆμα κύκλου ἐπὶ τοῦ ῥοδανίου τῶν σχοινοπλόκων.
Croisillon, ἀρ. τὸ ἐγκάρσιον ἢ πλάγιον ξύλον τοῦ σταυροῦ.
Croisoire, Ϛ. σταυρὸς, τύπος σιδηροῦς ἢ ξύλινος διὰ τοῦ ὁποίου χαράττονται διάφορα σχήματα ἐπὶ τοῦ ἄρτου.
Croissance, Ϛ. αὔξησις, ἀναδρομὴ. un arbre prend bien de la — τὸ ὸένὸρον λαμβάνει μεγίστην αὔξησιν. un arbre qui a toute sa — ὸένὸρον ἔχον ἤὸη ὅλον τὸ μέγεθός του.
Croissant, ἀρ. μήνη. en forme d'un — μηνοειὸὴς. μεταφ. le —, l'empire du — τὸ ἡμισέληνον, ἡ ἐπικράτεια τοῦ ἡμισελήνου, ἡ Ὀθωμανικὴ ἐπικράτεια § ὀρέπανον. § μηνίσκος, διάφορα σιδηρᾶ ἐργαλεῖα ἔχοντα σεληνοειὸὲς σχῆμα. § φευγίνος, πτηνὸν εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς χρηστῆς ἐλπίδος. § λάβρος, εἶδος ἰχθύος τετρόὸοντος. § πτυοὸόκη, κοῖλον καὶ μηνοειὸὲς σίδηρον προσηλωμένον εἰς τὰς ἐστίας, διὰ νὰ ἀκουμβᾷ ἐπάνω τὸ πτυάριον καὶ ἡ πυράγρα.
Croissant, te, ἐπ. αὐξάνων sédition — te στάσις προϊοῦσα, προσβαίνουσα, προχωροῦσα. taxe — te φόρος αὐξάνων. quantité — te ποσότης αὔξουσα.
Croisure, Ϛ. τὸ πλινθωτὸν, ἡ τετράμιτον, ἐπὶ ὑφασμάτων τετραμίτων.
Croît, ἀρ. τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν.
Croître, οὐὸ. αὐξάνω, κ. μεγαλόνω. laisser — ses cheveux, sa barbe τρέφω πώγωνα, κόμην, κ ἀρίνω μαλλιὰ, γένεια. elle ne fait que — et embellir αὐξανει καὶ εὐμορφαίνει (λέγεται ἐπὶ νέων ἀνθρώπων). la rivière a cru ὁ ποταμὸς πῦξησε. la lune croit ἡ σελήνη πλήθει, κ. γενίζει — en beauté, en vertu ἐπιδίὸωμι εἰς κάλλος, εἰς ἀρετὴν, κάμνω ἐπίὸοσιν εἰς, κτλ les devoirs —ent avec les années συναυξάνουσι τὰ χρέη μὲ τὸν χρόνον. les plantes —ent dans un pays, dans une contrée τὰ φυτὰ φύονται, γίνονται εἰς τὸν ὸεῖνα τόπον, χώραν. § crû, ue, μετοχ. τοῦ croître.
Croix, Ϛ. σταυρὸς, κ. παλοῦκι. — de saint André σταυρὸς τοῦ ἁγίου Ἀνὸρέα ἔχων σχῆμα Χ. — de St-Antoine σταυρὸς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου εἰς σχῆμα Τ. § la sainte — ἡ — (ἁπλῶς) ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ. signe de la — σημεῖον τοῦ σταυροῦ. chacun doit porter sa — ἕκαστος ὀφείλει νὰ αἴρῃ τὸν ἑαυτοῦ σταυρὸν, (τὰς θλίψεις, τὰ ὸεινά). § σταυρὸς, πᾶν ὅ,τι φέρῃ σταυροειὸὲς σχῆμα. — de diamans ἀὸαμάντινος σταυρός. § — d' honneur σταυρὸς τῆς τιμῆς (παρασήμου). grand — μεγαλόσταυρος,

jouer à — ou à pile παίζω ὀστρακίνδα, ἡ στρεπτίνδα, κ. στυρον ἢ κονταρι, κουδουνιστὸ, τουρκ. γιαζὶ ἢ τουρα (μὲ ἓν νόμισμα). avoir les jambes en — ἔχω τὰ πόδια τὸ ἓν ἐπανω εἰς τὸ ἄλλο, κ. κάθημαι διπποποδὴς. prendre la — σταυροφορῶ. — de par Dieu σταυρὲ βοήθει μοι, ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀλφαβῆτα. § σταυρὸς, τὸ σταυροειδὲς σχῆμα τῶν ἐκκλησιῶν, το ὁποῖον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον πλησιάζει πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ. λέγεται — grecque, ἢ latine. § πτερυγιον, (ἡ) κορωνὶς, το ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν ἱερῶν μνημείων τιθεμενον κοσμημα. § πλαξ σιδηρᾶ, χρήσιμος εἰς τοὺς νεκρουργούς. § — ἡ crucifix-de-mer σταυρὸς, δίψυρον ὄστρακον.

Croker, ἀρ. περσὴ τῆς Καρολίνας.

Crôlée, Σ. ἴδ. fondrière

Croler, ἴδ. Croiler.

Cromorne, ἀρ. σωλὴν τοῦ μουσικοῦ μεγαλοργάνου.

Cron, ἡ

Cran, ἀρ. ὀστρακενονία, γῆ συγκειμενη ἀπὸ θρύμματα ὀστράκων συντετριμμένων.

Crone, ἀρ. γέρανος, μηχανὴ χρήσιμος πρὸς φόρτωσιν καὶ ἐκφορτωσιν τοῦ πλοιου. § τρώγλη, ὁπὴ ὅπου κρύπτονται οἱ ἰχθύες εἰς την θάλασσαν.

Cronhyomètre, ἀρ. * ὑδρομετρον, μηχανὴ καταμετρουσα τὴν ποσότητα τῆς βροχῆς.

Cronies, ἡ | Σ. πλ. κρόνια, ἑορτὴ

Croniennes, | τῶν Ἀθηναίων εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου.

Croquant, ἀρ. τρισάθλιος, μηδαμινὸς (ἄνθρωπος). § —s πενέσται, οἱ χωρικοὶ οἵτινες ἐπαναστάτησαν εἰς τὴν Γουιέννην ἐπὶ Ἑρρίκου Δ' καὶ Λουδοβίκου, ΙΓ'. § —, te ἐπ. καπυρὸς, καπυρώδης, τραγανὸς, κ. τραγανιστὸς. § οὐσ. une — te ἰτρία (τὰ), πέμμα καπυρῶδες, ταγηνιας, εἰδος πλακοῦντος.

Croque-au-sel. ἐν χρήσ. manger quelque chose à la — au sel τρώγω τι μὲ το ἅλας (ἄνευ ἄλλου ἀρτυματος). un homme en mangerait un autre à la — ὁ δεῖνα δύναται νὰ τὸν φάγῃ, (εἶναι ἰσχυροτερος αὐτοῦ).

Croquelardon, ἀρ. ἴδ. écornifleur.

Croque-noix, ἀρ. ἰδ. muscardin.

Croque-note, ἀρ. ἡ

Croque-sol, ἀρ. (ἐπὶ ἀμαθῶν μουσικῶν), ὁστις τρώγει ταῖς φωναῖς.

Croquer, οὐδ. τραγανίζω, (ἐπὶ ξηρᾶς τροφῆς ποιούσης ἦχόν τινα εἰς τοὺς ὀδόντας). § ἐν. καπυρίζω, τραγανίζω. il —a un poulet en deux minutes εἰς δύο λεπτὰ ἐκοπάνισεν ἡ ξενοκκάλισεν ἓν πουλίον. § σχεδιάζω, αὐτοσχεδιάζω, (ἐπὶ ζωγρ. ἢ ἰχνογρ.) μεταφ. il n' a fait que — ce poëme ἐσχεδίασε τὸ ποίημα.

Croquet, ἀρ. πόπανον, εἶδος ἄρτου ἀρωματικοῦ καὶ ξηροῦ.

Croqueur, ἀρ. τρώκτης, ὁστις τραγανίζει, κοκκαλίζει.

Croquignole, Σ. σφακέλωμα, ἰὸ chiquenaude. § τραγανιστὸς πλακοῦς.

Croquignoler, ἐν ἄχρ ἀρχ. σφαγελονω.

Croquis ἀρ. προχάραγμα, προνέντημα, σχεδιον (ζωγραφιας). μεταφ. j' ai fait un — de cette idée ἐσχεδίασα μόνον ἐκ τοῦ πρόχειρου την ἰδεαν.

Crossandre, Σ. * κρόσανδρον, γένος φυτῶν.

Crosse, Σ. ῥάβδος (ποιμαντικὴ), κ. πατερίτζα — de fusil, d'arquebuse ἀκτερὶς, κ. κυνηγακιον τοῦ τουφεκιου. coup de — κονταριά. § ἀγκύλη, ἡ ἀγκυλωτὴ ῥαβδος. § ξύλον χρησιμεῦον εἰς το πηδάλιον τῶν ποταμιων λεμβων. couteau à — μάχαιρα καμπτὴ, τῆς ὁποίας ἡ λαβὴ διπλοῦται εἰς δύο. § —s σταυροχάρακες, κ. παλούκια διὰ να στηρίζωσι τον φραγμον ἑνὸς περιβόλου.

Crossé, ée, ἐπ. ὁ ἔχων δικαίωμα τοῦ φέρειν ῥάβδον Ἱερατικὴν, (ἐπὶ τῶν κληρικῶν).

Crosser, ἐν. διὰ τῆς ῥάβδου ὠθῶ, κ. σπρώχνω. c' est un homme à — ἀξιοπερίφρονητος ἄνθρωπος.

Crossette, Σ. μόσχευμα, κ. καταβολάδα. § ἀρχιτ. ῥάβδωσις, τὰ ἐξωτερικὰ κοσμήματα τῶν ἁρμοστήρων (chambranle) τῶν θυρῶν ἢ παραθύρων.

Crosseur, ὀρ. ῥαβδοφόρος, ὁστις ὠθεῖ διὰ τῆς ῥαβδου.

Crossillon, ἀρ. ἡ ἀγκύλωσις τῆς ἱερατικῆς ῥαβδου.

Crostyle, ἀρ. * κρόστυλον, φυτὸν τῶν νήσων τῆς νοτείου Θαλάσσης.

Crotalaire, Σ. κροταλικὸν, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀσπριωδῶν.

Crotale, ἀρ. κρόταλον, εἶδος κυμβάλου πυρὰ τοῖς ἀρχαίοις. § κρόταλος, γένος ὄφεων.

Crotaphite, ἐπ. κροταφίτης, (μῦς) περὶ τοὺς κροτάφους..

Croton, ἀρ. κρότων, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τιθυμαλλοειδῶν.

Crotophage, ἀρ. κροτωνοφάγος, πτηνόν.

Crotte, Σ. βόρβορος, πηλὸς κ. λάσπη. § σπύραθος, κ. κουτζουλιά τινων ζώων (οἷον αἰγῶν, προβάτων κτλ.)

Crotter, ἐν. μολύνω μὲ βόρβορον, κ. λασπόνω. § Crotté, ée, μετ. il fait —é, il fait bien —é οἰκ. κάμνει πολλὴν λάσπην.

Crottifier, (se) αὐτ. ἄχρ. λασπόνομαι.

Crottin, ἀρ. κόπρος, (διαφόρων ζώων).

Crottu, ue, ἐπ. ἄχρ. κ. εὐλογοκομμένος, εὐλογιόρης.

Crou, ἀρ. γῆ ἀργιλοψαμμώδης, χρήσιμος εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν δένδρων.

Crouchant, ἀρ. ξύλα σχηματίζοντα τὸν γῦρον καὶ τὸ ὄξυ μέρος τῆς πρώρας πλοιαρίου.

Croulant, te, ἐπ. ἐρείψιμος, ἑτοιμόρρηπής.

Croulement, ἀρ. πτῶσις, καθαίρεσις, κρήμνισμα.

Crouler, οὐδ. συμπίπτω, κρημνίζομαι. § ἐν. στρέφω (ἐπὶ πλοίου) ἀντὶ τοῦ rouler. un animal — e la queue τὸ ζῶον σείει τὴν οὐράν του (ὅταν φεύγῃ ἀπὸ φόβου).

Croulier, ière, ἐπ. σειστὸς, ἐπὶ γῆς μὴ στερεᾶς καὶ κινουμένης.

Croup, ἀρ. ἐκ τοῦ ἀγγ. εἶδος συνάγχης.

Croupade, Σ. πήδημα τοῦ ἵππου ὅτ' οὗ διατηρεῖται ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν εἰς ἴσον ὕψος.

Croupal, le, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν συνάγχην.

Croupe, Σ. οἱ γλουτοὶ τοῦ ἵππου (ἢ καὶ ἄλλων ὑψίων ζώων, οἷον ὄνων, ἡμιόνων κτλ.). monter en — ἱππεύω ὀπισθεν. μεταφ. il est chatouilleux sur la — ἄνθρωπος εὐαίσθητος. gagner la — d'un ennemi καταλαμβάνω τὸν ἐχθρὸν στρέφων πρὸς τὰ ὀπισθεν τοῦ ἵππου του. § ἡ κορυφὴ, ἡ ἀκρώρεια. § συμμετοχὴ (εἰς ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν), χρηματοδοσία. § ἡ ξυλινὴ τετραγώνου σκιάδος (pavillon).

Croupiader, οὐδ. ναυτ. ἀπὸ πρύμνας σαλεύω, κ. εἶμαι ἀραγμένος.

Croupiat, ἀρ. κόμβος τοῦ σχοινιου.

Croupier, ἀρ. χρηματοδότης, (ἔχων μέρος εἰς ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν χωρὶς νὰ εἶναι συνεταῖρος).

Croupière, Σ. ὑπουρὶς, ὀπισθία, κ. πιστιὰ, τουρκ. κουσκουνι. tailler des —s à quelqu'un παρέχω εἴς τινα πράγματα. § πρυμνήσιον (σχοινίον). mouiller en — σαλεύω, κ. εἶμαι ἀραγμένος ἀπὸ πρύμνας.

Croupion, ἀρ. ὀρροπύγιον, κ. τὸ κολοκυδουρον. § τὸ μέρος τοῦ πτηνοῦ ὅθεν φύονται τὰ πτερὰ τῆς οὐρᾶς.

Croupir, οὐδ. λιμνάζω, (ἐπὶ στασίμων ὑδάτων). § ὑπομαι. un enfant qui —t dans l' urine παιδίον πλέον εἰς τὸ οὖρος, σηπόμενον. μεταφ. — dans le vice, dans l'ignorance κυλίομαι εἰς τὴν κακιαν, εἰς τὴν ἀμάθειαν.

Croupissant, te, ἐπ. λιμναῖος, στάσιμος (ἐπὶ ὑδάτων διεφθαρμένων).

Croupissement, ἀρ. στάσις le — de la bile dans la vésicule du fiel ἡ στάσις τῆς χολῆς εἰς τὴν χοληδόχον κύστιν.

Croupon, ἀρ. δέρμα βόειον (ὀρ' οὗ περιενόπη ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ γαστὴρ)

Crousille, Σ ἄρνυς, δίκτυα σχήμα-

τίζοντα περίβολον καὶ τιθέμενα εἰς τὴν ἄκραν τῶν λιμνῶν.

Croustille, S. οἰκ. κύταλον, μικρὸν τεμάχιον πέτσας ψωμιοῦ (ἴδ. croûte).

Croustiller, οὐδ. τρώγω φρυγανιαῖς (διὰ νὰ πίω οἶνον).

Croustilleusement, ἐπίρ. χυδ. ἀστείως, βωμολοχικῶς.

Croustilleux, euse, ἐπ. ἐρωτικός.

Croûte, S. πλάξ, φλόγωμα, κύταλον, κ. πέτζα τοῦ ἄρτου. — à potage φρυγανιαὶ διὰ ζωμόν. — d'un pâté ἡ ζύμη ἑνὸς παραγεμιστοῦ. § ὄστρακον, τὸ σκληρὸν μέρος (ὁποιουδήποτε πράγματος). § ἰατρ. ἐσχάρα, ἑλκίς, ἡ σκληρυνομένη ἐπιδερμίς, κ. τζύπα. § πεπαλαιωμένη ζωγραφία. § τὰ ἄνισα καὶ παραλελυμένα, κ. ξερτυσμένα ὀδοντωτά (dentelle). § cuirs en — δέρματα ἀκατέργαστα.

Croûte-à-charbon, S. φυτὸν φυόμενον εἰς τὰ πρὸς ἀνθρακοποιΐαν χρήσιμα μέρη τῶν δασῶν.

Croûteletto, ταὐτὸν τῷ Croustille.

Croutier, ἀρ. *ἀρχαιογράφος, ἀτεχνος ζωγράφος.

Croûton, ἀρ. ἡ κώχη τοῦ ψωμιοῦ.

Crore, S. γένος φυτῶν.

Crown-glass, ἀρ. ὕελος στεφανωτός.

Croyable, ἐπ. πιστευτός, πιθανός

Croyance, S. πίστις, δόξα. avoir — en quelqu'un, en ce qu'il dit πιστεύω εἴς τινα, εἰς ὅ,τι λέγῃ. § θρήσκευμα.

Croyant, ἀρ. πιστός.

Crû, ἀρ. ἐν χρήσει voilà du vin de mon — οἶνος ἐκ τῆς ἀμπέλου μου. blé de mon — σῖτος ἐκ τοῦ ἀγροῦ μου. ce vin là est d'un bon— ὁ οἶνος οὗτος εἶναι ἀπὸ καλὴν ἄμπελον. μεταφ. cela est de votre — αὐτὸ ἔπλασες τοῦτο.

Cru, ue, ἐπ. ἀνέψητος, ὠμός, cuir — ἀκατέργαστον δέρμα. soie —e μετάξη ἄβραστος, λεγεται καὶ écrue. métaux —s ἀκατέργαστα μέταλλα. eau —e ὕδωρ ἀτέραμνον, ἀλμυρόν. les urines, les humeurs sont —es τὰ οὖρα, οἱ χυμοὶ εἶναι ἄπεπτοι. parole, réponse —e λόγος, ἀπόκρισις τραχεῖα, ἀπότομος, σκληρά. la lumière, les couleurs sont —es τὸ φῶς, τὰ χρώματα εἶναι ὀξέα, ἀπότομα. § à — ἐπίρ. ἐν χρῷ, ἐπὶ γυμνοῦ, κ. κατάσαρκα monté à — ἐπὶ ψιλοῦ καθίζω, (χωρὶς σέλλαν) § — ἡ creux des buissons ἡ βαθεῖα λόχμη (ὅπου κρύπτεται τὸ κυνήγιον).

Cruauté, S. ὠμότης, σκληρότης. la — du sort ἡ χαλεπότης τῆς τύχης. § τὸ σκληρόν, ἡ σκληρὰ πρᾶξις. c'est une — de séparer ces deux amants εἶναι σκληρόν, εἶναι δεινὸν νὰ χωρισθῶσιν οἱ δύο οὗτοι ἐρασταί.

Cruche, S. κρωσσός, στάμνος, ὑδρία, λάγηνος, κ. στάμνα. la — à l'huile λήκυθος, κ. ῥοΐ, λαδικόν. c'est une —, une vraie — εἶναι λαδικόν, (ἐπὶ ἀνθρώπου ἀνοήτου καὶ μωροῦ). παρ. tant va la — à l'eau qu'à la fin elle se casse τὸ σταμνὶ ποῦ πάγει εἰς τὴν βρύσιν, μίαν ἡμέραν θὰ σπάσει.

Cruchée, S. une — d'eau ὑδρία ὕδατος, κ. στάμνα νεροῦ, λαγῆνα νεροῦ, (ὅσον χωρεῖ μια στάμνος).

Cruchon, ἀρ. σταμνίον, κ. σταμνάκι, λαγηνάκι.

Crucial, le, ἐπ. σταυροειδὴς (ἐπὶ χειρουργικῶν ἐντομῶν).

Crucianelle, S. καλυκοειδὴς, γένος φυτῶν.

Crucifère, ἐπ. ἀρ. καὶ S σταυροφόρος, ἐπὶ φυτῶν καὶ ἀνθέων. colonne — στήλη σταυροφόρος.

Crucifiement, ἀρ. ἡ σταύρωσις (ποινὴ τῶν ἀρχαίων). le — de Lebrun ἡ σταύρωσις τοῦ Λεβρύνου (ἡ εἰκών).

Crucifier, ἐν. σταυρῶ, κ. σταυρόνω.

Crucifix, ἀρ. (τὸ x ἄρωνον). σταυρός. § σταυρὸς, εἶδος ὀστρέου.

Crucifixion, S. ἀρχ ἄχρ. σταύρωσις.

Cruciforme, ἐπ. σταυροειδὴς. corolle, ligamens —s στεφάνη, σύνδεσμοι σταυροειδεῖς. βοτ. καὶ ἀνατ.

Cruditè, S. τὸ ὠμὸν, τὸ ἀνέψητον la — des fruits τὸ ἄπεπτον, τὸ ἄωρον τῶν ὀπωρικῶν. la — de l'eau τὸ ἀτέραμνον τοῦ ὕδατος. — des humeurs ἀπεψία χυμῶν. § — des lumières ἡ ὀξύτης, τὸ ἀπότομον τοῦ φωτός.

Crue, S. αὔξησις. — des eaux ὕψωσις τῶν ὑδάτων. § ἀναδρομὴ τοῦ σώματος. ce jeune homme n'a pas pris toute sa — ὁ νέος οὗτος δὲν ἠνδρύνθη εἰσέτι.

Cruel, le, ἐπ. ὠμὸς, σκληρός une guerre — le πόλεμος δεινός. destin — τύχη χαλεπή. § ἀνηλεὴς, ἀδυστώπητος, αὐστηρός § δεινὸς, ἀφόρητος. des devoirs —s à remplir δυσεκπλήρωτα χρέη. οἰκ. un — homme, une — le femme ἀφόρητος ἄνθρωπος, γυνή. une beauté — le ἀμείλικτον, ἀνένδοτον κάλλος.

Cruéliser, ἐν. ἄχρ. φέρομαι σκληρῶς, χαλεπῶς.

Cruellement, ἐπίρ. σκληρῶς, ἀπανθρώπως.

Cruménophtalme, S. *κρουμενόφθαλμον, εἶδος σκόμβρου.

Crument, ἐπίρ. ξηρῶς, ἀποτόμως.

Cruor, ἀρ. αἷμα (θεωρούμενον ἐκτὸς τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος).

Cruorique, ἐπ. acide — ὀξὺ αἱματῶδες.

Crupellaire, ἀρ. σιδηροφόρος (μονομάχος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις).

Crupinie, S. *κρυπήνιον, γένος φυτῶν.

Crural, le, ἐπ. ἀνατ. μηριαῖος.

Cruscantisme, ἀρ. ἐκ τοῦ ἰταλ. cruscа σημαίνει τὸ αὐτὸ ὅ,τι ὁ ἑλληνισμὸς, ἢ τὸ purisme δι' ὅλας τὰς γλώσσας.

Crustacé, ée, ἐπ. ὀστρακόδερμος. § οὐσ. les —s τὰ ὀστρακόδερμα.

Crustacites, λιθόστρακα, ἀπολελιθωμένα ὀστρακόδερμα.

Crusta-ollæ, ἀρ. διάφορα φυτὰ ἰνδικά.

Crustodermes, ἀρ. πλ. ἀλεπίδωτα, γένος ἰχθύων.

Crustolle, S. γένος φυτῶν.

Cruzade, S. νόμισμα ἀργυροῦν τῆς Πορτουγαλλίας.

Cruzeiro, ἀρ. φυτὸν τῆς Βρασιλίας, πικρότερον εἰς τὴν γεῦσιν παρὰ τὸ κινῖνον.

Cruzite, S. *κρύζιτον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς

Crymophile, ἀρ. *κρυμόφιλον, γένος πτηνῶν.

Cryolithe, ἀρ. ἡ Pierre de glasse, *κρυόλιθον, εἶδος λίθου τῆς Γροιλανδίας.

Cryphie, S. κρύφιον, γένος φυτῶν.

Cryphiosperme, ἀρ. κρυφιόσπερμον, γένος φυτῶν.

Crypsides, S. *κρυψὶς, γένος φυτῶν.

Cryptandre, S. *κρύψανδρον, γένος φυτῶν.

Crypte, S. κρύπτη, ὑπόγειος τόπος, ὅπου ἔθαπτον τοὺς νεκρούς. § ἀνατ. κρύφος, ὁ ἀδενώδης χιτωνίσκος τοῦ ὁποίου τὸ στόμιον εἶναι μικρόν τι κοίλωμα.

Crypte, ἀρ. κρυπτὸν, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Cryptique, ἀρ. *κρυπτικὸν, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Cryptobranches, ἀρ. πλ. *κρυπτοβραγχιώδη, γένος ἰχθύων.

Cryptocarie, S. *κρυπτοκάρυον, γένος φυτῶν.

Cryptocère, ἀρ. *κρυψίκερως, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Cryptodibranches, ἀρ. πλ. *κρυπτοδιβράγχια, γένος μαλακίων.

Cryptogame, ἐπ. κρυψίγαμα, φυτὰ, τῶν ὁποίων τὰ γεννητικὰ μέρια εἶναι ἀφανῆ, ὡς ὁ μύκης.

Cryptogamie, S. *κρυψιγαμία, ἡ ἀνωτέρω ἰδιότης τῶν φυτῶν.

Cryptogamiser, οὐδ. ἀναζητῶ τὰ κρυψίγαμα φυτὰ

Cryptogamiste, ἀρ. *κρυψιγαμολόγος, (βοτανικός).

Cryptographie, S. *κρυψιγραφία.

Cryptographique, ἐπ. *κρυψιγραφικός.

Cryptolèpis, ἀρ. *κρυπτολεπὶς, δάμνος τῶν ἀνατολ. Ἰνδιῶν.

Cryptométallin, ine, ἐπ. *κρυπτομέταλλα, ὀρυκτὰ περιέχοντα μίγα μέρος μετάλλου, ἀν καὶ ἀρανῆ.

Cryptonix, ἀρ. *κρυπτόνυξ, ὄνυμα φυτοῦ.

Cryptonyme, ἐπ. ἀνώνυμος, (ἐπὶ συγγραφέων).

Cryptophage, ἀρ. *κρυφιφάγος, γένος ἐντόμων.
Cryptophtalme, Ϛ. *κρυπτόφθαλμον, γένος ὀστρακοδέρμου.
Cryptopodes, ἀρ. πλ. *κρυψίποδες, γένος ὀστρακοδέρμων.
Cryptoportique, ἀρ. κρυπτὴ στοά.
Cryptopyique, ἐπ. ἄχρ. *κρυψίπυος, τὰ ἀρχνῶς ἐμπυοῦντα νοσήματα.
Cryptosperme, ἀρ. κρυπτόσπερμον, φυτὸν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Cryptostyle, ἀρ. *κρυψίστυλον, γένος ἐντόμων.
Crystal, τὸ. Cristal.
Crytops, ἀρ. *κρυπτὼψ, γένος ἐντόμων.
C-sol-ut, μουσ. ἡ φωνὴ ut.
Cteision, ἀρ. *κτείσιον, ὑδρόγλωσσον, εἶδος ἑρυοπτερίδος.
Ctène, ἀρ. *κτείς, γένος ἀραχνίων.
Cténode, ἀρ. *κτεινόδους, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Cténophore, Ϛ. *κτενοφόρος, γένος ἐντόμων διπτέρων.
Ctézion, ἀρ. *κτήζιον, γένος φυτῶν μὴ διαφέρον ἀπὸ τὰ ὀδοντοπτερα.
Cu, τὸ. Cul.
Cuabébas, τὸ. Cubébas καὶ Cubébes.
Cubation, Ϛ. κυβομετρία.
Cubature, Ϛ. κυβομέτρησις.
Cube, ἀρ. κύβος. § ἐπ. nombre — κυβικὸς ἀριθμός.
Cubébes, ἀρ. πλ. κυβοκύαμοι, κόκκοι τινὲς τῆς Ἰάβας εὐώδεις καὶ ἐκκλητικοὶ τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων.
Cubée, τὸ. Tachygale.
Cuber, ἐν. *ἀνακυβῶ, εἰς κύβον ἀνάγω τὸ σῶμα. — un nombre εἰς κύβον ἀνάγω τὸν ἀριθμόν.
Cubiculaire, ἀρ. ἄχρ. Σαλαμηπόλος.
Cubique, ἐπ. κυβικός.
Cubistéraire, ἀρ. κύμβαχος, κυμβιστὴς, ὁ χορεύων τὴν κύμβην.
Cubital, le, ἐπ. *κυβιτικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ κύβιτον (ὀστοῦν).
Cubito-carpien, ἐπ. ἐν χρήσει οὐσ. *κυβιτοκάρπιον, οὕτω λέγεται ὁ ἐσωτερικὸς κυβιτικὸς μῦς.
Cubito-digital, ἐπ. *κυβιτοδακτυλικὸς.
Cubito-palmaire, ἐπ. *κυβιτοπαλαμικὸς.
Cubito-phalangettien, ἐπ. *κυβιτοφαλαγγειώδης.
Cubito-radial, ἐπ. *κυβιτοκερκιδικὸς.
Cubito-sus-métacarpien, ἀρ. *κυβιτοϋπερμετακάρπιος.
Cubito-sus-palmaire *κυβιτοϋπερπαλαμικὸς.
Cubito-sus-phalangettien, *κυβιτοϋπερφαλαγγώδης.
Cubito-sus-phalangien, ἐπ. *κυβιτοϋπερφαλαγγίτης.
Cubitus, ἀρ. ἀνατ. *κύβιτον, τὸ μακρότερον ὀστοῦν τοῦ ὠλεκράνου.
Cubocube, ἀρ. *κυβόκυβος, ταὐτὸν τῷ τετράγωνος τοῦ κύβου.
Cuboïde, ἐπ. κυβοειδὴς, ἀνατ. ἓν τῶν ὀστέων τοῦ ταρσοῦ.
Cubomancie, Ϛ. ἴδ. astragalomancie.
Cucceron, ἀρ. πρασοκουρὶς, μικρὸν ἔντομον καταβιβρῶσκον τὰ λάχανα.
Cuci, ἀρ. καρπὸς ἀραβικοῦ τινος φοίνικος.
Cucifère, ἀρ. συνώνυμον τῷ doume.
Cucubale, οὐδ. *κυκύβαλον, γένος φυτῶν καρυοφύλλων.
Cucuje, ἀρ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Cucullaire, ἐπ. ἀνατ. πιλώδης, οὕτω λέγεται ὁ τραπεζίτης μῦς.καὶ οὐσ.
Cucullaire, ἀρ. βοτ. πιλοειδὴς, διάφορα φυτὰ ὀνομάζονται οὕτω.
Cucullan, ἀρ. γένος σκωλήκων ἐντοσθίων, εὑρισκομένων εἰς τὰ ἔντερα τοῦ ἀσπάλακος, τοῦ μυὸς κτλ.
Cuculle, Ϛ. εἶδος ἐπενδύτου τῶν ὁδοιπόρων, κ. κουκούλλα.
Cucullée, Ϛ. *πιλαία, γένος ὀστράκων.
Cucuphe, Ϛ. *κουκούφα, πῖλος (περιέχων διαφόρους κόνεις κεφαλικὰς, τὸν ὁποῖον ἐφόρουν ἄλλοτε οἱ πάσχοντες ἀπὸ ἡμικρανίαν).
Cucurbitacé, ée, ἐπ. κολοκυνθοειδὴς. § οὐτ. πλ. —ées τὰ κολοκυνθώδη, σύστημα φυτῶν.
Cucurbitain, ἐπ. κολοκύνθινος, ἐν χρ. ver — σκώληκές τινες τῶν ἐντέσων.
Cucurbite, Ϛ. σικύα, ἀγγεῖον χάλκινον ἢ ὑέλινον χρήσιμον εἰς τὴν ἀποστάλαξιν.
Cucurucu, ἀρ. μέγας ὄρις τῆς Βρασιλίας.
Cueillage, ἀρ. ἀνάληψις, ἡ ὕλη, ὅσην λαμβάνει ὁ ὑελοποιὸς διὰ νὰ κατασκευάσῃ ἓν πινάκιον.
Cueille, Ϛ. ναυτ. φύλλον πανιοῦ. une voile de douze —s ἱστίον ἀπὸ δώδεκα φύλλα, κ. λόξαις.
Cueillée. Ϛ. σωρὸς συρμάτων ὀρειχάλκου.
Cueillement, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Cueillage.
Cueilleret, ἀρ. φορολογικὸς πίναξ (ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου εἰσεπράττοντο παρὰ τοῦ ἄρχοντος τὰ ἐκφόρια (rente) κτλ.
Cueillette, Ϛ. συγκομιδὴ (τῶν καρπῶν). § ἔρανος, συνεισφορὰ (διὰ τοὺς πτωχούς). § on charge un vaisseau à — τὸ πλοῖον ἐφορτώθη διὰ συμβολῆς (τοὐτέστι ὅταν διάφοροι ἔμποροι συνεισφέρωσιν εἰς τὴν φόρτωσίν του).
Cueilleur, ἀρ. ἄχρ. συγκομιστὴρ, συνάκτης. § ἀναλήπτης, (ὑελουργὸς τεχνίτης, ἔργον τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ λαμβάνῃ τὴν ὑελοποιὸν ὕλην ἐξ ἑνὸς σιδηροῦ πτυαρίου).
Cueillir, ἐν. ὀρέπομαι, συλλέγω, κ. μαζόνω (καρποὺς, ἄνθη κτλ.) —. des fruits καρπολογῶ, — des fleurs ἀνθολογῶ. — des légumes λαχανίζομαι. — de l'herbe χορτολογῶ. μεταφ. — des lauriers λαμβάνω δάφνας, κάμνω νίκας. § — la dressée κόπτω διὰ τῆς σιδηράγρας τὸ σύρμα τῆς καρρίδος. § ἀναλαμβάνω διὰ τοῦ πτυαρίου τὴν ὑελοποιὸν ὕλην.
Cueilloir, ἀρ. καλαθίσκος, κ. καλαθάκι διὰ καρποὺς.
Cuellaire, Ϛ. γένος φυτῶν ὅμοιον μὲ τὰς κληθρας.
Cuença, Ϛ. ἔριον τῆς Κουένσης (ἐν Ἱσπανίᾳ).
Cuiéte, Ϛ. ἡ ἀμερικανὴ κολοκύνθη.
Cuil, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Μαλαβὰρ ὅμοιον μὲ τὸν κόκκυγα.
Cuiller, Ϛ. ἴδ. Cuillère, πτηνὸν ἄλλως λεγόμενον Σαβακοῦ. — à pot ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν κηριτῶν (cérite). § — des arbres εἶδος ἀγκοικοῦ.
Cuillère, ἡ Cuiller, Ϛ. κοχλεάριον, κ. χουλιάρι. — à pot ζωμάρυστρον, ζωμήρυσις, κ. χουλιάρα. § ὑδρορρόη, πέτρα κοίλη ὡσειδὴς ἡ στρογγύλη, δεχομένη τὰ ὕδατα ἀπὸ τοὺς ἀγωγοὺς τῶν οἰκιῶν καὶ διευθύνουσα αὐτὰ πρὸς ἄλλο μέρος. § χειρουργικὸν ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὴν ἐντομήν. — à pompe τρέπανον τῶν ἀντλιῶν.
Cuillerée, Ϛ. κ. χουλιαριά.
Cuilleron, ἀρ. ὁ κύτταρος, ἢ τὸ κοίλωμα τοῦ χουλιαρίου.
Cuine, Ϛ. *ἀμμολήκυθος, ἀγγεῖον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ὑποδέχηται τὰ πολλὰ ὕδατα εἰς τὰς ἀποστολάξεις.
Cuir, ἀο. δέρμα. § βύρσα, δέρμα, κ. πετζὶ (χρήσιμον εἰς διαφόρους χρείας). — bouilli δέρμα ἐρθὸν (διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κατασκευὴν διαφόρων ἀγγείων). § δέρμα, ἐπιδερμὶς τοῦ (ἀνθρώπου). παρ. entre — et chair μυστικά. du — d' autrui faire large courroie ξένο ψωμὶ δικό μου μαχαίρι.
Cuirasse, Ϛ. θώραξ. le défaut de la — τὸ ἄκρον τοῦ θώρακος καὶ μεταφ. τὸ ἀσθενὲς μέρος τινὸς ἀνθρώπου. endosser la — ἀναλαμβάνω τὸ ὅπλον μου, γίνομαι στρατιώτης.
Cuirassé, ée, ἐπ. τεθωρακισμένος. μεταφ. προπαρεσκευασμένος. § οὐσ. le — ἀρ. ὁ ρυτιδόσωμος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κεντρίσκων.
Cuirasser, ἐν. θωρακίζω.
Cuirassier, ἀρ. θωρακοφόρος. § κατάφρακτος, γένος ἰχθύων ἐχόντων τὴν οὐρὰν καὶ τὸ σῶμα κεκαλυμμένα ἀπὸ πέταλα σκληρά.
Cuire, ἐν. ἕψω, βράζω. § ὀπτῶ, κ. ψήνω (φαγητὰ, κυάμους, ὕελον κτλ.). παρ. vous viendrez — à

mon four θέλεις λάβει χρείαν ἐμοῦ. § πέπτω, κ. ψήνω (ἐπὶ ἡλίου, χυμῶν κτλ.). § οὐδ. βράζω ἢ ψήνομαι. la tuile ne saurait — dans ce fourneau ἡ κέραμος δὲν δύναται νὰ ἑψηθῇ εἰς τὸ πύραυνον. cette viande est pourrie de — τὸ φαγητὸν τοῦτο ἐσάπη, ἀνέλυτε βράζωντας. les fèves, les légumes —ent bien οἱ κύαμοι, τὰ ὄσπρια, εἶναι ἑψανὰ, τέραμνα, κ. εὐκολόβραστα. ils ne —ent pas bien εἶναι ἀτέραμνα, κ. κακόβραστα. χυδ. boute-tout — ὁ κατεσθίων τὸ πᾶν, ὁ ἀσωτεύων ὅ,τι ἔχῃ. § θάνω, ὁριμύττω, κ. πονῶ, τζούζω. παρ. trop gratter cuit, trop parler nuit ἡ πολυλογία βλάπτει. il vous en cuira quelque jour, il m'en cuit, il pourrait vous en cuire κ. θὰ σὲ τζούξῃ, θὰ τὸ μετανοήσῃς. il vous en a cuit d'avoir commis cette imprudence μετεμελήθης διότι ἔκαμες αὐτὴν τὴν ἀνοησίαν, ἔχεις συντριβὴν καρδίας. § Cuit, te, μετ. ἀντὶ ἐπ. βραστός. § ὀπτός, ψητός, κ. ψημένος. un homme a du pain — ἔχει νὰ φάγῃ, ἀντὶ τοῦ εἶναι εἰς εὐπορίαν.

Cuiré, ée, ἐπ. ἀδερμάτιστος, ἐπὶ ῳοειδῶν (σενδουκίων) μὴ καλυφθέντων εἰσέτι μὲ δέρμα.

Cuiret, ἀρ. δερμάτιον, τὸ ὁποῖον οἱ πελοποιοὶ βάλλουσιν εἴς τινα τῶν ἐργαλείων των.

Cuisage, ἀσ. ἄχρ. ἀντὶ τοῦ Cuisson

Cuisant, te, ἐπ. ὁριμὺς, κ. τζουκτερός· καὶ μεταφ. regrets —s πόθοι ὀξεῖς ἢ ὁριμεῖς. soucis —s ἀλλοκοτοι φροντίδες.

Cuiseur, ἀρ. ὀπτανεὺς, ὁ διευθύνων τὴν ἐργασίαν τῆς πλινθουργίας.

Cuisine, Σ. ὀπτανεῖον, μαγειρεῖον. chef de — ἀρχιμάγειρος. garçon de — μαγειρίσκος. faire la — κάμνω μαγειρεῖον, μαγειρεύω. savoir faire la —γνωρίζω μαγειρεῖον, εἶμαι ἔμπειρος περὶ τὴν ὀψαρτυσίαν. livres de —ὀψαρτυτικὰ, ἢ μαγειρικά. avoir une bonne —, une mauvaise — τρώγω καλὰ ἢ κακά. la — y est bien froide δὲν ἔχουσι καλὸν τραπέζι, κακὸν φαγί. faire aller, faire rouler la — φροντίζω περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ μαγειρείου. ruer en — τσώγω ὡσὰν χοῖρος. un homme est chargé de — εἶναι ὑπέρπαχυς, πολύσαρκος, εἶναι γεμάτος κρέας. latin de — χυδαιολατινικά. § ὀψαρτυτικὴ, μαγειρικὴ, μαγειρεία. § οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὑπηρέται τοῦ μαγειρείου. § θήκη μὲ διάφορα ἡδύσματα χρήσιμα εἰς τὰς καρυκείας.

Cuisiner, οὐδ. χυδ. μαγειρεύω.

Cuisinier, ἀρ. μάγειρος.

Cuisinière, Σ. μαγείσσα.

Cuisinière, Σ. πυγεύς, βαρδαροστόμα θολάπι (διὰ τὸ ψητόν).

Cuissage, ἀρ. ἐν χρήσει μόνον droit de — ἴδ. Culage.

Cuissard, ἀρ. παραμηρίδια, ὁ θώρακ τῶν μηρῶν.

Cuisse, μηρὸς, κ. μερί. § ἡ ἐν τῷ κλιβάνῳ μένουσα ὑελοποιὸς ὕλη, ἀπορρεύσασα ἐκ τῶν ἀγγείων. § ὄσπρακον ἐκ τοῦ γένους τῆς περόνης (perne). — madame εἶδος ἀπίου.

Cuissette, Σ. τὸ ἥμισυ τοῦ portée ἴδ. τὴν λέξιν portée (εἰς τὴν σημασίαν τῆς ἐριουργίας).

Cuisson, Σ. ὄπτησις, κ. ψήσιμον. § ἑψησις, κ. βράσιμον. § ψησικά pain de — σπητικὸν ψωμί. § ὁριμὺς πόνος.

Cuissot, ἀρ. μηρίον (ἐλάφου, δορκάδος, ἀγριοχοίρου).

Cuistre, ἀρ. λέξις ὑβριστικὴ ἰσοδυναμοῦσα μὲ τὸ παληάνθρωπος, οὐτιδανός.

Cuite, Σ. ὅση ποσότης ψήνεται διὰ μιᾶς, κ. ψησιὰ, ἐπὶ φούρνου, πλίνθων, κεράμων κτλ. § ταὐτὸν τῷ cuisson.

Cuivre, ἀρ. χαλκὸς, τουρκοβαρβ. μπακίρι. monnaie de — χαλκονόμισμα. fabrique de — χαλκουργεῖον.

Cuivré, ée, ἐπ. ἐπίχαλκος.

Cuivrer, ἐν. ἐπιχαλκῶ.

Cuivrette, Σ. χαλκοῦς σωληνίσκος τιθέμενος εἰς τὰ βαρύρωνα ὄργανα.

Cuivreux, euse, ἐπ. ὑπόχαλκος.

Cuivrot, ἀρ. τσοχιλία χαλκινη (ἔχουσα ὀπὰς, ὅπου εἰσέρχονται τὰ στελέχη διαφόρων μερῶν τοῦ ὡρολογίου, τὰ ὁποῖα στρέφονται).

Cuja, ἀρ. ζῶον τῆς Χιλῆς.

Cujelier, ἀρ. κορυδαλὸς ὁ φιλόδενδρος.

Cujeta, ἀρ. μακρὰ κολοκύθη.

Cul, ἀρ. (τὸ Ι ἄφωνον), πρωκτὸς, ἔδρα, κ. κῶλος. être assis sur son — ἀνακάθημαι, κ. κάθημαι ἀνακούρδα. renverser — pardessus tête ἀναποδογυρίζω τινὰ. avoir le — sur la selle εἶμαι ἔφιππος πάντοτε. μεταφ. être à — ἀμηχανῶ, δὲν ξεύρω τί νὰ κάνω. donner du pied au — à un valet ἀποπέμπω τὸν ὑπηρέτην. y aller de — et de tête καταγίνομαι χερσί τε ποσί τε, κ. μὲ τὰ χέρια καὶ μὲ τὰ ποδάρια, ἢ κατακέφαλα. un homme montre le —, on lui voit le — φαίνεται ὁ κῶλός του, κ. εἶναι διάλυμνος. μεταφ. il montra le — δὲν ἔδειξε ψυχὴν, καρδίαν (ἢ γενναιότητα). rester, demeurer, être entre deux selles le — par terre χάνω καὶ τὰς δύω ἐλπίδας. prendre son — pour des chausses ἀπατῶμαι, ἐλλαμβάνω τὸ μαῦρον ἄσπρον καὶ τὸ ἄσπρον μαῦρον. arrêter quelqu'un sur son — σταματῶ τινα αἰφνιδίως, κ. κάμνω τινα νὰ κολώσῃ. il perdrait son — s'il ne tenait χάνει (εἰς τὰ χαρτία) καὶ τὸ βρακί του. jouer à coupe — παίζω μονομερῶς, ἤτοι χωρὶς revanche. jouer à — lever παίζω μὲ συμφωνίαν νὰ κάθηται ὁ εἷς ὅταν χάσῃ ὁ ἄλλος. un homme est un — de plomb ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι μόλυβδος, κάθηται πολύ. faire une chose à écorche — κάμνω τι ἀκουστίως, κ. μὲ τὸ στανιόν. un homme tire le — en arrière ὀπισθοδρομεῖ § τὰ ὀπίσθια τῶν (ζώων). § ὀακτύλιος, στεράνη, κ. κωλοτρυπιὰ. faire le — de poule συστέλλω, κ. σουρρώνω τὸ στόμα μου. on lui boucherait le — d'un grain de millet χέζεται ἀπὸ τὸν φόβον του. baiser le — à quelqu'un τοῦ φιλεῖ τὸν κῶλον, ἤτοι φέρεται ὑποκλινῶς καὶ μὲ εὐτέλειαν. tenir quelqu'un au — et aux chausses κρατῶ τινα σριγκτά. § τὸ ὀπίσθιον μέρος (διαφόρων πραγμάτων). le — d'une charrette τὸ ὄπισθεν τῆς ἁμάξης. § le — d'un verre κτλ. πυθμὴν, κ. πάτος τοῦ ποτηρίου. mettre un muid, un tonneau sur son — τὸ βαρέλι ἤνοιξε τὸν πάτον. — de-sac ἀδιέξοδος στενωπός. — d'artichaut κάκτος, κ. ὁ κῶλος τῆς ἀγκινάρας. § — de lampe φάτνωμα λέσβιον, κόσμημα τῆς ὀροφῆς ἀπολῆγον εἰς ὀξὺ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δώματος. § — de lampe κόσμημα τιθέμενον περὶ τὰ τέλη τῶν κεφαλαίων ἢ τοῦ βιβλίου ἀκροῦχνιον. § — de jatte κολοβὸς, ἄνθρωπος μὴ ἔχων πόδας καὶ μηροὺς καὶ συρόμενος κατὰ γῆς. § — de basse fosse βάραθρον. § — de poule πληγὴ τῆς ὁποίας τὰ χείλη στρέφονται πρὸς τὰ ἔξω. § — d'un vaisseau ἡ πρύμνα, τὸ ὀπισθεν τοῦ πλοίου. § — blanc οἰνάνθη. ἴδ. becassine — d'âne ἀκτίνιον, φυτόν. — de chaudron μεσπίλον. — de lampe ὄστρακα διαφόρων εἰδῶν.

Culage / Cullage / Culiage ἀρ. προκοίτιον, δικαίωμα τιμαριωτικὸν συνιστάμενον εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ ἄρχοντος νὰ συνευνάζηται τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ γάμου μὲ τὴν σύζυγόν του ὑποτελοῦς του· τὸ δικαίωμα τοῦτο μετεβλήθη εἰς χρηματικὴν ἀποφορὰν ἢ εἰς ἀριθμόν τινα ὀβολῶν. ταὐτὸν τῷ droit de-cuissage.

Culaignon, ἀρ. τὸ μέρος τῶν διατούων τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν πυθμένα.

Culart, ἀσ. ἡ λαβὶς τῆς σιδηρουργικῆς σούβας.

Culasse, Σ. ἡ βάσις (τοῦ κανονίου, τουφεκίου κτλ.) τὸ χονδρότερον μέρος. § — d'un diamant τὸ κατώτερον τῆς πλακὸς (table) τοῦ ἀδάμαντος μέρος. μεταφ. καὶ παρ. une personne est renforcée par la — ἔχει τὰ ὀπίσθια χονδρά.

Culave, ἴδ. quilave.

Culbute, Ϟ κυβιστίνδα, κ. ταλλάς. faire la — πίπτω κατακέφαλα, καὶ μεταφ. il a fait une grande — ποιεῖπεσεν εἰς μεγάλην δυστυχίαν.

Culbuter, ἐν. ὑποσκελίζω, ῥιπτω κατακέφαλα. μεταφ. — un homme καταστρέφω τινα, τὸν φέρω εἰς δυστυχίαν. § οὐδ. πίπτω καταλέφαλα. καὶ μεταφ. καταστρέφομαι.

Culbutis, ἀρ. σωρὸς πραγμάτων ἀνατετραμμένων.

Culcas, ἀρ. κολοκάσιον, παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις

Culcition, Ϟ *κυλσίτειον, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων

Culée, Ϟ βάθρον (ὑποστηρίζον τὸν τελευταῖον θόλον καὶ ὅλην τὴν ἄντυγα (poussée) τῆς γεφύρας). § *ἔγχρισις, ἡ προστριβὴ τῆς στείρας τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς θαλάσσης. § τὸ πρὸς τὴν οὐρὰν μέρος τοῦ ὁπλίτου.

Culer, οὐδ. ὑποχωρῶ, ἀναχρούω, κ. κωλύω.

Culeron, ἀρ. οὐραῖον, μέρος τῆς ὑποῤῥίδος (πιττίδος) τοῦ ἀλόγου.

Culhamie, Ϟ γένος φυτῶν ὁμοιον μὲ τὸ tongechu.

Culicoïde, ἀρ. κωνοποειδῆ, γένος ἐντόμων διπτέρων.

Culier, ἐπ. ἀναπ. boyau — ὀκτυνιαῖον ἔντερον, τὸ λῆγον πρὸς τὸν ὀκτύλιον.

Culière, Ϟ κοπτὴρ κρέως, δεξαμενή, γούρνα.

Culière, Ϟ ὑποσοὶς, πιστιὰ (ὀπισθία) καπουκοδέτης, τουαλ. κουστοῦνι.

Culilaban, ἀρ. δένδρον Ἰνδίας.

Culmifères, ἐπ. πλ. καλαμηφόρα, φυτὰ ἔχοντα τὸν καυλὸν καλαμώδη ὡς τὰ τετοειδῆ.

Culminant, ἐπ. ἀστρ. ἀστὴρ εἰς τὸ ἀπογειότατον ὕψος του

Culmination, Ϟ στιγμὴ, καθ' ἣν ἀστὴρ ἢ πλανήτης διαβαίνει διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ.

Culminer, οὐδ. ὁ ἀστὴρ culmine ὅηλ. διαβαίνει διὰ του μεσημβρινου

Culot, ἀρ. τὸ τελευταῖον ἐλλειπιζόμενον νεόττιον (πουλι), τὸ ὑστερογενὲς μεταξὺ τῶν νεογνῶν ζώων. οἱα τὸ νεώτατον παιδίον τῆς οἰκογενείας. § ὁ τελευταῖος εἰσελθὼν εἰς τινα ὁμιλον ἢ ἑταιρίαν.

Culot, ἀρ. *ὑποχάονιον, τεμάχιον ὀττῆς πλέθρου κυλινδουειδὲς ὄπου, ἐπιτίθεται τὸ χωνεῖον διὰ νὰ πυραυτωθῇ

Culot, ἀρ. καλλωπιστικὸς τοῦ κοσμιθιακοῦ κιονοκράνου, ἢ ὅθεν ἐκβύονται τὰ πρόστυπα φύλλα εἰς τὴν ζωοφόρον καὶ ἄλλου § τὸ κατώτερον μέρος του ἐλλειψεμοῦς λύχνου του κιονώματος, ὅπου ἐμβαίνει τὸ κηρίον εἰς το κηροπήγιον. § σκαμμόνιον, βάθρον τοῦ κατοπτροπωλείου, ὅπου τίθεται τὸ περιέχον τον ὑδράργυρον τρυβλίον. § βάσις κυλη-τὴ τοῦ *πυρσοκρότου ὅπου, στηρίζεται τὸ ἐμπύρευμα.

Culotte, Ϟ ἀναξυρὶς, βράκος, βρακίον. cette femme porte culotte ἡ γυνὴ αὕτη φορεῖ βρακί, ὅηλ κυριεύει, ἐξετάζει τὸν ἄνδρα της. — de bœuf κωλὴν, κώλια, οἱ γλουτοὶ, τὸ πισινὸν μέρος τοῦ βωδίου. (τρα. μπουτι ὁμ καὶ περιστερᾶς). — d'une pistolet τὸ μεταλλικὸν ἐπικάλυμμα τῆς λαβῆς του πυροβόλου — de chien εἶδος χρυσομηλέας, πορτοκαλέας. — de Suisse κογχύλη Θαλαττια, καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος (πετεινοῦ) τῆς Χαμβούργης.

Culottin, ἀρ. ἀναξυρὶς στενὴ, βράκος, βρακίον προσφυὲς, κολλητὸν εἰς το δέρμα. § μικρὸν παιδίον νεοβράκωτον.

Culpeu, ἀρ. εἶδος μαστοῤῥόρου τῆς Χηλῆς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυνῶν.

Culte, ἀρ. λατρεια πρὸς Θεὸν. rendre un — à. avoir un — pour λατρεύω § ὑπερβολικὸν σεβας.

Cultellation, Ϟ κατακμέτρησις πολυμερὴς τοῦ ὕψους καὶ τῆς διαστάσεως ὅηλ. δι' ὀργάνου παρεστάνοντος αὐτὰ διὰ πολλῶν ἀλλεπαλλήλων ἐργασιῶν, οὐχὶ δὲ διὰ μιᾶς.

Cultivable, ἐπ. terrain — γεωργήσιμος γῆ

Cultivateur, ἀρ γεωργὸς, ὅηλ. ὁ ἀμέσως αὐτὸς ἢ καὶ δι' ἄλλων ἐνεργῶν τὴν γεωργιαν. § εἶδος ταχυκινήτου ἀροτρου χωρὶς ὔννιν, κ. ὑνί.

Cultivateur, trice, ἐπ. γεωργος, γεωργικὸς

Cultivation, Ϟ. γεωργία, γεηπονία.

Cultiver, ἐν. γεωργῶ, ἐργάζομαι, καλλιεργῶ (— un jardin, un champ). μεταφ. ἐξασκῶ, γυμνάζω. (— sa raison, son esprit, sa mémoire.) § ἐπιμελοῦμαι, ἀσκῶ (— la vertu, les sciences, les arts). — quelqu'un περιεπω, (κολακεύω) Ϟ σπεύω, Θεραπεύω τινά. — l'amitié, la bienveillance μνῶμαι, ϑηρεύω τινος την εὔνοιαν ἢ προστασίαν.

Cul-tout-nu, ἀρ. κοιχικον, σκυλοβότανον, κυνοσουλοβότανον

Cultrirostre, ἐτ. καὶ οὐτ. μαχαιρόῤῥαμφος, ὄνομα συστήματος πτηνῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν μακροτελῶν

Cultrivore, ἀρ. μαχαιροφάγος, μάγος φαινόμενος ὅτι καταπινει μαχαίρια καὶ ἄλλα τοιαῦτα θανατοποιός.

Culture, Ϟ γεωργία, ἐργασία τῆς γῆς. pays de grande — τοπος ὅπου ἡ γεωργικὴ γίνεται μὲ τοὺς ἵππους. pays de petite — τόπος, ὅπου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον. s'adonner à la — παραδίδομαι εἰς τὴν γεωργίαν. s'occuper à la ἢ de la — ἐνασχολοῦμαι εἰς τὴν γεωργίαν § ἐπιμέλεια, ϑεραπεία ἄλλων πραγμάτων. — de la soie μεταξοσκωληκοτροφία μεταφ. — des arts, des sciences ἡ περὶ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας σπουδή.

Cumaruna, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊανῆς.

Cumète, Ϟ. εἶδος εὐγενείας, φυτὸν τῶν ὑδάτων τῆς Γκουϊανῆς.

Cumin, ἀσ. κύμινον — bâtarde ἡ *λαγοικία. — cornu τὸ ὑπήκοον. — des prés τὸ κάρον ἢ κύμινον Αἰθιοπικόν. — noir τὸ μελάνθιον εἴτε μελάνσπερμον. — indien εἶδος ἐνδημύστου.

Cuminoïdes, Ϟ. πλ. κυμινοειδῆ, γένος φυτῶν μετονομασθὲν ἔπειτα λαγοικία παρὰ τοῦ Ἰουσσιαίου.

Cuminon ἢ Cyminon, ἀσ. κύμινον, ὄνομα κυρ. ἐφ' ἑκ τούτου τὸ πρῶτον ὁ Λινναῖος μετεχειρίσθη εἰς παράστασιν τοῦ γένους, τὸ δὲ δεύτερον τοῦ εἴδους.

Cumulatif, ive, ἐπ. κατὰ σωρείαν, ἢ ἐπισώρευσιν γινόμενος, ἐπισωρευτικὸς.

Cumulativement, ἐπίῤῥ. σωρηδὸν..

Cumuler, ἐν. ἐπισωρεύω, συναθροίζω εἰς τὸ αὐτὸ πολλὰ πράγματα (— des droits, des preuves)

Cunctateur, ἐπ μελλητης, ὁ ἀγαπῶν νὰ ἀναβάλλῃ τὰ πράγματα.

Cundœ ἢ Vaca Cundæ, Ϟ κατάστικτος κολιὸς τῆς Ἰνδίας.

Cunéiforme, ἐπ. σφηνοειδὴς· λέγεται ἰδιαιτέρως περὶ τριῶν ὀστέων τοῦ ταρσοῦ καὶ ἑνὸς τοῦ καρποῦ.

Cunéirostre, ἐτ. τρηνοῤῥάμφος.

Cunette ἢ Cuvette, Ϟ. βάθ; 18—20 ποδῶν πλάτους κατὰ τὸ μέσον τῆς τάφρου πρὸς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος ἢ πλειστέραν δυσκολίαν τοῦ ἐκθροῦ.

Cunile, Ϟ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μινθοειδῶν.

Cunolithes, Ϟ. σφηνόλιθοι, ἀπολιθώσεις πολυπόδων.

Cunone, Ϟ. ϑάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου, ἐκ του συστήματος τῶν ἐμπετροειδῶν.

Cupaïba ἰδ. Copaïba.

Cupani, ἀρ. καστανέα τοῦ ἁγίου Δομινίκου.

Cupès, ἀσ. γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.

Cuphée, Ϟ κύρτειον, ἐπείσειον φυτὸν τῆς Βραζιλίας.

Cupide, ἐπ. πλεονέκτης, φιλοκερδής.

Cupidité, Ϟ. πλεονεξία, φιλοκερδεια, ἁπληστία.

Cupidon, ἀρ ὁ ἔρως.

Cupidone, Ϟ γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κιχωριοειδῶν.

Cupule, Ϟ ἀπὸκ τοῦ λατ. Cupa. κυπελλον, μικρὸν κοίλωμα φέρον τὰ ὄργανα τῆς καρποφορίας τινῶν φυτῶν.

Curabilité, Ϟ ἰασιμότης, ϑεραπευσιμότης.

Curable, ἐπ. ἴασιμος, ϑεραπεύσιμος, ἐυνάμενος νὰ ἰατρευθῇ, νὰ ϑεραπευθῇ

Curaçao, ἀρ. ποτὸν ἐρχόμενον ἀπὸ τὴν ὁμώνυμον πόλιν.

Curage, ἀρ. κάθαρσις.

Curage, ἀρ. *παρωνυχία, φυτὸν, εἶδος ὑδροπεπέρεως φυομένου εἰς τὰς ὄχθας τῶν ῥυάκων.
Curagua, Ϟ. εἶδος καλαμοσίτου τῆς Χήγης.
Curangue, Ϟ. γένος φυτῶν τῆς Ἰάβας.
Curare, ἀρ. ὀηλητήριον φάρμακον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Curatèle, Ϟ. κηδεμονία, ἐπιτροπὴ πρὸς διαχείρισιν τῶν κτημάτων τοῦ ἀποθανόντος (mettre quelqu'un sous la —, être sous la —, accepter la —).
Curatelle, Ϟ. δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, τοῦ ὁποίου τὰ τραχέα φύλλα χρησιμεύουσιν εἰς στίλβωσιν ξύλων.
Curateur, trice, ἀρ. κηδεμών, ἐπίτροπος. — à l'absent ἐπίτροπος διοριζόμενος εἰς ἑτερομελῆ δίκην, διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ ὁηλ. τὰ δίκαια τοῦ ἀπόντος. — à l'accusé ὁ διδόμενος εἰς τὸν κατηγορουμένον ἢ ὡς μὴ γνωρίζοντα τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου ἢ ὡς κωφὸν κτλ. — au bénéfice d'inventaire κηδεμὼν τῆς ἐπὶ ἀπογραφῇ κληρονομίας. — aux biens du condamné ὁ διοριζόμενος εἰς τὰ κτήματα τοῦ καταδικασθέντος διὰ νὰ πληρώσῃ ἀντ' αὐτοῦ τὰ πρόστιμα κτλ. — aux causes ὁ διοριζόμενος εἰς τὸν χειράφετον ἤδη διὰ νὰ τῷ βοηθήσῃ μόνον εἰς τὴν δίκην — au ventre ὁ διοριζόμενος νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ μὴ εἰσέτι γεννημένου παιδίου.
Curatif, ive, ἰατρικὸς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ προφυλακτικός.
Curation, Ϟ. Θεραπεία.
Curbalin, ἀρ. μουσικὸν ὄργανον τῶν Ἑβραίων, κύμβαλον.
Curcas, ἀρ. ἰατρὸς καθαρίζων (λέξις τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς).
Curculigine, Ϟ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ναρκισσοειδῶν.
Curcuma, ἀρ. ὀρεινὸς κρόκος, ἰνδικὸν κυπείρου, οὕτω εἰδὴ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ.
Curcurito, ἀρ. φοινὶξ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ὀρενόκου.
Cure, Ϟ. Θεραπεία, ἰατρεία. § φροντίς. on a beau parler à qui n'a — de bien faire ματαίως ὁμιλεῖ τις εἰς τὸν μὴ φροντίζοντα νὰ κάμῃ καλά. § καταπότιον ἀπὸ ζυπιὸν, πτερὰ καὶ παμπάκιον διδόμενον εἰς τὰ ἀγρευτικὰ πτηνὰ διὰ νὰ ξηράνῃ τὸ φλέγμα των. armer les —s de l'oiseau παρατίθημι, βάλλω πλησίον τοῦ καταποτίου τεμάχιά τινα κρέατος διὰ νὰ καταπίῃ καὶ ἐκεῖνο εὐκολώτερον. § ἐνορία ἢ μᾶλλον ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάκειται ἡ φροντὶς τῶν ψυχῶν τινων ἀνθρώπων.
Curé, ἀρ. ἱερεὺς ἔχων ἐνορίαν.
Cureau, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν κουρευόντων τὸ ῥοῦχον εἰς σχῆμα σφυρίου.
Cure-dent, ἀρ. καλαμὶς, ὀδοντογλυφὶς, ἐργαλεῖον ἁρμόδιον εἰς τὸ καθάρισμα τῶν ὀδόντων.
Cure-dont-d'Espagne, εἶδος φυτοῦ ἐκ τοῦ γένους τοῦ καρωτοῦ.
Curée, Ϟ (ἐλώριον ;) τὰ προσφερόμενον εἰς τοὺς σκύλους μέρος τοῦ Ϟηράματος. faire — du cerf, mettre les chiens en — παροξύνω τοὺς σκύλους περισσότερον εἰς τὸ κυνήγιον δίδων εἰς αὐτοὺς μέρος τῆς Ϟήρας.
Cure-feu, ἀρ. ἐργαλεῖον σιδηροῦν, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ σιδηρουργὸς καθαρίζει τὴν κάμινον ἀπὸ σκωρίας.
Cure-langue ἢ gratte-langue, ἀρ. *γλωσσόσμηκτρον, γλωσσόξυστρον.
Cure-môle, ἀρ. βορβοροράγος, μηχανὴ, διὰ τῆς ὁποίας καθαρίζουσι τοὺς μώλους ἀπὸ τὸν βόρβορον, τὴν λάσπην κτλ.
Cure-oreille, Ϟ. μηλωτρὶς, ὠτογλυφὶς, τρχ. χιλάλι.
Cure-pied, ἀρ. *ὀπληξέστης.
Curer, ἐν. κορῶ, καθαρίζω ἀπὸ βόρβορον, κοῖλόν τι σῶμα, οἷον φρέαρ, διώρυγα, τάρρον κτλ. se —, αὐτοπ. ἢ μᾶλλον se nettoyer les dents καθαρίζω τα ὀδόντιά μου. — un oiseau καθαρίζω διὰ τοῦ καταποτίου τὰ πτηνά.
Curet, ἀρ. δέρμα (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βουβάλου) ἐπάνω τοῦ ὁποίου τρίβουσι τὴν αἱματίτιν (αἱματοστάτην λίθον) μὲ ὀξύδιον κασσιτέρου καὶ ὑέλου ἀναλυμένον διὰ νὰ χρυσώσωσι.
Curètes, ἀρ. πλ. Κουρῆτες, ἱερεῖς (ἐν ταυτῷ δὲ καὶ μάγοι καὶ ἀστρονόμοι καὶ ἰατροὶ καὶ μάντεις καὶ ποιηταὶ) τῆς Κρήτης. Κορύβαντες, ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.
Curette, Ϟ. ἐξαγωγεὺς, ἐργ. χειρουργικὸν πρὸς ἐξαγωγὴν ξένων σωμάτων ἀπὸ τὸ σῶμα, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ λίθου ἀπὸ τὴν κύστιν, λιθουλκός. § *ξανιολόρος, ἐργ. μὲ τὸ ὁποῖον ὁ ἐραπλωματοποιὸς καθαρίζει τὸ ξάνιον, κ. γνάφος, κτενάγκαθον. § ἀντλιοκαθάρτης, ἐργ. μὲ τὸ ὁποῖον καθαρίζουσι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἀντλίας § διάφορα εἴδη ἀμανιτῶν.
Cureu, ἀρ. κόστυρος τῆς Χηλῆς.
Cureur, ἀρ. καθαστὴρ, καθάρτης. (— de puits, de fosses, d'aisances).
Curial, le, ἐπ. ἐνοριακὸς, τῇ ἐνορίᾳ ἀνήκων, (fonction-e).
Curie, Ϟ. κουρία, φρατρία, μέρος φυλῆς, (παλαιὰ διαίρεσις τῶν Ῥωμαίων εἰς φρατρίας).
Curieusement, ἐπίρ. περιέργως, περιεργοτισμένως, ἀκριβῶς.
Curieux, euse, ἐπ. περίεργος, ἀγαπῶν νὰ μανθάνῃ, νὰ παρατηρῇ, φιλοπράγμων, πολυπράγμων, ὠτακουστὴς (ἐπὶ κακοῦ). — de nouvelles φιλοπευθὴς, φιλόκαινος. être — des affaires d'autrui ἀλλοτριοπραγῶ, ἐξετάζω τὰ ξένα πράγματα. § ἐπιμελητὴς. (— de sa parure καλλωπιστὴς). § οὐσ. φιλόκαλος περί τι, ἐραστὴς τινὸς πράγματος. — de fleurs ἀνθολόγος, βοτανολόγος. — de tableaux φιλόγραφος. — d'antiquités ἀρχαιολόγος. — d'histoire naturelle φυσιολόγος. — des beaux arts φιλότεχνος. § ἄξιος περιεργείας, σπουδαῖος. § παράδοξος.
Curimate, ἀρ. γένος ἰχθύων ἐκ τῶν ἀτακέων εἴτε σαλμόνων.
Curinil, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἰνδίας ὀλίγον γνωστόν.
Curion, ἀρ. κουρίων, ἱερεὺς φροντίζων περὶ ἑορτῶν καὶ Ϟυσιῶν ἑκάστης φρατρίας εἰς τὴν Ῥώμην.
Curionies, Ϟ. πλ. φράτρια, Ϟυσίαι κατὰ φρατρίας.
Curiosité, Ϟ. περιέργεια. (avoir la —, aller par —) § φιλοπραγμοσύνη, φιλοπευστία, ἐπιθυμία τοῦ ἐρωτᾶν νέα. μεταφ. φιλομάθεια. § ἀγάπη νέων καὶ κομψῶν πραγμάτων. § ἀντικείμενον ἀξιοθέατον φύσεως, ἢ τέχνης. (aimer les —s, rassembler des —s, cabinet de —s) par. — χάριν περιεργείας.
Curle ἢ Molette, Ϟ. ἑλίκτρα, στρῆφτης, ἐργ. τῶν σανδαλιοῤῥάφων, μὲ τὸ ὁποῖον στρήφουσι τὸ ῥάμμα, τὸν σπάγον.
Curmi, ἀρ. κοῦρμι, ποτὸν, εἶδος ζύθου.
Curoir, Ϟ. ἐργ. τοῦ γεωργοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον καθαρίζει τὸ ξυλαύτιον τοῦ ἀρότρου ἀπὸ τὸ χῶμα.
Curricle, ἀρ. μικρὸν ἅρμα, ἁμάξιον. § ὄχημα ἀγγλικόν.
Curruca, ἀρ. ὄνομα διαφόρων πτηνῶν, ὑπολαΐδος, μυιάγρου, κτλ.
Curseur, ἀρ. *ἀναδρομεὺς, κανὼν, γραφεῖον, τὸ ὁποῖον γλιστρᾷ, ἀναβοκαταβαίνει εἰς ἕνα σύρτην, καθὼς εἰς τὸν διαβήτην. § κινητὸν σύρμα εἰς τὸ μικρόμετρον περιλαμβάνον τὰ ἄκρα τοῦ ἄστρου πρὸς καταμέτρησιν τῆς φαινομένης διαμέτρου. § ξύλον διαπερῶν τὸ βέλος τῆς ὀρενδόνης.
Cursive, ἐπ. lettres —s, écriture — ταχυγραφία, σύνηθες τρεχάτον γράψιμον. ἴδ. Courant.
Curtation, Ϟ. ἡ accourcissement, ἀρ. ἀστρον. διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀληθοῦς ἀποστάσεως τοῦ πλανήτου ὡς πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τοῦ ἀναχθέντος εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐκλειπτικῆς, ἐκβραχυνθὲν ἀπόστημα.
Curticône, ἀρ. κῶνος, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφὴ ἀπεκόπη ἀπὸ ἐπίπεδον παράλληλον τῆς βάσεώς του. Cône tronqué.
Curtis, ἀρ. δένδρον τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Curtopogon, ἀρ. κυρτοπώγων, γένος φυτῶν.
Curucau, ἀρ. γενικὸν ὄνομα κοινὸν κορλίνων καὶ ἰδίων (πτηνῶν) εἰς τὴν Paraguay.
Curuci, Curégi, Cabégi, Cabagi, ἀρ. εἶδος πέρδικος.

Curucu ἡ Cururu, ἀρ. φρῦνος, φύσαλος, κούβακας Σουρινάμης.
Curule, ἐπ. chaise — δίφρος ἀγκυλόπους, ἡγεμονικός, καθέδρα ἐλεφαντοκόσμητος τῶν ὑπάτων κτλ. τῆς Ῥώμης ἐπὶ τῆς ἀμάξης. magistrats —s ἐπιδίφριοι, οἱ καθήμενοι ἐπὶ τοῦ τοιούτου δίφρου ἄρχοντες.
Curupicaïba, ἀρ. δένδρον βαλσαμοφορον.
Cururos, Ϛ. πλ. ἡ ἰλὺς, ἀκαθαρσία τῶν καθαριζομένων ῥιπάτων, ὀχετῶν, διωρύγων.
Curvateur, ἐπ. κυρτωτὴς muscle — du coccyx μῦς καμπτὴρ τοῦ κόκκυγος, ἰσχιοκοκκυγικός.
Curvatif, ive, ἐπ. feuilles —ves φύλλα τῶν ὁποίων τὸ τύλιγμα μόλις αἰσθανόμεθα διὰ τὸ ὀλίγον πλάτος των.
Curviligne, ἐπ. καμπυλόγραμμος. (figure. —).
Curvinerve, ἐπ. κυρτόνευρος, φύλλον ἔχον τὰ νεῦρα κυρτὰ καὶ παράλληλα μὲ τὴν περιφέρειαν.
Curvirostre, ἐπ. κυρτόῤῥαμφος, πτηνὸν ἔχων κυρτὸν το ῥάμφος
Curvité, Ϛ, κυρτότης.
Cuscute, Ϛ. εἶδος βρύου, φυτὸν παράσιτον.
Cuse-forme, Ϛ. ἀκατάστρωτον καὶ κωπῆρες πλοιάριον Ἰαπωνίας.
Cusos, ἀρ. *ὀασυποδόμορφος, τετράπουν τῶν Μολλουκοννήσων.
Cuspaire, ἀρ. *κυσπάριον δένδρον.
Cuspide, Ϛ. αἰχμὴ, ἀκωκὴ, ἀκὶς μύτη.
Cuspidé, ée, ἐπ. ἀκιδώδης, ὀξύς.
Cuspidie, Ϛ. γένος φυτῶν.
Cussambi, ἀρ. δένδρον τῶν Μολλουκοννήσων.
Cusso, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀβυσσηνίας.
Cussone, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀραλιοειδῶν.
Cussoné, ée, ἐπ. ξύλον σκωληκόδωτον, τριπήδεστον.
Custode, ἀρ. μοναχὸς καλόγηρος (ξητῶν ἔλεος;) § ἄξίωμα ἐκκλησιαστικὸν, φύλαξ (νεωφύλαξ, ἱεροφύλαξ, σκευοφύλαξ;) § πρόεδρος τῆς ἐν Ῥώμη στωϊκῆς ἀκαδημίας (des Arcades).
Custode, Ϛ. —s, παραπετάσματα τοῦ θυσιαστηρίου, τῆς ἁγίας τραπέζης. § σκέπασμα τῆς προσκομιδῆς ἡ τοῦ ἀρτοφορίου. § τὸ σκύτος, δέρμα τῆς θήκης τῶν πυροβόλων, τὸ ὁποῖον φυλάττει αὐτὰ ἀπὸ τὴν βροχὴν (ὑγρασίαν). § τὸ ἐντὸς τῆς ἁμάξης ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἔρεισμα, ἀκουμβιστήρι (τῆς κεφαλῆς, τῶν βραχιόνων, τοῦ σώματος).
Custodinos, ἀρ. οἰκ. ἁπλοῦς φύλαξ πράγματος (χωρὶς ὠφέλειαν ἀπ' αὐτό).
Cutambule, ἐπ. vers — σκώληκες *σκυτοδύται, γεννώμενοι καὶ ἕρποντες ὑποκάτω τοῦ δέρματος dou leurs — πλανητικοὶ πόνοι.
Cutané, ée, ἐπ. (σκυτικὸς) δερματικός. maladie — ἕρπης, ἐξάνθημα.
Cuticule, Ϛ. ὑποκ. ἐπιδερμίς.
Cutter, ἀρ. κέλης, πλοῖον Ἀγγλικὸν φέρον μόνον ἕνα ἱστόν.
Cutubuth, ἀρ. ἀραβ. εἶδος μελαγχολίας φερούσης σιωπήν.
Cuurdo, ἀρ. εἶδος κινναμωμοφόρου τῆς Ἰνδίας.
Cuve, Ϛ. κάδος, καδίον. — matière καδ. ὅπου ὁ ζυθοποιὸς βάλλει τὸ κρίθινον ἄλευρον (ἄλφιτα) διὰ νὰ τὰ ἀνακατώσῃ. — mouline ὅπου διαβρέχει τὴν κριθήν. — guilloire ὅπου χύνει τὸν χυμὸν τοῦ χουμελίου (τῆς βρυωνίας) διὰ νὰ κινήσῃ τὸν ὀργασμόν. βαρ. — d'Inde κάδος ἰνδικοῦ χωρὶς ἴστατιν, ὅπου βάφουσιν εἰς τὸ κρύον. — garnie ὅπου εὑρίσκωνται ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἴδη, ἀλλὰ δὲν ἔβρασαν ἔτι ἀρκετά. — en œuvre ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε πολλὴ οὔτε ὀλίγη ἄβεστος, χρήσιμος εἰς τὸ ἔργον ἀφ' οὗ ζεσταθῇ — rebulée κάδος ὅπου τὸ κυανοῦν χρῶμα ἀφ' οὗ κρυώσῃ. — qui souffre ὁ μὴ περιέχων ἱκανὴν ἄβεστον — usée περιέχων πολλήν. — sourde ἤδη σχηματιζομένη ὕλη. asseoir ἢ poser une — βάλλω τὰ ἀναγκαῖα εἴδη εἰς τὸν κάδον. pallier la — ἀνακινῶ τὴν ὑποστάθμην, τὸ καταπάτι. heucter la — ἀνακατόνω τὴν ὕλην ὡς τὸ βάθος διὰ νὰ τὴν ἀερίσω. dégarnir la — βάλλω πίτυρον καὶ ἐρυθρόδανον διὰ νὰ καταστήσω τὴν βαφικὴν ὕλην ἐλαφροτέραν. réchauffer la — τὴν ζεσταίνω πάλιν ἀφ' οὗ κρυώσῃ. ouvrir la — ῥίπτω μέσα τὰ πρῶτα κομμάτια μαλλίου ἢ ὑφάσματος. retrancher la — ἀνακινῶ τὸ ὑγρὸν χωρὶς νὰ βάλω ἄβεστον.
Cuveau, ἀρ. καδίσκος, μικρὸν καδί.
Cuvée, Ϛ. ὁ διὰ μιᾶς γινόμενος εἰς τὸ αὐτὸ καδὶ οἶνος, τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ (καδιά).
Cuvelage, ἀρ. ὑποστήριξις τοῦ βόθρου τῶν μεταλλείων.
Cuveler, ἐν. ὑποστηρίζω.(— les puits d'une cuine).
Cuver, οὐδ. ὀργάζω, ζέω, βράζω εἰς τὸν κάδον (ἐπὶ σταφυλῶν καὶ γλεύκους) ἐν. — son vin κοιμῶμαι ἀφ' οὗ ἔπιον πολὺ, ἐμέθυσα.
Cuvette, Ϛ. χέρνιβον (χέρνιψ), λεκάνη. § μολύβδινον δοχεῖον ὅπου φέρονται τὰ ὕδατα τῆς στέγης διὰ σωλῆνος καὶ ἐκεῖθεν καταβαίνουσιν ὁμοίως εἰς τὴν γῆν. § δεξαμενὴ, δοχ. πηγῆς.
Cuvier, ἀρ. καδίον ὅπου γίνεται ἡ στακτὴ (θολόστακτη, ἀλυσίβα).
Cuvière, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν· δένδρον τῆς Σιέῤῥα-Λεόνης.
Cuvierie, Ϛ. γένος, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μεδουσῶν.
Cyame, ἀρ. γένος ὀστρακοδέρμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἰσοπόδων, τμήματος δὲ τῶν κυστεοθράγχων.
Cyamée, Ϛ. ἀετίτις (λίθος) κυαμοειδὴς.
Cyamite, Ϛ. κυαμῖτις, πέτρα μέλαινα.
Cyana, Ϛ. γεντιανὴ κυανόχρους.
Cyanée, Ϛ. ἐπ.pierre cyanée ἡ bleue, κύανος, λαζούριος λίθος. § μίγμα, συγχώνευμα ἀνθρακικοῦ χαλκοῦ καὶ ἀνθρακικῆς ἀσβέστου, βῶλος Ἀρμενίας. § γένος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μεδουσῶν.
Cyanelle, Ϛ. γένος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κρινοειδῶν.
Cyanithe, Ϛ. κυανίτης, πέτρα.
Cyanoïde, ἐπ. ὄνομα πολλῶν φυτῶν οἷον κενταυρίων, πρωτέως τινὸς θάμνου τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Cyanomètre, ἀρ. κυανόμετρον, ὄργανον χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ προσδιορίσῃ τὴν δύναμιν τοῦ κυανοῦ χρώματος τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκ τούτου τὴν ὕψωσιν τοῦ παρατηρητοῦ. (κύκλος χαρτονίου διηρημένος εἰς 40 ζώνας τῶν ὁποίων τὸ χρῶμα αὐξάνει βαθμηδὸν ὥστε ὁ βαθμὸς 1 — παριστάνει τὸ λευκὸν ἕως τὸν 40 —παριστάνοντα τὸ μέλαν).
Cyanopathie, Ϛ. κυανοπάθεια, κυάνωσις, νόσος.
Cyanopsis, Ϛ. γένος φυτῶν.
Cyanorkis, ἀρ. γένος ἐκ τοῦ συζύγματος τῶν ὀρχεοειδῶν.
Cyathe, ἀρ. κύαθος, εἶδος ποτηρίου. § μέτρον. § κύαθος, γένος φυτῶν λεγόμενον καὶ nidulaire.
Cyathée, Ϛ. κυάθεια, γένος πτερίδων.
Cyathode, ἐπ. κυαθώδη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν δικέρων.
Cyathophore, ἀρ. κυαθοφόρος γένος φυτῶν.
Cyathule, Ϛ. *κυαθύλη, γένος φυτῶν.
Cybèle, Ϛ. κυβέλη. § πλανήτης τοῦ Ἑρσχέλλου ἢ οὐρανοῦ.
Cybernésies, Ϛ. πλ. κυβερνήσια, ἑορτὴ καταστατθεῖσα ὑπὸ Θησέως πρὸς μνήμην τοῦ ἐπαναγαγόντος αὐτὸν πλοίου ἀπὸ Κρήτης εἰς Ἀθήνας.
Cybistique, Ϛ. κυβιστικὴ, τέχνη ἐπικινδύνων πηδημάτων.
Cycas, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς πολυάνδρου Διοικίας.
Cycéon, ἀρ. κυκεὼν, ποτὸν τῶν ἀρχαίων.
Cychrame, ἀρ. κεγχραμὶς ἢ κέγχραμος μικρὸν ἔντομον τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.
Cychre, ἀρ. *κέγχρος, γένος ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.
Cycinnis, Ϛ. εἶδος χοροῦ ἢ ᾠδῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.
Cyclade, Ϛ. κυκλὰς, κατοικίδιον φόρεμα τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Cyclade, Ϛ. γένος διθύρων κογχυλίων.

Cyclame, ἡ Cyclamen, ἀρ. κυκλάμινον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀροβαγχοειδῶν.

Cyclaminos, ἀρ. τὸ. Cycleme.

Cycle, ἀρ. κύκλος, σχῆμα γεωμετρικόν. § περιοδος. § περιστροφὴ αἰῶνος τινων ἐτῶν. — lunaire σεληνιακὸς κύκλος ἐτῶν 19 — solaire ἡλιακὸς κύκλος ἐτῶν 28 μετὰ τὸ τέλος τούτου τὰ κυριακὰ γράμματα καὶ τα σημαινοντα τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ ἔτους ἐπανέρχονται εἰς τὸ πρότερον· — de l indiction romaine κυκλος 15 ἐτῶν.

Cyclide, Ϛ. κυκλίς, γένος *ὑγρογενῶν ζωῦφίων.

Cyclique, ἐπ. κυκλικὸς, ποιηταὶ Ἕλληνες συγγράψαντες τὴν μυθώδη ἱστορίαν: τὰ ποιήματα αὐτῶν ἐλέγοντο ἐπικὸς κύκλος.

Cyclobranches, ἀρ. πλ. κυκλόβραγχα, ταγμα τῆς κλάσεως τῶν μαλακίων.

Cycloïdal, le, ἐπ. κυκλοειδὴς. espace — το περιεχόμενον διαστημα εἰς το κυκλοειδὲς καὶ τὴν βασιν του.

Cycloïde, Ϛ. κυκλοειδὲς, γραμμὴ καμπυλη περιγραμμενη ἀπὸ σημείον τῆς περιφερείας κύκλου προσδιόντος καὶ κυλισμένου εἰς ἐπίπεδον.

Cyclolithe, ἀρ. κυκλόλιθος, γένος πολυπόδων.

Cyclomètrie, Ϛ. κυκλομετρία, τέχνη τοῦ μετρᾶν τοὺς κύκλους.

Cyclope, ἀρ. κύκλωψ, γένος κογχυλίων.

Cyclopée, Ϛ. παντόμιμος, χορὸς τῶν ἀρχαίων ἔχων ὑποκείμενον τὸν Κύκλωπα Πολύφημον.

Cyclopéen, enne, ἐπ. κυκλωπικός. architecture — enne ἀρχαιότης, ἀρχιτεκτονικὴ ἀποδιδομενη εἰς τοὺς Κύκλωπας.

Cyclopes, ἀρ. πλ. Κύκλωπες, μονόφθαλμοι ἄνθρωποι.

Cyclophore, ἀρ. κυκλοφόρος, γένος πτέρεων.

Cycloptère, ἀπ. κυκλόπτερον, γένος ἰχθύων τοῦ τμήματος τῶν βραγχοστέγων.

Cyclostomes, ἀρ. πλ. κυκλόστομα, συστημα ἰχθύων, ἢ μᾶλλον ζώων κειμενων μεταξὺ ἰχθύων καὶ σκωλήκων.

Cyclotome, ἀρ. κυκλότομον, ἐργαλεῖον συνιστάμενον εἰς χρυσοῦν κύκλον καὶ ὀξεῖαν λεπίδα, διὰ τοῦ ὁποίου στηρίζων τις τὸν βολβὸν τοῦ ὀμματίου σχίζει τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα.

Cydne, ἀρ. κύδνον, γένος ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν ἡμιπτέρων.

Cydonite, Ϛ. κυδωνίτης, λευκὴ καὶ εὔθρυπτος πέτρα ἔχουσα ὀσμὴν κυδωνίου. § ποτὸν κατεσκευασμένον ἀπο κυδώνια.

Cygne, ἀρ. κύκνος, πτηνὸν ἔνυδρον, ἐκ τοῦ ταγματος τῶν νηκτικῶν, συστήματος δὲ τῶν διρματορρύγχων.

chant de — οἱ τελευταῖοι στίχοι ποιητοῦ συντεθειμένοι ὀλίγω πρὸ τοῦ θανάτου § ποιητής. — Thébain Θηβαῖος κύκνος, ὁ Πίνδαρος. § αστερισμὸς τοῦ ἀρκτικοῦ ἡμισφαιρίου.

Cylas, ἀρ. κυλᾶς, γένος ἐντόμων, τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων κτλ.

Cylidre, ἀρ. κύλινδρος, γένος ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.

Cylindracé, ée, ἐπ. κυλινδροειδής.

Cylindre, ἀρ. κύλινδρος § κλάσις κωγχυλίων ἐχόντων σχῆμα κυλίνδρου.

Cylindre ἢ marbre, ἀρ. τὸ κυλινδρικὸν μέρος τοῦ τροχοῦ τοῦ πηδαλίου, ὅπου τυλίσσεται τὸ σχοινίον διὰ νὰ κινῇ τὸν οἶακα.

Cylindrie, Ϛ. κυλινδρία, ὄενδρον τῆς Κοχιγχίνης, καὶ τῶν Μολουκονήσων

Cylindriformes ἢ Cylindroïdes, ἀρ πλ. σύστημα ἐντόμων τοῦ ταγματος τῶν κολεοπτέρων.

Cylindrique, ἐπ. κυλινδρικός

Cylindrite, Ϛ. ὀρυκτος κύλινδρος.

Cylindroïde, ἀρ. κυλινδροειδὲς. σῶμα μέρη τοῦ ἐγκεφάλου ἔχοντα τὸ σχῆμα τοῦτο καὶ λεγόμενα προσεκτὰ κέρατα τοῦ Ἄμμωνος.

Cylindrosomes, ἀρ. πλ. κυλινδρόσωμα, σύστημα ἰχθύων.

Cyliste, ἀρ. ὄενδρύλλιον τῆς παραλίας τοῦ Κορομανδέλ.

Cyllénie, Ϛ. κυλλήνια, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων, συστήματος τῶν ταινιστόμων, φυλῆς δὲ τῶν βομβυλιοειδῶν.

Cyllestis, ἀρ. ὄρτος τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων ἀπὸ ὄλυραν.

Cyllodium, ἀρ. κυλλόδιον, γένος ἐντόμων.

Cymaise, Ϛ. κυμάτιον, ὑψηλὴ ἄιρα κορωνίδος, γλυφὴ ἐξ ἡμισείας κοιλη καὶ καμπύλη τελευτῶσα τὴν κορωνίδα. § μέρος τοῦ Δωρικοῦ καὶ Τυρρηνικοῦ κιονοκράνου.

Cymbaire, Ϛ. φυτὸν τῆς Σιβηρίας.

Cymbalaire, Ϛ. εἶδος τοῦ γένους mufler.

Cymbale, Ϛ. κύμβαλον, ὄργανον μουσικῆς κατεσκευασμένον ἀπὸ χαλκὸν σιδηροῦν τριγωνον φέρον σῦρμα χάλυβος, ὅπου φαίνονται περασμένοι κρίκοι, οἱ ὁποῖοι μετακινοῦνται μὲ σιδηροῦν πλῆκτρον. § παίγνιον ὀργάνου.

Cymbe, ἀρ. κύμβη, γένος κογχυλίων.

Cymbidion, ἀρ. κυμβίδιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀρχεοειδῶν.

Cymbiforme, ἐπ. ἔχον σχῆμα κύμβης, ἐφολκίου, φελούκας.

Cymbrachnée, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν.

Cymbulie, Ϛ. γένος μαλακίων πτεροειδῶν.

Cyme, Ϛ. (Σύσανος;) ἄθροισμα μίσχων οἱ ὁποῖοι ἀναχωροῦντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου καὶ ἐκτεινόμενοι ὁριζοντιως ἀπολήγουσιν εἰς μίαν ἢ ὀυο σειρὰς ἀνθέων.

Cymeux, euse, τὸ. Cimeux.

Cyminde, ἀρ. (κύμινδις), γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.

Cyminosme, Ϛ. κυμινοσμα, γένος φυτῶν.

Cymodice, ἀρ. (κυμοδίκη) γένος ὀστρακοδέρμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἰσοπόδων.

Cymodocée, Ϛ. κυμοδόκη, γένος πολυπόδων κοραλλιογόνων.

Cymophane, Ϛ. κυμοφανὴς, πέτρα γρανοχρους, γαλακτοειδανος.

Cymothoés, ἀρ. *κυμαθόη, ὄνομα τῆς Σαλάσσης, κοῦφαρις κουφαρίστρα

Cynaëde, ἀρ. γένος ἰχθύων ἔχον τύπον τὸν σάργον.

Cynamoge, ἀρ. πτηνὸν τῆς Ἀραβίας.

Cynanche ἢ Cynancie, Ϛ. κυνάγχη, συνάγχη, πάθος τοῦ λαιμοῦ.

Cynanque, Ϛ. *κύναγχος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν νηριοειδῶν.

Cynanthemis, Ϛ. κυνανθεμὶς, φυτόν.

Cynanthropie, Ϛ. κυνανθρωπια, νόσος, τὴν ὁποιαν ὁ πάσχων φαντάζεται ὅτι μετεβλήθη εἰς σκύλον.

Cynarocéphales, Ϛ. πλ. κιναροκέφαλα, συστημα φυτῶν μεταξὺ τῶν κιχωριοειδῶν καὶ γναφαλιοειδῶν Corymbifère.

Cynégétique, ἐπ. κυνηγετικὸς (poème —).

Cynips, τὸ. Cinips.

Cynique, ἐπ. καὶ οὐσ. κυνικός. § ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος. spasme —, comvulsions —s συστροφὴ τοῦ στόματος ἀναλογοῦσα μὲ τοῦ παρωργισμένου σκύλου.

Cynisme, ἀρ. κυνισμὸς, φιλοσοφία, αἵρεσις κυνική. § ἀναίδεια, ἀναισχυντια.

Cynite, Ϛ. πέτρα ἔχουσα σχῆμα κυνὸς, σκύλου.

Cynocéphale, ἀρ. κυνοκέφαλος, εἶδος πιθήκου.

Cynocrambe, Ϛ. κυνοκράμβη, (λιπόζωστις;) φυτόν.

Cynode, ἀρ. (κυνόζολον ;) γένος φυτῶν.

Cynodon, ἀρ. κυνόδους, σπάρος, ἰχθύς.

Cynoglosse, Ϛ. γένος φυτῶν (κυνόγλωσσον).

Cynoglossoïdes, Ϛ. πλ. κυνογλωσσοειδῆ, γένος φυτῶν τὸ καὶ τῶν ἀρνογλώσσων λεγόμενον.

Cynoglosson, ἀρ. κυνόγλωσσον.

Cynomètre, Ϛ. κυνομήτρα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.

Cynomoir, ἀρ. *κυνόμορον, φυτὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς Μαυριτανίας καὶ Μινίτης.

Cynontode, Ϡ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρύων.

Cynophallophorus, ἀρ. κυνοφαλλοφόρος, εἶδος καπάρεως.

Cynops, ἀρ. κύνωψ, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τοῦ βρόμου, συστήματος δὲ τῶν σιτοειδῶν.

Cynorexie, Ϡ. κυνορεξία, πεῖνα σκυλίσια.

Cynorhaeste, Ϡ. κυνορραῖστης, τὸ ἄλλως κροτων λεγόμενον καὶ κ.τσιμοῦρι, ζωύριον, τὸ ὁποῖον βασανίζει τοὺς κύνας, σκύλους.

Cynorhodon, ἀρ. κυνόρροδον, κυνόσβατος, εἶδος βάτου, κ. ἀγριοτριανταφυλλιά § κυνόσβατον καὶ κυνόρροδον, ὁ καρπὸς αὐτῆς. § — γλύκασμα κατεσκευασμένον ἀπὸ τὸ κυνόρροδον.

Cynorkis, ἀρ. κυνόρχις, γένος φυτῶν.

Cynorynchium, ἀρ. κυνορύγχιον, εἶδος χελώνης.

Cynosbatos, ἀρ. κυνόσβατος, ἀκανθώδες φυτὸν φέρον τὸ κυνόρροδον ἢ ἀγριοτριανταφύλλον.

Cynosiens, ἀρ. πλ. κυνοειδῆ, σύστημα μαστοφόρων ζωοφάγων, δακτυλοβαμόνων, περιλαμβάνον τὰ γένη κύνα, ὕαιναν καὶ κυναλώπεκα.

Cynosorchis, ἀρ. κυνόσορχις, ὄνομα διαφόρων ὄρχεων, φυτόν.

Cynosure, Ϡ. κυνοσουρὰ, μικρὰ ἄρκτος, ἀστερισμός. § ὄνομα διαφόρων σιτοειδῶν φυτῶν καὶ μάλιστα τοῦ Cretelle.

Cyperoïdes, Ϡ. πλ. κυπειροειδῆ, σύστημα φυτῶν φυομένων εἰς τοὺς καθύγρους τόπους παρὰ τὸ κύπειρος, κυπειρὴ (πιπερόρριζας)

Cyphelle, Ϡ. κυφέλλον, κοιλωμάτιον, μικρὸς λάκκος στρογγύλος καὶ περιχειλωτὸς ὡς τὸ κοῖλον τοῦ ὠτίου εἰς τὸ κατω μέρος τῶν λειχήνων.

Cyphi, ἀρ. κῦφι, ἄρωμα τῶν ἱερέων παρα τοῖς ἀρχαίοις Αἰγυπτιοις εἰσαγόμενον εἰς την σκευασιαν διαφόρων ἀντιδότων.

Cyphie, Ϡ. κυφία, γένος φυτῶν τῆς πενταν̃δρου μονογυνίας.

Cyphonisme, ἀρ. κυφωνισμὸς, εἶδος τιμωρίας, κολάσεως, καθ' ὃ ἐξετίθετο εἰς τὸν ἥλιον ὁ κατάδικος ἀλειμμένος μὲ μέλι καὶ κατεσθιέτο ἀπὸ τας μυίας.

Cyphose, Ϡ. κύφωσις, κ. καμβοῦρα τῆς ῥαχης

Cypres, ἀρ. κυπάρισσος, κυπαρίσσιον, δένδρον ῥητινῶδες, σύμβολον τοῦ Θανατου. — de mer, ἀρ. *ἁλοκυπάρισσος, δύω ζωάρια Θαλάσσια λεγόμενα antipatho καὶ Sertulaire.

Cyprière, Ϡ. κυπαρισσὼν, δάσος κυπαρίσσων.

Cyprin, ἀρ. κυπρῖνος, κ. γρεβάδι, τουρ. σαζάνι, γένος ἰχθύων περιλαμβάνον ἐπέκεινα τοῦ ἡμίσεως τῶν διακιτωμένων εἰς ποταμούς.

Cyprine ἡ Cypris, Ϡ. Κύπρις ἡ Ἀφροδίτη.

Cyprinien, ἀρ. ζωάριον ἐκ τῶν κογχυλίων (σωλήνων;)

Cyprinodon, ἀρ. κυπρινόδους, ἰχθὺς τοῦ κόλπου τῆς Καρολουπόλεως (μεσημβρ. Ἀμερ.)

Cyprinoïde, ἀρ. κυπρινοειδὴς, ἰχθύς. § μόρμυρος (ἕτερος).

Cypripède, Ϡ. κυπριδόπεζα, φυτὸν ὀρχεοειδές.

Cypris, ἀρ. κύπρις, γένος ὀστρακοέρμων ἐχόντων ὡς χαρακτῆρας ὄστρακον διθυρον, κεφαλὴν κρυμμένην, δύω κεραίας δίκην λαβίδων, τέσσαρας χηλὰς, ἓν ὄμμα καὶ μίαν οὐράν.

Cyproyer, ἀρ. ἴδ. Cyroyer.

Cypsele, ἀρ. κυψέλη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνδραχνοειδῶν εὑρισκόμενον εἰς τὸν ἅγιον Δομίγκον (Ἀμερ)

Cyrhasie, Ϡ. κυρβασία, περσικὴ τιάρα, χυδ. μπερέτα, τουρκ. κιουλάρι ἄλλως λεγομένη καὶ κίδαρις.

Cyrbes, Ϡ. πλ. κύρβεις, πυραμιδοειδεῖς στύλοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦσαν γραμμένοι οἱ Θρησκευτικοὶ νόμοι τοῦ Σόλωνος.

Cyrénaïque, ἐπ. κυρηναϊκὸς· λέγεται περὶ τῆς αἱρέσεως (secte—) τοῦ φιλοσόφου Ἀριστίππου τοῦ ἀπὸ Κυρήνης.

Cyrille, Ϡ. κύριλλος, γένος φυτῶν τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Cyrographe, ἀρ. χειρόγραφον, σημείωμα, ὑπογραφὴ, σύμβολον, σχῆμα, χαρακτῆρες εἰς τὸ περιθώριόν τινος ἐγγράφου χωριζόμενοι ἀπ' αὐτὸ, καθὼς τὸ διπλότυπον ἀπὸ τὸ στέλεχος.

Cyrofer, ἀρ. κηροφόρον, δένδρον τῆς Μαρτινίκας.

Cyrta, ἀρ. * κύρτος, Θάμνος τῆς Κοχιγχίνης.

Cyrtandre, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς διανδρου μονογυνίας.

Cyrtante, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ναρκισσοειδῶν, * κύρτις.

Cyrte, ἀρ. κύρτις, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων, συστήματος δὲ τῶν τανυστόμων. § δενδρόβολλιον τῆς Κοχιγχίνης, γένος τῆς δεκάνδρου μονογυνίας.

Cyrtochile, ἀρ. * κυρτόχειλον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.

Cyrtostyle, ἀρ. * κυρτόστυλον, δένδρον τῆς νέας Ὀλλανδίας, γένος τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.

Cyssotis, ἀρ. * κυσσῖτις, φλόγωσις τοῦ κυσσοῦ, τοῦ πρωκτοῦ, τοῦ ἀραιορρώνος.

Cystalgie, Ϡ. κυστεαλγία, πάθος τῆς κύστεως.

Cystanthe, ἀρ. κυστανθὲς, δένδρον τῆς νέας Ὀλλανδίας, γένος τῆς πενταν̃δρου μονογυνίας.

Cystéolithe, Ϡ. κυστεόλιθος, Θαλασσία πέτρα εὑρισκομένη εἰς τοὺς σπόγγους.

Cystépatique ἐπ. πόρος, ὅθεν ἡ χολὴ ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἧπαρ εἰς τὴν χοληδόχον κύστιν καὶ αὐτόθεν εἰς τὸν ἡπατικὸν ὀχετόν.

Cystibranches, ἐπ. πλ. κυστεόβραγχα, τμῆμα μαλακοστράκων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἰσοπόδων.

Cysticapnos, ἀρ. * κυστεόκαπνος, γένος φυτῶν, κορυδαλλὶς, καπνία.

Cysticerque, ἀρ. (κυστεόκερκος) ὑδατὶς, ζωύριον εὑρισκόμενον εἰς τὴν κοιλίαν τῶν μαστοφόρων.

Cystidicole, ἀρ. γένος ἐντοσθιοβίων σκωλήκων.

Cystiphlogie, Ϡ. κυστῖτις, φλόγωσις τῆς κύστεως.

Cystirrhagie, Ϡ. αἱμορραγία κύστεως.

Cystirrhée, Ϡ. κατάρρους τῆς κύστεως.

Cystite, Ϡ. κυστῖτις, νόσος τῆς κύστεως.

Cystitome, ἀρ. κυστεοτόμον, ἐργαλεῖον πρὸς διατομὴν τῆς κύστεως τοῦ κρυσταλλοειδοῦς φακοῦ.

Cystobubonocèle, ἀρ. κυστεοβουβωνοκήλη, κήλη (σπάσιμον) εἰς τὸν βουβῶνα (τὴν ῥίζαν τοῦ σκέλους), περιλαμβάνουσα καὶ τὴν οὐροδόχον κύστιν

Cystocèle, Ϡ. κυστεοκήλη.

Cystodynie, Ϡ. κυστεωδυνία, πόνος εἰς τὸν τόπον τῆς κύστεως.

Cystolithique, ἐπ. κυστεολιθικὸς, προερχόμενος ἀπὸ λιθίασιν, πέτραν τῆς κύστεως.

Cystomerocèle, Ϡ. κυστεομηροκήλη, κήλη (σπάσμα) τῆς κύστεως εἰς τὸν μηρόν.

Cystophlégique, ἴδ. Cystoplégique.

Cystophlegmatique, ἐπ. προερχόμενος ἀπὸ τὴν φλόγωσιν τῆς κύστεως.

Cystophlogie, Ϡ. φλόγωσις τῆς κύστεως.

Cystoplégique, ἐπ. κυστεοπληγικὸς, ἀναφερόμενος εἰς τὴν παραλυσίαν τῆς κύστεως.

Cystoplexie, Ϡ. παραλυσία τῆς κύστεως.

Cystoptose, Ϡ. κυστεόπτωσις, πρόπτωσις τῆς κύστεως διὰ τῆς οὐρήθρας.

Cystopyique, ἐπ. κυστεοπυϊκὸς, γενόμενος ἀπὸ τὴν ἐμπύησιν τῆς κύστεως.

Cystospastique, ἐπ. γενόμενος ἀπὸ ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς σπασμοὺς τῆς κύστεως.

Cystothromboïde, ἐπ. λέγεται περὶ νόσου συνισταμένης εἰς θρόμβους αἵματος ἐντὸς τῆς κύστεως.

Cystotome, ἀρ. κυστεοτόμον, ἐργαλεῖον πρὸς διατομὴν τῆς κύστεως, ἐπὶ λιθιάσεως.

Cystotomie, Ϡ. κυστεοτομία, διατομὴ τῆς κύστεως.

Cythérée, Ϡ. Κυθέρεια, κυθήρη, ὄνομα τῆς Ἀφροδίτης.

Cythériades, ϑ. πλ. κυθηριάδες, αἱ περὶ τὴν Ἀφροδίτην χάριτες.
Cytise, ἀρ. κύτισος, φυτόν.
Cyziacan, ἀρ. ξηραντήριον σαπωνοργείου.
Cyzicène, ϑ. κυζικηνὴ (αἴθουσα) ἑστιατόριον παρὰ τοῖς Ἕλλησι.
Czar, ἀρ. μοναρχὴς τῆς Ῥωσσίας.
Czarine, ϑ. μοναρχὶς τῆς Ῥωσσίας, ἡ σύζυγος τοῦ μονάρχου.
Czarowits, ἀρ. Καισαρίδης, υἱὸς τοῦ μονάρχου τῆς Ῥωσσίας.
Czigitai, ἀρ. μαστοφόρον ἐκ τοῦ γένους Ἵππου.

D.

D. ἀρ. (προφέρεται δὲ κατὰ τὸν παλαιὸν, καὶ de κατὰ τὸν νεώτερον τρόπον) τέταρτον στοιχεῖον τοῦ ἀναβήτου, ἐν τῶν συμφώνων, τὰ ὁποῖα ὠνομάσθησαν ὀδοντοπρόσωπα, ἐπειδὴ ἐκφωνοῦνται διὰ τῆς πρὸς τοὺς ὀδόντας κινήσεως τῆς γλώσσης. προφέρεται ὡς t, ὅταν ἡ ἀκόλουθος λέξις ἄρχεται ἀπὸ φωνῆεν ἢ ψιλὸν h. οἷον grand homme (προφ. grant) rend-il (rent-il) § μουσ. ἦχος, λιγυρὸς. § ἀριθ. 500.
D La Ré, D Sol, Qè ἢ ἁπλῶς D. δευτέρα γραφὴ (Note;) τῆς διατονικῆς κλίμακος λεγομένη ἄλλως Re
Da, σύ. ὁ. ἀναμφιβόλως. oui da, nenni da ναὶ δὰ, οὐδέτα, ὄχι δὰ.
Daalder, ἀρ. ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Ὁλλανδίας, 3 λίτρ. καὶ 5 σολδ.
Daboècie, ϑ. * δαβοικία γένος φυτῶν
Daboie, ϑ. εἰδικὸν ὄνομα ὄφεως.
D'abord, ἐπίρ. τὸ. Abord.
Daboue, τὸ. Daboie
Dabonis, ἀρ. ὑφόνιον πανίον βαμβακερὸν τῆς Ἰνδίας παρὰ τὸν τόπον ὅπου ὑφαίνεται.
Daburi, ἀρ. καρπὸς, ὀπώρα Ἀμερικῆς
Da-capo, ἰταλ. φρ. μουσ. ἐξ ὑπαρχῆς (νὰ ἐπαναληφθῇ ὁλόκ. τὸ αὐτὸ μέλος).
Dachnè, ἀρ.* δάχνη, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων, τμήματος τῶν πενταμέρων, συστήματος τῶν ἡλοκέρων, φυλῆς τῶν πελτοειδῶν.
Dacnis, ἀρ.* δαχνὶς, διαίρεσις γένους Cassique
Dacryome, ἀρ. συγκόλλησις, σύμφυσις τῶν δακρυρρόων πόρων.
Dacryon, ἀρ. δάκρυον.
Dacryonie, ϑ. * δακρυωπία, δακρυρροΐα, ἀτία δακρύων (ἐπὶ φαρμάκων κινούντων δάκρυα).
Dactyle, ἀρ. δάκτυλος, ποῦς συγκείμενος ἀπὸ μίαν μακρὰν καὶ δύο βραχείας συλλαβὰς (κατὰ μεταφορὰν τῶν τριῶν φαλάγγων τοῦ δακτύλου). § δάκτυλος, μέτρον γραμμικὸν ἴσον μὲ τὸ πλάτος τοῦ δακτύλου ἢ 8 γραμμάς § δοχμὴ χορδῶν ἀψήκτων. § δάκτυλος, ἢ κορωνόπους, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν. § δάκτυλος, νογκύλη Σαλασσία (σωλὴν;) ὀστρακόδερμον.
Dactyles, ἀρ πλ. δάκτυλοι, (ἰδαῖοι) ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.
Dactylées, ἀρ. πλ. δακτυλοπτέρυγες, συστημα ἰχθύων ὀστεοθωράκων, ὀλεβράγχων.
Dactyliogliphe, ἀρ. δακτυλιογλύφος, σκαλίζων λίθους δακτυλίων.
Dactyliographie, ϑ. δακτυλιογραφία, περιγραφὴ τῶν δακτυλίων λίθων.
Dactyliologie, ϑ. δακτυλιολογία, γνῶσις τῶν δακτυλίων λίθων, ἢ ἁπλῶς τῶν σκαλιστῶν πετρῶν.
Dactyliomance, ϑ. δακτυλιομαντεία.
Dactyliomancie, ϑ τὸ. Dactyliomance
Dactylion, ἀρ. δακτύλιον, φυτὸν τοῦ γένους ἐξίνη ἢ κισσάμπελος, (λειοστιλὴξ;), κατά τινας σαμμωνία
Dactyliose, ἀρ. δακτυλοσύμφυσις, ἕνωσις φυτικὴ τῶν δακτύλων.
Dactyliothèque, ϑ. δακτυλιοθήκη, συλλογὴ δακτυλιολίθων.
Dactylique, ἐπ. δακτυλικὸς (ῥυθμὸς, ποίημα).
Dactylis, ἀρ. δακτυλῖτις, μικρὰ ἀριστολοχία, φυτὸν.
Dactyloctenion, ἀρ. δακτυλοκτένιον, γένος φυτῶν.
Dactylologie, ϑ δακτυλολογία, τέχνη τοῦ συνδιαλέγεσθαι διὰ τῶν δακτύλων διαφόρως σχηματιζομένων χρήσιμος εἰς τοὺς ἐνωσὺς ἢ κωφαλάλους.
Dactylon, ἀρ * πηρωνυχία, φυτὸν χρήσιμον κατὰ τοὺς ἀρχαίους εἰς τὰς παρωνυχίδας.
Dactylonomie, ϑ. δακτυλονομία, δακτυλομετρία, τὸ ἀριθμεῖν διὰ τῶν δακτύλων.
Dactylopore, ἀρ. δακτυλοπόρος, πολύπους.
Dactyloptère, ἀο. δακτυλόπτερος, γένος ἰχθύων, χιλιδονίας, χελιδωνόψαρον.
Dactyologie, ϑ. τὸ. Dactylologie
Dacus, ἀρ. δάκος ἢ δάκετον, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων κτλ.
Dada, ἀρ. λέξις τῶν βρεφῶν σημαίνουσα τὸν ἵππον. aller à — πορεύομαι ἱππαστὶ, περιβάδην, πηγαίνω καβάλα.
Dadais, ἀρ. εὐήθης, ἠλίθιος.
Daduque ἢ Dadouque, ἀρ. δαδοῦχοι, ἱερεῖς τῆς Δήμητρος κτλ.
Daëzagie, ϑ. ἀσυρικὸν νόμισμα τῆς Περσίας.
Daedalèe, ϑ δαιδάλεια, γένος φυτῶν.
Daidalion, ἀρ γεν. ὄνομα τοῦ ἱέρακος καὶ ἀετερίου.
Dague, ϑ ἐγχειρίδιον, μικρὸν ξίφος. — de prévôt ἄκρα σχοινίου, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς ἐκτύπα τοὺς πταίσαντας ναύτας. § * βυσσοφηκλὴρ, βυρσόξυστρον, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον ξύνουσιν οἱ βιβλιοπῶλαι ὅ,τι ἀρῆκαν οἱ βυρσοδέψαι εἰς τὸ δέρμα.—de cerf νέβρεια κέρατα, κέρατα ἐλάφου φυόμενα τὸν δεύτερον χρόνον
Daguer, ἐν. πετῶ βιαίως, ὁρμητικῶς, ἐπὶ ἱεράκων. § ὀχεύω, βατεύω, ἐπὶ ἐλάφου.—é, ée, μετ. biche —ée βατευμένη ἔλαφος.
Dagues, ϑ. πλ. τὰ κέρατα τοῦ δευτέρου χρόνου (ἐπὶ ἐλάφου).
Daguet, ἀρ. πρωτότερος νεβρὸς, ἔλαφιον, τὸ ὁποῖον κατὰ πρῶτον φυτρόνει κέρατα.
Dahi, ἀρ. κάπαρις Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας.
Dahlie, ϑ * δάλεια, * γεωργικὴ, γένος φυτῶν.
Daie. ϑ. πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Daigner, ἐν. ἀξιῶ, κρίνω ἄξιον, καλὸν. § εὐδοκῶ. daignez me tirer de ce doute insupportable εὐδόκησον νὰ μὲ ἐκβάλῃς ἀπὸ τὸν ἀνυπόφορον τοῦτον δισταγμόν.
Dail, ἀρ. χυδ. ὄνομα τῶν φωλάδων καὶ μυῶν (μυδιῶν) διαιτωμένων εἰς τὰς τρύπας.
Dailleurs, τὸ. Ailleurs.
Daillots, τὸ. Andaillots.
Daim, ἀρ. πτὼς (δόρκων, ζαρκάδι).
Daine, ϑ. δορκὰς, τὸ ϑῆλυ τοῦ δόρκωνος. § (σκίκινα;) εἶδος ἰχθύος.
Daintiors, ἀρ. πλ. δρχεις τοῦ δόρκωνος.
Dairi ἢ Daïro, ἀρ. ἀρχιερεὺς τῆς Ἰαπωνίας, ἀξίωμα κληρονομικὸν.
Dais, ἀρ. σκιὰς, στέγασμα ἀπὸ ὕφασμα στολισμένον μὲ κρώσσια ἐπάνω ϑρόνου κτλ.
Daïs, ϑ. * δαὶς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν δαφνοειδῶν.
Dalat, ἀρ εἶδος στρόμβου, βίμβικος, κ. σβούρου, φούρλας.
Dalbergaria, ἀρ. * δαλβεργαρία, γένος διδυνάμων φυτῶν.
Dalberge, ἀρ. * δαλβεργία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.
Dala, ϑ ἀργυροῦν νόμισμα Ὁλλανδίας 3 φραγ. $15^{1}\cdot^{0}\cdot^{0}$.
Daleau, ἀρ. τρύπα εἰς τὸν κάδον τοῦ ἐνδικοῦ διὰ νὰ χυθῇ αὐτόθεν τὸ ὕδωρ.
Dalechampe, ϑ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τιθυμαλλοειδῶν.
Dalée, ἢ Dalea, ϑ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.
Dalème, ϑ. * καπνοσόβη, μηχανὴ συγκειμένη ἀπὸ διαφόρους σωλῆνας εὐκολύνουσα τὴν ἔξοδον τοῦ καπνοῦ.
Dalle, ϑ πλᾶξ, πλάκα, πέτρα πρὸς οἰκοδομὴν, ἢ στρῶσιν ἐδάφους. § ξύλον ἐσκαμμένον κατὰ μῆκος διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὀχε-

τὸς ἢ νὰ σκεπάσῃ σωλῆνας § τεμάχιον ἰχθύος § ἀκόνη. — de pompe ὀχιτὸς ἀντλίας, αὐλάκιον ξυλινον πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδατων ἀπὸ τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου.

Dalmatique, Ϛ. φόρεμα, τὸ ὁποῖον οἱ Ῥωμαῖοι ἐμιμήθησαν ἀπὸ τοὺς Δαλμάτας. § ἄμφιον τῶν ἱεροδιακόνων, στιχάριον.

Dalou, ἀρ. ἀμάρα, αὐλάκιον πρὸς ἐκροὴν τοῦ ἀκαθάρτου ὑδατος τῶν καδίων τοῦ χαρτοποιείου.

Dalot, ἀρ. ἴδε Dalou. § σωλὴν, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν μία ἄκρα τελειόνει εἰς πλάκας ὅπου εὑρίσκεται πυριτιδόκονις σκεπασμένη μὲ πισσωτὰ πανία, ἡ δὲ ἄλλη εἰς πυροτεχνήματα καὶ ἄλλας φλογιστικὰς ὕλας τοῦ ἐμπρηστηρίου.

Dam, ἀρ. peine de — γέεννα, κόλασις, ποινὴ τῶν στερουμένων τοῦ θεοῦ, τῆς θείας ἐλλάμψεως.

Dama, ἀρ. πρόξ, ζῶον.

Damalides, ἀρ. πλ. γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων.

Daman, ἀρ. ὕραξ, μικρὸν γένος μαστοφόρων (μέλις τῆς Ἀραβιας).

Damantilope, ἀρ. πρόξ.

Damas, ἀρ. (τὸ s ἄρ.) δαμασκηνὸν ὕρασμα μὲ ἄνθη. — de Lyon, de Genes Λουγδούνου, Γενούας. — coffart τὸ μιμούμενον τὸ ἀληθὲς δαμασκηνὸν καὶ ἔχον τὸ στημόνιον ἀπὸ τρίχα, λινάριον, μαλλίον ἢ βαμβάκιον § λεπτότατος χάλυψ, μαχαιρα, ἀκινάκης ὀξύστομος τῆς Δαμασκοῦ. § δαμασκηνὸν (προϊὸν) ν. δαμάσκηνον.

Damasone ἢ Damasonium, ἀρ. δαμασώνειον, γένος φυτῶν.

Damasonie, Ϛ. δαμασωνία, φυτὸν τῆς Ἰνδίας, γένος τῆς ἑξάνδρου μονογυνίας.

Damasquette, Ϛ. χρυσόπαστον ἢ ἀργυρόπαστον ὕφασμα, στόφα χρυσῆ.

Damasquin, ἀρ. βάσος τῶν ἀνατολικῶν τόπων 600 δραχμῶν ἢ 4 ½ λιτρῶν.

Damasquiner, ἐν. οὐδ. δαμασκηνῶ, χρυσαργυρῶ, ποικίλλω τὸν σίδηρον ἢ χάλυβα καθὼς εἰς τὴν Δαμασκόν. —é, ée, μετ. Couteau — δαμασκηνουργὲς μαχαίριον.

Damasquinerie, Ϛ. δαμασκήνωσις, χρυσαργύρωσις χάλυβος, σιδήρου.

Damasquineur, ἀρ. δαμασκηνωτής.

Damasquinure, Ϛ. δαμασκήνωμα, δαμασκηνουργές.

Damasser, ἐν. ἀνθοκροκίζω, διανθίζω, ποικίλλω μὲ ἄνθη ὑραίνων. § ποικίλλω μὲ σχήματα καὶ ἄνθη πλέκων (καλάθιον) —é, ée, μετοχ. linge — ἀνθοκρόκιστον ὀθόνιον. serviette —ée διηνθισμένον χειρόμακτρον.

Damasseur, ἀρ. ἀνθοκροκιστὴς, διανθιστής.

Damassin, ἀρ. ὕρασμα μιμούμενον τὸ διηνθισμένον, ἔχον δὲ ὀλιγότερον στημόνιον καὶ ὑράδιον παρ' αὐτό.

Damassure, Ϛ. δαμασκηνουργία, ἐργασία τοῦ διηνθισμένου ὑφάσματος.

Dame, Ϛ. κυρία, ἀρχόντισσα, ἀνωτέρα τῶν κοινῶν γυναικῶν, τίτλος τιμῆς. faire la — κάμνει τὴν ἀρχόντισσαν § ὄαμα, χαρτία τοῦ παιγνιδίου ἔχοντα σχῆμα κυρίας. § — ἡ βασίλισσα, τὸ μεγαλήτερον κομμάτιον μετὰ τὸν βασιλέα εἰς τὸ ζατρίκιον. § πεσσὸς τοῦ ἀβακίου, ὄαμα. jeu de —s πεσσεία. jouer aux —s πεσσεύω. joueur de —s πεσσευτής. § πιεστὴρ, ξύλον, μὲ τὸ ὁποῖον κτυπῶσι τὸ λιθόστρωμα, τὴν χλόην, τὴν γῆν, τὴν ἐποίαν βάλλουσιν εἰς τὴν ἀμμάδιστον (mortier) § χῶμα, πρόχωμα διώρυγος, σεῦδα. § τεμάχιον χλοερᾶς γῆς, ἀφιέμενον ὡς σημεῖον εἰς τὴν καταμέτρησιν. § κλεῖσμα τῆς θυρίδος μεγάλου χωνείου. — jeanne * φορμοπιτύνη, ἀγγεῖον ὑέλινον σκεπασμένον ἔξωθεν μὲ λυγαριὰν κτλ. § θαυμ. ἐπίρ. — ! je ne savais pas πά. . . ! δὲν τὸ ἤξευρα.

Damelopre, Ϛ. πλοῖον Ὁλλανδικὸν χρήσιμον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ τόπου.

Damer, ἐν. βάλλω πεσσὸν ἐπάνω ἄλλου ἀνήκοντος εἰς τὸν ἀνταγωνιστὴν καὶ ἀποκρουσθέντος μέχρι τοῦ τελευταίου τετραγώνου τοῦ πεσσευτηρίου εἰς τὸ ἀντιπέραν μέρος. — une dame ὁ ὁποκοσύσας οὕτω τὸν πεσσὸν λέγεται qu' il est à dame καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸν ἀντίπαλον νὰ διπλώσῃ τὸν πεσσόν. qu' on le dame ἐπιτ. νὰ βάλῃ τις ἄλλον πεσσὸν εἰς τὸν ἰδικόν του, ὁ δὲ διπλώσεις οὕτω πεσσός dame damée παίζεται εἰς διφόρους θέσεις — le pion à quelqu' un ὑποσκελίζω τινὰ, ὑπερτερῶ, νικῶ.

Dameret, ἀρ. γυναικάρεσκος, ἀγαπῶν νὰ ἀρέσκῃ εἰς τὰς κυρίας. § γυναικίσης, γυναικώδης.

Dames, Ϛ. πλ. δύω σιδηροῖ σφῆνες εἰς τὴν πρύμνην ἐμποδίζοντες τὰ σχοινία, κουβούδια νὰ πέσωσι κατὰ μέρος. — de canot δύω παράλληλοι σκαλμοὶ εἰς το χεῖλος τοῦ ἀκατίου κρατοῦντες μεταξὺ των τὴν ἄθετον κώπην.

Damier, ἀρ. πλινθιον, ἀβάκιον, ἐπιφάνεια διηρημένη εἰς λευκὰ καὶ μέλανα τετράγωνα. § μελανόλευκος ἢ * ἀβακίας, πτηνὸν θαλάσσιον ἔχον λευκὸν καὶ μέλαν ἐναλλὰξ χρῶμα. § εἶδος ψυχαρίου § κογχύλη κωνοειδὴς καὶ μελανόστικτος § * μελεαγρὶς (ία) ἢ * λειλιονάρκισσος, φυτόν.

Dammar ἢ Damar, ἀρ. * ῥητινόρρους, ὄνομα κοινὸν τῶν ῥητινοφόρων δένδρων εἰς τὰς Μολουκοννήσους.

Dammara, ἀρ. δένδρον Ἰνδικὸν ῥητινῶδες.

Dammar-selan, ἀρ. ῥητινοφόρον δένδρον τῶν Ἰνδικῶν νήσων.

Dammer, ἀρ. ῥητίνη τοῦ Dammara χρησιμεύουσα εἰς λυχνοκαΐαν.

Damnable, ἐπ. (τὸ m ἄρ. καθὼς καὶ εἰς τὰ παράγωγα) γεέννης, κολάσεως ἄξιος. § ἀποτρόπαιος, ἀνόσιος, στυγερός.

Damnablement, ἐπίρ. ἀξιοκολάστως.

Damnation, Ϛ. κόλασις.

Damner, ἐν. κολάζω, ἐπὶ θρησκ. § κρίνω ἄξιον τῆς κολάσεως. cette passion le damnera τοῦτο τὸ πάθος θέλει τὸν κολάσει. § βασανίζω, θλίβω, ἀνιῶ καθ' ὑπερβολήν. cela me fait — τοῦτο μὲ φέρει εἰς μεγάλην ἀνυπομονησίαν. se —, αὐτοπ. κολάζομαι, φέρομαι ὀηλ. ἢ διάγω οὕτως ὥστε κινδυνεύω νὰ κολασθῶ. —é, ée, μετ. souffrir comme une âme —ée ὑποφέρω σκληρὰς βασάνους. une personne est l' âme —ée d' une autre personne ὁ δεῖνα εἶναι τόσον εἰς τινα ἀριεσμένος ὥστε κάμνει καὶ καλὸν καὶ κακὸν διὰ νὰ τὸν εὐαρεστήσῃ.

Damné, ἀρ. ὁ ἤδη κολαζόμενος ἐν ᾅδου

Damoiseau, ἀρ. πέρπερος, καλλωπιστὴς, θηλυδρίας, γυναικάρεσκος.

Damoiselle, Ϛ. προσηγορία τιμητικὴ πρὸς τὰς εὐγενεῖς νεάνιδας διδομένη ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐγγράφων.

Dampierre, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γογγυλοειδῶν.

Danaa, Ϛ. λιγυστικὸν, γένος φυτῶν.

Danaée, Ϛ. * δανάη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτερίδων.

Danaïde, Ϛ. * δαναΐς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν. § γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν λεπιδοπτέρων.

Danbik, ἀρ. πτηνὸν τῆς Ἀβυσσηνίας.

Danché, ée, ἐπ. πριονοειδὴς, ἔχων ὀδόντια πρίονος.

Dandelion, ἀρ. * δανδέλιον, φυτὸν τῆς Βιργινίας.

Dandin, ἀρ. ἀκηδὴς, ἀμέριμνος, ἀργὸς, ματαιόσχολος § βλάξ, μὴ γνωρίζων νὰ φέρηται.

Dandinement, ἀρ. § βλακεία. § ματαιοσχολία κτλ.

Dandiner, σύδ. ματαιοσχολῶ, κενοσπουδῶ, καταγίνομαι εἰς μικρὰ καὶ ἀνωφελῆ πράγματα. § βλακεύομαι. § κινοῦμαι περιπατῶν ὡς παράλυτος, δὲν γνωρίζω να φερθῶ.

Dane, Ϛ. καλυβὴ ὑπὸ τὸν μέγαν ἱστὸν τῶν ἁλιευτικῶν πλοίων εἰς τὸ Yarmouth.

Danck, ἀρ. μικρὸν ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Περσίας.

Danger, ἀρ. κίνδυνος, ζημία, βλά-

ἐπ.—imminent ἐπικείμενος κίνδυνος. s'exposer au— ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον. se mettre, être en — κινδυνεύω νὰ συμφορηθῶ. courir un ή le—τρέχω κίνδυνον. —s ὕβρεις, σκόπελοι.

Dangereusement, ἐπίφ. ἐπικινδύνως. être — malade πάσχω βαρέως, ἐπικινδύνως.

Dangereux, euse, ἐπ. ἐπικίνδυνος, ἐπιβλαβής, ἐπιζήμιος. homme — ὕστατος ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι νὰ ἐμπιστευθῇ τις, ἡ δυνάμενος νὰ ἀποπλανήσῃ, να διαφθείρῃ τὰς γυναῖκας.

Danime, Ѕ. νόμισμα χαλκοῦν παρὰ Πέρσαις.

Danois, se, ἐπ. Δάνος, ἀπὸ Δανίας. § εἶδος σκύλου μικροῦ καὶ μεγάλου.

Dans, πρόθ. ἐν. (χρόνου). —l' année ἐν τῷ ἔτει, ἐντὸς τοῦ ἔτους. —peu ἐν ὀλίγῳ. — quinze jours μετὰ 15 ἡμέρας. (τόπου) tous les peuples policés demeurent —des maisons πάντες οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ διατρίβουσιν ἐν οἰκίαις. §εἰς (κινήσεως) j'allai dans son jardin ὑπῆγα εἰς τὸν κῆπόν του. §ἐπί. —l' espérance ἐπ' ἐλπίδι. — la pensée, le dessein ἐπὶ σκοπῷ. § κανά. — le sens de votre lettre κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ γράμματός σου. §παρά. — Homère παρ' Ὁμήρῳ. ἐν γένει δὲ σημαίνει τὴν κατάστασιν. τῶν ἠθῶν καὶ τῆς τύχης, τὴν διάθεσιν τοῦ σώματος, καὶ πνεύματος, εἶον —l'embarres où je me trouvais εἰς τὴν ὁποίαν ἤμην ἀμηχανίαν. — un accès de fièvre εἰς τὸν πυρετὸν, ἐπὶ πυρετοῦ. —la crapule ἐν κραιπάλῃ, εἰς τὴν κραιπάλην —la misère ἐν πενίᾳ, εἰς πενίαν. — l' âme καθ' ἑαυτὸν, ἐν ἑαυτῷ.

Danse, Ѕ. ὄρχησις. —figurée παντόμιμος ὄρχησις. — bouffonne χορδακισμός. § νόμος, σκοπος κανονίζων, ῥυθμίζων τὰ κινήματα τῆς ὀρχήσεως.les airs de—français sont gais et légers οἱ Γαλλικοὶ χοροὶ εἶναι εὔθυμοι καὶ ἐλαφροί. § τρόπος τοῦ ὀρχεῖσθαι, χορεύειν. (—libre gênée). § χορὸς ὁηλ. συνάθροισις ἀνθρώπων διὰ νὰ χορεύσωσιν, καὶ ὁ τόπος αὐτῆς. § κίνησις. §to strike entrer en—ἐμβαίνω εἰς τὸν χορὸν, ὁηλ. μεταφ. ἀναμακτύνομαι εἰς ὑπόθεσιν, ῥαδιουργίαν, ἀναδέχομαι ἐπιχείρησιν, τῆς ὁποίας μέχρι τινὸς ἦμην ἁπλοῦς θεατής. mener la — ἡγοῦμαι τοῦ χοροῦ, σύρνω τὸν χορὸν· μεταφ. διαχειρίζω, διευθύνω ὑπόθεσιν. avoir l'air à la — ἔχω διάθεσιν πρὸς πόλεμον, εἰρ. — de corde σχοινοβατία. — de saint Gui (Weith) σκελετύρβη, σπασμωδικὴ νόσος συνιστωμένη εἰς ἀτάκτους καὶ ἀκουσίας κινήσεις τοῦ σκέλους καὶ τῆς χειρὸς τοῦ αὐτοῦ μέρους.

Danser, οὐδ. ὀρχοῦμαι, χορεύω· μεταφ. le coeur danse de joie ἡ καρδία (σκιρτᾷ) πάλλει ἀπὸ τὴν χαράν. il ne sait sur quel pied — δὲν γνωρίζει τί νὰ κάμῃ, τί νὰ γένῃ. faire — quelqu' un βάλλω τινα εἰς κίνητιν, εἰς ὀργοντίδα διὰ νὰ τὸν φέρω εἰς ὅ,τι θέλω. § ἐν. ἐκτελῶ χορόν. (— une pollonaise) — la pâte ἐργάζομαι, δουλεύω τὴν ζύμην τῶν διπύρων (παξιμαδιῶν) ἕως οὗ γένῃ στερεὰ καὶ ξηρανθῇ.

Danseur, ἀρ. —euse Ѕ. ὀρχηστὴς χορευτής, ὀρχήστρια, χορεύτρια. § διδάσκαλος ὀρχήσεως, χοροῦ. — de corde σχοινοβάτης. § σκύλος μὴ γνωρίζων καλῶς τὸν ὁρόμον καὶ φερόμενος ὧδε κἀκεῖσε.

Dante, ἀρ. τάπιρος, τὸ μέγιστον τῶν ζώων τῆς Ἀμερικῆς.

Danthonia, Ѕ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν.

Dantia, Ѕ. φυτὸν λεγόμενον καὶ Ἰσναρδία.

Dantzicois, ἀρ. Dantzicoise, Ѕ. ἀπὸ Δαντσίκου.

Danzé, ἀρ. ἐργαλεῖον τετράγωνον τοῦ ὑελοχόου.

Daos, Ѕ. πλοῖα τῶν νήσων Anjouam καὶ Mayotte.

Dapêche, Ѕ. ἀσφαλτώδης οὐσία τῆς μεσημβ. Ἀμερικῆς ἔχουσα πολλὴν ἰδιότητα τοῦ ἐλαστικοῦ κομμεος.

Daphnè, ἀρ. τιθυμαλὶς, φυτόν.

Daphnephages, ἀρ. πλ. δαφνηφάγος (Πυθία, Σιβύλλα, Ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος) φαγὼν δάφνην.

Daphnéphore, ἀρ. δαφνηφόρος (παῖδιον τὸ ὁποῖον τελουμένων τῶν δαφνηφορίων ἦτο λαμπρῶς ἐνδεδυμένον, ἔφερε στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ δάφνης κλάδον εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα.

Daphnephorées, Ѕ. πλ. δαφνηφορία, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Daphnephorique, ἐπ. δαφνηφορικὸς, ὕμνος ψαλλόμενος ἀπὸ παρθένους ἐπὶ τῶν δαφνηφορίων, ἐν ᾧ οἱ ἱερεῖς ἐβάσταζον κλάδους δάφνης.

Daphnes, ἀρ. πλ. δάφνης, γένος δστρακοδέρμων.

Daphnie, Ѕ. δαφνία, γένος μαλακοστράκων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν βραγχιοπόδων.

Daphnite, Ѕ. δαφνῖτις, πέτρα ἔχουσα σχῆμα φύλλου δάφνης.

Daphnoïdes, Ѕ. πλ. δαφνοειδῆ, φυτά

Daphnomancie, Ѕ. δαφνομαντεία, καθ' ἣν ἐρρίπτετο δάφνη εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἂν ἐκροτάλιζε (ἐπινθήριζεν) ἐθεωρεῖτο ὡς καλὸν σημεῖον, ἂν δ' ἐξ ἐναντίας ἠσύχως ἐκαίετο, ἦτο κακὸς οἰωνός.

Daphnot des Antilles, ἀρ. ἀειθαλὲς δένδρον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν στρυχνοειδῶν.

Dapifer, ἀρ. δαιτρὸς, ἐδεσματοφόρος, ὁ φέρων τὰ φαγητὰ ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῶν Γραικῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας.

Daraises, Ѕ. πλ. * κενωτὴς, σωλὴν, ἡ αὔλαξ, ὅθεν κενοῦται, ἀδειάζει τὸ ἰχθυοτροφεῖον.

Darcine, Ѕ. τὸ ἀσφαλέστατον μέρος τοῦ λιμένος.

Dard. ἀρ. ἀκόντιον, κοντάρι — à feu ἐμπρηστήριον, πυροτέχνημα ῥιπτόμενον εἰς τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα. § τὸ θηλυκὸν ὄργανον τοῦ φυτοῦ. § εἶδος κυπρίνου, ἰχθύος καὶ ὄρεως (ἀκουτίας).

Darder, ἐν. ἀκοντίζω, ῥίπτω βιαίως μεταφ. le soleil darde ses rayons ὁ ἥλιος ἀκτινοβολεῖ. le serpent darde sa langue ὁ ὄφις λιχμᾶται § πλήττω, πληγόω. c' est lui qui darda la baleine αὐτὸς κατεκόντισε τὴν φαλαιναν. § οὐδ. ἐκτείνομαι πλαγίως ὡς ἀκόντιον ἀντὶ νὰ ὑψωθῶ· λέγεται ἐπὶ κλάδων δένδρου.

Dardeur, ἀρ. ἀκοντιστής.

Dardille, Ѕ. οὐρὰ καρυοφύλλου.

Dardiller, οὐδ. οὐροφυῶ· λέγεται περὶ ἀνθέων τινῶν, τὰ ὁποῖα ἐκβάλλουσιν οὐράς.

Dardillon, ἀρ. γλωττὶς ὀξεῖα, κέντρον τοῦ ἀγκίστρου.

Darée, Ѕ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτερίδων.

Dariabanis, ἀρ. ὀθόνιον, πανίον λευκὸν τῆς Σουράτης.

Daridas, ἀρ. ὕφασμα Ἰνδικὸν ἀπὸ γνάφαλόν τινος φυτοῦ.

Darius, ἀρ. πλ. πανία πρόστυχα τῆς Καμπανίας.

Dariole, Ѕ. ἄμης, εἶδος γαλατόπιτας. § πιμμάτιον μικρὸν, ζυμαρόπλασμα.

Dariolette, Ѕ. ἐμπιστευμένη τινὸς ἡρωΐνης.

Darique, Ѕ. δαρεικὸς, νόμισμα ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν τῶν ἀρχαίων Περσῶν.

Darivette, Ѕ. σταλίδες, παλούκια εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς σχεδίας τῶν φερομένων διὰ τοῦ ποταμοῦ καυτοξύλων.

Darmas colleté, ἀρ. ἀγαρικὸν τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας.

Darnagasse, Ѕ. κεγχρὶς φαιὰ, πτηνόν.

Darnamas, ἀρ. παμβάκιον ἀρίστης ποιότητος ἐρχόμενον ἀπὸ τὴν Σμύρνην.

Darnaveou, ἀρ. Σιβηρικὸν πρόβατον ἰδὲ Argalou.

Darne, Ѕ. τάκος, τεμάχιον ἀττακίου, ὄρισσας κτλ.

Darnel, ἀρ. ἐπίτειον ζιζάνιον, αἶρα.

Daron, ἀρ. γέρων παμπόνηρος. ἀρχ. § ἄρχηγὸς, κύριος τῆς οἰκίας τὸ ἐργοστάσιον.

Darse, Ϛ. ἰδὲ Darcine.

Darsis, ἀρ. δάρσις, ὁ μηχανικὸς διὰ τῆς σμίλης χωρισμὸς τῶν ὀργάνων ἀπὸ τοὺς ὑμένας, τὸν κυψελλώδη ἱστὸν κτλ.

Darte, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Κογχιγχίνης, δενδρύλλιον ἔχον ῥίζας ἐρυθράς καὶ εὐόσμους.

Dartos, ἀρ. δαρτος, ὁ Σύλακος, χιτὼν κυψελλώδης (σακκούλα) τῶν ὄρχεων.

Dartre, Ϛ. (παρὰ τὸ δαρτὸς, ξεγδαρμένος). λειχὴν ἡ ἕρπης, γενικὸν ὄνομα διαφόρων ἐξανθημάτων τοῦ δέρματος συνισταμένων ἀπὸ φλυκταίνες ἢ ψυδράκια (σπειρία) — écailleuse λεπιδώδης ἕρπης, ψωριασις. —farineuse πιτυρώδης ἕρπης, λέπρα. —miliaire κεγχρωτὸς ἕρπης, ἵδρωα (τὰ) κ. ὀροτσίνα. —pustuleuse φλυκταινώδης ἕρπης, ἔκθυμα, ἀκμαὶ, ἔκζεμα. —ulcéreuse ἑλκώδης ἕρπης, φαγέδαινα. — crustacée μελικηρὶς, ἀχὼρ (κ. κασίδα) κ. τ. λ.

Dartreux, euse, ἐπ. ἑρπητικὸς, λειχηνώδης.

Dartrier, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς φέρει σπόρον ἁρμόδιον εἰς τοὺς ἕρπητας ἐσκευασμένον ὡς ἀλοιφήν.

Daruga ἢ Daroga, ἀρ. ἐγκληματικὸς διαιτητὴς εἰς την Περσίαν.

Dascille, ἀρ. δάσκιλλος, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων κτλ.

Dasimetre, ἀρ. (δασύμετρον) πυκνόμετρον, ἐργαλεῖον παριστάνον τὴν πύκνωσιν τῶν διαφόρων στρωμάτων τῆς ἀτμοσφαίρας.

Dasipode, τὸ Dasypode.

Dasseri, ἀρ. διάκονος τῆς Θρησκείας παρ' Ἰνδοῖς.

Dasu, ἀρ. δένδρον τῆς πεντάνδρου μονογυνίας εἰς τὰς νήσους τῆς Κογχίνης.

Dasybate, ἀρ. *δασυβάτης, γένος ἰχθύων περιλαμβάνον πολλα εἴδη βατίδων εἴτε σελάχεων.

Dasypogon, ἀρ. *δασυπώγων, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων §Θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Dasyprocta, ἀρ. *χλωρόμυς, τετράπουν τῆς μεσημβρ. Ἀμερικῆς. γένος τῶν ἀναλόγων ζώων.

Dasyte, ἀρ. γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων κτλ.

Dasyuros, ἀρ. δασύουρος, γένος μαστοφόρων, διδελφύων τῆς Νέας Ὁλλανδίας.

Dataire, ἀρ. ἀξιωματικὸς τῆς αὐλῆς τῆς Ῥώμης προεδρεύων τοῦ γραφείου τοῦ Πάπα.

Date, Ϛ. ἡμερομηνία, ἐποχὴ καὶ ἀριθμὸς, ὅστις τὴν παριστάνει. mettre la — à une lettre προσθέτω τὴν ἡμερομηνίαν εἰς τὴν ἐπιστολήν. lettre en — du 1 Janvier ἐπιστολὴ φέρουσα ἡμερομηνίαν τὴν 1. Ἰαννουαρίου. § χρονολογία, ἔρευνα ἀκριβὴς τοῦ χρόνου, καθ' ὃν συνέβη τι ἱστορικὸν. événement d'ancienne — συμβεβηκὸς ἀρχαῖον, παλαιὸν. connaissance de nouvelle ἢ fraiche —γνῶσις πρόσφατος, νέα, ἢ νεωτερα. —je suis le premier en — προτερεύω. retenir une—chez un notaire κρατῶ, σημειῶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλω νὰ συνταχθῇ τὸ συμβόλαιον. prendre—,retenir — ὁηλοποιῶ ὅτι λαμβάνω, προσδιορίζω ἡμέραν τινὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου μὲ αὐτὸν ἢ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἢ πρὸς ἀπάντησίν τινος πράγματος ἀπ' αὐτόν. je ne puis aller dîner aujourd'hui chez vous, mais je retiens — pour lundi prochain δὲν δύναμαι νὰ δειπνήσω σήμερον εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἀλλ' ὑπόσχομαι διὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Dater,ἐν. βάλλω τὴν ἡμερομηνίαν (— une lettre, un contrat.)

Daterie, Ϛ. γραφεῖον τοῦ Πάπα. §ἄξίωμα τοῦ προέδρου τοῦ γραφείου.

Datif, ἀρ. δοτικὴ πτῶσις.

Datif, ive, ἐπ. δομένος ἀπὸ τὸ δικαστήριον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ προσδιορισθέντος ἀπὸ νόμον ἢ διαθήκην. (tutèle, curatèle —e tuteur curateur—).

Dation,Ϛ. ἔγγραφον, συμβόλαιον, δι' οὗ δίδομεν παραχωροῦμέν τι ὡς χρεῶσται. — de tuteur πρᾶξις, καθ' ἣν ὁ δικαστὴς δίδει, ὀνομάζει κηδεμόνα.

Datisme, ἀρ. δατισμὸς, ἐπαχθὴς καὶ ὀχληρὰ ὁμιλία ὅπου γίνεται χρῆσις πολλῶν συνωνύμων πρὸς ἔκφρασιν τοῦ αὐτοῦ πράγματος.

Datte, Ϛ. δάκτυλος, φοινικοβάλανος, τουρκ. χουρμᾶς. (— fraîche, sèche.) —s de mer διάφορα κογχύλια, οἷον αἱ φωλάδες.

Dattier, ἢ Palmier dattier ἀρ. φοίνιξ, τουρκ. χουρμαδιά.

Dattier, ἀρ. *δακτυλότρωξ, στρουθίον τῆς Μαυριτανίας ἐπιβουλευόμενον τὰς φοινικοβαλάνους.

Dature, Ϛ. εἶδος στραμμωνίου, φυτόν.

Daube, Ϛ. σκευασία κρέατος βραζομένου εἰς ζωμὸν μὲ λεπτὰ χόρτα καὶ ἀρώματα. (mettre, un gigot à la — un poulet d'Inde à la—).

Dauber, ἐν. κόπτω, κτυπῶ. § χλευάζω, κακολογῶ.

Daubeur, ἀρ. χλευαστὴς, κακολόγος.

Daucoïdes, Ϛ πλ. δαυκοειδῆ, φυτὰ ὁμοιάζοντα κατὰ τοὺς βοτανικοὺς χαρακτῆρας μὲ τὰ δαυκία.

Daucus,ἀρ. δαυκὸς,δαυκίον, καρωτόν.

Daugrebot ἢ Dogrebot, πλοῖον Ὁλλανδικὸν, ἔχον ἀποθήκην τινὰ εἰς τὸ βάθος τῆς τρόπιδος πρὸς διατήρησιν τῶν ἰχθύων.

Daul, ἀρ. τύμπανον τοῦ Τουρκικοῦ ἱππικοῦ, κ. νταούλι.

Daullonte, ἀρ. Θάμνος τῆς Ἀμερικῆς.

Daumur, ἀρ. ὄρις χρήσιμος τὸ πάλαι εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς Θηριακῆς.

Dauphin, ἀρ. δελφὶν, δελφῖνι, γένος μαστοφόρων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κητωδῶν.§—s *δελφῖνες, καμπύλα ξύλα δύω ἢ τρία καθ' ἑκατέραν πλευρὰν τοῦ πλοίου συνδέοντα τὸ ἔμβολον,τὴν πρώραν, τὴν ἱστοδόκην, τὴν ἱστοπέδην κτλ. § δελφὶν, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. § πυροτέχνημα ἐμβαῖνον καὶ ἐκβαῖνον ἀπὸ τὸ ὕδωρ §δελφὶν, κογχύλιατις (βίμβηξ). § δελφὶν, προσηγορία τίτλος τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας. le — de France. la —e ἡ σύζυγος αὐτοῦ.

Dauphine, Ϛ. εἶδος κηπευτοῦ θριδακος, μαρουλόν. § προῦνον πράσινον κατεστιγμένον μὲ φαιὸν καὶ κόκκινον χρῶμα.

Dauphinelle, Ϛ. *δελφινίσκος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βατραχιοειδῶν· (τὸ ἄνθος αὐτῶν πρὶν ἀναπτυχθῇ ἔχει σχῆμα δελφῖνος).

Dauphinules, ἀρ. πλ. *δελφίνιον, γένος μαλακίων γαστεροπόδων.

Daurade, Ϛ. χρύσοφρυς, ἰδ. Dorado.

D'autaut, ἰδ. Autaut.

Davallie, Ϛ. γένος πτερίδων, φυτόν.

Davantage, ἐπίρ. περισσότερον. je n'en veux pas — εὐχαριστοῦμαι.

Davèridion, ἀρ. ἔλαιον ἀσπίδος.

Davidique, ἀρ. πλ. Δαυϊτικοὶ αἱρετικοὶ τοῦ 1525, ἀποβάλλοντες τὸν γάμον, ἀρνούμενοι τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, καὶ διϊσχυριζόμενοι ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν εἶναι μεμολυσμένη ἀπὸ τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα.

Davier,ἀρ. ὀδοντάγρα,ἐργαλεῖον πρὸς ἐκριζωσιν τῶν ὀδόντων. § κύλινδρος ξύλου, τοῦ ὁποίου ὁ ἄξων διαβαίνει εἰς δύω ὄρθια ξύλα ἔμπροσθεν ἢ ὄπισθεν τοῦ πλοίου ὅταν πρόκηται νὰ παλαμισθῇ.

Daviésie, Ϛ. Δαβιεσία, γένος φυτῶν τῆς δεκάνδρου μονογυνίας, συστήματος δὲ τῶν κυαμοειδῶν.

Davilia, Ϛ Δαβίλλειον, δένδρον τῆς Βρασιλίας.

Davis, ἀρ quart de —ἀστρ. ὄργανον πρὸς εὕρεσιν τοῦ ὕψους ἁρμόδιον, ἐπινοηθὲν παρὰ τοῦ Ἄγγλου Θαλασσοπόρου Δαβὶδ.

Dawsonie, Ϛ. δαυσώνειον, βρύον τῆς νέας Ὁλλανδίας,ὁμοιάζον μὲ τὸ πολύτριχον.

De, προθ. περιέχεται εἰς τὰς λέξεις du καὶ des συνηρημένας ἐκ τῶν de le, καὶ de les, (οἷον du pain, des arbres). § ἐκ. fil — fer σύρμα ἐκ σιδήρου (σιδηροῦν) il vient — Paris ἔρχεται ἐκ Παρισίων. § διὰ. il partit — nuit ἀνεχώρησε διὰ νυκτός. § περί. parler — littérature ὁμιλῶ περὶ φιλολογίας. §ἀπὸ. — Rome à Naples ἀπὸ Ῥώμης εἰς Νεάπολιν. § παρὰ. j' ai reçu — lui ἔλαβον παρ' αὐτοῦ. § ἀποδίδεται

Ἑλληνιστὶ διὰ τῆς γενικῆς καὶ ηἡμαίνει τὴν κτῆσιν. livre — Louis βιβλίον τοῦ Λουδοβίκου § σημαίνει τὰς ἀτομικὰς ποιότητας ἢ τὴν κατάστασιν. homme — bien ἀγαθὸς ἄνθρωπος homme — lettres φιλόλογος ἀνήρ. § συνδέει τὸ οὐτιαστικὸν καὶ ἐπίθετον drôle — corps ἀλλόκοτος ἄνθρωπος. § προηγεῖται προθέσεων καὶ ἐπιρρημάτων — loin πόρρωθεν. —près ἐγγύθεν. —là ἐκεῖθεν.—hier ἀποχθές.§ συνδέει 1ον τὰ ῥήματα je finis — lire ἔπαυσα ἀναγινώσκων. je tache — m' instruire πειρῶμαι μανθάνειν. je vous félicite d' avoir dit cela σὲ μακαρίζω ὅτι εἶπες τοῦτο 2ον τὰ ἐπίθετα καὶ σχετικὰ αὐτῶν ἐλλειπτικῶς τοῦ ἔργου.il est difficile — δύσκολον ἔργον ἐστὶ το couvert —plaies σκεπασμένος ἀπὸ πληγάς. comblé — biens γεμάτος ἀπὸ ἀγαθά.§ λαμβάνεται ἐπιρρηματικῶς — travers ἐγκαρσίως, ἀναστρόφως. — côté ἐκ πλαγίου, πλαγίως — concert ἐκ συμφώνου, συμφώνως — dégrés en dégrés ἐκ διαλειμμάτων.— tout temps ἐκπαλαι. § εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ῥημάτων δηλοῖ στέρησιν de tout temps. ἔδ. κατόπιν.

Dé ἀρ. κύβος, κ. ζάρι, παιγν. coup de — ὁ κυβευτικὸς βόλος. jeu de —s κυβεία. jouer aux —s κυβεύω. jeter le — τὸν κύβον ἀναρρίπτω. μεταφ. διακινδυνεύω le — est jété ἐπῆρα τὴν ἀπόφασιν, ἢ τὰν ἢ ἐπὶ ταν. flatter le — κινῶ ἡσύχως τον κύβον παίζων. rompre le — ἐμπηδίζω τοὺς κύβους, ὅταν ἐκβαίνωσιν ἀπὸ τὴν θήκην διὰ νὰ ἐξυπηρετήσω τὸν βόλον. piper les —s προετοιμάζω τοὺς κύβους διὰ νὰ ἀπατήσω παίζων. § κύβος, το μεταξὺ τῆς κορωνίδος καὶ τῆς βάσεως μέρος τοῦ στύλου. § ἡ ἐπὶ τὰ ξύλα τιθεμένη πέτρα διὰ νὰ τὰ ἀνυψώσῃ ἀπὸ τὴν γῆν καὶ οὕτως εὐποδίσῃ τὴν σῆψιν των. § τετραγωνα τεμάχια πέτρας, ἐπάνω τῶν ὁποίων τίθενται ἀγγεῖα. § ὀκτυλήθρα — d' or, d' ivoire — χρυσῆ, ἐλεφαντίνη ὀκτυλήθρα.λέγεται — à coudre πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ —à jouer.

Débalbation, S. λεύκανσις ἀπὸ μέλανος χρώματος διὰ τοῦ πυρός. § ψιμυθίωσις (ἰδιωτ. τῶν οὐλῶν) λεύκανσις (τῶν ὀδόντων).

Débâcher, ἐν. ἐκκαλύπτω, ξεσκεπάζω (— une voiture)

Débâclage, ἀρ. ἡ κένωσις τοῦ λιμένος ἀπὸ τὰ ἀφόρτωτα πλοῖα διὰ νὰ χωρήσωσι τὰ φορτωμένα.

Débâcle, S. ἢ περὶ τὴν κένωσιν τοῦ λιμένος ἐργασία. § ῥῆξις καὶ λύσις τῶν παγετῶν ποταμοῦ, θαλάσσης κτλ. § τὸ λεῖψανον τῆς σχεδίας, ἀφ' οὗ ἐλήφθησαν τὰ κύρια ξύλα· μεταφ. belle — περὶ ἀνθρώπου ἀναχωροῦντος, καὶ κατὰ τοῦτο εὐχαριστοῦντος τοὺς ἄλλους χυδ. τί καλὰ ὅπου μᾶς ξεφορτώθηκε, μᾶς ἔδειξε τὴν ῥάχιν. § αἰφνίδιος μεταβολή, περιπέτεια πολιτικῶν ἢ ἐμπορικῶν πραγμάτων. cet accident commence le—de sa fortune τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἄρχισε τὴν καταστροφὴν τῆς τύχης (τῆς περιουσίας) του.

Débâclement, ἀρ. ἴδ. Débaclage καὶ Débacle.

Débâcler, ἐν. κενῶ, ἀδειάζω τὸν λιμένα ἀπὸ ἀφόρτωτα πλοῖα διὰ νὰ εὐκολύνωνται τὰ φορτωμένα — la rivière καθαρίζω τὸν ποταμὸν ἀπὸ τὰ ποξενοῦντα ἐμπόδιον ξύλα § οὐδ. la rivière débacle ὁ ποταμὸς ἔσπασε, δηλ. ὁ σκεπάζων τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ πάγος συντρίφθη.

Débâcleur, ἀρ. ἐπιφορτισμένος νὰ ἀδειάζῃ τοὺς λιμένας ἀπὸ τὰ ἐπισωρευμένα ἀφόρτωτα πλοῖα χάριν εὐκολίας τῶν φορτωμένων.

Débagouler, οὐδ. ἐμῶ, ξερνῶ· μεταφ. λοιδορῶ, λέγω ὅ,τι μοῦ ἔλθῃ εἰς τὸ στόμα, ὅ,τι μου κατεβῇ· χυδ.

Débagouleur, ἀρ. γλωσσαργὴς, γλωσσαργος, λαλῶν μὲ τόσην ταχύτητα καὶ ἀταξίαν, ὡς νὰ ἐξέρνα τοὺς λόγους.

Déballage, ἀρ. λύσις τῶν φορτίων, τῶν φακέλλων κτλ.

Déballer, ἐν. λύω, ἀνοίγω τὰ φορτία, τὰς πραγματείας.

Débandade, S. une armée s' en va à la — τὸ στράτευμα ὁδοιπορεῖ στοραδὸν, ἀτάκτως. laisser tout à la— mettre tout à la — ἀφινω εις τὴν τύχην το πᾶν, φερω συγχυσιν ἀταξίαν εἰς τὴν οἰκίαν, τὰς ὑποθέσεις μου.

Débandement, ἀρ. διασκορπισμὸς, διάλυσις στρατεύματος, τάγματος μὲ ἀταξίαν.

Débander, ἐν. περιαιρῶ, σηκόνω τὴν ταινίαν, τὸν κατάδεσμον τῆς πληγῆς. § χαλῶ, ἀνίημι § ἀπολύω, ῥίχνω.—un pistolet, un arc ῥίχνω βέλος, πιστόλιον. se —, αὐτοπ. la troupe se débande τὸ στράτευμα διασκορπίζεται ἀτάκτως. μεταφ. se — l'esprit ἀναπαύω, ἀφινω ἡσυχον πρὸς καιρὸν τὸν νοῦν μου, τον ἀπαλλάττω ἀπὸ μακρὰν τινα μελέτην. le temps se débande ὁ καιρὸς γλυκαίνει (μετὰ μεγίστην παγωνιάν).

Débanquer, ἐν. κερδαίνω ὅ,τι εἶχεν ἔμπροσθέν του ὁ τραπεζίτης (κάμνων πάγκον) εἰς τὸ παιγνίδιον, χαλνῶ τὴν τράπεζάν του καὶ τὸν ὑποχρεῶ νὰ παραιτηθῇ § οὐδ. ἀφίνω μέγαν τινὰ ἀμμόλογον (περὶ πλοίων ἀναχωρούντων ἀφ' οὗ ἀλιεύσωσι).§ διαλύω, ἀφαιρῶ τα ἐδώλια, καθίσματα τοῦ πλοίου.

Débaptiser, ἐν. ἀποβαπτίζω. je me ferais plutot—que de faire cela προκρίνω νὰ ξεβαπτισθῶ παρὰ τὸ νὰ κάμω τι (πρὸς τὸ ὁποῖον ἔχω ἀποστροφήν.)un homme s'est débaptisé ὁ ἄνθρωπος ἄλλαξεν ὄνομα.

Débarbariser, ἐν. ἐξημερώνω, ἀπαλλάττω ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα. se —, αὐτοπ. ἀπαλλάττομαι ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα.

Débarbouiller, ἐν. νίπτω τὸ πρόσωπον, πλύνω, καθαρίζω.

Débarbouilleur, ἀρ. νίπτων τὸ πρόσωπον, πλύνων, καθαρίζων.

Débarcadère, ἀρ.* ἀποβάθρα, ἐκβατήρια, *ἀποβατήριον, μέρος γεφύρας ἢ πρόχωμα ἐμβαῖνον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ χρησιμεῦον εἰς τὸν ἀποφορτισμὸν καὶ ἐπιφορτισμὸν τῶν πλοίων.

Débarcadour, ἀρ. *ἀποβάθρα, τύπος προσδιωρισμένος εἰς τὸν ἐπιφορτισμὸν καὶ ἀποφορτισμὸν τῶν πλοίων.

Débarcadage, ἀρ. ἀποβιβασμὸς τῶν καυσοξύλων εἰς τὸν λιμένα. § μετακομιδὴ αὐτῶν ἀπὸ τὸ ὑλοτομεῖον εἰς τὸν τόπον, ὅπου φορτίζονται αἱ ἁμαξαι.

Débarcadeur, ἀρ. ἐργάτης βοηθῶν εἰς τὴν μετακομιδὴν τῶν ξύλων ἀπὸ τὸ ὑλοτομεῖον, ἢ εἰς τὸν ἀποφορτισμὸν κ τ λ.

Débarquement, ἀρ. ἀποβιβασμὸς τῶν πραγματειῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν.

Débarquer, ἐν. καὶ οὐδ. ἀποβιβάζω. § ἀποβιβάζομαι ἐκβαίνω εἰς τὴν ξηράν.—é, ée, μετ. un nouveau —νέηλυς, νεωστὶ ἐλθὼν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν.

Débarras, ἀρ. παῦσις, ἀφαίρεσις, ἔλλειψις τῶν δυσκολιῶν καὶ ἐμποδίων.

Débarrassement, ἀρ. ἀφαίρεσις, ἀπαλλαγὴ τῶν δυσκ. καὶ ἐμποδ.

Débarrasser, ἐν. ἐκ ποδῶν ποιοῦμαι, ἀφαιρῶ τὰς δυσκολίας καὶ τὰ ἐμπόδια, ἀπαλλάττω τινὰ τινὸς κακοῦ.— les chemins, les rues ἀνοίγω τοὺς ὁρόμους.

Débarrer, ἐν. αἴρω τὸν μοχλὸν, τὸ βάλανον, τὴν ἀμπάοαν τῆς θύρας —une porte, une fenêtre. ἀνοίγω τὴν θύραν, τὴν θυρίδα.

Débat, ἀρ. ἀμφισβήτησις, φιλονεικία, ἔρις, συζήτησις. être en — sur une choso ἀμφισβητῶ περί τινος. entre vous le — λέγετε ὅταν δὲν θελῃ τις νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν φιλονεικίαν τῶν ἄλλων καὶ ἀρίνῃ εἰς αὐτοὺς τὴν φροντίδα.

Débatelage, ἀρ. ἀποφορτισμὸς πλοίων.

Débâter, ἐν. ἀποσάττω, ἀποστεγάζω. ἀφαιρῶ τὸ ἐπίσαγμα, τὸ σαγμάρι τοῦ ζώου, ξεσαμαρόνω, ξεσελλόνω (— un âne, un cheval).

Débattre, ἐν. συζητῶ. — un compte τὰς εὐθύνας ἐτάζω (— une affaire -une question).se —, αὐτοπ. διαγωνίζομαι, ἰσχυρίζομαι, ταράττομαι, διὰ νὰ ἀποκρούσω τινὰ σθένειν ἀνωτέραν.

Débauche, ϑ. ἀσωτία. vivre dans la — ἀσωτεύομαι. faire la — κραιπαλῶ, οἰνοφλογῶ, μεθοκοπῶ.

Débaucher, ἐν. διαφθείρω. § παρεκτρίπω τινὰ τοῦ χρέους, τοῦ ἔργου του, περισπῶ. se —, αὐτοπ., ἀσωτεύω, ἀκολασταίνω — é, ée, μετ. οὐσ. c'est un — εἶναι ἀκόλαστος.

Débaucheur, ἀρ. διαφθορεύς.

Débentur, ἀρ. ἀποχή, ἔγγραφον παραλαβῆς, τὸ ὁποῖον πᾶς ἀξιωματικὸς τῶν αὐλῶν ἐδίδεν εἰς τὸν βασιλέα λαμβάνων τὸν μισθόν του.

Débet, ἀρ. τὸ ὄφλημα, χρέος τοῦ ὑπολόγου μετὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ λογαριασμοῦ. (le — d'un compte payer en —).

Débiffer, ἐν. ἀδυνατίζω, διαφθείρω. — é, ée μετ. visage — δύσθυμον πρόσωπον. estomac — χαλασμένον στομάχι.

Débile, ἐπ. ἀσθενὴς (ἐπὶ ζώων) estomac — ἄτονος στόμαχος. mémoire —, jambes —s σχαλερὰ μνήμη, ἀκροσχαλεῖς κνῆμαι, παρειμένα, ἐκλελυμένα μέλη. vue — ἀμβλυωπία.

Débilement, ἐπίρ. ἀσθενῶς.

Débilitation, ϑ. ἐξασθένησις (— de nerfs)

Débilité, ϑ. ἀδυναμία, χαύνωσις, πάρεσις.

Débiliter, ἐν. ἀδυνατίζω.

Débillardement, ἀρ. ὑπολέπτυνσις, ὀλιγοστευσις τοῦ χονδροῦ τοῦ ξύλου (ὑποτύπωσις ;).

Débillarder, ἐν. ὑπολεπτύνω, ὀλιγοστεύω τον ὄγκον τοῦ ξύλου μὲ τὸ σκέπαρνον (ὑποτυπῶ ;)

Débiller, ἐν. λύω τοὺς ῥουμουλκοῦντας ἵππους

Débit, ἀρ. *εὐπρασία, ταχυπωλία. — de draps πώλησις ῥούχων. il se fait un grand — dans cette boutique γίνεται μεγάλη πώλησις εἰς τοῦτο τὸ ἐργαστήριον. § ἀπαγγελία (προφορὰ) § πώλησις τῶν ξύλων εἰς διάφορα εἴδη ὁλοκλ., σανίδια κτλ. § ἐπὶ λογιστικοῦ ἡ σελὶς τῆς χρεώσεως, ὅπου ὁηλ. σημειοῦνται τὰ δοθέντα εἴδη ἢ πληρωθέντα εἰς λογαριασμόν. § εὐμαρὴς μουσουργία.

Débitant, ἀρ. Débitante, ϑ. πωλῶν λεπτομερῶς τὸν ταβακον τον ὁποῖον ἠγόρασεν ἀδρομερῶς εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

Débiter, ἐν. *εὐπρατῶ, ταχέως πωλῶ § πωλῶ λεπτομερῶς. μεταφ. διηγοῦμαι, λαλῶ, ἀπαγγέλλω § κοινολογῶ, διαδίδω. (— des nouvelles, des chansons). § ψάλλω, μελῳδῶ ταχέως καὶ ἀκριβῶς. § μεταποιῶ τὰ ξύλα εἰς ξυλείαν τεκτονικὴν διὰ πώλησιν. § κόπτω τὰ νομισματικὰ πεταλα μὲ τον κοπέα. § μεταφέρω εἰς τὴν μερίδα (πελίδα) τῆς χρεώσεως. — le cable ἀποσπῶ, ξετυλίγω ἕνα γύρον τῆς καμήλου.

Débiteur, ἀρ. débiteuse, ϑ. ὁ πωλῶν κτλ. ἐπὶ κακοῦ (c'est un grand — de nouvelles.) § χρεωφειλέτης.

Débites, ἀρ. ἔνταλμα συλλήψιως κατα τοῦ χρεώστου.

Débitter, ἐν. ἐκτυλίσσω, ἀποσπῶ τὴν κάμηλον ἀπὸ τὰς περὶ τὰ ἱστία ἀρπάγας, ὅπου περιτυλίσσεται.

Déblai, ἀρ. ἐρείπια, ἐξομαλίσματα, τὰ ἐκβαλλόμενα χώματα διὰ νὰ ἐξισασθῇ ὁ τόπος. c'est un bon — καλὰ ἐγλυτώσαμεν ἀπ' αὐτον τὸν ἄνθρωπον, ἀπ'αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Déblanchir, ἐν. ἐξαλείφω, ἀφαιρῶ τὴν κασσιτερικὴν ἐπιπολὴν τῶν τραπεζῶν.

Déblatération, ϑ. ἀκατά τινος βιαία καὶ ἀσυστολος φωνασκία.

Déblatérer, οὐδ. φωνασκῶ βιαίως καὶ ασυστόλως κατά τινος.

Déblayer, ἐν. καθαρίζω τον τόπον ἀπο ερείπια κτλ. § ἀπαλλάττω ἀπο τὰ ἀτάκτως καὶ ῥύρδην κείμενα πράγματα

Déblocage, ἀρ. λύσις ἀποκλεισμοῦ.

Débloquer, ἐν. ἀναπληρῶ μὲ καλὰ στοιχεῖα τὰ ἀνεστραμμένα. § λύω τον ἀποκλεισμόν.

Déboiradour, ἀρ. ἐργαλεῖον σταυροειδὲς πρὸς ἐκλεπισμὸν τῶν κατάνων.

Déboire, ἀρ. ἄτη, ἀηδὴς γεῦσις τινων ὑγρῶν διαμένουσα εἰς τὸ στόμα. du vin qui a du — οἶνος ἀφίνων κακὴν γεῦσιν πινόμενος § ἡ ἀκολουθοῦσα τὰς ἡδονὰς θλῖψις § προπηλακισμός, ἐξουθένησις ἀνωτερου προς κατώτερον.

Déboîtement, ἀρ. ἐξάρθρωσις (στρέφος).

Déboîter, ἐν. ἐξαρθρῶ ὀστοῦν, τὸ ἐκβάλλω ἀπὸ τὸν τόπον του. se —, αὐτοπ. les os se déboîtent avec douleur τὰ ὀστᾶ ἐξαρθροῦνται μὲ ὀδύνην. μεταφ. σαλεύω, μετακινῶ, οἷον ϑύραν ἀπὸ τὰς στρόφιγγάς της.

Débonder, ἐν. ἀνοίγω τὴν στρόφιγγα βυρελίου, ἰχθυοτροφείου κτλ. διὰ νὰ τὰ γεμίσω, ἢ νὰ τὰ ἀδειάσω. § οὐδ. ἐξακοντίζομαι, ἐξορμῶ, χύνομαι ῥαδαίως. l'eau a débondé par une ouverture το ὕδωρ ἐχύθη ὁρμητικῶς ἀπὸ μίαν τρύπαν. se —, αὐτοπ. l' étang s' est debondé τὸ ἰχθυοτροφεῖον ἔσπασε.

Débondonner, οὐδ. ἐκβάλλω τὴν στρόφιγγα, τὸ μαστάρι, τὸν πίρον.

Débonnaire, ἐπ. εὐήθης, ἀνεξικακος, μακροθυμος (εἰρ. περὶ ἀνδρος ἀνεχομένου γενναίως τὴν κακὴν διαγωγὴν τῆς γυναικός).

Débonnairement, ἐπίρ. εὐήθως, ἀνεξικάκως, μακροθύμως. (εἰρ.)

Débonnairetê, ϑ. εὐήθεια, ἀνεξικακία, μακροθυμία.

Débord, ἀρ. ὑπερχείλισις, κ. ξεχείλισμα, περίσσεια.—de bile ὑπερβολὴ χολῆς. § ὕψωμα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ νομίσματος. § τὸ μεταξὺ τοῦ πεζοδρομίου καὶ τῆς ὁδοῦ μέρος, διάβασις.

Débordement, ἀρ. πλημμυρὶς, ἔκχυσις.—de bile πληθώρα χολῆς.—d' humeurs ἐκχύμωσις. μεταφ. καταῤῥους — de barbares εἰσβολὴ βαρβάρων.—de mœurs ἀκολασία.

Déborder, ἐν. ἀφαιρῶ, περιαιρῶ, ἐκβάλω την ὥαν, τὰ ἀκροπεριπιδια, τὸν γύρον τοῦ φορέματος. § ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ — la ligne ennemie, ὑπερβαίνω τὰς τάξεις τῶν πολεμιων.—les tables (ἐπιμολυβδουργῶν) περικόπτω τα ἄκρα ἢ τὰ πλάγια τῶν μολυβδίνων τραπεζῶν διὰ νὰ τὰ ἑνώσω.—la peau (ἐπὶ χειριδοποιῶν) ἕλκω τὸ δέρμα διὰ νὰ ἐξισωθῶσι τὰ ἄκρα, καθὼς τὸ λοιπὸν τῆς χειρίδος. § οὐδ. μακρύνομαι τοῦ πλοίου. λέγεται περὶ ἀκατίων κτλ. ὅθεν deborde κέλευσμα σύνηθες πρὸς λεμβους πλησιαζούσας, μακρύνου. § πλημμυρῶ, ὑπερχειλίζω, ἐκχέομαι (περὶ ὑγρῶν τοῦ σώματος) χύνομαι εἰς τὰ ἔξω se —, αὐτοπ. παραφέρομαι. § ἐκφεύγω, ἐπὶ πλοίων ὅταν μακρύνωνται (ξιμπερδεύωνται) ἀπὸ τοὺς κοντοὺς ἢ τὰς ἁρπάγας, τὰ καϊκάδια ἄλλων πλοίων. —é, ée μετ. rivière —ée ποταμὸς πλημμυρὸς. § ἐπ. ἄσωτος, ἀκόλαστος.

Débordoir, ἀρ. περικοπτὴρ, περικοπεύς, ἐργαλεῖον σιδηροῦν μὲ λαβὴν εἰς ἕκαστον ἄκρον χρησιμεῦον εἰς τὴν περικοπὴν τῶν ἄκρων μολυβδίνης τραπέζης. § λεκάνη, ὅπου οἱ lunettiers, *διοπτροποιοὶ ἐξομαλίζουσι τὰ ὑαλία.

Débosser, ἐν. λύω τὸν κόμβον, ὁ ὁποῖος κρατεῖ τὸ ἀπόγειον.

Débouchement, ἀρ. ἐπωμάτωσις, ξεστούμπωμα. § ἀνακατόμωσις. μεταφ. ὠφέλιμος τρόπος χρήσεως, μέσον πωλήσεως πραγματειῶν ἢ γραμματείων.

Déboucher, ἐν. ἐπωματίζω, ξεστουμπώνω (—une bouteille) § ἀνοίγω ὁρόμον, ὁδὸν (ξεμπερδεύω). — un passage. § οὐδ. διεκβάλλω), ἐκβαίνω ἀπὸ στενὸν. au — des montagnes, d' un défilé εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ αὐλῶνος, τῶν στενῶν. se —, αὐτοπ. ξεστουμβόνομαι — é, ée, μετ. εὐκολία, τρόπος πωλήσεως, ἐξαγωγὴ, ἐξαγώγιον.

Débouchoir, ἀρ. ἐργαλεῖον τοῦ λιθοκολλητοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν κογχύλην.

Déboucler, ἐν. ἐκπορπίζω ἢ ἐκπορπῶ, ξεθηλυκόνω (— les bottines, la cuirasse.)—une jument *ἐκκρικῶ τὴν φοράδα ὁηλ. ἐκβάλλω ἀπὸ τὸ αἰδοῖον αὐτῆς τὸν ἐμποδίζοντα τὴν ὀχείαν κρίκον. se —, αὐτοπ. votre soulier se déboucle τὸ σανδάλιόν σου ἐκπορπίζεται. — des cheveux, une perruque διαλύω τοὺς βοστρύχους, τοὺς κικίνους, τὰ σγουρὰ τῶν μαλλιῶν τῆς φενάκης.

Débouilli, ἀρ. δοκιμασία τῆς βαφῆς. mettre une étoffe au — δοκιμάζω τὸ ὕφασμα ἀν ἐβάφη καλῶς.

Débonillir, ἀρ. βράζω τὰ δείγματα εἰς τὸ ὕδωρ μὲ οὐσίας τινὰς πρὸς δοκιμασίαν τῆς βαφῆς.

Débouquement, ἀρ. διέκπλους, διεκπεραίωσις, ν. ξεμπουκάρισμα.

Débouquer, ἐν. διεκπλέω, διεκπεραιοῦμαι, ἐκβαίνω ἀπὸ πορθμόν, στενὸν κτλ.

Débourber, ἐν. καθαρίζω ἀπὸ τὸν βόρβορον, τὴν λάσπην. § λαμβάνω τι ἀπὸ τὸν βόρβορον.

Débourrer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ γνάφαλον, τὸ χονδρὸν μετάξι, τὸ στουππί. — un fusil ἐκστυππόω τὸ ὅπλον.— un cheval διατροχάζων ἐξασκῶ τὸν ἵππον εἰς εὐκαμπτα κινήματα.

Débours, ἀρ. τὸ. Déboursé.

Déboursement, ἀρ. ἔκτισις, πληρωμὴ μὲ χρήματα ἐκβαλλόμενα ἀπὸ τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ κιβώτιον.

Débourser, ἐν. ἐκβάλλω χρήματα ἀπὸ τὸ βαλάντιον ἢ τὸ κιβώτιον, ξεσακκουλιάζω διὰ νὰ πληρώσω § ἐκτίνω, πληρόνω δι' ἄλλον. — ὁ, ἐε, μεταφ. — προκαταβολὴ χρημάτων ὑπὲρ ἄλλου.

Débout, ἐπίρ. ὀρθῶς, ὀρθίως.se tenir —ἵσταμαι. être— ἐγείρομαι, εἶμαι σηκωμένος, εὐγῆκα ἀπὸ τὸ κραββάτι, ὑγιαίνω, εἶμαι καλά. —! παρακελευστικὸν ἐπιφώνημα πρὸς καθήμενον, κοιμώμενον ἢ ῥαστωνευόμενον, σήκω ἐπάνω. il dort tout — κοιμᾶται ὄρθιος(ὅτις ἀπὸ κόπον νυστάζει). des contes à faire dormir — παραμύθια διηγήματα ἀηδῆ. Λέγεται περὶ παλαιοῦ πλοίου il est encore — ἔτι ὑφίσταται. malgré tous ses revers l' Empire est encore — μὲ ὅλας τὰς συμφοράς του τὸ βασίλειον ἔτι ὑπάρχει. je suis — εἶμαι ἕτοιμος, πρόθυμος. passer — περὶ ἀμαξῶν αἱ ὁποῖαι περῶσι χωρὶς νὰ ξεφορτώσωσιν εἰς τὸ τελωνεῖον. vent — ἄνεμος ἐναντίος. un vaisseau donne—à terre τὸ πλοῖον πλέει, τρέχει κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν γῆν . il navigue—à la rame τὸ κωπίον εὐγαίνει εἰς τὸν ὁρόμον τοῦ πλοίου, περᾷ ἐμπροσθέν του διὰ νὰ προχωρήσῃ. aborder un vaisseau—au corps διευθύνω τὸ ἔμβολον τοῦ πλοίου εἰς τὴν πλευρὰν ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θέλω νὰ πλησιάσω. mettre un bête—ἀπολύω τὸ ζῶον, τὸ ἀγρίμιον.

Débouter, ἐν. δικ. κηρύττω ἀπαράδεκτον τὴν αἰτησίν τινος, ἀποπέμπω.

Déboutonner, ἐν. ἐκπορπῶ, ἐκκομβῶ, ξεκουμπώνω se —,αὐτοπ. ἐκπορποῦμαι,ἐκκομβοῦμαι. se—avec des amis συνομιλῶ ἐλευθέρως μὲ τοὺς φίλους. — é, ée μετ. il est toujous — εἶναι πάντοτε ξεκουμπιασμένος. rire à ventre—γελῶ καθ' ὑπερβολήν. manger à ventre— τρώγω κατακόρως.

Débrailler, ἐν. se débrailler, αὐτοπ. ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω τὸν λαιμὸν ἀναιδῶς.

Débraisage, ἀρ. τὸ παραμέρισμα τῆς ἀνθρακιᾶς.

Débraiser, ἐν. περιμάσσω τὸν κλίβανον, παραμερίζω, ἕλκω τὴν ἀνθρακιὰν τοῦ κλιβάνου ἢ τὸν καθαρίζω ἀπὸ αὐτήν.

Débrédouiller, οὐδ. ἐμποδίζω τὸν ἀνταγωνιστὴν εἰς τὸ πεσσευτήριον νὰ κερδίσῃ διπλῆν μερίδα, μεταφ. βελτιῶ τὴν τύχην μου. sans — χωρὶς νὰ κάμω τίποτε, χωρὶς ἐπιτυχίαν.

Débridement, ἀρ. χάλασις διὰ τῆς ἐντομῆς τοῦ συνεσφιγμένου μέρους, ἄνοιγμα πληγῆς.

Débrider, ἐν. ἀποχαλινῶ, ἐκβάλλω τὸν χαλινὸν τοῦ ζώου. sans — ἀδιακρίτως. § χειρουρ. ἐκτείνω, ἀνοίγω τὴν πληγήν, ἢ χαλῶ, ξετεντώνω τὰ συνεσφιγμένα μέρη. § ἐκβάλλω τὸ σχοινίον ἀπὸ τὴν πέτραν ἀφ' οὗ καταντήσῃ ὡς τὴν κορυφὴν τοῦ λατομείου, ἢ ἀσφαλίζω, δένω αὐτὸ περισσότερον ἐπ' αὐτῆς.

Débrideur, ἀρ. ταχὺς, θερμουργός.

Débris, ἀρ. ἐρείπιον, σύντριμμα. les —s d'un vaisseau ναυάγια. les—de sa fortune τὰ λείψανα τῆς περιουσίας του.

Débrouiller, ἐν. διακρίνω, διαχωρίζω, διατάττω τὰ συγκεχυμένα, μεταφ. καθαρίζω, διασαφῶ.

Débruler, ἐν. χωρίζω τὸν ὀξυγόνον ἀπὸ τὸ ὀξύδιον.

Débrutir, ἐν. λειαίνω, καθαρίζω ἀπὸ τὸ χονδρότατον καὶ τραχύτατον μέρος.

Débrutissement, ἀρ. λείανσις, καθαρισμὸς ἀπὸ τὸ χονδρὸν καὶ τραχὺ μέρος.

Débûcher, οὐδ. ἐκβαίνω τοῦ δάσους (ἐπὶ ἀγριμαίων ζώων). § ἐν. ἐκβιβάζω τοῦ δάσους.

Débûcher, ἀρ. ἔξοδος τοῦ ζώου ἀπὸ τὸ δάσος. § σάλπισμα, ἦχος τῆς βυκάνης ἀναγγέλλων τοῦτο.

Débusquement, ἀρ. ἡ διώξις τοῦ ζώου ἀπὸ τὸ δάσος.

Débusquer, ἐν. διώκω τὸ ζῶον ἀπο τὸ δάσος. § ἀποβάλλω, μακρύνω τινὰ ἐπωφελοῦς θέσεως, ὑποσελιζω αὐτὸν διὰ νὰ λάβω τὸν τόπον του.

Début, ἀρ. ἀρχὴ τινός ἔργου, τὸ πρῶτον γινόμενον δοκίμιον, πρώτη πρᾶξίς τινος ἐπαγγέλματος, (μάλιστα ἐπὶ ὑποκριτῶν).

Débutant, ἀρ. πρωτόπειρος, κατὰ πρῶτον ἀρχόμενός τινος ἔργου.

Débuter, ἐν. μετακινῶ τὴν σφαῖραν ἀπὸ τὴν ἄκραν. § ἐκτελῶ τὴν πρώτην πρᾶξιν, τὸ πρῶτον δοκίμιον εἰς ἐπιχείρημα νέον, ἢ τέχνην. — dans le monde, dans la carrière des lettres κατὰ πρῶτον ἐμβαίνω εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸ στάδιον τῶν λόγων.

Déca, ὅρος τῶν νέων μέτρων.

Deça, ἴδ. ça.

Décacheter, ἐν. ἀποσφραγίζω, λύω τὴν σφραγίδα.

Décacorde, ἀρ. δεκάχορδον, ἀρχαῖον μουσικὸν ὄργανον.

Décadaire, ἐπ. δεκαδικός.

Décade, Θ. δεκάς. § τὰ δέκα βιβλία τοῦ Τίτου Λιβίου.

Décadence, Θ. πτῶσις, καταστροφή.

Décadi, ἀρ. δεκάτη, ἡ ἡμέρα τῆς δεκάδος.

Décadie, Θ. δεκάδια, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης καὶ Ἀμβοανῆς.

Décafide, ἐπ. δεκασχιδής.

Décagone, ἐπ. δεκάγωνος, οὐτ. δεκάγωνον.

Décagramme, ἀρ. δεκάγραμμον, 2 δραχμ. καὶ $\frac{3}{4}$.

Décagyne, ἐπ. δεκαγύναιξ, φυτὸν ἔχων 10 θηλυκὰ ὄργανα.

Décagynie, Θ. δεκαγυνία, τάγμα τῶν δεκαγύνων φυτῶν.

Décaisser, ἐν. ἐκβάλλω πραγματείας ἀπὸ τὸ κιβώτιον κατὰ πρῶτον § μεταφέρω δένδρον ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην κάψαν.

Décalitre, ἀρ. δεκάλιτρον, δέκα λίτραι, μέτρον.

Décalobé, ée, ἐπ. δεκάλοβος, ἔχων δέκα λοβούς.

Décalogue, ἀρ. δεκάλογος, αἱ δέκα ἐντολαὶ τοῦ Μωϋσέως.

Décalquer, ἐν. ἀντιτυπῶ σχέδιον.

Décaméride, Θ. σύστημα μουσικῆς διαιροῦν τὴν ἑπταφωνίαν εἰς τρεῖς μερίδας, ἑκάστην μερίδα εἰς ἑπτὰ μερίδας, καὶ πᾶσαν ἑπταμερίδα εἰς δέκα μερίδας,ὥστε ἡ δεκαμερὶς παριστάνει τὸ ἑβδομηκοστημόριον τῆς ὀγδοάδος.

Décaméron, ἀρ. δεκαήμερον, σύγγραμμα (τοῦ Βωκαλίου) πραγματευόμενον δέκα ἡμερῶν συμβεβηκότα.

Décamètre, ἀρ. δεκάμετρον, δέκα μέτρα.

Décampement, ἀρ. ἀναστρατοπεδεία, λύσις τοῦ στρατοπέδου, ἀναχώρησις τῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὸ στρατόπεδον

Décamper οὐδ. ἀναστρατοπεδεύω, ἀφίνω τὸ στρατόπεδον, ἢ μεταφέρω σηκόνω. (λαμβάνει εἰς τὴν ἐν. σημασίαν ὡς βοηθητικὸν τὸ avoir, εἰς δὲ τὴν παθ. τὸ être). § ἀναχωρῶ φεύγω.

Décamyron, ἀρ. δεκάμυρον, κατάπλασμα σύνθετον ἀπὸ δέκα μύρα ἢ ἀρώματα.

Décan, ἀρ. δεκάρχης, (δεκανὸς) παρὰ Ῥωμαίοις. § ἱερεὺς ἐπισκοπῶν δέκα ἐνοριῶν παρὰ τοῖς ἀκλησιαστικοῖς.

Décanal, le, ἐπ. δεκαρχικός.
Décanat, ἀρ. δεκαδαρχία.
Décandolie, Ϛ. * δεκανδόλιον, γένος φυτῶν.
Décandre, ἱτ. δέκανδρος, ἔχων δέκα ἀρσενικὰ ὄργανα (φυτόν.)
Décandrie, Ϛ. δεκανδρία, κλάσις φυτῶν ἐχόντων δέκα ὄργανα ἀρσενικα.
Décandrique, ἐπ. δεκανδρικός.
Décanie, Ϛ. (δεκαρχία, δεκανία), δέκα δούλοι διοικούμενοι ἀπὸ ἕνα δεκάρχην.
Décaniser, οὐδ. δεκαρχῶ, ἐκτελῶ ἔργα δεκάρχου.
Décanoniser, ἐν. ἐξαλειφω ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἁγίων.
Décantation, Ϛ. μεταγγισμός.
Décanter, ἐν. μεταγγίζω, χύνω ὑγρόν τι ἀπὸ ἀγγείου, ὅπου ἐσχηματίσθη ὑπόστημα.
Décaparti, ἐπ. δεκαμερής.
Décapeler. ἐν. — un vaisseau καταδιδάζω τὸ καρχήσιον, τοὺς κάλως κτλ. τοῦ πλοίου.
Décaper, ἐν. ἀποσμῶ, ἀποσμήχω, καθαρίζω ξύων τον χαλκόν.
Décaper, οὐδ. ὑπερβαίνω, παραλλάσσω ἀκρωτήριον, μακρύνομαι ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον.
Décapétalé, ée, ἐπ. δεκαπέταλος, ἔχων δέκα πέταλα, (φύλλα ἄνθους).
Décaphylle, ἐπ. δεκαφυλλος, ταὐτον καὶ δεκαπέταλος.
Décapitation, Ϛ. καρατομία, ἀποκεφαλισμός. § ἀπόσμηξις (χαλκίνου ἀγγείου).
Décapiter, ἐν. καρατομῶ, ἀποκεφαλίζω.
Décapodes, ἀρ.πλ. δεκάποδα, ἔχοντα δέκα πόδας, μαλακόστρακα.
Décaractériser, ἐν. παραλλάσσω, ἀλλοιῶ τὸν χαρακτῆρα.
Décapole, Ϛ δεκάπολις, (ἐκ δέκα πόλεων συγκειμένη χώρα).
Décarreler, ἐν. ἐκβάλλω τὰς πλινθίδας (τοῦβλα) τοῦ θαλάμου, κ. ξετουβλόνω.
Décarver, ἐν. ναυτ. στερεοποιῶ δύω συνημμένα ἐκ τῶν ἄκρων ξύλα προστιθεὶς ἐπ' αὐτῶν καὶ τρίτον.
Décasperme, ἀρ. δεκάσπερμον, γένος φυτῶν λεγόμενον, καὶ nélitris.
Décaspore, ἀρ. δεκάσπορον, γένος φυτοῦ τὸ καὶ κυαθῶδες
Décastère, ἀρ. (δεκάστερον) μέτρον ξυλίνων ξύλων, δεκόργυιον.
Décastyle, ἀρ. δεκάστυλον, οἰκοδομὴ ἔχουσα κατὰ μέτωπον δέκα στύλους ὡς ὁ ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός.
Décasyllabe, ἡ — bique, ἐπ. δεκασύλλαβος, (στίχος γαλλικός).
Décatir, ἐν *ἀπομαζαλίζω, (*ἀποπαιπαλῶ), ἐξαλείφω, ἀποπλύνω τὴν κόλλαν τῶν ὑφασμάτων
Décatissage, ἀρ. * ἀπομαζαλισμὸς, *ἀποπαιπάλωσις, ἀπόπλυσις τῆς κόλλας τῶν ὑφασμάτων.
Décaver, ἐν. λαμβάνω ὅλα τὰ κατάθετα χρήματα τοῦ παίζοντος (χαρτ.)
Décéder, οὐδ. δικ. ἀποθνήσκω.
Déceintrer, ἐν. ἴδ. Décintrer.
Déceintroir, ἴδ. Décintroir.
Décéler, ἐν. ἀνακαλύπτω, ξεσκεπάζω, ἐξαγορεύω. ceci décèle un mauvais caractère τεκμήριον τοῦτο κακοῦ ἤθους.
Décélement, ἀρ. ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Décembre, ἀρ. δεκέμβριος, δέκατος μὴν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔτους.
Décemment. ἐπίρ. εὐσταλῶς, εὐπρεπῶς, κοσμίως.
Décempède, Ϛ. * δεκοδία, (μέτρον πρὸς καταμέτρησιν γαιῶν).
Décemvir, ἀρ. δεκάρχης, εἷς ἐκ τῶν δέκα νομοθετῶν τῆς Ῥώμης.
Décemviral, le, ἐπ. δεκαρχικὸς, νομοθετικός.
Décemvirat, ἀρ. δεκαρχία, ἐξουσία τῶν δέκα νομοθετῶν. § ἡ διάρκεια ταύτης.
Décence, Ϛ. κοσμιότης, εὐπρέπεια, εὐσχημοσύνη. choquer la — ἀκοσμῶ. — oratoire συμφωνία, ἀναλογία τοῦ ῥητορικοῦ λόγου μὲ τὴν ἀπαγγελίαν καὶ τὴν ὑπόκρισιν εἴτε τὰ σχήματα.
Décennaire, ἐπ. δεκαδικὸς, κατὰ δέκα γινόμενος.
Décennal, le, ἐπ. δεκαετὴς, δεκαέτηρος § δεκαέτηρα, (τὰ), ἑορτὴ τῶν Ῥωμαίων κατὰ δέκα ἔτη τελουμένη ὑπὲρ τῶν αὐτοκρατόρων.
Décent, te, ἐπ. κόσμιος, εὐπρεπὴς, εὐσταλὴς, εὐσχήμων. air — εὐσχημοσύνη.
Décentoir, ἀρ.*γαιομάλιστρον, ἐργαλεῖον τοῦ *πλινθιδωτοῦ (Carreleur) πρὸς ἐξομαλισμὸν, ἢ προευτρεπισμὸν τοῦ ἐδάφους.
Déceptif, ἐπ. ἀπατηλός.
Déception, Ϛ. ἀπάτη. — d'outre moitié du juste prix λέγεται ὅταν ἀπατηθεὶς δώσῃ τις πρᾶγμα εἰς ὀλιγοτέραν τιμὴν, παρὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας.
Décerner, ἐν. ψηφίζομαι. δικ. — un décret contre quelqu'un ἐκφέρω ψήφισμα, κρίσιν κατά τινος. — contre quelqu'un la peine de mort θάνατόν τινος καταψηφίζομαι. — des honneurs, récompenses ἀπονέμω γέρας, (τιμὰς), βραβεῖα, κτλ.
Décès, ἀρ. δικ. τελευτὴ, θάνατος.
Décesser, οὐδ. οὐ παύω. il ne — de parler δὲν παύει νὰ ὁμιλῇ. (καταχρ.)
Décevable, ἐπ. ἀπατήσιμος, εὐπάτητος.
Décevance, Ϛ. ἀρχ. ἀπάτη.
Décevant, te, ἐπ. ἀπατηλός.
Décevoir, ἐν. ἀπατῶ, πλανῶ.
Déçu,—ue, μετ. τοῦ Décevoir.
Déchâgriner, ἐν. διασκεδάζω τὴν λύπην, τέρπω, φαιδρύνω.
Déchaînement, ἀρ. παραφορὰ, δυσμένεια, ὁρμὴ, πάθος, φωνασκίαι. (—contre quelqu'un)
Déchaîner, ἐν. λύω τῶν ἁλύσων.—un chien μεταφ παροξύνω κατά τινος.
Déchalander, ἴδ. Désachalander.
Déchalasser, ἐν. ἐκβάλλω, ἀφαιρῶ τοὺς κάμακας, (χάρακας), τοὺς στύλους τῆς ἀμπέλου μετὰ τὸν τρυγητόν.
Déchalement, ἀρ. ἄμπωτις, παλίρροια, ἀποκάλυψις τοῦ αἰγιαλοῦ, τῶν ὑφάλων δι' αὐτῆς.
Déchaler, οὐδ. ναυτ. προσαράσσω (ὅταν μέρος τῆς τρόπιδος φαίνηται εἰς τὸν ἀέρα).
Déchant, ἡ Discant, μουσ. συμφωνία ἢ ἁρμονία μελῶν διαφόρων, σύνθεσις μουσικὴ (γραμματικὴ τῆς μουσ. κανόνες τῆς συνθέσεως).
Déchanter, οὐδ. μετριοφρονῶ, γίνομαι μετριοφρονέστερος, ὀλιγοστεύω τὰς ἀξιώσεις καὶ ἀπαιτήσεις ἢ ἐλπίδας μου.
Déchaperonner, ἐν. — un oiseau ἀποκαλύπτω τὴν κεφαλὴν τοῦ θηρευτικοῦ πτηνοῦ.
Décharge, Ϛ. ἀποφορτισμὸς, ἐκφορτισμὸς, κ. ἐξόρτωμα, (λέγεται ἐπὶ ἁμαξῶν ἢ ἀχθοφόρων ζώων). un bâtiment est en — τὸ πλοῖον ἀποφορτίζεται. § πυροβόλησις, κρότος πυροβολήσεως. § σεισάχθεια, ἀποχή, ἀπόδειξις ἔγγραφος ὅτι τις ἐπλήρωσεν, ἢ ὅτι ἀπολύεται τοῦ χρέους. donner — à quelqu'un ἀπολύω τινὰ τῆς ὀφειλῆς. § ἀπόδειξις διδομένη πρός τινα διαχειριζόντα γραφεῖον ἢ λογιστικὸν, ὅτι παρέδωκε τὰ ἔγγραφα ἢ χρήματα ὅσα ἦτο ἐπιφορτισμένος. obtenir sa — ἐπιτυγχάνω κρίσιν δικαστικὴν (ἀπόφασιν) ἀπολύουσάν μέ τινος δουλείας, ἐγγείου ἀποφορᾶς ἢ προσόδου, κηδεμονίας κτλ. — d'un accusé ἀθώωσις τοῦ κατηγορουμένου. témoins à charge et à— οἱ κατὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου μάρτυρες.—de la conscience εὐχαριστησις συνειδήσεως, τὸ κατὰ συνείδησιν δηλ. γινόμενον. § ἀνακουρισμὸς, ἐλάφρωσις. § παροχέτευσις, ἐπὶ σωλήνων μεταφερόντων τὸ περισσεῦον ὕδωρ δεξαμενῆς εἰς ἄλλον τόπον. — du fond ὁ εἰς τον πυθμένα τῆς δεξαμενῆς κείμενος σωλὴν, χρήσιμος εἰς τὴν κένωσιν αὐτοῦ. — de superficie ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν κείμενος, καὶ μεταγγίζων τὸ ὕδωρ βαθμηδὸν ἐφ' ὅσον ἔρχεται. ἐπὶ ἰατρ. παρατροπὴ ὑγρῶν, χυμῶν, ἢ ἔξοδος ἐκροὴ αὐτῶν δι' ἄλλης ὁδοῦ § ἀπόκρυφος, παράμερος (ἐν παραδύστῳ) τόπος οἰκίας εὔθετος εἰς ἀπόθεσιν διαφόρων πραγμάτων, σκευῶν, μὴ χρησίμων πάντοτε (ξύλων, σαρώθρου κτλ.) § ψαλὶς, καμάρα ἐπάνω τῶν θυρῶν καὶ θυρίδων. § ξύλον ἐπὶ τῶν διαφραγμάτων δεχόμενον διαγωνίως το βάρος τῶν δοκῶν κτλ. § πιθήκιον ἐγκαρσίως

ἡ ὁριζοντίως κείμενον διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ λοιπά. § * ἔνσημον, σημεῖον ἐγχαραττόμενον εἰς τὰ διάφορα ἔργα τῆς τέχνης πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ νενομισμένου τέλους.

Déchargement, ἀρ. ἀποφορτισμός, κ. ξεφόρτωμα πλοίου.

Déchargeoir, ἀρ. περιελικτὴρ, κύλινδρος ξύλινος, ὅπου τυλίσσουσι τὸ ὕφασμα οἱ ὑφάνται, ἀφ' οὗ τὸ ἐκβάλωσιν ἀπὸ τὸ ἄντιον (κανόνα) § ἡ τρύπα τοῦ σωλῆνος, ὅστις παροχετεύει τὸ περισσὸν ὕδωρ.

Décharger, ἐν. ἀποσκευάζω, ἀποφορτίζω, κ. ξεφορτόνω.—son estomac, son ventre ἀνακουφίζομαι ὁ' ἀφοδεύσεως. — son cœur ἀποκαλύπτω τὰ αἰσθήματά μου.—quelqu'un d'une commission ἀπαλλάττω τινὰ τῆς παραγγελίας του § πυροκροτῶ, ῥίχνω τὸ ὅπλον ἢ ἀφαιρῶ τὸ ἐμπύρευμα διὰ τοῦ στυπουλκοῦ. (tire-bourre) κατ' ἀναλογίαν δὲ — un coup de bâton, de poing, de sabre. — sa bile, sa colère sur quelqu'un χύνω τὴν χολήν, ὀργίζομαι κατά τινος. § ἀπαλλάττω χρέους, ὑπηρεσίας, ὑποσχέσεως.—la feuille d'un message ἐξοφλῶ τὸ χαρτίον τοῦ *φορταγωγέως (messager) γράφων ὅτι ἔλαβον τὰς πραγματείας, ὅσαι δι' αὐτοῦ μοὶ ἐστάλησαν. — son livre ἐξαλείφω τὰ κατὰ πίστωσιν πωληθέντα ἄρθρα, ἐφ' ὅσον λαμβάνω (τὴν πληρωμὴν) τὰ ἀργύρια — un contrat γράφω, σημειῶ ἐπὶ τοῦ συμβολαίου ὅσα ἔλαβον. — quelqu'un de ses dettes ἀπολύω τινα τοῦ χρέους, ἢ τὸ ἀποδίδω ἐγὼ ἀντ' αὐτοῦ — un accusé ἀθωολογῶ τὸν ὑπόδικον μαρτυρῶν ὑπὲρ αὐτοῦ — d'accusation κηρύττω δι' ἀποφάσεως ἀθῷον τὸν κατηγορούμενον ἢ ἀπολύω αὐτὸν τῆς κατηγορίας — les voiles διευθετῶ τὰ ἀρμενα ὥστε νὰ δέχωνται ὀλιγότερον ἄνεμον. — la pompe ἐξαντλῶ τὸ ὕδωρ τῆς ἀντλίας. — les levains διαλύω τὴν ζύμην. se—, αὐτοπ. ἀποσκευάζομαι, ἀποφορτίζομαι. se — sur quelqu'un du soin d'une affaire ἀνατίθεμαι, [ἀποτίθεμαί τινι,] εἰς τινα τὴν φροντίδα ὑποθέσεως une rivière se—e dans la mer ἢ dans une autre rivière ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἢ ἄλλον ποταμόν une couleur se —e τὸ χρῶμα ἀνοίγει, ξεθωρίζει. —é,—ée, μετ. cheval — ἢ — d'encolure ἵππος ὑψαύχην.

Déchargeur, ἀρ. ἀποφορτιστὴς, ξεφορτωτὴς τῶν πραγματειῶν, τῶν πυροβολικῶν ἐφοδίων.

Décharmer, ἐν. λαμβάνω τὰ ἐπί τινος ῥιφθέντα (μάγγανα, φίλτρα) μάγια.

Décharner, ἐν. ταρακάζω. — un cadavre ἐκταρκίζω, ἀφαιρῶ τὰς σάρκας πτώματος. μεταφ. ἰσχναίνω, μαραίνω. § σιμοτομῶ, κλαδεύω πολὺ κοντὰ τὰ δένδρα.—é, ée, μετ. corps — λειπόσαρκον, ἰσχνὸν σῶμα style — ἐ φράσις ξηρά.

Décharpir, ἐν. χωρίζω διαίως τοὺς διαπληκτιζομένους

Déchasser, ἐν. ἐκβάλλω βιαίως γόμφον.

Déchasser, οὐδ. χορεύω πρὸς τὰ ἀριστερὰ, ἀφ' οὗ ἐχόρευσα εἰς τὰ δεξιά.

Déchaumer, ἐν. ὑποκαλαμεύω, θάπτω τὴν καλάμην τοῦ ἀγροῦ διὰ τοῦ λισγου, ἢ ἀρότρου.

Déchaussement, ἀρ. γυρεία, κ. ξελάκκωμα τῶν δένδρων. § γύμνωσις μέρους ῥίζης τῶν ὀδόντων, διὰ τῆς φθορᾶς τῶν οὐλων.

Déchausser, ἐν. γυρῶ, κ. ξελακκόνω τὴν βάσιν δένδρου. § λύω, ἐκβάλλω τὸ ὑπόθημα, σανδάλιον, καὶ αὐτὰ τὰ περιπόδιά τινος. se —, αὐτοπ. ἐκβάλλω τὰ ὑποδήματα, ἢ περιπόδιά μου § γυμνόνω σχεδὸν τὴν ῥίζαν τῶν ὀδόντων. — un mur ἐκβάλλω τὴν γῆν, ἥτις σκεπάζει τὰ θεμέλια τοῦ τοίχου.

Déchaussés, ἐπ. Déchaux.

Déchaussière, Θ. τόπος, ὅπου ἐσκάλισαν οἱ λύκοι μὲ τὰ ὀνύχια.

Déchaussoire, ἀρ. ἐργαλεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου χωρίζουσι τὸ ὀδόντιον ἀπὸ τὸ οὖλον, (γούλι) πρὶν τὸ ἐκβάλωσι.

Déchaussure, ἴδ. Déchaussière.

Déchaux, ἢ Déchaussés, ἐπ. πλ. *κονιόποδες, Καρμηλιανοί, μοναχοὶ περιπατοῦντες ἐξυπόλυτοι.

Déchéance, Θ. δικ. ἀπόῤῥιψις ἀγωγῆς, αἰτήσεως, κτλ. (emporter la — d'une action, ἢ d'un droit). à peine de — ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος.

Déchet, ἀρ. παράτριμμα, ἀπότριμμα, ἢ ἐλάττωσις τοῦ ὄγκου ἢ τοῦ βάρους τινὸς σώματος διὰ φυσικοὺς λόγους. ἐμπ. μείωσις τῶν πραγματειῶν διὰ φθοράν, ἢ κονιορτὸν, ἐκροὴν κτλ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς καὶ ἀξίας αὐτῶν. § ὑδραυλ. ὀλιγόστευσις τοῦ ὕδατος πηγῆς, τὸ ἔλειμμα ὁρσοῦδρας ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ χύνῃ. § ἡ φύρα τοῦ μετάλλου διὰ τὴν τρίψιν, χώνευσιν, κτλ. § ἀρτοπ. ἡ ἐλάῤῥωσις, τοῦ ἄρτου εἰς τὸν κλίβανον.

Déchevaler, ἐν. λύω, συγχέω, βάλλω εἰς ἀταξίαν τὴν κόμην.

Déchevêtrer, ἐν. ἐκβάλλω τὴν φορβειάν, (το καπίστριον) τοῦ ζώου.

Déchiffrable, ἐν. ἀναγνωστός.

Déchiffrement, ἀρ. ἀνάγνωσις συνθηματικῶν γραμμάτων καὶ τὸ γινόμενον ἐκ τούτου γνωστὸν πρᾶγμα.

Déchiffrer, ἐν. ἀναγινώσκω, ἐξηγῶ συνθηματικὰ γράμματα. § ἑρμηνεύω παλαιὰς γραφὰς μεταφ. ἀναγινώσκω γραφὴν δύσκολον καὶ συγκεχυμένην. § εὑρίσκω, μαντεύω τὸ μυστήριον, τὴν ῥαδιουργίαν, ἐπίτινος ὑποθέσεως.

Déchiffreur, ἀρ. ἔχων τὸ κλειδίον τῆς ἀναγνώσεως συνθηματικῶν γραμμάτων, ἐπιτήδειος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν, καὶ χωρὶς ἐκείνου.

Déchiqueter, ἐν. λεπτοτομῶ, κόπτω εἰς μικρὰ κομμάτια. § ἐπὶ κεραμεικῆς, ἀνοίγω τρύπαν, ὅπου πρέπει νὰ βάλω (τὰ ὦτα) τὸ χειρούλι, τοῦ κεραμοπλάστου ἀγγείου.—é, ée, μετ. feuilles —ées φύλλα ἔχοντα ἐντομὰς διαφόρου μεγέθους εἰς τὴν περιφέρειαν.

Déchiqueteur, ἀρ. λεπτοτόμος, κτλ.

Déchiqueture, Θ. ἐντομαὶ γινόμεναι εἰς ὕφασμα.

Déchirage, ἀρ. διάλυσις παλαιῶν ἀκατίων. bois de — ἡ ἐκ τούτου γινομένη ξυλικὴ.

Déchirant, te, ἐπ. σχίζων.

Déchirement, ἀρ. σχίσις, σχίσιμον. — s d'entrailles στρόφος, πόνος τῶν ἐντέρων. — du cœur ζωηρὰ λύπη § διαχωρισμὸς, διαμελισμὸς, (d'un état —) § ἀμυχὴ, γραπτόνισμα.

Déchirer, ἐν. σχίζω. § σπαράττω, μεταφ. κακολογῶ, ὑβρίζω, βλάπτω. — la figure καταδρύπτω, κ. γρατσουνίζω τὸ πρόσωπον. § διαλύω τὰ παλαιὰ ἀκάτια. se —, αὐτοπ. une nappe d' eau se déchire λέγεται ὅταν τὸ ὕδωρ χωρίζηται πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν ὀξαμενήν. — é, ée, μετ. un chien bargueux a toujours les oreilles—ées ὀλ. ὁ φιλόνεικος ἔχει πάντοτε βάσανα.

Déchireur, ἀρ. ἀγοραστὴς, ἀχρήστων ἀκατίων διὰ νὰ τὰ δυαλύσῃ, καὶ πωλήσῃ τὰ ξύλα. § ἐργάτης, ὁ τοῦτο πράττων.

Déchirure, Θ. σχίσις, διάῤῥαξις, σχίσμα, ῥῆγμα.

Déchoir, οὐδ. je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchoyons, vous déchoyez, il déchoient. Je déchus. Je déchurrai. Que je déchusse. Je déchurrais. Que je déchoie, que tu déchoies ἐκπίπτω. § ναυτ. παρεκκλίνω, παρεκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ.

Déchouer, ἐν. ἀποθῶ, ἐκβάλλω πλοῖον προσαράξαν εἰς τὰ βράχη, ἢ εἰς τὴν ἄμμον.

Déci, δέκα, λέξις προσθεμένη εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν, ὅσαι ἐκφράζουσι τὰ νέα μέτρα.

Déciare, ἀρ. *δεκατόπλεθρον, μέτρον ἐπιφανείας περιέχον τὸ δέκατον τοῦ πλέθρου.

Décidément, ἐπίῤ. ἐξ ἀποφάσεως, χωρὶς ἄλλο.

Décider, ἐν. διαγινώσκω, κρίνω, ἀποφασίζω, κανονίζω. se —, αὐτοπ.

διαγινώσκω, ἀποφασίζω. é, —ée, mét. ἐπ. homme —é ἀνὴρ εὔτολμος, θρασὺς, σταθερός. air —é σχῆμα θαρραλέον.

Décideur, ἀρ. ἀποφασίζων μὲ ὑπερβολικὴν πεποίθησιν.

Décidu, ue, ἐπ. (βοτ.) πτώσιμος, πίπτων μετὰ τὴν γονιμοποίησιν. (calice —, fuilles — es). plante à feuilles — ues φυτὸν *πασσκαιροθαλές.

Décigramme, ἀρ. *δεκατόγραμμον, σταθμὸς νέος, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ γραμμαρίου.

Decil, le, ἢ Décile, le, ἐπ. θέσις δύω πλανητῶν μεμακρυσμένων κατὰ τὸ δέκατον μέρος τοῦ ζωδιακοῦ, ὁηλ. 36 βαθμούς.

Décilitre, ἀρ. *δεκατόλιτρον, ἢ *(μᾶλλον) δεκατόχους, νέον μέτρον χωρητικότητος, τὸ δέκατον τοῦ litre.

Déciller, ῥῆ. Dessiller.

Décimable, ἐπ. ὑποκείμενος εἰς τὴν (ἐκκλησιαστικὴν) δεκάτην.

Décimal, le, ἐπ. ἀριθ. δεκαδικός. § δικ. δεκατικός.

Décimateur, ἀρ. δεκατηλόγος, δεκατευτής, (—ιστής).

Décimation, Ϛ. δεκατηλογία, δεκάτευσις, δεκάτισμα.

Décime, Ϛ. δεκάτη, δεκατία τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων εἰσπραττομένη τὸ πάλαι ἐπὶ μεγάλων ἀναγκῶν τοῦ κράτους, ἢ τῆς θρησκείας, καθὼς αἱ σταυροφορίαι. —s τὸ διδόμενον ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος πρόσοδον εἰς τὸν βασιλέα.

Décime, ἀρ. *δεκατόφραγκον, τὸ δέκατον τοῦ φράγκου, νέον νόμισμα.

Décimer, ἐν. ἀποδεκατεύω, κολάζω ἕνα ἐκ τῶν δέκα στρατιωτῶν λαμβανόμενον κατὰ κλῆρον.

Décimètre, ἀμ. δεκατόμετρον, τὸ δέκατον τοῦ μέτρου, νέον μετρον μήκους. — carré τετράγωνον δεκατόμετρον, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου. — cube τὸ χιλιοστὸν τοῦ κυβικοῦ μέτρου.

Décintrement, ἀρ. λύσις τῆς καμάρας (τῶν ξύλων) θόλου.

Décintrer, ἐν. λύω, ἐκβάλλω τὴν καμάραν (τὰ ξύλα) θόλου.

Décintroir, ἀρ. δίστομος, σφῦρα κτίστου πρὸς καθαίρεσιν (χάλασμα τοίχου).

Décirer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸν κηρὸν, τὸ κηρίον.

Décis, ἐπ. διεγνωκὼς, ἀποφασισμένος. ἄχρ.

Décisif, ive, ἐπ. ἀποφαστικός. (jugement —) § κρίσιμος. (combat —). moment — ἀκμὴ τοῦ καιροῦ ὁ καιρὸς § ἀπότολμος, θρασύς.

Décision, Ϛ. βούλευμα, δόγμα, ἀπόφασις. prendre une — κρίνω, διαγινώσκω, ἀποφασίζω περί τινος πράγματος.

Décisionnaire, ἐπ. ἀποφασίζων μὲ πεποίθησιν.

Décisivement, ἐπ. ἀποφασιστικῶς.

Décisoir, ἐπ. (ὄρκος), κρίνων, ἀποφασίζων τὴν προκειμένην διαφοράν.

Décistère, ἀρ. * δεκατόργυιον, δέκατον ὀργυιᾶς (stère), μέτρον καυσίμων ξύλων.

Déclamateur, ἀρ. ῥήτωρ, κομπορρήμων, ἐπιδεικτικὸς, φωνασκός.

Déclamation, Ϛ. ἐπαγγελία μὲ χειρονομίας, ἦθος, ἠθοποιΐα. § ῥητορικὴ μελέτη. § κομπορρημοσύνη ἐπίδειξις, φωνασκία. § μουσ. ἡ διὰ τοῦ ῥυθμοῦ, καὶ τῆς μελῳδίας ἀπόδοσις τοῦ γραμματικοῦ, καὶ ῥητορικοῦ τόνου εἰς τὴν καταλογὴν (récitatif).

Déclamatoire, ἐπ. (ἀνήκων εἰς τὸ ἦθος, τὴν ἠθοποιΐαν) ῥητορικὸς, ἀπαγγελτικὸς, ἐπιδεικτικὸς, πομπώδης. (style —).

Déclamer, ἐν. ἀπαγγέλλω, (μὲ χειρονομίας). § φωνασκῶ, βοῶ κατά τινος.

Déclarateur, ἀρ. — trice, Ϛ. διακηρύττων, ὁηλῶν ἐπισήμως.

Déclaratif, ive, ἐπ. ἀποφαντικός.

Déclaration, Ϛ. ἀπόφανσις. faire une —, ἢ — d'amour φανερόνω ἀποκαλύπτω τὸν ἔρωτά μου. faire sa — chez un comissaire de police ἀναγγέλλω εἰς τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον συμβεβηκός τι, τὸ ὁποῖον εἶδον, ἢ ἔπαθον. — de guerre προκήρυξις πολέμου. § ὁηλοποίησις ἐγγράφου, δι' οὗ ὁ βασιλεὺς ἑρμηνεύει, μεταῤῥυθμίζει, ἢ ἀκυροῖ διάταγμα, ἢ νόμον. § ἀπόφανσις, κυρ. ὑπόμνημα διδόμενον παρὰ τοῦ λειποχρέου, ἢ κινδυνεύοντος νὰ χρεωκοπήσῃ πρὸς τοὺς δανειστὰς περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεώς του. § ἡ ὁηλοποίησις τῶν πραγματειῶν γινομένη εἰς τὸ τελωνεῖον. demender acte de la — d'une partie ζητῶ ἀπόδειξιν, ἔγγραφον ἀπὸ τὸ δικαστήριον τῆς γινομένης παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὁμολογίας. — de dépens κατάστασις τῶν ἐξόδων, ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν διάδικον.

Déclaratoire, ἐπ. (ἔγγραφον, πρᾶξις), ὁηλωτικός τινος πράγματος.

Déclarer, ἐν. ἀποφαίνομαι, ὁηλῶ, φανερόνω κατὰ μέρος, ἢ εἰς δικαστήριον. § ὁημοσιεύω, διακηρύττω, ἐπαγγέλω. (la guerre). § ἀναδείκνυμι, ἀναγορεύω. (—quelqu' un Consul, Général). se —, αὐτ. διακηρύττομαι, ἐκφράζομαι παῤῥησίᾳ ὑπὲρ, ἢ κατά τινος. (se—pour, en faveur de, ἢ contre quelqu' un.)

Déclasser, ἐν. ἀφαιρῶ ἀπὸ τὸ ναυτολόγιον.

Déclaver, ἐν. μουσ. ἀφαιρῶ κόλλοβα, κλειδίον, διὰ νὰ τὸν ἀναπληρώσω μὲ ἄλλον.

Déclencher, ἐν. —une porte ἀναζυγῶ τὴν θύραν, ἀνίημι, ἀνωθῶ, (ὑψόνω) τὸν ζυγὸν, τὸν λύκον, τὸν μάνδαλον, τουρκ. τὸ ζεμπερέκι, διὰ νὰ ἀνοίξω.

Déclic, ἀρ. κριὸς, μηχανὴ ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ἐμπήγῃ κάμακας, (παλούκια) εἰς τὴν γῆν.

Déclimater, ἐν. (ἐκτοπίζω), ἀφαιρῶ κατ' ὀλίγον τὴν ἐπιῤῥοὴν τοῦ φυσικοῦ κλίματος εἰς φυτόν τι, συνειθίζω αὐτὸ εἰς ἄλλο.

Déclin, ἀρ. (ἔγκλισις), παρακμὴ ou —de la vie ἐπὶ γήραος οὐδῷ. § ἐλατήριον πυροβόλου.

Déclinabilité, Ϛ. γραμ. *κλιτότης, τὸ κλιτὸν τῶν λέξεων.

Déclinable, ἐπ. γραμ. κλιτός.

Déclinaison, Ϛ. γραμ. κλίσις. § (ἀπόκλισις;) ἀστρον. τὸ πρὸς βοῤῥᾶν ἢ νότον μεταξὺ ἀστέρος τινὸς καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ διάστημα, μέτρον τοῦ ὕψους τῶν ἀστέρων. § φυσ. ἀπόκλισις μαγνήτου, παρεκτροπὴ τῆς μαγνητικῆς βελόνης ἀπὸ τὸν μεσημβρινὸν, τὸν πόλον. . γνωμ. — d' un plan vertical τόξον ὁρίζοντος περιειλημμένον μεταξὺ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ γνώμονος καὶ τοῦ πρώτου καθέτου κύκλου, ἡμεταξὺ τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ γνώμονος.

Déclinant, ἐπ. (cadran) μὴ διευθυνόμενος ἀκριβῶς εἰς νότον ἢ ἄλλο τι τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ ὁρίζοντος. plan — ἐπίπεδον σχηματίζον γωνίαν μὲ τὸν πρῶτον μεσημβρινόν.

Déclinateur, ἢ déclinatoire, ἀρ. γνωμ. ὄργανον προσδιοριζον τὴν ἀπόκλισιν ἢ ἔγκλισιν τοῦ ἐπιπέδου τοῦ γνώμονος· εἶδος πολογνώμονος δεικνύοντος μόνον τὸν βοῤῥᾶν καὶ τὸν νότον.

Déclinatoire, ἐπ. exceptions, fins —s παραίτησις, λόγοι πρὸς ἔκκλισιν (ἀποφυγὴν) δίκης. (οὐτ. ὁμοίως faire signifier un—) § ῥῆ. Déclinateur.

Décliner, οὐδ. κλίνω, ῥέπω πρός τι, παρακμάζω (le jour décline, le vieillard décline tous les jours) § φυσ. ἀποκλίνομαι, ἐκτρέπομαι ἀπὸ τὸν βοῤῥᾶν. § ἀστρ. διίσταμαι, ἀπέχω ἀπὸ τὸν ἰσημερινὸν· γνωμ. un mur décline, ὁ τοῖχος ἐκτρέπεται ὀλίγον ἀπὸ τὸ κύριον σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ. § ἐν. γραμ. κλίνω, λέγω τὰς καταλήξεις τινὸς ὀνόματος κατὰ τὰς διαφόρους πτώσεις. il ne sait pas —son nom λέγεται περὶ ἀμαθοῦς. —son nom οἰκ λέγω, φανερόνω τὸ ὄνομά μου, ὅπου δὲν μὲ γνωρίζουσι. § δικ. ἐκκλίνω—la juridiction d'un juge, d'un tribunal ἐκκλίνω τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστοῦ, δικαστηρίου, ἀρνοῦμαι νὰ παρασταθῶ. (— un tribunal). —é, ée, μετ. nageoire —ée πτερύγιον ἰχθύος, τοῦ ὁποίου τὰ ὀστάρια βαθμηδὸν μικρύνονται. étamine — ée στήμων ἄνθους τοξούμενος εἰς τὴν κορυφήν.

Décliqueter, οὐδ. ὡρολογ. ἐκβάλλω τὸν μοχλίσκον (cliquet) ἀπὸ τὰ ὀδόντια τοῦ τροχοῦ (rochet).

Déclive, ἐν. κατάντης, πρηνὴς, κατωφερὴς, πλάγιος.

Déclivité, οὐσ. κλιτὺς, κατηφορικὸν μέρος τόπου.

Décloitrer, ἐν. ἐκβάλλω, (ὑποχρεῶ νὰ ἐκβῇ) ἀπὸ μοναστήριον ἄνδρα ἢ γυναῖκα. se —, αὐτοπ. ἀφίνω τὸ μοναστήριον.—é, ée, ἐπ (moine.—)

Déclorre, ἐν. ἀποβριγκῶ, ἀφαιρῶ τὸν βρίγκον, τὸ περίφραγμα, τὴν φραγήν. —us, se, μετ. ἄφρακτος, ἀπερίφρακτος, ἢ τοῦ ὁποίου τῆς φραγῆς μέρος ἔπεσε.

Déclouer, ἐν. ἀποκαθηλῶ, ν. ξεκαρφώνω.

Décochement, ἀρ. ἐκτόξευσις (ἄφεσις βέλους).

Décocher, ἐν. ἐκτοξεύω· μεταφ. ἐκφέρω λόγους ὀργῆς, ἐκδικήσεως, σατύρας.

Décoction, Θ. ἄψις, βράσις. § ἀφέψημα, τὸ ὑγρὸν ὅπου ἔβρασεν ἰατρικὸν χόρτον.

Décoctum, ἴδ. Décoction.

Décodon, ἀρ. δεκόδους, γένος φυτῶν.

Décognoir, ἴδ. Cognoir

Décoiffer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς τῆς γυναικός, ἢ ταράττω, σαλεύω τὴν διευθέτησιν τῆς κόμης της· οἷα — une bouteille ἀδειάζω, πίνω ἓν βουκάλιον. § σηκόνω τὸ σκέπασμα τοῦ ἐμπυρεύματος τῶν πυροκρότων.

Décollation, Θ. λαιμοτομία, καρατομία, ἀποκεφαλισμός.

Décoller, ἐν. λαιμοτομῶ, καρατομῶ, ἀποκεφαλίζω. § μακρύνω τὴν σφαῖραν ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ σφαιριστηρίου. § ἀπολλῶ, ξεκολλῶ, ἀποπτῶ, χωρίζω. se —, αὐτοπ. ἀποκολλῶμαι, ξεκολλῶμαι, χωρίζομαι.

Décolleter, ἐν. γυμνῶ τὸν τράχηλον. —é, ée, μετ. homme —é ἄνθρωπος γυμνοτράχηλος. habit trop —é ἔνδυμα μὴ σκεπάζον ἱκανῶς τὸν τράχηλον. femme — ée, trop — ée γυνὴ ξεστηθιασμένη, ἥτις ἀφίνει γυμνὰ τὰ περὶ τὸν τράχηλον καὶ τὸ στῆθος.

Décolleur, ἀρ. ναύτης ἀποκεφαλίζων τοὺς ἁλιευθέντας ἀντακαίους (κ. μουρούνας).

Décoloration, Θ. ἐξάλειψις ἢ ἀδυνάτισις (ἐξάνθισις) τοῦ χρώματος, ξεθύμασμα.

Décolorer, ἀρ. ἐξαλείφω ἢ μαραίνω τὸ χρῶμα, ξεβάφω, ξεθωριάζω. —é, ée, μετ. style —é ἀσθενὴς φράσις. figure —ée πρόσωπον ἄχρουν, ξεθωριασμένον, χλωμόν.

Décombrement, ἴδ. Décombres.

Décombrer, ἐν. ἀφαιρῶ, σηκόνω τὰ ἐρείπια, τὰς ἀκαθαρσίας. — une carrière, ἀνοίγω λατομεῖον καὶ ἐξορύσσω.

Décombres, ἀρ. πλ. ἐρείπια οἰκοδομῆς κατεδαρισμένης. § τὰ ῥιπτόμενα κομμάτια ξύλων εἰς τὸ ναυπηγεῖον.

Décombustion, Θ. χωρισμὸς τοῦ ὀξυγόνου ἀπὸ τὸ ὀξύδιον.

Décommander, ἐν. ἀντιπαραγγέλλω, ἀναιρῶ τὴν διαταγὴν διὰ λιγωτέρους.

Décomposer, ἐν. διαλύω, χωρίζω τὰ συνθετικὰ μέρη τοῦ σώματος, ἀναλύω χημικῶς.

Décomposition, Θ. διάλυσις, ἀνάλυσις.

Décompte, ἀρ. (τὸ p ἄρ) τὸ ὑφηρημένον, ὑφαίρεσις (ξεπισμὸς) ἐκ τοῦ χρέους. faire le — ὑφαιροῦμαι, καταβάζω ἀπὸ τὴν ποσότητα ἢ λογαριάζω τί πρέπει νὰ καταβάσω payer le — aux troupes μισθοδοτῶ τοὺς στρατιώτας κρατῶν τὰ προκαταβληθέντα εἰς αὐτούς. On trouvera bien du— dans une affaire ἡ ὑπόθεσις δὲν θέλει εἶναι (ἀποβῇ) ὅσον ἐλπίζεται ὠφέλιμος.

Décompter, ἐν. (τὸ p ἄρ.) ὑφαιροῦμαι, καταβιβάζω ποσότητα προκαταβληθεῖσαν ἀπὸ ἄλλην μεγαλητέραν. § ἀπολείπομαι τῶν ἐλπίδων, ὀλιγοστεύω δηλ. τὰς ἐλπίδας, ὅσας εἶχον περὶ τινος πράγματος· ἢ τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν συνελάβον περὶ τῆς ἀξίας τινὸς ἀνθρώπου. (ce négociant espérait s' enrichir; il y a bien à — il s'y ruine; j'avais grande opinion de son mérite, mais j ai bien trouvé à —).

Déconcert, ἀρ. διχόνοια.

Déconcertement, ἀρ. κατάστασις τοῦ τεταραγμένου.

Déconcerter, ἐν. ταράττω συμφωνίαν μουσικήν. μεταφ. διαλύω ἤδη σχηματισμένα σχέδια, προαιρετημένους σκοποὺς κτλ. § καταπλήττω, ξαλίζω, φέρω εἰς ἀμηχανίαν, ἀπορίαν.

Déconfire, ἐν. καταστρέφω, καταβραύω, ἀφανίζω· μεταφ. κατασιγάζω

Déconfiture, Θ. καταστροφή, θραῦσις, on fit une grande—de gibier ἔφαγον πολὺ κυνήγι. § χρεωκοπία.

Déconfort ἀρ. θλῖψις, ἀθυμία, δυστυχὴς κατάστασις ἐγκαταλελειμμένου ἀνθρώπου.

Déconforter, ἐν. θλίβω, λυπῶ, φέρω εἰς ἀθυμίαν. se —, αὐτ. θλίβομαι, εἰς ἀθυμίαν περιπίπτω.

Déconseiller, ἐν. μεταπείθω, ἀποτρέπω τινὸς πράγματος.

Déconsidérer, ἐν. ἀφαιρῶ τὴν πρός τινα τιμὴν, πίστιν, ὑπόληψιν.

Déconstruire, ἐν. διαλύω τὰ μέρη, (λόγου, μηχανῆς).

Décontenancer, ἐν. ἐκταράσσω, φέρω εἰς ἀμηχανίαν. se —, αὐτ. ἀποδειλιῶ, τὰ χάνω.

Déconvenue, Θ. δυστυχία, συμφορά

Décorateur, ἀρ. ὡραϊστὴς· ἐπὶ θεάτρου καὶ ἑορτῶν, σκηνογράφος.

Décoration, Θ. ὡραϊσμός, καλλωπισμὸς ἀρχιτεκτονικὸς, γλυπτικὸς, ζωγραφικὸς, παράστασις τοῦ τόπου τοῦ δράματος, σκηνογραφία. § σημεῖον, σύμβολον τιμῆς, ἀξίας.

Décorder, ἐν. ἐκτυλίσσω, ἐκπλέκω, ξεπλέκω σχοινίον. — les moules λύω τὰ ῥάμματα ἀπὸ τὰ καλούπια, ὅπου ὁ φενακοποιὸς συστρέφει (ξουγρόνει) τὰ μαλλία.

Décorer, ἐν. κοσμῶ, ὡραΐζω, καλλωπίζω. § περικαλύπτω, συσκιάζω, σκεπάζω μὲ καλὰ ἐξωτερικὰ φαινόμενα.

Décortication, Θ. φαρμακ. περιφλοισμὸς, φλοισμὸς, ἀποφλοίωσις, ἐκλεπισμὸς, λεπυρισμὸς, ξεφλούδισμα, καθάρισμα τῶν ῥιζῶν, κόκκων, καρπῶν κτλ.

Décorum, ἀρ. (garder le—) εὐπρέπεια, εὐσχημοσύνη, καθῆκον.

Décostée, Θ. δενδρύλλιον τοῦ Πιερίου.

Découcher, οὐσ. ἀποκοιτῶ, κοιμῶμαι ἔξω τοῦ συνήθους τόπου. § ἐν ἀποκοιτάζω τινά, γίνομαι δηλ. αἴτιος νὰ κοιμηθῇ ἀλλοῦ. —é, ée, μετ. ἀπόκοιτος.

Découdre, ἐν. δια(ἀνα)λύω τὰς ῥαφὰς, ξηλόνω. § οὐσ. en — ἔρχομαι εἰς χεῖρας, πιάνομαι. —su, ue, μετ. style — u ἀσυνάρτητος φράσις.

Découlant, te, ἐπ. ἐκρέων.

Découlement, ἀρ. ἔκρυσις.

Découler, οὐσ. ἐκρέω, χύνομαι ἔξω· μεταφ. πηγάζω, προέρχομαι. (la conséquence découle des prémisses)

Découper, ἐν. κατακερματίζω, κατακόπτω εἰς μικρὰ κομμάτια. § ἀποτέμνω, ἀποκόπτω κατὰ μέρος ὑφασμα ἀφίνων ἢ λαμβάνων τὸ κοπτόμενον μέρος. — du parchemin, du papier τρυπῶν τὴν περγαμηνὴν, τὸ χαρτίον, σχηματίζω διαφανῆ σχήματα — une image, une estampe χωρίζω εἰκόνα τινὰ ἢ χαλκογραφίαν ἀπὸ τὸ ὅλον διὰ νὰ τὴν κολλήσω ἀλλοῦ, καὶ ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν χωρίζω, διαιρῶ.

Découpeur, ἀρ. —euse, Θ. σχηματοτύπος, τυπωτὴς διαφόρων σχημάτων ἐπὶ ὑφάσματος μὲ πεπυρωμένον σίδηρον. § ναύτης πωλῶν εἰς μικρὰ τεμάχια λίπος φαλαίνης. § —euse, ἡ κόπτουσα τὰ μεταξὺ τῶν σχημάτων τοῦ τριχοῦφους νήματα τοῦ ὑφαδίου.

Découpler, ἐν. λύω τοὺς σύνδυο δεμένους σκύλους. (le — οὐσ. ἡ λύσις τῶν οὕτω δεμένων σκύλων). § λύω τὰ ῥυμουλκούμενα πλοιάρια. —é, ée, μετ. il est bien —é ἔχει καλὸν ἀνάστημα.

Découpure, Θ. διατομὴ εἰς ὑφασμα ἢ χαρτίον γενομένη πρὸς στολισμόν. § τὸ διατετμημένον οὕτω πρᾶγμα. § διαχωρισμὸς μεταξὺ τῶν πετάλων τοῦ ἄνθους.

Décourageant, te ἐπ. φέρων εἰς ἀθυμίαν.

Découragement, ἀρ. ἀθυμία, ἀδυναμία ψυχική.

Décourager, ἐν. φέρω εἰς ἀθυμίαν, ἀνανδρίαν, εἰς κατάστασιν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιθυμῇ τις νὰ πράξῃ τι. se —, αὐτοπ. ἀθυμῶ, ἀπολέγομαι, χάνω τὸ θάρρος, τὴν ἀνδρίαν.

(é, ée, mét. tout devient indifférent à un peuple —é!)

Décourant, te, ἐπ. feuille —e, * καυλοτενὴς φύλλον, τοῦ ὁποίου τὰ πλευρὰ ἐκτείνονται ἐπὶ τοῦ καυλοῦ καὶ κατωτέρω τῆς ἐμφύσεως.

Décourber, ἐν. λύω τοὺς ἐσμένους με σχοινία ἵππους εἰς ρυμουλκίας πλοιαρίου.

Décours, ἀρ. ἀστρ. φθίσις σελήνης, τρίτος καὶ τέταρτος τετραγωνισμός, ὁ ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὴν σύνοδον εἴτε συζυγίαν ὁρόμος αὐτῆς. la lune est en — ἡ σελήνη μικρύνεται(νει). § παρακμὴ, ἐλάττωσις νόσου.

Décousure, Ϡ ῥωγὴ, * ἀπόῤῥαμμα, μέρος (ῥεύματος) ξερραμμένον. § —s αἱ πληγαὶ, τὰς ὁποίας ὁ καπρος ἀρίνει εἰς τοὺς σκύλους.

Découverte, Ϡ. ἀνακάλυψις, ἐρεύρεσις § ἐρεύρημα. faire une — καινόν τι εὑρίσκω. aller à la — de la vérité ἀνερευνῶ, Ϡηρεύω τὴν ἀλήθειαν. § (κατασκόπιον) φυλακὶς, ὄπισθεν παραπλέον στόλον διὰ νὰ τὸν βοηθῇ. § σκοπὸς ἐπὶ τοῦ τερθρωτῆρος. il est à la — (ὁ ναύτης εἶναι εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πλοίου περιβλέπων. aller à la — ἢ envoyer à la — κατασκοπεύω, ὑπάγω ἢ πέμπω ἐπὶ κατασκοπὴ (εἰς κατασκοπείαν) τοῦ ἐχθροῦ, τοῦ τόπου.

Découvreur, ἀρ. ἀνακαλυπτὴρ, ὅστις ἀνεκαλυψέ τι.

Découvrir, ἐν. (ἀπο)ἀνακαλύπτω, ξεσκεπάζω, ἀνοίγω. — une maison ἀποστεγάζω τὴν οἰκίαν. — les racines d'un arbre ἐξορύσσω, ξεθάπτω τὰς ῥίζας. j' ai découvert en lui beaucoup de bienveillance, d' esprit ἐγνώρισα ὅτι ἔχει πολλὴν καλοκἀγαθίαν, ἀγχίνοιαν. κτλ. — la frontière γυμνόνω τὰ ὅρια ἀπὸ στρατιωτικὰς δυνάμεις. on a trop découvert l' infanterie ἐμάκρυναν πολὺ τὸ ἱππικὸν, τὸ ὁποῖον ὑπερασπίζεται τοὺς πεζούς. Ἐπὶ ζατρ. — une pièce ἀρίνω τὸν πεσσὸν ἔρημον, ἀπὸ τοὺς περιστοιχοῦντας καὶ βοηθοῦντας αὐτόν. Ἐπὶ ἀδαχίου εἴτε πλινθίου. — une dame ἀρίνω μόνον τὸν πεσσὸν εἰς τὸ πλινθίον κινδυνεύοντα νὰ προσβληθῇ. μεταφ. εὑρίσκω, παρατηρῶ, εὑρίσκω τι κεκρυμμένον. (—un nouveau pays, des mines, des sources) § ἐπινοῶ. § φανερῶ, δηλοποιῶ, κοινοῦμαι ἀγνωστόν τι ἢ ἀπόῤῥητον. —, un complot εἰσαγγέλλω, καταμηνύω συνωμοσίαν. § βλέπω μακρόθεν ἀπὸ σκοπιᾶς. § ἀρχίζω νὰ διακρίνω. § τιχ. ἀποσμήχω, στιλβόνω τὰ χάλκινα σκεύη. se —, αὐτοπ. ἀποκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν, ἐκβάλλω τὸν πῖλόν μου. § φαίνομαι. (la ville se découvre) le ciel s'est découvert ἐδιαυγάσθη ὁ ἀήρ, αἰθρία πάλιν ἐγένετο, ξεστέρίασε. place, —verte, μεταφ. ville —te φρούριον, πόλις, τῶν ὁποίων τὰ πρῶτα ὀχυρώματα ἔπεσον ἢ ἐνρικεύθησαν ἀπὸ τὸν ἐχθρόν. offrir une somme d' argent à deniers —s ἢ deniers à découvert προσφέρω ποσότητά τινα χρημάτων εἰς μετρητά. pays — τοπος ψιλὸς, ἄδενδρος. à — ἐπίρ. ἐν ὑπαίθρῳ, ἀσκέπαστα. μεταφ. ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, φανερῶς, ἀπροσποιήτως, εἰλικρινῶς. je suis à — εἶμαι ἐκτεθειμένος εἰς τὴν προσβολὴν τῶν ἐχθρῶν. à visage — μὲ ἀνοικτὸν πρόσωπον, καθαρὰ, παληκαρίσια.

Décrampiller, ἐν. διακρίνω, ξεμπερδεύω τὸ βαμμένον μεταξίον.

Décrasser, ἐν. ἀποσμήχω, ἀποῤῥύπτω, ἀποπλύνω, καθαρίζω. § ἀφαιρῶ τὴν σκωρίαν, ἐξαρρίζω τὸ ἀναλυμένον εἰς τὸ χωνεῖον μέταλλον ἀπὸ ξένας (γαιώδεις) οὐσίας. — le cuir ἀφαιρῶ τὴν ὑπερβολικὴν ποσότητα τοῦ πάχους ἀπὸ τὸ κατεργαζόμενον δέρμα. μεταφ. ἐξημερῶ, ξεσκουριάζω, ἐξευγενίζω ἄνθρωπον σκαιὸν, ἀμαθῆ κτλ. se — αὐτοπ. ξεσκουριάζομαι.

Décréditement, ἀρ. * λειποτιμία, * λειποπιστία, στέρησις, ἀφαίρεσις τῆς κοινῆς ὑπολήψεως, τιμῆς κτλ.

Décréditer, ἐν. δυσφημῶ, βλασφημῶ, ἀφαιρῶ τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν ἢ πίστιν τινός. se —, αὐτοπ. χάνω τὴν ὑπόληψιν, τὴν πίστιν. —é, ée, μετ. * λειποτιμος, * λειπόπιστος.

Décrépit, te, ἐπ. ὑπέργηρος, τυμβογέρων, σοροδαίμων.

Décrépitation, Ϡ. κριγμὸς, ἦχος τοῦ ἅλατος καιομένου εἰς τὸ πῦρ.

Décrépiter, οὐδ. κρίζω, ἀποτελῶ, ποιῶ τινα ἦχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὡς τὸ ἅλας. § ἐν. ξηραίνω τὸ ἅλας διὰ τοῦ πυρός.

Décrépitude, Ϡ. ἔσχατον (βαθὺ) γήρας.

Décret, ἀρ. δόγμα, ψήφισμα, διάταγμα. § δικ. ἔνταλμα συλλήψεως, κατασχέσεως κτλ. § ἀπόφασις. § συλλογὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν, συνοδικῶν. § κρίματα, Ϡέλησις Θεοῦ.

Décrétale, Ϡ. ἀποκριτικὴ τοῦ Πάπα ἐπιστολὴ ἀποφασίζουσα περὶ τῶν ἐρωτωμένων.

Décrétaliarche, ἀρ. * δογματάρχης, κύριος ἀπόλυτος.

Décréter, οὐδ. ψηφίζομαι, ἀποφασίζω. § ἐκδίδω ἔνταλμα συλλήψεως, κατασχέσεως κτλ. (— quelqu' un de prise de corps, de saisie de biens). — une maison, διατάττω τὴν κατάσχεσιν οἰκίας. — les informations ἐκδίδω ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τὴν γενομένην κατηγορίαν καὶ τὰς πληροφορίας, ὅσας ἔλαβον. — une coutume νομοποιῶ, καθιερῶ, ἐπικυρῶ τι ἔθιμον.

Décrétiste, ἀρ. μοναχὸς ἐξηγῶν εἰς νομικὸν σχολεῖον τὴν συλλογὴν τῶν κανόνων τοῦ Γρατιανοῦ.

Décrétoire, ἐπ. κριτικὸς jour — κρίσιμος ἡμέρα.

Décreuser, ἴδ. Décruser.

Décri, ἀρ. ἀποκήρυξις, ἀπαγόρευσις χρήσεώς τινων νομισμάτων. § ἀπαγόρευσις κατασκευῆς ἢ χρήσεως πραγμάτων διαφόρων, οἷον ὑφασμάτων κτλ. μεταφ. * λειποτιμία ἢ * λειποπιστία, δυσφημία, στέρησις τιμῆς, πιστεως.

Décrier, ἐν. ἀποκηρύττω, ἀπαγορεύω τὴν χρῆσιν νομίσματός τινος ἢ πώλησιν πραγματειας κτλ. § κατηγορῶ, δυσφημῶ, ἀτιμάζω. —é, ée, μετ. homme —é ἄνθρωπος δυσφημισμένος, χωρὶς ὑπόληψιν.

Décrire, ἐν. περιγράφω, εἰκονίζω, παριστάνω διὰ λόγων ἢ γραφῆς.

Décrivant, ἐπ. περιγραφικός.

Décrochement, ἀρ. (ἀπὸ ὄγκης, ἁρπάγης ἢ πασσάλου ἄρσις) καθαίρεσις, ἀπόσπασις, κ. ξεκρέμασμα.

Décrocher, ἐν. καθαιρῶ ἀπὸ πασσάλου, κ ξεκρεμῶ. § χωρίζω τὸ στοιχεῖον ἀπὸ τὸν χυτῆρα.

Décrochoir, ἀρ. ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς ξενρέκασμα.

Décroire, ἐν. ἀπιστῶ, δὲν πιστεύω. je crois ni ne décrois καὶ πιστεύω. καὶ δὲν πιστεύω.

Décroissement, ἀρ. μείωσις, ἐλάττωσις, ὀλιγόστευσις.

Décroître, οὐδ. μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι, ὀλιγοστεύω. la lune décroit ἡ σελήνη φθίνει, μικρύνεται —u, ue μετ. la rivière a — de deux pouces ὁ ποταμὸς κατέβη δύο δάκτυλα. Συντάσσεται μὲ τὰ δύο βοηθητικὰ. μὲ τὸ avoir σημαίνει πράξιν (ἐνέργειαν), μὲ τὸ être παριστάνει τὴν κατάστασιν.

Décrotter, ἐν ἀποσμήχω, ξελασπόνω. — les souliers, les habits καθαρίζω (παστρεύω) τὰ πέδιλα, τα φορέματα.

Décrotteur, ἀρ. ἀποσμήκτης, ξελασπωτής.

Décrottoire, ἀρ. * κόρηθρον, τριχοσμηκτρὶς, κ. σκοῦπα, βοῦρτζα.

Décroûter, ἐν. καθαρίζω τὴν κεφαλὴν μετα τὴν πτῶσιν τῶν κεράτων (ἐπὶ ἐλάφου).

Décrue, Ϡ. ποσότης τῆς μειώσεως.

Décruer, ἐν. προπαρασκευάζω διὰ τῆς στακτῆς (Ϡολοστακτῆς) τὰ βαφησόμενα λινᾶ.

Décrusement, ἀρ. τὸ βρέξιμον τῶν κοκκυλίων εἰς τὸ βραστὸν ὕδωρ διὰ νὰ ἐκτυλιχθῇ εὐκόλως τὸ μετάξιον.

Décruser, ἐν. βρέχω τὰ κοκκύλια (εἰς το βραστὸν ὕδωρ διὰ νὰ ἐκτυλιχθῇ εὐκόλως τὸ μετάξιον). § σαπωνίζω, πλύνω εἰς καθαρὸν ὕδωρ καὶ ἔπειτα διαβρέχω εἰς ἀνά-

λυμα στυπτηρίας τὸ βαφησόμενον μετάξιον.

Décuire, ἐν. * (ῥευστοποιῶ) ἀναλύω διὰ τοῦ ὕδατος εἰς τὸ πῦρ τὸ πηκτὸν σιρόπιον ἢ γλύκασμα, κ. ξαναβράζω, se —, αὐτοπ. les confitures se décuisent τὰ γλυκάσματα νερουλιάζουσιν ὡς ἄβραστα.

Décumaire, Ϛ. ἐλικοειδὲς φυτόν.

Décumane, ἐπ. ἡ ὄπισθεν πύλη τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοπέδου.

Décumbent, te, ἐπ. (προφ. κόμ.) ἐπικλινής, ἐπιῤῥεπής.

Décupeler, ἐν. (* ἐκκυπελίζω;) ἐκχέω κατ' ὀλίγον τὸ ἐπιπολάζον ὑγρόν.

Décuple, οὐσ. δεκαπλοῦν (il a gagné le —) ἐπ. δεκαπλοῦς. nombre — δεκαπλάσιος ἀριθμός.

Décupler, ἐν. δεκαπλασιάζω.

Décurie, Ϛ. δεκάς, δεναρχία, ἑνωμοτία. (σύλλογος, λόχος ἐκ δέκα παρὰ Ῥωμαίοις).

Décurion, ἀρ. δεκάδαρχος, δεκάρχης, ἑνωμοτάρχης. (ἀρχηγὸς τῆς δεκάδος, τοῦ λόχου τῶν δέκα)

Décurrent, te, ἐπ. Bot pédoncule — (μίσχος) προσφυὴς, ἐκτεινόμενος καὶ ἐξέχων εἰς τὸν καυλόν. feuille —te φύλλον (* καυλοτενὲς) τοῦ ὁποίου ἡ κατωτέρα ἄκρα ἐκτείνεται εἰς τὸν καυλόν

Décursif, ἐπ. στύλος (ϑηλυκὸν ὄργανον τῶν φυτῶν) καταβαίνων εἰς τὰ πλευρὰ τῆς ὠοθήκης.

Décurtation, Ϛ. (κολοβωσις) μαρασμὸς τοῦ ἀνωτέρου ἡμίσεως μέρους τῶν δένδρων.

Décussation, Ϛ. (χιασμὸς) point de — σημεῖον, ὅπου συμπίπτουσι πολλαὶ ἀστῖνες.

Décussé, ée, ἐπ. feuilles —ées φύλλα σύζυγα καὶ σταυρωτά.

Décussis, ἀρ. νομισμα Ῥωμαϊκὸν δέκα ἀσσαρίων.

Décussoire, ἀρ. * πυοῦλκον, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν σύρον εἰς τὰ ἔξω τὸ ἔμπυον ἀπὸ τὴν τρύπαν τοῦ τρυπάνου.

Décuver, ἐν. μεταγγίζω, ἐκβάλλω τὸν οἶνον ἀπὸ τὸν κάδον.

Dédaignable, ἐπ. ἄχρ. ἀξιοκαταφρόνητος.

Dédaigner, ἐν. ὀλιγωρῶ, κατα(περι)φρονῶ. § ἀπαξιῶ, δὲν καταδέχομαι, ὡς κατώτερον, ὡς ἀνωφελῆ.

Dédaigneur, ἐπ. (ὑπεροπτικὸς)· μῦς ἀπαγωγὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ, στρέφων αὐτὸν πρὸς τὸν κρόταφον.

Dédaigneusement, ἐπίῤ. ὑπερηφανικῶς, καταῤῥονητικῶς.

Dédaigneux, euse, ἐπ. ὑπεροπτικὸς, περιῤῥονητικὸς. οὐσ. faire le — γίνομαι ὑπερόπτης, μόλις κυττάζω ἀπὸ ὑπερηφάνειαν.

Dédain, ἀρ. ὑπεροψία, περιφρόνησις.

Dédale, ἀρ. λαβύρινθος.

Dédalée, Ϛ. λαβυρινθώδης. § βωλίτης, γένος ὀμανιτῶν.

Dédaler, ἐν. ποιῶ λαβύρινθον. § κεαιρῶ, σχηνῶ, ἐκβάλλω τὰς πλάκας αἰθούσης κτλ.

Dédamer, οὐδ. μετατοπίζω τὸν πλησιέστατον πεσσὸν ἐπὶ τοῦ πλινθίου (δάμας).

Dedans, ἐπίῤ. ἐντός il n' est encors ni — ni dehors δὲν ἠξεύρει οὔτε ναί, οὔτε ὄχι, εἶναι δηλ. ἀβέβαιος, ἀμφίβολος περὶ τοῦ πράγματος mettre les voiles — περιστέλλω, μαζεύω τὰ πανία. mettre un oiseau — βάλλω τὸ πτηνὸν εἰς τὸ κυνήγιον. mettre un cheval — πωλοδαμνῶ, γυμνάζω ἵππον. mettre un oiseau — διώκω τὸ πτηνόν.

Dédans, οὐσ. τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πράγματος. avoir deux — ἔλαιον, ἤρπασα δίς τον ὀακτύλιον (παιγν.)

Dédicace, Ϛ. ἐγκαινιασμὸς (ναοῦ). ἀρ(καθ)ιέρωτις. § προσφώνησις βιβλίου

Dédicateur, ἀρ. ἀφιερωτὴς, προσφωνητὴς βιβλίου.

Dédicatoire, ἀρ. προτσφωνητικὸς, ἀφιερωτικός.

Dédier, ἐν. ἀνατίθημι, ἀφ(καθ)ιερῶ. —é, ée, μετ. le monde est un vaste temple —é à la Discorde ὁ κόσμος εἶναι μέγας ναὸς ἀφιερωμένος εἰς τὴν Διχόνοιαν.

Dédire, ἐν. (6'. πρὸσ πλ. vous dédisez) ἀναιρῶ, δὲν δέχομαι ὅ,τι εἶπεν ἢ ἔπραξέ τις περὶ ἐμοῦ. se —, αὐτοπ. παλινῳδῶ, λέγω ἐναντία τῶν ὅσα εἶπα. § παραβαίνω τὴν ὑπόσχεσιν.

Dédit, ἀρ. παλινῳδία, ἀναίρεσις τῶν εἰρημένων. § πρόστιμον ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν παραβάτην τῆς συμφωνίας.

Dédition, Ϛ. παράδοσις.

Dédolation, Ϛ. χειρ. σκεπαρνισμὸς, πλαγία τομὴ ὀργάνου ἢ ϑραῦσις ὀστοῦ (σκεπαρνοῦ).

Dédommagement, ἀρ. ἀποζημιώσις

Dédommager, ἐν. ἀποζημιῶ, ἀμείβομαι. les victoires d' un maître ne dédommagent pas le peuple de sa tyrannie αἱ νίκαι τοῦ ἡγεμόνος δὲν παρηγοροῦσι τὸν λαὸν τυραννούμενον.

Dédorer, ἐν. ἀφαιρῶ, ἐκτρίβω, ἐξαλείφω τὸ χρυσωμα, ν. ξεχρυσόνω. se —, αὐτοπ ἀφαιροῦμαι, χάνω τὸ χρύσωμα, ξιχρυσόνομαι.

Dédortoir, ὀρ. ῥάβδος, διὰ τῆς ὁποίας ἄνοιγον, ἐχώριζον (διαβαίνοντες) τοὺς κλάδους τῶν μικρῶν δένδρων εἰς τὰ δάση. § λαβὴ, χεροῦλι μάστιγος.

Dédoubler, ἐν. ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω (τὴν διπλόην;) τὸ ἐσώπανον, το ἀστάρι. — un habit ξεσωπανιάζω φόρεμα. § διχοτομῶ, διαιρῶ, χωρίζω διὰ σιδηρῶν σφηνῶν εἰς δύο τὰς μεγάλας πέτρας. — les rangs ἐξελίσσω τὰς τάξεις, μεταφέρω τας ὄπισθεν σειρὰς εἰς τὸν κατὰ μέτωπον στοῖχον. § ἀφαιρῶ τὸ χαλκοῦν σκέπασμα τῶν πλοίων.

Déduction, Ϛ. ἀφαίρεσις, ὑφαίρεσις. — faite des dettes ἀφαιρουμένων τῶν χρεῶν. § διήγησις περιστατική, λεπτομερής. § ἀπαρίθμησις. § ἐπαγωγὴ, εἱρμὸς συλλογισμῶν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς προτάσεως.

Déduire, ἐν. ἀφαιρῶ, καταβάζω ἀπὸ τὴν ποσότητα. § διηγοῦμαι. § ἀποδεικνύω διὰ συλλογισμοῦ, πορίζομαι.

Dédurcir, ἐν. τρυφεραίνω, μαλακαίνω.

Déeringie, Ϛ * δινηργγία, φυτὸν τῆς νέας Ὀλλανδίας.

Déesse, Ϛ. ϑεάτης. § εὔμορφος καὶ μεγαλοπρεπὴς γυνή. elle a le port d' une — ἔχει σχῆμα, ἀνάστημα ϑεᾶς.

Défâcher, (se) αὐτοπ. καταπραΰνομαι (μετὰ τὴν ὀργὴν). s' il est fâché qu' il se défâche. ἂν κάκιωσε, ἂς ξεκακιώσῃ, ἂς πιῇ ξύδι.

Défaillance, Ϛ. λειποθυμία. tomber en—λειποθυμῶ, il lui a pris une — τὸν ἦλθε λειποθυμία — de nature ὀδυναμία φυσική. § διάλυσις σώματος στερεοῦ εἰς τὸν ἀέρα. ἴδ. liquescence. § μαρασμὸς τῶν φυτῶν.

Défaillant, ἀρ. —te, Ϛ. φυγόδικος, ὁ μὴ ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν δίκην. § ἐλλειπὴς. ligne —e ἐσβεσμένη, ἐξηλειμμένη γραμμὴ (ἐπὶ ἀνιόντων καὶ κατιόντων συγγενῶν).

Défaillir, οὐδ. ἐκλείπω, σβύνομαι. cette race a défailli en un tel ἡ γενεὰ αὕτη ἔπαυσεν εἰς τὸν δεῖνα. § ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω, λειποθυμῶ. § φυγοδικῶ, δὲν ἐμφανίζομαι εἰς τὴν δίκην. (εὔχρ. ἐπὶ τοῦ ά προσ. πλϑ. nous défaillons, je défaillais, je défaillis, j' ai défailli, défaillir)

Défaire, ἐν. φθείρω, χαλῶ τὸ καμωμένον πράγμα. § φονεύω. une femme a défait son fruit γυνή τις ἐφόνευσε τὸ παιδίον της. un homme s'est défait de lui même ἄνθρωπός τις ἔγινεν αὐτόχειρ. § καταθραύω, καταστρέφω, νικῶ στράτευμα. § ἰσχναίνω. il est défait εἶναι χαλασμένος. § ἀπαλλάττω. défaites moi de cet importun γλύτωσέ με ἀπὸ τὸν ὀχληρὸν τοῦτον ἄνθρωπον. § φονεύω. la société doit se — des assassins ἡ κοινωνία πρέπει νὰ φονεύῃ τοὺς δολοφόνους. se —, αὐτοπ. ἀπαλλάττομαι. μεταφ. πωλῶ. je me suis défait de cette marchandise ἐξεκαμα τὴν πραγματείαν αὐτήν.—ait, te, μετ. ἐπ. ἄθυμος, ἰσχνός.

Défaite, Ϛ. ϑραῦσις, ἥττα. la—d'une fille φθορὰ, ξεπαρθένευμα νέας. § πώλησις * εὐπρασία (marchandise

de bonne ou de mauvaise — πραγματεία εὐπώλητος ἢ δυσπώλητος cette fille est de— ἡ νέα αὕτη εἶναι εὔμορφος, εὐκολούπανδρος. § σκῆψις, πρόφασις.

Défalcation, s. ἀφαίρεσις μικρᾶς ποσότητος ἀπὸ μεγάλην.

Défalquer, v. ἀφαιρῶ.

Défaut, ἀρ. ἐλάττωμα, ἔλλειψις. § ἀνοικτὸν, ἀσκέπαστον μέρος, λαγόνες, λαπάρα. — de la cuirasse μέρος, ὅπου δὲν φθάνει ὁ θώραξ. c'est le— de la cuirasse μεταφ. ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος, διὰ τούτου τοῦ τρόπου δύναταί τις νὰ τὸν καταφέρῃ (νὰ τὸν πολεμήσῃ). les chiens sont en — οἱ σαῦλοι ἔχασαν τὰ ἴχνη τοῦ ζώου. ils ont bien relevé le — ἐπανῆλθον πάλιν εἰς τὰ ἴχνη (τὰ εὗρῆκαν). § φυγοδικία, ἔλλειψις παραστάσεως εἰς δικαστήριον. faire — φυγοδικῶ. condamner par — ἐρήμην καταδικάζω, καταδικάζω κατ' ἐρήμην. au —de εἰς ἔλλειψιν τοῦ ἐλλείποντος . . . au — de la réalité on cherche à se repaitre de chimères ὅταν μᾶς λείπωσι τὰ πράγματα ζητοῦμεν νὰ τρεφώμεθα μὲ χιμαίρας.

Défaveur, s. παῦσις εὐνοίας. il est en — à la cour δὲν ἔχει τὴν βασιλικὴν εὔνοιαν.

Défavorable, ἐπ. ἀσύμφορος, ἀπαίσιος, ἐναντίος.

Défavorablement, ἐπίρ. ἀσυμφόρως, ἐναντίως.

Défécation, s. ἀφόδευσις, ἀπόπατος, χέσιμον.

Défectif, ive, ἐπ. ἐλλειπὴς § Γραμ. ῥῆμα μὴ ἔχον ὅλους τοὺς χρόνους ἢ ὅλα τὰ πρόσωπα ἐν χρήσει.

Défection, s. ἀποστασία, ἀποσκίρτησις (στρατιωτῶν παραιτούντων τὸν στρατηγὸν, ἢ ὑπηκόων προδιδόντων τὸν βασιλέα).

Défectueusement, ἐπίρ. ἐλαττωματικῶς.

Défectueux, euse, ἐπ. ἐλαττωματικὸς, ἔχων τι ἐλάττωμα. § ἐλλειπόμενος, στερημένος τῶν ἀναγκαίων τύπων.

Défectuosité, s. ἐλάττωμα μορφῆς, ἔλλειψις.

Défendable, ἐπ. ὑπερασπιστὸς, προστατευτός.

Défendeur, ἀρ. φεύγων, κατηγορούμενος, ὑπόδικος.

Défendre, ἐν. ἀμύνομαι, συνηγορῶ, ὑπερμάχομαί τινος, ὑπερασπίζομαι τινα. § σώζω, φυλάττω. la montagne défend cette maison du froid τὸ ὄρος φυλάττει τὴν οἰκίαν ἀπὸ τὸ ψῦχος. § ἀπείργω, ἀποκρούω, ἐμποδίζω. le médecin lui a défendu le vin ὁ ἰατρὸς τοῦ ἔκοψε το κρασί. la loi défend d'insulter ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὴν ἐξύβρισιν. § σύδ. ἀπολογοῦμαι, δίδω λόγους εἰς ὑπερασπισίν μου se—, αὐτοπ. ἀμύνομαι, ἀπορρούω τὴν προσβολήν. § παραιτοῦμαι, φυλάττομαι. se — de faire quelque chose ἀπέχω τοῦ νὰ κάμω τι. § ἀπέχομαί τινος (se—le tabac).—u,ue,μετ. bien attaqué bien — ἡ προσβολὴ ἦτον ἀξία τῆς ἀμύνης, ἡ μάχη ὑπῆρξεν ἰσοπαλὴς, ἰσόρροπος.

Défense, s. ἄμυνα, ὑπερασπισμός. § ἀπολογία, δικαιολογία, συνηγορία. § σχοινίον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πιάνονται οἱ στεγασταὶ ἀναβαίνοντες σκέπην ἐπικίνδυνον. § σχοινίον μὲ πέταυρον εἰς τὴν ἄκραν κρεμάμενον ἀπὸ την στέγην, (ὅπου ἐργάζονται τέκτονες) πρὸς ἀσφάλειαν τῶν διαβατῶν. § —s naut. μακρὰ ξύλα φέροντα ἄγκιστρον εἰς τὴν ἄκραν. § καλώδια κρεμάμενα ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ πλοίου. § ὀχυρ. προτειχίσματα, προπύργια, προμαχῶνες. § χαυλιόδοντες, ὁδόντια τινων τετραπόδων ἐξέχοντα τοῦ στόματος.

Défenseur, ἀρ. ὑπερασπιστὴς, βοηθὸς, συνήγορος.

Défensible, ἐπ. βοηθητικός.

Défensif, ive, ἐπ ὑπερασπιστικὸς, ἀσφαλιστικός. traité—ἐπιμαχία. être sur la—, se tenir sur la—ive ἀμύνομαι. armes—ives ἀμυντήρια ὅπλα.

Défèquer, ἐν. διϋλίζω, καθαρίζω ὑγρον ἀπὸ τὴν τρύγα, τὴν ἀνόργην, τὴν ὑποστάθμην, τὸ καταπάτι.

Déférant, te, ἐπ. ὑπείκων, ὑποχωρῶν, ὑπενδίδων.

Déférence, s. σέβας, εὐλάβεια.

Déférent, ἐπ. κύκλος ἑτερόκεντρος, ὡς πρὸς τὴν γῆν ἐξηγῶν κατὰ τὴν παλαιὰν ἀστρονομίαν τὴν ἀποκεντρότητα, περιγειότητα καὶ ἀπογειότητα τῶν πλανητῶν. § οὖς σημεῖον τοῦ τόπου, ὅπου ἐκόπη τὸ νόμισμα, τοῦ διευθυντοῦ, καὶ τοῦ χαράκτου.

Déférer, οὐδ. ὑπείκω, ὑπενδίδω. — aux avis, à la volonté de quelqu'un ὑποχωρῶ εἰς τὴν γνώμην, τὴν θέλησίν τινος § ἀπονέμω. les Romains ont—é des honneurs divins à la plupart de leurs empereurs οἱ Ῥωμαῖοι ἀπέδωκαν θείας τιμὰς εἰς τοὺς πλείστους τῶν αὐτοκρατόρων των. § εἰσαγγέλλω, γράφομαι, καταμηνύω.(— les criminels à la justice).

Déferler, ἐν. ἀναπετάννυμι, ἀνοίγω τὰ ἄρμενα τοῦ πλοίου.

Déferrer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸν σίδηρόν τινος πράγματος — un cheval ξεπεταλόνω τὸν ἵππον. se —, αὐτοπ. ξεπεταλόνομαι, ἐπὶ ἵππων.

Défet, ἀρ. φύλλα ἐκδόσεως βιβλίου μὴ δυνάμενα νὰ ἀπαρτίσωσι τόμον.

Défeuillaison, s. φυλλοβροία, φυλλοχοία, πτῶσις τῶν φύλλων.

Défeuiller, ἐν. ἀποφυλλίζω, κόπτω τὰ φύλλα τῶν δένδρων.

Défi, ἀρ. πρόκλησις εἰς μονομαχίαν. cartel de — προκλητήριον. faire un — προκαλῶ. μεταφ. πρόκλησις ὁποιασδήποτε.

Défiance, s. δυσπιστία.

Défiant, te, ἐπ. δύσπιστος.

Déficient, ἀρ. ἀριθμός

Déficit, ἀρ. ἔλλειμμα, ὅ,τι ἐλλείπει.

Défier, ἐν. προκαλῶ (εἰς μονομαχίαν), κυρ. μεταφ. δὲ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἁμίλλαν. (— quelqu' un à boire) § ἀναγκάζω (ἐπιτρέπω εἰς) τινα νὰ κάμῃ ὅτι θέλει χειρότερον ὡς μὴ φοβούμενος αὐτόν. vous dites que vous me ferez un procès, je vous —e de le faire, (ἢ je vous en défie) λέγεται δὲ καὶ εἰς μετριωτέραν ἔννοιαν. je vous —e de deviner qui m'a dit cela. § ἐμποδίζω, ἢ μεταδιάζω τινὰ προσβολήν.(—du vent) se — de, αὐτοπ. δυσπιστῶ πρὸς, προσέχω, λαμβάνω τὰ μέτρα μου διὰ νὰ προλάβω, ἢ ὀλιγοστεύω τι συμβεβηκός.

Défigurer, ἐν. ἀσχημίζω.(—le visage) διαφθείρω. il a voulu traduire cet ouvrage et il a tout —é ἠθέλησε νὰ μεταφράσῃ τὸ σύγγραμμα τοῦτο, καὶ τὸ παρεμόρφωσε.

Défilé, ἀρ. στενὸν, αὐχὴν, κλεισώρεια.

Défiler, ἐν. ἐκβάλλω τὸ νῆμα, ξεπερνῶ. (des perles.) § σηκόνω τὰς λαμπάδας διὰ νὰ τας βάλω εἰς κιβώτια. § διέξειμι, πορεύομαι κατὰ σειράν. une troupe—e τὸ στράτευμα βαδίζει μὲ στενώτερον μέτωπον, μεταφ. ἀποθνήσκομεν εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου. notre académie —e οἱ ἀκαδημαϊκοί μας πορεύονται ἀλληλοδιαδόχως εἰς τον τάφον.

Définir, ἐν. ὁριζω, εἶδω τὸν ὁρισμὸν, τὴν σημασίαν πράγματος, προσδιορίζω, ἐξηγῶ. — un homme γνωστοποιῶ τινα κατὰ τὰ ἤθη, ἢ τὸν χαρακτῆρά του. § ἀποφασίζω. —i, ie, μετ. prétérit — παρωχήμενος ὁριστικός. étamines —ies, pistils—is στήμονες, καὶ ὑπεροι εὐαρίθμοι.

Définiteur, ἀρ. τίτλος μοναστηριακός. σύμβουλος τοῦ καθηγουμένου, διευθυντὴς τινων ὑποθέσεων.

Définitif, ive, ἐπ. ὁριστικὸς, τελειωτικὸς, en— ive τέλος πάντων, διωρισμένως, τελειωτικῶς.

Définition, s. ὅρος, ὁρισμός. § κρίσις, δόγμα, ἀπόφασις, κανονισμός.

Définitivement, ἐπίρ. ὁριστικῶς.

Définitoire, ἀρ. μοναχῶν ὁμήγυρις διαχειριζόντων τὰς ὑποθέσεις τοῦ τάγματός των.

Déflagration, s χημ. κατάφλεξις, κατάκαυσις (τοῦ φωσφόρου, τῆς πυροκόνεως).

Déflèchi, ie, ἐπ. ἐκκλινὴς, κλίνων εἰς τὰ ἔξω.

Déflegmation, s. ἀφαίρεσις τοῦ ὕδατος ἀπὸ τὰ πνευματώδη ὑγρά.

Déflegmer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ὕδωρ τῶν πνευματωδῶν ὑγρῶν.

Défleuraison, Ϡ. ἀπάνθησις, πτῶσις τῶν ἀνθέων, καιρὸς τούτου.

Défleurir, οὐδ. ἀπανθῶ. § ἐν. ἀνθοβολῶ, ῥίπτω τὰ ἄνθη. § ἀφαιρῶ διὰ τῆς ἁρπῆς τὸν χνοῦν τινων καρπῶν, οἷον τοῦ ροδακίνου.

Déflexion, Ϡ. παρεκτροπὴ τοῦ σώματος (τῶν ἀκτίνων) ἀπὸ τὸν εὐθὺν ὁρόμον.

Défloration, Ϡ. διαπαρθένευσις, διακόρευσις, φθορὰ, ξεπαρθένευμα γυναικός.

Déflorer, ἐν. διαπαρθενεύω, διακορεύω, φθείρω γυναῖκα.

Défluer, οὐδ. λέγεται περὶ πλανήτου μακρυνομένου μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῆς συνόδου.

Défoncement, ἐν. ἀφαίρεσις τοῦ πυθμένος, πάτου.

Défoncer, ἀρ. ἀφαιρῶ τὸν πυθμένα (πατον) βαρελίου. — un terrain σκάπτω βαθέως, κυλίω τὴν γῆν. — une luzerne ἀροτριῶ, ἀνασκάπτω τὴν μηδικὴν, κόπτω βαθέως τὰς ῥίζας, ἀναστρέφων τὴν γῆν.

Déformation, Ϡ. παραμόρφωσις, ἀλλοίωσις τοῦ φυσικοῦ σχήματος.

Déformer, ἐν. παραμορφῶ, ἀλλοιῶ τὸ φυσικὸν σχῆμα. se —, αὐτοπ. le chapeau s'est déformé ὁ πῖλος ἐστράβωσε.

Défouetter, ἐν. λύω τὴν θώμιγγα, (τον σπάγγον) ἥτις σφίγγει το βιβλίον. § τυλίσσω αὐτὴν πάλιν.

Défourner, ἐν. ἐκβάλλω τοῦ κλιβάνου, φούρνου, κ. ξεφουρνίζω (— du pain). § διαβιβάζω, περῶ τὴν σφαῖραν ὑπὸ τὸ τοξον, ἐπὶ το ἐναντίον μέρος τοῦ κώδωνος.

Défournis, ἀρ. πλ. χάσματα καὶ ἐλαττώματα τῶν μεγάλων ναυπηγικῶν ξύλων.

Défourrer, ἐν. ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω τὸ ἀκίνητον μέρος τῶν κάλων, τροχιλιῶν τοῦ πλοίου· περὶ τῶν ἀποχαιων ὅμως λέγεται lever la fourrure. § χρυσηλ. ἐκβάλλω τὰ φύλλα τῆς περγαμηνῆς ἀπὸ τὴν θήκην.

Défrai, ἀρ. ἔκτισις, πληρωμὴ τῶν ἐξόδων τῆς οἰκίας.

Défrayer, ἐν. ἐκτίνω τὴν δαπάνην, τὰ ἔξοδα τῆς οἰκιας. — quelqu' un πληρόνω τὰ ἔξοδα τινος.

Défrayeur, ἀρ. ἐκτίνων (πληρόνων) τὴν δαπάνην τῶν ἄλλων.

Défrichement, ἀρ. νεατὸς, καλλιέργεια χέρσου γῆς.

Défricher, ἐν. νεάω, ἢ νεόω, καινουργῶ, καλλιεργῶ χέρσον γῆν. — é, ée, μετ. terre — ée νεήροτος γῆ.

Défricheur, ἀρ. καλλιεργητὴς χέρσου τόπου, χέρσων.

Défriser, ἐν. διαλύω τοὺς κικίνους, βοστρύχους, κ. τὰ σγουρά.

Défroncer, ἐν. ἐξομαλίζω, ἐξαλείφω τὰς πτυχὰς τινος πράγματος. — une jupe ξεσυρρόνω τὸ μεσορούστανον. μεταφ. — le sourcil ἀνανεύω, ἀνάγω, ἀνασπῶ τὰς ὀφρῦς, ἀπὸ συνωφρυωμένου καὶ κατηφοῦς γίνομαι ἵλαρὸς καὶ ἥμερος, κ. ξεκατσουριάζω.

Défroque, Ϡ. ἡ περιουσία, τὸ ἔχειν καλογήρου, ἢ κληρικοῦ ἱερωμένου, ὅσα τοῦ εὑρίσκονται κινητὰ μετα θάνατον, καταχρ. ὃ καὶ περὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων παντὸς ἄλλου. ὅθεν λέγεται οἰκ. c est un tel qui a eu toute sa — ὁ δεῖνα ἔλαβε ὅλον του τὸ ἔχειν.

Défroquer, ἐν. ἀπενδύομαι τὸν μοναχικὸν χιτῶνα, καὶ μεταβαινω εἰς τοὺς κοσμικούς.

Défructum, ἀρ. λειψανα τῆς τραπέζης. § τὰ πρὸς εὐτρεπισμὸν τραπέζης ἀναγκαῖα προστρεπόμενα εἰς τοὺς ἐξ ἐρανου συνδειπνοῦντας, οἷον ὀπωρικὰ, λαμπάδες, ξύλα, φυλλάς, κτλ § ἔψημα, σίραιον, τρα. πετμέζι. § χυμος ὀπωρικῶν ξηραν θέντων μέχρι τρίτου.

Défterdar, ἀρ. γραμματεὺς τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Σουλτάνου

Défuner, ἐν. ἀφοπλίζω τὸ πλοῖον, γυμνόνω τὸ κατάρτι ἀπο τὰ σχοινία καὶ ἄρμενα.

Défunt, te, ἐπ. ἀποθανών. (le pape —, le roi—). prier pour les — s ἡ τρέπασσες εὔχομαι, δέομαι ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων.

Dégagement, ἀρ. λύσις —de la parole ἡ παράβασις συμφωνίας· ἀπαλλαγὴ, ἐλευθέρωσις. — de la poitrine ἐλάφρωσις τοῦ στήθους, ἀπὸ βάρος, ἢ ὕλην § ψευδόθυρον, πάροδος, ἔξοδος λαθραῖα, πέρασμα κρυφον εἰς τὰς οἰκίας. escalier, porte de — σκάλα, θύρα κρυφὴ. § βαθυτέρα τῆς πρώτης χάραξις, ὅπου διακρίνονται τὰ ἤδη σχεδιασμένα. § μεταφορὰ τοῦ ξίφους ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ξίφους τοῦ ἀντιπάλου.

Dégager, ἐν. ἀναλαμβάνω τὸ ἐνέχυρον § ἀπαλλάττω κινδύνου, πόνου, ὑποχρεώσεως ἐκουσίως ἢ ἀκουσίας —quelqu'un de la mêlée σώζω ἐκ τῆς συμπλοκῆς, ἐκ τῆς μαχης.—la tête, la poitrine ἀνακουφίζω τὴν κεφαλὴν, τὸ στῆθος ἀπὸ τὸ κακὸν, τὸν πόνον, ἢ ὕλην τινὰ, τὴν ὁποίαν περιεῖχον. — un soldat ἐπιτυγχάνω τὴν ἄφεσιν στρατιώτου. — la parole ἀναλαμβάνω τὴν ὑπόσχεσιν, παίρνω ὀπίσω τὸν λόγον μου, ἀπολύομαι τῆς ὑποσχέσεως. § ἁπλῶς ἐλευθερῶ, καθιστῶ ἐλεύθερον, ξεχωρίζω, ξεκολλῶ. — un appartement ἀνοιγω νέαν θύραν, κατασκευάζω κρυφὴν σκάλαν ὑπὲρ μέρους τινὸς τῆς οἰκίας. un habit dégage la taille φόρεμα, τὸ ὁποῖον δείχνει τὸ ἀνάστημα, τὸ κάμνει νὰ φαίνηται εὔμορφον.— é, ée, μετ. taille —ée ὑψηλὸν, ὡραῖον ἀνάστημα. air — τρόπος ἐλευθέριος, κομψός. un homme a des airs —s ἄνθρωπος ὀλίγον ἐλεύθερος, τολμηρὸς, κακοήθης. dégré —é βαθμὶς φέρουσα εἰς ψευδόθυρον. chambre —ée θάλαμος ἔχων καὶ ψευδόθυρον ἐκτὸς τῆς θύρας. voie —ée ζωὴ, πολιτεία ἀπηλλαγμένη τῶν κοσμικῶν παθῶν.

Dégaîne, Ϡ. τρόπος. belle — (ἱππ.) σχῆμα, θέσις, βάδισμα κινήματα ἐν γένει τοῦ περιπατοῦντος. (quelle —!)

Dégaîner, οὐδ. ἐξάγω, ἐκβάλλω ἀπὸ τὴν θήκην. μεταφ. ξιφουλκῶ, τραβῶ τὸ σπαθὶ διὰ νὰ κτυπηθῶ. brave jusqu'au — ἄνθρωπος θρασυγλωσσος, καυχώμενος μόνον ἐφ'ὅσον πρόκειται λόγο, περὶ μονομαχίας.

Dégaîneur, ἀρ. ξιφουλκὸς, ἀνδροφόνος.

Déganter, ἐν ἐκβάλλω τὰς χειρίδας, τὰ χειρόκτιά τινος. se —, αὐτοπ. ἐκβάλλω τὰς χειρίδας μου.

Dégarnir, ἐν. ἀφαιρῶ τὸν κόσμον, τὰ στολίδια. (—une robe) § ἀποσυνάζω, σηκόνω τὰ ἔμπλα. (— une chambre.) § γυμνόνω φρούριον, πόλιν ἀπὸ φρουράν. — le centre d'une armée ἀδυνατίζω τὸ κέντρον τοῦ στρατεύματος, ὀλιγοστεύων τοὺς στρατιώτας. — un vaisseau ἀφοπλίζω, ξαρματόνω πλοῖον. — un arbre κόπτω τὰ περιττὰ κλαδία τοῦ δένδρου. se —, αὐτοπ la tête se—t ἡ κεφαλὴ χάνει τὰ μαλλία της.—i,ie, μετ. place—ie de munitions φρούριον στερημένον πολεμικῶν ἐφοδίων.

Dégasconner, se—αὐτοπ. ἀποβάλλω, χάνω την προφορὰν τῶν Γασκόνων.

Dégât, ἀρ βλάβη, κάκωσις, ζημία προξενηθεῖσα εἰς ἀγροὺς, ἀπὸ διαφόρους αἰτίας. § χρῆσις, δαπάνη ἄρθρου σιτίων, τροφίμων.

Dégauchir, ἐν. ἰθύνω, ἰσάζω, ἐξομαλίζω ξύλον, πέτραν.

Dégauchissement, ἀρ. ἴθυνσις, ἐξίσωσις, ἐξομαλισμός.

Dégêl, ἀρ. τῆξις, ἀνάλυσις πάγου, χιονων.

Dégeler, ἐν. τήκω, διαλύω τὸ πεπηγμένον πρᾶγμα. § οὐδ. τήκομαι, διαλύομαι. la rivière dégèle ὁ ποταμὸς ξεπάγωσε. il dégèle ξεπαγιάζει.

Dégénération, Ϡ διαφθορὰ τοῦ γίνους, τῆς φύσεως, νοθεία.

Dégénérer, οὐδ. ἐξίσταμαι, ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, τοῦ εἴδους, τῆς φύσεως, διαφθείρομαι. les plantes —ent τὰ φυτὰ ἀλλάσσουσι φύσιν. cet homme a bien —é de la vertu de ses ancêtres ἐξετράπη ὁ ἀνὴρ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. § μεταβάλλομαι εἰς τὸ κακόν. la liberté a —é en licence comme la monarchie en despotisme ἡ ἐλευθερία μετεβλήθη εἰς ἀσωτίαν, καθὼς ἡ μοναρχία εἰς ἐκπτωτείαν. l'apoplexie — o souvent

en paralysie ἡ ἀποπληξία μετατρέπεται πολλάκις εἰς παραλυσίαν.

Dégénérescence, Ϛ. κλίσις εἰς ἐκτροπὴν τῆς φύσεως, εἰς διαφθοράν, νοθείαν.

Dégingandé, ée, μετ. ἕλυτος, ἐκλελυμένος, κ. ξεκάρφωτος, κλονιζόμενος; ὠδὲ κἀκεῖσε.

Déglaer, ἐν. ἀποκολλῶ, ἀφαιρῶ τὸν γλοιὸν τὴν κόλλαν. se—, αὐτοπ. cet oiseau n'a pu se — τὸ πτηνὸν δὲν ἐδυνήθη να ξεκολληθῇ, να ἀποσπασθῇ. se — les yeux ἐξαλείφω τὴν λίμνην τῶν ὀφθαλμῶν μου, κ. ξετσιμπλιάζομαι.

Déglutinateur, ἀρ. καταποτικὸς, (μυς τοῦ φάρυγγος).

Déglutiteur, ἀρ. μῦς τοῦ οἰσοφάγου.

Déglutition, Ϛ. κατάποσις.

Dégobiller, ἐν. ἐξεμῶ τὸν οἶνον, καὶ τὰ φαγητὰ. χυδ.

Dégobillis, ἀρ. οἶνος καὶ φαγητὰ ἐξερασμένα.

Déguisser, ἀρ. κυρίως ἄδω, κελαοιδῶ. μεταφ. φλυαρῶ, ἀκριτομυθῶ. οἰκ.

Dégommage, ἀρ. (ἀπομαζαλισμὸς), πρώτη βρασις τοῦ μεταξιοῦ διαλύουσα τὴν κόλλαν, ἢ τὸ κομμίδιον.

Dégonder, ἐν. — une porte ἐκβάλλω τὴν θύραν ἀπὸ τὰς στρόφιγγας, τουρκ. ρεζέδας.

Dégonfler, ἐν. διαλύω τὸ πρῆσμα.

Dégor, ἀρ * διαστακτὴρ, σωλὴν δι' οὗ μεταβαίνει εἰς τὸν ψυκτῆρα τὸ διασταλαζόμενον ὑγρόν.

Dégorgement, ἀρ. ἔκχυσις, (ὑγρῶν, ἀκαθαρσιῶν, οἷον ὀχετοῦ) (μεταφ. — de bile) § καθαρισμός. (— des cuirs, des laines, des soies).

Dégorgeoir, ἀρ. σφυρίον, τοῦ ὁποίου τὸ ἓν μέρος εἶναι ὀξὺ, τὸ δὲ ἄλλο πλατύ. § ῥίνη, (ῥινὶ) ἔχουσα δύω λαβὰς, καὶ κινουμένη μὲ τὰς δύω χεῖρας. § κοπεὺς τοῦ σιδηρουργοῦ. § σιδήριον, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ ἐσφαμμένη στηρίζεται εἰς ὀγκώδες ξύλον, ὡς τὸ ἀκμόθετον. § ἐργαλεῖον τοῦ πυροβολιστοῦ πρὸς καθαρισμὸν, (ξεστούπωμα) τῆς τρύπας τοῦ σφαιροβόλου, (κανονιοῦ). § ἕτερον, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ αὐτὸς τρυπᾷ τὸ ἐμπύρευμα. § μύλος τῶν ταινιουργῶν, ὅπου πλύνουσι τὰ ὑφάσματα.

Dégorger, ἐν. ἐκχέω, χύνω ἀπὸ σωλῆνα, ὀχετὸν, ἢ ἄλλο τοιοῦτο, τὰ περιεχόμενα ὑγρά. — une étoffe de laine πλύνω μάλλινον ὕφασμα. — des cuirs διαβρέχω τὰς βύρσας εἰς τὸν ποταμὸν, ἀποξέω, ξύνω τὸ σκῶτος (πετσὶ) μὲ τὸ ξύστρον. § se—, αὐτοπ. le poisson se—οἱ ἰχθεῖς ἀποβάλλουσι εἰς τὸ καθαρὸν ὕδωρ, τὴν τελματώδη γεῦσιν.

Dégoter, ἐν. ἐκτοπίζω, ἐκβάλλω ἀπό τινα θέσιν.

Dégourdir, ἐν. διαλύω τὴν νάρκην, τὸ αἱμωδίασμα, ξαιμωδιάζω. μεταφ. καθιστῶ γοργὸν, ζωηρὸν, εὐκίνητόν τινα, ἠθοποιῶ, συνειθίζω αὐτὸν μὲ τὸν κόσμον. § χλιαίνω (ὕδωρ). se —, αὐτοπ. γίνομαι θαρραλεώτερος εἰς τὴν συναναστροφὴν, ἐξυπνότερος (ce jeune homme commence à se —.) — i, ie, μετ. καὶ οὐσ. c'est un — ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἀπατᾶται εὐκόλως.

Dégourdissement, ἀρ. διάλυσις τῆς νάρκης, τοῦ αἱμωδιάσματος, κ. ξαιμώδιασμα.

Dégoût, ἀρ. ᾶσις, (κόρος), ἀνορεξία, ἀηδία. avoir du — pour la viande, le vin ἀηδιάζω τὸ κρέας, τὸν οἶνον. μεταφ. ἀποστροφὴ, ἀπέχθεια πρὸς ἄνθρωπον, ἢ πρᾶγμα. § δυσαρέσκεια, θλῖψις. abreuver de —s ποτίζω μὲ πικρίας. § ὁ καταπίπτων χυμὸς τῶν ὀπτωμένων κρεάτων.

Dégoûtant, te, ἐπ. ἀσώδης, ἀηδὴς, ἄνοστος. μεταφ. δυσάρεστος, μισητὸς, ἐνοχλητικὸς, ἀκάθαρτος, ῥυπαρὸς, αἰσχρός. § αἴτιος δυσαρεσκειῶν, θλίψεων. § ἀηδία, τὸ ἀηδές. il y a des gens —s avec du mérite, et d'autres qui plaisent avec des défauts εὑρίσκομεν ἀνθρώπους μὲ προτερήματα, ἀλλ' ἀηδεῖς, καὶ ἄλλους μὲ ἐλαττώματα, δυσαρέστους ὅμως.

Dégoûter, ἐν. ἐμπνέω ἀηδίαν, ἀπέχθειαν, μίσος. le bouilli —e τὸ βραστὸν φέρει ἀηδίαν. la nature sur la fin de nos jours dégoûte de la vie par la douleur pour nous faire quitter ce monde avec moins de regrets ἡ φύσις μᾶς κάμνει περὶ τὰ τέλη νὰ ἀηδιάζωμεν τὴν ζωὴν ἀπὸ τοὺς πόνους διὰ νὰ τὴν ἀφήσωμεν μὲ ὀλιγωτέραν θλῖψιν. se — de, αὐτοπ. ἀηδιάζω. — é, ée, μετ. καὶ οὐσ. faire le — προσποιοῦμαι δυσκολίαν, ἀθρότητα, ἀκκίζομαι, κ. κάμνω νάζια.

Dégouttant, te, ἐπ. ἀποστάζων, ὅστις στάζει. —de sueur, de sang ἱδρῶτι περιῤῥεόμενος, αἱματοσταγής.

Dégouttement, ἀρ. ἀπόσταξις.

Dégoutter, ἐν. ἀποστάζω. le sang lui —e du nez στάζει αἷμα ἀπὸ τὴν μύτην του. Λέγεται καὶ περὶ τῶν πραγμάτων, ὅθεν ἀποστάζεται τι les toits —ent ἡ στέγη στάζει. ce tonneau —e τὸ βιττίον, (βουτσίον) τρέχει, ἀρίνει τὸ ὑγρὸν νὰ ἐξέρχηται στάλα, στάλα.

Dégradation, Ϛ. ἔκπτωσις βαθμοῦ, ἀποβολὴ, στέρησις θέσεως, ἀξιώματος, ὑποβιβασμός. (—d'un militaire, d'un magistrat) § δικ. φθορὰ πράγματος, οἰκίων, κτλ. § ζωγραφ. μείωσις, ἐλάττωσις τῶν σκιερῶν, ἢ λαμπρῶν χρωμάτων, τοῦ μεγέθους τῶν εἰκονιζομένων. § ἐξευτελισμὸς, ἐξουδένωσις. (— de l'âme).

Dégrader, ἐν. ὑποβιβάζω, καταβιβάζω ἀπὸ τὸν βαθμὸν, ἀποδοκιμάζω. § ἐξευτελίζω. cette conduite le —e ἡ διαγωγὴ αὐτὴ τὸν ἀτιμάζει. § διαφθείρω, ἀρίνω νὰ φθείρηται (—une maison, un héritage) § ἐγκαταλείπω τὸ πλοῖον ἀφ' οὗ σηκώσω ὅλα τὰ σχοινία, ἄρμενα, κτλ § ἀδυνατίζω βαθμηδὸν τὰ χρώματα, τὸ φῶς, καὶ τὴν σκιὰν τῆς εἰκόνος. se—, αὐτοπ. ἐξευτελίζομαι.

Dégraisser, ἐν. λύω τὸ καρφωμένον μὲ περόνην.

Dégraissage, ἢ Dégraissement, ἀρ. ἀπάσμηξις, καθαρισμός.

Dégraisser, ἐν. ἀραιῶ τὸ λίπος, τὸ πάχος. (—un bouillon, un ragoût) § ἀποσμήχω, ἀποῤῥίπτω, καθαρίζω. — un habit ξελεκιάζω τὸ φόρεμα, μεταφ. καὶ εἰρ. λαμβάνω τὸν κακῶς προσκτηθέντα πλοῦτον. il l'a bien —é τὸν ἔστειψε καλά. il y a des plantes qui —ent la terre φυτά τινα ἀποῤῥοφῶσι τὴν γονιμότητα τῆς γῆς, τὴν πτωχαίνουσι.

Dégraisseur, ἀρ. ἀποσμήκτης, καθαριστὴς τῶν ὑφασμάτων. § στραγγιστὴς, ἐργαλεῖον στραγγίζον, (στειλφον) τὰ βεγμένα εἰς διάλυμα σαπωνίου μετάξια.

Dégraissoir, ἀρ. *ἐντεροξέστης, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀφαιροῦσι τὸ λίπος τῶν ἐντέρων οἱ χορδοποιοί.

Dégrappiner, ἐν. ἐξαιρῶ, ἐκβάλλω πλοῖον ἀπὸ τοὺς πάγους μὲ ἁρπάγας.

Dégras, ἀρ. ἔλαιον ἰχθύος, ὅπου διεβράχησαν δέρματα κεμάδος, χρήσιμα εἰς τοὺς σκυτοδέψας.

Dégraveler, ἐν. καθαρίζω σωλῆνα ἀπο την ἄμμον.

Dégravoiment, ἀρ. ἀνασκαφὴ, ὑποσκαφὴ τῶν τοίχων κτ.λ. ἀπὸ τὸ βέσον ὕδωρ.

Dégravoyer, ἐν. ὑποσκάπτω, φθείρω τὴν βάσιν τοῦ τοίχου, (ἐπὶ ὕδατος).

Degré, ἀρ. βαθμὶς κλίμακος. § διαφορὰ, ποσότης πράγματος. § βαθμός. § τρόπος ὑψώσεως, προόδου, ἀλληλουχία ὑπουργημάτων. (il a passé par touts les—s des honneurs). § διαίρεσις, τμῆμα βαρομέτρου, θερμομέτρου καὶ ἄλλων τοιούτων ὀργάνων. § ἓν μέρος ἐκ τῶν 360 τοῦ κύκλου, μοῖρα καὶ τὸ σημεῖον αὐτῆς. § συγγένεια μακρυνὴ ἢ κοντινὴ ὡς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας. § τίτλος διανοητικῆς ἀξίας διδόμενος εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν πανεπιστημίων.—décimal νέον μέτρον, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ μεταξὺ ἰσημερινοῦ καὶ πόλου διαστήματος, ἢ τὸ τέταρτον τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς γῆς. au suprême—εἰς τὸν ἔσχατον βαθμόν.

Dégrèement, ἀρ. ἀφοπλισμὸς τοῦ πλοίου, ἡ ἀπεβολὴ τυχηρὰ τῶν σκευῶν αὐτοῦ.
Dégréer, ἐν. ἀροπλίζω, ἀφαιρῶ τὰ σκεύη τοῦ πλοίου. —é, μετ. πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἀπώλεσε κατὰ συμβεβηκὸς εἰς ναυμαχίαν, ἠτρικυμίαν τὰ σκεύη του.
Dogrés-bordés, ἀρ. κογχύλης εἶδος.
Dégrevement, ἀρ. ἀνακουφισμὸς, μείωσις τέλους, φόρου.
Dégréver, ἐν. ἀνακουφίζω, ἐλαττόνω τὸν φόρον.
Dégringolade, Ϟ. κύλισμα.
Dégringoler, οὐδ. κυλίομαι ἄνωθεν εἰς τὰ κάτω. — l'escalier καταβαίνω βιαίως τὴν κλίμακα.
Dégrisement, Ϟ. ἔκνηψις, κ. ξεμέθυσμα.
Dégriser, ἐν. ἀπομεθύσκω, ξεμεθῶ τινα. μεταφ. ἐξαλείφω, ἀφανίζω τὴν μέθην τῶν παθῶν.
Dégrossage, ἀρ. λέπτυνσις τῶν διὰ τοῦ σύρτου ἐλκυσθησομένων μεταλλικῶν ὄγκων.
Dégrosser, ἐν. λεπτύνω τοὺς διὰ τοῦ σύρτου ἐλκυσθησομένους μεταλλικοὺς ὄγκους.
Dégrossir, ἐν. ἀπολεπτύνω πρὶν εἰδοποιήσω διὰ τῆς τέχνης (τὴν ὕλην), ἀποτυπῶ, μεταφ. σχεδιάζω, ἀρχίζω νὰ καθαρίζω ὑπόθεσίν τινα — une épreuve ἀναγινώσκω κατὰ πρῶτον τὸ δοκίμιον τοῦ τυπογράφου, καὶ διορθῶ τὰ χονδρότερα σφάλματα.
Dégu, ἀρ. ἐλειὸς (μικρὸν τετράπουν, βερβερίτσα) τῆς Χιλῆς.
Déguellie, Ϟ. ὀδεγευλία, θάμνος τῆς Ἀμερικανῆς Ἀκυϊτανίας.
Déguenillé, ée, ἐπ. ῥακενδύτης, κ. κουρελιάρης.
Déguerpir, ἐν. ἀφίνω εἰς τὸν μισθωτὴν τὴν κυριότητα, καὶ ἰδιοκτησίαν τοῦ μισθωμένου κτήματος. — d'un lieu, οὐδ. ἀναχωρῶ ἀπό τινα τόπον διὰ φόβου.
Déguerpissement, ἀρ. ἄφεσις τοῦ μισθωμένου κτήματος εἰς τὸν μισθωτήν.
Dégueuler, οὐδ. ἐξερεύγομαι, ἐξερῶ, χυδ.
Dégueuleux, ἀρ. προσωπὶς λιθίνη, ἡ μολυβδίνη ἐξερῶσα τὸ ὕδωρ εἰς δεξαμενήν.
Deguignonner, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ κακὸν, ἐπὶ παιγνιδίου μάλιστα.
Déguisement, Ϟ. μεταμφιεσμὸς, ἀλλαγὴ στολῆς διὰ νὰ καταστθῇ τις ἀγνώριστος, (μετασχηματισμὸς). μεταφ. ὑπόκρισις, τρόπος πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ἀληθείας.
Déguiser, ἐν. μεταμφιάζω, ἐνδύω φορέματα ἀσυνήθη διὰ νὰ καταστήσω ἀγνώριστον τὸν ἄνθρωπον, (μετασχηματίζω).
Dégustateur, ἀρ. προγεύστης, (ἐδέατρος), ὑπάλληλος τῆς ἀστυνομίας ἀπογινόμενος πρῶτος τὸν οἶνον καὶ τὰ λοιπὰ ποτὰ διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν ποιότητος. § ἐπ. (commissaire —).
Dégustation, Ϟ. (πρόγευσις), γευθμος, γεῦμα, δοκιμασία τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων ποτῶν.
Déguster, ἐν. προγεύομαι, δοκιμάζω τὸν οἶνον, καὶ τὰ ἄλλα ποτὰ διὰ νὰ πληροφορηθῶ· περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν ποιότητος.
Déhâler, ἐν. (τὸ h δασύ). ἐξαλείφω τὸ αἰθὸν χρῶμα τῆς ἡλιοκαΐας, τοῦ ἡλιοκαύματος. se —, αὐτοπ. καθαρίζομαι, ἰατρεύομαι ἀπὸ τὸ ἡλιόκαυμα.
Déhanché, ée, ἐπ. ἔχων τὰ ἰσχία, ἐξαρθρωμένα, ἐκβαλμένα, ἀτάκτως κινούμενα, (ξεκάρφωτα), πεπηρωμένος τὴν ὀσφύν. μεταφ. ὅστις περιπατεῖ ἀσταθῶς καὶ κλονιζόμενος
Déharder, ἐν. ἀπολύω τοὺς σκύλους δεμένους ἀνὰ 4. καὶ ἀνὰ 6.
Déharnachement, (τὸ h δασὺ) ἀρ. ἀφαίρεσις τῆς σκευῆς τοῦ (ἐλκυστῆρος) ὑποζυγίου ἵππου.
Déharnacher, ἐν. (τὸ h. δασὺ) ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω τὴν σκευὴν τοῦ (ἑλκυστῆρος) ὑποζυγίου ἵππου.
Déhiscence, Ϟ. βοτ. διάῤῥηξις, σχίσιμον, ἄνοιγμα (καρποῦ ὡς ἀναχαίνοντος).
Déhiscent, te, ἐπ. βοτ. ἀναχαίνων, χάσκων, ἀνοιγμένος.
Déhonté, ée, ἐπ. ἀναίσχυντος.
Dehors, ἐπίῤ. ἔξω. mettre quelqu' un — ἐκβάλλω, ἢ ἀποβάλλω τινά. venir de — ἔξωθεν ἔρχομαι. la porte s'ouvre en — ἡ θύρα ἀνοίγει εἰς τὰ ἔξω. mettre un vaisseau — ἀνάγω τὸ πλοῖον ἐξηρτυμένον, ἀνάγομαι.
Dehors, οὐσ. ἐπιφάνεια, ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ πράγματος. (cette maison paraît belle par —, par la —,) les—s d'une place de guerre τὰ περιστοιχοῦντα τὸ φρούριον ὀχυρώματα. § τὸ ἐναντίον μέρος πρὸς ἐκεῖνο ὅπου στρέφεται ὁ ἵππος.
Déhortatoire, ἐπ. διπλωμ. ἐπιστολὴ προτρεπτικὴ, ἢ ἀποτρεπτικὴ βασιλέως πρὸς βασιλέα.
Déicide, ἀρ. Θεοφόνος, Θεοκτόνος (ὁ Πιλάτος, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι).
Déidamie, Ϟ. δηϊδάμεια, δένδρον τοῦ Μαδαγασκὰρ, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καππαριοειδῶν.
Déification, Ϟ. ἐκθειασμὸς, ἀποθέωσις.
Déifier, ἐν. ἐκθειάζω, ἀποθεῶ, σέβομαι ὡς Θεον.
Déinclinant, ἢ Déinclinè, ἐπ. γνώμων ἐκκλίνων καὶ ἐγκλίνων.
Déipnosophiste, ἀρ. δειπνοσοφιστὴς, ἠθολογῶν ἐπὶ τραπέζης.
Déisidémonie, Ϟ. δεισιδαιμονία.
Déisme, ἀρ. μονοθεΐα, πίστις πρὸς ἓν ὑπέρτατον ὂν χωρὶς ἀποκάλυψιν οὔτε λατρείαν.
Déiste, μονοθεΐτης. οὐσ. δοξάζων ἕνα μόνον Θεόν.
Déité, Ϟ. Θεότης.
Déjà, ἐπίῤ. ἤδη.
Déjauger, οὐδ. λέγεται περὶ πλοίου ἐξέχοντος ἀπὸ τὴν θάλασσαν δι' ἔλλειψιν ὕδατος ἱκανοῦ.
Déjection, Ϟ. ἔκκρισις κόπρου, περιττωμάτων (ὑπαγωγὴ τῆς κοιλίας).
Déjeter, (se) αὐτοπ. ἐπὶ ξύλων. ῥικνοῦμαι, καπυροῦμαι, κ. σκεβρόνω.
Déjeûner, οὐδ. προαριστῶ, ἀριστίζομαι, προγεύομαι. donner à — à quelqu'un προσφέρω προάριστον εἴς τινα.
Déjeûner ἢ déjeûné, ἀρ. προάριστον, ἀκράτισμα, πρόγευμα. j'ai pris du café à — προεγεύθην μὲ καφφέ. servir un — παρατίθημι προάριστον. — dîner δαψιλὲς πρόγευμα ἐπέχον τόπον καὶ γεύματος. il n'y en a pas pour un — λέγεται περὶ τῶν εὐκατορθώτων πραγμάτων ἀπὸ τὸν φρονοῦντα αὐτὰ τοιαῦτα § ὄστρακος μικρὸς μὲ κύαθον καὶ ὑποκρητηρίδιον. (un— de porcelaine) c'est un—de soleil λέγεται περὶ ὑφάσματος, τοῦ ὁποίου τὸ χρῶμα ἀλλοιοῦται εὐκόλως.
Déjoindre, ἐν. τεκτ. καὶ οἰκοδ. διίστω, χωρίζω.
Déjouer, οὐδ. σαλεύω, κινοῦμαι εἰς τὸν ἀέρα· λέγεται περὶ τῆς σημαίας.
Déjucher, οὐδ. μετακοιτίζω (ἐπὶ ὀρνίθων ὅταν ἀφίνωσι τὸ κοιτάναθρον). μεταφ. μεταφέρομαι ἀπὸ ὑψηλὸν τόπον εἰς χαμηλότερον. je vous ferai bien — de là θὰ σὲ κατεβάσω ἀπὸ ἐκεῖ.
De là, ἴδ. Là.
Délabrement, ἀρ. φθορὰ (οἰκίας, φορέματος).
Délabrer, ἐν. φθείρω (ἀφανίζω). —é, ée, μετ. santé —ée διεφθαρμένη, σαθρὰ ὑγεία.
Délacer, ἐν. λύω τὸν βρόχον, τὴν θηλειὰν, ξεθηλυκόνω, (ἐκπορπῶ,) — une femme ξεθηλυκόνω τὸ περιστήθιον, (κορσέτο), ἢ τὸ φουσάνι τῆς γυναικός.
Délacter, ἐν. πλύνω καὶ πιέζω βούτυρον διὰ νὰ ἀποστραγγίσω τὸ περιεχόμενον γάλα.
Délai, ἀρ. ἀναβολὴ, ὑπέρθεσις, προθεσμία.
Délaissement, ἀρ. ἐγκατάλειψις. il est dans un entier — εἶναι παντελῶς ἐγκαταλελειμμένος. § δικ. παραίτησις, ἀποποίησις. (— d' un héritage.) § ἄφεσις εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων (τὰ ὁποῖα ἐχάθησαν), καὶ ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως ὡς ἀπολεσθέντων. § ἔγγραφον (πρᾶξις) δι' οὗ τοῦτο γίνεται.
Délaisser, ἐν. ἐγκαταλείπω, ἀφίνω βοηθείας ἔρημον. Dieu ne vous —ra pas ὁ Θεὸς δὲν θέλει σὲ ἐγκαταλίπει. § παραιτοῦμαι ἰδιοκτησίας, κληρονομίας, ἢ ἀποποιοῦμαι αὐτήν.

Délal, ἀρ. κήρυξ, δημοπράτης, (τελάλης περσοτουρκ.).
Délardement, ἀρ. μίκρυνσις, (συστολὴ) τοῦ ὑποκάτω μέρους τῶν βαθμίδων (ἑλικοειδοῦς) κλίμακος.
Délarder, ἐν. κόπτω ἐγκαρσίως, πλαγίως τὸ ὑποκάτω τῶν βαθμίδων μέρος, ἢ λεπτύνω τὴν πέτραν. § κόπτω τὴν (γωνίαν), μύτην τοῦ ξύλου.
Délassement, ἀρ. ἀναψυχὴ, ἀνάπαυλα, ἀνάπαυσις.
Délasser, ἐν. ἀναψύχω, ἀναπαύω.
Délateur, ἀρ. trice, θ. (δηλωτὴς), ἐνδείκτης, μηνυτὴς, συκοφάντης, προδότης.
Délation, Σ. μήνυσις, συκοφαντία, προδοσία.
Délatter, ἐν. ἀφαιρῶ τὰ πέταυρα τῆς ὀροφῆς.
Délaver, ἐν. δυαλύω εἰς πολὺ ὕδωρ τὴν βαφὴν. —é, ée μετ. pierre — ée (πολύτιμος) λίθος ἀσθενοῦς χρώματος.
Délayant, ἀρ. ἰατρικὸν διαλυτικὸν, (διαλύον τὰ ὑγρά).
Délayer, ἐν. διαλύω εἰς ὑγρόν.
Délétatur, ἀρ. τυπογρ. ἐξαλειφθήτω, ὀβελισμὸς, σημεῖον ἐξαλείψεώς τινος γράμματος, ἢ λέξεως.
Délébile, ἐπ. ἐξιτηλος, ἐξαλειπτός.
Délectation, Σ. τέρψις.
Délecter, ἐν. τέρπω. se — ὑ, αὐτοπ. τέρπομαι ἐπί τινι πράγματι.
Délégation, Σ. ἐπιτροπή. § παραχώρησις ξένου χρέους εἰς τὸν ὀφειλέτην, ὅταν ὁ χρεώστης παραπέμπῃ τὸν ὀφειλέτην του εἰς ἴδιον αὐτοῦ χρεώστην πρὸς ἐξόφλησιν.
Délégatoire, ἐπ. ἐπιτροπικός· λέγεται περὶ ἐπιστολῶν καὶ ἐπιτροπῶν δι' ὧν ὁ πάπας διορίζει δικαστὰς πρὸς διεξαγωγὴν τινων ὑποθέσεων.
Déléguer, ἐν. πέμπω τινὰ μὲ παραγγελίαν καὶ πληρεξουσιότητα νὰ ἐξετάσῃ, πράξῃ, κρίνῃ κτλ. § προσδιορίζω τινὰ ποσότητα εἰς ἐξόφλησιν χρέους. — é, ée, μετ. οὐσ. é, ἐπίτροπος, ἀπεσταλμένος.
Delesserie, Σ.*φύκιον, γένος φυτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραλίων.
Délestage, ἀρ. ἐξαίρεσις, ἀποφορτισμὸς τοῦ ἔρματος, τῆς σαβούρας.
Délester, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ἔρμα, τὴν σαβοῦραν.
Délesteur, ἀρ. ἐπιστάτης εἰς τὸν ἀποφορτισμὸν τοῦ ἔρματος, (ξεσαβουριάσματος).
Délétère, ἐπ. δηλητήριος, φαρμακερός.
Déliade, ἀρ. δηλιὰς, πλοῖον φέρον τοὺς δηλιαστάς.
Déliaison, Σ. διάταξις τῶν πετρῶν εἰς τὸν τοῖχον. § ναυτ. διαίρεσις τοῦ σκάφους.
Déliaque, ἐπ. (πρόβλημα) δηλιακὸν περὶ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ κύβου.
Déliastes, ἀρ. πλ. δηλιασταί, θεωροὶ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς Δῆλον, ὅπου ἐθυσίαζον τῷ Ἀπόλλωνι.
Délibérant, te, ἐπ. (συμβουλευτικὸν εἶδος λόγου) βουλευόμενος, συζητικός (assemblée —te).
Délibératif, ive, ἐπ. βουλευτικὸς λόγος, δημηγορικὸς, προτρεπτικὸς ἢ ἀποτρεπτικὸς ὡς πρὸς τὰ προκείμενα εἰς συζήτησιν.
Délibération, Σ. διάσκεψις, (συζήτησις). § δόγμα, βούλευμα, τὸ ἐγκριθὲν ἀπὸ ὁμήγυριν βουλευομένην.
Délibérément, ἐπ. θαρσαλέως, τολμηρῶς.
Délibérer, οὐδ. βουλεύομαι, διασκέπτομαι, συζητῶ. (— sur, ἢ de —) § ἀποφασίζω. — sur le régistre λαμβάνω τελευταίαν γνώμην, ἀπόφασιν μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων. § συνειθίζω ἵππον εἰς τινα κινήματα. — é, ée, μετ. c'est une chose —ée εἶναι πρᾶγμα ἀποφασισμένον, τελειωμένον. faire une chose de propos —é πράττω τι ἐξεπίτηδες, ἐκ προμελέτης, ἐκ προαιρέσεως, ἀφ' οὗ ἐσκέφθην (ἐπὶ κακοῦ). § ἐπ. ἄνετος, ἐλεύθερος. § θρασὺς, τολμηρὸς. § οὐσ. κρίσις, ἀπόφασις προδικαστική, ὅτι θέλει συζητεθῇ ἡ ὑπόθεσις. § ἀπόφασις ὁριστική.
Délicat, ἁβρὸς,—te, ἐπ. εὐπαθὴς, τρυφερὸς, μαλακὸς, ἁπαλὸς, εὔθραυστος. ἡδὺς, santé —e ἀσθενὴς ὑγεία § λεπτὸς, λεπτουργικὸς, κομψὸς, γλαφυρὸς. (ouvrage —), goût — φιλόκαλος ἄνθρωπος. § ἀστεῖος, χαρίεις (plaisanteries —.) § εὐλαβὴς, προσεκτικὸς, περιεσκεμμένος (concsience —te.) § δύσκολος, δυσμεταχείριστος, δυσάρεσκος. (personne —e, esprit—) δύσκριτος, (περὶ τοῦ ὁποίου δυσκόλως δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην, κρίσιν) δυσχερὴς, δυσοικονόμητος, ἀπαιτῶν ἐπιτηδειότητα, καὶ προσοχὴν, (affaire—e) δυσεκπλήρωτος, δυσκατόρθωτος. (fonction, mission, opération —es) homme — sur le point d'honneur ἄνθρωπος εὐκόλως παροξυνόμενος καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν τιμὴν, τὴν φιλοτιμίαν, εἰς ἄκρον φιλότιμος,
Délicatement, ἐπ ἁβρῶς, (manger —) μαλακῶς. (élevé—) § γλαφυρῶς, κομψῶς. (cela est fait—). § χαριέντως, ἐπιδεξίως (exprimé—) περιεσκεμμένως. (il faut manier cela—.)
Délicater, ἐν. μεταχειρίζομαι μαλακῶς se —, αὐτοπ. ἁβροδιαιτῶμαι, ἡδυπαθῶ.
Délicatesse, Σ. ἁβρότης, μεταφ ἀδυναμία § κομψότης, χάρις. § ἐπιδεξιότης, ὀξύτης, ὀξυδέρκεια. § εὐλάβεια, προσοχή. § εὐαισθησία, φιλοτιμία.
Délices, Σ. πλ. τρυφὴ, ἡδυπάθεια. § εὐφροσύνη. faire ses — de l'étude ἥδομαι τῇ μελέτῃ, ἐντρυφῶ εἰς τὴν μελέτην. y mettre, y trouver des —s, trouver ses — προκρίνω τὴν ἐκ τῆς μελέτης ἡδονὴν, παρ' ὁποιανδήποτ' ἄλλην. § ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτος, τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας, (ὁ Τίτος). § ἐν. ἡδονή.
Dalicieusement, ἐπιρ. ἡδονικῶς, ἡδυπαθῶς.
Délicieux, euse, ἐπ. ἡδὺς, θελκτικός. § φιλήδονος.
Délicoter, (se) αὐτοπ. λέγεται περὶ ἵππου ἀποβάλοντος τὴν φορβειάν, (λατ. καπίστρον).
Délié, ée, ἐπ. λεπτὸς, (ῥαδινὸς,) μεταφ. ὀξυδερκὴς, (διαβολεμένος). (esprit, femme —). § τεχν. τὸ ἐναντίον τοῦ πλήρους (κενόν).
Déliennes, ἴδ. Délies.
Délier, ἐν. λύω, διαλύω. l'église a la pouvoir de lier et de — ἡ ἐκκλησία ἔχει τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν, καὶ λύειν. — d'un serment ἀπολύω τοῦ ὅρκου.
Delies, ἢ Fêtes déliennes, δήλια, ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος.
Déligation, Σ. χειρ. ἐπίδεσις, (τῶν καταγμάτων, τῶν πληγῶν, κτλ).
Délime, ἀρ. *δήλημα, περιαλλόκαυλον ἐνδρύλλιον τῆς Ταποσβάνης.
Délinéation, Σ. μονόγραμμον, σκιαγραφία, διαγραφή.
Délinquant, ἐπ. ἔνοχος, ἐγκληματίας, πταίστης.
Déliquer, οὐδ. πλημμελῶ, ἁμαρτάνω, παρανομῶ.
Déliquescence, Σ. τὸ *ἀεροδιάλυτον, ἰδιότης τῶν ἀεροδιαλύτων ἁλάτων.
Déliquescent, te, ἐπ. sel —*ἀερότηκτον ἅλας (διαλυόμενον ὅταν ἐκτεθῇ εἰς τὸν ἀέρα).
Déliquium, ἀρ. λατ. tomber en — διαλύομαι ἀπορροφῶν τὴν ὑγρασίαν τοῦ ἀέρος.
Délirant, te, ἐπ. παράληρος, παράλογος, παραλαλῶν, ἔξω ἑαυτοῦ. λέγεται δὲ μόνον μεταφ. (imagination —e)
Délire, ἀρ. λῆρος, παραλήρημα, παραλήρησις, παράνοια, παραλαλητόν. être, tomber dans le — παραλαλῶ. μεταφ. βιαία ταραχὴ τῶν παθῶν, παραφορά. le — de l'amour, de la colère, de l'ambition. ἡ παραφορὰ τοῦ ἔρωτος τῆς ὀργῆς, τῆς κενοδοξίας.
Délisser, ἐν. διαλέγω τὸ χαρτίον.
Délisseuse, Σ. γυνὴ διαλέγουσα τὸ χαρτίον.
Délit, ἀρ. ἁμάρτημα, πλημμέλημα, παρανόμημα. (commettre un —) prendre en flagrant — ἐπ' αὐτοφώρῳ (κατα)λαμβάνω. — capital ἔγκλημα ἄξιον θανατικῆς ποινῆς. — public ἁμάρτημα δημόσιον, ἀναφερόμενον εἰς τὸ κοινόν. — privé ἁμάρτημα ἰδιωτικὸν γενόμενον πρὸς ἰδιώτην. corps de — σῶμα ἐγκλήματος, πρᾶγμα ἀποδεικνύον τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἁμαρτήματος, καθὼς τὸ πτῶμα ἐπὶ δολοφονίας. § Στάσις

τῆς πέτρας διαφορετικὴ ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὸ λατομεῖον. § —s φλέβες ξένης ὕλης εἰς λατομεῖον ἀρδωτίας.

Déliter, ἐν. τάττω, βάλλω τὰς πέτρας εἰς ἐναντίαν θέσιν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἶχον εἰς τὸ λατομεῖον. § κόπτω τὴν πέτραν κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρώματος, τῆς στοιβάδος. se —, αὐτοπ. ἠδύνομαι, ἐναρμενίζομαι.

Délitescence, Ϛ. διάλυσις αὐτόματος ποήματος. § ἀναχώρησις, ἐρημία.

Délivaire, Ϛ. ἄκανθα ὀξυμυρτινόφυλλος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀκανθοειδῶν.

Délivrance, Ϛ. ἀπελευθέρωσις (la — de la Grèce). § τέκος, γέννησις § ἐγχείρισις, παράδοσις χρεωστουμένου ἢ κατεχομένου πράγματος. (la — d'un legs, d'un usufruit). faire une — ἐκτίθημι τὰ νομίσματα εἰς τὸ δημόσιον.

Délivre, ἀρ. ὕστερον, δευτέριον, ἀκόλουθον, ϰ ἄλλουθον. il est à la — λέγεται περὶ πτηνοῦ λαφυέντος ἀπὸ ἱέσκα, ὅταν ὑπάρχῃ πολὺ ἰσχνόν.

Délivrer, ἐν. ἀπελευθερῶ. (— un esclave, un pays de son tyran). § διασώζω, ἀπαλλάττω. (— d'un fardeau, d'un mal quelconque). § λοχεύω, ϰ. ἐγείνω. § παραδίδωμι, ἐγχειρίζω. — la copie d'un acte δίδω τὸ ἀντίγραφόν τινος συμβολαίου, πράξεως. § ἀλλάσσω τὰ διεφθαρμένα ξύλα τοῦ πλοίου. se —, αὐτοπ. γεννῶ, ἐλευθεοῦμαι, ξεφορτόνομαι ἀπό. une femme est accouchée, mais elle n'est pas entièrement — ἔτεκε ἡ γυνὴ ἐγέννησεν, ἀλλὰ δὲν ἐκβῆκεν ἀκόμη τὸ ἀκόλουθον. —é, ée, μετ. un héron est — τὸ πέταμα τοῦ ἐρωδιοῦ δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸ βάρος του.

Délogement, ἀρ. μετοίκησις. § ἀναχώρησις εἰς πόλεμον. § μετα στρατοπεδεία, μεταβεσις, ἀλλαγὴ στρατοπέδου

Déloger, ἐν. ἐξοικίζω, ἐκβάλλω τῆς κατοικίας. § διώκω, ἀποβάλλω. § μετοικῶ· μεταστρατοπεδεύω. la fièvre ne veut pas — de chez moi ὁ πυρετὸς δὲν θέλει νὰ μ' ἀφήσῃ. — sans trompettes φεύγω κευσίως, ϰ. τὸ κορτω νάσπη.

Délonger, ἐν. ἀφαιρῶ τον ἱμάντα, τὸ ἱμάριον τοῦ ἱέρακος.

Délot, ἀρ. ναυτ. κρίκος κοῖλος περιαμβάιων δύο σχοινία διὰ νὰ τὰ ξυλαττῃ.

Déloyal, le, παραβάτης τῶν ὑποσχέσεων, ἄπιστος.

Déloyalement, ἐπίρ. ἀπίστως.

Déloyauté, Ϛ. ἀπιστία.

Delphax, ἀρ. δέλφαξ, γένος ἐντόμων, ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἡμιπτέρων.

Delphinapière, ἀρ. δελφὶν ἀπτέρυγος κατὰ τὰ νῶτα, γένος κητωδῶν ζώων.

Delphinite, ὁ. Epidote.

Delphinium, ἀρ. δελφίνιον, γένος φυτῶν.

Delphinorhynque, ἀρ. δελφινόῤῥυγχος, γένος δελφίνων ἐχόντων τὸ ῥύγχος ἐπίμηκες.

Delphinula, Ϛ. δελφινὶς, γένος κογχυλίων.

Delta, ἀρ. δέλτα. § εἶδος πυραύστου ἢ ψυχαρίου, (πεταλούδας) § Δέλτα, γῆ τριγωνόσχημος ἐμπεριειλημμένη μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νείλου.

Deltoïde, ἀρ. δελτοειδὴς, μῦς τοῦ βραχίονος. § φύλλον ἔχον τὸ σχῆμα τοῦ Δ

Deltoton ἢ triangle ἀρ. *δελτωτὸν, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.

Déluge, ἀρ. καταλυτμὸς, κυρίως ὕδατος, λέγεται ὅμως μεταφ. καὶ — de feu, de sang, de maux, de larmes. après mois le — ἐμοῦ ζῶντος γαῖα μιχθήτω πυρί.

Déluter, ἐν. ἀφαιρῶ τὴν κόλλαν ἀπὸ τα διάφορα μέση χημικοῦ σκεύους.

Démaclage, ἀρ. ἀνακίνησις τοῦ ὑέλου εἰς τὸ χωνευτήριον μὲ σιδηρᾶν ῥάβδον.

Démacler, ἐν. ἀνακινῶ τὸν ἀναλυτὸν ὑέλον.

Démagogie, Ϛ. δημαγωγία.

Démagogique, ἐπ. δημαγωγικός.

Démagogue, ἀρ. δημαγωγός.

Démaigrir, ἐν. ἀφαιρῶ μέρος ξύλου, πέτρας.

Démailler, ἐν. (— la bonnette) ἀφαιρῶ τὸ ποδόθετον πανίον ἀπὸ το κύριον ἄρμενον.

Démailloter, ἐν. ἀποσπαργανῶ, ἀφαιρῶ τὰ σπάργανα.

Demain, ἐπίρ. αὔριον à — les affaires ἐταύριον τὰ σπουδαῖα. § οὐς. αὐριανὴ ἡμέρα, ἡ ἐπαύριον. avant que — soit passé πρὶν περάσῃ ἡ αὐριανὴ ἡμέρα.

Démanchement, ἀρ. ἀφαίρεσις τῆς λαβῆς ἢ κώπης τοῦ μανικίου. § ὕψωσις τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς πλησιέστερον τοῦ κόλλοπος εἴτε κολλάβου

Démancher, ἐν. ἀφαιρῶ τὴν λαβὴν, τὴν κώπην, (ξεμανικόνω). se —, αὐτοπ. (cognée qui se démanche). μεταφ. il y a quelque chose qui se démanche dans cette affaire ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὑπάγει κακά. ce parti commence à se démancher ἡ φατρία ἀρχίζει νὰ διαιρῆται, νὰ διχονοῇ § — οὐδ. ὑψῶ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα μέχρι τοῦ κολλόβος (ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων ἐχόντων οὐρὰν ὡς τὸ τετράχορδον εἴτε βιολίον).

Demande, Ϛ. αἴτησις, ζήτησις. appuyer une — ὑποστηρίζω τὴν αἴτησιν. accabler de —s καταβαρύνω μὲ αἰτήσεις, rejeter une — ἀποβάλλω αἴτησιν. satisfaire à la — εὐχαριστῶ τὴν αἴτησιν. § αἴτησις κορης εἰς γάμον γινομένη πρὸς τοὺς γονεῖς της. § αἴτημα, αἰτούμενον πρᾶγμα § ἐρώτησις, ἐξαίτησις. παροιμ. à folle, à sotte — point de réponse. par — et par réponse κατ' ἐρωταπόκρισιν, διαλογικῶς.

Demander, ἐν. αἰτῶ (on demande à une femme quatre choses que la vertu habite dans son cœur, qui la modestie brille sur son front, que la douceur découle de ses lèvres et que le travail occuppe ses mains). § δια. ἐξαιτοῦμαι. (— un répit, un renvoi) — la bourse ἀπαιτῶ τα ἀργύρια τινος. § ζητῶ τινα. § ἐρωτῶ, ἐξετάζω. (je vous demande votre nom.) § ἐπιθυμῶ, ἀπαιτῶ je ne demande pas mieux δὲν θέλω τίποτε περισσότερον il ne demande que plaies et bosses δὲν ζητεῖ παρὰ φιλονεικίας, εἶναι φίλερις, φιλοτάραχος. Φέρεται καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. il demande à boire, à parler, à faire ζητεῖ, θέλει νὰ πίῃ, νὰ ὁμιλήσῃ, νὰ κάμῃ. un habit en demande un autre τὸ φόρεμά μου ἤρχισε νὰ παλαιόνῃ. § ἐπαιτῶ (il demande son pain). § εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον τοῦ τρὲ καὶ τῆς καθρέλιας, λέγεται περὶ παιζόντος, ὅστις μὴ ἔχων νὰ κάμῃ ἐξ ἰδίων τὰς ἀναγκαίας ἐξ χαρτωσίας ζητεῖ ἕνα σιλέα διὰ νὰ τῷ βοηθήσῃ (je demande) § se —, αὐτοπ. ἐρωτῶμεν συναλλήλους, συνερωτόμεθα, ἐρωτῶ ἐμαυτόν. cela ne se demande pas τοῦτο δὲν ἐρωτᾶται, εἶναι πρόδηλον.

Demandeur, ἀρ. euse, Ϛ. ὅστις ζητεῖ μὲ ἐνόχλησιν, ἀπαιτητὴς ὀχληρός. § δικ. κατήγορος.

Démangeaison, Ϛ. κνισμὸς, ῥαγοῦρα. μεταφ. γαργαλισμὸς, ἐπιθυμία. — de parler γλωσσαλγία. — de se battre ὄρεξις ξιφομαχίας.

Démanger, οὐδ. κνήθομαι, κνησιάω, ὀδαξάω τι μέρος, ἔχω φαγοῦραν. la tête lui démange τὸν τρώγει τὸ κεφάλι του. μεταφ. les mains, les poings, les doigts, la langue démangent à un homme ὁλ. ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ κτυπηθῇ μετά τινος, νὰ γράψῃ κατά τινος, νὰ κακολογήσῃ τινά. le doslui demange τὸν τρώγει ἡ ῥάχη του, κάμνει ὅ,τι δύναται διὰ νὰ ταις ῥάχῃ. on gratte un homme l'à où il lui demange ὁλ. λέγομεν ἢ πράττομέν τι ἀριστὸν εἴς τινα.

Démantelement, ἀρ. καθαίρεσις τείχους, φρουρίου.

Démanteler, ἐν. καθαιρῶ τεῖχος, φρούριον, ὀχυρώματα.

Démantibuler, ἐν. συντρίβω τὰς σιαγόνας. μεταφ. δὲ μηχανὴν, σκεῦος.

Démarcation, Ϛ ὁροθέσιον. ligne de — ὁροθετικὴ γραμμὴ μεταξὺ ἐπικρατειῶν κτλ. § ὅροι διακρίνοντες τὰ δικαιώματα δύω σωμάτων, δυνάμεων κτλ.

Démarche, Ϛ. βάδισμα, τρόπος περιπατήματος. μεταφ. πρᾶξις, μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν σκοποῦ. il a fait

bien des —s pour obtenir cette place ἔκαμε διάφορα κινήματα διὰ νὰ λάβῃ αὐτὴν τὴν θέσιν. § ἐλάττωμα ῥούχου μὴ κουρευμένου βαθέως ὡς κάτω.

Démarchie, θ. δημαρχία.

Démarger, ἐν. καθαρίζω τὰ περιθώρια, τὰ πλάγια. § ἀνοίγω, (ξεστουπόνω) τὸ στόμιον τοῦ ὑελοχωνείου.

Démariage, ἀρ. ἄχρ. διαζύγιον.

Démarier, ἐν. κηρύττω γάμον τινὰ ἄκυρον. se —, αὐτοπ. ξεπανδρεύομαι. —é, ée, μετ. on les a —és τοὺς ἐξεπάνδρευσαν, τοὺς ἐχώρισαν.

Démarque, ἀρ. δήμαρχος.

Démarquer, ἐν. αἴρω, λαμβάνω, σηκόνω τὸ σημεῖον. (— un livre). § οὐδ. ἐπὶ ἵππων· παύω τοῦ νὰ δείκνω τὴν ἡλικίαν μου. (ce cheval démarquera bientôt θὰ πέσουν μετ' ὀλίγον τὰ ὀδόντια τοῦ ἵππου τούτου, ὅεν θὰ φαίνεται ἡ ἡλικία του).

Démarquiser, ἐν. (se —) ἀφαιρῶ τὸν τίτλον τοῦ μαρκεσίου, τὸν ὁποῖον ἀντεποιεῖτό τις χωρὶς λόγον.

Démarrage, ἀρ. τρικυμία θαλάσσης ἤτις λύει, σπᾷ τὰ πείσματα, ἀπόγεια, σχοινία (παράγγια) τοῦ πλοίου.

Démarrer, οὐδ. (λύω τὰ πείσματα, ἀπόγεια), ἀναχωρῶ ἀπὸ τὸ ἀγκυροβόλιον. μεταφ. il n'a pas démarré du lieu ὅεν ἐσάλευσεν ἀπὸ τὸν τόπον του. § ἀποχωρίζω, ξεκολλῶ. § μετακινῶ.

Démasquer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ προσωπεῖον, ξεμασχαρόνω. ἄχρ. γνωστοποιῶ, παριστάνω τινὰ εἰς τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρά του, (τὸν βγάλλω εἰς τὴν μέσην). se —, αὐτοπ. ἐκβάλλω τὸ προσωπεῖον, καὶ ἁπλῶς ὅ,τι μὲ ἔκρυπτεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ξεμασχαρόνομαι, γίνομαι φανερός.

Démastiquer, ἐν. ἀφαιρῶ τὴν μάλθαν, τὴν κόλλαν.

Démâtement, ἀρ. ἀποβολὴ τοῦ ἱστοῦ, τοῦ καταρτίου.

Démâter, ἐν. συντρίβω, καταβάλλω, ῥίπτω κάτω τὸν ἱστὸν τοῦ πλοίου. en 6 coups de canon il a démâté le vaisseau μὲ ἓξ σφαιροβολισμοὺς ἔρριψε τὸν ἱστὸν τοῦ πλοίου. ce navire à démâté du mât de misaine τὸ πλοῖον τοῦτο ἔχασε τὸν ἐμπρόσθιον ἱστόν, τὸ ἐμπροσθινὸν κατάρτιόν του.

Dembe, ἀρ. τύμπανον τῶν Αἰθιόπων εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Λουάγγου.

Démêlé, ἀρ. φιλονεικία, ἔρις.

Démêlement, ἀρ. διάκρισις, διαχωρισμός.

Démêler, ἐν. διακρίνω, διαχωρίζω, ἐκτυλίσσω τὰ ἑνωμένα, συγκεχυμένα, ἐμπεριδεμένα. (— les cheveux. μεταφ. — des idées). § διαγινώσκω, διορῶ, ἀναγνωρίζω. (l'enfant démêle sa nourice entre plusieurs personnes) § φιλονεικῶ (— avec quelqu'un). § καθαρίζω, διατάσσω, τελειόνω, ἐξετάζω. (ils ont toujours quelque chose à — ensemble). se —, αὐτοπ. ἀπαλλάττομαί τινος περισπασμοῦ, ξεμπερδεύομαι.

Démêleur, ἀο. ἐργάτης πλινθιδοποιοῦ ἀναδεύων τὸν πηλόν.

Dem-el muia, ἀρ. νόσος τυρώδης, ἡ κακοήθης πυρετὸς τῆς Αἰγύπτου.

Démêloir, ἀο. ῥόμβος, ἐξελίκτρα, περίακτον, ἀνέμη, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς ξετύλιγμα. § κτείς, (κτένι) διακριτήρ, διαλυτήριον, κ. διαλυστῆρι.

Démembrement, ἀο. διαμελισμός, διαμερισμὸς εἰς τὸ διαμεριζόμενον ἢ διαμελιζόμενον πρᾶγμα.

Démembrer, ἐν. διαμελίζω, διαχωρίζω τὰ μέρη τοῦ σώματος. μεταφ. διαιρῶ εἰς φατρίας.

Déménagement, ἀρ. μετοικεσία, σκευαγωγία.

Déménager, οὐδ. μετοικῶ. § ἐν. σκευαγωγῶ, μετακομίζομαι τὰ ἐπιπλα.

Démence, θ. παραφροσύνη, ἀναισθησία, εὐήθεια.

Démener, (se) αὐτοπ. σπαράζω, ταράττομαι, κινοῦμαι βιαίως.

Démenti, ἀρ. ἔλεγχος, ὀνειδος ψεύδους. donner un — à quelqu'un ἐλέγχω, ὀνειδίζω, ἀποδεικνύω τινὰ ὡς ψεύστην. recevoir un — ἐλέγχομαι ὡς ψεύστης. vous en avez le — ἐντροπιάσθης, λέγεται πρὸς ἄνθρωπον ὅστις καυχηθεὶς νὰ κατορθώσῃ ὑπόθεσίν τινα ὅεν ἐπέτυχε.

Démentir, ἐν. ὀνειδίζω, ἐλέγχω, καθιστῶ τινα ὡς ψεύστην, ἢ τὸ πρᾶγμα ὡς ψευδές. (— un fait). § ἀντιλέγω τινί, λέγω τὰ ἐναντία, διαῤῥέρω παρ' αὐτὸν κατὰ τὴν γνώμην, ἀποδεικνύω ἀνάξιον τῆς φήμης, τῆς κοινῆς ὑπολήψεως. je n'ai jamais démenti mon caractère, ma naissance οὐτ' ἔπραξα οὔτ' εἶπά τι ἀνάξιον τῆς καταγωγῆς, τοῦ χαρακτῆρός μου. § ὁμιλῶ, πράττω ἐναντίον. une chose en dément une autre τοῦτο ἀναιρεῖ ἐκεῖνο· λέγεται περὶ πράγματος, τὸ ὁποῖον ἀντὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπόδειξις, ἐπιχείρημα, ἀκολούθημα, ἢ βοήθεια, ἐπιῤῥέρει ἐναντίον ἀποτέλεσμα. se —, αὐτοπ. παλινῳδῶ, ἀναιρῶ ὅσα εἶπα. μεταφ. ὑποχαλῶμαι, ἐκλύομαι, ἐκπίπτω τῆς ἀξίας μου, ἐξευτελίζομαι. § τεχν. διαλύομαι, χωρίζομαι, φθείρομαι (χαλνῶ).

Démérite, ἀρ. ἀναξιότης, (*ἐλαττωματικότης), ἔλλειψις πλεονεκτημάτων ἐπιῤῥέρουσα μομφήν. faire à quelqu'un — de son silence ἀποδεικνύω, παριστάνω τὴν σιωπήν τινος ὡς ἀνάξιαν (σφάλμα) αὐτοῦ.

Démériter, οὐδ. πράττω τι ἀπρεπὲς, ἢ ἄξιον ἀποδοκιμασίας, μομφῆς. il a démérité de la patrie, (de la société) ἔφανη ἀνάξιος τῆς πατρίδος, τῆς κοινωνίας. — auprès de quelqu'un λέγεται περὶ πράξεως· μὴ ἀρωρώτης ἀμέτρως τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ στεροῦτης ἡμᾶς τῆς εὐνοίας αὐτοῦ. — de quelqu'un ἐξ ἐναντίας σημαίνει πρᾶξιν ἀναφερομένην προσωπικῶς εἰς αὐτὸν, διὰ τὴν ὁποίαν στεροῦμεθα (χάνομεν) τῆς εὐνοίας αὐτοῦ.

Démesuré, ée, ἐπ. ὑπέρμετρος, ὑπερμεγέθης, μεταφ. ἄκρος, μέγας.

Démesurément, ἐπίῤῥ. ὑπερμέτρως, ὑπερβολικῶς.

Démétrias, ἀρ. *δημητριὰς, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων. § σιδηρῖτις, φυτόν.

Démettre, ἐν. ἐξαρθρῶ, (ἐκβάλλω τὸ κόκκαλον ἀπὸ τὸν τόπον του. — le bras ἐγκάλω τὸ χέρι (τὸν βραχίονα.) § παύω τῆς ἀρχῆς, τῆς ἀξίας. on l'a demis de son emploi τὸν ἔπαυσαν τῆς ὑπηρεσίας. se —, αὐτοπ. ἐξαρθρῶ ὀστοῦν τι τοῦ σώματός μου. μεταφ. ἀποτίθεμαι, (ξεφορτόνομαι) τὴν θέσιν μου.

Déménublement, ἀρ. σκευαγωγία, ἄρτις, (σήκωμα) τῶν ἐπίπλων.

Déménubler, ἐν. σκευαγωγῶ, αἴρω, σηκόνω τὰ ἔπιπλα.

Demeurant, te, ἐπ διατρίβων, κατοικῶν. (à Mr. tel — dans la rue de la τῷ Κυρίῳ Δεῖνι κατοικοῦντι ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ . . .) au —, ἐπίῤῥ. τέλος πάντων. bon homme au — ἄλλως ἀγαθὸς ἀνήρ.

Demeure, θ. διατριβὴ, ἐνδιαίτησις, κατοικία. § κατοικητήριον, ἐνδιαίτημα. § χρόνος διατριβῆς. § διαμονὴ, διάρκεια. cela n'est pas à — ἢ n'est pas fait à — τοῦτο ὅεν θέλει μείνει εἰς τὴν παρεῦσαν κατάστασίν του, εἶναι προσωινόν. § δικ. ἀναβολή. être en — de faire quelque chose (payement) ἀνέβαλον, ἀρῆκα καὶ πέρασεν ὁ καιρός. διὰ νὰ πράξω, νὰ τελέσω τι. constituer ἢ mettre quelqu'un à — ἀναγκάζω τινὰ δικαστικῶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος του. il y a péril en la — ἡ ἀργοπορία δύναται νὰ φέρῃ βλάβην.

Demeurer, οὐδ. ἐνδιατρίβω, ἐνδιαιτῶμαι, κατοικῶ. (— à la ville, en un lieu). § παραμένω (τινὰ χρόνον). demeurez là jusqu'à ce que je vous appelle πρόσμεινε ἕως οὗ σὲ καλέσω. § βραδύνω, ἀργοπορῶ. — en route, à venir, à se guerrir ἄργησεν εἰς τὸν ὁρόμον, νὰ ἔλθῃ, νὰ ἰατρευθῇ. § μετὰ τοῦ avoir. il a demeuré deux jours à venir, à souffrir ἔμεινε δύω ἡμέρας ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ, ἢ ὑποφέρων. § μένω. — en arrière ὑστερῶ. § μετὰ τοῦ être. il est de

meuré muet ἔμεινε σιωπηλός. § ἵσταμαι, στέκομαι, σταματῶ, δὲν προχωρῶ. (— en chemin, en agissant, en parlant —) sur son appetit ἐμποδίζομαι νὰ φάγω, δὲν τρώγω, ἐν ᾧ ἔχω ἀκόμη ὄρεξιν. — court ἢ tout court, ἢ — ἁπλῶς, κοντοστέκομαι ὅταν ὁμιλῶ δι' ἔλλειψιν μνήμης. —garant ἐγγυῶμαι ὑπὲρ τινος, μένω, γίνομαι ἐγγυητής. ἐμπ. — du croire ἐγγυῶμαι ὑπὲρ τῆς χρεωλυσίας ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους πωλῶ πρὸς λογαριασμὸν ἄλλου. cet article est demeuré en souffrence τὸ ἄρθρον τοῦτο τῆς ἀπάνης συγχωρήθη ἐπιφυλαττουμένου τοῦ ἐλέγχου τῆς χρήσεως κτλ. μεταφ. διαρκῶ, διαμένω § διατελῶ.—dans le même état εὑρίσκομαι, εἰμὶ εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. — de reste λείπομαι. — en reste ἢ en arrière χρεωστῶ. ne pas — en arrière δὲν μένω ὀπίσω, ἀποκρίνομαι, ἐνεργῶ, πράττω ἐλεύθερα, (ἕνα σου καὶ ἕνα μου).

Demi, ie, ἐπ. ἥμισυς. πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ δὲν λαμβάνει οὔτε γένος, οὔτε ἀριθμόν. une demi lieue ἡμίσεια λεύγα. un demi cercle ἡμικύκλιον ἐξ ἐναντίας δὲ μετὰ τὸ οὐσιαστικόν. une lieue et demie, un pied et — entendre à — mot ὑπονοῶ, καταλαμβάνω ὅ,τι θέλει τις νὰ εἰπῇ ἂν καὶ δὲν ἐκφράζηται (ἐντελῶς) ὁλοκλήρως. — air, ἢ — volte ἓν ἐκ τῶν ἑπτὰ κινημάτων τοῦ ἵππου. — case ὁ τόπος τοῦ πεσσευτηρίου, ὅπου μία μόνον ὁᾶμα εὑρίσκεται. — futaie ὁᾶσος 40 ἕως 60 ἐτῶν. — gorge *ἡμιστόμιον τὸ ἥμισυ στόμιον τοῦ προμαχῶνος. — Hollande πανία λεπτὰ, καὶ λευκὰ ὑφαινόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν Ὁλλανδίαν. — jeu ἐπὶ μουσικῆς, τρόπος ἠχήσεως, ἢ μελῳδίας μέσον τοῦ ἐντόνου, καὶ τοῦ λιγυροῦ (ἠδέος). — mesure *ἡμίμετρον, χρόνου διάστημα διαρκοῦν ἥμισυ μέτρου. — teinte ἐπὶ ζωγρ. χρωματισμὸς μέσον φωτὸς καὶ σκιᾶς ἐπὶ δὲ γλυπ. μεταβασις ἀπὸ τὸ φωτεινὸν εἰς τὸ σκιερόν. — pont ναυτ. φυλακὴ τοῦ πλοίου εἰς τὸ κατὰ τὴν πρύμνην ὕψωμα τοῦ καταστρώματος. — clef βρόχος, (θηλειὰ) σχοινίου εἰς ἄλλο σχοινίον. — tour à droit, — tour à gauche στρατ. κινήσματα διατάττοντα νὰ ἀλλάξῃ μέτωπον τὸ τάγμα, (ἡ τάξις) πρὸς τὰ δεξιὰ, ἢ τὰ ἀριστερά. — savant ἡμίσοφος, δοξομαθὴς, δοκησίσοφος. — savoir ἡμιμάθεια. — science ἀτελὴς ἐπιστήμη. — talent ἄνθρωπος μὴ ἔχων τοὺς χαρακτῆρας ἀληθοῦς εὐφυΐας. — vin λάκκος, (λάγγερον), δευτερίας, τρυγηφάνιος, στεμφυλίτις οἶνος γινόμενος ἐκ τοῦ προχείρου ἀπὸ τὰ στέμφυλα ὅπου χύνουσιν ὕδωρ. — passion ἡμιπάθεια, πάθος ἀσθενὲς. Τὸ — τίθεται πρὸ πολλῶν ἐπιθέτων, καὶ σημαίνει τὸ σχεδόν. — cuit, — mort ἡμίεφθος, ἡμιθανής. —e λαμβανόμενον ἐνίοτε ἀπολύτως σημαίνει ἡμιώριον, εἴτε μισὴν ὥραν καὶ τότε ἐκφέρεται καὶ πληθυντικῶς. cette horloge sonne les heures et les —es τὸ ὡρολόγιον τοῦτο κτυπᾷ τὰς ὥρας καὶ τὰ μισά. la —e est elle sonnée? ἐκτύπησεν ἡ μισή. à — ἐπίρ. ἐξ ἡμισείας, κατὰ μέρος. faire les choses à — κάμνω τὰ πράγματα ἀτελῶς.

Demi-aigrette, Ϛ. ἐρωδιὸς κυανόχρους, λευκόγαστρος.

Demi-amazone, Ϛ. εἶδος ψιττακοῦ τῆς Καϋένης.

Demi-amplexicaule, ἡ Semi-amplexicaule, ἐπ. βοτ. ἡμιπερίκαυλος, φύλλον ἄμισχον περιλαμβάνον τὰ ἥμισυ τοῦ καυλοῦ κατὰ τὴν βάσιν.

Demi-apollon, ἀρ. ἡμιαπόλλων, λεπιδόπτερον ἔντομον.

Demi-aponévrotique, ἴδ. Demi-membraneux.

Demi-autour, ἀρ. εἶδος ἀστερίου.

Demi-bain, ἀρ. ἐγκάθισμα, λουτρὸν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ.

Demi-bastion, ἀρ. ἥμισυ προμαχῶνος.

Demi-bâton, ἀρ. μουσ. διῤῥυθμος, παῦλα.

Demi-battoire, ἀρ. ἡμικόπανον, ἐργαλεῖον παιγνιδίου.

Demi-bec, ἀρ. *ἡμίῤῥυγχος, γένος ἰχθύων τῆς Βρασιλίας.

Demi-bosse, Ϛ. ἡμιέκτυπον, ἀνάγλυφον, τοῦ ὁποίου μέρη μόνον τινὰ ἐξέχουσι τῆς ἐπιφανείας.

Demi canon d Espagne, ἀρ. μέγα σφαιροβόλον περιλαμβάνον 24 λιτρῶν σφαῖραν, βαρύνον 5100 λίτρας, μακρὸν 11 πόδας 12 ½ δακτύλους.

Demi-canon de France. ἡ Couleuvrine, Ϛ. σφαιροβόλον χωροῦν 10 λιτρῶν σφαῖραν βαρύνον 4100 μακὸν 10 πόδας, καὶ 10 δακτύλους.

Demi-cercle, ἀρ. ἡμικύκλιον, μισὸς κύκλος. § γραφόμετρον, ἐργαλεῖον γεωδεσίας.

Demi-champignon, ἀρ. πλαγιόκαυλος ἀμανίτης.

Demi-chemise, Ϛ. ἐπενδύτης, ἐπανωφόρεμα (ἀπὸ χονδρόπανον) τῶν ὑελοχόων.

Demi-circulaire, ἐπ. ἡμίκυκλος, ἡμικύκλιος.

Demi-colonne, Ϛ. ἡμικίων, ἡμίστυλον, στύλος, τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ μόνον φαίνεται ἔξω τοῦ τοίχου.

Demi-cylindrique, ἐπ. ἡμικύλινδρος, ἡμικυλινδρικός.

Demi-deuil, ἀρ. *γαλάθεια, ψυχάριον τῆς ἡμέρας.

Demi-diable, ἀρ. ἔντομον ἐκ τῶν ἡμιπτέρων.

Demi-diamètre, ἀρ.] ἡμιδιάμετρος.

Demi-dieu, ἀρ. ἡμίθεος, ἥρως.

Démieller, ἐν. χωρίζω τὸ μέλι ἀπὸ τὸ κηρίον.

Demi-épineux, ἐπ. ἔχων σποράδην ἀκάνθας.

Demi-fins, ἀρ. πλ. πτηνὰ μεσόῤῥαμφα, ἔχοντα τὸ ῥάμφος οὔτε ὀξὺ, οὔτε χονδρόν.

Demi-fleuron, ἴδ. Fleuron.

Demi fleuronné, ée, ἐπ. ἡμιανθὴς, περιέχων ἡμίσυ ἄνθη, εἴτε ἀνθύλλια.

Demi-flosculeuse. ἐπ. ἡμιανθὴς, ἀνθυλλιώδης, συγκείμενος ἀπὸ μικρὰ καὶ γλωσσοειδῆ ἄνθη ὡς τὸ κιχώριον.

Demi-folles, Ϛ. πλ. εἴδος διακτύου, μικρότερον τοῦ folles.

Demi-hiatus, ἀρ. ἡμιχασμώδης ἦχος, γινόμενος ἀπὸ τὴν προφορὰν τοῦ ἀφώνου ἐν τῷ μέσῳ στίχου.

Demi-lune, Ϛ. ὀχυρ. ἡμιτέλεσμα ἢ μήνη, ὀχύρωμα ἔμπροσθεν τοῦ μεταπυργίου. ἀρχ. ἡμικύκλιον εἰς τὰς αὐλαίας θύρας, εἰς τοὺς πυλῶνας. — d'eau εἶδος ἀμφιθεάτρου εἰς τοὺς κήπους στολισμένον μὲ στύλους, σκιὰς, ὑδραυλικὰ ἀγάλματα, πηγὰς, κτλ.

Demi-masque noire, ἀρ. ὑπολαΐς, μελαγκόρυφος.

Demi-membraneux, ἐπ. ἡμιτενοντώδης, ἰσχιοκνημικὸς, μῦς τοῦ σκέλους.

Demi mésure, Ϛ. ἡμίμετρον, μεταφ. ἐλλειπεῖς, καὶ ἀδύνατοι τρόποι πρὸς κατόρθωσίν τινος πράγματος.

Demi métal, ἀρ. ἡμιμέταλλον, ὀσυκτὸν εὔθρυστον καὶ ἀσφυρήλατον.

Demi-métope, Ϛ. ἀρχ. ἡμιμέτωπον, μέρος τοῦ μετώπου εἰς τὰς γωνίας τῆς ὡρικῆς ζωοφόρου.

Demi-nerveux, ἐπ. ἡμινευρώδης, μῦς τοῦ σκέλους, ἰσχιοκνημικός.

Demi-ordonnées, Ϛ. πλ. γεωμ. ἡμιδιάταχτοι γραμμαί.

Demi-palmé, ée, ἐπ. ἡμισχιδὴς, ἐξ ἡμισείας, ὄχι μέχρι βάθους ἐσχισμένος, (doigt —).

Demi-paon, ἀρ. *ἡμιταώνιον, ψυχάριον ἐκ τοῦ τάγματος τῶν σφιγγῶν.

Demi-parabole, Ϛ. *ἡμιπαράβολος, ἡμίσεια παραβολή.

Demi-parallèles, ἡ Place d'armes Ϛ. πλ. ἡμιπαράλληλοι, ὁρμητήρια τῶν πολιορκούντων.

Demi-paume, Ϛ κόπανον ἐξ ἡμισείας μικρότερον τοῦ συνήθους εἰς τὸ σφαιριστήριον.

Demi pétaloïde, ἐπ. βοτ. ἡμιπεταλώδης, λέγεται περὶ τῶν φύλλων τῆς κάλυκος ὁμοιαζόντων κατὰ τὸ χρῶμα μὲ ἄνθους πέταλα, ἢ ἐξωτερικῶς μὲν πρασίνων, ἐσωτερικῶς δὲ ἀνθοειδῶν.

Demi-queue, Ϛ. βυτίνη, βουτζὶ περιέχον 240 ὡς 260 παρισιακοὺς χοΐας (pintes).

Demi-renard, ἀρ. ἡμίαρκτος, τετράπουν δίδελφον τῆς Ἀμερικῆς.
Demi-rond, ἀρ. * ξύστρον, ἡμιστρόγγυλον μαχαίριον τῶν βυρσοδεψῶν, μὲ τὸ ὁποῖον ξύνουσι τὰ δέρματα.
Demi-sétier, ἀρ. μέτρον, (κοτύλη) τὸ τέταρτον τοῦ Γαλλικοῦ χοέως. (pinte). § τὸ περιχόμενον ὑγρόν. boire une — πίνω μίαν κοτύλην.
Demi-solde, Ϡ. ἡμιμίσθιον, ἥμισυς μισθὸς (τοῦ στρατιώτου).
Démission, Ϡ. παραίτησις, δικ. — des biens παραίτησις τῆς περιουσίας, ἔγγραφον δι' οὗ παραχωρεῖ τις ἔτι ζῶν τὴν περιουσίαν εἰς τοὺς πλησιεστάτους κληρονόμους. — de foi ἀπαλλοτρίωσις μέρους τιμαρίου γινομένη ἀπὸ ὑπάλληλον πρὸς ἀνώτερον τιμαριώτην.
Démissionnaire, ἀρ. παραιτούμενος ἢ παρητημένος τινὸς θέσεως, ὑπουργήματος.
Demissoire, ἴδ. Dimissoire.
Demi-tige, ἢ Demi-vent, ἀρ. κήπου δένδρον μεσομέγεθες ἔχον 4 ὡς 5 ποδῶν ὕψος.
Démitrer, ἐν. ἐκμιτρῶ, λαμβάνω τὴν μίτραν τῶν ἐπισκόπων, ἀποστερῶ αὐτοὺς τῆς ἐπισκοπῆς.
Demit-triquet, ἀρ. κόπανον μικρὸν τοῦ σφαιριστηρίου.
Demittes. ἀρ. πλ. δίμιτα, πανία τῆς μικρᾶς Ἀσίας μεταφερόμενα ἀπὸ τὴν Σμύρνην.
Demittons, ἀρ. πλ. διμιτώδη, πανία ὀλιγότερον πυκνὰ, καὶ πλατέα παρὰ τὸ δίμιτον.
Démiurge, ἀρ. δημιουργὸς, ὁ πλάστης τοῦ παντός. § ὄνομα ἄρχοντος κατά τινας Ἑλληνικὰς πολιτείας.
Démocrate, ἀρ. δημοκράτης.
Démocratie, Ϡ. δημοκρατία.
Démocratique, ἐπ. δημοκρατικός.
Démocratiquement, ἐπιῤ. δημοκρατικῶς.
Demoiselle, Ϡ. τιμητικὴ προσηγορία τῶν εὐγενῶν κοράσιων, (κοκκωνίτσα). § μελεαγρὶς, πτηνὸν, ὄρνις Νουμηδίας. § εἶδος ἐντόμου, (πάρνοψ). § λίστρον, ἐργαλεῖον τοῦ λιθοστρώτου, μὲ τὸ ὁποῖον κτυπᾷ, καὶ στερεοῖ τὰς πέτρας. § σιδηρᾶ ῥάβδος ἐμποδίζουσα τοὺς ἄνθρακας εἰς τὰ χωνευτήρια τοῦ νομισματοκοπείου. § τριχογραφὶς, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ καρφιδοποιὸς χύνει τὸ κιννάβαρι εἰς τὸ χαρτίον διὰ νὰ τυπώσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἐργάτου, καὶ τοῦ ἐργαστηρίου. § καλόπους, ἢ τύπος πυραμοειδὴς τῶν μυροπωλῶν, ὅπου πλατύνουσι καὶ εἰδοποιοῦσι τὰς χειρίδας.
Démolir, ἐν. καθαιρῶ, κατεδαφίζω.
Démolition, Ϡ. καθαίρεσις, κατεδαφισμός.
Démolitions, Ϡ. πλ. ἐρείπια. (vendre des —).
Démon, ἀρ. δαίμων. μεταφ. ἄνθρωπος ἐνοχλῶν τοὺς ἄλλους. § ἀγχίνους. c'est un —, un vrai —, un — incarné εἶναι διάβολος, ἀληθὴς διάβολος, ἐνσαρκωμένος διάβολος. il a de l'esprit comme un — ἔχει διαβόλου πνεῦμα. faire le — κάμνω ταραχὴν, θόρυβον. (cet enfant à fait le — toute la nuit).
Démonétisation, Ϡ. ἀφαίρεσις τῆς ὑλικῆς ποσότητος, κατάργησις τῆς ἀξίας νομίσματος, ἢ χαρτίου νομισματικοῦ.
Démonétiser, ἐν. καταργῶ τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος, ἢ ἀφαιρῶ, μεταβάλλω τὴν πρωτέραν ὑλικὴν ποσότητα τοῦ μετάλλου.
Démoniaque, ἐπ. δαιμονῶν, δαιμονισμένος. § οὐσ. un —, une —. μεταφ. ὀξυθυμος, παράφορος, ὀργίλος. c'est un vrai — εἶναι δαιμονισμένος.
Démonisme, ἀρ. δαιμονοπιστία, πίστις εἰς τοὺς δαίμονας.
Démonographie, Ϡ. δαιμονογραφία.
Démonolatrie, Ϡ. δαιμονολατρεία.
Démonomanie, Ϡ. δαιμονομανία.
Démonstrabilité, Ϡ. ποιότης, διάθεσις τοῦ ἀποδεικτοῦ πράγματος.
Démonstrateur, ἀρ. δεικνύων. § διδάσκαλος τῆς ἀνατομίας ἐπὶ πτώματος.
Démonstratif, ive, ἐπ. ἀποδεικτικός. genre — ῥητ. ἐπιδεικτικὸν, εἶδος λόγου. § γραμ. pronom — δεικτικὴ ἀντωνυμία.
Démonstration, Ϡ. ἀπόδειξις. — affirmative, ἀπόδειξις βεβαιωτική. — apagogique ἀπαγωγικὴ ἀπόδειξις. § σημεῖον.
Démonstrativement, ἐπιῤ. ἀποδεικτικῶς.
Démonter, ἐν. καταβάλλω τοῦ ἵππου. § διαλύω τὰ μέρη συνθέτου τινὸς πράγματος. — un lit λύω τὴν κλίνην. — un canon καταβιβάζω τὸ σφαιροβόλον ἀπὸ τὸ ἔλκυθρον. la machine commence à se — ἡ μηχανὴ ἀρχίζει νὰ χαλᾷ, περὶ ἀνθρώπου ὅστις ὑγιὴς, καὶ εὔρωστος μέχρι τοῦδε, ἀρχίζει νὰ πάσχῃ. § συγχέω, ταράττω, φέρω εἰς ἀμηχανίαν. ce ministre a — la politique de ses ennemis ὁ ὑπουργὸς οὗτος ἐχάλασε τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν του. — les machines de quelqu'un διαλύω τὰς ῥαδιουργίας τινός. — le visage ἀλλοιῶ τὸ πρόσωπον κατὰ τὰς περιστάσεις.
Démontoir, ἀρ. σανὶς, ὅπου τίθενται οἱ μελανωτῆρες τοῦ τυπογράφου.
Démontrable, ἐπ. ἀποδεικτός.
Démontrer, δεικνύω. § ἀποδεικνύω.
Démoralisation, θ. διαφθορὰ ἠθῶν.
Démoraliser, ἐν. διαφθείρω τὰ ἤθη.
Démoraliseur, ἀρ. διαφθορεὺς ἠθῶν.
Démordre, οὐδ. ἀφίημι, ἀπολύω· ἐπὶ κυνῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ δαγκάσωσιν ἀφίνουσι τὸ ζῶον. μεταφ. παραιτοῦμαι. il n'a point voulu — de cette poursuite δὲν ἠθέλησε νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸν καταδιωγμὸν τοῦτον. ἐν χρήσει πάντοτε μετὰ τοῦ ἄρσεν.
Démosthénique, ἐπ. δημοσθενικός.
Démouler. ἐν. αἴρω, σηκόνω, ἐκβάλλω τοὺς τύπους.
Démouvoir, ἐν. μετακινῶ, ἀποσπῶ ἀπὸ αἴτησιν, ἀντιποίησίν τινα. rien n'a pu le — de cette prétention τίποτε δὲν ἠστάθη δυνατὸν νὰ τὸν κάμῃ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀξίωσιν.
Démunir, ἐν. ἀφαιρῶ τὰ πολεμεφόδια τοῦ φρουρίου, τοῦ τείχους.
Démurer, ἐν. ἀνοίγω θύραν ἢ θυρίδα ἀπῳκοδομημένην, κλεισμένην μὲ τοῖχον.
Dénaing, ἀρ. κερμάτιον, μικρὸν νόμισμα τῆς Ῥωσσίας.
Dénaire, ἐπ. δεκαδικός.
Dénantir, (se) αὐτοπ. δικ. ἀφίνω τὰ ἐνέχυρα. il ne faut pas se — — δὲν πρέπει νὰ ἀφήσῃ τις ὅ,τι ἤδη ἔχει.
Dénare, ἀρ. δηνάριον, χαλκοῦν νόμισμα τῆς Σιλεσίας.
Dénatter, ἐν. διαλύω τὸ πλεγμένον ψιαθοειδῶς, ξεπλέκω. (— des cheveux, les crins d'un cheval).
Dénaturer, ἐν. μεταβάλλω τὴν φύσιν τινὸς πράγματος. — des mots ἀλλάσσω τὴν φυσικὴν τῶν λέξεων σημασίαν. — une question μεταστρέφω τὸ ζήτημα. — un fait διαστρέφω, παριστάνω ψευδῶς τὰς περιστάσεις τοῦ πράγματος. — ses biens δικ. μεταλάσσω ἢ πωλῶ τὰ κτήματά μου, πωλῶ διὰ νὰ μεταχειρισθῶ ὡς θέλω τὸ ἐκ τούτων κέρδος. —é, ée, μετ. ἐπ. ἐστερημένος τῶν φυσικῶν αἰσθημάτων, ἀπηνὴς, βάρβαρος. (père, fils. —)
Dendragate, Ϡ. δενδρόγραφος, ἀχάτης, ἔχων σημεῖα, γραμμὰς, σχῆμα δένδρου.
Dendrite, Ϡ. δενδρῖτις, πίτρα φέρουσα σχῆμα δένδρου.
Dendrobrion, ἀρ. δενδρόβρυον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.
Dendroïde, ἀρ. δενδροειδὲς, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Dendroïtes, Ϡ. πλ. *δενδρῖται, ὀρυκτὰ ἔχοντά τινα ὁμοιότητα μὲ κλάδους δένδρου.
Dendrolithes, Ϡ. πλ. (ἀπολίθωτα δένδρα), λιθόδενδρα.
Dendromètre, ἀρ. δενδρόμετρον, ἐργαλεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου εὑρίσκουσι τὸ ὕψος τῶν δένδρων ἢ τὴν ποσότητα τοῦ ξύλου των.
Dendrophage, ἐπ. δενδροφάγος, ἔντομον.

Dendrophores, ἀρ. πλ. δενδροφέροι, οἱ φέροντες δένδρα κατά τινας θυσίας.

Dendrophorée, θ. δενδροφορία, θρησκευτική τελετὴ κατά τινας θυσίας.

Dénégateur, ἀρ. — trice, θ. ἀρνητής.

Dénégation, θ. ἄρνησις.

Dénékie, θ. νεκυία, ἡλιοτροπειδὲς, ζυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Dénéral, ἀρ. βάρος χρησιμεῦον εἰς τὴν ἀκριβῆ στάθμισιν τῶν κοπτομένων νομισμάτων.

Déni, ἀρ. ἀπάρνησις χρεωστουμένου πράγματος. — de justice ἀρνησιδικία. — d'alimens ἀρνησιτροφία, ἡ ἀποποίησις τοῦ υἱοῦ νὰ θρέψῃ τὸν πατέρα. — de renvoi ἄρνησις τοῦ δικαστοῦ νὰ παραπέμψῃ τὸν διάδικον εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον.

Déniaisement, ἀρ. πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπατῶμεν τοὺς εὐηθεις.

Déniaiser, ἐν. καθιστῶ ὀλιγώτερον εὐήθη, ἐκπαιδεύω, φωτίζω διὰ συμβουλῶν κτλ. (ce voyage l'a un peu déniaisé). § ἀπατῶ ὡς εὐήθη καὶ ἀπειρόκακον τὸν ἄλλον. des filous l'ont déniaisé οἱ κλέπται τοῦ τὴν ἔπαιξαν.

Déniaiseur, ἀρ. ἀπατεών.

Dénicher, ἐν. ἐκφωλῶ, ξεφωλιάζω, ἐκτρυπῶ, φωρῶ, ἐκβάλλω ἀπὸ τὴν φωλεάν. μεταφ. λέγεται περὶ ληστῶν, τοὺς ὁποίους οἱ χωροφύλακες ξετρυπόνουσι. § οὐδ. ἀποδιδράσκω, φεύγω. il a déniché la nuit τὸ κοψὲ λάσπη τὴν νύκτα. —é, ée, μετ. παρ. les oiseaux sont —s πέταξε τὸ πουλί, (ὅλα τὰ πράγματα ὅσα ἠλπίζομεν νὰ εὕρωμεν εἰς κάνεν μέρος, δὲν εἶναι πλέον ἐκεῖ).

Dénicheur, ἀρ. ἐκφωλευτής, ξετρυπωτὴς τῶν φωλεῶν (un petit — de moineaux) οἰκ. καὶ μεταφ. un — de merles, de fauvettes ἄνθρωπος ἐπιτήδειος νὰ ξετρυπόνῃ ὅ,τι εὐχαριστεῖ τὴν ἐπιθυμίαν του καὶ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τούτου.

Dénier, ἐν. ὀικ. ἀρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι. — un fait, une dette, un dépôt ἀρνοῦμαι νὰ δώσω τι ἐναντίον τῆς δικαιοσύνης, τῆς χρηστοηθείας κτλ. (les enfans lui ont dénié des alimens).

Dénier, ἀρ. παλαιὸν νόμισμα, δηνάριον. il n'a pas un — vaillant δὲν ἔχει τίποτε, εἶναι ψωριάρης. — à dieu ἀρραβών, συνιστάμενος εἰς μικρόν τι νόμισμα, προκαταβολή, πρόδοσία. § ποσότης χρημάτων ἁπλῶς. (les —s publics payer en —s ἢ en quittances). οἰκ. —s meubles τὰ καταβαλλόμενα εἰς κοινὴν χρῆσιν πράγματα τῆς γυναικός. —s propres τὰ φυλαττόμενα εἰς ἰδίαν χρῆσιν. —s pupillaires τὰ ὀρφανικὰ χρήματα. —s réalisés χρήματα ἤδη χρησιμεύσαντα.

—s d'entrée ὅ,τι πληρόνει ὁ νέος ἰδιοκτήτης διὰ νὰ κυριεύσῃ τινὰ κληρονομίαν. fort — ἡ περισσεύουσα μικρὰ ποσότης, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦτο δὲν πληρόνει τις, καθὼς ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐλέγετο ἄσπρον, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρχε πλέον πραγματικὸν νόμισμα, καὶ ἀκολούθως δὲν ἐλογαριάζετο. § τόκος χρημάτων, placer son argent au — vingt ἐδανείζω πρὸς 5 (τὸ εἰκοστὸν) τοῖς ἑκατόν. — de l'ordonnance νόμιμος τόκος. — fort τόκος ὑπερβαίνων τὸν νόμιμον. § μετοχὴ εἰς ἐργολαβίαν, ἐπιχείρησιν ἢ ἑταιρίαν τινά. un homme a un — dans une ferme ἄνθρωπός τις ἔχει τὸ δωδεκατημόριον εἰς μίσθωσιν, ἐνοικίασίν τινα. il y a deux —s ἔχει δύω δωδέκατα. § τὸ 785 μέρος τοῦ χιλιογράμμου. (un — pèse vingt quatre grains, il y a vingt quatre —s dans une once). — de fin ἢ de loi φράσις σημαίνουσα τὸν βαθμὸν τῆς γνησιότητος τοῦ ἀργυρίου, ἐπειδὴ θεωρεῖται τὸ ἀργυροῦν νόμισμα ὡς συγκείμενον ἀπὸ δώδεκα μέρη· ὅθεν ὅταν λέγωμεν le titre de l'argent est à onze —s ἐννοοῦμεν ὅτι τὸ νόμισμα περιέχει ἓν δωδέκατον χαλκοῦ. à dix —s ὅτι περιέχει δύω δωδέκατα κτλ.

Dénigrant, te, ἐπ. ἀμαυρῶν, διαβάλλων, (ἐξευτελίζων).

Dénigrement, ἀρ. ἀμαύρωσις, ἐξευτελισμός, σκοπὸς δυσφημίας.

Dénigrer, ἐν. ἀμαυρῶ, διαβάλλω, ἐξευτελίζω, δυσφημῶ τινα.

Dénigreur, ἀρ. νέα λέξις. (ἀμαυρωτής) ἐξευτελίζων, διαβάλλων.

Dénombrement, ἀρ. ἀπαρίθμησις, ἀπογραφή. tous les cinq ans on faisait à Rome le — des citoyens καθ' ἕκαστον πέμπτον χρόνον ἐγίνετο ἀπογραφὴ τῶν πολιτῶν εἰς τὴν Ρώμην. § λεπτομερὴς κατάλογος τῶν ὅσα εἶχεν ἀπὸ τὸν κύριον ὁ τιμαριώτης, διδόμενα πρὸς αὐτόν.

Dénominateur, ἀριθ παρανομαστής.

Dénominatif, ive, ἀρ. ἐπ. ὀνομαστικὸς, δεικνύων, προσδιορίζων τὸ ὄνομα τοῦ πράγματος.

Dénomination, θ. ὀνομασία, προσηγορία. réduire les fractions à la même — διδω εἰς τὰ κλάσματα ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν παρονομαστήν.

Dénommer, ἐν. ὀνομάζω, ὀνοματίζω, σημαίνω, δηλῶ ἐξ ὀνόματός τινα. (je ne suis point dénommé dans cet acte).

Dénoncer, ἐν. κηρύττω, δημοσιεύω. § δικ. εἰσαγγέλλω, καταμηνύω. § ὁ ἀγοραστὴς δηλοποιεῖ τινα αἴτησιν εἰς τὸν ἐγγυητὴν διὰ νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν παῦσίν της.

Dénonciateur, ἀρ. —trice θ. εἰσαγγέλων, καταμηνύων.

Dénonciation, θ. δήλωσις, δημοσίευσις. § εἰσαγγελία, καταμήνυσις. § δηλοποίησις τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς τὸν ἐγγυητὴν, περί τινος γινομένης εἰς αὐτὸν ἐνοχλήσεως διὰ νὰ τὴν καταπαύσῃ. — de nouvelle œuvre ἀγωγὴ, διὰ τῆς ὁποίας ἀνθίσταταί τις ἐπὶ δικαστηρίου εἰς τὴν ἐξακολούθησιν νέας τινὸς ἐπιχειρήσεως ἐπιβλαβοῦς εἰς αὐτόν.

Dénotation, θ. σήμανσις, δεῖξις πράγματος.

Dénoter, ἐν. σημαίνω, δεικνύω τι.

Dénouement, ἀρ. λύσις, μεταφ. ἐπὶ φιλολ. καταστροφὴ, τέλος δράματος, μυθιστορίας κτλ.

Dénouer, ἐν. λύω τὸν δεσμόν. § καθιστῶ εὔκαμπτον, εὐλύγιστον. (les exercices dénouent le corps, les membres). § καταστρέφω, τελειόνω δρᾶμα κτλ. se —, αὐτοπ. un enfant se dénoue τὸ παιδίον ἀρχίζει νὰ γίνηται εὔκαμπτον, εὐκίνητον. § ἀναπτύσσομαι. l'intrigue de cette comédie se dénoue fort bien ἡ περιπλοκὴ τοῦ δράματος ἐκτυλίσσεται καλά.

Denrée, θ. σιτία, τὰ ζωάρκεια, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα

Dense, ἐπ. φυσ. πυκνὸς, περιέχων πλειοτέραν ὕλην ὡς πρὸς ἄλλο σῶμα. (κυρίως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὄγκου).

Densité, θ. πυκνότης.

Dent, θ. (παρὰ τὸ ἔδω) ὀδούς. —s de lait γαλαθηνοὶ ὀδόντες. —s incisives τομεῖς, γελασῖνοι. —s canines κυνόδοντες. —s maxillaires ἢ molaires γόμφιοι, τραπεζῖται, μυλόδοντες. —s machelières œillières ἢ de sagesse φρονιστῆρες. rangée de —s στοῖχος ὀδόντων. enfant à qui les —s ont poussé. τὸ ὀδοντοφυὲς βρέφος. fausses —s πρόσθετοι ὀδόντες. mal de —s ὀδοντολγία. coups de — ὄδηγμα, ὄδηξις, μεταφ. κακολογία. avoir les —s longues εἶμαι πεινασμένος. saisir avec les —s ἁρπάζω λαμβάνομαι, πιάνω μὲ τὰ ὀδόντια. parler entre les —s μύζω. οἰκ. n'avoir pas de quoi mettre sous ses — δὲν ἔχω τί νὰ φάγω. prendre le mors aux —s ἀρνιάζω. μεταφ. παραφέρομαι, ἀπειθῶ, ἐξοδίδομαι ὅλος εἰς τὰ πάθη, ἢ ἀμελήσας εἰς πολὺν καιρὸν τὰς ὑποθέσεις μου ἐπανέρχομαι εἰς αὐτὰς μὲ πολὺν ζῆλον. montrer les —s à quelqu'un δείχνω τὰ ὀδόντια εἴς τινα, ἐναντιοῦμαι, τὸν φοβερίζω. être sur les —s εἶμαι κατάκοπος, κατακουρασμένος. mettre quelqu'un sur les — καταπονῶ, κουράζω τινά. rire du bout des —s δοκιμάζω νὰ γελάσω βιαίως, (γελῶ σαρδόνειον) donner un coup de — à quelqu'un ἐκτοξεύω σαρκασμὸν κατά τινος, κερτομῶ τινα. ne pas desserer les —s σιωπῶ ἰσχυρογνωμόνως, δὲν ἀνοίγω στόμα. vouloir prendre la lune avec les

—s θέλω, ἀπαιτῶ πρᾶγμα ἀδύνατον. avoir une — contre quelqu'un ἐχθροπαθῶ κατά τινος, καὶ ζητῶ εὐκαιρίαν διὰ νὰ τὸν βλάψω. — armé jusqu'aux —s κατάρρακτος, πανοπλίαν περιβεβλημένος, κ. ἁρματωμένος ὡσὰν ἀστακός. parler des grosses—s à quelqu un ἀποτείνομαι, ὁμιλῶ πρός τινα αὐστηρῶς, ἀπειλητικῶς. § ἄκις, μύτη ὀδοντοειδής τινος πράγματος, καθὼς τοῦ κτενίου, πριονίου κτλ. § ἀμβλύτης, χαραγὴ εἰς τὸν αἰθέρα, τὴν κόψιν τοῦ μαχαιριοῦ. § στίλβωτρον τῶν βιβλιοδετῶν καὶ τῶν χαρτοποιῶν. § ὀδόντιον κλειδίου. — de chien γλυφεῖον τῶν μαρμαρογλύφων. — de rat στόλισμα τῶν ταινιοποιῶν εἰς τὴν ἄκραν διαφόρων πραγμάτων. — de loup σίδηρος μακρὸς καὶ στρογγύλος 12 ποδῶν μὲ ἄγκιστρον εἰς τὴν ἄκραν χρήσιμος εἰς τὰς παγοθήκας. § εἶδος ἥλου (καρφίου) εἰς σχῆμα σφηνός, μὲ τὸ ὁποῖον προσηλοῦται ἡ ἄκρα τοῦ στρωτῆρος (τοῦ καδρονίου.)

Dentaire, Ϡ. ὀροβάκχη, ὀροβάγχη, ὀπρολέων, λέων, φυτόν. § ὀδόντιος, ὁ εἰς τοὺς ὀδόντας ἀνήκων.

Dentale, ἐπ. ὀδοντόφωνος. lettres —s τὰ ὀδοντόφωνα γράμματα, (ὡς τὸ Δ, Θ, Τ).

Dentale, Ϡ συνόδους, συναγρὶς, ἰχθύς § ὀδοντοειδὴς, εἶδος κογχύλης.

Dentalithe, Ϡ. ὀδόντες ἀπολελιθωμένοι.

Dent-de-chien, Ϡ. κύνωψ, κορωνόπους, κ. κορακοπόδι, φυτὸν ἰαματικόν, ἴδ. violette.

Dent-de-lion, Ϡ. * ἡδύπνοϊς, φυτὸν ἰαματικόν.

Denté, ἀρ. ὀδοντωτὸς, ἰχθύς. § πτηνὸν τῆς Ἰαπωνίας.

Denté, ée, ἐπ. χαρακτὸς, ὀδοντωτὸς, (ὁ ἔχων ὀδόντας). une scie —ée πρίων χαρακτὸς, πρίονι ὀδοντωτόν. feuille, — φύλλον ὀδοντωτόν. feuille — ée en scie φύλλον πριονωτόν. § charte —é ἐστιλβωμένον χαρτίον.

Dentée, Ϡ. ὄδαγμα, ὀδῆγμα, δοντιὰ (τῶν ζώων κατὰ τῶν σκυλων οἱ ὁποῖοι τοὺς κυνηγοῦσι).

Dentelaire, Ϡ. λεπίδιον, ψύλλιον, ἡ ψυλλίον, κ. ψύλλοι, γένος φυτῶν.

Dentelé, ée, ἐπ. χαρακτὸς, ὀδοντωτὸς, (ὁ ἔχων σχῆμα ὀδόντων), ἴδ. Denté. feuille —ée φύλλον χαρακτόν. § οὐσ. ὀδοντωτὸς (μῦς).

Dentelée, Ϡ. ὀδῆγμα, κ. δαγκαματιὰ τοῦ ἀγριοχοίρου.

Denteler, ἐν. ἐντέμνω, ὀδοντόω, διδω σχῆμα ὀδόντων, χαράσσω.

Dentelle. Ϡ. τρίχαπτον, (Ἰταλ. δαντέλλα), εἶδος λεπτοτάτου πλέγματος. ouvrière en — τριχαπτοπλόκος § λεπτὸν περικόσμημα (εἴς τινας τέχνας). § χελώνη ἡ ὀδοντωτή. § ἴδ. lagotto δένδρον. § — de mer, ἴδ. eschare. § πλαγία τομὴ τοῦ ἀδάμαντος.

Dentellière, Ϡ. (ἡ) τριχαπτοπλόκος. ἴδ. Dentelle.

Dentelure, Ϡ. ἐντομαὶ, ὀδοντωτὸν σχῆμα (εἰς γλυπτικὸν ἔργον). § ἐντομαὶ, ὀδόντες, χαράγματα (εἰς ὅ,τι σήποτε).

Denticulaire, ἐπ. ὀδοντωτός. ἴδ. Denticule.

Denticule, ἀρ. ὀδόντιον, κόσμημα τοῦ Ἰωνικοῦ προστεγάσματος, ὅθεν larmier Denticulaire προστέγασμα ὀδοντωτόν.

Denticulé, ée, ἐπ. feuille —ée φύλλον ὀδοντωτὸν, (μὲ μικροτάτους ὀδόντας).

Dentidie, Ϡ. * δεντιδία, ἄνθος κηπευτὸν τῆς Κίνας.

Dentier, ἀρ. (ἀρχ.) ταρσὸς, σειρὰ ὀδόντων εἰς τὸ στόμα § * ὀδοντοδόχη, πλάξ ἐπὶ τῆς ὁποίας κολλῶνται οἱ ψευδεῖς ὀδόντες διὰ νὰ τεθοῦν εἰς τὸ στόμα ἀντὶ τῶν ἐλλειπόντων.

Dentiforme, ἐπ. ὀδοντοειδὴς, ὀδοντόμορφος, ὁ ἔχων σχῆμα ὀδόντος.

Dentifrice, ἀρ. ἡ poudre —, ἐπ. ὀδοντόσμιγμα, ὀδοντότριμμα, φάρμακον πρὸς τρίψιμον τῶν ὀδόντων.

Dentigère, ἐπ. ὀδοντοφόρος.

Dentillac, ἀρ. ἴδ. Dentale. § ἰχθύς.

Dentirostre, ἐπ. πτηνὸν ἔχον ῥάμφος ὀδοντωτόν.

Dentiste, ἀρ. ὀδοντοϊατρός. chirurgien — ὀδοντοχειρουργός.

Dentition, Ϡ. ὀδοντοφυΐα, ὀδοντίασις.

Denture, Ϡ. σειρὰ ὀδόντων. une belle — ὡραῖοι ὀδόντες. § ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀδόντων (εἰς τοὺς τροχοὺς τῶν ὡρολογίων).

Dénudation, Ϡ. ψίλωσις, ἀπογύμνωσις, (μέλους τινὸς ἀπὸ τὰ φυσικά του περικαλύμματα).

Dénudes, ἀρ. πλ. γυμνονῆκται, σύστημα ἐντομοστράκων.

Dénuement, ἀρ. ἀπορία, παντελὴς στέρησις.

Dénuer, ἐν. ἀπεκδύω, ἀποστερῶ la fortune l'a —é de tout ἡ τύχη τὸν ἀπεστέρησε παντὸς πράγματος. il s est —é de tout pour ses enfans ἐγυμνώθη διὰ τὰ παιδία του. § être—é παθ. ἀμοιρῶ, στεροῦμαι. il est —é d'esprit στερεῖται πνεύματος. —é de grace ἄχαρις.

Denûment, ἰδ. Denuement.

Dépaqueter, ἐν. λύω, ἀνοίγω (δέμα ἐπιστολῶν, ἐμπορευμάτων).

Déparager, ἐν. (ἀρχ.) παύω τὴν ἰσαρχίαν (τὴν ἴσην ἐξουσίαν πολλῶν ἰδιοκτητῶν) ἐπὶ τιμαρίου. § δίδω γυναῖκα εἰς κατωτέρας τάξεως σύζυγον.

Déparelller, ἐν. ἀναπαρτίζω, ἑτεροζυγῶ, μονόω, καθιστῶ ἑτερόζυγον, ἄζυγον, κ. κάμνω παραταῖρι, χαλνῶ τὸ ζευγάρι. un exemplaire de livres —é σῶμα βιβλίων κολωβὸν, ἀτελές.

Déparer, ἐν. ἀποκοσμῶ, ἀφαιρῶ τὴν στολὴν. — l'autel ἀνατκευάζω, κ. ξεστρώνω τὴν ἁγ. τράπεζαν. — la marchandise ἀφαιρῶ τὸ ὡραιότερον μέρος ἐμπορεύματος. § ἀσχημίζω. cette robe la — e το ἔνδυμα τοῦτο τὴν ἀσχημίζει, δὲν τὴν πρέπει, κ. δὲν τὴν πιάνει. les fautes — ent son livre, sa vie τὰ σφάλματα ταῦτα βλάπτουν τὸ βιβλίον του, ἀμαυρόνουν τὸν βίον του.

Déparier, ἐν. ἑτεροζυγῶ, ζευγνύω ἀνόμοια (ἐπὶ ἵππων). § μονόω, ἀφαιρῶ τὸ ἓν ἀπὸ τὸ ζεῦγος. — des gans, des souliers ἀφίνω τὰ χειρόκτια, τὰς ἐμβάδας κτλ. μονάς. un soulié —é ἐμβὰς περιττὴ, μονή.

Déparler, οὐδ. (οἰκ.) il ne —e point δὲν παύει λαλῶν, κ. δὲν βουβαίνεται.

Départ, ἀρ. ἀποχώρησις, ἀπέλευσις, ἀναχώρησις. sur le — ἢ sur le point du — ἕτοιμος εἰ ἀναχωρήσιν. point de —, μεταρ. ἀφετηρία. § ἀποχωρισμὸς (παρὰ χημικοῖς) δύω μετάλλων.

Départager, ἐν. παύω τὴν ἰσοψηφίαν (εἰς δικαστικὰ σώματα). le president —e les voix, ὁ πρόεδρος ἔχει τὴν νικῶσαν ψῆφον.

Département, ἀρ. διανομή. — des quartiers aux troupes, (ἀρχ.) διανομὴ τῶν ἐπισταθμεύσεων εἰς τὰ στρατεύματα. § νομὸς (ὑποδιαίρεσις τοῦ κράτους). la capitale et les —s ἡ πρωτεύουσα καὶ αἱ ἐπαρχίαι. § ὑπουργεῖον, γραμματεία cela est de son — (μεταφ οἰκ.) Τοῦτο εἶναι τῆς δικαιοδοσίας του, εἶναι ἔργον του.

Départemental, le, ἐπ. νομαρχικός. budget — νομαρχικὸς προϋπολογισμός.

Départeur, ἀρ. ὁ διαιρῶν (τὰ μέταλλα ἀπ' ἀλλήλων).

Départie, Ϡ. (ἀρχ.), ἀναχώρησις.

Départir, ἐν. διανέμω.— une somme aux pauvres διανέμω ποσότητα εἰς τοὺς πτωχούς. § ἀπονέμω. la nature lui a — i de grandes qualités ἡ φύσις τὸν ἀπένειμε, τὸν ἐχάρισε μεγάλα προτερήματα. § se—, αὐτοπ. ἀπέχω, ἀπέχομαι, παραιτοῦμαι. il ne veut pas se — de cette opinion δὲν θέλει ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδέαν il ne s'est jamais —i de son devoir ποτὲ δὲν παρέβη τὸ χρέος του. § commissaires —is (ἀρχ.) οἱ νομαρχικοὶ ἐπίτροποι, οἱ νομάρχαι.

Dépasser, ἐν. ἐξέρχομαι, κ. ξεπερνῶ (κλωστὴν κτλ.). § ὑπερβάλλω, πηγαίνω μακρύτερα, κ. περνῶ, ξεπερνῶ. § ὑπερβαίνω. il — a les limi-

nos ὑπερέβη τὰ ὅρια. le succès —a nos espérances ἡ ἐπιτυχία ὑπερέβη τὰς ἐλπίδας μας. § ὑπερτερῶ, ἐξισοῦμαι ἐπέκεινα, εἰμὶ μακρύτερος, ἀνώτερος, κ. περνῶ. il me —e de trois pouces μὲ ὑπερτερεῖ, μὲ ὑπερβαίνει, εἶναι ὑψηλότερός μου κατὰ τρεῖς δακτύλους. le jupon —e la robe ὁ χιτὼν εἶναι μακρύτερος τοῦ ἐπενδύτου.

Dépâtisser, ἐν. διακρίνω (τοὺς ἀναμεμιγμένους τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας).

Dépayer, ἐν. ἀραιρῶ, καταστρέφω τὴν λιθόστρωσιν, κ. ξεστρώνω τὸ δρόμον.

Dépayser, ἐν. μετανίστημι, ἐκτοπίζω, κ. ξενητεύω, στέλλω εἰς ξένην γῆν, μεταφέρω τινὰ εἰς ἄλλο μέρος. se —, αὐτοπ. μετανίσταμαι, ἐκτοπίζω, ξενητεύ(ομαι)ω. § θορυβῶ τινα, κ. ἐβγάζω ἀπὸ τὰ νερά του. être —é ξενοπαθῶ, εὑρίσκομαι ξένος dans cette ville je suis complettement —é εἰς τὴν πόλιν ταύτην εὑρίσκομαι ἐκτετοπισμένος, ξενοπαθῶ, εἶμαι κατατεθορυβημένος, διότι δὲν γνωρίζω τίποτε. on m'a mis sur ces matières; on m'a —é ἀπαιτήσαντες νὰ λαλήσω περὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων, μὲ ἐξετόπισαν, μ' ἔβγαλαν ἀπὸ τὰ νερά μου, μὲ κατεθορύβησαν, διότι μοὶ ἦταν ξένοι, εἰς τὰς ἐγνώριζα. par cette fourberie il m'a —é διὰ τοῦ ψεύδους τούτου μ' ἐπλάνησε, μ' ἐμάκρυνε τῆς ὁδοῦ ὅπου ἤθελα εὕρει τὴν ἀλήθειαν.

Dépècement, ἀρ. διαμελισμός, κ. κομμάτιασμα.

Depecer, ἐν. διαμελίζω, (κρέατα, κτλ.) κατακερματίζω, κατακόπτω, κ. κομματιάζω.

Dépeceur, ἀρ. ὁ ἔχων ἐπάγγελμα νὰ διαλύῃ τὰ παλαιὰ πλοιάρια, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν ὕλην των.

Dépêche, Θ. ἐπίσημος ἐπιστολή.

Dépêcher, ἐν. ἐκπέμπω, ἐξαποστέλλω, ξενῶ, ἐβγάζω (ταχυδρόμον, ἀπόστολον κτλ.). § (οἰκ.) στέλλω εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, παστρεύω. il a —é deux brigands ἐπάστρευσε (ἐφόνευσε) δύο ληστάς. § ἐπισπεύδω ἐπιταχύνω. —ez votre ouvrage ἐπισπευσε, τελείωσε ταχέως τὸ ἔργον σου. se —, αὐτοπ. σπεύδω, βιάζομαι. —ez-vous, —ons-nous ἤ μόνον —ez, —ons σπεῦσον, βιάσου, κάμε ὀλίγορα. travailler à dépêche compagnon, (παροιμ.) ἐργάζομαι κατεσπευσμένως, ἁρπακτά. se battre à dépêche compagnon μάχομαι λυττωδῶς.

Dépeçoir, ἀρ., κοπίς, ἐργαλεῖον πρὸς κόπτειν, διαμελιστήριον.

Dépeindre, ἐν. διαγράφω, περιγράφω.

Dépenaillé, ée, ἐπ. ῥακενδύτης, κ. κουρελιάρης. figure—ée προσωπον συμπεπτωκὸς, καταβεβλημένον, κ. κεκμηκὸς (ἀπὸ ἀσθένειαν).

Dépenaillement, ἀρ. ῥακενδυσία, ῥακοσορία, κ. κουρελιά.

Dépendamment, ἐπίρ. ἐξαρτητῶς, κατ' ἐξάρτησιν.

Dépendance, Θ. ἐξάρτησις, ὑπεξουσιότης, ὑποταγή. être en, dans la, sous la — ὑπεξούσιος εἰμὶ, ἐξαρτῶμαι, ὑπόκειμαι. se mettre sous la —, ὑποτάσσομαι, γίνομαι ὑπεξούσιος. tenir en, dans la — ὑπεξούσιον ἔχω. cela n'est pas de ma — τοῦτο δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ. § προσκείμενον, παράρτημα. la maison et ses —s ὁ οἶκος καὶ τὰ προσκείμενα εἰς αὐτὸν, τὰ παραρτήματα του. § ἀμοιβαία, συνάλληλος σχέσις.

Dépendant, te, ἐπ. ἐξαρτώμενος, ὑπεξούσιος. § aller, venir, porter, gouverner, tomber en — προσπλέω εἰς ἀντικείμενόν τι, πλέων παρακολουθῶ πλοῖον.

Dépendre, ἐν. καθαιρῶ (τοῦ πασσάλου, τῆς ἀγχόνης κτλ.) κ. ξεκρεμῶ. ami à pendre et à — (παροιμ.) φίλος ἐπιστήθιος, ὅλος πρόθυμος. § οὐδ. ὑπόκειμαι, εἶμαι ὑπεξούσιος, ἐξαρτῶμαι. qui ne —d que de soi αὐτεξούσιος. cela ne —d de vous παρὰ σοὶ κεῖται, κ. εἰς τὸ χέρι σου εἶναι. cela —d de Dieu Θεοῦ ἐν γούνασι. mon bonheur en —d ἐκ τούτου ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία μου, τοῦτο θέλει ἐπιφέρει τὴν εὐτυχίαν μου. § ἐκπηγάζω, ἐκπορεύομαι. cette démonstration —d de tel principe ἡ ἀπόδειξις αὕτη πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀρχήν... § πρόσκειμαι. la maison avec tout ce qui en dépend ὁ οἶκος μὲ πᾶν τὸ προσκείμενον, μὲ ὅλα τὰ παραρτήματα.

Dépens, ἀρ. πλ. ἔξοδα. Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα. être condamné aux — (μεταφ. καὶ οἰκ.) ἀντὶ νὰ κερδίσω εἰς τινα ἐπιχείρησιν, ἐξοδεύω καὶ τὰ κεφάλαιά μου. § aux — de εἰς βάρος τοῦ, μὲ τὰ ἔξοδα τοῦ. il vit à mes — ζῇ εἰς βάρος μου, ζῇ μὲ τὰ ἔξοδά μου. faire la guerre à ses — (οἰκ. καὶ μεταφ.) ἐξοδεύω μόνος ὅπου καὶ ἄλλοι ἔπρεπε νὰ μετέχουν τῶν ἐξόδων. gagner ses — ὠφελοῦμαι ἀναλόγως τῆς δαπάνης μου. devenir sage, apprendre à ses — τὰ παθήματα μαθήματα. se divertir, s'amuser, rire aux — de quelqu'un ἐμπαίζω, περιπαίζω περιγελῶ τινα, ἀστεϊζομαι καθιστῶ τινα γελοῖον. § aux — de quelque chose πρὸς βλάβην. il est devenu riche aux — de sa santé, aux — de son repos ἐπλούτησε βλάψας τὴν ὑγείαν του, θυσιάσας τὴν ἡσυχίαν του. je l'ai sauvé aux — de ma vie τὸν ἔσωσα διακινδυνεύσας τὴν ζωήν μου.

Dépense, Θ. δαπάνη, ἀνάλωμα, ἔξοδον, ἔξοδα. faire une — δαπανῶ. faire une grande — πολλὰ δαπανῶ. la — publique ἡ δημοσία δαπάνη. le budget des —s ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων. —s d'esprit, de temps δαπάνη, κατανάλωσις πνεύματος, καιροῦ. faire la — διαχειρίζομαι τὰ ἔξοδα τοῦ οἴκου, κ. βαστῶ τὰ ἔξοδα faire de la — πολλὰ δαπανῶ, κάμνω ἔξοδα. se mettre en — ἐκτάκτως δαπανῶ, κ. ἐμβάινω εἰς τὰ ἔξοδα. forcer la —, les —s αὐξάνω τὰ ἔξοδα, ἢ τὰ παριστῶ κυξημένα, κ. φορτώνω τον λαγαριασμόν. — sourde κρυφία δαπάνη. § ὀρθώκη, μέρος ὅπου φυλάττονται τὰ εὐώδιμα εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ πλοῖα. § ταμεῖον, (ὅθεν γίνονται αἱ πληρωμαὶ τῶν ἐργατῶν εἰς μεγάλα καταστήματα). § — des eaux ἐκροὴ τῶν ὑδάτων.

Dépenser, ἐν. δαπανῶ, ἐξοδεύω (χρήματα, καιρὸν, λόγους).

Dépensier, ère, ἐπ. καὶ οὐσ. δαπανητικὸς, ἀναλωτὴς, πολυδάπανος, δαπανηρὸς, κ. ἐξοδευτής. § ὁ τροφοδότης (εἰς τὰ πλοῖα). § ὁ οἰκονόμος, (ὁ κρατῶν τὰ ἔξοδα εἴς τινα μοναστήρια).

Déperdition, Θ. φθορὰ, ἐλάττωσις (δυνάμεων, ὕλης).

Déperir, οὐδ. φθείρομαι, μαραίνομαι, παρακμάζω, ἀπόλυμαι, χάνομαι. sa santé —it μαραίνεται ἡ ὑγεία του. cette maison est —ie, a —i ὁ οἶκος οὗτος παρήκμασεν, ἐρθάρη. des créances qui —issent χρέη ἀποβαίνοντα δυσεξόφλητα. les preuves —issent par la longueur du temps αἱ ἀποδείξεις ἐκλείπουν διὰ τῆς πολυκαιρίας.

Déperissement, ἀρ. φθορὰ, παρακμή. le — de la santé ἡ φθορὰ τῆς ὑγείας. cette maison est dans un grand — ὁ οἶκος οὗτος κατερθάρη, εἶναι κατερθαρμένος. le — des preuves ἡ ἐκ τοῦ χρόνου ἀπώλεια ἀποδείξεων κατὰ τοῦ δικαζομένου.

Dépersuader, ἐν. ἀναπείθω, παραπείθω, καταστρέφω τὴν πεπεῖσθαι, πείθω περὶ τοῦ ἐναντίου.

Dépêtrer, ἐν. (οἰκ.) ἀπαλλάττω (τοὺς πόδας). se — d'un bourbier, αὐτοπ. ἀπαλλάττομαι, διεκπεύγω, κ. ξεκολλῶ ἀπὸ βόρβορον § se — μεταφ. ἀποσπῶμαι. il a eu de la peine à se —de cet engagement δυσκόλως ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

Dépeuplement, ἀρ. ἐρήμωσις (λαοῦ).

Dépeupler, ἐν. ἐρημ(όω)ῶ (ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ κατὰ συνεκδοχὴν ἀπὸ ζῶα, δένδρα). un pays —é, une ville —ée, ἔρημος (κατοίκων) τόπος, πόλις.

Déphlegmation, Θ. τὸ Déflegmation.

Déphlegmer, ἐν. τὸ Déflegmer.

Déphlogistiqué, ée, ἐπ. ἐλεύθερος παντὸς φλογιστοῦ στοιχείου.

Dépicage, ἀρ. ἀλώνισμα (δι' ἵππων).
Dépiecer, ἐν. διαμελίζω, κόπτω, τδ. Dépecer.
Dépilatif, ive, ἐπ. ψιλωτικός, μαδιστικός, τὸ μαδίζον.
Dépilation, Θ. ψίλωσις, μάδη(ι)σις, μάδισμα.
Dépilatoire, ἀρ. ψίλωθρον, μαδιστικὸν φάρμακον.
Dépiler, ἐν. ψιλ(όω)ῶ, μαδίζω, se —, αὐτοπ. τριχορρῶ, μαδῶ, πίπτουν αἱ τρίχες μου.
Dépiquer, ἐν. ἀναλύω ῥαφάς, κ. ξηλόνω. § ἀλωνίζω (ἐπὶ ἵππων). un cheval —e tant τόσα ἀλωνίζει εἷς ἵππος. (οἰκ.) ἐξιλεόνω. se —, αὐτοπ. ἐξιλεοῦμαι.
Dépister, ἐν. ἐκρινίζω, ἐξιχνεύω, ἐξιχνιάζω, καταφωρῶ (το θηρίον ἐπὶ κυνῶν). (μεταφ.) ἐξιχνιάζω, ἀνακαλύπτω.
Dépit, ἀρ. ἰσχυρογνωμοσύνη, πεῖσμα, en — de παρὰ τὴν βούλησιν τοῦ, ἄκοντος τοῦ, εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ. en — du bon sens παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. poète en — des muses ἄμουσος, ἀπροσδιόνυσος ποιητής. en — qu' il en ait εἰς τὸ πεῖσμά του. § ἀγανάκτησις, πικρία. il voyait avec — ἀγανακτῶν ἔβλεπε. crever de — ἀποπνίγομαι, διαῤῥήγνυμαι ἀπὸ θυμόν, κ. σκάνω ἀπὸ τὸ πεῖσμα, ἀπὸ τὸ καλόν μου.
Dépiter, ἐν. προκαλῶ, παροξύνω, κ πειτματόνω. se —, αὐτοπ. ἰσχυρογνωμονῶ, ἀπιτχυρίζομαι, ἐπιμένω, κ. βάζω πεῖσμα.
Déplacement, ἀρ. μετάθεσις, μετατόπισις.
Déplacer, ἐν. μετατίθημι, μετακινῶ, ἐκτοπίζω, μετατοπίζω, μεταθιβάζω ἀλλαχοῦ, κ. σηκόνω ἀπὸ τὴν θέσιν. vous êtes bien assis, je ne veux pas vous — κάθησαι καλά, δὲν θέλω νὰ σὲ μετακινήσω, νὰ σὲ ταράξω, νὰ σὲ σηκώσω. il a été —é ἀντικατέστη ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ (εἰς τὸ ὑπούργημά του). — le point de la question μεταβάλλω το ζήτημα, μακρύνομαι τοῦ ζητήματος, δὲν ἐμμένω εἰς αὐτό. se —, αὐτοπ. μετακινοῦμαι, ἐκτοπίζ(ομαι)ω, μεταβαίνω ἀλλαχοῦ. sans — ἀμετακινήτως, (ἐπὶ οἰκιῶν, χωρὶς οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πράγματα νὰ μετακινηθῶσι). —é, ée, μετοχ. καὶ ἐπίθ. μετακεκινημένος, ἐκτοπισμένος, μετατοπισμένος, ὁ μὴ ὢν εἰς τὴν θέσιν του. il est — dans cette société, δὲν εἶναι εἰς τὴν θέσιν του εἰς τὴν συναναστροφὴν ταύτην, εἶναι πρὸς αὐτὴν ἑτερογενής. § ἔκτοπος, ἄκαιρος, ἄτοπος. cette plaisenterie est —ée ἡ ἀστειότης αὕτη εἶναι ἄκαιρος. le fierté dans cette occasion était —ée ἡ ὑπερηφάνεια εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἦτον ἄτοπος, κ. δὲν ἦτον εἰς τὸν τόπον της.
Déplaire, ἐν. ἀπαρέσκω, δὲν ἀρέσκω. ce son me —ait ὁ ἦχος οὗτος δὲν μοὶ ἀρέσκει. § δυσαρεστῶ. tout lui —ait τὰ πάντα τὸν δυσαρεστοῦν. il me —ait de voir κτλ. δυσαρεστοῦμαι βλέπων κτλ. il me —ait que δυσαρεστοῦμαι ὅτι, διότι. n'en —aise à (οἰκ.) μὲ τὴν ἄδειάν του —, ἂς μὴ κακοφανῇ τὸν, μὴ πρὸς βάρος τοῦ. je le dirai ne vous(en) —aise. μὲ τὴν ἄδειάν σας ἢ μὲ συγχωρεῖτε, θὰ τὸ εἰπῶ. § se —, αὐτοπ. ἀπαρέσκομαι, δὲν ἀρέσκομαι, δυσαρεστοῦμαι. je me —ais à la campagne δὲν ἀρέσκομαι, δυσαρεστοῦμαι εἰς τὴν ἐξοχήν. les plantes se —sent en cet endroit τὰ φυτὰ δὲν εὐδοκιμοῦν εἰς τοῦτο τὸ μέρος.
Déplaisance, Θ. δυσαρέσκεια. prendre quelqu'un en — θεωρῶ τινα δυσαρεστως, αἰσθάνομαι ἀποστροφὴν πρός τινα.
Déplaisant, te, ἐπ. δυσάρεστος. une habitation, une affaire —e κατοικία, ὑπόθεσις δυσάρεστος.
Déplaisir, ἀρ. δυσαρέσκεια. avec — δυσαρέστως. faire du — δυσαρεστῶ. c'est un —de δυσάρεστον εἶναι νὰ.
Déplanter, ἐν. ἐκριζῶ, ἀνασπῶ, ἀποφυτεύω, κ. ξεφυτεύω. — un arbre ἐκριζῶ, ἀποφυτεύω δένδρον. — un jardin ἀποφυτεύω, κ ξεφυτεύω κῆπον. — un ancre ἀνασπῶ ἄγκυραν (ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης).
Déplanteur, ἀρ. ἀποφυτευτής.
Déplantoir, ἀρ. ἀποφυτευτήριον, ἐργαλεῖον πρὸς ἀποφύτευσιν.
Déplâtrer, ἐ. ἀποχρίω, ξέω τὸ χρίσμα, τὸν ἄσβεστον, τὴν λάσπην (ἀπὸ τοῖχον).
Déplier, ἐν. ἀναπτύσσω, ἀνοίγω, κ. ξεδιπλόνω. — une étoffe ἀνοίγω, ξεδιπλόνω ὕφασμα. un marchand a —é ὁ ἔμπορος ἤνοιξε τὰς πραγμείας του. l' histoire se —ra devant vos yeux, (μεταφ.) θέλεις ἰδῇ τὴν ἱστορίαν ἀναπτυσσομένην ἐμπρός σου.
Déplisser, ἐν. ἀναπτύσσω, ἀνοίγω τας πτυχὰς, κ. χαλνῶ τὰς σούρρας, ξεσουρρόνω. se —, αὐτοπ. ἀναπτύσσομαι, χαλῶμαι (ἐπὶ στολιδων, πτυχῶν), κ. ξεσουρρόνομαι.
Déploiement, ὀρ. ἀνάπτυξις.
Déplorable, ἐπ. ἀξιοθρήνητος, οἰκτρός.
Déplorablement, ἐπίῤῥ. ἀξιοθρηνήτως, οἰκτρῶς.
Déplorer, ἐν. θρηνῶ (ἐπί τι, διάτι), οἰκτείρω, ἐλεεινολογῶ, κλαίω, λυποῦμαι. je —e son sort θρηνῶ ἐπὶ τῆς τύχης του, διὰ τὴν τύχην του, ἐλεεινολογῶ, οἰκτείρω, κλαίω, λυποῦμαι τὴν τύχην του. une chose à — ἀξιοθρήνητον πρᾶγμα.
Déployer, ἐν. ἀναπτύσσω, ἀναπετάννυμι, ἀνοίγω. le vaisseau —oie ses voiles τὸ πλοῖον ἀναπτύσσει τὰ ἱστία του, κ. ἀνοίγει τὰ πανία του. l'aiglo —oie ses ailes ὁ ἀετὸς ἀνοίγει τὰ πτερά του. enseignes — ées μὲ ἀναπεπταμένας σημαίας. à voiles —ées πλησίστιος, μὲ τὰ πανιὰ ἀνοικτά. — une armée ἐξελίσσω τὸ στράτευμα, τὸ παρατάττω εἰς πλατυτέραν γραμμήν. — la colonne ἐξελίσσω την φάλαγγα, σχηματίζω ἐξ αὐτῆς γραμμήν. rire à gorge —ée παρατείνομαι γελῶν, γελῶ ἐκ καρδίας, κ. ξεκαρδίζομαι § μεταφ. ἀναπτύσσω, ἐπιδεικνύω il —a toute son eloquence ἐπέδειξεν ὅλην τὴν εὐγλωττίαν του il —a toute sa sévérité contre lui μετεχειρίσθη ἐναντίον αὐτοῦ ὅλην τὴν αὐστηρότητά του. se —, αὐτοπ. ἀναπτύσσομαι.
Déplumer, ἐν. τίλλω, μαδίζω, κ. τσουμάδω, ἐβγάζω τὰ πτερά. se —, αὐτοπ πτεροῤῥυῶ, μαδ(άω)ῶ, χάνω τὰ πτερά μου il a l'air—é(παροιμ. οἰκ.) ὁμοιάζει μαδημένος πετεινός, ξεπετημένος προγματευτής.
Dépointer, ἐν. διαλύω, κ. ξηλόνω (τὰς ῥαφὰς τοῦ διαῤῥάμματος, τσακίσματος τῶν φορεμάτων).
Dépolir, ἐν. ἀμαυρ(όω)ῶ, ἀφαιρῶ τὴν στιλπνότητα.
Déponent, ἀρ. verbe — ῥῆμα ἀποθετικὸν ἢ ὁλοενεργητικὸν, ἔχον παθητικὴν φωνὴν, ἀλλ' ἐνεργητικὴν σημασίαν.
Dépopulariser, ἐν. στερῶ τῆς δημοτικότητος. se —, αὐτοπ. στερεῦμαι τῆς δημοτικότητός μου.
Dépopulation, Θ. ἐρήμωσις, ἀναστάτωσις ἢ ἔλλειψις τῶν κατοίκων.
Déport, ἀρ. ἐξαίρεσις ἑαυτοῦ (εἰς δικαστήρια). § sans — ἀνυπερβλήτως, ἄνευ ἀναβολῆς. § (τιμαρ.) δικαίωμα τοῦ ἄρχοντος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἰδιοκτησίας κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τὸν θάνατον. (ὁμοίως καὶ) δικαίωμα ἀπολαῦῆς ἐκκλησιαστικοῦ τινος χορηγήματος κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς χηρείας του.
Déportation, Θ. ἀειφυγία, αἰώνιος ἐξορία (εἰς τὴν ὑπερορίαν καὶ εἰς τόπον ὡρισμένον).
Déportement, ἀρ. παρεκτροπὴ. (συνήθως ἐκφέρεται πληθυντικῶς). les —s αἱ παρεκτροπαί, ἡ κακὴ διαγωγή.
Déporter, ἐν. ὑπερόριον ποιῶ, ἐξορίζω (εἰς ὡρισμένον ἀπέχοντα τόπον). le —é ὁ ὑπερόριος. § se —, αὐτοπ. παραιτοῦμαι, se — de ses prétentions παραιτῶ τὰς ἀξιώσεις μου. se — d'un procès παραιτοῦμαι τῆς δίκης. § ἐξαιροῦμαι. le juge doit se — du jugement de cette affaire ὁ δικαστὴς χρεωστεῖ νὰ ἐξαιρεθῇ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.
Déposant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ὁ καταθέμενος μαρτυρίας, ὁ μαρτυρῶν.

plus il en sait le dit — (οἰκ.) τοσα ἠξευρει, τόσα λέγει.

Déposer, ἐν. κατατίθημι, ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαι, καταθέτω, ἀφίνω κατὰ γῆς il —a son fardeau κατέθετο τὸ φορτίον. — les armes κατατίθημι τὰ ὅπλα, παύω τὸν πόλεμον. — sa haine, sa fierté (μεταφ.) ἀποτίθεμαι, ἀπεκδύομαι τὸ μῖσος, τὴν ὑπερηφάνειαν. § ἐναποτίθημι, ἐναποθέτω. j'y — ai ma canne, mon chapeau ἀναπίθεσα ἐκεῖ τὴν ῥάβδον, τον πῖλον μου. § καταπίθημι (ἀρχὴν), παραιτοῦμαι (ἀρχῆς). il — a le commendement κατέθετο τὴν ἀρχὴν, παρητήθη τῆς ἀρχῆς. § παύω (τινὰ τῆς ἀρχῆς). on le —a de sa charge τὸν ἔπαυσαν τῆς θέσεώς του. § παρακατατίθημι. — son argent παρακατατίθημι, δίδω εἰς παρακαταθήκην τὸ ἀργύριόν μου. — ses secrets dans le sein de quelqu'un, son autorité entre les mains de quelqu un (μεταφ.) παρακατατίθημι, ἐμπιστεύομαί τινι τὰ μυστικὰ, τὴν δύναμίν μου. § κατατίθημι μαρτυρίας, μαρτυρῶ, ὁμολογῶ. les témoins ont —é pour lui οἱ μάρτυρες ὡμολόγησαν ὑπὲρ αὐτοῦ. cela —e on votre faveur, contre vous τοῦτο μαρτυρεῖ ὑπὲρ σοῦ, καταμαρτυρεῖ σου. § καθίσταμαι, ὑφίσταμαι ἀφίνω ὑποσταθμην, κ. καταπάτι, καταστυλάζω.

Déposítaire, οὐσ. ὁ θεματοφύλαξ, ὁ παρακατέχων, παρακαταθηκάριος. — de lumières, d'expérience ταμίας φώτων, πείρας. — de l'autorité, d'un secret ὁ ἐμπιστευμένος τὴν ἀρχὴν, μυστικόν τι.

Déposition, Ϛ ἡ παῦσις (τινος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν του). § κατάθεσις μαρτυρίας, ὁμολογιαι. la— contre καταμαρτυρια. sur — ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν.

Déposséder, ἐν. — quelqu' un de quelque chose, ἀποστερῶ τινὰ τῆς κατοχῆς τινος πράγματος. il a été — é de sa maison ἐστερήθη τοῦ οἴκου του, τῷ ἀφαιρέθη ὁ οἶκός του. se — de quelque chose, αὐτοπ στεροῦμαι, παραχωρῶ, ἀφαιρῶ τῆς κυριότητός μου

Dépossession, Ϛ. ἀποστέρησις (κατοχῆς).

Déposter, ἐν. ἐντοπίζω, διώκω (τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν θέσιν του).

Dépôt, ἀρ. κατάθεσις, ἐναπόθεσις le — dans la bibliothèque de l' exemplaire ordonné par la loi ἡ εἰς την βιβλιοθήκην κατὰ τὸν νόμον κατάθεσις ἑνὸς σώματος. § παρακαταθήκη. donner en — παρακατατίθεμαι. avoir en — παρακατέχω. § ἀποθήκη. — de vins, de blés, οἰναποθήκη, σιταποθήκη. — d armes ἀποθήκη τῶν ὅπλων. — des archives ἀρχειοφυλάκιον. — de mendicité πτωχοκομεῖον — son âme est le — de toutes les vertus (μεταφ.) ἡ ψυχή του εἶναι ταμεῖον ὅλων τῶν ἀρετῶν il avait seul le — des connaissances de son siecle ἦτον ὁ μόνος ταμίας τῶν γνώσεων τοῦ αἰῶνός του. § οἱ ἀπόλεμοι, (οἱ πληγωμένοι ἢ ἀγύμναστοι στρατιῶται, οἱ μὴ δυνάμενοι ν' ἀκολουθήσουν τὸ τάγμα των). § ὁ τῶν ἀπολέμων στρατῶν (τὸ μέρος ὅπου διαμένουν οἱ ἀπόλεμοι στρατιῶται). § mendat de — κρατήσεως, φυλακίσεως ἔνταλμα. § ἀποστημα. § ὑποστάθμη, ὑπόστασις, κ. κατακάθισμα, καταπάτι.

Dépoter, ἐν. ἐκφυτεύω (ἀπὸ γάστραν).

Dépoudrer, ἐν. ἐκκονίζω, ἀποσειω τὴν κόνιν (ἰδίως ἀπο τὴν κόμην ἢ τὴν φαινάκην).

Dépouille, Ϛ. τὸ ἀποβαλλόμενον ἔνδυμα, κ. ἀποῤῥίπι. la — d'un serpent, ἡ λεβηρὶς, κ. τὸ ὑποκάμισον τοῦ ὄφεως. la—d'un lion ἡ λεοντῆ. la — mortelle σκῆνος, τὸ θνητὸν περίβλημα, τὸ σῶμα (ἀποθανόντος). § —s, σκῦλα, λάφυρα. les —s opimes, ἴδ. opimes. § τὰ ἀπό τινα ἀφαιρούμενα κτήματα. il s'enrichit de mes —s ἐπλούτησε λαβὼν τὰ κτήματά μου. cet auteur se pare de la — d'autrui ὁ συγγραφεὺς οὗτος κοσμεῖ τὰ συγγράμματά του κλέπτων, λαφυραγωγῶν ἄλλους. § — d'un jardin, d'une année, προῖον τοῦ κήπου, τοῦ ἔτους.

Dépouillement, ἀρ. ἀπογύμνωσις, γύμνωσις, (ἡ πρᾶξις τοῦ γυμνοῦν). § γυμνότης, (μεταφ.) ἔνδεια. § ἔλεγχος (λογαριασμοῦ, καταστίχου κτλ). § le — du scrutin ἔλεγχος, ἄνοιγμα τῆς κάλπης (εἰς τὰς ψηφορίας).

Dépouiller, ἐν. ἀπογυμνῶ, κ γυμνόνω, ἐκδύω les voleurs l'ont —é οἱ λῃσταὶ τὸν ἐγύμνωσαν-se—, αὐτοπ. γυμνοῦμαι. se — de sa robe ἀποδύομαι, ἀπεκδύομαι, ἐβγάζω τὸν χιτῶνα. le serpent se —e ὁ ὄφις ἀπεκδύεται τὴν λεβηρίδα, ἀλλάζει τὸ ὑποκάμισσον. § ἐκδέρω, κ. γδέρνω (μέλος τι ἢ ζῶον διὰ μαγείρευμα). § ψιλ(όω)ῶ, γυμνόνω μέλος ἀπο τὴν σάρκα του. § γυμνῶ, ἐκδύω, (μεταφ.), ἀφαιρῶ τι ἀπό τινα. on le—a au jeu τον ἐγύμνωσαν εἰς τὰ χαρτοπαίγνια. cet arbre s'est —é το δένδρον ἐγυμνώθη, ἐστερήθη τὰ φύλλα του. — le trône de son eclat στερῶ τὸν θρόνον τῆς λαμπρότητός του. on le —a de sa couronne τον ἀφῆρεσαν το στέμμα του. § ἀπεκδύομαι, καταθέτω. — ses vêtemens ἀπεκδύομαι τὰ ῥοῦχά μου. — son orgueil, ses préjugés, ἢ se — de . . . ἀπεκδύομαι, ἀποβάλλω τὴν ὑπερηφάνειαν, τὰς προλήψεις. — le vieil homme ἢ se— du . . . ἀπεκδύομαι τον ἀρχαῖον ἄνθρωπον, μεταβάλλομαι. § συγκομίζω, λαμβάνω προῖόν. c'est à lui à — cette année εἰς αὐτὸν ἀνήκει τὸ προῖον τοῦ παρόντος ἔτους. § ἐλέγχω (λογαριασμοὺς, κατάστιχα). — le scrutin ἀνοίγω τὴν κάλπην (εἰς τὰς ψηφορίας). § jouer au roi —é εἶδος παιγνίου. (μεταφ.) ils jouent au roi —é συνώμωσαν διὰ νὰ γυμνώσωσι τινά.

Dépourvoir, ἐν. στερῶ, ἀποστερῶ (ἀναγκαίων προμηθειῶν), ἀφίνω ἐστερημένον. § se —, αὐτοπ. στεροῦμαι, μένω ἐστερημένος. § dépourvu, ue, (μετοχ.) ἄμοιρος, ἐστερημένος, ἀπρομήθευτος. au —u ἀπαρασκεύαστως, ἀπροσδοκήτως, ἐξ ἀπροόπτου. il a attaqué les ennemis au —u, ἀπροπαρασκευάστως προσέβαλε τοὺς ἐχθρούς. il s'est trouvé au —u εὑρέθη ἀπροπαρασκεύαστος, ἀπρομήθευτος.

Dépravateur, ἀρ. διαφθορεύς.

Dépravation, Ϛ διαστροφὴ, διαφθορά. — du sang διαφθορα τοῦ αἵματος. — d'un homme, de ses goûts, de ses mœurs, de son esprit. διαφθορὰ ἀνθρώπου, ἠθῶν, φιλοκαλίας, διαστροφὴ πνεύματος.

Dépraver, ἐν. διαστρέφω, διαφθείρω — l'estomac διαφθείρω, κ. χαλνῶ τὸν στόμαχον. — les mœurs, le caractère, le goût, l'esprit, διαφθείρω τὰ ἤθη, τὸν χαρακτῆρα, τὴν φιλοκαλίαν, διαστρέφω τὸ πνεῦμα se —, αὐτοπ. διαφθείρομαι, διαστρέφομαι, sang —é διεφθαρμένον αἷμα. jeunesse —ée, διεφθαρμένη νεότης. âme —ée διεστραμμένη ψυχή. jugement —é διεστραμμένη, στρεβλὴ κρίσις.

Déprécatif, ive, ἐπ. εὐκτικός. formule — ve de l'absolution, εὐκτικὸς τύπος τῆς συγχωρήσεως (εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, ὅπου ὁ ἱερεὺς λέγει ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, ἐν ᾧ οἱ ὀυτικοὶ λέγουσι λύω σε τῆς ἁμαρτίας).

Déprécation, Ϛ. εὐχὴ (ὑπέρ τινος). § εὐχὴ, παράκλησις (ἐκκλησιαστική).

Déprêciation, Ϛ. ἐπευωνισμὸς, ἐκφαύλισις, ἐκτεσμὸς (τιμῆς).

Déprécier, ἐν. ἐπευωνίζω, ἐκφαυλίζω, ἐκτιμῶ εἰς τιμὴν ἐλάσσονα τῆς ἀληθοῦς. vous le —ez δὲν τὸν ἀποδίδεις τὸν ἀνήκοντα ἔπαινον. se —, αὐτοπ. ἐκφαυλίζομαι, παριστῶ ἐμαυτὸν χειρότερον ἀφ' ὅ,τι εἶμαι.

Déprédateur, οὐσ. καὶ ἐπ. ὁ διαρπάζων, ἅρπαξ. un ministre — ὑπουργος τὰ δημόσια διαρπάζων. § λεηλάτης, λαφυραγωγός. § συλήτης, διαίρεσις ἐντόμων τοῦ τάγματος τῶν ὑμενοπτέρων, τμήματος τῶν κεντροφόρων.

Déprédation, Ϛ. λεηλασία, διαρπαγὴ. faire des —s διαρπάζω.

Déprêder, ἐν. (ἄχρ.) διαρπάζω, λεηλατῶ.

Déprendre, ἐν. ἀποσπῶ. se —, αὐτοπ. ἀποσπῶμαι.

Dépréparé, ée, ἐπ. ἀρ. ὁ ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀκροδυστίαν, περιτετμημένος.
Dépresser, ἐν. ἐξάγω τῶν πιεστηρίων. § ἀφαιρῶ τὴν διὰ τῆς πιέσεως ὀοθεῖσαν στιλπνότητα.
Dépression, Ϟ. πίεσις, θλῖψις (ὀστεώδους τινὸς μέρους τοῦ σώματος). § κοίλωμα, συμπίεσις (φυσικὴ εἴς τι μέρος τοῦ σώματος). § ταπείνωσις (τοῦ ὁρατοῦ ὁρίζοντος ὑπὸ τὸν ἀληθῆ).
Dépressoir, ἀρ. καταγωγεὺς, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν, χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ καταιβάζῃ τὴν σκληρὰν μήνιγγα.
Dépri, ἀρ. παραίτησις ἀπὸ κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐπὶ πωλουμένων κληρονομιῶν, (παρὰ τιμαριώταις).
Déprier, ἐν. ἀναιρῶ πρόσκλησιν, εἰδοποιῶ τοὺς προσκληθέντας νὰ μὴ ἔλθουν. § ἐξαιτοῦμαι ἐλάττωσιν ἐφορίου (παρὰ τοῖς τιμαριώταις).
Déprimer, ἐν. καταθλίβω, συμπιέζω, (τὰ ὀστᾶ τοῦ κρανίου). § ταπεινῶ, ἐξουθενῶ, διαβάλλω. § —é, ée (μετοχ.) πιπιεσμένος, ταπεινὸς, χαμηλὸς. § πλατὺς (ἐπὶ σπόρων).
Déprisable, ἐπ. ἀνάξιος ὑπολήψεως.
Dépriser, ἐν. ἐκφαυλίζω, ἐξευτελίζω, ἐκτιμῶ εἰς μικρὰν τιμήν.
De profundis, ἀρ. ἐπιτάφιος (ψαλμός).
Dépropriement, ἀρ. διαθήκη (τῶν ἱπποτῶν τῆς Μελίτης).
Dépuceler, ἐν. ἐκπαρθενεύω, διαπαρθενεύω.
Depuis, πρόϑ. ἀπὸ (μετὰ γεν. καὶ αἰτιατ. ἐμφαίνει χρόνον καὶ τόπον). —cinq heures ἀπὸ τὰς πέντε. —la mer jusqu'aux montagnes ἀπὸ τῶν ὀρέων ἕως εἰς τὴν Θάλασσαν. — son retour ἀπὸ τὴν ἐπιστροφήν του, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἐπιστροφῆς του. — long-temps πρὸ πολλοῦ. — peu πρὸ ὀλίγου. — quand? ἀπὸ πότε; — que ἀφ' ὅτου. § (ἐπιῤ.) ἔκτοτε, ἔπειτα.
Dépuratif, ive, ἐπ. καὶ οὐσ. καθαρτικός.
Dépuration, Ϟ. κάθαρσις, ἐκκάθαρσις.
Dépuratoire, ἐπ. καθαρτικὸς, καθαριστικός.
Dépurer, ἐν. καθαίρω, καθαρίζω.
Députation, Ϟ. ἀποστολὴ, πρεσβεία. § ἐπιτροπὴ (ἀποστελλομένη πρός τινα). § ἀντιπροσωπία, ἡ ϑεσις τοῦ πληρεξουσίου (εἰς γενικὴν συνέλευσιν, βουλήν).
Député, ἀρ. ἀπεσταλμένος, πρίσβυς. § ἀντιπρόσωπος, βουλευτὴς, πρόβουλος (τοῦ ἔθνους). πληρεξούσιος (εἰς βουλὴν ἢ ἐθνικὴν συνέλευσιν). la chambre des —s ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων, τὸ κοινοβούλιον.
Députer, ἐν. ἐξαποστέλλω (ὡς πρέσβυν ἢ πληρεξούσιον) § οὐδ. πρεσβεύομαι, ἐξαποστέλλω πρεσβείαν.
Déracinement, ἀρ. ἐκρίζωσις, πρόῤῥιζος ἀνάσπασις, κ. ξεῤῥίζωμα.
Déraciner, ἐν. ἐκριζ(όω)ῶ, πρόῤῥιζον ἀνασπῶ. (μεταφ.) ἐκριζῶ (πάϑη, καταχρήσεις κτλ.).
Dérader, οὐδ. le vaisseau —e τὸ πλοῖον ἀποσείρεται (ἀπὸ τὸ ὁρμητήριον).
Déraison, Ϟ. παραλογία, ἀλογία.
Déraisonnable, ἐπ. ἄλογος, παράλογος.
Déraisonnablement, ἐπῤ. ἀλόγως, παραλόγως.
Déraisonner, οὐδ. παραλογίζομαι.
Déralinguer, ἐν. ξηλώνω τὸ σχοινίον τριγύρω τῶν ἱστίων.
Dérangement, ἀρ. σύγχυσις, συντάραξις, διατάραξις, ἀταξία, ἀκαταστασία. le — de ses affaires τῶν ὑποθέσεών του ἡ ἀταξία. je vous cause du — σᾶς ταράττω. le — des saisons ἡ διατάραξις τῶν ὡρῶν τοῦ χρόνου. le — d'une machine συντάραξις, διαστροφὴ, κ. χάλασμα μηχανῆς.
Déranger, ἐν. μετακινῶ, εἰς ἀταξίαν φέρω, ταράττω. il a —é toute ma chambre συνετάραξεν, ἔφερεν ἄνω κάτω ὅλον τὸν Θάλαμόν μου. il —ea tout le monde pour s' asseoir μετεκίνησεν, ἐσήκωσεν ὅλους διὰ νὰ καθίσῃ. je ne veux pas vous — οὐ θέλω νὰ σᾶς ταράξω, νὰ σᾶς ἐνοχλήσω. cela —ea ses projets τοῦτο συνετάραξεν, ἐσύγχισε τὰ σχέδιά του. § ἐνοχλῶ. § βλάπτω τὴν ὑγείαν. le dîner m'a —é τὸ γεῦμα μ' ἔβλαψε. § καθιστῶ ἀκόλαστον, διαφθείρω § se —, αὐτοπ. μετακινοῦμαι, ταράττομαι, ἐνοχλοῦμαι, διαφθείρομαι, ἐκδιαιτῶμαι, κ. παραλύω. ne vous dérangez pas μὴ ταράττεσθε, μὴ ἐνοχλεῖσθε, (μὴ ἐγείρεσθε ἀπὸ τὸν τόπον σας). il est —é ἀκολαστεύει, εἶναι ἐκδεδιαιτημένος, φαυλόβιος· κ. παραλυμένος.
Déraper, οὐδ. l'ancre —e ἡ ἄγκυρα ἀνασπᾶται ἀπὸ τὸ ἔδαφος, κ. ξεκολνᾷ.
Dérater, ἐν. ἐξάγω τὸν σπλῆνα. —é ἄσπληνος, (μεταφ.) εὔθυμος, ζωηρός.
Dérayure, Ϟ. ὅρος, ὅριον, ὁριστικὸς αὔλαξ (μεταξὺ δύω ἀγρῶν).
Derbe, ἀρ. ἴδ. Caranx.
Derbis, ἀρ ἰδ. Sèche, ἰχθύς.
Derechef, ἐπῤ. ἐξ ὑπαρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, αὖθις, πάλιν, ἐκ δευτέρου.
Déréglement, ἀρ. ἀνωμαλία, παρεκτροπὴ (ἐκ τῆς ὑπαρχούσης τάξεως). le — des saisons, du pouls, ἡ ἀνωμαλία τῶν ὡρῶν τοῦ χρόνου, τοῦ σφυγμοῦ. le — d'une machine ἡ συντάραξις, ἡ διαστροφὴ, κ. τὸ χάλασμα μηχανῆς. le — des passions ἡ παραφορὰ τῶν παϑῶν. les —s des mœurs, ἡ ἐκδιαίτησις τῶν ἠϑῶν.
Déréglément, ἐπῤ. ἀτάκτως, ἀκανονίστως.
Dérégler, ἐν. φέρω εἰς ἀταξίαν, διαστρέφω, κ. χαλνῶ. se —, αὐτοπ. διαστρέφομαι, ἐμβαίνω εἰς ἀταξίαν, κ. χαλνῶ. un pouls —é ἄτακτος σφυγμός. une machine —ée μηχανὴ συνταραχθεῖσα, κ. χαλασμένη. § se —, αὐτοπ. ἐκδιαιτῶμαι, ἐξοπέλλω, ἐξολισθαίνω, διαφθείρομαι, κ. παραλύω. une vie —ée ἐκδεδιαιτημένη ζωή. une passion —ée πάϑος παράφορον.
Déribans, ἀρ. πλ. βαμβακερὰ τῶν Ἰνδιῶν ὑφάσματα.
Dérider, ἐν. ἀφαιρῶ τὰς ῥυτίδας μεταφ. φαιδρύνομαι. son front s' est —é, il s'est —é ἐφαιδρύνθη, ἔγινεν εὔθυμος.
Déringa, ἀρ. ἴδ. Sison Cannadien, γένος φυτῶν.
Dérision, Ϟ. κατάγελως, περίγελως, μυκτηρισμός. tourner en — σκώπτω, καταγελῶ, μυκτηρίζω, κ. περιπαίζω, περιγελῶ. en —, par — σκωπτικῶς, περιπαικτικῶς, περιγελαστικῶς. il est en — καταγελᾶται, μυκτηρίζεται, περιπαίζεται. il l'insultait avec — τὸν ἐξύβριζε σκώπτων αὐτόν. objet de — καταγέλαστος. une — amère πικρὰ εἰρωνία.
Dérisoire, ἐπ. σκωπτικὸς, καταγελαστικὸς, πρὸς περίγελων γινόμενος.
Déritoire, ἀρ. πιεστήρ, ὀκὸς τῶν ἐλαιοτριβείων.
Dérivatif, ive, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀπαγωγικὸς, (ὁ τὰ ὑγρὰ τοῦ σώματος πρὸς ἓν μέρος διευθύνων).
Dérivation, Ϟ. παροχέτευσις, παρατροπὴ, κ. γύρισμα (ποταμοῦ)· ἐξοχετεία, παραγωγὴ (ὑδάτων). canal de — παραγωγῆς ὀχετὸς διὰ τοῦ ὁποίου τὰ ὕδατα ποταμοῦ χύνονται εἰς τὴν πεδιάδα. § ἀπαγωγὴ, ἡ πρᾶξις τοῦ διευθύνειν τὰ ὑγρὰ τοῦ σώματος πρός τι μέρος. § παραγωγὴ (λέξεως ἀπὸ ἄλλην, ἢ ἀπό τινα γλῶσσαν).
Dérive, Ϟ. ἔξωσις, ἔκκλισις (τοῦ πλοίου ἀπὸ τὴν ὁδόν του), ἡ γωνία τῆς διευθύνσεως τοῦ πλοίου μὲ τὴν τροπιδα αὐτοῦ. le bâtiment va en — τὸ πλοῖον ἐκκλίνει (πλαγίως ἀπὸ τὴν διεύθυνσίν του). il y a de la — ὑπάρχει διάστημα (μεταξὺ τοῦ πλοίου καὶ σκοπέλων ἢ ἀκτῶν, ὥστε δὲν εἶναι φόβος μήπως ἡ ἔκκλισις τὸ ῥίψει κατ' αὐτῶν). § être en — φέρομαι ἀπὸ τὰ κύματα.
Dériver, οὐδ. ἀπαίρω, ἀνάγομαι, κινῶ (ἐπὶ πλοίου) § κατέρχομαι, συμπαρασύρομαι μὲ τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ (ἐπὶ πλοίων). § ἐξωθοῦμαι, ἐκκλίνω τῆς εὐθυβολίας (ἐπὶ πλοίου παρασυρομένου ἀπὸ τὰ κύματα, καὶ τὴν λοξότητα τῶν ἱστίων). § ἐξοχετεύομαι, παρατρέπομαι, χύνομαι κατ' ἄλλην διεύθυνσιν, (ἐπὶ ποταμοῦ). παράγομαι, πηγάζω. de là —ent touts nos malheurs ἐκεῖϑεν πηγάζουν ὅλα τὰ δυστυχήματά μας ce mot —e d'un adjectif ἡ λέξις αὕτη παράγεται ἀπὸ ἐπίϑετον. § ἐν. ἐξοχετεύω, παρατρέπω, παράγω, κ

γυρίζω (τὸν ῥοῦν ὑδάτων) § ἐν. παράγω (λέξιν ἀπὸ ἄλλης). un mot —é παράγωγος λέξις. le verbe et ses —és τὸ ῥῆμα καὶ τὰ παράγωγά του. les —és du verbe τὰ ῥηματικά.

Dérivette, Ϡ. εἶδος ἁλιείας εἰς τὴν ὁποίαν τὰ δίκτυα ἁρίνονται εἰς τὰ ῥεύματα.

Dérivoir, ἀρ. βελόνη (τῶν ὡρολογοποιῶν).

Dérivote, Ϡ. ἐξωστὴρ, κοντὸς, ὁκὲς διὰ τῆς ὁποίας ὠθοῦν τὰς σχεδίας ἀπὸ τὸ παράλιον.

Derle, Ϡ. ἄργιλλος φαιά.

Dermatocarpes, ἀρ. πλ. δερματόκαρπον, τάγμα ἀμανιτῶν.

Dermatodée, Ϡ. δερματώδη, γένος φυτῶν.

Dermatoïde, ἐπ. δερματοειδής.

Dermatopodes, ἀρ. πλ. δερματόποδα, (πτηνὰ, τὰ ἔχοντα δέρμα εἰς τοὺς πόδας).

Derme, ἀρ. δέρμα, ἐπιδερμίς.

Dermeste, ἀρ. δερμηστὴς, ἔντομον καταστρεπτικόν.

Dermestins, ἀρ. πλ. δερμηστοειδῆ, σύστημα ἐντόμων.

Dermobranches ἀρ. πλ δερματοβράγχια, σύστημα μαλακοδέρμων ἀναπνεόντων διὰ βραγχίων ἐξωτερικῶν.

Dermodion, ἀρ. *δερμόδιον, φυτὸν αὐξανόν εἰς κεκομμένους οἴνορων κορμούς

Dermodontes, ἀρ. πλ. *δερμόδοντες, τὸ. Cartilagineux.

Dermographie, Ϡ. δερματογραφία, περιγραφὴ τῆς ἐπιδερμίδος.

Dermologie, Ϡ. δερματολογία, πραγματεία περὶ δέρματος.

Dermorhynques, ἀρ πλ. *τὰ δερματορρύγχα, σύστημα πτηνῶν.

Dermotomie, Ϡ. δερμοτομία, τομὴ τοῦ δέρματος.

Dernier, ère, ἐπ. ἔσχατος, ὕστατος, τελευταῖος. il est le — de sa race εἶναι τῆς γενιᾶς του ὁ ἔσχατος. les —s momens de la vie τὰ λοίσθια, τὰ ἔσχατα. rendre le — soupir ἐκπνέω. dire le — adieu διδωμι τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, κ. ἀποχαιρετῶ dans les —s temps ἐσχάτως en — lieu τελευταίως. en —ère analyse μετ' ἀκριβῆ ἔρευναν, ἐξέτασιν, ἀνάλυσιν. c'est mon — mot εἶναι ἡ ἐσχάτη ἀπόφασις μου. mettre la —ère main, donner la —ère main à quelqu'un ἀποτελειῶ, τελειῶ ἐντελῶς. il est le — des hommes εἶναι ὁ ἔσχατος, ὁ χειρίστος τῶν ἀνθρώπων. Brutus était le — des Romains ὁ Βροῦτος ἦτον ὁ ἔσχατος τῶν Ῥωμαίων, (ὁλ. ὁ ἔσχατος μέγας Ῥωμαῖος.) la —ère année, le — mois τὸ ἔσχατον ἔτος, ὁ ἔσχατος μὴν. § παρελθὼν, (οὖσ.) λήγων (οὖσα), κ. περασμένος. l'année —ère, le mois — τὸ παρελθὸν ἔτος, ὁ λήγων μὴν. § ἔσχατος, ἀνώτατος je lui ai les —ères obligations μεγίστας τῷ χρεώστῳ χάριτας. au — degré εἰς ἀνώτατον βαθμόν. c'est de la—ère cruauté εἶναι τῆς ἐσχάτης σκληρότητος du — ridicule γελοιωδέστατον avec le —imépris μὲ μεγίστην περιφρόνησιν. il ne veut jamais ἢ il veut toujours avoir le — (οὖσ) ὀὲν θέλει νὰ μείνῃ ἀναπολόγητος, θέλει νὰ ὁμιλῇ τελευταῖος. § μέρος τοῦ σφαιριστηρίου.

Dernièrement, ἐπίρ. ἐσχάτως, τελευταίως, πρὸ ὀλίγου.

Dérobement, ἀρ. σανίδωμα (θόλου).

Dérober, ἐν. ὑφαιροῦμαι, ὑποκλέπτω, κλέπτω. ce domestique a —é une bourse, —e son maitre ὁ ὑπηρέτης ἔκλεψε βαλάντιον, κλέπτει τὸν κύριόν του — à quelqu'un ses secrets ὑποκλέπτω τινος τὰ μυστήρια. — à un autre la gloire qui lui est due ὑφαιροῦμαι, στερίζομαι τὴν εἰς ἄλλον ἀνήκουσαν ὀόξαν. § καλύπτω (τὴν ὄψιν), ὑποκρύπτω, κρύπτω. les nuages — aient le ciel à nos yeux τα νέφη μᾶς ἔκρυπτον τὴν ὄψιν τοῦ οὐρανοῦ. le rideau —e une statue τὸ παραπέτασμα κρύπτει, καλύπτει ἄγαλμα. — sa marche à l'ennemi ἀποκρύπτω τὴν πορείαν ἀπὸ τὸν ἐχθρόν. un homme habile à — sa marche (μεταφ.) ἄνθρωπος ἐπιτηδείως ὑποκρυπτόμενος. le secret qu'on voulait me — τὸ μυστικὸν το ὁποῖον ἤθελον νὰ κρύψουν ἀπὸ ἐμέ. § ὑπεξαιρῶ, ἢ ἐπιτηδείως μακρύνω (ἀπὸ κίνδυνον, θάνατον, ἐνοχλήσεις κτλ). § se — à la vue, αὐτοπ κρύπτομαι, γίνομαι ἀόρατος. § se — ὑπεκφεύγω, διαφεύγω. un cheval qui se —e sous son cavalier ἵππος ὑπεκφεύγων ὑπὸ τὸν ἱππέα, καὶ ῥίπτων αὐτόν. ses genoux se —ent sous lui συγκάμπτονται, κ. λυγίζουν τὰ γόνατά του. dérobé, ée, κλαπεὶς, κρυπτὸς, κτλ. l'effet —é τὸ κλοπιμαῖον. escalier —é κρυπτὴ, ὑποκεκρυμμένη κλίμαξ. heures —ées αἱ ἀπὸ τὴν συνήθη ἐργασίαν κλεπτόμεναι ὧραι. fèves —ées ἐκλελεπισμένοι, κ. ξεφλουδισμένοι κύαμοι. à la — ée κρυφίως, ὑποκεκρυμμένως.

Dérocher, ἐν. κατὰ βράχων κρημνίζω, ἐπὶ ἐράκων θηρευόντων τετράποδα. § καθαρίζω (μέταλλα).

Dérogation, Ϡ. (μερικὴ) ἀναίρεσις, παράβασις. — à la loi ἀναίρεσις, τροπολογία τοῦ νόμου.

Dérogatoire, ἐπ. ἀναιρετικὸς, ἐπιφέρων ἀναίρεσιν, ἢ τροπολογίαν.

Dérogeance, Ϡ. ἀποστέρησις τῶν δικαιωμάτων τῆς εὐγενείας.

Dérogeant, te, ἐπ. ἀναιρῶν (οὖσα). un acte — un premier πρᾶξις ἀντιδαίνουσα εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς. actions —es à noblesse πράξεις ἀγενεῖς, ἢ ἐκφαυλίζουσαι τὸν εὐγενῆ.

Déroger, οὐδ. — à ἀθετῶ, ἀναιρῶ, ἀντιδαίνω εἰς (πεᾶξιν προγεγενημένην). — à noblesse, ἢ μόνον — ἐκφαυλίζομαι, γίνομαι ἀγενὴς, ἐκπίπτω, κ. ξεπέφτω. en agissant ainsi vous —ez à votre caractère ταῦτα πράττων βλάπτεις τον χαρακτῆρά σου, πράττεις ἐναντίον αὐτοῦ.

Déroidir, ἢ Déraidir, ἐν. χαλῶ, ὑποχαλῶ, ἀπαλύνω, κ. μαλακώνω. — le caractère (μεταφ.) ἀνίημι, κ. μαλακώνω τον χαρακτῆρα.

Dérompoir, ἀρ. κοπὶς (τῶν χαρτοποιῶν, διὰ τῆς ὁποίας κόπτουν τὰ ῥάκη πρὶν τὰ ῥίψουν εἰς τὸν μύλον).

Dérompre, ἐν. διακόπτω τὴν πτῆσιν, (ἐπὶ ἱέρακος ὁρμῶντος κατὰ πτηνοῦ καὶ διακόπτοντος τὴν πτῆσίν του διὰ μόνης τῆς προτεθλιμμένης τοῦ σώματός του).

Déroquer, τὸ. Dérocher, πρώτη σημ.

Dérougir, ἐν. (καὶ μεσ. καὶ se —, αὐτοπ). ἀποβάλλω, ἢ ἀφαιρῶ τὸ ἐρεύθος, τὸ ἐρυθροῦν χρῶμα, κ. ξεκοκκινίζω.

Dérouillement, ἀρ. κάθαρσις (τοῦ ἰοῦ, τῆς σκωρίας), * ἀποσκωρίασις, κ. ξεσκούριασμα.

Dérouiller, ἐν. καθαίρω (ἀπὸ ἰὸν, σκουριὰν), * ἀποσκωριάζω, κ. ξεσκουριάζω. ce fer commence à se —, αὐτοπ. τὸ σίδηρον ἀρχίζει νὰ ἀποβάλλῃ τὴν σκωρίαν, κ. νὰ ξεσκουριάζῃ. § (μεταφ.) καὶ εἰκ. διαμορῶ, ἀναπτύσσω τινὰ ὡς πρὸς τοὺς τρόπους, τὴν συμπεριφοράν, κ. ξεσκουριάζω. la société finira par le — ἡ συναναστροφὴ θέλει τέλος πάντων τὸν ἀναπτύξει, κ. ξεσκουριάσει il commence à se — ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσηται, κ. νὰ ξεσκουριάζῃ. § se —, μεταφ. καὶ εἰκ. ἀναποιῶ γνῶσίν τινα τὴν ὁποίαν εἶχα λησμονήσει. j'ai dépuis long temps négligé le latin, j'ai besoin de me — πρὸ πολλοῦ ἠμέλησα τὰ λατινικὰ, ἀνάγκη νὰ τ' ἀνακαλέσω εἰς τὴν μνήμην μου.

Déroulement, ἀρ. ἀνέλιξις, ἀνάπτυξις, κ. ξετύλιγμα.

Dérouler, ἐν. ἀνελίσσω, κ. ξετυλίγω. l'étoffe se —e τὸ ὕφασμα ξετυλίγεται les vagues se —aient sur la plage (μεταφ.) τὰ κύματα ἐκυλίοντο εἰς τὴν ὄχθην. au sommet de la montagne un tableau magnifique se —a devant nous εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λαμπρὰ θέα ἀνεπτύχθη ἐμπρός μας. il —a à mes yeux le tableau de ces événements μοὶ παρέστησε τὴν εἰκόνα τῶν περιστάσεων ἐκείνων.

Déroute, Ϡ. φυγὴ (ἐχθροῦ ἡττημέ-

τος). § ὁραῦτις, τροπὴ εἰς φυγήν. mettre en — τρέπω εἰς φυγήν, καταθραύω. être mis en — τρέπομαι εἰς φυγήν. (μεταφ.) ἀνατροπή, ἀταξία ὑποθίσεων, καταστροφή. mettre quelqu'un en — dans une dispute καταβάλλω, κ. ἀποστομόνω τινα εἰς φιλονεικίαν.

Dérouter, ἐν. παρατρέπω, ἐκτρέπω, ἐκβάλλω τῆς ὁδοῦ, κ. παραστρατίζω. § (μεταφ.) ἀναστρέπω τὰ σχέδια, ῥίπτω εἰς ἀμηχανίαν. ceci a —é tous ses plans τοῦτο ἀνέτρεψεν ὅλα τα σχεδιά του. il est tout —é ἀμηχανεῖ.

Derri, ἀρ. εἶδος γῆς παχείας εἰς Ὁλλανδαν ἐμποδίζουσης τὴν διεύθυνσιν τῶν πλημμυρούντων θαλασσίων ὑδάτων.

Derrière, ποσθ. τοπ. ὀπίσω. — quelqu'un ὀπίσω τινός. il avance sans regarder — soi προχωρεῖ χωρὶς νὰ βλέπῃ ὀπίσω του, μεταφ. χωρὶς νὰ διαλοπῇ. § ἐπίρ. ὀπίσω. je l'ai laissé — τὸν ἄφησα ὀπίσω. par — ὀπισθεν. corps de logis de — ὀπισθία θύρα, μεταφ. διεκφυγή. comment traiter avec cet homme? il a toujours quelque porte de — πῶς νὰ διαπραγματευθῇς μὲ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἔχει πάντοτε διεκφυγήν τινα πρόχειρον. faire rage des pieds de — (μεταφ. καὶ οἰκ.) πάντα λίθον κινῶ. laisser quelqu'un bien loin — ὑπερβαίνω, ὑπερτερῶ, κ περνῶ, ξεπερνῶ τινα. sans devant — ἀναστροφάδην ἀντιστρεμμένως, ν. ἀναποδα, ἐμπρὸς, ὀπισω. § le — ἡ les —s (οὐσ. ἀρ.) τὰ ὀπισθια (στρατεύματος). § le — τὰ ὀπίσθια (ζώου, ἀνθρώπου). montrer le — χυδ. δείχνω τὴν ῥάχην μου, φεύγω.

Derris, ἀρ. ἑρρις, γένος σκωλήκων. § ἑρρις, γένος ὀσπρίων τῆς Κίνας.

Dervis, ἡ Derviche, ἀρ. δερβισης, εἶδος μοναχοῦ Ὀθωμανοῦ.

Des, (ἡ γενικὴ πλ. τοῦ ὁριστικοῦ ἄρθρου le, la) τῶν. — hommes, — femmes, — enfans τῶν ἀνδρῶν, τῶν γυναικῶν, τῶν παιδίων. § (ὀνοματικὴ καὶ αἰτιατικὴ πλ. τοῦ ἀορίστου ἄρθρου ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, τίθεται μόνον πρὸ οὐσιαστικοῦ· πρὸ δ' ἐπιθέτου τίθεται de.) —fruits excellens, d'excellens fruits ἐξαίρετοι καρποὶ il avait — vertus εἶχεν ἀρετάς. § ἀπὸ τοὺς, τὰς, τὰ, ἐκ τῶν. il est tiré — meilleurs ouvrages ἐξήχθη ἐκ τῶν καλλιτέρων συγγραμμάτων. il vient — Indes ἔρχεται ἀπὸ τὰς Ἰνδίας.

Dès, προθ. (τόπου καὶ χρόνου). εὐθὺς, ἀπὸ, ἐκ — l'enfance εὐθὺς ἀπὸ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. — hier εὐθὺς ἀπὸ χθὲς, ἀπὸ χθὲς ἤδη. — demain εὐθὺς ἀπὸ αὔριον. — cette époque ἐξ' ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἀμέσως. — la porte εὐθὺς ἀπὸ τὴν θύραν. — lors ἔκτοτε ἤδη, εὐθὺς ἔκτοτε. — lors (μεταφ.) ὡς ἐκ τούτου il était absent; — lors il est innocent ἦτον ἀπὼν ὡς ἐκ τούτου ἐπομένως εἶναι ἀθῶος. § —que ἐπίρ. ἅμα, εὐθὺς, ὡς. — que le soleil s'est levé ἅμα ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος. — que je serai arrivé ἅμα φθάσω. §—que ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ. — que vous le souhaitez ἐπειδὴ τὸ ἐπιθυμεῖς, ἀφ' οὗ τὸ ἐπιθυμεῖς.

Désabuser, ἐν. ἐξάγω, ἐκβάλλω τῆς ἀπάτης, μεταπείθω, κ. ξεγελῶ. se —, αὐτοπ. ἐξέρχομαι τῆς ἀπάτης, δὲν πιστεύω πλέον, πληροφοροῦμαι ἀληθέστερως. je me suis —é des grandeurs ἐγνώρισα τὰ μεγαλεῖα, δὲν ἀπατῶμαι πλέον ἀπὸ αὐτὰ, δὲν ἔχω πλέον τὴν παλαιὰν περὶ αὐτῶν δοξαν, ἢ ὑπόληψιν. je me suis —é de lui ἀπώλεσα τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν μου. un homme —é de tout ἄνθρωπος εἰς οὐδὲν πιστεύων.

Désaccord, ἀρ. διαφορὰ, διαφωνία (ἰδεῶν, φρονημάτων) § διαφωνία (ὄυο μουσικῶν ὀργάνων).

Désaccorder, ἐν. καθιστῶ παράφωνον, χαλ(άω)ῶ, κ. ξεχο(κου)ρδίζω (μουσικὸν ὄργανον) le piano s'est —é τὸ κύμβαλον ἔγινε παράφωνον, ἐχαλάσθη, ἐχαλαρώθη, κ. ἐξεχο(κου)ρδίσθη. § καταστρέφω τὴν συμφωνίαν (χρωμάτων εἰς εἰκόνα).

Désaccoupler, ἐν. ἀποζευγνύω, χωρίζω τὰ ζεύγη. se —, αὐτοπ. ἀποζεύγνυμαι, χωρίζομαι.

Désaccoutumance, ϑ. (ἀρχ.) ἀπομάθησις.

Désaccoutumer, ἐν. ἀπεθίζω, ν. ξεσυνηθίζω. je me suis —é du vin ἀπέμαθα, ἐξεσυνήθισα τὸ κρασί.

Désachalander, ἐν. στερῶ (ἐργαστήριον) τῶν ἀγοραστῶν, μακρύνω τοὺς ἀγοραστὰς, (ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον)

Désalleurer, ἐν. ἀνισοπεδῶ, ἴδ. Affleurer. § οὐδ. ἐξίχω, παρὰ χρυσωταῖς, ἐπὶ χρυσῶν πετάλων ἐξέχοντων τοῦ χαρτιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιτίθενται.

Désalfourcher, οὐδ. ἀναστρῶ τὴν δευτέραν ἄγκυραν.

Désagencer, ἐν. (ἀρχ.) διαλύω (μηχανήν).

Désagréable, ἐπ. ἄχαρις, χαλεπὸς, δυσάρεστος, (ἄνθρωπος, πρᾶγμα, αἴσθησις, ἄκουσμα), κ. ἄνοστος. il est — de εἶναι δυσάρεστον νὰ . . .—à voir δυσάρεστος τὴν ὄψιν.

Désagréablement, ἐπ. χαλεπῶς, δυσαρέστως. il parle — ὁμιλεῖ ἀκόμψως, δυσαρέστως. il est fort — en ce lieu δυσαρεστεῖται, δυσαρέστως ἔχει, διάκειται εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

Désagréer, οὐδ. ἀπαρέσκω, δυσαρεστῶ, δὲν εὐαρεστῶ. si cela ne vous —e pas ἂν τοῦτο δὲν σὲ δυσαρεστεῖ. ses manières me —ent οἱ τρόποι του δὲν μοὶ ἀρέσκουν. § ἀποσκευάζω (τὴν ναῦν), κ. ξαρματόνω.

Désagrément, ἀρ. δυσαρέσκεια il a eu des —s δυσηρεστήθη, ὑπέστη, ἔλαβε δυσαρεσκείας. c'est un — que de l'entendre εἶναι δυσάρεστον νὰ τον ἀκούῃ τις. § σωματικὴ ἀσχημία, ἐλάττωμα.

Désaigner, (προφ. Dessaigner) ἐν. καθαίρω (τὰ ὀξώματα ἀπὸ αἵματα).

Désairer, ἐν. ἐξάγω τὸν ἱέρακα ἀπὸ τὴν φωλεάν του.

Désajuster, ἐν. μεταλλοιῶ, διαταράττω, ταράττω τι ὑπὸ τὴν θέσιν ὅπου εὑρίσκετο εὐθετημένον. μεταφ. ἀνατρέπω (σχέδια) § un cheval —é ἵππος ἀπομαθὼν.

Désallier, (se) αὐτοπ. συνάπτω ἀπροσφυῆ γάμον.

Désalterer, ἐν. καταπαύω τὴν δίψαν. se —, αὐτοπ. καταπαυω τὴν δίψαν μου, πινω.

Désancher, ἐν. ἀπογλωττίζω, ἀφαιρῶ τὴν γλωττίδα (ἀπὸ μουσικόν τι ὄργανον).

Désancrer, οὐδ. ἀναστρῶ, κ. σηκόνω τὴν ἄγκυραν.

Désappareiller, ἐν ἴδ. Dépareiller. § ἐμποδίζω τὰς πρὸς ἀπόπλουν παρασκευάς.

Désapparier, ἐν. μονόω, ἀφαιρῶ ἀπὸ ζεύγος πτηνῶν τὸ ἕν.

Désappointement, ἀρ. ψεῦσις ἐλπίδος, δυσαρέσκεια διὰ ψεῦσιν ἐλπίδος. la place qu'il espérait avoir a été donnée à un autre; c'est pour lui un grand — ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἤλπιζεν ἐδόθη εἰς ἄλλον, ἡ ἀποτυχία αὕτη ἦτον πολλὰ ἐπαισθητὴ εἰς αὐτόν. je ne l'y trouvai pas à mon grand — μὴ εὑρὼν αὐτὸν ἐκεῖ δυσηρεστήθην μεγάλως διὰ τὴν ἀποτυχίαν.

Désappointer, ἐν. ψεύδω τινὰ τῆς ἐλπίδος, δυσαρεστῶ διὰ ψεῦσιν ἐλπίδος. cet ouvrage m'a—é τὸ σύγγραμμα τοῦτο μ' ἔψευσε τῆς ἐλπίδος μου, τὸ εὗρον κατώτερον τῶν ἐλπίδων μου, δὲν μὲ ἤρεσεν ὅσον ἤλπιζα. je suis —é ψεύδομαι τῶν ἐλπίδων μου, δυσαρεστοῦμαι διὰ ψεῦσιν ἐλπίδων. j'ai été —é en lisant cet ouvrage ἐψεύσθην τῶν ἐλπίδων μου ἀναγινώσκων τὸ σύγγραμμα τοῦτο. j'ai été—é en apprenant cette nouvelle τὸ νέον τοῦτο μ' ἐλύπησε, ψεύδει με τῆς ἐλπίδος μου, ἐλυπήθην ψευσθεὶς τῶν ἐλπίδων μου εἰς τὴν εἴδησιν ταύτην. §— une étoffe, ἴδ. dépointer. § διαγράφω στρατιώτην ἀπὸ τὸ στρατολόγιον. (ἀρχ.)

Désapprendre, ἐν. ἀπομανθάνω, λησμονῶ ὅ,τι ἤξευρα.

Désapprobateur, trice, οὐσ. ἀποδοκιμαστὴς. § ἀποδοκιμαστικὸς, ἀποδοκιμάζων.

Désapprobation, Ϛ. ἀποδοκιμασία.
Désappropriation, Ϛ. ἀπαλλοτρίωσις (τῶν ὑπαρχόντων). — de soi-même ἀπάρνησις ἑαυτοῦ.
Désapproprier, (se) αὐτοπ. ἀπαλλοτριῶ. se — d'un bien ἀπαλλοτριῶ κτῆμα.
Désapprouver, ἐν. ἀποδοκιμάζω. je — sa conduite ἀποδοκιμάζω τὴν διαγωγήν του. je — qu'il aille δὲν ἐγκρίνω νὰ πηγαίνῃ.
Désarborer, ἐν. καταίρω (τὴν σημαίαν), ἀφαιρῶ τοὺς ἱστούς.
Désarçonner, ἐν. ἀποσείω (τὸν ἱππέα), τὸν ῥίπτω ἀπὸ τὸ ἐφίππιον. § μεταφ. καὶ οἰκ. καταθορυβῶ, φέρω εἰς ἀμηχανίαν (τὸν ἀντίδικον), ἀποστομ(όω)ῶ.
Désargenter, ἐν. ἀφαιρῶ τὸν ἄργυρον ἀπὸ ἐπάργυρόν τι σκεῦος
Désarmement, ἀρ. ἀφόπλισις, ἀφοπλισμὸς (ἀνθρώπου, τόπου, πλοίου). § διάλυσις (τῶν στρατευμάτων). § ἡ ἀφόπλισις, εἰς τὸν διαξιρισμὸν στρογγύλης τινὸς, διὰ τῆς ὁποίας τεινάσσεται τοῦ ἀντιπάλου τὸ ξίφος.
Désarmer, ἐν. ἀφοπλίζω, ἀφαιρῶ τὰ ὅπλα. on le — a de son épée τῷ ἀφῄρεσαν τὸ ξίφος του. il s'est —é ἀφωπλίσθη, κατέθεσε τὰ ὅπλα. — un vaisseau ἀφοπλίζω, κ. ξαρματόνω πλοῖον. — une ville ἀφοπλίζω τὴν πόλιν, λαμβάνω τὰ ὅπλα τῶν πολιτῶν. μεταφ. — la colère, la vengeance de quelqu'un ἡ ἁπλῶς — quelqu'un κατευνάζω, καταπραΰνω, κάμπτω τὴν ὀργήν, τὴν ἐνδίκησίν τινος, καταπραΰνω, κάμπτω τινά. § οὐδ. καταθέτω τὰ ὅπλα, διαλύω τὰ στρατεύματα. toutes les puissances ont —é ὅλαι αἱ δυνάμεις κατέθεσαν τὰ ὅπλα, διέλυσαν τὰ στρατεύματά των. ce vaisseau doit — τὸ πλοῖον τοῦτο πρέπει ν' ἀφοπλισθῇ. —é, μετ ἄοπλος.
Désarrimer, ἐν. μεταστοιβάζω, ξοιβάζω ἄλλως (τὸ φόρτωμα πλοίου).
Désarroi, ἀρ. οἰκ. σύγχυσις, ἀταξία. en —, dans le — ἄνω κάτω.
Désassembler, ἐν. διαλύω (ξύλα συνηρμοσμένα).
Désassortir, ἐν. διαρμόζω, καταστρέφω, διαλύω τὸ συγκρότημα, τὸ συναρμολόγημα. Ἀφαιρῶ ἢ μετατίθημί τι ἀπὸ τὸ συγκρότημα, ὥστε ἡ συναρμολογία νὰ καταστραφῇ.
Désastre, ἀρ. συμφορά. éprouver un — περιπίπτω εἰς συμφοράν.
Désastrement, ἐπίρ. δυστυχῶς.
Désastreux, euse, ἐπ. ὀλέθριος, θλιερός. un événement — συμφορά.
Désavantage, ἀρ. ἐλάττωμα. le — du poste, des armes τὸ ἐλάττωμα τῆς θέσεως, τῶν ὅπλων. avoir du — ἐλαττοῦμαι, κατώτερός εἰμι. l'infenterie a le — dans la plaine contre la cavalerie τὸ πεζικὸν ἐλαττοῦται τοῦ ἱππικοῦ εἰς τὴν πεδιάδα. malgré tous ces —s il tenait bon μ' ὅλον ὅτι ἐλαττούμενος καθ' ὅλα ταῦτα, ἐπέμενε. § βλάβη, ζημία. ceci a tourné à son —τοῦτο ἀπέβη πρὸς βλάβην του. l'ennemi s'est retiré avec — ὁ ἐχθρὸς ἀπεσύρθη μὲ ζημίαν του. être, se montrer à son — εἰμί, δείκνυμαι ἐλάσσων ἑαυτοῦ, κατώτερος, χείρων ἀφ' ὅ,τι εἶμαι συνήθως. prendre quelqu'un à son — καταλαμβάνω τινὰ ἐλάσσονα ἑαυτοῦ ὄντα, εἰς κακὰς, εἰς δεινὰς περιστάσεις.
Désavantageusement, ἐπίρ. κακῶς, ἐπιβλαβῶς, ἀσυμφόρως. parler — de quelqu'un κακῶς λέγω περί τινος, κακολογῶ, κατηγορῶ τινα.
Désavantageux, euse, ἐπ. ἀσύμφορος, ἐπιβλαβής. poste — ἐπισφαλὴς θέσις (στρατευμάτων).
Désaveu, ἀρ. ἐξάρνησις, ἄρνησις § ἀποκήρυξις, μὴ ἀναγνώρισις (δογμάτων, διαγωγῆς κτλ.). § ἀπάρνησις, (μὴ ἀναγνώρισις τέκνου).
Désaveugler, ἐν. ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμοὺς (τινος), δείκνυω εἴς τινα τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν παρεγνώριζε.
Désavouer, ἐν. ἀρνοῦμαι. § ἀπαρνοῦμαι, ἀποκηρύττω, δὲν ἀναγνωρίζω ὡς ἐμόν (πρᾶγμα, δόγμα, ἰδέαν κτλ.)—les paroles d'un embassadeur ἀποκηρύττω, δὲν ἐπικυρῶ τοὺς λόγους πρέσβεως. § ἀναιρῶ (τί τὸ ὁποῖον εἶπα). un homme qui —e ἔξαρνος
Desceller, ἐν. ἀποσφραγίζω § ἀφαιρῶ τον μόλυβδον ἢ τὸν ἀτβέστην ὅστις στερεοῖ τοὺς στροφεῖς εἰς τὰς θύρας. § στιλβόω τὴν ἐπιφάνειαν τῶν καθρεπτῶν.
Descendance, Ϛ. ἀπογονία, οἱ ἀπό τινος καταγόμενοι.
Descendant, te, ἐπ. κατιών, κατερχόμενος, καταβαίνων. ligne —e ἡ κατιοῦσα γραμμὴ, οἱ κατιόντες συγγενεῖς, ἡ ἀπογονία. gamme —e ἡ κατιοῦσα κλίμαξ (μουσικὴ, ἡ κλίμαξ χωροῦσα ἀπὸ ὀξεῖς ποὸς βαρεῖς τόνους) progression —e κατιοῦσα σειρα (εἰς τὴν ἄλγεβραν, ὅπου οἱ ὅροι προχωροῦν μειούμενοι). signes —s τὰ κατιόντα σημεῖα (τοῦ ζωδιακοῦ, τὰ ἀπὸ τοῦ θερεινοῦ μέχρι τοῦ χειμερινοῦ ἡλιοστασίου). garde —e ἡ ἀποχωροῦσα φυλακή. la marée —e ἡ ἄμπωτις
Descendant, te, οὐσ. ἀπόγονος. les —s des Hellènes οἱ ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων. § ὁ κατιών, ἡ κατιοῦσα, (υἱὸς, θυγάτηρ, ἔγγονος, δισέγγονος κτλ.)
Descendre, οὐδ. κατέρχομαι, καταβαίνω. — d'un bateau ἀποβαίνω τοῦ πλοίου. — à terre ἡ μόνον — ἀποβαίνω εἰς τὴν ξηράν. il est — du ἡ il a — du d'une ἡ une montagne κατέβη ἀπὸ τὸ ἢ τὸ ὄρος. faire — καταβιβάζω. — du trône μεταφ. καταβαίνω τοῦ θρόνου, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχήν, παραιτοῦμαι τῆς βασιλείας. — au cercueil, au tombeau καταβαίνω εἰς τὸν τάφον, ἀποθνήσκω. sa chevelure—d jusqu' aux talons ἡ κόμη του κατέρχεται, κρέμαται ἕως τὰς πτέρνας.—en soi même ἐμβαθύνω εἰς ἐμαυτὸν, ἐξετάζω τὴν συνείδησίν μου. la justice a —u chez lui δικαστικὸς κλητὴρ μετέβη εἰς τὸν οἶκόν του (πρὸς ἐξέτασιν, σύλληψιν κτλ.) qui va en —ant κατάντης, κατωφερὴς. robe qui —d jusqu' aux pieds ποδήρης χιτών. § les soldats —ent la garde οἱ στρατιῶται ἀποχωροῦν τῆς φυλακῆς (ἄλλων ἀντικαταστάντων). §—dans les détails d'une affaire ἐνδιατρίβω εἰς τὰ καθέκαστα ὑποθέσεως. § εἰσβάλλω. les ennemis —irent dans le pays οἱ ἐχθροὶ εἰσέβαλον εἰς τὸν τόπον. § καταλύω, κ. κονεύω (μεθ' ὁδοιπορίαν). § συγκαταβαίνω, καταδέχομαι, ταπεινοῦμαι. je —dis à me justifier συγκαταβαίνω νὰ δικαιολογηθῶ je—dis jusqu'à le prier ἐταπεινώθην τοσοῦτον ὥστε νὰ τὸν παρακαλέσω. § — la rivière καταπλέω, καταβαίνω, κατέρχομαι τὸν ποταμὸν, πλέω κατὰ τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ. § ταπεινοῦμαι. le baromètre —d τὸ βαρόμετρον ταπεινοῦται. la marée —d ἡ παλίρροια ἀποσύρεται, γίνεται ἄμπωτις. § — la voix ὑφίεμαι τὴν φωνήν. sa voix ne peut — plus bas ἡ φωνή του δὲν δύναται νὰ ὑφεθῇ, νὰ καταβῇ περισσότερον. § κατάγομαι. § ἐν. καταβιβάζω.
Descension, Ϛ. (ἄχρ.) ἡ ταπείνωσις (σημείου ἢ τόξου τοῦ ἰσημερινοῦ ὡς πρός τινα ἀστερισμόν). ῖδ. Descension.
Descente, Ϛ. κατάβασις, κάθοδος. à la — ἐπὶ τῆς καταβάσεως. la— aux enfers ἡ εἰς ᾅδου κάθοδος. la — de la montagne ἡ ἐκ τοῦ ὄρους κατάβασις. la — de la croix ἡ ἐκ τοῦ σταυροῦ κατάβασις. la— des eaux ἡ ταπείνωσις τῶν ὑδάτων, ἡ ἄμπωτις. je le vis à la— de la voiture τὸν εἶδα καταβαίνοντα τοῦ ὀχήματος. (ἀναφέρεται πάντοτε εἰς τοῦ ῥήματος τὸ ἀντικείμενον). § ἀπέβασις (ἐχθρική). § ἔφοδος, εἰσβολὴ (ἐχθρική) § μετάβασις (δικαστικῶν ἀρχῶν εἰς τι μέρος πρὸς ἔρευναν, σύλληψιν κτλ) § κατάβασις, κάταντες, κατωφέρεια, κ. κατήφορος.—du fossé, ὁ καταβαθμὸς τῆς τάφρου (ῥῆγμα εἰς τὸν ἀντίκρημνον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ πολιορκῶν κατέρχεται εἰς τὴν

πάρρον). § κήλη, ἐντεροκήλη, κ. σπάσιμον qui a une — ἐντεροκηλήτης, κ. σπασμένος. § — de matrice κατάβασις τῆς μήτρας. § ὑδρορρόη, σωλὴν τοῦ νεροχύτου. § κάθεσις, καταβιβασμὸς, τὸ καταβιβάζειν. — d'une immage ἡ κάθεσις εἰκόνος ἀπὸ τὸν τοῖχον.

Deschampsie, Θ. εἶδος αἴρας, φυτόν.

Descripteur, ἀρ. (ὀλιγ. ἐν χρ). περιγραφεὺς, γράψας περιγραφήν.

Descriptif, ive, ἐπ. περιγραφικός. le style — τὸ περιγραφικὸν ὕφος. géométrie —ive ἡ περιγραφικὴ γεωμετρία.

Description, Θ. περιγραφὴ, διαγραφὴ. la — d'un pays, d'une bataille, d'une plante περιγραφὴ τόπου, μάχης, φυτοῦ κ τ λ. § περιγραφὴ, ἀτελὴς ὁρισμὸς (εἰς τὴν λογικήν). § καταγραφὴ (σκιυῶν, ἐπίπων).

Desséchouer, ἐν. μετεωρίζω, κ. σηκόω (τὴν ναῦν ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου εἶχεν ἐξοκείλει).

Désemballage, ἀρ. ἄνοιγμα, λύτιμον στρωματοδέσμων ἢ φορτίων.

Désemballer, ἐν. ἀνοίγω, λύω στρωματοδέσμα ἢ φορτία.

Désembarquement, ἀρ. ὁ ἐκ νέου ἀποβιβασμὸς (ἀπὸ πλοίων, πραγμάτων ἐπιβιβασθέντων, πρὶν ἢ ἀποπλεύσωσιν, ἢ πρὶν φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των).

Désembarquer, ἐν. ἀποβιβάζω αὖθις (ἐπιβιβασθέντα εἰς πλοῖον πράγματα, πρὶν ἢ μεταφερθῶσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των).

Désembourber, ἐν. ἐξάγω, κ. ξεκολλῶ, ἀπὸ τὸν βόρβορον. se —, αὐτοπ. ἐξέρχομαι, κ. ξεκολλῶ ἀπὸ τὸν βόρβορον.

Desemparer, οὐδ. μετακινοῦμαι, ἐγκαταλείπω τὸν τόπον ὅπου εὑρίσκομαι. les ennemis ont —é οἱ ἐχθροὶ ἐγκατέλιπον τὴν θέσιν των. § ἐν. — la ville, le camp ἐγκαταλείπω τὴν πόλιν, τὸ στρατόπεδον. sans — ἀμετακινήτως, εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. l'assemblé a statué sans — ἡ συνέλευσις ἀπεφάσισεν εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν. § ἐν ἀποσκευάζω ναῦν, θραύω τοὺς ἱστούς της, τὴν καθιστῶ ἄπλουν.

Désempenné, ée, ἐπ (ἄχρ.) ἄπτερος. il va comme un trait —πηγαίνει στραβά.

Désempeser, ἐν. ἀποπλύνω τὴν μαζαλιδα, μάζαλην, κόλλαν, κ. ξεκολλάρω. se —, αὐτοπ. ἀποβάλλω τὴν μαζαλιδα, κ. ξεκολλαρίζομαι.

Désemplir, ἐν. κεν(οω)ῶ, κ. ἀδειάζω, εὐκερόω κατα μέρος, κάμνω τι νὰ μὴν ἦναι πολλὰ γεμάτον. se —, αὐτοπ. κενοῦμαι, κ. ἀδειάζω, εὐκερόω, παύω τοῦ νὰ εἶμαι πλήρης. § οὐδ. (ἐν χρήσει σχεδὸν μόνον μετ' ἀρνήσεως). il ne —it pas δὲν κενοῦται, δὲν παύει ποτὲ τοῦ νὰ εἶναι πλήρης.

Désemplotoir, ἀρ. σιδηροῦν ἐργαλεῖον πρὸς ἐξαγωγὴν ἀπὸ τὸν λάρυγγα τῶν ἱεράκων τοῦ κρέατος τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ χωνεύσωσιν.

Désenchantement, ἀρ. λυσις τῶν γοητειῶν, * ἀπογοήτευσις. (μεταφ.) ἀπογοήτευσις, κ. ξεμάγευμα, ἀπόσβεσις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἀπόσπασις ἀπὸ τὴν θελγουσαν ἢ γοητεύουσαν ἐπιρροὴν τινος πράγματος.

Désenchanter, ἐν. λύω τὰς ἐπῳδὰς, γοητείας, κ. μάγια, ξεμαγεύω. (μεταφ.) *ἀπογοητεύω, καταστρέφω τὸν ἐνθουσιασμὸν διά τι. j'ai été —é de ἀπεγοητεύθην, ἀπώλεσα τὸν ἐνθουσιασμόν μου διά τι, ἐψυχράνθην πρὸς αὐτὸ, δὲν μὲ γοητεύει πλέον.

Désenclouage, ἀρ. ἀπόσπασις καρφίου, ἀποκαθήλωσις, κ. ξεκάρφωμα (πυροβόλου).

Désenclouer, ἐν. ἀποσπῶ καρφίον, (ἰδίως ἀπὸ πόδα ἵππου, καὶ ὀπὴν κανονίου).

Désenfiler, ἐν. ἐξίημι (κλωστὴν κτλ.), κ. ξεπερνῶ (κλωστὴν, χάνδρας, κτλ)

Désenfler, ἐν. ἐκπνευματ(όω)ῶ, διαφορῶ (ὄγκωσιν, οἴδημα), κ. ξεφουσκόνω, ξεπρήσκω. § —, οὐδ. καὶ se —, αὐτοπ. ἐκπνευματοῦμαι, διαλύεται ὁ ὄγκος μου, κ. ξεφουσκόνω, ξεπρήσκομαι.

Désenflure, Θ. διαφόρησις, ἐκπνευμάτωσις, διάλυσις πρήσματος, κ. ξεφούσκωμα, ξέπρησμα.

Désenforester, ἐν. (εἰς τὸ ἀγγλικὸν δίκαιον), ἀφαιρῶ γῆν τινα ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν βασιλικῶν δασονόμων.

Désengrener, ἐν. διακρίνω, διασπῶ, χωρίζω (δύω συμπεπλεγμένα σώματα).

Désenivrer, ἐν. (τὸ en προφ. an) ἀνανήφω, ἀπομεθύσκω τινὰ, κ. ξεμεθῶ (τινά.) μετ. mon enthousiasme dura peu, la reflection l'a —é ὁ ἐνθουσιασμός μου δὲν διήρκεσε πολύ, ἡ σκέψις τὸν ἔσβυσε, ἡ μ' ἐξεμέθυσεν. § οὐδ. καὶ αὐτοπ. se —, ἐκνήφω, ἀνανήφω, ἀπομεθύσκομαι, κ. ξεμεθῶ

Désenlacement, ἀρ. διάπτυξις, διάλυσις, κ ξετύλιγμα συμπεπλεγμένων.

Désenlacer, ἐν. διαπτύσσω, διαλύω κ. ξετυλίσσω συμπεπλεγμένα.

Désenlaidir, ἐν. (ἄχρ.) ἀφαιρῶ τὴν ἀσχημιαν.

Désennuyer, ἐν. — quelqu'un διασκεδάζω (τὴν πλῆξίν τινος). se —, αὐτοπ διασκεδάζω τὴν πλῆξιν μου

Désenrayer, ἐν. — la roue, ἡ μονον — λύω τὸν ἐποχίαν, τὴν τροχοπέδην, τὴν ἄλυσιν ἥτις ἐμποδίζει τὸν τροχὸν νὰ στρέφηται.

Désenrhumer, ἐν. παύω τὸν καταῤῥουν, τὴν καταῤῥοήν. se —, αὐτοπ. παύω καταῤῥεῖζόμενος, κ. ξεκαταῤῥοΐαζομαι.

Désenrouer, ἐν. παύω τὸ βράγχος, κ. ξεβραχνιάζω. se —, αὐτοπ. παύω βραγχιῶν, κ. ξεβραχνιάζω.

Désensevelir, ἐν. ἐκβάπτω, ἐκσαβαν(όω)ῶ.

Désensorceler, ἐν. λύω τὰς γοητείας, κ. τὰ μάγια, ξεμαγεύω. (μεταφ.) *ἀπογοητεύω.

Désensorcellement, ἀρ. λύσις τῶν γοητιῶν, κ. ξεμάγευμα.

Désentêter, ἐν. παύω τὸ πεῖσμα (τινος περί τινος πράγματος), μεταπείθω.

Désentortiller, ἐν. ἀναλύω, διακρίνω (συγκεχυμένον τι), κ. ξεμπερδεύω.

Désentraver, ἐν. λύω τὰς πέδας, (τὰ δεσίματα τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου).

Désenvenimer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ φάρμακον, ἢ ἐξασθενῶ τὴν δύναμίν του.

Désenverguer, ἐν. περιαιρῶ, ὀφαιρῶ τὰ ἱστία ἀπὸ τὰς κεραίας.

Désequiper, ἐν. ἀφοπλίζω (τὰ πλοῖα), ἀποβιβάζω τοὺς ἐν αὐτοῖς ναύτας.

Désergoter, ἐν. σχίζω πρῆσμά τι τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου.

Désert, te, ἐπ. ἔρημος (ὁ καὶ ἡ καὶ ἐρήμη). lieu, rocher—τόπος, βράχος ἔρημος. ville, plage —e πόλις, ὄχθη ἔρημος. appel — ἔφεσις ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν ἐξητήθη ἐπικύρωσις κατὰ τὴν ἀρχαίαν γαλλικὴν οἰκονομίαν.

Désert, ἀρ. ἡ ἔρημος les —s de l'Afrique αἱ ἔρημοι τῆς Ἀφρικῆς. faire d'un pays un — κατερημ(όω)ῶ τὸν τοπον. cet endroit est un — ὁ τόπος οὗτος εἶναι ἔρημος, ἄχαρις κτλ.. prêcher dans le — διδάσκω εἰς τὴν ἔρημον, λέγω εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων.

Déserter, ἐν. λειποτακτῶ.— l'armée ἢ de l' — λειποτακτῶ ἀπὸ τὸ στράτευμα.—à l'ennemi αὐτομολῶ πρὸς τὸν ἐχθρόν.—la bonne cause, — un parti λειποτακτῶ ἀπὸ τὴν καλὴν μερίδα, ἀπὸ τὴν δεῖν φατρίαν. § φεύγω (ἀπό τι μέρος) κ la fumée me fit — ὁ καπνος μὲ ἠνάγκασε να φύγω. — un lieu ἢ d'un lieu ἐγκαταλείπω τόπον τινά. —é, ée, μετοχ. ἐγκαταλελειμμένος. des maisons —es οἰκίαι ἐγκαταλελειμμέναι (ἀπὸ τοὺς κατοίκους).

Déserles, ἡ Botres, Θ. πλ. ψαλίδες τῶν ἐριευχο-ργῶν.

Déserteur, ἀρ. λειποτάκτης, ἐγκαταλείπων ἄνευ ἀδείας το τάγμά του. μεταφ. λειποτάκτης, ὁ ἐγκαταλείπων τὸ κόμμα, τοὺς φίλους του.

Désertion, Θ. λειποταξία (ἀπὸ στράτευμα, ἀπὸ κόμμα, κτλ) — d'appel ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ζήτησις ἐπικυρώσεως τῆς γενομένης ἐφέσεως, κατὰ τὴν ἀρχαίαν γαλλικὴν οἰκονομίαν.

Désespérade, Θ. à la —, ἐπίρ. ἀπηλπισμένως, ἀπονενοημένως. se battre à la — ἐκθύμως μάχομαι.

Désespérant, te, ἐπ. ἀπελπιστικὸς ἐτέων ἀπελπισίαν. cela est — τοῦτο ἀπελπίζει.

Désespérément, ἐπίρ. ἀπηλπισμένως, μιχρι ἀπελπισίας.

Désespérer, οὐδ. ἀπελπίζομαι, ἀπογινώσκω, ἔρχομαι εἰς ἀπόγνωσιν. ne —ez pas μὴ ἀπελπίζου je —ère de lui δὲν ἔχω δι' αὐτὸν ἐλπίδα. je —ère de sa guerrison δὲν ἔχω ἐλπίδα, δὲν μοὶ μένει ἐλπὶς διὰ τὴν ἀνάρρωσίν του § se—, αὐτοπ. καταθλίβομαι, ἔρχομαι εἰς ἀπόγνωσιν, (ἀπὸ θλῖψιν). § ἐν. ἀπελπίζω.ne me—ez pas μὴ μὲ ἀπελπίζῃς. §—ὸ, ὲς, μετοχ. ἀπηλπισμένος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἐλπίς. c'est un homme —é ἄνθρωπος εἰς ἀπόγνωσιν ἐλθών, ἀπονενοημένος. il se bat en —é μάχεται ἐκθύμως, λυσσωδῶς, ἀπονενοημένως. il court, il crie comme un — τρέχει, φωνάζει ὡς ἔξω φρενῶν, ὡς ἀπονενοημένος, μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις. il est —é des médecins οἱ ἰατροὶ τὸν ἀπηλπισαν. une affaire —ée ὑπόθεσις ἀπηλπισμένη, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει ἐλπίς. un état —é κατάστασις ἀπογνώσεως. une résolution —ée ἀπόφασις ἀπονενοημένη. § —é κατατεθλιμμένος, εἰς ἄκρον λυπημένος. il est —é de la mort de son frère εἶναι κατατεθλιμμένος διὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν θάνατον. je suis —é de vous avoir dérangé λυποῦμαι μεγάλως, ὅτι σᾶς ἐτάραξα.

Désespoir, ἀρ. ἀπελπισία, ἀπόγνωσις. faire le — de quelqu'un ἀπελπίζω, καταθλίβω τινα. jeter, plonger dans le —, reduire au — ῥιπτω, βυθίζω, φέρω εἰς ἀπελπισίαν. être dans le — εἶμαι ἀπηλπισμένος, εἰς ἀπελπισίαν. se livrer au — παραδίδομαι εἰς ἀπελπισιαν. acte de — ἀπόνοια, πρᾶξις ἀπονενοημένη. être au — λυποῦμαι μεγάλως. je suis au — de ne pouvoir vous obliger λυποῦμαι μεγάλως ὅτι δὲν σύναμαι να σᾶς ὑποχρεώσω. une chosn me met au — ἐν τι μὲ θλίβει μεγάλως. en — de cause πάσης ἄλλης ἐλπίδος ἀποιεσθείσης, ἀπὸ ἀπελπισίαν (καλλιτέρου) ce travail est mon — ἡ ἐργασία αὕτη μὲ φέρει εἰς ἀπελπισίαν. Homère est le — des touts les poëtes ὁ Ὅμηρος ἀπελπίζει ὅλους τους ποιητὰς (ὡς ἀμίμητος).

Desfontaine, Ὃ. * δεσφοντανίνα, ἡ λιγνία, εἶνδρον τῆς Περουβίας φέρον ἄνθη ὡραῖα.

Desforge, ἀρ. * δεσφοργία, εἶνδρον τῆς νήσου Βουρβώνος

Déshabillé, ἀρ. ἐωθινὴ ἐσθὴς (τῶν γυναικῶν).

Déshabiller, ἐν. ἀποδύω, ἐκδύω, κ. γδύνω, ξαλλάζω (τινὰ, ἐνδύματά τινος) se —, αὐτοπ. ἀποδύομαι, ἐκδύομαι, κ. γδύνομαι, ξαλλάζω, (ἀποθέτω τὰ φορέματά μου ἁπλῶς, ἢ ἀποθέτω τὰ καλά μου φορέματα διὰ νὰ ἐνδυθῶ ἄλλα κατώτερα) § οὐδ. (οἰκ.) il a été une semaine sans — μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα δὲν ἐξεδύθη, ἐξαλλαξε.

Déshabité, ée, ἐπ. ἀκατοίκητος.

Déshabituer, ἐν. ἀπεθίζω, κ ξεσυνηθίζω, κόπτω τὴν συνήθειαν. vous devez l'en — πρέπει νὰ τὸν ξεσυνηθίσῃς, νὰ τὸν κόψῃς αὐτὴν τὴν συνήθειαν. se —, αὐτοπ. ἀπεθίζομαι, κ. ξεσυνηθίζω, κόπτω τὴν συνήθειαν. il s'est —é ἐξεσυνήθισεν, ἔκοψε τὴν συνήθειάν του.

Désharnacher, ἐν. ἀφαιρῶ ἀπὸ τὸν ἵππον τὰ φάλαρα.

Déshérence, Ὃ. ἀκληρία, τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον εἶχε τὸ δημόσιον τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ἀκλήρους. droit de — δικαίωμα ἀκληρίας succession en — κατ' ἀκληρίαν κληρονομία. bien tombé en— κτῆμα καθεστὸς εἰς ἀκληρίαν.

Déshériter, ἐν. ἀποκληρ(όω)ῶ, ἀπόκληρον καθιστῶ, κηρύττω. un homme —é par la nature ἄνθρωπος ἀδικηθεὶς ἀπὸ τὴν φύσιν.

Désheurer, ἐν. (οἰκ. καὶ ὁλ. ἐν χρ.) ταράττω τὴν τάξιν τῶν ὡρῶν τινος.

Déshonnête, ἐπ. ἄσεμνος, αἰσχρός. action — αἰσχουργία. propos — αἰσχρολογία. tenir des propos —s αἰσχρολογῶ.

Déshonnêtement, ἐπίρ. ἀσέμνως, αἰσχρῶς.

Déshonnêteté, Ὃ. αἰσχρότης, τὸ ἄσεμνον.

Déshonneur, ἀο. ἀτιμία, ὄνειδος, αἶσχος. elle a mis le comble à son — ἐκορύφωσε τὸ ὄνειδός της elle est le — de sa race εἶναι τὸ ὄνειδος τοῦ γένους της. il fait mon — μὲ καταισχύνει, μὲ ἀτιμάζει. tenir à—ἐπονείδιστον θεωρῶ. prier quelqu'un de son — (οἰκ.)ἐξαιτοῦμαι ἀτοπόν τι ἀπό τινα.

Déhonorable, τὸ. Déshonorant.

Déshonorant, te, ἐπ. ἀτιμωτικὸς, ἀτιμάζων, προστρίβων ἀτιμίαν, καταισχύνην, ὄνειδος, ἐπονείδιστος.

Déshonorer, ἐν. προστρίβω ἀτιμίαν, αἰσχύνην, ὄνειδος, ἀτιμάζω, καταισχύνω. cette cruauté a —é sa victoire ἡ σκληρότης αὕτη ἠμαύρωσε τὴν νίκην του. § — une femme, une fille ἀτιμάζω, καταισχύνω γυναῖκα, καταχρῶμαι αὐτῆς. § se—, αὐτοπ. προστρίβω εἰς ἐμαυτὸν ἀτιμίαν, ὄνειδος, ἀτιμάζομαι.

Désiguatif, ive, ἐπ. (τὸ g προρ. gue) διακριτικὸς, παραστατικὸς, συμβολικὸς, ἐμφαντικός. les épis sont un attribut — de Cérès οἱ στάχυες εἶναι διακριτικὸν, συμβολικὸν σημεῖον τῆς Δήμητρος.

Désignation, Ὃ. δήλωσις. sans—du temps et du lieu ἄνευ δηλώσεως χρόνου καὶ τόπου. § διαγραφὴ, χαρακτηρισμός. la — du lieu était si précise que je ne pouvais me tromper ἡ διαγραφὴ του τόπου ἦτον τόσον ἀκριβὴς, ὥστε δὲν ἐδυνάμην ν'ἀπατηθῶ. § προσδιορισμὸς (διά τινα δημόσιον. θέσιν). il mourut après avoir fait la — de son successeur ἀπέθανε δηλώσας, προσδιορίσας τὸν διάδοχόν του.

Désigner, ἐν. δηλ(όω)ῶ, παριστ(άω)ῶ, ἐμφαίνω. je lui ai —é le lieu τῷ ἐδήλωσα τὸν τόπον. les anciens —aient l'éternité par un serpent qui se mord la queue οἱ ἀρχαῖοι παριστων, ἐνέφαινον τὴν αἰωνιότητα δι' ὄφεως δαγκάνοντος τὴν οὐράν του. — quelqu'un du doigt δείκνυω τινὰ μὲ τὸν δάκτυλον, δακτυλοδεικτῶ. § εἰμὶ τὸ σημεῖον, παριστῶ, μηνύω. l'aiguille — e l' heure ὁ ὡροδείκτης παριστᾷ τὴν ὥραν. ce vent —e la pluie ὁ ἄνεμος οὗτος μηνύει βροχήν. § προσδιορίζω. — l heure προσδιορίζω τὴν ὥραν. l'heure —ée ἡ προσδιορισμένη, ἡ τεταγμένη ὥρα.— quelqu'un à une place προσδιορίζω τινὰ διά τινα θέσιν. être —é par le sort ἐκλέγομαι ὑπο τῆς τύχης.

Désincorporer, ἐν. ἀποσπῶ(τι ἀπο ἄλλου μεθ' οὗ ἦτον συσσωματωμένον).

Désinence, Ὃ. κατάληξις (λέξεως).

Désinfatuer, ἐν. οἰκ. ἀνανήφω, πάυω τὴν προκατάληψιν je l'ai —é de cette idée ἔπαυσα τὴν ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης προκατάληψίν του.se —, αὐτοπ. ἀνανήφω, ἀποβάλλω προκατάληψιν. il s'est —é de cette femme δὲν εἶναι πλεον προκατειλημμένος ὑπὲρ αὐτῆς τῆς γυναικός.

Désinfecter, ἐν. καθαίρω (ἀπὸ μιάσματα). — l'air καθαίρω τὸν ἀέρα.

Désinfection, Ὃ. κάθαρσις (ἀπὸ μιάσματα).

Désintéressé, ée, ἐπ. ἀφιλοκερδὴς. conduite—ée ἀφιλοκερδὴς διαγωγή. § ἀδιάφορος, ἀμερόληπτος. il est — dans cette affaire δὲν ἔχει συμφέρον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Désintéressement, ἀρ. ἀφιλοκερδεια, ἀπάρνησις τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἀφιλοχρηματια. avec — ἀφιλοκερδῶς, ἀφιλοχρημάτως.

Désintéressement, ἐπίρ. ἄχρ. lδ. avec désintéressement

Désintéresser, ἐν. καθιστῶ τινα ἀδιάφορον (εἰς τινα ὑπόθεσιν Στρατεύων τὰ συμφέροντά του).

Désir, ἡ Desir, ἀρ. πόθος, ἐπιθυμια. être possédé d'un ardent— ἡ bruler du — διακαίομαι ἀπὸ ἐπιθυμίαν. au gré de mon —κατ' εὐχήν. le — du gain ἡ φιλοκερδεια. le — de l'autorité ἡ φιλαρχία, (καὶ πάμπολλα ἄλλα σύνθ-

τα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον). § au —de l'ordonnance, au—de la coutume (ἀρχ.) κατὰ τὸ διάταγμα, κατὰ τὴν συνήθειαν.

Désirable, ἐπ. ἐπιθυμητός, ποθητός.

Désirer, ἐν. ἐπιθυμῶ, ποθῶ.—fortement. ὑπερεπιθυμῶ je—e le voir ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἰδῶ.je—e de le voir ἐπιθυμῶ, εἰ δυνατὸν, νὰ τὸν ἰδῶ. il est à il serait à — ἐπιθυμητὸν εἶναι se faire—(οἰκ.) γίνομαι ἐπιθυμητός, κ. ἀριθυθώρητος, σπανίως ἐπισκέπτομαι ἄλλους, διὰ να μ' ἐπιθυμοῦν. il y a telle chose à — en lui κατὰ τοῦτο εἶναι ἐλλειπής. il ne laisse rien à — εἶναι ἐντελὴς κατὰ πάντα. § εὔχομαι. je vous —e toutes sortes de prospérités σᾶς εὔχομαι παντὸς εἴδους εὐτυχίαν.

Désireur, euse, ἐπ. ἐπιθυμητικός. être — ἐπιθυμῶ.

Désistement, ἀρ. παραίτησις (δικαιώματος, κληρονομιας, αἰτήσεως).

Désister (se), οὐτοπ. ἀφίσταμαι, παραιτοῦμαι (δικαιώματος, κτλ.)

Dès lors, ἴδ. Lors.

Desman, ἀρ. ὕραξ, ζῶον τῆς Σιβηρίας.

Desmanthe, Θ. * δεσμάνθη, γένος ἀκακίας, φυτόν.

Desmarestie, Θ. * δεσμάρεστον γένος φυτῶν.

Desmine, Θ. * δεσμίνη, ὕλη ὀρυκτὴ κρυσταλλώδης τῶν σβεστῶν ὑρνιστείων τοῦ Ῥήνου.

Desmodion, ἀρ. * δεσμόδιον, γένος φυτῶν.

Desmographie, Θ. δεσμογραφία, περιγραφὴ τῶν ἐπιδέσμων εἰς τὴν ἀνατομίαν.

Desmologie, Θ. δεσμολογία, πραγματεία περὶ τῶν ἐπιδέσμων εἰς τὴν ἀνατομιαν.

Desmotomie, Θ. δεσμοτομία, τομὴ τῶν ἐπιδέσμων.

Désobéir, οὐδ. παρακούω, ἀπειθῶ. — au prince, à la loi παρακούω τὸν ἡγεμόνα, ἀπειθῶ εἰς τὸν νόμον être —i παρακούομαι. je ne veux pas être —i δὲν θέλω νὰ μὲ παρακούωσι

Désobéissance, Θ. παρακοὴ, ἀπείθεια.

Desobéissant, te, ἐπ. παρήκοος, ἀπειθής.

Désobligeamment, ἐπίρ. μὲ τρόπον μὴ ὑποχρεωτικὸν, σκαιῶς, ἀκόμψως, ἀγροίκως, βαρβάρως, δυσαρέστως, κ. χωριατικα.

Désobligeance, Θ. οἱ μὴ ὑποχρεωτικοὶ, οἱ δυσάρεστοι τρόποι, σκαιότης, ἀγροικία, βαρβαρότης, κ. χωριατιά.

Désobligeant, te, ἐπ. δύσκολος, ὑποχρεωτικὸς, σκαιὸς, ἀγροῖκος, βάρβαρος, δυσάρεστος, κ. χωριάτης, χωριάτικος. un homme — ἄνθρωπος σκαιός. reponse —te ἀπόκρισις δυσάρεστος, βάρβαρος, ὑποῦσα (διὰ τὴν σκαιότητά της).

Désobligeante, Θ. ὄχρος, ὄχημα διὰ ἕνα μόνον ἄνθρωπον.

Désobliger, ἐν. δυσαρεστῶ, λυπῶ (διὰ τρόπου ἢ λόγου δυσαρέστου). vous me —ez si vous n'y venez pas θὰ μὲ δυσαρεστήσῃς, μὲ λυπήσῃς, ἂν δὲν ἔλθῃς.

Désobstruant, te, ἐπ. ἴδ. Apéritif.

Désobstructif, ἀρ. ἴδ. Apéritif.

Désobstruer, ἐν. ἀνοίγω (ὁδὸν, ὁποιονδήποτε διάβρακτον). § διαλύω ἔμφραξιν (ἥπατος κτλ.).

Désoccupation, Θ. (ὀλίγ. ἐν χρ.) ἀπραγμοσύνη, ἡ μὴ ἐνασχόλησις.

Désoccupé, ée, ἐπ. ἀπράγμων, ἀργος, μὴ ἐνησχολημένος, μὴ ἔχων ἐργασίαν. on le trouve rarement — εὑρίσκεται σπανίως χωρὶς ἐνασχόλησιν.

Désœuvré, ée, ἐπ. ἀργὸς, ὀκνηρὸς, ὁ μὴ θέλων νὰ ἐργασθῇ, τουρκ. τιμπέλης. § οὐσ. ἄνθρωπος ἀργός.

Désœuvrement, ἀρ. ἀργία, ὀκνηρία.

Désœuvrer. ἐν. διαιρῶ τὰ φύλλα τοῦ χαρτίου.

Désolant, te, ἐπ. ἀλγεινὸς, θλιβερώτατος. une nouvelle —e εἴδησις θλιβερωτάτη. § (κατὰ σχῆμα ὑπερβολῆς), λυπηρός. nous l attendons depuis une heure, c'est — τι δυστυχία νὰ τὸν περιμένωμεν πρὸ μιᾶς ὥρας. § (οἰκ.) ὀχληρὸς, ἀνυπόφορος. il est — avec ses vers εἶναι ἀνυπόφορος μὲ τοὺς στίχους του.

Désolateur, ἀρ. (ἄχρ.) ἀφανιστὴς, ἐρημωτής.

Désolation, Θ καταστροφὴ, ἐρήμωσις, ἀφανισμός. la peste y a causé une grande—ἡ πανώλης ἐρήμωσεν, ἠφάνισε τὸν τόπον ἐκεῖ. l'abomination de la — τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, (γραφικ.) § θλῖψις. être dans la —-εἶμαι τεθλιμμένος. la ville était plongée dans la — γενικὴ θλῖψις κατεῖχε τὴν πόλιν. vous me voyez dans la —. je n' ai pas pu obtenir ce que vous désirez (κατὰ σχῆμα ὑπερβολῆς), εἶμαι κατατεθλιμμένος ὅτι δὲν ἐδυνήθην νὰ κατορθώσω ὅτι ἐπιθυμεῖς.

Désoler, ἐν. ἀφανίζω, λυπῶ, ἐρημό(ν)ω. une province —ée κατερημωμένη ἐπαρχία. § λυπῶ, καταθλίβω. voilà ce qui me —e ἰδοὺ τί μὲ θλίβει. ce retard me —e ἡ ἀναβολὴ αὐτὴ μὲ θλίβει εἰς ἄκρον. une veuve —ée κατατεθλιμμένη χήρα. § ἐνοχλῶ, λυπῶ. les cousins me —aient οἱ κώνωπες μὲ περηνόχλουν. se—,αὐτοπ. καταθλίβομαι. ne vous —ez pas μὴ θλίβεσαι εἰς τόσον βαθμόν.

Désopilatif, ive, ἐπ. remède — ἀναστομωτικὸν φάρμακον, τὸ ἀνοῖγον ἐμφράξεις.

Désopilation, Θ. ἀναστόμωσις, ἄνοιξις μέρους πάσχοντος ἀπὸ ἔμφραξιν.

Désopiler, ἐν. ἀνοστομ(όω)ῶ, ἀνοίγω μέρος πάσχον ἀπὸ ἔμφραξιν. — la rate (οἰκ.) ἀνοίγω τὴν καρδίαν, καθιστῶ εὔθυμον.

Désordonnée, ée, ἐπ. ἄτακτος, ἀκανόνιστος, ἀρρύθμιστος, ἄρρυθμος. une vie —ée, des passions —ées βίος ἐκδιδιητημένος, πάθη ἀρρύθμιστα. § ὑπερβολικὸς, ἄμετρος.

Désordonnément, ἐπίρ. (ὀλ. εὔχρ.) ἀτάκτως, ἀκανονίστως, ἀρρύθμως. § ἀμέτρως, καθ' ὑπερβολήν.

Désordonner, ἐν. συνταράττω τὴν τάξιν. se —, αὐτοπ. εἰς ἀταξίαν καθίσταμαι.

Désordre, ἀρ. ἀταξία, σύγχυτις (πραγμάτων, ἰδεῶν, κτλ). le — des affaires publiques ἡ περὶ τὰ δημόσια ἀταξία. en — ἀτάκτως, συντεταραγμένως. § ταραχὴ, θόρυβος. cela peut amener quelque — dans l'état τοῦτο δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ταραχὴν εἰς τὸ κράτος. le — de l'esprit, des sens ἡ ταραχὴ τοῦ πνεύματος, τῶν αἰσθήσεων. il est tout en — εἶναι κατατεθορυβημένος. § ἐκδιαίτησις, ἀσωτία.

Désorganisateur, trice, οὐσ. ὁ ἀνατρέπων, συνταράττων ὀργανισμόν.

Désorganisation, Θ. συνταραξις, διάλυσις, ἀνατροπὴ ὀργανισμοῦ.

Désorganiser, ἐν. συνταράττω, διαλύω, ἀνατρέπω τὸν ὀργανισμόν. les corps organiques se —ent ὁ ὀργανισμὸς τῶν ὀργανικῶν σωμάτων καταστρέφεται le bureau s' est —é ὁ ὀργανισμὸς τοῦ γραφείου τούτου ἀνετράπη, διελύθη.

Désorienter, ἐν. ἀποπλανῶ,παρεκτρέπω,κάμνω νὰ μὴ γνωρίζῃ τις τὴν διεύθυνσίν του. la brume nous a —é ἡ ὁμίχλη μᾶς ἀπεπλάνησε, ἔκαμε νὰ μὴ γνωρίζωμεν ποῦ διευθυνόμεθα être —é πλανῶμαι, δὲν γνωρίζω κατὰ ποίαν διεύθυνσιν πρέπει νὰ βαδίσω, χάνω τὸν δρόμον μου. § θορυβοῦμαι, δὲν ἠξεύρω τί νὰ πιστεύσω, τι νὰ πράξω, ἴδ. Dépayser, (2 σημ.)

Désormais, ἐπίρ.τὐντεῦθεν,ἀπὸ τοῦδε, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἑξῆς.

Désossement, ἀρ. ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὀστῶν ἀπὸ τὸ κρέας.

Désosser, ἐν. ἀφαιρῶ τὰ κόκκαλα ἀπὸ κρέας, ἢ ἀπὸ ἰχθύν.

Désouci, ὀρ. (προφ. dessouci) (νεολ.) ἀμεριμνία.

Désourdir, ἐν. (ὀλ. εὔχρ.) διαλύω τὸ συρράφειν.

Désoxydation, Θ. ἀφαίρεσις τοῦ ἐνγόνου.

Désoxyder, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ὀξυγόνον. se —, αὐτοπ. ἀποβάλλω ὀξυγόνον.
Désoxygénèse, ἐπ. ἀσθένεια προελθοῦσα ἀπὸ ἀφαίρεσιν ὀξυγόνου.
Despectueux, euse ἐπ. (νεολ.) ἀτιμαστικός.
Despotat, ἀρ. ἡγεμονία, τόπος διοικούμενος ἀπὸ ἡγεμόνα, δεσπότην.
Despote, ἀρ. δεσπότης, ἀπόλυτος ἡγεμών. § δεσπότης, ἡγεμὼν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τοῦ Βυζαντίου. § δεσπότης, ἡγεμὼν τινῶν ἐπαρχιῶν, ὡς τῆς Σερβίας κτλ. § δεσπότης, τύραννος, ἄνθρωπος ἐπιβλαβῶν φορτικῶς τὴν θέλησίν του.
Despotique, ἐπ. δεσποτικός. autorité — δεσποτικὴ ἐξουσία. état — δεσποτικὸν κράτος.
Despotiquement, ἐπρ. δεσποτικῶς.
Despotisme, ἀρ. δεσποτεία. le — des souverains de l'Asie ἡ τυραννία τῶν ἡγεμόνων τῆς Ἀσίας. le — du journalisme ἡ δεσποτεία τῆς ἐφημεριδογραφίας.
Despumation, Φ. ἀπόρρισις, ἀφαίρεσις τοῦ ἀφροῦ, κ. ξάφρισμα.
Despumer, ἐν. ἀπαφρίζω, κ. ξαφρίζω.
Desquamation, Φ. ἀπολεπίδωσις, καθαρσις (ἰχθύος) ἀπὸ τὰ λεπίδια. § σχηματισμὸς λεπιδίων εἰς τὴν ἐπιδερμίδα.
Dessaigner, ἐν. καθαρίζω (τὰ δέρματα ἀπὸ τὸ σῖμα).
Dessaisir (se), αὐτοπ. παραιτῶ, ἀποτίθημι, ἀφίνω ἀπὸ τὰς χεῖράς μου, παραχωρῶ (τι τὸ ὁποῖον κατέχω). se — d'un droit παραιτοῦμαι δικαιώματος.
Dessaisissement, ἀρ. παραίτησις (πράγματος τινος), ἀποθεσις, παραχώρησις.
Dessaisonner, ἐν. μεταβάλλω τας ὥρας τῆς καλλιεργείας. — une fleur καλλιεργῶ ἄνθος μὲ τροπον ὥστε νὰ φυτρώσῃ παρ' ὥραν.
Dessaler, ἐν. ἐξαλατίζω, ἐξαλμυρίζω. un homme — é ἢ un — é (μεταφ. καὶ χυδ.) ἄνθρωπος εὐφυὴς, πονηρός.
Dessangler, ἐν. ἀποζωννύω (ἵππον), λύω τὸν ζωστῆρα του.
Dessaouler, τὸ. Dessoûler.
Dessèchant, te, ἐπ. ξηραντικός, ἀποξηραίνων, αὐχμώδης.
Dessèchement, ἀρ. ξήρανσις, ἀποξήρανσις.
Dessécher, ἐν. ξηραίνω, ἀποξηραίνω, ἀναξύχω, στεγνό(ν)ω. le soleil — e la terre ὁ ἥλιος ξηραίνει τὴν γῆν. — un marrais ξηραίνω βάλτον. un corps que le travail a — é σῶμα κατεσκληκὸς, ἀπομαρανθὲν, ἰσχνὸν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν. — le cœur, l'esprit, l'imagination (μεταφ.) ἀποξηραίνω, ἀπομαραίνω τὴν καρδίαν, τὸ πνεῦμα, τὴν φαντασίαν, (ἀφαιρῶ ὅ,τι εὐγενες, ὅ,τι χαρίεν εἶχον) se —, αὐτοπ. ἀναξύχομαι, ξηραίνομαι, στεγνόνομαι, τηκομαι.
Dessein, ἀρ. σκοπός sans — ἀσκόπως. dans le — ἐπὶ σκοπῷ. à — ἐπὶ σκοπῷ, ἐπίτηδες, ἐπὶ ταὐτοῦ. de — prémédité προεσκεμμένως, ἐκ προμελέτης. à quel — ἐπὶ τινι σκοπῷ, πρὸς τινα σκοπὸν, προς τί; avoir le — σκοπεύω, ἔχω σκοπὸν, βουλεύομαι. j'ai de grands — s μεγαλα βουλεύομαι former le — συλλαμβάνω σκοπόν. § σχέδιον. le — d'un poème, d'un tableau το σχέδιον ποιήματος, εἰκόνος.
Desseller, ἐν. ἀποσάττω, κ. ξεσελόνω.
Desserre, Φ. (ἄνοιγμα τῆς χειρὸς). être dur a la — (οἰκ.) δυτκόλως ἀνοίγω τὴν χεῖρα, εἶμαι φειδωλός.
Desserrer, ἐν. ἀνίημι, χαλῶ, χαλαρόνω, ξεσφίγγω. ne pas — les dens, (μεταφ. καὶ οἰκ.) δὲν ἀνοίγω τὸ στόμα νὰ εἰπῶ λεξιν. — un coup, (οἰκ.) καταφέρω κτύπημα.
Desserroir, ἀρ. χαλαστήριον, ἐργαλεῖον ἐκσφίγγον.
Dessert, ἀρ. τὸ ἐπιφόρημα, ἐπιδειπνον, κ. ὀπωρικὸν, τὰ τελευταῖα παρατιθέμενα εἰς τὴν τράπεζαν, γλυκίσματα καὶ ὀπῶραι.
Desserte, Φ. τὰ περισσεύματα τῆς τραπεζης, κ. ἀποράγια § διεύθυνσις χρεωσύσης ἐφημερίας.
Dessertir, ἐν. ἐκπυετίζω, ἐξηλόνω (πολύτιμον λίθον). § ἐξηλόνω (εικόνα ἀπὸ τὸ περιθώριόν της).
Desservant, ἀρ. ὁ ἐφημερεύων, ὁ ἔχων τὴν ὑπηρεσίαν ἐφημερίας, ἐκκλησίας κτλ.
Desservir, ἐν. — la table, ἢ — ἀποτελευτάζομαι τὴν τράπεζαν, κ. σηκόνω τὸ τραπέζι, βλάπτω (διὰ κακῆς συστάσεως), κακοσυσταλνω. § — une cure, une eglise ἐφημερεύω, ἐκπληρῶ τὴν ὑπηρεσιαν ἐφημερίου.
Dessicatif, ive, ἐπ. ξηραντικός. § οὐσ. un — ξηραντικον μέσον.
Dessication, Φ. ξήρανσις.
Dessiller, ἐν. — les yeux, les paupières, διαστέλλω, ἀνοιγω τὰ ὄμματα (τινός). il était si endormi qu'il ne pouvait — les yeux τοσον ενύσταζεν, ὥστε δὲν ἐδύνατο ν' ἀνοιξη τὰ ὀμματα του § — les yeux à quelqu'un (μεταφ.) φωτίζω τινὰ, τον ἐξάγω τῆς ἀπάτης, τον ἀνοίγω τὰ ὀμματά του. se — les yeux, αὐτοπ. ἐξέρχομαι τῆς ἀπάτης, ἀνοιγω τὰ ὀμματά μου.
Dessin, ἀρ. γραφὴ, ζωγραφία, (τὸ ζωγραφημένον). — d'après nature φυσεικὸν, φυσιογραφία, ἀπογραφὴ ἐκ τῆς φύσεως. — de paysage ῥωπογραφία. — de figure προσωπογραφία. § ἰχνογραφία, ἡ ζωγραφικὴ (ἡ τεχνη). les arts du — αἱ γραφικαὶ τέχναι. — linéaire γραμμικὴ ἰχνογραφία. § τὸ σχεδιον, ἡ διαγραφὴ, τὸ υχεδίασμα. le —, de ce tableau était bon, mais le coloris était mauvais τὸ σχεδιον τῆς εἰκόνος ἦτον καλὸν, ἀλλ' ὁ χρωματισμὸς κακός. § διάθεσις (διαφόρων μουσικῶν τεμαχίων).
Dessinateur, ἀρ. ἰχνογράφος, σχεδιογράφος.
Dessiner, ἐν. ἰχνογραφῶ, σχεδιογραφῶ, διαγράφω, ζωγραφῶ, ζωγραφίζω. —d'après nature φυσιογραφῶ, ἀπογράφω ἐκ τῆς φύσεως. — le paysage ῥωπογραφῶ. — la figure προσωπογραφῶ, σχεδιάζω (τὴν εἰκόνα). ce peintre colorie bien, mais il — e mal ὁ ζωγράφος χρωματίζει καλῶς, ἀλλὰ κακῶς σχεδιάζει. § (μεταφ.) cette robe — e bien la forme des membres το ἔνδυμα τοῦτο διαγράφει, ἐλέγχει τὸν σχηματισμὸν τῶν μελῶν. § se —, αὐτοπ. διαγράφομαι, ἀπεικονίζομαι, ἀναφαίνομαι. je vois une ombre se — à la muraille βλέπω εἰς τὸν τοῖχον σκιὰν ἀπεικονιζομένην. une terre se — e à l'horizon ξηρὰ ἀναφαίνεται εἰς τὸν ὁριζοντα les formes de la taille de cette jeune personne commencent à se — (μεταφ.) ὁ σχηματισμος τοῦ στήθους τῆν κόρης ταύτης ἀρχίζει να γίνεται ὁρατὸς, τὸ στῆθός της ἀρχίζει ν' ἀναφαίνηται. § se —, αὐτοπ. σχηματίζομαι ζωγραφικῶς, λαμβάνω ζωγραφικὰς θέσεις. cette danseuse se — e bien ἡ χορεύτρια αὐτη καλῶς σχηματίζεται. dessiné, ée, μετ. ἰχνογραφημένος, ἐσχεδιασμένος.
Dessoler, ἐν. ἐξονυχίζω (ἵππον), τον ἀφαιρῶ τον ὄνυχα. § γεωργῶ παρὰ καιρον καὶ παρὰ τὴν συνήθη τάξιν τῶν εἰδῶν εἰς ἑκάστην γῆν.
Dessolure, Φ ἐξονύχισις, ἀφαίρεσις τοῦ ὄνυχος (τοῦ ἵππου).
Dessouci, τὸ. Désouci.
Dessouder, ἐν. ἀποσπῶ, κ. ξεκολνῶ (τα δια μεταλλικῆς κόλας συνημμένα). se —, αὐτοπ. ἀποσπῶμαι, κ. ξεκολνῶ.
Dessoufrage, ἀρ. ἐξαίρεσις τοῦ θείου ἀπὸ τους ὀρυκτοὺς ἄνθρακας.
Dessouler, ἐν. (χυδ.), ἀνανήφω, ἀποπεθύσκω, ξεμεθῶ (τινα). le sommeil le — era ὁ ὕπνος θὰ τον ἀποξεμεθύσῃ. § οὐσ. ἀποπεθύω, ἀνανήφω, κ. ξεμεθῶ. il ne — e jamais ποτὲ δὲν εἶναι νήφων, κ. δὲν ξεμεθᾷ ποτέ.
Dessous, πρθ. ὑπό. dessus et — la table ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ὑπὸ τὴν τράπεζαν. § de — ἀπὸ κάτω, ὑπό. § par-dessous ὑπό. par-dessous la table ὑπὸ τὴν τράπεζαν. par dessous le bras ὑπὸ μάλην. par-dessous œuvre ὑποκερυμματινως. § au-dessous ὑπὸ, κατωτέρω τοῦ, le thermomètre est au-dessous du zéro, τὸ θερμόμετρον εἶναι ὑπὸ το μηδέν. au-dessous du genou κατωτέρω τοῦ γόνατος. cette somme est au dessous de mille ἡ ποσότης αὕτη εἶναι ἐλάσσων τῶν χιλίων. une chose vendue au-des-

sous de sa valeur πράγμα πωλουμενον ὑπὸ τὴν ἀξίαν του, παρ' ἀξίαν. au-dessous du 3me siecle μετὰ τον τρίτον αἰῶνα, κατωτέρω του τριτου αἰῶνος. § (καὶ ἐπὶ ἰδιοτήτων) être au-dessous εἰμὶ κατώτερος, ἐλασσουμαι. le capitaine est — du major ὁ λοχαγος εἶναι κατώτερος του ταγματάρχου. ceci est — de l'idée que je m'en faisais τοῦτο εἶναι κατώτερον τῆς ἰδέας τὴν ὁποίαν περὶ αὐτοῦ εἶχον. cet ouvrage est au-dessous de la critique το σύγγραμμα τοῦτο εἶναι ἔλλασσον ἐπικρισεως, οὐδ' ἐπικρισιν ἐπιδέχεται (τοσον εἶναι κακον). il est au-dessous de sa place εἶναι ἀνάξιος τῆς θεσεως του. sa place est au-dessous de lui ἡ θεσις του εἶναι ἀναξια αὐτου. être — du vent d'un vaisseau εἰμὶ ὑπήνεμος τοῦ πλοιου (ἰταλ. sotoδέντο).

Dessous, ἐπίρ. ὑποκάτω. cherchez dessus et — ζητει ἐπάνω καὶ ὑποκατω. sans dessus — ἄνω κατω. vêtement de — ὑποδύτης, ἐσωφορι̇ον § par dessous κατωθεν. § au-dessous ὑποκατω, κατωτερω. les enfans de l'âge de deux ans et au-dessous τα βρέφη δυω ἐτων καὶ κατωτερω. vous le mettez au-dessus de lui, je le mets au-dessous τον ταττεις ἀνωτέρω αὐτου, ἐγὼ τον τάττω κατωτέρω. § en-dessous κάτωθεν, ὑποκάτω, εἰς το κατω μέρος. un pain brulé en — ἄρτος καεὶς κατωθεν, ἀπὸ κάτω. regarder en — (οἰκ.) ὑποβλεπω avoir le regard, la mine en — ἔχω βλεμμα λοξον. être en —, un homme en — ἄνθρωπος προσπεποιημενος, δολιος, ὑποκριτής. faire quelque chose en dessous πραττω τι λαθρα, κευφιως. miner en — ὑποσκάπτω, rire en — ὑπομειδιῶ, ὑποχλευάζω § la — dessous ὑποκάτω ἀπὸ ἐκει. il y a quelque chose là dessous εἰς τουτο ὑποκρυπτεταί τι. § ci-dessous, ενθαδε (ὑπο τὴν πλακα ταυτην, εἰς τους ἐπιταφιους.). § ci-dessous κατωτερω (εἰς χωρία βιβλιου).

Dessous, οὐσ. ἀρ. το ὑποκατω (μέρος). le — d'une table τὸ ὑποκάτω τῆς τραπέζης. le — d'une robe τὸ ἐμπαλιν, το ἀναποδον τῆς ἐσθῆτος. le — du théâtre, τὸ ὑποσκήνιον. le — des cartes τὸ ὑποκατω (τὸ ζωγραφιστον μέρος) τῶν παιγνιοχαρτιων. voir, connaître le — des arts (μεταφ. καὶ οικ.) γνωρίζω τὸ ἀπόκρυφον μέρος ὑποθέσεώς τινος. § avoir le — μειονεκτῶ, ἐλαττουμαι, ἡττῶμαι, νικῶμαι. avoir le — du vent d'un bâtiment εἰμὶ ὑπήνεμος πλοιου τινος (ἰταλ. εἶμαι sotoβέντο).

Dessuintage, ἀρ. ἀποισύπωσις, τὸ πρῶτον πλυσιμον τῶν μαλλίων.

Dessus, προθ. ἐπὶ, ἐπάνω, εἰς. il n'est ni dessous ni — la table δὲν εἶναι οὔτε ὑπο τὴν τράπεζαν οὔτε ἐπὶ τῆς τραπέζης. de — la table ἀπὸ ἐπάνω ἀπὸ τὴν τράπεζαν. § par-dessus ἄνωθεν, ὑπεράνω του, ἀπ' ἐπάνω ἀπό. par — la tête ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. en avoir par — les yeux, par — la tête (οἰκ.) εἶμαι πνιγμένος εἰς. faire, dire quelque chose par — les maisons (παροιμ.) ὑπερβολὴν λέγω ἢ πράττω. faire quelque chose par — l'épaule (παρ.) δὲν πράττω τι. par-dessus tout πρὸ πάντων. par-dessus le marché ἐπέκεινα τῆς συμφωνίας. (μεταφ.) πρὸς τούτοις. § au-dessus ἀνωτέρω, ὑπεράνω, ἀπ' ἐπανω ἀπό, au-dessus des nues ὑπεράνω τῶν συννέφων être au dessus du vent (οἰκ.) δὲν ἔχω αἰτίαν φόβου. être au-dessus ὑπερτερῶ, ἐξέχω, ὑπερέχω, εἰμὶ ἀνώτερος. (τινος). s'élever au-dessus ὑψοῦμαι ὑπὲρ, γίνομαι ἀνώτερος. c'est au-dessus de ses forces ὑπερβαινει τὰς δυνάμεις του, εἶναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεών του. être au-dessus de sa place, de sa tâche εἶναι ἀνώτερος, κρειττων τῆς θέσεως, τῆς ἐργασίας του· ἡ θεσις, ἡ ἐργασία του εἶναι ἀναξία αὐτοῦ. une âme au-dessus de l'ambition ψυχὴ ἀνωτέρα τῆς κενοδοξιας, μὴ ὑποκειμένη εἰς κενοδοξίαν. je suis au-dessus de l'opinion, au-dessus de tout εἶμαι ἀνώτερος τῆς κοινῆς γνώμης, ὅλων τῶν πραγμάτων ἀνώτερος, δὲν φροντίζω δι' αὐτα, ὅλα τὰ περιφρονῶ, ὀλιγορῶ. être au-dessus du besoin, de ses affaires εὐπορῶ, εἶμαι εὐκατάστατος être au — dessus de la critique εἶμαι ἀνώτερος, κρειττων ἐπικρίσεως, δὲν ὑπάχει τι ἐπίφογον εἰς ἐμέ. § au-dessus ανωτέρω, ἐπέκεινα. le nombre au dessus de mille, ὁ ἀριθμος ἐπέκεινα τῶν χιλίων.

Dessus, ἐπίρ. ἐπάνω. mettez-le dessus θὲς τὸ ἐπάνω. sans — dessous, ἄνω κατω. § par-dessus ἄνωθεν, ὑπεράνω, ἀπ' ἐπανω. il passa par-dessus, ἐπέρασεν ἄνωθεν. il demandait un franc par-dessus ἐζήτει μίαν δραχμὴν περισσότερον, παραπάνω. § au-dessus ἐπάνω, ὑπεράνω, ἀπ' ἐπάνω. il loge au-dessus κατοικεῖ ἀπ' ἐπάνω. je ne connais rien au-dessus δὲν γνωρίζω τίποτε ἀνώτερον. § en-dessus ἄνωθεν, ἀπ' ἐπάνω, (ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος). blanc en-dessus et noir ondessous λευκὸν ἄνωθεν, ἀπ' ἐπάνω, καὶ κάτωθεν μαῦρον § là-dessus ἐκεῖ ἐπάνω. § là-dessus περὶ τουτου. nous parlâmes là-dessus ὡμιλήσαμεν περὶ τούτου. comptez là-dessus περὶ τούτου ἔχε πεποίθησιν. § là-dessus ἀμέσως μετὰ ταῦτα. (ταῦτα εἰπὼν, τούτου γενομένου κτλ.). § ci-dessus ἀνωτέρω (ἐπὶ χωρίου βιβλίου ἢ φράσεως προρρηθείσης).

Dessus, οὐσ. ἀρ. τὸ ἄνω μέρος. le — de la main ὀπισθέναρ τῆς χειρός. le — de nez τὸ ἐπιρρίνιον, μέρος τοῦ χαλινοῦ. le — d'une étoffe τὸ ἐκτὸς. κ. ἡ ὄψις, ἡ καλὴ τοῦ ὑφάσματος. le — d'une lettre ἡ ἐπιγραφὴ τῆς ἐπιστολῆς. le — d'une porte γεῖσον, κόσμημα ἐπὶ τοῦ ἀνωφλίου. le — du théâtre τὸ ὑπερσκήνιον (ὅπου κρεμῶνται αἱ κρεμασταὶ μηχαναί). gagner, prendre le — du vent γίνομαι προσήνεμος, (πέρνω τὸ σοβράνο, ἰταλ.) avoir, tenir le — de vent εἰμὶ προσήνεμος, (μεταφ.) εὑρίσκομαι εἰς καλητέραν θέσιν ἀπὸ ἄλλον. § le — ὑπεροχή. il a toujours le — ὑπερισχύει πάντοτε. § ἡ νήτη, ἡ ὀξυτάτη φωνή. second — δευτέρα νήτη. § ὁ ὀξύφωνος, ὁ τὴν νήτην ᾄδων § par — dessus de viole ὀξύχορδον, ἀρχαῖον μουσικὸν ὄργανον.

Destin, ἀρ. ἡ εἱμαρμένη, τὸ πεπρωμένον, ἡ μοῖρα. les — s (ποιητ.) ἡ μοῖρα, αἱ μοῖραι. § ἡ τύχη. ainsi l'a voulu son — οὕτως ἡ τύχη του ὥσισε. § (ποιητ.) ὁ βίος. terminer son —, ses — s ἀποβιῶ. trancher le —, les — s φονεύω, θανατόνω.

Destinataire, ἐπ ἐπιστολοδόχος, ὁ πρὸς ὃν ἐπιστολὴ διευθύνεται.

Destination, Θ. προορισμός. la — de l'homme ici-bas ὁ ἐπὶ γῆς προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου. § προσδιορισμός. la somme a été employée suivant sa — ἡ ποσότης ἐδαπανηθη κατὰ τὸν προσδιορισμόν της. ne changez pas ma — μὴ μεταβάλῃς την ἐντολήν μου (τὸν τρόπον καθ' ὃν προσδιώρισα).

Destinée, θ. la — καὶ les — s ἡ μοῖρα, ἡ τύχη, τὸ πεπρωμένον, κ. το ριζικὸν (χυδ.) § ὁ βιος, τὸ στάδιον τοῦ βίου.

Destiner, ἐν. προορίζω, προσδιορίζω. il était — é à de grandes choses ἦτον διὰ μεγάλα προωρισμένος. ceci était — é τοῦτο ἦτον προωρισμένον, τοῦτο πέπρωται, ἐπέπρωτο. cet argent est — é à tel usage τὰ χρήματα ταῦτα προσδιωρίσθησαν εἰς τοιαύτην χρῆσιν. se —, αὐτοπ. προσδιορίζω ἐμαυτόν il se — e au barreau ἔχει απόφασιν νὰ ἐναγκαλισθῇ τὸ δικαστικὸν στάδιον.

Destituable, ἐπ ἀποβλητὸς, δυνάμενος ν' ἀποβληθῇ (τῆς ὑπηρεσίας του).

Destituer, ἐν. καθαιρῶ, ἀποβάλλω, ἀποπέμπω, παύω (δημόσιον ὑπάλληλον). § — é de ἐστερημένος, ἄμοιρος.

Destitution, Θ. καθαίρεσις, ἀποβολὴ, ἀποπομπὴ, παῦσις (δημοσίου ὑπαλλήλου).

Destructeur, trice, οὐσ. καθαιρέτης,

ἀνατρεπτέος, ὁ καταστρέφων. § ἐπ. καταστρεπτικός. § — de chenilles καμπυλάγος, σκώληξ.
Destructibilité, S. τὸ εὐκατάστρεπτον, τὸ φθαρτόν.
Destructif, ive, ἐπ. καταστρεπτικός, ἐξολοθρευτικός.
Destruction, S. καταστροφή, ὄλεθρος, ἐξολόθρευσις, ἀνατροπή.
Désudation, S. ἐρίδρωτις, ἱδρὼς ἐπιφέρων τὰ ἱδρῶτα, ἱδρωτήρια.
Désuétude, S. ἀχρηστία. loi, coutume tombée en — νόμος, ἔθιμον μεταπεσὸν εἰς ἀχρηστίαν.
Désunion, S. διάστασις, διαίρεσις, χωρισμός, διάσχισις. § διαιρεσις, διχόνοια.
Désunir, ἐν. διαιρῶ, χωρίζω, ἀποσπῶ ἀπ' ἀλλήλων. § διίστημι, διαιρῶ, φέρω εἰς διχόνοιαν. se —, αὐτοπ. διίσταμαι, διαιροῦμαι, χωρίζομαι, διχονοῶ. § cheval —i ἵππος παρακαλπάζων, ὑφ' ὧν ὅταν καλπάζῃ ἄλλον πόδα ἀντ' ἄλλου.
Désuni, e, ἐπ. ἄχρηστος, εἰς ἀχρηστίαν καταστάς.
Détaché, ἀρ. διακριτὸν (κροῦσμα μουσ. καθ' ὃ ἕκαστος τόνος διακρίνεται ἀπὸ τὸν ἑπόμενον διὰ παύλης).
Détache-chaîne, ἀρ. * ἀλυσορρήκτης, μηχανὴ δι' ἧς συντρίβεται ἡ κλείουσα τοὺς λιμένας ἅλυσις.
Détachement, ἀρ. ἀποσπασμός (ἀπὸ πάθη, αἰσθήματα κτλ.), ἀπάρνησις. § ἀπόσπασμα (στρατιωτικόν).
Détacher, ἐν. ἀποσπῶ, κ. ξεκολνῶ. — ce qui était lié λύω (τὸ δεδεμένον). — ce qui était cloué ἐξηλόω, κ. ξηλόνω (τὸ καρφωμένον). — une épingle ἀφαιρῶ, ἐβγάζω τὴν καρφίδα. — ce qui était suspendu καθαιρῶ, ἐκκρεμῶ (τὸ κρεμασμένον). — ce qui était rapproché ἀποσπῶ, μακρύνω (τὰ ἐγγίζοντα). des choses —ées πράγματα ἀποκεχωρισμένα, ἀσυνάρτητα. —ées les unes des autres ἀνεξάρτητα ἐπ' ἀλλήλων. — quelqu'un d'une passion, d'un sentiment ἀποσπῶ τινα ἀπο πάθος ἢ αἴσθημα. se — d'une passion αὐτοπ. ἀποσπῶμαι ἀπὸ τὸ πάθος, ἀρνοῦμαι τὸ πάθος. se — d'un parti, d'un ami ἀποσπῶμαι, ἀφίσταμαι ἀπο φατρίαν, ἀπο φίλον. § — les notes διακρίνω τοὺς μουσικοὺς τόνους, τοὺς κρούω ἕκαστον διακεκριμένως. § ἀναδεικνύω, καθιστῶ καταφανὲς (μέρος τι εἰκόνος διὰ τῆς οἰκονομίας τῶν σκιῶν). cette tête se —e bien sur un fond noir ἡ κεφαλὴ αὕτη καταφαίνεται καλῶς ἐπὶ τοῦ μέλανος. un arbre eclairé se —e dans l'ombre (μεταφ.) δένδρον φωτιζόμενον ἀναφαίνεται εἰς τὸ σκότος. § ἀποσπῶ (στρατιώτας, πέμπω ἀπόσπασμα). § (εἰκ.) καταφέρω (ῥάπισμα, λάκτισμα). § pièces —ées προπύργια, ὀχυρώματα ἐμπρὸς τοῦ φρουρίου, μὴ συνεχόμενα μὲ αὐτό. § pièces —ées, morceaux —és διάφορα, παντοῖα (πονημάτια ἀσχετα πρὸς ἄλληλα). § ἀφαιρῶ τὰς κηλίδας.
Détacheur, ἀρ. ἴδ. Dégraisseur.
Détail, ἀρ. λεπτομέρεια, τὰ καθέκαστα. en — λεπτομερῶς. § vendre en — κοτυλίζω, πωλῶ λιανικῶς. § λεπτομερὴς ἔκθεσις, λεπτολογία. § κοτυλισμός, κ. λιανικὴ πώλησις. ce marchand fait le — ὁ ἔμπορος οὗτος κοτυλίζει, πωλεῖ λιανικῶς.
Détaillant, ἀρ. καὶ ἐπ. ἀρ. μεταβολεὺς, κοτυλιστὴς, κ. λιανοπώλης.
Détailler, ἐν. κερματίζω, κατακόπτω. — un bœuf, un mouton κρουργῶ, κ. λιανίζω (βοῦν, ἀρνειον). § λεπτομερῶς ἐκθέτω, ἐκθέτω τὰ καθέκαστα, λεπτολογῶ. un récit —é λεπτομερὴς, λεπτολόγος ἔκθεσις. § κοτυλίζω, κ. πωλῶ λιανικῶς.
Détailleur, ἀρ. ἰδ. Détaillant.
Détalage, ἀρ. ἀποσκευὴ, κ. μάζωμα (τῶν ἐκτεθειμένων ἐμπορευμάτων).
Détaler, ἐν. — le marchandise ἢ — ἀποσκευάζω, μαζόνω (τὰ ἐκτεθειμένα ἐμπορεύματα). § (χυδ.) ἀποδιδράσκω, φεύγω.
Détalinguer, ἐν. λύω τὸν κάλων ἀπὸ τὴν ἄγκυραν.
Détaper, ἐν. ἀποπωματόω (τὸ τηλεβόλον), ἐξάγω τὸ πῶμα ἀπὸ τὸ στόμα του, διὰ νὰ πυροβολήσω.
Détari, ἀρ. * δετάριον, φυτὸν τῆς Σιναγάλης. ἰδ. Boscie.
Déteindre, ἐν. μαραίνω τὴν βαφὴν, κ. ξεβάφω. § οὐδ. ἡ se —, αὐτοπ. μαραίνομαι, ἐξ(ἀπ)αυλῶ, κ. ξεβάφω, ξεθωριάζω.
Dételer, ἐν. — ἢ — les chevaux, les bœufs ἀποζευγνυω, ἀποζεύγω, κ. ξεζεύγω τοὺς ἵππους, τοὺς βους.
Détendoir, ἀρ. χαλαστὴρ, (ἐργαλεῖον τῶν ὑφαντῶν πρὸς χαλάρωσιν τοῦ ἱστοῦ).
Détendre, ἐν χαλ(αω)ῶ, κ. χαλαρόνω, ξετεντόνω, ξετσιτόνω. — son esprit ἀναπαύω τὸ πνευμα μου. § καθαιρεω (τοῦ πασάλου κτλ., ξεκρεμῶ). § ἀποτενάζω, κ. ξεστρώνω (ἁλόμον κτλ. ἀφαιρῶν τοὺς κρεμαμένους τάπητας κτλ.) § ἀποσκηνόω, διασκηνόω, κ μαζόνω τὰς σκηνὰς (τοῦ στρατοπέδου).
Détenir, ἐν. κατακρατῶ (τὸ μὴ εἰς ἐμὲ ἀνῆκον). § διακρατῶ, καθείργω (τινὰ εἰς φυλακήν). être —u διακρατοῦμαι. être —u au lit μένω κλινήρης. un —u (οὐσ.) φυλακισμένος.
Détente, S. σκανδάλη, σκανδάληθρον, κ. τὸ σκανδάλι (τοῦ πυροβόλου, τὸ ὁποῖον ἐγγιζόμενον ῥιπτει τὸν λύκον). § τὸ τράβηγμα (τῆς σκανδάλης). un fusil dur à la — (μεταφ.) ἄνθρωπος φειδωλός.
Détenteur, trice, οὐσ. κάτοχος, ὁ διακατέχων.
Détention, S. διακατοχὴ. § διαιρέτησις (εἰς φυλακήν).
Détergent, ente, ἐπ. ἴδ. Détersif.
Détérioration, S. ἡ ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπὴ, κ. χειροτέρευσις.
Détériorer, ἐν. διαστρέφω, ἐπὶ τὸ χεῖρον τρέπω, κ. χειροτερεύω. se —, αὐτοπ. διαστρέφομαι, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλομαι, κ. χειροτερεύω.
Déterminant, te, ἐπ. πειστικός.
Déterminatif, ive, ἐπ. (γραμματικῆς) ὁριστικός. complément — ὁριστικὸν συμπλήρωμα.
Détermination, S. ἀπόφασις, δόγμα. prendre une — ἀποφασίζω. le sénat et le peuple ont pris la — ἐδόξαται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. § προσδιορισμός.
Déterminément, ἐπίρ. ἀποφασιστικῶς. § ὁριστικῶς. § ἀρδῆν.
Déterminer, ἐν. προσδιορίζω. le jour —é τὴν ὡρισμένην ἡμέραν. — le sens d'un mot προσδιορίζω τὴν σημασίαν λέξεως. problème —é πρόβλημα ὡρισμένον, (τὸ ἔχον ὡρισμένον ἀριθμὸν λύσεων). § συμπληρῶ (παρὰ γραμματικοῖς). ce mot est —é par celui qui précède ἡ λέξις αὕτη συμπληροῦται ἀπὸ τὴν προηγουμένην. § ἀποφασίζω. il a —é cela dans son esprit τοῦτο ἀπεφάσισεν ἐν ἑαυτῷ. § πείθω, καταναγκάζω. je le —ai à partir τὸν ἔπεισα ν' ἀναχωρήσῃ. la cause qui —e les corps au repos ἡ εἰς ἠρεμίαν καταναγκάζουσα τὰ σώματα αἰτία. § ἐπιφέρω. cela peut — une explosion τοῦτο δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἔκρηξιν. § —é (ἐπίθ.) ἄτρομος, μέγας un chasseur —é, un buveur —é ἄτρομος, μέγας κυνηγὸς, οἰνοπότης. un soldat —é ἄτρομος, εὐτολμος στρατιώτης. un air —é ἦθος θαρραλαῖον. un —é (οὐσ.) παράτολμος ἄνθρωπος.
Déterrer, ἐν. ἐκθάπτω, κ. ξεθάπτω. il a l'air d'un —é ὁμοιάζει νεκρόν. § ἀνακαλύπτω, ἀνευρίσκω (τι κρυπτόν). où a-t-il —é ce secret? πῶς ἀνακάλυψε τὸ μυστικὸν τοῦτο;
Détersif, ive, οὐσ. καὶ ἐπ. remède — ῥυπτικον ἰατρικὸν, τὸ καθαῖρον (πληγὰς κτλ).
Déteslable, ἐπ. ἀποτρόπαιος. un crime — ἀποτρόπαιον ἔγκλημα. § ἄθλιος, κάκιστος. des vers —s στίχοι ἄθλιοι.
Détestablement, ἐπίρ. ἀθλίως, κάκιστα. il écrit —γράφει ἀθλίως.
Détestation, S. ἀποστροφή.
Détester, ἐν. ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι. je le —e τὸν ἀποστρέφομαι

δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν ὑποφέρω. ne faire quejurer et — (παροιμ.) ἀδιακόπως βλασφημῶ.

Détignonner, ἐν. (χυδ.) ξεπλέκω τὴν κόμην.

Détirer, ἐν. τανύω, τείνω, κ. τεντόνω, τσιτόνω.

Détiser, ἐν. — le feu σβύνω τὸ πῦρ ἀφαιρῶν τοὺς ὀυλούς.

Detisser, ἐν. διαλύω (τὸ ὑφασμένον), κ. ξεφτῶ.

Détonation, Ϛ. ἐκπυρσοκρότησις, τὸ μετ' ἐκρήξεως ἄναυμα.

Détoner, εὐδ. ἐκπυρσοκροτῶ, ἀνάπτω μετ' ἐκρήξεως.

Détonner, εὐδ. παραφωνῶ, ᾄδω παραφώνως. il y a dans ce livre des choses qui —ent (μεταφ.) τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει πράγματα μὴ συνάδοντα μὲ τὸ ὅλον.

Détordre, ἐν. ἀνελίσσω, κ. ξεστρέφω. se —, αὐτοπ. ἀνελίσσομαι, κ. ξεστρέφομαι se — le pied, la main κτλ. ἰδ. se fouler.

Détorquer, ἐν. — un passage παρεξηγῶ, διαστρέφω χωρίον τι (βιβλίου, διὰ νὰ ἐξηγήσω αὐτὸ κατ' ἀρέσκειαν).

Détors, se, ἐπ. ἀνελιγμένος, κ. ξεστραμμένος

Détorse, Ϛ. ἴδ. Extorse.

Détortiller, ἐν. ἀναλύω, διακρίνω, κ. ξεμπερδεύω

Détoucher, εὐδ. un bâtiment commence à — τὸ πλοῖον ἀρχίζει νὰ μετεωρίζηται, κ. νὰ ξεκολλᾷ (ἀπὸ τὴν ὄραλον ὅπου εἶχεν ὀκείλει).

Détouper, ἐν. ἀποβύω, κ. ξεστουπόνω.

Détoupillonner, ἐν. κλαδεύω (πορτογαλλέαν).

Détour, ἀρ. στροφή, καμπή, ἑλιγμός. les —s de la rivière οἱ ἕλιγμοὶ τοῦ ποταμοῦ la rivière fait un — à droite ὁ ποταμὸς στρέφεται πρὸς τὰ δεξιά. au — de la rue ὅπου ἡ ὁδὸς στρέφεται. les —s du cœur (μεταφ.) τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας Ϛ. περιδρομή, περιαγωγή, περιφορά, γύρος, (ὁδὸς μακρυνομένη τῆς εὐθείας). Ϛ. δόλος, τέχνασμα. des —s στροφαὶ (λόγου), λόγοι σκολιοί, ἐκ πλαγίου. —s de la chicane στρεψοδικίαι. sans — ὑποκρίτως. prendre des —s τεχνάζομαι, δολιεύομαι. homme sans —ἄνθρωπος εὐθύς.

Détourner, ἐν. παρατρέπω, παρεκτρέπω, ἐκτρέπω, γυρίζω, μακρύνω (τινὰ ἀπὸ τὸν ὁρόμον). — un malheur ἀποτρέπω, μακρύνω ἐπικείμενον δυστύχημα. — ses regards, sa vue ἀποστρέφω τὰ βλέμματα. — l' eau, la rivière παρατρέπω, παροχετεύω, κ. γυρνῶ (τὸ ὕδωρ, τὸν ποταμόν). — quelqu' un de la droite voie, de son devoir, (μεταφ.) παρεκτρέπω τινὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, τοῦ χρέους του. Ϛ. — le sens διαστρέφω τὴν ἔννοιαν. Ϛ. ὀπασχολῶ. — quelqu' un des ses affaires ἀπασχολῶ τινα ἀπὸ τὰς ἐργασίας του. Ϛ. ὑπεξαιρῶ, κλέπτω. Ϛ. ἀποτρέπω, μεταπείθω, παραπείθω. Ϛ. σημειῶ τὸ μέρος ὅπου κάθηται ἡ ἄγρα. Ϛ. se —, αὐτοπ. στρέφομαι, παρεκτρέπομαι, ἐκτρέπομαι, ἐξέρχομαι, μακρύνομαι τῆς ὁδοῦ μου. se — du droit chemin, de son devoir (μεταφ.) παρεκτρέπομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, τοῦ χρέους μου. Ϛ. se — de son travail ἀπασχολοῦμαι ἀπὸ τὴν ἐργασίαν μου. Ϛ. se — ἀποστρέφομαι, ἀποστρέφω τὸ πρόσωπον, γυρίζω τὸ πρόσωπον Ϛ. — (εὐδ.) στρέφομαι. Ϛ. détourné, ée πλάγιος. rue —ée, chemin —é πλαγία ὁδός. (καὶ μεταφ.) il arriva à ses buts par des moyens —és, par des voies —ées ἐπέτυχε τοὺς σκοπούς του διὰ πλαγίων μέσων, διὰ πλαγίων ὁδῶν reproche —é πλαγία ἐπίπληξις. louange —ée πλάγιος ἔπαινος. Ϛ. sens —é παρεφθαρμένη, διεστραμμένη σημασία.

Détracter, ἐν. — quelqu' un καὶ εὐδ. — de quelqu' un διασύρω τινά.

Détracteur, ἀρ. λοίδορος, ὁ διασύρων, κατήγορος. Ϛ. ἐπίθ. esprit — διασυρτικὸν πνεῦμα, πνεῦμα διασυρμοῦ, κατηγορίας.

Détraction, Ϛ. διασυρμός, διάσυρσις, κατηγορία.

Détranger, ἐν. καθαίρω (ἀπὸ φθοροποιὰ ζωῦρια τὰ φυτά).

Détransposer, ἐν. μεταθέτω (εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν σελίδας ἀτάκτως τυπωθείσας).

Détransposition, Ϛ. μετάθεσις (εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν ἀτάκτως τυπωθεισῶν σελίδων).

Détraquer, ἐν. διαστρέφω, κ. χαλνῶ (τὸ βῆμα ἵππου). Ϛ. διαρμόζω, συνταράττω, κ. χαλνῶ (μηχανήν). — une montre διαρμόζω, χαλνῶ ὡρολόγιον. je me suis —é l' estomac διεφθάρη, ἐχάλασεν ὁ στόμαχός μου. un esprit —é συντετραγμένον πνεῦμα. Ϛ. παραλύω. son absence a —é le théâtre ἡ ἀπουσία του παρέλυσε τὸ θέατρον. l' administration se —e, αὐτοπ. παραλύει ἡ ὑπηρεσία.

Détrempe, Ϛ. ὑδροβαφή, ὑδρόχρωμος βαφή, (βαφὴ τῶν ζωγράφων διαλελυμένη εἰς ὕδωρ). Ϛ. ὑδρόβαμμα, εἰκὼν βεβαμμένη μὲ ὑδροβαφήν mariage à la — (οἰκ.) οἰκονομικὸς γάμος, συζυγία παράνομος ὑπὸ πρόσχημα γάμου.

Détremper, ἐν. ἀναλύω (εἰς ὑγρόν). Ϛ. ξεβάφω (τὸν σίδηρον).

Détresse, Ϛ. ἀμηχανία, ἀπορία, στενοχωρία, δυστυχία, συμφορά. des crisde — κρουνγαὶ ἐντρομοι (ἐπὶ κινδύνου). signal de — σημεῖον κινδύνου (εἰς κινδυνεύον πλοῖον, καὶ μεταφ. εἰς πάντα κινδυνεύοντα).

Détresser, ἐν. διαλύω, κ. ξεπλέκω (τὴν κομήν).

Détriment, ἀρ. βλάβη, ζημία. Ϛ. σύντριμμα.

Détripler, ἐν. τοὺς τρεῖς στίχους τῶν στρατιωτῶν παρατάττω εἰς δύω.

Détritage, ἀρ. ἐλαιοτρέπιον, τὸ ἄλεσμα τῶν ἐλαιῶν.

Détriter, ἐν. ἐλαιοποιῶ, ἀλήθω ἐλαίας.

Détritoir, ἀρ. δοκὸς (τοῦ ἐλαιοτριβείου).

Détritus, ἀρ. (τὸ s προφ.) συντρίμματα τὰ ὁποῖα εἰς τὴν φυσιν εὑρίσκονται συνεσωρευμένα.

Détroit, ἀρ. πορθμός (τῆς θαλάσσης). Ϛ. στενόν, στενὰ (τῆς ξηρᾶς). Ϛ. (ἀρχ.) περιφέρεια δικαστική. Ϛ. στενον, εἰς τὴν ἀνατομίαν. Ϛ. — de Magellan ὁ Μαγελλάνιος πορθμός, ὄνομα λογχύλης.

Détromper, ἐν. ἐξάγω τῆς ἀπάτης, φωτίζω, κ. ξεγελῶ. Ϛ. se —, αὐτοπ. ἐξέρχομαι τῆς ἀπάτης, μεταπείθομαι, γνωρίζω τὴν ἀλήθειαν.

Détroncation, θ. ἀπόσπασις τοῦ κορμοῦ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐμβρύου εἰς τοκετόν.

Détrônement, ἀρ. ἐκθρονισμὸς (βασιλέως κτλ.)

Détrôner, ἐν. ἐκθρονίζω (βασιλέα κτλ.). roi —é ὁ ἐκθρονισθεὶς βασιλεύς.

Détrousser, ἐν. — sa robe ἀφίνω κάτω τὸ ἀνεσταλμένον φόρημα. se —, αὐτ. ἀφίνω κατω τὸ φορεμά μου. rendre visite en robe —ée (οἰκ.) ἐπισκέπτομαι λομπροστόλιστος (ἐπὶ γυναικός). Ϛ. λωποδυτῶ, γυμνό(ν)ω, κλέπτω (τον ὁδοιπόρον).

Détrousseur, ἀρ. (ἀρχ.) λῃστής, λωποδύτης.

Détruire, ἐν. καταστρέφω. Ϛ. ἐξολοθρεύω. — une opinion ἀναιρῶ γνώμην. se —, αὐτοπ. καταστρέφομαι, ἐξολοθρεύομαι, ἀναιροῦμαι. Ϛ. se — φονευομαι.

Dette, Ϛ. ὄφλημα, χρέος. faire contracter des —s χρεοῦμαι. avoir des —s χρεωστῶ. il a beaucoup de —s πολλὰ χρεωστεῖ. payer, aquitter des —s ἢ ses —s χρεωλυτῶ, διαλύω τὰ χρέη, ἐξοφλῶ, κ. ξεχρεόνω. — active ἐνεργητικὸν χρέος, τὸ ὀποῖον ὀφείλω. — passive παθητικὸν χρέος, τὸ ὁποῖον μοὶ ὀφείλεται — hypothécaire χρέος ἐπὶ ὑποθήκῃ. — privilégiée χρέος ἐπὶ προνομίῳ. — éxigible χρέος ἀπαιτητόν. —s criardes μικρὰ ὀχληρὰ χρέη. être accablé, pendu, criblé, abîmé de —s, avoir des —s per-dessus la tête εἶμαι κατάχρεως, κ. εἰς τὰ χρέη ἕως τὸν λαιμόν. avouer la — ὁμολογῶ τι, nier la — ἀρνοῦμαί τι. la

— de la reconnaissance (μεταφ.) τὸ χρέος, τὸ ὄφλημα τῆς εὐγνωμοσύνης. payer la — de la nature, sa — à la nature πληρόνω τὸ κοινὸν χρέος, ἀποθνήσκω.

Détumescence, Ϡ. ἔκχυσις, ὄγκωσις ἐκχύματος.

Déturbatrice, ἐπ. Ϡ force — ἡ συνταράττουσα δύναμις (εἰς τὰς κινήσεις τῶν πλανητῶν).

Deuil, ἀρ. πένθος. jour de — ἡμέρα πένθους ἢ πένθιμος. habit de — πένθιμον φόρεμα être dans le — πενθῶ. être en —, porter le —πενθοφορῶ, μαυροφορῶ. tendre une eglise, une chambre de — πενθίμως σκευάζω, κ. στρώνω μαῦρα τὴν ἐκκλησίαν, τὸν Θάλαμον. § ὁ καιρὸς τοῦ πένθους. être en — πενθῶ, ἔχω πένθος, εἶμαι ἐν τοῖς τοῦ καιροῦ τοῦ πένθους. § ἡ ἐκφορα νεκροῦ. § ἱχθὺς ἐκ τῶν τριχοδόντων.

Deunx, ἀρ. ἑνδεκάδραχμον ῥωμαϊκὸν, σταθμόν.

Deutérie, Ϡ. ἐπίσχεσις τῶν ἐπιλοχίων.

Deutéro-canonique, ἐπ. δευτεροκανονικὰ (τὰ μεταγενεστέρως εἰς τὴν γραφὴν προστεθέντα βιβλία).

Deutéronome, ἀρ. δευτερονόμιον, τὸ πέμπτον βιβλίον τῆς Πεντατεύχου.

Deux, ἐπ. ἀριθμ. (τὸ x προφ. ὡς z πρὸ τῶν φωνηέντων). δύω. vingt —, trente —, εἰκοσιδύω, τριάκοντα δύω. — à — ἀνὰ δύω. de — jours à — jours ἀνὰ δύω δύω ἡμέρας. — fois δίς. — fois autant δὶς τόσον. des — cotés ἑκατέρωθεν. tous les — ἀμφότεροι. à — heures εἰς τὰς δύω en — parties δίχα, εἰς δύω. de — manieres διττῶς. le quel des — πότερον, τί ἐκ τῶν δύω. l'un des — ὁ ἕτερος, ὁ εἷς ἐκ τῶν δύω. Θάτερον, ἓν ἐκ τῶν δύω. aucun des — οὐδέτερος. à — têtes δικέφαλος. à — pieds δίπους. de —ans διετής. de — genres διγενής. de — natures διφυής. (καὶ λοιπὰ ὅμοια σύνθετα). avoir — sens διφοροῦμαι. comme — et — font quatre (οἰκ.) ὡς δύω καὶ δύω τέσσαρα, (προφανές). n' en pas faire à — fois, n' en faire ni un ni — δὲν πολυδιστάζω. piquer des — κεντῶ τὸν ἵππον ὀλα νὰ τρέξω (μεταφ.) ἐργάζομαι δραστηρίως. § δεύτερος. page — ἡ δευτερα σελίς. Henri — Ἑρρῖκος ὁ δεύτερος. Catherine — Αἰκατερίνα ἡ δευτέρα. le — du mois ἡ δευτέρα (ἡμερα) τοῦ μηνός § δυὰς, (εἰς χαρτοπαίγνια καὶ ἄλλα τοιαῦτα παίγνια).

Deuxième, ἐπ. (τὸ x προφ. z) δεύτερος.

Deuxièmement, ἐπίρ. (τὸ x προφ. z) δευτέρον.

Dévaler, ἐν. (χυδ.) καταβιβάζω, καταβαίνω. § συδ. καταβαίνω.

Déraliser, ἐν. λωποδυτῶ, γυμνό(ν)ω, κλέπτω.

Devancer, ἐν. — quelqu' un προηγοῦμαι, προπορεύομαί τινος. le major —ait le bataillon ὁ ταγματάρχης προεπορεύετο τοῦ τάγματος. son génie —e son siecle (μεταφ.) ἡ εὐφυΐα του προπορεύεται, προτρέχει τοῦ αἰῶνος. § καταταχύνω, προτερῶ, προπορεύω (τινός). ἀπολείπω (τινὰ), περνῶ εἰς τὸ τρέξιμον, ἀφίνω τινὰ ὀπίσω. sa langue —e sa pensée (μεταφ.) ἡ γλῶσσά του προτρέχει τοῦ νοός. (μεταφ.) ὑπερβαίνω, προσδεύω περισσότερον, κ. περνῶ. il m' a —é dans les études μὲ ὑπερέβη, μ' ἐπέρασεν εἰς τὴν σπουδήν. § προλαμβάνω, φθάνω πρῶτος. je vous ai —é σὲ προέλαβα, ἦλθα πρὸ σοῦ. l' aurore —e le soleil ἡ αὐγὴ προλαμβάνει τὸν ἥλιον, φαίνεται πρὸ τοῦ ἡλίου. (μεταφ.) προκαταλαμβάνω. je voulais avoir telle chose, d' autres m' ont —é ἤθελα νὰ λάβω τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἀλλ' ἄλλοι μὲ προκατέλαβον. § ceux qui nous ont —é οἱ προκάτοχοι (εἰς ὑπηρεσίαν). § les —s οἱ προγενέστεροι, αἱ προλαβοῦσαι γενεαί.

Devancier, ère, οὐσ. προκάτοχος (εἰς ὑπηρεσίαν). § les —s οἱ προγενέστεροι, αἱ προλαβοῦσαι γενεαί.

Devant, πρόθ. καὶ ἐπίρ. προ, ἔμπρός. — la maison πρὸ τῆς οἰκίας. — moi ἔμπρός μου de — moi ἔμπροσθεν μου, ἀπ' ἔμπρός μου. mettre le siège — une ville πολιορκῶ τὴν πολιν. avoir du temps — soi ἔχω καιρὸν εἰς τὸ μελλον. marcher — quelqu' un, avoir le pas — quelqu' un προπορεύομαι, προηγοῦμαί τινος. courrir — προτρέχω. de —, par — ἔμπροσθεν la partie de — τὸ ἐμπρόσθιον μέρος, sans — derrière ἔμπαλιν, ἀνάποδα, ἔμπρὸς ὀπίσω comme — ὡς καὶ πρίν. le jour de — ἡ προτεραία. avoir — les yeux ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν. être vent — ἔχω ἄνεμον ἐναντίον, τὸν ἄνεμον ἔμπρός. § — ἡ par devant Dieu ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ contrat passé par-devant notaire συμβόλαιον γενόμενον ἐνώπιον συμβολαιογράφου. § au-devant εἰς προϋπάντησιν. il vint au-devant de moi ἦλθεν εἰς προϋπάντησίν μου. aller au-devant (μεταφ.) προλαμβάνω. j' aillais au-devant de tous ses desirs ἐπρολάμβανον ὅλας του τὰς ἐπιθυμίας. § ci-devant πρώην, προηγουμένως. ci-devant ministre πρώην ὑπουργός. comme j' ai dit ci-devant ὡς προανέφερον.

Devant, ἀρ. τὸ ἔμπρόσθιον μέρος. le — de la maison τὸ μετωπον τῆς οἰκίας. bâtir sur le — (μεταφ. καὶ οἰκ.) παχύνω, γίνομαι προγάστωρ. les —s d' un tableau τὰ ἐξέχοντα, τὰ καταφανῆ μέρη τῆς εἰκόνος. prendre les —s προηγοῦμαι τινὸς, ἀναχωρῶ πρό τινος, προλαμβάνω τινά.

Devantier, ἀρ. διάζωμα, ἐμπροστέλλα τῶν γυναικῶν τοῦ ὄχλου.

Devantière, Ϡ. ἀμφίσχιστος, ἱππικὸς χιτὼν τῶν γυναικῶν.

Devanture, Ϡ. τὸ πρόσθιον μέρος, τὰ ἔμπρόσθια (σκεύους, μέρους οἰκοδομῆς, κτλ.)

Dévastateur, ἀρ. λεηλάτης, ἐρημωτὴς, ἀφανιστὴς, καταστροφεύς. § ἐπ. ἐρημῶν, ἀφανιστικὸς, καταστρεπτικός

Dévastation, Ϡ. ἐρήμωσις, καταστροφή.

Dévaster, ἐν. δηῖ(οω)ῶ, λεηλατῶ, ἐρημό(ν)ω, ἀφανίζω, καταστρέφω. les ennemis ont —é le pays οἱ ἐχθροὶ κατάτεμον, διεπόρθησαν τὸν τόπον.

Développable, ἐπ. ἀναπτύξεως ἐπιδεκτικος.

Développante, ἐπ. Ϡ. παράγωγος (καμπύλη, ἀπὸ ἄλλην καμπύλην ἀναπτυχθεῖσα)

Développée, Ϡ παράγουσα (καμπύλη, ἥτις διὰ τῆς ἀναπτύξεώς της παράγει ἄλλην καμπύλην).

Développement, ἀρ. ἀνάπτυξις, ἀνέλιγμὸς, ἐξέλιγμὸς, κ. ξεδίπλωμα. — d'une étoffe ἀνάπτυξις, ἄνοιγμα, ξεδίπλωμα ὑράσματος. — d'un bourgeon.d'un bouton ἄνοιγμα, ἀνάπτυξις τοῦ βλαστοῦ, τοῦ βόμβυκος le — d'une ligne ἐξελιγμὸς γραμμῆς. —s ἀναπτύξεις, λεπτομερεῖς ἐκθέσεις. § —s συνέχεια καλλωνῶν (εἰς εἰκόνα).

Développer, ἐν. ἀναπτύσσω, ἀνελίσσω, ἐξελίσσω, κ. ξεδιπλόνω. — des habits ἀνοίγω, ξεδιπλόνω ἐνδύματα cet arbre, cet enfant s' est —é τὸ δένδρον, τὸ παιδίον ἀνεπτύχθη il m' a —é son système μὲ ἀνέπτυξε τὸ σύστημά του. § διαλύω. — une affaire embrouillée διαλύω ὑπόθεσιν περιπεπλεγμένην. § ἐκτείνω. un horizon étendu se —a à mes yeux πλατὺς ὁρίζων ἐφάνη ἐκτεινόμενος ἐμπρός μου. le fleuve se —ait majestueusement ὁ ποταμὸς ἐξελισσετο μεγαλοπρεπῶς.

Dévenir, ἐν. γίνομαι, καθίσταμαι. — sage γίνομαι σοφός — ministre γίνομαι ὑπουργός. cela devient fatiguant τοῦτο ἀποβαίνει ὀχληρόν. cela devient ridicule τοῦτο καθίσταται, ἀποβαίνει γελοῖον. que vais-je —? τί θὰ γίνω; que sont —ues vos promesses ? τί ἔγιναν αἱ ὑποσχέσεις σου; Que devient un tel? τί γίνεται, πῶς διατελεῖ ὁ δεῖνα; qu' est —u votre courage ? τί-

γινε, ποῦ ὤχετο ἡ γενναιότης σου; Que —? τί νὰ γίνω; τί νὰ πράξω; Que devins-je à cette vue, à ce discours! Τί μ' ἐφάνη ὅταν εἶδα, ὅταν ἤκουσα τοῦτο! — grand μεγαλύνομαι, μεγαλόνω. — blanc λευκαίνομαι, ἀσπρίζω κτλ. (βλέπε τὰς λέξεις εἰς τὰ διάφορα ἐπίθετα).

Déventer, ἐν. διανεμόω, κενόω, κ. ἀδιάζω (τὰ ἱστία ἀπὸ ἄνεμον).

Devergondage, ἀρ. ἀναισχυντία, κ. ξετσιπωμος, ἀδιαντροπία. — d'esprit, d'immagination ἰταμότης πνεύματος, φαντασίας.

Dévergondé, de, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀναισχυντος, ἀδιάντροπος, κ. ξετσιπωμένος.

Déverguer, ἐν. ἀφαιρῶ τὰς κεραίας (τοῦ πλοίου).

Déverouiller, ἐν. ἀνοίγω (τὰ κλεῖθρα, τους μοχλοὺς,) κ. ξαμπαρόνω, ξεκλειδόνω (τὴν Θύραν).

Devers, πρόθ. τόπικ. περί. il demeure en Grèce — Mégares κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ Μέγαρα, πρὸς τὸ μέρος τῶν Μεγάρων. par — soi παρ' ἑαυτῷ. se pourvoir par — le juge ἐκκαλῶ πρός τινα δικαστήν.

Devers, se, ἐπ. λοξὸς, ἐκκλίνων, κ. στραβός. § ἀρ. λοξότης, ἔκκλισις. § ἀρ. πλ. τὰ σιδηρικὰ (τῶν ἀγκυροποιῶν).

Déverser, οὐδ. ἐκκλίνω, κλίνω. § ἐν. κλίνω, διδω κλισιν εἰς τι ὄρθιον. § — le mepris, l' opprobre ἐπιχέω περιφρόνησιν, περιάπτω αἰσχύνην.

Deversoir, ἀρ. ὀχετὸς πρὸς ἀπαγωγὴν τοῦ περισσεύοντος ὕδατος εἰς τὸν μύλον.

Dévêtir (se), αὐτοπ. ἀποδύομαι, ἐκδύομαι. se — d' un héritage ὐδ. se Déssaisir.

Dévêtissement, ἀρ. ὐδ. Déssaisissement

Déviation, Θ. παρεκτροπὴ, κ. παραστράτημα. je m' avançai en ligne droite sans — προώδευσα κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, χωρὶς νὰ παρεκτραπῶ. une — de la regle παρεκτροπὴ ἀπὸ τὸν κανόνα.

Devidage, ἀρ. ἀναπηνισμὸς, κ. τυλιγάδισμα, κουβάρισμα.

Dévider, ἀναπηνίζω, κ. τυλιγαδίζω, κουβαριάζω. § un cheval —e ὁ ἵππος τεμνάζει τοὺς ὤμους του.

Dévideur, euse, οὐσ. ἀναπηνιστὴς, κ. τυλιγαδιστὴς, κουβαριστὴς.

Dévidoir, ἀρ. πηνιστὴρ, κ. γλυτῆρι, τυλιγάδι. § ἑλίκη, ὄστρακον.

Dévier, ἐν. παρεκτρέπομαι, κ. παραστρατῶ. (καὶ μεταφ.). se — παρεκτρέπομαι.

Devigo, ἀρ. εἶδος ἐμπλάστρου.

Devin, -ineresse, οὐσ. μάντις. faux — ψευδομάντις. — qui explique les songes ὀνειροπόλος, κ. ονειροκρίτης. — qui consulte les oiseaux οἰωνοσκόπος. — qui consulte les entrailles des victimes ἱεροσκόπος. de ne suis pas — (οἰκ.), δὲν εἶμαι προφήτης (διὰ νὰ τὸ ἐξεύρω). § ὅρις βόας.

Deviner, ἐν. μαντεύω. — l' avenir μαντεύω τὸ μέλλον. —ez ce que je tiens μάντευσε τι κρατῶ. § — quelqu' un ἐννοῶ τινα, μαντεύω τὴν γνώμην, τὸν σκοπόν του. leurs cœurs se —ent αἱ καρδίαι των συνεννοοῦνται. § — une énigme λύω αἴνιγμα. c' est une énigme à — (μεταφ. καὶ οἰκ.) εἶναι πρᾶγμα αἰνιγματῶδες. il n' y a là rien à — δὲν εἶναι τοῦτο δυσνόητον. je vous le donne à — en dix, en cent μάντευσέ το εἰς τὰς δέκα, εἰς τὰς ἑκατὸν, στέρθητι νὰ το μαντεύσῃς — les fêtes quand elles sont venues (παρ.) λέγω πράγματα γνωστά.

Devineresse, Θ. ὐδ. Devin.

Devineur, euse, οὐσ μάντις, ὁ ἔχων τὴν ἀξιωσιν τοῦ μαντεύειν, τοῦ ἐννοεῖν.

Dévirer, ἐν. μεταστρέφω, στρέφω πρὸς τὰ ὀπίσω (τὸν ὄνον τοῦ πλοίου).

Devis, ἀρ. ὁμιλίαι, κ. λόγια. § προυπολογισμὸς οἰκοδομῆς.

Devisager, ἐν. πλησιάζω τὸ πρόσωπον. se —, αὐτοπ. πλησιάζομαι εἰς τὸ πρόσωπον. ces femmes se sont —ées αἱ γυναῖκες αὐταὶ κατέσχισαν τὰ πρόσωπα ἀλλήλων, κ. ἔβγαλαν τὰ μάτια των.

Devise, Θ. σύμβολον, ἔμβλημα, (σχῆμά τι μετ' ἐπιγραφῆς). la — de son bouclier τὸ σύμβολον τῆς ἀσπίδος του. le corps de la — τὸ σύμβολον. l' âme de la — τὰ περὶ τὸ σύμβολον λόγια, τὸ ἀπόφθεγμα. § ἀπόφθεγμα, σύνθημα. peu et bien était sa — ὀλίγον καὶ καλὸν ἦτον τὸ σύνθημα, τὸ ἀπόφθεγμά του.

Deviser, ἐν. (οἰκ.) ὁμιλῶ, πολυλογῶ, κ. κόφτω ῥάφτω.

Dévisser, ἐν. χαλῶ (τὸν κοχλίαν), κ. ξεβιδόνω. § διατέλλω (τὰ μὲ κοχλιαν συνηρμοσμένα), κ. ξεβιδόνω.

Dévoiement, ἀρ. διάῤῥοια. § κλίσις (τοῦ καπνοδόχου σωλῆνος).

Dévoilement, ἀρ. ἀνακάλυψις (πράγματος ἀνεξιχνιάστου ἢ ἀκατανοήτου).

Dévoiler, ἐν. ἐκκαλύπτω, κ. ξεσκεπάζω. § ἀποκαλύπτω, ἀνοίγω τὸ κάλυμμα τοῦ προσώπου. se —, αὐτοπ. ἀποκαλύπτομαι, ἀνοίγομαι, ξεσκεπάζομαι. § ἀπαλάττω μοναχὴν τοῦ μοναστικοῦ βίου. § (μεταφ.) ἀνακαλύπτω (μυστήριον κτλ.) le mystere se —e, αὐτοπ. τὸ μυστήριον ἀνακαλύπτεται.

Devoir, ἐν. ὀφείλω, χρεωστῶ, ἔχω χρέη. — de tous côtés. —à dieu et aux diables, à dieu et au monde, au tiers et au quart εἰμὶ κατάχρεως. en — de reste χρεωστῶ ὑπόλοιπα. il m' en doit ἢ je lui en dois θὰ μὲ τὸ πληρώσῃ (ὕβρεν τινὰ καὶ τὰ τοιαῦτα). ils ne s' en — vent guère κἀνεὶς δὲν μένει ὀπίσω τοῦ ἄλλου, ὅ,τι εἶναι ὁ εἷς εἶναι καὶ ὁ ἄλλος. doit νὰ δώσῃ, (εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία τὸ κεφάλαιον τῆς δαπάνης). jusqu' à dûe concurence μέχρι τῆς χρεωστουμένης ποσότητος. § χρεωστῶ, ὀφειλω, ἔχω καθῆκον. il doit obéissance aux lois χρεωστεῖ ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους. le citoyen doit défendre son pays ὁ πολίτης χρεωστεῖ νὰ ὑπερασπίζηται τὴν πατρίδα του. cela se doit τοῦτο χρεωστεῖ, πρέπει νὰ γίνῃ. fais ce que dois, advienne que pourra (παροιμ.) πράξε τὸ καθῆκον σου, ἂς γίνῃ ὅ,τι γίνῃ. § χρεωστῶ, εἰμὶ ὑπόχρεως εἴς τινα, ἔλαβά τι ἀπό τινα. je lui dois la vie τὸν χρεωστῶ τὴν ζωήν μου. cette ville doit son nom à tel événement ἡ πόλις αὕτη ἔλαβε τ' ὄνομά της ἀπὸ τὴν δεῖνα περίστασιν. je lui dois tous mes maux αὐτὸς εἶναι αἴτιος τῶν δεινῶν μου. § πρέπει νά. le juste doit être recompensé ὁ δίκαιος πρέπει ν' ἀνταμειφθῇ. vous devez savoir ἰστέον, πρέπει νὰ ἠξεύρῃς. je dois le voir πρέπει νὰ τὸν ἰδῶ. tous les hommes doivent mourrir ὅλ' οἱ ἄνθρωποι πρέπει ν' ἀποθάνουν. § πρέπει νά, εἶναι πιθανὸν ὅτι. à en juger par les apparences il doit être riche κατὰ τὰ φαινόμενα πρέπει νὰ εἶναι πλούσιος, εἶναι πιθανὸν ὅτι εἶναι πλούσιος. il a dû partir ce matin πρέπει ν' ἀνεχώρησε, πιθανῶς ἀνεχώρησε τὸ πρωΐ. vous devez avoir froid πρέπει νὰ κρυόνῃς, ἀναμφιβόλως κρυόνεις. § μέλλω. il doit y avoir un bal demain αὔριον μέλλει νὰ εἶναι, θὰ εἶναι χορός. dussé-je y mourrir καὶ ἂν ἔμελλον ν' ἀποθάνω. § se —, παθ. χρεωστῶ ἐμαυτόν. je me dois à ma patrie χρεωστῶ ἐμαυτὸν, χρεωστῶ ν' ἀφοσιωθῶ εἰς τὴν πατρίδα μου. je me dois de faire telle chose, αὐτοπ. Θεωρῶ ὡς χρέος πρὸς ἐμαυτὸν νὰ πράξω τοῦτο.

Devoir, ἀρ. καθῆκον, χρέος. par — κατὰ χρέος. c' est le — d' un homme de bien de ἀνδρὸς ἀγαθοῦ εἶναι νά . . faire son — ἐκπληρῶ τὸ χρέος μου. après avoir rempli mon — μετὰ τοῦ χρέους μου τὴν ἐκπλήρωσιν. être dans son —, se mettre dans son — προσφέρομαι πρὸς τινα μὲ τὸ ἀπαιτούμενον φέβας. être à son — εὐρίσκομαι εἰς τὴν Θέσιν μου, ἐκπληρῶ τὰ τῆς ὑπηρεσίας μου. rentrer dans son

—, dans le — ἐπανέρχομαι εἰς τὰ χρέη μου, ὑποτάσσομαι. ramener quelqu'un à son —, au — ἐπαναφέρω τινὰ εἰς τὰ χρέη του, ὑποτάσσω. je lui apprendrai son — (ἀπειλή) Θὰ τὸν διδάξω. — pascal το Θρησκευτικὸν χρέος (τῆς μεταλήψεως κατὰ τὸ πάσχα). les derniers —s αἱ ἐπικήδειοι τιμαί. se mettre en — ἐπιχειρίζομαι, ἀναλαμβάνω, ἀρχίζω. être en — de faire quelque chose ἀσχολοῦμαι περί τι, πράττω τι. § rendre ses —s à quelqu'un θεραπεύω τινά, κ. κάνω, ἐκπληρῶ τὸ χρέος μου, (ἐπισκέπτομαι). § οἱ φόροι (ἐπὶ τιμαριωτῶν). § ἐξήγησις, θέμα (τοῦ μαθητοῦ).

Dévole, s. ἀποτυχία (τοῦ ὅλου κέρδους εἰς τινα χαρτοπαίγνια).

Dévoler, οὐδ. ἀποτυγχάνω (τὸ ὅλον κέρδος εἰς χαρτοπαίγνια).

Dévolu, ue, επ. περιελθών. être — περιέρχομαι. une succession est —ue par déshérence à l'état κληρονομία περιῆλθεν εἰς τὸ δημόσιον δι' ἀλληρίαν. § οὐσ. περιέλευσις (εἴς τινα) χηρευούσης ἐκκλησιαστικῆς σύνταξεως (δι' ἀνικανότητα τοῦ συνταξιούχου). prendre un — λαμβάνω τὴν χηρεύουσαν σύνταξιν. plaider, poursuivre un — ἀπαιτῶ ἐπὶ δικαστηρίου τὴν εἰς ἐμὲ περιέλευσιν τῆς χηρευούσης συντάξεως. § jeter un, son — sur quelqu'un ou quelque chose ἀφορῶ εἴς τινα ἢ εἴς τι, προσηλῶ τὴν ἐκλογήν μου εἰς αὐτόν.

Dévolutaire, ἀρ. ὁ λαβὼν χηρεύουσαν ἐκκλησιαστικὴν σύνταξιν.

Dévolutif, ive, ἐπ. περιάγων, μεταφέρων. appel — ἔκκλησις περιάγουσα τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλον δικαστήν.

Dévolution, s. ἡ ἀπολαβὴ χηρευούσης συντάξεως. droit de — τὸ δικαίωμα τῆς περιελεύσεως (χηρευούσης συντάξεως).

Dévorant, te, ἐπ. καταβροχθίζων, κατατρώγων, ἀδηφάγος. une bête —e ἀδηφάγον ζῶον. la flamme —e ἡ καταβροχθίζουσα φλόξ. la marche —e du temps τὸ καταστρεπτικὸν βῆμα τοῦ χρόνου. air climat —, ἀήρ, κλίμα ὀλέθριον. § δεινός, διακαής. faim —e δεινὴ πεῖνα, βουλιμία. soif —e φλογερὰ δίψα. feu — μαῦρον, καῦσον πῦρ.

Dévorateur, trice τῖδ. Dévorant

Dévorer, ἐν. καταβροχθίζω, κατατρώγω. la flamme —e ἡ φλὸξ καταβροχθίζει, καταβιβρώσκει, κατατρίγει. les bêtes l'ont —é τὰ θηρία τὸν κατέφαγον. les barbares qui se —ent les uns les autres οἱ ἀλληλοφάγοι βάρβαροι. la temps qui —e tout ὁ παμφάγος χρόνος. § καταβροχθίζω, ἀδηφαγῶ, τρώγω μὲ ἀπληστίαν. il a —é tout mon dîner καταβρόχθισεν ὅλον τὸ γεῦμά μου. — un livre (μεταφ.) κατατρώγω, καταβροχθίζω τὸ βιβλίον, τὸ ἀναγινώσκω ἀπλήστως. — des yeux (μεταφ.) τρώγω, κατατρώγω μὲ τοὺς ὀφθαλμούς. — —une chose en espérance ἐποφθαλμιῶ(άω) εἴς τι. — les difficultés ὑπερνικῶ τὰς δυσκολίας. — ses larmes καταπίνω, κρύπτω τὰ δάκρυά μου — un affront ὑπομένω, καταπίνω, χωνεύω τὴν ὕβριν (δὲν ἀφίνω νὰ φανῇ ἡ ὀλιγανάστησίς μου). § καταπίνω la faim, la soif, la fièvre, le chagrin le —é ἡ πεῖνα, ἡ δίψα, ἡ θέρμη, ἡ ψῆψις τὸν κατατήκει, τὸν κατατρίχει. l'ambition le —e ἡ φιλοδοξία τὸν διακαίει.

Dévoreur, ἀρ. (νίκ.) ὁ κατατρώγων.

Dévot, te, ἐπ. καὶ οὐσ. εὐλαβής. § Ψευδοευλαβής. § ψευδοευλαβής.

Dévotement, ἐπίρ. εὐλαβῶς.

Dévotieusement, ἐπίρ. (ἀρχ.) εὐλαβῶς.

Dévotieux, euse, ἐπ. (ἀρχ.) τῖδ. Dévot

Dévotion, s. εὐλάβεια. fausse — ψευδοευλάβεια. homme sans — ἀνευλαβής. livres de — τὰ βιβλία τῆς προσευχῆς. il n'est — que de jeune prêtre (παροιμ.) ὁ ζῆλος ὅλος εἰς τὴν ἀρχὴν εἶναι. l'offrande est à — ἡ προσφορὰ εἶναι κατὰ βούλησιν. § —, —s θρησκευτικὰ χρέη, προσευχαί. faire ses —s μετα λαμβάνω. § ἀφοσίωσις. ma — pour vous ἡ πρός σε ἀφοσίωσίς μου ἔναι à la — de quelqu'un. εἶμαι ἀφοσιωμένος εἴς τινα. tout ce que j'ai est à sa — ὅ,τι ἔχω εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του.

Dévouement, ἀρ. ἀφοσίωσις. § Θυσία ἑαυτοῦ.

Dévouer, ἐν. ἀφοσιῶ, ἀφιερῶ. il a —é ses fils à la patrie ἀφιέρωσε τοὺς υἱούς του εἰς τὴν πατρίδα. je vous suis —é σὲ εἶμαι ἀφοσιωμένος. § παραδίδωμι. — son âme au diable παραδίδωμι τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν διάβολον. — quelqu'un au mépris, à la haine publique παραδίδωμι τινὰ εἰς τὴν γενικὴν περιφρόνησιν, εἰς τὸ δημόσιον μῖσος. § se —, αὐτοπ ἀφοσιοῦμαι, ἀφιεροῦμαι. se — à dieu ἀφιεροῦμαι εἰς τὸν Θεόν. se — au service de son pays ἀφοσιοῦμαι εἰς τῆς πατρίδος τὴν ὑπηρεσίαν. § Θυσιάζομαι, ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον, εἰς βλάβην, ἀφοσιοῦμαι (ὑπέρ τινος). se — pour son pays Θυσιάζομαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. il s'est —é pour me sauver ἐρρίψοκινδύνευσε διὰ νὰ μὲ σώσῃ. § devoué, ée, μετ. ἀφοσιωμένος. votre —é serviteur, votre dévoué, votre très-dévoué ὅλος πρόθυμος, πρόθυμος εἰς τὰς διαταγάς σου. (τρόπος τοῦ τελειώνειν τὴν ἐπιστολὴν πρὸς ἴσους, καὶ κατωτέρους).

Dévoyer, ἐν. ἀποπλανῶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ. se — du chemin de la vérité, αὐτοπ. ἀποπλανῶμαι τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας. les —és οἱ πλανηθέντες, τ' ἀπολωλότα πρόβατα. § ἐκκλίνω, μακρύνω τῆς καθέτου (σωλῆνα κτλ.). § ἐπιφέρω διάρροιαν, λύω τὴν κοιλίαν.

Dexamine, s. δεξαμενή, εἶδος ὀστράκου.

Dextérité, s ἐπιδεξιότης (τῆς χειρός). § δεξιότης (πνεύματος), ἐπιτηδειότης.

Dextre, s. ἡ δεξιὰ (χειρ). à la — du père ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός. à — πρὸς τὰ δεξιά.

Dextribord, ἀρ. ἰδ. Stribord.

Dey, ἀρ. δέης, ὁ πρώην ἡγεμὼν τῆς Ἀλγερίας.

Dez, ἴδ. Dé.

Dez-à-coudre ἢ Dé-à-coudre, ἀρ. ἀγαρικόν, εἶδος μήκυτος φυομένου παρὰ τὰς ῥίζας τῶν δένδρων.

Dia, (χυδ.) ἀριστερὰ (εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἁμαξηλατῶν).

Diabète, s. διαβήτης, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.

Diabètes, ἀρ. διαβήτης, ἀσθένεια καθ' ἣν διὰ τοῦ οὔρου ἐκρέουν τὰ ὑγρὰ τοῦ σώματος.

Diabétique, ἐπ. διαβητικός, ὁ πάσχων διαβήτην. τὸ Diabètes.

Diable, ἀρ. διάβολος. le — n'y perd rien (παρ) σκορπιὸς καθιύδει, τὸ καλὸν γίνεται κευρίως le — le berce εἶναι ἀνήσυχος ἄνθρωπος. la beauté du — ἡ καλλωνὴ τῆς νεότητος, ἡ μόνον ἐκ νεότητος προερχομένη le — est aux vaches ὑπάρχουν ἔριδες, συγχύσεις. le — bat sa femme ἥλιος καὶ βροχή. il fait le valet du — πράττει περισσότερα ἀφ' ὅσα τον παραγγέλλουν. il mangerait le — et ses cornes τρώγει τὸν διάβολον, τρώγει πολύ. le — ne le décidera à . . . ὁ διάβολος δὲν τὸν πείθει νὰ . . . tirer le — par la queue πορίζομαι δυσκόλως τὰ πρὸς τὸ ζῆν. loger le — dans sa bourse δὲν ἔχω εὔτε ὀβολόν. avoir le — au corps ἔχει τὸν διάβολον μέσα του. c'est le —, c'est là le — ἰδοὺ τὸ δύσκολον, ἰδοὺ τὸ κακόν. ou il faudra que le — s'en mêle ἐκτὸς διαβολικῆς συνεργείας le — n'y verrait goutte ὁ διάβολος δὲν τὸ ἐννοεῖ. va-t-en au — πήγαινε 'ς τὸν διάβολον, κατὰ διαβόλου. au — le sot 's τὸν διάβολον νὰ πηγαίνῃ ὁ ἀνόητος. que le — t'emporte, que le — soit de toi νὰ σὲ πάρῃ ὁ διάβολος. au — celui qui le fera νὰ ἰδῶμεν τοῦτο! Θὰ τὸ κάμῃ. au — le profit que j'en ai tiré τιποτε δὲν ἐκέρδισα. au — ! que — ! — ! τὶ διάβολο! s'en aller au —, à tous les —

πηγαίνω κατὰ διαβόλου. c'est au — εἶναι 'ς τοῦ διαβόλου τὴν μάνα, εἶναι πολλὰ μακράν. le donner au — ἀγωνίζομαι. au — ἢ du — si l'on mattrape ἂν μὲ πιάσουν, ἂς τὸ γράψουν. de par tous les —s ὁ διάβολος νὰ μὲ παρῃ, (ὅρκος χυδαῖος). faire le —, faire le — à quatre κάμνω, φέρω ἀνω κάτω. cela ne vaut pas le — τοῦτο δὲν ἀξίζει τίποτε. un —, un vrai —, un — incarné διάβολος, διάβολος ξυλάτος, (καλὸς, διεστραμμένος ἄνθρωπος). — d'homme, — de femme τοῦ διαβόλου ἄνθρωπος, γυναῖκα — d'enfant διαβολόπαιδο. — de pluie διαβολοβροχή. une pluie de — βροχὴ τοῦ διαβόλου. une affaire du —, une difficulté du — ὑπόθεσις, δυσκολία διαβολεμένη. un bon — καλὸς χοιστιανός. méchant — κακὸς διάβολος. un pauvre — ἕνας δυστυχισμένος, πτωχός. diable ! ὦ ! διάβολε ! où — πού 'ς τὸν διάβολον. en — διαβολεμένα, ὑπερβολικῶς. à la — σάν τὸν διάβολο, κακῶς. § μοχλὸς (εἴς τινας βιομηχανικὰς τέχνας). § εἶδος σχήματος. § εἶδος ὑποστάτου τελεβόιων. § πωυξ, πτηνόν. § πιθηξ Κυαίττας. § λοφίας ὁ μέγας, ἰχθύς. § τὸ. cicadelle ἔντομον.

Diablement, ἐπίρ. (οἰκ.) ὑπερβολικῶς, διαβολεμένα.

Diablerie, Θ. γοητεία, μαγεία. § (μεταφ.) ἐνδιουργία.

Diablesse, Θ. διαβόλισσα, γυνὴ διεστραμμένη. bonne, pauvre — τὸ. bon, pauvre diable.

Diablezot, (ἀρχ.) κι' ἂς μή.

Diablotin, ἀρ. διαβολάκι, μικρὸς διάβολος. μεταφ. παιδίον διεστραμμένον. § διαβολίνι, (εἶδος ζαχαρικοῦ). § πώυξ τῆς ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς, πτηνόν.

Diabolique, ἐπ. διαβολικός. tentation — διαβολικὸς πειρασμός. § διαβολικὸς, καταχθόνιος, κακιστος.

Diaboliquement, ἐπίρ. διαβολικῶς.

Diabotanum, ἀρ. τὸ διὰ βοτάνων, εἶδος ἐμπλάστρου.

Diabrose, Θ. διάβρωσις, ἀσθένεια.

Diabrotique, ἐπ. διαβρωτικὸς, ὁ προξενῶν τὴν διάβρωσιν.

Diacadmias, ἀρ. τὸ διὰ καδμείας, ἔμπλαστρον.

Diacalcition, ἀρ. τὸ διὰ χαλκίτου, ἔμπλαστρον.

Diacanthe, ἀρ. διάκανθος, ἰχθὺς τοῦ γένους τῶν ὁλοκέντρων.

Diacarcinos, ἀρ. τὸ διὰ καρκίνων, ἰατρικὸν κατὰ τῶν λυσσώντων κυνῶν.

Diacarthamo, ἀρ. τὸ διὰ καρθάμων, ἰατρικὸν εὐκοίλιον.

Diacatholicon, ἀρ. τὸ διὰ καθολικῶν ἔκλειγμα (μαντζοῦνι), ἀπὸ εὐκοίλια συγκείμενον.

Diacausie, Θ. διάκαυσις, ἀσθένεια.

Diacaustique, ἐπ. διακαυστικὸς, ὁ καίων διὰ τῶν ἀκτίνων τῶν δι' αὐτοῦ διερχομένων.

Diacentros, ἀρ. διάκεντρος, ἡ βραχυτέρα διάμετρος τῆς ἐλλειπτικῆς τῶν πλανητῶν τροχιᾶς.

Diachalasis, Θ. διαχάλασις, ὁ χωρισμὸς τῶν ὀστέων τοῦ κρανίου.

Diacalcitéos, ἀρ. τὸ διὰ χαλκίτιδος ἔμπλαστρον.

Diachylon, ἀρ. τὸ διὰ χυλῶν, ἔμπλαστρον κατασκευαζόμενον ἀπὸ ἔλαιον τερεβινθινον, κηρὸν καὶ χυλὸν ῥίζης ξιφίου.

Diaco, ἀρ. διάκονος (τοῦ τάγματος τῆς Μελίτης).

Diacode, ἀρ. τὸ διὰ κωδείων, εἶδος ἐγχύματος τῶν κεφαλων τῆς παπαροῦνας.

Diacolocynthidos, ἀρ. τὸ διὰ κολοκυνθίδος, ἰατρικὸν εὐκοίλιον.

Diacommatique, οὐδ. διάκομμα, διακομματικὸν μέλος, τρόπος διαθέσεως τῶν μουσικῶν τόνων.

Diaconal, le, ἐπ. διακονικὸς, ὁ τοῦ διακόνου.

Diaconat, ἀρ. διακονία, ἡ ἀξία τοῦ διακόνου.

Diaconesse, Θ. ἡ διάκονος.

Diaconie, Θ. διακονία, ἡ ὑπηρεσία τοῦ διακόνου.

Diaconique, ἀρ. τὸ διακονικὸν, μέρος τῆς ἐκκλησίας.

Diacopée, Θ. διακοπὴ, κοπὴ τοῦ κρανίου διὰ χειρουργικοῦ ἐργαλείου.

Diacoustique, Θ. διακουστικὴ, τέχνη τοῦ διακρίνειν τοὺς ἤχους διὰ τῶν ὑγρῶν δι' ὧν διέρχονται.

Diacranienne, ἐπ. Θ. mâchoire — ἡ διακράνιος σιαγὼν, ἡ κάτω.

Diacre, ἀρ. διάκονος.

Diacydonite, ἐπ. διακυδονίτης, ἰατρικόν.

Diadelphes, ἐπ. πλ. στήμονες συάδελφοι, συνενωμένοι ἀνὰ δύω, ἀλλὰ καὶ διακεκριμένοι.

Diadelphie, Θ. συαδελφία, ἡ ἑκάτη ἑβδόμη τάξις τῶν φυτῶν κατὰ Λινναῖον.

Diadelphique, ἐπ συαδελφικὸν (φυτὸν, ἔχον συαδέλφους στήμονας).

Diadème, ἀρ. διάδημα. (μεταφ.) ἡ βασιλικὴ ἐξουσία.

Diadène, Θ. *διάδενον, γένος φυτῶν.

Diaglaucium, ἀρ. διαγλαύκιον, ἰατρικὸν κατὰ τῆς ὀφθαλμίας.

Diagnose, Θ. διάγνωσις (ἀσθενείας).

Diagnostique, ἐπ. διαγνωστικὸς (ἀσθενείας). § οὐσ. διαγνωστικόν.

Diagonal, le, ἐπ. διαγώνιος. § la —e οὐσ. ἡ διαγώνιος.

Diagonalement, ἐπίρ. διαγωνίως.

Diagramme, ἀρ. διάγραμμα, σχῆμα γεωμετρικόν. § τὸ. Gamme. § ἀνθίας ὁ διαγραπτὸς, ἰχθύς.

Diahéxaple, ἀρ. διεξαπλοῦν, ἰατρικὸν τῶν ἵππων.

Diaire, ἐπ. Θ. fièvre — πυρετὸς ἐφήμερος (μιᾶς ἡμέρας).

Dial-bird, ἀρ. ἰνδοκόττυφος, πτηνόν.

Dialecte, ἀρ. διάλεκτος. la langue grecque a différens —s ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἔχει πολλὰς διαλέκτους.

Dialectitien, ἀρ. διαλεκτικὸς, ὁ εἰς τὴν διαλεκτικὴν ἐπιτήδειος. § ὁ ὀρθῶς συλλογιζόμενος.

Dialectique, Θ. ἡ διαλεκτικὴ, ἡ τέχνη τοῦ λαλεῖν διὰ συλλογισμῶν.

Dialectiquement, ἐπίρ. διαλεκτικῶς, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς διαλεκτικῆς.

Dialéipyro, Θ. (ὁλ. εὔχρ.) διαλείπων πυρετός.

Dialèle, ἀρ. ὁ διάλληλος συλλογισμὸς, συλλογισμοὶ δι' ἀλλήλων ἀποδεικνύμενοι.

Diali, ἀρ. *διαλίκιον, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Diallage, ἀρ. ἀμεσύχρους, ὀρυκτόν.

Dialogique, ἐπ. διαλογικὸς, κατὰ διάλογον.

Dialogisme, ἀρ ὁ διαλογικὸς τρόπος.

Dialogue, ἀρ. ὁ διάλογος. § διάλογος, διφωνία μουσική.

Dialoguer, οὐδ. διαλέγομαι. § διατίθεμαι διάλογον.

Dialthée, Θ. τὸ δι' ἀλθαίας, ἁλοιφὴ ἀπὸ ἄνθη ἀνδρομολόχας.

Diamant, ἀρ. ἀδάμας, κ. διαμάντι, διαμαντότετρα. de — ἀδαμάντινος, κ. διαμαντένιος. fait en —s ἀδαμαντοκάλλητος — rose ἑτερότμητος ἀδάμας, (ἰταλιστὶ ῥόζα). — brillant, — en table ἐπίπεδος ἀδάμας. c'est un — (μεταφ.) εἶναι θαυμάσιος, κ. εἶναι διαμάντι. — faux τεχνητος, ψευδὴς ἀδάμας. § — de l'ancre ἡ συνένωσις τῶν βραχιόνων τῆς ἀγκύρας μὲ τὸν κορμόν.

Diamantaire, ἀρ τὸ. Lapidaire.

Diamargariton, ἀρ. τὸ διὰ μαργαρίτων ἰατρικόν.

Diamastigose, Θ. διαμαστίγωτις (τῶν παίδων εἰς Σπάρτην).

Diamétral, le, ἐπ. ligne — le γραμμὴ διάμετρος.

Diamétralement, ἐπίρ. ἐκ διαμέτρου — opposés ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενοι.

Diamètre, ἀρ. διάμετρος.

Diamorum, ἀρ. διὰ μώρων, ἔγχυμα συκαμίνων.

Dianacardion, ἀρ. *διανακάρδιον, ἰατρικόν.

Dianchora, ἀρ. *διάγχορα, κογχύλαι ὀρυκταί.

Diandre ἡ Diandrique, ἐπ. δίανδρα φυτὰ (τὰ ἔχοντα δύω στήμονας).

Diandrie, Θ. διανδρία, ἡ δευτέρα τάξις τῶν φυτῶν κατὰ τὸν Λινναῖον.

Diane, Θ. Ἄρτεμις, ἡ Θεὰ τῶν ὄρεων. § τὸ ἑῶον (κρούσμα, ἡ τυμπανοκρουσία, ἡ ἐξυπνῶσα τὸ πρωὶ τοὺς στρατιώτας). § (πολυξένη ἡ

ὑφ.πύλη, ψυχή (πεταλούδα). § εἶδος πίθηκος. § ἄργυρος (κατὰ τοὺς ἀλχημιστάς).

Dianée, Ƨ. εἶδος μεδούσης, φυτόν.

Dianelle, Ƨ. ὁράκαινα, γένος φυτῶν.

Dianthère, Ƨ. διάνθηρον, γένος φυτῶν.

Diantre, ἀρ. (σὶκ. κατ' εὐφημίαν, ἀντὶ τοῦ Diable). Διάβολος.

Diapalme, ἀρ. τὸ διὰ φοινίκων ἔμπλαστρον, ἀπὸ φύλλα φοίνικος.

Diapasis, ἀρ. διάπασις, φυτὸν τῆς Νέας Ὁλλάνδας.

Diapasme, ἀρ. διάπασμα, κόνις (ἀρωμάτων κτλ.).

Diapason, ἀρ. ἡ διαπασῶν, τὸ σύνολον τῶν τόνων τῶν ἀποτελούντων τὴν ὀκτάδα, καὶ ἀκόμη καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς φωνῆς καὶ παντὸς μουσικοῦ ὀργάνου.

Diapédèse, Ƨ. διαπίδυσις, ἡ διὰ τῶν πόρων ῥοὴ τοῦ αἵματος.

Diapensie, Ƨ. *διαπενσία, φυτὸν τῶν Ἀλπεων.

Diapente, ἀρ. τὸ διὰ πέντε, ἰατρικὸν ἀπὸ πέντε εἰδῶν βοτάνας κατασκευαζόμενον.

Diapenté, Ƨ. ἡ διαπέντε (χορδὴ ἡ φωνή). ἴδ. Quinte.

Diapérales, ἀρ. πλ. χρυσομηλολόνθαι ὀακτυλιόκεροι, σύστημα ἐντόμων κολεοπτέρων, ἐκ τῶν ἑτερομήσων.

Diapère, ἄρ. χρυσομηλολόνθη ἡ ὀακτυλιόκερως, γένος ἐντόμων.

Diaphane, ἐπ. διαφανής.

Diaphanéité, Ƨ. διαφάνεια.

Diaphanomètre, ἀρ. διαφανόμετρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ μετρᾶται ἡ διαφάνεια τοῦ ἀέρος.

Diaphénix ἢ Diaphœnix, ἀρ. τὸ διὰ φοινικος εὐκοίλιον.

Diaphonie, Ƨ. διαφωνία, κακοφωνία.

Diaphore, ἀρ. διαφορον, φυτὸν τῆς Κίνας.

Diaphorèse, Ƨ. διαφόρησις, (ἱδρὼς, καὶ πᾶσα ἄλλη διὰ τῶν πόρων κένωσις).

Diaphorétique, ἐπ. διαφορητικὸν (ἰατρικόν).

Diaphose, Ƨ. ἴδ. Diaphorèse.

Diaphragmatique, ἐπ. διαφραγματικός, ὁ τοῦ διαφράγματος.

Diaphragme, ἀρ. διάφραγμα, (ὁ τὸ στῆθος ἀπὸ τὴν κάτω κοιλίαν διαιρῶν μῦς, ἢ τὸν λοβὸν τῶν καρπῶν διαιροῦσα μεμβράνα).

Diaphragmite, Ƨ. διαφραγμίτις (φλόγωσις τοῦ διαφράγματος).

Diaphysie, Ƨ. διαφυή, φυσικὴ διαίρεσις δύω πραγμάτων.

Diapie, Ƨ. ἴδ. Presbytie.

Diapnoïque, ἐπ. διαπνοϊκὸν, (ἰατρικὸν εὐκολύνον τὴν διαπνοήν).

Diapré, ée, ἐπ. αἰολος, αἰολόχρους, ποικιλόχρους. prunes —ées εἶδος δαμασκήνου.

Diaprie, Ƨ. *διάπρια, γένος ἐντόμων.

Diaprun, ἀρ. τὸ διὰ δαμασκήνων, καθαρτικόν.

Diaprure, Ƨ. (ἀρχ.) τὸ ποικιλόχρουν, ἡ ποικιλία χρωμάτων.

Diaptose, Ƨ. διάπτωσις, εἶδος τονισμοῦ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν.

Diapyétique, ἐπ. ἰδ. Suppuratif.

Diarrhée, Ƨ. διάῤῥοια.

Diarrhène, Ƨ. διάῤῥηνον, γένος φυτῶν.

Diarrhodon, ἀρ. τὸ διὰ ῥόδων, ἰατρικόν.

Diarthrose, Ƨ. διάρθρωσις (τῶν ὀστέων)

Diascordium, ἀρ. τὸ διὰ σκορόδων ἰατρικόν.

Diasébeste, ἀρ. τὸ διὰ σεβέστου ἰατρικόν.

Diasène, ἀρ. τὸ διὰ σένας ἰατρικόν.

Diasie, Ƨ. διάσιον, φυτόν.

Diasies, Ƨ. πλ. τὰ διάσια, ἑορτὴ τοῦ Διός.

Diasostique, Ƨ. διασωστικὴ (ἰατρικὴ), ἡ προφυλάττουσα ἀπὸ μέλλουσαν ἀσθένειαν.

Diasphendonèse, Ƨ. διασφενδόνισις, καταδίκη, καθ' ἣν τοῦ τιμωρουμένου ἐδένοντο χεῖρες καὶ πόδες εἰς κεκλιμένα δένδρα, τὰ ὁποῖα ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν πρώτην των θέσιν τον κατεσπάραττον.

Diasporamètre, ἀρ. διασπορόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τῆς διασπορᾶς τῶν ἀκτίνων.

Diaspore, ἀρ. διάσπορον, ὀρυκτόν.

Diaspre, ἀρ. ἰδ. Jaspe.

Diastase, Ƨ. διάστασις, διαίρεσις ὀστοῦ.

Diastème, ἀρ. διάστημα (μουσικόν).

Diastole, Ƨ διαστολὴ (τῆς καρδίας).

Diastrophe, Ƨ. διαστροφὴ, κ. στραγγούλισμα.

Diastyle, ἀρ. διάστυλον, (οἰκοδόμημα τοῦ ὁποίου ἀπέχουν αἱ στύλαι ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τρεῖς διαμέτρους).

Diatessaron, ἀρ. τὸ διὰ τεσσάρων ἰατρικόν. § διὰ τεσσάρων, (ἀπόστασις τεσσάρων μουσικῶν τόνων).

Diatessaroner, ἐν. (ἀρχ.) θέτω τὸ μέλος κατὰ διὰ τεσσάρων ἀποστάσεις τῶν τόνων.

Diathèse, Ƨ. διάθεσις (πρὸς ἀσθένειαν).

Diatome, ἀρ. διάτομον, δένδρον τῆς Κίνας.

Diatonique, ἐπ. διατονικὸς, ὁ ἀκολουθῶν τοὺς φυσικοὺς τῆς μουσικῆς τόνους.

Diatoniquement, ἐπίῤῥ. διατονικῶς.

Diatragacanthe, ἀρ. διὰ τραγακάνθων, ἰατρικόν.

Diatribe, Ƨ. διατριβὴ (φιλολογική). § ὑβριστικὴ διατριβὴ, λίβελλος.

Diatritaires, ἀρ. πλ. σύστημα ἰατρῶν, ἰατρευόντων τὰς ἀσθενείας μὲ δίαιταν τριῶν ἡμερῶν.

Diatrium, ἀρ. διὰ τριῶν, κόνις ἰδρωτική.

Diaule, ἀρ. διαυλος, (δι' αὐλοῦς τῶν ἀρχαίων αὐλός).

Diaulie, Ƨ. διαυλία, διαυλισμὸς, ὁ μὲ δίαυλον αὐλισμός.

Diaulodrome, ἀρ. διαυλοδρόμος, ὁ τρέχων τὸν δίαυλον εἰς τὰ ἀρχαῖα στάδια.

Diazeuxis, ἀρ. διάζευξις, τόνος τις τῆς ἀρχαίας μουσικῆς.

Diazome, ἄρ. διάζωμα, γένος Ƨηλατείου ζώου

Dibaptistes, ἀρ. πλ. διβαπτισταὶ, αἵρεσις ἑλληνική.

Dibidivi ἢ Libidivi, ἀρ. *διβιδιβί, δένδρον τῆς Γουϊάννης.

Dicæle, ἀρ. δίκοιλον, ἔντομον.

Dicalix, ἀρ. *δικάλιξ, δένδρον τῆς Κίνας.

Dicastère, ἀρ. δικαστήριον, ἐπαρχιακὴ διαίρεσις εἴς τινὰς τόπους.

Dicastérie, Ƨ. δικαστήριον εἰς (Ἀθήνας).

Dicastérique, ἐπ. ὁ εἰς δύω σωμμορίας ἀνήκων.

Dicée, ἀρ. δίκαιον, πτηνὸν τῶν Ἰν. δίων.

Dicélies, Ƨ. πλ. δίκελον, εἶδος παλαιᾶς μιμικῆς κωμῳδίας.

Dicéliste, ἀρ. δικελιστὴς, ὁ μίμος τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας.

Dicérate, ἀρ. δικέρατον, γένος κεγχύλης.

Dicère, Ƨ. δίκερως, φυτόν.

Dicères, Ƨ. πλ. τὰ δίκερα, σύστημα μαλακοδέρμων.

Dicérobate, ἀρ. δικεροβάτης, γένος ἰχθύων.

Dichapétale, Ƨ. δίχοπέταλον, δένδρον τῆς Μαδαγάσκάρης.

Dichélestion, ἀρ. δίχηλος, γένος ὀστράκων.

Dichlostome, ἀρ. διχηλόστομον, γένος Ƨαλασσίων σκωλήκων.

Dichondre, ἀρ. δίχονδρον, φυτόν.

Dichorde, ἀρ. δίχορδον, μουσικὸν ὄργανον.

Dichorée, ἀρ. διχόρειος, ποὺς μετρικός.

Dichotomaire, Ƨ. διχότμητος, γένος πολύποδος.

Dichotomal, ἐπ. ἀρ. pédoncule — μίσχος διχοτόμος, ὁ φυόμενος μεταξὺ διχοτόμων κλάδων.

Dichotome, ἐπ. Ƨ. tige — διχότομος κλάδος, ὁ διχοτόμως διακλαδούμενος. § διχότομος (ἐπὶ τῆς σελήνης, ὅταν φαίνηται ἡ ἡμίσεια).

Dichotomie, Ƨ. διχοτομία (τῆς σελήνης).

Dichroa, ἀρ. δίχρουν, δένδρον ἰαματικὸν τῆς Κίνας.

Dichrocère, ἀρ. διχρωμόκερως, σάλπιγξ τῆς Σικελικῆς Ƨαλάσσης.

Dichrome, ἀρ. δίχρωμον, φυτόν.

Dichromène, ἀρ. διχρωμάτιστον, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Dicksone, Ƨ. *δικσονία, γένος πτε-

ρίδων, φυτόν § — calcite βραμμέτς, τευθικὸν πρόβατον, μυθώδες ζωόφυτον.

Diclésie, Ƨ. δικλείσιον ἢ σκληράνθη, καρπός.

Dicline, ἐπ Ƨ plante — φυτὸν δικλινες, (τοῦ ὁποίου τὰ γεννητικὰ μέρη εὑρίσκονται εἰς χωριστὰ ἄνθη)

Diclitère, Ƨ. δικλιτηρία, γένος φυτῶν.

Diconangia, ἀρ. ἰτέα Βιργινική, δένδρον.

Dicoryphe, ἀρ. δικόρυφον, δένδρον τῆς Μαδαγασκάρης φέρον πάντοτε ἄνθη καὶ καρπούς.

Dicotyle, ἀρ δικότυλον, γένος μαστοφόρων.

Dicotylédones, Ƨ. πλ. δικοτυλήδονα, ἄνθος ἔχον δύω κοτυληδόνας.

Dicrane, ἀρ. δίκρανον, γένος πόης.

Dicrote, ἀρ. δίκροτος, (σφυγμος ἀρτηρίας, πολλάκις δὶς ἐπαναλαμβανόμενος).

Dictame, ἀρ. δίκταμνον, φυτὸν θεωρούμενον ὡς ἰαματικὸν τῶν πληγῶν

Dictamen, ἀρ. le — de la conscience ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως.

Dictateur, ἀρ. δικτάτωρ, (ἀξίωμα ἔκτακτον εἰς Ῥώμην). § ἀπόλυτος ἄρχων.

Dictatorial, le, ἐπ. δικτατορικός.

Dictature, Ƨ. δικτατορία, ἀπόλυτος ἐξουσία δοθομένη εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ προσωρινῶς εἰς Ῥώμην.

Dictée, Ƨ. ὑπαγόρευσις. sous la — κατ' ὑπαγόρευσιν. j'ai écrit sous sa — μὲ ὑπηγόρευσε κ' ἔγραψα. j'ai fait une — à l'écolier ὑπηγόρευσα τον μαθητήν. § (τὸ κατ' ὑπαγόρευσιν γεγραμμένον) γύμνασμα (τοῦ μαθητοῦ).

Dicter, ἐν. ὑπαγορεύω (τινὰ γράφοντα). — une lettre ὑπαγορεύω ἐπιστολήν. μεταρ. ὑπαγορεύω, διδάσκω, γίνομαι παραίτιος. je lui — ai ses réponses τὸν ὑπαγόρευσα τὰς ἀποκρίσεις του. le bon sens me —e cette conduite ὁ ὀρθὸς λόγος μὲ ὑπαγορεύει τὴν διαγωγὴν ταύτην. l'ivresse des sens peut — un crime ἡ μεθη τῶν αἰσθήσεων δύναται νὰ γίνῃ αἰτία ἐγκλήματος. § ἐπιβάλλω. — des lois ἐπιβάλλω νόμους.

Dictilème, ἀρ. *δικτίλεμον, φυτὸν τῆς Σικελίας.

Diction, Ƨ. λέξις, φράσις. la — de ce livre est pure ἡ φράσις τοῦ βιβλίου εἶναι καθαρά. — élégante καλλιέπεια. § ἀπαγγελία. l'orateur a une — élegante ὁ ῥήτωρ ἀπαγγέλει κομψῶς.

Dictionnaire, ἀρ. λεξικόν. — de langue, historique, mythologique, des hommes illustres κτλ. λεξικὸν τῆς γλώσσης, ἱστορικόν, μυθολογικόν, τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν κτλ. auteur de — λεξικογράφος. rédaction de — λεξικογραφία. traduire à coups de — μεταφράζω μὲ τὰ λεξικά, κ τὸ λεξικὸν εἰς τὸ χέρι. c'est un — vivant εἶναι ζῶν λεξικόν, (ἀνθρωπος πολύγλωττος).

Dicton, ἀρ (οἰκ.) παροιμία, λόγος. un — dit que ὁ λόγος λέγει ὅτι § σατυρικὸς, δηκτικὸς λόγος.

Dictum, ἀρ. τὸ διαπακτικὸν μέρος τῆς ἀποφάσεως δικαστηρίου.

Dictydie, Ƨ. δικτυδιον, γένος μυκήτων.

Dictyoptère, Ƨ. δικτυόπτερον, γένος Θαλασσοφύτου.

Dictyote, Ƨ. δικτυωτὸν, γένος φυτῶν Θαλασσίων τῶν εὐρωπαϊκῶν Θαλασσῶν.

Dictyotées, Ƨ. πλ. δικτυωτὰ, κλάσις Θαλασσοφύτων.

Didactique, ἐτ. διδακτικός. le genre — τὸ διδακτικὸν ὕφος. poème — διδακτικὸν ποίημα. § le — ἀρ. τὸ διδακτικὸν ὕφος. § la — Ƨ. ἡ διδακτικὴ, ἡ ἐπιστήμη τοῦ διδάσκειν.

Didactyle, ἐπ. oiseau — πτηνὸν δίδακτυλον, τὸ ἔχον δύω μόνον δάκτυλα.

Dideau, ἀρ. γρίπος (τῶν ποταμῶν).

Didelphe, ἀρ. δίδελφον, ζῶον μαστοφόρον, ταρσοπάγον τῆς Ἀμερικῆς.

Didelta, ἀρ. δίδελτα, φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀρωτηρίου.

Didemnon, ἀρ. δίδεμνον, ζῶον ἐκ τῶν ἀλκυόνων.

Diderme, ἀρ. δίδερμον, φυτὸν κρυπτογαμον ἐκ τῶν μυκήτων.

Didesme, ἀρ. δίδεσμα, γένος φυτῶν τῆς Αἰγύπτου.

Didicile, ἀρ. λυκόπους ὁ πτηνόπους, φυτόν.

Didragme ἢ **Didrachme**, ἀρ. δίδραχμον, νόμισμα.

Didymalgie, Ƨ. διδύμαλγία, πόνος τῶν ἰσχίων.

Didymandre, ἀρ. διδύμανδρον, δένδρον τῆς Περουβίας.

Didyme, ἐπ. δίδυμος (ἐπὶ φυτῶν).

Didymelée, ἀρ διδυμελὴς, δένδρον τῆς Μαδαγασκάρης.

Didymes, ἀρ. πλ δίδυμα, τὰ ἰσχία.

Didymion, ἀρ. διδύμιον, φυτον.

Didymochlaène, Ƨ. διδυμόχλαινα, ἡ πτερὶς ἰνδικὴ, φυτόν.

Didymode, ἀρ. διδυμώδης, γένος χλόης.

Didyname, ἐπ. étamines — s διδύναμοι στήμονες, τέσσαρες ἀνὰ δύω δίχα διαιρούμενοι.

Didynamie, Ƨ διδυναμία, ἡ δεκάτη τεταρτη τάξις τῶν φυτῶν κατὰ τὸν Λινναῖον.

Didynamique ἐπ. διδυναμικὸν, ἄνθος, ἔχον διδυνάμους στήμονας.

Diectomis, ἀρ. διεκτομὶς, φυτόν.

Dièdre, ἐπ. angle — δίεδρος γωνία, ἡ ἀπὸ δύω ἐπιφανείας συγκειμένη.

Diel, ἀρ. εἶδος γῆς παχείας περιεχούσης ἄσβεστον καὶ σίδηρον θειοῦχον.

Diérèse, Ƨ. διαίρεσις (μερῶν τοῦ σώματος συνενωθέντων παρὰ φύσιν). § διαίρεσις (συλλαβῆς εἰς δύω διὰ τὸ μέτρον). § διαίρεσις, δύω στιγμαὶ τιθέμεναι ἐπὶ φωνήεντος πρὸς διαίρεσιν τῆς διφθόγγου.

Diérétique, ἐπ. διαιρετικὸς (παρ' ἰατροῖς).

Dierville, ἀρ *διέρβιλλον, εἶδος περιχλυμένου.

Dièse ἡ **Diesis**, ἀρ. δίεσις, σημεῖον τιθέμενον πρὸ τῶν μουσικῶν τόνων καὶ ὑψοῦν αὐτοὺς καθ' ἡμιτονίαν, καὶ αὐτὴ ἡ καθ' ἡμιτονίαν ὕψωσις. — accidentel δίεσις πρὸ ἑκάστου τόνου ἰδίως τιθεμένη ℊa — ρὰ κατὰ δίεσιν. § ἐπ. κατὰ δίεσιν ὑψωμένος.

Dièser, ἐν. σημειῶ τόνον μουσικὸν μὲ σημεῖον διέσεως, τὸν ἀναβιβάζω καθ' ἡμιτονίαν.

Diète, Ƨ. δίαιτα, (μετριότης βρώσεως πρὸς ἀνάῤῥωσιν). § δίαιτα (συνέλευσις πολιτικὴ, ἡ ἐκκλησιαστική).

Diététe, ἀρ. διαιτητὴς, αἱρετοκριτὴς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Diététique, ἐπ. διαιτητικὸς, ὁ εἰς τὴν δίαιταν ἀνήκων. § Ƨ. ἡ διαιτητικὴ, ἡ τέχνη τῆς διαίτης τῶν ἀσθενῶν.

Diététistes, ἀρ. πλ. διαιτητισταί, (ἰατροὶ μόνην τὴν δίαιταν ὡς ἰαματικὸν μέσον μεταχειριζόμενοι).

Diétine, Ƨ. ἐπαρχιακὴ συνέλευσις εἰς Πολωνίαν.

Dieu, ἀρ. (ἀναρθρον), ὁ Θεός. le — des armées, (ἐνάρθρως, ὁσάκις ἔχει ἐπίθετον ἢ συμπλήρωμα), ὁ Θεος τῶν στρατῶν. le — fort ὁ ἰσχυρος Θεὸς,. ὁ Θεὸς τῆς ἰσχύος. prendre le nom de —on vain λαμβάνω ἐπὶ ματαίῳ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. dieu-homme θεάνθρωπος. de — Θεῖος. la parole de — ὁ Θεῖος λόγος. l'homme propose et — dispose ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει. cela va comme il plait à — (παροιμ.) ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι παρημελημένη. homme de —, homme tout en —, homme abimé en—ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, (εὐσεβὴς καὶ ἀνάρετος). par la grâce de — ἐλέῳ Θεοῦ. le bon — (οἰκ) ὁ Θεός. § le bon — ὁ ἄστος τῆς μεταλήψεως. le lever-dieu ἡ ὕψωσις τοῦ ἄστου. la fête-dieu ἡ ἑορτὴ τῆς ἁγίας δωσεᾶς. hôtel-dieu νοσοκομεῖον δημόσιον. s' il plait à — Θεοῦ θέλοντος. — le veuille, plût à — εἴθε! ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ! εἴθε νὰ εὐδοκήσῃ ὁ Θεός! — m'en garde, — m'en préserve, à — ne plaise ὁ Θεὸς φυλάξαι! ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ. ainsi —

me soit en aide, ainsi — m'aide ὁ Θεὸς βοηθός. — vous bénisse, — vous assiste, — vous contente, vous soit en aide (ἀρχ.) ὑγεία σας, κ. γιά σου (εἰς πταρμιζόμενον). — vous conserve, — vous conduise, — vous le rende ὁ Θεὸς νὰ σὲ πολυχρονῇ, (οἰκ. εὐχαριστήριος εὐχή). — vous garde (ἀρχ.) ὥρα καλή, (προσφώνησις). grâce à —, — merci,—(en) soit loué δόξα τῷ Θεῷ, δόξα σοι ὦ Θεός au nom de —, pour l'amour de — πρὸς Θεοῦ, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. donner quelque chose pour l'amour de—δίδω τι διὰ φιλανθρωπίαν, δίδω τι γλίσχρως. sur mon —, devant —, — m'(en) est témoin μὰ τὸν Θεόν, μάρτυς μου ὁ Θεός. — sait, ἡ — le sache ὁ Θεὸς ἠξεύρει. — sait avec quelle joie je vous verrai ὁ Θεὸς ἠξεύρει μὲ πόσην (ὅτι μὲ πολλὴν) χαρὰν θὰ τὸν ἰδῶ. — sait si j'ai jamais menti ὁ Θεὸς ἠξεύρει ἂν ποτὲ ἐψεύσθην (ὅτι ποτὲ δὲν ἐψεύσθην). — sait si je le verrai jamais ὁ Θεὸς ἠξευρει ἂν θὰ τὸν ἰδῶ ποτέ. entre — et soi κρυφίως — ! bon—! mon —! grand—! juste — ! Θεέ ! Θεέ μου ! § les —x οἱ Θεοί (τῶν ἀρχαίων). le— de la lumière ὁ Θεὸς τοῦ φωτός, ὁ Ἀπόλλων, ὁ ἥλιος. demi-dieu ἡμίθεος. égal aux—x ἰσόθεος. semblable aux —x ἀντίθεος. plût aux —x εἴθε ! promettre, jurer ses grands —x ὁρκοὺς ὁρκους ὀμνύω. comme un — (οἰκ.) Θεῖως, ἐξαισίως faire son — ἢ se faire un — de quelqu'un λατρεύω τινά.

Dièves, S πλ. ἄσγιλλος ἐντὸς τῆς κιμωλίας εὑρισκόμενος εἴς τινα ἀνθρακωρυχεῖα.

Diexode, ἀρ. διέξοδος (τῶν περιττωμάτων).

Diffamant, te, ἐπ. δυσφημίζων.

Diffamateur, ἀρ. δυσφημιστής.

Diffamation, S δυσφήμισις, δυσφημία.

Diffamatoire, ἐπ ἰδ. Diffamant.

Diffamer, ἐν. δυσφημῶ, κ. δυσφημίζω.

Diffarréation, S. Θυσία διαζυγίου παρὰ Ῥωμαίοις.

Différemment, ἐπίβ. διαφόρως.

Différence, S. διαφορά, διάκρισις. — de rang, d'origine διαφορὰ τάξεως, καταγωγῆς. il y a une — entre les richesses et le bonheur διαφέρει ὁ πλοῦτος ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν. je ne fais pas de—entre lui et mon frère δὲν τον διακρίνω ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου. une définition est composée de genre et de — ὁ ὁρισμὸς σύγκειται ἀπὸ γένος καὶ διαφοράν. la — de 6 et 4 est 2 ἡ διαφορὰ τοῦ 6 καὶ 4 εἶναι 2.

Différencier, ἐν. διακρίνω, καθιστῶ ἐπαισθητὴν τὴν διαφοράν. § ἰδ. Différentier.

Différend, ἀρ. διαφορά, ἔρις, φιλονεικία. avoir un — avec quelqu' un διαφέρομαι πρός τινα. ils ont un— ensemble διαφέρονται προς ἀλλήλους. vider un — διαλύω τὴν διαφοράν. § διαφορὰ ποσότητος.

Différent, te, ἐπ. διάφορος, κ. διαφορετικός. être—διαφέρω. ils sont —s de mœurs διαφερουσι κατὰ τὰ ἤθη. cela est (bien)— οἰκ. τοῦτο διαφέρει, τοῦτο εἶναι ἄλλο πρᾶγμα, (δὲν εἶναι ὡς ἐλέγετο). § —s, tes διάφοροι, πολλοί. — es personnes me l'ont dit διάφοροι, πολλοὶ ἄνθρωποι μὲ τὸ εἶπον.

Différentiel, elle, ἐπ calcul—διαφορικὸς ὑπολογισμὸς, ὁ τῶν ἀπειροστῶν (τῆς ὑψηλῆς Ἀλγέβρας.) quantité —elle διαφορικὴ ποσότης, ἡ κατ' ἀπειροστὸν αὐξηθεῖσα.

Différentier, ἐν. — une quantité αὐξάνω ποσότητα κατ' ἀπειροστόν.

Différer, ἐν. ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρόν). cela ne peut se — τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ, δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν. sans — χωρὶς ἀναβολὴν, ἀνυπερθέτως. ce qui est —é n'est pas perdu, καὶ ἂν ἤργησε, θὰ γίνῃ § οὐδ. διαφέρω. il en —e par la couleur διαφέρει ἀπὸ τοῦτο κατὰ τὸ χρῶμα. — d' avis, d'opinion διαφωνῶ.

Difficile, ἐπ. δυσχερὴς, δύσκολος. un travail — δύσκολος, δυσχερὴς ἐργασία. passage (d'un livre) — δεινὸν, δύσκολον χωρίον (βιβλίου). temps —s δύσκολοι, δεινοὶ καιροί. une position —e δύσκολος, δεινὴ θέσις. caractère — δύσκολος, στρυφνὸς χαρακτήρ. un homme — ἄνθρωπος δύσκολος, (δυσκόλοις εὐχαριστούμενος). — à faire δυσκατόρθωτος. — à expliquer δυσεξήγητος. — à comprendre, δυσνόητος. un homme de— accès δυσπρόσιτος, δυσξύμβολος (καὶ ἄλλα πάμπολλα σύνθετα τοῦ δυσ. ἐξηγοῦν τὰς φράσεις — ἀ . . .)

Difficilement, ἐπίρ. δυσχερῶς, δυσκόλως. qui apprend — δυσμαθής. qui se fait — δυσκατόρθωτος, (καὶ ἄλλα πάμπολλα σύνθετα τοῦ δυσ.)

Difficulté, S. δυσχέρεια, δυσκολία. avec — δυσκόλως. avoir, éprouver, trouver de la — δυσκολεύομαι, ἀπαντῶ δυσκολίαν.— de digérer δυσπεψία. — de respirer δύσπνοια. (καὶ ἄλλα πολλὰ σύνθετα του δυσ.) j'ai de la — à voir, à marcher δυσκόλως βλέπω, περιπατῶ § δυσκολία, ἀντίστασις, ἀντιλογία. faire des —s δυσκολεύομαι, προτείνω δυσκολίας, ἀντιλογίας. sans — ἄνευ τινὲς δυσκολίας, ἄνευ ἀντιλογίας. surmonter les—s ὑπερνικῶ τὰς δυσκολίας. tourner la — ἀποφεύγω τὴν δυσκολίαν. il fit de grandes — pour me recevoir μετὰ μεγάλης δυσκολίας μὲ ἐδέχθη. il ne fit aucune — de me dire μὲ εἶπε προθύμως, ἄνευ τινὸς δυσκολίας. je n'y vois pas de— δὲν βλέπω νὰ εἶναι δύσκολον. § δεινότης, δυσκολία (χωρίου συγγραφέως). § οἰκ. διαφορὰ, ἔρις.

Difficultueux, euse, ἐπ. homme— ἄνθρωπος δύσκολος, ἀδιακόπως δυσκολίας προτείνων.

Diffidation, S. ἐχθροπραξία (εἰς τοὺς ἀρχαίους ἡγεμόνας τῆς Γερμανίας).

Diffugie, S. γένος σκωλήκων μικροσκοπικῶν.

Difforme, ἐπ. δύσμορφος, διάστροφος, ἄτοπος.

Difformer, ἐν. μεταβάλλω τὴν μορφὴν (ἰδίως τῶν σημάτων ἐπὶ τῶν νομισμάτων).

Difformes, ἀρ. πλ ἀνομοιοειδῆ, σύστημα πτηνῶν.

Difformité, S. δυσμορφία. la—d'un membre ἡ δυσμορφία μέλους. la — du vice ἡ αἰσχρότης τῆς κακίας.

Diffraction, διάθλασις (τῶν ἀκτίνων τοῦ φωτός).

Diffus, se, ἐπ σχοινοτενὴς, μακρολόγος, συγκεχυμένος. un langage—μακρολογία. § tige —e κλάδος ἔχων συγκεχυμένας τὰς παραφυάδας.

Diffusément, ἐπίρ. μακρολόγως. § διακεχυμένως.

Diffusion, S. διάχυσις. — de lumière, d'odeurs διάχυσις τοῦ φωτὸς, τῶν ὀσμῶν. § μακρολογία.

Digastrique, ἐπ. muscle — μῦς διγαστρικὸς, (εἰς τὴν ἀνατομίαν).

Digère, S. δίφορον, φυτοῦ γένος ἐκ τῶν ἀμαραντοειδῶν.

Digérer, ἐν. χωνεύω, καταπέπτω. facile à — εὔπεπτος, εὐκολοχώνευτος. difficile à — δύσπεπτος, δυσκολοχώνευτος. un projet, un discours mal —é (μεταφ.) σχέδιον ἀχώνευτον, λόγος κακοχώνευτος, μὴ διεσκεμμένος. projet bien—é περιεσκεμμένον σχέδιον. il n'a pas —é ses lectures δὲν ἐχώνευσε, δὲν διεσκέφθη ὅσα ἀνέγνω § — un affront, une insulte ἀνέχομαι, καταπίνω, χωνεύω ὕβριν. ne pas — un affront δυσανασχετῶ πρὸς ὕβριν, δὲν τὴν χωνεύω. cela est dur à — τοῦτο δὲν χωνεύεται, τοῦτο δυσκόλως πιστεύεται. § χωνεύω, συγχωνεύω (ὕλας εἰς τὸ πῦρ χημικῶς).

Digeste, ἀρ. τὰ δίγεστα, οἱ συνθέκται, αἱ ἀποφάσεις τῶν Ῥωμαίων νομοδιδασκάλων.

Digesteur, ἀρ. ὁ λέβης τοῦ Παπίνου (χημικὸν ὄργανον).

Digestif, ive, ἐπ. πεπτικὸς, χωνευτικός. § οὐσ. ἰατρικὸν χωνευτικόν. § διαπυητικὸς, ὁ ἐπιφέρων τὴν ἐμπύησιν τῶν πληγῶν.

Digestion, Ϛ. πέψις, χώνευσις. de facile — εὔπεπτος, εὐκολοχώνευτος· de difficile — δύσπεπτος, δυσκολοχώνευτος· de dure—(μεταφ. καὶ οἰκ.) δυσκόλως χωνεύεται. cet affront est de dure — ἡ ὕβρις αὕτη δυσκόλως χωνεύεται. § διαβροχὴ, κ. μούσκευσις (φυτῶν).

Digitaire, Ϛ. πανικὸν, γένος φυτῶν.

Digital-blanc, ἀρ. κορυνήτης, φυτὸν.

Digital, le, ἐπ. δακτύλιος, ὁ εἰς τοὺς δακτύλους ἀνήκων. impressions —es δακτύλιοι τύποι (εἰς τὸ κρανίον κυλίωματα).

Digitale, Ϛ. δακτυλίτης, φυτὸν κηπευτόν. § διάφοροι ἀπολιθώσεις ὀστράκων.

Digitation. Ϛ. συναφὴ, συμπλοκὴ (τῶν μυῶν).

Digité, ée, ἐπ. δακτυλωτὸς, (ἐπὶ φύλλων).

Digitie, Ϛ. ἡ ἀποξήρανσις δακτύλου.

Digitigrades, ἀρ. πλ. δακτυλοβάται, τα μαστοφόρα σαρκοφάγα, τὰ πατοῦντα εἰς τὴν ἄκραν τῶν δακτύλων.

Diglyphe, ἀρ. δίγλυφον, κόμισμα ἀρχιτεκτονικόν.

Digne ἄξιος. — de recompense ἄξιος ἀμοιβῆς. — de mort ἄξιος θανάτου. — de louange ἀξιέπαινος. — de foi, de croyance ἀξιόπιστος. — d'estime ἀξιότιμος. — de punition ἀξιόποινος. — de blâme ἀξιόμεμπτος, (καὶ ἄλλα τοιαῦτα σύνθετα). — d'envie ἐπίφθονος, φθονητός. — de louange ἐπαινετός. — de pardon συγχωρητός. — d'admiration θαυμαστὸς, (καὶ ἄλλα τοιαῦτα ῥηματικά). — de vivre ἄξιος νὰ ζῇ. un — sujet ἄξιος ἄνθρωπος. un — homme, magistrat κτλ. ἀξιότιμος ἄνθρωπος, ἄρχων, κτλ. § ἀξιοπρεπής. § ἀνάξιος. une fils — de son père υἱὸς ἀνάξιος τοῦ πατρός του.

Dignement, ἐπίρ. ἀξίως. § ἀξιοπρεπῶς. § ἀνταξίως.

Digniaux, ἀρ. πλ. εἴδος μεγάλης σαγίνης.

Dignitaire, ἀρ. μεγιστὰν, ἀνώτερος ὑπάλληλος, ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ κράτους

Dignité, Ϛ. ἀξιοπρέπεια. avec — ἀξιοπρεπῶς. § ἀξία, ἀξίωμα. monter en — προβιβάζομαι εἰς ἀξιώματα. § ἀξιωματικὸς εἷς τινας ἐκκλησίας.

Digon, ἡ Dignon, ἀρ. μικρὰ σημαῖα ὑψουμένη εἰς τὰς κεραίας τοῦ πλοίου. § τὸ κέντρον του ἁλιευτικοῦ κάμακος.

Digression. Ϛ. παρέκβασις, (ἡ ἀπὸ τοῦ προκειμένου ἀπομάκρυνσις.) faire une — παρεκβαίνω. § ἀπόστασις ὁρατὴ τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πλανητῶν.

Digue, Ϛ. χῶμα, πρόχωμα, (κωλύον τὴν εἴσροην τῶν ὑδάτων). μετ. φράγμα, πρόφραγμα. opposer une — aux passions χαλινῶ τὰ πάθη.

Diguer, ἐν. μυωπίζω, κτυπῶ μὲ τοὺς πτερνιστῆρας.

Diguiale, Ϛ. δίκτυον στηνόμενον εἰς τὰς γεφύρας.

Diguiaux, τὸ. Digniaux.

Digyne, ἐπ. plante — φυτὸν δίγυνον, τὸ ἔχον διπλᾶ τὰ θήλεα ὄργανα.

Digynie, Ϛ. διγυνία, κλάσις φυτῶν.

Dihélie Ϛ. διηλία, ἡ διατεταγμένη τῆς ἐλλείψεως, ἥτις διέρχεται διὰ τῆς ἑστίας τοῦ ἡλίου.

Dihexaèdre, ἀρ. διεξάεδρον, (σῶμα στερεον).

Dïambe, ἀρ. διίαμβος, διπλοῦς ἴαμβος, ποῦς μετρικός. (υ-υ-).

Diïpolies, Ϛ. πλ. διϊπόλια, ἑορτὴ τοῦ Διὸς εἰς Ἀθήνας.

Dilacération, Ϛ. διασπαραγμὸς (παρὰ χειρουργοῖς), διαῤῥηξις.

Dilacérer, ἐν. διασπαράττω (παρα χειρουργοῖς), διαῤῥηγνύω.

Dilaniateur, trice, ἐπ. διασπαρακτικὸς, ἐρρηκτικός.

Dilapidateur, trice, ἐπ. καὶ οὐσ. διασπαθῶν, ἀσώτως ἐξοδεύων, ἐξοδευτής.

Dilapidation, Ϛ. ἡ κατεξόδευσις, ἡ ἄσωτος δαπάνη, σπάθησις.

Dilapider, ἐν. κατασωτεύω, κατεξοδεύω, καταδαπανῶ, καταδαπαθ(άω)ῶ.

Dilatabilité, Ϛ. τὸ ἐκτατὸν, ἡ ἰδιότης τοῦ ἐκτείνεσθαι.

Dilatable, ἐπ. ὁ ἐκτατὸς, ἐπιδεκτικὸς ἐκτάσεως.

Dilatant, ἀρ. διασταλτικὸς, ὁ ἐμποδίζων τὴν σύμφυσιν μερῶν τοῦ σώματος.

Dilatateur, ἀρ. ὁ διαστέλλων μῦς.

Dilatation, Ϛ. διαστολὴ, ἡ εἰς πλάτος ἔκτασις.

Dilatatoire, ἀρ. διαστολεὺς, διαστόλιον, διαστομωτρὶς, δίοπτρα, χρουργικὸν ἐργαλεῖον πρὸς διαστολὴν, ἡ ἄνοιγμα κοιλοτήτων.

Dilater, ἐν. διαστέλλω, πλατύνω. se —, αὐτοπ. διαστέλλομαι, πλατύνομαι. mon cœur se—e, μεταφ. εὐφραίνεται, φαιδρύνεται ἡ καρδία μου, κ. ἀνοίγει ἡ καρδία μου.

Dilateur, τὸ. Dilatoire.

Dilatoire, ἐπ. ἀναβλητικὸς, ἀναβάλλων, ἐπιφέρων ἀναβολήν.

Dilatoirement, ἐπίρ. ἀναβλητικῶς, μὲ ἀναβολήν.

Dilatris, Ϛ. ἡ δίλατρις, φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Dilayer, ἐν. καὶ οὐδ. (ἀρχ.) ἀναθάλλω (ἰδίως πληρωμὴν, δίκην).

Dilbourg, ἀρ. κόσσυφος ὁ μελανόλοφος.

Dilection, Ϛ. (ὀλιγ. εὐχρ.) — du prochain ἡ τοῦ πλησίον ἀγάπη.

Dilemme, ἀρ. δίλημμα (τῆς λογικῆς).

Dilepyre, ἀρ. διλέπυρον, γένος φυτῶν.

Diligemment, ἐπίρ. μετὰ σπουδῆς, ταχέως. (ὀλ. εὐχρ.) ἐπιμελῶς.

Diligence, Ϛ. σπουδὴ, ταχύτης. faire —, user de — σπεύδω, κ. κάμνω ὀγλήγορα. § καταδίωξις, (δικαστική). § faire acte de — κάμνω ἔναρξιν, ἐνάρχομαι. § à la — de quelqu'un κατ' αἴτησίν τινος. § ἐπιμέλεια, φροντὶς. § ἡ ταχυπόρος, (εἶδος δημοσίου ἁμάξης). c'est la — embourbée οἰκ. εἶναι ἄνθρωπος βραδυπλήκτου.

Diligent, te, ἐπ. ταχὺς, ἐπιμελὴς. non —, peu — βραδὺς, ἀμελὴς, ὀκνηρός. le pas — τὸ σπεῦσο βῆμα.

Diligent, ἀρ. χρυσοκλωστὴρ, κλώστης χρυσοῦ.

Diligente, Ϛ. λείριον τὸ ἐαρινὸν, ἄνθος.

Diligenter, οὐδ. οἰκ. σπεύδω. § ἐν. ἐπισπεύδω (τι). se —, αὐτοπ. σπεύδω.

Dilivaire, Ϛ. γένος ἀκάνθης, φυτὸν.

Dillénia, Ϛ. τὸ. Sialite.

Dilléniacée, Ϛ. τὸ. Sialite.

Dilobeia, ὀρ. δίλοβεία, μέγα δένδρον τῆς Μεδαγασκάρας.

Dilophe, ἀρ. δίλοφος, γένος πτηνῶν τῆς Ἀφρικῆς § δίλοφος, γένος ἐντόμων ἐκ τῶν διπτέρων.

Diluvien, ne, ἐπ. ὁ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Dimachère, ἀρ. διμάχαιρος, πύκτης παλαίων μὲ δύω μαχαίρας.

Dimanche, ἀρ. κυριακὴ. — gras ἡ κυριακὴ τῆς ἀποκρέω. § τὸ. Palan.

Dimbos, ἀρ. *δίμβος, εἶδος μήρμυγκος.

Dîme, Ϛ. δεκάτη, δέκατον, φόρος. grosses —s δέκατον ἐπὶ προϊόντων μεγάλων ποσοτήτων, ὡς ὁ σῖτος κτλ. menues —s δέκατον ἐπὶ μικρῶν προϊόντων. vertes—s δέκατον ἐπὶ ὀπρίων, κτλ. τὸ. Dixme.

Dimension, Ϛ. διάστασις. les trois —s des corps αἱ τρεῖς τῶν σωμάτων διαστάσεις, τὸ τριχῇ διαστατὸν αὐτῶν. prendre ses — dans une affaire, μεταφ. καὶ οἰκ. προπαρασκευάζομαι, λαμβάνω τὰ μέτρα μου εἰς ὑπόθεσίν τινα.

Dîmer, οὐδ. ἀποδεκατίζω, δεκατίζω, λαμβάνω τὸ δέκατον.

Dimérèdes, ἀρ. πλ. διμερίδες, ἰχθεῖς.

Dimères, Ϛ. πλ. διμερῆ, διαίρεσις ἐντόμων.

Dimérie, Ϛ. διμερία, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλάνδας.

Dimètre, ἐπ. δίμετρος. vers — στίχος δίμετρος.

Diminuer, ἐν. ἐλασσόω, ἐλαττόνω, μειόω, κ. ὀλιγοστεύω, μικραίνω § οὐδ. ἐλαττοῦμαι, μειοῦμαι, κ. ὀλιγοστεύω, μικραίνω. le vent —e κοπάζει ὁ ἄνεμος. sa beauté —e παρακμάζει τὸ κάλλος της. —ée ὑφιμένος τόνος (μουσικός).

Diminutif, ive, ἐπ. ἐπίτομος, ὑποκοριστικός. § οὐσ. τὸ ὑποκοριστικόν. § οὐσ. ἡ ἐπιτομή.

Diminution, Ϛ. ἐλάττωσις, μείωσις, ὀλιγόστευσις. faire — ὀλιγοστεύω, ἐλαττῶ, ὀλιγοστεύω. souffrir — ἐλαττοῦμαι, μειοῦμαι, ὀλιγοστεύω.

Dimissoire, ἀρ. ἄδεια παρ' ἐνορίαν χειροτονείας.

Dimissoriale, le, ἐπ. lettres —es ἐπιστολὴ περιέχουσα ἄδειαν τῆς παρ' ἐνορίαν χειροτονίας.

Dimite, ἀρ. δίμιτον, εἶδος ὑφάσματος.

Dimocarpe, ἀρ. δημόκαρπον, ἡ εὐφορία, γένος φυτῶν.

Dimorphe, ἀρ. δίμορφον, ἡ ἄστατον, γένος ἐντόμων.

Dimorphothèca, ἀρ. διμορφοθήκη, ἡ καρδιόσπερμον, γένος φυτῶν.

Dinamomètre, ἀρ. τὸ. Dynamomètre.

Dinanderie, Ϛ. τὰ χαλκεῖα, κ. χαλκώματα, χαλκᾶ σκεύη.

Dinandier, ἀρ. χαλκεύς.

Dinar, ἀρ. δινάριον, νόμισμα.

Dinatoire, ἐπ. οἰκ. ὁ τοῦ γεύματος. dejeûner — πρόγευμα ἐπέχον τόπον γεύματος.

Dinde, Ϛ. ἡ ἰνδικὴ ὄρνις, ἡ κοῦρνα, (ἡ θηλυκὴ, καὶ καταχρηστικῶς καὶ ὁ κοῦρκος).

Dindon, ἀρ. ἰνδικὸς ἀλεκτρυών, κ. κοῦρκος, κουρκάνος. les —s κοῦρκαι, (ἀδιαφόρως τινος γένους). garder les —s (οἰκ.) ζῶ εἰς τὴν ἐξοχήν. bête, gourmand, colère comme un — καθ' ὑπερβολὴν, εὐήθης, λαίμαργος, θυμώδης c'est un —, c'est une dinde εἶναι εὐήθης. il en sera le — b' ἀπαγθῇ ἀπὸ τοῦτο.

Dindonneau, ἀρ. μικρὰ ἰνδικὴ ὄρνις, κ. κουρκάκι.

Dindonnier, ère, οὐσ. ὁ, ἡ βοσκὸς τῶν κούρνων.

Dinèbre, ἀρ. δίνευρον, γένος φυτῶν.

Dinée, Ϛ. τὸ κατάλυμα, ἡ ὥρα τοῦ γεύματος εἰς τὰς ὁδοιπορίας.

Dinemure, ἀρ. γένος σκωλήκων τῶν γλυκῶν ὑδάτων τῆς Σικελίας

Diner, εὐδ. ἀριστ(άω)ῶ, γευματίζω. — par cœur δὲν ἔχω γεῦμα.

Diner, ἡ Dinè, ἀρ. τὸ ἄριστον, τὸ γεῦμα. après — μετὰ τὸ γεῦμα, δειλὸς, δειλινὸν, (τουρκ. κεντί). avant — πρὸ τοῦ γεύματος.

Dinète, ἀρ. δινήτης, γένος ἐντόμων.

Dineur, ἀρ. γευματίζων, ὁ μόνον κατὰ τὸ γεῦμα τρώγων. § convertiatôr εἰς γεῦμα. c'est un beau — εἶναι πολυφάγος.

Dinote, Ϛ. δινωτὸν, εἶδος ἀπολιθώσεως.

Diocésain, ne, ἐπ. ὁ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ἀνήκων, ὁ ἐπαρχιώτης (τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας).

Diocèse, ἀρ. ἐπισκοπὴ, ἐπαρχία (τοῦ ἐπισκόπου).

Dioclétienne, ἐπ. Ϛ. ère —, ἡ ère martyss ἐποχὴ διοκλητιανὴ, ἡ τῶν μαρτύρων κατὰ τὰ 302. μ. χ.

Dioctrie, Ϛ. διώκτρια, γένος ἐντόμων.

Diode, Ϛ. δίοδος, ἡ δίσπερμον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Diodon, ἀρ. διόδων, γένος ἰχθύων.

Dioécie, Ϛ. διοικία, ἡ εἰκοστὴ δευτέρα τάξις τοῦ συστήματος τῶν φυτῶν παρὰ Λινναίῳ

Diogène, ἀρ. τὸ. Pagure.

Dioïque, ἐπ. διοικος plante — φυτὸν διοικον τοῦ ὁποίου τὰ ἄρρενα εἶναι διηρημένα ἀπὸ τὰ θήλεα

Diomédée, Ϛ. διομήδεια, κυνωνομάντης, πτηνόν. τὸ. Albatros § διομήδεια, ἡ βούφθαλμον το ὀπωροφόρον, γένος φυτοῦ.

Dioncose, Ϛ. διόγκωσις, ἐξόγκωσις (τοῦ σώματος, τῆς κοιλίας).

Dionée, Ϛ. διώνεια, φυτον τῆς Καρολίνης, εὑρεθὲστρον εἰς τόσον βαθμὸν, ὥστε κλείεται ἅμα ἔντομον τὸ ἐγγίσῃ, καὶ κρατεῖ τὸ ἔντομον ὡς αἰχμάλωτον.

Dionysiaques, ἡ Bionysiennes, Ϛ πλ. τὰ Διονύσια, ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου

Dionysisque, ἀρ. διονυσίσκος, ὀστεώδης ἐξοχὴ ὄπισθεν τῶν ὠτίων

Diophante, ἀρ. problème, question de—διοφάντιον πρόβλημα ἡ πρόταοις, τὸ ἀόριστον ἢ ἔχον περισσοτέρας ἀγνώστους παρὰ ἐξισώσεις, ὡς λυθὲν ὑπὸ Διοφάντου τοῦ ἀλεξανδρινοῦ κατὰ τὸν τρίτον χριστιανικὸν αἰῶνα.

Diopi, ἀρ. δίοπος (αὐλὸς, ὁ ἔχων δύω μόνον τρύπας).

Diopsis, ἀρ. διοψὶς, γένος ἐντόμων τῆς Γουϊνέας.

Dioptase, Ϛ. διόπτριον, ὀρυκτόν τι διαφανὲς τοῦ γένους τοῦ χαλκοῦ.

Dioptre, ἀρ. διοπτρον, ἐργαλεῖον μαιευτικόν. τὸ. Dilatoire. § —s τὰ διόπτρα, αἱ ὀπαὶ τοῦ γεωμετρικοῦ κανόνος δι' ὧν διοπτρεύουσι.

Dioptrique, Ϛ. ἡ διοπτρικὴ, τὸ μέρος τῆς ὀπτικῆς, τὸ πραγματευόμενον περὶ τῶν θλωμένων ἀκτίνων. § ἐπ. διοπτρικὸς, ὁ εἰς τὴν διοπτρικὴν ἀνήκων.

Diorchite, ἀρ. διορχίτης, εἶδος πριαπολίθου.

Diorrhose, Ϛ. διόρρωσις. τὸ. Diurèse.

Dioscures, ἀρ. πλ. οἱ διόσκουροι, (Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης).

Dioscuries, Ϛ. πλ. τὰ Διοσκούρια, ἑορτὴ τῶν Διοσκούρων.

Diosma, ἀρ. τὸ δίοσμα, γένος φυτῶν, ὁμοίων μὲ ἐρείκην.

Diospyre, ἡ Diospyros, ἀρ. διόσπυρος, φυτὸν, καὶ καρπός. τὸ. Plaqueminier.

Diotis, Ϛ. διωτὶς, φυτόν.

Dip, ἀο εἶδος κήρυκος, κογχύλη.

Dipétalé, ée, ἐπ. διπέταλος, ἄνθος ἔχον δύω πέταλα ἢ φύλλα.

Diphaque, ἀρ. δίφακον, ἄνθος κηπευτὸν τῆς Κίνας.

Diphie, Ϛ. διφυὴς, γένος φυτῶν.

Diphise, Ϛ * διφυσις, γένος φυτῶν τοῦ Μεξικοῦ.

Diphryge, ἀρ. τὸ διφρυγὲς, τέρμα χαλκοῦ

Diphthongue, Ϛ. ἡ δίφθογγος.

Diphyène, Ϛ. διφυὴς, εἶδος ἀπολιθώσεως.

Diphylle, ἐπ tige — κλάδος δίφυλλος, ὁ ἔχων δύω φύλλα.

Diphyllée, Ϛ * διφύλλεια, φυτὸν τῆς Ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς.

Diphyllide, ἀρ. διφυλλὶς, γένος μαλακοδέρμων.

Diphyllum, ἀρ. δίφυλλον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Diphyscion, ἀρ. διφύσκιον, γένος πόης.

Diphytes, ἀρ. πλ. δίφυτα, εἴδος κογχύλης.

Diplacre, Ϛ. * διπλάκερον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλάνδας.

Diplanchne, Ϛ. διπλαγχνος, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Diplanthère, Ϛ. διπλάνθηρον, γένος φυτῶν τοῦ Μαδαγασκὰρ καὶ τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Diplandidienne, ἐπ. Ϛ lunette — τηλεσκόπιον βλέπον διπλᾶ τ' ἀντικείμενα.

Diplarrène, Ϛ. διπλάρρην, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλάνδας.

Diplase, Ϛ. δίπλασις, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Diplasion, ἀρ. φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν νήσων.

Diple, Ϛ. διπλῆ, σημεῖον εἰς τὰ χειρόγραφα σημαῖνον τὴν ἐσφαλμένην ἀνάγνωσιν.

Diplecthron, ἀρ. δίπλεκτον, γένος φυτῶν τοῦ Εὐελπίδος ἀρωτηρίου

Diplèvre, Ϛ. δίπλευρον, γένος φυτῶν.

Diplocome, ἀρ. διπλόκομον, γένος φυτῶν.

Diploë, Ϛ. διπλόη, σπογγοειδὴς ὕλη εἰς τὸ κρανίον.

Diploïde, Ϛ. διπλοΐς, (τουρκ τζουρπες), φόρεμα.

Diploïque. ἐπ. ὁ εἰς τὴν διπλόην ἀνήκων, τὸ. Diploé.

Diplolépaires, ἀρ. πλ. σὰ διπλολέπα, σύστημα ἐντόμων.

Diplolèpe, ἀρ. διπλολεπὶς, γένος ἐντόμων.

Diplomate, ἀρ. διπλομάτης, ὁ εἰς τὴν διπλωματίαν ἀσχολούμενος.

Diplomatie, ϑ. διπλωματία, ἡ ἐπιστήμη τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων. § διπλωματικὴ ὑπηρεσία, διπλωματία.

Diplomatique, ϑ. διπλωματολογία, ἡ ἐπιστήμη τῶν διπλωματῶν.

Diplomatique, ἐπ. διπλωματικός, ὁ ἔχων σχέσιν μὲ τὴν διπλωματίαν. recueil — διπλωματικὴ συλλογή, ἡ τῶν κανόνων τῆς διπλωματίας. relations —s διπλωματικαὶ σχέσεις. corps — τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ὅλοι οἱ παρά τινι ἡγεμόνι ξένοι πρέσβεις.

Diplôme, ἀρ. δίπλωμα, ἔγγραφον ἐπίσημον ἀναγνωρίζον δικαίωμά τι. — d' université, de collège, ἀπολυτήριον διπλωμα τοῦ πανεπιστημίου, τοῦ γυμνασίου. § δίπλωμα, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.

Diplopie, ϑ. διπλοπία, ἀσθένεια καθ' ἣν τ' ἀντικείμενα φαίνονται διπλᾶ.

Diplopogon, ἀρ. διπλοπώγων, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Diptères, ἀρ. πλ. διπλόπτερα, σύστημα ἐντόμων.

Dipodes, ἀρ. πλ. δίποδα, τάξις ἰχθύων καὶ ἑρπετῶν.

Dipodion, ἀρ. διπόδιον, γένος φυτῶν.

Dipogonie, ϑ. διπωγωνία, γένος φυτῶν.

Diprosie, ϑ. διπρόσωπον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Dipsacées, ϑ. πλ. διψακοειδῆ, γένος φυτῶν.

Dipsade, ἀρ. διψὰς, γένος ὄφεως.

Dipsas, ἀρ. δίψας, γένος κογχύλης.

Dipse, ἀρ. δίψα, ὄρις φαρμακερὸς τοῦ Εὐφράτου ἀκρωτηρίου.

Dipsétique, ἐπ. διψητικός, ὁ ἐπιφέρων δίψαν.

Diptère, ἀρ. δίπτερον, οἰκοδόμημα μὲ δύω πτέρυγας στηλῶν. § δίπτερα, ἔντομα ἔχοντα δύω μόνον πτερά. § δίπτερον, ἰχθύς.

Diptérigien, ne, ἐπ. διπτερύγιος, ἰχθὺς ἔχων δύω πτέρυγας.

Diptérocarpe, ἀρ. διπτερόκαρπον, γένος φυτῶν.

Diptérodon, ἀρ. διπτερόδους, γένος ἰχθύων.

Diptyques, ἀρ. πλ. δίπτυχα, κατάλογος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχόντων, παρὰ νεωτέροις κατάλογος τῶν ὀνομάτων ὅ' ὅσα ἐγίνοντο παρακλήσεις εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Dipyre, ἀρ. ὁ δίπυρος, ὀρυκτή τις ὕλη.

Dipyrriche, ἡ Dipyrrique, ἀρ. διπυρρύχιος, ποὺς μετρικὸς τεσσάρων βραχέων.

Dirca-des marais, Bois de cuir, ἡ Bois-de-plomb des Canadiens, ἀρ. δίοικη ϑαφνοειδὴς καναδία, δένδρον.

Dircée, ϑ. δίρκεια, γένος ἐντόμων.

Dire, ἐν. λέγω. — un mot de quelqu'un μνείαν τινὸς ποιοῦμαι, ἀναφέρω τι. ne — mot δὲν λέγω λέξιν, (τίποτε). dit-il, dit-elle λέγει, εἶπε. laissez — ἄφες, ἂς λέγουν. — des mensonges λέγω ψεύματα, ψεύδομαι. — du mal κατηγορῶ. — des injures ὑβρίζω. — oui κατανεύω. — non ἀνανεύω. l'histoire dit que ἱστορεῖται ὅτι. il ne sait ce qu' il dit δὲν ἠξεύρει τί λέγει, ὁμιλεῖ ἀνοήτως. aussitôt dit que fait ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον. il est dit λέγεται, ἄδεται, φημίζεται. sera-il dit que j'ai supporté un affront? θέλει ἀκουσθῇ ὅτι ὑπέμεινα ὕβριν;. entendre — ἀκούω. j'ai entendu — que ἤκουσα ὅτι. ce que je vous ai dit est arrivé ὅτι σὲ προεῖπα ἔγεινε. le dit, la dite, ce qui vient d'être dit, ce qui a été dit ci-dessus τὸ ῥηθὲν, τὸ προρρηθέν. il me dit de faire telle chose μὲ παρήγγειλε νὰ πράξω τοῦτο. vouloir — σημαίνω. que veulent—ces paroles? τί σημαίνουν αἱ λέξεις αὗται; qu'est ce que cela veut—τί σημαίνει τοῦτο. cela ne dit rien τοῦτο δὲν σημαίνει, εἶναι ἀδιάφορον. cela ne dit rien au cœur τοῦτο δὲν κινεῖ τὴν καρδίαν. ses yeux disent ce qui se passe dans son âme οἱ ὀφθαλμοί του φανερόνουσι, μαρτυροῦσι τί διατρέχει εἰς τὴν ψυχήν του. des yeux qui ne disent rien ὀφθαλμοὶ νεκροί, μὴ ζωηροί, μηδὲν ἐκφράζοντες. c'est à-dire ὅηλονότι, ὅηλαδὴ, τουτέστι. cela n'est pas à — que τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι. pour ainsi — αὕτως εἰπεῖν. disons-le ἂς τ' ὁμολογήσωμεν, ὁμολογητέον. disons mieux, pour mieux dire ἢ μᾶλλον que voulez vous —? τί λέγεις; πῶς; cela va sans—, il va sans — ἐννοεῖται. on dit λέγεται, ἄδεται, φημίζεται. des on dit (οὐσ.) ἀδόμενα, λόγοι ἀδόμενοι. qui vous dit, qui vous a dit? ποῖος σὲ εἶπε, ποῖος σὲ τὸ εἶπε, πῶς ὑποθέτεις; — la bonne aventure μαντεύω, λέγω, προλέγω τὴν τύχην. se faire — la bonne aventure μαντεύομαι. — des douceurs à une femme κολακεύω, ϑωπεύω γυναῖκα. se — παϑ λέγομαι. il se dit fils d'un roi λέγεται, καυχᾶται ὅτι εἶναι υἱὸς βασιλέως. ce secret ne peut se — τὸ μυστικὸν τοῦτο δὲν λέγεται. cela se dit en mauvaise part τοῦτο λέγεται ἐπὶ κακοῦ. se — à soi-même, αὐτοπ. λέγω πρὸς ἐμαυτὸν, κατ' ἐμαυτόν. le cœur m'en dit ἔχω ὄρεξιν, ὀρέγομαι. trouver à — μέμφομαι, παρατηρῶ ἔλλειψιν. il y a à — là dessus τοῦτο εἶναι ἐπίμομφον κατὰ πολλά. il y a bien à — ὑπάρχει μεγάλη διαφορά. il n'y a pas à — οὐκ ἔστι ἄλλως γενέσθαι, ἀλλέως δὲν γίνεται, χωρὶς ἀντιλογίας. j'ai beau — ὅσα λέγω εἰς μάτην. il a beau —, laissez le— ἂς λέγῃ. soit dit en passant ἐν παρόδῳ λέγω. s'il fait telle chose je l'irai — à Rome, παροιμ. ἂν τὸ κατορθώσῃ ϑὰ το νομίσω ϑαῦμα. pour tout —, pour — en un mot ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἐν κεφαλαίῳ. c'est tout — τοῦτο εἶναι τὸ πᾶν. c'est beaucoup — καὶ τοῦτο εἶναι πολύ, τοῦτο σημαίνει πολύ. cela vous plaît ἢ — σὲ ἀρέσει καὶ τὸ λέγεις, σὲ συμφέρει νὰ λέγῃς. il dit d'or (οἰκ.) λέγει λόγους χρυσοῦς. j'ai dit, il dit εἶπα, εἶπεν, ὡμίλησα, ταῦτα εἶπε. l'art de bien — ἡ εὐγλωττία. § dire, ἀπαγγέλω. — des vers ἀπαγγέλλω στίχους. — sa prière προσεύχομαι. — la messe λειτουργῶ, ἀναγινώσκω τὴν λειτουργείαν. § je ne sais qu'en — τί νὰ εἴπω, πῶς νὰ κρίνω περὶ τούτου; qui l'eût dit? τις ἤϑελεν εἴπῃ; τίς νὰ πιστεύσῃ; qu'est-ce à — τί τοῦτο; on dirait, on eût dit d'un fou, d'un homme ivre κτλ. ἤϑελε τὸν νομίσει τις παράφρονα, μεϑυσμένον κτλ. le qu'en dira-t-on, οὐσ. καὶ οἰκ. ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ κοινὴ φήμη le — οὐσ. τὸ λέγειν. au — κατὰ τὸ λέγειν. à—d'experts κατὰ γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων. le — ἡ ἐξαγόρευσις (διαζομένου). le bien —, ἡ εὐγλωττία. être sur son bien — sur son beau — οἰκ. ἔχω κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εὕροιαν λόγου. § un homme bien disant ἄνϑρωπος καλῶς λέγων, καλῶς ὁμιλῶν, χαριέντως, ἡ εὐφήμως ὁμιλῶν. soi-disant ὁ ἐπαγγελλόμενος τὸν, ἀξιῶν ὅτι εἶναι, οὕτω καλούμενος, ὑποτιθέμενος. un soi-disant médecin. ὁ ἐπαγγελλόμενος τὸν ἰατρόν. soi-disant savant δοκιτίσοφος. voila qui est dit, tout est dit, c'est une chose dite ἀπερατίσθη. et tout fut dit κ' ἐτελείωσε. c'est bien dit εὖγε, ὀρθῶς λέγει. c'est bientot dit, c'est facile à — μὲ τοὺς λόγους εἶν' εὔκολον. § dit, dite, μετοχ. ὁ ἐπιλεγόμενος. Charles V dit le sage Κάρολος ὁ Ε'. ὁ ἐπιλεγόμενος σοφός.

Direct, te, ἐπ. εὐϑὺς, εὐϑεῖα, κ. ἴσιος. chemin — εὐϑεῖα ὁδός. en ligne —e κατ' εὐϑεῖαν. § ἄμεσος. attaque —e εὐϑεῖα, ἄμεσος προσβολή. rapport — ἄμεσος σχέσις. contributions —es ἄμεσοι φόροι. mouvemens —s εὐϑεῖαι κινήσεις (τῶν οὐρανίων σωμάτων ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς). le seigneur — ὁ ἄμεσος ἰδιοκτήτης. régime—, complément—ἄμεσον συμπλήρωμα (εἰς τὴν Γραμματικήν). contradiction —e ἄντικρυς ἀντίφασις, ἀν-

τελὴς ἀντίφασις. harangue —e ὑπηγορία τοῦ ἀναφερομένου προσώπου (εἰς διήγησιν). raison — εὐθὺς λόγος (εἰς τὰ μαθηματικά). § construction —e ὀρθὴ σύνταξις (ὅταν τὸ ὑποκείμενον προηγῆται τοῦ ῥήματος καὶ μετ' αὐτὸ ἔπηται τὸ ἀντικείμενον). proposition —e ὀρθὴ πρότασις εἰς τὴν λογικὴν, (τῆς ὁποίας οἱ ὅροι ἔπονται κατὰ φυσικὴν τάξιν).

Directe, S. (ἀρχαῖον τῶν τιμαριωτῶν). ἡ κυριαρχία, ἡ δικαιοδοσία, ἡ ἔκτασις τῶν κτημάτων τοῦ ἄρχοντος.

Directement, ἐπίῤ. κατ' εὐθεῖαν, κ. ἴσια. § ἀμέσως, ἐπ' εὐθείας. correspondre — avec quelqu'un ἀνταποκρίνομαι ἀμέσως μετά τινος. § ἄντικρυς, ἐκ διαμέτρου. — opposé ἄντικρυς, ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενος. — en face κατάντικρυ.

Directeur, trice, οὐσ. διευθυντὴς, διευθύντρια. § πρόεδρος (τινῶν ἑταιριῶν). § μέλος τοῦ Γαλλικοῦ διευθυντηρίου (ἐπὶ τῆς ἐπαναστάτεως). § πνευματικός.

Direction, S. διεύθυνσις, εὐθυβολία. la — de l'aiguille aimantée ἡ διεύθυνσις τῆς μαγνητικῆς βελόνης. dans toutes les — καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. donner une — διευθύνω. prendre une —διευθύνομαι. donner une bonne — à l'affaire διευθύνω καλῶς, εἰσάγω εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τὴν ὑπόθεσιν. mes idées prirent une autre — ἀλλοῦ διευθυνθησαν, ἀλλοῦ ἐτράπησαν αἱ ἰδέαι μου. prendre une bonne, une mauvaise — λαυβάνω καλὴν, κακὴν διεύθυνσὶν (διαγωγῆς). § διεύθυνσις, ἡ ἐργασία τοῦ διευθύνοντος. sous la — d'un tel ὑπὸ τοῦ δεῖνος τὴν διεύθυνσιν. la — générale des postes ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων. avoir la — d'une affaire διευθύνω ὑπόθεσίν τινα, προΐσταμαι αὐτῆς. donner à la — de quelqu'un ἐπιτρέπω ἐμπιστεύομαι εἰς τινα νὰ διευθύνῃ. se mettre sous la — de quelqu'un ἐπιτρεπω ἐμαυτὸν εἰς τινος τὴν διεύθυνσιν, δέχομαί τινα νὰ μὲ διευθύνῃ.

Directoire, ἀρ. διευθυντήριον. § τὸ διευθυντήριον, (ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν 1795.) § ἴδ. Bref, οὐσ.

Directorial, le, ἐπ. ὁ, ἡ τοῦ διευθυντηρίου.

Directrice, S. ἴδ. Directeur. § διευθύντρια, γραμμὴ (εἰς τὴν γεωμετρίαν).

Diria, ἴδ. Direa.

Diribiteur, ἀρ. σκευαστὴς (τῶν φαγητῶν παρὰ Ῥωμαίοις). § ὁ κλητὴρ τῶν συνελεύσεων παρὰ Ῥωμαίοις, ὁ διανέμων τὰ γράμματα.

Dirigang, ἀρ. κέρθιος λευκόφαιος, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Diriger, ἐν. διευθύνω. se — διευθύνομαι. — sa marche, ses regards διευθύνω τὸ βῆμα, τὰ βλέμματά μου. § διευθύνω τι, προΐσταμαι τινός. — un établissement, les études, un jeune homme διευθύνω κατάστημα, σπουδὰς, νέον.— des batteries contre quelqu'un στρέφω, διευθύνω, στήνω μηχανὰς κατά τινος. la prudence —e ses actions ἡ φρόνησις προΐσταται τῶν πράξεών του.

Dirimant, te, ἐπ. ἐπιφέρων ἀκυρότητα γάμου.

Disa, S. δίσα, γένος φυτῶν τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου, ἐγκαταταχθὲν εἰς τὰ γένη σατύριον, σεραπίας καὶ ὄρρις.

Disandre, S. * δεῖσανδρον, φυτὸν κηπευτόν.

Disant, te, ἐπ. ἴδ. Dire.

Disarrhène, ἀρ. δισάῤῥην, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Discale, ἀρ. ἐλάττωσις (τοῦ βάρους ἐμπορεύματος). κ. φύρα, δάρα.

Discaler, οὐδ. ἐλαττοῦμαι, κ. φυραίνω, (ἐπὶ ἐμπορευμάτων τῶν ὁποίων ἠλαττώθη τὸ βάρος).

Disceptation, S. (λέξις διδακτική). συζήτησις.

Discernement, ἀρ. διάκρισις. le— de deux couleurs ἡ μεταξὺ δύω χρωμάτων διάκρισις. faire le — διακρίνω. § κρίσις, ὀρθὴ κρίσις. esprit de — κριτικὸν πνεῦμα. sans — ἀκρίτως.

Discerner, ἐν. διακρίνω.—les objets dans l'obscurité διακρίνω τ' ἀντικείμενα εἰς τὸ σκότος. — le bien du mal διακρίνω τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Discession, S. ἡ συνάθροισις περὶ τὸν γνωμοδοτοῦντα παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ γνώμη του ἐγένετο δεκτή.

Dischidie, S. δισχιδὲς, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλάνδας.

Disciple, ἀρ. μαθητής. c'est mon —εἶναι μαθητής μου. un —de Platon μαθητὴς, ὀπαδὸς τοῦ Πλάτωνος. les —s de J. C. οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἀπόστολοι.

Disciplinable, ἀρ. εὐπαίδευτος, εὐάγωγος, εὐκόλως εἰς πειθαρχίαν ὑποτασσόμενος.

Disciplinaire, ἐπ. πειθαρχικός. peine —πειθαρχικὴ ποινή.

Discipline S. πειθαρχία, εὐταξία — militaire ἡ στρατιωτικὴ πειθαρχία. la — qui regnait dans cette troupe ἡ εἰς τὸ στράτευμα τοῦτο ἐπικρατοῦσα πειθαρχία. conseil de — πειθαρχικὸν συμβούλιον § μαθητεία, ἐκπαίδευσις. des animaux capables de — ζῶα εὐπαίδευτα. § la — de l'église ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις. § μάστιξ (μὲ τὴν ὁποίαν οἱ θεοβλαβεῖς δαίρενται ταπεινοῦντες τὴν σάρκα των). § μαστίγωσις.

Discipliner, ἐν. τακτοποιῶ, καθιστῶ τακτικόν. — une armée ἐβίζω τὸ στράτευμα εἰς τάξιν. des troupes —ées τακτικὰ στρατεύματα. § τιμωρῶ διὰ μάστιγος, μαστιγῶ. se —, αὐτοπ. μαστιγοῦμαι.

Discobole, ἀρ. δυσκοβόλος, ἀθλητὴς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ῥίπτων δίσκον. § δυσκοβόλος, σύστημα ἰχθύων.

Discœlie, S. δισκοιλία, γένος ἐντόμων.

Discoïde, ἐπ. δισκοειδὴς, στρογγύλος (εἰς τὴν ἀνατομίαν, βοτανικὴν, καὶ κογχολογίαν).

Discoïdé, ée, ἐπ. fleur —ée ἄνθος δισκοειδές.

Discole, ἐπ. ἴδ. Dyscole.

Discolite, ἀρ. δισκόλιθον, γένος τῶν καμαρίνων κογχῶν.

Dicompte, ἴδ. Escompte.

Discontinuation. S. διάλειψις, διακοπὴ (συνεχείας). sans — ἀδιαλείπτως, ἀδιακόπως.

Discontinuer, ἐν. ἀναβάλλω, διακόπτω, παύω. — ses études διακόπτω τὰς σπουδάς μου. de faire une chose παύομαι, διακόπτομαι, παύω ἐπί τινα καιρὸν πράττων τι. il a —é de parler ἐπαύσατο λέγων, διέκοψε τὸν λόγον του. § — οὐδ. διακόπτομαι, διαλείπω, παύ(ομαι)ω. la pluie n'a pas —é ἡ βροχὴ ἦτον ἀδιάλειπτος, ἀδιάκοπος, δὲν ἔπαυσεν οὐδὲ στιγμήν. sans — ἀδιαλείπτως, ἀπαύστως, ἀδιακόπως.

Disconvenance, S. ἀναρμοστία. il y a — d'âge entre eux εἶναι κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀνάρμοστοι μεταξύ των. — de mots, de style, de pensées ἀναρμοστία λέξεων, ὕφους, ἰδεῶν.

Disconvenir, οὐδ. ἀρνοῦμαι. je n' en —viens pas σύμφημι. — de quelque chose ἀρνοῦμαί τι. — de l'avoir fait ἀρνοῦμαι ὅτι τὸ ἔπραξα.

Discopore, ἀρ. δισκοπόρος, γένος πολυπόδων τῆς μεσογείου.

Discorbites, ἀρ. πλ. πλανύλιθοι, ὀρυκτά.

Discord, ἀρ. ἀρχ. διαφωνία.

Discord, ἐπ. ἀρ. παράφωνος, μὴ ἐντεταμένος, μὴ ἡρμοσμένος (ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων), κ. ἀκούρδιστος.

Discordance, S. παραφωνία. § διαφωνία.

Discordant, te, ἐπ. παράφωνος, ἀπηχὴς, (μουσικῶς). § διάφωνος, ἀσυνάρμοστος.

Discorde, S. διχόνοια, ὄρις. être en — διχονοῶ, ἐρίζω. § ἡ Ἔρις (ἡ θεὰ τῆς διχονοίας). la pomme de la — τὸ μῆλον τῆς ἔριδος. § ἡ ἕνωσις τῶν τεσσάρων βατιλίων (εἰς τὴν Ὄμπραν).

Disorder, οὐδ. παραφωνῶ, (μουσικῶς).
Discoureur, euse, οὐσ. (οἰκ) πολυλόγος, λογοθήρας, κ. πολυλογᾶς. un beau — εὐρετιλόγος.
Discourir, οὐδ. ὁμιλῶ (μέ τινα ἔκτασιν), διεξέρχομαι. — avec quelqu'un συνδιαλέγομαι. § λέγω λέξεις (χωρὶς βάθους νοήματος).
Discours, ἀρ. ὁ λόγος. le — ecrit ὁ ἔγγραφος λόγος. le fil du — ἡ σειρὰ τοῦ λόγου. § ἡ συνδιάλεξις, ὁμιλία, (τὰ λόγια τῆς συναναστροφῆς. —s en l'air, vains —s μάταιοι λόγοι. —s que tout cela αὐτὰ εἶναι λόγια. changer de ἀλλάζω, μεταβάλλω ὁμιλιαν. il tient d'étranges —s παράδοξα λέγει. pourquoi tant de —s διατί τόσαι πολυλογίαι. § λόγος, δημηγορία. petit — λογίδριον. faire un — ὁμιλῶ, ἀγορεύω.
Discourtois, se, ἐπ. (ἀρχ.) σκαιὸς, ὁ μὴ εὐγενὴς, μὴ φιλόφρων.
Discourtoisie, Ϛ. (ἀρχ.) ἀφιλοφροσύνη, σκαιότης, ἡ μὴ εὐγένεια τῶν τρόπων.
Discrédit, ἀρ. στέρησις ὑπολήψεως. ses lettres de change sont en — αἱ συναλλαγματικαί του δὲν ἔχουν ὑπόληψιν. ce ministre est en — aupres du roi ὁ ὑπουργὸς εἶναι ὑπ' ὀργὴν, ὁ βασιλεὺς δὲν ἔχει πίστιν, ὑπόληψιν πρὸς αὐτόν.
Discréditer, ἐν. ἀφαιρῶ τὴν ὑπόληψιν. cette action l'a —é ἡ πρᾶξις αὕτη κατέστρεψε τὴν ὑπόληψίν του. billet —é γραμμάτιον χωρὶς ὑπόληψιν.
Discret, ète, ἐπ. διακριτικὸς, εὐλόγιστος. § ἐχέμυθος, μυστικὸς, ὁ φυλάττων μυστικόν. § père —, mère —ète σύμβουλος (εἰς τὰ μοναστήρια.) § vénérable et —e personne σεβάσμιε καὶ εὐλόγιστε κύριε, σεβασμιώτατε, (τίτλος διδόμενος ἄλλοτε εἰς τοὺς ἱερεῖς), ἐξοχώτατε (εἰς τοὺς ἰατρούς). § quantité — τὸ διακεκριμένον ποσὸν (εἰς τὴν μαθηματικήν). § petite vérole —e ἡ διακεκριμένη εὐλογία, τῆς ὁποίας τὰ στίγματα εἶναι διακεκριμένα.
Discrètement, ἐπίρ. διακριτικῶς, εὐλογίστως, μὲ διάκρισιν..
Discrétion, Ϛ. διάκρισις. avec — διακριτικῶς. sans — ἀδιακρίτως. se remettre à la — de quelqu' un παραδίδομαι ἔκδοτος εἴς τινα, εἰς τὴν διάκρισίν τινος. se rendre à — παραδίδομαι ἔκδοτος εἰς τὸν ἐχθρὸν, εἰς τοῦ ἐχθροῦ τὴν διάκρισιν. § ἐχεμυθία, μυστικότης (περὶ τὴν τήρησιν μυστικοῦ). § à — κατὰ θέλησιν. vous aurez de l'argent à — θὰ ἔχῃς χρήματα ὅσα θέλῃς. vivre à — quelque part (ἐπὶ στρατιωτῶν οἱτινες) τρέφονται ἀπὸ τοὺς κατοίκους τινὸς μέρους. § ἡ ἀόριστος τιμὴ στοιχήματος.
Discrétionnaire, ἐπ. αὐθαίρετος, αὐτεξούσιος. pouvoir — du juge ἡ ἰσχὺς τοῦ δικαστοῦ τοῦ πράττειν κατ' οἰκείαν βουλήν.
Discrétoire, ἀρ. συμβούλιον μονῆς.
Discrimen, ἀρ. δέμα (χειρουργικὸν) τῆς κεφαλῆς.
Disculpation, Ϛ. ἀθώωσις, ἀπόλυσις, ἀπόδειξις ἀθωότητος.
Disculper, ἐν. ἀθω(όω)ῶ, ἀποδεικνύω τὴν ἀθωότητα, ἀπολύω, ἀποπλύνω ἐγκλήματος. cette action l'a —é ἡ πρᾶξις αὕτη ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητά του, τὸν ἀπέπλυνε τοῦ ἐγκλήματος. je veux me —à ses yeux, θέλω νὰ ἀθωωθῶ πρὸς αὐτὸν, νὰ τὸν ἀποδείξω τὴν ἀθωότητά μου, ν' ἀποπλυθῶ τοῦ ἐγκλήματος ἐνώπιόν του.
Discursif, ive, ἐπ. (ὀλ. εὔχρ.) συμπερασματικός.
Discussif, ive, ἐπ. διαλυτικὸς (ἐπὶ ἰατρικῶν).
Discution, Ϛ. ἀμφισβήτησις, συζήτησις. —de biens καταδίωξις τῶν ὑπαρχόντων χρεωφειλέτου διὰ πώλησιν. sans — ni division, ἀναμφισβητήτως, ἀδιαφιλονεικήτως. § ἔρις, φιλονεικία.
Discuter, ἐν. διαμφισβητῶ, συζητῶ. il faut — et non disputer πρέπει νὰ συζητῶμεν καὶ ὄχι νὰ ἐρίζωμεν. — les biens d' un débiteur καταδιώκω, ζητῶ νὰ ἐκθέσω εἰς πώλησιν τὰ κτήματα τοῦ χρεωφειλέτου. — un débiteur, le — de ses biens καταδιώκω χρεωφειλέτην διὰ τὰ κτήματά του.
Disdiapason, ἀρ. δισδιαπασῶν, διπλῆ διαπασῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν μουσικήν.
Diseau, ïδ. Dizeau.
Disert, te, ἐπ. στομύλος, ὁ εὐκόλως ἂν καὶ χωρὶς χάριν λαλῶν.
Disertement, ἐπίρ. στομύλως.
Disette, Ϛ. ἔνδεια, σπάνις, ἔλλειψις τῶν ἀναγκαίων. —de vivres σιτοδεία. — d' hommes λειψανδρία, ὀλιγανδρία, σπάνις ἀνδρῶν.
Diseteux, euse, ἐπ. (ἀρχ.) ἐνδεής.
Diseur, euse, οὐσ. ὁ λέγων. beau — καλλιεπὴς, εὐφραδὴς· l' entente est au — ὁ λέγων νοεῖ (τί λέγει). — de bons mots ὁ χαριεντιζόμενος, λέγων ἀστειότητας.—de riens φλύαρος, φληναφολόγος, ἀκριτόμυθος, λέγων ἀνοησίας.—de bonne aventure, χειροσκόπος, ὁ λέγων τὴν τύχην.
Disgrâce, Ϛ. δυσμένεια, στέρησις εὐνοίας, ὀργή. j'encourus la — du prince ὑπέπεσα ὑπ' ὀργὴν τοῦ ἡγεμόνος, ὁ ἡγεμὼν διετέθη δυσμενῶς πρὸς ἐμέ. il est en — εἶναι ὑπ' ὀργήν. durant ma — ἐν ὅσῳ ἤμην ὑπ' ὀργήν. etre enveloppé dans la — de quelqu' un μετ' ἄλλου τινὸς ὑπέπεσα ὑπ' ὀργήν. § ἀτυχία, δυστύχημα. § τὸ ἄχαρι. elle est pleine de — εἶναι ἄχαρις.
Disgracier, ἐν. ὀργίζομαι (τινὰ), δυσμενῶς ἔχω (πρός τινα), ἔχω ὑπ' ὀργήν. le roi m' a —é ὁ βασιλεὺς μὲ ὠργίσθη. son impudence le fit — ὑπέπεσεν ὑπ' ὀργὴν διὰ τὴν ἀναίδειάν του. un ministre —é ὁ ὑπ' ὀργὴν, ὁ ἀποβληθεὶς ὑπουργός. § —é de la nature, —é ἠδικημένος ἀπὸ τὴν φύσιν, διάστροφος, κακοκαμωμένος.
Disgracieux, euse, ἐπ. ἄχαρις, ἄκομψος, δυσάρεστος.
Disgrégation, Ϛ. διάμβωσις. § διασπορὰ τῶν ἀκτίνων.
Disgréger, ἐν. διαμβόω τὴν ὄψιν. § διασπείρω τὰς ἀκτῖνας.
Disjoindre, ἐν. διαζευγνύω, διαιρῶ, ἐκκολλῶ, κ. ξεκολνῶ. § διαιρῶ (δύω δίκας). § degré disjoint διεζευγμένον διάστημα (εἰς τὴν μουσικὴν, τὸ διαιροῦν δύω οὐχὶ συνεχεῖς τόνους).
Disjonctif, ive, ἐπ. διαζευκτικός. conjonction — ive διαζευκτικὸς σύνδεσμος.
Disjonction, Ϛ. διάζευξις. § διάζευξις (εἰς τὴν παλαιὰν μουσικὴν), τὸ διάστημα τὸ διαιροῦν τὴν μέσην ἀπὸ τὴν παράμεσον, ἢ πᾶν τετράχορδον ἀπὸ τὸ μετ' αὐτό.
Dislocation, Ϛ. ἐξάρθρωσις, κ. βγάλσιμον (χειρὸς, ποδός). § διάλυσις (μηχανῆς). § διαίρεσις (τοῦ στρατεύματος πρὸς ἐπιστάθμευσιν).
Disloquer, ἐν. ἐξαρθρόω, κ. 'βγάζω (μέλος τι)· § διαλύω, κ. χαλῶ (τὴν μηχανήν). la machine s' est —ée ἡ μηχανὴ διελύθη, ἐχάλασε.
Disparague, ἀρ. στοιβὴ ἐρεικοειδὴς (κατὰ Αἰννάϊον), φυτόν.
Disparaitre, οὐδ. ἀφανίζομαι, γίνομαι ἀφανὴς, ἄφαντος, κ. χάνομαι. faire — ἀφανίζω, καθιστῶ ἀφανῆ, ἐξαλείφω l' ange —ut ὁ ἄγγελος ἐγένετο ἀφανής. je le vis — ἠφανίσθη ἀπ' ἐμπρός μου, ἔπαυσε τοῦ νὰ φαίνεται εἰς ἐμὲ, ἔπαυσα νὰ τὸν βλέπω. sa faute a —u τὸ σφάλμα του ἐξηλείφθη. sa gloire a —u ἡ δόξα του ἐσβέσθη. le banquier a —u ὁ τραπεζίτης ἔγινεν ἄφαντος, ἐξαπέτευσε. il a — u du monde, ἐξέλιπεν ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀπέθανε. mon argent a —u τὰ χρήματά μου ἔγιναν ἄφαντα, ἀνελήφθησαν.
Disparate, Ϛ. προφανὴς ἀναρμοστία. faire — ἀναρμοστῶ. § — ἐπ. ἀνάρμοστος, ἀσυνάρμοστος.
Disparité, Ϛ. ἀνομοιότης.
Disparition, Ϛ. ἀφάνεια, ἀπουσία, ἀπώλεια, κ. χάσιμον. après la — de la comète ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ὁ κομήτης νὰ φαίνηται. sa — subite ἡ αἰφνίδιος ἀναχώρησίς του. la — de mon argent ἡ ἔλλειψις, ἡ ἀνάλημψις τῶν χρημάτων μου.
Disparte, ἢ dispate, Ϛ. μηχανὴ μὲ δύω κοχλίας.

Dispendieux, euse, ἐπ. πολυδάπανος, πολυέξοδος.
Dispensaire, ἀρ. τοξικολογικὴ πραγματεία. § κατάστημα διανομῆς ἰατρικῶν εἰς τοὺς πτωχούς.
Dispensateur, trice, οὐσ. διανομεύς, ἀποδομεύς.
Dispensation, Θ. διανομή, ἀπονέμητις, ἀπονομή.
Dispense, Θ. ἄφεσις, ἄδεια (τοῦ μὴ πράττειν τι), ἀπόλυτις. — de tribut, ἀτέλεια. —de servir à l'armée ἀστρατεία § ἄδεια.
Dispenser, ἐν. ἀφίημι, ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἐξαιρῶ (τοῦ νόμου ἢ κανόνος). il fut —é du serment τῷ ἀρέθη ὁ ὅρκος.— quelqu un d'un travail ἀπολύω τινὰ τῆς ἐργασίας, τῷ ἐπιτρέπω νὰ μὴν ἐργασθῇ. — ez-moi ἔχε με παρητημένον, (οἰκ). se — de ses devoirs ἐλλείπω ἀπὸ τὰ χρέη μου. § διανέμω, ἀπονέμω.
Dispère, ἀρ. *δίπτερον, γένος φυτοῦ του εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Dispermatique, ἐπ. δίσπερμος. plante — φυτὸν δίσπερμον, τὸ δύω σπέρματα ἔχον.
Disperme, ἀρ. δίσπερμον, γένος φυτων. § ἐπ. δισπέρμου, τὸ ἔχον δύω σπέρματα.
Disperser, ἐν. διασπείρω, διασκεδάζω, διατορπίζω, σκορπίζω. —les troupes dan les villages διασπειρω τα στρατεύματα εἰς τα χωρία. —l' ennemi διασκεδάζω τὸν ἐχθρόν.nous nous sommes —és dans la campagne διεσκορπίσθημεν εἰς τὴν πεδιάδα. le peuple s' est —é ὁ λαὸς διεσκεδάσθη, διεσκορπίσθη.
Dispersion, Θ. διασπορά, διασκόρπισις, διασκεδασμός.
Dispondee, ἀρ. δισπόνδειος, διπλοῦς σπονδεῖος, μετρικὸς πους.
Disponibilité, Θ. διαθεσιμότης. soldats, officiers en — διαθέσιμοι στρατιῶται, ἀξιωματικοί.
Disponible, ἐπ. διαθέσιμος. une somme — διαθέσιμος, πρόχειρος ποσότης. un officier — διαθέσιμος (ἀξιωματικός).
Dispos, ἐπ. ἀρ. εὐκίνητος, ἐλαφρός. § ἴαρὸς, ῥαιδρὸς, εὐδιάθετος.
Disposer, ἐν. διατίθημι, διαθέτω, διατάττω. il a bien —é ses troupes καλῶς διέταξε τὰ στρατεύματα του. l'architecte a bien —é les appartemens ὁ ἀρχιτέκτων διέθετο καλῶς τὰ οἰκήματα. la salle a été —ée pour le bal ἡ αἴθουσα διετέθη, διεκοσμήθη διὰ τὸν χορόν j ai —é les affaires de telle sorte οὕτω διεθέμην τας ὑποθέσεις § διατίθημι, διαθέτω, δίδω διάθεσιν (εἰς τὴν ψυχὴν ἢ τὸ σῶμα). ceci —e le corps à la fatigue τοῦτο διατίθησι τὸ σῶμα πρὸς τον κάματον. je le —ai à la mort τὸν προδιέθεσα διὰ τὸν θάνατον. il est —é à telle chose ἠ à faire telle choso εἶναι διατεθειμένος, εὐδιάθετος εἰς τοῦτο ἢ νὰ πράξῃ τοῦτο. il est bien —é pour vous εἶναι εὐδιάθετος, εὐμενὴς πρὸς σε. mal —é κακῶς διατεθειμένος, δυσμενὴς. § προπαρασκευάζω (τινὰ δι' ἰατρικῶν εἴς τινα χειρουργικὴν ἢ ἄλλην ἐγχείρησιν). § se —,αὐτοπ.προπαρασκευάζομαι, ἑτοιμάζομαι, μελετῶ. il se —e à un voyage ἑτοιμάζεται δι' ὁδοιπορίαν. nous nous —ames à recevoir l' ennemi προπαρεσκευάσθημεν διὰ νὰ δεχθῶμεν τὸν ἐχθρόν. je me —e à sortir μελετῶ νὰ ἐξέλθω. le temps se —e à la pluie ὁ καιρὸς κλίνει πρὸς βροχήν. § οὐδ. διατίθημι, διαθέτω (κατὰ θέλησιν πρᾶγμά τι),ὁρίζω τι, διατάττω περὶ αὐτοῦ. ou —e de lui τὸν ἄγουν καὶ τὸν φέρουν, τὸν κάμνουν ὅ,τι θέλουν. dieu a —é de lui ὁ Θεὸς τὸν ἐκάλεσεν, ἀπέθανε. la loi —e ainsi οὕτως ὁρίζει ὁ νόμος. l' homme propose et dieu —e (παροιμ.) ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει § διατίθημι, ἀπαλλοτριῶ, ἀρίνω διὰ διαθήκης.
Dispositif, ive, ἐπ. προπαρασκευαστικὸν (ἰατρικόν).
Dispositif, ἀρ. τὸ διατακτικὸν (μέρος διατάγματος,νόμου, ἀποφάσεως).
Disposition, Θ. διάθεσις, διάταξις, διασκευὴ (μερῶν τοῦ ὅλου, οἴκου, κήπου, εἰκόνος, μάχης, λόγου, ποιήματος κτλ.) faire une — διατίθημι, διασκευάζω, διατάττω. § ἡ διάθεσις, (μέρος τῆς ῥητορικῆς) § —s διατάξεις. faire ses — διατάττω τὰ κατ' ἐμαυτόν. § διάθεσις, κλίσις. il a de la — pour la phthisie ἔχει διάθεσιν πρὸς τὴν φθίσιν. il y a dans l' air de la — pour la pluie ὁ ἀὴρ διατίθεται, κλίνει πρὸς βροχήν. être en bonne — εἰμὶ ὑγιὴς, en mauvaise— ἀσθενὴς, κακοδιάθετος. il a beaucoup de — pour la musique ἔχει μεγάλην κλίσιν προς τὴν μουσικήν. § διάθεσις (πρὸς τινα). il a de bonnes —s pour vous εἶναι καλῶς διατεθειμένος, εὐδιάθετος ὑπὲρ σοῦ, εὐμενὴς, εὔνους. § διάθεσις, (ἐπιθυμια, σκοπός). une — louable ἀξιέπαινος διάθεσις, σκοπός. il était dans la — de sortir ἐμελετα νὰ ἐξέλθῃ § διάθεσις (ὑποθέσεων). je lui confiai la — de mes affaires τῷ ἐνεπιστεύθην τὴν διάθεσιν, διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεών μου. selon les —s qu' il fit en mourrant καθ' ἃ διέθετο ἀποθνήσκων. — testamentaire ὅρος διαθήκης § διάταξις, ὅρος (νόμου, ἀποφάσεως). les —s que renferme cet article ὁ ὅρος, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου. la — de l' homme fait cesser la — de la loi ἡ διάταξις τοῦ ἀνθρώπου ἀκυροῖ τὴν τοῦ νόμου. § διάθεσις, τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν. le ministre a la — de beaucoup d' emplois ὁ ὑπουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν (διανέμειν) πολλὰς ἀξίας. je suis à votre — εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, δύνασαι νὰ μὲ διατάξῃς ὅ,τι θέλεις. j ai mis une somme à sa — ἔδωκα ποσότητα εἰς διάθεσίν του, τῷ παρέδωσα ποσότητα διὰ νὰ τὴν διαθέτῃ, νὰ τὴν μεταχειρισθῇ. tout ce qui est à ma — ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ.
Disproportion, Θ. δυσαναλογία, ἀσυμμετρία.
Disproportionné, ée, ἐπ. δυσανάλογος, ἀσύμμετρος.
Disputable, ἐπ. ἐπιδεχόμενος ἀμφισβήτησιν, φιλονεικίαν.
Disputailler, οὐδ. (οἰκ.) φιλονεικῶ περὶ μικρά.
Dispute, Θ. ἔρις, ἀμφισβήτησις, φιλονεικία. être en — ἐρίζω, φιλονικῶ. qui aime les —s φίλερις, φιλόνικος. § τὰ ῥητορικὰ γυμνάσματα εἰς σχολεῖα.
Disputer, οὐδ. ἐρίζω, φιλονεικῶ,ἀμφισβητῶ.—sur la pointe d'une aiguille (παρ.) ἐριζω περὶ ὄνου σκιᾶς. § διαπραγματεύομαι (ἀντικείμενόν τι εἰς τὸ ῥητορικὸν γύμνασμα). § ἀμιλλῶμαι. elles —ent de beauté ἀμιλλῶνται περὶ κάλλους. ils — ent de cruauté ἀμιλλῶνται κατὰ τὴν σκληρότητα. § ἐν. διαμφισβητῶ, διαφιλονεικῶ, διαμάχομαι, ἀμιλλῶμαι ὑπέρ τινος. — la victoire διαμφισβητῶ τὴν νίκην. — le prix ἀμιλλῶμαι περὶ τοῦ βραβείου. il —e sa vie μάχεται ὑπὲρ τῆς ζωῆς του. — le terrain ὑπερασπίζομαι τὴν θέσιν μου, μεταφ. στηρίζω τὴν ἰδέαν μου.—à quelqu'un ἀμιλλῶμαι πρός τινα.Tyr pouvait le —aux plus grandes cités ἡ Τύρος ἦτον ἐρίμιλλος τῶν μεγαλητέρων πόλεων.§ se —, αὐτοπ. ἐρίζω, φιλονεικῶ. § se — διαμφισβητῶ. mille objets se —aient nos regards πολλὰ ἀντικείμενα παρίσταντο ἑλκύοντα τὰ βλέμματά μας.
Disputeur, οὐσ. καὶ ἐπ. φιλόνεικος, φίλερις
Disique, ἀρ. δίσκος ὁ ῥιπτόμενος εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀγῶνας. § δίσκος (τῆς σελήνης, τοῦ ἡλίου). § ὁ δίσκος (ἄνθους, φύλλου).
Disquisition,Θ.ἔρευνα (ἐπιστημονική).
Disruption, Θ. ἴδ. Fracture.
Dissecteur, ἀρ. ἴδ. Disséqueur.
Dissection, Θ. ἀνατομή, τομή (σωμάτων). faire la — ἀνατέμνω.
Dissemblable, ἐπ. ἀνόμοιος. ces deux frères sont —s οἱ δύω οὗτοι ἀδελφοὶ δὲν ὁμοιάζουν.
Dissemblance Θ. ἀνομοιότης.
Dissémination, Θ. διασπορά.
Disséminer, ἐν. διασπείρω. le vent —e les grains ὁ ἄνεμος διασπει-

ρει τοὺς σπόρους. — les erreurs par des écrits (μεταφ.) διασπείρω ἀπάτας διὰ συγγραμμάτων.
Dissension, Ϛ. διχόνοια, ἐμφύλιος ἔρις, στάσις. être en — στασιάζω.
Dissentiment ἀρ. διαφωνία.
Disséquer, ἐν. ἀνατέμνω (σῶμα.) § — un ouvrage (μεταφ.) ἀνατέμνω, ἀναλύω σύγγραμμα.
Disséqueur, ἀρ. ἀνατόμος. § — s, τὸ. Dermeste.
Dissertateur, ἀρ. ὁ πραγματευόμενος μακρολόγως.
Dissertation, Ϛ. πραγματεία, ἀκριβολογος ἔκθεσις.
Disserter οὐδ. πραγματεύομαι (ὁμιλῶν ἢ γράφων).
Dissidence, Ϛ. διχοφροσύνη, διχογνωμία, διαφωνία, διαφορὰ γνώμης.
Dissident, te, ἐπ. καὶ οὐσ. ὁ διχογνωμῶν, διαφωνῶν.
Dissimilaire, ἐπ. διάφορος, ἑτερογενὴς, ἑτεροειδής.
Dissimilitude, Ϛ. διαφορὰ, τὸ ἑτερογενὲς, ἑτεροειδές.
Dissimulateur, trice, οὐσ. (ὀλ. εὔχρ.) ὁ προσποιούμενος.
Dissimulation, Ϛ. προσποίησις. il est d' une grande — εἶναι ὑποκριτής.
Dissimuler, ἐν. ὑποκρύπτω. — sa haine ὑποκρύπτω τὸ μῖσός μου. je ne vous —erai pas que σὲν θὰ σὲ ὑποκρύψω, δὲν θὰ σὲ ἀρνηθῶ ὅτι. § ἀποσιωπῶ. il —a l' affront qui lui a été fait ἀπεσιώπησε τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ὕβριν § se — quelque chose à soi-même, αὐτοπ. δὲν ὁμολογῶ τι εἰς ἐμαυτὸν, ἀγνοῶ. elle se —ait ce sentiment δὲν ὡμολόγει εἰς ἑαυτὴν τὸ αἴσθημα τοῦτο. je ne me —e pas qu' il y aura des difficultés δὲν ἀγνοῶ ὅτι θέλουν ὑπάρξει δυσκολίαι. § Συγκαλύπτω. sa robe —e les défauts de sa taille τὸ ἔνδυμά της συγκαλύπτει τὰ ἐλαττώματα τοῦ σώματός της. § οὐδ. προσποιοῦμαι. à quoi bon — πρὸς τι ἡ προσποίησις;
Dissipateur, trice, οὐσ. διασπαθῶν, ἄσωτος, ἀναλωτὴς, κ. ἐξωδευτὴς vivre en — ζῶ ἀσώτως.
Dissipation, Ϛ. κατανάλωσις, διασπάθησις. § ἀσωτεία. vivre dans la — ζῶ ἀσώτως. § διασκέδασις, διάχυσις. il vous faut de la — πρέπει νὰ διασκεδασῃς.
Dissiper, ἐν. διασκεδάζω, διασκορπίζω. le soleil —e le brouillard ὁ ἥλιος διασκεδάζει τὴν ὁμίχλην. —ez vos craintes διασκέδασε τὸν φόβον σου. § καταναλίσκω, διασπαθῶ, κατασωτεύω, ἀσώτως ἐξοδεύω. — sa fortune, son temps καταναλίσκω τὴν περιουσίαν, τὸν καιρόν μου. —é ἄσωτος. § διασκεδάζω, διαχέω, ἰλαρύνω. la promenade —e ὁ περίπατος διασκεδάζει. § se —, αὐτοπ. διασκεδάζομαι, διασκορπιζομαι. § διασκεδάζω (οὐδ.) § avoir l' esprit —é, être —ό ἔχω διατεταραγμένον τὸ πνεῦμα, ἔχω ἀλλοῦ τὸν νοῦν.
Dissivalves, ἐπ. πλ. πολύθυρα μαλάκια.
Dissolène, Ϛ. δισώληνον, μικρὸν δένδρον τῆς Κίνας.
Dissolu, ue, ἐπ. ἀκόλαστος, παραλελυμένος. vie —ue ἀκόλαστος βίος. — dans ses mœurs ἀκόλαστος τὰ ἤθη.
Dissoluble, ἐπ. διαλυτὸς, ὁ διαλυόμενος.
Dissolument, ἐπίρ. ἀκολάστως, παραλελυμένως.
Dissolutif, ive, ἐπ. διαλυτικὸς, ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ διαλύειν.
Dissolution, Ϛ. διάλυσις. — des parties ἡ διάλυσις τῶν μερῶν. — du corps et de l'âme διάλυσις τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σωματος. tomber en — διαλύομαι. — d'un mariage διάλυσις γάμου. — de la chambre διάλυσις τῆς βουλῆς. § ἀσωτεία § διάλυσις, ἀνάλυσις (εἰς ὑγρὸν). — de savon ἀναλελυμένον σαπώνιον.
Dissolvant, te, ἐπ. ἀναλυτικὸς, διαλυτικὸς. § οὐσ. διαλυτικὴ οὐσία, τὸ διαλύον.
Dissonnance, Ϛ. ἀπήχησις, παραφωνία, (παρὰ μουσ.) preparer, sauver une — προσδοποιῶ ἢ συγκιρνῶ τὴν κακοφωνίαν μὲ τοιούτους τόνους ὥστε νὰ μὴν ἠχῇ κακῶς εἰς τὴν ἀκοήν. —du ton dans le style (μεταφ.) ἀνομαλία τοῦ ὕφους (ὄντος ἄλλοτε ἐμβριθοῦς καὶ ἄλλοτε ἀστείου).
Dissonant, te, ἐπ. παράφωνος, ἀπηχής.
Dissonner, οὐδ. ἀπηχῶ, παραφωνῶ, ἀποτελῶ παραφωνίαν.
Dissoudre, ἐν. διαλύω, ἀναλύω (εἰς ὑγρὸν) l'eau dissout le sucre τὸ ὕδωρ ἀναλύει τὴν ζαχαριν. § —une tumeur διαλύω, διαφορῶ τὸ οἴδημα (μεταφορ.) λύω, διαλύω. — le mariage διαλύω, διαζευγνύω τὸν γάμον. § se —, αὐτοπ. ἀναλύομαι, διαλύομαι.
Dissuader, ἐν. ἀποτρέπω, μεταπείθω, πείθω νὰ μὴ. je le — ai d'avancer τὸν ἔπεισα νὰ μὴ προχωρήσῃ.
Dissuasion, Ϛ (ὀλ. εὔχρ.), ἀποτροπὴ, μετάπεισις.
Dissyllabe, ἐπ. δισύλλαβος. § οὐσ. λέξις δισύλλαβος.
Dissyllabique, ἐπ. vers — δισύλλαβος στίχος.
Distance, Ϛ. ἀπόστασις. être à une —de quelque chose ἀπέχω ἀπό τι. mettre une — entre deux choses μακρύνω δύο πράγματα ἀπ' ἀλλήλων. se tenir à une — μένω μεμακρυσμένος. se tenir à une — respectueuse μένω εὐσεβάστως μεμακρυσμένος. de — à — ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα. à peu de — οὐ μακρὰν. tenir quelqu' un à — ἐμποδίζω τινὰ νὰ πλησιάσῃ. (μεταφ.) ἐμποδίζω νὰ οἰκειωθῇ § διάστημα (καιροῦ) § (μεταφ.) ἀπόστασις, διαφορά.
Distant, te, ἀριστάμενος, ἀπέχων. être — ἀπέχω.
Distendre, ἐν. διατείνω, τεντόνω.
Distention, Ϛ. διάτασις, κ. τέντωμα (ὀργάνων τοῦ σώματος.)
Disthène, ἀρ. δισθενὴς ἢ κυανίτης, ὀρυκτόν.
Distichiasis, Ϛ. διστιχίασις, ἀσθένεια καθ' ἣν δευτέρα σειρὰ βλεφαρίδων στρέφεται πρὸς τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Distichopore, ἀρ. διστιχοπόρος, γένος πολυπόδων.
Distillateurs, ἀρ. (τὰ ll προφ. ὡς l) διϋλιστὴς, κ. λαμβικαριστὴς. § μυρεψός.
Distillation, Ϛ. ὑλισις, ἀπόσταξις, κ. λαμβικάρισμα. § τὸ ἀπόσταγμα.
Distillatoire ἐπ. διϋλιστικὸν, τὸ ἀνῆκον εἰς ἀλαμβίκον ἢ ἀλαμβικάρισμα.
Distiller, ἐν. διϋλίζω, ἀποστάζω, κ. ἀλαμβικαρίζω, καθαίρω ἢ ἐξάγω διὰ τοῦ ἀλαμβίκου. le miel que l' abeille —e (ποιητ.) τὸ μέλι τὸ ὁποῖον ἡ μέλισσα ἀποστάζει, ἐργάζεται. de l' eau —é ὕδωρ ἀποσταχτὸν, ὑδρόσταγμα. eau de rose —ée ῥοδόσταγμα. § οὐδ. σταλάζω, ἀποστάζω. des gouttes d' eau —ent σταγόνες ὕδατος σταλάζουσιν. il —a sa rage (μεταφ.) ἐξέμεσε, ἐξεκένωσε τὴν λύσσαν του. il —a sur mois le poisson de la calomnie ἐκένωσε κατ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τῆς συκοφαντίας.
Distillerie, Ϛ. ἀποσταχτήριον, διϋλιστήριον, μέρος ὅπου ἀλαμβικάρουν.
Distinct, te, διακεκριμένος. ce sont deux choses —es εἶναι δύο διάφορα, διακεκριμένα πράγματα. § εὐρινής. ces objets lointains ne sont pas — s τὰ ἀπέχοντα ταῦτα ἀντικείμενα δὲν φαίνονται εὐκρινῶς. une idée —e εὐκρινὴς ἰδέα. une voix — e καθαρὰ φωνὴ. une vue —e καθαρὰ ὄψις. en termes —s εὐκρινῶς.
Distinctement, ἐπίρ. εὐκρινῶς, καθαρῶς.
Distinctif, ive, ἐπ. διακριτικὸς. signe — διακριτικὸν σημεῖον.
Distinction, Ϛ. διάκρισις — de l' ami et de l'ennemi διάκρισις μεταξὺ φίλου καὶ ἐχθροῦ. sans — ἀδιακρίτως. faire — διακρίνω. § τιμή. il aime les —s ἀγαπᾷ τὰς τιμάς. un officier de — ἀξιωματικὸς διακεκριμένος. un personnage du haute — διάσημος ἄνθρωπος. un emploi de — ἐπίσημος ὑπηρεσία. traiter quelqu' un avec — ἀποδίδω τιμὰς εἰς τινα.
Distinguer, ἐν. διακρίνω — les objets lointains διακρίνω τ' ἀπέχοντα ἀντικείμενα. — le bien du mal διακρίνω τὸ καλὸν ἀπὸ τὸ κακόν. — —les sons διακρίνω τοὺς ἤχους. § διακρίνω, διαιρῶ, χωρίζω. — les in-

terets de chacun ἀπ' ἀλλήλων διακρίνω, χωρίζω τὰ συμφέροντα ἑκάστου. — une proposition ὁρίζω τὰς διαφόρους ἐννοίας προτάσεως. § διακρίνω (διὰ διακριτικοῦ σημείου). — les objets par des noms differends διακρίνω τ' ἀντικείμενα διὰ διαφόρων ὀνομάτων. § διακρίνω, ἀνυφῶ ὑπεράνω τῶν ἄλλων. les talens qui vous —ent τὰ κοσμοῦντά σε προτερήματα. ce qui —e ce grand siècle τὸ χαρακτηρίζον τὸν μέγαν τοῦτον αἰῶνα. il s'est —é par la valeur διέπρεψε, διεκρίθη διὰ τῆς ἀνδρείας του. un homme —ὁ ἄνθρωπος διακεκριμένος, ἔξοχος, διαπρέπων. § τιμῶ. le prince le —a ὁ ἡγεμὼν τῷ ἀπέδωσε τιμάς.

Distique, ἀρ. δίστιχον.

Distique, ἐπ. δίστιχος (κλάδος, ἄσταχυς ὁ ἔχων ἑκατέρωθεν φύλλα.)

Distorsion, Ϟ. διαστροφή, διάστρεμμα.—de la bouche διαστροφὴ τοῦ στόματος. § στραγγαλισμός, παράθεσις, κ. στραγγούλισμα.

Distraction, Ϟ. ἀπόσπασις, χωρισμὸς (μέρους ἀπὸ τὸ ὅλον παρὰ νομικοῖς). — de dépens παραχώρησις τῶν δικαστικῶν ἐξόδων εἰς τὸν δικηγόρον. — de juridiction ἀφαίρεσις τῆς δίκης ἀπό τινος δικαστηρίου δικαιοδοσίαν. § περισπασμὸς πνεύματος, ῥεμβασμός, ἀπροσεξία, ἔκστασις νοός. il a des —s, il est d'une grande —, ἀλλοφρονεῖ συνεχῶς, ἔχει ἐκστάσεις πνεύματος, περισπᾶται ὁ νοῦς του. un momment de — στιγμὴ ἀπροσεξίας. par — ἐξ ἀπροσεξίας. § διασκέδασις.

Distraire, ἐν. ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ.— une partie d'un tout ἀφαιρῶ μέρος ἐξ ὅλου. —un objet de quelqu'un ἀποσπῶ τι ἀπό τινα. opposition à fin de — ἀγωγὴ πρὸς ἀπόσπασιν ἀκινήτου (ἀνοικείως συμπεριληφθέντος μετ' ἄλλων ξένων) — quelqu'un de ses juges naturels ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ τινα τῶν φυσικῶν δικαστῶν του, τὸν καθυποβάλλω εἰς ἐκτάκτους δικαστάς. § διαταράττω (τινὰ εἰς τὰς ἐργασίας του), περισπῶ. se —, αὐτοπ. περισπῶμαι, διαταράττομαι (εἰς τὴν ἐργασίαν μου). § διασκεδάζω (τινά). se — διασκεδάζω. § μεταπείθω, ἀποτρέπω. ἰδ. Détourner.

Distrait, te, ἐπ. ῥεμβὸς, ἔχων περιεσπασμένον τὸν νοῦν, ἔχων ἄλλου τὸν νοῦν, ἀπρόσεκτος. un air— ὕφος ῥεμβῶδες, ὕφος ἀνθρώπου ἔχοντος τὸν νοῦν του ἀλλοῦ. des regards —s βλέμματα ῥεμβώδη ἢ ἀνθρώπου ἔχοντος τὸν νοῦν του ἀλλοῦ.

Distribuer, ἐν. διανέμω, διαιρῶ, μοιράζω se —, αὐτοπ. διανέμομαι, μοιράζομαι. — un procès à un juge ἀνατίθημι τὴν προανάκρισιν εἰς δικαστήν τινα. § διαλύω (τὰ στοιχεῖα κειμένου παρὰ τυπογράφοις). § διαιρῶ, διατάττω il —a son livre par chapitres διῄρεσε τὸ βιβλίον του κατὰ κεφάλαια. ce pointre —e bien la lumière et les ombres ὁ ζωγράφος διανέμει, διατάττει καλῶς τὸ φῶς καὶ τὰς σκιάς. une maison bien —ée καλῶς διηρημένος οἶκος.

Distributeur, trice, οὐσ. διανομεύς.

Distributif, ive, ἐπ. διανεμητικός.

justice —ve ἡ διανεμητικὴ δικαιοσύνη. § διαιρετικὸς, διαζευκτικὸς (εἰς τὴν Γραμματικήν). pronom— διαιρετικὴ ἀντωνυμία. particule —ve διαζευκτικὸν μόριον.

Distribution, Ϟ. διανομή. — d'argent διανομὴ χρημάτων. § διαίρεσις, διάταξις. la —d'une maison διαίρεσις τοῦ οἴκου. — d'un discours διάταξις τῆς δημηγορίας. § διάλυσις (στοιχείων εἰς τὰς τυπογραφίας), καὶ τὰ διαλυθέντα στοιχεῖα. § τὰ διανεμόμενα χρήματα εἰς τινας τάξεις ἱερέων ὅταν εἶναι παρόντες εἰς τὴν λειτουργίαν.

Distributivement, ἐπίῤ. διαιρετικῶς, διαζευκτικῶς (εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ λογικήν).

District, ἀρ. ἐπαρχία, (ὑποδιαίρεσις τοῦ νομοῦ). § ἔκτασις δικαιοδοσίας δικαστηρίου. ceci n'est pas de mon —(μεταφ.) τοῦτο δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας μου.

Distrix, ἀρ. λεπτότης τῶν τριχῶν.

Distyle, ἐπ. δίστυλον (φυτόν).

Dit, ἀρ. λόγος. les —s et faits, les —s et gestes οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις. avoir son — et son dédit (παροιμ.) φάσκει καὶ ἀντιφάσκει.

Ditassa, ἀρ. δίτασσα, φυτὸν τῆς Βραζιλίας.

Dithar, ἀρ. διθάρ, δένδρον τῆς Σενεγάλης.

Dithéisme, ἀρ. διθεΐα, ἡ πίστις εἰς δύω θεούς.

Dithyrambe, ἀρ. διθύραμβος, ἡ τολμηροτέρα ᾠδή.

Dithyrambique, ἐπ. διθυραμβικός. poésie — διθυραμβικὴ ποίησις.

Dito, ὁμοίως (εἰς τὰ κατάστιχα). deux livres de caffé, — de sucre δύω λίτραι καφφὲ, ὁμοίως ζαχάρεως.

Ditoca, Ϟ. μνῆον, φυτόν.

Ditome, ἀρ. δίτομον, μικρὸν ἔντομον τῶν δένδρων.

Diton, ἀρ. δίτονον, ἡ διὰ τριῶν ἀποστασις εἰς τὴν μουσικήν.

Ditoxie, Ϟ. διτοξία, γένος φυτῶν.

Ditrachycère, ἀρ. διτραχύκερως, γένος σκωλήκων.

Ditridactyles, ἀρ. πλ. διτριδάκτυλοι, σύστημα πτηνῶν.

Ditriglyphe, ἀρ. διατρίγλυφον, τὸ μεταξὺ τῶν τριγλύφων διάστημα.

Ditrochée, ἀρ. ὁ δίτροχαῖος, ποὺς μετρικός.

Diuca, ἀρ. *διῦκη, πτηνὸν τοῦ Χιλί.

Diurèse, Ϟ. διούρησις, ἡ ἔκτακτος, καὶ ὑπερβολικὴ οὔρησις.

Diurétique, ἐπ. καὶ οὐσ. διουρητικὸς, ὁ ἐπιφέρων οὔρησιν, ἰατρικὸν διουρητικόν.

Diuris, ἀρ. ἡ διουρὶς, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Diurnaire, ἀρ. ἡμερολόγος, ἀξιωματικὸς κρατῶν τὸ ἡμερολόγιον τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Diurnal, ἀρ. μηναῖον, βιβλίον προσευχῆς τῶν Καθολικῶν.

Diurne, ἐπ. ἡμερούσιος, (κατ' ἀντίθεσιν τοῦ νυκτερινὸς, καὶ ἐτήσιος) le mouvement — de la terre ἡ ἡμερουσία κίνησις τῆς γῆς, (ὄχι ἡ ἐτησία). plante — ἐφήμερον, ἡμερούσιον, ἡμερόβιον (κατ' ἀντίθεσιν τοῦ νυκτοβίου), φυτόν.

Divagation, Ϟ. πλάνησις. § παρεκβάσεις (τοῦ λόγου).

Divaguer, οὐσ. πλανῶμαι, περιφέρομαι ἀκολύτως. § παρεκβαίνω, παραληρῶ, λέγω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων.

Divan, ἀρ. διβάνιον, τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τοῦ Σουλτάνου. § ἰδ. Sofa.

Divarication, Ϟ. διαστολὴ, (παρὰ χειρουργοῖς).

Divariquer, ἐν. διαστέλλω, ἀνοίγω πολὺ (παρὰ χειρουργοῖς). —é διεσταλμένος.

Dive, Ϟ. Ζεότης ὑποδειεστέρα τῶν Ἀσιανῶν.

Divellente, ἐπ. Ϟ. affinité — συγγένεια ἀποσπαστικὴ, συγγένεια χημικὴ ἀποσπῶσα τὸ συγγενὲς ἀπὸ τὸ μεθ' οὗ εἶναι συνδεδεμένον.

Divergence, Ϟ. διάστασις, ἡ θέσις γραμμῶν μακρυνομένων ἀπὸ τὸ κοινὸν κέντρον. — d'opinions (μεταφ.) διαφορὰ γνωμῶν.

Divergent, te, ἐπ. διεστάμενος. des rayons —s ἀκτῖνες μακρυνόμεναι ἀπ' ἀλλήλων, διεσταμέναι. des opinions —es (μεταφ.) γνῶμαι διαφέρουσαι.

Diverger, οὐδ. διίσταμαι, μακρύνομαι. ces lignes —ent αἱ γραμμαὶ αὗται διίστανται, μακρύνονται ἀπ' ἀλλήλων καθ' ὅσον μακρύνονται ἀπὸ τὸ κοινὸν κέντρον, κ. ἀνοίγουν.

Divers, se, ἐπ. διάφορος. il sont de — sentiments διαφέρουν κατὰ τὰ αἰσθήματα. —es personnes διάφοροι.

Diversement, ἐπίῤ. διαφόρως.

Diversifiable, ἐπ. ἐπιδεκτικὸς μεταβολῆς, ποικίλσεως.

Diversifier, ἐν. ποικίλλω, διαποικίλλω. se —, αὐτοπ. ποικίλλομαι.

Diversion, Ϟ. ἀντιπερισπασμός. il attaqua la gauche de l'ennemi pour faire — προσέβαλε τὴν ἀριστερὰν τοῦ ἐχθροῦ διὰ νὰ τὸ ἀντιπερισπάσῃ. une — à la douleur ἀντιπερισπασμὸς τῆς λύπης

Diversité, Ϛ. διαφορά. — de religion διαφορὰ θρησκείας. § ποικιλία ἀντικειμένων.

Divertir, ἐν. τέρπω, ψυχαγωγῶ, διασκεδάζω (τινά). cela me —it fort τοῦτο μοὶ φαίνεται ἀστεῖον. se —, αὐτοπ. ψυχαγωγοῦμαι, διασκεδάζω, τέρπομαι, διαχέομαι. § se — παίζω, περιπαίζω. se — aux dépens de quelqu'un περιπαίζω τινά. § ἀποτρέπω. je l'ai —i de ce dessin τὸν ἀπέτρεψα ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦτον. § ὑπεξαιρῶ, σφετερίζομαι. § εἰς ἄλλην χρῆσιν προσδιορίζω.

Divertissant, te, ἐπ. ψυχαγωγὸς, διασκεδαστικός.

Divertissement, ἀρ. ψυχαγωγία, διασκέδασις, τέρψις. — d'enfant παιδιά. § ἐπεισόδειον χοροῦ (εἰς κωμῳδίας). § ὑπεξαίρεσις.

Dividende, ἀρ. ὁ διαιρετέος (εἰς τὴν ἀριθμητικήν). § ἡ μερὶς, τὸ μερίδιον τοῦ κέρδους (εἰς συντροφίας). § τὸ μερίδιον τὸ διδόμενον εἰς τοὺς χρεωφειλέτας ἐκ τῆς ὑπολοίπου περιουσίας πτωχεύσαντος.

Divin, ine, ἐπ. θεῖος. la providence —e ἡ θεία πρόνοια, τὸ θεῖον. la volonté —e τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. beauté —e θεῖον, ἐξαίσιον κάλλος.

Divinateur, trice, ἐπ. (ὁλ. εὔχρ.) ὁ μαντεύων, μαντικός.

Divination, Ϛ. μαντεία. la — par le vol des oiseaux ἡ ὀρνιθομαντεία, οἰωνοσκοπία.—par l'inspection des mains χειρομαντεία κτλ.

Divinatoire, ἐπ. μαντικός. art — ἡ μαντικὴ τέχνη.

Divinement, ἐπίρ. θείως. les prophètes — inspirés οἱ θεῖοι, οἱ ἐκ Θεοῦ ἐμπνεόμενοι προφῆται. elle danse — (μεταφ.) χορεύει θείως, ἐξαισίως.

Diviniser, ἐν. ἀποθε(όω)ῶ. l'action de — ἡ ἀποθέωσις

Divinité, Ϛ. θεότης. la — de fils ἡ θεότης τοῦ υἱοῦ. honorer la timῶ τὴν θεότητα, τὸ θεῖον, τὸν Θεόν. les —s fabuleuses αἱ μυθώδεις θεότητες. μεταφ. θεὰ, ὡραία γυνή.

Divis, ἀρ. par — διὰ διανομῆς, (διαιρετικόν).

Divisément, ἐπίρ. κατὰ μέρος, διηρημένως.

Diviser, ἐν. διαιρῶ, χωρίζω, μερίζω. — une chose en deux διχάζω, διαιρῶ, χωρίζω τι εἰς δύω, διχοτομῶ. l'année se —é en douze mois τὸ ἔτος διαιρεῖται εἰς δώδεκα μῆνας. § διαιρῶ (ἀριθμητικῶς). § διαιρῶ, φέρω εἰς ῥῆξιν. l'intérêt les —e τὸ συμφέρον τοὺς διαιρεῖ. ils se sont —és pour des intérêts διηνέχθησαν διὰ συμφέροντα. être —é d'intérêt ἔχω διάφορον συμφέρον.

Diviseur, ἀρ. διαιρέτης, (εἰς τὴν ἀριθμητικήν). le nombre — ἐπ. ὁ διαιρῶν ἀριθμός.

Divisibilité, Ϛ. ἡ διαιρετότης, τὸ διαιρετὸν, ἡ ἐπιδεκτικότης τοῦ διαιρεῖσθαι.

Divisible, ἐπ. διαιρετὸς, ἐπιδεκτικὸς διαιρέσεως. le nombre n'est pas — par l'autre ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν διαιρεῖται ὑπὸ τοῦ ἄλλου.

Divisif, ἐπ. ἀρ. bandage — ἐπίδεσμος χειρουργικὸς τῆς κεφαλῆς, διὰ πλαγὰς ὑπὸ τὴν σιαγόνα.

Division, Ϛ. διαίρεσις. la — du cercle en degrés ἡ εἰς μοίρας διαίρεσις τοῦ κύκλου. § διάκρισις, διαίρεσις τῶν ἄρθρων (προτάσεώς τινος). bénéfice de — ὠφέλημα διαιρέσεως, δικαίωμα ἐγγυητοῦ νὰ πληρώσῃ διὰ μόνον τὸ μέρος δι' ὅσου ἐγγυήθη. sans — ni discussion ἀλληλεγγύως. § διαίρεσις, ἕκαστον διαιρεθὲν μέρος. les —s de la maison αἱ διαιρέσεις τοῦ οἴκου. — militaire στρατιωτικὴ ἐπιθεώρησις, διαίρεσις τοῦ κράτους, ὑποκειμένη εἰς ἕνα στρατιωτικὸν ἐπιθεωρητήν. § μοῖρα (στρατεύματος ἢ στόλου). général de — στρατάρχης. § διλοχία. § κλάδος (εἰς τὰ ὑπουργεῖα). chef de — διευθυντὴς κλάδου. § διαίρεσις, διχόνοια, στάσις. mettre la — entre deux hommes φέρω δύω ἀνθρώπους εἰς διχόνοιαν. des frères en — διχονοοῦντες ἀδελφοί. —s intestines ἐμφύλιοι στάσεις.

Divisionnaire, ἀρ. capitaine — ὁ διλοχίαν διοικῶν ἀξιωματικὸς. inspecteur — στρατιωτικὸς ἐπιθεωρητής.

Divorce, ἀρ. διαζύγιον, κ. χωρισμὸς (ἀνδρογύνου). faire — avec les plaisirs μεταφ. ἀπαρνοῦμαι τὰς ἡδονάς.

Divorcer, οὐδ. διαζεύγνυμαι, κ. χωρίζω. le mari a —é sa femme ὁ ἀνὴρ ἀπέπεμψεν, ἐχώρισε τὴν γυναῖκά του. la femme a —é son mari ἡ γυνὴ ἀπέλειπεν, κ. ἐχώρισε τὸν ἄνδρα της. homme —é διεζευγμένος, χωρισμένος.

Divulgateur, trice, οὐσ. διαφημιστής.

Divulgation, Ϛ. διαφήμισις, κοινολόγησις.

Divulguer, ἐν. διαφημίζω, κοινολογῶ, διαδίδω.

Divulsion, Ϛ. ἀπόσπασις, (χειρουρ.)

Dix, ἐπ. (τὸ x πρὸ φωνηέντων προφ. z, πρὸ δὲ στίξεως ὡς s). δέκα. — fois δεκάκις. espace de — ans. δεκαετία. de — ans δεκαετής. — fois autant δεκαπλάσιος. — fois moins ὑποδεκαπλάσιος. — sept δεκαεπτά. — septième δέκατος ἑβδομος. — sept fois δεκαεπτάκις. — huit δεκαοκτώ. — neuf δεκαεννέα. — mille δεκακισχίλιοι, μύριοι, δέκα χιλιάδες. — mille fois μυριάκις, — millième μυριοστός. § δέκατος. chapitre — δέκατον κεφάλαιον. Louis — ἡ Louis Λουδοβίκος ὁ δέκατος. Louis dix-huit Λουδοβίκος ὁ δέκατος ὄγδοος. le — du mois τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς, εἰς τὰς δέκα τοῦ μηνός. § ἡ δεκὰς, κ. τὸ δεκάρι, δέκα μάτια (εἰς τὰ χαρτοπαίγνια).

Dix-huit, ἐπ. δεκαοκτώ.

Dix-huitain, ἀρ. εἶδος ὑράσματος τῆς Γαλλίας.

Dix-huitième, ἐπ. δέκατος ὄγδοος.

Dixième, ἐπ. (τὸ x προφ. z.). la — partie τὸ δέκατον. § ἡ διαδέκα, τόνοι μουσικοὶ ἀπέχοντες καθ' ἑννέα διαστήματα.

Dixièmement, ἐπίρ. (τὸ x προφ. z). δέκατον, κατὰ δέκατον λόγον.

Dixme, Ϛ. ἴδ. Dîme.

Dixmer, ἐν. ἴδ. Dîmer.

Dixmerie, Ϛ. ἔκτασις τόπου δικαζομένου ὑπό τινος.

Dixmeur, ἀρ. ἴδ. Dîmeur.

Dix-neuf, ἐπ. δεκαεννέα.

Dix-neuvième, ἐπ. δέκατος ἔνατος.

Dix-sept, ἐπ. δεκαεπτά.

Dix-septième, ἐπ. δέκατος ἕβδομος.

Dizain, ἀρ. δεκάστιχον. § κομβολόγιον, (δέκα κόμβων παρὰ Καθολικοῖς.) § δεκὰς, στοῖβη ἐκ δέκα.

Dizaine, Ϛ. δεκὰς, κ. δεκαριά. une — d'écus δεκὰς ταλλήρων. une — de personnes περίπου δέκα ἄτομα, κάμμια δεκαριὰ ἄνθρωποι.

Dizeau, ἀρ. σωρὸς δέκα δεματίων.

Dizenier, ἢ Dizainier, ἀρ. (ἀρχ.) δεκανεὺς, ἡ ἐνωμοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς.

D-la-ré, ἀρχ. ὁ τόνος ῥὲ, ἡ δὲ τῆς διαπασῶν.

Dober, ἀρ. (τὸ r προφ.) δένδρον τῆς Ἀραβίας τῆς μοναδελφίας τετρανδρίας.

Dobule, Ϛ. κυπρίνος ποτάμιος ὁ ἐλλάσσων.

Docètes, ἀρ. πλ. δοκηταὶ, χριστιανικὴ αἵρεσις.

Docile, ἐπ. εὐπειθὴς, εὐμαθὴς, εὐάγωγος. être — πείθομαι.

Docilement, ἐπίρ. εὐπειθῶς.

Docilité, Ϛ. εὐπείθεια, εὐμάθεια, εὐαγωγία. il a une, ἢ il est d'une grande — εἶναι εὐπειθέστατος.

Docimastique, ἢ Docimasie, Ϛ. δοκιμαστικὴ, δοκιμασία, ἀργυρογνωμοσύνη, τέχνη τοῦ δοκιμάζειν τὰ μέταλλα.

Doclée, Ϛ. *δοκλεία, γένος ὀστράκων.

Docte, ἐπ. λόγιος, πολυμαθὴς, πεπαιδευμένος, λογιώτατος. un — jurisconsulte πολυμαθὴς νομοδιδάσκαλος. de —s leçons σοφὰ μαθήματα. § οὐσ. les —s οἱ πεπαιδευμένοι.

Doctement, ἐπίρ. πολυμαθῶς, σοφῶς.

Docteur, ἀρ. προλύτης, (βαθμὸς

πανεπιστημιακός). δόκτωρ, ἡ διδάκτωρ, (ἡ ἐσχάτη λέξις καθιερώθη διὰ τοὺς αὐταπαγγέλτως διδάσκοντας εἰς τὰ πανεπιστήμια). — régent ἀρ. προλύτης δημοσίως διδάσκων. § (οἰκ.) ἰατρός. § (οἰκ.) σοφὸς (εἴς τινα ἐπιστήμην). § διδάσκαλος. les —s de l'eglise οἱ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας, οἱ πατέρες. les —s de la loi οἱ νομοδιδάσκαλοι (κατὰ τὴν γραφήν.)

Doctoral, le, ἐπ. προλυτικός, ὁ τοῦ προλύτου. μεταφ. σχολαστικός. ton — σχολαστικὸν ἦθος.

Doctorat, ἀρ. ὁ βαθμὸς τοῦ προλύτου.

Doctorerie, Ϛ. πρᾶξις παραδοχῆς προλύτου Θεολογίας.

Doctoresse, Ϛ (οἰκ.) σχολαστικὴ γυνή.

Doctrinaire, ἀρ. δογματιστής, ἱερεὺς τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος. § δογματισταί, πολιτικὸν κόμμα τῆς Γαλλίας, τὸ ἐπιμένον εἰς παραδεδεγμένα δόγματα.

Doctrinal, le, ἐπ. δογματικός. donner un avis — δογματίζω.

Doctrine, Ϛ. παιδεία, μάθησις. § διδασκαλία, δόγμα. la — chrétienne τὸ χριστιανικὸν δόγμα. la — de J. C. ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. des —s impies ἀσεβεῖς δόξαι. § Θρησκευτικὴ ἑταιρία ἐπιτετραμμένη πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Γαλλινῆς νεολαίας.

Document, ἀρ. ἐπίσημον ἔγγραφον. § ἀπόδειξις.

Dodart, ἀρ. δοδαρτία, γένος φυτῶν.

Dodécacorde, ἀρ. δωδεκάχορδον, σύστημα μουσικῆς ἐκ δώδεκα ἀντὶ ὀκτὼ τόνων, μὴ γενόμενον παραδεκτόν.

Dodécadie, ἀρ. δωδεκάδιον, μέγα δένδρον τῆς εἰκοσιανδρίας μονογυνίας εἰς Κίναν.

Dodécaèdre, ἀρ. δωδεκάεδρον, σχῆμα στερεὸν μορφούμενον ἀπὸ δώδεκα τακτικὰ πεντάγωνα.

Dodécafide, ἐπ. δωδεκασχιδής, ὁ εἰς δώδεκα ἐσχισμένος.

Dodécagone, ἀρ. δωδεκάγωνον, σχῆμα γεωμετρικὸν ἔχον δώδεκα γωνίας.

Dodécagyne, ἐπ. plante — φυτὸν δωδεκαύπερον, ἀνῆκον εἰς τὸ τμῆμα τῆς δωδεκαγυνίας.

Dodécagynie, Ϛ. δωδεκαγυνία, τμῆμα φυτῶν,

Dodécandrie, Ϛ. δωδεκανδρία, τμῆμα φυτῶν ἐχόντων δώδεκα στήμονας

Dodécapartie, ie, ἐπ. δωδεκαμερής, (ἐπὶ φυτῶν.).

Dodécapétalé, ée, ἐπ. δωδεκαπέταλος, (φυτὸν, ἄνθος).

Dodécas, ἀρ. δωδεκὰς, δένδρον τῆς Συρινάμης.

Dodécathéon, ἀρ. δωδεκάθεον, ἄνθος, ἴδ. Primevère, καὶ Gyroselle.

Dodéchédron, ἴδ. Dodécaèdre.

Dodécuple, ἐπ. δωδεκαπλοῦς.

Dodeliner, ἐν. ἀρχ. ἀναλικνίζω, κουνῶ (βρέφος.)

Dodinage, ἀρ. δευτέρα χρησέρα τῶν (μύλων τιθεμένη ὑπὸ τὴν πρώτην).

Dodine, Ϛ. καρύκευμα νηττῶν.

Dodiner, οὐδ. ταλαντεύομαι, κινοῦμαι. ce levier —e bien ὁ μοχλὸς οὗτος κινεῖται, ταλαντεύεται καλῶς. § se — (οἰκ.) κωμαστικῶς κοσμοῦμαι.

Dodo, ἀρ. νάννι, (ὕπνος, λέξις τῶν βρεφῶν). faire — κάμνει νάννι. aller à — πηγαίνει νὰ κάμῃ νάννι.

Dodonée, Ϛ. δωδωναία ἡ σταφυλόδενδρον, γένος φυτῶν.

Dodu, ue, ἐπ. οἰκ. εὐτραφὴς, κ. παχουλούτσικος.

Doff, ἀρ. τύμπανον ἀσιατικόν.

Dofin, ἀρ. κορύφαινα ἵππουρος, ἰχθύς.

Dogaresse, Ϛ. ἡ τοῦ Δόγου, δουκὸς τῆς Βενετίας, σύζυγος.

Dogat, ἀρ. ἡ ἀξία τοῦ Δόγου, δουκὸς τῆς Βενετίας, καὶ τῆς Γενούης.

Doglinge, ἀρ. κῆτος τὸ παγετόβιον, εἶδος κήτους.

Dogmatique, ἐπ. δογματικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ δόγμα, ὁ δογματίζων, καὶ δόγματα κηρύττων. esprit — δογματικὸν πνεῦμα. philosophie — δογματικὴ φιλοσοφία, ἡ ἔχουσα ῥητὰ δόγματα (κατ' ἀντίθεσιν τῆς σκεπτικῆς). style — τὸ δογματικὸν, τὸ σχολαστικὸν ὕφος τοῦ γράφειν, τὸ παραδεδεγμένον εἴς τινα σχολήν.

Dogmatiquement, ἐπίρ. δογματικῶς.

Dogmatiques, ἀρ. πλ. οἱ δογματικοί, αἵρεσις ἀρχαίων ἰατρῶν ἀκολουθούντων δόγματα εἰς τὴν ἰατρικήν των.

Dogmatiser, οὐδ. δογματίζω, διδάσκω δόγμα τι. § δογματίζω, γνωμολογῶ, ἐκφράζω δογματικῶς τὴν γνώμην μου.

Dogmatiseur, ἀρ. γνωμολόγος, ὁ ἐκφράζων τὰς γνώμας του ὡς ἀξιώματα.

Dogmatiste, ἀρ. δογματιστής, ὁ κηρύττων δόγματα.

Dogme, ἀρ. δόγμα (θρησκευτικὸν, φιλοσοφικὸν, καὶ κατ' ἐπέκτασιν, πολιτικὸν, φιλολογικὸν, κτλ.)

Dogre, ἀρ. πλοιάριον ἁλιευτικὸν εἰς τὴν ἀρκτῴαν θάλασσαν.

Dogue, ἀρ. μολοσσὸς ἢ μολοσσικὸς κύων, ὁ ἰνδικὸς, κ. σαμψῶνι, εἶδος μεγάλου σκύλου. être d'humeur de— ἢ avoir l'humeur comme un — (οἰκ.) εἰμὶ συνωφρυωμένος, κ. τὰ ἔγω κατεβασμένα, εἶμαι κακῆς διαθέσεως.

Doguin, ine, οὐσ. μολοσσίσκος, εἶδος κυνιδίου. ἴδ. Carlin.

Doigt, ἀρ. (τὸ g δὲν προφ.) δάκτυλος. le grand — ἀντίχειρ. le petit ὁ ὠτίτης, κ. τὸ δακτυλάκι. le second — ὁ δεικτικὸς, ἡ λιχανός. le troisième — μέσος, σφάκελος. le quatrième—ὁ παράμεσος, ἐπιδάκτης ἢ δακτυλιώτης. qui a des —s δακτυλωτός. qui est de la grosseur d'un — δακτυλιαῖος. du bout des —s ἀκροθιγῶς. montrer du — δακτυλοδεικτῶ. un homme montré au— δακτυλοδεικτούμενος (ἐπὶ κτλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ). le — de Dieu δάκτυλος Θεοῦ, ἐνέργεια θείας εὐδοκίας. donner sur les —s τιμωρῶ. avoir sur les —s τιμωροῦμαι. — s'en mordre les —s (παροιμ.) μετανοῶ. c'est une bague au — (παροιμ.) εἶναι θησαυρός. savoir quelque chose au bout des—s ἠξεύρω τι ἐντελῶς. avoir des yeux, de l'esprit au bout des —s ἐργάζομαι μὲ πολλὴν τέχνην ἐργόχειρα. avoir de l'esprit jusqu'au bout des —s εἶμαι πνευματωδέστατος, ὅλος πνεῦμα. il y met les quatre —s et le pouce (οἰκ.) χώνεται ὁλάκερος. ils sont comme les deux —s de la main εἶναι ἀχώριστοι. ne faire œuvre de ses dix— κάθημαι εἰς ἀργίαν. mettre le —sur quelque chose βάλλω εἴς τι τὸν δάκτυλόν μου (ἐξετάζω ἐκ τοῦ σύνεγγυς), μαντεύω τι. je fus servi au — et à l'œil ὑπηρετήθην ἐπιμελῶς. la montre va au — τὸ ὡρολόγιον πηγαίνει μὲ τὸν δάκτυλον· πηγαίνει καλῶς, πρέπει νὰ ἐπιδιορθόνεται μὲ τὸν δάκτυλον § δάκτυλον, (μέτρον) un — de vin ἓν δάκτυλον οἴνου. cette femme se met un —, deux —s de rouge ἡ γυνὴ αὐτὴ ψιμυθοῦται κατὰ κόρον, βάζει ἓν δάκτυλον, δύω δάκτυλα ψιμμύθιον. à deux —s ἐγγύτατα. à deux —s de sa perte ἐγγύτατα εἰς τὴν ἀπώλειάν του. il était à deux —s de sa perte παρ' ὀλίγον ἀπώλετο. § δάκτυλος, τὸ δωδέκατον τῆς ὁρατοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς σελήνης.

Doigter, οὐδ. (τὸ g δὲν προφ.) ἐκτυλοθετῶ, θέτω τὰ δάκτυλα διέτως ἐπὶ μουσικοῦ ὀργάνου.

Doigter, οὐσ. (τὸ g δὲν προφ.) δακτυλοθεσία, ἡ θεσις τῶν δακτύλων εἰς τὴν κροῦσιν μουσικῶν ὀργάνων.

Doigtier, ἀρ δακτυλοθήκη, θεραπευτικὸν κάλυμμα τοῦ δακτύλου § δακτυλήθρα (εἴς τινας βιομηχανικὰς τεχνας). § ἴδ. Clavaine, Digité.

Doit, ἴδ. Devoir.

Doite, Ϛ. μέγεθος (τῶν ἀγαθίων, κ κουβαρίων).

Doitée, Ϛ. μικρὸν ὀξὺγμα κλωστῆς ῥυθμίζον εἰς τὰ ἐργοστάσια τὸ πάχος τῆς κλωστῆς.

Dol, ἀρ. δόλος. § *μέγα τύμπανον τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς*, (τουρκ. δαούλι).
Dolabelle, Ϛ. εἶδος σκωλήκων τῶν Ἰδιῶν.
Dolabriforme, ἐπ. σκεπαρνοειδὲς (*μέρος φυτοῦ*).
Dolce, ἐπίρ. (ἐκ τοῦ ἰταλ.) ἡδέως (*ἐπιγράφεται εἰς τὴν μουσικήν, ἐμφαῖνον ὅτι πρέπει νὰ παιχθῇ μὲ γλυκύτητα*).
Doléance, Ϛ. θεινολογία, *μεμψιμοιρία, παράπονον, μοιρολόγιον*. faire ses —s θεινολογοῦμαι, *παραπονοῦμαι, μοιρολογῶ*. § *παραπονα (τὰ πάλαι τὰ ὑπὸ τῶν γενικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν συνελεύσεων εἰς τὸν βασιλέα καθυποβαλλόμενα)*.
Doleau, ἀρ. *σκέπαρνον τῶν λαξευτῶν*.
Dolemment, ἐπίρ. οἰκ. οἰκτρῶς, *παραπονητικῶς*.
Dolent, te, ἐπ. οἰκτρὸς, ὀἴζυρὸς, *παραπονεμένος, κ. κακόμοιρος*.
Doler, ἐν. *σκεπαρνίζω, πελεκῶ μὲ σκέπαρνον*.
Dolère, ἀρ. δολερὸν, *γένος ἐντόμων*.
Dolic, ἀρ. δόλιχος, *γένος ὀσπρίων*.
Dolichodrome, ἀρ. δολιχόδρομος, *παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ ὃς διατρέχων τὸ στάδιον*.
Dolichope, ἀρ. δολιχόπους, *γένος ἐντόμων*.
Dolichopodes, ἀρ. πλ. δολιχόποδα, *σύστημα ἐντόμων*.
Dolichure, ἀρ. δολιχόουρος, *γένος ἐντόμων*.
Doliclaison, ἀρ. *φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς*.
Dolicolithos, ἀρ. δολιχόλιθος, *εἶδος ἀπολιθώματος*
Dolic, Ϛ. *τὸ*. Dolic.
Doliman, ἀρ. δολαμὰς, *ἀλβανικὸν φόρεμα*.
Doliocarpe, ἀρ. δολιόκαρπον, *γένος φυτῶν*.
Dolique, ἀρ. δόλιχος, *τὸ διπλοῦν ἢ δωδεκαπλοῦν στάδιον*. *ἴδ.* Dolic.
Dolar, ἀρ. τάλλησον, *ὀϊστηλον*.
Dolman, ἀρ. *σισύρα, κ. κοντογούνι τινῶν ταγμάτων ἱππέων*.
Dolmin, ἀρ. σῆμα (*τῶν ἀρχαίων Γαλατῶν*), *ἐπιτάφιος βράχος*.
Doloire, Ϛ. σκεπαρνον. § feuilles en — σκεπαρνοειδῆ φύλλα, *τὰ παχέα πρὸς τὸ ἓν καὶ ὀξέα πρὸς τὸ ἄλλο πέρας*. § *θέμα τι τῶν χειρουργῶν*.
Dolomède, ἀρ. δολομήδης, *γένος ἀραχνίδων*.
Dolomie, Ϛ. δολομίτης, *εἶδος μαρμάρου*.
Dom, ἀρ. τίτλος τιμῆς τινῶν ἐκκλησιαστικῶν, (*ὡς τὸ παρ' ἡμῖν*) πάτερ.
Domaine, ἀρ. κυριότης, κτῆσις. § κτῆμα. les —s de la couronne *τὰ ἀνακτορικὰ κτήματα*. le — privé *τὰ ἰδιαίτερα κτήματα τοῦ βασιλέως*. § — public *τὰ δημόσια κτήματα*. une production littéraire tombe dans le — public *φιλολογικόν τι προϊὸν περιέρχεται εἰς κτῆσιν τοῦ δημοσίου*. § le — *τὸ δημόσιον, ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων κτημάτων*. *μεταφ.* δικαιοδοσία. ceci est du — de la philosophie *τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὴν φιλοσοφίαν*. ceci n'est point de mon — *τοῦτο εἶναι ἀλλότριον ἐμοῦ, πρὸς ἐμὲ ξένον*.
Domanial, le, ἐπ. *ἀγορῶν τὰ δημόσια κτήματα*.
Domanialiser, ἐν. *συγκαταριθμῶ μετὰ τῶν δημοσίων κτημάτων*.
Domanialité, Ϛ. *πᾶν τὸ ἀγορῶν τὰ δημόσια κτήματα*.
Dombey, ἀρ. *δομβέϊον, ὄνομα τριῶν διαφόρων φυτῶν τῆς Περουβίας, κατὰ τὸν ἀνακαλύψαντα αὐτὰ Γάλλον*.
Dôme, ἀρ. θόλος, τοῦρλος, (*ἰδίως ἐκκλησιῶν*). § θόλος (*τοῦ χημικοῦ κλιβάνου*).
Domerie, Ϛ. *ἀρχαῖον εἶδος μοναστηρίου χρησιμεῦον ὡς νοσοκομεῖον*.
Domesticité, Ϛ. *τὸ οἰκιακὸν, ἡ κατάστασις τοῦ ὑπηρέτου, τοῦ οἰκέτου, τοῦ δούλου*. le témoin ne fut pas attendu en faveur de son maître à cause de la — *ὁ μάρτυς δὲν ἐξετάσθη ὑπὲρ τοῦ κυρίου του, ὡς ὢν ὑπηρέτης αὐτοῦ*. § *οἱ ὑπηρέται, (περιληπτικῶς)*. § *ἐξημέρωσις (τῶν κατοικιδίων ζώων)*.
Domestique, ἐπ. οἰκιακὸς, (*ὁ εἰς τὸν οἶκον ἀνήκων*). économie — *οἰκιακὴ οἰκονομία*. les dieux —s *οἱ ἐφέστιοι θεοί* § *κατοικιδίους*. animeaux —s *κατοικίδια ζῶα* § *ὑπηρετικὸς, ὁ τοῦ ὑπηρέτου*. état — *ἡ ὑπηρετικὴ κατάστασις*. § *ἐγχώριος, οἰκεῖος, ἐμφύλιος*. guerres —s *ἐμφύλιοι πόλεμοι* § *οὐσ. ὑπηρέτης, οἰκέτης, δοῦλος*. une — *ὑπηρέτρια, οἰκέτις, δούλη*. — de place *ξεναγός*. § *οἱ ὑπηρέται (περιληπτικῶς)*. § *ὁ οἶκος, τὸ ἔνδον τοῦ οἴκου*. je ne veux pas qu'on sache ce qui se passe dans mon — *δὲν θέλω νὰ γίνωνται γνωστὰ τὰ διατρέχοντα ἐντὸς τοῦ οἴκου μου*.
Domestiquement, ἐπίρ. *ὡς ὑπηρέτης, δοῦλος*. § *οἰκείως*.
Domeyry, ἀρ. *πέπων παχύρλοιος*.
Domicile, ἀρ κατοικία, (*τόπος διαμονῆς*) — politique *πολιτικὴ κατοικία, ὅπου ἀπολαμβάνει τις τὰ πολιτικὰ δικαιώματα*. — civile *ἡ ἀστυκὴ κατοικία* — élu *ἡ ἐκσυνθήκης κατοικία, ὅπου κηρύττει τις ὅτι δύναται νὰ τῷ διευθυνθοῦν, π. χ. ἐπιστολαί, κτλ.* — réel *ἡ ἀληθὴς διαμονὴ* à — *κατ' οἶκον*.
Domiciliaire, ἐπ. visite — *ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα (δικαστική)*.
Domicilier (se), *αὐτοπ. κατοικῶ, ἀποκαθίσταμαι, ἀκλέγω διαμονήν*. —é *διαμένων, κάτοικος*.
Domification, Ϛ. *ἡ δωδεκατομία τοῦ οὐρανοῦ (παρ' ἀστρολόγοις)*.
Domifier, ἐν. *δωδεκατομῶ (τὸν οὐρανὸν, παρ' ἀστρολόγοις)*.
Dominance, Ϛ. *ἡ ἰδιότης τοῦ κυριεύειν, τοῦ ὑπερέχειν, ἡ ὑπεροχή*.
Dominant, te, ἐπ. *κρατῶν, ἐπικρατῶν, ὑπερέχων, κύριος, κυριώτερος*. le parti — *ἡ κρατοῦσα φατρία*. passion —e *τὸ ὑπερέχον πάθος*. l'idée —e qui l'occupe *ἡ κυριώτερον ἀσχολοῦσα αὐτὸν ἰδέα*. la pensée —e de ce passage *ἡ κρατοῦσα, ἡ πρωτίστη ἰδέα τοῦ χωρίου τούτου*. seigneur —*ὁ ἐπικρατὴς ἄρχων, ὁ ἔχων ἄλλους ὑποκειμένους εἰς αὐτόν*. fief — *γῆ ἔχουσα ἄλλας ὑποκειμένας*.
Dominante, Ϛ. *ἡ μεγάλη διαπέντε (εἰς τὴν μουσικήν)*. sous — *ἡ μεγάλη διατεσσάρων*.
Dominateur, trice, οὐσ. *ἄρχων, κυριάρχης, ὁ δεσπόζων*. cette nation est la—trice des mers *τὸ ἔθνος τοῦτο δεσπόζει ἐπὶ τῶν θαλασσῶν*. § ἐπ. *δεσποτικός*. § ἐπ. *ἐπικρατῶν*. la force —trice *ἡ ἐπικρατοῦσα δύναμις*.
Domination, Ϛ. *ἀρχὴ, ἐξουσία, κυριότης δυναστεία, τὸ ἄρχειν*. —tyrannique *τυραννικὴ ἐξουσία*. usurper la — *καταχρατῶ τὴν ὑπερτάτην ἀρχήν*. l'esprit de — *τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρχειν, τὸ φίλαρχον πνεῦμα*. qui aime la — *φίλαρχος*. être sous la — *ὑπόκειμαι*. soumettre à sa — *ὑποτάττω*. —s *αἱ κυριότητες (τῶν ἀγγέλων)*.
Dominer, οὐδ. *κατῶ, ἄρχω, ἐξουσιάζω, δυναστεύω, δεσπόζω* qui aime à — *φίλαρχος*. § *οὐδ. καὶ ἐν. ὑπερέχω, κρατῶ*. la raison doit — sur les passions *τὸ λογικὸν πρέπει νὰ κρατῇ τῶν παθῶν*. ceux qui—ent *οἱ κρατοῦντες*. se laisser— *κυριεύομαι, ὑποκύπτω ὑπό τινος ὑπεροχὴν, ἐξουσίαν, ἐπιρροήν*. il veut— tout le monde, *οἰκ. θέλει νὰ κρατῇ ὅλου τοῦ κόσμου*. elle —e son mari *ἐξουσιάζει τὸν ἄνδρα της, τὸν ἄγει καὶ τὸν φέρει*. *μεταφ.* *ἐπικρατῶ* la gaîté—e dans son caractère *ἡ εὐθυμία ἐπικρατεῖ εἰς τὸν χαρακτῆρά του*. cette figure —e dans le tableau *ἡ μορφὴ αὕτη εἶναι ἡ καταφανεστέρα, ἡ κυριωτέρα τῆς εἰκόνος*. § *ὑπερέχω, εἶμαι ἀνωτέρω*. sa tête —e au-dessus de la foule *ἡ κεφαλή του ὑπερέχει τοῦ ὄχλου*. la citadelle —e sur la ville *ἡ ἀκρόπολις ἐπίκειται εἰς τὴν πόλιν*. le château —e la plaine, *ἐνεργ. τὸ φρούριον ἐπίκειται τῆς πεδιάδος, ἐπιβλέπει εἰς τὴν πεδιάδα, κεῖται εἰς ὕψωμα ἐπὶ τῆς πεδιάδος*.

Dominicain, ne, οὐσ. δομινικανός, μοναχὸς τοῦ τάγματος τοῦ ἁγ. Δομινίκου. § εἶδος μυίας.

Dominical, le, ἐπ. κυριακός. oraison —e ἡ κυριακὴ προσευχή, κ. πάτερ ἡμῶν. lettre —e τὸ σημειοῦν τὴν κυριακὴν γράμμα εἰς τὸ ἡμερολόγιον. § —es τὰ κυριακοδρόμια, αἱ κυριακαὶ διδαχαί.

Domino, ἀσ. μανδύας ἐκκλησιαστικός, βάσσον, ἴδ. Camail. § μανδύας, δόμινον (διὰ τοὺς χορούς τῆς ἀποκρέω). § ὁ μανδυοφόρος, (ὁ φέρων τὸν μανδύαν τὴν ἀποκρέω). § ἡ σκιραφία, κ. δόμινον, παιγνίδιον μὲ μικρὰ κοκκάλια τετράγωνα. § σκιράφιον, ἕκαστον κόκκαλον τῆς σκιραφίας. jouer au — σκιραφεύω. faire — κατασκιραφεύω, θέτω τὸ κεφάλιζεν σκιράφιον. § ἴδ. gros-bec πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Dominoterie. Σ. τὸ ἐμπόριον χρωματισμένων χαρτίων.

Dominotier, ἀρ. ὁ πωλῶν ἢ κατασκευάζων χρωματισμένα χαρτία,

Dommage, ἀρ. βλάβη, ζημία. causer, porter, faire du — βλάπτω, ζημιῶ. la grêle a causé du — aux vignes ἡ χάλαζα ἔβλαψε τὰς ἀμπέλους. cela lui fait — de mille francs τοῦτο τὸν ἐζημίωσε χιλίας δραχμάς. recevoir, éprouver du — ζημιοῦμαι, βλάπτομαι —es et intérêts ἀποζημιώσεις (ἀποφασιζόμεναι ἀπὸ δικαστήριον). c'est (bien) —, c'est (un) grand — εἶναι (πολὺ) ὑπηρόν, (πολλὴ) ἁμαρτία, (πολὺ) κρίμα. c'est — pour cet homme φεῦ τοῦ ἀνδρός! κρίμα 's τὸν ἄνθρωπον. quel —! τί ἁμαρτία, τί ὑπηρόν!.

Dommageable, ἐπ. ἐπιζήμιος.

Domptable, ἐπ. (προφ. Dontable), δμητός, εὐχάμαστος. il n'est pas — εἶναι ἀδάμαστος.

Dompter, ἐν. (προφ. Donter), δαμάζω, καταδαμάζω. — un cheval, un peuple δαμάζω ἵππον, ἔθνος. — les passions, μεταφ. δαμάζω τὰ πάθη. se —, αὐτοπ. δαμάζω τὰ πάθη μου. qu'on ne peut — ἀδάμαστος.

Dompteur, ἀρ. δαμαστής. — de chevaux, ἀρχ. ἱπποδαμαστής.

Dompte-venin, ἀρ. ἀσκληπιὰς ἢ λεύκανθος, φυτὸν θεωρούμενον ὡς ἀντιφάρμακον.

Don, ἀρ. δῶρον, δωρεά, δώρημα, κ χάρισμα. faire un — δωροῦμαι, χαρίζω. faire — de quelque chose δωροῦμαι, χαρίζω τι. donner en —, pour — δίδω δωρεάν. § δόσις, (ἡ πρᾶξις τοῦ δίδειν εἰς δῶρον). je demandai le — au roi ἐζήτησα ἀπὸ τὸν βασιλέα νὰ μοὶ τὸ δώσῃ. — gratuit ἐπιχορήγησις (διδομένη ἀπὸ τὰς βουλὰς εἰς τὸν βασιλέα διὰ τ' ἀνακτορικὰ ἔξοδα). les —s de la terre, μεταφ. τὰ δῶρα τῆς γῆς, οἱ καρποί. les —s de Cérès, de Bacchus κτλ. τὰ δῶρα τῆς Δήμητρος, τοῦ Βάκχου κτλ. les —s de la nature, μετ. τὰ δωρήματα τῆς φύσεως, τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα χορηγεῖ ἡ φύσις. le — de la beauté, de la parole τὸ πλεονέκτημα τοῦ κάλλους, τῆς εὐγλωττίας. le — des larmes ἡ εὐκολία τοῦ κλαίειν.

Don, ἀρ. δὸν, τίτλος τιμῆς εἰς Ἱσπανίαν.

Donace, Σ. δόναξ, κογχύλη.

Donacie, Σ. δονάκιον, γένος ἐντόμων ἐνύδρων.

Donacier, ἀρ. τὸ ζωΰφιον τοῦ δόνακος.

Donataire, οὐσ. ὁ δωρεοδόχος, ὑπὲρ οὗ ἡ δωρεὰ γίνεται.

Donateur, trice, οὐσ. δωρεοδότης, ὁ διδων δωρεάν.

Donatie, Σ. * δονατία, εἶδος πολυκάρπου, φυτὸν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Μαγγελάνου.

Donatif, ἀρ. δώρημα (διδόμενον εἰς τοὺς στρατιώτας τῆς Ῥώμης).

Donation, Σ. δωρεά, ἐπίσημον ἀφιέρωμα. § συμβόλαιον (δωρεᾶς).

Donatisme, ἀρ. δονατισμός, ἡ χριστιανικὴ αἵρεσις τοῦ Δονάτου.

Donatiste, ἀρ. δονατιστής, ὀπαδὸς τοῦ Δονάτου αἱρεσιάρχου συστήσαντος ἰδίαν ἐκκλησίαν εἰς Ἀφρικήν.

Donax, ἀρ. δόναξ, γένος καλαμῶν.

Donc, σύνδεσμος· λοιπὸν, οὖν, ἄρα. il respire, — il vit πνέει, ἄρα ζῇ. ainsi — οὕτω λοιπόν. voilà—ce que vous avez fait ἰδοὺ λοιπὸν τί ἔπραξας. comment —? πῶς λοιπόν; quoi—? τί λοιπόν; allons — προχώρει καὶ οἷα ἔλα δά! § ἀλλά. qui — l'a fait? ἀλλὰ τίς τὸ ἔπραξε; dites — ἀλλ' εἰπέ.

Dondaine, Σ. καταπέλτης (τῶν μεταγενεστέρων).

Dondon, Σ. οἰκ. παχεῖα γυνὴ, κ. κομμάτα.

Dongon, ἀρ. γέρανος τῶν Φιλιππίνων.

Dongris, ἀρ. ὕφασμα βαμβακηρὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Donic, Σ. δονία, γένος φυτῶν.

Donjon, ἀρ. ἡλιαστήριον, ἡλιακὸς, ἐξώστης, (ἄνω τῆς στέγης ὑψούμενος). § πύργος (εἰς τ' ἀρχαῖα ὀχυρὰ κτίρια). § πυργίδιον ἐξέχον εἰς τὰ πλευρὰ πύργου.

Donnant, te, ἐπ. μεταδοτικὸς, ὁ εὐχαρίστως δίδων. en donnant donnant παροιμ. δίδει διὰ νὰ λάβῃ, χάριν ἀντὶ χάριτος.

Donne, Σ. ἡ πρωτεία (εἰς τοὺς παίζοντας χαρτία).

Donner, ἐν. δίδωμι, δίδω. — un festin κάμνω συμπόσιον. — à dîner δίδω γεῦμα. — la préférence προτιμῶ. — sa voix, son suffrage ψηφοφορῶ. — des louanges ἐπαινῶ — des secours χορηγῶ βοηθήματα. se — à quelqu'un προσκολλῶμαι εἰς τινα, προσηλοῦμαι. ces peuples se —ent aux Romains οἱ λαοὶ οὗτοι ὑπετάγησαν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. — sa fille en mariage à quelqu'un ἐκδίδωμι εἰς γάμον τὴν θυγατέρα, τὴν νυμφεύω. — des cartes δίδω, μοιράζω χαρτία. — à laver δίδω νὰ νιφθοῦν ἢ νίψιμον. — à boire δίδω νὰ πίῃ. — à têter θηλάζω, κ. βυζάνω. § παρέχω, προξενῶ, φέρω. cela lui a —é la fièvre τοῦτο τὸν ἔφερε, τοῦ ἔγινε πρόξενον πυρετοῦ. — des larmes, des pleurs à quelqu'un χύνω δάκρυα ὑπέρ τινος. — cours à une nouvelle, à une opinion διαδίδω νέον, γνώμην. — un bon tour à quelque chose στρέφω καλῶς τὸ πρᾶγμα. — de la pente à un terrain κάμνω ἐπικλινὲς τὸ γήπεδον. — le branle à une affaire κινῶ τὴν ὑπόθεσιν. — jour à une affaire φέρω εἰς φῶς μίαν ὑπόθεσιν, τὴν φέρω εἰς τὸ μέσον. — du jour à une affaire φέρω φῶς εἰς μίαν ὑπόθεσιν. — la vie ζωογονῶ. — la mort φέρω θάνατον. § χαρίζω, δίδω. — permission δίδω ἄδειαν. je vous —e à choisir σοὶ δίδω, σὲ ἀφίνω νὰ ἐκλέξῃς. c'est un homme qui —e beaucoup à son plaisir ἄνθρωπος χαριζόμενος πολὺ εἰς τὰς ἡδονάς του. il ne —e rien aux sollicitations δὲν συγκαταβαίνει δίδων εἰς τὰς αἰτήσεις. les Français —ent plus à l'élégance, à l'harmonie, au charme des vers οἱ Γάλλοι θηρεύουσι, διώκουσι μᾶλλον τὴν εὐρράδειαν, τὴν ἁρμονίαν καὶ τὴν χαριτολογίαν τῶν στίχων. § ἀποδίδω. — tort à quelqu'un τὸν ἐγκαλοῦσι, τὸν ἀποδιδουσι τ' ἄδικον. on lui en —e toute la gloire τοῦ ἀποδίδουσιν ὅλην τὴν δόξαν. quel âge —ez-vous à cette femme? ποίαν ἡλικίαν εἶναι λέγεις ἡ γυνὴ αὕτη; — un soufflet δίδω ῥάπισμα. — un coup de pied λακτίζω, κ. κλοττῶ, κτλ. — la bastonnade ξυλοκοπῶ. — un démenti ψεύδω. — des marques d'une amitié sincère δεικνύω φιλίαν εἰλικρινῆ. — l'exclusion, l'absolution, la bénédiction ἀποκλείω, ἀπολύω, εὐλογῶ. — avis, — part de quelque chose ἀναγγέλω τι εἴς τινα, τὸ κοινοποιῶ. — croyance δίδωμι πίστιν, πιστεύω. — un livre, un ouvrage au public ἐκδίδω σύγγραμμα. — le nom à un enfant βαπτίζω τὸ παιδίον. — parole δίδω λόγον. — ordre à quelque chose διατάττω τι, τὸ βάλω εἰς τάξιν. — la loi ἐπιβάλλω τὸν νόμον. — le ton ἴδ. ton. — un arrêt, une sentence ἐκδίδω ἀπόφασιν, βάλλω

ma. — des bornes à ses désirs τίθημι ὅρια εἰς τὰς ἐπιθυμίας μου. — bataille, combat συνάπτω, δίδω μάχην. — assaut κάμνω ἔφοδον. — chasse à un vaisseau ἡ la chasse καταδιώκω τὸν ἐχθρόν. — une baie περιπαίζω τινά, τὸν χλευάζω — la main à une femme δίδω εἰς μίαν γυναῖκα τὸ χέρι μεταφ. συμβιβάζομαι μετ' αὐτῆς. — la porte, le pas ὑποχωρῶ τὴν εἴσοδον, τὸ βῆμα. — les mains συναινῶ, συγκατατίθεμαι. § προσδιορίζω. — heure, jour προσδιορίζω ὥραν, ἡμέραν. — rendez-vous, assignation δίδω λόγον ποῦ νὰ εὑρεθῶμεν. — assignation κλητεύω. — le bon jour, le bon soir εὔχομαι τὴν καλὴν ἡμέραν κτλ. — beau jeu ἡ ἁπλῶς le — beau δίδω εἰς τινα καλὸν παιγνίδι. vous nous la —ez belle εὔμορφα μᾶς τὰ πωλεῖς. — son temps à σχολάζω, κατατρίβω τὸν καιρὸν εἰς. . . — ses peines καταβάλλω κόπους. — son attention à quelque chose καταβάλλω τὴν προσοχήν μου εἴς τι. — — audience, attention δίδω ἀκρόασιν, προσοχήν. — carrière à un cheval ἀφίημι, δίδω δρόμον εἰς τὸν ἵππον. — carrière à son esprit ἀφίημι τὸν νοῦν εἰς τὸ στάδιον. se — au cœur joie de quelque chose, s'en — cœur joie, s'en — tout son saoûl ὑπεραπολαύω τινὸς πράγματος, κ. τὸ καταχαίρομαι. — de l'air à une chambre ἀερίζω, ἀνεμίζω τὸ δῶμα se — de l'air ἀερίζομαι. — de l'excellence, du monseigneur à quelqu' un μεταχειρίζομαί τινα, τὸν ὀνομάζω ἐξοχώτατον, κύριόν μου κτλ. se — des airs de grandeur, de capacité ὑπογρίνομαι, κάμνω τὸν μεγάλον, τὸν ἱκανόν. se — garde de quelqu'un προφυλάττομαί τινα. se — garde de faire quelque chose ἀπέχω τινὸς πράγματος. en — à garder κάμνω νὰ πιστεύσῃ, τοῦ τὸ πωλῶ. — à penser, à songer κάμνω νὰ σκεφθῇ. — à entendre δίδω νὰ ἐννοήσῃ, κάμνω νὰ ἐννοήσῃ. — à discourir, à parler δίδω αἰτίαν νὰ λαλῶσι, νὰ λέγωσι. — à courre, — de l'exercice παρέχω πράγματα, ἀνοίγω δουλειαῖς. — à connaître κάμνω νὰ γνωρίσῃ, γνωστοποιῶ. — à deviner δίδω νὰ μαντεύσῃ je vous le —e à deviner μάντευσέ το. — à une personne une chose pour bonne, pour mauvaise λέγω τι εἴς τινα ὡς καλὸν ὡς κακόν. je le —e au plus habile à mieux faire ὁ πλέον ἐπιτήδειος ἂς τὸ κάμῃ καλήτερα. il —rait sa vie pour la patrie τὴν ζωήν του θυσιάζει, τίθεται ὑπὲρ τῆς πατρίδος του on —rait sa tête à couper τὸ κεφάλι του βάλλει. se — la peine, le soin, la patience λαμβάνω τὸν κόπον, τὴν φροντίδα, τὴν ὑπομονήν, βάλλομαι εἴς τι. se — des peines inutiles κοπιάζω ματαίως, μάτην, ἐπὶ κακῷ, κ. τοῦ κάκου. se — l'honneur λαμβάνω τὴν τιμήν. — le cerf aux chiens ἀφίνω τὰ σκυλιὰ κατὰ τῆς ἐλάφου. ἡ — les chiens. — le feu trop chaud, trop ardent à la viande βάλλω πολλὴν φωτίαν εἰς τὸ κρέας. — l'alarme καταθροῶ, καταπραΰνω. § παράγω, γεννῶ, δίδω, (ἐπὶ γῆς, δένδρων κτλ). § οὐδ. — contre un écueil, contre un banc de sable προσβάλλω, κτυπῶ εἰς σκόπελον, τέναγος κτλ. — de la tête contre un mur κτυπῶ τὸ κεφάλι μου εἰς τὸν τοῖχον. — au but βάλλω τὸν σκοπόν. le soleil —e à plomb sur cette terrasse ὁ ἥλιος προσβάλλει, κτυπᾷ κατὰ κάθετον αὐτὸ τὸ μέρος. — dans la flotte ennemie, dans une embuscade περιπίπτω εἰς τὸν ἐχθρικὸν στόλον, εἰς τὴν ἔνεδραν. μεταφ. — dedans φωρῶμαι, κ. πιάνομαι, ἀπατῶμαι. — dans le ridicule γίνομαι γελοῖος, πίπτω εἰς τὸ γελοῖον. — dans le sens de quelqu'un εὑρίσκομαι σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην του. — dans la crapule περιπίπτω εἰς τὴν κραιπάλην. — dans la musique, dans les tableaux δίδομαι εἰς τὴν μουσικήν, εἰς τὰς εἰκόνας. ne savoir où — — de la tête δὲν ἐξεύρω ποῦ νὰ κλίνω τὴν κεφαλήν. du vin —e dans la tête ὁ οἶνος κτυπᾷ εἰς τὸ κεφάλι. c'est se — de la tête contre les murs que d'entreprendre le persuader εἰς μάτην κτυπᾷς τὸ κεφάλι σου διὰ νὰ τὸν πείσῃς. — du nez en terre ἀποτυγχάνω εἰς ἐπιχείρησίν τινα. — sur les oreilles δέρω τινὰ, κ. δίδω εἰς τὰ αὐτιά. — de l'épée dans le ventre δίδω μίαν μὲ τὸ σπαθὶ εἰς τὴν κοιλίαν, καταφέρω πληγὴν διὰ τοῦ ξίφους εἰς τὴν κοιλίαν — des éperons à un cheval πτερνίζω, κτυπῶ μὲ τοὺς μύωπας τὸν ἵππον. — des deux κτυπῶ καὶ μὲ τοὺς δύω μύωπας. les ennemis —èrent de toutes parts οἱ ἐχθροὶ ὥρμησαν πανταχόθεν. — tête baissée dans quelque affaire γίνομαι ἔκδοτος, πίπτω μὲ τὸ κεφάλι εἰς μίαν ὑπόθεσιν. — de cul et de tête χερσί τε ποσί τε καταγίνομαι εἴς τι. — à tout καταγίνομαι εἰς ὅλα, κ. ὅλα τὰ πιάνω. un homme —e dans les bâtimens dans les tableaux ὁ ἄνθρωπος δαπανᾷ εἰς τὰς οἰκοδομὰς, εἰς τὰς εἰκόνας. — à pleines voiles dans un sentiment, dans un parti ἐναγκαλίζομαι γνώμην, φατρίαν. § — sur βλέπω. cette maison —e sur la rue ἡ οἰκία αὕτη βλέπει εἰς τὴν ὁδόν. § αὐτοπ. se — la main προτείνουσι τὰς χεῖρας ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον καὶ μεταφ. συμφωνοῦσι, συνεννοοῦνται. § ἱππαστ. — leçon à un cheval ἀσκῶ τὸν ἵππον. — la main, — la bride ἀφίνω τὸν χαλινὸν χαλαρόν. — le vert à un cheval βάλλω τὸν ἵππον εἰς τὸ γρασίδι. — un coup de corne φλεβοτομῶ τὸν ἵππον. un cheval se —e bien de la peine ὁ ἵππος κόπτεται, κουράζεται. la vente a bien ou mal —é ἡ πώλησις ἔδωκε καλὰ ἢ δὲν ἔδωκε καλὰ, κ. ἔρριψεν ἢ δὲν ἔφερε κέρδος. — à la grosse δίδω ξεκομμένα. § ναυτ. — de bout à terre ἐξοκέλλω, ῥίπτομαι ἔξω εἰς την ξηράν. — le suif δίδω ἐν ἄλειμμα, ἀλείφω. § donné, ée, μετ. παρ. à cheval — on ne regarde point à la bouche — ἄλογο χαρισμένο, δὲν βλέπεται στὸ στόμα. § οὐσ. — ἡ donnée, μαθ. λῆμμα, διδόμενον. ἐπιθ. elle est —ée de grandeur ἐδόθη τὸ μέγεθος ell est —ée de position ἐδόθη ἡ θέσις.

Donneur, ἀρ. donneuse, θ. δότης, δότειρα. ἐν χρ. — d'eau bénite de cour ἀγιασματᾶς. —euse d'avis ἡ δίδουσα εἰδήσεις. — d'ordre ὀπισθογράφος, ἐπὶ συναλλαγματικῆς. — à la grosse ὁ ναυτικῶς δανείζων κ. ὁ δίδων ξεκομμένα.

Donuola, θ. ἰταλ. ὄνομα τῶν ἰκτίνων.

Dont, ἀντ. ἀόρ. γένους κοινοῦ, ἀντὶ τοῦ ὁποίου, τῆς ὁποίας, τοῦ ὁποίου, καὶ πλ. τῶν ὁποίων. ma mère — vous connaissez la tendresse ἡ μήτηρ μου, τῆς ὁποίας γνωρίζετε τὴν φιλοστοργίαν.

Donte, θ. τὸ σῶμα τοῦ ψαλτηρίου (luth) κτλ.

Donzelle, θ. κόρη ἡ γυνὴ κατωτέρας τάξεως καὶ ὑπόπτου διαγωγῆς.

Donzelle, θ. πωγονοφόρος ἐρισία, ἰχθύς.

Doodie, θ. *δοόδιον, γένος φυτῶν.

Doppia, θ. δούπια, νόμισμα τῆς Ἰταλίας.

Dorade. θ. χρύσοφρυς, ἐπὶ διαφόρων γενῶν ἰχθύων ἐχόντων τὰς φολίδας χρυσοειδεῖς, ὡς ὁ χρυσοῦς σπάρος κτλ.

Dorade, θ. ξιφίας, ἀστερισμὸς τοῦ Νοτείου ἡμισφαιρίου.

Doradille, θ. γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Doradon, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῆς κορυφαίνης.

Dorage, ἀρ. ἐπιβολὴ ὑράσματος καλοῦ εἰς ὕρασμα κοινότερον, διὰ νὰ φανῇ λαμπρότερον τὸ δεύτερον. § ἄλειμμα μὲ αὐγὸν ἑνὸς πλακοῦντος.

Doras, ἀρ. κατάφρακτον, γένος ἰχθύων περιέχον δύω εἴδη σιλούρου.

Dorcatome, ἀπ. *δορκάτομον, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων.

Dorche, ἀρ. *δόρχη, ἰχθὺς τῶν βορείων θαλασσῶν.

Doréas, ἀρ. ὕφασμα βαμβακηρὸν κυανόλευκον.
Dor-emul, ἀρ. βαμβακηρὸν ἐρχόμενον ἀπὸ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας.
Dorénavant, ἐπίρ. τοῦ λοιποῦ, τὸ ἀπὸ τοῦδε, εἰς τὸ ἑξῆς.
Dorène, Θ. *δόραινα, φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας.
Dorer, ἐν. ἐπιχρυσῶ, κ. χρυσόνω, μαλαγματόνω — sur tranche χρυσοδετῶ, κ. χρυσοδένω βιβλίον. μεταφ. — la pilule συγκιρνῶ τὴν πικρίαν (τινος πραγματος). — un pâté, un gateau, du pain au lait ἀλείφω μὲ αὐγὰ τὸν πλακοῦντα κτλ., (πρὶν εἰσαχθῇ εἰς τὸν φοῦρνον). — un vaisseau οἰδω ἄλειμμα εἰς τὸ πλοῖον. les moissons commencent à se — ὁ σῖτος ἀρχίζει νὰ ξανθίζῃ. § doré, ée, μετ. κεχρυσωμένος, ἐπιχρυσος. bonne renommée vaut mieux que ceinture — ὄνομα καλὸν ἀξίζει καλήτερα ἀπὸ ὅλα τὰ πλούτη. vermeil — ἀργυρώματα κ. ἀπημιὰ μαλαγματοκαπνισμένα. § χρυσοειδής, χρυσίζων, (ἐπὶ τοῦ κυτρινου χρώματος). des fumées —ées κόπρος κύτρινη (τῆς ἐλάφου).
Doreur, ἀρ. doreuse, Θ. χρυσωτὴς, ὅστις χρυσόνει. —s argenteurs ἀργυροχρυσωταί.
Dorie, Θ. *δόριον, γένος φυτῶν φυομένων εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς χρηστῆς ἐλπίδος.
Dorien, ἐπ. δώριον, μέλος τῆς ἀρχαίας μουσικῆς.
Dorine, Θ. χρυσίτης, γένος φυτῶν
Dorippe, Θ. δόριππος, γένος ὀστρακοδέρμων.
Dorique, ἐπ. δωρικὸς, γένος ἀρχιτεκτονικῆς. ordre — δωρικὴ τάξις
Doris, ἀρ. δορὶς, γένος σκωλήκων μαλακίων γυμνῶν.
Dorloter, ἐν. κανακεύω, κανακίζω, κ. χαΐδεύω (ὑπὲρ τὸ δέον τινά). une mère qui —e son enfant μήτηρ ἥτις χαδεύει τὸ παιδίον της. § αὐτ. se — θρύπτομαι, χαδεύομαι, (ξητῶ τὰς ἀναπαύσεις μου ὑπὲρ τὸ δέον).
Dormant, te, ἐπ. κοιμώμενος. eau — te στάσιμον ὕδωρ. verre —, chassis — ὑαλὶ, παράθυρον ἀκίνητον, καρφωμένον. pont — γέφυρα στερεὰ, ἀμετακίνητος.
Dormeur, ἀρ. Dormeuse, Θ. φίλυπνος, κ. ὑπνιάρης.
Dormeuse, Θ. ἀνάκλιντρον, ἅμαξα ἐν ᾗ δύναταί τις νὰ κοιμηθῇ. § βοτ. ὑοσκυάμις, φυτὸν.
Dormillon, ἀρ. *μονότιγρις, εἶδος πίθηκος τοῦ Μεξικοῦ.
Dormir, οὐδ. καθεύδω, κοιμῶμαι — d'un profond sommeil, — d'un bon somme κοιμῶμαι βαθὺν ὕπνον, γλυκὺν ὕπνον. — un bon somme κοιμῶμαι πολύ. — la grosse matinée ἐξυπνῶ ξόρας. — de jour κοιμῶμαι τὴν ἡμέραν. il faut — dessus πρέπει νὰ κοιμηθῶ μὲ αὐτὴν τὴν ἰδέαν, (τοὐτέστι νὰ σκεφθῶ, νὰ συλλογισθῶ περὶ αὐτῆς). qui dort dine καλήτερα ὕπνον παρὰ φαγητὸν. μεταφ. — en repos ἐπαναπαύομαι. § κοιμῶμαι, ἤτοι ἀπρακτῶ. un homme ne dort pas δὲν κοιμᾶται, ἤτοι εἶναι ἀγρυπνος.. laisser — une affaire, un ouvrage ἀφίνω νὰ κοιμᾶται ἡ ὑπόθεσις des contes à — debout παραμύθια φέροντα ὕπνον. — comme un sabot κοιμῶμαι ὡσὰν το ξύλον. § ἀκινητῶ, κ. στέκομαι (ἐπὶ ὑδάτων) παρ. il n'y a point de pire eau que celle qui dort ἀπὸ σιγανὸ ποτάμι μακρυὰ τὰ ῥοῦχά σου. les biens lui viennent en —ant ἡ εὐτυχία του καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν. laisser — noblesse (ὅταν ὁ εὐγενὴς κηρύττῃ ὅτι μετέχεται προτωρινῶς τὸ ἐμπόριον). § οὐσ. le — ὁ ὕπνος
Dormitif, ive, ἐπ. ὑπνωτικός. § οὐσ. ὑπνωτικόν.
Dormition, Θ. ἄχρ. κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
Doroir, ἀρ. ἀλειπτρον, κ. βοῦρτζα (διὰ τῆς ὁποίας ἀλείφουσι μὲ αὐγὸν τὰ ζυμαρικά).
Doron, ἀρ. ἀσχ. δογμά.
Doronic, ἀρ. δορύκνιον, γένος φυτῶν.
Dorophage, ἀκ. δωροφάγος.
Dorque, ἀρ. δόρκη, εἶδος ὀστρακοδέρμου.
Dorsal, le, ἐπ. ῥαχιαῖος. § οὐσ. le grand — ὁ μέγας ῥαχιαῖος.
Dorsche, ἀρ. *δόρχη, ἰχθὺς τῶν παραλίων τῆς Βαλτικῆς.
Dorsibranches, ἀρ. πλ. ἐπινωτίδιοι, γένος ἰχθύων.
Dorsifère, ἐπ. ῥαχιόγονος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων ἐπὶ τῆς ῥάχεως τὰ γεννητικὰ μέρη.
Dorso-costal, ἀρ. ῥαχι-πλευριαῖος, μικρὸς μὺς τοῦ σώματος.
Dorso-scapulaire, ἐπ. ῥαχιωμοπλατικος, ὁ ῥομβοειδὴς μῦς τῶν ἄνω σπονδύλων.
Dorso-sus-acromien, ἀρ. ῥαχι-ἐπακρωμιαῖος (μῦς).
Dorso-trachélien, ἀρ. ῥαχιτραχηλιος.
Dorstène, Θ. *δόρστεινα, γένος φυτῶν
Dorsuaire, Θ. ἐπινωτιδεὺς, ἰχθὺς τοῦ Μαδαγασκάρ.
Dorthesie, Θ. *δορθήσιον, γένος τι κολεοπτέρων ἑτερομήρων.
Dortmanna, Θ. εἶδος λοβελλίας.
Dortoir, ἀρ. ὑπνωτήριον, εἰς τὰ μοναστήρια, τὸ μέρος ὅπου κοιμῶνται οἱ μοναχοὶ ἢ αἱ μοναχαί.
Dorure, Θ. χρύσωσις, κ. μαλαγματοκάπνισμα. § φύλλον χρυσοῦ. § χρυσόλινον ἢ ἀργυρόλινον, κ. χρυσόνημα, ἢ ἀργυρόνημα. (διὰ τὰ χρυσᾶ ὑφάσματα) § ἄλειμμα, αὐγὸν χρησιμεῦον εἰς τὸ ἄλειμμα τῶν πλακούντων.
Dorvallie, Θ. *δορβάλλειον, γένος φυτῶν.
Doryanthe, ἀρ. *δορυανθὶς, ξυλώδες φυτὸν τῆς Νέας Ὁλλάνδας.
Dorychnion, ἀρ. *δορύχνιον, γένος φυτῶν.
Doryle, ἀρ. *δωρύλλος, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Doryphore, Θ. δορυφόρος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Dos, ἀρ. ῥάχις. il était couché sur le — ἐκοιμᾶτο ὕπτιος, κ. ἀνάστελα. lier les mains derrière le — ἐξαρχωνίζω, κ. δένω ὀπισθάγκωνα. faire le gros — κάμνω τὸν μεγάλον. mettre tout sur le — de quelqu' un τὰ ῥίπτω ὅλα εἰς τὴν ῥάχιν τινός. un homme n'a pas une chemise à mettre sur le — δὲν ἔχει ὑποκάμισον νὰ βάλῃ εἰς τὴν ῥάχιν του. battre — et ventre δέρω καλά. tourner le — aux ennemis στρέφω τὰ νῶτα πρὸς τοὺς ἐχθρούς. un homme a bon — ἔχει ῥάχιν νὰ σηκώσῃ (ἤτοι ἀντέχει). avoir quelqu'un à —, se mettre quelqu'un à — κάμνω τινὰ ἐχθρόν. mettre des gens — à — ἀποπέμπω καὶ τοὺς δύο, τοὺς φέρω ἴσα ἴσα. il se laisserait manger la laine sur le — ὅλα τὰ καταπίνει, ὅλα τὰ ὑποφέρει. le — d'un couteau ἡ ῥάχις τοῦ μαχαιριόυ. le — d'un livre ἡ ῥάχις τοῦ βιβλίου. le — d'un papier écrit τὸ ὄπισθεν τοῦ ἐγγράφου. le — d'une chaise τὸ ἔρεισμα τῆς ἕδρας, ἀκουμβιστήρι. § — d'âne. une chose est en — d'âne ἀμφικλινὲς, (εἰς σχῆμα ῥάχεως ὄνου).
Dos-brûle, ἀρ. εἶδος πίθηκος.
Dose, Θ. δόσις, (ἰατρικοῦ, ζαχάρεως κτλ.) κ. μεταφ. une — d'amour, une — de jalousie ὀλίγος ἔρως, ὀλίγη ζηλοτυπία.
Doser, ἐν. ἀναλογίζομαι, κατ' ἀναλογίαν προσδιορίζω τὰ εἴδη ἑνὸς ἰατρικοῦ.
Dosin, ἀρ. ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῆς Ἀφροδίτης.
Dosithéens, ἀρ. πλ. δοσίθεοι, αἵρεσις τῶν Σαμαριτῶν.
Dosnoyer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἐρωτεύομαι, κολακεύω τὴν γυναῖκα.
Dosse, Θ. ἡ πρώτη καὶ τελευταία σανὶς ἑνὸς χονδροῦ ξύλου.
Dosseret, ἀρ. παραστάτης τῆς ἕδρας.
Dossier, ἀρ. *ἐρεισίνωτον, τὸ ξέπασμα τῆς ἕδρας (σκαμνίου, καθίσεως κτλ), ἡ ῥάχις. § d'un lit τὸ ὄπισθεν τῆς κλίνης. § ῥάκελλος ὑποθέσεως.
Dossière, Θ. ἱμὰς πλατὺς τιθέμενος ὑπὲρ τὴν σέλλαν τῶν ἁμαξηγῶν ἵππων καὶ συνέχων ἰσορρόπως τὰ ὑπηνυφόνια (brancards).

Dot, Ϛ. (τὸ ι προφ.) προῖξ, κ. προῖκα. — des religieuses ἡ προικοδότησις τῶν μοναχῶν.

Dotal, le, ἐπι προικῶος.

Dotation, Ϛ. προικοδότησις. § προῖξ, προικισμός.

Doter, ἐν. προικίζω, δίδω εἰς προῖκα. § προικοδοτῶ μοναστήρια κτλ.

Douaire, ἀρ. ἀντίφερνα (τα), ὅ,τι δίδει ὁ σύζυγος εἰς τὴν γυναῖκα, ἕνεκα τοῦ γάμου, διὰ νὰ τὰ ἀπολαύῃ μετὰ θάνατόν του.

Douairier, ἀρ. ἐπίληρος, ὁ ἀρκούμενος εἰς τὰ ἀντίφερνα τῆς μητρός του, παραιτούμενος τὴν κληρονομίαν τοῦ πατρός.

Douairière, Ϛ. ἐπικληρος (ἡ), ἡ χήρα ἔχουσα καὶ νεμομένη τὰ ἀντίφερνα.

Douane, Ϛ. τελωνεῖον. § τελώνιον, τελωνιακὸν δικαίωμα.

Douanier, ἀρ. τελώνης.

Douare, Ϛ. κώμη τῶν μαύρων, συγκειμένη ἐκ σκηνῶν κυκλοειδῶς κειμένων.

Doubla, ἀρ. νόμισμα ἀργυροῦν τοῦ Ἀλγερίου καὶ Τουνεζίου.

Doublage, ἀρ. ἔρεψις, *ἐπισανίδωσις, κ. καπνάτισμα (τῶν πλοίων μὲ δευτέραν σειρὰν ξύλων, διὰ νὰ ἀντέχωσιν εἰς τοὺς μακροὺς πλοῦς). § συνένωσις δύο ἁπλῶν μίτων μετάξης πρὸς σχηματισμὸν τρίτου μίτου διπλοῦ.

Double, ἐπ. διπλοῦς. — part διμοιρία celui qui a — part διμοιρίτης. nouer à —nœud δένω διπλοῦν κόμβον. fermer une porte à — tour τὴν κλειδώνω δίς. acte—διπλῆ πρᾶξις fait — entre nous ἐγένετο διπλοῦν μεταξὺ ἡμῶν τῶν συναλλαττομένων. encre —, bière — μελάνη δευτέρου βαθμοῦ, ζύθος δευτέρου βαθμοῦ (δυνατώτερος καὶ καλητέρας ποιότητος). § διπλάσιος. en raison — κατὰ λόγον διπλάσιον. — emploi διπλῆ ἐγγραφή, εἰς τὸ λογιστικὸν τῶν ἐσόδων ἢ ἐξόδων. un mot à— entente λέξις διφορουμένη. — sens διττὴ ἔννοια· μεταφ. διπλοῦς, ὑποκριτής. § οὐδ. τὸ διπλοῦν ἢ τὸ διπλάσιον. au — ἐπίρ. διπλασίως, κ. διπλᾶ. § ἀπόγραφον. § ὁ δεύτερος (ἐπὶ ὑποκριτῶν)· le — d'un air ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἤχου. — de compte τὸ ἀπόγραφον τοῦ λογαριασμοῦ. mettre une chose en — διπλῶ, κ διπλόνω. jouer à quitte ou à—, ἢ jouer à quitte ou — διακινδυνεύω τὸ πᾶν. gagner partie — (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων) κερδαίνω δώδεκα. § λεπτὸν, εἶδος νομίσματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἓξ ἀπετέλουν ἓν σολδίον. il y a tant et pas un — avec εἶναι τόσον καὶ μήτε λεπτὸν περιπλέον. je n'en donnerais pas un — δὲν δίδω μήτε λεπτόν. § ὁ πρῶτος καὶ μεγαλήτερος στόμαχος τῶν μηρυκωμένων ζώων.

Doubleau, ἀρ. ἐν χρ. arc — καμάρα ζευγνύουσα δύο στήλας.

Doublement, ἐπίρ. διπλασίως, κατὰ διπλοῦν λόγον.

Doublement, ἀρ. διπλάσιον, ἐν χρ enchèrir par — διπλασιάζω τὸν πλειστηριασμόν. § διπλασιασμὸς τῶν συστοιχιῶν του τάγματος, παρὰ τοῖς τακτικοῖς.

Double-feuille, Ϛ. διπλόφυλλον, φυτόν.

Doubler, ἐν. διπλασιάζω. — le pas ταχύνω τὸ βῆμά μου. — le cap κάμπτω τὴν ἄκραν, κ. γυρίζω τον κάβον, ναυτ. — un rôle, un acteur δευτεραγωνιστῶ, εἶμαι δεύτερος ὑποκριτὴς τοῦ θεάτρου — les files, les rangs διπλῶ τὰς συστοιχίας, τακτικ. § —un habit, une robe ὑποβράπτω, προστράπτω ἕτερόν τι εἰς ἔνδυμα, κ. τὸ καπλατίζω. § Ναυτ. — un vaisseau *ἐπισανιδῶ, ἴδ. Doublage — un corps de logis προστοικοδομῶ. — une bille ἀντιπέμπω τὴν σφαῖραν, ἐπὶ σφαιριστηρίου λέγεται ὅταν ἐγγίζῃ ἡ σφαῖρα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ σφαιριστηρίου διὰ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὴν ἀντικειμένην ἄκραν. la balle a —é οὐδ. ἡ σφαῖρα ὁῖς προσήγγισεν εἰς τὴν γῆν § στρέφω, κ. στρήφω πολλὰ νήματα μετάξης, καὶ ἐπὶ κηροποιίας, συστρέφω πολλοὺς μίτους βαμβακιοῦ διὰ νὰ κάμω φιτύλια. § —large (ἐπὶ διαρρόων κινήσεων τοῦ ἵππου) κάμπτω. § doublé, ée, μετ. raison — ée διπλάσιος λόγος, ἀναλογία, οἷον τὸ 16 εἶναι πρὸς τὸ 4 κατὰ διπλάσιον λόγον καθ' ὃν εἶναι τὸ 4 πρὸς τὸ 2. § voilà un beau —é ἀντιπομπὴ σφαιριστηρίου, ἴδ Doubler

Doublet, ἀρ. ψευδόλιθος, δύο ψευδεῖς λίθοι συνενωμένοι ἐπιτηδείως ὥστε νὰ μιμηθῶσι τὸ χρῶμα καὶ τὸ σχῆμα τῶν πολυτίμων λίθων. § διπλᾶ, εἰς τὴν παιδιὰν τῆς τηλίας (ταῦλι) ὅταν ἔρχωνται οἱ κύβοι ἀνὰ δύο, ἤτοι 6 6, 4 4 κτλ. § — ἡ Doublοir *συναπτήρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ μεταξουργοὶ ἑνώνουσι ἕνα ἢ πλειοτέρους μεταξίνους μίτους, διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἕνα. § — ἡ doubleur καμπτὴρ, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ να μετρᾷ καὶ νὰ κάμπτῃ τοὺς ὀδόντας τῆς λανάρας

Doublette, Ϛ. διπλόφωνον, εἷς ἐκ τῶν ἤχων τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου.

Doubleur, *ἀερόμετρον, ἐργαλεῖον ἐφευρεθὲν παρὰ τῶν Ἄγγλων καὶ χρήσιμον εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς καταστάσεως ἑνὸς σώματος ἀέρος.

Doubleur, ἀρ. ἡ Doubleuse, Ϛ *περιελιλτὴρ, ὁ περιτυλίσσων τὸ ἔριον ἢ τὴν μετάξην ἐπὶ τοῦ ροδανίου.

Doubleuse, Ϛ μηχανὴ εἰσάγουσα ἐκ δευτέρου τὸ ζαχαροκάλαμον εἰς τοὺς κυλίνδρους τοῦ μύλου.

Doublis, ἀρ. σειρὰ κεραμίδων συνεχομένη μὲ τὴν γραμμὴν τῶν στεγαστρίδων (lattes) ἄνωθεν (τοῦ προτειχίσματος chanlatte).

Doubloir, ἀρ. διπλωτήριον, μηχανὴ χρήσιμος εἰς τὸ τυλιγάδισμα.

Doublon, ἀρ. νόμισμα ἱσπανικόν. § ἐπαναλῆπτις, παράρραμα τυπογραφικὸν συνιστάμενον εἰς τὴν ἐπανάληψιν δύο καὶ τῶν αὐτῶν λέξεων.

Doublot, ἀρ. δίλωτον ἔριον

Doublure, Ϛ ὑπόρραμμα, κ. φόδρα, ἀστάρι. παρ. fin contre fin n'est pas bon à faire — ὅτι δὲν πρέπει τις νὰ ἀπατᾷ. § καμπὴ, ἐπιτυχὴ, κ. διπλωματία, ἐπὶ διαρρόων ἔργων τέχνης, οἷον ἐπὶ μὴ ἐπιτυχοῦς κολλήσεως σιδήρου κτλ.

Douc, ἡ Doc, ἀρ. εἶδος πίθηκος τῆς Κοχινχίνης.

Douçain, ἴδ Doucin.

Douce-amère, Ϛ. γλυκύπικρον, φυτὸν χρήσιμον κατὰ τῶν λειχήνων

Douceâtre, ἐπ. γλυκάζων, ἄνοστος γλυκύς.

Doucement, ἐπίρ. ἡρέμα, ἡσυχᾷ, κ ἠσυχά, μὲ τρόπον. frapper — κτυπῶ ἀγάλια, σιγανά. § πρᾴως, εὐμενῶς. § ἀταράχως. § βεβαίως, κ ἀγάλια. § εὐκρέττως, τροπῶς.

Doucerette, Ϛ. σιγανή, ἐπὶ κόρης ὑποκινουμένης τὴν ἡσυχον διὰ νὰ ἀπατήσῃ.

Doucereux, euse, ἐπ. ὑπόγλυκυς, γλυκερὸς, κ. γλυκούζικος. μεταφ. ἐπ ἀνθρώπων, νόττιους, κ γλύκα. καὶ οὐσ. faire le — auprès des femmes κάμνω τὸν νόττιμον.

Doucet, tte, ἐπ. ταὐτὸν τῷ doucereux.

Doucette, Ϛ ἄσαρον, κ. βαλεριάνα. § ἰχθὺς θαλάσσιος.

Doucettement, ἐπίρ. χυδ. ταὐτὸν τῷ Doucement.

Douceur, Ϛ ἡδύτης, γλυκύτης· μεταφ. la — du sommeil, les —s de la campagne ἡδονὴ τοῦ ὕπνου, αἱ ἡδοναὶ τῆς ἐξοχῆς. § πραότης, φιλανθρωπία. § θαῦδις, καλοκαιρία. dire des —s à une femme, conter des —s λέγω ἐρωτικὰ λόγια πρὸς τὴν γυναῖκα. on a eu quelque — d'une chose ἐγλυκάνθησαν κατά τι, τουτέστι ἐτελεάσθησαν. § ἀνάπαυσις. les domestiques ont beaucoup de —s dans une maison οἱ ὑπηρέται ἔχουν πολλὰς ἀναπαύσεις εἰς τὴν οἰκίαν § τὰ φωτεινότερα, ἀτλούστερα καὶ λεπτότερα μέρη μιᾶς χαλκογραφίας.

Douche, Ϛ κατάπλησις, ἐπίσταξις, εἶδος λουτροῦ, διὰ τοῦ ὁποίου καταχέεται ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέλους ὕδωρ θερμὸν ἢ ψυχρὸν, τεχνητὸν ἢ φυσικόν.

Doucher, ἐν. ἐπιστάζω.

Douci, ἀρ. τὸ στιλπνὸν τῶν κατόπτρων.

Doucin, ἀρ. γλυκὺ νερὸν μεμιγμένον μὲ θαλάσσιον.

Doncin, ἀρ. εἶδος μηλέας χρησίμου μόνον εἰς τὸ νὰ ἐγκεντρίζεται μὲ ἄλλα εἴδη.
Doucine, Ϛ. ἀρχιτ. κυμάτιον (moulure) κοιλόκυρτον. § καὶ εἶδος ρυκάνης χρησίμου εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν κυματίων.
Doucir, ἐν. στιλπνῶ (τὰ κάτοπτρα).
Doudon, ἀρ. χάλκινον νόμισμα τοῦ Σουρὰτ καὶ Πονδιχερίας.
Douégne, Ϛ Duégno.
Douelle, Ϛ. ἡ ἄντυξ τῆς καμάρας, τὸ καμπύλον μέρος τῆς καμάρας.
Douer, ἐν. ἐν χρ. μόνον μεταφ. dieu l'a — é d'une grande vertu ὁ Θεὸς τῷ ἐχάρισε μεγάλην ἀρετήν. les graines de cardamome sont — ées d'un arome agréable οἱ σπόροι τοῦ καρδαμώμου ἔχουσιν ἀρωματικόν τι εὐάρεστον. § προικίζω, Νομ.
Douillage, ἀρ. κακὴ κατασκευὴ ὑφάσματος, τοῦ ὁποίου ὅλαι αἱ κλωστὰὶ δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς ποιότητος.
Douille, Ϛ. κοίλωμα ἐργαλείου, ὅπου ἐμβαίνει ἡ λαβίς, οἷον ὑόρατος, λίσγου κτλ.
Douillet, ἀρ. μαλακίων, ἁπαλὸς, κ. μαλακούτζικος. § (καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων) ἁβρὸς, μαλακός. § οὐσ. faire le — προσποιοῦμαι μαλακότητα, ἁβρότητα.
Douillettement, ἐπίρ. μαλακῶς, ἁπαλῶς.
Douilleux, euse, ἐπίθ. ἀνισόπλατος, ἐπὶ ὑφασμάτων μὴ ἐχόντων τὸ αὐτὸ πλάτος.
Douillon, ἀρ. ἔριον τῆς ἐσχάτης ποιότητος, εἰς τὸ Πουατού.
Doulebsais, ἀρ. ἴδ. mallemolle.
Douleur, Ϛ. ὀδύνη, ἀλγηδών, κ. πόνος. § ἄχθος, λύπη.
Douli, ἀρ. εἶδος ἰνδικῆς ἁμάξης.
Douloir (se), αὐτοπ. ἀρχ ἄχρ. μέμφομαι, Ϛρηνῶ, λυποῦμαι.
Douloureusement, ἐπίρ. ὀδυνηρῶς, ἀγχεινῶς, ἐπωδύνως.
Douloureux, euse, ἐπίθ. ὀδυνηρός il a le pied — ἔχει πόδα εὐαίσθητον. § ἀγχεινὸς, ἀνιαρός.
Doulouser (se), αὐτοπ. ἀρχ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ se douloir.
Doume, Ϛ. φοινιξ.
Doura, ἡ
Dourha, ἀρ. ἰνδικὴ κέγχρος.
Dourder, ἐν. ἄχρ. κτυπῶ, θέρω.
Dourou, ἀρ. καρπὸς τοῦ Μαδαγασκάρ χρήσιμος εἰς τροφὴν καὶ ἐλαιοποίαν.
Doutance, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. ὁισταγμὸς, ἀμφιβολία.
Doute, ὀρ. ἀμφιβολία, ὁισταγμὸς. hors de — ἀναμφίβολον. mettre en — καθιστῶ ἀμφίβολον. § ἀπορία. § ἀβεβαιότης. sans — ἐπίρ. ἀναμφιβόλως.
Douter, εὐδ. ἀμφιβάλλω je — e fort que cela soit ἀμφιβάλλω ἂν ἔχῃ οὕτως. je ne — e point qu'il n' arrivo δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει ἔλθει. je ne — e point qu'il n'arrive pas δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι δὲν θέλει ἔλθει. § se —, αὐτοπ. ὑπονοῶ il ne se — ait pas qu'on eût des preuves contre lui δὲν ὑπώπτευεν ὅτι εἶχον ἀποδείξεις κατ' αὐτοῦ.
Douteur, ἀρ. ὁ ἀμφιβάλλων.
Douteusement, ἐπίρ. ἀμφιβόλως.
Douteux, euse, ἐπ. ἀμφίβολος. une pièce d'or ou d'argent est — se ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ἄργυρος εἶναι ὑποπτα. § οὐδ. τὸ ἀμφίβολον, τὸ ἀβέβαιον.
Doutis, ἀρ. εἶδος βαμβακίνου ὑφάσματος τῆς Σουράτης.
Douvain, ἀρ. ξύλον διὰ δούγαις.
Douve, Ϛ. δούγα, σανίδες μικραὶ ἐκ τῶν ὁποίων σύγκεινται τὰ βαρέλια. § χυδ. ὄνομα δύο εἰδῶν (renoncules) φυομένων εἰς ἕλη. §—ἡ fasciole σκώληξ τῶν ἐντεσθίων.
Douville, Ϛ εἶδος μετοπωρινοῦ ἀπίου
Doux, oüce, Ϛ. ἡδὺς, γλυκύς. vin — γλεῦκος, κ. μοῦστος eaux — ces γλυκὰ νερὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν θαλασσίων ὑδάτων. καὶ μεταφ. ἡδὺς, γλυκὺς, προσηνής. § taille-douce χαλκογραφία, καὶ tailles — es τὰ χαλκογραφήματα. faire les yeux — ἔχω βλέμμα γλυκύ. καὶ μεταφ. fair les yeux — à une femme ἔχω στὸ μάτι, ἐρωτεύομαι μίαν γυναῖκα. — au toucher λεῖος chemin — ὁδὸς λεῖα, ὁμαλή. un cheval est — ἵππος πραὺς, ἥσυχος. ce cheval a les allures fort — ces ἔχει βάδισμα ἥσυχον, ἀτάραχον. une voiture est — e ἡ ἅμαξα εἶναι ἥσυχος. une pente — e κατήφορος ὀλίγος un escalier — κλίμαξ εὔκολος εἰς ἀνάβασιν. le remède est —, la purgation est — ce τὸ ἰατρικὸν, τὸ καθαρτικὸν δὲν εἶναι σφοδρόν. un peintre a un pinceau — ξωγραφίζει γλυκά. un air — εὔκρατος ἀὴρ, γλυκύς. un — zephyre γλυκεῖα αὔρα une pluie — ce ἥσυχος βροχή. mener une vie — ce διάγω ἥσυχον βίον, ἀτάραχον. § πρᾶος, ἥμερος, προσηνής. un — chatiment μετρία ποινή. raillerie — ce εὐφυὴς, ἐπιτήδειος χλευασμός. un style — ὁμαλὸν ὕφος. une vue — ce θέα τερπνή. billet — x ἐρωτικὸν δελτάριον, κ. ραβασάκι. — ces paroles γλυκεῖς λόγοι, χαριεντισμοί, φιλοφροσύναι. § τερπνὸς, χαρίεις, ἡδὺς § (ἐπὶ μετάλλων), εὐήλατος, μαλακός. § ἐπίρ. tout — ἥσυχα. tout — s'il vous plait ἥσυχα ἂν ὁρίζῃς· παρ. il a avalé cela — comme lait τὸ κατέπιε ἥσυχα, (ἀντὶ τοῦ) τὸ ὑπέφερε. filer — φέρομαι μὲ ὑποταγήν, μὲ ὑπόκλισιν πρός τινα, ὑπομένω ὕβριν τινὰ. entre — et hagard γλυκὰ καὶ ξυνά.
Douzain, ἀρ. νόμισμα μικρὸν, ἄξιον δώδεκα δηναρίων.
Douzaine, Ϛ. δωδεκὰς. un peintre, un poète à la — κοινὸς ποιητὴς, ζωγράφος, εἷς ἐκ τῶν πολλῶν. il ne s' en trouve pas à la —, il n'y en a pas treize à la — δὲν εἶναι κοινὸς, πρόστυχος.
Douze, δώδεκα. nous avons aujourd hui le — du mois ἔχομεν δωδεκάτην ἢ δώδεκα σήμερον. Louis, Charles — Λουδοβίκος, Κάρολος ὁ δωδέκατος. un livre in — βιβλίον εἰς δωδέκατον.
Douzième, ἐπ. δωδέκατος, καὶ οὐσ. il est pour un — dans cette affaire ἔχει τὸ δωδέκατον μέρος. une — ème, μουσ. δωδεκάτων.
Douzièmement, ἐπίρ. δωδεκάτον.
Douzil, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ ταὐτὸν τῷ robinet, ἡ fausset d' un tonneau.
Doxologie, Ϛ. δοξολογία.
Doyen, ἀρ. ἀρχ ἄχρ. ὁ δεκανὸς. —d' âge πρεσβύτερος. — d' ancienneté ὁ ἀρχαιότερος. — de la faculté σχολάρχης (τοῦ πανεπιστημίου). —du sacré collége πρωτόβρονος τῆς Συνόδου.
Doyenné, ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ Doyen. § ἡ οἰκία τοῦ Doyen. § εἶδος ἀπίου.
Drabe, Ϛ. δράβη, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, οἱμὲν λέγοντες ὅτι εἶναι ταὐτὸν τῷ lobélie brulante, οἱ δὲ τῷ passerage, καὶ ἄλλοι ἄλλως.
Drachme, Ϛ. δραχμή.
Dracocephale, Ϛ. ἡ moldavie, δρακοκέφαλον ἡ Μολδαυϊκὸν, γένος φυτῶν λαχανοειδῶν.
Dracœne, Ϛ. δράκαινα, γένος φυτῶν ἑρμαφροδίτων.
Draconcule, ἀρ. δρακοντίσκος, σκώληξ τριχοειδὴς φυόμενος ὑπὸ τὸ ὅρμα· λέγεται ἄλλως dracea crinon.
Draconite, ἡ pierre de dracon, Ϛ. δρακόντειος λίθος, οὐσία λιθώδης νομιζομένη ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸν κεφαλὴν τῶν ὄφεων.
Draconte, Ϛ. δρακόντιον, γένος φυτῶν τυφοειδῶν.
Dracontique, ἐπ. ἄχρ mois — ὁ draconitique. μὴν δρακόντειος.
Dracophylle, ἀρ. δρακόφυλλον, γένος φυτῶν.
Dragan, ἀρ. * ἀκρόπρυμνον τῆς τριήρεως.
Dragante, ἀρ. τραγάκανθα.
Drage, Ϛ. ἡδὴ ζυθοποιηθεῖς καρπός.
Dragée, Ϛ. τράγημα, σακχαρωτὸν, ἰταλ. confetto. § πυρὴν, κ. σκάγια μικρὰ χρήσιμα εἰς τὸ κυνήγιον τῶν μικρῶν πουλιῶν. le fusil écarte la — τὸ τουφέκι σκορπίζει τὰ σκάνια. καὶ χυδ. écarter la — πετοῦν τὰ σάλιά μου. § μικρὰ κυάμων, χόρτου, φακῆς, ῥιβιθίων κ. τ. λ. χρήσιμον εἰς τροφὴν ἵππων. § — ées de tivoli τεθούριοι σφαῖραι, ἤτοι λιθώδεις τινὲς σφαῖραι

ὑπόλευκοι, τιτανώδεις, ἀμυγδαλοειδεῖς, συγκείμεναι ἐξ ὁμοκέντρων στρωμάτων, εὐριτκόμεναι εἰς ῥεῦμα γειτνιάζον μὲ τὰ Τίβουρα τῆς Ρ'ώμης.

Dragéoir, ἀρ. σακχαρωτοθήκη, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔρεμον ἄλλοτε ἐπὶ τραπέζης τὰ τραγήματα § σῶτρον, ἢ διαφυὴ μεμηχανευμένη εἰς τὰ ἔξω ἢ εἰς τὰ ἔνδον τοῦ κύκλου διὰ νὰ ἑνώνῃ δύο ἐργαλεῖα μηχανῆς τινος, οἷον ὡρολογίου κτλ.

Dragéon, ἀρ. παραφυὰς, κ. γροθάρι

Dragéonner, οὐδ. ἐκβάλλω παραφυάδας.

Dragme, ἴδ. Drachme.

Dragoire, Ϛ. μάχαιρα τοῦ βυρσοδέψου.

Dragon, ἀρ. δράκων. cette femme est un vrai — ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ἀληθὴς ὄφις· καὶ ἐπὶ τῶν παιδίων, c' est un vrai — εἶναι ὡς ἂν τὸ φίδι αὐτὸ τὸ παιδί —de vertu δρακόντειος ἀρετή, ἐπὶ τῆς αὐστηρᾶς καὶ θηριώδους ἀρετῆς. le — infernal ὁ δαίμων. § ἀσπράδι (τοῦ ὀφθαλμοῦ) § —s τάγμα τι στρατιωτῶν πολεμούντων πότε πεζῇ καὶ πότε ἐφ' ἵππου. § δράκων, ἀστερισμὸς τοῦ ἀρκτικοῦ ἡμισφαιρίου § — ἡ dragonneaux κηλὶς τοῦ ἀδάμαντος § δράκων, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ εἴδους τῆς σαύρας. § — d'eau τυφὼν, σίφων, κ. σίφουνας. § δάκρυον δένδρου τινὸς ἰνδικοῦ.

Dragonnade, Ϛ. ἱστορ. ἐκστρατεῖαι συγκείμεναι ἐκ δραγόνων κατὰ τῶν μετερρυθμημένων, ἐπὶ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'.

Dragonnaires, ἀρ. πλ. δρακοντοφόροι, στρατιῶται τινες τῶν Ῥωμαίων.

Dragonne, Ϛ. δράκαινα, γένος ἑρπετῶν ὅμοιον μὲ σαύρας. § κόσμημα χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν τῆς λαβίδος τοῦ ξίφους.

Dragonneau, ἀρ. δρακόντιον, γένος σκωλήκων μιτοειδῶν διαιτωμένων εἰς τὰ λιμνάζοντα ὕδατα, καὶ τὰς λίμνας· § δρακόντιον, ὄνομα ἰχθύος τινὸς ἐκ τοῦ γένους τῆς πορφύρας § ὡσαύτως καὶ ὄνομα ἰχθύος ἐκ τοῦ γένους τῶν καλλιωνύμων.

Dragonner (se), αὐτοπ. ἀχρ. βασανίζομαι.

Dragonnier, ἀρ. δρακόντιον, γένος φυτῶν ἔχον μίαν μόνην κοτυληδόνα, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀσπαραγοειδῶν.

Dragonniste, ἴδ. draconite.

Dragon-volant, ἀρ. ὑποπτέρος δράκων, εἶδος κανονίου ἀχρήστου τὴν σήμερον.

Drague, Ϛ. *βυσσοκόρον, πτυάριον χρήσιμον εἰς καθαρισμὸν φρεάτων καὶ ποταμῶν. § ναυτ. *ἀγκυρομάστης, χονδρὸς κάλως χρήσιμος εἰς ἀναζήτησιν ἀγκύρας εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. — de canon συνεχὺς, χονδρὸς κάλως χρήσιμος εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζῃ τὸ κανόνιον ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ νὰ ὀπισθοδρομῇ. — d' aviron τριὰς κωπίων. § εἶδος δικτύου πρὸς ἄγρευσιν ἰχθύων. § ἐκπίεσμα (κριθῆς ἢ ἄλλου τοιούτου καρποῦ, μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου).

Draguer, ἐν. καθαρίζω τὸν ποταμὸν ἢ το φρέαρ διὰ τοῦ πτυαρίου τοῦ λεγομένου Drague.

Dragueur, ἀρ. ἁλιὰς, πλοιάριον χρήσιμον εἰς τὴν ἁλίευσιν τῶν ἀρύων, μουρούνας. κτλ.

Draine, Ϛ. μεγάλη κίχλα (grive).

Drainette, Drivonette, Deuillette, Ϛ. κύρτος, εἶδος δικτύου πρὸς ἄγραν διαφόρων στρογγύλων ἰχθύων.

Dramatique, ἐπ. δραματικός. § οὐσ. τὸ δραματικόν

Dramatiste, ἀρ. δραματοποιός.

Dramaturge, ἀρ. δραματουργός.

Drame, ἀρ. δρᾶμα.

Dranet, ἴδ. Colleret.

Drap, ἀρ. (δὲν προφ. τὸ p) ἐριουργὲς, ἐριοῦχον, κ. τζώχα. παροιμ. un homme peut tailler en plein — ἔχει ὅλους τοὺς πόρους, ὅλα τὰ μέσα. la lisière est pire que le — οἱ κάτοικοι τῶν ἄκρων ἐπαρχίας τινὸς εἶναι χείρους παρὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας κατοίκους. au bout de l' aune fault le — πᾶν πρᾶγμα ἔχει τὸ πέρας του. il veut avoir le — et l' argent καὶ τὸν σκύλον χορτάτον, καὶ τὸ βόδι ἀκέραιον. — de pied τζώχα διὰ ὑποπόδιον. — mortuaire ἐπιθανάτιον κάλυμμα. § σινδὼν, κ. σενδόνι (διὰ τὸν ὕπνον)· παροιμ. être dans de beaux —s, se mettre dans de beaux —s εὑρίσκομαι εἰς πράγματα, εἰς ἀμηχανίαν. mettre quelqu' un en de beaux —s blanes τὸν στολίζω, ἤτοι λέγω κατ' αὐτοῦ πολλὰ κακά § — de curée θηρευτικὴ σύνθη, τὸ σινδόνι ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδεται τὸ ἐλώριον (curée). — d'argent δύο ὄστρακα, ἐξ ὧν τὸ ἓν εἶναι ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων. — de soie γεωγράφος κῶνος. — d' or ἰνδικὸν ὄστρακον. — marin ἐπιδερμὶς περικαλύπτουσα τὰ πλειότερα ὄστρακα. — mortuaire ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους ἐλαίας.

Drapade, Ϛ εἶδος σάγου (σαγιάκι) κατασκευαζομένου εἰς τὴν πόλιν Sommières.

Drapanaldie, Ϛ. γένος φυτῶν.

Drapant, ἐπ. εὔχ. μόνον Drapiers —s οἱ ἐριουργοὶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν marchands drapiers.

Drapant, ἀρ. τετράγωνος σανὶς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐραπλοῦνται τὰ φύλλα τοῦ χάρτου, ἅμα σκωθῶσιν ἀπὸ τοὺς πίλους (feutres).

Drapeau, ἀρ. λακὶς, κ. κουρέλι, ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται ὁ χάρτης. § φασκίον, κ. φάσκια (διὰ τὰ παιδία. § σημαία. se ranger sous les —x de quelqu'un τίθεμαι ὑπὸ τὴν σημαίαν τινὸς, ἐναγκαλίζομαι τὸ μέρος του. § —x κρότος τυμπάνου γινόμενος ὅταν ἓν στρατιωτικὸν σύνταγμα λαμβάνῃ τὰς σημαίας του. § ὑπερσάρκωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ. § *χρυσόμαστρον, πανίον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ βιβλιοδέται σκουπίζουσι τὸν ἐπὶ τοῦ ὀστίματος τῶν βιβλίων τιθέμενον χρυσόν.

Drapelet, ἀρ. ἀχρ. μικρὰ σημαία.

Drapelière, Ϛ. ἀχρ. ῥακιολόγος, γυνὴ συλλέγουσα ῥάκια.

Draper, ἐν. περικαλύπτω μὲ ὀθόνην, κυρίως τὴν ἅμαξαν διὰ τὸ πένθος. § καταλέγω, κακολογῶ. § ἀμφιάζω, κυρίως, τὰς εἰκόνας ἢ τὰ ἀγάλματα § drapé, ée, μετ. bas. —és κάλτιοι ὁμοιοῦρεῖς, ὅμοιοι μὲ ὕφασμα § βοτ. ἐριοειδὴς, ἐπὶ φύλλων καὶ καυλῶν διαφόρων φυτῶν.

Draperie, Ϛ. *ἐριουχοστάσιον, ἐργοστάσιον ὅπου κατασκευάζονται τσῶχαι. § ἐριουχοπωλία. § ἱματισμὸς (τῶν εἰκόνων, ζωγραφιῶν κτλ.)

Drapet, ἀρ. φυτὸν ἔχον καυλοὺς μιτοειδεῖς φυόμενον εἰς τὴν Μαγελλανίαν.

Drapier, ἀρ. εὔχρ. marchand — ἐριουχοπώλης. ἴδ. Drapant.

Drapier, ἢ garde-boutique, ἴδ. martin-pêcheur.

Drapière, Ϛ. παχεῖα καρφὶς χρήσιμος εἰς τὸ νὰ κλείῃ τὰ σφαιρώματα τῶν ἐριουχοπώλων.

Drassé, Ϛ. γένος ἀραχνίων.

Drastique, ἐπ. δραστικὸς, ἐπὶ ὀξέων καθαρτικῶν.

Drave, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σταυροφόρων.

Drayer, ἐν. ἀποξύω ἀπὸ τὸ δέρμα τοῦ ζώου ὅ,τι μέρος κρέατος ἔμεινεν ἐπάνω.

Drayoire, Ϛ. ξυστὴρ, μάχαιρα δι' ἧς ἀποξύουσι τὰ δέρματα.

Drayures, Ϛ. πλ. ἀποξύσματα (τῶν δερμάτων).

Drège, Ϛ. στέμφυλον (κριθῆς μένον μετὰ τὴν ζυθοποιΐαν.)

Drèche, Ϛ. εἶδος δικτύου (ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ).

Drèger, ἐν. χωρίζω τον σπόρον τοῦ λίνου ἀπὸ τὸν καυλόν.

Drelin, ἀρ. ἦχος πεποιημένος τοῦ κουδουνίσου.

Drepane, Ϛ. δρέπανον, γένος φυτῶν.

Dresse, Ϛ. τεμάχιον δέρματος τιθέμενον μεταξὺ τῶν δύο κατττμάτων διὰ νὰ κρατήσωσι ἴσα τὸ σανδάλιον.

Dresser, ἐν. ὀρθῶ, κ. σηκάνω. § se —, αὐτοπ. αἴρομαι, ἐπαίρομαι, ἀνορθοῦμαι, ἀνυψοῦμαι. —ez-vous στάσου ἴσια. —des statues, des autels ὑψῶ, ἀνεγείρω εἰκόνας, βωμούς. —un lit, une tente πήγνυω, ἵ-

στημι, κ. στήνω τὴν σκηνὴν τὴν κλίνην. —une planche, une règle, une allée ὁμαλύνω, ἰσάζω σανίδα, κανόνα, δρόμον. —un chemin λιθοστρῶ τὸν δρόμον. —d' alignement, — une pierre εὐθύνω, ἀπισῶ, ἰσάζω. (ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν). —le lit στρόνω τὸ στρῶμα, κ. κάμνω τὸ κρεββάτι. —un mouchoir de cou, des rabats σιδερόνω λαιμοδέτην, περίαπτα τῶν ὑποκαμίσων κτλ. — un buffet διακοσμῶ, συσκευάζω, κ. συγυριζω τράπεζαν. — le potage, du fruit παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τὸν ζωμὸν ἢ τοὺς καρπούς. — une batterie de canons συγκροτῶ κανονοστοιχίαν· καὶ μεταφ. —une batterie παρασκευάζομαι κατά τινος. —un piège στήνω ἔνεδραν· καὶ μεταφ. ἐπιβουλεύω κατά τινος —le plan d' un ouvrage, —la minute d' un acte συντάττω τὸ σχέδιον τοῦ συγγράμματος, σχεδιάζω πρᾶξιν.—un contrat, un mémoire συντάττω, γράφω συμβόλαιον, ὑπόμνημα. § εὐθύνω, διευθύνω. il —a sa marche du côté διεύθυνε τὸν δρόμον του πρός. § ἀσκῶ, γυμνάζω.— un écolier à la vertu, à la piété παιδεύω, ἐκπαιδεύω τὸν μαθητὴν πρὸς ἀρετὴν, πρὸς εὐσέβειαν.—un soldat γυμνάζω τὸν στρατιώτην ils —aient la jeunesse Athénienne à discuter ἐδίδασκον τοὺς νέους τῶν Ἀθηναίων νὰ διαλέγωνται.—un cheval ἀσκῶ τὸν ἵππον, τὸν γυμνάζω § οὐδ les cheveux lui —èrent à la tête ὀρθαὶ ἔστησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του, κ. σηκώθησαν τὰ μαλλιά του. ce récit fait —les cheveux à la tête ἡ διήγησις αὕτη ὀρθοῖ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, φέρει φρίκην. § —é, ée, μετ. βοτ. tige —ée ὀρθὸς καυλὸς φυτοῦ. feuille —ée φύλλον ὀρθόν.

Dresseur, ἀρ. εὐθυντὴρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἰσάζουσι τοὺς ὀδόντας τῆς λαμάρας.

Dressoir, ἀρ. πινακοθήκη (εἰς τὸ μαγειρεῖον, ὅπου τίθενται τὰ πιάτα διὰ νὰ στεγνώσι).

Driade, Ϛ. δρυὰς, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοειδῶν.

Driandre, Ϛ. δρύανδρον, γένος δένδρων τιθυμαλλοειδῶν τῆς Ἱσπανίας καὶ Κίνας.

Driff, ἀρ. ἡ Pierre de Rutler, χημικὸν σκεύασμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπέδοσαν θαυμασίας ἀρετὰς, καὶ πρὸ πάντων ἐθεωρεῖτο ὡς ἀντίδοτον κατὰ τοῦ δηλητηρίου.

Drile, ἀρ. δρῖλος, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν κολεοπτέρων. εὑρίσκεται εἰς τὰ φύλλα ἀνθέων ἢ δένδρων.

Drill, ἀρ. σπερμολόγος, ἐργαλεῖον δι' οὗ ῥίπτεται ὁ σπόρος εἰς τὴν γῆν.

Drille, Ϛ. ῥάκος, κ. κουρέλι, χρήσιμον εἰς χαρτοποιΐαν.

Drille, ἀρ. ἐν χρ. χυδ. c'est un bon — καλὸς ἄνθρωπος. c'est un vieux — καλὸς γέρων.

Driller, οὐδ. ἄχρ. φεύγω, περιπατῶ ταχέως.

Drilleux, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. ῥακενδύτης κ. κουρελιάρης.

Drillier, ἀρ. * ῥακοσυλλέκτης, ὁ συλλέγων κουρέλια.

Drimie, Ϛ * δρίμιον, γένος φυτῶν εὐρισκόμενον εἰς τὸ Ἐὐελπι ἀκρωτήριον.

Drimis, ἀρ. * δρυμὶς, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Drimophylle, Ϛ. δρυμόφυλλον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Drisse, Ϛ. κερουλκὸς κάλως, κεροιαξ, σχοινίον δι' οὗ ἀναβιβάζεται ἡ κεραία.

Drogman, ἀρ. δραγουμάνος, διερμηνευτής.

Drogue, Ϛ. ἄρωμα, ἢ φάρμακον. παρ. il fait bien valoir sa — πωλεῖ καλὰ ταῖς πραγματείαις του. § περιφρονητικὴ λέξις διὰ πᾶν πρᾶγμα εὐτελοῦς ἀξίας.

Droguer, ἐν. φαρμακεύω, ἰδίως ἰατρικά.

Droguerie, Ϛ. φαρμακοπωλεῖα.

Droguet, ἀρ. εἶδος ὑράσματος ἐξ ἐρίου καὶ λίνου.

Droguier, ἀρ. φαρμακῶν, ἄθροισμα δειγμάτων διαφόρων φαρμάκων, εὑρισκομένων εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ κιβώτιον ὅπου ὑπάρχουσι διάφορα φάρμακα.

Droguiste, ἀρ. φαρμακοπώλης.

Droit, te, ἐπ εὐθὺς. ligne — te εὐθεῖα γραμμὴ. angle — εὐθεῖα γωνία. § ὀρθος, κ. ἴσιος. se tenir — στέκομαι ἴσιος. § ὀρθὸς, κ. στὸ ποδάρι. se tenir — sur ses pieds ἵσταμαι ὀρθὸς εἰς τοὺς πόδας μου. demeurer — sur son séant ἀνακάθημαι, κ. καθῆναι ἀνακούρκουδα. § δεξιός· marche la —te ἐπὶ δεξιὰ, πρόσταγμα στρατιωτικόν. donner la —te à quelqu' un δίδω τὰ δεξιὰ εἴς τινα prendre la —te λαμβάνω τὰ δεξιά. παρ. il est le bras — d'un tel εἶναι ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ δεῖνα. § à —te, ἐπίρ. πρὸς δεξιὰ, ἐκ δεξιῶν. à —te et à gauche ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων. § εὐθὺς, δίκαιος, κ. ἴσιος (ἄνθρωπος). un homme a l'esprit — ἔχει ὀρθὸν νοῦν. § —s, σύσ. πλ. ἀνατ. οἱ εὐθεῖς μῦες (τοῦ ὀφθαλμοῦ, τοῦ ὑπογαστρίου κτλ.).

Droit, ἐπίῤ. εὐθὺ, κατ' εὐθείαν, κ. ἴσια. § δικαίως. vous avez jugé — ἔκρινας ὀρθῶς.

Droit, ἀρ. τὸ δίκαιον. faire —à chacun ἀπονέμω τὸ δίκαιον εἰς ἕκαστον. § νόμος, τὸ δίκαιον, ἢ τὸ σύνολον τῶν νόμων. — des gens ἐθνικὸν δίκαιον. — civil ἀστυκὸν δίκαιον.— écrit γραπτὸς νόμος. — non écrit ἄγραφος νόμος. une chose est de — étroit τοῦτο εἶναι στενὸν δίκαιον. § τὸ δίκαιον, τὰ νομικά. étudier le — σπουδάζω τὰ νομικά. § δικαίωμα. de — διαιωματικῶς. § ἐξουσία. — de vie et de mort ἐξουσία, δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου de plein — ἐν πλήρει ἐξουσίᾳ. de quel — ἐν τίνι ἐξουσίᾳ. § τέλος, δασμὸς, δικαίωμα. — d' avis μήνυτρα, ἢ συμβουλὴ, (ἀνταμοιβὴ διά τινα δοθεῖσαν συμβουλήν). § à bon — ἐπίῤ. δικαίως c'est à bon — qu' il se plaint d'un tel δικαίως παραπονεῖται κατ' αὐτοῦ. à tort ou à — ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς, δικαιως ἢ ἀδίκως.

Droitement, ἐπίῤ. εὐθέως, δικαίως. § ὀρθῶς.

Droitier, ière, ἐπ. δεξιόχειρ, ἀντίκειται τῷ ἀριστερόχειρ.

Droiture, Ϛ. εὐθύτης, δικαιοσύνη. § en — ἐπίῤ. κατ' εὐθείαν, ἀπ' εὐθείας.

Droiturier, ἀρ. ἄχρ. ἀρχ. δίκαιος, ὀρθὸς, δίκαιος.

Drôlatique, ἐπ. ἄχρ. ἀστεῖος, χαρίεις.

Drôle, ἐπ. ἀστεῖος, νόστιμος. voilà qui est — ἰδοὺ τὸ ἀστεῖον. un — de corps γελοῖος ἄνθρωπος. § γόης, ἀπατεὼν, πανοῦργος.

Drôlement, ἐπίῤ. ἀστείως, κ. νόστιμα.

Drôlerie, Ϛ. ἀστειότης, κομψότης, κ. διαβολιά.

Drôlesse, Ϛ. γυνὴ ἐκδεδιητημένης, κακῆς διαγωγῆς.

Dromadaire, ἀρ. δρομὰς, ἐπὶ καμήλου.

Drome, Ϛ. * ὑπόστυρον, τὸ χονδρότερον ξύλον, εἰς τὰ μεγάλα οἰκοδομήματα τὸ ὑποστηρίζον τὸ στέγαστρον

Dromie, Ϛ. σχοινίον συνέχον τὸν σταμνοστῆρα μὲ τὰ δίκτυα.

Dromie, Ϛ * δρόμιον, γένος ἑστρακοδέρμων δεκαπόδων.

Drongo, ἀρ. γένος πτηνῶν δρυμωδῶν.

Dronte, Ϛ. * δρόντα, πτηνὸν εὑρεθὲν εἰς τὴν Γαλλικὴν νῆσον καὶ εἰς τὴν Βουρβωνείαν νῆσον.

Dropax, ἀρ. δρώπαξ, ἔμπλαστρον ἐκ πίσσης καὶ ἐλαίου.

Drosera, Ϛ. δροσερὰ, μικρὰ φυτὰ, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα εἶναι διαφανῆ καὶ φαίνονται κεκαλυμμένα ἀπὸ δρόσον.

Drosèracées, Ϛ. πλ. δροσερὰ φυτὰ ἢ δροσερόρυζα, σύστημα φυτῶν.

Drosse, Ϛ. σχοινία, διὰ τῶν ἐπάνω προσεγγίζεται ἢ ἀπομακρύνεται τὸ κανόνιον εἰς τὴν ὀπήν. (sabord).

Drosseur, ἢ Drousseur, ἀρ. τεχνίτης ὅστις περνᾷ τὰ ἱμάντια (τσώχας) ἀπὸ τὸ λάδι καὶ τὰ ἐργάζεται εἰς τὴν μεγάλην λαμπάδα.

Drouille, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. δημοδοσία

Drouillet, ἀρ. δίκτυον μικρὸν χρήσιμον εἰς τὴν ἁλιείαν μικρῶν ἰχθύων.

Drouillette, Ϟ. τὸ. **Drainette.**

Drouine, Ϟ. εἶδος πήρας δερματίνης, ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ χαλκεῖς φερουσι τὰ ἐργαλεῖα των καὶ τὰς μικρὰς ἐργασίας.

Drouineur, ἀρ. χαλκεὺς, κ. χαλκωματᾶς.

Droussage, ἀρ. ταλασιουργία, ταλασία, ἡ ἐργασία τῶν ἐρίων.

Drousser, ἐν. ταλασιουργῶ, ἐργάζομαι τὸ ἔριον, βουτῶν αὐτὸ εἰς τὸ ἔλαιον καὶ διὰ τῆς ξάνσεως.

Droussette, Ϟ. μέγα ξάνιον, κ. λανάρα, χρήσιμος εἰς τὴν ταλασιουργίαν.

Dru, ue, ἐπ. σωματώδης, παχὺς, ἐπὶ πτηνῶν δυναμένων νὰ ἀρήσωσι τὴν φωλεάν των. § χαίρεις, ζωηρὸς, ὀξύς. § πυκνόσπορος, ἐπὶ σιτηρῶν καρπῶν ἐσπαρμένων πυκνά. § pluie — ue et menue ψιλὴ καὶ πυκνὴ βροχή. § — et menu ἐπίρ. ὑμπεπυκνωμένως, πυκνὰ πυκνά.

Druide, ἀρ. δρυΐδης, ἱερεὺς τῶν Κιλτῶν.

Druidesse, Ϟ. γυνὴ τῶν δρυϊδῶν.

Druidique, ἐπ. ὁ τῶν δρυϊδων.

Druidiser, ἡ | οὐδ. ἀρχ. ὁμιλῶ ὡς
Druider, | δρυΐδης, ὡς ἄνθρωπος ἔμπειρος.

Druidisme, ἀρ. * δρυϊδισμὸς, σύστημα καὶ δόγματα τῶν δρυϊδων.

Drupacé, ée, ἐπ. ἄχρ. καρπὸς τοῦ ὁποίου ὁ πυρὴν εἶναι περικεκαλυμμένος μὲ κρεατώδη τινὰ βολβόν.

Drupatre, ἀρ. * δρύπατρον, μέγα δένδρον φυόμενον εἰς τὰ ὄρη τῆς Κοχινχίνης.

Drupe ἡ **Droupe**, ἀρ. περικάρπιον (κρεατῶδες ἢ σκληρὸν περιέχον ἕνα μόνον πυρῆνα, ὡς τὸ τῶν κεράσων, δαμασκηνῶν κτλ).

Drupéole, Ϟ περικαρπίδιον.

Druse, Ϟ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σκιαδοφόρων.

Druse, ἢ **Drouse**, Ϟ. κοίλωμα (ὀρυκτοῦ ἢ φλεβὸς μεταλλικῆς, περικεκαλυμμένον μὲ κρυσταλλώσεις).

Dryades, Ϟ πλ. δρυάδες.

Dryandre, ἀρ. * δρύανδρον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλάνδας.

Dryas, ἀρ. * δρύας, γένος φυτῶν ῥοδοειδῶν.

Dryin, ἀρ. ἀμμοδύτης, εἶδος ἐχίδνης.

Dryine, Ϟ. δρυΐς, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Dryite, Ϟ. * δρυΐτης, ξύλα δρυὸς ἀπολελιθωμένα.

Drymeja, Ϟ. τὸ. **Laiche.**

Drymmirrhizées, Ϟ. πλ. * δριμύῤῥιζα, σύστημα φυτῶν.

Drymophile, Ϟ. δρυμόφιλον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλάνδας.

Dryobalanops, ἀρ. δρυοβάλανος, δένδρον τοῦ Κιτλὰν, τοῦ ὁποίου ὁ φλοιὸς εἶναι τὸ γνωστὸν κινάμωμον (κανέλα).

Dryops, ἀρ. δρύοψ, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Drypète, ἀρ. δρυπετὲς, γένος φυτῶν.

Drypis, ἀρ. δρυπὶς, φυτόν.

Drypte, Ϟ. δρύπτης, γένος ἐντόμων.

Du, γεν. ἢ ἀφαιρ. τοῦ ἄρσεν. ἄρθρου le.

Dû, ἀρ. τὸ ὄφλημα, τὸ ὀφειλόμενον. § χρέος. pour le — de ma conscience κατ' ὀφειλὴν τῆς συνειδήσεώς μου.

Dualisme, ἀρ. ἡ **Dithéïsme.** δυϊσμὸς ἢ διθεΐα, δόγμα πρεσβεῦον δύο ἀρχὰς τοῦ παντὸς, ἐξ ὧν ἡ μία εἶναι ἡ τοῦ καλοῦ, καὶ ἡ ἄλλη τοῦ κακοῦ.

Duan, ἀρ. ποίημα τῶν ἀρχαίων βάρδων.

Dub, ἀο. εἶδος σαύρας Ἀφρικανῆς

Dubitateur, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἀμφίβολος.

Dubitatif, ive, ἐπ. ἀπορηματικός. particule —ive ἀπορηματικὸν μόριον.

Dubitation, Ϟ. ἀμφιβολία, ἀπορία, σχῆμα ῥητορικῆς.

Dubitativement, ἐπίῤ. ἀπορηματικῶς.

Duboisie, Ϟ. Θάμνος τῆς νέας Ὁλλάνδας.

Duc, ἀρ. δούξ. § εἶδος νυκτερίδος.

Ducal, le, ἐπ. δουκικὸς, δούκειος.

Ducat, ἀρ. δούκειον, κ. δουκάτον, νόμισμα

Ducatelle, Ϟ. νόμισμα Ἀλεξανδρινόν.

Ducaton, ἀρ. ἡμιδούκειον.

Duc-de-thol, ἀρ. εἶδος λειρίου (λαλέ).

Duc-du, ἀρ. τὸ. **jaquier.**

Ducénaire, ἀρ. διακοσίαρχος.

Duchal, ἀρ. οἰνόπνευμα Περσικόν.

Duché, ἀρ. δουκάτον.

Duchesnée, Ϟ. φυτὸν Ἰνδικόν.

Duchesse, Ϟ. δούκισσα § εἶδος τριχόδοντος (chetodon).

Ducquet, ἀρ. χυδ. γλαύξ.

Ductile, ἐπ. ἐλατὸς, εὐήλατος, (ἐπὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δυναμένου νὰ πλατυνθῇ διὰ τῆς σφύρας).

Ductilité, Ϟ. τὸ ἐλατόν.

Duègne, Ϟ. ἡ ἀκόλουθος, ἡ Θαλαμηπόλος.

Duel, ἀρ. μονομαχία. § τὸ δυϊκόν.

Duelliste, ἀρ. μονομάχος.

Dufourée, Ϟ. * διφώριον, ὑδροχαρὲς φυτὸν τῆς Γαλλικῆς νήσου.

Dufre, Ϟ. ὄστρακον τῆς ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.

Dugong, ἀρ. γένος μαστοφόρων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀμφιβίων.

Dugortie, Ϟ. γένος φυτῶν.

Duire, οὐδ. ἄχρ. ἀρχ. ἀνήκω, ἁρμόζω, ἀρίσκω,

Duit, ἀρ. λιθόκτιστον ἰχθυοτροφεῖον.

Duite, Ϟ. βολὴ κερκίδος, ὅταν νῆμα ῥίπτεται διὰ τῆς κερκίδος ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος.

Duiter, ἐν. ἄχρ. ἀρχ. πράττω. ἀνήκω.

Dulcamara, Ϟ. στρύχνος ὁ γλυκύπικρος. τὸ. **Douce amère.**

Dulcificatif, ive, ἐπ. γλυκαντικός.

Dulcification, Ϟ. γλύκανσις.

Dulcifier, ἐν. γλυκαίνω.

Dulcinée, Ϟ. Δελκινέα, ἡ κατὰ φαντασίαν ἐρωμένη τοῦ Δονκισότου

Dulcinistes, ἀρ. πλ. Δελκινισταὶ, αἱρετικοὶ τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος.

Dulichion, ἀρ. * δουλίχιον, γένος φυτῶν.

Dulie, Ϟ. ἐν χρ. le culte de dulie ἡ Θεοδουλεία, ἡ πρὸς τοὺς ἁγίους εὐλάβεια.

Dûment, ἐπίῤ. ἀνηκόντως, προσηκόντως.

Dumérilie, Ϟ. γένος φυτῶν.

Dumeteux, euse, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. λοχμώδης, ἀκανθώδης.

Dumontie, Ϟ. γένος φυτῶν.

Dumplers, ἡ **Dunkers**, ἀρ. πλ. αἱρετικοὶ χριστιανοὶ ἀρνούμενοι τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν.

Dunalma, ἀρ. δονανμὰς, τουρκ.

Dunar, ἀρ. ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν νηριτῶν.

Dune, Ϟ. Θιν,(ινὸς), ἀμμώδη ὑψώματα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

Dunette, Ϟ. τὸ ἀνώγαιον, ἐν ὑψηλότερου κατάστρωμα εἰς τὸ πλοῖον.

Dungares, Ϟ. πλ. βαμβακηρὰ τῆς Σουράτης.

Duo, ἀρ. διλογία, διρωνία, ἐπὶ μουσικῆς συγκειμένης ἐκ δύο προσώπων. — d'injures, — de complimens συναυλία ὕβρεων, φιλοφρονημάτων, ὅταν δύο ἄνθρωποι ὑβρίζωνται ἢ κάμνωσι φιλοφροσύνας.

Duobole, Ϟ. διώβολον.

Duodénal, le, ἐπ. δωδεκαδακτυλικός.

Duodenum, ἀρ. ἀνατ. δωδεκαδάκτυλον, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λεπτῶν ἐντέρων.

Duodi, ἀρ. δευτέρα τῆς δεκάδος, κατὰ τὸ ἡμερολόγιον ἐπὶ δημοκρατίας.

Duodrame, ἀρ. διλογία, μέρος τοῦ δράματος, ὅπου ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα διαλεγόμενα.

Dupe, Ϟ. ἀπατηθείς. un prince — de ses passions ἡγεμὼν παιγνιον τῶν παθῶν του. un homme a été la — d'une affaire, d'un marché ἠπατήθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ἀγοράν. § εἶδος παιγνιοχάρτου.

Duper, ἐν. ἀπατῶ.

Duperie, Ϟ. ἀπάτη.

Dupeur, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἀπατεών.

Duplicata, ἀρ. ἀπόγραφον, τὸ διπλοῦν (γράμματος, διπλώματος, ἐξοριστικοῦ κτλ).

Duplicatif, ive, ἐπ. διπλασιαστικός.
Duplication, S. διπλασιασμός.
Duplicature, S. ἀνατ. la — du péritoine, de l'épiploon ἡ ἀναδίπλωσις, ἡ συστροφὴ τοῦ περιτοναίου, τοῦ ἐπιπλόου.
Duplicidentata, S. * διπλόδοντα, γένος τῶν μαστεροφόρων.
Duplicité, S. ὀυότης. μεταφ. διπρόσωπία.
Duplipennes, ἀρ. πλ. διπλόπτερα, σύστημα ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Duplique, S. ἐπανταπόκρισις.
Dupliquer, οὐδ. ἐπανταποκρίνομαι.
Dur, re, ἐπ. σκληρός. coucher sur la —e χαμαικοιτῶ, κ. πλαγιάζω κατὰ γῆς. un homme a l'oreille —re, il est — d oreille ἔχει βαρεῖαν ἀκοήν, κ. βαρυκωφίζει. § τραχὺς, σκληρός. καὶ μεταφ. ἀπηνής, σκληρός. paroles —res, manières —res λόγοι, τρόποι τραχεῖς. cela est bien — εἶναι δεινόν. mener une vie tout —e σκληραγωγοῦμαι. un climat — κλίμα βαρύ. — à émouvoir δυσκίνητος. — à digérer δύσπεπτος. du vin — οἶνος ὁριμύς. une voix —re φωνὴ τραχεῖα. des vers sont —s, un style est — οἱ στίχοι, τὸ ὕφος εἶναι τραχύ. le temps est — ὁ καιρὸς εἶναι δύσκολος (δύσκολως ζῇ τις). une tête —re βαρυκέφαλος. un homme est — à la desserre ἔχει χέρι σφιγκτὸν, εἶναι φιλάργυρος. § τραχὺς, βαρὺς, βεβιασμένος, ἐπὶ ζωγρ. χαρακτῆρος, οἰκοδομῆς καὶ ἄλλων τεχνῶν. § ὐσ. τὸ σκληρὸν. § ἐπίρ. βαρέως. il entend — βαρυκοεῖ.
Durable, ἐπ διαρκὴς, χρόνιος, μόνιμος.
Duracine, S. ροδάκινον.
Durant, πρόθ. κατὰ, (τίθεται μετὰ αἰτιατ καὶ σημαίνει χρόνον), ἐν καιρῷ.— le concile κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ διαρκούσης τῆς συνόδου. — cette violente crise διαρκούσης τῆς βιαίας ἐκείνης κρίσεως. sa vie — ἐπὶ ζωῆς του.
Durante, S. γένος φυτῶν Σαμνωδῶν.
Dur-bec, ἀρ. σκληρόῤῥυγχα, γένος πτηνῶν ὀρυμωδῶν.
Durcir, ἐν. σκληρύνω. § οὐδ. σκληρύνομαι. καὶ αὐτοπ. se — ἀποσκληρύνομαι.
Durcissement, ἀρ. σκλήρυνσις.
Durdo, ἀρ. ἰδ. Sciène.
Durée, S. διάρκεια.
Durelin, ἀρ. χυδ. ἐρυθρὰ ὄρυς.
Durement, ἐπίρ. σκληρῶς, τραχέως, ὀπτομώς.
Dure-mère, S. ἐπικρανὶς, ὑμὴν περικαλύπτων τὸν ἐγκέφαλον.
Durer, οὐδ. διαρκῶ, κ. βαστῶ les poires ne —ent pas beaucoup τὰ ἀπίδια δὲν διαμένουσι πολὺ, κ. δὲν βαστοῦσι.
Duret, ἀρ. εἶδος σφενδάμνου (érable).
Duret, tte, ἐπ. ὑπόσκληρος.
Dureté, S. σκληρότης. — de ventre δυσκοιλιότης. — d'oreille βαρηκοΐα, τραχύτης. § —s τύλοι § στύψις. § τὸ ἀπότομον (ἐπὶ καλῶν τεχνῶν). § — d'une voix ἡ βαρύτης τῆς φωνῆς. § ἀγροικία, τραχύτης χαρακτῆρος. la — d'une loi ἡ αὐστηρότης τοῦ νόμου. § —s, πλ ἐν χρ. on lui a dit beaucoup de —s τοῦ εἶπον πολλὰ σκληρὰ, πολλὰ κακά.
Durillon, ἀρ. τύλος.
Durion des indes, ἀρ. Ἰνδικὴ μηλέα, δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Durione, S. Ἰνδικὸν μῆλον.
Durissus, ἀρ. ὄνομα κροτάλου.
Duriuscule, ἐπ. ὑπόσκληρος, ὑπότραχυς.
Durk ἢ Dirk, ἀρ. ξιφίδιον τῶν ὀρεινῶν Σκωτῶν.
Duroia, ἀρ. δένδρον πολύκλαδον τῆς Καγέννης.
Durtoa, S. Ἰνδικὸν δηλητήριον.
Dusiens, ἀρ. πλ. οἱ δαίμονες, παρὰ τοῖς Κελτοῖς.
Dusil ἢ Dusi, ἀρ. γομφάριον, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ στουμπόνῃ ὀπὴν πίθου τινός.
Dusodyle ἢ Dysodyle, ἀρ. δυσῶδες, εὔπρηστος ὕσια ἥτις καιομένη διαχέει δυσωδίαν ἀφόρητον.
Dute, S. χάλκινον νόμισμα τῆς Ὁλλάνδας.
Duumvir, ἀρ. δύαρχος, ἄρχων παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.
Duumviral, le, ἐπ. δυαρχικός.
Duumvirat, ἀρ. δυαρχία.
Duvet, ἀρ. πτίλον, κ. πούπουλον. § χνοῦς, χνόη, κ. χνοῦδι.
Duveteux, euse, ἐπ. πτιλώδης.
Dyarchie, S. δυαρχία.
Dyarrhoique, ἐπ. διαῤῥοϊκός.
Dyastrophie, S. ἄχρ. διαστροφὴ, παράῤῥυσις.
Dyasyrme, ἀρ. διασυρμὸς, σχῆμα ῥητ.
Dycinèsie, ἰδ. Dyscinèsie.
Dynamène, S. δυνάμενος, γένος πολύποδος.
Dynamètre, ἀρ. δυνάμετρον, ἐργαλεῖόν τι.
Dynamique, ἀρ. δυναμικὴ, ἡ περὶ δυνάμεων ἐπιστήμη.
Dynamomètre, ἀρ. δυναμόμετρον.
Dynaste, ἀρ. δυνάστης.
Dynastie, S. δυναστεία.
Dyptiques ἢ Diptyques, ἀρ. πλ. δίπτυχα.
Dysanagogue, ἐπ. ἰατρ. δυσανάγωγος, ὁ δυσκόλως ἐκβαλλόμενος.
Dyschirie, S. * δύσχειρα, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Dyscinèsie, S. δυσκινησία.
Dyscole, ἐπ. δύσκολος.
Dyscrasie, S. δυσκρασία.
Dysdère, ἀρ. * δύσδερον, γένος ἐντόμων ἀραχνοειδῶν.
Dysécée, S. δυσηκεία.
Dysenterie, S. δυσεντερία.
Dysentérique, ἐπ. δυσεντερικός.
Dysépulotique, ἐπ. δυσεπουλωτικός.
Dysesthésie, S. δυσαισθησία.
Dyshémorrhée, S. δυσαιμορροΐα.
Dyslochie, S. δυστοκία, ῥοὴ αἵματος συμβαίνουσα εἰς τὰς γυναῖκας.
Dysménorrhée, S. δυσμηνόῤῥοια.
Dysode, ἀρ. δυσῶδες, μικρὸν φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Dysodie, S. δυσωδία.
Dysopie, S. ἰατρ. δυσωπία.
Dysorexie, S. δυσορεξία.
Dysosmie, S. δυσοσμία.
Dyspathie, S. δυσπάθεια.
Dyspepsie, S. δυσπεψία.
Dyspermasie, S. δυσπερματισμός.
Dysphagie, S. δυσφαγία.
Dysphanie, S. * δυσφάνιον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλάνδας.
Dyphonie, S. δυσφωνία.
Dyspnée, S. δύσπνοια.
Dysthymie, S. δυσθυμία.
Dystocie, ἢ Dystokie, S. δυστοκία.
Dysurie, S. δυσουρία.
Dytique, ἀρ. δύτης, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

E.

E, τὸ πέμπτον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου, καὶ τὸ δεύτερον φωνῆεν.
Eale, ἀρ. αἴαλος, τετράπουν τῆς Αἰθιοπίας.
Eau, S. ὕδωρ. κ. νερόν. buveur d'— ὑδροποτής. παρ il n'est pire — que celle qui dort ἀπὸ σιγανὸν ποταμὶ, μαῦρυὰ τὰ ῥοῦχά σου. —douce γλυκὸν νερόν. médecin d'—douce ἰατρὸς τῆς πόλεως, κ. κομπογιανίτης.— bénite ἁγιασμός. faire l'— bénite ψάλλω ἁγιασμόν. παροιμ. porter de l'—à la mer, à la rivière γλαῦκας εἰς Ἀθήνας § ὑετὸς, βροχή. les—x sont grandes, hautes οἱ ποταμοὶ εἶναι φουσκωμένοι καὶ ἐν γένει (ἀντὶ τοῦ) θάλασσα, (ἡ) ποταμὸς, (ἡ) λίμνη. à fleur d'— ἴσα μὲ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. παρ. battre l'— καθ' ὕδατος γράφω. une entreprise, une affaire est à vau l'— ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἄνω ποταμῶν, ἀπέτυχε. gens de là l'— ἄνθρωποι ἀγροῖκοι, κ τοῦ βουνοῦ. il faut laisser couler l'— πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὸ πρᾶγμα νὰ τρέξῃ. pêcher en — trouble ὁ λύκος στὴν ἀνεμοζάλην χαίρεται. suer sang et — πτύω αἷμα διὰ νὰ κάμωτε. il ne trouverait point d'— à la rivière μήτε νερὸ στὴν θάλασσαν δὲν εὑρίσκει. c'est le feu et l'— σὰν ὁ σκύλος μὲ τὴν γάταν. un navire fait — τὸ πλοῖον

διαῤῥεῖ, κ. κάμνει νερά. un vaisseau, une flotte sont allés faire de l' — ἓν πλοῖον, εἶς στόλος ὑπῆγον νὰ ὑδρευθῶσι, κ. νὰ κάμωσι νερά. une — minerale μεταλλικὸν ὕδωρ. — forte νιτριὰν ὀξύ. § ὑγρὸν, (ἐπὶ νοσημάτων). les — x qui distillent du cerveau τὰ ἀποστάζοντα ὑγρὰ ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου. § ἰδρώς. παροιμ. on lui fait venir l' — à la bouche, l' — lui en vient à la bouche τὸν ἔρχεται ὀσιξις. § χυδ. οὖρος, κ. νερόν. lâcher de l' — κάμνω το νερόν μου. § ὄακρυα. fondre en — περιχύνομαι εἰς ὄακρυα. § ἀπόσταγμα, στάγμα, ὕδωρ, κ. νερὸν ἐπὶ διαφόρων ὑγρῶν γενομένων ἀπὸ φυτὰ ἢ ἄλλας ὕλας. —de rose ῥοδόσταγμα. § — forte αἱ διὰ τοῦ νιτριοῦ ὀξέος χαλκογραφίαι. § χυμὸς, κ. ζουμί. cette poire a une bonne — τὸ ἀπίδι εἶναι εὔχυμον. § στιλπνότης, (ἐπὶ ἀδαμάντων). ces perles sont d'une belle — τὰ μαργαριτάρια ἔχουν καλὸν νερόν. donner — à un drap δίδω νερὸν εἰς τὴν τζώχαν il faut mettre ces pistolets en couleur d'— πρέπει νὰ δώτωμεν ὑδαρὲς χρῶμα εἰς τὰ πιστόλια.

Eaux-et-forêts, Ϛ. πλ. administration des —x et forêts ἡ ἐπισταsία τῶν ὑδάτων καὶ δασῶν.

Ébahir (s'), αὐτοπ. ἐκπλήττομαι, ἀπορῶ.

Ébahissement, ἀρ. ἔκπληξις, ἀπιστία.

Ébanoi, ἀρ ἀρχ. ἡδονὴ, διάχυσις.

Ébanoyer (s'), αὐτοπ. τέρπομαι, ἀρχ.

Ébarber, ἐν. περικόπτω, περιτέμνω, κ. κουρεύω, ἀφαιρῶ τὰ ἄκρα καὶ ἐξέχοντα μέρη τινὸς πράγματος, οἷον χαρτίου, καλάμου, νομισμάτων, καὶ ἐπὶ διαφόρων ἄλλων τεχνῶν. § ψαλιδίζω (τοὺς κλάδους, τὰ δένδρα, τὰ φυτά).

Ébarboir, ἀρ. περιτομεὺς, ἐργαλεῖον δι' οὗ περιτέμνονται διάφορα ἀντικείμενα τεχνῶν.

Ébarbure, Ϛ. ἀκὶς, κ. μύτη γινομένη εἰς τὴν χαλκίνην πλάκαν ὡς ἐκ τῆς γλυφῆς.

Ébardoir, ἀρ. ξυστήρ.

Ébaroui, ἐπ. κεχηνὼς, ἀνοικτὸς. ἐπὶ πλοίων ἐκτιθεμένων εἰς τὴν θέρμην τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ὁποίων τὰ ξύλα καὶ αἱ ἁρμογαὶ ἀνοίγουν.

Ébat, ἀρ. ἐν χρ. mener les chiens à l' — περιηγοῦμαι, κ. σεργιανίζω τοὺς σκύλους. § —s, πλ. διατριβαὶ, τέρψεις. en χρ. prendre ses —s διατρεδάζω.

Ébattement, ἀρ. ταὐτὸν τῷ ébat. § une voiture a tant de pouces d' — ἡ ἅμαξα ἔχει τόσων δακτύλων διάστημα, (τουτέστι κινήσεως μεταξὺ τῶν δύο ὑποκυφωνίων (brancards).

Ébattre (s'), αὐτοπ. τέρπομαι, διατρεδάζω.

Ébaubi, ie, ἐπ. χυδ. ἐκπεπληγμένος, ταὐτὸν τῷ ébahi.

Ébauche, Ϛ. ὑπογραφὴ (ἐπὶ ζωγρ.) σχέδη, (ἐπὶ ἀγαλμάτων), ἡ πρώτη καὶ ἄμορφος ἐργασία. μεταφ. ce n'est encore que l'— d'une legislation εἶναι ἁπλῆ σκιαγραφία τῆς νομοθεσίας

Ébaucher, ἐν. ὑποτυπῶ, σχεδιάζω. § σκιαγραφῶ.

Ébauchoir, ἀρ. ὑπογραφὶς,(ἐπὶ ζωγρ.) *ὑποτυπωτὴρ (ἐπὶ ἀγαλμάτων), ἐργαλεῖον δι' οὗ σχεδιάζονται τὰ ἀνήκοντα ἔργα.

Ébaudir (s'), αὐτοπ. χυδ. τέρπομαι, εὐφραίνομαι, σκιρτῶ.

Ébaudissement, ἀρ. χυδ. τέρψις, εὐφροσυνὴ, σκίρτημα.

Ébe, Ϛ. ἴδ. jusant.

Ébénacées, Ϛ. πλ. ἐβενοειδῆ, φυτὰ ἐξωτικά.

Ébène, Ϛ. ἔβενος, τουρκ. ἀμπανόζι. travailler en — ἐβενουργῶ.

Ébéner, ἐν. δίδω τὸ χρῶμα τῆς ἐβένου.

Ébénier, ἀρ. ἔβενος, τὸ δένδρον ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται το ἀμπανόζι.

Ébéniste, ἀρ. ἐβενουργὸς, λεπτουργὸς.

Ébénisterie, Ϛ. ἐβενουργία.

Ébénoxyle, ἀρ. ἐβενόξυλον, μέγα δένδρον τῆς Κοχινχίνης.

Éberlué, ée, ἐπ. ἄχρ. ἔκπληκτος.

Ébertauder, ἐν. ψαλιδίζω τὴν τζώχαν.

Ébêtement, ἀρ. ἄχρ. ἀποζώωσις.

Ébêtir, ἐν. ἄχρ. ἀποζωῶ.

Ébetude, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. ἀβελτερία, κτηνωδία, ἀνοησία.

Ébiber, ἐν. ἄχρ. πίνω, καὶ πνέω.

Ébionites, ἀρ. πλ. ἐβιονῖται, αἱρετικοὶ τοῦ πρώτου αἰῶνος ἀρνούμενοι τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ébisoler, | ἐν. κάμνω ὀπὴν χοανο-
Ébizeler, | ειδῆ.

Éblouir, ἐν. ἐκθαμβῶ, κ. θαμβόνω. μεταφ. καταπλήττω, ἐκπλήττω. c'est une beauté qui —t ἐκπλήττουσα ὡραιότης. § πτοῶ, κ. ξιππάζω. se laisser — πτοοῦμαι, κ. ξιππάζομαι. § γοητεύω, θελεάζω, ἀπατῶ.

Éblouissant, te, ἐπ. ἐκπληκτικὸς, καταπληκτικὸς, ἐξαίσιος.

Éblouissement, ἀρ. θάμβος, κ. θάμπωμα. § ἴλιγγος, κ. ζάλη.

Éborgner, ἐν. καθιστῶ, κάμνω μονόφθαλμον.

Éboter, ἐν. βοαχυτομῶ, σιμοτομῶ, κλαδεύω τὸ δένδρον βαθειά.

Ébouffer (s'), αὐτοπ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ pouffer.

Ébouillir, οὐδ. ἐν χρ. μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον καὶ τὴν μετοχ. ἀποβράζω, φυσαίνω.

Éboulement, ἀρ. κρήμνισμα.

Ébouler, οὐδ. κρημνίζομαι. § s' —, αὐτοπ. κρημνίζομαι σχηματιζόμενος εἰς σφαῖρας.

Éboulé, ée, μετ. terres —ées βῶλοι, πραισώματα. γῆς

Éboulis, ἀρ. βωλοτομία, βωλοτόμημα.

Ébouqueuse, Ϛ. * κροκυδίστρια, ἡ συλλέγουσα τὰ ἄχυρα ἢ τὰς κροκίδας τῶν ἐριουργῶν ὑφασμάτων, ἅμα ἐξαχθῶσιν ἐκ τοῦ ἱστοῦ.

Ébourgeonnement, ἀρ. ὀφθαλμοτομία, κ. ξεμπουμπούκισμα

Ébourgeonner, ἐν. * ὀφθαλμοτομῶ, κ. ξεμπουμπουκιάζω.

Ébourgeonneur, ἀρ. καὶ

Ébourgeonneau, Ϛαλλοφάγος. οὕτω λέγονται τρία πτηνὰ τρώγοντα συνήθως τοὺς Ϛαλλεῖς ἢ ὀφθαλμοὺς τῶν δένδρων.

Ébouriffé, ée, μετ. καὶ ἐπ. ξεμαλλιάρης.

Ébourrer, ἐν. * ἀπορλοιῶ, ἀφαιρῶ ἐκ τῶν δερμάτων τὸν παλαιὸν ὁλοὶν τῆς βαλάνου.

Ébouziner, ἐν. ἀπολεαίνω (τὴν πέτραν), ἀφαιρῶ τὰ λεῖα καὶ μαλακὰ μέρη τῆς πέτρας, πρὶν ἀρχίσω νὰ την πελεκῶ.

Ébraisoir, ἀρ. πτυάριον σιδηροῦν διὰ τοὺς φούρνους.

Ébranchement, ἀρ. κλάδευμα.

Ébrancher, ἐν. κλωνίζω, κλαδεύω.

Ébranché, ée, μετ. un arbre —é δένδρον τζακισμένον.

Ébranlement, ἀρ. δόνησις, τιναγμὸς, κλονισμός. l'— des dents τὸ κούνημα τῶν ὀδόντων. l'— des trônes ἡ ἀνατροπὴ τῶν θρόνων. l'— des cints ἡ ἀναστάτωσις τῶν ἐπικρατειῶν.

Ébranler, ἐν. τινάσσω, κλονίζω, σείω, κ. κουνῶ. μεταφ. ces raisons-ci l'ont fort —é οἱ λόγοι οὗτοι τὸν ἐκίνησαν. des troupes commencent à s'— τὰ στρατεύματα ἐκινήθησαν.

Ébrasement, ἀρ. ἄνοιγμα (τῶν παραστάδων τῆς θύρας, ἡ τοῦ παραθύρου).

Ébraser, ἐν. ἀνοίγω, πλατύνω τὰς παραστάδας (jambage) τῆς θύρας, παραθύρου κτλ.

Ébrecher, ἐν. θλῶ τὰ ἄκρα. s'— une dent σπάνω τὸ δόντι μου.

Ébrener, ἐν. χυδ. καθαρίζω (τὰς ἀκαθαρσίας τοῦ βρέφους), κ. παστεύω, ξεπαστώνω.

Ébrillade, Ϛ. κίνησις ἄτακτος γινομένη διὰ τοῦ χαλινοῦ διὰ τὰ κρατῇ ἡ στρέψῃ τὸν ἵππον.

Ébroudage, ἀρ. ἡ διανδίδωσις τοῦ πιτυροπυρήματος διὰ τῆς ὀπῆς (filière).

Ébroudeur, ἀρ. ὁ τεχνίτης ὅστις κάμνει το Ébroudage.

Ébroudi, ie, μετ. καὶ ἐπ. ὑπέρλεπτος. (ἐπὶ σιδηροτύρματος).

Ébroudin, ἀρ. λεπτόσυρμα.

Ébrouement, ἀρ. ἀπομυξία, ἡ διὰ σπασμοῦ ἐξαγωγὴ τοῦ μύκου (μύξας) ἀπὸ τοὺς ῥώθωνας τοῦ ἵππου.
Ébrouer, ἐν. πλύνω (διὰ τὰ ὑράσματα).
Ébrouer (s'), αὐτοπ. βογχάζω, (ἐπὶ ἵππων).
Ébruiter, ἐν. διακωδωνίζω, δημοσιεύω, κοινολογῶ. § s' —, αὐτοπ. κοινολογοῦμαι, διαδίδομαι.
Ébuard, ἀρ. σφήν, κ. σφῆνα.
Ébudes, ἀρ. πλ. ἄχρ. ἀρχ. χέρσοι.
Ébullition, Θ. ἀνάζεσις, ἀναβρασμός. § φλύκταινα, κ. φουσκαλίδα.
Éburne, Θ. γένος ὀστράκων.
Écachement, ἀρ. σύντριψις, θλάσις, σύνθλασις.
Écacher, ἐν. πλάσσω, κ. ζυμόνω τὸν κηρόν. — le fil d'or πλατύνω τὸν χρυσόν.
Écaché, ée, μετ. un nez — ρὶς σιμή, πλατεῖα.
Écacheur, ἀρ. πλατυστὴς (τοῦ χρυσοῦ).
Écaffer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ἥμισυ τοῦ λύγου εἰς τὴν φορμορραφίαν.
Écagne, Θ. τὸ ἥμισυ ἑνὸς σκουλιοῦ ἢ θηλιᾶς μετάξης κτλ. διηρημένης εἰς δύω.
Écaillage, ἀρ. ἀπολεπίδωσις, εἰς τὰς ἀλυκὰς, ἡ ἀφαίρεσις τῶν λεπίδων ἀπὸ τὰ τηγάνια.
Écaille, Θ. λεπὶς, κ. λέπι. couvert d'—s λεπιδωτός. § (ἐπὶ ἑρπετῶν), φολὶς, κ. λέπι. § κέλυφος, κελύφη, ὄστρακον (καλύπτον τινὰ τῶν λεγομένων ὀστρακοδέρμων) — de tortue ἡ ἁπλῶς — χέλυνον, χελώνειον. — d'œuf κέλυφος ᾠοῦ, λέπυρον, κ. τζέφλι τοῦ αὐγοῦ. § φλοιὸς, κ. φλοῦδι, τὸ ἀποσπώμενον φλοιῶδες μόριον οἱουδήποτε πράγματος § (ἐπὶ μετάλλων) ψῆγμα. § λεπὶς, κόσμημα τοῦ κυματίου εἰς σχῆμα λεπίδος. § φλόγιον, ἡ πέτζα τοῦ ψωμιοῦ, (χωρὶς τῆς ψίχας).
Écaillement, ὁρ. χαλκόφλοιος.
Écailler, ἀρ. Écaillère, Θ. ὀστρεοπώλης, ὀστρεωπῶλις, κ. στρυδᾶς, στρυδοῦ.
Écailler, ἐν. ἀπολέπω, ἐκλεπίζω, κ. ξελεπιάζω. § s' —, αὐτοπ. un tablean s' —le, un enduit d'or s'—e ἡ εἰκὼν ξεφλουδίζεται, πίπτει τὸ χρύσωμά της.
Écaillé, ée, μετ. καὶ ἐπ. φολιδωτὸς, λεπιδωτός.
Écailleux, euse, ἐπ. φολιδωτὸς, λεπιδωτὸς, κ. μὲ φλούδια. § φολιδωτὸς, ἐπὶ τοῦ κροταφικοῦ ὀστέου καὶ τῆς ῥαφῆς τοῦ κρανίου ἥτις συνδέει τὸ ὀστοῦν τοῦτο μὲ τὸ κονδυλοειδὲς μέρος (pariétal). § dartre — λειχὴν φολιδώδης § βοτ. la racine du lis est —euse ἡ ῥίζα τοῦ λειρίου εἶναι φολιδώδης.
Écaillon, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἀγκιστρον.
Écaillure, Θ. ἐκλέπισμα μολύβδου.
Écale, Θ. λέπυρον, κ. τζώφλιον τοῦ αὐγοῦ § κέλυφος, κ. τζώφλι (τοῦ καρυδίου, ἀμυγδάλου, κτλ). § κοίλωμα, λακκος (ὅπου ἵσταται ὁ νομισματοκόπος διὰ νὰ βάλλῃ εὐκόλως τὰ ἄκοπα νομίσματα ἐπὶ τῶν τετραγώνων. § ναυτ. faire — ἐλλιμενίζομαι, κ. ἀράσσω.
Écaler, ἐν. ἐκλεπίζω (ἐπὶ αὐγοῦ), ἢ ἐκκελύφω, (ἐπὶ καρυδίου κτλ.), κ. εὐγάλλω τὸ τζώφλιον. § s'—, αὐτοπ. ἐκφλοιοῦμαι. les pois s' —ent quand ils ont bouilli τὰ ῥεβίθια ξεφλουδίζονται ὅταν βράζωσι.
Écang, ἀρ. κόπανος (διὰ τὸ κτύπημα τοῦ λιναρίου, καννάβεως).
Écanguer, ἐν. κοπανίζω (ἄχυρον, λινάρι, κτλ).
Écangueur, ἀρ. κοπανιστής.
Écarbouiller, ἐν. συντρίβω, κ. τζακίζω.
Écarissoir, ἀρ. ξέστρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ καθαρίζουσιν οἱ χρυσοχόοι τοὺς γιγλυμοὺς τῶν ταβακοθηκῶν. § τρέπανον (τῶν χρυσοχόων).
Écarlate, Θ. τὸ ἁλουργὸν, τὸ κόκκινον, τὸ ἅλικον (χρῶμα). § καὶ τὸ κοκκινοβαφὲς (ὕφασμα).
Écarlatine, χυδ. ὁμ. Scarlatine.
Écarquillement, ἀρ. οἰκ. ἀνοιγμα, (κυριως ἐπὶ σκελῶν).
Écarquiller, ἐν. εἰκ. ἀνοίγω τὰ σκέλη, τοὺς ὀφθαλμούς.
Écart, ἀρ. μετάστασις, κ. παραμέρισμα. § παρεκτροπὴ, κ. παραστράτισμα. faire des —s (ἐπὶ ἵππου), ἐγκλίνει, παρεκτρέπεται, κ. παραστρατίζει. faire un —, ἐπὶ χοροῦ, φέρω πλαγίως τὸ ποδάριον. μετ. faire un — dans un discours παρεκβαίνω, παρεκτρέπομαι τοῦ προκειμένου, κ. εὐγαίνω ἀπὸ τὸ κτλ. —s de l'imagination παρεκτροπαὶ, παραφοραὶ τῆς φαντασίας. un homme qui est sujet à faire des —s ἄνθρωπος ὑποκείμενος εἰς τὸ νὰ παρεκτρέπηται. § ξωφύλλισμα (χαρτίου). § à l' — ἐπίρ. εἰς ἀνακεχωρημότα τόπον, κ. παράμερα. § κατὰ μέρος. tirer à l' — ὑπαγω τινὰ, κ. τὸν πέρνω κατὰ μέρος. se mettre à l' — παραμερίζω. μεταφ. mettre à l' — ἀφίνω κατὰ μέρος, ἀποσιωπῶ.
Écartable, ἐπ. (ἐπὶ πτηνῶν), ὑψιπέτης.
Écarteler, ἐν. κατακερματίζω εἰς τέσσαρα, εἶδος παλαιᾶς ποινῆς συνισταμένης εἰς τὸ νὰ κατακερματίζεται εἰς τέσσαρα ὁ καταδικος συρόμενος ἀπὸ τέσσαρας ἵππους.
Écartement, ἀρ. παραστράτισμα, παραμέρισμα, κτλ.
Écarter, ἐν. διίστημι, ἀνοίγω (τὰ σκέλη, τὰς συναρμογὰς πλοίου, οἰκοδομῆς κτλ). § διασκεδάζω, διαλύω, ἀπομακρύνω, χωρίζω. § παρεκτρέπω, ἀπομακρύνω, κ. παραμερίζω. § s' —, αὐτοπ. παρεκτρέπομαι, κ. παραστρατίζω. s' — de son sujet παρεκβαίνω τοῦ προκειμένου, εὐγαίνω ἀπὸ τὸ κτλ. — les malheurs, — la tempête ἀποτρέπω τὰς δυστυχίας, τὴν κακοκαιρίαν. ce fusil —e son plomb τὸ τουφέκι σκορπίζει τὰ μολύβια. § (ἐπὶ παιγνιοχάρτων), κ. ξωφυλλίζω.
Écarté, ée, μετ. καὶ ἐπ. un pays, un endroit — τόπος, μέρος ἔρημον, ἀποκεχωρισμένον.
Écastaphylle, ἀρ. ἑκατόφυλλον γένος φυτῶν.
Écatir, ἐν. Σλίβω ἐλαφρῶς, κ. πατῶ τὴν τζώχαν.
Écatoir, ἀρ. σφιγκτὴρ, (ἐργαλεῖον δι' οὗ συσφίγγονται διάφορα μέρη τῆς λαβίδος τοῦ ξίφους).
Écaveçade, Θ. τιναγμὸς (γινόμενος εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἵππου).
Échole, ἡ Élévation, Θ. ἐκβολὴ, λέξις τῆς ἀρχαίας μουσικῆς.
Écholique, ἐπ. ἐκβόλιμον, (ἐπὶ γραμμάκων ἐπιφερόντων ἀποβολὴν ἐβδόμου).
Écchanthis, ἀρ. ἐκκανθὶς, ὑπερέκχωσις εἰς τὸν κανθὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Écchathartique, ἐπ. ἐκκαθαρτικὸς.
Ecce-homo, ἀρ. ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος.
Ecchymoso, Θ. ἐκχύμωσις.
Ecclatisme, ἀρ. ὁμ. Eclampsie.
Ecclésiarque, ἀρ. ἐκκλησιάρχης.
Ecclésiaste, ἀρ. ἐκκλησιαστὴς, ἐν τῶν βιβλίων τῆς παλαιᾶς διαθήκης.
Ecclésiastique, ἐπ. ἐκκλησιαστικὸς.
Ecclésiastiquement, ἐπίρ. ἐκκλησιαστικῶς.
Eccope, Θ. ἐκκοπὴ (τοῦ κρανίου).
Eccoprotique, ἐπ. ἐκκοπρωτικὸς.
Eccorthatique, ἐπ. ἀντιμφραξιακὸς.
Ecrémocarpe, ἐκρεμοκαρπὴ, γένος φυτῶν.
Ecrinologie, Θ. ἐκκρισιολογία, ἡ περὶ ἐκκρίσεων πραγματεία.
Ecdique, ἀρ. ἔκδικος, ἀξίωμα ἐκκλησιαστικόν.
Ecdysies, Θ. πλ. ἐκδύσια, ἑορτὴ ἐν Κρήτῃ πρὸς τιμὴν τῆς Λητοῦς
Écervelé, ée, μετ. καὶ ἐπ. ἄμυαλος, κ. ξεμυαλισμένος. une tête —ée ἐμπλήκτου, ἄφρων, ἄνους. καὶ ἐπ. un jeune — ἄφρων νεανίας.
Échafaud, ἀρ. πῆγμα, κ. σκαλωσιὰ § ἰκρια, ἰταλοβαρβ. κ. μπάνκια, (τὰ ὁποῖα στήνουσιν εἰς σχῆμα ἀμφιθεάτρου διὰ τὰς δημοσίους τελετὰς ἢ διὰ θεάματα). § ἐκρίζωμα, εἶδος σκαλωσιᾶς ὅπου ἀναβιβάζονται οἱ καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς.
Échafaudage, ἀρ. πηγματοποιΐα, ἡ κατασκευὴ τῆς σκαλωσιᾶς. § ἐκριπηγία. μεταφ. περιβολὴ λόγων, πολυλογία, σειρὰ συλλογισμῶν.
Échafauder, ἐν. ἐγείρω πῆγμα, κ. κάμνω σκαλωσιάν.

Échalas, ἀρ. χάραξ (ή), κ. παλοῦκι (διὰ τὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου. il se tient droit comme un — εἶναι κανονίας, στέκεται σαν τὸ ξύλον. c'est un — κανονίας ἐπὶ ἀνθρώπου λιγνοῦ, καὶ ξηροῦ.

Échalassement, ἀρ. χαρακισμὸς, ἡ πῆξις παλουκίων.

Échalasser, ἐν. χαρακίζω, κ. πήγω παλούκια (εἰς τὴν ἄμπελον).

Échalier, ἀρ. θριγκὸς, (περίβολος αὐτοσχέδιος, συγκείμενος ἐκ ῥρυγάνων).

Échalotte, Θ. ἀσκαλωνῖτις, ῥίζα βολβοειδὴς, ὡς τὸ σκόροδον.

Échampeau, ἀρ. τὰ ἄκρον τῆς ὁρμιᾶς (ὅπου τίθεται τὸ ἄγκιστρον).

Échampir, ἐν. διακρίνω τὸ περί-

Échamper, γραμμα (contour) τῆς εἰκόνος ἀπὸ τὸ ἐδαφος.

Échancrer, ἐν. περικόπτω, κ. σκάπτω (ἐπὶ ὑφασμάτων, ξύλων, δερμάτων). § échancré, ée, μετ. feuille —ée φύλλον περίτομον.

Échancrure, Θ. ἐντομὴ, περιτομὴ, κ σκάψιμον. les —s des terres que l'océan baigne τὰ κοιλώματα τῶν γαιῶν τὰ ὁποῖα περιβρέχονται ἀπὸ θάλασσαν. les —s des vertèbres αἱ κοιλότητες τῶν σπονδύλων. § — d'un bassin ὁ λαιμὸς τῆς λεκάνης (τοῦ κουρέως τχ)

Échandole, Θ. στεγαστὴρ, ξύλον κατάλληλον εἰς στεγασμὸν οἰκίας.

Échange, ἀρ. ἀνταλλαγή.

Échanger, ἐν. ἀνταλλάττω. on a —é les prisonniers ἀντηλλάχθησαν τοὺς αἰχμαλώτους. § — le linge διαστοιβάζω τὰ ἐνδύματα εἰς τὴν ἀνυσίβην (κονίαν).

Échangeable, ἐπ. ἀνταλλακτός.

Échangiste, ἀρ. ἀνταλλάκτης.

Échanson, ἀρ. ἀρχιοινοχόος.

Échansonnerie, Θ. οἰνῶν, ὁ τόπος ὅπου συνερχονται οἱ ἐπὶ τῶν ποτῶν ἀξιωματικοὶ ἑνὸς ἡγεμόνος.

Échantignole, Θ. ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος τῆς ἁμάξης.

Échantillon, ἀρ. δεῖγμα, ἰταλοβαρ. mostra. παρ. juger de la pièce par l' — ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα.

Échantillonner, ἐν. βασανίζω, ἢ δοκιμάζω (τὰ δείγματα, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα). § ἀπολόπτω δείγματα.

Échanvrer, ἐν. ἀφαιρῶ τὰς χονδράδας τοῦ λιναρίου.

Échanvroir, ἀρ. * διαιρετὴρ, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου προπαρασκευάζεται ἡ κάνναβις, χωριζομένων τῶν χονδράδων.

Échappade, Θ. παρεκδρομὴ, (ἐπὶ τῆς ξυλογραφίας ὅταν το χαράττον ἐργαλεῖον ἐξολισθῆσαν τῆς χειρὸς διαγράψῃ ἀκανόνιστόν τινα γραμμὴν).

Échappatoire, Θ. ὑπεκφυγή.

Échappe, Θ. * πτηναφεσία, (ἐλευθέρωσις τῶν πτηνῶν διὰ νὰ ἀρεθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ ἀγρευτικὰ ὄρνεα).

Échappée, Θ. παρεκτροπὴ, παραδρομὴ, κ. τρέλα (ἐπὶ πράξεων νέων). faire quelque chose par —s κάμνω τι ὑποκλέπτων ἐμαυτὸν, ἢ ἐκ διαλειμμάτων, κ. κλεφτάτα. § — de lumière διάφασις, (ῥῶς ὑποτιθέμενον ὅτι διέρχεται διὰ δύω σωμάτων ἐγγὺς ἀλλήλων, καὶ φωτίζον μέρος τῆς εἰκόνος ἥτις ἄνευ τούτου ἤθελεν εἶσθαι ἀῤῥώτιστος). — de vue θέα κεκρυμμένη ἢ κρυπτὴ, (ἡ μεταξὺ δύω ὀρέων, δασῶν, κτλ).

Échappement, ἀρ. ἔκκρουσις, ἡ κίνησις τὴν ὁποίαν δέχεται ὁ κανὼν (régulateur) καὶ μεταδίδει εἰς τὸν τελευταῖον τροχὸν τοῦ ὡρολογίου.

Échapper, εὐδ. ἐκφεύγω, σώζομαι, κ. γλυτόνω. καὶ αὐτοπ. il s'est —é de prison ἔφυγεν ἐν τῆς φυλακῆς. § — διαφεύγω. — à la honte, au repentir διαφεύγω τὴν αἰσχύνην, τὴν μετάνοιαν. sa canne —e de sa main ἡ ῥάβδος τοῦ ἔφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖρας. cela est —é de ma mémoire μοῦ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν μνήμην, μὲ διέφυγε. une chose —e à quelqu'un πρᾶγμά τι τον ὑπεκφεύγει. la patience —e ἡ ὑπομονὴ ἐλλείπει, τελειόνει. la mémoire lui —e ἡ μνήμη τὸν ἐπιλείπει. laisser — quelque chose παραβλέπω τι, παρατρέχω τι. laisser — un secret προδίδω μυστικόν. laisser — un mot ἀφίημι λόγον, ῥῆμα. laisser — des fautes, des négligences κάμνω σφάλματα, παροράματα ils laissaient — des mouvements de pitié ἐδείκνυον πότε καὶ πότε, (ἢ ποῦ καὶ ποῦ). αἰσθήματα οἴκτου. καὶ ἀπρ. il lui est —é un secret τὸν διέφυγε μυστικόν. § s'—, αὐτοπ. παραφέρομαι, ἁμαρτάνω, σφάλλω § ἐν (μετὰ αἰτ). — le danger, — la potence διαφεύγω τὸν κίνδυνον, τὸν σκόλοπα. παροιμ. il l'a —é belle καλὰ τὴν γλύτωσε. § —é, ée, μετ. un échappé, οὐσ ὁραπέτης. c'est un — des petites maison φυγὰς ἐκ τοῦ φρενοκομείου.

Écharbot, ἀρ. ἴδ. chataigne d'eau

Écharcement, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. φιλαργύρως, ῥυπαρῶς.

Échard, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. φιλάργυρος, ῥυπαρός.

Écharde, Θ. ἀκὶς, ἄκανθα, κ. ἀγκάθι, (τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς τὸ κρέας).

Échardonner, ἀρ. ἀκανθολογῶ, κ. εὐγάζω τὰ ἀγκάθια.

Échardonnoir, ἀρ. ἀκανθολόγος.

Écharner, ἐν. ἀπεκδέρω, ἀφαιρῶ τὸ ἐπὶ τοῦ δέρματος μελιναν κρέας.

Écharnure, Θ. σμηκτρὶς, τεμάχιον δέρματος, τὸ ὁποῖον οἱ βυρσοδέψαι μεταχειρίζονται διὰ νὰ παστρεύωσι τὰ δέρματα (ἀφ' οὗ ἀσβεστωθῶσι). § * ἀπεκδορὰ, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ἐλαχίστου κρεατώδους μέρους ἀπὸ τὸ δέρμα.

Écharpe, Θ. μασχαλιστὴρ, ταινία πλατεῖα ἐκ σηοικοῦ ἢ ἄλλου πολυτίμου ὑράσματος, τὴν ὁποίαν ἔρριπτον ἄλλοτε ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ ἐν εἴδει τελαμῶνος. changer d'— μεταβάλλω χρῶμα, ἤτοι φατρίαν. § χειρ. avoir le bras en — φέρω ἐκκρεμῆ τὸν βραχίονα. un coup d'épée qui va en — λοξὴ πληγὴ τοῦ ξίφους le canon tire en — τὸ κανονιον πυροβολεῖ ἐγκαρσίως, κ. λοξά. avoir l'esprit en — ἔχω νοῦν στρεβλόν. παροιμ. le lit est l'— de la jambe οὗτινος πάσχει ὁ πούς, πρέπει νὰ εἶναι κλινήρης. § ἐπωμίδιον, εἶδος ἐπανωρρίου μὲ τὸ ὁποῖον ἐξερχόμεναι αἱ γυναῖκες ἄλλοτε ἐσκεπάζοντο. § βαροῦλκον (τῶν οἰκοδόμων, δι' οὗ ἀνέλκουσι μικρὰ βάρη). § ἀναστηρίων (σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ οἰκοδόμοι ἀναβιβάζουσι διάφορα βάρη).

Écharper, ἐν. καταῤῥώ σπαθιάν. tel régiment a été —é τὸ δεῖνα σῶμα κατετροπώθη. § περιλαμβάνω τι διὰ τῶν ἀναστηρίων, (διὰ νὰ τὸ ὑψώσω), ἐπὶ οἰκοδομῶν.

Écharpillerie, Θ. ἀρχ ἄχρ. λησταία.

Échars, ἐπίθ. ἀρ. πλ. Ναυτ. ἀσθενεῖς ἄνεμοι.

Écharsement, ἐπίῤ. ἀρχ. φειδωλῶς, ῥυπαρῶς.

Écharseté, Θ. ἀρχ. ἄχρ. φειδωλία, ῥυπαρία.

Écharseter, ἐν. παρακόπτω νόμισμα (κόπτω νομισμα κατώτερον τοῦ νομίμου βάσους καὶ ἀξίας).

Échasse, Θ. ὡς ἐπὶ το πλεῖστον ἐν χρ. ἐπὶ πλ —s κωλόβαθρα, ξύλα μακρὰ 5 ἢ 6 πόδας, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηριζόμενος δύναταί τις νὰ βαδίσῃ ἢ νὰ φθάσῃ εἰς μέρος ὑψηλόν. παροιμ. il est toujours monté sur des —s πάντοτε πετᾷ εἰς τὰ ὑψηλά. ils sont montés sur des —s ὑψηλὰ τὸ πιάνουν. il semble qu'elle soit montée sur des —s (ἐπὶ ὑψηλοῦ ἀναστήματος ἀνθρώπου). § λιθόμετρον, ξύλον δι' οὗ μετρεῖται το ὕψος τῶν λίθων. § — d'échafaud ξύλα τῶν ἐκρίων, τὰ μακρὰ ξύλα ἐκ τῶν ὁποίων σύγκεινται τὰ ἐκρία § χαραδριὸς ὁ ἱμαντόπους, γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν αἰγιαλιτῶν.

Échassiers, ἀρ. πλ. μακρόταρσα, γένος πτηνῶν.

Échauboulé, ὲσ, ἐπ. φλυκταινώδης.

Échauboulure, Θ. ἰδρῶν, κ. ἰδρωτήρι.

Échaudé, ἀρ. ἀρτολάγανον, ζύμη μὲ αὐγὰ καὶ βούτυρον.

Échauder, ἐν. ἐγχυματίζω, κ. ζεματίζω, βράζω τι εἰς ζεστὸν ὕδωρ

— de la pâte περιχέω, κ. περιχύνω τὴν ζύμην μὲ ζεστὸν νερόν. § s'—, αὐτοπ. une personne s'est— ée, a été —ée dans une affaire ἐξεματίσθη (ἢ) ἐλάη εἰς τὴν ὀεῖνα ὑπόθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐξημιώθη.

Échaudé, ée, μετ. παροιμ. chat — craint l'eau froide ὅστις καῆ στὴν ἀλευριὰν φυσᾷ καὶ τὸ γιαούρτι.

Échaudoir, ἀρ. κάκκαβος, κ. καζάνι μεγάλον. § Θερμαντήριον, τόπος ὅπου τίθενται οἱ μεγάλοι κάκκαβοι.

Échauffaison, Σ. ἴδ. échauffement.

Échauffant, te, ἐπ. Θερμαντικός, ἐπὶ ἰατρικοῦ καὶ τροφῆς.

Échauffée, Σ. ἡ Θέρμανσις, ἡ πρώτη ἐργασία εἰς τὰς ἁλατούχους λίμνας.

Échauffement, ἀρ. Θέρμανσις καὶ Θερμότης. § Θέρμη, Θερμασία.

Échauffer, ἐν. Θερμαίνω, κ. ζεσταίνω. une chose —e le sang, la bile à un homme τὸ πρᾶγμα ἀνάπτει τὸ αἷμα ἢ σηκώνει τὴν χολὴν τοῦ ἀνθρώπου. παροιμ. ne m'— —z pas les oreilles μὴ μὲ Θυμώνῃς. — une maison οἰκ. κατοικῶ πρῶτον μίαν οἰκίαν. μεταφ. Θερμαίνω, ὑπεκκαίω, διεγείρω. — l'imagination ἐξάπτω τὴν φαντασίαν. § οὐδ. il ne saurait — δὲν δύναται νὰ Θερμανθῇ. § s' —, αὐτοπ. ne courez pas tant, vous vous —erez μὴ τρέχῃς θὰ ἱδρωθῇς s'—à marcher, à courir Θερμαίνομαι περιπατῶν, τρέχων. s'—sur la voie ὀργῶ πρὸς τὸν δρόμον (ἐπὶ κυνηγετικῶν κυνῶν), ἐξάπτομαι εἰς τὸν δρόμον. μεταφ. vous ne lui sauriez parler de cela, qu'il ne s'—e incontinent ἅμα τὸν εἴπῃς περὶ τούτου, ὀργίζεται, ἐξάπτεται. il s'—e trop au jeu ἐξάπτεται εἰς τὸ παιγνίδι. le jeu s' —e, commence à s' — τὸ παιγνίδι ἀνάπτει. une querelle, une conversation s' —e, elle est —ée ἡ φιλονεικία, ἡ συνομιλία ἐξάπτεται, εἶναι ἐξημμένη, γίνεται Θερμοτέρα. à la fin je m'—ai τέλος ἄναψα ἀπὸ Θυμόν. § échauffé, ée, μετ. sentir l'— ἔχει ἀποφορὰν ζεστοῦ πράγματος.

Échauffourée, Σ. ἀρροσύνη, προπετὴς ἐπιχείρησις. § συμπλοκή, ἀκροβολισμός.

Échauffure, Σ. φλυκτίς, ψύδραξ, κ. σπυρία (ἀπὸ τὴν ἔξαψιν τοῦ αἵματος).

Échauguette, Σ. σκοπιά. ταὐτὸν τῷ guérite.

Échauler, ἐν. ἴδ. chauler.

Échaux, ἀρ. πλ. ὑδρορρόαι, ἀμάραι, αὐλακιές (εἰς οὓς ῥέουσι τὰ ὕδατα ἀφ' οὗ ποτίσωσι τὰ λειβάδια).

Échéance, Σ. λῆξις. à l'— ἐμπροθέσμως.

Échéandie, Σ. ἀνθέριξ, φυτὸν τῆς νήσου Κούβας.

Échec, ἀρ. τροπή, ἐπὶ τοῦ ζατρικίου, ὅταν εἷς ἐκ τῶν πεττῶν συλληφθῇ. le roi est en — ὁ βασιλεὺς εἶναι εἰς τροπήν. donner — et mat βάλλω εἰς τροπὴν καὶ ἀκινησίαν (τὸν πεττόν). μεταφ. tenir des troupes, une armée en — ἐν ἀμηχανίᾳ ἢ ἐν μετεώρῳ τίθημι τὸν στρατόν. tenir une place en — κρατῶ τὸ φρούριον εἰς φόβον. μεταφ. il a tenu quelqu'un en — ἐν ἀπορίᾳ συνέχω τινά, τὸν κρατῶ εἰς ἀβεβαιότητα, εἰς ἀμηχανίαν. § τροπή, πληγή, ἀτύχημα, (ἐπὶ πολέμου). ce fut le premier — que reçut sur la mer la puissance de Louis XIV ἦτον ἡ πρώτη πληγὴ τὴν ὁποίαν ἔλαβε διὰ θαλάσσης ἡ δύναμις τοῦ Λουδ. ΙΔ'. μεταφ. c'est un terrible — à sa faveur, à sa fortune, à son honneur καιρία προσβολὴ εἰς τὴν εὔνοιάν του, εἰς τὴν περιουσίαν του, εἰς τὴν τιμήν του. § —s, πλ. πεττοί, τὸ ζατρίκιον, κ. ταντράντζι. § οἱ πεττοί, οἷς ὧν παίζεται τὸ ζατρίκιον, κ. αἱ πέτραι.

Échée, Σ. σκόλλυς, κ. σκουλί, τὸ τυλιγαδιασμένον λινάρι.

Échelage, ἀρ. ἐν χρ. droit d'— δικαίωμα κλίμακος, ἡ δουλεία τοῦ νὰ Θέσῃ τις κλίμακα εἰς τόπον γειτονικόν.

Écheler, οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. ἀναβαίνω.

Échelette, Σ. κλιμάκιον, κ. σκαλέτζα.

Échelier, ἀρ. κλίμαξ (διὰ τὰς οἰκοδομὰς ἢ τὰ κατομεῖα).

Échelle, Σ, κλίμαξ, κ. σκάλα. une — de cordes ἀναβάθρα, σκάλα ἀπὸ σχοινί. παρ. il a tiré l'— (après lui), ἡ ἀπὸ lui il faut tirer l'— δὲν ἀφίνει ὑπερβολὴν εἴς τι, ἔρθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. § μαθ. κλίμαξ. — de lieues δέκα λευγῶν κλίμαξ. § ὀπτ — de front κατὰ μέτωπος γραμμὴ (παράλληλος μὲ τὸν ὁριζοντα). — fuyante ἡ κατὰ κάθετον γραμμή. § ἀναβάθρα, καταβάθρα, ἀποβάθρα (εἰς τὰ πλοῖα), κ. σκάλα τοῦ καραβιοῦ. § μουσ. κλίμαξ. — naturelle, diatonique φυσικὴ, διατονικὴ κλίμαξ. § ἐπινειον, ἐμπορεῖον, κ. σκάλα (ἐπὶ τῶν παραλίων πόλεων).

Échelon, ἀρ. βαθμίς, κ. σκαλοπάτι. καὶ μεταφ. cette charge est un — pour monter à une plus grande τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἶναι βαθμὶς πρὸς τὸ ὑψηλότερον. cet arbre croit en — τὸ δένδρον αὐξάνει κλιμακηδόν.

Échelonner, ἐν. κλιμακηδὸν διατίθημι, διατάττω, κ. κάμνω σκάλαις σκάλαις.

Échenal, Écheneau, Échenet, ἀρ. ἀγωγὸς (ξύλινος ὅπου ῥέουσι τὰ ὕδατα τῆς στέγης), τουρκ. ὀλοῦκι.

Échène, ἀρ. ἐχενηΐς, γένος ἰχθύων ἐκ τῶν Θωρακικῶν.

Échenillage, ἀρ. ἡ συλλογὴ καμπῶν * καμπολογία.

Écheniller, ἐν. * καμπολογῶ, συλλέγω τὰς κάμπας.

Écheniller, ἀρ. καμποφάγος, γένος πτηνῶν δασωδῶν καὶ μυοθήρων.

Écheniller, ἀρ. * καμποσυλλέκτης, ἐργαλεῖον οἷ οὗ συλλέγουσι τὰς κάμπας.

Écheno, ἀρ. λάκκωμα (ὅπου ῥέει τὸ μέταλλον καὶ ἐκεῖθεν διανέμεται εἰς ὅλον τὸ σχῆμα τοῦ τύπου, ἢ τῆς μήτρας).

Écheoir, ἴδ. Échoir.

Écherpiller, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. κλέπτω, ληστεύω, πορθῶ.

Échette, Σ. ἄχρ. κληρονομία, διαδοχή.

Écheveau, ἀρ. μήρυμα(-γμα), Σηλειὰ, κ. πήχη (ἐκ μετάξης, νήματος, ἐρίου κτλ. περὶ ἑαυτὸ κυκλοειδῶς ἐστραμμένου), κ. σκουλί (ἐπὶ λιναρίου), τουρκ. τζιλές. ἐπὶ μετάξης.

Échevelé, ée, ἐπ. λυσίκομος, λελυμένος τὴν κόμην, κ. ξεπλεκος.

Échevin, ἀρ. δήμαρχος τῆς πόλεως, (κατὰ τὴν παλαιὰν ἐποχὴν τῆς Εὐρώπης).

Échevinage, ἀρ. δημαρχία.

Échidne, ἀρ. ἔχιδνα, γένος μαστεφόρων ζώων.

Échif, ive, ἐπ. βορὸς, γαστρίμαργος (ἐπὶ κυνηγεσίου).

Échiffre, ἀρ. * ὑποκλιμακίς, τοῖχος ὑποστηρίζων τὴν κλίμακα.

Échignole, Σ. πηνίον, καλαμίστρα (διὰ νὰ τυλιγαδιασθῇ ἐν εὐκολίᾳ ἡ μεταξη).

Échillon, ἀρ. σίφων, κ. σίφωνας.

Échimys, ἀρ. ἐχέμυς, γένος μαστεφόρων.

Échin, ἀρ. ἀρχιατρὸς, εἰς τὰ Ἀνακτόρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Échinacée, Σ. * ἐχινάκη, φυτόν.

Échinaire, Σ. ἔχιον, γένος φυτῶν.

Échinanthe, ἀρ. ἐχιναν θὲς, γένος φυτῶν.

Échine, Σ. ἄκανθα, κ. ῥαχοκόκκαλον. οἰκ. longue —, maigre — μακροσκελὴς ἄνθρωπος, ἰσχνὸς ἄνθρωπος. § ταὐτὸν τῷ ore, ἀρχιτ. § ἄκανθα, δένδρον τῆς Κοχενχίνης.

Échinée, Σ. ῥάχις χοίρου.

Échinéens, ἀρ. πλ. ἐχινέες, γένος ἐντομοφάγων.

Échiner, ἐν. πλευροκοπῶ, κ. κουτζομεσιάζω. il s'est —é pour avoir voulu porter un fardeau ἔσπασε ἡ ῥάχις του διὰ νὰ σηκώσῃ τὸ βάρος. — de coups κ. ξεγοτιάζω. § φονεύω, κ. πιστρεύω, σηκόνω ἀπὸ τὴν μέσην.

Échinides, ἀρ. πλ. * ἐχινίδες, ζῶα τινα ἀσπόνδυλα.

Échinite, Σ. ἐχῖνος ὁ θαλάσσιος.

Échinochloa, ἀρ. * ἐχινοχλόη, γένος φυτῶν.

Échinochoryte, ἀρ. * ἐχινοχερυτὸς, γένος ἐντόμων.

Échinococque, ἀρ. * ἐχινοκόκη, γένος σκωλήκων τῶν ἐντέρων.

Échinocyame, ἀρ. *ἐχινοκύαμος, γένος ἐντόμων.
Échinodactyles, ἀρ. πλ. *ἐχινοδάκτυλοι.
Échinodermaires, ἴδ. Échinodermes
Échinodermes, ἀρ. πλ. ἐχινόδερμα, εἶδος σκωλήκων
Échinolène, Ϛ *ἐχινολένη.
Échinolytre, ἀρ. *ἐχινόλυτρον.
Échinomelo-cactus, ἀρ. *ἐχινομελοκάκτος.
Échinomyie, Ϛ. *ἐχινόμυια, γένος ἐντόμων.
Échinonée, Ϛ. *ἐχίνωνις, γένος ἐντόμων.
Échinope, Ϛ. ἐχινώπους, γένος φυτῶν.
Échinophora, Ϛ. *ἐχινοφόρα, διάφορα φυτά.
Échinophtalmie, Ϛ. ἐχινοφθαλμία, φλόγωσις περὶ τὰς βλεφαρίδας, ὀρθουμένας ὡς αἱ τρίχες τοῦ ἐχίνου.
Échinopogon, ἀρ. ἐχινοπώγων, γένος φυτῶν.
Échinopore, ἀρ. ἐχινόπορος, πολύπους τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Échinorinque, ἀρ. ἐχινόρυγχα, γένος σκωλήκων τῶν ἐντέρων.
Échinorrhin, ἀρ. ἐχινόῤῥινα, γένος φυτῶν.
Échiochilon, ἀρ. ἐχιόχειλον, φυτὸν τῆς Βαρβαρίας.
Échioïde, ἀρ. ἐχιοειδής, γένος φυτῶν.
Échioïdes, ἀρ. πλ. ἐχιοειδῆ, διάφορα φυτά.
Échion, ἀρ. ἔχιον, εἶδος ὀστράκου.
Échiquier, ἀρ. ἀδάκτιον, κ τὸ κανὶδι τοῦ σαντρατζιοῦ. planter des arbres en — φυτεύω δένδρα εἰς σχῆμα παραλληλογράμμου. § δικαστήριον ἀνέκκλητον τῆς Νορμανδίας § οἰκονομικὴ διεύθυνσις εἰς Ἀγγλίαν. § τετράπλευρον δίκτυον.
Échite, Ϛ. ἐχίτης, γένος φυτῶν.
Échium, Échion, ἀρ. ἔχιον, γένος φυτῶν.
Échmalotarque, ἀρ. αἰχμαλωτάρχης, ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίαν.
Échmée, Ϛ. *αἴχμαιον, φυτὸν τοῦ Περοῦ.
Écho, ἀρ. (προφ. ἐκὸ) ἠχώ. des vers en — στιχοι τῆς ἠχους.
Échoir, οὐδ. ἐν χρ. τὸ γ'. πρόσ. τοῦ ἐπικοῦ. il échoit ἡ ἐχει λογχάνει, κληρουται. il espère que le bon lot lui écherra ἐλπίζει νὰ τὸν πέσῃ ὁ κλῆρος (ὁ λόγος). il lui est —u une succession περιῆλθεν εἰς αὐτὸν κληρονομια cela lui est —u en partage ἔπεσεν εἰς τὸ μερίδιόν του παροιμ. si le cas y échoit ἐὰν ὀφθῇ ἀφορμή. § λήγω (ἐπὶ προθεσμιῶν). § à cela il y échoit amende εἰς τοῦτο ὑποβάλλεται ποινή. vous ne sauriez que bien — καλὰ ἐπέτυχες. § échu, ue, μετ. τοῦ échoir.

Échome, Ϛ Scalme ἡ tolet, ἀρ. σκαλμὸς, ξύλινος ἢ σιδηρους πάσσαλος, χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ προσηλώσῃ τὴν κώπην.
Échomètre, ἀρ. ἠχόμετρον.
Échométrie, Ϛ. ἠχομετρία.
Échoppe, Ϛ. πῆγμα, κ. βαράκα διὰ τοὺς πωλοῦντας εἰς τας πλατείας. § γλυφὶς, διὰ τῆς ὁποίας οἱ χαλκογράφοι ἐγχαράττουσιν ἐπὶ τοῦ φερνικείου.
Échopper, ἐν. γλύφω διὰ τῆς échoppe
Échouage, ἀρ. ῥαχία, ἔρμα, κ. ξέρα.
Échouement, ἀρ. ῥίψιμον τοῦ πλοίου εις τὴν ξέραν.
Échouer, οὐδ. ἐξοκέλλω, πίπτω ἔξω εἰς τὴν ξέραν, κ. ῥίπτομαι ἔξω (ἐπὶ τοῦ πλοίου)· καὶ ἐπὶ προσώπων, nous échouâmes sur un tel banc ἐξωκείλαμεν εἰς τοιαύτην ταινίαν. la frégate —a contre un rocher τὸ δίκροτον ἐθραύσθη εἰς ἕνα βράχον· καὶ ἐπὶ φαλαινῶν, une baleine —a sar la côte ἡ φάλαινα ἐξεβράσθη, ἔπεσεν ἔξω εἰς τὸν αἰγιαλὸν· μεταφ. ἀποτυγχάνω. faire —les projets ἀνατρέπω τοὺς σκοποὺς, κ τοὺς χαλνῶ. § en.ce pilote —a son vaisseau ὁ ναύκληρος ἐξέβαλεν, κ. ἔῤῥιψεν ἔξω εἰς τὴν ξέραν τὸ πλοῖον του· μεταφ vous y échouerez θέλεις ἀποτύχει. § échoué, ée, μετ. vaisseau — πλοῖον ναυαγῆσαν. dessein —é σκοπὸς ἀποτυχών.
Échtre, ἀρ. ἐχθρὸν, φυτὸν τῆς Κοχενχίνης.
Échute, Ϛ.νομ. ἀρχ χηρεύουσα κληρονομια ἥτις περιήρχετο εἰς τὸν ἄρχοντα.
Écidie, Ϛ. γένος φυτῶν.
Écimable, ἐπ. *ἀκρότμητος, ἐπὶ δένδρων δυναμένων νὰ ἀκροτμηθῶσι.
Écimer, ἐν. ἀκροτομῶ, κόπτω τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου.
Écliton, ἀρ. γένος ἐντόμων.
Éclabousser, ἐν. πιτυλίζω, κ. πιτζυλίζω (ἐπὶ ὑδάτων, ἀκαθαρσιῶν κτλ)
Éclaboussure, Ϛ. πιτυλος, κ. πιτζύλισμα.
Éclaffer, ἐν. ἄχρ. ἀρχ. σχίζω.
Éclair, ἀρ. ἀστραπή il fait des —s ἀστράπτει. les —s de ses yeux ἡ λαμπρότης τῶν ὀφθαλμῶν του. § μαρμαρυγὴ, λάμψις (τοῦ ἀχύρου ὅταν παύσῃ τοῦ νὰ ἦναι ὑγρός).
Éclairage, ἀρ. φωτισμός.
Éclaircie, Ϛ. καθαρὸν μέρος τοῦ οὐρανοῦ (ἐν καιρῷ νεφελώδους καταστάσεως).
Éclaircir, ἐν. καθαρίζω. —le temps αἰθριάζω, κ. ἀνοίγω τὸν καιρόν. — —une couleur λαμπύνω τὸ χρῶμα, κ. τὸ ἀνοίγω. —le teint στιλπνῶ τὴν χροιάν. —un sirop, une sauce ἀραιῶ, κ. ἀραιόνω τὸ πηκτὸν ἢ τὸ καρύκευμα. —une forêt, un blé, un bataillon ἀραιῶ τὸ δάσος, ἐλαττόνω τὸν στρατόν. il a bien —i son bien ἠλάττωσε πολὺ τὴν περιουσίαν του. —la voix ἀνοίγω τὴν φωνήν· μεταφ. σαφηνίζω, διασαφῶ. —les faits ἀποδεικνύω, διατρανῶ τὰ πράγματα. —une question ἀνιχνεύω τὸ ζήτημα. —un doute, une difficulté διαλύω ἀμφιβολίαν, δυσκολίαν. — quelqu'un d une affaire διδάσκω τινὰ περί τινος je m en suis —i ἐπληροφορήθην περὶ τούτου. § στιλπνῶ τὰ δέρματα.
Éclaircissement, ἀρ. διασάφησις. § πληροφορία. § λόγος, ἐξήγησις (πράξεώς τινος).
Éclaire, Ϛ. χελιδόνιον.
Éclairer, οὐδ. ἀστράπτω les yeux des chats —ent pendant la nuit οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς γαλῆς λάμπουσι τὴν νύκτα § ἐν. φωτίζω. la lune n' éclairait plus ἡ σελήνη δὲν ἔφεγγε πλέον. le soleil —e ὁ ἥλιος λάμπει, φωτίζει. — quelqu'un φωταγωγῶ, φέγγω τινά. —z à monsieur ἡ —z monsieur φέξον τὸν κύριον. μεταφ. —la terre de ses exemples φωτίζω, διδάσκω τὴν οἰκουμένην διὰ τοῦ παραδείγματός μου. —la conduite de quelqu'un ἐπιτηρῶ τὴν διαγωγήν τινος. § φωτίζω τὴν εἰκόνα § éclairé, ée, μετ une maison, une chambre bien —ée κατάφωτος οἰκια, θάλαμος. un homme — ἄνθρωπος πεπαιδευμένος. un siècle — αἰὼν σοφός. une politique —ée πολιτικὴ συνετὴ καὶ νουνεχής. une amitié —ée φρονίμη φιλία.
Éclairette, Ϛ. ἴδ. renoncule.
Éclaireur, ἀρ. κατάσκοπος, πρόσκοπος (εἰς τοὺς πολέμους).
Éclamé, ée, ἐπ. κανασὶς, βεβλαμμένη τὴν πτέρυγα ἢ τὸν πόδα.
Éclampsie, Ϛ. ἐπιληψία.
Éclanche, Ϛ. κωλῆ, τὸ μηρὸν (τοῦ κρέατος) βαρβαροτουρκ μπούτι. ἴδ. gigot
Éclancher, ἐν. ἀραιρῶ τὰς ψευδεῖς πτυχὰς τοῦ ὑράσματος.
Éclat, ἀρ. σπίνδαλμος, κλάσμα, κ. σχίζα (ἐπὶ ξύλου). un — de marbre τεμάχιον, τμῆμα μαρμάρου. les lames des deux chevaliers volèrent en —s τὰ ξίφη τῶν δύω ἱππέων κατετεμαχίσθησαν, κ. ἔγιναν κομμάτια. § σέλας, λαμπηδὼν, λάμψις. μεταφ. l' — de la fortune, des dignités ἡ λαμπρότης τῆς τύχης, τῶν ἀξιωμάτων. § un — de voix ἦχος φωνῆς, μέγας ἦχος φωνῆς une action a fait de l' —, grand — ἔκαμε κρότον πολὺν τὸ πρᾶγμα un — de rire γέλως προπετὴς, καγχασμὸς, κ. χάχλανον. ils firent de grands —s de rire ἐξεκάγχασαν, κ. χαχλάνισαν. rire aux —s καγ-

χάζω, κ. χαχλανίζω. § θόρυβος, σκάνδαλον. faire de l' — παραφέρομαι, ἐξοργίζομαι, κ. ξεσπάνω.

Éclatant, te, ἐπ. διαυγής, φαεινός, λαμπρός μεταφ. περικλεής, ὀνομαστός, λαμπρός. bruit, son — κρότος, ἦχος διάτορος, ὀξύς, κ. διαπεραστικός.

Éclatement, ἀρ. ἄχρ. θραῦσις κλώνου δένδρου.

Éclater, οὐδ. ῥήγνυμαι, συντρίβομαι, κ. σπάνω. καὶ αὐτοπ. le bois s'est —é τὸ ξύλον ἔσπασε. § le tonnerre —a ἐβρόντησεν, ἔκαμε κρότον. — de rire ἡ s' — de rire καγχάζω, διαρρήγνυμαι γελῶν, ὑπὸ γέλωτος, κ. σκάνω ἀπὸ τὰ γέλοια, χαχλανίζω. — en injures, en invectives, en reproches προάγομαι, ἔρχομαι, παραφέρομαι εἰς λοιδορίας, εἰς καταλαλιάν, εἰς ἐπιπλήξεις. § ἐκφέρομαι, διαθρυλλοῦμαι. leur inimitié n'avait pas —é ἡ ἔχθρα των δὲν εἶχεν εἰσέτι φανῇ εἰς τὸ μέσον. la rébellion et le fanatisme —èrent ἡ ἀνταρσία καὶ ἡ θεοβλάβεια ἐξερράγησαν. de nouveaux troubles —èrent νέαι ταραχαὶ ἀνερράγησαν. les regrets qu'ils laissent — dans ces circonstances ἡ λύπη τὴν ὁποίαν ἀναδεικνύουσιν εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις. un homme —e contre une femme qu'il n'aime plus παραφέρεται κατὰ τῆς γυναικὸς τὴν ὁποίαν δὲν ἀγαπᾷ πλέον. des cris menaçants —èrent de toutes parts φωναὶ ἀπειλητικαὶ διηγέρθησαν πανταχόθεν. faire — des plaintes κινῶ παράπονα. la conspiration était prête à — ἡ συνωμοσία ἤγγιζε νὰ διαρραγῇ. une personne —a ἔδειξεν αὐτὸς τὴν κακίαν του, τὸ πάθος του. § λάμπω. cet oiseau —a des plus vives couleurs τὸ πτηνὸν ἔχει τὰ λαμπρότερα χρώματα. μεταφ. son nom, sa gloire —èrent par tout le monde τὸ ὄνομά του, ἡ δόξα του ἐγιναν ὀνομασταί, ἐξακουστα πανταχοῦ. les richesses de la nature —ent aux environs ὁ πλοῦτος τῆς φύσεως διαπρέπει πέριξ. cet amour sublime qui sait faire — la vertu ὁ ὑψηλὸς ἐκεῖνος ἔρως, ὅστις λαμπρύνει τὴν ἀρετήν. § éclaté, ée, μετ. pierre —ée, bois —é λίθος, ξύλον κομματιασμένον.

Éclèche, ἀρ. ἀρχ. ὁ καταλερματισμὸς τιμαρίου.

Éclectique, ἐπ. ἐκλεκτικός

Éclectisme, ἀρ. ἐκλεκτισμός.

Éclegme, ἀρ. ἔκλειγμα.

Éclipse, Θ. ἔκλειψις. μεταφ. il a fait une longue — ἐξέλιπεν, ἀπεδήμησε πολὺν καιρόν.

Éclipser, ἐν. ἀποκρύπτω. la lune —e le soleil ἡ σελήνη ἀποκρύπτει τὸν ἥλιον. μεταφ. cette ville — a la gloire de sa rivale ἡ πόλις ἠμαύρωσε τὴν δόξαν τῆς ἀντιζήλου της. le soleil s' —e ἐκλείπει ὁ ἥλιος. la dignité de l'homme s'est —ée ἡ ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια ἐξέλιπεν, ἠφανίσθη. § ἀποδημῶ, γίνομαι ἄφαντος· καὶ ἐπὶ πραγμάτων. mes papiers se sont —és τὰ ἔγγραφά μου ἔγιναν ἄφαντα, ἐχάθησαν.

Éclipte, Θ. ἐκλειπὲς, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.

Écliptique, ἐπ. ἐκλειπτικός. § οὐσ. ὁ ἐκλειπτικὸς (κύκλος), ὁ κύκλος τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου συμβαίνουσιν αἱ ἐκλείψεις.

Éclisse, Θ σανίδιον (χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίζῃ τὰ συντετριμμένα μέλη). § σχίδη, σχιστὰ ξύλα (χρήσιμα εἰς κατασκευὴν ὑδριῶν, τυμπάνων κτλ.). § τάλαρος, εἶδος καλάθου στρογγύλου ἐκ λύγου πεποιημένου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στραγγίζει τὸ πεπηγμένον γάλα διὰ νὰ γίνῃ τυρός.

Éclisser, ἐν. στηρίζω μὲ σανίδια (τὸ κατεαγὸς ὀστοῦν).

Éclogite, Θ. ἐκλογίτης, εἶδος λίθου τῆς Στυρίας.

Écope, Θ. γένος φυτῶν παρεμφερῶν μὲ τὰ ἀθάνατα.

Écoppé, ée, ἐπ. χωλὸς, δυσκίνητος, ἀδύνατος, χαῦνος.

Écorre, οὐδ. ἐν χρ. εἰς τὰ γ'. πρόσωπα. il éclot, ils éclosent, il éclôra, il éclôrait, qu'il éclose ἐκλεπίζει, ἐκκολάπτει. κ. εὐγαίνει (τὸ πουλί, ἢ ὁ σκώληξ ἀπὸ τὸ αὐγόν). § ἐπὶ φυτ. le soleil fait — les fleurs ὁ ἥλιος ἀνοίγει τὰ ἄνθη. ces fleurs sont écloses cette nuit τὰ ἄνθη ταῦτα ἤνοιξαν τὴν νύκτα. nous voyons tous les germes — βλέπομεν ὅλα τὰ σπαρτὰ βλαστάνοντα, ἀναδίδοντα. le jour vient d' — ἡ ἡμέρα ἀνέτειλεν ἤδη. je vois les fruits — βλέπω τοὺς καρποὺς φυομένους, κ. νὰ φυτρώνουν. μεταφ. la nature fit — une foule de génies ἡ φύσις ἐγέννησεν, ἠνεφύησαν μεγάλοι νόες. le 15 siècle vit — un nouvel ordre de choses ὁ 15 αἰὼν εἶδεν ἀναφαινομένην νέαν τάξιν πραγμάτων. on a vu — des opinions ἀνεβλάστησαν δόξαι. ses desseins éclorront un jour θὰ φανοῦν μίαν ἡμέραν οἱ σκοποί του. § éclos, se, μετ. τοῦ éclorre.

Éclosion, Θ. ἐκλεπισμὸς, ἐκκόλαψις.

Écluse, Θ. ὀχετογνώμων, κλειστὴς, καταῤῥάκτης, οἰκοδόμημα χρησιμεῦον εἰς ἐπίσχεσιν ἢ ὕψωσιν τῶν ῥεόντων ὑδάτων. § ἡ καταπακτὴ, θύρα ὑψουμένη καὶ καταβιβαζομένη εἰς τοὺς τεχνητοὺς καταῤῥάκτας. § ὑδροδόκος, ὑδροθήκη, συναγωγὴ τεχνητὴ ὑδάτων περικλειομένη ἐντὸς δύο θυρῶν, καὶ χρησιμεύουσα εἰς τὸν πλοῦν τῶν ποταμῶν.

Écluse, ἀρ. μικρὰ σχεδία ξύλων.

Écluseau ἢ Éclusjon, ἀρ. εἶδος ἀγαρικοῦ.

Éclusée, Θ. ὅσον περιέχει ἡ ὑδροθήκη, τὸ ὕδωρ ὅσον ῥίει ἐν τῷ διαστήματι, καθ' ὃ ἀνοίγεται ὁ καταῤῥάκτης καὶ κλείεται.

Éclusier, ἀρ. ἐπιστάτης καταῤῥάκτου, ὁ ἐπὶ τοῦ καταῤῥάκτου.

Écnéphis, ἀρ. ἐκνεφίας (ἄνεμος).

Écobans, ἀρ. πλ. ῖδ. Écubiers.

Écobuage, ἀρ. σκάλισμα (τῆς γῆς).

Écobue, Θ. σκαλιστῆρι.

Écobuer, ἐν. σκαλίζω (τὴν γῆν διὰ νὰ ἐκριζώσω τὰ φυτὰ, τὰ σωρεύσω εἰς ἓν καὶ τὰ καύσω).

Écobure, ῖδ. Écobue.

Écofrai, Écofroi ἢ Écofrat, ἀρ. τράπεζα, τραπέζιον χρησιμεῦον εἰς διαφόρους τέχνας.

Écoinson, ἀρ. ἀγκωνάρι (διὰ τοὺς τοίχους τῶν θυρῶν, παραθύρων κτλ.). § τρίπους, ἢ τρίγωνον γραφεῖον τιθέμενον εἰς τὰς γωνίας τῶν θαλάμων.

Écolâtre, ἀρ. σχολάρχης, παλαιὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα.

Écolâtrie, Θ. σχολαρχία, τὸ ἀξίωμα.

École, Θ. σχολὴ, σχολεῖον. camarade d' — συσχολαστὴς, συμμαθητὴς. petites —s μικρὰ ἢ κοιναὶ σχολεῖα. — primaires προπαιδευτικὰ σχολεῖα (ἢ τὰ δημοτικά). παροιμ. faire l' — buissonière κρύπτομαι διὰ νὰ μὴ ὑπάγω εἰς τὸ σχολεῖον, γίνομαι λειποσχολος. il faut aller à votre — pour savoir cela πρέπει νὰ τὸ μάθω ἀπὸ σέ. un homme est à bonne —, en bonne — εἶναι εἰς καλὸν σχολεῖον. faire une — (ἐπὶ τῆς παιδιᾶς τῶν κύβων) δὲν σημειῶ τὰς βολὰς τὰς ὁποίας ἔκαμον. un cheval a de l' — ἵππος ἐξησκημένος, γυμνασμένος. § σχολὴ philosophie de l' — σχολαστικὴ φιλοσοφία. l' — de Platon ἡ σχολὴ (ἡ αἵρεσις) τοῦ Πλάτωνος. l' — d' Antisthène ἡ τοῦ Ἀντισθένους αἵρεσις. καὶ ἐπὶ ζωγρ. l' — de Rome, de Florence, de Raphaël ἡ τέχνη τῆς Ῥώμης, τῆς Φλωρεντίας, τοῦ Ῥαφαήλ, (τὸ ὕφος). μεταφ. l' — du malheur, de l'expérience τὸ σχολεῖον τῆς δυστυχίας, τῆς πείρας.

Écoleter, ἐν. πλατύνω (ἄγγεῖον ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου).

Écolier, ἀρ. ère, Θ. μαθητὴς, μαθήτρια.

Éconduire, ἐν. ἀπεκβάλλω, ἀποφασκρύνω τινὰ ἐπιτηδείως. il s'était introduit dans cette société, il en a été —it εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὴν συναναστροφὴν, ἀλλὰ μὲ τρόπον ἐπεκρούσθη. § ἀποκρούω, ἀπαξιῶ. je lui avais fait une demande, mais j'ai été —it τὸν ἔκαμα μίαν αἴτησιν ἀλλὰ μὲ ἀπεποιήθη.

Économat, ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ οἰκονόμου.

Économe, ἀρ. οἰκονόμος, φειδωλός. Il est extrêmement — εἶναι πολλὰ οἰκονο-

νόμος. § οὐσ. οἰκονόμος (ὁ διοικῶν τὰ ἔξοδα οἰκίας, καταστήματος). un sage — φρόνιμος οἰκονόμος. § οἰκονόμος, ἀξίωμα μοναστηριακόν.

Économie, Ϛ. οἰκονομία, ἡ διοίκησις οἴκου. — rurale ἀγροτικὴ οἰκονομία. — politique δημόσιος οἰκονομία. § τὸ σύστημα, ὀργανισμός. l' — animale ὁ τοῦ ζώου ὀργανισμός, ἡ κατασκευή. l'— d'un dessein ἡ διάθεσις τοῦ σχεδίου. l'— d'un poème ἡ διάθεσις τοῦ ποιήματος.

Économique, ἐπ. οἰκονομικός. § οὐσ. ἡ οἰκονομική.

Économiquement, ἐπίρ. οἰκονομικῶς.

Économiser, ἐν. οἰκονομῶ, διοικῶ.

Économiste, ἀρ. οἰκονομολόγος.

Écope, Ϛ. ἀντλητήρ, ἀγγεῖον ξύλινον μὲ τὸ ὁποῖον ἐβγάζουν τὰ ὕδατα τοῦ πλοίου.

Écoperche, Ϛ. ξύλον προσαρτώμενον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κηλωνίου.

Écorce, Ϛ. φλοιός, κ. φλοῦδα. § ἔλυτρον, φλοιός, κ. φλοῦδα τῶν ὀπωρικῶν. l' — de terre ἐπιφάνεια τῆς γῆς. καὶ μεταφ. vous vous arrêtez à l' — προσηλοῦσαι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἰς τὸ φαινόμενον.

Écorcement, ἀρ. ἐκφλοίωσις, κ. ξεφλούδισμα.

Écorcer, ἐν. ἐκφλοιῶ, κ. ξεφλουδίζω.

Écorche, ἐν χρήσει ἀ écorche-cul πυγδόν, κ μὲ τὸν κῶλον. καὶ μεταφ. ἄκων, κ. μὲ τὸ στανιό.

Écorcher, ἐν. ἐκδέρω, κ. ξεγδέρνω. § ἀμυσσω, ἀποσύρω, κ. ξεγδέρνω § ἐκφλοιῶ, κ. ξεφλουδίζω. ce vin est si âpre qu'il —e le palais ὁ οἶνος εἶναι τόσον δριμύς, ὥστε ξεφλουδίζει τὸν οὐρανίσκον. καὶ ἐπὶ φωνῆς. elle —e les oreilles ξεγδέρνει τὰ αὐτιά. — une langue ὁμιλῶ κακὰ μίαν γλῶσσαν. παρ. cet aubergiste —e les voyageurs ὁ ξενοδόχος οὗτος γυμνόνει τοὺς ξένους. — le renard οἰκ. ξερνῶ ἀφ' οὗ πίω πολύ. § ἀποξύω (τοὺς τύπους τῶν ἐκ γύψου κατασκευαζομένων εἰκόνων). § écorché, ée, μετ. § οὐσ. τὸ γυμνόν, ζωγρ. dessiner d'après l' — γυμνογραφῶ.

Écorcherie, Ϛ. τόπος, ὅπου ἐκδέρονται τὰ ζῶα.

Écorcheur, ἀρ. *ἐκδορεύς, ὅστις γδέρνει τὰ ζῶα. § κολυμβιον, πτηνόν τι.

Écorchure, Ϛ. ἀμυχή, κ. γδάρσιμον.

Écorcier, ἀρ. ἀποθήκη φλοιοῦ.

Écore, Ϛ. ναυτ. κρημνος. côte en — ἀπόκρημνος παραλία.

Écorner, ἐν. συντρίβω τὰ κέρατα (ζώου τινός). § ἀκροτομῶ, περικόπτω τὴν γωνίαν, κ. κουρεύω μυτερόν τι. μεταφ. — quelque chose ἐλαττῶ, κουρεύω, ἀφαιρῶ. on — a leurs privilèges ἠλάττωσαν, ἀφήρεσαν τὰ προνομιά των.

Écornifler, ἐν. παρασιτῶ, κ. ξενοτρώγω.

Écornifleric, Ϛ. παρασιτία.

Écornifleur, ἀρ. } παράσιτος
Écornifleuse, Ϛ. }

Écornure, Ϛ. ἀκρότομον, ἀπότμημα. ἴδ. écorner.

Écosser, ἐν. *ἐκλοβῶ, ἀφαιρῶ, τὸν λοβόν, (τὸ τζώρλοι' τῶν ὀσπρίων).

Écosseur, ἀρ. euse, Ϛ. ἐκλοβωτήρ, ὁ ἐκλοβῶν.

Écot, ἀρ. συμβολή, κ. ρεμενές. § ἡ δαπάνη τοῦ ξενοδοχείου. παρ. parlez à votre — ὁμίλει μὲ ὅσους σὲ ὁμιλοῦν. il nous a apporté des nouvelles, il a bien payé son — μᾶς ἔφερε νέα, κατέβαλε τὸ μέρος του. § κλάδος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔμειναν αἱ ἐκφύσεις τῶν κλώνων.

Écotard, ἀρ. ξύλον χονδρὸν χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ φέρῃ καὶ νὰ διατηρῇ τοὺς προτόνους (haubans).

Écôter, ἐν. πλαγιοτομῶ, ἀφαιρῶ τὰ πλάγια τῶν ταβακοφύλλων.

Écoteur, ἀρ. πλαγιοτόμος (τῶν ταβακοφύλλων).

Écouailles, Ϛ. πλ. τὸ πρὸς τοῖς μηροῖς ἔριον τῶν προβάτων.

Écouane, Ϛ. νομισματορίνη, χρήσιμος εἰς τὸ νὰ ἀναγάγῃ τὰ νομίσματα εἰς τὸ νόμιμον βάρος.

Écouaner, ἐν. ισοβαρῶ (τὰ νομίσματα διὰ νὰ τὰ φέρω εἰς τὸ παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένον βάρος). § ρινίζω, περικόπτω (ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν).

Écouanette, Ϛ. πλὰξ ὀδοντωτὴ (χρήσιμος εἰς τοὺς κτενοποιούς).

Écouène, ἴδ. Écouane.

Écouer, ἐν. κολουρῶ, κόπτω τὴν οὐράν.

Écouet, ἀρ. μέγας κάλως.

Écoufle ἢ Escoufle, ταὐτὸν τῷ milan.

Écoulement, ἀρ. ῥύσις, ἐκροή. § ἀπόῤῥοια (τῶν ἀτόμων ἐκ τῶν σωμάτων). —s électriques ἠλεκτρικαὶ ἀπόῤῥοιαι. § — des produits ἡ διέξοδος τῶν προϊόντων ἢ ἡ διάθεσις.

Écouler, οὐδ. καὶ αὐτοπ. s' — ἀποῤῥέω, κ. τρέχω, (ἐπὶ ὑγρῶν). le vin s'est —é du tonneau ἐξέῤῥευσεν ὁ οἶνος ἐκ τοῦ πίθου. le temps s' —e ὁ χρόνος ῥέει, κ. τρέχει, ἤτοι παρέρχεται. l'argent s' —e τὰ χρήματα φεύγουσι. la presse, la foule s' —e τὸ πλῆθος ἐξέῤῥυη, ἀνεχώρησεν. le temps est —é παρῆλθεν ὁ καιρός. une chose s' —e, s'est —ée de la mémoire διέφυγέ τι τὴν μνήμην. leurs jours s' — aient dans l'inaction αἱ ἡμέραι αὐτῶν παρῆλθον ἐν ἀργίᾳ. § faire — le flot καταβιβάζω τὰ ξύλα διὰ τοῦ ποταμοῦ μέχρι τοῦ λιμένος. § — le cuir στραγγίζω τὸ δέρμα.

Écourgeon, } ἀρ. πρώϊμος κριθὴ ἡ
Escourgeon, } κριθὴ τετράγωνος.

Écourter, ἐν. κοντύνω, κουρεύω — des chevaux κουρεύω τὰ μαλλιά, τὰ κόπτω κοντά. — un chien κόπτω τὴν οὐρὰν τοῦ σκύλου. § —é, ée, ἐπ. un habit est bien —é ἔνδυμα κοντόν. § —é βραχυκόμης, κ. κουρευμένος, ὁ ἔχων κοντὰ μαλλιά. μεταφ. βραχὺς, σύντομος.

Écoussage, ἀρ. κηλὶς μέλαινα ἐπὶ τοῦ φαβεντιανοῦ (φαρφουριου).

Écoutant, te, ἐπ. ἐν χρ. ἄλλοτε un avocat — διαιτήτης ἀκούων (ἤτοι μὴ συνηγορῶν).

Écoute, Ϛ. μέρος ὅθεν ἀκούει τις, χωρὶς νὰ βλέπεται. être aux —s ὠτακουστῶ, ἐπακροῶμαι, κ. ἀφηγκριοῦμαι. καὶ μεταφ. être aux —s παραφυλάττω. ἐπιτηρῶ, προσέχω εἰς ὅ,τι γίνη. sœur — ἡ ὠτακουστὴς μοναχὴ, ἡ συνοδεύουσα ἄλλην μοναχὴν εἰς τὸ διαλεκτήριον.

Écoute, Ϛ ποῦς, κεροΐαξ, ἰταλοβαρβ. σκότα (σχοινίον τοῦ πλοίου).

Écouter, ἐν ἀκροῶμαι, ἀκούω. il s' —e ἢ il s' —e parler ὅστις λαλεῖ βραδέως καὶ νομίζει ὅτι ὁμιλεῖ καλά. le roi — a les ambassadeurs ὁ βασιλεὺς ἠκροάσθη τοὺς πρέσβεις. § ἀποδέχομαι, ἀκούω. § ὑπακούω, ὑπείκω. — la raison ἀκούω λόγον. les haines et les jalousies étaient seules —ées ἐχαρίζοντο εἰς μόνα τὰ μίση καὶ τὴν ζηλοτυπίαν. un homme s' —e trop, ἢ —e trop son mal ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι μικρόλυπος, εὐπαθὴς, κ. μυσόγγιχτος. un —e s'il pleut μύλος στρεφόμενος διὰ τεχνητῶν ὑδροδόκων (écluses). καὶ παροιμ. —e s'il pleut περίμενε αὔριον (ἐπὶ μὴ ἐνδεχομένων πραγμάτων). § écouté, ée, μετ. des mouvemens —és, (ἐπὶ ἵππου) ἀκριβεῖς κινήσεις

Écouteur, ἀρ. euse, Ϛ. ὠτακουστὴς, κ. ὅστις ἀφηγκριέται. § ἵππος πτυρτικὸς, ὅστις ταράττεται ἀπὸ τὸ παραμικρὸν, καὶ διακόπτει τὰς γυμνάτειες του.

Écoutille, Ϛ. ὀπαῖον, ἡ τετράγωνος ὀπὴ διὰ τῆς ὁποίας καταβαίνουσιν ἀπὸ τὸ κατάστρωμα εἰς τὰ ἔνδον τοῦ πλοίου.

Écoutillon, ἀρ. καταῤῥακτὸν (τιθέμενον εἰς τὸ écoutille).

Écouvette, Ϛ. ἀρχ. ἄκρ. ψηκτρίς, κ. ξηύρτζα.

Écouvillon, ἀρ. περίμακτρον, περιστροφὶς, κ. πατζοῦρα (πανίον προσδεδεμένον εἰς τὸ ἄκρον ξύλου, διὰ τοῦ ὁποίου καθαρίζουσι τὸν φοῦρνον ἢ τὸ ἐντὸς τοῦ κανονίου).

Écouvillonner, ἐν. καθαίρω διὰ τοῦ μάκτρου.

Ecphractique, ἐπ. ἐκφρακτικὸς, ὁ ἐναντίος τῶν ἐμφράξεων.

Ecphyse, Ϛ. ἔκφυσις.

Ecphysèse, Ϛ. ἐκφύσησις.

Ecpiesme, ἀρ. ἐκπίεσμα.

Ecplexis, ἀρ. ἔκπληξις, εἶδος πάθους

Ecraigne, Ϛ. ἀγουπνία, ἄχρ.
Écran, ἀρ. * ἀλεξίπυρον, παραπέτασμα κατὰ τῆς θέρμης τοῦ πυρὸς εἰς τὰς ἑστίας τῶν οἰκιῶν.
Écrancher, ἐν. ἐν χρ. μόνον, — les faux plis d' un drap ἐξαλείφω τὰ τζαίσματα τῆς τζόχας.
Écrasement, ἀρ. σύντριψις, καὶ συντριμμὸς ἢ κατάθλιψις.
Écraser, ἐν. συντρίβω (διὰ τοῦ βάρους), θλίβω, κ. πλακόνω, ζουλίζω. μεταφ. καταστρέφω, ἀφανίζω. § ἐξαμαυρῶ. il fut —é par la gloire de son rival ἐξημαυρώθη ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ του. § κατακόπτω, ἐνοχλῶ. § écrasé, ée, μετ. il a le nez —é ἔχει τὴν ῥίνα σιμήν, κ. πλακωτήν. le comble de la maison est trop —é ἡ κορυφὴ τῆς οἰκίας εἶναι πολλὰ πλατεῖα.
Écrelet, ἀρ. εἶδος γαλατεροῦ τῆς Ἑλουητίας.
Écrémer, ἐν. συλλίγω, κ. μαζόνω τὸ ὀνθόγαλα, τὸν αἰθέρα, τουρκ. τὸ καϊμάκι τοῦ γάλακτος. μεταφ. — une affaire λαμβάνω ὅλον τὸ ὄφελος τῆς ὑποθέσεως. — une bibliothèque λαμβάνω τὰ καλήτερα βιβλία.
Écrémoire, Ϛ. εἶδος κοχλεαρίου κερατίνου ἢ παχυλίνου διὰ τοῦ ὁποίου οἱ πυροτεχνῖται συλλέγουσι τὰς συντετριμμένας ὕλας.
Écrénage, ἀρ. κοιλανσις (τοῦ κάτω μέρους τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων.)
Écrêner, ἐν. κοιλαίνω (τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας πρὸς τὰ κάτω).
Écrénoir, ἀρ. * κοιλωτήριον, ἐργαλεῖον ὃ οὗ οἱ χύται κόπτουσι τὸ κάτω μέρος τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων.
Écrêter, ἐν. ἀποθριγκῶ, ἀφαιρῶ τὴν κορυφὴν, ἢ τὴν ὀροφὴν ἑνὸς ἔργου οἱονδήποτε οἰκίου, φραγμοῦ κτλ.
Écrevisse, Ϛ. καραβίς, κ. καραβίδα. — de mer ἀστακός. yeux d' — ὀφθαλμοὶ καραβίδος. le signe de l' — ὁ καρκῖνος τοῦ ζωδιακοῦ. παρ. il va à reculons comme l' — καρκινοβατεῖ. rouge comme une — κόκκινος σὰν καραβίδα.
Écrier, ἐν. ἐν χρ. s' — αὐτοπ. ἀναβοῶ, ἀνακράζω, φωνάζω. § καθαρίζω τὸ σιδηρόσουρμα μὲ ἄμμον.
Écrieur, ἀρ. σιδηροκαθαριστής.
Écrille, Ϛ. καλαμιὰ (διὰ νὰ ἐμποδίζη τοὺς ἰχθυς νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων).
Écrin, ὐρ. νάρθηξ, θήκη ἢ μικρὸν κιβώτιον ὅπου τίθενται διάφορα λιθοξόλητα κοσμήματα.
Écrire, ἐν. γράφω. — à quelqu' un γράφω πρός τινα (γράμμα, ἐπιστολήν). se faire — à une porte γράφω τ' ὄνομά μου (ἐπισκεπτόμενός τινα). comment t —ez-vous un tel mot πῶς γράφεται ἡ δεῖνα λέξις. § συγγράφω — sur le journal, sur le grand-livre καταχωρῶ εἰς τὸ καθημερινὸν, εἰς τὸ καθολικὸν, κ. περνῶ. § écrit, te, μετ. il est — γέγραπται, εἶναι ἀποφασισμένον. ce qui est — est — ὃ γέγραπται γέγραπται. un papier — γραπτόν. la langue —te ἡ γραπτὴ γλῶσσα.
Écrisée, Ϛ. κόνις ἀδαμαντίνη.
Écrit, ἀρ. γράμμα. § ἔγγραφον. plaider contre son — λέγω κατὰ τοῦ ἐγγράφου. remontrances par — παρατηρήσεις ἰστιολογημέναι. procès par — ἔγγραφος διαδικασία. mettre par —, rédiger par — γράφω τι, κ. πέρνω στὸ κονδύλι, ἢ βάλλω στὸ χαρτί. mettre en — une chose pour s' en souvenir σημειῶ τι πρὸς ὑπόμνησιν. coucher bien par — συντάττω καλῶς. § σύγγραμμα. § σημειώσεις (τῶν μαθημάτων)
Écriteau, ἀρ. ἐπιγραφὴ (τιθεμένη ἄνωθεν τῶν ἐργοστασίων, οἰκιῶν κτλ).
Écritoire, Ϛ. μελανοδοχεῖον, καλαμάριον.
Écriture, Ϛ. γραφή. § χαρακτὴρ τοῦ γράφειν, κ. γράψιμον. — sainte ἁγία Γραφή. concilier des —s συμβιβάζω τὰς γραφάς. § ἐγγραφὴ (ἐπὶ λογιστικοῦ). § ἔγγραφα, (ἐπὶ δικηγόρων, τραπεζιτῶν καὶ πλοίων). § εἶδος πίρκης. § — chinoise ὄστρακον ἢ ἀφροδίτη. — grecque ὄστρακον τοῦ αὐτοῦ γένους.
Écriturer, ἐν. ἄχρ. ἀντιγράφω.
Écriturier, ἀρ. ἄχρ. γραφεύς.
Écrivaillerie, Ϛ. πολυγραφία, γραφομανία.
Écrivailleur, ἀρ. πολυγράφος, γραφομανής.
Écrivain, ἀρ. διδάσκαλος τῆς γραφῆς. c' est un bon, c' est un méchant — καλλιγράφος, κακογράφος. § ἐπὶ τῶν πλοίων, ὁ γραμματεύς. § ἀναφορογράφος. § συγγραφεύς.
Écrivassier, ἀρ. πολυγράφος, (περιφρονητικῶς).
Écrou, ἀρ. ὀπὴ τοῦ κοχλία (βίδας). § πρωτόκολλον τοῦ δεσμοφύλακος, βιβλίον ὅπου καταγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ αἱ ἡμέραι τῶν φυλακισμένων.
Écroucelle, Ϛ. καρίς. ἴδ. crevette. § —s χοιράδες, κ. χιλώνια.
Écrouelleux, euse, ἐπ. χοιραδώδης.
Écrouer, ἐν. καταγράφω εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ δεσμοφύλακος.
Écroues, Ϛ. πλ. ἐφημερίδες, κατάστιχα τῶν καθημερινῶν ἐξόδων τοῦ βασιλέως.
Écrouir, ἐν. σφυρηλατῶ τὸ μέταλλον, τὸ κτυπῶ διὰ νὰ τὸ σκληρύνω.
Écrouissement, ἀρ. σφυρηλασία.
Écroulement, ἀρ. κρημνισμὸς, πτῶσις.
Écrouler (s'), αὐτοπ. κρημνίζομαι (ἐπὶ κτιρίων). μεταφ. καταβάλλω, καταφέρομαι, καταπίπτω.
Écroûter, ἐν. κ. ξεπετζόνω τὸ ψωμί.
Écru, ue, μετ. ἐν χρ. du fil —, de la soie —e μετάξι ὠμὸν, ἄβραστον. toiles —es ὀθόναι, ὑφάσματα ἄβραστα § —e de bois νεόφυτον δάσος.
Ecsarcome, ἀρ. ἐκσάρκωμα.
Ecthèse, Ϛ. ἔκθεσις, ὁμολογία τῆς πίστεως παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου.
Ecthlipse, Ϛ. ἔκθλιψις (στοιχείου).
Ecthymates, Ϛ. πλ. ἐκθύματα, ἐξανθήματα.
Ecthymose, Ϛ. ἔκθυσις, ἀραίωσις τοῦ αἵματος.
Ectopie, Ϛ. ἐξάρθρωσις.
Ectopocystique, ἐπ. ἐκτοποκυστικές.
Ectopogones, Ϛ. ἐκτοπόγονα, γένος βρύων.
Ectropion, ἀρ. ἐκτρόπιον, πάθος τῶν βλεφάρων.
Ectroprotique, ἴδ. Eccoprotique.
Ectrosie, Ϛ. * ἐκτρώτιον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Ectrotique, ἐπ. ἐκτρωτικός.
Ectylotique, ἐπ. ἐκτυλωτικός.
Ectype, Ϛ. ἔκτυπον.
Écu, ἀρ. ἀσπίς. § καὶ ἡ εἰκὼν τῆς ἀσπίδος. § σκοῦδον, νόμισμα § — de Brattensbourg εἶδος ὀρυκτοῦ κρανείου (cranie). § — de Sobiesky ἀσπὶς τοῦ Σοβιέσκου, ἀστερισμός τις ἐκ τῶν τοῦ Ἑβελίου, κατὰ τὸ μεσημβρινὸν ἡμισφαίριον, πλησίον τοῦ ἰσημερινοῦ.
Écuage, ἀρ. δικαίωμα (τιμαριωτικὸν) ἀντικαταστάσεως (εἴτε διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τις τῆς ἐργασίας, εἴτε διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλον)
Écubier, ἀρ. ὀπὴ (δι' ἧς ῥίπτεται τὸ σχοινίον τῆς ἀγκύρας).
Écueil, ἀρ. λιθὰς, σκόπελος. καὶ μεταφ. l' — de la réputation ὁ σκόπελος τῆς ὑπολήψεως.
Écuelle, Ϛ. κώθων, γαβαθὸν, κ. γαβάθα. παρ. mettre tout par — κάμνω τὸ πᾶν διὰ νὰ γείνω τοὺς φίλους μου. archer de l' — τοξότης τῶν ἐπαιτῶν (ὁ συλλεμβάνων τοὺς ἐπαίτας διὰ νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸ πτωχοτροφεῖον). § ἴδ. tête ἢ scarification. § εἰδὲς πλάξ, ἐπὶ τῆς ὁποίας στρέφεται ὁ ὄνος (cabestan). § — d' eau ὑδροκοτύλη.
Écuellée, Ϛ. κώθων (ὅσον χωρεῖ ὁ κώθων), κ. γαβαθιά.
Écuisser, ἐν. πελεκῶ κάτωθεν τὸ ὕδωρον διὰ νὰ τὸ κόψω.
Écula, ἀρ. ἰχθὺς τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης
Éculer, ἐν. στραβοπατῶ (τὰ παπούτζια). § s' —, αὐτοπ. des souliers

qui s' —ent στραβοπατημένα παπούτσια. § τχηματίζω τὸν κηρὸν εἰς σφαίρας.

Éculon, ἀρ. χάλκινον ἢ παφύλινον ἀγγεῖον χρήσιμον εἰς τὴν κηροπλυσίαν.

Écumant, te, ἐπ. ἀφρώδης.

Écume, Ϛ. ἀφρὸς (θαλάσσης). καὶ ἐπὶ ζώων. l' — d' un cheval ἀφρὸς τοῦ ἵππου § ἱδρὼς (τοῦ ἵππου). μεταφ. l' — et le rebut des sociétés policées ὁ ἀφρὸς καὶ τὸ περίτριμμα τῶν ἐξευγενισμένων κοινωνιῶν. § — de-mer σήπιον. — de-terre χερσαῖος ἀφρὸς, εἶδος ἀγαρικοῦ. § — printanière ἢ crachat-de-coucou ἀφρὸς (διαφόρων φυτῶν ἢ ἐντόμων).

Écumer, οὐσ. ἀφρίζω. § ἀπαφρίζω, κ. ξαφρίζω. § — les mers, — les côtes πειρατεύω. παρ. il va — des marmites πηγαίνει καὶ γλύφει πιάτα (παρασιτεῖ). — des nouvelles συλλέγω νέα, σπερμολογῶ. l' oiseau —e sa proie τὸ πτηνὸν παρέρχεται τὴν βοράν του.

Écumeresse, Ϛ. τρυπητὴ (διὰ τὴν καθάρισιν τοῦ σακχάρεως).

Écumette, Ϛ. τρυπητὸν (διὰ νὰ καθαρισθῇ ὁ καπνὸς ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας.)

Écumeur, ἀρ. ἐν χρ. — de mer πειρατής. — en littérature λογοκλόπος.

Écumeur, euse, ἐπ. ἀφριῶν, ἀφρίζων.

Écumoire, Ϛ. ἠθητήριον, κ. ξαφριστῆρι. § ἠθμὸς, πρὸς καθαρισμὸν τῶν μετάλλων ἀπὸ τὰς σκωρίας.

Écurage, ἀρ. κάθαρσις.

Écureau, ἀρ. καθαριστὴς (τῶν ξανίων).

Écurer, ἐν. καθαίρω, τρίβω (ἀργυρᾶ ἢ ἄλλα μετάλλινα σκεύη). § § τρίβω μὲ ἄμμον ἢ σκεῦος διὰ νὰ τὸ θαμπώσω. § ἀφαιρῶ τὰς κροκίδας ἀπὸ τὸ ξάνιον, διὰ νὰ τὸ καθαρίσω.

Écureuil, ἀρ. σίουρος, ζῶον τετράπουν ὅμοιον μὲ τὰς ἰκτίδας.

Écureur, ἀρ. euse, Ϛ. οὐσ. χαλκοτρίβης, ὁ καθαρίζων τὰ χάλκινα ἢ ἄλλα ἀγγεῖα.

Écurie, Ϛ. ἱπποστάσιον, τουρκοϐαρ. ἀχοῦρι. § ἱππῶν (ἄρχοντός τινος ἢ ἡγεμόνος, περιλαμϐάνων τὰς ἁμάξας, ἵππους, ἡμιόνους, ἱπποκόμους κτλ.).

Écusson, ἀρ. ἀσπὶς (ἐπὶ τῶν παρατήμων). § ἀκροστόλιον, τιθέμενον εἰς τὸ ὄπισθεν τοῦ πλοίου καὶ συνιστάμενον εἰς εἰκόνα τινὸ καὶ τὰ παράσημα τοῦ ἰδιοκτήτου. § εἶδος ἐγκεντρισμοῦ. § σακκύλιον ἀσπιδοειδὲς ἔχον διαφόρους κόνεις στομαχικάς.

Écussonner, ἐν. ἐγκεντρίζω ἀσπιδοειδῶς.

Écussonnoir, ἀρ. ἐγκεντριστήριον -(χρήσιμον εἰς τὸν ἀνωτέρω ἐγκεντρισμόν).

Écuyage, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἡ κατάστασις καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπασπιστοῦ.

Écuyer, ἀρ. ὑπασπιστὴς (πλησίον ἱππότου). § τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς εὐγενεῖς § ἱπποκόμος (τοῦ ἡγεμόνος). § ἱππογυμναστὴς, ἱππαρχος. un homme est un bon — ἱππεύει καλά. § l' — d' une telle princesse ὁ ἀκόλουθος τῆς δεῖνα πριγγιπίσσης. — tranchant κρεωδαίτης (εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ἡγεμόνος). — de cuisine ἀρχιμάγειρος. § χάραξ (διὰ νὰ στυλώσῃ τὸ δένδρον). § ἕλαφος (νέα συνοδεύουσα γηραιὰν ἔλαφον).

Édalopat, ἀρ. εἶδος τριϐόλου Ῥωσσικοῦ.

Edda, Ϛ. συλλογὴ μυθολογημάτων (παρὰ τοῖς βορείοις ἔθνεσιν).

Édéchia, Ϛ. ἰδέκεια, θάμνος τῆς Ἀμερικῆς.

Édelspath, ἀρ. ἐλ τοῦ γερμ. εἶδος φελδσπάθ.

Éden, ἀρ. ἐδὲμ.

Édenter, ἐν * ῥηξιδοντῶ, κ. τρόϊγω ἢ συντρίϐω τὰ ὀδόντια πρίονος, κτενὸς κτλ. § édenté, ée, ἐπ. νωδὸς, κ. κουτζοδόντης. § —s, οὐσ. τὰ, νωδὰ, ζῶά τινα μαστοφόρα.

Éder, ἀρ. ἔδερ, φυτόν.

Édifiant, te, ἐπ. πρὸς οἰκοδομὴν, λέξις γραφικὴ, τοὐτέστιν ὁ φέρων πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ εὐτέϐειαν.

Édificateur, ἀρ. ἄχρ. οἰκοδόμος.

Édification, Ϛ. ἐν χρήσει μόνον μεταφ. οἰκοδομὴ, παραδειγματισμός. pour l' — du prochain εἰς παραδειγματισμὸν τοῦ πλησίον.

Édifice, ἀρ. οἰκοδομὴ, κτίριον, καὶ μεταφ. l' — de sa fortune τὸ οἰκοδόμημα τῆς τύχης του.

Édifier, ἐν. οἰκοδομῶ § καὶ παρὰ τῇ γραφῇ, οἰκοδομῶ, δίδω χρηστὸν παράδειγμα. § εὐχαριστῶ, ἀρέσκω. § édifié, ée μετ il fut mal —é du discours d' un tel ἐσκανδαλίσθη ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ δεῖνα. il s' en retourne très —é du sermon ἐπιστρέφει κατανενυγμένος ἀπὸ τὴν διδαχήν.

Édile, ἀρ. ἀγορανόμος, ἀστυνόμος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

Édilité, Ϛ. ἀγορανομία, ἀστυνομία.

Édit, ἀρ. διάταγμα.

Éditer, ἐν. ἐκδίδω διάταγμα.

Éditeur, ἀρ. ἐκδότης.

Édition, Ϛ. ἔκδοσις.

Édredon, ἀρ πτίλον (ἐκ νήσσης τινὸς τῆς ἄρκτου), κ. πούπουλον.

Éducateur, ἀρ. Éducatrice, Ϛ. τροφὸς, παιδαγωγός.

Éducation, Ϛ. ἀγωγὴ, ἀνατροφή. § ἐλ. παίδευσις. § (καὶ ἐπὶ ζώων). — des abeilles, — des plantes μελισσοτροφία, φυτοκομία. — des vers à soie μεταξοτροφία.

Édulcoration, Ϛ. γλύκανσις (ἐπὶ φαρμάκων).

Édulcorer, ἐν. γλυκαίνω, (ἐπὶ φαρμάκων). § κλύζω, κ. ξεπλύνω (τὰς κόνεις διὰ νὰ φύγωσι τὰ ἁλατώδη μέρη).

Éduquer, ἐν. ἀνατρέφω, ἐκπαιδεύω.

Éfaufiler, ἐν. παραλύω κ. ξεφτῶ (ὑφασμά τι)

Effacable, ἐπ. ἐξαλειπτός.

Effacement, ἀρ. ἐξάλειψις. ἐν χρ. l' — du péché ἡ ἐξάλειψις τῶν ἁμαρτιῶν.

Effacer, ἐν. ἐξαλείφω. — la mémoire, — de la mémoire ἀφανίζω τὴν μνήμην ἢ ἐκ τῆς μνήμης. § — les péchés ἀποτρίϐω τὰς ἁμαρτίας § ὑπερϐάλλω, ἀμαυρῶ. § — le corps, — l' épaule gauche ἐπὶ γυμναστικῆς, χοροῦ, ἱππαστικῆς κτλ. κρατῶ τὸ σῶμα, τὸν ὠμοπλάτην εἰς θέσιν ὥστε νὰ μὴ ὀϊδῇ λαϐὴν εἰς τὸν ἐναντίον, ἢ νὰ ἔχῃ πλειοτέραν χάριν.

Effacure, Ϛ. διαγεγραμμένον, κ. σϐύσιμον.

Effaner ἢ Effeuiller, ἐν. φυλλοτομῶ, κόπτω τὰ φύλλα.

Effarer, ἐν. ἐξαγριῶ, παροξύνω. § s' —, αὐτοπ. ἀγριαίνω, ἐξαγριοῦμαι. § effaré, ée, μετ. il était tout —é μανικὸς, ἐκτὸς ἑαυτοῦ. visage —, air — πρόσωπον ἄγριον, ἦθος, κτλ.

Effaroucher, ἐν. ἐκϐειματῶ, κ. ἀγριεύω (ἐπὶ ζώων). μεταφ. ἀποθηριῶ, ἐξαγριῶ, ἐκτραχύνω. § effarouché, ée, μεταφ. ἐξηγριωμένος.

Effarvette, Ϛ. ὄρ. fauvette.

Effectif, ive, ἐπ. πραγματικός. § un homme est —, sa parole est —ive φιλαλήθης ἄνθρωπος, ὅστις ἐκτελεῖ ὅ,τι ὑπόσχεται.

Effectivement, ἐπίρ. τῷ ὄντι, πραγματικῶς.

Effectrice, Ϛ. ἐν χρ. raison —, cause — λόγος, αἰτία τελεσιουργός.

Effectuer, ἐν. ἐκτελῶ.

Effélures, Ϛ. πλ. κοσκυλμάτια, περικόμματα δερμάτων (χρησιμεύοντα εἰς κατασκευὴν κόλλας).

Efféminer, ἐν. ἐκθηλύνω. § efféminé, ée, μετ. ἐκτεθηλυμένος, θηλυδρίας, γυναικώδης. § οὐσ. θηλυδρίας.

Effendi, ἀρ. ἐκ τοῦ τουρκ. ἐφφένδης, ἄρχων, συνωνυμεῖ μὲ τὸ κύριος.

Effervescence, Ϛ. ἀναϐρασμὸς, ἀνάζεσις. μεταφ. ἐρεθισμός.

Effervescent, te, ἐπ. ἀναϐράζων.

Effet, ἀρ. ἀποτέλεσμα, ἐνέργεια. l' — d' un remède ἐνέργεια τοῦ ἰατρικοῦ. en venir des paroles à l' — ἔρχομαι ἐκ τῶν λόγων εἰς τὰ ἔργα. la chose a eu son — ἀπέϐη τὸ πρᾶγμα. elle est de-

meurée sans — ἔμεινεν ἀνεκτέλεστον. nous verrons l' — de tout ceci θέλομεν ἰδῇ τὸ ἀποβησόμενον ὅλων αὐτῶν. l' heureux — de ces apparences pacifiques ἡ εὐτυχὴς ἀπόβασις τῶν εἰρηνικῶν φαινομένων· καὶ ἐπὶ ζωγρ. voilà un bel — de lumière, de clair obscur ἰδοὺ καλὴ διάθεσις φωτὸς, σκιᾶς κτλ. cette scène fait beaucoup d' — ἡ σκηνὴ αὕτη κάμνει πολλὴν ἐντύπωσιν. § ἐπίρ. pour cet — ἢ à cet — ἐπὶ τούτῳ. à quel —? ἐπὶ τίνι λόγῳ; ἕνατί; à l' — de διὰ νά. § πράγμα, ἤτοι ἀντικείμενον ἀποτελοῦν μέρος τῆς περιουσίας τινός. les —s d' une succession τὰ πράγματα, τὰ ἀντικείμενα τῆς κληρονομιᾶς. —s royaux ἡ —s publics γραμμάτια (τιθέμενα εἰς κυκλοφορίαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως) § —s civils δικαιώματα ἀστυκά. § en —, ἐπίρ. ἐν πράγματι. cela n'est pas en imagination, mais en — τοῦτο δὲν εἶναι κατὰ φαντασίαν, ἀλλὰ πραγματικῶς. il a raison en — ἔχει τῷ ὄντι δίκαιον καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὑράσεως, en — καὶ τῷ ὄντι.

Effeuillaison, Ϛ. φυλλοτομία. § φυλλορρόια.

Effeuiller, ἐν. φυλλολογῶ, φυλλοτομῶ. § s' —, αὐτοπ. φυλλορρῶ.

Efficace, ἐπ. ἀνύσιμος, ἐνεργος. remède — ἰατρικὸν ὁραστικόν. un moyen — μέσον ἐφικτὸν, ἰσχυρὸν. grâce — ἀποτελεσματικὴ χάρις. § οὐσ. ἰσχὺς, δύναμις. l' — d' un remède τὸ. Efficacité.

Efficacement, ἐπίρ. ἐνεργῶς, ἰσχυρῶς, ἐπιτυχῶς.

Efficacité, Ϛ. ἡ ἰσχὺς, τὸ ἀποτελεσματικόν. l' — de la grâce τὸ ἀποτελεσματικὸν τῆς χάριτος. l' — d' un remède ἡ ὁραστικότης τοῦ ἰατρικοῦ. l' — des prières τὸ εὐπρόσδεκτον τῶν εὐχῶν.

Efficient, te, ἐπ. ἐν χρ. cause —te ποιητικὸν αἴτιον.

Effigial, le, ἐπ. ἄχρ. εἰκονικὸς.

Effigie, Ϛ. ἀνδρείκελον, ἡ εἰκὼν τινος ἀνθρώπου. autrefois on pendait en — ἄλλοτε ἀπηγχόνιζον τας εἰκόνας, τα ἀνδρείκελα. on doit porter respect à l' — du prince πρέπει νὰ σεβηταί τις τὸ ὁμοίωμα τοῦ βασιλέως, τὴν εἰκόνα.

Effigier, ἐν. ἄχρ. τιμωρῶ τὴν εἰκόνα (τινὸς καταδικασμένου).

Effilé, ἀρ. παρήλυτον, κ. ξερτυσμένον, ὁποῖον συνήθως φοροῦν εἰς τὸ πένθος.

Effiler, ἐν. παραλύω, κ. ξερτῶ. § effilé, ée, μετ. avoir la taille — ἔχω ἀνάστημα λεπτὸν, ραδινόν. avoir le visage — εἶναι μακροπρόσωπος. cheval — μακρολόγχης ἵππος.

Effilocher, ἐν. παραλύω τὰ ῥάκη, *ῥακιολυτῶ (τὰ πρὸς χαρτοποιΐαν χρήσιμα).

Effilocheur, ἀρ. κύλινδρος ῥακιολύτης (χρήσιμος εἰς τὸ ῥακιολυτεῖν).

Effiloques, Ϛ. πλ. ἄκλωστα μετάξια, ἄλλως λεγόμενα soies folles.

Effillure, Ϛ. κλωστὴ (ἐξηγμένη ἀπὸ ὕφασμα).

Effioler, ἐν. ἐκφυλλίζω τὸν σῖτον (ἐκβάλλω τὰ φύλλα).

Efflanquer, ἐν. ἰσχναίνω (κυρίως ἐπὶ ἵππων τοὺς ὁποίους καταβάλλει τις διὰ τοῦ κόπου καὶ τῆς ἐργασίας)· κ. λιγνεύω. § περικόπτω (ἐπὶ ῥινίου διὰ τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ὡρολογίου). § efflanqué, ée, μετ. καὶ ἐπ. cheval — λεπτόσαρκος ἵππος. un pignon est — (ἐπὶ ὡρολογίου), ἐλατήριον λεπτοφυὲς, ἄποξυ.

Effleurage, ἀρ. ἀποτρίχωσις (τῶν δερμάτων) διά τινος μαχαιριδίου, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καταστῶσι λειότερα καὶ μαλακότερα.

Effleurer, ἐν. ἀμύττω, κ. ξεφλουδίζω. — la terre σκάπτω τὴν γῆν ἐξεπιπολῆς, ἐπιλιγδήν, κ. τζουγκρανίζω. § ἐν χρῷ ἅπτομαι, ἀκροθιγῶς πλησιάζω. la balle a —é le mur τὸ βλῆμα πέρασε σύρριζα ἀπὸ τον τοῖχον. μεταφ. ἐπιπολαίως πραγματεύομαι, συζητῶ, μελετῶ κτλ. § δρέπω τὸ ἄνθος. § ἀποτριχῶ τὰ δέρματα.

Effleurir, οὐδ. ἐξανθῶ. ἴδ. efflorescence.

Effleurures, Ϛ. πλ. κηλίδες (εἰς τὰ δέρματα).

Efflorescence, Ϛ. εὐρὼς, ἡ ἄνθος σχηματιζόμενον εἰς τὰ μέταλλα. § ἐξάνθημα. § ἄνθισμα.

Efflorescent, te, ἐπ. ἐξανθῶν, εὐρωτιῶν, ἐπὶ μετάλλων.

Effloter, ἐν. χωρίζω πλοῖον ἀπὸ τον στόλον.

Effluence, Ϛ —s électriques ἠλεκτρικαὶ ἀπόῤῥοιαι.

Effluent, te, ἐπ. ἴδ. matière.

Effluve, ἀρ. ἀπόῤῥοια.

Effluxion, Ϛ. ἄχρ. ἐνδολὴ, ἀτροβολὴ τοῦ ἐμβρύου.

Effodientia, ἀρ γένος ζώων περιέχον τὰ συνήθη νωδά.

Effondrement, ἀρ. κοίλισμα, τοπος τοῦ σκαπτειν τὴν γῆν βαθέως.

Effondrer, ἐν. κοιλίζω, σκάπτω τὴν γῆν πολλοὺς πόδας βαθειά. § συντρίβω, Ϛραύω. κ. τζακίζω. § — un poisson ἐξεντερίζω, κ. ξεκοιλιάζω.

Effondrilles, Ϛ. πλ. ὑποστάθμη, τὸ κατανάθισμα ὑγροῦ, ἀφ' οὗ ἐβράσε ἡ ἀντιδεύθη.

Efforcer (s'), αὐτοπ. ἀγωνίζομαι, πειρῶμαι, καταβάλλω σπουδὴν, προσπαθῶ. § s' — de φιλοτιμοῦμαι νὰ, ἐπιμελοῦμαι, κ. πάσχω, πασχίζω.

Effort, ἀρ ἀγὼν, σπουδὴ, προσπάθεια vain — ματαιοσπουδία, ματαιοπονία employer tous ses —s καταβάλλω πᾶσαν σπουδὴν. on ne remonte au bien que par des — διὰ μόνων τῶν πόνων ἐπιστρέφει τις πρὸς τὸ καλόν. le succès le plus éclatant couronne ses —s οἱ κόποι του ἀπεθησαν εὐτυχεῖς. il faut faire — sur votre faiblesse πρέπει νὰ ἐκβιάσῃ τις τὴν ἀδυναμίαν σας. un concours d' —s κοινοὶ ἀγῶνες. c'est un — d'esprit, le dernier — de l'esprit νοὸς φιλοτίμημα, κατόρθωμα, τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ νοός. — de l'art κατόρθωμα τέχνης. un corps qui se meut suivant une courbe, fait — à chaque instant pour s'échapper par la tangente σῶμα κινούμενον κατά τινα καμπύλην, τείνει διὰ παντὸς νὰ ὑπεκφύγῃ διὰ τῆς ἐφαπτομένης. un coin fait — pour fendre le bois ἡ σφὴν ἐκβιάζεται διὰ νὰ σχίσῃ το ξύλον. — de reins πόνοι περὶ τὰ νεφρά. un cheval a un — τὸ ἄλογον ἐπληγώθη.

Effraction, Ϛ. διάῤῥηξις.

Effraie, Effraye, Ϛ. ἐλεὸς, εἶδος γλαυκός.

Effrayant, te, ἐπ. φοβερός.

Effrayer, ἐν. ἐκφοβίζω, διαταράττω, κ. τρομάζω. § s' —, αὐτοπ. γίνομαι περιφοβος, ἐκπλήττομαι, τρομάζω, κ. ξιπάζομαι.

Effrêné, ée, μετ. ἀχαλίνωτος, ἀκάθεκτος,

Effrênément, ἐπίρ. ἄχρ. ἀχαλινώτως.

Effriter, ἐν. — une terre καθιστῶ τὴν γῆν ἄφορον, ἄγονον. § s' —, αὐτοπ. ἀγονοποιοῦμαι.

Effroi, ἀρ. φόβος, τρόμος. sans — ἀφόβως, ἀτρομήτως. avec — ἐντρόμως.

Effronté, ée, μετ. ἰταμὸς, ἀναιδής. § οὐσ. c'est un — εἶναι ἀναιδής.

Effrontément, ἐπίρ. ἰταμῶς, αὐθαδῶς, ἀναιδῶς.

Effronterie, Ϛ. ἰταμότης, ἀναίδεια, αὐθάδεια, ἀπόνοια.

Effroyable, ἐπ ῥικαλέος, ῥικώδης· cette femme-là est — ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ῥικώδης, τουτέστι ὀυειδής. laideur —, dépense — ὑπερβάλλουσα ἀσχημία, δαπάνη.

Effroyablement, ἐπίρ. ὑπερβαλλόντως, ὑπερμέτρως, ὑπερβολικά.

Effruitor, ἐν., ἄχρ. καρπολογῶ.

Effumer, ἐν. ζωγρ. σκοτίζω τὰ ἀντικείμενα.

Effusion, Ϛ. ἔκχυσις. l' — des larmes ἡ δακρυῤῥοία. — du sang αἱματοχυσία. — dans les sacrifices λοιβαὶ, σπονδαὶ, χοαὶ (εἰς τας θυσίας). — du vin σπονδὴ. sans — de sang ἀναιμωτὶ, χωρὶς αἷμα. — de cœur ἔκχυσις ψυχῆς. § ἰατρ. μετάστασις τῶν ὑγρῶν.

Efourceau, ἀρ. μονόῤῥυμον, μηχανὴ συνισταμένη εἰς δύο τροχοὺς

καὶ ἕνα ῥυμὸν, διὰ τῆς ὁποίας μετακομίζονται βάρη.

Egagropile, Θ. αἰγόθριξ, τρίχες σχηματιζόμεναι εἰς τὸν στόμαχον ζώων τινῶν καὶ μάλιστα τῶν ἀναμηρυκωμένων. § — de mer Θαλάσσιαι αἰγότριχες.

Égal, le, ἐπ. ἴσος, ὅμοιος. avec un avantage — ἰσορρόπως. à conditions — s ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. faire des parts —es κατ' ἰσομοιρίαν διασέμω. amitié qui n'eut jamais d'— e φιλία ἀσύγκριτος, ἀπαράμιλλος. d'un âge — ὁμηλιξ. d'une condition — e ὁμοταγής. § ὁμαλὸς (ἐπὶ γῆς, ὁδοῦ κτλ). style — ὁμαλὸν ὕφος. une conduite — e ὁμοιόμορφος διαγωγή. caractère, humeur — e ἦθος, χαρακτὴρ ὁμαλὸς, εὐσταθής. tout m' est — οὐδὲν διαφέρει μοι, κ. τὸ ἴδιον τὸ ἔχω, τὸ αὐτὸ μὲ κάμνει. toutes les histoires sont — es pour qui... ὅλαι αἱ ἱστορίαι εἶναι ὅμοιαι, ὁ' ὁντινα κτλ. faire tout —, tenir la balance — e ἀποσίδω τὰ ἴσα πρὸς ἅπαντας. § οὐσ. ὅμοιος. il n'est son — ni en force ni en mérite οὐδὲν ἐξισοῦται μὲ αὐτὸν μήτε κατὰ τὴν δύναμιν, μήτε κατὰ τὴν ἀξίαν. vivre familièrement avec ses —aux ἐξοικειοῦμαι μὲ τοὺς ὁμοίους μου. d'— à — ὅμοιος προς ὅμοιον. à l'— de ἐπὶ ἴσοι μέ. il est craint à l'— du tonnerre τὸν φοβοῦνται ἴσα μὲ τὸν κεραυνόν.

Égalé, ée, ἐπ. oiseau — πτηνὸν στικτὸν, κατάστικτον.

Également, ἐπὶ ἐξίσου, ἐπίσης, ὁμοίως.

Égaler, ἐν. ἐξισῶ, ἰσάζω. § ἐξισοῦμαι. la recette — e la dépense ἡ λῆψις ἐξισοῦται μὲ τὴν δόσιν. elle —ait sa rivale ἠμιλλᾶτο μὲ τὴν ἀντίζηλόν της, ἦτον ἐγαμιλλος. la blancheur de la robe — ait la propreté ἡ λευκότης τοῦ ἐνδύματος ἦτον ἴση μὲ τὴν καθαριότητα. § παραβάλλω, συγκρίνω. § il s'efforce d'— les maîtres de l'art καταβάλλει σπουδὴν διὰ νὰ γενῇ ἴσος, διὰ νὰ φθάσῃ τοὺς ἀριστοτέχνας. § συναφομοιῶ, ἀντιπαραβάλλω. § ὁμαλίζω.

Égalisation, Θ. ἐξίσωσις, ἰσασμός.

Égaliser, ἐν. ὁμαλύνω, κ. ἰσιάζω. § ἐξισῶ, ἰσάζω.

Égalité, Θ. ἰσότης, distribuer avec — ἐξ ἴσου διανέμω. § ὁμαλότης, ἐπιείκεια, εὐστάθεια (ἤθους, χαρακτῆρος, ὕφους). cercle d'— ἡ ἐquant κύκλος ἐξισώσεως, ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ, κύκλος διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐκκέντρου τῶν πλανητῶν.

Égalisures, Θ. πλ. στίγματα (εἰς τὰ πτηνά).

Égard, ἀρ. προσοχή. il n'a eu — qu'à son intérêt ἀπέβλεψεν εἰς μόνον τὸ συμφέρον του. vous n'avez eu nul —à ce que je vous ai représenté ὀὲν ἔλαβες μηδεμίαν φροντίδα περὶ ὅσων σοὶ εἶπον. il faut avoir — au mérite des personnes πρέπει νὰ ποιῆταί τις περὶ πολλοῦ τὰ προτερήματα τῶν ἀνθρώπων. sans avoir — aux raisons, aux prières οὐδένα λόγον ποιούμενος, σκεπτόμενος οὐδὲν, μὴ ὑπολογιζόμενος τοὺς συλλογισμοὺς, τὰς δεήσεις § κἀδὼς, ὑπόληψις, σέβας. avoir de grands — s pour quelqu'un περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τινα. avoir des — s pour quelqu'un φέρω τιμὴν, σέβας πρός τινα. manquer aux — s que l'on doit à quelqu'un ἐλλείπω εἰς τὸ πρός τινα ὀφειλόμενον σέβας. eu —à Θεωρουμένου. λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν. eu — à la qualité de l'affaire Θεωρουμένης τῆς ποιότητος τοῦ πράγματος. à l'— de περί. à l'— de ce que vous disiez περὶ ὧν ἔλεγες. à mon —, à son — περὶ ἐμοῦ, περὶ σοῦ. la terre est petite à l'— du soleil ἡ γῆ εἶναι μικρὰ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον. à cet — là, à cet — κατὰ τοῦτο. à différens —s, sous divers — s κατὰ διαφόρους λόγους. à tous — s καθ' ὅλα, καθ' ὅλους τοὺς λόγους. § ἀρχ. ἄχρ. ὁ ἐκτιμητὴς, ὁ πραγματογνώμων (εἰς τὰς τέχνας). § ὀικαστὴς (τοῦ ἐν Μάλτᾳ τάγματος τῶν ἱππέων).

Égarement, ἀρ. ἀποπλάνησις, πλάνη. après un long — ils revinrent dans leur chemin ἀφ' οὗ ἀπεπλανήθησαν πολὺ, ἐπανῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν των. μεταφ. les —s des philosophes αἱ πλάναι τῶν φιλοσόφων. — d'esprit ἡ — παραλογισμός. —s du cœur παραφοραὶ, παρεκτροπαί. — s de la jeunesse ἀταξίαι τῆς νεότητος. § — d'esprit ἔκστασις λογισμῶν, παραφροσύνη

Égarer, ἐν. ἀποπλανῶ (τῆς εὐθείας ὁδοῦ). μεταφ. la prospérité nous — e ἡ εὐτυχία μᾶς πλανᾷ. § παρεκτρέπω, κάμνω τινὰ νὰ ἁμαρτήσῃ. — la bouche d'un cheval χαλνῶ τὸ στόμα τοῦ ἁλόγου. une maladie une affliction a — é l'esprit à quelqu'un ἡ ἀσθένεια, ἡ λύπη τοῦ ἐπέφερεν ἔκστασιν φρενῶν, τοῦ ἐταράλευσε τὰς φρένας. § ἀποβάλλω, παραῤῥίπτω, κ. χάνω. j ai —é mes gants ἔχασα τὰ χειρόκτιά μου. § s' — de son chemin ἀποπλανῶμαι τῆς ὁδοῦ, κ χάνω τὸν ὁρόμον μου. je m' —ai dans la forêt ἀπεπλανήθην εἰς τὸ δάσος. μεταφ. les philosophes payens se sont —és dans la recherche de la vérité οἱ ἐθνικοὶ φιλόσοφοι παρελογίσθησαν, ἥμαρτον εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας. s' — dans ses pensées παραφρονῶ. il se perd, il s' — e dans son discours παρεκβαίνει, ὁμιλεῖ ἐκτὸς τοῦ προκειμένου. § égaré, ée, μετ. brebis —ée ἀπολωλὸς πρόβατον vue —ée, yeux — s βλέμμα, ὀφθαλμοὶ ἐκστατικοὶ, παράφροσι. il a l'esprit — παραφρονεῖ κ. ἐταράλευσεν ὁ νοῦς του. route —ée πεπλανημένη ὁδός. ce cheval a la bouche —ée ὁ ἵππος ἔχει χαλασμένον τὸ στόμα.

Égaroté, ée, μετ. πληγωμένος εἰς τὸν ὠμοπλάτην (ἐπὶ ἵππου).

Égaudir, s' —, ἐν. καὶ αὐτοπ. ἀρχ. ἄχρ. τέρπω καὶ τέρπομαι.

Égayement, ἀρ. ἄχρ. ἀντὶ τοῦ gaieté.

Égayer, ἐν. τέρπω, ἡδύνω, κ. διασκεδάζω, τουρκ. ἐγλενδιρδίζω. καὶ μεταφ. si quelque beau soleil vient —la triste saison ἐὰν λαμπρὸς ἥλιος ἔλθῃ νὰ ἱλαρύνῃ τὸν βαρὺν χειμῶνα. —les mœurs ἱλαρύνω τὰ ἤθη. s' — ἡ s' — l'esprit εὐφραίνομαι, τέρπομαι, κ. διασκεδάζω (οὐδ.) un homme, un auteur s' —e ὁ ἄνθρωπος, ὁ συγγραφεὺς φαιδρύνεται, χαριεντίζεται, γίνεται χαρίεις. — la matière κάμνω χαρίεντα τὸν λόγον, ἡδύνω τὸ πρᾶγμα. — un tableau, un bâtiment φαιδρύνω εἰκόνα, κτίριον. — son deuil σμικρύνω τὸ πένθιμον. § — du linge ξεπλύνω μὲ καθαρὸν νερόν. § — un arbre ἁραιῶ τὸ δένδρον, κόπτω τοὺς πολλοὺς κλώνους.

Égèle, Θ. ἴδ. sorbier.

Égéon, ἀρ. αἰγαῖον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Égéone, Θ. *αἰγεώνη, γένος ὀστράκων ὀρυκτῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν.

Égéran, ἀρ. *ἐγεράνιον, ὀρυκτὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν Ἐγέρπολιν τῆς Βοεμίας.

Égérie, Θ. αἰγερία, γένος ὀστρακοδέρμων.

Égérite, ἴδ. Ægerite

Égersis, Θ. ἔγερσις, ᾆσμα ἀρχαῖον ψαλλόμενον εἰς τὰς νεονύμφους.

Égialite, Θ. αἰγιαλῖτις, Θάμνος τῆς νέας Ὀλλανδίας.

Égibole, ἴδ Égobole.

Égide, Θ. αἰγίς.

Égilops, ἀρ. αἰγίλωψ, πάθος τοῦ ὀφθαλμοῦ. § γένος φυτῶν.

Éginétie, Θ. *αἰγινήτιον, γένος φυτῶν.

Égipan, ἀρ. Αἰγίπαν, Θεὸς τῶν ἀρχαίων.

Églander, ἐν ἐξάγω ἀδένα τινὰ τοῦ ἵππου.

Églantier, ἀρ. κυνόσβατος, κ. ἀγριοτραντάφυλλιά.

Églantine, Θ. κυνόῤῥοδον, κ. ἀγριοτραντάφυλλον.

Églefin, ἀρ. γάδης, γένος ἰχθύων.

Église, Θ. ἐκκλησία. — anglicane ἀγγλικανὴ ἐκκλησία. — d' orient ἀνατολικὴ ἐκκλησία. — d' occident δυτικὴ ἐκκλησία. § ναὸς, ἐκκλησία. § κλῆρος. un homme d' — ἐκκλησιαστικὸς, ἱερεὺς, ἱερωμένος. les gens d' — κληρικοὶ, ἱερωμένοι.

Églogue, Ϟ. ἐκλογή, κυρίως, τὸ βουκολικὸν ποίημα.
Égohole, ἀρ. αἰγόβολον, Θυσία τῶν ἀρχαίων γινομένη εἰς τιμὴν τῆς Κυβέλης.
Égoger, ἐν. ἀκροτομῶ τὸ ὀέρμα, κόπτω τὴν κεφαλήν, τοὺς πόδας, τὰ ὦτα κτλ.
Égohine, Ϟ. χειροπρίων.
Égoïsme, Ϟ. ἐγωϊσμός, φιλαυτία.
Égoïste, ἀρ. ἐγωϊστής, φίλαυτος.
Égologie, Ϟ. περιαυτολογία.
Égopogon, ἀρ. αἰγοπώγων, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Égorgeoir, ἀρ. κεραιοῦχος τοῦ δόλωνος.
Égorger, ἐν. λαιμοτομῶ, σφάζω.
Égorgeur, ἀρ. σφαγεύς. § ἀνθρωποκτόνος, φονεὺς (ἐπὶ ληστῶν)· καὶ μεταφ. φονεὺς, δήμιος (ἐπὶ δικαστῶν αἱμοβόρων).
Égosiller, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. σφάζω. § s' —, αὐτοπ. διαῤῥήγνυμαι βοῶν, πονεῖ ὁ λαιμός μου, κ. ξεσγαρίζομαι φωνάζων.
Égotisme, ἀρ. ἄχρ. περιαυτολογία.
Égotiste, ἀρ περιαυτολόγος.
Égouen, ἀρ. ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν ἑλίκων.
Égougeoir, ἀρ. καταβόθραι, εἰς τὰ μεταλλεῖα, ὅπου συγχωνεύονται τὰ ὕδατα.
Égoût, ἀρ. ὀχετὸς, ἀμάρα, κ. λαγοῦμι. § ἡ ῥοὴ τῶν ὑδάτων, κ. τὰ νερὰ (καθόσον πίπτουν ἐξ ἑνὸς κτιρίου, ἢ ἐκ τῆς ὑψηλοτέρας γῆς κτήματός τινος). καὶ μετ. un ulcère, une plaie est l' — du corps ἡ πληγή, τὸ τραῦμα εἶναι ὀχετὸς τοῦ σώματος.
Égoutter, οὐσ. στάζω, κ. στραγγίζω. faire —, laisser — un fromage βάλλω νὰ στραγγίσῃ τὸ τυρί. § s' —, αὐτοπ. ce fromage commence à s' — ὁ τυρὸς ἀρχίζει νὰ στραγγίζῃ. § ἐνερ. — des terres ξηραίνω τὰς γαίας. — une glace ἀποτινάζω τὸν πολὺν ὑδράργυρον τοῦ κατόπτρου.
Égouttoir, ἀρ. στραγγιστήριον, ξύλον εἰς τὸ μαγειρεῖον ὅπου βάλλουν τὰς παροψίδας διὰ νὰ στραγγίσωσι. καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας τέχνας ἐργαλεῖα τινα διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν.
Égouttures, Ϟ. πλ. κατασταλάγματα, κ. καταπάτι.
Égrafflgner, ἐν. χυδ. ταὐτὸν τῷ égratigner.
Égrainer, ἴδ. Égréner.
Égrapper, ἐν. ῥαγίζω, ῥαγολογῶ, κ. ξερωγιάζω (τὸ σταφύλι).
Égrappoir, ἀρ. ῥαγολόγος, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ ἐκῥάγισμα. § πλυντήρ, ὅπου χωρίζεται ὁ σίδηρος ἀπὸ τὰς μικρὰς ἀμμώδεις πέτρας.
Égratigner, ἐν. ἀμύσσω, κ. τζουγκρανίζω. § Ϟρύπτω, ἐπὶ ὑρασμάτων τινῶν μεταξίνων, τὰ ὁποῖα διά τινος σιδηροῦ ἐργαλείου ὑποβάλλονται εἰς εἶδος κεντήματος. § ζωγραφίζω ἐπὶ ἀσβέστου. § égratigné, ée, μετ. la planche n'est qu' —ée, ἡ χαλκίνη πλὰξ μόλις ἀπεξέσθη
Égratignoir, ἀρ. κατατομεὺς, ἐργαλεῖον ὀδοντωτὸν καὶ κοπτερὸν, χρήσιμον εἰς τὴν κατατομὴν τῆς ἐπιρανείας μεταξίνου ὑράσματος.
Égratignure, Ϟ. ἀμυχή, κ. τζουγκρανιά. παροιμ.il ne saurait souffrir la moindre — εἶναι μυιόγγικτος.
Égrau, ἀρ. εἶδος ὀικτύου. ἴδ. jagude.
Égravillonner, ἐν. ξελαχάνω (τὰ δένδρα, διὰ νὰ βάλλω ἄλλο χῶμα εἰς τὴν ῥίζαν καλήτερον).
Égrène, Ϟ. συνοχεὺς, σιδήρωμα (διὰ νὰ συνδέσῃ δύο ἡνωμένα ξύλα, καὶ νὰ τὰ ἐμποδίσῃ νὰ χωρισθῶσι).
Égrener, ἐν. ἐκκοκίζω, ἐκβάλλω τὰ σπειριὰ τοῦ σίτου ἀραβοσίτου κτλ. ῥίζω (ἐπὶ σταφυλῆς). § s' —, αὐτ. ce blé est trop mûr, il s' —e ὁ σῖτος εἶναι πολλὰ ὥριμος, ῥέει, κ. χύνεται. le raisin s' —e τὸ σταφύλι πίπτει.
Égreneire, Ϟ. κλωβίον (μικρόν).
Égrillard, de, ἐπ. ὀξὺς, ζωηρὸς, εὐκίνητος, κ. ἔξυπνος.
Égrilloir, ἀρ. φραγμὸς ἐκ χαράκων τιθέμενος κάτωθεν τῆς λίμνης, ἢ εἰς τοὺς μικροὺς ποταμοὺς διὰ νὰ διέρχωνται τὰ ὕδατα καὶ νὰ ἐμποδίζωνται οἱ ἰχθύες.
Égrisée, Ϟ. κόνις ἀδάμαντος μὲ τὴν ὁποίαν τρίβουσι καὶ καθαρίζουσι τοὺς ἀδάμαντας.
Égriser, ἐν. τρίβω ὀύο ἀδάμαντας ἐπί τινος ῥάβδου διὰ νὰ διαγραφῶσιν αἱ πλευραί.
Égrisoir, ἀρ. ὀιπλῆ θήκη χρήσιμος εἰς τὸ τρίψιμον τῶν ἀδαμάντων.
Égrugeoir, ἀρ. ἀλατοτριβεῖον, ἰγδίον ἅλατος.
Égruger, ἐν. κοπανίζω ἅλας.
Égrugeure, Ϟ. περίτριμμα, ἀπότριμμα, μόριον λεπτὸν σώματός τινος, χωριζόμενον διὰ τῆς τριβῆς.
Égueulement, ἀρ. παραστόμωσις, μεταβολὴ γινομένη εἰς τὰ στόματα τῶν πυροβόλων ὅταν ἐξέρχηται ἡ σφαῖρα.
Égueuler, ἐν. κουτζολαιμιάζω (τὴν στάμνον κτλ.). μεταφ. καὶ παρ. un homme s'—e de crier, à force de — εὐγάλλει τὸν λαιμόν του νὰ φωνάξῃ. une pièce de canon s'—e, s'est —ée τὸ κανόνιον παρεστομώθη, κ. στραβοστόμωσε. § égueulé, ée, μετ. c'est un —, c'est une franche —ée αἰσχρολόγος.
Éguille, Ϟ. σπάρος, εἶδος ἰχθύος.
Éguilleter, ἴδ. Aiguilleter.
Égyptiac, ἀρ. αἰγυπτιακὸν, εἶδος ἀλοιφῆς ῥυπτικῆς.
Égyptien, enne, ἐπ. Αἰγύπτιος, κ. γύφτος.
Eh, παρενθ, θαυμαστικὸν μόριον ἄ.
Ébanché, ἴδ. Débanché.
Écherber, ἐν. ἴδ. Sarcler.
Éhonté, ée, μετ. ἀντὶ ἐπ. ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, κ. ξετζίπωτος.
Éhouper, ἐν. ἀκροτομῶ τὸ ὀίνοεον, κ, κορφολογῶ.
Ehrharte, Ϟ. γένος φυτῶν εὐρισκομένων εἰς τὸ εὔελπι ἀκρωτήριον.
Eicétes, ἡ Heicétes, ἀρ. πλ. λαῖται, αἱρετικοὶ τοῦ ζ'. αἰῶνος ἐπαγγελόμενοι τὸν μοναδικὸν βίον.
Eider, ἀρ. εἶδος νήσσης ἧτις χορηγεῖ τὸ πτίλον (πούπουλον), ἴδ. Édredon.
Eilot, ἀρ. φυλὴ πολεμικὴ τῆς Περσίας.
Eira, ἡ Eyra, ἀρ. μαστορόρυ σαρκοβόρου.
Eisen-glanz, ἀρ. ἐκ τοῦ γερμ. εἶδος σιδήρου.
Eisen-glimmer, ἀρ. ἐκ τοῦ γερμ. σύντριμμα σιδήρου.
Eisen-kiesel, ἀρ. ἐκ τοῦ γερ.πυρίτης σιδηροῦς.
Eisen-ram, ἀρ. ἐκ τοῦ γερ. αἱματίτης εὔθρυπτος.
Eisétéries, Ϟ. πλ. εἰσιτήρια, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων.
Eispath, ἡ Spath de glace, ἀρ. λιθώδης τις σὐσία λευκή.
Éjaculateur, ἐπ. Θοραῖος. —s, ἡ muscles —s μῦες θοραῖοι, οἱ χρησιμεύοντες εἰς τὴν ἐκπήδησιν τοῦ θορυῦ.
Éjaculation, Ϟ. ἐκπήδησις (ὕγρῶν, τοῦ σώματος καὶ ἰδίως τοῦ σπέρματος). § κατάνυξις.
Éjaculatoire, ἐπ. θοραῖος, θοραῖος πόρος.
Éjamber, ἐν. ἀφαιρῶ τὸν μίσχον τοῦ φύλλου τοῦ καπνοῦ.
Éjarrer, ἐν. ἀφαιρῶ τὰς λευκὰς τρίχας τοῦ ἐρίου.
Éjection, Ϟ. ἀντὶ Déjection.
Éjouir, ἐν. ἄχρ. ἀντὶ τοῦ réjouir.
Ékeberg, ἀρ. δένδρον τοῦ εὐθλιβοῦς ἀκρωτηρίου.
Élaboration, Ϟ. κατεργασία. l'— du chyle ἡ χυλοποιία.
Élaborer, ἐν. κατεργάζομαι (ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς φύσεως), δι' ὧν παρασκευάζονται καὶ τελειοποιοῦνται οἱ χυμοί). le sang s' —e τὸ αἷμα σχηματίζεται § élaboré, ée, μετ. ce ver rampant qui habille l' homme de feuilles d'arbres —ée dans son sein τὸ ἕρπον ἔντομον ζωῦριόν τὸ ὁποῖον ἐνδύει τὸν ἄνθρωπον μὲ φύλλα δένδρων κατεργασθέντα εἰς τὸν στόμαχόν του. Élaboré, ée, μετ. ἐνχρ. μὲ artistement —é ἐντέχνως διατεπονημένος.
Élæagnoides, Ϟ. πλ. ἐλαιαγνοειδῆ, φυτὰ θαμνώδη.
Élæagnus, ἀρ. ἐλαίαγνος, εἶδος ἐλαίας.
Élæocarpus, ἀρ. ἐλαιόκαρπος.

Élagage, ἀρ. κλάδευμα.
Élaguer, ἐν. κλαδῶ, κλαδεύω. μεταφ. — un poème, un discours, un ouvrage d'esprit συντέμνω τὸ ποίημα, τὸν λόγον, τὸ πόνημα.
Élaïs, ἀρ. * ἐλαΐς, φοίνιξ τῆς Γουϊνίας.
Élambication, Σ. ἀνάλυσις (τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων.)
Élampe, ἀρ. * ἔλλαμπος γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Élan, ἀρ. ἄλκη, τετράπουν ζῶον. § ὁρμή. il fit un grand — et se sauva d'entre les mains de ceux qui le tenaient ὁρμήσας διέφυγε τὰς χεῖρας τῶν κρατούντων αὐτὸν. καὶ μεταφ. cette femme a de fréquens —s de dévotion ἡ γυνὴ αὕτη ἔχει πολλάκις ὁρμὰς εὐλαβείας. un — de douleur ὁρμὴ λύπης
Élancement, ἀρ. ἀναπήδησις. § ἀνάτασις (τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν Θεόν). § νυγμὸς, κ. σουβλιὰ, (πόνος αἰφνιδίος). § ἀναδρομὴ, τὸ μῆκος τοῦ πλοίου ὅταν ὑπερβαίνῃ τὸ μῆκος τῆς τρόπιδος.
Élancer, οὐδ. le doigt m' —e ὁ δάκτυλος μὲ νύττει, κ. μὲ σουγλᾷ. § s'—, αὐτ. ἀναπηδῶ, ὁρμῶ. il s' —o au travers des ennemis ἐπίπεσεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. § ἐν. — ἐλαύνω, κινῶ. ses imaginations —ent les miennes αἱ φαντασίαι του κινοῦσι τὰς ἰδικάς μου. § élancé, ée, ἐπ. cheval — ἰσχνὸς ἵππος. arbre — ὑψιτενὲς δένδρον. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου c'est une créature —ée ἄνθρωπος μακρὺς, καὶ λιγνός.
Élanceur, ἀρ. τὸ. œul de bœuf.
Élaphe, ἀρ. ἔλαφος.
Élaphébolies, Σ. πλ. ἐλαφηβόλια, ἑορτὴ τῆς Δήμητρος.
Élaphébolion, ἀρ. ἐλαφηβολιὼν, μήν.
Élaphoboscon, ἀρ. ἐλαφόβοσκον φυτόν.
Élaphre, ἀρ. ἔλαφρον, γένος ἐντόμων
Élaphrie, Σ. ἐλαφρία, γένος φυτῶν.
Élaps, ἀρ.* ἔλαψ, γένος ὄρεων.
Élargir, ἐν. εὐρύνω, πλατύνω. μεταφ. ἐκτείνω. il s'—it ἐκτείνεται (ἤτοι λαμβάνει πλειοτέραν ἔκτασιν γῆς). — ses quartiers ἐκτείνω τὰς σκηνάς. — un cheval ἀφίνημι τὸν ἵππον εἰς τὸ πεδίον (ἤτοι τὸν βιάζω νὰ λάβῃ περισσότερον δρόμον). un vaisseau s'—it τὸ πλοῖον ἀνοίγει, ἤτοι πελαγίζει. § ἀποφυλακίζω. il a été —i à caution ἀπελύθη τῆς φυλακῆς ἐπὶ ἐγγυήσει. § s'—, αὐτοπ. εὐρύνομαι, πλατύνομαι.
Élargissement, ἀρ. εὔρυνσις, πλάτυνσις. § ἀπόλυσις ἐκ τῆς φυλακῆς, ἀποφυλάκισις.
Élargissure, Σ. πρόσῤῥαμμα, κ. φέλιασμα.
Élasmothérium, ἀρ.* ἐλασμοθήριον, ζῶον ὀρυκτὸν εὑρεθὲν εἰς Σιβηρίαν.
Élasticité, Σ. ἐλαστικότης.
Élastique, ἐπ. ἐλαστικός.
Élatche, Σ. ἰνδικὸν ὕφασμα ἐκ μετάξης καὶ βαμβακίου.
Élate, Σ. ἔλατος.
Élatère ἢ Elatérium, ἀρ. ἐλατήριον, οὕτως ὀνομάζεται παρὰ τοῖς φαρμακοποιοῖς ὁ ἄγριος σίκυς, κ. ἀγριάγγουρο.
Élatérides, ἀρ. πλ. φυλὴ ἐντόμων. ἴδ. Serricornes.
Élatérie, Σ. ἐλατηρία, γένος φυτῶν.
Élatéromètre, ἀρ. ἐλατηρόμετρον ἐργαλεῖον διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἀέρος ἐν τῇ πνευματικῇ ἀντλίᾳ.
Élatine, Σ. ἐλατίνη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρυοφύλλων.
Élatite, Σ. ἐλατίτης, λελιθωμένον ξύλον.
Élatostème, ἀρ. ἐλατόστεμμα, γένος φυτῶν.
Élavé, ée, ἐπ. ἠ
Élave, μαλακὸς καὶ ὠχρὸς, ἐπὶ τριχὸς τῶν θηρευτικῶν ζώων.
Elcaja, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Ἀραβίας.
Elcose, Σ. ἕλκωσις.
Elcoztotolt, ἀρ. εἶδος κοσσύφου τῆς Ἀμερικῆς.
Électeur, ἀρ. ἐκλογεύς. § — de l' empire ἐκλέκτωρ τῆς αὐτοκρατορίας
Électif, ive, ἐπ. αἱρετὸς, κατ' ἐκλογήν.
Élection, Σ. αἵρεσις, ἐκλογή. faire — de domicile νομ. κάμνω κατ' ἐκλογὴν κατοικίαν· ἤτοι προσδιορίζω κατοικίαν ὅπου πρέπει νὰ ἐπιδίδωνται αἱ πράξεις καὶ κοινοποιήσεις. vase d'— σκεῦος ἐκλογῆς. § δικαστήριον τῶν φόρων. § ἡ δικαιοδοσία τοῦ δικαστηρίου τούτου.
Électoral, le, ἐπ. δημαιρεσιακός § ἐκλεκτορικός.
Électorat, ἀρ. ἡ ἐκλεκτορία, τὸ τοῦ ἐκλέκτορος ἀξίωμα.
Électra, Σ. ἠλέκτρα, ἓν ἐκ τῶν 7 ἀστρων τῆς Πλειάδος.
Électre, Σ. ἠλέκτρα, γένος πολύποδος.
Électricisme, ἀρ. ἠλεκτρισμὸς, σύστημα ἠλεκτρισμοῦ.
Électricité, Σ. ἠλεκτρισμός.
Électrique, ἐπ. ἠλεκτρικός.
Électrisable, ἐπ. ἠλεκτρίσιμος.
Électrisation, Σ. ἠλέκτρισις.
Électriser, ἐν. ἠλεκτρίζω.
Électrimètre, ἀρ. ἠλεκτρόμετρον.
Électro-micromètre, ἀρ. ἠλεκτρομικρόμετρον.
Électromoteur, ἀρ. * ἠλεκτροδίνης, παρασκευὴ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἠλεκτρισμὸς ἀναπτύσσεται διὰ τῆς ἁπλῆς συναφῆς τῶν συγκροτουσῶν αὐτὴν οὐσιῶν, ὡς ἡ βολταϊκὴ στήλη.
Électrophore, ἀρ. ἠλεκτροφόρον, ἐργαλεῖον διατηροῦν τὸν ἠλεκτρισμόν.
Électroscope, ἀρ. ἠλεκτροσκόπος, ἐργαλεῖον τιθέμενον εἰς τὰ ἀλεξικέραυνα.
Électrum, ἀρ. χρυσάργυρος, μίγμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εὑρισκόμενον εἰς τὴν φύσιν.
Électuaire, ἀρ. ἔκλειγμα, ἐκλεικτὸν, φαρμακευτικὸν σκεύασμα συγκείμενον ἐκ διαφόρων οὐσιῶν.
Élédone, ἀρ. * ἠληδὼν, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Élégamment, ἐπίῤ. κομψῶς, κ. νόστιμα.
Élégance, Σ. κομψότης, κ. νοστιμάδα. l' — du dessein τὸ χαρίεν, ἡ χάρις τῆς ζωγραφίας.
Élégant, te, ἐπ. κομψὸς, χαρίεις, εὐπρεπὴς, γλαφυρὸς, κ. νόστιμος. solution, démonstration —te μαθ. λύσις, ἀπόδειξις εὔκολος καὶ ἁπλῆ.
Élégante stricte, Σ. ἕλιξ, ὄστρακον.
Élégiaque, ἐπ. ἐλεγειακός.
Élégie, Σ. ἐλεγεία, ἔλεγος.
Élégie, Σ. ἐλεγεία, φυτὸν ὅμοιον μὲ τὴν σχοῖνον.
Élégiographe, ἀρ. ἐλεγειογράφος.
Élégir, ἐν. λεπτύνω (τὰ ξύλα ὅπου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι δυνατά).
Élément, ἀρ. στοιχεῖον (τῶν φυσικῶν σωμάτων). —s de la géométrie στοιχεῖα γεωμετρίας. un homme est dans son — εἶναι εἰς τὸ στοιχεῖον του (ἐπὶ ἀνθρώπου εὑρισκομένου ὅπου ἀρέσκεται καὶ εἶναι ἄξιος ἐκεῖνος). la chasse est son— τὸ κυνήγιον εἶναι τὸ στοιχεῖον του.
Élémentaire, ἐπ. στοιχειώδης.
Élemi, ἀρ. ῥητίνη τῆς Ἀμερικῆς.
Élémifère, ἐπ. ῥητινοφόρον, γένος φυτῶν.
Élenctique, ἐπ. ἐλεγκτικὸς (ἐπὶ τῆς σχολαστικῆς Θεολογίας).
Élénophories, Σ. πλ. ἐλενοφόρια, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων.
Éléocharis, ἀρ. ἐλαιόχαρις, γένος φυτῶν.
Éléoméli, ἀρ. ἐλαιόμελι, βάλσαμον πυκνὸν τῆς Ἀραβίας.
Éléosaccharum, ἀρ. ἐλαιοσάκχαρον.
Éléotris, ἀρ. ἐλαιωτρὶς, γένος ἰχθύων.
Éléphant, ἀρ. ἐλέφας.
Éléphant-de-mer, ἀρ. ἐλέφας ὁ θαλάσσιος.
Éléphantiasis, Σ. ἐλεφαντίασις, πάθος.
Éléphantin, ine, ἐπ. ἐλεφάντινος.
Éléphantine, Σ. ἐλεφαντίνη, αὐλὸς φοινικικός.
Éléphantope, ἀρ. ἐλεφαντόπους, γένος φυτῶν.
Éléphantophage, ἐπ. ἐλεφαντοφάγος.
Éléphantusie, Σ. *ἐλεφαντύσιον, γένος φοινίκων τοῦ Περοῦ.

Élettari, ἀρ. εἶδος ἀμώμου τοῦ Μαλαβάρ.
Éleusine, Ϡ. ἐλευσίς, γένος φυτῶν.
Éleuthérauthère, Ϡ ἐλευθεράνθηρον, γένος φυτῶν.
Éleuthérates, ἀρ. πλ. ἐλευθέρια, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Éleuthérie, Ϡ. ἐλευθερια, γένος φυτῶν βρυωδῶν.
Éleuthéries, Ϡ. πλ. ἐλευθέρια, ἑορτὴ τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων.
Éleuthérogyne, ἐπ. ἐλευθερογύνης, ἐπὶ φυτῶν ἀντικειμένων εἰς τὰ συντυτόγυνα.
Éleuthéropodes, ἀρ. ἐλευθερόποδα, σύστημα ἰχθύων χονδρωδῶν.
Élévation, Ϡ. ὕψωσις. — d'un mur ἡ ἀνέγερσις τειχους. — de terrain, ἡ — ὕψωμα γῆς, ἢ ὕψωμα, ἀνάστημα. — de l'hostie, ἡ — τὰ ἅγια, μέρος (τῆς λειτουργίας). § ὀρθογραφία, ἡ παράστασις τῆς ἐπιφανείας ἑνὸς κτιρίου πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἰχνογραφίας. § — du pôle, ἡ — ἔξαρμα τοῦ πόλου ἢ (ἁπλῶς) ἔξαρμα. § — du pouls τὸ σύντονον τοῦ σφυγμου. § πρόοδος, προαγωγὴ (εἰς ἀξιώματα, εὐδαιμονίαν, κτλ.) μέγεθος. grand exemple du malheur de ceux qui naissent dans l' — μέγα παραδειγμα τῆς δυστυχίας τῶν γεννηθέντων εἰς εὐτυχίαν. l' — du cœur à Dieu, l' — à Dieu ἡ πρὸς Θεὸν ἀνάτασις. § μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη. — d'ame μέγεθος ψυχῆς. — de caractère μέγεθος ἤθους, φρονήματος. un homme a beaucoup d' — d'esprit, ἡ dans l'esprit ἔχει μέγαν νοῦν, μεγάλου νοὸς ἄνθρωπος. — dans le style ὕψος λόγου. — de voix ὕψωσις φωνῆς.
Élévatoire, ἀρ. ὑψωτήριον, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν δι' οὗ ἀνορθοῦσι τὰ ἐκτοπισθέντα ὀστᾶ.
Élève, ἀρ. μαθητής.
Élever, ἐν. ἀνυψῶ, κ. σηκόνω. il faut — ce mur πρέπει να ὑψωθῇ ὁ τοῖχος οὗτος. s' — en l'air μετεωρίζομαι. le soleil —e les vapeurs ὁ ἥλιος ἐρέλκεται τὰς ἀναθυμιάσεις. — sa voix ὑψῶ τὴν φωνήν μου, φωνάζω. — son style μεταχειρίζομαι ὕφος ὑψηλόν. — son cœur, son esprit, son âme à Dieu ἀνάγω, ἀνατείνω τὸν νοῦν, τὴν καρδίαν, τὴν ψυχὴν πρὸς Θεόν. — quelqu'un aux charges, aux dignités προάγω, ἀνυψῶ τινα εἰς τιμάς, εἰς ἀξιώματα. — quelqu'un au dessus des autres προτιμῶ τινα ὑπὲρ τους ἄλλους. — quelqu'un jusqu' aux nues φέρω τινὰ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, τὸν ὑπερυψῶ, τὸν ὑπερεκθειάζω. — le cœur, l'ame, le courage, l'esprit διεγείρω τὸ θάρρος. — un nombre au carré, au cube ἀνάγω τὸν ἀριθμὸν εἰς τετράγωνον, εἰς κύβον. un vaisseau s' —e τὸ πλοῖον ἀνάγεται, ἀνοίγει εἰς τὸ πέλαγος. s' — en latitude διευθύνομαι πρὸς βορρᾶν ἢ νότον. § ἀνεγείρω, οἰκοδομῶ. — une statue ἀνίστημι εἰκόνα. — autel contre autel ἀνεγείρω νέαν θρησκείαν, ἢ νέαν ἐξουσίαν. § ἀνατρέφω. — des oiseaux ὀρνιθοτροφῶ, τρέφω ὄρνιθας. — un arbre τρέφω δένδρον, δενδροκομῶ μεταφ. — des soupçons κινῶ ὑποψίας. § ἐκπαιδεύω, παιδεύω. être —é dans une religion raisonnable et sainte ἐντρέφομαι εἰς θρησκείαν ὀρθὴν, καὶ ἁγίαν. les hommes —és dans les lois οἱ νομομαθεῖς, τρόφιμοι τῶν νομικῶν. § s' — ὑψοῦμαι, ἐγείρομαι, κ. σηκώνομαι. il s' —a un bruit dans l'assemblée ἤρθη, ἠγέρθη θόρυβος εἰς τὴν συνέλευσιν. il s' —a des sectes nouvelles, des hérésies ἀνεφύησαν αἱρέσεις. sur les ruines d'une république corrompue s' —a la monarchie ἐπὶ τῶν ἐρειπίων διεφθαρμένης δημοκρατίας συνέστη ἡ μοναρχία. une fille naît et s'élève θυγάτηρ γεννᾶται, καὶ ἀνατρέφεται. s'—contre quelqu'un καταφέρομαι κατά τινος, κατεξανίσταμαι, κ. σηκόνομαι ἐναντίον του. les Ninivites s'—ront au jugement contre les Juifs οἱ Νινευῖται θέλουν καταμαρτυρήσει ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν. § s' — μεγαλοφρονῶ, ἐπαίρομαι, κ. παίρνω ἐπάνω μου. § οὐδ. καὶ αὐτοπ. la moindre chose lui fait — toute la peau, fait que toute la peau s' —e τὸ παραμικρότερον ἐξοιδαίνει, κ. φουσκώνει, ἢ σηκώνει τὸ δέρμα του § élevé, ée, μετ. avoir le pouls —é σφυγμὸς δυνατὸς, κ. γεμάτος. un cri — φωνὴ ὑψηλή. un terrain — γῆ ὑψηλή. un enfant bien — παιδίον εὐτραφές. un esprit bien — νοῦς πεπαιδευμένος. les soupçons —és contre lui αἱ κατ' αὐτοῦ κινηθεῖσαι ὑπόνοιαι.
Élevure, Ϡ. φλύκταινα, κ. φουσκαλίδα.
Élichryse, Ϡ. ἐλίχρυσον, γένος φυτῶν.
Élictroïde, ἐπ. ἐλυτροειδής.
Élide, Ϡ. ἄλις, φυτόν.
Élider, ἐν. ἐκθλίβω (φωνῆεν, ἢ στοιχεῖον).
Éligibilité, Ϡ. αἱρετιμότης, ἐκλογιμότης.
Éligible, ἐπ. αἱρέσιμος, ἐκλόγιμος
Élimer, ἐν. s' —, ἀντ. cet habit est tout —é, s' est —é τὸ ἔνδυμα κατετρίβη, κ. ἐραγώθη.
Élimination, Ϡ. ἀλγ. ἐξίσωσις, πρόβλημα ἐξισώσεως.
Éliminer, ἐν. ἀλγ. ἀφανίζω (τοὺς ἀγνώστους ὅρους εἰς ἐξίσωσιν).
Élingue, Ϡ. χονδρὸν σχοινίον μὲ τροχαλίαν διὰ νὰ ἀποβιβασθῶσι, ἢ ἐπιβιβασθῶσι βάρη.
Élinguer, ἐν. μεταχειρίζομαι τὸ χονδρον σχοινίον διὰ νὰ σηκώσω βάρη.
Élinguet, ἀρ. ξύλον ὁριζόντειον χοήσιμον εἰς τὸ νὰ σταματᾷ, ἢ νὰ ρυθμίζῃ τοὺς ὄνους τῶν πλοίων. (cabestan).
Élire, ἐν. ἐκλέγω. ceux que Dieu a élus οὓς ὁ Θεὸς ἠτοίτασε. — sa sépulture προσδιορίζω τὸν τάφον μου. — domicile κάμνω αἵρεσιν κατοικίας.
Élu, ue, μετ. τοῦ Élire.
Élision, Ϡ. ἐκθλιψις (φωνήεντος).
Élite, Ϡ. τὸ ἐκλεκτόν. des soies d' —, des draps d' —ἐκλεκτὰ ὑφάσματα, μετάξια. troupes d' — λημὲς στρατοῦ. l' — de la nation τὸ ἄνθος τοῦ ἔθνους, ὅ,τι περ ὄφελος κτλ. l' — de l'armée τὸ ἄνθος τοῦ στρατοῦ, το ἄκρον ἀωτον.
Éliter, ἐν. ἄχρ. ἀρχ. ἐκλέγω.
Élixation, Ϡ. ἀφέψητις, κ. βράσιμον, φαρμακ.
Élixir, ἀρ. ἐκχύλισμα, κ λίξηρι
Élixivation, ἰδ. Lixiviation.
Élixer, ἐν. ἡ Lixer, τραβῶ τὸ ὑφασμα ἐκ τῆς ὥρας (κενάρι), διὰ τὸ ἐκτείνω καλλήτερα.
Elkismomètre, ἀρ. ἐλκυσμόμετρον, μέτρον τοῦ σεισμοῦ.
Elle, ἀντ. γ'. προσ. Ϡηλ. αὐτη elles αὗται.
Ellébore, ἀρ. ἐλλέβορος.
Elléborine, Ϡ ἐλλεβορινη, γένος φυτῶν
Elléborine, ée, ἐπ. ἐλλεβορομιγής.
Elléborisme, ἀρ. ἐλλεβορισμός.
Ellipse, Ϡ. ἔλλειψις, γραμ. § γεωμ. ἔλλειψις.
Ellipsoïde, ἀρ ἐλλειψοειδές.
Ellipsolithe, Ϡ. ἐλλειψόλιθον, γένος ὀστράκων.
Elliptique, ἐπ. ἐλλειπτικός.
Ellisie, Ϡ. ἐλλίσιον, φυτὸν τῆς Βιργινίας.
Elme (feu Saint), ἀρ. ἐλένη, φῶς μετέωρον, ἐπιφαινόμενον εἰς τοὺς ἱστοὺς τῶν πλοίων.
Elmis, ἀρ. ἔλμινς, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Élocher, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. κινῶ, σπρώχνω, ταράττω.
Élocution, Ϡ. ἑρμηνεία, φράσις, τὸ φραστικόν. il a une belle — ἔχει καλὴν ἀπαγγελίαν, κ. ὁμιλίαν. § καὶ μέρος τῆς ῥητορικῆς, ἡ ἑρμηνεία.
Élode, ἀρ. ἑλῶδες γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Élode, ée, ἐπ. ἑλώδης.
Élodée, Ϡ. ὑδροχαρὲς φυτόν.
Éloge, ἀρ. ἔπαινος, ἐγκώμιον — académique πανηγυρικός.
Élogier, ἐν ἄχρ. ἐγκωμιάζω.

Élogiste, ἀρ. παινηγυριστής, ἐγκωμιαστής.
Éloignement, ἀρ. ἀπόστασις, ἐπὶ τοπου ἢ χρονου. on y voit Paris en — φαίνονται οἱ Παρίσιοι μακράν. μεταφ. il voit de grands biens en — εἶναι ἐν προσδοκίᾳ μεγάλης εὐτυχίας. on découvre dans l' — les points d'un édifice ἀναφαίνονται πόρρω τὰ ἄκρα οἰκοδομῆς. § μεταβολή, μετάστασις. son — affligea ses amis ἡ φυγή του ἐλύπησε τοὺς φίλους του depuis son — de la cour ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ τῆς αὐλῆς. § ἀπουσία. § ἀποστροφή, μῖσος. avoir de l' — pour les affaires ἀποστρέφομαι τα πράγματα. il vit dans un grand — de dieu ζῇ μακρὰν του Θεοῦ.
Éloigner, ἐν. ἀφίστημι, ἀπομακρύνω, κ τραδῶ. Dieu —e de nous ce malheur μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς, τοῦτο το κακον, κ. ἔξω ἀπεδῶ. § s' — ἀποχωρῶ, ἀναχωρῶ. une figure s' —e bien dans un tableau ἡ εἰκὼν εἶναι καλῶς διατεθειμένη μακράν. une personne ne s' —e pas de quelque chose δὲν ἀποστρέφεται, σεν ἀποκρούει ὁ δεῖνα τὸ πρᾶγμα. s' — de son devoir, du respect que l'on doit παρεκτρέπομαι τοῦ χρέους και του ὁρισμένου σέβας. § ἀναβάλλω. § il n'y a rien qui —e plus les cœurs, les esprits τίποτε δὲν ἀλλοτριοῖ, δὲν ἀποστρέφει τὰς καρδίας, τὰς ψυχάς, κτλ. § éloigné, ée, μετ. ἀφεστὼς, ἀπεχων μεμακρυσμένος. il est bien —é de faire une chose ἀπέχει πολὺ τοῦ νὰ πράξῃ τι. deux personnes sont bien —ées de compte. δύω ἄνθρωποι διαφέροντες πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. un homme est —é de son compte ἔχασε τὰ καταστιχά του, τοὺς λογαριασμούς του. causes —ées τὰ πόρρω αἴτια une chose est fort —ée de la vérité ἀπέχει πολυ τῆς ἀληθείας το πρᾶγμα.
Éloise, Ὀ. ἄχρ. ἀρχ. ἀστραπή.
Élongation, Ὀ. ἀποστασις (τοῦ ἀστέρος ἀπο τον ἡλιον). § μετατοπισμός ὀστέου.
Élonger, ἐν. notre escadre —ait celle des ennemis ὁ στόλος μας παρεταχθη κατὰ μῆκος τοῦ στόλου των πολεμιων.
Élope, ἀρ. ἔλοψ, γένος ἰχθύων.
Élophile, ἀρ ἐλοφιλον, γένος ἐντομων.
Élophore, ἀρ. ἐλοφορον, γένος ἐντομων.
Éloquemment, ἐπίρ. στωμύλως, εὐφραδῶς.
Éloquence, Ὀ. εὐφράδεια, εὐγλωττία.
Éloquent, te, ἐπ. εὐφραδὴς, εὐγλωττος.
Élototoli, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Elphide, Ὀ. Ἔλφις, γένος ὀστράκων τῆς Μεσογείου.
Élsholtzie, Ὀ. εἶδος ὑσσώπου.
Élu, ἀρ. ὁ ἐκλεκτὸς (τοῦ Θεοῦ). § φορολογικὸς δικαστὴς (ἄλλοτε). § οὐσ. ἀρ. —e, Ὀ. ὁ ἐκλεχθείς.
Élucidation, Ὀ. διασάφησις, ἐξήγησις.
Élucider, ἐν. διασαφηνίζω, ἐξηγῶ.
Élucubration, Ὀ. σύγγραμμα λύχνων ὄζον, (τουτεστι εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου κατεβλήθησαν κοποι, και ἀγρυπνίαι).
Éluder, ἐν ὑπεκφεύγω. — une loi ὑπεκφεύγω τὸν νόμον
Éludorique, ἐπ. ὑδρελαιογράφημα, εἶδος ζωγραφίας.
Élutheria, Ὀ μοσχόξυλον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Élutriation, Ὀ. μεταγγισμός.
Elvasie, Ὀ. γένος φυτῶν τῆς Βρασιλίας.
Elwandu, ἀρ. πίθηξ ἄγριος τοῦ Κεϋλαν.
Élyme, ἀρ. ἔλυμα, γένος φυτῶν.
Élyonure, ἀρ. ἐλυόνουρον, γένος φυτῶν.
Élysée, ἀρ. champs-élysées, πλ. ἠλύσια πεδία.
Élytraire, Ὀ. ἐλυτρὶς, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Élytre, ἀρ. ἔλυτρον, τὸ καλύπτον τοὺς κάλυκας ὄργανον.
Élytrigie, Ὀ. ἀγροπυρον, γένος φυτῶν.
Élytrocèle, ἀρ. ἐλυτροκήλη, εἶδος παθους.
Élytroïde, ἐπ. ἐλυτροειδὴς.
Élytropappe, Ὀ. ἐλυτρόπαππος, γένος φυτῶν.
Élytrophore, Ὀ. ἐλυτροφόρος.
Élytroplose, Ὀ. ἐλυτρόπτωσις, πάθος περι τὴν μήτραν.
Elzérine, Ὀ. πολύπους διχοτόμος και κυλινδρώδης.
Émaciation, Ὀ. τὸ. amaigrissement.
Émacié, ée, ἐπ. κατεσκιαγκώς.
Émail, ἀρ. μίλτος, κ. σμάλτο. peinture sur l' — μιλτογραφια. μεταφ. και ποιητ. l' — des fleurs, des prairies τὸ ποικιλόχρουν τῶν ἀνθέων, τῶν λειμώνων. l' — des dents τὸ μιλτῶδες τῶν ὀδόντων — usé μίλτος τετριμμένη, ἀντίκειται τῷ — en relief. § émaux τα μιλτουργῆ, ἔργα μιλτουργίας.
Émailler, ἐν μιλτῶ, κ. σμαλτόνω. μεταφ. le printemps —e les prairies τὸ ἔαρ κατεχρυσοῖ τοὺς λειμῶνας. § émaillé, ée, μετ. μεμιλτωμένος. prairie —ée λειμὼν ἡθισμένος.
Émailleur, ἀρ. μιλτουργός.
Émaillure, Ὀ. μιλτουργία.
Émanation, Ὀ. ἀπόῤῥοια, ἀνάδοσις. § ἀπόῤῥοια (τὸ ἀποῤῥεῦσον πρᾶγμα)
Émancipation, Ὀ. χειραφεσια.
Émanciper, ἐν. χειραφετῶ. § s' —, αὐτοπ. χειραφετοῦμαι. § émancipé, ée, μετ. ἀντὶ ἐπ. χειράφετος.
Émaner, οὐδ. ἀπορρέω. § ἐκπορεύομαι (ἐπὶ Θεοῦ). § προέρχομαι, παράγομαι. un édit qui —e de la puissance du roi διάταγμα ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ βασιλέως.
Émargement, ἀρ. ἐπισημείωσις, ἡ εἰς το περιθώριον μεταφορὰ ἑνὸς λογαριασμοῦ κτλ.
Émarger, ἐν. ἐπισημειῶ, εἰς τὸ περιθώριον σημειῶ τι.
Émarginule, Ὀ. ὄστρακον ἔχον σχῆμα κωνοειδοῦς ἀσπίδος.
Émasculation, Ὀ. εὐνουχισμός.
Émasculer, ἐν. εὐνουχίζω.
Émayoler, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. διδω μάϊον, ἤτοι ἄνθη τοῦ μαΐου.
Embabouiner, ἐν. εἰκ. Ὀωπεύω, κολακεύω τινὰ (διὰ νὰ ἀποκτήσω τι).
Embadurnoser, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. περιπλέκω.
Embâillonner, ἐν. ἄχρ. τὸ. Bâillonner.
Emballage, ἀρ. συσκευασία, κ. δέσιμον. § ἀγγεῖα ἢ σκεύη δι' ὧν συσκευάζονται αἱ πραγματεῖαι.
Emballer, ἐν συσκευάζω, κ. δένω (τας πραγματείας).
Emballeur, ἀρ. συσκευαστής.
Embâmer, ἄχρ. τὸ. Embaumer.
Embandé, ée, ἐπ. ἐσπαργανωμένος.
Embannir, ἐν. ἀρχ. κηρύττω τὴν ἐξορίαν.
Embanqué, ée, ἐπ. ἐπὶ πλοίου εὑρισκομένου εἰς τὴν μεγάλην ταινίαν τῆς Νέας Γῆς (Terre Neuve).
Embanquer, ἐν. περνῶ τοὺς κανόνας του κλωσμένου μεταξίου (organsin) διὰ τοῦ κέντρου, διὰ νὰ ἑτοιμασθῶ νὰ στήσω τὸ ὕφασμα (ourdir).
Embarbe, Ὀ. σπαρτίον (σπάγγος) συνεστραμμένον περὶ τὴν μίαν ἄκραν, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ συνέχῃ τὰ μεγάλα σχοινία τοῦ μαγγάνου τῶν γυναικῶν.
Embarbé, ée, ἐπ. πωγωνοφόρος, κ. γεννάτος.
Embarber, ἐν. ἐν χρ. un bateau —e un pont τὸ πλοῖον ἄρχεται νὰ διαβαίνῃ ὑπὸ τὴν γέφυραν.
Embarcadère, ἀρ. ἀπόβαθμος, το μέρος ὅθεν ἐπιβαίνει τις εἰς πλοῖον. ἢ ἀποβαίνει·
Embarder, οὐδ. ναυτ. ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι.
Embargo, ἀρ. * κωλυσιπλοΐα, διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται εἰς τὰ πλοῖα νὰ ἐξέλθωσι τοῦ λιμένος, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ δημοσίου.
Embarquement, ἀρ. ἐπιβίβασμός, ἐπιβίβασις.
Embarquer, ἐν. ἐπιβιβάζω § s' —, αὐτοπ. ἐπιβαίνω(εἰς πλοῖον) μεταφ. on l'a —é dans une méchante affaire τὸν περιέπλεξαν, κ. τον ἔχωσαν εἰς κακὴν δουλειαν. s' — dans une méchante affaire, s' — au jeu χώνομαι εἰς κακὴν δουλείαν, εἰς τὸ παι-

γνήσιον. s' — sans biscuit ἀνίπτοις ποσὶ ἐπιχειρῶ τι.

Embarras, ἀρ. ἐμπόδιον, πρόσκομμα. μεταφ. περιπλοκή. l' — des affaires ὁ ὄχλος τῶν πραγμάτων. l' — du superflu τὸ ὀχληρὸν τῶν περιττῶν. vous devinez combien cela entraine d' — s μαντεύεις πόσην ταραχὴν ἐπιφέρει τοῦτο. § ἀπορία, ἀμηχανία, ἄγνοια. — d' esprit ἀγωνία ψυχῆς. § — dans le foie, — gastrique ἔμφραξις.

Embarassant, te, ἐπ. ὀχληρός. ce choix est — ἡ ἐκλογὴ εἶναι ἄπορος. se trouver dans une position — te εὑρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν, εἰς δεινὴν θέσιν.

Embarrasser, ἐν. ἀπορράσσω, ῥάσσω, κ. ῥάζω. (ἐπὶ ὁδοῦ, μηχανῶν κτλ.) § ἐμποδίζω. ôtez votre manteau, il vous — e ἔκβαλε τον ἐπενδύτην σου, σὲ ἐμποδίζει. μεταφ. — une affaire περιπλέκω τὴν ὑπόθεσιν. affaire — ée ὑπόθεσις περίπλοκος, περιπεπλεγμένη, κ. μπερδεμένη. cette question l' a — é τὸ ζήτημα τὸν ἐνέβαλεν εἰς ἀμηχανίαν, εἰς ἀπορίαν, εἰς ταραχήν. un acteur qui est — é à jouer son rôle ὑποκριτὴς ὅστις παίζει μετὰ δυσκολίας τὸ πρόσωπόν του. ils sont muets et — és avec les savans εἶναι ἄφωνοι καὶ τεθορυβημένοι, κτλ. μετὰ τῶν σοφῶν. § s' — dans un piège, dans des difficultés περιπλέκομαι, περιπίπτω, κ. μπερδεύομαι εἰς παγίδα, εἰς δυσκολίας. s' — dans ses discours χάνω τὰ λόγιαμου. notre ame s' — e ἡ ψυχὴ ἡμῶν ταράττεται. ne point s' — ée οὐ πολυπραγμονῶ, οὐκ ἐξετάζω περί τινος. je ne m' — e point de ce que mes ennemis disent de moi δὲν φροντίζω τί λέγουσιν οἱ ἐχθροί μου. sa tête s' — e ἡ κεφαλή του βαρύνεται. la poitrine s' — e τὸ στῆθος στενοχωρεῖται.

Embarrer (s'), αὐτοπ. περιπλέκεται (ὁ πούς τοῦ ἵππου).

Embarrille, ée, μετ. εἰς βαρύλλιον θεμένος.

Embarrure, Θ. ῥῆξις τοῦ κρανίου.

Embase, Θ. ἔμβασις, θέσις μοχλοῦ τοῦ μεγάλου τροχοῦ, ὅταν χαλκεύηται. § βάσις, τὸ χονδρότερον μέρος τοῦ μαχαιρίου.

Embasement, ἀρ. βάσις ἄνευ κυματίου εἰς τὸ βάθρον τοῦ κτιρίου

Embassure, Θ. αἱ πλευραὶ τοῦ κλιβάνου (διὰ τὴν κατοπτροποίαν).

Embataillonner, ἐν. ἄχρ. κατατάττω εἰς τὸ τάγμα (τὸ στρατιωτικόν).

Embâter, ἐν. ἐπισάττω, κ. σαμαρόνω· μεταφ. on nous a — és d' une affaire bien désagréable μᾶς ἐσαγμάσαν δυσάρεστον ὑπόθεσιν.

Embatérienne, ἐπ. flûte — αὐλὸς ἐμβατήριος.

Embâtonner, ἐν. ὄχρ. τίθημι ῥάβδους. § embâtonné, ée, μετ. une colonne est cannelée et — ée ἡ στήλη εἶναι ῥαβδωτή.

Embattage, ἀρ. ἡ ἐφαρμογὴ σιδηρωμάτων εἰς τὰς περιφερείας τῶν τροχῶν.

Embatterie, Θ. ἐμβατήριος (ῥυθμὸς, μέλος).

Embattes, ἀρ. πλ. ζέψυρος, κ. ἐμβάτης (μπάτης).

Embattoir, ἀρ. ὄργανα ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθενται οἱ τροχοὶ ἐφ' ὧν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῶσι τὰ σιδηρᾶ ἐπίσωτρα.

Embattre, ἐν. τίθημι ἐπίσωτρα.

Embauchage, ἀρ. λαθραία στρατολογία. § συμπόσιον διδόμενον παρὰ τοῦ νέου τεχνίτου εἰς τοὺς συντρόφους του.

Embaucher, ἐν. δέχομαι μαθητὴν (ἐπὶ συντεχνιῶν). § στρατολογῶ λαθραίως, *παραστρατολογῶ.

Embaucheur, ἀρ. *ὁ παραστρατολόγος, ὁ κρυφίως δελεάζων τοὺς νεοσυλλέκτους διὰ νὰ τοὺς καταγράψῃ εἰς τὸν στρατόν. § καὶ ὁ εἰσάγων τινὰ ὡς μαθητὴν εἰς συντεχνίαν.

Embauchoir, ἀρ. καλόπους, κ. καλαπόδι (διὰ νὰ πλατυνθῶσι τὰ ὑποδήματα)

Embauchure, Θ. τὰ ἐργαλεῖα τῶν ἁλατοπηγείων.

Embaumement, ἀρ. ἡ ταρίχευσις (νεκροῦ σώματος).

Embaumer, ἐν. ταριχεύω (νεκρὸν), κ. βαλσαμόνω. § ἀρωματίζω, διαχέω εὐωδίαν.

Embaumeur, ἀρ. ταριχευτὴς (τῶν νεκρῶν σωμάτων).

Embecquer, ἐν. τίθημι τὸ δέλεαρ περὶ τὴν ἄκραν τοῦ ἀγκιστρου.

Embéguiner, ἐν. βάλλω σκουφίτζα καὶ εἰς σχῆμα σκουφίτζας κουκουλόνω· μεταφ. οἰκ. on l' a — é de cette femme τοῦ ἔβαλεν στο κεφάλι τὴν γυναῖκα. il s' est — é de cette femme τοῦ ἔβαλε στὸν νοῦν του αὐτὴν τὴν γυναῖκα.

Embelle, Θ. ἔμβολον, τὸ μέρος τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ τροχαλιόχυρου (herse) τοῦ μεγάλου ἱστοῦ μέχρι τῶν ὀπῶν τῶν προτόνων (dogues d' amure).

Embellir, ἐν. κοσμῶ, καλλωπίζω, στολίζω. des prairies riantes — ssent les environs de la ville λειμῶνες τερπνοὶ καθωραΐζουσι τὰ πέριξ τῆς πόλεως. — une histoire, un conte διαποικίλλω ἱστορίαν, μῦθον § οὐδ. ἐπιδίδω εἰς κάλλος, κ. εὐμορφαίνω.

Embellissement, ἀρ. καλλωπισμός, ὡραϊσμός. § καλλώπισμα, ὡράϊσμα.

Embenater, ἐν. δένω ῥάβδους διὰ λύγου καὶ σπάγγου διὰ νὰ βάλω ἐπ' αὐτῶν διάφορα τμήματα ἄλατος.

Emberlucoquer (s'), αὐτοπ. χυδ. βάλλω εἰς τὸν νοῦν μου τι, προκαταλαμβάνομαι ἀπό τι.

Embesogné, ée, μετ. ἄσχολος, καταγινόμενος εἴς τι. χυδ.

Embesongner, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἐργάζομαι, ἀνασχολῶ

Embey, ἀρ. Θάμνος τῆς Βραζιλίας, ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται σχοινία.

Embichetage, ἀρ. μέτρον τοῦ ἀνωτέρω ὁλμίσκου (platine) τοῦ ὡρολογίου.

Embistage, ἀρ. τὸ μεταξὺ τῶν δύο ὁλμίσκων (platine) διάστημα.

Emblaver, ἐν. σπείρω σῖτον.

Emblavure, Θ. σιτηρὸς ἀγρός.

Emblée, Θ. ἐν. χρ. d' — ἐξ ἰφίδου, ἐξ ἐπιδρομῆς.

Emblématique, ἐπ. ἐμβληματικός

Emblême, ἀρ. ἔμβλημα.

Embler, οὐδ. ἐπὶ ζώων κυνηγετικῶν, τῶν ὁποίων οἱ ὀπίσθιοι πόδες ὑπερβαίνουσι τοὺς ἐμπροσθίους κατὰ 4 δακτύλους.

Embler, ἐν. ἐν χρ. l' avoir d' autrui tu n' embleras δὲν θέλεις ἁρπάσει τὰ ὑπάρχοντα τοῦ ἄλλου.

Emblic, ἀρ. φύλλανθος, γένος φυτῶν.

Emblier, οὐδ. κατέχω πολὺν τόπον.

Embloquer, ἐν. πλατύνω τεμάχιον κέρατος θερμοῦ.

Embodinure, Θ. κόμβος σχοινίου διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν πρῦμναν τοῦ νὰ βλάπτεται ἀπὸ τὴν ἄγκυραν.

Emboire, αὐτοπ. πίνω, (ἐπὶ ἀφύλλων). les toiles nouvellement imprimées font — les couleurs τὰ νεοτύπωτα ὑφάσματα ἀπορροφῶσι, πίνουσι τὰ χρώματα.

Embu, ue, μετ. ταὐτὸν τῷ imbu.

Emboiser, ἐν. δελεάζω τινά, κολακεύω τινὰ διὰ νὰ πράξῃ τι.

Emboiseur, ἀρ. euse, Θ. μειρακίας.

Emboitement, ἀρ. συνάρθρωσις.

Emboiter, ἐν. κρυπτω εἰς λιβάτιον (πραγματείαν τινά). § ἐμβάλλω, συναρθρῶ, ἐναρμόζω.

Emboiture, Θ. συναρμογὴ (ὀστέων, ξύλων κτλ.), συνάρθρωσις, συμβολή. § ξύλα τῶν θυρῶν, παραθύρων κτλ. εἰς τὰ ὁποῖα ἐμβαίνουσιν αἱ γλῶσσαι τῶν θυρῶν, τὸ παράθυρον κτλ.

Embole, ἀρ. ἔμβολον, εἶδος μύκητος.

Emboline, Θ. εἶδος ἐλλεβορίνης

Embolisme, ἀρ. ἐμβολισμός· ταὐτὸν τῷ intercalation.

Embolismique, ἐπ. ἐμβόλιμος. mois — μὴν ἐμβόλιμος.

Embonpoint, ἀρ. ὄγκος σώματος, εὐσαρκία, πάχος. qui a de l' — εὔσαρκος. qui manque de l — ασαρκος, λεπόσαρκος. μεταφ. il est aisé de donner à l' ouvrage de l' — dans une seconde édition εἶναι εὔκολον νὰ δώσῃ τις ὄγκον εἰς τὸ σύγγραμμα διὰ δευτέρας ἐκδόσεως.

Embordurer, ἐν. γυρῶ, στεφανῶ, κ. βάλλω περβάζι (εἰς εἰκόνα).
Embosser, ἐν. s' —, αὐτοπ. διέρχομαι πλοῖον ἀραγμένον πρὸς τὸν ἄνεμον ἢ πρὸς τὸ ρεῦμα.
Embossure, Ϛ. κόμβος γινόμενος εἰς σχοινίον (τοῦ πλοίου).
Embothrion, ἀρ. ἐμβόθριον, γένος φυτοῦ τῆς νέας Ὁλλανδίας καὶ τῆς Περσυδιανῆς.
Embotteler, ἐν. ἄχρ. δεματιάζω.
Embouchement, ἀρ. φύτησις, ἐμφύτησις.
Emboucher, ἐν. —une trompette, un cor εἰς τὸ στόμα ἐντίθημι σάλπιγγα, κέρας, ἐμπνευματῶ, ἐμφυσῶ. —la trompette héroïque τὴν πολεμικὴν σάλπιγγα ἠχῶ. —un cheval ἐνστομίζω τὸν ἵππον, κ. τοῦ βάλλω τὸν χαλινόν· μεταφ. — quelqu'un διδάσκω τινὰ, προδιατίθημι, κ. τὸν διαβάζω. un homme est mal —é, une femme est mal —ée ἄνθρωπος, γυνὴ αἰσχρολόγος. des trains de bois, des bateaux sont —és dans les arches d' un pont σχεδίαι ξύλων, πλοῖα ἐνέβαλον εἰς τὰς ἀψῖδας τῆς γεφύρας, ἀρχίζουν νὰ εἰσέρχωνται. § s' —, αὐτοπ. ἐκβάλλει, ῥίπτεται, κ χύνεται (ὁ ποταμὸς εἰς τὴν Θάλασσαν ἢ εἰς ἄλλον ποταμόν).
Embouchoir, ἀρ. ἡ Embouchoir φορβειὰ, ἄκρον τῆς σάλπιγγος ἢ ἄλλου ἐμπνευστοῦ ὀργάνου τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖται ἢ τίθεται εἰς τὸ ὄργανον ὅταν μέλλει νὰ ἐμπνευσθῇ.
Embouchure, Ϛ ἐκβολὴ, στόμα (ποταμοῦ). § εἴσοδος, στόμιον (λιμένος). — d'un volcan ὁ κρατὴρ τοῦ ἡφαιστείου. § ἐπιστόμιον, τὸ μέρος τοῦ χαλινοῦ τὸ ἐντιθέμενον εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου. — du canon στόμιον τοῦ κανονίου. —de trompette, de flûte χειρωτὴρ, φορβειὰ (σάλπιγγος, αὐλοῦ). ce joueur de flûte a une bonne, une mauvaise — ὁ αὐλητὴς οὗτος ἔχει καλὸν στόμα, κακόν.
Emboucler, ἐν. κρικῶ, δένω μὲ κρίκον.
Embouer, ἐν. χυδ. λασπόνω.
Embouffeter, ἐν συναρμόζω σανίδας (διὰ νὰ σχηματίσω φραγμόν).
Embouquer, οὐδ. εἰσέρχομαι εἰς στενὸν, εἰς πορθμόν.
Embourber, ἐν βορβορῶ, κ. λασπόνω. § s' —, ντετπ. λασπόνομαι. dans les épilepsies le cerveau s' —e εἰς τὰς ἐπιλήψιας ὁ ἐγκέφαλος βαρύνεται ἀπὸ χυμούς. — quelqu' un dans une mauvaise affaire περιπλέκω εἰς κακὴν ὑπόθεσιν, κ. λασπόνω τινὰ. s' — dans une méchante affaire περιπλέκομαι εἰς κακὴν ὑπόθεσιν. § embourbé, ée, μετ. cheval — ἄλογον λασπωμένον· παροιμ. il jure comme un charretier — ὀρίζει ὡς ἁμαξᾶς λασπωμένος.
Embourigue, Ϛ. αὐλὸν διαχωρίζων τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν ἐχθυοτροφείων.
Embourrer, ἐν. γεμίζω ἀπὸ γνάφαλον (χορτάρι, κροκίδια, ἢ ἄλλο τοιοῦτον). — une chaise, une selle σάττω, γεμίζω καθίκιαν ἢ ἐφίππιον κοινότερον λέγεται rembourrer.
Embourrure, Ϛ. ἐπικάλυμμα τῶν σακτῶν.
Emboursement, ἀρ. ἄχρ. ἡ εἰς τὸ βαλάντιον ἔνθεσις.
Embourser, ἐν. βάλλω εἰς τὸ βαλάντιον.
Emboutir, Emboutissoir, ἴδ. Amboutir.
Embranchement, ἀρ. διασταύρωσις (ὁδῶν, σωλήνων, ξύλων)
Embraquer, ἐν. ἕλκω διὰ τῶν βραχιόνων τὸ σχοινίον.
Embrasement, ἀρ. ἐμπρησμὸς, πυρκαϊά.
Embraser, ἐν. καίω. § s' —, αὐτοπ. cette matière s' —e facilement ἡ ὕλη αὕτη λέγεται εὐκόλως, εἶναι εὔπρηστος. μεταφ. l'amour de dieu —e les cœurs ὁ πρὸς τὸν Θεὸν ἔρως φλέγει τὰς καρδίας. la guerre a —é toute l'Europe ὁ πόλεμος ἀνῆψε πῦρ εἰς τὴν Εὐρώπην. ces discours avaient —é les esprits οἱ λόγοι οὗτοι ἐξέκαυσαν τὰς ψυχάς.
Embrassade Ϛ. περιβολὴ, κ. ἀγκάλιασμα.
Embrassant, te, ἐπ. ἴδ. Amplexicaule.
Embrassement, ἀρ περιβολὴ, περιπλοκὴ, κ. ἀγκάλιασμα. § —s οἱ ἔρωτες, συζυγία, συνευστία. Achille naquit des —s de Thétis et de Pélée ὁ Ἀχιλλεὺς ἐγεννήθη ἀπὸ τοὺς ἔρωτας τῆς Θέτιδος καὶ τοῦ Πηλέως.
Embrasser, ἐν. περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαι, περιλαμβάνω, κ. ἀγκαλιάζω. je vous —e avec la plus tendre amitié σὲ ἀσπάζομαι φιλικώτατα, (ὅταν τις γράφῃ πρός τινα). un homme —e bien un cheval ὁ ἄνθρωπος σφίγγει τὸ ἄλογον. la mer —e la terre ἡ Θάλασσα περιλαμβάνει τὴν γῆν. la vigne —e l'ormeau ἡ ἄμπελος περιλαμβάνει τὴν πτελέαν. μεταφ. ce projet —e bien des choses τὸ σχέδιον περιέχει πολλὰ πεάγματα. un commerce qui —ait les contrées les plus riches ἐμπόριον περιλαμβάνον τοὺς πλουσιωτέρους τόπους. § ἐπιχειρῶ, ἐναγκαλίζομαι. il —e trop d'affaires ἐπιχειρεῖ πολλὰς ὑποθέσεις. παροιμ. qui trop —e mal étreint ὅστις κυνηγᾷ πολλοὺς λαγωοὺς, δὲν πιάνει κἀνένα. —la vie religieuse, une profession, une opinion παραδέχομαι, ἐναγκαλίζομαι, προτιμῶ. κτλ.
Embrasseur, ἀρ. περιβολεὺς, σιδήριον περιλαμβάνον τοὺς πυργίτκους τοῦ κανονίου.
Embrassure, Ϛ. πλέγμα σιδηροῦν (τιθέμενον ἄνωθεν τοῦ πλινθίου καὶ τοῦ γεισώματος τῆς ἐστίας, διὰ νὰ τὸ ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ ἀνοίξῃ).
Embrasure, Ϛ. τοξότις, κ. πολεμίστρα. § γωνίαμα, τὸ ἄνοιγμα τοῦ τοίχου εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶναι αἱ θυρίδες ἢ αἱ Ϛύραι. cette porte n'a pas assez d' — ἡ Ϛύρα αὕτη δὲν ἔχει ἱκανὸν ἄνοιγμα, ἤτοι δὲν ἔχει ἱκανὸν λόξωμα, (ὅπερ δίδεται συνήθως εἰς τὸν τοῖχον εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνονται Ϛύραι ἢ παράθυρα.
Embrènement, ἀρ. σκάτωμα.
Embrèner, ἐν. σκατόνω, μαγαρίζω.
Embrescher, ἐν. ἄχρ. βάλλω εἰδήρα εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
Embrèvement, ἀρ. κοίλωμα (γινόμενον εἰς ξύλον διὰ νὰ ἐμβῇ ἡ ἄκρα ἄλλου τινὸς ξύλου).
Embrever, ἐν. ἐμβάλλω (ξύλον εἰς ἄλλο ξύλον ἐσκαμμένον).
Embricouner, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. διακρθειρω, ἀπατῶ.
Embrocation, Ϛ. κατάντλησις (ὑγροῦ τινος ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέλους).
Embrocher, ἐν. περιπείρω, κ. βάλλω εἰς τὴν σούβλαν.
Embronchier, ἐν. ἀρχ. καλύπτω, κρύπτω.
Embrouillement, ἀρ. σύγχυσις, κυκεών. l' — de son esprit ἡ ταραχὴ τοῦ νοός του.
Embrouiller, ἐν. περιπλίνω, συγχέω. on lui a —é l'esprit τοῦ ἐτάραξαν τὸν νοῦν. § s' —, αὐτοπ. περιπλέκομαι εἰς τοὺς λόγους μου, κ. μπερδεύομαι. § embrouillé, ée, μετ. proces — δίκη πολύπλοκος. idées —ées συγκεχυμέναι ἰδέαι.
Embrouilleur, ἀρ. ταραξίας, κ. ἀναστατοσύρτης.
Embruiné, ée, μετ. καθμένος (ἀπὸ τὴν πάχνην, τὸ ψύχος).
Embruir, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ὀργίζομαι κ. τ. λ.
Embrumé, ée, ἐπ. temps — καιρὸς ὁμιχλώδης. terre —ée γῆ κεκαλυμμένη ἀπὸ ὁμίχλην.
Embruncher, ἐν. βάλλω ξύλα τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου.
Embrunir, ἐν. κάμνω αἰθὸν, ἀμαυρῶ.
Embryographie, Ϛ. ἐμβρυογραφία.
Embryologie, Ϛ. ἐμβρυολογία.
Embryon, ἀρ. ἔμβρυον.
Embryothlaste, ἀρ. ἐμβρυόθλαστον, ἐργαλεῖον χειρουργικόν.
Embryotomie, Ϛ. ἐμβρυοτομία.
Embryulkie, Ϛ. ἐμβρυευλκία.
Embuber, ἐν. ἄχρ. ἐγχυματίζω.
Embûche, Ϛ. ἔνεδρα, παγὶς, ἐπιβουλὴ.
Embûchement, ἀρ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Embûche.
Embûcher (s'), αὐτοπ. le cerf s' —a ἡ ἔλαφος ἐκρύβη εἰς τὸ δάσος.
Embuffler, ἐν. ἀρχ. ὀχρ. ἀπατῶ.

Emburelinquoquer, ἐν. ἀρχ. ἀχρ. ἀνασχολῶ μὲ ἀνοητα καὶ ἄνοστα πρ. γιὰ ὅτι νὰ ἀπατήσω.

Embuscade, θ ἐνεδρα, κ. χωσιὰ, παρακαθισμα, παραμόνευμα. dresser une — καθίζω, βάλλω ἐνεδραν. donner, tomber dans une — ἐμπίπτω εἰς ἐνεδραν. se mettre, se tenir en—ησχῶ, ἐνεδρεύω.

Embasquer (s'), αὐτ.π. ἐνεδρεύω, κ. παραμονεύω

Emender, ἐν διορθῶ, μεταρρυθμίζω.

Emeraude, θ. σμαραγος. — fausse, ἡ prime d' émeraude, θ. φυσικὴ ἀσβεστος, πρασινοχρους. μελανοπρὰ πράσινον. § χρυσοπρασος. § εἶδος καρχηδονίου (πλάσμα)

Emeraudine, θ. ορυκτον χλιαρου πρασινοχρουν.

Emeraudite, θ. σμαραγδίτης, εἶδος διαλλαγους, λιθος.

Emère, θ. γενος φυτων.

Emergent, ἐπ. rayons —s ἀκτῖνες ἐξιουσαι, (ἐξιτοι) διαπερασασαι σῶμά τι.

Emeri, ἡ Emeril, ἀρ. σμυρις, κ. σμυριι, ουσια χρησιμος εις τριψιν τῶν πολυτιμων λιθων, τῶν κατόπτρων, κτλ.

Emérillon, ἀρ. αἰτάλων, ἡ αἴθαλος, εἶδος μικρου ἱερακος. § μικρον σφαιροβολον χωρουν σφαιραν μιᾶς μονον λίτρας. § σκευος τῶν κομμοποιῶν. § ἀγκιστρον πρὸς ἀγραν τοῦ καρχαριου, ἡ γαλεου. § ἕτερον, ὅταν ἡ σχοινοπλοια προσκολλᾷ τὴν κλωστήν.

Émérillonné, ée, μετ. τοῦ Émerillonner, ἀχρ. ψαιρος, ξωφρὸς.

Émerite, ἀρ. professeur — πρεσβύτης διδασκαλος, καθηγητὴς ἀντιμειβόμενος ἐνὸς μετὰ εἴκοσιν ἢ ὀλιγοτερων χρονων ὑπηρεσιαν κατά τι ἐπαγγελμα.

Émersion, θ. ἀστρον. ἐπιτολὴ, ἀναφανεια τῶν πλανητῶν, ἀφ' οὗ ἐκρύβησαν πρὸς καιρόν. § ἀνυψωσις τοῦ σώματος εἰς τὴν ἐπιφανειαν βαθυτερου ὑγροῦ, ὅπου ἐβυθισθη βιαιως.

Émérus, ἀρ. κολοιτσα, ἡ κολοιτσα, θαμνος τῆς μεσημβρινῆς Εὐρωπης.

Émerveillable, ἐπ. θαυμαστος.

Émerveillement, ἀρ. θαυμασμός.

Émerveiller, ἐν. προξενῶ θαυμασμον. (— tout le monde). s' —, αὐτοπ. ἐξίστημαι, θαυμαζω.

Émèse, θ. Ἔμεσις, γενος ἡμιπτερων ἐντομων.

Émétieité, θ. ἐμετικότης, ἐμετικὴ δυναμις.

Émetine, θ. ἐμετινὴ, οὐσία ἐμετικὴ τῆς ἰπεκακουάνας.

Émétique, ἀρ. ἐμετικὸν, κ ξεστικον. § ἐπ. poudre —, tartre—.

Émétiser, ἐν. μίγνυω ἐμετικον εἰς ποτον τι.

Émétocathartique, ἐπ. ἐμετοκαθαρτικος.

Émétologie, θ. ἐμετολογία.

Emettre, ἐν ἐκφέρω. —un avis, une opinion λέγω τινὰ γνώμην. — des papiers monnaie ἐκδίδω, ἐκβάλλω χαρτονόμισμα. — un appel ἀπ. ἐφιημι, ἐκκαλῶ τὴν δίκην.

Émeut, ἡ Emeu, ἀρ. κόπρος πτηνοῦ.

Émeute, θ. στάσις, ὀχλαγωγία, κίνησις, θορυβος μερίδος τινος λαοῦ.

Émentir, ἐν. ἀποπατω, κοπρίζω, ἐπι πτηνῶν.

Émiaule. θ. λάσος, κ. γλάσος, πτηνόν

Émier, ἐν. θρυπτω, λεπτοποιῶ, τρίβω μεταξὺ τῶν δακτύλων μου, καὶ μεταβάλλω εἰς θρύμματα, ψιχία, κ. ψίχουλα.

Émigrant, te, ἐπ. μετανάστης, ἄποικος.

Émigrer, οὐδ. μεταναστεύω, ἀποικῶ

Émigrette, θ. μικρὰ τροχιλια (καρουλι) ἀναβαίνουσα καὶ καταβαίνουσα εἰς το σχοινίον.

Émincer, ἐν. κρεουργῶ, κόπτω τὸ κρεας εἰς λεπτὰ κομμάτια.

Émine, θ. μέδιος, μετρον σιτηρὸν ἐν χρήσει το πάλαι κατά τινας τόπους τῆς Γαλλίας.

Éminemment, ἐπίρ. ἐξαιρέτως, ἐξοχως

Éminence, θ. γήλοφον, ὕψωμα. § τίτλος τῶν ἀρχιερέων (καρδιναλίων) τῆς Ῥώμης.

Éminent, e, ἐπ. ὑψηλός. § ἔξοχος (— en doctrine, en piété). § αὐτοῦ imminent ἐπικείμενος, ἐπαπειλῶν (péril, danger —).

Éminentissime, ἐπ. ὑψηλότατος, ἐξοχώτατος.

Émir, ἀρ. ἐμίρης, τίτλος τῶν ἀπογόνων τοῦ Μωάμεθ.

Émissaire, ἀρ. προσαγωγεὺς, κατάσκοπος. bouc — παρα τῇ παλαιᾷ, ἀποδιοπομπαῖος τράγος, τὸν ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι ἐδίωκον (ἀπέλυον) εἰς την ἐρημον, φορτωμένον μὲ τὰς κατάρας, ὅτας ἤθελον νὰ ἀποτρέψωσι ἀπὸ τον λαον.

Émission, θ ἔκδοσις. (— de papier monnaie) — de vœu ἐκφώνησις δημοτελὴς εὐχῶν, δεήσεων § φυσ. ἐκπομπὴ, ἐκβολὴ (μορίων ἀπὸ τὰ σώματα). — de rayons ἀκτινοβολία. — d'urine, de sperme ἔξοδος οὔρου, σπέρματος. — de sang αἱμορραγία, αἱμορροία.

Émissole, ἀρ. γαλεὸς, κύων θαλάσσης, ἰχθὺς μεγας σελαχώδης ὡς ἡ ῥίνη.

Émite, d. ἀλαβαστρίτης, πέτρα γυψώδης.

Emmagasiner, ἐν.(τὸ πρῶτον m προσ. ὡς π). ἀποθηκεύω, ἀποταμιεύω βάλλω εἰς ἀποθήκην. (— des marchandises).

Emmaigrir, ῥῆ. Amaigrir.

Emmailloter, ἐν σπαργανῶ, τυλίττω μὲ σπάργανα.

Emmanchement, ἀρ. ζωγρ. ἀσαφὴς ἕνωσις τῶν κώλων μὲ τὸν κορμὸν τοῦ ζωγραφουμένου, καὶ τῶν μερῶν τοῦ μέλους πρὸς ἄλληλα.

Emmancher, ἐν. (προσ)τίθημι λαβὴν, κώπην, πιάσιμον, κ. χειρούλι, εἰς ἐργαλεῖον. — une cognée κ. μανικόνω τὸ τσεκούρι.

Emmancheur, ἀρ (προσ)τιθεὶς, βάλλων, ἁσμόζων τὴν λαβήν.

Emmanchure, θ. * βραχιονιστὴρ, ἄνοιγμα τοῦ φορέματος, ἔθεν διέρχεται ὁ βραχίων. § μέρος ἐσκαμμένον ὄπισθεν τοῦ ῥούχου ὑφηλὰ, ὅπου προσῤῥάπτεται ἡ ἐπωμὶς.

Emmanequiner, ἐν. σκεπάζω τὰς ῥίζας τοῦ δένδρου.

Emmanteler, ée. ἐπ. corneille —ée κορώνη σποδοειδὴς κατὰ τὰ πτερὰ, μέλαινα δὲ ὑπὸ τὴν κοιλίαν.

Emmarchement, ἀρ. κοίλωμα τῆς φλιᾶς δεχόμενον τὴν βαθμίδα εἴτε σκαλοπάτι.

Emmariner, ἐν. — un vaisseau πληρῶ, γεμίζω τὸ πλοῖον ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ναύτας πρὸς πλοῦν. —é, ée, μετ. personne —ée * θαλασσοεθὴς, συνειθισμένος εἰς τὴν θάλασσαν.

Emmêlé, ée, ἐπ. περίπλοκος, συγχεχυμένος.

Emmélie, θ. ἐμμέλεια, εἶδος χορεύματος παρα τοῖς ἀρχαίοις.

Emménagement, ἀρ. εὐθυτηρία τῶν κατ' οἶκον, εὐθημοσύνη, κ. συγύρισμα. § διάταξις τῶν δωματίων, ἀποθηκῶν κτλ. εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα.

Emménager (s'), αὐτοπ. εὐθυθετῶ τὰ κατ' οἶκον, εὐθημονῶ, συγυρίζομαι. je commence demain à m — αὔριον θέλω ἀρχίσει νὰ συγυρίζωμαι.

Emménagogues, ἀρ. πλ. ἐμμηναγωγὰ, φάρμακα κινοῦντα τὰ γυναικεῖα, τὰ καταμήνια.

Emménagologie, θ. ἐμμηναγωγολογία, διατριβὴ περὶ τῶν ἐμμηναγωγῶν φαρμάκων.

Emménalogie, θ ἐμμηνολογία, πραγματεία περὶ ἐμμήνων.

Emmener, ἐν. ἀπάγω, ἐπάγομαι, φέρω μετ' ἐμαυτοῦ, μαζή μου, κτ εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκομαι (il a emmené ses marchandises).

Emmenotter, ἐν * χειροπεδῶ, βάλλω εἰς τὰς χεῖρας τινος σίδηρα, (χειροπέδην).

Emmésostome, ἐπ. ἐμμεσόστομος. (μᾶλλον δὲ μεσόστομος) λέγεται περὶ τῶν ἐχίνων ἐχόντων το στόμα κατὰ μέσον τῆς βάσεως.

Emmieller, ἐν. μιεττῶ, ἀλείφω μὲ μέλι. (—une liqueur). ναυτ. — un étai παραγεμίζω τὸ χονδρὸν σχοινίον (τὰ μεταξὺ αὐτοῦ ὑηλ. κτλ μέρη). — é, ée, μετ. des paroles —ées λόγοι μελιτώδεις, (ἀνθρώπι-

γλυκυμειλίχου), γλυκείς, Σωπευτικοί
Emmielure, S. ποσότης ἀλοιφῆς τιθεμένη εἰς τὴν ὁπλὴν τοῦ ἵππου ὡς μαλακτική.
Emmitoufler, ἐν. τυλίσσω τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμὸν μὲ γοῦνα χάριν θερμότητος. une femme s'emmitoufle dans des coiffes ἡ γυνὴ περιτυλίσσεται τὴν κεφαλὴν (μπαμπουλόνεται)
Emmortaiser ἐν. ἐντίθημι, βάλλω εἰς εἰμέσκον (το θηλυκὸν μέσος τοῦ πτερυγίου, τυρον. ρεζέ).
Emmote, ée, ἐπ. βωστικὸς· λέγεται περὶ δένδρων, τῶν ὁποίων ἡ ῥίζα σκεπάζεται μὲ βῶλον γῆς. (un arbre—).
Emmuseler, ἐν. κημῶ, βάλλω κημὸν (χάλος), χαβιάζω εἰς το ξῶον (—un cheval).
Emmuseler, ἐν. μυρίζω, ἀλείφω μὲ μύγχον.
Emoeler, ἐν. ἐκμυελίζω, ἐκβάλλω τον μυελὸν τοῦ ὀστοῦ, τοῦ κοκκάλου.
Émoi, ἀρ. ἀνησυχία, μέριμνα, κίνησις
Émollient, te, ἐπ. μαλακτικός. (il faut employer les —s).
Émolument, ἀρ. μισθος, ἀποφορὰ, κέρδος, ὠφέλημά τινος θέσεως. (il tire de grands —s de sa place)
Émolumenter, ἐν. κερδαίνω.
Émonctoire, ἀρ. ἀδένες μασχάλης, βουβωνικὸς, καὶ ὠτων § πόρος πρὸς ἔξοδον διαφόρων ἀκαθαρσιῶν τοῦ σώματος. — artificiel καυτήριον, κ. φουντανέλα.
Émonde, S. κόπτος μετεωροβλήτων (ἀσπαστικῶν) ὀρνέων.
Émonder, ἐν. καθαίζω, κλαδεύω (λιανίζω δένδρον) — des graines ἐλαττίζω, λεπυρίζω, ξεφλουδίζω τους κόκκους, τους, σπόρους
Émondes, S. πλ. κλαδεύματα, τὰ κοπτόμενα εἰς τον καθαρισμὸν τῶν δένδρων.
Émorfiler, ἐν. ἐκβάλλω τὸν ὀδόντα τοῦ ἐπέραντος.
Émosse, S. ἰώδης βεσλερία, θάμνος τῆς Γουϊάνης.
Émotion S. κίνησις τῶν ὑγρῶν. § συγκίνησις, ταραχὴ τῆς ψυχῆς. § θόρυβος τοῦ λαοῦ, στάσις.
Émotter, ἐν. βωλοκοπῶ, συντρίβω τας βώλους τοῦ ἀγροῦ, κ. σβαρνίζω, (— la terre).
Émottoir, ἀρ. βωλοκοπεῖον, κ. σβάρνα.
Émou, ἀρ. *ἔμους, γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ τάγματος τῶν μακροσκελῶν.
Émoucher, ἐν. μυιοσοβῶ, διώκω τὰς μυίας, κ. ξεμυγιάζω (— un cheval).
Émouchet, ἀρ. κεγχρὶς, πτηνόν. § ἀρσενικὸς ἱέραξ, κ. ἱεράκι
Émouchette, S. * ἀλεξιμυιον, σκέπασμα δικτυωτὸν τοῦ ἵππου, φυλάττον αὐτὸν ἀπὸ τὸ κέντημα τῶν μυιῶν.
Émoucheur, ἀρ. μυιοσόβος, διώκτης τῶν μυιῶν.
Émouchoir, ἀρ. μυιοσόβη, κ. μυιαστήρι.
Émoudre, ἀρ. θήγω, τροχίζω, ἀκονῶ. emoulu, ue, μετ combattre a fer — μάχομαι, πολεμῶ μὲ τὰ σωστα μου καὶ μ' ὑπομονήν. il en est frais — νεωστὶ ἐκέρδη καὶ ἐμελέτησεν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.
Émouleur, ἀρ. (θήκτης,) τροχιστὴς, ἀκονητὴς.
Émousser, ἐν. ἀμβλύνω, κάμνω ὀλιγώτερον κοπτερὸν (—un rasoir, la pointe d'une épée· μετ. φ. ἀδυνατίζω. l'habitude émousse le plaisir et la douleur). s'—, αὐτοπ. ἀμβλύνομαι. (le canif s'émousse). μεταφ. ἀδυνατίζομαι, διαφθείρομαι (le toucher s'émousse).
Émousser, ἐν. ἀφαιρῶ τοὺς λειχῆνας, το βρύον τῶν δενδρων (— des arbres).
Émoustiller, ἐν. κινῶ εἰς φαιδρότητα, χαρὰν
Émouvoir, ἐν. κινῶ, βάλλω εἰς κίνησιν. § ταράττω. s' —, αὐτοπ. κινοῦμαι.
Empacassa, ἡ Pacassa, ἀρ. βούβαλος τοῦ Κογκώ.
Empaillage, ἀρ. ταριχεία ζώων.
Empailler, ἐν. γεμίζω, ἡ περιτοιχίζω μὲ ἄχυρον, ἡ στοιβὴν — des animaux ταριχεύω ζῶα.
Empailleur, euse, ἀρ. ταριχευτὴς ζώων § παρατεμαιστὴς ἀκαμπτων.
Empalange, ἀρ. ὄφις ἀμερικῆς.
Empalement, ἀρ. ἀνασκολοπισμος, κ. παλούκωμα
Empaler, ἐν. ἀνασκολοπίζω, κ. παλουκώνω.
Empan, ἀρ. σπιθαμή.
Empanacher, ἐν. λοφῶ, κοσμῶ μὲ λόφους, πτεροθυσανους. (— un casque)
Empanner, ἐν. ἀνακωχεύω, στέκω στὰ πανία.
Empanon, ἀρ. ὁπλὶς γομουμένη μὲ το πέτσωμα. § μετῆλαι, δυο μακρα ξύλα υποτάτα τῆς ἁμάξης
Empaqueter, ἐν. συσκευάζομαι, φακελλόω, κάμνω εἰς φακελλον, τουκ μπαχτζά. —des habits, des livres.) s —, αὐτοπ. τυλίσσομαι. μεταφ. στενοχωροῦμαι, συνθλίβομαι εἰς στενον τόπον. (nous étions empaquetés dans ce carrosse).
Emparer s'), ρ μετ. ἀντιλαμβάνομαί τινος, καταλαμβάνω τι πρᾶγμα, γίνομαι κύριος αὐτοῦ. μεταφ. κυριεύω, ἐξουσιάζω.
Empasme, ἀρ. ἔμπασμα, ἄρωμα τινὶ κόνις σκορπιζομένη εἰς τὸ σῶμα διὰ νὰ ἀποβάλῃ τὴν δυσοσμίαν ἡ ἀπορροφήσῃ τον ἱδρῶτά του
Empast ler, ἐν. βαφω κυανοῦν το ὕφασμα διὰ τῆς ἰσάτιδος.
Empatement, ἀρ. βάσις τοίχου, (χουδροτέρα παρὰ το λοιπόν.) § ξύλα χρησιμεύοντα ὡς βάσις τοῦ κιονωτείου, ἡ γερανίου. § σπάγοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους συντίθεται το σχοινίον ξεπλεγμένοι διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἓν σύμπλεγμα.
Empâtement, ἀρ. τὸ γλοιώδες, ἡ κολλώδες. (l'— de la langue, des mains). § μαλάκωμα. (—du foie, des glandes). § ἐπισώρευσις χοώματος,
Empater, ἐν. συζεύγω, ἑνώνω δύω ξύλα παράλληλα.
Empâter, ἐν. γεμίζω ἀπὸ φύραμα ζύμην, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. (cela m'a empâté les mains.) § καθιστῶ γλοιώδη, κολλώδη. (cela —e la bouche) § πιέζω, παχύνω τεράστιον μὲ ζύμην. (— la volaille) § ἐμπλάττω, στυππόνω με κολλητικὴν ὕλην § καταχρώζω (πίνακας, εἰκόνας), ἐπιστρεύω τα χρώματα εἰς το ζωγραφούμενον, ἢ βάλλω αὐτὰ ὅπου ἕκαστον ἀνήκει χωρὶς να τὰ ἑνώσω. § παριστάνω το μαλακὸν τῶν σαρκῶν ἐπὶ τῆς χαράξεως, δι' ἐπιτηδείας γλυφῆς. § συμπλέκω τας ξεπλεγμένας κλωστὰς σχοινίου § συζεύγω τὰς ἄκρας δύω ξύλων.
Empature, S. νουτ. ἕνωσις δύω ξύλων παραλλήλων.
Empaumer, ἐν. δέχομαι σφαῖραν κατὰ το μέτωπον τοῦ πλήκτρου, (raquette) καὶ τὴν ἀποπέμπω.—une affaire ἀντιλαμβάνομαί τινος ὑποθέσεως καὶ τὴν ἐξακολουθῶ ὁραστηρίως — quelqu'un κυριεύω το πνεῦμά τινος ὥστε τον ἄγω, καὶ τὸν φέρω ὡς βούλομαι (il s'est laissé — par un intrigant) — la voie λέγεται περὶ κυνῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρόντες τὰ ἴχνη δίδουσι τὴν εἴδησιν διὰ τῆς ὑλακῆς.
Empaumure, S τὸ ὑψηλὸν μέσον τῆς κεφαλῆς τῆς ἐλάφου, ἡ ὀρφάδος, ὅπου φαίνονται τρία, ἢ τέσσαρα κέρατα. § το σκεπάζον τὴν παλάμην μέρος τῆς χειριᾶς.
Empeau, ἀρ. ἔνθεμα, ἐμβόλιον ἀπο φλοιόν
Empêchement, ἀρ. κώλυμα, ἐμπόδιον, ἐμπόδισμα, ἐμποδισμός. apporter de l'— ἐμποδὼν γίνομαι,
Empêcher, ἐν. κωλύω, ἐμποδίζω s' — de, αὐτοπ. ἀπείχομαι, ἀπέχω (je m'en —e de parler) —έ, ée μετ ἐμποδισμένος, ἐνασχολημένος. οικ. il a les mains — ées, ἔχει πασμένα τα χέρια πρ. un homme — de sa personne, de sa contenance ἄνθρωπος ἀνηκάων, μὴ ἠξεύρων πῶς να σταθῇ.
Empeigne, S. *ἐπιστρον, τὸ ἐπάνω του ποδὸς μέρος τῶν ὑποδημάτων.
Empellement, ἀρ. γόμφος, πῶρος, ξύλον, τὸ ὁποῖον ἐκβάλλοντες, ἢ ἐμβάλλοντες ἀρίνουσι νὰ ἐνχυθῇ ἡ ἐμποδίζουσι το ὕδωρ λίμνης καὶ ἐχθυοτροφείου
Empeloté, ée, ἐπ. σφαιρῶ, συσφαιρῶ την τροφὴν· λέγεται ἐπὶ πτηνῶν μὴ δυναμένων νὰ χωνεύσωσι.
Empennelage, ἀρ. ἄθροισμα ἀγκύρων βεγμένων.
Empenneler, ἐν. βρέχω ἄγκυραν μετὰ τὴν ἄλλην.

Empenelle, Ϛ. μικρὰ ἄγκυρα, τὴν ὁποίαν βρέχουσιν ἔμπροσθεν (πρὸ) τῆς μεγάλης, μὲ τὴν ὁποίαν συνέχεται.

Empenner, ἐν. (τὰ ὀΰω n προφ) πτερῶ, πτερῶ, τὸν ἰὸν, βάλλω, πτερὸν εἰς τὸ βέλος.

Empenoir, ἀρ. κοπεὺς κυρτὸς ἔχων τὰ δύω ἄκρα ὀξέα, ἐργαλεῖον τῶν κλειθροποιῶν.

Empereur, ἀρ. αὐτοκράτωρ. § τροχίλος, πτηνόν. § εἶδος πυραύστου, ψυχαρίου. § ξιφίας, ξιφιὸς, ἰχθὺς, § ἕτερος ἰχθὺς τριχόδους (τῆς Ἰαπονίας).

Empêsage, ἀρ. μαζαλισμὸς, παιπάλωσις, κ. κολλάρισμα.

Empêser, ἐν. μαζαλίζω, παιπαλῶ, κ. κολλαρίζω. — la toile βρέχω τὸ πανίον, ὅταν τύχῃ ἀραιόν. —é, ée, μετ. homme —é, femme —ée ἀνὴρ, γυνὴ, ἔχοντες τρόπους ἐπιτετηδευμένους. style — ἐξωνυχισμένη, διεστραμμένη φράσις.

Empester, ἐν. διαδίδω τὸν λοιμόν (— la ville). —διαδίδω δυσωδίαν, βρῶμον, καταβρομίζω. —é, ée, μετ. μεταφ. air — ἀὴρ λοιμώδης. vent — νοτώδης ἄνεμος.

Empêtrer, ἐν. συμποδίζω, ἐμποδίζω, πεδικλόνω, δένω τὴν κνήμην, περιπλέκω τοὺς πόδας, ἐμπερδεύω. s' —, αὐτοπ. περιπλέκομαι, ἐμπερδεύομαι (μεταφ. s' — dans une mauvaise affaire).

Empetrum, ἀρ. ἔμπετρον, φυτόν.

Emphase, Ϛ. ἔμφασις εἰς τὸν τόνον τῆς φωνῆς, τὴν χειρονομίαν καὶ τὴν φράσιν.

Emphatique, ἐπ. ἐμφατικός.

Emphatiquement, ἐπ. ἐμφατικῶς.

Emphractique, ἡ Emplastique, ἐπ. ἐμφρακτικὸς, ἡ ἐμπλαστικὸς· λέγεται περὶ τῶν λιπαρῶν φαρμάκων, ὅσα φράττουσι τοὺς πόρους. — οὐσ. (un —).

Emphraxie, Ϛ. ἔμφραξις.

Emphysémateux, euse, ἐπ. ἐμφυσηματώδης (humeur —se).

Emphysème, ἀρ. ἐμφύσημα, πρῆσμα προερχόμενον ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ ἀέρος εἰς τὸν κυψελλιώδη ἱστόν.

Emphytéose, Ϛ. ἐμφύτευσις, μίσθωσις πολυετὴς ἀγροῦ.

Emphytéote, οὐσ. ἐμφυτευτὴς, μισθωτὴς πολυετής.

Emphytéotique, ἐπ. ἐμφυτευτικὸς, ἀνήκων εἰς πολυετῆ μίσθωσιν. (bail —.)

Empides, ἀρ. πλ. ἐμπίδες, δίπτερα ἔντομα ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ταυστόμων.

Empiême, τὸ. Empyème.

Empierrement, πετρο(λιθό)στρωσις τῶν ὁδῶν ὑποκάτω τῆς ἄμμου.

Empiétant, te, ἐπ. καλλίταρσος, εὔπους; (πτηνὸν μὲ εὔμορφα πόδια).

Empiétement, ἀρ. ἐπέμβασις, ἀποτέλεσμα ταύτης.

Empiéter, ἐν. οὐδ. ἐπεμβαίνω εἰς. ...ἁρπάζω, ἀντιποιοῦμαι τὰ ἀλλότρια (—sur le champ du voisin), καρφόνω, λέγεται περὶ τοῦ ἀστερίου ἐμποδίζοντος τὸ ἀγρίμιον μὲ τοὺς ὄνυχας.

Empiffrer, ἐν. ἐμφορῶ, ἐμπίμπλημι, κάμνω νὰ φάγῃ τις πολὺ, κ. μπουκόνω. (on a —é cet enfant).

Empile, ἡ Pile, Ϛ. ὁρμιὰ, κ. ὁρμίδι κλωστὴ ἀπὸ τρίχα, καννάβιον, ἡ σύρμα, ὅπου προσδέεται τὸ ἄγκιστρον.

Empilement, ἀρ, ἐπισώρευσις.

Empiler, ἐν. ἐπισωρεύω.

Empileur, euse, ἐπ ἐπισωρευτής.

Empirance, Ϛ. κιβδηλία, ἀλλοίωσις τοῦ νομίσματος. § ἐμπ. παράτριμμα, φθορὰ, ξεπισμὸς τῆς τιμῆς τῶν πραγματειῶν.

Empire, ἀρ. ἀπόλυτος δύναμις, ἐξουσία, κράτος. (l' — de la force). § αὐτοκρατορία, εὐρύχωρον βασίλειον, οἱ λαοὶ αὐτοῦ bas — Βυζαντινὴ μοναρχία, ἔσχατοι χρόνοι τοῦ ῥωμαϊκοῦ βασιλείου. § βασιλεία, δυναστία (sous l'—des Romains).

Empirement, ἀρ. χειροτέρευσις.

Empirer, ἐν. ἐπὶ χεῖρον τρέπω, χειροτερεύω. § οὐδ. ἐπὶ χεῖρον τρέπομαι, γίνομαι χειρότερος. les marchandises —ent αἱ πραγματεῖαι διαφθειρονται, χαλνῶσι.

Empirique, ἐπ. οὐσ. ἐμπειρικὸς (ἰατρὸς). μεταφ. ἀγύρτης.

Empirisme, ἀρ. ἐμπειρικὴ ἰατρικὴ, γνῶσις πρακτικὴ τῆς ἰατρικῆς, ἀγυρτεία.

Empis, ἀρ. ἔμπις, (εἶδος κώνωπος) γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων, συστήματος δὲ τῶν ταυστομων.

Emplacement, ἀρ. οἰκόπεδον, τόπος εὔτυκτος εἰς κατασκευὴν οἴκου, νήπου, ἐπαυλεως, ἐργοστασίου κτλ § τοποθέτησις τινος πράγματος. § ἀπόθεσις (μεταφορὰ καὶ ἀποφορτισμὸς) τοῦ ἅλατος (εἰς τὰς ἀποθήκας).

Emplacer, ἐν. ἀποτίθημι, βάλλω εἰς ἀποθήκας τὸ ἅλας.

Emplage, ἀρ. παραπλήρωμα, παραγέμισμα. ἄχρ.

Emplaigner, ἰδ. Lainer.

Emplaigneur, ἀρ. γναφεὺς, μαδητὴς τοῦ μαλλίνου ὑράσματος, τοῦ ῥούγου.

Emplanture, Ϛ. ἱστοδόκη, τρύπα, ὅπου στηρίζεται ὁ ἱστὸς, τὸ κατάρτιον.

Emplastique, ἐπ. ἐμπλαστικὸς, κλείων τοὺς πόρους (ἰατρικὸν προσκολλώμενον εἰς τὸ δέρμα, ἔμπλαστρον).

Emplâtre, ἀρ. ἔμπλαστρον. μεταφ. ἰατρικὸν, Θεραπεία. c'est un — ἄνθρωπος ἀσθενὴς κατὰ τὸ σῶμα ἢ τὸ πνεῦμα, μὴ δυνάμενος ἀκολούθως νὰ ἐνεργήσῃ.

Emplâtrer, ἐν. ἐπιχρυσῶ, χρυσόνω τὰ δέρματα ἐξωτερικῶς χύνων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ βερνίκιον.

Emplâtrier, ἀρ. ἐμπλαστήριον, ἐμπλαστροθήκη, τόπος, ὅπου κατατίθενται τὰ ἔμπλαστρα.

Emplette, Ϛ. ὠνὴ, ἀγορὰ πραγμάτων. faire des —s ἀγοράζω. § ὠνιον, ἀγόρασμα, ἠγορασμένον πρᾶγμα.

Emplêvre, ἀρ.* ἔμπλευρον, Ϛάμνος τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου.

Empli, ἀρ. τόπος, ὅπου ἀποτίθενται οἱ χυτῆρες, (τὰ καλούπια) τοῦ σακχαροκαθάρτου. § ἄθροισμα τῶν ἀποτιθεμένων χυτήρων (καλουπίων).

Emplir, ἐν. πληρῶ, γεμίζω ὡς ἐπάνω. (— une cruche d'eau). s' —, αὐτοπ. πληροῦμαι, γεμίζομαι.

Emplocies, Ϛ. Ἐμπλόκια, ἑορτὴ τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων, ὅπου αἱ γυναῖκες ἐφαίνοντο μὲ πλεγμένην τὴν κόμην.

Emploi, ἀρ. χρῆσις τοῦ πράγματος. faire un bon ἢ mauvais — de sa fortune, de ses facultés μεταχειρίζομαι καλῶς ἢ κακῶς τὴν περιουσίαν μου, τὰς δυνάμεις μου. double—ἐπὶ ῥήσ. ἄρθρον, κεφάλαιον φερόμενον εἰς ἐπὶ παραλαβὴν ἢ ἔκτισεως (πλειωμῆς). § ἐνασχόλησις, ἔργον ἐπιμέλεια. l'— de cette femme est d'avoir soin du linge ἡ δουλειὰ τῆς γυναικὸς αὐτῆς εἶναι νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ ροῦχα (πανικά). § λειτουργία, ὑπούργημα, θέσις. § τοκισμὸς χρεμάτων. § θέσις, παριστανόμενον πρόσωπον. un acteur a l' — des rois, des valets ὁ ὑποκριτὴς παριστάνει βασιλεῖς, Θεράποντας κτλ.

Employer, ἐν. j'emplois, tu emploies, il emploie, nous employons, vous employez, ils emploient. J'employais, vous employiez, ils employaient. J'emploierai, ἢ j'emploirai que j'emploie, que nous employons, que vous employiez que j'employasse, j'emploirais, ἢ j'emploirais, employant, employé. χρῶμαι, μεταχειρίζομαι.— son argent à des choses inutiles τὰ χρήματα εἰς οὐδὲν εἶναι ἀναλίσκω, καταξοδεύω τὰ χρήματα μου. § εἰσάγω ἐναγκάλισιν, ὑπηρεσίαν. § περιλαμβάνω εἰς λογαριασμόν. s' — à, αὐτοπ. ἐναγχολεύομαι, ἐποδάζω εἴς τι. — é, ée, μετ. εὐσ. ὑπάλληλος. (il y a beaucoup d' —s dans cette administration). c'est du temps mal — χρόνου παραπεμπόμενος, καιρὸς χαμένος.

Emplumer, ἐν. γεμίζω, μὲ πτερὰ (— un clavecin).

Empocher, ἐν. ἐγκολπίζω, βάλλω εἰς τὸν κόλπον, ἐμβάλλω εἰς τὸ βαλλάντιον.

Empoèses ἢ Empocèses, Ϛ. πλ. τμικύλινδροι ἐσκαμμένοι πρὸς ὑποδοχὴν τῆς στρόφιγγος τῶν τριγώνων μύλου ἢ ἄλλων μηχανῶν κινουμένων ὀρθίως.

Empoigner, ἐν. δράττομαι, φουκτόω, ἁρπάζω, σφίγγω μὲ τὰς χεῖρας. § συλλαμβάνω, πιάνω. (— quelqu' un par le bras).

Empointer, ἐν. ἐπιῤῥάπτω, καταπιάνω πιρνῶ μερικαῖς βελονιαῖς εἰς ὕφασμα (πολυπτυχον ἢ ἁπλῶς διπλωμένον) διὰ νὰ μὴ συρρωιθῇ. —é, ée, μετ. étoffe —ée, ὕφασμα, τοῦ ὁποίου αἱ πτυχαὶ (δίπλαι) μένουσιν εἰς τὸν τοπον των μὲ ὀλίγαις βελονιαῖς.

Empointeur, ἀρ. γλωχινοποιός, ὁ ὀξύνων τας καρφίδας εἰς τὸν περιστρεφόμενον μύλον, κατασκευάζων τὴν ἀκωλήν, τὴν μύτην των.

Empois, ἀρ. μαζαλὶς, ὑγροπαιπάλη, κόλλα ἀπὸ ἄμυλον. mettre de l' — μαζαλίζω, παιπαλῶ, κ. κολλάρω. ἢ mettre du linge dans l' — βάλλω τὰ πανιὰ εἰς τὴν κόλλαν.

Empoisonnement, ἀφ. φαρμακεία, φαρμάκευσις.

Empoisonner, ἐν. φαρμάσσω, φαρμακῶ (όνω), φονεύω τινὰ μὲ φάρμακον. (— un prince) ἢ ὡς φαρμακερὸς, ἐχθητήριος (il y a des champignons qui empoisonnent). § μολύνω, κάμνω φαρμακερόν. (— des viandes) μολύνω, καταβρωμίζω. (haleine qui empoisonne) μετ. διαφθείρω. ses maîtres avaient empoisonné son cœur par la flatterie) § καθιστῶ δύσπνοον, ἀπώδυνον. (cette pensée a empoisonné toute sa vie). § διαστρέφω. (c'est un méchant qui empoisonne tout ce qu'on dit) s' —, αὐτοπ. φαρμακεύομαι. —é, ée, μετ. arme —ée, ἰοβόλον ὅπλον. air —é νοσερός, λοιμώδης ἀήρ. haleine —ée δυσώδης (ἀνα)πνοή.

Empoisonneur, ἀρ. euse, Ϛ. φαρμακευτὴς (—τρια) φαρμακεὺς (—ὶς) φάρμακος. μεταφ. διασπορεὺς κακοδοξιῶν, διεφθαρμένων, κακοήθων, αντίθρησκων ἰδεῶν.

Empoisser, ἐν. τὸ Poisser.

Empoissonnement, ἀφ. διασκορπισμος ἰχθύων εἰς λιμνην κτλ.

Empoissonner, ἐν. γεμίζω ἀπὸ ἰχθεῖς. (— un étang, un canal).

Empore, ἀρ. ἐμπόριον. § φυσιολ. ὀχεῖον τῶν ζωτικῶν πνευμάτων.

Emporétique, ἐπ. φαρμ. ἐμπορωτικον (χαρτὶ χρησιμεῦον ὡς ἡμός, στραγγιστῆρι).

Emporté, ée, ἐπ. παράφορος, ὀργίλος, ὀρμητικός.

Emportement, ἀρ. παραφορὰ, ὁρμή. — de colère, ὀργή. — d'amour ὑπερβολικος ἔρως.

Emporte-pièce, Ϛ. ἀποκοπτὴρ, ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον τρυπᾷ καὶ ἀφαιρεῖ διὰ μιᾶς ἓν κομμάτιον ὕλης ἀπὸ τὸ κατασκευαζόμενον πρᾶγμα.

Emporter, ἐν. ἐκφέρω, λαμβάνω μετ' ἐμαυτοῦ, σηκόνω. le vent a emporté son chapeau ὁ ἄνεμος ἔπῆρε τὸ καπέλον του. la maladie l'a emporté ἡ ἀῤῥωστια τὸν παστρεύσεν. § παρασύρω, ἀποσπῶ. (les courans emportèrent le vaisseau. la débacle a emporté plusieurs ponts) § παραφέρω. § αἴρω, κυριεύω. (— une place). § l' — ὑπερβαίνω, προφέρω, ὑπερτερῶ. (cet avis l'emporte. les hommes l'emportent sur les femmes en amitié). § ἐπιφέρω. (cette condamnation emporta la confiscation des biens). § ἐκφέρω, ἀρπιαζω, ἐπὶ ἵππου, ὅστις πιάνει εἰς τὸ στόμα. s' —, αὐτοπ. παραφέρομαι, ὀργίζομαι. un arbre s'emporte τὸ δένδρον βλαστάνει, φυλλοφορεῖ εἰς τὴν κορυφήν.

Empoter, ἐν. βάλλω εἰς γάστραν (φυτόν).

Empouille, Ϛ. καροὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου, στάχεις ὄρθιοι.

Empoulette, τὸ. Ampoulette.

Empouse ἢ Empuse, Ϛ. ἔμπουτα, φάντασμα στελλόμενον παρὰ τῆς Ἑκάτης πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτήν.

Empreindre, ἐν. ἐκμάσσω, ἐκμαγεῖω, τυπῶ, τυπόνω (— une figure). μεταφ. ἐγχαράττω εἰς τὴν καρδίαν, τὸ πνεῦμα.

Empreinte, Ϛ. ἐκμαγεῖον, τύπος, ἐντυπωσις, ἀπείκασμα, ἀπεικόνισμα, — d'un cachet σφράγισμα κ. βοῦλα. μεταφ. σημεῖον, χαρακτὴρ (ils mirent dans leurs ouvrages l' — de leur génie). § ἀνατ. μερος τῶν ὀστέων, ὅπου προσφύονται οἱ μῦς καὶ τένοντες. § ἐργαλεῖον τοῦ κεραμοπλάστου, μὲ τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὰ στρεφόμενα εἰς τὸν τροχὸν σκεύη.

Empreinte ἢ Typolithe, Ϛ. λιθότυπον, ἴχνος ὀργανικῶν σωμάτων ἐπὶ πετρῶν.

Empressement, ἀρ. προθυμία, σπουδὴ. —s φροντὶς, προσοχὴ περί τινα. § εἰρ. προσποίησις καλοκἀγαθίας.

Empresser (s'), αὐτοπ. (—à ἢ de) προθυμοῦμαι, ἐνεργῶ σπουδαίως, κατεπείγομαι.

Emprimerie, Ϛ. δεψεῖον, δεξαμενὴ τοῦ βυρσοδέψου.

Emprisonnement, ἀρ. κάθειρξις, φυλακισμὸς, φυλάκωσις.

Emprisonner, ἐν. καθείργω, φυλακίζω.

Emprosthotonos, ἀρ. ἐμπροσθότονος, τέτανος, ἢ σπασμωδικὴ συστολὴ κυρτοῦσα τὸ σῶμα εἰς τὰ ἔμπροσθεν.

Emprunt, ἀρ. δανειτμός. faire un — — δανείζομαι. § δάνειον, δάνεισμα.

Emprunter, ἐν. δανείζομαι. (j'ai emprunté de lui cette somme). μεταφ. λαμβάνω παρ' ἄλλου. (la France emprunte son industrie de toutes les nations). § μεταχειρίζομαι, ὠφελοῦμαι ἀπό . . . (— le bras, le nom, la plume de quelqu'un). —é, ée, μετ. nom —ψευδὲς. ὄνομα air— ἐπιτετηδευμένον, προσποιητὸν ἦθος.

Emprunteur, ἀρ euse, Ϛ. χρήστης, δανειζόμενος. § συνειθισμένος νὰ δανείζηται.

Empsychose, ἀρ. ἐμψύχωσις.

Emptoïque, ἐπ. ἐμπτυϊκὸς, αἱμοπτυϊκός.

Empuantir, ἐν. καταβρωμίζω.

Empuantissement, ἀρ. καταβρωμισμός.

Empuse, Ϛ. τὸ. Empouse. § ἔμπουσα, γένος ἐντόμων.

Empyème, ἀρ. ἐμπύημα, ἄθροισμα πύου, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸν θώρακα.

Empyocèle, ἀρ. ἐμπυοκήλη, ἀπόστημα τῶν ὄσχεων ἢ τῶν ὄρχεων φαινόμενον ὡς ἐντεροκήλη.

Empyomphale, ἀρ. ἐμπυόμφαλος, ἐντεροκήλη τοῦ ὀμφαλοῦ περιεχουσα πύον.

Empyrée, ἀρ. (ἔμπυρος) τὸ ὑπέρτατον μέρος τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀστρονόμους, ὁ ὑπέρτατος οὐρανός.

Empyreumatique, ἐπ. ἐμπυρευματικος, ἔχων οσμὴν ἐμπυρεύματος, καμμένου πράγματος.

Empyreume, ἀρ. ἐμπύρευμα. § ὀσμὴ καμμένου πράγματος, τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι τὰ ἐντιθεμενα εἰς σφοδρὸν πῦρ ἔλαια.

Empys τὸ. Empis.

Emrakhor, ἀρ. τουρκ. ἰμπροχώρ. τὸ. Ecuyer.

Émulateur, ἀρ. trice, Ϛ. (— de la vertu) ζηλωτὴς τινος. § μιμητὴς. § ἀνταγωνιστὴς. § συναγωνιστὴς.

Émulation, Ϛ ἄμιλλα, συναγωνιστὴς, ζῆλος, φιλοτιμία νὰ ὁμοιάσῃ ἢ καὶ νὰ ὑπερβῇ τις τοὺς εὐδοκιμοῦντας κατά τι. § ζηλοτυπία.

Émule, ἀρ. ἐνάμιλλος, συναγωνιστὴς, ἀνταγωνιστὴς, ἀντίπαλος. § ἴσος, ὅμοιος.

Émulgent, te, ἐπ. νεφρικος. (artère, veines —es).

Émulsion, Ϛ. γαλάκτωμα, θασόῤῥοφον, θάσιον, θιάσου (ἐκχύλισμα ἀμυγδάλων). κυρ. ἰατρικὸν συγκείμενον ἀπὸ ὕδωρ καὶ ἐλαιώδη τινὰ οὐσίαν.

Émulsionner, ἐν. παρασκευάζω τι φάρμακον ἐν εἴδει γαλακτώματος.

Émydo, ἀρ. ἐμὺς, χελώνη.

Émydo-sauriens, ἀρ. πλ. ἐμυδόσαυροι, γένος ἑρπετῶν περιλαμβάνον καὶ τοὺς κροκοδείλους.

En, πρόθ. ἐν. — France ἐν Γαλλία. — un, an ἐν ἐνὶ ἔτει, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. — un jour ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. § εἰς, ἐπί. de mal — pis ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἐπὶ (εἰς) τὸ χεῖρον. § κατά. agir — règle κατὰ τοὺς κανόνας πράττω. Σημαίνει ἔτι 1) τὸν τόπον. il est—ville λείπει εἰς τὴν πόλιν. 2) τὴν σχέσιν τοπου καὶ χρόνου. (— haut,— bas,—arrière, —en avant.) 3) τὴν κατάστασιν ἢ διάθεσιν τοῦ ἀνθρώπου. —bonne santé ὑγιὴς—colère ὠργισμένος. 4) τὸν τρόπον. —veste μὲ γιακέταν. 5) τὴν αἰτίαν. il a fait cela — considération de ses services ἔκαμε τοῦτο διὰ τὰς ὑπηρεσίας του. 6) ἐνασχόλησιν. — affaire, ἐνασχολούμενος. Ὑπὸ τῆς μετοχῆς. — parlant ἐν τῷ λέγειν ἢ λέγων.

En, ἀντ. ἀναφ. αὐτόθεν, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν. j' — sors τώρα εὐγῆκα ἐκεῖθεν. il s'—τα ἀνεχωρεῖ ἐντεῦθεν. § αὐτοῦ, αὐτῶν. avez-vous de l'argent? j'— αἰ ἔχεις χρηματα; ἔχω vouloir à quelqu'un κακονόως, δυσμενῶς ἔχω προς τινα. il—est ainsi οὕτως ἔχει. § τούτου ἕνεκα. (je vous — aimerai davantage. les affaires— iront mieux) § εἰσὶ- εἴ, ἔνιοι il — est qui croient τινὲς πιστεύουσι. il—est des femmes comme des enfans ὁμοίον (ταυτο) πάσχουσιν αἱ γυναῖκες τοῖς παισί à qui — voulez vous? εἰς ον θέλεις να καλήσῃς; à qui — avez vous? κατα τινος εἶσαι ὠργισμενος;

Enallage, Ϟ. γραμ. εναλλαγή, ἀντιχρο-τισμος, ἀντιμερεια.

Enarbrer, ἐν. βαλλω τον τροχὸν εἰς τον στύλον του.

Enargée, Ϟ. καλλίξενον, γένος φυτῶν.

Enarrhement, τὸ. Arrhement.

Enarrher, τὸ. Arrher

Enarthrocarpe, Ϟ. ἐναρθρόκαρπος, γενος φυτων ἐκ του συστήματος τῶν κραμβοειδῶν.

Enaucher, ἐν. σχηματίζω τὸν τόπον τῆς σῦρας καὶ τῆς κεφαλῆς τῆς καρ-σιδο,.

En belle, ἐπίρ. ὅτε τὸ σφαιροβολον κεῖται κατὰ τὸ μεσον τῆς, σφαιροβολιδος λεγεται ὅτι κεῖται tirer le canon — ἢ pointer — διευθύνω το σφαιροβόλον κατὰ μῆκος του ἐχθρικοῦ πλοίου. une encre appello — το πλοῖον κεῖται καλῶς ὡς προς τὸ μῆκος τῆς καμηλου (τοῦ σχοινίου) τῆς ἀγκύρας.

Encabanement, ἀρ. μέρος πλοίου στενουμε-ον κατὰ τὴν πρυμνὰ εἴτε περὶ τὰ χειλη τῶν τοίχων.

Encablure, Ϟ ἔκτασις καλωδίου ἐχοντος μηκο, 100 ὀργυιῶν.

Encadrement, ἀρ. περιπλαισίωμα, περιπλαισιωσις, το να περικλειση τις εἰκονα ἐντος τῶν τεσσάρων ξυλων, τα ὁποῖα σχηματιζουσι το λεγομενον κοινῶς καδρον.

Encadrer, ἐν. περιπλαισιῶ, περικλείω εἰ, κάδρον.

Encager, ἐ.. ἐμβάλλω εἰς κλωβίον.

Encaissement, ἀρ. ἔνθεσις θάλοιμον εἰς κιβωτον, σινδούκιασμα. (—des marchandises). ὁμοιως καὶ ἐπὶ τῶν ἐμβαλλομενων εἰς κάσσας πορτοκαλεῶν καὶ λειμωνιῶν. § χρῆσ-ς τῶν κασσῶν διὰ να στήσῃ τις τοὺς στύλους, τῆς γεφύσεως. § τάφρος γεμισμένη ἀπὸ χαλικια.

Encaisser, ἐν. ἐμβάλλω εἰς κιβωτὸν, κ. κασσαν.— des marchandises, des arbres. § βαλω χρήματα εἰς τὴν κάψαν. —é, ée, μετ. rivière —é ποταμὸς ἔχων τας ὄχθας ἀποτόμους, δυσβατους.

Encalypte, Ϟ. ἐγκάλυπτος, γένος φυτῶν κρυπτογάμων ἐκ του συστήματος τῶν βρυων εἴτε μνίων.

Encan, ἀρ. δημοπρασία. vendre, acheter des meubles à l' — πωλῶ, ἀγοράζω ἔπιπλα ἐπὶ δημοπρασίας

Encanailler (s'), αὐτοπ. συχνάζω, συναναστρέφομαι τὸν συρφετώδη καὶ ἀνάγωγον ὄχλον.

Encanthis, ἀρ. ἐγκανθὶς, πρῆσμα τοῦ κανθοῦ, τῆς ἐσωτερικῆς γωνίας του ὀμματιου.

Encanailler, ἐν. ἀναμηρύω, προφερεω τον στόμωνα, διαζομαι.

Encapé, ée, ἐπ. (*μέσαρον) μεταξὺ δύω ἀκρωτηριων κειμενον πλοίου

Encapelé, ée, ἐπ. ἐμποδισμένος, προσκολλημένος.

Encapuchonner, ἐν. ἐγκαλύπτω (καυσια,) κ. κουκουλόνω, σκεπάζω τὴν κεφαλὴν μὲ κουκούλαν. § s' — αὐτοπ. ἐγκαλύπτομαι τὴν κεφαλὴν κουκουλονομαι.

Encaquer, ἐν. ἐμβάλλω τὰς μαινίδας (ρέγγας) εἰς κάδον. —é, ée, μετ. des personnes —ées comme des harengs ἄνθρωποι στει δασμενοι σὰν σαρδέλλαις.

Encardite, Ϟ. ἐγκαρδίτης, ὀρυκτα κογχυλια δίθυρα.

Encassure, Ϟ. γλυφὶς, κοίλωμα διὰ τὸν ἄξονα.

Encasteler (s'), λέγεται περὶ τῶν ἵππων, ὅσοι πάσχουσι το ἀκόλουθον πάθος.

Encastelure, Ϟ * ὁπλωδυνία, πόνος εἰς τον ἐμπροσθινὸν πόδα του ἵπ που διὰ τὴν στενωσιν (του κέρατος) τῆς ὁπλῆς

Encaster, ἐν. διευθετῶ τὰ μέλλοντα ἢ ἐπιτήδεια νὰ ἐμβωσιν εἰς τὴν κάμινον ἀργιλλόπλαστα

Encasteur, ἀρ. διευθετων τὰ ἀργιλλόπλαστα, ὅσα πρέπει νὰ καὼσι

Encastillage, ἀρ. τὰ ἔξαλα τῆ νεώ,, το ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν του πλοίου μερος του ὕδατος.

Encastillement, ἀρ περιβολὴ, περικλεισις εἰς πλαίσιον, κ. κάδρον.

Encastiller, ἐν. περιβάλλω εἰς πλαισιον, κ. κάδρον.

Encastrement, ἀρ. γόμφωσις, προσαρμογὴ, ἕνωσις.

Encastrer, οὐδ. περικλείω, συνάπτω ἕνωνω διὰ γυψίδος, χαράγματος,

Encaume, ἀρ ἔγκαυμα, σημείον καυτιματος.

Encaustique, ἐπ ἐγκαυστικος. peinture — ἐγκαυστικὴ ζωγραφία, καθ' ἣν ἐζωγράφουν μὲ ἀναλυμενα κηρία διαφόρων χρωμάτων.

Encavement, ἀρ. το να βάλλῃ τις εἰς ὑπόγειον.

Encaver, ἐν. ἐμβάλλω εἰς ὑπόγειον (ὑγρά).

Encaveur, ἀρ. ἐμβάλλων εἰς ὑπόγειον.

Encavure ἀρ. ἄργημα, ὀρθαλμία μὲ ἕλλη τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος.

Enceindre, ἐν. (de) περιβάλλω, περικυκλῶ, περικλείω, περιταφοιὼ —nt, e, μετ. καὶ ἐπ. femme —e ἔγκυος. être —e κύω, ἐγκυμενῶ.

Enceinte, Ϟ. περίβολος, ϑριγκὸς, ἕρκος, περίφραγμα. § κύκλος, τὸν ὁποῖον σχηματιζει ὁ κυνηγὸς διὰ νὰ σημειώσῃ τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκεται.

Encélade, ἀρ. ἐγκέλαδος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Encénies, Ϟ. πλ. ἐγκαίνια, καθιέρωσις νεοδμήτου ναοῦ. § ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων διὰ τον καθαρισμὸν τοῦ ναοῦ γενόμενον ὑπὸ Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου.

Encens, ἀρ. λιβανωτὸς, λίβανος, Ϟυμίαμα. μεταφ. ἐγκώμια, κολακεῖαι. (donner de l' — à son superieur- cet homme aime l' —).

Encensement, ἀρ. Ϟυμίασις ἢ Ϟυμιωσις, κ. Ϟυμιάτισμα

Encenser, ἐν. Ϟυμιῶ μεταφ. ἐγκωμιάζω, κολακεύω.

Encenseur, οὐσ. ἐγκωμιαστὴς, κόλαξ.

Encensoir, ἀρ. Ϟυμιατήριον. donner de l' — κάμνω ὑπερβολικα ἐγκώμια. μεταφ. ἐκκλησία, Ϟυσιαστήριον. mettre la main à l' — ἐπιβάλλω τας χεῖρας εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα. — ἢ l' autel Ϟυμιατήριον ἢ βωμος, ἄστρον του νοτειου ἡμισφαιριου.

Encensier, ἀρ. λιβανωτὶς, ἀνδρολίβανον.

Encéphale, ἀρ. ἐγκέφαλος. ἐπ. ver — ἐγκεφαλικὸς σκώληξ.

Encéphalique, ἐπ. ἐγκεφαλικὸς.

Encéphalite, Ϟ. ἐγκεφαλίτις, φλέγμασις του ἐγκεφάλου.

Encéphalitho, Ϟ ἐγκεφαλόλιθος, πέτρα ὁμοιαζουσα τὸν ἐγκέφαλον κατὰ τοὺς γύρους του.

Encéphalocele, ἀρ. ἐγκεφαλοκήλη, ἕξοχος τοῦ ἐγκεφάλου ἀπὸ το κρανίον.

Encéphaloïdes, Ϟ. πλ. κορακλιοειδῆ ἀπολιθωτα ζωόφυτα.

Enchaînement, ἀρ. σειρὰ, ἀλληλοσχία, συνάφεια, ἀκολουθία, συνέχεια. (l histoire n' offre qu' un long — de crimes et de vengeances).

Enchainer, ἐν. δεσμῶ, δεσμεύω, δένω μὲ ἁλύσους. μεταφ. σαγηνεύω, θέλγω, προσελκυσιοῦμαι. —ne amant). § συνείρω, συναρμολογῶ (— des idées, des propositions). s' —, αὐτοπ. δένομαι (s' — dans les fers de la servitude) (ἀλληλοπ. les coeurs s'enchaînent)

Enchaînure, Ϟ. σύνδεσις ἁλυσίδωτὴ, εἰρμος, ἀλληλουχία.

Enchalage, ἀρ. σωρεία, ἐπισώρευσις ξύλων.

Enchalur, ἀρ. ἐργάτης ἐπισωρεύων ξύλα.

Enchanteler, ἐν. ἐπιστηρίζω (ἐπὶ δυο ξύλων) εἰς το ὑπόγειον τὰ βαρέλια. § στειβάζω εἰς τὸ στεγαρὸν (— du bois).

Enchantement, ἀρ. ἐπῳδή, γοητεία, τερθρεία, μαγεία. μεταφ. ἡδονὴ ζωηρά, θαυμασμός, ἔκπληξις.

Enchanter, ἐν. ἐπᾴδω, γοητεύω, τερθρεύομαι, μαγεύω. μεταφ. θέλγω, κατακηλῶ, προξενῶ ἄκραν ἡδονήν, φέρω εἰς θαυμασμὸν, ἔκπληξιν (une belle femme, une belle musique enchantent). ἀπατῶ. —e, ée, μετ. ἐπ. palais — παλάτιον γενόμενον ἀπὸ (μὲ) μάγια, θαυμαστὸν, ἐξαίσιον. je suis — ὑπερήδομαι, χαίρω κατὰ πολλά.

Enchanteur, ἀρ. —teresse θ. ἐπῳδὸς, γόης, μάγος. μεταφ. θέλγων, ἐκπλήττων, ἀπατῶν διὰ τῶν λόγων, κολακειῶν. ἐπ. χαρίεις, ἡδύτατος, γλαφυρότατος. (style, voix, regard —).

Enchaper, ἐν. περικλείω βαρέλιον πυρίτιδος εἰς διπλοῦν κάδον.

Enchaperonner, ἐν. σκεπάζω τὴν κεφαλὴν μὲ κουκούλαν.

Encharner, ἐν. συνδέω τὸ σκέπασμα κιβωτίου μὲ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ διὰ κρίκων, σιδηροῦ σύρματος ἐπεχόντων τόπον γιγλύμων (τουρκ. ρεζέδων).

Enchâsser, ἐν. περικλείω βελόνην εἰς νάρθηκα, λάρνακα. (— des reliques). § σφηκῶ, ἐνδέω, δένω μὲ ξύλον, ἄργυρον, χρυσὸν ὡς δακτυλίδιον. (— un diamant dans une bague). μεταφ. παρεμβάλλω.

Enchâssure, θ. ἔνδεσις (πέτρας μὲ δακτυλίδιον).

Enchausser, ἐν. σκεπάζω τὰ λάχανα μὲ ἄχυρον ἢ κοπρίαν διὰ νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὴν πάχνην ἢ νὰ λευκανθῶσι.

Enchaux, ἀρ. ὀχεῖον πλῆρες ἀσβέστου ἀναλυμένης.

Enchélides, θ. πλ. * ἐγχελίδες, σκώληκες τῶν στασίμων καὶ βρωμερῶν ὑδάτων.

Enchelyope, ἀρ. ἐγχελύωψ, γένος γάδων, εἴτε ὄνων, θαλασσίων ἰχθύων.

Enchenots, ἀρ. πλ. αὔλακες ξύλινοι.

Enchère, θ. πλειστηριασμὸς, ὑπερθεματισμός. faire une — πλειστηριάζω. mettre à l' —, aux —s ἐκτίθημι εἰς πλειστηριασμόν. — au rabais μειοληψία, ὁ συναγωνισμὸς, καθ' ὃν τις (ἐργολάβος) ὑπόσχεται νὰ ἐκτελέσῃ τι μὲ ὀλιγοτέραν τιμὴν (πληρωμήν). folle — ὁ ὑπὲρ ἀξίαν πλειστηριασμὸς γινόμενος ἀπὸ ἄπειρον ἄνθρωπον ἢ ἐπίτροπον μὴ ἔχοντα σαφῆ ἐντολήν. poursuivre la folle — ἐξακολουθῶ τὸν ὑπὲρ ἀξίαν πλειστηριασμὸν, ὅταν μὴ καταβαλόντος ἐμπροθέσμως τὴν τιμὴν τοῦ ἀνοήτου πλειστηριαστοῦ, ἐκτίθηται εἰς νέον πλειστηριασμὸν τὸ πρᾶγμα, καὶ τότε ὑπεχρεοῦται νὰ πληρώσῃ ὅ,τι λείψῃ διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ κατώτης τοῦ πρώτου. πλειστηριασμοῦ λέγεται δὲ τοῦτο payer la folle — μεταφ. παιδεύομαι διὰ τόλμην τινά, ἢ ἀνοησίαν.

Enchérir, ἐν. πλειστηριάζω, προσφέρω πλειότερον (il a enchéri sur moi). § ἐπιτιμῶ, τιμιουλκῶ τι, αὐξάνω τὴν τιμήν του. μεταφ. ὑπερβαίνω, ἐξαπερῶ τινα κατά τι. — sur une idée ἐκτείνω ἔτι μᾶλλον τὴν ἰδέαν. un mot enchérit sur un autre λέξις τις αὐξάνει τὴν σημασίαν τῆς ἄλλης. Néron a enchéri sur Tibère ὁ Νέρων πρόσθεσεν εἰς τὰ κακὰ τοῦ Τιβερίου καὶ ἄλλα, (ἔγεινε χειρότερός του). § οὐδ. συνίσταμαι τῇ τιμῇ, γίνομαι ἄξιος, ἐπι(ἀνα)τιμῶμαι, κ. ἀκριβαίνω. (cette etoffe a beaucoup enchéri. les blés sont fort enchéris). —

Enchérissement, ἀρ. ἀνα(ἐπι)τίμησις, αὔξησις τιμῆς, ἀκρίβεια. (l' — du pain).

Enchérisseur, ἀρ. πλειστηριαστὴς, ὑπερθεματιστής.

Enchevalement, ἀρ. ὑποστήριγμα, ὑποστήριξις οἰκίας πρὸς ἐπισκευήν (τουρκ. μερεμέτ.)

Enchevachure, θ. ἕνωσις (συνάφεια) ὀϊ ἐπιθέσεως ἢ συναρμογῆς (δύω ξύλων, π. χ. τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ ἄλλου).

Enchevêtrer, ἐν. κημῶ, φιμῶ, τίθημι ἐπιστόμιον, κ. καπίστρι. § ἐμ(περι)πλέκω, ἐμπεριδέω, ἐμποδίζω, στενοχωρῶ le commerce est enchevêtré de beaucoup de formalités ἡ ἐμπορία περιπλέκεται μὲ πολλὰς διατυπώσεις. s' —, αὐτοπ. ἐμπεριδέομαι, ὑπόσχομαι πράγματα δυσεκπλήρωτα. un cheval s' est enchevêtré ὁ ἵππος ἐπεδικλώθη, δηλ. εἷς ἐκ τῶν ἀριστερῶν ποδῶν ἐπιάσθη εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κημοῦ.

Enchevêtrure, θ. τετράγωνον δοκῶν τῆς ἑστίας. § πόνος εἰς τὸ πεδικλωθὲν ποδάρι.

Enchifrenement, ἀρ. κόρυζα, στούππωμα τῶν ῥωθωνίων, καταῤῥοή.

Enchifrener, ἐν. προξενῶ κόρυζαν, καταῤῥοήν.

Enchiridion, (προφ. ὲν) ἀρ. ἐγχειρίδιον, πρόχειρον, εὐκόμιστον βιβλίον.

Enchylène, θ. * ἐγχυλήνη, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Enchymose, θ. ἐγχύμωσις, πλήρωσις αἱμηνδία τῶν ὑπὸ τὸ δέρμα ἀγγείων ἀπὸ αἷμα, καθὼς ἐπὶ τῆς ὀργῆς, χαρᾶς, αἰδοῦς.

Encirer, ἐν. κηρῶ, κηρόνω, ἀλείφω μὲ κηρίον.

Enclave, θ. γῆ περιλαμβανομένη εἰς τὸν περίβολον ἄλλης. § ὅριον γῆς. § περίβολος, περίφραγμα, ὀρύφρακτον. § τόπος μικρὸς (ἢ μικρὸν κτίριον) σχηματίζων γωνίαν, καὶ στενεύων, περιορίζων ἄλλον τόπον. § τὸ μέρος, ὅπου στηρίζονται, στέκονται, αἱ πύλαι τοῦ κλείθρου ἢ καταῤῥάκτου τῶν ποταμῶν, ὅταν ἀνοίγωνται.

Enclavement, ἀρ. περικλεισμὸς πράγματός τινος εἰς ἄλλο. § θέσις ἀγροῦ ἐντὸς τοῦ περιβόλου γῆς ἀνηκούσης εἰς ἄλλον. § ἐμπόδιον, στάσις, κάρφωμα τῆς κεφαλῆς τοῦ τετρομένου βρέφους εἰς τὴν λεκάνην, χωρὶς οὔτε νὰ ἀναβαίνῃ οὔτε νὰ καταβαίνῃ.

Enclaver, ἐν. ἐγκλείω, περιλαμβάνω πρᾶγμά τι ἐντὸς ἄλλου. § γομῶ, προταρμόζω τὰ ἄκρα τῆς δοκίδος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς δοκοῦ. § δένω ξύλον μὲ στερράνια σιδήρου. § βάλλω τὴν ἄκραν τοῦ ἐξωτερικοῦ (σκεπάσματος) σανιδώματος τοῦ πλοίου εἰς τὸ κοίλωμα (γλυφίδα) τῆς τρόπιδος, τῆς καρένας. —é, ée, μεταφ. poutres —ées ἀλλήλαις συνεζευγμέναι δοκοί. bâtiment — par la glace πλοῖον περικυκλωμένον πανταχόθεν ἀπὸ πάγον. terre —ée dans une autre ἀγρὸς περιεχόμενος εἰς τὰ σύνορα, τὸ περίφραγμα τινος ἄλλου. tête de fœtus —ée κεφαλὴ βρέφους ἐμποδισμένη εἰς τὴν λεκάνην.

Enclin, ἐπ. ἐπικλινὴς, ἐπιῤῥεπὴς πρός τι ἐπὶ κακοῦ. (— à l' ivrognerie).

Encliquetage, ἀρ. ὡρολ. μηχανὴ κινοῦσα τὸν τροχὸν εἰς διεύθυνσίν τινα καὶ ἐμποδίζουσα αὐτὸν νὰ κινηθῇ εἰς ἄλλην.

Encliqueter, οὐδ. ὡρολογ. λέγεται περὶ τοῦ * μεσοδοντίου ἐμβαίνοντος μεταξὺ τῶν ὀδόντων τοῦ τροχοῦ. un cliquet encliquète bien τὸ μεσοδόντιον ἐμβαίνει καλὰ, προσαρμόζεται ἐρυτὰ εἰς τὰ διαστήματα τῶν ὀδόντων τοῦ τροχοῦ, καὶ ἐμποδίζει τὴν κίνησίν του.

Enclitique, ἐπ. Γραμ. ἐγκλιτικός.

Enclorre, ἐν. περιῤῥάττω. — les faubourgs dans la ville αὐξάνω, ἐκτείνω τὴν πόλιν περιλαμβάνων ἐντὸς αὐτῆς καὶ τὰ προάστεια.

Enclos, ἀρ. σηκὸς, περίφραχτος τόπος. § ἡμικύκλιον ξύλινον περικλεῖον τὸν τόπον τῶν προστιθέντων τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς καρφίδας ἐργατῶν διὰ νὰ γνωρίζῃ ἕκαστος τὸ ἔργον του.

Enclotir (s'), αὐτοπ. κυνηγ. κρύπτομαι.

Enclôture, θ. τὸ περιῤῥαφίδευμα, περιποίκιλμα τὸ τιθέμενον τριγύρω τῶν κεντημάτων (ὡς ἡ μπιμπίλα).

Enclouer, ἐν. ἐμπήγω ἧλον, καρφί. — un cheval κεντῶ, βλάπτω τὸν πόδα τοῦ ἵππου μὲ τὸ καρφί. un cheval s' encloue ὁ ἵππος καρφόνεται, ὅταν ἐμπήγηται εἰς τὸ ποδάρι του καρφί. — un canon

γομφῶ, καρφόνω στευππόνω τὸ σφαιροβόλον, τὸ κανόνιον.

Encloure, S. κάρφωμα, πλῆγὴ εἰς τὸν πόδα τοῦ ἵππου, ὅταν τὸ καρφὶ τοῦ πετάλου προχωρῇ ὡς τὸ κρέας. μεταφ. voilà où est l' — ἰδοὺ ποῦ εἶναι ἡ δυσκολία, τὸ ἐμπόδιον.

Enclume, S. ἄκμων, κ. ἀμώνι. παροιμ. être entre l' — et le marteau (ἔμπρος βαθὺ καὶ πίσω ῥέμα) εὑρίσκομαι μεταξὺ δύω δυσκολιῶν, δύω ἴσων κακῶν, ἀμηχανῶ τί ν' ἀποφασίσω. remettre un ouvrage sur l' — ὀλίγον νέαν μορφὴν (καλλιτέραν) εἰς τι ἔργον. § ἄκμων, στάτριον τοῦ ὠτίου. § κοπεὺς ἀρδωσίας (ἔλασμα σιδήρου μὲ εὐρὰν ἐξεῖαν ἐμπηγομένην εἰς τὴν γῆν μὲ τὸ ὁποῖον οἱ σκεπασταὶ τῶν οἰκοδομῶν κόπτουσι τὴν ἀρδωσίαν).

Enclumeau ἢ **Enclumot**, ἀρ. (μικρὸς ἄκμων, ἀκμώνιον, ἀκμωνάκι).

Enclumette, S. ἐργαλεῖον σιδηροῦν ἐπάνω τοῦ ὁποίου οἱ μεδιμνοποιοὶ καθηλοῦσι (καρφόνουσι) τὰ σανίδια καὶ γυρίζουσι τὰ καρφία. § ἀκμώνιον, μικρὸν ἀμόνι τῶν ὁκτυλιοποιῶν τιθέμενον μεταξὺ τῶν γονάτων.

Encoche, ἀρ. τηλία (τουρκ. τεζιάχι) τῶν κρουπεζοποιῶν. § ναυτ. la vergue est encoche ἡ κεραία κεῖται ὅσον ἐνδέχεται ὑψηλά.

Encocher, ἐν. (ἐπ.) ἐντίθημι τὴν νευρὰν τῇ γλυφίδι. — une flèche ἐντείνω τὸ τόξον. § βάλλω σφῆνας εἰς τὰς τρύπας τοῦ πυθμένος τῶν κορινίων διὰ νὰ συνδέσω τὴν λύγον (λυγαριάν).

Encochure, S. ἀκροκέραιον, ἡ ἄκρα τῆς κεραίας, ὅπου δένεται ἡ ἄκρα τῶν ἁρμένων.

Encoffrer, ἐν. ἐμβάλλω εἰς κιβωτόν· μεταφ. καταλείω, φυλάττω (ἀπὸ φιλαργυρίαν). § φυλακίζω.

Encogner, ἴδ. Encoquer.

Encoignure, S. (τὸ g ἄφ.) ἀγκών, γωνία δύω τοίχων. pierre d' — ἀκρογωνιαῖος λίθος.

Encollage, ἀρ. κόλλημα, ἡ τιθεμένη εἰς τὰ γλυπτὰ κόλλα διὰ νὰ προστεθῇ ἔπειτα ἡ γύψος, τὸ χρύσωμα.

Encoller, ἐν. μαζαλίζω, κολλῶ, ἀλείφω μὲ κόλλαν ἢ κόμμι τὰ μεταξωτὰ ἢ βαμβακερὰ ὑφάσματα. § κολλῶ, προετοιμάζω τὸ χρυσωθησόμενον ξύλον.

Encolure, S. αὐχὴν ἵππου, τὸ μεταξὺ τῆς κεφαλῆς τῶν ὤμων καὶ τῶν στέρνων μέρος. § σχῆμα, ἦθος ἀνθρώπου (ἐπὶ κακοῦ.) (il a l' — d' un sot). § ναυτ. τὸ μέσον τῶν ὀρυόχων ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἐπάνω τῆς ἐπιμήκους γλυφίδος τῆς τρόπιδος.

Encomboma, ἀρ. ἐγκόμβωμα, μικρὰς ἐπενδύτης τῶν δούλων κρεμάμενος εἰς τὸν ἀριστερὸν ὦμον.

Encombre, ἀρ. δυσχέρεια ἐμπόδια περιστάσεις, λυπηραί. (nous sommes arrivés sans —). § —s, S. πλ. ἐρείπια ἐπισωρευμένα καὶ δυσκολαίνοντα τὴν ὁδόν.

Encombrement, ἀρ. ἐπισώρευσις ἐρειπίων. § ναυτ. πραγματεῖαι κατέχουσαι πολὺν τόπον, ὀγκώδεις.

Encombrer, ἐν. ἐμφράσσω, γεμίζω (τὸ κατάστρωμα, τὴν τρόπιν).

Encomiaste, ἀρ. ἐγκωμιαστής.

Encontre, (à l') ἐπίρ. ἐναντίον, personne ne va à l' — κανεὶς δὲν ἐναντιοῦται. ναυτ. deux bâtimens sont à l' — l' un de l'autre δύω πλοῖα πλέουσιν εἰς ἐναντίας μὲν διευθύνσεις, ἀλλὰ παραλλήλους καὶ πλησιάζουσι νὰ σταυρώσωσι τοὺς δρόμους των.

Encoquer, ἐν. ἐμβάλλω, κυλίω, περῶ εἰς τὴν κεραίαν σιδηροῦν κρίκον ἢ βρόχον σχοινίου διὰ νὰ κρεμασθῇ ἐκεῖθεν τροχαλία (μακαρᾶς) κτλ.

Encoquûre, S. εἴσοδος τοῦ ἀκροκεραίου εἰς κρίκον σιδηροῦν ἢ βρόχον σχοινίου κτλ.

Encorbellement, ἀρ. ἀρχ. ἐξοχὴ ἐκκρεμὴς ἐπέκεινα τοῦ τοίχου.

Encore, ἐπίρ. ἔτι, εἰσέτι. § τουλάχιστον. (—s' il voulait me payer la moitié de ce qu' il me doit). — que εἰ καί, ἂν καί.—qu'il soit jeune il ne laisse pas d' être sage. ἂν καὶ νέος, ἦναι ὅμως φρόνιμος.

Encornail, ἀρ. τρύπα (ἢ κοίλωμα) εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἱστοῦ φέρουσα τροχαλίαν, ὅθεν διέρχεται τὸ συνάπτον τὴν κεραίαν καλώδιον.

Encorné, ée, ἐπ. atteinte —ée, javart —é κτλ. ἀρρωστίαι τῶν ζώων, τοῦ κέρατος.

Encouloir, ἀρ. τυλίκτρα, ξύλον σχισμένον εἰς τὴν μέσην, ὅθεν περᾷ τὸ ἧδη ὑφασμένον μέρος τοῦ ὑφάσματος.

Encoulper, ἐν. ἐγκαλῶ, κατηγορῶ ὡς ἔνοχον.

Encouragement, ἀρ. ἐγκαρδίωσις, ἐμψύχωσις, ἐνθάρρυνσις.

Encourager, ἐν. ἐγκαρδιῶ, ἐμψυχῶ, ἐνθαρρύνω.

Encourir, ἐν. ἐρέλκομαι, περιπίπτω εἰς ἐπὶ κακοῦ. —le mépris... (des gens sensés —une amende, la mort civile).

Encouture, ἐπ. σχοινία ἐπάλληλα (περῶντα τὸ ἓν ἐπάνω τοῦ ἄλλου).

Encrasser, ἐν. ῥυπῶ, κ. λερόνω. § οὐδ. ῥυπῶμαι, ῥῤωμίζομαι, λερόνομαι (vous laissez encrasser votre habit). s'—, αὐτοπ. la peau s' encrasse. μεταφ. μιαίνομαι, μολύνομαι διὰ τῆς κακῆς συναναστροφῆς· χυδ.

Encratites, ἀρ. πλ. ἐγκρατεῖς, αἱρετικοὶ τοῦ δεκάτου αἰῶνος ἀπεχόμενοι κρεάτων καὶ οἴνου κτλ.

Encre, S. μέλαν, μελάνι. écrire de bonne —, de la bonne —à quelqu' un γράφω πρός τινα μὲ λόγους ἰσχυροὺς καὶ ἐπειληπτικούς. — sympathique συμπαθητικὸν μέλαν, ὑγρὸν, διὰ τοῦ ὁποίου γράφει τις λέξεις, αἱ ὁποῖαι φαίνονται μόνον ὅταν τὸ χαρτίον πυρωθῇ, βραχῇ ἢ καπνισθῇ μὲ ἰδιαιτέρας τινὰς οὐσίας. —de la Chine σιννικὸν μέλαν, μίγμα ξηρὸν καὶ μελανὸν, τὸ ὁποῖον διαλυόμενον εἰς ὕδωρ καὶ ἀραβικὸν κόμμι χρησιμεύει εἰς ἰχνογραφίαν.

Encrenêe, ἐπ. S. κατάστασις, τοῦ εἰς ἧδη σφυρηλατουμένου σιδήρου.

Encrêper (s'), αὐτοπ. λαμβάνω, φέρω πένθιμον (σημεῖον).

Encrer, ἐν. τυπογρ. μελανῶ, μελανόνω τὰ στοιχεῖα μὲ τοὺς μελανωτῆρας, ἢ τὰ φύλλα χαραγμένης σανίδος μὲ ἐρίου σύστρεμμα.

Encrier, ἀρ. μελανοδοχεῖον, καλαμάριον. § *μελανοδόχη, σανίς, ὅπου λαμβάνουσι τὸ μέλαν εἰς τοὺς μελανωτῆρας οἱ τυπογράφοι. § εἶδος ἀγαρικοῦ, ἢ μύκητος (ἀμανίτου).

Encrine, S. πολύπους ἐχινόδερμος.

Encrinites, ἀρ. πλ. εἶδος ὀρυκτῶν μυκήτος, ἀγαρικοῦ.

Encroiser, ἐν. διατάττω τὰς κλωστὰς τοῦ στήμονος.

Encroisure, S. ἰδὲ Encroisement.

Encroix, ἀρ. τρεῖς σφῆνες κείμενοι εἰς τὰ πλάγια ξύλα δύω πτερύγων τοῦ μύλου χρησιμεύοντες εἰς τὴν διάταξιν τοῦ στήμονος.

Encroué, ἐπ. δένδρον πεσὸν ἐπάνω τῶν κλάδων ἄλλου.

Encroûter, ἐν. ἀλείφω τὸν τοῖχον μὲ κεραμωτὸν ἢ ψαμμωτόν. —é, ée, μετ. ἐπ. σκεπασμένος ἀπὸ πλάκα (κροῦσταν, πέτσαν) μεταφ. καὶ οἰκ — de préjugés γεμάτος ἀπὸ προλήψεις.

Encuirasser, ἐν. περιθωρακίζω, s' —, αὐτοπ. θωρακίζομαι.

Enculasser, ἐν. βάλλω τὴν βάσιν εἰς τὸν σωλῆνα τοῦ πυροβόλου.

Encuvement, ἀρ. κένωσις, ἀδειασμα εἰς κάδον.

Encuver, ἐν. κενῶ, ἀδειάζω εἰς κάδον (—la vendange).

Encyclie, S. ἐγκύκλιον, κύκλος ἐντὸς κύκλου σχηματιζόμενος εἰς τὸ ὕφος ὅταν βίψωμεν πέτραν κτλ.

Encyclique, ἐπ. ἐγκύκλιος.

Encyclopédie, S. ἐγκυκλοπαιδεία.

Encyclopédique, ἐπ. ἐγκυκλοπαιδικός.

Encyclopediste, ἀρ. συγγραφεὺς τοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ.

Encyprotype, ἐπ. (ἐγκυπρότυπος) ἐγχαλκότυπος ἢ μᾶλλον χαλκότυπος, τυπωμένος χαραγμένος εἰς χαλκόν.

Encyrte, ἀρ. ἔγκυρτος, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Endacin, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν συστήματος τῶν μυκήτων.

Endécagone, ἀρ. ἑνδεκάγωνος.

Endécasyllabe, ἴδ. hendécasyllabe.

Endématie, S.... ὄρχησις, χορὸς Τρωαδιτῶν.

Endémique, ἐπ. ἐνδημικὸς (maladie —).

Endente, ϑ. ἕνωσις, συνάφεια δύω ξύλων.
Endentement, ναυτ. εἶδος γομφώσεως ξύλων (ἐμβαίνοντος τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο).
Endenter, ἐν. τίθημι, βάλλω ὀδόντας εἰς μηχανήν τινα.
Endents, ϑ. πλ. γόμφωσις ἴδ. Endentement
Endentures, ϑ. πλ. *σκολιότομα, τεμάχια σκολιῶς (en zigzag) κομμένα συμφωνητικοῦ ναυτικῆς ἑταιρίας.
Endetter, ϑ. ἐπιβαρύνω μὲ χρέη (l' achat de cette terre l' a fort endetté). s' —, αὐτοπ. χρεόνομαι.
Endêver, οὐδ. δυσαρεστοῦμαι πολὺ διά τι πρᾶγμα (χυδ.)
Endiabler, οὐδ. faire — quelqu' un κάμνω κάνένα νὰ σκάσῃ, τὸν βασανίζω.
Endiandre, ϑ. δένδρον τῆς νέας Ὁλλανδίας
Endimancher, ἐν. ἐνδύω μὲ ἑορτάσιμα, λαμπρὰ ἐνδύματα. s' —, αὐτοπ. ἐνδύομαι ἑορτασίμως, λαμπρῶς (λέγεται περὶ τοῦ κοινοῦ λαοῦ).
Endiomètre, ἴδ. Eudiomètre.
Endobranches, ἀρ. πλ. ἐνδόβραγχοι, ἀνάλημες (τῶν ὁποίων τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα, δὲν φαίνονται ἔξωθεν).
Endocarpe, ἀρ. σάρξ ὁπώρας, τὸ χυλώδες καὶ ἐδώδιμον τοῦ ὀπωρικοῦ μέρος. § ἐνδόκαρπα, γένος κρυπτογάμων φυτῶν.
Endoctriner, ἐν. διδάσκω μεταφ. συμβουλεύω τινὰ τὰ πρακτέα.
Endogènes, ἐπ. πλ. ἐνδογενῆ φυτά, αὐξάνοντα κυρίως διὰ τοῦ κέντρου τοῦ καυλοῦ, ὅπου καὶ τὸ ξύλον ὑπάρχει σκληρότερον.
Endogone, ϑ. *ἐνδογόνον, γένος φυτῶν.
Endolori, ie, ἐπ. ἀλγῶν, πονεμένος.
Endommagement, ἀρ. βλάβη, ζημία.
Endommager, ἐν. ζημιῶ, βλάπτω.
Endomyques, ἀρ. πλ. ἐνδόμυκα, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Endormeur, ἀρ. καταπαιμιστής, μεταφ. κόλαξ.
Endormie, ϑ. στραμμώνιον.
Endormir, ἐν. καταπαιμῶ, ἀποκοιμίζω. § ἡδύνω, ϑέλγω διὰ νὰ ἀπατήσω. § ναρκῶ. § ἐνοχλῶ μέχρις ὕπνου. s' —, αὐτοπ. ἀποκοιμῶμαι μεταφ. s' — sur une affaire ῥαθυμῶ, ἀδιαφορῶ εἴς τινα ὑπόθεσιν. s — dans le vice κυλίομαι εἰς τὴν κακίαν, τὰς ἡδονάς. —i, ie, μετ. homme — ῥάθυμος, ἀναισθητος. jambe —e αἱμωδιασμένη κνήμη.
Endorrhizes, ϑ. πλ. ἴδ. Endogènes.
Endosse, ϑ. σῖκ. ὅλον τὸ βάρος, καὶ ἡ δυτκολία τινὸς πράγματος.
Endossement, ἀρ. ὀπισθογραφὴ ἐξωγλωτικὴ ἢ ὑφαιρετικὴ (ὅτι ἔλαβε μέρος τῶν χρημάτων) τοῦ δανειστοῦ εἰς τὸ συμβόλαιον, ἢ (διαταγὴ πληρωμῆς) τοῦ ἐμπόρου, πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις πρέπει νὰ ἐξαργυρώσῃ τὴν συναλλαγματικήν.
Endosser, ἐν. βάλλω (ἀναλαμβάνω) ἐπὶ τῶν νώτων (ἐπωμίζω,) — (les harnais, la cuirasse). —une promesse, une lettre de change ὀπισθογράφω εἰς τὴν συναλλαγματικὴν τὴν παραλαβὴν τῆς ποσότητος ἢ τὴν διαταγὴν νὰ μετρηθῶσι τὰ χρήματα εἰς ἄλλον.
Endouziner, ἐν. συστρέφω τὰς χορδὰς καὶ τας συνάγω ἀνὰ δώδεκα.
Endrach, ἀρ. σιδηρόξυλον, δένδρον στερρότατον τοῦ Μαδαγασκάρ.
Endroit, ἀρ. τόπος, μέρος τόπου. § χωρίον, παράγραφος, κεφάλαιον, περικοπὴ συγγράμματος. un homme se fait voir, il se montre par le bel — ὁ ἄνθρωπος φαίνεται ἀπὸ τὸ καλόν του μέρος, ὑπερέχει τὰ καλά του prendre quelqu' un par son — sensible πιάνω κάνένα ἀπ' ἐκεῖ, ὅπου τὸν πειράζει περισσότερον. § τὸ καλὸν μέρος τοῦ ὑφάσματος, τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἀνάστροφον, ἀνάτριχον, ἀνάποδον. étoffe qui a deux —s ὕφασμα ἀμφίμαλλον. —qui n' en a qu' un — ἑτερόμαλλον.
Endrome, ϑ. ἐνδρομίς, εἶδος ἐνδύματος φλοκωτοῦ τῶν Ῥωμαίων, τὸ ὁποῖον ἐρρίπτουν εἰς τὸ λουτρόν.
Enduire, ἐν. ἀλείφω, ἐπιχρίω —une muraille de plâtre κονιῶ, γυψῶ τοίχον· οὐδ. un oiseau enduit bien τὸ πτηνὸν χωνεύει καλά.
Enduit, ἀρ. ἐπίχρισμα, ἀλοιφὴ, κόλλα. § ἀρχιτ. (κονίαμα) ἀσβεστοκέραμος, ἀσβεστόψαμμος, κ. κουρασάνι. § ἀναλυμένα χρώματα ἀλειφόμενα εἰς πανίον ἢ σανίδιον. § ἰατρ. βλέννα, ὕλη διάφορος ἐπιπολάζουσα, κολλημένη εἰς τὸ στόμα, τοὺς ὑμένας ἢ ἄλλο μέρος τοῦ σώματος (— muqueux, jaunâtre).
Endurant, te, ἐπ. ἐρεκτικὸς, καρτερικὸς, ὑπομονητικός.
Endurcir, ἐν. σκληρύνω, καθιστῶ δυνατότερον, δυσαίσθητον εἴς τι. (— le cœur aux injures, aux affronts) μεταφ. ἀναίσθητον, ἀσπλαγχνον. dieu endurcit le cœur des méchans ὁ κύριος ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὁλ. τοὺς ἄφησε εἰς τὴν τύφλωσίν των. s' —, αὐτοπ. σκληρύνομαι. (le feu s'endurcit au feu). s'—à la peine, au travail συνειθίζω εἰς τὴν σκληραγωγίαν, τὸν κόπον. s' — dans le crime, le vice λαμβάνω ἕξιν εἰς τὴν κακίαν, δὲν ἔχω ἔλεγχον συνειδήσεως. § ἀλληλοπ. les méchans s'endurcissent par leur fréquentation mutuelle
Endurcissement, ἀρ. σκλήρυνσις, ἀναισθησία.
Endurer, ἐν. ἀνέχομαι, ὑπομένω γενναίως (— la faim, la soif, la mort). § ἀφίνω τὴν πλάτην τῶν κωπίων νὰ πέσῃ εἰς τὸ ὕδωρ, κρατῶν πάντοτε τὸ κώπαιον (τὴν λαβήν) διὰ νὰ ἐμποδίσω τὸν δρόμον τοῦ πλοίου.
Enêléum, ἀρ. φαρμ. (ἐνέλαιον). μίγμα ῥοδελαίου καὶ οἴνου.
Énéorême, ἀρ. ἰατρ. ἐναιώρημα, ἀράχνοειδὴς οὐσία ἐπιπολάζουσα τὰ οὖρα.
Énergie, ϑ. ἐνέργεια, δύναμις, ἀνδρία.
Énergique, ἐν. ἐνεργητικός.
Energiquement, ἐνεργητικῶς, μὲ ἐνέργειαν.
Énergumène, οὐσ. δαιμονῶν, δαιμονιακὸς, δαιμονισμένος.
Énervation, ϑ. ἐκνευρισμὸς, ἐξασθένησις, ἄκρα ἀτονία.
Énerve, ἐπ. ἄνευρον (φύλλον εἴτε πέταλον ἄνθους).
Énerver, ἐν. ἐκνευρίζω, ἀδυνατίζω ἐλαθηλύνω. s' —, αὐτοπ. ἐκνευρίζομαι.
Enever, ἐν. ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω τοὺς ὄζους, ῥόζους τῶν ξύλων.
Enfaîteau, ἀρ. κυρτὴ κεραμὶς διὰ τὸ ἀέτωμα τῆς οἰκίας.
Enfaîtement, ἀρ. κεραμίδωσις. § κομμάτια μολύβδου τιθέμενα ἐπὶ τῶν ἀρδωσιῶν τῆς στέγης.
Enfaîter, ἐν. ἐπιστεγάζω, κεραμιδῶ, στεπάζω τὴν οἰκίαν.
Enfance, ϑ. βρεφικὴ, παιδικὴ ἡλικία. vieille, femme tombée en — γραῦς παλίμπαις, γραῖα ξανάμωρα μένη. § παιδαριώδες ἔργον. (vous faites là une —). § ἀρχή τινος πράγματος. (la peinture était encore dans l'—).
Enfant, ἀρ. (κυρ. νήπιον) βρέφος, παιδίον. § υἱὸς ἢ κόρη ὡς πρὸς τοὺς γονεῖς petits —s τὰ ἔγγονα ἀπέγγονα (δισέγγονα) κτλ. — légitime, παιδίον γνήσιον. —naturel παιδίον νόθον. —adoptif ἢ d'adoption παιδίον ϑετὸν, εἰσποιητόν. —s trouvés ἔκθετα, χαμένευρετα, εὑρεσιμαῖα ἢ εὑρεσίμια παιδία. —s perdus ἀκροβολισταὶ, ἀπόσπασμα στρατιωτῶν ὁρμώντων πρώτων κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. —s d'honneur σύντροφα, τοῦ βατιλόπαιδος παιδία. —s de langue νέοι Γάλλοι ἀνατρεφόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ μάθωσιν ἀσιατικὰς γλώσσας, σήμερον δὲ καλούμενοι jeunes de langue. il est bon enfant εἶναι ἀγαθὸς, προσηνὴς ἄνθρωπος § ἀδύνατος κατὰ τὸν νοῦν ἄνθρωπος (cet homme est un —). —de laballe πατροτέχνης, υἱὸς τεχνίτου, ἐξασκῶν τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός. faire l'— παίζω, νηπιάζω, χωρατεύω, ἡδύνομαι εἰς μικρολογίας.
Enfantement, ἀρ. τοκετος, τόκος, γέννα. douleurs de l' — ὠδῖνες, πόνοι τῆς γέννας, κοιλοπονήματα.
Enfanter, ἐν. τίκτω, γεννῶ. § προξενῶ (— des malheurs).
Enfantillage, ἀρ. παιδιὰ, ἔργα, λόγια ἄξια παιδίου.
Enfantin, ine, ἐπ. παιδικός.
Enfariner, ἐν. διαλφιτῶ, ἀλευρόνω.
Enfer, ἀρ. ᾅδης. μεταφ. τόπος κολάσεως, ὀδύνης, ϑλίψεως. § ταραχὴ, ϑόρυβος § ὀχεῖον προς καύ-

σιν ὑδραργύρου. § —s κατοικία τῶν ἀποθανόντων.

Enfermer, ἐν. κλείω, κατακλείω. § περιβάλλω, περιφράσσω. § περιλαμβάνω (ce traité enferme de grandes verités). s' —, αὐτοπ. (κατα)κλείομαι. —é, ée, μετ. —s σύστημα μαλακίων ἀκεράλων ὀστρακοφόρων.

Enferrer, ἐν. διαπείρω, πληγόνω μὲ σίδηρον. § σφηνῶ, βάλλω σιδηροῦς σφῆνας (εἰς τὰ χωρίσματα μεγάλων ὄγκων ἀρεωτίας ἐκτὸς τοῦ λατομείου). s'—, αὐτοπ. βλάπτομαι μόνος διὰ λόγων ἢ δι' ἔργων.

Enficeler, ἐν. σφίγγω μὲ δώμιγγα, σπαγον τὸν πῖλον εἰς τὸν καλόποδα.

Enfilade, Θ. στίχος, σειρὰ πραγμάτων ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς (—de chambres, de portes). une longue —de discours συνέχεια, συνάφεια ἀλλεπαλληλία ἀηδῶν λόγων. § ἐπὶ τηλίας ἢ πετρείας διάταξις φέρουσα τὸν χαμὸν παιγνιδίου. § —s τάφροι ἰσοστιχοι ἐκτεθειμένοι εἰς τὰ σφαιροβόλα τοῦ ἐχθροῦ.

Enfiler, ἐν. διείρω, διεκβάλλω, περνῶ κλωστὴν εἰς τρύπαν, περῶ ὅ,τι δήποτε πρᾶγμα εἰς κλωστὴν ἢ διὰ στενῆς τρύπας. —des perles. ὁρμαθίζω μαργαριτάρια, ματαιοσχολῶ. —une aiguille περῶ κλωστὴν εἰς βελόνην. —une chemin λαμβάνω δρόμον τινὰ καὶ τὸν ἀκολουθῶ. —un discours ἐμβαίνω εἰς διεξοδικὴν ὁμιλίαν. —une tranchée σφαιροβολῶ, κτυπῶ τὴν τάφρον κατ' εὐθεῖαν γραμμήν. (le vent enfile une rue) le cabestan enfile le câble en virant ὁ ἐργάτης περιελίσσει τὴν κάμηλον περιστρεφόμενος. § περῶ τὴν κεφαλὴν τῆς καρφίδος ὅπου πρέπει νὰ γυρισθῇ. s' —, αὐτοπ. ἐκτίθεμαι εἰς ζημίαν, εἰς τὸ νὰ χάσω.

Enfileur, ἀρ. ὁ διείρων, ἐμβάλλων, περνῶν τὸ νῆμα εἰς τὴν βελόνην. § ἐργάτης περῶν τὴν κεφαλὴν τῆς καρφίδος κτλ.

Enfin, ἐπίρ. τέλος (πάντων).

Enfissure, Θ. ναυτ. διάμεσον σχοινίον.

Enflammer, ἐν. ἐξάπτω, ἀνάπτω, ἀναύω, ἐναύω, φλέγω, φλογίζω, μεταφ. ἐκκαίω, θερμαίνω, παροξύνω.—les passions ἐρεθίζω, παροργίζω. § ἐμπνέω ἔρωτα, ἐπιθυμίαν. s'— αὐτοπ. ἐξάπτομαι. s' — de colère ἀνάπτω ἀπὸ τὸν θυμόν. —é, ée, μετ. yeux —s ὀφθαλμοὶ διάπυροι.

Enfleboeuf, ἀρ. βούπρηστις, φυτὸν, ἑτομον.

Enflechures, Θ. πλ. κλίμαξ ἀπὸ σχοινία φέρουσα εἰς τὸ καρχήσιον (θωράκιον τουρκ. τοσσακλίκι).

Enfler, ἐν. φυτῶ. φυσκόνω, πρήσκω (—les joues, un ballon).—le cœur, le courage αὐξάνω τὴν ἀνδρίαν. § ἐπαίρω, καθιστῶ ὑπερήφανον, ἀλαζόνα (il est enflé de sa victoire). —des parties —un memoire αὐξάνω τὴν τιμὴν τῶν πραγματειῶν, τῶν ἐξόδων εἰς τὸ κατάστιχον ἢ εἰς τὴν σημείωσιν. —son style γράφω εἰς φράσιν ἐξωδηκυΐαν, φουσκωμένην. § ἐπὶ χρυσοχ. ἐκτείνω τὸ κατώτερον μέρος τῶν ἀργυρωμάτων, εἴτε ἀργυρῶν σκευῶν, οἷον καφεψητῆρος κτλ. § οὐδ. πλημμυρῶ, ἐξογκοῦμαι, αὐξάνω (la rivière'enfle). § οἰδαίνομαι, πρήσκομαι. (les jambes lui enflent). s' —, αὐτοπ. πλημμυρῶ § φουσκόνομαι. § πρήσκομαι.

Enflure, Θ. φύσημα, φούσκωμα, οἴδημα, πρῆσμα — du cœur ὑπερηφάνεια, κενοδοξία. —de style ὄγκος ῥημάτων.

Enfolier, ἐν. κτυπῶν τὸ παλαιὸν καὶ ἤδη πυρακτωμένον χωνεῖον ῥίπτω ὡς φύλλα τὸν προσκολημμένον εἰς αὐτὸ ἄργυρον.

Enfonçage, ἀρ. ἡ θέσις, τὸ βάλσιμον τοῦ πυθμένος (πάτου) εἰς βαρέλιον.

Enfoncement, ἀρ. ἔμπηξις (—d'un clou). § μυχὸς, εἰς τὸ βάθος μεμακρυσμένος τόπος. § βάθος θεμελίων, ῥέατος κτλ. § ζωγρ. αἰθὼν, ἀμυδρὸν χρῶμα εἰς τας πτυχὰς τῶν στολίδων.

Enfoncer, ἐν. ἐμπήγω. § καταδύω, βυθίζω. § διαῤῥήγνυμι, σπάνω, (—une porte). § πολ. θραύω τάξιν ἐχθρῶν, διασχίζω, διαπερῶ κατὰ μέσον αὐτῶν. § ἀίσσω, ἐπιπίπτω, (ἐπὶ ἱεράκων). § συνάπτω τὰ μέρη τοῦ κιβωτίου. § χρυσοχ. πλατύνω, βαθύνω τὸ ἔλασμα. § ὑπάγω εἰς το βάθος, καταδύομαι. s' —, αὐτοπ. εἰσχωρῶ, εἰσδύω. (— dans une caverne) μεταφ. ἐκδίδομαι, προσηλοῦμαι, ἐνασχολοῦμαι (— dans l'étude, dans la débauche) —é, ée, μετ. yeux —s ὀφθαλμοὶ κοῖλοι.

Enfonceur, ἀρ. διαῤῥήκτης. — de portes ouvertes ἄνθρωπος καυχώμενος ὅτι κατώρθωσεν ὡς δύσκολα τὰ εὔκολα πράγματα.

Enfonçoir, ἀρ. εἶδος ἰγδίου, γουδίου, ὅπου κτυπῶσι τὰ σέρματα.

Enfonçure, Θ. ὅλα τὰ μέρη βαρελίου. § τὸ χρησιμεῦον εἰς πυθμένα ξύλον —de lit τὰ ὁριζόντεια καὶ ἀραιὰ ξύλα τῆς κλίνης ὅπου τίθενται τὰ στρώματα. § συνζήτησις πολλῶν τεμαχίων τοῦ κατεαγμένου κρανίου. § κοίλωμα, βαθούλωμα (— dans le pavé d' une rue).

Enforcir, ἐν. ἐνισχύω, καθιστῶ δυνατώτερον.

Enformer, ἐν. βάλλω τὸν πῖλον εἰς τὸν καλόποδα, τὸ καλοῦπι.

Enfouir, ἐν. καταδύω, παραχώνω εἰς τὴν γῆν. § κρύπτω τὰ πλεονεκτήματα, καθιστῶ αὐτὰ ἄχρηστα.

Enfouissement, ἀρ. κατάδυσις, παράχωμα εἰς γῆν.

Enfouisseur, ἀρ. καταδύτης κτλ.

Enfourchement, ἀρ. γωνία σχηματιζομένη ἀπὸ τὴν σύμπτωσιν δύο κυρτοτήτων Θόλου.

Enfourcher, ἐν. ἱππεύω περιβάδην, διασκελιστί.

Enfourchie, ἐπ. Θ. tête —de cerf κεφαλὴ ἐλάφου ἔχουσα διχαλωτὰ τὰ κέρατα.

Enfournement, ἀρ. συνέχεια, ἀλληλουχία ἐργασιῶν πρὸς καθάρισιν τοῦ ὑέλου.

Enfourner, ἐν. ἱπνεύω, ἐμβάλλω εἰς ἱπνὸν ἢ φοῦρνον. § βάλλω εἰς χωνεῖον τὰς ὕλας, ἐξ ὧν γίνεται ὁ ὕελος.

Enfourneur, ἀρ. ἱπνεύων, φουρνιστής.

Enfourrer, ἐν. (ἐπὶ χρυσηλατῶν), περιτυλείω τὰ φύλλα τῆς μεμβράνης εἰς τὴν δήκην των

Enfrayer, ἐν. μεταχειρίζομαι τὰ ξάνια (λανάρας).

Enfrayure, πρῶτον μαλλίον ἐξαγόμενον ἀπὸ τὰ νέα ξάνια.

Enfreindre, ἐν. παραβαίνω, ἀθετῶ.

Enfroquer, ἐν. καθιστῶ μονοχόν, καλόγηρον, κουκουλόνω (εἰρ.).

Enfuir (s'), αὐτοπ. φεύγω. § ὑπερχειλῶ, ὑπερχέομαι, χύνομαι ἔξω, ἢ ἀπὸ κάμμίαν χαραμίδαν. (le vin s'enfuit de ce tonneau). § χύνω, ἀφίνω νὰ χυθῇ τὸ ὑγρόν. (le tonneau s'enfuit).

Enfumé, ἀρ. ἰχθὺς τις τριχόδους. § ὄρις μελανός.

Enfumer, ἐν. καπνίζω, μαυρίζω τι μὲ καπνόν. § ἐνοχλῶ μὲ τὸν καπνόν. (on est enfumé dans cette chambre).

Enfutailler, ἐν. ἐμβάλλω εἰς βαρέλια.

Engageant, te, ἐπ. Θελκτικὸς, ἑλκυστικὸς κατ' ὀλίγον.

Engagement, ἀρ. ὑπόσχεσις, ὑποχρέωσις πρὸς ἄλλον. prendre un — ὑπόσχομαι. § ὑποθήκευσις. § ἀπογραφὴ στρατιώτου (νεοσυλλέκτου). § τὸ διδόμενον εἰς αὐτὸν ἀργύριον. § ναυμαχία, προσωρινὴ ἀψιμαχία. § ναυτολογία, ἀπογραφὴ ναύτου.

Engager, ἐν. ὑποθηκεύω, βάλλω εἰς ὑποθήκην. — sa foi, sa parole εἶδον τὴν πίστιν, τὸν λόγον μου. — son cœur προσφέρω τὴν καρδίαν μου, ἀγαπῶ § ὑποχρεῶ, ἀναγκάζω, παροτρύνω τινὰ νὰ κάμῃ τι. il m a engagé à l'aller voir μὲ παρεκίνησε νὰ ὑπάγω νὰ τὸν ἰδῶ. § ἀρχίζω. (— un combat, une querelle). s'—, αὐτοπ. χρεόνομαι, ἐμβαίνω εἰς ὑπόθεσιν ἐπιχείρησίν τινα. § προχωρῶ πολὺ, ἐμβαίνω. (il s'engagea dans le bois) § ἐμπεδεύομαι. (un cavalier qui c'est engagé le pied dans l'étrier). la bataille s'engage ἀρχίζει ἡ μάχη.

Engagiste, ἀρ. ὁ λαβὼν, κατίσχων, καὶ καρπούμενος κτῆμα ὡς ὑποθήκην.

Engaînant, te, ἐπ. βοτ. περίκαυλις, φύλλα, (ἐλυτρώδη.) τῶν ὁποίων ἡ βάσις περιλαμβάνει τὸν καυλόν.

Engalner, ἐν. βάλλω εἰς θήκην. —é, ée, μετ. βοτ. tige —ée, καυλὸς περιλαμβανόμενος ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ φύλλου.

Engallage, ἀρ. προπαρασκευὴ τοῦ ὑφάσματος μὲ κηκίδιον.

Engaller, ἐν. προπαρασκευάζω μὲ κηκίδιον τὸ βαπτόμενον ὕφασμα.

Enganter, ἐν. ναυτ. καταλαμβάνω, ἐφικνοῦμαι, προφθάνω. (un bâtiment en engante un autre en l'approchant).

Engarre, θ. γρίπος, βόλος, μαίρον δίκτυον φέρον κρίκους μολυβδίνους ἀπὸ τὸ ἓν μέρος κινούμενον ἀπὸ δύω πλοιάρια.

Engastriloque, ἐπ. ἐγγαστρίμυθος, μὴ ἀνοίγων τὸ στόμα ὅταν λαλῇ, φαινόμενος ὅτι ὁμιλεῖ ἐκ τῆς κοιλιᾶς.

Engastrimante, Engastrimythe ὡσ. Engastriloque.

Engastrimysme, ἀρ. ἐγγαστριμυθία.

Enguver, ἐν. ψωμίζω, λέγεται περὶ τῶν περιστερῶν ψωμιζόντων τὰ μικρὰ αὐτῶν νεόττια. § ψωμίζω, σιτίζω, ταγίζω τὰ περιστέρια.

Engeance, θ. γενεὰ, ἐπὶ ζώων κατοικιδίων, περὶ δὲ ἀνθρώπων λεγόμενον λαμβάνεται ἐπὶ κακοῦ. (maudite, mauvaise —).

Engeancer, ἐν. ἐμπλέκω, ἐμπερδεύω. (qui nous a engeancé de cet homme là ?).

Engélure, θ. μάλκη, χείμεθλον, κ. χιονίστρα.

Engencement, ἀρ. ζωγρ. διάθεσις στολίδων ἢ ἄλλων κοσμημάτων, ἕνωσις προσφυὴς σπανίως ἐνσυμένων πραγμάτων.

Engencer, ἐν. διατίθημι, συναρμόζω ἐπιτηδείως στολίδας ἢ ἄλλα τινὰ ἀνταντικείμενα.

Engendrer, ἐν. τίκτω, γεννῶ. § ἐμποιῶ, προξενῶ τι (ἐπὶ κακοῦ, οἷον le mauvaisair engendre des maladies).

Engerber, ἐν. ἁμαλλεύω, συνάγω, διατίθημι εἰς δράγματα, χερόβολα. — des toneaux de vin ἐπισωρεύω βαρέλλια οἴνου.

Engin, ἀρ. μηχανὴ, μηχάνημα, ὄργανον, ἐργαλεῖον ἐν γένει. § ἀρχιτ. βαρούλκον, μηχανὴ, δι' ἧς ἀνυψοῦνται τὰ βάρη. § σανὶς φέρουσα ἧλους ὅπου ἰσάζεται τὸ σιδηροῦν σύρμα. § πολεμικὴ μηχανή. μεταφ. ἐπιτηδειότης, δολιότης. § παγὶς, δίκτυον. § μικρὸν πλοῖον. (χλευαστ.).

Engingnier, ἀρ. κατασκευαστὴς, ἁλιευτικῶν καὶ θηρευτικῶν ὀργάνων.

Engio, ἀρ. ἰχθὺς, γένος ἐντόμων.

Engissome, ἀρ. ἐγγείσωμα, κάταγμα τοῦ κρανίου, θλίβον ἢ ἐγγίζον τοὺς ὑμένας τοῦ ἐγκεφάλου.

Englestre, ἀρ. (ἐγκλειστρον;) μέρος τοῦ δικτύου.

Englober, ἐν. (συσφαιρῶ) περιλαμβάνω, ἑνώνω πολλὰ πράγματα εἰς ἕν. (il a englobé plusieurs terres dans la sienne).

Engloutir, ἐν. καταπίνω. § παραδύομαι, ἀφανίζω. (les tremblemens de terre ont englouti des villes entières).

Enguement, ἀρ. (κόλλα) μίγμα, ἐπιτιθέμενον εἰς τὴν πληγὴν τοῦ δένδρου.

Engluer, ἐν. τρίβω, ἀλείφω μὲ ἰξόν. s'—, αὐτοπ. ἰξεύομαι, προσκολλῶμαι εἰς τὸν ἰξόν.

Engoncement, ἀρ. κατάστασις τοῦ ἔχοντος τὸ φόρεμα ἀναβασμένον ἐπάνω τοῦ λαιμοῦ.

Engoncer, ἐν. ἔχω τὸ φόρεμα ὑψούμενον ἐπάνω τοῦ λαιμοῦ, τὸν ὁποῖον σκεπάζει (cet habit vous engonce).

Engorgement, ἀρ. ἔμφραξις. § ἰατρ. στάσις ὑγρῶν εἰς ὄργανά τινα, χρονικὴ φλόγωσις. § ἐμπόδιον εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῆς ἰκμάδος τῶν δένδρων.

Engorger, ἐν. ἐμφράττω, κ. φράζω. (les immondices ont engorgé cet égoût). § ἐμποδίζω τὴν εὔκολον κυκλοφορίαν. § γεμίζω ἀπὸ μίγμα τὴν κενὴν τρυπαν τινὸς πυροτεχνήματος. —é, ée, μετ. (pompe —ée, canon —é).

Engouement, ἀρ. (τὸ e ἄφ.) κάθισμα εἰς τὸν λαιμὸν τῆς τροφῆς, κ. μπουκόνομα, πνίξιμον, φράξιμον. (il y a engouement dans l'estomac des personnes qui ont trop mangé. une hernie est étranglée par —). μεταφ. προκατάληψις, ἰδέα καλὴ περί τινος, ἰσχυρογνωμοσύνη (son — pour cette personne est inconcevable).

Engouer (s' —), αὐτοπ. πνίγομαι, κ. μπουκόνομαι τρώγων. μεταφ. προκαταλαμβάνομαι, συλλαμβάνω καλὴν ἰδέαν, ἀγάπην, πάθος ὑπέρ τινος, ἰσχυρογνωμονῶ, ἐνθουσιάζομαι (— d'une personne, d'un ouvrage).

Engouffrer (s'), καταδύομαι, πίπτω εἰς βόθυνον, βάραθρον. (λέγεται περὶ ποταμῶν ἀφανιζομένων εἰς βάραθρον, καταβόθραν).

Engoujure, θ. γλυφὶς, χαραγὴ ὑπὸ τὸ θωράκιον τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἱστοῦ διὰ νὰ δεχθῇ καλώδιον.

Engouler, ἐν. καταβροχθίζω, καταιβάζω, καταπίνω.

Engoulevent, ἀρ. αἰγιθήλης (νυκτερινὴ χελιδὼν) γένος πτηνῶν ὑλοβίων.

Engourdir, ἐν. ναρκῶ, αἱμωδιάζω. (le froid engourdit le corps). μεταφ. χαλαρόνω, ἀδυνατίζω, ἀμβλύνω. (main —ie, esprit —i).

Engourdissement, ἀρ. νάρκη, νάρκωσις, αἱμωδίασις. μεταφ. ἀμβλύτης, ἀδυναμία.

Engrainer, ἐν. χύνω σῖτον (ἢ ἄλλο τοιοῦτον εἰς τὴν χώνην τοῦ μύλου.

Engrais, ἀρ. κοπρία, (κόπρος) κόπρισμα τῆς γῆς. § νομὴ, βοσκὴ, τόπος χλοερὸς, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. § σιτισμὸς, τροφὴ, διδομένη εἰς τὰ πτηνὰ διὰ νὰ παχύνωσιν.

Engraissement, ἀρ. σίτευσις, πάχυνσις, θρέψιμον τῶν ζώων.

Engraisser, ἐν. σιτεύω, παχύνω, θρέφω, (τρέφω) τὰ ζῶα. (— des bœufs, des cochons) l'œil du maître engraisse le cheval ὀφθαλμὸς βασιλέως πιαίνει ἵππον. ἀλλην. αἱ ὑποθέσεις τῆς οἰκίας γίνονται καλήτερα, ὅταν ὁ κύριος αὐτῆς φροντίζῃ καὶ ἐπιστατῇ μόνος. § κοπρίζω, λιπαίνω τὴν γῆν. § σπιτῶ μὲ ἔλαιον ἡ βούτυρον, τουρκοχυδ. λεκιάζω φόρεμα. § οὐδ. πιαίνομαι, παχύνομαι. s'—, αὐτοπ. ὅμ. s'— dans une affaire κερδαίνω, ὠφελοῦμαι πολὺ εἰς ὑπόθεσιν, ἐπιχείρησίν τινα. s' — des misères publiques, du sang des peuples τρέφομαι, πλουτίζομαι μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ λαοῦ, τῶν πτωχῶν. § σπιλοῦμαι, χυδ. λεκιάζομαι. du vin, une liqueur s'engraisse ὁ οἶνος, ἡ ῥακὴ, τὸ ροσόλι, λαμβάνουσι παχυλήν τινα καὶ ἀηδῆ γεῦσιν.

En-grand, ἐπ. ναυτ. ὁλοκλήρως.

Engranger, ἐν. ἀποτίθημι εἰς τὸν σιτοβολῶνα, βάλλω εἰς τὸ μαγαζί.

Engraulis, ἀρ. ἐγγραυλὶς, εἶδος ἐγκρασιχόλευ, ἰχθύς.

Engravement, ἀρ. παράχωμα, ἐμπόδισμος ἀκατίου εἰς τὴν ἄμμον.

Engraver, ἐν. προσκρούω ψαμμάθῳ, ῥίπτω τὸ πλοιάριον εἰς τὴν ἄμμον. (le bateau est —é ἢ s'est —).

Engrêler, ἐν. σχηματίζω *χαλαζίδα.

Engrêlure, θ. *χαλαζὶς, κέντημα τριχάπτου (σαντέλας). § διαφανὴς, ἡ τρυπητὴ σειρὰ εἰς τὴν βάσιν τοῦ τριχάπτου.

Engrenage, ἀρ, συμπλοκὴ, συγκίνησις τοῦ τροχοῦ καὶ τοῦ (στροφέως, στρόμοκος) χαρακ(ω)τοῦ ἄξονος, (pignon) ἐνέργεια, καθ' ἣν τὰ ὀδόντια τοῦ τροχοῦ ἐμβαίνοντα εἰς τὰ αὐλακοειδῆ κοιλώματα τοῦ ἄξονος τὸν κινοῦσιν.

Engrener, ἐν. (συμπλέκομαι) λέγεται περὶ τοῦ τροχοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ πτέρυγες ἢ τὰ ὀδόντια ἐμβαίνουσιν εἰς τὰς γλυφίδας, (χαρακὰς, κοιλώματα) τοῦ ἄξονος καὶ τὸν περιστρέφουσι. (cette roue engrene bien. les deux roues s engrenent). § βάλλω, χύνω κόκκους εἰς τὴν χώνην (κορυφὴν) τοῦ μύλου, ὅπου πρέπει νὰ ἁλεσθῶσιν. (— la trémie) καὶ ἀπολ. il n'a pas encore engrêné. μεταφ. j'ai bien ἢ mal engrêné une affaire καλῶς ἢ κακῶς ἄρχισά τινα ὑπόθεσιν. § σιτίζω, τρέφω μὲ κόκκους, μὲ σιτηροὺς καρπούς. (— les chevaux, la volaille) — la pompe κινῶ, δουλεύω τὴν ἀντλίαν διὰ νὰ ἐξαντλήσω τὸ ὕδωρ. § χύνω ὕδωρ εἰς τὴν ἀντλίαν, καὶ κινῶν τὸ ἔμβολον, ἐξαντλῶ τὸν ἄντλον (τὴν σεντίναν).

Engrenure, θ. ὀδόντες τροχοῦ. § συνάρθρωσις ὀστέων, ῥαφὴ ὀδοντωτὴ ἢ λεπιδοειδὴς, γόμφωσις.

Engri ἢ Engoi, ἀρ. Αἰθιοπικὴ λεοπάρδαλις.

Engrosser, ἐν. ἔγκυον ποιῶ, ἐγγαστρόνω (οἰκ.).

Engrumeler (s'), αὐτοπ. θρομβοῦμαι, μεταβάλλομαι εἰς θρόμβους (le sang s'engrumèle) λέγεται καὶ χωρὶς ἀντωνυμίαν. (cela fait engrumeler le lait).

Enguenillé, ée, ἐπ. ῥακενδύτης, κουρελιάρης, συνήθως λέγεται deguenillé.

Enguenniller, ἐν. σκεπάζω μὲ ῥάκη.

Enguerrant, ἀρ. στρατιώτης ὡπλισμένος ἀπὸ ὑπαλλήλου τιμαριώτην.

Enguichure, Θ. στόμιον σάλπιγγος.

Engyscope, ἀρ. (ἐγγυσκόπιον) μικροσκόπιον.

Enhale, Θ. ἴναλος, φυτὸν θαλάσσιον τῆς Ἰνδίας.

Enhardir, ἐν. θαρρύνω, ἐμπνέω τόλμην (— quelqu un à).

Enharmonique, ἐπ. ἐναρμόνιος.

Enharnachement, ἀρ. (λεπάδνωσις), ἐπίθεσις λεπάδνων, βάλσιμον χαμουρων.

Enharnacher, ἐν. (λεπαδνῶ) ἐπισάττω, βάλλω τὰ χάμουρα τοῦ ἵππου. —é, ée, μετ. vous voilà bient — λέγεται πρὸς ἄνθρωπον ἀλλοκότως ἐνδεδυμένον.

Enhayeur, ἀρ. ἐργάτης ἐκθέτων τὰς πλινθίδας διὰ νὰ ξηρανθῶσι.

Enhuché, τὸ. Huché.

Enhydre, Θ. ὕδρος (χέρσυδρος), κ νεροφείδιον. —s ὀρυκτὸν χαλκηδονίου (καρχηδονίου) εἴτε ἀχάτου λίθου περιέχον σταγόνα ὕδατος ἐντὸς κοιλώματος καὶ χρησιμεῦον διὰ τὸ περίεργον ὡς σφενδόνη δακτυλίων.

Enigmatique, ἐπ. αἰνιγματικός.

Enigmatiquement, ἐπιρ. αἰνιγματικῶς.

Enigme. Θ. αἴνιγμα. μεταφ. δυσκατανόητος λόγος, πρᾶγμα, τοῦ ὁποίου δὲν καταλαμβάνομεν τὴν αἰτίαν.

Énivrant, te, ἐπ. μεθυστικός μεταφ. louanges —es ὑπερβολικοὶ ἔπαινοι.

Énivrement, ἀρ. κυρ. μέθη, ἄχρ. μεταφ. παραφορὰ παθους.

Énivrer, ἐν. μεθύσκω, μεθύω τινὰ, καρῶ, ζαλίζω. (le tabac, les vapeurs du marc de raisin énivrent). λέγεται καὶ μεταφ. (la louange comme le vin augmente les forces quand elle n'enivre pas). s'—, αὐτοπ. μεθύω (il s'enivre dès le mâtin) μεταφ. παραζαλίζομαι. (s' — des éloges qu'on reçoit).

Énixe, ἐπ. ὅστις ἔβαλεν ὅλα του τὰ συνατά. § κατωφθωμένος μὲ κόπους καὶ δυσκολίαν. § (vœu —) ἐκφραστικὸς, ἐνεργητικός.

Enjablor, ἐν. βάλλω τοὺς πυθμένας, πάτους εἰς τὸ βαρέλιον.

Enjaler, ἐν. βάλλω τὸ (ὁριζόντειον) ξύλον εἰς τὴν ἄγκυραν.

Enjambée, Θ. (διασκέλισμα) βῆμα, κ. ἀδρασκελιά. § διασκελισμὸς, ἡ πρᾶξις τοῦ διασκελίζειν.

Enjambement, ἀρ. (ὑπερβατόν) ποιητ. διακοπὴ τῆς ἐννοίας εἰς τὸ τέλος τοῦ στίχου καὶ ἀπάρτισις αὐτῆς εἰς τὸν ἀκόλουθον.

Enjamber, ἐν. ὑπερβαίνω, διασκελίζω, πεονῶ ῥύακα (τάρρον κτλ.) ἀνοίγων ὑπὲρ τὸ σύνηθες τὰ σκέλη. οὐδ. μακρὰ βαίνω, βηματῶ, κάμνω μεγάλαις ὀρασκελιαῖς. § ἐκτείνομαι ἐπί τινος. (ces solives n'enjambent pas asssez sur la pontre). ἐπιβαίνω (εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ γείτονος ἐργαζόμενος τὸν ἰδικόν μου). ποιητ. un vers enjambe sur un autre ὁ στίχος συνάπτεται μὲ τὸν ἕτερον, ὅταν ἡ ἔννοια διακόπτηται εἰς τὸ τέλος του, συμπληροῦται δὲ εἰς τὸν ἀκόλουθον.

Enjaveler, ἐν. ὀραγματεύω, δένω εἰς χερόβολα (— des blés, des avoines).

Enjeu, ἀρ. (* κατάβολον, ἡ κατάθεμα) τὸ καταβαλλόμενον ἀργύριον εἰς τὸ παιγνίδιον τῶν χαρτίων.

Enjoindre, ἐν. κελεύω, διατάττω. (l'église enjoint le jeune, ἡ d observer le jeune).

Enjoler, ἐν. θωπεύω, ἐλκω διὰ κολακευτικῶν λόγων. (— une femme, une fille).

Enjoleur, euse, ἐπ. θωπευτὴς, θωπευτικός.

Enjolivement, ἀρ. καλλώπισμα, καλλωπισμός. (faire un —).

Enjoliver, ἐν. καλλωπίζω.

Enjoliveur, ἀρ. καλλωπιστής.

Enjolivure, Θ. κοσμάριον, μικρὸν καλλώπισμα.

Enjoué, ée, ἐπ. χαρίεις, φαιδρὸς, εὔθυμος.

Enjouement, ἀρ. (τὸ ο ἄρ.), φαιδρότης, εὐθυμία.

Enkafatrabe, ἀρ * ἐγκαφατρὶς, δένδρον εὔοσμον τῆς Ἰνδίας.

Enkiantho, ἀρ. * ἀγγειανθὲς, ἡ ἐγγυανθὲς, δένδρον τῆς Κίνας.

Enkiridion, ἀρ. ἐγχειρίδιον, μικρὸν βιβλίον, ἐπιτομὴ, σύνοψις.

Enkystié, ée, ἐπ. ἐγκυττος, ἐντὸς κύστεως κείμενος. (tumeur, abcès —).

Enlacement, ἀρ. περιπλοκή.

Enlacer, ἐν. περιπλέκω, περῶ βρόχους, (θήλυαῖς) τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον, συνδέω. § γομφῶ.

Enlaçure, Θ. τεκτ. γόμφωσις δύω ξύλων.

Enlaidir, ἐν. αἰσχύνω, διαφθείρω, ἀτιμάζω. § γίνομαι (αἰσχρὸς) ἄτιμος.

Enlaidissement, ἀρ. ἀσχήμισμα.

Enlarme, ἀρ. κλαδία, κλωνάρια κύπρου, (δένδρου τινὸς) τὰ ὁποῖα οἱ ἁλιεῖς βάλλουσι κατὰ μῆκος τῶν δικτύων. § βρόχοι μεγάλοι προστιθέμενοι εἰς δίκτυον πρὸς ἄγραν πτηνῶν.

Enlarmer, ἐν. σχηματίζω βρόχους μεγάλους εἰς τὰ πλάγια τῶν δικτύων.

Enlèvement, ἀρ. ἁρπαγή. § στρατ. ὁρμὴ ἀνδρία.

Enlever, ἐν. ὑψῶ, σηκόνω (ἐπάνω) (un tourbillon a enlevé le toit d'une maison). § ἁρπάζω, ἀποθῶ βιαίως. — un corps κηδεύω, ἐκφέρω νεκρόν. — les marchandises ἀγοράζω διὰ μιᾶς (ὅλας) τὰς πραγματείας — un quartier καταλαμβάνω, κυριεύω τὸ στρατόπεδον. — une place αἴρω, λαμβάνω ἐξ ἐφόδου, φρούριον, ἢ τεῖχος. § ἀποχωρίζω. (— l'écorce d'un arbre). § ἀφαιρῶ, χωρὶς νὰ μείνῃ σημεῖον (— les taches). § ἐνθουσιάζω. κατακηλῶ, καθηδύνω, φέρω εἰς θαυμασμὸν (la musique, la poésie enlèvent le cœur, l'esprit). s' —, αὐτοπ. ἀποχωρίζομαι, ἀφαιροῦμαι. § παραφέρομαι, ὀργίζομαι (comme il s'enlève). § ὁρμῶ ἀπὸ ἀνδρίαν. (le Français s' enlève). § κυριεύομαι, καταλαμβάνομαι (un camp s'enlève à la baïonnette.).

Enleveurs de quartiers, ἀρ. πλ. στρατιῶται καταλαμβάνοντες, (ζώγρουντες) τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὴν παρεμβολήν.

Enlevure, ἀρ. φλύκταινα, κ. φυσκαλίδα. § ἀπόσπασμα, τεμάχιον σιδηροῦν ἀπὸ μέγα ἔλασμα τοῦ αὐτοῦ μετάλλου. § ἀνάγλυμμα. § τὸ ἀφαίρημα, ἀφαιρούμενον πρᾶγμα. § ἐξοχὴ ἐπὶ βελονοποικιλμάτων.

Enlier, ἐν. συνδέω τὰς πέτρας τοίχου.

Enligner, ἐν. βάλλω κατὰ στίχον, ἀραδιάζω.

Enluminer, ἐν. χρωματίζω χαλκογραφίας, ξυλογραφίας, γεωγραφικοὺς χάρτας. § φλογίζω, κοκκινίζω. (le vin lui —e la figure), λέγεται δὲ les femmes s'—ent al γυναῖκες φυκοῦνται, φυκιασιδόνονται, κοκκινίζουσι τὸ πρόσωπον.

Enlumineur, euse, ἀρ. χρωματιστής.

Enluminure, Θ χρωματισμὸς, τέχνη τοῦ χρωματιστοῦ.

Ennéacanthes, ἀρ. πλ. ἐννεάκανθοι, εἶδος ἰχθύων ἐχόντων ἐννέα ἀκάνθας.

Ennéacontaèdre, ἐπ. ἐννενηκοντάεδρος.

Ennéacorde, ἀρ. ἐννεάχορδον, μουσ. ὄργανον.

Ennéade, Θ. ἐννεὰς, ἐννέα πράγματα.

Ennéadécatéride, ἐννεαδεκαετηρὶς, περίοδος, εἴτε κύκλος τοῦ Μίτωνος ἐκ 19 ἐτῶν συγκείμενος.

Ennéagone, ἀρ. ἐννεάγωνον, (σχῆμα). § — ὄχυρ φρούριον ἔχον ἐννέα πρόπύργια.

Ennéandrie, Θ. ἐννεανδρία, ἐννάτη κλάσις τῆς μεθόδου τοῦ Λιννάιου περιλαμβάνουσα φυτὰ μὲ ἐννέα στήμονας, (ἀρσενικὰ μόρια) καὶ διαιρουμένη εἰς μονογυνίαν, τριγυνίαν καὶ ἑξαγυνίαν.

Ennéapétalo, ἐπ. ἐννεαπέταλος, ἔχων ἐννέα πέταλα, φύλλα ἄνθους.

Ennéaphyllon, ἀρ. ἐννεάφυλλον, φυτόν.
Ennéapogon, ἀρ. ἐννεαπώγων, φυτὸν παπποφόρον.
Ennel, ἀρ.*ἔνελον, θάμνος Ἀφρικῆς.
Ennemi, ie, Ϛ. ἐχθρός. § πολέμιος, παρ. c'est autant de pris sur l' — εἶναι ἀκόμη εὐτυχία νὰ ἐπιτύχωμεν πρᾶγμά τι ὅσον μικρὸν καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀπὸ ἄνθρωπον μὴ ἔχοντα διάθεσιν νὰ δίδῃ τίποτε.
Ennoblir, ἐν. ἐξευγενίζω.
Ennoie, ἀρ. ἀμφίσβαινα, ὄφις.
Ennui, ἀρ. ἀνία, μελαγχολία, ἀηδία, ἀκηδία. (éprouver de l' —). —s μέριμναι, φροντίδες, θλίψεις. (les ennuis de la vie).
Ennuyant, te, ἐπ. ἀηδής, ἐπαχθής (homme, temps, discours—).
Ennuyer. ἐν. ἀποκναίω, ἀνιῶ, ἀηδιάζω, ὀυσαρεστῶ, γίνομαι φορτικὸς, ὀχληρός. (le plaisir fatigue, le repos ennuie, le travail occupe toute la vie). s' —, αὐτοπ. ἀνιῶμαι, ἀκηδιάζω, ἀηδιάζομαι, ἄχθομαι, μελαγχολῶ. § ἀπροσ. (il m'ennuie de ne vous point voir).
Ennuyeusement, ἐπίρ. ἀνιαρῶς, ἀηδῶς, ἐπαχθῶς.
Ennuyeux, euse, ἐπ. ἀνιαρὸς, ἀηδὴς, ἐπαχθὴς, ὀχληρός. § οὐσ. c'est un — εἶναι ἐνοχλητικὸς, κ. κολτζίδα.
Énocyclique, ἐπ. λέγεται περὶ τῶν ἀγομένων εἰς τὸ τέλος χρονολογικῆς ἑποχῆς ἑορτῶν.
Énodé, ée, ἡ Enoué, ée, ἐπ. βοτ. ἄνοζος, χωρὶς κόμβον.
Enoiseler, ἐν. διδάσκω, ἐξασκῶ τὸ πτηνὸν εἰς τὴν θήραν
Énoncer, ἐν. ἐκφέρω, ἐκφράζω, ἀποφαίνομαι (—sa pensée). —faux λέγω τι ἐναντίον τῆς ἀληθείας. s'—, αὐτοπ. ἐκφράζομαι. —é, ée, μετ. un simple —, un faux — πρᾶγμα ἐκφερόμενον χωρὶς ἀπόδειξιν ἐναντίον τῆς ἀληθείας.
Énonciatif, ive, ἐπ. ἐκφραστικός. (terme —).
Énonciation, Ϛ. ἁπλῆ ἔφρασις, παράστασις. (l' — de la pensée). § ῥητ. ἀπόφανσις.
Énoplie, ἀρ. *ἐνοπλία, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Énopte, ἀρ. οἰνόπτης, ἄνθρωπος ἐπιτηρῶν εἰς τὰ δεῖπνα ἂν ὅλοι ἔπινον ἐξίσου.
Énoptromancie, Ϛ. ἐνοπτρομαντεία, τρόπος προφητείας, ἄνθρωπος, ὅστις ἔχων κλεισοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔβλεπε τὰ μέλλοντα εἰς κάτοπτρον ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Énorchite, ἡ Enorchyte, Ϛ. ἐνορχίτης, γαλακτίτης ὁμοιάζων ὀπωσοῦν κατὰ σχῆμα μὲ τὸ ἀνδρικὸν μέλος.
Énorgueillir, ἐν. ἐπαίρω, ἐμπνέω ὑπερηφάνειαν. (les succès énorgueillissent). s'—, αὐτοπ. ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι.
Énormе, ἐπ. ὑπέρμετρος, ὑπερμεγέθης, κατ' ἐξοχὴν μέγας.
Énormément, ἐπίρ. ὑπερμέτρως.
Énormissime, ἐν. κατ' ἐξοχὴν ὑπερμεγέθης.
Énormité, Ϛ. μέγεθος ὑπερβολικὸν, δεινότης.
Énormon, ἀρ. ἔνορμον, τουτέστι ζωϊκὴ ἀρχή.
Énossé, ée, ἐπ. ἔχων ὀστοῦν εἰς τὸν λαιμόν.
Énouer, ἐν καθαρίζω τὰ ῥοῦχα. (ἐκβάλλω) λύω τοὺς κόμβους. (— les draps).
Énoueur, ἀρ. —euse, Ϛ. λύτης τῶν κόμβων.
Énourou, ἀρ. Ϛάμνος γαλακτώδης καὶ περιαλλόκαυλος τῆς Γουϊανῆς.
Enquadrupéder, ἐν. κατατάττω εἰς τὰ τετράποδα, ἢ μεταβάλλω εἰς τετράπουν.
Enquérant, te, ἐπ. φιλοπευθὴς, ἐρωτηματικὸς, ἐρωτῶν μὲ περιέργειαν.
Enquérir (s'), αὐτοπ. ἐρευνῶ, ἀναζητῶ, ἐξετάζω, ἐρωτῶ, ζητῶ πληροφορίας (s'— d'un fait).
Enquête, Ϛ. ἀναζήτησις, ἐξέτασις, ἔρευνα ἀστυνομικὴ ἢ δικαστικὴ περί τινος πράγματος. les informations ont été converties en — λέγεται ὅταν ἡ ἀγωγὴ ἀπὸ ἐγκληματικῆς μετεβλήθη εἰς πολιτικήν.
Enquêteur, ὀρ. ἐξεταστὴς, δικαστὴς ἢ ἀστυνόμος ἐπιφορτισθεὶς νὰ ἐξετάσῃ.
Enraciner, οὐδ. ῥιζοβολῶ (ῥίπτω) ἐξαπλῶ ῥίζας, ῥιζόνομαι. μεταφ. περὶ ἐλαττωμάτων, καταχρήσεων, ἐθίμων, δεξασιῶν. —é, ée, μετ. mal — ἐρριζωμένον κακόν. haine —ée παλαιοτάτη ἔχθρα, παλαιότατον μίσος.
Enrageant, te, ἐπ. δεινὸς, πικρὸς, ὅστις μᾶς κάμνει νὰ σκάνωμεν.
Enrager, οὐδ. μαίνομαι, γίνομαι, φαίνομαι μανιακός, σκυλιάζω, σκάνω. μετ. ὑπομένω δυσκόλως τινὰ πόνον. il enrage du mal de dents τρελαίνεται ἀπὸ τὸν ὀδοντόπονον. § βιάζομαι, βασανίζομαι ἀπὸ κατεπείγουσαν ἀνάγκην, χρείαν. il enrage de faim βουλιμιᾷ, τρελαίνεται ἀπὸ τὴν πεῖναν, ἀπὸ ἀκάθεκτον ἐπιθυμίαν. elle enrage de parler τρελαίνεται νὰ ὁμιλήσῃ, ἀπὸ πεῖσμα, Ϛυμὸν, δυσαρέσκειαν μεγάλην. il enrage de ne pas pouvoir se venger ἀγανακτεῖ, σκάνει (ἀπὸ τὸ κακὸν) ὅτι δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐκδικηθῇ. je suis enragé contre quelqu'un εἶμαι εἰς ἄκρον παρωργισμένος κατά τινος. il me fait enrager μὲ κάμνει νὰ σκάνω. οἰκ. il n'enrage pas pour mentir ἔχει μεγάλην ἔξιν νὰ ψεύδηται. § λυσσῶ, κυριεύομαι ἀπὸ λύσσαν. —é, ée, μετ. chien — λυττῶν, λυσσώδης (κύων) σκύλος. douleur —ée πόνος ὁρμὸς. passion —ée πάθος σροδρόν. manger de la vache—ée παρ. διάγω πρὸς καιρόν τινα σύνηθες βίον (εἶμαι στρατιώτης καὶ κακοτρέφομαι).
Enragerie, Ϛ. ἀποτέλεσμα ὀργῆς.
Enraiement, ἀρ. τροχοπέδη, ἐμποδισμὸς τῆς κινήσεως τῶν τροχῶν.
Enrayer, ἐπ. ἐπέχω τὸν τροχὸν, τροχοπεδῶ (ἐποχεύω, ἢ ἐποχεύω) ἐμποδίζω τὴν κίνησιν τῶν τροχῶν. (— une roue, deux roues) λέγεται δὲ καὶ ἀπολύτως. (il est prudent d'— avant de descendre une montagne rapide). μεταφ. ἐπέχω, στέκομαι, σταματῶ, παύω τοῦ νὰ πράττω τι. (vous faites trop de dépenses, je vous conseille d'—). § ὀγμεύω, ἀνοίγω τὸν πρῶτον αὔλακα γῆς, τὴν ὁποίαν θέλω νὰ καλλιεργήσω.
Enrayure, Ϛ. τροχοπέδη, ἐποχεὺς, ἐποχεύς, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐμποδίζομεν τὴν κίνησιν τῶν τροχῶν. § ἄθροισμα τῶν ξύλων τῆς στέγης.
Enrégimenter, ἐν.*ταξιῶ, κατατάττω εἰς τὸ στράτευμα. § συνιστῶ, σχηματίζω τάγμα ἐκ λόχων.
Enrégistrable, ἐπ. ἀναγραπτὸς, ἀναγραπτέος, δυνάμενος νὰ ἀναγραφῇ, καταστρωθῇ εἰς τὸ βιβλίον, τὸ κατάστιχον.
Enrégistrement, ἀρ. ἀναγραφὴ, κατάστρωσις εἰς τὸ βιβλίον ἢ κατάστιχον § μνήμη, σημείωσις τούτου (τῆς ἀναγραφῆς) ἐπί τινος ἐγγράφου, συμβολαίου. § τέλος, φόρος ἐπὶ τῶν ἐγγράφων (τὸ χαρτόσημον). § γραφεῖον τοῦ τοιούτου τέλους, ἢ ἀρχὴ διαχειρίζουσα τὴν φορολογίαν τὴν εἰσπραξιν ταύτην.
Enrégistrer, ἐν. ἀναγράφω, καταστρώννω, σημειόνω εἰς τὸ βιβλίον, τὸ κατάστιχον, χάριν πλειοτέρας ἐπισημότητος καὶ αὐθεντίας τοῦ ἐγγράφου. (ne faites pas d'aveux contre vous, l'envie les enrégistre, en notant votre indiscrète modestie).
Enrêner, ἐν. ἀναρτῶ, δένω τὰς ἡνίας (σταματῶ τὸν ἵππον, τὸν ὁρόμον τῆς ἁμάξης).
Enrênoire, Ϛ. ἀναρτὴρ ἡνιῶν, ξύλον, ὅπου δένουσι τὰς ἡνίας.
Enrhumer, ἐν. καταῤῥοΐζω, προξενῶ κατάῤῥουν, καταῤῥοήν. (le moindre changement de temps l'enrhume). s'—, αὐτοπ. κορυζάω, καταῤῥοΐζομαι, καταῤῥοϊάζομαι. — é, ée, μετ. (le prince est—le courtisant veut l'être).
Enrhumure, Ϛ. καταῤῥοϊκὴ κατάστασις, κόρυζα.
Enrhuner, ἐν. κατασκευάζω τὴν κεφαλὴν τῆς καρρίδος.
Enrichir, ἐν. πλουτίζω. (le commerce l'a enrichi). § καλλωπίζω. (des peintres habiles ont enrichi ce temple). s'—, αὐτοπ. πλουτίζομαι, χρηματίζομαι, συνάγω χρή-

ματα. —i, ie, μετ. ἐπ. νεόπλουτος. (περιφρ.) — de pierres precieuses διάλιθος, λιθοκόλλητος.

Enrichissement, ἀρ. πλουτισμός, καλλωπισμός. (il a contribué à l'— de la langue)

Enrochement, ἀο. θεμέλια ἀπὸ πέτρας ἀποτόμους εἰς ἔδαφος ἀμμῶδες.

Enrôlement, ἀρ. στρατολογία, ναυτολογία, ἀπογραφὴ στρατιώτου ναύτου. faire des —s ναυτολογῶ. § ναυτολόγιον, στρατολόγιον, ἔγγραφον ὅι οὗ κατεγράφη τις ναύτης, ἢ στρατιώτης.

Enrôler, ἐν. ναυτολογῶ, ἀπογράφω εἰς τὸν κατάλογον ναύτην, στρατιώτην. s' —, αὐτοπ. ἀπογραφομαι, γίνομαι στρατιώτης. § εἰσέρχομαι, γίνομαι ὀπαδός (s' — dans une société).

Enrôleur, ἀρ. στρατολόγος, ναυτολόγος, (νεοσυλλέκτης).

Enrouement, ἀρ βράγχος, βραγχίασις, κ. βραχνάδα

Enrouer, ἐν. βραγχιάζω, κ. βραχνιάζω. (le brouillard l'a enroué). s'—, αὐτοπ. βραγχιῶ, γίνομαι βραχνιασμένος. (la voix s'enroue).

Enrouiller, ἐν. ἰῶ, σκωριάζω. (l' humidité — le fer). μεταφ. l' oisiveté —e l'esprit).

Enroulement, ἀρ. ἑλιγμὸς, περιτύλιγμα.

Enrouler, ἐν. περιελίσσω, περιτυλίσσω.

Ensablement, ἀρ. θὶς, σωρὸς ἄμμου.

Ensabler, ἐν. προσαρράσσω κατὰ τῆς ἄμμου, ῥίπτω εἰς τὴν ἄμμον τὸ πλοῖον. s' —, αὐτοπ. πίπτω εἰς τὴν ἄμμον. (le bateau s'est ensablé).

Ensachor, ἐν. ἐντίθημι θυλάκῳ, βάλλω εἰς σακκί, κ. σακκουλιάζω

Ensacheur. ἀρ σακκουλιαστὴς, βάλλων εἰς τὸ σακκί.

Ensade, ἀρ. ἐνδοσυκὴ, ἡ συκῆ τῆς Αἰθιοπίας.

Ensafrauer, ἐν. κροκῶ, κιτρινίζω, βάφω μὲ κρόκον.

Ensaisinement, ἀρ. δικ. κατοχὴ κληρονομίας, ἢ τοῦ ἀγορασθέντος κτήματος.

Ensaisiner, ἐν. δίδωμι τὴν (βάλλω εἰς) κατοχὴν κληρονομίας, ἢ τοῦ ἀγορασθέντος πράγματος.

Ensanglanter, ἐν. αἱματῶ, αἱματόνω, μολύνω, γεμίζω μὲ αἷμα. un prince a —é son règne βασιλεὺς τις ὑπῆρξε φονικὸς, ἀπηνής. il ne faut pas — la scène δὲν πρέπει νὰ παραστήσωμεν κάνέναν φόνον εἰς τὸ θέατρον (ἐπὶ σκηνῆς.)

Ensuigne, Ϛ. σημεῖον, γνώρισμα πράγματος. παρ. à telles —s que τοῦτο εἶναι τόσον βέβαιον ὥστε ... à bons —s μὲ καλοὺς λόγους, μὲ ἰσχυρὰς ἀποδείξεις. (il ne faut se fier à lui qu'à bonnes —s). §

*τιχνόσημον, πίναξ, ζωγραφία συμβολικὴ ἐπάνω τῆς θύρας ἐργαστηρίου ξενοδοχείου § —s σημαῖα στρατιωτικὴ. marcher sous les —s de ἀκολουθῶ τὸ σύστημα, τὴν φατρίαν τινός. § ἀρ. σημαιοφόρος. — de vaisseau ὑπολοχαγὸς πλοίου. — de poupe ἡ σημαία τῆς πρύμνης.

Enseignement, ἀρ. παράγγελμα, νουθεσία. (donner de bons —s). § διδασκαλία, ἔργον διδασκάλου. (l' — public, méthode d' —) § δικ. —s ἀποδείξεις, δικαιώματος, κυριότητος, κατοχῆς. (fournir des titres, et —s).

Enseigner, ἐν. διδάσκω τινά. (— la jeunesse). § διδάσκω, παραδίδω τι μάθημα, ἐπιστήμην. (— la chimie, la morale. il a —é à des sauvages les arts nécessaires) § δείκνυω. (— la demeure, le chemin, —ez moi un rêmède).

Ensellé, ée, ἐπ ἵππος ἔχων κοίλην τὴν ῥάχιν. § πλοῖον μὲ κοιλίαν κοίλην καὶ χαμηλὴν, ἄκρας δὲ ὑψηλάς.

Enselle, ῖδ. Ensuple.

Ensemble, ἐπίῤ. ὁμοῦ. (le sommeil, et la peur dorment rarement —). § ἀρ. τὸ σύστημα, τὸ ὅλον τινὸς πράγματος. § ἕνωσις, ἁρμονία. (il y a, il n'y a pas d' —, il faut voir l' — pour juger). mettre un cheval — ἀναγκάζω τὸν ἵππον νὰ περιστείλῃ τὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ τὰς δυνάμεις του, διαμερίζων αὐτὰς ἐξίσου εἰς τὰς τέσσαρας κνήμας.

Ensemencement, ἀρ. σπορὰ, σπάρσιμον.

Ensemencer, ἐε. σπείρω. (— une terre).

Enserrer, ἐν. περικλείω, περιφράττω, βάλλω εἰς τὸ * θερμοφυτεῖον.

Enséte, ἀρ. βανανέα Ἀβυσσηνίας

Enseuillement, ἀρ. ἀρχιτ. στήριγμα, κατώφλιον θυρίδος ἀνωτέρω τῶν τριῶν ποδῶν βλεπούσης εἰς τὸν γείτονα

Ensevelir, ἐν. περιστέλλω νεκρικῶς, περιβάλλω σινδόνι, κ. σαβανόνω. § κηδεύω, θάπτω, ἐνταφιάζω. μεταφ. κρύπτω εἰς τὸ σκότος. s' —, αὐτοπ. βυθίζομαι. (— dans la méditation, dans l'étude). il s'est —i sous les ruines de la place (ἔπεσε) μαχόμενος πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ φρουρίου μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς.

Ensevelissement, ἀρ. κηδεία, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς νεκροῦ.

Ensiforme, ἀρ. σπαθόμορφος, ἐπιμήκης καὶ ὀξύς

Ensimage, ἀρ. ἄλειμμα μαλλίνων ὑφασμάτων, μὲ λίπος.

Ensimer, ἐν. ἀλείφω μάλλινα ὑφάσματα μὲ λίπος διὰ νὰ κουρευθῶσιν εὐκολώτερον.

Ensorceler, ἐν. μαγεύω, γοητεύω, βλάπτω τινὰ διὰ τῆς μαγείας. § ῥίπτω μάγγανα, φίλτρα, μάγια εἴς τινα, τὸν φλογίζω ἀπὸ ἔρωτα (ses larmes l'on —é).

Ensorceleur, ἀρ.euse, Ϛ μάγος, γόης, φασμακὸς —ίς, μαγευτὴς —τρια.

Ensorcelement, ἀρ. μάγευμα, μαγγάνευμα, γοήτευμα.

Ensouaille, Ϛ. σχοινίον κρατοῦν τὴν ἄκραν τοῦ πηδαλίου μεγάλης λέμβου.

Ensoufrer, ἐν. θειῶ, ἀλείφωμὲ θεῖον.

Ensoufroir, ἀρ. *θειωτήριον, τόπος ὅπου ἐριόλευκα ὑράσματα ἐκτίθενται εἰς τὸν ἀτμὸν τοῦ θειαρίου.

Ensouple, ἀρ. ὑφαντ. ἀντίον.

Ensoupleau, ἀρ. κανὼν, ἀντίον, κύλινδρος, ὅπου περιτυλίσσεται τὸ ὑφανθὲν ὀθόνιον.

Ensourdir, ἐν. κωφῶ, κωφαίνω, καθιστῶ κωφόν.

Ensoyer, ἐν. ὑποδημ. δίνω τὴν ἔκρηξιν τοῦ ῥάμματος

Ensuble, ἰδ. Ensouple.

Ensuifer, ἐν. ἀλείφω μὲ λίπος.

Ensuite, ἐπίῤ. ἔπειτα.

Ensuivre (s'), αὐτοπ. ἀκολουθῶ. (j'ai entendu l'exorde et tout ce qui s'ensuit). λέγεται ἐπὶ τρίτου προσώπου. il s'ensuit ἕπεται, ἐξάγεται ὡς συμπέρασμα.

Ensuble, Ensable, Enselle, Ϛ. ἰδ. Ensouple.

Entablement, ἀρ. θριγκὸς (ἐπιστύλιον, ζωφόρος, γεῖσον) στερέᾳ, εἴτε τὸ ἀνώτατον καὶ ἄκρον τοῦ τοίχου.

Entabler, οὐδ. s' entabler, αὐτοπ. un cheval s' entable, il est entablé λέγεται ὅταν τὰ ἰσχία τοῦ ἵππου προηγῶνται τῶν ὤμων.

Entachage, ἡ Entacage, ἀρ. ἄλειμμα ῥαβδίων προσηρμοσμένων εἰς τὸ ἀντίον διὰ νὰ ταυτίζωσι τὸ βελοῦδον (*μεταξόπτιλον).

Entacher, ἐν. μολύνω, μιαίνω. —é, μετ. (homme — d' avarice).

Entaille, Ϛ. γλυφὶς, κοίλωμα ἀπὸ ξύλου ἢ λίθου διὰ νὰ δεχθῇ πρόσθετον τεμάχιον τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ὕλης. § ἐντομὴ, κόψιμον τοῦ σίγματος (faire une —). § ὄργανον. ἐλμίντκος, γομφωτὴρ, στρυφεύς.

Entailler, ἐν. ἐντέμνω, πράττω κοιλότητα εἰς ξύλον διὰ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς αὐτὴν ἕτερον ξύλον.

Entailloir, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν κοσμοποιῶν εἴτε συριγγοποιῶν.

Entaillure, Ϛ. ἰδ. Entaille.

Entalingué, ée, ἐπ. ναυτ. προσδεδιμένος εἰς σχοινίον.

Entalinguer, ἐν. ναυτ. προσδίω, προσαρτῶ σχοινίον εἰς τὸν κρίκον τῆς ἀγκύρας.

Entalingure, ἡ Entalingure, Ϛ. δισμὸς τῆς ἄκρας τοῦ σχοινίου εἰς τὸν κρίκον τῆς ἀγκύρας καὶ ἴλιγξ.

Entame, ἰδ. Entamure.

Entamer, ἐν. ἀποχωρίζω, κόπτω κατὰ πρῶτον μέρος τινὸς πράγματος (—un pain, un melon, un pâté, un sac d' argent). § ἅπτομαί τινος ὑποθέσεως, ἀρχίζω ὑπόθεσιν, δίκην κτλ. —un corps de troupes διασπῶ, διασχίζω τάξιν. — un homme καταρθόνω νὰ μαντεύσω τὴν διάνοιαν, τοὺς σκοποὺς τινος κρυφίους ἀνδρός. il s' est laisser — παρεχώρησέ τι, τὸ ὁποῖον ἐκράτει. ὑπερασπίζετο ἰσχυρῶς. —un cheval ἀρχίζω νὰ γυμνάζω τὸν ἵππον — λέγεται ἔτι περὶ τοῦ ἐμβαδοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ ποὺς ἢ ἡ κνήμη τοῦ ἵππου περιλαμβάνει. (au galop la jambe de devant doit —) § ἐντέμνω, ἀνοίγω μὲ ὀδόντας ἢ ἐργαλεῖον τὸ σέρμα, τὸν φλοιὸν κτλ.

Entamure, Ϛ. πρῶτον τεμάχιον κοπτομένου σώματος. § ἐντομή. § πρῶται πέτραι νεωστὶ ἀνακαλυφθέντος λατομείου.

Entant que, σύνδ. καθ' ὅσον (je m' y oppose —cela me touche) § ὡς (J. C — homme).

Entassement, ἀρ. σωρὸς πραγμάτων.

Entasser, ἐν. σωρεύω. —é, ée, μετ — ἐπ. ἄνθρωπος ἔχων τὴν κεφαλὴν χωμένην μεταξὺ τῶν ὤμων.

Ente, Ϛ. ἔνθεμα, ἐγκέντρισμα, ἐμβόλιον. § δένδρον ἐγκεντριζόμενον. § παλαιστὴς, δέρμα πτηνοῦ γεμάτον ἀπὸ ἄχυρα ἐκτιθέμενον ἀπὸ τοὺς κυνηγοὺς διὰ νὰ ἑλκύσῃ τὰ ἀληθῆ πτηνά. § λαβὴ (ξυλίνη) τριχογραφίδος, τοῦ ζωγραφικοῦ κονσυλίου.

Entées, Ϛ. πλ. κόπροι συνεχόμεναι.

Entélèchie, Ϛ. ἐντελέχεια, τελειότης πράγματος.

Entelle, Ϛ. μακρόκερκος πίθηξ.

Entement, ἀρ. ἐγκεντρισμὸς δένδρων.

Entenal, τὸ. Antenal.

Entendement, ἀρ. διάνοια, νοῦς.

Entendeur, ἀρ. ἀκούων καὶ ἐννοῶν καλῶς τὸ πρᾶγμα. (ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολούθων παροιμιακῶν φράσεων à bon—salut. à bon — peu de paroles).

Entendre, ἐν. ἀκούω. — dur βαρυηκοῶ, δυσηκοῶ, δὲν ἀκούω καλά. § ἐννοῶ (—le Latin, un auteur, le sens d' un passage). § ἔμπειρος εἰμί τινος ἔργου, πράγματος. (— bien son métier, le negoce) —le numéro ἐμπορ. γνωρίζω τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τῆς πραγματείας παριστανομένην ἀπὸ τὸ συμβολικὸν σημεῖον, τὸ ὁποῖον ὁ ἔμπορος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μόνον ἐννοοῦσι. § συγκατατίθεμαι, συγκατανεύω. § σύνδ. ἀξιῶ, θέλω (j' entends que vous m' obeissiez). σκοπεύω (j' entends parler de telle chose). s' —, αὐτοπ. je m' entends bien ἐξευρω τί λέγω. s' — avec quelqu' un συμφωνῶ, ὁμοφρονῶ μέ τινα, συμπράττω. s' —à quelque chose γνωρίζω καλῶς τὸ πρᾶγμα, τὸ ἔργον περὶ οὗ λόγος. une chose s' entend bien τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐκατανόητον. cela s' entend ἐννοεῖται, ἐξ ἀνάγκης οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. § ἀλληλοπ. ἐννοούμεθα. (quiconque a chez lui des femmes qui s' entendent, n' y est plus le maître. il faut s' —sur les mots avant de s' —sur les choses).

Entendu, ue, ἐπ. ἀκουστὸς, γνωστὸς καταγοητός. § ἀγχίνους ἐπιτήδειος. § εὐδιατάκτος. § καλῶς κατεσκευασμένος. faire l' — προσέρομαι ὡς ἱκανὸς, ἄξιος. bien —que σύνδ. ἐπὶ συνθήκῃ ὅμως (je vous promets de partir, mais —que vous reviendrez demain). § βεβαίως. (ferez-vous ce que je dis ?) bien — mal — ἔλλειψις συνεννοήσεως. ils se sont brouillés par un mal — ἐνυχίσθησαν, ἐπειδὴ δὲν ἐννοήθησαν, δὲν ἐνόησεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

Entente, Ϛ ἔννοια, σημασία. mot à double — λέξις διφορουμένη, ἀμφίβολος. l' —est au discur παρ. ὁ λέγων γνωρίζει τὴν ἔννοιαν τῶν λεξιῶν του. § διάταξις, διάθεσις (—du clair-obscur, du coloris).

Enter, ἐν. ἐγκεντρίζω, ἐμβολιάζω. μεταφ. une maison, une famille est entée sur une autre, οἰκογένειά τις εἰσῆλθεν, ἐμβῆκεν εἰς ἄλλην. § συνδέω ἀπὸ τὰς ἄκρας δύω ξύλα. — é, ée, μετ. canne —ée βακτηρία συγκειμένη ἀπὸ πολλὰ μέρη ἐνθηκευμένα τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο.

Entéradènes, Ϛ. πλ. ἀδένες τῶν ἐντέρων.

Entéradénographie, Ϛ. περιγραφὴ τῶν ἐντερικῶν ἀδένων.

Entéradénologie, Ϛ. λόγος, πραγματεία περὶ τῶν ἐντερικῶν ἀδένων.

Entérangiemphraxis, ἀρ. ἐμφράξεις τῶν ἐντέρων.

Entérinement, ἀρ. ἐκτέλεσις (τελεσιδικία ;) ordonner l' — διατάττω τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, τῆς ἀποφάσεως.

Entériner, ἐν. διατάττω τὴν ἐκτέλεσιν βασιλικῶν διαταγμάτων.

Entérite, Ϛ. ἐντερῖτις, φλόγωσις ἐντέρων.

Entérocèle, Ϛ. ἐντεροκήλη, σπάσιμον, ἔκβλημα μέρους ἐντέρων εἰς τὸν βουβῶνα.

Entérocystocèle, Ϛ. ἐντεροκυστεοκήλη, ἔκβλημα ἐντέρων καὶ κύστεως.

Entéroèpiplocèle, Ϛ. ἐντεροεπιπλοκήλη, ἔκβλημα ἐντέρων καὶ ἐπιπλόου (στεφάτματος τῶν ἐντέρων, πανας).

Entéroèpiplomphale, Ϛ. ὀμφαλικὴ ἐντεροκήλη.

Entérographie, Ϛ. ἐντερογραφία.

Entérohydrocèle, Ϛ. ἐντερυδροκήλη, ὑδρωψ τῶν ἐντέρων καὶ ἐντεροκήλη.

Entérohydromphale, Ϛ. ὑδροκήλη καὶ ὑδρωψ τοῦ ὀμφαλοῦ.

Entérologie, Ϛ. ἐντερολογία.

Entéromérocèle, Ϛ. ἐντερομηροκήλη, ἐντεροκήλη τοῦ βουβῶνος.

Entéromésentérique, ἐπ. ἀφορῶν τὰ ἔντομα καὶ τὸ μεσεντέριον.

Entéromphale, Ϛ ἐντερόμφαλον, ἐντεροκήλη τοῦ ὀμφαλοῦ.

Entérophlogie, Ϛ. ἐντέρων φλόγωσις.

Entéroraphée, Ϛ. ἐντέρων ῥαφή.

Entérosarcocèle, Ϛ. ἐντεροσαρκοκήλη (πρῆσμα ὅλ. καὶ ἀλλοίωσις αὐτοῦ τοῦ ὄρχεως).

Entéroscléocèle, Ϛ. πτῶσις, ἐντέρων εἰς τὰ ὄσχεα.

Entérotomie, Ϛ. ἐντεροτομία.

Enterrage, ἀρ. πρόσχωσις τοῦ χωνευτοῦ εἰς τὰς καμίνους, στήριξις αὐτοῦ μὲ χῶμα γύρω γύρω.

Enterrement, ἀρ. ἐνταφιασμὸς, ταφὴ, κηδεία, ἐκφορά.

Enterrer, ἐν. θάπτω. § κρύπτω (—ses talens,son secret) —la synagogue avec honneur τελειόνω ὑπόθεσιν ἐκβαίνω ἀπὸ ὑποχρεώσεών τινα τιμίως. il a été enterré sur les ruines ἐπλακώθη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ κρημνισθέντος οἰκοδομήματος. le gouverneur de place veut se faire — sous ses ruines ὁ φρούραρχος προκρίνει νὰ ἀποθάνῃ παρὰ τὸ νὰ παραδώσῃ τὸ φρούριον.—é,ée, μετ. maison —ée οἰκία κειμένη εἰς θέσιν πολὺ χαμηλήν.

Entes, τὸ. Ente, ἐπὶ ὀρνιθοθηρῶν.

Entêtement, ἀρ. ἰσχυρογνωμία, πεῖσμα. (l' —est le vice des sots et des ignorants.)

Entêter, ἐν. βαρύνω τὴν κεφαλὴν, ζαλίζω. (l' odeur de quelques fleurs entête). μεταφ. ἐμπνέω οἴησιν, κενοδοξίαν. (les louanges entêtent) § πολλῶ τὴν κεφαλὴν τῆς καρρίδος. § προκαταλαμβάνω ὑπέρ τινος. (on l' a entêté de son opinion, de cette femme). s' —, αὐτοπ. ἰσχυρογνωμονῶ, ἀμεταπείστως ἐμμένω εἴς τινα ἰδέαν. —é, ée, μετ. προκατειλημμένος ὑπὲρ (de sa naissance) οὐτ. ἰσχυρογνώμων, πεισματάρης. (c' est un —).

Enthlasis, Ϛ. ἔνθλασις, κάταγμα, συντριβὴ κρανίου εἰς πολλὰ κομμάτια μικρὰ καὶ κοίλωμα τοῦ παθόντος μέρους.

Enthousiasme, ἀρ. ἐνθουσιασμὸς, παραφορὰ, κίνησις ἔκστατος τῆς ψυχῆς, τοῦ πνεύματος. (entrer en — se laisser aller, s' enlever à l' —, transporté, ivre d' —). § πυρώσις τῆς φαντασίας, εἶδος προφητικῆς μανίας. § θαυμασμὸς ὑπέρ τινος.

Enthousiasmer, ἐν. ἐνθουσιάζω, φέρω εἰς ἐνθουσιασμόν. s' —, αὐτοπ. ἐνθουσιάζομαι εὐκόλως.

Enthousiaste, οὐσ. ἐνθουσιαστὴς, θαυμαστής.

Enthymème, ἀρ. ῥητ. ἐνθύμημα.
Entiché, ée, ἐπ. μεμολυσμένος. § προκατειλημμένος. (—d'opinions dangéreuses, d'avarice).
Entichor, ἐν. ἀρχίζω νὰ διαφθείρω, νὰ μολύνω. μεταφ. καθιστῶ ἀποδεκτήν τινὰ γνώμην. s'—, αὐτοπ.
Entichites, ἀρ. πλ. ἐντυχῖται, ὀπαδοὶ Σίμωνος τοῦ μάγου αἱρεσιάρχου τῆς πρώτης ἑκατονταετηρίδος.
Entiengie, Ϛ. πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.
Entier, ère, ἐπ. ὅλος, ὁλόκληρος, ἀνέπαφος (pain —). § πλήρης (votre gloire est —e). § ἰσχυρογνώμων. tout — διόλου, μοναδικῶς ἐνασχολημένος νὰ—, ἀφιερωμένος εἰς. cheval — ἵππος ἐνόρχης, ἀναβάτης, ὀχεῖος. tourn. ἅπτ, en — ὁλοκλήρως, ἀπεριορίστως (livrer, prendre en —).
Entièrement, ἐπίρ. ὅλως διόλου, (se livrer —au travail). ὁλοκλήρως, ὁλοσχερῶς. (la contrebande n'a pas été — extirpée).
Entité, Ϛ. οὐσία.
Entoilage, ἀρ. ὑπόστρωμα, ὑποστήριγμα λεπτοτέρου τινὸς κοσμήματος, ὀθόνιον ὑποκάτω τριχάπτου.
Entoiler, ἐν. προσκολλῶ ὀθόνιον εἰς. § κολλῶ εἰς ὀθόνιον, εἰς πανίον (— une carte géographique).
Entoiser, ἐν. ἀρχιτ. στειβάζω εἰς σωροὺς τετραγώνους διὰ νὰ μετρήσω ἔπειτα κατ' ὀργυιάν.
Entomode, Ϛ. γένος φυτῶν. ἴδ. Lernier?
Entomolithes, ἀρ. ἐντομόλιθοι, πέτραι σολιδωταὶ, περιλαμβάνουσαι ἔντομα ἢ ἐντυπώσεις, ἴχνη αὐτῶν. § — the ἔντομον ἀπολίθωτον.
Entomologie, Ϛ. ἐντομολογία.
Entomologiste, ἀρ. ἐντομολόγος.
Entomon, ἀρ. *ἔντομον, γενικὸν ὄνομα μέσους τῶν ὀστρακοδέρμων.
Entomophage, ἀρ, ἐντομοφάγος.
Entomostraces, ἀρ. πλ. ἐντομόστρακα.
Entomotiles, ἀρ. πλ. ἔντομα ὑμενόπτερα.
Entomozoaires, ἀρ. πλ. σύστημα ζώων περιλαμβάνον ἔντομα, ὀστρακοδέρμα, ἀραχνίδας, ἕλμινθας καὶ πώλυπας.
Entonnement, ἀρ. μεταγγισμὸς διὰ χωνείου.
Entonner, ἐν. μεταγγίζω, χύνω διὰ χωνείου. μεταφ. πίνω πολύ. § τονίζω, βάλλω εἰς τόνον, σχηματίζω ὀρθῶς τοὺς ἤχους καὶ τὰ διαστήματα, ἀναβάλλομαι, ἀναπτύσσομαι, ᾄδω τὸ πρῶτον μέρος τοῦ μέλους. s'—, αὐτοπ. ἐμβαίνω βιαίως καὶ μὲ κρότον· λέγεται περὶ εἰσερχομένου ῥευστοῦ εἰς ἀγγεῖον στενόν. le vent s'entonne dans cette vallée ὁ ἄνεμος διαυλωνίζει τὴν κοιλάδα ταύτην.
Entonnoir, ἀρ. χώνη, χοάνη, χωνεῖον πρὸς μεταγγισμὸν ὑγροῦ. § μέρος τοῦ ἐγκεφάλου, λακκίον μεταξὺ τῶν κλινῶν νεύρων καὶ τῆς βάσεως τοῦ ἐμπροσθίου στύλου. § τρύπα, τὴν ὁποίαν ἀνοίγει ἐκρηγνυμένη ἡ ὑπόνομος. § χειρουργικὸν ἐργαλεῖον, καυτῆρος σκέπαστρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὀλ. κείμενος φέρεται ὁ καυτὴρ εἰς στενὰ μέρη. § πεταλοειδὴς κόγχη. § διάφορα εἴδη ἀγαρικοῦ.
Entopogons, ἀρ. πλ. μνία, φυτά.
Entorse, Ϛ. στρέφος, στρέμμα, διάστρεμμα, παράρθρημα, κ. στραγγούλιασμα. donner une—à un texte, à un passage παραβάζω, διαφθείρω, παρεξηγῶ τὸ κείμενον, τὸ χωρίον.
Entortillage, ἀρ. φράσις περινενοημένη, γριφώδης.
Entortillement, ἀρ. περιπλοκή, περιτύλιγμα. μεταφ. λόγος περιπλεγμένος.
Entortiller, ἐν. περιπλέκω, περιτυλίσσω, μεταφ. ἐμπερισεύω, καθιστῶ δύσκολον. (—le style, le sens). s' —, αὐτοπ. περιελίσσομαι. (le lierre s' entortille autour des arbres).
Entour, ἀρ. τὸ κύκλω, περίβολος. § —s, πλ τὰ πέριξ (s' assurer des —s d' une place.) § —s ἑταῖροι φίλοι, ὑπηρέται, θεράποντές τινος, οἱ περὶ αὐτόν. (il est trompé par ses —s). à l' —, ἐπίρ. εἰς τὰ πέριξ.
Entourage, ἀρ. περίβολή, περιτριγύρισμα. § καλλωπισμὸς εἰς τὸν γύρον. § οἱ περί τινα.
Entourer, ἐν. περιβάλλω, περικυκλῶ, περιτριγυρίζω. mal —é ἔχων κακὴν συναναστροφὴν, συντροφιὰν, κακοὺς συμβούλους. § προστερεύω, προθυμοῦμαι πρός τινα διὰ νὰ τὸν ἀπατήσω.
Entourner, ἐν. ἰδ. Entourer ἀρχ.
Entournure, Ϛ. ῥαπτ. ἐντομὴ (ἐντομάς;) σκάψιμον τῆς χειριδὸς πρὸς τὸ μέρος, ὅπου προσκολλᾶται μὲ τὸν ὦμον.
Entozoaires, ἀρ. πλ. ἕλμινθες, ζωύφια ζῶντα ἐντὸς τοῦ ζώου.
Entr' accorder (s'—), ἀλληλοπ. συμφωνοῦμεν, ὁμονοοῦμεν ἀμοιβαίως.
Entr' accuser (s'—), ἀλληλοπ. συγκατηγορούμεθα ἀμοιβαίως.
Entr' acte, ἀρ. ἔμβολον (-λα) τὸ μεταξὺ τῶν πράξεων μέρος θεατρικοῦ ποιήματος. § μέλος, χορὸς μεταξὺ αὐτῶν.
Entr admirer, (s' —), ἀλληλοπ. συνθαυμαζόμεθα (ἀμοιβαίως).
Entrailles, Ϛ. πλ. ἔντερα, σπλάγχνα. avoir les — émues σπλαγχνιζόμαι. § τὰ βάθη τῆς γῆς. —s paternelles τρυφερὰ ἀγάπη. —s ζωηρὰ εὐαισθησία. un auteur a des — ὁ ποιητὴς ἀναλαμβάνει τὰ αἰσθήματα τοῦ προσώπου καὶ τὰ παριστᾷ μὲ ἀλήθειαν καὶ θερμότητα.
Entr'aimer (s'—), ἀλληλοπ. συναγαπώμεθα ἀμοιβαίως.
Entraînant, te, ἐπ. ἑλκυστικὸς, ἐπαγωγος. (style, éloquence —e).
Entraînement, ἀρ. ἕλκυσμος, βία ἕλκουσα (l' — des passions).
Entraîner, ἐν. ἕλκω, παρασύρω. (le torrent entraîne les arbres). μεταφ. ἐπάγομαι, ἐπιφέρω. (cet usage entraîne de graves inconvéniens). θέλγω, κατακηλῶ, καταπείθω. (ses discours ont entraîné tous les cœurs).
Entrait, ἀρ. ἀρχιτ. μεσόδμη, ἐγκάρσιος δοκὸς συνδέουσα τὰ δύω ἀντικρυνὰ μέρη τῆς στέγης. (grand —, petit —). — double ξύλον ἀπὸ τὰ κατωφερῆ, ὅτα δηλ. τελευτῶσι κατωφερῶς καὶ παραλλήλως εἰς τὸ γεῖσον.
Entrant, te, ἐπ. παρεισαγόμενος, μεταφ. Ϣωπευτικὸς, καταπειστικὸς.
Entrapeté, ée, ἐπ. ὀξυκατάληκτος κορυφὴ τοίχου εἰς τὴν στέγην, ἔχουσα τέσσαρα ἢ πέντε πρόσωπα, πλευράς).
Entr'appeler, (s'—), ἀλληλ. καλύμεθα, ὀνομαζόμεθα ἀμοιβαίως.
Entraver, ἐν. ἐμποδίζω, συμποδίζω, βάλλω πέδας, τουρκ. κιοστέκια εἰς τὸν ἵππον. μετ. κωλύω, δυσκολεύω. (— les opérations, les affaires).
Entraverser, (s'), αὐτοπ. ναυτ. καταγίνομαι νὰ παρουσιάσω πρὸς τὸν ἐχθρὸν, (τὸν ὁποῖον θέλω νὰ σφαιρεβολήσω) τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου.
Entr'avertir (s'), ἀλληλοπ. μηνύομεθα ἀμοιβαίως, οἰδόμεν εἴδησιν εἷς πρὸς τὸν ἄλλον.
Entraves, Ϛ. πλ. πέδη, πέδιλον, τουρκ. κιοστέκια, πεδῶ. (mettre des —s à un cheval). μεταφ. ὑλυμα, ἐμπόδιον. (les lois ont mis des — au commerce). ἐν. — de bois ποδοκάκη, χοίνιξ, ποδοστράβη, κ. κούτσουρον, τιμωρητικὸν ὄργανον.
Entravon, ἀρ. * συμπόδιστρον, μέρος τῆς πέδης, τὸ ὁποῖον συτρίγγει τὸ μισοκύκλιον (τὸ πλησίον τῆς ὀπῆς μέρος) τοῦ ἵππου.
Entre, πρόθ. μεταξὺ, ἀναμέσον. (— le ciel et la terre). § ἐκ. (choisir — nous) § ἐν, (tenir — les mains). § ἐντὸς, (— quatre murs) § εἰς, ἐπὶ συνθέσεως, ἢ πρὸς ἀλλήλους entr'aimer συναγαπῶμεθα ἢ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. soit dit—nous ἂς μένῃ μυστικὸν εἰς ἡμᾶς, ἂς μὴ διαλαληθῇ εἰς ἄλλους. — autres πρὸς τοῖς ἄλλοις.
Entre-bailler, ἐν. ὑπανοίγω, ἀνοίγω ὀλίγον. —é, ée, μετ. καὶ ἐπ. il faut laisser cette porte —ée πρέπει νὰ ἀφήσωμεν αὐτὴν τὴν θύραν μισάνοικτον.
Entre-baiser, (s'), ἀλληλοπ. συφιλούμεθα, φιλοῦμεν ἀλλήλους.
Entre-bandes ἢ Entreballes, ἐπ. πλ. σειρὰ ὑράσματος ἔχουσα τρίκλην (ὑράδι) διαφορετικοῦ χρώματος εἰς τὰς δύω ἄκρας.
Entre-bas, ἀρ. ἄνισος ἀπόστασις τῶν κλωστῶν τοῦ στήμονος.
Entre-battre, (s'), ἀλληλοπ. ἀντιπαλαίομεν, ἀντιπολεμούμεθα, προσβάλλομεν ἀλλήλους.
Entre brouiller, (s'), ἀλληλοπ. συγχιζόμεθα.

Entrechat, ἀρ. θερμαστρίς, χορὸς πηδητικὸς καὶ ἐλαφρὸς, ὅπου οἱ πόδες τοῦ χορευτοῦ διασταυροῦνται ταχέως καὶ πάλιν πίπτουσιν εἰς τρίτην θέσιν.

Entre-chercher, (s'), ἀλληλοπ. συζητούμεθα, ζητοῦμεν ἀλλήλους.

Entre-choquement, ἀρ. σύγκρουσις, μάχη.

Entre-choquer, (s'), ἀλληλοπ. συγκρουόμεθα, ἀντιλέγομεν πρὸς ἀλλήλους.

Entre-colonne ἢ **entre-colonnement**, μεσόστυλον, τὸ μεταξὺ στύλων διάστημα.

Entre-communiquer, (s'), ἀλληλοπ κοινολογοῦμεν πρὸς ἀλλήλους (— ses desseins).

Entre-connaître (s'), ἀλληλοπ. γνωρίζομεν ἀλλήλους, γνωριζόμεθα.

Entre-côte, ἀρ. *μεσόπλευρον, τεμάχιον βοείου κρέατος μεταξὺ δύω πλευρῶν κομμένων.

Entre-coupe, ἀρ. μεσόστιχον ἢ μεσόβολον, τὸ μεταξὺ δύω στοῶν ἢ θόλων ἐπαλλήλων διάστημα.

Entre couper, ἐν. διαλαμβάνω, διακόπτω (τὴν συνέχειαν). (les campagnes sont fréquemment entre-coupées de rivières et de ruisseaux). s' —, αὐτοπ. ἐπὶ ἵππων, πλήγνομαι τοὺς πόδας περιπατῶν.

Entre-cours, ἀρ. δικαίωμα ἀμοιβαῖον εἰς τὰς γειτονικὰς γαίας

Entre-croiser, (s'), ἀλληλοπ. συναπαντώμεθα, διαχιαζόμεθα (ἀμοιβαίως).

Entre-déchirer, (s'), ἀλληλοπ. ἀλλήλους καταπαράττομεν.

Entre-défaire, (s'), ἀλληλοπ. συμφονευόμεθα.

Entre-détruire, (s'), ἀλληλοπ. συμφθειρόμεθα.

Entre-deux, ἀρ. μετοίχιον, μέσον, τὸ μεταξὺ δύω πραγμάτων. l' — des épaules μετάφρενον. § τὸ μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς οὐρᾶς μέρος ἰχθύος. (ἰδιαιτ. ἀνταίου, γάδου). § θέσις (σανὶς, ὅπου ἀποτίθενται πράγματα) βιβλιοθέτου. § πλινθοποιοῦ ὑπηρέτων τὸν *καμινέα, καμινευτὴν (φουρνιστήν).

Entre-dire, (s'), ἀλληλοπ. λέγομεν πρὸς ἀλλήλους.

Entre-donner, (s'), ἀλληλοπ. δίδομεν πρὸς ἀλλήλους.

Entrée, θ. εἴσοδος (θύρα κτλ). § εἰσέλευσις. § ὑποδοχὴ, γινομένη πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἐρχομένους. § πρόσοδος, δικαίωμα εἰσόδου εἰς τὸν βασιλέα κατά τινας καιρούς. (avoir des — s chez le prince). § συνεδρίασις, δικαίωμα τοῦ συνεδριάζειν. (il a — au sénat). § ἀρχή. (à l' — de l'hiver). § *εἰσηλύσιον ἢ εἰσαγώγιον, τέλος εἰσπραττόμενον ἐπὶ τῶν εἰσερχομένων πραγματειῶν. (payer l' —). § εἶδος ᾠδῆς, μέλους καὶ χοροῦ θεατρικοῦ, ἡ πρώτη ὄρχησις § *παράθεσις φαγητὰ παρατιθέμενα μὲ τὸ βραστὸν πρὸ τοῦ ἐψητοῦ. (il nous a donné six —s). § *κλειδοδόχη, πέταλον σιδήρου τρυπημένον διὰ νὰ δεχθῇ τὸ κλειδίον τιθέμενον εἰς τὸ ἀντιρρυπὸν τοῦ κλείθρου (κλειθαριᾶς) μέρος τῆς θύρας.

Entrefaites, θ. πλ. dans ces — ἢ sur ces — μεταξὺ δὲ τούτων, ἐν τούτοις.

Entre-fâcher, (s'), ἀλληλοπ. συγχιζόμεθα πρὸς ἀλλήλους.

Entre-fesson, ἀρ. *μεσόγλουτον, πληγὴ τοῦ ἵππου μεταξὺ τῶν γλουτῶν.

Entre-fouetter, (s'), ἀλληλοπ. μαστιγούμεθα ἀμοιβαίως.

Entre-frapper, (s'), ἀλληλοπ. ἀλληλοτυποῦμεν, πλήττομεν, κτυπῶμεν ἀλλήλους.

Entregent, ἀρ. ἐπιτηδειότης εἰς τὴν συναναστροφὴν, ἀνοχὴ εἰς τὰ λεγόμενα κτλ.

Entr'égorger, (s'), ἀλληλοπ. ἀλληλοκτονοῦμεν, ἀλλήλους φονεύομεν.

Entre-gronder, (s'), ἀλληλοπ. ἐλέγχομεν, ὀνειδίζομεν ἀλλήλους.

Entre-haïr, (s'), ἀλληλοπ. ἀπεχθανόμεθα, μισοῦμεν ἀλλήλους.

Entre-heurter, (s'), ἀλληλοπ. συγκρουόμεθα.

Entre-hiverner, ἐν. ἀροτριῶ ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Entre-hivernage, ἀρ. ἄροσις, ζευγάρωμα τὸν χειμῶνα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ πάγου.

Entre-lacement, ἀρ. συνδυασμὸς, ἕνωσις, συνάρεια, σύνδεσις (— de chiffres).

Entrelacer, ἐν. συνδέω. (— des branches, des cheveux). — un discours de citations, de moralités φέρω παραθέσεις, μαρτυρίας, καὶ ἠθικὰ ῥητὰ εἰς τὸν λόγον μου.

Entrelacs, ἀρ. (τὸ c ἄρ.) ἀρχιτ. *σύμπλεγμα, καλλωπισμὸς, γλυπτικὸς τῆς ζωρόρου. § τὸ διάτρητον (καφασωτὸν) ἀπὸ πέτραν ἢ μάρμαρον καλλώπισμα ἐπέχον τόπον κιγκλίδων εἰς τοὺς ἐξώστας, τοὺς ἀναβαθμοὺς (rampes) τῆς κλίμακος, τὰ στηρίγματα τῶν βημάτων (tribunes). § συνδεδεμένα γράμματα.

Entrelarder, ἐν. βάλλω χοίρειον λίπος μεταξὺ τοῦ κρέατος. μεταφ. — un discours, un ouvrage de vers, de passages grecs ou latins ἀρτύω, στολίζω τὸ σύγγραμμα μὲ στίχους, καὶ ῥητὰ ἑλληνικὰ ἢ λατινικὰ (ἐπὶ κακοῦ).

Entre-ligne, θ. μεσόστιχον, τὸ μεταξὺ δύω στίχων διάστημα.

Entre-lire, ἀλληλοπ. ἀναγινώσκομεν ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον. § ἀναγινώσκω ἀτελῶς, ἐξ ἡμισείας, ἀπροσέκτως.

Entre-louer, (s'), ἀλληλοπ. ἐπαινούμεθα ἀμοιβαίως.

Entre-luire, οὐδ. ὑποφώσκει, ἀρχίζει νὰ φέγγῃ, μισοφέγγει. § ὑποφέγγει. (on voyait la lune — à travers le feuillage).

Entre-manger, (s'), ἀλληλοπ ἀλληλοφαγοῦμεν, κατατρωγόμεθα μεταξύ μας.

Entremêler, ἐν. ἀναμιγνύω, παρεκτίθημι, ἀναπατόνω διάφορα πράγματα. s' — dans ἢ d'une affaire. ἐμβαίνω εἰς τινα ὑπόθεσιν διὰ νὰ συνεργήσω.

Entre-mésurer, (s'), ἀλληλοπ. ἀντιμετρούμεθα.

Entremets, ἀρ. *προεπιδόρπια, φαγητὰ μεταξὺ τοῦ ἐψητοῦ καὶ τῶν ἐπιδορπίων ἢ ὀπωρικῶν παρατιθέμενα.

Entremetteur, ἀρ. μεσίτης, προξενητής. —euse, θ. θηλ (ἐπὶ κακοῦ), προμνήστις, προαγωγὸς, μαστρωπὸς, ῥαδιουργος κτλ.

Entre-mettre, (s'), αὐτοπ. προξενῶ, μεσιτεύω, μεσολαβῶ, πραγματεύομαι τὴν τελείωσίν τινος ὑποθέσεως. (s' — d'une affaire).

Entremise, θ. μεσιτεία, παρέμβασις τρίτου ἀνθρώπου πρὸς συμβιβασμὸν ἢ τελείωσιν ὑποθέσεως. § —s, ναυτ. ξύλα μικρὰ ἐνισχύοντα τὰ μεγάλα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τίθενται.

Entre-modillons, ἀρ. τὸ μεταξὺ δύω προθυρίδων, ἢ ὑποστηριγμάτων κορωνίδος διάστημα.

Entre-moquer, (s'), ἀλληλοπ. σκώπτομεν ἀλλήλους.

Endre-mordre, (s'), ἀλληλοπ. συνδακνόμεθα, δαγκάνομεν εἷς τὸν ἄλλον.

Entre-nerfs, ἀρ. πλ. τὸ μεταξὺ τῶν νεύρων τοῦ φύλλου διάστημα § *μεσόῤῥαφον, τὸ μεταξὺ τῶν ῥαπτομένων μερῶν τοῦ νώτου τῶν βιβλίων διάστημα, τὸ ὁποῖον στολίζεται μὲ χρυσώματα.

Entre-noeud, ἀρ. *μεσόκομβον ἢ μεσοκόνδυλον, τὸ μεταξὺ τῶν κόμβων τοῦ καυλοῦ τῶν φυτῶν διάστημα.

Entre-nuire, (s'), ἀλληλοπ. βλάπτομεν ἀλλήλους.

Entre-parler, (s'), ἀλληλοπ. ὁμιλοῦμεν πρὸς ἀλλήλους.

Entre-parleur, ἀρ. διαλεγόμενος.

Entre-pas, ἀρ. πέδη, εἶδος βαδίσματος τοῦ ἵππου (ἴσ. τὸ τουρκ. τσαπίνι).

Entre-percer, (s'), ἀλληλοπ. τρυπῶμεν ἀλλήλους.

Entre-persécuter, (s'), ἀλληλοπ. καταδιώκομεν ἀλλήλους, καταδιωκόμεθα.

Entre-pilastre, ἀρ. μεταστύλιον, μεταξὺ τῶν στύλων διάστημα.

Entre-pointillé, ἀρ. γλυφὴ, χαραγὴ μὲ στίγματα μεταξύ.

Entre-pont, ἀρ. τὸ μεταξὺ τῶν δύω ἄκρων τοῦ πλοίου διάστημα τοῦ καταστρώματος.

Entreposer, ἐν (*ἐπινειάζω), ταμιεύω, ἀποτίθημι, βάλλω πραγματείας εἰς ἐπίνειον, τόπον διατηρήσεως.

Entreposeur, ἀρ. γραμματεὺς ἐπιτηρῶν, φυλάττων τὸ ἐπίνειον.

Entrepôt, ἀρ. (ἐπίνειον), ἀποθήκη, ὅπου ἀποτίθενται αἱ διαγώγιμοι πραγματεῖαι ἕως οὗ σταλῶσιν ἀλλοῦ. villes d' — πόλεις, ὅθεν δι-

θειστυσι καὶ ὅπου ἐπιφορτίζοντες εἰς νέα πλοῖα ἢ νέας ἁμάξας διὰ νὰ στείλωσιν ἀλλοῦ, χωρὶς νὰ πωλήσωσιν ἐκεῖ. commissionnaires d' — ἐντολοδόχοι, διαχειρισταὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐντολέων, ὅταν ἔρχωνται, καὶ ἀποστέλλοντες αὐτάς. § ἀποθήκη ἐμπόρου. (— de tabac) § ἀποθήκη, ὅπου μένουσι πολλοὶ καὶ πραγματεῖαι, ἕως οὗ δοθῇ τὸ νενομισμένον τέλος (— des vins, des eaux de vie).

Entre pousser, (s'), ἀλλήλοις συνωθοῦμαι, ὠθοῦμαι συναλλήλως.

Entreprenant, te, ἐπ. παράβολος, ὁρμητήριος, ἐπιχειρηματίας, τολμηρός.

Entreprendre, ἐν. ἐπιχειρῶ, ἐγχειρῶ, καταχειρίζομαι. § ἐργολαβῶ, ἀναλαμβάνω τὴν ἐκτέλεσιν τινος ἔργου ἐπὶ μισθῷ (— de fournir des vivres. — des travaux publics). § ἐπηρεάζω, ἐνοχλῶ, σκώπτω, χλευάζω τινα § — sur ἐπεμβαίνω εἰς τὰ δικαιώματα, τὴν ἐξουσίαν ἢ ἰδιοκτησίαν τινος, ἁρπάζω τὰ ξένα. § ἐπιβουλεύομαι (— sur la liberté). —is, se, μετ. ἐπ. πεπιερωμένος, παράβολος, κ. πιασμένος. (j'ai la tête toute —e).

Entrepreneur, ἀρ euse, Θ ἐπιχειρηματίας. § ἐργολάβος (— de bâtimens, de fournitures).

Entreprise, Θ. ἐπιχείρησις, ἐπ χείρημα § ἐργολαβία. (— de commerce, de finances, faire une —). § ἀσπαγή. (— de la puissance ecclesiastique sur les droits du souverain sur l'autorité politique).

Entrequereller (s'), ἀλλήλοις. ἐρίζομέν, γκινομεκιόμεν πρὸς ἀλλήλους.

Entrer, οὐδ. εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω. (— dans une ville, en Allemagne) § εἰσβάλλω. § εἰσδύομαι, εἰσχωρῶ. (les racines entrent bien avant dans la terre). faire — un clou ἐμπήγω ἧλον. — dans une affaire μεταλαμβάνω, ἢ ἐπιλαμβάνομαι τινος ὑποθέσεως, εἴτε διὰ νὰ τὴν διευθύνω, εἴτε διὰ νὰ συμπεριλάβω κἀγὼ αὐτήν. — dans les affaires ἐμβαίνω εἰς τὰ πράγματα, πολιτεύομαι, πράττω τὰ κοινὰ, τὰ δημόσια. — dans le fond d'une affaire ἐξετάζω ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα. dans les détails ἀκριβολογῶ, πολυπραγμονῶ κτλ. — dans le sens d'un auteur καταλαμβάνω, ἐννοῶ τὴν ἔννοιαν τοῦ συγγραφέως. — dans les sentimens, les idées de quelqu'un ὁμοφρονῶ τινι, ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην ἢ ὄρεξιν τινος, τὰ φρονήματά τινος κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς αἰτίας, ὅθεν πηγάζουν. — dans les projets, les desseins de quelqu'un μαντεύω τοὺς σκοποὺς τινος. — dans les peines les chagrins de quelqu'un κοινωνῶ, τὰ τοῦ κακοῦ, τῶν δεινῶν, τῆς λύπης τινος, συμπάσχω, συνθλίβομαι, συναλγῶ. — dans les plaisirs de quelqu'un συγχαίρω, συνήδομαι, συνευθυμῶ § ἀρχίζω (— en guerre). § συνεγῶ, συντείνω. (les bras entrent dans l'expression des passions) § ἀποστέλλω, συνιστῶ τι πρᾶγμα. (il entre trois aunes de drap dans un habit). — en condition γίνομαι ὑπηρέτης — en religion γίνομαι μοναχός. — en goût λαμβάνω ὄρεξιν τινος πράγματος. — en matière, ἐνασχολοῦμαι εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, ἐμβαίνω εἰς τὸ προκείμενον. — en discours ἀρχίζω τὸν λόγον, τὴν ὁμιλίαν. — en défiance ὑποπτεύω.

Entrerépondre, (s'), ἀλλήλοις. ἀνταποκρινόμεθα.

Entre-sabords, σχοινία μεταξὺ τῶν σαιρσοβολίδων τοῦ πλοίου.

Entre-secourir, (s'), ἀλλήλοις. βοηθοῦμεθα συναλλήλως.

Entresol, ἀρ. εἰς τὰς πολυορόφους οἰκίας τὸ ἐπάνω τοῦ κατωγαίου (εἴτε κατωγείου) πάτωμα.

Entre-suivre (s'), ἀλλήλοις. συναλλοιουθοῦμεθα.

Entretaille, Θ. ξυλογλ. γλυφαί, χαραγαὶ παχυτέραι κατὰ μέρος § χορ. *ἀμεψιποδία, βῆμα, καθ' ὃ βάλλομεν τὸν ἕνα πόδα εἰς τὸν τόπον τοῦ ἄλλου.

Entre-tailler, (s'), αὐτοπ. παραπρίζομαι ἢ διαπρίζομαι (ἐπὶ ξύλου, ὅταν περιπατοῦντος αἱ κνῆμαι αὐτοῦ συγκρούωνται, καὶ τὸ ξῦσον ἀποκτᾷ πληγήν).

Entre-taillure, Θ. παράτρωξις, πιράτριμμα, ἢ διάτριμμα, ἢ γινομένη ἐκ τούτου τοῦ συμπτώματος, πληγή.

Entre-temps, ἀρ. διαστημα χρόνου μεταξὺ δύο πράξεων (ἄχρ.)

Entretenеur, ἀρ. πορνοβόσκος, παλλακιοστρέφος, ὁ ἔχων, τρέφων παλλακίδας.

Entretenir, ἐν. συνέχω, κρατῶ. § συντηρῶ, σώζω, κάμνω νὰ διαρκέσῃ τι (le sang circule pour — les forces. il faut — la vigueur du corps pour conserver celle de l'esprit) § ἐπιμελοῦμαι (— un jardin) § ὀπτεύω (— une armée, ses enfans). § προσλαλῶ, διαλογοῦμαι, ὁμιλῶ πρός τινα. j'ai du plaisir à vous — εὐχαριστοῦμαι νὰ συνομιλῶ μαζί σου. s' —, αὐτοπ. διατρέφομαι. il n'a pas de quoi s' — δὲν ἔχει τι νὰ φάγῃ. s' — avec quelqu'un αὐτοπ. συνομιλῶ με τινα. s' — διασῴζω, συντηροῦμαι. (cet arbre s'entretient). s' — προμηθεύομαι. (— de linge). ἀλληλοπ. συνεχόμεθα, συμβοηθούμεθα. (les facteux s'entretiennent. deux pieces de bois s'entretiennent). —u, ue, μετ. ἐπ femme fille —ue παλλακίς (κρατητικὴ ἢ μᾶλλον κρατητή)

Entretien, ἀρ. συντήρησις, ἐπιμέλεια πράγματος. (— d'un bâtiment). § διατροφή, τὰ πρὸς ζωάρκειαν ἔξοδα κτλ. il n'épargne rien pour l'— de ses enfans δὲν λυπεῖται τίποτε διὰ τὴν τροφὴν τῶν τέκνων του. § ἐντευξις, συνομιλία. avoir un — avec quelqu'un ἔχω ὁμιλίαν μέ τινα.

Entretoile, Θ. δικτυόκλωστον ἢ τρίχρωτον μεταξὺ δύω τεμαχίων ὑφάσιμου χρησιμεῦον ὡς καλλωπισμός.

Entretoise, Θ. ξύλον μεταξὺ δύω ἄλλων, τὰ ὁποῖα συνέχει.

Entrevoir, ἐν. διορῶ, μόλις, ἀτελῶς βλέπω τι. (j'entrevois un clocher à travers le brouillard). § προβλέπω συγκεχυμένως § ἐπιστρέπτομαι s' —, ἀλληλοπ. ἐπισκεπτόμεθα ἀλλήλους.

Entrevous, ἀρ. διάστημα μεταξὺ τῶν ὀκλιδίων τοῦ σανιδώματος. § διάστημα ἀπεστατωμένον ἢ γυψωμένον μεταξὺ τῶν ξύλων διαφράγματος (τσατμᾶ).

Entrevue, Θ. ἔντευξις μεταξὺ δύω ἢ πλειοτέρων ἀνθρώπων.

Entrepaillé, ée, ἐπ. προγάστωρ, ἔχων μεγάλην κοιλίαν.

Entrochite, Θ ὅδ. Entroques

Entroques, ἀρ. πλ. μικραὶ ἀπολιθώσεις.

Entr'ouir, ἐν. ἀκούω ἀτελῶς. (j'ai entr'ouï quelque chose).

Entr'ouvrir, ἐν. ὑπανοίγω, ἀνοίγω ἐξ ἡμισείας. (— la porte, les yeux).

Enture, Θ. *ἐνθεματίς, σχίσμα τοῦ φλοιοῦ ὅπου μέλλει νὰ εἰσαχθῇ τὸ ἔνθεμα. § ξύλα χρησιμεύοντα ὡς βαθμίδες (εἰς τὰ λατομεῖα).

Enucléation, Θ. φαρμ. χώρισμα τοῦ ἀμυγδάλου ἀπὸ τὸν πυρῆνα

Enule-Campane ἢ Enula-Campana, Θ. ἑλένιον φυτόν.

Enumérateur, ἀρ ἀριθμητής.

Enumératif, ive, ἐπ. ἀριθμητικός.

Enumération, Θ. ἀπαρίθμησις.

Enumerer, ἐν. ἀπαριθμῶ.

Enurèse, Θ. ἐνούρησις, ἔκρυσις ἀκουσίος τῶν οὔρων.

Envahir, ἐν. ἐμβάλλω, ὁρμῶ εἰς χώραν. § ἁρπάζω, καταλαμβάνω ἀδίκως.

Envahissement, ἀρ ἐπιδρομή, κατάληψις, ἁρπαγή. (l' — d'une province).

Envahisseur, ἀρ ἐμβάλλων εἰς χώραν.

Envaler, ἐν. κρατῶ ἀνοικτὴν τὴν σαγήνην.

Envasement, ἀρ. σώρευσις ἰλύος εἰς τὸ παράλιον.

Envélopter, ἐν. στειβάζω εἰς μικρούς χώρους τὸ κομμένον χόρτον.

Enveloppant, te, ἐπ. καλύπτων.

Enveloppe, Θ. εἴλημα, περικάλυμμα, ἐνείλημμα, φάκελλος, τύλιγμα. (l' — d'un paquet, d'une lettre). écrire sous l' — de quelqu'un διευθύνω πρός τινα ἐπιστολήν, ἥτις πρέπει νὰ ἐγχειρισθῇ εἰς ἄλλον. § κάλυξ.

Enveloppée, Θ. ἢ Sillon, ὀχύρωμα, ἐντὸς τῆς τάφρου διὰ νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὸ πλάτος της.

Enveloppement, ἀρ. περιτυλιγμός.

Envelopper, ἐν. καλύπτω, περικαλύπτω, σκεπάζω. § περικυκλῶ, περιτρεγυρίζω (— l'ennemi). § περιλαμβάνω. (on enveloppait dans le châtiment du coupable sa famille entière). s'—, αὐτοπ. περιτυλίσσομαι. (s' — le doigt avec du linge).

Envenimer, ἐν. φαρμάσσω, φαρμακῶ, —όνω. — une plaie φλογίζω, καθιστῶ κακοηθεστέραν τὴν πληγήν. (μεταφ. il y a des blessures que le temps guerit, il y en a d'autres qui l'envenime). — un discours ἐκφέρω πικροὺς λόγους. — l'esprit ἐρεθίζω, παροξύνω τὸ πνεῦμα.

Enverger, ἐν. στρώνω μὲ πολλὰ ῥαβδία τὰ φυτητήρια, καὶ ἐπάνω αὐτῶν βάλλω τὸ ὕφασμα. § διασταυρόνω τας μεταξωτὰς κλωστὰς ἐπάνω τῶν δακτύλων μου.

Envergeure, Θ. πρᾶξις τοῦ Enverger, ἡ ἀποτέλεσμα ταύτης.

Envergeures ἢ Enverjures, Θ. πλ. ἄκραι λεπταὶ καὶ μαλακαὶ σπάγου, μὲ τὰς ὁποίας δένονται (διασταυρεῦνται) αἱ κλωσταὶ τοῦ στημονίου, πρὶν ἐνδυθῶσιν ἀπὸ τὸ ὕφασμα. λέγεται δὲ καὶ περὶ τῶν μεταξωτῶν ἢ λινῶν κλωστῶν, τὰς ὁποίας περάσιν μεταξὺ τῶν διαχωρισμένων νημάτων τῆς μετάξης, ἀφοῦ ἐδέθησαν ὡς ἀνωτέρω.

Enverguer, ἐν. πεσταρτῶ τὰ ἄρμενα εἰς τὴν κεραίαν.

Envergure, Θ. θέσις, ἡ ἕνωσις τῶν κεραιῶν μὲ τὰ ἱστία καὶ ἄρμενα § πλάτος ἀρμένων. (un navire a beaucoup d' —). § ἔκτασις ἢ πλάτος τῶν ἀνοικτῶν πτερῶν τοῦ πτηνοῦ.

Envers, πρόθ. πρὸς (— dieu).

Envers, ἀρ. τὸ ἔμπαλιν, ἀνάστροφον, ἀνάτριχον μέρος ὑφάσματος. mettre un manteau, des bas à l' — φορῶ τὸν μανδύαν, τὰ περιποδια (τὰς περισκελίδας) ἀνάποδα. il a l' esprit à l' — ἔχει ἀνάποδον διεστραμμένον πνεῦμα. mettre tout, à l' — φέρω ἄνωκατω τὸ πᾶν, βάλλω εἰς ἀταξίαν. mettre l'âme à l' — φονεύω.

Enversain, ἀρ. μάλλινόν τι ὕφασμα.

Enverser, ἐν. ἕλκω, τραβῶ τὸ ὕφασμα ὅταν τὸ ὑφαίνω.

Enversir, ἐν. ξαίνω ὕφασμα μὲ μεταχειρισμένους κνάφους (ἀκανθόκτενα, λανάρας).

Envi, ἀρ ἐπιθυμία. à l' — ἐναμίλλως. ils travaillent à l' — ἢ à l' — l'un de l'autre ἐργάζονται προθύμως, σπουδάζοντες τις νὰ ὑπερβῇ τὸν ἄλλον.

Envie, Θ. φθόνος. § μεγάλη ἐπιθυμία. —s kissa, ὀρέξεις παρὰ φύσιν, ἀλλόκοτοι τῶν ἐγκύων γυναικῶν. avoir l' — de ἐπιθυμῶ νὰ . . . satisfaire son — εὐχαριστῶ τὴν ἐπιθυμίαν μου brûler, mourir d' — ὑπερεπιθυμῶ. l' — lui en prit τὸν ἔλθεν ἡ ὄρεξις νὰ . . . § χρεία (j'ai — de boire) § παρωνυχίδες, ἀποῤῥύσεις τοῦ περὶ τοὺς ὄνυχας δέρματος § ῥύμα, σημάδι, τὸ ὁποῖον φέρει τις εἰς τὸ δέρμα γεννώμενος.

Envieillir, ἐν. καθιστῶ, παριστῶ γέροντα. (cet ajustement l'envieillit).

Envier, ἐν. φθονῶ. § ἐπιθυμῶ, ἐποφθαλμιάζω εἴς τι s' —, ἀλληλοπ. φθονούμεθα. —é, ée, μετ. place à — θέσις ἐπίφθονος, ἐπιθυμητή.

Enviex, euse, ἐπ. φθονερός οὐσ. (un — est malheureux de son malheur et du bonheur d'autrui).

Envillasse, Θ. ἔθνος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Enviné, ée, ἐπ. οἴνου ἀπόζων, μυρίζων κρασί (vase —, haleine —ée).

Environ, πρόθ. περὶ, περίπου. (il y a — dix ans. Son armée était d' — dix mille hommes). § σχεδόν. § les —s, ἀρ. πλ. τὰ πέριξ.

Environnant, te, ἐπ. περικυκλῶν. (les lieux —s).

Environner, ἐν. περικυκλῶ, περιβάλλω (— une ville de murailles).

Envisager, ἐν. ἀντιβλέπω, βλέπω κατα πρόσωπον. § θεωρῶ, ἐνατενίζω. (— la mort sans effroi il y a plusieurs manières d' — les choses).

Envoi, ἀρ. διαπομπή, στάλτιμον πράγματος. § τὸ στελλόμενον πρᾶγμα § στίχοι συνοδεύοντες τὴν διαπομπὴν ἢ προτροπὰν ποιήματος.

Envoiler (s'), αὐτοπ. ῥινοῦμαι, κ. σκεβρόνω, στραβόνω.

Envoisiné, ée, ἐπ. γειτονεύων, ἔχων γείτονας. (il est fort bien —).

Envoler, (s'), αὐτοπ. τέτομαι, φεύγω πετόμενος. (un oiseau qui s'envole). μεταφ le temps s'envole ὁ χρόνος πετᾷ, φεύγει ταχέως.

Envoûtement, ἀρ μαγεία, συνιστάμενη εἰς τὸ νὰ κεντήσῃ ἢ νὰ κάυσῃ τις τὴν κηρίνην εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον θέλει νὰ βλάψῃ (ἀσχ)

Envoûter, ἐν. μαγεύω κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον. ἴδ. Envoûtement

Envoyer, ἐν. j'enverrai, j'enverrais στέλλω. —é, ée, μετ. ἀπόστολος, (μᾶλλον δὲ διεπιστολεύς) ἀποσταλμένος, διπλωματικὸς, πρέσβυς.

Enydre, Θ. ἔνυδρον, ἑλώδες, φυτὸν τῆς Κοχινχίνης.

Enzootique, ἐπ νόσος ἐνδημικὴ τῶν ζώων τινὸς τόπου.

Éolide, Θ. αἰολὶς, γένος κοχλυλίων.

Éolien ἢ Éolique, ἐπ. Αἰολικὴ, μία ἐκ τῶν πέντε διαλέκτων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. § Αἰολικὸν μέλος, ἓν ἐκ τῶν πέντε μελῶν τῆς Ἑλλην. μουσικῆς.

Éolipyle, ἀρ. Αἰολεῖον, αἰολοπύλη, ὄργανον φυσικῆς ἐκ μετάλλου, τὸ ὁποῖον τιθέμενον ἐπὶ τοῦ πυρὸς πληρες ὕδατος, ἐκπέμπει βιαίως καὶ μετὰ κρότου ἀτμὸν, καὶ οὕτω χρησιμεύει εἰς ἐξήγησιν τῶν ἀνέμων. § καπνοσόβη, μηχανὴ, διώκουσα τὸν καπνόν.

Éoniens, Θ. πλ. Ἐονῖται, αἱρετικοὶ ἀκολουθοῦντες τὴν δόξαν τοῦ Ἔονος, κατὰ τὸν 12 αἰῶνα, λεγομένου υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ διατεινομένου ὅτι μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.

Éons, ἀρ. πλ. Eones (αἰῶνες) ἰδέαι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸν Πλάτωνα, τὰς ὁποίας παραδοξολόγοι τινὲς ἐπροσωποποίησαν, καὶ συνιστῶντες ἐξ αὐτῶν τὴν Θεότητα ὠνόμαζον πλήρωμα.

Éories, Θ. πλ. Αἴωρα ἢ Ἑώρα, Εὐδείπνος εἴτε Ἀλήτις, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων πρὸς τιμὴν τῆς Ἠριγόνης (Ἀλήτιδος) κόρης τοῦ Ἰκάρου.

Épacris, Θ. πλ. ἔπακρις, γένος φυτῶν τῆς Αὐστραλίας ἐκ τῆς πενταν δρου μονογυνίας.

Épacte, Θ. ἐπακτὴ, ἀριθμὸς ἡμερῶν προστιθεμένων εἰς τὸν σεληνιακὸν χρόνον, ὅια νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὸν ἡλιακόν· χρησιμεύει δὲ καὶ εἰς εὕρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς σελήνης § ἐπακταὶ (ἡμέραι, ὧραι, στιγμαὶ, λεπτὰ) ἐξ ὧν συντίθενται οἱ πίνακες τῶν ἀστρονόμων χρήσιμοι εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐκλείψεων.

Épagnueul, ἀρ. ἱσπανικὸς κύων, ἱσπανοκύων, ἐπιτήδειος εἰς θήραν.

Épagogue, Θ. χειρουργ. ἐπαγωγὴ, κόλλησις, ἕνωσις τῶν σαρκῶν εἰς τὰς πληγάς.

Épagomènes, ἐπ. πλ. ἐπαγόμεναι, ἡμέραι παρεμβόλιμοι εἰς τὸ ἔτος τῶν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων συγκείμενον ἀπὸ 360

Épailler, ἐν. (ἐξαχνίζω) ἀφαιρῶ μὲ τὸ γλυφεῖον τὰς ἀκαθαρσίας τοῦ χρυσοῦ, καθαρίζω τὸν χρυσόν.

Épais, se, ἐπ. ἀδρὸς, παχὺς, χονδρός. § πυκνὸς, δασὺς, σύσκιος, συνηρεφὴς. — blés, cheveux —s πυκνὰ λῆια, (τριχὰ) μαλλία. forêt —se συνηρεφὲς δάσος. § παχυμερὴς. (encre —se, vin, nuage, brouillard —s) μεταφ. ἠλίθιος, παχύνους, βλὰξ, μωρός. (esprit —). § οὐσ. παχύτης. (cette pierre a un pied d' — ἡ πέτρα αὐτὴ ἔχει ἕνα πόδα πάχος § ἐπίῤῥ. πυκνῶς, δασέως. (semer' —).

Épaisseur, Θ. παχύτης (βάθος στερεοῦ σώματος). § δασύτης. § πυκνότης (— de l'air, des liquides).

Épaissir, ἐν. παχύνω. § πυκνῶ (— un sirop avec du sucre). αὐτοπ. παχύνομαι, γίνομαι παχύτερος, χονδρότερος. (dans la vieillesse le sang, la lymphe et les autres humeurs s'épaississent). οὐδ. (le bouillon épaissit en cuisant).

Épaississement, ἀρ. πύκνωσις. (— du sang) — de la langue τραυλότης, δυσκολία εἰς τὴν λαλιάν.

Épamprement, ἀρ. οἰναρισμὸς, βλαστολογία τῶν κλημάτων.

Épamprer, ἐν. οἰναρίζω, βλαστολογῶ τὸ κλῆμα (— une vigne).

Épanadiplose, Ѕ. ῥητ. ἐπαναδίπλωσις, ἐπανάληψις τῆς ἀρχικῆς λέξεως εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου.

Épanalèpse, Ѕ. ῥητ. ἐπανάληψις. § ἀνακεφαλαίωσις.

Épanaphore, Ѕ. ἴδ. Anaphore.

Épanastrophe, Ѕ. ῥητ. ἐπαναστροφή, ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς λέξεως εἰς τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀκολούθου στίχου.

Épanchement, ἀφ. ἔκχυτις, χύτισμος, διάχυσις. (— de la bile) ἐκχύμωσις. μεταφ. φιλικὴ διακοίνωσις τῶν ἰδιῶν. (— du cœur, de l'amitié).

Épancher, ἐν. ἐκχέω, χύνω ἡσύχως. μεταφ. — son cœur dans le sein de l'amitié ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου εἰς φίλον, ἀποκαλύπτω τὰς ἰδέας, τὸ πάθος μου μὲ θάρρος s'—, αὐτοπ. ἐμπιστεύομαι τὰ μυστικά μου.

Épanchoir, ἀρ. (ἴδση) ἐκροή, ὑδρορρόα, μέρος, τρύπα, ὅθεν χύνεται τὸ ὕδωρ τῆς διώρυγος.

Épandre, ἐν. διασκεδάζω, διασκορπίζω, διαχέω. s'—, αὐτοπ. διαχέομαι, διασκορπίζομαι. μεταφ. εἰσβάλλω, πλημμυρῶ, ἐξαπλοῦμαι. (ἐπὶ βαρβάρων ἐχθρῶν, ἀγγελίας, φήμης κτλ).

Épanneler, ἐν. γλυπτ. κόπτω κατὰ πλευράς. (πλευροκοπῶ). (— un bloc)

Épanole, Ѕ ἐπανοδος. § ἀνανέωσις. § ἐπανάληψις.

Épanorthose, Ѕ ῥητ. ἐπανόρθωσις, ἀναίρεσις τοῦ προειρημένου ὡς ἀδυνάτου, πρὸς ἀντικατάστασιν ἰσχυροτέρου καὶ παθητικωτέρου ἄλλου λόγου.

Épanouir, ἐν. βλαστάνω, κάμνω νὰ βλαστήσῃ. (le soleil épanouit les fleurs) — la râle φαιδρύνω, προξενῶ γέλωτα. s'—, αὐτοπ. βλαστάνω, ἀναπτύσσομαι, ἀνοίγω. (cette rose commence à s'—). son visage s'épanouit τὸ πρόσωπόν του ἱλαρύνεται, γίνεται φαιδρόν.

Épanouissement, ἀρ. βλάστασις, ἀναπτύξις. μεταφ. — de rate, — de cœur εὐθυμία, ἀγαλλίασις.

Épaphrodite, ἐπ. ἐπαφρόδιτος

Épareet, ἀρ. ἡ Épareette, Ѕ. ὀνοβρυχὶς, φυτόν.

Éparer, (s'), αὐτοπ. λακτίζω, πτερνίζω, κλωτσῶ, ἐπὶ ἵππων.

Épargnant, te, ἐπ. φειδωλὸς, οἰκονόμος.

Épargne, Ѕ. φεισῶ, φειδωλία, οἰκονομία. (faire des —s, vivre d'—s) § ταμεῖον δημόσιον. taille d'— γιουχὴ, καθ' ἣν ἀρίνει ὁ τεχνίτης ὅτι πρέπει νὰ φανῶσιν ἐπὶ τοῦ χάρτου μελανά. (les gravures en bois sont taillées ou gravées en —).

Épargner, ἐν. φείδομαι, οἰκονομῶ. (— son revenu, l'argent) μεταχειρίζομαι, φείδομαι μὲ μετριότητα. (— quelqu'un) un homme n'épargne personne κακολογεῖ, ὑβρίζει, διαφθείρει ὅλον τὸν κόσμον. ne m'épargnez pas (μὴ μὲ λυπῆται) ζήτησέ μου, ὅ,τι θέλῃς, ὅ τι δύναμαι νὰ κάμω. il n'a épargné ni peine ni soin δὲν ἐλυπήθη οὔτε κόπους, οὔτε ἔροντίδας. il n'a rien épargné pour venir à bout de cette affaire δὲν ἄφηκε τίποτε διὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. § παραβλέπω, ἀφίνω ἀνεπηρέαστον. (la grêle a épargné le cantonel peste a épargné cette province). s —, αὐτοπ. στεροῦμαι τῶν ἀναγκαίων. il ne s'épargne pas pour des amis ὀλίγον φροντίζει, ὀλίγον ταράττεται, ὀλίγον ἐννοιάζεται διὰ τοὺς φίλους του. § τεχ. οἰκονομικῶς μεταχειριζόμενος τὴν ὕλην ἐκβάλλω τι χρήσιμον πρᾶγμα. (cette table a été épargnée dans l'épaisseur du roc).

Éparpillement, ἀρ. διάχυσις, διασκορπισμός. (— de la lumière, des troupes).

Éparpiller, ἐν. διασκεδάζω, διαῤῥιπίζω, διασκορπίζω (changer souvent d'habitation c'est — savie). μεταφ. — de l'argent ἐξοδεύω πολλὰ χρήματα εἰς ματαίαν πράγματα.

Épars, se, ἐπ. διεσπαρμένος (hommes, morts, chevaux —s). § —, ὀρ. ἀστραπὴ τῶν θερμῶν κλιμάτων χωρὶς κεραυνόν.

Épart, ἀρ οἰσύα, φορμὸς, λυγαριὰ ἢ σχοῖνος, βούρλον πρὸς κατασκευὴν κιφωτίων. § —s ξύλα ὁριζόντια συνέχοντα δύω ἕτερα πλησίον τοῦ ρυμοῦ τῆς ἁμάξης.

Épervin ἢ Épervin, ἀρ ὕβος, προβολὴ ὀστώδης εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ὑψηλὸν μέρος τῆς κνήμης τοῦ ἵππου. § πρῆσμα αὐτόθι γενόμενον. — set κίνησις σπασμωδικὴ τοῦ πάσχοντος μέρους — de boeuf πρῆσμα ὀστώδες ἀνάλογον μὲ τὸ κείμενον κατὰ τὴν ἰγνύαν τοῦ ζώου τούτου.

Épaté, ée, ἐπ. (χωλὸς, ἄπους). nez — σιμὸς, κ. πλακουτζομύτης. ancre — ἄγκυρα, τῆς ὁποίας λείπει ἓν ἄγκιστρον. haubans —s πρότονοι, σχοινία τοῦ πλοίου μακρυσμένα ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ ἱστοῦ.

Épatement, ἀρ. ἡ μεταξὺ τῶν προτόνων καὶ τοῦ ἱστοῦ γωνία. § τὸ ἀπόστημα τῶν προτόνων ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ ἱστοῦ (εἰς τὰ κάτω).

Épaufrure, Ѕ. τεμάχιον ἀποκοπὲν κατὰ συμβεβηκὸς ἀπὸ τὴν γωνίαν, εἰς τὴν ἄκραν τῆς σφυροκοπουμένης πέτρας.

Épaulard, ἀρ. εἶδος δελφῖνος.

Épaule, Ѕ. ὦμος haut des —s ἀκρώμιον, ἀκρωμία. regarder quelqu'un pardessus les — βλέπω τινὰ περιφρονητικῶς. lever, hausser les —s παριστάνω ὑφώνων τοὺς ὤμους ὅτι τὸ προκείμενον πρᾶγμα μοὶ ἐμπνέει οἶκτον. porter un homme sur les — δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τοὺς λόγους τινὸς, ἀηδιάζω, ταράττομαι. prêter l' — à quelqu'un βοηθῶ τινα. donner un coup d' — à quelqu'un τὸν βοηθῶ νὰ κατορθώσῃ τι. § ὀχυρ. — d'un bastion πλευρὰ ὀχυρώματος ἢ προπυργίου angle de l' — ἡ μεταξὺ τοῦ προσώπου καὶ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ γωνία. § — de mouton ὁ μέγιστος πίλευκος τῶν τεκτόνων ἢ μαραγκῶν. § ἡ κνήμη τῶν ἐμπροσθίων μελῶν τοῦ ζώου. § —s du vaisseau τὸ ἀπὸ τοῦ ἐμβόλου μέχρι τῶν πρότονων τοῦ ἐπιδρόμου (μέσαίου) ἱστοῦ μέρος.

Épaulée, Ѕ. βία, ὠθισμὸς διὰ τοῦ ὤμου, ἀντέρεισις ὤμου. (on a roulé cet poutre par —s. μεταφ. faire une chose par —s κάμνω τι ἐκ διαλειμμάτων καὶ ἀμελῶς § τὸ ἐμπροσθινὸν τεταρτημόριον τοῦ σφαγέντος ζώου, χωριζόμενον ἀπὸ τὸν ὦμον.

Épaulement, ἀρ. πρόχωμα φυλάττον ἀπὸ τὰ σφαιροβόλα τοῦ ἐχθροῦ. § κρηπὶς, τεῖχος κρατῶν ὁδὸν, χώματα, τὰ ὁποῖα ἤθελον πέσει. § σειρὰ, γραμμὴ σκιπάζουσα ἓν μέρος τοῦ κοιλώματος, τῆς ἰγκοπῆς. (mortaise).

Épauler, ἐν. — un cheval ἐξαρθρῶ, βλάπτω τὸν ὦμον τοῦ ἵππου, τὴν ὠμοπλάτην. § σκέπω, σκεπάζω, ἀσφαλίζω ἀπὸ τὰ σφαιροβόλα. μεταφ. βοηθῶ τινα. § s'—, αὐτοπ. ἐξαρθροῦμαι τὸν ὦμον, ἐκβάλλω τὴν πλάτην μου. —é, ée, bête —ée κόρη ἐρθαρμένη, ἄνθρωπος μωρὸς. arbre — δένδρον, τοῦ ὁποίου οἱ κλάδοι κακῶς ἐκόπησαν ἢ συντρίφθησαν ἀπὸ ἄνεμον.

Épauletier, ἀρ. κακὸς ἀξιωματικὸς, (ἐπωμιδοκόμπος), καυχώμενος εἰς τὰς ἐπωμίδας του (μόνον).

Épaulette, Ѕ. ἐπωμὶς, μέρος τοῦ φορέματος σκεπάζον τὸν ὦμον, στολισμὸς τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ. (porter des —s). § ναυτ. γιὰφὴ, ἐγκοπὴ,, κοιλότης ἐσκαμμένη εἰς ξύλον διὰ νὰ συναρμοσθῇ μὲ ἄλλο.

Épaulière, Ѕ. κατωμάδιον ἢ ἐπωμάδιον, μέρος τῆς πανοπλίας σκεπάζον τοὺς ὤμους.

Épaulies, Ѕ. πλ. ἐπαύλια, ἡ ἐπαυριανὴ ἡμέρα τοῦ γάμου.

Épaure, Ѕ. ὀκὶς τοῦ (κατεστιγμένου) σανιδώματος λέμβου.

Épantier, ἐν. πλύνω τὰς μικρὰς ἀκαθαρσίας τοῦ ἐριούχου.

Épave, οὐδ. ἀδέσποτος, πρᾶγμα χαμένον, τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ὁ κύριος. (têtes —s biens —s). § οὐσ. τὰ ἀδέσποτα (ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον). § — s ἐκβράσματα, ναυάγια φερόμενα εἰς τὴν ἀκτὴν ἀπὸ τὰ κύματα. droit d' — * ἀδεσποτοκληρία, δικαίωμα ἰδιοποιήσεως τῶν ἀδεσπότων ἢ ἀποβληθέντων πραγμάτων.

Épeautre, ἀρ. ζέα, ζειὰ, κ. ἀσπροσίτι.
Épêcher, ἐν. — poêle ἰξαντλῶ τὴν ὑπολειπομένην ἀλμυρίδα, τὸ ὑπολειπόμενον ὑγρὸν εἰς τὸ ἀλοπηγεῖον, καὶ τὸ φέρω εἰς δεξαμενὸς ἡ δοχεῖα διὰ νὰ πυκνώσω (κατασκήσω ἁλυκώτερον) τὸ ἐν αὐτοῖς ἀδύνατον ὑγρόν.
Épée, Ϛ. ξίφος, σπαθίον. porter l' — φορῶ σπαθί. tirer l' — ξιφουλκῶ. se battre à l' — ξιφομαχῶ. § στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. prendre l' — γίνομαι στρατιωτικός. homme d' — στρατιωτικός. c' est un coup d' — dans l' eau ἀγών, ἐπιχείρησις χωρὶς κατόρθωμα μεταφ. ματαιοπονῶ, σκιαμαχῶ. faire ἢ se faire blanc de son — καυχῶμαι περὶ ἰδανικοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχω se justifier par l'— δικαιοῦμαι, ἀπολογοῦμαι, μονομαχῶ. passer au fil de l' — περνῶ ἐν στόματι μαχαίρας presser un homme l' épée dans les reins βιάζω τινὰ νὰ κάμῃ τι, τὸν ἐμπερδεύω, τὸν καταπαλαίω μὲ ἰσχυροὺς λόγους εἰς τὴν φιλονεικίαν. emporter une chose à la pointe de l' — κατορθόνω τι ὑπερνικήσας τὰς πολλὰς δυσκολίας. l' — use le fourreau ἡ ἐξῶτις τῶν παθῶν, ὁ θυμὸς βλάπτει τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου. mourir d'une belle — ὑποχωρῶ εἰς ἀνδρεῖόν τινα ἀντίπαλον. il n' a que la cape et l' — δὲν ἔχει παρὰ τὴν κάπαν καὶ τὸ σπαθί. ἐλέγετό ποτε περὶ ἱππότου ἐνδεοῦς. § σπάθη, ἐργαλεῖον τοῦ σχοινοπλόκου, τοῦ ἀδαμαντοτόμου, σελλοποιοῦ. § * σπαθίτης, μικρὰ φάλαινα.
Épée de mer Ϛ ἡ Espadon, ἀρ. ξιφίας, ξιφιὸς, ἰχθύς. § πρίστης, ἕτερος ἰχθὺς κητώδης. § εἶδος δελφῖνος.
Épeiche, Ϛ. ὀρυοκολάπτης (μελανόστικτος) πτηνόν.
Épeigne, ée, ἐπ. σανὶς βαρελλίου σπασμένη εἰς τὴν γλυφίδα (χαραγήν).
Épeire, Ϛ. γένος ἀραχνίδων.
Épeler, ἐν. συλλαβίζω.
Épellation, Ϛ. συλλαβισμός.
Épenthèse, Ϛ. ἐπένθεσις, παρεμβολὴ γράμματος εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως.
Épenthétique, ἐπ. ἐπενθετικός.
Épeule, ἀρ. * ἐπαιολον, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Éperdu ue, ἐπ. ἐκστατικὸς, ἐκπεπληγμένος.
Éperdument, ἐπέρ βιαίως, περιπαθῶς, ὀλεθρίως. être — amoureux χάνω τὸν νοῦν μου ἀπὸ τὸν ἔρωτα.
Éperlan, ἀρ. ψάρ, ψάρος καὶ ψάρων ἰχθὺς, ἐκ τῶν ἀτταικέων.
Éperon, ἀρ. πτερνιστήρ. donner de l' — μυωπίζω, κεντῶ. un cheval n' a ni bouche ni — ἵππος οὔτε εἰς τὸν χαλινὸν (χειλωτῆρα) οὔτε εἰς τὸν πτερνιστῆρα εὐαίσθητος. μεταφ. ἄνθρωπος ἀρειλότιμος καὶ θεῖος. il a besoin d' — μύωπος δεῖται. λέγεται περὶ ὀκνηροῦ καὶ ῥαθύμου. § πλῆκτρον, ὄνυχι τοῦ πετεινοῦ καὶ ἄλλων τινῶν ζώων. § πρῶρα τριήρους. § ἔμβολον, ἡ ἄθροισμα ζύλων ἐξεχόντων ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου διὰ νὰ σχίζωσι τὰ ὕδατα. § ὀχύρωμα παριστάμενον γωνίαν ὀξεῖαν. § προτείχισμα γωνιῶδες καὶ ὀξὺ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ τοίχου. § βοτ. ἀπόφυσίς τις εἰς τὴν βάσιν τῶν πετάλων. § γένος κογχυλίων κοχλοειδές. § δένδρα ὀριζόντια καὶ κοντά. § παραπέτασμα εἰς τὸν καυθὸν τοῦ ὁμματίου κατὰ τὸ γῆρας.
Éperonné, ée, ἐπ. πτερνιστηροφόρος.
Éperonnier, ἀρ. πτερνιστηροποιὸς (κεντροποιός). § σιννικὸς τνὸς, γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἀλεκτρυονοειδῶν.
Éperu, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊανῆς.
Épervier, ἀρ. ἔξυξ. § ὑποχή, πόκα εἶδος δικτύου τοῦ ποταμοῦ. § ἐπίδεσμος τῶν κατεαγμένων ὀστέων τῆς ῥινός. § —s, ἔντομον ἐκ τοῦ γένους τῶν σφιγγῶν.
Épervière, Ϛ ἱεράκιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶνκιχωριοειδῶν.
Épetit, ἀρ. φίλτρον, φυτὸν τῆς Γαυένης.
Éphèbe, ἀρ. ἔφηβος.
Éphectite, ἐπ. ἐφεκτικὸς, πυρρωνιστής.
Éphédra, Ϛ. ἔφεδρα, φυτόν.
Éphedrane, Ϛ. ἐφέδρανον ἢ ἔφεδρον, ὁ γλευτός.
Éphélides, Ϛ. πλ. ἐφηλίδες, περκνώματα, κ. πυκνάδες, πυκνῆλαι.
Éphémère, ἐπ. ἐφήμερος. § ἰατρ. ἐφήμερος, προτωρινός. § βοτ. ἐφήμερον, φυτὰ καὶ ἔντομα διαρκοῦντα μίαν ἡμέραν.
Éphémérides, Ϛ. πλ. ἐφημερίδες, ἀστρονομικαὶ πινακες προσδιορίζοντες τὸν τόπον τοῦ πλανήτου καθ' ἡμέραν. § ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγράμματα ἀγγελιῶν.
Éphémérine, Ϛ ἐφημερινὴ, φυτὸν τῆς Βιργινίας.
Éphésiennes, Ϛ. ἐπ πλ. lettres — s γράμματα μαγικὰ ἐπὶ τοῦ στεφάνου τῆς ζώνης καὶ τῶν ποδῶν τοῦ κατὰ τὴν Ἔφεσον ἀγάλματος τῆς Ἀρτέμιδος· ὁ ἐπιναλούμενος αὐτὰ, κατὰ τὴν κοινὴν δόξαν, ἐπετύγχανεν οὗτινος ἐπεθύμει.
Éphestrie, Ϛ. ἑφεστρὶς, ἔνδυμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. § ἑφεστρὶς, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ μάντεως Τειρεσίου, ὅτε περιέφερον τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐνδεδυμένον γυναικεῖα ῥαρίμματα, εἰς τὴν ἐπιστροφὴν δὲ ἀνδρικά. § μετασχηματισμοὶ εἴτε προσωπίδες ἀνάλογοι.
Éphètes, ἀρ. ἐφέται δικασταὶ κρίνοντες περὶ τῶν φονέων.
Éphi, ἀρ. μέδιμνος, σιτηρὸν μέτρον τῶν Ἑβραίων.
Éphialte, ἀρ. ἰατρ. ἐφιάλτης, βραγχνᾶς, βάρος, πλάκα ..ὸ στήθους καθ' ὕπνον καὶ δυσκολία φωνῆς.
Éphidrose, Ϛ. ἐφίδρωτις.
Éphipie, Ϛ. κὶς ἡ ἴψ, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν διπτέρων.
Éphippion, ἀρ. ἀνατ. ἐφίππιον, μέρος τοῦ ἰσφηνοειδοῦς ὀστοῦ.
Éphippium, ἀρ. μικρὸν ὀστρεῖδιον.
Éphod, ἀρ. ἐφοὺδ, ζώνη τῶν Ἑβραίων ἱερέων
Éphores, ἀρ. πλ. ἔφοροι, ἄρχοντες εἰς τὴν Σπάρτην.
Éphydatie, Ϛ. σπόγγοι ποτάμιοι.
Éphydryades, Ϛ. πλ. ἐφυδριάδες, νηϊάδες, νύμφαι.
Épi, ἀρ. στάχυς. § αἱ κρεμάμεναι εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἵππου τρίχες. § στάχυς, ἐπίδεσμος χειρουργικός § στάχυς, λαμπρὸς ἀστὴρ εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς παρθένου. § ποταμογείτων, φυτόν. — fleuri στάχυς, φυτόν. — de lait ὀρνιθόγαλα, φυτόν. — de blé σκληρὸν καὶ μελανὸν ζύλον τῆς Κίνας. § στολισμὸς κομβίων ἀργυρῶν ἢ χρυσῶν εἰς εὖω σειράς. § ἄθροισμα δοκίδων εἰς στέγασμα κυκλοειδὲς μὲ δέματα περὶ τὸ κατὰ μέσον ὄρθιον ξύλον λεγόμενον.— du faîte. briques en — πλινθίδες τεθειμέναι διαγωνίως εἰς τὸ πλευρόν. soudure en — συγκόλλησις χονδροειδὴς καὶ ἀνώμαλος ὡς ἄκανθα ἰχθύος. § ἁρπάγιον, ἀγγύριον, ὀξέα σιδηρα εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὰς κιγκλίδας ἐμποδίζοντα τὴν διάβασιν § τὸ ἄκρα μώλου, χώματος, σούδας.—du vent φυτὸν καλαμηρέφον μεταξὺ τῶν σπαρτῶν, ἀξιοθέατον διὰ τὰ ἄνθη του σχηματίζοντα μικρὸν λόφον καὶ κινούμενα ἀπὸ τὸν ἄνεμον. un bâtiment reste dans l' —, ναυτ. τὸ πλοῖον ἀρμενίζει κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου.
Épiaire, Ϛ. λάμιον, φυτόν.
Épial, le, ἐπ. ἠπίαλος, πυρετὸς κατ' ἀρχὰς ἐλαφρὸς, ἔπειτα δὲ αὐξάνων βαθμηδὸν, καὶ ἐπ φέρων ἄτακτον ῥῖγος (σύγκρυα).
Épian, ἀρ. τὸ. Pian.
Épiaulie, ἐπαύλια, ὑμέναιος, ἆσμα ἐπιθαλάμιον.
Épibat, ἀρ. ἐπίβατον, περιαλλόκαυλον φυτόν.
Épibatérion, ἀρ. ἐπιβατήριον, ᾠδὴ, ποίημα εὐχαριστήριον πρὸς τοὺς θεοὺς ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς τινος εἰς τὴν πατρίδα. (πιθανότερον, εὐχαὶ καὶ θυσίαι πρὸ τοῦ ἀποπλου).
Épiblème, ἀρ. ἐπίβλημα, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Épibulus, ἀρ. ἐπίβουλος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν λαβράκων.
Épicarpe, ἀρ. ἐπίκαρπον, ἐπικάρπιον, ἔντριτον τιθέμενον ἐπάνω τοῦ καρποῦ διὰ νὰ προλάβῃ τὸν πυρετόν. § βοτ. τὸ ὑμενῶδες ἢ μεμβρανῶδες ἐπικάλυμμα τοῦ καρποῦ.

Épicaume, ἀρ. ἐπίκαυμα, ἕλκος τοῦ διαφανοῦς κατατίου χιτῶνος, ἀντικρὺ τῆς γλήνης, ἐπιφέρον συχνάκις τὴν ἐκροὴν τῶν ὑγρῶν τοῦ βολβοῦ.

Épices, ἴδ. Épices.

Épicéa, ἀρ. εἶδος ἐλάτης.

Épicède ἢ Épicédion, ἀρ. ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος λόγος

Épicène, ἐπ. ἐπικοινος, λέξις ἀμφίδοξος, δηλοῦσα καὶ τὰ δύω γένη μὲ ἄρθρον ἀρσενικὸν ἢ θηλυκόν.

Épicer, ἐν. ἀρτύω με ἀρώματα.

Épicérastique, ἐπ. ἐπικεραστικὸς, φάρμακον γλυκαῖνον τὴν ὁριμύτητα τῶν ὑγρῶν. § οὐσ. ὁμ.

Épicerie, Ϛ. ἀρωματικά. § ἐμπόριον ἀρωματικόν.

Épices, Ϛ. πλ. ἀρωματικά. pain d' — ἀμάρα, εἶδος ἄρτου ἀπὸ ἀλεύρου, μέλι, ἀρώματα κτλ § το διδόμενον πρὸς τοὺς δικαστὰς δικαίωμα περί τινος ἐκδοθείσης ἀποφάσεως (εἰς τὰ παλαιὰ δικαστήρια τῆς Γαλλίας).

Épicanthides, ἀρ. ἐπικανθίδες, αἱ δύω γωνίαι, τὰ ἄκρα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Épicharis, ἀρ. ἐπίχαρις, γένος ἐντόμων.

Épichérème, ἀρ. ἐπιχείρημα.

Épichole, ἐπ. ἐπίχολος, χολερικὸς (ἄχρ.)

Épichorde, ἀρ. μεσεντέριον (ἄχρ.)

Épicier, ἀρ ère, Ϛ. ἀρωματοπώλης-ις. παντοιοπώλης, ἢ ειδοπώλης.

Épicolique, ἐπ. ἐπικωλικὸς, ἀναφερόμενος εἰς τὸν τόπον τοῦ κώλου, τοῦ παχέως ἐντέρου.

Épicondyle, ἀρ. ἐπικόνδυλος, ἀπόφυσις τῆς κυβητικῆς ἄκρας τοῦ βραχίονος, κειμένη ἐπάνω τοῦ κονδύλου.

Épicondylocubital, ἀρ. μικρὸς ἀγκωναῖος μῦς, ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν κόνδυλον τοῦ βραχίονος ὡς τὸ ἀνώτερον ἄκρον τοῦ κυβητοῦ.

Épicondyloradial, ἀρ. μικρὸς ὑπτιαστὴς, μῦς ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν κόνδυλον ὡς τὸ τρίτον ἀνώτερον μέρος τῆς κερκίδος.

Épicondylo-sus-métacarpien, ἀρ. βραχὺς κερκιδικὸς μῦς, ἐκτείνων τὴν χεῖρα καὶ προσφυόμενος εἰς ἐξωτερικὴν γωνίαν τοῦ βραχίονος ὡς τὸ τρίτον ὀστοῦν τοῦ μετακαρπίου.

Épicondylo-sus-phalangettien commun, ἀρ. μῦς ἐκτείνων τοὺς δακτύλους, προσφυόμενος δὲ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόνδυλον τοῦ βραχίονος καὶ τὰς δευτέρας καὶ τρίτας φάλαγκας τῶν δακτύλων ἐκτὸς τοῦ ἀντίχειρος.

Épicontylo-sus phalangettien du petit doigt, ἀρ. ἴδιος μῦς ἐκτείνων τὸν ὠτίτην εἴτε τὸν μικρὸν δάκτυλον καὶ προσφυόμενος εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόνδυλον τοῦ βραχίονος καὶ τὴν τελευταίαν φάλαγκα τοῦ μικροῦ δακτύλου.

Épicrâne, ἀρ. ἐπίκρανον ἢ ἐπικρανὶς, το περιτύλιγμα, ἐξωτερικὸς ὑμὴν, τοῦ κρανίου.

Épicrase, ἀρ. ἐπίκρασις, τρόπος θεραπείας προχωροῦντης βαθμηδὸν μὲ ἀντιφλογιστικὰ ἢ μαλακτικὰ ἰατρικά.

Épicrise, Ϛ. ἐπίκρισις, διάγνωσις καὶ πρόγνωσις τῆς νόσου.

Épicurien, ἀρ. ἐπικούρειος § μεταφ. ψυχήδονος. § ἐπ (le système —)

Épicurisme, ἀρ. δόξα, σύστημα τοῦ Ἐπικούρου.

Épicycle, ἀρ. ἐπίκυκλον, μικρὸς κύκλος (ἐπίνοιά τινων ἀστρονόμων παλαιῶν) ἔχων κέντρον εἰς ἓν σημεῖον τῆς περιφερείας μεγαλητέρου ἄλλου κύκλου.

Épicycloïde, ἐπ. γεωμ ἐπικυκλοειδὴς

Épicyème, ἀρ. ἐπικύημα, σύλληψις νέου ἐμβρύου, τὸ ὁποῖον συντρέφεται καὶ συναυξάνει μὲ ἄλλο ἀρχαιότερον.

Épidémie, Ϛ. ἐπιδημία, νόσος προσβάλλουσα συγχρόνως πολλοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐλθοῦσα ἔξωθεν. § —s ἐπιδήμια, ἑορτὴ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τινος φίλου

Épidémique, ἐπ. ἐπιδημικός.

Épidémium, ἀρ. * ἐπιδήμιον, φυτὸν τῶν ὀρέων τῆς Ἰταλίας.

Épidendrom, ἀρ. ἐπίδενδρον, γένος φυτοῦ, περιέχον τὴν βανιλίαν.

Épiderme, ἀρ ἐπιδερμὶς, ἐπιζώων καὶ φυτῶν (enlever, écorcher l' —)

Épidèse, Ϛ. ἐπίδεσις, ἐπίσχεσις τοῦ ῥέοντος αἵματος μὲ τὸ δέσιμον τῆς πληγῆς.

Épidesme, ἀρ χειρ. ἐπίδεσμος, δέσιμον τῆς πληγῆς ἢ τοῦ κατεαγμένου ὀστοῦ.

Épididyme, ἀρ. ἐπιδιδυμὶς, μέρος τοῦ ὄρχεως, μικρὸν σῶμα κειμενον εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτοῦ ἄκραν.

Épidorchis, ἀρ. ἔπορχις, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.

Épidote, ἀρ. ἐπίδοτον, οὐσία μεταλλικὴ κρυσταλλιζουσα, λεγομένη δὲ ἄλλως καὶ πιστακίτης, πρεχνίτης, σιδηροτίτανος, θελψινίτης κτλ.

Épie, Ϛ. κατάσκοπος (ἄχρ.)

Épié, ée, ἐπ. chien — κύων φέρων τρίχας μακροτέρας τῶν ἄλλων καὶ συνεστραμμένας κατὰ μέτωπον.

Épier, σύδ. σταχυοῦμαι, ἐπὶ σπαρτῶν, τῶν ὁποίων σχηματίζεται ἤδη ὁ στάχυς. § ἐν. κατασκοπεύω, παρατηρῶ περιεργως τί γίνεται, τί κάμνει ὁ ἄλλος. — le temps, l' occasion de ζητῶ περιμένω, ὁράττομαι τὴν εὐκαιρίαν πρὸς ἐπιχείρησιν τινὸς πράγματος, καιροφυλακτῶ

Épierrer, ἐν. λιθολογῶ, συνάγω τὰς πέτρας ἀγροῦ, κήπου κτλ.

Épiette, Ϛ. στοιβὴ, σιτοειδὲς εἴτε καλαμηφόρον φυτόν.

Épieu, ἀρ. σκόλοψ, ἔμβολον, προβόλιον, παλούκιον ἔχον αιδηρᾶ καὶ ὀξείαν τὴν ἄκραν, χρήσιμον ὡς ὅπλον εἰς τοὺς κυνηγοὺς τῶν κάπρων.

Épieur, ἀρ. κατασκοπικὸς, συνειθίζων νὰ κατασκοπεύῃ

Épigamie, Ϛ. ἐπιγαμία, συμπεθεριά.

Épigastre, ἀρ. ἐπιγάστριον.

Épigastrique, ἐπ ἐπιγαστρικός.

Épigastrocèle, Ϛ. ἐπιγαστροκήλη, (σπάτιμον κατέβασμα εἰς τὸ ἐπιγάστριον)

Épigée, Ϛ. ἐπίγειον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοστοειδῶν.

Épigenème, ἀρ. ἐπιγέννημα, σύμπτωμα νέον προϋπηρχούσης ἤδη νόσου προστιθέμενον εἰς τὰ ἄλλα.

Épigénèse, Ϛ. ἐπιγένεσις, ἐπιγονὴ, δόξα, καθ' ἣν τὰ ὀργανικὰ σώματα γίνονται καὶ αὐξάνουσι διὰ τῆς συναρμογῆς τῶν μορίων. § σύμπτωμα ἀκολουθοῦν, διαδεχόμενον ἄλλο.

Épigeonner, ἐν. μεταχειρίζομαι πυκνοτέραν τὴν γύρον (ἐπὶ κτιστῶν)

Épigie, Ϛ. ἐπίγειον, χαμαιπετὲς φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυρακειδῶν.

Épiginomènes, ἀρ. πλ. ἐπιγινόμενα, συμπτώματα νόσου περισταστικὰ προερχόμενα ὀηλ. ἀπὸ ἀταξίαν τινὰ περὶ τὴν δίαιταν.

Épiglotte, Ϛ. ἐπιγλωττὶς, χονδρώδες ἐπιστόμιον τοῦ πόρου τῆς τραχείας ἀρτηρίας (τοῦ λάρυγγος)

Épiglottique, ἐπ ἐπιγλωττικὸς

Épiglottis, ἀρ. ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἀστραγάλου φυτόν.

Épigloute,, Ϛ. ἐπιγλουτὶς, τὸ ἀνώτερον μέρος τῶν γλουτῶν.

Épigonate, Ϛ. ἐπιγονατὶς εἴτε μᾶλλη, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ γόνατος μικρὸν ὀστοῦν.

Épigone, ἀρ. ἐπίγονον, ἔμπλαστρόν τι πράσινον παρωνομασμένον οὕτως ἀπὸ τὸν ἐφευρέτην. § —s ἐπίγονοι διάδοχοι.

Épigonion, ἀρ. ἐπιγόνειον, μουσικὸν ὄργανον φέρον τεσσαράκοντα χορδάς.

Épigrammatique, ἐπ. ἐπιγραμματικός.

Épigrammatiser, σύδ. ἐπιγραμματοποιῶ, σκώπτω.

Épigramme, ἀρ. ἐπίγραμμα. § σκῶμμα, δηκτικὸς λόγος.

Épigraphe, Ϛ. ἐπιγραφή.

Épigyne, ἐπ. ἐπίθηλυς, προσκολλημένος, ἐπιφυόμενος εἰς τὴν ὠοθήκην ἢ εἰς τὸ θηλεμόριον (pistil) τὸ ὕπερον. (étamine, pétale —s)

Épigynie, Ϛ. ἐπίφυσις τοῦ * ἀρρενομορίου (étamine) τῶν στημόνων εἰς τὸ θηλεμόριον (τὸν ὕπερον).

Épilance, Ϛ. ἐπιληψία τῶν πτηνῶν

Épilatoire, ἐπ. ψιλωτικὸς, μαλακτικὸς (pâte, onguent—).

Épilepsie, ϑ. ἐπιληψία, νόσος (attaque d'—)
Épileptique, ἐπ. ἐπιληπτικός. (symptôme —, convulsions—s). § ὑποκείμενος εἰς ἐπιληψίαν.
Épiler, τὸ Dépiler.
Épilet, ἡ Épillet, *ἐπιστάχιον, ἡ ςαχίσκο, μικρός ςαχυς ἐπικείμενος εἰς τον μεγαλόστις συγκειται ἀπὸ τοιουτους.
Épilobe, ἀρ. ἐπιλοβον φυτόν.
Épilobiennes, ἀρ. πλ. ἐπιλοβοειδῆ.
Épilogage, ἀρ. ἐπιλογισμός.
Épilogue, ἀρ. ἐπίλογος.
Épiloguer, οὐδ. ἐπιλογίζομαι. § ἐπαρι·ω. il épilogue sur tout ὁἱ ὅλα εὑρίσκει να εἰπῇ, ὅλα τα κατηγορεῖ.
Épilogueur, *ἀρ. ἐπιλογιστής. § ἐπικριτής (c'est un grand—).
Épimane, ἀρ. ἐπιμανής, μανιακός.
Épimaque, ἀρ. *ἐπιμαχον, εὐμορφον πτηνον τῆς Ἰνδίας.
Épimède, ϑ. * ἐπιμηδὲς, φυτον τῶν Ἄλπεων, ἐκ του συστήματος τῶν ὀξυακανθοειδῶν.
Épimelètes, ἀρ. πλ. ἐπιμεληται (ἱερεῖς τῆς Δήμητρος).
Épiménies, ϑ. πλ. ἐπιμήνια, ϑυσία προς τον Δία κατὰ πᾶσαν νουμηνίαν. § ἐπιμήνια, σιτια ἑνὸς μηνὸς διδόμενα εἰς τους ὑπηρέτας.
Épimeredi, ἀρ. σταχυς ἰνδικος, φυτον τῆς Ἰνδίας.
Épinard, ἀρ. ὀνοβολιτον, κ. σπανακιον, φυτόν.
Épinay, ἀρ. τόπος κατάφυτος ἀπὸ ἀκανϑώδεις ϑάμνους.
Épinceler, ἡ Épinter, ἐν. λιστρῶ, ψιλῶ, μαϑῶ, καϑαριζω το ρουχον, ἀφαιρῶ τα περιττα ἀπο τὴν ἐπιφάνειαν.
Épinceleuse, ϑ. * λιστρώτις, ἡ ψιλωτρια, ἐργατις καϑαριζουσα τὴν ἐπιφάνειαν του ρούχου.
Épincette, λιστρον, ἡ ψιλωτήριον (ψιλωτρον), λαβὶς (τσιμπίδα) μὲ τὴν ὁποιαν καϑαρίζουσι τὴν ἐπιφάνειαν του ρούχου.
Épinçoir, ἀρ. σφυρα δίχαλος του λιθοστρώτου.
Épine, ϑ. ἀκανϑα, κέντρον, ἀκίς, κ. ψυχίδα. μεταφ. —s συσχέρειαι, δυσκολιαι, ἐμπόδια. vous m'avez tiré une — du pied μὲ ἐκόκλες ἀπο μεγάλην δυσκολίαν, ἀμηχανίαν. c'est un fagot d'—s εἶναι δύσκολος, παράξενος, μεμψίμοιρος, φωνακλᾶς ἔtre sur les—s κάϑημαι εἰς τα ψυχάϑια, εὑρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν. —du dos ῥάχις, σπονδυλος τῆς ῥάχεως. § —s ὀπισθία καὶ ἐμπροσθια ὀρυος (χείλος) τῆς λεκάνης (ὀστοῦ) σίφων των σαπωνοποιῶν. § ἀνωμαλίαι εἰς τὴν ἐπιφανειαν του χαλκου, ἀφ' οὗ χωρισθῇ ἀπο του ἀργυρου § ἄκανϑα, φυτον. —de bœuf ἄρκειον (ξάνθιον;) — de bouc τραγάκανϑα. —à cèriso ζιζυφος. — de Christ λευκάκανϑα, παλιουρος, ὀξυμυρσίνη, ῥάμνος. — de scorpion ἡρύγγιον περουβιανόν. — d'été πρώιμον ἄπιον, ἀπίδιον. — d'hiver ὄψιμον χονδρον ἄπιον. — double εἶδος φραγκεστραφῆς, ἐχουσης διπλᾶς ἀκάνϑας. — fleurie κοκκυμηλέα, ἀγριοβάβυλος —jaune σκόλυμος Ἱσπανίας. — luisante εἶδος λωτοῦ — noire εἶδος ῥάμνου. — pointe ῥάμνος ἔμπετρος — rose εἶδος ἀπίου ὀγκώδους πρωιμοκάρπου, πρασινοκοκκίνου. — sosticiale εἶδος κενταυρίου ἀνϑοῦντος περὶ τὸ ἡλιοστάσιον. — toujours verte ἀειβαλλὴς ὀξυμυρσίνη.
Épine-ardente, ϑ. μεσπιλοειδὴς ϑάμνος.
Épine blanche, ϑ. λευκάκανϑα. § εἶδος ἠρυγγίου.
Épinephèle, ϑ. *ἐπινέφελον, γένος ἰχϑύων.
Épinette, ϑ εἶδος μικροῦ κλαβιεσινίου. § κλωβίον, ὅπου παχύνονται τὰ πουλιά § διάφορα εἴδη ἐλάτης.
Épineux, euse, ἐπ. ἀκανϑώδης. μεταφ. πλήρης δυσκολιῶν. § δύσκολος, ἐπιφέρων κατὰ παντα δυσκολίας. § χονδρώδης ἰχϑύς.
Épine-vinette, ϑ. ὀξυάκανϑα, ϑάμνος, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ λειμώνιον.
Épingare, ἀρ. εἶδος σφαιροβόλου ἔχοντος ὡς μιᾶς λίτρας σφαῖραν.
Épingle, ϑ. καρφὶς, κ. καρφίτσα.—de diamans περονη ἀδαμαντοκόλλητος. tirer son—du jeu παραιτοῦμαι(τραβιοῦμαι) ἀπο ἐμπεριστατωμένην καὶ ἐπικίνδυνόν τινα ὑπόϑεσιν. cela ne vaut pas une—δὲν ἀξίζει (μίαν καρφίτσα) λεπτὸν personne tirée à quatre—s ἄνϑρωπος στολισμένος μὲ περιέργειαν κ. τσιτωμένος. § —s δῶρον του ἀγοράζοντός τι κτῆμα πρὸς τὴν γυναῖκα ἢ τὰς ϑυγατέρας τοῦ πωλητοῦ χάριν ὑποχρεώσεως. § —s ἐργαλεῖον ὅπου ἀκαρτῶσι, κρεμῶσι τὸ χαρτίον τῶν χαρτοπαιγνίων οἱ κατασκευάζοντες αὐτά § —s φλέβες πάγου σχηματιζόμεναι εἰς γαλακτόπηκτα ἢ σακχαρόπηκτα καρυκεύματα.
Épingler, ἐν. βάλλω την καρφίδα εἰς τὴν τρύπαν τοῦ χαρτοπαιγνίου
Épinglette, ϑ. σιδηρᾶ βελόνη, μὲ τὴν ὁποίαν τρυπῶσι τὸ ἐμπύρευμα τῶν σφαιροβόλων, (la lumière du fusil) § ἄλλη, μὲ τὴν ὁποίαν καϑαρίζουσι τὰ ρούχα. § ἄλλη μὲ τὴν ὁποίαν ἐμβάλλουσι τὴν πυρόκονιν εἰς τὴν τρύπαν τοῦ τηλεβόλου.
Épinglier, ἀρ. καρφιδοποιὸς, καρφιοπώλης.
Épinicies, ϑ. πλ. ἐπινίκεια.
Épinicion, ἀρ. ἐπινείκειος ὕμνος.
Épinière, ἐπ. ϑ. ῥαχιτικὴ νωτιαῖα. moelle— νωτιαῖος μυελός.
Épinière, ϑ. λευκάκανϑα.
Épiniers, ἀρ. πλ. ὄαση ἢ ἀκανϑώδεις τόποι, ὅπου κρύπτονται τὰ ἀγρίμια.
Épinoche, ἀρ. καϑὶς ἀρίστης ποιότητος. § ἰχϑὺς λεγόμενος καὶ Épinocle (οὐρανοσκόπος;)
Épinocher, οὐδ. τρώγω ἀργῶς καὶ χωρὶς πεῖναν.
Épinyctides, ϑ. πλ. φλύκταιναι ὀδυνηραὶ γεννώμεναι τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ δέρματος.
Épiodie, ϑ. ἐπωδή.
Épiodon, ἀρ. * ἐκόδους γένος κητῶν ἀναλόγων μὲ τοὺς ϑελάσσας.
Épipactis, ἀρ. * ἐπιπαχτὶς, γένος φυτῶν ὀρχεοειδῶν.
Épiparoxysme, ἀρ. ἰατρ. ἐπιπαροξυσμὸς, παροξυσμὸς ἐρχόμενος συχνότερα παρὰ τὸ εὐσταϑές.
Épipétale, ἐπ. βοτ. ἐπιπέταλος (στήμων προσκολλημένος εἰς τὰ πέταλα).
Épiphanie, ϑ. τὰ ἐπιφάνεια, (ἑορτὴ χριστιανική, ἄλλως λεγομένη les rois.)
Épiphènomène, ἀρ. ἐπιφαινόμενα, συμπτώματα ἀσθενείας ἀναφαινόμενα μετὰ τὴν ἀσθένειαν
Épiphlose, ϑ. φλοιὸς τῶν δένδρων.
Épiphonème, ἀρ ἐπιφώνημα.
Épiphore, ϑ. ἐπιφορὰ (δακρύων ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς), πάϑος τι τῶν ὀφθαλμῶν.
Épiphragme, ἀρ. ἐπίφραγμα, χιτὼν λεπτότατος προσκολλημένος εἰς τὰ περιστόμια τινῶν βρύων.
Épiphyllanthus, ἀρ. ἐπιφύλλανϑος, εἶδος ξυλοφύλλων.
Épiphylle, ϑ. ἐπίφυλλον, γένος φυτῶν, ἄλλως λεγόμενον Varec rouge.
Épiphyse, ϑ. ἐπίφυσις, χονδρώδης τις ἐξοχὴ τοῦ ὀστέου.
Épiphytes, ϑ. πλ. ἐπίφυτα, τάξις φυτῶν κρυπτογάμων.
Épiplérose, ϑ. ἐπιπλήρωσις, πλήϑωρα τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος.
Épiploentérocèle, ϑ. ἐπιπλοεντεροκήλη.
Épiploïque, ἐπ. ἐπιπλοϊκὸς, ὁ ἀνήκεις τὸ ἐπίπλοον.
Épiploïte, ϑ. ἐπιπλοΐτης, φλόγωσις τοῦ ἐπιπλόου.
Épiplomérocèle, ϑ. ἐπιπλομηροκήλη.
Épiplomphale, ϑ. ἐπιπλόμφαλον.
Épiplomphrasis, ϑ. ἐπιπλέμφραξις.
Épiploon, ἀρ. ἐπίπλοον.
Épiplosarcomphale, ἀρ. ἐπιπλοσαρκόμφαλον.
Épiploschéocèle, ϑ. ἐπιπλοσχεοκήλη
Épipoge, ἀρ.*ἐπιπώγων, φυτον τῆς Σιβηρίας.
Épipone, ϑ. ἐπίπονον, γένος ἐντόμων.
Épique, ἐπ. ἐπικός.
Épiscaphies, ϑ. πλ. ἐπισκάφια, ἑορτὴ τῶν Ῥοδίων.
Épiscènes, ϑ. πλ. ἐπισκήνια, ἑορτὴ τῶν Λακεδαιμονίων.
Épischèse, ϑ. ἐπίσχεσις (τῆς ἀφόδου.)
Épiscopal, le, ἐπ. ἐπισκοπικός. ατ-

nomens — aux τὰ ἀρχιερατικὰ (ἄμφια). fonctions —les ἀρχιερωσύνη. § —los ἐπιγλωττίδες (valvules) περὶ τὰ ἄκρα τῆς καρδίας, ὁμοιάζουσαι μὲ μίτραν ἐπισκόπου.

Épiscopat, ἀρ. ἐπισκοπή.

Episcopaux, ἀρ. πλ. ἐπισκοπικοί, (ἀντίκεινται εἰς τοὺς πρεσβυτεριανούς.)

Episcopisant, ἀρ. * ἐπισκοπιῶν, ὁ ἀποβλέπων εἰς ἐπισκοπήν τινα.

Épiscopiser, οὐδ. φέρομαι, πολιτεύομαι ἐπισκοπικῶς.

Épisémasie, Θ. ἐπισημασία, ἡ πρώτη ἐμβολὴ τῆς νόσου.

Épisine, ἀρ. * ἐπισίνιον, γένος ἐντόμων.

Épisode, ἀρ. ἐπεισόδιον.

Épisodier, οὐδ. ἄχρ. ἐπεισοδιάζω.

Épisodique, ἐπ. ἐπεισόδιος.

Épispastique. ἐπ. ἐπισπαστικός.

Épispastiques, ἀρ. πλ. ἐπισπαστικὰ, σύστημα ἐντόμων.

Épisperme, ἀρ. ἐπίσπειριον, κάλυμμα τοῦ σπόρου.

Épisphérie, Θ. ἐπισφαίριον, περιελιγμὸς καὶ καμπὴ τῆς ἐξωτερικῆς οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου.

Épisser, ἐν. συστρέφω (δύο σχοινία, ἑνόνων τὰς δύο ἄκρας.)

Épissoir, ἀρ. * συστρεπτήρ, ἐργαλεῖον σιδηροῦν ἢ ξύλινον διὰ νὰ ἀφαιρῶνται οἱ περιττοὶ μίτοι τῶν σχοινίων, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ συστραφῶσι.

Épissière, Θ. μυιοσόβη (διὰ νὰ προφυλαχθῶσι τὰ ἄλογα ἀπὸ τὰς μυίας.)

Épissure, Θ. συστροφὴ (τῶν ἄκρων δύο σχοινίων.)

Épistaphylin, ἐπ. ἐπισταφυλίτης (ἐπὶ διαφόρων μυῶν τῆς ἐπιγλωττίδος).

Épistase, Θ. ἐπίστασις, τὸ ἐπὶ τοῦ οὔρους ἐπικλίνον ὑγρόν.

Épistate, ἀρ. ἐπιστάτης, ὄνομα ἄρχοντος εἰς Ἀθήνας.

Épistaxis, ἀρ. ἐπίσταξις, αἱμορραγία τῆς ῥινός.

Épistémonarque, ἀρ. ἐπιστημονάρχης, ἀξίωμα ἐκκλησιαστικόν.

Épister, ἐν. φυρῶ, κ. ζυμόνω ὕλην τινὰ ἥτις ἔγινε κόνις εἰς ἓν ἰγδίον.

Épistographe, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ὀπισθόγραφον.

Épistolaire, ἐπ. ἐπιστολικός. §—s ἀρ. πλ. ἐπιστολογράφος.

Épistollette, Θ. ἐπιστόλιον, κ. γραμματάκι.

Épistolier, ἀρ. δημόσιος γραμματεύς. ἀρχ. ἄχρ.

Épistolographe, ἀρ. ἐπιστολογράφος.

Épistomium, ἀρ. ἐπιστόμιον, δι' οὗ ἀνοίγεται ἢ κλείεται τὸ στόμιον ἑνὸς ἀγγείου.

Épistrophe, Θ. ἐπιστροφή, γραμ. ταὐτὸν τῷ ἐπανάληψις. § ἐπιστροφεύς, ὁ δεύτερος σπόνδυλος τοῦ τραχήλου. § ὑποτροπή. κ. ξανακύλισμα.

Épistrophée, Θ. ταὐτὸν τῷ Épistrophe (6'. σημ.)

Épistyle, Θ. ἐπιστύλιον.

Épisynangine, Θ. ἐπισυνάγχη, εἶδος πάθους τοῦ λάρυγγος.

Épisynthétique, ἐπ. ἐπισυνθετικὸς, αἵρεσις ἰατρικὴ συνάπτουσα τὸ σύστημα τῶν μεθοδικῶν καὶ ἐμπειρικῶν.

Épit, ἀρ. λαβὴ (πτυαρίου σιδηροῦ).

Épitaphe, Θ. ἐπιτάφιον.

Épitase, Θ. ἐπίτασις, (μέρος ποιήματος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.) § ἡ ἀρχὴ τοῦ παροξυσμοῦ, τοῦ πυρετοῦ,

Épite, Θ. σφηνάριον.

Épithalame, ἀρ. ἐπιθαλάμιος.

Épithème, ἀρ. ἐπίθεμα, τοπικὰ ἰατρικὰ εἰς μέρος τι τοῦ σώματος.

Épithète, Θ. ἐπίθετον.

Épithym, ἡ

Épithymon, ἀρ ἐπίθυμον, εἶδος φυτοῦ.

Épitié, ἀρ. χώρισμα (ἐκ σανίδων γινόμενον εἰς ἓν μέρος τοῦ πλοίου).

Épitoge, Θ. ἐπιτήβεννος, παρὰ τοῖς ῥωμ. ἐπενδύτης ἐπὶ τῆς τηβέννου.)

Épitoir, ἀρ. σφηνέμβολον, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου εἰσέρχεται τὸ σφηνάριον εἰς ξυλίνην τινὰ ὀπήν.

Épitome, ἀρ. ἐπιτομή.

Épitomer, ἐν. ἀρχ. ἐπιτέμνω, συντέμνω.

Épitrage, ἀρ. ἐπίτραγος, γένος ἐντόμων.

Épitre, Θ. ἐπιστολή, (κυρίως τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.) les —s de Cicéron ἐπιστολαὶ τοῦ Κικέρωνος. § γράμματα διὰ στίχων. § ἀφιερωτικὴ ἐπιστολή § ἀπόστολος, τὸ μέρος τῆς λειτουργίας ὅπου ἀναγινώσκεται ἐπιστολή ἑνὸς τῶν ἀποστόλων.

Épitrite, ἀρ. ἐπίτριτος, ποὺς μετρικός.

Épitrochasme, ἀρ. ἐπιτροχασμὸς, σχῆμα ῥητορικῆς.

Épitrochlée ἢ Épitroklée, Θ. ἐπιτροχιλία, ἀπόφυσις τοῦ κυβιτικοῦ (cubital) ἄκρου τοῦ ὠμοπλάτου.

Épitrochlo-métacarpien, ἀρ. ἐπιτροχιλιοκάρπιος μῦς.

Épitrochlo-palmaire, ἀρ. ἐπιτροχιλιο-παλαμικὸς (μῦς).

Épitrochlo-phalanginien commun, ἀρ. κοινὸς ἐπιτροχίλιος φαλαγγίτης μῦς.

Épitrochlo-radial, ἀρ. ἐπιτροχιλιοκερκιδικὸς (μῦς).

Épitrope, ἀρ. ὁμολογία, σχῆμα ῥητορικῆς δι' οὗ ὁμολογεῖ τις ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ.

Épitrope, ἀρ. ἐπίτροπος.

Épityrum, ἀρ. ἐπίτυρον, κ. λαδοελιαῖς.

Épizoaires, ἀρ. πλ. ἐπιζωάρια, διαίρεσις ζώων ἀσπονδύλων.

Épizootie, Θ. ἐπιζωοτία, κ. ψόφος, νόσος θανατηφόρος τῶν ζώων.

Épizootique, ἐπ. ἐπιζωοτικός.

Éplaigner, ἐν. γνάπτω (τὴν τζώχαν) διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ τρίχα τῆς.

Éplaigneur, ἀρ. γναφεύς.

Éploré, ée, ἐπ Θρηνῶν, δακρυρροῶν.

Épluchage, ἀρ. ἀπόσμηξις, κ. πάστρευμα διὰ τῶν χειρῶν.

Épluchement, ἀρ. ἀποκάθαρσις, ταὐτὸν τῷ Épluchage.

Éplucher, ἐν. ἀποσμήχω, ἀποκαθαίρω, κ. παστρεύω. un oiseau s'—e τὸ πουλίον γλύφεται les gueux s'—ent au soleil οἱ ζητιάνοι ξεψειριάζονται εἰς τὸν ἥλιον. μεταφ. — un ouvrage, la généalogie, la vie, les actions de quelqu'un ἀνιχνεύω, ἀναζητῶ, κ. ξεσκαλίζω τὴν γενεαλογίαν, τὸν βίον, τὰς πράξεις τινός. — un drap κροκυδίζω, συλλέγω τὰ ἄχυρα, τὰς κροκίδας τῶν ὑφασμάτων.

Épluchеur, ἀρ. euse, Θ. καθαριστής. c'est un grand — de mots λεπτολόγος, λεξίθηρ, ἀκριβολόγος περὶ τὰς λέξεις.

Épluchoir, ἀρ. γνάφος, σμηκτρίς, ἐργαλεῖον δι' οὗ καθαριζονται τὰ ὑφάσματα.

Épluchure, Θ. ἀπόσμιγμα, ἀκαθαρσία διαφόρων πραγμάτων, οἷον χόρτων, ὑφασμάτων, κτλ.

Épochnion, ἀρ. * ἐπόχνιον, γένος φυτῶν εὐρωτιωδῶν.

Épode, Θ. ἐπῳδός.

Époinconner, ἐν. ἀρχ. κεντῶ, μικπίζω.

Époindre, ἐν. ἀρχ. κεντῶ, ἀναῤῥίπτω.

Épointé, ée, ἐπ. cheval —é ἵππος τοῦ ὁποίου ἡ ὀσφὺς ἐξεστοπίσθη. un chien de chasse est —é κύων τοῦ ὁποίου τὰ ὀστᾶ συνεθλάσθησαν.

Épointer, ἐν. ἀμβλύνω. — un couteau ἀμβλύνω τὴν μάχαιραν. § ξύω διὰ μαχαιρίου τὰ ἄκρα τῶν σπαρτίων, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ῥαμμένα τὰ βιβλία.

Épointure, Θ. ἀσθένεια τῶν κυνῶν, τῶν ὁποίων εἶναι βεβλαμμένη ἡ ὀσφύς.

Épois, ἀρ. πλ. κέρατα ἐλάφεια, κ. ἐλαφοκέρατα.

Épollicati, ἀρ. πλ. σύστημα πτερύγων ὁμοίων μὲ τοὺς ὄρτυγας, καὶ τὰς περδίκας.

Épome, ἡ Epomide, Θ. ἐπωμίς, μέρος σώματος κειμενον μεταξὺ τοῦ ἄρθρου τοῦ ὠμοπλάτου, καὶ τοῦ τραχήλου.

Épomphalo, ἀρ. ἐπόμφαλον, ἔμπλαστρον ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ.

Éponge, Θ. σπόγγος, κ. σφογγάρι. passer l' — sur quelque chose ἐξαλείφω τὴν μνήμην πράγματος τινος. il faut presser l' — πρέπει νὰ τοὺς στραγγίσωμεν, παροιμιωδῶς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων εἰτινες ἔλαβον χρήματα ἀπὸ μίαν διαχείρισιν καὶ ἀναγκάζονται ἔπειτα εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν. § ἐπαρσάρκωσις τοῦ κυνοσβάτου. § ἡ πατσούνα τινῶν ζώων.

Éponger, ἐν. ἀποσπογγίζω. § ἀλείφω μὲ αὐγὸν (ζυμαρικόν τι).
Éponide, ἀρ. ἐπωνίς, γένος ὀστράκων.
Épontilles, Ϡ. πλ. παραπλεύρια, (ξύλα) τιθέμενα καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ πλοίου διὰ νὰ περασθῶσι τὰ σχοινία.
Épontiller, ἐν. τίθημι παραπλεύρια ξύλα.
Éponyme, ἀρ. ἐπώνυμος (ἄρχων).
Épopée, Ϡ. ἐποποιΐα.
Épopsides, ἀρ πλ. * ἐποψίδες, σύστημα πτηνῶν ὁσωδῶν.
Époptе, ἀρ. ἐπόπτης, ὁ προπαρασκευαζόμενος εἰς τὴν μύησιν τῶν μυστηρίων.
Époque, Ϡ. ἐποχή.
Épostracisme, ἀρ. ἐποστρακισμός, παιδιὰ τῶν ἀρχαίων.
Épotides, Ϡ. πλ. ἐπωτίδες, ὁκοὶ περὶ τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τοῦ χαλκεμβόλου
Époudrer, ἐν. ἐκκονίζω, κ. ξεσκονίζω.
Époufter (s'), αὐτοπ. ἀρχ. ἄχρ. ὀραπετεύω, φεύγω κρυφίως.
Épouiller, ἐν. φθειροκτονῶ, κ. ξεψειριάζω.
Époulardage, ἀρ. χωρισμὸς τῶν ψύλλων (τοῦ ταβάκου).
Époulle, Ϡ. φάδι τειλιγμένον εἰς μικρόν τινα σωληνίσκον.
Époulleur, ἀρ. * καλαμοπλήθης, τεχνίτης ὅστις γεμίζει τοὺς καλαμίσκους.
Époullio, ἡ
Épolet, ἀρ. καλαμίσκος περὶ τὸν ὁποῖον στρέφεται τὸ χρήσιμον διὰ τὸ φάδι νῆμα.
Époumoner, ἐν. κουράζω τοὺς πνεύμονας. je me suis —é πνευστιῶ.
Épousailles, Ϡ πλ. οἱ ἁρραβῶνες.
Épouse, Ϡ. σύζυγος (ἡ).
Épousée, Ϡ. ἡ νεόνυμφος. παροιμ. elle est parée comme une — de village εἶναι στολισμένη σὰν χωριατικη νύμφη.
Épouser, ἐν. νυμφεύομαι· μεταφ. — un parti, une opinion ἐναγκαλίζομαι κόμμα, δόξαν. je ne veux point — vos querelles δὲν θέλω νὰ οἰκειοποιηθῶ τὰς ἔριδάς σας.
Épouseur, ἀρ. νυμφίος, κ. γαμβρός, ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰς γυναῖκας ἐπὶ σκοπῷ συζυγίας.
Épousseter, ἐν. ἐκκονίζω, τινάζω (διὰ νὰ πέσῃ ἡ κόνις). § ἀποψῶ, καθαρίζω τὸν ἵππον διὰ τῆς ξύστρας. § χυδ. — quelqu'un τὸν ξυλοφορτώνω.
Époussettoir, ἀρ.* ἐκκόνιστρον, ἄθροισμα τριχῶν ἁπαλῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐκκονίζονται οἱ ἀδάμαντες.
Époussette, Ϡ.* ἐκκονίστρα, κ. βούρτζα διὰ νὰ τινάζωνται τὰ ροῦχα.
Épouti, ἀρ. ῥύπος (ἐπὶ τῶν ἐριουργῶν ὑφασμάτων).
Époutier, ἐν. ῥύπτω, ἐκρύπτω, ἐξαλείφω τοὺς ῥύπους ἀπὸ τὰ ἐριουργῆ ἱμάτια.
Époutieuse, Ϡ. ῥύπτειρα, τεχνῖτις ἐξαλείφουσα τοὺς ῥύπους ἀπὸ τὰς τζώχας.
Épouvantable, ἐπ. φρικαλέος, φρικτός, φοβερός. menaces —es ἀπειλαὶ, καὶ καθ' ὑπερβολήν. laideur —, faim— ἀσχημία, πεῖνα φοβερά.
Épouvantablement, ἐπίρ. δεινῶς, κ. τρομερά. cet homme est — laid εἶναι τρομερὰ ἄσχημος.
Épouvantail, ἀρ. φόβητρον, μορμολύκειον, προβασκάνιον, τουρκ. μποστὰν κουρκουλοῦ. § Θαλασσία χελιδών.
Épouvante, Ϡ. φόβος, τρόμος, κ. τρομάρα.
Épouvantement, ἀρ. ἄχρ. φοβισμός.
Épouvanter, ἐν. ἐκταράσσω, ἐκφοβῶ, φοβίζω, κ ξιππάζω, τρομάζω. § s' —, αὐτοπ. πτοοῦμαι, φοβοῦμαι, κ τρομάζω.
Époux, ἀρ. se, Ϡ. σύζυγος, (ὁ, ἡ).
Épreindre, ἐν. ἐκπιέζω, ἐκθλίβω, κ. στύβω, στραγγίζω. § épreint, te, μετ.
Éprеintes, Ϡ. πλ. τανυσμοί, σύμπτωμα εἰς τὰς διαῤῥοίας συμβαῖνον.
Éprendre (s'), αὐτοπ. ἁλίσκομαι, κ. πιάνομαι· ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ épris, ise, μετ. il est — d'amour pour cette femme, — de belle passion συνέλαβεν ἔρωτά, συνεβαλε σφοδρὸν πάθος. κ. ξετρελλάνθη.
Épreuve, Ϡ. δοκιμασία. votre amitié est à l' — du temps et de l'absence ἡ φιλία σας εἶναι ἀνωτέρα καὶ χρόνου, καὶ ἀπουσίας. mettre la constance, la fidélité de quelqu'un à l' — βασανίζω τὴν εὐστάθειαν, τὴν πίστιν τινός. une cuirasse est à l' — de mousquet, un manteau est à l' — de la pluie ὁ θώραξ ἀντέχει εἰς τὸ πυροβόλον, ὁ μανδύας ἀντέχει εἰς τὴν βροχήν. l' — du feu, du fer chaud, de l'eau bouillante, de l'eau froide ἡ βάσανος τοῦ πυρὸς, τοῦ πεπυρακτωμένου σιδήρου, τοῦ θερμοῦ ὕδατος τοῦ ψυχροῦ, (οἱ διάφοροι τρόποι τῶν ὁποίων κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἐγίνετο χρῆσις διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ ἀθωότης τινὸς, ἡ ἡ ἀλήθεια μιᾶς κατηγορίας, ἐπιτιθεμένου τοῦ πεπυρακτωμένου σιδήρου, ἢ ἐμβαλλομένου τοῦ ὑποδίκου εἰς θερμὸν ἢ ψυχρὸν ὕδωρ. l' — du duel ἡ διὰ μονομαχίας βάσανος. § τυπ. διόρθωσις τυπογραφική.
Éprouver, ἐν. δοκιμάζω. — une personne, — la sagesse, la probité de quelqu'un βασανίζω τινὰ, τὴν φρόνησιν, τὴν τιμιότητά τινος. § ὑπομένω, πάσχω. — des peines, des chagrins, de l'ennui ὑπομένω λύπας, δεινὰ, στενοχωρίαν. καὶ ἐπὶ πραγμάτων. ces réglemens n'—èrent aucune altération jusqu' en 1568 οἱ κανονισμοὶ οὔτοι δὲν ὑπεβλήθησαν, δὲν ἔπαθον (εἰς) οὐδεμίαν μεταβολὴν μέχρι τοῦ 1568.tout commencement —e des obstacles πᾶσα ἀρχὴ ἔχει ἐμπόδια. éprouvé, ée, μετ. c'est un homme d'une valeur —ée ἄνθρωπος δεδοκιμασμένης ἀνδρίας.
Éprouvette, Ϡ. καθετὴρ, (χειρουργ. ἐργαλεῖον), καὶ δοκιμαστὴρ ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν.
Éps, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. μέλισσα.
Epsom, ἀρ. sel d' — ἀγγλικὸν ἅλας.
Eptacorde, ἀρ. ἑπτάχορδον, μουσικὸν ὄργανον τῶν ἀρχαίων.
Éptagone, ἀρ. ἑπτάγωνον.
Eptaméride, ἴδ. heptaméride.
Eptaméron. ἴδ. heptaméron.
Eptandrie, ἴδ. heptandrie.
Eptaphone, ἀρ. ἑπτάφωνον, ἦχος τῆς Ὀλυμπίας.
Épucer, ἐν. χυδ. ψυλλίζω.
Épuche, ἡ Épuchette, Ϡ. πτυάριον (τῶν ἀνθρακέων).
Épuisable, ἐπ. ὁ δυνάμενος νὰ ἐξαντληθῇ.
Épuisement, ἀρ. ἀτονία, ἀδράνεια. § — des finances, de l'argent ἡ ἔνδεια χρημάτων, ἀργυρίου, ἔλλειψις, ἐξάντλησις.
Épuiser, ἐν. ἐξαντλῶ. — une fontaine κενῶ, ἐκκενῶ, ἐξαντλῶ τὴν πηγήν. — un trésor, sa bourse ἀδειάζω τὸν θησαυρὸν, τὸ βαλάντιόν μου. — ses forces, la vigueur de l'âme φέρω εἰς πέρας τὰς δυνάμεις μου, τὴν ψυχικὴν ἀνδρείαν. § s' —, αὐτοπ. ἐξαντλοῦμαι, ἐκκενοῦμαι. s' — pour ἐξασθενῶ διὰ νὰ ...
Épuisette, Ϡ. δίκτυον μικρὸν διὰ τὰ πτηνά.
Épuise-volante, Ϡ. μύλος διὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ὕδατος ἀπό τι μέρος.
Épulie, Épulide, Ϡ. ἐπουλὶς, φούσκωμα τῶν οὔλων.
Épulons, ἀρ. πλ. συμποσιάρχαι, ἱερεῖς παρὰ Ῥωμαίοις προκαθεζόμενοι εἰς τὰ συμπόσια.
Épulotique, ἐπ. ἐπουλωτικὸς, (ἐπὶ πληγῶν).
Épuration, Ϡ. καθαρισμὸς (τῶν μετάλλων).
Épure, Ϡ. σχέδιον (κτιρίου), καὶ κυρίως τῶν θόλων.
Épurement, ἀρ. καθαρισμός.
Épurer, ἐν. καθαίρω, καθαρίζω, κ. λαγαρίζω. — les mœurs ῥυθμίζω τὰ ἤθη. son goût est trés —é ἡ κρίσις του εἶναι καθαρωτάτη. § épuré, ée, μετ. καὶ ἐπ. or — ἄπαφος χρυσὸς, κ. λαγαρός.
Épurge, Ϡ. εἶδος εὐφορβίου.
Épurgement, ἀρ. ἀρχ.ἄχρ.πρόφασις.
Équanimité, Ϡ. ἀρχ. ἀπάθεια, ἀκαιρεότης.

Équant, ἀρ. *ἰσέκκεντρος, κύκλος τῶν ἀρχαίων ἀστρονόμων.
Équarrier. ἐν. — le parchemin πεσικόπτω τὴν μεμβράναν.
Équarrir, ἐν. τετραγωνίζω, καθιστῶ ἰσογώνιον. § équarri, ie, μετ. καὶ ἐπ. ἰσογώνιος.
Équarrissage, ἀρ. τετραγωνισμός. cette poutre a quinze pouces d' — ἡ δοκὸς αὕτη ἔχει δεκαπέντε δακτύλους τετραγωνικούς.
Équarrissement, ἀρ. τετραγωνισμὸς (πετρῶν, κτλ).
Équarrisseur, ἀρ. ἱπποκτόνος.
Équarrissoir, ἀρ. τρύπανον (ἐκ χάλυβος διὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν ὀπῶν)
Équateur, ἀρ. ἰσημερινός.
Équation, Ϛ. ἀστρον. ἰσοχρονισμός, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ μέσου χρόνου, καὶ τοῦ χρόνου κατὰ τὸ ἡλιοτρόπιον. § μαθ. ἐξίσωσις.
Équatorial, ἀρ. ἰσημεριολόγιον, ἐργαλεῖον ἀστρονομικὸν ἀκολουθοῦν τὴν ἡμερούσιον κίνησιν τῶν ἀστέρων.
Équerre, Ϛ. γνώμων, ὀρθογώνιον, ἐργαλεῖον ξύλινον οἱ οὗ μετροῦνται καὶ σχηματίζονται αἱ γωνίαι. deux lignes sont d' — δύω γραμμαὶ εἶναι κατὰ κάθετον πρὸς ἀλλήλας. ce bâtiment n'est pas d'— τὸ κτίριον δὲν εἶναι εὐθυγώνιον. fausse — ψευδορθογώνιον, τοῦ ὁποίου οἱ δύω πόδες εἶναι κινητοὶ εἰς ἓν σημεῖον. § — ἡ règle κανὼν, ἀστερισμὸς περὶ τὸ νότειον ἡμισφαίριον τοῦ οὐρανοῦ. § —s οἱ ἀγεῶνες τῶν ὑδραγωγείων
Équestre, ἐπ. ἐφιππος. ἐν χρ. statue —, figure — ἄγαλμα, εἰκὼν ἐφιππος. ordre — οἱ ἱππόται (παρὰ Ῥωμαίοις).
Équiangle, ἐπ. ἰσογώνιος.
Équiaxe, ἐπ. ἰσάξων.
Équicrural, ἐπ. ἰσοσκελής.
Équidifférent, te, ἐπ. ὁμόλογος, (ἐπὶ ἀναλογίας).
Équidistant, te, ἐπ. ἴσης ἀποστάσεως, παράλληλος.
Équilatéral, le, ἐπ. ἰσόπλευρος.
Équilatère, ταὐτὸν τῷ ἀνωτ.
Équilboquet, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν λειτουργῶν οἱ οὗ βεβαιοῦται ἡ χωρητικότης τῶν κοίλων ξύλων.
Équilibre, ἀρ. ἰσορροπία. être en — ἰσορροπῶ.
Équilibrer, ἐν. ἰσορροπίζω.
Équille, Ϛ. ἐσχάρα, κ. πέτζα σχηματιζομένη εἰς τὰ τηγάνια τῶν ἁλικῶν.
Équillette, Ϛ. ὑπόθεμα, ξύλον ὑποστηρίζον τὸν ἀνεμοδείκτην(girouette).
Équilleur, ἀρ. ὁ καθαριστὴς τῶν τηγανίων (τῆς ἁλικῆς).
Équimultiple, ἐπ. ἰσοπολλαπλοῦς, ὡς ὁ 12, καὶ ὁ 6 εἶναι ἰσοπολλαπλοὶ τῶν 4, καὶ 2.
Équinette, Ϛ. ταὐτὸν τῷ Équillette.
Équinoxe, ἀρ. ἰσημερία.
Équinoxial, le, ἐπ. ligne —le ὁ ἰσημερινὸς (κύκλος).

Équipage, ἀρ. σκευὴ, ἀποσκευὴ — de guerre πολεμικὴ ἀποσκευὴ § — d'un vaisseau τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου. § ἄμαξα. il est venu en — ἦλθεν ἐφ' ἁμάξης. § τὰ κυνηγετικὰ σκεύη. § ἡ ἀποσκευὴ τῆς μεταχομίσεως. § ἐνδυμασία. être en bon, ἢ en mauvais — εἶναι καλῶς ἐνδεδυμένος, ἢ κακῶς un homme est en mauvais, en triste, en pauvre — εὑρίσκεται εἰς κακὴν, ἢ κακὴν στάσιν.
Équipe, Ϛ. σύμπλοια, συνοδία πολλῶν πλοιαρίων εἰς τὸν ποταμόν.
Équipée, Ϛ. ἀρροσύνη, ἄνοια, κ. τρέλλα.
Équipement, ἀρ. ἐφοπλισμὸς (πλοίου. ἐργαστηρίου).
Équiper, ἐν. ἐξαρτύω, προπέμπω, ἐφοπλίζω, ἐροδιάζω, κ. ἁρματόνω (πλοῖον). ἢ — un cavalier παρασκευάζω ἱππέα.
Équipet, ἀρ. φραγμὸς (εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ μὴ μετακινῶνται πράγματά τινα)
Équipeur-monteur, ἀρ. τουρνεκοποιός.
Équipollence, Ϛ. τὸ ἰσοδύναμον (δύω προτάσεων, λέξεων).
Équipollent, te, ἐπ. ἰσόποτος. § ἰσοδύναμος. § οὐσ. τὸ ἀντίτιμον. à l' — κατ' ἀναλογίαν.
Équipoller, ἐν. ἀντισηκῶ, ἀντιζυγίζω. § ἰσοδυναμῶ, ἰσοφαρίζω, ἰσοσταθμίζω.
Équipondérance, Ϛ. τὸ ἰσοβαρὲς, ἰσόσταθμον.
Équipondérant, te, ἐπ. ἰσοβαρὴς, ἰσόσταθμος.
Équisétacées, Ϛ. πλ. τὸ. Peltatées.
Équisonnance, Ϛ. ὁμοηχία.
Équitable, ἐπ ἐυθὺς, δίκαιος.
Équitablement, ἐπίρ. δικαίως.
Équitation, Ϛ. ἱππευτικὴ. § ἱππασία.
Équité, Ϛ. δικαιοσύνη. § ἐπιείκεια.
Équivalemment, ἐπίρ. ἰσοδυνάμως.
Équivalence, Ϛ. τὸ ἰσοδύναμον.
Équivalent, te, ἐπ. ἰσοστάσιος, ἰσοδύναμος. § οὐσ. τὸ ἀντίτιμον.
Équivaloir, οὐδ. ἐπὶ γ'.προτ. ἰσοτιμᾶται, ἰσοδυναμεῖ, εἶναι ἴσης ἀξίας.
Équivalves, Ϛ. πλ. ἰσόθυρα, (ὄστρακα).
Équivoque, ἐπ. ἀμφίβολος, ὁ ἔχων δύο ἐννοίας. § ὕποπτος, ἀμφίβολος.
Équivoquer, οὐδ. μεταχειρίζομαι ἀμφιβόλους λέξεις, ἢ ἐννοίας.
Équorée, Ϛ. μέδουσα, γένος φυτῶν.
Érable, ἀρ. σφένδαμνος.
Éraclisse, Ϛ. ταὐτὸν τῷ ἀνδράχνη.
Éradicatif, ive, ἐπ. ὀραστικὸς, ὀραστήριος, κ. ἄφθαστος (ἐπὶ ἰατρικῶν).
Éradication, Ϛ. ἐκριζωσις (τοῦ πάθους).
Éraller, ἐν. ἀμύσσω, κ. τζουγκρανίζω.
Éraflure, Ϛ. ἀμυχὴ, κ. τζουγκρανιὰ.
Éragroste, ἠράγρωστις, γένος φυτῶν.
Éraillé-longue-tige, ἀρ. βωλῖτις (bolet) ἡ μακρόκαυλος, δένδρον εἰς τὰ περίξ τῶν Παρισίων.
Éraillement, ἀρ. τὸ. Ectropion.
Érailler-perroquet, ἀρ. βωλῖτις (bolet)ἡ ξηρόζυλλος, δένδρον εἰς τὰ δάση τῶν Παρισίων.
Érailler, ἐν. παραλύω, κ. ξερτίζω. § s'—, αὐτ. παραλύεται, κ. ξερτᾶ.
Éraillure, Ϛ. ξέρτισμα.
Éranthe, ἀρ. ἐλλέβορος ὁ χειμερινός.
Éranthème, ἀρ. ἠράνθεμον.
Érastomes, ἀρ. πλ. ἐρωτικαὶ ποιήσεις.
Érater, ἐν. ἀφαιρῶ τὴν σπλῆνα.
Érato, Ϛ. Ἐρατώ.
Erbue, ἢ Herbue, Ϛ. γῆ ἀργιλλώδης, (ἐνουμένη μὲ τὸν σίδηρον διὰ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ τιτανώδη μέρη).
Ercinite, Ϛ. ὑάκινθος σταυροειδὴς, εἶδος ὀρυκτοῦ.
Ère, Ϛ. ἐποχὴ, χρονολογία.
Érèbe, ἀρ. ἔρεβος, γένος ἐντόμων.
Érèbe, ἀρ. ἔρεβος, υἱὸς τοῦ Χάους καὶ τῆς νυκτός.
Érecteur, ἀρ. ἐγερτικὸς (μῦς), πρὸς τοῖς ἀνατόμ. § οὐσ. les —s de la verge οἱ ἐγερτῆρες τοῦ καυλοῦ.
Érection, Ϛ. ἴδρυσις, ἀνεγερσις. l' —d' une terre en duché ἡ σύστασις γῆς εἰς δουκάτον. § ἔγερσις, φυτιολογ. § ὄρθωσις, ἔνταξις τοῦ αἰδοίου, κ. καύλωμα.
Éreinter, ἐν. κ. κουτζουρεύω.
Érème, ἀρ. γυμνόσπορον, εἶδος καρποῦ.
Érémitique, ἴδ. Hérémitique.
Érémonts, ἀρ. πλ. *ἀκρόρρυμα, τετράγωνα τεμάχια ξύλου περιλαβάνοντα τὸν ρυμὸν τῆς ἁμάξης.
Érémophile, ἀρ. ἐρημόφιλος, ἰχθὺς ποταμιος τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς
Érémophyle, ἀρ. ἐρημόφυλλον, γένος φυτῶν.
Érèse, ἀρ. *ἐρύτιον, γένος ἀραχνίδων.
Érésie, Ϛ. εἱρεσία, γένος φυτῶν.
Érésipélateux, ἴδ. Erysipélateux.
Érésipèle, ἴδ. Erysipèle.
Éréthisme, ἀρ. ἐρεθισμός.
Ereunètes. ἀρ. πλ. ἐρευνηταὶ, γένος φυτῶν.
Ergastule, ἀρ. εἱρκτὴ τῶν δούλων (παρὰ τοῖς ῥωμ.), καὶ οἱ καταδικασθέντες εἰς εἱρκτὴν δοῦλοι.
Ergo, ἄρα.
Ergo-glu, οἰν. ἀντὶ τοῦ, ῥαβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέχει.
Ergot, ἀρ. κέντρον, πλῆκτρον (τοῦ πετεινοῦ, κυνὸς κτλ.). se lever sur ses —s μεγαληγορῶ, ὑψαυχενίζω. κ. σηκόνω τὴν μύτην μου ὑψηλά. § εἶδος αἵρας γινομένης εἰς τὴν σιαιδαλιν. § κεράτιον μαλακὸν ὄπισθεν τοῦ κυνήπόδος (boulet) τοῦ ἵππου
Ergoté, ée, μετ. πληκτροφόρος. chien —, coq —. blé — seigle ἡ — σῖτος ἔχων αἵραν κτλ.
Ergoter, οὐδ. πολυλογῶ, φιλονεικῶ. § ἐπικρίνω. il —e sur toute chose εὑρίσκει ὅλα κακά.
Ergotisme, Ϛ. ἡ Ergoterie, περὶ δύνου σκιᾶς φιλονεικία.

Ergoteur, ἀρ. φίλερις, φιλόνεικος.
Eriachné, ἀρ. *ἐριάχνη, φυτὸν τῆς νέας Ὀλλάνδας.
Erianthe, ἀρ. ἐριανθίς, γένος φυτῶν.
Erianthos, ἀρ. ἐριανθής, δένδρον.
Erible, Ϛ ἴδ. arroche.
Erice, ἡ Erica, Ϛ. ἐρίκη, ν. ρίκη.
Erichton, ἀρ. ἐριχθών, ἀστερισμός.
Ericinées, Ϛ. πλ. ἐρικινοῖα, σύστημα φυτῶν.
Ericoides, Ϛ. πλ. ἐρικοειδῆ, φυτά.
Eridan, ἀρ. ἠριδανός, ἀστερισμὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου.
Eriger, ἐν. ἀνεγείρω, ὑψῶ, κ. σηκόνω (ἄγαλμα, ναὸν κτλ). § συνίστημι les papes avaient — é ces tribunaux par politique οἱ πάπαι εἶχαν συστήσῃ αὐτὰ τὰ δικαστήρια ἀπὸ πολιτικήν. — une terre en comté, en duché συνίστημι τὴν δεῖνα γῆν κομητείαν, δουκάτον. καὶ μεταφ — la persécution en législation et le courage en vertu προσβάζω τὸν διωγμὸν εἰς βαθμὸν νομοθεσίας καὶ τὴν ἀνδρείαν εἰς βαθμὸν ἀρετῆς. s' —en censeur public, en juge καθίσταμαι, γίνομαι δημόσιος τιμητὴς, δικαστὴς κτλ.
Érigne, ἡ Airigne, ἡ Érine, Ϛ μικρὸν ἐργαλεῖον χειρουργικὸν χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίζῃ ἢ νὰ ἀνασηκώνῃ τὰ ἀνατεμνόμενα μέρη.
Érigone, Ϛ. ἠριγόνη, ὁ ἀστερισμὸς τῆς παρθένου.
Érimatati, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἰνδίας.
Érinace, ἀρ. ὗδνον.
Érinacée, Érinacea, Ϛ. ἐρινάκη, θάμνος ὀπριώδης τῆς Βαρβαρίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης.
Érine, Ϛ. *ἐρίνη, γένος φυτῶν.
Érinée, Ϛ. *ἐριναῖον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.
Ériocaulon, ἀρ. ἐριόκαυλον, μικρὸν φυτὸν φυόμενον εἰς τὰ ἕλη τῆς Ἀμερικῆς.
Ériocéphale, ἀρ. ἐριοκέφαλον, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.
Ériochile, Ϛ. ἐριόχιλον, γένος φυτῶν.
Ériochloa, Ϛ. ἐριοχλόη, γένος φυτῶν.
Ériodon, ἀρ. ἐριόδους, γένος ἀραχνίδων.
Ériogone, Ϛ. ἐριόγονον, φυτὸν φυόμενον εἰς τὰς ἄμμους τῆς Καρολίνης καὶ Γεωργίας.
Ériolithe, Ϛ. ἐριόλιθον, γένος φυτῶν τῶν ὁποίων ὁ καρπὸς συνίσταται εἰς ὀστεώδες τι κάρυον.
Ériophorum, Ériophoros ἡ Ériophorus, ἀρ. ἐριοφόρος, φυτόν.
Ériopila, ἀρ. ἐριόθριξ, δένδρον τῆς Σουρινάμης.
Ériopière, ἀρ. ἐριόπτερον, γένος ἐντόμων.
Ériosperme, ἀρ. ἐριόσπερμον, γένος φυτῶν.
Ériostème, ἀρ. ἐριόστεμμα, γένος φυτῶν.
Ériostyle ἀρ. ἐριόστυλον, γένος φυτῶν.
Ériotrix, ἀρ. ἐριόθριξ, γένος φυτῶν.
Ériox, ἀρ. *ἐριοξ, ἰχθύς.
Ériphie, Ϛ. *ἐριφία, γένος ὀστρακοδέρμων.
Érisson, ἀρ. ἄγκυρα τετράχηλος χρήσιμος εἰς τὰ μικρὰ πλοῖα.
Éristale, ὀρ. ἐριστάλης, γένος ἐντόμων.
Érithale, ἀρ. ἐρίθαλος, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Érithrée, Ϛ. ἐρυθραία, γένος φυτῶν.
Érix, ἴδ. Eryx.
Ermailli, ἀρ. ἀρχιτυροποιὸς (εἰς τὴν Ἑλβετίαν).
Ermin, ἀρ. τελωνιακὸν δικαίωμα (εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας).
Erminette, Ϛ. πελεκίσκος, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς ἐπιπέδωσιν τῶν ξύλων
Ermitage, ἀρ. ἴδ. Hermitage.
Ermite, ἀρ. ἴδ. Hermite.
Ernente ἡ Ernote ταὐτὸν τῷ terre-neix.
Ernodée, Ϛ. ἐρνόδιον, γένος φυτῶν τῆς Βρασιλίας καὶ Γιαμαΐκης.
Érodé, ée, ἐπ. βρωτοειδὴς, ἐπὶ φύλλων τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια εἶναι ὀδοντωτὴ, καὶ ὁμοιάζει ὡς ἂν νὰ ἐβιβρώσκετο ἀπὸ κάμπην.
Érodendrum, ἀρ. ἐρώδενδρον, γένος φυτῶν.
Érodie, ἀρ. ἐρωδιὸς, γένος ἐντόμων.
Érodie, Ϛ. ἠρώδιον, γένος φυτῶν.
Érodone, Ϛ. *ἠροδόνη, γένος ὀστράκων.
Érolie, Ϛ. ἠρόλιον, γένος πτηνῶν.
Érosion, ἀρ. κατάβρωσις, διάβρωσις.
Érote, Ϛ. ἔρως, γένος φυτῶν ὁμοίων μὲ τὸ τέϊ.
Érotique, ἐπ. ἐρωτικός.
Érotomanie, Ϛ. ἐρωτομανία.
Érotyle, ἀρ. ἐρωτύλος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Érotylènes, Ϛ. πλ. *ἐρωτυλαίνη, σύστημα ἐντόμων κολεοπτέρων.
Erpétologie ἡ Herpétologie, Ϛ. ἑρπετολογία.
Erpeton, ἀρ. ἕρπετόν.
Errandonner, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. τρέχω, πλανῶμαι.
Errant, te, ἐπ. πλάνης. juif — ἑβραῖος τὸν ὁποῖον οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι πλανᾶται καὶ θέλει πλανηθῇ μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος. vie —te βίος νομαδικὸς astres —s οἱ πλάνητες ἀστέρες. § πεπλανημένος (εἰς τὰ πράγματα τῆς πίστεως). καὶ οὐσ. les —s οἱ πεπλανημένοι.
Errata, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. τὰ παροράματα.
Erratique, ἐπ. πλάνης. ἐν χρ. fièvre — πυρετὸς πλάνης.
Erre, Ϛ. ἐν χρ. aller grand' —, aller belle — προσδεύω. μεταφ. ce jeune homme va grand —, il aura bientôt mangé son bien ὁ νέος οὗτος ἐξοδεύει πολλὰ, θὰ καταδαπανήσῃ τὴν περιουσίαν του. § ὁ πλοῦς, ὁ δρόμος τοῦ πλοίου. § ἴχνη τῆς ἁλάρου. μεταφ. suivre les —, marcher sur les —, aller sur les — de quelqu' un ἀκολουθῶ τινὰ κατ' ἴχνος, τὸν μιμοῦμαι. reprendre les premières —s, les dernières —s ἐξ ὑπαρχῆς ἐργάζομαι, ἀρχίζω ὅθεν ἐτελείωσα.
Erremens, ἀρ. πλ. ταὐτὸν τῷ erres dernières —s αἱ τελευταῖαι πράξεις τῆς διαδικασίας.
Errementer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. κινῶ ἀγωγήν.
Errener, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. κουτζομεσιάζω.
Errer, οὐδ. πλανῶμαι. § ἁμαρτάνω, σφάλλω, κ. λανθάνομαι.
Erreur, Ϛ. πταῖσμα, σφάλμα, ἁμάρτημα, λάθος. § παραλογισμός. les —s de la jeunesse οἱ παραλογισμοὶ τῆς νεότητος, αἱ παρεκτροπαί. —de calcul λογιστικὸν λάθος. § —s d'Ulisse αἱ πλάναι τοῦ Ὀδυσσέως.
Errin, ἐπ. ἀρ ἔρρινον, ἰατρικὸν λαμβανόμενον διὰ τῆς ῥινός.
Erroné, ée, μετ. ἡμαρτημένος, ἐσφαλμένος, σφαλερός.
Erronément, ἐπίρ ἀρχ. σφαλερῶς.
Ers, ἀρ. εἶδος ὀρόβου.
Erse, Ϛ. σχοινίον χρήσιμον εἰς τὴν τροχαλίαν.
Erse, ἐπ. langue —, poésie — Σκανδιναυϊκὴ γλῶσσα, ποιήσεις.
Erubescence, Ϛ. ἐρύθημα.
Éruca, Ϛ. ἐρύκη, φυτὸν ταὐτὸν ἴσως τῷ roquette.
Érucage, ὰσ. *ἐρυκάγη, γένος φυτῶν.
Érucaire, Ϛ. *ἐρυκάριον, γένος φυτῶν τῆς Συρίας.
Érucir, ἐν. (ἐπὶ τῆς ἐλάρου). μυζᾷ, βυζάνει κλῶνον.
Érucoides, Ϛ. πλ. ἐρυκοειδῆ, γένος φυτῶν.
Éructation, Ϛ. ἐρυγὴ, κ. ῥεύξιμον.
Érudit, te, ἐπ. πεπαιδευμένος, πολυμαθής.
Érudition, Ϛ. παιδεία, πολυμάθεια.
Érugineux, euse, ἐπ. χαλκόχρους, ἐπὶ τῶν ὑλῶν διὰ τοῦ ἐμέτου ἐκβαλλομένων ὑλῶν.
Éruption, Ϛ. ἔκρηξις (ἡφαιστείου). l' —des dents ἡ ἔκφυσις τῶν ὀδόντων, ὀδοντοφυΐα. l' — du sang ἀναγωγὴ αἵματος. —des taches, pustules ἔκφυσις ἐξανθημάτων κτλ.
Ervum, ἀρ. ὄροβος, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Érycibe, ἀρ. ἐρυσίβη, θάμνος ἐρπυστικὸς τῆς παραλίας τοῦ Κορομανδέλ.
Érycine, Ϛ. ἐρυκίνη, εἶδος ψυχῆς τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Érymon, ἀρ. εἶδος arroche.
Érynge, ἡ Éringium, ἀρ. ἠρύγγιον, φυτόν.
Éryon, ἀρ. *ἤρυον, εἶδος ὀστρακοδέρμου.
Érysinoïde, ἀρ. ἐρυσινοειδὴς, εἶδος σταυροφόρου.
Érysimon, ἀρ. ἐρύσιμον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχ ἴδ. vélard.

Érysipélateux, euse, ἐπ. ἐρυσιπελατώδης.
Érysipèle, ἀρ. ἐρυσίπελας.
Érythématique, ἐπ ἐρυθηματικός.
Érythème, ἀρ. ἐρύθημα.
Erithorrize, Ϟ. ἐριθόῤῥιζον, φυτὸν ἐκ τοῦ συττήματος τῶν λοχμῶν.
Érythrie, ἀρ. ἐρύθριον, γένος ἀραχνίδων.
Érythrée, Ϟ. ἐρυθραῖον, γένος φυτῶν.
Érythrème, ἀρ. ἐρύθρημα, κ. κοκκινάδα.
Érythrin, ἀρ. ἐρυθρῖνος κ. ῥιθρινάρι.
Érythrine, Ϟ. ἐρυθρίνη, γένος φυτῶν
Érythroïde, ἐπ. ἐρυθροειδὴς (χιτὼν τῶν ὄσχεων).
Érythropus, ἀρ. ἐρυθρόπους, ἰχθύς
Érythrorhize, Ϟ. ἐρυθρόῤῥιζον, γένος φυτῶν
Érythrosperme, ἀρ. ἐρυθρόσπερμον, γένος φυτῶν.
Érythroxylon, ἀρ. ἐρυθρόξυλον, γένος φυτῶν.
Éryx, ἀρ. ἔρυξ, γένος ἑρπετῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὄφεων.
Es, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ en καὶ les· ἀντὶ τοῦ dans les· ἐν χρ. μόνον εἰς τὸ maitre-ès-arts ἀρχιτέχνης. bachelier-ès-lettres προλύτης τῶν γραμμάτων.
Esbanoyer (s'), αὐτ. ἀρχ. καθηδυπαθῶ, ἀσωτεύω.
Esca, ἡ
Esco, } ὕσκα, κ. ἴσκα.
Escabeau, ἀρ. ἡ.
Escabelle, Ϟ. διῤῥίσκος, σκολύθριον, κ. σκαμνάκι. on a bien dérangé les — x à quelqu un τοῦ χάλασαν τὰ πινάκια. remuer les — x μετακομίζομαι.
Escabêcher, ἐν. σκευάζω τὰς σαρδέλας, κ. τὰς κάμνω μαρινάτας.
Escabéon, ἀρ. ὑποπόδιον, εἶδος τραπιζίου λιθίνου ἢ ἐκ μαρμάρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔβαλλον προτομὰς ἢ ἄλλα τοιαῦτα ἀντικείμενα.
Escache, Ϟ. κημὸς (διαφέρων τοῦ κανόνος καθ' ὅ,τι ὁ κανὼν εἶναι στρογγύλος ἐν ᾧ ὁ κημὸς εἶναι ὠοειδής).
Escadre, Ϟ. στόλος. chef d' — στόλαρχος.
Escadrille, Ϟ. στολίσκος.
Escadron, ἀρ. ἴλη (τοῦ ἱππικοῦ).
Escadronner, οὐδ. ἐξελίττω, κάμνω ἐξελιγμοὺς διὰ τῶν ἵππων.
Escalade, Ϟ. ἔρεδος, ἐπίβασις (εἰς τὸ φρούριον ἢ ἄλλο ὀχύρωμα).
Escalader, ἐν —une place ἐπιβαίνω διὰ κλιμάκων εἰς τὸ φρούριον. — une maison ἀναβαίνω διὰ κλιμάκων εἰς τὴν οἰκίαν.
Escaladon, ἀρ. μύλος μικρὸς διὰ τὸ μετάξι.
Escale, Ϟ. ἐν χρ. faire —dans un port ἀράσσω εἰς λιμένα.
Escalemberg, ἀρ. Σμυρναῖον ἔριον.
Escalette, Ϟ. κλιμακὶς, παραλληλόπεδον ξύλινον χρήσιμον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἰχνογραφιῶν.
Escalier, ἀρ. κλίμαξ, κ. σκάλα.
Escalin, ἀρ. νόμισμα τῶν Κάτω Χωρῶν, ἰσοδυναμοῦν μὲ 60 περίπου ἑκατοστὰ.
Escalone, Ϟ. ἐσκαλωνία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Escamette, Ϟ. βαμβακηρὸν (τῆς Τουρκίας).
Escamotage, ἀρ. ὑπεκκλοπή.
Escamote, Ϟ. φέλλινος σφαῖρα (Ϟαυματοποιῶν).
Escamoter, ἐν. ὑπεκκλέπτω, ὑπεξαιρῶ. § ὑποκρύπτω (τὰ ἄκρα τῆς κλωστῆς κάτωθεν τοῦ κεντήματος).
Escamoteur, ἀρ χειροκλόπος, ὁ κλέπτων ἐπιτηδείως.
Escampative, Ϟ ἀρχ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Échappée.
Escamper, οὐδ. ἀρχ. φεύγω, ὀραπετεύω.
Escampette, Ϟ. ἐν χρ. il a pris la poudre d' — χυδ. πῆρε φωτιὰ καὶ ἔφυγε.
Escandole, Ϟ Ϟάλαμος τοῦ ἐπιστάτου τῆς τριήρεως
Escap, ἀρ. ἐν χρ faire — à un oiseau γνωστοποιῶ τὸ Ϟήραμα εἰς ἓν Ϟηρευτικὸν ὄρνεον.
Escapade, Ϟ. σφαδασμὸς (τοῦ ἵππου). § παρεκτροπὴ, ἔλλειψις (ὑπηρέτου, μαθητοῦ κτλ.).
Escape, Ϟ. τὸ πρὸς τὴν βάσιν μέρος τοῦ κιονος.
Escaper, ἐν. ἐλευθερόνω τὰ πουλιὰ (προσκαίρως, διὰ νὰ ἀφήσω κατ' αὐτῶν ἔπειτα τὰ Ϟηρευτικὰ πτηνὰ, (τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ γυμνάσω)
Escarballe, Ϟ. ἐλέφας, τουρκ. (φιλδισί,) ὄνομα τὸ ὁποῖον λαμβάνει εἰς τὸ ἐμπόριον.
Escarbillard, de, ἐπ. ἀρχ ἄχρ. χαρίεις, ἔξυπνος.
Escarbilles, Ϟ. πλ. ὀλισθήσκοι ἀπεϟθεσμένοι.
Escarbite, Ϟ. ὀχεῖον (ξύλινον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει στουπεῖον μουσκευμένον, ὅπου οἱ ἐπισκευάζοντες τὰ πλοῖα βουτῶσι τὰ σιδηρικά).
Escarbot, ἀρ. κάνθαρος
Escarbot-tireur, ἀρ κάνθαρος ἑλκυστὴρ, εἶδος ἐντόμου.
Escarboucle, Ϟ. ἄνθραξ, πολύτιμος λίθος παρα τοῖς ἀρχαίοις. § τροχίλος ὁ ἀνθρακίας, εἶδος πτηνοῦ.
Escarbouiller, ἐν. χυδ συντριϐω.
Escarcelle, Ϟ. βαλάντιον, κ. πουγγί.
Escare, } Ϟ. ἐσχάρα, γένος πολύποδος.
Eschare, }
Escargot, ἀρ. ἕλιξ ὁ χερσαῖος.
Escargoule, Ϟ. μύκης ὁ βρώσιμος (εἰς τὸ Périgueux).
Escariole, ἡ Scariole, Ϟ. εἶδος κιχωρίου, κ. ραδικιοῦ.
Escarites, Ϟ. πλ. ἐσχάραι ὀρυκταί, ἴδ. escare.
Escarlingue, ἡ contre-quille ἴδ. carlingue.
Escarmouche, Ϟ. ἀκροϐολισμός.
Escarmoucher, οὐδ. ἀκροϐολίζομαι.
Escarmoucheur, ἀρ. ἀκροϐολιστής.
Escarne, Ϟ. δερμάτινον ϐαλάντιον.
Escarner, ἐν. χρυσῶ δέρματα, λεπτύνω τὰ δέρματα.
Escarotique, ἐπ. ἐσχαρωτικὸς, ἰατρ. ὁ μεταποιῶν εἰς ἐσχάραν ἐν μέρος τοῦ σώματος, ἴδ. escarre.
Escarpe, Ϟ. τὸ πρανὲς, τὸ κατηφορικὸν μέρος τῆς τάφρου πρὸς τὸ μέρος τοῦ φρουρίου· ἀντίκειται τῷ contre —.
Escarpement, ἀσ. κατωφέρεια. faire l' — d'un fossé κάμνω κατωφερῆ τὴν τάφρον.
Escarper, ἐν. ἀποκοπτω, κάμνω κρημνώδη. § escarpé, ée, μετ. ἐπ. ἀπόκρημνος, περίκρημνος, κρημνώδης.
Escarpin, ἀρ. πέδιλον, εἶδος σανδαλίων λεπτῶν μὲ τὰ ὁποῖα ἐχόρευον ἄλλοτε. § ποδοστράϐι, ϐασανιστήριον.
Escarpine, Ϟ. εἶδος κανονίου χρησίμου εἰς τὰς τριήρεις.
Escarpolette, Ϟ. αἰώρα, κ. κούπα. un homme a la tête à l' — ἄνθρωπος παράφρονος.
Escarre, ἡ Escharre, Ϟ. ἐσχάρα, ἑφελκὶς, κ. πέτζα, (ἡ σκληρὰ φλοὺδα τῆς πληγῆς).
Escarts, ἀρ. πλ. δέρματα Ἀλεξανδρινά.
Escasse, Ϟ. ὀρύοχος (εἰς τὰς τριήρεις).
Escaude, Ϟ. ἐρόλκις (εἰς τοὺς ποταμοὺς), κ. φελοῦκα.
Escave, Ϟ. δίκτυον (εἰς τὸν ποταμὸν τῆς Δορδόνης).
Escavessade, Ϟ. *ἀναλύκωσις, ἡ διὰ τοῦ λύκου γινομένη (cavesson) κίνησις τοῦ ἵππου.
Eschamer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. σϐύνω τὸ κηρίον.
Escharnir, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. καυλογῶ, ἐπιπλήττω.
Eschernir, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. χλευάζω τινὰ κατὰ πρόσωπον.
Eschevinage, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. χαμαιτυπεῖον..
Eschillon, ἀρ. σίφων, κ. σίφωνας τῆς Ϟαλάσσης.
Escient, ἀρ. ἀρχ. γνώμη, Ϟέλησις, λόγος. ἐν χρ. faire une chose à bon — κάμνω τι ἐν γνώσει, κατ' ἐπίγνωσιν. pêcher à son — ἁμαρτάνω ἐν γνώσει. à bon — σπουδαίως, κ. μὲ τὰ σωστά.
Esclaire, ἀρ. πτηνὸν εὐειδές
Esclandre, ἀρ. ἀρχ. ὕϐρις, ἀτιμία. ἐν χρ. οἰκ. il rencontra cette femme qui lui fit une grande — ἀπήντησε τὴν γυναῖκα ταύτην ἥτις τὸν προσέϐαλε δημοσίως.
Esclavage, ἀρ. δουλεία· μεταφ. l' — des passions ἡ αἰχμαλωσία τῶν παθῶν. l' — de la rime ἡ ὑποδούλωσις τῆς ὁμοιοκαταληξίας.
Esclave, οὐσ. (καὶ εἰς τὰ δύο γέ-

νη) δοῦλος. μεταφ. être — de la fortune εἶμαι δοῦλος τῆς τύχης, δουλεύω εἰς τὴν τύχην. avoir une ame d' — ἔχω δουλικὴν ψυχήν. il est — de la faveur, de ses intérêts νικᾶται ἀπὸ τὴν εὔνοιαν, ἀπὸ τὰ συμφέροντά του. être — de sa parole εἶμαι ἀκριβής, πιστὸς εἰς τοὺς λόγους μου. § παρὰ ποιηταῖς, ἐραστης. § ὁλοέντορος, (ἰχθύς).

Esclaver, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. αἰχμαλωτίζω.

Esclipot, ἀρ. κιβώτιον (ὅπου ῥίπτεται ὁ ἀνταλαῖος (morue) κατακερματιζόμενος).

Escobarder, οὐδ. ἀποσιωπῶ, ὑποσολογῶ (ἐπὶ σκοπῶ νὰ ἀπατήσω).

Escobarderie, Θ. ὑπεκφυγή, ψεῦδος, ἀποσιώπησις, πανουργία.

Escobédie, Θ. *ἐσκοβεδη, φυτὸν τῆς Περουβίας.

Escocher, ἐν. ζυμῶ. (διὰ τῶν χειρῶν).

Escoffion, ἀρ. καλύπτρα, κ. σκούφια (τῶν γυναικῶν).

Escogriffe, ἀρ. ἅρπαξ, (ὅς τις ἁρπάζει χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ). § c' est un grand — χυδ. καὶ παροιμ. εἶναι ἐξυλέστατος, (ἐπὶ ὑψηλοῦ ἀναστήματος ἀνθρώπων ὑπὲρ τὸ δέον).

Escome, ἀρ. γομφωτὴρ, κ. παλοῦκι.

Escompte, ἀρ. προεξόφλησις.

Escompter, ἐν. προεξοφλῶ. ἄλλοτε ἐλέγετο excompter.

Esconcerie, Θ. ἀρχ. ἄχρ. ὑποκρυβὴ, ὑπεξαίρεσις.

Escondire, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω.

Escope, Θ. σκύφος, ξύλινον ἀγγεῖον ὅ' οὗ βρέχουσι τὸ πλοῖον μὲ θαλάσσιον ὕδωρ.

Escope, ἢ Ecope, ἢ Escoupe, Θ. ἀντλητήριον, κοῖλον ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀδειάζουσι τὰ νερὰ τῶν πλοιαρίων.

Escoperche, Θ. βαροῦλκος, μηχανὴ ξύλινος δι' ἧς ἀνέλκουσι βάρη.

Escopette, Θ. εἶδος καραβίνας.

Escopetterie, Θ. καραβινισμός, ἡ διὰ μιᾶς ἔκρηξις πολλῶν γεμισμένων καραβίνων, τουφεκίων κτλ.

Escortable, ἐπ. ἐν χρ. oiseau — στηνον ὑποκείμενον εἰς ἐκτροπάς.

Escorte, Θ. φρουρὰ. vaisseau d' — παραπομπὸς ναυς. faire — συνοδεύω τινά.

Escorter, ἐν. παραπέμπω, συνοδεύω.

Escot, ἀρ. ἡ κατωτέρα γωνία τοῦ τροχαντῆρος (voile latine). § τμήματα ἀρόσεως λίθου (μένοντα ἀφ' οὗ ἀπεσπάσθησαν αἱ μεγάλαι πλάκες).

Escotard, ἴδ. Ecotard.

Escouade, Θ. οὐλαμός.

Escoup, ἀρ. ἴδ. Escopo.

Escoupe, Θ. πτυάριον (τῶν ἀσβεστουργῶν.)

Escoupeler ἐν. ἀρχ. ἀκροτομῶ (τοὺς κλάδους τῶν δένδρων)

Escourgée, Θ. πολύστρεπτος μάστιξ, κ. στρόμπος.

Escourgeon, ἀρ. γρασίδι.

Escraventer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. συντρίβω, πνίγω.

Escrime, Θ. σκιαμαχία, ἡ τέχνη τοῦ μανθανειν τὸ σπαθίον. maître d' — ταὐτὸν τῷ maître d' armes ὁπλοδιδάσκαλος.

Escriner, οὐδ. σκιαμαχῶ. s' — ἢ — ἐρίζω, φιλονεικῶ. s' — de quelque chose γνωρίζω κάτι τι.

Escrimeur, ἀρ. ξιφιστὴς, ὁ γνωρίζων τὸ σπαθί.

Escroc, ἀρ. αἰσχροκερδὴς.

Escroquer, ἐν αἰσχροκερδῶ, δολοκλοπῶ.

Escroquerie, Θ. αἰσχροκέρδεια, δολοκλοπία.

Escroqueur, ἀρ. Escroqueuse. Θ. αἰσχροκερδὴς, δολοκλοπος.

Escudarde ἢ Savatelle, Θ. μύκης.

Esculape, ἀρ. Ἀσκληπιός § ἀστερισμος, ἄλλως λεγόμενος ὀφιοῦχος. § ὄρεως εἶδος.

Esculus, ἀρ. φηγὸς, δένδρον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκ τοῦ ὁποίου κατεσκευάζετο ἄρτος.

Escupir, ἐν. ἀχρ. ἄχρ. πτύω.

Esgaliver, ἐν. συστρέφω το βαμμένον μετάξι.

Esgarder, ἐν. ἄχρ. ἀεχ. βλέπω, σκέπτομαι, κρίνω ἀποφασίζω, διατάττω.

Esguiller, οὐδ. ἀρχ. περνῶ τὸ βελόνι, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ κτλ.

Esi-mi. παρὰ μουσικ. ὁ τόνος τοῦ μί.

Esmards, ἀρ. πλ. ὁρμειαὶ προσκολλώμεναι εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὀικτύου.

Esmilier, ἐν. πελεκῶ καὶ τετραγωνίζω τὰ λιθάρια.

Esoce, ἀρ. *ἔσωξ, ἰχθύς.

Esoche, ἀρ. ἐξόγκωσις.

Esotérique, ἴδ. Exotérique.

Esox, ἰδ. Esoce.

Espace, ἀρ διάστημα, ἀπόστασις. καὶ ἐπὶ χρόνου, dans l' — de douze ans ἐν διαστήματι δώδεκα ἐτῶν. —s imaginaires φανταστικαὶ ἀποστάσεις. il se promène dans des —s imaginaires ἀεροβατεῖ. § τυπογρ. διάστημα. § τὸ ἐμβαδὸν. § διάστημα, παρὰ μουσικ.

Espacement, ἀρ. τὸ ἀπόστημα, τὸ μεταξύ.

Espacer, ἐν. διατάττω καλῶς τὰς ἀποστάσεις. colonnes bien —ées κίονες καλῶς ἔχοντες κατὰ τὰς ἀποστάσεις. καὶ ἐπὶ τυπογρ. ce compositeur n'—e pas bien ses lignes ὁ συνθέτης οὗτος δὲν εἶναι ἐπιτήδειος εἰς τὰ διαστήματα.

Espade, Θ. κόπανος (διὰ τὸ λινάρι). § τὸ κοπάνισμα τοῦ λιναρίου.

Espader, ἐν. κοπανίζω τὸ λινάρι.

Espadeur, ἀρ. κοπανιστής.

Espadon, ἀρ. σπάθη (κρατουμένη μὲ τὰς δύο χεῖρας). § ξιφίας, ἰχθύς.

Espadonner, οὐδ ξιφίζω, διαξιφίζομαι.

Espadot, ἀρ. κάμαξ, καμάκι διὰ τους ἰχθύας.

Espagnolette, Θ. Ἱσπανικὸν (ὕφασμα). § σιδηρα, δι' ὧν κλείουσι τὰ παράθυρα.

Espale, Θ. *μεσόθρανον, τὸ μεταξὺ τοῦ πρώτου θρανίου καὶ τῆς πρύμνας διάστημα τῆς τριήρεως.

Espalier, ἀρ. *πρωτοθρανίτης, κ. τουρκ. ὁ χαμλατζῆς ὁ πρῶτος ἐρέτης.

Espalier, ἀρ. δενδροστοιχία.

Espallement, ἀρ. ταὐτὸν τῷ jaugeage.

Espalmer, ἐν. ταὐτὸν τῷ carèner.

Espalouco, ἀρ. πίθηξ τοῦ Σιάμ.

Esparcette, ταὐτὸν τῷ Sainfoin.

Espargoutte, Θ. ἡ petit-muguet, ἀρ. βουβώνιον. ἰδ. καὶ Spargoute.

Espatule, Θ. ἴδ. glaïeul puant.

Espaure, Θ. δοκὸς ναυπηγήσιμος.

Espèce, Θ. εἶδος. εἰρων. il vint une espèce de valet de chambre ἦλθεν ἓν εἶδος θαλαμηπόλου, ἢ λεγόμενος θαλαμηπόλος grandeurs de la même — ὁμοειδῆ ποσά. grandeurs de différentes — ἑτεροειδῆ ποσά. un triangle est donné d' — ὅταν εἶναι δεδομένη ἑκάστη τῶν γωνιῶν. § νομ. περιπτωσις, παράδειγμα. ne nous proposez point la question, posez-nous l' — μὴ μᾶς προβάλῃς τὸ ζήτημα, ἀλλὰ θὲς τὴν περιπτωσιν. § νόμισμα. les —s qui ont cours en France τὰ εἰς τὴν Γαλλίαν κυκλοφοροῦντα νομίσματα. payable en —s ἢ en —s sonnantes πληρωτέα εἰς μετρητά, (ἀντικειμένως τῷ en billets). § εἴδη (ἐπὶ συνθέσεως ἰατρικῶν). § ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος (ἐπὶ μετουσιώσεως). § —s αἱ εἰκόνες (τῶν ἀντικειμένων, τῶν ἰδεῶν), φιλοσ.

Espeletie, Θ. γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.

Espens, ἀρ. πλ. ἕκαστον μέρος τοῦ διὰ τὰς σαρδέλας ὀικτύου.

Espérable, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. ἐλπιστός.

Espérance, Θ. ἐλπίς. ce fils est l' — de la famille ὁ υἱός του οὗτος εἶναι ἡ ἐλπὶς τῆς οἰκογενείας.

Espère, Θ. ἐν χρ. tendre à l' — στήνω δίκτυα στὴν τύχην.

Espère, Θ. ἐλπὶς, θάμνος ἔχων κυλινδροειδεῖς κλώνους.

Espérer, ἐν. ἐλπίζω.

Esphlase, εἴσθλασις, θλάσις τοῦ κρανίου ἐσωτερική.

Espiègle, ἐπ. πονηρὸς, κ. διαβολεμένος (ἐπὶ παιδίων καὶ νέων ἀνθρώπων).

Espiéglerie, Θ. πονηρία, κ. διαβολιά.

Espinçoir, ἀρ. σφυρίον τοῦ λιθοστρώτου.

Espingard, ἴδ. Epingard.

Espingole, Θ. τυφέκιον πλατύστομον.

Espinguer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. πηδῶ, χορεύω.

Espion, ἀρ. κατάσκοπος. § κάσυρος ὁ πανοῦργος, πτηνός.
Espionnage, ἀρ. κατασκοπεία.
Espionner, ἐν. κατασκοπεύω.
Espiote, Θ. ἀρχ. ἄχρ. κριθή.
Esplanade, Θ. πρανὲς, πλατεῖα (κατωφερὴς ὑπωσοῦν, ἀρχομένη ἀπὸ τὸ ἀντιπρανες τῆς τάφρου καὶ γινομένη βαθμηδὸν καὶ ἀνεπαισθήτως ἱστάμενος μὲ τὴν ἐκτὸς τοῦ φρουρίου γῆν) § ὡσαύτως καὶ πλατεῖά τις μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἀκροπόλεως. § ὕψωμα, ἐπίπεδον (ἐκ τοῦ ὁποίου ἔχει τις περὶ ἑαυτὸν καλὴν ἄποψιν). § ἡ ὁδὸς τοῦ πτηνοῦ εἰς τὸν ἀέρα.
Esplandian, ἀρ. ὄστρακον, ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων.
Espoir, ἀρ. ἐλπὶς § μικρὸν κανόνιον εἰς τὰ πλοῖα.
Espoleur, ἀρ. *κερκιδουργός. ἰδ. Espolin.
Espolin ἡ | ἀρ. *κερκίδιον, μικρὰ
Espoulin) κερκὶς; (narette) περιέχουσα τὸ χρυσομέταξον (διὰ τὸ κεντημα).
Esponton, ἀρ. ἡμιλόγχιον.
Espoulette, Θ. πυραγωγὸς, ἐργαλεῖον παρύλινον εἰς εἶδος χοάνης, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ φέρῃ τὸ πῦρ διὰ τὸν πυροβολισμόν.
Espringale, Θ. σφενδόνη (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις).
Esprit, ἀρ. πνεῦμα. le saint — τὸ ἅγιον πνεῦμα. l' — consolateur ὁ παράκλητος. chevalier de l'ordre de saint — ἱππότης τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου πνεύματος. —s célestes τὰ οὐράνια πνεύματα, οἱ ἄγγελοι. les —s des bienheureux αἱ ψυχαὶ τῶν μακαρίων, οἱ μακάριοι. — de ténèbres πνεῦμα τοῦ σκότους — malin πνεῦμα πονηρόν. ἡ — follet εἴδωλον, φάντασμα. — familier δαιμόνιον Σωκρατικόν. § ψυχὴ (τοῦ ἀνθρώπου). rendre l'— παραδίδωμι τὸ πνεῦμα, ἀποθνήσκω. § νοῦς, πνεῦμα. il a de l' — ἔχει νοῦν, πνεῦμα. s'emparer de l' — de quelqu'un γίνομαι κύριος τοῦ νοὸς τινος. mettre bien dans l'— de quelqu'un συνιστῶ τινα εἰς τὴν εὔνοιάν τινος être bien dans l' — de quelqu'un καλῶς διακειταί τις πρὸς ἐμὲ, εὐνοοῦμαι παρά τινος. il a de l' —, mais point de jugement ἔχει ἀγχίνοιαν, ἀλλ' ὄχι κρίσιν. il a l' — vif ἔχει ὀξύνοιαν. il a l — pesant, lourd εἶναι βαρύνους, δύσνους. il a de l' — au bout des doigts ἔχει εὐχειρίαν, ἐπιδεξιότητα χειρῶν. — brillant, stérile ἔχει νοῦν λαμπρὸν, ἄγονον. l' — sublime de Corneille ἡ ὑψίνοια τοῦ Κορνηλίου. § ἀγχίνοια, εὐφυΐα. c'est un ouvrage plein d' — πόνημα γέμον εὐφυΐας. de l'— déplacé παράκαιρος εὐφυΐα. bel — κομψὸς, ἀστεῖος, πνευματώδης, λογοδαίδαλος. les beaux —s οἱ κομψοί, οἱ ἀστεῖοι, οἱ χαρίεντες. faux — κενόνοια. les faux —s οἱ κουρόνοες.— fort ἰδ. fort. § κρίσις, σύνεσις, φρόνησις. il n'a pas eu l' — de choisir le bon δὲν εἶχεν ἱκανὴν κρίσιν νὰ ἐκλέξῃ τὸ καλόν. § ἦθος, χαρακτὴρ, ψυχή. — turbulent, remuant, inquiet, doux ἦθος φιλοτάραχον, ἀνήσυχον, ἥμερον. § κλίσις, ῥοπή. il a l — du jeu, de chicane ἔχει ῥοπὴν πρὸς τὸ παιγνίδιον, πρὸς τὴν στρεψοδικίαν. il a l' — des affaires ἔχει νοῦν δεξιὸν πρὸς τὰ πράγματα. § φρόνημα — de discussion, de discorde φρόνημα ἢ πνεῦμα διχονοίας καὶ φιλονεικίας. — de vengeance πνεῦμα ἐκδικήσεως. — de charité γνώμη φιλάνθρωπος. la nation qui n'avait jamais eu l — de commerce τὸ ἔθνος μὴ ἔχον πώποτε ἐμπορικὴν διάθεσιν. — national ἐθνικὸν φρόνημα. — public δημοτικὴ γνώμη. l' — du temps τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, καὶ πλ. —s αἱ ψυχαὶ (ἤτοι οἱ ἄνθρωποι) les — étaient égarés αἱ ψυχαὶ ἦσαν πεπλανημέναι les disputes de religion qui agitaient les —s αἱ θρησκευτικαὶ ἔριδες ἐταράττουσαι τὰς ψυχάς. § νοῦς, ἡ ἔννοια, ἡ διάνοια. vous n'avez pas pris l'— de cet auteur δὲν ἐπέτυχες τὴν ἔννοιαν τοῦ συγγραφέως. § προαίρεσις, σκοπός. il a voulu imiter cet auteur, mais il n'en a pas pris l' — ἠθέλησε νὰ μιμηθῇ τὸν συγγραφέα, ἀλλὰ δὲν συνέλαβε τὴν προαίρεσίν του, τὸν σκοπόν του. § —s animaux, vitaux αἱ ζωϊκαὶ ἢ ζωτικαὶ δυνάμεις. recueillir ses —s συστρέφω τὸν νοῦν. § χημ — de vin οἰνόπνευμα. — de soufre Θειώδες πνεῦμα.
Esprité, ée, μετ. νοήμων, πνευματώδης
Espriter, ἐν. ἄχρ. εἰδω νοῦν, πνεῦμα.
Esprot, ἀρ. ἰδ. Clupée.
Esquain, ἀρ. σανίδες καλύπτουσαι τὰ δύω μέρη τοῦ πύργου (acastillage) τῶν πλοίων.
Esquiavine, Θ. ἀρχ. δουλικὸν ἔνδυμα ἢ χωρικόν.
Esquicher (s'), αὐτοπ. προτιμῶ νὰ ὁδῶ τὸ κατώτερον χαρτίον διὰ νὰ μὴ πιάσω χαρτοσίαν. § οὐδ. τὸ αὐτό.
Esquif, ἀρ. ἐκ τοῦ ἑλλ. σκύφος ἐφόλκιον, κ. βαρκίτζα.
Esquille, Θ. ἐκ τοῦ ἑλλ. σχίδαξ, ἀπόρρηγμα, τμῆμα τὸ ὁποῖον ἀποσπᾶται ἀπὸ κόκκαλον θραυσθὲν ἢ σαπέν.
Esquiman, ἀρ. ταὐτὸν τῷ quartier-maître.
Esquinancie, Θ. κυνάγχη, κ. σκαρανταξία.
Esquine, Θ. ἐν χρ. un cheval fort d' — ἵππος ἔχων ἰσχυρὰν, εὐτονον τὴν ὀσφύν. un cheval faible d' — ἵππος εὐόλισθος. il sauta de l' — πηδᾷ σηκόνων τὴν ῥάχιν του. § ταὐτὸν τῷ Squine, φυτόν.
Esquipot, ἀρ. εἶδος κουμπαρᾶ ὅπου οἱ κουρεῖς ῥίπτουν τὸ ἀφρύριον τὸ ὁποῖον συλλέγουν ἀπὸ τοὺς ξυριζομένους.
Esquisse, Θ ὑπογραμμὸς, ὑπογραφὴ, σχεδίασμα μεταφ. διαγραφή.
Esquisser, ἐν. ὑπογράφω, σχεδιάζω. § διαγράφω, σκιαγραφῶ.
Esquive, Θ. ἡ γῆ μὲ τὴν ὁποίαν καλύπτονται τὰ ζαχαροκέραλα.
Esquiver, ἐν. ὑπεκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποφεύγω ἐπιτηδείως. § s' —, αὐτοπ. ἐντρέπομαι, φεύγω λαθραίως, μὲ τρόπον, φεύγω ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.
Essai, ἀρ. δοκιμὴ, ἀπόπειρα. faire l' — des viandes et du vin devant le roi γεύομαι, δοκιμάζω τὰ ἐδέσματα καὶ τὸν οἶνον ἐνώπιον τοῦ βατιλέως. § δεῖγμα, κ. μάστρα. § δοκίμιον, ἐγχειρίδιον. c'est un coup d' — εἶναι ἀπόπειρα. § πείραμα.
Essaie, Θ ῥίζα ὁ ἐξ ἧς γίνεται τὸ κόκκινον χρῶμα εἰς τὰς Ἰνδίας.
Essaim, ἀρ. ἔσμὸς, σμῆνος, κ. μελίσσιον, κοπάδι μελισσῶν. μεταφ. —s de barbares σμήνη βαρβάρων.
Essaimer, οὐδ. σμηνουργοῦνται, χωρίζονται κατὰ σμήνη.
Essaler, ἐν. ἁλείρω τὰ τηγάνια τῆς ἁλικῆς πρὶν τὰ πυρώτω.
Essanger, ἐν. προεκπλύνω κ. ξεπλύνω (τὰ ῥοῦχα πρὶν τὰ βάλλω εἰς τὴν μπογάδαν).
Essartage, ἀρ. ἐκχέρσωσις.
Essarter, ἐν. ἐκχερτῶ, ἐκριζῶ ῥίζας, θάμνους, τριβόλους.
Essaugue, Θ. δίκτυον ἀμφίπτερον.
Essayer, ἐν. πειρῶμαι, δοκιμάζω. μεταφ. γεύομαι, ἀπολαύω. — de l'or, de l'argent βασανίζω τὸν χρυσὸν, τὸν ἄργυρον. § οὐδ. ἀποπειρῶμαι, κάμνω ἀπόπειραν, δοκιμάζω. j' ai —é de la persuader ἐπεχείρισα νὰ τὴν πείσω. § s' —, αὐτ. δοκιμάζω ἐμαυτὸν, λαμβάνω πεῖραν ἐμαυτοῦ.
Essayerie, Θ. δοκιμαστήριον (χρυσοῦ καὶ ἀργύρου).
Essayeur, ἀρ. δοκιμαστὴς (χρυσοῦ καὶ ἀργύρου), ἀργυρογνώμων.
Esse, Θ. παραξόνιος, σιδηρον καμπύλον εἰς σχῆμα S, τιθέμενον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος τῆς ἁμάξης, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν τροχὸν τοῦ νὰ παρεκβῇ. § σιγματοειδὲς σιδήριον διὰ τοῦ ὁποίου ὑψόνονται αἱ πέτραι εἰς ἓν κτίριον. § ἄγκιστρα (εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλάστιγγος).
Esseau, ἀρ. καμπυλοπέλεκυς, μικρὸς πέλεκυς καμπύλος χρήσιμος εἰς τοὺς λεπτουργοὺς, οἰκοδόμους κτλ. § καμπυλόξυλον, χρήσιμον εἰς τὸ στήριγμα τῶν οἰκιῶν.

Esselier, ἀρ. συνοχεὺς, ξύλον δι' οὗ ἐυζευγνύεται τὸ κατὰ κάθετον στήριγμα τῆς στέγης μὲ τὸ ὁριζόντιον.

Essence, Ϛ. οὐσία. § μύρον. § — d' orient σκεύασμα διὰ τοῦ ὁποίου χρωματίζονται οἱ ψευδεῖς μαργαρίται.

Essèniens, ἀρ. ἐσσενιεῖς, αἵρεσις Ἰουδαίων φιλοσόφων συμφωνούντων μὲ τοὺς πυθαγορικούς.

Essentiel, elle, ἐπ. καὶ οὐσ. οὐσιώδης. voilà l'— de l'affaire ἰδοὺ τὸ οὐσιῶδες τῆς ὑποθέσεως. § ἀπαραίτητος, ἀναγκαῖος. § ἄξιος λόγου, ἀξιόλογος. elle a rendu un service bien — à la philosophie ἔκαμεν ἀξίαν λόγου ὑπηρεσίαν εἰς τὴν φιλοσοφίαν. § maladie —lle κυρία ἀσθένεια, ἡ ἀφ' ἑαυτῆς παράττουσα τὰς ἐνεργείας τοῦ σώματος. sel —, huile —lle ἅλας, ἔλαιον οὐσιαστικόν.

Essentiellement, ἐπίρ. οὐσιωδῶς. § πραγματικῶς, ἀξιολόγως, κ. σημαντικά.

Esser, ἐν. ἐλλέγω τὸ μέγεθος τοῦ σώματος χρησίμου διὰ τὰς καρφίδας.

Essère ἢ Essera ἢ Sora, ἀρ. ἐξάνθημα μὲ φαγοῦραν.

Esseret, ἀρ. τρέπανον (τῶν ἁμαξοποιῶν).

Essette, Ϛ. ῥοκάνη τῶν λεπτουργῶν.

Esseulé ée, μετ. ἄχρ. ἐγκαταλελειμμένος.

Essieu, ἀρ. ἄξων (τῶν τροχῶν). § ὁ δεύτερος σπόνδυλος τοῦ τραχήλου.

Essimer, ἐν. ἰσχναίνω τὸ πτηνὸν (διὰ νὰ θηρευθῇ καλήτερα.)

Essogne, Ϛ. δικαίωμα τοῦ τιμαριώτου ἄρχοντος, ποικιλόμενον κατὰ τοὺς τοπους.

Essor, ἀρ. ἐν χρ. prendre son — μετεωρίζεται, ἐπὶ πτηνῶν ὑψουμένων εἰς τὸν ἀέρα. μεταφ. le génie prend son — ἡ εὐφυΐα ἀναπτεροῦται. l'industrie prit son — ἡ βιομηχανία ἀνεπτύχθη. l'— de l'imagination τὰ πτερὰ τῆς φαντασίας.

Essorer, s'—, αὐτοπ. μετεωρίζομαι (ἐπὶ πτηνῶν). § — στεγνόνω, ξηραίνω (ἐνδύματα, σπόρους, κρόμμυα, ἢ ῥίζας αὐτῶν κτλ.).

Essoriller, ἐν. κόπτω τὰ ὦτα, ὠτοτομῶ. § οἰκ. κουρεύω πολὺ τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς.

Essorilles ἢ rats-taupes, ἀρ. πλ. σύστημα μαστοφόρων ἐκ τῆς τάξεως τῶν τρωκτῶν.

Essoucher, ἐν. ἐκριζῶ τὰ στελέχη.

Essoufflement, ἀρ. δύσπνοια.

Essoufflер, ἐν. ἀσθμαίνειν ποιῶ, ἀφαιρῶ τὴν ἀναπνοήν. s'— πνευστιῶ, κ. πιάνεται ἡ ἀναπνοή μου.

Essour, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. πηγή.

Essourisser ἐν. — un cheval ἐκβάλλω τὸν μῦν τοῦ ἵππου (εἶδος πολύποδος).

Essuequer, ἐν. τραβῶ τὸν μοῦστον ἀπὸ τὸν ληνόν.

Essui, ἀρ. *ξηρανεῖον, τόπος ὅπου διάφοροι τεχνῖται ἁπλόνουν τι διὰ νὰ ξηρανθῇ.

Essuie-main, ἀρ. χειρόμακτρον, κ.πετζέτα.

Essuie-pierre, ἀρ. λιθόμακτρον, κ.πατζαβοῦρα διὰ τὸ καθάρισμα τοῦ τουφεκίου.

Essuyer, ἐν. μάσσω, ἀπομάσσω, κ. σκουπίζω, σφυγγίζω. s'—, αὐτ. σκουπίζομαι, σφυγγίζομαι. s'—les mains, les yeux σκουπίζω τὰ χέρια μου, τὰ μάτια μου. μεταφ. — les larmes παραμυθοῦμαι, παρηγοροῦμαι — les larmes de quelqu'un παρηγορῶ τινα. § ξηραίνω (ἐπὶ ἀνέμου, ἡλίου κτλ.). μεταφ. ὑπομένω, ὑποφέρω.

Est, ἀρ. ἀνατολὴ, ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ ὁρίζοντος.

Estacade, Ϛ. φραγμὸς (ἐπὶ τῶν ποταμῶν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ ἢ νὰ παρατρέψῃ τὸ ῥεῦμα).

Estaches, ἀρ. πλ. χάρακες τῶν γεφυρῶν.

Estadou ἢ Etadou, ἀρ. πρίων διπέταλος (à deux lames).

Estafette, Ϛ. ταχυδρόμος, γραμματοφόρος.

Estafier, ἀρ. ἀκόλουθος, ὑπηρέτης φέρων τὰ παράσημα (livrée) καὶ μέγαν ἐπενδύτην.

Estafilade, Ϛ. τομὴ, κ. κοψιματιὰ, καὶ οἰκ. κόψιμον (εἰς ἔνδυμα κτλ).

Estafilader, ἐν. κόπτω. on lui a —é le visage τοῦ κατέκοψαν τὸ πρόσωπον.

Estaim ἢ Etaim, ἀρ. τολύπη ἐρίου.

Estaims ἢ Etains, ἀρ. πλ. τόξα, (ξύλα τοξοειδῆ ἀποτελοῦντα τὸν κύκλον τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ πλοίου).

Estame, Ϛ. ἐν χρ. fil d' — κλωστὴ ἐρίου (χρήσιμος εἰς ὑφάσματα).

Estamet, ἀρ. μάλλινον ὕφασμα.

Estaminet, ἀρ. οἰνοποσία, συνέλευσις οἰνοποτῶν καὶ καπνιστῶν. § οἰνοπώλιον, ὁ τόπος ὅπου συνέρχονται.

Estamoi, ἀρ. ῥητινοχυτεῖον, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει προσκολλημένη πλάξ σιδήρου, ὅπου ἀναλύεται ἡ πισσορητίνη τῶν ὑελοπειῶν.

Estampe, Ϛ. χαλκογράφημα, χαλκογραφία.

Estamper, ἐν. ἐκτυπῶ. § — un fer διατρυπῶ τὸ πέταλον τοῦ ἵππου.

Estampille, Ϛ. ἐκτύπωμα, σημεῖον ἀντὶ τῆς ὑπογραφῆς ἢ μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τιθέμενον εἰς διπλώματα, γράμματα, ἢ ἐντάλματα κτλ. § ἐκτυπωτήριον, τὸ ἐργαλεῖον δι' οὗ κτλ.

Estampiller, ἐν. ἐκτυπῶ.

Estampoir, ἀρ. καμπτὴρ, ἐργαλεῖον τῶν ὀργανοποιῶν δι' οὗ κάμπτονται τὰ χάλκινα πέταλα (lames).

Estampure, Ϛ. ὀπὴ τοῦ ἀλογοπετάλου.

Estan, ἀρ. ἐν χρ. arbres en — δένδρα ὀρθά.

Estanc, ἐπ. ἐν χρ. un navire — πλοῖον εὐπαγὲς, τὸ μὴ διαῤῥέον, τὸ καλῶς συμπεπηγμένον.

Estase, Ϛ. ὑποπόδιον (τοῦ ἐργαλειοῦ τῶν μεταξουργῶν).

Estateur, ἀρ. ὁ παραχωρῶν τὰ ὑπάρχοντά του εἰς τοὺς δανειστάς.

Estavillon, ἀρ. τεμάχιον ἑρματος ἕτοιμον εἰς χειροδοποιΐαν.

Estelaire, ἐπ. ἥμερος.

Ester, οὐδ. ἐν χρ. — en jugement παρίσταμαι ἐπὶ δικαστηρίου. — à droit ἐμφανίζομαι.

Estère, Ϛ ψίαθος, κ. ψάθα (τῆς Προβάνσης, Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς).

Esterlet, ἀρ. ἔνυδρον ζῶον τῆς Ἀφρικῆς.

Esterlin, ἀρ. βάρος 28 ½ κόκκων, παρὰ τοῖς χρυσοχόοις.

Estérote, ἢ Estoire, ἀρ. εἶδος σαγήνης τοῦ ποταμοῦ Gironde.

Esterre, Ϛ. ὕφορμος (εἰς τὴν Ἀμερικήν).

Esthétique, Ϛ. αἰσθητικὴ (τέχνη).

Esthiomène ἢ Estiomène, ἐπ. ἐσθίων (ἐπὶ πληγῶν ἢ ἑλκῶν διαβρωτικῶν).

Esthuir, ἐν. ἀρ. ἄχρ. ἀφαιρῶ, ἀποφεύγω, ἀποστέλλω.

Estier, ἀρ. ἀρχ. ὄρυγμα (μικρὸν τῶν ὀχετῶν, οἵτινες συνδέουν τὰς λίμνας καὶ τὰ ἕλη μὲ τοὺς μεγάλους ποταμοὺς ἢ τὴν Θάλασσαν).

Estimable, ἐπ. ἀξιέτιμος.

Estimateur, ἀρ. ἐκτιμητής.

Estimatif, ive, ἐπ. ἐκτιμητικός.

Estimation, Ϛ. ἐκτίμησις.

Estimative, Ϛ. ἄχρ. ἡ κρίσις, τὸ κριτικὸν τῆς ψυχῆς.

Estime, Ϛ. τιμὴ, σέβας. καὶ ἐπὶ πραγμάτων. l' — que nous faisons des choses est ce que nous appelons valeur ἡ σπουδὴ τὴν ὁποίαν φέρομεν εἰς τὰ πράγματα, εἶναι ὅ,τι ὀνομάζομεν ἀξίαν. la géometrie fut en grande — chez les Grecs ἡ γεωμετρία ἦτον περὶ πολλοῦ, εὐδοκίμει πολὺ παρὰ τοῖς Ἕλλησι. § ὑπολογισμὸς (τοῦ πλοιάρχου, τὸν ὁποῖον κάμνει διὰ τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον διέτρεξε, καὶ διὰ τὴν ταχύτητα τοῦ πλοίου του).

Estimer, ἐν. ἐκτιμῶ, κ. ξετιμῶ. § τιμῶ, σέβομαι. on —e beaucoup les vins de Bourgogne ἀγαπᾶται πολὺ ἢ τιμᾶται πολὺ ὁ οἶνος τῆς Βουργονίας. les chevaux de Normandie sont —és εὐδοκιμοῦσιν, εἶναι ἐν ὑπολήψει οἱ ἵπποι τῆς Νορμανδίας. — plus προτιμῶ. s'

— *μέγα φρονῶ, μεγαλοφρονῶ.* § *νομίζω, φρονῶ être —é savant ὑποκαμβάνομαι σοφός.*

Esthiomène, *τὸ* Esthiomène.

Estire, *θ.* * *ἐκτατήρ, ἐργαλεῖον τῶν βυρσοδεψῶν ὅπου ἐντείνουσι ἢ τυπώσι τὸν ἀνθρακωτόν, καὶ καθαρίζουσι τὰ δέρματα.*

Estival, le, *ἐπ.* Θερινός, (*ἐπὶ ἀνθέων καὶ φυτῶν*).

Estivation, *θ.* *σύμπτυξις (τῆς στεφάνης (corolle) πρὸ τῆς ἀναπτύξεώς της).*

Estive, *θ.* *ναυτ. ἱσορροπία (τοῦ βάσους ἑνὸς πλοίου).*

Estiver, *ἐν.* *στοιβάζω τὰ πράγματα εἰς ἓν πλοῖον.*

Estoc, *ἀρ.* (*προφ. τὸ c*). *ἐκ τοῦ Γερμ.* stock, *ῥάβδος. ἐν χρ. μόνον* frapper d' — et de taille *ἐκ διαλήψεως καὶ καταφορᾶς πλήττω, κ. ὀρθὰ κοπτα, μὲ τὴν σουβλίαν καὶ τὴν κοπτερήν.* couper un arbre à blanc — *σιμοτομῶ, κόπτω τὸ φυτὸν συρρίζα.* il est de bon — *καταγίνεται ἀπὸ καλὴν γενεάν.* biens de côté — et ligne *περιουσία προερχομένη ἀπὸ τοὺς κατ' εὐθείαν.* dites-vous cela de votre — *τὸ λέγεις ἀφ' ἑαυτοῦ σου.* § brin d' — *ῥάβδος ἐτοιμορωμένη περὶ τὸ ἄκρον.*

Estocade, *θ.* *πληγὴ ξίφους, κ. σπαθιά.*

Estocader, *οὐδ.* *διαξιφίζομαι.* § *ἐπίζω, φεντεκάω*

Estocage, *ἀρ.* *ἀρχ. ἄχρ. δικαίωμα τοῦ ἀρχοντος εἰς τὸ πωλεῖν τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων του ἀκίνητα*

Estoir, *ἀρ.* *ἡ* Estoniere, *θ.* *εἶδος σαγήνης.*

Estomac, *ἀρ.* *στόμαχος.* § *τὸ καράβι (πτηνοῦ, ἀφ' οὗ ἤδη ἐφαγώθησαν τὰ πτερὰ καὶ οἱ μηροί)*

Estomaquer (s'), *αὐτοπ.* *λαμβάνω τι κατάκαρδα, λυποῦμαι, οἰκ.*

Estomir, *ἐν.* *ὀρχ. ἄχρ. ἐκπλήττω, ταράττω.*

Estompe, *θ.* * *ἀκρόστομον, ἐργαλεῖον τοῦ ὁποίου τὸ ἄκρον εἶναι κεκαλυμμένον μὲ δέρμα, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐφαπλοῦται τὸ διὰ τοῦ χωστῆρος γενόμενον διαγράφημα.*

Estomper, *ἐν.* *ἐντείνω τὴν διὰ τοῦ χωστῆρος γενομένην γραφήν*

Estoquiau *ἢ* Etoquiau. *ἀρ.* *κρίκος (σιδηροῦς συνέχων τὸν ἐκτάλρα τῆς κλειδονιᾶς).*

Estor, *ἀρ* *ἀρχ. ἄχρ. σύγκρουσις, μονομαχία, ἔρεδος, σύγχυσις κτλ.*

Estorée, *θ.* *ἀρχ. ἄχρ. στεῖρος.*

Estou, *ἀρ.* *τσάπελα (ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ ῥιπιπῶλαι ἐκθέρουσι τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μοσχους*

Estoupin, *ἀρ* *στυπίον (δι' οὗ γεμίζεται τὸ κανόνιον).*

Estrac, *ἐπ.* *ἐν χρ.* un cheval — *μικρόσωμον ἄλογον. λέγεται καὶ cheval étroit*

Estrade, *θ.* *ἐκ τοῦ ἰταλ.* strada. *ὁδὸς δημοσία, μεγάλη ὁδός.* battre l' — *κάμνω ἐκδρομήν, ἀπέρχομαι εἰς κατασκοπήν (ἐπὶ στρατιωτῶν ἀποσπωμένων τοῦ στρατοῦ διὰ νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν γῆν ἢ τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ).* batteur d' — *ἐκδρομεύς.* § *τουρκ. σοφᾶς, ὕψωμα ἐντὸς τοῦ ὡμφατίου.*

Estragale, *θ.* *ἀστράγαλος, ἐργαλεῖον τῶν τορνευτῶν.*

Estragon, *ἀρ* *ὀρακόντιον, φυτὸν εὐῶδες χρήσιμον εἰς ὄψοποιΐαν.*

Estrain, *ἀρ.* *ἀρχ. λινοκρόκη, ἡ χρυσοκόλλη.*

Estramaçon, *ἀρ.* *ἀρχ. ξίφος. ἐν χρ.* un coup d' — *πληγὴ ἐκ καταφορᾶς, κ. κοπτερή.*

Estramaconner, *ἐν.* *πλήττω ἐκ καταφορᾶς* il fut —é dans ce combat *κατεκόπη εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον.*

Estrangel, *ἀο.* *οἱ ἀρχικοὶ χαρακτῆρες τῆς Συριακῆς γλώσσης*

Estrapade, *θ.* *σχοινισμός, εἶδος ποινῆς συνισταμένης εἰς τὸ νὰ ὑφῶνται ὁ κατάδικος δι' ἑνὸς σχοινίου καὶ ἔπειτα νὰ ἀφίνεται πρὸς τὰ κάτω μὲ ὁρμήν· τοιοῦτον εἶδος ποινῆς γίνεται εἰς τοὺς ναύτας ὑψουμένους εἰς τὰς κεραίας καὶ ἐμβαπτιζομένους εἰς τὴν θάλασσαν.* § *σχοινίλακος, τὸ ὄνειδος ἢ ἄλλο ξύλον ὅπου ἀναβιβάζεται ὁ κατάδικος.* § *καὶ εἶδος κινήσεως τῶν σχοινοβατῶν συνισταμένης εἰς τὸ νὰ διαβιβάζωσι τὸ σῶμά των διὰ μέσου τῶν δύο βραχιόνων καὶ τοῦ σχοινίου·* donner l' — *à son esprit βασανίζω τὸν νοῦν μου.*

Estrapader, *ἐν.* *διασχοινίζω, τιμωρῶ διὰ τοῦ σχοινισμοῦ.*

Estrapasser, *ἐν.* *κόπτω, κουράζω τὸν ἵππον εἰς τὰ γυμνάσια.*

Estraper, *ἐν.* *ἐν χρ.* — le chaume *ὀρεπανίζω τὸ ἄχυρον.*

Estrapoire, *θ.* *ἀχυροδρεπάνη.*

Estrapontin, *τὸ.* Strapontin.

Estraquelie, *θ.* *πυάριον τῶν ὑελοποιῶν.*

Estrasse *ἢ* Strasse, *θ.* *ἀπομεταξίδιον, τουρκ. χορδᾶς του μεταξίου.*

Estrelage, *χο.* *δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἅλατος των ἀρχόντων.*

Estrigue, *θ.* *πύραυνον, φουρνέλλον τῶν κατοπτροποιῶν.*

Estrique, *θ.* *ἐκτατὴρ, ἐργαλεῖον τῶν υελοποιῶν δι' οὗ ἐκτείνουσι τὴν παρὰ τοῦ πυρὸς μαλακυνθεῖσαν ὕαλον*

Estriquer, *ἐν.* *στουμπόνω τὰς χαραμάδας τὰς γινομένας εἰς τὰ ἄκρα τοῦ τύπου τῆς ξαχαροποιΐας.*

Estrjqueur, *ἀρ.* * *ξυλαγγιστροφόρος, διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται τὸ τοιοῦτον στούμπωμα. τὸ.* l'Estriquer.

Estriqueux, *ἀρ.* * *περιξεστήριον, ἐργαλεῖον τῶν καπνοσωληνοποιῶν δι' οὗ καθαρίζουσι τοὺς καπνοσωλῆνας (pipes) ἀπὸ τὰ ἴχνη τοῦ τύπου (moule).*

Estropiat, *ἀρ* *ἀρχ. ἄχρ. ζήτουλας.*

Estropier, *ἐν.* *πηρῶ, ἀκρωτηριάζω, κ. μισερόνω (τουρκ. σακατεύω)* une paralysie l' a —é *ἡ παραλυσία τὸν ἠκρωτηρίασε.* — une figure *παρὰ ζωγρ. καὶ γλύπταις, κολοβῶ τὴν εἰκόνα, τουτέστι δὲν φυλάττω τὴν ἀναλογίαν εἰς τὰ μέλη.* — un passage, une pensée *κολοβῶ τὸ χωρίον, τὸ ἀκρωτηριάζω.* § estropié, ée, *μετ. καὶ ἐπ πηρός, ἀνάπηρος, κ. μισερός, τουρκ. σακάτης.* passage — *ἠκρωτηριασμένον χωρίον.*

Esturgeon, *ἀρ.* *ἀντακαῖος, κ. μουρούνα.*

Esule *ἢ* Esula, *ἀρ.* *εἶδος εὐφορβίου.*

Et, (*δὲν προφ. τὸ t*) *σύνδ.* *συμπλεκτικος. καί.* § et cœtera (*τὸ t προφ.*) *καὶ τὰ λοιπά.*

Etablage, *ἀο.* *ἡ τιμὴ τῆς ἱπποστασίας, κ. ἐνοίκιον τοῦ σταύλου.*

Etable, *θ.* *σταθμὸς, σταῦλος, κ. ἀχοῦσι (κυρίως διὰ τοὺς βόας καὶ τοὺς χοίρους).* *παροιμ.* fermer l' — quand les bœufs n' y sont plus *κλειδόνω, μανδαλόνω, τὸν κλέφτ' ἀφίνω μέσα.* § *τὸ μέσος τῆς τρόπιδος, ὅπου παύει νὰ εἶναι εὐθεία.* deux vaisseaux s' abordent de franc — *δύο πλοῖα ἔρχονται ἀντίπρωρα.*

Etabler, *ἐν.* *σταθμῶ, βάλλω εἰς τὸν σταῦλον.*

Etableries, *θ.* *πλ* *ἀρχ ἄχρ. στοῦλοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν.*

Etabli, *ἀρ.* *ὀκριβᾶς, τουρκ. τεζγιαχί, τραπέζι ὅπου ἐργάζεται ὁ τεχνίτης, οἷον ῥάπτης κτλ.*

Etablir, *ἐν.* *ἱδρύω, θεμελιῶ, καθιστημι* — une colonie *συνίστημι ἀποικίαν.* — une marine *συγκροτῶ ναυτικόν.* — une manufacture *συνίστημι χειροτεχνεῖον. μεταφ.* il a bien —i son fils *ἀποκατέστησε τὸν υἱόν του.* — une fille *συνοικίζω, συζεύγνυμι τὴν θυγατέρα, κ. τὴν ὑπανδρεύω.* un homme est bien —i dans une maison, auprès d'un prince *ὁ ἄνθρωπος δύναται μέγα εἰς τὴν θεῖνα οἰκίαν, παρὰ τῷ ἡγεμόνι.* § *εἰσάγω, πρεσβεύω, τίθεμι (ἐπὶ νόμων, ἐθίμων, δοξασιῶν κτλ).* — des lois *νομοθετῶ.* ce sont des lois qu'on a injustement —ies *ταῦτα ἐνομοθετήθησαν ἀδίκως παρ' αὐτῶν.* on a —i que, il est —i que *ἐπεκράτησε.* c'est une coutume —e chez les tyrans *ἔθος ἰσχύον παρὰ τοῖς τυράννοις.* contre les lois —ies *παρὰ τοὺς*

ἰσχύοντας νόμους. § — au fait ἐντίθημι γεγονός τι, πρᾶγμά τι. — l' état de la question τίθημι, προσδιορίζω τὸ ζήτημα. § ἀποδεικνύω. il a —i son droit sur des pièces authentiques ἐστήριξε τὸ δίκαιωμά του ἐπὶ ἐπισήμων διπλωμάτων. — des principes τίθημι, κ. ὑιτῶ ἀρχάς. § — une pierre, une pièce de bois σημειῶ πέτραν, ξύλον (τίθημι ἐπ' αὐτοῦ σημεῖον διὰ νὰ φαίνεται ἡ θέσις του). § établi, ie, μετ. une opinion généralement —ie γνώμη κοινῶς παραδεδεγμένη.

Établissement, ἀρ. κατάστασις, σύστασις. § καθίδρυμα, κατάστημα. les hopitaux sont des —s très utiles τὰ νοσοκομεῖα εἶναι κοινωφελῆ καταστήματα. § διάταξις, νόμος. § ἀποκατάστασις, πόρος (ζωῆς), ἐπιτήδευμα βίου. cette demoiselle est dans le cas de faire un bon — ἡ κυρία αὕτη θέλει κάμει καλὸν συνοικέσιον. l — des quartiers ἡ ἐπιστάθμευσις τῶν στρατευμάτων. cette action fut l' — de sa réputation ἡ πρᾶξις αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπολήψεώς του. l' — d' un fait, d' un droit ἡ ἔκθεσις συμβεβηκότος τινός, ὁ διϊσχυρισμὸς δικαιώματος. l' — d' une question τὸ ζήτημα.

Établou, ἀρ. ὀδοντοποιὸν ἐργαλεῖον (τῶν κτενοποιῶν).

Étage, ἀρ. ὀροφή, πάτωμα, κ. πάτωμα, πάτος maison à deux —s διώροφος οἰκία, κ. δίπατος. à trois —s τριώροφος, κ. τρίπατος. premier — συνήθως λέγεται τὸ μετὰ τὴν αὐλὴν πρῶτον πάτωμα. second — τὸ μετ' αὐτὸ κτλ. παροιμ. c' est un sot à triple — εἶναι τρισευήθης. § βαθμός, τάξις des gens de bas — ἄνθρωπος κατωτέρας τάξεως. un homme de bas — ἄνθρωπος εὐτελοῦς τάξεως, ποταπός. il y a des esprits de divers —s ὑπάρχουν νόες διαφόρων τάξεων.

Étager ἐν. κλιμακηδὸν διατάσσω. il faut lui — les cheveux πρέπει νὰ τοῦ κόψωσι τὰ μαλλιὰ κλιμακηδόν.

Étagères, ϑ. πλ. πινθοθῆκαι, ϑέσεις τινὲς κείμεναι κλιμακηδὸν ἐπὶ τῶν ὁποίων τίθενται αἱ κεραμίδες. § σανίδια μικρὰ τεταγμένα κλιμακηδόν.

Étagne, ϑ. ἴδ. Bouquetin.

Étague, ϑ. ἡ ὕψωσις τῶν κεραιῶν ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ.

Étai, ἀρ. πρότονος, σχοινίον τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὸν ἱστόν.

Étaie, ϑ. ἔρεισμα, ἀντηρίς, κ. στύλωμα.

Étaiement, ἀρ. στήριξις.

Étaim, ἀρ. ἴδ. Estaim.

Étain, ἀρ. κασσίτερος, κ. καλάϊ. § — de glace ἴδ. bismuth.

Étairion, ἀρ. ἑταιρεῖον, εἶδος καρποῦ.

Étairiounaires, ἀρ. πλ. οἱ σύνθετοι καρποί.

Étal, ἀρ. κρεουργεῖον, τράπεζα ἐπὶ τῆς ὁποίας πωλεῖται τὸ κρέας. § κρεωπωλεῖον.

Étalage, ἀρ. παράστασις, ἔκθεσις τῶν πρὸς πώλησιν πραγματειῶν. § ἐπίδειγμα (μόστρας τῶν πραγματειῶν). § δικαίωμα παραστάσεως. § καταπακτὸν, τουρν. κεπέγι (ὅπου ἐκτίθενται αἱ πραγματεῖαι). μεταφ. ἐπίδειξις. § καλλωπισμός, κ. στολίδι.

Étalagiste, ἀρ. ῥωποπώλης, ὁ καταθέτων τὰς πραγματείας του εἰς τὰς ἀγορὰς, μικρέμπορος.

Étale, ἐπ. ἰσορρόπος, ἐπὶ ϑαλάσσης μήτε ὑψουμένης μήτε παλιρροούσης.

Étaler, ἐν. παρίστημι, ἐκτίθημι (τὰς πραγματείας), κ. ἁπλόω καὶ οὐδ. les marchands n' ont pas encore —é οἱ ἔμποροι δὲν ἐξέθεσαν εἰσέτι. — son jeu δεικνύω τὰ χαρτιά μου, τὰ ἀνοίγω § ἐπιδεικνύω. — ses raisons, son éloquence ἐκτίθημι τοὺς λόγους μου, τὴν εὐγλωττίαν μου. § — la marée ναυλοχῶ, ἀράζω (ἐξ αἰτίας ἐναντίων ἀνέμων κτλ.)

Étalier, ὀρ. κρεωπώλης. § ῥάκτης (ἀπὸ τζάλια).

Étalières, ϑ. πλ. κυκλοειδῆ δίκτυα.

Étalinguer, ἐν. — les câbles προσδέω τὰ σχοινία εἰς τὸν κρίκον τῆς ἀγκύρας.

Étalon, ἀρ. κήλων, ὀχεῖος, κ βαρβάτον (ἄλογον ἢ βοῦϊ, χρήσιμον εἰς ὀχείαν § οἱ μῆτραι (τῶν μέτρων). rectifier un poids à l' — διορθῶ τὸν σταθμὸν πρὸς τὴν μήτραν.

Étalonnage, ἀρ. ἡ Etalonnement δοκιμασία (τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων κατ' ἀντιπαράθεσιν ὡς πρὸς τὰς μήτρας).

Étalonner, ἀρ. δοκιμάζω (τὰ σταθμὰ καὶ μέτρα πρὸς τὰς μήτρας).

Étalonneur, ἀρ. δοκιμαστής.

Étamage, ἀρ. γάνωσις, γάνωμα.

Étambord ἡ Étambot, ὀρ. ξύλον ἀποτερματίζον τὸ ὀπισθεν τοῦ πλοίου.

Étambraies, ἀρ. πλ. ἴχνα-α, ξύλα ἐπιστηριζοντα τὸν ἱστὸν § μεσόδμη, ὀπὴ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος διὰ νὰ ἐντεθῇ ὁ ἱστὸς, αἱ αντλίαι ἢ ὁ ὄνος. § τὸ περὶ τὸν ἱστὸν κήρινον πάνιον (ἐπὶ τοῦ καταστρώματος διὰ νὰ προφυλάττεται ἀπὸ τὴν βροχήν).

Étamer, ἐν. κασσιτέρῳ, γανῶ, κ. γανόνω.

Étameur, ἀρ. κασσιτεροεργὸς, κ. γανωματὰς, τουρκ. καλαϊτζῆς.

Étamine, ϑ. κιλίκιον, ὕφασμα ἀραιὸν ἐκ τριχὸς, μετάξης κτλ. χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν κοσκίνων. § ἠθμὸς, κ στραγγιστήρι. un homme a passé par l' — διῆλθε διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. cet ouvrage a passé par l' — τὸ σύγγραμμα ἐβασανίσθη. § ὕφασμά τι λεπτόν. § —s, πλ. στήμονες, λεπτὰ νημάτια, καθέτως ἑστῶτα τῷ κέντρῳ τοῦ ἄνθους, καὶ δεξιὰ εἰς τὴν γονιμοποίησιν τῶν ἄνω φυομένων κόκκων.

Étaminier, ἀρ. κασσιτεροποιός.

Étamoir, ἀρ. σανὶς ἔχουσα σιδηρᾶν πλάκα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναλύεται ἡ πισσορητίνη κτλ. τῶν ὑαλοποιῶν.

Étampe, ϑ. καρφιδομήτρα, τύπος ἔχων σιδηρᾶν ὀπὴν πρὸς σχηματισμὸν τοῦ καρφιδοκράνου.

Étamper, ἐν. — un fer de cheval κάμνω τὸν ὀπτὸν ὄπας εἰς τὸ πιτάλον.

Étampeux, ἀρ. ἐπίθεμα, εἰσαγόμενον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τύπου τῶν καπνοσωλήνων, διὰ νὰ σχηματισθῶσι τὰ τειχία τοῦ καπνοσωλῆνος ἰσόπαχνα.

Étampoir, ἴδ. Estampoir

Étamure, ϑ. γάνος, κασσιτέρωμα, καλαΐ δι' οὗ γανοῦνται τὰ χάλκινα ἀγγεῖα.

Étanchement, ἀρ. ἐπίσχεσις (αἵματος, ὄψης. κτλ.)

Étancher, ἐν. ἐπέχω, κ. σταματῶ (ὑγρὸν, οἷον αἷμα κτλ.). μεταφ. — ses larmes παύω δακρύων. — les larmes de quelqu'un καταπαύω τὰ δάκρυα τινός. — la soif καταπαύω τὴν δίψαν.

Étanchoir, ἀρ. μάχαιρα δι' ἧς στομπώνουσιν οἱ πιθουργοὶ (tonnelier) τὰς χαραμάδας τῶν βαγενιῶν).

Étançon, ἀρ. πάσσαλος, τουρκ. καζίκι (τιθέμενον πρὸς ὑποστήριξιν τοίχου, οἰκίας κτλ. τὸ ὁποῖον προκειται να ἐπισκευασθῇ.

Étançonner, ἐν. ὑπερείδω, ὑποτίθημι πασσάλους.

Étanliche, ϑ το ἄθροισμα πολλῶν στρωμάτων πετρῶν εἰς το λατομεῖον.

Étang, ἀρ. λίμνη. § ἰχθυοτροφεῖον. § ὑδροδαρεῖον, συναγωγὴ ὕδατος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐμβάπτονται αἱ σιδηραῖ ῥάβδοι.

Étangue, ϑ. ἡ Étangues, ϑ. πλ. διλάβιον (μέγα διὰ τοῦ ὁποίου κρυτοῦνται τὰ ἑτοιμα νομίσματα, ἢ τὰ πέταλα μετάλλου διὰ νὰ σφυρηλατηθωσι).

Étant, ἀρ ῥίζα δένδρου, ἐπὶ δασῶν. il y a dans cette coupe tel nombre d'arbres en — εἰς αὐτὴν τὴν δενδροτομίαν ὑπάρχουσι τόσαι ῥίζαι δένδρων.

Étape, Θ. ἐμπορεῖον, τόπος ἢ πόλις ὅπου φέρονται αἱ ἔξωθεν ἐρχόμεναι πραγματεῖαι διὰ νὰ μετακομισθῶσιν ἐκεῖθεν ἀλλαχοῦ. § ἐπισίτια, τροφοδοσία. § σταθμός, καὶ τροφοδοτεῖον (τῶν στρατιωτῶν καθ' ὁδόν). brûler l' — παρέρχομαι τὸν σταθμὸν, ἤτοι δὲν ἐπισταθμεύω ὅπου ὑπάρχει σταθμός.

Étapier, ἀρ. σιτομέτρης, τροφοδότης (εἰς τὸ στρατιωτικὸν), ὅστις ἐτυμῴνησε νὰ χορηγήσῃ τροφὰς εἰς τὸν στρατόν.

Étapliau, ἀρ. ἔδρανον (τοῦ ἐργαζομένου εἰς τὰ λατομεῖα).

Étarque, ἐπ ναυτ. ἐν χρ. μεθ' ἑνὸς ὀνόματος τῶν ἱστίων. hunier — ὁλόκληρος ὑψηλός. λέγεται καὶ

Étarquure, Θ. τὸ ὕψος τοῦ ἱστίου.

État, ἀρ. στάσις, κατάστασις. être en — de εἶμαι ἱκανὸς νά il n' est pas en — de se marier δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ νυμφευθῇ. il est hors d' — de rien entreprendre ἀδύνατεῖ νὰ ἐπιχειρήσῃ τι. se mettre en — de παρασκευάζομαι νὰ . . . fille en — de se marier κόρη ὡραία γάμου, ἐν ὥρᾳ γάμου l'—de la question ἡ θέσις τοῦ ζητήματος. — du ciel ἡ τάξις τῶν ἀστέρων. mettre les choses en — διατάττω, διευθετῶ τὰ πράγματα l'— de perfection ἡ ἐντέλεια. l'— de pêché ἡ ἁμαρτία. l'— d' innocence ἡ ἀθῳότης. être en—d'ajournement personnel κλητεύομαι. tenir une chose en — κρατῶ τι ἴσον, τὸ στηρίζω. tenir une chose en— διατηρῶ τὰ πράγματα ἐν μετεώρῳ, τὰ ἀφίνω ὡς ἔχουσι. toutes choses demeurant en — μενόντων τῶν πραγμάτων ἐπὶ τὸ αὐτό. un procès est en — ἡ δίκη εἶναι ὥριμος. mettre un procès hors d' — ἀναβάλλω τὴν δίκην. on a adjugé à un ecclésiastique l'— d'un bénéfice ἐπεδικάσθη ἡ προσωρινὴ κατοχὴ κτλ. un accusé, un criminel se met en — ὁ ὑπόδικος ἢ ὁ κατάδικος ὑπέβαλεν ἑαυτὸν εἰς φυλακήν. vous pouvez faire — δύνασαι νὰ βεβαιωθῇς faites — de cette somme ἔχε βέβαιον ἢ ἔσο βέβαιος περὶ αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ. faire — de τιμῶ, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαί τινα. je fais peu d'— de ses menaces περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι, ὀλιγωρῶ, ἀφηρῶ τὰς ἀπειλάς του. je fais — qu'il y a là vingt mille hommes ὑπολογίζομαι, συμπεραίνω ὅτι ἐκεῖ εἶναι εἴκοσι χιλιάδες ἄνθρωποι. faire — de venir en tel temps μελετῶ νὰ ἔλθω τὸν δεῖνα καιρόν. § τάξις, ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα. une femme qui abandonnerait les devoirs de son — pour cultiver les sciences γυνὴ ἥτις ἤθελε παραμελήσει τὰ καθήκοντα τῆς τάξεώς της διὰ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς ἐπιστήμας. § ἡ ἀστυκὴ κατάστασις. officier de l'— civil ὁ ληξιαρχικὸς ὑπάλληλος. § τάξις (πολιτῶν). le tiers — ἡ τρίτη τάξις, ἡ τάξις τοῦ λαοῦ. —s, πλ. ἡ συνέλευσις ἐκ τῶν τριῶν τάξεων τοῦ λαοῦ. —s généraux γενικὴ συνέλευσις. —s particuliers ἡ provinciaux ἐπαρχιακὴ συνέλευσις. tenir les —s συγκαλῶ συνέλευσιν. § ὁ βίος, ὁ τρόπος τοῦ ζῆν, ἡ δίαιτα tenir un grand — ζῶ μεγαλοπρεπῶς porter un grand — λαμπροφορῶ. § ἐπικράτεια. § χώρα, ἐπαρχία. étendre les bornes de ses —s ἐπεκτείνω τὰ ὅρια τῶν ἐπαρχιῶν μου. § κράτος, πολιτεία conseil d'—συμβούλιον τοῦ κράτους. secrétaire d' — γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας. raison d'— συμφέρον τῆς πολιτείας. coup d'— πολίτευμα παράβολον. τὸ Coup le gain de cette bataille fut un coup d' — ἡ νίκη αὕτη ἦτον κρισιμωτάτη. ce mariage fut un coup d'— dans cette famille ὁ γάμος οὗτος ὑπῆρξε μέγα τι εἰς τὸν οἶκον τοῦτον. § κατάλογος, κατάστασις. vous êtes couché sur l' — en qualité de . . . εἶσαι καταγεγραμμένος ὡς . . . § κατάστιχον. — de recette, — de dépense κατάστιχον ἐσόδων, κατάστιχον ἐξόδων. tenir — de ταὐτὸν τῷ tenir compte ὑπολογίζομαί τι. § — de la France, de l' Angleterre καταστατικὸς πίναξ τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας κτλ. — d' armement ἡ κατάστασις τοῦ ναυτικοῦ. § — major ταξιαρχικὸν ἢ ἐπιτελεῖς. chef de l' — major ταξίαρχος. sous chef d'— major ὑποταξίαρχος.

Éter, ἐν. ἀρχ ἐκτίθημι τὰ χρήματα εἰς τὸ δικαστήριον.

Étau, ἀρ. δίχειλον, μηχανὴ ἔχουσα δύο χείλη, συναγόμενα ἢ χωριζόμενα δι' ἑνὸς κοχλίου, καὶ χρήσιμος εἰς τὸ νὰ κρατῇ στερεὰ τὰ κατεργαζόμενα σίδηρα ἢ ἄλλα μέταλλα.

Étayer, ἐν. ὑπερείδω, στηρίζω, μεταφ. ὑποστηρίζω. s' — des règles στηρίζομαι εἰς κανόνας.

Été, ἀρ. θέρος. d'— θερινός.

Éteignarie, Θ. πυροσβύστρια, (γυνὴ εἰς τὰς ἁλικας).

Éteignoir, ἀρ. σβεστὴρ, κῶνος μικρὸς κοῖλος ἐκ μετάλλου, ἐπιτιθέμενος εἰς τὸ ἄκρον τοῦ φωτὸς, διὰ νὰ τὸ σβύσῃ § τὰ κωνοειδῆ ἀγαρικά.

Éteindre, ἐν. σβέννυμι, κ. σβύνω. —les couleurs, les lumières ἀμαυρῶ τὰ χρώματα, τὸ φῶς. καὶ αὐτοπ ce feu s'—t τὸ πῦρ σβέννυται, κ. σβύνει. (οὐδ.) — de la chaux σβύνω ἄσβεστον. — la soif ἀποσβέννυμι τὴν δίψαν, κ. σβύνω τὴν δίψαν. — la guerre καταπαύω τὸν πόλεμον. μεταφ. — un crime, la mémoire ἐξαλείφω ἔγκλημα, τὴν μνήμην. — une race ἐξαλείφω, ἐξολοθρεύω τὸ γένος. cette maison est prête à s'— ὁ οἶκος οὗτος εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐκλείψῃ. — une pension, une dette ἐξαγοράζω τὴν σύνταξιν, χρεωλυτῶ. § s'—μαραίνομαι. § éteint, te, μετ. un homme a les yeux —s, la voix —te ἐκλείπουσιν οἱ ὀφθαλμοί του, ἡ φωνή του.

Ételon, ἀρ. σχέδιον ἐγκαρσίων (τῆς στέγης, τῆς κλίμακος κτλ).

Étemper, ἐν. παρὰ τοῖς ὡρολογοποιοῖς, κάμνω τι ὅμοιον τοῦ ἄλλου.

Étendage, ἀρ. ψυκτῆρες, σχοινία ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ τυπογράφοι ἁπλόνουσι τὰ τυπωμένα φύλλα, διὰ νὰ στεγνώσωσι.

Étendard, ἀρ. σημαία. § ἐπὶ τῶν τριήρεων ἡ σημαία. εἰς τὰ πλοῖα λέγεται pavillon. gardes de l'— σημαιοφόροι. μεταφ. il ose lever l'— de la guerre τολμᾷ νὰ ὑψώσῃ τὴν πολεμικὴν σημαίαν.

Étendelle, Θ. διαίρεσις τῆς ἀρδωσίας λίθου.

Étendeur, ἀρ. πλατυστὴς, τεχνίτης τῶν ὑελοποιῶν.

Étendoir, ἀρ ψυκτήριον, τὸ μέρος ὅπου οἱ τυπογράφοι ἢ ἄλλοι τεχνῖται ἐκθέτουσι τὰ ἔργα των διὰ νὰ στεγνώσωσι. § Θετήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ τίθενται ἐν τάξει τὰ τυπογραφικὰ φύλλα ἐπὶ τῶν ψυκτήρων.

Étendre, ἐν. ἐκτείνω, ἁπλῶ, κ. ἁπλόνω καὶ ξαπλόνω. — de l'or ἐλαύνω τὸν χρυσόν. l'oiseau —d ses ailes τὸ πτηνὸν ἐκτείνει. κ. ἁπλόνει τὰς πτέρυγας. il est —du de son long ἐκτάδην κεῖται, κ. εἶναι ἐξαπλωμένος. s'— ἐκτείνομαι, ἐξαπλόνομαι. s'— en baillant σκοδινῶμαι, πεταυρίζομαι. — un homme sur le carreau ξαπλόνω κατὰ γῆς, τὸν φονεύω. — ses troupes, son armée ἐξελίσσω τὸν στρατόν. — la clause d'un contrat, la signification d'un mot ἐπεκτείνω τὴν ῥήτραν τοῦ συμβολαίου, τὴν σημασίαν τῆς λέξεως. — le parchemin κάμνω πολλὰ ἔγγραφα εἴς τινα ὑπόθεσιν, διὰ νὰ αὐξήσωσι τὰ ἔξοδα. — la courroie τεντόνω το σχοινί, ἐκτείνω τὰς ὠρελείας, τὰ δικαιώματα, τὴν ἐξουσίαν ὑπὲρ τὸ δέον. § αὐξάνω — son empire, ses états αὐξάνω τὸ βατίλειον, τὰς χώρας μου. tant qu'une somme pourra s'— ὅσον ἐξαρκεῖ ἡ ποσότης αὕτη. s'— sur quelque sujet, sur quelque matière ἐνδιατρίβω, ἐκτείνομαι ἐπί τινος ἀντικειμένου, περί τινος ὕλης. § étendu, ue, μετ.

Étendue, Θ. ἔκτασις. § γεωμ. διάστασις. l'— en longueur, en largeur, en profondeur ἡ κατὰ μῆκος πλάτος καὶ βάθος διάστασις.

§ ἡ ἐπιφάνεια, ἡ ἡ ἔκτασις (εἰς στενοτέραν σημασίαν). ce pays est d'une grande — ὁ τόπος οὗτος εἶναι ἐκτεταμένος. dans l'— de tous les temps, de tous les siécles τὸ μῆκος τοῦ χρόνου, ἡ διάρκεια τῶν αἰώνων. — de la voix ἡ τάσις τῆς φωνῆς. § μουσ. διάστημα ἀπὸ φωνῆς εἰς φωνήν. § — du pouvoir, de l'esprit μέγεθος ἐξουσίας, νοὸς κτλ. vous me faites sentir toute l'— de mes pertes μὲ κάμνεις ἐπαισθητὰς ὅλας τὰς ζημίας μου. je sens avec reconnaissance toute l'— de votre générosité εὐγνωμονῶ διὰ τὴν τόσω μεγάλην γενναιοψυχίαν ἡ ἐλευθεριότητα.

Étente, ϑ. μικρὸν δίκτυον ῥιπτόμενον εἰς ἀβαθεῖς ϑαλάσσας.

Éternel, lle, ἐπ. ἀΐδιος, αἰώνιος. § la vie —lle ἡ αἰωνία ζωή. des haines —les αἰώνια πάθη. un causeur, un harangueur — ἀδόλεσχος, ὁ ἀεὶ λαλῶν. § οὐσ. l'— τὸ ἀΐδιον ὄν, ὁ ϑεός.

Éternelle, ϑ. ἀειζωον, φυτόν.

Éternellement, ἐπίρ. ἀϊδίως, αἰωνίως. § ἀκαταπαύστως, ἀδιακόπως.

Éterniser, ἐν. διαιωνίζω, καθιστῶ ἀΐδιον. — leur gloire ἀπαθανατίζω τὴν δόξαν αὐτῶν. § s'—, αὐτ. c'est ainsi que les abus s'— ent dans la même nation τοιουτοτρόπως αἱ καταχρήσεις διαιωνίζονται εἰς τὸ αὐτὸ ἔθνος.

Éternité, ϑ. ἀϊδιότης, τὸ ἀΐδιον, ἡ αἰωνιότης dieu est de toute — ὁ ϑεὸς εἶναι ἀΐδιος. ces bâtimens dureront une — αἱ οἰκοδομαὶ αὗται ϑέλουν διαρκέσει ἕνα αἰῶνα de toute — πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, αἰωνίως.

Éternue, ϑ. πταρμικὴ, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῆς ἀγρώστιος. αὐτὴ εἶναι ἡ τοῦ Λιννάϊου Achillea ptarmica.

Éternuer, οὐδ. πτάρνυμαι, κ. πτερνίζομαι.

Éternueur, ἀρ. χυδ. πταρμικὸς, ὅστις πτερνίζεται συνεχῶς.

Éternument, ἀρ. πταρμός.

Étersillon, ἀρ. ἔρεισμα, στήριγμα (εἰς τὰ μεταλλεῖα διὰ νὰ προφυλάττωνται οἱ ἐργαζόμενοι ἀπὸ τὸ κρήμνισμα τῶν γαιῶν).

Étésien, ἐπ ἐτησίας (ἄνεμος). vents —s οἱ ἐτησίαι, ἢ οἱ ἄνεμοι.

Ététement, ἀρ. ἀκροτομία.

Ététer, ἐν. ἀκροτομῶ, κυρίως ἐπὶ δένδρων. — un clou, une épingle κόπτω τὴν κεφαλὴν ἥλου, καρφίδος.

Éteuf, ἀρ. σφαῖρα (μὲ τὴν ὁποίαν παίζουσιν εἰς τὴν μακρὰν σφαιρίστραν). παροιμ. renvoyer l'—à quelqu'un τὴν ὕβριν. courir après son — ἀγωνίζομαι, κοπιάζω διὰ νὰ ἀναπτήσω τι.

Éteule, ϑ. καλάμη, τὸ μένον μετὰ τὸ ϑέρος τοῦ σίτου εἰς τὴν γῆν ἄχυρον.

Éther, ἀρ. αἰθήρ. § χημ. αἰθὴρ, πνευματώδες ὑγρὸν πτητικόν.

Éther-minéral-fossile, ἀρ. ἡ ὑγρόπισσα κατά τινας, ἡ ἄλλως λεγομένη naphte ἢ bitume liquide.

Éthéré, ée, ἐπίθ. αἰθέριος.

Éthérie, ϑ. αἰθερία, γένος ὀστράκων μαργαριτοφόρων.

Éthiopien, enne, ϑ. αἰθίοψ. § αἰθίοψ, εἶδος μονοθύρου ὀστράκου.

Éthiopique, ἐπ. année — αἰθιοπικὸν ἔτος συγκείμενον ἐκ 12 μηνῶν τριακονθημέρων, καὶ ἐκ πέντε ἡμερῶν.

Éthiops, ἡ Éthiops minéral, ἀρ αἰθίοψ μεταλλικὸς, οὕτως ἐλέγετο κατὰ τὴν ἀρχαίαν χημείαν, τὸ νῦν λελόμενον ὀξείδιον. § — martial natif ὀξυδοῦχος σίδηρος.

Éthique, ϑ. les —s d'Aristote τὰ ἠθικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.

Éthmoïdal, le, ἐπ. ἠθμοειδής. les sinus —aux ἰδ. Sinus.

Éthmoïde, ϑ. τὸ ἠθμοειδὲς, (ὀστοῦν ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τοῦ κρανίου καὶ τὰ κοιλώματα τῆς ῥινός).

Éthnarchie, ϑ. ἐθναρχία.

Éthnarque, ἀρ. ἐθνάρχης.

Éthnique, ἀρ. ἐθνικὸς, ἄλλως λεγόμενος payen.

Éthnographie, ϑ. ἐθνογραφία.

Éthnographique, ἐπ. ἐθνογραφικὸς

Éthnophrones, ἀρ πλ. ἐθνόφρονες, αἱρετικοὶ Χριστιανοὶ τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος.

Éthocratie, ϑ. ἠθοκρατία.

Éthologie, ϑ. ἠθολογία, πραγματεία περὶ ἠθῶν.

Éthopée, ϑ. ἠθοποιία, σχῆμα ῥητορικῆς.

Éthulie, ϑ. * αἰθύλιον, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.

Étiage, ἀρ. τὸ κατώτατον σημεῖον ὅπου καταβαίνουν τὰ ποτάμια ὕδατα. ὁλοῦται τοῦτο δι' ἐνὸς μηδενικοῦ. le temps de l' —, les eaux sont à l' — ὁ καιρὸς τῆς ταπεινώσεως τῶν ὑδάτων.

Étibeau, ἡ Étibois, ἀρ. * ἐπιῤῥίνη, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται τὸ σιδηρόσυρμα διὰ νὰ ῥινισϑῇ.

Étier, ἀρ. αὐλαξ.

Étincelant, te, ἐπ. ἀστινοβολῶν, σπινθηροβολῶν. des armes —tes ἀποστίλβοντα ὅπλα. μεταφ. ce génie si — de lumière νοῦς ἀπολάμπων.

Étinceler, οὐδ. σπινθηροβολῶ, ἀστινοβολῶ. une étoile qui —lle λάμπων ἀστὴρ. ses yeux —ent de colère οἱ ὀφθαλμοί του ἤστραπτον ἀπὸ ὀργὴν. μεταφ. cela —le de pensées et d'expressions fortes ἀπολάμπει ἐννοίας, καὶ ἐντόνους ἐκφράσεις.

Étincelette, ϑ. μικρὸς σπινθήρ.

Étincelle, ϑ σπινθὴρ, κ. τζιμπλίδα. μεταφ. une petite — de génie σπινθὴρ εὐφυΐας.

Étincellement, ἀρ. τὸ σπινθηροβόλημα

Étiolement, ἀρ. ἀναυξησία, φθίσις (τῶν φυτῶν), κ. ζάρωμα.

Étioler (s'), αὐτοπ. ἀναυξεῖ, φθίνει (ἐπὶ φυτῶν τὰ ὁποῖα εἶναι λεπτὰ καὶ ἀδύναται). plante —ée ἀναυξὴς φυτὸν, κ. ζαρωμένον.

Étiologie, ϑ. αἰτιολογία, μέρος τῆς ἰατρικῆς

Étique, ἐπ fièvre — ἑκτικὸς πυρετός. devenir — φθισιῶ. des pigeons —s, un cheval — περιστεραὶ, ἵππος λειποσαρκος, κ. λιγνός.

Étiqueter, ἐν. ἐπισημειῶ. il faut — ces sacs d'argent πρέπει νὰ ϑέσωμεν ἓν σημεῖον ἐπ' αὐτῶν τῶν σάκκων.

Étiquette, ϑ. ἐπιγραφὴ, (εἰς φάκελλον δικογραφίας περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων, τοῦ δικηγόρου, κτλ.) juger, condamner sur l' — du sac, ἢ ἁπλῶς sur l' — κρίνω, καταδικάζω ἐκ τοῦ προχείρου. § —s ἐπισημείωμα, τιϑέμενον εἰς διαφόρους σάκκους, φακέλλους (κτλ). § τὰ ἔϑιμα, τὰ καϑήκοντα, ἡ τάξις.

Étire, ϑ περιτόνιον, ἐργαλεῖον τῶν βυρσοδεψῶν, δι' οὗ τανύουσι τὰ δέρματα.

Étirer, ἐν. τανύω, περιτείνω, κ. τεντόνω. — le fer ἐλαύνω, σφυροκοπῶ τὸν σιδηρον.

Étisie, ϑ. φθίσις.

Étite, ϑ. ἀετίτης, λίθος.

Etnet, ἀρ. ῥόπαλον, σφῦρα τῶν μεταλλουργῶν χρήσιμος εἰς τὸ νὰ θραύωσι τὸν χαλκόν.

Étoc, ἀρ. μικρὸν στέλεχος.

Étoffe, ϑ ὕφασμα, κ. κουμάσι. — de laine μάλλινον. — de soie μεταξωτὸν. — d'or χρυσόπαστος, κ. στόφα. παροιμ. donner dans l'—ξοδεύω εἰς τὰ ἐνδύματα. il y a de l' — dans un jeune homme ἄνθρωπος νέος μὲ καλὴν διάθεσιν. § (ἐν γένει πᾶσα) ὕλη, ἐκ τῆς ὁποίας γίνεταί τι. cette cuirasse est d'une bonne — ὁ ϑώραξ οὗτος εἶναι καλῆς ποιότητος, χυδ. καλὸν πρᾶγμα on n'a pas épargné, ἢ plaint l' —, voilà de la vaisselle d'argent bien pesante τοὺ βαρέα ἀργυρώματα, δὲν ἐλυπήϑησαν τὴν ὕλην, τουτέστι ὑπάρχει πολλὴ ὕλη ἀργύρου. μεταφ. des gens de même — ἄνθρωποι ὅμοιοι, (περιφρονητικῶς)

Étoffer, ἐν. βάλλω ὕλην κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα, καὶ ποιότητα. ce chapelier n'a pas bien —é ce chapeau ὁ πιλοποιὸς δὲν μετεχειρίσθη καλὴν ὕλην εἰς τὸ σκιάδιον. § συγκροτῶ (μὲ τὰ ἀναγκαῖα). — un carrosse συγκροτῶ,

ἀπαρτίζω ἅμαξαν. — la crême ἀραιῶ τὸ πῖαρ (κοέμαν). § étoffé, ée, μετ. chapeau bien—é πῖλος καλῆς ποιότητος. carrosse bien —é ἅμαξα καλῶς συγκεκροτημένη. un homme bien —é ἀνθρωπος ζῶν ἐν εὐπορίᾳ, ἐν ἀνέσει. une maison bien —ée οἶκος καλῶς ἐσκευασμένος. discours bien —é καλῶς συντεταγμένος λόγος.

Étoile, Ϡ. ἀστὴρ, ἄστρον. — polaire πολικὸς ἀστήρ. — du berger ὁ πλανήτης τῆς Ἀφροδίτης. — errantes οἱ πλανῆται — fixes οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες. — du matin ἑωσφόρος, τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς (ταὐτὸν τῷ étoile du Berger). — du soir ἕσπερος, κ. σπερίτης loger, coucher à la belle — κατοικῶ, κοιμῶμαι εἰς τὸ ὑπαίθριον. § ἀστὴρ, ὅρμων, τύχη. mon — est en elf t très désastreuse cette année ὁ ἀστήρ μου εἶναι ἀπαίσιος, δυστυχὴς τοῦτο τὸ ἔτος. — maligne κρόνιον ἅμμα. passer on lui a fait voir des —s en plein midi τὸν ἔδωκα μίαν στὴν κεφαλὴν ποῦ τὸν ἐφάνη ὁ οὐρανὸς σφονδύλι. § ὁμφαλὸς, τὸ κέντρον ὅπου συνέρχονται διάφοροι δενδροτοιχίαι, ἡ ὁδοὶ τοῦ ὄρσους. § ἀστερίσκος, τυπ. § λευκωμα, (ἐπὶ τοῦ μετώπου του ἵππου ἔχοντος ἄλλο χρῶμα παρὰ τὸ λευκόν.) § ὑστερίας, ἡ ἀστὴρ, κ. σταυρὸς, ὀστρακον.

Étoilé, ée, μετ. διάστερος, κατάστερος. le ciel était fort —é ἦτον ἐλαστεριά. une bouteille —ée φιάλη ῥαγισμένη. § οὐσ. l'— ἐπιδερμα (ἀστεροειδὲς) § ἀκτινοειδὲς, ροτ. ἐπὶ φυτῶν, φύλλων κτλ.

Étoiler (s'), αὐτ. ῥαγίζει ἀκτινηδόν.

Étole, Ϡ περιτραχήλιον, κ. πετραχῆλι (τοῦ ἱερέως).

Étonnamment, ἐπὶρ θαυμονίως, θαυμασίως.

Étonnant, te, ἐπ. θαυμάσιος, θαυμαστός. c'est un homme — περίεργος ἄνθρωπος, παράδοξος.

Étonnement, ἀρ. θαῦμα, ἀπορία. § ἔκπληξις § κίνησις, κλονισμὸς, σεισμὸς, κ. κούνημα.— du sabot παράρθρησις τῆς ὁπλῆς.

Étonner, ἐν. ἐκπλήττω. cette nouvelle l'a fort —é τὸ νέον τοῦτο τὸν ὑπερεξέπληξε. § κινῶ, σείω. § s'—, αὐτ. ἐκπλήττομαι, θαυμάζω, ἀπορῶ. il ne s'—e de rien δὲν φοβεῖται, δὲν ξαπάζεται ἀπὸ τίποτε. § — un diamant σχίζω τὸν ἀδάμαντα, τὸν ῥαγίζω.

Étoqueraux, ἀρ. πλ. γαμφωτήρια (σιδηρα ὑποστηριζοντα ἄλλα μεγαλήτερα ἐργαλεῖα σιδηρᾶ).

Étoqueresses, Ϡ. πλ. ὀκταδάκτυλον σχοινίον.

Étoquiau, ἀρ. * κωλυσίτροχον, σιδηροῦς ἥλος ἐμβαλλόμενος εἰς τὸν τροχὸν διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ στραφῇ ὑπέρ τι σημεῖον.

Étou, ἀρ. ἐπικόπανον, τράπεζα ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ κρεωπῶλαι σράζουσι, καὶ ἐκδέρουσι τὰ πρόβατα.

Étouffade, Ϡ. πνικτὸν, κ στουφάτον, τρόπος σκευασίας διαφόρων ἐδεσμάτων.

Étouffant, te, ἐπ. πνιγηρός. chaleur —te πνιγηρον θάλπος, ζέστη. § δυσπνους, δυσπνοῶν.

Étouffement, ἀρ. πνιγμὸς, πνιγμονὴ, δύσπνοια

Étouffer, ἐν. πνίγω. les mauvaises herbes —ent le blé τὰ ζιζάνια συμπνίγουσι τὸν σῖτον — du charbon σβύνω τα κάρβουνα. § αὐδ. πνίγομαι. on —e de chaud dans cette chambre πνίγεται τις ἀπο τὴν ζέστην εἰς αὐτὸ τὸ δωμάτιον. — de rire, s' — de rire πνίγομαι γελῶν, ἀπὸ τὰ γέλοια. μεταφ. on —e un bruit ὑποκρύπτουσι τὴν φήμην. — une affaire, une rebellion καταπαύω, καταστέλλω, κ. σβύνω ἀνταροίαν, ταραχὴν, κτλ.

Étouffé, ée, μετ. viandes —ées πνικτὰ κρεατα, παρὰ τῇ γραφῇ un arbre —é δένδρον περιεστοιχισμένον ἀπὸ ἄλλα δένδρα, κ. πνιγμένον

Étouffoir, ἀρ. * ἀνθρακοσβέστης, γώδων, ἡ ἀγγεῖον μετάλλινον χρήσιμον εἰς σβέσιν τῶν ἀνθράκων.

Étoupage, ἀρ. * παρύφασμα, το περιττεῦον ὕφασμα ἀπο τὴν κατασκευὴν τοῦ πίλου, διὰ τοῦ ὁποίου γεμίζονται τὰ κενὰ μερη.

Étoupe, Ϡ. στυπεῖον, κ. στουπί. mettre le feu aux —es βάλλω τὴν φωτίαν πλησίον τοῦ βαμβακίου, ἐξάπτω τὰ πάθη, τον ἔρωτα, κτλ.

Étouper, ἐν. βυω μὲ στυπεῖον, ῥάσσω, κ. στουπόνω — les oreilles ῥάσσω τὸ ὦτα, κ. στουμπόνω τὰ αὐτία. § παρυφαίνω, γεμίζω τὰ ἀσθενῆ μέρη τοῦ πίλου μὲ τὸ περισσεῦον ὕφασμα. —une feuille d'or ἀναπληρῶ τὸ φύλλον τοῦ χρυσοῦ.

Étouperie, Ϡ. στουπόπανον.

Étoupière, Ϡ. στυπιολόγος, γυνὴ διαλύουσα τὰ παλαιὰ σχοινία διὰ νὰ λάβῃ τὸ στυπεῖον.

Étoupille, Ϡ. * ὑγροθυαλλὶς, κ φυτὸν βουτημένον εἰς οἰνόπνευμα καὶ περικεκαλυμμένον ἀπο πυριτίδα διὰ τὴν χρῆσιν τῶν κανονίων, καὶ πυροτεχνημάτων.

Étoupiller, ἐν. παρασκευάζω τὰς ὑγροθυαλλίδας.

Étoupin, ἀρ. στυπεῖον διὰ τὸ γέμισμα τῶν κανονίων.

Étourderie, Ϡ. ἀβουλία, κ τρέλλα.

Étourdi, ie, ἐπ. ἀστάθμητος, ἀπερισκεπτος, ἄβουλος, ἀσυλλόγιστος, ἀκατάστατος. § καὶ οὐσ. un —. § à l' —ie, ἐπίρ. ἀπερισκέπτως, ἀσυλλογιστως.

Étourdiment, ἐπίρ ταὐτὸν τῷ à l' —ie, ἴδ Étourdi.

Étourdir, ἐν. θορυβῶ, ταράττω, κ. ζαλίζω. vous m' —ez les oreilles μοῦ ζαλίζεις τα αὐτιά. § θρεῶ, ταράττω. cette nouvelle les a fort —is τὸ νέον τοῦτο τοὺς κατετάραξε, κ. τοὺς παραζάλισε. — la grosse faim γελῶ τὴν ὀρεξίν μου. — sa douleur διασκεδάζω τὴν λύπην μου. une personne cherche à s' — ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται νὰ διασκεδάσῃ. § s'—, αὐτ προκαταλαμβάνω, ἐνασχολοῦμαι. il s' —it de chimères ἐνασχολεῖ τὸν νοῦν του εἰς χιμαίρας. s' — sur ses dangers, sur ses malheurs λημονῶ τοὺς κινδύνους μου, τὰς δυστυχίας μου, τὰς παραγνωρίζω. §—la viande μισοψήνω. cette viande n' est qu' —ie εἶναι ἡμιοπτον το κρέας, κ. μισοψημένον.

Étourdi, ie, μετ. ἰλιγγιῶν, σκοτοδινιῶν. § la goutte est passée mais il a le pied tout — ἔχει τὸ ποδάρι του μουδιασμένον.

Étourdise, Ϡ ἀρ. ἔκπληξις, θαῦμα.

Étourdissant, te, ἐπ. θορυβώδης.

Étourdissement, ἀρ. ἰλιγγος, σκοτοδινίασις, ζάλη, θόρυβος, ταραχὴ, κ. παραζάλη. l'esprit d' — ἀλογιστία, ἀπερισκεψία.

Étourneau, ἀρ. ψάρος, κ. ψαρῶνι, (πτηνὸν ὅμοιον μὲ τὸν κότσυφα) § un cheval — ἵππος ὠχροράσσος.

Étouteau, ἀρ. γομφωτὴρ ἐπιτρόχιος (διὰ νὰρυθμίζῃ τὸ ἐλατήριον).

Étramées, Ϡ. πλ. ἡ tramées στυπόπανον τῆς Πικαρδίας.

Étrange, ἐπ. ξένος, ὑπερόριος, ἄγν. vous pouvez entrer, il n'y a personne d'—, χυδ. δύνασαι νὰ εἰσέλθῃς ὅτι εἶναι κανεὶς ξένος. § ἀλλόκοτος, ἄτοπος, ξενος.

Étrangement, ἐπίρ. ἀλλοκότως, παραδόξως, ἀτόπως.

Étranger, ἐν. ἄχρ. ἀρχ. ἀπομακρύνω.

Étranger, ère, μετ. ξένος. ministre d' état pour les affaires —es Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν· καὶ οὐσ. les —s sont bien reçus en France οἱ ξένοι εἶναι εὐπρόσδεκτοι ἐν τῇ Γαλλίᾳ. § l' — οὐσ ἡ ἀλλοδαπὴ, ἡ ξένη, κ. τὰ ξένα. aller à l' — ἀποδημῶ, κ. ξενιτεύομαι. μεταφ. cette discussion est —e à la question, à la cause ἡ συζήτησις αὕτη εἶναι ἀλλότρια τοῦ ζητήματος, τοῦ πράγματος. un homme est —dans son pays ἔχει ξένους πρὸς τὸν τόπον του, εἶναι ξένος εἰς τὴν πατρίδα του. § ὁ ἔξωθεν, ἐξωτερικός. les impressions —es αἱ ἔξωθεν ἀντιλήψεις. quand l' argent est combiné avec des substances —es ὅταν ὁ ἄσημος μιγνυται μὲ ἑτερογενεῖς ὕλας. je suis —à cette affaire, à cette intrigue

εἶμαι ἐκτὸς αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, τῆς ῥᾳδιουργίας.
Étrangeté, Ϟ. ἀρχ. ἄχρ. ἀτοπία.
Étrangle-chien, ἀρ. κυνάγχη, φυτόν.
Étranglement, ἀρ. στένωμα, στένωσις, συνολκή, συστολή (ἀγγείων τοῦ σώματος) § ἐντομή (τῶν ἐντόμων, ἥτις διαιρεῖ εἰς δύο τὸ σῶματων).
Étrangler, ἐν. ἀπάγχω, στραγγαλίζω, πνίγω. § s'—,αὐτ. ἀπαγχονίζομαι,κ. πνίγομαι. cette palissade —e votre maison ὁ φραγμος οὗτος στενεύει τὴν οἰκίαν σου. les manches de votre robe sont —ées αἱ χειρίδες τοῦ ἐνδύματός σου εἶναι πολλὰ στεναί, πολλὰ σφιγκταί. —une affaire κρίνω ἐπιπολαίως, αὐτοσχεδίως τὴν ὑπόθεσιν. voila un endroit dans ce discours trop —é ἰδοὺ, τὸ μέρος αὐτο τοῦ λόγου εἶναι πολλὰ σύντομον. § οὐδ. πνίγομαι.
Étranglure, Ϟ. διπλόη, κ. δίπλα, τζάκισμα τῆς τζόχας γινόμενον ἐκ τῆς στιβείας (foulage).
Étranguillon, ἀρ. κυναγχη (τῶν ἵππων καὶ βοῶν).
Étrape, Ϟ. ἀχυροδρέπανον.
Étraper. ἐν. κόπτω ἄχυρον.
Étraque, Ϟ τὸ πλάτος τῶν ἐπηγκενίδων (bordage) τῶν πλοίων.
Étraquer, ἐν. ἰχνηλατῶ, τὸ θήραμα ἐπὶ τῆς χιονος.
Étrave, ἡ Établure, ἡ Étable, Ϟ πρωρόξυλον, στραβόξυλον σχηματιζον τὴν πρῴραν.
Être, οὐσ. ὄν. les —s τὰ ὄντα. le non — τὸ μηδέν — de raison ὂν ἰδανικον, ὑποθετικόν. § ὕπαρξις, τὸ εἶναι. § —s,πλ. ἐν χρ. il connait tous les —s de cette maison γνωρίζει ὅλας τὰς γωνίας τῆς οἰκίας ταύτης.
Être, οὐδ ὑπάρχω εἰμὶ, κ. εἶμαι. le bien — ἡ εὐεξία, ἡ εὐπορία. cela est, cela n' est pas ὑπάρχει τοῦτο, ἢ εἶναι ἀληθὲς, δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν εἶναι ἀληθὲς. cela sera, cela ne sera pas γεννήσεται τοῦτο, κ. θὰ γενῇ, οὐ γενήσεται, κ. δὲν θὰ γενῇ. cet homme est sage, est fou ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι φρόνιμος, εἶναι μωρὸς. —en guerre ἔχω πόλεμον. —aux prises συγκρούομαι, κ πιάνομαι. —long-temps à un ouvrage χρονοτριβῶ περὶ τι,κάθημαι πολὺ εἰς κ.τ λ.il est long temps à faire sa toilette κατατρίβει πολὺν καιρον εἰς τον καλωπισμόν του. n' était que, n' eût été que je suis de vos amis ἐὰν δὲν ἦμαν φίλος σας. § μετὰ τῆς ἀντωνυμίας ce ἢ c' μετὰ τοῦ ἀποστρόφου. c' est lui οὗτος εἶναι. καὶ ἐρωτηματικῶς, qui est-ce τίς εἶναι; qu' est-ce τί εἶναι; est-ce que μηγὰρ, κ. μηγαρὶ, μήπως (ἀπροσώπως.) il est nuit, il est jour νύκτωσε, ἐξημέρωσε. il est onze heures ἡ ὥρα εἶναι ἑνδεκάτη, κ. εἶναι ἑνδεκα ἡ ὥρα. il est à croire, il est à présumer εἶναι πιθανὸν, ὑποτίθεται. il n' est pas en moi de faire telle chose δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμὲ, δὲν εἶναι ἐπ' ἐμοι νὰ τὸ κάμω. il est des hommes qui soutiennent que ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ὁἱτσχυριζόμενοι ὅτι. il en est des hommes comme des poëtes, ils ont la liberté de feindre καθὼς οἱ ποιηται οὕτω καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑποκρίνονται ἐλευθέρως. quand il l' aurait maltraité, qu' en serait il? καὶ ἂν τὸν μετεχειρισθη κακῶς, τί ἤθελε γίνῃ; il en sera ce qu' il plaira à dieu γενήσεται, κ. θὰ γένῃ, ὅ,τι θέλῃ ὁ Θεός. il est du devoir d' un homme εἶναι χρέος ἀνθρώπινον. il est de la générosité, il est de la justice de faire telle chose εἶναι ἔργον γενναιότητος δικαιοσύνης τὸ νὰ κάμῃ τις τοῦτο. cela est de justice, de droit εἶναι δίκαιον, νόμιμον τὸ νὰ κτλ. § ἀνήκει. ce livre est à moi τὸ βιβλίον εἶναι ἰδικόν μου, ἀνήκει εἰς ἐμέ. cet officier est au roi ὁ ἀξιωματικὸς εἶναι τοῦ βασιλέως. c' est à vous à parler, c' est au juge à prononcer σὺ πρέπει νὰ ὁμιλήσῃς, ἔργον τοῦ δικαστοῦ εἶναι νὰ ἀποφασίσῃ. je suis tout à vous, entièrement à vous εἰμὶ ὅλως σός. cet effet est de la succession τοῦτο εἶναι ἐκ τῆς κληρονομίας. il est des complices εἶναι ἐκ τῶν συναιτίων nous allons faire une partie, voulez vous en être θὰ ὑπάγωμεν νὰ διασκεδάσωμεν, θέλεις νὰ ἔλθῃς μαζῆ; on est pour un tiers dans une affaire ἔχει τὸ τριτον εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. il y a un grand marché à faire, en voulez-vous être πρόκειται περὶ μεγάλου τινος συναλλάγματος θέλεις νὰ λάβῃς μέρος, νὰ ἔχῃς μετοχήν; § — μετὰ τοῦ en σημαίνει τὴν στάσιν, τὸν βαθμὸν ὅπου εὑρίσκεταί τις εἰς μίαν ἐργασίαν. où en sommes-nous à cette heure ποῦ εἴμεθα ταύτη τῇ ὥρα; j'en suis à faire nommer un rapporteur μέλλω νὰ διορίσω εἰσηγητήν. un homme en a été pour son argent ἐδώκε τὰ χρήματα ὁ ἄνθρωπος. hé, où en sommes-nous ὦ ὰ, ποῦ νομίζεις ὅτι εἴμεθα, vous n' y êtes pas, ἢ vous y êtes δὲν τὸ ἠὗρες, τὸ ἤὗρες. il ne sait où il en est δὲν ἠξεύρει ποῦ εὑρίσκεται il n' est point à lui εἶναι ἐκτὸς ἑαυτοῦ. § εἰς τοὺς παρωχημένους χρονους, σημαίνει τὸ ἀπέρχομαι. j' ai été à Rome ἀπῆλθον, ὑπῆγον εἰς τὴν Ῥώμην. je ne serai pas à l' assemblée δὲν θὰ πηγαίνω εἰς τὴν συνέλευσιν. attendez un moment je suis à vous περίμενον ὀλίγον, τώρα ἔρχομαι. je suis pour un tel, je suis pour cette opinion εἶμαι ὑπὲρ αὐτοῦ, ὑπὲρ ταύτης τῆς γνώμης. § soit ἔστω. ainsi soit-il εἴθε νὰ εἶχεν οὕτως! soit qu' il veille, soit qu' il dorme εἴτε ἀγρυπνῇ, εἴτε καθεύδῃ. § être εἶναι· βοηθητικὸν ῥῆμα χρήσιμον εἰς τὸν σχηματισμον 1ον. τοῦ παθητικοῦ être aimé ἀγαπῶμαι. 2ον. τῶν συνθέτων χρόνων τῶν αὐτοπαθητικῶν. je me suis blessé ἐπληγώθην. 3ον. τῶν συνθέτων χρόνων τινῶν οὐδετέρων. il est arrivé ἦλθεν. il est allé ἀπῆλθεν· καὶ ἀπο. il s' est bâti bien des maisons ἐκτίσθησαν πολλαὶ οἰκίαι.
Étrécir, ἐν. στενῶ, κ. στενεύω —un cheval φέρω τὸν ἵππον εἰς στενώτερον τόπον. § s'— στενοῦται, κ. στενεύει. (οὐδ.) le chemin va en s' étrécissant ἡ ὁδὸς γίνεται στενωτέρα βαθμηδόν.
Étrécissement, ἀρ. συστολή, στένωσις, στένωμα.
Étrec'ssure, Ϟ. στένωμα, κ.στένευμα.
Étreignoir, ἀρ. συσχεύς, ἀγκτὴρ, ἐργαλειον τῶν λεπτουργῶν ἔχον δύο σκέλη συνδεόμενα διὰ γομφωτῆρος διὰ νὰ συστρίγξωσί τι.
Étrein, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Litière.
Étreindre, ἐν. συστρίγγω, σρίγγω. παροιμ. qui trop embrasse mal étreint ὅστις κυνηγᾷ πολλοὺς λαγωνὺς, κἀνένα δὲν πιάνει. μεταφ. —les nouds, les liens de l' amitié συστρίγγω τοὺς δεσμοὺς τῆς φιλίας.
Étreinte, Ϟ. σρίγξις, κ. σρίγξιμον. § περιβολὴ, κ. ἀγκαλίασμα.
Étrenne, Ϟ. πρωτοπραξία, εὔχρηστος ἐμπορὴ, πρωτόμισθον, (τουρκ. σιρτὲς),ἡ πρώτη πώλησις τὴν ὁποίαν κάμνουσιν οἱ ῥωποπῶλαι, ἢ τὰ πρῶτα χρήματα τὰ ὁποῖα πορίζονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὰς πωλήσεις των. § τὰ ἐγκαίνια,ἡ πρώτη χρῆσις (ἐν γένει). ce linge n'a point encore servi, vous en aurez l' — τὸ παιδίον τοῦτο δὲν ἐχρησίμευσεν εἰσέτι, σὺ θὰ κάμῃς τὴν ἀπαρχήν. § ἐπινομὶς, εὐαρχισμοὶ, κ. ἀγιβασιλιάτικα. —s au porteur de bonnes nouvelles μήνυτρα, κ. συγχαρίκια.
Étrenner, ἐν. φιλοδωρῶ, δίδω χαρίσματα, κ. ἁγιβατιλιάτικα. § *πρωτωνοῦμαι, ἀγοράζω πρῶτος, κ. δίδω σιρτὲν (τουρκ.) § μεταχειρίζομαι πρῶτος, ἐγκαινιάζω. ce carrosse n'a point encore roulé, vous l'étrennerez ἡ ἅμαξα δὲν ἐκινήθη εἰσέτι,πρῶτος θέλεις κάμῃ χρῆσιν. § *πρωτοπρατῶ, κ. κάμνω σιρτὲν (τουρκ.).
Étréper, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἐκριζῶ.
Étrésillon, ἀρ. ἀντηρὶς, ξύλον χρήσιμον πρὸς ὑποστήριξιν τοιχου ἢ

τοιμορρέποῦς καὶ κλίνοντος, ἡ πρὸς ἀναστολὴν τῶν ἔκτινος τάρρου ἢ ὀρύγματος ἀναῤῥιπτομένων χωμάτων.

Étresillonner, ἐν. ὑπερείδω, ὑποστηρίζω (δι' ἀντηρίδων).

Étresse, Ϛ. δίφυλλον χαρτίον, ἡ δύο φύλλα χαρτίου κολλημένα τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο.

Étrier, ἀρ. ἀναβολεύς, κ. σκάλα, ζεγκὶ (τουρκ.). vin de l' — ποτῆρι κρασίου πινόμενον ἐπὶ ποδὸς ἀπὸ τὸν ἐδοιπόρον. un homme a le pied à l' — ἤνρε τὴν τύχην του, ἤρχισε νὰ εὐτυχῇ. un homme a toujours le pied à l' — δὲν στέκεται εἰς ἓν μέρος, μεταβαίνει ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, περιφέρεται. il est ferme sur ses —s ὑπιρασπίζεται ἰσχυρῶς τὴν γνώμην του, τὰ φρονήματά του κτλ. faire perdre les —s à quelqu' un ἀναστενάζω, φέρει τινὰ ἄνω κάτω, τὸν κάμνω νὰ τὰ χάσῃ (εἰς ὁμιλίαν, συζήτησιν κτλ.). bas à — κάλτσοι ἐππασίας. courir à franc — τρέχω ἀπὸ ῥυτῆρος (ὡς ταχυδρόμος). Ϛ ἐπίδεσμον (διὰ τὴν φλεβοτομίαν τοῦ ποδός). Ϛ ἐμβὰς δερματίνη (τὴν ὁποίαν φοροῦσιν οἱ στεγασταί). Ϛ ὀχεύς, ὄργανον σιδηροῦν ἀποτελοῦν ὀρθὴν γωνίαν, καὶ χρήσιμον εἰς τὸ νὰ συνδέῃ δύο ξύλα, ἢ ξύλον θραυσθέν.

Étrière, Ϛ. ὑπαναβολεύς, δερμάτιον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ κρατῇ ὄπισθεν ὑψωμένους τοὺς ἀναβολεῖς (τὰ ζεγγιά).

Étrigué, ée, ἐπ. ἐν χρ. un chien —e κύων ἰσχνὸς ὑψηλὸς καὶ ὅμοιος μὲ τὸ λαγωνικόν.

Étrille, Ϛ. στλεγγὶς, ξύστρα (διὰ τὸν ἵππον). une chose ne vaut pas un manche d'— πρᾶγμα εὐτελὲς, μηδεμιᾶς τιμῆς ἄξιον. παροιμ. ne logez pas à ce cabaret, c'est une — μὴ καταλύσῃς εἰς αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον, διότι γυμνόνουσι τὸν ἄνθρωπον.

Étriller, ἐν. — un cheval στλεγγίζω τὸν ἵππον, τὸν τρίβω, τὸν παστρεύω. χυδ. — quelqu' un τὸν ξυλοκοπῶ. si nous rencontrons les ennemis, nous les —erons bien ἐὰν ἀπαντήσωμεν τοὺς πολεμίους, θέλομεν τοὺς κτυπήσει. Ϛ étrillé, ée, μετ. il a été bien —é ἠφανίσθη, (ἐπὶ ἀσθενείας βαρείας ἢ ἐπὶ παιγνιδίου).

Étriper, ἐν. ἐξεντερίζω. κ. ξεκοιλιάζω (τὸ ζῶον, οἷον μόσχον, χοῖρον κτλ.). aller à étripe cheval εὐγάλλω τὴν ψυχὴν τοῦ ἵππου τρέχων.

Étriquer, ἐν χρ. un habit —é κοντὸν ἐνδυμα καὶ στενόν. un ouvrage de littérature —κολοβὸν σύγγραμμα, ἢ ὑπὲρ τὸ δέον συντετμημένον.

Étriqué, ée, ἐν χρ. un lévrier —é κύων ἔχων περιφερεῖς τοὺς πόδας.

Étriver, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. παλαίω.

Étrivière, Ϛ. ἱμὰς, λῶρος, κ. λουρὶ εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι προσηρτημένοι οἱ ἀναβολεῖς (ζεγγιὰ) τοῦ ἵππου. donner des coups d' —s, donner les —s ἱμάσσω, μαστίζω, κ. δίδω καμιτζικιαῖς.

Étroit, te, ἐπ. στενός. chemin — στενωπὸς. génie —, esprit — μικρὸς νοῦς. des idées —tes ἰδέαι, σκοποὶ περιωρισμένοι, μικροί. une alliance —te, liaison —te συμμαχία στενὴ, σύνδεσμος στενός. prendre quelque chose dans le sens — ἐκλαμβάνω τι στενῶς, περιωρισμένως. un droit — αὐστηρὸν, ἀκριβὲς δίκαιον. un homme a la conscience —te ἔχει συνειδησιν αὐστηράν. un cheval est — de boyau ἔχει μικρὰν γαστέρα ὁ ἵππος. la voie —te, le chemin —ἡ στενὴ ὁδὸς, ἤτοι ἡ ὁδὸς τῆς ἀρετῆς. Ϛ à l' — ἐπιρ. ἐν στενοχωρίᾳ, κ. στενόχωρα. μεταφ. être à l' —, vivre à l' — ζῶ μὲ στενοχωρίαν, δυσκόλως. cette famille est à l' — ἡ οἰκογένεια αὕτη εὑρίσκεται εἰς ἀμηχανίαν.

Étroitement, ἐπιρ. σφιγκτὰ, στενῶς, ἐν στενοχωρίᾳ, κ. στενόχωρα. Ϛ ἀκριβῶς, αὐστηρῶς. Ϛ ῥητῶς, πρὸ πάντων, μάλιστα.

Étroitesse, Ϛ. ἄχρ. στενότης.

Étron, ἀρ. σπέλεθος, ἡ πέλεθος, κ. κουράδι.

Étronçonner, ἐν. ἐν χρ. — un arbre ἀφίνω το στέλεχος τοῦ δένδρου.

Étrope ἡ herse de poulie, Ϛ. ἐπιτροχίλιος κάλως, σχοινίον ἐξ οὗ κρατεῖται ἡ τροχαλία (μακαρᾶς τουρκ.).

Étrousse, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. καταλύρωσις.

Étrousser, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. καταλυρῶ.

Étruffé, ée, ἐπ. χωλαίνων, (ἐπὶ θηρευτικοῦ κυνός).

Étruffure, Ϛ. ἡ χωλότης (τοῦ θηρευτικοῦ κυνός).

Étrusques, ἀρ. πλ. οἱ Τυῤῥηνοί.

Étuailles, Ϛ. πλ. ἀλαταποθήκη, λέξις τεχνικὴ τῶν ἁλατοπηγῶν.

Étude, Ϛ. σπουδή. compagnon d' — συμμαθητής. aimer l' — εἶμαι φιλομαθής. un jeune homme a fait ses —s ὁ νέος οὗτος ἐσπούδασε, ἔκαμε τὰς σπουδάς του. il a fait de bonnes —s ἐσπούδασε καλῶς. Ϛ παιδεία. il a de l' — ἔχει παιδείαν, εἶναι πεπαιδευμένος, λόγιος. Ϛ —s αἱ μελέται, ἡ γυμνάσματα, (γινόμενα παρὰ τῶν μαθητῶν). Ϛ —s, πλ. παρὰ ζωγράφοις, δοκίμια (διαφόρων μερῶν, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀποτελέσει μέρος ἑνὸς ἔργου). μεταφ. faire son — de quelque chose, mettre son —à quelque chose σπουδάζω τι, μελετῶ. il met toute son —à me tourmenter φιλοτιμεῖται, καταγίνεται νὰ μὲ ἐνοχλῇ. Ϛ —de notaire συμβολαιογραφεῖον. —de procureur γραφεῖον δικηγορικόν. —de notaire ἡ θέσις τοῦ συμβολαιογράφου.

Étudiant, ἀρ. σπουδαστὴς, μαθητής. —s de l' université οἱ φοιτηταὶ τοῦ πανεπιστημίου.

Étudier, ἐν. σπουδάζω. deux hommes ont —é ensemble δύο τινὲς συνεμαθήτευσαν, συνεσπούδασαν. Ϛ μελετῶ. il a fort —é son Platon ἐμελέτησε καλῶς τὸν Πλάτωνά του. il a —é l' architecture, la navigation ἐσπούδασε τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὴν ναυτιλίαν. —sa leçon μελετῶ, ἐξετάζω τὸ μάθημά μου. —un discours προμελετῶ, προσχεδιάζω λόγον. Ϛ μελετῶ, σπουδάζω (ἄνθρωπον, τὰς διαθέσεις ἢ τὰ πνεύματα). Ϛ s' — καταγίνομαι, μελετῶ, ἐπιτηδεύομαι (εἴς τι). il s' —e à me plaire φιλοτιμεῖται νὰ ἀρέσκῃ εἰς ἐμέ. s' — soi-même σπουδάζω ἐμαυτόν. Ϛ étudié, ée, μετ. καὶ ἐπίθ. ἐπιτετηδευμένος, πλαστός. Ϛ ἠσκημένος, ἐπεξειργασμένος, περιττισμένος.

Étudiole, Ϛ. χαρτοθήκη.

Étui, Ϛ. θήκη. — pour le chapeau κύστη, κ. κουτὶ (διὰ τὸ καπέλλον κτλ.).

Étuve, Ϛ. πυριατήριον, πυρία, τόπος θερμαινόμενος διὰ τοῦ πυρὸς καὶ χρήσιμος εἰς ἕψησιν διαφόρων πραγμάτων ἢ εἰς ἀφίδρωσιν. Ϛ κλίβανος, κ. μικρὸς φοῦρνος εἰς τὰς οἰκίας, ὡσαύτως διάφορα θερμαντικὰ σκεύη χρήσιμα εἰς διαφόρους τέχνας· οἷον ζαχαροποιῶν, πιλοποιῶν κτλ. une chambre est une — ὁ θάλαμος οὗτος εἶναι λουτρός.

Étuvée Ϛ. πνικτὸν, κ. στουφάτον.

Étuvement, ἀρ. κλύσις, κ. ξέπλυμα μὲ νερὸν καὶ διὰ τῆς χειρός.

Étuver, ἐν. περικλύζω, κ. ξεπλύνω μὲ νερὸν καὶ διὰ τῆς χειρός.

Étuviste, ἀρ. βαλανεὺς, κ. λουτράρης.

Étymologie, Ϛ. ἐτυμολογία, παραγωγή.

Étymologique, ἐπ. ἐτυμολογικός.

Étymologiser, ἐν. ἀχρ. ἐτυμολογῶ.

Étymologiste, ἀρ. ἐτυμολογιστής.

Eubages, ἀρ. πλ. Εὐβάσται, ἱερεῖς τῶν Κελτῶν.

Eucælion, ἀρ. εὐκοίλιον, γένος πτηνῶν, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἀλκυών.

Eucalypte, ἀρ. εὐκάλυπτον, γένος φυτῶν μυρτοειδῶν.

Eucère, Ϛ. εὔκερως, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων, κεντροφόρων μελοποιῶν καὶ μελισσωδῶν.

Eucharis, ἀρ. εὔχαρις, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Eucharistie, Ϛ. εὐχαριστία, ἡ ἁγία μετάδοσις.

Eucharistique, ἐπ. ὁ τῆς ἁγίας μεταδόσεως.

Euchile, Ϛ εὔχειλον, φυτὸν τῆς νέας Ὀλλανδίας.

Euchites, ἀρ. πλ. εὐχῖται, αἱρετικοὶ χριστιανοὶ πρεσβεύοντες ὅτι ἡ προσευχὴ μόνη ἤρκει διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.
Euchrée, Ϛ. εὔχρους, γένος ἐντόμων ἀποτελοῦν μέρος τῆς χρυσίδος.
Euclase, Ϛ. εὔκλαστος, πέτρα κρυσταλλοειδής.
Euclée, Ϛ. εὔκλεια, Ϛάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Euclidie, Ϛ. εὐκλείδιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυάγρων.
Eucœlion, ἀρ. εὐκοίλιον, γένος ἀλκυόνων.
Eucologe, ἀρ. εὐχολόγιον.
Eucome, ἀρ. ὤκιμον, κ. βασιλικός.
Eucrasie, Ϛ. εὐκρασία.
Eucratée, Ϛ. εὐκρατής, γένος πολυποδῶν.
Eucriphie, ἴδ. Eucryphie.
Eucryphie, Ϛ. εὔκρυπτον, μέγα ὄενδρον τῆς Χιλῆς.
Eudesmie, Ϛ. εὐδεσμον, Ϛάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Eudiapneustie, Ϛ. εὔπνοια, ἡ εὐκολία περὶ τὸ ἀναπνέειν.
Eudiomètre, ἀρ. εὐδιομετρον, μέτρον δι' οὗ μετρεῖται ἡ καθαρότης τοῦ ἀέρος.
Eudiométrie, Ϛ. εὐδιομετρία.
Eudistes, ἀρ. πλ. σύλλογος ἱερέων κοσμικῶν.
Eudore, ἀρ. εὔδωρον, γένος ἰχθύων.
Eudyptes, ἀρ. πλ. εὔδυπτον, ταὐτὸν τῷ Gorfou.
Eudytes, ἀρ. πλ. εὐδύτης, γένος πτηνῶν.
Euexie, Ϛ. εὐεξία (τοῦ σώματος).
Eufraise, Ϛ. εὐφρασία, γένος φυτῶν.
Eugénia, Ϛ. εὐγενιανον, γένος φυτῶν, οὕτως ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ πρίγγιπος Εὐγενίου.
Eugénioïde, ἀρ. εὐγενιοειδὲς, δένδρον τῆς Ταπροβάνης (Κεϋλάν).
Euglosse, Ϛ. εὔγλωσσον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Eulabes, ἀρ. πλ. εὐλαβῆ, γένος πτηνῶν.
Eulimène, Ϛ. εὐλίμενον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Eulogie, ἀρ. εὐλογία, ἄχρ.
Eulogies, Ϛ. πλ. ἀντίδωρον.
Eulophe, ἀρ. εὔλοφον, γένος ἐντόμων.
Eumédon, ἀρ. εὐμέδων, εἶδος ψυχῆς (πεταλούδας).
Eumène, ἀρ. εὐμενής, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων, κεντροφόρων, σφηκοειδῶν.
Eumènides, Ϛ. πλ. εὐμενίδες.
Eumolpe, ἀρ. εὔμολπος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Eumolpides, ἀρ. πλ. εὐμολπίδαι, Ἀρχ. ἱστορ.
Eumorphe, ἀρ. εὔμορφον, γένος ἐντόμων.
Eunicée, Ϛ. εὐνίκαιον, γένος πολυποδῶν.
Eunuque, ἀρ. εὐνοῦχος.
Enomphalus, ἀρ. εὐόμφαλος, γένος ὀστράκων.
Euosme ἡ Evosme, ἀρ. εὔοσμον, Ϛάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας
Eupare, Ϛ. εὐπάρεια, γένος φυτῶν.
Eupathie, Ϛ. εὐπάθεια, ἡ καρτερία.
Eupatoire, ἀρ. εὐπατόριον, γένος φυτῶν.
Eupatoriées, Ϛ. πλ. εὐπατοριοειδῆ, φυτά.
Eupatrides, ἀρ. πλ. εὐπατρεῖδαι.
Eupepsie, Ϛ. εὐπεψία.
Eupétale, Ϛ. εὐπέταλος, λίθος πολυτίμητος.
Eupétalon, ἀρ. εὐπέταλον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Euphémie, Ϛ. εὐφημία, εὐχὴ τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ϛεούς.
Euphémisme, ἀρ. εὐφημισμός.
Euphlogie, Ϛ. εὐφλογία, φλόγωσις χρηστοήθης.
Euphone, Ϛ. εὔφωνον, φυτόν.
Euphonie, Ϛ. εὐφωνία.
Euphonique, ἐπ. εὐφωνητικόν (στοιχεῖον). viendra-t-il? τὸ t εὐφωνητικόν.
Euphorbe, ἀρ. εὐφόρβιον, γένος φυτῶν.
Euphorbiacées, Ϛ. πλ. εὐφορβιοειδῆ.
Euphorbion, ἀρ. εὐφόρβιον, φυτὸν τῶν ἀρχαίων.
Euphorie, Ϛ. εὐφορία, ταὐτὸν τῷ καρτερία (ἐπὶ νοσημάτων ἢ ἀλγηδόνων).
Euphotide, Ϛ. εὔφωτον, πέτρα χρήσιμος εἰς λιθοστρωσίαν. (ἡ πόλις τῆς Βιέννης εἶναι ἐστρωμμένη μὲ εὔφωτον λίθον).
Euphrade, ἀρ. εὐφρασία, ἐπὶ τῆς εὐωχίας.
Euphraise, ἴδ. Eufraise.
Euphrosinon, ἀρ. εὐφρόσυνον, φυτὸν παρὰ τῷ Ἱλινίῳ συνώνυμον τῷ βουγλώσσῳ.
Euplocampe, ἀρ. εὐπλόκαμον, γένος ἐντόμων.
Eupode, Ϛ. εὔπους, γένος ἐντόμων.
Eupomatie, Ϛ. *εὐπωματία, δένδρον τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Eurchon, ἀρ. *ἔρχων, εἶδος ἐρινάδος.
Eurechneumonos des prophètes, ἐρεχνεύμων τῶν προφητῶν, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ταὐτὸν τῷ Plantain, ὅπερ ἴδ.
Euria, ἀρ. εὔριον, Ϛάμνος τῆς Ἱσπανίας.
Euriale, Ϛ. εὐρύαλος, γένος ὀστράκων.
Euriandre, Ϛ. εὐρύανδρον, φυτόν.
Eurisperme, ἀρ. εὐρύσπερμον, γένος φυτῶν.
Eurite, Ϛ. εὐρίτης, πέτρα.
Euroes, ἢ Eurèos, ἀρ. εὔρουν, πέτρα νομιζομένη ὅτι ἔχει διουρητικὴν δύναμιν.
Européen, nne, ἐπ. εὐρωπαῖος, αία.
Europome, ἀρ. *εὐρυπάρειον, ἔντομον λεπιδόπτερον.
Eurote, ἀρ. Εὐρώτας.
Eurotia, Ϛ. εὐρωτία, φυτόν.
Eurus, ἀρ. εὖρος, ὁ νότος.
Euryale, Ϛ. εὐρυάλη, γένος φυτῶν.
Eurychore, ἀρ. εὐρύχωρον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Eurydice, Ϛ. εὐρυδίκη, γένος ὀστρακοδέρμων.
Eurynome, ἀρ. εὐρύνομον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Eurythmie, Ϛ. εὐρυθμία.
Eusébiens, ἀρ. πλ. εὐσεβιανοί, αἵρεσις τῶν Ἀρειανῶν.
Eusémie, Ϛ. εὐσημία, συνδρομὴ πολλῶν χρηστῶν σημείων εἰς τὰς νόσους.
Eustathiens, ἀρ. πλ. εὐσταθιανοί, οἱ καθολικοὶ τῆς Ἀντιοχείας περὶ τὸν 4 αἰῶνα.
Eustyle, ἀρ. εὔστυλον, κτίριον τοῦ ὁποίου αἱ στῆλαι ἀπέχουσι δύο διαμέτρους καὶ τέταρτον ἡ μία τῆς ἄλλης.
Eutasse, Ϛ. *εὐσταθὶς, δένδρον κυπαρισσοειδὲς τῆς Νορβόλκης.
Eutaxie, Ϛ. εὐταξία, γένος φυτῶν.
Euterpe, ἀρ. εὐτέρπη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φοινίκων.
Euthales, ἀρ. πλ. εὐθαλῆ, γένος φυτῶν.
Euthanasie, Ϛ. εὐθανασία.
Euthésie, Ϛ. εὐθεσία, καλὴ κατάστασις τοῦ σώματος.
Eutrapélie, Ϛ. εὐτραπελία.
Eutrophie, Ϛ. εὐτροφία.
Euthychiens, ἀρ. πλ. εὐτυχιανοί, αἵρεσις χριστιανῶν μὴ παραδεχομένη τὴν διπλῆν φύσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Eux, πλ. τοῦ lui. αὐτοί. ils ont eu querelle entre — συνεκρούσθησαν μεταξύ των.
Évacuant, te, ἐπ. κενωτικὸς, ἐπὶ φαρμάκων. § οὐσ. les —s τὰ κενωτικά.
Évacuation, Ϛ. κένωσις. —par bas ἀποσκευή, ἄφοδος. — par haut ἔμετος. § —s διαχωρήματα, ἡ κόπρος (τοῦ ἀνθρώπου). § — d'une place ἡ κένωσις τοῦ φρουρίου.
Évacuer, ἐν. διαχωρῶ, ὑπάγω, κ. κινῶ, (ἐπὶ καθαρτικῶν). remède pour —la bile ἰατρικὸν διαχωρητικὸν τῆς χολῆς. § οὐδ. le malade a-t-il bien —é ἐκενώθη καλὰ ὁ ἀσθενής. § κενῶ, κ. ἀδειάζω, εὐκαιρόνω. —une place, un pays ἐγκαταλείπω, κ. ἀδειάζω τὸ φρούριον, τὸν τόπον.
Évader (s'), αὐτοπ. ὀραπετεύω, φεύγω κρυφίως.
Evæsthète, ἀρ. εὐαίσθητον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Évagation Ϛ. ἀποπλάνησις.
Évagore, Ϛ. εὐαγόρας, γένος ὀστράκων.
Évaltonner (s'), αὐτοπ. παρεκτρέπομαι, ἀψηφῶ. vous vous —ez trop pour un homme qui relève de maladie κάμνεις πολλαῖς τρέλλαις, ἄνθρωπος ὅστις ἐσηκώθης ἀπὸ τὸ στρῶμα.
Évaluation, Ϛ. ἐκτίμησις (τῆς ἀξίας).
Évaluer, ἐν. ἐκτιμῶ.

Evalve, εξ. αιρυτικός. επί φυτών μή έχοντων τό άνοιξιν μόνα των ευνώνυμον τω indéhiscent, και αντιτιθέμενον τω déhiscent

Evandre, Ϟ εὐανδρεν, γένος φυτῶν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.

Evangélique, επ. ευαγγελικός. les cantons —s αί επαρχίαι τῆς Ἑλουητίας, ὅπου πρεσβεύεται τό θρήσκευμα τῶν διαμαρτυρομένων.

Evangéliquement, επίρ. ευαγγελικῶς.

Evangéliser, ἐν. εὐαγγελίζομαι, κηρύττω τό εὐαγγέλιον. οὗδ. St Fr Xavier a —é dans le Japon ὁ ἅγιος Φραγκίσκος ἐκήρυξε το εὐαγγέλιον εἰς τήν Ἰαπωνίαν.

Evangélisme, ἀρ. εὐαγγελισμός.

Evangéliste, ἀρ. εὐαγγελιστής

Evangile, ορ. εὐαγγέλιον.

Evaniales, Ϟ πλ. ἐξίτηλα, ἔντομα υμενοπτερα.

Evanie, Ϟ. ἐτηλον, ἔντομον.

Evanouir (s'), αὐτοπ. λειποθυμῶ, κ. ζιγοθυμῶ § γίνομαι ἀφανής, ἄφαντος. toutes les idées se sont —ies de mon esprit ὅλαι αἱ ἰδέαι ἐξηυφάνθησαν ἐκ τοῦ νοός μου. tous mes chagrins semblent presque s' — ὅλαι μου αἱ λύπαι φαίνεται ἐτι σχεδόν ἐξέλιπον. § faire — φέρω λειποθυμίαν. μεταφ. ποιῶ (κάμνω) ἄφαντον. la fortune fit — tous ces vastes projets ἡ τύχη ἐξηφάνισε ἅπαντας αὐτούς τούς μεγάλους σκοπούς. § ἀλγ. faire — les inconnues, les fractions ἀφανίζω τούς ἀγνώστους (ὅρους), τά κλάσματα.

Evanouissement, ἀρ. λειποθυμία. tomber en — πίπτω λειποθυμῶν, κ. λειποθυμισμένος. — des inconnues, des fractions ἡ ἐξάλειψις τῶν ἀγνώστων, τῶν κλασμάτων.

Evantiller, ἐν. ἄχρ. διαγράφω λεπτομερῶς τήν ἄξιαν κτήματος

Evaporatif, ive, ἐπ. ἐξατμιστικός.

Evaporation, Ϟ. ἐξάτμισις. § κουφότης (νοός).

Evaporatoire, τό atmomètre.

Evaporer (s'), αὐτοπ. ἐξατμίζομαι. un homme s' —e en vaines idées χάνεται εἰς ματαιολογίας sa colère s'—e en menaces ἡ ὀργή του ἐξατμίζεται εἰς ἀπειλάς. un jeune homme s' —e ὁ νέος οὗτος εἶναι κούφος. § ἐν. — son chagrin, sa bile κουφίζω, ἐκκενῶ τήν λύπην μου, τήν χολήν μου. § évaporé, ée, μετ. jeune homme —, esprit — νέος κοῦφος, κούφος. § οὐσ. c'est un — εἶναι παράφορος.

Evasement, ἀρ. ἀναστόμωσις, ἄνοιγμα.

Evaser, ἐν. ἀναστομῶ, ἀνοίγω. il faut — davantage ce tuyau πρέπει νά ἀνοίξωμεν περισσότερον αὐτόν τόν σωλῆνα. — un arbre κοιλαίνω τό δένδρον, ὁμοιον τούς ἐξωτερικούς κλασσικούς § évasé, ée, μετ. un vase trop —é ποτήριον πλατύστομον. un arbre trop — δένδρον μέ κοιλιαν. nez — ρίς πλατεῖα.

Evasif, ive, ἐπ. ἐν χρ réponse —ive ὑπεκφυγή, διέκδυσις.

Evasion, Ϟ. ὁρασμός, ὁραπέτευσις, φυγή.

Evasure, Ϟ ἄνοιγμα. ce vase a trop d' — τό ἀγγεῖον τοῦτο ἔχει μεγάλον στόμα.

Evaterie, Ϟ. γένος φυτῶν περιλαμβάνον τάς ἑδένους

Evax, ἀρ. εὔαξ, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.

Ève, Ϟ. εὔα, Ϟάμνος τῆς Γουϊάνης.

Évêché, ἀρ. ἐπισκοπή, ἡ ἐπαρχία. § ἡ ἐπισκοπή, το ἄξιωμα τοῦ ἐπισκόπου. § ἐπισκοπή, ἡ ἕδρα τοῦ ἐπισκόπου.

Evection, Ϟ. πορεία (παρά τοῖς παλαιοῖς ἄστρον ταὐτόν τῷ libration de la lune). § παρά τοῖς νεωτ. μία ἐκ τῶν ἐξισώσεων τῆς κινήσεως τῆς σελήνης. § ἀνωμαλία τῆς σελήνης (γινομένη ἐξ αἰτίας τῆς ἕλξεως τοῦ ἡλίου). § —s διαδιδαστήρια, παρά τοῖς Ῥωμ. ἄδειαι αἱ διδόμεναι εἰς τούς ὁδοιπόρους διά τήν ἀμισθί ἀλλαγήν τῶν ζώων εἰς τούς σταθμούς.

Éveil, ἀρ. μήνυτις, εἴδησις. donner l' — εἰδοποιῶ, δίδω ἀφορμήν, αἰτίαν.

Éveiller, ἐν. ἀφυπνίζω, ἐξυπνίζω par n —ez pas le chat qui dort μή κίνει τόν ἀνάγυρον, μή κίνει κακόν εὖ κείμενον. μεταφ. il est mélancolique, il lui faudrait quelque chose qui l'éveillât un peu εἶναι μελαγχολικός, ἔχει χρείαν τινός νά τόν ἐξυπνίσῃ — les remords κινῶ τήν τύψιν τοῦ συνειδότος. Cromwel — a dans sa patrie la jalousie du commerce ὁ Κρόμβελ διήγειρεν, ὑπεκίνησεν εἰς τήν πατρίδα του τήν ἅμιλλαν τοῦ ἐμποριου. — l'esprit ἀνοίγω τόν νοῦν. § s' — ἐξυπνῶ. § —é, ée, μετ. καί ἐπιθ ἐγρήγορος, ὀξύς, κ. ἔξυπνος. c'est un homme fort — sur ses intérêts ἄνθρωπος ἄγρυπνος, κ. ἀνοικτομάτης εἰς τά συμφέροντά του. une femme est fort —ée γυνή φιλάρεσκος, κ. ξυπνητή. § οὐσ. ὀξύς, κ. ἀνοικτομάτης.

Éveillure, Ϟ. οἱ ὀδόντες τῶν ῥινίων.

Événement, ἀρ. συμβάν, συμβεβηκός. § ἀπόβασις, ἔκβασις.

Évent, ἀρ. ἐν χρ. sentir l' — μυρίζει ξενίλα (ἐπί οἴνου καί ἐδεσμάτων). § mettre des marchandises, des hardes à l' — διανεμῶ, ἀεροίζω τά ἐμπορεύματα. mettre un muid de vin à l'— δίδω ἀέρα εἰς τόν πίθον τοῦ οἴνου. avoir la tête à l'— ἔχω ἀέρα εἰς τήν κεραλήν μου τῆτε à l' — ὑπηνέμιος νοῦς. § ἡ διαφορά τῆς διαμέτρου τῆς σφαίρας (τῶν πυροβόλων) καί τῆς ὄλκης (calibre) τοῦ πυροβόλου. § ψυχραγωγός, ὁπή δι' ἧς εἰσέρχεται ὁ ἀήρ εἰς τούς κλιβάνους τῶν μεταλλοχυτείων § καπναγωγός, ὁπή δι' ἧς ἐξέρχεται ὁ καπνός εἰς τά σακχαροπλύσια (raffinerie). § φυσητήρ, αἱ ὁπαί τῶν ἰχθύων δι' ὧν ἀναπνέουσι.

Éventail, ἀρ. ριπίς ριπίδιον, κ. μυκατῆρι ἡ ἀνεμιστῆρι. tailler un arbre en — ψαλιδίζω τό δένδρον ριπιδοειδῶς. § ἀνεμαγωγός (μηχανή ἐκ χαρτίου διά νά φέρῃ τον ἀέρα εἰς τάς οἰκίας). § ὀλιγόπους ἰχθύς, καί κτείς, κ. κτένι (ὀστρακόδερμον). § — de mer ριπιδοκοράλλιον.

Éventailler, ἀρ. ριπιδοπώλης, ὁ πωλῶν ριπίδια.

Éventailliste, ἀρ. ριπιδοποιός.

Éventaire, ἀρ. φορμός, κορίνιον ἐντός τοῦ ὁποίου τίθενται αἱ ἀπό τάς γυναῖκας εἰς τάς ὁδούς πωλούμεναι μικραί πραγματεῖαι.

Éventé, Ϟ. κιβώτιον (τῶν κηροπηγοποιῶν).

Éventement, ἀρ. ψύξις κ. ἀέρισμα.

Éventer, ἐν. ριπίζω, ἀνεμίζω (μέ τό μυκατῆρι). § διανεμῶ κ. ἀεροίζω (πρᾶγμά τι, τό ἐκθέτω εἰς τόν ἀέρα). — le grain μετακινῶ κ γυρνῶ το σιτάρι. μεταφ. — un secret, un complot, un projet ἀποκαλύπτω μυστικόν, συνωμοσίαν, σχέδιον. le projet fut —é ὁ σκοπός ἀπεκαλύφθη. — une mine ἀνοίγω τό μεταλλεῖον, εἰσάγω ἀέρα. καί μεταφ. — la mine, — la mèche ἀποπαλύπτω τό μυστικόν. — la voie ἀνιχνεύω τό ζῶον (ἐπί κυνός αἰσθανομένου τήν διάβασιν τοῦ ζώου χωρίς νά ῥινηλατήσῃ, ἡ αἰσθανομένου τήν ἔλαφον εὑρισκομένην ἐντός τινος περιβόλου). — le piège ἀφαιρῶ τήν ὀσμήν τῆς παγίδος. § — les voiles γεμίζω τά πανιά. § s' — ἐξίσταμαι, ἐκτρέπομαι, κ. χαλῶ (ἐπί οἴνου, πνευμάτων καί ἄλλων πραγμάτων παθαινομένων ἀπό τήν ἐπίρροην τοῦ ἀέρος). § —é, ée, μετ. καί ἐπιθ. vin — οἶνος ἐκτροπίας, κ κρασί χαλασμένον. c'est un homme — κοῦφος, ὑπηνέμιος ἄνθρωπος. καί οὐσ. c'est un — κουφόνους.

Éventiller (s'), αὐτ. πτερύσσεται, κ. κινεῖ τά πτερά του καί χαίρει τό πτηνόν.

Éventoir, ἀρ. ριπίς, κ. ἀνεμιστῆρι (τοῦ μαγειριοῦ διά νά ἀνάψωσι τά κάρβουνα).

Éventrer, ἐν. ἐκκοιλιάζω, κ. ξεκοιλιάζω παρ. il s' —rerait pour votre service σκοτόνεται διά νά σᾶς ὑπηρετήσῃ.

Éventuel, elle, ἐπ. τυχηρός, ἐνδεχόμενος.

Éventuellement, ἐπίρ. τυχηρῶς, ἐνδεχομένως.

Éventure, Ϟ. ῥαγάς (εἰς τό κοντάκι τοῦ τυφεκίου).

Évêque, ἀρ. ἐπίσκοπος. § πτηνόν

τῆς Ἀμερικῆς. § pierre d' — πέτρα ἐπισκόπου, ἀμέθυστος
Everdumor, ἐν. πρασινίζω (τὰ ἀμύγδαλα).
Everrer, ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ὑπογλωττίδιον νεῦρον τοῦ κυνός.
Everriateur, ἀρ. παρὰ τοῖς Ῥωμ. ὁ κληρονόμος τοῦ τελευτήσαντος, οὕτω λεγόμενος διότι κατά τι ἀρχαῖον ἔθιμον, ἐσάρωνε τὴν οἰκίαν.
Eversif, ive, ἐπ. ἀνατρεπτικός, καταστρεπτικός.
Eversion, Ϟ. ἀνατροπή, ἀναστάτωσις.
Evertuer (s'), αὐτοπ. φιλοτιμοῦμαι, ἀγωνίζομαι (ὑπέρ τινος καλοῦ ἔργου).
Eveux, ἐπ. ἀναποτικός, ἐπὶ γῆς ἀναπινούσης τὸ ὕδωρ καὶ γινομένης πηλώδους.
Eviction, Ϟ. ἐκνίκησις, ἀφαίρεσις τῆς ἰδιοκτησίας (γινομένη δικαστικῶς).
Evidemment, ἐπίρ. ἐναργῶς, προφανῶς.
Évidence, Ϟ ἐνάργεια. — de fait ἐνάργεια πραγματική. — de raison ἐνάργεια νοητική. — de sentiment ἐνάργεια αἰσθητική mettre une chose en — καθιστῶ τι ὅηλον, ἐναργές.
Évident, te, ἐπ. ἐναργής, προφανής, πρόδηλος.
Évider, ἐν. ἐκτρίβω τὴν κόλλαν, ἐκμαζαλίζω, ἢ ἐκπαιπαλῶ. § κοιλαίνω (ἐπὶ ἐνδυμάτων), κ. σκάπτω. le collet n'est pas trop — ὁ ἢ τραχηλία δὲν εἶναι πολλὰ σκαμμένη. § ῥαβδῶ (ἐπὶ σιδηρῶν ἔργων). § κοιλαίνω, κ. σκάπτω (ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων).
Évidoir, ἀρ. σκαρεῖον ἢ γλυφίς, ἐργαλεῖον τῶν ὀργανοποιῶν χρήσιμον εἰς τὸ κοίλωμα τῶν ἐμπνευστῶν ὀργάνων.
Évie, Ϟ εὖιον, φυτόν.
Évier, ἀρ. λειοθήρον, κ. νεροχύτης.
Évilasse, Ϟ. ἔδενος τοῦ Μαγαδάσκαρ.
Évincer, ἐν. ἐκνικῶ τὸ. éviction.
Évitable, ἐπ. φευκτός, ὁ δυνάμενος νὰ ἀποφευχθῇ.
Évitée, Ϟ. τὸ εὖρος (ποταμοῦ ἢ αὐλακος).
Éviter, ἐν. ἀποφεύγω. § ἀποστρέφομαι, φεύγω, ἐκκλίνω, παραιτοῦμαι § ἀπαλλάττω. je veux vous — l'ennui θέλω νὰ σὲ ἀπαλλάξω ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν. § οὐδ. ἐκπίπτω, κ ξεπέρτω (τὸ πλοῖον ὅταν εἶναι ἐλλιμενισμένον καὶ μεταβάλῃ θέσιν, διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀνέμου κτλ.) — au vent τὸ πλοῖον ἔχει τὸν ἄνεμον ἀντίπρωρον. — à la marée ἔχει τὸ ῥεῦμα ἀντίπρωρον. § — une cadence προστίθημι παράφωνίαν
Éviterne, ἐπ. ἀθάνατος. ἐπίθ. τοῦ Διός.
Éviternité, Ϟ. αἰωνιότης.
Évocation, Ϟ. ἐπίκλησις (θεῶν ἀσωμάτων κτλ.) l' — des ames ἡ ψυχαγωγία. § παροπομπὴ ἢ αἵρεσις δίκης, ἢ ἀφαίρεσις καὶ παραπομπὴ τῆς δίκης ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.
Évocable, ἐπ. αἱρετίδικος. ἴδ. évocation.
Évocatoire, ἐπ. ἐν χρ. cédule — αἴτησις παραπομπῆς (ἀφ' ἑνὸς δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον).
Évodie, Ϟ. εὐωδία, γένος ἐντόμων. ἴδ. Collète.
Évodie, Ϟ. εὐῶδες, φυτόν.
Évoquer, ἐν. ἐπικαλοῦμαι, τὰς ψυχὰς, δαίμονας, σκιὰς κτλ. § αἱρετιδικῶ, ἀφαιρῶ τὴν δίκην ἀφ' ἑνὸς δικαστηρίου διὰ νὰ τὴν ὑποβάλω εἰς ἄλλο.
Évolution, Ϟ. ἐξελιγμός. — navale διέκπλους. § ἀνάπτυξις (τῶν ὀργάνων φυτῶν καὶ ζώων).
Évosme, ἀρ. εὔοσμον, φυτόν.
Évulsion, Ϟ. ἀποσπασις (ὀδόντος, τοιχῶν, κτλ).
Ex, πρόθ. λατ. ποσ. — ministro πρώην ὑπουργός. — député πρώην ἀντιπρόσωπος.
Exacerbation, Ϟ. ταὐτὸν τῷ paroxysme.
Exacorde, ἀρ. ἑξάχορδον.
Exact, te, ἐπ. ἀκριβής. καὶ ἐπὶ πραγμάτων, rechercho —e ἀκριβὴς ἔρευνα. ouvrago — ἀπηκριβωμένον ἔργον. l' —te vérité ἡ ἁπλῆ ἀλήθεια. sciences —s τὰ μαθηματικά.
Exactement, ἐπίρ. ἀκριβῶς. cet auteur travaille fort — ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἐργάζεται ἐπιμελῶς.
Exacteur, ἀρ. εἰσπράκτωρ. — dur et impitoyable δεινὸς καὶ ἀδυσώπητος ἀπαιτητής.
Exaction, Ϟ. παράνομος φορολογία, παρεισπραξις.
Exactitude, Ϟ. ἀκρίβεια. ἴδ. correction.
Exaèdre, ἴδ. Hexaèdre.
Exagérateur, ἀρ. μεγαλήγορος, δεινοτικὸς, ὁ μεγαλύνων τὰ πράγματα.
Exagératif, ive, ἐπ. μεγεθοποιός. rapport — μεγεθοποιὸς ἔκθεσις.
Exagération, Ϟ. ὑπερβολή. § σχῆμα ῥητορ. ὑπερβολὴ, αὔξησις. § τὸ ῥητορικὸν, ἐπὶ ζωγραφίας.
Exagérer, ἐν. μεγαλύνω, μεγεθοποιῶ, μεγαλύνω (τι. ces plaintes paraissent un peu —ées τὰ παράπονα φαίνονται ὀλίγον ὑπερβολικά. un peintre —e une passion —, un contraste, des attitudes ὁ ζωγράφος καταχράται πάθος τι, ἀντιπαράθεσιν, ἢ θέσεις τοῦ σώματος, (μεταχειρίζεται ὑπερβολὴν τοῦ πάθους, κάμνει ἀποτομον καὶ σφοδρὰν τὴν ἀντιπαράθεσιν κτλ. § οὐδ. μεταχειρίζομαι ὑπερβολήν. c' est — que de dire que τοῦτο εἶναι ὑπερβολὴ τὸ νὰ λέγῃ τις ὅτι.
Exagone, ἴδ. Hexagone.
Exaltation, Ϟ. l' — du pape au pontificat ἡ ἀνάβασις τοῦ Πάπα εἰς τὴν Πατριαρχίαν. l' — de la sainte croix ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου σταυροῦ. § l' — des soufres, des sels, des métaux ἡ ἀφεψησις τοῦ θείου, ἁλάτων, τῶν μετάλλων, κτλ. (τὸ πολὺ καθάρισμα). μεταφ. l'— des esprits τύφος, ἡ ἔπαρσις τῶν ψυχῶν. l'— du style μεγαλήγορια, δεινωσις. l'— des sentimens religieux ἡ ἔξαρσις τῶν θρησκευτικῶν φρονημάτων.
Exalter, ἐν. ὑπεραίρω, ἀνυψῶ, μεγαλύνω, ἐνθουσιάζω. § — des soufres, un antimoine ἀφέψω θεῖα, ἀντιμώνιον, σίδω εἰς αὐτὰ τὴν μεγαλητέραν δύναμιν. μεταφ. — des esprits ἐξάπτω τὰ πνεύματα. § s'— ἐξάπτομαι, ἐνθουσιῶ. § exalté, ée, μετ. un homme a la tête —ée ἄνθρωπος μὲ ἐγκεφάλους κακαυτηριασμένους, ἐνθουσιώδης. un homme —é φρονηματίας.
Examen, ἀρ. ἔρευνα, ἐξέτασις. sans — ἀνεξετάστως, ἀδιασανίστως. — à futur συντηρητικὴ μαρτυρία.
Examination, Ϟ. ἀχρ. ἐξέτασις.
Examinateur, ἀρ. ἐξεταστής.
Examiner, ἐν. ἐξετάζω. § παρατηρῶ τινα μὲ προσοχὴν, κ. καλοκαστάζω. § s'—, αὐτοπ. χυδ. τρίβεται, τρώγεται (ἐπὶ ἐνδυμάτων).
Exanie, Ϟ. πρόπτωσις δακτύλιου, κ. εὔγαλμα τοῦ πάτου, πάθος περὶ τὸν δακτύλιον.
Exanthémateux, euse, ἐπ. ἐξανθηματώδης.
Exanthème, ἀρ. ἐξάνθημα.
Exantlation, Ϟ. ἐξάντλησις (ὕδατος ἢ ἀέρος διὰ τῆς ἀντλίας). φυσικ.
Exarchat, ἀρ. ἐξαρχία.
Exarque, ἀρ. ἔξαρχος, (ἀπεσταλμένος παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὰς ἐπαλξεις ἐπαρχίας διὰ νὰ τὰς διοικῇ).
Exarrhème, Ϟ. ἔξαρρημα, γύψος φυτῶν.
Exarthrème, ἀρ. ἡ Exarthrose, Ϟ. ἐξάρθρωσις.
Exaspération, Ϟ. ἐρεθισμος, τραχύτης, ἀγανάκτησις (ἐπὶ πνευμάτων, ψυχικῶν διαθέσεων κτλ.). l' — de la fièvre ὁ παροξυσμὸς, ἢ ἐπίτασις τοῦ πυρετοῦ.
Exaspérer, ἐν. ἐκτραχύνω (ἐπὶ πνευμάτων κτλ).
Exastyle, ἀρ. ἑξάστυλον.
Exaucement, ἀρ. εἰσακουσμός.
Exaucer, ἐν. ἀκούω, εἰσακούω.
Exautoration, Ϟ. ἀρχ. ἀχρ. ἀπόλυσις ἢ θλασις.
Exautorer, ἐν. ἀρχ. ἀχρ. συντρίβω, ἀπόλυω, καθαιρῶ.
Excæcaria, Ϟ. συρίγγιτιδον, (οὕτω λέγεται τὸ ἀγρίον γάλα διὰ τὴν ἰδιότητα του).

Excalcéation, S. ἄχρ. ὑπόδεσις, καὶ τὸ ἐναντίον τούτου, ὑπόλυσις.
Excarner ἐν. ἐκβάλλω τοὺς σῶντας τοῦ κτενός.
Excavation, S. ἀνασκαφή. § ὄρυγμα.
Excédant, te, ἐπ. πλεοναζων, περισεύων. § οὐσ. l' — τὸ πλέόνασμα, τὸ περισσεῦον.
Excédation, S. ἄχρ. ὑπέρβασις.
Excéder, ἐδ. ὑπερβαίνω, παραβαίνω. — ses pouvoirs κάμνω ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας. la recette — e la dépense τὰ ἔσοδα εἶναι ὑπὲρ τὰ ἔξοδα, ἡ περιττεύουσι τῶν ἐξόδων. § κατακόπτω, καταβαρύνω, ἐνοχλῶ. § ξυλίζω. on nous a — és μᾶς ἐβάρυναν, οἰκ. ἀντὶ τοῦ, μᾶς ἔδωκαν πολλὰ φαγητά. § s — de travail, de débauche, de jeûnes κατακόπτομαι ἀπὸ ἐργασίαν, ἀπὸ ἀσωτίαν, ἀπὸ νηστείας, ἐξασθενῶ. § —é, ée, μετ. — de fatigue κατάκοπος, κ. κατακουρασμένος.
Excellement, ἐπίρ. ἄριστα, ἐξαιρέτως. cela est — bon τοῦτο εἶναι ἄριστον. cet auteur a écrit — sur cette matière ὁ συγγραφεὺς ἔγραψι θεσπεσίως περὶ τούτου.
Excellence, S. ἡ τελειότης, τὸ ἄριστον, ἡ ἀκρότης. l' — d'un remède ἡ ἀρετὴ τοῦ φαρμάκου l'— du génie το ἔξοχον τοῦ νοός. § par — ἄριστα, κάλλιστα, θεσπεσίως. c'est le sage par — εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν σοφὸς, ὁ ἐξόχως σοφός. § ἐξοχότης (τίτλος).
Excellent, te ἐπ. ἄριστος, κάλλιστος, ἔξοχος, ἄκρος, ἐξαίρετος. —es qualités τέλειαι ἀρεταὶ, ἡ ἔξοχοι. οὐσ. l' — τὸ ἄριστον, τὸ ἄκρον.
Excellentissime, ἐπ. λίαν ἄριστος, ὑπέρκαλος, ὑπερτέλειος, ὑπεραγαθος.
Exceller, οὐδ. διαπρέπω, διαφέρω. entre les vins ceux qui —ent le plus ἐκ τῶν οἴνων οἱ διαφέροντες. — sur un autre διαφέρω τινὸς, εἶμαι κρείττων, ἀνώτερος. —en εὐδοκιμῶ εἰς τι. les citoyens —aient dans l' art de naviguer οἱ πολῖται ἦαν ἄριστοι θαλασσοπλόοι, ἡ ναῦται. un homme qui —e dans le talent de la société ἄνθρωπος ἄκρως κοινωνικός.
Excentricité, S. ἀπόκεντρον (τὸ), ἐκκεντρισμός.
Excentrique, ἐπ. ἔκκεντρος. homme — ἄνθρωπος ἀλλόκοτος, παράδοξος.
Excepté, πρόθ. πλὴν, ἐκτός.
Excepter, ἐν. ἐξαιρῶ. sans — personne οὐδενὸς ἐξαιρουμένου. § excepté, ée, μετοχ. cinq ou six personnes —ées ἐξαιρεμένων πέντε ἢ ἓξ ἀνθρώπων.
Exception, S. ἐξαίρεσις. sans — ἀνεξαιρέτως. faire — de ἐξαιρῶ τι. à l' — de, ἐπίρ. ἐκτός. § νομ. ἔνστασις.
Exceptionnel, le, ἐπ. ἐξαιρετικός.
Excès, ἀρ. ὑπερβολὴ, πλεονασμὸς, περίσσεια. § πλ. κραιπάλη, ἀσωτία, ἀκολασία, κατάχρησις. —s crians ὠμότητες. leur fanatisme s' est quelquefois porté à des —s incroyables ἡ θεισιδαιμονία των ἐξώκειλεν ἐνιοτε εἰς ἀνήκουστα δεινά. § βιαιοπραγία. à l'—, jusqu' à l' —, ἐπίρ. μέχρι ὑπερβολῆς, εἰς ὑπερβολὴν, ἀμέτρως.
Excessif, ive, ἐπ ὑπερβάλλων, ὑπερβολικός. § ἄμετρος, ὑπέρμετρος. la misère était aussi —ve que l'ignorance ἡ δυστυχία ἦτον τόσῳ μεγάλη ὅσον ἡ ἀμάθεια.
Excessivement, ἐπίρ. ὑπερβαλλόντως, ἀμέτρως, ὑπερβολικά. louer — ὑπερεπαινῶ. il est — gros εἶναι ὑπέρπαχυς.
Exciper, ἐν. νομ. προτείνω ἔνστασιν. — d' une renonciation, d' une quittance προτείνω τὴν ἔνστασιν τῆς παραιτήσεως, τῆς ἐξοφλήσεως.
Excipient, ἀρ. πρόσμικτον, ὑγρὸν ἡ ἄλλη οὐσια χρήσιμος εἰς τὸ νὰ ἑνώνῃ διάφορα εἴδη ἑνὸς φαρμάκου.
Excise, S. φόρος ἐπὶ τοῦ ζύθου (εἰς τὴν Ἀγγλίαν), τῶν οἰνοπνῶν ποτῶν κτλ. § γραφεῖον τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου.
Excision, S. ἐκτομή.
Excitateur, ἀρ. ἐκκενωτὴς (ἠλεκτρικοῦ ρευστοῦ), σωλήν τις.
Excitatif, ive, ἐπ. διεγερτικὸς, ἐρεθιστικός. § οὐσ. c' est un — τοῦτο εἶναι ἓν ἐρεθιστικόν.
Excitation, S. ἐρεθισμὸς, πρόκλησις.
Excitatoire, ἐπ. ἐν χρήσει. lettres —s προτρεπτικὰ γράμματα.
Excitement, ἀρ. ἐρεθισμός.
Exciter, ἐν. ἐκκαλῶ, διεγείρω, κινῶ, ὑποκινῶ. — la soif, l'appétit προκαλοῦμαι τὴν δίψαν, τὴν ὄρεξιν. — la pitié, la compassion κινῶ τὸν ἔλεον, τὴν συμπάθειαν. § προτρέπω, παροτρύνω, παρακινῶ. § φέρω, προξενῶ, γινομαι πρόξενος. § s' —, ἀλληλοπ. ἐρεθίζονται ἀμοιβαίως, ἀμιλλῶνται.
Exclamatif, ive, ἐπ. σχετλιαστικὸς, ἐπιφωνητικὸς, (ἐπὶ μορίων).
Exclamation, S. ἐπιφώνησις, ἐκφώνησις. § σχῆμα ῥητ. ἀναφώνησις. point d' — θαυμαστικὸν σημεῖον.
Exclure, ἐν. ἀπείργω, ἀποκλείω. la loi l'exclut du droit de succéder ὁ νόμος τὸν ἐξαιρεῖ τοῦ δικαιώματος τῆς κληρονομίας. § ἐκβάλλω, ἀποβάλλω τινὰ (ἐκ τῆς ἑταιρίας κτλ.) ses ennemis l' ont fait — de cette charge οἱ ἐχθροί του τὸν ἀπεμάκρυναν αὐτῆς τῆς θέσεως. je ne voudrais pas que la philosophie devint un tyran qui exclût tout le reste οὐκ θέλω ἡ φιλοσοφία τυραννικῶς νὰ ἀποκρούσῃ τὰ λοιπά. le penchant naturel à la bienfaisance exclut l' avarice ἡ πρὸς τὸ εὐεργετεῖν φυσικὴ ῥοπὴ καταστρέφει, ἢ εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν φιλαργυρίαν. § exclu, ue, μετ.
Exclusif, ive, ἐπ. ἐξαιρετικὸς, ἀποκλειστικός.
Exclusion, S. ἀπόκλεισις, ἐξαίρεσις.
Exclusivement, ἐπίρ. ἀποκλειστικῶς, ἐξηρημένως. ἐν χρ. depuis le mois de mai jusqu' au mois d' octobre — ἀπὸ τοῦ μαΐου μέχρι τοῦ ὀκτωβρίου συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου.
Exclusivité, S. ἄχρ. ἀποκλεισμός.
Excommunication, S. ἀφορισμὸς, ἀναθεματισμός. — majeure μέγας ἀφορισμός. — mineure μικρὸς ἀφορισμός.
Excommunier, ἐν. ἀφορίζω. § excommunié, ée, μετοχ. καὶ οὐσ. ἀφωρισμένος. les —s οἱ ἀφωρισμένοι.
Excoriateur, ἀρ. ἀποφολιδωτικός.
Excoriation, S. ἀποφολίδωσις, κ. ξεφλούδισμα.
Excorier, ἐν. ἀποφολιδῶ, κ. ξεφλουδίζω.
Excrétion, S. ἀποφλεγμάτωσις.
Excrément, ἀρ. ἔκκρισις (τοῦ σώματος). § περίττωμα, σκύβαλα μεταφ. — de la nature, du genre humain σκύβαλον τῆς φύσεως, τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.
Excrémenteux, euse, ἡ
Excrémentiel, elle, ἐπ. περιττωματικός.
Excrèta, ἐπ. ἐκ τοῦ λατ. ὑποχρήματα.
Excrèteur, trice, ἰδ. Excrétoire.
Excrétion, S. ἔκκρισις. la sueur, la transpiration se font par — ὁ ἱδρὼς, ἡ διαπνοὴ γίνονται δι' ἐκκρίσεως. § ἔκκρισις, ἔκρροή, αὐτὸ τὸ ἐκκρινόμενον τοῦ σώματος.
Excrétoire, ἐπ. ἐκκριτικός.
Excroissance, S. ὑπερσάρκωμα.
Excru, ue, ἐπ. ἄχρ. arbre — τὸ ἴχον ἐπιφύσεις ὀσνδρον.
Excrucier, ἐν. σπάνιον, βασανίζω, παρενοχλῶ.
Excursion, S. ἐκδρομὴ, ἐπιδρομή. cercles d' — παράλληλοι τῷ ἐκλειπτικῷ κύκλοι.
Excusable, ἐπ. συγγνωστός.
Excusation, S. παραιτησις (κυρίως τῶν ζητούντων νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ ἐπιτροπείαν ἢ ἄλλην δημόσιον λειτουργίαν).
Excuse, S. δικαιολόγημα, πρόφασις. faire des —s à quelqu' un ζητῶ συγγνώμην παρά τινος.
Excuser, ἐν. συγγινώσκω, συγχωρῶ, συγκαταβαίνω (τινὶ) καὶ συγχωρῶ

(τι). vous dites que j' ai fait telle chose, excusez-moi, je ne l'ai pas faite λέγεις ὅτι ἔκαμα τὸ δεῖνα, συγχώρησόν μοι, ὅεν τὸ ἔκαμον. § — de il m' a invité à dîner, mais je l'ai prié de m' en — μὲ προσεκάλεσεν εἰς τὸ γεῦμα, ἀλλὰ τὸν παρεκάλεσα νὰ μὲ ἔχῃ παρητημένον. § s' — παραιτοῦμαι. il voulait me retenir à dîner, mais je m' en suis — ἤθελε νὰ μὲ κρατήσῃ εἰς δεῖπνον, ἀλλὰ παρητήθην. § excusé, ée, μετ. je vous prie de me tenir pour — σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἔχῃς παρητημένον

Excuseur, ἀρ. ἄχρ. συγχωρητικός.

Excussion, Ϛ. κλονισμος, τιναγμός.

Exeat, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. ἄδεια ἐξοιτήσεως (διδομένη εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς ἐπαρχίας).

Exécrable, ἐπ. ἀποτρόπαιος, στυγερός, φρικώδης. § cela est d'un style et d'un goût — εἶναι ὕφος καὶ κρίσις τρισαθλία.

Exécrablement, ἐπίρ. χείριστα, τρισάθλια.

Exécration, Ϛ ἀποστροφή, μῖσος. sa mémoire est en — à tous les peuples ἡ μνήμη του κατέστη ἀποτρόπαιος πρὸς ὅλους τοὺς λαούς. § βδέλυγμα. cet homme est l' — du genre humain ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι τὸ βδέλυγμα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. § κατάρα. § ἡ βεβήλωσις (τῶν ἱερῶν).

Exécratoire, ἐπ. ἐν χρ. la chute des murs d' une Église est — ἡ πτῶσις τῶν τειχῶν τοῦ ναοῦ εἶναι βεβηλωτικόν.

Exécrer, ἐν. σπάν. μισῶ, βδελύττομαι.

Exécutable, ἐπ. ἐκτελεστός, τελεσφόρος.

Exécutant, ἀρ. ἐκτελῶν.

Exécuter. ἐν ἐκτελῶ. — une pièce de musique, un ballet de ανὼ τὸ μουσικὸν ἔργον, τὸν χορὸν κτλ. — un criminel Ϛανατῶ, κ. Ϛανατόνω, ἐκτελῶ τὴν Ϛανατικὴν ποινήν. — un débiteur ἐνεργῶ κατάσχεσιν τῶν κινητῶν τοῦ ὀφειλέτου. — militairement un soldat τυφεκίζω τον στρατιώτην. — militairement un bourg, un village κάμνω χρῆσιν στρατιωτικῆς δυνάμεως κατὰ τοῦ χωρίου. § s' — ἐκτελοῦμαι. un homme s' —e lui-même ἐκποιεῖ μέρος τῶν ὑπαρχόντων του πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν του. un homme s' —e lui même μεταπείθεται μόνος του, ἀφ' ἑαυτοῦ του πράττει τι (ἂν καὶ ἐναντίον τοῦ συμφέροντός του).

Exécuteur, ἀρ Exécutrice, Ϛ. ἐκτελεστής. — testamentaire ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης. l' — de la haute justice ὁ δήμιος.

Exécutif, ive, ἐπ. ἐν χρ. pouvoir — ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.

Exécution, Ϛ. ἐκτέλεσις. l' — d' un criminel ἡ Ϛανάτωσις τοῦ καταδίκου. l' — d'un débiteur ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπαρχόντων τοῦ ὀφειλέτου. — militaire ἡ διὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐκτέλεσις. homme d'—ἐπιχειρηματικὸς ἄνθρωπος. mettre une chose, un projet en — ἐκτελῶ τι σχέδιον. mettre un jugement à — ἐκτελῶ τὴν ἀπόφασιν. § ἐπὶ ὡραίων τεχνῶν, ἐκτελεσις, ἡ πρᾶξις. — agréable, parfaite, μουσ. χαριεστάτη, τελεία μουσική. il a beaucoup d' — παίζει ἄριστα καὶ ἐν εὐκολίᾳ.

Exécutoire, ἐπ. ἐκτελεστός. contrat — συμβόλαιον ἐκτελεστὸν κτλ. § οὐσ. un — τύπος ἐκτελέσεως. délivrer un — περιάπτω τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως.

Exédre, ἀρ. ἐξέδρα, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, τόπος ὅπου συνήρχοντο οἱ τοφοί.

Exégèse, Ϛ. ἐξήγησις. dans les mots abba pater le mot pater est mis par — εἰς τὰς λέξεις τῆς Γραφῆς ἀββᾶ πάτερ, ἡ λέξις πατερ ἐτέθη ἑρμηνευτικῶς.

Exégètes, ἀρ. πλ. ἐξηγηταί, ἄρχοντες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις.

Exégétique, ἀρ. ἐξηγητικός.

Exemplaire, ἀρ. δεῖγμα, παράδειγμα, πρωτότυπον. § ἀντίτυπον. § ἐπ. παραδειγματικός. châtiment — παραδειγματικὴ ποινή. cause — ἀρχέτυπος αἰτία.

Exemplairement, ἐπ. παραδειγματικῶς, πρὸς παραδειγματισμόν.

Exemple, Ϛ ὑπογραμμὸς, κ. ἐπιταδειγμὴ, καὶ ἡ γραφὴ τοῦ μαθητοῦ. § παράδειγμα. une chose est sans — ἀπαράδειγματιστον πρᾶγμα. par — παραδείγματος χάριν.

Exempt, te, ἐπ. (τὸ ρ ὄεν προφ.) ἐξηρημένος — de blâme ἀνεπίληπτος. être — de ἐξαιροῦμαι. être — d' impôts ἀπολαμβάνω ἀτέλειαν. § οὐτ. στρατιώτης (ἀποτελῶν μέρος τῆς φυλακῆς).

Exempter, ἐν. (τὸ ρ ὄεν προφ.) ἐξαιρῶ, ἀπαλλάττω. je ne puis m' — de l' aller voir ὄεν ὔυναμαι νὰ μὴ ὑπάγω νὰ τὸν ἰδῶ.

Exemption, Ϛ ἐξαίρεσις, ἀπαλλαγή. — de droits ἀτέλεια.

Exequatur, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. ἐκτελεστήτω, λέξις τιθεμένη ἄλλοτε εἰς τὰς ἀποφάσεις. § ἡ ἄδεια πρὸς ἐγκατάστασιν πραξένων ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας.

Exercer, ἐν. ἀσκῶ, γυμνάζω. — son corps σωμασκῶ. — ses talens, ses vices, ses vertus ἀσκῶ τὰ προτερήματά μου, τὰς κακιας μου, τὰς ἀρετάς μου. — son industrie μετέρχομαι τὴν τέχνην μου. — des cruautés ἐκτελῶ, πράττω ὠμότητας, ἀπανθρωπίας. — sa méchanceté ἐκτελῶ τὴν κακίαν μου. — son empire, son autorité ἄσκω. — ses droits ἐνεργῶ τὰ δικαιώματά μου. — un empire tyrannique sur les opinions ὄεσπόζω τυραννικῶς τὰ φρονήματα. — une charge ἐκτελῶ τὰ καθήκοντα τῆς ἀρχῆς. — la police κάμνω τὰ χρέη ἀστυνόμου. § ὄοκιμάζω, βασανίζω. — la patience de quelqu' un ὄοκιμάζω τὴν ὑπομονήν του. § μετέρχομαι (ἐπιτήὄευμά τι), ἐπαγγέλλομαι. — la piraterie, le brigandage μετέρχομαι πειρατείαν, ληστείαν.

Exercice, ἀρ. ἄσκησις, γύμνασις. l' — du corps σωμασκία. § γυμνάσιον (ἐπὶ στρατιωτῶν). faire l' — γυμνάζομαι. les —s de la gymnastique οἱ γυμναστικοὶ ἀγῶνες. § l' — des vertus, des bonnes œuvres ἡ ἄσκησις τῶν ἀρετῶν, τῶν καλῶν ἔργων l' — d' un droit, d' un privilège ἡ ἐνέργεια δικαιώματος, προνομίου. l' — de piété ἡ πρᾶξις τῆς εὐσεβείας. l' — d' un emploi ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων. l' — d' une profession ἡ ἄσκησις ἐπιτηὄεύματος. § πράγματα, κόπος. s' il m' attaque, je lui donnerai bien de l' — ἐὰν μὲ προσβάλῃ, ὄέλω τὸν παράσχῃ πράγματα, κ. Ϛὰ τοῦ ἐβγάλλω ὄουλειαῖς.

Exercite, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. στράτευμα.

Exerciter, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. γυμνάζω ἢ κινῶ τὸ στράτευμα.

Exérèse, Ϛ ἐξαίρεσις, χειρουργ. ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ἐνοχλοῦντος τὸ σῶμα πάθους.

Exergue, ἀρ. ἔξεργον, τὸ κάτωθεν τοῦ τύπου τοῦ νομίσματος ἀριθμένον μέρος διὰ τὴν ἐπιγραφήν, τὸ ἔτος κτλ.

Exerrhose, Ϛ. ἐκροὴ, ἡ διὰ τῆς ἀὄήλου διαπνοῆς ἔκρυσις.

Exert, te, ἐπ. ἐξέχων, προέχων, (ἐπὶ φυτῶν). étamines —tes οἱ ἐξέχοντες στήμονες, ὅταν ὑπερβαίνωσιν τὴν περιφέρειαν τοῦ κάλυκος.

Exfoliatif, ive, ἐπ. ἀποφολιδωτικός.

Exfoliation, Ϛ. ἀποφολίδωσις.

Exfolier (s'), οὐτοπ. ἀποφολιδοῦμαι, ἐπὶ λεπτῶν μορίων τοῦ ὀστέου ἀποσπωμένων ξυλοειδῶς.

Exfumer, ἐν. ἀμυδρῶ, Ϛαμπόνω (τὸ λαμπρον πίναξ τινος).

Exhalaison, Ϛ. ἀναθυμίασις.

Exhalans, ἀρ. πλ. ἀναδοτικὰ (ἀγγεῖά τινα τοῦ σώματος ἔχοντα τὴν γένεσίν των ἀπὸ τὸ τριχοειδὲς σύστημα).

Exhalation, Ϛ. ἡ ἀνάδοσις (ἡ ἐνέργεια τῶν ἀναδοτικῶν ἀγγείων).

Exhalatoire, Ϛ. ἐξατμιστικὴ μηχανὴ τῶν ἀλατοπηγείων.

Exhaler, ἐν. ἀπαπνέω, ἀναδίδω, κ. ἀχνίζω, ἐκβάλλω (ἐπὶ ἀναθυμιάσεων, ἀποφορᾶς κτλ.) § s' —, αὐτοπ. il s' —e des vapeurs de ce marais ἐκπέμπονται, ἀναδίδονται ἀναθυμιάσεις ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἕλους. § s' —, αὐτοπ. ἐξατμίζομαι. § — sa colère ἐκχεω τὴν ὀργήν μου. — sa douleur en plaintes κουφίζω τὴν λύπην μου μὲ παράπονα. s' — en plaintes ἐκχέομαι εἰς παράπονα.

Exhaussement, ἀρ. ὕψος. donner de l' — à un mur δίδω ὕψος εἰς ἕνα τοῖχον.

Exhausser, ἐν. ὑψῶ, κ. ὑψόνω. ce plafond n'est pas assez —é ἡ στέγη αὕτη δὲν εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλή.

Exhaustion, Ϛ. ἐν χρ. methode d' — μέθοδος ἀπαυξήσεως, μαθημ. ἡ ἐκ τοῦ ἀτόπου ἀπόδειξις τῆς ἰσότητος δύο ποσοτήτων, ὡς ἀποδεικνυομένης τῆς διαφορᾶς αὐτῶν ἐλάσσονος παντὸς ὁριστοῦ ποσοῦ.

Exhérédation, Ϛ. ἀποκλήρωσις.

Exhéréder, ἐν. ἀποκληρῶ. § exhéréde, ée, μετ. καὶ ἐπ. ἀποκληρος.

Exhibition, Ϛ. ἡ προσαγωγὴ (ἐγγράφων εἰς τὸ δικαστήριον).

Exhiber, ἐν. προσάγω, ἐμφανίζω (ἔγγραφον ἐπὶ δικαστηρίου).

Exhortatif, ive, ἐπ. προτρεπτικός.

Exhortation, Ϛ. προτροπή, παράκλησις.

Exhorter, ἐν. προτρέπω, παρακαλῶ, κ. παρακινῶ. — à la vertu, à la paix παρορμῶ, διεγείρω πρὸς τὴν ἀρετήν, πρὸς τὴν εἰρήνην. — à la mort ἐνισχύω πρὸς τὸν θάνατον.

Exhumation, Ϛ. ἐξόρυξις, κ. ξεθάψις

Exhumer, ἐν. ἐξορύττω, κ. ξεθάπτω.

Exhydria, ἀρ. ἐξυδρίας, ἄνεμος μετὰ ὑετοῦ ἐξερχόμενος ἀπὸ νέφος.

Exigeant, te, ἐπ. ἀπαιτητικός.

Exigence, Ϛ. ἐν χρ. l' — du cas, des circonstances καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ πρᾶγμα, ἢ αἱ περιστάσεις.

Exiger, ἐν. ἀπαιτῶ. — des contributions φορολογῶ. § παρεισπράττω, φορολογῶ παρανόμως.

Exigibilité, Ϛ. τὸ ἀπαιτητόν. l' — d' une dette τὸ ἀπαιτητὸν τοῦ χρέους.

Exigible, ἐπ. ἀπαιτητός, ἐπὶ χρέους.

Exigu, ue, ἐπ. μικριστος, μικρότατος.

Exiguë, Ϛ. ἀρχ. αἴτησις περὶ διανομῆς τῶν ἐπὶ ποιμνιοδοσίᾳ (cheptel) ἐκδεδομένων ζώων.

Exiguer, ἐν. διανεμω τὰ ἐπὶ ποιμνιοδοσίᾳ ἐκδιδόμενα ζῶα.

Exiguité, Ϛ. σμικρότης, ὀλιγότης.

Exil, ἀρ. φυγή, ἐξορία. § τόπος ἐξορίας.

Exile, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. λεπτὸς, ἀσθενὴς, ἰσχνός.

Exiler, ἐν. φυγαδεύω, ἐξορίζω. s' — ἀποχωρῶ, ἀναχωρῶ.

Exilé, ée, μετ. οὐσ. un —, καὶ, les exilés ὁ φυγᾶς, οἱ φυγάδες, ὁ ἐξόριστος, οἱ ἐξόριστοι.

Exilité, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. σμικρότης, ἀδυναμία, ἰσχνότης.

Existant, te, ἐπ. ὑπάρχων.

Existée, Ϛ. ἀνεμώνη.

Existence, Ϛ. ὀντότης, ὕπαρξις.

Exister, οὐδ. ὑπάρχω.

Existimateur, ἀρ. ἄχρ. ἐκτιμητής.

Existères, Ϛ. πλ. ἐξετήρια.

Exitial, le, ἐπ ἄχρ. Ϛανάσιμος.

Exiture, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. ἔξοδος. § ἰατρ. ὀποστημα.

Exoacanthe, Ϛ. ἐξωάκανθα, φυτὸν εὑρισκόμενον πλησιον τῆς Ναζαρὲτ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ.

Exocarpe, ἀρ. ἐξώκαρπον, δένδρον τῆς νέας Ὀλλανδίας.

Exocatacile, Ϛ. συνοδικὸς (ἀρχιερεύς).

Exocet, ἀρ. ἐξώκητος, γένος ἰχθύων.

Exoche, ἀρ. ἐξοχὰς (ἄδος), φῦμα περὶ τὸν δακτύλιον.

Exochnates, ἀρ. πλ μακρόουρα, ὀστρακοδέρματα, οἷον καραβίδες, καρίδες κτλ.

Exocyste, Ϛ. ἐξώκυστις, ἀνατροπὴ τῆς κύστεως.

Exode, ἀρ ἔξοδος, τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς πεντατεύχου.

Exode, Ϛ ἐξόδιον, ποιήματα ἀδόμενα μετὰ τὰς τραγῳδίας.

Exodiaire, ἀρ. ἐξόδιος, βωμολόχος ἢ γελωτοποιὸς ἐρχόμενος ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς σκηνῆς μετὰ τὰς τραγῳδίας.

Exogènes, ἀρ. πλ. ἐξωγενῆ, φυτὰ τῶν ὁποίων τὰ ἀγγεῖα εἶναι συγκεντρωμένα περί τι πλεγματοειδὲς ὀσχεῖον.

Exoine, Ϛ. πιστοποιητικὸν δικαιολογοῦν τὴν μὴ ἐμφανισιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Exoineur, ἀρ. ὁ παρουσιάζων τὸ ἀνωτέρω πιστοποιητικόν.

Exomètre, ἀρ. ἐκμήτρωσις, ἡ πρόπτωσις τῆς μήτρας.

Exomide, Ϛ. ἐξωμίς.

Exomologèse, Ϛ. ἐξομολόγησις.

Exomphale, Ϛ ἐξόμφαλον, ἡ πρόπτωσις τοῦ ὀμφαλοῦ.

Exoncirose, Ϛ. ἐξονειρωγμὸς, σπερματισμός.

Exophtalmie, Ϛ. ἐξοφθαλμία, ἡ πρόπτωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Exorable, ἐπ. εὐδυσώπητος.

Exorbitamment, ἐπιρ. ὑπερόγκως.

Exorbitant, te, ἐπ. ὑπέρογκος, ὑπέρμετρος.

Exorciser, ἐν. ἐξορκίζω. — les démons ἐξορκίζω τοὺς δαίμονας. — l'eau, le sel ἀναγινώσκω τὰς εὐχὰς ἐπὶ τοῦ ὕδατος, τοῦ ἅλατος.

Exorcisme, ἀρ. ἐξορκισμός.

Exorciste, ἀρ. ἐξορκιστής.

Exorde, ἀρ. προοίμιον.

Exospore, ἀρ. ἐξώσπορον, γένος φυτῶν.

Exostème, ἀρ. ἐξωστήμονα, γένος φυτῶν.

Exostose, Ϛ. ἐξόστωσις.

Exotérique, ἐπ. ἐξωτερικὸς, κοινὸς, πάνδημος, (ἐπὶ διδασκαλίας καὶ δογμάτων).

Exotique, ἐπ. ἐξωτικὸς, (ἐπὶ φυτῶν ξένων ὡς πρὸς τὸ κλίμα).

Expansibilité, Ϛ. τὸ ἐκτατὸν, ἡ ἰδιότης τῶν ὑγρῶν τοῦ νὰ κατέχωσι πλειότερον τόπον.

Expansible, ἐπ. ἐκτατός.

Expansif, ive, ἐπ. ἐν χρ. ame —ive ψυχὴ διακεχυμένη, ἡ κοινωνοῦσα εἰς ἄλλους τῶν αἰσθημάτων της.

Expansion, Ϛ. διαχολή, διάτασις (μέλους τινὸς, φυτοῦ, ἢ μέρους φυτοῦ).

Expatriation, Ϛ ἀποδημία.

Expatrier, ἐν. καὶ αὐτοπ. ἀποδημῶ, ἀποξενοῦμαι τῆς πατρίδος.

Expectant, te, ἐπ ἔφεδρος, ὁ περιμένων τὴν χήρευσιν Ϛέσεώς τινος εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε δικαίωμάτι. médecine —te παραφυλακτικὴ ἰατρικὴ, ἡ παραφυλάττουσα τὰς ἐργασίας τῆς φύσεως διὰ νὰ ἀποφασίσῃ.

Expectation, Ϛ προσδοκία. § παραμονὴ, ἰατρ. ἡ μεθοδος τοῦ ἀναμένειν τὴν φορὰν τῆς νόσου, χωρὶς νὰ δοθῇ κἀνὲν ἰατρικὸν ἐν τῷ διαστήματι.

Expectative, Ϛ. προσδοκία, ἐφεδρεία. être dans l'—, avoir l'—d'une place προσδοκῶ ἢ ἐφεδρεύω, εἶμαι ἔφεδρος εἰς ἀξίωμα κτλ. ἐναμένω τὴν ἐκπλήρωσιν ὑποσχέσεως δοθείσης μοι δικαιωματικῶς περί τινος ἀξιώματος, ὑπουργήματος. § δικαίωμα ἐπιβιώσεως. § ἐφεδρικὴ γράμμα, (τοῦ πάπα διὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐφεδρείας τινός). § θεολογικὸν Ϛέμα.

Expectorant, te, ἐπ. ἀποφλεγματικος. § οὐσ.

Expectoration, Ϛ. ἀποφλεγμάτωσις.

Expectorer, ἐν. ἀποφλεγματῶ, κ. εὐχάλνω φλέγματα (ἐπὶ ἰατρικῶν).

Expédient, ἀρ. μηχανὴ, τρόπος, πεῖρα, κ. μέσον (δι' οὗ φθάνει τις εἰς ἕνα σκοπόν) § il est — εἶναι ἐπάναγκες. cet arrêt a été rendu par —ἀπόφασις ἐλαθυθεῖσα ἀνυπερρήτως (διοτι ἔμειναν κατὰ τοῦτο σύμφωνοι οἱ ἐκατέρωθεν δικηγόροι.)

Expédier, ἐν. ἐκπεραιῶ (ὑπόθεσιν). ils ont —é tout l'argent qu'on leur avait donné κατηνάλωσαν εἰς ὅλα τὰ δοθέντα χρήματα. § διεκπεραιῶ, κ. τελειόνω τὰς ὑποθέσεις (ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων) — un arrêt, un ordre διεκπεραιῶ ἀπόφασιν, διαταγήν. — des marchandises, un ballot ἀποστέλλω πραγματείας, δέμα τι. —un vais-

sean ἐφοπλίζω πλοῖον — un courrier στέλλω ταχυδρόμον. § ἀπαλλαττω τινὰ, κ τὸν ξενάμω. il a eu une maladie qui l'a bientôt —é περιέπεσεν εἰς νόσον ὑπο τῆς ὁποίας διεπράχθη.

Expéditeur, ἀρ. ὁ

Expéditionnaire, ἀρ. ἀποστολεὺς, διαβιβαστης, ὁ διαβιβάζων πραγματείας ἀπὸ πόλεως εἰς πολιν.

Expéditif, ive, ἐπ. ταχὺς, ὀξὺς, ἐπιμελὴς.

Expédition, Ϛ. ἐκπεραίωσις. § ἔγγραφον, (καθ' ὅσον μέλλει νὰ ἐκδοθῇ ἐπισήμως παρὰ δημοσίου γραφείου, καὶ φέρει ὅλους τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους). ce courrier attend ses —s ὁ ταχυδρόμος περιμένει τα ἔγγραφα του. § ἀπόγραφον. § marchandises d'— αἱ προς τινα ἀποστελλόμεναι πραγματεῖαι. un homme d'— ταχυς, ὀξὺς, ὑπηρετήριος. § στρατεία, ἐκστρατεία. καὶ εἴρων. il a fait un voyage, voilà une belle — ἔκαμε την ὡραίαν περιοδίαν, ἰδοὺ καλὴ ἔξοδος. § ταχύτης.

Expéditionnaire, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀποστολεύς. § commis — ὁ ἐπὶ τῆς ἐκπεραιώσεως.

Expeller, ἐν. ἄχρ. ἀρχ. ἀποβάλλω, ἀποκρούω.

Expérience, Ϛ. πεῖρα. § πείραμα on fait des —s sur la pesanteur de l'air κάμνουν πειράματα περὶ τῆς βαρυτητος τοῦ ἀέρος κτλ. § ἀπόπειρα (ἐπὶ ἐπιχειρήσεων).

Expérimental, le, ἐπ. πειραματικός.

Expérimenter, ἐν. δοκιμαζω, ἐκ πείρας γνωριζω

Expérimenté, ée, μετ. τοῦ Expérimenter. § ἐπ. ἔμπειρος.

Expert, te, ἐπ. ἔμπειρος. § οὐσ. πραγματογνώμων, ἐμπειροτέχνης.

Expertise, Ϛ ἐμπειροτεχνία. § πρωτόκολλον τῶν ἐμπειροτεχνῶν.

Expertisme, ἀρ. ἄχρ ταὐτον τῷ ἀν.

Expiateur, ἀρ. ἱλαστής.

Expiation, Ϛ. ἁγνισμὸς, καθαρισμος. la fête des —s, ἡ —s τὰ ἱλαστήρια, ἱλασμοί. § l'— des péchés ἡ ἐξιλέωσις τῶν ἁμαρτιῶν

Expiatoire, ἐπ. ἱλαστήριος.

Expier, ἐν. ὁσίωμι ὅσιον, καθαρίζω, ἁγνίζω.

Expilation, Ϛ, ὑφαίρεσις (τῶν πραγματων τῆς κληρονομίας πρὶν ἀναδειχθῇ ὁ κληρονομος)

Expirant, te, ἐπ. ψυχορραγῶν, θνήσκων. μεταφ. ἐκλειπων. cher et digne soutien de la raison —te ἀσπαστὸν καὶ ἀντάξιον στήριγμα τῆς ἐκλειπούσης συνέσεως.

Expirer, ἐν. ἐκπνέω, (ἀντίκειται τῷ εἰσπνέω). § οὐδ. τελευτῶ, ἀποθνήσκω, ἐκπνέω, κ. ξεψυχῶ. μεταφ ἐκλείπω. ce fut alors qu' —a la liberté de la Grèce τότε ἐξέλιπεν ἡ ἑλληνικὴ ἐλευθερία. § λήγω, τελευτῶ, τελειόνω (ἐπὶ προθεσμιῶν, κτλ).

Explanaire, Ϛ. γένος πολύποδος.

Explétif, ive, ἐπ. παραπληρωματικός.

Explicable, ἐπ. ἐξηγητὸς, ἑρμηνευτός

Explicatif, ive, ἐπ. ἐξηγητικός.

Explication, Ϛ ἑρμηνεία, ἐξήγησις. l' — des songes ἡ ὀνειροκρισια fausse — παρεξήγησις § διασάφησις. avoir une — avec quelqu'un ἐξηγοῦμαι μετά τινος, συννενοουμαι.

Explicite, ἐπ. σαφὴς, ῥητὸς, ἀντικ τῷ implicite.

Explicitement, ἐπίρ. διαῤῥήδην, ῥητῶς.

Expliquer, ἐν. ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ — ses intentions διερμηνεύω, γνωστοποιῶ τοὺς σκοπούς μου, τὴν διάνοιαν μου § s'—,αὐτ.ἐκφράζομαι, ἐξηγουμαι. s — sans façon εὐθυῤῥημονῶ, κ. λέγω ὀρθὰ κοπτὰ καὶ μεταφ. par ce coup imprévu la fortune s' — ait assez hautement διὰ τοῦ ἀπροσδοκήτου τούτου συμβάματος ἐκῤῥήττετο ἡ τύχη λαμπρῶς κατ' αὐτοῦ § παραδίδωμι. ce professeur —e la sphère ὁ καθηγητὴς παραδίδει τὴν σφαιρικήν.

Exploit, ἀρ. ἀνδραγαθία, ἀνδραγάθημα, κατόρθωμα. Thessalie fut le théatre des plus grands —s ἡ Θεσσαλία ὑπῆρξε τὸ θέατρον τῶν λαμπροτέρων ἔργων. § κλῆσις, (ἡ διὰ τοῦ κλητῆρος γινομένη πρᾶξις).

Exploitable, ἐπ. ἐν χρ. bois —dasos τομαῖον, (ὃν εἰς στάσιν δενδροτομιας) biens —s κατασχέσιμος περιουσια. meubles —s κατασχέτιμα κινητά. mine — μεταλλεῖον ἐξορύξιμον. terre, ferme — γῆ, ἀγρὸς καλλιεργήσιμος.

Exploitant, te, ἐπ. ἐπὶ κλητῆρος huissier — κλητὴρ ἐνεργῶν τὰς κλήσεις, κλητεύων.

Exploitation, Ϛ. καλλιέργεια. l' — des bois δενδροτομία. l' — d'une mine ἡ ἐξόρυξις τοῦ μεταλλείου

Exploiter, ἐν. καλλιεργῶ, (ἐπὶ γαιῶν) — des bois δενδροτομῶ. — une forêt ὑλοτομῶ. — une mine ἐξορύττω τὸ μεταλλεῖον, καὶ ἐν γένει ἐκκαρποῦμαι ὰσος, γῆν, μεταλλεῖον § κλητεύω, ἐνεργῶ κλήσεις.

Exploiteur, ἐπ. καλλιεργητής. § ἐξορύκτης. § ὑλοτόμος.

Explorateur, ἀρ. διερευνητὴς, κατοπτὴρ, μυστικὸς ἀπεσταλμένος εἰς τὰς ξένας αὐλάς.

Exploration, Ϛ. κατόπτευσις, ἀναζήτησις.

Explorativement, ἐπίῤῥ. ἀχρ. διερευνητικῶς.

Explorer, ἐν. ἀρχ. κατοπτεύω. § διερευνῶ, ἀναζητῶ.

Explosion, Ϛ. ἐκπυρσοκρότησις, (ἡ φασιστείου, ἢ ὑπονόμου, κτλ) μεταφ. ἔκρηξις, (θυμοῦ, ἢ μνησικακίας).

Expoliation, Ϛ. κλάδευμα.

Expolition, Ϛ τὸ ἐκ παραλλήλου σχῆμα (τῆς ῥητορικῆς).

Exponce, Ϛ. ἄχρ. ἐξοφλητικόν

Exponentiel, lle, ἐπ. ἐκθετικὸς, (ἐπὶ ἀλγ. ἡ ἔχουσα ἐκθέτην ποσότης)

Exportateur, ἀρ. ἐξαγωγεύς.

Exportation, Ϛ. ἐξαγωγή.

Exporter, ἐν. ἐξάγω.

Exposant, te, ἐπ. ὁ ἀναφερόμενος. § οὐσ. ἐκθέτης, ἄλγ. χαρακτὴρ, ἢ σημεῖον τιθέμενον προς ὀξιὰ, ἀνωθεν ἑνὸς ὁσθέντος ἀριθμοῦ, καὶ σημαίνων τὸν βαθμον, ἢ τὴν δύναμιν εἰς τὴν ὁποίαν ὑψοῦται το διὰ τοῦ ἀριθμοῦ ἐμφαινόμενον ποσόν. — d'une raison géométrique τὸ πηλίκον τῆς γεωμετρικῆς ἀναλογίας.

Exposé, ἀρ. ἔκθεσις. —des motifs αἰτιολογία νομοσχεδίου.

Exposer, ἐν. ἐκτίθημι, ἐκθέτω. — en spectacle, à tout le monde πρὸ ὀφθαλμῶν, ἢ ὑπ' ὄψιν τιθημι — en route προτίθημι εἰς τὰς ὁδούς. — un enfant ἐκτίθημι παιδίον, κ. ῥίπτω —le saint sacrement, des reliques εὐγάλλω τὰ ἅγια, ἢ τὰ ἅγια λείψανα. — en vente ἐκτίθημι εἰς δημοπρασίαν. — de la fausse monnaie διαδίδω κίβδηλα νομισματα. ils sont — és à la vue publique περιβλέπονται ὑφ' ὅλων (ἐπὶ τῶν ἐν ὀξιώμασι). — au midi ἐκτίθημι ἢ κάμνω νὰ βλέπῃ πρὸς βορρᾶν, πρὸς νότον. la façade de ce bâtiment est —ée au nord τὸ προσωπον αὐτοῦ τοῦ κτιριου βλέπει πρὸς βορρᾶν, εἶναι τετραμμένον πρὸς νότον. § — sa vie διακινδυνεύω τὴν ζωὴν μου, ὑποβάλλω, ἐμβάλλω εἰς κινδυνον τὴν ζωὴν μου, ἐκτίθημι. § s'—,αὐτ. ἐκτίθεμαι, πεοκινδυνεύω. être —é à l'ardeur du soleil, —é à la pluie εἶμαι ἐκτεθειμένος εἰς τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου, εἰς τὴν βροχήν. s' — κινδυνεύω νὰ, διακινδυνεύω. s' — à l'ingratitude ἀναλαμβάνω τὸν κίνδυνον τῆς ἀγνωμοσύνης. § ἐκτίθημι, διηγοῦμαι. — les raisons de ses adversaires ἐκτίθημι, ἐκθέτω τοὺς λόγους τῶν ἀντιδίκων μου. § exposé, ée, μετ. enfant — ἔκθετον παιδίον.

Expositeur, trice, ἀρ. Ϛ. ὁ διαδίδων κίβδηλον νόμισμα, ἄχρ.

Exposition, Ϛ. ἔκθεσις. § Ϛίσ ς. ce palais est dans une belle — ὁ οἶκος οὗτος εἶναι καλῶς τετραμμένος. § ἔκθεσις. διήγησις. —d' un poème ἡ διαθεσις τοῦ ποιήματος. l' — du texte de l'écriture ἡ ἐξήγησις τῆς γραφῆς. l'— de la foi ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως. § ἀτιμωτικὴ ποινὴ, καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς ἐκτίθεται εἰς πλατείαν,

Expositif, ive, ἐπ. requisitoire — αἴτησις, ἡ κατηγορία ἠτιολογημένη
Exprès, sse, ἐπ. ῥητός. § ταχυδρόμος ἐπίτηδες. § ἐπίρ. ἐπίτηδες.
Expressément, ἐπ. ῥητῶς.
Expressif, ive, ἐπ. ἐκφραστικός, ἐμφαντικός.
Expression, Ϟ. ἐκπίεσις, ἔκθλιψις, κ. στύψιμον. — d'orange, de citron ἔκθλιμμα, ἐκπίεσμα, κτλ. § λέξις, φράσις, ἔκφρασις § ἔκφρασις, παράστασις, ἐμφασις, ζωγρ. il excelle dans l' — des passions εὐδοκιμεῖ περὶ τὴν μίμησιν τῶν παθῶν. la véritable eloquence est une — de l'âme ἡ ἀληθὴς εὐγλωττια εἶναι ἀπεικόνισμα τῆς ψυχῆς.
Exprimable, ἐπ. ἑρμηνευτός, ἐν χρ. μετὰ τῆς ἀρνήσεως.
Exprimer, ἐν. ἐκβλίβω, ἐκπιέζω, κ. στίβω. § ἐκφράζω. § ἀπεικονίζω, διαγράφω § s' — λέγω, ἐκφραζομαι des choses qui ne puissent s' — ἄῤῥητα, ἀνέκφραστα πράγματα.
Exprimatif, ive, ἐπ. ἐκπιεστικός. § διερμηνευτικός.
Exprobation, Ϟ. μέμψις, ὀνειδισμός.
Ex-professo, ἐκ τοῦ λατ. ἐπίῤ. ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιστασιας.
Exproprier, ἐν. ἀπαλλοτριῶ, ἀποστερῶ τῆς ἰδιοκτησιας.
Expuition, Ϟ. πτυελισμός.
Expulser, ἐν. ἀποδιώκω, ἐκβάλλω. — les humeurs ἐκκρίνω, κενόνω τοὺς χυμούς.
Expulsif, ive, ἐπ. remède — ἐκκοιτικὸν ἰατρικόν. bandage — ἐξωστικὸν ἐπίδεσμον.
Expulsion, Ϟ. ἔξωσις, ἀποδίωξις. § ἔκκρισις (χυμῶν). — des erreurs ἀποβολὴ τῶν προλήψεων
Expulsatrice, ἴδ. Expulsif.
Expultrice Ϟ. force — ἐξωστικὴ δύναμις.
Expurgade, Ϟ. ἀραίωσις τοῦ ὄάσους.
Expurgation, Ϟ. ἴδ. Emersion.
Expurgatoire, ἐπ index — κατάλογος βιβλίων ἀπηγορευμένων εἰς Ῥώμην.
Exquima, ἀρ. εἶδος πίθηκος τῆς Γουϊνέας.
Exquis, se, ἐπ. ἐξαίρετος, ἐκλεκτὸς, ἀξιόλογος. goût — dans les arts ἡ περὶ τὰς τέχνας φιλοκαλία.
Exquisement, ἐπίῤ. ἐξαιρέτως, ἀξιολογως, ἐκλεκτῶς.
Exsanguin, ne, ἐπ. λειψαιμος, ἀναιμος, ἐστερημένος αἵματος.
Exsarcoma, ἀρ. ἐκσάρκωμα.
Exsiccation, Ϟ. ξήρανσις, ἀποξήρανσις.
Exstipulé, ée, ἡ Exstipulacé, ée, μετ. ἄμισχος, ἐπί βοτ. ὁ μὴ ἔχων φύλλα παράμισχα.
Exsuccion, Ϟ. ἐκμύζησις, κ βύζαγμα, ἡ πιπίλισμα.
Exsudation, Ϟ. ἴδ Exudation
Exsuder, οὐδ. ἀριδρῶ, ἐξέρχομαι ἐν εἴδει ἱδρῶτος.
Exstant, te, ἐπ. νομ. αὐτούσιος.
Extase, Ϟ. ἔκστασις tomber en — ἐκθαμβοῦμαι. § être ravi en — καθηδύνομαι, κατανοστιμεύομαι. § ἰατρ. ἔκστασις, κατάληψις.
Extasier (s'), αὐτοπ. ἐξίσταμαι, ἐκθαμβοῦμαι, μένω ἐκστατικός· § τέρπομαι, θέλγομαι.
Extatique, ἐπ. ἐκστατικός. transport — παραφορὰ ἐκστάσεως. § καταληπτικός.
Extemporané, ée, ἐπ. πρόχειρος, ἐπὶ ἰατρικῶν παρασκευαζομένων ἐκ τοῦ προχείρου.
Extenseur, ἀρ. muscle — ὁ ἐκτείνων μῦς.
Extensibilité, Ϟ τὸ ἐλατὸν, τὸ ἐκτατὸν (ἐπὶ μεταλλων).
Extensible, ἐπ. ἐλατὸς, ἐκτατός.
Extension, Ϟ. ἔκτασις, παράτασις. § αὔξησις. § διαστολὴ, ἀνάτασις, διάτασις, χάλασις, ἐναντίον τοῦ συστολὴ. — du pouvoir παρέκτασις ἐξουσίας. — d'un nerf τάτις, τανυσμὸς νεύρου. — d'une loi ἐπέκτασις νόμου. § διασάφησις. donner de l' — à une idée διασαφηνίζω την ἔννοιαν. § συνεκδοχή § ἕλξις, χειρουργικὴ ἐργασία δι' ἧς ἕλκεται ἐξηρθρωμένον ἢ τεθραυσμένον μέλος.
Exténuation, Ϟ. ἐξασθένησις, ἀτονία, μαρασμός. § σμίκρυνσις.
Extênuer, ἐν. ἐξασθενῶ, ἀτονίζω, μαραίνω. § σμικρύνω. extênué, ée, μετ. avoir le visage — ἔχω κατεσκληκὸς πρόσωπον. une armée —ée de lassitude et de faim στρατὸς ἐκτετηκὼς ὑπὸ κόπου καὶ πείνης.
Extérieur, e, ἐπ. ἐξωτερικός. § ἀρ. τὸ φαινόμενον, τὸ σχῆμα τοῦ πράγματος. (bel —, noble prévenant) prendre un — σχηματίζομαι. avoir l' — d'un honnête homme φαινομαι (ἀνὴρ) ἀγαθός. avoir l'— grave σεμνοπροσωπῶ, σκυθρωπάζω. à l'—, ἐπίῤ. ἐξωτερικῶς, κατὰ το φαινόμενον, κατ' ἐπιφάνειαν.
Extérieurement, ἐπίῤ. ἐξωτερικῶς, εἰς τὰ ἔξω, ἔξωθεν.
Extériorité, Ϟ. τὸ ἐξωτερικὸν, ἐπιφάνεια.
Extérminateur, ἐπ. ἐξολοθρευτὴς (glaive —).
Exterminatif, ive, ἴδ. Extérminateur.
Extermination, Ϟ ἐξολόθρευσις, ὄλεθρος.
Exterminer, ἐν. ἐξολοθρεύω. — une ville ἀνασκάπτω πόλιν.
Externe, ἐπ. ἐξωτερικός. membres —s μέλη (ἀκαδημίας) μὴ διατρίβοντα εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. élèves —s ἢ ἁπλῶς —s ἐξώκοιτοι μὴ διαμένοντες ὡς σύσσιτοι εἰς τὸ σχολεῖον μαθηταί.
Extinstif, ive, ἐπ. ἀποσβέστης.
Extinction, Ϟ. σβέσις, ἀπόσβεσις (—d'un incendie, d'un flambeau) μεταφ. ἔκλειψις ἀφανισμός. (— de raison, de sentimens). — de voix ἀφασία. de la chandelle. δικ. λέγεται περὶ δημοπρασίας, ὅπου δύναταί τις νὰ πλειοτηριάζῃ ἕως οὗ σβεσθῇ ἡ ἔμπροσθεν ἐκεῖ καιουσα λαμπάς. — d'une charge foncière, réelle ἢ hypothécaire ἀπόσβεσις πραγματικοῦ βάρους, παῦσις, τέλος ὑποχρεώσεως εἰς ὑπηρεσίαν, ἀπόσβεσις χρέους πραγματικοῦ (χρεωλυσία) ἄρσις ὑποθήκης — du douaire Ϟάνατος γυναικὸς καὶ τέκνων ἐχόντων δικαίωμα εἰς ἀπόλυσιν τῶν ἀντιφέρνων (τοῦ ὑποβόλου ἢ ἀποτιμήματος) — d'une famille τέλος πατριᾶς, οἰκογενείας, κ. ξεκληρισμός.
Extirpateur, ἀρ. ἐκριζωτὴς (— des vices, d'une hérésie).
Extirpation, Ϟ. ἐκρίζωσις. — d'une loupe, d' un cancer χειρ. ἀποκοπὴ λιπώματος, (μελικηρίδος) καρκίνου, πρήσματος ἕως τὰς ῥίζας. μεταφ.— des abus κατάπαυσις, κατάλυσις τῶν καταχρήσεων.
Extirper, ἐν. ἐκριζῶ-όνω. μεταφ. ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω.
Extispice, ἀρ. (σπλαγχνοσκόπος) ἱερομάντις, ἱεροσκόπος, μαντευόμενος.
Extispiscine, Ϟ.σπλαγχνοσκοπία, (προμάντευμα ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν σπλάγχνων) ἱερομαντεία, ἱεροσκοπία.
Extorquer, ἐν. ἐκβιάζομαι, ἁρπάζω, λαμβάνω στανικῶς, ἢ μὲ ἀπειλάς. (— de l'argent, un consentement, un aveu).
Extorsion, Ϟ. ἐκβιασμὸς, ἁρπαγή.
Extraxillaires, ἐπ. πλ. βοτ. παραμάσχαλα, ἄνθη φυόμενα πλησίον τῆς μασχάλης τῶν φύλλων.
Extrac, ἐπ. (ἵππος) ἰσχνογάστωρ, ἔχων μικρὰν κοιλίαν, λειπόσαρκος.
Extratif, ive, ἐπ. particule—ve ἀφαιρετικὸν μόριον. § ἀρ. ἐκχύλισμα, οὐσία τις τῶν φυτῶν μὴ ὑποπίπτουσα εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν, περίσσευμα τῆς γενικῆς ἀναλύσεως τῶν λοιπῶν, ὑπόλειμμα.
Extraction, Ϟ. ἐξαγωγὴ, ἐκβολὴ. (— d'une épine enfoncée dans la main.) § ἡ χημικὴ ἀποχώρισις τῶν στοιχείων τοῦ συνθέτου σώματος, — des racines ἀριθ. καὶ ἀλγ. εὕρεσις τῆς ῥίζης ἀριθμοῦ τινος ἢ ποσότητος. § καταγωγὴ γένους. homme d'une noble — εὐγενὴς ἄνθρωπος.
Extracto-résineux, euse, χημ. οὐσία μετέχουσα ῥητίνης, καὶ ἐκχυλίσματος ἢ ὑπολείμματος.
Extradition, Ϟ. ἀπόδοσις τῶν αἰχμαλώτων, ἢ τοῦ ἐνόχου πρὸς τὴν ἁρμόδιον κυβέρνησιν.
Extrados, ἀρ. λιθότμητος θόλος, ἐξωτερικὸν τῆς καμάρας κατασκευασμένον μὲ πελεκημένας πέτρας.
Extradossé, ée, ἐπ. θολολάξευτος

λέγεται περὶ καμάρας μὲ ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ πέτρας κανονικῶς κομμένας καὶ συνηρμοσμένας.

Extraire, ἐν. ἀποσπῶ, λαμβάνω, ἐκλέγω ἀπό τινος πράγματος. (— un passage d'une histoire) § ἐπιτέμνω, ἀνακεφαλαιῶ. (— un livre.) § χημ. ἐξάγω, ἐκθλίβω, χωρίζω οὐσίαν ἀπό τινος. (—le sel d'une plante). ἐκπιέζω. (— un liqueur) § εὐρίσκω τὴν ῥίζαν ἀριθμοῦ. § ἀνελίττω, ἀναλέγομαι τὰ γραμματεῖα. διαβάζω καθαρίζω τὰ καταστιχά μου διὰ νὰ ἰδω τί μοι χρεωστοῦνται, καὶ τί ἔλαβον.

Extrait, ἀρ. χημ. (ἐγχύλισμα), ἐκχύλισμα, ἔκκριμα, το ἀποχωριζόμενον, ἡ ἀποχωρισμένον μέρος συνθέτου σώματος καὶ μάλιστα φυτοῦ. ἔκθλιμμα, ἐκπίεσμα. (— de jusquiame § ἀποσπασμα βιβλίου. § ἐπιτομή, συνοψις, συγκαιφαλαίωσις. § ἀνάλυσις δίκης. — de baptême, ἡ baptistère βαπτιστήριον, ἀντίγραφον τῆς μαρτυρίας τοῦ βαπτισματός τινος ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ἐνορίας. — de mariage γαμήλιον ἔγγραφον, μαρτυρικὸν τοῦ γάμου ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸ περὶ τούτων βιβλίον. — mortuaire * ἐπικήδειον, ἀποδεικτικὸν τοῦ θανάτου. § καταστιχον, βιβλίον ἐμπόρων. § ἡ κατατεθεῖσα ποσότης εἰς μεμονωμένον ἀριθμὸν ταχείου ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸν τροχὸν τῆς τύχης.

Extrajudiciaire, ἐπ. ἐξώδικος, (ἐκ δικος) μὴ ἀνηκων εἰς τὴν παροῦσαν δίκην, ἐκτὸς τῶν τύπων τῆς διαδικασίας.

Extrajudiciairement, ἐπίρ. (ἐκδίκως) ἐξωδίκως, ἐκτὸς, ἐναντίον τῶν τύπων τῆς διαδικασίας.

Extranéiser, ἐν. ἐξορίζω εἰς ξένον τοπον ἐξοστρακίζω.

Extranéité, Θ ἐξορια εἰς ξένον τόπον.

Extraordinaire, επ. ἔκτακτος, ἀσυνήθης, παράδοξος, θαυμαστός ἐξαίρετος. ambassadeur — ἔκτακτος πρεσβυς, στελλόμενος νὰ πραγματευθῇ ἰδιαιτέραν τινὰ σημαντικὴν ὑπόθεσιν.

Extraordinairement, ἐπίρ. ἐκτάκτως, ἀσυνήθως, παραδόξως, ἀλλοκότως, θαυμαστῶς, ἐξαιρέτως, κατ' ἐξοχήν. (— riche), procéder — contre quelqu'un κινοῦμαι δικαστικῶς κατά τινος.

Extrapassé, ée, επ. ἴδ. Strapassé.

Extraséculaire, ἐπ. * ὑπεραιων, ζήσας ἐπέκεινα τῶν 100 ἐτῶν.

Extravagamment, ἐπίρ. ἀλλοκότως, ἀπειροκάλως, ἰδιοτρόπως. (il s' habille —).

Extravagance, Θ. ἰδιοτροπία, ἦθος ἀλλόκοτον, πράξεις, λόγοι παράξενοι, παραλογοι. (il dit sans cesse des —s. il a fait une —).

Extravagant, te, ἐπ. ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος, μωρές. —es πλ. δεσμοὶ τῶν ποντιφίκων προστεθειμένοι εἰς τὸ κανονικὸν δίκαιον. —es διατάγματα αὐτοκρατορικὰ μὴ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸ ἀστυκὸν δίκαιον.

Extravaguer, οὐδ. παραφρονῶ, ἀνοπαίνω, παραληρῶ.

Extravasation, Θ. ἰατρ. ἐκχύμωσις, ἔκχυσις τῶν ὑγρῶν ἀπὸ τα ἴδια αὐτῶν ἀγγεῖα.

Extravaser, (s'), αὐτοπ. ἐκχυμοῦμαι (ἐπὶ ὑγρῶν χυνομένων ἔξω τῶν ἀγγειων). —é, ée, μετ. (sang —é, bile —ée).

Extraversion, Θ. φανέρωσις, διάλυσις τῆς ὀξειας καὶ τῆς ἀλκαλικῆς οὐσίας συνθέτου σώματος.

Extraxillaire, ἐπ. ἐξωμασχαλος, γεννώμενος, φυόμενος ἔξω τῆς μασχάλης τῶν φύλλων.

Extrême, ἐπ. ἄκρος, ἔσχατος, ὑπερβολικός. (l'—plaisir, malheur—) § ἀγαπῶν τὰς ὑπερβολάς. § ἀρ. ἐναντίος. —s μαθημ. πρῶτος, καὶ τελευταῖος ὅρος.

Extrêmement, ἐπίρ. λίαν, πολὺ, καθ' ὑπερβολήν.

Extrême-onction, Θ. μετάληψις τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ Θανάτου.

Extrémis, (in), περὶ τὰ λοίσθια. disposition in — ἔκθεσις, δήλωσις τῆς τελευταίας θελήσεως εἰς την στιγμὴν τοῦ θανάτου.

Extrémiser, ἐν. μεταδίδωμι τῶν ἀχράντων μυστηρίων εἰς ἄνθρωπον ἤδη ἀποθνήσκοντα.

Extrémité, Θ. ἄκρα, ἐσχατιά. (le télescope, et le microscope ont reculé pour nous les deux —s de l'univers) ἔσχατος ὅρος, τελευταῖος βαθμὸς τοῦ πράγματος. il faut éviter les —s πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς ὑπερβολάς. § τελευταία στιγμή. il est à l' — κινδυνεύει νὰ ἀποθάνῃ. il était malade à l'— ἦτο ἐπικινδύνως ἄῤῥωστος, ἔπνεε τὰ λοίσθια. il se porte aux dernières —s κατήντησεν εἰς μεγίστην παραφορὰν ἢ βίαν. il pousse les choses à l'— φέρει τὰ πράγματα εἰς την ἀκμήν. § ἔσχατη ἀνάγκη, ἡ χειροτέρα κατάστασις (être reduit à l'—). § —s τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, τὰ ἀκρωτήρια, (χεῖρες, καὶ πόδες).

Extrinsèque, ἐπ. ἐπείσακτος, ἐξωτερικός. valeur — ἡ ἰδανικὴ ἀξία, τιμὴ, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος δίδει εἰς τὰ νομίσματα ἐπέκεινα τῆς πραγματικῆς.

Extumescence, Θ. πρῆσμα, ἀρχὴ πρήσματος.

Exubérance, Θ ὀργασμὸς, περιττὴ ἀρθονία, δαψίλεια (— de style, de végétation).

Exubérant, te, ἐπ, ὑπερβολικὸς, περιττός.

Exubère, ἐπ. ἀπότιτθος, ἀπογαλακτισμένος, ἀποκομμένος. ἄχρ.

Exudation, ἡ Exsudation, Θ. ἐξίδρωσις, ἐλαφρὸς ἱδρὼς, ἁπλῶς δὲ ἔκχυσις ὑγροῦ, νοτισμός.

Exuder, ἡ Exsuder, οὐδ. ἀφίημι, ἀπολύω, χύνω ὑγρὸν, ὡς ἐπὶ ἱδρῶτος.

Exulcératif, ive, ἐπ. ἑλκωτικος.

Exulcération, Θ ἀρχὴ ἕλκους.

Exulcérer, ἐν. ἑλκῶ, προξενῶ ἑλκώσεις. (l'arsenic —ère les intestins).

Exultation, Θ. ὑπερβολὴ χαρᾶς.

Exulter, οὐδ. σκιρτῶ ἀπὸ τὴν χαρὰν, ὑπερευφραίνομαι.

Ex-voto, ἀρ. ἀνάθημα εἰκόνος, κτλ. πρὸς ἀνάμνησιν προστασίας, ἰατρείας, κτλ.

Eylais, Θ. * εὐλαια, γένος ἀραχνίδων.

Eyra, ἀρ. μαστοφόρον τοῦ Παραγκουὲ, ἐκ τοῦ γένους τῶν αἰλούρων.

Eystate, ἀρ. * εὐστατος, μέγα δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.

Extert, ἀρ. ἴασπις πράσινος καὶ αἱματόστικτος τῆς Ἀμερικῆς.

F.

F, ἕκτον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου προφερόμενον πρότερον μὲν ἔφ, νῦν δὲ φ. μένει ἄφωνον κατὰ τινας λέξεις οἷον clef, éteuf, cerf, cerf-volant, chef-d'œuvre, nerfs, bœufs, œufs. Προφέρεται ὡς b. εἰς τὸ τέλος του neuf ὅταν ἀκολουθῇ οὐσιαστικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ φωνήεντος neuf ans. § φράγκον, νόμισμα.

Fa, τέταρτον σημεῖον τῆς μουσικῆς.

Fabagelle, Θ. ζυγόφυλλον, φυτον Ἀφρικῆς ἀνθελμιντικόν.

Fabago, ἀρ. ψευδοκάπαρις, (ἀγρία κάπαρις).

Fabaries, Θ. πλ. καλένδαι ἰουνίου, θυσία κατ' αὐτὰς γινομένη εἰς τὴν Ῥώμην μὲ ἄλευρον, κυάμους κλπ. πρὸς τιμὴν τῆς Κάρπας, συζύγου τοῦ Ἰανοῦ.

Faber, ἀρ. * σιδηρουργός, ἐχθύς.

Fabiane, ἀρ. θάμνος τῆς Χιλῆς.

Fabiens, ἀρ. πλ. * Φαβιανοί, σχολεῖον ἱερέων τῆς παλαιᾶς Ῥώμης.

Fable, Θ. μύθος, ἀπόλογος, διήγημα ἀλληγορικὸν, (les —s d'Esope, de Phèdre, de Lafontaine). § ὑπόθεσις, ὑποκείμενον, ἐπιχείρημα ποιήματος (ἐπικοῦ), μυθιστορίας. § μυθολογία τῶν ἀρχαίων. § ψεῦδος, ψεῦσμα, κ. παραμύθι, (conter une —). § ἀντικείμενον χλεύης, γέλωτος, περιφρονήσεως, σατύρας. il est la — de tout le monde ὅλος ὁ κόσμος ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ, τὸν περιπαίζει.

Fabler, ἐν. μυθολογῶ, γράφω μύθους.

Fabliau, ἀρ. εἶδος ποιήματος, παλαιὸν διήγημα γαλλικὸν διὰ στίχων.

Fablier, ἀρ. μυθόκαρπος, μυθογράφος, (ἐῤῥέθη εὐφυῶς περὶ τοῦ Lafontaine φέροντος τοὺς μύθους καθὼς τὰ δένδρα (poirier κτλ.) φέρουσι τους καρπούς).

Fabre, ἀρ. ἐργάτης.
Fabrecouiller. ἀρ. εἶδος πτελέας.
Fabrègue, Ϛ. φυτὸν ἔχον τὰ φύλλα ὡς τὸ ἔρπυλλον, (αἰγίπυρον).
Fabricant, ἀρ. τεχνίτης, ἐργολάβος, διευθυντὴς ἐργαστηρίου, βιομηχανίας.
Fabricateur, ἐπ. ἐπὶ κακοῦ κατασκευαστής. — de fausse monnaies παραχαράκτης. — de calomnies συκοφάντης, ψευδολόγος.
Fabrication, Ϛ. χειροτεχνία, κατασκευή. (— d'une étoffe). frais de — φθιαστικά.
Fabricies, Ϛ. πλ. φυτὰ μυρτοειδῆ, (θάμνοι τῆς νέας Ὁλλανδίας).
Fabricien, ἀρ. ἱεροφύλαξ, ἐπιμελητὴς τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἐνορίας.
Fabrique, Ϛ. οἰκοδομὴ, κατασκευή. § χειροτεχνία, ἐργοστάσιον, συνέργιον, ἐργαστήριον (—de drap,de coton). § τὰ παριστάμενα κτίρια καὶ ἐρείπια εἰς τοὺς ζωγραφικοὺς πίνακας.
Fabriquer, ἐν. κατασκευάζω. (—de la monnaie — des tissus). μεταφ. ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω, πλάττω — un mensonge, φθιάνω ψεῦμα.un testament πλαστογραφῶ διαθήκην.
Fabuleusement, ἐπιῤῥ. μυθωδῶς.
Fabuleux,euse, ἐπ. μυθώδης, πλαστός. (histoire—euse). temps—eux οἱ ἡρωϊκοὶ χρόνοι τῆς ἀρχαιότητος.
Fabuliste,ἀρ. μυθογράφος,μυθοποιός.
Façade, Ϛ. ἐνώπια, πρόσωπον οἰκοδομῆς.
Face, Ϛ. (φάτις) πρόσωπον ἀνθρώπου.— ἡ visage hippocratique ἰατρὸς ἀποθνήσκοντος, τὴν ὁποίαν περιέγραψεν εὐφυέστατα Ὁ Ἱπποκράτης. regarder — βλέπω ἐναντίον. à la — du ciel ἐνώπιον Θεοῦ. en — ἀντικρύ. —à — πρόσωπον προς πρόσωπον, ἀντιπροσώπως. de prime — κατ' ἀρχάς. une figure est peinte de — τὸ πρόσωπον ὑπάρχει ὅλον ζωγραφημένον. § ἐπιφάνεια. (la — de la terre, du ciel) faire — στρέφομαι πρός. (l'armée faisait —à la ville.) ἀντιτάττομαι. Faire — par tout, δέχομαι πανταχόθεν τὸν ἐχθρὸν (ἐπὶ τάγματος). Faire volte, — ἐπαναστρέφομαι, κάμνω μισὸν γύρον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ ἀριστερῶν. μεταφ. faire — à ses engagemens ἐκτίνω, πληρόνω τὰ χρέη μου. § κατάστασις πραγμάτων.(telle est maintenant la —des affaires en Grece). § γεωμ. πλευρὰ τοῦ πολυέδρου.
Face, ée, ἐπ. homme bien — εὐπρόσωπος. mal — δυσειδὴς, εἰδεχθὴς, κακομόρφους ἄνθρωπος.
Facétie, Ϛ. (τὸ ι προφ. ὡς ς εἰς ταύτην καὶ τὰς ἀκολούθους δύο λέξεις) χαριεντισμὸς, ἀστεϊσμὸς φέρων εὐθυμίαν, γέλωτα (γελοιασμός).
Facétieusement, ἐπιῤῥ. χαριέντως, ἀστείως, γελοίως.
Facétieux, euse, ἐπ. χαριεντιστὴς, ἀστεῖος, γελοιαστής. (homme —, conte —).
Facette, Ϛ. μικρὰ πλευρὰ πολυέδρου.
Facetter, ἐν. πλευροτομῶ, κόπτω κατὰ πλευράς.
Fâcher, ἐν. δυσαρεστῶ, λυπῶ. (— quelqu'un) παροργίζω. il a fâché tout le monde contre vous ἐλίνησεν ὅλον τὸν κόσμον ἐναντίον σου.se —de quelque chose (αὐτοπ.) λυποῦμαι. περί τινος πράγματος. § παροργίζομαι.(je me fâche contre quelqu'un.) § ἄπροσ. il me fâche de voir que tout va mal. λυποῦμαι βλέπων ὅτι ὅλα πηγαίνουν κακά.—é, ée, μετ. je suis — de son départ λυποῦμαι διότι ἀνεχώρησε. il est — contre moi, εἶναι κακιωμένος ἐναντίον μου.
Fâcherie, Ϛ. μῆνις, κάκιωμα, λύπη, δυσαρέσκεια. § περισπασμοί. cela m' a causé bien des —s πολλά μοι πράγματα παρέσχε. § ὀργή. point de — μὴ θυμός.
Fâcheux, euse, ἐπ. λυπηρὸς, δυσάρεστος. (accident —.on n'avilit pas un peuple sans de —euses conséquences). § δύσκολος παράξενος. (homme —,humeur—euse). § ἐπαχθὴς, βαρετὸς, ἐνοχλητικὸς (ἄνθρωπος),
Facial, le, ἐπ. προσωπικός.
Faciendaire, ἐπ. ἐπιφορτισμένος τὰς παραγγελίας καλογηρικοῦ κοινοβίου.
Facile, ἐπ. εὔκολος. § ἀφελὴς (un dessin pur, simple et —). § κατορθωτικὸς, ποιῶν τὰ πάντα εὐκόλως. § εὐχερὴς, εὐκολοσυμβίβαστος. § εὐμενὴς,συγκαταβατικὸς,ἀδύνατος. femme — γυνὴ εὐχείρωτος, εὐάλωτος, μὴ ἀποκρούουσα τὰς προσβολάς.
Facilement, ἐπιῤῥ. ῥαδίως, εὐκόλως.
Facilité, Ϛ. εὐκολία. § εὐχειρία, ἐπιτηδειότης, ἀξιότης, ἱκανότης, εὐφυΐα εἰς ὁποιονδήποτε ἔργον. § ἀφέλεια, φυσικὴ χάρις (—de style,de pinceau). § συγκατάβασις, εὐμένεια, ἀγαθότης, πραότης. § —s πόροι, τὰ ἀναγκαῖα (procurer à quelqu' un toutes les —s possibles).
Faciliter, ἐν. εὐκολύνω.
Façon, Ϛ. κατασκευὴ, τρόπος κατασκευῆς (—d'un habit) donner la première —à un ouvrage σχεδιάζω τὸ σύγγραμμα, τὸ ἔργον. donner la dernière — ἐπεξεργάζομαι αὐτό. donner des —s à une terre καλλιεργῶ τὴν γῆν. première —,seconde — πρῶτον, δεύτερον ὄργωμα, δούλευμα κτλ. § ἐργασία τοῦ τεχνίτου. (payer la —d'un ouvrage). § σχῆμα τοῦ πράγματος. (cet ouvrage est d'une nouvelle —). μεταφ. une personne a bonne façon ὁ ἄνθρωπος ἔχει εὐαρέστους τρόπους. § τρόπος ἰδιαίτερος ἐργασίας. (cet ouvrage est fait à la —de tel artisan) ces vers sont de votre — οἱ στίχοι οὗτοι φαίνονται ὅτι εἶναι ὁμοίου σου, τόσον ὁμοιάζουσι μὲ ὅσους κάμνεις. s' est sa — οὕτω πέφυκε, εἶναι φυσικόν του. § τρόπος τοῦ διαλογίζεσθαι, τοῦ πράττειν, τοῦ ζῆν, τοῦ προσφέρεσθαι. de quelque — que vous vous y preniez vous n' en viendrez pas à bout ὁπωσδήποτε μεταχειρισθῆς, δὲν θέλεις τὸ κατορθώσει. § —s τρόπος, ἦθη, σχήματα. (il a toutes les —s d'un galant homme, toutes les —s d' un homme de campagne.) § προσοχὴ, περίσκεψις. (cela ne mérite pas tans de —s) § φιλοφρονήσεις, (τσεριμονιαις) εὐαρεστοι λόγοι —s ῥύσεις,ἀκκίσματα,μορφασμοί(ἰταλ. σμόρφιαις, τουρ. νάζια) c'est un homme qui fait trop de—s. faire des —s κάμνω δυσκολίας νὰ δεχθῶ τι (ὠφέλιμον εἰς ἐμέ.) pas de—s φθάνει, μὴ (τς)ακκίσματα περιαλῶ, χωρὶς (τς)ακκίσματα. sans —s χωρὶς ἀκκίσματα, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας. § γραμ —de parler τρόπος τοῦ ἐκφράζεσθαι. (une — de parler noble et élégante). c'est une —de parler μὴ λαβῆς κατὰ γράμμα τὰ λεγόμενα. c'est une — d'astrologue, de philosophe ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ὡς ἐν τῶν τρόπων του ἤθελε νομίσει, ἐλλάβει τις ἀστρολόγον ἢ φιλόσοφον.—s ναυτ. τὸ στενευμένον σχῆμα μέρους τῆς τρόπιδος ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. —s τεχν. τὰ ἄκρα τοῦ περιποδίου. de — que οὕτως, ὥστε. en aucune — κατ' οὐδένα τρόπον. à la — accoutumée κατὰ τὸν συνήθη τρόπον. à la —des Grecs κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον.
Façonner, ἐν. εἰδοποιῶ, κατασκευάζω (— un vase) § κοσμῶ, καλλωπίζω τὸ σχῆμα (— une étoffe, une bordure).§ ἐργάζομαι. (— une vigne). μεταφ. ἐκπαιδεύω, διδάσκω, ἠθοποιῶ. (le monde l'a façonné). § συνειθίζω. (je le façonnerai à l' obéissance. il n' est pas encore façonné à mon humeur).—é, ée, μετοχ. ἐτοῦφε —ée,ὕφασμα ἔχον σχήματα, ἄνθη, πεποικιλμένον, καὶ ὄχι ἁπλοῦν ἢ μονόχρωμον.
Façonnier, ère, ἀκκιστὴς, μορφαστὴς, ὅστις κάμνει (τς)ακκίσματα. § ὁ ὑπὲρ τὸ δέον, καθ' ὑπερβολὴν μεταχειριζόμενος τὰς φιλοφρονήσεις, λόγους σεβασμοῦ κτλ. § ὅστις κάμνει δυσκολίας νὰ δεχθῇ τι.
Fac-simile, ἀρ. ἀντίτυπον ἀριβὲς, ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς γραφῆς, τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ γραψίματός τινος. (le — de l'écriture de Lord Byron.)
Facteur, ἀρ. τεχνίτης, κατασκευαστής. (—d instrumens de musique) § μεσίτης ἐμπορικὸς ἀγοράζων καὶ πωλῶν εἰς λογαριασμὸν ἄλλων. § ἐπιστολοδότης, ὁ φέρων, διανέμων τὰ γράμματα. ὑπάλληλος τοῦ ταχυδρομείου. § ἀλγ. παράγων.

Factice, ἐπ. τεχνητὸς, μὴ φυσικὸς. (fleur, vin —.) μεταφ. ἐπίπλαστος, ψευδὴς. mots ἢ termes —s αἱ αὐτοσχεδιαζόμεναι λέξεις πρὸς τελειοτέραν παράστασιν τῆς ἐννοίας.

Factieux, euse, ἐπ. στασιώδης, στασιαστικὸς, ταραχοποιός. § ἀρ. ταραξίας.

Faction, Ϟ. σκοπὸς, φυλακὴ στρατιώτου (être en —céder sa —). § στάσις, φατρία, μερὶς. (la nation était partagée en deux —s).

Factionnaire, ἀρ. φρουρὸς, φύλαξ διαμένων εἰς φυλακὴν στρατιώτης. § στασιώτης, ὀπαδός τινος φατρίας.

Factorage, ἀρ. μεσιτικὸν, μισθὸς τοῦ ἐμπορικοῦ μεσίτου.

Factorerie, Ϟ. τόπος ἢ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ μεσίτου (εἰς τὰς Ἰνδίας).

Factotom, ἢ Factotum, ἀρ. ὑπηρέτης ἐμπιστευμένος ὅστις ἐμβαίνει, ἀνακατόνεται εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῆς οἰκίας.

Factum, ἀρ. δικ. ὑπόμνημα, ἔκθεσις ὑποθέσεως.

Facture, Ϟ. σημείωσις πραγματειῶν καὶ τῆς τιμῆς των. § τρόπος κατασκευῆς. § μουσ. διάμετρος, χωρητικότης τῶν συρίγγων τοῦ ὀργάνου.

Facturer, ἐν. κατασκευάζω.

Facule, Ϟ. φωτεινὴ κηλὶς τοῦ ἡλίου.

Facultatif, ive, δικ. προαιρετικὸς, ἄρινων εἰς τὴν θέλησιν (τοῦ ἀνθρώπου) τὴν ἐκπλήρωσίν τινος πράγματος. § ἀνάλογος μὲ τὴν δύναμιν (dépense —ive).

Faculté, Ϟ. δυναμις (—de l'âme) πλεονέκτημα, προτέρημα, εὐμάρεια. § εὐκολία εἴς τι. (—de parler, d'écrire). § φυσικὴ ἰδιότης. (—des plantes). § δικαίωμα τοῦ πράττειν τι. § περιουσία, χρηματικοὶ πόροι. (il faut proportionner ses dépenses à ses —s). § σχολὴ πανεπιστημίου. (—de droit, de médecine). § ὁμήγυρις τῶν καθηγητῶν.

Fadaise, Ϟ. μάταιον, εὐτελὲς πρᾶγμα, μικρολογία, ψυχρολογία.

Fadasse, ἐπ. ὀλίγον ἀνοστος.

Fade, ἐπ. μωρὸς, ἀηδὴς, ἄνοστος, μεταφ. ἄχαρις ἄνθρωπος.

Fadeur, Ϟ. τὸ ἄχυλον, ἀηδία, ἀνοστία. § ἴπαινος ψυχρὸς, ἄχαρις.

Fagabele, Ϟ. ἴδ. Fabagelle.

Fagan, ἀρ. λεπαδωτὸν, κογχύλη δίθυρος τῆς Σενεγάλης.

Fagara ἢ Fagarier, ἀρ. θάμνος τερεβινθώδης τῆς Ἰαπωνίας.

Fagone, Ϟ. δόμος, ἀδὴν εἰς τὴν ἀνωτέραν ἄλραν τοῦ στήθους κείμενος.

Fagopyrum, ἀρ. φηγόπυρος, κ. καλαμπόκι.

Fagot, ἀρ. φάκελλος, ἀγκαλὶς, ἀγκαλιὰ, φάκλα, (δέσμη, δεμάτι) λεπτῶν ξύλων φρυγάνων. παροιμ. il y a —s et —s (ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ) ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ ὄντων ὁμοίων κατὰ τὸ φαινόμενον. c'est un —d'épines εἶναι ἀγκαλιὰ ἀκανθῶν, δηλ. ἄνθρωπος δύσκολος, ὀργίλος, ἀκοίνωνος, δυσμετάχειρίστος, τὸν ὁποῖον δὲν ἠξεύρει τις πόθεν νὰ πιάσῃ. § σύνθετος ξύλων προετοιμασμένων, δουλευμένων καὶ ἑτοίμων νὰ ἐμβασιν εἰς τὸν τόπον των. § ἀνοστίαι, παραλογισμοὶ, παραμύθια. (il conte des —s) sentir le — μυρίζει αἵρετιν, δηλ. φαίνεται αἱρετικός. habillé comme un — ἐνδεδυμένος ἀπειροκάλως, ἀτάκτως. § ἀκάτιον. § βαρύφωνον (basson) διαλελυμένον εἰς τὰ μέρη του.

Fagotage, ἀρ. φρυγανισμὸς, δέσιμον φρυγάνων. § φρύγανα, ξυλάρια ἐπιτήδεια εἰς δέσιμον, κατασκευὴν ἀγκαλίδων. § μικρολογία, ἀνοησία. § κακὸν ἔργον.

Fagotaille, Ϟ. στείβασις ἀγκαλίδων εἰς τὰς ὄχθας (τὴν σοῦδαν) ἰχθυοτροφείου.

Fagoter, ἐν. δεσμεύω, δένω εἰς ἀγκαλίδας. μεταφ. βάλλω εἰς κακὴν κατάστασιν, ἀνακατόνω —é, ée, μετ. voilà un homme bien —é ἰδοὺ ἄνθρωπος κακῶς ἐνδεδυμένος, ἢ ὑστειδής.

Fagoteur, ἀρ. φακελλοποιὸς, ὅστις κάμνει ἀγκαλιαῖς. μεταφ. ἄχαρις, ἄτεχνος συγγραφεὺς μυθιστορίας.

Fagotier, ἀρ. κουφολόγος, ματαιολόγος, ὅστις λέγει ἀνοησίας.

Fagotin, ἀρ. ἐνδεδυμένος πίθηκος, ὑπηρέτης ἀγύρτου, θαυματοποιοῦ χρησιμεύων εἰς τὰ παιγνιδιά του.

Fagotines, Ϟ. πλ. μετάξια, κλωσμένα ἀπὸ διαφόρους ἀνθρώπους καὶ διὰ τοῦτο ἄνισα.

Fagoue, Ϟ. ἴδ. Fagone.

Fagrée, Ϟ. φάγρον, δένδρον Ταπροβάνης, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ροδοδαφνοειδῶν.

Faguenas, ἀρ. γράσος, δυσωδία. (sentir le—).

Faiblage, ἀρ. ᾆδεια διδομένη πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ νομισματοκοπείου νὰ κόψῃ τὰ νομίσματα ὀλίγους κόκκους ἐλαφρότερα παρὰ τὸ νόμιμον βάρος.

Faible, ἐπ. ἀσθενὴς, ἀδύνατος (nature, membre —âge, remède —). § μικρὸς, ὀλίγου ἀξιος. (ouvrage, objet —). § κύριον ἐλάττωμα, τὸ ἐπισφαλὲς μέσος, τὰ καίρια μέρη (connaître le fort et le —d'une affaire, d'un livre, d'une personne, d'une citadelle). § πάθος ἐπικρατοῦν, κακὴ κλίσις (chaque homme a son —.le jeu, le vin est son —). § προτίμησις, ἰδιαιτέρα τις ἀγάπη πρός τινα (les parents ont un — pour les cadets) reins —s ἔλλειψις μέτων. (οἰκ.)

Faiblement, ἐπιρ. ἀδυνάτως.

Faiblesse, Ϟ. ἀδυναμία. —s παρεκτροπαὶ, σφάλματά τινα ἠθικὰ, εἰς τὰ ὁποῖα κλινομεν ἐκ φύσεως· (λέγεται μάλιστα περὶ γυναικὸς ἐξολισθαινούσης). § λειποθυμία. tomber en — λειποθυμῶ.

Faiblir, οὐδ. ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω-(ομαι) la pâte. faiblit, ἡ ζύμη, ὡς πολὺ ὑγρά, ῥοώδης δὲν κρατεῖ τὸ σχῆμα, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ἀρτοποιόν.

Faide, Ϟ. δικαίωμα νὰ ἐκδικήσῃ τις τὸν θάνατόν τινος (συγγενοῦς ἢ φίλου) εἰς τὸ ἄτομον αὐτὸ τοῦ φονέως.

Faïence, Ϟ. ἀργιλλόπλαστα, φαγεντιανὰ ἢ φαβεντιανὰ σκεύη.

Faïencerie, Ϟ. τόπος, ὅπου κατασκευάζονται τὰ φαγεντιανά.

Faïencier, ἀρ. —ère, Ϟ. ὁ ἀργιλλοπλάστης, — στρια φαγεντιανῶν.

Failine, Ϟ. μεταξομάλλινον ὕφασμα τῆς Βουργουνδίας.

Faille, Ϟ. ἀμφίβληστρον σύνηθες εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν ἔχον μεταξὺ τῶν βρόχων μαινίδα ἀπὸ κατσίτερον ὡς ὀθόνιμα. § —s πετρώματα διακόπτοντα τὴν φλέβα τοῦ μεταλλείου

Faillibilité, Ϟ. τὸ ἐπισφαλὲς, διάθεσίς τινος εἰς τὸ νὰ ἁμαρτάνῃ καὶ ἀπατᾶται· τὸ ἐναντίον τοῦ ἀναμαρτησία.

Faillible, ἐπ. (ἐπισφαλὴς) ὑποκείμενος εἰς ἀπάτην, εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σφάλλῃ.

Faillir, οὐδ. je faillis, j' ai, j' avais, j' aurai failli. ἁμαρτάνω, σφάλλω, πταίω. § ἀπατῶμαι § λείπομαι j'irai sans faillir θέλω ὑπάγει, χωρὶς νὰ λείψω, (ἀφεύκτως). § ἐποδέομαι j' ai failli à (ἢ μᾶλλον de) tomber μικροῦ δεῖν ἢ παρ' ὀλίγον ἔπεσον, ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσω. § χρεωκοπῶ. —illi, ie, μετ. ἐπ. c' est un — εἶναι χρεωκόπος. (ce négociant a — ὁ ἔμπορος οὗτος ἐχρεώκοπησε. jouer à coup — λέγεται ἐπί τινων παιγνιδίων ἐπιτηδειότητος, ὅπου εὐθὺς ἀφ' οὗ τις σφάλῃ, ἄλλος καταλαμβάνει ἀμέτως τὸν τόπον του.

Faillite, Ϟ. χρεωκοπία. un négociant a fait — ὁ ἔμπορος ἐχρεωκόπησε.

Failloise, Ϟ. δύσις ἡλίου (κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ναυτῶν).

Faim, Ϟ. πεῖνα. j'ai — πεινῶ. j'ai une grande—λιμώσσω(ττω), βουλιμιῶ.— canine, βουλιμία. mourir de — ἐλλείπομαι τῶν πρὸς ζωάρκειαν. παροιμ. la faim chasse le loup du bois ἡ ἀνάγκη τέχνας κατεργάζεται, βιάζει τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐφευρίσκῃ πόρους. § ἐπιθυμία (la — insatiable des richesses).

Faim-calle, Ϟ. βουλιμία τῶν ἵππων.

Faim-valle, Ϟ. νόσος ἀτονίας τῶν ἵππων, εἶδος ἐπιληψίας.

Faîne, Ϟ. βάλανος, καρπὸς τῆς φηγοῦ.

Fainéant, te, ἐπ. ἀργὸς, ὀκνηρὸς, ῥᾳθυμος, ἀμελὴς. § οὐσ. (un grand —, une grande —e).

Fainéanter, οὐδ. ἀργῶ, ὀκνῶ, ῥᾳθυμῶ, ἀμελῶ, κάμνω (τουρκ.) τὸν τεμπέλην.

Fainéantise, ϑ. ἀργία, ὀκνηρία, ἀμέλεια.

Faire, ἐν. je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, ils font. je faisais, je fis, j'ai fait, je ferai, je ferais, fais, que je fasse, que je fisse. faisant. ϑημιουργῶ, ποιῶ. Dieu a fait le ciel et la terre ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. πράττω, ἐργάζομαι, κάμνω. —une lieu διατρίχω, διανύω μίαν λεύγαν. —un tour de promenade περιπατῶ, ἐκβαίνω εἰς περίπατον. —un cours de philosophie ἀκολουθῶ τὸ μάθημα τῆς φιλοσοφίας. — sa quarantaine ἐκτελῶ τὴν κάθαρσιν μου. un homme fait son chemin ὁ ἄνϑρωπος προώδευσε εἰς τὸ στάδιον τῶν ἀξιωμάτων, τῶν τιμῶν καὶ ἐπλούτησε. —du bien à quelqu'un εὐεργετῶ τινα. —du mal κακουργῶ, βλάπτω § διευϑετῶ (c'est un homme qui fait mon jardin). —sa barbe ξυραρίζομαι. —la moisson ϑερίζω. § ἐξασκῶ, ἐπαγγέλλομαι — (il fait le métier de tisserand.) je n'ai que faire de vous pour le moment δὲν σὲ χρειάζομαι κατὰ τὸ παρὸν, δὲν ἔχω εἰς τί νὰ μὲ χρησιμεύσῃς, δὲν ἔχω τί νὰ σὲ κάμω. je n'ai que—de tout celà οὐδενὸς τούτων χρήζω, δὲν μοὶ χρειάζονται αὐτὰ· ἡ φράσις αὕτη σημαίνει ἐνιοτε περιφρόνησιν· je n'ai que — de ses visites ὀλίγον μοὶ μέλλει διὰ τὰς ἐπισκέψεις του· nous n'avons que —de nous presser δὲν εἶναι ἀνάγκη να βιασϑῶμεν. j'ai bien à — de tout ce que vous me dites τὴν ἔννοιαν τῶν ὅτων μοὶ λέγεις ἔχω, ϑηλ. ὀλίγον φροντίζω περὶ αὐτῶν. je n'ai que —à vous πρὸς σὲ οὐδὲν ἔχω, δὲν ἔχω τίποτε μαζή σου. je n'ai que —à lui οὐδὲν ἐστι μοι πρᾶγμα πρὸς αὐτον. § παριστανω ἐπι ϑεάτρου ἢ εἰς τὴν κοινωνίαν. (il faix le roi). § ἀγωνίζομαι νὰ φανῶ, νὰ νομισϑῶ ὡς (—le savant) — bonne mine à mauvais jeu, προσποιοῦμαι ὅτι εἶμαι εὐχαριστημένος ἐν ᾧ κυρίως συμβαίνει τὸ ἐναντίον.—le malade πάσχομαι νόσον, κάμνω τον ἄρρωστον. —semblant προσποιοῦμαι, καμώνομαι. § ἐπιτηδεύω, αἰτιμι, μετέρχομαι. il fait le médecin κάμνει τὸν ἰατρον. § ἀποτελῶ (deux et deux font quatre. un peu de mémoire fait toute la science). § συντελῶ, συνεισφέρω (le nez fait plus à la beauté qu'à la physionomie cela ne fait rien à son bonheur) § ἐνεργῶ (il fait des matières dures) — de l'eau οὐσῶ. — du sang par les selles ἐκβάλλω αἷμα μὲ τὴν κόπρον. un malade fait sous lui ἄρρωστος, ὅστις τὸ κάμνει ἐπάνω του. § ἀναπληρῶ (je ferai pour lui) § ἀποτῶ, συνάγω, συναγείρω (— de l'argent, des provisions). τὸ — ἐνϑυμίζει τὴν ἰδίαν τοῦ προηγουμένου ῥήματος. il n'aime pas tant sa femme qu'il faisait δὲν ἀγαπᾶ τὴν γυναῖκά του ὅσον τὴν ἠγάπα. — sentinelle — la garde φυλάττω. —une revue ἐπιϑεωρῶ. —une ronde περιπολῶ — des troupes στρατολογῶ. § τιμῶμαι (πωλῶ) il le fait cent drachmes τὸ πωλεῖ (τὸ ξετιμᾶ) ἑκατὸν ὀραχμάς. combien faites vous ces bottes? πόσον πωλεῖς τὰ ὑποδήματα ταῦτα, τίς ἡ τιμή των; — prix d'une marchandise συμφωνῶ περὶ τῆς τιμῆς τινος πράγματος. — trop cher une marchandise ζητῶ ἀκριβὰ εἰς μίαν πραγματείαν. combien vous a-t-on fait cette étoffe? πόσον σοὶ ἐπώλησαν τοῦτο τὸ ὕφασμα; — pour un autre πωλῶ ἀντ' ἄλλου, εἰς τόπον αὐτοῦ — bon pour quelqu'un γίνομαι ἐγγυητής τινος, ἀναδέχομαι νὰ πληρώσω δι' αὐτόν. — bon περῶ εἰς λογαριασμόν τινος τὴν ὁποίαν ἔλαβον ποσότητα πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους — des huiles, des vins κατασκευάζω ἢ ἀγοράζω ἔλαιον, οἶνον. — fond sur quelqu'un, ἢ sur la bourse de quelqu'un ἐλπίζω εἴς τινα ἢ εἰς τὴν βοηϑειάν τινος (τὸ βαλάντιον) ἂν λάϑω χρείαν — des affaires, —une bonne maison πλουτίζομαι εἰς το ἐμπόριον, κάμνω καλαῖς δουλειαῖς.—queue καϑυστερῶ, δὲν πληρόνω ὁλόκληρον τὴν ὀφειλομένην ποσότητα ἢ μένω ὀπίσω — eau ἐμβαζω νερόν. ἐπὶ πλοίου ὅπου ἐμβαίνει τὸ ὕδωρ. § πλέω, ναυτίλλομαι πρὸς (— le nord) — canal περὶ τριήρεων μακρυνομένων ἀπὸ τὴν ξηράν. — vent en arrière οὐροδρομῶ, ἔχω οὖριον τον ἄνεμον — pavillon ὑψόνω τὸ παράσημον, τὴν σημαίαν κατὰ τὰς περιστάσεις — de l'eau ὑδρεύομαι, ἀποταμιεύω ὕδωρ πρὸς χρῆσιν τοῦ πληρώματος. — du bois ξυλεύομαι, συλλέγω ξύλα ὑπὲρ τοῦ πλοίου. — voile ἀπαίρω, ἀνάγομαι, ἀποπλέω. — force de voiles ἀναπετάννυμι, ἀνοίγω ὅλα τὰ ἄπτμενα. — petites voiles ἀνοίγω τινὰ μονον ἐξ αὐτῶν. — plus de voiles ἀνοίγω πλειότερα. —un bord ἢ une bordée λοξοδρομῶ πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ ἀριστερά. — chapelle ἀναπρούμαι πρύμναν, ἐπιστρέφω, γυρίζω τὸ πλοῖον ἀκουσίως. — des feux πυροσεύω, ἀνάπτω, ὑβονω φανοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὡς σημεῖον ὅτι ἔχω ἀνάγκην βοηϑείας — feu des deux bords σφαιροβολῶ ἀμφοτέρωϑεν, ῥιπτω τὰ κανόνια καὶ τῶν δύω μερῶν τοῦ πλοίου. — escale ἐνορμίζομαι, προσορμίζομαι, ἀράζω καϑ' ὁδὸν —tête στρέφω τὴν πρῴραν πρὸς τον ἄνεμον ἢ τὸ ῥεῦμα (ἀναπλέω). § ἀναμιγνύω, ἀνακατόνω τὰ χαρτοπαίγνια (c'est à vous à —) § ἔχω σχέτιν ὑπόϑεσιν μετά τινος. je commence à voir à qui j'ai à — ἀρχίζω νὰ βλέπω μὲ ποῖον ἔχω να καμω. § προξενῶ ἀποτέλεσμα καλὸν ἢ κακόν (ces deux couleurs font bien ensemble). § ἄπρος. il fait beau εὐδία (αἴϑρία) ἐστί, κάμνει καλὸν καιρόν. il fait jour ἡμέρα γίνεται, διέφυσεν, ξημερόνει. il fait du vent πνέει ἄνεμος. il fait du tonnerre βροντᾷ il fait chaud ϑάλπος ἐστί, κάμνει ζέστην. il fait cher vivre dans cette ville ζῇ ἀκριβά τις εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν. se—, αὐτοπ. ποιῶ ἐμαυτῷ (ποιοῦμαι). se—des amis, un nom ἀποκτῶ, κάμνω φίλους, ὄνομα. se — un honneur ϑεωρῶ ὡς τιμήν. se — une habitude λαμβάνω ἕξιν. se—justice αὐτοδικοῦμαι, λαμβάνω μόνος τὸ δίκαιόν μου, ἐκδικοῦμαι τὰς ὕβρεις ὅτας ἔλαβον. se — idée ἔχω, συλλαμβάνω κατ' ἐμαυτὸν ἰδέαν, φρονῶ, νομίζω οὕτως ἢ ἄλλως περί τινος πράγματος. § ἐκτελοῦμαι (la paix se fera bientôt. le débarquement se fit sans résistance). § γίνομαι, (se — médecin, un enfant se fait grand). § συνειϑίζω (je ne puis me —à ces manières). § τελειοποιοῦμαι (votre vin se fait. le fromage se fera à la cave). § συμβαίνω. (il se fait bien des choses qu'on ne sait pas). il se peut faire que votre frère soit en route ἐνδέχεται ὁ ἀδελφός σου νὰ ἦναι καϑ' ὁδὸν. fasse le ciel qu'il arrive, γένοιτο αὐτὸν ἐλθεῖν, εἴϑε ἀφικοιτο, ἄμποτε νὰ ἔλϑῃ. —ait, e, part. aussitôt dit aussitôt fait ἅμα ἔπος ἅμ' ἔργον, εἶπε καὶ ἔγινε, τὸ εἶπε καὶ τὸ κάμε, ἐφύλαξε τὸν λόγον του. cela vaut — ὀυνάμεϑα νὰ ϑεωρήσωμεν τὸ πρᾶγμα ὡς γεγενημένον, ὡς νὰ ἔγινε . . tenez cela pour— ἔχετο ὡς βεβαιον. s'est — ἤ c'en est — il a perdu son procès τετέλεσται, τελειωσε, πάγει πλέον, ἔχασε τὴν δίκην του. un homme — ἀνὴρ τέλειος (νουνεχής, συλλογιζόμενος) homme bien — εὐειδής, εὐσχήμων ἄνϑρωπος. il n'est pas — pour mentir δὲν εἶναι ἄνϑρωπος διὰ ψεύματα, δὲν δύναται νὰ ψεσϑῇ — le lit στρώνω τὸ κρεββάτι.

Faisable, ἐπ. δυνατός, κατορϑωτός. (je crois la chose —).

Faisan, ἀο. φασιανός, κωφαξάνι, πτηνόν. coq — ὁ ἀρσενικος, poule — ἡ ϑήλυκος.

Faisande, ϑ ϑῆλυς φασιανος.

Faisandeau, ἀρ. νεοσσὸς φασιανοῦ (φασιανιδεύς)

Faisander (se), αὐτοπ. ἐπαιολίζομαι, τουφεραίνω μὲ τον καιρόν.

Faisanderie, ϑ φασιανοτροφεῖον.

Faisandier, φασιανοτρόφος.

Faisane, ϑ. ϑῆλυς φασιανός.

Faiscoau, ἀο. ϑέμα, ϑεμάτι, φαγέλος ϑεμένων πραγμάτων (— de

mousquets, d'herbes).mettre les armes en—συναθροίζω ὅρθια τὰ ὅπλα — optique ἄθροισμα ἀκτίνων ὁσημωμένων ἀπὸ ἕκαστον μέρος τοῦ φωτιζομένου πράγματος. § ῥάβδων ὄεσμὸς, ἔχων εἰς τὸ μέσον γομφὸν πέλεκυν, σημεῖον τῆς δυνάμεως τῶν ἀρχόντων τῆς Ῥώμης. § ἀρδωσίαι ἀνώμαλοι κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ πάχος.

Faisceleux, ἀρ. ἐργάτης ἄρων ἐκ μέσου τὰ συντρίμματα τῆς ἀρδωσίας εἰς τὰ λατομεῖα.

Faiseur, ἀρ. euse, Ϛ. ποιητὴς, κατασκευαστὴς, τεχνίτης. — d'instrumens de musique ὀργανοποιός. — de vers στιχογράφος (περιφρ.).

Faisselle, Ϛ. τάλαρος, ἀγγεῖον χρήσιμον εἰς κατασκευὴν τυρίου.

Faisser, ἐν. συνδέω τὰ μέρη τοῦ καλαθίου μὲ οἰσύαν.

Faisserie, Ϛ. καλαθόπλεγμα ἀραιόν.

Faisses, Ϛ. πλ. δέματα καλαθίου ἀπὸ οἰσύαν.

Faissier, ἀρ. φορμοποιὸς, τεχνίτης ἀραιῶν καλαθοπλεγμάτων.

Fait, ἀο. ἔργον, πρᾶγμα. les hauts —s d'armes ἀνδραγαθήματα, ἀριστεύματα πολεμικά c'est un —, cela est de — il est de — que εἶναι βέβαιον ὅτι. prendre quelqu'un sur le — καταλαμβάνω τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ, τὸν εὑρίσκω δηλ. (ἐπάνω) εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ κρύψῃ (les voleurs ont été pris sur le —) une chose est du — de quelqu'un τὸ πρᾶγμα εἶναι ἔργον τοῦ δεῖνος, αὐτὸς δηλ. τὸ ἔκαμε mettre en — ἀποφαίνομαι.poser en — λέγω τι ὡς ἀληθές. (je mets en — qu'un méchant ne saurait être heureux) être sûr de son — εἶμαι βέβαιος περὶ τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον λέγω être au — d'une chose γνωρίζω ὅλας τὰς περιστάσεις τινὸς πράγματος, ἔχω τὴν ἕξιν τινὸς ἔργου (cette jeune fille est au — du ménage) au — ἐπάνελθε, ἐπανέλθωμεν, μένε εἰς τὸ πρᾶγμα, εἰς τὴν οὐσίαν. au — et au prendre κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεως. être en possession de — κατέχω μόνον πρᾶγμά τι. être en possession de droit τὸ κατέχω δικαιωματικῶς. — et cause τὸ δικαίωμα καὶ συμφέρον τινός. prendre — et cause pour quelqu'un ἢ prendre son — et cause μεσιτεύω, παρεμβαίνω εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ ἀσφαλίσω τινὰ ἀπὸ ἀμφισβήτησιν καὶ νὰ τὸν διατώσω μᾶλιστα ἀπὸ τὴν δίκην. — de charge δολερὰ παράβλεψις (παραμέλησις) δημοσίου ὑπαλλήλου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν του. — controuvé ἔργον, πρᾶγμα ὑποτιθέμενον, λεγόμενον ψευδῶς ἐκ προθέσεως ἀπὸ ἐκεῖνον, ὅστις θέλει νὰ ὠφεληθῇ. — s justificatifs ἀθωωτικαὶ ἀποδείξεις, πράγματα ἀποδεικνύοντα τὴν ἀθωότητα τοῦ ἐγκαλουμένου. — négatif ἔργον, πρᾶγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀρνεῖταί τις ἄλλο. voie d'— βιαιοπραγίαι, ἐπήρειαι, καταδώσεις. ce n'est pas votre — δὲν εἶναι ἔργον σου, δὲν εἶναι δουλειά σου. § ἐλάττωμα, σφάλμα. (dire à chacun son —). en — ἐπίρ. ἐπὶ ἀντικειμένου. en — de littérature et de religion c'est le juge compétent δύναται νὰ κρίνῃ ἀρμοδιώτατα ἐπὶ φιλολογικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων. tout-à — ὁλόλου, παντελῶς. (il est tout à — ruiné).

Faîtage, ἀρ. ὅροφις. § πλὰξ μολύβδου τιθεμένη ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. § τέλος εἰσπραττόμενον ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τιμαριώτην, διὰ τὴν ὀροφὴν τῆς οἰκίας τῶν ἰδιωτῶν. § δικαίωμα τούτων νὰ λάβωσιν ἀπὸ τὸ δάσος τοῦ ἄρχοντος ἓν ξύλον ἁρμόδιον εἰς κατασκευὴν ὀροφῆς.

Faîtan ἢ Flêtan, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν πλευρονηκτῶν.

Faîte, ἀρ. ἄετωμα στέγης, κορυφὴ (δένδρου, ὄρους), κολοφών. μεταφ. ὕψιστος βαθμός.(le — des honneurs).

Faîtière, Ϛ. κεραμὶς κυρτὴ, σκεπάζουσα τὴν κορυφὴν, τὸ ἄετωμα τῆς στέγης. — d'une tente τὸ ὑποστηρίζον τὴν σκηνὴν ξύλον εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς.

Faix, ἀρ. φάκελος, δεμάτι, βάρος, γομάριον. plier, succomber sous le — ὑποκλίνω (ὀκλάζω) εἰς τὸ βάρος. μεταφ σωρεία πραγμάτων (le — des années, des affaires) un bâtiment a pris son — τὸ πλοῖον ἐφορτώθη ὅσον ἔπρεπε. § καθίζησις, κάθισμα οἰκοδομῆς. § σανίδες τοῦ καταστρώματος (καταφράγματος) τῶν πλοίων τιθεμέναι ἐπὶ ὁριζοντείου δοκοῦ τῶν τοίχων.

Fakir ἢ Faquir, ἀρ. δερβίσις Τοῦρκος περιπλανώμενος.

Falaca, Ϛ. φάλαγξ, κολαστήριον ὄργανον. § μαστίγωσις εἰς τὸ πέλμα τῶν ποδῶν (φάλαγγας).

Falaise, Ϛ. σπιλάδες, ἀκταὶ ἀπορρῶγες, ἀπότομοι πέτραι εἰς τοὺς αἰγιαλούς.

Falaiser, οὐδ la mer falaise ἡ θάλασσα (τὸ κῦμα) συντρίβεται κατὰ τῶν σπιλάδων, τῶν ἀποτόμων ἀκτῶν.

Falarique, Ϛ. φαλαρικὰ, δόρυ ἁλειαμένον μὲ πίσσαν τὸ ὁποῖον ἔρριπτον κατὰ τῶν ξυλίνων πυργων διὰ νὰ τοὺς ἀνάψωσι. § ὅλος σιδηρόκεντρος ῥιπτομένη διὰ καταπέλτου ἢ βελοστάσεως

Falbala, ἀρ. κράσπεδον, ὀλοπερπέδιον, στολίδες ὑράσματος πολυπτύχου εἰς τὸν γύρον ἐνδυμάτων, παραπετασμάτων κτλ

Falcade, Ϛ. εἶδος λακτίσματος ἵππου.

Falcaire, ἀρ. (στρατιώτης) ὁρεπανοφόρος, κρατῶν ξύρος ἔχον σχῆμα δρεπάνου.

Falcate, Ϛ. φαλκάτη, γένος φυτῶν τῆς δενδρου διαδελφίας.

Falcature, Ϛ. ὀδόντες ἀπολίθωτοι, ἔχοντες σχῆμα δρεπάνου.

Falchetu, ἀρ. εἶδος ἱέρακος, πτηνὸν θηρευτικὸν τῆς Σιβηρίας.

Falcidie, quarte falcidie, Ϛ. φαλκίδιον, δικαίωμα τοῦ κληρονόμου κατὰ τὸν Ῥωμαϊκὸν νόμον νὰ ἀφαιρῇ τὸ τέταρτον ἀπὸ τὰς διαφόρους κληροδοσίας, ὁπόταν τούτων ὁρισθεισῶν δὲν ἔμενεν εἰς αὐτὸν τὸ τέταρτον ὅλης τῆς περιουσίας.

Falciforme, ἐπ. (ἔχων σχῆμα ὁρεπάνου), ὁρεπανοειδής.

Falcinelle, Ϛ. τμῆμα τῶν μακρορράμφων πτηνῶν.

Falsirostres, ἀρ. πλ. ὁρεπανόῤῥαμφα, σύστημα πτηνῶν ἐκ τῶν μακροσκελῶν.

Falconelle, Ϛ. ἱερακίς, πτηνὸν ὑελλόβιον.

Falcorde, Ϛ. μελανόλευκος λάρος

Falculatu, Ϛ. τάγμα μαστοφόρων περιλαμβάνον τὰ τῶν δακτυλοπόρων καὶ πελματοπόρων.

Falkie, Ϛ. κισσαμπελῶδες, φυτόν.

Fallacieux, euse, ἐπ. σφαλερὸς, ἀπατηλὸς, δολερός.

Fallin, ἀρ. ὑπερβολικὸς ἀρρὸς θαλάσσης.

Falloir, οὐδ. ἀπρ. il faut, il fallait, il fallut, il a fallu, il faudra, qu'il faille. δεῖ, πρέπει. (il faut payer) je fais ce qu'il faut τὰ δέοντα πράττω. pour quoi faut-il en parler? τί δεῖ ταῦτα διαγεῖσθαι, τί νὰ τὰ λέγω; autrement qu'il ne faut παρὰ τὸ δέον. plus, moins qu'il ne faut πλέον, ἔλασσον τοῦ δέοντος. § ὑπάρχει χρεία (ἔχω χρείαν). il me faut dix francs μὲ χρειάζονται δέκα φράγκα. combien vous faut il? πόσα σοὶ χρεωστοῦνται. § ἀποδεῖ. ἐπ' αὐτῆς τῆς σημασίας λαμβάνει καὶ τὸ μόριον en il s'en faut beaucoup que vous soyez aussi grand que votre frère δὲν εἶσαι ὑψηλὸς ὅσον ὁ ἀδελφός σου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ὅταν ἀκολουθῇ τὸ peu ἢ guère ἀρνητικὰ, καὶ ὅταν ἡ φράσις σημαίνῃ ἐρώτησιν ἢ ἀμφιβολίαν, τὸ δεύτερον ῥῆμα ἐκφέρεται ἀρνητικῶς. il s'en faut peu que la somme n'y soit μικροῦ δεῖν τὸ ποσὸν πλήρες ἐστι, ὀλίγον λείπει νὰ συμπληρωθῇ ἡ ποσότης. il ne s'en fallut guère qu'il n'en vint à bout δὲν ἔλειψε (δὲν ἐχρειάσθη) πολὺ νὰ τὸ κατορθώσῃ. peu s'en fallut que Mégare ne fût prise Μέγαρα ἐάλω κατὰ (ἢ παρὰ) μικρὸν, ὀλίγον ἔλειψε νὰ κυριευθῶσι τὰ Μέγαρα. il s'en faut de beaucoup que je le dise πόρρω εἰμὶ τοῦ ταῦτα λέγειν, πολὺ ἀπέχω τοῦ νὰ εἰπῶ αὐτά. tant s'en faut que je les aime τόσον ἀπέχω τοῦ να τοὺς ἀγαπῶ. il s'en faut du

tout τοῦ παντὸς ὄλου, ὀλόκληρον εἶναι ὡς λέγεις.

Fallope, ἀνατ. τῆ. Trompes. § δενδρύλλιον τῆς Κίνας.

Falot, ἀρ. φανὸς, (φανάρι) ἀπὸ πανίον κρατούμενον εἰς τὴν χεῖρα, ἢ εἰς τὴν ἄκραν ῥάβδου, ξύλου κτλ. (allumer, éteindre un falot).

Falot, te, ἐπ. ἀστεῖος, γελοῖος. § αὐθάδης.

Falotier, ἀρ. τιθεὶς φανοὺς ἢ φῶτα εἰς τὰς κλίμακας, τὰς παρόδους (πεσάσματα) κτλ.

Falourde, Θ. ἀγκάλη (ξεμάτι) ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε ξύλων καυσίμων.

Falque, ἀρ. ἐπὶ ἵππου, κίνησις ζωηρὰ καὶ ἐπανειλημμένη τῶν ἰσχίων καὶ τοῦ πρωκτοῦ. § μικραὶ κυμπυλώσεις, μικρὰ βήματα τοῦ ἵππου ἀναχαιτίζοντος (ὅταν σκλόνευσι εἰς τὰ ὀπίσω ποδάρια) πρὶν σταθῇ.

Falqué, ée, ἐπ. ὀρεπανοειδής.

Falquer, οὐδ faire— un cheval ἀναχαιτίζω τὸν ἵππον. ὁμ. falque §.

Falques, Θ. πλ. τετράγωνα σανιδώματα ἀνάσυρτα χρησιμεύοντα εἰς ὕψωσιν τῶν τοίχων τοῦ πλοίου.

Falsificateur, ἀρ παραποιῶν μιμούμενος, πλάττων ψευδῶς, (— des titres).

Falsification, Θ. παραποίησις, διαφθορὰ, μίμησις παράνομος (ἐγγράφου κτλ.)

Falsifier, ἐν. παραποιῶ, μιμοῦμαι παρανόμως, ἀντιτυπῶ ἔγγραφον, σφραγῖδα κτλ. ἢ ἀλλοιῶ ἀφιρῶν τι (ἐξ αὐτῶν) διὰ νὰ ἀπατήσω. (— des lettres). § κιβδηλεύω. (— des métaux, de la monnaie) διαφθείρω, ὁλῶ(όνω), νοθεύω, καπηλεύω (— du vin).

Faltrank, ἀρ. ἀντιπυρετικὰ, βότανα τῶν Ἄλπεων ἀρωματικὰ, ἁρμόδια εἰς τὰς ἐκ τῆς πτύσεως πληγάς.

Falun, ἀρ. ἄθροισμα, τωρὸς Θαλασσίων προϊόντων συντετριμμένων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς μεταγείους τόπους, καὶ χρησιμεύουσιν ὡς λίπασμα.

Faluner, ἐν. διασπορπίζω ἐρείπια συντρίμματα Θαλασσίων προϊόντων εἰς τοὺς ἀγροὺς ὡς κόπρον.

Falunière, Θ. τόπος, ὅθεν ἀνασκάπτονται τὰ Θαλάσσια ταῦτα προϊόντα, ἢ ωρὸς νογχυλίων ἁρμόδιος εἰς κόπρον.

Famé, ée, ἐπ. φημισμένος homme bien ou mal — ἄνθρωπος ἔχων καλὴν ἢ κακὴν φήμην.

Famélique, ἐπ. πεινασμένος, λιμοκτονῶν.

Fameux, euse, ἐπ. περίφημος.

Famil, ἐπ. οἰκεῖος, συνήθης.

Familiariser, ἐν. προσοικειῶ, συνειθίζω. (rien ne peut. — un Indien avec la vue du sang. L'habitude familiarise même avec l'esclavage) se —, αὐτοπ. προσοικειοῦμαι.(se — avec ses supérieurs). § γίνομαι πολὺ παῤῥησιαστικὸς, ἐλεύθερος. § συνειθίζω. (se — avec la douleur).

Familiarité, Θ. οἰκειότης, παῤῥησία, Θάῤῥος § μεγάλη, ὑπερβολικὴ ἐλευθερία εἰς τὴν ὁμιλίαν, τοὺς τρόπους, τὴν χειρονομίαν. (avoir trop de — se permettre de la —). § ἀθέμιτος συμβίωσις, παλακεία.

Familier, ère, ἐπ. οἰκεῖος, Θαῤῥαλέος. (il est — avec son oncle, nous sommes —s ensemble). entretien — ὁμιλία, συνέντευξις οἰκιακή. style — φράσις ἀφελής. § συνήθης, κοινός. (ce défaut est — aux auteurs). § εὔκολος, εὐχερὴς διὰ τὴν ἕξιν. (il s'est rendu cette langue —e). συνείθισεν, ἔμαθεν αὐτὴν τὴν γλῶσσαν. § οὐσ — s d'un ministre οἱ οἰκεῖοι τοῦ ὑπουργοῦ, οἰκειως πρὸς αὐτὸν καὶ Θαῤῥαλέως ἔχοντες. faire le — προσοικειοῦμαι παραλόγως (τολμηρῶς) § —s ὑπάλληλοι τοῦ ἱεροθεικείου τῆς Ἱσπανίας καὶ Πορτουγαλλίας συλλαμβάνοντας τοὺς κατηγορουμένους.

Familièrement, ἐπίῤ. οἰκείως, οἰκειακῶς, Θαῤῥαλέως. (s'entretenir, vivre — avec quelqu'un).

Famille, Θ. οἰκογένεια, γυρίως γονεῖς καὶ τέκνα (père de —, mère de —). fils de — νέος ὑπακούων ἔτι εἰς τοὺς γονεῖς του ὡς ἀνήλιξ (vivre dans sa —). § συγγενεῖς, οἰκεῖοι. (ce ministre a fait beaucoup de bien à sa —). les enfans suivent la — du père et non celle de la mère τὰ τέκνα λαμβάνουσι τὸ ὄνομα τοῦ πατρός. § φυτ. ἱστ. σύστημα ὄντων, συμφωνούντων κατὰ τοὺς κυριωτέρους αὐτῶν χαρακτῆρας, καὶ ἀναλογούντων μὲ τὰ μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας κατὰ τὴν φυσιογνωμίαν.

Famille,euse,ἐπ.(ἐπὶ ἱεράκων) πεινασμένος, ἐπιθυμῶν πάντοτε νὰ τρώγῃ.

Famine, Θ. λιμὸς, πεῖνα, σιτοδεία, ἔλλειψις τροφίμων. prendre quelqu'un par — δέν δίδω εἰς τινα τὰ ἀναγκαῖα πράγματα διὰ νὰ τὸν ὑποχρεώσω νὰ κάμῃ ὅ,τι ἐπιθυμῶ. crier — παρακινοῦμαι φανερὰ διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἢ ἐπικειμένην σιτοδείαν. crier — sur un tas de blé παραπονοῦμαι ὡς λειπόμενος,πάντων ἂν καὶ ἔχω τὰ ἀναγκαῖα ἄφθονα.

Famis, ἀρ. χρυσομέταξον ὕφασμα τῆς Σμύρνης.

Fanage, ἀρ. ξήρανσις τοῦ κοσισθέντος χόρτου. § *φύλλωμα (τὰ φύλλα) τοῦ φυτοῦ.

Fanaison, Θ. καιρὸς ξηράνσεως τοῦ χορτου.

Fanal, ἀρ φάρος, πυρσὸς, φρυκτωρίαι, φωτίαι εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἢ τὴν εἴσοδον λιμένος καὶ ποταμοῦ πρὸς ὁδηγίαν τῶν προσορμιζομένων πλοίων. § φανὸς εἰς τὸν ὑψηλότατον τόπον τῆς πρύμνης. — de combat φανὸς προσαρτώμενος (ἐσωτερικῶς) εἰς τοὺς τοίχους τοῦ πλοίου διὰ νὰ φωτίσῃ τὴν νύκτα, ἐπὶ ναυμαχίας. — de fonte φανὸς μέγας περικλείων τὸ φῶς ἐν καιρῷ ναυμαχίας, καὶ φωτίζων εἰς τὴν πυριτοθήκην.

Fanatique, ἐπ. ἔνθους, Θρησκομανὴς, κυρ. ἐπὶ Θρησκείας, καταχρ. δὲ καὶ ἄλλων οἷον. — de la liberté § οὐσ. ζηλωτής.

Fanatiser, ἐν. ἐμπνέω ἐνθουσιασμὸν, Θρησκομανίαν.

Fanatiseur, ἀρ. ἐνθουσιαστὴς, ἐμπνέων Θρησκομανίαν.

Fanatisme, ἀρ. ἐνθουσιασμὸς, Θρησκομανία. § ἰσχυρογνωμοσύνη.

Fandango, ἀρ. ἱσπανικὸς χορός.

Fane, Θ. ξηρὰ φύλλα δένδρων ἢ ἄλλων μικροτέρων. (amasser des —) § κάλυξ τῶν πετάλων τῆς ἀνεμώνης καὶ τοῦ βατραχίου.

Fanégos, ἀρ. μέδιμνος, στηθὸν μέτρου τῆς Πορτουγαλλίας καὶ Ἱσπανίας.

Faner, ἐν. μετακυλίω τὸ κοσισμένον χόρτον (— l'herbe d'un pré). § μαραίνω (la sécheresse fane les fleurs), se — μαραίνομαι. μεταφ. φθείρομαι. (la beauté de cette femme commence à se —. les hommes sont des plantes qui se fanent avant de mourir).

Faneur, ἀρ. μετακυλιστὴς τοῦ κεκοσισμένου χόρτου

Fanfan, ἀρ. λέξις καρέτσας (χαϊδευτικὴ) μικρὸ παιδάκι.

Fanfare, ἀρ. συμφωνία σαλπίγγων, σάλπισμα. (sonner des —s). § στρατιωτικὴ μουσική. § νόμος, σκοπὸς τῶν κυνηγῶν τῆς ἐλάφου.

Fanfaron, ἐπ. Θρασύδειλος, κομπαστὴς, καυχησίλογος, ἀλαζών. § ἀλαζονικός. § ἀρ. (propos — c'est un —).

Fanfaronnade, Θ. καυχησιλογία, ἀλαζονεία, κόμπασμα.

Fanfaronnerie, Θ. ἐλάττωμα τοῦ καυχησιλόγου, ἀλαζόνος.

Fanfioles, Θ. πλ. μικρὰ κοσμήματα γυναικός.

Fanfreluche, Θ. κομμὸς, στόλισμα μάταιον, ἀπειρόκαλον. (elle est couverte de —s).

Fange, Θ. πηλὸς, βόρβορος, λάσπη μεταφ. αἰσχρὸς βίος, κακοήθης κατάστασις, ἀσωτία, ἐξευτελισμὸς, δουλεία, ἀμάθεια. (il vit dans la —, il se traîne dans la —)

Fangeux, euse, ἐπ. βορβορώδης. (terrain —)

Fanion, ἀρ. παράσημον, σημεῖα τῶν ἀμαξῶν τοῦ στρατεύματος.

Fanon, ἀρ. ὑποδερὶς, λαγάνιον, μαντίλα, δέρμα κρεμάμενον ὑπὸκατω τοῦ λαιμοῦ τῶν βοῶν. § τριχωμα ὀπισθεν τοῦ ἄρθρου τῆς κνήμης τῶν ἵππων. § τελαμονώδη γένεια φαλίνης φυόμενα εἰς τὸν οὐρανίσκον τοῦ ζώου. § δύω παραρτήματα σημαίας, μίτρας ἐπισκόπου, ἢ ἀρχιεπισκόπου. § χειρ. νάρθηξ, στειλὶ σανίδος τεμάχιον, περιτυλιγμένον

εἰς ὀθόνια καὶ ἐπιτιθέμενον εἰς τὰ κατάγματα τῶν μελῶν. (appliquer des —s). § ναυτ. τὰ μὴ ἐντελῶς διπλωμένα ἢ τυλιγμένα ἀπὸ τοὺς πόδας ἢ ποδεῶνας (σχοινία) μέρη τοῦ ἀρμένου.

Fantaisie, Ϛ. φαντασία, δύναμις τοῦ νοός. § πνεῦμα. § ἰδέα. (avoir une — ἢ des —s). § προαίρεσις, γνώμη, διάθεσις, φρόνημα. (vivre à sa —). § θέλησις προσωρινή. (pure —) § ἐπιθυμία πρόσκαιρος. (satisfaire ses —s). § παραλογία, παραξενάδα. (être plein de —s). § πρᾶγμα τῆς φαντασίας. (acheter des —s). § αὐτοσχεδίασμα, ἔργον κατεσκευασμένον κατ' ἀρέσκειαν, καὶ παρὰ κανόνας, σύνθεμα μουσικόν, ἐκτελούμενον ἀμέσως διὰ τῶν ὀργάνων. (jouer une —). § κομμοί, ἐπιτηδεύσεις καλλωπιστῶν καὶ καλλωπιστριῶν περὶ τὴν ἐνδυμασίαν. § πλ. —s musquées φανταισίαι διόλου παράξενοι. peindre de — ζωγραφῶ (κατ' ἐπίνοιαν), ἐξ ἰδίας ἐφευρέσεως, χωρὶς πρωτότυπον. (une tête de —).

Fantasier, ἐν. παροργίζω. se —, αὐτοπ. φαντάζομαι, ἰδεάζομαι.

Fantasmagorie, Ϛ. ἴδ. phantasmagorie.

Fantasque, ἐπ. χαλεπὸς, δύσκολος, ἀνώμαλος, ἀγχίστροφος, ἀλλόκοτος. (esprit, humeur, goût —).

Fantassin, ἀρ. πεζὸς στρατιώτης.

Fantastique, ἐπ. φανταστικὸς, χιμαιρικὸς, μάταιος. (vision, projet—).

Fantastiquement, ἐπίρ. φανταστικῶς.

Fantine, Ϛ. μέρος τοῦ * μεταξοπηνιστῆρος, τῆς κλωθούσης τὴν μέταξαν μηχανῆς.

Fantoccini, ἀρ. πλ. νευρόσπαστα, πλαγγόνες, παιγνίδιαν θεατρικόν.

Fantôme, ἀρ. φάσμα, φάντασμα, χίμαιρα, μάταιον φοβητρον. (combattre des —s. se faire un — ἢ des —s). § τύπος, σκιά. (— de roi, de republique). § ἀνθρωπος ἰσχνός. § —s εἰκόνες, ἀντιλήψεις, ἐντυπώσεις τῶν ἐξωτερικῶν ἀντικειμένων εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Fanton, ἀρ. σιδήρωμα συνδέον τοὺς καπνοδοχικοὺς σίφωνας.

Fanum, ἀρ. ἡρῷον, ναὸς ἀνηγερμένος εἰς τιμὴν ἀποθεωθέντος ἥρωος.

Faon, ἀρ. (προφ. φάν) νεβρὸς, κ. μικρὰ ἔλαφος. (καταχρ. δὲ — de chevreuil, d'éléphant).

Faonner, οὐδ. γεννῶ νεβροὺς (ἐπὶ ἐλάφων, δορκάδων, καὶ ἐλεφάντων. la biche a faonné).

Faquin, ἀρ. νωτοφόρος, βαστάζος. μεταφ. οὐτιδανὸς, ἄτιμος. § ἄνθρωπος ξύλινος χρησιμεύων ὡς σκοπός.

Faquinerie, Ϛ. νωτοφόρου, μεταφ. οὐτιδανοῦ καὶ ἀτίμου ἀνθρώπου ἔργα καὶ λόγοι.

Faquir, ἴδ. fakir.

Farach, ἀρ. ἀκακία τῆς ἀνωτέρας Αἰγύπτου.

Farafe, ἀρ. (μαστοφόρον ἢ) θώς (τζακάλι) τῆς Μαδαγασκάρης.

Faraillon, ἀσ. ῥαχία μικρὰ ἄμμου, σωρὸς μικρὸς, χωριζόμενος διὰ πορθμοῦ ἀπὸ μεγαλήτερον.

Faraire, ἴδ. ferrare.

Farais, ἀρ. νέα μήρινθος, (σπάγος), πρὸς κατασκευὴν τῶν δικτύων τοῦ κοραλλίου.

Faraison, Ϛ. εἰδοποίησις, πρῶτον σχῆμα διδόμενον ἀπὸ τὸν ὑελοποιὸν εἰς τὸν φυσώμενον ὕελον.

Faramier, ἀρ. δύω ξενδρύλλια τῆς Γουϊανῆς.

Farandole, Ϛ. χορὸς τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας.

Faras, ἀρ. δίδελφον, ζῶον τοῦ Ὀρενόκου.

Farati, ἀρ. πάρδος ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν ἐκτεινομένη εἰς τοὺς θαλάμους τῶν δικτύων μὲ τὰ ὁποῖα ἀγρεύουσι τοὺς θύννους.

Farce, Ϛ. ὀνθύλευτις, παραγέμισμα. § χόρτα διάφορα βραστά, ἐπάνω τῶν ὁποίων τίθενται τεταρτημόρια βραστῶν ὠῶν. § ἔμβολα(—τα) κωμῳδία γελωτοποιός § ἔργον, πρᾶγμα ἀστεῖον, γελοῖος, ἡ μίμησις γελοία σεμνοῦ πράγματος.

Farceur, ἀρ. ὑποκριτὴς κωμῳδίας γελωτοποιοῦ. § κωμῳδὸς φαῦλος, ἐπιτηδευόμενος πολὺ τὸ μέρος του (c'est un mauvais —). § μίμος, γελωτοποιὸς ἐξ ἤθους, ἢ συστήματος, ὁ ἀπατῶν τοὺς ἄλλους. (vous êtes un —).

Farcin, ἀρ. χοιραδικὴ καὶ μολυντικὴ νόσος τοῦ δέρματος τῶν ἵππων (ψώρα)

Farcineux, euse, ἐπ. ἵππος πάσχων τὴν ἀνωτέρω νόσον (ψωρώδης)

Farcir, ἐν. ὀνθυλεύω, παραγεμίζω. (— une dinde) — son ἢ se — l' estomac de viandes τρώγω πολύ. μεταφ. — un discours παραγεμίζω τὸν λόγον, φέρω διαφόρους παραθέσεις εἰς τὸν λόγον, παραχύνω ἰδέας καὶ φράσεις ἐπιδεικτικάς. (— un ouvrage de grec et de latin).

Farcisseur, ἀρ. ὀνθυλευτὴς, παραγεμιστής.

Fard, ἀρ. ψιμμύθιον, φύκος, κ. φυκιασίδι. (mettre du —). μεταφ. προσποίησις, ὑπόκρισις, δόλος. parlez moi sans — λάλησόν μοι εἰλικρινῶς.

Fardage, ἀρ. ἄθροισμα, ἐπισώρευσις ἀγκαλίδων εἰς τὴν τρόπιν, στεῖραν τοῦ πλοίου. § πράγματα μάταια, ἀνωφελῆ.

Farde, Ϛ. σάκκος γεμάτος ἀπὸ καρφὲν ἀραβικόν.

Fardeau, ἀρ. φορτίον, βάρος (charger quelqu' un d' un —). μεταφ. πρᾶγμα ἐνοχλητικὸν, ἄνθρωπος φορτικὸς, ἐπαχθὴς, βαρετός. § γαῖαι ἕτοιμαι νὰ καταχωσθῶσι, νὰ πέσωσι.

Farder, ἀρ. ψιμμυθιῶ, φύκει πυρσαίνω, φυκιασίδωμαι § καλλωπίζω ἐξωτερικῶς, συσκιάζω τὰ ἐλαττώματά μου. (— sa marchandise). § μεταφ. — son discours γεμίζω τὸν λόγον ἀπὸ ψευδεῖς καλλωπισμούς. — une pensée ὁμ. § οὐδ. κολιοῦμαι, ἐπὶ ἀρμένων πλοίου ὅταν δεχόμενα τὸν ἄνεμον ἔχωσι σχῆμα στρογγυλωτὸν καὶ εὐάρεστον εἰς τὴν ὄψιν.

Farène, Ϛ. * φαρὴν, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.

Farfadet, ἀρ. μορμολύκειον, στοιχεῖον—τὸν, βορκόλακας. μεταφ. ἄνθρωπος μάταιος.

Farfouiller, οὐδ. ἀναζητῶ, γυρεύω σκαλίζω, ἀνακατόνω ἀτάκτως (— dans une armoire). § ἐν. (— les habits de quelqu' un).

Fargues, Ϛ. πλ. παραβλήματα, προκαλύμματα, παραφράγματα, σανίδες ἐπάνω τῶν τοίχων τοῦ πλοίου ἐμποδίζουσαι εἰς τοὺς ἔξω (τοὺς ἐχθροὺς), τὴν θέαν τῶν ἐντὸς αὐτοῦ γινομένων.

Faribole, Ϛ. βαττολογία, μάταια πράγματα. (vous nous contez des —s).

Farillon, ἀρ. πύραυνον, τὸ ὁποῖον ἀνάπτουσιν εἰς τὴν ἄγραν (ὄρρων, ἢ ὀρφῶν;) τινῶν ἰχθύων.

Farinacé, ée, ἐπ. ἀλευρώδης.

Farine, Ϛ. ἄλευρον. — de gruau παιπάλη, τὸ λεπτότατον ἄλευρον ἐπιτήδειον εἰς ζυμαρικά. — en ramo τὸ ἐνωμένον μὲ πίτυρον. — grauteuse τραχύ. — piquée ἔχον ὀπωσοῦν χονδρὰ πίτυρα. — creuse τὸ ἐλαφρὸν καὶ μαλακόν. — revêche ἢ forte τὸ δυσκόλως ζυμούμενον. — faible τὸ μὴ ἀπαιτοῦν πολλὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ζύμωσιν. — empoisonnée κόνις ἀρσενικοῦ ὀξυδωμένου ἐπὶ τῶν ὀρυκτῶν τοῦ κοβάλτου καὶ ἀρσενικοῦ, ἡ μετεωριζομένη εἰς τὸν θόλον τῶν καμίνων, ὅπου ταῦτα καίονται. — fossile ἢ minérale οὐσία κρητιδώδης εὑρισκομένη εἰς τὰς ῥαγάδας τῶν βουνῶν. λέγεται ἄλλως καὶ craie coulante καὶ lait de lune. ἑτέρα τῆς Τυρρηνίας χρησιμεύουσα εἰς τὴν στίλβωσιν τοῦ ἀργύρου καὶ κατασκευὴν πλινθίδων ἐπιπολαζουσῶν εἰς τὸ ὕδωρ.

Fariner, ἐν. παιπαλῶ—ίζω, πασπαλίζω, ἀλευρόνω (τοὺς ἰχθεῖς διὰ νὰ τοὺς τηγανίσω).

Farinet, ἀρ. κύβος ἔχων μίαν μόνον φάσιν ἐστιγμένην.

Farineux, euse. ἐπ. ἀλευρώδης. § ἀρ. (donner des —x à un malade). § φυτὰ χνοώδη, ἔχοντα ὑλ. ἀλευρωμένην, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐπιφάνειαν, ἢ ἐξ ὧν ἐξάγεται ἀλευρώδης ὕλη. (racine —se graine —e). § ζωγραφία, τῆς ὁποίας τὰ

σαρκώδη μέρη ἔχουσιν ἀνοικτὰ χρώματα, καὶ πολὺ σκοτεινὰς σκιάς. (coloris —). figuré —e σχῆμα ἢ πρόσωπον ἀπὸ κηρὸν, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχθηκε καθαρὸν ἀπὸ τὸν τύπον (το καλούπι).

Farinier, ἀρ. ἀλευροπώλης.

Farinière, Ϛ. ἀλευροθήκη.

Farrio, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀττακέων.

Farlouzane, Ϛ ὑπολαὶς τῆς Λουηστιανῆς (Λουδοβικείας) Ἀμερ.

Farlouze, Ϛ. ὑπολαὶς ἡ λειμωνεια.

Farois, ἀρ. ὄστρακον τῶν ἐλικοειδῶν κογχυλίων (στρόμβων).

Faros, ἀρ. δύω εἰδη μήλων.

Farouche, ἀρ. (παρὰ τὸ θὴρ, φηρ, φάρ.) ἄγριος, ἀνήμερος, φυγάνθρωπος, ἀκοινώνητος, δύσκολος. (animal —)

Farrage, ἡ Farrago, ἀρ πανσπερμία, μίγμα διαφόρων σπερμάτων (κοκκων).

Farréation, Ϛ. τὸ Confarréation.

Farsanne, ἀρ. ἱππεὺς ἄραψ.

Farsetie, Ϛ φιβιγία, γένος φυτῶν.

Farteurs, ἀρ. πλ. φάρτορες, ὑπηρέται τῶν παλαιῶν Ῥωμαίων ἐπιμελούμενοι τὴν ὀρνιθοτροφίαν, κατασκευάζοντες τοὺς ἀλλάντας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐδέσματα, καὶ πασκολουθοῦντες τοὺς κυρίους αὐτῶν.

Farthing, ἀρ. κερμάτιον, μικρὸν νόμισμα χαλκοῦν τῆς Ἀγγλίας ἀνάλογον μὲ τὸ λεπτόν.

Fasceaux, ἀρ. πλ. σανδάλια (κρηπίδες) φέροντα πέτρας διὰ νὰ καταβυθίσωσιν εἰς τὸ ὕδωρ μέρος τοῦ δικτύου.

Fascia-lata, ἀρ. ἀπονεύρωσις τοῦ μηροῦ, ὁ ἐκτείνων ταύτην μῦς.

Fascicule, Ϛ. ἀγγαλὶς βοτάνων φαρμακευτικῶν (ὅσα δύναταί τις νὰ βαστάσῃ ὑπὸ τὸν βραχίονα). § φάκελλος, δεμάτι, ὄραγμα, χειρόδουλον χόρτου.

Fasciculé, ée, ἐπ. δεδεμένα εἰς φάκελλον.

Fascié, ée, ἐπ. ῥαβδωτόν, ἔχον σειράς.

Fascies, Ϛ. πλ. κύκλοι ἢ σειραὶ εἰς τὸ ὄστρακον τῶν κογχυλίων.

Fascinage, ἀρ. * ἀγκαλίδωμα, ἔργον κατεσκευασμένον μὲ δεμάτια φρυγάνων

Fascination, Ϛ. μαγγανεία, μαγεία.

Fascine, Ϛ. φάκελλος, δεμάτι φρυγάνων, (τσαλιῶν), μὲ τὰ ὁποῖα γεμίζουσι τὰς τάφρους, ἐπισκευάζουσι τοὺς δρόμους, παρασκευάζουσι τὸν τόπον, τὰ σφαιροβολοστάσια (batteries de canon) κτλ. (combler un fossé avec des —s).

Fasciner, ἐν. μαγγανεύω, μαγεύω, ἐκπλήττω μὲ θαυματοποιίας, θαμβόνω τὰ ὀμμάτια.

Fasciolaire, Ϛ. γένος κογχυλίων μονοθύρων εἰς σχῆμα ἀτράκτου.

Fasciole, Ϛ. ὄστρομον, ἕλμινς, σκώληξ γεννώμενος εἰς τὸ ἧπαρ τῶν ζώων καὶ μάλιστα τῶν προβάτων.

Fasciolome, ἀρ. * φασκόλωμα, τετράπους τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Fascole, Ϛ. φάσηλος, φασούλιον.

Fasier, οὐδ. ναυτ. les voiles fasient τὰ ἄρμενα δὲν κολποῦνται, δὲν γεμίζονται, κ. δὲν φουσκόνονται καλῶς ἀπὸ τὸν ἄνεμον.

Fasin ἢ Fazin ἀρ. σποδὸς ἀνάμικτος μὲ γῆν, μὲ τὴν ὁποίαν σκεπάζουσι τὰς καμίνους τῶν σιδηρουργείων.

Fasquier, ἀρ. ἁλεία, ὑφάρευμα μὲ φανούς.

Fassaïte, ἀρ. φασσαΐτης, λίθος, ὀρυκτὸν ἀνάλογον τοῦ πυροξένου.

Fassure, Ϛ. τὸ μεταξὺ τοῦ ἀντίου καὶ τοῦ κτενίου μέρος τοῦ ὑράσματος.

Faste, ἀρ. πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια, ὄγκος. (le — de la cour) § κενοδοξια, ἐπιδειξις. (— de vertu, d' éloquence). § —s μηνολόγιον, ἑορτολογιον τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων. —s consulaires ὑπατικοὶ κατάλογοι, πίνακες ὅπου ἦσαν γραμμένα χρονολογικῶς τῶν ὑπάτων τὰ ὀνόματα. § —s διήγησις, ἱστορία ἀξιομνημονεύτων πράξεων, ἀπομνημονεύματα. (les — de la monarchie). —s de l' église το μαρτυρολόγιον.

Fastidieusement, ἐπίρ. ἐπαχθῶς.

Fastidieux, euse, ἐπ. ἐπαχθής, ἐνοχλητικός. (homme, discours —)

Fastigiaire, Ϛ. * φυκοειδὲς, γένος θαλασσίων φυτῶν.

Fastigié, ée, ἐπ. πυραμιδωτός. — § * ἴσακρος, (φυτὰ, τῶν ὁποίων τὰ ἄνθη ἢ κλωνάρια ὑψούμενα σχηματίζουσιν ὁριζόντειον ἐπίπεδον).

Fastueusement, ἐπίρ. μεγαλοπρεπῶς, ἐπιδεικτικῶς.

Fastueux, euse, ἐπ. μεγαλοπρεπὴς, ἐπιδεικτικός. (équipage —)

Fat, ἐπ. προπετής. § ἄκριτος. § αὐτάρεσκος. § οὐσ. φίλαυτος.

Fatague, Ϛ. καλαμηγόρον φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.

Fatal, le, Ϛ. μοιραῖος, πεπρωμένος. § δυστυχὴς, ὀλέθριος. (heure —e).

Fatalement, ἐπίρ. κατὰ τὸ πεπρωμένον, τὸ εἱμαρμένον, δυστυχῶς, κατὰ δυστυχίαν, ἀνέλπιστον.

Fatalisme, ἀρ. (* μοιροδοξία), δόξα τῶν πιστευόντων εἰς τὴν εἱμαρμένην.

Fataliste, ἀρ. (* μοιρόδοξος) ἀποδίδων τὸ πᾶν εἰς τὴν εἱμαρμένην.

Fatalité, Ϛ. εἱμαρμένη, μοῖρα, ἀνάγκη ἄφευκτος, δυστυχὲς συμβεβηκός. (par une étrange —).

Fathimites, ἀρ. πλ. φατιμῖται, ἀπόγονοι τοῦ Μωάμεθ ἀπὸ τὴν κόρην του Φατιμέ. (dynastie des —s les califes —s).

Fatidique, ἐπ. θεοπρόπος, χρησμολόγος, μαντικὸς, προφητης. (le trépied —, les chênes —s de la forêt de Dodone).

Fatigant, te, ἐπ. ἐπίπονος, κοπιαστικός. (exercice, travail —). § ἀηδὴς, ὀχληρός. (compagnie, lecture —e).

Fatigue, Ϛ. μόχθος, πόνος, κάματος, κόπος. homme de — φιρέπονος ἀνήρ. accabler de — καταπονῶ.

Fatiguer, ἐν. καταπονῶ, κοπῶ, κουράζω. (vous fatiguez vos yeux). § ἐνοχλῶ. (il fatigue le ministre par des demandes). § ἐξαντλῶ τὸ δένδρον, ἀφίνων νὰ φέρῃ πολλοὺς καρποὺς ἢ πολὺ ξύλον. § οὐδ. κοπιῶ (il fatigue trop). —é, ée, μετοχ. couleurs —ées χρώματα, τὰ ὁποῖα ἔχασαν τὴν ἀνθηρότητά των. ouvrage de sculpture — μὴ καθαρῶς χαραγμένον ἢ ἐγγεγυμμένον ἔργον.

Fatras, ἀρ. ἄθροισμα, σωρὸς ἀχρήστων πραγμάτων, πολυμιγία. (— de papiers). μεταφ. φράσεις ἀσυνάρτητοι.

Fatrasser, οὐδ. καταγίνομαι εἰς μικρὰ καὶ οὐτιδανὰ πράγματα.

Fatrasseur, ἀρ. καταγινόμενος εἰς μικρὰ καὶ οὐτιδανὰ πράγματα.

Fatuaire, ἀρ. θεοπρόπος, μάντις.

Fatuisme, ἀρ. χαρακτὴρ καὶ πνεῦμα τοῦ Fat.

Fatuité, Ϛ. φιλαυτία, αὐταρέσκεια, ἀκρισία, προπέτεια. § ἰατρ. ἠθιότης, εὐήθεια.

Fatum, ἀρ. εἱμαρμένη, μοῖρα.

Fatuosité, Ϛ. τὸ Fatuisme.

Feau, ἀρ. φηγός.

Feauberder, ἀρ. καθαρίζω τὸ πλοῖον μὲ τὸν σχοινόσαρον.

Faubert, ἀρ. * σχοινόσαρος, πάρωθρον, σάρωμα ἀπὸ σχοινία παλαιά.

Faubourg, ἀρ. προάστειον. il y avait la ville et les faubours τὸ πλῆθος κόσμου συναγμένον.

Faucher, ἐν. χορτοκοπῶ, κοσσίζω.

Fauchaison, Ϛ. καιρὸς χορτοκοπίας.

Fauchard, ἀρ. δρεπάνιον (ὁ ἀρδόλης καὶ ὁ παρδόλης).

Fauche, Ϛ. χορτοκοπία, κόσσισμα.

Fauchée, Ϛ. χορτοκόπημα, ὅσον δύναται ὁ χορτοκόπος νὰ κόψῃ χόρτον χωρὶς νὰ ἀκονήσῃ τὸ ὁριπανον.

Faucher, ἐν. χορτοκοπῶ. (— de l' herbe — un pré) μεταφ. la mort fauche les humains ὁ θάνατος θερίζει τοὺς ἀνθρώπους le cheval fauche λέγεται περὶ τοῦ ἵππου ὅταν ὁ ἐμπρόσθιος αὐτοῦ ποὺς προβαίνων διαγράφῃ ἡμικύκλιον. § διάζομαι κακῶς, πνέω, σφίγγω ὀλίγον τὸν στήμονα.

Fauchère, Ϛ. ῥάβδος ξυλίνη χρησιμεύουσα ὡς ὑπουρὶς εἴτε καπουλοδέτης τῶν ἡμιόνων.

Fauchet, ἀρ. κτείς, κ. κτένι, τσουγκράνα, μὲ τὴν ὁποίαν μεταχινοῦσι τὸ κοσσισμένον χόρτον ἢ δίκρανον. § ἄμη, δρεπάνιον τοῦ γεωργοῦ § κύκηθρον, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἀνακινοῦσιν οἱ χαρτοποιοὶ τὸν πολτὸν τοῦ χαρτίου.

Faucheur, ἀρ. χορτοκόπος, κοσσιςής. § εἶδος φαλαγγίου. § δύω εἴδη ἰχθύων.

Faucheux, ἀρ. ἴδ. Faucheur.

Fauchon, ἀρ. δρεπάνιον, μὲ τὸ ὁποῖον κόπτουσι τὴν καλάμην.

Faucille, Ϛ. δρέπανον (θεριστικὸν τῶν σίτων). § σπάρος, ἀτακεὺς, καὶ κυρίως κυπρῖνος, ἰχθεῖς. § * δρεπανίτης, λεπιδόπτερον ἐκ τοῦ γένους τῆς φαλαίνης. § χλωρὶς μονόστιχυς, χλωρὶς δρεπανοειδὴς κτλ. § φυτὸν καλαμηδρέον ἴδ. Coronille.

Faucillette, Ϛ. κύψελλος ὁ μέλας.

Faucillon, ἀρ. δρέπανον μικρόν. § μέρος κλειθρου, κλειδαριᾶς. § ῥινὴ διὰ τὴν τρύπαν τοῦ κλειδιοῦ.

Faucon, ἀρ. ἱέραξ, κ. γεράκι § σφαιροβολιον (πεδινὸν) ἔχον τρεῖς δακτύλους πλάτους καὶ δεχόμενον σφαῖραν μιᾶς λίτρας.

Fauconneau, ἀρ. ἱερακίσκος § μικρον (πεδινον) σφαιροβόλον ἔχον 7 δακτύλων μῆκος καὶ δύω πλάτος, δεχόμενον δὲ σφαῖραν ὡς 14 οὐγγιῶν.

Fauconnerie, Ϛ. ἱερακευτικὴ, ἀγωγὴ καὶ ἐξάσκησις τῶν θηρευτικῶν ἱεράκων. § ἱεροτροφεῖον.

Fauconnier, ἀρ. ἱεροκόμος, ἱεροτρόφος, ἐν γένει δὲ ὅστις γυμνάζει πᾶν εἶδος θηρευτικοῦ πτηνοῦ. monter à cheval en faucounier ἀναβαίνω τον ἵππον δεξιόθεν, ἀπὸ τὸν δεξιὸν πόδα, ὡς ὁ ἱεροκοτρόφος, ὅστις κρατεῖ τὸ πτηνὸν μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα.

Fauconnière, Ϛ. ἱπποπήρα, δισάκκι τοῦ ἱεροκοτρόφου, τοῦ ἱππέως. § πᾶν εἶδος δισακκίου.

Faudage, ἀρ. σημεῖον μεταξωτῆς κλωστῆς εἰς τὰ μαλλωτὰ ὑφάσματα. § σύμπτυξις, δίπλωμα τούτων.

Fauder, ἐν. συμπτύσσω εἰς δύω τὸ μαλλωτὸν ὕφασμα συνάπτων τὰς (ἄκρας) παρυφὰς ἢ ὤας καὶ βάλλων τι μεταξόλιωστον σημεῖον.

Faudet, ἀρ. ἐσχάρα ξυλίνη, ὅπου ἐξαπλοῦται τὸ ὑφαινόμενον (καὶ μαδιζόμενον) μαλλωτὸν (ῥοῦχον).

Faufiler, ἐν. διαῤῥάπτω, καταπιάνω, τροπόνω (τουρκ. τσατίζω) φόρεμα. § παρεμβάλλω, χώνει ἐπιτήδεια. μεταφ. παρενείρω. (— une épisode) § οἰκειόομαι. se —, αὐτοπ. εἰσδύομαι, εἰσέρχομαι, χώνομαι ἐπιτηδείως εἴς τινα συναναστροφήν. —é, ée, μετ. être bien ou mal — ἔχω καλὰς ἢ κακὰς σχέσεις.

Faulde, Ϛ. βόθρος, ὅπου κατασκευάζουσι τοὺς ἄνθρακας.

Faunales, Ϛ. πλ. Φαύνια, ἑορτὴ τῶν χωρίων πρὸς τιμὴν τοῦ Φαύνου.

Faune, ἀρ. Φαῦνος, Θεὸς τῶν ἀγρῶν. § ψυχὴ, πεταλοῦδα τῆς ἡμέρας. § εἶδος κογχύλης. — des bois ἀγριάνθρωπος, πίθηκος.

Fau-perdrieu, ἴδ. Faux-perdrieux.

Faurrade, Ϛ. λινοστασία, περίφραγμα δικτύων.

Faussaire, ἀρ. πλαστογράφος, κιβδηλοποιὸς, νοθευτής.

Fausse-aigue-marine, ψευδοβάρυλλος, ὀξυθορικὴ διαφανὴς ἄσβεστος κυανοῦ ὑποπρασινίζοντος, ἢ πρασινου ὑποκυανίζοντος χρώματος.

Fausse-aire, Ϛ. ἐρείπια, τεμάχια, συντρίμματα τοίχου τιθέμενα ὑποκάτω τῶν πλινθίδων.

Fausse-alarme, Ϛ. ψευδόρροος, φόβος χωρὶς αἰτίαν.

Fausse-alette, Ϛ. ὀπισθοπαραστάς. ἀρχιτ.

Fausse-amethyste, Ϛ. ψευδαμέθυστος.

Fausse-attaque, Ϛ. προσποιητὴ προσβολή.

Fausse-braie, ὀχυρ. κοίλη ὁδὸς, τετειχισμένος ὄρυμος μεταξὺ τοῦ φρορίου καὶ τῆς τάφρου. § ὦμα, χῶμα.

Fausse-branche, Ϛ. γηραιὸν, παλαιὸν ξύλον.

Fausse-brane-ursine, Ϛ. σπονδύλιον, φυτόν.

Fausse cannelle, Ϛ. ψευδοκασσία.

Fausse-chelidoine, Ϛ. μικροὶ χαλκηδόνιοι, (καρχηδόνιοι) εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Dauphiné τῆς Γαλλίας.

Fausse-chrysolithe, Ϛ. ψευδὴς χρυσόλιθος, ἢ ψευδὴς τοπάζιον.

Fausse-clef, Ϛ. ψευδοκλειδιον, κ. ἀντικλείδι.

Fausse-coloquinte, Ϛ. εἶδος κολοκυνθίδος.

Fausse-corde, Ϛ. χορδὴ μὴ ἐντεταμένη ὅσον πρέπει.

Fausse-couche, Ϛ. ἐξάμβλωσις, ἀποβολὴ, ἀπόβλασις.

Fausse-coupe, Ϛ. ἄνισον, ἢ ἀνώμαλον ἄθροισμα. § τομὴ πέτρας, πετρῶν ἀνάποδος, ἐναντίον τῆς φυσικῆς διευθύνσεως τοῦ στρώματος (τῆς στοιβάδος).

Fausse-duite, Ϛ. * παραμίτωμα, ἐλάττωμα τοῦ ὑφάσματος, διότι τὸ ὑφάδιον δὲν ἐμβαίνει τακτικῶς μεταξὺ τῶν νημάτων τοῦ στημονίου.

Fausse-ébène, Ϛ. κύτισος τῶν Ἄλπεων.

Fausse-équerre, Ϛ. κατευθυντηρία, ἔχουσα τοὺς δύω βραχίονας κινουμένους εἰς ἕνα γίγλυμον (charnière).

Fausse-étrave, ξύλον ἐφηρμοσμένον εἰς τὴν προεμβολίδα (στόλον;) τῆς πρώρας διὰ νὰ τὴν στερεώσῃ.

Fausse-fleur, Ϛ. ἄνθος χωρὶς ἔμβρυον.

Fausso-galène, Ϛ. ὀρυκτὸν λεπιδωτὸν ὁμοιάζον μὲ τὸν μόλυβδον.

Fausse-gourme, Ϛ. * ψευδοχοιράς, ἐπικινδυνωτέρα νόσος τῶν ἵππων παρὰ τὴν χοιραδικήν.

Fausse-guimauve, Ϛ. κιτρίνη μαλάχη τῆς Ἰνδίας.

Fausse-ivette, Ϛ. εἶδος χαμαίδρυος.

Fausse-linotte, Ϛ. εἶδος ὑπολαΐδος τοῦ ἁγίου Δομινίκου.

Fausse lysimachie, Ϛ. ἐπίθεσον στενόφυλλον, φυτὸν.

Fausse-malachite, Ϛ. ἴασπις πράσινος.

Fausse-marche, Ϛ. κρυπτὴ πορεία.

Fausse-marge, Ϛ. φύλλα βιβλίου μὴ καταβαίνοντα ἰσανῶς.

Faussement, ἐπίῤῥ. ἐπισφαλῶς.

Fausse-monnaie, Ϛ. (κιβδηλον), παράσημον νόμισμα.

Fausse-musique, Ϛ. εἶδος κογχυλίου.

Fausse-page, Ϛ. ἡ πρώτη σελὶς τοῦ βιβλίου, ὅπου τίθεται ἐν συντόμῳ τὸ ὄνομα τοῦ συγγράμματος.

Fausse-orange, Ϛ. κολοκύνθη κιτρίνη. § ἀμανίτης φαρμακώδης.

Fausse-oreille de midas, Ϛ. ὀστρακόδερμον μονόθυρον.

Fausse-plaque, Ϛ. * γνωμονῖτις, πλὰξ μεταλλικὴ, ἐπάνω τῆς ὁποίας ἐφαρμόζεται ὁ γνώμων (cadran) τοῦ ὡρολογίου.

Fausse-pleurésie, Ϛ. νοθοπλευρῖτις, ἢ παραπλευρῖτις, φλόγωσις τῶν παρακειμένων εἰς τὸν θώρακα ὀργάνων.

Fausse-poire, Ϛ. εἶδος κολοκυνθίδος.

Fausse-porte, Ϛ. παραθύρα, ψευδόθυρον, κ. παραπόρτι, θύρα εἰς τὰ ὄπισθεν.

Fausse-quarte, ἴδ. quarte.

Fausse-quinte, Ϛ. ἡ διὰ πέντε καθ' ὑφεσιν. μους.

Fausser, ἐν. κάμπτω, λυγίζω στερεὸν σῶμα. — une serrure διαφθείρω, χαλνῶ τὴν κλειδαριὰν διὰ τῆς βίας. — une clef βιάζω τὸ κλειδίον ὥστε νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ ἀνοίξῃ. § παραβαίνω. (— sa foi, sa parole). — compagnie ὑπεκφεύγω τὴν συντροφίαν, δὲν παρευρίσκομαι εἰς αὐτὴν ἀφοῦ ὑπεσχέθην. se —, αὐτοπ. στρατ. les rangs se faussent αἱ τάξεις δὲν διατηροῦσιν εὐθυγραμμίαν.

Fausse-reglisse, Ϛ. εἶδος ἀσραγάλου.

Fausse-rélation, Ϛ. ἀσυστασία ὡς τόνων παρὰ τοὺς κανόνας.

Fausse-rhubarbe, Ϛ. σάλικτρον κοινόν.

Fausse-rose des saules, Ϛ. φύλλα τῶν ἰτῶν παριστάνοντα ἐνίοτε ἄνθος ῥόδου.

Fausse-route, Ϛ. ψευδὴς δρόμος, πλανοδία, (καθὼς ἐπὶ τῆς στενώσεως τῆς οὐρήθρας, ὅτε ὁ ἀνεπιτήδειος χειρουργὸς ἀνοίγει διὰ τοῦ καθετῆρος ψευδεῖς δρόμους μὴ φέροντας εἰς τὴν κύστιν). § προσποιητὸς δρόμος τῶν πλοίων διὰ νὰ ἀπατήσωσι τὸν ἐχθρόν.

Fausse-scalata, Ϛ. μονόθυρος κόγχη.

Fausses-chenilles, Ϛ. πλ. σκώληκες ἐντόμων ὁμοιάζοντες μὲ τὰς κάμπας.

Fausse-senille, Ϛ. * πολύοζον, φυτόν.

Fausses-ensaigues, Ϛ. πλ. ψευδὴ σημεῖα.

Fausses-lances, Ϛ. πλ ψευδοσφαιρόβολα, (κανόνια ἀπὸ ξύλον χαλκωμένον ἔξωθεν πρὸς ἐπίδειξιν).

Fausses manches, Ϛ. πρόσθετοι χειρίδες (διὰ νὰ κρατῶσι τοὺς ὁραχίονας θερμοτέρους).

Fausses-pièces, Ϛ. πλ. μεταλουργ. πρόσθετα πράγματα εἰς τὰ λαμβάνοντα τὸν τύπον ἐπὶ τῶν χυτηρίων.

Fausses-plantes-marines, Ϛ πλ. διάφορα ζωόφυτα (εἴτε πολύποδες) τῆς θαλάσσης.

Fausses-plantes - parasites, Ϛ πλ. τὰ παράσιτα μὲν ἐπὶ τῶν δένδρων ἀλλὰ φυόμενα καὶ ἐπὶ τῆς γῆς φυτά. § τὰ περιελισσόμενα, καθὼς ὁ κισσὸς εἰς τὰ δένδρα, ἀλλὰ μὴ τρεφόμενα ἀπὸ τὴν ἰκμάδα των.

Fausses-trachées, ἴδ. trachées.

Fausset, ἀρ. μουσ. ἰσχνοφωνία. (chanter un — parler d'un ton de —) § κρουνὸς, στρὴν, ὀβελίσκος, κ. πῦρος ὅπερ ξύλινον κλείνει τὴν ἀνοιχθεῖσαν εἰς βαρέλιον τρύπαν πρὸς δοκιμὴν τοῦ οἴνου. § ἡ ὀξεῖα ἄκρα τοῦ γραφικοῦ πτεροῦ (κονδυλίου).

Fausseté, Ϛ. ψεῦδος, ἀπάτη, προσποίησις, ὑπόκρισις, διπλόη χαρακτῆρος, κακία ἐνδόμυχος § πρᾶγμα ψευδὲς, πλαστόν. dire une—ψεύδομαι —d'esprit διάστροφον πνεῦμα, ὅταν ἐκλαμβάνῃ ἀνάποδα τὰ πράγματα, ἢ δὲν τὰ θεωρῇ ὁλόκληρα — du cœur κολακευτικὸν ἦθος, ἢ ὑπόκρισις αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχομεν.

Fausses-teignes, Ϛ. πλ. εἶδος κάμπης.

Fausse-tiare, Ϛ. ψευδοτιάρα, κογχύλη ποταμῶν.

Fausse-topaze, ἴδ. Fausse chrysolithe.

Faussissime, ἀρ. ψευδέστατος, προσποιητότατος.

Fausssure, Ϛ. — d'une cloche μέρος τοῦ κώδωνος, ὅπου ἀρχίζει οὗτος νὰ πλατύνηται.

Faute, Ϛ. πταῖσμα, σφάλμα κατὰ τοῦ καθήκοντος, τῶν ἠθικῶν, τῶν νόμων τῆς τέχνης, παραδρομή. (faire une — tomber, être en —) c'est par votre — que cela est arrivé ἐξ αἰτίας σου τοῦτο συνέβη. § ἔλλειψις, ἀτέλεια. (— de jugement, d'ordre, d'economie on se ruine. Nous avons cette année — de blé, ne vous faites pas — de cela μὴ οἰκονομῇς, μὴ φείσου, λάβε ὅσον θέλεις. (quand on se croit riche, on ne se fait pas — de rien, et l'on est bientôt réduit à avoir — de tout) s'il arrivait — de lui, s'il venait — de lui ἂν ἀπέθνησκε. il a fait — d'argent ἐπίρ. ἀπὸ ἀναργυρίαν. sans —βεβαίως, χωρὶς ἄλλο.

Fauteau, ἀρ. εἶδος κριοῦ, μηχανῆς πολεμικῆς.

Fauteuil, ἀρ. θρόνος, καθέδρα (ἔχουσα πλαγίως, καὶ ὄπισθεν στηρίγματα.

Fauteur, ἀρ. βοηθὸς φατρίας, συναίτιος. (— de crimes).

Fautif, ive, ἐπ. ὑποκείμενος εἰς σφάλματα, λάθη, σφαλερός. § περιέχων σφάλματα. (livre—,table—ive).

Fauve, ἐπ ἐπιξανθος, ὑπόξανθος (poil—)-bêtes—s ἀγριμαῖα, ἀγρίμια § πτηνὸν τῶν κυκλάδων τῆς Ἀμερικῆς § οὐσ. (dans l'état de domesticité, le pélage du cerf change du — au blanc). § εἶδος ἰχθύος.

Fauvette, Ϛ. ὑπολαΐς, κοιν. πετρίτης, ἡ ποταμίδα, πτηνὸν καλλίφωνον.

Fauvrade, Ϛ. θυννοθήρατροι, περίφραγμα δικτύων πρὸς ἁλίευσιν τῶν θύννων, πηλαμύδος, κ. πετζούδας.

Faux, Ϛ ὀρέπανον (μέγα), μεταφ. la — du temps, de la mort τὸ δρέπανον τοῦ χρόνου, τοῦ θανάτου. § δίκτυον, σαργάνη, δίκτυον εἰς σχῆμα σάκκου. § ξύστρον τοῦ βυρσοδέψου. § ἄγκιστρα ἑνωμένα διὰ τῶν ὀδόντων. § ἀστρον. μηνίσκος. § μέρος τοῦ περιτοναίου. § δίπλωμα (πτυχὴ) ὀρεπανοειδὲς τῆς σκληρᾶς μήνιγγος τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ ἕτερον ἀνάλογον τῆς παρεγκεφαλίδος μέχρι τοῦ ἰνιακοῦ τρήματος § εἶδος λάβρακος (—ίου), ἰχθύος.

Faux, ausse, ἐπ. ψευδὴς. (—sse promesse) § νόθος, σφαλερὸς, μὴ ὀρθός. (— poids, raisonnement. pensée —sse) § παραποιητὸς, κιβδηλος, διεφθαρμένος, πλαστός, (acte, or —). § ὑποκριτικὸς, προσποιητός. (vertu —sse). § ἄτακτος. (arme —sse). § παράφωνος, κακόφωνος. (accord —) § ἄπιστος, δόλιος. (—ami). § ἐπισφαλὴς, ἀτυχὴς. (—sse démarche), —sse couche ἐξάμβλωσις § μιμητος, ἡ ἀπομίμητος. (diamant —). § ἀπατηλὸς, δόλιος. (homme—). § κακῶς μιμούμενος τὴν φύσιν. (coloris —). § διάστροφος. (esprit —). § μάταιος. (—sse joie). § παράλογος, ἄτοπος. (—sse, honte, délicatesse). un homme a fait — bond ὁ ἄνθρωπος ἔλλειψε ἀπὸ τὸν λόγον του, παρέβη τὴν ὑπόσχεσίν του. une femme a fait — bond à son honneur γυνὴ, ἥτις κατεπάτησε τὴν τιμήν της. une fille a fait un — pas νέα τις παρεξετράπη, ἐξωλίσθησε, διεφθάρη. un fusil a fait — feu λέγεται ὅταν τὸ ἔναυσμα ἐκριπίζηται, ὁ δὲ κρότος ἢ ἦχος δὲν ἀκούηται —pli τυχηρὰ πτυχὴ, δίπλα, περιστατικὸν τζάκισμα φορέματος. —sses manches πρόσθετοι χειρίδες, (μανίκια). — bourdon εἶδος μέλους ἀδόμενον κατὰ γράμμα. — frais παραναλώματα, μικρὰ, καὶ ἔκτακτα ἔξοδα (οἴκης). — fuyant διαφύγιον, μέρος κρύφιον, ὅθεν δύναται νὰ φύγῃ τις χωρὶς νὰ φανῇ μετ. διαφυγὴ, διάδυσις, τρόπος τοῦ νὰ διαφύγωμεν κἀμμίαν δυσκολίαν, ἀμηχανίαν. πρόφασις. πάροδος, ἄτραπὸς, μονοπάτι, παραδρόμι εἰς δάσος. — jour φῶς πλάγιον, μὴ ἐρχόμενον, μὴ προσπίπτον κατ' εὐθείαν, ἀλλὰ πλαγίως. un tableau est dans un — jour ὁ πίναξ δὲν φωτίζεται καλῶς καὶ ὅθεν πρέπει. effets —s, un tableau — de couleur ζωγρ. λέγεται ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ ὁ γενικὸς τόνος τοῦ χρωματισμοῦ δὲν ὁμοιάζῃ μὲ τὴν φύσιν. — jour ἀρχιτ. παραθύριον, ὅθεν ἔρχεται πλαγίως τὸ φῶς, ἡ ἀμυδρόν. — comble μικρὰ κορυφὴ τῆς στέγης ἐπάνω τῶν ὑποστέγων. (mansarde) δωματίων. — plancher ψευδοσανίδωμα, διάφραγμα ξύλινον, δοκίδες σκεπασμέναι μὲ γύψον, ἢ ἄσβεστον, ἢ σανίδες διὰ νὰ ὀλιγοστεύσωσι τὴν ἐξόγκωσίν τινος δωματίου. — limons παραστάδες θύρας, θυρίδος, κτλ. — racage δεύτερον ἔμβολον, ναυτ. ἐργαλεῖον συνδέον τὴν κεραίαν μὲ τὸν ἱστὸν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ, ἂν συντριβῇ τὸ πρῶτον ἀπὸ τὸν ἄνεμον. —pont ψευδοκατάστρωμα εἰς τὴν στεῖραν, τὸ βάθος τοῦ πλοίου διὰ τὸ φορτίον. — étambord *ψευδενθέμιον, ξύλον προεστιθέμενον εἰς τὸ ἐνθέμιον, (ἀσάνδιον) τῆς πρύμνης διὰ νὰ τὸ ἐνδυναμώσῃ. — côté du navire ὑπεραχθὴς πλευρὰ, ὅπου κλίνει περισσότερον τὸ πλοῖον. — étai καλώδιον, (χανδρὸν σχοινίον, προστεθειμένον εἰς τὸ μέγα). — feu, ναυτ. πυρσοί, σημεῖα μὲ ἐμπύρευμα πυρίτιδος. — marcher λοξοδρομία τῆς κατασκωμένης ἐλάφου. — remboîtement καταφυγὴ τοῦ ἀγριμίου εἰς τὸ βαθὺ δάσος, καὶ ἔξοδος ἐκεῖθεν — ἐπίρ. σφαλερῶς. (raisonner —), à — ἀδίκως (accuser quelqu'un à —) aller à — à quelque endroit ὅπου εὐρίσκω πορευόμενος που ὅ,τι ζητῶ. une poutre, une pierre porte à — ὀκὸς, πέτρα ἐπισφαλὴς, μὴ κειμένη κατὰ κάθετον εἰς τὸ στήριγμά της. μεταφ. un raisonnement porte à — συλλογισμὸς στηριζόμενος εἰς πρᾶγμα ὑποτιθέμενον ἀληθὲς, μὴ ὂν δὲ τοιοῦτο. § ἀρ. ψεῦδος. (distinguer le vrai d'avec le —), crime de — ἁμάρτημα πλαστογραφίας, παραποιήσεως, κιβδηλίας κτλ.

Faux-accord, ἀρ. διαφωνία, κακὴ συμφωνία.

Faux-acorus, ἀρ. ψευδάκορον, ἴρις τελματώδης.

Faux-alhâttre, ἡ Alabastrite, ἀρ. ἀλάβαστρος γυψώδης.

Faux-alum - de plume, ἀρ. ὁρυκτὰ λευκὰ καὶ πορώδη, οἷον ἀμίαντος, γύψος ἰνώδης, κτλ.

Faux arbousier, ἀρ. ψευδοκόμαρος, φυτὸν ἐκ τῶν ἐμπετροειδῶν.

Faux-argent, ἡ Argent-de-chat, ἀρ * μαρμαρυγίας, (mica) τουρκ. γ'ρ κάσι.

Faux asbeste, ἀρ. ψευδαμίαντος, ἀμφίβολον, (ὀρυκτὸν) ἰνῶδες, καὶ λευκόν.
Faux-baume du Pérou, ἀρ. (ξύστμον), μελίλωτον.
Faux-benjoin, ἀρ. βενζοϊνοφόρον τῆς Βουρβονν ήσου.
Faux-bois, ἀρ. κλάδος ἄκαρπος.
Faux-bois du camphre, ἀρ. δένδρον τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου, τοῦ ὁποίου τὰ ξύλα ἀναδίδουσι καιόμενα ὀσμὴν καφουρᾶς.
Faux-bombyx, ἀρ. ψευδοβόμβυξ, λεπιδόπτερα ἔντομα ἐκ τοῦ συστήματος τῶν νυκτινόμων.
Faux-bourdon, ἀρ. κηφήν. § μουσικὴ ἐκ πολλῶν μερῶν ἁπλῶν καὶ ἀμέτρων, ψαλμῳδία τῶν καθολικῶν εἰς τοὺς ναούς.
Faux-brillant, ἀρ. ψευδολαμπές.
Faux-buis, ἀρ. ψευδόπυξος, ὄνομα τριῶν φυτῶν τοῦ galè, fernélie, καὶ fragon épineux,
Faux-calament, ἀρ. ἶρις, ψευδάκορον.
Faux-chamaras, ἀρ. νανάια χαμαίπιτυς.
Faux-café, ἀρ. κίκι, λέξις τῆς νήσου τοῦ ἁγίου Δομινίκου.
Faux-chervis, ἀρ. ἀγριόδαυκος.
Faux-chouan, ἀρ. σπέρμα τοῦ Ἀσιατικοῦ μυαγρου χρήσιμον εἰς βαφήν.
Faux-ciste, ἀρ. ψευδόκιστος, *κιστάνθεμον, ὄνομα τοῦ Turnère.
Faux-corails, ἀρ. ζωόφυτα ἀναλογοῦντα πρὸς τὸ κοράλιον.
Feux-côte, ἀρ. μέρος, ὅπου τὸ πλοῖον κλίνει πλειότερον.
Faux-coup, ἀρ. πληγὴ ματαία (ἥτις δὲν προσέβαλε τὸ προτιθέμενον μέρος).
Feux-cumin, ἀρ. (μελάνθιον) ψευδοκύμινον.
Faux-cytise, ἀρ. ἀνθυλλὶς, ψευδοκυτισος.
Faux-diaman, ἀρ. ψευδαδάμας, (διαυγὲς ζιρκόνιον).
Faux-dictame, ἀρ. ψευδόδίκταμος.
Faux-ébénier, ἀρ. κύτισος Ἀλπίων.
Faux-emploi, ἀρ. καταχώρισις μὴ ἀπαιτηθείσης ποσότητος εἰς λογαριασμόν.
Faux-feux, ἀρ. ἔναυσμα ἐκριπιζόμενον χωρὶς πυρσοκρότημα τοῦ ὅπλου. (le fusil a fait —).
Faux-fond, ἀρ. στήμων λινοῦς τοῦ χρυσοῦ σειραδίου, (σειριτίου).
Faux-frère, ἀρ. ψευδάδελφος, προδότης, ἐπίβουλος τῶν συναιτάιρων, τῶν συναδελφῶν.
Faux-froment, ἀρ. βρίζης εἶδος.
Faux-grenat, ἀρ. ψευδὴς χαλκηδόνιος (χαρχηδόνιος;) κρύσταλλος κόκκινος, ὑπομέλανος.
Faux-incident, ἀρ. ἔνστασις (περὶ πλαστογραφίας) πρὸς ἀπόδειξιν τῆς νοθείας τινὸς ἐγγράφου τοῦ ἀντιδίκου.
Faux-indigo, ἀρ. ψευδεφευθόδανον, ὄνομα τριῶν φυτῶν galèga εὐρωπαϊκοῦ, galèga ἰνδικοῦ καὶ amorpha τῶν κήπων.
Faux-ipécacuanha, ἀρ. ψευδεμέτικον, ὄνομα τοῦ Crustolo, καί τινος ἀτελεπιάδος τῶν Ἀμερικανικῶν κυκλάδων.
Faux-jalap, ἀρ. νυκτολαλλές.
Faux-lapis, ἀρ. ἀρμενιακὸς λίθος κυανοῦς.
Faux-lotier, ἀρ. ψευδόλωτος. (glinole) — d'Athènes διόσπυρος.
Faux-lupin, ἀρ. ψευδόθερμος, εἶδος τριφυλλίου.
Faux-manteau, ἀρ. ἐπιπρόσθημα ἑστίας στηριζόμενον εἰς προθυρίδας (ἐξοχάς τινας, ἀρχιτεκτονικὰ καλλωπίσματα).
Faux-marcher, ἀρ. λοξοδρομία τῆς ἐλάφου.
Faux-marqué, ἀρ. διαχρὲκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου ἀπὸ τὸ δεξιὸν εἰς τὸ ἀριστερόν.
Faux-méléze, ἀρ. ψευδομελία, ἡ Aspalathus chènopoda.
Faux-monoyeur, ἀρ. παραχαράκτης, κιβδηλοποιὸς, τουρκ. καλπουζάνης.
Faux-narcisse, ἀρ. ψευδονάρκισσος.
Faux-nard, ἀρ. ψευδόναρδος, ῥίζα τοῦ ail serpentin.
Faux-néflier, ἀρ. * ψευδομέσπιλος, εἶδος τοῦ γένους μεσπίλης.
Faux-or, ἡ or de chat, ἀρ. χρυσολαμπὴς μαρμαρυγίας (mica).
Faux-ourlet, ἀρ. ψευδιπίρραμμα, (τουρκ. οὐρούδισμα πρόστυχον). γύρισμα τῆς ἄκρας τοῦ ὑφάσματος, καὶ κατάπιασμα μὲ τὴν βελόνην.
Faux-panneau, πλ. ψευδοθυρίδιον, παραθύριον ἀμάξης ἀπὸ λεπτὴν σανίδα ἀντὶ ὑέλων.
Faux pas, ἀρ. ὀλισθηρὸν βῆμα, παραπάτημα. § σφάλμα.
Faux-perdrieux, ἡ Faux-perdrier, ἀρ. περδικοθήρας, πτηνὸν ἀγρεῦον τοὺς πέρδικας.
Faux-piment, ἀρ. ψευδοπιπερὶς (schinus mollis, καὶ ἓν solanum).
Faux-pistachier, ἀρ. ψευδοπιστάκη. (staphylier εἶδος ῥάμνου)
Faux-poivre, ἀρ. πεπερὶς, κ. πιπεριά.
Faux-prase, ἀρ. ψευδόπρασος, πρασινόχρους ἀχάτης.
Faux-prêtre, ἀρ. ψευδιερεὺς, ψευτόπαππας.
Faux-prophète, ἀρ. ψευδοπροφήτης.
Faux-quartier, ἀρ. * παραπτερνὶς, τεμάχιον δέρματος προσραπτόμενον εἰς τὴν πτέρναν τοῦ πεδίλου, (παπουτζίου).
Faux-quinquina, ἀρ. ψευδοκίνα.
Faux-raifort, ἀρ. ψευδορράφανος. (craison rustique).
Faux-ras, ἀρ. *ψευδοτρυπητὴρ, πλὰξ σιδηρᾶ ἔχουσα τρύπαν διὰ νὰ περάσῃ τὸν χρυσὸν ἀπὸ τὸν σύρτην, (τρυπητῆρα).
Faux-repaître, ἀρ. δόσκημα τῆς ἐλάφου χωρὶς νὰ καταπίνῃ.
Faux-rubis, ἀρ. ψευδάνθραξ, ψεύτικον ῥουβίνι.
Faux-sabord, ἀρ. ξύλον τουφεκίου διὰ νὰ περασθῇ τὸ σφαιροβόλον χωρὶς νὰ κλεισθῇ ἡ θυρὶς § στενωταινία. à la —, en— ἐπὶ. διὰ βοηθείας. (fuir à la —de la nuit, en — de l'amitié). § πρὸς ὠφέλειαν. (legs, donation en —, de ce ministre a

fait beaucoup en —des sciences). prendre — λαμβάνω ὑπόληψιν, ἐπίκτητῶ. (cette mode, cette étoffe, ce livre prend —) prévenir en — εὐπνέω προηγουμένως ἰδέαν καλὴν ὑπερ. faire par — πρὸς χάριν ἢ χαριζόμενος ποιῶ.

Faviens, ἀρ. πλ. φαβιανοί, νέοι τρέχοντες σχεδὸν γυμνοὶ εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Φαύνου.

Favisse, Ϛ. θησαυρός, ὑπόγειος ἢ Ϭολωτὸς Ϭάλαμος, ὅπου ἐφυλάττοντο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολύτιμα. § ὀχεῖα μεγάλα ὕδατος καθαρσίου (eau lustrale.)

Favonie, Ϛ. γένος φυτῶν.

Favonille, Ϛ. κυάμιον.

Favonite, Ϛ. ἀστερωτὸν ζωόφυτον (ἀπολίθωτον).

Favorable, ἐπ. εὔνους, εὐμενὴς (—à pour). § ἀγαθὸς, εὔριος, βοηθητικὸς, ὠφέλιμος, εὔθετος, αἴσιος. (temps, vent, occasion, auspices —s).

Favorablement, ἐπίρ. εὐνοϊκῶς, εὐμενῶς, (traiter—).

Favori, te, ἐπ. εὐάρεστος, προσφιλὴς, ἀγαπητὸς χαρίεις. personne —te λέγεται ἰδιαιτέρως περὶ τῶν ἀπολαυόντων τὴν εὔνοιαν τοῦ βασιλέως, ἢ ἄλλων τοιούτων προσώπων. (on peut comparer un —à une pièce d'or qui vaut ce que veut le prince). —te, ἡ ἐρωμένη τοῦ πρίγκιπος.

Favoriser, ἐν. βοηθῶ, εὐνοῶ. § εὐεργετῶ (favorisez moi encore de vos bontés). —é, ée, μετ. il est —é du ἢ par le prince εὐνοεῖται παρὰ τοῦ ἄνακτος.

Favorite, Ϛ. ὄρνις τῆς Καυέννης. § γένος πολυπόδων.

Favouille, Ϛ. τὸ. Feverolle.

Fax, ἡ Fain, ἀρ. ὀταίρεσις ὄγλου ἀρετωτίας.

Fayard, ἀρ. φηγός.

Féage, ἀπ. κληρονομία ψευδαλικῶς ἢ ὡς φέουδον λαμβανομένη § συμβόλαιον, συμφωνία ψευδαλισμοῦ.

Féal, ἐπ. ἀρχ. πιστός. a nos amés et féaux κτλ. πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους

Fébricitant, —e, ἐπ. πυρέττων, Ϭερμαινόμενος. § οὐσ. un —.

Fébrifuga, Ϛ. ἀλεξιπύρετα, τὸ κενταύριον, ἢ γεντιανὴ καὶ τὸ παρθένιον.

Fébrifuge, ἐπ. ἀντιπυρετικὸν (ἰατρικὸν). § οὐσ. (un bon —)

Fébrile, ἐπ. πυρετικός (pouls —).

Fécale, ἐπ. κοπρώδης (matière —e).

Fécer, οὐδ. καταλαθίζω.

Fèces, Ϛ. πλ. § ὑπόστημα, κατακάθισμα ὑγροῦ § κόπρος.

Fécial, ἀρ. εἰρηνοδίκης, σπονδοφόρος, φητιαλεὺς, ἀξιωματικὸς παρὰ Ῥωμαίοις κηρύττων τὸν πόλεμον ἢ πραγματευόμενος τὴν εἰρήνην. le collége des —aux ὁ σύλλογος τῶν φητιαλίων.

Fécond, e, ἐπ. γόνιμος, εὔτοκος (animal —femme —e). § εὐκαρπος, καρποφόρος, ἄρθονος, ϭαψιλὴς (terre, source —es) μεταφ. παραγωγὸς, γεννητικός. (esprit — sujet —) principe — ἀρχὴ, ὅθεν πηγάζουσι πολλαὶ ἀλήθειαι.

Fécondance, Ϛ. γονιμότης τὸ. fecondation.

Fécondant, te, ἐπ. γονιμοποιός (germe —).

Fécondation, Ϛ. γονιμοποίησις. (la —de l'œuf).

Féconder, ἐν. γονιμοποιῶ. (—un œuf —un champ).

Fécondité, Ϛ. γονιμότης, (la —des animaux) εὐκαρπία. (—de la terre). μεταφ. παραγωγικὴ, γεννητικὴ δύναμις (—de l'esprit, de l'imagination).

Fécule, Ϛ ἀλευρώδης ὕλη φυτῶν, σπόρων, ῥιζῶν κτλ. § κατακάθισμα ὑγροῦ. § εἶδος ἀμύλου.

Féculence, Ϛ. ὑπόστημα ὑγροῦ (τῶν οὔρων π. χ.).

Féculent, te, ἐπ. ἐκκρίνοντα, ἀποχωρίζοντα ὑπόστημα ὑγρά.

Fédéral, le, ἐπ. (gouvernement —) ὁμόσπονδος, συμμαχικὸς.

Fédéralisme, ἀρ. ὁμοσπονδεία, σύστημα τῆς συμμαχικῆς ἢ ὁμοσπόνδου κυβερνήσεως.

Fédéraliste, ἀρ. ὁμόσπονδος, φρονῶν, ἐγκρίνων τὸ ὁμοσπονδιακὸν τῆς ἀρχῆς σύστημα.

Fédératif, ive, ἐπ. ὁμοσπονδικὸς, συμμαχικὸς (pacte —état —s) gouvernement — πολιτεία συγκειμένη ἀπὸ πολλὰς συμμαχούσας καὶ συμβοηθουμένας, ὡς ἡ Ἑλβετία.

Fédération, Ϛ. ἕνωσις, συμμαχία.

Fédéré, ἀρ. μέλος τῆς ὁμοσπόνδου πολιτείας.

Fédéretz, ἀρ. ὀρυκτὸν στίμμεως κρυσταλλωμένον εἰς λεπτοτάτας ἴνας.

Fédie, Ϛ. γένος φυτῶν.

Fée, Ϛ. νύμφη φανταστική.

Féerie, Ϛ. μαγεία, δύναμις Ϭαυματοποιὸς τῶν νυμφῶν § ὡραῖον, λαμπρὸν Ϭέαμα τῆς φύσεως.

Fêlé, ἀρ. πίθηκος τῶν μεσημβρινῶν τόπων τῆς Κίνης.

Fégoule, ἀρ. εἶδος βρυκόντων ἢ τραγανιζόντων ζώων ἐκ τοῦ γένους τοῦ ἀρουραίου μυός.

Feindre, ἐν. σκήπτομαι, προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, (—la pitié, une maladie). § ἐρευρίσκω, φαντάζομαι, ἐπινοῶ. § κρύπτω. (—sa haine, sa jalousie). § ὑποσκάζω, χωλαίνω ὀλίγον (il feint du pied gauche) —nt, te, μετ. καὶ ἐπ. un mal —, porte —e προσποιητὴ νόσος, ψευδὴς Ϭύρα.

Finte, Ϛ. προσποίησις, ὑπόκρισις, δόλος. § τυπογρ. faire une — δὶν ἐρεῖδω, (δὲν ἀκουμβίζω) τὸν μελανωτῆρα ἐξίσου παντοῦ § ἐπὶ διαξιφισμοῦ, πληγὴ ἐπιφερομένη εἰς ἄλλο παρὰ τὸ ἀπειλούμενον μέρος. § κατὰ δίεσιν ἢ ὕφεσιν μεταβολὴ τόνου.

Feintiers, ἀρ. πλ. δίκτυον πρὸς ἁλιείαν τῶν Ϭρισσῶν (τριχίδων, τριχίων ἢ τριχιῶν).

Feintise, Ϛ. δόλος, προσποίησις

Félatier, Ϛ. *ὑελοφυσίγναθος, ἐργάτης, ὅστις λαμβάνει τὴν ὕλην τοῦ ὑέλου μὲ τὸ *ὕελον φύσητρον.

Feldspath, ἀρ. εἶδος συενίτου (γρανίτου) χαράσσοντος τὸν ὕελον καὶ σπινθηροβολοῦντος ἐπὶ τοῦ σιδήρου.

Fêle, Ϛ. *ὑελοφύσητρον, μακρὰ σιδηρᾶ σύριγξ, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ τεχνίτης λαμβάνει ἀπὸ τὸ χωνεῖον τὸν ὕαλον καὶ τὸν φυσᾷ.

Fêler, οὐδ. ραγίζομαι. —é, ée, μετ. (pot, verre —) il a la tête —ée le timbre —é εἶναι ὀλίγον τρελός.

Félicitation, Ϛ. πρᾶξις τοῦ συγχαίροντός τινα. un compliment de — λόγοι συγχαρητικοί. lettre de — συγχαρητήριος ἐπιστολή.

Félicité, Ϛ. εὐδαιμονία. § ἡδονή, ἀπόλαυσις, εὐχαρίστησις. (goûter, savourer la — jouir de la —).

Féliciter, ἐν. συγχαίρω τινὰ περί τινος ἀγαθοῦ συμβεβηκότος. (je l'ai félicité du gain de son procès). se —, αὐτὸν χαίρω ὅτι, κακαρίζομαι. (je me félicite du bon choix, ἢ d'avoir fait un bon choix).

Félin, ἀρ. σταθμὸς μικρὸς 7 ½ τάκκων παρὰ τοῖς χρυσοχόοις καὶ νομισματοκόποις.

Félins, ἀρ. πλ. αἰλουροειδῆ, ζῶα μαστορόρα.

Fellah, ἀρ. γεωργὸς, γεωπόνος Αἰγύπτ.

Félon, ne, ἐπ ἀρχ. προδότης, ἀναστάτης, σκληρὸς, βάρβαρος, ὀργίλος.

Félonie, Ϛ σκληρότης, ἀπιστία, προδοσία, ἐπιβουλή.

Félouque, Ϛ. ἐφολκὶς, ἐφόλκιον, (φελοῦκα).

Félunière, τὸ. Falunière.

Félure, Ϛ. ῥαγὰς, ῥάγισμα.

Femelle, Ϛ. Ϭῆλυ (ζῴων) fleur — ἄνθος μὴ φέρον στήμονας. § ἐπ. un serin — chanvre — Ϭήλυκον καναρίου, καννάβεως — claire πτερὰ στρουθοῦ, ὅπου ἐπικρατεῖ τὸ λευκὸν εἰς τὸ μέλαν χρῶμα. — obscure πτερὰ, ὅπου πεποίκιλται τὸ μέλαν ὡς πρὸς τὸ λευκόν. § —s ἡ femelot κρίκοι κρατοῦντες τὸ πηδάλιον. mâles τὰ ἐμβαίνοντα εἰς αὐτοὺς σιδήρια.

Femelot, ἀρ. τὸ. Femelle.

Féminin, ise, ἐπ. Ϭήλυκος, Ϭηλυπρεπὴς (il a un visage — une mine ἢ voix —e, vers —s οἱ λήγοντες εἰς ἄρωνον ἢ στίχοι. § γραμ. γένος Ϭηλυκόν. § οὐσ. le masculin et le —.

Femminiser, ἐν. δίδω Ϭήλυκον γένος εἰς τὸ ὄνομα. —é, ée, μετ. on a —l'épigramme

Femme, Ϛ. γυνὴ, τὸ Ϭῆλυ γένος τῶν ἀνθρώπου. § ὕπανδρος γυνὴ, σύζυγος. § ἀνὴρ ἐκτεθηλυμένος. bonne — γραῖδιον, γυνὴ ϭημώδης, χυ-

ρική. bonne — γυνὴ ἀγαθὴ, φιλάρεσκος, γλυκεῖα. — de chambre θαλαμηπόλος (καμαριέρα.) — de charge γυνὴ ἐπιφορτισμένη (εἰς τὰς μεγάλας οἰκίας) τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὀθονίων, τῶν ἀργυρωμάτων κτλ. — commune en biens γυνὴ ἔχουσα κοινὰ τὰ ἀγαθὰ, κοινὴν τὴν περιουσίαν μὲ τὸν ἄνδρα. — non commune ἡ νομφευθεῖσα κατὰ νόμον ἢ συμβόλαιον μὴ συγχωροῦντα τὴν κοινότητα ταύτην τῶν ἀγαθῶν. — usante et jouissante de ses droits ἡ ἔχουσα καθ' ἑαυτὴν τῶν κτημάτων της τὴν διαχείρισιν. prendre — νυμφεύομαι γυναῖκα.

Femmelette, Ϛ. γύναιον, γυναικάριον, γυνὴ ἁπλῆ, εὐήθης, ἡ ἀσθενὴς, κ. θελικάτη. § —let ἄνθρωπος ἐκτιθηλυμένος.

Femme-marine, Ϛ. ἡ poisson-femme, ἀρ. φώκη.

Femoral, le, ἐπ. μηρικός. muscle — μῦς μηρικός. biceps — δικέφαλος μηρικος. trois adducteurs — aux μέγας, μικρὸς, ἐπιμήκης προσαγωγὸς τοῦ μηροῦ. ischio fémoro-péronien ἡμιταινιώδης μῦς. pubio — κτένιος μῦς. sous pubio — ὑπομηρικός μῦς. ischio — ἰσχιομηρικός μῦς. ileoaponévrotico — τένιος ὑμὴν.

Femoro-popliti-tibial, ἀρ. μῦς ἰγνυακός.

Fémoro-prétibial, ἀρ. μέρος τοῦ μηρικοῦ νεύρου ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ σκέλους εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς κνήμης ἐκτεινόμενον.

Fémur, ἀρ. μηρὸς, ὀστοῦν τοῦ σκέλους.

Fénaison, Ϛ. ὁ καιρὸς τῆς χορτοκοπίας. § χορτοκοπία.

Fénasse, Ϛ. χόρτον σύνθετον ἀπὸ βρίζαν καὶ ἄλλα σιτοειδῆ φυτά. § ὀνοβρυχὶς.

Fen-chon, ἀρ. τετράπουν ὑπερβόρειον, τὸ ὁποῖον ἐξέλιπε.

Fendant, ἀρ. πληγὴ, καταρρὰ τοῦ ἀθέρος, τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους. (ἀρχ.) μεταφ. ἀλαζὼν, θρασύλογος, καυχησίας.

Fenderie, Ϛ. σχίσις τοῦ σιδήρου εἰς ῥάβδους ἀπὸ ἐλάσματα. § σχιστήριον, ὁ τόπος, ὅπου τοῦτο γίνεται. § μηχανὴ ἐπιτηδεία εἰς τοῦτο.

Fendeur, ἀρ. σχίστης. — de bois ξυλοσχίστης. § ἐπιστάτης τοῦ σχιστηρίου. § σχίστης τῶν ἀρδωσίων λίθων. παροιμ. — de naseaux ἄνθρωπος ἐπαπειλῶν.

Fendeuse, Ϛ. τροχοποιος, ἐργάτις γυνὴ κατασκευάζουσα τοὺς τροχοὺς τῶν ὡρολογίων.

Fendiller (se), αὐτοπ. διαῤῥήγνυμαι, σκεπάζομαι ἀπὸ ῥαγάδας (λέγεται περὶ τοῦ ξύλου καὶ τοῦ φλοιοῦ).

Fendis, ἀρ. τελευταία ὑποδιαίρεσις τῆς ἀρδωσίας εἴτε σχιστολίθου.

Fendoir, ἀρ. σχίστρον. § ἐργαλεῖον τοῦ καλαθοποιοῦ, σχοινοπλόκου καὶ κηπουροῦ.

Fendre, ἐν. σχίζω, μεταφ. διασπῶ (— un bataillon) ζαλίζω, φέρω κεφαλόπονον (ce bruit me fend la tête). il gèle à pierre — πάγωσε πολύ. se —, αὐτοπ σχίζομαι· οὐδ. la tête me fend de douleur ἄνοιξέ τὸ κεφάλι μου ἀπὸ τὸν πόνον. — ll, ne mes yeux — s ὀμμάτια μεγάλα καὶ μακρά. homme bien — ἄνθρωπος καλοῦ ἀναστήματος διὰ νὰ ἱππεύσῃ.

Fendule, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυίων.

Fêne, ἰδ. Faine.

Fener, ἐν. ξηραίνω τὸ χόρτον.

Fénérateur, ἀρ. τοκιστὴς, τοκογλύφος.

Fénération, Ϛ. τοκογλυφία.

Fénératoire, ἐπ. τοκογλυφικός.

Fenestré, ée, ἐπ. διάτρητος, κατατρυπημένος.

Fénestrelle, Ϛ. καρυόφυλλον ἐκτιθέμενον εἰς τὰ παραθύρια.

Fénetrage, ἀρ. αἱ θυρίδες, παραθυρώματα, ὅλα τὰ παραθύρια τοῦ οἴκου.

Fénêtre, Ϛ. θυρὶς, παραθύριον (ἡ τρύπα, τὰ ξύλα κτλ.) § ὀπὴ — atticurgue, θυρὶς ἀττικουργής, ἡ ἔχουσα τὴν βάσιν πλατυτέραν παρὰ τὸ ὑπέρθυρον, τὰς δὲ παραστάδας μὴ παραλλήλους — dans l'angle φωστὴρ, φεγγίτης μικρὸς καὶ ὑψηλὸς κατασκευαζόμενος εἰς γωνίαν διὰ νὰ φωτίζῃ κλίμακα. — en embrasure τοξότις (μασγάλι) φεγγίτης στενὸς ἔξωθεν, πλατὺς δὲ ἔσωθεν. — d'encoignure θυρὶς εἰς γωνίαν τοίχου κομμένην (ἐπιγώνιος). — en tour creuse θυρὶς ψαλιδωτὴ, εἴτε θολωτὴ ἔμπροσθεν. — en tour ronde θυρὶς θολωτὴ ὄπισθεν. — en tribune θυρὶς κιγκλιδωτή. — feinte ψευδοθυρὶς, σημεῖον μόνον θυρίδος πρὸς διατήρησιν τῆς συμμετρίας γινόμενον. — mezzanine θυρὶς πλατεῖα καὶ κοντὴ, παράθυρον ὡς τὸ τῶν ὑπογείων. — rampante θυρὶς κατωφερὴς, παραθύριον, ὅπου ὁ τοῖχος φαίνεται ἐσκαμμένος εἰς τὰ κάτω. — rustique θυρὶς ἀγροτικὴ, ἔχουσα ὡς ἁρμοστῆρας ἢ παρωτίδας (chambranles) ἀκρογωνιαίους λίθους ἢ ἐξοχὰς ἐγγεγλυμμένας. § φαινότροχον, τρύπα εἰς τὴν μεταλλικὴν πλᾶκα τοῦ ὡρολογίου, ὅθεν φαίνεται ἂν κινῆται ὁ τροχὸς ὡς πρέπει. § δύω κοιλότητες εἰς τύμπανον τοῦ ὠτίου λεγόμεναι ὠτειδὴς καὶ στρογγύλη θυρὶς. § κοιλότης τῶν ἀπολελιθωμένων ὀστέων.

Fenil, ἀρ. χορτοθήκη, χορτοβολών.

Fennec, ἀρ. κερδωκύων, ζῶον τετράπουν τῆς ἐρήμου τοῦ Ζάρα.

Fenouil, ἀρ. μάραθρον. — sauvage ἱππομάραθρον.

Fenouillette, Ϛ. μαραθρόμηλον, ἔχον ὀσμὴν μαράθρου μῆλον. § ῥάχις (ῥαχὴ) μαραθρώδες, μαράθρισμον, τὸ ὁποῖον μυρίζει ὡς μάραθρον.

Fente, Ϛ. σχίσμα § χειρ. ῥηγὴ, κάταγμα, κ. τσάκισμα ὀστοῦ, τὸ ὁποῖον μόνον ἐσχίσθη ἢ ἐραγίσθη. — s ῥαγάδες ἐλκώδεις περὶ τὸ μεσοκύνιον τοῦ ἵππου ἔμπροσθεν, ἢ ὄπισθεν. § ῥήγματα βράχων, ὅπου εὑρίσκονται πολλάκις μεταλλικαὶ φλέβες.

Fentoir, ἀρ. κοπὶς κρεοπώλου πλατεῖα.

Fenton, ἀρ. σιδήρωμα χρησιμεῦον εἰς σύνδεσιν τῶν καπνοδοχικῶν σωλήνων. § ξύλον προετοιμασμένον εἰς κατασκευὴν σφηνῶν.

Fenugrec, ἀρ. αἰγόκερας, τῆλις, φυτόν.

Féodal, le, ἐπ. φεουδαλικὸς (le gouvernement — tirait son origine du brigandage et du désordre de la guerre).

Féodalement, ἐπίῤῥ. δυνάμει φεούδου, τῶν φεουδικῶν ἢ τιμαριωτικῶν θεσμῶν, ἐθίμων.

Féodalité, Ϛ. πίστις καὶ ὑποταγὴ (εὐπείθεια) εἰς τὸν ἀνώτερον τιμαριώτην· σύστημα πολιτικὸν ὑποβάλλον τοὺς ὑπαλλήλους τιμαριώτας εἰς τὸν ἀνώτατον, διαμερισμὸς τῆς δυνάμεως μεταξὺ τῶν ὁρκωτῶν ἀρχηγῶν (le canon a tué la —).

Fer, ἀρ. σίδηρος. (il est heureux pour l' homme que son sang ne contienne pas autant d' or qu' il contient de —). § ἐγκολαπτήρ, σιδηροῦν ἐργαλεῖον. § ὁμάλιστρον, σίδηρον, μὲ τὸ ὁποῖον ἰσάζομεν τὰ νεόπλυτα ἢ νεόῤῥαφα ὀθόνια, ἐνδύματα. § ὅπλον ὀξὺ καὶ κοπτερὸν (ποιητ.) battre le — chaud ὠφελοῦμαι ἀπὸ τὴν περίστασιν ἐν καιρῷ. tête, homme de — ἄνθρωπος ἰσχυρὸς, ἀμετάπειστος, ἰσχυρογνώμων (σιδηρέινον κεφάλι). ciel de — κλίμα ψυχρὸν, ἄγριον. sceptre de — δεσποτικὴ διοίκησις. § —s ἄλυσος, χειροπέδη, δεσμὰ, σίδηρα (un long usage polit et allège les —s. les noseveaux sont bruts et lourds). μεταφ. δουλεία. λέγεται καὶ joug de — s αἰχμαλωσία, ἐρωτολῆψία. tomber, être dans les — de. . . . κυριεύομαι ἀπὸ ἔρωτα, εἶμαι ἐρωτόληπτος πρός τινα. briser ses — s ἀπαλλάττομαι τοῦ ἔρωτος. — emboité ἔλασμα σιδήρου κυρτόν. — d' amortissement σιδήρωμα στηρίζον τὸν καλλωπισμὸν τῆς κορυφῆς τοῦ ἀετώματος, ὀβελὸς, βελόνη, ἐπάνω τῆς ὁποίας κινεῖται ἀνεμοδείκτης ἢ ἄλλο τοιοῦτον. — à cheval σίδηρος εἰς σχῆμα πετάλου ἁλόγου ἐπὶ ὄχυρ. τείχισμα ἔχον σχῆμα πετάλου ἔξω τοῦ φρουρίου. — à cheval κλίμαξ ἡμικύκλιος μὲ δύω ἀναβαθμοὺς ἢ ὀρυῤῥάκτους. (rampes). § νυκτερὶς μεγάλη § περιοδερίτης, κόσσυφος. siècle de — σιδηροῦς αἰὼν, κατὰ τοὺς ποιητὰς, χρόνοι βαρβαρότητος, δυστυχίας καὶ πολέμων ὡς πρὸς τὸν χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν αἰῶνα, ὅτε ἐβασίλευεν εἰρήνη καὶ εὐδαιμονία. § σιδηρίτης

ἔρις. —à croc ἄγκιστρον. —à frisor καλαμὶς, καύσων. — blanc κασιτερωτὸς σίδηρος, κ. τενεκές.— chaud πύρωσις, αἴσθησις μεγάλης καῦλας εἰς τὸν στόμαχον μέχρι τοῦ γαργαρεῶνος (φαρυγγέθρου). —de cheval, (*ὁπλήδαθρον) πέταλον ἵππου.— d'argent, d'or πέταλον ἀργυροῦν, χρυσοῦν, καθὼς ἔχουσι τοιαῦτα οἱ ἵπποι τῶν μεγάλων καὶ δυνατῶν. (il faut des nuances même sous l' empire de l' égalité· un cheval ne peut marcher avec les —s d' un âne,) § εἶδος φυτοῦ φέρον βολβοὺς εἰς σχῆμα πετάλου. en —à cheval ἐπίρ. ἡμιωοειδῶς, ἡμικυκλίως. — de lance εἶδος νυκτερίδος. — corroyé σίδηρος, ὅστις ἀφ' οὗ πλατυνθῇ ὀπωσοῦν σρυηλατεῖται ψυχρὸς διὰ νὰ μὴ θραύηται εὐκόλως. le — d' une pique ἡ αἰχμὴ, ἡ ὀξεῖα ἄκρα τῆς λόγχης, τοῦ κονταρίου. se battre à — émoulu μάχομαι μὲ ὅπλα ἄναιχμα, ὄχι κοπτερά, ὀξέα· (ἐπὶ ἀγώνων tournois) μεταφ. φιλονεικῶ, ἐρίζομαι, διαδικάζομαι, πολεμῶ ἰσχυρῶς (ces deux auteurs, ces deux plaideurs se battent à — émoulu). battre le — διαξιφίζομαι, γυμνάζομαι εἰς τὸν διαξιφισμόν. marque de — δικαίωμα δεκάτης (δεκατιὰ) ἀπὸ παντὸς προϊόντος μεταλλείων. le bâtiment est sur le — τὸ πλοῖον εἶναι ἀγκυρωμένον, ἔχει δηλ. ἐρριμμένην τὴν ἄγκυραν. quand on quitte un marechal il faut payer les vieux —s ὅταν ἀφίνῃ τις τοὺς ἐργάτας πρέπει νὰ πληρώνῃ ὅ,τι τοῖς χρεωστεῖ. καὶ ἑτέρα παροιμ. mettre les —s au feu ἀρχίζω νὰ ἐνεργῶ ὀραστηριώτερον εἰς ὑπόθεσίν τινα. un cheval est tombé les quatre —s en l' air, ὁ ἵππος ἔπεσεν ἀνάσκελα, μὲ τοὺς πόδας ἐπάνω· μεταφ. λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου il est tombé κτλ. la monnaie est entre deux —s τὸ (ξυγιζόμενον) νόμισμα ἰσορροπεῖ, δὲν κλίνει οὔτε πρὸς τοῦτο, οὔτε πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. — aérè ὀξύδιον σιδήρου διαλελυμένου εἰς ὕδωρ διὰ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος. — oligiste, ὀρυκτὸν σιδηροῦχον, τὸ ὁποῖον ξυνόμενον ἀπολύει κόνιν ἐρυθράν.

Férales, ϑ πλ. (φεράλια) νεκύσια, ϑανατούσια, ἐναγισμὸς, ἑορτὴ τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων.

Féramine, ϑ πυρίτης σιδηροῦχος, λίθος.

Férandine, ϑ. *φιρανδίνα, ὑφασμα ἔχον τὸν μὲν στήμονα ἀπὸ μέταξαν, τὴν δὲ κρόκην (ὑφάδιον) ἀπὸ παμβάκιον, μαλλίον, λινάριον ἢ τρίχα.

Ferandinier, ἀρ. ὑφάντης φιρανδίνας. § κιβωτὸς στρατοπέδου.

Férberia, ϑ. *φερβερία, γένος φυτῶν ἀναλογοῦν μὲ τὴν ἀλθαίαν.

Fer-blantier, ἀρ. (τενεκετσῆς).

Férebrie, ϑ. ϑάμνος τῆς Περουβιανῆς.

Férentaires ἢ férendaires, ἀρ. ἐπίκουρος. πλ. ἐπικουρικὰ, εὔζωνα τάγματα παρὰ Ῥωμαίοις.

Férer, ἐν. πλήττω, κτυπῶ.

Férès, ἀρ. κῆτος ἐκ τοῦ γένους τῶν δελφίνων.

Féret, ἀρ. *ὑελολαβὶς, σιδηρᾶ καὶ ἀτρύπητος ῥάβδος, μὲ τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι τὸν ἀναλυτὸν ὕελον καὶ προσαρμόζουσιν αὐτὸν ὡς καλλώπισμα §—s, πλ. *ϑρυαλλιδοδόχη, σίφωνες ἀπὸ κασιτερωτὸν σίδηρον, ὅπου οἱ λαμπαδοχόοι ἐμβάλλουσι τὴν ϑρυαλίδα τῶν λαμπάδων — d'Espagne, ἀρ. αἱματίτου εἴδος, σιδηροῦχον ὀρυκτὸν.

Férial, e, ἐπ. ἑορτάσιμος. (ἀργίας ἡμέρα). office —.

Férie, ϑ. ἑορτὴ. § ἡμέρα ἀναπαύσεως. § ἡμέρα ἑβδομάδος.

Férine, ἐπ. ϑ. toux — βὴξ τραχεῖα, δυσίατος, κακοήθης.

Férir, ἐν. βάλλω, πλήττω, εὔχρ. εἰς τὴν ἀκόλουθον φράσιν. sans coup— ἀμαχητὶ (ou a pris cette ville sans coup —) —u, ue, μετ. il est — de cette femme εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ἐρωτευμένος πρὸς (τρελὸς διὰ) ταύτην τὴν γυναῖκα.

Ferlage, ἀρ. συστολὴ τῶν ἱστίων, μάζευμα τῶν ἁρμένων εἰς τὴν κεραίαν.

Ferler, ἐν. συστέλλω τὰ ἱστία, μαζεύω τὰ ἅρμενα εἰς τὴν κεραίαν.

Ferlet, ἀρ. *ἐξαπλωτήριον, ἐργαλεῖον εἰς σχῆμα Γ. μὲ μακρὰν λαβὴν διὰ νὰ ἐξαπλῶσι τὸ χαρτίον.

Fermage, ἀρ. μίσθωμα, ἐκμίσθωμα γῆς.

Fermail, ἀρ. πόρπη, περόνη.

Fermaillé, ἐπ. πορπωτὸς, περονητός. § ἀρ. ὀρύκτον, κιγκλὶς σιδηρᾶ.

Fermant, te, ἐπ. à jour — à portes —es κατὰ τὴν ἑσπέραν, ὅτε κλείουσιν αἱ ϑύραι.

Ferme, ἐπ. στερεὸς, σκληρός. (le marbre est un corps — la cire n'est pas un corps —). § σταθερὸς, ἀκίνητος. (la glace est —) terre — ἤπειρος. μεταφ. βέβαιος, ἰσχυρὸς (voix, ton —). τολμηρός. (âme —), ἀποφασισμένος, ἀκλόνητος ἐνεργητικὸς, ἔντονος. (style —). attendre l'ennemi d'un pied — περιμένω τὸν ἐχθρὸν (ἐμπέδως) χωρὶς νὰ κινηθῶ καὶ μὲ ἀπόφασιν ἀντιστάσεως. (combattre de pied —) il a la main — κρατεῖ στερεὰ, δυνατὰ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν χεῖρα. coup — πληγὴ βιαία, δυνατὸν κτύπημα. il a le jugement, l'esprit— κρίνει, συλλογίζεται ὀρθῶς. § ἐπίρ. ἐντόνως, ἀσφαλῶς. ἐπιφ. ἀνδρεία! καρδία! il tient — à son opinion δὲν σαλεύει, δὲν σαστίζει ἀπὸ τὴν γνώμην του.

Ferme, ϑ. ἔπαυλις, ἀγρικία, ὑποστατικὸν ἐκμισθούμενον. § ἐκμίσθωσις, ἐνοικίασις τοῦ τοιούτου ὑποστατικοῦ. prendre un héritage à —, ἐνοικιάζω ἀγρόν. § κατοικία τοῦ ἀγρονόμου, τοῦ ἐκμισθωτοῦ. § σκηνογραφία τοῦ μυχοῦ, τοῦ βάθους τοῦ ϑεάτρου. § ἄθροισμα πολλῶν ξύλων συνιστώντων τὴν κορυφὴν, τὴν στέγην οἰκοδομῆς. § εἶδος τυχηροῦ παιγνιδίου μὲ κύβους ἢ χαρτία. — des revenus publics οἱ τελῶναι, οἱ δημοσιῶναι, οἱ μισθωταὶ τῆς εἰσπράξεώς τινος φόρου, εἰσπράκτορες, ἡ διαχείρισις καὶ τὸ γραφεῖον αὐτῶν.

Fermement, ἐπίρ. σταθερῶς, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, ἐντόνως.

Ferment, ἀρ. ζύμη, μεταφ. αἰτία, ὕλη, ἐνδόσιμον. (— de discorde, de haine, de guerre civile).

Fermentable, ἐπ. ὀργάσιμος, δυνάμενος νὰ βράσῃ, νὰ ζυμωθῇ, νὰ ξυνίσῃ.

Fermentatif, ive, ἐπ. ζυμωτικὸς, (ὀργαστικὸς), ἢ δυνάμενος νὰ ὀργάσῃ, νὰ πάθῃ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ζυμώσεως.

Fermentation, ϑ. ζύμωσις, ὀργασμὸς, κίνησις ἐσωτερικὴ ὑγροῦ ἢ στερεοῦ ὀργανικοῦ σώματος ἀλλειουμένου. — alcoolique ὀργασμὸς οἰνώδης, κίνησις γεννῶσα, παράγουσα ἀλκοόλιον ἀπὸ τὸ φυτικὸν σῶμα. — acide ὀργασμὸς ὀξώδης, κίνησις, ἡ μεταβάλλουσα εἰς ὀξινὴν ὕλην τὸ φυτικὸν σῶμα — putride σῆψις, ἡ μεταβάλλουσα εἰς δυσώδη ὕλην τὸ ζωϊκὸν σῶμα, εἴτε διαλύουσα τὰ στοιχειά του. μεταφ. βρασμὸς παθῶν. les —s dirigées avec art peuvent débarrasser le corps politique de ses impuretés αἱ πολιτικαὶ στάσεις καλῶς διευθυνόμεναι ἀπαλλάττουσι τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας.

Fermenter, οὐδ. ὀργάζω, κινοῦμαι ἐνδομύχως, ἀλλοιοῦμαι, μεταβάλλομαι εἰς ἀλκοολικὴν, ὀξινὴν, ἢ δυσώδη ὕλην. (la pâte, cette liqueur fermente). μεταφ. ταράττομαι ἀπὸ πάθη.

Fermentescible, ἐπ. ζυμωτὸς, ὀργάσιμος, ἀλλοιώσιμος, δυνάμενος νὰ βράσῃ, νὰ ὀξινίσῃ, νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀλκοόλι ἢ εἰς δυσώδη ὕλην.

Fermer, ἐν. κλείω. μεταφ. τελειώνω. (— une discussion, une assemblée). § βύω, στυππόνω, ἐμποδίζω (— les passages. une barre de sable ferme le port). — un bateau δένω τὸ ἀκάτιον. § μύω — la bouche, les yeux à quelqu'un κλείω τὰ ὀμμάτια, τὸ στόμα τινὸς ϑνήσκοντος. — le chemin ἐμποδίζω τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας; — un parc περιφράσσω παράδεισον. se —, αὐτοπ. κλείομαι. la plaie se ferme ἡ πληγὴ ἐπουλοῦται, κλείει. § στερεοῦμαι, γίνομαι στερεός. § κλείομαι ἐντὸς (se—dans son cabinet). § οὐδ. κλειω. —ομαι (la porte ne ferme pas).—à

μετ. drap— σπαθωτὸν, χρουστὸν, ὀροφῆς, πυκνὸν ῥοῦχον.
Fermeté, Ϛ. ἀκινησία, σταθερότης. § ἀνδρία. § σταθερότης, βεβαιότης, πεποίθησις. § ἀπόφασις ἀκλόνητος. (— contre les désirs). § δύναμις (— du style, des pensées).
Fermette, Ϛ. μικρὰ συναρμογὴ ὀροφῆς.
Fermeture, Ϛ. κλεῖθρον. § μοχλίον, μάνδαλον, ζύγωθρον κλείθρου, τὸ σιδήριον, τὸ ὁποῖον ἐκβαίνει ἀπ' αὐτὸ καὶ κλείει τὴν θύραν. — de chéminée σκέπαστρον καπνοδόχης, πέτρα ἢ πλινθὶς τρυπημένη, μὲ τὴν ὁποίαν σκεπάζεται. § ποᾶξις, ὥρα τοῦ κλείειν τὰς πύλας, κλείσιμον, θύρας.
Fermeur, ἀρ. (μῦς) σφιγκτὴρ τῶν βλεφάρων, ὁ κλείων τὰ βλέφαρα.
Fermier, ἀρ. ère, Ϛ. ἐκμισθωτὴς γῆς, ἀγρονόμος. (les avares sont les —s de leurs héritiers). § τελώνης, δημοσιώνης, ἐνοικιαστὴς φόρου προσόδων δημοσίων.
Fermoir, ἀρ. πόρπη, θηλυκωτήριον (— d'un livre, d'un ridicule, ou sac). § ἐργαλεῖον τοῦ σελλοποιοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον σύρει γραμμὰς βαθείας ἐπὶ τοῦ δέρματος. § ἐργαλεῖον ξυλουργῶν, εἶδος κοπίδος. § ἐργαλεῖον ἀνάλογον καὶ ἄλλων τεχνῶν. § σκέπασμα τοῦ κλιβάνου.
Fermure, Ϛ. κάμαξ, ἔχων εἰς τὰς ἄκρας σχοινίον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ ἓν μέρος δένεται εἰς τὸν φερομένην διὰ τοῦ ποταμοῦ σχεδίαν, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο εἰς τὴν ξηράν.
Fernambouc, ἀρ. βρασιλιανὸν ξύλον, μὲ τὸ ὁποῖον βάφουσι κόκκινον.
Fernandèze, Ϛ. *φερνανδήσιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συζήματος τῶν ὀρχιοειδῶν.
Fernel, ἀρ. πύξος Ἀρρικῆς, τῆς Γαλλογρήσου καὶ Βουρβονγήσου.
Féroce, ἐπ. (θηριώδης), ἄγριος. μεταφ. σκληρός.
Férocité, Ϛ. (θηριωδία), ἀγριότης, σκληρότης. (il y a des braves par vertu, d'autres par —).
Férocosse, ἀρ. φοίνιξ τοῦ Μαδαγασκάρ.
Férole, Ϛ. *φέρολον, δένδρον μέγα τῆς Γκουϊανῆς.
Féronie, Ϛ. *φερωνία, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων. § γένος φυτῶν ὀλίγω γνωστῶν.
Ferra, ἀρ. ἀττακεὺς τῆς κατὰ τὴν Γενεύην λίμνης, ἰχθύς.
Ferraillage, ἀρ. διαξιφισμὸς, κλίσις εἰς τοῦτο.
Ferraille, Ϛ. παλαιὰ σίδηρα, σιδηρώματα.
Ferrailler, οὐδ. διαξιφίζομαι, κτυπῶμαι μὲ τὸ σπαθὶ, ζητῶ πάντοτε νὰ κτυπηθῶ.
Ferrailleur, ἀρ. διαξιφιστὴς, ἐξ ἐπαγγέλματος (μαχαιροβγαλτὴς). § πωλητὴς σκωριασμένων ἢ παλαιῶν σιδηρικῶν. § σιδηρουργὸς κατασκευάζων ἐσχάρας κτλ.
Ferrandine, ἴδ. férandine.
Ferraut, ἐπ. σιδηρωτής. marechal — πεταλωτὴς τῶν ἀχθοφόρων ζώων. tourn. ἀλμπάνης.
Ferrare, Ϛ. *σιδηρῖτις, γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἰριδοειδῶν.
Ferrasse, Ϛ. σπετεῖον, ἢ ὑελοπτεῖον. κάψα, ὅπου περικλεισμένα τὰ ὑελικὰ ἐψήνονται εἰς τὸν κλίβανον. § σκέπασμα σιδηροῦν τούτου.
Ferre, Ϛ. *στομιστρήτης, λαβὶς, διὰ τῆς ὁποίας κατασκευάζεται ἡ τρύπα τοῦ βωκαλίου ἀπὸ τὸν ὑελοχόον.
Ferrement, ἀρ. σιδήρωμα, ἐργαλεῖον σιδηροῦν. § ὅ,τι ὑπάρχει μεταλλικὸν εἰς μηχανὴν ἢ οἰκοδομήν τινα. § τὰ σιδηρικὰ τοῦ πλοίου.
Ferréole, ἀρ. μέγα δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Ferrer, ἐν. σιδηρῶ, (κοσμῶ), ἐνδυναμόνω, ὁπλίζω μὲ σίδηρον. (— une porte, un coffre). § πεταλόνω (ἵππον). — d'argent πεταλόνω μὲ ἀτήμ. παρ. — la mule ἀγοράζω τι ὃ ἄλλον, καὶ τοῦ τὸ περνῶ ἀκριβώτερα. — la filasse τρίβω τὸ στυππεῖον, τὸ λινάρι, τὸ κανναβὶ ἐπάνω τινὸς ἀμβλέος σιδήρου διὰ νὰ πέσῃ τὸ ξυλῶδες μέρος — une pièce d'étoffe σημειῶ, σημαδεύω, βάλλω, προσαρτῶ εἰς τὸ ὕφασμα μόλυβον ὡς σημεῖον ὅτι τὸ εἶδον καὶ ἐγχαράττω τοῦτον μὲ ἐγκολαπτῆρα. — é, ée, μετ chemin— δρόμος ἀμμώδης, χαλικώδης, πετρώδης. style— τραχεῖα φράσις. eau —ée ὕδωρ ὅπου ἐβυθίσθη πυρακτωμένος σίδηρος. homme — ἢ — à glace ἄνθρωπος ἐπιτήδειος εἰς τὴν ὁποίαν πραγματεύεται ὕλην, καὶ ἕτοιμος νὰ ἀντικρούσῃ τὰς προσβολάς.
Ferret, ἀρ. ὑποκ. ὀβελίδιον, τεμάχιον ὀξὺ σιδήρου ἢ ἄλλου μετάλλου ἔχον εἰς τὴν ἄκραν σειρίτι, κορδέλλαν, κλωστὴν κτλ. § σκληρὸς πυρὴν πέτρας. § ὀσκὸς (lamo) σιδηρᾶ. § *θρυαλλιδοδόχη σωλὴν κασσιτερωτοῦ σιδήρου ὅπου ἐμβάλλουσιν οἱ λαμπαδοχύται τὰς θρυαλλίδας διὰ νὰ μὴ κηρωθῶσιν. § σιδηροῦς σίφων τῶν ὑελοχόων. § ἀλοχελιδῶν, χελιδῶν θαλασσία. § — d'Espagne αἱματίτης, ἢ στιλβωτικὴ πέτρα.
Ferretier, ἀρ. *πεταλωτήριον, σφῦρα τοῦ πεταλωτοῦ.
Ferrette, Ϛ. σπάθη, ξίφος. (ἀρχ.).
Ferreur, ἀρ. σημειωτὴς τῶν ὑφασμάτων μὲ τὸ ferret § μολυβωτὴς, ὅστις βάλλει τὸν μόλυβον εἰς τὰ μάλλωτα καὶ τὸν ἐγχαράσσει.
Ferrière, Ϛ. πεταλοπήρα, κ. ταγάρι, περιέχον τὰ ἀναγκαῖα εἰς πετάλωμα.
Ferrification, Ϛ. σιδήρωσις, μεταβολὴ εἰς σίδηρον.
Ferron, ἀρ. σιδηροπώλης παχυμερῶς (πωλῶν ῥάβδους, ἢ δοκίδας σιδήρου.)
Feronnerie, Ϛ. σιδηροπωλεῖον, πωλητήριον σιδήρου καὶ χαλκοῦ. § μικρὰ (σιδηρικὰ) σιδηρώματα ἠλοποιοῦ.
Ferronnier, ἀρ. ère, Ϛ. σιδηρωματοπώλης, σιδηρικῶν ἔργων πωλητής.
Ferrotier, ἀρ. βοηθὸς (κάλφας) τοῦ ὑελοχόου.
Ferrugineux, euse, ἐπ. σιδηροῦχος, περιέχων σίδηρον (terre — euse).
Ferrugo, ἀρ. ὶὸς, σκωρία.
Ferrumination, Ϛ. κόλλησις σιδήρου.
Ferruminatrix, Ϛ. σιδηρῖτις, ἢ *φρυνῖτις (rapaudine) φυτόν.
Ferrure, Ϛ. σιδήρωμα, σιδηρώματα οἰκίας, πλοίου κτλ. § πεταλωσις ἵππου.
Ferté, Ϛ. φρούριον, τείχισμα.
Fertile, ἐπ. — (en) εὔφορος, καρποφόρος, εὔγεως. (terre, année —). personne — ἄνθρωπος ἐπινοητικὸς, ἐφευρετικὸς βοηθημάτων, πολυμήχανος. esprit — γόνιμον, γεννητικὸν πνεῦμα. sujet —, matière — ὑπόθεσις, περὶ ἧς δύναταί τις πολλὰ νὰ εἴπῃ.
Fertilement, ἐπ. εὐφόρως, ἐρθόνως.
Fertiliser, ἐν. καθιστῶ εὔφορον, γόνιμον.
Fertilité, Ϛ. εὐφορία, γονιμότης.
Férule, Ϛ. νάρθηξ, γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν. ξύλον μαλακὸν, χρήσιμον ἄλλοτε εἰς μαστίγωσιν τῶν μαθητῶν. être sous la — de quelqu'un ὑπόκειμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὴν παιδείαν, τὴν διόρθωσίν τινος.
Fervement, ἐπίρ. θερμῶς, διαπύρως.
Fervent, te, ἐπ. διάπυρος, ἐπὶ θρησκ. (zèle —, prière —e)
Ferveur, Ϛ. θερμότης. ζῆλος, ἐπὶ θρησκ. πραγμ. — de novice προσωρινὴ προθυμία.
Ferzo, Ϛ. ναυτ. πλάτος πανίου.
Fescennins, ἀρ. πλ. κρόνιοι, στίχοι ἄσεμνοι ψαλλόμενοι εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων, μάλιστα δὲ γάμων.
Fessour, ἀρ. λίσγος, λισγάρι ἀλατοπηγοῦ.
Fesse, Ϛ. πυγὴ, γλουτὸς, κ. κωλομῆρι. § τὰ ὄπισθεν τοῦ πλείου ἐπάνω τῶν ἐξάλων, τοῦ ἐξέχοντος μέρους ἀπὸ τὸ ὕδωρ.
Fesse cahier, ἀρ. γραφεὺς, καταστιχάρης.
Fessée, Ϛ. μαστίγωσις, πληγὴ ἐπὶ τῶν γλουτῶν.
Fesse-mathieu, ἀρ. * ἐνεχυροδόχος, δανειστὴς, λαμβάνων ἐνέχυρα. (οἰκ.). μεταφ. φιλάργυρος, κυμινοπρίστης.
Fesser, ἐν. πλήττω, (κτυπῶ) κατὰ τῶν γλουτῶν, δίδω ῥάβδισιν εἰς τὸν κῶλον.
Fessier, ère, ἐπ. ἀνατ. γλουταῖος, ἀνήκων εἰς τοὺς γλουτούς. (muscles — s).
Fessu, ue, ἐπ. εὐρύγλουτος, εὐρυπυγίας, εὐρύπρωκτος, κ. κωλαρᾶς.
Festin, ἀο. ἑστίασις, εὐωχία, θοίνη, κ. συμπόσιον, κ. τραπέζι — public

δημοθοινία. maître du — συμποσιάρχης.

Feston, ἀρ. ἔγκαρπα, στέφανοι (γκιρλάνδαις) ἢ φάκελλοι, δεμάτια ἀνθῶν, καρπῶν καὶ φύλλων κρεμάμενα, πρὸς ἀπόδειξιν ἑορτῆς καὶ εὐθυμίας. (orner de —s). § ἔγκαρπα, καλλωπισμὸς τοιοῦτος ἐπὶ ζωγραφίας καὶ γλυπτικῆς. § ἡμικύκλιον σχῆμα (κόψιμον μέρους φορέματος κτλ.)

Festonner, ἐν. κοσμῶ, καλλωπίζω διὰ στεφάνων, ἐγκάρπων (στεφανῶ). § κόπτω ἡμικυκλίως. (— des rideaux).

Festoyer, ἐν. εὐωχῶ, φιλεύω τινά.

Festucaire, Ϛ. *μονόστομον, εἶδος ἕλμινθος,

Festuque, Ϛ. αἰγίλωψ, φυτόν.

Fêtardise, Ϛ. ἀγένεια, ἀνανδρία, μικροψυχία.

Fête, Ϛ. ἑορτή, ἡμέρα δημοσίου εὐθυμίας célébrer une —, ἑορτάζω, πανηγυρίζω. garder une — βαστῶ ἑορτήν. μεταφ. ὑποδοχή, σεξίωσις λαμπρά. faire — Ϛωπεύω, ὑποδέχομαί τινα μὲ πολλὴν προθυμίαν. se faire — de quelque chose ἐλπίζω νὰ εὕρω (λάβω) εὐχαριστησιν εἴς (ἀπό) τι πρᾶγμα. troubler la — ταράττω τὴν εὐθυμίαν τινὸς ὁμηγύρεως. — dieu Ϛ. ἑορτὴ τῆς ἁγίας κοινωνίας.

Fêter, ἐν. ἑορτάζω, πανηγυρίζω. § ὑποδέχομαί τινα προθύμως. § συγχαίρω. § Ϛωπεύω, χαδεύω. —é, ée, μετ. homme bien — ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον δέχονται παντοῦ καλὰ, προθύμως.

Fêteur, Ϛ. γράσος, κινάβρα, βρῶμος, κ. δυσωδία τοῦ σώματος.

Fetfa, ἀρ. φετφὰς, κρίσις τοῦ Μουφτί, ἔγγραφον ἀναφέρον τινὰ νόμον προσεπικύρωσιν ἢ ἀκύρωσιν ὑποθέσεως, δίκης.

Fetiche, ἀρ. ξόανον, εἴδωλον λατρείας τῶν Λιθιόπων.

Fétichisme, ἀρ. ξοανολατρεία, εἰδωλολατρεία.

Fétide, ἐπ. δυσώδης, βρωμερὸς.

Fétidier, ἀρ. *φετιδηρον δένδρον Ἀφρικῆς, Γαλλοννήσου καὶ Βουρβοννήσου.

Fétidité, Ϛ. δυσωδία, βρῶμα.

Fettstein, ἀρ. πατρόλιθος Σουηδίας, ὀρυκτὸν νεωστὶ ἀνακαλυφθὲν, πρασινωπὸν, ἐνίοτε καὶ κυανίζον, χρήσιμον εἰς κατασκευὴν δακτυλίων.

Fétu, ἀρ. κάρφος, κομμάτι ἀχύρου. cela ne vaut pas un — δὲν ἀξίζει τίποτε. tirer au court — ἐκβάλλω λαχνὸν, σύρων (τραβῶν) μεταξύ τινων ἀχύρων τὸ κοντότερον, καθὼς γίνεται συνήθως μὲ τὰς ἄκρας τοῦ μανδηλίου· σήμερον δὲ λέγεται tirer à la courte paille.

Fétu-en-cul, ἢ paille en-cul, ἀρ. *καρφοπυγίας, πτηνὸν τῶν τροπικῶν ὡς περιστερὰ, ἔχον δύω πτερὰ μακρὰ εἰς τὴν οὐρὰν, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὡς ἄχυρα.

Fétuque, Ϛ. κάρφος. § αἰγίλωψ, φυτὸν τιτιδὶς (καλαμοφόρον) χρησιμεῦον ὡς χόρτον πρὸς τροφὴν τῶν ζώων.

Fœtus, ἀρ. ἴδ. Fœtus.

Feu, ἀρ. (πῦς) πῦρ, φωτιά. (allumer, attitser, souffler, nourrir, éteindre le —) § θερμότης. § ἐμπρησμὸς, πυρκαϊά. § φῶς. § καπνοδόχη, ἑστία. § οἰκογένεια. (il y a cent —x dans ce village) § λάμψις λαμπάδων, φανῶν. § ἐκπυρσοκρότημα ὅπλων, πυροβόλων (aller gaîment au — faire —d'enfilade, de retraite, de bataillon) § πρηστὴρ, μετέωρον πυρολαμπές. § σκηπτὸς, κεραυνὸς, ἀστραπὴ, πῦρ καταιβάσιον. (le —du ciel tombe. l'air est en —). § λαμπὰς καιομένη εἰς δημοπρασίαν, ἥτις παύει ἀφ' οὗ ἐκείνη σβεσθῇ. ou adjuge à l'extinction des —s κατακυροῦται τὸ πωλούμενον μὲ τὴν σβέσιν τῶν λαμπάδων. § καυτὴρ, καυτήριον πυρακτωμένος σιδηρος, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ χειρουργὸς καίει τὰς σάρκας κτλ. —potentiel καυστικὸν ἰατρικὸν, ὡς ἡ πέτρα τῆς κολάσεως· μεταφ. ἐνέργεια μεγάλη, ζωηρότης πνεῦμα λαμπρὸν, πάθος σφοδρὸν, χρῶμα, σημεῖον πυρώδες, ἔρως, φλόγωσις (πυρετοῦ)· le — et l'eau πράγματα ἀσυμβίβαστα, χαρακτῆρες ἀλληλόμαχοι. —de paille ζῆλος πρόσκαιρος, προθυμία, ἐπιθυμία προσωρινή. mourir à petit — μαραίνομαι, φθίνω κατ' ὀλίγον, ἀναιπαισθήτως. jeter de l'huile dans le — ὑποθάλπω, ὑποτρέφω τὴν διχόνοιαν. mettre les fers au — ἀρχίζω προθύμως ὑπόθεσιν. n' avoir ni —ni lieu δὲν ἔχω ἄσυλον, φέρομαι πλανήτης, περιπλανῶμαι. faire grand chère et beau — δαπανῶ ἀσώτως εἰς τὴν οἰκίαν μου. mettre le —aux étoupes, aux poudres κινῶ, παροξύνω τινὰ ἤδη προδιατεθειμένον. mettre le —sous le ventre de quelqu'un παρακινῶ τινα νὰ κάμῃ τι (ζωηρότερον). prendre — ἐκπυροῦμαι, ἐκριπίζομαι, ἀνάπτω, παίρνω φωτιὰν, κινοῦμαι παροξύνομαι εἰς θυμόν. faire —des quatre pieds μεταχειρίζομαι ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν. — d'enfer ζωηρότατον, καυστικώτατον, μέγα πῦρ. (dans les cuisines on fait griller les viandes au — d'enfer). — central κεντρόγειον. πῦρ. — saint-elme διόσκουροι, φλόγες φαινόμεναι εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἱστῶν (εἰς τὴν Θάλασσαν) —sacré ἱερὸν πῦρ (φυλαττόμενον ἀπὸ τὰς Ἑστιάδας εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Ῥώμης) —d'artifice, πυροτέχνημα. § μίγμα θείου, ἀσφάλτου κτλ. ἐμπρηστήριον. — grégeois ὑγρὸν πῦρ, τὸ ὁποῖον ἔκαιε καὶ εἰς τὸ ὕδωρ, γνωστὸν εἰς τοὺς Βυζαντινούς. —follet φωσφόροι ἀτμίδες, φῶτα, φλόγες ἐπιπολάζουσαι, φαινόμεναι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, τοῦ ὕδατος, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰ κοιμητήρια, τὰ ἕλη, τὰς ὄχθας ποταμοῦ καὶ λιμνῶν. — ! πῦρ ! φωτιά ! ἐκπυρσοκροτήσατε, ἀδειάσατε τὰ ὅπλα. —s pyrotechniques, πυρὰ, φωτίαις ἀναπτόμεναι διὰ νὰ δώσωσιν εἴδησιν, ὡς σημεῖον. —s de joie πυρὰ ἀναπτόμενα εἰς τοὺς δρόμους, τὰς πλατείας ἐπὶ δημοτελῶν ἑορτῶν. — persique ἢ ceinture ζωστὴρ, ἐξάνθημα πυρώδες περιτυλίσσον ἓξ ἡμισείας ἢ ὁλόκληρον τὴν ὀσφὺν (μέσην). — volage λειχὴν προσώπου φλογιζόμενος. — saint Antoine ἐρυσίπελας, κ. ῥοσπίλια. —d'atteinte μεγάλη φωτιὰ τῶν καμίνων. — brison-terrou αἴρια φλογιζόμενα καὶ ἐκπυρσοκροτοῦντα ἐντὸς τῶν μεταλλείων. pierre à —πυρίτης, χάλιξ, πυρόβολος armes à — πυροβόλα (γενικῶς διαιρούμενα εἰς μολυβδοβόλα καὶ σιδηροβόλα, ῥαγχεβόλα, καὶ τηλεβόλα). (σφαιροβόλα) pompe à — σίφων, πυροσβεστήριος ἀντλία, couleur de —πυροειδὴς χρῶμα. coup de — προσβολὴ πυρὸς, ψήσιμον εἰς τὴν κάμινον τῶν Σαξωνικῶν ἀργιλλοπλασμάτων. coup de —τὸ πολὺ ψήσιμον αὐτῶν, ἐλάττωμα. § τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πυρὸς ὡς ἡ πυράγρα.

Feu-ardent, ἀρ. βρυωνία.

Feu, e, ἐπ. (ἄνευ πλ.) μακαρίτης, ἀποθανὼν πρὸ ὀλίγου (—mon père, la —e reine).

Feudataire, ἀρ. τιμαριώτης, ἔχων τιμάριον.

Feudiste, ἀρ. δεινὸς περὶ τὴν γνῶσιν τῶν τιμαριωτικῶν πραγμάτων.

Feuillade, Ϛ. ἔκφυσις φυλλώδης (ἔχουσα σχῆμα φύλλου) τινῶν φυτῶν οἷον πτερίδων, λειχήνων κτλ.

Feuillage, Ϛ. φύλλωμα (ὅλα τὰ φύλλα τῶν δένδρων.) § κλάδοι, κλωνάρια φέροντα φύλλα. § μίμημα τούτων.

Feuillaison, Ϛ. φυλλοφυΐα, ἀνανέωσις, ἀναγέννησις φύλλων. § πρώτη αὐτῶν ἔκφυσις. § ὁ καιρὸς ταύτης.

Feuillans, ἀρ. πλ. μοναχὸς λευχείμων τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Βερνάρδου.

Feuillantine, Ϛ. εἶδος πέμματος, (ζυμαρικοῦ) λαγάνου. § —πλ. μοναχαὶ, καλογραῖαι τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Βερνάρδου.

Feuillard, ἀρ. σιδηρος εἰς φύλλα σιδηρᾶ. § κλάδοι καστανέας σχισμένοι πρὸς κατασκευὴν στεφάνων ἢ βεργιῶν τοῦ βαρελοποιοῦ.

Feuille, Ϛ. φύλλον. trembler comme la — τρέμω ἀπὸ τὸν φόβον. § ἔτος, ἐπὶ οἴνου. vin de deux —s οἶνος διετὴς. § πέταλον ἄνθους. § σχῆμα φύλλου. μεταφ. σῶμα πλατὺ καὶ λεπτόν. § λεπὶς λεπτὴ, ἔλασμα λεπτόν (—de métal, d'os, de bois) § πλαίσιον ἐλιζηνέμου (paravent) § κατάλογος. § φύλλον χαρτίου τυπωμένον ἢ ε-

τύπωτον. — volante φύλλον μονοδικὸν κομμένον ἢ τυπωμένον.— périodique ἐφημερίς. §*στιλπνωτρον, φόγια, ἔλασμα μεταλλικὸν τιθέμενον ὑπὸ τὰς πολυτίμους λίθους διὰ πλειοτέραν λαμπρότητα. § νυκτερίς. §φυλλωτὸν, κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῶν ὀστρέων. — ambulante φυλλὶς, ἔντομον ὀρθόπτερον τῆς Σουρινάμης. —indienne μαλάβαθρον, φύλλον ξένδρου τινὸς τῆς Ἰνδίας χρήσιμον εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς Θηριακῆς. — morte εἶδος βόμβυκος — morte εἶδος ἀγαρικοῦ.— morte ἀρ ἐπ. ὠχρὸς,χρῶμα ξηροῦ φύλλου. —bractée *παραφυλλὶς, φυλλάρια φυόμενα πλησίον τῶν ἀνθέων, ἔχοντα ἐνίοτε χρῶμα διάφορον παρὰ τὸ τῶν φύλλων. — séminales *σπορόφυλλα ἢ σπερματόφυλλα λεγόμενα ἀσθοὶ ἢ κοτυληδόνες, καὶ φυόμενα ἀμέσως ἀφ' οὗ ἀνοιξῇ ὁ σπόρος, ἓν δύο ἢ πλειότερα. § ψυχρὸν εἶδος,πεταλοῦδα. —de buffle πτίδη,ἀκαλήφη,τσουχνίδα τῆς Ἰαδας —de chêne *φιλόδρυς,ἔντομον λεπιδόπτερον ἐκ τοῦ γένους τῶν βομβύκων. —d'inde ἰνδιάφυλλα,δάφνη τῆς Ἰνδίας. — percée *διατρητόφυλλον , εἶδος ὀρακοντίου.—de chouiippónous,εἶδος μαλακίου ἀκεφάλου. —romaine,ἢ— d'espagne εἶδος συκαμινέας. —rose ἢ —d'étalie ἄλλο εἶδος λευκῆς συκαμινέας.—de tulipe *μοδίκος, (modiola) εἶδος κογχύλης (ἢ μαλακίου ἀνερ.)—decrocodile εἶδος ὀνοδρυχίδος. —de sauge σμίλιον, κοπίδιον ἱππιατροῦ ἔχον κυρτὴν τὴν λεπίδα.

Feuillé, ée, ἐπ. φυλλωτὸς, φυλλώδης. § σημ. (ἢ συμ.) ἔχων φύλλα ἐγκαύματος (σμάλτου) · διαφόρου παρὰ τὸ τοῦ φυτοῦ.

Feuillée, Ϛ. φύλλωμα. § κλωνάρια κλαδία κομμένα. § σκίασμα (σκιὰς) κλάδων φυλλωτῶν.

Feuiller, ἐν. φυλλογραφῶ, παριστάνω φύλλα, στολίζω μὲ φύλλα. (ce peintre feuille bien).

Feuiller, ἀρ. φυλλογραφία, (παράστασις φύλλων).

Feuillère, Ϛ. φλὶψ γῆς.

Feuilleret, ἀρ. ρυκάνη, ῥοκάνιον, ῥόκανον ἐργαλεῖον τοῦ ξυλουργοῦ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐμβαινόντων εἰς κοιλότητα ἢ γλυφὴν ἄκρων.

Feuillet, ἀρ φυλλάριον. § φύλλον χαρτίου (*διπτέλιδον;) (ce n'est pas trop de toute la vie d'un sage pour écrire autans de —s qu'on en peut lire utilement en un jour !) § κανονίσκος τυπογράφου.§ ἄκρα λεπτοτάτη δουλευμένων ξύλων. § περιστροφὴς πρίων τῶν πιθοποιῶν (βαρελοποιῶν). § λεπὶς ἀμανίτου. §δέρμα μοσχαρίου στηρίζον τὰ κέντρα τοῦ ἀγκαθοκτένου ἢ κτεναγκάθου,(κνάφου κροκυδιανοῦ). § τολύπη,κύλινδρος μαλλίου πρὸς κλῶτιν. § κεκρύφαλος ἢ ἐλίχνος τὸ τρίτον κοίλωμα τοῦ στομάχου τῶν μηρυκαζόντων ζώων διὰ τὴν φυλλωτὴν ἢ πολύπτυχον ἐπιφάνειάν του. § στρῶσις, στρῶμα, λεπὶς λίθου. —de sabord,Ναυτσανὶς τιθεμένη εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς τρύπας τῶν σφαιροβολίδων.

Feuilletage, ἀρ. στρεπτὸν, *πτυχόζυμον, πάστα, ζυμαρικὸν εἰς φύλλα. § τρόπος τῆς κατασκευῆς § ἐλάττωμα τοῦ ὑέλου.

Feuilleter, ἐν. ἀνελίττω, φυλλολογῶ, γυρίζω τὸ φύλλον τοῦ βιβλίου· μεταφ. σπουδάζω, μελετῶ, ἢ περνῶ τὸ βιβλίον ἐπιπολαίως. § κατεργάζομαι, δουλεύω καλὰ τὴν ζύμην, τὴν πάστα. § κόπτω εἰς μικρὰ (φύλλα) τὸ ὑειον πάχος διὰ νὰ τὸ βάλλω εἰς τὸ κρέας. —é, ée, μετ. gâteau — πέμμα φυλλωτὸν ἢ φυλλῶδες, πτυχῶδες.

Feuilletis, ἀρ. διάσχισμα, μέρος ὅπου ἡ ἀρδωσία (ἢ ἄλλη πέτρα) χωρίζεται εἰς φύλλα· ἐλάττωμα ἀρδωσίας. § μέση γωνία τῆς περιφερείας τοῦ ἀδάμαντος. serrer le — κτυπῶν συσφίγγω τὴν σφενδόνην (πύελον) τοῦ δακτυλίου μὲ τὴν πολύτιμον λίθον.

Feuilleton, ἀρ. κανονίσκος, μικρὰ ῥίγα τυπογράφου. § φυλλάριον, μικρὸν φύλλον. § παράρτημα ἐφημερίδος, ὅπου καταχωρίζονται φιλολογικὰ ἢ ἀστεῖα πράγματα.

Feuillets, fauciliers, ἀρ. πλ. σύστημα ἀμανιτῶν.

Feuillette, Ϛ. πίθος (βαρέλι) περιέχον ἥμισυ μόδιον (144 κοτύλας), εἶδος μέτρου.

Feuillir, οὐδ. φυλλοφορῶ, ἔχω φύλλα.

Feuilliste, ἀρ. φυλλογράφος, ἐφημεριδογράφος.

Feuillu, ue, ἐπ. πυκνόφυλλος, πλήρης φύλλων.

Feuillure, Ϛ. *ἐγγόμφωμα, ἄκρα ξύλου ἐμβαίνοντος εἰς γλυφὴν ἢ κοιλότητα ἄλλου ξύλου. § ἡ γλυφὴ, ἡ κοιλότης αὐτη.

Feu-peng, ἀρ. ὑδροχαρὲς, (φυτὸν) Κίνας.

Feurre, ἀρ. (κάρτος), ἄχυρον διαφόρων καλαμηρόρων φυτῶν.

Feurs, ἀρ. πλ. ἔξοδα τῆς καλλιεργείας τῶν ἀγρῶν.

Feutrage, ἀρ. πίλωμα, πίλωσις, κατασκευὴ πίλου.

Feutraite, Ϛ. *ἐξορύγιον, δικαίωμα διδόμενον εἰς τὸν κύριον πρὸς ἐξόρυξιν σιδηρούχου ὀρυκτοῦ.

Feutre, ἀρ. πίλος, κ. ἀμπᾶς. (une jeune tête est comme un —qui s'imbibe d'une couleur qu'on ne peut plus changer). § ἀχρεῖος πέτασος (ἢ chapeau —) καπέλον. § γνάφαλον, χοντράδι μαλλίου, μετάξης κτλ.

Feutrement, ἀρ. πίλωσις.

Feutrer, ἐν. πιλῶ, ἐμ. βάλλω πίλον. § εἰδοποιῶ, σχηματίζω, τὸ τρίχωμα τοῦ πετάσου ἢ πίλου (καπέλου). § ἐνδύω, σκεπάζω, μὲ πίλωμα.

Feutrier, ἀρ. πιλοποιὸς, πιλωτής.

Feutrière, Ϛ. τεμάχιον δυνατοῦ πανίου πρὸς κατασκευὴν πίλου.

Fève, Ϛ. καὶ — de marais κύαμος, κοκκί, ὄσπριον. § τὸ παράγον αὐτὸν φυτὸν, ἡ κοκκιά. § φάσηλος, φασούλι. § χρυσαλὶς κάμπης. § *ἱπποστοματῖτις, νόσος τοῦ στόματος ἵππου. — de loup πελεκῖνος. — d'Egypte καρπὸς νυμφαίας. — de malac ἀνακάρδιον. — de saint Ignace κάρυον καθαρτικὸν (δηλητήριον) τῆς Ἰνδίας. —s trompées βρεχτοκούκκια, παπούδια. — de Bengale μυροβάλανος (κιτρίνη) —de cochon ὑοσκύαμος. — du diable καρπὸς τῆς κυνοφαλλοφόρου καππάρεως. — douce *ἡδυκύαμος φυτὸν Ἰνδίας. — d'Inde εἶδος δολίχου. φασηολίου (φασουλιοῦ) — funéraire ἢ — de Pythagore φυτὸν ὀσπριῶδες κοκκινίζον ὡς αἷμα ὅτε ἔβραζε (λοβοὶ κερατωνίας, ξυλοκέρατον;)—de trèfle καρπὸς τῆς δυσώδους ἀναγύρεως. —de Tonga καρπὸς βαρυόσμου φυτοῦ (Τόγγας). roi de — ὁ λαχὼν τὸν κύαμον(ἢ τὸ νόμισμα) εἰς τὸ κόψιμον τῆς πίτας τοῦ πρώτου χρόνου ἢ τοῦ ἁγίου Βασιλείου. § διάφορα πράγματα ἔχοντα σχῆμα κυάμου.

Féverole, Ϛ. κυάμιον, μικρὸν κοκκίον, εὐάρεστος τροφὴ τῶν ζώων, ἄριστον κόπρισμα. § ξηρὰ φασόλια. § δίθυρα κογχύλια τοῦ Μαγελλανικοῦ πορθμοῦ.

Février, ἀρ. φυτὸν κυαμοειδὲς, ὀσπριῶδες.

Fèvre, ἀρ. σιδηρουργός. § ἐργάτης ἐπιμελούμενος τὰ κακκάβια τῶν ἁλυκῶν.

Fèvre-marechal, ἀρ. πεταλωτὴς ἵππων (ἀλπάνης).

Février, ἀρ. φεβρουάριος μὴν.

Fi,ἐπιφ. φῦ, φῦ !φεῦ ! (ἄπαγε) χού ! ! τί ἀηδία! σημαίνει τὴν ἀποστροφὴν, τὴν καταφρόνησιν.

Fi, ἀρ. λέπρα βοῶν.

Fiacre, ἀρ. ὄχημα, ἅμαξα. § ἀχρεῖον ἁμάξι. comme un — κακοῤῥοίζικα.

Fiamete, Ϛ. φλογοειδὲς χρῶμα.

Fiançailles, Ϛ. πλ. μνῆστρα, ἐγγύησις, προτέλεια, ἀῤῥαβὼν (faire, célébrer les —).

Fiancé, ἀρ. μνηστὴρ, μνήστωρ, ἀῤῥαβωνιαστικός.

Fiancer, ἐν. μνηστεύω, ἐγγυῶ, ἀῤῥαβωνίζω. § ἐκδίδω εἰς γάμον (—son enfant). se —, αὐτομ. μνηστεύομαι, ἀῤῥαβωνίζομαι.

Fianfiro, ἀρ. φυστητὴρ, κῆτος τῆς Ἰαπωνίας.

Fiardel, ἀρ. μεταῤῥύθμισις κοσμικοῦ μοναχοῦ.

Fiarmaud, ἀρ. μύστης, (νεόφυτος) νεωστὶ μυσταγωγούμενος (ἐν Μα-

διτη) —s πρέσβεσι της Καλκιστίνας.
Fiasque, ἀρ. μετρητής, μέτρον ὑγρῶν (ἐν Ἰταλίᾳ) 20 τοιαῦτα ἀποτελοῦσιν ἓν βαρίλιον τῆς Φλωρεντίας. § Πυτίνη, λαγήνιον, σταμνίον πλεκτὸν δαμιζάνας, κ. φλάσκα ἡ φλάσκα.
Fiat, ἐπίρ. (λατ.) εἶεν, διεδόσθω, ἂς εἶναι. § εἴθε, ἄμποτε νὰ γένῃ.
Fibiole, ἀρ. *στρωματεύς, ἰχθὺς Θαλάσσιος.
Fiber, ἀρ. (Λατ. ὁ κάστωρ, ζῶον) μοσχεγαλῆ.
Fibiche, Θ. γένος φυτῶν σιτοειδῶν.
Fibigie, Θ. γένος φυτῶν (φαρσετία).
Fibraure, ἀρ. Θάμνος τῆς Κοχιγχίνης.
Fibre, Θ. ἴς, ἴνες, λεπταὶ κλωστοὶ ῥαχὸς, ὑμένος (μεμβράνης) φυτῶν. § νεῦρον (λεπτὸν). § —s ῥαγάδες, σχισμαὶ εἰς τὰς φλέβας τῶν μεταλλείων.
Fibreux, se, ἐπ. ἰνώδης, συγκείμενος ἀπὸ ἴνας (racine —e).
Fibrille, Θ. ἰνίδιον, ἴς μικρά. § ἴς συνδέουσα ἐγκαρσίως τὰς ἴνας.
Fibrine, Θ. *ἴνωμα, οὐσία ζωϊκὴ προερχομένη ἀπὸ τὰς ἴνας καὶ τὸ αἷμα (ὅταν τοῦτο ταραχθῇ).
Fibule, Θ. διατόνιον, πόσπη, περόνη. § κρίκος (ἰδὲ infibulation).
Fie, ἀρ. σύκον (σύκωμα) παρασάρκωμα ἀναίσθητον. § ἀκροχορδών.
Ficeler, ἐν. σφηκῶ, συνδέω μὲ Θώμιγγα, σπάγον.
Ficeleur, ἀρ. σφηκωτής, συνδέων μὲ Θώμιγγα, σπάγον.
Ficelle, Θ. σφήκωμα, Θάμιγξ, σπάγος.
Ficellier, ἀρ. ἐξελίκτρα Θώμιγκος, εἰλητάριον, κοβάρι σπάγου εἰς χρῆσιν τῶν ἐμπόρων, εἰ ἐκοῖοι δίνουσι τὰ πωλούμενα.
Fichant, te, ἐπ. σφήκωμα, feu — πῦρ ἀναχωροῦν ἀπὸ τὸ ἓν προτείχισμα καὶ καταντῶν εἰς τὸ ἄλλο ὀχυρ.
Fiche, Θ. στρόφιξ. Θηλύωμα, (Θύρας, Θυρίδος). § σύμβολον (ποσότητος χρεωστουμένης ἢ κερδαινομένης) εἰς τὰ παίγνια τῶν χαρτίων. (j'ai gagné douze —s). § ἦλος (καρφίον) ἀκέφαλος. § σφηνίσκος, σφήνα. § ὑπαγωγεὺς πυράξυστον, ὑπάλειπτρον, μυστρὶ, ἐργαλεῖον τῶν κτιστῶν δι' οὗ εἰσάγουσι τὴν ἀμμάσβεστον μεταξὺ τῶν πετρῶν. — de consolation τὸ πρὸς παρηγορίαν τῆς λύπης δι' ἀποτυχίαν τινὰ δεδόμενον. § κέντρον, ἐργαλεῖον τῶν ζωγράφων, μὲ τὸ ὁποῖον κεντοῦσι τοὺς χαρακτῆρας, τὰς γραμμάς. § —s κάμακες, ξύλα χρήσιμα εἰς σημείωσιν τῶν διαφόρων γραμμῶν τοῦ στρατοπέδου.
Ficher, ἐν. παρεμβάλλω, ἐμπήγω ὀξύ τι ἐργαλεῖον ἢ πρᾶγμα. (on fiche un clou). § γεμίζω τὰ μεταξὺ τῶν πετρῶν διαστήματα μὲ ἀμμασβεστον. —é, ée, μετ. επoir les yeux —s à terre ἔχω προσηλωμένους, στημένους εἰς τὴν γῆν τοὺς ὀφθαλμούς.
Ficheron, ἀρ. σφὴν (σφῆνα) σιδηροῦς τετράγωνος ἔχων τὴν κεφαλὴν τρυπημένην.
Fichet, ἀρ. πεσσὸς, τεμάχιον ἐλέφαντος, ἢ ἐλεφαντίνου ὀδόντος (φίλτρου) σημεῖον εἰς τὸ παίγνιον τοῦ ἄβακος ἢ πεττευτηρίου. § σιδήριον ἔχον δακτύλου μῆκος καὶ περιτυλιγμένον εἰς τὰς ἄκρας μὲ μέταξαν.
Ficheur, ἀρ. ὑπαλείπτης, κτίστης παρεμβάλλων τὴν ἀμμάσβεστον εἰς τὰ διαστήματα τῶν λίθων. § πεσσοποιός.
Fichoir, ἀρ. δίκρανον, σχισμένον ξύλον διὰ νὰ κρατήσῃ σχοινίον, ὅπου κρεμῶνται πανικὰ κτλ.
Fichon, ἀρ. ἐγκεντρίς.
Fichu, ἀρ. στρόφιον (μανδήλιον περὶ τὸν λαιμὸν τῶν γυναικῶν, στηθόπανον).
Fichu, ue, ἐπ. εἰδεχθής, ἄσχημος κακοκαμωμένος. § προπετὴς, αὐθάδης (compliment —). δόλιος, ῥυτιδανὸς, γελοῖος. οἰκ.
Fichument, ἐπίρ. γελοίως.
Fichure, Θ. τρίαινα, καμάκιον, μὲ τὸ ὁποῖον πλήττουσι τοὺς ἰχθεῖς.
Ficoidal, le, ἐπ. ἀνήκων εἰς τὰ συκοειδῆ.
Ficoide, ἀρ. συκοειδὲς, γένος φυτῶν παχέων.
Ficolle, ἀρ. ἀπολίθωμα (ὀρυκτὸν ἀλόσυκον).
Ficteur, ἀρ κοροπλάθος, κηροπλάστης, κατασκευάζων εἰδώλια ἀπὸ κηρόν.
Fictice, ἐπ. μιμητὸς, τεχνητός.
Fictif, ive, ἐπ. ὑποθετικὸς, φανταστος, πλαστός. § λεπτομερέστατος, σταθμοὶ, βάρη μικρότατα εἰς χρῆσιν τῶν δοκιμαστῶν ἢ νομισματογνωμόνων.
Fiction, Θ πλάσμα, μύθος, ἐπινόημα τοῦ νοός. § ἔργον τέχνης κατὰ φαντασίαν. § προσποίησις, ὑπόκρισις, ψεῦδος (pure —), — de droit ὑπόθεσις παραδεκτὴ εἰς τὸν νόμον.
Fictionnaire, ἐπ. droit — δίκαιον Θεμελιούμενον εἰς ὑπόθεσιν.
Fictivement, ἐπίρ. κατὰ φαντασίαν.
Fidei-commis, ἀρ. καταπίστευμα, κληρονομία, κληροδότημα παραχωρούμενον (παρακατατιθέμενον) μὲ ὅρους τινὰς εἰς τὸν κληρονόμον (διὰ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς ἄλλον)
Fidéjusseur, ἀρ. καταπιστευματοδότης.
Fidéjussion, ὅ. Cautionnement.
Fidélité, Θ. πίστις, ἐμπιστοσύνη. § εἰλικρίνεια. § ἀκρίβεια, ἀλήθεια, δικαιοσύνη αὐστηρὰ (ἰσιάδα). § προσπάθεια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων (—à son ami). § ἐντελὴς ὁμοίωσις τῆς εἰκόνος πρὸς τὸ πρωτότυπον (εἰκονιζόμενον).
Fidèle, ἀρ. πιστός, ὀρθόδοξος. § φυλάττων πίστιν. § δίκαιος, εὐθύδικος. § ἀκριβὴς εἰς τὰ χρέη, τὰς ὑποχρεώσεις του (chien —à, être—). § σύμφωνος μὲ τὴν ἀλήθειαν. (récit —, témoin —). mémoire — μνήμη κατέχουσα, διατηροῦσα ἀκριβῶς τὰ πράγματα, τὰς ἰδέας. traduction — πιστὴ, ἐντελὴς μετάφρασις.
Fidèlement, ἐπίρ. πιστῶς. (rapporter —).
Fiduciaire, ἀρ. καταπιστευματοδόχος, ἐπιφορτισμένος νὰ παραδώσῃ εἰς ἄλλον τὴν κληρονομίαν.
Fiducie, Θ. πίστις. § εἰκονικὴ, προσποιητὴ πώλησις.
Fiduciel, le, ἐπ. τεχν. *τοξόκεντρος, λέγεται περὶ τοῦ σημείου τῆς διαιρέσεως τεταρτοκύκλου χρησιμεύοντος ὡς κανόνος, καὶ περὶ τῆς γραμμῆς, ἥτις διαβαίνει ἀπὸ τὸ κέντρον καὶ ἀπὸ τὸ σημεῖον τοῦτο.
Fief, ἀρ. φέουδον, τιμάριον, ὑποστατικὸν εὐγενοῦς, (γῆ) κρεμάμενον ἀπὸ ἄλλο. — dominant τὸ τιμάριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἄλλα ἐξαρτῶνται. — servant κληρονομία, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ὁ ὑπάλληλος τιμαριώτης, ὑποχρεούμενος νὰ ὑποτάσσηται καὶ νὰ διαμένῃ πιστός. franc—τιμάριον κατεχόμενον ἀπὸ δημότην ἄνθρωπον καὶ ἐξηρημένον τοῦ κοινοῦ νόμου μὴ συγχωροῦντος εἰς τοὺς δημότας νὰ ἔχωσι τιμάρια. francs —s, la taxe de franc —s δικαίωμα ἀρχοντικὸν εἰσπραττόμενον ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἀρχοντικὰς γαίας δημοτῶν.
Fieffal, e, ἐπ. φευδικὸς, τιμαριωτικός.
Fieffant, ἀρ. τιμαριοδότης, (ἄρχων) δίδων τιμάριον,
Fieffataire, ἀρ. τιμαριοδόχος, λαμβάνων τιμάριον,
Fieffer, δίδω ὡς τιμάριον. (— une domaine). —é, ée, μετ. καὶ un ivrogne — ἄκρος μεθύστακας.
Fiel, ἀρ. χολὴ. μεταφ. πικρία, λύπη. — de terre κορυδαλλὶς, καπνὶς. καπνία. φυτόν. § μῖσος, ζῆθρα. (des paroles pleines de —). — de verre ἄλας ἐπιπολάζον εἰς τὸν ἀναλυόμενον ὕελον. pierre de — λίθος εἰς τὴν χολὴν τοῦ βοός.
Fiente, κόπρος, ἀποπάτημα ζώων σπυραθία, βόλιτος, οἰσπύτη, οἰσύτη.
Fienter, οὐδ. ἀποπατῶ.
Fienteux, euse, ἐπ. πλήρης κόπρου.
Fier(se), αὐτοπ. πιστεύω, ἐμπιστεύομαι (se —à quelqu'un se—en dieu) fiez vous y! fiez vous à ces belles promesses ἐκεῖνα πίστευσέ τον! (μὴ ἐμπιστεύσαι.)
Fier, re, ἐπ. ἀλαζὼν, ὑπερήφανος. ὑβριστὴς. faire le — ὑπερηφανεύομαι. § μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, γενναῖος, ἰσχυρός. § πολὺς § μάταιος. § τολμηρὸς, ἡδὺς, χαρίεις. (pinceau, trait, contour —). marbre — μάρμαρον εὔθραυστον, κοπτριβόμενον ὑπὸ τὴν σμίλην.
Fier-à-bras, ἀρ. καυχησίας, γεμάτος ἀνδρεῖος καὶ μανιώδης διὰ νὰ τὸν φοβῶνται.
Fierasfer, ἀρ. γένος ἰχθύων.

Fièrement, ἐπίρ. ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως. § πολὺ, εἰς ἄκρον.
Fierlinge, ἀρ. γέμισμα ἀκριβὲς τῶν ἀκοντίλλων (εἰς τὰς ἀλυσάς.)
Fierte, Ϛ. σορὸς, λάρναξ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ εἰς Rouen.
Fierté, Ϛ. ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια. (avoir de la —, pleint de —). § μεγαλοφροσύνη, εὐγένεια.
Fièvre, Ϛ. πυρετος, θέρμη. — intermittente διαλείπων πυρετ — quotidiene ἀμφημερινὸς. — tierce τριταῖος. — quartane τεταρταῖος — continue σύνοχος, συνεχὴς. — pernicieuse κακοήθης. — hectique ἑκτικὸς. accès de — καταβολὴ, περισσὸς, παροξυσμὸς πυρετοῦ. avoir la — πυρέσσω. — chaude καυσώδης, (καῦσος). μεταφ μανία, τρέλλα ταραχώδης. § παραφορὰ ἔρωτος, ὀργῆς. § ἀνησυχία. § βιαία κίνησις § ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία. —s πυρετὸς σωνήθης. tomber de — en chaud mal παριπίπτω ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον, ἀπὸ τῆς Σκύλλας εἰς τὴν Χάρυβδιν.
Fievreux, euse, ἐπ. πυρετικὸς, πυρετώδης. (fruit —, saison — euse). les —s οἱ πυρέσσοντες.
Fievrotte, Ϛ. μικρὸς πυρετός.
Fifre, ἀρ. σύριγξ, μουσικὸν ὄργανον (ἐμπνευστόν). § συριγκτής.
Figale, Ϛ πλοῖον κωπῆρες τῆς Ἰνδίας.
Figement, ἀρ πῆξις
Figer, ἐν. πηγνύω, πήζω. (le froid fige l'huile). se —, αὐτοπ. πήγνυμαι, πήζω.
Figile, ἀρ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Figuoler, οὐδ. φιλοτιμοῦμαι νὰ ὑπερβῶ τοὺς ἄλλους κατὰ τὸν ἐπιτετηδευμένον τρόπον.
Figo, ἀρ εἶδος ἱματίου (τουρκ. χαλέ)
Figocaque, ἀρ. *φυγόκακον, καρπὸς δένδρου τινὸς τῆς Κίνας.
Figue, Ϛ. σῦκον — sèche ἰσχάς. faire la — καταφρονῶ, προκαλῶ, περιπαίζω. παρ. moitié — moitié raisin μὲ τὸ καλὸν, καὶ μὲ τὸ κακὸν, τὸ μισὸν καλὸν, τὸ μισὸν κακόν. § μονόθυρον κοχλύλιον — d' Adam βανάνα. — d' Adam βανάνα. — d' Inde ὀπουντια, φέρουσα τὴν κοχενίλλην. — des Indes *κλωνόῤῥιζον, δένδρον τῆς Ἀφρικῆς, τοῦ ὁποίου τὰ κλαδία ἐγγίζοντα τὴν γῆν, μεταβάλλονται εἰς ῥίζας.
Figule, Ϛ. σφὶξ, σφῆκα.
Figurabilite, Ϛ. τὸ σχηματιστὸν, ἰδιότης τῶν σωμάτων νὰ ἔχωσι καὶ νὰ λαμβάνωσι σχῆμα
Figurant, te, ἐπ. χορευτὴς Θεάτρου.
Figuratif, ive, ἐπ. παραστατικὸς, ὑποτυπωτικὸς, συμβολόν τινος πράγματος plan — ἔκτυπον σχέδιον. carte —ive χάρτης τοπογραφικός. lettre —ive γραμ. σύμφωνον χαρακτηρίζον τοὺς χρόνους τῶν ῥημάτων.
Figurativement, ἐπιῤ. (παραστατικῶς), εἰκονικῶς, ὑποτυπωτικῶς.
Figure, Ϛ. σχῆμα. § πλάξ, χαρακτὴρ, γλυφὴ (βιβλίου μὲ σχήματα). § Θεολ. σύμβολον, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον παριστάνει ἄλλο. (la mort d'Abel est regardée comme une — des souffrances de Jésus Christ). § πρόσωπον. § παράστασις ἀνθρώπου ἀπὸ ζωγραφίαν, γλυπτικὴν ἢ χαλκογραφίαν. § διάφοροι θέσεις χορευτῶν, γραμμαὶ, τὰς ὁποίας διαγράφουσι χορεύοντες. § διάθεσις τοῦ μέσου ὅρου τοῦ συλλογισμοῦ ὡς πρὸς τοὺς δύο ἑτέρους. § ῥητ. τρόπος, σχῆμα περὶ τὰς λέξεις καὶ φράσεις. § καλὴ, ἢ κακὴ κατάστασις τῆς ὑπολήψεως, τῶν ὑποθέσεών τινος. faire bonne — ζῶ ἐντίμως, τιμῶμαι εἰς τὸν κόσμον. faire triste — ζῶ εὐτελῶς, ἐν παραβύστῳ, καταφρονοῦμαι. § μαθ. χαρακτῆρες σοβιστῶντες, σημαίνοντες ἀριθμὸν, διάστημα περιγεγραμμένον ἀπὸ ἐπιφανείας, ἢ γραμμάς § τὸ ἐξωτερικὸν, ἐπιφάνεια. faire — ζῶ λαμπρῶς, φαίνομαι πλούσιος, ἔχω μεγάλην ἐνέργειαν, ἐπιῤῥοὴν εἰς τὸν κόσμον. § μουσ. διάγραμμα διαιρεμένον εἰς μικρότερα § παράσημον, τὸ ζωγραφούμενον εἰς τὴν πρώραν τοῦ πλοίου πρόσωπον.
Figurè, ἀρ. ἐχνογραφία, σκιαγραφία τόπου.
Figurées, Ϛ. πλ. πέτραι παραδόξου σχήματος, ἢ φέρουσαι τὸν τύπον φυτῶν, ζώων κτλ.
Figurément, ἐπιῤ. μεταφορικῶς, (parler —).
Figurer, ἐν. ζωγραφῶ, εἰκονίζω, διαγράφω. (— un lion) μουσ. συντέμνω εἰς ἓν πολλὰ διαγράμματα. § οὐδ. ἔχω συμμετρίαν (ταιριάζω) μέ. § συμβιβάζομαι, πηγαίνω καλὰ ἢ κακά. (ces deux talcaux figurent bien ou mal ensemble). § εὐδοκιμῶ, φαίνομαι καλὰ εἰς τὸν κόσμον, ἔχω ὑπόληψιν. (il figure à la cour). § χορεύω, κάμνω σχήματα. se —, αὐτοπ. φαντάζομαι, ἰδεάζομαι, figurez vous sa douleur στοχάσου τὴν λύπην του —é, ée, μετ. style — μεταφορικὴ φράσις, πλήρης εἰκόνων.
Figurines, Ϛ. πλ. σχημάτια, μικρὰ σχήματα.
Figurisme, ἀρ. *συμβολοζία, δόξα τῶν πιστευόντων ὅτι ἡ παλαιὰ διαθήκη ὑπῆρξε τύπος τῆς νέας.
Figuriste, ἀρ *συμβολόδοξος, ὀρθάζων τὴν παλαιὰν διαθήκην τύπον τῆς νέας. § ἰδωλοποιὸς, ἔντυπωτὴς ἐπίγυψου ὅστις κάμνει πρόσωπα μὲ γύψον.
Fil, ἀρ. νῆμα, (λινὸν, μεταξωτὸν, παμβάκερον, μάλλινον, μεταλλικὸν) μεταφ. σειρὰ, εἰρμὸς. (le — du discours). ποιητ. (le — de la vie). donner du — à retordre προξενῶ ἀνησυχίας, φροντίδας εἰς τινα. de — en aiguille ἀπὸ λόγον εἰς λόγον, ἀπὸ πρᾶγμα εἰς πρᾶγμα. finesse cousue de — blanc δολιότης, εὐκόλως ἀνακαλυπτομένη. ne tenir qu'à un — ἀπὸ τὴν κλωστὴν κρεμαμαι, κινδυνεύω. (le vie ne tient qu'à un —). couper de droit — aller de droit — κόπτω τὸ ὕφασμα ἀκριβῶς μεταξὺ δύω κλωστῶν. § ῥεῖθρον, ῥεῦμα ὕδατος. μεταφ. ὁρμὸς τῶν πραγμάτων, τῶν ἠθῶν, τῶν φρονημάτων. (suivre, se tenir, aller au — de l'eau. ἀκολουθῶ τὸν ῥοῦν τῶν πραγμάτων, συμπεριφέρομαι κατὰ τας περιστάσεις. —. d'araignée, ἀράχνιον. — de ver à soie μέταξα —d'or, d'archal). κυμα. χρυσοῦν, ὀρειχάλκινον. § ἄκμη, στόμα, κόψις ἐργαλείου. ils furent passés au — de l'épée ἐσφάγησαν, διῆλθον ἐν στόματι μαχαίρας. § ἴνες φυτοῦ. § εἶδος ὄρεως. — de la vierge ἄτμοι, ὁμιχλώδεις συμπεπηγμένοι εἰς σχῆμα κλωστῆς. — d'araignée εἶδος ἀλιζώου, φυτὸν τῶν Ἄλπεων. — d'eau χέλυδρος, ὄφις. —en cul *δονακίας, ἰχθὺς (σιφωνόστομος) Θαλάσσης. § κοραλλία, ζωόφυτον Θαλάσσιον.
Filadière, Ϛ. ἁλιὰς, ψαροκάϊκον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Γαρούνης.
Filage, ἀρ. κλῶσις, νῆσις, γνέσιμον. § γένος φυτῶν.
Filagore, Ϛ Σώμιγξ, σπαστὸν, σπαγος, μὲ τὸν ὁποῖον ἄδουσι τὰ πυροτεχνήματα
Filagramme, ἀρ. κ. συρματοπλεκτὸν, ἔργον χρυσοχοϊκὸν, κατασκευασμένον ἀπὸ εὔθρυπτον συμπεπλεγμένον, καὶ παριστάνον διάφορα σχήματα. § (λευκόσημον;) διαφανὲς σχῆμα τοῦ χαρτίου.
Filaire, Ϛ. *ταινιοσκώληξ, ἕλμινς, τοῦ ἵππου καὶ ἄλλων ζώων τετραπόδων καὶ πτηνῶν.
Filament, ἀρ. ἶς, νῆμα, κλωστὴ. § τριχώδης σύστασις τῶν σῶμάτων.
Filamenteux, euse, ἐπ. νηματώδης. (plante — euse).
Filantière, Ϛ. κλῶστρα, ἡ κλάθουσα ἐξ ἐπαγγέλματος.
Filandre, Ϛ. (τριχομανὲς) φυτὸν Θαλάσσης. § κνοὺς, ἄχνη, πάτομα νὰ εἰς τὸν ἀέρα, ἴνες, κλωστὰὶς εἰς τὸ κρέας, εἰς τας πληγὰς τῶν ἵππων. § κλωστὰὶς αἵματος πηγμένου. § σκωλήκια τῶν πτηνῶν.
Filandreux, euse, ἐπ χνώδης, γέματος ἀπο κλωστάς.
Filao, ἀρ. (κασουαρίνα), δένδρον τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, γένος φυτῶν.
Filardeau, ἀρ. μικρὸς λούκιος μικρὰ στουκα, ἰχθύς.
Filardoux, euse, ἐπ. (pierre, marbre —) διαπερώμενος, —σμένος, ἀπο κλωστάς.
Filaret, ἀρ. γωνιώδης ἄκρα ξύλου. § —s περιφράγματα, σύγκλεισεις, περιβλήματα τοῦ πλοίου.

Filaria, ἡ phylaria. Φ. φιλλυρέα δενδρύλλιον ἀειθαλές, γένος φυτῶν τῆς Εὐρώπης.

Filasse, Φ. στυπεῖον, κ. στουπί, οἰκ. κρέας γεμάτον ἀπὸ κλωστάς. — de montague Φ. χυδαϊκὸν ὄνομα τῆς ἀμιάντου.

Filassier, ère, ἐπ. στυπειοπώλης, ὁ παρασκευάζων τὸ στυπεῖον.

Filateur, ἀρ. διευθυντής, ἀρχηγὸς κλωστηρίου.

Filatier, ἀρ. νηματοπώλης.

Filatrice, Φ. μεταξοκλώστρα. § ὕφασμα μὲ κρόκην (ὑράδι) λινῆν, εἴδος σηρικοῦ (ἀτλαζιού).

Filature, Φ. κλωστήριον, τόπος ὅπου κλώθουσι. (— de laine, de soie, de coton).

File, Φ. στίχος, σειρὰ, ἀράδα πραγμάτων, ἀνθρώπων. une — d'arbres ὄρχος, δενδροστιχία. § τάξις στρατιωτῶν ἱσταμένων κατα στίχους παραλλήλους. être rangé par — s στοιχῶ. serrer les — συστέλλω, συφίγγω τὰς τάξεις, τοὺς στρατιώτας πρὸς ἀλλήλους. doubler les — διπλασιάζω τὸ πάχος τοῦ λόχου ἐλαττῶν τὸ μῆκος. à la — ἐπὶ στοίχου

Filé, ἀρ. σύρμα χουτσοῦ, ἀργύρου.

Filer, ἐν. νήθω, κλώθω. — du chanvre γνέθω καννάβι. καὶ ἀπολύτως filer au rou, et au fuseau γνέθω εἰς τὸ μαγγάνι, εἰς τὴν ῥόκαν. — la corde συνειθίζω ἀνεπαισθήτως εἰς τὰς κακουργίας, αἱ ὁποῖαι φέρουσιν εἰς τὴν ἀγχόνην, τὴν κρεμάλαν. § ναυτ. χαλῶ τὸ πρυμνήσιον, τὴν κάμηλον, ἀρίνω, ἀπολύω κατ' ὀλίγον τὸ σχοινίον. μεταφ. ἐνεργῶ, ὁμιλῶ, ψαλλω βραδέως. — doux φέρομαι μετρίως ἀπὸ φόβον, ὑπείκω ὑπομόνως, ἀνεχόμενος. — une intrigue, un dialogue οἰκονομῶ ἐπιτηδείως ῥαδιουργίαν, διάλογόν τινα (ἐπὶ σκηνῆς) — ses jours διάγω βίον ἁμάλως, ἀταράχως. — un son παρατείνω λιγυρῶς τὴν φωνὴν μου ἀδων, τὴν ἐκτείνω χωρὶς βίαν εἰς πολλὴν ὥραν, χωρὶς ν' ἀναπνεύσω. § ἕλκω, (τσαβῶ) μέταλλον διὰ τοῦ σύρτου § οὐδ. στοιχῶ, ἐκμηρύομαι, ὑπάγω κατὰ σειράν, εἷς μετὰ τὸν ἄλλον. (les toupes filent) faire — des troupes διαβιβάζω τοὺς στρατιώτας, κάμνω νὰ περάσωσι, νὰ ἐμβώσιν ἤσυχα. § ἐκτείνομαι, φεύγω ἀνεπαισθήτως, γίνομαι ἄφαντος (il a filé) § γλισχαίνομαι, γίνομαι κολλώδης, ἐπὶ εἴνου. se —, αὐτοπ. νήθομαι, δύναμαι νὰ κλωσθῶ. (le chanvre, le lin se filent). μεταφ. διαβαίνω, περνῶ. nos jours se filent dans la paix αἱ ἡμέραι μας τρέχουν ἤσυχα. —é, ée, μετ. μεταφ. καὶ ποιητ. des jours —s d'or οἱ de soie ἡμέραι ὄλβιαι, εὐδαίμονες, εὐτυχεῖς

Filerie, Φ. κλωστήριον καννάβεως. § σύρτης, τρυπητήρ, ἐργαλεῖον εἰ οὗ κλίχεται τὸ νηματοῦν σύρμα.

Filet, ἀρ. σημάτιον. § χαλινὸς βαλάνου, χαλινὸς γλώτσης, ἤτοι ὑπογλωττίς, τὸ ὑποκάτω αὐτῆς ῥάμμα, τὸ ὁποῖον ὅταν τύχῃ μικρὸν λέγεται ἀγκυλόγλωσσον, γλωσσοδέτης. § νῶτα, σαρκῶδες μέρος τοῦ βοός. § δίκτυον διὰ τοὺς ἰχθεῖς, ἀρπεδόνη, παγίδες, ἄρκυς διὰ τὰ ἀγρίμια. — tendre les — τὰς ἄρκυς ἵστημι. lieu ou on tend les —s ἀρκυοστάσιον. enceinte de —s φοῖχος tender des —s à quelqu'un σταίνω παγίδας, ἐπιβουλεύομαί τινι, πιάνω εἰς τὸ δίκτυον. prendre au — coup de — βόλος, ὅ,τι λαμβάνει τις διὰ μιᾶς ῥίπτων τὸ δίκτυον. il a été pris dans les —s τὸν ἔπιασαν εἰς τὰ δίκτυα, τὸν ἠνάγκασαν μὲ πανουργίαν νὰ κάμῃ ὅ,τι ἤθελον § χαλινός. mettre, tenir au — κάμνω τινὰ νὰ νηστεύσῃ, νὰ περιμείνῃ. § χαρακτὴρ, γραμμὴ § ἐλασμάτιον μετάλλου ἐπάνω μετάξης. § μικρὰ πεσέτα. — d'eau ῥυάκιον, νεράκι. —de voix μικρὰ φωνὴ, ἰσχνοφωνία § γλυφὴ πλατεῖα καὶ ἐπίπεδος μεταξὺ ἐξεχουσῶν ἄλλων. § ἐργαλεῖον πρὸς κατασκευήν τινων. § σύμπλεγμα, δικτυωτὸν ἔργον μὲ τετράγωνα μικρὰ διαστήματα. § —s στηρίγματα, ἔχματα, ἐμποδίζοντα τὸν ἄνθρωπον νὰ πέσῃ ἀπὸ τὴν αἰώραν (κούνιαν). § *ἀνθηροφόρος. βοτ. τὸ λεπτότατον μέρος τοῦ στήμονος ὅπου κεῖται ὁ ἀνθὴρ § στροφὴ, οἱ γύροι ἕλικος. une vis à double — ἕλιξ δίστροφος. § τυπογρ. διάστιχα, μικροὶ κανόνες ἀπὸ μέταλλον χωρίζοντες τὸ κεφάλαιον καὶ τὰς στήλας. — demerlin, ναυτ. σχοινίον, διὰ τοῦ ὁποίου δένουσι τὰ σχοινία τοῦ πλοίου

Fileur, ἀρ. euse, Φ. κλωστὴρ, κλώστης. — euse à la quenouille ἡ κλώθισα μὲ ῥόκαν. —s à la ceinture σχοινοπλόκοι, οἵτινες ἐργαζόμενοι φέρουσι τὸ μαλλίον περὶ τὴν ζώνην. § —euse κογχύλη ἑλικοειδὴς, εἶδος ἀσαχνίδων.

Fileux, ἀρ. κάνναξ ἰσχαλωτὸς, ξύλον μὲ δύω ὀδόντια.

Filial, le, (ἄνευ πλ.) υἱϊκός. piété —e φιλοστοργία, φιλοτεκνία.

Filialement, ἐπιρ. υἱϊκῶς, φιλοστόργως.

Filiation, Φ. (γένος), διαδοχὴ γένους. μεταφ. — des idées συνδυασμὸς, ἀλληλουχία ἰδεῶν. § καταδοχή τινος ἀκαδημίας ἀπὸ ἄλλην.

Filicite, Φ. *πτεριδῶτος (πέτρα φέρουσα τύπωμα πτέριδος).

Filicornes ἡ Nématocères, ἀρ. πλ. νηματόκερα, βόμβυξ, ἠπίαλος, κόσσος, σύστημα ἐντόμων λεπιδοπτέρων ἐχόντων τὰ κέρατα νηματώδη.

Filicule, Φ. *πτεριδίον, εἶδος πτεριδος μικρᾶς. § ἐπ. βοτ. graine — σπέρμα χρεμασμένον ἀπὸ νῆμα.

Filière, Φ. σύρτης, τρυπητὴρ, ἐργαλεῖον μὲ διαφόρους τρύπας, ὅθεν περῶσι τὸ μέταλλον διὰ νὰ τὸ σχηματίσωσι. § σύρμα, ἀνάλογόν τι ἐργαλείων τῶν λαμπαδοχυτῶν, ὅθεν πιεῶντες ἐξομαλίζουσι τὰς λαμπάδας. passer par la — περῶ μέγαν πειρασμὸν, μεγάλην συμφορὰν § φλὲψ μεταλλική. § λιβὰς, χαραμὴ ὅθεν στάζει ὕδωρ εἰς μεταλλεῖον. § γύρος στενὸς. συμβ. § *ἑλικουργὸς, (écrou) τρύπα χάλυβος, ὅπου κατασκευάζουσι τὴν ἕλικα (βίδαν). § σπαρτίον, σπάγος ἱερακοτρόφων. § — s ἐργαλεῖον πρὸς κατασκευὴν τῶν ὀδόντων τοῦ κτενίου. §—s νηματογόνα ὀργανά τινων ἐντόμων, οἷον ἀράχνης, βόμβυκος § εἶδος σχοινίου εἰς τὰ πλοῖα.

Filiforme, ἐπ. νηματοειδὴς, κυλινδρικὸς, εὐκαμπτος.

Filigrane, ἀρ. ἴδ. filagramine.

Filin, ἀρ. χονδρὸν σχοινίον. § ὕφασμα τῆς Λυρηλίας (ἐν Γαλλίᾳ).

Filipendule, Φ. , οἰνάνθη, φυτόν. § ἐπ. (racine, graine) (νηματεκσειμὴς) κρεμάμενος ὡς νῆμα.

Filius ante patrem, ἀρ. ἀσχ. παιδίον πρὸ πατρὸς. (ἐπίλοβος) φυτὸν, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς φαίνεται πρὶν ἀνοίξῃ τὸ ἄνθος.

Fille, Φ. κόρη, Θυγάτηρ. § παρθένος, ἄγαμος νέα, ἄγαμος γυνή. — prostituée — de joie ἢ ἁπλῶς — πόρνη. — d'honneur ἀκόλουθος τῶν βασιλίδων § ὑπηρέτρια (ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ξενοδοχεῖα). § ἀκαδημία, τὴν ὁποίαν παρεδέχθη ἄλλη. § πλὰξ ὀρειχάλκου. — d'artichaut παραφὺς (ἀγ)κινάρας. petite — ἔγγονος, ἐγγονὴ, κόρη υἱοῦ ἢ Θυγατρὸς arrière petite — δισεγγόνη. belle — προγόνη, νυὸς (νύμφη) σύζυγος τοῦ υἱοῦ μεταφ. γέννημα (la servitude est la — de l'ignorance).

Fillette, θ. (εἰκ.) κόριον, κοριακιον, κ. κοπιτσάκι.

Filleul, ἀρ. ἀναδεκτὸς, κ. βαπτιστιτσί.

Filloche, ἀρ. χονδρὸν σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον σηκόνουσι τὸν μύλον. § βοηθὸς κρατῶν τὸ ἑτάνω καὶ κάτω μέρος τοῦ δικτύου. § πλέγμα, δίκτυον ἀπὸ σχοινίον.

Filon, ἀρ. μεταλλικὴ φλὲψ.

Filoselle, Φ. μεταξογνάφαλον, χονδρὸν μετάξι.

Filotier, ἀρ. —ère, Φ μεταπράτης μετάξης. § —s ὁ ξυλινος γύρος τοῦ φεγγίτου, (ὑαλίου, τσαμιοῦ).

Filou, ἀρ. φῆλος, φηλήτης, κ. κλέπτης ἐπιτήδειος.

Filouter, ἐν. φηλῶ, κλέπτω ἐπιτηδείως.

Filouterie, Φ. φήλωμα, κλοπὴ, ἔργον κλέπτου.

Fils, ἀσ. υἱός. petit — ἔγγονος. arrière petit — δισέγγονος, ἀπέγγονος. — de maître πατροτέχνης, ὁ ἔχων τὰ πλεονεκτήματα τοῦ πατρὸς γεννημένος ἀπὸ τεχνίτην. beau — γαμβρός. μεταφ. γέννημα.

Filtration, Φ. διήθησις, κ. κατασταλαγμα, διασταλαγμα ὑγροῦ περιέχοντος ἑτερογενεῖς ὕλας, ἢ ἀκαθα-

σίας διὰ σώματος πυκνοῦ δυναμένου νὰ τὰς κρατήσῃ. (— de l'eau par le charbon, le sable).

Filtre, ἀρ. ἠθμὸς, στραγγιστήριον. § ἐγκριτικὰ διαφόρων τοῦ σώματος ὑγρῶν ὄργανα. § φίλτρον, ποτὸν κινοῦν εἰς ἔρωτα.

Filtrer, ἐν. διηθῶ, κ. στραγγίζω, καθαρίζω se —, αὐτοπ. στραγγίζομαι, καθαρίζομαι.

Filure, Ϛ. ποιότης τοῦ κλωσθέντος πράγματος.

Fimbristyle, Ϛ. * ἐχινίδιτρον, γένος φυτῶν.

Fimpi, ἀρ. τὸ αὐτὸ καὶ Bois d' aguille.

Fin, Ϛ. τέλος. mettez — à vos plaintes παῦσαι μεμφόμενος (τοῦ νὰ παραπονῆσαι). mettez — à cet ouvrage ἀντὶ finissez τελείωσον τὸ ἔργον τοῦτο. § Θάνατος (— tragique). § ἄκρα (πράγματος). § σκοπὸς (αἰτία). à quelle — τίνος ἕνεκα, πρὸς τί τέλος. faire une — λαμβάνω ἐπάγγελμα, νυμφεύομαι. à telle — que de raison ὅ,τι ἔκαμε, ἂς χρησιμεύσῃ ὅπου θέλει, ἐγὼ εἶχα καλὸν σκοπόν. (cela a été fait a telle —que de raison) allègner la — de non recevoir ἐπιφέρω τὴν περὶ ἀπαραδέκτου ἔνστασιν, διατείνομαι ὅτι ἀγωγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος. à ces —s ἀκολούθως — de non procéder ἔνστασις ἀναβλητική. νομ. —s civiles αἰτήσεις προστίμων, ἀποβλέπουσαι χρηματικὰ πρόστιμα. § ἐπ. ὄβρυζον, ὅ,τι ὑπάρχει καθαρὸν, γνήσιον, ὅλη ἀργύρου καὶ χρυσοῦ μέρος μεταξὺ ἄλλων μετάλλων.

Fin, fine, ἐπ. λεπτὸς (taille —e, esprit —), μεταφ. δόλιος, ἐπιτήδειος (ἄνθρωπος). il fait le — δολοφονεῖ, δολεύεται. herbes —es φυλλέδιον, ἀρωματικά τινα χόρτα, ἡδύσματα —contre— n' est pas bon à faire doublure, παρ. ὄνων ἴσιον πανοῦργοι δὲν εὑρίσκονται νὰ ἔχωσιν ὁμοῦ σχέσεις. § πνευματώδης (mine— e). § καθαρὸς, ἐξαίρετος εἰς τὸ εἶδός του. (de l'or—, des vins —s). § ὀξὺς, διαπεραστικός. il a les yeux—s εἶναι ὀξυδερκής. il a l'ouie —e εἶναι ὀξυήκοος — voilier ταχυναυτοῦσα (ναῦς), ταχεῖα ναῦς, γλάγωρον πλοῖον. raillerie —e ἀστεῖον, ἐπιτήδειον σκῶμμα, περίπαιγμα. § ἀκ. le — de la langue ἡ τῆς διαλέκτου κομψότης le — de l'affaire τὸ κεφάλαιον τῆς ὑποθέσεως.

Finage, ἀρ. ἔκτασις καὶ ὅρια χώρας.

Final, le, ἐπ. (ἄνευ πλ.) τελευταῖος (ὑστερινὴ συλλαβὴ) κτλ § διαρκῶν μέχρι τέλους βίου (impénitence —). § τὸ προτιθέμενον.

Finalement, ἐπίρ. τελευταῖον, τέλος πάντων.

Finaliste, ἐπ. ὀξύζων τὰ τελικὰ ἄστια.

Finance, Ϛ. ἀργύρια, πεφωτισμένα εἰς ὀλπάνην. il est court de— δὲν ἔχει πολλὰ νὰ ἐξοδεύσῃ. § ἡ οἰκονομικὴ ποτότης διδομένη εἰς τὸν βασιλέα. § —s δημόσιον ταμεῖον, δημόσια χρήματα, ἐθνικοὶ πόροι. § ἡ ἐπιστήμη τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν. caractère de — τυπογρ. χαρακτὴρ μιμούμενος τὴν συνήθη γραφήν.

Financer, ἀρ. ἐκβάλλω, δίδω χρήματα.

Financier, ἀρ. οἰκονομικὸς, διαχειριστὴς τοῦ δημοσίου πλούτου, ὑπάλληλος τῆς οἰκονομίας, καταγινόμενος εἰς τὴν μελέτην τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων.

Financière, ἐπ. εἶδος γραφῆς μὲ στρογγυλὰ στοιχεῖα.

Finasser, οὐδ. πανουργεύομαι μικρὰς δολιότητας.

Finasserie, Ϛ. μικρὰ πανουργία τῶν εὐήθων, (κουτοπονηριά).

Finasseur, euse, ἐρ κουτοπόνηρος.

Finâtre, Ϛ. μέταξα ἀχρεῖας. ποιότητος.

Finaud, ἀχ. δολερὸς, πανοῦργος, κ. διαβολεμένος. § ἐπ. τὸ αὐτό.

Fincelle, Ϛ. * δικτυοῦλκον, σπαρτίον, τὸ ἕλκον τὴν κεφαλὴν τοῦ δικτύου σχοινίον.

Finement, ἐπ. λεπτῶς, ἀγχινόως, ἀστείως, (railler, penser —).

Finer, ἐν. ἐπιτυγχάνω. § πληρόνω. § οὐδ. τελευτῶ, τελειόνω, μεταφ. ἀποθνήσκω. § κατορθόνω.

Finesse, Ϛ. λεπτότης, λεπτουργία, (— de dessin). § ἀγχίνοια, σύνεσις μεταφ. ἐπιτηδειότης, εὐστοχία, πανουργία, δολιότης. entendre — à quelque chose ἐλλαμβάνω ἐπὶ κακοῦ, ὡς δόλιον πανοῦργόν τι πρᾶγμά, τινὰ λόγον. il est au bout de ses —s μετεχειρίσθη ὅλας τὰς πανουργίας του χωρὶς νὰ κατορθώσῃ τὸ ποθούμενον.

Finet, tte, ἐπ. πανοῦργος.

Finette, Ϛ. μαλλωτὸν ὕφασμα τοῦ Δελφινάτου, (Γαλλ. ἐπαρχίας).

Fingah, ἀρ. ἰνδικὴ κεγχρίς.

Fingal, ἴδ. Grotte de Fingal.

Fingerd, ἐπ. ἀφηνιαστὴς, ἀντίσπαστος, δυσπειθής.

Fini, ie, ἐπ. ἐντελὴς, τέλειος. § γραμ. παρεμφατικὸς, προσδιωρισμένος, τὸ ἐναντίον τοῦ infinitif ἀπερεμφάτου, (mode sans —). § πεπερασμένος, τὸ ἀντίθετον τοῦ infini τοῦ ἀπείρου, περιωρισμένος, περιγεγραμμένος. § οὐσ. ἐντέλεια, τελειότης.

Finiment, ἀρ. ἐξεργασία, καλὸν τέλος, καλὴ ἀποπεράτωσις τεχνικοῦ ἔργου.

Finir, ἐν. περαίνω, τελειόνω, ἐπεξεργάζομαι. § οὐδ. παύομαι, παύω — de parler τελειόνω τὴν ὁμιλίαν, τὸν λόγον. μεταφ. ἀποθνήσκω. en — τελειόνω, ξεμπερδεύω φιλονεικίαν, ὑπόθεσιν, λογαριασμόν. finissez en παῦσε πλέον, δόσε ἕνα τέλος. § λαμβάνω μίαν ἀπόφασιν, ἀποφασίζω κο —, αὐτοπ. περαίνομαι, τελειόνω(ομαι).

Finissement, ἀρ. τελείωσις, τέλος.

Finisseur, ἀρ. τεχνίτης, ἐργάτης, ὅστις τελειόνει τὴν μύτιν τῆς κατροβιλόνης, τὴν μηχανὴν τῶν ὡρολογίων. § ὅστις, κατωρθόνει νὰ μεθύσῃ ὅλους τοὺς συμπότας, (ὁμοθεσπινους).

Finiteur, ἀρ. (cercle —) ἀρίζων.

Finitif, ἐπ. θετικὸς, ἀποφασιστικός.

Finito, ἀρ. τέλος, καθαρισμὸς λογαριασμοῦ.

Finlandois, ἀρ. se, Ϛ. ὁ ἀπὸ Φιλάνδης.

Finne, Ϛ. ὀλέθρ πλαγία ἑτεροειδοῦς ὕλης εἰς τὴν ἀρθωσίαν.

Fin-or, Ϛ. εἶδος ἀπίου, ἀπιδίου.

Finoterie, Ϛ. μικρὰ πανουργία.

Fiole, Ϛ. φιάλη, λήκυθος, κ. λατ. ἄμπουλα, ὑέλινον ἀγγεῖον.

Fiolent, ἀρ. οἰνοπότης.

Fioler, οὐδ. πίνω οἶνον, μεθύσκομαι.

Fion, ἀρ. χάρις ἐξωτερική, ἐπιτηδειότης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πραγμάτων.

Fionout, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.

Fiorite, Ϛ. ἀμιαντίτης, χαλικώδης ὕλη τοῦ Ἀμιάντου ὄρους Τυρόλης.

Fiotari, ἀρ. ἰαπωνικὴ κολοκύνθη.

Fiquetto, Ϛ. par ma —εἰς (μὰ) τὴν πίστιν μου. (χυδ).

Fira—gawo, ἀρ. Ἰαπωνικὴ κισσάμπελος.

Fireusia, Ϛ. (μύξος sebestier), γένος φυτῶν.

Firkin, ἀρ. μέτρον ὑγρῶν τῆς Ἀγγλίας.

Firmament, ἀρ. στερέωμα, ὁ οὐρανός.

Firman, ἀρ. * φιρμάνι, διάταγμα τοῦ Σουλτάνου.

Firoles, Ϛ. πλ. γένος μαλακίων.

Firome, ἀρ. * φίρωμα, παράλιον φυτὸν Ἰαπωνίας.

Fisc, ἀρ. (φίσκος, τὸ κάνιστρον), θησαυρὸς, δημόσιον ταμεῖον. § ὑπάλληλοι αὐτοῦ.

Fiscal, le, ἐπ. ἀνήκων, ἀναφερόμενος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἰκονομικός. procureur — ἐπίτροπος, εἰσαγγελεὺς προστατεύων τὰ δικαιώματα μεγάλου τινὸς τιμαριώτου, δυνάστου, καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς χώρας αὐτοῦ. § κεγχρὶς τοῦ Εὐέλπιδος ἀκροτηρίου.

Fiscalin, ne, ἐπ. ὁ τοῦ δημοσίου ταμείου. § ἐπιμελούμενος, ἐργαζόμενος τὴν γῆν τοῦ πρίγκιπος. § τελώνης, δημοσιώνης, εἰσπράκτωρ τοῦ ταμείου. —s φέουδα τιμαριοτοῦ βασιλικοῦ ταμείου. §—s ὑποτελεῖς, εὐπειθεῖς, ἴσον τῷ vassaux.

Fiscaux, ἀρ. πλ. μονομάχοι ζῶντες μὲ ἔξοδα τοῦ δημοσίου.

Fiscèle, Ϛ. μικρὸν κάνιστρον.

Fischorie, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος ῥοδοδαφνοειδῶν.

Fischiosome, ἀρ. ὑδατίς, γένος σκώληκος ἐντοσθίου.
Fish-tail, ἡ Lerwée, ἀρ. * λέρδαιον, μαστόρδορον ἐκ τοῦ γένους τῶν αἰγάγρων.
Fisk-maur, ἀρ. * ἰχθυότρωξ, ἄκαοι γεννώμενον εἰς τοὺς ξηροὺς ἰχθεῖς.
Fisolère, Ϡ. ἀκάτιον Βενετίας
Fissiculation, Ϡ. διατομὴ μὲ τὴν χειρουργικὴν σμίλην.
Fissident, ἀρ. * σχιζόδους, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μνιοειδῶν.
Fissilabres, ἀρ. πλ. *σχιζοχειλῆ, τάγμα κολεοπτέρων ἐντόμων.
Fissilier, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἑσπεριδοειδῶν.
Fissipède, ἐπ. σχιζόπους, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν στεγανοπόδων), τετράπουν ἔχον τὸν πόδα διηρημένον εἰς πολλοὺς δακτύλους
Fissirostres, ἀρ. πλ. * ῥαμφοσχιδῆ, στρουθία, πυργίται, σπορτία, σύστημα πτηνῶν.
Fisso, ἀρ. σχιστόλιθος, φέρων τύπον φυτῶν.
Fissule, Ϡ. σκώληξ κυλινδρικός. § ἕλμινς (τῶν ἰχθύων).
Fissure, Ϡ. σχίσμα ὀργάνων εἰς λοβούς. § σήραγξ, ῥάγισμα ὀστοῦ § κάταγμα ὀστοῦ κατὰ μῆκος contre — ἀπήχημα, κάταγμα γινόμενον εἰς τὸ ἀντίθετον τοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ἐπλήγη.
Fissurelle, Ϡ. (κογχύλη μονόθυρος), λεπὰς (κ. πεταλίδα) χαρακτή.
Fissurellier, ἀρ ζωΰριον τῆς ἀνωτέρω μονοθύρου κογχύλης, (τῆς λεπάδος).
Fissurellite, Ϡ. * κογχολιθος, ὀρυκτὴ κογχύλη,
Fist-de Provence, ἀρ. συκαλίς, συκοράγος.
Fist-Juri, ἀρ. κρῖνον ἰαπωνικόν.
Fistulaire, ἀρ συριγγίας, ἰχθύς. § γένος Σαλαστίων φυτῶν.
Fistulane, Ϡ. *γένος πολυθύρων κογχυλίων.
Fistularia, Ϡ. φθειροφόνος, φυτόν.
Fistule, Ϡ. σύριγξ, ἕλκος ἔχον στενὴν μὲν τὴν τρύπαν, πλατὺ δὲ τὸ βάθος. — lacrymale αἰγίλωψ, σύριγξ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανθόν. (— urinaire, salivaire, à l'anus). § ἄτεχνος, καταφορὰ τεκτονικοῦ ἐργαλείου βλάπτουσα τὸ ξύλον.
Fistuleux, euse, ἐπ. συριγγίας, συριγγώδης, κούριος ἀπὸ μέσα. § (φυτὸν) δονακώδης, ἔχων καυλὸν, ἢ φύλλον ὡς τοῦ χρομμύου κοῖλον, τρυπημένον.
Fistulides, ἀρ. πλ. ἀκτινωτὰ ἐχινόδερμα.
Fistuline. Ϡ. μύκητος, ἀμανίτου εἶδος.
Fitora, ἀρ. ἰχθυόκεντρον, τριόδους κάμαξ, κ καμάκιον, ἐργαλεῖον ἁλιευτικόν.
Fixation, Ϡ χημ. πῆξις ἐξατμιστοῦ σώματος. § ἀπόφασις τιμῆς, πραγματείας. § προσήλωσις.
Fixe, ἐπ ἀπλανὴς, ἀκίνητος. (étoile —). ἀμετάβλητος, σταθερος, προσηλωμένος. § βέβαιος, προσδιωρισμένος, ἀποφασισμένος, (prix, temps, terme —). § μὴ ἐξατμιζόμενος διὰ τοῦ πυρός.
Fixe-fruit, ἀρ. σφηνάριον τοῦ κατασκευάζοντος τὰ καλούπια, (πλίνθους) τῶν τοίχων.
Fixé, ἀρ. ζωγραφία ὑδρέλαιος, ἴδ. Eladorique.
Fixement, ἐπίρ. ἀπλανῶς, ἀκινήτως.
Fixer, ἐν. πήγνυμι, καθιστῶ ἀκίνητον. μεταφ. προσδιορίζω, ἀποφασίζω. (— le prix, le terme). § ἐφίστημι, προσηλῶ, προσκολλῶ.(—l' attention sur). — les regards sur ἀτενίζω τινά. — les regards de quelqu'un γίνομαι ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς τινος. § θεωρῶ ἀτενῶς, ἀσκαρδαμυκτί § στερεοποιῶ, (— le mercure.) se — à, αὐτοπ. προσκολλῶμαι, ἐμμένω, περιορίζομαι εἴς τι, ἀποφασίζω αὐτό
Fixité, Ϡ. πῆξις ἐξατμιστοῦ σώματος, ἀκινησία τῶν ἀστέρων. § εὐστάθεια, σταθερότης, βεβαιότης (— d'idées, de sentiments. la—des regards annonce la—des principes, l'âme oscille souvent avec les yeux).
Flabellaire, ἀρ. γένος πολυποδῶν § μνιον ριπιδόμορφον, γένος φυτῶν.
Flabellation, Ϡ ἀνέμισμα, ἀέρισμα τοῦ κατεαγμένου μέλους.
Flabelier, ἐν. ἀνεμίζω, ἀεριζω, φυτῶ ἐπάνω τινός.
Flabelliforme, ἐπ ριπιδόμορφον.
Flabellipèdes, ἀρ πλ. ριπιδοδάκτυλα, πτηνὰ ἔχοντα τοὺς δακτύλους, ἑνωμένους διὰ κοινοῦ ὑμένος, (μεμβράνης).
Flaccidité, Ϡ. χάλασις, κατάστασις τῶν μερῶν, ὅσα ἔχασαν τὸν τόνον των.
Flache, Ϡ *κατάῤῥαγμα, λιθόστρωμα ὁρόμου καταβυθισμένον, ἢ κατηῤῥαγμένον (σπασμένον) ἀπο βαρεῖαν ἅμαξαν. § ἴχνος (κοιλότητος) τοῦ φλοιοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου. § λάκκος, ὅπου συνάγεται τὸ ὕδωρ.
Flacheux, euse, ἐπ. ξύλον, ὅπου φαίνονται ἴχνη, (κοιλώματα) τοῦ φλοιοῦ, κακῶς ροκανισμένον.
Flacon, ἀρ. λάγηνος, βωκάλιον ἐπιπωματιζόμενον συνήθως μὲ ὕελον (ἢ μέταλλον). — de pèlerins κολοκύνθη.
Flaconner, οὐδ. κενῶ τὰς βαυκαλίδας, ἀδειάζω τὰ βωκάλια.
Flacourtia, Ϡ. γένος φυτῶν.
Flagellaire, Ϡ. * ῥιπιδῖτις, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀσπαραγοειδῶν. § γένος φυτῶν παραλίων
Flagellans, ἀρ. πλ.* αὐτομάστικτοι, ἐνθουσιώδεις τοῦ 1260, ῥαβδιζόμενοι καθ' ἑαυτοὺς δημοσίᾳ.
Flagellation, Ϡ. (ὅτα)μαστίγωσις, ῥάβδισμα.
Flagellar, ἐν. μαστιγῶ, κ. ῥαβδίζω.
Flageol, ἀρ. σύριγξ, σωλὴν, (διώρυξ, τάῤῥος).
Flageoler, οὐδ ἐπὶ ἵππων, τῶν ὁποίων τρέμουσι τὰ σκέλη ὅταν σταθῶσι.
Flageolet, ἀρ. (πλαγίαυλος) συρίγγιον, μικρὸς αὐλὸς ἔχων ἦχον ὀξὺν καὶ καθαρόν.
Flageoleur, ἀρ. συριγγιστὴς, συριγγίζων, παίζων τὸ συρίγγιον.
Flaguer, οὐδ. ματαιάζω, ματαίζω, πράττω, καὶ λέγω ἀνόητα.
Flagneur, ἀρ. ματαιστὴς, ματαιολέσχης, φλύαρος.
Flagorner, ἐν. κολακεύω χαμερπῶς.
Flagorneur, ἀρ. euse, Ϡ. χαμερπὴς κόλαξ.
Flagornesie, Ϡ. χαμερπὴς κολακεία.
Flagrant, ἐπ. eu — délit ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἁλοὺς, (κατειλημμένος).
Flaine, Ϡ. ὑφάσματος εἶδος (coutil).
Flaire, ἀρ. ὄσφρησις ὀξεῖα τῶν ζώων.
Flairer, ἐν. ὀσφραίνομαι. μεταφ. προβλέπω, προαισθάνομαι.
Flaireur, ἀρ. ὀσφραινόμενος. — de cuisine, de table παράσιτος.
Flamand, de, ἐπ. ἐκ τῆς Φλανδρίας.
Flamant, ἡ flammant, ἀρ. (φοινίκουρος), φοινικόπτερος. § ἶβις ἐρυθρόχρους.
Flambant, te, φλογερός. (tiśou —).
Flambart, ἀρ. ἄνθραξ σπινθηροβόλος, (θυμάλωψ). § διόσκουροι, φλόγες φαινόμεναι ἐπὶ τῶν ἱστῶν τοῦ πλοίου. πτηνόν. § μικρὰ λέμβος μὲ δύω ἱστούς
Flambe, Ϡ. ἶρις, φυτόν.
Flambé, ἀρ. ψυχή, πεταλοῦδα.
Flambeau, ἀρ. ὀᾶς, λαμπάς. § λυχνοῦχος, λυχνία. (μεταφ. — de la raison, de la vérité).
Flambelet, ἀρ. δαδίον, μικρὰ ὀᾶς.
Flamber, οὐδ. φλέγω, ἀναδίδω φλόγας. (faire — le feu). § φλογίζω, περῶ τι ἀπὸ τὰς φλόγας. (— les hardes pour les désinfecter). un chapon etc. χύνω ἐπὶ τοῦ καπωνίου ἔλαιον λίαν διὰ νὰ λάβῃ καλὸν χρῶμα. — une pièce d'artillerie καθαρίζω τὸ σφαιροβόλον καίων ἐσωτερικῶς πυρόσκονιν πρὶν τὸ γεμίσω. — un chapeau μαδίζω τὸν πίλον. § διὰ σημείου δυσαρεσκείας εἰς πολιτικὸν πλοῖον, ἢ πλοίαρχον (ce bâtiment a été flambé par l'amiral). —é, ée, μετ. il est — εἶναι ἀφανισμένος, ὃν ἔχομεν νὰ ἐλπίσωμεν ἀπ' αὐτὸν τίποτε. (mon argent est —é, c'est une affaire —ée).
Flamberge, Ϡ ξίφος ἐξαστράπτον, λαμπρόν.
Flambergeant, ἀρ. *ὀστρεολόγος, πτηνόν.
Flambillon, ἀρ. φλόγιον, μικρὰ φλόξ.
Flamboyant, te, ἐπ. φλογερὸς, (ἐξαστράπτων φλόγας. comète —e κ.

στοιχνημα ὁμοιάζον μὲ κοπτήν.
Flamboyer, οὐδ. ἐξαστράπτω, λάμπω.
Flambures, ϑ. πλ. κηλίδες ὑφασμάτος ἀνίσως, ἢ ἀνομοίως βαφέντος.
Flamet, ἀρ. φοινικόπτερος, πτηνόν.
Flamette, ϑ. φυτὸν ἴδ. Macte.
Flamiche, ϑ. ἄμης, εἶδος πέμματος, ζυμαρικοῦ ἀπὸ τυρὸν γάλα, βούτυρον, καὶ ὠά.
Flamine, ἀρ. φλαμίντας, ἱεροφάντης, ἱερεὺς τοῦ Διός, Ἄρεως, καὶ Ῥωμύλου φέρων εἶδος πέπλου καὶ καλύμματος.
Flammant, τὸ. Flamant
Flamme, ϑ. (φλεγμα), φλὸξ, κ. φλόγα, μεταφ. πάθος ἔρωτος, διάπυρος ἀγάπη, ὀργὴ, κ. ϑυμός. il jete feu et — ὁμιλεῖ ϑυμωμένος, παραφέρεται. —s κολάσεις τοῦ ᾅδου. (les —s du purgatoire). § παράσημον, μικρὰ σημαία σχισμένη εἰς τὴν ἄκραν. — d'ordre σημαία μικρὰ ἐπὶ τῆς κεραίας τοῦ ἀρτέμονος ὑψουμένη παρὰ τοῦ ναυάρχου προσκαλοῦντος τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ λάβωσι διαταγάς. § καπνὸς φλογώδης. § φλεβοτόμιον τῶν ζώων. § ἐρυθρίνος, ἰχθὺς § εἶδος ταινίας (χυδ.) § εἴδους χαιρεφύλλου φοινικόχρους. — blanche, — feostide εἴδη ἴριδος. — de Jupiter κληματὶς (ἡ εὐθεῖα). — des bois * φλογόεν, φυτὸν τῆς Ἰνδίας κοκκινον καὶ πολυανθές. petite — des bois ϑάμνος φέρων κοκκινα ἄνθη τῆς Ἰνδίας. § κοπὶς τοῦ ἀρδωσιωρύχου. § καλλωπέσματα παριστάνοντα σχῆμα ἢ καὶ χρῶμα φλογὸς εἰς διαφορους τέχνας, χρυσοχοϊκὴν, ἀρχιτεκτονικὴν κτλ.
Flammèche, ϑ. ψεψαλος, πυρὸς ἄκρη, ἀναμμένον κομμάτιον, τὸ ὁποῖον φέρεται ἐξ τὸν ἀέρα.
Flammégue, ϑ. ᾠκτυον πρὸς ἁλείαν τῶν μαινιδῶν, χαρίγγων.
Flammerole, ϑ. ἁλὸς, (καιόμεναι φλόγες, αἴγες,) φωσφόρος ἀτμὶς, εἶδος μετεώρου.
Flammette, ϑ. * σχαστήριον, ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ χειρουργοὶ διὰ νὰ σχίσωσιν ἐλαφρῶς τὸ δέρμα εἰς διάφορα μέρη, ὅπου ἔβαλον τὰς σικύας (βεντούζας). § βατράχιον, (πεδινον), φυτὸν, εἶδος κληματιτίδος.
Flammula, ϑ. εἶδος βατραχίου, ἴδ. Flammette.
Flamule, ϑ. κληματὶς ὀρθία ἴδ. Flametre.
Flau, ἀρ. στρεπτὸν, ἵτριον, πλακοῦς, κ. ζυμαρικὸν ἀπὸ γάλα, βουτυρον, ὠά, καὶ ἅλευρον. § πέταλον μετάλλου χρήσιμον εἰς νομισματοκοπίαν.
Flanc, ϑ. πλευρὰ, πλευρὸν τοῦ ζώου. les —s αἱ λαγόνες. porter dans ses —s ἐν γαστρὶ ἔχω, εἶμαι ἐγκυστρωμένη. se battre les —s ἀγωνίζομαι (ματαίως) πρὸς κατόρθωσιν, ἐπιτυχίαν τινὸς πράγματος, μεταφ. μέρος ἀριστερὸν, ἐξόν, ὀπίσθιον, ἐμπρόσθιον. (— d'un vaisseau, d'une armée κτλ). en — ἐκ πλαγίου. attaquer l'ennemi en — προβολῶ τον ἐχθρὸν ἀπὸ τὸ πλαγι § τὸ ὑπὸ πρώρας εἰς πρύμνην μέρος τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον δὲν παρουσιάζεται καλὰ εἰς τὸν πνέοντα ἄνεμον· μεταφ. prêter le — au ridicule ϑέσω ἀφορμὴν εἰς χλεύην, νὰ μὲ περιγελάσωσι.
Flanchet, ἀρ. μέρος τοῦ ἀνταίου, (μουρούνας) ὑποκάτω τῶν πτερυγίων. § το κατὰ τον νῶτον τῆς ῥάχης, μέρος τοῦ βοὸς, βοδορραχιά.
Flanconade, ϑ. πληγὴ περὶ τὰς λαγόνας, κτύπημα τοῦ διαξιφιζομένου εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ.
Flandrelet, ἀρ. ἄμης, ἀμητίσκος, κ. ζυμαρικὸν ἀπὸ γάλα, ὠά, καὶ ἅλευρον.
Flandrin, ἀρ. ῥαδινὸς, κ. ὑψηλὸς καὶ λεπτὸς ἄνθρωπος.
Flanelle, ϑ. φλάνος, λῆνος, καὶ φλάνος, φλάνωμα, φλανέλα.
Flanier, ϑ. μῦνος περίστροφος καὶ κοῖλος, ὁ ἐπάνω.
Flanquant, te, ἐπ. ὀχυρ. πρόβλημα, προτειχισμα.
Flanque, ée, ἐπ. σημ. συνημμένος μὲ ἄλλον, μὲ πάσσαλον. (pals, arbres, —s figures —és).
Flanquer, ἐν. προτειχίζω, ἀσφαλίζω, κρατύνω, ὀχυρώ διὰ προπυργίου, κτλ. § se—, αὐτοπ. βάλλομαι, ῥίπτομαι, χώνομαι ἀτόπως εἰς...(— dans une assemblée, un fauteuil). § πίπτω, περιπατῶ εἰς τὴν λασπην. χυδ.
Flaque, ϑ. λάκκος, (φλάκκος) βορβωρώδους καὶ στασίμου ὕδατος.
Flaquée, ϑ. ῥάντισμα, ποσότης ὑγροῦ ἐρριμμένη κατά τινος.
Flaquer, ἐν. ῥιπτω βιαίως ποσότητα τινα ὑγροῦ κατά τινος. il lui a —é un verre d'eau au visage.) § ἐπίὕλης, ἥτις καταπίπτει, καταβαίνει (εἰς τὸ κακκάβιον τοῦ σαπωνοποιοῦ).
Flaquière, ϑ. μέρος τῆς σκευῆς τῶν λεπαδνων τῆς ἡμιόνου.
Flasopsare, ϑ. (φλασκόψαρον;) βλακίας, ἡ βλασκίας, ἰχθὺς ἐκ τῶν γενοὺς τῶν τετρωδόντων.
Flasque, ἐπ. (βλαξ), χαλαρὸς, ἀδύνατος, μεταφ. style —. § ϑ. πυριτιδοθήκη, ϑερματινον δοχεῖον πυριτιδος. § —s ξύλα παράλληλα ἐξ' ὧν συνημμένων γίνεται ὁ ὑποστάτης (affût) τῶν σφαιροβόλων.
Flate, ϑ. γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἡμιπτέρων.
Flater, ἐν. σφυρηλατῶ, λεπτύνω τὰ νομισματοκοπησόμενα ἐλάσματα.
Flatin, ἀρ. ἐγχειρίδιον.
Flatrir, ἐν. σφυρηλατῶ τὸ ἔλασμα τοῦ νομίσματος.
Flatrure, ϑ. τόπος, ὅπου ἀναπαύεται τὸ καταδιωκόμενον ἀγρίμιον.
Flatter, ἐν. κολακεύω, ἐπαινῶ τινα καϑ' ὑπερβολὴν. § καλλύνω, ζωγραφῶ, ἢ παριστάνω ὡς καλόν. (— un portrait, le miroir flatte). § δικαιολογῶ, συγχωρῶ ἀπὸ φιλαρέσκειαν. (— le vice). § μεταχειρίζομαι, (φέρομαι πρός) μετρίως συγκαταβατικῶς. § καταψήχω, χαδεύω, (—un cheval, un chien). § ἡδύνω, εὐχαριστῶ. (—les sens). ἐμπνεω ἐλπίδα ὅτι (on le flatte de réussir). se —, αὐτοπ. πιστεύω, νομίζω ὅτι ἔχω ἀξίαν, πλεονεκτήματα, σεμνύνομαι, καυχῶμαι. § se— πείϑομαι, ἐλπίζω.
Flatterie, ϑ. κολακεια, ὑπερβολικὸς ἔπαινος.
Flatteur, euse, ἐπ. κόλαξ. § χαδευτικός.(chien, enfant —). § ἀπατηλὸς (miroir—).§ εὐάρεστος, ἡδὺς. (espoir —).
Flatteusement, ἐπ. κολακευτικῶς, χαδευτικῶς.
Flatueux, euse, ἐπ. φυσώδης, γεννῶν ἀνέμους εἰς τὴν κοιλίαν.
Flatulence, ϑ. κατάστασις φυσώδης, ἀποφόρησις, πέρδησις, κ. κλάσιμον, § εὐγμὸς, κ. ῥεύξιμον.
Flattuosité, ϑ. φύσα, πορδή.
Flavéole, ϑ. ὑπολαὶς καὶ (αὖϑος;) εἶδος στρουϑίου, πτηνά.
Flaverie, ϑ. φυτὸν ἐκ τῆς πολυγάμου συγγενειας.
Flavert, ἀρ. εἶδος κοκκοθραύστου, πτηνόν.
Fléatite, ϑ. πέτρα φαιά.
Fléau, ἀρ. (τυκάνη) ῥάβδος πρὸς ἀποφλοίωσιν, ἐκλεπισμὸν τοῦ σίτου, ἀλωνιστικὸν ἐργαλεῖον. § ζυγὸς τῆς τρυτάνης, ἡ ὁριζόντειος ῥάβδος τῆς ζυγαριᾶς. § μοχλὸς, ζυγὸς ϑύρας. μεταφ. ὀργὴ (μάστιξ) ϑεοῦ, ϑεία δίκη, κόλασις, συμφοραὶ, κακὰ, ϑλίψεις. § ἀλάστωρ, κακοῦργος. (— de la France). § φλέως, ἡ φλοῦς, καλαμηφόρον φυτόν. § ἀνάφορον, κ. ξύλινον σκεῦος, ἐντος ἡ ἐπάνω τοῦ ὁποίου φέρουσι τοὺς φεγγίτας ὑέλους οἱ κολλῶντες αὐτούς.
Flébile, ἐπ. μεμψίμοιρος, κ. παραπονιάρης.
Flèche, ϑ. ὀϊστὸς, βέλος. ne savoir de quel bois faire la — δὲν ἐξεύρω τίνα τρόπον, μηχανὴν νὰ εὕρω. tout bois n'est pas bon à faire — πᾶς ἄνϑρωπος δὲν εἶναι ἄξιος

νὰ κάμῃ τὸ προτιθέμενον ἔργον. § κλίμαξ, ξύλον συνδέον τὰ ἐμπρόσθια καὶ ὀπίσθια τῆς ἁμάξης. § (βασσύλκον;) ξύλον χρησιμεῦον εἰς τὴν μεταλίνησιν κινητῆς γεφύρας, τὴν κίνησιν γερανοῦ, τὴν περιστροφὴν ἀνεμομύλου, (ἄξων). § πλῆκτρον, ῥάκτρον, κτυπητὴρ, τοῦ κώδωνος. § βέλος, ἀστερισμὸς βόρειος. § γραμμὴ διαβαίνουσα ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ τόξου καὶ κάθετος εἰς τὴν χορδήν. Γεωμ. § μέρος τῆς χοάνης, χωνεῖον τοῦ υελοχόου ἀπὸ τὸ βάθος ὡς τὴν ὄχθην (ἄκραν). § μαδημένος σαλχαροκάλαμος. § κωνικὰ σχήματα, ὅπου τίθενται οἱ πεσσοὶ ἐπὶ τοῦ ἀβακος. § εἶδος ὀχυρώματος συνιστάμενον εἰς χῶμα. § (τοξότης) φυτὸν ἔνυδρον, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βατοειδῶν. § * μεσόπτυχον, τὸ καθ' ἑκάστην πτυχὴν τοῦ χαρτίου τῶν ῥιπιδίων τιθέμενον τεμάχιον ξύλου ἢ ἐλέφαντος § βελοσαρισδόνη, (φαλαρική. ἴδ. Falarique). ἐμπρηστήριον βέλος ῥιπτόμενον κατὰ τῶν ξυλίνων τοῦ ἐχθροῦ πύργων, τοὺς ὁποίους ἅναπτε. § λεπτὸν σχοινίον τοῦ ἐργαλείου τῶν ταπητουργῶν. § ἐργαλεῖον τοῦ κατοπτροσμήκτου (στιλβοντος τοὺς καθρέπτας) § μέρος τοῦ ἀρότρου. § (βελόνη) ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν καλλιωνύμων

Flèche d' eau Ϛ. ἴδ. Flechière.

Flèche d' Inde, Ϛ. εἶδος γαλέγγας, φυτόν.

Flèche de mer, Ϛ. σελρὶν.

Flèche de pierre, Ϛ. βελεμνίτης, ὀρυκτὸν, (πέτρα ἀστεροτύδης, βελεμνοειδὴς).

Flèches d' amour, Ϛ. πλ. εἶδος ὀξειδίου σιδήρου κιτρίνου περιειλημμένου εἰς ὑελώδη οὐσίαν.

Flechière, Ϛ. * τοξότης, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀλισματοειδῶν.

Fléchir, ἐν. κάμπτω, λυγίζω. καὶ μεταφ. ἡμερεύω, ὑποπτῶ, κινῶ εἰς ἔλεον, συμπάθειαν. (— ses juges, les cœurs, un tyran. se laisser — par). § ὑπὸ. ὑποκύπτω, ὑποτάσσομαι, ταπεινοῦμαι, ἀφίνω τὴν αὐστηρότητα, ἐπικλῶμαι, ὑποχωρῶ ἀπὸ φιλαρέσκειαν, ἢ ἀδυναμίαν, γίνομαι ἡμερώτερος.

Fléchissable, ἐπ. καμπτὸς, εὐδυσώπητος.

Fléchissement, ἀρ. κάμψις. § ἀποτέλεσμα τούτου.

Fléchisseur, ἀρ. καμπτὴρ (muscle—), ὁ κινῶν, τὸ ἐναντίον τοῦ ἐκτείνοντος.

Flegmatagogue, ἐπ. φλεγματαγωγὸν, τὸ καθαρίζον ἀπὸ φλέγματα ἰατρικόν.

Flegmasie, Ϛ. φλεγμονὴ, φλόγωσις.

Flegmatique, ἐπ. φλεγματίας, φλεγματικὸς, ἔχων πολὺ φλέγμα. § εὐσηνόητος, ἀπαθὴς, ἥμερος, ὑπομονητικός.

Flegme, ἀρ. φλέγμα. § σίαλος. § τὸ ἀποχωρισθὲν διὰ τῆς διαστάλξεως ὑδατώδες μέρος. § φλεγματικὸς χαρακτήρ.

Flegmon, ἀρ. φλεγμονὴ, πρῆσμα φλογιστικὸν πλῆρες αἵματος

Flegmoneux, euse, ἐπ. (erysipèle—) φλογώδης.

Flemmingie, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν ὀνοβρυχίδων.

Fleole, Ϛ. φλοῦς, γένος φυτῶν καλαμηφόρων.

Flertoir, ἀρ. σούρα τορευτοῦ.

Flet, Flez, Flétan, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν πλευρονηκτῶν. § ἕτερος ἰχθύς.

Fletelet, ἡ Flèton ἴδ. Flet.

Flétrir, ἐν. μαραίνω, φθείρω τοῦ χρώματος τὴν ζωηρότητα. (— les fleurs, le teint, les couleurs). μεταφ. ὑσυφημῶ, ἀτιμάζω. (— l' honneur, la réputation). il est condamné à être flétri κατεδικάσθη νὰ στιγματισθῇ (μὲ πυρακτωμένον σίδηρον). § φέρω εἰς ἀνανδρίαν.

Flétrissant, te, ἐπ. ἀτιμωτικὸς, ὑβριστικός.

Flétrissure, Ϛ μαρασμὸς, ξήρανσις. (— d'une fleur). § στιγμάτισις, ἐντύπωσις ὁηλ. πεπυρωμένου σιδήρου εἰς τὸ δέρμα πρὸς παιδείαν. § ἀτίμωσις, ὀνειδισμός.

Flette, Ϛ. πλοιάριον ποταμοῦ.

Fleur, Ϛ ἄνθος. § τὸ φέρον αὐτὸ φυτὸν ἔτρε en — ἀνθῶ. perdre sa — ἀνθορρῶ. § ἀνθοφυία, καιρὸς, ἐποχὴ τοῦ ἄνθους. μεταφ. ἀκμὴ τῆς δυνάμεως, τῆς λαμπρότητος. (— de la jeunesse, de la beauté). § τρυφερότης, εὐχροια, ἀνθηρότης τῶν καρπῶν, τοῦ δέρματος, ἐπιφάνεια λαμπρά. § πρώτη ὄψις. § πρώτη χρῆσις § ἄκρον ἄωτον, τὸ λεπτότατον, τὸ ἄριστον καὶ ἐξαίρετον. (la — des beaux esprits). § κομψότης φράσεως. (—s de rhétorique). § χημ. οὐσία μετεωρισθεῖσα διὰ τοῦ πυρός. (— de soufre). § λευκόῤῥοια γυναικῶν, ἀντὶ τοῦ fleurs. § κονις. § ἀῤῥός. (— de sel). § τὸ μέρος τοῦ κατειργασμένου δέρματος, ὅθεν ἐμαδήθη τὸ μαλλίον, (αἱ τρίχες). § τὰ ἔξαλα τοῦ πλοίου, τὸ ὑπερκείμενον τῆς θαλάσσης καὶ κυρτὸν ἢ στρογγύλον αὐτοῦ μέρος. cartes de — τὰ ὡραιότατα χαρτοπαίγνια. à —, ἐπίῤ. ἐπὶ, ἐπάνω. à — d eau, de terre εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, τῆς γῆς. de grands yeux à — de tête μεγάλα ὀμμάτια ἐξέχοντα ὡς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς κεφαλῆς. Ἐπὶ σφαιριστηρίου λέγουσιν une balle a passé à — de corde ἡ σφαῖρα πέρασε πλησίον τῆς χορδῆς. μεταφ. δὲ une affaire a passé à — de corde ἡ ὑπόθεσις ὀλίγου ἔλειψε νὰ ἐπιτύχῃ. médaille à — de coin νομισματόστημον ἀκριβῶς διατηρηθέν.

Fleur admirable, Ϛ. νυκτολαλλὶς, ἄνθος.

Fleur Africaine, Ϛ. λυκοπέρσικον (tagete) καὶ χαιρέφυλλον Ἰνδίας.

Fleur aiglantine, ἡ Colombine, Ϛ. (λατ. aquilegia) * ὑδροχάντις, περιστερίτις.

Fleurailée, Ϛ. ὀρρὺς, φυτόν.

Fleur-à miel, Ϛ. * μελιανθὲς, ϛάμνος τοῦ Εὐελπιδος ἀκρωτηρίου.

Fleur à mouche, Ϛ. ἀσκληπιὰς συρία (μυίαγρον) καὶ ὀρρύς, φυτά.

Fleur à musc, Ϛ. * μοσχόπεον, (ἴδ. ketmie).

Fleur à teindre, Ϛ. σπάρτον, ϛάμνος.

Fleur aux dames, Ϛ. εἶδος ἀνεμώνης.

Fleur bleue, Ϛ. κύανον, ἄνθος (μὲ τὸ ὁποῖον βάφουσιν εἰς κυανοῦν χρῶμα τὰ φαγητὰ οἱ Ἀσιατικοί).

Fleur bleue en grappe, Ϛ. * κυανοβοτρύτις, ἄνθος τῆς Μαρτινίκας.

Fleur cardinale, Ϛ. εἶδος βαφικὸς (ἀλωπέκουρος, ἐρύσιμον) § (λεβέλλα) πορφυρανθής.

Fleur changeante, Ϛ. * αἰολάνθιμον, φυτὸν Καγιέννης.

Fleur d' adonis, ἴδ. Adonide.

Fleur d' amour, Ϛ. ἀμάραντος τρίχρους.

Fleur d' argent ἡ de pierre, Ϛ. (ἀνθρακικὴ) ἄτεστος, εὔθρυπτος

Fleur d' Armenie, Ϛ. ἀρμενιακὸν χαιρέφυλλον.

Fleur d' Asie, Ϛ. μαγνησιακὴ γῆ (σμηκτρὶς Σμύρνης).

Fleur d' azur, Ϛ. κύανον, φυτὸν γινώμενον εἰς τὰ σπαρτά.

Fleur de Bristol, Ϛ. εἶδος λυχνίδος.

Fleur de carême, Ϛ. ἰαρινὸν βατράχιον.

Fleur de chair ἡ Rougède, Ϛ. (μελάμπυρον) * σαρκόχρους.

Fleur de chaux naturelle, Ϛ. κρητίς.

Fleur de Constantinople Ϛ. λυχνὶς ἡ χαλκηδονία.

Fleur de coucon, Ϛ. εἶδος λυχνίδος, φυτόν. § εἶδος φλόμου ἢ πλίνου χρυσανθοῦς, φυτόν.

Fleur de crapaud, Ϛ. * ῥουνίτις, εἶδος σταπελίας.

Fleur d' eau, Ϛ. * ὑδροχαρὶς, (oscillatoire) φυτόν.

Fleur d' éponge, Ϛ. λεπτὸς σπόγγος.

Fleur de fer, ἴδ. Flos feri.

Fleur de fièvre, Ϛ. * ἀντιπύρετον, φυτὸν τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου.

Fleur de grand seigneur, Ϛ. ταύριον εὔοσμον.

Fleur de guignes, Ϛ. εἶδος ἀπί-

Fleur d'hivor, Ϡ. ἑλλέβορος (χειμερινός).
Fleur d'humidité, Ϡ. τὸ Moisissure.
Fleur d'inde, Ϡ. *Ἰνδάνθεμον, φυτὸν Ἰνδίας.
Fleur de jalousie, Ϡ. τὸ Amarante tricolor.
Fleur de Jérusalem, Ϡ. εἶδος λυχνίδος.
Fleur de Jupiter, Ϡ. εἶδος ἀνεμώνης (λυχνίς).
Fleur de la nuit, Ϡ. νυκτοκαλλές. § *σύκωμα εὐῶδες.
Fleur de la passion, Ϡ. *ροιάνθεμον.
Fleur de la tannée, Ϡ. *ἐπιθρύσιους, φυτὸν γεννώμενον ἐπάνω τῆς ἀκαθάρτου βυρσοσφιγκτικῆς ὕλης.
Fleur de la trinité, Ϡ. τὸν τρίχρουν.
Fleur de l'air, Ϡ. *ἀεράνθεμον ἢ αεροκαρπος, φυτὸν παράδοξον τῆς Κίνας καὶ Κοχιγχίνης, καθότι οἱ κλάδοι του ἀνθοῦσι καὶ καρποφοροῦσι διὰ πολλῶν ἐτῶν κρεμάμενοι (εἰς τὸν ἀέρα) ἐντὸς τῆς οἰκίας, καθὼς καὶ πολλὰ ἐπιφυτα.
Fleur de lis, Ϡ. κρῖνον (τὸ λευκόν). § ἀρ. *κρινότυπον, εἶδος χαρτίου. § σύμβολον παρασήμων συγκειμένου ἀπὸ τρία πετάλα κρίνου § κρίνον, αστερισμός.
Fleur de mallet, Ϡ. παιωνία.
Fleur de midi, Ϡ. *μεσημβριανοῦες, συνειδὲς (φυτὸν) ἀνθοῦν μετὰ μεσημβρίαν, κλειόμενον δὲ μετὰ μεσονύκτιον.
Fleur de muscade, Ϡ. μάκερ, μοσχοκαρυόλοιον, δευτέρα φλοῦδα τοῦ μοσχοκαρύου.
Fleur de noël, Ϡ. ἑλλέβορος (μέλας).
Fleur de nuit, Ϡ. *ἑώα, φυτὸν ἀνθοῦν περὶ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας.
Fleur d'onze heures, Ϡ. τὸ ornithogallo.
Fleur d'or, τὸ Fleur du Perou.
Fleur de paon, Ϡ. *ταωνίτις. (poincillade) ἀκανθώδης Ϡάμνος τῆς Ἀμερικῆς φέρων ἀνθη ἀλεξιπυρετα.
Fleur de paradis, τὸ Fleur de paon.
Fleur de parfait amour, τὸ Fleur aiglantine
Fleur de printemps, Ϡ. φλομίς, φλόμος, ἢ εἶδος φλόμου.
Fleur de quatre heures, Ϡ. νυκτοκαλλές.
Fleur de Rome, Ϡ. τὸ Tagètes.
Fleur de sabate, Ϡ. *ροδοπνους (ketmie rose) τὸ Fleur à musc.
Fleur de safran, Ϡ. κνῆκος, φυτὸν χρήσιμον εἰς βαφὴν κιτρίνην.
Fleur de saint Jacques, τὸ Jacobée.
Fleur de saint Joseph, Ϡ. ῥοδοδάφνη.
Fleur de saint Louis, Ϡ. *νεττμια κρινανθής.
Fleur de saint Thomé, Ϡ. *γυίταρδον, φυτὸν τῆς Ἰνδίας, (τὸ Cuettard)
Fleur de sang, Ϡ. *αἱματοχρουν. hémanthe)
Fleur des champs, Ϡ. κισσάμπελος (ἀρουραῖα). § κυανος § ἀργυρανθεμον (argentine, potentille).
Fleur des dames, Ϡ. περουβιανὸν ἡλιοτροπιον.
Fleur de sel marin, Ϡ. ἄχνη ἁλὸς (προσκολλωμενη εἰς τὰ παρακλια φυτά).
Fleur de Siam ἢ de Tunquin, Ϡ. *ἡδύπνουν, Ϡάμνος Ἰνδίας φέρων ευοσμοτατα φυτά
Fleur des incas, τὸ Alstroëmérie.
Fleur des morts, Ϡ. μεγα χαιρεφυλλον Ἰνδίας.
Fleur de tan, Ϡ. εἶδος *μυκόρου (mucor).
Fleur de terre, Ϡ. *ριζάγχη, φυτὸν τοῦ εὐέπιδος ἀκροτηριου φυομενον παρὰ τὰς ῥίζας τῶν ἄλλων φυτῶν. (τὸ hyobranche).
Fleur de tous les mois, Ϡ. χρυσάνθεμον, νεκρολούλουδον.
Fleur de Tunis, Ϡ. τὸ fleur Africaine
Fleur de Tunquin, τὸ Fleur de Siam.
Fleur d'une heure, Ϡ. *μονόωρον, φυτὸν (ketmia) τοῦ ὁποίου τὰ ἄνθη ἀνανεουνται ἀλλεπάλληλα.
Fleur d'un jour ἢ Belle d'un jour, Ϡ. ἡμεροκαλλές, ἐφήμερον Βιργινίας, κισσαμπελος.
Fleur de veuve, Ϡ. εἶδος *ψωροφύτου (Scabieuse).
Fleur de Zacharie, Ϡ. κύανον.
Fleur du ciel, Ϡ. *ὑστεροβρόχον ἢ μετάβροχον, φυτὸν φαινόμενον ἀμέσως μετὰ τὴν βροχήν.
Fleur de diable, Ϡ. ἶρις Σουσιανή (de Suze).
Fleur de Parnasse, Ϡ. *παρνασία.
Fleur du Pérou, ἢ Fleur d'or, Ϡ. ἡλιοτροπιον. § κάκτος.
Fleur du prince, Ϡ. ἡμεροκαλλές.
Fleur du soleil, Ϡ. κίστος ἡλιάνθεμος.
Fleur en casque, Ϡ. εἶδος ἀκονίτου (Napel).
Fleur en clochette, Ϡ. τὸ Campanule καὶ ancolie.
Fleur en globe, Ϡ. ἀμαραντίνη.
Fleur en houppette, Ϡ. τὸ Jasione. Jacée καὶ Scabieuse.
Fleur en neige, Ϡ. χιονάνθεμον.
Fleur épéronnière, Ϡ. τὸ Duplinaire, Linaire καὶ Capucine.
Fleur hépatique, Ϡ. εἰδὼλης παρνασσία.
Fleur immortelle, Ϡ. γναφάλιον, ἐλίχρυσσον ἀμάραντος καὶ ξηράνθεμον.
Fleur impie, Ϡ. πενταπέταλον πορφυρανθές.
Fleur Joyeuse, Ϡ. εἶδος ἀκανθης.
Fleur mexicaine, Ϡ. νυκτοκαλλές.
Fleur miellée, Ϡ. μελιανθὲς πυραμιδωτόν.
Fleur musquée, Ϡ. μοσχόφυτον, γεννώμενον εἰς τὰ τύρκικα καὶ ὑγρὰ ὄασις.
Fleur pleurétique, Ϡ. μήκων ῥοιας.
Fleur printannière, Ϡ. φλομις. § ἀστήρ.
Fleur royale, Ϡ. τὸ Flos regius.
Fleur sainte Catherine, Ϡ. ὁμαοκκηνὸν ἄνθος (nigelle).
Fleurs artificielles, Ϡ. πλ. τεχνητὰ ἄνθη (γινόμενα διὰ χαρτίου, πτερῶν, μετάξης κτλ).
Fleur tigrée, τὸ Tigrie.
Fleurage, ἀρ. πίτυρον τῆς ἀλησμένης κριθῆς ἢ βύζας.
Fleuraison, Ϡ. ἀνθησις, καιρὸς ὅτε ἀνθοῦσι τὰ φυτά.
Fleurdeliser, ἐν. ἐγχαράττω τὸ σημεῖον τοῦ κρίνου μὲ πιπυρωμένον σημεῖον. § τυπόνω, σημειόνω με κρίνον. § σπειρω ἄνθη κρινου. —é, ée, μετ. ἐπ. (ἄνθος) μὲ πεντε πέταλα ἀνόμοια καθὼς τὰ ἐπὶ τῶν παρασήμων κρίνου, (εἶδον τὰ καρῶτον, το χαιρέφυλλον).
Fleuré, Fleuretè, Fleuronné, ée, ἐπ. λήγων εἰς ἄνθη ἢ ἔχων αὐτὰ παρακείμενα.
Fleurée, Ϡ. ἀφρὸς ἐπὶ τοῦ διαλελυμένου Ἰνδικου.
Fleurer, οὐδ. ὄζω, μυσιζω, ἀναδίδω ὀσμήν, (cela fleure bon). cala fleure comme baume λέγεται ἐπὶ ὑποθέσεως φαινομενης καλῆς καὶ ὠφελίμου sa réputation ne fleure pas comme baume οὐκ μυσιζει καλα, οὐκ ἐχει καλὴν φήμην.
Fleuret, ἀρ. *αἰχμοστρόγγυλον ζίφος, το ἀντὶ ἀκωκῆς (μυτης) ἔχον στρογγύλην την ἄκραν πρὸς χρῆσιν των διαξιφιζομένων. § νῆμα μετάξης ἀχρεῖον, χονδρὸν γναφαλον, χρουσοι. § εἶδος ταινίας καὶ ὑφάσματος ἐκ τούτου. —de laine, de coton, —de lin τὸ ἄριστον μαλλίου, παμβάκιον καὶ λινάριον. § βῆμα χωρου.
Fleurette, Ϡ. ἀνθύλλιον, μικρὸν ἄνθος, ἀπαρτιζον ἄνθος πολυμερὲς (ἐκ πολλῶν τελειων τυγκείμενον). μεταφ. αἰμυλίαι, κομψολογίαι, Ϡωπευτικὰ ῥήματα, ἐρωτολογιαι, φιλοφρονήσεις πρὸς γυναῖκα ἀπὸ ἄνθρωπον ἐπιθυμουντα νὰ εὐαρεστήσῃ. il lui a conté des —s τῆς εἶπε γυκα λόγια, τῆς ἐκαμε χαδια, ταιλδέδες, τουρκ.
Fleureur, ἀρ. ἀντὶ Flaireur. — de cuisine παράσιτος, Ϡηρεύων ξενα ὄψινα.
Fleuri, ie, ἐπ. ἀνθηρὸς, ἐπηνθισμένος, στολισμένος μὲ ἄνθη. § ζωηρος, λαμπρος, χαρίεις, εὔχρους (teint—) μεταφ. style, coloris —
Fleurilarde, Ϡ. ζωοφυτον, (ἢ ὀλοθουριον).

Fleuri-noel, ἀρ. εὐπατόριον.
Fleurir, οὐδ. ἀνθῶ, ἐπανθῶ. μεταφ. λέγεται περὶ τοῦ πώγωνος. § ἀκμάζω, εὐδοκιμῶ κατά τι, ἰσχύω, πλουτῶ.
Fleurisme, ἀρ. περιέργεια, φιλοκαλία περὶ τὰ ἄνθη.
Fleuriste, ἀρ. φίλος, καλλιεργητής, (κηπουρὸς), ζωγράφος ἀνθέων. § ἐπ. jardinier — ἀνθοκόμος κηπουρός. marchand — ἀνθοπώλης ἔμπορος. — artificiel ἀνθοποιός.
Fleuron, ἀρ. ἀνθύλλιον, μικρὸν ἄνθος τῶν σκιαδοφόρων φυτῶν. § κόσμος εἰς σχῆμα ἄνθους ἐπὶ τῶν στεφάνων, ὅθεν λέγεται c' est le plus beau — de la couronne εἶναι τὸ πολυτιμότατον, τὸ μέγιστον πλεονέκτημα τῆς θέσεώς του, συνεργοῦν μάλιστα εἰς εὐτυχίαν καὶ δόξαν του. μεταφ. προνόμιον, πρόσοδος, κτῆσις λόγου ἀξία. § καλλωπισμὸς ἀπὸ ἄνθη, ἱστορικὴ ἐπίθεσις τυπογραφικῶν ἢ χαλκογραφικῶν καλλωπισμάτων εἰς τὸ τέλος τῶν ἄρθρων καὶ κεφαλαίων, ὅπου μένει λευκὸς τόπος. § ἐγκολαπτὴρ, βιβλιοδετικὸν ἐργαλεῖον χαλκοῦν, φέρον τύπον ἄνθους ἢ σχήματος ὁποιουδήποτε καὶ τυπούμενον ἔμπυρον ἐπὶ τοῦ χρυσωμένου δέρματος τῶν βιβλίων. § μικρὸν ἄνθος ἀτελὲς συμπληροῦν τὰ σύνθετα ἄνθη.
Fleuroné, ée, ἐπ. *ἀνθυλλιώδης, ἔχων μικρὰ ἄνθη, (fleuron).
Fleuronner, ἐν. ἴδ. Fleurir.
Fleurs, μᾶλλον δὲ Flueurs, Ϟ. πλ. καταμήνια, γυναικεῖα, περιοδικὴ αἱματος ῥῆσις εἰς τὰς γυναῖκας. —blanches λευκόῤῥοια, νόσος γυναικῶν. — de vin κροκίδιά τινα φαινόμενα ἐπὶ τοῦ οἴνου μηνύοντα τὴν σῆψιν.
Fleurs minérales, Ϟ. πλ. ἄχνη, ἀτμὸς, οὐσία διαφόρων μετάλλων ἀναθυμιωμένη εἰς εἶδος λεπτοῦ ἀμύλου. — d' antimoine ἄνθος στίμμεως, προϊὸν τῆς τέχνης. —s d' Asie νάτρον, ἀνθρακικὴ σόδα —s de bismuthe ὀξύδιον βισμυθίου πρασινοκίτρινον. —s de cinnabre θειϊκὸς ὑδράργυρος —s de cobalt κυανόχρους ἐπιπολὴ τοῦ κοβαλτίου. — s de cuivre bleues χρῶμα κυανοῦν. — de cuivre rouges ὀξύδιον χαλκοῦν ἐρυθρόν. —s de cuivre vertes ἀνθρακικὸς χαλκὸς πράσινος. —s d' hématite ὀξύδιον μαγγανησίου ἀργυρειδές. —s de soufre θεῖον ὑψωμένον ἀπὸ τὴν θερμότητα.
Fleuve, ἀρ. ποταμός. μεταφ. ἀφθονία.
Flexibilité, Ϟ. εὐκαμψία, ἐλαστικότης. (— de l' osier, de l' esprit).
Flexible, ἐπ (osier —) εὔκαμπτος, ἐλαστικὸς, εὐκολολύγιστος. (la douceur des formes n' exclut pas la fermeté du caractère. ainsi le câble flexible résiste à la fureur des flots). § εὔτροπος, (voix —). μεταφ. εὐκίνητος εἰς συμπάθειαν, εἰς οἶκτον (caractère —). δεχόμενος εὐκόλως ἐντυπώσεις (esprit —).
Flexion, Ϟ. κάμψις, καμπὴ, κίνησις τῶν καμπτήρων μυώνων.
Flexueux, se, ἐπ. ἑλικώδης, ἑλικοειδής.
Flexuosité, Ϟ. ἑλικοειδὲς σχῆμα.
Flez ἢ Flet, ἀρ. ἰχθὺς πλευρονήκτης.
Flibot, ἀρ. πλοῖον χωροῦν ὀλιγότερον τῶν ἑκατὸν πίθων.
Flibustier, ἀρ. πειράτης Ἀμερικῆς.
Flic-Flac, ἦχος τῆς μάστιγος, ἢ τῶν κατὰ τῆς παρειᾶς ῥαπισμάτων.
Flimouse, ἀρ. πρόσωπον πλατύ.
Flin, ἀρ. σμηκτρὶς, πέτρα μὲ τὴν ὁποίαν στιλβοῦσι τὰ ὅπλα οἱ τεχνῖται.
Flindersie, Ϟ. *φλινδερσία, δένδρον τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Flinquer, ἐν. χαράσσω τὸ μέταλλον διὰ νὰ κολληθῇ εὐκόλως τὸ ἔγκαυμα (σμάλτον).
Flint-glass, ἀρ. κρύσταλος ὡραῖος Ἀγγλίας.
Flion, ἀρ. τελλίνη, κογχύλιον δίθυρον.
Flipot, ἀρ. (ἔμβλημα) ξύλον ἐρρυμοσμένον εἰς ἄλλο, διὰ νὰ κρύψῃ τὸ ἐλάττωμά του, ἐμβάλλωμα. § ξύλα χαραγμένα διὰ νὰ δεχθῶσι ἄλλα ἐντὸς τῆς κοιλότητος τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου.
Floche, ἐπ. *μεταξόπτιλος, βελουδένιος (étoffe—).
Flocon, ἀρ. κροκὶς, κροκίδιον, τολύπη, τουλούπα, (πόκος) μαλλίου, μετάξης, χιόνος. un malade ramasse des —s ὁ ἄῤῥωστος κροκιδίζει, κινεῖ ὁηλ. τὰς χεῖράς του καὶ ζητεῖ νὰ πιάσῃ πούπουλα, χνοῦδι κλωστὰς κτλ. (καρφολογεῖ)
Floconneux, euse, ἐπ. κροκιδωτὸς, χνοώδης.
Floerkée, Ϟ. γένος φυτῶν τῆς μονογύνου ἑξανδρίας.
Floflottement, ἀρ. κοχλασμὸς, κ. βράσιμον.
Floflotter, οὐδ. κοχλάζω, παφλάζω, κ. βράζω.
Floraison, Ϟ. ἀνθοφορία (ἄνθησις) τῶν δένδρων, Ϟάμνων, φυτῶν κτλ.
Floral, le, ἐπ. ἀνθινός. (feuille —e).
Floran, ἀρ. ἰγδίον, κ. γουδὶ ὅπου λειπτουργῆται ὁ πόλτος τοῦ χαρτίου.
Floraux, ἐπ. ἀνθεστήρια, ἀγῶνες εἰς τιμὴν τῆς Χλωρίδος. § ἀκαδημία Τολώσης διανέμουσα κατ' ἔτος ὡς βραβεῖον ποιήτρεως ἀργυρᾶ ἄνθη.
Flore, Ϟ. Χλωρὶς, θεὰ τῶν ἀνθέων. § ἀνθολογία τινὸς χώρας.
Floréal, ἀρ. ἀνθεστήριος, μὴν τοῦ Γαλλικοῦ ἔτους (τῆς ἐπαναστάσεως τῶν 1789) ἀπὸ 20 ἀπριλίου ὡς 19 μαΐου.
Florée, Ϟ. Ἰνδικὸν μέτρον ποιότητος. — d' Inde ἄρυλον παρεσκευασμένον ἀπὸ pastel.
Florence, ἀρ. ἡ taffetas de — μεταξωτὸν ὕφασμα τῆς Φλωρεντίας.
Florencé, ée, ἐπ. λήγων εἰς ἄνθη κρίνου. (συμβ.)
Florentine, Ϟ. *λειόπτιλον ἀνθῶδες, κ. ἀτλάζι μὲ λουλούδια.
Florès, (ἄνευ γένους καὶ ἀριθμοῦ). faire — ὅλα πανῶ πρὸς ἐπίδειξιν.
Florestine, Ϟ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κιχωριοειδῶν.
Floretie, Ϟ. 20 θηνάρια παλαιὰ τῆς Γαλλίας.
Floretonnes, Ϟ. πλ. μαλλία τῆς Ἱσπανίας.
Flericeps, ἀσ. βοτρυοκέφαλοι, σκώληκες ἐντοσθίων.
Floridées, Ϟ. πλ. τμῆμα φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν Ϟαλασσοχορτοειδῶν.
Floriforme, ἐπ. ἀνθόμορφος, ἀνθοειδής.
Florilège, ἀρ. ἀνθολογία § ἀνθολογία, ἔκκλ. § —s σύστημα ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Florilie, Ϟ. γένος μικρῶν κογχυλίων.
Florin, ἀρ. νόμισμα μικρόν. § νόμισμα λογιστικόν.
Floripare, ἐπ. * ἀνθογόνος, γεννῶν ἄνθη, (bourgeon —).
Floripondio, ἀρ. ἄνθος τοῦ δενδρώδους στραμμωνίου τῆς Περουβιανῆς.
Florir, ἴδ. Fleurir, οὐδ. ἀκμάζω, εὐτυχῶ.
Florissant, te, ἐπ. ἀκμάζων, ἀνθηρὸς, εὑρισκόμενος εἰς εὐτυχῆ κατάστασιν, (pays —, jeunesse —e).
Floriste, ἀρ. συγγραφεὺς ἀνθολογίας.
Flos convolutus, ἀρ. φλοῦς ἑλικτός.
Floscope, ἀρ. * φλόσκοπος, Ϟάμνος ἀναῤῥιχώμενος τῆς Κοχιγχίνης.
Flosculeuse, Ϟ. καὶ ἐπ. * πολυανθύλλιος, ἄνθος συγκείμενον ἀπὸ πολλὰ μικρὰ καὶ ἐντελῆ.
Flos ferri, ἡ Fleurs de fer, ἀρ. πετρώσεις, ἐκφύσεις. (spath calcaire végétant).
Flossade, Ϟ. βατὶς μακροῤῥύγχοις, ἰχθύς.
Flossolis, Ϟ. ἐλάνιον, φυτόν.
Flot, ἀρ. δίνη, κολόκυμα, ἐλαφρὸν κύμα. μεταφ. κίνησις, ταραχὴ πλήθους. un bateau, un vaisseau est à — τὸ σκάφος, τὸ πλοῖον ἐπιπολάζει, ὁηλ. δὲν κάθηται εἰς τὸν πάτον, ἔχει ἱκανὸν ὕδωρ, ὥστε πλέει ἐλευθέρως. mettre un bateau à — τὸ σηκόνω ἀφ' οὗ ἐκτύθησεν. § παλίῤῥοια τῆς Ϟαλάσσης. — et jusant ἄμπωτις (πλημμυρὶς) καὶ παλίῤῥοια. § σχεδία, συμπεφυγμένα καὶ συνδεδεμένα ξύλα, τὰ ὁποῖα κατευθύνονται εἰς κοινὸν λιμένα. § ὄχλος, πλῆθος (— du peuple). à grands —s ἐπίρ. ἀφθόνως. le sang coulait à grands —

τὸ αἷμα ἔτρεχε ποταμηδόν. § λόγοι, μᾶλλον τῶν ἡμιόνων.

Flotres ἢ Feutres, ἀρ. πλ. τεμάχια μαλλίνου ὑφάσματος, ὅπου βάλλουσι τὸ χαρτίον ἀρ' οὗ συρθῇ ἀπὸ τὸ καλούπιον.

Flottable, ἐπ. πλωτός, ἐπάνω τοῦ ὁποίου δύναται νὰ πλεύσῃ τις, κτλ.

Flottage, ἀρ. πλοῦς ξύλων. § ξύλα πλέοντα φερόμενα ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Flottaison, Ϛ. (ἕξαλα), τὸ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης μέρος τοῦ πλοίου, (ligne de —). § ποταμοπλοΐα τῶν ξύλων. § ἐπιτήδειος καιρὸς εἰς τοῦτο.

Flottant, te, ἐπ. πλέων, κυλιόμενος ἐπὶ τοῦ ὕδατος. μεταφ. μετέωρος, ἀμφίρροπος, ἀβέβαιος, ἀναποφάστος. (esprit —).

Flotte, ἀρ. στόλος. § * ἐπιπλεύστης, φιλλοσεὶς τὴν κορυφὴν δικτύου, βαρέλιον ἢ ἄλλα ξύλα δεμένα μὲ τὴν κάμηλον καὶ ἐπιπλέοντα διὰ νὰ δείξωσι τὸν τόπον της. § ἀγαθίς, κ. κουβάρι.

Flotté, ée, ἐπ. (bois —) πλωτός, ἐλθὼν διὰ πλοός. § τεθειμένος κατὰ πλάτος, ἴσα κάτω.

Flottement, ἀρ. κυματισμὸς κατὰ μέτωπον κινουμένου στρατεύματος.

Flotter, οὐδ. πλέω, φέρομαι ἐπὶ τοῦ ὕδατος. § κινοῦμαι ἀπὸ τὸν ἄνεμον. (ses longs cheveux flottaient sur ses épaules). § ἀμφιγνωμονῶ, ἐπαμφοτερίζω, δὲν ἀποφασίζω. § ταλαντεύομαι. (— entre la crainte et l'espérance. il flotte d'erreurs en erreurs). § ἐν. — du bois ἀφίνω τὰ ξύλα, τὴν σχεδίαν εἰς τὴν ῥοὴν τοῦ ὕδατος.

Flotteur, ἀρ. σχεδιοποιὸς, (κατασκευάζων συνδέων τὴν σχεδίαν). § φυσ. ὑδραυλικὸς πλωτήρ.

Flotille, Ϛ. στολίσκος.

Flottiste, ἀρ. σχεδιέμπορος, ἐμπορευόμενος ποταμόπλευστα ξύλα § ἐμπορευόμενος διὰ τῶν πλοίων τοῦ κατὰ τὴν Ἀμερικὴν τῆς Ἱσπανίας στόλου.

Flou, ἐπίρ. ἐπαφροδίτως, χαριέντως, τρυφερῶς (peindre —). § ἐπ. καὶ οὐσ. (pinceau, plâtre —) παχύς. — —, ἀρ. φλοῦ, φλοῦ, ἦχος μεταξωτοῦ φορέματος.

Flouche, Ϛ. νόμισμα τῆς Βασσώρας.

Flouette, Ϛ. ἀνεμοδείκτης.

Flouin, ἀρ. εἶδος πλοίου.

Flouve, Ϛ. γένος φυτῶν σιτοειδῶν (καλαμηρόρων).

Fluant, te, ἐπ. (papier —) μὴ κολλημένος ἢ κακῶς κολλημένος.

Fluate, ἀρ. φθορικὸν ἅλας.

Fluaté, ée, ἀρ. συντεθειμένος ἀπὸ τὸ φθορικὸν ὀξὺ καὶ τινα βάσιν.

Fluce, Ϛ. νόμισμα Μαρόκου.

Fluctuation, Ϛ. κυματισμός. § (μεταφ.) κίνησις ἐπαισθητὴ τοῦ ὑγροῦ ἐντός τινος ἀποσήματος ἢ ἐντὸς κοιλότητος ἁπλῶς μεταφ. ἀβεβαιότης. (— des opinions, des prix).

Fluctueux, euse, ἐπ. κινούμενος κινήσεις βιαίας καὶ ἐναντίας.

Fluctueusé, ée, ἐπ. φερόμενος καὶ κυλιόμενος ἀπὸ τὰ κύματα.

Fluo, Ϛ. δίκτυον ποταμοῦ ἐξαπλωμένον μεταξὺ δύω ἄλλων.

Fluente, Ϛ. γεωμ. ὁλοκληρικός.

Fluer, οὐδ. ῥέω, βλύζω, κ. χύνομαι, (— et refluer). ἰατρ. ἐχωρροῶ, τρέχω, χύνω ὕλην (le plaie flue, les hémorhoïdes fluent).

Fluet, tte, ἐπ. λεπτός, ῥαδινός, (corps—).

Flueurs, Ϛ. πλ. γυναικεῖα, καταμήνια γυναικός. ἐν χρ. — blanches λευκόῤῥοια.

Flugge, ἀρ. ὀφιοπώγων, γένος φυτῶν.

Fluide, ἀρ. ῥευστόν. —s élastiques ῥευστὰ σώματα, (alcohol, éther —). ἀέρια (air, oxygène, azote κτλ.) — magnétique, — électrique (ἄγνωστος οὐσία) μαγνητικὸν καὶ ἠλεκτρικὸν ῥευστόν.

Fluidement, ἐπίρ. ῥοωδῶς, ῥευστῶς.

Fluidité, Ϛ. ῥευστότης, εὐροια.

Fluor, ἐπ. ῥευστός. (alcali volatil —) § φθορικὴ ἄσβεστος, ὀρυκτόν.

Fluorique, ἐπ. (acide —) φθορικὸς, διαλύων τὸν ὕελον.

Flustres, ἀρ. πλ. πολύποδες κυτταρώδεις. (polypiers).

Flustrées, Ϛ. πλ τάγμα πολυπόδων.

Flûte, Ϛ. αὐλός. ajuster ses —s προπαρασκευάζω τοὺς ἀναγκαίους εἰς ἐπιτυχίαν τινὸς πράγματος τρόπους. (il a mal ajusté ses —s) ce qui vient de le flûte s'en retourne au tambour τὸ κακῶς ἀποκτημένον, κακῶς καὶ χάνεται. ἀλλῶν δὲ φόρτος ὄθεν ἦλθεν ἔνθ' ἔβη. διαβολομαζώματα, ἀνεμοσκορπίσματα. § πλοῖον ἔχον τὴν τρόπιν πλατεῖαν. § εἶδος ἐγκεντρίσεως ἢ ἐνθέματος (ἐμβολίου). § παιγνίδιον τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου. § κερκὶς ὑφαντουργικὴ τῶν ταπητουργῶν. § ἀττακεὺς, εἶδος ἰχθύος. § ἕνωσις ξύλων κομμένων (αὐλοστόμως) κατὰ τὸ στόμα τοῦ αὐλοῦ. — du soleil ἐρωδιὸς τοῦ Παραγκουέ. § —s σκέλη ἰσχνὰ, κνῆμαι ἰσχναί.

Flûté, ée, ἐπ. ἠδὺς, ὡς ἦχος τοῦ αὐλοῦ. voix — λιγυρὰ, ἡδεῖα, φωνὴ (ὡς ἡ τοῦ αὐλοῦ).

Fluteau, ἀρ. (αὐλίσκος) σύριγξ, συρίστρα τῶν παιδίων. § ἅλισμα, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σχοινοειδῶν.

Flûtencul, ἀρ. φαρμακοπώλης (χυδ.)

Flûter, οὐ. αὐλῶ, παίζω τὸν αὐλόν. (χυδ. εἰρ.) § πίνω.

Flûtes, Ϛ. πλ. κοκκούλια μετάξης ἐπιμήκη ἔχοντα ἀνοικτὴν τὴν μίαν ἄκραν.

Flûteur, ἀρ. αὐλητής. (τωθαζ.) § στρουθίον, πυργίτης, σπορίτης. § βατοράχου εἶδος

Fluvial, le, ἐπ. ποτάμιος.

Fluviales, Ϛ. πλ. νηίδες, ὑδροχαρῆ φυτά.

Fluviatile, ἐπ. ποτάμιος (coquille, plante —).

Flux, ἀρ. πλημμυρὶς, ἄμπωτις, ὕψωσις καὶ ἔκτασις τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἀκτήν. § διάῤῥοια, κένωσις αἵματος. — de paroles λογοδιάῤῥοια, φλυαρία. § ὕλη εὐκολύνουσα τὴν διάλυσιν τῶν μετάλλων. § σειρὰ χαρτίων τοῦ αὐτοῦ χρώματος — et reflux παλίῤῥοια, ταραχὴ, κινήσεις ἐναντίαι. (— de sentimens opposés. — de l'âme les opinions ont leur — et leur reflux).

Fluxio-différentielle, ἐπ. *διφορικὴ μέθοδος, καθ' ἣν ἐλαμβάνεται διττῶς ἐνίοτε ἡ ἀπειροστὴ ποσότης κτλ.

Fluxion, Ϛ. ῥεῦμα, στάσις, πληθώρα ὑγρῶν, νόσος ἐκ τούτου προερχομένη, πρῆσμα, (— sur la joue, sur les dents). méthode des —s ὁλοκληρικὸς λογισμός.

Fluxionnaire, ἐπ. ῥευματικὸς, πάσχων ῥευματισμόν.

Foc, ἴδ. phoque.

Focal, le, ἐπ. ὀπτ. ἑστιακὸς, τῆς ἑστίας.

Focale, ἀρ. (στρόφιον;) ἔνδυμα τῶν ἀρχαίων σκεπάζον τὰ ὦτα καὶ τὸν λαιμόν.

Focarieur, ἀρ. κρατῶν τὰς δυνάμεις.

Focile, ἀρ. τὰ ὀστᾶ τοῦ βραχίονος καὶ τῆς κνήμης. grand — τὸ κυβητὸν (ὁ πῆχυς) καὶ ἡ κνήμη petit — ἡ ἀκτὶς καὶ κερκίς.

Fodie, Ϛ. γένος μαλακίων τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Fœne, ἀρ. *φοῖνος (χορταῖον;) γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων. § — marisque φυτὸν κυπειροειδές, σχοῖνος.

Foene ἢ Fouane, Ϛ. τρίαινα, τριόδους κάμαξ, ἰχθυόκεντρον, κ. καμάκι, ἁλιευτικὸν ἐργαλεῖον.

Foëner, ἐν. διαπείρω, ἀγκυλίζομαι, κ. πληγόνω, κτυπῶ μὲ τὸ καμάκιον.

Foeneur, ἀρ. * ἰχθυαέντωρ, ναύτης περιμένων τοὺς μεγάλους ἰχθῦς ἢ τὰ κήτη διὰ νὰ κτυπήσῃ μὲ τὴν τρίαιναν

Fœtus, ἀρ. ἔμβρυον, τὸ κυοφορούμενον εἰς τὴν μήτραν.

Fœtution, Ϛ. σύλληψις.

Folfa, Ϛ. ἄγεμνος, χορὸς τῶν Πορτογάλλων, ὃν χορεύουσιν ἀνὰ δύω.

Fofe, ὁ. ζῶον τῆς Κίνας.

Fogue, Ϛ. * διάμιτον, τὸ μεταξὺ τοῦ στήμονος διάστημα ὅθεν ὁ ὑφαντουργὸς διάγει, (περᾷ) τὴν κερκίδα, (σαγίταν).

Foi, Ϛ. πίστις, μία ἐκ τῶν τριῶν θεολογικῶν ἀρετῶν, ἀποδοχὴ τῆς ἀποκαλύψεως. avoir de la — πιστεύω. § ἀντικείμενον τῆς πίστεως. symbole de la — σύμβολον πίστεως. profession de — ὁμολογία πίστεως εἰρ. croire une chose comme un article de — πιστεύω τι μὲ ἐνδυνυχον πεποίθησιν, ἰσχυρῶς. §

ἔγμα, θρησκεία. § τιμιότης. il n'a ni — ni loi δὲν ἔχει οὔτε πίστιν οὔτε νόμον, εἶναι ἀσυνείδητος, ἄθεος, ἄθρησκος § πίστις ἀμφιστοσύνη, ἀρετή, καθ' ἣν ἐκπληροῦμεν τὰς ὑποσχέσεις. gages de la —jurée αἱ πίστεις, τὰ πιστά. bonne — εἰλικρίνεια. mouvaise — δολιότης. parlez vous de bonne —; σπουδάζεις ἢ ἀστεΐζεσαι; être de bonne ou de mauvaise — λέγω ἢ ὄχι τὴν ἀλήθειαν, ὑπόσχομαι θελων ἢ μὴ θελων νὰ φυλάξω τὸν λόγον μου. homme sans — ἄνθρωπος δόλιος, τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι νὰ ἐμπιστευθῇ τις. laisser une fille sur sa bonne — ἀφίνω τὴν κόρην ἐλευθέραν, κυρίαν (ἀπόντων) τῆς διαγωγῆς, τῶν πράξεών της. laisser quelqu' un à sa bonne — ἀφίνομαι εἴς τινα μὲ θάρρος, τὸν ἀφίνω εὐέλπις νὰ κάμῃ ὅ,τι πρέπει, ἐμπιστεύομαι. s'en rapporter à sa bonne — πιστεύω τινά. auteur digne de — ἀξιόπιστος συγγραφεύς, ἱστορικός. ajouter — à δίδω πίστιν εἰς. § ὑποσχεσις. engager sa —, donner sa — ὑπόσχομαι. violer, fausser sa — παραβαίνω, ἀθετῶ τὸν λόγον μου. — conjugale ἡ μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς πίστις § εὐπειθεια τοῦ ὑποτεταγμένου πρὸς τὸν ἄρχοντα τιμαριώτην. rendre — et hommage ἀποδίδω εἴδως. ma —, par ma — ἐπίρ. μὰ τὴν πίστιν μου, νὰ σε πῶ τὴν ἀλήθειαν. en bonne —, à la bonne —, de bonne — εἰλικρινῶς, χωρὶς χωρατά.

Foiblage, foible καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα ἴδ. Faiblage, faible.

Foie, ἀρ. ἧπαρ, συνων. (συκωτόν). σπλάγχνον, ὅπου γίνεται ἡ χολή. § σύνθεμα τι χρήσιμον, ὅπου ἐμφαίνει τὸ θεώρημα. — de soufre θειοῦχος, ποτασσ. — d'antimoine θειοῦχον στιμμι.

Foilable, ἐπ. ἀξιόπιστος, ἄξιος νὰ τὸν πιστεύσῃ τις εἰς τὸν λόγον του.

Foin, ἀρ. χόρτος, χορτάρι κοσμημένον ἢ ὄχι. mettre du — dans ses bottes κερδαίνω κέρδη ἀθέμιτα εἰς θέσιν ἢ ἐπιχείρησιν τινα. chercher une aiguile dans une botte de — ζητῶ μεταξὺ πλήθους πραγμάτων κάτι τι δυσαρέστου διὰ τὴν μικρότητα του. μεταφ. καὶ εἰκ. bête à manger du — ἀνθρωπος χονδρός, γάδαρος, ζῶον. § πάππος, τὰ εἰς τὸν πάτον τῆς (ἀγ)κινάρας ὡς μικρὰ χοντρὰ φυσώμενα, τὰ χωρὶς αὐτὰς

Foire, ἐ. ἀγορά, ἐμπόριον, (ὡς παν)ήγυρις πρατήριον, τόπος. παζάρι. § ὅπου εἰσάγουσιν εἰς τὰς πόλεις τὰ ὑπάρχοντα τῶν παντοπωλείων. (je lui ai donné sa — que me donnez vous pour ma —. § διαφέρον χρῆμα. avoir la — — sur le pont παροιμ. θέσις, κατάστασις ἐπιτηδεία.

Foirer, οὐδ. (χυδ.) ἀποπατῶ, τιλῶ, διαρροΐζομαι, κ. τσιρλίζομαι.

Foireux, euse, ἐπ. (χυδ.) διαρροϊκός, πασχων διάρροιαν. mine — euse χεσμένου πρόσωπον, δηλ. κακὴ ὄψις, κιτρινιάρικη. § ἀγενής, δειλός, ἀνανδρος.

Foirotte ἢ Foirolle ἐ. λινόζωστις, φυτὸν (διαρροϊκόν).

Fois, ἐ. φορά, βολά. une — ἅπαξ deux —s δίς. la première — το πρῶτον, κατ' ἀρχάς. encore une —καὶ αὖθις, ἄλλην μιὰν φοράν. plusieurs —s par mois πολλάκις τοῦ μηνός. une autre — ἄλλοτε. une seconde — ἐκ δευτέρου, πάλιν. les hommes d'autre— οἱ πάλαι, οἱ ἀρχαῖοι. tant de—tosάκις. toutes les — que j'en parle ὁσάκις περὶ τούτων ὁμιλῶ. pour cette — το νῦν εἶναι, δι' αὐτὴν τὴν φοράν. quelque —s ἐνίοτε. de — à autre ἐκ διαλειμμάτων, ἀπο καιρου εἰς καιρόν. à la — δια μιᾶς, συνάμα. tout-à-la — εἰσάπαξ, καθάπαξ. remettons l'affaire à une autre — ἂς ἀναβάλωμεν τὴν ὑποθεσιν εἰς ἄλλον καιρόν. § ἀρ. πτυχή, δίπλα (ἀχρ.) prendre quelqu'un par le — du corps πιανω τινὰ ἀπο τὴν μέσην. λέγεται καὶ à faux de corps.

Foison, ἐ. ἀφθονία, ἐαψίλεια. à —, ἐπίρ. ἐαψιλῶς, ἀφθόνως.

Foisonnement, ἀρ. ἐξόγκωσις, φούσκωμα τῆς ἀσβέστου διαλυομένης.

Foisonner, οὐδ. πλήθω, εὐπορῶ (cette province foisonne en blés). φαινομαι παχύτερος, ὀγκωδέστερος. § καρποφορῶ πλειότερον. § πλήθω, πληθαίνω. ce riz, cette farine foisonne το ὀρύζιον, το ἀλεύρι τοῦτο πληθαίνει, αὐξάνει εἰς το βράσιμον, φτουράει.

Fol (ἡ Fou ὅταν ἀκολουθῇ σύμφωνον) folle ἐπ. (μωρός), παράφρων, ἀνοητος, τρελός. § γελωτοποιός. chien — λυσσώδης κύων, λυσσασμένος σκύλος. —e farine παιπάλη, ἀχνὴ ἀλεύρου, το λεπτότατον αὐτοῦ. —l espoir κενὴ ἐλπίς. —le entreprise ματαιον ἔργον, ἐπιχείρημα. — faire de —les dépenses (κατα)δαπανῶ ἀσώτως τὰ χρήματα.

Folâtre, ἐπ. (φιλοπαίγμων), ἀστεῖος, κ. σερπετός, ὅστις κάνει μικρὰς τρέλλας ὡς τὰ παιδία, (jeune fille —).

Folâtrement, ἐπίρ. φιλοπαιγμόνως.

Folâtrer, οὐδ. κάμνω τρέλλας, ἀγαπῶ νὰ παίζω, νὰ χωρατεύω.

Folâtrerie, ἐ. ἔργον, λόγος φιλοπαίγμονος, κτλ.

Fole, ἀρ. ζῶον ἄγνωστον τοῦ βασιλείου τῆς Γκαμπῆ.

Foles, ἐ. πλ. εἶδος ὀστράκου.

Foliacé, ée, ἐπ. φυλλώδης, λεπτός, πετασμένος ὡς τὰ φύλλα.

Foliaire, ἐπ. φυλλογενής, γενόμενος ἀπὸ φύλλα.

Foliation, ἐ. φύλλωσις, ἄθροισμα, διάταξις τῶν φύλλων.

Folichon, ne, ἐπ. φιλοπαίγμων, ἀστεῖος παιγνιδιάρης, § οὐσ. ὁμ.

Folichonner, οὐδ. παίζω, ἀγαπῶ νὰ παίζω, κάμνω τρέλλας.

Folie, ἐ. παραφροσύνη, ἀφροσύνη, τρέλλα. § ἀκρισία, παραλογισμός. § εὐτραπελίαι, λόγια ἀστεῖα, εὔθυμα χωρὶς σκοπόν. § κλίσις ἐπικρατοῦσα, (c'est ma — de vous voir, de vous parler, de vous entendre). § —s τρέλλαις τῶν νέων, ἀσωτεία. § εὐθυμία, διασκέδασις. à la —, ἐπίρ. μανιακῶς.

Folié, ée, ἐπ. ἔχων φύλλα § χημ. φυλλώτος, φυλλοειδής, ὁμοιάζων κατὰ το σχῆμα μὲ φύλλα. terre —e de tartre ὑπερτρυγικὴ ποτασσα.

Foliforme, ἐπ. φυλλοειδής.

Foliparé, ée, ἐπ. φυλλογόνος, γενῶν φύλλα. (bourgeon —).

Folilet, ἀρ. τεμάχιον ἀπὸ τὰ νῶτα τῆς ἐλάφου.

Folio, ἀρ. σελίς. — recto ἡ πρώτη σελίς. — verso ἡ δευτέρα σελις in — βιβλίον δίπτυχον, συγκείμενον ὁλ. ἀπο φύλλα ἑπτυγμένα εἰς δύο. § ἀριθμὸς εἰς την ἀρχὴν τῶν σελίδων.

Foliole, ἐ. φυλλάρια, μικρὰ φύλλα τῶν συνθέτων ἀνθέων.

Foliot, ἀρ. ῥυθμότροχον, (balancier) το κινητὸν τοῦ ὡρολογίου. § ἐλατήριον τοῦ κλείθρου.

Folium, ἀρ. καμπύλη γραμμὴ τοῦ δευτέρου γένους ὁμοιάζουσα μὲ φύλλον.

Folle, ἐ. πάναγρος, δίκτυον διὰ τοὺς σύκκας, τὰς βατίδας καὶ ἄλλους χονδροὺς ἰχθεῖς.

Follee, ἐ. σύλακος τοῦ δικτύου τανυσμένου.

Folle-femelle, ἐ. εἶδος ὄρχεως, φυτοῦ

Follement, ἐπίρ. ἀφρόνως, ἀνοήτως.

Follet, te, ἐπ. τσελούτσικος. poil — ἄχνη, ἴουλος esprit — μωρίαι κεῖναι. feu — φωσφορος ἀτμίς, σύστα φαινόμενα εἰς τὰ πολυάνδρια, τοὺς τελματώδεις τόπους κτλ.

Follette, ἐ. ἀτράφαξις (λουδουδιά), φυτὸν § ἐπιθημικὸς κατάρρους § στομφορίαι, λαιμοκάψιμον γυναικὸς πολυπτύχου ἢ σουρωμένου.

Folliculaire, ἐπ. ἐφημεριδογράφος (ἐπὶ κακοῦ).

Follicule, ἐ. ἀνατ. ἀδηνίσκος, μικρὸς ἀδήν. § περικάρπιον, κέλυφος τῆς τσαμπίκης. § λέπυρον, ἔντερον, φλοιὸς τῶν σπερμάτων. § ἀδηνώδης κυψέλη, κιστὴ τῶν πτεριδῶν. § ἀσκίδιον τοῦ βρύου, μεταξεσκόνης.

Folliculeux, euse, ἐπ. ἀδενώδης.

Folliculine, ἐ. γένος μαλακίων (πολυποδῶν).

Follier, ἀρ. πλοιάριον χρησιμεῦον εἰς τὰ διὰ του folle γιομίσματα κτλ.

Folliner, οὐδ. παίζω ἔσχατα τρελλά. § χωρατεύω.

Foloyer, οὐδ. ἔχω εὐθυμόν τινα παραφροσύνην, τρέλαν.
Folyoca, θ. σμίλαξ, λεῖα (λισσάμπελος), ὑδροπέπερι, φυτόν.
Fomahaut ἢ Fomalhaut, ἀρ. Φώμαχος, ἀστὴρ πλησίον τοῦ ὑδροχόου.
Fomentatif, ive, ἐπ. πυριαματικός.
Fomentation, θ. πυρίαμα, ξέστον πανίον, βρεγμένον ἢ ξηρὸν ἐπιτιθέμενον εἰς τὸ πάσχον μέρος. —s sèches σακκουλάκια περιέχοντα χόρτα ζεστά, τὰ ὁποῖα ἐπιτίθενται ὁμοίως
Fomenter, ἐν. πυρῶ, βάλλω πυρίαμα. § ὑποβάλπω, ὑποτρέφω, διατηρῶ (κρυφίως), κάμνω νὰ διαρκέσῃ (— la guerre, la discorde)
Foncailles, θ. πλ. (— d'un lit) ξύλα κλίνης, ἐπανω τῶν ὁποίων τίθεται τὸ ἀχυρόστρωμα, (στρωτῆρες;)
Foncé, ée, ἐπ. βαθύς, δεινός, ἄκρος περί τινα ἐπιστήμην. § καταλοιπής, βαθύχρους, βαθύς, (couleur —ée.)
Fonceau, ἀρ. ἄκρον τοῦ χειλωτῆρος τοῦ χαλινοῦ τῶν ἵππων. § τραπεζα τῶν ὑελοχόων.
Foncée, θ. ὄρυγμα, κοίλωμα εἰς λατομεῖον ἀρδωσίας.
Foncer, ἐν. τίθημι, (βάλλω) πυθμένα, πάτον (βαρελίου). § οὐδ. — sur ἐφορμῶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. § πληρόνω, δίδω χρήματα. § βαθύνω τὸ χρῶμα. —é, ée, μετ. (personne —) πλούσιος, δεινὸς περί τι, § καταλοιπής, βαθύχρους.
Foncet, ἀρ. μεγάλη λέμβος, μέγα πλοιάριον. § πλὰξ σιδηρᾶ, ἐπάνω τῆς ὁποίας ἀνοίγεται ἡ τρύπα διὰ τὸ κλεῖσίον
Foncier, ère, ἐπ. ἔγγειος, ἀρδρῶν τὸ ἔδαφος τινος τόπου, προερχόμενος ἀπ' αὐτα. (richesses —ères) § ἐπιτήδειος, βαθύς, δεινὸς περί τινα ἐπιστήμην (avocat—). § —ère, θ. στρῶσις ἀρδωσίας.
Foncièrement, ἐπίρ. κατὰ βάθος. (examiner, discuter —). § κυρίως, ἀληθῶς. (il est honnête homme—).
Fonction, θ. λειτουργία, ἔργον, ὑπηρεσία, χρεὼν ἐπαγγέλματος, θέσεως (—s civiles, —s militaires. il est obligé de consacrer son temps aux —s de son ministère). § ἐνέργεια τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος, τῶν ἐντοσθίων, τῶν σπλάγχνων. (l'estomac, le foie font bien leurs —s). § —s, τυπογρ. κατάταξις εἰς σελίδας, προπαρασκευὴ τυπώσεως. § μαθ. διάφοροι δυνάμεις ποσότητος, ποσότης σύνθετος
Fonctionnaire, ἀρ. ὑπάλληλος, ὑπηρέτης τοῦ δημοσίου. (les hommes de lettres sont de —s publics, magistrats de l'opinion)
Fonctionner, ἐν. ἐκτελῶ τὸ καθῆκον, ἐνεργῶ.
Fond, ἀρ. βάθος, πυθμήν, ἢ τὸ βαθύτατον μέρος. bon — καλὸν ὑγειονομεῖον. bas— τέναγος, ῥηχά. il n'y a pas de — δὲν ἔχει πάτον (ὅταν ἡ βαρὶς δὲν βρέχῃ). le — d'un puits ὁ πάτος τοῦ φρέατος. § βάθος, βαθύτης (cette culotte n'a pas assez de —). § μυχός, τὸ ἐνδότατον μέρος, (— d'une carosse, d'un antre) du — de l'Asie ἀπὸ τὰς ἐσχατιὰς, τὰ ἔσχατα τῆς Ἀσίας. μεταφ. οὐσία τοῦ πράγματος, τὸ κεφάλαιον. un homme sait le — et le très — d'une affaire γνωρίζει ἐντελῶς τὰς περιστάσεις τινος ὑποθέσεως. § βάτις, θεμέλιον. § ὑποκείμενον. § τὸ πρώτιστον καὶ κύριον ἀντικείμενον, ἢ τὸ ἀπορρυφάτατον, ἐσωτερικώτατον (εἰς τὴν καρδίαν, τὸ πνεῦμα). § πρᾶγμα, τόπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐργάζεταί τις, σπείρει, οἰκοδομεῖ, σχεδιάζει, ζωγραφίζει, κυνᾷ, ἰδιαιτέρως ἔδαφος. cultiver un — καλλιεργῶ ἀγρόν. § τύποι, σχήματα. § σανίδες κλείουσι τὸ βαρέλιον. § ἐπιφάνεια τῆς γῆς ὑπὸ τὰ ὕδατα. § ὅλαι αἱ πραγματεῖαι τοῦ ἐμπορίου. (il a vendu son —) § περιουσία τρόπων, μέσων, πλεονεκτημάτων, γνώσεων, παιδείας. (avoir, n'avoir pas des —s). § ἰδιοκτησία.(je n'ai que l'usufruit de cette rente, un autre en a le —) biens —s ἀκίνητα κτήματα, ἀπόθετις, σύναξις. § ἀρχαῖον, κεφάλαιον χρημάτων. faire — sur πέποιθα, ἐπιστηρίζομαι, ἐλπίζω εἰς . . . prendre — βίπτω τὴν ἄγκυραν. λέγεται καὶ donner —, couler à — κατα δύω, καταβυθίζω πλοῖον. μεταφ. ὲς, ἀρνίζω ἄνθρωπον. couler à — une matière ἐξαντλῶ τὴν ὕλην. à — κατὰ βάθος, ἐντελῶς, διόλου, (il connait cela à —). déjeuner à — de cuve προαριστῶ, ἀκρατίζομαι ἀρθόνως. de — en comble ἄρδην, ἐκ θεμελίων, ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, ἀπὸ τὴν κορυφὴν ὡς τὰ θεμέλια, ὁλοκλήρως. (démolir de — en comble). au —, ἐπίρ. εἰς τὸ κύριον, τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, κυρίως, ἀληθῶς, πραγματικῶς.
Fondamental, e, ἐπ. θεμέλιος, θεμελιακός. (pierre —e). base —e μουσ. βάσις θεμελιώδης, σχηματισμένη ἀπὸ τρεῖς συμφωνίας θεμελιώδεις. son — φωνὴ χρησιμεύουσα ὡς βάτις εἰς τὴν συμφωνίαν ἢ εἰς τὸν ἦχον. accords — aux συμφωνίαι θεμελιώδεις, χρησιμεύουσαι ὡς βάτις εἰς τὴν ἁρμονίαν. ligne —e βάτις τοῦ πίνακος τῆς ἐγγραφίας.
Fondamentalement, ἐπ θεμελιωδῶς, θεμελιακῶς, ἐπικαλῶν ἀσχῶν, βάσεων.
Fondant, te, ἐπ. πολύχυλος, πολύχυμος (καρπὸς, ὀπώρα) ἀναλύων εἰς τὸ στόμα. § χημ. τηκτικὸς, συνεργῶν εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ ὀρυκτοῦ. § διαλυτικὸν (φάρμακον) § — μαλακὸς ὕελος, τὸν ὁποῖον συνάπτουσι μὲ τὰ χρώματα οἱ ἐγκαυσταί. —e de Brest εἶδος ὑπου.
Fondateur, ἀρ.—trice, θ. θεμελιωτής, (βασιλείου, πόλεως, μεγάλου τινὸς καταγήματος, συντάξεως, βραβείων. κτλ).
Fondation, θ. θεμελίωσις, κτίσις τῶν θεμελίων. § θεμέλια. (ce bâtiment a douze pieds de —). § ἀρχὴ οἰκοδομῆς. § ἀνέγερσις, κτίσις, κατάστασις, (— d'un monastère, d'une ville, d'une colonie). § χωρία, γαῖαι κληροδοτηθεῖσαι χάριν εὐεργετικοῦ τινος σκοποῦ.
Fonde, θ ἡ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν θάλασσα, τὸ ἐναντίον τοῦ μετώρου πελάγους.
Fondé, ée, ἐπ. ἐπιροοτισμένος
Fondement, ἀρ. θεμέλιον. § βάσις, πρῶτον ὑποστήριγμα. § κατάστημα. § αἰτία, ὑποκείμενον, (— d'une plainte). § βεβαιότης, λόγος, ἀπόδειξις. (c'est un bruit populaire qui ne paraît sans —). § δακτύλιος, πρωκτὸς, πάτος.
Fonder, ἐν. θεμελιῶ, καταβάλλω τὰ θεμέλια οἰκοδομῆς, (— une maison sur le roc, sur le sable). μεταφ. βασιλείου κτλ. (les royaumes ne se fondent que sur les cœurs). — quelqu'un de procuration δίδω εἰς τινα ἐπιτροπείαν. § συνιστῶρω, χορηγῶ χρήματα διὰ τὴν κατάστασιν, ἀνέγερσιν φιλανθρωπικοῦ τινος καταστήματος. § ἐπιστηρίζω. (— sa demande sur un acte, son espoir sur une promesse). se —, αὐτοπ. πέποιθα, ἐπιστηρίζομαι, ἔχω ὡς βάσιν. se —, μέτ. εἶμαι θεμελιωμένος, πρέπει, δύναμαι νὰ θεμελιωθῶ. —é, ée, μετ. — de procuration ἐπίτροπος. — de pouvoirs πληρεξούσιός τινος (διωρισμένος).
Fonderie, θ. χωνευτήριον, χυτήριον, ὅπου χωνεύουσι τὰ μέταλλα, τὰ σφαιροβόλα, τοὺς χαρακτῆρας. § χωνευτικὴ τέχνη.
Fondeur, ἀρ. χωνευτὴς μετάλλων, χαρακτήρων (στοιχειοχύτης) — de petit plomb βολιδοχύτης, κατασκευαστὴς μολυβδίων, σκαιῶν.
Fondique, ἀρ. συναλλακτήριον, κοινὸν κατάστημα τῶν ἐμπόρων. § ἀποθήκη τελωνείου.
Fondis, ἀρ. ἀρχ χάσμα, βάθρος ὑπὸ τὰ θεμέλια. § ὑρίζησις, πέτισμα γῆς εἰς λατομεῖον. — à jour ὑρίξησις, ὅπου μένει τρύπα καὶ φαίνεται τὸ βάθος τοῦ λατομείου.
Fondoir, ἀρ. χωνευτήριον στέατος, τόπος, ὅπου οἱ χρεοπῶλαι ἀναλύουσι τὸ πάχος.
Fondre, ἐν. τήκω, ἀναλύω, (— du métal) — une cloche, une statue χύνω κώδωνα, ἄγαλμα εἰς τὸν τύπον (καλούπι). — la cloche λαμβάνω τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν περί τινος πράγματος καὶ τὸ τελειόνω. § ἀναδεύω, ἑνόνω. (— des substances, des couleurs). — un ouvrage dans un autre περιλαμβάνω εἴς τι σύγγραμμα ὅ,τι περιεῖχε τὸ ἄλλο § διαλύω, (— les humeurs). § τὸ. διά-

λύομαι. μεταφ. ἰσχναίνομαι, φθίνω, μαραίνομαι, χάνομαι, ἀφανίζομαι. § ἐφορμῶ βιαίως. (— il fondit sur son adversaire.) ἐπισκήπτω ὁρμητικῶς, πίπτω, (l'aigle fond sur l' agneau). προσβάλλω. — en larmes κλαίω ἀπαρηγόρητα. μεταφ. γίνομαι ἀφανής. se —, αὐτοπ. μεταβάλλομαι εἰς ὑγρόν. μεταφ. (le cœur fond ἢ se fond en larmes) ἀφανίζομαι, χάνομαι. se —, μέσ. δύναμαι νὰ διαλυθῶ, διαλύομαι. (— le diamant se fond au foyer d un grand verre ardent).

Fondrier, ἀρ. τοῖχος, εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἑστίας τῶν ἁλυκῶν. § σχεδία ξύλων μὴ δυναμένη νὰ πλεύσῃ διὰ τὴν γῆν καὶ τὸν χόρτον, τὰ ὁποῖα προσκολλήθησαν εἰς αὐτήν. § ἐπ. ναυτ. ξύλον, τὸ ὁποῖον καταδύεται, βυθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ ὡς βαρύτερον.

Fondrière, Θ. χαράδρα, κ. σχισμάδα γῆς. § χάσμα γεμάτον ἀπὸ σχοῖνα, ὅπου κινδυνεύει ὁδοιπόρος. § χαράδρα, χάσμα γεμάτον ἄμμον, ὁθενἀναβλύζει τὸ ὕδωρ ἐκ διαλειμμάτων ἢ κατὰ συνέχειαν, τόπος ἑλώδης.

Fondrilles, Θ. πλ. ἀκαθαρσίαι, ὑποστάθμη, καταστάλαγμα.

Fondue, Θ. σάκχαρ, εἰς τὸ ὁποῖον προστίθεται σιρόπιον. § φαγητὸν μὲ τυρίον ἀναλυμένον εἰς τὸ πῦρ

Fondule, ἀρ. εἶδος ἰχθύος.

Fonet, ἀρ. εἶδος μυδίου

Fongo cave, ἀρ. εἶδος βωλίτου, ἀμανίτου.

Fongo oranèg, ἀρ βωλίτης, ἀμανίτης, κιτρινοπίτασος μὲ λευκὸν ποδίσκον, ἐδώδιμος.

Fonges, ἀρ. πλ. σύστημα ἀμανιτῶν ἐχόντων ποδίσκον ὠοειδῆ, πίτασον μικρὸν, χρῶμα χρυσοειδὲς ἢ καστανωτόν.

Fonger, οὐδ. διαίνομαι, ποτίζω, (ἐπὶ χαρτίου, τὸ ὁποῖον ἐξαπλόνει καὶ δείχνει ὀπίσω τὴν μελάνην).

Fongible, ἐπ. δικ. λέγεται περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα καταναλοῦνται, ζυγίζονται καὶ μετροῦνται.

Fongie, Θ. γένος λιθωδῶν πολυπόδων (ἀστεροειδῶν).

Fongineux, ἐπ. (terrain—) μυκητώδης, κ. πλήρης ἀμανιτῶν.

Fongipores, ἀρ. πλ. μυκητοπόρα, κ. ζωόφυτα ἄκλαδα, στρογγύλα καὶ φυλλωτά.

Fongite, Θ. κλαδωτὰ ζωόφυτα ἀπολιθωμένα, εἴτε ὀρυκτὰ κλαδοζωόφυτα (madrepores). § πέτρα ἔχουσα ἀμανίτου σχῆμα.

Fongivores, ἀρ. πλ. μυκητοβόρα, σύστημα κολεοπτέρων ἐντόμων.

Fongosité, Θ. μυκήτωμα, ἐλαστικὴ καὶ χαλαρὰ οὐσία ὡς ἡ τοῦ μύκητος.

Fongueux, euse, ἐπ. (ulcère—) μυκητώδης, μαλθακός, (chair —se). ἀναπεπταμένος, ἀνοικτὸς ὡς ὁ μύκης, (excroissances — ses).

Fongus, ἀρ. μύκης, παρασάρκωμα μαλθακὸν ὡς ἀμανίτης, εἶδος καρκίνου.

Fonsoir, ἀρ. ἐργαλεῖον τοῦ ἀγκυροποιοῦ.

Fontaine, Θ. πηγὴ, βρύσις puisor dans ἢ à la — ὑδρεύομαι ἐκ τῆς κρήνης, παίρνω νερὸν ἀπὸ τὴν βρύσιν. § οἰκοδομὴ, κτίριον βρύσεως. § πρόχους, χρουνεῖον, δοχεῖον ὕδατος. § στρόφιγξ, χρουνὸς, κ. καννέλλα, κάνουλλα. § κοίλωμα εἰς τὴν μάκτραν, τὴν κάρδοπον, τὴν σκάφην, ὅπου δέχονται τὸ ὕδωρ οἱ ἀρτοποιοὶ διὰ νὰ διαλύσωσι τὴν ζύμην. — de compression φυσ. καταθλιπτικὴ πηγὴ, δοχεῖον μεταλλικὸν φέρον καταθλιπτικὴν ἀντλίαν, ἥτις ἐκσφενδονίζει τὸ ἐν αὐτῷ ὕδωρ εἰς πολὺ ὕψος. — de Héron πηγὴ Ἥρωνος, δοχεῖον συγκείμενον ἀπὸ δύω πυθμένας κοινωνοῦντας διὰ σωλῆνος. ὅταν ὁ ἐκ τούτων πληρωθῇ ὁ κατώτερος ὁ ἀὴρ ὠθούμενος εἰς τὸν ἀνώτερον, βιάζει τὸ ὑγρὸν νὰ ὑψωθῇ ὁρμητικῶς εἰς τὰ ἔξω. — intermittente διαλείπουσα πηγὴ, ὄργανον τῆς φυσικῆς συνιστάμενον εἰς σφαῖραν κοίλην, πλήρη ὕδατος, κοινωνοῦσαν μὲ δοχεῖον κατώτερον διὰ σωλῆνος καὶ ἔχουσαν διαφόρους τρύπας τελευτώσας εἰς σωληνίσκους, ὥστε τὸ ὕδωρ ὡς βαρὺ φέρεται εἰς τὰ κάτω διὰ τούτων· ἀλλ' ἀφ' οὗ κλεισθῇ ἀπὸ αὐτὸ τρύπα τις εἰς τὴν ἄκραν τοῦ σωλῆνος, μὴ εἰσερχομένου ἀέρος διὰ νὰ ὠθήσῃ τὸ ὕδωρ, παύει ἡ ῥύσις, ἕως οὗ αὐτὸ ἐκρεύσῃ διά τινος ὀπῆς καὶ ἀνοιχθῇ πάλιν ἡ ῥηθεῖσα τρύπα. — artificielle ἢ hydraulique ὑδραυλικὴ πηγὴ, μηχανὴ, δι' ἧς ἐξακοντίζεται μακρὰν τὸ ὕδωρ ὡς ἡ ἀναπηδητικὴ λεγομένη ἢ τουρκ. σατιρβάνι § φυσητὴρ, κητώδης ἰχθὺς ἐξακοντίζων μακρὰν κρουνοὺς ὕδατος διὰ τῶν ῥωθώνων. — de mer, Θ εἶδος θαλασσίας ἀκαλήφης πρασινόχρους —des oiseaux Θ. σίλφιον περικαυλόφυλλον (διατηροῦν τὸ βρόχινον ὕδωρ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν φύλλων του).

Fontainier, ἀρ ὑδροπαραστάτης, κρηνοφύλαξ, ἔχων τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὑδάτων, τῶν βρύσεων κτλ.

Fontalis, ἴδ. Fontinalis.

Fontanelle, Θ. ἀνατ. (κρήνη;) τὸ μεταξὺ τῆς στεφανίτιδος, μετωπικῆς καὶ ῥαβδοειδοῦς εἰς τὰ ἔμπροσθεν, μεταξὺ δὲ τῆς λαβδοειδοῦς καὶ ὀβελαίας ῥαφῆς εἰς τὰ ὄπισθεν τοῦ κρανίου διάστημα σκεπασμένον ἀπὸ ὑμένα εἰς τὰ νεογνά. § καυτήριον (ἕλκος τεχνητὸν) ἰταλ. φουντανέλλα. § πηγίδιον, μικρὰ πηγή.

Fontanèse, ἀρ. *ψευδόκνηκος, Θάμνος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κρινοειδῶν.

Fontange, Θ. ἄμπυξ, σύνδεσμος ταινιῶν περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν γυναικῶν συνήθως ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ.

Fonte, Θ. τῆξις, ἀνάλυσις. — d' humeurs ἰατρ. διάλυσις ὑγρῶν, χυμῶν (παχέων). § ἀναλυτὸν μέταλλον. § μίγμα μετάλλων, μάλιστα ἐκ χαλκοῦ σιδήρου. § ζωγρ. ἁρμονία, ὁμαλὴ καὶ ἔντεχνος παραλλαγὴ τῶν χρωμάτων. μεταφ. συνάρεια, ἕνωσις. § ἄθροισμα ὅλων τῶν ἀναγκαίων χαρακτήρων εἰς τύπωσιν συγγράμματος. § μεταχώνευσις νομισμάτων. § μίγμα μαλλίου. § ὁ αὐλὸς τοῦ πυροβόλου. § —s Θηκάρια σκύτινα ἀναρτώμενα ἀπὸ τὸ ἐφίππειον (τὴν σέλλαν) διὰ τὰ πυροβόλα. § ποσότης θέρματος ὑποβαλλομένη εἰς στύψιν.

Fontenier, ἴδ. Fontainier.

Fonticule, Θ. ἰατρ. *καυτήριον, φουντανέλλα.

Fontinale, Θ. *κρηναία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λειχήνων.

Fontinalis, ἀρ. ὑδροπίπερι (ἀμφίβιον) φυτόν.

Fonton, ἀρ. κόκκυξ Ἀρρικανός.

Fonts (de baptême ἢ Baptismaux) ἀρ. πλ. κολυμβήθρα tenir un enfant sur les — ἀναδέχομαι ἐκ τοῦ βαπτίσματος, βαπτίζω παιδίον, κ. γίνομαι νουνός του.

Fonture, Θ. un banc de sable tombe en — σύρτης, σωρὸς ἄμμου ὑποσκαπτόμενος ἀπὸ τὸ ὕδωρ, διαλύεται εἰς μεγάλα κομμάτια μὲ βίαν.

Foque, Θ. ἴδ. phoque. τρίγωνα ἁρμένα, πανία πλοίου.

For, ἀρ δικαστήριον. § δικαιοδοσία. — intérieur ἡ κρίσις τῆς συνειδήσεως. — extérieur δικαιοδοσία ἐκκλησιαστική.

Forage, ἀρ. ὄρυγμα, ἄνοιγμα τοῦ ὑποστηριγμένου ὑποκάτωθεν μέρους λατομείου πρὸς ἐξαγωγὴν ἀρδεύσεως. § φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου. § ἄνοιγμα τῶν αὐλῶν τοῦ πυροβόλου, σφαιροβόλου κτλ.

Forain, ne, ἐπ. marchand — ἔξωθεν (ξένος) ἐρχόμενος ἔμπορος πωλῶν εἰς μίαν πανήγυριν ὅ,τι ἠγόρασεν εἰς ἄλλην. traite — τέλος ἐπὶ τῶν εἰσαγωγίμων καὶ ἐξαγωγίμων πραγματειῶν. rade — ὅρμος κυμστίας, ἀγκυροβόλιον ἐκτεθειμένον εἰς τοὺς πελαγίους ἀνέμους.

Forants, ἀρ. πλ. ναυτ. ὕλη.

Forban, ἀρ. πειρατὴς. μεταφ les —s de la librairie οἱ *τυποκάπηλοι, οἱ ἐπιχειροῦντες ψευδεῖς μεταπωλήσεις, ἐκδόσεις βιβλίων. § ἔξορία.

Forbannir, ἐν. ἐξορίζω.

Forbanissement, ἀρ. ἐξορία.

Forbasine, Θ. ἔνυδρος κάνναβις, φυτόν.

Forbicine, Θ. ἴδ. Lépismènes.

Forçage, ἀρ. *ὑπερβάρυνμα περίσευμα τοῦ νομίμου βάρους ἐπὶ νομίσματος.

Forçat, ἀρ. *τριηρεύμολος, δεσμώτης, κατάδικος δουλεύων εἰς τὰς τριήρεις. travailler comme un — ἐξαντλοῦμαι ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, δουλεύω ὡς κατεργάρης.

Force, Θ. δύναμις. — accélératrice φυσ. ἐπιταχυντικὴ δύναμις (προστιθεῖσα ταχύτητα εἰς τὴν κίνησιν τοῦ σώματος). — centrifuge κεντρόφυξ (δύναμις, διὰ τῆς ὁποίας τὸ σῶμα τείνει νὰ μακρυνθῇ τοῦ κέν-

τρου) — centripète κεντρομόλος δύναμις (διὰ τῆς ὁποίας αὐτὸ φέρεται πρὸς τὸ κέντρον) — d'inertie ἀδράνεια. — expansive διατατικὴ δύναμις. — mouvante κινητικὴ δύναμις — morte ἀδύνατος, ἀτελεσφόρητος ὁδηγοῦσα κατὰ ἀνυπερβλήτου ἐμποδίου δύναμις. — résultante παράγωγος σύν. (γινομένη ἀπὸ πολλὰς, τὸ ἀποτέλεσμα κοινον τούτων ὅλων.) — uniformé ὁμοία, ἴση. σύν. — d'affinité συνεκτικὴ σύν. — vitale ζωϊκὴ σύν. διὰ τῆς ὁποίας συντηροῦνται τὰ ὀργανικὰ ὄντα. faire — de voiles πλέω πλησίστιος, πάντα λύσας τὰ ἱστία, ἀνοίγω ὅλα τὰ πανία. faire — de rames κινοῦμαι μὲ ὅλα τὰ κωπία. § ἀνδρία ψυχικὴ, εὐψυχία. § ῥώμη, ἰσχύς. § ἐξουσία. § ζωγρ. ἔμφασις κινήσεως ἐνεργείας τῶν μυόνων.. (il y a trop de — dans ces muscles). § βία (la — d'un torrent.) — majeure ἀνωτέρα δύναμις ὡς ἡ τῆς ἀρχῆς, τοῦ βασιλέως. maison de — σωφρονιστήριον, τόπος ὅπου βάλλονται οἱ ἀπειθεῖς παίσαντες καὶ ἀσελγήσαντες διὰ νὰ διορθωθῶσιν. user de — μεταχειρίζομαι βίαν. céder à la — ὑποχωρῶ εἰς τὴν βίαν. par — βιαίως, στανικῶς. prendre une ville de vive — κατὰ κράτος ἁλίσκω τὴν πόλιν. § ἐνέργεια. la — du discours ἡ τῶν λόγων δεινότης. § στράτευμα, στόλος ναυτικὸς καὶ στρατιωτικὴ δύναμίς τινος κρατους. (— de terre — de mer). § μεγάλη ποσότης, ἀρθονία, (— gens, — gibier) — s εἴδος ψαλίδων μεγάλων, τῶν ὁποίων ὁ εἷς δίχαστὴρ μένει ἀκίνητος· χρησιμεύουσι δὲ εἰς κοπὴν μεταλλίνων πετάλλων. à — de διά (à — de soins, à — de demander, de prier) ὑπό. à — de pleurer je ne puis pas écrire ὑπὸ τῶν δακρύων γράφειν οὐ δύναμαι.

Forceau, ἀρ. σταλιδωμα, στάλιξ, ξύλον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὰ ὀίκτυα.

Forcément, ἐπ. βιαίως, δυναστικῶς. § ἀκουσίως, (agir, céder —).

Forcené, ée, ἐπ. μανιώδης, μανιακός. § οὐσ. (c'est un —).

Forcener, ἐν. ἐκμαίνω, κ. κινῶ εἰς μανίαν, κάμνω μανιακὸν. se —, αὐτοπ. μαίνομαι, γίνομαι μανιώδης.

Forcenerie, Ϟ. φρενοβλάβεια, τρέλα τοῦ μανιώδους. § λόγοι, πράξεις τοῦ τοιούτου.

Forcepe, ἀρ. ἐμβρυοῦλκον, παιδάγρα, ἐργαλεῖον μαιευτικὸν, τὸ ὁποῖον σύρει, φέρει τὸ γεννώμενον βρέφος ἔξω τῆς μήτρας.

Forcer, ἐν. ἀναγκάζω, βιάζω τινὰ εἰς... (— quelqu'un à faire ἢ de faire quelque chose). § βιάζομαι, φθείρω, κ. ξεπαρθενεύω (— un fille). § αἱροῦμαι, λαμβάνω ἐξ ἐφόδου (— une citadelle.) § ἀνοίγω μὲ βίαν, ἢ διαστρέφω, χαλνῶ ἀπὸ τὴν βίαν (— une porte, prison, serrure, un ressort). — la recette περνῶ εἰς τὸ κατάστιχον περισσότερα ἀφ' ὅσα ἔλαβον. se —, αὐτοπ. ἀγωνίζομαι, κάμνω μὲ πολλὴν βίαν. § βιάζομαι, βιάζω ἐμαυτὸν (il ne faut pas se — à manger ce que l'on n'aime pas). —é, ée, μετ. ἐπ. βιβιατμένος, ἐπιτετηδευμένος, μὴ φυσικὸς, (homme, vers, style —.) § διάστροφος, ψευδὴς (sens —). § στενοχωρημένος, μὴ ἐλεύθερος (attitude —ée). § ὑπερβολικὸς (coloris — argument —).

Forcet, ἀρ. δυνατὸς σπάγος, τὸν ὁποῖον δένουσιν εἰς τὴν ἄκραν τῶν μαστίγων, κτλ.

Forcettes, Ϟ. πλ. μικραὶ δυνάμεις

Forciblement, ἀρ. ναύτης ἰσχυρὸς ἀνατύρων τὰ ὀίκτυα εἰς τὸ πλοῖον.

Forcière, Ϟ. ἰχθυοτροφεῖον, ὅπου πολλαπλασιάζουσι τοὺς ἰχθεῖς.

Forcine, Ϟ. ὄζος, φούσκωμα εἰς τὴν βάσιν τοῦ κλάδου.

Forclorre, ἐν. νομ. ἐξαιρῶ, ἀποκλείω, στερῶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρουσιάσῃ τίς τι (μάρτυρας, ἔγγραφα) ἢ νὰ ἀντιλέξῃ μετὰ τὴν προθεσμίαν.

Forclusion, Ϟ. ἐξαίρεσις, ἡ παῦσις τοῦ δικαιώματος διὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔπρεπέ τι νὰ γένῃ.

Forconseiller, ἐν. παραπείθω, δίδω κακὰς συμβουλάς.

Fordicidies, Ϟ. πλ. ἑορτὴ (*βουθύσια) τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὴν 15 ἀπριλίου ὅτε ἐθυσίαζον εἰς τὴν γῆν βοῦς ἐγκύους.

Forer, ἐν. τρυπῶ.

Forerie, Ϟ. *διατορεῖον, ἐργαστήριον ὅπου τρυπῶσι τὰ τηλεβόλα ἢ σφαιροβόλα.

Forésien, ne, ἐπ. ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Forez.

Forestage, ἀρ. (*εἰσδύσιον) τέλος πληρωνόμενον εἰς τὸν κύριον διὰ νὰ περάσῃ τις εἰς δάσος.

Forestier, ère, ἀρ. δρυμωνικὸς, δασονομικός. § ἀρ ὑπάλληλος τῆς δασονομικῆς ἀρχῆς. ville —e πόλις δασογείτων. administration —e δασονομικὴ ἀρχὴ, ὑπηρεσία.

Forestière, Ϟ. βοτ. ἴδ. Borye.

Forestiers, ἀρ. *δρυμωνοδίαιτα, σύστημα πτηνῶν τοῦ Παραγκουὲ μὴ ἐξερχομένων ποτὲ τοῦ δάσους.

Forêt, ἀρ. τέρετρον, τρυπάνι § *πτίλωτρον, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον κόπτουσι τὸ περιττὸν μαλλίου τῶν ῥούχων.

Forêt, Ϟ. δάσος. § τυπογρ. Θέσις, ὅπου ἀποτίθενται τὰ ξύλα, μὲ τὰ ὁποῖα γεμίζουσι τοὺς τύπους.

Forfaire, σύδ. παραβαίνω τὰ καθήκοντα, τὰ χρέη μου. une fille a forfait à son honneur ἡ κόρη ἠπατήθη, διεφθάρη.

Forfait, ἀρ. κακούργημα. § πώλησις ὁλοκληρωτική, χωρὶς προσοχὴν εἰς τὴν ἀξίαν τῶν πραγμάτων κατὰ μέρος. § συμφωνία ἐργολαβίας, ἀποκοπή. (j'ai fait un — avec mon serrurier pour les ouvrages de ma maison).

Forfaiture, Ϟ. παρανομία, ἔγκλημα ὑπαλλήλου δημοσίου.

Forfante, ἀρ. ἀγύρτης, φλύαρος.

Forfanterie, Ϟ. ἀγυρτεία, φλυαρία.

Forficule, ἀρ. *χηλοπύγων, γένος ἐντόμων ὀρθοπτέρων.

Forgager, ἐν. ἀπαλλάττω, λαμβάνω ὀπίσω τὸ ἐνέχυρον.

Forge, Ϟ. σιδηρουργεῖον. § ἐργαστήριον τοῦ πετάλωτοῦ τῶν ζώων.

Forgeable, ἐπ. δυνάμενος νὰ δουλευθῇ εἰς τὸ σιδηρουργεῖον.

Forger, ἐν. σφυρηλατῶ, χαλκεύω, δουλεύω τὸ μέταλλον. μεταφ. πλάττω, ἐφευρίσκω, φθειάνω (— une calomnie, un mensonge). se —, μέτ. φαντάζομαι, ὀνειροπολῶ (se — des idées, des chimères).

Forgeron, ἀρ. σιδηρουργὸς, βάναυσος. παροιμ. en forgeant on devient — γυμναζόμενος γίνεταί τις ἐπιτήδειος εἴς τι.

Forgésie, Ϟ. φοργήσιον, γένος φυτῶν τῆς πεντάνδρου μονογυνίας.

Forget, ἢ Forjet, ἀρ. ἀρχιτ. προβολὴ, ἐξοχὴ ἔξω τῆς εὐθυγραμμίας.

Forgeter, σύδ. λέγεται περὶ οἰκοδομῆς ἐκπιπτούσης ἔξω τῆς εὐθυγραμμίας. se —, αὐτοπ. un mur se forgette ὁ τοῖχος εὐγαίνει ἔξω.

Forgeture, ἴδ. Forget.

Forgeur, ἀρ. ἐργάτης διευθύνων ἔργα εἰς τὴν κάμινον τοῦ σιδηρουργείου. § πλάττων, ἐπινοῶν ἀνύπαρκτα. — de nouvelles λογοποιός.

Forgis, ἀρ. σιδηρᾶ ῥάβδος προωρισμένη νὰ περασθῇ ἀπὸ τὸν σύρτην.

Forhu, ἀρ. *συγκλητήριον, ἦχος τῆς σάλπιγγος συγκαλῶν τοὺς σκύλους.

Forhuir, σύδ. κυνηγ. — du cor, du cornet συγκαλῶ, ἠχῶ τὴν κερατίνην διὰ νὰ συγκαλέσω τοὺς σκύλους.

Forhus, ἀρ. ἐντόσθια, ἔντερα καὶ σπλετὸν τῆς ἐλάφου παραχωρούμενα εἰς τοὺς σκύλους.

Forjeter (se), αὐτοπ. ἴδ. Forgeter.

Forjugement, ἀρ. παράκρισις, κρίσις ἄδικος.

Forjuger, σύδ. παρακρίνω, κρίνω ἀδίκως.

Forlâchure, Ϟ. *κακοδίασμα, ἐλάττωμα τῶν ὀρθίως ὑφαινομένων περιπετασμάτων ἢ αὐλαιῶν.

Forlancer, ἐν. καταφωρῶ, ἐφευρίσκω τὸ θηρίον ὑποκεκρυμμένον, ἐκβάλλω τὸ ἀγριμαῖον ἀπὸ τὴν φωλεάν.

Forlancure, Ϟ. ἀνισόμιτον, ἐλάττωμα ὑράσματος διὰ τὴν ἀνεπιτηδειότητα τοῦ ἱστουργοῦ εἰς τὴν διαδρομὴν τῆς χερκίδος καὶ τὴν κίνησιν τῶν ἱστοπόδων εἴτε κελόντων.

Forlane, Ϟ. εἶδος ὀρχήσεως, χορὸς τῶν πορθμείων τῆς Βενετίας.

Forligner, σύδ. ἐκπίπτω, ἐξίσταμαι τοῦ γένους, μακρύνομαι ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων μου. cette fille a forligné ἡ κόρη αὕτη ἐξωλίσθησε, διεφθάρη.

Forlonger, *οὐδ. λέγεται περὶ ἀγριμαίων ζώων, τὰ ὁποῖα διωκόμενα μακρύνονται ἀπο τον τόπον.* le cerf forlonge ἡ se forlonge *ἡ ἔλαφος προχωρεῖ πολὺ (ἔμπροσθεν τοῦ σκύλου.)*

Formaire, *ἀρ. κατασκευάζων τους τύπους τοῦ χαρτίου.*

Formaison, *Θ σχηματισμὸς τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος.*

Formaliser (se), *μέσ. χαλιπαίνω, δυσχεραίνω, πειράζομαι.* il s'est formalisé de ce que je ne l'ai pas invité à dîner *ἐκακίωσε διότι δεν τον ἐπροσκάλεσα εἰς τὸ δεῖπνον.*

Formaliste, *ἀρ. τυπικὸς, ὁ ἀγαπῶν (προσκολλημένος εἰς) τοὺς τύπους, ἀκριβὴς, λεπτολόγος εἰς τα χρέη τῆς φιλορρονήσεως.*

Formalité, *Θ. δικαστικὸς, νομικὸς τύπος, (observer les —s).*

Formariage, *ἀρ. κακογαμία, γάμος ἐναντίον τοῦ νόμου, τῆς ἀδείας του κυρίου.*

Formarier (se), *αὐτοπ. κακογαμῶ, νυμφεύομαι ἐναντίον τοῦ νόμου, τῆ; ἀδείας τοῦ κυρίου.*

Format, *ἀρ. σχῆμα, μέγεθος βιβλίου* —in folio *δίπτυχον* —in quarto (in 4o) *τετραπτυχον.*— in octavo (in 8o) *ὀκτάπτυχον* in (in 12) doure *δωδεκάπτυχον.* —in seize (in 16) *ἐκκαιδεκάπτυχον.* —in dix-huit (in 18) *ὀκτωδεκαπτυχον.* in vingt quatre (in 24) *τρισεικάπτυχον.* — *λέγεται δὲ* grand et petit — *ὅθεν* grand *ἡ* petit in folio *μεγα ἡ μικρὸν φύλλον.*

Formateur, trice, *ἐπ. πλάστης δημιουργός.* (Dieu —eur.cause —trice).

Formation, *Θ. μόρφωσις, σύστασις.* § *Γραμ. σχηματισμὸς*(— d'un temps)

Forme, *Θ. μορφὴ, σχῆμα, εἶδος.* — de pavé *στρῶμα ἄμμου, ἐπάνω τοῦ ὁποίου τίθενται αἱ πέτραι ὁδοῦ, γεφύρας, αὐλῆς κτλ.* § *χαρακτήρ.* (il donne à son discours des —s poétiques). § *ὑπάρχοντες, καθεστῶτες κανόνες, Θεσμοί* (garder les —s. jamais on n'avait méprisé davantage les —s de la justice). § *δικ. τύπος,* (la — d'un acte testament fait en bonne —).la— emporte le droit *οἱ τύποι ὑπερτεροῦσι, νικῶσι τοὺς νόμους.* — authentique *τυπος ἐπίτιμος ἐγγράφων,(ὅταν ῥέρωσι τὴν ὑπογραφὴν δημοσίου τινὸς ἀνθρώπου ὑπαλλήλου.)* — exécutoire *τυπος ἐκτελέστως.*— judiciaire *δικαστικὸς τύπος,εἴτε δικαστικὴ τάξις.* un lièvre en — *λαγωὸς εἰς φωλεάν.* § *καλόπους, καλαπόδι,* (mettre un chapeau à la —). § *τὸ σχηματιζόμενον ἐπὶ τοῦ καλόποδος, τοῦ τύπου,* (la —d'un chapeau) § *ἐπίταρσον, τὸ ἐπάνω τῶν σανδαλίων.* (la— d'un soulier). § *τύπος, χυτήριον, καλοῦπι* (— pour le sucre). § *τύλωμα, πρῆσμα, φύτκωμα σκληρον γινόμενον εἰς την χειδόνα (τῆς ὁπλῆς) τοῦ ἵππου.* § *τύμπανον, πλαίσιον, ὅπου συκρούζονται οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες,* (on a tiré la première —). *ὅπου σχηματίζεται,πλάττεται τὸ χαρτίον.*§ *ἀκρυστάτιον, τόπος,ὅπου ἐκτείνεται τὸ δίκτυον,ἡ παγὶς τοῦ κυνηγοῦ.* § —s *τὰ θήλεα τῶν θηρευτικῶν πτηνῶν.* §—s *ἤθη, φερσίματα* (avoir des —s élégantes, acerbes). § parler pour la — *διὰ τὸν τύπον, διὰ τὸ φαινόμενον ὁμιλῶ.*

Formel, le, *ἐπ* (*τυπικος*) *ἐπίσημος, σαφὴς, καθαρὸς* (la loi est —le). § *κανονικὸς,* (un démenti, désaveu —). en termes —s *διαῤῥήδην, κατὰ λέξιν, καθαρὰ.*

Formellement, *ἐπ. διαῤῥήδην, φανερὰ* (la loi le défend —)

Former, *ἐν.* (*μορφῶ*) *εἰδοποιῶ.* § *Γραμ. σχηματίζω, κλίνω* (*ῥῆμα, ὄνομα.*) § *συνιστῶ.* (les divers canaux qui formaient ces îles semblaient se jouer dans la campagne).§*καταστασίνω* (— une colonie). *πλάττω, καταρτίζω* (il faut beaucoup de temps pour—les bons administrateurs.) — son style sur celui de Tacite *μιμοῦμαι, σπουδάζω νὰ μιμηθῶ κατὰ τὴν ῥάσιν τὸν Τάκιτον.* § *ῥυθμίζω διὰ τῆς ἀγωγῆς* (— le coeur, les mœurs). § *διανοίζομαι, διανοοῦμαι, ἐπινοῶ* (— un plan, un système). § *προτεινω* (—une difficulté). § *ἐκθέτω* (—une plainte). — des vœux *εὐχὰς ποιοῦμαι, εὔχομαι. μεταφ.* — un engagement, une liaison *συνδέσμοι, σχετίζομαι με τινα.* — une conspiration *διευθετῶ τὰ πάντα εἰς συνωμοσίαν τινά.* se —, *αὐτοπ. σχηματίζομαι, γίνομαι.* la poule se forme dans l'œuf *ἡ ὄρνις λαμβάνει τὴν ἀρχὴν, ὑπαρξιν ἐντὸς τοῦ ὠοῦ.* la plupart des villes se formèrent en républiques *αἱ περισσότεραι πολεις μετεβλήθησαν εἰς δημοκρατίας.* § *διδάσκομαι, ῥυθμίζομαι, ἠθοποιοῦμαι, γυμνάζομαι, συνειθίζω μὲ τοὺς καλοὺς τρόπους κτλ.* (se—sur des modèles). *λέγεται καὶ ἀπολύτως* (ce jeune homme se forme) § *λαμβάνω ἀνδρικὸν ἢ γυναικεῖον εἶδος* (il, elle se forme).

Formeret, *ἀρ. ἀψὶς γοτθικοῦ θόλου.*

Formi, *ἀρ ὀυγχίτις,νόσος τοῦ ῥύγχους* (*ῥάμφους*) *τῶν θηρευτικῶν ὀρνέων.*

Formiate, *ἀρ. μυρμηκικὸν ἅλας, συγκείμενον ἀπὸ ὀξὺ μυρμηκικὸν εἰς διαφόρους βάσεις.*

Formica, *ἴδ.* Fourmi.

Formicaires, *Θ. πλ. μύρμηκες, σύστημα ὑμενοπτέρων ἐντόμων.*

Formica-léo, *ἴδ.* Fourmi-lion.

Formicant, te, *ἐπ.* (*σφυγμὸς*) *μυρμηκώδης, μικρὸς, ἀδύνατος καὶ συχνός.*

Formication, *Θ. μυρμηκίασις, φαγοῦρα τοῦ δέρματος, ὡς κεντουμένου ἀπὸ μύρμηκας.*

Formica-vulpes, *ἀρ.*(*μυρμηκαλώπηξ*) *εἶδος μικρότερον τοῦ* formica-léo.

Formico-ichneumon, *ἀρ. ἴδ.* psoque *Ψοίῳ, τερηδὼν γίνος ἐντόμων.*

Formidable, *ἐπ. φοβερὸς* (—à).

Formier, *ἀρ. καλοποδοποιὸς πεδίλων, κατασκευάζων καὶ πωλῶν καλούπια.*

Formique, *ἐπ. ὀξὺ μυρμηκικὸν, γενόμενον ἀπὸ τοὺς μύρμηκας, μίγμα ὀξικοῦ καὶ μηλικοῦ ὀξέος.* § *ὕραλος, τέναγος, βράχος σκεπασμένος ἀπὸ τὰ ὕδατα.*

Formuer, *ἐν. ἀρίνω νὰ πτερορυήτωσι τὰ πτηνὰ, νὰ ἀλλάξωσι ὁλ. πτερά*

Formulaire, *ἀρ. τυπικὸν, βιβλίον τύπων συνθηκῶν, ὁμολογίας, πίστεως, ῥρονημάτων* § *συνταγολόγιον, βιβλίον περιέχον ῥιτζίτας.*

Formule, *Θ τύπος, διωσισμένον σχῆμα.*§*παράδειγμα ἐγγράφων.*§*συνταγὴ ἰατροῦ* (*ῥιτσέτα.*)§ *μαθ. πόρισμα ὑπολογισμοῦ περιλαμβάνον πολλὰς περιπτώσεις.*§*μέγεθος τῶν χαρτικῶν περγαμηνῶν.* § *εἶδος χαρτοσήμου.*

Formuler, *ἐν. συνθέτω διαταγας ἰατρικάς.*

Formuliste, *ἐπ.τυπικὸς,προσκολλημένος, ἀφωσιωμένος εἰς τοὺς τύπους.*

Fornicateur, *ἀρ.* trice, *Θ. πόρνος.*

Fornication, *Θ. πορνεία, παράνομος μίξις ἀνῆρὸς καὶ κόρης.*

Forniquer, *ἐν. πορνεύω.*

Fornites, *Θ πλ. ἐρινεὸν, φθινοπωριτὴν σύκον κατοικούμενον ἀπὸ μικρὸς σκώληκας χρησιμεύοντας εἰς τὴν ὡριμοποίησιν ἄλλων σύκων.*

Fornoner, *ἐν. ὑβαντ. συνδέω,* (*ταῤῥῶ*), *δένω.*

Forpaître, *οὐδ. ἡ* Forpaisser, *ἐπ.*(*ἐπὶ ἀγριμαίων*) *βόσκω μακρὰν, ἐξαπατῶ τὴν τροφὴν μακρὰν.*

Forpasser, *ἐν. ὑπερβαίνω τὰ ὅρια, προχωρῶ ἐπέκεινα τοῦ δέοντος.*

Forreich, Netech, *ἀρ. ἀραβικὰ ὀνόματα σημαίνοντα εἶδός τι ἡλιοτροπίου εἰς τὰ πέριξ τῶν πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου.*

Forrestia, *Θ.* * *φορεστία, γένος φυτῶν τῆς βορείας Ἀμερικῆς.*

Fors, *προθ. ἐκτὸς, πλὴν.* (ils sont tous morts — deux ou trois).

Forsenant, *ἐπ. κύων* (*σκύλος*) *πεσόκης, θυμοειδὴς, ὀξὺς, εὔψυχος.*

Forsesie, *ἡ* Farsetie, *Θ.* **φάρσετον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν συκοειδῶν.*

Forskale, *Θ.* **φόρσκαλον, γίνος φυτῶν τῆς Ἀρικῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ συστήματος.*

Forstère, *Θ.* **φόρστηρον, μικρὸν φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν περιθυμενοειδῶν.*

Forsteria, *ἀρ.* **φορστερία, γίνος φυτῶν, ταὐτὸν τῷ* Breynie.

Forsythia, *Θ.* **φορσυθία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἰασμειδῶν.*

Fort, *ἀρ. φρούριον, τεῖχος, πρόμαχών.μεταφ. ὁ συνηρεφέστατος τόπος, μυχὸς δάσους.* (pénétrer dans le — d'une forêt) § *ἰσχυρότατον μέρος, ἡ πυκνοτάτη πλευρὰ τινος πράγματος προσωρισμένου νὰ βαστάζῃ*

ἄλλο. § ἰσχὺς δύναμις, ὁ μέγιστος βαθμὸς πράγματος, ὅπου τις εὐδοκιμεῖ, ἐξίχει, (c'est son — l' histoire est son —). § ἀκμή. (le — de la guerre). au — ἐν μέσῳ. au — de l'hiver εἰς τὸ κέντρον, τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος. au — de la fièvre εἰς τὸν παροξυσμὸν τοῦ πυρετοῦ. au — du combat εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς μάχης. — et ferme μὲ δύναμιν. du — au faible ὅ,τι λείπει ἀπὸ τὸ ἓν μέρος νὰ ἀναπληρωθῇ ἀπὸ τὸ ἄλλο. ces arpens de terre rapportent cent francs par an du — au faible ἡ le—portant le faible τὰ πλέθρα ταῦτα ἀποφέρουσιν ἑκατὸν φράγκα τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο. § ἐπὶ πολύ, (je crains —). § ἰσχυρῶς, (parler, crier —). ęela sent — βαρὺ ὄζει, ἔχει βαρεῖαν μυρωδίαν. § τρὸ τοῦ ἐπιθέτου σημαίνει τὸ ὑπερθετικόν. — laid ἀσχημότατος δυσειδέστατος.

Fort, te, ἐπ. ἰσχυρὸς, ῥωμαλαῖος, δυνατὸς. § τονώδης. § στερεός. μεταφ. ἀνδρεῖος. âme —e καρτερόψυχος ἄνθρωπος, ὑπομένων γενναίως τὰς συμφορὰς τῆς τύχης. § πολὺς, ἀφθονος, (une portion très —e, une —e chaleur). § ὀξὺς, βαρὺς, ὁρμὴς. (beurre —, odeur —e). § βαθὺς (couleur —e). § ὑψηλὸς, ὀγκώδης, εὐτραφὴς, (— cheval) § παχὺς. (une bouillon trop —). § τυμπαγὴς, πυκνὸς, (terre —e, bois, blé —s). § δυτυχὴς, δύσκολος. (ouvrage —, tache —e). § ὁρμητικὸς, βίαιος, (vent — courant très —, fièvre —e). § ἐπιτήδειος, ἔμπειρος, δεινὸς περί τι. (être —sur une science, la littérature). tête —e ἄνθρωπος, συνετος, εὔβουλος, ἄξιος, κατορθωτικὸς, μεγαλεπίβολος. il a l'esprit — εἶναι ὀξύνους esprit — * (θρησκειολίγωρος) ἄνθρωπος σεμνυνόμενος ὅτι οὐδὲν πιστεύει τὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ὡς οἱ λοιποί. colle —e κόλλα, σαρκοκόλλα, γλίσχρα ὕλη. — de sa conscience ἔχων καθαρὰν τὴν συνείδησιν, εὐθαρρύνομενος ἀπὸ αὐτήν. se faire — d'une chose ὑπάτχομαι, ἐπαθέχομαι ὅτι πράγμά τι θέλει ἐκτελεσθῇ, (je me fais — de vous faire gagner votre procès). λέγεται ὁμοίως καὶ ἐπὶ γυναικὸς (je me fais —.) donner, prêter main —e βοηθῶ τινας ὑπαλλήλους τῆς ἐξουσίας νὰ πράξωσί τι. demander main —e ἐπικαλοῦμαι, αἰτῶ βοήθειαν. prêter son argent au denier — δανείζω ἐπίκεινα τοῦ νενομισμένου τόκου une mesure est plus —e dans un endroit que dans un autre τὸ μέτρον περιέχει περισσότερον εἰς ἓν καρὰ εἰς ἄλλο μέρος. balance trop —e τρυτάνη, ζυγαριὰ μὴ κινουμένη εὐκόλως. poids trop — βάρος βαρύτερον τοῦ δέοντος.

Fortage, ἀρ. φόρος διδόμενος εἰς τὸν ἄρχοντα διὰ τὴν ἐξόρυξιν πετρῶν πρὸς στρῶσιν ὁδῶν.

Forte, ἐπ. ἱκανῶς. (— virer. naut.)

Fortement, ἐπίρ. ἰσχυρῶς, συντόνως. (agir, parler —).

Forté-piano, ὃ. Piano-forte.

Forteresse, Θ. φρούριον, τεῖχος. (attaquer, prendre une—). § εἶδος λεπάδος, πιταλίδας.

Fortifiant, te, ἐπ. ἰατρ. τονικός. (remède —, alimens —s).

Fortificateur, ἀρ. ὀχυρωτὴς, ἡ γράφων περὶ ὀχυρωματικῆς.

Fortification, Θ. ὀχυρωματικὴ (τέχνη) § ὀχύρωμα.

Fortifier, ἐν. τονῶ, ἐ ἰσχύω, δυναμόω. (—l'âme, le corps, un système, un plan. il faut—la mémoire a fin de pouvoir la charger de souvenirs povisions de la vieillesse). § παχύνω, διδω περισσότερον ὄγκον. § ὀχυρῶ, περιτειχίζω, ἀτραλίζω μὲ ὀχυρώματα. (— une ville, une position). se —, αὐτοπ. γίνομαι δυνατότερος. (le corps se fortifie. le génie et le commerce se fortifient toujours quand on les encourage). § se— γίνομαι στερεώτερος, βεβαιότερος. (se — dans ses résolutions, ses projets, dans une science). § se — γίνομαι ὁρμητότερος. (les liqueurs se fortifient par la distillation, les acides par la condensation). se —, ἀλληλοπ. ἐνδυναμούμεθα, ἐνισχυόμεθα ἀμοιβαίως. (les amis se fortifient dans le malheur).

Fortin, ἀρ. ἐρυμάτιον, μικρὸν καὶ ἐκ τοῦ προχείρου ἀνηγερμένον φρούριον πρὸς ὑπεράσπισιν. § μέτρον χωρητικότητος εἰς τὴν μετρίσιν.

Fortitrer, οὐδ. (λέγεται περὶ ἐλάφων) ἀποφεύγω τοὺς σταθμούς.

Fortraire, ἐν. κλέπτω, ἁρπάζω, ἁρπάζω τὰ ξένα.

Fortrait, te, ἐπ. καταπεπονημένος, κατάκοπος, καταβεβρυμένος ἀπὸ τοὺς κόπους, τὴν κούρασιν (cheval —).

Fortraiture, Θ. κόπωσις, ὑπερβολικὸς κόπος, καταπόνησις ἵππου.

Fortuit, te, ἐπ. τυχαῖος, τυχηρὸς (un cas —).

Fortuitement, ἐπίρ. κατὰ τύχην. (je l'ai rencontré —).

Fortune, Θ. τύχη, συμβεβηκός. § εὐτυχία, πλοῦτος, ἀγαθὰ, ἐπιτυχία (être en —. il y a au jeu des momens de — belle — immense — médiocre —) faire — πλουτῶ, πλουτίζομαι, συνάγω χρήματα. § δυστυχία, ἀποτυχία, κίνδυνος. παρ. faire contre — bon cœur προτιθεῦμαι εὐχαρίστησιν καὶ εἰς τὰς συμφοράς. — de mer τὰ συμβεβηκότα τῆς τρικυμίας, τοῦ ναυαγίου, τῆς πειρατείας κτλ. voile de — ἄρμενον, πανὶον τετράγωνον, τὸ ὁποῖον αἱ τριήρεις φέρουσιν ἐν καιρῷ κλύδωνος. — de vent ἀνεμώδης, θυελλώδης καιρός. (une — devent nous obligea de serrer toutes nos voiles) § Τύχη, Θεὰ τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ. bonne — εὐτυχία, εὐμένεια γυναικός. de —, ἐπίρ. κατ' εὐτυχίαν.

Fortuné, ée, ἐπ. εὐδαίμων, εὐτυχὴς

Fortunar, οὐδ. εὐτυχῶ. (ἀσχ.)

Fort-vêtu, ἀρ. ἐνδεδυμένος λαμπρότερα τῆς καταστάσεώς του.

Forum, ἀρ. ἀγορὰ τῆς ἀρχαίας Ῥώμης, ὅπου ἐκκλησίαζεν ὁ λαός.

Forure, Θ τρύπα τοῦ τρυπάνου, κ. τρυβλίου, ἰδιαιτέρως· ἡ τρύπα κλειδίου.

Foscarenia, Θ. γένος φυτῶν τῆς τετραδρίας τοῦ Λινναίου.

Fossane, Θ. εἶδος μοσχγαλῆς, λικτίδος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Fossar, ἀρ. κογχύλη τοῦ Σπυγάλ.

Fosse, Θ. βόθρος, λάκκος. § τάφος. creuser sa — ἑτοιμάζω, αὐτουργῶ τὴν δυστυχίαν, τὸν ὄλεθρόν μου. § κόλπος (θάλασσης) ἰσχυροῦ. § γύρος, περιλάκκωμα τοῦ κλήματος (basse —). § σκοτεινὴ φυλακή. — d'aisance ὀχετὸς, λάκκος ἀποδευτηρίου, ἀποπάτου, χωνεῖας.—à chaux λάκκος ἀσβέστου, ὅπου διατηροῦσι τὴν ἀκαλυμμένην ἄσβεστον. — aux câbles περίφραγμα, τόπος εἰς τὰ ἐμπορεύματα τοῦ πλοίου, ὅταν διατηροῦνται αἱ κάμηλοι. — marine ἀγκυροβόλιον, μέρος σύρτεως, ὅπου ὑπάρχει πλειότερον ὕδωρ παρὰ εἰς τὰ ἄλλα. § κοίλωμα, κοιλότης ἐμπροσθεν τοῦ ἐγκολαπτῆρος τοῦ νομισματοκοπείου. § εἶδος χύτρας, μεγάλου χωνείου, ὅπου ἀναλύεται ὁ μόλυβος. § τρύπα ὅπου ἐκχέεται ὁ κασσίτερος. § λάκκος τῶν βυρσοδεψῶν, ὅπου διαβρέχονται τὰ δέρματα.

Fossé, ἀρ. τάφρος, κ. χανδάκι. (chateau entouré de —s). faire de la terre le — χάνω μέρος τῆς περιουσίας μου διὰ νὰ σώσω τὸ ἄλλο, προκαταβάλλω, κάμνω χοίη διὰ νὰ πληρώσω τὰ παλαιά. — d'Aminias ἐπίσειμος τῆς ῥινός.

Fossel, ἀρ. σφὴν, κλεῖον τὴν τρύπαν τῶν βαρελίων.

Fossette, Θ. ἀνθηρὸν, τύπος, νύμφη, κοιλότης τοῦ κάτω χείλους· γελαστὸς, κοιλότης τῶν παρειῶν (μαγούλων). § τρύπα, εἴτε παιδιὰ συνισταμένη εἰς τρύπαν, τὴν ὁποίαν ἀνοίγουσι κατὰ γῆς τὰ παιδία καὶ ῥίπτουσιν εἰς αὐτὴν ἀκρόδρυα κτλ. § κυνήγιον τῶν πτηνῶν μὲ παγίδας.

Fossile, ἐπ. (animal, bois —s) ὀρυκτός. § οὐσ. —s ὀρυκτὰ, ὅσα ἐξάγονται ἀπὸ τὴν γῆν μεταλλικὰ εἴδη.

Fossille-vert, ἀρ. ὀρυκτὸν πράσινον τῆς Φραγκονίας.

Fossoyage, ἀρ. τυμβωρυχία, ὄρυγμα, σκάψιμον, ἄνοιγμα λάκκου, ἔργον, ἐργασία τοῦ τυμβωρύχου.

Fossoyer, ἐν. περιτριγυρεύω, ἀνοίγω τάφρους· (—un champ).

Fossoyeur, ἀρ. τυμβωρύχης. § τυμβωρύχης, κολεόπτερον τῆς Οὐγγαρίας

Fothergille, ἀρ. *φοθέργιλον, ἐνενηϋλιον τῆς διγύνου πολυανδρίας, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτελεσειδῶν.

Foltalonge, Ϛ. ὕφασμα ῥαβδωτὸν τῆς Ἰνδίας ἀπὸ μέταξαν καὶ ὁλοιόν.

Foltes, Ϛ. πλ. φώτσων, παμβακερὸν ὕφασμα μὲ τετράγωνα σχήματα.

Fou, ἐδ. Fol § κέπρος, πτηνὸν νηκτικὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν συνδακτύλων εὐκόλως ἁλισκόμενον διὰ τὴν εὐήθειάν του.

Fouace, ἀρ. ἄρτος ἐγκυρίας ἀπὸ παιπάλην, (ἄνθος ἀλεύρου) ἐψημένος ὑποκάτω τῆς σποδοῦ (χώδολης).

Fouacier, ἀρ. ἐγκυριοπώλης.

Fouage, ἀρ. *ἐγχαρικὸν, φόρος ἀρχοντικὸς ἐπὶ τῶν ἑστιῶν τῆς οἰκίας.

Fouaille, Ϛ. μέρος ἀγριοχοίρου διδόμενον εἰς τοὺς σκύλους.

Fouailler, ἐν. μαστίζω συχνῶς, συχνοκτυπῶ τοὺς ἵππους μὲ τὴν μάστιγα § συχνάζω τὰς γυναῖκας. § ἀφανίζω διὰ τοῦ πυροβολικοῦ.

Fouang, ἀρ. βάρος, (σταθμὸς) τοῦ Σιαμ.

Fouanne, ἐδ. Fœne

Fouber, ἐδ. Faubert.

Foudi, ἀρ. * κοκκοθραύστης, εἶδος σπίνου τῆς Μαδαγασκάρ.

Foudre, Ϛ. σκηπτὸς, κεραυνός. § ποιητ. σύνδεσμος, φάκελλος μικρὸς ἀκοντίων, βελῶν λοξοειδῶς σχηματισμένων, ὅπλον τῶν θεῶν. μεταφ. ὀργὴ, ἐγκάκτησις, ἐλδικησις τῶν δυναστῶν, μοναρχῶν. les—s de l'excommunication, ἡ les—de l'eglise οἱ ἀφορισμοί coup de—αἰφνίδιος προσβολὴ, κακὸν, δυστύχημα — de guerre, d'éloquence μέγας στρατηλὸς, ῥήτωρ. il va comme la — βαίνει, προχωρεῖ, περιπατεῖ ταχέως ὡς ἀστραπή. il est craint comme la—τὸν φοβοῦνται πολύ. § ἀρ. πίθος, δοχεῖον μέγα ὑγρῶν, (οἷον οἴνου) σύνηθες εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν. §—s *στειρόλοξα, κογχύλια ῥαβδωτὰ (φέροντα σειρὰς λοξοειδεῖς).

Foudroiement, ἀρ. κεραύνωσις, κεραυνοβόλησις, κτύπημα μὲ κεραυνόν.

Foudroyant, e, ἐπ. κεραυνοβόλος, μεταφ. φοβερὸς, πλήρης ὀργῆς.—e πυρσόκροτον μιμούμενον τὸν κεραυνόν.

Foudroyer, ἐν. κεραυνοβολῶ, κτυπῶ μὲ κεραυνόν. § προσβάλλω μὲ ὀφικροβόλα. § οὐδ. βροντῶ. μετ. καταβάλλω, καταδαφίζω.

Foudée, Ϛ. *πυρσοπτηνοθηρία, κυνήγιον πτηνῶν γινόμενον τὴν νύκτα μὲ τὸ φῶς τοῦ πυρός.

Fouene, ἐδ. Foëne, καὶ Faine.

Fouet, ἀρ. μάστιξ, τουρκ. καμτσίκι. donner un coup de — à un cheval. μαστίζω τὸν ἵππον § μαστίγωσις, ποινὴ, παιδεία. donner le — à un chien μαστιγῶ, δέρω τὸν σκύλον. faire claquer son — μεγαλαυχῶ πολὺ διὰ τὴν δύναμιν, τὸν πλοῦτον, τὰ προτερήματά μου, ἢ ἄλλο τι. — de l'aile τὸ ἄκρον τῆς πτέρυγος. § μῆκος ἱστοῦ. (un grand — de mât). § ἐργάτης ἐπιμελούμενος τὴν ὀπτησιν, τὸ ψήσιμον τῶν βωκαλίων, καὶ παροψίδων ἐντὸς τῆς καμίνου, (τοῦ κλιβάνου).

Fouette-queue, Ϛ.* σειρουρόσαυρος, εἶδος σαύρας.

Fouetter, ἐν. μαστιγῶ, κτυπῶ. — de la crême κτυπῶ μὲ ῥαβδίον τὸ πύαρ διὰ νὰ ἀφρίσῃ. — le cahier χονδραίνω τὰ γράμματα χωρὶς λόγον. § ῥαντίζω, ῥιπτω γύψον ἀραιὸν μὲ σάρωθρον εἰς τὸ ὀρόφωμα, ἢ εἰς τὸν τοῖχον. § συρράπτω βιβλίον καὶ σχηματίζω τὰς κατὰ τὰ νῶτα ἐξοχάς. § οὐδ. πνέω, φυσῶ ὁρμητικῶς κατά τινος. (le vent, la grêle, la mitraille fouettent). — é, ée, μετ. crême —ée μεταφ. λόγος συνιστάμενος εἰς καλὰς λέξεις χωρὶς νόημα στερεὸν καὶ σπουδαῖον. un pays a été — de mauvais vent ὁ ἄνεμος ἔρθειρε τοὺς καρποὺς τινος τόπου. c'est une crême —ée λέγεται περὶ ἀνθρώπου ἔχοντός τι προτέρημα νοὸς χωρὶς ὅμως βάτιν. tulipe, pêche—ée λεῖριον, (λαλὲς), ροδάκινον ῥαβδωτὸν, φέρον σειράς.

Fouetteur, ἀρ. μαστιγωτὴς, ξυλοσχίστης. (ce maître d'école est un grand —.)

Fougade, ἢ fougasse, Ϛ εἶδος μικρᾶς ὑπονόμου ἐν χρήσει ἐπὶ πολιορκίας.

Fouger, οὐδ. ἐδ. Fouguer.

Fougère, Ϛ βήχορον, πτέρις, φτέρι —mâle πολυπόδιον, πτέρις ἀπέταλος, χωρὶς ἄνθος, ἀνθελμιντική. § ῥίζα αὐτῆς.—femelle πτέρις ἡ κοινὴ. verre de — ποτήριον κατεσκευασμένον ἀπὸ σποδὸν, εἴτε πότασσαν πτερίδος. —s fossiles τύποι, ἴχνη πτερίδων μεγαλοφύλλων εἰς ἀσβεστώδη ὀρυκτά.

Fougèria, Ϛ. τηθωνία, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.

Fougerole, Ϛ πολυπόδιον, φυτόν.

Fougon, ἀρ. ἐσχάρα, μαγειρεῖον πλοίου.

Fougue, Ϛ. ὁρμὴ, παραφορὰ (se mettre, être en —. la — des passions.) μεταφ. ἐνθουσιασμὸς, οἴστρος § μικρὸν πυροκρότον, φυσεῖον. mât, vergue, perroquet de — ἱστὸς, κεραία, ἱστίον (ἠλακάτη), ἀρτέμωνος.

Fouie, ἀρ. θάμνος, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα χρησιμεύουσιν εἰς μαυρην βαφὴν

Fouille, Ϛ. ἀνασκαφὴ, ὄρυγμα, ἀνοιγμα γῆς διὰ θεμέλιον, διώρυγα, κτλ.

Fouiller, ἐν. ἀνασκάπτω, σκαλίζω τὴν γῆν. § ἐρευνῶ, σκαλίζω τοὺς κόλπους, τὰ φορέματά τινος, κ. ψάχω. (— quelqu'un. Ne fouillez pas trop avant le cœur même d'un ami, dans le crainte d'y trouver l'hydre de l'égoïsme.) — les archives ἀνελίττω, ἐξετάζω τὰ ἀρχεῖα· ἁπλῶς δὲ, ἀναζητῶ, γυρεύω. § ἐπιγλυπτικῆς, κοιλαίνω τὴν πέτραν διὰ νὰ σχηματίσω ζωηρὰς σκιάς. § ἐπιζωγραφ. κ.λ.π. ἐνισχύω, βαθύνω τοὺς χρωματισμοὺς, οἱ ὁποῖοι παριστῶσι κοιλώματα.

Fouillot, ἀρ. ressort à— *ἐντελατήριον, σιδήριον ἀνταναλῶν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐλατηρίου.

Fouillouse, Ϛ. θύλακος, κώρυκος, κ. σάκκος.

Fouillures, Ϛ. ἔργον τοῦ κάποιου σκαλεύοντος τὴν γῆν μὲ τοὺς πόδας.

Fouine, Ϛ. ἰκτὶς, γαλῆ, ζῶον σαρκοφάγον, τοῦ ὁποίου τὸ δέρμα πωλεῖται ὡς γουναρικὸν, (ξεντσάπι.) § δίκρανον σιδηροῦν. § ἰχθύκεντρον, κάμαξ, καμάκι τῶν ἁλιέων. — de la Guianne ἰκτὶς τῆς Γκουϊάνης, ἀναλογόν τι τετράπουν.

Fouir, ἐν. ὀρύττω, σκάπτω τὴν γῆν.

Fouissement, ἀρ. ὄρυξις, σκάψιμον τῆς γῆς.

Fouisseurs, ἀρ. πλ *ὀρυκτῆρες, (τρῆκες), ἔντομα ὑμενόπτερα σκάπτοντα τὴν ἄμμον διὰ νὰ ἀποθέσωσι τὰ ὠά των.

Foulage, ἀρ. πίεσις τοῦ τυποῦμένου. § στεῖβασμα τῶν μαντίλων, (χαρίγγων) εἰς τὰ βαρέλια.

Foulant, te, ἐπ. καταβλιπτικὸς (pompe —e).

Foulard, ἀρ. μεταξωτὸν, ἢ μεταξοβαμβακερὸν ὕφασμα τῆς Ἰνδίας. § μεταξωτὸν ῥινόμακτρον, μανδήλιον.

Foule, Ϛ ὅμιλος, ὄχλος ἀνθρώπων, (se jeter dans la —, percer la —) se tirer de la — διακρίνομαι τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, ὑπερέχω κατά τινα τέχνην. faire la — ἐλέγετο περὶ πολλῶν ἱππέων ἐξελαυνόντων (κινουμένων) διὰ μιᾶς κατὰ διάφορα σχήματα § πλῆθος πραγμάτων, ἰδιῶν, κτλ. § γνάφευσις, γνάφις, κατάβρεγμα τῶν ῥούχων, ἢ ἄλλων μαλλίνων ὑφασμάτων εἰς τὸν μύλον διὰ νὰ συμπληθῶσι. § μέρος τοῦ ἐργαλείου τοῦ πτενίζοντος τὰ ῥοῦχα. § ἁλιευσις, ἁλεία γινομένη διὰ περιπατούντων ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἀνθρώπων καὶ κινούντων τοὺς ἰχθεῖς, τοὺς ὁποίους αἰσθάνονται à la —, en —, ἐπίρ. παμπληθεί, ἀγεληδὸν, εἰς μέγαν ἀριθμὸν.

Foulée, Ϛ. στεῖβασμα 240 διαμέτρων αἰγὸς, ἢ προβάτου ἁλισμένου μὲ ἅλατον. § —s ἴχνη, ἴχνη, ὁρμιὰ, (ἐλαφρὰ) ἀπαρὴ τοῦ ἀγριμαίου, τοῦ ζώου, λέγεται δὲ ἰδιαιτέρως foulures ἐπὶ ἐλάφου, piste ἐπὶ ἀλώπεκος καὶ trace ἐπὶ κάπρου. § τὸ ἄπανω τῆς βαθμίδος.

Fouler, ἐν. συμπιλῶ, στειβάζω, πατῶ. (— l'herbe, la terre)· μεταφ.—le peuple καταβαρύνω μὲ φόρους.— aux pieds καταπατῶ, καταπηλακίζω, καταρροῶ. § θλίβω, πιέζω. (un bat foule le cheval) § πιέζω τὸ πιλημα (ἐπὶ τραπέζης δια ξύλου κυλίνδρου χύνων θερμὸν ὕδωρ ἐνωμένον μὲ τρύγα ὄξους). § τὰ βύρ-

σοδιφούμενα δέρματα. § γναφεύω τὸ (ῥοῦχον) μάλλινον ὕφασμα. § κυκλοδρομῶ, περιτρέχω τὸν τοπον, με τοὺς σαύλους· se —, μεσ. διατρέφομαι, στραγγαλίζω μέλος τι, ἢ ἄρθρον τοῦ σώματός μου. (il s'est foulé le pied). § πλήττομαι, κτυπῶ. il s'est foulé tel nerf ἐκτύπησε τὸ δεῖνα νεῦρον. —ώ, ᾶε, μετ. peuple—λαὸς καταβεβαρυμένος ἀπὸ φόρους. vin — οἶνος καπνιλευμένος, κρασί, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κομίζων ἀμαξηλάτης ἔβαλε νερόν. jambes —ées λέγεται περὶ ξώου ἔχοντος τὰς κνήμας καὶ τοὺς πόδας βελλαμμένα, φαγωμένα ἀπὸ τὸν κόπον, τὴν πολλὴν δουλείαν.

Foulerie, Ϡ. γναφεῖον, τόπος, ὅπου πυκνοῦνται καταβρεχόμενα τὰ ῥοῦχα, ἢ παρασκευάζονται τὰ πιλήματα, (porter les draps à la —).

Fouleur, ἀρ. πατητής, (σταφυλίων, ῥούχων).

Fouloir, ἀρ. τὸ Foulerie, κτυπητήριον, ἐργαλεῖον, με τὸ ὁποῖον πατοῦσι, πιέζουσι, συνθλίβουσί τι, κ. καθαρίζουσι τὰ σφαιροβόλα, ἀφ' οὗ ἐκπυρσοκροτήσωσιν, ἢ κτυπῶσι τὴν πυρέκσιν.

Foulon, ἀρ. γναφεύς, πλύστης, πυκνωτὴς ῥούχων. terre à — πλυντρὶς, σμηκτρὶς γῆ κ. πηλὸς herbe à — στρουθίον, (τουρκ. τζογένι). moulin à — μύλος τοῦ γναφέως. § * ριζόθριψ, κολεόπτερον, τὸ ὁποῖον κατατρώγει τὰς ῥίζας τῶν δένδρων.

Foulonnier, ἀρ. ἐργάτης προπαρασκευάζων τὰ ῥοῦχα διὰ το γναφεῖον.

Foulque, Ϡ. αἴθυια, κολυμβὶς, βουτανρὶς, πτηνὸν θαλάσσης.

Foulure, Ϡ. μώλωψ, κτύπημα μέλους, (la — d'un nerf). § στρέμμα, (διαστρεμμα), στραγγούλιεμα § παράτριμμα, πληγὴ ἀπὸ τὴν προστοιδὴν προερχομένη, καθὼς τῆς σέλλας ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἵππου. § στοιβασμα, πάτημα, συμπίλησις § —s ἕξις ἐλάφρου.

Founingo maitsou, ἀρ. πρασινόχρους περιστερὰ τοῦ Μαδαγασκάρ.

Founingo-mena-Rahou, ἀρ. κυανῆ περιστερὰ τοῦ Μαδαγασκάρ.

Fouquet τὸ. Sterne.

Four, ἀρ. κλίβανος, ἰπνὸς, φοῦρνος. mettre le pain au — φουρνίζω τὸ ψωμί. chauffer le— καίω τὸν φοῦρνον. tablette de—τὸ ἔμπροσθεν τοῦ κλιβάνου μέρος (* προστόμιον). pièce de — πέμμα, (πλακοῦς), ζυμαρινον ἐψημένον εἰς κλίβανον. παρ. ce n'est pas pour vous que le— chauffe δὲν εἶναι (διὰ τὴν μοῦρη σου) διὰ σὲ προωρισμένον τὸ πρᾶγμα. faire — λέγεται περὶ ὑποκριτῶν, μὴ παριστανώντων ἐπὶ σκηνῆς οἱ ἐλλείψιν ἱκανῶν θεατῶν. — de campagne πυγεὺς, ἀρτόπτης, μετακομιστὸς κλίβανος ἀπὸ χαλκόν. § κάμινος τιτάνου, ἀσβέττου. —s coulans κάμινος, ὅπου καίει τὸ πῦρ ἕως οὗ νὰ γένῃ ἡ ἄσβεστος. — ardent εἶδος σεσίλου, σαλιάγκου.

Fourbandrée, Ϡ. μίγμα διαφόρων μαλλίων.

Fourbe, Ϡ. δόλος, ἀπάτη. § ἐπ δόλιος, ἀπαταιών. § οὐτ. (les —s sont enfin découverts)

Fourber, ἐν. καταπορίζομαί τινος, ἀπατῶ τινα.

Fourberie, Ϡ. δόλος, ἀπάτη.

Fourbir, ἐν. ἀποσμήχω, καθαρίζω, ἐπ. λουστράρω ὅπλα (— une épée).

Fourbisseur, ἀρ. ἀποσμήκτης, ὅστις καθαρίζει, παστρεύει (τὰ ὅπλα).

Fourbissime, ἐπ. δολερώτατος.

Fourbisson, ἀρ. τρωγλοδύτης, εἶδος πτηνοῦ.

Fourbissure. Ϡ. ἀπόσμηξις, καθάρισμα, πάστρευμα ὅπλων. § ξιροποιία.

Fourbue, ἐπ. πάσχων κατὰ τὰς κνήμας. (cheval —, jument —e).

Fourbure. Ϡ * ἱπποκνημῖτις, νόσος τῶν κνημῶν τοῦ ἵππου.

Fourcats, ἀρ. πλ. τρίγωνα ξύλα εἰς τὴν ἄκραν τῆς στειρας, ἢ τρόπιδος.

Fourche, Ϡ. σχαλὶς, δίκρανον, τρίκρανον, τριόδους. —s patibulaires σταυρὸς, ἀγχόνη, μηχανὴ καταδίκης εἰς κρέμασμα, κ. κρεμαστρά —ière, κηπουρικὸν ἐργαλεῖον. § διχοτομία, τριχοτομία ὁδοῦ. § ξύλα μακρὰ διχαλωτὰ εἰς τὸ ἓν ἄκρον διὰ νὰ κρατῶσι ῥοῦγανα, τὰ ὁποῖα καίονται ἐπὶ τῶν κωνιζομένων ἐξωτερικῶν πλευρῶν τοῦ πλοιου. § ῥάβδος διχαλωτὴ, μὲ τὴν ἄκραν τῆς ὁποίας προστρέχουσι μέρος κυνηγίου εἰς τοὺς σαύλους. § —s μικρὰ ἀποστήματα ἐπὶ τῶν δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν τοῦ καπιάζοντος ἐργάτου.

Fourchèment, ἐπίρ. διχαλωτῶς, μὲ κυρτότητα.

Fourcher, οὐδ. λέγεται ἐπὶ κλαδευμένων κλάδων, οἱ ὁποῖοι ἀπολύουσιν ἄλλους πλαγίους. § διχοτομοῦμαι, χωρίζομαι εἰς δύο. (chemin qui fourche.) une famille n'a point —é ἡ οἰκογένεια περιορίζεται εἰς μίαν μόνην γενεάν. la langue a —é à quelqu'un ἡ γλῶσσά τινος εἶπεν ἄλλ' ἀντ' ἄλλων. se —, αὐτοπ. διχοτομοῦμαι, χωρίζομαι εις δύο. (le chemin se —e).

Fourchet, ἀρ. πρῆσμα ὀδυνηρὸν εἰς το κάτω μέρος τῆς κνήμης τῶν προβάτων. § διχοτομία, διαίρεσις κλάδου εις δύο.

Fourchette, Ϡ. δίκρανον, πιρούνι, κ. πιρούνι. déjeuner à la — προαριστῶ μὲ κρέας, ἢ ἄλλο τι στερεὸν φαγητὸν, ὅπου χρησιμεύει τὸ πιρούνι. — de sternum κλεῖστρ, ἐντομὴ τῆς κατωτέρας ἄκρας τοῦ στέρνου. § ἐπιγάστριον, κοῖλον τοῦ στομάχου, τὸ μεταξὺ τῶν ἐξιῶν καὶ ἀριστερῶν πλευρῶν εἰς τὰ ἔμπροσθεν μέρη. — de la vulve συνάρεια, (σύνδεσμος) τῶν χειλέων τοῦ γυναικείου αἰδοίου εἰς τὰ ὀπίσω. § (χειλιδῶν), τὸ ὑπεισκαμμένον μέρος τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου ἢ τὸ κωνοειδὲς αὐτῆς ὕψωμα. § τροχοπέδη, τιδηρᾶ ῥάβδος ὄπισθεν τῆς ἁμάξης ἐμπουδίζουσα αὐτὴν νὰ κυλίση εἰς τοὺς κατωφερεῖς δρόμους. § δύω προμήκη εἰς τὰ ἔμπροσθεν τῆς ἁμάξης ξύλα (κλιμαξ). § γλωσσοκάτοχον, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὑψωμένην τὴν γλῶσσαν. § τὸ κάτω ἐσχισμένον μέρος τῆς χειρίδος τοῦ χιτῶνος, (ὑποκαμίσου). § μικρὸν ὀστοῦν μεταξὺ τῶν πτερύγων τοῦ πτηνοῦ. § σιδήριον τοῦ ἀρτολογίου, καὶ ἐν γένει εἰς τὰς τέχνας διάφορα ἐργαλεῖα, ἢ μέρος ἐργαλειων ἔχοντα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον διχαλωτὸν σχῆμα.

Fourchon, ἀρ. ὀδόντιον τοῦ δικράνου, ἢ τρικράνου. (une fourchette à deux, à trois, à quatre —s). § κηπ. συνάντησις δύω κλάδων.

Fourchu, ue, ἐπ. (σχαλιδωτὸς,) δίοζος, διχιζὴς, σχισμένος εἰς δύο τρία, κτλ. faire l'arbre — ἔχω τὴν κεφαλὴν κάτω, τοὺς δὲ πόδας ἀνοικτοὺς ἐπάνω. chemin — ἄμφοδος, ἄμφοδον, κ. σταυροδρόμι, τρίστρατον.

Fourchure, Ϡ. διαφυὴ, διχασμα, τόπος, ὅπου χωρίζεται τι πρᾶγμα εἰς δύο, τρία κτλ. μέση.

Fourée, Ϡ. διχτυοστάσιον, λινοστασία, τόπος, ὅπου εὑρίσκονται ἐξαπλωμένα τὰ δίκτυα.

Fourgon, ἀρ. ἅμαξα σκευοφόρος, (ἁπήνη). § σκάλευθρον, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον σκαλίζομεν τὴν φωτιὰν παροιμ. la pelle se moque du — δύω ἄνθρωποι ἀδύνατοι, πτωχοὶ καὶ γελοῖοι περιπαίζονται ἀμοιβαίως.

Fourgonner, οὐδ. σκαλεύω, σκαλίζω τὴν φωτιάν. μεταφ. ἀνακινῶ, ἀνακατόνω πράγματα (εἰς κιβώτιον, π. χ.).

Fourmeiron, ἀρ. μυρμηκοφάγος, ὀρνιθοειδὲς, συκαλὶς, πτηνὰ τρεφόμενα μὲ μύρμηκας.

Fourmi, μύρμηξ, μυρμήγκι, ἔντομον ὑμενόπτερον.

Fourmilière, Ϡ. μυρμηκιὰ, κ μυρμηκοφωλιὰ. μεταφ. πλῆθος, (ἀνθρώπων, ζώων, κτλ).

Fourmi-lion, ἡ Formica —leo, ἀρ. μυρμηκολέων, ἔντομον· ὡς ἡ κοσσυφίς(τσαλτσιφέτα) τοιφόμενον μὲ μυρμήγκια.

Fourmillant, τὸ Formicant.

Fourmillement, ὀρ. μυρμηκίασις, κ. γαργαρία, ὡς νὰ ἐπερπάτει τις ἀπὸ

μυρμήγκια, ἢ ὡς νὰ ἐπερπάτουν αὐτὰ εἰς τὸ δέρμα.

Fourmiller, οὐδ. μυρμηκιῶ, (μυρμηκιάζω), ἔχω φαγοῦραν, μάλιστα εἰς τοὺς πόδας καὶ εἰς τὰς χεῖρας (toute la main me fourmille). § πλήθω, εἶμαι γεμάτος ἀπὸ ζωύφια. (la ville fourmille d'étrangers. cette viande, ce fromage —ent de vers.) μεταφ. un ouvrage qui —e de fautes, de beautés σύγγραμμα γεμάτον ἀπὸ σφάλματα, ὑπὸ ὡραῖα τεμάχια.

Fourmillier, ἀρ. *μυρμηκοβόρος, τετράτους τῆς Ἀμερικῆς τρεφόμενος μὲ μυρμήγκια. § * μυρμηκοφάγος, πτηνὸν τῆς Γκουϊάνης ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ὑποδίων, συστήματος δὲ τῶν ᾠδικῶν, τρεφόμενον μὲ μυρμήγκια.

Fourmilière, Θ. μυρμηκιαστὶς. § κενὸν διάστημα μεταξὺ τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ὀπτῆς τοῦ ζώου.

Fourmillon, ἀρ. *ἀναρριχίτης, στρουθίον, σπουργίτης ἀναβαίνων τὰ δένδρα, καὶ πετόμενος ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον.

Fournage, ἀρ. * ὄπτρα, (* ἔψητρα;) κ. ψητικὰ τοῦ ψωμιοῦ, φουρνιάτικα. § φόρος ἐπὶ τῶν κλιβάνων.

Fournaise, Θ. λιγύος, κάμινος, εἶδος μεγάλου φούρνου. (— ardente). μεταφ. χωνεῖον. (l'or s'épure dans la —.)

Fournaliste, ἀρ. ἐπινοητὴς, ὅστις κατασκευάζει φουρνέλα διὰ τὸ νομισματοκοπεῖον, τὰ χημικὰ ἐργαστήρια, κτλ.

Fourneau, ἀρ. ἴπνος, βαῦνη —ος, πυγεὺς, κ. φουρνέλον. — de lampe πύρανον, καμίνιον, φουρνέλον χημικῶν πυρούμενον ἀπὸ λύχνον. —de rôverbère *ἀναστεφίπυον, φουρνέλον σκιπασμένον θολοειδῶς καὶ ἀντανακλῶν τὴν φλόγα εἰς τὴν ἑστίαν. — d'essai *δοκιμαστήριον, φουρνέλον πρησματικὸν εἰς χρῆσιν τῶν δοκιμαστῶν, εἴτε ἀργυρογνωμόνων — polychreste πύρανον πολυχρηστον. haut — σιδηροχοεῖον, καμίνιον διὰ τὴν χώνευσιν τοῦ σιδήρου. § ὑλοχοεῖον. § ὑπόνομος, φουρνέλον, κοίλωμα γῆς, ὅπου βάλλουσι πυρίτιν κόνιν διὰ νὰ ἀνακαύψωσιν ὀχύρωμα, ἢ τεῖχος, κτλ. § κάμινος χημικὴ, ἀστερισμὸς τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου πλησίον τοῦ αἰγόκερω. § * ταβακοκάπνιστρον, κ. λουλᾶς τσιμπουκίου.

Fournée, Θ. *κλιβανιὰ, κ. φουρνιὰ, ὅ, τι περιέχει ὁ φοῦρνος (— de pain, — de chaux). μεταφ. ἀριθμὸς ἀνθρώπων διὰ μιᾶς λαμβανομένων (— de pairs).

Fournette, Θ. μικρὸς κλίβανος εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν φαγιντινῶν ἀργιλλοπλασμάτων, ὅπου καίουσι τὸ ἔμαυστον.

Fournier, ἀρ. ère, Θ. ἔχων κλίβανον, κ φουρνάρης.

Fournil, ἀρ. (τὸ l ἄφ.) ἀστοκοπεῖον, τόπος, ὅπου κεῖται ὁ κλίβανος, ὅπου ζυμόνουσι.

Fourniment, ἀρ. πυριτιδοθήκη, ἀγγεῖον φέρον τὴν πυρίτιν.

Fournir, ἐν. παρέχω, δίδω, προμηθεύω τὰ ἐπιτήδεια, ἀναγκαῖα πράγματα, (σιταρκῶ). (il m'a fourni de l'argent. Tout s'empresse de — des armes et des vivres). § πληρῶ, τελειόνω. un cheval a bien fourni sa carrière ὁ ἵππος διήνυσεν (ἔκαμεν) ἱκανὸν δρόμον. μεταφ. un homme a bien fourni sa carrière ὁ ἄνθρωπος διετήρησε μέχρι τέλους τὴν δραστηριότητα, τὴν ῥώμην, τὴν ὑπόληψιν, τὴν δόξαν του. § συνεισφέρω (je fournirai aux frais de cette entreprise) § δια. περιστάνω, ἐκθέτω. (chaque partie fournit ses raisons par écrit). § οὐδ. ἐπαρκῶ. (je ne saurais — à ce travail). se —, μετ. ἀγοράζω, προμηθεύω εἰς ἑαυτὸν τὰ ἀναγκαῖα. (se — à la halle, chez tel marchand). —i, ie, μετ. magasin bien — ἀποθήκη περιέχουσα ἄφθονα τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα προορίζεται. bois bien — ὄλος πυκνὸν. table bien —ie τράπεζα πολυτελὴς.

Fournissement, ἀρ. κεφάλαια ἑκάστου ἑταίρου, συμμετοχοι. (compte de —). § κατάστιχα. § προμήθευσις ἀναγκαίων.

Fournisseur, ἀρ. (προμηθεύτης, σιταρκὴς), ἐργολάβος προμηθεύων πράγματείαν τινὰ, σιτία, ἐφόδια κτλ.

Fourniture, Θ. προμήθεια. § ποσότης πραγμάτων προμηθευομένη. § πρόσθετα, εἰς τὴν κατασκευὴν τινος πράγματος, ὅτα βάλλει ὁ τεχνίτης καθὼς ἐπὶ ῥάπτου, π χ. τὰ λεγόμενα χάρτζα, ἐτωπάνι κτλ. (le tapissier a pris tant pour façon et —). § φυλλεῖα, λεπτὰ χρυσᾶρια προστιθέμενα εἰς τὴν σαλάταν. § μέλος, ἦχος, νόμος τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου.

Fourque, Θ. ἡ Fourcat, ἀρ ξύλα δεχαλωτὰ εἰς τὰς ἄκρας τῆς στείρας τοῦ πλοίου.

Fourquet, ἀρ. ξύστρα ὠοειδὴς τῶν ζυθοποιῶν.

Fourquette, Θ. μεταλλικὸς σταυρὸς φέρων ἀγκιστρον.

Fourrage, ἀρ. χιλὸς, προνομὴ, νομὴ, κ. βοσκὴ, χόρτον. (— vert, — sec). aller au — προνομεύω. § συνοδία τῶν χορτοκοπούντων. § χόρτον, τὸ ἐπῖον χώνευσιν εἰς τὰ ὀρνιοσοβόλα.

Fourrager, οὐδ. προνομεύω, ὑπάγω εἰς χορτοκοπίαν. μεταφ. λῄζω, πορθῶ, λαφυραγωγῶ. (— tout un pays).

Fourrageur, ἀρ. προνομευτὴς ἢ προνομεὺς, (στρατιῶται στελλόμενοι νὰ κόψωσι, νὰ ῥίψωσι χόρτον διὰ τὰ ζῶα).

Fourreau, ἀρ. θήκη. (— de pistolet). παρ. l'épée, la lame use le — τὸ ξίφος τρώγει τὴν θήκην δηλ. ἡ ταραχὴ καὶ ὁ θυμὸς βλάπτει τὸν ἄνθρωπον, ὅστις τα ἔχει. § σκέπασμα μελῶν ἵππου ἀπὸ δέρμα. § ἔλυτρον, φύλλα τῶν ἀμόρφων σταχύων. § εἴλημα, τύλιγμα (χρυσοῦ) μὲ πολλὰ φύλλα περγαμηνῆς. § κύλινδρος πυροτεχνημάτων. § κολεὸς, πτερὰ πολλῶν ἐντόμων. § δέρμα σκεπάζον τὰς λαγόνας τοῦ ἵππου διὰ νὰ μὴ πληγωθῇ. faux — θήκη τοῦ κολεοῦ, τῆς θήκης τοῦ ξίφους.

Fourrée, Θ. λινοστασία, δικτυοστάσιον. § σοδὰ Ἱσπανίας.

Fourretier, ἀρ. κολεοπώλης, τεχνίτης καὶ πωλητὴς θηκῶν.

Fourrer, ἐν. δερθερῶ, γουνόνω, σκεπάζω τι μὲ γοῦναν. (— une robe, un manteau) § ἐνδύω μὲ παχιὰ ἢ πολλὰ ἐνδύματα (comme vous le fourrez!). § σκεπάζω μὲ χρυσοῦν ἔλασμα τὸν χαλκόν. § ἐμβάλλω ὡς εἰς θήκην. (— ses mains dans un manchon. — ses bras dans son lit) χώνω (fourrez encore cela dans cette malle). καὶ μεταφ. tachez de lui — cette idée dans le tête ἐμβιβάζω ἀναξίως (— un homme dans une maison) ἀναπείθω, ἐμπεριδεύω εἰς ὑπόθεσιν τινα (— quelqu'un dans une affaire). il a fourré des vers dans son ouvrage σπερνέβαλε στίχους εἰς τὸ σύγγραμμά του, παρεγέμισε τὸ σύγγραμμα του μὲ στίχους. § ἐνδύω, τυλίσσω σχοινίον διὰ νὰ το προφυλάξω ἀπὸ τὴν προστοιβὴν καὶ τὴν ἐκ ταύτης φθοράν. § δίδω παρὰ λόγον, ἀδίκως. (cette mère fourre toujours de l'argent à son fils). se —, στοπ. σκεπάζομαι, ἐνδύομαι μὲ δέρμα φορέματα, se — dans une société παρεισδύομαι, παραδύομαι, παρεισάγομαι, χώνομαι εἰς τινα συντροφίαν. il ne sait où se — δὲν ἐξεύρει ποῦ νὰ καταφύγῃ, ποῦ νὰ χωθῇ. se — dans la mêlée ἐμβαίνω μεταξὺ τῶν φιλονικούντων, τῶν μαχομένων. se — (μέσ) une épine dans le doigt ἐμβῆκεν ἐν ἀγκάθι εἰς τὸν δακτύλιόν μου. se — une chose dans la tête μοῦ ἐμβῆκεν εἰς τὸ κεφάλι ἓν πρᾶγμα. —ô, ôe, μετ. pays — τόπος δασὺς, σύδενδρος, συσκιερὸς. bois — δάσος ἀκανθῶδες. coups —s πληγαὶ ἀμοιβαῖαι, τὰς ὁποίας ἔδωκε καὶ ἔλαβέ τις συγχρόνως. coup — ἐπιβουλὴ, ἐχθρικὴ πρᾶξις κρυφίως γενομένη. paix —ée, δολία, ὑπουλος, καὶ πρόσκαιρος εἰρήνη. monnaie —ée νομισμα κίβδηλον, ἐπίχρυσον, ὑπόχαλκον. un bijou est — χρύσωμα ἢ ἀργύρωμα ὑποκρύπτον τι εὐτελές. des

bottes, de foin, de paille —ées δεμάτια ἀχύρου, χόρτου ἀνακατωμένου μὲ ἄχρειον χόρτον ἢ ἄχυρον. § οὐσ. ἄθροισμα πυκνὸν θαμνων. (des —s de lilas, de noisettiers, de sureau, de genêt).

Fourreur ἡ Pelletier-fourreur, ἀρ. ὁιρθεροπώλης, σισυροράφος, κ. γουνάρης.

Fourrier, ἀρ. καταλυματίας, σταθμοδότης, κατώτερος ἀξιωματικὸς στρατεύματος ὁιορίζων τὰ καταλύματα (τουρκ. κονάκια).

Fourrière, Θ ξυλόβολον, ἀποθήκη ξύλων, ἀνθράκων. § ἔργον, ὑπηρεσία τοῦ ξυλοδότου, τοῦ ἀνθρακονόμου § τόπος κατασχέσεως ζώων, ὅπου τις κρατεῖ, ἐμποδίζει αὐτὰ mettre une vache, un cheval en — βάλλω εἰς κράτησιν (φυλακὴν) ἀγελάδα, ἵππον ὁιὰ πλημμέλημα, ἕως ἀποζημιωθῶ, ἢ πωληθῶσι.

Fourrure, Θ. ὁιρθέρα, σισύρα, κ γουναϊκόν. (—de martre, râpée, usée). § παρεμβόλιμα, (παραχωμένα) τεμάχια ξένου συγγράμ. § πυραμὶς λεβητίων (τουρκ. τεντσερέων) βαλμένου τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο. § ἔνδυμα, τύλιγμα τῶν σχοινίων (μὲ ῥάκη, σπάγον κτλ). πρὸς μακροτέραν διατήρησιν. § ὁοκίδια, ξυλάρια παραχωνόμενα ὁιὰ νὰ ὑψώσωσιν ἢ καταστήσωσι πηχύτερα ἄλλα, ἢ χάριν ἰσοπιδώσεως.

Feurs-à cristaux, ἀρ. πλ. σπήλαια κατάκλειστα ἀπὸ κρύσταλλον.

Fourvoiement, ἀρ. πλανοδία, παρεκτροπὴ ἀπὸ τὸν ὀρθὸν ὁρόμον, παράστρατισμα. (tomber, être dans un étrange —)

Fourvoyer, ἐν. πλανῶ, ἢ ἀποπλανῶ (παρεκτρέπω) τῆς ὁδοῦ, παραστρατίζω τινά. se —, αὐτοπ ἀποπλανῶμαι. μεταφ. περιπίπτω εἰς παραλογισμούς, σφάλματα.

Foutean, ἀρ φηγός

Foutelaie, Θ (*φηγών ;) τόπος κατάφυτος ἀπὸ φηγούς.

Fouton, ἀρ. *σολοπακίνη (μπεκατσίνα), πτηνὸν τῶν παραλίων τοῦ Ὠκεανοῦ.

Fovéolaire, Θ. *τρέμανθος, γένος φυτῶν τοῦ Περοῦ.

Foyer, ἀρ. ἑστία, πυρεστιά. § *προαιθριον, πέτρα, μάρμαρον ἔμπροσθεν τῆς ἑστίας μεταφ. οἰκία, πατρίς (combattre pour des —s). § ἑστρόπη, ἕδρα τῆς ἀρρωστίας, τοῦ πάθους. (le — d'un abcès μεταφ. — d'une rébellion). § κέντρον τῶν ἀκτίνων, τοῦ φωτὸς, τῆς θερμότητος (— d'une lentille, d'une parabole, d'une ellipse. μεταφ. la tête d'un savant de génie est un — de lumières). § πυρσὸς, φαναρία, φάρος, κ. φανὸς πρὸς ὁδήγησιν τῶν θαλαττευόντων πλοίων.

Fracas, ἀρ. πάταγος, ὁοῦπος, κρότος, (σπάσιμόν τινος πράγματος μὲ ἦχον). μεταφ. θόρυβος, ἀταξία. (il y a beaucoup de — dans cette maison). § ταραχὴ, θόρυβος. λέγεται περὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι νὰ ἀκούωνται μὲ τὴν πολυτέλειαν, τοὺς χαρούς, τὰ ὀχήματά των. (les nouveaux enrichis aiment beaucoup à faire du —).

Fracasser, ἐν. ὁιαῤῥήγνυμι, καταθραύω, κ. σπάνω εἰς κομμάτια —des porcelaines κατάγνυμι, τζακίζω φαφουρία (un éclat de bombe lui a fracassé la jambe).

Fracastora, Θ *σιδηρῖτις, εἶδος φλασμιτιδος, γένος φυτῶν τῆς Σικελίας.

Fraction, Θ. θρύψις. (— de l'hostie) § ἀριθ. κλάσμα. (les individus sont des —s souffrantes sacrifiées dans les hauts calculs de l'algèbre politique).

Fractionnaire, ἐπ. (ἀριθμὸς) κλασματικὸς, περιέχων (ἢ ἀναφερόμενος εἰς) κλάσματα.

Fracture, Θ. ῥῆξις, κ. τζάκισμα. § χειρουργ. κάταγμα, σπάσιμον μέλους, ὀστοῦ. — des os plats τριχισμός.

Fracturer, ἐν. κατάγνυμι, κ. σπάνω (ὀστοῦν).

Fragaria, Θ. λατ. χαμαικέρασος, φράγουλα.

Fragile, ἐπ. εὔθραυστος, κ. εὔκολος νὰ σπασῃ, (la porcelaine est —). § εὐθρυπτος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος, ἀκροστιχὶς, εὐδιάθετος εἰς σφάλματα, (vertu, nature, cœur, morale —). § ὀλίγον σταθερός. (la fortune est comme le verre brillante et —).

Fragilité, Θ. τὸ εὔθραυστον, κ. ἡ εὐκολία εἰς τὸ σπάσιμον, τσάκισμα. μεταφ. τὸ εὐμετάβολον, ἡ ἀκαταστασία. (—de la fortune, de la nature, des choses humaines) § σφαλερότης, διάθεσις, κλίσις εἰς τὰς φυσικὰς ὀρέξεις.

Fragment, ἀρ. τεμάχιον, κ. κομμάτι. (— d'un vase. μεταφ. d'un livre, d'un discours). cinq —s précieux πέντε τεμάχια πολυτίμων λίθων, ἐν χρήσει πάλαι ποτὲ παρὰ τοῖς φαρμακοπώλαις ὀηλ. καρχηδονίου, (χαλκηδονικῆς λυχνίδος ;) σμαράγδου, ὑακίνθου, σαπφείρου καὶ τοπαζίου.

Fragmenté, ée, ἐπ. διεῤῥηγμένος; (—ὁ ἐπὶ πολυτίμων λίθων) ἡ τοῦ ὁποίου τεμάχιον ἀπεκόπη, ἀπεσπάσθη.

Fragon, ἀρ. σμίλαξ τραχεῖα, γένος φυτῶν.

Fragose, ἀρ. *φραγωσία, γένος φυτῶν του Περοῦ, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.

Frai, Θ. ὀχεία, τόκος ἰχθύων. § καιρὸς τούτων. § γόνος, κ. ὠὰ ἰχθύων. § ἰχθύδια νεογνὰ, (ἀρδὸς, ἀρδῖτις). § ἀρ. παράτριμμα, κ. φύρα, ἐλάττωσις τοῦ βάρους νομίσματος ἀπὸ τὴν πολυχρόνιον χρῆσιν.

Fraîchement, ἐπ. δροσερῶς, ἐν δρόσῳ, κ. δροσερά. (nous voyagions —. s'asseoir —). § ἐναγχος, πρὸ ὀλίγου. (j'ai reçu — de ses nouvelles).

Fraîcheur, Θ. δρόσος, δροσερότης, κ. δροσιὰ (la — du temps). § ψύχος. § ζωηρότης, λαμπρότης, φαιδρότης. (— de coloris du visage). § ναυτ. πνεῦμα, ἄνεμος. (nous eumes une bonne —. voilà un peu de —).

Fraîchir, οὐδ. πνέω, φυσῶ.

Fraie, Θ. καιρὸς ὀχείας τῶν ἰχθύων.

Frairie, Θ (φρατρία), διατριβὴ, πότος, εὐωχία, συνεστίασις, εὐθυμία, μεταξὺ φίλων, ἑταίρων. (faire — être en —). § εἰρ. σύλλογος, ὑπόθεσις δυτάρεστος. (je ne veux pas être de cette —).

Frais, aîche, ἐπ. δροσώδης, κ. δροσερός. (de l'air —). § ψυχρός. (de l'eau — aîche). § νεαρὸς, πρόσφατος, ἔγκαιρος, νωπὸς (viande —aîche œuf —). νεαλὴς (poisson —). νεοχμὸς (racines —aîches). νεόδρεπτος (fruits —s). ἄναλος, ἀνάλατος (de beurre, porc, saumon, herengs—). χλωρὸς νεαλὴς, νεωστὶ ἁλατισμένος (fromage —). μεταφ. troupes —aîches νεαλεῖς στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι εἰσέτι δὲν ἐπολέμησαν, νέα στρατεύματα, ἢ ξεκουρασμένα, ἔχοντα τὰς δυνάμεις των σώας. le pain de seigle est — se tient — τὸ βρίζινον ψωμίον δὲν ξηραίνεται εὐκόλως. § λαμπρὸς, ζωηρὸς, φαιδρὸς (teint —). § εὐρωστος, ὑγιὴς (homme —). § ἀρ. ψύχος εὐάρεστον (il fait —. être au —. craindre le —). § ἐπίρ. νεωστὶ (batiment tout — fait).

Frais, ἀρ. πλ. δαπάνη, ἀναλώματα, κ. ἔξοδα. (supporter, faire les — subvenir, condamner aux —s Beaucoup de gens se préparent des remords, des maladies, la mort à grands —). à — communs ἀπὸ κοινοῦ, μὲ κοινὰ ἔξοδα. à moitié — ἐξ ἡμισείας, μὲ μισὰ ἔξοδα. constituer quelqu'un en — ἀναγκάζω, ὑποβάλλω τινὰ εἰς ἔξοδα. se mettre en — λέγεται περὶ οἰκονόμου, ὅστις ὅμως ὀσθεῖσης περιστάσεως ἐξοδεύει ἐκτάκτως. recommencer sur nouveaux — ἐπαναλαμβάνω τὸ ἔργον, ὡς ἂν νὰ μὴ τὸ ἄρχισα ἄλλοτε, καὶ χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶ ὅ,τι ἤδη ἔγινε.

Fraise, Θ. χαμαίκυλον, κόμαρον, κ. κούμαρον § περισσεῖον, περιτραχήλιον πολύπτυχον χνδ. σουρωμένον κολλάρον γυναικός. § μικρὰ φύλλα, πέριξ τοῦ ἄνθους. § μασευτήριον καὶ ἔντερα μοσχαρίου, ἀρνίου κτλ. § *τροχόσχιστρον, τέρεθρον, εἶδος τρυπανίου, ἢ ῥινίου. § πλὰξ χαλυβδίνη τῶν ὡρολογοποιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν σχίζουσι τοὺς τροχούς. § χαράκω-

μα, εἶδος ὀχυρώματος, σειρὰ ξύλων ὀξέων μυτερῶν περὶ τὸ στρατόπεδον. § κύκλος τραχὺς καὶ ἀνώμαλος περὶ τὴν ῥίζαν τοῦ κέρατος τῆς ἐλάφου, τῆς ὀρκάδος καὶ κεμάδος. § κογχύλη δίθυρος εἰς σχῆμα καρδίας.

Fraiser, ἐν. πτύσσω, κ. συμπρόνω, (— des manchettes). § περιχαράσσω τὸ φρούριον, τὰ ὀχυρώματα. — un bataillon βάλλω τὴν λόγχην εἰς τὸ ἄκρον τῶν πυροβόλων τοῦ συντάγματος. § ἐκλεπίζω, λεπυρίζω, κ. ξεφλουδίζω ὄσπρια. — un trou τρυπῶ, κ. ἀνοίγω τρύπαν διὰ νὰ ἐμπήξω καρφίον. — la pâte ἀναδεύω, φύρω τὴν μάζαν, ζυμόνω καλὰ τὴν ζύμην. —é, ée, μετ. § ἐπ. bataillon — σύνταγμα φέρον *ἀκρολόγχα τὰ πυροβόλα.

Fraisette, Ϛ. μικρὸν περισέραιον πολύπτυχον, κολλάρον συμπρωμένον. § ῥοῦχον συμπρωμένον. § κογχύλη μονόθυρος.

Fraisier, ἀρ. χαμοκέρασος, φραγουλιά, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ροδοειδῶν. — caperon ἀδρόκαρπος χαμοκέρασος φέρουσα χονδραῖς φράγουλαις. — frutiller ἢ du Chili φέρουσα χονδρότεραις φράγουλαις. — en arbre κόμαρος, κ. κουμαριά.

Fraisil, (τὸ l ἄρ.) ἀρ. τέρετρον, τρύπανον, κ. τρυβέλι διαφόρων τεχνῶν.

Framboise, Ϛ. ἰδαῖον βάτιον, μόρον, κ. σμεούρον.

Framboiser, ἐν. ἀρτύω μὲ χυμὸν ἰδαίων βατίων, μόρων, σμεούρων, (— des groseilles, des cérises).

Framboisie, Ϛ. *βατόμορον, πρῆσμα, παθος τοῦ δέρματος. ἴδ. Pian ἢ Épian καὶ Yaws.

Framboisier, ἀρ. ἰδαία βάτος, κ. σμεουριά.

Frame ἢ Framée, Ϛ. ἀκόντιον τῶν ἀρχαίων Γερμανῶν.

Franc, ἀρ. φράγκον, νόμισμα ἀπὸ εἴκοσι σολδία συγκείμενον.

Franc, anche, ἐπ. ἐλεύθερος. un — gaulois ἄδολος ἄνθρωπος. ἐπὶ κακοῦ δὲ ἐνίοτε ἁπλοῦς, εὐήθης. μεταφ. ἀπηλλαγμένος, (— d'ambition). avoir ses coudées —ches ζητῶ κατὰ τὴν φαντασίαν μου, ὅπως θέλω, ἀνεμποδίστως. avoir part —che dans une affaire μετέχω τοῦ κέρδους τινὸς ὑποθέσεως, ἐπιχειρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συνετέλεσα. avoir son — parler ἔχω τὴν ἐλευθερίαν νὰ εἴπω ὅ,τι κρίνω. un cheval est — de collier ἵππος περιπατῶν καλὰ, ἀφ'οὗ ἀναβῇ τις ἐπάνω. παροιμ. un homme est — de collier ἄνθρωπος πρόθυμος νὰ ἐκτελῇ ὅ,τι ἀπαιτοῦσιν αἱ χρεῖαι, ἡ τιμὴ, τὸ καθῆκον. — bord τὸ ἀπὸ τῆς στείρας μέχρι τοῦ πρώτου ζωστῆρος μέρος τοῦ πλοίου. rendre le navire — d'eau ἐξαντλῶ τὸ ὕδωρ τοῦ πλοίου. pompe —che ἀντλία μὴ ἐξάγουσα πλέον ὕδωρ, κενή. § εἰλικρινής. § ἀληθής. — sot αὐτόχρημα μωρὸς, εὐήθης. — menteur καλὸς ἢ καθαυτὸ ψεύστης. § ἄδολος, ἀκαπήλευτος, ἀνόθευτος. (drogue —che, beurre, vin —). § γνήσιος (moineau —). § παῤῥησιαστικὸς (— parler). § ὁλόκληρος, ἀκέραιος. (je resterai ici trois jours —s). § τολμηρὸς, ἀφελὴς (pinceau —). § ἀτελὴς, κ. μὴ ὑποκείμενος εἰς φόρον (port, bien —). lettre —che ἀσφαλισμένη ἐπιστολή. terre —che γῆ ἀκόπριστος § κηπ. ἀρ. δένδρον μὴ ἐγκεντρισμένον, φέρον μὴ ἀγαθὸν καρπόν. greffer sur — ἐμβολιάζω καυλοὺς γενομένους ἀπὸ παραφυάδας ἢ σπόρους. § —s ὄνομα, τὸ ὁποῖον δίδουσιν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους οἱ κάτοικοι τῶν ἀνατολικῶν τόπων. § ἐπίῤῥ. εἰλικρινῶς, ἀνυποκρίτως (parler —). § ὁλοκλήρως. sauter un fosse — ὑπερπηδῶ τάφρον ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην ὡς τὴν ἄλλην. § ἐντελῶς. § ἀποφασιστικῶς, ἀπολύτως. § τολμηρῶς. § ἀφελῶς, εὐκόλως. (tracer, dessiner, tailler —)

Français, ἀρ. — se, Ϛ. Γάλλος. vivre à la —se ζῶ, διάγω κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον. — ἀρ. γαλλικὴ γλῶσσα (parler le —) parler — ὁμιλῶ εἰλικρινῶς ἢ ἐντόνως πρός τινα.

Franc-alleu, ἴδ. Alleu

Franc-archer, ἴδ. Archer.

Francatu, ἀρ. εἶδος μήλου διατηρουμένου εἰς μακρὸν χρόνον.

Franc-barbotte, ἀρ. ἰχθὺς, ἐκ τοῦ γένους τοῦ κωβίτου.

Franc-bassin, ἀρ. εἶδος βατιλικοῦ (ὠκίμου) μεγαλοφύλλου τῶν ἀποικιῶν.

Franc-comtois, ἀρ. —se, Ϛ. ἐκ τοῦ Βουργουνδικοῦ κομητάτου.

Francescone ἢ Léopoldino, ἀρ. ἀργυροῦν νόμισμα τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Τυῤῥηνίας ἰσοφαριζον μὲ πέντε φράγκα καὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστά.

Franc-étable, ἀρ. ναυτ. deux vaisseux s'abordent de — δύο πλοῖα πλησιάζουσι τόσον, ὥστε πλήττονται ἀμοιβαίως διὰ τῶν ἐμβόλων.

Franc fief, ἴδ. Fief.

Franc-funin, ἀρ. μακρὸν καὶ δυνατὸν σχοινίον ἀπίσσωτον.

Franche-barbotte, ἴδ. Franc-Barbotte

Franchement, ἐπίῤῥ. ἐλευθέρως, παῤῥησιαστικῶς. § ἀτελῶς, δηλ. ἀπηλλαγμένως παντὸς χρέους, φόρου. (il lui a rendu sa maison — et quittement).

Franche-mulle, Ϛ ἤνυστρον, τέταρτος στόμαχος ἢ τετάρτη κοιλία τῶν μηρυκαζόντων ζώων.

Franchipanier ἢ Frangipanier, ἀρ. *ὀπορόμακον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν νηριοειδῶν (ροδοδαφνοειδῶν).

Franchir, ἐν. ὑπερπηδῶ, ὑπερβαίνω. (— un fossé, une barrière, une rivière, une montagne. μεταφ. — les bornes de la pudeur, du devoir). — le pas, le saut διακινδυνεύω, ῥίπτω τὸν κύβον, ἀποφασίζω τινὰ ἐπιχείρησιν. — le mot λέγω αὐστηρῶς εἰς τινα ὅ,τι ἐδυνάμην νὰ κολάσω. (il a franchi le mot et l'a traité de fripon). — le mot λέγω τέλος πάντων (μετὰ πολλὰς δυσκολίας) ὅτι συγκατανεύω, σέργω. — la lame, ναυτ. διαβαίνω (κόπτων τὰ κύματα).

Franchise, Ϛ. εἰλικρίνεια. § ἀτέλεια, ἀπαλλαγὴ φόρου. § ἀφέλεια, εὐχέρεια, εὐκολία (— de pinceau).

Francisation, Ϛ. πρᾶξις ἀποδεικνύουσα Γαλλικὸν τὸ πλοῖον.

Franciscain, ἀρ. φραγκισκάνος, μοναχὸς ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου.

Franciser, ἐν. δίδω κατάληξιν γαλλικου ὀνόματος εἰς ἀλλόγλωσσον λέξιν. se —, αὐτοπ. λαμβάνω, μιμοῦμαι τοὺς τρόπους, τὰ ἤθη τῶν Γάλλων.

Franc-maçon, ἀρ. *φραμασῶνος, μέλος μυστικῆς τινος καὶ φιλανθρωπικῆς ἑταιρείας.

Francoa, Ϛ. φυτὸν τῶν νήσων τῆς Χιλῆς.

Francolin, ἀρ. ἀττα γᾶς, κ. ἀρτιχιονάρι, λιβαδοπέρδικα.

Franc-parler, ἀρ. ἐλευθερία εἰς τὸ λέγειν ὅ,τι φρονεῖμεν.

Franc-picard, ἀρ. εἶδος λεύκης (χιγείρου).

Franc-pineau, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς τῆς Βουργουνδίας.

Franc-réal, ἀρ. εἶδος ἀπίου.

Franc-salé, ἀο. *ἁλοληψία, δικαίωμα; δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐλάμβανέ τις ἅλας ἀπὸ δημόσιον ἀποθήκην χωρὶς νὰ πληρώσῃ.

Franc-tillac, ἀρ. τὸ πλησιέστατον τοῦ ὕδατος κατάστρωμα τῶν πλοίων.

Frange, Ϛ. θύσανος, κροσσός, κ. κρόσσι. § ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων

Frangé, ée, ἐπ. θυσανωτὸς, κροσσωτός. feuille —ée ὀδοντωτὸν φύλλον, φέρον ψιλὰ κοψίματα ἢ ὀδόντια εἰς τὴν ἄκραν.

Franger, ἐν. θυσανῶ, κ. στολίζω μὲ κροσσούς.

Franger, ἀο. (τὸ r ἄρ.) θυσανοποιὸς, κροσσοπλόκος.

Frangible, ἐπ. εὔθραυστος, ἐπιτήδειος νὰ τσακισθῇ εὐκόλως.

Frangipane, Ϛ. (ἄμυλ) πλακοῦς, στέμμα ἀπὸ ἄνθος γάλακτος, ἀμυγδάλα, σάκχαρ κτλ. § εἶδος μύρου. (pomade de —).

Frangipanier, ἴδ. Franchipanier.

Frangula, Ϛ. κλήθρα μείζων, εἶδος. § περικύμενος (ἀγκαθωτὸς) φέρον ἀνὰ δύο τὰ ἄνθη.

Frangulacées, Ϛ. πλ. ῥαμνοειδῆ τὰ.

Franklandie, ϑ. ϑάμνος τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Francline, ϑ. γένος φυτῶν. ἴδ Gordons.
Franque, ἐπ. ϑ. γλῶσσα ἀναμικτος ἀπο Γαλλικὰς, Ἰταλικὰς, Ἱσπανικὰς καὶ ἄλλων γλωσσῶν λέξεις ἐν χρήσει εἰς τὴν Μεσόγειον.
Franquenne, ϑ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρυοφυλλοειδῶν.
Franquette, ϑ. à la — ἢ à la bonne — εἰλικρινῶς, ἁπλῶς.
Franserie, ϑ. ἀμβροσία δενδρώδης, γένος φυτῶν.
Frappant, te, ἐπ. ἰσχυρὸς, ἁρπάζων. § ἐκπληκτικὸς. § παρεμφερὴς, πανόμοιος, (portrait —).
Frappe, ϑ. τύπος τοῦ ἐγκολαπτῆρος ἀπὸ τοῦ νομίσματος. § συλλογὴ πλήσης μητρῶν πρὸς κατασκευὴν τυπογραφικῶν χαρακτήρων (*μητρολόγιον).
Frappement, ἀρ. πλῆξις, κτύπημα, (le — du rocher par Moise).
Frappe-plaque, ἀρ. *πλακοτυπον, ἐργαλεῖον τοῦ χρυσοχόου χρήσιμον εἰς σχηματισμὸν τῶν ἔργων τῆς τέχνης.
Frapper, ἐν. πλήττω, κτυπῶ (l'aristocratie prend le sceptre du monarque pour en — ses sujets et lui-même). — un grand coup κατορθόνω μέγα τι ἔργον, τὸ ὁποῖον ϑέλει ἔχει ἄξια λόγου παρακολουθήματα. — monnaie κόπτω, τυπόνω νόμισμα. § ἁρπάζω, προσβάλλω τὰς αἰσθήσεις, (un bruit léger vint —mes oreilles) § κρούω, σπαθῶ, κτυπῶ μὲ τὸ κτένι τὸ ὕφασμα. — des épingles σχηματίζω τὴν κεφαλὴν τῶν καρφίδων. — une manoeuvre ναυτ. προσκολλῶ σχοινίον εἰς ἄλλο. —é, ée, μετ. drap bien — σπαθωτὸν, κρουστὸν, πυκνὸν ὕφασμα. μεταφ. endroit bien — τεμάχιον ἰσχυρὸν, σύντονον. (vers bien —s). ouvrage — au bon coin συγγραμμα γραμμένον μὲ δύναμιν. un objet dans un tableaux est — de lumière τὸ φῶς προσβάλλει, πίπτει κατ' εὐθείαν ἐπί τινος ἀντικειμένου ζωγραφίας.
Frappeur, ἀρ. euse, ϑ. πλήττων, κτυπῶν, προσβάλλων.
Fraque ἢ Frac, ἀρ. ἀμπεχόνιον, στενὸν φόρεμα, φράκον.
Fraser, ἐν. — la pâte βάλλω νέον ἄλευρον εἰς τὸ ζύμωμα καὶ τὸ ζυμόνω.
Frasère, ϑ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γεντιανοειδῶν.
Frasil ἢ Frasin, ἀρ. κονιορτὸς ἀνθράκων, ϑειμοσποδιὰ, μαρίλη, κ. χώδολη, μὲ τὴν ὁποίαν σκεπάζουσι τὰ καιόντα ξύλα.
Frasque, ϑ. ἐμπόδιον, αἴτιον δυσαρεσκείας, παροργίσεως. (faire des — à quelqu'un) § τρέλα νεανική.
Frater, ἀρ. λατ. (φράτωρ) βοηϑὸς χειρουργοῦ.
Fraternel, le, ἐπ. ἀδελφικός.
Fraternellement, ἐπίρ ἀδελφικῶς.
Fraterniser, οὐδ. ἀδελφίζομαι, ζῶ, (ἑνίνομαι) ἀδελφικῶς μὲ ἄλλον
Fraternité, ϑ. ἀδελφότης (prouver la —). § ἀδελφικὴ ἕνωσις, ἀγάπη (sentimens de — vivre en grande —).
Fratricide, ἐπ. ἀδελφοκτόνος. § ἀρ. ἀδελφοκτονία. (commettre un — L'espèce humaine n'a pas dégénéré sur les trois premiers hommes il y eut un mari faible, un innocent, et un —).
Fraude, ϑ. δόλος, ἀπάτη (κουφία) § λαθριεμπορία, δόλια ὑπεξαίρεσις τῶν ὑποκειμένων εἰς τέλος (φόρων) πραγμάτων (faire la —).
Frauder, ἐν. ἐξαπατῶ. § παρεμπολάω, ἁρπαιρῶ, ὑπεξαιρῶ δόλιως (— les droits).
Fraudeur, ἀρ. euse, ϑ ἀπατεών.
Frauduleusement, ἐπίρ. ἀπατηλῶς, δολίως.
Frauduleux, euse, ἐπ. δολερὸς, ἀπατηλὸς, (esprit —). γενόμενος δολίως (contrat —).
Fraxinelle, ϑ. λευκὸν δίκταμον (*μελιόφυλλον;) φυτόν.
Fray, ἀρ. παράτριμμα, φύρα τῶν νομισμάτων τριβομένων ἀπὸ τὴν χρῆσιν.
Fraye, ϑ. εἶδος κίχλας.
Frayant, te, ἐπ. δαπανηρὸς, πολυδάπανος.
Frayer, ἐν. (ῥυμοτομῶ) ἀνοίγω τὸν ὀρόμον. § προστρίβω ἐλαφρῶς, ἐγγίζω, (la voiture m'a frayé la cuisse). § παρατρίβω, φθείρω, δολίως· τὸ νόμισμα, ὡς ἂν ἦτο τριμμένον ἀπὸ πολυχρόνιον χρῆσιν (—des pièces d'or). § οὐδ παρατρίβομαι, φθείρομαι (la monnaie fraye) § ὀχεύομαι, συνδυάζομαι ἐπὶ ἰχθύων (les poissons commencent à —). —é, ée, μετ. chemin — τρίβος, τετριμμένη ὁδὸς.
Frayère, ϑ. τόπος, ὅπου συμπλέκονται, ὀχεύονται οἱ ἰχθεῖς.
Frayeur, ϑ. φρίκη, τρόμος, φόβος ὑπερβολικός. (être saisi de —, revenir de sa —).
Frayoir, ἢ Freyoir, ἀρ. σημεῖον, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὰ δένδρα τοῦ ὄρους, ὅπου προστρίβει ἡ ἔλαφος τὰ κέρατα.
Frayure, ϑ. προστριβὴ τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου κατὰ τῶν δένδρων
Fredaine, ϑ νεανικὴ ἀκολασία, μαγγοσύνη, τρέλα, (il a fait bien des —s dans sa jeunesse).
Frédéric, ἀρ. φρισσεικὸς, νόμισμα τῆς Ὡρωσίας ἰσοδύναμον μὲ 19 φράγκα καὶ 38 ἑκατοστά. § φρισσερικὸς, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀττακίων.
Frédon, ἀρ. τερέτισμα, κ. κύλισμα τῆς φωνῆς τοῦ μουσικοῦ.
Frédonnement, ἀρ. τερετισμός.
Frédonner, οὐδ. καὶ ἐν. τερετίζω, κ. κυλίω (τρεμουλιάζω) τὴν φωνὴν ψάλλων.
Frégataire, ἀρ. ναυτόρμος, εἷς τὰς ἀποικίας.
Frégate, ϑ. δίκροτον, φρεγάτα. — d'avis (κελήτιον), ἀγγελιαφόρος λέμβος. — légère ταχυναυτοῦν πλοῖον, μονοκατάστρωτον φέρον 16 ὡς 25 σφαιροβόλα. § ἁλιαίετος, πτηνὸν ϑαλάττιον ὁμοιάζον μὲ τὸν ἀετόν. § * ἀκατίας, ἔντομον ϑαλάσσιον ἔχον σχῆμα πλοιαρίου § εἶδος ζωοφύτου.
Frégater, ἐν. κατασκευάζω, σχηματίζω ὡς δίκροτον, δίδω σχῆμα καὶ προτερήματα δικρότου.
Frégaton, ἀρ ὁλκὰς, ἐμπορικὸν πλοῖον τοῦ Ἐνετικοῦ κόλπου. § ἁλιὰς, κ. ψαροκάϊκον.
Frein, ἀρ. χαλινὸς, ψάλιον, σιδήριον τουρκ. (τοῦ γρεμιοῦ) τὸ ὁποῖον περᾷ διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ ἵππου. μεταφ. χαλινὸς, ἐμπόδιον (être retenu par le —des lois. La religion est le premier —). — de la langue, de la verge χαλινὸς τῆς γλώσσης καὶ τοῦ καυλοῦ, δέρμα, τὸ ὁποῖον κρατεῖ κάτωθεν τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν καυλόν. § —s ἢ refreins (ἀντιτυπία) κίνησις τῶν κυμάτων μακρυνομένων ἀπὸ τὰς σκοπέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκτύπησαν.
Freisleben, ἀρ. *φρεισλέβιον, ὀρυκτὸν κυανοῦν, εὐθρυπτον φέρον τὸ ὄνομα τοῦ ἐρευρέτου.
Frélater, ἐν. καπηλεύω, δολῶ ἐλλόνω τὸν οἶνον (μὲ χόρτα, ἢ ἄλλο τι διὰ νὰ δώσῃ χρῶμα ἢ γεῦσιν). —é, ée, (vin —) μεταφ. ἐπίπλαττος, μὴ καθαρός. (la vie —ée de Paris).
Frélaterie, ϑ. καπηλεία, δόλωσις τοῦ οἴνου.
Frêle, ἐπ. εὔκλαστος, εὐκολοτσάκιστος. μεταφ. ἀσθενὴς (santé, corps —). § ϑ. νέα κόρη.
Frêler ἐν. ἴδ. Ferler.
Frêlon, ἀρ. ἀνθρήνη, ἔντομον, εἶδος σφηκὸς μεγαλήτερον παρὰ τοῦτον μεταφ. συγγραφεὺς κλέπτων τὰ ξένα § ἐλεγκτὴς, κριτικὸς § τρίχες ἐξέχουσαι τῶν ῥωθώνων τοῦ ϑηρευτικοῦ πτηνοῦ.
Fréluche, ϑ. ϑύσανος (ῥοῦντα), κροκίδιον μετάξης ἐξέχον ἀπὸ τὴν καρυῆν τοῦ κομβίου, τῆς ϑηλείας κτλ.
Fréluquet, ἀρ καλλωπιστὴς, μάταιος ἄνθρωπος. § μολύβια τῶν ταινιοποιῶν.
Frémir, (βρέμειν) οὐδ τρέμω (ὡς αἱ χορδαὶ πληττόμεναι). μεταφ. ταράττομαι ἀπὸ ϑυμὸν, φόβον, (cet aspect la fit —). § ὑποβρομῶ, ἀρχίζω νὰ βράζω.
Frémissement, ἀρ. φρίκη, (τῆς ϑαλάσσης). § δόνησις, κίνησις πληττομένου πράγματος οἷον κώδωνος. μεταφ. συγκίνησις, φόβος, τρόμος, τρεμοῦλα τῶν μελῶν. — du cœur ψιθυρισμὸς τῆς καρδίας, μόλις ἐπαισθητὸς παλμὸς αὐτῆς ψυχορραγοῦντος τοῦ ἀνθρώπου.
Frêne, ἀρ μελία, μέλεγος. — à manne μελία τῆς Καλαβρίας φέρουτα τὴν μάνναν (ἰατρικὸν γνωστόν).

Frénésie, ϑ. φρενῖτις, φρενητίασις παραφροσύνη, μανία, τρέλλα (tomber en —).

Frénétique, ἐπ. φρενιτικός, φρενοϐλαϐής. § οὐσ (c'est un —).

Fréquemment, ἐπίρ. συχνάκις.

Fréquence, ϑ. συχνότης, ἀλλεπαλληλία (—de visites). § ταχύτης τῶν σφυγμῶν (—du pouls).

Fréquent, te; ἐπ. συχνός, συχνάκις συμϐαίνων (entretiens —s). § ταχύς, γοργότερος τοῦ συνήθους (pouls —).

Fréquentant, te, ἐπ. συχνάζων.

Fréquentatif, ἐπ. γραμ. ἐπαναληπτικόν, ῥῆμα, τοῦ ὁποίου ἡ κατάληξις σημαίνει πρᾶξιν ἐπαναλαμϐανομένην συχνάκις· οἷον criailler, tirailler, cracheter, liguoter, chuchoter.

Fréquentation, ϑ. συχνὴ συναναστροφὴ μετά τινος (la — des honnêtes gens.) § ἄνθρωποι, πρὸς τοὺς ὁποίους συχνάζει τις (c'est une mauvaise —). § συχνὴ (μετάνοια καὶ) μετάληψις, κοινωνία τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Fréquenter, ἐν. συχνάζω, ἐπισκέπτομαι συχνάκις (—les gens, les spectacles, les églises, les bonnes, les mauvaises compagnies). § ναυτ. προσπελάζω, πλησιάζω τὴν ἀκτήν, διὰ νὰ τὴν ἀκολουθήσω ἐγγύτερον (ce bâtiment fréquente bien les roches). § οὐδ. κάμνω συχνὰς ἐπισκέψεις (— dans une maison, chez quelqu'un). § ἔχω σχέσιν μετά τινος (— avec les hérétiques). —é, ée, μετ. ἐπ. συχναζόμενος (jardin bien —).

Fréquin, ἀρ. ϐύτιον, κ. ϐουτσὶ διὰ ζάχαριν, σιρόπια κτλ.

Frère, ἀρ. (φράτωρ), ἀδελφός. —s germains ἀδ. ὁμοθαλεῖς. —s consanguins ὁμοπάτριοι. —s utérins ὁμομήτριοι. —s de lait ὁμογάλακτοι. beau — γαμϐρός, ὁ σύζυγος τῆς ἀδελφῆς τινος (traiter vivre en —) § ἑταῖρος, φίλος, μέλος ἑταιρίας τινός, μάλιστα δὲ τῶν φαρμασόνων. —s d'armes συστρατιῶται, συναγωνισταί, ἱππόται ἑνωμένοι δι' ἀμοιϐαίας αἰδίου φιλίας εἰς τὸν πόλεμον. § ἀδελφέ! προσηγορία, ὄνομα μοναχῶν πρὸς ἀλλήλους. faux — ἐπίϐουλος, προδότης τῆς ἑταιρίας, ἤ τινος τῶν μελῶν της. bon — ἀμέριμνος, ἔνδοτος εἰς τὰς ἀπολαύσεις, τὰς ἡδονάς.

Fresaie, ϑ. στρίξ, νυκτίνομον πτηνόν, ὡς ὁ αἰγωλιός.

Frésange, ἀρ. ἐλλιπένιον, ὄσιμον διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸν λιμένα, τὸ ὁποῖον λαμϐάνει ὁ κύριος ἄσους (παραλίου).

Fresque, ϑ. τοιχογραφία, ζωγραφία ἐπὶ τοίχου.

Fressure, ϑ. ἔγκατα, σπλάγχνα συλλήϐδην, οἷον καρδία, σπλήν, ἦπαρ, πνεύμονες κτλ.

Fret, ἀρ. ναῦλον, ἡ ναῦλος. § ἐλλιμένιον, τέλος (δικαίωμα) καταϐαλλόμενον εἰς τὴν εἴσοδον ἢ ἔξοδον τοῦ λιμένος κατὰ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου. § ἐξάρτησις πλοίου.

Fretetel, Frétiau, Fréteau, ἀρ. σύριγξ Πανὸς ἔχουσα ἑπτὰ καλάμους.

Fréter, ἐν. ναυλῶ, ναυλόνω πλοῖον. § ἐξαρτύω, ἑτοιμάζω πλοῖον μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα.

Fréteur, ἀρ. ναυλωτής (ὁ ὅλων καὶ ὁ λαμϐάνων πλοῖον μὲ ναῦλον).

Frétillant, te, ἐπ. ἀνήσυχος, ἀεικίνητος (poisson, enfant —).

Frétillard, de, ἐπ. περιχαρής, φαιδρός. § ἐμπαθής.

Frétillarde, ἡ serpentine, ϑ. γλῶσσα τοῦ ἵππου ἀκατάπαυστος κινουμένη.

Frétillardement, ἐπίρ. ἐπιχαρίτως, ἡδέως, κ. νόστιμα.

Frétillement, ἀρ. κίνησις, ταραχή.

Frétiller, οὐδ. κινοῦμαι, ταράττομαι, σφαδάζω, ἀσπαίρω, σπαρίζω, σπαράζω, (cet enfant ne fait que —).

Fretin, ἀρ. ἀφύη, ἰχθύδια, μικρὰ ὀψάρια (il n'y a que du — dans son étang). μεταφ. ῥῶπος, ἐντελεῖς πραγματεῖαι, ἀπορρίμματα, ἀπορρίψιμα, κ. ἀποδιαλεγούδια. (ce marchand n'a plus que du — dans son magasin).

Frette, ϑ. δακτύλιος, πλημνόδετον, σιδηροῦς κύκλος περὶ τὴν πλήμνην ἢ χοινικίδα τῆς ἁμάξης, καὶ ἁπλῶς σιδηροῦς κύκλος στερεοποιῶν ξύλα κτλ.

Fretté, ée, ἐπ. σκεπασμένος ἀπὸ ξύλα σχηματίζοντα ῥόμϐους· συμϐ.

Freule, ϑ. εὐγενὴς νέα.

Freux, ἀρ. εἶδος κόρακος, πτηνόν.

Fréyoir, ἴδ. Frayoir.

Frèze, ϑ. ϐουλιμία, ὑπερϐολικὴ πεῖνα τῶν ϐομϐύκων (ἡ μεταξοσκωλήκων) πρὸ τῆς μεταμορφώσεως.

Friabilité, ϑ. εὐθρυψία.

Friable, ἐπ. εὔθρυπτος, διαλυόμενος εἰς κόνιν μεταξὺ τῶν δακτύλων (le plâtre est un corps —).

Friand, de, ἐπ. λίχνος, κ. λιχούδης. goût — γεῦσις ἁδρά, φιλόκαλος, διακρίνουσα ταῖς καλαῖς ϐρώσεις. § ἡδύς, νόστιμος (mets, morceau —). § ἄπληστος (—de plaisirs).

Friander, οὐδ. λιχνεύω, κ. εἶμαι λίχνος, κ. τρώγω ἐλεικάτα.

Friandise, ϑ. λιχνεία, κ. λιχουδία, κλῆσις εἰς τὰ νόστιμα φαγητά. § λίχνευμα, νόστιμον φαγητόν, κομμάτι (aimer les —s). § —s νώγαλα, νωγαλεύματα, *σακχαρόεφθα, πλακοῦντες, πέμματα, ζυμαρικά.

Fribourgeois, se, οὐσ. κάτοικος τοῦ Φριϐούργου πόλεως, χώρας Ἑλϐετικῆς.

Fricandeau, ἀρ. μοσχοκαρύκευμα, μοσχαρίσιον κρέας λαρδισμένον καὶ μὲ χόρτα ἐστυφνισμένον (—à l'oseille, à la chicorée)· —de bœuf, de lapin ϐωδινὸν, κουνελίσιον κρέας μαγειρευμένον ὡς τὸ ἀνωτέρω.

Fricassée, ϑ. μῦμα, κ. τσιγαριστὸν φαγητὸν, κομμάτια κρέατος, ἐψημένα, ϐρασμένα ταχέως μὲ ϐούτυρον, ἔλαιον ἢ πάχος.

Fricasser, ἐν. περιοπτῶ, περικαίω, κ. τσιγαρίζω, ϐράζω ταχέως κρέας, εἰς λεπτὰ κομμένον, μὲ ϐούτυρον, ἔλαιον ἢ πάχος.

Fricasseur, ἀρ. περιοπτῶν, κ. τσιγαρίζων, ϐράζων ταχέως κομμάτια κρέατος μὲ ϐούτυρον, ἔλαιον ἢ πάχος. § ἀμαθὴς μάγειρος.

Fric-frac, ἀσ. πεποιημένη λέξις σημαίνουσα ἦχον ἀναλογοῦντα μὲ τὴν προσοράν της.

Friche, ϑ. χέρσος, ἀγεώργητος γῆ. en — ἀνήροτος, ἀκαλλιέργητος. (la noblesse est un sol qui retourne fréquemment en — s' il n'est constamment cultivé par le mérite et la vertu). μεταφ. c' est un esprit en — ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀκατέργαστος ἄνθρωπος.

Fricot, ἀρ. *τρεωκαρύκευμα, φαγητὸν μὲ κρέας· (χυδ.)

Fricoter, οὐδ. τρώγω ὀρεκτικῶς φαγητὰ ἀπὸ κρέας· καουκευμίνα.

Friction, ϑ. τρῖψις, ἔντριψις, κ. τρῖψιμον μέρους τινὸς τοῦ σώματος.

Frigane, ϑ. γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν νευροπτέρων.

Friganites, ἡ plicipennes, ϑ. πλ. *φρυγανῖται, σύστημα ἐντόμων.

Frigard, ἀρ. μαινὶς (χαρίγγα) ἁλιέπτης καὶ ταριχευτή.

Frigefier, ἐν. καταψύχω.

Frigidité, ϑ. ἀνανδρία, ἀδυναμία εἰς συνουσίαν. — d' estomac ἡ ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν σαρκικῶν ἐδωδῶν ἀτονία τοῦ στομάχου.

Frigorifique, ἐπ. ψυχροποιὸς, πρόξενων ψυχρότητα (matière —).

Frigorique, ἀσ. στοιχεῖον τῆς ψυχρότητος (ἀνύπαρκτον εἰς τὴν φύσιν) ἀντίθετον τοῦ Colorique (ζέχρ.).

Frigotter, οὐδ. σπίζω, ᾄδω, κελαϊδῶ (ἐπὶ σπίνου).

Frigoule, ϑ. εἶδος ἀμανίτου ἐδωδίμου, εἰς τὸ Μονπελιέρον.

Frilleux, euse, ἐπ. ῥιγηλὸς, εὐαίσθητος εἰς τὸ κρύος, κ. μαργωπέρης.

Friller, ἐν. σημαίνει ἦχόν τινα ἀκουόμενον εἰς τὸν λέβητα (χύδην) τοῦ ϐαρέως.

Frilosetè, ϑ. ῥιγηλότης, εὐαισθησία εἰς τὸ κρύος.

Frimaire, ἀρ. παχνώδης, τρίτος μὴν τοῦ ἔτους τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως· ἀπὸ 21 Νοεμϐρίου μέχρις 20 Δεκεμϐρίου.

Frimas, ἀρ. πάχνη, πάγος, χιὼν ποιητ. ὅλα τὰ σημεῖα καὶ μετέωρα τοῦ χειμῶνος. § φαντασμάτων

κυμάτων συντριβομένων κατὰ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου.

Frime, Ϛ. προσποίησις. faire la — de προσποιοῦμαι.

Fringant, te, ἐπ. (σφριγῶ) ζωηρὸς, ἐγρήγορος, ὀξὺς, πολυκίνητος.

Fringille, Ϛ. φρυγίλος, σπίνος, γένος πτηνῶν κοκκοφάγων. § —s στρουθία, σποριται ἢ πυργίται.

Fringotter, οὐδ. *φρυγιλίζω, μιμοῦμαι διὰ τῆς φωνῆς τὸ κελάδημα τῶν πτηνῶν.

Fringuer, οὐδ. σκιρτῶ, φέρομαι ἐλευθέρως, ἀσέμνως. § κλύζω, ἐκπλύνω, κ. ξεπλένω τὸ ποτήριον.

Frinson, ἀρ. χλωρεὺς, πτηνόν.

Friolet, ἀρ. ἄπιον ἢ ἀπίδι.

Frion, ἀρ. σιδήριον προσηλωμένον εἰς τὰ πλάγια τοῦ ἀρότρου.

Friou, ἀρ. πορθμος, πόρος, πέρασμα διὰ τὰ ἀκάτια.

Friper, ἐν. κατατρίβω, ῥακῶ, κουρελιάζω, βρωμίζω ἔνδυμα, διαφθείρω ἔπιπλον (vous avez fripé votre manteau. Ce fauteuil est fripé).

Friperie, Ϛ. γρύπη, γρυτάρια, παλαιὰ πράγματα (ἐνδύματα, ἔπιπλα κτλ.) § ἐμπόριον πώλησις τούτων (il exerce la —). § γρυτεπωλεῖον, τόπος, ὅπου τοῦτο γίνεται. se jeter sur la — de quelqu'un χλευάζω, περιπαίζω, κακολογῶ τινα § σκεπασμένος τόπος, ὅπου ἀποτίθενται οἱ σακχαροκάλαμοι πρὶν σταλῶσιν εἰς τὸν μύλον.

Fripier, ἀρ. ère, Ϛ. γρυτάρης, γρυτοπώλης, (-λις, ιδος,) πραγματευτὴς παλαιῶν καὶ τριμμένων πραγμάτων· μεταφ. λογοκλόπος ἀνεπιτήδειος καὶ ἀπειρόκαλος. § —ère Ϛ. κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῶν στρόμβων (κοχλιῶν).

Fripon, ἀρ. —ne, Ϛ. κόβαλος, ἀπαταιὼν, κλέπτης ἐπιτήδειος, (— fieffé. grand —). § παιδίον, τὸ ὁποῖον λείπει ἀπὸ τὰ χρέη του ἀπὸ κακοήθειαν. τουρκ. τσαπκίνι. § ἀνὴρ γυναικάρεσκος, γυνὴ ἐρωτότροπος (ἴτ. κοκέτα). § ἐπ. πανοῦργος, δόλιος, διαβολεμένος (air, oeil —. mine — ne).

Friponnable, ἐπ. κλόπιμος, τὸν ὁποῖον δύναταί τις νὰ κλέψῃ.

Friponneau, ἀρ. ὑποκ. τοῦ Fripon. (οἰκ).

Friponner, ἐν. ὑπεξαιρῶ, ὑποκλέπτω, κλέπτω δολίως. (il m' a friponné deux mille francs. — quelqu'un). § οὐδ πανουργεύομαι, πράττω ἔργα πανούργου, δολίου, κλέπτου.

Friponnerie, Ϛ. δόλος, πανουργία, ἔργον κλέπτου.

Friponnier, ἀρ. φῆλος, φὼρ, ἐπιτήδειος κλέπτης.

Friquet, ἀρ. μικρὸν στρουθίον, σπουργιτάκι. § τορύνη, ζωμήρυσις, κ. χουλιάρα, στραγγιστήρι, μὲ τὸ ὁποῖον ἐξάλλει ὁ μάγειρος τὸ τηγανητὸν ἀπὸ τὸ τηγάνι.

Friro, ἐν. (φρύγειν) τηγανίζω. § οὐδ. τηγανίζομαι (une carpe qui frit).

Frisage, ἀρ. εἶδος ὀρυφράκτου δικτυωτοῦ (τουρκ. καφασίου) μὲ πέταυρα.

Friso, Ϛ. διάζωμα, ζωφόρος, τὸ μεταξὺ τοῦ ἐπιστυλίου καὶ τῆς κορωνίδος μέρος. — de fer τύμπανον τετράγωνον σιδηροῦν περιέχον διάφορα σχήματα καλλωπισμοῦ, ἐπάνω ἢ κάτω τῶν Θυρῶν, εἰς τὰς παραστάδας (τὰ πλαγιὰ κάγγελα) τῶν κλιμάκων κτλ. — de parquet σειραὶ διαχωρίζουσαι τὰ σχήματα τοῦ σανιδώματος καὶ σκεπάζουσαι (διορθοῦσαι) τριγύρω τὰς λοξότητας αὐτῶν, ὅπου ὑπάρχουσι. — de parterre πρασιὰ, ἐστολισμένη μὲ φύλλα πύξου καὶ χλόην. § ὀθόνιον, πανίον λεπτὸν τῆς Φρισίας (Ὀλλανδικῆς χώρας). § ὕφασμα στρεψίμαλλον, ἔχον βοστρυχισμένον τὸ μαλλίον. § *βοστρυχιστὴρ, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς στρεψίμον τοῦ μαλλίου τινῶν ὑφασμάτων. cheval de — μακρὸν ξύλον φέρον σιδηροῦς πασσάλους ὅπως νὰ ὑπερασπισθῇ (χαλάστραν ἄνοιγμα) τείχους ἢ ἀναστείλῃ τὴν ὁρμὴν τοῦ ἱππικοῦ. § πλαγία δοκὶς τῆς σκέπης ὀχήματος ἐπάνω τῆς Φυρίδος. § γλυπταὶ σανίδες, τιθέμεναι χάριν καλλωπισμοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ἐμβόλου ἢ καὶ ἀλλαχοῦ. § κομμάτια μαλλίου, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ πακτωτὴς (καλυφατιστὴς) σκεπάζει τὰ τετράγωνα τῶν τηλεβολίδων διὰ νὰ μὴ εἰσέλθῃ τὸ ὕδωρ.

Friser, ἐν. βοστρυχίζω, συστρέφω, κ. σγουραίνω τὰ μαλλία. — les sabords σκεπάζω μὲ μαλλωτὸν ὕφασμα τὰς σφαιροβολίδας τοῦ (κ)ἀλεφατιζομένου πλοίου. § ἐπιθιγγάνω, ἐγγίζω ἐπιπολαίως (l' hirondelle frise l'eau. une balle lui a frisé la joue). μεταφ. un homme a frisé la corde ὁ ἄνθρωπος ὀλίγον ἔλειψε νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον. § οὐδ. συνελίσσομαι, συστρέφομαι, (les cheveux, la laine frisent). une presse frise τὸ πιεστήριον διπλογραφεῖ. λέγεται ὅταν τὸ ἐξερχόμενον φύλλον ἔχῃ διπλοῦς τοὺς αὐτοὺς στίχους. —é, ée, μετ. choux —s ῥυτοκράμβη, σουρρωτά, ζαρωμένα κραμβολάχανα. cheveux —s κίκινοι, ἕλικες, βόστρυχοι, κ. σγουρὰ μαλλία.

Frisette, Ϛ. ὕφασμα τῆς Ὀλλανδίας ἀπὸ μαλλίον καὶ παμβάκιον. ἴδ. Cotonnée.

Friseur, ἀρ. —euse, Ϛ. βοστρυχιστὴς, ὁ σγουραίνων τὰ μαλλία.

Frisoir, ἀρ. γλυφεῖον, σμίλη, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ὁ τεχνίτης τελειοποιεῖ τὰ ἐγχαραχθέντα σχήματα. § καύσων, βοστρυχιστὴρ, ἐργαλεῖον διὰ τὸ στρεψίμον τοῦ μαλλίου τῶν ὑφασμάτων.

Frison, ἀρ. ἀχρεῖον κοκκούλιον τοῦ βόμβυκος. § εἶδος μπιμπίλας. § εἶδος στενοῦ καὶ προστύχου ῥούχου ὑφαινομένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Poitou. § χιτὼν, φουστάνι κοντόν. § δοχεῖον ὕδατος εἰς τὰ πλοῖα. § ῥάκιον, κ. κουρέλι. § κυματισμὸς χρωματισμένος εἰς τὸ μαρμαρωτὸν χαρτίον. § — ἀρ. —ne Ϛ. κάτοικος τῆς ἐπαρχίας Friso.

Frisotter, ἐν. βοστρυχίζω (σγουραίνω) συχνάκις. (il prend bien du temps à se — ἀστ.)

Frisquette, Ϛ. τυπογρ. *λευκωτὴρ, (εἶδος πλαισίου ἀπὸ τέσσαρας σιδηρᾶς ῥάβδους τιθεμένου ἐπάνω τοῦ χαρτίου διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μελάνωσιν τοῦ προοριζομένου μέρους νὰ διαμείνῃ λευκόν).

Frisson, ἀρ. ῥῖγος, ῥιγηλότης, κ. ἀνατριχίλα, τρεμοῦλα πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ. (le — m' a pris. sentir les approches du —). § μεταφ. τρόμος, φόβος.

Frissonnement, ἀρ. ἐλαφρὸν ῥῖγος. μεταφ. συγκίνησις, φόβος.

Frissonner, οὐδ. ῥιγηλίζω, ῥιγῶ, ἀνατριχιάζω, τρεμουλιάζω. — de peur τρέμω ἀπὸ τὸν φόβον.

Frist-frast, ἀρ. πτέρυξ περιστερᾶς, μὲ τὴν ὁποίαν τρίβουσιν οἱ κυνηγοὶ τὰ θηρευτικὰ πτηνὰ ὅταν τὰ ἐκπαιδεύωσι.

Frisure, Ϛ. κίρρος, βοστρύχισμα (σμὸς) τρόπος σγουρώματος, σγούρωμα. § σύστρεμμα πτίλου ὡς μικρὸν κομβίον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τινος ὑφάσματος. § χρυσόνημα στρεμμένον, ἐν χρήσει εἰς τινα ποικίλματα (κεντήματα).

Fritillaire, Ϛ. ἠράνθεμον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κρινοειδῶν.

Fritte, Ϛ. ὕλη τοῦ ὑέλου, ἄμμος καὶ ἅλας. § ἔψησις, ἡ καῦσις αὐτοῦ.

Fritter, ἐν. καίω τὰς πρὸς κατασκευὴν ὑέλου ἁρμοδίας ὕλας.

Frittier, ἀρ. τεχνίτης καίων τὴν ὕλην τοῦ ὑέλου.

Frittole, Ϛ. σταφιδοῦς, πέμμα ἀπὸ κορινθιακὴν σταφίδα καὶ ἄλευρον τηγανισμένον μὲ ἔλαιον καρύων.

Friture, Ϛ. τηγανιστὸς ἰχθύς. § τηγανητὸν, ταγηνιστόν. § τηγανισμός. § ἔλαιον ἢ βούτυρον χρησιμεύσαντα εἰς τηγάνισμα.

Frivole, ἐπ. μάταιος, κοῦφος. (homme, esprit —).

Frivolité, Ϛ. ματαιότης, κουφότης. § φλυαρία, κ. πράγματα μάταια.

Froc, ἀρ. καρακάλλιον, καυσία, κουκούλα τοῦ μοναχικοῦ ἐνδύματος. prendre le — γίνομαι μοναχός. quitter le — ἀναχωρῶ ἀπὸ τὸ μοναστήριον, ὅπου ἔλαβον τὸ μοναχικὸν σχῆμα. μεταφ. jeter le — aux orties ἀφίνω τὸν καλογηρικὸν βίον. § κιλίκιον, εἶδος μαλλωτοῦ ὑφάσματος.

Frocard, ἀρ. μοναχὸς, καλόγηρος.

Froelich, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς τετράνδρου μονογυνίας.

Froid, ἀρ. ψύχος, κρύος. (sentir,

supporter le —, transir, trembler de —). souffler le chaud et le — ἐπαινῶ καὶ κατηγορῶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. manger — τρώγω ψυχρὰ τὰ φαγητά il fait — εἶναι ψύχρα, κάμνει κρύος. j'ai — κρυόνω. § ἀδιαφορία, ἀναισθησία. battre — à quelqu' un ὀλιγοτέραν ἀγάπην ἢ πίστιν πρός τινα, τὸν μεταχειρίζομαι μὲ ὀλιγοτέραν φιλοφροσύνην. à —, ἐπίρ. κρύα, χωρὶς φωτιάν. (battre un fer à —). de sang — ἡσύχως, ἀταράχως, ἀπαθῶς. § —, ἀρ. —e, Ϛ. ἐπ. ψυχρός. (temps — saison —e). μεταφ. σοβαρὸς, σκεπτικὸς χαρακτήρ. § δυσαίσθητος, ἀδιάφορος, μετριοπαθής. § ἄχαρις, ἄψυχος. (style —).

Froidement, ἐπίρ. ψυχρῶς. (être vêtu —). μεταφ. χωρὶς φιλοφροσύνην, χωρὶς προθυμίαν. (recevoir quelqu' un —).

Froideur, Ϛ. ψυχρότης. μεταφ ἀδιαφορία, ἀπάθεια. (avoir de la —, — de la mine, — de l' air). § ὑποδοχὴ ψυχρὰ, ψυχρολογία, λόγια ξηρά.

Froidir, ἴδ. Refroidir.

Froidure, Ϛ. ψῦχος τοῦ ἀέρος. (la — de la saison).

Froidureux, euse, ἐπ. ἴδ. Frilleux.

Froissement, ἀρ. παράτριψις, σύνθλιψις. (le — d' un membre contre un mur). § *ῥύσωμα, σούρωμα. (d' une robe, d'un papier).

Froisser, ἐν. παρατρίβω, συνθλίβω, συνθλῶ. § συγκρούω δύω πράγματα. § συμπτύσσω, ῥυτῶ, σουρώνω.

Froissure, Ϛ. αἴσθησις τῆς συνθλάσεως, παρατρίψεως.

Frôle, Ϛ. περικλύμενον τῶν Ἄλπεων.

Frôlement, ἀρ. πρόσθιξις, ἐπιπόλαιον ἔγγισμα. § ἀποτέλεσμα τούτου.

Frôler, ἐν. προσθίγω, ἐγγίζω ἐπιπολαίως. (la balle lui frôla les cheveux).

Fromage, ἀρ. τυρός, τυρίον. παρ. entre la poire et le — εἰς τὴν ὁποίαν ἔχομεν εὐθυμίαν περὶ τὸ τέλος τοῦ δείπνου. manger du — εἶμαι δυσαρεστημένος (χυδ.). § *ὑποχόανον, κομμάτιον χώματος ϛρογγύλου τιθέμενον ὑποκάτω τοῦ χωνείου εἰς τὰς καμίνους διὰ νὰ τὸ ὑψώσῃ. — des arbres μύκης, ἀμανίτης τῶν δένδρων λευκόσαρκος.

Fromageon, ἀρ. μαλάχη, μολόχα. (κοιν.)

Fromager, ἀρ. τυροκόμος, τυροπώλης. § τάλαρος, τυροδόλιον, δοχεῖον τρυπητὸν, ὅπου στραγγίζει τὸ τυρίον. § Σάμνος ἀκανθόφλοιος τῶν Ἀμερικανικῶν κυκλάδων.

Fromagerie, Ϛ. τυροκομεῖον.

Fromageux, euse, ἐπ. τυρώδης.

Froment, ἀρ. πυρὸς, σῖτος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καλαμηφόρων.

Fromentacée, ἐπ. σιτώδες φυτόν.

Fromental, ἴδ. Avoine.

Fromentaux, ἀρ. ἐξαίρετον εἶδος σταφυλῆς τῆς Καμπανίας.

Fromentée, Ϛ. ἄλευρον σίτου. § ῥόφημα ἀπὸ ἄλευρον βρασμένον μὲ γάλα καὶ σάκχαρ.

Fromentel, ἀρ. εἶδος βρίζης.

Froment-locar, ἴδ. Epeautre.

Fronce, Ϛ. πτυχὴ, δίπλα τοῦ χαρτίου (μάλιστα τῶν χαρτοπαιγνίων).

Froncement, ἀρ. — des sourcils συνοφρύωσις, κατέβασμα τῶν ὀφρυδίων.

Froncer, ἐν. συσπῶ, κ. μαζεύω, κατεβάζω τὰ ὀφρύδια. § συμπτύσσω, κ. διπλόνω. (— du linge, une étoffe).

Fronche, Ϛ. συκῆ μὲ φύλλα τρυπημένα.

Froncis, ἀρ. πτυχὴ, δίπλα, τσάκισμα ἐνδύματος, χιτῶνος.

Froncle, ἴδ. Furoncle.

Fronde, Ϛ. σφενδόνη. § ἐπίδεσμος, εἶδος δέματος πληγῆς, ἢ κατάγματος μὲ τέσσαρας ἄκρας. § ἀντιπολίτευσις, φατρία ἐνεργοῦσα κατὰ τῆς αὐλῆς ἐπὶ Λουδοβίκου δεκάτου τετάρτου (Βασ. τῆς Γαλλίας) ἀνήλικος ἔτι ὄντος.

Fronder, ἐν. σφενδονῶ(-ίζω), κ. ῥίπτω μὲ σφενδόνην, (— des pierres). μεταφ. μέμφομαι, κατακρίνω παῤῥησίᾳ, (—le gouvernement).

Frondes, Ϛ. πλ. φύλλα τῆς πτέριδος καὶ ἡπατικῆς (ἡπατορίου) μὴ ἀναλογοῦντα μὲ τὰ κυρίως λεγόμενα φύλλα.

Frondeur, ἀρ. σφενδονητὴς(-ιστής). μεταφ. φιλαίτιος, φιλομεμφὴς, φιλοκατήγορος. § στασιώτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ Λουδοβίκου ιδ.

Frondiculine, Ϛ. *ἀδεώνη, γένος φυτῶν.

Frondipore, ἀρ. εἶδος πολύποδος.

Front, ἀρ. μέτωπον. § πρόσωπον, φυσιογνωμία. § κεφαλὴ. (courber le — sous le joug). § τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τῆς κεφαλῆς τῶν ζώων. μεταφ. ἀναίδεια, ἀναισχυντία. (aura-t-il le — de soutenir ce qu' il a dit?) un homme a un — d' airain ἄνθρωπος χαλκομέτωπος, ἀναίσχυντος. § μέτωπον, ζυγὸν, πρόσωπον στρατεύματος (τάξεως) ὀχυρώματος. de —, ἐπίρ. κατὰ μέτωπον, καταντικρὺ, ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. (attaquer l' ennemi de —). μεταφ. συγχρόνως. (faire marcher deux intrigues de —).

Frontail ἢ Fronteau, ἀρ. προμετωπὶς, προμετωπίδιον, κεκρύφαλος, ὕφασμα (μελανὸν ἐπὶ πένθους) σκεπάζον τὸ μέτωπον τοῦ ἵππου. — eau de mire ξύλον χρήσιμον εἰς τὸ σημάδευμα τῶν σφαιροβόλων. § ὀρύγρακτον, κάγκελα τορευτὰ εἰς τὰ ἔμπροσθεν τοῦ ὑψηλοτάτου σανιδώματος τῆς πρύμνης καὶ πρώρας.

Frontal, ἀρ. προμετωπίδιον, μέρος τῆς κορυφαίας (τοῦ κατὰ τὴν κεφαλὴν μέρους τοῦ χαλινοῦ). § κεφαλόδεσμος, μήτρα μανδήλιον περὶ τὸ μέτωπον. § κολαστήριον, ὄργανον, σχοινίον μὲ κόμβους σφιγγόμενον πέριξ τοῦ μετώπου. § ἐργαλεῖον τοῦ χυλοποιοῦ, (luthier) πρὸς κατασκευὴν τινων τορευμάτων.

Frontal, le, ἐπ. μετωπικὸς, τοῦ μετώπου.

Fronteval, ἀρ. λείριον (τουρκ. λαλὲς) ροδόλευκον.

Frontière, Ϛ. ὅριον, κ. σύνορον, βασιλείου, ἐπικρατείας. § ἐπ. ὅμορος, γείτων (province, ville —). § —s μαλλία πρόστυχα τῆς Πικαρδίας.

Frontignan, ἀρ. ἀνθοσμίας οἶνος τοῦ Φροντινιακοῦ, Γαλλικῆς πόλεως.

Frontirostres, ἢ Rhinostomes, ἀρ. πλ. ῥινόστομα, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡμιπτέρων.

Frontispice, ἀρ. μέτωπον, πρόσωπον οἰκοδομῆς. § (τίτλος) ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου, πρώτη εἰκὼ, εἰκὼν κειμένη ἀπέναντι ταύτης.

Fronton, ἀρ. ἀέτωμα § καλλώπισμα ἐπάνω τῆς πύλης, θυρίδος κτλ. εἶδος σχῆμα τριγώνου ἡμικυκλοειδοῦς. § νουτ. ὀφθαλμὸς, πτυχὶς, μέρος τῆς πρύμνης φέρον τὴν εἰκόνα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου.

Frontonasal, ἀρ. πυραμοειδὴς τῆς ῥινὸς μῦς.

Frottage, ἀρ. τρίψις. (le — d' un plancher).

Frottement, ἀρ. παράτριψις, προστριβὴ δύω σωμάτων ἀνωμάλου ἐπιφανείας.

Frotter, ἐν. τρίβω, προστρίβω μεταφ. τύπτω, δέρω τινά. § ἀλείφω. (— d' huile). se —, ἐντετ. il ne faut pas se — à quelqu' un δὲν πρέπει, εἶναι εὐπρεπὲς νὰ ἐρεθίσωμεν τὸν δεῖνα.

Frotteur, ἀρ. * ἀπομάκτης, κ καθαριστὴς, πλύνων, τρίβων, ἐργαζόμενος τὰ σανιδώματα.

Frottoir, ἀρ. *ἀπομάκτρα, ἢ ἀπόμακτρον, κ. σφογγαροπάνι, ἐ,π χρησιμεύει εἰς σφόγγισμα. § πανὶ διὰ τὰ ξυράφια. § *ψηγματοδόχη, μάλλινον ἢ λινὸν ὕφασμα, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ χρυσηλάται συνάγουσι τὰ ψήγματα τοῦ χρυσοῦ. § ψῆκτρα, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον τρίβουσι εἰς διαφόρους τίχνας καθὼς εἰς τὴν βιβλιοδετικήν.

Frotton, ἀρ. σφαῖρα ἀπὸ ῥοῦχα, τρίχα ἢ πίλημα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐν-

ζουσι τὸ χαρτίον τῶν παιγνιοχάρτων.

Frouer, οὐδ. *παλεύω, μιμοῦμαι τὴν φωνὴν διαφόρων μικρῶν πτηνῶν διὰ νὰ τὰ ἑλκύσω εἰς τὴν παγίδα.

Fructidor, ἀρ. * ὀπωρόδωρος, δωδέκατος μὴν τοῦ ἔτους τῆς πρώτης Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ τὰς 28 αὐγούστου ἕως 16 σεπτεμβρίου.

Fructifère, ἀρ. καρποφόρος.

Fructification, Θ καρποφορία. § καιρὸς αὐτῆς.

Fructifier, οὐδ. καρποφορῶ. μεταφ. φέρω ἀγαθόν τι ἀποτέλεσμα. (vos avis, vos leçons ont bien fructifié).

Fructiforme, ἐπίρ. καρποειδής, καρπόμορφος.

Fructueusement, ἐπίρ. ἐπικαρπῶς, ἐπωφελῶς, ἐπικερδῶς.

Frugal, le, ἐπ. λιτοδίαιτος, ὀλιγαρκὴς εἰς τὴν τροφήν. (personne, vie,—e). § λιτὸς, ἁπλοῦς (repas —).

Frugalement, ἐπίρ. λιτοδιαίτως, ἁπλοϊκῶς, ὀλιγαρκῶς.

Frugalité, Θ. λιτότης, ἐγκράτεια, ἁπλότης ἠθῶν καὶ διαίτης.

Frugivore, ἐπ. καρποφάγος· σύστημα πτηνῶν ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ὑλοδιαίτων, φυλῆς δὲ τῶν ζυγοδακτύλων.

Fruit, ἀρ. καρπός. —s de la terre προϊόντα τῆς γῆς, ὅ,τι παράγει ἡ γῆ φυτικόν. § ἐπιδόρπιον, τράγημα, τρωγάλια τὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ δείπνου παρατιθέμενα ὀπωρικά. μεταφ. ἀποτέλεσμά τινος αἰτίας. (les —, de la gloire sont souvent amers). § ἐπικαρπία, πρόσοδος κτήματος ἀκινήτου. § ἀποφορὰ, ὠφέλεια, κέρδος ἀπό τινος πράγματος (les — de cette place). § ἔμβρυον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρος του — défendu τὸ ξύλον τῆς γνώσεως ἐμποδισμένον εἰς τοὺς πρωτοπλάστους. μεταφ. ὅ,τι δὲν πρέπει τις νὰ ἐγγίσῃ. (l'arbre de la science porte encore le — défendu). § ἐλάττωσις τοῦ πάχους τοῦ τοίχου ἀπὸ τὰ κάτω εἰς τὰ ἐπάνω προξενοῦσα ἐξωτερικῶς κλίσιν τινὰ ἀνεπαίσθητον). (donner du — à un mur).

Fruiterie, Θ. ἡ Fruitier, ἀρ. ὀπωροφυλάκιον, κ. τόπος, ὅπου φυλάττονται οἱ καρποί, τὰ ὀπωρικά.

Fruitier, ἀρ. ὀπωροφυλάκιον, ὅπου συλλέγονται, καλλιεργοῦνται ἢ φυλάττονται καρποί § πραγματεία περὶ ὀπωρῶν. § —er,—ère, ἐπ. καρποφόρος, φέρων καρπόν (jardin, arbre —). § ὀπωροπώλης. § terre —ère γῆ ἐσπαρμένη μὲ πυρῆνας, κόκκους δένδρων.

Fruition, Θ. ἐπικαρπία, ἀπόλαυσις.

Frumentaires, ἀρ. πλ. κογχύλια σιτοειδῆ, ἔχοντα σχῆμα κόκκων σίτου.

Frusquin, ἀρ. ἀργύρια καὶ φορέματά τινος (χυδ.)

Fruste, ἐπ. παράτριπτος, κ. τριμμένος ἀπὸ τὴν πολυχρόνιον χρῆσιν. (médaille — marbre, coquille —).

Frustrané, ée, ἐπ. ὑποδιαίρεσις φυτῶν τῆς συγγενοῦς πολυγαμίας ἐχόντων τὰ κεντρικὰ ἄνθη ἑρμαφρόδιτα, τὰ δὲ τῆς περιφερείας ἄγονα.

Frustratif, ἐπ. ἴδ. Frustratoire.

Frustratoire, ἐπ φροῦδος, μάταιος, ἀνωφελής. (exceptions —s. promesses, engagemens —s). § οὐσ. ζακχαρωτὸν ὕδωρ περιέχον ὀλίγον ῥάχι (ῥακὶ) καὶ ἀρώματά τινα λαμβανόμενον πρὸς εὐκόλυνσιν τῆς πέψεως. ὡς ἡ βλαχ. βοῦτκα. ἡ οἶνος ζακχαρωτὸς μὲ μοσχοκάρυον, κινάμωμον κτλ.

Frustrer, ἐν. στερῶ τινα τοῦ χοεωστουμένου πρὸς αὐτὸν, ἢ καλοῦ τινος, τὸ ὁποῖον περιέμενε. (on l'a frustré de son salaire. il a frustré ses créanciers. il est frustré de ses espérances, du fruit de ses peines). § ἀφαιρῶ. (— l'espérance de quelqu'un.)

Frutescent, te, ἐπ. θαμνοειδής.

Frutex, ἀρ. θάμνος, δενδρύλλιον.

Fruticuleux, euse, ἐπ. θαμνοειδής. (tige —e).

Fuca, ἀρ. φύκης, εἶδος πέρκης, στοῦκας, ἰχθύς.

Fucacées, Θ. πλ. φυκοειδῆ, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν θαλασσοφύτων.

Fucées, Θ. πλ. φυκώδη, φυτά.

Fucus, ἀρ. φύκος, φυτὸν θαλάσσιον.

Fugace, ἐπ. προσωρινὸς, ἐλλείπων· ἀφανιζόμενος ταχέως. (symptôme, perception, beauté —).

Fugacité, Θ προσωρινότης, τὸ πρόσκαιρον.

Fugales, Θ. πλ. (φυγάλια;) * φυγαδεύσια, ἑορτὴ τῶν Ῥωμαίων πρὸς ἀνάμνησιν τῆς φυγαδεύσεως τῶν βασιλέων.

Fugitif, ive, ἐπ. καὶ οὐσ. φυγὰς, μεμακρυσμένος τῆς πατρίδος, τῆς κατοικίας του κτλ. καὶ μὴ τολμῶν νὰ ἐπανέλθῃ ὀραπέτης, (criminel, prisonnier —). piece—ive ἐξίτηλον, μικρὸν σύγγραμμα, ποίημα εὐκόλως λησμονούμενον. heures—ives διαῤῥέουσαι ὧραι. paroles —ives πτερόεντα ἔπη. § ἐφήμερος, πρόσκαιρος. μεταφ. (images —ives. plaisirs —s).

Fugose, Θ. * φύγωσις, θάμνος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.

Fugue, Θ. ἐπῳδὸς, ᾆσμα ἐπαναλαμβανόμενον ἀλληλοδιαδόχως, ἡ ἐπανάληψις ᾄσματος κατὰ τινας κανόνας. § φυγὴ, ὀραπέτευσις.

Fuie, Θ. περιστεροτροφεῖον, περιστερῶνας μικρός.

Fuir, ἐν. (je fuis, tu fuis, il fuit, nous fuyons, vous fuyez, ils fuient. je fuyais. je fuis. je fuirai. fuis qu'il fuie. je fuirais. qui je fuisse. fuyant). φεύγω, ἀποφεύγω. (— le danger). μεταφ. φοβοῦμαι, ἀποστρέπομαι, ἀποστρέφομαι. (le méchant fuit la lumière.—le vice). § οὐδ. ὀραπετεύω, φεύγω, μακρύνομαί τινος τόπου. § ἐκχέομαι, χύνομαι εἰς τὰ ἔξω. (la liqueur fuit) ἡ (τοὐναντίον) διαῤῥέω, τρέχω, ἀρίνω νὰ χυθῇ, νὰ τρέξῃ τὸ ὑγρόν. (ce tonneau fuit). § παρέρχομαι, περνῶ γλίγωρα. (le temps fuit). § λέγεται περὶ τῶν ζωγραφικῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ζωηρότητος τῶν χρωμάτων παριστάνονται, φαίνονται ὡς φεύγοντα. se —, αὐτοπ. μεταφ. σπουδάζω νὰ ἀποφύγω τι λυπηρόν, νὰ ἀπαλλαγῶ τινος κακοῦ. (des remords, des ennuis). § ἀλληλοπ. les amans se fuient.

Fuirène, Θ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυπεροειδῶν.

Fuite, Θ. φυγή. mettre en — τρέπω εἰς φυγήν, φυγαδεύω. prendre la — φεύγω. § ἀποφυγή. (— du vice). § δικ. διάδυσις, τρόπος τοῦ νὰ ἀποφύγῃ τις, ἀναβολὴ πανοῦργος, δολία ἐπιστηριζομένη εἰς πρόφασίν τινα τοῦ ἐναγομένου. § ἴχνη ἐλάφου φευγούσης τοὺς καταδιώκοντας κύνας.

Fujet, ἀρ. *φύγητον, κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῶν στρόμβων.

Fulgores, Θ. πλ. πυγολαμπίς, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων φωσφοριζόντων τὴν νύκτα. — portelanterne λυχνοῦχος τῆς Καϋέννης καὶ τῆς Σουρινάμης, φέγγων ἱκανῶς ὥστε νὰ ἀναγινώσκῃ τις εἰς τὸ σκότος καὶ τὰ λεπτότατα γράμματα.

Fulgorelles, Θ. πλ. *αἰγλήεντα, φυλὴ ἐντόμων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἡμιπτέρων.

Fulgur, ἀρ. εἶδος κογχύλης.

Fulgurateur, κεραυνοσκόπος, κεραυνομάντις, μάντις εἰς τὴν Ῥώμην προφητεύων τὸ μέλλον ἀπὸ τὰ φαινόμενα τῆς ἀστραπῆς καὶ τοῦ κεραυνοῦ.

Fulguration, Θ. ἔκλαμψις τοῦ ἀργύρου ἐντὸς τοῦ χωνείου.

Fulguriser, ἐν. κεραυνοβολῶ, κτυπῶ μὲ κεραυνόν.

Fulgurite, ἀρ. κεραυνόβλητος τόπος (ἱερὸς κατὰ τοὺς Ῥωμαίους).

Fuligineux, euse, ἐπ. αἰθαλόεις, λιγνυώδης, κ. γεώματος ἀπὸ καπνιάν. (vapeurs —s). § ἰατρ. κελαινὸς, μελανὸς, σκεπασμένος ἀπὸ μελανὴν ὕλην. (lèvres, dents, langue —os).

Fuliginosité, Θ. λιγνυώδης κατάστασις.

Fullomanie, ἴδ. Phyllomanie.

Fulmar, ἀρ. πετρέλαιον, νάφθα αἰθάλευκος.

Fulminaire, ἐπ. κεραύνειος. (pierre — σκηπτός).

Fulminant, te, ἐπ. ἀστραπαῖος (Jupiter —). μεταφ. ἀπειλητικὸς, Θο-

ρυθώδης εἰς τὴν ὀργήν του. (il est —). χημ. or — χρυσὸς *ἀστραπήχροτος, ἐξαστράπτων μὲ πάταγον ἐπὶ τοῦ πυρός. poudre —e ἐκπυροσόκροτον μίγμα, σύνθεσις χημικὴ ἧτις μόλις θερμανθῇ ἢ τριφθῇ ἀνάπτει καὶ βροντᾷ.

Fulmination, Θ. ἐκκλ. διακήρυξις, δημοσίευσις ἀφορισμοῦ, κτλ. § ἔκρηξις διὰ πυρός.

Fulminer, ἐν. διακηρύττω, δημοσιεύω ἔγγραφα ἐκκλησιαστικὰ κατά τινας τόπους. (—une bulle,une sentence d'excomunication). § παραφέρομαι, παροργίζομαι, ἀπειλῶ. § ἐκρήγνυμαι, ἐκπυροσκροτῶ. —é, ée, μετ. (bulles —ées)

Fulvorin, ἀρ. ζωγρ. ὑδρομιγὲς χρῶμα, πρὸς διάλυσιν, (σύγχυσιν) τῶν ὑπομελαίνων παραλλαγῶν.

Fumage, ἀρ. κάπνισμα. § ψευδοχρύσωσις, ἐργασία δίδουσα χρυσοφανὲς χρῶμα εἰς τὸν ἄργυρον διὰ καπνοῦ τινὸς χημικῶν ὑλῶν.

Fumant, te, ἐπ. καπνώδης, καπνίζων. (tison —). μεταφ. un homme tout — de colère ἄνθρωπος πνέων θυμὸν, πλήρης ὀργῆς.

Fumaria, Θ. Λατ. κορυδαλλὶς, καπνία, φυτόν.

Fumat, ἀρ. εἶδος ϐατίδος, ἰχθύς.

Fumée, Θ. καπνός. (exhaler de la — ragoût. qui sent la —). μεταφ. la — de la gloire ὁ καπνὸς τῆς δόξης. § ἀτμὸς,κ. ἀχνός. παρ. il n'y a point de —sans feu δὲν διαδίδεται φήμη χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τι ἀληθές. il n'y a point de feu sans— δὲν δύναταί τις, ὅσον ἂν θέλῃ νὰ κρύψῃ τὸ βίαιον πάθος. § ματαιότης, μάταιαι ἐλπίδες. (toutes les choses du monde ne sont que —). se repaître de —s κενοδοξῶ, φαντάζομαι, ἐλπίζω ματαίως δόξαν, τιμάς. —s ἀναθυμιάσεις, κατὰ τὴν κοινὴν πρόληψιν, τοῦ στομάχου ἀναϐαίνουσαι εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ ἐπηρεάζουσαι τὰ νεῦρα. (les —s du vin de Champagne). § —s κόπρος ἐλάφου καὶ ἄλλων ἀγριμαίων ζώων.

Fumer, οὐδ. τύρω, καπνίζω, ἀναδίδω καπνόν. (ce bois, cette cheminée fument). la tête fume à quelqu'un, ἢ il fume ὀργίζεταί τις, εἶναι θυμωμένος. § κρεμῶ εἰς τὸν καπνὸν, ξηραίνω, ταριχεύω. (— des jambons). § ῥοφῶ καπνὸν ταϐάκου. § ἐν. κοπρίζω (ἀγρὸν)ῥίπτω κοπρίαν, πιαίνω τὴν γῆν.

Fumerolles, Θ. πλ. ὀχετὸς, αὐλακες, ὅθεν ἀναθυμιᾶται καπνὸς εἰς τοὺς ἡφαιστείους τόπους.

Fumeron, ἀρ. (ψίψαλος, θυμάλωψ). ἄνθραξ καπνίζων, ὡς μὴ ἱκανῶς καυμένος

Fumeterre, Θ. ἴδ. Fumaria.

Fumeur,ἀρ. (καπνορρόφος)καπνίζων, ὅστις ῥοφᾷ (τραϐᾷ) καπνόν.

Fumeux, euse, ἐπ. καρηϐαρίτης (οἶνος) κτυπῶν εἰς τὸ κεφάλι. (du vin — bierre —se).

Fumiaire, ἐπ. *κοπροφυὴς, γινόμενος εἰς τὴν κοπρίαν (plante —).

Fumier, ἀρ. κόπρος, κοπρία. mourir sur le — ἀποθνήσκω πένης, δυστυχὴς. παρ. hardi comme un coq sur le — λέγεται περὶ ἀνθρώπου ὠφελουμένου (καὶ ὑϐριζόντος) ἀπὸ τὴν θέσιν του. (il ne faut pas l'attaquer sur son —). § πρᾶγμα εὐτελὲς, ἀξιοκαταφρόνητον.

Fumigateur, ἀρ. ὅστις κάμνει καπνισμοὺς, ἀχνισμούς.

Fumigation, Θ. θυμίασις, κάπνισις, πυρίασις, ἄχνισμα, ἔκθεσις τοῦ τώματος ἐν μέρει ἢ ὁλοκλήρου εἰς τὸν ἰαματικὸν καπνὸν, ἢ ἀχνόν τινος ὕλης. (— sèche, humide, aromatique).

Fumigatoire, ἐπ. boite — καπνιστήριον, κιϐωτὸς, κάσσα περιέχουσα ὅτι χρειάζεται εἰς ϐοήθειαν τοῦ ἀσφυκτικῶν.

Fumiger, ἐν. καπνίζω, ἐκθέτω εἰς τὸν καπνὸν, ἢ ἀχνόν.

Fumiste, ἀρ.*καπνοδοχοκόρος, ὁ ἐμποδίζων τὰς καπνοδόχας νὰ καπνίζωσι.

Fum-lan, ἀρ. φυτὸν τῆς Κίνας.

Fumure, Θ. κοπρισμὸς ἀγροῦ ἀπὸ τὰ σεσηκασμένα ἐντὸς αὐτοῦ ζῶα.

Funambule, ἀρ. σχοινοϐάτης.

Fundules, ἀρ. γένος ἰχθύων (κωϐιτῶν).

Fundulus, ἀρ. ἀφύη (κωϐίτης,) ἰχθύς.

Funèbre, ἐπ. ἐπικήδειος. (pompe—). oraison — ἐπιτάφιος λόγος. oiseaux —s νυκτινόμα πτηνὰ ὡς ἡ γλαῦξ, ὁ αἰγωλιὸς, ἡ στρίξ. μεταφ. πένθιμος, κλαυθμηρὸς (chant —s). τρομερός. (image, cri—s).

Funèbrement, ἐπίρ.ἐπικηδείως, πενθίμως, κλαυθμηρῶς.

Funer, ἐν. ἐξαρτύω, ἐφοδιάζω μὲ τὰ ἀναγκαῖα σχοινία(τὸν ἱστὸν,τὸν κάλων)

Funéraire, ἐπ. frais —s ἔξοδα τῆς κηδείας, τοῦ ἐνταφιασμοῦ.

Funère, Θ. πενθήτρια, θρηνῳδὸς, κ. μυρολογίστρα, ἡ πλησιεστάτη συγγενὴς τοῦ ἀποθανόντος παρὰ Ῥωμαίοις.

Funes, Θ. πλ. περιδρομοι, δύω σχοινία μὲ τὰ ὁποῖα σύρουσιν εἰς τὴν ἀκτὴν τὸ δίκτυον.

Funeste, ἐπ. δυστυχὴς, κακόμοιρος, (sort, accident, guerre —). § ἀπαίσιος, κακοῦ οἰωνοῦ (nouvelle, avis —).

Funestement, ἐπίρ. δυστυχῶς. § ἀπαισίως.

Funeur, ἀρ. σχοινοδότης, ἢ σχοινοθέτης τοῦ πλοίου.

Fungicoles, ἀρ. πλ.*μυκητόϐια, σύστημα κολεοπτέρων ἐντόμων ζώντων εἰς τοὺς μύκητας.

Fungie, Θ. γένος πετρωδῶν πολυπόδων.

Fungite, ἴδ. Fongite.

Fungivores, ἴδ. Fongivores.

Fungoïdastre, Θ. γένος μυκήτων.

Fungus, ἀρ. λατ. μύκης, μανίτης. § ἰατρ. μύκης, πρῆσμα μαλακὸν καὶ σπογγῶδες, εἶδος καρκίνου.

Funiculaire, ἐπ. σύνθετος ἐκ σχοινίων. machine — μηχάνημα πολύσπαστον, σύστημα σχοινίων διὰ νὰ ἀνυψώτωσιν ἢ ϐαστάσωσι. ϐάρος.

Funicule, Θ. ϐοτ. ὁμφαλὸς, συνδέων τὸ σπέρμα μὲ τὸν πλακοῦντα.

Funiculine, Θ. γένος πολυπόδων.

Funin, ἀρ. καλώδια, σπαρτία, σχοινία πλοίου. mettre un vaisseau en — ἐξαρτύω τὸ πλοῖον μὲ σχοινία.

Funiole, Θ. ὑπερικὸν (φυτόν).

Funis, ἀρ. λατ. γενικὸν ὄνομα διαφόρων φυτῶν.

Funkie, Θ. μελάνθιον.νανῶδες, γένος φυτῶν.

Funon, ἀρ. εἶδος κογχύλης.

Fur, au—et à mesure καθ' ἕσον, ἐφ' ὅσον.

Furcocerques, ἀρ. * διχραιρόκερκα, ὑγρογενῆ ἔντομα.

Furcrée, Θ. * φυρκαία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Furculaire, Θ. γένος ζωοφύτων.

Furet, ἀρ. ἰκτὶς, κ. κουνάδι, ἀτσίδι, ἐχθρὸς τῶν δασυκόδων (κυνελίων). c'est un vrai — ἄνθρωπος πολυπράγμων, κατ' ἐξοχὴν περίεργος. grand —εἶδος μίλητος,(μελίδος). petit — ἕτερον εἶδος τούτου. — des Indes ἰχνεύμων Ἰνδικὸς. — de Java ἕτερον εἶδος τούτου. § ἀγοιον νησάριον, ἀγριόπαπια μικρά.

Fureter, οὐδ. καταφωρῶ, ἐξευρίσκω τοὺς δασυπόδας. διὰ τῶν ἰκτίδων, κ. ἐκϐάλλω τὰ κουνέλια ἀπὸ τὴν φωλεὰν μὲ τὸ κουνάδι (καὶ ἐν.— un terrier). § ἀναζητῶ, πολυπραγμονῶ, ἢ φιλοπραγμονῶ, σκαλίζω παντοῦ διὰ νὰ μάθω νέα, νὰ ἴδω τι. (qu'allez vous fureter dans ce cabinet?).

Fureteur, ἀρ. Θηρευτὴς, κυνηγὸς τῶν δασυπόδων διὰ τῶν ἰκτίδων. § φιλοπράγμων, περίεργος, σκαλίζων παντοῦ διὰ νὰ μάθῃ νέα ἢ νὰ ἴδῃ τι. c'est un — ἢ — de nouvelles φιλοπράγμων, φιλοπευθής.

Fureur, Θ. μανία. (entrer en — avoir des accès de —) § παραφορὰ ὀργῆς, μίσους ἐκδικήσεως. § πάθος δεινόν. (—d'amour,de jeu). § ἕξις παλαιὰ,ἐρριζωμένη.(—d'écrire, de parler). § ὑπερϐολικὴ ἐπιθυμία. (il a la — de faire parler de lui.) § κατάχρησις. en politique, comme en architecture beaucoup de gens ont la — de bâtir καθὼς ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῆς, καὶ ἐπὶ πολιτικῆς ὅλοι ἀγαποῦν νὰ χθίζωνουν. § ϐία,ὁρμὴ (— de la tempête, des flots). — utérine μητρομανία, νυμφομανία, μελαγχολία, παραφροσύνη γυναικὸς ἀπὸ ἐπιθυμίαν σαρκι-

κήν. à la—, ἐπίρ. καθ' ὑπερβολήν. aimer les chevaux à —ἱπομανῶ.
Furfuracé, ée, ἐπ. πιτυρώδης. teigne —ée ἀχῶρες.
Furfure, Ϛ. πίτυρον, λέπια τῶν λειχήνων καὶ ἀχώρων καὶ ἄλλων ἐξανθημάτων τοῦ δέρματος.
Furibond, de, ἐπ. μανιακός, ὑποκείμενος εἰς τὴν μανίαν, παράφορος ἀπὸ τὸν Θυμόν.
Furibonder, οὐδ. μαίνομαι, φέρομαι μανιακῶς, κ. ὡς τρελός.
Furie, Ϛ. (Θούριος) ἐριννύς, Θεότης μυθώδης. c'est une—γυνὴ διεστραμμένη, Θυμώδης. μεταφ. παραφορὰ μανίας, ὀργῆς. (entrer en— plein de —). § Θάρσος, ἀνδρία, ῥωμαλεότης,. ἰταμότης. (combattre avec—). § ὁρμή (—du lion, de l'orage). § ἄκμή (—de combat, de la fièvre). § ὕραγμα μεταξωτὸν τῆς Ἰνδίας φέρον φοβερὰ σχήματα.— infernale *καρκοδύτης, σκώληξ νηματόλεπτος εἴτε τριχώδης. εἰσδυόμενος εἰς τὰς σάρκας καὶ ἐπιφέρων ὀξὺν καὶ ὀδυνηρὸν Θάνατον.
Furieusement, ἐπίρ. μανιωδῶς. μεταφ. ὑπερβαλόντως, εἰς ἄκρον. (— grand, riche. manger, mentir —).
Furieux, euse, ἐπ. μανιακός, λυσσώδης. (animal,homme—). οὐσ. (c'est un amant —). § φοβερὸς, καταπληκτικός. (des regards —s). § ὁρμητικος, Θυμοειδής, βίαιος. (soldat — ambition — euse). § ἔκτακτος, ὑπερβολικός. c'est un — mangeur φοβερὸς φαγᾶς.
Furin, ἀρ. μετέωρον πέλαγος. mener un vaisseau au — φέρω, ἐκβάλλω ὡς ναυηγὸς (ποδότης ἢ ἱταλ πιλότος) τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸν λιμένα εἰς ἀνοικτὴν Θάλασσαν.
Furolles,Ϛ.πλ.αἶξ,πυροειδῆ μετέωρα.
Furoncle, ἀρ. ὀσθίη, τουρκ. βούζουνας.
Furtif, ive, ἐπ. φώριος, κλόπιος, λαθραῖος,τὸ γινόμενον κρυφίως, κλεφτικά (vol —, des amours —s, une œillade —ive).
Furtivement, ἐπίρ. λαθραίως, κλωπηδὸν, κ. κλεφτικά
Fusain, ἀρ. εὐώνυμος, τετραγωνίκ,κ. Θάμνος ῥαμνώδης, τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθραξ χρησιμεύει ὡς χρωστὴρ παρὰ τοῖς ζωγράφοις.§ γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνοειδῶν.
Fusaires, Ϛ. πλ. *φύσαρα, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων (ἑλμίνθων).
Fusan, ἀρ. *φύσανον, δενδρύλλιον τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου, γένος φυτῶν τῆς τετράνδου μονογυνίας.
Fusarion,ἀρ.*φυσάριον,γένος φυτῶν.
Fusarelle, Ϛ. γλυφὴ ἀμέσως ὑπὸ τὸ ὠὸν εἰς τὸ ὡρικὸν καὶ σύνθετον κιονόκρανον.
Fuschsie, ἴδ. Fachsie.
Fuscinie, Ϛ. εἶδος βρύου.
Fuseite, ἀρ. *φυσκίτης, ὀρυκτὸν τῆς Νορβεγίας.
Fuseau, ἀσ. ἄτρακτος, ἀδράχτι, καὶ ὅ,τι ἔχει τὸ σχῆμα αὐτῆς εἰς διαφόρους τέχνας. παρ. avoir les jambes de — ἔχω κνήμας λεπτὰς ὡς καλαμια. des bras de—βραχίονας λεπτούς. § ἕκαστον μέρος γεωγραφικοῦ ἢ οὐρανογραφικοῦ, χάρτου προωρισμένου νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς πάλλαν διὰ νὰ σχηματίσῃ ὑδρόγειον, ἢ οὐρανίαν σφαῖραν. § γένος μονοπύρων κογχυλίων. — à collet, à ruban δύω εἴδη ἀγαρικοῦ, μύκητος §γεωμ. ἄτρακτος στερεὸν σχηματιζόμενον ἀπὸ καμπύλην στρεφομένην πέριξ τῆς τεταγμένης ἢ τοῦ ἄξονος § ὑέλινος, σίφων, χρήσιμος εἰς τὸν διασταλαγμόν. § κόμη Βερενίκης ἀστερισμός.
Fusée, Ϛ. ἀγαθίς, κ. ἀδραχτιά, τὸ γέμισμα τοῦ ἀδραχτιοῦ. démêler une — διαταρηνίζω, ξεμπερδεύω ὑπόθεσίν τινα, ῥαδιουργίαν. § φυσίγγιον, (παρὰ τὸ φύσιγξ), φυσέγγιον, φυσέκι, (* πυρσόκροτον). § ἄτρακτος, κῶνος γλυφιδωτὸς, ὅπου περιστρέφεται ἡ ἄλυσσος τοῦ ὡρολογίου. § ποήματα συνεχόμενα ἐπὶ τῆς κνήμης τοῦ ἵππου. § πισσωτὸν στυππίον περιπλεγμένον μὲ σπαρτίον ἐμποδίζον τὴν κώπην νὰ ἔκβῃ ἀπὸ τὸν σκαλμὸν, καὶ νὰ πέσῃ εἰς τὴν Θάλασσαν.§μουσ.διατονικὸν σημεῖον συνάπτον ταχέως δύω διαγράμματα. (notes.) § μέρος τῆς φωλεᾶς τῆς ἀλώπεκος. § ἔμπυον, (ἀπόστημα) ὑποκάτω τῶν ἀπονευρώσεων τῶν μυώνων, εἰς τὴν κνήμην ἢ ἀλλοῦ. § εἶδος ἀγαρικοῦ ἐδωδίμου.
Fusée, ἐπ. chaux — ἄσβεστος αὐτοδιάλυτος.
Fuselé, ée, ἐπ. Ϛ. ἀσπὶς, κατάσκεπος ἐπὸ φυσέγγια. colonne — κίων ἀτρακτοειδὴς. doigt — ὀάκτυλος, λεπτὸς εἰς τὸ ἄκρον.
Fuser, οὐδ. ἐκτείνομαι χύνομαι ὑποκάτω τοῦ δέρματος ὡς τὸ αἷμα, τὸ ἔμπυον. § τήκομαι, σκορπίζομαι, ἀναλυόμενος εἰς τὸ πῦρ. (la cire —e) les couleurs fusent τὰ χρώματα ἐκτείνονται, ἐξαπλοῦνται
Fusibilité, Ϛ. τὸ εὔτηκτον, τὸ εὐδιάλυτον.
Fusible, ἐπ. χωνευτὸς, τακερὸς,εὐδιάλυτος. (touts les métaux sont —s).
Fusicornes, ἀρ. πλ. *ἀτρακτόκερον, σύστημα ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
Fusidion, ἀρ. * φυσίδιον, νέον γένος φυτῶν.
Fusiforme, ἐπ. ἀτρακτόμορφος, ἀτρακτοειδὴς. (la rave est—).
Fusil, ἀρ. (τὸ l ἄρωνον). ὅπλον, πυροβόλον, (ἢ μᾶλλον τηλεβόλον) τυφέκιον, τουφέκι. — à vent *ἀερότονον, τουφεκιον, τοῦ ὁποίου τὸ κοντάκιον περιέχει μηχανὴν βλίβουσαν τὸν ἀέρα,ὥστε ὅταν οὗτος ἀπολυθῇ διὰ τοῦ σκανδαλήθρου,ἐκσφενδονίζει μακρὰν τὸ βόλιον. —à deux coups δίβολον (πυροβόλον). tirer un coup de — τραβῶ μίαν τουφεκιά . charger un — γεμίζω τὸ τουφέκι. — de munition στρατιωτικὸν ὅπλον. § ἐπίπτυγμα, σιδήριον σκεπάζον τὴν σκαφίδα, ἢ κύταρόν τινων πυροβόλων ὅπλων. (de pistolet. pistolet à—.) § πυρεκβόλος χάλυψ, (σίδηρος) ὁ ὁποῖος κτυπῶν τὴν πέτραν, πυροβολόπετραν, γεννᾷ τοὺς σπινθῆρας. § θήγανον, χάλυψ ἀκονῶν τὰ μαχαίρια.
Fusilier, ἀρ. ὁπλοφόρος, τουφεκιοφόρος, φέρων τουφέκιον στρατιώτης.
Fusillade, Ϛ. τυφεκισμὸς, ἔκρηξις σύγχρονος πολλῶν τυφεκίων.
Fusiller, ἐν. τυφεκίζω, φονεύω μὲ τυφέκιον ἄνθρωπον κατάδικον. (il a été fusillé comme traître à la patrie).
Fusillette,Ϛ. μικρὸν φυσίγγιον,φυσέκι.
Fusion, Ϛ. τῆξις, χώνευσις, ἀνάλυσις στερεοῦ σώματος.
Fusipore,ἐπ. *φυσίπορον,γένος παρασίτων φυτῶν γεννωμένων ἐπὶ τοῦ καυλοῦ τοῦ καλαμοσίτου,τῶν κολοκυνθῶν, κτλ.
Fuste, Ϛ. λίβυρνον, λιβυρνὶς, μυσπάρων, μακρὸν, καὶ χαμηλὸν πλοιάριον πλέον διὰ κωπίων, καὶ ἁρμένων. § χρυσόξυλον, θάψος, δένδρον ἔχον τὸ ξύλον κίτρινον, καὶ φλογώδες χρήσιμον εἰς τὴν βαφικήν.
Fuster, οὐδ. διαδιδάσκω, ἐκφεύγω τὰς παγίδας. (un oiseau a —é.) § πατάσσω, στυππάζω, στουμπανίζω, ξυλοκοπῶ.
Fustereau, ἀρ. ἡ Bille, Ϛ. σκάφος, πορθμεῖον, καϊκάκι ποταμῶν.
Fustet, ἀρ. δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ βάφῃ τὰ μαλλωτὰ ὑφάσματα καὶ τὰς βύρσας μὲ χρῶμα καφφὲ, εἶδος ῥοῦ, (ῥοῦδι). ἴδ. καὶ Fuste.
Fustibale, ἀρ. πετροβόλον, βελόστασις, μηχανὴ ῥίπτουσα πέτρας καὶ βέλη.
Fustigation, Ϛ. μαστίγωσις, στουμπάνισμα.
Fustiger, ἐν. στυππάζω, μαστιγῶ, φραγγελῶ, στουμπανίζω, ῥαβδίζω, ξυλοκοπῶ.
Fustoc, ἀρ. ξύλον κίτρινον χρήσιμον εἰς τὴν βαφὴν καὶ τὸ ψηφοθέτημα.
Fût, ἀρ. σωλὴν (ξύλινος) κοντάκιον διαφόρων ὅπλων, πυροβόλων. § πιθάκνη, βωτίον, βικίον, (βυκίον), βουτζὶ, βαρέλι. § στήλη τὸ μεταξὺ βάθρου καὶ στυλοκράνου ὄρθιον μέρος τοῦ κίονος. § τὸ κεραλαιῶδες, εἴτε χονδρότερον κέρατον τῆς ἐλάφου. § κοπὶς, βιβλιοδετικὸν ἐργαλεῖον, § ναυτ. ξύλον πλατὺ ὅπου προσράπτεται ὁ ἀνεμοδείκτης τῶν πλοίων· λέγονται οὕτω καὶ τὰ μικρὰ ξύλα τὰ περὶ τὴν κώπην τοῦ ἀνεμοδείκτου τούτου. § σκελετὸν, ξυλικὴ, τυμπάνου κιβωτοῦ, (σανδυκίου). § τὸ ῥαβδίον

τοῦ πλήκτρου τοξαρίου, ἡ ὀοξαρίου. § ἐν γένει εἰς διαφόρους τέχνας, ξύλον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου τίθεται σιδηροῦν τι ἐργαλεῖον.

Futaie, Ϛ. δρυμός, δάσος μεγάλων ὑψηλῶν δένδρων ἐπέκεινα 30, καὶ 40 ἐτῶν, λεγόμενον ἰδιαιτέρως — sur taillis. μεταξὺ δὲ 40, καὶ 60 demi —. μετὰ δὲ ταῦτα haute —. μετὰ δὲ 200 ἔτη vieille —.

Futaille, Ϛ. (πίθος), βυτίον, βυτίνη, βαρέλι διὰ κρασί. — en botte τὰ ἀναγκαῖα εἰς κατασκευὴν βαρελίου ξύλα προετοιμασμένα καὶ ἔτι ἀσυνάρμοστα. — montée τὰ αὐτὰ ἤδη συνηρμοσμένα. § μέγας ἀριθμὸς βαρελίων. (voilà bien de la—)

Futaine, Ϛ. *διακέντητον, παμβακόλινον, ὕφασμα πατημένον ὡς μὲ βελόνην ἀπὸ τὸ ἓν μέρος.

Futainier, ἀρ. τεχνίτης ὑφαντής, *διακεντήτων παμβακολίνων. (futaine).

Futé, ée, ἐπ. δόλιος, ἐπιτήδειος, σημ. arme — ὅπλον ἀπὸ σιδηρον καὶ ξύλων διαφόρων ἐγκαυμάτων, ἢ σμάλτων.

Futée, Ϛ. εἶδος μάλθας, μίγμα πριονίσματος καὶ σαρκολόλλας, μὲ τὸ ὁποῖον φράσσουσι τὰς χαραμάδας.

F-ut-fa, ἡ f-fa-ut τὸ σημερινὸν fa maggiore, μουσ. τόνος τοῦ fa. c est air est un f-ut-fa αὐτὸς ὁ νόμος, (τροπὸς), εἶναι τονισμένος εἰς τὸ φε- φα- οὐτ. ἄχρ.

Futier, ἀρ. κιβωτοπηγὸς, σενδουκᾶς.

Futile, ἐπ. φροῦδος, οὐτιδανὸς, μάταιος, ἀπερίσκεπτος. paroles —s λόγια τοῦ ἀέρος, ἀνοησίαι, φλυαρία. bien —s ἀγαθὰ ἰδανικὰ, φανταστικὸς, χιμαιρικὸς πλοῦτος.

Futilité, Ϛ. οὐτιδανότης, ματαιότης, πρᾶγμα μάταιον. (la journée se passe en —s.)

Futur, re, ἐπ. μέλλων. (le temps —, les races —es). les —s époux οἱ μελλόνυμφοι, οἱ ἀρραβωνισμένοι. λογ. — contingent τὸ ἐνδεχόμενον καὶ μὴ, νὰ γένῃ, νὰ συμβῇ. § γραμ. χρόνος μέλλων. — antérieur προηγούμενος μέλλων, ἢ — composé μέλλων σύνθετος ἀπὸ τὰ βοηθητικὰ ῥήματα.

Futurition, Ϛ. *μελλοντικότης, προορισμὸς, χαρακτὴρ τοῦ μέλλοντος νὰ συμβῇ.

Fuyant, te, ἐπ. ζωγρ. φαινόμενος ὅτι βυθίζεται, ἀφανίζεται εἰς μακρὰν ἀπόστασιν. echelle —e (ἐπὶ ἀποπτικῆς) κλίμαξ σχεδιαζομένη διὰ νὰ εὕρῃ ὁ ζωγράφος τὴν μίκρυνσιν τῶν ἀντικειμένων ὡς πρὸς τὸ βάθισμά των.

Fuyard, de, ἐπ. φυγὰς, δραπέτης. (soldat, animal —.) § οὐσ. δραπέτος, φυγοπόλεμος, λειποτάκτης. (poursuivre, rallier les —s.)

Fuyasser, ἐν. πλάττω δολίως.

Fuye, ἴδ. Fuie.

Fy, ἀρ. λεπρα, ψώρα τῶν ζώων.

G.

G, ἀρ. ἕβδομον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου καὶ πέμπτον σύμφωνον. § 400 εἰς ρωμαϊκοὺς χαρακτῆρας. § g μία ὄραχμὴ (δράμι.) πρὸ τοῦ n προφέρεται ὑγρότερον, οἷον digne (—νι). signal, (νιαλ). ἀλλοῦ δὲ προφέρεται ὡς γ. gnomique. κείμενον εἰς το τέλος τῆς λέξεως, ὅταν ἕπηται φωνῆεν, ἐκφωνεῖται ὡς κ, long hiver (λογκ ιβερ) ἐνίοτε ὅταν ὑπάρχῃ τελικὸν, μένει ἄφωνον.

G-ré-sol, g-sol-re-ut, ἡ ἁπλῶς G μόνον. ἀρ. μουσ. πέμπτος τόνος τῆς διατονικῆς κλίμακος, το ὁποῖον λέγεται καὶ sol. § ὁ ὑψηλότατος τῶν τριῶν τόνων, (κλειδίων) τῆς μουσικῆς.

Gaar, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Ἀμερικανικῆς νήσου Tabago.

Gaban, ἀρ. ἱμάτιον, (ἀρχ.) μανδύας, ἐπενδύτης, τρίβων ἀπὸ πίλημα.

Gabar, ἀρ. ἀρρικανὸς ἱέραξ.

Cabare, Ϛ. ὁλκάς. § πλοῖον μικρὸν καὶ πλατὺ τῶν ποταμῶν. § πλοιάριον πρὸς μετακομιδὴν τοῦ φορτίου τῶν πλοίων. § λιμενικὴ λέμβος, ἀγγυρωμένου πλοίου εἰς τοὺς λιμένας πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν καταγομένων πλοίων καὶ εἴσπραξιν τῶν δικαιωμάτων. § εἶδος ἁλιάδος, ἁλιευτικοῦ πλοίου. — a ase πλοιάριον δεχόμενον τὸν ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸν βορβορύγον πηλὸν εἰς τὸ καθάρισμα τῶν λιμένων. § εἶδος δικτύου.

Gabaréer, οὐδ. ἐργάζομαι, κατασκευάζω τὰ ξύλα κατὰ τὸν προκείμενον τύπον.

Gabarer, οὐδ. κινῶ τὸ ἀκάτιον μὲ ἓν μόνον κωπίον εἰς τὴν πρύμνην.

Gabari, ἢ Gabarit, ἀρ. τύπος ναυπηγίας πλοίου. § περιγραφὴ, περίμετρος, γύρος τρόπιδος, ἰταλ. καρίνας. (un vaisseau est d'un bon —) § ζεῦγος, ναυτ.

Gabarre, ἀρ. πτῶμα (βαλσαμωμένον), ταριχευμένον φυλαττόμενον εἰς τὴν σικίαν τῶν Αἰγυπτίων.

Gabariage, ἀρ. περίμετρος τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου.

Gabarier, ἀρ. ναύκληρος ἀκατίου, ἢ νωτοφόρος ὑπηρετῶν εἰς τὸν ἀποφορτισμόν του.

Gabusier, ἐν. ἴδ. Gabarer. § σχηματίζω τὴν γωνίαν κατὰ τὴν περίμετρον τοῦ ναυπηγικοῦ τύπου.

Gabarote, μικρὸν ἁλιευτικὸν πλοῖον εἰς τὸν νομὸν τοῦ Gironde.

Gabatine, Ϛ. ἀμφίβολος ὑπόσχεσις. donner de la — à quelqu'un ἀπατῶ τινα, τὸν κάμνω νὰ πιστεύσῃ.

Gabbro, ἀρ. κατὰ τοὺς φλωριντίνους λιθουργοὺς, τὸ στρῶμα τοῦ διαλλάγματος τὸ λεγόμενον εὐφωτὶς, καὶ διάφορα εἴδη ὀρίτου περιέχοντος ταύτην.

Gabronite, Ϛ. * γαβρωνίτης, ὀρυκτὸν Νορβεγίας.

Gabelage, ἀρ. ἀποθήκευσις ἅλατος, καιρὸς, καθ' ὃν τὸ ἅλας μένει εἰς τὴν ἀποθήκην. § τέλος, φόρος ἐπὶ τοῦ ἅλατος § σημεῖον τιθέμενον ἀπὸ τοὺς γραμματικοὺς τῶν ἀποθηκοφυλάκων εἰς τὸ ἅλας τῶν ἀποθηκῶν πρὸς διάκρισιν τοῦ μὴ προερχομένου ἀπ' αὐτάς.

Gabeler, ἐν. ξηραίνω τὸ ἅλας εἰς τὰς ἀποθήκας. (— du sel). § τίρπομαι, παίζω, περιπαίζω τινά.

Gabeleur, ἀρ. ὑπηρέτης, ὑπάλληλος τῶν ἁλατοποθηκῶν.

Gabelle, Ϛ. φόρος, τέλος, ἰδιαιτέρως μάλιστα ἐπὶ τοῦ ἅλατος. frauder la — δολιεύομαι διὰ νὰ μὴ πληρώσω ἐπὶ τοῦ ἅλατος τέλος. μεταφ. ἀποφεύγω ἐπιτηδείως πρᾶξίν τινα χρεωστικὴν, τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦσιν οἱ ἄλλοι, λείπω ἀπὸ τὸ χρέος μου.

Gabellum, ἀρ. μεσόρρουον, καὶ μετώπιον, τὸ μεταξὺ ὀρρύων διάστημα.

Gabeloux, ἀρ. ὑπάλληλος τῶν ἁλαταποθηκῶν. § σκώπτης, περιπαίκτης. § ἰταμὸς, θρασὺς, αὐθάδης.

Gaber, ἐν. σκώπτω, περιπαίζω (ἀρχ).

Gabeur, ἀρ. χλευαστὴς· (ἀρχ.).

Gabet, ἀρ. ἀνεμοδείκτης, διάτριτος, (τρυπημένη) πλὰξ ἀπὸ χαλκὸν εἰς τὴν ἄκραν διαυλίσκου, εἴτε διόπτρας. § σκώληκες μεταξὺ δέρματος καὶ σαρκὸς τῆς ἐλάφου.

Gabian, ἀρ. huile de — πετρέλαιον ἐκρέον ἀπὸ βράχους κειμένους πλησίον τῆς κώμης Gabian πλησίον τοῦ Béziers. § * γοηλάνος, πτηνὸν Θαλάσσιον.

Gabie, Ϛ. ναυτ. θωράκιον, (καρχήσιον,) κοφίνι τοῦ καταρτίου, ἰταλ. γαμπία.

Gabier, ἀρ. *καρχησιοσκόπος, σκωπιωρὸς, ναύτης καθήμενος ἐπὶ τοῦ καρχησίου διὰ νὰ βλέπῃ μακρὰν καὶ νὰ ἀναγγέλλῃ τὰ φαινόμενα.

Gabieu, ἀρ. ἴδ. Toupin.

Gabillaud, ἴδ. Cadillaud.

Gabina, ἀρ. εἶδος *γοηλάνου, πτηνὸν Θαλάσσιον.

Gabion ἀρ. πολεμ. μέγα κοφίνιον ὡς καδίσκιον γεμάτον ἀπὸ χῶμα πρὸς σκέπην τῶν πολιορκητῶν, τῶν στρατιωτῶν, τῶν ἐργατῶν (πλ. dresser, avancer, pousser des —s)

Gabionnade, Ϛ. ἡ ἐκ τῶν κοφινίων τοῦ χώματος κατασκευαζομένη σκέπη.

Gabionner, ἐν. σκεπάζω μὲ κοφίνους χώματος (— une batterie).

Gabire, Ϛ. εἶδος μέλανος πιθήκου τῆς Ἀφρικῆς.

Gabon, ἀρ. *γάβων, μέγα πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.
Gabords, ἀρ. πλ. πρῶται ἐξωτερικαὶ σανίδες τῶν κάτω μερῶν τοῦ πλοίου μέχρις ὑπεράνω τῶν σταμίνων.
Gabot, ἀρ. ἰχθὺς ἁλιευόμενος διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς (δόλωμα) ὀλεαρ.
Gabre, ἀρ. ἰνδικὸς ἀλεκτυών, κ. κοῦρος, ἀρσενικὸς γηραλαῖος πέρδιξ.
Gabura, ἀρ. γένος τῶν μυκήτων, καὶ λειχήνων (ἄχρ.)
Gaburon, ἀρ. ἔχμα ἱστοῦ, ξύλον προσκλούμενον διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὸ κατάρτιον.
Gâche, Θ. ἁρπάγη (κρίκος) ἀγκύλη, ὅ,τι σιδήριον κρατεῖ δύω πράγματα πλησίον ἀλλήλων, καθὼς τὰ φανάρια πλησίον τῶν τοίχων. § βαλανοδόκη, σιδήρωμα, ὑποκάτω τοῦ ὁποίου περᾶν ὁ σύρτης τοῦ κλείθρου κλείει τὴν θύραν § ζυμοκόπος, ἐργαλεῖον τοῦ πεμματοποιοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον κτυπᾷ το ῥύραμα (τὴν ζύμην).
Gâcher, ἐν. ἀναδεύω εἰς σταφίδιον τὴν γύψον μὲ τὸ ὕδωρ. μεταφ. καὶ οἰκ. πωλῶ εἰς εὐτελῆ τιμήν. § ἐργάζομαι, κατασκευάζω κακῶς. § κινῶ τὸ κωπίον.
Gâchet, ἀρ. χελιδὼν θαλασσία.
Gachette, Θ. τεχν. *μανδαλοπέδη, ἡ *βαλανοκράτης (σιδήριον, τοῦ ὁποίου μετακινηθέντος προχωρεῖ εἰς τὰ ἔμπροσθεν ὁ σύρτης τοῦ κλήθρου, καὶ κλείει τὴν θύραν). § *λυκοπέδη, ἡ *λυκοκράτης (σιδήριον κρατοῦν τὸν λύκον τοῦ τυρείου· ὥστε μετατοπισθέντος αὐτοῦ διὰ τοῦ σκανδαλήθρου, κινεῖται, πίπτει ὁ λύκος). § μικρος μοχλὸς γωνιώδης τοῦ ἱστοῦ (ἐργαλείου) τῶν περικνημίδων (καλτίων).
Gâcheur, ἀρ. ἐπευωνιστὴς, ἔμπορος πωλῶν εἰς μικρὰν τιμήν. § ὅστις ἀναλύει τὴν γύψον.
Gacheux, euse, ἐπ. βορβορώδης, λασπώδη (chemin —). § διδάσκαλος ὀλιγομαθὴς ἐπαναλαμβάνων εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν συστοιχίων (pensionats) τὰ δεδιδαγμένα μαθήματα.
Gâchis, ἀρ. ῥυπαρία, βρῶμα προερχομένη ἀπὸ ὑγρὸν, μεταφ. ὑπόθεσις δυσάρεστος, ἔργον, ἀνοησιῶν, ψυθιρισμοῦ καὶ ἀδολεσχίας. § μίγμα ἀπὸ γύψον, ἄσβεστον καὶ ἄμμον.
Gade, ἀρ. ὀνίσκος, γάδος, γένος ἰχθύων.
Gadelle, Θ. εἶδος φραγκοσταφύλου (κοκκίνου).
Gadellier, ἀρ. φραγκοσταφυλὴ ἀκανθώδης.
Gadelupa, ἡ Gadeloupa, ἀρ. ὀσπριῶδες φυτὸν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Gadin, ἀρ. *γαδῖνος, κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῶν λεπάδων.
Gado-fowl, ἀρ. *γαδίτης, μικρὸν πτηνὸν ᾠδικὸν τῆς Σουρινάμης.
Gadolinite, Θ. γαδολινίτης (παρὰ τὸν ἐφευρέτην Γαδολῖνον) ὀρυκτὸν ὑελῶδες, μελανὸν, ἐνίοτε δὲ αἰθὸν, τῆς Σουηδίας.
Gadouard, ἀρ. κοπρολόγος, σπιλεθολόγος, ὁ ἐκβάλλων ἀπὸ τοὺς ἀποπάτους καὶ μεταφέρων τὴν κόπρον.
Gadoue, Θ. κόπρος ἀποπάτου.
Gaertnère, Θ. *γαέρτνερον, γένος φυτῶν τῆς Ἰνδίας.
Gaestein, ἡ pierre écumente, Θ. διάφορα ὀρυκτὰ φυτὰ, πράσινα ἢ αἰθα, προϊόντα τῶν ἡφαιστείων ἐκρήξεων.
Gaffe, Θ. ἁρπάγη, κοντὸς, τουρκ γάντσος ἢ κάντσος τῶν πλοιαρίων. §
Gaffeau, ἀρ. ἁρπαγίδιον, κοντάριον, μικρὸς (τουρκ.) κάντσος.
Gaffer, ἐν. λαμβάνω, ἕλκω, ἐμποδίζω τι διὰ τοῦ κοντοῦ.
Gagate, Θ γαγάτης, πέτρα ἀσφαλτώδης, μελανόχρους καὶ στιλπνὴ εὑρισκομένη εἰς τὴν Λυδίαν (παρὰ τὸν Γάγητα ποταμὸν) καὶ τὴν Ἰσλανδίαν.
Gage, ἀρ. ἐνέχυρον, τουρκ. ἐμανέτ. prêter sur —s δανείζω ἐπὶ ἐνεχύροις. mettre ses effet, en — ἐνεχυράζω (βάλλω ἐμανέτ) τὰ ἐμαυτοῦ, τὴν οὐσίαν μου. μεταφ. πίστις σημεῖον ἐκτελέσεως τῶν ὑπεσχημένων, ἀπόδειξις τῶν αἰσθημάτων πρός τινα (—d'amitié, d'amour vous avez un —de ma fidélité). § ἀσφάλισμα τῆς μελλούσης ἐπιτυχίας, ἀπολαύσεώς τινος ἀγαθοῦ. les amans se méprennent en supposant que la beauté peut etre le — du bonheur (σφάλλουσιν) ἀπατῶνται οἱ ἐρασταὶ νομίζοντες ὅτι τὸ κάλλος βεβαιοῖ τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν. § ἆθλον, τὸ παρακατατιθέμενον εἰς τρίτου χεῖρας ἀπὸ τοὺς στοιχηματίζοντας. § πρᾶγμα διδόμενον κατά τινα μικρὰ παιγνίδια εἴς τινα τῶν συμπαιζόντων ἀπὸ τὸν πταίσαντα καὶ λαμβανόμενον ἔπειτα μετὰ τὸ τέλος τοῦ παιγνιδίου. (donner un— retirer un —) —touché το τοιοῦτο παιγνίδιον, ἐπειδὴ τὰ παοαλαμβανόμενα ἀπὸ τοὺς ἁμαρτήσαντας ὁπωσδήποτε εἰς τὸ παιγνίδιον ἀντικείμενα, περικλείονται εἰς ῥινόμακτρον καὶ τις ἐκ τῶν συμπεζόντων ἐμβάλλων τὴν χεῖρα εἰς αὐτὸ ἐγγίζει τὸ τυχὸν καὶ τὸ ἐκβάλλει εἰς τὸ φανερὸν, καὶ οὕτως ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ εἰς ὄντινα αὐτὸ ἀνήκει. § —s μισθὸς ὑπηρετῶν (les —s d'un laquais). casser quelqu'un aux — ἀφαιρῶ τὴν ὑπηρεσίαν (θέσιν) τινὸς καὶ παύω νὰ τῷ δίδω μισθόν. μεταφ. il a été cassé aux — ἔχασε τὴν ὑπόληψιν, τὴν σχέσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε παρά τινι, ἢ εἰς τινα οἰκίαν.
Gager, ἐν. μισθῶ, δίδω μισθὸν εἰς τινα (—quelqu'un) συντίθεμαι περιδίδομαι, στοιχηματίζω. jegage que cela est βάλλω στοίχημα ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει. que voulez vous —? τί βάλλεις στοίχημα; — avec quelqu'un στοιχηματίζω μετά τινος (λέγεται ἐπὶ πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχει τις βέβαιος; τὸ δὲ parier τοὐναντίον.)
Gagerie, Θ saisie — κατάσχεσις, κ. κράτησις σκευῶν ἐπίπλων μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τῶν καθυστερούντων (ἐνοικίου, φόρου κτλ.)
Gageur, ἀρ. euse, Θ. στοιχηματιστής.
Gageure, Θ. σύνθεσις, περίδοσις, κ. στοίχημα (faire une — j'ai gagé la —). μεταφ. soutenir la — ἐπιμένω εἰς ἐπιχείρησιν ἢ γνώμην τινά. § τὸ χρεωστούμενον στοίχημα. (quand me paierez vous ma —?)
Gagier, ἀρ. ἐκπλησιάρχης κώμης (χωρίου).
Gagiste, ἀρ. μισθωτός τινος. (il est chez moi à titre de —).
Gagnable, ἐπ. κερδαντὸς, τὸν ὁποῖον δυναταί τις νὰ κερδάνῃ. § —s χέρσος, ἕλη γεωργημένα.
Gagnage, ἀρ. νόμος, νομὴ, κ. τόπος βοσκῆς. § σπαρτὴ γῆ, ὅπου βόσκει ἡ ἕλαφος. § —s καρπὸς τῶν σπαρμένων μὲ σίτον γαιῶν.
Gagnant, ἀρ. κερδαίνων εἰς τὸ παιγνιδίον. § ἐπ. ἐπὶ λαχείου billet. —
Gagne-denier, ἀρ. μίσθιος, χερνήτης, ἀποχειροβίωτος, ὅστις κερδαίνει τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς ἐργασίας.
Gagne-petit, ἀρ. πλανητικὸς ἀκονητὴς, ὅστις περιφερόμενος κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκονᾷ διάφορα ἐργαλεῖα.
Gagner, ἐν. κερδαίνω. § (— de l'argent au jeu). μεταφ — chemin προχωρῶ. — pays φθάνω εἰς τὸν τόπον. § πορίζομαι. (—sa vie, trois francs par jour). § ἐπιτυγχάνω (on gagne par des moyens convenables l'amitié la confection des autres). — bataille, μάχῃ κρατῶ, νικῶ. —un procès δίκην αἴρω, κερδαίνω τὴν κρισιν. — une maladie περιπίπτω νόσῳ, ἁρπάζω ἀῤῥωστίαν. — du temps χρονοτριβῶ, περνῶ τὸν καιρόν. —sur πλεονεκτῶ πρός τινα ἢ τινος κατά τι. un batiment a gagné sur un autre το πλοῖον ἀρμενιζον πλέον καλήτερα ἐπέρασε τὸ ἄλλο. — le prix sur quelqu'un λαμβάνωτὸ βραβεῖον ὑπερτερήσας τινά. lacrainte n'a pas gagné sur lui pour qu'il trahitla républiqué ὁ φόβος δὲν τὸν ἔκαμε (δὲν τὸν ἠνάγκασε) νὰ προδώσῃ τὴν δημοκρατίαν § προσεταιρίζομαι, προσλαμβάνω, προσοικειοῦμαι, προσάγομαι. (il se surpasse dans l'art de — les cœurs). —un juge διαφθείρω τὸν δικαστήν. § οὐδ. ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι. (la saine philosophie gagne d'un bout de l'Europe à l'autre). ἐν. la rivière gagne du terrain ὁ ποταμὸς ἐκτείνεται ἐξαπλοῦται εἰς τοὺς ἀγρούς. une personne gagne à être connue ὅσον τις τὸν γνωρίζει, τόσον περισσοτέρας ἀρετὰς ἀνακαλύπτει

εἰς αὐτόν. la nuit nous gagne νὺξ ἡμᾶς κατέλαβε, μᾶς ἐπλάκωσεν ἡ νύκτα. la faim me gagne ἀρχίζω νὰ αἰσθάνωμαι πεῖναν, νὰ πεινῶ. — au pied,— la guérite, le haut, le champs, les taillis. φεύγω. — un cheval δαμάζω ἵππον.

Gagneur, ἀρ. euse, Ϛ. κερδαίνων μαχας, νικητής (ἀχρ.)

Gagon, ἀρ. εἶδος κιθάρου τῆς Γκουϊανῆς.

Gaguedi, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἀβυσσηνίας.

Gagui, ἀρ. —ie, Ϛ. φαιδρὸς grosse —ie εὐτραφής, παχεῖα καὶ περιχαρὴς γυνή, ἡ κόρη.

Gahnite, Ϛ ὀρυκτὸν κρυσταλλᾶδες τῆς Σουηδίας.

Gai, ie, ἐπ. περιχαρής, φαιδρὸς, εὔθυμος. § χαροποιός, ἐμπνέων χαράν, εὐθυμίαν. § εὔθετος ὁ καλῶς τοποθετημένος. (logement —). § ζωγρ. αἴθριος, καθαρὸς (ἐπὶ ἀέρος). § κείμενος πολὺ εὐρυχώρως (mât —).

Gai, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Geai κολοιὸς (κατά τινας τόπους τῆς Γαλλίας). § εἶδος ἀρτεμισίας Ἰαπονικῆς.

Gaïac, ἡ Bois-saint, ἀρ. ἱερόξυλον, δένδρον τῶν Ἀμερικανικῶν κυκλάδων, τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον καὶ ἡ ῥητίνη χρησιμεύουσιν ὡς διαφορητικὰ εἰς τὴν ἰατρικήν.

Gaïacine, Ϛ. ἱεροξυλίτις, ῥητίνη τοῦ ἱεροξύλου.

Gaideron, ἀρ. εἶδος σπονδύλου, φυτόν.

Gaiement, ἡ gaîment, ἀρ. φαιδρῶς, περιχαρῶς, (vivre —). § ἐξ ὅλης καρδίας, προθύμως (faire — quelque chose). aller — περιπατῶ συντόνως, σπουδαίως.

Gaieté, ἡ gaîté, Ϛ. φαιδρότης. § ζωηρότης (ἐπὶ ἵππου). —s λόγια ἢ ἔργα κακὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα πρὸς ἀστεϊσμόν. (ce sont de petites —s). de — de cœur ἀσκόπως, ἀναιτίως, ἄνευ λόγου.

Gaigumadou, ἀρ. κηρόδενδρον, δένδρον τῆς Καϋέννης, ἀπὸ τοὺς σπόρους τοῦ ὁποίου βραζομένους ἐκθέλλουσι κηρίον χρήσιμον εἰς κατασκευὴν λαμπάδων.

Gaiguières, Ϛ. πλ. εἶδος μελισσῶν.

Gaillard, —e, ἐπ. εὔθυμος περιχαρής. § ἀκροβώραξ, ὑπομέθυσος (ὅστις τὸ ἔχει εἰς τὸ κέφι, τουρκ.) § θαρσαλέος, τολμηρός, παράβολος. § ἔκτακτος (combat —). § ὑπόψυχρος, ὀλίγον ψυχρὸς (vent —).

Gaillard, ἀρ. ἐδώλιον, σανίδωμα ἐξέχον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος κατὰ τὰ ὄπισθα ἄκρα τοῦ πλοίου, τὴν πρώραν καὶ τὴν πρύμνην: § ἱερόξυλον, ἴδ. Gaïac.

Gaillarde, Ϛ. εἶδος χοροῦ. (danser une —). § χαρακτὴρ τυπογραφικὸς θεωρούμενος ὡς πρὸς τὸ μέγεθος.

Gaillardement, ἐπίρ. εὐθύμως, ἀποδεκτικῶς (vivre —). § θαρσαλέως, τολμηρῶς.

Gaillardet, ἀρ. σημαία τοῦ ἐπιδρόμου (τοῦ ἐμπροσθίου ἱστοῦ).

Gaillardia, ἴδ. Galardienne.

Gaillardise, Ϛ. εὐθυμία. (il a fait cela par —). dire des —s ἀσεμνολογῶ, λέγω ἐλεύθερα λόγια.

Gaillet, ἀρ. γάλιον ἢ γαλάτιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.

Gain, ἀρ. κέρδος, ὄφελος, ὠφέλεια (avoir, tirer un — du). se retirer sur son — ἀφίνω (τραβιοῦμαι ἀπὸ) τὸ παιγνίδι ἀφ' οὗ κερδίσω. § προτέρημα ὡς πρός τινα ἐναντίον (le — d' un procès, d'une bataille).

Gaîne, Ϛ. κουλεὸς ἢ κολεός, θήκη ξίφους ἢ ἄλλου ἐργαλείου μεταλλικοῦ. § τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἀπὸ πλατέος εἰς στενὸν καταλήγοντος ἀγάλματος — de scabellon τὸ μεταξὺ τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βάθρου μέρος. § ὅ,τι ἐν γένει ἔχει σχῆμα θήκης ξίφους, ἢ χρησιμεύει ὡς θήκη: § πέταλα ἄνθους κολεοειδῆ, φύλλα περιτυλίσσοντα μέχρι τινὸς τὸν καυλόν.

Gaînerie, Ϛ. θῆκαι διαφόρων πραγμάτων βυρσοσκεπεῖς.

Gaînier, ἀρ. τεχνίτης ἢ πωλητὴς θηκῶν, θηκαρίων. § δένδρον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν λεγόμενον ἄλλως καὶ arbre de Sudée.

Gaînule, Ϛ. τὸ κατώτερον μέρος τῆς κορυφῆς τῶν βρύων (μνίων).

Gaissenia, Ϛ. *γεσσενία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βατραχιοειδῶν.

Gajan, ἀρ. δένδρον τῶν Μολουκονήσων.

Gal, ἀρ. γάλλος (zeus Gallus) ἰχθύς.

Gala, ἀρ. ἑορτὴ, πανήγυρις (un jour de —, un habit de —)

Galactes, ἀρ. πλ. γαλακτικὰ, (ἅλατα) ἐξαγόμενα ἀπὸ τὸ γάλα.

Galactia, ἀρ. γαλαξίας, γένος φυτῶν τῆς Ἰαμαϊκῆς καὶ Καϋέννης.

Galactique, ἐπ. γαλακτικὸς (acide — ἢ lactique).

Galactirrhée, Ϛ. γαλακτόῤῥοια, ὑπερβολικὴ ῥῆσις τοῦ γάλακτος τῶν γυναικῶν.

Galactite, Ϛ. γελακτίτης, εἶδος κενταυρίου (φυτοῦ) § γαλακτίτης, μόροχθος, λίθος (ἀργιλλώδης γῆ) ὅστις δίδει εἰς τὸ ὕδωρ χρῶμα γάλακτος.

Galactode, ἐπ. γαλακτώδης.

Galactographie, Ϛ. γαλακτογραφία.

Galactologie, Ϛ. γαλακτολογία.

Galactomètre, ἀρ. γαλακτόμετρον, ἐργαλεῖον παριστάνον τὸν βαθμὸν τῆς καθαρότητος ἢ τὴν ποιότητα τοῦ γάλακτος.

Galactophore, ἐπ. γαλακτοφόρος, φέρων, παράγων γάλα. (vaisseaux, médicamens —s).

Galactopocèse, Ϛ. γαλακτοποίησις, γαλάκτωσις, μεταβολὴ τοῦ χυλοῦ εἰς γάλα.

Galactopoiétique, ἐπ. γαλακτοποιός.

Galactoposie, Ϛ. γαλακτοποσία, δίαιτα περιοριζομένη ἢ συνισταμένη εἰς πόσιν μόνον γάλακτος.

Galactose, Ϛ. γαλάκτωσις, κ. μεταβολὴ τοῦ χυλοῦ εἰς γάλα.

Galago, ἀρ. εἶδος πιθήκου.

Galamment, le ἐπ. χαριέντως, εὐγενῶς (il s' est conduit — envers toutes les dames). § εὐχαρίστως, προθύμως, ἑκουσίως (il a donné — la somme qu'on lui a demandée). § ἐπιτηδείως.

Galandages, ἀρ. πλ. διαῤῥάγματα ἀπὸ ὀπτὰς πλίνθους (τοῦβλα).

Galande, Ϛ. εἶδος ῥοδακινίας, ἢ ἀμυγδαλῆς § γυνὴ φιλάρεσκος.

Galane, Ϛ. γελώνη, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Galanga, ἀρ. ἄκορον, φυτὸν τῆς Ἰνδίας ἔχον ἀρωματικὰς ῥίζας.

Galant, te, ἐπ. homme — γυναικαθήρας, γυναικάρεσκος, ἀγαπᾷ νὰ ἀρέσκῃ (νὰ ἀπατᾷ) τὰς γυναῖκας. § χαρίεις καλοκἀγαθὸς, φιλοφρονητικὸς (— homme). § εὐάρεστος (style humeur, discours —). § κομψὸς, φιλόκαλος (habit —) vers — νέος εὔρωστος, ζωηρὸς καὶ ἀξιος femme — ἑταιρικὴ φιλέρασστος γυνὴ, ἐκδοτος εἰς ἐρωτικὰς σχέσεις. § ἀρ. ἐραστὴς (être — d'une dame). — de jour, — de nuit εἶδος κέστρου φυτοῦ, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἀνθεῖ τὴν ἡμέραν, τὸ δὲ τὴν νύκτα.

Galanterie, Ϛ. κομψότης, χάρις, φιλοφροσύνη. § λόγοι (ἢ πράξεις) ἐπευτικοί, ἐρωτικοί, εὐάρεστοι εἰς τὰς γυναῖκας, σίβας πρὸς πᾶσαν περιποιήσεις. § ἐρωτικὴ σχέσις. § ἀκολασία ἀσέλγεια. § ἐρωτοτροπία, ἀκκίσματα γυναικὸς διὰ νὰ ἀρέσῃ. § μικρὸν ὄφον. § ἀρρώστημα νόσημα. (attraper une —).

Galantin, ἀρ. γελοιωδῶς περιττικὸς, ἐρωτικὸς περὶ τὰς γυναῖκας.

Galantine, Ϛ. λευκόϊον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ναρκισσοειδῶν.

Galardienne, Ϛ. φυτὸν τῆς Λουϊσιανῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν συνθετοειδῶν.

Galaricide, ἴδ. Galactite.

Galarips, ἀρ. φυτὸν ἀναῤῥιχητικὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Galatée, Ϛ. γαλάτεια, εἶδος ἀκτινίας. § κογχύλη τῆς Ἰνδίας ἔχουσα δύο ἀκτίνας.

Galaubans, ἀρ. πλ. καλῶδια, σχοινία στηρίζοντα τοὺς ἱστοὺς τοῦ πλοίου.

Galaverne, Ϛ. τὰ περὶ τὴν κώπην τῆς τριήρους.

Galax. Ϛ. φυτὸν τῆς Βιργινίας.

Galaxaure, Ϛ. γένος πολυπόδων.

Galaxie, Ϛ. γαλαξίας, γένος φυτῶν ἀ τοῦ συστήματος τῶν ἰριδοειδῶν § γένος ἰχθύων. § γαλαξίας, ἀστρ. εἴτε ζώνη ἀνωμάλου λευκότητος ἐκ τὸ ἄθροισμα πλήθους μικρῶν ἀστέρων

Galbanum, ἀρ. χαλβάνη, φυτὸν καὶ κόμμι ῥητινῶδες αὐτοῦ χρήσιμον εἰς τὴν ἰατρικήν. donner du —, vendre du —, παροιμ. δίδω εἴς τινα ματαίας ἐλπίδας, τὸν ἀπατῶ με ψευδεῖς ὑποσχέσεις.

Galbe, ἀρ. ἔν(διά)τασις, πλάτυνσις κομψὴ (ἐπὶ κιόνων, ἀγγείων, ἁγαλμάτων κλ.).

Gale, Ϛ. ψώρα, νόσος ζώων καὶ φυτῶν. § ἀνωμαλίαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ταινιῶν.

Galé, ἀρ. μυρίκη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν αἰγειροειδῶν.

Galea, ἀρ. γένος ἐχίνου.

Galeace, Ϛ. εἶδος πλοίου μακροῦ καὶ πλατεος, ἀλλὰ χαμηλοῦ.

Galéantropie, Ϛ. γαλιανθρωπία, μελαγχολία, καθ' ἣν φαντάζεταί τις ὅτι μετεμορφώθη εἰς γαλῆν (κάτον).

Galée, Ϛ. στοιχειοθέσιον, σανὶς τετράγωνος, ὅπου ὁ στοιχειοθέτης καταθέτει τοὺς συντεθειμένους στίχους (ἀράδας). § εἶδος ἐχίνου.

Galega, ἀρ. *αἰγοπήγανον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.

Galène, Ϛ. ἡ sulfure de plomb, θειοῦχος μόλυβος. — antimoniale θειοῦχον στίμμι ἢ ςῖδι. — argentifère θειοῦχος ἄργυρος κτλ.

Galénie, Ϛ. *γαληνία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀραχιδοειδῶν.

Galénique, ἀρ. Γαληνικὸς, τοῦ Γαληνοῦ. (méthode, système —). pharmacie — ἡ μηχανικὴ σύνθεσις τῶν φαρμάκων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς χημικῆς.

Galénisme, ἀρ. Γαληνισμὸς, σύστημα, αἵρεσις ἰατρικὴ τοῦ Γαληνοῦ.

Galéniste, ἀρ. γαληνικὸς, γαληνιστὴς, ὀοξάζων τὰ τοῦ Γαληνοῦ.

Galenzes, ἀρ. πλ κρούπεζα ἡ κρουπέζια, κ. τσόκορα, γαλέντσαις.

Galéobdolon, ἀρ. γαλεόβδολον, ἡ γαλέψις φυτόν.

Galéode, ἀρ. *γαλεῶδες γένος ἀραχνίδων.

Galéole, ἀρ. *γαλήολον, δενδρύλιον τῆς Κοχιγχίνης.

Galéope, ἀρ. *γαλέωπον γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μενθοειδῶν.

Galeopithéciens, ἀρ. γαλεοπιθηκικός.

Galéopithèque, ἀρ. γαλεοπίθηκος, εἶδος νυκτερίδος.

Galéopsis, ἀρ. γαλέοψις, φυτόν.

Galeorrhin, (Γαλεώνυμος) γαλεόρριν, γένος ἰχθύων.

Galéote, Ϛ. γαλεωτὴς, ἡ σκαλαβώτης, εἶδος σαύρας.

Galère, ἀρ. μικρὸν εἶδος ἰκτίδος.

Galère, Ϛ. γαλέα, γαλαία, γαλία, (μεταγ.) λιβυρνὶς, τριήρης, κάτεργον, εἶδος παλαιοῦ πλοίου.—s *τριηρεομωλία, ποινὴ εἰς ἣν καταδικάζονται οἱ κακοῦργοι νὰ ἐργάζωνται εἰς τὰς τριήρεις τοῦ κράτους. (la peine des—s) παρ. vogue la — ἂς γένῃ ὅ,τι γένῃ. c'est une — τόπος παιδείας, κολάσεως, κατάστασις δύσκολος. § ῥυκάνη τῶν ὀργανοποιῶν καὶ ξυλουργῶν. § ἵππος, φουρνέλον, ὅπου διασταυ(λά)ζεται μεγάλη ποσότης ὑγρῶν μεθυστικῶν. § βωλοκόπος, λίστρον τῶν κηπουρῶν. § φυσαλὶς, εἶδος ἐντόμου.

Galérie, Ϛ. στοὰ, παστὰς, μακρὸς καὶ σκεπασμένος τόπος (se promener dans une—de tableaux). § πάροδος, κ. μακρυνάρι, κοινωνία μεταξὺ δαλάμων. ἐπὶ θεάτρου, θεωρεῖον, τόπος, ὅθεν βλέπουσιν οἱ θεαταί. la — a jugé οἱ θεαταὶ ἔρριναν. ce sont ses —s εἶναι ὁ συνειθισμένος ὁρόμος του. § τὸ περὶ τὴν πρύμναν ὕπαιθρον μέρος. § ὀχυρ. ὑπόνομος, σύριγξ, σκεπασμένος ὁρμος; τῶν πολιορκητῶν προχωρούντων μέχρι τοῦ τείχους. § ὄρυγμα, ὑπόγειος ὁρμος τῶν μεταλλευτῶν. § διάστημα περὶ τὸν τύπον τοῦ μεταλλοχύτου χωριζόμενον μὲ σιδηρᾶς πλάκας.

Galérien, ἀρ. *τριηρεώδιος, *τριηρεόμοιος κ. κατεργάρης, κακοῦργος κατακριθεὶς νὰ ἐργάζηται εἰς τὰς τριήρεις. je souffre comme un — ὑποφέρω, ταλαιπωροῦμαι, στενοχωροῦμαι πάμπολυ.

Galérite, ἀρ. *τριηρίτης, εἶδος ἐχίνου § γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Galerne, Ϛ. καικίας. vent de — ἄνεμος (ψυχρὸς) βορειοδυτικός.

Galérucites, Ϛ. πλ. φυλὴ κολεοπτέρων ἐντόμων.

Galeruque, Ϛ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων

Galet, ἀρ. τρόχαλος, κάχληξ, κ. χαλίκι θαλάσσης, ποταμοῦ. § τόπος σκεπασμένος ἀπὸ χαλίκια. (un bâtiment qui a échoué sur le —). § χερμὰς, κ. ἀμάδα, εἶδος παιδιᾶς.

Galetas, ἀρ. ὑπερῶον, τὸ ἀμέσως ὑπὸ τὴν στέγην δωμάτιον. (loger au — dans un—) μετ. οἴκημα ἀκάθαρτον, διεφθαρμένον, εἰς κακὴν κατάστασιν.

Galette, Ϛ. πλακοῦντιον, δίπυρος ἄρτος, εἶδος πλακωτοῦ παξιμαδίου § ὑμενῶδές τι μόριον τοῦ στόματος τῶν ὀρθοπτέρων καὶ τινων νευροπτέρων ἐντόμων.

Galéus, ὀρ. γαλεὸς, γένος χονδρωδῶν ἰχθύων.

Galeux, euse, ἐπ. ψωραλέος, ὁ πάσχων ψώραν (καὶ ἐπὶ δένδρων). μεταφ. brebis —se ψώρα, διεφθαρμένος καὶ ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος. παρ. qui se sent galeux se gratte ὅποιος ἔχει τὴν μυίγα μυιγιάζεται. § οὐσ. c'est un —.

Galgale, Θ. μίγμα ἀοδίστου, ἐλαίου καὶ ὑγροπίσσης (κατρανιοῦ).

Galgule, Ϛ. γένος ἐντόμων, εἶδος κόριος, κ. κόριζας ἐνύδρου.

Galhauban, ἀρ. πρότονοι, σχοινία στηρίζοντα τὸν ἱστὸν, τὸ κατάρτι.

Galia, Ϛ. ἰατρ. μίγμα κηκιδίου καὶ πρασίνων φοινικοβαλάνων (χουρμάδων). § μίγμα ἀρωμάτων.

Galibi, ἀρ. ἀνθρώπινα σκελετὰ εὑρισκόμενα ἐν μέσῳ ἀσβεστώδους τάφου εἰς τὴν Γουαδελούπαν νῆσον.

Galice, Ϛ. πάρδα, σαρδίνη (τριχίας), κ. σαρδέλα.

Gali des Indiens, ἀρ. τὸ ἰνδικορόρον φυτόν.

Galiette, Ϛ. φυτόν τι τῆς Βουρβονήσου ἁλμυρίζον.

Galiléen, ἀρ. Galiléenne, Ϛ. Γαλιλαῖος, ἐκ τῆς Γαλιλαίας, τόπου τῆς Παλαιστίνης.

Galimafrée, Ϛ. εἶδος μύματος, λείψανα κρέατος τσιγαριτμένα.

Galimatias, ἀρ. γρίφος, περινενοημένος καὶ χωρὶς σημασίαν λόγος. — double λόγος, τὸν ὁποῖον οὔτε ὁ λέγων, οὔτε ὁ ἀκούων καταλαμβάνει.

Galin, ἀρ. πρῆγμα εἰς τὴν ὁπλὴν τῶν διχήλων ζώων.

Galine, Ϛ. βατὶς, ἡ νάρκη, ἰχθὺς.

Galinie, Ϛ. γαλήνιον δενδρύλιον τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου.

Galinsoga, Ϛ. βιγολίνη, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.

Galion, ἀρ. *θησαυροφορτὶς, πλοῖον τῶν Ἱσπανικῶν Ἰνδιῶν μεταφέρον τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον εἰς Εὐρώπην. § γάλιον, ἡ γαλάτιον, φυτόν.

Galioniste, ἀρ. ἐμπορευόμενος διὰ τῶν θησαυροφορτίδων.

Galiote, Ϛ. λεμβος, πλοιάριον φέρον διαταγάς. — à bombes εἶδος κανονοφόρου, ἀκάτιον ποταμοῦ.

Galipier, ἀρ. δενδρύλλιον τοῦ Περοῦ.

Galipot, ἀρ. ῥητίνη ἐκρέουσα ἀπὸ τὴν πίτυν.

Gallate, ἀρ. κηκιδικὸν ἅλας, συγκείμενον ὁηλ ἐκ κηκιδικοῦ ὀξέος καὶ τινος βάσεως.

Gallazone, ἀρ. εἶδος ῥητίνης τῆς Ἰταλίας.

Galle, Ϛ. κηκὶς, κ. κηκίδι, παρατάρκωμα τοῦ πρίνου χρήσιμον εἰς τὴν βαφικήν. § γάλλο, εὐνοῦχος ἱερεὺς τῆς Κυβέλης.

Gallerie, Ϛ. σῆτες, ἔντομα φθείροντα τὸ κηρίον εἰς τὰ κοφίνια.

Galliambe, ἀρ. γαλλίαμβος, στίχοι ψαλλόμενοι παρὰ τῶν Γάλλων πρὸς τιμὴν τῆς Κυβέλης.

Gallican, ne, ἐπ. γαλλικὸς (rit — Ἐglise—ο).

Gallicisme, ἀρ. γαλλισμὸς, ἡ γαλλικισμὸς, ἰδιωτισμὸς, φράσις ἰδιαιτέρα τῆς γαλλικῆς γλώττης.

Gallicoles, ἀρ. πλ. κηκιδόφιλες, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων ἐμφωλεῦον εἰς τὰ κηκίδια.

Gallinace, Ϛ. κόραξ τοῦ Περοῦ. § γὺψ τοῦ Μεξικοῦ. pierre de — ὄψιδος ἡραίστειος μέλας καὶ στιλβώσιμος.

Gallinacée, Ϛ. εἶδος ἀμανίτου.—ées. ἀλεκτρυονοειδῆ πτηνὰ κατοικίδια.

Gallinapane, ἀρ. πτηνὸν ὁμοιάζον μὲ τὸν καθ' ἡμᾶς Ἰνδιάνον.

Gallinaze, ἀρ. ἱερακοειδῆ πτηνὰ, τῆς Ἀμερικῆς.

Galline, θ. *τρίγλη, φυτόν.
Gallinograles, ἀρ. πλ. στρουθοειδῆ πτηνά.
Gallinsecte, θ. κίς, ἔντομον τοῦ κηκιδίου.
Gallinules, θ. πλ. αἴθυια, βουταναρία, γένος πτηνῶν ἐνύδρων ἐκ τοῦ τάγματος τῶν μακροστελεων.
Galliondgi, ἀρ. καλλιοντσῆς, στρατιώτης τοῦ ναυτικοῦ τῆς Τουρκίας.
Gallique, ἐπ. κηκιδικός (acide —).
Gallisme, ἀρ. κρανιοσκοπία, σύστημα τοῦ ἰατροῦ Γκάλ ἐξηγοῦντος τὴν κατάστασιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων διὰ τῶν ἐξωτερικῶν σημείων τοῦ κρανίου.
Gallite, θ. γένος ὑλοβίων πτηνῶν.
Gallitrichum, ἀρ. *καλλίτριχον, εἶδος ἐλελισφάκου, ἀλιφασκιᾶς καὶ σκληρᾶς φυτῶν.
Gallitzinite, θ. τίτανος σιδηροῦχος εὑρεθεῖσα παρὰ τοῦ Ῥώσσου πρίγγιπος Δημητρίου Γαλίτσην.
Gallo-glasses, ἀρ. πλ. ἴλη, οὐλαμὸς ἱππέων Ἰρλανδικῶν.
Gallon, ἀρ. χοῦς, μέτρον ὑγρῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν περιλαμβάνον 4 peintes παρισινάς.
Gallot, ἀρ. τίλων ἢ τίλλων λατ. καὶ κοιν. τίγκα (Θαλασσία), ἰχθύς.
Galoche, θ. πηλοβατὶς, εἶδος ἐμβάδος, παπουτσίου χονδροῦ, τὸ ὁποῖον φέρει τις ἐπάνω τῶν ἄλλων διὰ τὴν λάσπην καὶ ὑγρασίαν. § *ὀπαῖον, τρύπα εἰς τὸ σκίπασμα τοῦ στομίου τοῦ καταστρώματος τῶν πλοίων. § τροχιλέα (καρούλι) πολυτράστου πλατυστένου κρεμάμενον ἀπὸ τὴν μεγάλην κεραίαν. —s δύω βαθυλὰ ξυλάρια εἰς τὴν τρύπαν τοῦ κοιλώματος τῶν καλωδίων.
Galon, ἀρ. λῶμα, λέγνον, σειράδιον (σειρίτι) χρυσοῦν, κ. γαλόνι. § κιστη, κουτὶ ζαχαρικῶν ξηρῶν.
Galonné, ἀρ. *σειραφόρος, εἶδος χονδρώδους ἰχθύος, σαύρας καὶ βατράχου.
Galonner, ἐν. στολίζω μὲ σειράδια, σειρίτια, γαλόνια. —é, ée, μετ. homme — φέρων ἔνδυμα στολισμένον μὲ γαλόνια.
Galonnier, ἀρ. λεγνοποιὸς σειραδιοποιὸς, τεχνίτης γαλονιῶν.
Galop, ἀρ. κάλπασμα, βάδισμα πηδητικὸν, περιπάτημα ἵππου τρέχοντος εἰς τὰ τέσσαρα (aller, courir au —).
Galopade, θ. καλπασμὸς. § διάσημα, τὸ ὁποῖον διατρέχει ὁ ἵππος καλπάζων.
Galoper, οὐδ. καλπάζω, κ. τρέχω εἰς τὰ τέσσαρα. il galope jour et nuit καταγίνεται πολὺ, κινεῖ τὸ πᾶν διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του § ἐν. κάμνω νὰ τρέχῃ καλπάζων ὁ ἵππος (— un cheval).
Galopin, ἀρ. μικρὸς ὑπηρέτης τρέχων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς μικρὰς παραγγελίας. (c'est un petit —. il m'a envoyé un —) § μικρὸς μάγειρος γυρίζων τὴν σούβλαν.
Galopine, θ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συντήματος τῶν ἐυφορβιοειδῶν.
Galoubé ἢ Galoubet, ἀρ. μικρὸς αὐλὸς τριῶν τρυπῶν καὶ σὺν ἐπταφωνιῶν.
Galphimie, θ. *γαλφίμιον, δενδρύλλιον τοῦ Μεξικοῦ.
Galtabe, ἀρ. ἴδ. monitor.
Galuchat, ἀρ. τὸ (σκύτος) δέρμα θαλασσίων ζηρίων ὡς τῆς ρίνης παρεσκευασμένον (τουρκ. σαγρί). καὶ χρήσιμον εἰς σκέπασμα διαφόρων πραγμάτων, οἷον ζηκῶν ὡρολογίου διόπτρων κτλ.
Galupse, θ. εἶδος πλοιαρίου εἰς τὴν παραλίαν τῆς Γαλλικῆς Βρεταννίας.
Galvanie, θ. *γαλβανώνυμον, φυτὸν τῆς Βρασιλίας.
Galvanique, ἐπ. γαλβανικός.
Galvanisme, ἀρ. γαλβανισμός, σύστημα τοῦ φυσικοῦ Γαλβάνη. § ἠλεκτρισμὸς ἐνεργῶν ἐπὶ τῶν νεύρων διὰ μετάλλων.
Galvanoscope ἢ Galvanomètre, ἀρ. γαλβανοσκόπιον ἢ γαλβανόμετρον, ὄργανον πρὸς εὕρεσιν τοῦ γαλβανικοῦ ἠλεκτρισμοῦ.
Galvauder, ἐν. στυρελίζω, κακομεταχειρίζομαί τινα μὲ λόγια.
Galvèze, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συντήματος τῶν ὀροβαγχοειδῶν.
Gamaches, θ. πλ. πέλυντρα, πελλαστὴ, κάλτια (κάλτσαις) ἀπὸ ροῦχον ἢ κηρωτὸν πανίον διὰ τὴν λάσπην. § πηλοβατίδες, μικρὰ ὑποδήματα, κρηπίδες ἐπὶ τῶν ἄλλων διὰ τὴν λάσπην.
Gamateu, ἀρ. ὀρυκτά τινα ἀσβεστώδη θαυματουργοῦντα κατὰ τοὺς Ἰνδούς.
Gambade, θ. διασκελισμὸς, πήδημα ἄτεχνον. payer en — ἀποκρίνομαι εἰς δίκαιας ἀπαιτήσεις μὲ ἀστεϊσμοὺς ἀκαίρους καὶ δολίους payer en monnaie de singe en— φέρομαι ὡς οἱ θαυματοποιοί, οἱ ὁποῖοι ἀπαλλάττονται τοῦ διοδίου βάλλοντες τοὺς πιθήκους νὰ χορεύσωσιν.
Gambander, οὐσ. διασκελίζω, πηδῶ ἀπὸ χαρὰν ἢ ζωηρότητα.
Gambage, ἀρ. τέλος ἐπὶ τοῦ κατασκευαζομένου εἰς τὴν γῆν τῶν τιμαριωτῶν ζύθου. § δικαίωμα βδελυρὸν τοῦ νὰ συγκοιμῶνται οἱ κύριοι τιμαριῶται τὴν πρώτην νύκτα μὲ τὴν νεόγαμον.
Gambes, θ. πλ. μικρὰ σχοινία τῶν πανίων τοῦ καρχησίου. § κρίκος σιδηροῦς τῶν ἐπιτόνων τοῦ καρχησίου.
Gambier, ἀρ. σιδηρᾶ ῥάβδος δεχομένη κατὰ τὸ μέσον τὴν οὐρὰν ἄλλου ἐργαλείου.
Gambiller, οὐδ. κινῶ τὰ σκέλη ὧδε κἀκεῖσε.
Gambit, ἀρ. jouer le — λέγεται ἐπὶ ζατρικίου ὅταν, ἀροῦ ὠθήσῃ τις τὴν ψῆφον τοῦ βασιλέως (pion) ἢ τῆς κυρίας δύω βήματα, ὠθῇ ἔτι καὶ τὴν τοῦ μωροῦ (fou) δύω βήματα ὁμοίως.
Gamelie, θ. γαμήλια, ἑορτὴ γάμου ἢ θυσία γινομένη τὴν προτεραίαν τοῦ γάμου.
Gamêlion, ἀρ. γαμηλιῶν, μὴν Ἀθηναίων.
Gamelle, θ. πάτανον, τρυβλίον, λεκάνη, σκουτέλα ἀπὸ ξύλον (χρήσιμος εἰς τὰ πλοῖα). manger à la — συντρώγω μὲ τοὺς ναύτας. (ποινὴ ἐπιβαλλομένη εἰς τοὺς ὁμοδίαιτους τοῦ κυβερνήτου πταίσαντας).
Gamin, ἀρ. παιδίον παίζον καὶ ἀτακτοῦν εἰς τὰς ὁδοὺς. τουρ. τσαπανὴ παιδίον χρησιμεῦον εἰς ταπεινὰς ὑπηρεσίας, παραμάγειρος.
Gamma, ἀρ. *γάμμα, λεπιδόπτερον ἔντομον, φέρον εἰς τὰς πτέρυγας σημεῖον Γ.
Gamarolithe, θ. ὀστρακόδερμα ὀρυκτά.
Gammase, ἀρ. γένος ἀραχνιδῶν.
Gamarides, ἀρ. πλ. γαμαρίδες, σύστημα ἀραχνίδων.
Gamme, θ. διάγραμμα μουσικὸν, κλίμαξ μουσικῆς (apprendre la — παρ. chanter la — à quelqu'un ἐνειδίζω, ἐλέγχω τινα. changer de — μεταβάλλω βίον, τρόπον. être hors de — δὲν ἐξεύρω τοῦ εὐρεσκομαι, τί νὰ κάμω. mettre quelqu'un hors de — ταράττω, συγχίζω τινὰ, χαλῶ τὰ μέτρα του, τὸν κατασιγάζω. § χοιράδες προβάτων.
Gamologie, θ. γαμολογία.
Gamophylle, ἡ Gamopétale, ἐτ. συμπεφυλλος, μονοπέταλος.
Gamule, ἴδ. Gomuto
Ganache, θ. (γένος) ἡ κατωτέρα εἰσαγωγὴ τοῦ ἵππου, τοῦ προβάτου. mettre il est chargé de —, c'est une — εἶναι νωθρὸς, εὐήθης.
Gance, θ. ἴδε Ganse.
Ganche, θ. ἀγχόνη, κρεμάλα ἐν τῇ Τουρκίᾳ. § ὄγκη, ἁρπάγη, ἁρπάγιον, ἀγκρίρι, τουρ. τσιγκὶτ θεν κρατεῖται ἡ σκηνὴ τριήρους, κατέργου.
Ganda-monossol, ἴδ. Gandasuli
Gandarussa-sosa, ἀρ. φυτὸν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Gandasuli, ἀρ. φυτὸν εὐώδες τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Gandola, ἀρ. φυτὸν εὐώδιμον τῶν Ἰνδιῶν.
Ganer, οὐδ. ἐπὶ χαρτοπαιγνίου, ἀρνοῦμαι τὸ χέρι ἐλεύθερον.
Ganerbinat, ἀρ. συμμαχία τῶν γενῶν οἰκογενειῶν τῆς Γερμανίας πρὸς ἀμοιβαίαν βοήθειαν κατὰ τὰ ληστεία.
Ganga, ἀρ. πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἱσπανίας καὶ τινων μεσημβρινῶν τόπων ἄλλων.
Gangliforme, ἐπ. γαγγλιόμορφος.
Ganglion, ἀρ. γαγγλίον, συμπέφυκμα λευκῶν ἀγγείων ἢ νεύρων § πρᾶσμα ἀνώδυνον ἐπὶ τῶν τενόντων.
Ganglionique, ἢ Ganglionaire ἐπ. γαγγλιωνικός.
Gangrène, θ. γάγγραινα, νέκρωσις μέρους τοῦ σώματος, — humide γάγγραινα ἔχουσα πρόσφυσιν

νόν τι πρᾶγμα, — sèche τοὐναντίον μεταφ. ἐπὶ σφαλερῶν δοξασιῶν, νόσος μολυσματική. § πάθος τῶν ὀξυδόρων.

Gangrener (se), αὐτοπ. σφακελίζομαι, γαγγραινοῦμαι. μεταφ. διαφθείρομαι.

Gangrèneux, euse, ἐπ. γαγγραινώδης.

Gangue, ϑ. λίθος, χῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται προσκολλημένον τὸ μέταλλον.

Gangui, ἀρ. ὄπτυσον μὲ στενὰς τρύπας.

Ganguiel, ἀρ. μικρὸν Gangui.

Ganil, ἀρ. ὀρυκτὸν συγκείμενον ἀπὸ ἀνθρακικὴν ἄσβεστον καὶ μαγνησίαν.

Ganitre, ἀρ. γένος κρινοειδῶν φυτῶν.

Ganivet, ἀρ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον ἐν εἴδη μικροῦ μαχαιρίου.

Gannet, αἰδὼς λάρος, γοηλάνος, πτηνόν.

Ganio, ἀρ. λέξις τῆς ὄμβρας, σημαινει ὅτ ἄρξε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ.

Ganse, ϑ. σειράδιον, χρησιμεῦον ὡς ἀμβοδόχη. § ναυτ. Θηλεία (εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ διὰ τῆς ὁποίας διέρχονται οἱ πρότονοι.)

Gant, ἀρ. χειρὶς, χειρόκτι (porter, mettre des —s). souple comme un — εὐάγωγος ἄνθρωπος. en avoir des —s δίδω τὴν πρώτην εἴδησιν, ἀνακαλύπτω πρῶτος, λαμβάνω πρῶτος τὴν εὔνοιαν (γυναικός). jeter le — προκαλῶ εἰς μάχην, μονομαχίαν. prendre des —s pour agir ἔχω προσοχὴν περί τι, πηγαίνω προσεκτικά. l'amitié passe le — ἐπὶ ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι χαιρετούμενοι δίδουσι πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας χωρὶς νὰ ἐνδάλλωσι τὰς χειρίδας.

Gante, ἀρ. πρόσθετον (περιαιρετον) χιλλος κακκαβίου ἀπὸ ξύλον (διὰ νὰ κρατήῃ τὸ βράζον ὑγρόν).

Gantelée, βάκκαρις, ἡ βάκχαρις, φυτὸν κωδωνοειδές. ἴδ. campanule.

Gantelet, ἀρ. μειλίχη, χειρὶς (σιδηρᾶ, χειρόφτι τῆς πανοπλίας τῶν ἱπποτῶν). § περιχείριον, (δέρμα τὸ ὁποῖον φέρουν εἰς τὴν χεῖρα διάφοροι βιομήχανοι). § περιχείριον (δέμα χειρουργικὸν τῆς χειρός).

Ganter, ἐν. βάλλω (τινὰ) χειρίδας, ϑ. χειρόφτια. il est difficile à — εἶναι δύσκολον εἰς αὐτὸν νὰ εὕρῃ χειρίδας διὰ τὴν χεῖρά του. se —e φορῶ χειρίδας. —, αὐτόπ les gants —ent bien αἱ χειρίδες αὗται ἁρμόζουν καλά. ganté φορῶν χειρίδας.

Ganterie, ϑ. χειριδουργία, χειριδοποιία.

Gantier, ère, οὐσ. χειριδοποιὸς, χειριδοπώλης, ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν χειρόφτια.

Gants-de-notre-dame, ἀρ. πλ. ἴδ. Digitale, ancholie, caminien, campanule.

Ganymède, ἀρ. γανυμήδης, ὄνομα δοθὲν ὑπό τινων εἰς τὸν Ἀστερισμὸν τὸν Ἀντίνοον, καὶ ὑπ' ἄλλων εἰς τὸν Ὑδροχόον.

Garaguay, ἀρ. γαραγάϋ, σαρκοφάγον ὄρνεον τῆς Ἀμερικῆς.

Garamanite, ϑ. ἴδ. Granat.

Garamond, ἀρ. ἴδ. Petit-Romain.

Garançage, ἀρ. ἐρυθροδάνωσις, βαφὴ ριζαρίου.

Garance, ϑ. ἐρυθρόδανον, κ. ριζάρι, φυτὸν δίδον χρῶμα ἐρυθρόν. § βαφὴ ἐρυθροδάνου. § ἐρυθροδανοβαφὴς, βεβαμμένος μ' ἐρυθρόδανον.

Garancer, ἐν. ἐρυθροδανίδω, βάφω μὲ ριζάρι.

Garancière, ϑ. τόπος ὅπου φύεται ἐρυθρόδανον.

Garant, te, οὐσ. ἐγγυητής. être —, εἰμὶ ἐγγυητής, ἐγγυῶμαι. il cite tel auteur pour —, (μεταφ.), ἀναφέρει τὸν δεῖνα συγγραφέα ὡς μάρτυρα τῶν λεγομένων του. je vous suis — que cela est vrai σᾶς ἐγγυῶμαι ὅτι εἶναι ἀληθές. ma conduite passée vous est — te de ma fidelité ἡ παρελθοῦσα διαγωγή μου σᾶς ἐγγυᾶται περὶ τῆς πίστεώς μου. § ἡ ἄκρα τοῦ σχοινίου (τὴν ὁποίαν κρατοῦν οἱ ναῦται διὰ νὰ σείρουν ἄχθη κτλ.)

Garantie, ϑ. ἐγγύησις, τὰ πιστά. avec — ἐπ' ἐγγυήσει. — formelle ἐγγύησις ἐπὶ ὑποθήκῃ. — simple ἁπλῆ ἐγγύησις, ἡ μετοξὺ χρεωφειλέτου καὶ χρεώστου. donner — ἐγγυῶμαι. donnez-moi des —s pour l' avenir (μεταφ.) δός μοι ἐγγυήσεις, δός μοι τὰ πιστὰ διὰ τὸ μέλλον — individuelle ἡ ἀτομικὴ ἐγγύησις (ἡ ἀπὸ τοῦ νόμου εἰς ἕκαστον διδομένη ἄτομον).

Garantir, ἐν. — quelque chose ἐγγυῶμαι, γίνομαι ἐγγυητὴς ὑπέρ τινος. je —s telle créance ἐγγυῶμαι, εἰμὶ ἐγγυητὴς ὑπὲρ τοῦ δεῖνος χρέους. je vous —s ce cheval de tout défaut σ' ἐγγυῶμαι περὶ τοῦ ἵππου τούτου ὅτι δὲν ἔχει ἐλάττωμα. je vous le —s d'Egypte σ' ἐγγυῶμαι ὅτι εἶναι ἐξ' Αἰγύπτου. § μεταφ. ἐγγυῶμαι, δίδω τὰ πιστά. Qui me—t qu' il tiendra parole? τίς μ' ἐγγυᾶται, τίς μὲ δίδει τὰ πιστὰ ὅτι θέλει ἐμμεῖν' εἰς τὸν λόγον του; § ἐξασφαλίζω (κατὰ τῶν συνεπειῶν ἀπαιτήσεων, δίκης ἢ καταδίκης). § προφυλάττω. Il a —i sa jeunesse de la corruption ἐπροφύλαξε τὴν νεότητά του ἀπὸ τὴν διαφθοράν. —issez-vous du froid προφυλάττου ἀπὸ τὸ ψῦχος. le —i οὐσ. ὁ ἐχέγγυος, ὁ ἔχων ἄλλου ἐγγύησιν.

Garas, ἀρ. βαμβακερὸν ὑφασμα τῆς Συρράτης.

Garbelage, ἀρ. τελωνεῖον εἰσαγωγῆς (ἐμπορευμάτων τῆς ἀνατολῆς εἰς Μασσαλίαν).

Garbin, ἀρ. λίψ, (ἰταλ. γαρβῆς). δυτικομεσημβρινὸς ἄνεμος.

Garbure, ϑ. ζωμὸς (εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν).

Garce, ϑ. (χυδ.) πόρνη.

Garcette, ϑ. μήριθοι, σχοινάκια (κρεμάμενα εἰς τὰ ἱστία διὰ νὰ τὰ συστέλλωσι καὶ εἰς ἄλλας ναυτικὰς ἐργασίας χρησιμεύοντα).

Garçon, ἀρ. παῖς, παιδίον τὸ ἄρρεν, κ. ἀγόριον. elle a eu trois enfants, tous —s ἐγέννησε τρία παιδία, ὅλα ἄρρενα, ἀρσενικά. les —s et les filles οἱ παῖδες, τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κοράσια. § (οἰκ.) νεανίσκος, νέος, κ. παλληκάρι. un bravo — καλὸς νέος, καλὸν παλληκάρι. un grand — παλληκαρος (χυδ.) — de noce παράνυμφος. beau, joli — εὔμορφος νέος, (καὶ εἰρωνικῶς ἐπὶ ἐνδεδυκότος) ἀξιόλογος. être petit — auprès de quelqu' un εἶμαι πολλὰ ὑποδεέστερός τινος. § ἄγαμος. § ἐργάτης ὑποτεινόμενος εἰς τεχνίτην, (τουρκ. κάλφας). — bottier ἐργάτης ὑποδηματοποιός. § ὑπηρέτης (ἐργαστηρίου, καφφεπωλείου, ξενοδοχείου, κτλ.) § — major ἴδ. Adjutant major.

Garçonnière, ϑ. (οἰκ.) fille —, ἀγοροκόριτζο, κόρη φοιτῶσα εἰς νέους.

Garde, ϑ. φυλακὴ, φύλαξις, φρούρησις. la — des frontières lui est confiée ἡ φυλακὴ, ἡ φρούρησις τῶν ὁρίων εἶναι εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένη. je le confie à votre — σοὶ τὸ ἐμπιστεύομαι εἰς φύλαξιν, ἢ διὰ νὰ τὸ φυλάξῃς. à la — de dieu ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Θεοῦ. de — ἀπόθετος. fruits de — ἀπόθετοι καρποί. être de bonne — εἶμαι καλὸς φύλαξ. de bonne — εὐφύλακτος, εὐκόλως φυλαττόμενος. de mauvaise, de difficile — δυσφύλακτος. § φρουρὰ, φυλακὴ, — du corps σωματοφυλακὴ (ἡγεμόνος). la — ἢ les —s, ἡ βασιλικὴ φρουρά. — d' honneur ἐπίτιμος σωματοφυλακὴ (εἰς ἐπισήμους ξένους ἡγεμόνας). — nationale ἐθνικὴ φρουρὰ, ἐθνοφυλακή. — municipale πολιτοφυλακὴ, πολιταρχικὴ φυλακὴ. § οἱ περίπολοι. § ὁ φρουρός. § ἡ φυλακὴ, ἡ διάρκεια τῆς φυλακῆς, τῆς φρουρήσεως être en —, monter la — φρουρῶ, εἰμὶ φρουρός. descendre al — ἀποχωρῶ τῆς φυλακῆς, παύω φρουρῶν. crier à la — ἐπικαλοῦμαι τὴν φρουράν. corps de — ἡ φρουρά, τὸ μέρος ὅπου ἵστανται οἱ φρουροί, καὶ τὸ σῶμα τῶν φρουρῶν. grand — ἱππος ἐμπροσθοφυλακή. — avancée ἡ πρώτη ἐμπροσθοφυλακή. avant-garde ἐμπροσθοφυλακή. § προσοχή, prendre — προσέχω. qrenez — à vous προσέχετε. sentinelle qrenez — à vous! φύλαξ γρηγορεῖτε! (ἡ νυκτερινὴ τῶν φρουρῶν ἐπιφώνησις). qrenez — du' on ne vous trompe πρό-

σεχε μὴ σ' ἀπατήσουν. — à vous περσοχή! (πρόσταγμα στρατιωτικόν). il prend — à un sou περσέχει καὶ εἰς τὸ λεπτόν, εἶναι φιλάσγυρος. se donner — ἢ de — προσέχω. n' avoir — δὲν ἔχω σκέψιν σκοπὸν ἢ ὄρεξιν. je n' ai — de vouloir telle chose εἶμαι πολλὰ μακρὰν τοῦ νὰ θέλω τὸ πρᾶγμα τοῦτο. être, se tenir sur ses —s προφυλάττομαι, προσέχω. il n' est pas sur ses —s εἶναι ἀπροφύλακτος. § λαβὴ (τοῦ ξίφους). monter la — à quelqu' un ἐπιπλήττω τινά. s' en donner jusqu'aux —s καταχρῶμαι, κάμνω κατάχρησιν. § ἀμυντικὴ (θέσις εἰς τὴν ξιφομαχίαν, καθ' ἣν ὁ μαχόμενος καλύπτεται μὲ τὸ ξίφος). être, se mettre en — εἶμαι, τίθεμαι εἰς θέσιν ἀμύνης, καλύπτομαι (μὲ τὸ ξίφος). se mettre en — contre une erreur, une tentation (μεταφ.) προφυλάττομαι κατ' ἀπάτης, πειρασμοῦ. être hors de — ἀποκαλύπτομαι, δὲν καλύπτομαι (μὲ τὸ ξίφος). (μεταφ.) δὲν ἠξεύρω ποῦ εὑρίσκομαι (εἴς τινα ὑπόθεσιν), κ. χάνω τὰ παπάλια μου. § τὰ κατώτερα χαρτία τοῦ χρώματος τὸ ὁποῖον ὁ χαρτοπαίκτης θέλει νὰ φυλάξῃ. avoir toujours — à carreau μεταφ. ἔχω παντοτε μέσα πρόχειρα. § —s εἰς τὰ κλεῖθρα, σιδηρα ἐμποδίζοντα τὴν εἴσοδον πάσης κλειδός. § τὸ λευκὸν φύλλον εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τῶν βιβλίων. § συνοχεὺς (εἰς διαφόρους βιομηχανικὰς τέχνας ὅτι συνέχει).

Garde, ἀρ. φύλαξ, φρουρός. garde-magasin ἀποθηκοφύλαξ, — des sceaux σφραγιδοφύλαξ (τὸ πάλαι ὁ γενικὸς γραμματεὺς, σήμερον ὁ τῆς δικαιοσύνης). garde-marteau ὁ ἐπὶ τῆς δενδροτομίας ἀξιωματικός. garde-note συμβολαιοφύλαξ (τὸ πάλαι εἶδος συμβολαιογράφου). garde-rol ἀξιωματικὸς κατὼτ (τὸ πάλαι) τὸν κατάλογον τῶν ὑπηρεσιῶν. garde-scel (τὸ πάλαι) σφραγιδοφύλαξ τῶν δικαστηρίων. garde-sac (τὸ πάλαι) δικαστικὸς ὑπάλληλος ἐπιστρατευμένος τὴν φύλαξιν τῶν φακέλλων ἑκάστης δίκης. garde-vaisselle σκευοφύλαξ (τοῦ βασιλέως, ὁ φυλάττων ἄλλοτε τὰ τῆς τραπέζης σκεύη). — champêtre ἀγροφύλαξ. — des bois, garde-bois, — forrestier δασοφύλαξ. garde-vente ἐπιστάτης (ἐπὶ τῆς ὑλοτομίας δάσους ἐνοικιασθέντος ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν). garde-chasse ὁ φύλαξ τῆς ἄγρας (εἰς τὰ ἰδιωτικὰ δάση). garde-pêche ὁ φύλαξ τῆς ἁλιείας (ἐπιτροπῶν περὶ ἐντελέστους τῶν ἁλιευτικῶν κανονισμῶν). garde-cote ἀκταιωρὸς (ὁ φυλάττων τὰς ἀκτάς) vaisseau —, ἐπ. ἀκτ.. ωρὸς ἢ προφυλακὶς ναῦς. —s du commerce δικαστικοὶ ἀξιωματικοὶ εἰς Παρίσια ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς φυλακίσεως. § φύλαξ, (ὁ παρακολουθῶν βασιλέα, ἄρχοντα κτλ.). — de corps σωματοφύλαξ. —s de la manche οἱ παραστάται τοῦ βασιλέως, (φύλακες ἱστάμενοι ἄλλοτε ἑκατέρωθεν αὐτοῦ). — de la porte οἱ θυρωροὶ τοῦ βασιλέως. le régiment des —s ἢ les —s (ἱστ.) ἡ βασιλικὴ φρουρά. le — royal στρατιώτης τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς. les —s suisses ἡ Ἑλβετικὴ φρουρὰ ἢ σωματοφυλακή. — municipal πολιτοφύλαξ, πολιταρχικὸς φύλαξ. — national ἐθνοφύλαξ, στρατιώτης τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς. garde-marine μαθητευόμενος (εἰς τὰ ναυτικά). garde-malade ἐπιμελητὴς ἀσθενοῦς, νοσοκόμος. une — malade (ἱστ.) ἡ νοσοκόμος.

Garde-Bœuf, ἀρ. τὸ. Héron

Garde-bourgeoise, θ. δικαίωμα τῶν ἀστῶν ἀναλόγου μὲ τὸ garde-noble, ὅπερ τὸ.

Garde boutique, ἀρ. (οἰκ.), ἐμπόρευμα παραμένον ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ ἐργαστήριον.

Garde-corps, ἀρ. τὸ. Garde-fou. § τὸ. Guide-chaîne.

Garde-feu, ἀρ. πλαξ σιδηρᾶ τιθεμένη ἐμπρὸς τῆς ἑστίας διὰ τοὺς πιπτοντας ἄνθρακας.

Garde-fou, ἀρ. αἱμασιὰ, φραγμὸν, ἀρύρωκτον, φραγμὸς (εἰς κρημνοὺς καὶ γεφύρας).

Garde-manche, ἀρ. ἐπιχειρὶς, κάλυμμα προφυλάττον τὰς χειρίδας (μανίκια) τῶν γραφέων.

Garde-manger, ἀρ. ὀφὼν, ταμεῖον, ὀψοφυλάκιον, μέρος ὅπου φυλάττονται τὰ τρόφιμα.

Garde-meuble, ἀρ. σκευοφυλάκιον.

Gardène, θ. γαρδηνία, ἴσθμος τοῦ ἀκρωτηρίου, ἄνθος εὔοσμον καπευτόν.

Garde-noble, ἀρ. δικαίωμα τῶν εὐγενῶν νὰ διαχειρίζηται ὁ ἐπιζῶν τῶν συζύγων ἀκαταζητήτως τὴν περιουσίαν τῶν παίδων ἐπὶ ὑποχρεώσει ν' ἀνατρέφῃ αὐτούς.

Garde-robe, θ. ἱματιοφυλάκιον. § ἱματισμὸς, τὰ ἱμάτια (περιληπτικῶς.) grand maître de la garde-robe ἱματιοφύλαξ (του βασιλεως) § ἀπόπατος, ἀναγκαῖον. § περίζωμα, προφυλακτικὸν τῶν ἐνδυμάτων. § βότανα προφυλακτικὰ τῶν ἐνδυμάτων ἀπὸ βότρυδας. τὸ. armoise aurone.

Garder, ἐν. φυλάττω. facile à —, εὐφύλακτος. difficile à — δυσφύλακτος. — auprès de soi φυλάττω παρ' ἐμοί. — la maison οἰκουρῶ. — la chambre μένω εἰς τὸ κοιτῶνά μου. — le lit μένω κλινήρης. — la prison, les arrêts μένω εἰς φυλακὴν, διακράτησιν, εἶμαι φυλακισμένος, διακρατοῦμαι. — les rangs μένω εἰς τὰς τάξεις (τὰς στρατιωτικὰς). — une maladie ἐνοχλοῦμαι διαρκῶς ἀπὸ ἀσθένειαν. — une médecine φυλάττω τὸ ἰατρικὸν, δὲν τὸ ἐμέτω κτλ les chiens —ent le charge οἱ κύνες δὲν ἀπατῶνται (ὡς πρὸς τὰ ἴχνη τοῦ ζώου). § διαφυλάττω, διατηρῶ. — ses habitudes διαφυλάττω τὰς ἕξεις μου. — son serieux διατηρῶ ἦθος ἐμβριθὲς, μένω σοβαρός. — haine, — rancune — μνησικακῶ, ταμεύομαι τὸ μῖσος, φυλάττω πάθος. — son rang διατηρῶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ βαθμοῦ μου, κ. βαστῶ τὸ εἶναί μου. — un secret ἐχεμυθῶ, φυλάττω τὸ μυστικόν. § τηρῶ, φυλάττω. — les commendemens de Dieu τηρῶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. — sa parole ἐμμένω εἰς τὸν λόγον μου, φυλάττω τὸν λόγον μου. — son ban συμπληρῶ τὸν καιρὸν τῆς ἐξορίας μου. proportion —ée κατ' ἀναλογίαν, ἀναλόγως. § κρατῶ, φυλάττω (τινὰ τὸν ὁποῖον ἔχω εἰς ὑπηρεσίαν μου). j' ai —é ce domestique ἐκράτησα τὸν ὑπηρέτην τοῦτον. § κρύπτω, φυλάττω. — de l'argent pour le besoin κατ — une poire pour la soif (παροιμ.) κρύπτω φυλάττω χρήματα διὰ καιρὸν ἀνάγκης. voilà ce que la fortune me — ἰδοὺ τί μ' ἐφυλάττει ἡ τύχη. la — à quelqu' un (οἰκ.) μνησικακῶ κατά τινος. § φυλάττω, παραφυλάττω, ἔχω ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν μου. un chien qui — à maison κύων οἰκουρός. —le mulet (παροιμ.) περισσεύω τοις en donner à — à quelqu' un (οἰκ.) ἐξαπατῶ τινα — un malade παραφυλάττω, ἐπιμελοῦμαι, ἐννοιάζομαι ἀσθενῆ. — les brebis φυλάττω, ποιμαίνω τὰ πρόβατα, εἶμαι βοτκὸς, ποιμήν. — les bœufs βουκολῶ, εἶμαι βουκόλος. — les cochons συβώτω, βόσκω χοίρους, εἶμαι συβώτης, χοιροβοσκός. bonhomme —e la vache (παροιμ.) προσέχε, θὰ σ' ἀπατήσουν. § φυλάττω, προφυλάττω, φρουρῶ, ὑποσαπίζομαι. Dieu vous —e du mal ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ ἀπὸ τὸ κακόν. Dieu —e, ὁ Θεὸς φυλάξαι. Dieu —e qui je le fasse ὁ Θεὸς φυλάξαι νὰ πράξω αὐτὸ. Dieu vous — ὁ Θεὸς μετὰ σᾶς les troupes qui gardent le roi οἱ σωματοφύλακες τοῦ βασιλέως. — une ville, un retranchement φρουρῶ πόλιν, ὀχύρωμα. — la côte ἀκταιωρῶ. § se —, αὐτοπ. προφυλάττομαι, προσέχω. — ez-vous de tomber προσυλάξου, πρόσεχε μὴ πέσῃς. —ez (ἔλλειψει τοῦ vous) qu'on ne vous voie προσέξτε μὴ σὲ ἰδοῦν. § carte —ée χάρτης προφυλαγμένος (εἰς τὰ χαρτοπαίγνια, ὑποστηριζόμενον ἀπὸ ἄλλα).

Gardes, ἀρ. πλ. οἱ ὀπίσθιοι δυσχες τοῦ ἀγριοχοίρου.
Gardeur, euse, οὐσ. φύλαξ, ὁ φυλαττων, ἡ φυλάττουσα (χοίρους, βοσς κτλ.).
Garde-vue, ἀρ. Θολία, κ. σκιάδιον (ἐμποδίζον τὴν λάμψιν νὰ βλάπτῃ τοὺς ὀφθαλμούς).
Gardien, ne, οὐσ. φύλαξ. Dieu est notre — ὁ Θεὸς εἶναι φύλαξ ἡμῶν. l'ange — ὁ φρουρὸς ἄγγελος. — de santé φύλαξ τοῦ ὑγειονομείου — noble ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα. garde — noble, ἴδ. lettres de garde — ne προνόμιον τοῦ δικάζεσθαι ἀπὸ ἐξαιρετικοὺς δικαστας. § ἡγούμενος τῶν φραγκισκανῶν.
Gardiennage, ἀρ. ἡ ὑπηρεσία τοῦ φύλακος (παρὰ τοῖς ναυτικοῖς.)
Gardiennat, ἀρ. ἡ ἡγουμενία (τῶν φραγκισκανῶν).
Gardiennerie, Θ. ἴδ. sainte barbe.
Gardoque, Θ * γαρδοχία, γένος φυτῶν τῆς Περουβιας.
Gardon, ἀρ. κυπρῖνος ὁ πυρρὸς, ἰχθὺς ποτάμιος.
Gare, ἐπιφ. (προστακτικὴ τοῦ ῥήματος Garer). προσοχή! φυλάξου! — le châtiment πρόσεχε τὴν τιμωρίαν, πρόσεχε μὴ τιμωρηθῇς. — les conséquences νὰ ἐσῶμεν τ' ἀποτελεσματα.
Gare, Θ ὅρμος, λιμενίσκος (διὰ τὰ πλοιάρια εἰς τους ποταμούς)
Garenne, Θ λαγωτροφεῖον, μέρος ὅπου τρέφονται λαγωοί — forcée λαγωτροφεῖον περιτετειχισμένον. § ἔπαυλις (τῆς ἀγροικίας).
Garennier, ἀρ. ὁ λαγωτρόφος, ὁ φύλαξ τοῦ λαγωτροφειου.
Garer, ἐν. ἐλλιμενιζω (πλοιάριον εἰς τον ποταμόν). § — un train de bois δένω σχεδίαν ξυλων. § se —, αὐτοπ. ἀποτειρομαι, σειρομαι κατα μέρος, παραμερίζω, (ἐπὶ πλοιαρίων διὰ ν' ἀφήσουν εἰς ἄλλα τὴν ὁδὸν ἐλευθέραν) § προφυλάττομαι.
Garfuana, ἀρ. συκαμινιαία ἡ κιρρά.
Garfulh, ἀρ. ἴδ. Pinguoin.
Garganon, ἀρ. (λέξις ῥωμαϊκὴ) τράγιον, φυτόν.
Gargarisser (se), αὐτοπ. γαργαρίζω, γαργαρίζομαι.
Gargarisme, ἀρ. γαργαρισμὸς, κ. γαργάρα.
Gargotage, ἀρ. (χυδ.) ῥυπαρὸν γεῦμα tout ce qu'on mange ici n'est que du — ἐδῶ τρώγομεν βοῶμες.
Gargote Θ. καπηλεῖον, ξενοδοχεῖον ὅπου τὸ γεῦμα εἶν' εὐθυνόν, (καὶ περιφρονητικῶς πᾶν) ῥυπαρὸν ξενοδοχεῖον.
Gargoter, οὐσ. κοιλύομαι εἰς καπηλεῖα. § τρώγω ῥυπαρῶς.
Gargotier, ère, οὐσ. κάπηλος. § ῥυπαρὸς ξενοδόχος.
Gargouillade, Θ. ἀρχαῖον εἶδος χορου.
Gargouille, Θ. ὑδρορρόα, στόμιον τῆς χολέρας (τῆς στεγης).
Gargouillée, Θ. ροὴ τοῦ ὕδατος ἀπὸ την χολέραν.
Gargouillement, ἀρ. βορβορυγμὸς, κ. γουργουριτὸν.
Gargouiller, οὐσ. (χυδ.) τσαλαβουτῶ (ὡς τὰ εἰς τὴν λαιπην, ἢ τὸ νερὸν παίζοντα παιδια).
Gargouillis, ἀρ. (οἰκ.) ἦχος τοῦ ἀπὸ την ὑδρορρόαν χυνομενου ὕδατος
Gargouillote, Θ. ψυκτήρ, ὑδροκέραμον, κ. κανάτι, ἀγγεῖον πρὸς ὀρσισμὸν τοῦ ὕδατος.
Gargousse, Θ. * κονιόσακκος (σάκκος περιέχων τὴν πυρίτιδα της βοντς τοῦ πυροβόλου).
Gargoussière, Θ. πήρα (τῶν κονιοσακκων).
Garidelle, Θ. εἶδος ἀγοίου βατραχιου, φυτόν. § ἴδ. rouge-gorge.
Garigue, Θ. ἀκαλτιέργητος γῆ (εἰς τινας ἐπαρχίας).
Garin, ἀρ. στρεον τῆς Σενεγάλης.
Garique, ἀρ. μήνυς φυομενος εἰς Καναδαν ἐπὶ τῶν πευκῶν.
Garites, Θ. πλ. κοῖλοι ξύλινοι στηρίζοντες τὸν πόδα τοῦ ἱστοῦ.
Garnement, ἀρ. οἰκ. φαῦλος, ἀκόλαστος, κακοήθης.
Garnière, Θ. αὐλαξ (εἰς τὴν ὁποίαν ῥάπτονται τὰ ἄκρα τοῦ Σηνευτικοῦ δικτύου).
Garniment, ἀρ. ἴδ. Garniture.
Garnir, ἐν. διασκευάζω, ἐφοδιάζω τι μὲ τ' ἀναγκαῖα του. il a —i sa bibliothèque διεσκεύασε τὴν βιβλιοθήκην του, ἐφωδιασεν αὐτὴν μὲ βιβλία. — une maison διασκευάζω, διακοσμῶ, κ. στρώνω εἶκον. — une maison de meubles ἐφοδιάζω την οικιαν μὲ ἔπιπλα les meubles qui —issent la maison τα διακοσμουντα την οἰκίαν ἔπιπλα. — une forteresse ἐφοδιάζω το φρούριον. — un vaisseau ὁπλίζω τὴν ναῦν. — sa mémoire, ἢ se — la mémoire μεταφ. ἐναποταμιεύω εἰς την μνήμην μου. § μεταφ. πληρῶ, καλύπτω (τόπον τινά). de nombreux vaisseaux —issaient le port πλῆθος πλοίων ἐπλήρουν, κατεκάλυπτον τὸν λιμενα. la salle s'est —ie en un instant ἡ αἴθουσα κατεκαλύφθη, ἐπληρώθη ἀπὸ πλῆθος εἰς μίαν στιγμήν. la campagne commence à se — de beaux arbres ὡραῖα δένδρα ἀρχιζουν νὰ κοσμοῦν τὴν πεδιάδα. des cheveux —issent la tête τρίχες καλύπτουν την κεφαλήν. § περικοσμῶ, περιάπτω εἴς τι στολήν τινα. — une robe παρυραίνω ἐσθῆτα, περιάπτω στολίδας, ἀκροπρεπίδια. — une épée ποσβέτω λαβὴν εἰς τὸ ξίφος. § ὑποῤῥάπτω (τουρκ. καπλαδίζω). — un manteau de sois ὑποῤῥάπτω μεταξωτον εἰς τὸν μανδύαν. Garni, ie, μετ. διεσκευασμένος, κεκοσμημένος, ἐφωδιασμένος. une tige —ie d'épines ἀκανθοφόρος κλάδος. une machoire —ie de dens ὀδοντοφόρος σιαγών. —i de diamans ἀδαμαντολόλλητος. une bourse bien —ie βαλάντιον καλῶς ἐφωδιασμένον, πλήρες chambre, maison —ie, hotelo —i διαλευστομημένος, ἐφωδιασμένος μ' ἔπιπλα, ἐστρωμένος θάλαμος, οἶκος, ξενοδοχεῖον. plaider main — ie δικάζομαι, ἔχων τὴν κατοχὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου πραγματος. épée —ie ξίφος μὲ ποσοθετον λαβήν. se —, αὐτοπ. Ὡραλιζομαι, φορῶ προφυλακτικα εἰς τὸν πόλεμον ἐνδύματα.
Garnisaire, ἀρ. ποινήτωρ, ποινικὸς μηνυτωρ, (στελλόμενος καὶ κατοικῶν εἰς τοὺς καθυστεροῦντας ἐκ τῶν φορολογουμένων διὰ νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ πληρώσωσι).
Garnison, Θ φρουρα (πόλεως, ὀχυρώματος). § σταθμὸς (στρατιωτῶν). être en — σταθμεύω. ville de — πόλις σταθμεύσεως mariage de —, μεταφ. ἀνάρμοστος γάμος. § στρατιῶται σταθμεύοντες (εἰς χριώστου οἰκίαν ἕως οὗ πληρώσῃ).
Garnisseur, ἀρ. ὁ παρυφαινων, ὁ περιάπτων ὤαν ἢ στολίδας εἰς τὰ ἱμάτια, πίλους κτλ.
Garniture, Θ. ὅλα τ' ἀπαρτίζοντα ἢ διακοσμοῦντά τι (περιληπτικῶς). la — d'un fusil τὰ σιδήρια τοῦ πυροβόλου. la — d'une chambre ὅλα τὰ ἔπιπλα τοῦ θαλάμου. § παρυφή, ὤα, στολίς, ἀκροπρεπίδιον (ῥούχων). § καρίκευμα, ἢ κόσμημα φαγητοῦ. § ὑπόῤῥαμμα, (τουρκ. καπλάδισμα). § συγκροτημα, ἴδ. Assortiment. § περιθώρια (ξύλινα ἢ μετάλλινα τῶν τυπογράφων).
Garo, ἀρ. ἴδ. Aquillaire.
Garochoir, ἀρ. στριπτὸν σχοινίον, (τοῦ ὁποίου οἱ στρόφοι εἶν' ἐστριμμένοι κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ὡς καὶ ὅλον το σχοινίον).
Garosmum, ἡ Garosmus, ἀρ. γάροσμον, εἶδος χηνοποδίου, φυτόν.
Garou, ἀρ. ἴδ. Loup-garou.
Garou, ἀρ. ἡ Garoutte, Θ. ὀάφνη Θυμελαία, φυτον.
Garouage, ἀρ (οἰκ. καὶ ὀλ. εὔχρ.) τὰ χαμαιτυπεῖα.
Garoueune, Θ. ξύλον στηριζον κοχλίαν.
Garranier, ἀρ. ἴδ. Giroflée.
Garras, ἀρ. βαμβακερον τῆς Σουράτης.
Garrot, ἀρ. ὠμοπλάτη τοῦ ἵππου, το μεταξὺ τῶν ὤμων μέρος § σφιγκτὴρ, (ῥάβδος διὰ τῆς ὁποίας συστρέφονται καὶ σφίγγονται τα σχοινια). § νήσσα ἡ χρυσόρθαλμος, πτηνόν.
Garroter, ἐν. σφίγγω μὲ δεσμὰ, δένω, δεσμεύω. § μεταφ. δένω, δεσμεύω (μὲ συνθήκας, ὑποχρεώσεις κτλ.).

Garroun, ἀρ. ἀρσενικὴ παλαιὰ πέρδιξ.
Garruga, ἀρ. δένδρον τῶν Ἰνδιῶν, τῆς ὀκτανδρίας μονογυνίας.
Gars, ἀρ. οἰκ. μειράκιον, κ. παλληκάρι.
Garum, ἀρ. γάρον, τὸ καρίκευμα τῶν γαράτων.
Garus, ἀρ. γάρος, εἶδος ἐκλείγματος.
Garvanche, Ϟ. ἴδ. Pois chiche.
Garzette, Ϟ. ἴδ. Héron.
Garsotte, Ϟ. ἴδ. Canard sarcelle
Gascon, ἀρ. οἰκ. μεγαλορρήμων, καυχητής. § ἐπ. καυχητικός.
Gasconisme, ἀρ. γασκωνισμός, ἰδιωτισμὸς τῶν Γασκόνων.
Gasconnade, Ϟ. οἰκ. μεγαλορρημοσύνη, καύχησις, κ. παλαύρα.
Gasconner, οὐδ. οἰκ. καυχῶμαι, κ. κόπτω παλαύραις.
Gasfots, ἀρ. πλ. ἄγκυστρα πρὸς ἁλίευτιν καρκίνων.
Gasoul, ἀρ. φικοειδὲς γαζοὺλ, φυτὸν τῆς Ἀραβίας.
Gaspillage, ἀρ οἰκ. διασπάθησις, φθορὰ, κακὴ δαπάνησις.
Gaspiller, ἐν. οἰκ. φθείρω § διασπαθ(άω)ῶ, σκορπίζω. § καταδαπανῶ. — son temps ματαίως διαπανῶ τὸν καιρόν μου.
Gaspilleur, euse, οἰκ. οὐσ. φθορεὺς, κακοιξοδευτής.
Gaster, ἀρ. ἡ γαστὴρ (παρ' ἰατροῖς)
Gasterangienphraxis, ἀρ. γαστεραγγειέμφραξις, ἀσθένεια.
Gastéromyces, ἀρ. πλ. * γαστερομύκητες, γένος φυτῶν.
Gastéroplèque, ἀρ. γαστερόπλους, ἰχθὺς τῆς Ἀμερικῆς.
Gastéropodes, ἀρ. πλ. * γαστερόποδα, διαίρεσις μαλακίων.
Gastérostée, ἡ Gastré, ἀρ. * ὀστεογάστωρ, γένος ἰχθύος.
Gaston, ἀρ. *γαστονία, δένδρον τῆς Γαλλίας. ἴδ. Bois d'eponge.
Gastorkis, ἀρ. ἴδ. Limodore.
Gastralgie, Ϟ. γαστραλγία, ἀσθένεια.
Gastré, ἀρ. ἴδ. Gastérostée.
Gastriloque, ἀρ. ἴδ. Ventriloque.
Gastrique, ἐπ. γαστρικός. § Ϟ. ἡ γαστρικὴ ἀρτηρία.
Gastrite,, Ϟ. γαστρίτις, φλόγωσις τὰς γαστέρος.
Gastrobranche, ἀρ. γαστερόβραγχος, εἶδος σκώληκος.
Gastrocèle, Ϟ γαστροκήλη, ἀσθένεια.
Gastrochène, ἀρ. γαστρόχηνον, γένος λογγῶν μονοθύρων.
Gastrocnémiens, ἐπ. πλ. γαστροκνήμιοι (μεῖς, οἱ τῆς κνήμης.)
Gastrocolique, ἐπ. γαστροκωλικόν.
Gostrodie, Ϟ. γαστρωδία, γένος φυτῶν.
Gastrodynie, Ϟ. γαστροδυνία, πόνος γαστέρος.
Gastroépiploïque, ἐπ. γαστροεπιπλοϊκός.
Gastrohépatique, ἐπ. γαστροηπατικός.
Gastromancie, Ϟ. γαστρομαντεία.
Gastromane, οὐσ. γαστρομανὴς, λαίμαργος.
Gastromanie, Ϟ. γαστρομανία, λαιμαργία.
Gastronome, οὐσ. οἰκ. γαστρονόμος.
Gastronomie, Ϟ. οἰκ. γαστρονομία.
Gastronomique, ἐπ. γαστρονομικός.
Gastro-pacha, ἀρ. γαστρόπαχα, γένος ἐντόμων.
Gastroraphie, Ϟ. γαστρορραφὴ, συρραφὴ τῶν πληγῶν τῆς κοιλίας.
Gastrotomie, Ϟ. γαστροτομία, τομὴ τῆς γαστρός..
Gat, ἀρ. καταβάθρα (ἀπὸ τὸ παράλιον εἰς τὴν θάλασσαν).
Gatan, ἀρ. ἴδ. Solen.
Gateau, ἀρ. πλακοῦς, κ. ζυμαρικὸν, πῆτα. petit — πλακούντιον le — des rois ἡ ἁγιοβασιλικὴ πῆτα. trouver la fève au — (παροιμ. οἰκ.) ἀνακαλύπτω τὸ μυστικόν. avoir part au — συμμερίζομαι ὠφελήματα. partager le — μοιράζω τὸ κέρδος, μοιράζω τὴν πῆταν. § — de miel μελικηρὶς, μελίκηρον, κ. μελόπητα. § το μίγμα (μὲ τὸ ὁποῖον οἱ λιθοξόοι πληροῦτι τὰ κοιλώματα τῶν τύπων τὰ ὁποῖα γλύφουσι). § μετὸς διὰ τὰς πληγάς
Gâte bois, ἀρ. (χυδ). ξυλοχαλαστὴς, κακὸς ξυλουργὸς.
Gâte-enfant, οὐσ. (οἰκ). ὁ διαστρέφων τὴν ἀγωγὴν τῶν παιδίων διὰ θωπευμάτων, κ. χαδευτὴς, ὁ χαδεύων, ἡ χαδεύουσα τὰ παιδία.
Gâte métier, ἀρ. ὁ τὸ ἐπιτήδευμά του ἐξευτελίζων διὰ τῆς εὐτελείας τοῦ μισθοῦ τὸν ὁποῖον δέχεται.
Gâte-pâte, ἀρ. ψωμᾶς ζυμώνων κακῶς.
Gâter, ἐν. φθείρω, κ. χαλνῶ. la grêle a —é les vignes ἡ χάλαζα ἔρθειρε τὰς ἀμπέλους. — l'estomac διαφθείρω, χολνῶ τὸν στόμαχον. il a —é sa maison au lieu de l'enbellir παρεμόρφωσε, κ. ἐχάλασε τὴν οἰκίαν του ἀντὶ νὰ τὴν καλλωπίσῃ. cela —e la symetrie τοῦτο καταστρέφει τὴν συμμετρίαν. se — la main, αὐτοπ ἐθίζω κακῶς τὴν χεῖρά μου (νὰ ἐργάζεται. παρὰ κανόνας κτλ.) il vint nous — notre plaisir ἐλθὼν συνετάραξε τὴν εὐθυμίαν μας. — les affaires διαστρέφω τὰ πράγματα, τὰς ὑποθέσεις. — le métier ἐξευτελίζω τὸ ἐπιτήδευμα (εἰς ὃ ἀνήκω). — quelqu'un dans l'esprit d'un autre διαβάλλω τινὰ πρός τινα. — du papier μελανό(ν)ω, κ. μουντζουρόνω χαρτίον, γράφω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων. § καταθωπεύω, χαλνῶ, χαδεύω, λυμαίνομαι, κακοσυνηθίζω τινὰ διὰ θωπευμάτων, ἡ φιλοφρονήσεων. un enfant —é μαμμόθρεπτον, τηθαλαδοῦν παιδίον, κ. χαϊτυμένον. § se —, αὐτοπ. φθείρομαι. le vin se — ἐξίσταται, διαστρέφεται ὁ οἶνος, κ χαλνᾷ. ce homme s'est —é ἠμαύρωτε τὴν ὑπόληψίν του. § une femme, une fille —ée γυνὴ, κόρη πάσχουσα αἰσχρὰν ἀσθένειαν.
Gatilier, ἐν. ἴδ. Gattillier.
Gatons, ἀρ. πλ. στρεπτῆρες, ἐπιπλ. τῶν σχοινοπλόκων πρὸς στρίψιμον τῶν σχοινίων.
Gatte, Ϟ. ἐρολκὶς ἡ ῥινωτηρία, τὰ ἀμέτως μετὰ τὴν πρώραν μέρη, ὅπου συνάγονται τὰ θαλάσσια ὕδατα. § ἴδ. Feinte, ἰχθύς.
Gattillier, ἀρ. ἔμπετρον, γένος φυτῶν.
Gattorugine, Ϟ ἴδ. Blennie.
Gau, ἀρ. ἴδ. Meulette.
Gauche, ἀρ. λαιὸς, ἀριστερὸς, κ. ξερδός. la — (οὐσ.) ἡ ἀριστερὰ χεὶρ. qui travaille de la main — ἀριστερόχειρ, ἐπαρίστερος. la — (οὐσ) τὸ ἀριστερὸν μέρος. à — λαιῶς, πρὸς τ' ἀριστερὰ, ἀριστερῶς. prendre à — στρίβομαι πρὸς τ' ἀριστερά. donner à — ἀπατῶμαι. à droite et à — ἐπάνω κάτω, παντοχοῦ, παντοχόθεν. la — d'une armée ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ στρατεύματος. la rive — d'un fleuve ἡ ἀριστερὰ (τῷ κατιόντι) ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. la — d'une assemblée ἡ ἀριστερὰ τάξις τῆς συνελεύτεως (ὡς πρὸς τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου), συνήθως οἱ φιλελεύθεροι. § ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος. § ἄχαρις, ἄκομψος, βεβιασμένος τὴν συμπεριφοράν. § διάστροφος, στραβός.
Gauchement, ἐπιρ. ἀδεξίως, ἀνεπιτηδείως. § ἀκόμψως, βεβιασμένως.
Gaucher, ère, ἐπ. ἐπαριστερος, ἀριστερόχειρ, κ. ξερδὸς, ὁ ἐργαζόμενος μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα.
Gaucherie, Ϟ. ἀδεξιότης, ἀνεπιτηδειότης. § τὸ ἄχαρι, ἄκομψον, βεβιασμένον.
Gauchir, οὐδ. παρακλίνω, παρεκκλίνω. κλίνω τὸ σῶμα διὰ νὰ ἀποφύγω κτύπημα. § δολιεύομαι. § στρεβλοῦμαι, διαστρέφομαι, στραβώνω.
Gauchissement, ἀρ. παρέκκλισις. § δολιότης. § διαστροφὴ, κ. στραβωμα.
Gaudage, ἀρ. ἡ πρᾶξις τοῦ βάφειν μὲ οἰνάνθην.
Gaude, Ϟ ἴδ. réséda. § οἰνάνθη; βαφή. § ζωμὸς ἀραβωσίτου, κ. μαμαλίγα.
Gauder, ἐν. βάφω μὲ οἰνάνθην.
Gaudivis, ἀρ. βαμβακερὸν ὑφασμα τῶν Ἰνδιῶν.
Gaudir, οὐδ. (ἀρχ) χαίρω. se — de quelqu'un, αὐτοπ. χλευάζω, περιπαίζω τινά.
Gaudriole, Ϟ. αἰσχρολογία, ἐπίμονος χαριεντισμός.
Gaudronner, ἐν. κατασκευάζω τὰς κεφαλὰς τῶν καρφίδων.
Gaudronnoir, ἀρ. γλυφὶς μὲ κοίλην τὴν ἄκραν.

Gaufre, θ. μελικηρίς, μελίκηρον, μελότηκα. § εἶδος πλακοῦντος. être la — dans une affaire (μεταφ. ὀλ. εὔχρ.) γίνομαι ὑποθέσεώς τινος θῦμα.

Gaufrer, ἐν. ἐκτυπῶ (σχήματα ἀνάκοιλα, ἀνακουφωτὰ, ἐπὶ ὑφασμάτων) —ὁ ἐκτετυπωμένον (ὕφασμα ἔχον ἔκτυπα σχήματα).

Gaufreur, ἀρ. ἐκτυπωτής, ὁ τυπῶν ἔκτυπα σχήματα εἰς τὰ ὑφάσματα.

Gaufrier ἀρ. τηγάνιον διὰ τοὺς πλακοῦντας.

Gaufrure, Θ. ἀνάκοιλον, ἔκτυπον, κ ἀνακουφωτὸν σχῆμα εἰς τὰ ὑφάσματα.

Gangalin, ἀρ. ὄρνις φωνάζουσα ὡς πετεινός.

Gaule, Θ. κάμαξ, μακρὰ ῥάβδος. § λεπτὴ μάστιξ.

Gauler, ἐν. κτυπῶ, δέρνω (τὸ δένδρον διὰ νὰ πέσουν οἱ καρποί). — des fruits ῥίπτω τους καρποὺς δαίρων τὸ δένδρον.

Gaulis, ἀρ. παραφυάδες (μένουσαι μετὰ δενδροτομιαν διὰ να αὐξήσωσιν). § τὰ μικρὰ καὶ λεπτὰ δένδρα τοῦ δάσους (περιληπτικῶς).

Gaulois, oise, οὐσ. γαλάτης. c'est un vrai, un bon — οἰκ. εἶναι ἀνθρωπος εὐθὺς, κ καλος χριστιανός. probité, franchise —se εὐθύτης, εἰλικρίνεια ἀνυπόκριτος. § ἐπ. γαλατικός. le coq — ὁ γαλατικὸς ἀλεκτρυών, τὸ σύμβολον τῆς Γαλλ. ἐπαναστάσεως. du — λέξις ἁπηρχαιωμένη.

Gaultheria. Θ. * γωλθερία, εἶδος χαμαίρων τῆς Ἀμερικῆς.

Gaupe, Θ. χυδ. βρῶμα, ὕβρις πρὸς γυναῖκα.

Gaura, Θ. *γαῦρα, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Gaures, ἀρ. γέβροι, πυρολάτραι, ἢ ἄπιστοι, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ζωροάστρου (ὡς καλοῦνται ὑπο τῶν ἰνδῶν).

Gausser (se), αὐτοπ. χυδ. χλευάζω, περιπαίζω.

Gausserie, Θ. χυδ. χλεύη, περιπαιγμὸς, περίγελως.

Gausseur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. χυδ χλευαστής, περιγελαστής.

Gautier, ἀρ. ἴδ. Vanne.

Gauvera, ἀρ ἀγριασπάλαξ, ζῶον.

Garassine, Θ. μήρινθος τοῦ μεταξοῦραντικοῦ ἱστοῦ.

Gavassinière, Θ. σχοινίον τοῦ μεταξοῦραντου ἱστοῦ.

Gavauche. ἐπ. ἀταξία vaisseau — ἡ en — πλεῖον ἐν ἀταξία.

Gavel, ἀρ. ῥάβδος, πῆχυς (κλείων τας χαραμάδας τῶν πλοίων).

Gavette, Θ. ῥάβδος χρυσῆ ἑτοίμη πρὸς ἔλασιν.

Gavial, ἀρ. εἶδος ἰνδικοῦ κροκοδείλου.

Gavion, ἀρ. χυδ. φάρυγξ.

Gaviteau, ἀρ. ἴδ. Bouce.

Gavotte, Θ. γαβότα, εἶδος χοροῦ.

Gayac, ἴδ. Gaiac.

Gayette, Θ γαιάνθραξ.

Gaz, ἀρ. (τὸ κ προφ) ἀτμὶς, ἀέριον, ἀερῶδες ῥευστὸν. § ἀτμὶς ἡ φλογιστὴ, ἡ ὑδρογόνος ανθρακικὴ eclairer au — μὲ ἀτμίδα φωταγωγῶ.

Gazanie, Θ. *γαζανία, φυτὸν τοῦ Εὐελπιδος ἀκροτηρίου.

Gaze, ἀσ. σκέπη, λευκότατον μεταξωτὸν ὕφασμα.

Gazé, ἀρ. κράταιγος, χρυσαλίδος εἶδος.

Gazéifier, ἐν. ἀτμιδόω, μεταβάλλω εἰς ἀτμίδος κατάστασιν.

Gazéiforme, ἐπ. ἀτμιδοειδής.

Gazelle, Θ. κεμὰς, δορκὰς, ζῶον.

Gazer, ἐν. καλύπτω μὲ σκέπην. § μεταφ. συγκαλύπτω (διὰ τῶν λόγων το ἄτεμνον τινὸς διηγήτεως).

Gazetier, ἀρ. ἐφημεριδογράφος. § ἐφημεριδοπώλης.

Gazetin, ἀρ. μικρὰ ἐφημερίς.

Gazette, Θ. ἐφημερὶς. § ἀργιλώδεις θῆκαι τοῦ πηλοκλιβάνου.

Gazeux, euse, ἐπ. ὁ τῆς φύσεως τῆς ἀτμίδος, ἀτμιδοειδής.

Gazier, ἀρ. ὁ ὑφαντὴς τῶν σκεπῶν

Gazifère, ἀρ. ἀτμιδογόνος, μηχανὴ, ἡ κατασκευάζουσα τὴν φλογιστικὴν ἀτμίδα.

Gazolitre, ἡ Gazometre, ἀρ ἀτμιδομετρον, ἐργαλεῖον προς καταμέτρησιν τῆς δαπανωμένης ἀτμίδος.

Gazometrie, θ. Ἀτμιδομετρία, μέρος τῆς χημείας.

Gazon, ἀρ. χλέη, χορταράκι. § πλίνθος χλόης

Gazonnement, ἀρ. ἡ ἐπικάλυψις μὲ πλίνθους χλόης.

Gazonner, ἐν. ἐπικαλύπτω μὲ χλόην.

Gazonneux, euse, ἐπ. χλοόμορφος, χλόην ὁμοιάζων.

Gazouillement, ἀρ. κελάδημα (πτηνῶν). § ψιθύρισμα (ῥύακος).

Gazouillis, ἀρ. ἀρχ. ἀηδὲς κελάδημα

Geai, ἀρ. κολοιὸς, πτηνόν. le — paré des plumes de paon κολοιὸς κοσμούμενος μὲ ξένα τερά.

Géant, te, οὐσ. γίγας. —te γιγαντιαία γυνή. à pas de — μὲ γιγαντιαῖα βήματα

Géastre, ἀσ. *γίαστρον, γένος φυτῶν

Gébi, Θ. *γάβιος εἶδος ἀστακοῦ τοῦ ὠκεανοῦ.

Gécarcin, ἀρ. γαιοκαρκίνος, γένος ὑστρακοδέρμων τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Gecko, ἀρ. *γέκκον, εἶδος σαύρας φαρυγκερᾶς.

Geckotte, Θ. ἴδ, Gecko.

Géhenne, Θ. γέεννα, ὁ ᾅδης.

Gehlénite, Θ. *γελενίτης, ὀρυκτὸν τῆς Βαυαρίας, ἴδ. Feldspath

Géhuph, ἀρ. δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Geindre, οὐδ. μεμψιμοιρῶ, κ. γρυμάζω, παραπονοῦμαι ἀδιαλόπως.

Geissode, Θ. * γειτόδιον, γένος φυτῶν.

Geissorhize, Θ. γειτοῤῥίζιον, γένος φυτῶν.

Geitje, ἀρ. (ῥαρμακερὰ) σαύρα (τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου).

Gel, ἀρ. πῆξις, πάγωμα (τῶν δένδρων).

Géla, ἀρ. γέλα, δένδρον τῆς Κίνας.

Gélable, ἐπ. ἀρχ. εὐπηκτος, ὁ ἐπιδεκτικὸς παγώματος.

Gélala, ἀρ. ἴδ. Erythine.

Gélaléenne, ἐπ. Θ. ère — ἐποχὴ γελαλεανὴ, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 16 Ιουν. 632 μ. χ. παρὰ Πέρσαις.

Gélappo, ἴδ. Liseron.

Gelasime, Θ. γελάσιμον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Gélatine, Θ. πῆγμα, ὕλη πηκτὴ περιεχομένη εἰς τὴν σάρκα τῶν ζώων.

Gélatineux, euse, ἐπ. πηγματώδης, πηκτὸς, ὁ μετέχων τῆς φύσεως τοῦ πήγματος.

Gelbun, ἡ Gelfum, ἀρ. πυρίτις οὐγγρικὴ, λίθος.

Gelée, Θ. παγετὸς, παγωνιά. § — blanche πάχνη. § πηκτὴ, (εἶδος φαγητοῦ). § — de mer πῆγμα ὑαλάσσιον, εἶδος μεδούσης. — minérale ὀρυκτὸν πῆγμα, ἴδ. guhr. — végétale φυτικὸν πῆγμα, ἴδ. tremelle.

Geler, ἐν. παγνύω, κ. παγόνω. se —, αὐτ. πήγνυμαι, ἐκπήγνυμαι, κ. παγόνω, ξεπαγιάζω. il m'a —é par son accueil, μεταφ μ' ἐπάγωσε, μ' ἐψύχρανε διὰ τῆς ὑποδοχῆς του. § οὐδ. πήγνυμαι, κ. παγόνω la vigne a —é ἡ ἄμπελος ἐπάγωσε. je —e dans cette chambre ῥιγῶ, κ. ξεπαγιάζω, παγόνω εἰς αὐτὸν τὸν θάλαμον. il a —é la nuit τὴν νύκτα ἐπάγωσε, ἔγινε παγετὸς, κ. παγωνιά. il a le bec —é, παροιμ. μεταφ. ἔχει ῥαμμένον τὸ στόμα, δὲν λέγει τὰ μυστικά του.

Gélide, ἐπ. Θ. huile — εὐπηκτον ἔλαιον.

Gélidion, ἀρ. * γελίδιον, φυτὸν τῆς Κίνας ἐξ οὗ αἱ χελιδόνες κατασκευάζουν φωλεὰς καρικευομένας καὶ τσουγομένας.

Gélif, ive, ἐπ. arbre — δένδρον σχισθὲν ὑπὸ παγετοῦ.

Géline, Θ. ἀρχ. ἴδ. Poule.

Gélinotte, Θ. ἀγριόρνις, κ. ἀγριόκοττα, εἶδος πέρδικος.

Gélis, ἀσ. ἔκπηξις, κ. ξεπάγιασμα τῶν ἐφιναῖων βλαστῶν τῶν δένδρων.

Gélisse, ἐπ. Θ. pierre — πέτρα ῥθειρομένη ἀπὸ τὸν παγετόν.

Gelivure, Θ. ῥαγὰς, κ. σκάσιμον (τῶν δένδρων ἀπὸ παγετόν).

Gélone, Θ. *γελώνιον, γένος φυτῶν.

Géloscopie, Θ. γελοσκοπία, ἡ ἐκ τοῦ γέλωτος διάγνωσις τοῦ χαρακτῆρος, τῆς διαθέσεως κτλ.

Gémare, Θ. παράρτημα, μέρος τοῦ ἑβραικοῦ Ταλμούθ.

Gémartie, ἡ Gamértie, Ϛ. γεωμαρτεια, μυστικὴ τις ἐννοια ἀποδιδομένη ὑπο τῶν Ἰουδαιων εἰς τινας λέξεις.

Gémartique, ἐπ. γεμαρτικὸς, ἴδ. Gémartie.

Gême, Ϛ. καθαρὰ ῥητίνη.

Gémeaux, ἀρ. πλ. οἱ διδυμοι, ἀστερισμός.

Gemelle, Ϛ. ναυτ. ἴδ. Jumelle. § γέμελλα, εἶδος ὀρνιθοτρόφου, ὄενδρον τῆς Κίνας.

Géminé, ee, ἐπ. ἐπανειλημμένος, παρὰ νομικοῖς. § διδυμος (ἐπὶ φύλλων, κλάδων κτλ. ἀνὰ δύω διατεθειμένων).

Gémir, οὐδ. γογγύζω, κ. βογγῶ. il —it de douleur γογγύζει, κ. βογγᾷ ἀπὸ τὸν πόνον. — sous le joug μεταφ. γογγύζω ὑπο τον ζυγόν. la terre —it sous son poid ἡ γῆ γογγύζει ὑπὸ τὸ βάρος του. cet auteur fait — les presses μεταφ. καὶ εἰρων. ὁ συγγραφεὺς οὗτος βασανίζει τὰ πιεστήρια (τυπώνων). § μεταφ. λυποῦμαι. il —it de son erreur λυπεῖται διὰ τὴν ἀπάτην του, Ϛητεῖ τὴν ἀπάτην του. § la colombe —it ἡ περιστερὰ γογγύζει, βομβεῖ.

Gémissant, te, ἐπ. γογγύζων.

Gémissement, ἀρ γογγυσμὸς, κ. βογγυτόν. les —s des opprimés, μεταφ. γογγυσμὸς τῶν καταδυναστευομένων. § στεναγμός.

Gemma, ἀρ. βλαστὸς (δένδρου), ἴδ. bouton

Gemmation, Ϛ. βλάστησις.

Gemme, ἐπ. pierres —s πολύτιμοι λίθοι. du sel — ὀρυκτὸν ἅλας.

Gemmipare, ἐπ. βλαστογόνος, ὁ παρὰγων βλαστούς.

Gemmule, Ϛ. ἴδ. Gemma.

Gémonies, Ϛ. πλ. τόπος καταδίκης (παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ῥωμαίοις).

Genal, le, ἐπ. ὁ ἀνηκων εἰς τὰ, παρειὰς, κ. εἰς τὰ μάγουλα.

Génant, te, ἐπ. φορτικὸς, ἐνοχλητικὸς, ὀχληρὸς, στενοχωρῶν.

Gencive, Ϛ οὖλον, κ. ὀδοντοσκιλία

Gendarme, ἀρ χωροφύλαξ les —s οἱ χωροφύλακες. maréchal de logis de —s ἐνωμοτάρχης. compagnie de —s μοῖρα. lieutenant de —s ὑπομοίραρχος. capitaine de—s μοίραρχος. c'est un — (ἐπὶ γυναικὸς), εἶναι ἀνδρογυναῖκα. § σπινθὴρ (ἀναπηδῶν ἀπὸ τὸ πῦρ). § κηλὶς (εἰς τὸν ἀδάμαντα). § πάσσαλος (σιδηροῦς εἰς το ἄροτρον πλησίον τοῦ ὑνιοῦ).

Gendarmer (se), αὐτοπ. οἰκ. παροργίζομαι, κ. πέρνω φωτιὰν εἰς τὴν ἐλαχίστην περίστασιν.

Gendarmerie, Ϛ. ἡ χωροφυλακή.

Gendarmeux, ἐπ. ἀρ. diamant — ἀδάμας κηλιδωτός.

Gendre, ἀρ κηδεστὴς, γαμβρὸς, ὁ σύζυγος τῆς θυγατρός. quand la fille est mariée, il y a assez de —s, παροιμ. ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ ὑποθεσις παρουσιάζονται τὰ μέσα.

Gêne, Ϛ. ἡ βασανος. mettre à la— βασανίζω. § στενοχωρια. mettre à la — στενοχωρῶ. être à la —, se donner la — στενοχωροῦμαι être sans — οἰκ. δὲν στενοχωροῦμαι, ἀδιαφορῶ διὰ τὸ εὐτύχιμον. § στενοχωρία (χρηματική), ἔνδεια

Généalogie, Ϛ. γενεαλογία. être toujours sur sa —, οἰκ. ἀπαριθμεῖ ἀδιακόπως τοὺς προπάτορας του

Généalogique, ἐπ. γενεαλογικός.

Généalogiste, ἀρ. γενεαλόγος, ὁ ἀσχολούμενος περὶ γενεαλογίας.

Génépi, ἀρ. ἄψινθος τῶν Ἄλπεων.

Genequin, ἀρ. εἶδος κλωσμένου βαμβάκιου.

Gêner, ἐν. στενοχωρῶ. se—, αὐτοπ. στενοχωροῦμαι § παρεμποδίζω, παρενοχλῶ. cela —e la circulation du sang τοῦτο παρεμποδίζει, παρενοχλεῖ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος. § ἐνοχλῶ, κ. πειράζω. je vous —e σᾶς ἐνοχλῶ. se — ἐνοχλοῦμαι, διστάζω. restez à votre place ne vous —ez pas μείνατε εἰς τὴν θέσιν σας, μὴν ἐνοχλεῖσθε. parlez, ne vous —ez pas ὁμιλήσατε, μὴ στενοχωρεῖσθε, μὴ διστάζητε. air —é τροπος βεβιασμένος. demarche —ée βάδισμα βεβιασμένον. taille —ée σῶμα ἄχαρι, κ. ἀπελέκητον. § être —é στενοχωροῦμαι (χρηματικῶς), πάσχω ἔνδειαν. § σφίγγω (τὰ σχοινία ἢ ξύλα του πλοίου).

Général, le, ἐπ. ὁ καθόλου, καθολικος, γενικός. regle —e γενικος κανών. carte —e de l'Europe καθολικὸς χάρτης τῆς Εὐρώπης. des termes —aux γενικαί, ἀόριστοι λέξεις. procureur — γενικὸς ἐπίτροπος, εἰσαγγελεύς. trésorier — γενικος ταμίας § οὐσ. στρατηγός — major ὑποστράτηγος. — lieutenant ἀντιστράτηγος — en chef στρατάρχης. § ἡγούμενος (τάγματος μοναχῶν). § το καθόλου, τὸ γενικὸν, τὰ γενικά. il conclut du particulier au — ἀπὸ τα μερικα συμπεραίνει τὰ γενικά. § en — ἐπίρ. ἐν γένει. § κογχύλη ἐκ τοῦ εἴδους τῶν κώνων.

Généralat, ἀρ. στρατηγία, τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ. § ἡγουμενια (τάγματος μοναχῶν).

Générale, Ϛ. το συναγειρτήριον, συγκλητήριον (κροῦσμα τῶν τυμπάνων). battre la — κρούω τὸ συγκλητήριον.

Généralement, ἐπίρ. καθολικῶς, γενικῶς, ἐν γένει. — parlant καθόλου εἰπεῖν, γενικῶς θεωρούμενον.

Généralisation, Ϛ. ἡ καθολίκευσις, ἡ γενικευσις.

Généraliser, ἐν. καθολικεύω, γενικεύω, καθιστῶ γενικὸν, ἡ διαφὼν ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν.

Généralissime, ἀρ. ἀρχιστράτηγος.

Généralité, Ϛ. καθολικότης, γενικότης, ἡ ἰδιότης τοῦ καθόλου ἢ γενικοῦ. § —s γενικαί, ἀόριστοι ἐκφράσεις. § δικαιοδοσία ἐπαρχιακοῦ ταμείου τῆς Γαλλίας.

Générateur, trice, ἐπ παραγωγὲς, γεννητικος, ὁ γεννῶν. puissance — trice παραγωγὸς δύναμις.

Génératif, ive, ἐπ γεννητικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν γένεσιν.

Génération, Ϛ. γένεσις, γέννησις, παραγωγή. les organes de la — τὰ γεννητικα ὄργανα. § ἡ ἀπογονία. § γενεά. à toutes les —s futures εἰς γενεὰς γενεῶν

Généreusement, ἐπίρ γενναίως, γενναιοψύχως. § ἐλευθερίως. § γενναίως, ἀνδρείως.

Généreux, euse, ἐπ. γενναῖος, γενναιοψυχος, μεγαλόψυχος. homme— γενναῖος ἄνθρωπος. action —se γενναία πρᾶξις. § ἐλευθέριος. § ἐυμοιρὸς, εὔτολμος. § sol — μετρ. γῆ ὀαψιλὴς, εὔφορος. vin — εἶδος εὔχυμος.

Générique, ἐπ. ὁ εἰς τὸ γένος ἀνήκων. difference — ἡ κατὰ γένος διαφορά. caractères —s οἱ τυπικοὶ διακριτικοὶ χαρακτῆρες.

Générosité, Ϛ. γενναιότης, γενναιοψυχία, μεγαλοψυχία. § ἐλευθεριότης. des —s φιλοδωρήματα.

Genèse, Ϛ. ἡ γενεσις, τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς παλαιᾶς γραφῆς.

Génésie ἡ Genèse, Ϛ. γένεσις, παραγωγή.

Genésiphylle, Ϛ. γενεσύφυλλον, γένος φυτῶν.

Genestrolle, Ϛ. σπάρτον τῶν βαφέων, φυτόν.

Genet, ἀρ. μικρὸς ἵππος τῆς Ἱσπανίας.

Genêt, ἀρ. σπαρτίον, σπάρτον, εἶδος φυτῶν τῶν ὀρέων. —d'Espagne τὸ κοινὸν σπάρτον (τῆς Κωνσταντινουπόλεως). — de teinturiers ἴδ. Genestrolle.

Généthliaque, ἐπ. γενεθλιακὸν (ποίημα κτλ. συντιθέμενον εἰς τὴν περίστασιν γεννήσεως βρέφους) § γενεθλιακοὶ, μάντεις προλέγοντες τὸ μέλλον ἀπὸ περιστάσεις παρατερουμένας κατὰ τὴν γέννησιν τῶν βρεφῶν.

Généthliologie, Ϛ. γενεθλιολογία, μαντεία ἐκ περιστάσεων παρατερουμένων κατὰ τῶν βρεφῶν τὴν γέννησιν.

Genetière, Ϛ. ἡ Genistacle, ἀρ. στρυφνὸν φυτὸς τόπος.

Genetin, ἀρ. εἶδος λευκοῦ οἴνου τῆς Γαλλίας.

Genette, Ϛ. εἶδος παλαιοῦ χαλινοῦ. aller à cheval à la — πεύω μὲ βραχεῖς τοὺς ἀναβολεῖς κ. τὰς σκάλας. § αἰλουρος, κ. κουνάβι.

Genovois, oise, οὐσ. Γενούϊος, κάτοικος τῆς Γενεύης, πόλεως τῆς Ἑλβετίας.
Genèvre, ῖδ. Genièvre.
Genèvrier, ἀρ. ἄρκευθος, κέδρον ἢ κέντρον, δένδρον.
Genèvrière, Θ. εἶδος κίχλης.
Gêni, ῖδ. Génien.
Géniculé, ée, ἐπ. γονατώδης. cristal — γονατώδες κρύσταλλον, τὸ ἐκ δύω πρισμάτων συγκείμενον, συνηρμοσμένων εἰς σχῆμα γονατος. tige—ée γονατώδης κλάδος, ὁ ἔχων κόμβους.
Génie, ἀρ. ὁ δαίμων, τὸ δαιμόνιον (τὸ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἕκαστον ἄνθρωπον ἰδίως ὁδηγοῦν). son bon — ὁ καλός του δαίμων. le — de Socrate τὸ δαιμόνιον τοῦ Σωκράτους. le — d'un lieu ὁ πολιοῦχος δαίμων. § ἐναέριον πνεῦμα. § φυσικὴ κλίσις. il a le — de la musique ἔχει φυσικὴν κλίσιν, ῥοπὴν πρὸς τὴν μουσικήν. § εὐφυΐα, μεγαλοφυΐα un homme de — ἢ μόνον un —, un grand —, un beau —, un — supérieur ἄνθρωπος μεγαλοφυής. un pauvre —, un petit— μικρόνοια, ἄνθρωπος μικρόνους. § ὁ νοῦς, τὸ πνεῦμα, ὁ χαρακτήρ. il a connu le — de plusieurs peuples ἔγνω τὸν νοῦν πολλῶν λαῶν. le — du christianisme τὸ πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ, (οἱ διακριτικοὶ χαρακτῆρές του) le — de la langue τὸ πνεῦμα τῆς γλώσσης. § τὸ μηχανικὸν, (σῶμα στρατιωτικὸν ἀσχολούμενον περὶ τὴν ὀχυρωματικήν). § ἡ ὀχυρωματικὴ ἐπιστήμη.
Génien, ne, ἐπ. apophyse génì ἡ —ne ἀπόφυσις τοῦ πώγωνος.
Geniève, ἀρ. ἀρκευθίς, κ. κεδροκούκουτσα, καρπὸς τῆς ἀρκεύθου
Geniévrerie, Θ ἐργοστάσιον οἰνοπνεύματος ἐξαγομένου ἀπὸ ἀρκευθίδας, κ. κεδροκούκουτσα.
Génioglosse, ἐπ. μῦς γενειόγλωσσος, ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὴν γενειαν ἀπόφυσιν μέχρι τῆς βάσεως τῆς γλώσσης.
Génio-hyoïdien, ἐπ. μῦς γενειοϋοειδὴς, (τοῦ στόματος).
Géniopharyngien, ἐπ. μῦς γενειοφαρύγγιος, (τοῦ στόματος).
Géniostome, ἀρ. γενειοστόμον, φυτόν
Génipa, ἀρ. Γενιπὰ, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς
Génipayer, ἀρ. ῖδ. Génipa
Génisse, Θ. δάμαλις, νέα ἀγελάδα.
Genistelle, Θ. ῖδ. Genêt.
Genistoïdes, ἀρ. πλ. παρειοειδῆ, γένος φυτῶν.
Génital, le, ἐπ. γεννητικὸς, ὁ συντελῶν εἰς τὴν γέννεσιν.
Génitif, ἀρ. γενικὴ, (πτῶσις τῆς γραμματικῆς).
Génitoires, ἀρ. πλ. γεννητικὰ μόρια (τῶν ἀρρένων).
Géniture, Θ. (ἀρχ.) ἀπογονία.
Génois, oise, οὐσ. Γενούϊος, Γενουέζος, ὁ ἐκ Γενούης.
Genou, ἀρ. γόνυ. mes —x flèchissent τὰ γόνατά μου κάμπτονται. à —x γονυπετὴς, κ. γονατιστός. demander quelque chose à —x γονυκλιτῶς, γονυπετῶς ζητῶ τι. se mettre à —x γονατίζω. tomber aux —x de quelqu'un προσπίπτω εἴς τινα, πίπτω εἰς τὰ γόνατά του, γονυκλιτῶ. qui est tombé à —x γονυπετής. plier, flèchir le — κλίνω γόνυ. § καμπὴ (εἰς διάφορα ἐργαλεῖα) § γόμφος (εἰς τινα ἐργαλεῖα) § γόμφος (εἰς τινα ἐργαλεῖα), σφαιροειδὲς σίδηρον στρεφόμενον ἐντός τινος τοῦ ἐργαλείου κοιλότητος.
Genouillé, ée, ἐπ. γονατώδης. tige —ée κλάδος ἔχων καμπὴν.
Genouillère, Θ. γονυκλάριον, ἐπιγονάτιον, μέρος τῆς πανοπλίας τοῦ μεσαιωνος καὶ μέρος τῶν ὑποδημάτων καλύπτον τὰ γόνατα. § τὸ ἔδαφος τῆς ῥωγμῆς τοῦ κανονοστασίου.
Genouillet, ῖδ. Grenouillet.
Genouilleux, euse, ἐπ. plante—euse φυτὸν πολυγόνατον.
Génovéfain, ἀρ. μοναχὸς τῆς ἁγ. Γενεβιέβης.
Genre, ἀρ. γένος. le — et l'espèce τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος. seul de son — μόνος τοῦ γένους του. le — humain τὸ ἀνθρώπινον γένος. § τὸ εἶδος. des marchandises de tout — παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα son — de vie τὸ εἶδος τῆς ζωῆς του du même — ὁμοειδῆ, ὁμογενῆ de différends —s, ἑτεροειδῆ, ἑτερογενῆ. le bon —, οἰκ. ἡ εὐτραπελία, οἱ εὐπρεπεῖς τρόποι. § ὕφος, τρόπος (τοῦ γράφειν, ζωγραφεῖν κτλ.). § peintre de — ζωγράφος ἀσχολούμενος περὶ τὰ εἰδικὰ (οὐχὶ δὲ ῥωπογραφίας, ἢ ἱστορικὰς εἰκόνας). tableau de — εἰκὼν εἰδικῶν ἀντικειμένων. § σύστημα. le — diatonique, chromatique, enharmonique διατονικὸν, χρωματικὸν, ἐναρμόνιον σύστημα (τῆς μουσικῆς). le — nerveux τὸ νευρικὸν σύστημα. § γένος (ἀσσενικὸν, θηλυκὸν ἢ οὐδέτερον). de deux —s διγενὴς de trois —s τριγενὴς
Gent, Θ. φυλὴ, ἔθνος. la — moutonière, (ποιητ.) ἡ προβάτινος φυλὴ, τὰ πρόβατα. le droit des —s τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν. § —s ἄνθρωποι (ἀορίστου ἀριθμοῦ, ἐκτὸς ἂν προηγεῖται ἐπίθετον) de bonnes —s καλοὶ ἄνθρωποι. deux braves —s δύω καλοὶ ἄνθρωποι. mille —s, οἰκ. χίλιοι, πάμπολλοι ἄνθρωποι. tous les honnêtes —s ὅλοι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι. (ἡ λέξις tous τίθεται εἰς τὸ ἀρσενικὸν ὁσάκις τὸ ἐπίθετον εἶναι διγενὲς ἢ ἕπεται μετὰ τὸ gens). se moquer des —s περιπαίζω τὸν κόσμον. il n'y a ni bêtes ni —s ὁ τόπος εἶναι ἔρημος. § les —s οἱ ὑπηρέται. § les —s de... ἄνδρες. les —s d'épée οἱ ἄνδρες τῶν ὅπλων, οἱ πολεμισταί. les —s de loi οἱ νομικοί. les —s de lettres οἱ πεπαιδευμένοι —s d'armes χωροφύλακες. les —s du Roi οἱ βασιλικοὶ ἐπίτροποι (παρὰ τοῖς δικαστηρίοις). § les —s de quelqu'un οἱ ὀπαδοὶ οἱ σύντροφοι, οἱ στρατιῶται τινός.
Gent, te, ἐπ. ἀρ. χαρίεις.
Gentiane, Θ. γεντιανὴ, φυτὸν ἰαματικὸν τῶν Ἄλπεων.
Gentianées, Θ. πλ. γεντιάνεια, σύστημα φυτῶν
Gentianelle, Θ. * ἕξακον, εἶδος γεντιανῆς.
Gentil, ἀρ. les —s οἱ ἐθνικοὶ, οἱ εἰδωλολάτραι.
Gentil, ille, ἐπ. χαρίεις, κομψὸς, νόστιμος. καὶ εἴρων. vous êtes — νόστιμος εἶσαι.
Gentilé, ἀρ. τὸ ἐθνικὸν (ὄνομα). le— d'Athènes est Athénien τὸ ἐθνικὸν τῆς λέξεως Ἀθῆναι εἶναι Ἀθηναῖος.
Gentilhomme, ἀρ. (τὸ 1 προφ. Il. εἰς τὸν πλθ. Gentilshommes προφ. Gentishommes). εὐγενὴς, εὐπατρίδης. en —, μεταφ. εὐγενῶς. — à lièvre πτωχὸς εὐγενὴς, πτωχαλαζών. troc de— ἀνταλλαγμα πραγμάτων, ἄνευ ὁσέως χρηματικῆς. § ἀκόλουθος, αὐλικὸς ἡγεμόνος. § ῖδ. Mouette.
Gentilhommerie, Θ. (οἰκ. καὶ εἰρων.) εὐγένεια, ἡ ἰδιότης τοῦ εὐγενοῦς.
Gentilhommière, Θ. οἰκ. ἀγροικία εὐγενοῦς.
Gentilité, Θ. (περιληπτικῶς) οἱ ἐθνικοί. § ἡ εἰδωλολατρεία.
Gentillâtre, ἀρ. (οἰκ. λέξις περιφρονήσεως). μικρὸς εὐγενὴς, κ. ἀρχοντάκης.
Gentillesse, Θ. οἰκ. χάρις, κομψότης, κ. νοστιμάδα. § χαριεντισμὸς, κ. νοστιμάδα. — d'esprit εὐτραπελία dire des —s χαριεντίζομαι il fait de ses —s (ἐπὶ κακοῦ) χαριεντίζεται, κ. κάμνει τὰς νοστιμάδας του, δείχνει τὰς χάριτάς του. § περίεργα μικρολογήματα (στολίζοντα τοὺς θαλάμους).
Gentiment, ἐπίρ. χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κ. νόστιμα. il a — arrangé l'affaire, εἴρων. νοστιμα διώρθωσε τὴν ὑπόθεσιν.
Génuflecteur, ἀρ. ὁ γονυκλιτῶν. τινὲς τῶν κατηχουμένων ὠνομάζοντο καὶ ἄλλοτε τοιουτοτρόπως.
Génuflexion, Θ. γονυκλισία, κ. μετάνοια.
Géocentrique, ἐπ. γεωκεντρικὸς. latitude — γεωκεντρικὸν πλάτος, τὸ μετρώμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὡς κέντρου.
Géocorises, Θ πλ. γεώκορις, σύστημα ἐντόμων.

Géocyclique, ἀρ. γεωκυκλικὴ μηχανή, παριστῶσα τὰς κινήσεις τῆς γῆς.
Géodes, ἀρ. πλ. γεώδη (ὀρυκτὰ, περιέχοντα κρυσταλλώσεις).
Géodésie, Θ. γεωδαισία, καταμέτρησις τῆς γῆς.
Géodésique, ἐπ. γεωδαιτικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν καταμέτρησιν τῆς γῆς.
Géodie, Θ. γεωδία, εἶδος πολύποδος τῆς Ἀμερικῆς.
Géodore, Θ. γεώδωρον, γένος φυτῶν.
Géogénie, Θ. γεωγονία, περὶ πρώτου σχηματισμοῦ τῆς γῆς.
Géoglosse, ἀρ. γεώγλωσσον, γένος ἀμανήτων.
Géognosie, γεωγνωσία, μέρος τῆς φυσικῆς ἱστορίας.
Géognoste, ἀρ. γεωγνώστης.
Géognostique, ἐπ. γεωγνωστικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν γεωγνωσίαν.
Géogonie, Θ. γεωγονία, περὶ τοῦ πρώτου σχηματισμοῦ τῆς γῆς.
Géographe, ἀρ γεωγράφος.
Géographie, Θ. γεωγραφία.
Géographique, ἐπ γεωγραφικός.
Géohydrographie, Θ. γεωϋδρογραφία, περιγραφὴ τῆς γῆς καὶ τῶν ὑδάτων.
Géohydrographique, ἐπ. γεωϋδρογραφικός.
Geôlage, ἀρ. (προφ. jolage) τὸ εἰς τὸν δεσμοφύλακα πληρονόμενον δικαίωμα κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν φυλακισμένων ἀπὸ τὴν εἰρκτήν.
Geôle, Θ. εἰρκτὴ, δεσμωτήριον, φυλακή. § ἡ κατοικία τοῦ δεσμοφύλακος.
Geôlier, ἀρ. δεσμοφύλαξ.
Geôlière, Θ. ἡ γυνὴ τοῦ δεσμοφύλακος.
Géologie, Θ. γεωλογία, τὸ περὶ γαιῶν μέρος τῆς φυσικῆς ἱστορίας.
Géologique, ἐπ. γεωλογικὸς, ὁ εἰς τὴν γεωλογίαν ἀνήκων.
Géologue, ἀρ. γεωλόγος, ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν γεωλογίαν.
Géomance ἢ Géomancie, Θ. γεωμαντεία, εἶδος μαντείας διὰ σημείων χαραττομένων ἐπὶ τῆς γῆς.
Géomancien, οὐσ γεωμάντης, ὁ περὶ τὴν γεωμαντείαν ἀσχολούμενος.
Géomantique, ἐπ. γεωμαντικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν γεωμαντείαν.
Géométral, le, ἐπ. dessein — σχέδιον γεωμετρικὸν, τὸ παριστῶν τὸ ἀντικείμενον κατὰ τὰς αὐτὰς ἀναλογίας τὰς ὁποίας ἔχει καὶ εἰς τὴν φύσιν, κατ' ἀντίθεσιν τοῦ dessein en perspective.
Géométralement, ἐπίρ. γεωμετρικῶς, ἀκριβῶς κατὰ τὰς φυσικὰς ἀναλογίας.
Géomètre, ἀρ. γεωμέτρης, ὁ περὶ τὴν γεωμετρίαν ἀσχολούμενος. § γεωμέτρης, ὁ καταμετρητής.
Géométrie, Θ. γεωμετρία. (ἡ ἐπιστήμη, καὶ τὸ περὶ αὐτῆς σύγγραμμα)
Géométrique, ἐπ. γεωμετρικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν γεωμετρίαν. esprit — γεωμετρικὸν πνεῦμα, ἀκριβές.
Géométriquent, ἐπίρ. γεωμετρικῶς.
Géonome, ἀρ. γεώνομον, δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Géonomie, Θ. γεωγνωσία, γνῶσις τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν.
Géophages, ἀρ πλ. γεωφάγοι, ἄγριοί τινες, τρώγοντες πολλάκις γῆν ἀπὸ τὴν πεῖναν.
Géophile, ἀρ. γεώφιλον, γένος ἐντόμων.
Géophylle, ἴδ. Méraudère.
Géopithèques, ὀρ. πλ. γεωπίθηκες, γένος πιθήκων τῆς Ἀμερικῆς
Géopone, ἀρ. γεωπόνος, γένος μικροσκοπικῶν λογχυλίων τῆς Μεσογείου.
Géoponique, ἐπ γεωπονικός
Géorgie, Θ γεωργία, εἶδος χλόης.
Géorgine, Θ. γεωργὶς ἴδ. Dahlia.
Géorgique, Θ. γεωργικὴ (τέχνη). les —s, τὰ γεωργικὰ, ἡ περὶ γεωργίας πραγματεία. les —s des Virgile τὰ γεωργικὰ τοῦ Βιργιλίου.
Géorisse, ἀρ. *γεώρις, ἔντομον τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων, συστήματος τῶν κλαδοκέρων, φυλλῆς τῶν μακροδακτύλων.
Géostatique ἀρ. γεωστατική.
Géothrique, ἀρ. τὰ γεώτρικα, γένος φυτῶν.
Géotrupe, ἀρ. γεώτρυπα, γένος ἐντόμων.
Géotrupines, ἀρ. πλ. γεωτρυπίνοι, ἔντομα, ὑποδιαίρεσις τῆς φυλλῆς τῶν καυθαροειδῶν.
Géraine, Θ εἶδος γερανίου, φυτόν.
Gérance, θ. γερανὸς, μηχανὴ πρὸς ἀποφορτωσιν τῶν πλοίων, εὔχρηστος εἰς Ὁλλανδαν.
Géranium, ἢ Géranion, ἀρ. γεράνιον, ἢ πελαργίτις, φυτὸν εὔοσμον. (τουρκ. ἰντερσάχι).
Géranis, ἀρ. γερανὶς, δέμα χειρουργικὸν διὰ τὴν ὠμοπλάτην.
Géranoïdes, Θ. πλ. γερανοειδῆ (φυτὰ), σύστημα φυτῶν.
Gérant, ἀρ. διευθυντὴς, ὁ εἰς λογαριασμὸν ἄλλου διευθύνων ἐπιχείρησίν τινα. le — responsable d'un journal ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ἐφημερίδος.
Gérarde, Θ γερασία, γένος φυτῶν τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς.
Gérascanthus, Θ. *γερασκανθος, δένδρον τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Gerbe, Θ ἄμαλλα, ὄραγμα, δέσμη, δέμα ἀσταχύων. § τὰ εἰς φέρον διδόμενα δέματα, τὸ δίκατον. § — d'eau, — feu, (εἰς τὰ ἀναπηδῶντα ὕδατα καὶ εἰς τὰ πυροτεχνήματα) πίδαξ ὕδατος ἢ πυρὸς, (τὸ εἰς σχῆμα ὄραγματος συλλεγόμενον καὶ διασπειρόμενον ὕδωρ ἢ πῦρ).
Gerbée, Θ δέμα ἀχύρου, περιέχον ἀκόμη ὀλίγον σῖτον.
Gerber, ἐν. ἀμαλλεύω, δένω τοὺς ἀστάχεις εἰς ὄραγματα, εἰς δέσματα, εἰς δέματα. § στιβάζω ἐπαλλήλους τοὺς πίθους τοῦ οἴνου
Gerbère, Θ. ἴδ. Arnique.
Gerberie, Θ ἴδ. Arnique.
Gerbière, Θ. ἅμαξα πρὸς συγκομιδὴν τῶν δεμάτων εἰς τὰς σιτοβολίας.
Gerbille, Θ. ἴδ. Mérione.
Gerbo, ἢ Gerboise, Θ. δίπους, γένος ζώων ὁμοίων μὲ ποντικούς.
Gerce, Θ. ῥαγὰς, χραγματια, σχίσμα (εἰς τὴν σανίδα). § τερηδὼν, βότρυς, σκώληξ κατατρώγων τὰ ἱμάτια. ἴδ. Teigne.
Gercer, ἐν. προξενῶ ῥαγάδας, κ. σκάνω. mes mains se sont —ées αἱ χεῖρές μου ἔσχον ῥαγάδας, κ. ἔσκασαν. la terre, l'écorce de l'arbre s'est —ée ἡ γῆ, ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου διερράγη, κ. ἔσκασε. les levres —ent au froid (οὐδέτ.) τὸ ψῦχος προξενεῖ ῥαγάδας εἰς τὰ χείλη, κ. τὰ χείλη σκάνουσι ἀπὸ τὸ ψῦχος.
Gerçure, Θ. ῥαγὰς. κ. σκάσιμον (τῶν χειρῶν, τῶν χειλέων, τῆς γῆς, τῶν ξύλων).
Gerende, Θ μέγας ὄρις τοῦ γένους τῶν Βόων.
Gérer, ἐν. διοικῶ, διευθύνω (ὑποθέσεις, καταστήματα κτλ.).
Gerfant, ἀρ. κίρκος, γυπαιέτος, τὸ ταχύτερον καὶ ῥωμαλαιότερον εἶδος τοῦ ἱέρακος.
Germain, ne, ἐπ. cousin—cousine — Θ πρῶτος ἐξάδελφος, πρωτεξάδελφος, πρώτη ἐξαδέλφη issu de— δεύτερος ἐξάδελφος, δευτέρα ἐξαδέλφη il a le — sur moi εἶναι πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ πατρός μου, εἶναι δεύτερος ξάδελφός μου. § frères —s, sœurs —es ἀδελφοὶ, ἀδελφαὶ ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι. les —s (οὐσιαστ.) οἱ ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι.
Germaine, Θ. *πλέκτραινθος, γένος φυτῶν.
Germandrée, Θ. τεύκριον, γένος φυτῶν καὶ δένδρων τῆς Εὐρώπης. — aquatique τεύκριον, σκόροδον. — officinale τεύκριον χαμαίδρυς.
Germanique, ἐπ. γερμανικός.
Germanisme, ἀρ γερμανισμὸς, ἰδιωτισμὸς τῆς Γερμανικῆς γλώσσης
Germe, ἀρ. σπέρμα (ζώου ἢ φυτοῦ). (καὶ μεταφ.) σπέρμα, πρώτη ἕξις il a en lui le — de tous les vices φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα ὅλων τῶν ἐλαττωμάτων. § τὸ πρῶτον βλάστημα τοῦ σπόρου.
Germer, οὐδ βλαστάνω. le blé commence à — ὁ σῖτος ἀναβλαστάνει, ἀρχίζει νὰ βλαστάνῃ. ces idées commencent à — dans les esprits (μεταφ.) αἱ ἰδέαι αὗται βλαστάνουσι, ῥιζοῦνται ἤδη εἰς τὰ πνεύματα.

Germinal, ἀρ. ὁ ἑβδομος μὴν τοῦ ἔτους, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς 21 Μαρτ. καὶ λήγων τὴν 19 Ἀπριλίου, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσιως γενομένην χρονολογικὴν διαίρεσιν.
Germination, Ϟ. βλάστησις.
Germoir, ἀρ. ἀποθήκη ὑγρὰ, ὅπου ὁ ἐναποτιθέμενος σῖτος βλαστάνει.
Germon, ἀρ. τὸ. Dauphin.
Gernotte, Ϟ. ἀγρία κέγχρος τῆς Σενεγάλης.
Gérocomie, Ϟ. γεροντοκομία, τὸ περὶ διαίτης τῶν γερόντων μέρος τῆς ἰατρικῆς.
Géroflo τὸ. Giroflo.
Géroflée, Ϟ. χρυσοχυλλαῖος, γένος μικρῶν σκωλήκων.
Gérondif, ἀρ. γερούντιον, πτῶσις τῆς λατινικῆς παθητικῆς μετοχῆς.
Gérontes, ἀρ. πλ. οἱ γέροντες, ἄρχοντες τῆς Σπάρτης.
Gérontopogon, ἡ Géropogon, ἀρ. γεροντοπώγων, φυτον.
Géroun, ἀρ. εἶδος σταθμοῦ τοῦ Καΐρου.
Gerris, ἀρ. πλ. ὑδρόμετρα, πλοιάρια, κ. νεροκούνουπα, ἔντομα ἐνυδρα.
Gerseau, ἀρ. σχοινίον περὶ τὸν κοχλίαν.
Gersée, Ϟ. εἶδος ψιμυθίου.
Géruma, ἀρ. *γερούμη, φυτὸν τῆς Ἀραβίας.
Géryonie, Ϟ. γερυόνεια, εἶδος Μεδούσης.
Gerzeau, ἀρ. τὸ. Niello.
Gerzerie, Ϟ. τὸ. Ivraie.
Gésate ἡ Gésaste, ἀρ. λογχοφόροι, στρατιῶται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γάλλοις ὑπηρετῶν εἰς ξένα στρατεύματα.
Gèse, ἀρ εἶδος ἀκοντίου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γαλλοις.
Gesier, ἀρ. ὁ δεύτερος στόμαχος τινῶν πτηνῶν.
Gésine, Ϟ. (ἀρχ) ἐπιλόχια, κ. λεχουσιά.
Gesir, οὐδ. (ἄχρ.) τὸ. Git.
Gesnère, Ϟ. *γεσνερία, φυτὸν τῶν Ἀντίλλων.
Gesnerièes, Ϟ. πλ. *γεσνέρια, σύστημα φυτῶν.
Gesse, Ϟ. λαθυρος, κ. λαθούρι· εἶδος ὄσπρίου.
Gestation, Ϟ. κυοφορία. § ὄχησις, ἡ ἐπ' ὀχήματος κίνησις (πρὸς ἀνάρρωσιν).
Geste, ἀρ. χειρονομία, σχῆμα. il a le — beau καλῶς σχηματίζεται. faire des —s χειρονομῶ, κάμνω χειρονομίας. § —s κατορθώματα. les faits et —s d'une personne αἱ πράξεις, ἡ διαγωγὴ τινος.
Gesticulateur, ἀρ. χειρονόμος, ὁμιλῶν μὲ χειρονομίας.
Gesticulation, Ϟ. χειρονομία, τὸ χειρονομεῖν.
Gesticuler, οὐδ. χειρονομῶ, κάμνω χειρονομίας, σχηματίζομαι.
Gestion, Ϟ. διεύθυνσις, διοίκησις (ὑποθέσεων, κτημάτων κτλ.).
Gethyllis, ἀρ. γηθυλλὶς, κ. πρασολίδα, ἀμπελόπρασον, φυτὸν τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου.
Gétonia, Ϟ. καλυκόπτερον, γένος φυτῶν.
Géum, ἀρ. τὸ. Bénoite.
Geyérite, Ϟ. γεϋπρίτης, ὀρυκτόν τι τῆς Ἰσλανδίας.
Gèze, ἀρ. εἰσέχουσα γωνία μεταξὺ δύω στεγῶν, χρησιμεύουσα ὡς ὑδροχόη.
Ghainouk, ἀρ. βουβαλὶς τοῦ Θιβέτ.
Ghazal, ἀρ. ἐρωτικὴ ᾠδὴ τῶν Ἀράβων.
Ghet, ἀρ. ἔγγραφον διαζυγίου παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις.
Ghiaber, τὸ Guebre.
Ghiaour, ἀρ. γιαούρης, ἄπιστος, λέξις τουρκικὴ χαρακτηρίζουσα ὅλους τοὺς μὴ Μωαμεθανούς.
Giacotin, ἀρ. φασιανὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ὠκεανοῦ.
Gialders, ἀρ. πλ. καλύβαι εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἁλιεῖς τῆς Ἄρκτου ξηραίνουν τοὺς ἰχθεῖς.
Giarende, Girende, Gorende, ἀρ. ὄρεις τοῦ γένους Βόα.
Gibbar, ἀρ. κῆτος φύσαλον, ἰχθύς.
Gibbe, ἀρ. *γήδιον, ἔντομον τῆς Γουϊάνης.
Gibbeux, euse, ἐπ. ἐξίχων, κυρτός. les parties — ses de la lune τὰ κυρτὰ, τὰ ἐξίχοντα μέρη τῆς σελήνης.
Gibbon, ἀρ. πίθηξ τοῦ γένους τῶν ἀγριανθρώπων.
Gibbosité, Ϟ. καμπὴ, κυρτότης (τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ, καὶ τῶν φυτῶν).
Gibecière, Ϟ. ἀρυβαλλὶς, σάκκος τῶν κυνηγῶν, κ. τσάνδα. § ἡ πήρα τῶν Θαυματοποιῶν. tour de — Θαυματοποιΐα.
Gibelet, ἀρ. τρυπάνιον (διὰ τοὺς πίθους τοῦ οἴνου). avoir un coup de — (παρ. χυδ) εἶναι ἐλαφρόνους.
Gibelin, ἀρ. Γιβελῖνος, ὀπαδὸς τοῦ κόμματος τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἐναντίος τοῦ Πάπα κατὰ τὸν ιϐ'. ιγ'. καὶ ιδ'. αἰῶνα.
Gibelon, ἀρ. τὸ ξύλον τὸ συνδέον τὸ ἔμβολον μὲ τὴν πρῴραν.
Gibelotte, Ϟ. καρύκευμα ἀκροκωλίων.
Giberne, Ϟ. γυλιὸς, φαρέτρα, ἡ πήρα ὅπου οἱ στρατιῶται φέρουν τὰ ἐμπορεύματά των.
Gibet, ἀρ. ἀγχόνη, κ. κρεμάλα, κρεμασταριά.
Gibier, ἀρ. ἄγρα, κ. κυνήγι, (τὰ Θηρευόμενα ζῶα ἢ πτηνά). gros — ἔλαφοι, ἀγριόχοιροι κτλ. menu — λαγωοὶ, πτηνὰ κτλ. celu n'est pas de son — (οἰκ. καὶ μεταφ.) τοῦτο δὲν εἶναι δι' αὐτόν. —de potence (οἰκ. καὶ μεταφ) κ. ἄνθρωπος τοῦ σχοινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ.
Gibles, Ϟ πλ. πλίνθοι διατεθειμέναι εἰς τὸν κλίβανον μὲ τρόπον ὥστε νὰ εἰσέρχεται ἡ θέρμη.
Gibonlée, Ϟ βροχὴ ῥαγδαία καὶ αἰφνιδία.
Giboya, ἀρ. ὁ γιγαντιαῖος βόας τῆς Βραζιλίας.
Giboyer, οὐδ (οἰκ) κυνηγῶ. arquebuse à — πυροβόλον βάλλον μακρὰν. poudre à — πυρίτις τραχῶσα μακράν.
Giboyeur οὐσ. (οἰκ. καὶ ὀλ. εὔχρ.) κυνηγὸς μὲ πυρόβολον.
Giboyeux, euse ἐπ. terre —euse εὔθηρος χῶρα, γῆ ἔχουσα πολὺ κυνήγι.
Gigalobium, ἀρ γιγαντολόβιον, φυτὸν ἀνερπύμενον τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Gigante, Ϟ. ὁ γίγας, εἴδωλον γιγαντιαῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐλάτρευον ἄλλοτε τὴν πρώραν τῶν τριήρων.
Gigantea, ἀρ. γιγαντεια, φυτὰ τῆς Βραζιλίας.
Gigantesque, ἐπ γιγαντιαῖος. une taille — ἀνάστημα γιγαντιαῖον. un dessein — σκοπὸς γιγαντιαῖος, μεγαλεπίβολος.
Gigantomachie, Ϟ. γιγαντομαχία, ὁ πόλεμος μεταξὺ Θεῶν καὶ γιγάντων.
Gigartine, Ϟ. κεράμιον, φυτόν.
Gigot, ἀο. μηρὸς (προβάτου). manches en — χειρίδες (μανίκια), πλατεῖαι ἐπάνω καὶ στενεύουσαι πρὸς τὰ κάτω. § —s οἱ ὀπίσθιοι πόδες τοῦ ἵππου.
Gigotter, οὐδ. un animal qui —e ζῷον σπαίρον καὶ κινοῦν τοὺς ὀπισθίους πόδας· ἐν ᾧ ἐκπνέη un enfant qui —e (οἰκ.) παιδίον κινοῦν ἀκαταπαύστως τοὺς πόδας του. un cheval, un chien bien —é ἵππος, κύων μ' εὐτραπεῖς τοὺς μηρούς.
Gigue, Ϟ. (χυδ.) ποῦς, κ. παγίδα. § ἀγοροκόριτσον. § χορός τις εὔθυμος καὶ γοργός.
Giguer, οὐδ. (χυδ.) πηδῶ, χορεύω.
Gilbe, Ϟ. τὸ. Genêt des teinturiers.
Gilet, ἀο. ὑπενδύτης, κ. γελέκι.
Gilibertie, Ϟ. γιλιβερτία, δένδρον τῆς Περουβίας.
Gille, ἀρ. πρόσωπον κωμῳδίας παριστῶν τὸν εὐήθη. § ἄνθρωπος εὐήθης, ἀνόητος. faire — φεύγω.
Gillerie, Ϟ. πρᾶξις εὐήθης.
Gillon, ἀρ. τὸ. Gui.
Gimbernat, ἀρ. *γιμβερνατία, γένος φυτῶν τῆς Περουβίας.
Gimblette, Ϟ. κολλύρα, κ. κουλούρι, εἶδος πλακοῦντος.
Ginannie, Ϟ. *γιανννία, γένος φυτῶν.
Gindre, ἀρ. τὸ. Geindre.
Gingas, ἀρ. *γιγκὰς, ὕφασμα χονδρὸν τῆς Γαλλίας.
Gingembre, ἀρ. γιγγίβερις, ξηρὰ ἀρωματικὴ ῥίζα ἀμώμου. — bâtard, τὸ. Balisier.
Gingeole, Ϟ ἡ θέσις τῆς πυξίδος εἰς τὴν πρύμνην τοῦ κατέργου.
Gingeolier, τὸ. Jujubier.
Gingeon, ἀρ. τὸ. Virgeon.

Gingimbrine, Ꝺ. κόνις τῆς γιγγιβέρεως.
Gingidie, Ꝺ. εἰνάνθη τοῦ μεσημβρινοῦ ὠκεανοῦ.
ingidion, ἀρ. γιγγίδιον, φυτὸν τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας.
Gingiras, ἀρ. μεταξωτὸν τῶν Ἰνδικῶν.
Ginglyme, ἀρ. γιγγλυμὸς, κλεῖσωσις τῶν ὀστέων.
Ginglymoïde, ἐπ. γιγγλυμοειδὴς.
Gingo du Japon, ἀρ. γίγκον τὸ δίλοβον, δένδρον τῆς Κίνας καλλιεργούμενον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην.
Gingros, ἀρ. ἡ Gingrie, Ꝺ. γίγγρα, ἀρχαῖος βαρβαρικὸς αὐλός.
Ginguer, οὐδ. (χυδ.) κινῶ τοὺς μηροὺς.
Ginguet, ette, ἐπ. (οἰκ.) εὐτελὴς, πενιχρός. vin — ἢ (οὐσ.) du — οἶνος ἐλαρρὸς, ἀσεός. esprit — πνεῦμα ἀσθενὲς, ἐλαφρόν.
Ginore, Ꝺ.* γινορία, εἶδος μύρτου τῆς Κούβας.
Ginsen ἢ Ginseng, ἀρ πανάκεια, φυτὸν τῆς Ταρταρίας, εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ὁποίου ἀποδίδουν θαυμασίας ἰδιότητας οἱ Κινέζοι.
Giogueh Giochis, ἀρ. ἀσκητὴς Ἰνδός.
Giore, ἀρ. Ἰουδαῖος γεννηθεὶς ἐκ γονέων, ὧν ὁ μὲν εἶναι Ἰσραηλίτης, ὁ δὲ προσήλυτος.
Gip-gip, ἀρ. τὸ. Martin pêcheur.
Gipon, ἀρ. σπόγγος (τῶν βυρσοδεψῶν πρὸς ἄλυμμα τῶν ἑλμάτων).
Giraffe, Ꝺ. καμηλοπάρδαλις, ζῶον. § καμηλοπάρδαλις, ἀστερισμὸς παρὰ τὸν βόρειον πόλον.
Girande, Ꝺ. συστροφὴ, ἄθροισμα ὑδροτεχνημάτων. § συστροφὴ, ἄθροισμα πυροτεχνημάτων συγχρόνως ἐκρηγνυμένων.
Girandole, Ꝺ. *ὑδρονηρὰς, εἶδος ὑδροτεχνήματος. § λυχνία πολύφωτος, πρὸς φωτισμὸν τῶν θαλάμων. § ἐνώτια, ἔχοντα ἐξαρτήματα. § τὸ. Amaryllis d'orient, giroselle, charagne, plumeau
Girardin, Ꝺ. Greffe — ἐνοφθάλμισις πλαγία, μὲ κλάδους πλήρεις βομβύλων.
Girasol, ἀρ. ἀστερία, λίθος πολύτιμος.
Girasole feuilletée, Ꝺ ἀστερία φυλλοειδὴς, εἶδος ἀμανίτων τῆς Ἰταλίας.
Giraumont, ἀρ. τὸ. Courge.
Girel, ἀρ. τὸ μέρος τοῦ ὄνου τῶν κεραμέων ὅπου στρέφεται ὁ πῆλος διὰ νὰ λάβῃ σχῆμα ἀγγείου. § ὁ ὄνος (εἰς τὰ πλοῖα).
Girollade de mer, Ꝺ. τὸ. Millepore celluleux.
Girofle, ἀρ. καρυόφυλλον, ἄνθος δένδρου τῶν Ἰνδιῶν. clou de — καρυόφυλλον, κ. μοσχοκάρφι, ἄρωμα. huile de — μοσχοκαρφέλαιον.
Girofléе, ἐπ. canelle — ὁ φλοιὸς τοῦ καρυοφύλλου.
Girofléе, Ꝺ. χειράνθος, δενδρόϊον, κ. δενδρόϊτα, (ἰταλ. βιόλα). —blanche λευκόϊον. τὸ. violier.
Giroflier, ἀρ. καρυοφυλλαία, ἀρωματικὸν δένδρον τῶν Ἰνδιῶν. § — des Alpes. τὸ Arabette.
Girole, Ꝺ. κορυδαλὸς τῆς Ἰταλίας.
Girolle, Ꝺ. τὸ Agaric.
Giron, ἀσ. κόλπος, τὸ ἀπὸ τὴν ζώνην μέχρι τῶν γονάτων μέρος τοῦ καθημένου ἀνθρώπου. le — de l'eglise (μεταφ.) ὁ κόλπος τῆς ἐκκλησίας. § τὸ ἕδαφος, τὸ πλάτος (τῆς βαθμίδος). § κόλπος, τρίγωνον ἐγγεγραμμένον εἰς τὸν θυρεὸν τῶν παρασήμων.
Girondelle d'eau, Ꝺ. τὸ. Charagne
Gironné, ée, ἐπ. tuile — ée κέραμος τραπεζοειδὴς. § θυρεὸς τετράκολπος, ὁπλὴ ἔχων τέσσαρας κόλπους ἑνὸς χρώματος, καὶ τέσσαρας ἄλλου.
Gironner, ἐν. λιαίνω, στρογγυλαίνω, (παρὰ χευτοχόοις).
Giroselle, τὸ. Gyroselle.
Girouette, Ꝺ. ἀνεμοδεικτης, ἀνεμοστρόφιγξ. (μεταφ.) ἀλλοπρόσαλλος ἄνθρωπος, κουφόνους.
Girouille, Ꝺ καυκαλὶς, φυτόν.
Gisant, te, ἐπ. κείμενος, ἐκτάδην κείμενος. des — s (οὐσ.) ὁριζόντια ξύλα (εἰς οἰκοδομὴν).
Gisement, ἀρ. θέσις (τῶν παραθαλασσίων.) le pilote connait le — des cotes ὁ πρωραῖος οὗτος γνωρίζει που κεῖνται αἱ ἀκταί. § θέσις, διάθεσις (τῶν ὀρυκτῶν εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς).
Gisèque, Ꝺ. *γισεκία, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Git, (τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ ἀχρήστου ῥήματος gésir). κεῖται, κείται κατὰ γῆς. des colonnes gissent éparses αἱ στῆλαι κεῖνται κατὰ γῆς διεσπαρμέναι. nous gisions sur le pavé du cachot ἐκείμεθα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς φυλακῆς. ci-gît ἐνθάδε κεῖται (εἰς ἐπιτύμβια). la cote — au nord ἡ ἀκτὴ κεῖται πρὸς ἄρκτον. c'est là que — le lièvre (παροιμ.) ἰδοὺ τοῦ πράγματος τὸ μυστικόν. tout — en cela (οἰκ. καὶ μεταφ.) τὸ πᾶν εἰς τοῦτο συνίσταται.
Gîte, ἀρ. κατάλυμα. il n' a pas de — δὲν ἔχει κατάλυμα. le voyageur arriva au — ὁ ὁδοιπόρος ἔφθασεν εἰς τὸ κατάλυμα. § φωλεὰ (τοῦ λαγωοῦ). § μύλη, μύλος ὀνικὸς, ὄνος. κ. ἡ κάτω, ἡ ἀκίνητος μυλόπετρα. § ἡ θέσις, ἡ στοιβὴ (τῶν ὀρυκτῶν).
Giter, οὐδ. (χυδ.) καταλύω, κατοικῶ. il est mal — ἐ ἔχει κακὴν κατοικίαν il est — ἐ κατέλυσε τὸ σανίδωμα ὅπου ἵστανται τὰ πυροβόλα εἰς τὰ κανονοστάσια.
Gites, θ. πλ. ὄσκοι ὁρίζονται ἐπὶ τῶν ὁποίων καρχώνεται.
Gith, Githage, ἀρ. ἀγρόστεμα γίθαγον, φυτόν.
Giu, ἡ Ghiu, ἀρ. τὸ. duc πτηνόν.
Givre, ἀρ. πάχνη. § ὄρις (εἰς τοὺς θυρεοὺς τῶν παρασήμων).
Givrogne, Ꝺ. λειχὴν τῶν πρεσάτων.
Glabre, ἐπ. λεῖος, ἄτριχος, (ἐπὶ φυτῶν).
Glabréité, Ꝺ. λειότης (ἐπὶ φυτῶν)
Glabrier, ἀρ. λειόφυλλον, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Glabriuscule, ἐπ. σχεδὸν ἄτριχος, (ἐπὶ φυτῶν).
Glace, Ꝺ. παγετὸς, πάγος, κρύσταλλος. boire à la — πίνω ὑπὲρ παγωμένον. ferrer des chevaux à — πεταλόνω τοὺς ἵππους μὲ τρόπον ὥστε νὰ μὴ γλυστροῦν εἰς τὸν πάγον. cet homme est ferré à — sur un sujet (μεταφ. οἰκ.) ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἐγκρατὴς ἀντικειμένου τινός. rompre la — (μεταφ. οἰκ.) ὑπερπηδῶ τὰς πρώτας δυσκολίας, τὰ πρῶτα ἐμπόδια. avoir un cœur de —, être de —, (μεταφ.) εἰμὶ ψυχρὸς, σκληροκάρδιος, ἀναίσθητος. les — s de l'age, de la vieillesse (μεταφ.) οἱ παγετοὶ, τὸ κρύος τοῦ γήρως. § (μεταφ.) ψυχρότης (τρόπων). un visage de — ψυχρὸν πρόσωπον. un air de — τρόπος ψυχρὸς, συμπεριφορὰ ψυχρά. § παγωτὸν, εἶδος ἐρωτιστικοῦ ποτοῦ. § ὁ ὕελος (τοῦ καθρέπτου). § (μέγας) καθρέπτης. § ὁ ὕελος τῶν παραθύρων τῶν ἐλμάτων. § κηλὶς (εἰς τοὺς ἀδάμαντας).
Glacée, Ꝺ τὸ. Glaciale, φυτόν.
Glacer, ἐπ. καταψύχω, πήγνυμι, παγόνω, κρυσταλλόω, κ. κρυσταλλίζω. se —, αὖτ καὶ —, οὐδ. πήγνυμαι, καταψύχομαι, παγόνω, κρυσταλλοῦμαι κ. κρυσταλιάζω. mon sang se glaça de peur τὸ αἷμά μου ἐπαγώθη ἀπὸ τὸν φόβον. § μεταφ. son abord — ἡ ἡ ἔντευξίς του ψυχραίνει, καταπλήττει, ἐμπνέει δειλίαν ἢ τρόμον ἡ ἀποστροφή. sa reponse me — ça ἡ ἀπόκρισίς του μὲ ἀπανέκοωσε. il me — ça d'horreur μ' ἐνέβαλε φρίκην. son débit — ε ἡ ἀπαγγελία του εἶναι ψυχρά. § ἐπιχρώννυμι, ἐπιχρωματίζω, ἐπὶ ξηροῦ χρώματος θέτω ἄλλο ὑγρὸν καὶ διαφανὲς διὰ νὰ καταστήσω τὸ πρῶτον λαμπρόν. § ζαχαρόνω μὲ κάντιον. des marrons — és ζαχαροκρύσταλλα, καντιωτὰ κάστανα. § des viandes καρυκεύω τὰ κρέατα μὲ πηκτήν. § — une doubleur συγκολλῶ τὸ ὑπόβραμα (μὲ τὸ διένυμα). § Gants glacés χειρίδες (χειρόφτια) ἐστιλβωμέναι. taffetas — ὕφασμα ἐστιλβωμένον.
Glacerie, Ꝺ. καθρεπτοποιΐα.
Glaceux, euse, ἐπ. diamant —, ἀδάμας κηλιδωτός.
Glacial, le, ἐπ. κατεψυγμένος, κατάψυχρος. la zone —e, ἡ κατεψυγμένη ζώνη. un vent — κατάψυ-

χρος ἄνεμος. une réception — e (μεταφ.) ψυφρὰ δεξίωσις, ὑποδοχή.
Glaciale, Ϛ. φυκοειδὲς, (τουρ. μπούζι), φυτόν.
Glacier, ἀρ. ὁ κατασκευάζων παγωτά. § οἱ ἀέναοι παγετοὶ τῶν ὀρέων.
Glacière, Ϛ. παγοθήκη, ἀποθήκη ὅπου διατηρεῖται ὁ πάγος.
Glacies mariae, ἀρ. ἴδ. mica transparent.
Glacis, ἀρ. τὸ πρανὲς, μέρος τῶν ὀχυρωμάτων πέραν τῆς τάφρου, κεκλιμένον πρὸς τὴν πεδιάδα. le — de corniche τὸ πρανὲς τῆς κορωνίδος, (τῆς ἄνω ἐπιφανείας αὐτῆς). § ἐπίχρωσις, ἡ δευτέρα διαφανὴς βαφὴ, ἡ ἐπιτιθεμένη διὰ νὰ δώσῃ στιλπνότητα εἰς τὴν πρώτην.
Glaçon, ἀρ. πάγος, τμῆμα πάγου, κρύσταλλον.
Gladiateur, ἀρ. ἀθλητὴς (παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις), μονομάχος.
Gladiè, ée. ἐπ. ἴδ. ensiforme.
Glai, ἀρ. κινητὰ νησίδια σχηματιζομενα εἰς τὰς λίμνας ἀπὸ σωροὺς τοῦ χόρτου τοῦ καλουμένου ξιφίον.
Glaie, ἡ Glaise, Ϛ. ὁ Θόλος τοῦ κλιβάνου τῶν ὑελουργῶν.
Glaieul, ἀρ. ξιφίον, κ. σπαθόχορτον, φυτόν.
Glaire, Ϛ. φλέγμα § τὸ λεύκωμα, κ. τὸ ἀσπράδι (τοῦ αὐγοῦ).
Glairer, ἐν. στιλπνόω, κ. στιλβόνω (τὸ κάλυμμα τῶν βιβλίων μὲ λεύκωμα αὐγοῦ· ἐπὶ βιβλιοδετῶν).
Glaireux, euse, ἐπ. φλεγματώδης, ἰξώδης. § ἰξώδεις μύκητες, εἶδος μυκήτων.
Glaise, Ϛ. καὶ terre —,(ἐπ.) ἄσγιλλος, πηλὸς, κεραμῖτις γῆ, κ. λάσπη
Glaiser, ἐν. χρίω (μὲ πηλὸν τὰς δεξαμενὰς διὰ νὰ μὴ τρέχουν). § — des terres, πιαίνω, παχύνω τὰς ἰσχνὰς γαίας μὲ ἄργιλλον.
Glaiseux, euse, ἐπ. ἀργιλλώδης, πηλώδης.
Glaisière, Ϛ. ἀργιλλότοπος πηλότοπος.
Glaiteron, ἡ Grateron, ἴδ. Lampourde.
Glaivane. ἀρ. ξιφίδιον, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Glaive, ἀο. ῥομφαία, ξίφος. sous le tranchant du — ἐν στόματι ῥομφαίας. tirer le — ἄρχομαι χειρῶν ἀδίκων, ἀρχίζω τὸν πόλεμον πρῶτος le —spirituel ἡ πνευματικὴ ῥομφαία, ἡ δικαιοδοσία τῆς ἐκκλησίας. le — de la parole ἡ δύναμις τοῦ λόγου.
Glama, ἴδ. Lama.
Glanage, ἀρ. σταχυολογία.
Gland, ἀρ. ἡ βάλανος, κ. τὸ βαλανίδι. qui porte des —s βαλανοφόρος. qui mange des —s βαλανοφάγος. § — de terre, ἴδ. gesse καὶ truffe. § — de mer βαλανίτης, εἶδος κογχύλης. § d'or ὁμάδικον τῆς Ἀμερικῆς. § κομβίον, κροσσὸς, κόσμημα χρυσοῦν ἢ μεταξωστὸν εἰς τὰ παραπετάσματα κτλ. § βάλανος, τὸ ἄκρον τῆς πόσθης καὶ τῆς κλειτορίδος.
Glande, Ϛ. ἀδὴν, κ. βαλανίδι, μέρος τοῦ σώματος. § χειρὰς, κ. σκρόφουλα, πρῆγμα συμβαῖνον εἰς τινα μέρη τοῦ σώματος. § ἀδὴν (εἰς τὰ φυτά).
Glandé, ée, ἐπ. cheval —é ἵππος ἔχων τοὺς ἀδένας ὑπὸ τὸ γνάθον πρησμένους.
Glandée, Ϛ. βαλανολογία, συγκομιδὴ τῶν βαλάνων. envoyer les cochons à la — στέλλω τοὺς χοίρους εἰς βοσκὴν (βαλάνων).
Glandiole, Ϛ. βαλάνιον, γένος μικρῶν κογχυλῶν.
Glandivore, ἐπ. βαλανοφάγος, βαλανοβόρος.
Glandulaire, Ϛ. ἴδ. Verveine.
Glandule, Ϛ. ἀδενισκος.
Glanduleux, euse, ἐπ. ἀδενώδης.
Glandulifeuille, Ϛ. ἀδενόφυλλον, γένος φυτῶν.
Glane, Ϛ. χειρόβολον σταχύων ἐκ τῶν μενόντων μετὰ τὸ Θέρος. faire — σταχυολογῶ. une — de poires κλάδος μὲ πολλὰ ἀπίδια μαζωμένα.—d'oignons δέμα κρομύων.
Glanée, Ϛ. Θήρα τῶν ἀγρίων νησσῶν.
Glanement, ἀρ. σταχυολογία.
Glaner, ἐν. σταχυολογῶ, καλαμῶμαι, συνάγω τοὺς μετὰ τὸ Θέρος εἰς τὸν ἀγρὸν παραμείναντας στάχεις, (μεταφ.) σταχυολογῶ, συλλέγω τὰ ὑπολοιπόμενα. les auteurs modernes —ent après les anciens οἱ νέοι συγγραφεῖς σταχυολογοῦν, καλαμῶντας μετὰ τοὺς ἀρχαίους, πραγματεύονται μόνον ὅσοι ἐκεῖνοι παρέλιπον.
Glaneur, euse, οὐσ. σταχυολόγος.
Glanis, ἀρ. ἰχθὺς τοῦ Νείλου. ἴδ. Malle.
Glanure, Ϛ. σταχυολόγημα, ὅσον συλλέγει τις ἐκ τῶν παραλειπομένων στάχύων μετὰ τὸ Θέρος.
Glaphyre, ἀρ. γλαφυρὸς, γένος ἐντόμων τῆς Ἀφρικῆς.
Glapir, é, οὐδ. κνυζ(άω)ῶ, γαυγίζω (ὡς τὰ κυνίδια). cette femme —t en chantant ἡ γυνὴ αὐτὴ κνυζᾷ ὅταν τραγῳδῇ, τραγῳδῇ μὲ φωνὴν διάτορον, διαπεραστικὴν, κ. σουβλερὰν.
Glapissant, te, ἐπ. une voix — te φωνὴ κνυζῶσα, διάτορος, διαπεραστικὴ, κ. σουβλερή.
Glapissement, ἀρ. κνυζηθμὸς, γαύγισμα (τῶν κυνιδίων καὶ ἀλωπέκων). § φωνὴ διαπεραστική.
Glaréole, Ϛ. πέρδιξ ἡ Θαλασσία, πτηνόν.
Glas, ἀρ. ἐπικήδειος κωδωνοκρουσία.
Glass-cord, ἀρ. ὑελόχορδον, νέον μουσικὸν ὄργανον.
Glauber, ἀρ. sel de — ἅλας τοῦ Γλωβέρου, εἶδος ὀξέως.
Glauberite, ἀρ. γλωβερίτης, ὀρυκτὸν συγκείμενον ἐκ δύω ἁλάτων.
Glauce, Ϛ. γλαῦξ, μικρὸν φυτὸν τῆς Γαλλίας.
Glaucière, Ϛ. γλαύκιον, φυτόν.
Glaucium, Glaucion ἡ Glaucius, ἀρ. γλαύκιος, πτηνόν. ἴδ. Morillon.
Glaucoïdes, ἀρ. πλ. γλαυκοειδῆ, φυτῶν γένος. ἴδ. Pourpier.
Glaucome, ἀρ. γλαύκωμα, καταρράκτης, ἀσθένεια τῶν ὀφθαλμῶν.
Glaucopide, ἀρ. γλαυκοπὶς, γένος ἐντόμων.
Glaucus, ἀρ. γλαῦκος, γένος σκωλήκων.
Glaument, ἀρ ἴδ. Pinson.
Glauque, ἐπ. γλαυκὸς.
Glauque, ἀς. γλαῦκος, ἰχθύς.
Glaux, Glax, Galax, ἀρ. γλαυξ, εὐγάλακτον, εἶδος φυτοῦ.
Glaye. ἴδ. Glaie.
Glayeul, ἴδ. Glaieul.
Glèbe, Ϛ. ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος. arroser la — de ses sueurs (ποιητ.). βρέχω τὴν γῆν μὲ τοὺς ἱδρῶτάς μου. esclaves de la —, attachés à la — οἱ δουλοπάροικοι, οἱ εἰς τὴν γῆν προσηρτημένοι δοῦλοι. droit de la — δικαίωμα προσηρτημένον εἰς τὴν γῆν. § βῶλος γῆς.
Glecoma ἢ Glechoma, ἀρ. γλήχωμα. ἴδ. Terrette.
Glène, Ϛ. γλήνη, κοίλωμα μικρὸν τῶν ὀστέων εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται ἄλλο ὀστοῦν.
Glèner, ἐν. συλλέγω τὰ σχοινία τοῦ πλοίου εἰς τὰς θέσεις των.
Glénoïdal ἢ Glénoïde, ἐπ. γληνοειδὴς cavité glénoïde τὸ γληνοειδὲς κοίλωμα, τὸ τῆς ὠμοπλάτης.
Glenoïde, ἴδ. Glénoïdal.
Glette, Ϛ. λιθάργυρος, κύανος, (τουρκ. μουρτεσέγγι), ὀξύδιον μολύβδου.
Gleucomètre ἢ Gleuco-œnomètre, ἀρ. γλευκόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς γνῶσιν τοῦ καιροῦ καθ' ὃν πρέπει νὰ μεταγγισθῇ ὁ οἶνος.
Gline, Ϛ, κάλαθος τῶν ἁλιέων.
Glinole, Ϛ. γλίνος, φυτόν.
Glinos, Gleinos ἢ Glinus, ἀρ. γλεῖνος ἢ γλῖνος. ἴδ. érable blanc.
Glires ἴδ. Glis.
Gliriens ἀρ. πλ. ἴδ. Gerboises.
Glis, ἀρ. ἴδ. Loir.
Glissade, Ϛ. ὀλίσθημα, ὁ ὄλισθος, κ. γλίστρημα. § ὄλισθος, βῆμα χοροῦ.
Glissant, te, ἐπ. ὀλισθηρός. un chemin — ὀλισθηρὰ ὁδός. le chemin des honneurs est — (μεταφ.) ἡ ὁδὸς τῶν τιμῶν εἶναι ὀλισθηρά. c'est un pas — εἶναι ὑπόθεσις ἐπισφαλής.
Glissé, ἀρ. ὄλισθος, βῆμα χοροῦ· ἴδ. Glissade.
Glissement, ἀρ. ὀλίσθημα, κ. γλίστρημα.
Glisser, οὐδ. ὀλισθαίνω. κ. γλιστρῶ. — sur la glace ὀλισθαίνω, γλιστρω εἰς τὸν πάγον. cet homme m' a —é des mains, μεταφ. ὁ ἄρωθ.

πος οὗτος μὲ ὑπεξέφυγε, διέφυγε, ἐν ᾧ ἤλπιζα εἰς αὐτὸν με ἠπάτησε, κ. μ' ἐξεγλίστρησε. le pied lui a —é ἐγλίστρησε, (καὶ μεταφ.) τῷ συνέβη τι ἀπευκταῖον. § — sur une matière, ἀκροθιγῶς ἅπτομαι τινὸς ἀντικειμένου. mes remontrances n' ont fait que —sur lui αἱ ἐπιπλήξεις μου ὀλίγην ἐντύπωσιν τὸν ἐπροξένησαν § ἐν. παρεμβάλλω, κ. χώνω παρεισάγω, παρεινείρω, παρεμβύω. je lui —ai un écu dans la main, τὸν ἔβαλα κρυφίως ἐν δίστηλον εἰς τὴν χεῖρα. le voleur —a sa main dans ma poche ὁ κλέπτης εἰσήγαγεν, ἔχωσε κρυφίως τὴν χεῖρά του εἰς τὸ θυλάκιόν μου. — une clause dans un contract παρενείρω ἐπιτηδείως συμφωνίαν τινὰ εἰς συμβόλαιον. —quelque chose à l' oreille de quelqu' un ψιθυρίζω τι εἰς τινος ὦτα. — une erreur dans la société παρεισάγω ἀπάτην εἰς τὴν κοινωνίαν. § se —, αὐτοπ. διέρχομαι κρυφίως. les soldats se — èrent le long des murs οἱ στρατιῶται διῆλθον κρυφίως παρὰ τὰ τείχη. § se — παρεισρύω.

Glisseur, euse, οὐσ. ὁ ὀλισθαίνων, γλιστρῶν εἰς τὸν πάγον.

Glissoire, Ϛ. ὄλισθος, τόπος προπαρεσκευασμένος εἰς τὸν πάγον διὰ τοὺς γλιστρῶντας πρὸς διασκέδασιν.

Globbée, Ϛ. γλόββα, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Globe, ἀρ. σφαῖρα. le — terrestre ἡ μόνον le — ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα. les —s celestes, αἱ οὐράνιαι σφαῖραι, οἱ ἀστέρες. le — de l' œil ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ. § σφαῖρα (γεωγραφική). § σφαῖρα, (τῶν βασιλέων παράσημον). § τετρόδων ὁ ῥαβδωτός, ἰχθύς.

Globeux, euse, ἐπ. σφαιροειδὴς (ἐπὶ φυτῶν).

Globifère, Ϛ σφαιροφόρον, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Globosité, Ϛ. τὸ. tonne, κογχύλη.

Globulaire, Ϛ σφαιρωτὸν, φυτόν.

Globule, ἀρ. σφαιρίδιον, γογγύλη.

Globuleux, euse, ἐπ. σύνθετος ἀπὸ σφαιρίδια. § σφαιροειδής.

Globulicornes, ἀρ. σφαιρόκερα, σύστημα ἐντόμων.

Globulites, Ϛ. σφαιρίται, σύστημα ἐντόμων.

Glochide, Ϛ. γλωχίς, ἀγγύλη εἰς τὰς τρίχας τινῶν φυτῶν.

Glochidion, ἀρ. γλωχίδιον, γένος φυτῶν.

Gloire, Ϛ. δόξα. à sa — πρὸς δόξαν του. à la — de dieu πρὸς δόξαν Θεοῦ. dans la — ἐν δόξῃ. —à Dieu δόξα τῷ Θεῷ. avec — ἐνδόξως. se couvrir de — δοξάζομαι. aimer la — φιλοδοξῶ amour de la — φιλοδοξία. rechercher une fausse — κενοδοξῶ. sans — ἄδοξος. une — mesquine δοξάριον. rendre —à la vérité ἀποδίδωμι τιμὴν εἰς τὴν ἀλήθειαν, μαρτυρῶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας se faire, tirer — de quelque chose καυχῶμαι περί τινος πράγματος. il est la — de son pays εἶναι ἡ δόξα, τὸ ἐγκαύχημα τῆς πατρίδος του. § εἰκὼν πασιστῶσα τὸν οὐρανὸν μὲ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἁγίους. § ἴδ. auréole § μηχανὴ (δι' ἧς κατέβαινον οἱ θεοὶ εἰς τὰ θέατρα).

Glomère, ée, ἐπ ἴδ. Conglomère.

Glomèris, ἀρ. σπείρημα, γενος ἐντόμων.

Gloria maris, ἀρ. θαλασσία δόξα, εἶδος κώνου.

Gloriette, Ϛ. μικρὰ ἀγοικία.

Glorieuse, Ϛ. ἴδ. Raie aigle.

Glorieusement, ἐπιρ. ἐνδόξως.

Glorieux, euse, ἐπ. ἔνδοξος. un fait — ἔνδοξον κατόρθωμα. il a fait une mort —e ἀπέθανεν ἐνδόξως. cela est — pour vous τοῦτο σοὶ περιποιεῖ δόξαν être — de quelque chose ἐγκαυχῶμαι ἐπὶ, εἶμαι ὑπερήφανος διά τι. les —x apotres οἱ ἔνδοξοι ἀπόστολοι. corps — σῶμα ἁγίου. § οὐσ. κενόδοξος, καυχηματίας. il fait bon battre un — (παροιμ.) ὁ καυχηματίας δὲν καυχᾶται διὰ τὰς περιφρονήσεις ὅσας λαμβάνει.

Glorification, Ϛ. δοξασμὸς (τῶν ἁγίων).

Glorifier, ἐν. δοξάζω. — dieu δοξάζω τὸν Θεόν § se —, αὐτοπ. καυχῶμαι § se — en quelque chose δοξάζομαι διά τινος.

Gloriole, θ. δοξάριον, εὐτελὴς δόξα.

Glose, Ϛ. ἐξήγησις, ἑρμηνεία δυσνοήτου χωρίου. § σχόλια. dites le fait et point de —s διηγήσου τὸ πρᾶγμα καὶ ἄφες τὰ σχόλια. § γλῶσσα, εἶδος ποιήματος παραφράζοντος ἄλλου ποιητοῦ ποίημα, καὶ ἐπαναλαμβάνοντος εἰς ἑκάστην στροφὴν ἀνὰ ἕνα στίχον ἐκείνου.

Gloser, ἐν. ἑρμηνεύω (σύγγραμμά τι) § ἐπιτιμῶ, κατακρίνω. il —e sur mes actions, (οὐδ.) κατακρίνει τὰς πράξεις μου.

Gloseur, euse, οὐσ. ἐπικριτής.

Glossaire, ἀρ. γλωσσάριον, πίναξ ἐξηγητικὸς τῶν ἀσαφῶν λέξεων.

Glossalgie, Ϛ. γλωσσαλγία, πόνος τῆς γλώσσης.

Glossanthrax, ἀρ. γλωσσάνθραξ, ἀσθένεια τῶν πτηνῶν.

Glossates, ἀρ. πλ. γλωσσωτὰ, τάγμα ἐντόμων κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Φαβρικίου.

Glossateur, ἀρ. ἑρμηνευτὴς, σχολιαστής.

Glosse, ἀρ. γλῶσσα, γένος σκωλήκων.

Glossien, ἐπ. ἀρ. muscle — μῦς γλωσσικὸς, τῆς γλώσσης.

Glossite, Ϛ. γλωσσῖτις, φλόγωσις τῆς γλώσσης.

Glossocatoche, ἀρ. γλωσσοκάτοχον, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν δι' οὗ κρατεῖται ἡ γλῶσσα εἰς τὰς ἐγχειρίσεις τοῦ στόματος.

Glossocèle, Ϛ. γλωσσοκήλη, ἀσθένεια τῆς γλώσσης.

Glossocome, ἀρ. Γλωσσοκόμος, ἐργαλεῖον χειρουργικόν. § μηχανὴ ἐγείρουσα βαρέα σώματα.

Glossodie, Ϛ. γλωσσωδία, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Glossographe, ἀρ. γλωσσογράφος, ὁ γράφων περὶ γλωσσῶν.

Glossographie, Ϛ. γλωσσογραφία, ἀνατομικὴ περιγραφὴ τῆς γλώσσης.

Glossoïde, Ϛ. γλωσσοειδεῖς (πέτραι, ὁμοιάζουσαι γλῶσσαν ἀνθρωπίνην).

Glossologie, Ϛ. γλωσσολογία, πραγματεία ἀνατομικὴ περὶ γλώσσης.

Glossome, ἀρ. ἴδ. votomite.

Glosso-palatin, ἀρ. καὶ ἐπ. γλωσσοσταφυλίτης (μῦς).

Glossopètre, ἀρ. γλωσσόπετρα, λιθώσεις γλώσσης ἰχθύος.

Glossopharyngien, ἀρ. καὶ ἐπ. γλωσσοφαρύγγιος (μῦς).

Glossostaphylin, ἴδ. Glossopalatin.

Glossotomie, Ϛ. γλωσσοτομία, τομὴ τῆς γλώσσης.

Glotte, Ϛ. γλωττὶς, ἡ ὀπὴ τοῦ λάρυγγος.

Glottidion, ἀρ. γλωττίδιον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Glouet, ἀρ. ἴδ. Poule d' eau.

Glouglou, ἀρ. ὁ κότταβος, τὸ ὑπὸ κλοὺ τῆς πλόσκας.

Glouglouter ἢ Glouglotter, εἰδ. κλώζω (ἐπὶ κουρκάνου).

Gloume, ἴδ. Glume.

Gloupichi, ἴδ. Pingouin.

Gloussement, ἀρ. κλωγμὸς, ἡ φωνὴ τῆς ὄρνιθος ὅταν κλωσσᾷ.

Glousser, οὐδ. κλώζω, ὡς φωνάζει ἡ ὄρνις ἤτις κλωσσᾷ.

Glouteron, ἀρ. ἴδ. Bardanne ει Lampourde.

Glouton, nne, οὐσ καὶ ἐπ. λαίμαργος. § ἄρκτος ἡ λαίμαργος, ζῶον τῆς ἄρκτου.

Gloutonnement, ἐπίρ. ἀπλήστως, λαιμάργα.

Gloutonnerie, Ϛ. λαιμαργία.

Glouzo, Ϛ. κοίλωμα εἰς τὰ ῥηχὴ τῶν ποταμῶν..

Gloxine, Ϛ. *γλοξινία, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Glu, Ϛ. ἰξὸς (μὲ τὸν ὁποῖον συλλαμβάνονται τὰ πτηνά). § εἶδος κ. κόλλα (τῶν ὀπῶν).

Gluant, te, ἐπ. ἰξώδης, γλοιώδης, κ. γλιντσιασμένος.

Gluau, ἀρ. κάλαμος ἰξευτικὸς, ἐργαλεῖον ἰξόβεργα

Glucine, Ϛ. *γλυκίνη, εἶδος γῆς ἐρισκομένης ἐντὸς τοῦ σμαράγδου.

Glue, ἴδ. Glu.

Gluer, ἐν. ἰξόω, κ. ἀλείφω μὲ ἰξὸν ἢ ἄλλο τι ὁποῦ κολλᾷ.

Glui, ἀρ. ἄχυρον πρὸς στέγασμα.

Glumacées, ἐπ. ἴδ. τὰ ἔχοντα πατρόγονον Balle, βοτάν.

Glume, Ϛ. ἐλυτρόγονον, Bâle ἡ Balle, βετανν.
Glumelle, Ϛ. μικρὸν ἐλυτρόγονον.
Gluta, ἀρ. *γλύτα, δένδρον τῆς Γάβας.
Glutago, ἀρ. ἴδ. Loranthe
Gluten, ἀρ κόλλα ἀλευρόκολλα (τουρκ. τσιρίτσι).
Glutiner, ἀρ ἱππομανές, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Glutinant, ἀρ. κολλητικόν, συγκολλῶν (ἰατρικόν).
Glutinaria, Ϛ. ἴδ. Sauge
Glutinatif, ive, ἐπ. ἴδ. Agglutinatif.
Glutination, Ϛ. συγκόλλησις.
Glutineux, euse, ἐπ. ἐξώδης, γλοιώδης, κ. γλιντσιασμένος.
Glutinosité, Ϛ. το ἐξῶδες, ἡ ποιότης τοῦ ἐξώδους.
Glycération, Ϛ ἴδ. Reglisse.
Glycerie, Ϛ. γλυκερὰ, ἴδ. fétuque.
Glycimère, Ϛ. *γλυκύμερον, κογχύλη.
Glycine, Ϛ. *γλυκύνη, γένος φυτῶν.
Glyciside, Ϛ γλυκυτίδη, φυτὸν, ἴδ. Pivoine.
Glyconien, enne, ἐπ. vers — στίχος γλυκώνιος, συγκείμενος ἀπὸ ἕνα σπονδεῖον καὶ δύω δακτύλους.
Glycosmis, ἀρ. *γλυκοσμὶς, γένος φυτῶν.
Glycyrrhizite, ἀρ. γλυκυρριζίτις, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Glyphe, ἀπ. γλυφὴ, κ. σκάλισμα εἰς γεγλυμμένον λίθον
Glyphisodon, ἀρ. γλυφισόδων, γένος ἰχθύων.
Glyphite, Ϛ. γλυφίτης (λίθος, ὀρυκτόν.)
Glyptique, Ϛ. ἡ γλυπτικὴ (τέχνη).
Glyptographie, Ϛ. γλυπτογραφία, περιγραφὴ τῶν γλυπτῶν δακτυλιολίθων.
Glyptospermes, ἀρ. πλ. τὰ γλυπτόσπερμα, σύστημα φυτῶν.
Gnaphale, Ϛ γναφάλιον, γένος φυτῶν. ἴδ. Cotonnière
Gnaphalodes, Ϛ. πλ. γναφαλώδης, γένος φυτῶν.
Gnaphose, Ϛ ἴδ. Drasse.
Gnathaptères, ἀρ. πλ. γναθάπτερα, κλάσις ἐντόμων.
Gnatobole, ἀρ. γναθόβολον ἡ ὀδοντόγναθον, γένος ἐντόμων.
Gnatodontes, ἀρ. πλ. γναθόδοντες, κλάσις ἰχθύων.
Gnavelle, Ϛ. *σκλήρανθος, γένος φυτῶν τῆς Εὐρώπης.
Gneiss, ἀρ γρανίτης φλεβώδης.
Gnemon, ἀρ. δένδρον τῶν Μολούκων.
Guet, ἀρ. *γνέτον, δένδρον τῶν Μολούκων, τοῦ ὁποίου τρώγεται ὁ καρπός.
Gnidie, ἡ Gnidienne, Ϛ. κνιδία, γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκροτηρίου.
Gnidium, ἀρ. κνίδιον, φυτόν.
Gnome, ἀρ. δαίμων, πνεῦμα (ἐπίγειον, φυλάττον τοὺς θησαυροὺς κτλ.). § γνώμων, γένος ἐντόμων.
Gnomide, Ϛ. πνεῦμα ἐπίγειον, γένους θηλυκοῦ.
Gnomique, ἐπ. poète — γνωμικὸς ποιητής.
Gnomon, ἀρ. γνώμων, ἡλιακὸν ὡρολόγιον ἢ δείκτης. § γνώμων, ὁ ἐνθέτης εἰς τὰς μαθηματικὰς σειρὰς.
Gnomonique, Ϛ ἡ γνωμονική, ἡ τέχνη του κατασκευάζειν γνώμονας ἢ ἡλιακὰ ὡρολόγια. — reflexe et — rompue ἡ κατ' ἀντανάκλασιν καὶ ἡ κατὰ θλάσιν γνωμονική. § ἐπ. polyèdre — γνωμονικὸν πολύεδρον.
Gnosimaques, ἀρ. πλ. γνωστίμαχοι, αἵρεσις χριστιανική.
Gnostiques, ἀρ. πλ. γνωστικοὶ, αἵρεσις χριστιανική.
Gnou, ἀρ εἶδος Gazelle
Go (tout de), ἐπίρ (χυδ.) ἐλευθέως.
Goaconaz, ἀρ. δένδρον παράγον τὸ κόμμι τῆς Ἀμερικῆς.
Goailler, ἐν. (χυδ.) ἴδ. Railler
Goaillerie, Ϛ. (χυδ.) ἴδ. Raillerie
Goailleur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. (χυδ.) ἴδ Railleur
Gobbe, Ϛ μάζα φαρμακερὰ μὲ τὴν ὁποίαν φαρμακεύουν τὰ ζῶα.
Gobelet, ἀρ. κύλιξ, φιάλη, ποτήριον. § τὸ βασιλικὸν τροφοδοτεῖον, καὶ οἱ βασιλικοὶ τροφοδόται § πύργος, ἡ φιάλη τῶν ζαυματοποιῶν. jouer des —s ζαυματοποιῶ, ψηφοταικτῶ, ψηφολογῶ joueur de —s ζαυματοποιὸς, γόης, ψηφοπαίκτης, ψηφολόγος, ψηφοκλέπτης, (καὶ μεταφ.) ἀπαταιών. § — émétique ἐμετικὴ φιάλη, ἥτις μεταδίδει ἐμετικὴν ἰδιότητα εἰς τὸ ἐν αὐτῇ ὑγρόν.
Gobeletterie, Ϛ. ἐργοστάσιον ὅπου κατασκευάζονται ποτήρια.
Gobeletier, ἀρ. ὁ κατασκευάζων ποτήρια.
Gobelette, Ϛ. λέμβος μὲ ἱστούς.
Gobelins, ἀρ. πλ. γοβελῖνοι, ἐργοστάσιον ταπητοποιίας εἰς Παρίσια.
Gobelotter, οὐδ ἴδ. Buveter.
Gobe-mouches, ἀρ *μυιοθήρας, γένος πτηνῶν. § (μεταφ.) ἄνθρωπος, μωροπίστος, ἐννεὸς, κ. χάχας καὶ μὴ ἔχων ἰδίαν γνώμην.
Gober, ἐν. (οἰκ.) ἐγκάπτω, κ. χάφτω — des mouches, μεταφ μυιαγρῶ, χάφτω μυῖγες, κάθημαι ἀργός § μεταφ. παραδέχομαι, κ καταπίνω, πιστεύω ὅ,τι ἀκούω. § συλλαμβάνω τινὰ ὅταν δὲν τὸ περιμένῃ, κ. τσακώνω.
Goborge, Ϛ ἴδ. Gade
Goborger (se), αὐτοπ. (οἰκ.) ἴδ. se moquer. § ἴδ. se divertir. § ἀναπαύομαι.
Goberges, Ϛ πλ. αἱ σανίδες τοῦ κριββατίου § στηλώματα τῶν ἐνθετῶν, διὰ τῶν ὁποίων συγκολλοῦν τὸ ἔργον των.
Gobet, ἀρ. ἔνθεμα, κ. χαψιὰ, βούκα. § prendre un homme au — (οἰκ.) συλλαμβάνω τινὰ ἐξ ἀπροόπτου, ἐξαίρνης. § εἶδος καράτου.
Gobeter, ἐν. χρίω (τὸν τοῖχον μὲ πηλόν).
Gobeur, ἀρ. (οἰκ) λαίμαργος, φαγᾶς.
Gobie, ἀρ. κωβὶς, ἰχθύς.
Gobiésoce, ἀρ. κωβίεττος, ἰχθὺς τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Gobillard, ἀρ. σανὶς διὰ κατασκευὴν βαρελίων.
Gobille, Ϛ. ἐργαλεῖον τῶν πιλοποιῶν. § σφαιρίδιον, παίγνιον τῶν παιδῶν.
Gobin, ἀρ. (σχεδὸν ἄχρ.) κυρτὸς, καμπύλος, κ. καμπούρης.
Gobioïde, Ϛ. κωβιοειδὴς, γένος ἰχθύων.
Gobiomore, ἀρ. κωβιόμορος, γένος ἰχθύων.
Gobiomoroïde, ἀρ. κωβιομοροειδὴς, ἰχθύς.
Goblet, ἀρ. ὑδροκοτύλη, ἴδ. ecuelle d' eau.
Goblin, ἀρ. μορμὼ, κ. στοιχεῖον.
Gobliole, Ϛ πάλος, κ. παλούκι (εἰς τὰς φραγάς).
Gochet, ἀρ. κογχύλη τῆς Σενεγάλης, ἴδ. Natice.
Godage, ἀρ. ἡ Godée, Ϛ. καλὸν σχῆμα τοῦ χάρτου.
Godaille, Ϛ. (χυδ.) κακὸς οἶνος.
Godailler, οὐδ. (οἰκ.) πίνω (οἶνον) κατὰ νόρον, κ. τσεύζω.
Godailler, ἀρ. εἶδος ἀγαρικοῦ, φυτόν.
Gode, ἀρ. ἴδ Gade.
Godelureau, ἀρ. (οἰκ.) κομαστὴς, ἄρεσκος, ὁ ζητῶν νὰ ἀρέσῃ εἰς τὰς γυναῖκας (ἐπὶ κακοῦ)
Godenot, ἀρ. ξύλινος ἀνθρωπίσκος (τῶν ζαυματοποιῶν).
Goder, οὐδ. πτύστομαι, ἀποτελῶ πτυχὰς, ζαρώνω cette robe —o τὸ φόρεμα τοῦτο ζαρόνει.
Godet, ἀρ. κοτύλη, εἶδος ποτηρίου. § γαυλὸς, κουβᾶς, (ὁ προσηρτημένος εἰς τὸν τροχὸν τῶν πηγαδίων). § — crottinier, ἴδ. pezize ponctuée.
Godiche, ἀρ. (χυδ.) ἐννεός.
Godiveau, ἀρ. εἶδος πλακοῦντος μὲ κρέας μόσχου.
Godoé-ambado, ἀρ ἴδ. Ambalam.
Godoya, Ϛ. *γοδοῦχ, δένδρον τῆς Περουβίας.
Godron, ἀρ γογγύλη, στρογγύλη πτυχὴ, κ σοῦρα (τῶν φορεμάτων) § γογγύλος κοῖλος ἢ ἀνάκοιλος στρογγύλος γύρος εἰς τὰ χείλη τῶν ἀργυρῶν σκευῶν.
Godronner, ἐν. γογγυλῶ, περικοτμῶ (ἰδίως τ' ἀργυρᾶ σκεύη) μὲ γύρον κυλλον ἢ ἀνάκοιλον.
Godronnoir, ἴδ. Gaudronoir.

Godure, Ϛ. κακὴ πτυχή, κ. σοῦφρα τοῦ φορέματος.
Goëland, ἀρ. λάρος, κ. γλάρος, πτηνόν.
Goelette, Ϛ. ἡμιολία, ἡμιόλιον, (ἰταλ. γολέτα) πλοῖον ἔχον ἕνα ἱστὸν ἐντελῶς καὶ ἄλλον κατὰ τὸ ἥμισυ κατηρτισμένον.
Goëmon, ἀρ. ἴδ. Varec.
Goëtie, Ϛ. γοητεία.
Goëtien, ne, οὐσ. γόης.
Goëtique, ἐπ. γοητευτικός.
Goëzie, Ϛ. εἶδος σκωλήκων τῶν ἐντοσθίων.
Gogaille, Ϛ. (χυδ.) εὐθυμία.
Gogo (à), ἐπίρ. (χυδ.) ἀρθόνως.
Gogoli, ἀρ. νῆτσα τῆς Καμσάτκας, πτηνόν.
Goguelin, μορμὼ, κ. στοιχεῖον τῶν νευτῶν.
Goguenard, de, οὐσ. καὶ ἐπ. (οἰκ.) γελωτοποιὸς, κ. μασκαρᾶς.
Goguenarder, οὐδ. (οἰκ.) ἀστεϊζομαι (ἐπὶ κακοῦ), κ. κάμνω μασκαραλίκια.
Goguenarderie, Ϛ. (οἰκ.) γελωτοποιία, κ. μασκαραλίκι.
Goguettes, Ϛ. πλ. (οἰκ.) εὔθυμοι λόγοι. être en — εἶμαι εὔθυμος, κ. εἶμαι εἰς τὰ καλά μου. chanter —s à quelqu'un ὑβρίζω, λοιδορῶ τινα.
Goinfre οὐσ. (χυδ.) γαστρίμαργος.
Goinfrer, οὐδ. (χυδ.) γαστριμαργῶ.
Goinfrerie, Ϛ. (χυδ.) γαστριμαργία.
Goître ἢ Gouêtre, ἀρ. γογγρώνη, βρογχοκήλη, κ. γοῦσα.
Goitreux, euse, ἐπ. ὁ τῆς φύσεως τῆς γογγρώνης, βρογχοκήλης. § οὐσ. ὁ πάσχων ἀπὸ βρογχοκήλην. § ἴδ. Pélican καὶ igname.
Golango, ἀρ. εἶδος ἀντιλόπης τῆς τῆς Ἀφρικῆς.
Golfe, ἀρ. κόλπος.
Goliath, ἀρ. γολιὰθ, γένος ἐπιζητήτων ἐντόμων.
Golile, Ϛ. εἶδος περιτραχηλίου τῶν Ἰσπανῶν.
Golis, ἀρ. δένδρον δεκαοκτὼ ὡς εἴκοσι ἐτῶν.
Golette, Ϛ. ἴδ. cotte-de-maille.
Gomara, ἀρ. κομάρα, δένδρον τῆς Περουβίας.
Gomarien, ne, ἐπ. γομαριανὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς γομαριστὰς, αἱρετικοὺς χριστιανούς.
Gomaristes, ἀρ. πλ. γομαρισταὶ, αἱρετικοὶ χριστιανοί.
Gomart, ἀρ. βυρσέρα, γένος φυτῶν.
Gombettes, ἐπ. Ϛ. πλ. οἱ νόμοι τοῦ βασιλέως Γομβέλδου.
Gombin, ἢ Gembin, Ϛ. εἶδος ἰκτύου.
Gomène, Ϛ. πρυμνήσια, ἀπόγαια, ὁ κάλως τῆς ἀγγύρας, ἰταλ. γούμενα.
Gomgon, ἴδ. Gongom.
Gomme, Ϛ. κόμμι, κ. κόλλα. — arabique, τὸ ἀραβικὸν κόμμι. — élastique, τὸ ἐλαστικὸν κόμμι.
Gomme-gutte, Ϛ. κόμμι ὑπερικὸν, ἰατρικὸν καθαρτικὸν καὶ ἐμετικὸν, καὶ βαφὴ κιτρίνη.
Gomme-résine, Ϛ. κόμμι ῥητινῶδες, ὡς ἡ ῥητίνη, τὸ θυμίαμα κτλ.
Gommement, ἀρ. ἡ μὲ κόμμι συγκόλλησις.
Gommer, ἐν. χρίω, ἀλείφω μὲ κόμμι, κομμίζω. § πυκνόω (χρῶμά τι).
Gommeux, euse, ἐπ. κομμιώδης, ὁ ἐξ οὗ ἐκρέει κόμμι, ἢ ὁ τῆς φύσεως τοῦ κόμμεος.
Gommier, ἀρ. ἀκακία κομμιοφόρος, δένδρον τοῦ ἀγ. Δομενίκου καὶ τῆς Ἀφρικῆς.
Gommo-résineux, euse, ἐπ. κομμιορητινώδης.
Gomo, ἀρ. γόμος, ἴδ. Fruit à pain
Gomosie, Ϛ. νεφτέρα ἢ γομοσία, φυτὸν τῆς νέας Γρενάδας.
Gomostègue, ἀρ. γομόστεγον, δένδρον τῆς Περουβίας.
Gomote, ἀρ. εἶδος φοίνικος.
Gomphie, Ϛ. γομφία, γένος φυτῶν τῆς Βρασιλίας.
Gomphocarpe, ἀρ. γομφόκαρπον, γένος φυτῶν ἐκ τῶν ἀσκληπιάδων
Gompholobe, ἀρ. γομφολόβιον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Gomphose, Ϛ. γόμφωσις, ἀρθρωσις ἀκίνητος, ὡς ἡ τῶν ὀδόντων. § ἀρ. γομφωτὸς, ἰχθὺς τοῦ εἰρηναίου ὠκεανοῦ.
Gomphrène, Ϛ. ἀμάραντος ὁ τρίχρους.
Gomuto, ἀρ. φοίνιξ ἰνδικὸς, χορηγῶν εἶδος οἴνου, σχοινία ἀπὸ τὸν φλοιόν του, καὶ τροφὴν ἀπὸ τοὺς καρπούς του.
Gon, ἀρ. οἴδ. Charançon.
Gonagre, Ϛ. γονάγρα, ἡ γονάλγια, ἀσθένεια τῶν γονάτων.
Gonalgie, Ϛ. γονάλγια, πόνος γονάτων.
Gonambouch, ἀρ. ἴδ. Bruant.
Gonarque, ἀρ. εἶδος ἡλιακοῦ ὡρολογίου.
Gond, ἀρ. στροφεὺς, (τουρκ. ρεζὲς) τῆς θύρας. faire sortir, mettre quelqu'un hors de ses —s (μεταφ.) παροξύνω τινὰ ὥστε νὰ γίνῃ ἐκτὸς ἑαυτοῦ.
Gondole, θ. κύμβη, πορθμεῖον κεκαλυμμένον, κ. γόνδολα τῆς Βενετίας. § κύμβη, εἶδος ποτηρίου. § κύμβη, διάφορα εἴδη κογχυλῶν.
Gondolier, ἀρ. πορθμεὺς κωπηλάτης (εἰς κύμβην, ἢ γόνδολαν).
Gone, Ϛ. * γώνιον, γένος σκωλήκων.
Gonfalon, ἢ Gonfanon, ἀρ. φάρσος, εἶδος μικρᾶς σημαίας τῆς ἐκκλησίας ἐν χρήσει ἰδίως εἰς τοὺς θυρεούς.
Gonfalonnier, ἢ Gonfanonnier ἀρ. φαρσοφόρος, ὁ φέρων τὸ φάρσος, τίτλος προέδρων τινῶν νέων πολιτειῶν τῆς Ἰταλίας.
Gonflement, ἀρ. οἴδημα, οἴδησις, ἐξόγγωσις, κ. φούσκωμα.
Gonfler, ἐν. ἐξοιδαίνω, ἐξογκόω, φυσάω, πρήσκω, φουσκόνω. se —, αὐτοπ. ἐξογγοῦμαι, φυσῶμαι, πρήσκομαι, φουσκόνω. la voile se —e κολποῦται, φουσκόνει τὸ ἱστίον. cette pâte —e au feu, οὐδ. ἐξογγοῦται, φουσκόνει ἡ ζύμη εἰς τὸ πῦρ. § μεταφ. l'orgueil le —e ἡ ὑπερηφάνεια τὸν ἐξογγοῖ, τὸν φουσκόνει. —é d'orgueil πεφυσημένος, ἐπηρμένος.
Gonfles, Ϛ. πλ. φυσαλίδες εἰς τὸν χρυσὸν ὅταν εἶναι εἰς τὸ χωνευτήριον.
Gong, ἀρ. γόγγ, ἰνδικὸν κρόταλον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου.
Gongom, ἀρ. γογγὸμ, μουσικὸν ὄργανον τῶν Ὀττεντότων.
Gongore, Ϛ. * γόγγορα, φυτὸν τῆς Περουβίας.
Gongrone, Ϛ. γογγρώνη, βρογχοκήλη, ἴδ. Goître.
Gongyle, ἀρ. γογγύλη.
Gonier, ἀρ. δόνος, δένδρον τῆς Κίνας, χρήσιμον εἰς τὴν φαρμακοποιΐαν.
Gonin, ἀρ. καὶ χυδ. maître — τεχνοῦργος.
Goniocaulon, ἀρ. γωνιόκαυλον, γένος φυτῶν.
Goniomètre, ἀρ. γωνιομέτρης, ὄργανον πρὸς καταμέτρησιν τῶν γωνιῶν τῶν φυσικῶν κρυστάλλων.
Goniométrie, Ϛ. γωνιομετρία, μέρος τῆς γεωμετρίας.
Gonion, ἀρ. ἴδ. Goujon.
Gonne, θ. βαρέλιον πίσσης.
Gonnelle, θ. ἴδ. Murénoïde.
Gonocarpe, ἀρ. γονόκαρπον, φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας.
Gonoïde, ἐπ. γονοειδής.
Gonolek, ἀρ. κίσσα βάρβαρος, γένος πτηνῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν.
Gonolobe, θ. γονολόβιον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Gonoptérides, θ. πλ. γονοπτερίδες, σύστημα φυτῶν.
Gonorrhée, θ. γονόῤῥοια, ἀσθένεια ἀφροδισιακή.
Gonorrhoïque, ἐπ. γονορῥοϊκός.
Gonote, θ. γονωτὸν, γένος στρέμμακων.
Gonovan, ἀρ. σπόρος τῆς Γουϊάνης, τὸν ὁποῖον ἐγχέουν εἰς τὸ ὕδωρ διὰ νὰ βελτιώσουν τὴν ποιότητά του.
Gonsil, ἀρ. φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Gonype, ἀρ. γόνιππον, γένος ἐντόμων.
Gonzale, θ. ἴδ. pézize.
Goodénie, θ. γουδενία ἢ ζαρελίτις, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Gor, ἀρ. κάστανον τῶν Ἰνδιῶν.
Gorami, ἀρ. ὀσφρόνεμον, ἰχθύς.
Gorao, ἀρ. μεταξωτὸν τῆς Κίνας.
Gord, ἀρ. ἰχθυστροφεῖον εἰς ποταμούς. § εἶδος ἀργύλλου.
Gordien, ἀρ. nœud — γόρδιος κόμος, ἴδ. nœud.

Gordius, ἀρ. τὸ. Dragonneau.
Gordon, ἀρ. *γορδονία, γένος φυτῶν τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς.
Goret, αρ. χοιρίδιον, κ. γουρουνάκι. § σάρωθρον τῶν ὑφάλων μερῶν τοῦ πλοίου.
Goreter, ἐν.σαρόω, κ. σκουπίζω τὰ ὕφαλα τοῦ πλοίου.
Gorfou, ἀρ. τὸ. manchot πτηνόν.
Gorge, Ϛ. λαιμός. couper la — à quelqu'un σφάζω τινά. ils se coupent la — l'un l'autre, αὐτοπ. σφάζονται μεταξύ των. se couper la —, παθ. κόπτω τὸν λαιμόν μου, γίνομαι αὐτόχειρ. il veut se couper la — avec son rival θέλει νὰ μονομαχήσῃ μὲ τὸν ἀντίζηλόν του. couper la — à quelqu'un, μεταφ. ἀφανίζω τινά, καταστρέφω τὰς ὑποθέσεις του. tendre la — παραδίδομαι εἰς τῶν φονέων τὸ ξίφος. tenir quelqu'un à la —, μεταφ. κρατῶ τινα ἀπο τὸν λαιμόν, ὑποχείριον. prendre quelqu'un à la — ἁρπάζω τινα ἀπὸ τον λαιμόν, (καὶ μεταφ.) στενοχωρῶ, βιάζω τινα εἰς τι. mettre le poignard sur la —, μεταφ. βάζω τὸ μαχαῖρι εἰς τὸν λαιμόν, βιάζω. § τὸ στῆθος (τῆς γυναικός). § ὁ λάρυγξ. le nœud de la — γαργαρεών, βρόχθος, πρόσθολος, θυρεὸς, κ. καρύδι τοῦ λαιμοῦ. mal de — ἀγκύλη, λαιμὰ, πόνος τοῦ λαιμοῦ. ce ris ne passe pas le nœud de la — ὁ γέλως αὐτὸς δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὴν καρδίαν. rire à — déployée καχχάζω, κ. χαχλανίζω, ξεκαρδίζομαι. crier à pleine — βοῶ, ξεφωνίζω. il (en) a menti par la — ἐψεύσθη μεγάλως. faire rentrer à quelqu'un les paroles dans la — ὑποχρεῶ τινα νὰ ἀναιρέσῃ ὅτα εἶπε. rendre — ἀποδίδωμι ὅ,τι ἔλαβα ἢ ἔλειψα. — chaude ἡ σαρξ ζώντων ζώων μὲ τὴν ὁποίαν ἐτρέφοντο τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα. faire — chaude de quelque chose, μεταφ. σφετερίζομαι τι, ἢ ὠφελοῦμαι ἀπὸ αὐτό. § στενὸν, διάβασις εἰς ὄρη. § στόμιον (διαρόρων ἀνοικτῶν πραγμάτων). § στόμιον (προμαχῶνος καὶ ἄλλων ὀχυρωμάτων. τὸ πρὸς τὸ φρούριον ἀτείχιστον μέρος των). § στρὶξ, κοίλη ράβδωσις εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν. § τὸ χάσμα τοῦ κογχλίου, τὸ ἑκατέρωθεν διεσχισμένον μέρος του. § σωτάλη (εἰς τὴν ὁποίαν κολλῶνται καὶ ἑλίσσονται οἱ χάρτες, αἱ χαλκογραφίαι κτλ.)
Gorgé, ée, ἐπ. εἰς τοὺς θυρεοὺς, ζῶον ἔχον εἰς τὸν τράχηλον στέμμα ἄλλου χρώματος.
Gorge-de-pigeon, Ϛ. χρῶμα αἰολον, κινητὸν, φαινόμενον ὅτι κινεῖται καὶ μεταβάλλεται, ὡς τὸ τραῦτο χήλου τῆς περιστερᾶς.
Gorgée, Ϛ. σπάσις, κ. ρουφιά.
Gorge-fouille, Ϛ. ἐργαλεῖον τῶν ξυλουργῶν, εἶδος ῥυκάνης.
Gorger, ἐν. ἐμπιπλάω, κ. χορταίνω. ils les a —ées de biens τοὺς ἐνέπλησε ἀγαθῶν. se —, αὐτοπ. ἐμπίπλαμαι, κ. χορταίνω. ils se —èrent de vin ἐνεπλήσθησαν οἴνου. § des jambes—ées πρησμένοι πόδες (ἵππου)
Gorgère, Ϛ. ἀρχ. ταρχηλιά. § στεῖρα, μέρος τοῦ ἐμβόλου τοῦ πλοίου.
Gorgeret, ἀρ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον τῶν λιθοτόμων.
Gorgerette, Ϛ. ἀρχ. εἶδος τραχηλιᾶς.
Gorgerin, ἀρ. περιλαίμιον, μέρος τοῦ θώρακος τῶν ἱπποτῶν καλύπτον τὸν λαιμόν. § μία ἀπὸ τὰς ῥαβδώσεις τοῦ ὡρικοῦ ἐπιστηλίου.
Gorge-rouge, ἀρ. ἐρύθακος, πτηνόν.
Gorget, ἀρ. εἶδος ῥυκάνης.
Gorgone, Ϛ. les trois —s αἱ τρεῖς γοργόνες (κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ Μέδουσα, Εὐρυάλεια, καὶ Σθενυώ.) § γοργονία, γένος πολύποδος.
Gorgonéion, ἀρ. γοργόνειον, προσωπὶς παριστῶσα πρόσωπον γοργόνος.
Gorgonelle, Ϛ. εἶδος ὑράσματος τῆς Ὁλλανδίας.
Gorgoniées, Ϛ. πλ. γοργόνιοι, τάγμα πολυπόδων.
Gortère, Ϛ. *γορτερία, γένος φυτῶν.
Goryte, Ϛ. *γορίτης, γένος ἐντόμων.
Goschis, ἀρ. κυνίδιον τοῦ ἁγ. Δομινίκου.
Gosier, ἀρ. φάρυγξ. § λάρυγξ. avoir le — pavé ἔχω λάρυγκα ἀναισθητον πρὸς τὰ καυστικὰ φαγητὰ καὶ ποτά. avoir le — sec ἔχω στεγνὸν τὸ στόμα, θέλω νὰ πίω. avoir un beau — ἔχω καλὴν φωνὴν, εἶμαι εὔφωνος, καλόφωνος. coup de — λαρυγγισμός.
Gosiller, οὐδ. ἐπὶ τοῦ κατασκευαζομένου οἰνοπνεύματος, ὅταν ὑπὲρ τὸ δέον θερμανθὲν μεταβαίνῃ εἰς τὸν ἀλαμβίκον μὲ πολλὰ οἰνώδη μόρια.
Gosréal, ἀρ. πτηνὸν τῆς Πορτογαλίας καὶ Ἀφρικῆς.
Gossampin, ἀρ. τὸ. Fromager.
Gosse, Ϛ. χυδ. ψεῦδος πρὸς χαριεντισμόν.
Goth, ἀρ. γάτθος, (ὄνομα ἐθνικόν).
Gothique, ἐπ. γοτθικός. architecture — γοτθικὴ ἀρχιτεκτονική. § οἰκ. πανάσχαιος, παμπάλαιος. un habillement — φορέματα τοῦ παλαιοῦ καιροῦ. §le —, οὐσ. γοτθικος τρόπος, γοτθικον εἶδος. la — γοτθικὴ γραφή.
Gothopèdo, Ϛ. * γοτθοπέδη, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Goton, ἀρ ὑπόζωμα, συδηροῦς κρίκος τοῦ πηδαλίου.
Gou, ἀρ. δένδρον τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα μεταχειρίζονται οἱ βυρσοδέψαι.
Gouacho, Ϛ. κομμιογραφία, τρόπος τοῦ ζωγραφεῖν μὲ χρώματα ἀναλελυμένα εἰς ὕδωρ καὶ κόμμι, καὶ αἱ ζωγραφίαι αὐταί.
Gouais, ἀρ. εἶδος χονδρῆς σταφυλῆς.
Goualette, θ. πλοιάριον τῆς Ἀμερικῆς.
Gouane, Ϛ. * γουανία, φυτὸν τοῦ ἁγ. Δομινίκου.
Gouaré, ἀρ. *γουάρεια, σφαιρόξυλον, ἡ ἐρυθρόξυλον, δένδρον τῆς Καϋένης.
Gouariba, ἡ Guariba, ἀρ. εἶδος πίθηκος τῆς Ἀμερικῆς.
Gouarouba, ἀρ τὸ. Perruche à gorge rouge.
Gouazoucié, ἀρ. ἔλαφος τῆς Παραγουΐας,
Gouazoupara, ἀρ. δορκὰς ἡ λευκόττικτος, ζῶον τῆς Βρασιλίας.
Gouazoupita, ἀρ. ἔλαφος ἡ πυρρὰ τῆς Παραγουΐας.
Gouazoupoucou, ἀρ. δορκὰς τῆς Ἀμερικῆς.
Gonazouy, ἀρ. ἔλαφος τῆς Παραγουΐας.
Goudic-goudic, ἀρ. πτηνὸν τῆς Ἀβυσσηνίας χρησιμεῦον εἰς τοὺς κατοίκους ὡς οἰωνός.
Goudille, ἡ Godille, Ϛ. κώπη εἰς τὴν πρύμνην τῶν πλοιαρίων.
Goudiller, Godiller, οὐδ. κωπηλατῶ μὲ μίαν κώπην εἰς πρύμνην τοῦ πλοιαρίου.
Goudok, ἀρ. εἶδος ῥωσσικοῦ πενταχόρδου.
Goudron, ἡ Gaudron, ἀρ. πισσάσφαλτος, κ. κατράμι.
Goudronner, ἐν. χρίω μὲ πισσάσφαλτον, πισσόω, κ. κατραμόνω, κατραμίζω.
Goudronnerie, Ϛ. μέρος ὅπου κατασκευάζεται ἡ πισσάσφαλτος.
Goué, ἡ Gonet, ἀρ. πέλεκυς τῶν ξυλοκόπων.
Gouémon, ἀρ. τὸ. Varec.
Gouet, ἀρ. ἄρον, κ. δρακοντιά, γένος φυτῶν.
Gouffée, Ϛ. εἶδος καρυοφύλλου τῆς Μασσαλίας, φυτόν.
Gouffre, ἀρ. βάραθρον, βόθρος. le — de l'éternité, μεταφ. τὸ βάραθρον, ἡ ἄβυσσος τῆς αἰωνιότητος. cet homme est un — (μεταφ.) ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἄσωτος, δαπανητὴς, κ. τρυποχέρης. — de malheurs ἄβυσσος δεινῶν.
Gouge, Ϛ. σμίλη τῶν λιθοξόων.
Gouger, ἐν. σμιλεύω, ἐργάζομαι μὲ τὴν σμίλην.
Gougère, Ϛ. εἶδος πλακοῦντος.
Gougette, Ϛ. σμιλάριον.
Gouin, ἀρ. ναύτης, (λέξις περιφρονητική.)
Goujat, ἀρ. ὑπηρέτης τῶν στρατιωτῶν. § ἄνθρωπος τοῦ ὄχλου, ἀγοραῖος,
Goujon, ἀρ. κωβὶς, κ. γουβίδι, ἰχθύς. faire avaler le — à quelqu'un ἐξαπατῶ τινα. § σφηνίσκος, καρφίον συνδέον διάφορα μέρη μηχανῶν
Goujonner ἐν. συνδέω, καρφόνω μὲ σφηνίσκους.

Goujure, S. ἐντομὴ εἰς διάφορα μέρη τοῦ πλοίου ὅπου διέρχεται σχοινίον.
Goulée, S. βλωμὸς, χυδ. χαψιά. brebis qui bêle perd sa — παροιμ. ὅττις λέγει πολλὰ καὶ ὀλίγα πράττει.
Goulet, ἀρ. ῖδ. Goulot. § στόμιον (λιμένος).
Goulette, S. ῖδ. Goulotte.
Gouliaffre, οὐσ. (χυδ.) φαγᾶς..
Goulin, ἀρ. εἶδος λάρου, πτηνόν.
Goulot, ἀρ. στόμιον, λαιμὸς (ἀγγείου).
Goulotte, S. ὑδροῤῥόη, ὑδροχόη, σωλὴν δι' οὗ ῥέουν τὰ ὕδατα. § αὐλαξ δι' ἧς ῥέει τὸ ὕδωρ τῶν ὑδροτεχνημάτων.
Goulu, ue, ἐπ. λαίμαργος.
Goulument, ἐπίρ. μὲ λαιμαργίαν, κ. ἁρπακτά.
Goumènes, S. πλ. τὰ πρυμνήσια, ἀπόγαια, κάλοι, κ. γούμεναι.
Goupi, ἀρ. γλωσσοπέταλον, γένος δένδρων τῆς Καϋένης.
Goupille, S. πασσαλίσκος (χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ ἀναχαιτίζῃ τὴν μηχανὴν τοῦ ὡρολογίου καὶ ἄλλας τοιαύτας).
Goupillon, ἀρ. περιῤῥαντήριον, ῥάντιστρον, θαλλὸς, κ. ἁγιαστεῦρα. § λή κυθος μυροθήκης, κ. κανὸν, ἀργυροῦν σκεῦος διὰ τοῦ ὁποίου ῥαντίζουν μὲ ῥοδόσταγμα. § ψήκτρα, κ βούρτσα εἰς τινας βιομηχανικὰς τέχνας.
Goupillonner, ἐν. ψήχω, τρίβω μὲ τὴν ψήκτραν.
Gour, ἀρ. κοίλωμα γινόμενον ἀπὸ τὸ σταλάζον ὕδωρ.
Goura, ἀρ. στεφανηφόρος περιστερὰ τῶν Ἰνδιῶν.
Gourab, ἡ Gourable, ἀρ. πλοῖον ἐμπορικὸν τῶν Ἰνδιῶν, κ. καραβι.
Gourbiller, ἐν. πλατύνω τὴν εἴσοδον τῆς ὀπῆς διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς αὐτὴν ἡ κεφαλὴ τοῦ καρφίου.
Gourd, de, ἐπ. νεναρκωμένος, κ κοκαλιασμένος ἀπὸ τὸ ψύχος. il n'a pas les mains —es, παροιμ. δὲν ἔχει παγωμένας τὰς χεῖρας, ὅηλ. κλέπτει ἐπιτηδείως.
Gourde, S. σικυὰ, κ. φλασκὶ, κολοκύθα. § χρύσιον, νόμισμα ἀργυροῦν.
Gourdin, ἀρ. (χυδ.) ῥόπαλον, κ. ματσούκα.
Gourdinière, S. *κορυνοῦλκὸς, σχοινίον τι τῶν ἱστῶν τοῦ πλοίου. mère de — σχεῖς τοῦ κορυνοῦλκοῦ, σχοινίον.
Goure, θ. ἰατρικὸν νενοθευμένον.
Goureau, ἀρ. εἶδος μαύρου σύκου.
Gourer, ἐν. (χυδ.) ἐξαπατῶ.
Goureur, ἀρ. νοθεύων τὰ ἰατρικά. § χυδ. ὁ ὑπατῶν εἰς τὰ συνήθη συναλλάγματα, τουρκ. σιρέτης.
Gourgaudine, θ. χυδ. γυνὴ φαυλόβιος.
Gourgane, S. εἶδος κυάμου, κουκκίου μικροτέρου τοῦ συνήθους.
Gourgouran ἀρ. μεταξωτὸν τῶν Ἰνδιῶν. § κογχύλη ἐκ τῶν κώνων.
Gourmade, S. οἰν. κάνδυλος, κ. γροθιά.
Gourmand, de, ἐπ. λίχνος, πολυφάγος, κ. φαγᾶς. § λαίμαργος. § § γαστρονόμος, δειπνοσοφιστὴς. § branches —es κλάδοι ἀποῤῥοφῶντες τῶν λοιπῶν τὴν τροφὴν καὶ ταχέως αὐξάνοντες.
Gourmander, ἐν. ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ, ἐλέγχω, κ. μαλώνω. § — ses passions κολάζω, δαμάζω, κατεξουσιάζω τὰ πάθη μου. § — un cheval δαμάζω τὸν ἵππον. § du mouton —é de persil προβάτιον κρέας μὲ μακεδονήτιον ἐμπεπηγμένον.
Gourmandine, S. εἶδος ἀπιδίου.
Gourmandise, S. λαιμαργία.
Gourmas, ἀρ. ξύλινος σωλὴν βεβυτμένος (εἰς τὰς ἀντλίας).
Gourme, S. κόρυζα, κακοχυμία τῶν νέων ἵππων. jeter la — κορυζάω, ἐπὶ τῶν ἵππων ὅταν ἰατρεύωνται ἀπὸ τὴν κόρυζαν. ce jeune homme jette sa — ὁ νέος οὗτος ἀναπτύσσεται εἰς τὴν κοινωνίαν, συνοικειοῦται πρὸς τὴν κοινωνίαν.
Gourmer, ἐν. δένω τὸν ἵππον μὲ τὸ ψέλλιον, τὴν ἅλυσσιν τοῦ χαλινοῦ. § κονδυλίζω, γρονθοκοπῶ. § être —é σεμνοποιοῦμαι, σεμνῶς σχηματίζομαι, κ. κάμνω τὸ σοβαρόν.
Gourmet, ἀρ. οἰνογνώστης, ὁ γνωρίζων, διακρίνων τὸν καλὸν οἶνον.
Gourmette, S. ψάλλιον, ἡ ψέλλιον, ἡ ὑπὸ τὸ γνάθον τοῦ ἵππου ἅλυσις. rompre sa —, μεταφ. ἀφηνιάζω, παραλύω (κατὰ τὰ ἤθη). lâcher la — à quelqu'un ἀφίνω τινὰ ἀνετώτερον.
Gournable, S. πάσσαλος, γόμφος συνέχων τὰ ξύλα τοῦ καταστρώματος.
Gournabler, ἐν. πασσαλ(όω)ῶ, γομφόω, συνδέω μὲ γόμφους τὰς σανίδας τοῦ καταστρώματος.
Gournablier, ἀρ. γομφωτὴρ, ξυλουργὸς ἐργαζόμενος γόμφους διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πλοίων.
Goussant, Goussaut, οὐσ. ἀρ. καὶ ἐπ. ἵππος βραχὺς καὶ εὔρωστος, κ. ἄλογον μαζωμένον. § ἱέραξ βαρὺς διὰ τὴν πτῆσιν.
Gousse, S λέπυρον, λοβὸς, τὸ περικαρπιον τῶν ὀσπρίων. les —s n'ont que deux valves τὰ λέπυρα ἔχουν δύω λοβοὺς, ἢ κελύφη. § — d'ail ἄγλις, σκελὶς σκορόδου. § λοβὸς, κόσμημα τοῦ ἰωνικοῦ ἐπιστηλίου § εἶδος πλοιαρίου.
Gousset, ἀρ. ἡ μασχάλη. § ἡ ἀποφορὰ τῆς μασχάλης. § βυλάκιον εἰς τὸς περισκελίδας. avoir le — garni ἔχω τὸ βαλάντιον πλῆρες, ἔχω χρήματα. § εἶδος τραπέζης. § ὁ σιεὺξ τοῦ πηδαλίου.
Goussol, ἀρ. εἶδος κογχύλης, ῖδ. Volute.
Goût, ἀρ. γεῦσις, (μία τῶν πέντε αἰσθήσεων). ceci flatte le — τοῦτο ἀρέσκει εἰς τὴν γεῦσιν. qui est sensible au — ὁ γευστός. avoir le —fin ἔχω τὴν γεῦσιν εὐαίσθητον. § γεῦσις, οὐσία, ἡ πειότης τοῦ γευστοῦ. l'ail a un — piquant τὸ σκόροδον ἔχει δριμεῖαν γεῦσιν. sans — ἀνούσιος. de haut — ἀλατισμένος, ἢ ἔχων πέπερι καὶ ἀρώματα. § ὄρεξις. le malade a perdu le — ὁ ἀσθενὴς ἔχασε τὴν ὄρεξιν. le coût en fait perdre le —, παροιμ. ἡ τιμή του (πράγματός τινος ἀκριβοῦ) μᾶς χαλᾷ τὴν ὄρεξιν. § μεταφ. ἀρέσκεια, ὄρεξις, κλίσις. ceci est de mon — τοῦτο εἶναι τῆς ἀρεσκείας μου. chacun à son — καθεὶς κατ' ἀρεσκειάν του. il ne faut pas disputer des —s αἱ ὀρέξεις εἶναι ἐλεύθεραι. j'ai le — difficile δυσκόλως ἀρέσκομαι εἴς τι, εἶμαι δύσκολος. c'est une affaire de — εἶναι ζήτημα ἀρεσκείας. ils a des —s bas ἔχει πταπὰς ὀρέξεις. je'ai le — de telle chose ἀρέσκομαι εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἀγαπῶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ἔχω κλίσιν πρὸς αὐτό. le — du travail ἡ φιλοπονία. faire une chose par — πράττω τι διότι μὲ ἀρέσκει, διότι ἔχω κλίσιν πρὸς αὐτό. § —, bon — φιλοκαλία. mauvais — ἀπειροκαλία, ἀβελτηρία. avec — φιλοκάλως. sans — ἀπειροκάλως. qui n'a pas de — ἀπειρόκαλος, ἀβέλτερος. § αἴσθητις τοῦ καλοῦ il a le — dépravé ἔχει τὴν αἴσθησιν (τοῦ καλοῦ) διεφθαρμένην. § ὁ τρόπος (τῆς συνθέτεως ἢ κατασκευῆς εἰς προϊόντα τῆς φιλοκαλίας). il écrit dans le — de Pindare πινδαρίζει, γράφει κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Πινδάρου.
Goûter, ἐν. γεύομαι. — d'un plat γεύομαι ἠδύσματός τινος. — de vin γεύομαι τοῦ οἴνου, πίνω αἰσθάνομαι τὴν γεῦσιν του. — du repos des plaisirs, μεταφ. ἀπολαμβάνω ἀναπαυσιν, ἡδονάς. § δειπνίζω (τὰ φαγητὰ ἢ ποτά). —ez ce vin δοκίμασε τὸν οἶνον τοῦτον. § —d'un métier, οὐδ. ἀποπειρῶμαι ἐπιτηδειότητος τινος, τὴν δοκιμάζω. § ἐγκρίνω τι, ἀρέσκομαι εἴς τι — l'avis de quelqu'un ἐγκρίνω τὴν γνώμην τινός. — quelqu'un μ' ἀρέσκει τις, ἀρέσκομαι εἰς τινα, ἐγκρίνω τινά je ne —e pas cet homme ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν μ' ἀρέσκει. § τρώγω τὸ δεῖλινόν.
Goûter, ἀρ. τὸ δεῖλινόν, μικρὸν γεῦμα μετὰ τὴν μεσημβρίαν.
Goutte, S. ῥανὶς, σταγὼν, ῥανὶς, κ. σταλαγματιὰ, σταλιὰ, κηλὶς une — d'eau σταγὼν ὕδατος tremper jusqu'à la dernière — de son sang χύνω καὶ τὴν ἐσχάτην τοῦ αἵματός μου ῥανίδα. une —, μεταφ. ὀλίγιστον, κ. μία στιγμὴ. deux personnes se ressemblent

comme deux —s d'eau δύο ἄνθρωποι ὁμοιάζουν ἀπαραλλάκτως, εἶναι ὁμοιότατοι μεταξύ των. § mère — αἱ σταλάζουσαι ῥανίδες εἰς τὸν ληνὸν πρὶν πατηθοῦν τὰ σταφύλια. § ῥανίς, κ.κόμβος, τὸ ἐλάχιστον μέτρον τῶν ὑγρῶν παρὰ τοῖς φαρμακοπώλαις. § ψεκὰς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ὡς ὁσκίμιον εἰς τὰ χυτήρια. § σταγόνες, ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα ὑπὸ τὰ τρίγλυφα. § ἐπιρ. je n'y vois — δὲν βλέπω διόλου (διὰ τὸ σκότος). je n'y entends — δὲν ἐννοῶ παντελῶς. — à — κατὰ ῥανίδας, στακτῶς, σταλακτῶς. l'eau tombe — à — τὸ ὕδωρ σταλάζει.

Goutte, Ϛ. ἡ ἀρθρῖτις. — aux pieds ποδάγρα. — sciatique ἰσχιάς. — aux mains χειράγρα. — sereine ἀμαύρωσις.

Goutte-crampe, ἴδ. Crampe.

Gouttelette, Ϛ. (ὀλ. εὔχρ.) μικρὰ ῥανίς.

Goutteux, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀρθρητικός, ὁ πάσχων ἀρθρῖτιν, ποδαλγός.

Gouttière, Ϛ. ὑδροῤῥόη, ὑδροχόη, χολέρα, σωλὴν εἰς τὴν στέγην πρὸς ἔκροὴν τῶν ὑδάτων τῆς βροχῆς. § les —s αἱ ὀροφαὶ, αἱ στέγαι. § — d'un carrosse δέρμα προέχον ἄνω τῆς ἁρμαμάξης, καὶ ἐμποδίζον τὴν βροχὴν νὰ εἰσέρχεται. § la — d'un livre ἡ κοίλη τομὴ τῶν φύλλων τοῦ βιβλίου. § γραμμὴ κοίλη εἰς τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου. § κοιλότης τις εἰς τὰ ὀστᾶ. § creusé en — αὐλακόεν μέρος ξύλου, τὸ εἰς σχῆμα αὔλακος ἐσκαμμένον.

Gouvernail, ἀρ. πηδάλιον, (ἰταλ. timone). la barre du — ὁ οἰαξ. le — de l'état, (μεταφ.) τὸ πηδάλιον, αἱ οἴακες τῆς πολιτείας.

Gouvernance, Ϛ. διοίκησις, ἔκτασις δικαιοδοσίας διοικητοῦ εἰς Ὀλλάνδαν.

Gouvernante, Ϛ. ἡ γυνὴ τοῦ διοικητοῦ. § διοικήτρια, κυβερνήτρια. ἡ διοικοῦσα κυβερνῶσα τόπον ὡς διοικητής. § ἡ παιδαγωγός. § ἐπιστάτρια, οἰκονόμος (τῆς οἰκίας ἀγάμου τινός).

Gouverne, Ϛ. ὁδηγία. que cela vous serve de — τοῦτο ἂς σὲ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγία. pour votre —πρὸς ὁδηγίαν σου.

Gouvernement, ἀρ. κυβέρνησις, διοίκησις, (ἡ πρᾶξις τοῦ κυβερνᾶν, διοικεῖν κράτος, πόλιν, κατάστημα). sous son — ἐπὶ διοικήσεώς του la science du — ἡ ἐπιστήμη τοῦ κυβερνᾶν. maximes de — διοικητικὰ ἀξιώματα. le — d'un seul ἡ μοναρχία. — de plusieurs πολυαρχία. avoir quelque chose en son — ἔχω τι ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν μου, προϊσταμαι πράγματός τινος. les —s et les peuples αἱ κυβερνήσεις καὶ οἱ λαοί. le — de la Grèce ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις. § ἡ διοίκησις, ἡ ἔκτασις τῆς δικαιοδοσίας τοῦ διοικητοῦ. le — d'Achaïe ἡ διοίκησις τῆς Ἀχαΐας. § ἡ κατοικία τοῦ διοικητοῦ.

Gouverner, ἐν. κυβερνῶ, διοικῶ, πολιτεύομαι. — un état, un peuple διοικῶ κράτος, λαόν. un peuple facile à — λαὸς εὐάγωγος. l'art de — ἡ διοικητικὴ ἐπιστήμη. — des chevaux διοικῶ, χαλιναγωγῶ τοὺς ἵππους. — un navire πηδαλιουχῶ, κυβερνῶ πλοῖον. ce pilote —e bien ὁ πρωραῖος οὗτος κυβερνᾷ καλῶς τὸ πλοῖον. — sur tel point διευθύνω τὸ πλοῖον πρός σημεῖόν τι. un bateau —e bien τὸ πλοῖον πηδαλιουχεῖται εὐκόλως. — bien sa barque, μεταφ. διεξάγω, διευθύνω καλῶς τὰ κατ' ἐμαυτόν. § ἄγω καὶ φέρω τινὰ, ἔχω ἐπιῤῥοὴν ἐπί τινος, ἰσχύω παρά τινι. comment —ez-vous un tel? οἱκ. πῶς διάκεισαι πρὸς τὸν δεῖνα, ποίαν σχέσιν ἔχεις πρὸς αὐτόν. § διευθύνω (κατάστημα, ὑποθέσεις). § οἰκονομῶ (χρηματικὴν περιουσίαν). § ἐπιμελοῦμαι, νοσοκομῶ (ἀσθενεῖς παῖδας). § ἐπιστατῶ (τὴν ἀνατροφὴν κτηνῶν). § un verbe —e l'accusatif τὸ ῥῆμα συντάσσεται μεθ' αἰτιατικῆς. § se —, αὐτοπ. διοικοῦμαι. ce peuple se —e lui-même ὁ λαὸς οὗτος διοικεῖ αὐτὸς ἑαυτόν. § se — ἴδ. se conduire.

Gouverneur, ἀρ. διοικητής. — d'une citadelle φρούραρχος. — d'un établissement εὐθυντὴς καταστήματος. § παιδαγωγός.

Gouyave, ἡ Goyave, Ϛ. * ψίδιον ἡ ἀπίδιον ἰνδικὸν, καρπός.

Gouyavier, ἡ Goyavier, ἀρ. ψίδιον, ἀπιδία τῶν Ἰνδιῶν, δένδρον.

Gra, ἴδ. Grat.

Grabat, ἀο. πενιχρὸς κράβατος. être sur le — εἰμὶ κλινήρης.

Grabataire, οὐσ. αἵρεσις χριστιανικὴ τῶν μὴ θελόντων νὰ βαπτισθῶσι πρὶν πέσωσιν εἰς τὸν κράβατον τοῦ θανάτου. § οἰκ. κατάκοιτος, φιλάσθενος.

Grabeau, ἀρ. ψυχία (τὰ), κόνις ἐμπορευμάτων πωλουμένων εἰς μεγάλας ποσότητας.

Grabuge, ἀρ. οἰκ. ἔρις, φιλονεικία, κ. μάλωμα.

Grâce, Ϛ. χάρις, κομψότης. qui a de la — εὔχαρις, χαρίεις. qui n'a pas de —, qui a mauvaise — ἄχαρις. avec — χαριέντως. avec beaucoup de — χαριέστατα. cette femme a beaucoup de — ἡ γυνὴ αὕτη ἔχει πολλὴν χάριν, πολλὰς χάριτας. les —s du style αἱ χάριτες τοῦ λόγου, τοῦ ὕφους. vous avez mauvaise — avec cet habit εἶσαι ἄκομψος μὲ τὸ φόρεμα τοῦτο, τὸ φόρεμα δὲν σὲ πρέπει il aurait mauvaise —de ne pas croire ἄτοπον ἤθελεν εἶσθαι νὰ μὴ πιστεύσῃ. de bonne — ἑκουσίως, προθύμως. de mauvaise — ἀκουσίως, βεβιασμένως. § χάρις (ὑπέρ τινος γινομένη). accorder une — χάριν δίδωμι, χαρίζομαι. faites moi la —de m'entendre πρὸς χάριν μου ἄκουσόν με. pour vous faire — χαριζόμενος εἰς σέ. faire — à quelqu' un de quelque chose χαρίζω, παραχωρῶ τι εἴς τινα. faites moi — de vos observations μὴ μὲ παρανοχλεῖς μὲ τὰς παρατηρήσεις σου, ἀποσιώπησε τὰς παρατηρήσεις σου φειδόμενός μου. — pour — χάριν ἀντὶ χάριτος. la — de Dieu ἡ θεία χάρις. par la — de Dieu Roi etc, ἐλέῳ Θεοῦ βασιλεὺς κτλ. (τύπος τῶν βασιλικῶν διαταγμάτων). an de — τὸ σωτήριον ἔτος, μετὰ Χριστόν. chevaliers de — οἱ κατὰ χάριν ἱππόται, (ὅσοι δὲν ἔχουν τ' ἀπαιτούμενα διὰ νὰ γίνουν δικαιωματικῶς). coup de — ἐσχάτη, θανατηφόρος πληγή, τὸ τελευταῖον κτύπημα μὲ τὸ ὁποῖον ὁ δήμιος θανατόνει τὸν κατάδικον. donner le coup de — ἀποτελειόω τινά. ce malheur lui donna son coup de — τὸ δυστύχημα τοῦτο τὸν κατέβαλε, τὸν ἀπετελείωσε, τὸν κατεπόνεσε. délai de — διορία συγκαταβάσεως διὰ πληρωμὴν συναλλαγματικῶν. de — πρὸς χάριν μου, σὲ καθικετεύω, σὲ παρακαλῶ. § εὔνοια. être en — auprès de quelqu'un ἀπολαμβάνω τῆς εὐνοίας τινὸς, εἰμὶ ἐν εὐνοίᾳ παρά τινι. rentrer en — ἀνακτῶμαι τὴν εὔνοιαν τινός. trouver — devant (aux yeux de) quelqu'un ἀρέσκω εἴς τινα, εὑαριστῶ τινα. bonnes —s εὔνοια. posséder (être dans) les bonnes —s de quelqu' un εὐνοοῦμαι ὑπό τινος. gagner les bonnes —s de quelqu'un περιποιοῦμαι, προστατῶμαι τινὸς τὴν εὔνοιαν. avoir (être dans) les bonnes —s d'une femme ἐρῶμαι ὑπὸ γυναικός. § συγγνώμη, συγχώρησις, χάρις. le droit de — τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος. faire — ἀφίημι, συγχωρῶ. demander — ζητῶ συγγνώμην. grâce! σύγγνωθι! συγχώρησον! § χάριτες, εὐχαριστήσεις. rendre — ἡ —s ἀποδίδωμι χάριτας, εὐχαριστῶ. des actions de —s χαριστήριοι εὐχαί. — à Dieu δόξα τῷ Θεῷ, δόξα σοι ὁ Θεὸς, χάρις τῷ Θεῷ. — à vous, — à votre bonté διὰ τῆς βοηθείας σου, διὰ τῆς ἀγαθότητός σου. il a vaincu — à son courage ἐνίκησε διὰ τῆς γενναιότητός του, χάρις εἰς τὴν γενναιότητά του. § —s εὐχὴ μετὰ τὸ γεῦμα. § les bonnes — d'un lit στολίς τις εἰς τὰς παλαιὸς κλίνας. § les —s αἱ χάριτες, τριά-

τητες τῆς μυθολογίας. sacrifier aux —s θύω εἰς τὰς χάριτας, ἐπιτηδεύομαι νὰ φανῶ χαρίεις. § sa — ἡ ἐξοχότης του, τίτλος τῶν Δευκῶν εἰς Ἀγγλίαν.

Graciable, ἐπ. δικαστ. συγχωρητὸς, χάριτος ἐπιδεκτικός.

Gracieusement, ἐπίρ. χαριέντως.

Gracieuser, ἐν. οἰκ. προσφέρομαι φιλοφρόνως.

Gracieuseté, Ϛ. οἰκ. φιλοφροσύνη.

Gracieux, euse, ἐπ. χαρίεις, εὔχαρις. d'une manière —se χαριέντως.

Gracilité, Ϛ. ἰσχνότης (ἐν χρήσει μόνον). — de voix ἰσχνοφωνία.

Gradation, Ϛ. βαθμολογία, διαβαθμισις, ἡ κατὰ βαθμοὺς διάταξις, αὔξησις, ἐλάττωσις ἢ μεταβολή. par —s βαθμηδόν. les —s des couleurs ἡ διαβάθμισις, κατὰ βαθμοὺς μεταβολὴ τῶν χρωμάτων. § λογ. κλίμαξ, σχῆμα εἰς τὸ ὁποῖον τὸ κατηγορούμενον μιᾶς φράσεως γίνεται τῆς ἑπομένης τὸ ὑποκείμενον.

Grade, ἀρ. βαθμὸς, ἀξία. — civile, — militaire βαθμὸς πολιτικὸς, στρατιωτικός. § μοῖρα, τὸ $\frac{1}{400}$ τοῦ ἰσημερινοῦ, ἡ κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα τὸ 0,01 αὐτοῦ, περιέχον 100,000 μέτρα.

Grader, ἐν. χρηγῶ βαθμόν.

Gradille Ϛ. ἀρχιτ. ἴδ. Denticule.

Gradin, ἀρ. βαθμὶς, κ. μικρὸν σκαλοπάτι.

Gradine, Ϛ. ὀδοντωτὴ ψαλὶς (τῶν γλυφέων).

Gradon, ἀρ. ἓν μέρος τοῦ δικτύου.

Grados, ἀρ. εἶδος κλυπαίας, ἰχθύς.

Graduation, Ϛ. ἡ εἰς μοίρας ἢ βαθμοὺς διαίρεσις. § τὸ ἐξατμιστήριον, εἰς τὰς ἁλικὰς, Ϛάλαμος εἰς τὸν ὁποῖον ἐξατμίζουν τὸ Ϛαλαστιον ὕδωρ.

Graduel, elle, ἐπ. *βαθμιαῖος, ὁ κατὰ βαθμοὺς προβαίνων. substitution — elle ὑποκατάστασις (νόμ.) psaumes —s ψαλμοὶ ἀναβάθμιοι.

Graduel, ἀρ. ἀναβαθμοὶ, ψαλμοί τινες.

Graduellement, ἐπίρ. βαθμηδόν.

Graduer, ἐν. διαιρῶ (ἐργαλεῖόν τι) εἰς βαθμοὺς ἢ μοίρας. § χορηγῶ βαθμόν τινα εἰς τὸ πανεπιστήμιον. § βαθμολογῶ, τάττω κατὰ βαθμούς. § αὐξάνω κατὰ βαθμούς.

Gradule, Ϛ. ἴδ. Leskee

Graligner, ἐν. χυδ. ἴδ. Égratigner.

Grage, Ϛ. τρίπτης (τοῦ μανιόκου εἰς τὴν Ἀμερικήν).

Grager, ἐν. τριβω (τὸ μανιόκον).

Gragne. Ϛ. τὸ ἀλιευτικὸν ξέστρον.

Graillement, ἀρ. φωνὴ βραγχνώδης.

Grailler, ἐν. ὁμιλῶ ἢ φωναζω μὲ βραγχνώδη φωνήν. § (Θηρευτ.) ἀνακαλῶ τοὺς κύνας διὰ τῆς σαλπιγγος.

Graillon, ἀρ. τὰ περισσεύματα τῆς τραπέζης, κ. ἀποφάγια. § goût, odeur de — κνίσα, κ. τσίκνα, γεῦσις, ὀσμὴ κεκαυμένου κρέατος ἢ ἀλύμματος. § χυδ. φλέγμα, πυκνὸς σίελος. § τρίμματα μαρμάρου.

Graillonner, οὐδ. χυδ. ἀποφλεγματίζω, πτύω φλέγμα.

Graillonneur, euse, οὐδ. χυδ. ὁ πτύων φλέγματα.

Grain, ἀρ. κόκκος. — de blé κόκκος σίτου. un — d'or ψῆγμα χρυσοῦ. § le — de l'acier, du marbre κτλ. οἱ κόκκοι, τὰ μόρια, ἐξ ὧν ὁ χάλυψ ἢ τὸ μάρμαρον σύγκειται. cet acier est d'un— fin ὁ χάλυψ οὗτος εἶναι λεπτόκοκκος. le — d'une étoffe ἡ πυκνότης τοῦ ὑράτματος. il n'y a pas un — de sel dans son discours, μεταφ. δὲν ὑπάρχει ἴχνος ἅλατος (πνεύματος) εἰς τὸν λόγον του. il a un — de folie dans sa tête ἢ il a un — εἶναι ὀλίγον μωρος, δὲν ἔχει ὑγιεῖς τὰς φρένας. il n'a pas un — de bon sens δὲν ἔχει ἴχνος ὀρθοῦ λόγου. § — de raisin ῥᾶξ, κ. ῥόγα σταφυλῆς. § — de petite verole φῦμα, κ. σπυρίον εὐλογίας. § —s δημητριακοὶ καρποὶ, γεννήματα, ὁ σῖτος, κριθὴ κτλ. gros —s τα πρὸς τροφὴν τῶν ἀνθρώπων χρησιμεύοντα, menus —s τα πρὸς τροφὴν τῶν ζώων χρησιμεύοντα γεννήματα. § — ἢ — de vent λαῖλαψ, αἰφνίδιος ῥιπὴ ἀνέμου. § —s d'orge, (ναυτ.) σφῆνες (ἐντιθέμεναι εἰς ῥωγμὰς εἰς τοῦ πλοίου τὰ σανιδώματα). § κόκκος, σταθμόν. § — d'orge ἀσθένεια τῶν χοίρων.

Grainasse ἢ Grenasse, Ϛ. ναυτ. μικρὸς λαίλαψ.

Graine, Ϛ. σπέρμα (φυτῶν), σπόρος. § — d'avignon, ἢ — jaune ῥάμνος βαφέων, εἶδος σπόρου. — de lance σπόρος τῆς ὀφαλέας, φυτοῦ τῆς Γουϊάνης. — de perroquet ὁ σπόρος τοῦ καρδάμου, φυτοῦ. — de turquie ὁ ἀραβόσιτος.

Grainer, ἐν. διδω σχῆμα κόκκου (εἰς τὴν πυρίτιδα, ὅταν κατασκευάζεται). § (εἰς διαφόρους τέχνας) στίζω, στιγματίζω, χαράττω μικρὰ στίγματα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν σωματων.

Grainoir, ἀρ. κόσκινον (τῆς πυρίτιδος)

Grairie, Ϛ. μέρος ὅπου ἔχουν πολλοὺς ἰδιοκτήτας.

Graissage, ἀρ. ἄλειψις (μὲ πάχος).

Graissane, Ϛ. εἶδος σύκου τῆς Γαλλίας.

Graisse, Ϛ. πιμελὴ, λίπος, κ. πάχος (τὸ ἄλειμμα, ξύγγιον τῶν ζώων, καὶ τὸ πάχος τῆς γῆς). le vin tourne à la — ὁ οἶνος πυκνοῦται, κ. πηκταίνει.

Graisser, ἐν. ἀλείφω (μὲ παχύ τι). — les pattes à quelqu'un, μεταφ. ὠροδοκῶ τινα. § le vin —e ὁ οἶνος πυκνοῦται, κ. πηκταίνει.

Graisset, ἀρ. εἶδος βατράχου.

Graisseux, euse, ἐπ. λιπώδης, ὁ τῆς φύσεως τοῦ λίπους, τοῦ πάχους.

Graissier, ἀρ. λιποπώλης, ὁ πωλῶν ἄλειμμα.

Graissin, ἀρ. ἀρρὸς φαινόμενος εἰς τὸ μέρος ὅπου συνέχονται οἱ ἰχθεῖς.

Grallæ, Ϛ. πλ. καλοβάται, οὕτως ὠνόμασεν ὁ Λινναῖος τὰ Ϛαλασσόβια πτηνά.

Grallarie, Ϛ. * καλοβάμων, πτηνὸν τῆς Γουϊάνης.

Grallatores, ἀρ. πλ. ἴδ. Grallæ.

Gralline, Ϛ. καλοβάμων ὁ λευκομέλας.

Grallipèdes, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ. μακρόποδα (πτηνά).

Gramen, ἀρ. ἄγρωστις, φυτόν.

Graminée, ἐπ. ἀγρωστώδη, στοιχειοειδῆ, σιτοειδῆ, σιτηρὰ φυτὰ, σύστημα φυτῶν.

Grammaire, Ϛ. γραμματικὴ (ἡ τέχνη καὶ τὸ βιβλίον).

Grammairien, ἀρ. ὁ γραμματικὸς, ὁ συγγραφεὺς γραμματικῆς, ἢ περὶ γραμματικὴν ἀσχολούμενος.

Grammarthron, ἀρ * γράμμαρθρον, γένος φυτῶν.

Grammatias ἢ Grammites, ἀρ. πλ. γραμματίας (λίθος), ὁ ἔχων σχῆμας μιμουμένας τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.

Grammatical, le, ἐπ. γραμματικος, ὁ εἰς τὴν γραμματικὴν ἀνήκων. regle —e κανὼν γραμματικός.

Grammaticalement, ἐπίρ. γραμματικῶς, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς.

Grammatiste, ἀρ. γραμματιστὴς, γραμματοδιδάσκαλος.

Grammatite, Ϛ. γραμματίτης, ἴδ. Tremolithe.

Gramme, ἀρ. γραμμὴ, σταθμὸν γαλλικόν.

Grammique, Ϛ. γραμμικὴ, φυτὸν.

Grammiste, ἀρ. γραμμιστὴς, γένος ἰχθύων.

Grammites, ἴδ. Grammatias

Grand, de, ἐπ. μέγας, μεγάλη, μέγα, κ. μεγάλος. plus — μείζων, μεγαλήτερος. très — μέγιστος (ὃ καθ' ὁποιαν δήποτε διάστασιν ἐκτεταμένος. ὁμ. καὶ ἠθικῶς). un — homme μέγας ἄνθρωπος (τὴν ψυχὴν, τὸν χαρακτῆρα). un homme — μέγας (τὸ ἀνάστημα) ἄνθρωπος. les —es personnes οἱ μεγάλοι (κατ' ἀντίθεσιν τῶν παίδων). —e dame μεγάλη (ἐπίστημος, ἰσχυρὰ, ἐνδοξος) γυνή. —e femme μεγάλη (ὑψηλὴ) γυνή. devenir —, ἴδ. grandir. § ἀνώτερος (τὸν βαθμόν). — écuyer ἀρχιπποκόμμος. — prêtre ἀρχιερεύς. § μέγας, (τίτλος). — seigneur ὁ — sultan ὁ σουλτάνος. un — seigneur εὐγενὴς, ἄρχων, μεγιστάν. le — mogol ὁ μέγας Μογόλος, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Μογολίας. § les —s du royaume (ἐν Ἀγγλίᾳ) οἱ μεγιστάνες τοῦ κράτους. le — ma-

de, la —e société ἡ ἀνωτέρα κοινωνία. de —s airs τρόποι ὑπεροπτικοί. trancher du — σεμνοπροσωπῶ, σεμνοποιῶ ἐμαυτόν, κ. μεγαλοπιάνομαι. § Alexandre le — Ἀλέξανδρος ὁ μέγας. § πολὺς il n'y avait pas — monde δὲν ἦτον πολὺς κόσμος. il n'a pas — argent δὲν ἔχει πολλὰ χρήματα. les —es eaux ἡ πλημμύρα. nager en —e eau, παροιμ. εἰμὶ ἐν ἀρθονίᾳ. de —s amis ἄκροι φίλοι. de — cœur εὐχαρίστως, προθύμως. § le — air ὁ ἐλεύθερος ἀήρ. le — jour τὸ ἐλεύθερον φῶς τῆς ἡμέρας. mettre au — jour ἀνακαλύπτω. § la — croix (d'un ordre) ὁ μεγαλόσταυρος (τοῦ τάγματος). le — commandeur (de l'ordre) ὁ ταξιάρχης (τοῦ τάγματος). le — maître (de l'ordre) ὁ ἀρχηγὸς (τοῦ τάγματος) § à grand' peine μόλις καὶ μετὰ βίας. c'est grand' pitié εἶναι θλιβερόν. la grand' chambre ὁ μέγας θάλαμος. la grand' messe ἡ μεγάλη λειτουργία. le — œuvre ὁ φιλοσοφικὸς λίθος grand'tenue πλήρης στολὴ (τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν). ouvrir de —s yeux θεωρῶ μὲ ἔκστασιν. — Dieu ! μεγαλοδύναμε Θεέ ! jurer ses —s dieux ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. § grand mère, ἴδ. mère. — père, — oncle κτλ. ἴδ. père, oncle, κτλ. § οὐσ. τὸ μέγα, τὸ ὑψηλον, τὸ ὕψος (λόγου, ὕφους, τρόπου) § en —, à la —e μεγάλως, μεγαλοπρεπῶς. § en — ἐν μεγάλοις, εἰς μεγάλας βάσεις. § en — (ζῳγρ.) κατὰ φυσικὸν μέγεθος. § — e bête, ἴδ. Tapir. —e écaille, θ. τριχόδους μακρολεπίδος, ἰχθύς. Grand-gosier, ἰδ. pélican. — montain σπίνος λαπωνικος, πτηνόν. § grand merci ὑπερευχαριστῶ.

Grandelet, te, ἐπ. εὐμεγέθης, κ. μεγαλύτικος.

Grandement, ἐπίρ. μεγάλως. § μεγαλοπρεπῶς.

Grandesse, Θ. ἡ ἀξία μεγιστάνος τῆς Ἱσπανίας.

Grandeur, Θ. τὸ μέγεθος. la — d'une maison τὸ μέγεθος τοῦ οἴκου. § ἡ μεγαλειότης. la — divine ἡ μεγαλειότης τοῦ Θεοῦ. la — de son âme ἡ μεγαλειότης τῆς ψυχῆς του la — d'un état ἡ μεγαλειότης, ἡ ἀκμὴ τῆς ἐπικρατείας. la — des circonstances ἡ σπουδαιότης τῶν περιστάσεων § les —s τὰ ἀξιώματα, κ. τὰ μεγαλεῖα § (μαθημ.) ποσόν. — abstraite ἀφῃρημένον ποσόν. — concrète συγκεκριμένον ποσόν.

Grandiose, ἐπ. καὶ οὐσ. μέγα, μεγαλοπρεπὲς (εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν φιλολογίαν).

Grandiosité, Θ. ἡ μεγαλειότης, ἡ μεγαλοπρέπεια (εἰς τὰ τέχνας καὶ τὴν φιλολογίαν).

Grandir, οὐδ. αὐξάνω, κ. μεγαλύνω. il a —i ηὐξησεν. il est —i εἶναι ηὐξημένος. se —, αὐτοπ. μεγεθύνομαι, γίνομαι μεγαλήτερος.

Grandissime, ἐπ. ὑπερμεγέθης. — tenue πληρεστάτη στολὴ (τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν).

Grando, ἀρ ἰατρ. ποστθία, εἶδος κοιλιθῆς τοῦ ὀρθαλμοῦ.

Grand-œuvre, ἰδ. pierre philosophale.

Grandoule, ἰδ. Ganga.

Grands-jours, ἀρ. πλ. συνελεύτεις (τὰς ὁποίας οἱ βασιλεῖς συνεκάλουν ἐκτάκτως διὰ νὰ δικάσουν σπουδαίας ὑποθέτεις).

Granette, Θ. ἰδ. Renouée.

Grange, Θ. χορτοβολῶν, ἀποθήκη ὅπου φυλάττονται καὶ κοπανίζονται οἱ στάχεις.

Grangelle, Θ. ἑκατόμπους, γένος φυτῶν.

Grangerie, Θ. πυξόδενδρον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Granit, ἡ Granite, ἀρ. συηνίτης, ἡ γρανίτης (λίθος).

Granitelle, ἀρ. γρανίτης λευκόραιος.

Granitin, ἀρ. πηγματίτης, (λίθος), εἶδος γρανίτου.

Granitique, ἐπ. ὁ ἐκ γρανίτου.

Granitoïde, ἐπ. γρανιτοειδής.

Granitone, ἀρ. εἶδος γρανίτου

Granivore, ἐπ σπορορράγος, σύστημα πτηνῶν.

Granulaires, Θ. πλ. τὰ κοκκωτὰ, γένος φυτῶν.

Granulation, Θ (ἡ εἰς ψήγματα) κατάτριψις (τῶν μετάλλων).

Granuler, ἐν. κατατρίβω (τὰ μέταλλα εἰς ψήγματα).

Granuliforme, ἐπ. κοκκοειδής.

Graphéphore, ἀρ. γραφηφόρον, γένος φυτῶν.

Graphiptère, ἀρ. *γραφόπτερον, γένος ἐντόμων.

Graphiptérides, Θ. πλ. * γραφοπτερίδες, διαίρεσις ἐντόμων.

Graphique, ἐπ. γραφικος (ὁ διὰ γραφῆς, διὰ ζωγραφίας παριστώμενος).

Graphiquement, ἐπίρ. γραφικῶς, ἰδ. Graphique.

Graphis, ἀρ. γραφὶς, γένος φυτῶν.

Graphite ἡ Carbure de fer, ἀρ. γραφίτης, μεταλλικὴ ὕλη.

Graphoïde ἡ Graphioïde, ἐπ (ἀνατ) γραφιοειδὴς ἢ στυλοειδὴς (ἀπόφυσις).

Graphotithe, Θ ὁ γραφόλιθος ἡ σχιστόλιθος.

Graphometre, ἀρ. γραφόμετρον, ἐργαλεῖον γεωμετρικῆς καταμετρήσεως.

Grappe, Θ βότρυς, κ. τσεμπί. en — βοτρυδόν. il mord à la —, μεταφ. ἔλκεται (ἀπό τι τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ). § ψῶρα (εἰς τοὺς πόδας τῶν ἵππων). § — de Holiande κόνις τοῦ Ζεϊναιδινοῦ ἐρυθροδάνου.

Grappe-marine, Θ. εἶδος ὀλοθουρίου, ζωόφυτον.

Grapper, ἐν. τρίβω (τὸ ἐρυθρόδανον).

Grappe-de Raisin, Θ. ἰδ. Raisin (du tropique).

Grappillage, ἀρ. ραγολογία, ἡ σύναξις τῶν ῥογῶν μετὰ τὸ τρύγημα τῆς ἀμπέλου. § γράπισμα, ἀπόλαυσις μικροῦ τινος κέρδους.

Grappiller, ἐν. ραγολογῶ, ἐπιρυλλίζω, συνάζω τὰς ῥόγας τῆς ἀμπέλου μετὰ τὸ τρύγημα. § γραπίζω, ἀπολαμβάνω μικρόν τι κέρδος.

Grappilleur, euse, οὐσ. ραγολόγος. § γραπιστὴς, ὁ ζητῶν ἢ ἀπολαμβάνων μικρά τινα κέρδη.

Grappillon, ἀρ. βοτρύδιον, ἐπιρυλλὶς, μικρὰ βότρις (τσεμπί), κεκομμένη ἀπὸ μεγαλητερον.

Grappin, ἀρ. ἁρπάγη, σιδηροῦν ἐργαλεῖον ἢ εἶδος ἀγκύρας. § σιδηρᾶ χεὶρ, ἁρπάγη χρησιμεύουσα εἰς τον ἐπιπλουν πλοίου κατα πλοίου. jeter le — sur quelqu'un, μεταφ. λαμβάνω ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τινος. § ἁρπάγη, ἐργαλεῖον εἰς διαρρόρους τέχνας.

Grappiner, ἐν. ἁρπάζω, συλλαμβάνω πλοῖον μὲ ἁρπάγας, ἢ σιδηρᾶς χεῖρας.

Grappineur, ἀρ. ὁ μὲ τὴν ἁρπάγην τὸν ξέοντα ὕλιον καθαίρων.

Grapse, ἀρ. ὄστρακον ἐκ των δεκαπόδων βραχυούρων.

Gras, sse, ἐπ παχύσωμος le veau — ὁ μοσχος ὁ σιτευτός. etre — à lard εἶμαι παχύτατος. sortir — d'une affaire, μεταφ ὠφελοῦμαι, κερδίζω ἀπό τινα ὑπόθεσιν. § λιπαρὸς, ἐλαιώδης, παχὺς. de — paturages παχεῖαι, λιπαραὶ βοσκαί. encre —se παχεῖα, πυκνὴ μελάνη. faire ses choux — de quelqu'un (παρ.) ἐντέρπομαι εἴς τι § mets—καταλύσιμα, κ. κρεατερὰ φαγητά. faire ἡ manger—κρεωφαγέω, κ. ἀστύνομαι, καταλύω jours — ἡμέραι κρεωφαγίας, καὶ ἰδίως ἡ τυρινή. § ῥυπαρὸς habit — ῥυπαρὸν φόρεμα § du pain — ἄσπρος ἄψητος. terre —se λιπαρὸν χῶμα. § un cheval à vue —se ἵππος ἀμβλυωπῶν. § en serez vous plus —? μεταφ. τοῦτο σὲ ὠφελεῖ ; § peindre — ζωγραφίζω λιπαρῶς, χωρὶς ξηρότητα peindre en — μεταβάφω πρὶν ἡ πρώτη βαφὴ ξηρανθῇ. § des paroles —ses, (οἰκ.) χυδαῖαι, ἀναιδεῖς λέξεις. § avoir la langue — ἔχω τὴν γλῶσσαν βαρεῖαν, ὑποτραυλίζω. § se lever la —se matinée ἐξυπνῶ ἐξώρας. § (ναυτ.) temps — ὑγρὸς καιρός.

Gras, ὰρ. το παχὺ (μέρος). le — de la jambe ἡ γαστροκνημία, κ. ἄντσα.

Gras-double, ἀρ. τὸ ἐπίπλοον, μεμ-

βράνα τοῦ στομάχου τοῦ βοός.
Gras-fondu, ἀρ. Gras-fondure, Ϛ. φλεγμονώδης τῶν ἵππων ἀσθένεια.
Grassement, ἐπίρ. λιπαρῶς. vivre — ζῶ λιπαρῶς, ἀνέτως. recompenser—ἀνταμοίβω μεγαλοπρεπῶς.
Grasset, tte, ἐπ. (οἰκ.) ὑπολίπαρος, κ. παχούτσικος.
Grassette, Ϛ. λιπαρόφυλλον, γένος φυτῶν.
Grasseyement, ἀρ. παχυστομία, δυσκολία περὶ τὴν προφοράν.
Grasseyer, οὐδ. παχυστομῶ, προφέρω τὰ σύμφωνα παχέως ἢ δυσκόλως.
Grasseyeur, euse, ἐπ. παχύστομος, ὁ μετὰ δυσκολίας τινὸς προφέρων.
Grassouillet, ette, ἐπ. ἴδ. Grasset.
Grateau, ἀρ. ξυστρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ προπαρασκευάζονται τὰ μέταλλα πρὶν χρυσωθοῦν.
Gratelier, ἀρ. *γνῆστις, γένος φυτῶν.
Grateron, ἀρ. ἴδ. Gaillet, valence, aspérule.
Gratgal, ἀρ. * ῥανδία, γένος φυτῶν.
Gratia dei, ἀρ. θεία χάρις, ὄνομα δοθὲν εἰς τὰ ἰαματικὰ φυτά.
Graticuler, ἐν. ἀντιγράφω ζωγραφίαν διὰ τῶν τετραγώνων.
Gratienne, Ϛ. λινὸν ὕφασμα.
Gratification, Ϛ. ἀμοιβή.
Gratifier, ἐν ἀμοίβω.
Gratin, ἀρ. τὸ ὑπόστημα, κ. τὸ καταπάτι.
Gratiole, Ϛ. * εὔχαρις, φυτὸν ἰαματικόν.
Gratis, ἐπίρ. (τὸ s προφ) προῖκα, χάριν, ὡρεάν.
Gratitude, Ϛ. εὐγνωμοσύνη.
Gratte, Ϛ. ξεστρα, ἐργαλεῖον δι' οὗ ξύουσι τὰ καταστρώματα τῶν πλοίων.
Gratteau, ἴδ. Grateau.
Gratte-bosse, Ϛ. κνῆστρον, ψήκτρα μεταλλίνη τῶν χρυτοχόων.
Gratte-bosser, ἐν. λειαίνω τὰ μέταλλα μὲ κνῆστρον.
Gratte-cu, ἀρ. κυνόσβατον, κυνόμορον, κ. ὀρνιθόκωλος, ὁ μετὰ τὴν ἐξάνθησιν τοῦ ῥόδου μένων κόμπος § ἴδ. eglantier.
Gratteler, ἐν. καθαίρω (χρυσὸν κτλ. ξύων αὐτὸν ἐλαφρῶς).
Gratteleux, euse, ἐπ. ὁ ἔχων λειχῆνας.
Grattelle, Ϛ. εἶδος λειχῆνος.
Gratte-paille, ἴδ. Fauvette d hivert.
Gratte-papier, ἀρ. πολυγράφος, κ. γραφιάς, ὁ ζῶν διὰ τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας.
Gratter, ἐν. ξέω, ξύω, κ. ξύνω. § ξέω, σκαλιζω (τὴν γῆν), ἐπὶ ζώων.
Grattoir, ἀρ. ξυστήριον, ξέστρον, εἰς διαφόρους τέχνας ἐργαλεῖον πρόσφορον εἰς ξύσιν. § ἴδ. Rugine.
Gratuit, te, ἐπ. προίκιος, προῖκα, ὡρεὰν διδομένος. don — ἐκούσιος φόρος τοῦ Γαλλικοῦ κλήρου δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας τοῦ κράτους. § ἀναίτιος, ἄσκοπος. méchanceté — ἄσκοπος κακία.
Gratuité, Ϛ. τὸ ἀναίτιον.
Gratuitement, ἐπίρ. προῖκα, ὡρεάν. § ἀναιτίως.
Grau, ἀρ. μικρὰ αὐλαξ συγκοινωνίας.
Graustein, ἀρ. φαιόλιθος, εἶδος λίθου.
Grauwacke, Ϛ. εἶδος λίθου.
Gravatier, ἀρ. ἁμαξηλάτης, μεταφέρων τὰς μενούσας μετὰ τὰς οἰκοδομὰς ἀκαθαρσίας.
Gravatif, ive, ἐπ. douleur —ive πόνος συνωδευμένος μὲ βάρος.
Grave, ἐπ. βαρὺς, (παρὰ φυτικοῖς) voix — βαρεῖα φωνή. accent — βαρὺς τόνος, βαρεῖα. voyelles—s βαρυτονούμενα φωνήεντα. maladie — βαρεῖα ἀσθένεια. § σοβαρός. affaire, cas— ἐμβριθὴς, σπουδαία ὑπόθεσις, περίπτωσις. § μέρος ὅπου ξηραίνουσι τοὺς ἀντακαίους.
Gravelée, ἐπ. Ϛ cendre — τέφρα ἐκ τρυγός. chandelle — ἀνισως κεχυμένον ἀλειμματοκηρίον.
Graveleux, euse, ἐπ. νεφριτικὸς, ὁ πάσχων ἀπὸ νεφρίτην. § ἀμμώδης. urine —se ἀμμώδες οὖρος. § οἰκ ἄσεμνος.
Gravelle, Ϛ. νεφρίτης, ἀσθένεια δι' ἧς συσωρεύεται ἄμμος εἰς τὰ νεφρά. § πρῆσμα τοῦ ἀνωτέρου βλεφάρου. § το καταπάτιον τοῦ ὀξυδίου.
Gravellure, Ϛ. λόγος ἄσεμνος.
Gravement, ἐπίρ. ἐμβριθῶς, σοβαρῶς. § (μουσικ.) ὀλίγον βραδέως.
Graver, ἐν. χαράττω, ἐγκολαπτω, γλύφω.—sur métal χαράττω ἐπὶ μετάλλου.—une pierre χαράττω λίθον.—un portrait χαράττω εἰκόνα. — dans l'esprit, dans le cœur ἐγχαράττω εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴν καρδίαν. § le fer a —é le cartouche τὸ πῦρ ἔσχισε τὸ πυροτέχνημα. § gravé de petite vérole κατάστικτος ἀπὸ τὴν εὐφλογίαν, κ. εὐφλογιάρης.
Gravettes, Ϛ. πλ. μικροὶ σκώληκες ὡς δέλεαρ χρησιμεύοντες.
Graveur, ἀρ. χαράκτης, γλύπτης, ὁ χαράσσων εἰκόνας κτλ. — sur pierres fines ὁ λιθοχαράκτης. — sur acier χαλκογράφος. — sur bois ξυλογράφος.
Gravier, ἀο. χονδρὰ ἄμμος μὲ λιθάρια. § ἡ ἀμμώδης ὑπόστασις τοῦ οὔρους.
Gravigrades, ἀρ. πλ. βαρυβάται, γένος τετραπόδων, περιέχον μόνον τὸν ἐλέφαντα.
Gravimetre, ἀρ. βαροστάθμη, ἐργαλεῖον δι' οὗ μετρᾶται ἡ εἰδικὴ τῶν σωμάτων βαρύτης.
Gravir, οὐδ. ἀναρριχῶμαι, ἀναβαίνω βοηθούμενος καὶ μὲ τὰς χεῖρας, κ. καντσαρόνω. § ἐν. — une montagne ἀναβαίνω τὸ ὄρος.
Gravitation, Ϛ. ἐπιῤῥέπεια (προσάλληλος τῶν βαρίων σωμάτων).
Gravité, Ϛ. φυτ. βαρύτης. — absolue et spécifique ἡ ἀπόλυτος καὶ ἡ εἰδικὴ βαρύτης. centre de — κέντρον τῆς βαρύτητος. § ἐμβριθεια, σοβαρότης. § σπουδαιότης.
Graviter, ἐν. ἐπιῤῥέπω, ἐπὶ βαρέων σωμάτων ὁρμώντων πρὸς κέντρον βαρύτητος.
Gravoir, ἀρ. εἶδος σφύρας.
Gravois, ἀρ. σαρώματα μένοντα μετὰ τὰς οἰκοδομάς.
Gravure, Ϛ. γλυφὴ, χάραξις, ἡ ἐργασία τοῦ γλύπτου. — en relief ἀναγλυφή § ἐγκόλαμμα, γλύμμα. — en relief ἀνάγλυρον. § γραφὲ, χαλκογραφία (εἰκὼν χαλκογραφημένη).
Grazirrhinchus, ἀρ. γραζιῤῥιγχος, εἶδος ὀρυκτῶν ὀδόντων.
Gré, ἀρ. προαίρεσις. de son —, de son plein — ἑκὼν, ἐκ προαιρέσεως. il l'a fait contre son — τὸ ἔπραξεν ἄκων. de bon — ἑκουσίως. § θέλησις. il vit au — de ses amis διάγει κατὰ τὴν θέλησιν (τὴν ἐπιθυμίαν) τῶν φίλων του. au — de ses desirs κατὰ τοὺς πόθους του. au — des vens κατὰ τοὺς ἀνέμους, εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων. bon —, mal — ἑκὼν, ἄκων. § avoir en — ἐν εὐνοίᾳ ἔχω. recevoir, prendre en — μετ' εὐνοίας δέχομαι. § prendre en — μεθ' ὑπομονῆς δέχομαι. § savoir —, savoir bon — εὐγνωμονῶ, εἶμαι εὐχαριστημένος. savoir mauvais — εἶμαι δυσαρεστημένος. § de —à — δι' ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως.
Grèbe, ἀρ. κόλυμβος, πτηνὸν γένος.
Grec, Grecque, οὐσ. καὶ ἐπ. Ἕλλην, Ἑλληνὶς, Ἑλληνικός. § παπᾶς. § γ— τὸ προτελευταῖον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου. § — ἡ langue grecque, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. — ancien, ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ. — moderne, ἡ νέα Ἑλληνικὴ. c'est du — pour moi εἶναι ἀκατάληπτα δι' ἐμέ.
Grécisme, ἴδ. Hellénisme.
Greciste, ἀρ. Ἑλληνιστὴς, (ἐπὶ κακοῦ).
Grecque, Ϛ. ἑλληνὶς, εἶδος χελώνης. § εἶδος πρίονος τῶν βιβλιοδετῶν.
Grecquer, ἐν. ἐντέμνω τὰ βιβλία διὰ τοῦ βιβλιοδετικοῦ πρίονος.
Gredin, ἀρ. ἴδ. épagneul. § εἶδος οὐτιδανός.
Gredinerie, Ϛ. οὐτιδανότης.
Grèement, ἀρ. (ναυτ.) ἐπλισμὸς, κατάρτυσις, κ. ἀσμάτωμα, ὅλα τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν πλοίου ἢ μέρους τινὸς αὐτοῦ ἀναγκαῖα.
Gréer, ἐν. ὁπλίζω, καταρτύω (τὸ πλοῖον ἢ μέρος αὐτοῦ)
Grées, ἀρ. πλ. τὰ ὅπλα (τοῦ πλοίου) τὰ καταρτίζοντα τοὺς ἱστοὺς του μέρη.
Gréeur, ἀρ. πλ. ὁ ὁπλιστὴς τ

πλοίων, ὁ παρασκευάζων τὰ ὁπλίσματα αὐτῶν.

Greffe, ἀρ. τὰ ἀρχεῖα, τὸ γραφεῖον (δικαστηρίου)

Greffe, Ϡ. ἐμβολὰς, ἐμβόλιον, ὀφθαλμὸς, κλαδάκι μὲ τὸ ὁποῖον φλιάζουν τὰ δένδρα, κ. μπολι. § ἐμφύτευσις, ἐγκέντρισις, κ. φέλιασμα, ἡ πρᾶξις τοῦ ἐγκεντρίζειν τὰ δένδρα.

Greffer, ἐν. ἐγκεντρίζω, ἐνοφθαλμίζω (τὰ δένδρα) κ. φελιάζω, μπολιάζω.

Greffeur, ἀρ. ἐγκεντριστὴς (τῶν δένδρων), κ. φελιαστής.

Greffier, ἀρ. γραμματεὺς δικαστηρίου

Greffoir, ἀρ. ἐγκεντριστήριον, κ. φελιαστήριον, μάχαιρα διὰ τῆς ὁποίας ἐγκεντρίζουσι.

Gregarii, ἀρ. πλ. ἀγελαῖα, γένος πτηνῶν.

Grège, ἐπ. Ϡ. soie — ῖδ. matasse § ξύστρον (μὲ τὸ ὁποῖον χωρίζουν τὸν σπάρον τοῦ λιναρίου).

Grégeois, ἐπ ἀρ. feu — τὸ ἑλληνικὸν πῦρ, πῦρ φλέγον καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἐφευρεθέν.

Grégorien, enne, ἐπ. γρηγοριανός. calandrier — γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.

Grègues, Ϡ πλ. ἀσχ. ῖδ. pentalon. tirer ses — (χυδ.) φεύγω ταχέως, ἀποδιδράσκω. laisser ses — ἀποδιδράσκω.

Greille, Ϡ. ἀρχ εἶδος σάλπιγκος.

Grêle, ἐπ ἰσχνὸς, λεπτός. taille — ἰσχνὸν, λεπτὸν ἀνάστημα. voix — ἰσχνὴ, λεπτὴ φωνή. qui a la voix — ἰσχνόφωνος. ton — ὀξὺς τόνος φωνῆς.

Grêle, Ϡ. χάλαζα une — de pierres χάλαζα πετρῶν. § ποσθία, κριθὴ (ἥτις φύεται εἰς τὰ βλέφαρα), κ. κριθάρι.

Grêler, ἀπρόσ il grêle πίπτει χάλαζα. § ἐν. διαφθείρω διὰ χαλάζης. il a été — ὁ οἱ ἀγροί του ἠφανίσθησαν ὑπὸ τῆς χαλάζης. — sur du persil, παροιμ. καταφέρομαι καθ' ὑπερθετέρων. un homme — ἐ ἄνθρωπος ἔχων στίγματα εὐρλογίας. avoir l' air bien — ἐ φορῶ πενιχρὰ ἐνδύματα, ῥακενδυτῶ § — la cire, ῖδ rubanner.

Grelet, ῖδ. Gurlet § ῖδ. Grillon.

Grelin, ἀρ. λεπτὸς κάλως, κ. παλαμαράκι. § ῖδ. Gade.

Grêloire, Ϡ. ἠθητήριον, τρυπητὴρ, κ. τρυπητὸν, λέβης τρυπητὸς τῶν κηροχυτῶν.

Grêlon, ἀρ. κόκκος χονδρὸς χαλάζης. § ῖδ. Grêloire.

Grêlonage, ἀρ. ἡ εἰς κόκκους κατάτριψις τοῦ κηροῦ.

Grêloner, ἐν. κατατρίβω τὸν κηρὸν εἰς κόκκους.

Grelot, ἀρ. κωδωνίσκος, κ. κουδουνάκι. attacher le — κατορθῶ τι δύσκολον.

Greloter, οὐδ. ῥιγῶ, κ. τουρτουρίζω, τρέμω ἀπὸ τὸ ψύχος.

Grément, ῖδ. Gréement.

Grémial, ἀρ. τὸ ἐπιγονάτιον τοῦ ἀρχιερέως.

Gremil, ἀρ. λιθόσπερμον, γένος φυτῶν

Gremille, ἡ Gremillet, ἀρ. Ϡ. ὀλόκεντρον, γένος ἰχθύων

Gremillet, ἀρ. μυοσότη ἡ μυοσωτὶς, φυτόν.

Grenade, Ϡ. ῥόα, κ. ῥώδιον, καρπὸς. écorce de — σιδιον, φλοιὸς τοῦ ῥωδίου. grains de — κοκκώνες, σπειρία τοῦ ῥωδίου. § βομβὶς, μικρὰ βόμβα, εἶδος κοίλης σφαίρας πυροβόλου.

Grenadier, ἀρ. ῥοιὰ, κ. ῥωδιὰ fleur de — κύτινος, κ. ἄνθος τῆς ῥωδιᾶς. fleur de — sauvage βαλαύστιον, κ. ἄνθος ἀγριορωδιᾶς. § —s οἱ ἐπίλεκτοι, στρατιῶται ἀνήκοντες εἰς τὸν ἐπίλεκτον λόχον ἑκάστου τάματος. (τὸ πάλαι) οἱ ῥίπτοντες τὰς βομβίδας.

Grenadière, Ϡ βομβιδοθήκη, θυλάκιον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ στρατιώτης ἔφερε τὰς βομβίδας. § ὁ μεσαῖος κόλπος (ὁ συνδέων τὸ σίδηρον τοῦ ἀγχιβόλου μὲ τὸ ξύλον).

Grenadille, ῖδ fleur de la passion.

Grenadin, ἀο σπῖνος ὁ γρανίτης, πτηνόν. § εἶδος καρυκεύματος ἀπὸ κρέας πτηνῶν.

Grenadine, Ϡ. εἶδος μετάξης.

Grenage, ἀρ. σφαίρωσις, ἡ εἰς κόκκους κατασκευὴ τῆς πυρίτιδος.

Grenaille, Ϡ. ψήγματα, κ. κόκκοι μετάλλου. — d'or χουσῖτις. — de cuivre χαλκῖτις. § σπόροι ἄχρηστοι, ῥιπτόμενοι εἰς τὰ πτηνά. § εἶδος κογχύλης.

Grenailler, ἐν. σφαιρόω, χύνω εἰς σφαιρίδια (τουρκ. σκάϊα) τὸ μέταλλον

Grenaison, Ϡ. ἄχρ. σπερματολογία, ἡ συγκομιδὴ τῶν σπόρων.

Grenasse, Ϡ. μικρὰ ῥιπὴ ἀνέμου ἢ βροχῆς.

Grenat, ἀρ. Καρχηδόνιος, Σύριος λίθος, λίθος πολύτιμος. § τροχίλος γρανίτης, πτηνόν § ὁ ξηρὸς φλοιὸς τοῦ λεμονίου. § εἶδος βομβακεροῦ ὑράσματος § — syrien, ῖδ. almandine.

Grenatite, Ϡ. σταυρωτὶς, ὀρυκτόν. § λευκίτις, ὀρυκτόν.

Grenê, ἀρ. τὸ κοκκωτὸν, εἰς τὴν ζωγραφικὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν γραμμῶν τῆς σκιᾶς ὅταν δὲν εἶναι καθαραὶ καὶ συγχέωνται.

Greneler, ἐν. καθιστῶ τι κατάστικτον ἢ κοκκωτὸν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Grener, οὐδ. σπερματίζω, κ. σποριάζω. § ἐν. τρίβω ἢ διαιρῶ εἰς κόκκους.

Greneterie, Ϡ. σπερματοπρασία.

Grenetier, ère, οὐσ. σπερματοπώλης.

Grenetis, ἀρ. ταινία (κοκκωτὴ περὶ τὸ νόμισμα κεχαραγμένη). § ἐγκολαπτὴρ δι' οὗ χαράττεται ἡ ταινία αὕτη.

Grenette, Ϡ. πλ. κόκκοι κιτρίνης βαφῆς.

Grenge, ῖδ. Grenage.

Grenier, ἀρ ἀνώγεω, κ. ἀνῶγι. —à blé ὁ σιτοβολών. —à foin ὁ χορτοβολών. —à sel, ἀρχ. δικαστήριον περὶ ἐνοικιάσεως ἁλικῶν. — du vaisseau τὸ κῦτος τοῦ πλοίου. charger un vaisseau en — πληρῶ τὸ πλοῖον μὴ γεννήματα κτλ. χυμένα εἰς τὴν ἀποθήκην χωρὶς σάκκων.

Grenouillard, ἀρ. ἱέραξ ὁ βατραχοφάγος, πτηνὸν σαρκοφάγον τῆς Ἀφρικῆς.

Grenouille, Ϡ. βάτραχος. § βάτραχος, μέρος μηχανῆς.

Grenouiller, ἀρ. βλέννιος βατραχοειδὴς, ἰχθύς. § σίλουρος βάτραχος, ἰχθύς.

Grenouillère, Ϡ. βατραχότοπος, τόπος ὑγρὸς καὶ βαλτώδης πρόσφορος διὰ βατράχους.

Grenouillette, Ϡ. βατράχιον, φυτόν.

Grenu, ue, ἐπ πολύσπερμον. épi — ἄσταχυς πολύσπερμος. § κοκκωτός. une peau —e δέρμα κοκκωτόν.

Greque, ῖδ. Grecque.

Grequer, ῖδ. Grecquer.

Grès, ἀρ. ἀμμόλιθος, εἶδος λίθου. § πηλὸς ἀμμώδης πρὸς κατασκευὴν ἀγγείων.

Greser, ῖδ. Gresiller.

Greseux, euse, ἐπ. ὁ ἔχων τὴν φύσιν τοῦ ἀμμολίθου.

Gresil, ἀρ. μικρὰ χάλαζα. § ἄχρηστα τμήματα κρυστάλλου.

Gresillement, ἀρ. πτῶσις μικρᾶς χαλάζης.

Gresiller, οὐδ. il —e πίπτει μικρὰ χάλαζα. § ἐν. συστέλλω, κ. μαζόνω, ζαρόνω.

Gresillon, ἀρ. τῆς τρίτης ποιότητος ἄλευρος § ῖδ. grillon.

Gresio, ἀρ. ναυτ. ἀνόητος.

Grésoir, ἡ Grugeoir, ἀρ. ἀκροτόμος, ἐργαλεῖον σιδηροῦν διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ὑελουργοὶ τέμνουν τὰ πίρατα τοῦ ὑέλου.

Gré-sol, ἀρ. μουσ. ῖδ. sol.

Gresserie. Ϡ. κατηργασμένος ἀμμόλιθος, § τὰ ἐξ ἀμμολίθου ἢ ἀμμώδους πηλοῦ κατεσκευασμένα. § λατομεῖον ἀμμολίθου.

Greuvier, ἀρ. γρεβία, γένος φυτῶν.

Grevance, Ϡ. (ἀρχ. ἄχρ.) βλάβη.

Grève, Ϡ. ὄχθη (μὲ λιθάρια καὶ κογχύλας κεκαλυμμένη). § τόπος καταδίκης εἰς τὴν Γαλλίαν. § —s περισκελίδες, μέρος τῆς πανοπλίας τῶν ἀρχαίων Γάλλων.

Grever, ἐν. (ναμ) ἐπαβαρύνω, ἐπιβάλλω βάρος. terre —ée de char-

ges γῆ ἐπιβεβαρυμένη μὲ ὑποχοϊώσεις.
Grianeau, ἀρ. ἰδ. Tetras.
Grias, ἀρ. *ἡ γριας, δένδρον.
Gribane, Θ. εἶδος ἀκατίου εἰς τὰς Θαλάσσας τῆς Γαλλίας.
Griblette, Θ. χοίρειον ἐψημένον κρέας.
Gribou, ἐπίρ. faire — ἀνατρέπομαι, ἐπὶ τῶν παραπλόων τῆς Ἀφρικῆς.
Gribouillage, ἀρ. χυδ. ὀνιθοσκαλίσματα, κακὸν γράψιμον.
Gribouiller, ἐν. χυδ. μουντσουρόνω χαρτίον.
Gribouillette, Θ. χυδ. δαιλος παιδίων.
Gribouri, ἀρ. κρυπτοκέφαλος, γένος ἐντόμων.
Grièche, ἐπ. orlie — κνίδη ἀγρία. pie — κίσσα γαμψόνυχος.
Grief, ière, ἐπ. δεινὸς, χαλεπὸς, κ. βαρύς.
Grief, ἀρ. βλάβη. les —s qu' il a reçus αἱ ἐπενεχθεῖσαι αὐτῷ βλάβαι § αἰτία δυσαρεσκείας, παράπονα. § —s αἱ ἔγγραφοι αἰτιολογίαι ἐκκλήτεως ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.
Griel, ἀρ. γεράνιον τοῦ ἀκρωτηρίου, φυτόν.
Grièvement, ἐπίρ. δεινῶς, χαλεπῶς, βαρέως. il est — malade ἀσθενεῖ βαρέως.
Grièveté, Θ δεινότης. la — du fait, ἡ σπουδαιότης τοῦ πράγματος.
Griffade, Θ. πληγὴ μὲ τοὺς ὄνυχας (πτηνοῦ).
Griffard, ἀρ. ἀετὸς ὁ ἀρημανὴς, πτηνὸν
Griffe, Θ. ὄνυξ (ὀξὺς τῶν ζώων καὶ πτηνῶν). je suis sous ses —s ἢ entre ses —s, μεταφ. εἶμαι ὑπὸ τοὺς ὄνυχάς του, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. donner un coup de —à quelqu' un βλάπτω τινα. § εἶδος σφραγῖδος φερούσης τὴν ὑπογραφὴν ἐγκεχαραγμένην. § —s (εἰς διαφόρους τέχνας) λαβίδες, ὀχεῖς, καὶ ἄλλα μὲ τὸ σχῆμα ἢ τὴν χρῆσιν τῶν ὀνύχων ἀνάλογα ἐργαλεῖα. —s ἰδ. caieux.
Griffer, ἐν. μὲ τοὺς ὄνυχας συλλαμβάνω.
Griffon, ἀρ. ὁ γρὺψ, ὄνειον σαρκοφάγον. § γρὺψ, μυθολογούμενόν τι τέρας. § κύων ὁ ἀγγλικός. § εἶδος πρίονος τῶν χρυσοχόων.
Griffonnage, ἀρ. κακογραφία, κ. ὀρνιθοσκαλίσματα, μουντζοῦραι.
Griffonnement, ἀρ. κακογραφία, ἡ πρᾶξις τοῦ γράφειν κακῶς.
Griffonner, ἐν. γράφω δυσανάγνωστα, κ. μουντσουρόνω.
Griffonneur, ἀρ. ὁ κακῶς, δυσαναγνώστως γράφων, κ. μουντζουρωτὴς (καὶ ἐπὶ πολυγράφου καὶ μακρολόγου συγγραφέως).
Griffonnier, ἀρ. ἴδ. Griffonneur.
Grigne, Θ. (πιλοποιῶν) κόκκος εἰς τὸν πίλον.
Grignon, ἀρ. τὸ ξηρὸν πλάγιον μέρος τοῦ ἄρτου. § τὰ λέπυρα τῶν ἐλαιῶν, ἀφ' οὗ στραγγισθῇ τὸ ἔλαιον. § *βυκὶς, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Grignoter, ἐν. περιτρώγω, περιξέω μὲ τοὺς ὀδόντας. μεταφ. ἀπολαμβάνω μικρὰ κέρδη.
Grignotis, ἀρ. (εἰς τὴν χαλκογραφίαν) γραμμαὶ ἀμφίβολοι καὶ τρέμουσαι
Grigou, ἀρ. χυδ. ἐπαίτης, ὁ ζῶν πενιχρῶς ἀπὸ φειδωλίαν.
Grigri, ἀρ. ῥαμφιστὴς ἀράκαρις, πτηνόν.
Gril, ἀρ. ἐσχάρα, κ. σκάρα. § ναυτ. ἐσχάρα, εἶδος ἱκριώματος διὰ τὸ πλοῖον.
Grillade, Θ. τὸ ἐπὶ ἐσχάρας ψήσιμον. § ἐσχαρόπεπτον, τὸ ψημένον εἰς ἐσχάραν.
Grillage, ἀρ. δικτυωτὸν, πλέγμα σιδήρου, ἁρμοζόμενον εἰς τὰ παράθυρα κτλ. (τουρκ. καρακωτόν.) § ἡ πύρωσις (τῶν μετάλλων διὰ ν' ἀφαιρεθοῦν αἱ ἑτερογενεῖς ὕλαι) § ἐσχάρα, σταυροειδῶς συνηρμοσμένα ξύλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἰκοδομοῦσι
Grillagine, ἢ Grislagine, Θ. ἰδ Cyprin dobule.
Grille, Θ. κιγκλίς. § δικτυωτὸν, (τουρκ. καφάσι). § ἐσχάρα § προσωπὶς (εἰς τὰς περιπετάλαις). § κινητὸν, κ. ξύστης τῆς νικοτιανῆς, τοῦ ταβάκου § σημεῖον διακριτικὸν εἰς τὰς ὑπογραφάς.
Griller, ἐν. ψήνω εἰς τὴν ἐσχάραν, περικαίω. § καίω ce fer m' a—é les mains τὸ σιδηρον τοῦτο μ' ἔκαυσε τας χεῖρας. le soleil a —é les vignes ὁ ἥλιος ἔκαυσε τὰς ἀμπέλους § — de faire une chose (οἰκ μεταφ) προθυμοῦμαι, διακαίομαι ἀπὸ ἐπιθυμίαν νὰ πράξω τι — d' impatience διακαίομαι ἀπὸ ἀνυπομονησίαν εἶμαι ὅλος ἀνυπομονησία. — dans sa peau, χυδ. εἰμὶ ἀνυπόμονος. § κλείω μὲ κιγκλίδας. — quelqu' un κατακλείω τινά. — une fille κλείω κόρην εἰς μοναστήριον, τὴν κάμνω μοναχήν. fenêtre —ée κιγκλιδωτὸν παράθυρον
Grillet, ἀρ. ἢ Grillette, Θ. κωδωνίσκος προσαρτωμένος εἰς τὸν λαιμὸν τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν καὶ εἰς τοὺς πόδας τῶν ὀρνέων).
Grilleté, ée, ἐπ. ὄρνεον ἔχον κωδωνίσκον εἰς τὸν πόδα προσηρτημένον.
Grilletier, ἀρ. κιγκλιδοποιὸς, ἐργάτης κατασκευάζων κιγκλίδας.
Grilloïdes, ἀρ. πλ. γρυλλοειδῆ, γένος ἐντόμων.
Grilloir, ἀρ. κλίβανος ὅπου περικαίεται ὁ χνοῦς τινῶν ὑφασμάτων.
Grillon, ἀρ. γρύλλος, κ. τσιρόνι, γένος ἐντόμων.
Grillot, ἀρ. δοκὸς ἐν χρήσει παρὰ τοῖς παγοτόμοις.
Grilloter, οὐδ. γρυλλίζω, κ. τσιρίζω, ἐπὶ τῆς φωνῆς τοῦ γρύλλου.
Grills, ἀρ. μικρὸς σαλμάσιος.
Grimace, Θ. διαστροφὴ τοῦ προσώπου, μορφασμός. faire une —, des —s μορφάζω, μωκάομαι, διαστρέφω τὸ πρόσωπον. faire la — à quelqu' un ὑποβλέπω τινά, κ. στραβοκοιτάζω. un habit qui fait la —, μεταφ. φόρεμα κακῶς ἐπτυγμένον, στραβοσιδηρωμένον § προσποίησις. s' il n' est pas mon ami, il en fait la — ἂν δὲν εἶναι φίλος μου, σχηματίζεται, προσποιεῖται ὅτι εἶναι τοιοῦτος. § τολύπη, κ. κουβάρι, ὅπου αἱ γυναῖκες καρφώνουν τὰς βελόνας των. § couteau à — μάχαιρα ἀνοιγομένη ἀφ' οὗ ἀνοιχθῇ τὸ ἓν μέρος τῆς λαβίδος.
Grimacer, οὐδ. διαστρέφω τὸ πρόσωπον, μωκάομαι, μορφάζω, κ. στραβομουτσουνιάζω. les figures de ce tableau — ent τὰ πρόσωπα αὐτῆς τῆς εἰκόνος εἶναι διαστροφα, κ. στραβομουτσουνα. un habit qui —e φόρεμα κακῶς ἐπτυγμένον, κ. στραβοσιδηρωμένον.
Grimacerie, Θ. (ὁλ. εὔχρ.) μορφασμός.
Grimacier, ère, οὐσ. ὁ διαστρέφων τὸ προσωπον. une femme — ère, γυνὴ ἐπιτετηδευμένη, κ. κερατσίτσα. § ὑποκριτής.
Grimaud, ἀρ. (λέξις περιφρονητική) μαθητὴς ἀρχάριος, κ. μαθητοῦδι, παιδάριον. § ἄθλιος συγγραφεύς.
Grime, ἀρ παιδάριον, μικρὸς μαθητὴς. § γέρων γελοῖος (εἰς τὰς κωμῳδίας).
Grimelin, ἀρ. (λέξις περιφρονήτικη) παιδάριον. § χαρτοπαίκτης φτεῦτος καὶ δειλός.
Grimelinage, ἀρ. (ἀρχ. καὶ ὀλίγον εὔχρ) μικρὸν παιγνίδι, μὲ ὀλίγα χρήματα. § μικρὸν, οὐτιδανὸν κέρδος.
Grimeliner, ἐν. καὶ οὐδ. (ἀρχ. καὶ οἰκ.) παίζω μικρὸν παιγνίδι. § κερδίζω οὐτιδανὰ κέρδη.
Grimer (se), αὐτοπ. λαμβάνω (εἰς τὸ θέατρον) σχῆμα γελοῖον γέροντος.
Grimme ἡ chèvre de —, Θ. ἀντιλόπη γριμμια, τετράποδον.
Grimmie, Θ. γριμμία, γένος φυτῶν.
Grimoire, ἀρ. Σολομονική, βιβλίον μαγικόν. savoir, entendre le — (μεταφ.) ἐννοῶ, γνωρίζω τὸ ἔργον μου. § (μεταφ. καὶ οἰκ.) λόγος δυσκατάληπτος, γρίφος, αἴνιγμα. § γράψιμον δυσανάγνωστον, κ. ὀρνιθοσκαλίσματα.
Grimpant, te, ἐπ. plante — φυτὸν ἀνέρπον, ἐγκισσευόμενον.
Grimper, οὐδ. ἀνέρπω, ἀναρριχῶμαι, ἀναβαίνω (βοηθούμενος μὲ τὰς χεῖρας) κ. καντσαρώνω, σκαλόνω. § ἐγκισσεύομαι (ἐπὶ φυτοῦ)

περιπλέκομαι, κ. σκαλόνω, ἀναβαίνω.
Grimpereau, ἀρ. *κερθεία, γένος πτηνῶν.
Grimpeurs, ἀρ. πλ. τὰ ἀνέρποντα, τάγμα πτηνῶν.
Grincement, ἀρ. —de dens, βρυγμὸς, τριξιμον (τῶν ὀδόντων).
Grincer, ἐν. ἡ οὐδ. —les (ἡ des) dens βρύχω, τριζω τοὺς ὀδόντας.
Grincher, οὐδ. le pain —e ὁ ἄρτος ἔχει τρυπας.
Grindelie, Ϛ. ἴδ. Aurélie.
Grinette, Ϛ. ἴδ. Gallinule.
Gringole, ée, ἐπ. (εἰς τοὺς Θυρεοὺς) οἱ γραφαὶ αἱ λήγουσαι εἰς κεφαλὰς ἵππων.
Gringotter, οὐδ. κελαδῶ (ὡς τὰ πρωτόπειρα πτηνά). § (οἰκ.) τραγουδῶ κακῶς.
Gringuenaude, Ϛ. (χυδ.) ῥύπος, βρῶμα.
Gringenotter, οὐδ. κελαδῶ (ἐπὶ ἀηδόνος).
Griot, ἀρ. σπαρτίον τὸ καθαρτικὸν, φυτὸν.
Griots, ἀρ. πλ. χόνδρος. τουρκ. μπλιγούρι.
Griotte, Ϛ εἶδος καταστίκτου μαρμάρου. § μαῦρον κερασσιον.
Griottier, ἀρ. μαυροκερασσια, ἡ παραγουσα μαῦρα κερασσια.
Griphe, ἀρ γρῖφος, αἴνιγμα.
Grippe, Ϛ. ἴδ. Caprice, (οἰκ. καὶ ολ. εὔχρ.) § se prendre de — contre quelqu' un ἡ prendre quelqu' un en — προκαταλαμβάνομαι, ὀργίζομαι κατά τινος, κ. τὸν κακιόνω. § βραγχίτης, πνευμονικὸς κατάρρους, κ. γριππα.
Gripper, ἐν. ἁρπάζω ἐπιτηδειως, κ. τσαλόνω. § les étoffes se — ent, τὰ ὑφάσματα συστέλλονται, κ. μαζόνουν. § un homme sujet à se — ἄνθρωπος προκαταλαμβανόμενος, εὐερέθιστος.
Grippe-sou, ἀρ. (ἀρχ.) χρηματολόγος, εἰσπράκτωρ τῶν εἰσοδημάτων ἄρχοντός τινος. § (οἰκ.) γριπιστὴς, ὁ κερδίζων εὐτελῆ κέρδη.
Gris, e, ἐπ. λευκόφαιος, ψαρός. des cheveux — ὑπολευκοι τρίχες. être tout — (οἰκ.) ἔχω τὰς τρίχας ὑπολεύκους, κ. μαλιὰ στακτερὰ, ψαρά. papier — στουππόχαρτον. temps — Θολὸς καιρός. faire — e mine à quelqu'un κακῶς προσφέρομαι πρός τινα patrouille — e περίπολοι μυστικοὶ τῆς νυκτός· lettre — e στοιχεῖον (χαρακτὴρ τυπογραφικὸς) ποικίλον. § (οἰκ.) πάροινος, κ. μισομεθυσμένος, πιωμένος. vin — κόκκινος οἶνος. § οὐσ. τὸ λευκόφαιον, κ. στακτερον, ψαρὸν χρῶμα. —blanc λευκόφαιον. —cendré, σποδιζὸν, κ. στακτερόν. § vert-de-gris, ἴδ. § petit-gris σκίουρος ὁ Σιβήριος, κ. ζιντσάπι, ζῶον τοῦ ὁποίου τὸ δέρμα χρησιμεύει εἰς ἔνδυμα. § petit-gris, τὰ ὑπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ στρουθοκαμήλου πτερά.
Grisaille, Ϛ. δίχρους γραφὴ, ἡ γινομένη μὲ δύω χρώματα, τὸ μὲν λαμπρὸν, τὸ δὲ σκοτεινόν. § μίγμα τριχῶν μελανῶν καὶ λευκῶν, χρησιμεῦον εἰς κατασκευὴν φαινακης.
Grisailler, ἐν. χρίω μὲ στακτερὸν χρῶμα.
Grisar, ἀρ. σκληρὸς ἀμμόλιθος.
Grisatre, ἐπ. ψαρὸς, λευκὸς κλίνων πρὸς τὸ λευκόφαιον.
Grisbock, ἴδ. Nabor.
Grise-bonne, Ϛ. εἶδος ἀπιδίου Θερεινοῦ.
Griser, ἐν. ποτίζω (τινὰ οἶνον, ὡς νὰ μεθύσῃ), μεθύω τινά se —, αὐτοπ. πίνω (ὡς νὰ μεθύσω), μεθύω.
Griset, ἀρ. νέα ποικιλὶς, κ. καρδερινίτσα, πτηνόν. § ἴδ. Squale, ἰχθύς. § ἴδ. Makis, ζῶον. § ἴδ. Arbousier, δένδρον.
Grisette, Ϛ. κόρη ἡ γυνὴ (ἐργατικῆς ἡ μεσαίας τάξεως, καὶ ἰδιως) κωμάστρια, καλλωπίστρια (ἐκ τῆς τάξεως τῶν ῥαπτριῶν καὶ ὁμοίων). § ἔνδυμα πενιχρὸν τῶν κοινῶν γυναικῶν. § ἴδ. Fauvette grise πτηνόν. § ἴδ. Hespérie ἔντομον.
Gris-gris, ἀρ. εἴδωλον τῶν μαύρων τῆς Ἀφρικῆς.
Grislagine, ἴδ. Grillagine.
Grislé, ἀρ. λύθρον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Κίνας.
Grisoller, οὐδ. κελαδῶ, ἐπὶ κορυδαλοῦ.
Grison, ne, ἐπ. λευκόφαιος, ψαρὸς, (ἐπὶ τριχῶν). § οὐσ. πολιόθριξ, ὁ ἔχων στακτερὰς τρίχας. § μυστικὸς φύλαξ (ἀρχ.). § ὄνος, καυθήλιον, κ. γαΐδαρος. § ἴδ. Fouine de la Guiane. § ἴδ. Hirondelle de Rivage. § πομάκανθα καὶ λάβρος, ἰχθεῖς.
Grisonner, οὐδ. ὑπολευκαίνομαι (ἐπὶ τριχῶν). il commence à —, αἱ τρίχες του ἀρχίζουν νὰ ὑπολευκαίνωνται, ἀρχίζει ν' ἀσπρίζῃ. ses cheveux —ent ἡ κόμη του εἶναι ὑπόλευκος.
Grison, Grion, Grieux, ἀρ. feu — ἐπ. ἀτμὶς φλογιστὴ (ἀπαντωμένη εἰς τινας ὑπονόμους.)
Gris pendart, ἀρ. ἴδ. Pie-grièche écoucheur.
Gris-perlé, ἀρ. εἴδος ἀγαρικοῦ τῶν Παρισίων.
Grive, Ϛ. Κίχλ(α)η, πτηνόν. § être soûl comme une —, (οἰκ.) εἶναι στουππὶ (νεθυσμένος).
Grivelé, ée, ἐπ. στικτὸς, κατάστικτος, ἔχων στίγματα λευκόφαια.
Grivelée, Ϛ. (ἀρχ. καὶ σχεδὸν ἄχρ.) γρίπισμα, εὐτελὲς καὶ παράνομον κέρδος.
Griveler, ἐν. καὶ οὐδ. (ἀρχ. καὶ σχεδὸν ἄχρ) γριπίζω, λαμβάνω εὐτελεῖ καὶ παράνομα κέρδη.
Griveletto, Ϛ. μικρὰ κίχλη.
Griveleur, ἀρ. (ἀρχ. καὶ σχεδὸν ἄχρ.) ὁ γριπίζων, ὁ κερδίζων εὐτελῆ καὶ παράνομα κέρδη.
Grivelé visqueux, ἀρ. εἶδος Ἀγαρικοῦ τῶν Παρισίων.
Grivellerie, ἴδ. Grivelée.
Grivois, se, ἐπ. ἐλεύθερος (τοὺς τρόπους, ἢ τοὺς λόγους). une chanson —se, ἆσμα ἄτεμνον.
Grivoise, Ϛ. ξέστρα ταβάκου.
Grivoiser, ἐν. ἴδ. Râper.
Groat, ἀρ. νόμισμα τῆς Ἀγγλίας, ἀντιστοιχοῦν μὲ $\frac{1}{3}$ δραχμὴν.
Grog, ἀρ. κρᾶμα οἰνοπνεύματος καὶ ὕδατος.
Grognard, ἀρ. (οἰκ.) μεμψίμοιρος, κ. μουρμούρης.
Grogne, Ϛ. (χυδ.) ὀυταρέσκεια.
Grognement, ἀρ. γρύλλη, γρυλλισμὸς, γρυσμὸς (ἡ φωνὴ τοῦ χοίρου). (μεταφ.) μουρμούρα.
Grogner, οὐδ. γρύζω, γρυλλίζω, γογγρύζω (φωνάζω ἐπὶ χοιρου). § (μεταφ.) γρύζω, κ. μουρμουρίζω, κρυφομαλόνω.
Grogneur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. μεμψίμοιρος, κ. μουρμούρης.
Grognon, ἐπ. (διγενὲς), ἴδ. Grogneur.
Groin, ἀρ. ῥύγχος, κ. μύτη, μούρη τοῦ χοίρου. § ἴδ. Lutjan Rostrée.
Groisil, ἀρ. Θλάσματα ὑελίου παρ' ὑελουργοῖς.
Groison, ἀρ. κόνις κιμωλίας.
Grolle, Ϛ. ἴδ. Freux.
Groma, ἡ Gruma, ἀρ. πήχυς καταμετρήτεως παρὰ Ῥωμαίοις.
Gromathique, ἐπ. art —, ἡ τέχνη τοῦ καταμετρᾶν τὴν γῆν παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.
Grommeler, οὐδ. (οἰκ.) μεμψιμοιρῶ, γρύζω, κ. μουρμουρίζω, μαλόνω.
Grommeleux, euse, ἐπ. (ὀλ. εὔχρηστον). μεμψίμοιρος, κ. μουρμούρης.
Grondable, ἐπ. (ὀλ. εὔχρ.) ὁ ἄξιος ἐπιτιμήσεως.
Grondo, Ϛ. ἴδ. Trompe, μουσικὸν ὄργανον.
Grondement, ἀρ. βρόντος, κρότος βαρύς.
Gronder, οὐδ. παραπονοῦμαι, μεμψιμοιρῶ, γρύζω, κ. μαλόνω, μουρμουρίζω. § γαυγίζω, μουρμουρίζω (ἐπὶ κυνῶν). l'orage —e βρυχᾶται, ὠρύεται ἡ τρικυμία. le vent —e βομβεῖ ὁ ἄνεμος. le canon —e κροτεῖ τὸ πυροβόλον. le ciel —e βροντᾷ. § οὐδ. καὶ ἐν. ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ, ἐλέγχω, κ. μαλόνω. ne le fais pas, ton père —era μὴ τὸ κάμῃς, ὁ πατήρ σου Θὰ σ' ἐπιπλήξῃ, Θὰ μαλώσῃ.
Gronderie, Ϛ. κραυγαὶ (ἐπιπληκτικαὶ), φωναὶ, κ. μαλώματα.
Grondeur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. μεμψίμοιρος. § ὁ συνήθως ἐπιπλήττων κ. μαλόνων.
Grondin, ἀρ. ἴδ. Trigle.

Gronove, S. * γρονοδια, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Gros, Grosse, ἐπ. χονδρὸς, παχύς. un—arbre χονδρὸν δένδρον. un homme —et gras ἄνθρωπος εὔσωμος, εὔσαρκος, χονδρὸς, παχύς. § μέγας. un —navire μέγα πλοῖον. il a plus d'esprit qu'il n'est — (παροιμ.) ἔχει πολὺ πνεῦμα. parler des —ses dens à quelqu'un ἐπιπλήττω τινὰ, κ. τὸν ὀείχνω τὰ ὀόντια. toucher la —se corde ἐγγίζω τὴν πρωτίστην χορδὴν, ὁμιλῶ περὶ τοῦ πρωτίστου ἀντικειμένου. le chat fait le —dos ἡ γαλῆ ἀγριεύει, σηκόνει τὴν ράχιν της, (καὶ μεταφ.) cet homme fait le —dos ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐπαίρεται. un des — colliers de l'ordre ἢ un — bonnet, οἱκ. εἷς τῶν ἰσχυόντων, τῶν ἐχόντων ἐπιρρὴν εἰς τινα συντροφίαν. un—lourdeau, un — animal, une —se bête, un—butor, οἰκ. ἀγροῖκος, ζῶον, χωριάτης, ἄπρακτος, ἄνθρωπος χονδρὸς. § οἰδαίνων, οἰδαλέος, πρησμένος, φουσκωμένος. des yeux — s κυλοιδιῶντες ὀφθαλμοί, κ πρησμένα μάτια. mer — se κοίλη θαλασσα, σάλος, φουσκοθαλασσία. temps — θυελλώδης καιρὸς. — vent σφοδρὸς ἄνεμος. — se viande κρεας τοῦ μακελείου. un — bon sens ἡ κοινὴ κρισις, ὁ κοινὸς ὀρθὸς λόγος. une —se voix βαρεῖα, χονδρὴ φωνή. — rire καγχασμὸς, κ. χάχλανο. — se gaîté ἡχηρὰ εὐθυμια — s mots ὕβρεις, χονδραὶ λεξεις. — jurons βάναυσοι βλασφημίαι. — ses vérités πικραὶ ἀλήθειαι, χονδραὶ ἀλήθειαι. un — fin κουτοπόνηρος, οἰκ. — vert, — bleu, σκοτεινόν, βαθὺ πράσσινον, κυανοῦν ἢ γαλαζιον. jouer —jeu παίζω ἀκριβᾶ, (παίζω παιγνίδιον ὅπου χάνονται πολλὰ) καὶ μετ. ῥιψοκινδινεύω. — bétail τὰ μεγάλα κτήνη, βοες κτλ. — grains ὁ σῖτος καὶ ἡ σικάλη. — grain εἶδος πλουσίου μεταξωτοῦ. —se cavalerie οἱ ὁπλῖται ἱππεῖς. —se faim ἡ μεγάλη πεῖνα mettre à la —se aventure ἢ μόνον à la —se, ἐμπιστεύομαι χρήματα μὴ ἐξησφαλισμένα εἰς πλοῖον. preter à la —se δίδω ναυτικὸν δάνειον μὴ ἐξησφαλισμένον. § εὔπορος. un — marchant, εὔπορος, εὐκατάστατος ἔμπορος. § ἔγγυος, πλήρης une femme —se γυνὴ ἔγγυος, des yeux —s de larmes ὀφθαλμοὶ πλήρεις δακρύων, avoir le cœur —, — de soupirs ἔχω τὴν καρδίαν πλήρη στεναγμῶν, πλήρη θλίψεως. être — de faire quelque chose ἀρχ. ἔχω μεγίστην ἐπιθυμίαν νὰ πράξω τι. l'avenir est — de malheur τὸ μέλλον εἶναι δυστυχηνάτων ἔγγυον. un cheval — d'haleine ἵππος ἀνθμαίνων (ὅταν καλπάζῃ). § ὀρὸς, de — gages ἀρὸς μισθὸς, § οὐσ. τὸ χονδρὸν, τὸ παχὺ μέρος, le — de l'arbre τὸ χονδρὸν μέρος τοῦ δένδρου se tenir au — de l'arbre παροιμ. ἐμμένω εἰς τὰ παραδεδεγμένα. § τὸ κυριώτερον, τὸ πλεῖστον μέρος, le — de l'armée τὸ πλεῖστον μέρος, ἡ ὁλομέλεια τοῦ στρατεύματος un— de cavalerie μέγα σῶμα ἱππικοῦ, le — le la besogne τὸ κυρώτερον μέρος, τὸ πλεῖστον τῆς ἐργασίας, le— d'une cure τὸ κανονικὸν εἰσόδημα ἐφημερίας, le — du vin φόρος ἐπὶ τοῦ ὁλικῶς πωλουμένου οἴνου. § — de Naples, — de Tours μεταξωτὰ χονδρὰ § ὄραχμὴ, ὄγδοον τῆς ὁγκιᾶς, σταθμὸν. § ἐπίρ. πολὺ, gagner—κερδίζω πολλὰ. coucher —, ἀρχ. παίζω ἀκριβᾶ μεταφ. ῥιψοκινδυνεύω, il y a — à parier que στοίχημα βάζω, διϊσχυρίζομαι ὅτι. § en —, ἐπ. ὁλικῶς vendre, acheter en—πωλῶ, ἀγοράζω ὁλικῶς, χονδρικῶς. μεταφ. ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς, ἐν γένει, γενικῶς. § tout en — (χυδ.) μόνον.

Gros-bec, ἀρ. λοξίας κοκκοθραύστης, πτηνόν.

Gros-bois, ἀρ. φορτηγὸν πλοιάριον εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Gros-blanc, ἀρ. εἶδος ματτιχης.

Gros-de naples, ἴδ. Gros.

Gros-d'énomes, ἀρ. τὰ παχέα μέρη τοῦ σκέλους τῆς ἐλάφου.

Gros-de Tours, ἴδ. Gros.

Groseille, S ῥιβίσιον, κ. φραγκοστάφυλον. § ἀγριοστάφυλον.

Groseillier, ἀρ. ῥιβισία, κ. φραγκοσταφυλιά.

Gros-ſa, ἀρ. ἀρχ. ἐπωνυμία ἀρχαίας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Grosil, ἀρ. συντρίμματα ὑέλου, χρήσιμα εἰς τὰ ὑελουργεῖα.

Gros-mondain, ἀρ. εἶδος περιστερᾶς, ἴδ. Mondain.

Gros-noir, ἀρ. εἶδος σχιστολίθου.

Gros-parangon, ἀρ. χαρακτῆρες τυπογραφικοί, ἴδ. Parangon.

Grosse, S. ποσότης ἓκ δώδεκα δωδεκάδων ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἐμπόροις. vendre à la — πωλῶ ἀνὰ δώδεκα δωδεκάδας § ἐπίσημον ἀντιγραφον (συμβολαίου, ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως). § γραφὴ μὲ μεγάλους χαρακτῆρας πρὸς ἄσκησιν.

Grosse-queue, S ἴδ. Lavandière

Grosserie, S. χονδρὰ σιδηρικά. § ὁλικὸν, χονδρικὸν ἐμπόριον.

Grosses-de-fonte, S. πλ. κεφαλαῖα γράμματα.

Grossesse, S. ἐγκυμοσύνη, κύησις, κ. γάστρι (χυδ.). pendant sa— ἐνῷ ἦτον ἔγκυος.

Grosse-tête, S. ἴδ. Bouvreuil

Grosseur, S πάχος, ὄγκος, κ. χόνδρος. § μέγεθος. § πρῆσμα.

Grossier, ère, ἐπ. ἀκατέργαστος, βάναυσος, κ. ἄτεχνος, χονδρὸς, χονδροειδὴς une toile —ère χονδρὸν ὕφασμα, χονδροειδὲς. une taille —ère ἄχαρι ἀνάστημα. des traits —s βάναυσοι χαρακτῆρες. un travail — ἀπέριττος, ἀνεπιτήδειος τέχνη un homme — ἄνθρωπος βάναυσος, ἀπειρόκαλος, σκαιὸς, ἄκομψος, ἀγροῖκος, κ. χωριάτης. une imitation —ère ἄκομψος, ἀπειρόκαλος μίμησις. § παχυλὸς. un esprit — παχυλὸς νοῦς. ignorance —ère παχυλὴ ἀμάθεια. faute, erreur —ère δεινὴ, μεγάλη ἀπάτη. mensonge —παχυλὸν, μέγα καὶ ἀνεπιτήδειον ψεῦδος, κ. χονδρὸν ψεῦμα. des connaissances —ères, une idée —ère γνώσεις, ἰδέα ἐπιπόλαιος. § marchand —, ἀρχ. ἔμπορος πωλῶν ὁλικῶς, χονδρικῶς.

Grossièrement, ἐπίρ. ἀπειροκάλως, ἀκόμψως, ἀπεριττως, κ. χονδροειδῶς, χονδρὰ. § βαναύσως, ἀτέχνως, ἀνεπιτηδείως. § ἐν κεφαλαίῳ, ἐν γένει. § ὁλικῶς, χονδρικῶς (ἐπὶ ἀγορῶν, καὶ πωλήσεων).

Grossièreté, S. τὸ χονδρὸν, χονδροειδὲς. la — de l'étoffe τὸ χονδροειδὲς τοῦ ὑφάσματος. § τὸ ἀπέριττον, τὸ ἄκομψον, ἄχαρι, ἀπειρόκαλον, κ. χονδροειδὲς. § τὸ βάναυσον, τὸ ἀγροῖκον, ἡ ἀγροικία, τὸ ἀπολίτευτον, κ ἡ χωριατιά. une —, des—s ἀπρεπεῖς λέξεις, κ. χωριατιες. § ἡ παχυλότης (πνεύματος, ἀμαθείας, ψεύδους), μέγεθος (ἀπάτης).

Grossir, ἐν. παχύνω, κ. χονδραίνω. § μεγαλύνω, μεγεθύνω, αὐξάνω, κ μεγαλόνω une lunette qui —s les objets τηλεσκόπιον μεγαλυντικὸν τῶν ἀντικειμένων. — sa voix αὐξάνω, κ. χονδραίνω τὴν φωνήν μου la pluie a —i la rivière ἡ βροχὴ ηὔξησεν, κ ἐφούσκωσε τὸν ποταμόν. § se—, ρῆτορ. παχύνομαι, μεγαλύνομαι, αὐξάν(ομαι)ω. § σπ. παχύνομαι, κ χονδραίνω, αὐξαν(ομαι)ω. la rivière a —i ὁ ποταμὸς ηὔξησεν, κ. ἐφούσκωσε.

Grossissement, ἀρ. ἡ (διὰ τῶν τηλεσκοπίων φαινομένη) αὔξησις, ἐξόγκωσις τῶν ἀντικειμένων.

Grossoyer, ἐν. ἐκδίδω ἀντίγραφον ἐπισήμου τινος ἐγγράφου.

Gros-temps, ἀρ. θυελλώδης καιρὸς. ἴδ. Gros

Gros-ventre. ἀρ. διόδους καὶ τετράδους ἰχθύς.

Gros-yeux, ἀρ. ἀναβλὸψ, ἰχθύς.

Grotesque, ἐπ. ἀλλόκοτος, γελοῖος, παράδοξος. une attitude, des habits —s ἀλλόκοτος θέσις, ἀλλόκοτα φορέματα. des figures —s ἀλλόκοτοι γραφαί. le genre — ἡ le —, οὐσ. τὸ ἀλλόκοτον εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν φιλολογίαν, τὸ γελοίως παράδοξον. § οὐσ. χορευτὴς εἰς εἶδος γελοῖον καὶ ἀλλόκοτον.

Grotesquement, ἐπίρ. ἀλλοκότως, γελοίως καὶ παραδόξως.

Grotesques, ἀρ. πλ. ἀλλόκοτοι, παράδοξοι ζωγραφίαι.

Grotte, Ϛ. σπήλαιον, ἄντρον. la — des nymphes τὸ νυμφαῖον.
Grou, ἡ Grouette, Ϛ. γῆ ἀργιλλώδης, γῆ ἄφορος.
Grouetteux ἐπ. terrain — ἴδ. Grou.
Grougrou, ἀρ. εἶδος φοινικος τῆς Ἀμερικῆς.
Grouillant, ἀρ. χυδ. κινούμενος, σαλεύων. il a trois enfants tout — s ἔχει τρία ζωντανὰ, ἀνήσυχα παιδία. § — de βρύων, βράζων, μυρμιγκιάζων ἀπό.
Grouillement, ἀρ. βορβορυγμὸς, κ. γουργουριτον.
Grouiller, οὐδ. χυδ. κινοῦμαι, κ. σαλεύω. la tête lui — e τρέμει ἡ κεφαλή του (ἀπο γῆρας) § le ventre lui — e βορβορύζει, γουργουρίζει ἡ κοιλία του. § — de βράζω, μυρμιγκιάζω ἀπό.
Grouiner, οὐδ. γρυλλίζω, γρύζω, γογγύζω (φωνάζω ἐπὶ χοίρων).
Groulard, ἀρ ἴδ. Traquet, καὶ Bouvreuil.
Group, ἀρ. δέμα, βαλάντιον χρημάτων (στελλόμενον ἐσφραγισμένον) ἰταλ. γροῦπος.
Groupe, ἀρ. σύστασις, κ. μάζωμα. un — de spectateurs σύστασις, μάζωμα Ϛεατῶν, un — d'iles σύστημα νήσων. § σύστημα, σύμπλεγμα, σύστασις (εἰς τὴν ζωγραφίαν ἢ γλυπτικὴν, διάφορα ἀντικείμενα εἰς ἓν συντρμολογημένα).
Grouper, ἐν. συνίστημι, συντάττω, συναρμολογῶ, συνδέω, διαθέτω διαφορα ἀντικείμενα, ὥστε ν' ἀποτελῶσιν ἑναρμόνιόν τι ὅλον. § — des colonnes συνδυάζω τὰς στήλας, τὰς διαθέτω ἀνὰ δύω. se —, αὐτοπ. συνίσταμαι, συνέρχομαι, συνάγομαι. les passants se —èrent autour de lui οἱ παρόδιται συνήλθον, συνηθροίσθησαν πέριξ του ces danseurs se —ent bien οἱ χορευταὶ οὗτοι ἀποτελοῦν χαριέντα συμπλέγματα, ἀβρούσματα. § οὐδ. les objets —ent bien ensemble ,τ' ἀντικείμενα ταῦτα καλῶς συναρμολογοῦνται, συντίθενται εἰς διαφόρους συστασεις, (ἐπὶ ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς).
Grnage, ἀρ. μέτρησις τῆς πωλουμένης ξυλικῆς.
Gruau, ἀρ. χόνδρος, τουρκ. μπλιγοῦρι, ὁ χονδρῶς ἀλεσμένος σῖτος. § ζωμὸς χόνδρου. § pain de — ἄρτος τοῦ λεπτοτέρου ἀλεύρου. § ξύλινα ἀγγεῖα πρὸς μετακόμισιν ἅλατος εἰς τὰς ἁλίκας. § εἶδος γερανοῦ, μηχανή.
Grubbi, ἀρ. * γρυσβία, ὄενδρον τοῦ Εὐελπιδοῦς ἀρωτηρίου.
Grue, Ϛ. γερανὸς, πτηνόν. faire le pied de — πορομ. προσμένω ὀρθιος. § μεταφ. ἄνθρωπος εὐήθης. § γερανος, μηχανὴ ἀχθοφόρος. § bec de — γεράνιον, φυτόν, τουρκ. ἐντερσάχι.
Gruer, ἐν. ἀλέθω εἰς χόνδρον.
Gruerie, Ϛ. ἡ grairie Ϛ. * δασοδικεῖον, δικαστήριον δασονομικὸν (ὅπου ἐδικάζοντο τὰ εἰς τὰ δάση πεπραττόμενα πλημμελήματα καὶ αἱ ζημίαι). § δικαιοδοσία τοῦ βασιλεως (ἐντὸς τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν). § δικαίωμα δικαστικὸν (ἀνῆκον εἰς τὸν βασιλέα, ἐπὶ τῶν εἰς τὰ δάση πραττομένων ἐγκλημάτων).
Grues, Ϛ. πλ. γέρανοι, ξύλα στρεφόμενα χρησιμεύοντα εἰς τὸ νὰ μεταχέρωσι μεγάλας σιδηρᾶς ῥάβδους ἀπὸ τὸ πῦρ εἰς τὸν ἄκμονα.
Gruger, ἐν. τραγαλίζω κ. τραγανίζω, συντρίβω τι σκληρὸν μὲ τοὺς ὀδόντας. καὶ κατ' ἐπέκτασιν ils auront bientôt — é cela Ϛὰ τὸ ξεκοκαλίσουν εὐθὺς καὶ παρ. il — e son fait καταψοφογεῖ, τρώγει τὴν μικρὰν κατάστασίν του. — quelqu'un κατατρώγω τινὰ (ἤτοι τὴν περιουσίαν του).
Grugeoir, ἴδ. grésoire.
Gruinalis ἡ gruina, Ϛ. γρώδιον, εἶδος γερανίου, φυτόν.
Grume, Ϛ. ξύλον (ἔχον εἰσέτι τὸν φλοιὸν, ἀλλὰ μὴ πελεκημένον).
Grumeau, ἀρ. Ϛρόμβος, αἷμα πηγμένον ἢ γάλα ὀρροειδὲς, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ στόματος.
Grumel, ἀρ. ἄνθος τῆς βρώμης χρήσιμον εἰς τὴν στιβείαν (foulage) τῶν ὑφασμάτων.
Grumeler (se), αὐτ. Ϛρομβοῦμαι, γίνομαι κομμάτια κομμάτια πήζοντας ὡς τὸ γάλα, τὸ αἷμα κτλ.
Grumeleux, euse, ἐπίθ. κρυμώδης ἢ κρυμώδης, Ϛρομβώδης, ὁ ἔχων ανωμαλίας καὶ ἀνισότητας. § ἄθραυστος (ἐπὶ καρπῶν οἷον ἀπίων, μήλων κτλ).
Grumelures, Ϛ. πλ. μικραὶ ὀπαὶ μὴ διαπερῶσαι μὲν τὸ κασσιτέρινον ἀγγεῖον, ἀλλ' αἵτινες τὸ ἐξασθενίζουσι καὶ τὸ διαῤῥέουσι.
Grumilée, Ϛ. * ψιχωτρον, γένος φυτῶν ἐχόντων κάλυκα πεντόδοντα κτλ.
Grünstein, ἀρ. ἐκ τοῦ γερμ. πρασινόπετρα, τοῦτον τῷ pierre cornéenne κεράτειος λίθος, σύγκειται ἐκ πρασίνου ἀμφιβόλου λίθου καὶ στερροῦ φελσπαθίου.
Gruger, ère, ἐπ. γεράνειος, ὁ ἔχων σχέσιν πρὸς τὴν γέρανον. faisan — γεράνειος φασιανὸς, ὅμοιος μὲ γέρανον. § seigneur — ἄρχων ἔχων δικαίωμα ἐπὶ τῶν δασῶν του ὑποτελοῦς του. § δασοδίκης, δασονομικὸς δικαστὴς (εἰς πρῶτον βαθμόν). § un — γερανομαθὲς πτηνὸν, τὸ μανθάνον νὰ πετᾷ ὡς αἱ γέρανοι.
Gruyère, Ϛ. γρυγεριανὸς τυρὸς (τῆς Ἑλβετίας).
Gry-gry, ἀρ. * γρυλλίας, πτηνὸν τοῦ ἀγ. Δομίγγου.
Grylle, γρύλλος ὁ μικρὸς κόλυμβος (guillemot), πτηνόν.
Grylliforme, ἡ grylloïdes, ἀρ. πλ. γρυλλοειδῆ, γένος ἐντόμων ὀρθοπτέρων.
Gryphe, ἴδ. griphe.
Gryphée, Ϛ. πελασγικὰ, γένος ὀττράκων διθύρων.
Gryphites, Ϛ. πλ. πελασγικὰ ὀρυκτά.
Grypose, Ϛ. γρύπωσις, καμπύλωσις τῶν ὀνύχων συμβαίνουσα εἰς τοὺς φθισικούς.
Grysbock, ἀρ. εἶδος μαστοφόρου ἐκ τοῦ γένους τῆς ἀντιλόπης.
Guacari, ἀρ. Ϛωρακοφόρος ἰχθύς.
Guacatane, Ϛ. εἶδος γερανδρύου (germandrée)
Guacco, ἀρ. εἶδος ἐρωδιοῦ κρεοφάγου τῆς Ἰταλίας.
Guahex, ἀρ. κυρτὸς βοῦς (τῆς Βαρβαρίας). ἴδ. zébu.
Guaiacana, Ϛ. διόσπυρος, γένος φυτῶν.
Guainumbi, Acajuba, Ϛ. ἄνθος τῶν παθῶν τῆς Βρασιλίας.
Guaimumu, ἀρ. ὀστρακόδερμον τῆς Βρασιλίας τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται τὸ γένος.
Guairo, ἀρ. ἄρσες, φωνὴ γινομένη παρὰ τῶν κυνηγῶν εἰς τὴν ἱερακοθηρίαν διὰ νὰ ἀφήσωσιν οἱ σύντροφοί των τὰ Ϛηρευτικὰ ὄρνεα.
Guais, ἀρ. ἀφύη, ἄνευ ὠῶν.
Guanabane, Ϛ. καρπὸς τινος εἴδους ἀνώνιος (corossolier).
Guandatava, Ϛ. εἶδος φυτοῦ ὁσπριώδους τῆς Βρασιλίας.
Guangue, ἀρ. τετράπουν τῆς Χιλῆς ἀνῆκον εἰς τὸ σύστημα τῶν μυῶν.
Guano, ἀρ. γῆ χρησιμεύουσα εἰς λιπασμὸν τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν Περουβιανήν.
Guaperva, ἀρ. ὄνομα δύω ἰχθύων, τοῦ σειληνοῦ ἀργυροῦ, καὶ τοῦ τριχόδοντος.
Guapire, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Guapuru, ἀρ. Ϛαμνος τῆς Περουβιανῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μύρτων.
Guaral, ἀρ. ζῶον εὑρισκόμενον εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Λιβύης.
Guarana, ἡ Gouarana, ἀρ. εἶδος ἰβίος.
Guarapucu, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Βρασιλίας ἀναγόμενος εἰς τὸ εἶδος τῶν Ϛύννων.
Guarcho, ἀρ. ἡ βούβαλις εἰς τὸ Εὐελπὶ ἀκρωτήριον.
Guardiole, Ϛ. φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ ἐκ τῶν κορυμβοφόρων.
Guare, ἀρ. σκόμβρος.
Guari, ἀρ. φοινιξ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Guatapuna, ἀρ. εἶδος αἱματοξύλου (brésillet) τῆς νήσου Curacao.
Guattère, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.
Guatucupa, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Βρασιλίας ἀναγόμενος εἰς τὸ γένος τῶν λαβράκων.
Guayavier, ἀρ. Gouyavier.
Guaze, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν αβρώκων.
Guazuma, ἀρ. ξένδρον μαλαχοειδὲς.

ἐκ τῶν κακαοφόρων, τοῦ ὁποίου ὁ ὀπὸς εἶναι χρήσιμος εἰς τὸν καθαρισμὸν τῆς σακχάρεως.

Gué, ἀρ. πόρος, διάβασις, κ. πέρασμα, μέρος τῆς λίμνης, ποταμοῦ, κτλ. ὅθεν δύναται νὰ διαβῇ εἰς τὸ πέραν μέρος πεζὸς, ἡ ἵππος, κ.ρηχὰ, ἀνάβαθα. παρ. sonder le — διερευνῶ, καταπειρῶμαι (τῶν ἀνθρώπων).

Guéable, ἐπ. διαβατὸς (ἐπὶ ποταμῶν).

Guêbres, ἀρ. πλ.γουέβροι. οὕτως ὀνομάζονται τὰ λείψανα τῆς φυλῆς τῶν ἀρχαίων Περσῶν, οἵτινες διασώζουσι τὰ δόγματα τοῦ Ζωροαστρου καὶ εἶναι διεσπαρμένοι ὡς οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν Περσίαν, καὶ τὰς Ἰνδίας.

Guède, θ. ἡ pastel ἴσατις, (ἴδε τὴν λέξιν). φυτὸν καλλιεργούμενον εἰς τὰ ἀρκτῶα μέρη τῆς Γαλλίας ἐξ οὗ γίνεται τοῦ κυανοῦν χρῶμα.

Guède, ἡ Guide, ἀρ. χάρακες τῶν ὀπτικῶν διὰ τὴν ἄγραν τῶν ἐρωδιῶν.

Guéder, ἐν. βάπτω κυανοῦν τὸ ὕφασμα.

Guéer, ἐν. λούω τὸν ἵππον εἰς τὴν θάλασσαν. — du linge ξεπλύνω τὰ ῥοῦχα.

Guéldre, Guildile, ἡ Guildre, Σ. εἶδος θελεάσματος κατεσκευασμένου ἀπὸ τὰ ὠὰ ἰχθύων διὰ τὴν ἄγραν τῶν ἀρνῶν, σκόμβρων κτλ.

Guelfes, ἀρ. πλ. Γουέλφοι, κόμμα τῆς Ἰταλίας ὑπερασπιζόμενον τὴν ἐξουσίαν τοῦ Πάπα κατὰ τῶν αὐτοκρατόρων.

Guelk, ἀρ. οὕτω λέγεται ἡ μορσῦνα εἰς τὰ ἀρκτῶα παράλια τῆς Γαλλίας.

Guembe, Σ. καρπὸς τῆς Παραγουΐας.

Guemul, ἡ Huêmul, ἀρ. ζῶον τῆς Ἀμερικῆς ὅμοιον μὲ τὸν ἵππον.

Guenille, Σ. ῥάκος, κ. κουρέλια, ἐνδυμα καταξεσχισμένον. πλ. —s διερρωγότα, ἡ ῥακώδη ἱμάτια, κ. κουρέλια, τζάντζαλα, διάφορα παλαια ἔπιπλα, ἢ ἐνδύματα τετριμμένα. porter des —s au marché φέρω ἀποφόρια, κουρέλια εἰς τὴν ἀγοράν. § πράγματα πενιχρᾶς τιμῆς.

Guenillon, ἀρ. ῥάκιον, κ. κουρελάκι.

Guenipe, Σ. οἰκ. βρῶμα, κεράτζα, (ἐπὶ γυναικός).

Guenon, Σ. πίθηξ (ὁ Σῆλυς). c'est une — αὐτὴ εἶναι μαϊμοῦ, (ἐπὶ δυσειδοῦς γυναικός).

Guenuche. Σ. πιθικιδεύς.

Guépard, ἀρ. γαλῆ ἡ χαιτοφόρος, μαστοφόρον ἐκ τοῦ γένους τῆς γαλῆς.

Guêpe, Σ. τενθρηδὼν, σφὴξ, κ. σφῆκα.

Guêpiaires, Σ. πλ. σφηκειοθῆ, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων, κεντροφόρων, διπλοπτέρων.

Guêpier, ἀρ. τενθρήνιον, σφηκία, σφηκοφωλέα. § μέριψ, ἡ μελισσοφάγος ὁ κοινὸς, γένος πτηνῶν ὑληβίων καὶ πνευματοῶδῶν § εἶδος μύκητος φυομένου ἐπὶ τῶν ἐξηραμένων δένδρων.

Guêpinie, Σ. *σφηκίον, γένος φυτῶν ἄλλως λεγομένον teesdalie.

Guéracaiao, ἀρ. φυτὸν ἀκανθῶδες τῆς Σενεγάλης.

Guerdon, ἀρ. ἀρχ. ἄχο. μίσθωμα, μισθὸς, ὦρον, ἀντιμισθία.

Guerdonner, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἀνταμείβω, ὠρεῦμαι.

Guerdonneur, ἀρ. ἄχρ. ἀρχ. εὐεργέτης, ἀνταποδότης.

Guère, ἡ Guères, ἐπ. ἐν χρ. μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου, ὄχι πολὺ, ὀλίγον, σχεδὸν διόλου. je n'ai — d'argent δὲν ἔχω χρήματα. il n' y a — de monde à la promenade δὲν εἶναι ἄνθρωποι εἰς τὸν περίπατον.

Guéreba, Gouariba, ἡ Guariba. ἀρ. εἶδος πίθηκος.

Guéret, ἀρ. ἄρουρα, γῆ πρὸ ὀλίγου γεωργηθεῖσα. καὶ παρὰ ποιηταῖς ἀγρός.

Guéridon, ἀρ. μονοπόδιον, τραπέζι μὲ ἕνα μόνον πόδα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται αἱ λυχνίαι κτλ.

Guérir, ἐν. θεραπεύω, ἰατρεύω. παροιμ. médecin — is-toi toi- même ἰατρὲ θεράπευτον σεαυτόν. —un malade καὶ — la fièvre θεραπεύω τὸν ἀσθενῆ, καὶ θεραπεύω τὸν πυρετόν. § οὐδ. θεραπεύομαι, ἰατρεύομαι. § se —, αὐτοπ. ἰατρεύομαι. être —i de l' ambition, d'un préjugé ἐπανέρχομαι ἐκ τῆς φιλοδοξίας, ἐκ τῶν προλήψεων.

Guérison, Σ. θεραπεία.

Guérissable, ἐπ. εὐθεράπευτος, ἰάσιμος. ce mal n'est pas — τὸ κακὸν τοῦτο εἶναι ἀνίατον, ἀθεράπευτον.

Guérisseur, ἀρ. θεραπευτὴς, ὅστις θεραπεύει, ἐν χρ. médecin —.

Guérite, Σ. σκοπιὰ, οἰκίσκος ὅπου κάθηται ὁ φρουρὸς διὰ νὰ προφυλάττεται ἀπὸ τὸ ψύχος καὶ τὴν βροχήν. μεταφ. καὶ παρ. gagner la — ὑραπετεύω, φεύγω.

Guerlande, Σ. ναυτ. ξύλον στερεόνον τὴν πρῴραν καὶ σχηματίζον τὸ κυκλοτερὲς αὐτῆς.

Guerlin, ἀρ. μέτος κάλως (σχοινίον).

Guerlinguet, ἀρ. σκίουρος τῆς Γουϊάννης.

Guermanter (se), αὐτ. ἀρχ. ἄχρ. προσκλαίομαι, ὀδύνῶ, φροντίζω περὶ τινος πράγματος.

Guernon, ἀρ. ἀρχ. ὄχρ. μύσταξ, κ. μουστάκι.

Guerpie, Σ. ἀρχ. ἄχρ. ἐγκατάλειψις, παραχώρησις.

Guerpir, ἐν. καὶ οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. ἐγκαταλείπω, ἀφίνω, χωρίζομαι.

Guerre, Σ. πόλεμος. — offensive ἐπιθετικὸς πόλεμος —défensive ἀμυντικὸς πόλεμος. — de campagne πόλεμος ἐκ παρατάξεως. — de siège ὁ διὰ πολιορκίας πόλεμος. — intestine ἐμφύλιος πόλεμος, ἡ — civile, ταυτόν. — navale ναυμαχία. — de terre πεζομαχία. faire la — πολεμῶ. l'art de la— ἡ πολεμικὴ. de πολεμικὸς. mettre en — ἐξοπλίζω. aller à la — στρατεύομαι. celui qui est en âge d'aller à la — στρατεύσιμος. qui est dispensé de la—ἀστράτευτος. ruse de — στρατήγημα. entendre bien la— εἶμαι πολεμικός.— sainte σταυροφορικὸς πόλεμος. faire la petite — ἀκροβολίζομαι, ἐπιτρέχω τὴν ἐχθρικὴν γῆν. faire bonne — τηρῶ τὴν τάξιν τοῦ πολέμου. faire boune — à quelqu' un διώκω τινὰ, ἢ προσφέρομαι πρός τινα ἐπιεικῶς, καὶ τιμίως, ἂν καὶ ἐπισφαλῆ τὰ συμφέροντά μου. une chose est de bonne — τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν τάξιν τοῦ πολέμου. καὶ μεταφ. τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν τάξιν. nom de — στρατιωτικὴ προσηγορία. — de guerre πλαστὸν ὄνομα, παρωνύμιον, κ. παρατζοῦκλι (sobriquet). le fort de la — est en quelque endroit ἡ ἀκμὴ τοῦ πολέμου, ὁ σφοδρότερος πόλεμος εἶναι εἰς τὸ δεῖνα μέρος παροιμ. qui terre a —a ὁ ἔχων κτήματα ἔχει καὶ διενέξεις. à la — comme à la — πρέπει νὰ συμμορφώσωμεν τις μὲ τὰς περιστάσεις, τοὺς καιρούς. faire la — à quelqu'un de quelque chose χλευάζω τινὰ, εἰρωνεύομαι, περιγελῶ. faire la — à l'œil παραφυλάττω τοὺς καιρούς, τὰ πράγματα διὰ νὰ ὠφεληθῶ. y aller de bonne — ὠφελοῦμαι εἴς τι σπουδαίως. § καὶ ἐπὶ ζώων. le renard fait la — aux poules ἡ ἀλώπηξ διώκει τὰς ὄρνιθας, εἶναι πολεμία εἰς τὰς ὄρνιθας. καὶ μεταφ. il faut faire la —à ses passions πρέπει νὰ καταπολεμῶμεν τὰ πάθη μας. les éléments se font la — les uns aux autres τὰ στοιχεῖα εἶναι ἀντίθετα πρὸς ἄλληλα. § εἶδος παιδιᾶς παιζομένης ἐπὶ τοῦ σφαιριστηρίου.

Guerrier, ière, ἐπ. φιλοπόλεμος, μάχιμος, πολεμικός. § οὐσ. πολεμικὸς, πολεμιστής.

Guerroyer, ἐν. καὶ οὐδ. ἀρχ. πολεμῶ. § φιλομαχῶ, ἢ εἶμαι φίλερις, φιλονεικῶ.

Guerroyeur, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. πολεμιστής. § φιλοπόλεμος.

Guesde, ἴδ. Guède.

Gueste, ἡ Guèze, Σ. πῆχυς (περσικὸς διὰ τὰ ὑράσματα).

Guet, ἀρ. φυλακὴ, κ. βάρδια (ἐκ τοῦ ἰταλ.). faire le — ἔχω φυλακὴν, φυλάττω (βάρδια). mot du — σύνθε-

μα. § περίπολος, ἡ οἱ περίπολοι, κ. παρασῦλι. être en —, avoir l'œil, avoir l'oreille au — παρατηρῶ, ἐρεθρεύω, παραμονεύω διὰ νὰ ἴδω τί γίνεται. § οἱ δορυφόροι (τοῦ βασιλέως).

Guétable, ἐπ. ἀρχ. σχρ. φύλαξ, περίπολος.

Guet-apens, ἀρ. ἔνεδρα, λόχος, κ. καρτέρι. μεταφ. ἐπιβουλή, καταδολίευσις.

Guêtre, ἀρ. κνημὶς, εἶδος ὑποδέσεως καλυπτούσης τὴν κνήμην ὁλόκληρον καὶ τὸν πλοῦν τοῦ ποδός. χυδ. tirer ses —s ἀναχωρῶ, φεύγω.

Guêtrer, αὐδ. ἢ αὐτ. se — ὑποδέομαι, βάλλω κνημίδας

Guettard, ἀρ. ἄνθος τοῦ ἀγίου Θωμᾶ, γένος φυτῶν ἐρυθροειδῶν.

Guette, Ϛ ἡμίσταυρον (τιθέμενον εἰς τὰς ξυλίνας οἰκοδομάς).

Guetter, ἐν. παραφυλάττω, ἐνεδρεύω, κ. παραμονεύω. καὶ μεταφ. παρακαθάττω. il —ait son débiteur pour lui demander de l'argent παρεφύλαττε τὸν ὀφειλέτην του διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ χρήματα.

Guetton, ἀρ. ἡμισταύριον, μικρὸς ἡμίσταυρος τιθέμενος ὑπὸ τὰ στηρίγματα τῶν παραθύρων.

Gueulard, ἀρ. πολύλογος καὶ φωνακλᾶς.

Gueule, Ϛ χάσμα, τὸ στόμα τῶν σαρκοφάγων ζώων. la — d'un lion τὸ στόμα ἢ τὸ χάσμα τοῦ λέοντος. παρ. mettre à la — du loup βάλλω εἰς τὸ στόμα τοῦ λύκου. § στόμα (ἐπὶ ἀνθρώπου, ὅταν εἶναι μέγα καὶ πρὸς περιφρόνησιν). παρ. il est tenu la — enfarinée ἦλθε μὲ Σάρρος. donner sur la — à une personne δίδω ῥάπισμα εἰς τινα. il a toujours la — ouverte ἀείποτε φωνάζει, λαλεῖ. il a la — morte ἔχει κλεισμένον τὸ στόμα. un homme n'a que de la — κομπαστής. il est fort en — ἔχει μεγάλην γλῶσσαν. c'est une — ferrée ἔχει γλῶσσαν φιδιοῦ. un homme a la — pavée ἔχει τὸ στόμα του στρωμένον μὲ σιδηρον, ἤτοι τρώγει καυστὰ τὰ φαγητά. mots de — αἰσχρολογίαι. — fraiche ὅστις ἔχει πάντοτε ὄρεξιν νὰ φάγῃ. § χάσμα, ἄνοιγμα, (ἐπὶ πραγμάτων ἐξ ἀναλογίας). la — d'un four τὸ στόμα τοῦ κλιβάνου (φούρνου). § χεῖλος (φυτῶν), ἄνθος τοῦ φυτοῦ συγκείμενον ἐκ δύο χειλέων.

Gueule-bée, Ϛ ὀπὴ (δι' ἧς τὸ ὕδωρ καταχέεται ἐξ ἀνωτέρας τινὸς δεξαμενῆς).

Gueulée, Ϛ ἔνθεσις, ὅσον χωρεῖ τὸ στόμα τοῦ ζώου.

Gueuler, αὐδ. λέγω πολλὰ καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν (ἐπὶ δικηγόρου). § ἐν. κρατῶ εἰς τὸ στόμα (ἐπὶ λαγωνικοῦ τὸ ἐποῖον κρατεῖ τὸν λαγωὸν εἰς τὸ στόμα).

Gueulettes, Ϛ πλ. ὀπαὶ, χασμάτια (γινόμενα εἰς τοὺς φούρνους τῶν ὑελοποιῶν διὰ νὰ διακινῶσι τὰ ἐργαλεῖα)

Gueusaille, Ϛ ζητιανολόγιον.

Gueusailler, αὐδ. ζητεύω.

Gueusant, te, ἐπ. ἐν χρ. gueux — ζήτουλας.

Gueuse, Ϛ σίδηρος ἀναλελυμένος μὲν ἀλλὰ ἀκαθάριστος. § être en —, avoir de la — ἐπὶ τῆς σφαίρας μου πλησίον τῆς τοῦ ἐναντίου μου, ἂν καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὴν κινήσω κατ' εὐθείαν γραμμήν.

Gueuser, αὐδ. ζητεύω.

Gueuserie, Ϛ ἐπαιτεια, ζητεία.

Gueuset, ἀρ. τεμάχιον σιδήρου.

Gueusette, Ϛ δοχεῖον (ὅπου οἱ ὑποδηματορράφοι ἔχουσι τὸ ἐρυθροῦν ἢ τὸ μέλαν μὲ τὸ ὁποῖον κοκκινίζουν ἢ μαυρίζουν τὰ σανδάλια).

Gueux, euse, ἐπ. πένης, πτωχός. § ἐπαίτης, κ. ζήτουλας. mener une vie fort — se, un équipage fort — διάγω βίον πενιχρὸν, ἅμαξα πενιχρά. une corniche est — se κορωνὶς ἀκαλλώπιστος. c'est un — revêtu ἄνθρωπος αὐθάδης. c'est une gueuse ἐκδεδιατημένη γυνὴ, κακῆς διαγωγῆς.

Guhr, ἀρ. μέταλλα ποταμόλυστα (καταφερόμενα ὑπὸ τῶν ποταμῶν καὶ κατατιθέμενα εἰς τὰ χάσματα καὶ τὰς ὀπὰς τῆς γῆς).

Gui, ἀρ. ἰξὸς, φυτὸν παρασιτικὸν φυόμενον ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν δένδρων.

Guib, ἀρ. αἰγαγρος (antilope) ὀγραφικὸς, μαστοφόρον ζῶον ἐκ τῶν μηρυκωμένων.

Guibert, ἀρ. λινοῦν (ὑφαινόμενον πλησίον τῆς πόλεως Λουβουά).

Guichet, ἀρ. ὀρσοθύρα, κ. παραπόρτι, θύρα μικρὰ ἀνοιγομένη εἰς τὸ φύλλον ἄλλης μεγαλητέρας. § παραθυρὶς, μικρὰ θύρα ἢ εἶδος παραθύρου ὃ οὗ εἰς τὰ καπηλεῖα διανέμεται ὁ οἶνος ἐνίοτε)

Guichetier, ἀρ. ὑποδεσμοφύλαξ, ὑπηρέτης τοῦ δεσμοφύλακος.

Guide, ἀρ. ὁδηγὸς. μεταφ. dans une affaire si importante il a besoin d'un — εἰς τόσω σπουδαίαν ὑπόθεσιν ἔχει ἀνάγκην ὁδηγοῦ, χειραγωγοῦ § —s ὁδηγοὶ (εἰς τὰ στρατεύματα). capitaine des —s λοχαγὸς τῶν ὁδηγῶν. § payer les —s δίδω εἰς τὸν ἁμαξηλάτην πέντε λεπτὰ δι' ἕκαστον σταθμόν. § ἡνία, ἱμάντες προσδεόμενοι εἰς τὴν ἐπιγλωττίδα τοῦ ἵππου διὰ τῶν ὁποίων ὁδηγεῖται.

Guide-âne, ἀρ. οἰκ. σημειωματάριον, τουρκ. ἀχμὰς τεφτερί. διάφοροι σημειώσεις τὰς ὁποίας λαμβάνει τις διὰ νὰ μὴ λησμονήσῃ. § ὁδηγὸς, ἐργαλεῖον δι' οὗ διευθύνεται τὸ τρύπανον διὰ νὰ τρυπήσῃ

διάφορα ἐργαλεῖα τοῦ ὡρολογίου § πίναξ τοῦ εὐχολογίου.

Guideau, ἀρ. δίκτυον (στηνόμενον εἰς τὰς ἐλεβολὰς τῶν ποταμῶν).

Guide du lion, ἀρ. ταὐτὸν τῷ caracal εἶδος μεγάλης γαλῆς, ἴσης μὲ τὸν λύγκα.

Guide du miel, ἀρ. εἶδος κόκκυγος.

Guider, ἐν. ὁδηγῶ. καὶ μεταφ. c'est son ambition qui le —e κινεῖται ὑπὸ φιλοδοξίας.

Guidon, ἀρ. σημαία (τῶν ἀρχαίων χωροφυλάκων). § σημαιοφόρος. § ὁδηγὸς, σημεῖον μουσικὸν (εἰς οὗ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ φωνὴ τῆς ἑπομένης γραμμῆς). — de renvoi σημεῖον παραπομπῆς (εἰς τὰ ἔγγραφα). § κριθωτὸν, τεμάχιον σιδήρου ἢ ἀργύρου κριθοειδὲς, χρησιμεῦον εἰς τὴν σκοπειρίαν (viser).

Guidonia, Ϛ γένος φυτῶν.

Guier, ἐν. ἀρχ. ἄγω, ὁδηγῶ, φέρω εἰς τὸν πόλεμον.

Guier, ἀρ. ὕναγρος, γένος φυτῶν.

Guignard, ἀρ. εἶδος χαραδριοῦ (pluvier).

Guignart, ἀρ. εἶδος σαλμωνέως (salmone), ἰχθύς.

Guigne, Ϛ εἶδος κεράσου μὲ μαλακὸν καὶ χυμώδες κρέας.

Guigneaux, ἀρ. πλ. ξύλα συναρμοζόμενα εἰς τὴν στέγην.

Guigner, αὐδ. καμμύω, ὑποβλέπω, βλέπω μὲ τὴν ἄκραν τοῦ ματιοῦ, κλείω τὰ μάτια. μεταφ. ἐν χρ. — une place ἐποφθαλμιῶ, κ. ἔχω στὸ μάτι.

Guignier, ἀρ. κέρασος, φέρουσα τὸ εἶδος τῶν κερασίων (guigne).

Guignole, Ϛ σκωτὴρ, ῥαβδίσκος διάτρητος (ἐκ τοῦ ὁποίου κρεμῶσι μικρὰς πλάστιγγας).

Guignolet, ἀρ. * κερασωτὸν, ὑγρὸν συγκείμενον ἐκ κεράτων.

Guignon, ἀρ. ἀτυχία, (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων καὶ ἄλλων). avoir du — au jeu des dés δύσκυβεύω.

Guigue, Ϛ ἅμαξα Σηρευτική.

Guilandina, Ϛ γένος φυτῶν.

Guilboquet, ἀρ. παραλληλόγραφον, ἐργαλεῖον δι' οὗ χαράττονται αἱ παράλληλοι, συρομένου ἐπὶ τῶν κανόνων μιᾶς ὀξείας βελόνης.

Guildille, Ϛ ἢ Guildre, ἀρ. δέλεαρ (σύνθετον ἀπὸ πολλοὺς ἰχθῦς κοπανισμένους), χρήσιμον εἰς τὴν ἄγραν τῶν ἀφύων κτλ.

Guildive, Ϛ οἰνόπνευμα ἀπὸ σύκαμα. κοινῶς λέγεται tafia.

Guilée, Ϛ βροχὴ (αἰφνιδία καὶ ὀλίγον διαρκής).

Guillage, ἀρ. ἀνάβρασις (τοῦ ζύθου ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἐκπέμπεται ἐκτὸς τοῦ πίθου ὁ ἀφρὸς ὁ λεγόμενος levure.)

Guillante, Ϛ ἐπ. ἀφριῶν (ἐπὶ ζύθου.)

Guillaume, ἀρ. εἶδος ῥοκανίου.

Guilledin, ἀρ. ἵππος (ἀγγλικὸς, βαδίζων τὴν πέδην l'amble).

Guilledou, ἀρ. ἐν χρ. courir le — περιπατῶ τὴν νύκτα εἰς τὰ καταγώγια τῆς ἀσελγείας.
Guillemet, ἀρ. μηνίσκος, ἔχων τοιοῦτον σχῆμα » χρήσιμος εἰς τοὺς τυπογράφους διὰ τὰς παραθέσεις ξένων χωρίων.
Guillemeter, ἐν. τίθημι μηνίσκους.
Guillemot, ἀρ. κολυμβὶς ἡ κόλυμβος, γένος πτηνῶν νηκτῶν καὶ βραχυπτέρων.
Guiller, οὐδ. ἀφρίω, ἀφρίζω ἐπὶ ζύθου.
Guilleret, tte, ἐπ. ἐγρήγορος, κ. ἔξυπνος. un air — χάριεν ἦθος.
Guilleri, ἀρ. κελάδημα τοῦ στρουθίου.
Guillocher, ἐν. φατνῶ, κάμνω διάφορα σχήματα διὰ γραμμῶν περιπλεκομένων ἀλλήλαις εἴτε εἰς ταξιθήκας, εἴτε εἰς τὰς οἰκίας, εἴτε ἀλλαχοῦ.
Guillochis, ἀρ φάτνωμα, κόσμημα συνιστάμενον εἰς γραμμὰς περιπλεκομένας ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. § —s ἡ entrelacs πρασινί, ἡ περιελιγμοὶ (εἰς τοὺς κήπους σχηματιζόμενοι ἀπὸ μύρτον, χόρτον ἢ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ διαιροῦντες τὸν κῆπον εἰς διάφορα τμήματα)
Guilloire, Ϛ. σκάφη (τῶν ζυθοποιῶν, ὅπου ῥίπτονται τὰ ὕδατα).
Guillotine, Ϛ. λαιμητόμος.
Guillotiner, ἐν. λαιμοτομῶ.
Guimauve, Ϛ. ἰβίσκος, ἀγριομαλάχη, κ. ἀγριομολόχα.
Guimaux, ἀρ. πλ. ἀρχ. ἄχρ. Ϛεριστὰ λειβάδια
Guimbarde, Ϛ. ἅμαξα γεωργική (χρήσιμος εἰς μεταφορὰν χόρτου, ἀχύρου, κτλ.). § ταὐτὸν τῷ trompe ἢ trompe à laquais κώδων, ἡ προσκλητήριον, ὄργανον δι' οὗ προσκαλοῦσι τοὺς ὑπηρέτας. § καὶ εἶδος χαρτοπαιγνίου, ἄλλως λεγόμενον la mariée. § ἐργαλεῖον τοῦ λεπτουργοῦ συνιστάμενον εἰς τεράχιον ξύλου, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐντίθεται σίδηρος στερεούμενος διὰ σφηνός.
Guimberge, Ϛ. κόσμημα εἰς τὰς γοτθικὰς οἰκοδομάς, τιθέμενον συνήθως εἰς τὰς κλεῖς τῶν Ϛόλων
Guimpe, Ϛ. περιδέραιον ἢ περιτραχήλιον, περιστήθιον τῶν μονοχόων γυναικῶν, δι' οὗ καλύπτουσι τὸν τράχηλον.
Guimpé, ée, μετ. ἐν χρ. doucine — ée ὑψωμένον κυμάτιον, παρὰ τοῖς λεπτουργοῖς.
Guimper (se), γίνομαι μοναχή.
Guimple, ἀρ. ὑσαιωμα ἐπὶ τοῦ ἅλατος (εἰσπραττόμενον τὸ πάλαι εἰς τὴν Βρετανίαν).
Guinche, Ϛ. στιλβωτήριον, (ἐργαλεῖον τῶν ὑποδηματοῤῥάφων δι' οὗ στιλβόνονται τὰ κοττύματα τῶν γυναικείων σανδαλίων).
Guinda, ἀρ. πιεστήριον (χρήσιμον εἰς τὸ νὰ καθιστᾷ στεγανώτερα καὶ στιλπνότερα τὰ ἐριουργῆ ὑφάσματα).
Guindage, ἀρ. *ἀνελκυσμὸς, ἡ διὰ μηχανῆς ἀνύψωσις τῶν ἐπιβιβαζομένων εἰς πλοῖον βαρέων ἐμπορευμάτων.
Guindal, Guindas ἢ Guindeau, ἀρ. βαροῦλκον, γέρανος, ἡ μηχανὴ δι' ἧς ἀνέλκουσι τὰ βάρη διὰ νὰ τὰ ἐπιβιβάσωσιν εἰς πλοῖα.
Guindant, ἀρ. τὸ ὕψος τῆς σημαίας, τὸ μῆκος λέγεται battant.
Guinde, Ϛ. πιεστήριον (των ἐριουργῶν.
Guinder, ἐν. ἀνέλκω, αἴρω, κ. σηκόνω ὑψηλὰ διὰ μηχανῆς διάφορα βάρη. § ἐξοιδαίνω, ἐξογκῶ (τὸ ὕφος μου). un auteur —é συγγραφεὺς ὀγκώδης. style — οἰδαίνων χαρακτήρ. cet homme est toujours — ὁ ἄνθρωπος οὗτος φαίνεται βαρύς.
Guinderesse, Ϛ. *ἀναγωγὸς, (σχοινίον δι' οὗ ὑψοῦνται καὶ καταβιβάζονται οἱ ὁλκεῖς).
Guinderie, Ϛ βία, στενοχωρία, ἄχρ
Guindre, ἀρ. μικρὸς μάγγανος διὰ τὸ στριψιμον τῶν κλωστῶν μεταξίων.
Guinée, Ϛ. γινέα, λίρα, νόμισμα ἀγγλικόν. § βαμβακηρὸν τῆς Πονδιχερίας.
Guingans, ἀρ. βαμβακηρὲν (τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν καὶ ἰδίως τῆς Βεγγάλης, ἔχον βαμβάκι καὶ φλοιὸν δένδρου).
Guingar, ἀρ. ἀργιλλώδης, γῆ χρυσοφόρος.
Guingois, ἀο. λοξότης, τὸ λοξόν. καὶ μεταφ. il y a dans cet esprit un — qui choque tout le monde ὑπάρχει τι στρεβλὸν εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν προσβάλλον ὅλους τους ἀνθρώπους. de —, ἐπίρ. λοξῶς, κ. στραβά. avoir l' esprit de — ἔχω τὸν νοῦν διαστροφον, κ. στραβὸν, στραβοδιβολον.
Guinguets. ἀρ. πλ. ὑφάσματα τοῦ (Amiens).
Guinguette, Ϛ. κωθωνιστήριον, οἰνοπωλεῖον ἢ τόπος (ἐκτὸς τῆς πόλεως, ὅπου πηγαίνει ὁ λαὸς τὰς ἑορτὰς διὰ νὰ εὐθυμήσῃ). § ἐνηδωτήριον, οἰκία εἰς τὴν ἐξοχὴν ὅπου δύνανται τις νὰ διασκεδάσῃ § εἶδος πτηνοῦ τῆς Νορμανδίας.
Guinguin, ἀρ. Ϛυρίσκος.
Guiniard, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Βρασιλίας.
Guinpuaguara, ἀρ. ὄφις τῆς Βρασιλίας.
Guioa, ἀρ. Ϛάμνος φυόμενος εἰς τὰς νήσους τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Guipé, ἀρ. κέντημα ἐπὶ μεμβράνης (vélin)
Guiper, ἐν. προστίθημι κλωστὴν μεταξης εἰς ἐστραμμένην ἴδη.
Guipoir, ἀρ. *στρεπτήρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ ταινιοποιοὶ κάμνουν τοὺς κρωσσοὺς, κλωστούς.
Guipon ἢ Gnispon, ἀρ. ψηκτρίς, κ βούρτζα δι' ἧς ἀλείφουσι μὲ ἔλειμμα τὸ ἔδαφος καὶ τὰς ευναρμόγὰς τοῦ πλοίου.
Guipure, Ϛ. κέντημα ὅπου βάλλουσι ὑποκάτω βαμβάκι καὶ ἔπειτα τὸ περικαλύπτουσι μὲ χρυσάφι ἢ ἄλλο τοιοῦτον.
Guira-cantara, ἀρ πτηνὸν τῆς Βρασιλίας ἔχον τὰ πτερὰ χρυσᾶ, ἐντὸς τῆς οὐρᾶς τῶν ὠτυπτέρων.
Guirarou, ἀρ. πτηνὸν τῆς Βρασιλίας.
Guiriot, ἀρ. τύμπανον τῶν μαύρων.
Guirlande, Ϛ. στέφανος. κ. γαιρλάντα § ἀρχ. φυλλὰς, κόσμημα ἀρχιτεκτονικὸν, παριστῶν ἄνθη καὶ φύλλα. § ξύλα κυκλοτερῆ ὑποστηρίζοντα τὴν πρῴρα.
Guirlander, ἐν. ἄχρ. περιστέφω
Guirnegat, ἀρ. κριθολόγος (broant) τῆς Βρασιλίας.
Guiron, ἀρ. δύο μέρη τοῦ διατρου σχηματίζοντα μέρος τῆς χειρίδες τῆς σαγήνης (tartane.)
Guisarme, Ϛ. πέλεκυς ἀμφίστομος.
Guise, Ϛ. τρόπος, προαίρεσις ἐν χρ μόνον εἰς τὰς ἐρεξῆς φράσεις. chaque pays a sa —, chacun vit à sa —, chacun se gouverne à sa — πᾶς τόπος ἔχει τὸν τρόπον του, ἕκαστος ζῇ κατὰ τὸ δοκοῦν, ἢ πολιτεύεται καθ' ἑαυτόν. en —, ἀντὶ prendre de la véronique en — de thé λαμβάνω φρονικην ἀντὶ τεῖ, ὡς τὸ τεῖ, ἐν εἴδει τεῖ.
Guispon, ἀρ. τὸ. Guipon
Guitare, Ϛ. κιθάρα. jouer de la — κιθαρίζω. air de — κιθαρῳδία. § κιθάρα, ὄστρακον ἄλλως λεγόμενον trompette de dragon.
Guitarerie, Ϛ. ἄχρ. κιθάρισμα, κιθαρίσαι.
Guitariser, οὐδ. (ἀττεῖον) κιθαρίζω
Guiterne, Ϛ. ἀντηρὶς (στηρίζουσι τὰς χεροὶας).
Guit-guit, ἀρ. κέρθιος, γίνεται εἰς τῶν δασοβίων.
Guitran, ἀρ. ἄσφαλτος, κ. κατρ
Gumeniski, ἀρ. χὴν τῆς Καρπατζκας.
Gumillée, Ϛ Ϛάμνος Περουβιανός
Gundélo, Ϛ. φυτὸν τῆς Συρίας κ 'Αρμενίας, τοῦ ὁποίου οἱ βλαστοὶ ὄντες φαγώσιμοι, λέγονται bacal, ἡ ῥίζα του εἶναι καθαρτική.
Gundi, ἀρ. τετράπουν τοῦ Ἀτλαντικοῦ τῆς Ἀφρικῆς.
Gundon, ἀρ. μέγας μύρμηξ τῆς Αἰθιοπίας.
Gunel, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῆς βλέννης.
Gunnère, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῆς κνίδης.
Guppas, ἀρ. σταθμὸν χρήσιμον εἰς τινας πόλεις τοῦ πορθμοῦ τῆς Μαλακας.

Gur, ὀρ. βαμβυκηρὸν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Guracs, ἀρ. πλ. ὕφασμα ζωγραφιστὸν τῆς Βενγάλης.
Gurneau, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν τριγλῶν.
Guron, ἀρ, ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν ὀστρειδίων.
Gustatif, ive, ἐπ. γευστικός.
Gustation, Ϛ. γεῦσις
ustavie, Ϛ. *γουστάβιον γένος φυτῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀποφερόντων ὀυσώδη ὀσμήν.
Gutte, Ϛ. * καμβύσιον, στερεὰ οὐσία προερχομένη δι' ἐντομῆς ἀπὸ δένδρον τι.
Guttète, Ϛ. ἐν χρ. poudre de — κόνις ἰατρική.
Guttifères, ἡ Guttiers, ἀρ. πλ. ἐακρυσφόρα καμβυσιοφόρα, γένος φυτῶν ἐξωτικῶν, καρποφόρων, ἅτινα πρὸ ἀγουσι ῥητινώδη τινὰ χυμόν, πυκνούμενον ἅμα ἐγγίσῃ τὸν ἀέρα.
Guttural, le, ἐπ. λαρυγγώδης. son —, lettre —e ἦχος, στοιχεῖον τοῦ λάρυγγος.
Gutturo-maxillaire, ἐπ. μασχαλιαῖος, ἐπὶ ἀρτηρίας.
Guzonis, ἀρ. ὕφασμα ἰνδικόν.
Gyalecte, Ϛ. *γυάλεκτον, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν λειχήνων.
Gylonys, ἀρ. *γυλωνεὺς, ἱερεὺς τῆς Ϛιέτης.
Gymérogyne, Ϛ. *γυμερόγυνα, γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ εἴδους τῶν λυκοπόδων.
Gymnadène, Ϛ. *γυμναδινὸν γένος φυτῶν.
Gymnandre, Ϛ. *γύμνανδρα, γένος φυτῶν.
Gymnanthe, Ϛ. γυμνανθῆ, γένος φυτῶν.
Gymnanthème, ἀρ. γυμνάνθεμον, γένος φυτῶν
Gymnanthère, ἀρ. * γυμνάνθηρον, εἰνδρύλλιον τῆς νέας Ὀλλάνδας.
Gymnase, ἀρ. γυμνάσιον.
Gymnasiarque, ἀρ. γυμνασίαρχος, κτλ.
Gymnaste, ἀρ. γυμναστής.
Gymnastérion, ἀρ. γυμναστήριον.
Gymnastique, Ϛ. γυμναστικὴ (τέχνη).
Gymnème, Ϛ. *γύμνημα, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὀλλάνδας.
Gymnètre, ἀρ. *γύμνητρον, γένος ἰχθύων.
Gymnique, ἐπ. γυμνικός. § γυμνικὴ (τέχνη).
Gymnocarpe, ἀρ. γυμνόκαρπον, Ϛάμνος. § εἶδος μύκητος.
Gymnocéphale, ἀρ. γυμνοκέφαλον, εἶδος πτηνοῦ. § γένος ἰχθύων.
Gymnocline, Ϛ γυμνοκλινὴ, γένος φυτῶν.
Gymnodère, ἀρ. *γυμνόδειρα, εἶδος ἐντόμων.
Gymnodonte, ἀρ. γυμνόδοντα, σύστημα ἰχθύων.
Gymnogaster, ἀρ. γυμνογάστωρ, γένος ἰχθύων ἄλλως λεγόμενον τριχίουρος.
Gymnogramme, Ϛ. γυμνόγραμμον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρυοπτερίδων.
Eymnomurène, Ϛ. γυμνομύραινα, γένος ἰχθύων.
Gymnonutes, ἴδ. Dérudés.
Gymnope, ἀρ. γυμνόπους, γένος μυκήτων.
Gymnopédie, Ϛ. γυμνοπαιδεία, χορὸς θρησκευτικὸς παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις.
Gymnopogon, ἀρ. γυμνοπώγων, γένος φυτῶν.
Gymnopomes, γυμνοπάρεια, γένος ἰχθύων.
Gymnoptères, ἀρ. πλ. γυμνόπτερα, ἔντομα, οἷα αἱ μέλισσαι, οἱ μύρμηκες, αἱ σφῆκες κτλ.
Gymnosophistes, ἀρ. πλ. γυμνοσοφισταί.
Gymnospéristomate, Ϛ. γυμνοπερίστομα, σύστημα ἰχθύων.
Gymnosperme, ἐπ. γυμνόσπερμα, φυτὰ μὴ ἔχοντα περικαρπιον.
Gymnospermie, Ϛ. γυμνοσπέρμιον.
Gymnostachys, ἀρ. γυμνόσταχυς, φυτὸν τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Gymnostome, ἀρ. γυμνόστομα.
Gymnostyle, Ϛ. γυμνόστυλος, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Gymnote, ἀρ. *γυμνωτὸς, γένος ἰχθύων. § γυμνωτὸς, σύστημα ὀστρακοδέρμων.
Gymnotétrasperme. ἀρ. γυμνοτετράσπερμον, ὁ καρπὸς τῶν χειλοειδῶν φυτῶν.
Gymnothorax, ἀρ. γυμνοθώραξ, γένος ἰχθύων.
Gymnotrix, ἀρ. γυμνόθριξ, γένος φυτῶν σταχυοειδῶν.
Gynandre, ἐπ. γύνανδρος, ὁ προσκολλημένος εἰς τὸ ὕπερον (pistil), ἐπὶ φυτῶν.
Gynanthrope, Ϛ. γυνάνθρωπος, ἑρμαφρόδιτος.
Gynécée, ἀρ. γυναικωνῖτις, τὸ μέρος παρὰ τοῖς ἀρχαιοις, ὅπου διέτριβον αἱ γυναῖκες, καὶ ὅπου ἐφυλάττοντο τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ ἐπιπλα τῶν αὐτοκρατόρων.
Gynécocratie, Ϛ. γυναικοκρατία.
Gynécomaste, ἀρ. γυναικόμαστος, ἐπὶ ἀνδρὸς ἔχοντος τοὺς μαστοὺς γυναικείους.
Gynécosmes, ἀρ. πλ. γυναικόκοσμοι, ἄρχοντες ἐπαγρυπνοῦντες εἰς το νὰ προλαμβάνεται ἡ πολυτέλεια.
Gynérion, ἀρ. *γυνήριον, γένος φυτῶν.
Gynhatérie, Ϛ. * γυνατήριον, γένος φυτῶν.
Gynobase, *Ϛ. γυνόβασις, μέρος τι εἷς τινα φυτά.
Gynocarpe, ἀρ. γυνόκαρπα, γένος μυκήτων.
Gynophore, ἀρ. γυνηφόρος, ἐξέχον μέρος τοῦ ὀχείου ἐπὶ τοῦ ὁποιου εἶναι προσκολλημένον τὸ ὕπερον (pistil).
Gynopleure, ἀρ. *γυνόπλευρον, γένος φυτῶν.
Gynopogon, ἀρ. *γυνοπώγων γένος φυτῶν.
Gypnètes, ἀρ. πλ. *γυπαίετοι, πτηνὰ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀφρικῆς μετέχοντα ἐκ τοῦ ἀετοῦ καὶ τοῦ γυπός.
Gypse, ἀρ. γύψος.
Gypseux, euse, ἐπ. γυψώδης.
Gypsophile, Ϛ. γυψόφιλος, γένος φυτῶν.
Gypsophyton, ἀρ. γυψόφυτον.
Gyrin, ἀρ. γυρῖνος, γένος ἐντόμων ἄλλως λεγομένων ὑδρόψυλοι.
Gyrocarpe, ἀρ. γυρόκαρπον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Gyrogonite, ἀρ *γυρόγονον, ὀρυκτὸν λευκὸν εὑρισκόμενον εἰς τὰς λατομίας τῶν μυλοπετρῶν πλησίον τῶν Παρισίων.
Gyromancie, Ϛ. γυρομαντεία.
Gyrome, ἀρ. γύρωμα, τὸ κυκλοτερὲς ὀχεῖον τῶν λειχήνων.
Gyrophore, ἀρ. γυροφόρος, γένος λειχήνων.
Gyroselle, Ϛ. ὠδελάνθεμον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρεβαγχοειδῶν.
Gyrovague, ἀρ. μοναχὸς πλάνης, (μὴ ὑποκείμενος εἰς κανὲν μοναστικὸν καταγώγιον, ἀλλὰ περιφερόμενος ἀπὸ το ἓν εἰς τὸ ἄλλο).

H.

H, οὐσ. Ϛ. ὄγδοον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου. h aspirée ὀασὺ h muette ἄφωνον. τὸ h μετὰ τοῦ ι προφέρεται ὡς Ϛ, εἰς λέξεις εἰλημμένας ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀραβικοῦ, ἑβραϊκοῦ κτλ. προφέρεται ὡς k, ὅταν συνάπτεται μετὰ τοῦ c. eucharistie, chersonèse. ἐκτὸς τῶν λέξεων achille, chipre, achéron, chérif, chérubin, archevêque, chirurgie, chirurgien, archiduc. μετὰ τοῦ p προφέρεται ὡς f. philosophie· κτλ·
Ha, παρένθεσις. ἄ. αιβοῖ.
Habara, ἀρ. εἶδος ἄρου (gouet).
Habascon, ἀρ. ὄνομα ῥίζης φαγωσίμου τῆς Ἀμερικῆς.
Habassis, ἀρ. εἶδος ὑφάσματος ἰνδικοῦ.
Habe, Ϛ. ἔνδυμα ἀραβικὸν ὑφασμένον ἐξ αἰγείας τριχὸς καὶ λινοῦ.
Habeas corpus, ἐκ τοῦ λατ. δικαιωμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν τῶν φυλακισμένων νὰ ἐξέλθωσι τῆς φυλακῆς δίδοντες ἐγγύησιν. λέγεται οὕτω ἀπὸ τὰς δύο ἀρχικὰς λέξεις τοῦ περὶ τοῦ τοιούτου δικαιώματος νόμου
Habenaire, Ϛ. γένος φυτῶν ἐξωτικῶν.
Habesch-de Syrie, ἀρ. σπῖνος ὁ Συριακός.
Habia, ἀρ. *ἀδιὰ, γένος πτηνῶν ὁμοσσείων.

Habile, ἐπ. δεινὸς, ἔμπειρος, ἐπιτήδειος. un — poète, orateur δεινὸς ποιητὴς, ῥήτωρ. — dans les affaires ἐμπειροπράγμων. — à succéder διαδέξιμος, ἱκανὸς νὰ κληρονομήσῃ — dans un art, — à manier le ciseau ἔμπειρος τέχνης τινὸς, δεξιός. — à se porter héritier ἱκανὸς να προσέλθῃ εἰς τὴν κληρονομίαν. § ἐπιμελὴς. des mains — es ἐπιδέξιοι χεῖρες. un coup — ἐπιτηδεία πληγή.

Habilement, ἐπίρ. δεινῶς, ἐμπείρως, ἐπιδέξιως, ἐπιτηδείως

Habileté, Ѕ. δεινότης, ἐμπειρία, ἐπιτηδειότης, ἐπιδεξιότης

Habilissimo, ἐπ. δεινότατος κτλ.

Habilitation, Ѕ. ἡ ἱκάνωσις, πρᾶξις τοῦ καθιστᾶν τινα ἱκανὸν πρὸς ἀπόλαυσιν δικαιωμάτων.

Habilité, Ѕ. ἱκανότης (πρὸς τὸ κληρονομεῖν π. χ.) νομ

Habiliter, ἐν. καθιστῶ ἱκανὸν (τινα πρὸς ἀπόλαυσιν δικαιωμάτων.)

Habillage, ἀρ. προσκευασία (τῶν πτηνῶν, διὰ νὰ περιτεθῶσιν εἰς τὸν ὀβελὸν καὶ νὰ ψηθῶσι) § προπαρασκευὴ (τοῦ δέρματος πρὶν φυτευθῇ). § προκατεργασία (τῶν δερμάτων πρὶν χρησιμεύσωσιν εἰς διαφόρους χρήσεις), καὶ ἐπὶ ἄλλων διαφόρων ἀντικειμένων τέχνης ἢ βιομηχανίας.

Habillement, ἀρ. στολὴ, ἱματισμὸς, ἐνδυμασία, κ. φορεσιά.

Habiller, ἐν περιβάλλω, ἐνδύω, κ. ἐνδύνω. § s' —, αὐτοπ. ἐνδύομαι. le prêtre s' —e ὁ ἱερεὺς φορεῖ (ἤτοι ἐνδύεται τὰ ἄμφια). un homme qui s' —e bien ἄνθρωπος εὐπάρυφος, ὅστις ἐνδύεται κομψῶς. § ἱματίζω, κ. κάμνω φορέματα, ῥοῦχα. — son domestique διδω ἢ κάμνω ἐνδύματα εἰς τὸν ὑπηρέτην μου. un tailleur —e quelqu' un ὁ δεῖνα ῥάπτης τὸν κόπτει (ἐλλειπτ. τὰ φορέματα) un tailleur qui —e bien ῥάπτης ὅστις κόπτει καλά. une étoffe —e bien ὕφασμα τὸ ὁποῖον ἔρχεται καλὰ, στρώνει εἰς τὸ σῶμα. καὶ παρὰ ζωγρ. καὶ γλύπταις. un sculpteur —e bien, sait bien — ses figures ὁ λιθοξόος περιβάλλει, ἢ ἐνδύει καλῶς τὰς εἰκόνας του. — un héros, un personnage à la française δίδω χαρακτῆρα Γαλλικὸν εἰς τὸν ἥρωά μου, εἰς τὸ δεῖνα προσωπον. — un conte διαποικίλλω τὸν μῦθον. — une faute, une mauvaise action συσκιάζω, περικαλύπτω τὴν ἔλλειψιν, τὴν αἰσχρὰν πρᾶξιν § ἐπὶ ζώων, ἐξεντεριζω, προπαρασκευάζω τι (διὰ νὰ γίνῃ ἕτοιμον εἰς μαγειρικὴν σκευασίαν). — un lapin, un lièvre προετοιμάζω τὸν λαγιδέα, τὸν λαγωόν. — un arbre προετοιμάζω τὸ δένδρον. — la peau προκατεργάζομαι τὸ δέρμα. καὶ ἐπὶ ἄλλων τεχνῶν § Habillé, ée.—à la française γαλλικῶς ἐσταλμένος. bien — εὐσταλής.

Habilleur, ἀρ. προκατεργαστὴς (τῶν δερμάτων).

Habillot, ὀρ. ζευκτὴρ, τεμάχιον ξύλου οἱ οὗ συνδέονται τὰ δικαακτημόρια τῆς σχεδίας.

Habit, ἀρ. ἱματιον, ἔνδυμα, κ. φόρεμα. prendre l' — γινομαι μοναχὸς, ἀναλαμβάνω τὸ μοναστικὸν σχῆμα. l'— ne fait pas le moine ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρίνῃ τις ἐκ τῆς ἐπιφανείας περὶ τοῦ προσώπου.

Habitable, ἐπ. οἰκήσιμος, κατοικητὸς. la terre — ἡ οἰκουμένη. il n' est pas — εἶναι ἀκατοίκητος.

Habitacle, ἀρ. ἐνχρ. παρὰ τῇ γραφῇ. l' — du très haut, les — s éternels τὸ σκήνωμα τοῦ ὑψίστου, αἱ αἰώνιοι μοναί. § κιβώτιον, ὅπου εἰς τὰ πλοῖα τιθέται ἡ πυξὶς, τὸ ῥῶς καὶ τὸ ὡρολόγιον.

Habitant, ὀρ. ἡ habitante, Ѕ κάτοικος. les —s de la campagne οἱ ἀγροδίαιτοι, οἱ χωρικοί. les —s de la ville οἱ ἀστοί. παρὰ ποιητ. les — des forêts, de l'air οἱ πολῖται τῶν δασῶν, τοῦ ἀέρος, ἀντὶ τα ζῶα, τὰ πτηνά.

Habitation, Ѕ. οἴκησις, κατοικία. qui n'a pasd' — ἄοικος. changer d' — μετοικῶ. petite — οἰκίδιον. droit d' — οἴκησις, ἐν τῶν πραγματικῶν δικαιωμάτων, δυνάμει τοῦ ὁποίου κατοικεῖτις εἰς μίαν οἰκίαν, ἄνευ μισθώματος. § συνοικία, ἴδρυσις, τῶν συνιστώντων ἀποικίας εἰς νεωστὶ ἀνακαλυφθείσας γαίας. avoir —avec une femme συνοικῶ, πλησιάζω εἰς γυναῖκα τινα.

Habiter, ἐν. οἰκῶ, κατοικῶ. — ensemble συνοικῶ. — charnellement avec une femme, ἢ — avec une femme συνοικῶ μὲ γυναῖκα, πλησιάζω.

Habitude, Ѕ. ἕξις, συνήθεια. avoir pour — de ἢ avoir — de συνειθίζω νὰ faire, perdre une — ἀπεθίζω, κ. ξεσυνειθίζω. — du corps ἕξις τοῦ σώματος, κρᾶσις. — du corps τὸ σχῆμα, ἡ κατάστασις τοῦ σώματος. § avoir — auprès de quelqu'un, ἢ avoir — avec quelqu'un προσομιλῶ μέ τινα, εἶμαι συνήθης μετά τινος, ἔχω σχέσιν μετ' αὐτοῦ. § avoir des —s dans une maison, à la cour ἔχω σχέσεις εἰς τὴν δεῖνα οἰκίαν, εἰς τὴν αὐλήν. conserver ses —s διατηρῶ τὰς σχέσεις μου. avoir une — ἔχω ἐρωτικὴν σχέσιν.

Habituel, elle, ἐπ. ἑκτικὸς, συνήθης, σύντροφος.

Habituellement, ἐπίρ. συνήθως, καθ' ἕξιν.

Habituer, ἐν. ἐθίζω, συνειθίζω, ἐνερ. ἀσκῶ γυμνάζω. — son corps à la fatigue ἐκπονῶ τὸ σῶμα μου. s'— au froid, au bien, à la fatigue ἐθίζομαι, ἀσκοῦμαι, ἐκπονοῦμαι, κ. συνειθίζω (οὐδ). § s'— en cette ville, dans un pays διαμένω εἴς τινα πόλιν, εἰς τόπον, ἐμφιλοχωρῶ. § Habitué, ée, μετ. § οὐσ. ἱερεὺς μὴ ἔχων μὲν ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, ἀλλ' ἱερουργῶν συνήθως εἰς τινα ἐνορίαν. les —s du théâtre οἱ φοιτηταὶ τοῦ θεάτρου, οἱ φοιτῶντες εἰς τὸ θέατρον. les — d'une église οἱ ἐκκλησιαζόμενοι.

Habit-uni ἀρ ἄπτιστον, πτηνὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς μὴ ἔχον κηλίδα οὐδεμίαν εἰς τα πτερά του.

Habler, οὐδ. (δασύν. τὸ h) κομπάζω, μεγαλαυχῶ μεγαλορρημονῶ, κ. λεγω μεγάλα λόγια.

Hablerie, Ѕ. (δασύν. τὸ h) κομπασμὸς, μεγαλαυχία, μεγαλορρημοσύνη.

Hableur, ἀρ. Hableuse, Ѕ. κομπαστὴς, μεγάλαυχος, πολύλογος, κ. καυχησάρης, πολυλογᾶς

Hach, ἀρ εἶδος κερκιβαλλίδος (sarcelle) τοῦ Μαδαγασκάρ.

Hache, Ѕ. (δασύν. τὸ h) πέλεκυς, τουρκ. μπαλτᾶς —à main κεπί, petite — πελεκύδιον. —à deux tranchans ἀμφιπέλεκυ. manche de — πελέκου, κ. μανίκι τοῦ μπαλτᾶ. donner un coup de — πελεκίζω. — d'armes πέλεκυς, εἶδος ὅπλου ἐπιθετικοῦ χρησίμου εἰς τοὺς πολέμους καὶ μάλιστα εἰς τὰς ναυμαχίας. — d'ouvrage ῥόπαλον, χρήσιμον εἰς τοὺς ἀρδωσιουργοὺς πρὸς κατατομὴν τῶν ἀρδωσίων λίθων. un livre est imprimé en — βιβλίον τυπωμένον πελεκοειδῶς, ὅταν εἶναι εἰς δύο στήλας, ἐξ ὧν ἡ μία ἔχουσα περισσοτέραν ὕλην τῆς ἄλλης κατέχῃ ὁλόκληρον τὸ πλάτος τῆς σελίδος κάτωθεν τῆς ἄλλης στήλης ἥτις ἤδη ἐτελείωσε. un héritage fait — sur un autre τὸ κτῆμα ἐπεμβαίνει εἰς τὰ ὅρια ἄλλου κτήματος. παρ. un homme a un coup de — à la tête ὁ δεῖνα ἄνθρωπος ἔχει πετριὰ εἰς τὸ κεφάλι, ἤτοι εἶναι ὀλίγον τρελλός. § — ἡ bête royal ἀσφοδελὸς ὁ πολύκλαδος.

Hache-paille, ἀρ. (τὸ h ἀσπίρετται) ὀχυρόθριψ, ἐργαλεῖον δι οὗ τρίβεται τὸ εἰς τὰ ζῶα διδόμενον ἄχυρον.

Hachebaché, ée, ἐπ. δολιχόμιτος, ἐπὶ κεντημάτων ἐχόντων εἰ, τὰς γραμμὰς μακράς τινας κλωστὰς αἵτινες ἐμφαίνουσι τὴν πτυχὴν ἢ τὴν σκιὰν τοῦ ἀντικειμένου.

Hachée, Ѕ. ἀτιμωτικὴ ποινὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τῆς ὁποίας ἐτιμωρεῖτο ὁ καταδικαζόμενος νὰ ῥίψῃ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐξίππιον ἢ κύνα.

Hacher, ἐν. κρεωκοπῶ, κατακερματίζω. — des herbes κατακερματίζω χόρτον, κ. κατακομματιάζω. on se ferait — ἢ — en pièces pour

soutenir une chose, pour défendre une personne κατακόπτεται νὰ ὑπερασπίζεταί τι ἢ νὰ τὸν ὑπερασπίζεται. un bataillon, un escadron s'est fait — en pièces τὸ τάγμα ἢ ἡ ὕλη κατεκόπη. — avec la plume, avec le crayon ἐπιτείνω διὰ τῆς γραφίδος ἢ τοῦ χρωστῆρος, τουτέστι σκιάζω περισσότερον διὰ τῆς γραφίδος ἢ τοῦ χρωστῆρος τὰ ἐπιδεκτικὰ σκιᾶς μέρη. § la grêle a — ó jusqu'aux bois des vignes ἡ χάλαζα κατέκειρε καὶ τὰ ξύλα τῆς ἀμπέλου. § —é, ée, μετ. terrain — γῆ διακεκομμένη, ἀνώμαλος. style coupé et — ὕφος λόγου συντετμημένον ἢ κατατετμημένον.

Hachereau ἢ Hachot, ἀρ. (δασύνεται τὸ h) πελεκίον, μικρὸς πέλεκυς χρήσιμος εἰς τὸ πελεκᾶν ξύλα.

Hachette, Ϛ. (δασὺν τὸ h) πελεκύδιον. τουρκ. μπαλταδάκι.

Hachis, ἀρ. (δασύν. τὸ h) περίκομμα, τουρκ. κιγμᾶς.

Hachoir, ἀρ. ἐπίκοπον, τουρκ. κιγματαχτασί, σανὶς ἐπὶ τῆς ὁποίας κόπτεται τὸ κρέας διὰ νὰ γίνῃ κιγμᾶς.

Hachot, ἴδ. Hachereau.

Hachotte, Ϛ. (δασύν. το h) ἐγκοπεύς, ἐργαλεῖον δι' οὗ κόπτονται τὰ σανίδια τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν εἰς στεγασμόν.

Hachure, Ϛ. (δασύν. τὸ h) τομίον, αἱ γραμμαὶ αἵτινες γίνονται εἴτε διὰ τοῦ χρωστῆρος εἴτε διὰ τῆς γυρίδος ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ σχηματίσωσι τὰς σκιὰς τῶν εἰκόνων.

Hæmatopote, ἀρ. αἱματοπότης, γένος ἐντόμων διπτέρων τανυστόμων, κτλ.

Hæmodore, Ϛ. *αἱμόδωρον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Hæruque, ἀρ. *ἐχινόῤῥυγχον, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων, ἔχον ἓν μόνον εἶδος εὑρισκόμενον εἰς τὰ ἐντόσθια τοῦ μυός.

Haffara, ἀρ. εἶδος ἰχθύος ἐκ τοῦ γένους τῶν σπάρων.

Hagard, de, ἐπ. γοργὸς, βλοσυρὸς, ἄγριος. mine farouche et — σ πρόσωπον δυσειδὲς, ἀγριωπόν.

Hagée, Ϛ. ἅγιον, φυτὸν τῆς νήσου Τενερίφης.

Hagénie, Ϛ. *ἀγένειον, γένος φυτῶν τῆς Ἀβυσσινίας.

Hagiographe, ἐπ. ἁγιογράφος, συγγραφεὺς βίων ἁγίων.

Hagiographie, Ϛ. ἁγιογραφία, πραγματεία περὶ ἁγίων.

Hagiologique, ἐπ. ἁγιολογικός.

Haglures ἢ Aiglures, Ϛ. πλ. ἀετώματα, κηλίδες εἰς τὰ πτερὰ τῶν ἱεράκων.

Haha, ἀρ. (δασύν. τὸ h) χάσμα (ἀφιέμενον εἰς πὴν ἄκραν τοῦ κήπου καὶ συνεχόμενον μὲ τάφρον, διὰ νὰ μένῃ ἐλεύθερα ἡ ὄψις).

Ha! ha! παρένθεσις, ὦ! ὦ! (θαυμαστικὸν μόριον).

Hahé, ἀρ. (δασύν. τὸ h) κέλευσμα θηριευτικὸν διὰ νὰ σταθῶσιν οἱ κύνες.

Haie, Ϛ. (δασύν. τὸ h) αἵμασιὰ, φραγμὸς, κ. φράκτης (τῶν ἀμπελίων ἢ περιβολίων). — vive αἵμασιὰ φυτικὴ, ἡ σχηματιζομένη ἀπὸ ἀκανθώδη φυτά. — morte ξηρὸς φραγμὸς, ὁ ἐκ φρυγάνων ἢ ξύλων ξηρῶν ἐσχηματισμένος. § γραμμή. se mettre, se ranger en — τίθεμαι ἐπὶ γραμμῆς, κατὰ στοῖχον.

Haïe, (δασύν. τὸ h) αἰ, αἰ, (κοιν. ντέ, ντέ) κέλευσμα τῶν ἁμαξηλατῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ζώων. § — au bout κάτι τι περιπλέον. cet emploi lui vaut mille francs et — au bout χίλια φράγκα καὶτι περιπλέον, καὶ κἄτι ἄλλο.

Haïl, ἀρ. ἐν χρ. un oiseau vole d'un bon — τὸ πτηνὸν θηρεύει εὐχαρίστως.

Haillon, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ῥάκος, κ. κουρέλι. couvert de — s ῥακενδύτης, κ. κουρελιάρης.

Haim ἢ Hain, ἀρ. (δασὺν τὸ h) ἄγκιστρον (δι' οὗ συλλαμβάνεται ὁ ἰχθύς).

Haine, Ϛ. (δασὺν τὸ h) ἔχθος, ἀπέχθεια, μῖσος. un homme a la — de tout le monde εἶναι ἀποτρόπαιος παρὰ πᾶσι. prendre quelqu'un en — μισῶ τινα. avoir de la — pour le vice, pour le mensonge μισῶ, εἶμαι ἐχθρὸς τῆς κακίας, τοῦ ψεύδους. § en — ἐπίῤῥ. ἀπὸ πεῖσμα. il fait telle chose en — de ce qu'on lui a refusé telle chose πράττει τὸ δεῖνα ἀπὸ μνησικακίαν, διότι τοῦ ἀπεποιήθησαν τὸ δεῖνα.

Haineux, euse, ἐπ. (δασύν. τὸ h) μνησίκακος, κακεντρεχής.

Haïr οὐδ. (δασύν. τὸ h) μισῶ, ἀποστρέφομαι — comme la peste, à la mort ἀποστρέφομαι θανασίμως. — le froid, le chaud εἶμαι ἐχθρὸς τοῦ ψύχους, τῆς θέρμης.

Haire, Ϛ. (δασύν. τὸ h) κιλίκιον, τρίχινος χιτὼν τὸν ὁποῖον φοροῦσι κατάσαρκα οἱ μετανοοῦντες ἢ οἱ σκληραγωγούμενοι.

Haireux ἢ Hèreux, ἐπ. ἄχρ. ὑγρὸς, ψυχρός.

Haïssable, ἐπ. μισητὸς, ἀξιομίσητος. le péché est — ἡ ἁμαρτία εἶναι στυγερὰ, στυγητή.

Haït, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἡδονὴ, χαρὰ, τέρψις, ἐπιθυμία.

Haïtê, ée, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. εὔθυμος.

Haje, Ϛ. αἰγυπτία ἔχιδνα (τῆς ὁποίας ἐξογκοῦται ὁ τράχηλος ὅταν διεγείρηται εἰς θυμόν.

Hake, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Halage, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ῥυμουλκία. ἴδ. Haler. chemin de — ῥύμη, ὁδὸς παραποταμία χρήσιμος εἰς τὴν ῥυμουλκίαν.

Halbourg, ἀρ. εἶδος ἀρύης.

Halbran, ἀρ. (δασύν, τὸ h) κερκιθαλλὶς, κ. ἀγριόπαπια.

Halbrène, ἢ Halbrenê, ἐπ. πτηνὸν ἔχον τινὰ ἐκ τῶν πτερῶν του συντεθλασμένα, *πτεροῤῥαγές. μεταφ. je suis tout — καταβεβλημένος, ἢ καταξεσχισμένος, ἢ εἰς κακὴν κατάστασιν.

Halbrener, ἐν. θηρεύω κερκιθαλλίδας ἰδ. Halbran.

Hâle, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἁλέα, κ. κ. ξέστη (τοῦ ἡλίου), ἢ ἡλιόκαυμα.

Hale-à-bord, ἀρ. σχοινίον (διὰ τοῦ ὁποίου ἡ λέμβος σύρεται πρὸς τὸ πλοῖον).

Hale-bas, ἀρ. κάλως κεραιοῦλκος, καταβιβάζων τὴν κεραίαν (ἀντένναν), ὅταν αὕτη δὲν κατάγεται ἐν εὐκολίᾳ.

Halebren, ἀρ. κάλως κινητὸς (διερχόμενος διά τινος μικρᾶς τροχαλίας).

Halecret, ἀρ. περιστήθιον σιδηροῦν χρησιμεῦον ὡς ἀμυντικὸν ὅπλον.

Haleine, Ϛ. πνοὴ, ἀναπνοή. à perte d' — ἀπνευστὶ, χωρὶς νὰ πάρῃ τὴν ἀναπνοήν του. prendre — πνέω. reprendre — ἀναπνέω. avoir beaucoup d' — ἔχω μεγάλην ἀναπνοὴν, (ἤτοι δύναμαι νὰ κρατήσω πολὺν καιρὸν τὴν ἀναπνοήν μου.) réciter un discours tout d'une — ἀναγιγνώσκω λόγον ἀδιασταλτογλώσσως, διὰ μιᾶς. j'ai écrit quatre grandes pages tout d'une — ἔγραψα τέσσαρας σελίδας ἄνευ διακοπῆς. courte — ἄσθμα, δύσπνοια. faire des discours à perte d' — κάμνω λόγους μακροσκελεῖς. un ouvrage de longue — ὑπόθεσις, ἔργον μακρόν. § παρὰ ποιηταῖς, πνοὴ, αὖρα. § en — εἰς κίνησιν. quand on veut être bon chasseur, il faut se tenir en — ὅταν θέλῃ τις νὰ εἶναι καλὸς κυνηγὸς, πρέπει νὰ κινῆται. μεταφ. tenir quelqu'un en — κατέχω τινὰ ἐν μετεώρῳ, εἰς ἀβεβαιότητα, εἰς ἀδηλίαν. mettre un cheval en —, le tenir en — γυμνάζω, δίδω κίνησιν εἰς τὸν ἵππον. donner — à son cheval χωρῶ βάδην διὰ τοῦ ἵππου (μετὰ τὴν ἐπιῤῥαδδοφορίαν). achevons cet ouvrage tandis que nous sommes en — ἂς ἀποπερατώσωμεν τὸ ἔργον, ἐν ὅσῳ εἴμεθα εἰς ὄρεξιν. se tenir en — γυμνάζομαι εἰς τι. § — de Jupiter ἡδύοσμον.

Halenée, Ϛ. ἐν χρ. une — de vin, d'ail ἡ ἀπορῥὰ οἴνου, σκόρδου.

Halener, ἐν. καὶ οὐδ. (τὸ h δασύν). ἰχνηλατῶ, ῥινηλατῶ (ἐπὶ κυνῶν). καὶ μεταφ. ὀσφραίνομαι, κ. μυρίζω. je ne l'eus pas plutôt — é que je vis bien qu'il avait pris du vin μόλις τὸν ἐμυρίσθην, κα

εἶδον ὅτι ἔπιε κρασί. — quelqu' un ἀνιχνεύω, ἀνιχνεύω τινα.

Haler, ἐν. (τὸ h ἀσυν.) ἑλκύω, σύρω, κ. τραβῶ (σχοινια κτλ. διὰ τῶν χειρῶν). — les chiens après quelqu un παρορμῶ τοὺς κύνας κατα τινος, ἐμβοῶ. — le vent πλέω πρὸς ἐμέ, πνέω ἄζω πρὸς τὸ μέρος ὅθεν πνέει ὁ ἄνεμος.

Haler, ἐν (ἀσυν. τὸ h) καίω, φλέγω (ἐπι ἡλιου), καὶ ἐπομένως μεταχρινίζω. § se —, αὐτ. μαυρίζω, (συδ.) καιομαι ἀπὸ τὸν ἥλιον. § —é, ée, μετ. il est tout — ἡλιοκαής, κ. ἡλιοκαμένος.

Halesia, ἀρ. *ἁλεσιον, φυτόν.

Halésier, ἀρ. *ἁλεσία, Θάμνος.

Haletant, te, ἐπ. (ἀσυν. τὸ h) ἀσθμαίνων, πνευστιῶν.

Haleter, οὐδ. (ἀσυν. τὸ h). ἀσθμαίνω, πνευστιῶ

Haleur, ἀρ. (ἀσυν. τὸ h) ῥυμουλκός.

Halex, ἀρ ἅλιες, εἶδος καρυκεύματος τῶν ἀρχαίων.

Halicto, ἀρ ἁλικτὼ, οὕτως ὠνομάζετο τὸ πάλαι ζῶον ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς. τὴν σήμερον λέγεται οὕτως ἓν εἶδος ἐντόμου ὑμενοπτέρου, κεντροσόρου.

Halidre, ἀρ. *ἅλιδρον, γένος φυτῶν κατὰ τὸν Λινναῖον.

Halies, Θ. πλ. ἁλιαία, ἑορτὴ τοῦ ἡλίου εἰς τὴν Ῥόδον.

Halieutique, ἐπ. ἁλιευτικός.

Halimède, ἀρ. ἁλιμήδων, γένος πολύποδος εὑρισκομένου εἰς τὴν μεσόγειον καὶ ἄλλας μεταξὺ τῶν τροπικῶν Θαλάσσας.

Halimos, Halimus, ἡ Alimus, ἀρ. *ἅλιμος, Θάμνος.

Halin, ορ. *ἁλιτυοῦλκον, σχοινίον δι' οὗ ἕλκονται τὰ δίκτυα.

Halinatron, ἀσ. ἁλινιτρον, εἶδος νίτρου ἐξαγομένου ἐκ τῆς Αἰγύπτου

Haliotide, Θ. ταὐτὸν τῷ Oreille de mer *ἁλιωτὸν, γένος ὀστράκων μονοθύρων.

Haliotidier, ἀρ. *ἁλιωτίδιον, ζῶον τῶν ἁλιώτων.

Haliotites, ἀρ. πλ. ἁλίωτον, ὀρυκτόν.

Haliple, ἀρ. *ἁλιτριχον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων πενταμήρων.

Halitueux, euse, ἐπ. ὑγρός, (λέγεται κυρίως ἐπὶ τοῦ σέρματος καὶ ὑπτομένου ἀπὸ ἐλαφρὰν τινὰ ὑγρασίαν εἰς τινας νόσους).

Hallage, ἀρ. (ἀσυν. τὸ h) δικαίωμα ἀγορανομικόν.

Hallali, ἡ

Haluly, ἀρ. ἐλελεῦ, φωνὴ χαρᾶς, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται οἱ κυνηγοὶ διὰ νὰ σημαίνωσιν ὅτι τὸ θηρίον ἔπεσε, καὶ ὅτι ἐγγίζει νὰ παραδοθῇ.

Halle, θ. (ἀσυν. τὸ h) ἀγορὰ (κυρίως εἰς τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις ὅπου πωλοῦνται διάφορα εἴδη ἐδωδίμων, ἢ χρησίμων εἰς ἐνδυμασίαν). — aux poissons ἰχθυοπωλεῖον. — aux farines ἀλευροπωλεῖον. langage des —s ἀγοραία γλῶσσα, τουτέστι ἐν χρήσει εἰς τὰς ἀγοράς.

Hallebarde, Θ. (ἀσυν. τὸ h) ὅρυμὴ ὂν χρήσιμον τὴν σήμερον καὶ ἔχον ἄνωθεν μακρὸν σιδήριον πλατὺ καὶ ὀξύ.

Hallebardier, ἀρ, (ἀσυν. τὸ h) δορυφόρος, εἶδος πεζοῦ φύλακος φέροντος ὅρυ.

Hallebreda, ἀρ. καὶ Θ. (ἀσυν. τὸ h) ἀνὴρ, ἡ γυνὴ μακρὰ καὶ ἄνοστος.

Hallecrète, ἴδ. Halecret.

Halleeroc, ἀρ. ἀσπάγη, (τουρκ. γάντζος δι' οὗ ἀνασύρονται εἰς το πλοῖον οἱ μεγάλοι ἰχθύες.)

Haller, ἀρ. (προφ. τὸ r, καὶ ἀσυν. τὸ h) γένος φυτῶν, φυομένων εἰς τὸ Εὐελπι ἀκρωτήριον.

Halles-crues, Θ. πλ. εἶδος ὑφασμάτων κατασκευαζομένων εἰς τὴν Βρεταννίαν.

Hallie, Θ. γένος φυτῶν, ἄλλως λεγόμενον lespedèze.

Hallier, ἀρ. (ἀσυν. τὸ h) βάτος. § ἀγορανόμος. § ὀψοπώλης. § ἄρκυς, δίκτυον διὰ τὴν ἄγραν τῶν πτηνῶν.

Halloméne, ἡ Hallomine, Θ. ἁλλομένη, γενος ἐντόμων κολεοπτερων ἑτερομήρων.

Hallucination, Θ. ἐκ τοῦ Λατ. allucinatio, πυρὰ τοῖς ἰατροῖς, ἀμβλυωπία, καὶ ἐν γένει, παραλογισμός.

Halo, ἀρ (ἀσυν. τὸ h) ἅλως, στεφάνη ἔχουσα τὰ χρώματα τῆς ἴριδος αἰτινες ἐνιοτε περικυκλοῦσι τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸ πάντων τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην.

Halodendre, Θ. *ἁλόδενδρον, γένος φυτῶν.

Haloennes, Θ. πλ. ἁλῶα, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου καὶ τῆς Δήμητρος

Halographie, Θ. ἁλογραφία, περιγραφὴ ἁλάτων.

Haloir, ἀρ. (ἀσυν. τὸ h) ἁλέα, τόπος ὅπου ξηραίνεται τὸ λινάρι διὰ τοῦ πυρὸς, διὰ νὰ προπαρασκευασθῇ εἰς τὴν τρίψιν.

Halologie, Θ. (ἀσ. τὸ h) ἁλατολογίν, πραγματεία περὶ ἁλάτων.

Halophile, Θ. * ἁλοφίλη, φυτὸν ὑδροχαρὲς τοῦ Μαδαγάσκαρ.

Halosachne, Θ. ἁλὸς ἄχνη, ἁλικήτις κρυστάλλωσις.

Halos anthos, ἀρ. ἡ fleurs de sel ἅλος ἄνθος, εἶδος ἀσφάλτου παρὰ τῷ Πλινίῳ.

Halot, ἀρ. φωλεὰ τῶν λαγιδέων.

Halotechnie, Θ. (ἀσ. τὸ h) ἁλοτεχνια, ἴδ. καὶ halurgie.

Halotessera, Θ. (ἀσυν. τὸ h) ὁ κυβικὸς σελενίτης (εὑρισκόμενος εἰς τὰ θαλάσσια ὕδατα.)

Halotrichum, ἀρ. (ἀσ. τὸ h) ἁλότριχον, ὀρυκτὸν ἰνῶδες εὑρεθὲν εἰς τὰ ὑδραργυρωρυχεῖα τῆς Ἱερίας εἰς Καρνιόλαν.

Halque, Θ. ἄρκευθος (genévrier) τῆς Φοινίκης.

Halsedely ἡ Harmel, ἀρ. ὀρεινὴ ὁδός.

Halster, ἀρ. χοίνιξ (εἰς τὰς κάτω χώρας) δι' οὗ μετρεῖται ὁ σῖτος.

Halte, Θ. (ἀσυν. τὸ h) ἐκ τοῦ Γερμ. halt, ἀνάπαυσις, στάσις. l'armée a fait — pour se reposer τὸ στράτευμα κυλίσθη διὰ νὰ ἀναπαυθῇ. § σταθμός. § οἱ — là ἱππεῖς, κ. στάσου, (τουτέστι μὴ λίγης περισσότερα).

Halter, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. αὐλίζομαι, κ στεκομαι.

Haltères, Θ. πλ ἁλτῆρες, ὄγκος μολύβδου ἢ λίθου χρήσιμος εἰς τοὺς γυμναστικοὺς ἀγῶνας.

Haltéripléres, ἀρ. πλ. ἑτερόπτερα, τὰ δίπτερα ἔντομα ἐκ τοῦ συστήματος τῶν χαλκιδιτῶν.

Haltériste, ἀρ. *ἁλτηριστὴς, ἀθλητὴς γυμναζόμενος διὰ τῶν ἁλτήρων.

Haltichelle, Θ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Halticoptére, ἀρ. *ἁλτικόπτερον, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν χαλκιδιτῶν.

Halurgie, ἡ Halotechnie, Θ. ἁλατοποιΐα, ἡ τέχνη τῆς ἐξαγωγῆς, καθαρίσεως, καὶ κατασκευῆς τῶν ἁλάτων.

Halys, ἀρ. ἅλυς, γένος ἐντόμων, ἀποτελοῦν μέρος τῶν πεντατόμων.

Halysis, ἀρ. ἅλυσις, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων, διαφέρον τῆς ταινίας κατὰ τὴν κεφαλὴν οὖσαν πλατυτέραν τοῦ σώματος.

Hamac, ἀρ. (ἀσ. τὸ h) αἰώρα, στρῶμα κρεμαστὸν χρήσιμον εἰς τὰ πλοῖα διὰ τοὺς ναύτας.

Hamadryade, Θ. ἁμαδρυάς, νύμφη μυθολογικὴ τῶν δένδρων § ἁμαδρυάς, φυτὸν τοῦ Μαγελλάνου § ἁμαδευὰς ἡ πίθηξ τοῦ Μόκα.

Hamamélis, ἀρ. χαμαιμηλία, Θάμνος τῆς Ἀμερικῆς. § — d'Athénée χαμαιμηλία τοῦ Ἀθηναίου, εἶδος ἀμελάγχης.

Hamans, ἀρ. βαμβακηρὰ (λεπτὰ καὶ πυκνὰ κατασκευαζόμενα εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας).

Hamanthus, ἀρ. ἡ Hamagogue, ἰτ. αἱμαγωγὸς, φυτὸν τῶν Πυρηνείων.

Hamaux, ἀρ. πλ. (ἀσ. τὸ h) τριδίκτυον, (ἤτοι τριπλοῦν δίκτυον μὲ πλατέα ἁμματα).

Hambourg, ἡ rambourg, ἀρ. εἶδος μέγας (χρήσιμος εἰς μεταλλεῖα ἰχθύων).

Hambourgeois, ἀρ. Hambourgeoise, Θ. οἱ ἐκ τῆς πόλεως Ἀμβέργης.

Hambre, ἀρ. *ἅμβρα, δένδρον τῆς Ἰαπωνίας ἀειθαλές.

Hamburge, ἀσ. εἶδος κυπρίνου.

Hameau, ἀσ. (ἀσ. τὸ h) χωρίδιον κ. χωριδάκι

Hameçon ἀρ. ἄγκιστρον, κ. ἀγκίστρι. prendre du poisson à l' — ἀγκιστρεύω τοὺς ἰχθῦς. mordre à l' —, μεταφ. δελεάζομαι, ἀπατῶμαι, παγιδεύομαι. § ταὐτὸν τῷ archet, ἄγκιστρον τῶν σιδηρουργῶν. § — de mer Θαλάσσιον ἄγκιστρον, εἶδος ἰχθύος.

Hameçonné, ée, ἐπ. ἀγκιστροειδής, ἐπὶ φυτῶν.

Hamèdes, Ϟ. πλ. βαμβακηρὰ τῆς Βεγγάλης.

Hamèe, Ϟ. ἡ λαβὶς τοῦ περιμάκτρου.

Hamel, ἀρ. *ἁμελία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Hamiltonie, θ. ἁμιλτώνιον, φυτόν.

Hamites, Ϟ. πλ. ἁμμῖται, εἴδος ὀστράκων, τῶν ὁποίων ἡ σμικρότης τὰ ἐξομοιοῖ μὲ κόκκους ἄμμου

Hammites. ἴδ. ammites.

Hammonie, Ϟ. ἁμμώνιον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Hammonites, Ϟ. πλ. ἄμμωνος κέρατα (ὀρυκτά).

Hampe, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) ὄβρυ (τὸ ξύλον παντὸς ὅπλου πολεμικοῦ ἐργαλείου ἢ τοῦ περιμάκτρου). la — d un pinceau ἡ λαβὴ τῆς γραφίδος· la — du cerf τὸ στῆθος τῆς ἔλαφου. § Θύρσος, ὁ καυλὸς τοῦ χόρτου ἄγρωστος.

Hamster, ἀρ. κρίκετος, (Καπετ.) γένος μαστορόρων ὁμοίων μὲ τοὺς μῦς.

Hamulaire, Ϟ. ἁμματοειδὲς, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων.

Han, ἀρ. (ὅασ. τὸ h) πανδοχεῖον, τουρκ. χάνι.

Hanap, (ὅασ. τὸ h) ἀρχ. ἄχρ. κώθων.

Hanche, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) ἰσχίον, κ. γόρος· effort de — ξεγόριασμα. § —s ἰσχία (τοῦ ἵππου) § μέρος τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὄσου (cabestan) μέχρι τῆς οὐρᾶς (arcasse). § la — d' une chaudière, d' une marmite ἡ ἄντυξ λεβήτος ἢ ἀγγείου, τὸ κυκλοτερὲς μέρος τοῦ ἀγγείου ὅ' οὗ συνδέεται ὁ βυθὸς μὲ τὸ λοιπὸν μέρος.

Hanchinol, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ χρήσιμον εἰς τὴν φαρμακοποιΐαν.

Hanchoan, ἀρ. σαρκοφάγον ὄρνεον τῆς Βρασιλίας.

Hanebane, ἴδ. Jusquiame.

Hangar, ἀσ. (ὅασ. τὸ h) παστάπηγμα, στέγη ἐκ σανίδων ἐχουσαι κατωφερῆ στέγην, ὑπὸ τὰς ὁποίας Θέτουν τὰ κανόνια, τὴν οἰκοδομήσιμον ὕλην κτλ. εἰς τὰ ὁπλοστάσια ἢ τὰς ἀμάξας.

Hanneton, ἀρ. (ὅασ. τὸ h) μηλολόνθη, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν κανθάρων. § soucis d' — κρωσσοὶ Θυσανωτοὶ, κ. (κλώτσια μὲ φούντας εἰς τὴν ἄκραν).

Hannetoner, ἐν. ἄχρ. σείω τὸ δένδρον διὰ νὰ πέσωσιν οἱ κάνθαροι.

Hannichour ἀρ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ bourrelier.

Hanonards, ἀρ. πλ. ἁλατοκομισταὶ (οὕτως ἐλέγοντο ὑπηρέται τινὲς τοῦ δημοσίου φέροντες τὸ ἅλας).

Hanovrien, ἀρ. ἡ Hanovrienne, Ϟ. ὁ ἐκ τοῦ Ἀνόβερ.

Hansard, ἀρ. εἶδος μικρᾶς ὀρεπάνης.

Hanscrit, ἀρ (ὅασ. τὸ h) ἡ Sanscrete, samscroutans, shanscrit σοφὴ γλῶσσα τῶν Ἰνδῶν.

Hanse, ἡ Hanse teutonique, Ϟ τευτονικὴ συμπολιτεία, ἕνωσις διαφόρων πόλεων τῆς Ἄρκτου, ἴδ. anséatique.

Hanséatique, ἐπ. ἴδ. Anséatique.

Hansière, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) ῥυταγωγεὺς, σχοινίον δι' οὗ ῥυμουλκεῖται ἐν πλοῖον, ἢ τὸ ὁποῖον ῥιπτόμενον εἰς τὰς λιμένους χρησιμεύει διὰ νὰ τὰς προσεγγίσῃ εἰς μέγα πλοῖον. § —s τὰ τρία σχοινία ἐκ τῶν ὁποίων σύγκειται ὁ ἀγκυροῦχος κάλως.

Hantal, ἀρ. (ὅασ. τὸ h) *σανδωρικὸν, μέγα δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Hanter, ἐν. (ὅασ. τὸ h) Θαμίζω, φοιτῶ, κ. συχνάζω. — quelqu' un καὶ — le barreau συχνάζω εἴς τινα καὶ ἀναστρέφομαι εἰς τὰ δικαστήρια. παρ. dis-moi qui tu —es, et je te dirai qui tu es εἰπέ μοι ποῖον συναναστρέφεσαι γιὰ νὰ σὲ πῶ ποῖος εἶσαι. § οὐδ. — chez quelqu' un φοιτῶ παρά τινι — en un bon lieu ἀναστρέφομαι εἰς καλὸν μέρος, ἐμφιλοχωρῶ.

Hantise, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) ἀρχ. ἄχρ. συναναστροφή.

Haplaire, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) γένος φυτῶν ἐκ τῶν εὐφορβιωδῶν.

Happe, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) παραξόνιον, σιδήριον ἐναρμοζόμενον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος ὅπου εἶναι προσκολλημένος ὁ τροχὸς τῆς ἁμάξης, διὰ νὰ τὸν διατηρῇ εἰς τὴν Θέσιν του. § ἔμβολον, πᾶν ὁποίας δήποτε μηχανῆς μέρος, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ κρατῇ, νὰ σφίγγῃ ἢ νὰ περιλαμβάνῃ, οἷον ὁ ὀκτύλιος τοῦ ἄρτρου, ὁ σιδηροῦς πάσσαλος ὅστις κρατεῖ τὴν ἄλυσιν τὴν συνέχουσαν τὸ ἄροτρον, τοὺς τροχούς.

Happechair, ἀρ. (ὅασ. τὸ h) ἀνθρωποθήρας, λέξις χυδαϊκὴ καὶ ὑβριστικὴ ἀποτεινομένη εἰς τοὺς κλητῆρας ἢ αστυνομικοὺς ὑπαλλήλους οἵτινες συλλαμβάνουσι τοὺς κλέπτας ἢ τοὺς ὀφείλοντας.

Happelopin, ἀρ. (ὅασ. τὸ h) ἀρχ. ἄχρ. λίχνος, λαίμαργος (ἐπὶ σκύλου).

Happelourde, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) ψευδόλιθος, (ἔχων τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν πολυτίμου λίθου). μεταφ. cet homme est une vraie — ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ψευδὴς, ἐπίπλαστος· καὶ ἐπὶ ἵππου ἔχοντος καλὸν ἐξωτερικὸν, ἀλλὰ μὴ ὄντος εὐτόνου. c' est une vraie — παροιμ. Θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδία μυλωνᾶ.

Happer, ἐν. (ὅασ. τὸ h) ἁρπάζω, συναρπάζω, συλλαμβάνω μὲ βίαν. le chien — e un morceau de viande ὁ κύων κάπτει, κ. χάπτει τὸ κρέας.

Haque, Ϟ. ἐν χρ. des harengs à la — ἁλέαι διὰ δέλεαρ, κ. γέμι.

Haquebute, Ϟ ἀρχ. ἄχρ. μακρὸν τουφέκιον, κορύνη, ταὐτὸν τῷ arquebuse.

Haquebutier, ἀρ. στρατιώτης κορυνηφόρος, ἴδ. ἀνωτέρω.

Haquenée, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) ἀστουρκὸν, ἵππος εὔδρομος. un cheval va la — ὁ ἵππος βαδίζει τὴν πέδην (amble)· παροιμ un homme est venu sur la — des cordeliers ἦλθεν ἀποστολικῶς, ἤτοι πεζός. une — γυνὴ μακρὰ καὶ ἀνώμαλος.

Haquet, ἀρ. (ὅασ. τὸ h) ἅμαξα, φορτηγὸς μὴ ἔχουσα Θαιρούς (ridelles), χρήσιμος εἰς μετακόμισιν οἴνου κτλ. un — , κ. ἡ ζυλογαίδαρα.

Haquetier, ἀρ. ἁμαξηγός.

Har, ἀρ. (ὅασ. τὸ h) Ἰνδ. Θεοῦ. τὸ ὄνειρον πρόσωπον τοῦ Θεοῦ περὶ τὴν ἕκτην καὶ τελευταίαν ἐνσάρκωσίν του.

Harache, Ϟ. ἀσπὶς, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀσπιδοειδῶν.

Haratz, ἀρ. κεφαλαία, κ. χαράτζι.

Haram, ἀρ. ἴδ. Harem.

Harangues, ἀρ. πλ. ἐθνοφύλακες Οὐγγροι.

Harangue, Ϟ. (ὅασ. τὸ h) δημηγορία, λόγος. une — ἀπεραντολογία, μακρηγορία.

Haranguer, ἐν. (ὅασ. τὸ h) δημηγορῶ — le roi, les soldats δημηγορῶ πρὸς τὸν βασιλέα, πρὸς τοὺς στρατιώτας. § οὐδ. — en public δημηγορῶ un homme ne cesse de —, qu' il — e toujours δημηγορεῖ, τουτέστι ὁμιλεῖ ὀχληρᾶς καὶ διεξοδικῶς.

Harangueur, ἀρ. δημηγόρος, ῥήτωρ. καὶ εἰρωνικῶς, ἱεροσκήπτης, ἄνθρωπος ἐπιπληκτικός.

Haras, ἀρ. (ὅασ. τὸ h) ἱπποτροφεῖον, ἱπποτροφεῖον. cheval de — φοραδὰς, ἵππος τρεφόμενος μετὰ τοὺς κήλωνος (étalon) εἰς τὰ λειβάδια διὰ νὰ πολλαπλασιασθῇ ἡ φυλή.

Harasse, Ϟ. εἶδος τετραγώνου ὀχείου διὰ τὴν μετακόμισιν ὑελίνων εἰδῶν.

Harasser, ἐν. (ὅασν. τὸ h) κόπτω, κατακόπτω, τρύχω, κ. κουράζω. § —é, ée, μετ. κατάκοπος, κατάπονος, κ. κατακουρασμένος.

Harassier, ἀρ. ἱπποφορβός.

Harauder, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ὑβρίζω, χλευάζω.

Haraux, ἀρ. ἐν χρ. donner le — ἱππηλατῶ, τοὐτέστι κλέπτω δὶ ἀπάτης τοὺς ἐχθρικοὺς ἵππους, ἐν ᾧ βόσκουσιν εἰς τὰ λειβάδια.

Harceler, ἐν. (ὄνομ. τὸ h) καταπτύχω, ταλαιπωρῶ, κατακόπτω, τοὺς βλάπτω. § κεντῶ, ὠθῶ, παροτρύνω, παραθήγω, παραινῶ.

Hard, ἀρ. ὀκτύλιος (σιδηροῦς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκτείνονται τὰ σίρματα τῶν χειροκτίων καὶ ἄλλων διὰ νὰ ἀπαλυνθῶσι).

Harde ἢ **Herde**, Ϛ. (ὄνομ. τὸ h) ἐκ τοῦ Γερμ. Heerde) ἀγέλη, κ. κοπάδι (ἀγρίων ζώων). § κυνοῦχος, ὄτομὸς συνάπτων τοὺς θηρευτικοὺς κύνας ἀνὰ ἕξ.

Hardeau, ἀρ. ὡ. Viorne.

Hardée, Ϛ. κλῶνοι (τοὺς ὁποίους ἡ ἔαρις Ϛράνει ὅταν μέλλῃ νὰ ἐξέλθῃ εἰς νομήν).

Hardelle, Ϛ. ἐκ τοῦ Γερμ. Heerde ἀρχ. ἄχρ πλῆθος, ὅμιλος, συρροὴ ἀνθρώπων.

Hardement, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. Ϛάρσος, τόλμη, ὁρμή.

Harder, ἐν. (ὄνομ. τὸ h) συνάπτω τοὺς κύνας ἀνὰ ἕξ.

Harderie, Ϛ. ἄσβεστος ἐκ σιδήρου, γινομένη διὰ τοῦ Ϛείου.

Hardes, Ϛ. πλ. (ὄνομ. τὸ h) ἐκ τῆς ἀρχαίας λέξεως Hardie (βάρος) ἐνδύματα, κ. φορέματα, ῥοῦχα.

Hardi, ie, ἐπ. (ὄνομ. τὸ h) Ϛρασύς, τολμηρός, τολμητίας. cette fille a l'air — ἡ κόρη ἔχει ἦθος ἐτσαμπᾶ, αὐθαδες. un — coquin Ϛρασὺς ἄνθρωπος, αὐθάδης. c'est un joueur, il est — au jeu τολμηρὸς χαρτοπαίκτης, παίζει βαρεῖα. pensée — ie, expression — ie τολμηρὰ ἰδέα, ἔκφρασις. un auteur a le style — la plume — ie συγγραφεὺς ἔχων τόλμην καὶ μεγαλουργίαν εἰς τὸ γράφειν le dessein de ce tableau est noble et — τὸ σχέδιον τοῦ πίνακος εἶναι εὐγενὲς καὶ τετολμημένον. voilà une voûte bien — ie ὡραία τολμηρῶς καμπυλουμένη.

Hardiesse, Ϛ. (ὄνομ. τὸ h), Ϛάρσος, τόλμη. il prend des — s qui ne lui appartiennent pas κάνει παρετσοπᾶς § αὐθάδεια, προπέτεια. § Ϛάρσος, εὐτολμία.

Hardilliers, ἀρ. πλ. ἀγκύλαι, (τιμάχια σιδήρου διὰ τῶν ὁποίων ὑποστηρίζεται τὸ μέρος τοῦ ἐργαλειοῦ, τὸ λεγόμενον percho de lice.)

Hardiment, ἐπίῤ. (ὄνομ. τὸ h) εὐθαρσῶς, εὐτόλμως. § Ϛαῤῥαλέως, μετὰ Ϛάρσους. § προπετῶς, αὐθαδῶς.

Hardois, ἀρ. πλ. ξυλάρια, τὰ ὁποῖα κόπτονται ἀπὸ τὰ δένδρα, ὅταν ἡ ἔλαρις προστρίβῃ τὰ κέρατά τους, διὰ νὰ τὰ ἀνανεώσῃ.

Hare, παρομηκτικὸν τῶν κυνῶν κέκραγμα.

Harem, ἀρ. γυναικωνῖτις, χαρέμι τουρκ.

Hareng, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h καὶ τὸ g δὲν προφέρεται) ἁρύη. parom. ces personnes sont pressées comme des — s en caque εἶναι στενοχωρημένοι σὰν ταῖς σαρδέλλαις. la caque sent toujours le — ἐπὶ τῶν διατηρούντων τὰς ἕξεις καὶ τοὺς τρόπους τῆς παλαιᾶς πενιχρᾶς στάσεώς των.

Harengade, ἢ **Harenguière**, Ϛ. δίκτυον διὰ τὰς ἁρύας.

Harengaison, Ϛ. (ὄνομ. τὸ h) ἡ ὥρα τῆς ἁλιεύσεως τῶν ἁρύων. § *ἁρυάγρα, ἡ ἄγρευσις τῶν ἁρύων.

Harengère, Ϛ. (ὄνομ. τὸ h) ἁρυοπῶλις (γυνὴ πωλοῦσα ἁρύας). § ῥωποπερπερόῤῥηξ, κ. γλωσσοῦ, γυνὴ ὑβρίστρια καὶ πολύλογος ὡς συνήθως αἱ ἁρυοπώλιδες τῶν Παρισίων.

Harengerie, Ϛ. ἁρυοπωλεῖον, ἀγορὰ ἁρύων.

Harenguière, Ϛ. δίκτυον ἁρύων.

Harer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. διεγείρω, παροτρύνω, ἐρεθίζω.

Haretac, ἀρ. *ἐρυθρολοφίας, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Hargne, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. δυστροπία, ὀργὴ, ἐρεθισμός.

Hargnerie, Ϛ. ἄχρ. δυσκολία, δυστροπία.

Hargneux, euse, ἐπ. (ὄνομ. τὸ h) ὀργίλος, δύστροπος, δύσκολος, χαλεπὸς, στρυφνὸς, κ. διεστραμμένος. chien — κύων χαλεπὸς, κ. δαγκανιάρης. cheval — δυσκοιδὴς ἵππος. c'est un chien — ἄνθρωπος φιλόνεικος, δύσερις, τουρκ. καβγατζῆς.

Hargnière, Ϛ. εἶδος δικτύου.

Hargouler, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. συλλαμβάνω ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ τὸν σεῖω.

Haricot, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) φάσηλος, κ. φασοῦλι. § κρέας μὲ γογγύλια.

Haricot d'Egypte, ἀρ. Αἰγυπτιακὸς φάσηλος, λέγεται ἄλλως dolic lablab.

Haricot mungot, ἀρ. φάσηλος ὁ ἀμερικανὸς, εἶδος φασουλίου καλλιεργουμένου εἰς τὰ Ϛερμὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου γίνεται ἓν εἶδος ἀλεύρου, χρησίμου εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὸ ναυτικόν.

Haricot du Pérou, ἀρ. φάσηλος ὁ Περουβιανὸς, καρπὸς τοῦ καθαρτικοῦ ἰατρικοῦ (médicinier).

Haricot de terre, ἀρ. φάσηλος ὁ χερσαῖος, ἡ ὑπόγειος γλυκίνη τῆς ὁποίας οἱ καρποὶ ὡριμάζουσιν ὑπὸ γῆν.

Haridelle, Ϛ. (ὄνομ. τὸ h) κ. παλιάλογον.

Harle, ἀρ. αἴθυια, γένος πτηνῶν νηκτῶν διερμηρύγχων εὑρισκομένων εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ εἰς τὰ Βόρεια Ἀμερικήν.

Harmale, Ϛ. πήγανον, γένος φυτῶν ῥυτοειδῶν (rutacées).

Harmatan, ἀρ. ὄνομα ἀνατολικοῦ τινος ἀνέμου εἰς τὴν Ἀφρικήν.

Harmonica, ἀρ. ἁρμονικὸν, ὄργανον μουσικόν.

Harmonie, Ϛ. ἁρμονία, μους. l'— de l' univers ἡ ἁρμονία τῶν παντός. ils vivent dans l'— la plus parfaite ζῶσιν εἰς τελείαν ἁρμονίαν, ὁμόνοιαν, συμφωνίαν. l'— du style ὁ ῥυθμὸς τοῦ ὕφους. Il y a dans ce tableau une belle — de couleurs ὑπάρχει εἰς τὴν εἰκόνα καλὸς συνδυασμὸς χρωμάτων. § ἅνατ συναρμογή.

Harmonier, ἐν. συναρμόζω, συμβιβάζω.

Harmonieusement, ἐπίῤ ἁρμονικῶς, ἐναρμονίως.

Harmonieux, euse, ἐπ. ἐναρμόνιος.

Harmoniphile, ἀρ. φιλαρμονιεύς.

Harmonique, ἐπ. ἁρμονικὸς. proportion — ἁρμονικὴ ἀναλογία, τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ὅρος πρὸς τὸν τρίτον εἶναι ὡς ἡ διαφορὰ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου.

Harmoniquement, ἐπίῤ. ἁρμονικῶς.

Harmoniser (s'), αὐτοπ. ἁρμόζομαι, συναρμόζομαι.

Harmoniste, ἀρ. ἁρμονικὸς, ὁ ἔμπειρος περὶ τὴν ἁρμονίαν.

Harmonomètre, ἀρ. *ἁρμονόμετρον, ἐργαλεῖον μουσικὸν δι' οὗ μετροῦνται αἱ ἁρμονικαὶ ἀναλογίαι εἶναι δὲ μονόχορδον ἐργαλεῖον διῃρημένον διὰ ὑπομαχίων κινητῶν.

Harmophane, ἐπ. *ἁρμοφανὴς, ὁ ἐπὶ μετάλλων ἢ κρυστάλλων τῶν ὁποίων αἱ φυσικαὶ συναρμογαὶ εἶναι διαφανεῖς.

Harmoste, ἀρ. ἁρμοστής.

Harmosyuiens, ἀρ. πλ. ἁρμόστου, ὑπηρέται δημόσιοι εἰς Σπάρτην.

Harmotome, ἀρ. *ἁρμότομον, ῥυκτὸν λεγόμενον ἄλλως leucite, κίνθος.

Harnacher, ἐν. (ὄνομ. τὸ h) ἐντρεπίζω τὸν ἵππον, συσκευάζω. un cheval bien — ἐ καλῶς ἐσκευασμένος ἵππος.

Harnachement, ἀρ. ἱπποσκευή.

Harnacheur, ἀρ. ἱπποσκευαστής.

Harnais, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) στρατιωτικὰ ὅπλα. ποιητ. endosser le — ὁπλοφορῶ, γίνομαι στρατιώτης. blanchir sous le — ἐγηράσκω εἰς τὰ ὅπλα. endosser le — ἐνδύομαι τὴν στολήν μου, (ἐπὶ κληρικῶν ἢ δικαστικῶν). s'échauffer dans le — ἐξάπτομαι (ὁμιλῶν περὶ τινος πράγματος). § ἱπποσκευή, τὸ τακίμι τοῦ ἁλόγου. § ἵπποι, τοὐτέστι οἱ ἵπποι καὶ ὁ ἱ-

ποτκυαί τοῦ ἁμαξηλάτου. cheval de — ἵππος ἁμάξης. c'est un chemin trop étroit pour le — ἡ ὁδὸς δὲν εἶναι ἁμαξιτὴ διὰ τὴν στενότητα. § δίκτυον (διὰ πτηνὰ ἢ διὰ ἰχθῦς).

Haro, (δασύν. τὸ h) ἐν χρ. μόνον ἀλλοτε ἐπὶ τῶν φράσεων. faire — sur quelqu'un, ἢ sur quelque chose κάμνω κατάσχεσιν τινος προσώπου ἢ πράγματος. clameur de — φωνὴ κατασχέσεως. crier — sur quelqu'un καταβοῶ ἐναντίον τινος, ἀγανακτῶ, καταλέγω.

Harouelle, ἴδ. Harondelle.

Harpade, Ϟ. ἀρχ. ἁρπ. εἰσβολὴ νόσου, ἐπιβολὴ πυρετοῦ κτλ.

Harpagon, ἀρ. ἐξηντλοβελόνης, (οὕτω λέγεται τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ φιλαργύρου παρὰ τῷ Μολιέρῳ).

Harpail, ἀρ. ἴδ. Hardo.

Harpailler, ἐν. (δασύν. τὸ h) πλανῶμαι, ἐπὶ κυνῶν χωριζομένων ἀπ' ἀλλήλων, ὅταν ἀπατῶνται ἀπὸ τὸ κυνήγιον, καὶ διώκωσι τὰς ἐλάφους. § se —, αὐτοπ. ἄχρ. διαφέρομαι, συγκρούομαι, κ. τρώγομαι.

Harpailleur, ἀρ. ἀρχ. ἀγύρτης, κλέπτης.

Harpale, ἀρ. *ἅρπαλος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Harpalyce, Ϟ. ἁρπαλύκη, ἄτμα ἐρωτικὸν τῆς Ἑλλάδος, οὕτω λεγόμενον ἐκ τῆς Ἁρπαλύκης ἐρασθείσης ἑνὸς τῶν Ἀργοναυτῶν.

Harpaye, ἀρ. ἅρπαξ, ὄρνεον ἁρπακτικὸν ἐν χρήσει μόνον Busard —.

Harpe, Ϟ. (δασύν. τὸ h) κινύρα, νάβλα, πηκτίς, κ. ἄσπα. § προσδόκιμος λίθος, ταὐτὸν τῷ pierre d'attente. § μετακινητὴ γέφυρα, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὀχυρωματοποιίαν. § νάβλα, εἶδος ὀστράκου μονοθύρου. § ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Σωρακικῶν.

Harpé, ée, (δασύν. τὸ h) κυρτὸς, καμπύλος, ἐπὶ λαγωνικῶν, τῶν ὁποίων τὸ σῶμα εἶναι εἰς σχῆμα πηκτίδος (ἅρπας).

Harpeau, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἁρπάγιον, τουρκ. τζενκέλι διὰ τὰς ἐξ ἐπίπλου ναυμαχίας.

Harpègement, ἀρ. μουσ. ἴδ. Arpègement

Harpéger, ἐν. μουσ. ἴδ. Arpéger.

Harper, ἐν. (δασύν. τὸ h) ἁρπάζω καὶ σφίγγω § se —, αὐτοπ. πιάνομαι ἀπὸ τὰ χέρια. § οὐδ. un cheval — e d'une jambe ὁ ἵππος ὀρθοῖ τὸν ἕνα τῶν ὀπισθίων ποδῶν ὑπὲρ τὸν ἄλλον. il —e des deux jambes ὑψοῖ ἀμφοτέρους τοὺς ὀπισθίους πόδας.

Harpeur, ἀρ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Harpiste.

Harpie, Ϟ. (δασύν. τὸ h) ἅρπυια, μυθολογικὸν τέρας, ἔχον πρόσωπον κόρης, ὦτα ἄρκτου, καὶ σῶμα ἱέρακος. μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπων σφετεριζομένων τὰ ἀλλότρια. ce sont des —s, de vraies —s εἶναι ἁληθεῖς ἅρπυιαι. § c'est une — ἐπὶ γυναικὸς δυστρόπου καὶ φιλέριδος. § ἅρπυια, γένος πτηνῶν ἁρπακτικῶν.

Harpier, ἐν. (δασύν. τὸ h) ἀρχ. ἄχρ. ἁρπάζω, κλέπτω.

Harpigner (se), αὐτοπ. ἀρχ. ἄχρ. συγκρούομαι, κ πιάνομαι, μαλλόνω.

Harpin, ἀρ. (δασύν. τὸ h) κοντὸς, τουρκ. γάντζα, εἰς τὰ πλοιάρια διὰ νὰ ἁράξωσι.

Harpiste, ἀρ. *κινυριστὴς, ὁ κρούων τὴν κινύραν (ἅρπαν).

Harpon, ἀρ. (δασύν. τὸ h) τριόδους, ἰχθυόκεντρον, κάμαξ, κ. κα μάκι. § —s σιγματοειδῆ σιδηρα, τὰ ὁποῖα τίθενται εἰς τὰ ἄκρα τῶν κεραιῶν διὰ νὰ κόπτωσιν εἰς καιρὸν ἐπίπλου, τὰ κεραιοῦχα καὶ ἄλλα σχοινία. § πρίων.

Harponner, ἐν. (δασυν. τὸ h). περιπείρω, καμακεύω, ἀγρεύω διὰ τοῦ ἰχθυοκέντρου.

Harponneur, ἀρ. καμακευτής.

Harponniers, ἀρ.πλ.Ἀμερικανοὶ καρκινοφάγοι (crabiers), εἶδος ἐρωδιῶν.

Hart, Ϟ. (δασύν.τὸ h). βυβλὶς, ἡ *φιλυρὶς, κ. φλαμουριὰ, σχοινίον κυρίως ἀπὸ τὸν φλοιὸν τῆς φιλύρας γινόμενον καὶ χρήσιμον εἰς τὸ νὰ δένῃ φορτία. § βρόχος, ἀγχόνη, κ. τὸ σχοινίον τῆς κρεμάλας.

Hartoge, ἀρ. *χαρτόγη, θάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου καταταττόμενος μεταξὺ τῶν ἡδυόσμων.

Harungane, ἀρ. *ἁρυγγανον, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Harviau, ἀρ. σχοινίον μέγα τοῦ δικτύου.

Hasaer-denarie, ἀρ. ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Περσίας.

Hasard, ἀρ. (δασύν. τὸ h). τύχη. une chose est arrivée par — συνέβη ἐκ τύχης, κατὰ τυχην. jeux de — κυβεία, τυχηραὶ παιδιαί. les —s de la navigation αἱ τύχαι τῆς θαλασσοπλοΐας. celui qui arrive par — τυχαῖος. si le — le veut ἐὰν τύχῃ. au — κατὰ τύχην, εἰκῇ, αὐτομάτως. les —s φοροὶ κύβοι, μερικὰ σημεῖα δεξιὰ πάντοτε εἰς τὸν κοπτοῦντα τοὺς κύβους. parler au — ὁμιλῶ ὡς ἔτυχε, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. § κίνδυνος. mettre au — διακινδυνεύω, διακινδυνεύω,κινδυνεύω, analyse des —s ἡ περὶ τῶν πιθανοτήτων θεωρία, ὑπολογισμὸς τῶν ἐνδεχομένων.

Hasarder, ἐν. (δασύν. τὸ h) διακυβεύω, (παρὰ) ἀπο) διακ) κινδυνεύω ἀποτολμῶ. § se —, αὐτοπ. ἀποτολμῶ. — une phrase, une façon de parler παρακινδυνεύω φράσιν, τρόπον τοῦ λέγειν. — le paquet δοκιμάζω τὴν τύχην. se — à faire quelque chose τολμῶ νὰ πράξω τι § hasardé, ée, μετ. entreprise —ée ἔργον τολμηρὸν, ἀπότολμον.

Hasardeusement, ἐπίρ. (δασύν. τὸ h) παρακινδύνως, ἀποτόλμως.

Hasardeux, euse, ἐπ. παράτολμος, ἀπότολμος, φιλοκίνδυνος. entreprise —se ἔργον παράβολον, ἐπικίνδυνον. un coup — διακεκινδυνευμένη βολή.

Hase, Ϟ. (δασύν. τὸ h) τὸ θῆλυ τοῦ λαγωοῦ.

Hasna, Hasni, ἡ Haznè, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἐκ τοῦ ἀραβ. Θησαυροφυλάκιον.

Hasséki, Ϟ. (δασύν. τὸ h) ἡ βασιλομήτωρ, ἐκ τοῦ ἀραβ.

Hasselquist, Ϟ. καυκαλὶς, γένος φυτῶν σκιαδοειδῶν.

Hast, ἀρ. (προφ. τὸ t) ἐν χρ. arme d' — ἀρετήριον ὅπλου, τὸ ἔχον μακρὰν λαβὴν, ὡς τὸ ὅρυ, ἡ λόγχη κτλ.

Hastaire, ἀρ. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις, λογχοφόρος.

Haste, θ. (δασύν. τὸ h) ὅρυ, παρὰ τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.

Hasté, ée, ἐπ. βοτ. τριγωνοειδὴς, ἐπὶ φύλλων.

Haster, ἀρ. μέτρον χωρητικότητος τοῦ Βελγίου

Hastie, Ϟ. ἡ Hastilles, Ϟ πλ. (δασύν. τὸ h) μέρη τοῦ χοίρου τὰ ὁποῖα εἴθιζον νὰ δίδωνται εἰς τοὺς γείτονας ὡς τὰ ἔντερα κτλ.

Hâte, Ϟ. (δασύν. τὸ h) σπουδὴ, κ. βία. avoir —, avoir une grande —, avoir extrêmement — ἐπείγομαι, σπεύδω, κ. διάζομαι, εἶμαι βιαστικός. avec — ἢ en — σπουδῇ, κατεσπουδασμένως, κ. διαστικά. faire marcher en — ἐπισπεύδω τὸν στρατὸν, τὸν ἐνθιάζω. à la — ἐπίρ. κατεσπευσμένως, κ βιαστικά.

Hâtelette, θ. (δασύν. τὸ h) τρόπος σκευασίας φαγητοῦ, κ. λεγόμενον, σουβλίτζαις.

Hâter, ἐν. (δασύν. τὸ h) ἐπισπεύδω, κ. βιάζω. — les fruits ἐπισπεύδω τὴν ὡρίμανσιν τῶν καρπῶν. —le diner κάμνω τὸ φαγητον νὰ γένῃ ὀγλίγωρα. § se —, αὐτ.ἐπείγομαι, κάμνω γρήγορα. il s'est trop —é ἐβιάσθη πολλά. παρ. on le hâtera bien d'aller θὰ τὸν ὠθήσωσι, θὰ τὸν σπρώξωσι. le cerf —e son erre ἡ ἔλαφος ἀποτρέχει, φεύγει ὀγρήγορα. § hâté, ée, μετ. la saison est un peu —ée ἡ ὥρα προέβη, εἶναι πρώιμος ὁ χειμών. § κατεπείγων, σπουδαῖος, κ. βιαστικός.

Hâtereau, ἀρ. (δασύν. τὸ h) εἶδος ἐδέσματος κατεσκευασμένου ἐκ τμημάτων ἥπατος, κεκαλυμμένων μὲ πέπερι καὶ μακεδονήτσιον.

Hâteur, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἀρχιοπτανεὺς, ἀξιωματικὸς τοῦ βασιλέως προϊσταμένος εἰς τὰ ὀπτὰ κρέατα.

Hâtier, ἀσ. (δασύν. τὸ h) ἐμπυριβήτης, ἐσχάρα, κ. πυρωστιὰ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀκουμβοῦσιν οἱ ὀβελοὶ (σούγλαι) διὰ νὰ στρέφωνται.

Hâtif, ive, ἐπ. (δασύν.τὸ h) πρώϊμος, ἐπὶ καρπῶν, ἀνθέων, κτλ. un esprit — πρόωρος νοῦς.

Hâtiveau, ἀρ. ἀπίου εἶδος.
Hâtivement, ἐπίβ. (δασύν. τὸ h) πρωίμως
Hâtiveté, θ. (δασύν. τὸ h) πρωϊμότης.
Hâture, θ. (δασύν. τὸ h) σιδήρινον γνωμονειδὲς ἀτοτερματιζόμενον εἰς μοχλὸν, ἢ εἰς τὴν κεφαλὴν βαλάνου
Haubaner, ἐν. (δασύν τὸ h) προτονίζω, δένω εἰς πάτσαλον ἢ εἰς πέτραν τὸν πρότονον, ἢ τὸ σχοινίον τοῦ βαρούλκου ἢ τῆς γεράνου, διὰ νὰ κρατῆται στερεὸν εἰς τὴν μίαν ἄκραν, ἐν ὅσῳ ἀνέλκεται τὸ βάσος.
Haubans, ἀρ. πλ. (δασύν τὸ h), πρότονοι, σχοινία χρησιμεύοντα εἰς τὸ νὰ συνέχωσι τοὺς ἱστοὺς ἑκατέρωθεν.
Haubelonne, Ϟ. τυρὸς Ὁλλανδικός
Haubergeon, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ὑποκορ. τοῦ Haubert χιτωνίσκος ἀλυσιδωτὸς, χρησιμεύων ὡς ἀμυντικὸν ὅπλον. παρ. maille à maille se fait le — φατσοῦλι στὸ φατσοῦλι γεμίζει τὸ σακοῦλι.
Haubergier, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ὡρακίας τιμαριώτης. ἴδ. Haubert.
Haubert, ἀρ. (δασύν. τὸ h) Ϟώραξ ἀλυσιδωτός. fiefs de — τιμάρια τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ ὑπηρετῶσι στρατιωτικῶς τὸν βασιλέα, μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ φορῶσι θώρακα.
Haulée, Ϟ (δασύν. τὸ h) δίκτυον ἁλιευτικόν.
Hausse, Ϟ. (δασύν τὸ h) ἀναγωγεὺς, ὕψωμα, τὸ χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ τι. mettre une — à ses souliers βάλλω κάτσυμα ἢ ἀναγωγέας, ὕψωμα εἰς τὸ ὄπισθεν τῶν σανδαλίων μου. § αὔξησις (ἐπὶ τῶν δημοσίων γραμματίων). jouer à la — στυχηματίζω ὅτι τὰ δημόσια γραμμάτια θέλουν ὑψωθῇ. § ὀρθωτὴρ, εἰς διαφόρους τέχνας.
Hausse col, ἀρ. (δασύν. τὸ h) περιδέραιον, τεμάχιον ἐκ χαλκοῦ κεχρυσωμένου, τὸ ὁποῖον οἱ ἀξιωματικοὶ φέρουν περὶ τὸν τράχηλον ὅταν εὑρίσκωνται εἰς ὑπηρεσίαν.
Haussement, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἐν χρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. — d' épaules ἀνατίναγμα τῶν ὤμων. § ὕψωμα (ἐπὶ ἱσοπεδώσεως).
Hausse pied, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἀερσίπους, εἶδος ἱέρακος ἔχοντος πάντοτε ὑψωμένον τὸν ἕνα πόδα
Hausse pied, ἀρ. (δασύν. τὸ h) δίκτυον πρὸς ἄγραν τῶν λύκων.
Hausse-queue, Ϟ. (δασύν. τὸ h) φυσ. ἱστ. ὄστρακον, ἄλλως λεγόμενον casque tuberculé. § ταὐτὸν τῷ Hoche-queue.
Hausser, ἐν. (δασύν. τὸ h) ἐξαίρω, μετεωρίζω, ἀνυψῶ, κ. ὑψηλόνω, σηκόνω. — les épaules ἀνασηκόνω τοὺς ὤμους (περιφρονητικῶς) §se — sur le bout des pieds ὀρθοῦμαι ἐπὶ τῆς ἄκρας τῶν ποδῶν, κ. ἀνασηκόνομαι στὰ πόδια. — la parole, la voix ὑψῶ τὸν λόγον, τὴν φωνήν. — un instrument ἐντείνω τὸ ὄργανον, ὑψῶ. cet instrument est monté trop bas, il faut le — τὸ ὄργανον εἶναι χαμηλὸν, πρέπει νὰ τὸ σηκώσωμεν. — la paye d'un soldat αὐξάνω τὸν μισθὸν τοῦ στρατιώτου. — les impôts ἐπιτείνω τοὺς φόρους, τοὺς αὐξάνω. — la monnaie, le prix des monnaies ὑπερτιμῶ, ἀνατιμῶ, αὐξάνω τὴν τιμὴν τῶν νομισμάτων. — le cœur, le courage à quelqu'un ἐπεγείρω τὴν ψυχὴν, τὸ θάρσος τινὸς, ἐνθαρρύνω, ἢ διεγείρω τὸ θάρσος. — le coude, — le temps παρ. πίνω ὅσον νὰ μεθύσω. § αὐτοπ. le temps se — ὁ καιρὸς ἀνοίγει. un homme ne se — ni ne se baisse μήτε ἀνάπτει, μήτε σβύνει, εἴτε δὲν κινεῖται ἀπὸ τίποτε. § οὐδ. le change —e, les actions —ent τὸ συνάλλαγμα, αἱ μετοχαὶ ὑψώθησαν, τουτέστι ἀνέβη ἡ τιμὴ αὐτῶν. le prix de blé a bien —é ἀνέβη ὁ σῖτος, ἡ τιμὴ τοῦ σίτου la rivière a bien —é cette nuit ὁ ποταμὸς ἀνέβη, κ. ἐρούσκωσε. un homme a une épaule qui —e ὁ ὦμος εἶναι ὑψηλότερος τοῦ ἄλλου
Haussiere, Ϟ. ἴδ. Hansière
Haussoire, Ϟ (δασύν. τὸ h) *ἰσχρομύλη, πλατὺ ξύλον τὸ ὁποῖον συνέχει τὴν πτερωτὴν τοῦ μύλου, καὶ τὸ ὁποῖον ὑψοῦται ὅταν πρόκειται νὰ κινηθῇ ὁ μύλος.
Haustelles, Ϟ. πλ. σκληρόδερμα, ἔντομα.
Haut, te, ἐπ. (δασύν. τὸ h) ὑψηλός. l'argent est — τὰ χρήματα εἶναι ἐπιτετιμημένα, κ. ἀκριβά. les blés sont —s αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου εἶναι μεγάλαι, ὑψηλαί. l' eau est fort —te en tel endroit τὰ νερὰ εἶναι βαθέα. la rivière est —te ὁ ποταμὸς ἀνέβη, κ. ἐρούσκωσε. les —s marées αἱ πλημμύραι. la mer —te εἶναι θάλασσα, τουτέστι κύματα μεγάλα. aller en — mer πελαγίζω, πλέω μετέωρος, πλάγιος, κ. στὰ ἀνοικτά. arbres de —te tige δένδρα ὑψίκομα. le — Rhin τὰ ἄνω τοῦ Ῥήνου, ἢ ὁ ἄνω Ῥῆνος. la —te Seine ὁ ἄνω Σηκουάνας, τουτέστι τα πρὸς τὰς πηγὰς μέρη τοῦ ποταμοῦ. — le Saxe ἡ ἄνω Σαξονία. — pays μεσόγειος τόπος, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ bas pays ὁ παραθαλάσσιος τόπος. le — bout d'une chambre, le — bout d'une table ἡ πρωτοκλισία εἰς τὸν θάλαμον, εἰς τὴν τράπεζαν. avoir la voix —te ἔχω φωνὴν μεγάλην, ὑψηλὴν, εἶμαι μεγαλόφωνος. à —te voix μεγαλοφώνως. un instrument — ὑψίφωνον ὄργανον. § ἀλαζὼν, ὑπερήφανος, ἐπηρμένος, μεταφ. un homme le prend sur un ton trop — τὸ πιάνει ὑψηλὰ, τουτέστι ὁμιλεῖ ὑπερηφάνως, αὐθεκδώς. crier les —s cris, jeter les —s cris ἀρίνω φωνὰς, προσκλαίομαι, κ. εὐγάλλω ταῖς φωναῖς. messe —te ἀκολουθία ψαλλομένη (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς messe basse). — sciences αἱ ὑψηλαὶ ἐπιστήμαι, (θεολογία, φιλοσοφία, καὶ τὰ μαθηματικά). —tes classes αἱ μεγάλαι κλάσεις. les —es cartes τὰ μεγάλα χαρτία, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν basses cartes), τουτέστι ὁ βασιλεὺς, τὸ ἓν, τὸ τρία, κτλ. μεταφ. une —te naissance εὐγενὴς καταγωγὴ, λαμπρὸν γένος. une — te réputation μεγάλη, λαμπρὰ ὑπόληψις, φήμη. un projet — et téméraire μέγας, καὶ τολμηρὸς σκοπός. de —s faits d'armes πολεμικὰ κατορθώματα. tenir la bride —te à un cheval ἀναλαμβάνω τὸν ἵππον, συστέλλω, κ. μαζόνω τοὺς χαλινούς. tenir la bride —te à un jeune homme κρατῶ τὸν χαλινὸν τοῦ νέου, ἤτοι τὸν χαλιναγωγῶ. cela est du — style ὑψηλὸν ὕφος. avoir le cœur — φρονῶ ὑψηλά. une —te insolence, une —te injustice μεγίστη αὐθάδεια, μεγίστη ἀδικία une viande est de — goût κρέας, ἢ γαστὴρ κεκαρυκευμένον (οὕτω λέγεται εἶδος τῆς καρυκείας ὅπου ὑπάρχει ἁλας, πέπερι, καὶ ἄλλα ἀσώματα διὰ ὄξιτον γεῦσιν). — mal ἡ ἐπιληψία oiseau de — vol ὑψιπετῆ ὄρνεα — appareil μεγάλη πομπὴ, παράταξις. — appareil μέθοδός τις τῆς λιθοτομίας (εἰς τὴν χειουργικὴν) — dais θρόνος (ὅπου δηλ. ἵσταται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡ βασίλισσα εἰς τὰς δημοσίους τελετάς). —te justice μεγάλη δικαιοδοσία (τῶν τιμαριωτῶν, ὅταν ἐδύναντο νὰ ἐκάστοτε πολιτικῶς καὶ ἐγκληματικῶς. ὁ τοιοῦτος ἄρχων ἐλέγετο. — justicier μέγας δικαστὴς) crimes de —te trahison ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας. un homme est — en couleur ἄνθρωπος ἐρυθρόχρους. c'est un homme de — appétit ἄνθρωπος μὲ μεγάλην ὄρεξιν. c'est un homme qui est — à la main ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει μακρὺ χέρι, τουτέστι εὐκόλως ὑποπίπτει εἰς παραφορὰς καὶ βιαιοπραγίας. un cheval fait des —s le corps ὁ ἵππος κάμνει σκιρτήματα. μεταφ. un homme fait des —s le corps ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀναπηδᾷ, (ἐπὶ προτάσεων εἰπόντες τὸν παροξύνουσι). παρ. faire — le pied φεύγω, ἀποδιδράσκω — le pied φεύγωμεν, ἢ φεύγε τε la est du — allemand pour τοῦτο εἶναι βαθεῖα ἑλληνικὰ ἐμέ. la chambre —te ὁ ἄνω θάλαμος τῶν ὁμοτίμων. —te futaie, bois de —te futaie δάσος πυκνὸ

καὶ ὑψιδένδρον. maître des —es œuvres ὁ ὑπάρχων. chien de —net εὔρινος κύων, ὁ ἔχων ὀξεῖαν ὀσμήν. un chapon de —te graisse ἐντομίας παχύς. un — côté de mouton τὸ μέρος τῶν πλευρῶν τοῦ προβάτου. — fond ῥαχία, κ. ῥηχὰ, ξηρα. — pendu συννεφάκι, ἐκ τοῦ ὁποίου προκύπτει μέγας ἄνεμος. —es voiles τὰ ἀνώτατα ἱστία. —te somme (παρὰ τῇ ἐμπορικῇ ναυτιλίᾳ), αἱ προκαταβολαὶ ἐμπορικῆς τινὸς ἐπιχειρήσεως. § οὖς. ὕψος. cette tapisserie a tant de — ἀντὶ tant de hauteur ὁ τάπης ἔχει τόσον ὕψος du — de la colline on découvre etc. ἄνωθεν τοῦ λόφου φαίνεται, κτλ. un homme est tombé de son — ὁ ἄνθρωπος ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ὕψος (ὅπου ἑστέκετο). μεταφ. il est tombé de son —, ἢ il a pensé tomber de son — ἔμεινεν ἐκστατικὸς, ἐθαμβος. il y a du — et du bas dans la vie ὑπάρχουσιν εὐτυχίαι καὶ δυστυχίαι εἰς τὸν βίον. il y a du — et du bas dans l'humeur ἔχει ἀνώμαλον ἦθος, ἀκατάστατον. un homme orgueilleux nous regarde du — de sa grandeur ἄνθρωπος ἀλαζὼν, ὅστις μᾶς βλέπει μὲ περιφρόνησιν ἀπὸ τὸ ὕψος του. gagner le — παρ. φεύγω. § ἡ ἄκρα, τὸ ἄκρον τῆς οἰκίας. regarder de — en bas βλέπω ἄνωθεν κάτω. bâtir sur un — κτίζω εἰς τὰ ὑψηλὰ sur le — du jour περὶ μέσην ἡμέραν. § ἐπίρ. parler — ὁμιλῶ μεγαλοφώνως, τρανῶς, κ. δυνατά. des oiseaux qui volent — πτηνὰ πετῶντα ὑψηλά. il faut monter plus — πρέπει νὰ ἀναβῶμεν ὑψηλότερα. un homme le prend bien — τὸ παίνει ὑψηλά. faire quelque chose — la main πράττω τι αὐθαιρέτως. il les regarde de — en bas προσφέρομαι περιφρονητικῶς πρός τινα. — les bras πῦρ, κέλευσμα τῶν πυροβολιστῶν. — le bois ὑψώσατε λόγχας. le carême est — ἡ νηστεία εἶναι ἔξω, τουτέστι ἐξώφρας, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ le carême est bas εἶναι μέσα, ἤτοι ἐνωρίς. couper de — ἐπὶ παιγνιοχάρτων, βάλλω μεγάλο χαρτὶ (διὰ νὰ ἀναγκασθῇ ὁ ἐναντίος νὰ βάλῃ μεγαλήτερον). déclarer —et clair τὸ λέγω ῥητῶς καὶ σαφῶς. une dépense monte — τὸ ἔξοδον ἀναβαίνει πολύ. il a été pendu — et court τὸν ἐκρέμασαν μακρὺν πλατύν. en —, aller en — ἀναβαίνω. loger en — κατοικῶ ἐπάνω. passer par en — διαβαίνω ἄνωθεν. tirer en — ἀνέλκω. une médecine qui fait aller par — et par bas τὸ ἰατρικὸν τὸν πηγαίνει ἀπὸ πάνω, καὶ ἀπὸ κάτω.

Haut-à-bas, ἀρ. ῥωποπώλης, μικρὸς πωλητὴς πραγματειῶν.

Haut-à-haut, ἀρ. πρόσκλητις (τοῦ κυνηγοῦ πρὸς τὸν σύντροφόν του διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἴχνη τῆς ἐλάφου κτλ.)

Hautain, ne, ἐπ. (ὄνομ. τὸ h) ἀγέρωχος, ἀναζὼν, ὑπερήφανος.

Hautainement ἐπίρ. (ὄνομ. τὸ h) ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Haut-bois, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) βαρύαυλος. § αὐλητὴς.

Haut-bord, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) ἐν χρ. vaisseau de — πλοῖον ὑψηλὸν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ vaisseau plat.

Haut-de-casse, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) ἡ ἄνω στοιχειοθήκη (συγκειμένη ἐξ 98 ἴσων θηκίσκων cassetin).

Haut-de-chausse, ἢ haut-de chausses, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) περισκελὶς, βράκι, πανταλόνι κτλ. τὸ μέρος ἐν γένει τοῦ ἱματισμοῦ καλύπτον τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν μέσην μέχρι τῶν γονάτων. παρ. une femme porte le — ἡ γυνὴ εἶναι ἄνδρας εἰς τὴν οἰκίαν.

Haut-dessus, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) αἱ ἀνώτεραι φωναὶ ἑνὸς διαγράμματος (νότας), ὅταν ὑποδιαιρῶνται.

Haute-bonté, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) μέγα μῆλον (τοῦ μετοπώρου).

Haute-bruyère, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) ἐρίκη μεγάλη (χρήσιμος εἰς σχηματισμὸν τῶν σαρωμάτων).

Haute contre, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) μεσότονον, ἓν τῶν τεσσάρων μερῶν τῆς φωνητικῆς μουσικῆς. § ὁ μεσότονος, ὁ ψάλλων εἰς τὸ μεσότονον.

Haute cour, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) ἀνώτατον δικαστήριον.

Hautée, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) δίκτυον ἁλιευτικόν.

Haute-grive, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) εἶδος κίχλης. ἴδ. Drain.

Haute lice, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) ἐν χρ. tapisserie de — μέγας τάπης, τοῦ ὁποίου ὁ στήμων πηγαίνει ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν εἰς τὴν ἄλλην.

Haute-licier, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) μέγας ταπητοποιὸς, ἢ μέγας ταπητοπώλης.

Haute-lutte, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) ἐν χρ. emporter quelque chose de — λαμβάνω τι, τὸ ἁρπάζω μὲ βίαν, δυναστικῶς.

Haute-marée, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) ἡ πλημμύρα.

Hautement, ἐπίρ. (ὄνομ. τὸ h) ἐν χρ. μεταφ. διαῤῥήδην, σαφῶς, ῥητῶς, παῤῥησία il le protége — τὸν ὑπερασπίζεται ἐπισήμως, φανερῶς.

Haute-paye, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) πλήρης μισθὸς. § ἐντελόμισθος.

Haute-somme, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) ἔκτακτος ὁπάνη.

Hautes-puissances, Ϟ. πλ. (ὄνομ. τὸ h) μεγάλαι δυνάμεις, τίτλος διδόμενος ἄλλοτε εἰς τὰ γενικὰ συμβούλια τῆς Ὁλλανδικῆς δημοκρατίας.

Hautesse, Ϟ (ὄνομ. τὸ h) ὑψηλότης, τίτλος διδόμενος εἰς τὸν Σουλτάνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Haute-taille, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) ἀντοξύτονος, φωνὴ μεταξὺ του μεσοτόνου καὶ ὀξυφώνου (taille).

Hauteur, Ϟ. (ὄνομ. το h) ὕψος. — d'appui ὕψος στηθαῖον. cet oiseau vole à une grande — τὸ πτηνὸν τοῦτο πετᾷ ὑψηλά. les nuées sont à une grande — τὰ νέφη ἀφίστανται πολύ. la — d'une figure τὸ ὕψος τοῦ σχήματος. § ὕψωμα, λόφος. gagner les —s καταλαμβάνω τὰ ὑψηλὰ, τὰ μετέωρα μέρη. la — de la mer τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. la — d'un bataillon ἡ πυκνότης τοῦ τάγματος. — ἢ élévation du pôle ἔξαρμα τοῦ πόλου. prendre la — du soleil μετρῶ τὸ ὕψος τοῦ μεσημβρινοῦ. on est à la — d'une île, d'une ville ὑψοῦμαι εἰς τὸν αὐτὸν παράλληλον νήσου, πόλεως κτλ. un homme est tombé de sa — ἔπεσε ὅλος κατὰ γῆς, ἐξηπλώθη. § μέγεθος, ὑψηλοφροσύνη, μεγαλοφροσύνη. § ἀλαζονεία, ὄγκος, ὑπεροψία, ὑπερηφάνεια je n'ai pu supporter ses —s δὲν ἠδυνήθην νὰ ὑποφέρω τὰ μεγαλεῖα του. faire quelque chose de — πράττω τι αὐθαιρέτως.

Haut-fond, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Bas-fond ῥαχία, κ. ξέρα.

Haut-goût, (ὄνομ. τὸ h) καρυκεία.

Hautin, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) ἰχθύες λεγόμενοι ἄλλως, argentine sphyrène.

Haut-juticier,
Haut-le-corps,
Haut-le-pied,
Haut-mal,
Haut-pendu
ἴδ. Haut.

Haut-somme, Ϟ (ὄνομ. τὸ h) ἀποπληξία.

Hauturier, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) ὁδηγὸς εἰς τὰς μεγάλας θαλασσοπλοΐας.

Hauyne, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) * ἀούϊνον, ὀνομασθὲν οὕτω ἐκ τοῦ Κ. Hauy, γάλλου ὀρυκτολόγου.

Havage, ἀρ. ἴδ. avage.

Havarnaal, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) βίβλος τῶν ἀρχαίων Σκανδιναυῶν ὑποτιθεμένη ὅτι συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Ὀδίνου.

Have, ἐπ. (ὄνομ. τὸ h) ἰσχνὸς, κατεσκληκὼς, ἐπὶ προσώπου.

Haveau, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) ὁμαλιστὴρ, ὁμάλιστρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ὁμαλύνεται τὸ λιθόστρωτον διὰ τοὺς σωροὺς τῶν ἁλάτων.

Havelée, Ϟ. (ὄνομ. τὸ h) αὖλαξ (εἰς τοὺς σωροὺς τῶν ἁλάτων).

Haveneau, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) ταὐτὸν τῷ κατωτέρω.

Havenet, ἀρ. (δασύν. τὸ h) εἶδος δικτύου διὰ τὰ πλατέα ὀψάρια.
Haveron, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἀγριοβρώμη.
Havet, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἀγκιστροειδὲς ἐργαλεῖον τῶν ἁρδωσιουργῶν.
Havir, ἐν. (δασύν. τὸ h) αὔω, κυρίως ἐπὶ πυρὸς τὸ ὁποῖον καιει ἔξωθεν τὸ κρέας, χωρὶς νὰ τὸ ψήνῃ ἔσωθεν. § οὐδ. αὔομαι, καίομαι.
Havre, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ναύλοχος, πᾶν μέρος ὅπου δύνανται νὰ εισέλθωσι καὶ νὰ ἐξέλθωσι τὰ πλοῖα.
Havresac, ἀρ. (δασύν. τὸ h) γυλιὸς, σάκκος ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ στρατιῶται βάλλουν τὰ ἐρόδιά των, τὰ ἐργαλεῖα των, καὶ τὰ σκεύη των.
Haye, hayé, κέλευσμα κυνηγετικὸν, δι' οὗ σταματῶνται οἱ κύνες οἵτινες σφάλλουσιν εἰς τὴν ἰχνηλασίαν.
Hayon, ἀρ. (δασύν. τὸ h) εἶδος κηροπηγίου (καλοηλέρι) διπλοῦν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκτίθενται τὰ κοινὰ κηρία, ἐν' ᾧ ἀκόμη εἶναι περασμένα εἰς τὸν ὀβελὸν (broche). § σκηνίδιον (ὅπου ἐκτίθενται αἱ πραγματεῖαι εἰς τὰς ὁδούς).
Hé, (δασύν. τὸ h) ὦ, δεῦτε, κ. ἔλα. — qu'allez-vous faire aï, τι μέλλεις νὰ πράξῃς; — mon dieu ὦ θεέ μου.
Heaulme, ἀρ. σαμβύκη ἡ ἐχινοφόρος, ὄστρακον.
Heaume, ἀρ. (δασύν. τὸ h) περικεφαλαία. ἀρχ. § εἶδος τοῦ πηδαλίου τῶν μικρῶν πλοίων.
Heaumier, ἀρ. (δασύν. τὸ h) εἶδος κεράσου τραγανῆς (bigarreautier).
Hebdomadaire, ἐπ. ἑβδομαδιαῖος.
Hebdomadier, ἀρ. ὁ ἱερεὺς τῆς ἑβδομάδος.
Hébé, ἀρ. ἥβη, ἔντομον λεπιδόπτερον. § ἥβη, φυτὸν ὑακινθοειδές.
Hebéandre, Θ, * ἡβόανδρα, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Hebenstrète, Θ. * ἑβενοστρείτη, γένος φυτῶν.
Héberdenie, Θ. * ἑβερδένιον, γένος φυτῶν.
Héberge, Θ. τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου.
Héberger, ἐν. ξενίζω, φιλοξενῶ.
Hébéter, ἐν. ἠλιθιῶ, ἀποζωῶ, κ. ἀποζωόνω. § —é, ée, μετ. c'est un —, il parle, il agit comme un — οὗτος εἶναι ἠλίθιος κτλ.
Hébichet, ἀρ. εἶδος κοσκίνου ἐκ καλάμων.
Hébraïque, ἐπ. ἑβραϊκός. § εἶδος μικροῦ ἰχθύος ἐκ τοῦ γένους τῶν λάβρων.
Hébraïsant, ἀρ. ἑβραΐστής.
Hébraïsme, ἀρ. ἑβραϊσμός.
Hébreu, ἀρ. τὰ ἑβραϊκὰ, ἡ ἑβραϊκὴ γλῶσσα. c'est de l' — pour moi τοῦτο εἶναι ἀκατάληπτον, μὲ ὁμιλεῖς ἑβραϊκά. § ἐπ. ἑβραϊνός.
Hébulben, ἀρ. κόλλος περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἄγνωστον πόθεν προκύπτει.
Hécate, Θ. ἑκάτη, χελώνη τῆς Ἀμερικῆς. § πυραμιδοειδὴς σωρὸς τῶν ἐκκρίσεων (εἰς τὰς ἀρόδους).
Hécatée, Θ. * ἑκαταία, δένδρον τοῦ Μαδαγάσκαρ.
Hécatésies, Θ. πλ. ἑκατήσια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τῆς Ἑκάτης.
Hécatombe, Θ. ἑκατόμβη.
Hécatombées, Θ. πλ. ἑκατόμβαια.
Hécatombéon, ἀρ. ἑκατομβαιών.
Hécatompédon, ἀρ. ἑκατόμπεδον, ναὸς ἑκατὸν ποδῶν.
Hécatomphonie Θ. ἑκατομφόνια.
Hécatonstylon, ἀρ. ἑκατόνστυλον.
Hèche, Θ. (δασύν. τὸ h) θαιρὸς, εἶδος φραγμοῦ μὲ τὸ ὁποῖον περιστέφουσι τὰ πλευρὰ τῆς ἁμάξης.
Hectare, ἀρ. ἐκ τοῦ ἑλ. ἑκατὸν, πλέθρον, μέτρον ἐκτάσεως περιέχον 10000 τετραγωνικὰ μέτρα (mètres) ἢ ἑκατὸν ares.
Hectique, ἐπ. ἑκτικὸς, πυρετὸς χρόνιος συνεχὴς ἢ διαπειπων περὶ τὸ τέλος τῶν ὀργανικῶν νόσων.
Hectisie, Θ. ἑκτικὴ στάσις.
Hecto, ἄκλιτος λέξις ἀποτελοῦσα τὰς διαφόρους συνθέτους λέξεις, ὡς κατωτέρω.
Hectogramme, ἀρ. ἑκατόγραμμον, μέτρον χωρητικότητος περιέχον ἑκατὸν γραμμάρια.
Hectolitre, ἀρ. ἑκατόλιτρον.
Hectomètre, ἀρ. ἑκατόμετρον.
Hédéome, Θ. ἑδίωμα, γένος φυτῶν.
Hédérée, Θ. κισσορητίνη, ῥητίνη κισσοῦ.
Hédérorkis, ἀρ. ἑτερόρχις, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχιδαίων.
Hédone, Θ. ἡδωνὶς, γένος φυτῶν.
Hédra, Θ. ἕδρα, ἁπλῆ ἐντομὴ τῶν ὀστέων. § ὁ δακτύλιος.
Hedwigie, Θ. φυτὸν βρυῶδες. § δένδρον μέγα τοῦ ἁγίου Δομίγγου.
Hédycaire, ἀρ. θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας, φέρων ἐν εἶδος καρύου.
Hédychion, ἀρ. * ἡδύχιον, γένος φυτῶν.
Hédychre, ἀρ. * ἥδυχρον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Hédycrée, Θ. * ἡδύκριον, φυτὸν ἄλλως λεγόμενον Caligny.
Hédyosme, Θ. ἡδύοσμον.
Hédyote, Θ. * ἡδύωτον, γένος φυτῶν ἐρυθροδακῶν.
Hédypnoïde, Θ. * ἡδυπνοειδὴς, γένος φυτῶν κιχωροειδῶν.
Hédypnois, ἀρ. ἡδύπνοον, φυτὸν τῶν ἀρχαίων.
Hédysarum, ἀρ. ἡδύσαρον, φυτὸν τῶν ἑλλήνων.
Héemer, ἀρ. μέτρον διὰ τὰ ὑγρὰ εἰς τὴν Γερμανίαν.
Hégètre, ἀρ. * ἥγητρον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων, ἑτερομήρων.
Hégire, Θ. ἐκ τοῦ ἀραβ. χιτζρέτ. ἡ ἔξοδος (τοῦ Μωάμεθ ἐκ τῆς Μέκκας). ἐξ αὐτῆς ἄρχεται ἡ χρονολογία τῶν μωαμεθανῶν.
Hégumène, ἀρ. ἡγούμενος.
Heiduque, ἀρ. (δασύν. τὸ h) πεζὸς Οὐγγρος.
Heinzie, Θ. γένος φυτῶν.
Heister, ἀρ. περδικόδενδρον, δένδρον τῆς Μαρτινίκης.
Hélamys, ἀρ. * ἑλαμὺς, γένος μαστοφόρων.
Hélas, παρένθ. φεῦ, βαβαί, κ. ἀλοίμονον.
Helcydrion, ἀρ. ἑλκύδριον, μυρεψὸν ἕλκος.
Helctique, ἀρ. καὶ ἐπ. ἑλκτικὸς ἢ ἑλκτικὸν, ἐπὶ ἰατρικῶν.
Hélée, ἀρ. ἡλία, γένος ἐντόμων.
Hélénide, Θ. ἑλενὶς, γένος ὀστράκων τοῦ Περσικοῦ κόλπου.
Hélénie, Θ. ἑλένιον, γένος φυτῶν.
Héléochloé, Θ. ἡλιοχλόη, γένος φυτῶν.
Hélépole, Θ. ἑλέπολις, μηχανὴ τῶν ἀρχαίων.
Héler, ἐν. (δασύν. τὸ h) Ναυτ. προσκαλῶ, προσφωνῶ (τὸ πλεῖον διὰ νὰ τὸ ἐρωτήσω πόθεν εἶναι κτλ.)
Hélianthe, ἀρ. ἡλιανθὴς, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.
Hélianthées, Θ. πλ. ἡλιανθοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Hélianthème, τὸ. Hélithémum.
Hélianthémoïde, ἀρ. ἡλιανθεμοειδὲς.
Hélianthémum ἢ **Hélianthème**, ἀρ. ἡλιάνθεμον.
Hélianthère, ἀρ. * ἡλιάνθηρον, τὸ αὐτὸν τῷ Hélicie.
Hélianthus, ἀρ. ἡλίανθος, φυτὸν παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Héliaque, ἐπ. ἡλιακὸς, εἰς τὴν ἀστρονομίαν οὕτω λέγεται ἡ ἀνατολὴ καὶ δύσις ἑνὸς ἄστρου, ὅταν γίνηται καταντικρὺ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.
Héliastes, ἀρ. πλ. ἡλιασταὶ, μέλη ἑνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστηρίων.
Hélice, Θ. ἕλιξ, γένος ὀστράκων μονοθύρων.
Hélice, Θ. ἕλιξ, παρὰ τῇ Γεωμ. καὶ Ἀρχιτ. un escalier en — κλιμαξ ἑλικοειδής.
Hélicie, ἀρ. ἑλίκιον, γένος φυτῶν.
Hélicier, ἀρ. ἕλιξ, τὸ ζῶον τῶν ὀστράκων τῶν λεγομένων ἕλιξ
Hélicine, Θ. * ἑλικίνιον, γένος ὀστράκων.
Hélicite, Θ. * ἑλικίτης, ὄστρακον ἐρυκτόν.
Hélicoïde, ἐπ. ἑλικοειδής.
Hélicomyce, Θ. * ἑλικομύκης, γένος φυτῶν.
Hélicon, ἀρ. Ἑλικὼν, ὄρος τῆς Βοιωτίας. § ἑλικὼν, ὄργανον μουσικόν.
Héliconia, Θ. ἑλικώνιον, γένος φυτῶν.
Héliconiades, **Héliconides**, Θ. πλ. Μουσαι.
Héliconien, ἀρ. ἑλικώνιον, γένος ἐντόμων.
Hélicosophie, Θ. ἑλικοσοφία, τέχνη τοῦ διαγράφειν ἕλικας.

Hélictère, Ϡ. ἑλικτὴρ, γένος φυτῶν μαλαχοειδῶν.
Héliée, Ϡ. ἡλιαία, δικαστήριον ἐν Ἀθήναις.
Héliogue, Ϡ. *ἕλιγξ, τὸ ἄκρον τοῦ σχοινίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ϑεμένον εἰς πάσσαλον, ὅταν στρίφεται.
Héliocarpe, ἀρ. ἡλιόκαρπον, δένδρον τοῦ Μεξικοῦ
Héliocentrique, ἐπ. ἡλιόκεντρος, οὕτω λέγεται εἰς τὴν Ἀστρονομίαν τὸ μέρος ὅπου ἤθελε φαίνεται ὁ πλανήτης, ἐὰν ἐβλέπετο ἀπὸ τὸν ἥλιον, τοὐτέστιν ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς ἡμῶν ἦτον εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἡλίου.
Héliocomète, Ϡ. ἡλιοκομήτης, φαινομενόν τι περὶ τὴν ὕσιν τοῦ ἡλίου συμβαῖνον.
Héliognostiques, ἀρ. πλ. ἡλιογνωστικοί, αἵρεσις τῶν Ἰουδαίων ἀναγνωρίζουσα τὸν ἥλιον ὡς Θεόν.
Héliolithe, ἀρ. ἡλιόλιθος.
Héliomètre, ἀρ. ἡλιόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τῆς διαμέτρου τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης.
Héliophile, Ϡ. ἡλιόφιλον, γένος φυτῶν σταυροφόρων.
Héliopsis, ἀρ. * ἡλίοψις, γένος φυτῶν περιέχον τὸ βούρϑαλμον ἡλιανθοειδές.
Héliorne, ἀρ. *ἡλίορνον, γένος πτηνῶν νηκτῶν.
Hélioscope, Ϡ. ἡλιοσκόπιον.
Héliostate, ἀρ. ἡλιοστάτης, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ὑπάγῃ ἀκτὶς φωτὸς εἰς ζοφερὸν μέρος. § παρὰ τῇ ἀστρονομίᾳ ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ κατοπτεύῃ τὸν ἥλιον καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα.
Héliotrope, ἀρ. ἡλιοτρόπιον, φυτόν. § εἶδος λίϑου πυριτοειδοῦς, ὅστις ἄλλοτε μὲν εἶναι ἴασπις καὶ ἄλλοτε ἀχάτης.
Hélix, ἀρ. ἕλιξ, τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ ὠτίου
Hélixanthère, ἀρ. *ἑλιξάνθηρον, Ϡάμνος παρασιτικὸς τῆς Κοχενχίνης.
Hellanodices, ἡ Hellanodiques, ἀρ πλ. ἑλλανοδίκαι.
Hellébore, τὸ. Ellébore.
Hellènes, ἀρ. πλ Ἕλληνες.
Hellénie, *ἑλλήνιον, φυτὸν παρεμφερὲς τῷ ἀμώμῳ εὑρισκόμενον εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Κίναν.
Hellenique, ἐπ. ἑλληνικός.
Hellénisme, ἀρ. ἑλληνισμός.
Helléniste, ἀρ. ἑλληνιστής.
Hellénistique, ἐπ. ἑλληνιστικός.
Hellénotame, ἀρ. ἑλληνοταμίας.
Heller, ἀρ. μικρὸν νόμισμα τῆς Γερμανίας.
Helloties, Ϡ. πλ. ἑλλώτια, ἑορτὴ τῶν ἑλλήνων.
Helluo, ἀρ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Hellus, ἀρ. * ἕλλος, γένος ἐντόμων.
Helminthagogue, ἐπ. ἑλμινθαγωγός, ταὐτὸν τῷ ἀνθελμιντικός.
Helminthes, ἀρ. πλ. ἕλμινθες, οἱ σκώληκες τῶν ἐντοσθίων
Helminthiase, Ϡ. ἑλμινθίασις, πάθος προερχόμενον ἐκ τῶν σκωλήκων εἰς τὰ ἐντόσθια.
Helminthides, ἀρ. πλ. ἑλμίνθια, σκώληκες τοῦ ὕδατος.
Helminthique, ἐπ ἑλμινθικός.
Helmintholithes, ἀρ. πλ. ἑλμινθόλιθοι, ὀρυκτοί τινες λίθοι.
Helminthologie, Ϡ. ἑλμινθολογία.
Helminthologiste, ἀρ. ἑλμινθολόγος.
Helmintie, Ϡ. ἑλμίνθιον, γένος φυτῶν.
Helmintocorton, ἀρ. ἑλμινθόχορτον, φυτὸν τῆς νήσου Κόρσικας.
Helmintotheca, ἀρ. ἑλμινθοθήκη, φυτον ἄλλως λεγόμενον πικρίς.
Helmyton, ἀρ. *ἕλμυτον, γένος φυτῶν βρυωδῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν Θάλασσαν τῆς Σικελίας.
Helocères ἡ Clavicornes, ἀρ. πλ. *ἡλόκερα, ἔντομα κολεόπτερα.
Hélode, ἐπ. ἑλώδης. § ἑλῶδες, γένος ἐντόμων.
Hélonias, ἀρ. *ἑλωνιάς, γένος φυτῶν.
Hélopiens, ἀρ. πλ. * ἑλλόπια, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων, ἑτερομήρων.
Hélopithéques, ἀρ. πλ. ἑλοπιθήκες, εἶδος πιθήκων τῆς Ἀμερικῆς.
Hélopode, ἀρ. ἡλόπους, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Hélops, ἀρ. * ἕλωψ, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων
Héloragées, Ϡ. πλ. *ἑλοραγῆ, φυτὰ ὑγρόβια.
Hélore, ἀρ. ἕλωρ, γένος ἐντόμων.
Hélose, Ϡ. ἕλλωσις, πάθος τῶν ὀφθαλμῶν.
Hélotion, ἀρ. *ἑλλώτιον, εἶδος μύκητος.
Helsinguer, ἀρ. χὴν ὁ ἰσλανδικός.
Helvelle, Ϡ. λαχαναρίαν, γένος φυτῶν κρυπτογάμων, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.
Helvétien ἀρ. Helvétienne, Ϡ. ἑλουητος, ἑλουητὴ.
Helvétique, ἐπ. ἑλουητικός.
Helwingie, ἀρ. Ϡάμνος τῆς Ἱσπανίας.
Helxine, Ϡ. ἑλξίνη, φυτὸν ἄλλως λεγόμενον Pariétaire.
Hem, (δασύν. τὸ h) αἰ, αἰ, κλητικὸν μόριον.
Hémachate, Ϡ. αἱμαχάτης, ἰνδικὴ ἔχιδνα.
Hémagogue, ἀρ. καὶ ἐπ. αἱμαγωγός.
Hémalopie, Ϡ. αἱμάλωψ, ἀνάχυτις αἵματος εἰς τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Hémanthe, ἡ Fleur de sang, Ϡ. * αἱμανθὲς, γένος φυτῶν βολβοειδῶν.
Hémaphobe, ἐπ. αἱμοφόβος, ὁ φοβούμενος τὴν ὄψιν τοῦ αἵματος.
Hémarthrie, Ϡ. *αἱμαρθρὶς, φυτὸν παρὰ τῷ Λινναίῳ.
Hémastatique, Ϡ αἱμοστατικὴ, μέρος τῆς ἰατρικῆς πραγματευόμενον περὶ τῆς ἰσορροπίας τοῦ αἵματος.
Hémataporie, Ϡ. λειψαιμία, ἔλλειψις τοῦ αἵματος.
Hématémèse, Ϡ. αἱμοπτυσία.
Hématite, Ϡ. αἱματίτης, λίϑος αἱματόχρους.
Hématocèle, Ϡ. αἱματοκήλη, πάϑος περὶ τὸν ὄσχεον.
Hématographie, Ϡ. αἱματογραφία.
Hématoïde, ἐπ. αἱματοειδής.
Hématologie, Ϡ. αἱματολογία.
Hématomphale, ἡ Hématomphalocèle, Ϡ. αἱματόμφαλον ἡ αἱματομφαλοκήλη.
Hématose, Ϡ. αἱμάτωσις, ὁ σχηματισμὸς τοῦ αἵματος.
Hématurie, Ϡ. αἱματουρία.
Héméralopie, Ϡ. ἡμεραλωπία.
Héméробaptistes, ἀρ. πλ. ἡμεροβαπτισταί, αἵρεσις τῶν Ἰουδαίων.
Héméробe, ἀρ. ἡμερόβιον, γένος ἐντόμων.
Héméрocalle, Ϡ. ἡμεροκαλλὶς, ναρκισσοειδὲς φυτόν.
Héméродrome, ἀρ. ἡμεροδρόμος, ὁ ταχυδρόμος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. § καὶ εἶδος φύλακος τῆς νυκτός.
Héméрologe, ἀρ. ἡμερολόγος.
Héméropathie, Ϡ. ἡμεροπάθεια, ἐξάνθημα διαρκοῦν μίαν μόνον ἡμέραν.
Hemi, ἄκλιτος λέξις σχηματίζουσα διαρόρους συνθέτους, ὡς κατωτέρω.
Hémiandre, ἀρ. ἡμίανδρον, Ϡάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Hémichroa, ἀρ. ἡμίχροα, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Hémicranie, Ϡ. ἡμικρανία.
Hémicycle, ἀρ. ἡμικύκλιον.
Hémidactyle, ἀρ. ἡμιδάκτυλον, γένος φυτῶν.
Hémidesme, ἀρ. ἡμίδεσμον.
Hémigène, ἀρ. ἡμιγενὴς, Ϡάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Hémigyre, ἀρ. ἡμίγυρον, καρπὸς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πρωτοειδῶν.
Hémiméride, Ϡ. ἡμιμερὶς, γένος φυτῶν.
Hémiméroptères, ἀρ. πλ. ἡμιμερόπτερα, γένος ἐντόμων.
Hémine, Ϡ. μέτρον ῥωμαϊκὸν, ἐκ τοῦ Ἑλ. ἥμισυς.
Hémiobole, Ϡ. ἡμιώβολον, μικρὸν νόμισμα τῶν ἀρχαίων.
Hémiole, Ϡ. ἡμιόλιον, ὡς ὁ 3 ἀριθμὸς πρὸς τὸν 2, ὁ 15 πρὸς τὸν 10, διότι περιέχουν ὁ 3 τὸν 2, καὶ ὁ 15 τὸν 10 ἅπαξ καὶ ἡμίσειαν φοράν.
Hémionite, Ϡ. *ἡμιονίτης, γένος φυτῶν.
Hémiope, Ϡ. ἡμίοπες, ὄργανον μουσικὸν, ὡς αὐλὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Hémiplégie, ἡ Hémiplexie, Ϡ. ἡμιπληγία.

Hémiptère, ἐπ. ἡμίπτερον, γένος ἐντόμων.
Hémiptéronote, ἀρ. ἡμιπτερόνωτος.
Hémisie, Ϛ. * ἡμίσιον, γένος ἐντόμων.
Hémisphère, ἀρ. ἡμισφαίριον.
Hémisphérique, ἐπ. ἡμισφαιρικός.
Hémisphéroïde, ἀρ. ἡμισφαιροειδής.
Hémistème, Ϛ. *ἡμίστεμμον, γένος φυτῶν.
Hémistiche, ἀρ. ἡμιστίχιον.
Hémithome, ἀρ. ἡμιτομον, γένος φυτῶν.
Hémitritéo, Ϛ. ἡμιτριταῖος, ἐπὶ πυρετοῦ.
Hémitrope, ἐπ. ἡμίτροπος, ἐπὶ κρυστάλλων τῶν ὁποίων τὸ ἥμισυ φαίνεται ἀνατετραμμένον.
Hémitropie, Ϛ. * ἡμιτρόπιον, οὕτω λέγονται παρὰ τοῖς κρυσταλλογράφοις, δύο κρύσταλλα κολλημένα τὸ ἓν πρὸς τὸ ἄλλο.
Hémocerchne, ἀρ. αἱμόκερχνον, ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος εἰς τὸν λαιμόν.
Hémophobe, ἐπ. αἱμοφόβος.
Hémophobie, Ϛ. αἱμοφοβία.
Hémoptyque, ἐπ αἱμοπτυστικός.
Hémoptysie, Ϛ. αἱμοπτυσια.
Hémorragie, Ϛ. αἱμορραγια.
Hémorrhée, Ϛ. αἱμόῤῥοια.
Hémorroïdal, le, ἐπ. αἱμορῥοϊδικός.
Hémorroïdale, Ϛ. ἀνθαιμορῥοϊδικὸν, φυτὸν ἄλλως λεγόμενον sicaire ἡ herbe aux hémorroïdes.
Hémorroïdes, Ϛ. πλ. αἱμορῥοΐδες, κ. σωχάδες.
Hémorroïsse, Ϛ. αἱμορῥοοῦσα, ἡ πάσχουσα ἀπὸ αἱμόῤῥοιαν.
Hémorroscopie, Ϛ. αἱμοροσκοπία.
Hémorroüs, ἀρ. αἱμόῤῥους, ἴρις τῆς Ἀμερικῆς.
Hémostasie, Ϛ. αἱμόστασις, στάσις τοῦ αἵματος γινομένη ὡς ἐκ τῆς πληθώρας.
Hémostatiques, ἐπ. πλ. αἱμοστατικὰ, (φάρμακα ἐπισχετικὰ τῆς αἱμορῥαγίας.)
Hemvé, ἀρ. νοσταλγία, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.
Hendécagone, ἀρ. ἑνδεκάγωνον.
Hendécasyllabe, ἐπ. ἑνδεκασύλλαβος.
Héniochus, ἀρ. ἡνίοχος, ἔντομον ἐκ τοῦ γένους τῶν τριχοειδῶν.
Hennè, ἀρ. (δασύν. τὸ h) κάνθη, κύπρος, ξάνθιον, φυτὸν ἐκ τῶν φύλλων τοῦ ὁποίου γίνεται ὁ βαρβαροτουρκωνύμως λεγόμενος κινᾶς.
Henner, ὑρ. ὁ κινᾶς, ἡ κόνις, μὲ τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες βάφουν τοὺς ὄνυχάς των εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ Τουρκίαν.
Henner, ἐν. ἀρχ. ἀχρ. (ξενοχλῶ, κουράζω, ν-)
Hennir, οὐδ. (δασύν. τὸ h) χρεμετῶ, κ. χρεμπτρῶ.
Hennissement, ἀρ. (δασύν. τὸ h) χρεμετισμὸς, κ. χρεμπτρισμα.
Hennuyer, ἀρ. Hennuyère, Ϛ. ὁ, ἡ, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Hainaut.
Henricie, Ϛ. ἐρρίκειον, φυτὸν τοῦ Μαδαγάσκαρ.
Henrodore, Ϛ. οἰνόδωρον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Héoro-taire, ἀρ. κέρθιος, πτηνὸν τῶν νήσων Sandwich, τοῦ ὁποίου τὰ πτερὰ χρησιμεύουσιν εἰς κόσμημα τῆς κεφαλῆς.
Héot-tan, ἀρ. κάλαμος τῆς Κοχενχίνης, ἐκ τοῦ ὁποίου γίνονται αἱ εἰς τὴν Εὐρώπην ἐρχόμεναι ῥάβδοι.
Hépar, ἀρ. ἧπαρ.
Hépatalgie, Ϛ. ἡπαταλγία.
Hépate, ἀρ. ἡπατίας, γένος ὀστρακοδέρμων. § ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν λάβρων.
Hépatemphraxis, ἀρ. ἡπατέμφραξις.
Hepaticogastrique, ἐπ. ἡπατικογαστρικός.
Hépatique, ἐπ. ἡπατικός. § οὐσ. ἡπατικον (φάρμακον νομιζόμενον ἱκανὸν νὰ θεραπεύῃ τὰς νόσους τοῦ ἥπατος). § ἡπατικὸν, ἄνθος ἐαρινόν.
Hépatirrhée, Ϛ. ἡπατόῤῥοια, νόσος τοῦ ἥπατος
Hépatite, Ϛ. ἡπατίτης, λίθος ὑπέρυθρος, παρεμφερὴς μὲ τὸ χρῶμα τοῦ ἥπατος. § ἡπατίτης, πάθος ἡ φλόγωσις τοῦ ἥπατος.
Hépatocèle, Ϛ. ἡπατοκήλη.
Hépato-cystique, ἐπ. ἡπατοκυστικός.
Hépatographie, Ϛ. ἡπατογραφία.
Hépatologie, Ϛ. ἡπατολογία.
Hépatomphale, Ϛ. ἡπατόμφαλον.
Hépatoparectame, Ϛ. ἡπατοπαρέκτασις, πάθος τοῦ ἥπατος
Hépatoscopie, Ϛ. ἡπατοσκοπία.
Hépatotomie, Ϛ. ἡπατοτομία.
Hépiale, ἀρ. ἡπίαλος, γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
Hépialites, ἀρ. πλ. ἡπιαλῖται, γένος ἐντόμων.
Heptacorde, ἐπ. ἑπτάχορδος, παιζομενος ἐπὶ ἑπταχόρδου ὀργανου.
Heptagone, ἴδ. Eptagone.
Heptagynie, Ϛ. ἑπταγύνιον, ὑποδιαίρεσίς τις φυτῶν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Λιννaίου.
Héptaméride, Ϛ. ἑπταμερίς.
Heptaméron, ἀρ. ἑπτάμερον, ἐπιγραφὴ συγγραμμάτων τινῶν.
Heptamètre, Ϛ. ἑπτάμετρον.
Heptandrie, Ϛ. ἑπτανδρία, ἑβδόμη κλάσις φυτῶν εἰς τὴν βοτανικὴν τοῦ Λιννaίου.
Heptangulaire, ἐπ. ἑπταγώνιος.
Heptapétalée, ἐπ. ἑπταπέτηλος.
Heptaphylle, ἐπ. ἑπτάφυλλος.
Heptapleuvre, Ϛ ἑπτάπλευρον, γένος φυτῶν τῆς Ταπροβάνης. (Ceylan.)
Heptapole, Ϛ. ἑπτάπολις.
Heptaque, ἀρ. * ἑπτάκη, ὀένδρεν μικρὸν τῆς παραλίας τῆς Ζαγγαβάρας.
Heptarchie, Ϛ ἑπταρχία, ἡ ἀγγλικὴ πολιτεία, διῃρημένη εἰς ἑπτὰ βασιλεῖς
Heptarchique, ἐπ. ἑπταρχικός.
Heptateuque, ἀρ. ἑπτάτευχος.
Heptatome, ἀρ. ἑπτάτομον, γένος ἐντόμων.
Héraclées ἡ Héraclées, Ϛ. πλ. ἡράκλεια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Ἡρακλέους.
Héraclides, ἀρ. πλ. ἡρακλεῖδαι.
Héraldique, ἐπ. συμβολικός. science — ἡ συμβολικὴ τέχνη, ἡ καταγινομένη περὶ τὰ σύμβολα καὶ τὰ παράσημα τῶν οἰκογενειῶν.
Héraut, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἐκ τοῦ Γερμ. herold, κήρυξ, ὅστις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκήρυττε τὸν πόλεμον. — d'armes ὁ πολεμικὸς κήρυξ.
Herbacé, ée, ἐπ. ποώδης, ἐπὶ τῶν καυλῶν φυτῶν, ἡ δένδρων εἴτινες δὲν εἶναι ξυλώδεις, ἀλλὰ ῥεπτονται μετὰ τὴν καρποφορίαν
Herbacée, Ϛ. χορτάριον, γένος φυτῶν.
Herbage, ἀρ. λάχανα, ἡ λαχανικὰ, κ. χορταρικά. § χόρτος, νομή. § λειμὼν, βοσκή, λειβάδιον.
Herbaut, ἀρ. (δασύν. τὸ h) κόνις φερόμενος μὲ ὁρμὴν κατὰ τοῦ θεράματος.
Herbe, Ϛ. πόα, χλόη, λάχανον, χόρτον. —s potagères λαχανικὰ παρ. un homme mange son blé, il sa bien en — τρώγει προτοῦ τὸ εἰσόδημά του. couper l'— sous le pied à quelqu'un παραγωνίζω τινα ἐπιτηδείως. employer toutes les — de la St Jean en quelque affaire κινῶ πάντα κάλων εἰς τινος ὑπόθεσιν. un cheval aura, prendra quatre ans aux —s ὁ ἵππος θὰ εἶναι τεσσάρων ἐτῶν τὴν πρώτην ἄνοιξιν. un homme a marché sur quelque mauvaise — ἠ ἔρπ. sur quelle herbe avez-vous marché aujourd'hui τί σοι συνέβη σήμερον; ἐπὶ τῶν σκυθρωπαζόντων, ἐξ αἰτίας δυσαρέστου τινὸς συμβεβηκότος. παρ. l'— sera bien courte s'il ne trouve à paître, s'il ne trouve à brouter εὐγάζει κρέας ἀπὸ τὴν πέτραν. un docteur en —, un conseiller d'état en — ὑπερφίαλος δόκτωρ ἢ ὑποψήφιος σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας. — à coton γναφάλιον, φυτὸν ἄλλως λεγόμενον — au cancer, dentelaire ἡ plaubage. — à la femme battue, ἴδ. Couleuvrée. — à la reine, au grand prieur, — à l'ambassadeur ἴδ. tabac. — à l'épervier ἱεράκιον, φυτὸν. — au chat γαλίοψις, ἴσως κ. ἡ νεροτζουκνίτσα. — au lait γαλακτὶς, κ. γαλατζίδα. —

au pauvre homme ἡ gratiole ὀακτυλῖτις. — aux cuillers κοχλεαρία, ευτόν. — aux épices ἡ de toute épice μελάνθιον. — aux gueux ἴδ. Clématite. — aux mittes φλόμος, φλόμος. — aux patagons ἡ écuelle d'eau ὑδροκοτυλή. — aux perles ἴδ. gremile. — aux poux ἴδ. staphisaigre. — aux puces ψύλλιον καὶ ψυλλίον, κ. ψυλλοβότανον. — aux teigneux, ἴδ. bardane. — aux verrues ἡλιοτρόπιον. — de St Barthélemy ἡ de Paraguai. — de St. Christophe χριστοφοριανή, φυτόν. — d'or ἡλιάνθεμον. — du Paraguai φυτὸν τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου. — de siège ἴδ. Scrophulaire. — du turc ἰδ. herniole. — paris ἴδ. raisin de renard.

Herbeiller, οὐδ. χλωράζω, χλωροφαγῶ, βόσκω, τρώγω χόρτον, ἐπὶ τῶν ἀγριοχοίρων.

Herber, ἐν. ἁπλόνω εἰς τὰ χόρτα. § παρὰ τοῖς πεταλουργοῖς, ἐλλεβορίζω τὸν ἵππον, ἐπιτίθημι ῥίζαν ἐλλεβόρου εἰς τὸ στήθος τοῦ ἵππου.

Herberie, Θ. κηπολευκουργεῖον, τόπος ὅπου λευκαίνεται ὁ κηπὸς ἐντιθέμενος εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὴν ὀρόσον.

Herbette, Θ πσάριον, χλόη, τὸ κοντὸν χορτάρι τῶν ἀγρῶν. ἐν χρ. εἰς τὴν ποίησιν.

Herbeux, euse, ἐπ. ποώδης, χλοώδης, ὅπου ὑπάρχει πολλὴ χλόη, χόρτος.

Herbicoles, ἀρ. πλ. χλοηφάγα, ἔντομά τινα ἑτερόμηρα.

Herbier, ἀρ. βοτανολόγιον, συλλογὴ βοτάνων διατηρουμένων εἰς διάφορα φύλλα χαρτίου, κατά ποίαν τινὰ τάξιν καὶ συστηματικὴν μέθοδον. § βοτανολογία, πραγματεία περὶ βοτάνων. § ταινίαι χόρτων (σχηματιζόμεναι ἐν μέσῳ τῶν ὑδάτων, καὶ ὅπου καταφεύγουν τὰ ζῶα). § ἐχῖνος, ὁ πρῶτος στόμαχος τῶν ἀναμηρυκωμένων ζώων.

Herbière, Θ. λαχανοπῶλις, κ. ῥαδικοῦ.

Herbion, ἀρ. ἀποξεστὴρ, μαχαίριον δι' οὗ καθαρίζονται τὰ δέρματα.

Herbivore, ἐπ. ποηφάγος, χορτοφάγος, ἐπὶ ζώων τρεφομένων μὲ χόρτα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν σαρκοφάγων.

Herbivores, ἡ phytophages, ἀρ. φυτοφάγα, κολεόπτερα ἔντομα.

Herborisation, Θ. χορτολογία, βοτανολογία, κ. βοτάνισμα, ἰδ. herboriser. § *χορτολιθωσεις, ἀπομιμήσεις χόρτων εὑρισκόμεναι ἐνίοτε εἰς τὰ ὀρυκτὰ, ἴδ. arborisation καὶ dendrites.

Herborisé, ée, ἐπ. ἀντὶ τοῦ Arborisé χορτολιθώδης, ἐπὶ τοῦ ἀχάτου ἢ ἄλλων λίθων φερόντων ἀπομιμήσεις τινὰς βοτανῶν.

Herboriser, οὐδ. βοτανολογῶ, χορτολογῶ, βοτανίζω, διατρέχω τοὺς ἀγροὺς διὰ νὰ συλλέξω χόρτα, εἴτε δι' ἐπιστημονικὴν περιεργειαν, εἴτε πρὸς ὁποιανδήποτε χρῆσιν.

Herboriseur, ἀρ. βοτανολόγος, χορτολόγος.

Herboriste, ἀρ. βοτανοτρόφος. § βοτανοπώλης.

Herbu, ue, ἐπ. ποώδης, χλοώδης, χορτομανὴς, κ. χορταριασμένος.

Herbue, Θ. οὐθαρ ἀρούρης, γῆ ἀργιλλώδης μιγνυμένη μὲ ὀρυκτόν τι διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ σιδήρου.

Hercole, ἀρ. ὄστρακον εὑρισκόμενον εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου.

Hercotectonique, ἐπ. ἐρκοτεκτονικὴ, ἡ τέχνη τῆς στρατιωτικῆς ὀχυρωματοποιίας.

Hercule, ἀρ. Ἡρακλῆς. § ἡρακλῆς, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.

Hercule, ἀρ. ἡράκλειον, κάνθαρος τῆς Καγέννης (Cayenne).

Hère, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἐκ τοῦ Γερμ. herr. ἐν χρ. un pauvre — πένης. c' est un pauvre — εἶναι πένης. § — ἡ haire ἔλαφος μονοετης (ἥτις δὲν ἐκεροφύησεν εἰσέτι). § εἶδος χαρτοπαιγνίου.

Hercherche, ἀρ πυγολαμπὶς (τοῦ Μαδαγασκάρ).

Hérédie, Θ. ῥωμαϊκὸν μέτρον τῆς ἐπάτσεως.

Héréditaire, ἐπ. διαδοχικὸς, κληρονομικὸς, ὁ κατὰ κληρονομίαν.

Héréditairement, ἐπίρ διαδοχικῶς, κληρονομικῶς, κατὰ κληρονομιαν.

Hérédité, Θ. κληρονομία. droit d' — κληρονομικὸν δικαίωμα. § περιουσία. son — fut partagée ἡ περιουσία του διενεμήθη.

Hérémitique, ἐπ. ἐρημητικός. vie — ἐρημίτης βίος.

Hérésiarque, ἀρ. αἱρεσιάρχης.

Hérésie, Θ. αἵρεσις.

Hérésiologue, ἀρ. αἱρεσιογράφος.

Héréticité, Θ. αἱρετικότης.

Hérétique, ἐπ. αἱρετικός.

Hergome, Θ. ἀραχνοῦρές, ὕφασμα γινόμενον ἀπὸ ἓν εἶδος ἰσλανδικῆς ἀράχνης.

Hériade, Θ γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων, κεντροφόρων.

Héridelle, Θ. ἀρδωσία λίθος (μακρὰ μᾶλλον παρὰ πλατεῖα).

Hérigoté, ἐπ. ταὐτὸν τῷ herpé, ἐν χρ. chien — κύων ὀπισθότημος (ἔχων σεσημασμένον τὸν ὀπίσθιον πόδα).

Hérigoture, Θ. ὀπισθότημον, σημεῖον εἰς τὸν ὀπίσθιον πόδα τοῦ κυνηγετικοῦ κυνός.

Hérillard, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) Σιδηριακὸς ἐχῖνος.

Hérione, Θ. ἡριόνη, ὄστρακον εὑρισκόμενον εἰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν.

Hérissé, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἐχινώδες, γένος ἰχθύων τετροδόντων.

Hérissée, θ. (ὅασύν. το h) * ἐχιναία, κάμπη τῆς κινάρας.

Hérisser, ἐν. se—, αὐτοπ. (ὅασύν. τὸ h) ἐν χρ. κυρίως, ἐπὶ τριχῶν τοῦ σώματος, ῥρίσσω, ὀρθῶ, κ σηκόνω. un récit fait — les cheveux sur le front de l'homme ἡ διήγησις κάμνει νὰ ὀρθῶνται, νὰ ἐγείρωνται αἱ τρίχες τῆς ἀνθρωπίνης κεφαλῆς, ἢ ὀρθοῖ τὰς τρίχας, κ. τὰς σηκόνει. —un mur κονιῶ, ἀλείφω μὲ ἀσβέστην. § hérissé, ée, μετ. les rivages sont presque —és de rochers αἱ παραλίαι γέμουσι σχιδὸν ἀπὸ κοημνοὺς καὶ ἀποτόμους πέτρας, ἢ ἐπὶ τῶν παραλίων ὑψοῦνται ἀπότομοι πέτραι. un pays — de montagnes τόπος ὀρεινός. un pays — de forêts ὀασώδης τόπος, πεπυκνωμένος ἀπο ὄάση. un pays — de forteresses τόπος πεπυκνωμένος ἀπὸ φρούρια. μεταφ la vie est —ée d' épines ὁ βίος εἶναι ἀκανθώδης. les termes nouveaux dont il aime à — son style αἱ νεολογίαι μὲ τας ὁποίας φιλεῖ νὰ καταπυκνῇ το ὕφος του. un homme—é ὀύστροπος, δυσκοινόμητος, ἄληπτος, μὴ ὀίδων λαβήν. une plante est —ée τὸ φυτὸν εἶναι τριχοπλήθες. un pédant — de grec et de latin σχολαστικὸς παραγεμισμένος μὲ Ἑλληνικὰ καὶ Λατινικά.

Hérisson, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἐχῖνος, ἀκανθόχοιρος, κ. σκαντζόχοιρος. § ἐχῖνος, παρὰ τῇ μηχανικῇ, τροχὸς μὲ ὀδόντας εἰς τὴν περιφέρειαν. § ἐχῖνος, παρὰ τῇ πολιορκητικῇ, δοκὸς μεγάλη ἐπὶ τῆς ὁποίας ὀρθοῦνται σιδηραῖ τινες βελόναι ἢ τρίβολοι, καὶ κυλιομένη εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ φρουρίου ἢ ἀλλαχοῦ, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐχθρον τοῦ νὰ εἰσέλθῃ.

Hérissonne, Θ. (ὅασύν. τὸ h) ἐχινοκάμπη, εἶδος κάμπης.

Hérissonné, ée, μετ. κεντροπληθὴς, ἐπὶ φύλλων ἐχόντων τὴν ἐπιφάνειαν κεκαλυμμένην μὲ κέντρα λογχοειδῆ, τραχέα καὶ πολυάριθμα.

Héritage, ἀρ. κλῆρος, κληρονομία, τὰ κληρονομούμενα πράγματα. § κτῆμα, (ἀκίνητος περιουσία).

Héritance, Θ. ἀρχ ἄχρ. διαδοχὴ, κληρονομία.

Hériter, οὐδ. κληρονομῶ. il a —é de son père, d' une grande succession ἐκληρονόμησε τὸν πατέρα του, ἢ μεγάλην κληρονομιαν. § ἐν. il n' a rien —é de son père δὲν ἐκληρονόμησε οὐδὲν ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Héritier ἀρ. Héritière, Θ. κληρονόμος

Héritier, ἀρ. ὀξὺ ἔργον, λέγεται ἰδίως παρὰ τοῖς στεγασταῖς.

Héritière, Θ * χελωνίας, γένος συ-

τῶν τοῦ Λιννεαίου, εὑρισκόμενον εἰς τὴν Καρολίνην.

Héritinandel, ἀρ. ἐχιδνα (τῶν παραλίων τοῦ Μαλαβάρ).

Hermandade, Ϛ. ἐν χρ. la sainte — οἱ στρατιῶται τῶν ἐταστηρίων εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

Hermane, Ϛ. ἑρμάνιον, γένος φυτῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ Εὐελπὶ ἀκρωτήριον.

Hermaphrodisme, ἀρ. ἑρμαφροδισμός.

Hermaphrodite, ἀρ. ἑρμαφρόδιτος. plante — φυτὸν περιέχον τὰ ὄργανα καὶ τῶν δύο γενῶν.

Hermas, ἀρ. ἑρμᾶς, γένος φυτῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ Εὐελπὶ ἀκρωτήριον.

Herm-athène, ἀρ. ἑρμαθήνη, ἄγαλμα συμμικτον τῶν ἀρχαίων παριστῶν τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἑρμῆν.

Hermées, Ϛ. πλ. ἑρμαῖα, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Ἑρμοῦ.

Herméneutique, ἐπ. ἑρμηνευτικὸς, κυρίως ἐπὶ τῆς τέχνης τοῦ ἑρμηνεύειν τὰς γραφάς.

Hermes, ἡ Hermes, ἐπ. Ϛ. πλ. χέρσοι γαῖαι.

Hermes, ἀρ. Ἑρμῆς, γένος ὀστράκων.

Hermès, ἀρ. ἑρμῆς, ἄγαλμα ἀρχαῖον, ἔχον κεφαλὴν μόνον ἀνθρωπίνην, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος εἰς σχῆμα στήλης τετραγώνου.

Hermésie, Ϛ. *ἑρμήσιον, θάμνος ἐκ τοῦ γένους τῶν τιθυμαλλειδῶν.

Hermétie, Ϛ. ἑρμήτειον, γένος ἐντόμων διπτέρων.

Hermétique, ἐπ. ἑρμητικὸς, ὁ ἀναγόμενος εἰς τὴν τέχνην τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου ἢ τὴν μετουσίωσιν τῶν μετάλλων. colonne — στήλη φέρουσα ἑρμῆν (ἀντὶ τοῦ κιονοκράνου).

Hermétiquement, ἐπίρ. ἐν χρ. sceller un vaisseau — σφραγίζω ἑρμητικῶς, τουτέστι στεγανῶς καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέλθῃ τίποτε, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν πτητικῶν οὐσιῶν.

Hermine, Ϛ. ἑκτὶς ἀρκτῴα, λευκοῖκτις, κ. κακοῦμι.

Herminette, Ϛ. ὁμάλυντρον, ἐργαλεῖον εἰς σχῆμα πελέκεως ὃ οὗ ὁμαλύνονται τὰ ξύλα.

Herminie, Ϛ. *ἑρμίνιον, γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων νυκτινόμων.

Hermiuion, ἀρ. *ἑρμίνιον, φυτὸν περιλαμβάνον τὴν μόνορχιν ὀρχῦν.

Hermitage, ἀρ. ἀναχώρημα, ἡσυχαστήριον, κατοικία ἐρημίτου. καὶ μεταφ. τὸ μεμονωμένον μέρος, ἀναχώρησις. me viendrez-vous voir à mon — Θὰ ἔλθῃς ἀφαγε νὰ μὲ ἰδῇς εἰς τὴν ἐρημίαν μου;

Hermite, ἀρ. ἐρημίτης. un homme vit comme un — ὁ ἄνθρωπος ζῇ μεμονωμένος. § ἐρημίτης, ἔντομον κολεόπτερον. § —s καὶ ὀστρακόδερμά τινα ἐκ τοῦ γένους τῶν παγούρων.

Hermodacte, ἀρ. ἑρμοδάκτυλος, βολβώδης ῥίζα προερχομένη ἐκ τῆς ἀνατολῆς χρησιμεύουσα εἰς τὰς ἀπορλεγματώσεις.

Hermogéniens, ἀρ. πλ. ἑρμογενεανοί, (αἵρεσις τοῦ δευτέρου αἰῶνος, πρεσβεύουσα ὡς ἀρχὴν τοῦ παντὸς τὴν ὕλην).

Hermoglyphe, ἀρ. ἑρμογλύφος.

Hermandier, ἀρ. * ἑρμανδία, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν.

Herniaire, ἐπ. (ὅασύν. τὸ h) ἐντεροκηλικὸς § εἶδ. Ϛ. ταὐτὸν τῷ Herniole καὶ turquette, herbe turque τουρκόφυτον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀμαραντοειδῶν.

Hernie, Ϛ. (ὅασύν. τὸ h) κήλη, ἐντεροκήλη, κ. σπάσιμον.

Hernieux, euse, ἐπ. κηλήτης, κ. σπασμένος.

Herniole ἴδ. Herniaire.

Hernutes, ἀρ. πλ. (ὅασύν. τὸ h) οἱ ἄλλως λεγόμενοι ἀδελφοὶ Μωραυοί, αἵρεσις χριστιανικὴ ἐπιποκάζουσα εἰς τὴν Γερμανίαν πρὸ πάντων, ἀσκοῦσα τὰ καθαρώτερα ἤθη καὶ παραδειγματικὴν εὐσέβειαν.

Héro, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἥρω, εἶδος ψυχῆς τοῦ Λιννεαίου.

Hérodias, ἀρ.* ἐρωδίας, μέγας ἐρωδιὸς τῆς Ἀμερικῆς.

Hérodiens, ἀρ. πλ. ἡρωδιανοί, αἵρεσις Ἰουδαϊκὴ ἐπὶ Χριστοῦ.

Hérodions, ἀρ. πλ. ἐρωδιοί, πτηνὰ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν τετραδακτύλων.

Héroïcité, Ϛ. ταὐτὸν τῷ Héroïsme.

Héroï-comique, ἐπ. ἡρωϊκο-κωμικός.

Héroïde, Ϛ. ἡρωϊκὸν, ποίημα φέρον τὸ ὄνομα τινὸς ἥρωος.

Héroïfier, ἐν. *ἀφηρωΐζω, καταστατὸν μεταξὺ τῶν ἡρώων.

Héroïne, Ϛ. ἡρωΐς.

Héroïque, ἐπ. ἡρωϊκός. la poésie — ἡ ἡρωϊκὴ ποίησις. temps — s οἱ ἡρωϊκοὶ αἰῶνες.

Héroïquement, ἐπίρ. ἡρωϊκῶς.

Héroïsme, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἡρωϊσμός.

Héron, ἀρ. (ὅασύν. το h) ἐρωδιός.

Héronneau, ἀρ. *ἐρωδίσκος, μικρὸς ἐρωδιός.

Héronner, cùδ. (ὅασύν. τὸ h) ἐπτάμαι, κ. πετῶ (ἐπὶ ἐρωδιοῦ).

Hérronnier, ère, ἐπ. (ὅασύν. τὸ h) faucon — ἱέραξ ἐρωδιοθήρας. oiseau — πτηνὸν ἐρωδιόφανές, τουτέστι ξηρὸν ταχὺ καὶ ἰσχνὸν, ὡς ὁ ἐρωδιός.

Hérronnière, Ϛ. (ὅασύν. τὸ h) καλιὰ ἐρωδιοῦ.

Héros, ἀρ. ἥρως. le — de la henriade ὁ ἥρως τῆς Ἐρριάδος.

Herpailles, Ϛ. πλ. (ὅασύν. τὸ h ἀγέλη ἐλάφων καὶ μικρῶν ἱλαρίων.

Herpe, Ϛ (ὅασύν. τὸ h) ἕρπης, φλόγωσις τοῦ σώματος μὲ ἐξάνθημα διαβρωτικὸν τῆς ἐπιδερμίδος. § ναυτ. — de plat-bord διαγνὰ ξύλου (εἰς τὸ ὀπίσθεν ἢ εἰς τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου ὅπου ἐντίθεται ἀγαλμάτιον) § κιγκλίδες (τιθέμεναι εἰς τὴν πρώραν ἢ ἄλλα μέρη τοῦ πλοίου)

Herpes-marines, Ϛ. πλ. θαλάσσια προϊόντα (ὅσα ἡ θάλασσα ἐκβάλλει ἔξω, οἷον τὸ ἤλεκτρον κτλ).

Herpeste, Ϛ ἑρπυστὴς, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Herpétique, ἐπ. ἑρπητικὸς, λειχηνώδης, ἐπὶ νοσημάτων τῆς ἐπιδερμιδος.

Herpétologie, Ϛ. ἑρπετολογία.

Herpétothères, ἀρ. πλ. ἑρπετόθηρα.

Herque, Ϛ (ὅασύν. τὸ h) ἅμη (râteau) σιδηρᾶ (τῶν ἀνθρακειτῶν)

Herrerie, Ϛ. * ἑρραρία, θάμνος τῆς Περουβιανῆς, ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀσπαραγοειδῶν.

Hersage, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) βωλοκοπία ἴδ. Herser.

Herschell, ἀσ. (ὅασύν. τὸ h) Ἑρσχελλ, εἷς ἐκ τῶν πλανητῶν τῶν κινουμένων περὶ τὸν ἥλιον.

Herse, Ϛ. (ὅασύν. τὸ h) ἅμη, θρῖναξ, κτένες κηπουρικοί, κ. τριπάβ. ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου ἐξίστησι τὴν γῆν διὰ νὰ καλύψῃ τὸν σπόρον. § βωλοκόπος, (τὸ αὐτὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον, ὅταν χρησιμεύῃ πρὸς βωλοτομίαν τῆς γῆς). § τριέδιον, ὄργανον πολεμικὸν ἔχον βελόνας σιδηρᾶς ἢ ξυλίνας καὶ τιθέμενον μεταξὺ τῆς πύλης τοῦ φρουρείου καὶ τῆς κινητῆς γεφύρας διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἴσοδον τῶν ἐχθρῶν. § τριλύχνιον, εἶδος λυχνίας τριγωνοειδοῦς, ἐπὶ τῆς ὁποίας τιθενται κηρία εἰς τὰς ἐκκλησίας. § κτεῖς, διάφορα ἐργαλεῖα διαφόρων τεχνῶν. § *τροχαλιοῦχοι, σχοινία ἐκ τῶν ὁποίων συνίσταται ἡ τροχαλία τῶν ἱστῶν.

Herse, Ϛ. τρίβολος, γένος φυτῶν.

Herse, ἀρ. μόρμυρος κυπρινειδὴς ἰχθὺς τοῦ Νείλου.

Herser, ἐν. (ὅασύν. τὸ h) ἁπτρῶμαι, ἁμῶ, ἐφελκύω τὴν γῆν διὰ νὰ καλύψῃ τὸν σπόρον, καὶ βωλοκοπῶ, τουτέστι διὰ τῆς ἅμης ἢ τοῦ κτενὸς κόπτω τὰς βώλους.

Herseur, ἀρ βωλοκόπος.

Hersillières, Ϛ. πλ. κτένες, ξύλα καμπύλα τιθέμενα περὶ τὰ ἄκρα τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου.

Hersillon, ἀρ. τρίβολοι, σανίδες ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀρθοῦνται σιδηραι βελόνες, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸ μέρος.

Hésichastes, ἀρ. πλ. ἡσυχασταὶ, αἱ

ρεσις χριστιανικὴ τῆς ὁποίας οἱ ὀπαδοὶ ἔζων εἰς αἰωνίαν ἀργίαν καὶ ἀποπτείαν.

Hésichastique, ἐπ. ἡσυχαστικός, ὁ ἀναγόμενος εἰς μελοποιΐαν τῶν ἑλλήνων πραΰνουσαν τὰ πάθη.

Hésitation, Ϟ. ὀισταγμός, ἀπορία. il récite son discours sans — ἀνίγνωστε τὸν λόγον του ἀπροσκόπτως.

Hésiter, εὐδ. ἀπορῶ, ὀιστάζω, ἀνοιστάζω, ἀμφιβάλλω, ταλαντεύομαι. § προσκόπτω, ὀιστάζω (εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν ἀπαγγελίαν).

Hesper, ἡ Vesper, ἀρ. ἕσπερος, ἀστὴρ τῆς ἑσπέρας, ἡ Ἀφροδίτη.

Hespéranthe, Ϟ. ἑσπερανθὲς, γένος φυτῶν.

Hespéridées, ἐπ. ἑσπέρια, φυτὰ διάφορα.

Hespérides, ἀρ. πλ. ἑσπερίδες, γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

Hespérie, Ϟ. ἑσπερία, γένος ἐντόμων.

Hestoudeau, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἐκτομίας ὄρνις, κ. καπόνι.

Hétaire, Ϟ. ἑταῖρα.

Hétérandre, Ϟ. ἑτέρανδρον, γένος φυτῶν.

Hétéranthère, Ϟ. Ϟ. ἑτεράνθηρον, φυτὸν ὑδροχαρὲς τῆς Περουβιανῆς.

Hétérobranches, ἀρ. πλ. ἑτεροβράγχια, μαλάκια τινὰ ἀνέφαλα, καὶ γυμνά.

Hétérocère, ἀρ. ἑτερόκερα, γένος ἐντόμων.

Hétéroclite, ἐπ. ἑτερόκλιτος, γραμ. § ἀνώμαλος, παράδοξος, ξένος, παράξενος (ἐπὶ ἀνθρώπου). un bâtiment — ἀκανόνιστος, ἀνώμαλος οἰκοδομή. § ἑτερόκλιτα, γένος πτηνῶν.

Hétérocome, Ϟ. ἑτερόκομον, γένος φυτῶν τῆς Βρασιλίας.

Hétérodactyles, ἀρ. πλ. ἑτεροδάκτυλα πτηνα, ὡς ὁ κόκκυξ, κτλ.

Hétérodermes, ἀρ. πλ. ἑτερόδερμα, σύστημα ἑρπετῶν.

Hétérodon, ἀρ. ἑτερόδους, εἶδος ὄφεως.

Hétérodoxe, ἐπ. ἑτερόδοξος.

Hétérodoxie, Ϟ. ἑτεροδοξία.

Hétérodrome, ἐπ. ἑτερόδρομος, εἰς τὴν μηχανικὴν λέγεται ἐπὶ μοχλοῦ τοῦ ὁποίου τὸ στήριγμα εἶναι μεταξὺ τοῦ βάρους, καὶ τῆς δυνάμεως.

Hétérogène, ἐπ. ἑτερογενὴς. noms —s ἑτερογενῆ ὀνόματα.

Hétérogénéité, Ϟ. ἑτερογένεια.

Hétérognate, Ϟ. ἑτερόγναθος, (ὁ).

Hétérogynes, ἀρ. ἑτερογύναια, ἔντομα ὑμενοπτερα διαφέροντα τῶν ἄλλων, διότι τὰ θήλεα εἶναι ἄπτερα.

Hétéromères, ἀρ. πλ. ἑτερόμηρα, ἔντομα κολεόπτερα.

Hétéromorphe, Ϟ, ἑτερόμορφα, γένος φυτῶν.

Hétéromys, ἀρ. ἑτερόμυς, ζῶον λεγόμενον ἄλλως Hamster anomal.

Hétérophylle, ἐπ ἑτερόφυλλος, ἐπὶ φυτῶν. ἐχόντων ἀνόμοια φύλλα.

Hétéropodes, ἀρ. πλ. ἑτερόποδα, γένος ἀραχνῶν.

Hétéropogon, ἀρ. ἑτεροπώγων, γένος φυτῶν σταχυοειδῶν (graminées).

Hétéroptères, ἀρ. πλ. ἑτερόπτερα, γένος ἐντόμων.

Hétérosciens, ἀρ. πλ. ἑτερόσκιοι, οἱ κάτοικοι τῶν εὐκράτων ζωνῶν, οἵτινες περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔχουν τὰς σκιάς των εἰς διαφορα μέρη.

Hétérosomes, ἀρ. πλ ἑτερόσωμα, γένος ἰχθύων τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Περουβιανῆς.

Hétérostège, Ϟ. ἑτερόστεγον, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Hétérotome, ἐπ ἑτερότομος.

Hétérousiens, ἀρ. πλ. ἑτερούσιοι, αἱρετικοὶ ἀρειανοὶ μαθηταὶ τοῦ Ἀετίου πρεσβεύοντες ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄλλης οὐσίας παρὰ τον πατέρα.

Hétérozoaires, ἀρ. πλ. ἑτερόζωα, τὰ ἑρπετὰ ζῶα.

Hé-teu, ἀρ. φυτὸν τῆς Κίνας.

Het gine, ἀρ. *σώφορον τῆς Σενεγάλης.

Hétich, ἀρ. δύο εἴδη ῥιζῶν τῆς Ἀμερικῆς τρωγόμενα ἐπὶ τραπέζης.

Hetman, ἡ Hetmann, ἀρ. ἀρχηγὸς (τῶν κοζάκων), χάτμανος.

Hêtre, ἡ Fayard, ἀρ. φηγὸς, δένδρον.

Heu, παρένθ. θαυμαστ. ὦ.

Heu, ἀρ. (πλοῖον τριακοσίων τόνων ἔχον ἕνα μόνον ἱστὸν καὶ ἓν ἱστίον.)

Heuch, ἀρ. εἶδος ἰχθύος.

Heuchère, Ϟ. εὔχαρι, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Heudrir, ἐν. καὶ εὐδ. ἀρχ. ἄχρ ἀφίνω νὰ σθαρῇ τι, νὰ σαπῇ.

Heur, ἀρ. ἐν χρ il n'y a qu' — et malheur dans ce monde ὑπάρχει εὐτυχια καὶ δυστυχία εἰς τὸν κόσμον. il y a plus d' — que de science ἔχει περισσοτέραν τύχην παρὰ εὐβουλίαν.

Heure, Ϟ. ὥρα, τὸ 24ον μέρος τοῦ νυχθημέρου. une demi-heure ἡμιώριον. à deux —s de nuit (τουτέστι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου). à deux —s de jour δύο ὥρας ἡμέραν, (τουτέστι μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου). à deux —s de relevée δύο ὥρας μετὰ μεσημβρίαν. il est deux —s sonnées ἐσήμανε, κ. ἐκτύπησε δύο ἡ ὥρα, τὸ ὡρολόγιον. avancer l' —, retarder l' — βάλλω ἐμπρὸς, βάλλω ὀπίσω τὸ ὡρολόγιον. § καιρὸς, ὥρα. il est — de dîner εἶναι ὥρα δείπνου. la dernière — ἡ τελευταία ὥρα του, (ἡ ὥρα τοῦ θανάτου). son — est venue ἦλθεν ἡ ὥρα του, (ἡ ὥρα τοῦ θανάτου). avoir ses —s d'étude, ses —s de récréation ἔχω ὥρας σπουδῆς ἢ τέρψεως, ἀντὶ τοῦ καιρὸν σπουδῆς, τέρψεως. —dérobées ὑποκλεπτόμεναι ὥραι. — de loisir ὥραι σχολῆς. c'est un ami de toutes les —s εἶναι φίλος ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. l' — du berger ἡ καλὴ ὥρα, ἡ ὥρα ὅτε εὑρίσκει τις τὴν ἐρωμένην του. une — indue παρ' ὥραν, πάρωρα, παρὰ καιρόν. à toutes les —s du jour καθ' ἑκάστην ὥραν. de bonne — πρωΐ, ἡ ἐν γένει, ἐν ὥρᾳ, ἐν καιρῷ, ἐνωρίς. venez une autre fois de meilleure — ἐλθὲ ἄλλοτε ἐνωρίτερον, πρωϊαίτερον. il est encore de bonne — εἶναι ἐνωρὶς ἀκόμη. un homme n'est point sujet à l' — εἶναι κύριος τοῦ χρόνου του, ἢ δὲν ἐργάζεται μὲ τὴν ὥραν. payer par — πληρόνω μὲ τὴν ὥραν, τουτέστι τόσα τὴν ὥραν. καὶ εἰρ. vous venez à belle — ἔρχεσαι καλὴν ὥραν, τουτέστι ἐξ ὥρας. une bonne — ὁ κατάλληλος καιρὸς, ἡ ὥρα. c'est une mauvaise — pour lui parler εἶναι ἀκατάλληλος καιρὸς, κτλ. une personne, une chose a donné de mauvaises —s à quelqu'un ὁ δεῖνα, ἢ τὸ δεῖνα ἔφερε λύπας εἰς τινα. un homme a de bonnes et mauvaises —s ἔχει ὥρας, τουτέστι ποτε εἶναι εὔθυμος, καὶ πότε κατηφής. il ne veut manger qu' à ses —s θέλει νὰ φάγῃ εἰς τὴν ὥραν του. à cette —, ἢ à l' — qu'il est ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὴν ὥραν ταύτην. tout à l'— αὐθωρὸν, αὐθωρεί, εὐθύς. sur l'— αὐθωρὸν, τάχιστα, εὐθύς, κ. στὴν μία, στὴν ὥραν. j'aurai fini tout sur l' — τώρα εὐθὺς τελειόνω. à toute —, à toutes —s ὅσαι ὧραι, πᾶσαν ὥραν. je n'en ai point pour l' — δὲν ἔχω κατὰ τὸ παρὸν, διὰ τὴν ὥραν. à la bonne — εἰπε καλῶς. à la bonne — εὐτυχῶς. § —s ὧραι, (μέρος τῆς προσευχῆς). petites —s μικραὶ ὧραι, οἷον ἡ πρώτη, τρίτη, ἕκτη, καὶ ἐννάτη. prières des quarante —s τεσσαρακονταλειτουργον. § ὡρολόγιον, βιβλίον ὅπου εὑρίσκονται αἱ ὧραι. § ὧραι, Θεαὶ τῆς μυθολογίας.

Heureusement, ἐπίρ. εὐτυχῶς. § εὐφυῶς, δεξιῶς. il n'est point d' état aussi — situé pour étendre son commerce δὲν ὑπάρχει κράτος τόσον εὔθετον διὰ νὰ ἐκτείνῃ τὸ ἐμπόριόν του. on a arraché cette plante dans quelque endroit où elle croissait moins — ἐξερρίζωσαν τὸ φυτὸν ἀν-

τὸ εἰς μερικὰ μέρη, ὅπου δὲν εὐδοκίμει πολύ. § ἐπιτυχῶς. versifier — στιχουργῶ εὐστόχως. § κατ' εὐτυχίαν.

Heureux, euse, ἐπ. εὐδαίμων, εὐτυχής. — qui peut parvenir à vous voir μακάριος ὅστις σὲ ἰδῇ. § οὐσ. faire des —x κάμνω εὐτυχεῖς. ce général a été — dans cette bataille ὁ στρατηγὸς οὗτος εὐδοκίμησεν εἰς αὐτὴν τὴν μάχην. un homme a fait une fin —se ἔσχε τέλος ἀγαθόν. coup — βόλος δεξιὸς, φορὸς, κ. καλὸν παιγνίδι. § δεξιὸς, αἴσιος, ἐπιδέξιος. il a quelque chose d' — dans la physionomie ἔχει τι δεξιὸν εἰς τὸ ἦθος τοῦ προσώπου του. il a la mémoire —se ἔχει μνήμην, μνημονικὸν rime —se εὔστοχος ὁμοιοκαταληξία. invention. —se ἀρίστη εὕρεσις, ἐπινόησις. on a fait une — se rencontre ἔκαμαν ἀγαθὸν συνάντημα. c'est une rencontre —se εὔστοχος λόγος, ἀπάντησις. un homme a la main —se ἔχει τυχὴν εἰς τὸ παιγνίδι, κ. ἔχει παιγνιδι. un homme a la main —se à quelque chose ἐπιτυγχάνει εἴς τι, εἶναι εὐτυχής. — succès ἀγαθὴ τύχη, κ. καλὸν τέλος. un chirurgien a la main —se ὁ χειροῦργος ἔχει καλὸν χέρι, ὄηλ. εὐχειρίαν, ἐπιτηδειότητα, ἐπιτυγχάνει. donner un tour — à une draperie δίδω εὐφυὲς, εὔστοχον σχῆμα εἰς τὸ ἔνδυμα. un événement, une affaire a pris un tour — συμβεβηκὸς, ὑπόθεσις ἥτις ἀπέβη εὐτυχῶς. une occasion —se ἀφορμὴ δεξιὰ, εὐκαιρία. situation —se καλὴ θέσις. je suis —x de quelque chose χαίρω διά τι. être — par une chose εὐτυχῶ κατά τι.

Heurt, ἀρ. (δασύν. τὸ h) σύγκρουσις, συνάθησις. le — des deux charettes qui s'accrochent ἡ σύγκρουσις δύω ἁμαξῶν. § τὸ ἀνώτατον μέρος γεφύρας ἢ ὁδοῦ, ἑκατέρωθεν τοῦ ὁποίου δίδεται ἀνάλογος κατωφέρεια πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων.

Heurte, Ϛ. (δασύν. τὸ h), σωρὸς ἐκρίσεων (πυραμιδοειδὴς).

Heurtequin, ἀρ. (δασύν. τὸ h), τεμάχιον σιδήρου τιθέμενον εἰς τὸν ἄξονα τοῦ ὑποστάτου (affût) περὶ τὴν ἄκραν τοῦ φυσεκίου.

Heurter, ἐν. (δασύν. τὸ h) παραγκωνίζω, ὠθῶ, κ. σκουντῶ, σπρώχνω. un vaisseau a —é l'autre τὸ ἓν πλοῖον ἔκρουσε τὸ ἄλλο. § se — συγκρούομαι, κ. κτυπιοῦμαι. les intérêts se — ent τὰ συμφέροντα συγκρούονται. μεταφ. une chose —e la raison, le bon sens τοῦτο ἀντιβαίνει, προσκρούει, ἀντίκειται εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, εἰς τὸν κοινὸν νοῦν. il n'osait — de front mon sentiment δὲν ἐτόλμα νὰ προσβάλῃ ἀπ' εὐθείας τὴν γνώμην μου. on ne peut faire une chose sans — beaucoup de gens δὲν δύναται νὰ πράξῃ τις τι χωρὶς νὰ προσπταίσῃ, νὰ προσκρούσῃ εἰς πολλούς. § εὐδ. — contre une pierre, — de la tête, — du pied contre une pierre προσκρούω, προσπταίω, κτυπῶ τὴν κεφαλὴν, τὸν πόδα εἰς τὸν λίθον. — à la porte θυροκοπῶ, κρούω, κτυπῶ τὴν θύραν. § ζωγρ. κάμνω φορτικὴν τὴν γραφὴν, τουτέστι μεταχειρίζομαι σφοδρὰ καὶ πολλὰ χρώματα. § ἐν. un dessinateur —e son ouvrage ὁ ἰχνογράφος ἀρίνει ἀνεπεξέργαστον τὸ ἔργον του.

Heurtoir, ἀσ. (δασύν. τὸ h) ῥόπτρον κ. τὸ σίδηρον τῆς πόρτας.

Heuse, Ϛ. τὸ ῥόπτρον τῆς ἀντλίας, τὸ κινητὸν μέρος.

Hévé, ἡ Caout-chouc, ἀσ. *εὐαία, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς ἔχον ῥητίνην, ἐξ ἧς κατασκευάζονται ὑποδήματα, ἀγγεῖα κτλ.

Hexacudique, ἀρ. *ἑξακαδικὸν, δένδρον τῆς Κοχενχίνης.

Hexacorde, ἀρ. ἑξάχορδον, ὄργανον μουσικόν.

Hexaèdre, ἀρ. ἑξάεδρον, σχῆμα γεωμετρικόν.

Hexagonal, le, ἐπ. ἑξαγώνιος.

Hexagone, ἀρ. ἑξάγωνον.

Hexagynie, Ϛ. ἑξαγύναιον, ἕκτη κλάσις τῶν φυτῶν.

Hexamèron, ἀρ. ἑξαήμερον, σύγγραμμα περὶ τῆς Θείας δημιουργίας.

Hexamètre, ἀρ. ἑξάμετρον.

Hexanchus, ἀρ. *ἑξαγχος, ἰχθύς.

Hexandrie, Ϛ ἑξανδρία, ἡ ἕκτη κλάσις τοῦ βοτανικοῦ συστήματος.

Hexanthe, Ϛ. ἑξανθὲς, φυτόν.

Hexapétalée, ἐπ. ἑξαπέτηλος, τὸ ἐξ 6 πετήλων συγκείμενον φυτόν.

Hexaphore, Ϛ. ἑξάφορον, τουρκ. τυχτιρβάνι.

Hexaphylle, ἐπ. ἑξάφυλλος.

Hexaples ἀρ. πλ. ἑξαπλᾶ, συγγραφὴ τοῦ Ὠριγένους.

Hexapodes, ἀρ. πλ. ἑξάποδα, ἔντομά τινα.

Hexapole, Ϛ ἑξάπολις.

Hexaptères, ἐπ καὶ ἀρ. πλ. ἑξάπτερα, ἔντομα.

Hexastyle, ἀρ. ἑξάστυλον, καὶ ἐπ ἑξάστυλος.

Hexathyride, ἀρ ἑξάθυρον, ἔντομον ἔχον ἓξ στόματα.

Hexécontalithos, ἀρ. ἑξηκοντάλιθος, λίθος τις παρὰ τῷ Πλινίῳ.

Hexétère, Ϛ. *ἑξιτὴρ, μαλάκιον εὑρισκόμενον εἰς τὰς Θαλάσσας τῆς Σικελίας.

Hexorina, Ϛ. *ἑξώρινον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Hexoron, ἀρ. ἕξωρον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Heymassoly, ἀρ. *ξυμήνιον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Heynée, Ϛ. *ἑϋνία, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Hiatelle, Ϛ. *χάσκανον, γένος ὀστράκων διθύρων.

Hiatule, Ϛ. χάνος, ἰχθὺς ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν Θωρακικῶν.

Hiatus, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. χασμῳδία. § χάσμα, ἐπὶ διαφόρων ὀπῶν σωματικῶν ὀργάνων. — de Fallope χάσμα Φαλλώπου κτλ.

Hibbertie, Ϛ. *ἱβερτία, γένος φυτῶν μὴ διαφέρον τῶν σιελιτῶν.

Hiberline, Ϛ. εἶδος ὑφάσματος, συγκειμένου ἀπὸ χονδρομέταξαν fleuret, χρησίμου εἰς τὰ ταπητουργεῖα.

Hibernacle, ἀρ. χείμαστρον, μέρος τῶν φυτῶν, παρὰ τῷ Λινναίῳ, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ τὰ στεγάζῃ ἐναντίον τοῦ ψύχους, οἷος ὁ βολβὸς κτλ.

Hibiscus, ἀρ. ἰβίσκος, ἡ δενδρομαλάχη, παρὰ τῷ Θεοφράστῳ, Διοσκορίδῃ, καὶ Πλινίῳ.

Hibolite, Ϛ. *ἰβόλιθον, γένος ὀστράκων.

Hibou, ἀρ. (δασύν. τὸ h) βύας, κ. μπεῦρος ἢ νυκτοπούλι. ἀλλ' ἡ λέξις ἐγενικεύθη καὶ σημαίνει τὴν γλαύκα, κ. κουκουβάγια. παρ. c'est une retraite de —x εἶναι ἐρημία. c'est un —, un vrai — ζῇ σὰν κουκουβάγια.

Hibride, ἐπ. ἐκ τοῦ ἑλλ. ὕβρις, ὑβρίδος, νοθογενὴς, σύγλωσσος, ἐκ λέξεων συγκειμένων, ἐκ λέξεων διαφόρων γλωσσῶν, οἷον cholèra-morbus, τοῦ cholera ἐκ τοῦ ἑλ χολέρα, καὶ τοῦ morbus λατ.

Hic, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἐν χρ. τοῦ hic — ἰδοὺ ὁ κόμβος, τοῦτέστι τὸ κύριον μέρος τῆς ὑποθέσεως.

Hicard, ἀρ. πτηνὸν ποτάμιον τῷ Καναδᾷ.

Hidalgue, ἀρ. ἰδαλγὸς, τίτλος λαμβανόμενος παρὰ τῶν εὐγενῶν Ἱσπανῶν, οἵτινες ὑπολαμβάνουσιν ἐπὶ κατάγονται ἀπὸ χριστιανικὴν γενεὰν ἄμικτον μὲ αἷμα Ἰουδαίων ἢ Μαύρων.

Hideur, Ϛ. ἀρχ ἄχρ. φρίκη, ἐντομορφία.

Hideusement, ἐπίρ. (δασύν. τὸ h) στυγερῶς, εἰδεχθῶς, φρικωδῶς.

Hideux, euse, ἐπ. εἰδεχθὴς, στυγερὸς, ἀποτρόπαιος, φρικώδης.

Hidrotique, ἐπ. ἱδρωτικὸς, καὶ βάκτρον — ἱδρώδης πυρετός.

Hie, Ϛ. (δασύν. τὸ h) ταύτην τὴν demoiselle, κόπανον, κοπανιστήριον, ἐργαλεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρίβουσι τὸ λιθόστρωτον. § βαιστήρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐμπήγουσι χάρακας εἰς τὸ ἔδαφος. ἄλλως λέγεται mouton.

Hièble, Ϛ. ἀκτή, κ. κουβαξυλιά, τὸν τῷ sureau.

Hiement, ἀρ. (δασύν. τὸ h) τρῦμα

ξύλων συνηρμοσμένων. § ἔμπηξις, *ἔγκρυσις (λιθοστρώτου ἢ χαράκων), κ. μπήξιμον.

Hiène, ϑ. ὕαινα.

Hier, ἐν. (ὅασύν. τὸ h) ἐγκρούω, ἐμπηγνύω, κ. μπήγω. ἴδ. Hie.

Hier, ἐπίρ. χθές d' — en huit χθὲς ὀκτώ. — au soir χθὲς τὸ ἑσπέρας.

Hiéracite, ϑ. ἱρακίτης, εἶδος λίθου.

Hieracium, ἀρ. ταὐτὸν τῷ herbe à l'épervier ἱράκιον, κ. γερακοβότανον.

Hiéra-picra, ϑ. ἱερὰ πικρά, ἰατρικὴ σύνθεσις ἔχουσα δύναμιν καθαρτικὴν, καὶ τῆς ὁποίας ἡ βάσις εἶναι ἡ ἀλόη.

Hiérarchie, ϑ. ἱεραρχία.

Hiérarchique, ἐπ. ἱεραρχικός.

Hiérarchiquement, ἐπ. ἱεραρχικῶς.

Hiérarques, ἀρ. πλ. ἱεράρχαι.

Hiérobotane, ἀρ. ἱεροβότανον, κ. σιδηροχόρταρα. τινὲς λέγουν ὅτι εἶναι ταὐτὸν τῷ verveine officinale, ἢ τῷ vélar.

Hiérocéryce, ἀρ. ἱεροκήρυξ, ὁ πρῶτος κήρυξ εἰς τὰ μυστήρια τῆς Δήμητρος.

Hiérochloé, ἀρ. ἱεροχλόη.

Hiéroglypho, ἀρ. ἱερογλυφικόν.

Hiéroglyphique, ἐπ. ἱερογλυφικός.

Hiérogrammate, ἀρ. ἱερογραμματεὺς παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.

Hiérogrammatique, ἐπ. ἱερογραμματικός.

Hiérogrammatiste, ἀρ. ἱερογραμματιστὴς, παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις.

Hiérogramme, ἀρ. ἱερόγραφον.

Hiérographie, ϑ. ἱερογραφία.

Hiérologie, ϑ. ἱερολογία.

Hiéromancie, ϑ. ἱερομαντεία.

Hiéromnémons, ἀρ. πλ. ἱερομνήμονες.

Hiéronique, ἀρ. ἱερονίκης.

Hiérophante, ἀρ. ἱεροφάντης.

Hiérophore, ἀρ. ἱεροφόρος.

Hiéroscopie, ϑ. ἱεροσκοπία.

Higginsie, ϑ. ἰγίνσιον, γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.

Hilarie, ϑ. *ἱλαρία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Hilaries, ϑ. πλ. ἱλάρια, ἑορτὴ τῆς Κυβέλης.

Hilarieux, ἀρ. ἀρχ. ἅχρ. ἱλαρός.

Hilarité, ἀρ. ἱλαρότης, διάχυσις, χαρά.

Hilarode, ἀρ. ἱλαρῳδός.

Hilarodie, ἴδ. Hilarode.

Hilarodragédie, ϑ. ἱλαροτραγῳδία.

Hile, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ὀμφαλὸς τοῦ σπόρου, τὸ μέρος ἢ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ σπόρος εἶναι προσκεκολλημένος εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ περικαρπίου.

Hille, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) *ἴλλιον, Θάμνος ἑρπητικὸς τῆς Μαρτινίκας.

Hilofère, ἀρ. ὁμφαλοφόρον, δερμάτιον μὴ διακρινόμενον πολὺ τοῦ σαρκοδέρμου, περικαλύπτον τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σπερμοτοδέρμου.

Hiloires, ϑ. πλ. *περιχειλώματα ξύλα μακρὰ καὶ στρογγύλα, μὲ τὰ ὁποῖα περιστέρονται διάφορα ἀνοίγματα τοῦ πλοίου.

Hilon, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἤλος, καρφὶ, κ. βούζουνας.

Hilosperme, ἀρ. ὁμφαλόσπερμα, σύστημα φυτῶν.

Hilote, ἀρ. εἵλως.

Himantie, ϑ. *ἱμαντία, φυτὸν βυσσοειδὲς φυόμενον ἐπὶ τῶν οἰκοδομησίμων ξύλων, τὰ ὁποῖα φθείρει.

Himantope, ἀρ. ἱμαντόπους, σκώληξ.

Himent, ἴδ. Hiement.

Hinguet, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) *ἐπισχετὴρ ὅρου (cabestan), ξύλον δι' οὗ σταματᾶται ὁ κοινῶς λεγόμενος μποτζεργάτης.

Hinné, ἀρ. ἴδ. Henné.

Hipociste, ϑ. ἱποκύτισος, φυτὸν παρασιτικόν.

Hippa, ϑ. ἵππη, πτηνὸν κατὰ τὸν Πλίνιον.

Hippace, ἀρ. ἱππάκη, εἶδος τυροῦ ἐκ γάλακτος ἱππείου παρὰ τοῖς Σκύθαις.

Hippagrète, ἀρ. ἱππαγρέτης, ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Hippanthropie, ϑ. ἱππανθρωπία, εἶδος μελαγχολείας.

Hipparchie, ϑ. ἱππαρχία.

Hipparque, ἀρ. ἵππαρχος.

Hippe, ϑ. πιπὼ, γένος ὀστρακοδέρμων.

Hippelaphe, ἀρ. ἱππέλαφος.

Hippia, ϑ. ἱππία, φυτὸν ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν καρυοφύλλων.

Hippiatre, ἀρ. ἱππιατρός.

Hippiatrique, ϑ. ἱππιατρικός.

Hippice, ϑ. ἱππίκη, φυτὸν παρὰ τῷ Πλινίῳ.

Hippicon, ἀρ. ἱππικὸν, διάστημα τετσάρων σταδίων.

Hippie, ϑ. ἵππιον, γένος φυτῶν.

Hippobosque, ἀρ. ἱππόβοσκον, γένος φυτῶν.

Hippobus et hippotaurus, ἀρ. ἱππόβους, ἱππόταυρος.

Hippocampe, ἀρ. ἱπποκάμπη, ἰχθύς.

Hippocentaure ἀρ. ἱπποκέντταυρος.

Hippocras, ἀρ. ἴδ. Hypocras.

Hippocratéa, ἀρ. ἱπποκράτειον, γένος φυτῶν.

Hippocraties, ϑ. πλ. ἱπποκράτεια, ἑορτὴ τῶν Ἀρκαδίων.

Hippocratique, ἐτ. ἱπποκρατικός.

Hippocratisme, ἀρ. ἱπποκρατισμός.

Hippocrène, ϑ. ἱπποκρήνη, πηγὴ τοῦ Ἑλικῶνος. § ἱπποκρήνη, γένος ὀστράκων.

Hippocrèpe, ϑ. *ἱπποκρηπὶς, γένος φυτῶν.

Hippodrome, ἀρ. ἱπποδρόμιον.

Hippoglosse, ἀρ. ἱππόγλωσσον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Hippoglottite, ϑ. ἱππογλωττίς.

Hippogriffe, ἀρ. πήγασος, ἵππος ὑπόπτερος.

Hippogrostide, ϑ. ἱππόγρωστις, φυτὸν τοῦ Δινναίου, ταὐτὸν τῷ panic ouvert.

Hippolaïs, ϑ. ἱππολαΐς, εἶδος ἰκτίδος (fauvette)

Hippolapathum, ἀρ. ἱππολάπαθον.

Hippolithe, ϑ. ἱππόλιθον, λίθος κίτρινος.

Hippomalgues, ἀρ. πλ. ἱππημολγοί, οἱ Σκύθαι.

Hippomancie, ϑ. ἱππομαντεία.

Hippomanès, ἀρ ἱππομανὲς, φυτόν τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. § καὶ ὑγρόν τι ἐξερχόμενον ἀπὸ τὰς ἵππους, ὅταν εἶναι εἰς ὀργασμόν.

Hippomanie, ϑ. ἱππομανία.

Hippomanique, ϑ. ἱππομανικὸν, γένος φυτῶν.

Hippomarathon, ἀρ. ἱππομάραθρον.

Hippomélis, ἢ Hippomélides, ϑ. πλ. ἱππόμελι.

Hippopathologie, ϑ. ἱππο παθολογία.

Hippope, ἀρ. ἱππόπους, γένος ὀστράκων.

Hippophaès, ἀρ. ἱπποφαὲς, Θάμνος τις παρὰ τῷ Διοσκορίδῃ.

Hippophæste, ϑ. ἱππόφαιστον, φυτὸν τῶν ἀρχαίων· ἴσως εἶναι ἡ chausse-trape.

Hippopodes, ἀρ. πλ. ἱππόποδες, ἄνθρωποι μυθώδεις.

Hippopotame, ἀρ. ἱπποπόταμος.

Hippopotome, ἀρ. ἱπποπότομος, γένος μαστοφόρων.

Hipporhis, ἀρ. ἱππόῤῥινον, ταὐτὸν τῷ σατύριον.

Hippostéologie, ϑ. ἱπποστεολογία.

Hippotis, ἀρ. *ἱππωτὶς, Θάμνος τῆς Περουβιανῆς.

Hippotomie, ϑ. ἱποτομία.

Hippro, ἀρ. εἶδος λεύκης.

Hippurine, ϑ. ἱππουρίτης, γένος ὀστράκων.

Hippus, ἀρ. ἵππος, πάθος τῶν ὀφθαλμῶν.

Hiptage ἀρ. *ἵπταγος, δένδρον τοῦ Μαλαβάρ.

Hircositè, ϑ. ἀρχ. ἅχρ. δυσωδία, ὀπορρὰ, ὁποία ἡ τοῦ πηλοῦ.

Hirée, ϑ. *ἱραῖον, γένος φυτῶν.

Hironde ἢ Hirondeau } ταὐτὸν τῷ κατωτ.

Hirondelle, ϑ. χελιδὼν, κ. χελιδόνι. — des murailles κύψελος. petite — χελιδόνιον, κ. χελιδονάκι. παρ. une — ne fait pas le printemps μία χελιδὼν οὐ ποιεῖ ἔαρ. § χελιδὼν, εἶδος ὀστράκου. § χελιδόνιος λίθος (χρήσιμος εἰς πάθη ὀφθαλμικά). § — de mer Θαλασσία χελιδὼν, πτηνὸν, καὶ ἰχθὺς, κ. χελιδονόψαρον.

Hirpes, ἀρ πλ. γυμνῆται ἢ γυμνόποδες, οἰκογένειαί τινες παρὰ Ῥωμαίοις ἐξηρημέναι πάσης δημοσίας λειτουργίας, ἐξ ὧν ἐλαμβάνοντο ἱερεῖς οἵτινες ἐβάδιζον ἀνυπόδητοι

εἴς τινας θυσίας ἐπὶ ἀνθράκων ἀνημμένων.
Hirsuté, ἐπ. μακρόθριξ, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τρίχας μὴ τενθρηνώδεις.
Hirtée, Ϛ. ἔντομον, ταὐτὸν τῷ bibion.
Hirtelle, Ϛ. λασιοπέταλος, γένος φυτῶν τῆς Καγένης.
Hisingère, ἀρ. δένδρον τοῦ ἁγίου Δομίγγου.
Hispe, Ϛ. τραχύπτερον, γένος ἐντόμων.
Hispide, ἐπ. μακρόθριξ, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τρίχας τενθρηνώδεις.
Hispidelle, Ϛ. μικρὸν φυτὸν τῆς Ἱσπανίας.
Hispidité, Ϛ. τρίχωσις, ἡ κατάστασις μέρους τινος κεκαλυμμένου ἀπὸ τρίχας. § ἰατρ. φαλάγγωσις.
Hisser, ἐν. (δασύν. τὸ h) ὑψῶ, κ. σηκόνω, ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας.
Hister, ἀρ. ὄστρεον, γένος ἐντόμων.
Histiodromie, Ϛ. ἱστιοδρομία.
Histoire, Ϛ. ἱστορία. tableau d'— ἱστορικὸς πίναξ. παρ. c'est une longue — εἶναι μακρὰ ἱστορία, τοὐτέστι μακρολογία. voilà bien des —s ἰδοὺ ἱστορίαι, ἀντὶ τοῦ ἰδοὺ πράγματα, ἰδοὺ περιπλοκαί c'est une autre — ἄλλος λόγος.
Historial, le, ἐπ. ἱστορικός. ἐν χρ. almanach — ἱστορικὸν ἡμερολόγιον.
Historien, ἀρ. ἱστορικός.
Historier, ἐν. ζωγραφίζω un cabinet trop —é δωμάτιον πεποικιλμένον ὑπὲρ τὸ δέον.
Historiette, Ϛ. διήγημα, ἀπόλογος, μύθος.
Historiographe, ἀρ. ἱστοριογράφος.
Historiographer, ἐν. ἄχρ. ἱστοριογραφῶ.
Historique, ἐπ. ἱστορικός. § οὐσ. ἀρ. l — τὸ ἱστορικόν.
Historiquement, ἐπίρ. ἱστορικῶς.
Histrion, ἀρ. ἐκ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ hister σκηνικός.
Histrionique, ἐπ σκηνικός.
Hiver, ἀρ χειμών. — rigoureux ὑπερχείμερος χειμών. habit d'— χείμαστρον, ἔνδυμα χειμωνιάτικον. mettre des troupes en—χειμαδεύω, ἢ χειμάζω τὰ στρατεύματα. l'armée prit ses quartiers d'— τὸ στράτευμα παρεχείμασε. § χειμών, ψύχος. il n'y a point eu d'— δὲν ἔκαμε χειμῶνα παρ. la fièvre quarte est un méchant manteau d'— ὁ τεταρταλὸς πυρετὸς εἶναι κακὸν χειμωνιάτικον. l'— de la vie ὁ χειμὼν τοῦ βίου, τὸ γῆρας.
Hivernache, ἀρ. ἄχρ. χόρτος (διὰ τοὺς ἵππους τὸν χειμῶνα).
Hivernade, Ϛ. ἄχρ. χείμασις, παραχείμασις.
Hivernage, ἀρ. καλλιέργεια (ἀμπέλων καὶ ἀγρῶν πρὸ τοῦ χειμῶνος). § παραχείμασις (τῶν πλοίων).
Hivernal, le, ἐπ. χειμερινός. ἐν χρ. la partie —e du bréviaire τὸ χειμερινὸν μέρος τοῦ εὐχολογίου. plante —e χειμερινὸν φυτόν.
Hivernant, te, ἐπ. des animaux —s ζῶα χειμερινὰ, οἷον ὁ ἀσπάλαξ, καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα διάγουσι τὸν χειμῶνα ὑπνώττοντα.
Hivernation, Ϛ. l'— des animaux ἡ ὕπνωσις τῶν ζώων.
Hiverner, οὐδ. παραχειμάζω, διαχειμάζω. § s'—, αὐτ. χειμάζομαι, ἐκτίθεμαι εἰς τὸ ψύχος διὰ νὰ σκληρυνθῶ κτλ. § ἐν καλλιεργῶ τὴν γῆν πρὸ τοῦ χειμῶνος.
Hivourahe, ἀρ. καρπὸς τῆς Ἀμερικῆς ἰσομεγέθης μὲ τὰ δαμάσκηνα.
Ho, παρένθ. μόριον θαυμαστικὸν, ὦ. — quel homme ὦ τί ἄνθρωπος. § μόριον κλητικὸν, αἴ hola, — ici quelqu'un αἴ, αἴ, ἂς ἔλθῃ κἀνείς.
Hoatché, ἀρ. γῆ τῆς Κίνας, ἐξ ἧς κατασκευάζονται πολύτιμα ῥαβέντιανά.
Hoazin, ἀρ. φασιανὸς τοῦ Μεξικοῦ.
Hobbisme, ἀρ. ὠββισισμος, τὸ σύστημα τοῦ Ὤββες.
Hober, ἐν. καὶ οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. κινῶ, μετακινῶ.
Hobereau, ἀρ. ὑποτριόρχης, μικρὸν πτηνόν. § παράσιτος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχοντίσκος, κ. ἀρχοντάκι, εὐγενὴς τῶν ἀγρῶν.
Hobin, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἵππος τῆς Σκωτίας.
Hobreau, ἀρ. εἶδος ἱέρακος.
Hoc, ἀρ. (δασύν. τὸ h) εἶδος παιγνιοχάρτου. οἰκ. cela lui est — τοῦτο ἔμνεν ἰδικόν του.
Hoca, ἀρ. εἶδος τυχηρᾶς παιδιᾶς.
Hocco, ἀρ. πτηνὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Hoche, Ϛ. (δασυν. τὸ h) σύμβολον, συντόμιον, ἰταλαβαρβ. τσέτουλα
Hochement, Ϛ. (δασύν. τὸ h) ἐν χρ — de tête κίνημα τῆς κεφαλῆς.
Hochepied, ἀρ. (δασύν. τὸ h) τὸ πρῶτον πτηνὸν τὸ ὁποῖον προσβάλλει τὸν ἐρωδιόν.
Hochepot, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἔδεσμα ἐκ καστάνων καὶ κρέατος.
Hochequeue, Ϛ. (δασύν. τὸ h) σεισοπυγὶς, σεισούρα, κ. σουσουράδα
Hocher, ἐν. (δασύν. τὸ h) σείω, κινῶ, κ. κουνῶ. — un abre σείω τὸ δένδρον. on —e une mesure διασείω τὸ μέτρον, παρακρούω (διὰ νὰ χωρήσῃ περισσότερον). — la tête ἀνανεύω, κινῶ τὴν κεφαλήν. — le mors, la bride à un cheval ἀνέλκω τοὺς χαλινοὺς μὲ βίαν. μετωφ. —le mors, la bride à quelqu'un ἐνθαῤῥύνω, ἐνισχύω τινά.
Hochet, ἀρ. (δασύν. τὸ h) κρόταλον, κ. κουδουνάκι, κυρίως ἄθυρμα διὰ τὰ θηλάζοντα βρέφη. les —s de la vieillesse τὰ ἀθύρματα τοῦ γήρως.
Hocheur, ἀρ. πίθηξ.
Hochicat, ἀρ. εἶδος toucan τοῦ Μεξικοῦ.
Hoède ἀρ. εἶδος μέτρου χωρητικότητος Ὀλλανδικοῦ.
Hoffmannio, Ϛ. * ὀρχμάνιον, φυτὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Hoffmanseggio, Ϛ. * ὀρχμανσέγιον, φυτόν τι.
Hoghshead, ἀρ. μέτρον τῶν ὑγρῶν τῆς Ἀγγλίας.
Hogner, οὐδ. χυδ. μεμψιμοιρῶ, κ. μουρμουρίζω.
Hoir, ἀρ. κληρονόμος. mourir sans —s ἀποθνήσκω ἄκληρος.
Hoirie, Ϛ. κληρονομία une — abandonnée κηρεύουσα κληρονομία. en avancement d' — κατὰ προτίμησιν, νομ.
Hoirin, ἀρ. τὸ Orin
Hoiriri, ἀσ. εἶδος ἀνανᾶ.
Hoitlallotl, ἀρ. * ὀολιχόπτηνον, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Hoitzit, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Hoixotœl, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Holà, (δασύν. τὸ h) παρένθ. μόριον κλητικὸν, αἴ, κ. καλέ. — ne faites pas tant de bruit αἴ, μὴ ταράττῃς τόσον. mettre le —, mettre les — καθησυχάζω, εἰρηνεύω.
Holacanthe, ἀρ. ὁλάκανθα, γένος ἰχθύων.
Holans, ἀρ. πλ. εἶδος ἰανοῦ (ταπέτσας) τῆς Φλάνδρας.
Holarrhena, Ϛ. * ὁλόῤῥηνα, φυτῶν γένος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀπεκυναίων.
Holcus, , ἀρ. ὁλκὸς, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Holement, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἡ φωνὴ τοῦ αἰγωλιοῦ.
Holer, οὐδ. (δασύν. τὸ h) φωνάζω ὡς ὁ αἰγωλιός.
Holètres, ἀρ. πλ. * ὅλετρα, ἴτεα ἄπτερα τοῦ Λινναίου.
Hollandais, ἀρ. (δασύν. τὸ h) hollandaise, Ϛ Ὀλλανδικὸς, Ὀλλανδὴς, Ὀλλανδὴ, Ὀλλανδική. §—se, Ϛ. ἀπλία ὁλλανδική.
Hollandée, Ϛ ὁλλανδικὸν, (ὕφασμά τι).
Hollander, ἐν ἐν χρ. — des plumes σποδῶ, χώνω εἰς τὴν στάχτην τὰ γραφικὰ πτερὰ διὰ νὰ τὰ ξεροπαρασκευάσω καὶ νὰ τὰ καταστήσω ἐπιτήδεια εἰς γραφήν. batiste —ée ὁλλανδικὸν ὕφασμα.
Hollandille, Ϛ. Σιλεσιακὸν, (ὕφασμα τῆς Σιλεσίας).
Hollandiser, ἐν. ἐξολλανδίζω.
Holli, ἀρ. Χίλλειον, ῥητινώδες ὑγρὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Holmskioldie, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Holobranches, ἀρ. πλ. ὁλοβράγχια, ἰχθύες ὀστώδεις.
Holocauste, ἀρ. ὁλοκάυτωμα. offrir en — προσφέρω ὁλοκάυτωμα. § ἱερόθυτον, τὸ θυόμενον ζῶον, κ. ἐν γένει, θῦμα, θυσία. Jésus-Christ s'est offert en — pour nos péchés

Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγινε θῦμα ὑπὲρ ἡμῶν.
Holocauster, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. θύω.
Holocentre, ἀρ. * ὁλόκεντρος, ἰχθύς.
Hololépis, ἀρ. * ὁλόλεπις, γένος φυτῶν.
Hololepte, Ϛ. ὁλόλεπτον, γένος ἐντόμων.
Holomètre, ἀρ. * ὁλόμετρον, ἐργαλεῖον γεωμετρικόν.
Holosté, ἀρ. γένος φυτῶν.
Holostemma, ἀρ. * ὁλόστεμμα, γένος φυτῶν τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Holostéon, ἀρ. * ὁλόστεον, φυτὸν τῶν ἀσχαίων.
Holothurie, Ϛ ὁλοθούριον, γένος σκωλήκων ἀκτινωτῶν.
Holotonique, ἐπ. ὁλότονος, εἶδος τετάνου ἐπιπίπτοντος εἰς ὅλον τὸ σῶμα.
Hom! παρ. μόριον δι' οὗ ἑρμηνεύεται ἡ δυσπιστία, ἄ.
Homallophylles, Ϛ. πλ. * ὁμαλόφυλλα, σύστημα φυτῶν.
Homalocenchre, Ϛ. * ὁμαλόκεγχρον, γένος φυτῶν.
Homalocératite, Ϛ. * ὁμαλοκερατίτης, ὄστρακον ὀρυκτόν.
Homard, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἀστακός.
Homardiens, ἀρ. πλ. ἀστακόδερμα.
Hombac, ἀρ. Ϛάμνος ἀκανθώδης τῆς Ἀραβίας.
Hombre, ἀρ. ὄμβρα, παιγνιόχαρτον.
Homélie, Ϛ. ὁμιλία, ἐν χρ. μόνον. les —s de S. Crysostôme αἱ ὁμιλίαι τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου.
Homéomère, ἐπ. ὁμοιομερής.
Homéomérie, Ϛ. ὁμοιομέρεια, σύστημα τοῦ Ἀναξαγόρα.
Homérique, ἐπ. ὁμηρικός.
Homéristes, ἀρ. πλ. ὁμηρισταί.
Homicide, ἀρ. φόνος. commettre un — πράττω φόνον. § φονεύς. § ἐπ. des armes —s φονικὰ ὅπλα. dessein — φονικὸς σκοπός.
Homicider, ἐν. καὶ οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. φονεύω.
Homiliaire, ἀρ. συλλογὴ ὁμιλιῶν, ὁμιλίαι, παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς.
Homiliaste, ἀρ. ὁμιλιογράφος.
Homiose, Ϛ. ὁμοίωσις, ἡ πέψις τῆς τροφῆς διὰ τοῦ Ϛρεπτικοῦ ὑγροῦ.
Hommage, ἀρ. ἐκ τοῦ homme, ὑποταγὴ (τοῦ ὑποτελοῦς εἰς τὸν ἄρχοντα). § ὑπόκλισις, σέβας, σεβασμός. rendre — à dieu σέβομαι τὸν Ϛεόν, προσκυνῶ τὸν Ϛεόν. tout rendait — à sa gloire τὸ πᾶν προσεκύνει τὴν δόξαν του. rendre — à la vérité τιμῶ τὴν ἀλήθειαν. faire — à quelqu'un de tout ce que l'on possède προσφέρω εἰς τινα ὅλα τα κτήματά μου.
Hommagé, ée, μετ. ἐν χρ. terre — ée γῆ ὑπόδουλος.
Hommager, ἀρ. ὑποταγής, ὁ ὀφείλων ὑποταγὴν εἰς ἄρχοντα.
Hommasse, ἐπ. ἀρρενωπός, κ. ἀνδρογυναῖκα.
Homme, ἀρ. ἄνθρωπος. petit — ἀνθρωπάριον. παροιμ. il y a toujours de l' — partout παντοχοῦ ὑπάρχει ἀνθρωπότης, τὸ ἀνθρώπινον. il entre bien de l' — dans celui-ci ῥέπει πολὺ πρὸς κοσμικὰ συμφέροντα. dépouiller le vieil — ἀπεκδύομαι τον παλαιον ἄνθρωπον, παραιτοῦμαι τὰς κακὰς ἕξεις. § ἀνὴρ (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γυναικός). — dieu Ϛεάνθρωπος. — à tout entreprendre ἱκανὸς πρὸς πᾶν ἔργον. il n'est pas — à souffrir un affront δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ ὑπομένῃ τὴν ὕβριν. c'est un — à pendre, à noyer ἄξιος ἀγχόνης, κ. διὰ πνίξιμον. d' — ἢ en — d'honneur τιμίως. bon — εὐήθης, ἁπλοῦς. — de sémaine τὴν στάσιν, τὸ ἐπιτήδευμα, οἷον. — d'épée στρατιωτικός. — d'église ἐκκλησιαστικός. — de robe δικαστικός. — de métier τεχνίτης. bon — de mer ναυτικὸς καλός. — d'honneur τίμιος. — de tête νουνεχής. — de néant οὐτιδανός, ποταπός. — de lettres λόγιος. — d'exécution ὀραστήριος, ῥέκτης. — d'accommodement συμβιβαστικός, εἰρηνικός. — de savoir ἐπιστήμων. — de naissance εὐγενής, εὐπατρίδης. — de sac et de corde τοῦ σχοινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ. deux mille —s de pied δισχίλιοι πεζοί. un — d'armes ὁπλίτης, ὁπλοφόρος. il est bon — de cheval καλὸς ἱππεύς, ἡ ἱππικὸς j'ai trouvé mon —, il a trouvé son — τὸν ἐπέτυχον, τὸν ἐπέτυχε — de loi νομικός. — d'affaires ἐπιστάτης τοῦ οἴκου. — d'affaires ἐπίτροπος, πληρεξούσιός τινος — d'affaires οἰκονομικὸς ἄνθρωπος, ἀνήκων εἰς οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν. le bon — ὁ χωρικός. il n'y a tête d' — qui ose δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος τολμῶν. παροιμ. face d' — porte vertu πολλάκις ἐπιτυγχάνει τις διὰ τῆς παρουσίας του. un petit bout d' — ἀνθρωπίσκος. § ἀνὴρ, τέλειος ἄνθρωπος. quand il sera — ὅταν ἀνδρωθῇ. il se fait — ἀνδρύνεται. s'il vit âge d' — ἐὰν ζήσῃ καὶ γένῃ ἀνήρ. un tel n'est pas — ὁ δεῖνα εἶναι ἀναρρόδιτος, ἀνίκανος. § ἀνὴρ, τουτέστι ἀνδρεῖος, εὐσταθής. se montrer — ἀνδρίζομαι. ce n'est pas être — εἶναι ἀπάνθρωπον. cela sent son — de qualité εἶναι ἄξιον εὐγενοῦς ἀνθρώπου. une fièvre maligne emporte son — ὁ κακοήθης πυρετος τὸν ἁρπάζει εὐθύς. § σύζυγος, κ. ἄνδρας. § ὑποταγὴς (ὡς πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς γῆς). — du roi βασιλικὸς ἄνθρωπος, ὑπηρέτης τοῦ βασιλέως, ἀντιπρόσωπος. — de chambre Ϛαλαμηπόλος.
Hommeau, ἀρ. ἄχρ. ἀνθρωπίσκος.
Hommée, Ϛ. ἐργασία μονοήμερος. § πλέθρον, μέτρον γῆς.
Hommerie, Ϛ. ὄχρ. ἀνθρώπινον πάθος.
Homocentrique, ἐπ. ὁμόκεντρος.
Homocule, ἀρ. ἀνθρωπίσκος, νάνος.
Homodermes, ἀρ. πλ. * ὁμόδερμα, ἑρπετῶν γένος.
Homodrome, ἐπ. ὁμόδρομος, ἐν τῇ μηχανικῇ λέγεται οὕτω ἐπὶ μοχλοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ βάρος καὶ ἡ δύναμις εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους.
Homogène, ἐπ. ὁμοιογενής.
Homogénéité, Ϛ. ὁμοιογένεια.
Homogramme, ἀρ. ὁμόγραμμος, ἐπὶ ἀθλητῶν λαχόντων τὸ ἴδιον στοιχεῖον καὶ μελλόντων ἑπομένως νὰ παλαίσωσι.
Homogyne, Ϛ. * ὁμογύναιον, γένος φυτῶν τῶν Ἄλπεων.
Homole, Ϛ. γένος ὀστρακοδέρμων.
Homologatif, ive, ἐπ. ἐπικυρωτικός.
Homologation, Ϛ. ἐπικύρωσις (δικαστικῶς καὶ ἐπισήμως).
Homologue, ἐπ. ὁμόλογος, γεωμ. ἐπὶ πλευρῶν σχήματος κειμένων ἐναλλὰξ ὡς πρὸς τὰς γωνίας.
Homologuer, ἐν. ἐπικυρῶ (δικαστικῶς καὶ ἐπισήμως ἔγγραφόν τι).
Homomalle, ἐπ. ὁμομαλλος, ἐπὶ φυτῶν ἡ μερῶν τοῦ φυτοῦ, διευθυνομένων πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος.
Homonia, Ϛ. ὁμόνοια, ἀργεμώνη, φυτὸν χρήσιμον εἰς τὰς ὀφθαλμίας.
Homonianthe, Ϛ. ὁμονοιανθής, γένος φυτῶν.
Homonyme, ἐπ. ὁμώνυμος.
Homonymie, Ϛ. ὁμωνυμία.
Homoousiens, ἀρ. πλ. ὁμοούσιοι, ὄνομα τὸ ὁποῖον οἱ Ἀρειανοὶ ἀπέδιδον εἰς τοὺς καθολικούς.
Homophage, ἐπ. ὠμοφάγος.
Homophagie, Ϛ. ὠμοφαγία.
Homophonie, Ϛ. ὁμοφωνία.
Homoptère, ἀρ. ὁμόπτερον, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἡμιπτέρων.
Homotone, ἐπ. ὁμότονος, ἐλέγετο ἄλλοτε ἐπὶ πυρετοῦ μὴ ἔχοντος παροξυσμοὺς ἢ διαλείμματα.
Hongnette, Ϛ. ψαλὶς (τῶν λιθοξόων).
Hongre, ἐπ. (δασύν. τὸ h) τομίας, ἐκτομίας, λέγεται ἐπὶ ἵππου μόνον. cheval — καὶ οὐσ. c' est un —.
Hongrer, ἐν. (δασύν. τὸ h) εὐνουχίζω, ἐκτέμνω, ὀρχοτομῶ, κ. μουνουχίζω.
Hongrie, Ϛ. Οὐγγαρία. cuir de — σύγγροβύρσαι.
Hongreline, Ϛ. ἄχρ. οὐγγρόλινον, ἐνδυμα γυναικεῖον.
Hongrois, ἀρ. Hongroise, Ϛ. Οὔγγρος, Οὐγγρίς.
Hongroyeur, Hongrieur, ἀρ. οὐγγροδέψης, ὁ ἐργαζόμενος δέρματα κατὰ τὸν οὐγγρικὸν τρόπον.
Honnête, ἐπ. τίμιος. — émulation εὐγενὴς ἁμίλλα. les —s gens οἱ τίμιοι, οἱ καλοὶ κἀγαθοί. — homme καλὸς κἀγαθός. § εὐπρεπὴς, εὔσχημος, ὀρθὸς, ἁρμόζων. il n'est pas — de se louer soi-même εἶναι ἀπαίσιον νὰ ἐπαινῇ τις ἑαυ

τέν. cela n' est pas — à une personne de votre caractère εἶν ἁρμόζει εἰς ἄνθρωπον οἷος εὐ. une excuse —, un prétexte —, un refus — πρόφασις, ὑποποιησις εὐτύχημος, εὐπρέσωπος, εὐλογοφανής. présent — χαῖον, καταλληλον δῶρον. un prix — εὔλογος τιμή. vin — φιλανθρωπος οἶνος, καλον κρασί. un habit —, meuble —, dépense — κτλ. ἔνυμα, σκεύος, δαπάνη κτλ καταλληλος. un habit est encore — τὸ ἔνυμα εἶναι νῦν ἔτι φορητον, φορεῖται. il est d' une naissance, d' une condition — γένους καὶ τάξεως μετρια. c est une famille — ἀπο καλὸν, ἔντιμον οἶκον. § κομψὸς ἀστεῖος, χαρίεις, ἐνυθήριος, εὐγενὴς, κ. εὐγενικὸς (ἐπὶ τρόπων, διαγωγῆς κτλ. καὶ τότε τίθεται πάντοτε μετὰ τὸ homme). l' homme du monde le plus — ὁ εὐγενεστερος ἄνθρωπος — garçon καλὸν παιδίον. — femme, — fille τιμια γυνὴ, τιμία κόρη. § οὐδ. τὸ τίμιον, τὸ καλόν.

Honnêtement, ἐπίρ. τιμίως, καλῶς. § ἀνηκόντως, ἁρμοδίως, καταλλήλως, εὐλόγως κτλ. § κομψῶς, χαριέντως, ἐνυθηρίως, εὐγενῶς, κ. εὐγενικά.

Honnêteté, θ. φιλοκαγαθία, χρηστότης, ἀγαθότης. § τιμιότης. § τὸ δέον, τὸ καλῶς ἔχον, ἡ εὐσχημοσύνη, τὸ εὐπρεπές. § φιλοφροσύνη, χάρις, εὐγένεια. il m'a fait beaucoup d'— s μὲ ἔκαμε πολλὰς χάριτας, εὐγενειος (κοιν.). § χρηστοήθεια, αἰδώς. l'— des mœurs ἡ χρηστότης τῶν ἠθῶν.

Honneur, ἀρ. τιμή en l'— de dieu, pour l'honneur de dieu πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ. — s funèbres ἐπικήδειοι τιμαὶ, τὰ ἐπικήδεια. les — s τὰ βασιλικὰ παράσημα, σύμβολα, οἷον τὸ σκῆπτρον, τὸ στέμμα κτλ. faire les — s d'une maison, d' une fête ὑποδέχομαι εἰς τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ἑορτὴν. faire les — s d' une personne, d une chose ἀναγέω μὲ μετριοφροσύνην. faire — à un repas οἰκ. τιμῶ τὸ φαγητὸν, τουτέστι τρώγω καλὰ καὶ δεικνύω ὅτι ἀρέσκομαι. faire — à une lettre de change ἐξορλῶ τὴν συναλλαγματικὴν εἰς τὴν λῆξιν της. j'ai l'— de, faites moi l'— de ἔχω τὴν τιμὴν νὰ, κάμετέ με τὴν τιμὴν νὰ. παροιμ. à tous seigneurs, tous — s εἰς ἕνα ἕκαστον κατὰ τὴν τάξιν του, ὅπως τὸν ἀνήκῃ. sauf votre — ἀρχ. μὲ συγχωρεῖτε (ἢ) τιμὴ στὸ πρόσωπον σου (ἐπὶ ὀπωσοῦν ἀσήμων ἐκφράσεων). l'ouvrage fait — à un artiste τὸ ἔργον φέρει τιμὴν εἰς τὸν τεχνίτην. faire — aux sciences τιμῶ, λαμπρύνω τὰς ἐπιστήμας. faire — à son éducation δεικνύομαι ἄξιος τῆς ἀνατροφῆς μου. dames d'— αἱ κυρίαι τῆς Αὐλῆς. chevaliers d'— οἱ αὐλικοὶ, ὅσοι διδουσι βραχιονα εἰς τὴν βασιλισσαν καὶ τὰς ἡγεμονίδας. conseiller d'— τιμητικὸς σύμβουλος. § τιμή. homme d'— τίμιος ἄνθρωπος plein d'— τιμιώτατος. sur mon — εἰς τὴν τιμήν μου. foi d'homme d'— je le ferai ὡς τίμιος ἄνθρωπος θὰ τὸ κάμω, ἢ ἁπλῶς d'—, parole d'— λόγος τιμῆς. § ὑπόληψις, δόξα, τιμή. la carrière de l'— τὸ στάδιον τῆς δόξης. c'est un homme perdu d'— ἄνθρωπος ἀνυπόληπτος le champ de l'— τὸ πεδίον τῆς δόξης. point d'— φιλοτιμία, τιμή il prit cela au point d'— τὸ ἔλαβεν ὡς φιλοτιμίαν, τὸ ἐθεώρησεν ὡς κτλ. une affaire d' — πράγματα περὶ τιμῆς. mourir au lit d' — ἀποθνήσκω ἔντιμος, τοῦτεστι εἰς τὸν πόλεμον, ἢ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὑψηλῶν χρεῶν. καὶ εἰκονικῶς ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἐν μέρει καὶ ἐξ αἰτίας ἀκολασίας. piquer d'— ἐγγίζω τὴν φιλοτιμίαν. un homme est l'— de son siècle εἶναι τὸ καύχημα τοῦ αἰῶνος του se faire — de quelque chose ἀγαλλομαι, τσαμπύνομαι, καυχῶμαι § τιμὴ, σέβας. § — s ἀξιώματα, τιμαὶ, ἀρχαὶ. briguer les — s σπουδάζω. les — s changent les mœurs ἀρχὴ ἀνδρα δείκνυσι.

Honnir, ἐν. (ὄνομ. τὸ h) περιφρονῶ, μισῶ. — i soit qui mal y pense ἐρρέτω ὅστις κακα βουλεύεται. τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ἀγγλικοῦ τάγματος τοῦ σφυρωτῆρος (jarretière).

Honnissement, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) περιφρόνησις, ἐξουθενισμός.

Honnisseur, ἀρ. (ὄνομ. τὸ h) ὀλίγον ἐν χρήσει, ὁ περιφρονῶν, ὁ ἐξουθενῶν

Honorable, ἐπ. ἔντιμος, ἔνδοξος. amende — ποινὴ εἰς τὴν ὁποίαν καταδικάζεται ἄλλοτε ὁ ἀδικήσας πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἀδικήματος. faire amende — δίδω(μι) δίκην. faire amende — à quelqu'un τοῦ ζητῶ συγγνώμην, συγχώρησιν § λαμπρὸς, μεγαλοπρεπὴς, ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ δεξιώσεως. dépense — μεγάλη δαπάνη. — homme τιμιώτατος, τίτλος ὑπόμενος ἄλλοτε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς μικροτέρας τάξεως, πρὸς διάκρισιν τῶν εὐγενῶν. — s personnes οἱ ἐν τέλει, οἱ ἄρχοντες.

Honorablement, ἐπίρ. λαμπρῶς, μεγαλοπρεπῶς. il a été enterré très — ἐνεταφιάσθη μὲ παράταξιν. parler — de quelqu'un δι' εὐφήμου γλώσσης ἄγω τινὰ, λέγω καλὰ δι' αὐτόν.

Honorsire, ἐπ. τιμητικὸς, ἢ ἐπίτιμος, ἐπὶ τῶν διατηρούντων τὰς τιμὰς μόνον τῶν ἀξιωμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἄλλοτε πραγματικῶς. lu-

teur — ἐπίτιμος ἐπίτροπος. § εὐχάρ. τὰ δικηγορικὰ, τὰ διδακτρα, ἢ ἄλλη ἀντιμισθία διδομένη εἰς τοὺς μετερχομένους εὐγενῆ ἐπιτηδεύματα, οἷον ἰατροὺς, δικηγόρους ἢ καθηγητάς.

Honorer, ἐν. σέβομαι, τιμῶ. c'est une démarche qui vous — s ἡ πεῖς αὐτὴ σᾶς φέρει τιμήν. § s' — de καυχῶμαι, σεμύνομαι — une lettre de change πληρόνω, ἐξορῶ τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς τιμὴν τῆς ὑπογραφῆς

Honorés (ad) (προσέρ. τὸ s) ἐκ τοῦ λατ. ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι. λέγεται ἐπὶ τῶν βαθμῶν, τοὺς ὁποίους κατέχει τις χωρὶς νὰ ἐκπληρῇ τὰ καθήκοντα, καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰς ὡφελείας.

Honorifique, ἐπ ἐν χρ. droits — s τιμητικὰ δικαιώματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἄρχοντας ἢ τοὺς ἐξάρχους τῶν ἐκκλησιῶν.

Honte, θ. (ὄνομ. τὸ h) αἰδὼς, αἰσχύνη, ἐντροπὴ avoir — d' avoir fait une mauvaise action αἰσχύνομαι πράξας, ἢ διότι ἔπραξα κακὸν ἔργον. n'avez vous pas — de manquer de parole δὲν ἐντρέπεσαι νὰ παρουσιάζῃς τὸν λόγον σου. παρ. — ne vous fasse point dommage ἐντροπὴ, πλὴν ἀναπηρίας. il a perdu toute —, toute — bue εἶναι ἀναίσχυντος. § αἰσχύη, ἀτιμία un homme est la — de son siècle, de sa famille εἶναι τὸ αἶσχος τοῦ αἰῶνος του, τῆς εὐγενείας του. παρ. revenir avec sa courte — ἐπιστρέφω κατησχημένος, (χωρὶς νὰ κάμω ὅ,τι ἤλπιζα, ἢ ἀπεσχέθην).

Hontensement, ἐπίρ. (ὄνομ. τὸ h) αἰσχρῶς, μετ' αἰσχύνης.

Honteux, euse, ἐπ. (ὄνομ. τὸ h) αἰσχυνόμενος être — de αἰσχύνομαι διὰ. § αἰδήμων, αἰσχυντηρὸς, ἐπιὸς, κ. ἐντροπαλὸς pauvres — x οἱ αἰσχυντηροὶ πένητες, ὅσοι κρύπτουσι τὴν πτωχείαν των, εἰμὶ εἰς τολμῶσι νὰ τὴν ἐκφράσωσι. § αἰσχρὸς, ἄτιμος. les parties — ses τὰ αἰδοῖα, τὰ κρυφὰ μέρη (τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικός). c'est la partie — se de sa compagnie εἶναι τὸ ὀνειδος, τὸ αἶσχος τῆς ἑταιρείας.

Hookère, θ. γένος φυτῶν.

Hookérie, θ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν συστήματος τῶν βρύων.

Hopéa, ἀρ. δένδρον 15 ἢ 20 πεδῶν τῆς κάτω Καρολίνης.

Hôpital, ἀρ. νοσοκομεῖον. — ambulant περιφορητὸν νοσοκομεῖον (εἰς τὰ στρατόπεδα). il prend le chemin de l'— θὰ ἀφανισθῇ ἐξ τῶν δαπανώντων μεγάλα εἰς οἶκας, χαρτοπαίγνια ἢ ἄλλα.

Hoplie, θ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Hoplite, ἀρ. ὁπλίτης. § ἑλλὴς, Θος τις.

Hoplitodromes, ἀρ. πλ. ὁπλιτοδρόμει, ἀθληταὶ τρέχοντες ὡπλισμένοι εἰς τοὺς ἀγῶνας.
Hoquelleur, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. πλήκτης, ἐριστικὸς, ἡ ἀναποφάσιστος ἄνθρωπος.
Hoquet, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) λύγξ, λυγμὸς, κ. λόξιγγας. avoir le — λύζω, κ. λοξιγγιάζω. le — de la mort τὰ λοίσθια, ὁ λυγμὸς τοῦ θανάτου.
Hoqueton, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἐφαπτὶς, σάγος, ἔνδυμα ἢ ἐπανωφόριον τῶν ἀρχαίων χωροφυλάκων § σαγοφόρος, ὁ φέρων τὴν ἐφαπτίδα στρατώτης.
Hoquette, Ϛ. (ὅασύν. τὸ h) ἐργαλεῖον σιδηροῦν τῶν μαρμαρουργῶν.
Horaire, ἐπ. ὡραῖος. mouvement — de la terre ἡ κίνησις τῆς γῆς ἐντὸς μιᾶς ὥρας. cercles —s κύκλοι παράλληλοι τοῦ μεσημβρινοῦ, ὁδὸεκα κύκλοι διαιροῦντες τὸν ἰσημερινὸν εἰς 24 ἴσα μέρη. lignes —s αἱ γραμμαὶ τῶν ὡρῶν (ἐπὶ τοῦ ὡρολογίου).
Horde, Ϛ. (ὅασυν. τὸ h) στίφος, πλῆθος, τουρκ. μπουλοῦκι. λέγεται κυρίως ἐπὶ τῶν βαρβαρικῶν στρατευμάτων, ἢ ἐπὶ τῶν νομαδικῶν λαῶν.
Hordicales ἢ Hordicies, Ϛ πλ. ἑορτὴ τῆς Ῥώμης πανηγυριζομένη τὴν 14 Ἀπριλίου εἰς τιμὴν τῆς γῆς.
Horées, Ϛ πλ. ὡραῖα, θυσίαι καρπῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεκαλοῦντο παρὰ τῶν Θεῶν τὴν εὐτηρίαν.
Horiales, ἀρ. *ὡριαῖα, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Horidictique, ἐπ. ὡροδεικτικός.
Horion, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἀρχ. ἄχρ. κατακεφαλιὰ, πληγὴ εἰς τὴν κεφαλήν.
Horipal, ἀρ. εἶδος ἰνδικοῦ χειρομάκτρου.
Horizon, ἀρ. ὁρίζων. μεταφ. l' — du génie fut agrandi ὁ ὁρίζων τοῦ νοὸς ἐξετάθη.
Horizontal, le, ἐπ. ὁριζόντειος. cadrant — ὁρ. γνώμων. ὁριζοντείως
Horizontalement, ἐπίρ.
Horloge, Ϛ. ὡρολόγιον. — solaire ἡλιοτρόπιον, γνώμων. — de sable ἢ table κλεψύδρα (ἐξ ἄμμου). § ὡρολογιον, ὀστρισμὸς τοῦ νοτιου πόλου. § — de flore πίναξ ἀνθέων. § — de la mort εἶδος ἐντόμου.
Horloger, ἀρ. Horlogère, Ϛ. ὡρολογοποιὸς.
Horlogerie, Ϛ. ὡρολογοποιία.
Hormesion, ἀρ. ὁρμήσιον, λίθος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Horminelle, Ϛ γένος φυτῶν παρεμφερῶν τῇ μελίσσῃ.
Horminodes, Ϛ. ὁρμινώδης, λίθος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. κατὰ τὸν Βουρφῶνα, ἦτον εἶδος ὑχάτου ἔχοντος κύκλον χρυσόχρουν.
Horminum, ἀρ. ὅρμινον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκ τοῦ εἴδους τῆς μελίσσης.
Hormis, πρόθ. ἐκτὸς, πλήν. il a appelé tous ses frères à la succession, — le plus jeune ἐκάλεσεν εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς του κληρονομιαν, ἐκτὸς τοῦ νεωτέρου.
Hornblend, ἀρ (ὅασύν. τὸ h) ἀμφίβολος, λίθος τις. — du labrador ὀρυκτόν τι.
Hornemannie, Ϛ. *ὁρομάνιον, γένος φυτῶν.
Hornfels, ἀρ. ἡ roche cornée, Ϛ. λιθόκερως, (λίθος).
Hornschieffer, ἡ schiste corné, ἀρ. σχιστόκερως, (λίθος).
Hornstein, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) ἡ pierre de corne λιθόκερως, διαφοροι λιθώδεις οὐσίαι.
Hornstein-porphyre, ἀρ. (ὅασύν. τὸ h) λιθόκερως πορφυρίτης.
Hornstétie, Ϛ. εἶδος ἀμώμου.
Horodictique, ἀρ. ὡροδεικτης.
Horographie, Ϛ. ὡρογοαφία.
Horologiographie, ἰδ Horographie
Horomètre, ἀρ. ὡρόμετρον.
Horométrie, Ϛ. ὡρομετρία.
Horopière, Ϛ. ὁ τ. γραμμὴ σχηματιζομένη ἐκ τῆς συνδρομῆς τῶν δύο ὑπτιῶν ἀξόνων καὶ παράλληλος τῇ γραμμῇ ἡμέρη ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ εἰς τὸ κέντρον τοῦ ἄλλου.
Horoscope, ἀρ. ὡροσκόπιον, ὁ βαθμὸς τῆς ὑψώσεως ἑνὸς ἄστερος ἐπὶ τοῦ ὁριζοντος εἰς ὡρισμένην ἐποχὴν τὸν ὁποῖον παρατηροῦσι διὰ νὰ κρίνωσι περὶ τῆς τύχης τινὸς γεννηθέντος κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ἢ περὶ τῆς ἀποβάσεως ἐπιχειρησεώς τινος. tirer l'— de quelqu'un, faire l' — de quelqu'un κάμνω τὴν ὡροσκοπιαν περὶ τινος, κ. κυττάζω τὸ ἄστρον του. faire l' — de quelque chose προλέγω περί τινος § ὡροσκοπειον, ἐργαλεῖον τι.
Horoscoper. ἐν. ἄχρ. ὡροσκοπῶ.
Horreur, Ϛ τρόμος, φρίκη. frémir d' — φρίσσω, —ττω. § ἀποστροφή. avoir en — ἀποστροπεύομαι, βδελύττομαι. être en — εἶμαι ἀποστρόπαιος, βδελυκτός avoir — de quelque chose ἀποστροπιάζομαι. une sainte — σέβας. l' — des ténèbres, de la solitude τὸ φρικῶδες τοῦ σκότους, τῆς ἐρημίας. § δεινότης, τὸ ἀποστρόπαιον. l' — du crime ἡ δεινότης τοῦ ἐγκλήματος. s' exposer aux —s de la plus extrême misère ἐκτίθεμαι εἰς τὰ δεινὰ τῆς ἐσχάτης πενίας. dire des —s de quelqu'un λέγω τὰ πάνδεινα κατά τινος, μύρια ὅσα, φρικτά. οἴκ. c'est une — εἶναι αἶσχος, ἐπὶ δεινῶς δυσμόρφου ἀνθρώπου. cette maison est une — ἡ οἰκία αὕτη εἶναι χειριστη, ἀθλία.
Horrible, ἐπ. φρικώδης, ἀποτρόπαιος. § ἀμήχανος, ὑπέρμετρος, ἀφόρητος, ὑπερβολικός.
Horriblement, ἐπίρ. φρικωδῶς, φρικτά. § ὑπερμέτρως, ἀμέτρως, ὑπερβολικά.
Horripilation, Ϛ. ῥῖγος τῆς ἐπιδερμιδος καθ' ὅλον τὸ σῶμα.
Hors, (ὅασύν το h) πρόθ. ἔξω. — de moi ἐκτὸς ἐμαυτοῦ — de saison παρὰ τὴν ὥραν, παράκαιρα. — de danger ἀκινδύνως. — de la portée du trait ἐκτὸς βέλους. — de propos ἀκαταλήλως. — de soupçon ἀνυπόπτως — de doute ἀναμφιβόλως. καὶ ἄνευ τοῦ ἄρθρου de — la porte S. Honoré ἔξω τῆς πύλης τοῦ ἁγίου Ὁνορίου. — du montoir ἔπος χωλαίνων τὸν ἐμπρόσθιον πόδα. § ἐκτὸς, πλήν, ἐξαιρουμένου. — cela je suis de votre sentiment ἐκτὸς τούτου εἶμαι τῆς γνώμης του. καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου —de le battre, il ne pouvait le traiter plus mal μόνον ὅτι δὲν τὸν ἔδειρε, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν μεταχειρισθῇ χειρότερα. ἢ — qu' il ne l'a pas battu. § — d'œuvre, ἀρχιτ. πάρεργον, παροικοδόμημα, τὸ ἐκτὸς τοῦ κυρίου κτιρίου οἰκοδόμημα. ce cabinet est un — d'œuvre τὸ δωμάτιον τοῦτο εἶναι παράρτημα. § ἀκράτισμα, νωγάλιον, λιχνισμα, ἐδέσματά τινα παρατιθέμενα μεταξὺ τῶν κυριωτέρων φαγητῶν. on servit plusieurs — d'œuvres ἕτερον διάφορα μεζελίκια, τουρκ. § ἐπεισόδιον, παρέκβασις. § — de cour ἀποφασις ἀποβλέπουσα τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν δι' ἔλλειψιν ἀποδείξεων, ἢ διότι δὲν ὑπάρχει ἀντικείμενον ἀγωγῆς. καὶ ἐπὶ ἐγκληματικῶν, ἀπόφασις ἀπολύουσα, διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἱκαναὶ ἀποδείξεις.
Hortensia, ἀρ *ὁρτενσία, θάμνος τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.
Hortensie du Japon ἡ rose du Japon, Ϛ ἰαπωνικὴ ὁρτενσια ἢ ἰαπωνικὸν ῥόδον, θαμνος.
Hortolage, ἀρ. λαχανὼν, μέρος τῶν κήπων ὅπου εἶναι τὰ τουρκ. γιαστίκια καὶ τὰ χαμηλὰ φυτά,
Hortole. Ϛ γενος ὀστράκων ὀρυκτῶν.
Hoslundie, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς Γουϊνέας καὶ Σενεγάλης.
Hospice, ἀρ. ξενὼν, ξενοδοχεῖον (τῶν πτωχῶν), πτωχοκομεῖον.
Hospitalier, ère, ἐπ. φιλόξενος. religieux —s μοναχοὶ τῶν ξένων ἢ ξενιτοι, μοναστικά τινα τάγματα συστηθέντα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ξένων προσκυνητῶν. la table —re ἡ τράπεζα τῆς φιλοξενίας.
Hospitaliser, ἐν. ἄχρ. φιλοξενῶ.
Hospitalité, Ϛ. φιλοξενία. donner l'— à quelqu'un ξενίζω, φιλοξενῶ τινα. § ξενια. il y eut liaison d'— entre Alcibiade et Lacédémone ὑπῆρχε ξενία μεταξὺ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Λακεδαιμονος.

Hospodar, ἀρ. ἡγεμών, τίτλος δι-δόμενος εἰς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Μολδοβλαχίας.
Hoste, ἀρ. θάμνος τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Hostie, Θ. ὁλοκαύτωμα, ἱερεῖον, ἱερόθυτον, παρὰ τοῖς ἑβραίοις. § παρὰ τοῖς χριστιανοῖς, ἡ θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτιῶν. § ὁ ἅγιος ἄρτος.
Hostile, ἐπ. πολεμικός.
Hostilement, ἐπίρ. πολεμίως.
Hostilité, Θ. πολεμικὸν ἔργον, ἐχθροπραξία.
Hostir, ἐν. ἀχρ. ἰσοπεδῶ.
Hôte, ἀρ. **hôtesse**, Θ. καταλύτης, ξένος, ὁ καταλύων εἰς ἐν πανδοχεῖον, τουρκ. μουσαφίρης. § ξενοδόχος, πανδοχεύς. § μισθωτὴς (οἰκίας), κ. νοικάτωρας. § ἐνοικιοστής, κ. νοικοκύριος (τῆς οἰκίας). table d' — τράπεζα κοινή, συσσίτιον, τραπεζα εἰς τὰ πανδοχεῖα ὅπου ἑστιῶνται συγχρόνως διάφοροι ξένοι.
Hôtel, ἀρ. οἰκία (μεγάλη καὶ λαμπρὰ, ἀνήκουσα εἰς διακεκριμένον τινα ἀνθρωπον) § κατάστημα. — des monnaies τὸ νομισματοκοπεῖον. — des invalides κατάστημα τῶν ἀπομαχων. — de ville δημαρχεῖον — abbatial ἡγουμενεῖον — dieu νοσοκομεῖον. § — garni καταλυμα μὲ ἐπιπλα. maitre d' — ὀψώνης, ἐπιστάτης τοῦ οἴκου (τῶν πλουσιων καὶ μεγάλων ἀνθρώπων).
Hôtelier, ἀρ **Hôtelière**, Θ. πανδοκεύς, πανδοκευτρια, ξενοδόχος.
Hôtellerie, Θ. πανδοκεῖον, ξενοδοχεῖον.
Hotte, Θ. (δασύν. τὸ h) κόφινος, κ. κοῦρα. — de cheminée τὸ ἀνω μέρος τῆς μαγειρικῆς ἑστιας, ἔχον πυραμιδοειδὲς σχῆμα.
Hottée, Θ. (δασυν. τὸ h) κ. κοφινιὰ, ὅσον χωρεῖ μια κόφινος
Hottentot, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ὁττεντώτος, γένος ἐντομων.
Hotteur, ἀρ. **hotteuse**, Θ. (δασύν. τὸ h) χορευς, κ. κουβαλιστής, κυριως ὁ διὰ τῶν κοφινων μετακομίζων.
Hottone, Θ. *ὁττόνιον, φυτὸν τῆς Εὐρώπης.
Houache ἢ **Houage**. } ταυτὸν τῷ sillage.
Houari, ἀρ. πλοῖον ἔχον δύο ἱστοὺς καὶ δύο τρίγωνα ἱστία.
Houatte, Θ. εἶδος βάμβυκος.
Houblon, ἀρ. (δασυν. τὸ h) ἡ vigne du nord βρυωνία, ἄμπελος λευκὴ, κ χούμελη. οἱ καρποὶ αὐτῆς εἶναι χρησιμώτατοι εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου.
Houblonner, ἐν. (δασύν. τὸ h) βάλλω πολλὴν βρυωνίαν εἰς τὸν ζυθον.
Houblonnière, Θ. (δασυν. τὸ h) *βρυωνιὰ, ἀγρὸς πεφυτευμένος μὲ βρυωνίας.
Houera ἡ **hourque**, Θ. (δασύν. τὸ h) μέγα πλοῖον τῶν Ὁλλανδῶν.
Houe, Θ. (δασύν. τὸ h) μάκελλα, σκαπάνη, κ. τζάπα ἢ ἀξινογύρι, καὶ τουρκ. καζμᾶς.— fourchue δίκελλα.
Houer, ἐν. (δασύν. τὸ h) ἀμῶ, σκάπτω, κ. τζαπίζω.
Houette, Θ. (δασύν. τὸ h) *βρυώνιον, εἶδος φυτοῦ τῶν νήσων Μολούκων.
Houguette, Θ. (δασύν. τὸ h) ἐργαλεῖον τοῦ μαρμαρουργοῦ ὀξὺ καὶ κεχαλυβωμένον.
Houguines, Θ. πλ. (δασύν. τὸ h) μέρος τοῦ ἀρχαίου ὁπλισμοῦ περικαλύπτον τοὺς μηροὺς, τὰς κνήμας καὶ τοὺς βραχίονας.
Houille, Θ. (δασύν. τὸ h) γαιάνθραξ, λιθάνθραξ.
Houillère, Θ. (δασύν. τὸ h) γαιανθρακωρυχεῖον, ἢ λιθανθρακωρυχεῖον
Houilleur, ἀρ. (δασύν. τὸ h) γαιανθρακωρύχος.
Houillite, Θ. (δασύν. τὸ h) ἀνθρακιτης, ἴδε anthracite.
Houle, Θ. (δασυν. τὸ h) σάλος, κοινὴ Θάλασσα, κ. φουσκοθάλασσα.
Houlette, Θ. (δασύν. τὸ h) καλαύροψ, κ. ματζοῦκα τοῦ ποιμένος § — ἢ tirefleur *ἀνθαγσα, ἡ αἱρεσιανθον, ἐργαλεῖον ὃι οὗ οἱ κηπουροὶ ἀνέλκουσι τὰ κρόμμυα τῶν ἀνθέων. § γένος ὀστράκων διθύρων.
Houleviche, Θ. δίκτυον, (διὰ τοὺς μεγάλους ἰχθύς.)
Houleux, euse, ἐπ. κυματώδης.
Houmiri, ἀρ. ὀδωδρον τῆς Γουϊάνης.
Houng-hien, ἀρ. ἀμάραντος τριχρους τῆς Κοχειγχίνης.
Houng-kan, ἀρ. ῥόδον τῆς Κίνας.
Houperon, Θ. τουτον τῷ requin.
Houpette, Θ. *λερίας, πτηνὸν τῆς Καγέννης.
Houppe, Θ. (δασύν. τὸ h) κόρυμβος, λερία, Σύσανος, κ φοῦντα § λόφος, ἐπὶ διοφόρων πτηνῶν λέγεται τὸ ἐκ μικρῶν πτερῶν Συσανοειδὲς κόσμημα τῆς κεφαλῆς. —s nerveuses νευρικοὶ κόρυμβοι, πυραμὶδες τινὲς νεύρων. λέγονται ἄλλως mamelons de la peau
Houppée, Θ. (δασύν. τὸ h) ἡ ὕφωσις τῶν κυμάτων. § κυματωγὴ, ἡ σύγκρουσις τῶν κυματων.
Houppelande, Θ. (δασύν. τὸ h) σάγος, εἶδος casaque.
Houpper, ἐν. (δασύν. τὸ h) λοφῶ, Συσαιῶ, κ. κάμνω φοῦντας. § προσκαλῶ τὸν συγγενικόν. § **houppé, ée**, μετ. des fleurs, des graines —ées ἄνθη, κόκκοι Συσανωτοὶ, ἢ Συσανοειδεῖς.
Houppier, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἐριουργός, εἴς τινα ἐργοστάσια, ἰδίως ὁ κτενίζων τα ἔρια § δένδρον κλαυθμυρίζον.
Houppifère, ἀρ. λοφοφόρος, εἶδος ἀλέκτορος τῆς Σουμάτρας.
Houque, ἢ **Houlque**, } Θ. (δασύν. τὸ h) ἀφρικανὴ κέγχρος, γένος φυτῶν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀφρικῆς.
Hourailler, οὐδ. (δασύν. τὸ h) κυνηγῶ μὲ μικροὺς καὶ ἀχρείους κύνας.
Houraillis, ἀρ. (δασύν. τὸ h) κακοὶ καὶ ἀχρεῖοι θηρευτικοὶ κύνες.
Hource ἢ **ource**, Θ. σχοινίον συνέχον τὴν κεραίαν τοῦ ἀρτέμονος ἐκατέρωθεν τοῦ πλοιου.
Hourdage, ἀρ. (δασύν. τὸ h) τρίχειρον χαλίκωμα (maçonnage) γινόμενον μεταξὺ τῶν χαράκων τοῦ φραγμοῦ καὶ
Hourder, ἐν. (δασύν. τὸ h) κτίζω πρόχειρον τοῖχον.
Hourdi, ἀρ. ἡ lisse de — ἡ τελευταία σανὶς (barrot) πρὸς τὴν πρύμναν.
Hourdis, ἀρ. πρόχειρον τειχίον.
Houret, ἀρ. ἀχρεῖος καὶ μικρὸς κύων (διὰ τὸ κυνήγιον).
Houri, ἀρ. (δασύν. τὸ h) περβέντες τοῦ παραδείσου (κατὰ τὴν μωαμεθανικὴν θρησκείαν).
Hourite, Θ. *οὐρίτης, ἰχθὺς τῆς Ἀφρικῆς.
Hourque, Θ. πλεῖον ὁλλανδικὸν 60 — 500 τόνων.
Hourvari, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ἀνακλητικὸν (τῶν κυνῶν ὅταν πλανῶνται ἐντὸς τῶν ἰχνῶν τοῦ ζώου) § θόρυβος, ταραχή.
Housard, ἡ **Hussard**, ἀρ. (ἐσπ. h) σύσκαρος, οὖγγρος ἱππεύς. tirer à la — ο ζῶ ἐκ λεηλασίας. couper les crins des chevaux à la — ο κόπτω τὴν χαίτην τοῦ ἵππου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τοῦ ἀνωτέρω τοῦ τραχήλου ἀφιὼν τὸ ἐπίλοιπον μέρος.
Housarder, ἐν. (δασύν. τὸ h) πολεμῶ κατὰ τὸν συνταριὸν τρόπον.
Housche, Θ. κῆπος (παρακαμπτὴς τῇ εἰλᾷ).
Housé, ée, ἐπ. (δασύν. τὸ h) ἐξαχρ. ὑποδεδιμένος, καὶ λερωμένος.
Houseaux, ἀρ. πλ. (δασύν. τὸ h) ὑποδύσεις διὰ τὰ προφυλαχθῇ τις ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὴν λάσπην. ἀχρ. παρ. il a laissé ses —x ἔρριψε τὰ πεταλα, ὡς λέγεται il a laissé ses guêtres. § εἴδος μεγάλων καρφοβελονῶν κυτρίων.
Houspiller, ἐν. (δασύν. τὸ h) μεβέλκω, ἀντιπερισπῶ, τραβῶ καὶ σκουντῶ τινα μὲ σκοπὸν ξέρασμ. § ἐριζω, φιλονεικῶ. § se —, διαπληκτίζομαι.
Houspillon, ἀρ. ἀρχ. ἀχρ. μεγα ποτήριον οἴνου τὸ ὁποῖον ὑπαχθεροῦται νὰ πιῇ τις εἰς τινα ἐκ παιδιῶν διὰ καταδίκην.
Houssage, ἀρ. (δασύν. τὸ h) ξέσις κ. πάστρευμα, σκούπισμα. salpêtre de — ψηκτὸν νίτρον, τὸ ἐκ τῆς ἀποτρίψεως τῶν παλαιῶν τειχῶν προερχόμενον νίτρον.
Houssaie, Θ. (δασύν. τὸ h) τόπος γέμων ἀπὸ πρίνους.

Houssard, ἴδ. Housard.
Housse, Ϛ. (ὀασύν. τὸ h) κάσας, ἐπιθλημα, ἐπίστρωμα, τουρκ. χασᾶς (τοῦ ἀλόγου). — en souliers, ἡ de pied τὸ μέχρι τῶν ἀναβολέων καταβαῖνον ἐπιθλημα τοῦ ἵππου. — en botte τὸ καλύπτον μόνον τὰ ἰσχία τοῦ ἵππου — trainante ἐπίστρωμα ποδήρες, τὸ μέχρι τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου καταβαῖνον, ὁποῖα τὰ εἰς τὰς πενθίμους παρατάξεις τιθέμενα ἐπὶ τῶν ἵππων. § κάλυμμα, σκέπασμα (μὲ τὸ ὁποῖον καλύπτονται τὰ στρώματα, τὰ πολυτελῆ ἔπιπλα κτλ.) un lit est en — ἡ κλίνη εἶναι κεκαλυμμένη μὲ πτερύγια (ποδιαῖς), χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ συρτὸν κωνωπεῖον. — de carosse ἐπίστρωμα τῆς ἁμαξης. — ἐπίστρωμα, τὸ σκέπασμα τῆς ἕδρας τοῦ ἁμαξηλάτου.
Houssée, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. ραγδαῖος ὑετός.
Houssepailler, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. τραῦλοκοπῶ, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ ξεσχίσω τὰ ἐνδύματά του.
Housser, ἐν. (ὀασύν. τὸ h) ψῶ, σαρῶ, κ. σκυπίζω.
Housset, ἡ Houssete, Ϛ. (ὀασύν. τὸ h) εἶδος κλείθρου διὰ τὰ κιβώτια κλείοντος ἔσωθεν τοῦ πώματος (καπακιοῦ).
Houssière, Ϛ. (ὀασύν. τὸ h) μέρος τοῦ ὄασους γέμον ἀπὸ πρίνους, καὶ ἄλλους τοιούτους θάμνους.
Houssine, Ϛ (ὀασύν. τὸ h) ῥαβδίον, ῥαπίς, κ. βεργίτζα ἡ βίτζα (δι' ἧς τινάζουσιν ἐνδύματα, ἡ πλήττουσι τὸν ἵππον).
Houssiner, ἐν. (ὀασύν. τὸ h) ῥαβδίζω, ῥαπίζω. — mes habits τινάζω τὰ ἐνδύματά μου.
Houssoir, ἀρ. (ὀασύν. τὸ h) ψήκτρα, σάρωμα, — θρον, κ. σκοῦπα (δι' ἧς σαρώνομεν τοὺς τοίχους, ἡ τινάζομεν τοὺς τάπητας).
Houssou, ἀρ. (ὀασύν. τὸ h) ἴδ. Fragon.
Houstone, Ϛ. *ὑττωνία, μικρὸν φυτόν
Hout, αρ. ἴδ. Baudet
Houtuyne, Ϛ. φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας.
Houvari, ἀρ. (ὀασύν. το h) ἄνεμος συνελώσης πνέων εἰς τὰς νήσους τῆς Ἀμερικῆς.
Houx, ἀρ. (ὀασύν. τὸ h) πρῖνος, κ. προυνάρι, θάμνος ἐκ τοῦ γένους τῶν ῥαμνειδῶν.
Houzeau, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. βραγί.
Houzures, Ϛ. πλ. (ὀασύν. τὸ h) κόπρος τοῦ ἀγριοχοίρου.
Hovée, Ϛ πλ. γένος φυτῶν.
Hovène, Ϛ. *ὠβενία, φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας.
Hoya, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ εἴδους τῶν Ἀσκληπιαδείων.
Hoyau, ἀρ. (ὀασύν. τὸ h) λίσγος.
Hoye, ée, ἐπ. (ὀασύν. τὸ h) κτυπημένος, ἐπὶ ἰχθύων.
Huage, ἀρ. (ὀασύν. τὸ h) ἀρχ. ἄχρ. δικαίωμα βοῆς, δικαίωμα τιμαριωτικὸν, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ κάτοικοι ἑνὸς τόπου ἠναγκάζοντο παρὰ τοῦ ἄρχοντος νὰ ἐλύσωσι τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον ὁ ἄρχων ἤθελε νὰ φονεύσῃ.
Huaille, Ϛ. ἀρ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Canaille.
Huanacane, Ϛ. φυτὸν σκιαδωτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Huard, ἀρ. (ὀασύν. τὸ h) δύο πτερὰ ἱκτῖνος τιθέμενα εἰς τὴν ἄκραν ῥάβδου ὁμοῦ μὲ δύο τρία κωδώνια διὰ τὴν ὀρνιθοθηρίαν.
Hubert, ἀρ. εἶδος ἐντόμου τινὸς τῶν ἀμπέλων.
Hubertie, Ϛ. ὑβερτία, γένος φυτῶν.
Huch, ἀρ. (ὀασύν. τὸ h) ἰχθύς τις.
Huche, Ϛ. (ὀασύν. τὸ h) κάρδοπος, μάκτρα, σκάφη μεγάλη ἐντὸς τῆς ὁποίας ζυμόνεται τὸ ψωμί. § ὑψίπρυμνον πλοῖον.
Hucher, ἐν. (ὀασύν. τὸ h) καλῶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καὶ διὰ συρίγματος.
Huchet, ἀρ. (ὀασύν. τὸ h) κέρας διὰ τοῦ ὁποίου προσκαλοῦμεν μακρόθεν.
Hudsone, ἀρ. *ὑδισόνειον, θάμνος ἔχων κλάδους μιτοειδεῖς.
Hue, κέλευσμα τῶν ἁμαξηλατῶν διὰ νὰ διεγείρωσι τοὺς ἵππους πρὸς τὸν δρόμον.
Huée, Ϛ. (ὀασυν. τὸ h) ἐμβόησις, φωνὴ διὰ νὰ σηκωθῇ ὁ λύκος καὶ νὰ διωχθῇ πρὸς τοὺς κυνηγούς. § συριγμὸς, διασύριξις.
Huèque, ἀρ. κάμηλος ἡ ἀραυκινὴ, τετραπους τῆς Ἀμερικῆς.
Huer, ἐν. (ὀασύν. τὸ h) ἐμβοῶ, (κυρίως εἰς τὸν λύκον διὰ νὰ διωχθῇ πρὸς τὸ μέρος τῶν κυνηγῶν). — le poisson ἐπιβοῶ τοῖς ἰχθύσι, φωναζω διὰ νὰ φοβηθῶσιν οἱ ἰχθύες καὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὰ δίκτυα. μεταφ. ἐκσυρίττω, κ. σφυρίζω
Huernia, ἀρ. *ὑέρνιον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν Ἀσκληπιαδείων.
Huerte, ἀρ. *ὑερτία, δένδρον τῆς Περουβιανῆς.
Huet, ἀρ. Huette, Ϛ. σκῶψ, πτηνόν.
Hugone, Ϛ. *ὑγωνία, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλοχειδῶν.
Huguenot, ἀρ notte, Ϛ. (ὀασύν. τὸ h) ἐκ τοῦ γερμανικοῦ eidgenoss, ἐνώμοτος, ὄνομα διδόμενον ἄλλοτε περιφρονητικῶς εἰς τοὺς Καλβινιστὰς Ἑλβετιοὺς εἰς τὴν Γαλλίαν.
Huguenote, Ϛ. εἶδος φοβοῦς, ὅπου ψήνεται τὸ βραστόν.
Huguenotique, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς ἐνωμότους.
Huguenotisme, ἀρ. ἐνωμοτισμὸς, ἡ τῶν διαμαρτυρομένων θρησκεία
Hui, (ἐπίρ. χρόνου σημαῖνον) σήμερον. ἐν χρήσει μόνον εἰς τὴν λέξιν aujourd'hui.
Huile, Ϛ. ἔλαιον, κ. λάδι. — de pétrole πιτρέλαιον. — de jasmin ἰάσμινον ἔλαιον. — de noix καρύϊνον, κ. καρυδόλαδον. des rotis à l' — ψητὰ μὲ λάδι. fritures à l' — τηγανητὰ μὲ τὸ λάδι. παρ. ἐπὶ φιλαργύρων. on tirerait plutôt de l' — d'un mur que de l'argent de cet homme λὰ jeter de l' — dans le feu ῥίπτω λάδι εἰς τὴν φωτιὰν, ἐρεθίζω. les écrits d'un auteur sentent l' — ἐλαίου ὄζουσι τὰ συγγράμματά του. c'est une tâche d' — ἀνεξάλειπτος κηλὶς. il n'y a plus d' — dans la lampe ἐσώθη τὸ λάδι του, ἤτοι ἐγήρασε παρὰ πολύ. les saintes —s τὸ εὐχέλαιον. § παρὰ τοῖς χημικοῖς λέγεται, — des animaux ἔλαιον τῶν ζώων. καὶ — de vitriol χαλκανθέλαιον. — végétale φυτικὸν ἔλαιον.— minérale, ἡ de pierre, ταὐτὸν τῷ — de pétrole.
Huiler, ἐν. ἐλαιῶ, χρίω, ἀλείφω μὲ ἔλαιον, κ. λαδόνω.
Huilerie, Ϛ. ἐλαιοτριβεῖον, ἡ ἐλαιοπωλεῖον.
Huileux, euse, ἐπ. ἐλαιώδης. sauce —se ἔμβαμμα ἐλαιωμένον, πηκτὸν σὰν τὸ λάδι.
Huilier, ἀρ. ἐλαιοφόρον, ἀγγεῖον ὅπου τίθεται τὸ ἔλαιον ἐπὶ τραπέζης. § ἐλαιοτρίβης.
Huilière, Ϛ. ἐλαιοφόρον, ἴδ. Huilier.
Huir, οὐδ. φωνάζω ἐπὶ τοῦ ἰκτῖνος.
Huis, ἀρ. ἀρχ. θύρα. ἐν χρ. μόνον une audience à —clos συνεδρίασις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.
Huisserie, Ϛ θύρωμα, τὰ ξύλα ὅτα σχηματίζουσι τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας.
Huissier, ἀρ. κλητήρ. — audiencier κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου. — à verge ῥαβδοῦχος, κλητὴρ τοῦ βασιλέως εἰς τὸ châtelet. — à cheval κλητὴρ ἔφιππος. — de la chaine κλητὴρ ἁλυσιφόρος, κλητὴρ φέρων ἄλλοτε ἄλυσιν περὶ τὸν τράχηλον καὶ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου.
Huit, ἐπ ἀριθμητικὸν ἄκλιτον. (ὀασύν. τὸ h) ὀκτὼ (δὲν προφέρ. τὸ t ἑπομένου συμφώνου μόνον). καὶ οὐσ. le — du mois ὀγδόη, ἡ ὀκτὼ τοῦ μηνός. un — de cœur ὀκτὼ καρδίας, κ. κούπας, (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων). d'aujourd'hui en — σήμερον ὀκτώ. — de chiffre διαθήκη ὀκτωειδὴς. —cent ὀκτακόσια. —ans ὀκταετὴς..
Huitain, ἀρ (ὀασύν. τὸ h) ὀκτάστιχον.
Huitaine, Ϛ. (ὀασύν. τὸ h) ἐν χρήσει εἰς τὴν οἰκονομίαν. à — ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν. assigner quelqu'un à — κλητεύω τινὰ διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς 8 ἡμερῶν. καὶ οἰκ. une — de jours ὀκτὼ ἡμέρας.

Huitième, (δασύν. τὸ h) ὄγδοος. οὐσ. avoir part à une affaire pour un — ἔχω τὸ δέκατον εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. le — du mois τὴν ὀγδόην τοῦ μηνός.

Huitièmement, ἐπίρ. (δασύν. τὸ h) ὄγδοον, (ἐπὶ ἀπαριθμήσεως),

Huit-pieds, Ϛ. (δασύν. το h) ὀκτάπους, μέλος τοῦ ὀργάνου.

Huitre, Ϛ. ὄστρεον, κ. στρεῖδι.

Huitrier, ἀρ. ὀστρειοπώλης, κ. στρειδᾶς § αἱματόπους, πτηνόν.

Hulée, Ϛ. ἄχρ. ἀρχ. ταὐτὸν τῷ Huée.

Hulot ἢ Ulot, ἀρ. σπὴ (εἰς ἣν εἰσέρχεται ἡ ἄκρα ἑνὸς μοχλοῦ).

Hulotte ἢ Huette, Ϛ. (δασύν. τὸ h) (ἐ)νιγώλιος, κ. νυκτοπούλι.

Humain, ne, ἐπ. ἀνθρώπινος. les choses —nes τὰ ἀνθρώπινα. moyens —s, voies —nes οἱ ἀνθρώπινοι πόροι, αἱ ἀνθρώπινοι δυνάμεις. lettres —nes τὰ ἀνθρωπικὰ γράμματα, αἱ ἀνθρωπικαὶ τέχναι, τὰ γραμματικά, τοὐτέστι ἡ γραμματική, ἡ ἱστορία, ἡ ποίησις, ἡ ῥητορικὴ καὶ ἡ ἀρχαιολογία. plus qu' — ὑπεράνθρωπος § φιλάνθρωπος, ἀνθρωπικός, εὐμενής. § ἥμερος, πρᾶος. un homme n'a rien d' — εἶναι ἀπανθρωπος. il n'a pas figure —ne οὐκ ἔχει μορφὴν ἀνθρώπου. les —s οἱ ἄνθρωποι. καὶ ἐνικῶς c'est le meilleur — du monde εἶναι ὁ καλλήτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.

Humainement, ἐπίῤ. ἀνθρωπίνως § φιλανθρώπως, εὐμενῶς.

Humaniser, ἐν. ἀνθρωπίζω, ἡμερῶ, ἐξημερῶ § πραΰνω. § s'—γίνομαι κοινωνικός, ἐξημεροῦμαι. s'— avec quelques personnes ἐξοικειοῦμαι μέ τινας, συνοικειοῦμαι μὲ αὐτούς.

Humaniste, ἀρ. γραμματικὸς, φιλολόγος. ἴδ. humanités.

Humanité, Ϛ. ἀνθρωπότης, ἀνθρώπινον φύραμα, ἀνθρωπίνη φύσις. une chose est au dessus de l' — εἶναι ὑπὲρ ἄνθρωπον. payer le tribut de l' — τελευτῶ, ἀποθνήσκω, κ. πληρόνω τὸ κοινὸν χρέος l' — de Jésus-christ, ἡ ἐνανθρώπισις τοῦ Κυρίου. § φιλανθρωπια. il n'a aucun sentiment d' — εἶναι ἀπανθρωπος. § —s τὰ γραμματικά, ἡ φιλολογία. § ἡ ἀνθρωπότης, τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Humantin, ἀρ. εἶδος ἰχθύος εὑρισκομένου εἰς τὰς Ϛαλάσσας τῆς Μεσογείου.

Humate, Ϛ. φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρυοπτερίδων.

Humble, ἐπ. ταπεινός. § μέτριος, μετριόφρων. § εὐτελής. ses —s prières αἱ ταπειναὶ εὐχαί του. une —fortune μετρία, μικρὰ περιουσία. une — retraite ταπεινὴ κατοικία. § οὐσ. les — οἱ ταπεινοφρονοῦντες, οἱ ταπεινόφρονες.

Humblement, ἐπίῤ. ταπεινῶς. supplier — ἱκετεύω.

Humboldtie, Ϛ. οὐμβόλτειον, δένδρον τῆς Ταπροβάνης (Κεϋλάνης).

Humectant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ὑγραντικὸς, (ἰδίως ἐπὶ ἰατρικῶν).

Humectation, Ϛ. ἡ ὕγρανσις.

Humecter, ἐν. διαβρέχω, βρέχω, ὑγραίνω, κ. μουσκεύω. —é διάβροχος, κάθυγρος, μουσκευμένος, μούσκεμμα § s'—, αὐτοπ. διαβρέχομαι, ὑγραίνομαι, κ. μουσκεύω.

Humée, Ϛ. ἴδ. Calomérie.

Humer, ἐν. (δασύν. το h) ῥοφ(άω)ῶ. — du bouillon ῥοφῶ ζωμόν. — l'air ῥοφῶ, ἀναπνέω τὸν ἀέρα.

Huméral, le, ἐπ. ὠμιαῖος, ὁ τοῦ ὤμου muscle — μῦς ὠμιαῖος.

Huméro-cubital, ἀρ. ὠμοκυβιτικὸς (μῦς), μεταξὺ ὤμου καὶ ἀγκῶνος.

Huméro-métacarpien, ἀρ. ὠμομετακάρπιος (μῦς).

Huméro-sus-radial, ἀρ. ὠμοακτικὸς ἀνώτερος (μῦς).

Huméῥus, ἀρ. το ὀστοῦν τοῦ βραχίονος, βραχίων.

Humeur, Ϛ. ὑγρὸν, χυμὸς, νοτὶς (τῶν ὀργανικῶν σωμάτων). κ. ὕλη, τὰ ὑγρά. —s frides, ἴδ. écroulelles. § διάθεσις. il est d'une — douce, traitable εἶναι γλυκὺς, ἥμερος τὴν διάθεσιν. il n'est pas (en — de) d'— à vous entendre δὲν ἔχει διαθεσιν, δὲν εἶναι εὐδιάθετος νὰ σ'ἀκούσῃ. bonne — ἱλαρότης, φαιδρότης, εὐθυμια. qui est de bonne — ἵλαρος, φαιδρὸς, εὔθυμος. se mettre de bonne — εὐθυμῶ, γίνομαι εὔθυμος. mauvaise — κατήφεια, σκυθρωπία, κακὴ διάθεσις, δυσθυμία, ἀθυμία. qui est de mauvaise — κατηφὴς, σκυθρωπὸς, δύσθυμος, κακοδιάθετος. § Θυμὸς, χόλος, δυσμένεια. prendre del' — Θυμόνω, δυσχεραίνω. je lui ferai passer son — ἐγὼ τὸν ξεθυμόνω, (ἀπειλή). § ἰδιοτροπία. un homme d'— ἄνθρωπος ἰδιότροπος. homme sans —, d'— égale ἄνθρωπος ἴσαρος, συνεπὴς τὴν διάθεσιν. n'avoir ni —ni honneur (παροιμ.) ἄνθρωπος ἀναίσθητος εἰς τὰς περιφρονήσεις § (ἀρχ.), αστειότης (εἰς φιλολογικὰ προϊόντα).

Humide, ἐπ. ὑγρὸς, νοτερός. l' — empire ἡ Ϛάλασσα. tout — κάθυγρος § οὐσ. ἡ ὑγρασία.

Humidement, ἐπίῤ. εἰς ὑγρὸν τόπον.

Humidier, ἐν. ὑγραίνω, (παρὰ τοῖς χρυσωταῖς).

Humidité, Ϛ. ὑγρασία.

Humifuse, ἐπ. Ϛ. γεωφυὴς, κλάδος φυόμενος ἀμέσως ἀπὸ τὴν γῆν καὶ ὄχι ἀπὸ δένδρου.

Humiliant, te, ἐπ. ταπεινῶν, καταισχύνων, ἀτιμωτικὸς, περιφρονητικός. c'est une chose —te pour mon amour propre εἶναι πρᾶγμα ταπεινοῦν τὴν φιλαυτίαν μου.

Humiliation, Ϛ. ταπεινότης, ταπείνωσις, (πᾶν τὸ ταπεινοῦν, ἢ ἡ κατάστασις τοῦ τεταπεινωμένου). § περιφρόνησις, ὕβρις. accabler d'—s περιῦβρίζω.

Humilier, ἐν. ταπειν(όω)ῶ, κ. ταπεινόνω. § περιφρονῶ. s'—, αὐτοπ. ταπεινοῦμαι.

Humilité, Ϛ. ταπεινότης, ταπείνωσις, ταπεινοφροσύνη, (ἡ ἀρετὴ τῆς ταπεινότητος). en toute — ταπεινοτατα, ἐν πάσῃ ταπεινότητι.

Humite, Ϛ. εἶδος λίθου διαφανοῦς τῆς Σόμμας.

Humoral, le. ἐπ. ὑγρογενὴς, ὑγρόγονος, ὁ ἀπὸ τὰ ὑγρὰ τοῦ σώματος προερχόμενος.

Humorisme, ἀρ. τὸ σύστημα τοῦ Γαληνοῦ, ἀποδίδον ὅλας τὰς ἀσθενείας εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν ὑγρῶν.

Humoriste, οὐσ. καὶ ἐπ. (οἰκ.) εὐερέθιστος, ἰδιότροπος. § ἰατρὸς τῶν ἀποδιδόντων εἰς τὰ ὑγρὰ τὰ τῆς ζωῆς φαινόμενα.

Humus, ἀρ. γῆ φυτική.

Hune, Ϛ. Ϣρᾶκιον, κ. κούρα, (κέρος εἰς τὸν ἱστὸν ὅπου ἵστανται οἱ ναῦται). mat de — καρχήσιον, (ὁ ἱστὸς ὁ ὑπὲρ τὸ Ϣρᾶκιον ἐψούμενος). § κωδονοστάσιον, στέγος εἰς τὸ ὁποῖον κρέμανται κώδωνες.

Hunier, ἀρ. ὁδὸν, τὸ ἱστίον τὸ κρεμάμενον εἰς τὸ καρχήσιον ἐπάνω τοῦ Ϣρακίου (ἰτα). γάμπα).

Hunul, ἀρ. * περιττοκαρύα, εἰδερον.

Huppe, Ϛ. (δασύν. τὸ h) ἔποψ, κ. ἄγριος πετεινὸς, πούπος, τσιουτσουνός. § λόφος, κ. φούντα τῆς περικεφαλῆς, (τουρκ. σιργούτζι) τῶν πτηνῶν.

Huppé, ée, ἐπ. (δασύν. τὸ h) λοφωτὸς, ἐπὶ πτηνῶν φερόντων λόφον εἰς τὴν κεφαλήν. (μεταφ. οἰκ.) des plus —s ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων, ἐκ τῶν πλουσιωτάτων, κ. τρανοί. les plus —s y sont pris, (παροιμ.) οἱ πονηρότεροι ἀπατῶνται.

Hura, ἀρ. ἴδ. Sablier, (βοταν.)

Hurasse, Ϛ. (δασύν. τὸ h) κόπος τῆς λαβίδος τῆς σιδηρουργικῆς ὀρόφας.

Hure, Ϛ. (δασύν. τὸ h) ῥύγχος, κεφαλὴ (κεκομμένη τινῶν ζώων). αὐταρ. καὶ οἰκ. μούρη (οἰκ.) § κεφαλὴς ψήκτρας (βούρτσας), ἐχούσης ταυτοχρόνως τρίχας καὶ λαβήν.

Hurhaut, ἀρ. (δασύν τὸ h) χ.σ. ὀπισθιά! ἐπιφώνημα τῶν ἡνιόχων πρὸς τοὺς ἵππους.

Huri, ὀρ. (δασύν. τὸ h). ἴδ. porcelaine tigre.

Huriah, ἀρ.* ἀκανθόφυτος, γένος ὄρεως.

Hurio, ἀρ. ἔλλοψ ὁ μέγας.

Hurlement, ἀρ. ὠρυγὴ, ὠρυγμὸς, κ. οὐρλιασμὸς (ἡ φωνὴ τοῦ λύκου ἢ τοῦ κλείοντος κυνός). § ὀλολυγμὸς, (κραυγὴ κλαυθμηρά).

Hurler, οὐδ. ὠρύομαι, κ. οὐρλιάζω, (φωνάζω, ἐπὶ λύκων καὶ κλαίω

των κυλλων). avec les loups on apprend à — εἰ χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃ. § ὀλολύζω, κλαίω φωνάζων. § ὑλακτῶ, φωνακεῶ, κατακραυγάζω κατά τινος.

Hurleur, ἀρ. ἴδ. Alouate, γένος πιθήκων.

Hurluberlu, ἐπίρ. οὐσ. καὶ ἐπ. χυδ. τρελλός, ἀπρόσεκτος.

Hurtebiller, ἐν. βατεύω (ἐπὶ κριῶν)

Hussard, ἀρ. (ὅασύν. το h) ἱππεὺς φίλης, ὑσσάρος. vivre à la —e παροιμ. ζῶ ἐκ λιθλασίας.

Hutchinsie, Ϛ. γένος φυτῶν, ἴδ. Iberides καὶ Passerages.

Hutte, Ϛ. (ὅασύν. το h) καλύβη.— de soldats, ἴδ. Baraque

Hutten-nicht, ἀρ. μεταλλικὴ ὕλη προσκολλωμένη εἰς τὴν καπνοδόκην τῶν μεταλλουργείων.

Hutter (se), αὐτοπ. (ὅασύν. τὸ h) κατασκευάζομαι καλύβην. § — les verges καθιημι, καταβιβάζω τας κεφαλὰς (τοῦ πλοίου εἰς κακοκαιρίαν).

Huttum, ἀρ. εἶδος μύρτου, φυτόν.

Hyaciuthe, ἀρ. ὑακινθος, φυτόν. ἴδ. Jaciuthe. § ὑάκινθος, πολύτιμος λίθος.

Hyacinthes, ἡ Hyacinthies, Ϛ. πλ. ὑακίνθια, ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς Σπάρτην.

Hyade, Ϛ. ὑάς, εἶδος ἀστράκου.

Hyades, Ϛ πλ. ὑάδες, πλειάδες, ἀστερισμός. ἴδ. Pléiades.

Hyale, Ϛ. ὕελος, γένος κογχύλης.

Hyalin, ἀρ. ἐπ. ὑαλῶδες, εἶδος κρυστάλλου.

Hyalithe, Ϛ. ὑαλόλιθος, ὀρυκτόν.

Hyaloïde, ἐπ. ὑελοειδὴς, (ὁ χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ).

Hyalurgie, Ϛ. ὑελουργία, κατασκευὴ τῶν ὑέλων.

Hybanthe, Ϛ * ὑβάνθη, γένος φυτῶν.

Hybemace, Ϛ. ἴδ. Bouton, φυτόν.

Hyblee, Ϛ. * ὑβλια, γένος ἐντόμων.

Hybome, ἴδ. Cophose.

Hybos, ἀρ. ὕβος, γένος ἐντόμων.

Hybou-couchu, ἀρ. καρπὸς τῆς Ἀμερικῆς.

Hybride, ἴδ. Hibride.

Hybridelle, Ϛ. χαμαίμηλον τὸ σφαιροειδές.

Hybrison, ἀρ. ὑβρίζων, γένος ἐντόμων.

Hyclee, Ϛ. * ὑκέλη, γένος ἐντόμων

Hydarthre, ἀρ. ἴδ. tumeur blanche.

Hydatide, Ϛ. ὑδατὶς, φυσαλὶς (τοῦ σώματος) περιέχουσα ὕδωρ. § ὑδατὶς, εἶδος σκωλήκων.

Hydatidocèle, Ϛ. ὑδατιδοκήλη, ὀγκοκήλη, περιέχουσα ὑδατίδας.

Hydatigère, Ϛ. ὑδατιδοφόρος, εἶδος σκωλήκων.

Hydatisme, Ϛ. ὑδατισμὸς, βορβορυγμὸς τῶν ὑγρῶν εἰς ἀπόστημα.

Hydatoïde, Ϛ ὑδατοειδὴς, (τὸ ὑγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ).

Hydatoscopie, Ϛ. ὑδατοσκοπία, μαντεία διὰ τῆς θεωρίας τοῦ ὕδατος.

Hydère, Ϛ. ὕδερος, γένος ἐντόμων.

Hydne, ἀρ. ὕδνον, εἶδος ἀμανιτῶν.

Hydnocarpe, ἀρ ὑδνόκαρπον, ὄξυδορκον τῆς Κεϋλανίας.

Hydnophore, ἀρ. ὑδνοφόρος, εἶδος πολύποδος.

Hydnore, Ϛ. ἴδ. Apythée.

Hydrachnes, ἀρ. πλ. ὑδραράχναι, γένος ἀραχνῶν.

Hydrachnelles, Ϛ. πλ. ὑδραραχνίδες, τάγμα ἐντόμων.

Hydrène, Ϛ. ὑδραίνουσα, γένος ἐντόμων

Hydragogue, ἐπ. καὶ οὐσ. ὑδραγωγὸν (φάρμακον).

Hydrange, Ϛ. ὑδράγγειον, γένος φυτῶν.

Hydrangelle, Ϛ. * ὑδραγγέλλη, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Hydrargilithe, ἀρ. ὑδραργυρόλιθος, ὀρυκτόν.

Hydrargyre, ἀρ. ὑδράργυρος.

Hydrargyro-pneumatique, ἀρ. λουτρὸν ὑδραργύρου, ὅπου συλλέγονται αἱ ἀτμίδες εἰς τὰς χημικὰς ἐργασίας.

Hydrargyrose, Ϛ. ὑδραργύρωσις, τοιβὴ μὲ ὑδράργυρον.

Hydraste, Ϛ. ὑδράστειον, φυτὸν τοῦ Καναδᾶ.

Hydrate, ἀρ. ὑδροξείδιον, ὕδωρ ὀξυδωτόν.

Hydraules, ἀρ. πλ. ὑδραυλισταὶ, οἱ αὐλίζοντες διὰ τοῦ ὕδατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Hydraulico-pneumatique, ἐπ ὑδραυλοπνευματικὴ (μηχανὴ εἰς τὴν φυσικήν).

Hydraulique, Ϛ. ὑδραυλικὴ (ἐπιστήμη), μέρος τῆς μηχανικῆς, τὸ περὶ στατικῆς τῶν ὑδάτων. § ἐπ. ὑδραυλικὸς, ὁ εἰς τὴν ὑδραυλικὴν ἀναγόμενος.

Hydre, Ϛ. ὕδρα, ὄφις § ἡ ὕδρα, μυθολογούμενον τέρας. Ἰ— des factions, (μεταφ.) ἡ ὕδρα τῶν φατριῶν § ὕδρα, ἀστερισμός.

Hydrèlèon, ἀρ. μίγμα ὕδατος καὶ ἐλαίου.

Hydrentérocèle, Ϛ. ὑδρεντεροκήλη, ἀσθένεια.

Hydriaphores, Ϛ. πλ. ὑδριαφόροι, (γυναῖκες φέρουσαι ὑδρίας εἰς τὰ Παναθήναια).

Hydrie, Ϛ. ὑδρία, λάγηνος.

Hydrille, Ϛ. ὑδρηλὴ, φυτὸν ἔνυδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Hydroa, ἀρ. ἴδρωα, κ. ἰδρωτήρια.

Hydrobata, ἀρ. ὑδροβάτης, πτηνόν.

Hydrocanthares, ἀρ. πλ. ὑδροκανθαροι, ἔντομα.

Hydrocantharides, Ϛ. πλ. ὑδροκανθαρίδες, ἔντομα.

Hydrocarbure, Ϛ. ὑδρανθρακικὸν ὀξύ.

Hydrocardie, Ϛ. ὑδροκαρδία, ὕδρωψ τοῦ περικαρδίου.

Hydrocèle, Ϛ. ὑδροκήλη, ἀσθένεια.

Hydrocéphale, ἀρ. ὑδροκέφαλος, ὕδρωψ τῆς κεφαλῆς.

Hydrocérame, ἀρ. ὑδροκέραμον, ἀγγεῖον δροσίζον τὸ ὕδωρ.

Hydrocératophyllum, ἀρ. ἴδ. Cératophyllum

Hydrocharidées, Ϛ. πλ. τὰ ὑδροχαρῆ, διαίρεσις φυτῶν.

Hydrocharis, Ϛ. ὑδρόχαρις, γένος φυτῶν

Hydrochloë, Ϛ. ὑδροχλόη, γένος φυτῶν.

Hydrochœrus, ἀρ. ὑδρόχοιρος, μαστοφόρον ζῶον, ἴδ. Cabiai.

Hydrocorax, ἀρ. ὑδροκόραξ, ἴδ. calao cormoran.

Hydrocorées, Ϛ. πλ. ὑδροκοριοειδῆ, διαίρεσις ἐντόμων.

Hydrocorides, Ϛ. πλ. ὑδροκορίδες, διαίρεσις ἐντόμων.

Hydrocorises, Ϛ. πλ. ὑδροκόρεις, διαίρεσις ἐντόμων.

Hydrocotyle, Ϛ. ὑδροκοτύλη γένος φυτῶν.

Hydrocyn, ἀρ. ὑδροκύων, ὑποδιαίρεσις τοῦ γένους τῶν σαλμονίων, ἰχθύς.

Hydrocyste, ἀρ. ὑδροκύστη, ἀσθένεια τῆς κύστης.

Hydrodictyon, ἀρ. ὑδροδίκτυον, γένος φυτῶν.

Hydrodynamique, Ϛ. ὑδροδυναμικὴ, ἐπιστήμη τῆς στατικῆς τῶν ὑδάτων.

Hydro-encéphalocèle, ἴδ. Hydrocéphale

Hydro-entérocèle, ἡ Hydrentérocèle, ἀρ. ὑδροεντεροκήλη, ἀσθένεια

Hydro-épiplomphale, Ϛ. ὑδρεπιπλομφαλῖτις, ἀσθένεια.

Hydro-entéromphale, Ϛ. ὑδρεντερομφαλῖτις, ἀσθένεια.

Hydrogale, Ϛ. ὑδρόγαλα, ἰατρικὸν ἐξ ὕδατος καὶ γάλακτος.

Hydrogarum, ἀρ. ὑδρόγαρον, εἶδος ἀρχαίου καρυκεύματος.

Hydrogé, ée, ἐπ. ὑδρόγειος.

Hydrogène, ἀρ. ὑδρογόνον, μία τῶν ἁπλῶν ἀτμίδων.

Hydrogéné, ée, ἐπ. ὁ περιέχων ὑδρογόνον.

Hydrogéologie, Ϛ ὑδρογεωλογία, περὶ ἐπιῤῥοῆς τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῆς γῆς.

Hydroglosse, Ϛ. ὑδρόγλωσσον, γένος φυτῶν.

Hydrographe, ἀρ. ὑδρογράφος, ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν ὑδρογραφίαν.

Hydrographie, Ϛ. ὑδρογραφία, γνῶσις τῶν πλευστῶν τῆς θαλάσσης μερῶν.

Hydrographique, ἐπ. ὑδρογραφικὸς, ὁ εἰς ὑδρογραφίαν ἀνήκων.

Hydrolapathum, ἀρ. ὑδρολάπαθον, εἶδος φυτοῦ λιμναίου.

Hydrolie, Ϛ. ὕδραυλις, γένος φυτῶν.

Hydrolithe, S. ὑδρόλιθος, εἶδος λίθου.
Hydrologie, S. ὑδρολογία, ἐπιστήμη τῶν ὑδάτων.
Hydromancie, S. ἴδ. Hydatoscopie.
Hydromantique, S. ὑδρομαντική, τέχνη τοῦ παράγειν διὰ τοῦ ὕδατος διάφορα παράδοξα ὀπτικὰ φαινόμενα.
Hydromédiastine, S. ὕδρωψ τοῦ διαφράγματος.
Hydromel, ἀρ. ὑδρόμελι, ποτόν.
Hydromètre, ἀρ. ὑδρόμετρον, ὄργανον πρὸς ἐκτίμησιν τῶν διαφόρων ἰδιοτήτων τοῦ ὕδατος. § ὑδρόμετρος, γένος ἐντόμων περιπατούντων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος.
Hydrométrie, S. ὑδρομετρία, ἐπιστήμη τοῦ μετρεῖν διαφόρους τοῦ ὕδατος ἰδιότητας.
Hydromphale, S. ὑδρόμφαλος, ὕδρωψ τοῦ ὀμφαλοῦ.
Hydromyes, S. πλ. ὑδρόμυια, διαίρεσις ἐντόμων.
Hydromys, ἀρ. ὑδρόμυς, ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.
Hydronose, S. ὑδρόνοσος, ἀσθένεια, ἴδ. Suette.
Hydroparastes, ἀρ. πλ. ὑδροπαραστάται, αἱρετικοὶ μεταχειριζόμενοι τὸ ὕδωρ ἀντὶ τοῦ οἴνου εἰς τὴν μετάδοσιν.
Hydropédèse, S. ὑδροπίδυσις, ἀσθένεια, ὑπερβολὴ ἱδρῶτος.
Hydropeltis, ἀρ. ὑδροπέλτης, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Hydropéricarde, ἀρ. ὑδροπερικάρδιον, ὕδρωψ τοῦ περικαρδίου.
Hydrophace, S. ὑδροφακή, φυτόν, ἴδ. Lenticule.
Hydrophane, ἐπ. S. ὑδροφανής, λίθος γινόμενος διαφανὴς ὅταν ἐμβάπτηται εἰς τὸ ὕδωρ.
Hydrophilace, ἀρ. ὑδροφύλαξ, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Hydrophile, ἀρ. ὑδρόφιλον, γένος ἐντόμων.
Hydrophiliens, ἀρ. πλ. τὰ ὑδρόφιλα, σύστημα ἐντόμων.
Hydrophis, ἀρ. ὑδρόφις, γένος ἑρπετῶν.
Hydrophobe, οὐσ. ὁ πάσχων ὑδροφοβίαν.
Hydrophobie, S. ὑδροφοβία, ἀσθένεια, συνέπεια τῆς λύσσης καθ' ἣν ὁ ἀσθενὴς φοβεῖται τὸ ὕδωρ.
Hydrophobique, ἐπ. ὑδροφοβικός.
Hydrophore, ἀρ. ὑδροφόρον, γένος φυτῶν.
Hydrophories, S. πλ. τὰ ὑδροφόρια, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις καὶ Αἰγινήταις, πρὸς μνήμην τῶν ἀποθανόντων εἰς τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Δευκαλίωνος.
Hydro-phosphure, ἀρ. ὑδροφώσφορος, φωσφορικὸν ὑδρογόνον συνδεδεμένον μὲ βάσιν τινά.
Hydrophthalmie, S. ὑδροφθαλμία, ὕδρωψ τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Hydrophylle, S. ὑδρόφυλλον, γένος φυτῶν.
Hydrophysocèle, S. ὑδροφυσοκήλη, ἀσθένεια,
Hydropiper, ἀρ. ὑδροπέπερι, φυτόν.
Hydropique, ἐπ. ὑδρωπικός, ὁ πάσχων ὕδρωπα.
Hydropirètte, ἴδ. Hydropyrète.
Hydropisie, S. ὕδρωψ, κ. ὑδρόπικας, ἀσθένεια.
Hydropityon, ἀρ. ὑδροπίτυον, φυτόν.
Hydropneumatique, ἐπ. ὑδροπνευματικὴ (λεκάνη), ἡ χρησιμεύουσα εἰς ἐξαγωγὴν τῶν ἀτμίδων παρὰ τοῖς χημικοῖς.
Hydropneumatocèle, S. ὑδροπνευματοκήλη, ἀσθένεια.
Hydropneumonie, S. ὑδροπνευμονία, ὕδρωψ τῶν πνευμόνων.
Hydropneumosarque, S. ὑδροπνευμοσάρκωμα, ἀσθένεια.
Hydropoïde, ἐπ. S. ὑδρωποειδὴς, τῆς φύσεως τοῦ ὕδρωπος.
Hydropore, ἀρ. ἴδ. Hyphydre. ἔντομον.
Hydropote, οὐσ. ὑδροπότης, ὁ πίνων ὕδωρ.
Hydroptérides, S. πλ. ὑδροπτερίδες, σύστημα φυτῶν.
Hydropyrète, ἀρ. ὑδροπυρετὸς, ἀσθένεια.
Hydropyrique, ἐπ. ὑδρόπυρος.
Hydrorachis ἢ Hydrorachitis, S. ὑδροραχῖτις, ἀσθένεια.
Hydrorrhodin, ἀρ. ὑδρορρόδινον, ἰατρικὸν ἐμετικόν.
Hydrosaccharum, ἀρ. ὑδροσάκχαρ, ἰατρικόν.
Hydrosaces, S. πλ. ὑδροσάκη, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Hydrosarcocèle, S. ὑδροσαρκοκήλη, ἀσθένεια.
Hydrosarque, S. ὑδροσάρκωσις, ἀσθένεια.
Hydroscope, ἀρ. ὑδροσκόπος, ὁ ἀνακαλύπτων τὰ ὑπόγεια ὕδατα.
Hydroscopie, S. ὑδροσκοπία, ἡ τέχνη τοῦ ἀνακαλύπτειν τὰ ὑπόγεια ὕδατα.
Hydrostatique, οὐσ. S. καὶ ἐπ. ὑδροστατικὴ, ἡ ἐπιστήμη τῆς στατικῆς τῶν ὑδάτων.
Hydrosulphure, ἀρ. ὑδροθειϊκὸν ἅλας.
Hydrothorax, ἀρ. ὑδροθώραξ, ὕδρωψ τοῦ στήθους.
Hydrotique, ἐπ. ἱδρωτικὸς, ὁ προκαλῶν τὸν ἱδρῶτα.
Hydrotite, S. ἱδρωτίτης, ἀσθένεια τοῦ ὠτός.
Hydrure, S. σύνθεσις ὑδρογόνου μέ τινα βάσιν.
Hyène, S. ὕαινα, ἄγριον ζῶον.
Hyétomètre, ἀρ. ὑετόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τῆς πιπτούσης βροχῆς.
Hygidion, ἀρ. ἴδ. Collyre.
Hygiène, S. ὑγιεινὴ, μέρος τῆς ἰατρικῆς.
Hygiénétique, ἐπ. διαιτητικὸς, ὁ εἰς τὴν ὑγιεινὴν ἀνήκων.
Hygiocérame, ἀρ. ὑγειοκέραμον, ἀγγεῖον μὴ μεταδίδον βλαβερὰς ἰδιότητας εἰς τὸ ὕδωρ.
Hygrobaroscope, ἀρ. ὑγροβαροσκόπιον, ἀρεόμετρον, φυσικὸν ἐργαλεῖον.
Hygrobie, S. ὑγρόβιον, γένος ἐντόμων.
Hygrobiées, S. ὑγρόβια, σύστημα φυτῶν.
Hygroblépharique, ἐπ. ὑγροβλεφαρικὸν (ἀγγεῖον τοῦ ὀφθαλμοῦ).
Hygrocirsocèle, S. ὑγροκιρσοκήλη, ἀσθένεια.
Hygrocollyre, ἀρ. ὑγροκολλύριον, ὑγρὸν ἰατρικὸν τῶν ὀφθαλμῶν.
Hygrogeton ἢ Hygrogiton, ἀρ. ὑγρογείτων ἢ ὑδρογείτων, γένος φυτῶν.
Hygrologie, S. ὑγρολογία, μέρος τῆς ἰατρικῆς, τὸ περὶ τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος.
Hygrome, ἀρ. κύστη ὑδατώδης, ἀσθένεια.
Hygromètre, ἀρ. ὑγρόμετρον, ἐργαλεῖον καταμετροῦν τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας.
Hygrométrie, S. ὑγρομετρία, μέρος τῆς φυσικῆς, τὸ περὶ ὑγρασίας.
Hygrophobie, S. ἴδ. Hydrophobie.
Hygrophthalmique, ἴδ. Hygroblépharique
Hygroscope, ἴδ. Hydromètre.
Hylebates, ἀρ. πλ. ὑλοβάτης, σύστημα πτηνῶν.
Hylée, ἀρ. ὑλαῖον, γένος πτηνῶν.
Hylocœte, ἀρ. ὑληκοίτης, γένος πτηνῶν.
Hylésine, ἀρ. ὑλήτις, γένος ἐντόμων.
Hylobate, ἀρ. ὑλοβάτης, γένος κυθήκων.
Hylobiens, ἀρ. πλ. ὑλόβιοι, (φύσσοροι, ζῶντες εἰς τὰ δάση).
Hylogyne, ἀρ. ὑλόγυνον, ἴδ. Proïe.
Hylotome, ἀρ. ὑλοτόμος, γένος ἐντόμων.
Hylurge, ἀρ. ὑλουργὸς, γένος ἐντόμων.
Hymen ἢ Hyménée, ἀρ. ὑμέναιος, γάμος, κ. χαρά. les flambeaux de l'— αἱ δᾷδες τοῦ ὑμεναίου. § ὑμὴν, λεπτὴ μεμβράνα εἰς τὰς γυναῖκας.
Hyménachne, S. ὑμεναχνὴ, γένος φυτῶν
Hymenæa, S. ὑμεναία, γένος φυτῶν.
Hyménathère, S. ὑμενάθηρον, γένος φυτῶν.
Hyménélytres, ἀρ. πλ. ὑμενέλυτρα, σύστημα ἐντόμων.
Hyménode, ἐπ. ὑμενώδης, ὑμένωδες. § —s ὑμενώδη (φυτὰ). ἔκφρασις τῶν φυτῶν.
Hyménographie, S. ὑμενογραφία,

περιγραφὴ τῶν ὑμένων τοῦ σώματος.

Hyménologie, S. ὑμενολογία, πραγματεία περὶ τῶν ὑμένων τοῦ σώματος.

Hyménonème, S. ὑμενόνημα, γένος φυτῶν.

Hyménophylle, S ὑμενόφυλλον, γένος φυτῶν.

Hyménopodes, ἀρ. πλ. τὰ ὑμενόποδα, (πτηνα ἔχοντα ὑμένας εἰς τοὺς πόδας).

Hyménopogon, ἀρ. ὑμενοπώγων, γένος φυτῶν.

Hyménoptères, ἀρ. πλ. ὑμενόπτερα, τάξις πτηνῶν.

Hyménothèque, ἀρ. ὑμενοθήκη, τάξις ἀμανιτῶν.

Hyménotomie, S. ὑμενοτομία, τομὴ τῶν ὑμένων τοῦ σώματος.

Hymnaire, ἀρ. ὑμνολόγιον, βιβλίον περιέχον ὕμνους.

Hymne, ἀρ. ὕμνος. § ὕμνος, ψαλμος ἐκκλησιαστικός.

Hymniste, ἀρ ὑμνῳδὸς, ὁ γράψας ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους.

Hymnode, ἀρ. ὑμνῳδὸς, ὁ συγγραφεὺς ὕμνων.

Hymnographe, ἀρ. ὑμνογράφος.

Hymnologie, S. ὑμνολογία, ἀπαγγελία ὕμνου.

Hyobranche, S. * ὑόλαδον, φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Hyo-chondro-glosse, ἀρ. τὸ Hyoglosse.

Hyo-épi-glottique, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ. ὑπεπιγλωττικὸς (μῦς).

Hyo-glosse, ἀρ. οὐσ. καὶ ἐπ. ὑογλωσσικὸς (μῦς)

Hyo-glossien, οὐσ. καὶ ἐπ. ὑογλωσσικὸν (νεῦρον).

Hyo-glosso-basi-pharyngien, ἐπ. καὶ οὐσ. ὑογλωσσοβασιφαρυγγικὸς (μῦς).

Hyoïde, ἐπ. ὑοειδὲς (ὀστοῦν, τὸ τῆς βάτεως τῆς γλώσσης).

Hyo-pharyngien, ἐπ. καὶ οὐσ. ὑοφαρυγγικὸς (μῦς).

Hyophorbe ἀρ. ὑοφόρβιον, καρπὸς τοῦ φοίνικος τῆς Ῥουσσουανείου νήσου.

Hyosciame, S. ὑοσκύαμος, γένος φυτῶν.

Hyoséride, ἀρ. ὑοσηρὶς, γένος φυτῶν.

Hyot-hyroïdien, οὐσ. καὶ ἐπ. ὑοθυροειδὴς (μῦς).

Hypacanthe, ἀρ. ὑπάκανθα, γένος ἰχθύος.

Hypallage, S. ὑπαλλαγὴ, σχῆμα ῥητορικῆς

Hypasme, S. * ὕπασμα, γένος ἀμανιτῶν.

Hypécoon, ἀρ. ὑπήκοον, γένος φυτῶν.

Hypelate, S. ὑπελάτη, γένος φυτῶν τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Hypérauthère, ἀρ * ὑπεράνθηρον, γένος φυτῶν τῆς Ἀραβίας.

Hyperbate, S. ὑπερβατὸν (σχῆμα τῆς γραμματικῆς καθ' ὃ ἀνατρέπεται ἡ εὐθεῖα τῶν λέξεων σύνταξις).

Hyperbole, S ὑπερβολὴ, (σχῆμα ῥητορικόν). § ὑπερβολὴ, καμπυλη τῶν κωνικῶν τομῶν).

Hyperbolique, ἐπ. ὑπερβολικὸς (τοὺς λόγους). § ὑπερβολικὸς, (ἀνήκων εἰς καμπύλην τὴν καλουμένην ὑπερβολήν).

Hyperboliquement, ἐπίῤ. ὑπερβολικῶς, μὲ ὑπερβολὰς περὶ τὸ λέγειν. § couper un cône — τέμνω κώνον καθ' ὑπερβολήν.

Hyperboloïde, S. ὑπερβολοειδὴς, καμπύλη τῆς φύσεως τῆς ὑπερβολῆς μὲ ἀνωτέρων βαθμῶν ἐξισώσεις.

Hyperborée ἡ Hyperboréen, nne, ἐπ. ὑπερβόρειος.

Hypercatalectique, ἐπ. ὑπερκατάληκτος (στίχος, ὁ ἔχων δύω συλλαβὰς προσθέτους εἰς τὸ τελευταῖον μέτρον).

Hypercatharse, S ὑπερκάθαρσις, (κάθαρσις ὑπερβολικὴ διὰ φαρμάκων).

Hypercrise, S. κρίσις σφοδρὰ εἰς ἀσθένειαν.

Hypercritique, ἀρ. ἐπικριτὴς αὐστηρός.

Hyperdulie, S le culte d' — ἡ ὑπερδουλικὴ λατρεία, (παρὰ καθολικοῖς ἡ λατρεία τῆς Θεοτόκου).

Hypéréphidrose, S ὑπερεφίδρωσις, (ἐφίδρωσις ὑπερβολική).

Hypérésie, S. ὑπηρεσία (τῶν διαφόρων τοῦ σώματος ὀργάνων)

Hyperesthénie, S. ὑπερσθένεια, ὑπερβολικὴ δύναμις.

Hyperésthésie, S. ὑπερβολὴ αἰσθήσεως

Hypéricoïdes, S. πλ. ὑπερικοειδῆ (φυτὰ), σύστημα φυτῶν.

Hypéricum, ἀρ. ὑπερικὸν, φυτόν.

Hyperoodon, ἀρ. ὑπερόδους, γένος κήτους.

Hyperopharyngien, ἀρ. τὸ Pharyngo-staphylin.

Hyperostose, S. ὑπερόστωσις, ἐξόστωσις.

Hyperoxyde, ἐπ. ὑπεροξείδιον, ὀξείδιον εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ὀξειδώσεως.

Hypersarcose, S. ὑπερσάρκωσις.

Hypersthène, ἀρ. ὑπέρστενον, εἶδος ὀρυκτοῦ.

Hyperthyron, ἀρ. ὑπέρθυρον, ἀνώφλιον τῆς Δωρικῆς τάξεως.

Hypertonie, S. ὑπερβολικὴ τάσις εἰς τὰ ὀργανικὰ σώματα.

Hypèthre, ἀρ. ὕπαιθρος (ναὸς τῶν ἀρχαίων).

Hyphæne, S * ὑφαινα, δένδρον τῆς Θηβαΐδος.

Hyphydre, ἀρ. ὑφύδρα, γένος ἐντόμων.

Hypne, ἀρ. ὕπνον, γένος φυτῶν τῆς Εὐρώπης.

Hypnée, S * ὑπναῖον, γένος φυτῶν.

Hypnobatase, S. ὑπνοβασία, το πάθος τοῦ ὑπνοβάτου.

Hypnobate, ἀρ. ὑπνοβάτης.

Hypnologie, S. ὑπνολογία, ἡ περὶ ὕπνου πραγματεία τῆς ἰατρικῆς.

Hypnotique, ἐπ ὑπνωτικὸν (φάρμακον)

Hypocauste, ἀρ. ὑπόκαυστον, Θερμαστρα ὑπόγειος.

Hypochéride, S. ὑποχειρὶς, γένος φυτῶν.

Hypochyma, ἀρ. ὑπόχυμα, ὑγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Hypociste ἡ Hypocistis, S. ὑπόκιστος, φυτόν.

Hypocondre, ἀρ. ὑποχόνδριον, τὸ ὑπὸ τὰ πλευρὰ καὶ ὑπὲρ τὴν κάτω κοιλίαν μέρος. § οὐσ. καὶ ἐπ. ὑποχονδριακὸς (ἄνθρωπος).

Hypocondriaque, οὐσ. καὶ ἐπ. ὑποχονδριακὸς, ὁ πάσχων ὑποχόνδριον.

Hypocondrie, S ὑποχονδρία, ὑποχόνδριον, ἀσθένεια.

Hypocophosie, S. ὑποκώφωσις, μικρὰ κώφωσις.

Hypocrâne, ἀρ. ὑποκράνιον, ἀπόστημα εἰς τὸ κρανίον.

Hypocras, ἀρ. οἶνος μὲ ἀρώματα.

Hypocratériforme, ἐπ. ὑποκρατηροειδὲς (φύλλον).

Hypocrisie, S. ὑπόκρισις, προσποίησις.

Hypocrite, οὐσ. ὑποκριτής. § ἐπ. ὑποκριτικὸς. un air — ἦθος ὑποκριτοῦ, ἦθος προσποιητὸν, πλαστόν.

Hypoderme, ἀρ. ὑπόδερμον, γένος φυτῶν φυομένων ὑπὸ τὸν φλοιὸν τῶν δένδρων.

Hypodris, ἀρ. ὑπόδρυς, γένος ἀμανιτῶν.

Hypœlytre, ἀρ. ὑπέλυτρον, γένος φυτῶν ἐξωτικῶν.

Hypœste, ἀρ. * ὑποιστὸν, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Hypogastre, ἀρ. ὑπογάστριον.

Hypogastrique, ἐπ. ὑπογαστρικός.

Hypogastrocèle, S ὑπογαστροκήλη, ἀσθένεια.

Hypogastrorixis, ἀρ. ὑπογαστρόῤῥηξις, ῥῆξις τοῦ ὑπογαστρίου.

Hypogée, ἀρ. ὑπόγειον. § ὑπόγειον, γένος σκωλήκων.

Hypoglosses, ἀρ. πλ. ὑπογλωσσικὰ (νεῦρα).

Hypoglosside, S ὑπογλωσσὶς, φλόγωσις ὑπὸ τὴν γλῶσσαν.

Hypoglossis, S. ὑπογλωσσὶς, τὸ κάτω μέρος τῆς γλώσσης.

Hypoglottides, S. πλ. ὑπογλωττίδες, ἰατρικὰ διὰ τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν.

Hypogyne, ἐπ. ὑπόγυνον. μέρος τῶν ἀνθῶν.

Hypogynie, S ὑπογυνία, διάθεσις τῶν στημόνων ὑπὸ τὸ ὑπερον τῶν ἀνθέων.

Hypogynique, ἐπ. S. ὑπογυνικὴ (διάθεσις τῶν ἀνθέων).

Hypolæne, S * ὑπόλαινον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Hypoléon, ἀρ. ὑπολέων, γένος ἐντόμων.

Hypolepsis, ἀρ. ὑπόληψις, γένος φυ-

τῶν τοῦ Πελόπιδος ἀκρωτηρίων.
Hypoleucos, ἀρ. ὑπόλευκος, γένος φυτῶν.
Hypolytre, ἀρ. ὑπόλυτρον, γένος φυτῶν ἐξωτικῶν.
Hypomochlion, ἀρ. ὑπομόχλιον.
Hypophase ἢ Hypophasie, Θ. ὑπόφασις, ἀσθένεια καθ' ἣν οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι ἡμίτυφλοι.
Hypophlée, ἀρ. ὑπερῷον, γένος ἐντόμων.
Hypophore, Θ. ὑποφορά, πληγὴ βαρεῖα.
Hypo-phrygien, ἀρ. ὑποφρύγιος (νόμος μουσικῆς)
Hypophthalmie, Θ. ὑποφθαλμία, ὀφθαλμία, εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Hypophylle-spermateuse, ἐπ. Θ. ὑποφυλλοσπερματώδεις (φυτόν), τὸ ἔχον τὸ σπέρμα ὑπεῖθεν τοῦ φύλλου.
Hyporyon, ἀρ. ὑπώπιον, ἀσθένεια τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Hyporchème, ἀρ. ὑπόρχημα, ποίησις πρὸς τὴν ὀρχησιν ἐχόρευον οἱ ἀρχαῖοι.
Hyposarque, ἀρ. ὑπόσαρκον, εἶδος πρήγματος.
Hyposcène ou Hyposcénion, ἀρ. ὑποσκήνιον, μέρος τῆς ἀρχαίας σκηνῆς.
Hypospade, ἀρ. ὑποσπάδων, ὁ πάσχων ὑπὸ σπαδόνισμα.
Hypospadias, ἀρ. ὑποσπαδισμός, ἀσθένεια τῆς οὐρήθρας.
Hypospathisme, ἀρ. ὑποσπαθισμός, τομὴ ἰατρεύουσα τὴν ὀρθαλμίαν.
Hyposphagma, ἀρ. ὑποσφάγμα, ἀσθένεια τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Hypostaphyle, Θ. ὑποσταφυλή, πτῶσις τῆς σταφυλῆς, ἀσθένεια.
Hypostase, Θ. ὑπόστασις. les trois —s de la trinité αἱ τρεῖς ὑποστάσεις τῆς τριάδος § ὑπόστασις, κ. κατοπάτι (τοῦ οὔρου).
Hypostatique, ἐπ. union — de la ditinité ἡ καθ' ὑπόστασιν ἕνωσις τῆς θεότητος.
Hypostatiquement, ἐπίρ. καθ' ὑπόστασιν, (παρὰ θεολόγοις).
Hyposteome, ἀρ. ὑπόστεωμα, ἰχθὺς τῶν πεταμῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Hyposthénuse, Θ ὑποτείνουσα, ἡ εἰς τὴν ὀρθὴν γωνίαν ἀντικειμένη γραμμὴ τοῦ τριγώνου.
Hypothalassique, Θ. ἡ ὑπὸ θάλασσαν κοιλωμένη (σέρα).
Hypothécaire, ἐπ. ὁ ἔχων ὑποθήκην. dette — χρέος ἐπὶ ὑποθήκῃ. inscription — ἐγγραφὴ ὑποθήκης.
Hypothécairement, ἐπίρ. ἐπὶ ὑποθήκῃ.
Hypothèle, Θ.* ὑπόθηλον, γένος ἀνανιτῶν.
Hypothénar, ἀρ. ὑποθέναρ, (εἶς τῶν μυῶν τῆς χειρός).
Hypothèque, Θ. ὑποθήκη.
Hypothéquer, ἐν. δίδωμι εἰς ὑποθήκην, ὑποτίθημι, ἐνεχυράζω, κ. ὑποθηκεύω. —é ὑποθηκιμαῖος. § οἰκ. être —é εἰμὶ φιλάσθενος.
Hypothèse, Θ. ὑπόθεσις, (εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ λογικήν)
Hypothétique, ἐπ. ὑποθετικός, ὁ καθ' ὑπόθεσιν, ὁ εἰς ὑπόθεσιν στηριζόμενος.
Hypothétiquement, ἐπίρ. ὑποθετικῶς, καθ' ὑπόθεσιν.
Hypotrachélion, ἀρ. ὑποτραχήλιον, τὸ ὑπὸ τὸν τράχηλον μέρος. § ὑποτραχήλιον, τὸ πρὸς τὸ κιονόκρανον μέρος τῆς στήλης.
Hypotypose, Θ. ὑποτύπωσις, (σχῆμα ῥητορικόν).
Hypoxis, ἀρ. ὑποξαλίς, γένος φυτῶν τοῦ Εὐριπίδου Ἀκρωτηρίου καὶ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Hypoxylon, ἀρ. ὑποξύλον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Hypozome, ἀρ. ὑπόζωμα, ὑμὴν διαχωρίζων.
Hyppolyte, ἀρ. ὑπόλυτον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Hypsiloglosse, ἐπ. τὸ. Hyoglosse.
Hypsiloïde, τὸ. Hyoïde.
Hypsistariens, ἀρ. πλ. ὑψιστολάτραι, αἱρετικοὶ τοῦ δ'. αἰῶνος.
Hyptère, ἀρ.* ὕπτερος, γένος μαλακοδέρμων.
Hyptis, ἀρ. * ὑπτίς, γένος φυτῶν.
Hyssope, ἡ Hysope, ἡ Hysopus, ἀρ. ὕσσωπον, γένος φυτῶν.
Hyssopifolia, Θ. ὑσσωπόφυλλος, εἶδος φυτοῦ.
Hystéralgie, Θ. ὑστεραλγία, κ. οἱ ὑστεροπαθοι.
Hystéranthées, Θ. πλ. ὑστερανθῆ, φυτὰ προάγοντα τὰ φύλλα μετὰ τὰ ἄνθη.
Hystéricisme, ἀρ. τὸ. Hystérie.
Hystérie, Θ. ὑστερία, γένος φυτῶν. § ὑστερισμός, ἀσθένεια τῶν γυναικῶν.
Hystérique, ἐπ. ὑστερικὴ, ἡ πάσχουσα ὑστερισμούς. § ὑστερικός, ὁ ἀνήκων εἰς ὑστερισμόν.
Hystérite, Θ. ὑστερίτης, φλόγωσις τῆς μήτρας.
Hystérocèle, Θ ὑστεροκήλη, ἀσθένεια τῆς μήτρας.
Hystéro-cystique, ἐπ. ὑστεροκυστικός, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν μήτραν καὶ τὴν κύστιν.
Hystérocystocèle, Θ. ὑστεροκυστοκήλη, ἀσθένεια.
Hysterolithe, Θ. ὑστερόλιθος, εἶδος λίθου πλειστῶντος διάφορα σχήματα.
Hystérologie, Θ. ὑστερολογία, σχῆμα ῥητορικόν.
Hysteroloxie, Θ. ὑστερολοξότης, λοξότης τῆς μήτρας.
Hystéromanie, Θ. ὑστερομανία ἢ νυμφομανία
Hystérophyse, Θ. ὑστερόφυσις, ἀσθένεια.
Hystéropetme, ἀρ. ὑστερόπτωμος, ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ἀφ' οὗ ἐνεμίσθη ἀποδημίαν.
Hystéroptose, Θ. ὑστερόπτωσις, πρόπτωσις τῆς μήτρας.
Hystérostomatome, ἀρ. ὑστεροστοματοτόμον, ἐργαλεῖον τῶν χειρουργῶν.
Hystérotomie, Θ. ὑστεροτομή, τομὴ τῆς μήτρας.
Hystérotomotocie, Θ. ὑστεροτοκία, γέννα διὰ τομῆς τῆς μήτρας.
Hystriciens, ἀρ. πλ. ὑστ(ϑ)ρι(χ)ῖς, χερσαῖος ἰχθὺς, σύστημα ζώων.
Hystricite, ἀρ. ὑστριχίτης, λίθος εὑρισκόμενος ἐντὸς τοῦ ὑστέρας, κ. ακανθοχοίρου.

I.

I, τὸ ἔνατον γράμμα τοῦ Ἀλφαβήτου. mettre les points sur les i, παροιμ. ἀκριβολογῶ. il n'est bon qu'à mettre les points sur les i περιορίζεται εἰς μικρολογίας. il est droit comme un i εἶναι κανονίνης, κ. ἴσιος.
Iac ἢ Yac, τὸ. Iacht.
Iacchus, ἀρ. ἴακχος, πίθηξ τῆς Ἀτερικῆς.
Iachagogues, ἀρ. πλ. ἰσχαγωγοί, οἱ φέροντες τὸ ἄγαλμα τοῦ Βάκχου εἰς τὰ Ἐλευσίνια.
Iacht, τὸ. Yacht.
Ialème, ἀρ. ἰάλεμος, ὕμνος θλιβερός.
Iambe, ἀρ. ἴαμβος, μετρικὸς πούς ἐκ βραχέος καὶ μακροῦ. § ἐπ. ἰαμβικός.
Iambice, ἀρ. ἰαμβύλη, εἶδος αὐλοῦ τῶν ἀρχαίων.
Iambique, ἐπ. ἰαμβικός. vers —s στίχοι ἰαμβικοί.
Iasse, ἀρ. εἶδος ἐντόμου ἐκ τῶν ἡμιπτέρων.
Iatralepte, ἀρ. ἰατραλείπτης, ἰατρὸς μεταχειριζόμενος ἀνοῖγας.
Iatraleptique, ἐπ. ἰατραλειπτική, μέρος τῆς ἰατρικῆς, τὸ περὶ ἀλοιφῶν.
Iatrique, ἐπ. ἰατρικός.
Iatrochimie, Θ. ἰατροχημεία, ἰατρικὴ χημεία.
Iatrophysique, ἰατροφυσική, φυσικὴ ὑπὸ τὴν ἰατρικὴν ἐπιψιθυριζομένη.
Ibalie, Θ.* ἰβαλία, γένος ἐντόμων, ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὑμενοπτέρων, συστήματος τῶν διπλολεπίδων.
Ibapèra, ἀρ. ὄνομα βραζιλιάνου ἐγνώστου τινὸς καρποῦ.
Ibdare, ἀρ. κυπρῖνος τῶν Σπανικῶν λιμνῶν.
Ibère, Θ. ἴβηρ, γένος ἐντόμων.
Ibéride, Θ. ἰβηρίς, γένος φυτῶν τῆς Εὐρώπης.

Iberline, Ϟ. εἶδος ὑράσματος.
Ibetsonie, ϑ. * ἰβετσονία, γένος φυτῶν.
Ibiare, ἀρ. ἴδ. Cecile.
Ibibe, ἀρ. ἔχιδνα τῆς Καρολίνης.
Ibiboboca, ἀρ. ἔχιδνα τῆς Βρασιλίας.
Ibidem, ἐπίρ. (καὶ κατὰ συγκοπὴν γραφεται) Ibid ἢ Ib αὐτόθι (ἐπὶ παραπομπῶν εἰς προαναφερθέντα τεμάχια συγγραφέως).
Ibijau, ἀρ. αἰγυπιὸς βρασιλιανὸς, γένος πτηνῶν ὑλεβίων.
Ibira, ἀρ.* ἰβίρα, δένδρον τῆς Γουϊάνας
Ibira pitanga, ἀρ. ἴδ. Brésillet. δένδρον τῆς Βρασιλίας
Ibis, ἀρ. ἡ ἶβις, πτηνόν.
Ibitin, ἀρ. ὄφις τῶν Φιλιππίνων.
Icacore, Ϟ. κόρος ἀκιδωτὸς, γένος φυτῶν.
Icades, Ϟ. πλ. εἰκάδες, ἑορταὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἐπικούρου κατὰ πᾶσαν εἰκοστὴν τοῦ μηνός.
Icaquier d'Amérique, ἢ Prunier icaque, ἀρ.* ἰκακια, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Icastique, ἐπ. εἰκονικός. poésie — ποιησις εἰκονική.
Icelui, Icelle, ἐπ. ἐκεικινόν. (ἀρχ. ἐν χρήσει μόνον εἰς τα δικαστήρια). ἐκεῖνος, ἐκείνη.
Ichnanthe, Ϟ. * ἴχνανθον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Ichneumon, ἀρ. ἰχνεύμων, γένος ἐντόμων. § ἰχνεύμων, ζῶον.
Ichneumonides, Ϟ. πλ. ἰχνευμονίδες, φυλὴ ἐντόμων.
Ichnographie, ϑ. ἰχνογραφία, τὸ γεωμετρικὸν σχεδίον οἰκοδομήματος ἢ ϑέσεως.
Ichnographique, ἐπ. ἰχνογραφικός.
Ichor, ἀρ. ἰχὼρ, τὸ αἷμα τῶν ϑεῶν. § ἰχὼρ, ἔμπυον.
Ichoreux, euse, ἐπ. ἰχωρώδης, ἐμπυώδης.
Ichoroïde, Ϟ. ἰχωροειδὴς, ἐμπυοειδὴς (ἰδρώς).
Ichtyithe, Ϟ. ἰχθυΐτης, λίθος φέρων σχῆμα ἰχθύος.
Ichtyocolle, Ϟ. ἰχθυόκολλα, κ. ψαρόκολλα.
Ichtyodontes, ἀρ. πλ. ἰχθυόδοντες, ὀστᾶ ὁδόντες ἰχθύων.
Ichtyolithe, ἀρ. ἰχθυόλιθος, λίθος φέρων τύπους ἰχθύων.
Ichtyologie, Ϟ. ἰχθυολογία.
Ichtyologique, ἐπ. ἰχθυολογικός.
Ichtyologiste, ἀρ. ἰχθυολόγος.
Ichtyomancie, Ϟ. ἰχθυομαντεία, μαντεία διὰ τῶν ἐντοσθίων τῶν ἰχθύων.
Ichtyomorphes ἢ Ichtyotypolithes, Ϟ. πλ. ἰδ Ichtyolithe.
Ichtyopètre, ἴδ. Ichtyolithe.
Ichtyophage, ἀρ. ἰχθυοφάγος.
Ichtyophthalme, ἢ Ichtyophthalmite, Ϟ. ἰχθυοφθαλμίτης, εἶδος λίθου.
Ichtyosarcolithe, ἀρ. ἰχθυοσαρκόλιθος, εἶδος καγχύλης ὀρυκτῆς.
Ichtyospondyles, Ϟ. πλ. ἰχθυοσπόνδυλοι (ἀπολελιθωμένοι).
Ichthypètre, ἴδ. Glossopètre
Ici, ἐπίρ. ἐνταῦθα, κ. ἐδῶ. d'—, par — ἐντεῦθεν, κ. ἀπ' ἐδῶ. ici-bas εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. § τώρα. τότε. —il se tut τότε ἐσιώπησε d'— là ἀπὸ τώρα ἕως τότε. jusqu'ici μέχρι τοῦδε.
Iciquier, ἀρ. ἴδ. Balsamier, γένος δένδρων τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Icoglan, ἀρ. ἰτσογλάνι (τουρκ.), νέος ὑπηρέτης τοῦ Σουλτάνου.
Iconantidiptyque, ἀρ. τηλεσκόπιον διπλᾶς παναιστῶν τὰς εἰκόνας
Iconique, ἐπ. statue — ἀνδριὰς εἰκονικὸς, ὁ παναιστῶν ἀπαραλλάκτως τὸ πρωτότυπον.
Iconoclaste, ἀρ. εἰκονοκλάστης, αἱρετικὸς τοῦ ὀγδόου αἰῶνος, ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῶν εἰκόνων.
Iconographe, ἀρ. εἰκονογράφος, ὁ γράφων περὶ εἰκόνων.
Iconographie, Ϟ. εἰκονογραφία, περιγραφὴ τῶν ἀρχαίων εἰκόνων.
Iconographique, ἐπ. εἰκονογραφικός.
Iconolâtre, ἀρ. εἰκονολάτρης.
Iconologie, ἐπ. εἰκονολογία, ἐξήγησις τῶν εἰκόνων.
Iconologique, ἐπ. εἰκονολογικός.
Iconomaque, ἀρ. εἰκονομαχος
Icosaèdre, ἀρ. εἰκοσάεδρον, σχῆμα στερεὸν, ὁριζόμενον ὑπὸ εἴκοσι ἰσοπλεύρων τριγώνων.
Icosandrie, Ϟ εἰκοσανδρία, ἡ ὀγδοεκάτη τάξις τῶν φυτῶν τοῦ Λινναίου.
Ictère, ἀρ. ἴκτερος, κ. κιτρινάδα, ἀϑένεια.
Ictérie, Ϟ. ἴκτερος, πτηνόν.
Ictérique, ἐπ. ἰκτερικός § οὐσ. ἰκτερικὸν (ἰατρικὸν, τὸ κατὰ τοῦ ἰκτέρου).
Ictinie, Ϟ. ἰκτὶν ἢ ἰκτῖνος, πτηνόν.
Ictis, ἀρ. ἰκτὶς, ζῶον.
Ide, ἀρ εἶδος κυπρίνου, ἰχθύς.
Idéal, le, ἐπ. νοητὸς, φανταστὸς, ὁ κατ' ἰδέαν, ἰδανικὸς. une beauté —e ὡραιότης ἰδανικὴ, ὁποίαν πλάττει ἡ φαντασία τῶν ποιητῶν. des richesses —es ἰδανικὸς πλοῦτος, κατὰ φαντασίαν ὑπάρχων, ἀνύπαρκτος. § l' —, ἀρ. τύπος, τὸ ἰδανικὸν ἀρχέτυπον.
Idéalisme, ἀρ. ἰδεολογία.
Idée, Ϟ. ἰδέα. l'— d'un objet ἡ ἰδέα ἀντικειμένου τινός. les —s de Platon αἱ ἰδέαι τοῦ Πλάτωνος. je n'en ai pas une — ἐδὲν ἔχω ἰδέαν, ὅδεν ἠξεύρω τίποτε περὶ τούτου. se mettre dans l'— συλλαμβάνω ἰδέαν. se faire une — φαντάζομαι. en — κατ' ἰδέαν. quelle — τί ἰδέα! — fixe προκατάληψις.
Idem, (γράφεται κατὰ συγκοπὴν καὶ) id. ἐπίρ. (Λατιν.) ὡσαύτως, (δὲν χρήσει εἰς λογαριασμούς).
Idemiste, ὀρ. (λέξις χλευαστική). ὁ συμμεριζόμενος πάντοτε τὰς ἰδέας τῶν ἄλλων.
Identifier, ἐν. ταυτίζω, ἐξομοιῶ. s' —, αὐτοπ. συμφύομαι, ταυτίζομαι, ἐξομοιοῦμαι. § —é, ée συμφυὴς, ὁ αὐτός.
Identique, ἐπ ὁ αὐτὸς, ἀπαράλλακτος. telle chose est — avec telle autre τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶναι τὸ αὐτὸ μ' ἐκεῖνο.
Identiquement, ἐπίρ. ταυτὸν, παραπλησίως, ἀπαραλλάκτως.
Identité, Ϟ. ἡ ταυτότης. l'— d'un accusé ἡ ταυτότης τοῦ κατηγορουμένου (μὲ τὸν ζητούμενον).
Idéologie, Ϟ. ἰδεολογία.
Idéologique, ἐπ. ἰδεολογικός.
Idéologue ἢ Idéologiste, ἀρ. ἰδεολόγος.
Ides, Ϟ. πλ. αἱ εἴδοι, (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ῥωμαίοις ἢ ιε. μαρτίου, μαΐου, ἰουλίου καὶ ὀκτωβρίου, καὶ ἡ ιγ'. τῶν ἄλλων μηνῶν).
Idie, Ϟ. ἰδία, ζῶον τῆς Ἰσλανδίας.
Idiocrase, Ϟ. ἰδιοκρασία. § ἰδιοκρασία, ὀρυκτόν.
Idioélectrique, ἐπ. τὸ διὰ τριβῆς ἠλεκτριζόμενον.
Idiogyne, ἐπ. ἰδιόγυνος (στήμων τῶν φυτῶν)
Idiome, ἀρ. ἰδίωμα, γλῶσσα(ἔθνους). § διάλεκτος.
Idiomorphe, ἐπ. ἰδιόμορφον (ὀρυκτὸν, τὸ ἔχον σχῆμα ζώου).
Idiopathie, Ϟ. ἰδιοπάθεια, (ἀσθένεια ἰδιαιτέρου τινος μέλους, ἰδιαιτέρα κλίσις πρός τι).
Idiopathique, ἐπ. ἰδιοπαθὴς, ἰδιοπαθητικός.
Idiosyncrase, ἢ Idiosyncrasie, Ϟ. ἰδιοσυγκρασία.
Idiot, te, ἐπ. καὶ οὐσ. ἠλίθιος, μωρός.
Idiotisme, ἀρ. ἠλιθιότης, μώρανσις. tomber dans l'— ἀπομωραίνομαι. § ἰδιωτισμὸς, (ἰδιαίτερος κανὼν γλώσσης τινός).
Idoine, ἐπ. ἀρχ. ἁρμόδιος, κατάλληλος.
Idolâtre, οὖσ. καὶ ἐπ. εἰδωλολάτρης. être — de quelqu'un (μεταφ.) λατρεύω, ὑπεραγαπῶ τινα.
Idolâtrer, οὐδ. λατρεύω τὰ εἴδωλα. § ἐν. καὶ μεταφ. λατρεύω, ὑπεραγαπῶ. il est —é λατρεύεται.
Idolâtrie, Ϟ. εἰδωλολατρία. § λατρεία, ὑπερβολικὴ ἀγάπη.
Idolâtrique, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν. un amour —, (μεταφ) ἔρως μετέχων λατρείας.
Idole, Ϟ. εἴδωλον. c'est une — (οἰκ. καὶ μεταφ) εἶναι εἴδωλον (ἐπὶ γυναικὸς ὡραίας χωρὶς χάριν). μεταφ. τὸ ἀγαπητὸν ἀντικείμενον. ἡ

prince est l'—de son peuple ὁ ἡγεμὼν οὗτος εἶναι ὁ ἀγαπητὸς τοῦ λαοῦ του. § εἴδωλον, κογχύλη τῆς Ἀμερικῆς. § —des Nègres, ἴδ. Bon.

Idolée, Ѕ. *εἴδωλον, γένος ὀστράκων.

Idulie, Ѕ. ἡ θυσία τῶν εἰδῶν εἰς Ῥώμην.

Idylle, Ѕ. εἰδύλλιον, ποίημα βουκολικόν.

Idylle ἡ Idyle, ἀρ. *ἰδυλίτης, εἶδος ὀρυκτοῦ.

Ieuse, Ѕ. πρῖνος, εἶδος ὀρυός.

If, ἀρ. σμίλαξ, σμιλακία, δένδρον. § ἱκρίωμα εἰς τὰς φωτοχυσίας.

Igname, Ѕ. διοσκούρεια, γένος φυτῶν.

Ignare, οὐσ. καὶ ἐπ. (οἰκ.) ἀγράμματος, ἀμαθής.

Igné, ée, ἐπ. (προφ. iguené). πυρώδης, πύρινος. § πυρογενής. couche —ée τὸ στρῶμα τοῦ πυρός, (εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς γῆς).

Ignicole, ἐπ. (προφ. iguenicole), ἐπ. πυρολατρης, λάτρης τοῦ πυρός.

Ignition, Ѕ. (προφ. iguenition). πυράκτωσις, πύρωσις.

Ignoble, ἐπ. ἀγενής, οὐτιδανός, ποταπος. des sentimens —s ἀγενῆ αἰσθήματα.

Ignoblement, ἐπίρ. ἀγενῶς, οὐτιδανῶς.

Ignominie, Ѕ. ὄνειδος, καταισχύνη. couvrir quelqu'un d'— περιάπτω εἴς τινα ὄνειδος.

Ignominieusement, ἐπίρ. ἐπονειδίστως.

Ignominieux, euse, ἐπ. ἐπονείδιστος, ἀτιμωτικος.

Ignoramment, ἐπίρ. ἀμαθῶς.

Ignorance, Ѕ. ἄγνοια. je suis dans l'—de cela ἀγνοῶ τοῦτο. prétendre cause d'— προτείνω ἄγνοιαν ὡς δικαιολόγημα. § ἀμάθεια. des —s σφάλματα ἐξ ἀμαθείας.

Ignorant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀμαθής. —de quelque chose ἀγνοῶν πρᾶγμά τι.

Ignorantin, ἀρ. les pères —s ἢ les —s τάγμα μοναχῶν διατηροῦν δημοτικὰ σχολεῖα.

Ignorer, ἐν. ἀγνοῶ, κ. βὲν ἠξεύρω. § ἀγνοῶ, δὲν γνωρίζω. il —e le cœur humain δὲν γνωρίζει τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν. § s'— soi même παραγνωρίζω ἐμαυτόν. —é, μετ. ἄγνωστος, ἀγνοούμενος.

Iguane, ἀρ. *ἰγουάνα, γενος ἑρπετῶν τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς.

Iguaniens, ἀρ. πλ. *ἰγουάναι, σύστημα σαυρῶν.

Iguanoïdes, ἀρ. πλ. *ἰγουανοειδῆ, ἑρπετά.

Iiaimbo, ἀρ. δένδρον τῆς Βραζιλίας.

Il, elle, ἀντων. προσ. (προτίθεται πάντοτε τοῦ ῥήματος, ἐκτὸς εἰς τὰς ἐρωτηματικὰς φράσεις καὶ εἰς τινας ἄλλας ὅπου τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα, ἐμφαίνουσα τὸ τρίτον πρόσωπον, καὶ μένει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνεξήγητος εἰς τὸ ἑλληνικόν). il dit λέγει (αὐτός). elle dit λέγει (αὐτή). disent - ils λέγουν (αὐτοί). (εἰς τὰ τριτόκλιτα τὸ il προηγεῖται τοῦ ῥήματος). il pleut βρέχει. (εἴς τινας περιστάσεις προηγεῖται τοῦ ῥήματος κατὰ πλεονασμόν, ὅταν τὸ ὑποκείμενον προηγῆται ἢ ἕπηται). ce fruit est-il bon ὁ καρπὸς οὗτος εἶναι καλὸς? il me fuit le perfide μὲ φεύγει ὁ ἄπιστος. il est, il y a ὑπάρχει.

Ile, Ѕ. νῆσος, κ. νησιον. petite — νησίδιον, κ. νησάκι.

Iléo colique, ἐπ. εἰλεοκωλικὸς, ὁ ἀναγόμενος εἰς τὰ ἔντερα εἰλεὸν καὶ κῶλον.

Iléo-lombaire, ἐπ. καὶ οὐσ. εἰλεοψοϊκος.

Iléosie, Ѕ. εἰλεὸς, ἀσθένεια.

Iles, ἐπ. πλ. τὰ πλευρὰ τῆς κάτω κοιλίας.

Ilet, ἀρ. ἴδ. Ilot.

Ileum ἢ Ileon, ἀρ. εἰλεὸν, ἓν τῶν ἐντερων.

Ileus, ἀρ. εἰλεὸς, ἡ ἰλεὸς, χόρδαψος, ἀσθένεια.

Iliacomusculaire, ἐπ. εἰλεομυώδης.

Iliacotrochantin ἢ Iliacotrochantinien, ἀρ. εἰλεοτροχαντὴρ (μῦς).

Iliaque, οὐσ. καὶ ἐπ. εἰλεώδης, ὁ σχέσιν ἔχων πρὸς τὸ ἔντερον τὸ καλούμενον εἰλεόν. maladie —e εἰλεὸς, ἀσθένεια.

Ilii sacro-fémoral, ἀρ. ἴδ. Fessier (grand).

Ilio-abdominal, ἀρ. καὶ ἐπ. εἰλεοὐπογαστρικὸς (μῦς).

Ilio aponévrosi-fémoral, ἀρ. καὶ ἐπ. ἴδ. Fascia-lata.

Ilio-costal, ἀρ. εἰλεοπλευρικὸς (μῦς).

Ilio-créti-tibial, ἀρ. καὶ ἐπ. ἴδ. Couturier (μῦς).

Ilio-ischi-trochantérien, ἀρ. καὶ ἐπ. εἰλεώδης ἰσχιοτροχαντὴρ (μῦς).

Iliolombaire, ἀρ. καὶ ἐπ. εἰλεοψοϊκὸς (μῦς).

Ilio-lumbi costal, ἴδ. Iliocostal.

Ilio-lumbo-costi-abdominal, ἀρ. καὶ ἐπ. ἴδ. Ilioabdominal.

Iliopectinée, ἐπ. éminence — ὕψωμα τοῦ εἰλεώδους καὶ τοῦ τῆς ἤβης ὀστοῦ.

Ilioprétibial, ἀρ. ἴδ. Couturier, (μῦς).

Ilio-pubi costo abdominal, ἀρ. καὶ ἐπ. ὁ μέγας ὑπογάστριος (μῦς).

Ilio-rotulien, ἀρ. εἰλεώδης ἐπιγονάτιος (μῦς).

ilio-trochantérien, ἀρ. καὶ ἐπ. εἰλεοτροχαντὴρ (μῦς).

Iliodées, Ѕ. πλ. εἰλεώδη, ὑποδιαίρεσις ὀστῶν.

Ilion, ἀρ. εἰλεὸν, ἓν τῶν ὀστέων τοῦ ἰσχίου.

Illécèbre, Ѕ. ἀγριανδράχνη, γένος φυτῶν.

Illégal, le, ἐπ. παράνομος, ὁ ἀντιβαίνων εἰς τὸν νόμον. faire une action —e παρανομῶ.

Illégalement, ἐπίρ. παρανόμως.

Illégalité, Ѕ. παρανομία.

Illégitime, ἐπ. ἄνομος, παράνομος, ὁ μὴ ἔχων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα χαρακτηριστικά. enfant — νόθον τέκνον.

Illégitimement, ἐπίρ. παρανόμως, ἀνόμως.

Illégitimité, Ѕ. τὸ παράνομον, τὸ μὴ ἔννομον.

Illettré, ée, ἐπ. ἀπαίδευτος, ἀγράμματος.

Illicite, ἐπ. ἀθέμιτος action — ἀθεμιτουργία. commettre une action — ἀθεμιτουργῶ.

Illicitement, ἐπίρ. ἀθεμίτως.

Illimité, ée, ἐπ. ἀόριστος, ἀπεριόριστος. d'une manière —ée ἀορίστως, ἀπεριορίστως.

Illipé, ἀρ. *βασσία, βουτυράκι, δένδρον τοῦ Μαλαβάρου.

Illisible, ἐπ. δυσανάγνωστος, ὁ μὴ δυνάμενος ν' ἀναγνωσθῇ.

Illition, Ѕ. χρῖσις, χρίσμα.

Illuminateur, ἀρ. ὁ φωταγωγὸς, ὁ ἐπιτετραμμένος τὸ φώτισμα.

Illuminatif, ive, ἐπ. φωταγωγικὸς, ὁ φωτίζων. la vie —ve ἡ ἐποπτικὸς βίος.

Illumination, Ѕ. φωταγωγία, φωτισμός. l'— de la terre par le soleil ὁ φωτισμὸς τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου. — divine, μεταφ. θεία φώτισις. § φωταγωγία, λυχνοκαΐα, φωτοχυσία.

Illuminer, ἐν. φωτίζω. le tableau est —é par le soleil ἡ εἰκὼν φωτίζεται ἀπὸ τὸν ἥλιον. l'étranger a —é ces pays, μεταφ. τὸ εὐαγγέλιον ἐφώτισε τοὺς τόπους τούτους. § φωταγωγ(έω)ῶ, κ. κάμνω φωτοχυσίαν. § —é Θεολήπτος, χαριτίσας.

Illuminisme, ἀρ. Θεολήπτια, χαρτισμός.

Illusion, Ѕ ἀπάτη, πλάνη (τῶν αἰσθήσεων ἢ τοῦ πνεύματος). — optique ὀπτικὴ ἀπάτη. être dans l'— ἀπατῶμαι, εὑρίσκομαι εἰς ἀπάτην, παραγνωρίζω τὴν ἀλήθειαν. se faire — παραγνωρίζω τὴν ἀλήθειαν, ἀπατῶ ἐμαυτὸν, ἀπατῶμαι. § πλάσμα φαντασίας. les —s de son amour propre τὰ πλάσματα τῆς φιλαυτίας του.

Illusoire, ἐπ. ἀπατηλός. § χαρτισιώδης, μάταιος.

Illusoirement, ἐπίρ. ἀπατηλῶς.

Illustration, Ѕ. δόξα, λαμπρότης. un état sans — ἄδοξον κράτος. acquérir de l'— δοξάζομαι. § —s ἐπιξηγήσεις, ἑρμηνεῖαι (σπουδαίου τινός) § γραφικαὶ παρατάσεις.

Illustre, ἐπ. λαμπρὸς, ἐπιφανὴς, ἔνδοξος, περίφημος. § οὐσ. ἀνὴρ ἐπιφανὴς, ἔνδοξος.

Illustrer, ἐν. λαμπρύνω, δοξάζω s'—, αὐτοπ. λαμπρύνομαι § — un passage σαφηνίζω, ἑρμηνεύω χωρίον συγγραφέως.
Illustrissime, ἐπ. ἐλλαμπρότατος, (τίτλος).
Illutation, Ϛ. ἐπίχρισις μὲ πηλὸν (ὡς μέσον ἰάσεως).
Ilmu, ἀρ. εἶδος ἰριδος, φυτόν.
Ilot, ἀρ. νησίδιον, κ. νησάκι.
Ilote, ἴδ. Hilote. § εἵλως, γένος κογχύλης.
Ilpemaxtla, ἀρ. ἀλώπηξ τῆς νέας Ἱσπανίας.
Iluane, Ϛ. εἶδος χρώματος χρησίμου ὡς φαρμάκου κατὰ τῶν σκωλήκων.
Image ἐπ. Ϛ. εἰκών Dieu a fait l'homme à son — ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα του. un vendeur d'—s πωλητὴς εἰκόνων § l'— d'un saint εἰκὼν ἁγίου adorateur des —s εἰκονολάτρης briseur d'—s εἰκονοκλάστης. § ἀπεικόνισμα. les jeux sont une — de la guerre οἱ ἀγῶνες εἶναι εἰκών, ἀπεικόνισμα τοῦ πολέμου, ἀπεικονίζουσι τὸν πόλεμον. § ἰδέα. avoir l'— de la mort présente à son esprit ἔχω τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου παρούσαν εἰς τὸ πνεῦμά μου. se faire une — de quelqu'un φαντάζομαί τι, συλλαμβάνω ἰδέαν περί τινος. § εἰκὼν (εἰς τὸν λόγον).
Imager, ère, οὐσ. εἰκονοπώλης.
Imaginable, ἐπ. φανταστὸς, νοητός. ὅσον ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ, νὰ καταλάβῃ τις. tous les malheurs —s me sont arrivés μὲ συνέβησαν ὅλαι αἱ δυστυχίαι, ὅσας δύναταί τις νὰ φαντασθῇ, ὅλαι αἱ δυναταὶ δυστυχίαι.
Imaginaire, ἐπ. φανταστὸς, φαντασιώδης, ὁ κατὰ φαντασίαν (καὶ ὄχι κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχων). malade — ὁ κατὰ φαντασίαν ἀσθενής. quantité — φανταστὴ ποσότης, ἡ ῥίζα ποσότητος ἀποθετικῆς εἰς τὴν Ἄλγεβραν.
Imaginatif, ve, ἐπ. ἐπινοητικός l'— ve, οὐσ. τὸ ἐπινοητικὸν, ἡ δύναμις τοῦ ἐπινοεῖν.
Imagination, Ϛ. φαντασία. qui a l'— frappée φαντασιόπληκτος. § ἐπινόησις.
Imaginative, ἴδ. Imaginatif.
Imaginer, ἐν. φαντάζομαι. § ἐπινοῶ, συλλαμβάνω τὴν ἰδέαν. c'est bien — ὁ καλῶς ἐπινενοημένον, καλὴ ἰδέα. § s'—, αὐτοπ. φαντάζομαι. § φρονῶ. il s'— être un grand homme φαντάζεται ὅτι εἶναι μέγας ἄνθρωπος.
Iman, ἀρ. ἰμάμης, ἱερεὺς ὀθωμανός.
Imanat, ἀρ. ἡ ἀξία τοῦ ἰμάμου.
Imaret, ἀρ. νοσοκομεῖον παρ' ὀθωμανοῖς.
Imatidio, ἀρ. ἱματίδιον, γένος ἐντόμων.
Imbécile, ἐπ. βλὰξ, εὐήθης, ἀνόητος, κ. χαμένος.
Imbécilement, ἐπίρ. εὐήθως, ἀνοήτως.
Imbécillité, Ϛ. βλακεία, εὐήθεια, ἀνοησία.
Imberbe, ἐπ. ἀγένειος, ὁ μὴ ἔχων γένειον, ἄνηβος ce législateur —, μεταφ. ὁ ἀγένειος, ὁ χθεσινὸς αὐτὸς νομοθέτης, (ὁ πολλὰ νέος). § une plante — φυτὸν ἀγένειον. § ἀγένειος, ἰχθὺς ἐκ τῶν ὀριδίων. § ἀγένειον, σύστημα πτηνῶν.
Imbiber, ἐν. διαβρέχω, ποτίζω, κ. μουσκεύω. l'huile a—é le papier τὸ ἔλαιον ἐπότισε τὸ χαρτίον s'—, αὐτοπ. διαβρέχομαι, ποτίζομαι, κ. πνω, μουσκεύω. la terre s'est—ée de l'eau ἡ γῆ ἔπιε τὸ νερόν. une liqueur s'—e dans quelque chose τὸ ὑγρὸν διαβρέχει, μουσκεύει τι.
Imbibition, Ϛ. διαβροχὴ, ἡ πότισις, κ. ἡ μούσκευσις, τὸ μούσκευμα. § ἀτροβόρησις τῆς ὑγρασίας (διὰ τῶν φύλλων τῶν φυτῶν).
Imboire (s'), αὐτοπ. s'— d'idées, de préjugés, μεταφ. ποτίζομαι ἰδέας, προλήψεις, προκαταλαμβάνομαι.
Imbricaire, Ϛ. κεραμωτὸν, γένος φυτῶν.
Imbricée, ἐπ. Ϛ. tuile — κεραμωτὴ πλίνθος, ἡ κυρτή.
Imbriqué, ée, ἐπ. ἐπάλληλος. des feuilles —ées φύλλα ἐπάλληλα, (διατεθειμένα ὡς αἱ κέραμοι εἰς τὰς στέγας).
Imbroglio, ἀρ. (λέξις ἰταλ.) σύγχυσις, θόρυβος, κ. ἐμπέρδευμα. § εἶδος κωμικοῦ δράματος.
Imbu, ue, μετοχ. τοῦ ῥήματος Imboire. — d'idées, de préjugés προκατειλημμένος, ποτισμένος ἀπὸ ἰδέας, ἀπὸ προλήψεις.
Imitable, ἐπ. ἀξιομίμητος, μιμητὸς (ἐπιδεκτικὸς μιμήσεως).
Imitateur, trice, ἐπ. καὶ οὐσ. μιμητὴς, μιμητικός. esprit — πνεῦμα μιμητικόν. je suis — de ses vertus εἶμαι τῶν ἀρετῶν του μιμητὴς. les —s de cet auteur οἱ μιμηταὶ τοῦ συγγραφέως τούτου.
Imitatif, ive, ἐπ. μιμητικὸς, πεποιημένος. harmonie —ve μιμητικὴ ἁρμονία, ἡ μιμουμένη διαφόρους ἤχους, πεποιημένη.
Imitation, Ϛ. μίμησις. les arts d' — αἱ μιμητικαὶ τέχναι, (ζωγραφικὴ, πλαστικὴ κτλ.). ce qui est au-dessus de toute — ἀμίμητον. ce tableau est une — ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι μίμημα, ἀπομίμημα. à l'— de κατὰ μίμησιν τοῦ. § — ἡ — de J. C. μίμησις τοῦ Χριστοῦ, βιβλίον τι προτεύχων.
Imiter, ἐν. μιμοῦμαι, ἀπομιμοῦμαι. — les grands hommes μιμοῦμαι τοὺς μεγάλους ἄνδρας. — la voix de quelqu'un μιμοῦμαι τινὸς τὴν φωνήν. telle chose est — ée de telle autre τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶναι ἀπομίμησις τοῦ ἄλλου. ce papier — e bien le velours τὸ χαρτίον τοῦτο ὁμοιάζει ὁλοσχερικὸν. le bruit du torrent — e le tonnerre ὁ κρότος τοῦ χειμάρρου ὁμοιάζει τὴν βροντήν.
Imma, ἀρ. εἶδος ἐρυθροῦ χρώματος εἰς Περσίαν.
Immaculé, ée, ἐπ. ἀκηλίδωτος, ἄσπιλος, ἀμόλυντος. l'— ée conception de la Vierge, ἡ ἀμόλυντος σύλληψις τῆς Παρθένου.
Immanent, te, ἐπ. action — e ἐμμένουσα ἐνέργεια, (ἡ ἔχουσα τὸ ἀντικείμενόν της ἐντὸς τοῦ ὑποκειμένου), ἐνέργεια ἀμετάβατος.
Immangeable, ἐπ. ὅστις δὲν τρώγεται. ceci est — τοῦτο δὲν τρώγεται.
Immanquable, ἐπ. ἄρευκτος, ἀσφαλής.
Immanquablement, ἐπίρ. ἀρεύκτως, ἀσφαλῶς, κ. ἐξ ἀποφάσεως.
Immarcessible, ἐπ. ἀμάραντος, ὁ μὴ μαραινόμενος.
Immatérialisme, ἀρ. ἀϋλισμὸς, τὸ σύστημα τῶν τὰ ἄϋλα δοξαζόντων.
Immatérialiste, ἀρ. ἀϋλιστὴς, φιλόσοφος δοξάζων ἄϋλον φύσιν.
Immatérialité, Ϛ. ἀϋλότης, τὸ ἄϋλον, ἡ ἄϋλος φύσις ἢ στάσις.
Immatériel, elle, ἐπ. ἄϋλος.
Immatériellement, ἐπίρ. ἀΰλως.
Immatriculation, Ϛ. ἐγγραφὴ (εἰς τὸ μητρῶον).
Immatricule, Ϛ. ἐγγραφὴ κλητῆρος εἰς τοὺς καταλόγους δικαστηρίου τινός.
Immatriculer, ἐν. ἐγγράφω (εἰς τὸ μητρῶον). —é ἐγγεγραμμένος.
Immédiat, te, ἐπ. ἄμεσος. cause — e ἄμεσος αἰτία. successeur — immédiat ἄμεσος διάδοχος.
Immédiatement, ἐπίρ. ἀμέσως. — avant ἀμέσως πρό. — après εὐθὺς μετά. je m'adressai — à lui διευθύνθην ἀμέσως πρὸς αὐτόν.
Immédiatité, Ϛ. τὸ ἄμεσον.
Immémorial, le, ἐπ. ἀμνημόνευτος. de temps — aux ἐξ' ἀμνημονεύτων χρόνων.
Immense, ἐπ. ἄπειρος, ἀπέραντος, ἄμετρος, ἀναρίθμητος. Dieu est— ὁ Θεὸς εἶναι ἄπειρος. un espace — ἄπειρος ἔκτασις. des richesses —s ἀναρίθμητα πλούτη. la sagesse de Dieu est — ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄμετρος.
Immensément, ἐπίρ. ἀπείρως, ἀμέτρως, ἀπεράντως, ἀναριθμήτως, ὑπερβολικῶς. — riche ὑπέρπλουτος.
Immensité, Ϛ. τὸ ἄπειρον. l'— de Dieu τὸ ἄπειρον τοῦ Θεοῦ. § ἡ ὑπερβολὴ, τὸ ἄμετρον, ἀναρίθμητον, ἡ ἀπειρία. l'— de ses richesses ἡ πληθὺς, ἡ ἀπειρία τῶν θησαυρῶν του. l'— de son pouvoir τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεώς του.
Immensurable, ἴδ. Incommensurable.

Immersif,ive,ἐπ. ἔγχυτος, ἐμβαπτής.
Immersion, Ϛ. ἔμβαψις, βάπτισις, καταδυσις (εἰς τὸ ὕδωρ). les trois —s du baptême αἱ τρεῖς καταδύσεις τοῦ βαπτίσματος. § εἴσδυσις (πλανήτου εἰς τὴν σκιὰν ἄλλου πλανήτου).
Immeuble, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀκίνητον (κτῆμα)
Immigration, Ϛ. ἀποικισμὸς, ἐνοικισμὸς (ξένων εἰς τὸν τόπον).
Imminence, Ϛ. τὸ ἐπικείμενον, τὸ κατεπεῖγον. l'— du péril τὸ ἐπικείμενον τοῦ κινδύνου.
Imminent, te, ἐπ. ἐπικείμενος, ἐπικρεμάμενος, κατεπείγων (κίνδυνος).
Immiscer (s'), αὐτοπ. ἐπεμβαίνω, παρεινείσομαι, κ. ἀνοκατόνομαι εἴς τι. s'— de faire quelque chose ἐπιχειρίζουαι νὰ πράξω τι.
Immiscible, ἐπ. ἀσυγκέραστος, ἀσύμμικτος, ὅστις δὲν συγκιρνᾶται, δὲν συμμίγνυται, δὲν ἀνακατόνεται.
Immiséricordieux, euse, ἐπ. ἀνελεήμων.
Immixtion, Ϛ. ἐπέμβασις (εἰς κληρονομιαν)
Immobile, ἐπ. ἀκίνητος. être — ἀκινητῶ.
Immobilier, ière, ἐπ. ἀκίνητος, (ἐπὶ κτημάτων) ὁ ἐξ ἀκινήτων συγκείμενος fortune — περιουσια ἀκίνητος, ἐξ ἀκινήτων. § ὁ ἀκίνητα κτήματα ὀφορῶν. vente —ère πώλησις ἀκινήτων.
Immobilier, ἀρ. (ἄχρ.) ἀκίνητα κτήματα.
Immobilisation, Ϛ. *ἀκινητοποίησις, ἡ εἰς ἀκίνητα διαρρύθμισις, μεταποίησις (τῶν προσόδων).
Immobiliser, ἐν. *ἀκινητοποιῶ, κάμνω ἀκίνητα (τὰς προσόδους).
Immobilité, Ϛ. ἀκινησία. il reste dans l'— μένει ἀκίνητος.
Immodéré, ée, ἐπ. ἄμετρος, ὑπερβολικός. rire — ἀσβεστος γέλως.
Immodérément, ἐπίρ. ἀμέτρως, ὑπερβολικῶς.
Immodeste, ἐπ. ἄσεμνος, ἄκοσμος. un homme — ἄνθρωπος ἄσεμνος. un discours — λόγος ἄσεμνος.
Immodestement, ἐπίρ. ἀσέμνως, ἀκόσμως.
Immodestie, Ϛ. ἀκοσμία, ἀναίδεια.
Immolation, Ϛ. Θυσία (ἡ πρᾶξις τοῦ Θυσιάζειν, τοῦ φονεύειν τὸ Σῶμα).
Immoler, ἐν. Σύω, Θυσιάζω, (φονεύω τὸ Σῶμα). § Θυσιάζω, Σανατό(ν)ω, φονεύω. (μεταφ.) Θυσιάζω, ἀπαρνοῦμαι. j'— ai mon amour à mon devoir ἐθυσίασα τὸν ἔρωτα εἰς τὸ χρέος μου. — ses ressentimens παραιτοῦμαι τῆς ὀργῆς μου. — quelqu'un par des railleries (μεταφ.) σκώπτω τινὰ, τὸν καθιστῶ γέλοιον § s' —, αὐτοπ. Θυσιάζομαι.
Immonde, ἐπ. ἀκάθαρτος. le porc est un animal — pour les Juifs ὁ χοῖρος εἶναι ζῶον ἀκάθαρτον παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις. l'esprit — τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα, ὁ δαίμων.
Immondice, Ϛ. ἀκαθαρσία. les —s οἱ ἀκαθαρσίαι, κ. βρῶμες.
Immondicité, Ϛ. ἡ ἀκαθαρσια.
Immoral, le, ἐπ. ἀνάγωγος, κακοήθης sa conduite est —e ἡ διαγωγή του εἶναι κακοήθης.
Immoralité, Ϛ. κακοήθεια.
Immoralement, ἐπίρ. κακοήθως.
Immortalisation, Ϛ. ἀπαθανάτισις.
Immortaliser, ἐν. ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω. s' —, αὐτοπ. ἀπαθανατίζομαι.
Immortalité, Ϛ. ἀθανασία. l'— de l'âme ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς. cet auteur aspire à l'— ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀθανασίαν, θέλει ν'ἀπαθανατισθῇ. atteindre l'— ἀπαθανατίζομαι
Immortel, elle, ἐπ. ἀθάνατος. l'âme est —elle ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος le trône — de dieu ὁ ἀθάνατος θρόνος τοῦ Θεοῦ une haine —elle ἀθάνατον, ἄσβεστον μῖσος. la mémoire de ce prince est —elle ἡ μνήμη τοῦ ἡγεμόνος τούτου εἶναι ἀθάνατος, αἰωνία. § ἀθάνατος, θεὸς τῶν ἀρχαίων. les —s οἱ Θεοί. une —elle Θεά.
Immortelle, Ϛ. ξηράνθεμον, ἐλειόχρυτον, εἶδος γναφάλου, ψυτὸν ὅμοιον τῷ ὁμαράντῳ.
Immortification, Ϛ. τὸ ἀτελληραγώγητον, ἡ μὴ κάκωσις τῆς σαρκὸς (παρὰ τοῖς ἀσκηταῖς).
Immortifié, ée, ἐπ. ὁ ἀτελληραγώγητος, ὁ μὴ κακωθεὶς τὴν σάρκα, (παρὰ τοῖς ἀσκηταῖς).
Immuable, ἐπ. ἀμετακίνητος, ἀμετάθετος, ἀμετάβλητος.
Immuablement, ἐπίρ. ἀμετακινήτως, ἀμεταθέτως. ἀμεταβλήτως.
Immunité, Ϛ. ἀτέλεια, κ. ἀσυδοσια. — ecclésiastique ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀτέλεια, προνόμιον τοῦ μὴ φορολογεῖσθαι τῶν ἐκκλησιαστικῶν.
Immutabilité, Ϛ. τὸ ἀμετακίνητον, ἀμετοβλητον.
Impaction, Ϛ ἐκπιεσμὸς τοῦ κρανίου
Impair, re, ἐπ. περιττὸς, ν. μονὸς, περιττοῦ ἀριθμοῦ trois est un nombre — τὸ τρία εἶναι ἀριθμὸς περιττός. pair ou — ἀρτιασμὸς, κ. ζυγὰ, ἢ μονὰ, παιγνίδιον. § l'—, Ϛ. τὸ ἄκρον φυλλίδιον, τὸ εἰς τὰ περίπτερα φύλλα μόνου φυόμενον εἰς τὴν ἄκραν τοῦ μόσχου
Impalpable, ἐπ. ἀψηλάφητος ὁ μὴ ὑποκείμενος εἰς ἀφήν.
Impanation, Ϛ. * ἐνάρτωσις. δόξα τῶν λουθηρανιστῶν ὅτι τὸ σῶμα τοῦ χριστοῦ μένει μὲ τὴν οὐσίαν τοῦ ἄρτου ἤτις δὲν ἐξαλείφεται.
Impané, ée, ἐπ. * ἔναρτος, ὁ ἐνωθεὶς μὲ τὸν ἄρτον, ἰδ. Impanation.
Impardonnable, ἐπ. ἀσύγγνωστος, ἀσυγχώρητος.
Imparfait, te, ἐπ. ἀτελὴς. une œuvre —e ἔργον ἀτελὲς, μὴ τετελισμένον. une chose —e πρᾶγμα ἀτελὲς, μὴ τέλειον. § οὐσ. παρατατικὸς, (χρόνος τῶν ῥημάτων).
Imparfaitement, ἐπίρ. ἀτελῶς.
Imparisyllabique, ἐπ. περιττοσύλλαβος, (κλίσις τῶν ὀνομάτων).
Impartable, ἐπ. ἀρχ. ἀμέριστος, ἀδιαίρετος, μὴ διαιρούμενος εἰς μέρη.
Impartial, le, ἐπ. ἀδιάφορος, οὐδέτερος, κ. ἀμερολήπτος.
Impartialement, ἐπ. ἀδιαφόρως, οὐδετέρως, κ. ἀμερολήπτως.
Impartialité, Ϛ. ἀδιαφορία, οὐδετερότης, κ. ἀμεροληψία.
Impartibilité, Ϛ. ἀρχ. τὸ ἀδιαίρετον (τῶν κτημάτων).
Impartible, ἐπ. ἀρχ. ἀδιαίρετος (ἐπὶ κτημάτων).
Impasse, Ϛ ὁδὸς ἀδιέξοδος.
Impassibilité, Ϛ. ἀπάθεια.
Impassible, ἐπ. ἀπαθὴς.
Impastation, Ϛ. ζύμη (ἐκ διαφόρων κοπανισμένων ὑλῶν).
Impatiemment, ἐπίρ. ἀνυπομόνως.
Impatience, Ϛ. ἀνυπομονησια. avec — ἀνυπομόνως. être dans l'— εἶμαι ἀνυπόμονος. § ἔλειψις καρτερίας. souffrir avec — δυσχεραίνω πρός. § —s εἰς. ὀργὴ donner des —s παροργίζω.
Impatiens, ἀρ. πλ. ἀνυπόμονοι. § ἰδ. Balsamines.
Impatient, te, ἐπ. ἀνυπόμονος. § ὁ μὴ καρτερικός. — du joug ὁ δυσχεραίνων, δυσανασχετῶν πρὸς τὸν ζυγὸν, ὁ μὴ φέρων μὲ ὑπομονὴν τὸν ζυγόν.
Impatientant, te, ἐπ. δύστροπος, ἐχθροῦ, ὁ φέρων ἀνυπομονησίαν.
Impatienter, ἐν. ἐνοχλῶ, παρεισχῶ, κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὴν ὑπομονήν του. —ê de l'attendre μὲ ἔχων ὑπομονὴν νὰ τὸν περιμένω. s' —, αὐτοπ. χάνω τὴν ὑπομονήν μου, ἀσχάλλω.
Impatroniser (s'), αὐτοπ. εἰς. s' — dans une maison ἐγκαθίσταμαι, γίνομαι οἰκοκύριος εἰς οἰκίαν τινὰ (ξένην, ἀποκτῶ ἐπιρροὴν εἰς αὐτὴν).
Impayable, ἐπ. οἰν. ἀνεκτίμητος, τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἀνταξία τιμή. un tableau — ἀνεκτίμητος εἰκών. une aventure — μεταφ. θαυμάσιον συμβὰν (διὰ τὸ παράδοξον αὐτοῦ).
Impeccabilité, Ϛ. τὸ ἀναμάρτητον
Impeccable, ἐπ. ἀναμάρτητος.
Impeccance, Ϛ. ἰδ. Impeccabilité.
Impénétrabilité, Ϛ. τὸ ἀδιαχώρητον, (ἡ φύσις τῶν σωμάτων τοῦ μὴ διέρχεσθαι δι' ἀλλήλων). μεταφ. τὸ ἀκατάληπτον. l' — des desseins de Dieu τὸ ἀκατανόητον τῶν Θείων βουλῶν.
Impénétrable, ἐπ. ἀδιαπέραστος, ἀδιαχώρητος. une cuirasse — θώραξ στεγανὸς, ἀδιαπέραστος.

étoffe — à l'eau ὕφασμα ἀδιάβροχον. une forêt — δάσος ἀδιάβατον, ἀδιαπέραστον. *métaph.* ἀκατανόητος, ἀδιάγνωστος. les desseins de Dieu sont — s οἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀκατανόητοι. un homme — ἄνθρωπος ἀκατανόητος. homme d'un secret — ἄνθρωπος ἐχέμυθος.

Impénétrablement, ἐπίρ. ὁλ. εὔχο ἀδιαχωρήτως, ἀδιαπεράστως, ἀδιαβάτως.

Impénitence, Ѕ. τὸ ἀμεταμέλητον, ἀμετανόητον (τοῦ ἁμαρτωλοῦ).

Impénitent, te, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀμεταμέλητος, ἀμετανόητος (ἁμαρτωλός).

Impennes, ἀρ. πλ. ἄπτερα, σύστημα πτηνῶν.

Impenses, Ѕ πλ. δαπάναι, ἔξοδα (πρὸς συντήρησιν οἴκου, κτήματος, κτλ. παρὰ νομικοῖς).

Impérate, Ѕ. τὸ. Cannamelle, lagure, érianthe.

Impératia, Ѕ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν γυμνοσπέρμων.

Impératif, ive, ἐπ. προστακτικός. un ton — ὕφος ἐπιτακτικόν. le mode, — ἡ ἔγκλισις (τοῦ ῥήματος).

Impérativement, ἐπίρ. ἐπιτακτικῶς, προστακτικῶς.

Impératoire, Ѕ. ἐξωτικὸν φυτόν.

Impératoria, Ѕ. ἐξωτικὸν φυτόν.

Impératrice, Ѕ αὐτοκράτεια, αὐτοκρατόρισσα, ἡ γυνὴ τοῦ αὐτοκράτορος. § — violette εἶδος ὁαμασκήνου.

Imperceptible, ἐπ. ἀδιόρατος, ὁ μὴ φαινόμενος, μὴ διακρινόμενος. molécules —s μόρια ἀδιόρατα. (*métaph.*) ἀδιανόητος, ἀνεπαίσθητος, ὁ μὴ γινόμενος νοητὸς, ἡ αἰσθητὸς εἰς τὸν νοῦν. un chang ment — μεταβολὴ ἀδιάγνωστος.

Imperceptiblement, ἐπίρ. ἀδιορά-τως, ἀδιαγνώστως, ἀνεπαισθήτως, χωρὶς νὰ νοηθῇ, νὰ γνωρισθῇ

Imperdable, ἐπ. σίκ. ἀσφαλής, ὅστις δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀπολεσθῇ, νὰ χαθῇ

Imperfectibilité, Ѕ. τὸ ἀδύνατον τῆς τελειοποιήσεως.

Imperfectible, ἐπ. ὁ ἀνεπίδεκτος τελειοποιήσεως.

Imperfection, Ѕ. ἀτέλεια, ἐλάττωμα, cet ouvrage a des —s τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἔχει ἀτελείας, ἐλαττώματα § —s, id. Défauts.

Imperforation, Ѕ. τὸ ἀδιάτρητον (μερῶν τοῦ σώματος τὰ ὁποῖα φυσικῶς ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀνοικτὰ)

Imperforé, ée, ἐπ. ἀδιάτρητος, ὁ μὴ τρυπημένος, (ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος ἐχόντων τὸ ἐλάττωμα τοῦτο).

Impérial, le, ἐπ. αὐτοκρατορικός. Sa majesté —e ἡ αὐτοκρατορικὴ του μεγαλειότης. villes —s αὐτοκρατορικαὶ, αὐτοκρατορίδες πόλεις, οἱ ἐλεύθεραι πόλεις τῆς Γερμανίας, αἱ ἐμπεριεχόμεναι εἰς τὴν Αὐστριακὴν αὐτοκρατορίαν. aigle — ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀετὸς, τὰ παράσημα τῆς Αὐστρίας. cau —e εἶδος οἰνοπνεύματος. serge —e εἶδος χονδροῦ ὑράσματος. § couronne —e ἡ μόνον —e εἶδος χονδροῦ ὑράσματος. prune —e, ἡ μόνον —e εἶδος δαμασκήνου. § les —aux οἱ Δυστριακοὶ, τὰ στρατεύματα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ὁμοίως καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῆς Αὐστρίας εἰς τὰς συνελεύσεις.

Impériale, Ѕ. εἶδος πικέτου, χαρτοπαίγνιον. § τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἁρμαμάξης. § οὐρανίσκος, οὐρανος κλίνης § πτίλιον, φυτόν

Impérieusement, ἐπίρ. ὑπερηφανικῶς, ὑπεροψίως, ὑπερηφάνως.

Impérieux, euse, ἐπ. ὑπερήφανος, ὑπεροψίας, ὑπερήφανος. une mine —se ἦθος ὑπερήφανον. l'aigle — ὁ ὑπερήφανος, ὁ μεγαλοπρεπὴς ἀετὸς. un geste — σχῆμα χειρὸς ἐπιτάκτου. § κατεπείγων, ἐπικείμενος. nécessité —se ἡ κατεπείγουσα ἀνάγκη.

Impérissable, ἐπ. ἄφθαρτος, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ χαθῇ, ἢ νὰ φθαρῇ. la matière est — ἡ ὕλη εἶναι ἄφθαρτος. souvenir — μνήμη αἰωνία, μὴ ἀπολλυμένη.

Impéritie, (τὸ ι προφ. ς) Ѕ. ἀμαθεια, ἀνικανότης, ἀπειρία (τινὸς εἰς τὸ ἐπάγγελμά του).

Imperméabilité, Ѕ. τὸ ἀδιάβροχον, ἡ ἰδιότης τῶν μὴ διαβρεχομένων σωμάτων.

Imperméable, ἐπ. ἀδιάβροχος, ὅστις δὲν μουσκεύεται.

Impermutable, ἐπ. ἀνανταλλάκτος, ὁ μὴ ἀνταλλασσόμενος.

Impersonnel, elle, ἐπ. ἀπρόσωπος. verbe — ἀπρόσωπον ῥῆμα, τὸ τριτοπρόσωπον.

Impersonnellement, ἐπίρ. ἀπροσώπως j'emploie ce verbe — μεταχειρίζομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ἀπροσώπως.

Impertinemment, ἐπίρ. αὐθαδῶς, προπετῶς.

Impertinence, Ѕ. προπέτεια, αὐθάδεια. § ἀλογία. § —s λόγοι αὐθάδεις.

Impertinent, te, ἐπ. προπετὴς, αὐθάδης. une proposition —te πρότασις τολμηρὰ, αὐθάδης. § ἀρχ ἀνοίκειος, ἄκαιρος, ξένος ὡς πρὸς τὸ προκείμενον.

Imperturbabilité, Ѕ. ἀταραξία.

Imperturbable, ἐπ. ἀτάραχος, ὁ μὴ συνταραττόμενος, ἀκλόνητος (εἰς ἀρχὰς, ἀποφάσεις κτλ.)

Imperturbablement, ἐπίρ. ἀταράχως, ἀκλονήτως. il le repète par cœur — τὸ λέγει ἐκ στήθους χωρὶς νὰ συνταραχθῇ, νὰ θορυβηθῇ, νὰ συγχυσθῇ.

Impetigo, ἀρ. τὸ. Gale miliaire.

Impétrable, ἐπ. ἐπιτευκτὸς, πορι-στὸς, ἀποκτητὸς, διαθέσιμος.

Impétrant, te, ἐπ. ὁ ἐπιτυχὼν (χάριν τινὰ).

Impétration, Ѕ. ἡ ἐπίτευξις (χάριτός τινος).

Impétrer, ἐν. ἐπιτυγχάνω (χάριν τινὰ τὴν ὁποίαν ζητῶ).

Impétueusement, ἐπίρ. ὁρμητικῶς, ἐλλύμως.

Impétueux, euse, ἐπ. ὁρμητικὸς, ὀργὸς. caractère — χαρακτὴρ εὐερέθιστος, ὁρμητικός. éloquence —se ὀργὰ εὐγλωττία. une colère —se θυμὸς παράφορος.

Impétuosité, Ѕ. ὁρμὴ, ὀργὴ, ὀργὴ, μεγάλη ζωηρότης. l' — de la jeunesse ἡ ὁρμὴ τῆς νεότητος. l' — du vent ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνέμου. l' — de la colère ἡ παραφορὰ τοῦ θυμοῦ. l' — du zèle ἡ θερμότης τοῦ ζήλου.

Impia ἡ Impie, Ѕ. ἀσεβὴς, φυτόν.

Impie, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀσεβὴς. les —s οἱ ἀσεβεῖς. des paroles —s ἀσεβεῖς λόγοι.

Impiété, Ѕ. ἀσέβεια, τὸ ἀσεβές. l' — de ce peuple ἡ ἀσέβεια τοῦ λαοῦ τούτου. l' — de cette action τὸ ἀσεβὲς τῆς πράξεως ταύτης. commettre une — ἀσεβῶ. § — ἡ acte d — ἀσέβημα.

Impitoyable, ἐπ. ἀσυμπαθὴς, ἀσπλαγχνος, ἀνελεήμων.

Impitoyablement, ἐπίρ. ἀσυμπαθῶς, ἀσπλαγχνως, ἀνελεημόνως.

Implacable, ἐπ. ἄσπονδος, ἀδιάλλακτος. un ennemi — ἄσπονδος ἐχθρός. une haine — ἀδιάλλακτον μῖσος.

Implantation, Ѕ. ἐμρύτευσις, ῥίζωσις.

Implanter, ἐν ἐμρυτεύω, ἐμρίζ(όω)ῶ. ce lichen s'est —é dans le mur ἡ πόα αὕτη ἐνεμρίζώθη εἰς τὸν τοῖχον. les poils sont —és dans la peau αἱ τρίχες εἶναι ἐμριζωμέναι εἰς τὸ δέρμα.

Implexe, ἐπ. περιπεπλεγμένος (ἐπὶ πραγμάτων καὶ ὁρμάτων).

Impliable, ἐτ. (οἰκ.) ἄκαμπτος, ἀλύγιστος, ἐπὶ χαρακτῆρος.

Implication, Ѕ. ἐνοχὴ, συμμετοχὴ (εἰς τινα ὑπόθεσιν, ἰδίως ἐγκληματικήν). § ἀντίφασις (μεταξὺ δύο προτάσεων).

Implicite, ἐτ. ὑπονοούμενος. cette clause est dans le contrat d'une manière — ὁ ὅρος οὗτος ὑπονοεῖται εἰς τὸ συμβόλαιον. volonté — ἡ ὑπονοουμένη θέλησις, ἡ δεικνυομένη ὄχι διὰ λόγων, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἔργων. foi — τυφλὴ πίστις, (ἡ παραδεχομένη ἄνευ ἐρεύνης).

Implicitement, ἐπίρ. ὑπονοουμένως, (ὄχι ῥητῶς, ἀλλὰ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν) ces clauses ayant été

posées, cela fut — convenu ἀφ' οὗ εἰ ὅροι οὗτοι ἐτέθησαν οὕτως, τοῦτο ἀπερασίσθη κατα φυσικὴν ἐκείνων συνέπειαν.

Impliquer, ἐν. ἐμπλέκω, ἐνοχοποιῶ (τινα εἰς τινα ὑπόθεσιν). être — é ἐμπλέκομαι, ἐνέχομαι. § ἐμπεριέχω, συνυπονοῶ. l'idée d'homme — e l'idée d'intelligence ἡ ἰδέα τοῦ ἀνθρώπου ἐμπεριέχει, συνυπονοεῖ τὴν τῆς νοητικότητος. sa déclaration — e qu'il a connaissance de ce fait ἡ ὁμολογία του ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει γνῶσιν τοῦ πράγματος. cela — e contradiction τοῦτο περιέχει ἀντίφασιν. (καὶ μόνο) il — e εἶναι ἀντίφασις. § impliqué ἐμπεπλεγμένος, συμμετέχων, ἐνοχοποιούμενος εἰς τινα ὑπόθεσιν.

Implorer, ἐν. ἐξαιτοῦμαι. — l'assistance de quelqu'un ἐξαιτοῦμαι, ἐπικαλοῦμαι τινὸς τὴν βοήθειαν. — quelqu'un καθικετεύω τινά.

Implorable, ἐπ ἄκαμπτος, ἀλύγιστος.

Impoli, ie, ἐπ ἀπολίτευτος, ἀγροῖκος, κ. χωριάτης.

Impoliment, ἐπίρ ἀπολιτεύτως, ἀγροίκως, κ. χωριάτικα.

Impolitesse, Ϛ. ἀγροικία, σκαιότης, κ. χωριατιά. l' — de ses manières τὸ ἀγροῖκον τῶν τρόπων του. § σκαιότης, πρᾶξις ἀπολίτευτος, κ. χωριατιά. il m'a fait une —, j'en ai reçu des —s μοὶ προσέφερθη σκαιῶς, ἀπολιτεύτως.

Impolitique, ἐπ. ἐναντίος εἰς τὴν πολιτικὴν σύνεσιν, ἀντιπολιτικός.

Impolitiquement, ἐπίβ. ἐναντίως εἰς τὴν πολιτικὴν σύνεσιν, ἀντιπολιτικῶς.

Impondérable, ἐπ. ἀβαρής, ὁ μὴ ἔχων βάρος, ἢ μὴ ὑποκείμενος εἰς στάθμισιν.

Impopulaire, ἐπ. ὁ μὴ δημοτικός. ministre — ὑπουργὸς ἀπεχθὴς πρὸς τὸν λαόν

Impopularité, Ϛ. ἡ μὴ δημοτικότης. l' — d'un acte ἡ μὴ δημοτικότης πράξεώς τινος, ἡ δυσμένεια τοῦ δήμου πρὸς τὴν πρᾶξιν ταύτην.

Importance, Ϛ. σπουδαιότης. une chose de grande — σπουδαῖον πρᾶγμα, πολλοῦ λόγου ἄξιον, κ. σημαντικόν. de peu, d'aucune — μικροῦ, οὐδενὸς λόγου ἄξιον, κ. ἀσήμαντον. il est d'une grande — de faire telle chose εἶναι ἀπαραίτητον, εἶναι εἰς ἄκρον σπουδαῖον νὰ πράξωμεν τοῦτο. § ἐπισημότης, ἰσχύς. cette place lui donne de l' — ἡ θέσις αὕτη τὸν περιάπτει ἐπισημότητα. un homme d' — ἄνθρωπος ἐπίσημος, κ. σημαντικός. se donner des airs d' — σεμνύνομαι, κ. μεγαλοπιάνομαι § d' — (ἐπίρ. οἰκ.) πολὺ, κ σημαντικά.

Important, te, ἐπ. σπουδαῖος, κ. σημαντικός, λόγου ἄξιος. question — e ζήτημα σπουδαῖον. la partie la plus — e τὸ κυριώτερον μέρος. § homme — ἄνθρωπος ἐπίσημος, σημαντικός. § (οὐσ) τὸ σπουδαῖον, τὸ κύριον. l' — ἡ l' — de la chose τὸ σπουδαῖον τοῦ πράγματος. le plus — τὸ κυριώτερον. § (οὐσ.) σεμνυνόμενος, καυχηματίας, κ. ὅστις μεγαλοπιάνεται.

Importation, Ϛ. εἰσαγωγὴ (ἐμπορευμάτων). droit d' — ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων. § τὸ εἰσαχθὲν ἐμπόρευμα.

Importer, ἐν. εἰσάγω (ἐμπορεύματα). § οὐδ. τριτοπρ. il importe διαφέρει, συμφέρει, εἶναι ἀναγκαῖον. il m' —e que vous le sachiez ἔχω συνφέρον νὰ τὸ ἠξεύρῃς. cela ne lui — τοῦτο δὲν τὸν διαφέρει. que m' —e τί μὲ μέλει. que m —ent ces menaces τί μέλει διὰ τὰς ἀπειλὰς ταύτας. il n' —e, peu —e, u' —e δὲν σημαίνει, δὲν μὲ (μή σὲ, δὲν τὸν) μέλει, ἀδιάφορον! ἀδιαφορῶ!

Importun, une, ἐπ. φορτικὸς, ἐπαχθὴς, ὀχληρὸς, ἐνοχλητικός. être — à quelqu'un ἐνοχλῶ τινα.

Importunément, ἐπίρ. (ὀλ. εὔχρ.) ὀχληρῶς, φορτικῶς.

Importuner, ἐν. ἐνοχλῶ, βαρύνω, κ πειράζω

Importunité, Ϛ. ἐνόχλησις. pardonnez moi cette — συγγνωθί μοι διὰ τὴν ἐνόχλησιν. § φορτικότης, ὀχληρότης. il est d'une grande — εἶναι ὀχληρός.

Imposable, ἐπ. φορολογητός, ὁ δυνάμενος νὰ ὑποβληθῇ εἰς φόρον.

Imposant, te, ἐπ. σεμνὸς, καταπληκτικὸς, ἐμπνέων σέβας ἢ φόβον. air — ἦθος μεγαλοπρεπές. un spectacle — καταπληκτικὸν θέαμα. une force — καταπληκτικὴ, μεγάλη δύναμις (στρατιωτική).

Imposer, ἐν. ἐπιτίθημι. — les mains sur quelqu'un ἐπιτίθημι τὰς χεῖρας ἐπί τινος. on donne la prêtrise en —ant les mains δίδεται ἡ ἱερωσύνη δι' ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν. — un nom δίδω ὄνομα, ὀνομάζω. § ἐπιβάλλω (χρέος, ὑποχρέωσιν κτλ.) — une punition ἐπιβάλλω ποινήν. —son opinion à quelqu'un ἐπιβάλλω εἰς τινα τὴν γνώμην μου, τὸν βιάζω νὰ τὴν δεχθῇ. — silence ἐπιβάλλω σιωπήν. — silence aux passions (μεταφ.) κατασιγάζω τὰ πάθη. § ἐπιβάλλω φόρον, φορολογῶ. s' —, αὐτοπ. ἐπιβάλλω φόρον εἰς ἐμαυτόν. § — καὶ en — καταπλήττω, ἐπιβάλλω σέβας, ἢ φόβον. § en — ἀπατῶ, ἐξαπατῶ § διευθετῶ, βάλλω εἰς τάξιν τὰς σελίδας (παρὰ τυπογράφοις).

Imposition, Ϛ. — des mains ἐπίθεσις τῶν χειρῶν. — d'un nom ὀνοματοθεσία. — de devoirs ἐπιβολὴ χρεῶν. § φόρος. § ἡ διάταξις τῶν σελίδων (παρὰ τυπογράφοις).

Impossibilité, Ϛ. τὸ ἀδύνατον. l' — de la chose τὸ ἀδύνατον τοῦ πράγματος. il y a — physique εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον. — morale ἠθικῶς ἀδύνατον.

Impossible, ἐπ. ἀδύνατος. il n'y a rien d' — à Dieu τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν Θεόν. il m'est — de δὲν δύναμαι νά. faire l' — πάντα λίθον κινῶ, κ. κάμνω τὰ ἀδύνατα δυνατά. réduire quelqu'un à l' — φέρω τινα εἰς τὴν ἀδύνατον ἀπαγωγήν. l' — (οἰκ.) πάμπολυ. il a perdu l' — ἔχασε παρὰ πολλά. à l' — εἰς μέγαν βαθμόν. par — μ' ὅλον ὅτι ἀδύνατον. si par — on parvenait à voler ἄν, μ' ὅλον ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀδύνατον, κατωρθώναμεν νὰ πετῶμεν.

Imposte, Ϛ. θριγκὸς τῶν παραστάδων, ἀφ' οὗ ἄρχεται ὁ ὄλος τῶν θυρῶν.

Imposteur, ἀρ. ἀπατεὼν, πλάνος, λαοπλάνος. § συκοφάντης. § ἐπ. ἀλαζονικός. un éloge — ὀλεθρὸς ἔπαινος

Imposture, Ϛ. ἀπάτη, δόλος, συκοφαντία.

Impôt, ἀρ. φόρος. — territorial, foncier ἔγγειος φόρος. imposer les —s ἐπιβάλλω φόρους. asseoir les —s διανέμω τοὺς φόρους.

Impotence, Ϛ. τὸ ἀνίσχυρον (ἀτόμου μὴ ἔχοντος τὴν χρῆσιν τῶν μελῶν του).

Impotent, ente, ἐπ. ἀνίσχυρος, στερούμενος τὴν χρῆσιν τῶν μελῶν του.

Impraticable, ἐπ. ἀκατόρθωτος § ἄβατος (ὁρόμος), ἀδιάβατος. § ἀκατοίκητος (οἶκος). § homme — ἄνθρωπος δυσξύμβολος, ἀνοικονόμητος.

Imprécation, Ϛ. ἀρὰ, κατάρα. faire des —s καταρῶμαι.

Imprécatoire, ἐπ. ἀραῖος, περίκλητος κατάρας.

Imprégnable, ἐπ. ἐπιδεκτικὸς διαβροχῆς, μουσκεύματος.

Imprégnation, Ϛ. διαβροχὴ, ἐμβάπτισις.

Imprégner, ἐν. διαβρέχω, ἐμβάπτω, ποτίζω. cet habit est —é d'odeur τὸ ἔνδυμα τοῦτο ἐποτίσθη ἀπὸ εὐωδίαν, ἔπιεν εὐωδίαν. le coton s'est —é de miasmes τὸ βαμβάκιον ἐμολύνθη μὲ μιάσματα. (μεταφ.) ποτίζω (τὸν νοῦν). son esprit s'est —é de préjugés τὸ πνεῦμά του ἐποτίσθη μὲ προλήψεις.

Imprémédité, ée, ἐπ. (ὀλ. εὔχρ.) ἀπρομελέτητος.

Imprenable, ἐπ. ἀπόρθητος.

Imprescriptibilité, Ϛ. τὸ ἀπαράγραπτον.

Imprescriptible, ἐπ. ἀπαράγραπτος. des droits —s ἀπαράγραπτα δίκαια.

Impresses, ἴδ. Intentionnelles.

Impressif, ive, ἐπ. ὁ ἀποτελῶν ἐντύπωσιν.

Impression, S. ἐντύπωσις. l' — d' un cachet sur la cire ἡ ἐκτύπωσις σφραγίδος εἰς τὸν κηρόν le sable recevrait à peine l' — de ses pas τὰ βήματά του μόλις ἐτυποῦντο εἰς τὴν ἄμμον.—s digitales, ῖδ. digitale. § ἡ τύπωσις, ὁ τύπος. l'— d'un ouvrage ἡ τύπωσις συγγράμματος. publier par la voie de l'— ὀημοσιεύω διὰ τοῦ τύπου frais d' — τυπωτικὰ ἔξοδα. § ἔκδοσις. anciennes —s αἱ παλαιαὶ ἐκδόσεις. § προσβολή les —s de l'air, du changement du temps ἡ προσβολὴ τοῦ ἀέρος, τῆς μεταβολῆς τοῦ καιροῦ. μεταφ. ἴχνος il lui reste une — de chaleur μένει εἰς αὐτὸν ἴχνος θέρμης. μεταφ. ἐντύπωσις. faire de l'— προσβάλλω, ἀποτελῶ ἐντύπωσιν· cet événement m'a fait une grande — τὸ συμβὰν τοῦτο ἀπετέλεσεν εἰς ἐμὲ μεγάλην ἐντύπωσιν. § ἡ βάσις, ἡ πρώτη βαφὴ τῶν ζωγράφων.

Impressionnable, ἐπ. (ἄχρ.) ὁ ἐντυπώσεις εὐκόλως δεχόμενος, εὐκίνητος, εὐερέθιστος.

Impressionner, ἐν. (ἄχρ.) κινῶ τινὰ (δι' ἐντυπώσεων).

Imprévoyance, S. ἀπρονοησια, ἀπροβλεψια par — ἀπρονοήτως, ἀπροβλέπτως.

Imprévoyant, te, ἐπ. ἀπρονόητος, ἀπρόβλεπτος, ἐπιμηθεύς.

Imprévu, ue, ἐπ. ἀπρόβλεπτος, αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος.

Imprimable, ἐπ. τυπωτέος.

Imprimer, ἐν. ἐκτυπῶ, κ. πατῶ. — — un sceau sur la cire ἐκτυπῶ, πατῶ σφραγίδα εἰς τὸν κηρόν. ses pas s' —èrent sur le sable τὰ βήματά του ἐξετυπώθησαν εἰς τὴν ἄμμον. la crainte de dieu s'est —ée dans son cœur ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἐνετυπώθη εἰς τὴν καρδίαν του. — la terreur ἐμβάλλω τρόμον. § ἐκτυπῶ, τυπόνω. j'ai —é un ouvrage ἐτύπωσα σύγγραμμα. § τυπόνω, ἐκδίδω. je n'ai encore rien —é ὁὲν ἐτύπωσα, ὁὲν ἐξέδωκα ὁκομη τίποτε. se faire — ἐκδίδω σύγγραμμά μου. μεταφ. περιάπτω cette action —e à sa mémoire une honte éternelle ἡ πρᾶξις αὕτη περιάπτει εἰς τὴν μνήμην του αἰωνίαν αἰσχύνην. § ὁίδω, μεταδίδω (κίνησιν, ὁιεύθυνσιν, ταχύτητα). cette découverte —a aux idées une nouvelle direction ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἔδωκε νέαν ὁιεύθυνσιν εἰς τὰς ἰδέας. § προπαρασκευάζω (τὸν ζωγραφικὸν πίνακα). § des —és (οὐσ.) ἔντυπα, φυλλάδια ἢ φύλλα τυπωμένα.

Imprimerie, S. τυπογραφια, (ἡ τέχνη, τὸ σύνολον τῶν ἐργαλείων). § τυπογραφεῖον, (τὸ κατάστημα).

Imprimeur, ἀρ. τυπογράφος. § πιεστὴς, (ὁ ἰδίως ἀσχολούμενος εἰς τὴν πίεσιν, τύπωσιν τῆς στοιχειοθετηθείσης ὕλης).

Imprimure, S. ἡ βάσις, ἡ πρώτη βαφὴ τοῦ ὑφάσματος τῶν εἰκόνων. § τύπος (χάρτινος τῶν παιγνιοχαρτίων).

Improbabilité, S. ἀπιθανότης, τὸ ἀπίθανον.

Improbable, ἐπ. ἀπίθανος.

Improbablement, ἐπίρ. ἀπιθάνως.

Improbateur, trice, οὐσ. καὶ ἐπ. ὁ ἀποδοκιμάζων, ἀποδοκιμαστικὸς, ἀποδοκιμαστής.

Improbation, S. ἀποδοκιμασία.

Improbité, S. πονηρία, ἀτιμία.

Improductible, ἐπ. ἀπαράγωγος.

Improductif, ive, ἐπ. ἄφορος, ἄγονος.

Impromptu, ἀρ. αὐτοσχεδίασμα. § ἐπ. αὐτοσχέδιος.

Impropre, ἐπ. ἀκατάλληλος. une expression — ἀκατάλληλος ἔκφρασις, ἡ μὴ κυριολεκτουμένη.

Improprement, ἐπίρ. ἀκαταλλήλως, μὴ κυριολεκτικῶς.

Impropriété, S. τὸ ἀκατάλληλον (περὶ τὸν λόγον), ἡ ἀκυρολεξία.

Improuver, ἐν. ἀποδοκιμάζω.

Improvisateur, trice, οὐσ. αὐτοσχεδιαστής.

Improvisation, S. αὐτοσχεδιασμός. § αὐτοσχεδίασμα.

Improviser, ἐν. καὶ οὐδ. αὐτοσχεδιάζω, παρασκευάζω ἐκ τοῦ προχείρου.

Improviste (à l'), ἐπίρ. ἐξ ἀπροόπτου, ἀπροσδοκήτως, αἰφνιδίως.

Imprudemment, ἐπίρ. ἀβούλως, ἀπερισκέπτως, ἀφρόνως.

Imprudence, S. ἀβουλία, ἀπερισκεψία, ἀφροσύνη. § ἡ ἀπερίσκεπτος πρᾶξις.

Imprudent, te, ἐπ. ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, ἄφρων. il est — de ὁὲν εἶναι φρόνιμον νά.

Impubère, οὐσ. καὶ ἐπ. ἄνηβος, ὁ οὐκέτι ἔφηβος.

Impudemment, ἐπίρ. ἀναιδῶς.

Impudence, S. ἀναίδεια. § ἀναιδὴς πρᾶξις.

Impudent, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀναιδής. homme — ἄνθρωπος ἀναιδής. action —e πρᾶξις ἀναιδής.

Impudeur, S. ἀναίδεια, ἔλλειψις αἰδοῦς.

Impudicité, S. ἀσέλγεια, ἀκολασία.

Impudique, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀσελγὴς, ἀκόλαστος. des discours —s αἰσχρολογίαι.

Impudiquement, ἐπίρ. ἀσελγῶς, ἀκολάστως.

Impugner, ἐν. καταπολεμῶ (γνώμην ἢ πρᾶτσιν).

Impuissance, S. ἀδυναμία (τοῦ πράττειν τι). être dans l' — de ἀδυνατῶ νά, ὁὲν ὁύναμαι νά être frappé d' — περιπίπτω, καταντῶ εἰς ἀδυναμίαν. § ἀδυναμία τοῦ γεννᾶν (ἐπὶ ἀνδρῶν), ἀγονία.

Impuissant, te, ἐπ. ἀδύνατος, ἀνίσχυρος. un ennemi — ἀνίσχυρος ἐχθρός. une haine —e μῖσος ἀνίσχυρον. § (οὐσ. καὶ ἐπ.) ἀδύνατος πρὸς τεκνογονίαν, ἄγονος.

Impulsif, ive, ἐπ. ὠττικὸς, ὠθητικὸς, ὁ ἐνεργῶν ὁι' ὠτσεως, ὠθήσεως.

Impulsion, S. ὦτσις, ὤθησις, ἡ πρώτη κίνησις. un corps est mû par l' — d'un autre ἓν σῶμα κινεῖται ὠθούμενον ὑπο ἄλλου. μεταφ. προτροπὴ, κέλευσμα, πρώτη κίνησις. il agit ainsi par l' — d'un autre πράττει οὕτως ὑπ' ἄλλου κινούμενος donner l' — κινῶ. il suit l' — de son cœur ἀκολουθεῖ τὸ κέλευσμα τῆς καρδίας του.

Impunément, ἐπίρ. ἀποινὶ, ἀτιμωρητί. § ἀκινδύνως.

Impuni, ie, ἐπ. ἀτιμώρητος.

Impunité, S. ἀτιμωρησία. avec — ἀτιμωρητί, ἀποινί.

Impur, re, ἐπ. ἀκάθαρτος, ῥυπαρος. un lieu — τόπος ἀκάθαρτος. un sang —, une race —e ἀκάθαρτον γένος. § ἀκάθαρτος, ἀκόλαστος, αἰσχρός. des mœurs —es ἀκόλαστα ἤθη. des amours —es αἰσχροὶ ἔρωτες.

Impureté, S. ἀκαθαρσία. l' — de l'eau ἡ ἀκαθαρσία τοῦ ὕδατος. § αἰσχρότης, αἰσχρὰ πρᾶξις, αἰσχρολογία.

Imputabilité, S. τὸ καταλογιστὸν, ἡ ἰδιότης πράγματός τινος ὁι' ἣν ὁύναται νὰ προσαρθῇ εἰς τινὰ ἢ εἰς ἄλλο τι.

Imputable, ἐπ. καταλογιστέος, ἀποδοτέος, προσαπτέος, ὁυνάμενος νὰ προσαρθῇ εἰς τι. § somme — ποσότης καταλογιστέα.

Imputatif, ive, ἐπ. καταλογιστικὸς, ὁ καταλογίζων, ὁ προσάπτων.

Imputation, S. καταλογισμὸς (κακῆς τινος πράξεως εἰς τινα), ἀπόδοσις. § καταλογισμὸς συμψηφισμὸς ποσότητος μὲ ποσότητα). § ἡ μετάδοσις τῶν ἀρετῶν τοῦ Χριστοῦ (ἡ σώζουσα τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τοὺς ὁιαμαρτυρομένους).

Imputer, ἐν. καταλογίζομαι, προσάπτω, ἀποδίδω(μι)(κακήν τινα πρᾶξιν εἰς τινα). § κατηγορῶ, συκοφαντῶ. je ne puis — mon malheur qu'à moi même εἰς ἐμαυτὸν μόνον ὁύναμαι ν' ἀποδώσω τὴν ὁυστυχίαν μου. — à crime, à faute, à blâme, à déshonneur κατηγορῶ ἐπ' ἐγκλήματι, σφάλματι, προσάπτω ὡς κατηγορίαν, ἀτιμίαν (ἐπὶ καλῆς ἢ ἀδιαφόρου τινὸς πράξεως). § καταλογίζομαι (ποσότητα εἰς ἄλλην). ce payement doit être —é sur la dette ἡ ὁόσις αὕτη πρέπει νὰ καταλογισθῇ εἰς τὸ χρέος. § les mérites de J. C. nous sont imputés αἱ ἀρεταὶ τοῦ Χριστοῦ μᾶς μεταδίδονται.

In (προφ. Ine), πρόθ. (λατινική). ἐν. (συντιθεμένη μὲ λέξεις ἔχει ἄλλοτε τῆς ἐν καὶ ἄλλοτε τοῦ ἀστερητικοῦ τὴν σημασίαν. Διὰ τὰς λέ-

ξεις εἰς τὰς ὁποίας προτίθεται ἀσυνθέτως ἴδ. τὰς λέξεις αὐτάς).
Inabordable, ἐπ. ἀπροσπέλαστος, ἀπρόσιτος. homme — (μεταφ.) ἀνυψοπος ὑσεντευκτος, ὑσξύμβολος, ἀπρόσιτος
Inabordé, ée, ἐπ. rivage — ἀπροσπέλαστος ἀκτή, εἰς τὴν ὁποίαν κάνεις δὲν κατήχθη ἀκόμη.
Inacceptable, ἐπ. ἀπαράδεκτος.
Inaccessible, ἐπ. ἀπρόσιτος, ἀπρόσβατος. un rocher — ἀπρόσβατος βράχος. les hauteurs —s de la science (μεταφ.) τ' ἀπροσπέλαστα ὕψη τῆς ἐπιστήμης cette connaissance est — à l'esprit humain ἡ γνῶσις αὕτη εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. § ἀνεπίδεκτος (παθῶν), μὴ ἐνδιδων (εἰς παρακλήσεις, κολακείας). homme — (μεταφ) ἄνθρωπος ἀπρόσιτος, δυσέντευκτος.
Inaccommodable, ἐπ. (ὁλ. εὔχρ.) ἀσυμβίβαστος, ἀδιάλλακτος.
Inaccordable, ἐπ. ἀσυμβίβαστος. des caractères — s ἀσυμβίβαστοι χαρακτῆρες, μὴ συμβιβαζόμενοι μεταξύ των. § ἀνέγκριτος, ἀπαραχώρητος.
Inaccostable, ἐπ. (οἰκ. ὁλ. εὔχρ.) ἀπρόσιτος (ἐπὶ ἀνθρώπων), ἀκοινώνητος.
Inaccoutumé, ée, ἐπ. ἀήθης, ἀσυνείθιστος.
Inachevé, ée, ἐπ. ἀτελής, κ. ἀτελείωτος.
Inachus, ἀρ. Ἴναχος, γένος ὀστρακοδέρμων.
Inactif, ive, ἐπ. ἀργός, ὁ μὴ ἔχων ἐργασίαν.
Inaction, Ὑ. ἀργία, ἔλλειψις ἐργασίας.
Inactivité, Ὑ. ὀδράνεια, ἔλλειψις δραστηριότητος.
Inadmissibilité, Ὑ. τὸ ἀπαράδεκτον.
Inadmissible, ἐπ. ἀπαράδεκτος.
Inadvertance, Ὑ. ἀπροσεξία. par — ἐξ ἀπροσεξίας.
Inalbuminé, ée, ἐπ. (σπέρμα) ἄνευ περισπορίου. ἴδ. albumen.
Inaliénabilité, Ὑ. τὸ ἀναπαλλοτρίωτον, ἰδιότης καθ' ἣν τι δὲν δύναται ν' ἀπαλλοτριωθῇ.
Inaliénable, ἐπ. ἀναπαλλοτρίωτος, ὁ μὴ ἀπαλλοτριούμενος.
Inalliable, ἐπ. ἀσυνδύαστος. des métaux —s μέταλλα ἀσυμμιγῆ, μὴ συγχωνευμένα. les intérêts de dieu et ceux du monde sont —s (μεταφ.) τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τοῦ κόσμου εἶναι ἀσυμβίβαστα.
Inaltérable, ἐπ. ἀμετάβλητος, ἀδιάφθορος. un bonheur — εὐτυχία σταθερά, διαρκής, ἀδιάφθορος.
Inamissibilité, Ὑ. ἐν χρ. l'—de la justice τὸ ἀναπόβλητον τῆς δικαιοσύνης.
Inamissible, ἐπ. la grâce — ἡ ἀναπόβλητος χάρις, ἡ μὴ ἀποβαλλομένη, χαρισμένη.
Inamovibilité, Ὑ. τὸ ἀμετακίνητον (τῶν δικαστῶν).
Inamovible, ἐπ. ἀμετακίνητος. un juge — δικαστὴς ἀμετακίνητος. un emploi — ὑπηρεσία εἰς τὴν ὁποίαν οἱ διοριζόμενοι εἶναι ἀμετακίνητοι.
Inamusable, ἐπ. ὁ μὴ ἐπιδεκτικὸς διασκεδάσεως.
Inangulé, ée, ἐπ. ἀγώνιος, ὁ μὴ ἔχων γωνίας, (ἐπὶ φύλλων).
Inanimé, ée, ἐπ. ἄψυχος. corps — ὁ σῶμα ἄψυχον. chant — ὁ (μεταφ.) ᾆσμα ἄψυχον, ψυχρόν. figure — ée μορφὴ ἄψυχος, ψυχρά.
Inanité, Ὑ. τὸ κενὸν, ἡ ματαιότης (τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων).
Inanition, Ὑ. ἀσιτία, ἡ ἐξ ἀσιτίας ἀσθένεια.
Inapercevable, ἐπ (ὁλ. εὔχρ.) ἀδιόρατος, ὁ μὴ διακρινόμενος. ἴδ. Imperceptible.
Inaperçu, ue, ἐπ. ὁ μὴ παρατηρούμενος, ἀνεπαίσθητος. il a passé — παρῆλθε χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ.
Inappétence, Ὑ. ἀνορεξία.
Inapplicable, ἐπ. ἀνεφάρμοστος.
Inapplication, Ὑ. ἀμέλεια, ῥᾳθυμία.
Inappliqué, ée, ἐπ. ἀμελής, ῥᾳθυμος.
Inappréciable, ἐπ ἀνεκτίμητος. quantité — ποσότης μὴ δυναμένη νὰ ἐκτιμηθῇ. un bienfait — ἀνεκτίμητος εὐεργεσία.
Inapprêté, ée, ἐπ. ἀπροπαρασκεύαστος.
Inapprivoisable, ἐπ. ἀτιθάσσευτος, ὁ μὴ ἐξημερούμενος.
Inapte, ἐπ. ἐν χρ.— à quelque chose ἀνεπιτήδειος πρός τι, ἀναρμόδιος.
Inaptitude, Ὑ. ἀνεπιτηδειότης, ἀναρμοστία, ἀκαταλληλία, ἀνικανότης.
Inarticulé, ée, ἐπ. ἄναρθρος. des sons —s ἄναρθροι ἤχοι.
Inassorti, ie, ἐπ. ἀσυνάρμοστος, ἀσυνάρτητος.
Inattaquable, ἐπ. ἀπρόσβλητος. une place — φρούριον ἀπρόσβλητον. droit — δικαίωμα ἀπρόσβλητον.
Inattendu, ue ἐπ. ἀπροσδόκητος.
Inattentif, ive, ἐπ. ἀπρόσεκτος.
Inattention, Ὑ. ἀπροσεξία.
Inaugural, le, ἐπ. ὁ εἰς ἐγκαινισμὸν ἢ καθίδρυσιν ἀνήκων.
Inauguration, Ὑ. καθίδρυσις (βασιλέως, ἢ ἀρχῆς). § ἐγκαίνια (ναοῦ, ἢ μνημείου).
Inaugurer, ἐν. ἐγκαινίζω, ἐγκαινιάζω, καθιδρύω.
Inca, Ynca, ἢ Incas, ἀρ. Ἴγκας, ὄνομα τῶν αὐτοχθόνων ἡγεμόνων τῆς Περουβιανῆς.
Incaguer, ἐν. οἰκ. ἀρχ. προκαλῶ μετὰ περιφρονήσεως.
Incalculable, ἐπ ἀναρίθμητος. des richesses —s ἀναρίθμητα πλούτη. § ἀνεκτίμητος. perte — ζημία ἀνεκτίμητος.
Incalicée, ἐπ Ὑ. fleur — ἄνθος ἄνευ κάλυκος.
Incamération, Ὑ. συμπαρακλοκὴ (γῆς εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα).
Incamérer, ἐν. συμπαραλαμβάνω, προσαρτῶ κτῆμα τι εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα.
Incandescence, Ὑ. πύρωσις, πυράκτωσις.
Incandescent, te, ἐπ. πεπυρωμένος, πεπυρακτωμένος, ἔμπυρος, διάπυρος.
Incane, ἐπ. χνοώδης, ὁ ἔχων ὑπόλευκον χνοῦν (καρπόν).
Incantation, Ὑ. γοητεία, ἐπῳδή.
Incapable, ἐπ. ἀνίκανος, ἀνάξιος. — de faire quelque chose ἀνίκανος νὰ πράξῃ τι. un homme — ἄνθρωπος ἀνίκανος, ἄνευ ἱκανότητος (διὰ τὰς ὑποθέσεις). § παρὰ νομ. ἀνίκανος, (ὁ μὴ ἔχων πρός τι τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας).
Incapacité, Ὑ. ἀνικανότης, ἀναξιότης. § παρὰ νομ. ἡ στέρησις τῶν ἀναγκαίων ἰδιοτήτων πρὸς ἄσκησίν τινος δικαιώματος
Incarcération, Ὑ. φυλάκισις, καθειρξις
Incarcérer, Ὑ. φυλακίζω, καθείργω.
Incarnadin, ne, ἐπ. ὑποπόρφυρος.
Incarnat, te, ἐπ. πορφυροῦς, ὁ ἔχων, χρῶμα ἐρυθρὸν μεταξὺ τοῦ ροδίνου, καὶ τοῦ χρώματος τῶν κερασίων.
Incarnatif, ive, ἐπ. remède—ἰατρικὸν συμφυτικὸν, τὸ συντελοῦν εἰς τὴν σύμφυσιν τῶν κεκομμένων σαρκῶν.
Incarnation, Ὑ. ἐνσάρκωσις. l'—τάρκωσις. de J. C. ἡ ἔνσαρκος οἰκονομία
Incarner (s'), αὐτοπ. σαρκοῦμαι, ἐνσαρκοῦμαι, λαμβάνω σάρκα dieu s'est—é ὁ Θεὸς ἐνεσαρκώθη le verbe —é ὁ ἔνσαρκος λόγος. un démon —é, οἰκ. ἔνσαρκος δαίμων, κακότροπος ἄνθρωπος. c'est la méchanceté —ée, μεταφ. εἶναι ἡ κακία σεσωματωμένη, αὐτόχρημα κακία.
Incartade, Ὑ. ὕβρις, ἐπίπληξις αὐστηρά. § δυστροπία, κ. παραξενιά.
Incendiaire, ἀρ. ἐμπρηστής. μεταφ. στασιαστικός. un écrivain — μεταφ. συγγραφεὺς κινῶν στάσεις. discours —s λόγοι στασιαστικοί.
Incendie, ἀρ. πυρκαϊά, ἐμπρησμός.
Incendier, ἐν. ἐμπρήθω, πυρπολῶ, καίω. les —és οἱ κάοντες, ἐκείνων ὁποίων οἱ οἶκοι ἐκάησαν
Incération, Ὑ. ἡ εἰς ἀλοιφὴν μεταβολὴ στερεᾶς τινος ὕλης.
Incertain, ne, ἐπ. ἀβέβαιος. je suis — de ce qui en doit arriver εἶμαι ἀβέβαιος περὶ τοῦ ἀπαντησομένου. § ἄστατος, ἀβέβαιος. § § ἀμφιβαλλόμενος, ἀμφίβολος, ἐσφαλμένος, ὁ μὴ ἀσφαλῶς γνωστός. § ἀμφιρρεπὴς, ἀμφίβολος. je suis — sur ce que je dois faire εἶμαι ἐπηρεάσιμος τί νὰ πράξω. § ἐν τὸ ἀβέβαιον.
Incertainement, ἐπίρ. ὁλ. εὐχρ. βεβαίως.

Incertitude, S. ἀδεβαιότης, ἀδηλ(ια)ότης, τὸ ἀμφίβολον, το ἄστατον.
Incessamment, ἀρ. εὐθὺς, ἀμέσως. il va venir — θέλει ἔλθει ἀμέσως. on l'attend — περιμένεται νὰ ἔλθη ἀμέσως. § ἀδιαλείπτως, ἀδιακόπως.
Incessant, te, ἐπ. ἀδιάλειπτος, ἀκαταπαυστος.
Incessible, ἐπ. ἀπαραχώρητος, ὁ μὴ παραχωρούμενος.
Inceste, ἀρ: αἱμομιξία. — spirituel πνευματικὴ αἱμομιξία, (ἡ μεταξὺ ἀναδόχου καὶ βαπτιστικῆς, ἡ πνευματικοῦ καὶ ἐξομολογουμένης). § ὁ αἱμομίκτης.
Incestueusement, ἐπίρ. ἐν αἱμομιξίᾳ.
Incestueux, euse, ἐπ. αἱμομίκτης, αἱμομικτικός. des regards —x βλέμματα ἀναιδῆ, προκαλοῦντα αἱμομιξίαν.
Inchantable, ἐπ. (ὁλ. εὔχρ.) ὁ μὴ ᾄδόμενος, ἀτραγώδητος.
Inchoatif,ive, ἐπ. (προρ. incoatif) καταρκτικος. (εἰς τὴν γραμματικὴν λέξεις τινὲς ἀρχὴν ἐνεργείας σημαινουσαι).
Incicatrisable, ἐπ. ἀνεπούλωτος, ὁ μὴ ἐπουλούμενος.
Incidemment, ἐπίρ. παρεμπιπτόντως κατὰ παρέμπτωσιν.
Incidence, S. ἔμπτωσις (ἀκτῖνος εἰς σῶμα)
Incident, ἀρ. παρέμπτωσις, παρεμπίπτουσα περίστασις, συμβεβηκὸς, σύμπτωσις. — dramatique δραματικὴ πλοκὴ, ἐπεισόδιον, παρεμπίπτουσα πρόταση(εἰς τὰς δίκας). § δυσκολίαι (προτεινόμεναι). il fait des —s δυσκολίας προτείνει.
Incident, te, ἐπ. ἐμπίπτων, παρεμπίπτων. une proposition —e πρότασις παρεμβεβλημένη (εἰς τὴν ὁλόκληρον φράσιν) § ἐμπίπτων. rayon — ἐμπίπτουσα ἀκτὶς εἴς τι σῶμα.
Incidentaire, ἐπ. ὁλ. εὔχρ. στρεψοδίκης, σοφιστὴς, ὁ δυσκολίας προτείνων.
Incidenter, οὐδ. προτείνω ἀδιακόπως δυσκολίας.
Incinération, S. ἀποτέφρωσις.
Incinérer, ἐν. ἀποτεφρόω, ῶ.
Incirconcis, ise, ἐπ. ἀπερίτμητος. — de cœur (μεταφ.) ἀπερίτμητος τὴν καρδίαν. § les —s (οὐσ) οἱ ἀπερίτμητοι.
Incirconcision, S. τὸ ἀπερίτμητον. — de cœur τὸ ἀπερίτμητον τῆς καρδίας.
Incise, S. περίοδος παρεμπίπτουσα ἐντὸς τῆς κυρίας περιόδου.
Inciser, ἐν. τέμνω, ἐνεργῶ τομὴν (χειρουργικήν). § . χαράσσω (τὸν φλοιὸν τῶν δένδρων). —ό ὁ ἔχων ἐντομὰς, ἐπὶ φύλλων. § διαλύω (τοὺς χυμοὺς παρὰ ἰατροῖς).
Incisif, ive, ἐπ. τομικὸς, κ. κοπτερὸς dents — ives οἱ τομεῖς, διχαστῆρες, κτένες. § remèdes — ifs ἰατρικὰ διαλυτικὰ τῶν χυμῶν.
Incision, S. τομὴ (χειρουργικὴ), χαραγὴ, χάραγμα.
Incitabilité, S. τονισμὸς, ἐπιδεκτικότης τόνου (εἰς τὰ τοῦ σώματος ὄργανα).
Incitant, te, ἐπ. τονικὸς (ἐπὶ ἰατρικῶν).
Incitatif, tive, τὸ. Incitant.
Incitation, S. παρόρμησις, παρακίνησις (πρός τι). § ἐνδυνάμωσις τῶν ὀργάνων διὰ τονικῶν.
Inciter, ἐν. παροτρύνω, προτρέπω, κινῶ, παρακινῶ (εἴς τι).
Incivil, le, ἐπ. σκαιὸς, ἀπολίτευτος, χωριάτης. un homme — ἄνθρωπος ἀπολίτευτος ses manières sont —es ἡ συμπεριφορά του δὲν εἶναι εὐγενής. § (ἀρχ.) clause — ὅρος ἐναντίος τῶν πολιτικῶν νόμων.
Incivilement, ἐπίρ. σκαιῶς, ἀπολιτεύτως, χωρὶς εὐγένειαν, χωριάτικα.
Incivilisé, ée, ἐπ. ὁ μὴ ἐξευγενισμένος.
Incivilité, S. σκαιότης, ἀγροικία, τρόπος ἢ πρᾶξις ἀπολιτεύτου, κ. χωριατιά.
Incivique, ἐπ. ἀντιπατριωτικός.
Incivisme, ἀρ. ἔλλειψις πατριωτικῆς ἀρετῆς. acte d'— πρᾶξις ἀντιπατριωτική.
Inclémence, S. l'— des dieux ἀνεπιείκεια, αὐστηρότης τῶν Θεῶν. § ὁριμύτης (τῆς ἀτμοσφαίρας, τοῦ καιροῦ).
Inclément, te, ἐπ. ἀνεπιεικὴς, αὐστηρός § αὐστηρὸς, ὁριμὺς (ἀὴρ, κλίμα).
Inclinaison, S. κλίσις (παντὸς σώματος μὴ παραλλήλου μὲ τὸν ὁρίζοντα), ἔγκλισις. l'— du mur ἔγκλισις τοῦ τοίχου l'— de l'aimant ἡ ἔγκλισις τοῦ μαγνήτου (πρὸς τὴν γῆν), κ. γέρσιμον § (ἡ πρὸς ἀλλήλας) κλίσις (δύο γραμμῶν). l'angle d' — ἡ γωνία τῆς κλίσεως.
Inclinant ἡ Incliné, ἀρ. κεκλιμένον ἡλιακὸν ὡρολόγιον, (τὸ μὴ κάθετον ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος, ἀλλὰ κλῖνον πρὸς τὴν μεσημβρίαν).
Inclination, S. κλίσις τῆς κεφαλῆς (εἰς σημεῖον κατανεύσεως). faire une — κλίνω τὴν κεφαλὴν, κατανεύω. § κλίσις του σώματος, ὑπόκλισις, προσκύνημα, χαιρετισμός. faire une — κλίνω, χαιρετῶ κλίνων τὸ σῶμα. verser par — χύνω κλίνων τὸ ἀγγεῖον. § κλίσις, ὄρεξις, ροπὴ τῆς ψυχῆς. — au mal κλίσις πρὸς τὸ κακόν. avoir de l'— pour quelque chose ἔχω κλίσιν πρός τι, ῥέπω πρός τι, ἀγαπῶ τι. contre son — ἐναντίον τῆς ὀρέξεώς του. § τὸ ἀντικείμενον τῆς κλίσεως la chasse est son — τὴν θήραν ἀγαπᾷ. § κλίσις, ἔρως. mariage d'— γάμος ἐξ ἔρωτος. avoir une — (οἰκ) ἔχω ἔρωτα, ἐρῶ. § τὸ ἀντικείμενον του ἔρωτος. elle est son — αὐτὴ εἶναι τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτός του, ἡ ἐρωμένη του. boire aux —s de quelqu'un πίνω εἰς τοὺς ἔρωτας τινὸς, εἰς ὑγείαν τῆς νέας τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ.
Incliner, ἐν. κλίνω, ἐγκλίνω, λυγίζω, γέρνω. — la tête κλίνω τὴν κεφαλήν. le vent —e la cime de l'arbre ὁ ἄνεμος κλίνει, κάμπτει τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου. § s'—, αὐτοπ. κλίνω, κύπτω, κ. σκύπτω. s'— jusqu'à terre κλίνω μέχρι γῆς. s'— devant quelqu'un προσκυνῶ τινὰ, κλίνω γόνυ, κλίνω τὸν αὐχένα ἐνώπιόν του. l'Asie s'—a devant son conquérant ἡ Ἀσία ἔκυψε τὸν αὐχένα ἐνώπιον του κατακτητοῦ της. ces deux lignes s'—ent l'une vers l'autre αἱ δύο γραμμαὶ κλίνουν ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην. § κλίνω, ἐγκλίνω, ἐκκλίνω, ῥίπτω, κ. λυγῶ γέρνων. cette colonne —e à gauche ἡ στήλη αὐτη ἐκκλίνει πρὸς ἀριστερὰ. plan —é κεκλιμένον ἐπίπεδον. la balance —e d'un coté ἡ πλάστιγξ ῥέπει πρὸς τὸ ἓν μέρος. § (οὐδ) κλίνω, ῥίπτω, ἔχω κλίσιν πρός τι — à (vers, pour) la miséricorde πρὸς τὴν εὐσπλαγχνίαν ῥίπτω. la victoire —e vers nous ἡ νίκη ῥέπει πρὸς ἡμᾶς.
Inclus, se, ἐπ. ἐμπεριεχόμενος, ἔγκλειστος, ἐπισυνημμένος. la lettre ci —se ἡ ἔγκλειστος ἐπιστολὴ. le paquet ci — τὸ ἐπισυναπτόμενον ἢ ἐπισυνημμένον (εἰς τινα ἐπιστολὴν) δέμα. vous trouverez ci—se copie θέλετε εὕρει ἐπισυνημμένον ἀντίγραφον. § demeurer — μένω μετὰ τῶν ὑποψηφίων ὅταν τὰ ὀνόματα εἰς ἐνλογήν τινα ἀκόμη δὲν ἐψηφοφορήθησαν. § ἔγκλειστος (βασανικῶς).
Inclusivement, ἐπίρ. καὶ τούτου ἐμπεριεχομένου. jusqu'à la lettre M, — μέχρι τοῦ γράμματος Μ, καὶ τούτου ἐμπεριεχομένου. jusqu'au trente du mois — μέχρι τῆς τριακοστῆς τοῦ μηνὸς καὶ τούτης ἐμπεριεχομένης.
Incoercible, ἐπ. ἀκάθεκτος, ἀπεριστολος, μὴ συγκρατούμενος (ἀτμος, κτλ).
Incognito, ἐπίρ. ἰταλ. ἀγνώστως, μεταμφιεσμένως, τουρκ. τεπτίλ. il est entré — dans la ville εἰσῆλθεν ἄγνωστος εἰς τὴν πόλιν. § οὐσ. μεταμφίεσις, μετασχηματισμὸς, ἄγνωστος κατάστασις. garder l' — μένω ἄγνωστος.
Incohérence, S. τὸ μὴ συναρὲς, τὸ ἀσυνδετον. l' — des parties de l'eau τὸ μὴ συναρὲς τῶν μορίων τοῦ ὕδατος. (μεταφ). τὸ ἀνακόλουθον, το ἀσυνάρτητον. — des idées ἡ ἀνακολουθία τῶν ἰδεῶν.
Incohérent, te, ἐπ. μὴ συναρὴς, ἀσύνδετος. des particules —es λέξεις ἀσυνάρτητοι, ἀνακόλουθοι.

Incolore, ἐπ. ἄχρους, ἀχρωμάτιστος.
Incombant, te, ἐπ. ἐγκύπτων, (εἰς τὴν βοτανικήν).
Incombustibilité, Ϛ. τὸ ἄφλεκτον, τὸ ἀκαυστον, ἡ ἰδιότης τοῦ μὴ καίεσθαι.
Incombustible, ἐπ. ἄκαυστος, ἄφλεκτος, ὁ μὴ καιόμενος.
Incommensurabilité, Ϛ. τὸ ἀσύμμετρον, ἡ ἰδιότης τῶν ἀσυμμέτρων.
Incommensurable, ἐπ. ἀσύμμετρος, (ἐπὶ δύω ποσοτήτων μὴ μετρουμένων ἀκριβῶς διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου).
Incommodant, te, ἐπ. (ὀλ. εὔχρ.) ἐνοχλητικος, ὀχληρός.
Incommode, ἐπ. δύσχρηστος. outil — ἐργαλεῖον δύσχρηστον. § στενόχωρος. habit — φόρεμα στενόχωρον. § ὀχληρὸς, ἐνοχλητικός. vent — ἄνεμος ἐνοχλητικος. voisin — γείτων ὀχληρὸς, κ. πειρακτικός.
Incommodément, ἐπίρ. στενοχώρως, κ. στενόχωρα, ὄχι ἀναπαυτικῶς. je suis logé — κάθημαι εἰς στενόχωρον οἰκίαν.
Incommoder, ἐν. ἐνοχλῶ, κ. πειράζω. j'ai peur de vous — φοβοῦμαι μὴ σᾶς ἐνοχλῶ. § στενοχωρῶ (χρηματικῶς). cette dépense m'a — ἐ ἡ δαπάνη αὕτη μ' ἐστενοχώρησε. il est — é dans ses affaires εἶναι στενοχωρημένος, αἱ ὑποθέσεις του εἶναι εἰς κακὴν στάσιν. § βλάπτω (τὴν ὑγείαν). être — é εἰμὶ ἐνωχλημένος, ἀσθενής. être — é d'un bras, d'une jambe στεροῦμαι τῆς χρήσεως βραχίονος ἢ ποδός. § un bâtiment — é ναῦς κεκαλωμένη, πεπονημένη, βεβλαμμένη.
Incommodité, Ϛ. ἐνόχλησις. il me cause une grande — μὲ προξενεῖ μεγάλην ἐνόχλησιν. c'est une — que de εἶναι ὀχληρὸν νά. § (ὀλ. εὔχρ.) στενοχωρία χρηματική. § δυσκολία, στενοχωρία, τὸ δύσχρηστον, τὸ μὴ ἀναπαυτικόν. l'— des routes ἡ δυσκολία τῶν ὁρόμων. l'— de cet outil τὸ δύσχρηστον τοῦ ἐργαλείου τούτου. § ἐνόχλησις, ἀσθένεια. § signal d'—, (ναυτ.) ἴδ. Signal de détresse.
Incommunicable, ἐπ. ἀδιακοίνωτος, ὁ μὴ διακοινούμενος.
Incommutabilité, Ϛ. τὸ ἀμετακίνητον, ἀναφαίρετον, ἀναπαλλοτρίωτον (ἰδιοκτησίας).
Incommutable, ἐπ. possesseur — ἰδιοκτήτης ἀμετακίνητος, ὁ ρὴ μετακινούμενος νομίμως ἀπὸ τὴν ἰδιοκτησίαν του. propriété — κτῆμα ἀναφαίρετον, ἀναπαλλοτρίωτον.
Incommutablement, ἐπίρ. ἀναπαλλοτριώτως.
Incomparable, ἐπ. ἀσύγκριτος. il est — ! (εἰρων.) περίεργος εἶναι. (δὲ ἔχει λέγει ἢ πράττει).
Incomparablement, ἐπίρ. ἀσυγκρίτως.
Incompatibilité, Ϛ. ἀντιπάθεια. § τὸ ἀσυνδύαστον, ἀσυμβίβαστον, τὸ ἀδύνατον τῆς συνυπάρξεως δύω πραγμάτων. § ἡ νομικὴ ἀπαγόρευσις τοῦ νὰ κατέχῃ δύω θέσεις συγχρόνως.
Incompatible, ἐπ. ἀντιπαθὴς, ἀσύμφωνος. caractères — χαρακτῆρες ἀντιπαθεῖς, διαφωνοῦντες, μὴ συμφωνοῦντες. § ἀσυμβίβαστος, ἀσυνδύαστος, ἀδύνατος νὰ συνυπάρξῃ (μετ' ἄλλου τινός). ces deux principes sont — s αἱ δύω αὗται ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ συνυπάρχωσιν. § emplois — s θέσεις μὴ δυνάμεναι νὰ κατέχωνται συγχρόνως ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἢ καὶ ἀπὸ συγγενεῖς.
Incompétemment, ἐπίρ. ἀναρμοδίως. jugé — κριθεὶς ἀναρμοδίως, οὐχὶ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστοῦ.
Incompétence, Ϛ. ἀναρμοδιότης (ἰδίως δικαστηρίου).
Incompétent, te, ἐπ. ἀναρμόδιος. juge — δικαστὴς ἀναρμόδιος juge — en littérature κριτὴς ἀναρμόδιος τῆς φιλολογίας.
Incomplet, ète, ἐπ. ἀτελὴς, κ. ἀτελειωτος.
Incomplexe, ἐπ ἁμιγής. grandeur — ἁμιγὴς ποσότης, ἡ μονώνυμος.
Incompose, ἐπ. ἀρ. ἡ ἐλαχιστη μουσικὴ παυλα.
Incompréhensibilité, Ϛ. τὸ ἀκατάληπτον, ἀκατανόητον.
Incompréhensible, ἐπ. ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
Incompressibilité, Ϛ. τὸ ἀσυμπίεστον, ἀσύνθλιπτον.
Incompressible, ἐπ ἀσυμπίεστος, ἀσύνθλιπτος, ὅστις δὲν θλίβεται, κ. δὲν ζουλιέται.
Inconcevable, ἐπ. ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος. chose — ! πρᾶγμα ἀκατανόητον! il est d'une patience — ἔχει ὑπομονὴν ἀκατανόητον, παράδοξον.
Inconciliable, ἐπ. ἀσυμβίβαστος. deux principes — s δύω ἀρχαὶ ἀσυμβίβαστοι. § ἀδιάλλακτος. deux plaideurs — s δύω ἀντιφερόμενοι ἀδιάλλακτοι.
Inconduite, Ϛ. ἀνεπιτήδειος, ἄτακτος, κακὴ διαγωγή.
Incongru, ue, ἐπ. ἄτοπος. une façon de parler — ue φράσις ἀσύντακτος, σόλοικος, ἀτοπολογία. un homme — ἄνθρωπος ἀτόπου συμπεριφορᾶς.
Incongruité, Ϛ. ἀτοπολογία, ἀσυνταξια, σολοικισμός. § ἀτοπία (περὶ τὴν συμπεριφοραν). § ἄτοποι, ἀνάρμοστοι λόγοι, ἀτοπολογία.
Incongrument, ἐπίρ. ἀτόπως. parler — ἀτοπολογῶ.
Inconnu, ue, ἐπ. ἄγνωσπος, ἀγνώριστος. pays — τόπος ἄγνωστος. les voies — es de la providence αἱ ἄγνωστοι, αἱ κεκρυμμέναι ὁδοὶ τῆς προνοίας. quantité — e ἡ μόνον — e ἡ ἄγνωστος (εἰς τὰς ἀλγεβραϊκὰς ἐξισώσεις). sentir un trouble — αἰσθάνομαι ἄγνωστον, ξένην τινὰ ταραχήν. § οὐσ. ἄνθρωπος ἄγνωστος. § οὐσ. τὸ ἄγνωστον. du connu à l'— ἐκ τῶν γνωστῶν εἰς τὰ ἄγνωστα.
Inconséquence, Ϛ. ἀσυνέπεια. il y a de l'— dans ses discours ὑπάρχει ἀσυνέπεια εἰς τοὺς λόγους του, οἱ λόγοι του εἶναι ἀσυνεπεῖς. il a fait cela par — ἔπραξε τοῦτο ἐξ ἀσυνεπείας, ἀσυνεπὴς ὤν. § ἄτοπία, πρᾶξις, λόγος ἀσυνεπής il a fait, il a dit mille —s ἔπραξε μυρίας πράξεις, εἶπε μυρίους λόγους ἀσυνεπεῖς, μυρίας ἀτοπίας.
Inconséquent, te, ἐπ. ἀσυνεπής. il est — εἶναι ἀσυνεπής. propos — s λόγοι ἀσυνεπεῖς. § ἀνατάστατος. une femme — e γυνὴ ἀνατάστατος, ἐλαφρόνους.
Inconsidération, Ϛ. ἀπερισκεψία, ἀσυλλογιστία. avec — ἀπερισκέπτως, κ. ἀσυλλόγιστα.
Inconsidéré, ée, εὐϛ καὶ ἐπ. ἀπερισκεπτος, κ. ἀσυλλόγιστος.
Inconsidérément, ἐπίρ. ἀπερισκέπτως κ. ἀσυλλογίστα.
Inconsolable, ἐπ. ἀπαρηγόρητος.
Inconsolablement, ἐπίρ. ἀπαρηγορήτως.
Inconstamment, ἐπίρ. ἀστάτως.
Inconstance, Ϛ. ἀστασία. l'— de la fortune ἡ ἀστασία τῆς τύχης § ἀπιστια (ἐρωτική), μεταβολὴ (τῶν ἐρωτικῶν αἰσθημάτων).
Inconstant, te, ἐπ. ἄστατος, ἀνεπτάόλητος. — en amour ἄστατος εἰς ἔρωτα. temps — καιρὸς ἄστατος.
Inconstitutionnalité, Ϛ. ἀντισυνταγματικότης.
Inconstitutionnel, lle ἐπ. ἀντισυνταγματικὸς, ἀντιβαίνων εἰς τὸ σύνταγμα. proposition — elle ἀντισυνταγματικὴ πρότασις.
Incontestable, ἐπ. ἀναμφισβήτητος, ἀναντίρρητος, ὁ μὴ ἐπιδεκτικὸς ἀμφισβητήσεως.
Incontestablement, ἐπίρ. ἀναμφισβητήτως, ἀναντιρρήτως.
Incontesté, ée, ἐπ. ἀναμφισβήτητος, ὁ μὴ ἀμφισβητούμενος.
Incontinence, Ϛ. ἀκρασία. vivre dans l'— ἀκρατεύομαι. § — d'urine οὔρους ἀκράτεια, ἡ μὴ κράτησις.
Incontinent, te, ἐπ. ἀκρατὴς, ὁ μὴ ἐγκρατὴς.
Incontinent, ἐπίρ. παραχρῆμα, ἐν τῷ ἅμα, ἀμέσως.
Inconvenable, ἐπ. ἀνοίκειος.
Inconvenant, te, ἐπ. ἀνοίκειος, ἔτοπος. une reponse — e ἀτοπος ἀπόκρισις.
Inconvénient, ἀρ. ἄτοπον, ἀτέκ-

μα, δυσάρεστον συμβάν, δυσάρεστος συνέπεια. la liberté même a ses —s καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτὴ ἔχει τ' ἀτοπήματά της. il n'y a pas d'— à ce que vous veniez δὲν βλάπτει να ἔλθῃς. sans— ἀκινδύνως, ἀνεμποδίστως.

Inconvertible, ἐπ. ἀμετάπειστος, ὁ μὴ μεταπειθόμενος.

Incorporalité, Ϛ. τὸ -ἀσώματον, ἡ ἰδιότης τῶν ἀσωμάτων ὄντων.

Incorporation, Ϛ σύγκρασις, σύμμιξις (διαφόρων ὑλῶν). § συσσωμάτωσις. l'— de deux peuples ἡ ἕνωσις δύω λαῶν. l — d' une terre à une propriété ἡ προσάρτησις, συμπαράληψις, συνένωσις γῆς τινος μὲ κτῆμα.

Incorporel, lle, ἐπ. ἀσώματος, ὁ μὴ ἔχων σῶμα.

Incorporer, ἐν. συγκεράννυμι, συγκιρνῶ, συμμίγω. § συσσωματῶ, ἐγκατατάττω. ces soldats ont été — és dans la compagnie οἱ στρατιῶται οὗτοι συνεσωματώθησαν μὲ τὸν λόχον. — une loi dans un code ἐγκαταγράφω νόμον τινά εἰς τὸν κώδηκα. — une province au royaume συνενῶ ἐπαρχίαν τινα μὲ τὴν ἐπικράτειαν.

Incorrect, te, ἐπ. ὁ μὴ ἀκριβὴς, ὁ ἔχων ἀτελείας, σφάλματα. édition —e ἐσφαλμένη ἔκδοσις.

Incorrection, Ϛ. τὸ μὴ ἀκριβὲς, τὸ ἐσφαλμένον. § σφάλμα, λάθος.

Incorrigibilité, Ϛ. τὸ ἀδιόρθωτον.

Incorrigible, ἐπ. ἀδιόρθωτος.

Incorruptibilité, Ϛ τὸ ἀδιάφθορον. l'— d'un métal τὸ ἀδιάφθορον μετάλλου τινός. § l'— du juge, μεταφ. τὸ ἀδιάφθορον, τὸ ἀδωροδόκητον τοῦ δικαστοῦ.

Incorruptible, ἐπ. ἀδιάφθορος la matière est — ἡ ὕλη εἶναι ἀδιάφθορος. § ἀδιάφθορος, ἀδωροδόκητος.

Incorruption, Ϛ. ἡ κατάστασις πράγματος μὴ φθαρέντος.

Incourbe, ἐπ. ἔγκοιλος, ἐσωτερικῶς κοῖλος, (εἰς τὴν βοταν.).

Incrassant, te, επ. καὶ οὐσ πυκνωτικὸν (ἰατρικὸν πυκνοῦν τὰ ὑγρὰ τοῦ σώματος).

Incrassation, Ϛ. πύκνωσις (τῶν ὑγρῶν).

Incrasser, ἐν πυκν(όω)ῶ (τὰ ὑγρά).

Incrédibilité, Ϛ. τὸ ἀπίστευτον (πράγματός τινος).

Incrédule, ἐπ. δύσπιστος. être — δυσπιστω. ne trouver que des —s δὲν πιστεύομαι. § ἄπιστος (πρὸς τὰ θεῖα).

Incrédulité, Ϛ. δυσπιστία. § (ἡ πρὸς τὰ θεῖα) ἀπιστία.

Incréé, ée, ἐπ. ἄπλαστος, ἀποίητος. Dieu est — ὁ θεὸς εἶναι ἄπλαστος.

Incrément, ἀρ. αὔξησις, ἡ ποσότης καθ' ἣν μεταβλητόν τι αὐξεται.

Incriminer, ἐν. κατηγορῶ (τινα ἐπ' ἐγκλήματι), ἐνοχοποιῶ.

Incroyable, ἐπ. ἀπίστευτος. une merveille — θαῦμα ἀπίστευτον. il est — ἄπορον πρᾶγμα εἶναι. une — activité ἀπίστευτος, παράδοξος ὀραστηριότης. § οὐσ. τὸ ὑπὲρ δόξαν, τὸ παράδοξον.

Incroyablement, ἐπίρ. ἀπιστεύτως, ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν, καθ' ὑπερβολήν.

Incrustation, Ϛ. ἐπικόλλησις, ἐγκόλλησις. — d'argent ἀργυροκόλλησις, ἀργυροκόλλημα, διαργύρωσις. § ἐπίλιθωσις, ἡ σχηματιζομένη λιθίνη ἐπιδερμὶς εἰς σώματα διαμένοντα εἰς τὸ ὕδωρ.

Incruster, ἐν. ἐπικολλῶ. — d'or χρυσοκολλῶ. —é d'or χρυσοκόλλητος, διαχρυσος. § ἐγκολλῶ — de l'or dans un objet ἐγκολλῶ χρυσον εἴς τι πρᾶγμα, διαχρυσῶ αὐτό. cet objet s est —é dans la pierre τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεκολλήθη εἰς τὴν πέτραν. § s'— ἐπιλιθοῦμαι. cette racine s est —ée ἡ ῥίζα αὐτη ἀπελιθώθη, ἔλαβε λίθινον ἐπίχρισμα εἰς τὸ ὕδωρ.

Incubation, Ϛ. ἐπώασις, κ. κλώσισμα (αὐγῶν).

Incube, ἀρ. ἐφιάλτης, κ. βραχνὰς, δαίμων τις πλακόνων κατὰ κοινὴν πρόληψιν τὰς γυναῖκας.

Inculpation, Ϛ. κατηγορία (ἐπὶ σφάλματι), ἐνοχοποίησις.

Inculper, ἐν. κατηγορῶ (ἐπὶ σφάλματι), ἐνοχοποιῶ. l —é οὐσ. ὁ κατηγορούμενος, ὁ ἐνοχοποιούμενος.

Inculquer, ἐν. ἐγχαράττω (τι εἰς το πνεῦμα τινός). je lui ai —é cette maxime ἐνεχάραξα εἰς αὐτὸν τὸ ἀξίωμα τοῦτο les proverbes s'—ent facilement dans la mémoire αἱ παροιμίαι ἐγχαράττονται εὐκόλως εἰς τὴν μνήμην.

Inculte, ἐπ. ἀκαλλιέργητος. terre —, esprit — γῆ ἀκαλλιέργητος, πνεῦμα ἀκαλλιέργητον.

Inculture, Ϛ (ὀλ. εὔχρ.) ἡ κατάστασις τοῦ ἀκαλλιεργήτου.

Incumbant, τὸ. Incombant.

Incurabilité, Ϛ. τὸ ἀνίατον.

Incurable, ἐπ. ἀνίατος, ἀθεράπευτος. maladie — ἀσθένεια ἀνίατος vice — ἐλάττωμα ἀθεράπευτον. § οὐσ. ὁ ἀνίατος ἀσθενής. les —s τὸ νοσοκομεῖον τῶν ἀνιάτων.

Incurie, Ϛ. ἀκηδία, ἀφροντιστία.

Incuriosité, Ϛ. ἡ ἀπεριέργεια, τὸ ἀπερίεργον.

Incursion, Ϛ. εἰσβολὴ, ἐπιδρομὴ, εἰσόρμησις (ἐχθρική). § ὁδοιπορία, ἐπίσκεψις τόπου τινός. j'ai fait une — dans ce pays περιέτρεξα τὸν τόπον τοῦτον, εἰσῆλθα εἰς αὐτόν. § faire — dans le domaine de telle science. μεταφ. πειρῶμαι τῆς δεῖνα ἐπιστήμης.

Incurvation, Ϛ. καμπὴ (οὐχὶ φυσικὴ) τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ.

Incuse, Ϛ. νόμισμα ὑπότυπον, ἔχον κοῖλον καὶ ὄχι κυρτὸν τὸν τύπον.

Inde, ἀρ. ἰνδικὸν χρῶμα, κυανοῦν, γαλάζιον ἰνδικόν.

Indébrouillable, ἐπ. οἰκ. ἀδιάλυτος, ἀνεξιχνίαστος.

Indécemment, ἐπίρ. ἀσέμνως, ἀπρεπῶς.

Indécence, Ϛ. ἄσεμνος, ἀπρεπὴς τρόπος. § πρᾶξις ἢ λόγος ἄσεμνος, ἀπρεπής.

Indécent, te, ἐπ ἄσεμνος, ἀπρεπής.

Indéchiffrable, ἐπ. ἀδύνατος ν' ἀναγνωσθῇ. μεταφ. ἀκατάληπτος.

Indécis, se, ἐπ. ἀμφίβολος, ἀναποφάσιστος. cette question est restée —se τὸ ζήτημα τοῦτο ἔμεινεν ἄλυτον la victoire fut long temps —se ἡ νίκη ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἀμφιῤῥεπὴς. je suis — δὲν ἀπεφάσισα. homme — ἄνθρωπος ἀμφίβολος, διχόθυμος, διστάζων. § ἀόριστος. des formes —es μορφαὶ ἀόριστοι, ἀμφίβολοι.

Indécision, Ϛ. ἀμφιῤῥέπεια, δισταγμὸς, κ. τὸ ἀναποφάσιστον. je suis dans l'— εἰμὶ ἀμφίβολος, ἀναποφάστος, διστάζω.

Indéclinabilité, Ϛ. τὸ ἄκλιτον, ἡ ἰδιότης τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου.

Indéclinable, ἐπ. ἄκλιτος, (ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου).

Indécomposable, ἐπ. ἀδιάλυτος, ὁ μὴ διαλυόμενος (εἰς τὰ μέρη ἐξ ὧν συνετέθη).

Indécrottable, ἐπ. (χυδ. μεταφ.) ἀδιόρθωτος.

Indéfectibilité, Ϛ. l'— de l'église τὸ ἀδιάπτωτον τῆς ἐκκλησίας.

Indéfectible, ἐπ. l'église est — ἡ ἐκκλησία εἶναι ἀδιάπταιστος.

Indéfini, ie, ἐπ. ἀόριστος. temps— ἀόριστος χρόνος. sens — ἀόριστος σημασία. pronoms —is ἀόριστοι ἀντωνυμίαι. prétérit ἡ passé — παρωχημένος ἀόριστος (χρόνος τοῦ ῥήματος).

Indéfiniment, ἐπίρ. ἀορίστως. un mot pris — λέξις ἀορίστως ἐκλαμβανομένη. ajourner — ἀναβάλλω ἀορίστως, εἰς ἀόριστον χρόνον.

Indéfinissable, ἐπ ἀόριστος, μὴ ὁριζόμενος, μὴ ἐπιδεχόμενος ὁρισμόν. les mots très simples sont —s αἱ πολλὰ ἁπλαῖ λέξεις δὲν ἐπιδέχονται ὁρισμόν. § ἀνεξήγητος. un caractère — ἀνεξήγητός χαρακτήρ. un homme — ἄνθρωπος ἀνεξήγητος.

Indéhiscence, Ϛ. σύμμυσσις (τοῦ περικαρπίου εἰς τὸν καιρὸν τῆς πτώσεως τῶν σπόρων).

Indéhiscent, te, ἐπ. τὸ συμμεμυκὸς (περικάρπιον).

Indel, ἀρ. ἐλάτη, εἶδος φοινίκης.

Indélébile, ἐπ. ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος.

Indélébilité, Ϛ. τὸ ἀνεξίτηλον, τὸ ἀνεξάλειπτον.

Indélibéré, ée, ἐπ. ἀπερίσκεπτος.
Indélicat, te, ἐπ. ἀπρεπής, μὴ ἔχων λεπτότητα αἰσθήματος, μὴ εὐγενὴς (περὶ τὸ πράττειν ἢ λέγειν).
Indélicatesse, Ϟ. ἀπρέπεια, μὴ εὐγενεια (περὶ τὸ πράττειν ἢ λέγειν).
Indemne, ἐπ. ἀποζημιωθείς, ἀποζημιωμένος.
Indemniser, ἐν. ἀποζημιῶ. s'—, αὐτοπ. ἀποζημιοῦμαι
Indemnité, Ϟ ἀποζημίωσις.
Indémontrable, ἐπ. ἀναπόδεικτος, ὁ ἀνεπίδεκτος ἀποδείξεως.
Indenté, ée, ἰδ. Édenté.
Indépendamment, ἐπίρ. ἀνεξαρτήτως. ce peuple se gouverne— ὁ λαὸς οὗτος διοικεῖται ἀνεξαρτήτως. § ἀσχέτως —de ce qui peut arriver ἀσχέτως πρὸς ὅσα δύνανται να συμβῶσι. § ἐκτός — de cet avantage vous en aurez aussi d' autres ἐκτὸς τῆς ὠφελείας ταύτης θέλεις ἔχει καὶ ἄλλας
Indépendance, Ϟ. ἀνεξαρτησία. vivre dans l'— ζῶ ἀνεξαρτήτως la guerre de l — ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγών. un esprit d'— πνεῦμα ἀνεξαρτησίας.
Indépendant, te, ἐπ. ἀνεξάρτητος. ceci est — de ma volonte τοῦτο εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴν θέλησίν μου. un peuple — λαὸς ἀνεξάρτητος. une âme —e ψυχὴ ἀδούλωτος. § les —s οὐσ. οἱ ἀνεξάρτητοι, αἵρεσις χριστιανική.
Indépendantisme, ἀρ. τὸ Ϟρησκευτικὸν σύστημα τῶν ἀνεξαρτήτων
Indéracinable, ἐπ. ἀνεκρίζωτος, ὁ μὴ ἐκριζουμενος, μὴ ἀναπῴμενος
Indestructibilité, Ϟ. τὸ ἀκαταστρεπτον, ἀδιάφθορον, ἀνεξάλειπτο
Indestructible, ἐπ. ἀκατάστρεπτος, ἀδιαφθορος, ἀνεξάλειπτος.
Indétermination, Ϟ. διαταγμὸς, τὸ ἀναπόφασιστον.
Indéterminé, ée, ἐπ. ἀόριστος, ἀπροσδιόριστος. un espace — ἔκτασις ἀόριστος. § (ἀρχ.) ὁ ἱστάζων § problème — ἀόριστον πρόβλημα, τὸ ἐπιδεχόμενον πολλὰς λύσεις.
Indéterminément, ἐπίρ. ἀορίστως, ἀπροσδιορίστως
Indevinable, ἐπ ἀδύνατος νὰ μαντευθῇ
Indévot, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀνευλαβής.
Indévotement, ἐπίρ ἀνευλαβῶς.
Indévotion, Ϟ. * ἀνευλάβεια, ἀσέβεια πρὸς τὰ Θεῖα.
Index, ἀρ. (τὸ x προφ.) λιχανὸς, ὁ δεικτικὸς δάκτυλος § πιναξ τῶν περιεχομένων (εἰς βιβλιον). § ὁ κατάλογος τῶν ἀπηγορευμένων βιβλίων εἰς Ρώμην. — expurgatoire κατάλογος τῶν ἀπηγορευμένων βιβλίων, μέχρις ὅτου διορθωθοῦν. mettre un livre, mettre quelque chose à l —, μεταφ. ἀπαγορεύω βιβλίον τι, ἀπαγορεύω τὴν κυκλοφορίαν τινὸς πράγματος. ce livre est à l'— de la police τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἀπηγορευμένον ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν. § δείκτης, βελόνη (δεικνύουσα διαιρέσεις κύκλου).
Indianide, Ϟ. * ἰνδιανῖτις, εἶδος λίθου.
Indicateur, ἀρ. ὁ καταγγέλλων. § ὁ μῦς τοῦ λιχανοῦ.
Indicatif, ive, ἐπ. ἐνδεικτικός. un signe — σημεῖον ἐνδεικτικόν.
Indicatif, ἀρ. ἡ ὁριστικὴ (ἔγκλισις).
Indication, Ϟ. ἔνδειξις. son embarras est une — de sa faute ἡ ταραχή του εἶναι ἔνδειξις τοῦ σφάλματός του § ὁδηγία. sur votre — j'ai trouvé la maison κατὰ τὴν ὁδηγίαν σου εὗρον τὴν οἰκίαν. —s d une table de matières παραπομπαὶ πίνακος τῶν περιεχομένων.
Indice, Ϟ. ἔνδειξις. — d un crime ἔνδειξις ἐγκλήματος. § mettre à l'—, ἰδ. Index.
Indicible, ἐπ. ὕφραστος, ἄῤῥητος, αφατος, ανέκφραστος. plaisir — ἡδονὴ ἄφραστος
Indicolithe ἡ Indigolithe, ἀρ. δενδρὰς, ἰνδικόλιθος, εἶδος κυανοῦ ὀρυκτοῦ.
Indiction, Ϟ. συγκλησις (συνόδου ἐκκλησιαστι ἤ.) § ἐπινέμησις, ἰνδικτιὼν, περίοδος δεκαπενταετηρίδος. première, seconde — πρῶτον, δεύτερον ἔτος τῆς ἐπινεμήσεως.
Indictives, Ϟ. πλ. ἐπ. ἐπίσημοι (τελεται παρὰ Ῥωμαίοις).
Indicule, ἀρ. (ὀλ. εὐχρ.) μικρὰ ἔνδειξις.
Indien, ἀρ. ἰνδὸς, ἀστερισμὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου § καλλιώνυμος ἰνδὸς, ἰχθύς.
Indien, nne, ἐπ. ἰνδὸς, ὁ ἐξ Ἰνδίας
Indienne, Ϟ. εὐανθὲς, ἰνδόττικτον ὕφασμα, κ. τσίτι, εἶδος καινοτάτου ὑφασματος.
Indifféremment, ἐπίρ. ἀδιαφόρως. je le reçus — τον ἐδέχθην ἀδιαφορως, μὲ ἀδιαφορίαν, ψυχρῶς § ἀδιαφόρως, χωρὶς διαφορὰν je mange de tout — τρώγω ἀπὸ ὅλα ἀδιαφόρως, ἀδιακρίτως
Indifférence, Ϟ ἀδιαφορία. — pour les douleurs ἀναισθησία.
Indifférent, te, ἐπ. ἀδιάφορος. il est — s'il va ou s'il reste εἶναι ἀδιάφορον ἂν πηγαίνῃ, ἢ ἂν μείνῃ action —e πρᾶξις ἀδιάφορος. la vie m'est —e ἡ ζωὴ μὲ εἶναι ἀδιάφορος je parle de choses —es ὁμιλῶ περὶ ἀδιαφόρων § ἀδιάφορος, ψυχρὸς regarder d'un œil — βλέπω μὲ ἀδιάφορον, μὲ ψυχρὸν βλέμμα. § οὐσ. ἀδιάφορος ἀνὴρ ἢ γυνή.
Indifférentisme, ἀρ. ἀδιαφορία, ἡ δόξα τῶν πρὸς ὅλα ἀδιαφορούντων.
Indifférentiste, ἀρ. ἀδιάφορος, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀδιαφόρων ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικά.
Indigénat, ἀρ. αὐτοχθονία. droit d' — δικαίωμα τῆς αὐτοχθονίας.
Indigence, Ϟ πενία, ἔνδεια, πτωχεία. § l' — (περιλ.) οἱ πτωχοί. secourir l'— βοηθῶ τοὺς πτωχοὺς. μεταφ. ἔνδεια (ἰδεῶν, πνεύματος).
Indigène, οὐσ. καὶ ἐπ. αὐτόχθων.
Indigénéité, Ϟ. ἴδ. Indigénat
Indigent, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ἐνδεὴς, πένης.
Indigeste, ἐπ. δύσπεπτος, κ. κακοχώνευτος. § ἄπεπτος, ἀχώνευτος. μεταφ. des idées —s ἰδέαι ἀχώνευτοι.
Indigestion, Ϟ. δυσπεψία, κακὴ χώνευσις, κ. στομάχι.
Indigète, ἐπ. πολιοῦχος (Θεός).
Indignation, Ϟ. ἀγανάκτησις
Indigne, ἐπ ἀνάξιος. — d'affection ἀνάξιος ἀγάπης. il est — de son bonheur εἶναι ἀνάξιος τῆς εὐτυχίας του, εὐτυχεῖ παρ' ἀξίαν. regarder quelque chose comme — de soi ἀπαξιῶ τι. moi — ὁ ἀνάξιος ἐγώ. d'une manière — ἀναξίως. § αἰσχρὸς. action — πρᾶξις αἰσχρά. traiter quelqu'un d'une manière — ἀπρεπῶς προσφέρομαι πρός τινα, τὸν καταμεταχειρίζομαι. ceci est — τοῦτο εἶναι αἰσχρόν. § οὐσ. (οἰκ.) un — ἄνθρωπος αἰσχρός.
Indignement, ἐπίρ. ἀναξίως. § αἰσχρῶς, ἀπρεπῶς.
Indigner, ἐν. κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν. s'— ἢ εἶτε —é ἀγανακτῶ, αἰσθάνομαι ἀγανάκτησιν, ἀποστροφήν.
Indignité, Ϟ. ἀναξιότης, ἔλλειψις ἀξίας. exclu à cause de son — ἐξηρέθη ὡς ἀνάξιος, δι' ἀπαξίαν. § αἰσχρότης. l'— de son action ἡ αἰσχρότης τῆς πράξεώς του. quelle — τί αἰσχρότης! § κακὸς τρόπος. traiter quelqu'un avec — μεταχειρίζομαί τινα κακῶς, περιφρονητικῶς.
Indigo, ἡ Inde, ἀρ. ἴτατις, χυτὸν τῶν Ἰνδιῶν. § κύανος, ἰνδικὸν (τουρκ. λουλάκι;), κυανὴ βαφή
Indigoterie, Ϟ. κυανουργεῖον, μέρος ὅπου κατασκευάζεται ὁ κύανος
Indigotier, ἀρ. ἴσατις, ἰνδικὸν, γένος φυτῶν.
Indiquer, ἐν. δεικνύω, σημειῶ. l' aiguille —e trois heures ὁ ὡροδείκτης δεικνύει τρεῖς, ὥρας. § διδηγῶ, ἐμφαίνω. cette carte vous —e votre route ὁ πίναξ οὗτος σοὶ ἐμφαίνει τὸν δρόμον σου § ὑποδεικνύω —ez moi les différences de ces deux objets ὑποδείξον μοι τὰς διαφορὰς τὰς μεταξὺ τῶν δύω τούτων ἀντικειμένων il n'a fait que m— son idée μοὶ ὑπέδειξε μόνον τὴν ἰδέαν του. § ἀποδεικνύω, μηνύω (monumens —ent une civilisation

avancée τὰ μνημεῖα ταῦτα ἐμφαίνουσι προωδευκότα πολιτισμόν. § προσδιορίζω (τόπον ἢ χρόνον). à l' heure —ée εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν.

Indire, ἀρ. (ἀρχ.) αὔξησις τῶν φόρων τῶν δουλοπαροίκων ἐπιτιθεμένη ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας εἴς τινας ῥητὰς περιστάσεις.

Indirect, te, ἐπ. πλάγιος, ὁ μὴ εὐθύς. voie —e πλαγία ὁδός. question —e πλαγία ἐρώτησις. ligne —e πλαγία γραμμή, οἱ πλάγιοι συγγενεῖς. contributions —es οἱ ἔμμεσοι φόροι. régime — ἡ ἐκ τρίτου προθετόπτωτος, τὸ διά τινος μορίου ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸ ῥῆμα.

Indirectement, ἐπίῤ. πλαγίως, ἐκ πλαγίου, ἐμμέσως.

Indiscernable, ἐπ. ἀδιόρατος, τὸν ἐποῖον δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ τις.

Indisciplinable, ἐπ. δυσάγωγος, ἀπαίδευτος, ὁ μὴ ἐπιδεκτικὸς ἀγωγῆς, παιδείας, τακτοποιήτεως.

Indiscipline, Ϟ. τὸ ἀνάγωγον, ἡ ἀπαιδευσία, ἀταξία.

Indiscipliné, ée, ἐπ. ἀνάγωγος, ἀπαίδευτος, ἄτακτος. troupes —ées ἄτακτα στρατεύματα.

Indiscret, ette, ἐπ ἀδιάκριτος. question —ette ἐρώτησις ἀδιάκριτος. § ἄκριτος. un zèle — ἄκριτος ζῆλος. § ἀπερίσκεπτος (περὶ τὸ λέγειν) ἀκριτόμυθος, λάλος, φλύαρος, ὁ μὴ φυλάττων μυστικόν. des regards —s βλέμματα προδίδοντα τὸ μυστικόν. § οὐσ. ἄνθρωπος ἀδιάκριτος, ἀκριτόμυθος.

Indiscrettement, ἐπίῤ. ἀδιακρίτως, ἀπερισκέπτως.

Indiscrétion, Ϟ. ἀδιακρισία. § ἀπερισκεψία (περὶ τὸ λέγειν), ἡ μὴ ἐχεμυθία § λόγος ἀπερίσκεπτος.

Indispensable, ἐπ. ἀπαραίτητος, ἄῤῥευκτος, ἀναπόφευκτος.

Indispensablement, ἐπίῤ. ἀπαραιτήτως, ἀῤῥεύκτως, ἀναποφεύκτως.

Indisponible, ἐπ. ὁ μὴ διαθέσιμος, μὴ δυνάμενος κατὰ τοὺς νόμους ν' ἀγεθῇ εἰς τὴν διαθήκην.

Indisposé, ée, ἐπ. ἀσθενὴς, ἠνωχλημένος, κακοδιάθετος. § δυσμενὴς, κακῶς διατεθειμένος.

Indisposer, ἐν. κακῶς, δυσμενῶς διατιθημι, παροξύνω, παροργίζω.

Indisposition, Ϟ. ἀσθένεια ἐλαφρὰ, ἐνόχλησις. § (ὁλ. εὔχρ.) δυσμένεια.

Indisputable, ἐπ. ἀναμφισβήτητος.

Indissolubilité, Ϟ. τὸ ἀδιάλυτον. l'— de l' or τὸ ἀδιάλυτον τοῦ χρυσοῦ. l' — d' un lien τὸ ἄλυτον δεσμοῦ τινος.

Indissoluble, ἐπ. ἀδιάλυτος. union — ἕνωσις ἀδιάλυτος.

Indissolublement, ἐπίῤ. ἀδιαλύτως.

Indistinct, te, ἐπ. ἀμυδρὸς, ὁ μὴ καθαρὸς, μὴ εὐδιάκριτος. une lumière — ἀμυδρὸν φῶς. une idée — ἀμυδρὰ, μὴ εὐκρινὴς ἰδέα. des voix —es συγκεχυμέναι φωναί.

Indistinctement, ἐπίῤ. συγκεχυμένως, ἀμυδρῶς, μὴ καθαρῶς καὶ εὐδιακρίτως. je vois — βλέπω ἀμυδρῶς. j' entends — ἀκούω συγκεχυμένως, δὲν ἀκούω καθαρῶς. § ἀδιακρίτως, ἀδιαφόρως. il embrasse — toutes les opinions παραδέχεται ἀδιακρίτως, ἀδιαφόρως ὅλας τὰς γνώμας.

Individu, ἀρ. ἄτομον, (ἕκαστον ὀργανικὸν ὂν κατ' ἰδίαν). les espèces et les —s de cette classe de végétaux τὰ εἴδη καὶ τ' ἄτομα τῆς τάξεως ταύτης τῶν φυτῶν. § ἄτομον, ἄνθρωπος. les —s qui composent une assemblée τὰ συγκροτοῦντα τὴν συνέλευσιν ἄτομα § soigner son — κήδεται περὶ τοῦ ἀτόμου του, περὶ ἑαυτοῦ. quel est cet — (περιῤῥονητικῶς)· ποῖον εἶναι τὸ ὂν τοῦτο.

Individualisation, Ϟ. ἀτομίκευσις, ἡ εἰς ἄτομον μερίκευσις.

Individualiser, ἐν. ἀτομικεύω, μερικεύω εἰς ἄτομον.

Individualité, Ϟ. ἀτομικότης.

Individuel, elle, ἐπ ἀτομικὸς. différence —elle ἀτομικὴ διαφορά. garantie — elle ἀτομικὴ ἐγγύησις.

Individuellement, ἐπίῤ. ἀτομικῶς

Indivis, ise, ἐπ. ἀδιαίρετος (ἐπὶ κτημάτων). § propriétaire — ἰδιοκτήτης κοινοῦ (ἀδιαιρέτου ἰδιοκτησίας). § par —s ἐπίῤ. ἀδιαιρέτως. deux propriétaires possèdent un bien par — δύω ἰδιοκτῆται κέκτηνται ἀδιαιρέτως κτῆμά τι.

Indivisé, ée, ἐπ. οὐχὶ διῃρημένος.

Indivisément, ἐπίῤ. ἀδιαιρέτως.

Indivisibilité, Ϟ. τὸ ἀδιαίρετον, τὸ ἀνεπιδεκτον διαιρέσεως. l' — d' un atome τὸ ἀδιαίρετον τοῦ ἀτόμου.

Indivisible, ἐπ. ἀδιαίρετος. un et — εἷς καὶ ἀδιαίρετος.

Indivisiblement, ἐπίῤ. ἀδιαιρέτως

Indivision, Ϟ. ἡ κατάστασις τῆς ἀδιαιρέτου κατοχῆς κτήματός τινος. demeurer dans l' — μένω ἔχων τὴν περιουσίαν ἀδιαίρετον.

In-dix-huit, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ. δέκατον ὄγδοον (σχῆμα βιβλίου).

Indocile, ἐπ. ἀπειθὴς, δυσμαθὴς. être — ἀπειθῶ.

Indocilité, Ϟ. ἀπείθεια, δυσμάθεια.

Indolemment, ἐπίῤ. ῥαθύμως.

Indolence, Ϟ. ῥαθυμία. § ἀπάθεια.

Indolent, te, ἐπ. ῥάθυμος. § ἀπαθὴς. § ἄπονος, ὁ μὴ ἐπιφέρων πόνον, (παρὰ ἰατροῖς).

Indomptable, ἐπ. (προφ. indontable). ἀδάμαστος, ἀκαταδάμαστος. un cheval — ἀδάμαστος ἵππος. orgueil — ὑπερηφάνεια ἀκατάβλητος.

Indompté, ée, ἐπ. (προφ Indonté). ἀδάμαστος, ἀκαταδάμαστος

Indou, ἀρ. ἰνδὸς, αὐτόχθων κάτοικος τῆς Ἰνδίας.

In-douze, ἀρ. καὶ ἐπ. δωδέκατον (σχῆμα βιβλίου).

Indri, ἀρ. ἴνδρις, γένος μαστοφόρων τῆς Μαδαγασκάρης.

Indu. ue, ἐπ. ἀπρεπὴς, ἀκατάλληλος. manière —e τρόπος ἀπρεπὴς. à heure —e εἰς ἀκατάλληλον ὥραν.

Indubitable, ἐπ. ἀναμφίβολος.

Indubitablement, ἐπίῤ. ἀναμφιβόλως.

Induction, Ϟ. (ὁλ. εὔχρ.) προτροπὴ § συμπερασμὸς, συμπέρασμα. tirer une — συμπεραίνω.

Induire, ἐν. προτρέπω, παρακινῶ, κινῶ τινα εἴς τι. qui est-ce qui vous a —t à cela? τις σ' ἐκίνησεν εἰς τοῦτο; —t ἢ en erreur, ἐξαπατῶ, πλανῶ. — en tentation ἐμβάλλω εἰς πειρασμόν et ne nous — ez point en tentation καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. § συμπεραίνω, συνάγω. qu' — sez-vous de là? τί συνάγεις ἐκ τούτου;

Indulgemment, ἐπίῤ. συγκαταβατικῶς, ἐπιεικῶς.

Indulgence, Ϟ συγκατάβασις, ἐπιείκεια. être d' une grande — εἰμὶ συγκαταβατικώτατος. § συγχώρησις (ἁμαρτιῶν) διδομένη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν εἰς τοὺς καθολικούς.

Indulgent, te, ἐπ. ἐπιεικὴς, συγκαταβατικὸς.

Indult, ἀρ (τὸ ι προφ) ἔγγραφον παραχωρήσεως (ἐκκλησιαστικοῦ τινος εἰσοδήματος, διδόμενον ὑπὸ τοῦ Πάπα). § δικαίωμα ἀπολαβῆς ἐκκλησιαστικοῦ τινος εἰσοδήματος, διδόμενον ἄλλοτε εἴς τινας ὑπαλλήλους εἰς Γαλλίαν. § φόρος εἰς Ἱσπανίαν ἐπὶ τῶν ἐξ Ἀμερικῆς προερχομένων ἐμπορευμάτων.

Indultaire, ἀρ. ὁ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο παραχώρησις ἐκκλησιαστικοῦ τινος εἰσοδήματος.

Indûment, ἐπίῤ. ἀπρεπῶς, ἀκαταλλήλως, οὐχὶ δεόντως.

Induration, Ϟ. σκλήρυνσις (τῶν οἰδημάτων).

Indusie, Ϟ. ἐπιδερμὶς τῶν σπερμάτων τῆς πτερίδος.

Indusium, ἀρ. χιτὼν τῶν γυναικῶν εἰς Ῥώμην.

Industrial, le, ἐπ. (λέγεται μόνον εἰς τὴν φράσιν) fruits — aux οἱ πολιτικοὶ καρποί.

Industrie, Ϟ. βιομηχανία. les branches de l' — οἱ κλάδοι τῆς βιομηχανίας. § φιλεργία, φιλοτεχνία. un homme de beaucoup d' — φιλεργὸς, φιλοτέχνης. § ἐπάγγελμα. c' est là son — τοῦτο εἶναι τὸ ἐπάγγελμά του. chevalier d' — μεταφ. ἀλήτης, τυχοδιώκτης. § καλλιτεχνία. chose faite avec — καλλιτέχνημα, τεχνούργημα.

Industriel, elle, ἐπ. βιομηχανικός. les arts —s αἱ βιομηχανικαὶ τέχναι. § οὐσ. βιομήχανος. les intérêts des—s τὰ συμφέροντα τῶν βιομηχάνων.

Industrieusement, ἐπ. τεχνηέντως, ἐντέχνως.

Industrieux, euse, ἐπ. ῥιλεργός, ῥιλοτέχνης. § καλλιτέχνης. d' une manière — euse ἐντέχνως.

Induts, ἀρ. πλ. ἐκκλησιαστικοὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν λειτουργίαν τοὺς διακόνους.

Inébranlable, ἐπ. ἀκλόνητος, ἀκράδαντος, ἄσειστος. un rocher — βράχος ἀκλόνητος. courage — γενναιότης ἀτρόμητος. homme — ἄνθρωπος ἀμετάπειστος. résolution — ἀπόφασις ἀμετάθετος, ἀμετάτρεπτος. foi — σταθερὰ, ἀκλόνητος πίστις.

Inébranlablement, ἐπίῤ. ἀκλονήτως, στερεῶς, σταθερῶς, ἀμετατρέπτως.

Inéclairci, ie, ἐπ. ἀσαφήνιστος.

Inédit, te, ἐπ. ἀνέκδοτος.

Ineffabilité, Ϛ. τὸ ἄῤῥητον, τὸ ἀνέκφραστον. l' — des grandeurs de dieu τὸ ἄῤῥητον τῆς Θείας μεγαλειότητος.

Ineffable, ἐπ. ἄῤῥητος, ἀνέκφραστος. la grandeur — de dieu ἡ ἄῤῥητος μεγαλειότης τοῦ Θεοῦ. joie — χαρὰ ἀνέκφραστος.

Ineffaçable, ἐπ. ἀνεξάλειπτος, ἀνεξίτηλος. une tache — κηλὶς ἀνεξάλειπτος.

Ineffectif, ive, ἐπ. ὁ ἀτελεσφόρητος, ἄνευ ἀποτελέσματος.

Inefficace, ἐπ. ἀτελεσφόρητος, ὁ μὴ τελεσιουργὸς, ἀλυσιτελὴς, ἀνωφελὴς.

Inefficacité, Ϛ. τὸ ἀτελεσφόρητον, τὸ μὴ τελεσιουργὸν, ἀλυσιτελὲς, ἀνωφελές.

Inégal, le, ἐπ. ἄνισος. parts —es ἄνισοι μερίδες. § ἀνώμαλος. terrain — ἀνώμαλον ἔδαφος. mouvement — κίνησις ἀνώμαλος. un style — ὕφος ἀνώμαλον. un auteur — συγγραφεὺς ἀνώμαλος. humeur —e, μεταφ. διάθεσις ἀσταθὴς, μεταβλητὴ, εὐμετάβλητος.

Inégalement, ἐπίῤ. ἀνίσως, ἀνωμάλως.

Inégalité, Ϛ. ἀνισότης. l' — des hommes ἡ ἀνισότης τῶν ἀνθρώπων. § ἀνωμαλία. l' — du plancher ἡ ἀνωμαλία τοῦ ἐδάφους. l' — des mouvemens ἡ ἀνωμαλία τῶν κινήσεων. — de caractère τὸ εὐμετάβολον, ἡ ἀστασία τοῦ χαρακτῆρος. — de style ἀνωμαλία τοῦ ὕφους.

Inélégamment, ἐπίῤ. ἄχρ. ἀκόμψως.

Inélégance, Ϛ. τὸ ἀκόμψον, τὸ ἄχαρι.

Inélégant, te, ἐπ. ἄκομψος, ἄχαρις.

Inéligibilité, Ϛ. (ὁλ. εὔχρ.) ἡ ἰδιότης τοῦ μὴ ἐκλεκτέου.

Inéligible, ἐπ. ὁ μὴ ἐλλεκτὸς, μὴ δυναμενος νὰ ἐκλεχθῇ.

Inembryoné, ée, ἐπ. ἀνέμβρυον (φυτὸν, το μὴ ἔχον ἔμβρυον).

Inénarrable, ἐπ. ἀνεκδιήγητος.

Inepte, ἐπ. ἄφυὴς, ἀνίκανος πρός τι. § ἀφυὴς, εὐήθης, ἀνόητος. § ἴδ dronte, πτηνόν.

Ineptie, Ϛ. (προφ. inepcie) ἀφυία, ἀνικανότης. § εὐήθεια, ἀνοησία, εὐήθεις λόγοι. il dit des —s λέγει ἀνοησίας.

Inépuisable, ἐπ. ἀκένωτος, ἀνεξάντλητος. source — πηγὴ ἀνεξάντλητος. richesses —s πλοῦτη ἀνεξάντλητα. bonté — ἀγαθότης ἄπειρος, ἀνεξάντλητος.

Inéquilatère, ἐπ. ἀνισόπλευρος.

Inéquitèles, ἴδ Filandières.

Inéquivalve, ἐπ. ἀνισόλοβος (ἐπὶ καρπῶν, ἀνισόθηρος (ἐπ' ὀστράκων).

Inéquivalvé, ée, ἐπ. ἴδ. Inéquivalve.

Inerme, ἐπ. ἀνάκανθος, ὁ ἄνευ ἀκανθῶν.

Inerte, ἐπ. ἀδρανὴς. la matière — ἡ ἀδρανὴς ὕλη. un esprit — ἀδρανὲς πνεῦμα.

Inertie, Ϛ. προφ. Inercie. ἀδράνεια (ἡ ἰδιότης τῶν σωμάτων, δι' ἧς ἄνευ ἐξωτερικῆς αἰτίας δὲν μεταβάλλουν τὴν στάσιν τῆς κινήσεως ἢ τῆς ἀκινησίας των) la force d' — ἡ δύναμις τῆς ἀδρανείας, καὶ μεταφ. la force d' — d' une nation δύναμις ἀδρανείας, ἀντιστάσεως ἔθνους. § ἀδράνεια, ἀργία. vivre dans l' — ζῶ ἐν ἀδρανείᾳ.

Inérudit, te, ἐπ. (ὁλ. εὔχρ.) ἀπαίδευτος.

Inescation, Ϛ. ὑποτιθέμενος τρόπος ἰάσεως, καθ' ὃν ὁ ἀσθενὴς τρώγει μέρος τι ζώου διὰ νὰ μεταβιβάσῃ εἰς αὐτὸ τὴν ἀσθένειάν του.

Inespéré, ée, ἐπ. ἀνέλπιστος.

Inespérément, ἐπίῤ. ἀνελπίστως.

Inestimable, ἐπ. ανεκτίμητος. homme, trésor — ἄνθρωπος, θησαυρὸς ἀνεκτίμητος.

Inétendu, ue, ἐπ. ὁ μὴ ἔχων ἔκτασιν.

Inévident, te, ἐπ. ὁ μὴ προφανὴς.

Inévitable, ἐπ. ἀναπόφευκτος, ἄφευκτος.

Inévitablement, ἐπίῤ. ἀναποφεύκτως, ἀφεύκτως.

Inévité, ée, ἐπ. τὸν ὁποῖον δὲν ἀπέφυγέ τις.

Inexact, te, ἐπ. ὁ μὴ ἀκριβὴς. cette copie est —e τὸ ἀντιγραφον τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβὲς, εἶν' ἐσφαλμένον. homme — ἄνθρωπος μὴ ἀκριβὴς εἰς τὰ χρέη, εἰς τὰς ὑποσχέσεις του.

Inexactitude, Ϛ. ἡ μὴ ἀκρίβεια. il est d' une grande —à remplir ses devoirs δὲν εἶναι ἀκριβὴς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν του. ce livre contient beaucoup d' —s τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει πολλὰ μὴ ἀκριβῆ, ἐσφαλμένα.

Inexcusable, ἐπ. ἀσυγχώρητος, ἀναπολόγητος.

Inexécutable, ἐπ. ἀνεκτέλεστος, ἀκατόρθωτος, ὁ μὴ ἐπιδεχόμενος ἐκτέλεσιν.

Inexécution, Ϛ. ἡ μὴ ἐκτέλεσις. l' d' un contrat ἡ μὴ ἐκτέλεσις συμβολαίου.

Inexercé, ée, ἐπ. ἀγύμναστος.

Inexigible, ἐπ. ἀναπαίτητος, ὁ μὴ ἀπαιτητὸς, ὁ μὴ δυνάμενος ν' ἀπαιτηθῇ.

Inexistence, Ϛ. ἡ μὴ ὕπαρξις.

Inexorable, ἐπ. ἀδυσώπητος.

Inexorablement, ἐπίῤ. ἀδυσωπήτως.

Inexpérience, Ϛ. ἀπειρία. l' — d'un jeune homme ἡ νεανικὴ ἀπειρία.

Inexpérimenté, ée, ἐπ. ἄπειρος, πρωτόπειρος.

Inexpiable, ἐπ. crime — ἔγκλημα μὴ ἐξαγοραζόμενον.

Inexplicable, ἐπ. ἀνεξήγητος. énigme — αἴνιγμα ἀνεξήγητον, πλοκὴ. conduite — διαγωγὴ ἀνεξήγητος.

Inexprimable, ἐπ. ἀνέκφραστος.

Inexpugnable, ἐπ. (τὸ g προφ τραχέως) ἀπόρθητος.

Inextinguibilité, Ϛ. τὸ ἄσβεστον, ἰδιότης τοῦ μὴ σβεννυμένου.

Inextinguible, ἐπ. ἄσβεστος. feu — ἄσβεστον πῦρ. soif — ἄσβεστος δίψα. rire — ἄσβεστος γέλως.

Inextirpable, ἐπ. ἀνεξολόθρευτος.

Inextremis, ἴδ. extremis.

Inextricable, ἐπ. ἀδιέξοδος, ἀξεμάλυτος. un labyrinthe — λαβύρινθος ἀδιέξοδος. des difficultés —s ἐνσκολιαι ἀδιάλυτοι.

Infaillibilité, Ϛ. τὸ ἀνενδοίαστον, τὸ ἀλάνθαστον, τὸ ἀσφαλὲς, τὸ ἀπαράσφαλτον. l' — du succès τὸ ἀσφαλὲς τῆς ἐπιτυχίας. l' — d' un principe τὸ ἀλάνθαστον ἀρχῆς τινος. l' — du pape τὸ ἀναμάρτητον τοῦ πάπα.

Infaillible, ἐπ. ἀνενδοίαστος, ἀναμφίβολος, ἀσφαλὴς, ἀπαράσφαλτος. § ἀλάνθαστος, ἀναμάρτητος.

Infaillibleiment, ἐπίῤ. ἀνενδοιάστως, ἀναμφιβόλως, ἀρεύκτως.

Infaisable ἢ Infesable, ἐπ. ἀκατόρθωτος, ἀδύνατος.

Infamant, te, ἐπ. δυσφημῶν. peine —te ἀτιμωτικὴ ποινή.

Infamation, Ϛ. δυσφημία, ἀτίμωσις.

Infâme, ἐπ. ἄτιμος, δυσφημισμένος, δύσφημος, αἰσχρός. homme —ἄνθρωπος ἄτιμος. conduite — αἰσχρὰ διαγωγή. avarice — αἰσχρὰ φιλαργυρία. lieu — αἰσχρὸς τόπος, (πορνοστάσιον). § ἄθλιος, κ. καταδρομικός. un taudis — ἀθλία καλύβη. § οὐσ. ἄνθρωπος ἄτιμος, αἰσχρὸς.

Infamie, Ϛ. δυσφημία, ἀτιμία, ἀτίμωσις. § αἰσχρότης, αἰσχροεργία, αἰσχρολογία.

Infant, te, ἐπ. ἡγεμών, ἡγεμονίς, τὰ δευτερότοκα τέκνα τῶν βασιλέων τῆς Ἱσπανίας.

Infanterie, Ϡ. τὸ πεζικόν, ὁ πεζὸς στρατός. compagnie d' — λόχος πεζικοῦ. capitaine d' — λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ. — légère οἱ εὔζωνοι, οἱ ψιλοί.

Infanticide, ἀϱ. παιδοκτονία. § οὐσ. καὶ ἐπ. παιδοκτόνος.

Infatigable, ἐπ. ἀκάματος, κ. ἀκούραστος.

Infatigablement, ἐπίῤ. ἀκαμάτως, κ. ἀκούραστα.

Infatuation, Ϡ. προκατάληψις, μεγάλη ὑπόληψις ὑπέϱ τινος. son — pour son mérite le rend ridicule ἡ μεγάλη του ἰδέα ὑπὲϱ τῆς ἀξίας του τὸν καθιστᾷ γελοῖον.

Infatuer, ἐν. προκαταλαμβάνω (τινὰ ὑπέϱ τινος), ἐμπνέω εἰς αὐτὸν ὑπεϱβολικὴν καὶ παράλογον ὑπέϱ τινος ἀγάπην, ἔρωτα. être —é εἶμαι προκατειλημμένος, ἐρωτευμένος εἴς τι, ἐπιμένομαί τινι. il est —é de ce mauvais livre εἶν' ἐρωτευμένος μὲ τὸ ἄθλιον αὐτὸ βιβλίον.

Infécond, de, ἐπ. ἄκαϱπος, ἄγονος, ἄϱϱοπος. champ — ἄφϱοπος ἀγϱός. esprit — πνεῦμα ἄγονον.

Infécondité, Ϡ. ἀκαϱπία, ἀφοϱία, ἀγονία.

Infect, te, ἐπ. δυσώδης, μεμιασμένος, μεμολυσμένος.

Infecter, ἐν. μιαίνω, μολύνω. une puanteur qui —e l' air δυσωδία μολύνουσα τὸν ἀέϱα. cette hérésie —a le pays, μεταφ. ἡ αἵϱεσις αὕτη ἐμόλυνε τὸν τόπον.

Infection, Ϡ. δυσωδία. § μολυσμός, μόλυσμα.

Infélicité, Ϡ. (ὁλ. εὔχϱ.) δυστυχία.

Inféodation, Ϡ. καθυπόταξις, προσάϱτησις γῆς τινος εἰς τινος τὴν κυϱιαϱχίαν ἐν εἴδει τιμαϱίου.

Inféoder, ἐν. προσαϱτῶ ἐν εἴδει τιμαϱίου (γῆν τινα εἴς τινος κυϱιαϱχίαν). la Grèce avait été —ée à Naples ἡ Ἑλλὰς εἶχε δοθῇ ὡς τιμάϱιον εἰς τὴν Νεάπολιν.

Inférer, ἐπ. συνεχόμενος (ἐπὶ τῆς ὡοθήκης τῶν φυτῶν ὅταν συνέχηται μὲ τὸν κάλυκα.)

Inférer, ἐν. συμπεϱαίνω, συνάγω, ἐξάγω. j' —e de là que ἐκ τούτου ἐξάγω ὅτι.

Inférieur, re, ἐπ. κατώτεϱος. la machoire —e ἡ κάτω σιαγών. Panonie —e ἡ κάτω Παννονία (πϱὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ). § κατώτεϱος, ὑποδεέστεϱος, ἐλάσσων. un grade — βαθμὸς κατώτεϱος. un mérite — ἀξία κατωτέϱα. être — εἰμὶ κατώτεϱος, ἐλασσοῦμαι. il n' était en rien son — οὐδὲν ἠλαττοῦτο αὐτοῦ κατ' οὐδέν. § οὐσ. κατώτεϱος, ὑποδεέστεϱος (τὸν βαθμόν). il est affable envers ses —s εἶναι πϱοστηνὴς πϱὸς τοὺς ὑποδεεστέϱους του.

Inférieurement, ἐπίῤ. κατωτέϱως, ὑποδεεστέϱως, εἰς ὀλιγωτέϱαν ἀξίαν.

Infériorité, Ϡ. ἡ ἰδιότης τοῦ κατωτέϱου. il sent son — αἰσθάνεται ὅτι εἶναι κατώτεϱος. son — de talent devait le rendre plus modeste κατώτεϱος ὢν κατὰ τὰ πϱοτεϱήματα, ἔπϱεπε νὰ εἶναι καὶ μετϱιοφϱονέστεϱος.

Infermable, ἐπ. (ὁλ. εὔχϱ.) ἀδιακλείστος.

Infernal, le, ἐπ. καταχθόνιος. les Dieux —aux οἱ Θεοὶ τοῦ ᾅδου. le serpent — ὁ καταχθόνιος ὄφις, ὁ ᾅδίμων. idée —e, μεταφ. καταχθόνιος ἰδέα. § pierre —e ὁ καυστικὸς λίθος, κ. πέτϱα τῆς κολάσεως (συγκειμένη ἀπὸ ἄϱγυϱον καὶ νίτϱον).

Inférobranches, ἀϱ. πλ. γαστϱοβϱάγχια, τάγμα μαλακοδέϱμων.

Infertile, ἐπ. ἄκαϱπος, ἄϱϱοπος, ἄγονος. terre — γῆ ἄϱϱοπος. esprit — μεταφ. πνεῦμα ἄγονον. sujet — ἀντικείμενον ἄγονον, μὴ παϱέχον πλουσίαν ὕλην λόγου.

Infertilité, Ϡ. ἀκαϱπία, ἀφοϱία, ἀγονία.

Infesable, τὸ. Infaisable.

Infestation, Ϡ. (ὁλ. εὔχϱ.) λύμανσις, κάκωσις.

Infester, ἐν. λυμαίνω, κακῶ, κακοποιῶ (δι' ἐχθϱοπϱαξιῶν, βιαιοπϱαγιῶν). un pays —é par des voleurs τόπος ἐνοχλούμενος, λυμαινόμενος ἀπὸ ληστὰς, μεστὸς ἀπὸ ληστὰς, κ. κλεπτότοπος. μεταφ. βλάπτω, ἐνοχλῶ, (ἐπὶ ζώων καὶ χόϱτων).

Infeuillé, ée, ἐπ. ἄφυλλος, ὁ ἄνευ φύλλων.

Infibulation, Ϡ. κλείθωτις (τῶν γεννητικῶν μεϱῶν).

Infibuler, ἐν. κλειθόνω (τὰ γεννητικὰ μέϱη).

Infidèle, ἐπ. ἄπιστος. ami, amant — φίλος, ἐϱαστὴς ἄπιστος. domestique — ἄπιστος δοῦλος, (ὁ δουλευόμενος τὰ χϱήματα τοῦ κυϱίου του). devenir — ἀπιστῶ. la fortune lui fut — ἡ τύχη ἠπίστησε πϱὸς αὐτόν. les —s, οὐσ. οἱ ἄπιστοι, οἱ μὴ ἔχοντες ἀληθῆ πίστιν, οἱ ἑτεϱόπιστοι. § ὁ μὴ ἀκϱιβὴς. narration — μὴ ἀκϱιβὴς διήγησις. mémoire — ἀσθενὴς μνημονικὸν, τὸ μὴ ἀκϱιβῶς ἐνθυμούμενον.

Infidèlement, ἐπίῤ. ἀπίστως. § μὴ ἀκϱιβῶς. cet ouvrage est — traduit τὸ σύγγϱαμμα τοῦτο δὲν εἶναι ἀκϱιβῶς, πιστῶς μεταφϱασμένον.

Infidélité, Ϡ. ἀπιστία l' — d' un amant ἐϱαστοῦ ἀπιστία. § ἀπιστία, ἡ ἔλλειψις ἀληθοῦς πίστεως (πϱὸς τὸν Θεὸν). tomber dans l' — ὑποπίπτω εἰς ἀπιστίαν, ἀπιστῶ. § ἄπιστος κϱῖσις. commettre une — πϱάττω ἀπιστίαν, ἀπιστῶ. § ἔλλειψις ἀκϱιβείας. cette narration est pleine d' —s ἡ διήγησις αὕτη πεϱιέχει πάμπολλα μὴ ἀκϱιβῆ, ἐσφαλμένα. — de mémoire ἀμνημοσύνη, ἀσθένεια τῆς μνήμης.

Infiltration, Ϡ. ἐνσταλαξις, διεισδυσις (ὑγϱοῦ τινος διὰ τῶν πόϱων σώματος), κ. πέϱασμα.

Infiltrer (s'), αὐτοπ. διεισδύω, κ. πεϱνῶ (ἐπὶ ὑγϱῶν). l' eau s' —a dans la pierre τὸ ὕδωϱ ἐπέϱασε τὴν πέτϱαν.

Infime, ἐπ. (ἄχϱ.) ἔσχατος.

Infini, ie, ἐπ. ἀπέϱαντος, ἄπειϱος. Dieu est — ὁ Θεὸς εἶναι ἄπειϱος. la sagesse —e de Dieu ἡ ἀπέϱαντος τοῦ Θεοῦ σοφία. un espace — ἀπέϱαντος ἔκτασις. § (κατὰ σχῆμα ὑπεϱβολῆς) μέγιστος, πάμπολυς, ἄπειϱος. il y a un temps — depuis que je suis venu εἶναι πάμπολυς καιϱὸς ἀφ' ὅτου ἦλθον. § ἄπειϱος, ἀναϱιθμήτος (ἐπὶ ποσότητος). § οὐσ. τὸ ἄπειϱον. § à l' —, ἐπίῤ. ἐπ' ἄπειϱον.

Infiniment, ἐπίῤ. ἀπείϱως, ἀπεϱάντως. — petit ἀπείϱως μικϱόν. les — petits τὰ ἀπειϱοστὰ (μαθηματ.) § (κατὰ σχῆμα ὑπεϱβολῆς) μεγάλως, ἀπείϱως. il est — heureux εἶναι εὐτυχέστατος. — riche ὑπέϱπλουτος. il a — d' esprit ἔχει ἄπειϱον πνεῦμα. je vous suis — obligé σᾶς εἶμαι καθυπόχϱεως, εὐγνωμονέστατος.

Infinité, Ϡ. τὸ ἄπειϱον, τὸ ἀπέϱαντον. l' — de Dieu τὸ ἄπειϱον τοῦ Θεοῦ. § πλῆθος ἄπειϱον, ἀπειϱία. une — de personnes πλῆθος ἄπειϱον, ἀπειϱία ἀνθϱώπων.

Infinitésimal, le, ἐπ. calcul — ὑπολογισμὸς τῶν ἀπειϱοστῶν.

Infinitésime, ἐπ. ἀπειϱοστὸς, ὁ ἐπ' ἄπειϱον μικϱός. partie — μέϱος ἀπειϱοστὸν (μαθηματ.).

Infinitif, ve, ἀϱ. τὸ ἀπαϱέμϱατον, (ἔγκλισις τοῦ ϱήματος). le mode — ἐκ. ἡ ἀπαϱέμϱατος ἔγκλισις.

Infirmatif, ve, ἐπ. μηδενίζων, ἀκυϱωτικὸς (παϱὰ δικαστικοῖς).

Infirme, ἐπ. φιλάσθενος. § ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος. § ἀσθενὴς (πϱὸς τὴν ἁμαϱτίαν).

Infirmer, ἐν. μηδενίζω, ἀκυϱῶ (ἀπόφασιν δικαστηϱίου). § ἐξασθενῶ, ἀποδεικνύω ἀνίσχυϱον (ἀπόδειξίν τινα, μαϱτυϱίαν κτλ.)

Infirmerie, Ϡ. νοσοκομεῖον (καταστήματός τινος, οἷον μοναστηϱίου, σχολείου.) § κλωβὸς διὰ τ' ἀσθενῆ πτηνὰ, καὶ θενδϱοκομεῖον τῶν ἀσθενῶν δένδϱων.

Infirmier, ère οὐσ. νοσοκόμος.

Infirmité, Ϡ. ἀσθένεια, πάθος. les —s de l'âge αἱ ἀσθένειαι τοῦ γήϱως. § ἀσθένεια (πϱὸς τὴν ἁμαϱτίαν).

Infixer, ἐν. ἐμπηγνύω.

Inflammabilité, *s.* τὸ φλογιστικὸν, ἡ ἰδιότης τοῦ φλογίζεσθαι.

Inflammable, *ép.* φλογιστὸς, ὁ εὐκόλως φλογιζόμενος.

Inflammation, *s.* φλογισμὸς, ἔμπρησις, ἅναψις. l'— de la poudre ἡ ἅναψις τῆς πυρίτιδος. § φλόγωσις, (ἀσθένεια). — des yeux ὀφθαλμία. — des poumons περιπνευμονία. — d'entrailles ἐντερῖτις.

Inflammatoire, *ép.* φλογιστικός.

Inflation, *s.* (ἄχρ.) τὸ. Tumeur.

Inflèchi, ie, *ép.* ἐγκεκλασμένος (παρὰ βοτανικοῖς).

Inflèchir (s'), αὐτοπ. κλῶμαι, ἐγκλῶμαι (ἐπὶ τῶν ἀκτίνων κλωμένων πρὸς τὰ ἔνδον).

Inflexibilité, *s.* ἀκαμψία, τὸ ἄκαμπτον. l' — de son corps ἡ ἀκαμψία τοῦ σώματός του. l'—de son caractère τὸ ἄκαμπτον τοῦ χαρακτῆρός του.

Inflexible, *ép.* ἄκαμπτος, κ. ἀλύγιστος. métal —, μεταλλον ἄκαμπτον, ἀλύγιστον. tyran —, μεταφ. τύραννος ἀκαμπτος, ἀσυμπαθής. vertu— ἀρετὴ ἄκαμπτος, σταθερά.

Inflexiblement, *ἐπίρ.* ἀκάμπτως. résister — ἀνθίσταμαι ἐπιμόνως.

Inflexion, *s.* κάμψις, καμπὴ, κ. λύγισμα. — de corps κάμψις, κλίσις τοῦ σώματος. § κλάσις (τῶν ἀκτίνων μεταβαινουσῶν ἀπὸ μέσου εἰς μέσον.) § καμπὴ, λύγισις (τῆς φωνῆς). il a une bonne — de voix ἔχει καλὸν ἦχον φωνῆς, φωνὴν εὔηχον. sa voix n'a pas d'— ἡ φωνή του δὲν εἶναι εὔκαμπτος. § τροπὴ τῆς καταλήξεως (λέξεώς τινος).

Inflictif, ive, *ép.* ἐπιβλητέος. peine —ve ἐπιβλητία ποινή.

Infliction, *s.* ἐπιμέτρησις (ποινῆς).

Infliger, *ἐν.* ἐπιφέρω, ἐπιμετρῶ (ποινήν).

Inflorescence, *s.* ἡ διάθεσις τῶν ἀνθέων ἐπὶ τῶν φυτῶν.

Influence, *s.* ἐπιρροὴ, δύναμις, ῥοπή. l' — de la lune sur les eaux ἐπιρροὴ τῆς σελήνης ἐπὶ τῶν ὑδάτων. l'— de l'opinion publique ἡ ἐπιρροὴ, ἡ δύναμις τῆς κοινῆς γνώμης. ceci a de l'— sur mon sort τοῦτο ἔχει ἐπιρροὴν, ῥοπὴν ἐπὶ τῆς τύχης μου. § ἐπιρροὴ, βαρύτης. homme d'— ἄνθρωπος ἔχων βαρύτητα, δυνάμενος.

Influencer, *ἐν.* ἐπενεργῶ διὰ τῆς ἐπιρροῆς μου, ἐπηρεάζω.—les esprits ἐπενεργῶ ἐπὶ τῶν πνευματων. les juges se sont laissés — par le ministre οἱ δικασταὶ ἐπηρεάσθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ.

Influent, te, *ép.* ἰσχυρὸς, δυνάμενος, ἔχων ἐπιρροήν.

Influer, οὐδ. ἔχω ἐπιρροὴν, ἐπενεργῶ. la lune —e sur les marées ἡ σελήνη ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν παλιρροιῶν. les lois —èrent sur les mœurs οἱ νόμοι ἐπενήργησαν ἐπὶ τῶν ἠθῶν.

In folio, *ἀρ.* φύλλον (σχῆμα βιβλίου, ὅτι τὸ φύλλον εἶναι ὁλόκληρον καὶ ἀδίπλωτον).

Informatif, ive, *ép.* παραστατικός.

Information, *s.* ἀνάκρισις (εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις). τὸ. Instruction. convertir les —s en enquête, ἀρχ μεταβάλλω εἰς ἐξετάσεις τὴν ἀνάκρισιν. — de commodo et incommodo προεξέτασις περὶ τῆς καταλληλότητος κυβερνητικοῦ τινος μέτρου. — de vie et mœurs ἔρευνα τῆς διαγωγῆς ὑποψηφίου τινὸς διὰ δημόσιον θέσιν. § πληροφορία. aller aux —s ζητῶ πληροφορίας. prendre des —s ἐρευνῶ, πληροφοροῦμαι.

Informe, *ép.* ἄμορφος. essai — ἄμορφον δοκίμιον. § un acte — πρᾶξις γεγραμμένη παρὰ τοὺς τύπους. § étoiles —s ἄμορφοι ἀστέρες, οἱ εἰς οὐδένα ἀστερισμὸν ἀνήκοντες.

Informer, *ἐν.* διδάσκω, εἰδοποιῶ, πληροφορῶ —ez moi de ce que vous aurez vu εἰδοποίησέ με περὶ ὅσων ἰδῇς. être —é πληροφοροῦμαι, μανθάνω. quand vous serez mieux —é ἀφ' οὗ μάθῃς καλλίτερα. § s'—, αὐτοπ. ἐξετάζω, ἐρευνῶ. s'— de la santé de quelqu'un ἐξετάζω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ περὶ τῆς ὑγείας τινός. § (οὐδ.) προανακρίνω, κάμνω προανάκρισιν. § des vie et mœurs ἐρευνῶ περὶ τῆς διαγωγῆς ὑποψηφίου εἰς δημόσιον θέσιν. § plus ample —é (οὐσ.) ἀκριβεστέρα ἐξέτασις.

Infortiat, *ἀρ.* ὄνομα τοῦ δευτέρου βιβλίου τῶν Πανδεκτῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Infortune, *s.* δυστύχημα, δυστυχία, τύχης καταδρομή.

Infortuné, ée, οὐσ. καὶ ἐπ. δυστυχὴς, ἀτυχὴς, δύσποτμος.

Infracteur, *ἀρ.* παραβάτης (νόμου, συνθήκης). —du traité παράσπονδος.

Infraction, *s.* παράβασις.— du traité παρασπόνδημα. faire — aux traités παρασπονδῶ. — aux lois παρανόμημα.

Infralapsaires, *ἀρ. πλ.* οἱ πιστεύοντες ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὴν καταδίκην, ὡς προγνωρίζων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ.

Infranchissable, *ép.* ἀνυπέρβατος.

Infréquenté, ée, *ép.* ἀφοίτητος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν φοιτοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι.

Infructueusement, *ἐπίρ.* ἀκάρπως.

Infructueux,euse, *ép.* ἄκαρπος champ — ἀγρὸς ἄφορος. année —euse ἔτος ἄκαρπον. travail—,μεταφ. ἐργασία ἄκαρπος, ματαία. efforts—x μάταιοι ἀγῶνες.

Infule, *s.* ταινία (περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἱερέων τὸ πάλαι).

Infundibulé, ée, ἡ Infundibuliforme, *ép.* χωνοειδὴς (ἐπὶ σχήματός τινων ἀνθέων).

Infundibulum, *ἀρ.* χώνη, ἀγγεῖόν τε τοῦ ἐγκεφάλου. § γένος κογχύλης.

Infus,se, *ép.* ἔγχυτος (εὐχρ.ἰδίως εἰς τὸ Θηλ.) ἐμπεψυκὼς, ἔμφυτος. vertu—se ἔμφυτος ἀρετὴ. science —se αὐτοδίδακτος σοφία.

Infuser, *ἐν.* καταντλῶ, ἐμβρέχω, ἐγχυματίζω, κ. μουσκεύω.—du thé dans de l'eau ἐμβρέχω, ἐγχυματίζω, κ. ζεματῶ τεῖ εἰς ὕδωρ. § s'—, αὐτοπ. ἐμβρέχομαι, μουσκεύω. le thé ne s'est pas encore—é τὸ τεῖ δὲν ἐνεβράχη, δὲν ἐζεματίσθη ἀκόμη.

Infusible, *ép.* ἀχώνευτος, ὁ μὴ χωνευόμενος, μὴ διαλυόμενος εἰς τὸ πῦρ.

Infusion, *s.* ἔγχυσις, κ. μούσκευσις, ζεμάτισμα. § ἔγχυμα, κ. τὸ μουσκευμένον ἢ ζεματισμένον. § ἡ ἐμφύσησις (τοῦ ἁγίου πνεύματος).

Infusoires, *ἀρ.* καὶ ἐπ. πλ. ὑγρογενῆ, ὑγροδίαιτα ζωύρια, τὰ εἰς τὰ ἐγχύματα καὶ τὸ σεσηπὸς ὕδωρ φαινόμενα.

Infusum, *ἀρ.* τὸ ἔγχυμα, κ. τὸ μουσκευμένον, ζεματισμένον.

Inga, *s.* εἶδος ἀκακίας.

Ingambe, *ép.* οἰκ. ἐλαφρὸς, κ. πεζοπόρος.

Ingénier (s'), αὐτοπ. οἰκ. σοφίζομαι.

Ingénieur, *ἀρ.* μηχανικός.—militaire ὀχυρωματοποιός. — civil ἐργοχιτέκτων. ingénieur-géographe γεωγράφος.

Ingénieusement, *ἐπίρ.* εὐφυῶς.

Ingénieux, euse, *ép.* εὐφυὴς. homme — ἄνθρωπος εὐφυὴς. machiniste — μηχανικὸς εὐφυὴς. comparaison —se παραβολὴ εὐφυὴς. § εὐφυῶς κατεσκευασμένος, ἔντεχνος. machine—se ἔντεχνος μηχανή. § εὑρεσιμήχανος, ἐφευρετικός. — à trouver de nouveaux tourmens ἐφευρετικὸς εἰς εἴδη νέων βασάνων.

Ingénu, ue, οὐσ. καὶ ἐπ. ἁπλοϊκὸς, ἀφελὴς, ἀνεπιτήδευτος. § ἐλεύθερος (κατὰ τὸν ῥωμαϊκὸν νόμον), ὁ μήποτε χρηματίσας δοῦλος.

Ingénuité, *s.* ἁπλοϊκότης, ἀφέλεια, τὸ ἀνεπιτήδευτον. § jouer les —s παριστῶ χαρακτῆρας ἁπλοϊκοὺς (εἰς τὸ θέατρον).

Ingénument, *ἐπίρ.* ἁπλοϊκῶς, ἀφελῶς. § εἰλικρινῶς, ἀδόλως.

Ingérer (s'), αὐτοπ. παρεισέρχομαι, παρεντείνω ἐμαυτὸν, ἐπεμβαίνω, κ. χώνομαι, ἀνακατώνομαι (εἰς ξένας ὑποθέσεις). s'—dans les affaires d'autrui ἐπεμβαίνω εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, κ. ἀνακατώνομαι εἰς τοῦ παπᾶ τὰ ὑποδήματα (παροιμ.). il s'—e de nous donner des conseils ἐπεμβαίνει θέλων νὰ μᾶς δώσῃ συμβουλάς.

Ingesta, *ἀρ. πλ.* τὰ εἰσαγόμενα (εἰς τὸν στόμαχον ὡς τροφαί).

Inglobe, ἐπίρ. ὁλικῶς, κ. σηκωτά.
Inglorieux, euse, ἐπ. (ὁλ. εὔχρ.) ἄδοξος.
Ingogne, Ϛ. εἶδος ποτοῦ τῆς Συνεγαμβίας.
Ingouvernable, ἐπ. (ὁλ. εὔχρ.) δυσδιεύκητος.
Ingrat, te, ἐπ. ἀγνώμων, ἀχάριστος. être— ἀχαριστῶ. faire des —s εὐεργετῶ ἀχαρίστους. μεταφ. ἄκαρπος. terre—e γῆ ἄγονος, ἄκαρπος, μὴ ἀνταμείβουσα τοὺς κόπους τοῦ γεωργοῦ. travail — ἐργασία ἐπίπονος καὶ ξηρά. un sujet— ὑπόθεσις (συγγράμματος) ἄγονος, ξηρά.
Ingratitude, Ϛ. ἀγνωμοσύνη, ἀχαριστία. avoir de l'— ἀχαριστῶ, εἰμὶ ἀχάριστος.
Ingrédient, ἀρ. les—s αἱ ὕλαι, τὰ εἴδη, τὰ συστατικὰ, (ἐξ ὧν μίγμα τι σύγκειται)
Ingrès ἡ Ingrez, ἀρ. (ὁλ. εὔχρ.) εἰσχωρησις.
Inguérissable, ἐπ. ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Inguinal, le, ἐπ. βουβωνικὸς, ὁ τοῦ βουβῶνος.
Inhabile, ἐπ. ἀνεπιτήδειος. artiste — τεχνίτης ἀνεπιτήδειος, ἀδέξιος. — à tester ἀνίκανος πρὸς τὸ διατίθεσθαι, ὁ μὴ ἔχων τὰ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα.
Inhabileté, Ϛ. ἀνεπιτηδειότης.
Inhabilité, Ϛ ἀνικανότης, ἀκαταλληλότης (πρὸς ἀπόκλυσιν πολιτικῶν δικαιωμάτων.)
Inhabitable, ἐπ. ἀκατοίκητος, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ κατοικηθῇ.
Inhabité, ée, ἐπ. ἀκατοίκητος, ὁ μὴ κατοικούμενος.
Inhabitude, Ϛ. ἀήθεια, ἔλλειψις ἕξεως.
Inhabitué, ée, ἐπ. ἀήθης, ἀσυνείθιστος, ἡ μὴ συνειθίζων.
Inhalation, Ϛ. εἰσπνοὴ (τοῦ περιέχοντος ῥευστοῦ ἀπὸ τὰ φυτά).
Inharmonieux, euse, ἐπ. ὁ μὴ ἁρμονικός.
Inhérence, Ϛ. σύμφυσις, τὸ συμφυές. l'— de l' accident à la substance ἡ σύμφυσις, ἡ συνύπαρξις τοῦ συμβεβηκότος μὲ τὴν ὕλην.
Inhérent, te, ἐπ. συμφυής, ἐνυπάρχων. faiblesse —e à la nature humaine ἀσθένεια ἐνυπάρχουσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.
Inhiber, ἐν. (ἀρχ.) ἀπαγορεύω.
Inhibition, Ϛ. ἀπαγόρευσις.
Inhibitoire, ἐπ. ἀπαγορευτικός.
Inhonoré, ée, ἐπ. ὁ μὴ τιμηθείς.
Inhospitalier, ère, ἐπ. ἀφιλόξενος, ἄξενος.
Inhospitalité, Ϛ. ἀφιλοξενία, ἀξενία.
Inhumain, ne, ἐπ. ἀπάνθρωπος. tyran — τύραννος ἀπάνθρωπος. loi —e νόμος ἀπάνθρωπος. l'—e, οὐσιασ. ἡ σκληρὰ, μὴ ἐνδίδουσα εἰς τὸν ἔρωτα τινός.
Inhumainement, ἐπίρ. ἀπανθρώπως.
Inhumanité, Ϛ. ἀπανθρωπία. § ἀπάνθρωπος πρᾶξις.
Inhumation, Ϛ. ἐνταφιασμὸς, ταφή
Inhumer, ἐν. ἐνταφιάζω, θάπτω.
Inimaginable, ἐπ. ἀνεπινόητος, τὸν ὁποῖον δὲν δύναταί τις νὰ ἐπινοήσῃ, νὰ φαντασθῇ.
Inimitable, ἐπ. ἀμίμητος. action — πρᾶξις ἀμίμητος. auteur — συγγραφεὺς ἀμίμητος.
Inimitié, Ϛ ἀπέχθεια, ἔχθρα. avoir de l' — pour quelqu' un ἐχθαίρω τινὰ, ἔχω ἀπέχθειαν πρός τινα, κ. ἐχθοεύομαί τινα. il y a entre eux de l' — ἀπεχθῶς ἔχουσι ποος ἀλλήλους, κ. ἐχθρεύονται. par — ἀπεχθῶς.
Ininteligibilité, Ϛ. τὸ ἀκατανόητον, ἡ ἰδιότης τοῦ ἀκατανοήτου.
Ininteligible, ἐπ. ἀκατανόητος. phrase — ῥάσις ἀκατανόητος.
Inique, ἐπ. ἄδικος, παράνομος.
Iniquement, ἐπίρ. ἀδίκως.
Iniquité, Ϛ. μεγάλη καὶ προφανὴς ἀδικία. § κακία, ἀνομία (ἰδίως ἡ τῶν ἁμαρτωλῶν).
Initial, le, ἐπ. (πρόρ. Inicial) ἀρχικὸς (ἐπὶ γραμμάτων καὶ συλλαβῶν.) l'—e οὐσ. τὸ ἀρχικὸν γράμμα.
Initiatif, ive, ἐπ. ὁ χορηγῶν ἢ παραχωρῶν τὴν πρωτολογίαν.
Initiation Ϛ. (πρόρ. iniciacion) μύησις (εἰς μυστήρια).
Initiative, Ϛ πρωτοβουλία, πρωτολογία, τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης προτάσεως. prendre l' — πρωτολογῶ, κατάρχομαι.
Initier, ἐν. μυῶ. il fut —é aux mystères de Cérès ἐμυήθη εἰς τὰ μυστήρια τῆς Δήμητρος. il n'est pas —é dans le secret, dans nos pojets, μεταφ. δὲν ἐμυήθη εἰς τὸ μυστικὸν τοῦτο, δὲν ἔμαθε τοὺς σκοποὺς μας. qui n' est pas — ἀμύητος.
Injecter, ἐν. κλύζω, εἰσάγω διὰ κλυστῆρος ὑγρὸν εἰς κοιλότητά τινα τοῦ σώματος ἢ εἰς πληγήν. — du lait dans l' oreille κλύζω, ἐγχέω διὰ κλυστῆρος γάλα εἰς το ὠτίον. — une plaie κλύζω, βρέχω δι' ἐγχύσεως τὴν πληγήν. § ἐγχριματίζω (ὑγρόν τι εἰς τ' ἀγγεῖα πτώματος διὰ νὰ τὸ καταστήσω εὔχρηστον διὰ τὴν ἀνατομίαν).
Injection, Ϛ. ἔγχυσις, κλύσις, κλύσμα § ἡ διὰ κλυστῆρος εἰσαγωγὴ ὑγροῦ εἰς τὰ κοῖλα τοῦ σώματος, καὶ ἡ χειρουργικὴ ποσπαρατείνει τῶν πτωμάτων δι' εἰσαγωγῆς ὑγροῦ εἰς τὰ ἀγγεῖά των. § κλύσμα, (τὸ ὑγρὸν) τὸ πρὸς παρασκευὴν πτώματος. § τὸ διὰ κλύσεως προπαρασκευασθὲν πτῶμα.
Injonction, ἀρ. ἐπιταγὴ, ῥητὴ προσταγή.
Injouable, ἐπ. ὁλ. εὔχρ. ὁ μὴ παιζόμενος, παριστανόμενος εἰς τὸ θέατρον.
Injure, Ϛ. ὕβρις, λοιδορία. faire une — ὑβρίζω. vous me faites—en le pensant μὲ ἀδικεῖς τοιαῦτα φρονῶν. dire des—s ὑβρίζω, λοιδορῶ. § ἐπήρεια, προσβολή. les —s de l'air, du temps, du sort αἱ ἐπήρειαι, αἱ προσβολαὶ τοῦ ἀέρος, τοῦ καιροῦ, τῆς τύχης.
Injurer, ἐν. ὑβρίζω, λέγω ὕβρεις κατά.
Injurieusement, ἐπίρ. ὑβριστικῶς.
Injurieux, euse ἐπ. ὑβριστικὸς. parole —se λέξις ὑβριστική. pitié —se συμπάθεια ὑβριστική, ἐφυβρίζουσα, λυπεῖται. § προσβλητικὸς τῆς τιμῆς, ἐξυβριστικὸς. soupçons —x ἐξυβριστικαὶ ὑπόψιαι, προσβάλλουσαι τὴν τιμήν. § le sort — ἡ ἄδικος τύχη.
Injuste, ἐπ. ἄδικος. homme, soupçon— ἄνθρωπος, ὑπόψια ἄδικος. § οὐσ. τὸ ἄδικον, ἡ ἀδικία.
Injustement, ἐπίρ. ἀδίκως agir — envers quelqu'un ἀδικῶ τινα.
Injustice, Ϛ. ἀδικία. faire une— ἀδικῶ. ne me faites pas l'— de croire μὴ μὲ ἀδικεῖς νομίζων.
Inlisible, ἐπ. ἀναγνωστοί, μὴ ἀναγινωσκόμενος.
Innavigable, ἐπ. ἄπλους, ὁ μὴ πλεύμενος.
Inné, ée, ἐπ. ἔμφυτος. des idées —ées ἔμφυτοι ἰδέαι. il est — ἐμπέφυκε.
Innocemment, ἐπίρ. ἀθῴως.
Innocence, Ϛ. ἀθῳότης. l' —d'une jeune fille ἡ ἀθωότης νέας κόρης. l'— triompha ἡ ἀθωότης ἐβράβευσε. la robe d'— τὸ ἔνδυμα (τὸ σχῆμα) τῆς ἀθωότητος § ἁπλότης, ἀπλοϊκότης.
Innocent te, ἐπ ἀθῷος il est—de ce crime εἶναι ἀθῷος τοῦ ἐγκλήματος τούτου. un propos — ἀθῷος, ἄκακος λόγος. faire l'— προσποιοῦμαι τὸν ἀθῷον. elle a l'air — φαίνεται ἀθῴα § ἀθῷος, ἀδόλαβής. un breuvage — ἀδόλαβὲς, ἀθῷον ποτόν. § ἁπλοῦς, ἁπλοϊκὸς il est bien—pour croire à ces contes εἶναι πολὺ ἁπλοῦς ἂν πιστεύῃ τοιούτους μύθους. § ἄκακον, ἀθῷον βρέφος. le massacre des—s ἡ παιδοκτονία τοῦ Ἡρῴδου. une tourte d' —s πλακοῦς ἐκ νέων περιστερῶν.
Innocenter, ἐν. ἀθῳ(όω)ω, ἀθῳόνω.
Innocuité, Ϛ. (ὁλ. εὔχρ.) τὸ ἀβλαβὲς, τὸ ἀθῷον (πράγματός τινος).
Innombrable, ἐπ. ἀναρίθμητος.
Innombrablement, ἐπίρ. (ὁλ. εὔχρ.) ἀναριθμήτως.
Innomé, ée, ἐπ. ἀνώνυμος, ὁ οὐκέτι ὀνομαζόμενος (παρὰ ὀνειροκρίταις).
Innominé, ée, ἐπ. os—s ἀνώνυμα ὀστᾶ, ἓν μέρος τῆς λεκάνης τοῦ σκελετοῦ.
Innovateur, ἀρ. νεωτεριστής.
Innovation, Ϛ. νεωτερισμός.
Innover, οὐδ. νεωτερίζω. il n' est rien —é οὐδὲν ἐνεωτερίσθη.

Innumérable, ïδ. Innombrable.
Ino, ἀρ. Ἰνώ, εἶδος χρυσαλίδος.
Inobservance, Ϛ. ἰδ. Inobservation.
Inobservation, Ϛ. ὀλιγωρία, μὴ τήρησις, παράβασις. l' —du carême ἡ ὀλιγωρία τῆς νηστείας.
Inocarpe, ἀρ. οἰνόκαρπον, δένδρον τοῦ Ὀταΐτι.
Inocupé, ée, ἐπ. ἀργὸς, ἀπράγμων, ὁ μὴ ἔχων ἐργασίας.
In-octavo, ἀρ. ὄγδοον (σχῆμα βιβλίου).
Inoculateur, ἀρ. ἐνοφθαλμιστὴς, ἐγκεντριστὴς, κ. ἐμβολιαστὴς τῆς εὐλογίας.
Inoculation, Ϛ. ἐνοφθαλμισμὸς, ἐγκεντρισμὸς, ἐμβολιασμὸς τῆς ὀσμαλίδος, κ. φέλιασμα.
Inoculer, ἐν. ἐνοφθαλμίζω, ἐγκεντρίζω, κ. ἐμβολιάζω τὴν ὀσμαλίδα, φελιάζω. —le virus vaccin ἐνοφθαλμίζω τὴν ὀσμαλίδα. — une personne ἐγκεντρίζω, ἐμβολιάζω τινά.
Inoculiste, ἀρ. ἐνοφθαλμιστὴς, ὁ ὑπὲρ τοῦ τυστήματος τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ.
Inodore, ἐπ. ἄοσμος, ὁ μὴ ἔχων ὀσμήν.
Inoffensif, ive, ἐπ. ἀβλαβὴς, ἄκακος.
Inofficieux, euse, ἐπ. testament— διαθήκη ἄστοργος.
Inofficiosité, Ϛ. τὸ ἄστοργον, ἡ ἰδιότης διαθήκης ἀλόγως ἀποκλειούσης τινὰ τῆς κληρονομίας. action d'— ἀγωγὴ περὶ ἀστόργου διαθήκης.
Inolite, Ϛ. οἰνόλιθος, εἶδος ὀρυκτοῦ.
Inondation, Ϛ. πλημμύρα, κατακλυσμὸς. μεταφ. ἄπειρον πλῆθος. — des barbares πλημμύρα βαρβάρων. —des brochures πλημμύρα φυλλαδίων.
Inonder, ἐν. πλημμυρῶ, κατακλύζω. le Nil —e l' Egypte ὁ Νεῖλος κατακλύζει, πλημμυρεῖ τὴν Αἴγυπτον. § ποτίζω, καταβρέχω, κ. μουσκεύω. des larmes —aient son visage ὀδάκρυα κατέβρεχον τὸ πρόσωπόν του. la pluie nous avait— és ἡ βροχὴ μᾶς εἶχε καταβρέξει, κ. μουσκεύσει. μεταφ. πλημμυρῶ, εἰσβάλλω, (ἐπὶ πολλοῦ πλήθους φερομένου πρός τι μέρος ἢ πληροῦντος αὐτό). les Sarrasins — èrent l' Espagne οἱ Σαρακηνοὶ εἰσέβαλλον εἰς μέγα πλῆθος εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἐπλημμύρησαν τὴν Ἱσπανίαν. § plantes —ées ὑγρόβια φυτὰ, τὰ μὴ ὑφούμενα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν.
Inophyllum, ἀρ. οἰνόφυλλον, δένδρον.
Inopiné, ée, ἐπ. ἀπροσδόκητος.
Inopinément, ἐπίρ. ἀπροσδοκήτως.
Inopportun, ne, ἐπ. ἄκαιρος, παράκαιρος.
Inopportunité, Ϛ. τὸ ἄκαιρον, παράκαιρον.
Inorganique, ἐπ. ἀνοργάνιστος. la matière— ἡ ἀνοργάνιστος ὕλη.
Inorthodoxie, Ϛ. ἀνορθοδοξία, κακοδοξία.
Inosculation, Ϛ. l' — des artères, ïδ. abouchement.
Inoui, ie, ἐπ. ἀνήκουστος. un pareil événement est — τοιοῦτον συμβὰν εἶναι ἀνήκουστον. des cruautés—es ἀνήκουστοι σκληρότητες.
In-pace, ἀρ. (ἐν εἰρήνῃ) τὸ ὄνομα τῶν φυλακῶν εἰς τὰ μοναστήρια, ὅπου ἐνετείχιζον τοὺς καταδικασμένους εἰς θάνατον μοναχούς.
In-promptu, ïδ. Impromptu.
In-partibus, ïδ. partibus.
In-plano, ἀρ. μονόστηλον, ἔντυπον περιέχον μίαν μόνην στήλην εἰς ἑκάστην σελίδα.
In-petto, ïδ. petto.
In-quarante-huit, ἀρ. τεσσαρακοστὸν ὄγδοον (σχῆμα βιβλίου).
Inquart, ἀρ. ïδ. quartation.
In-quarto, ἀρ. τεταρτον (σχῆμα βιβλίου).
Inquatrevingt-seize, ἀρ. ἐννενηκοστὸν ἕκτον (σχῆμα βιβλίου).
Inqueresse, Ϛ. γυνὴ προπαρασκευάζουσα τὰς μαινίδας.
Inquiet, ète, ἐπ. ἀνήσυχος. un homme — ἄνθρωπος ἀνήσυχος. un esprit — πνεῦμα ἀνήσυχον, θορυβῶδες. des regards —s ἀνήσυχα βλέμματα. être — ἀνησυχῶ. il en est— ἀνησυχεῖ διὰ τοῦτο. rendre— ἀνησυχῶ. cela le rend— τοῦτο τὸν ἀνησυχεῖ. § ἀνήσυχος, ταραχώδης, ἀνυπόμονος. une ambition —ète πολυπρόγμων φιλοδοξία.
Inquiétant, te, ἐπ. ἀνιαρὸς, ἐνοχλητικὸς. voisinage— ὀχληρὰ γειτονία. § ἐπίφοβος, ἐπιφέρων ἀνησυχίαν. l' état de ce malade est— ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς τούτου εἶναι ἐπίφοβος.
Inquiéter, ἐν. ταράττω, θορυβῶ, ἀνησυχῶ, προξενῶ ἀνησυχίαν. ceci m'—ète τοῦτο μὲ ταράττει, μὲ ἀνησυχεῖ. cette nouvelle m'—ète ἡ εἴδησις αὕτη μὲ προξενεῖ ἀνησυχίαν. § ἐνοχλῶ, παρενοχλῶ. ce vent m'—ète ὁ ἄνεμος οὗτος μ' ἐνοχλεῖ, μὲ περιοπᾷ. il —ait l' ennemi par ses sorties παρηνώχλει τὸν ἐχθρὸν διὰ τῶν ἐκδρομῶν του. il jouit de cette propriété sans être —é ἀπολαμβάνει τὸ κτῆμα τοῦτο ἀνενοχλήτως, ἀταράχως. § s'—, αὐτοπ. ταράττομαι, θορυβοῦμαι, μεριμνῶ, ἀνησυχῶ. il ne s'—ète de rien ἀμεριμνεῖ περὶ πάντων. il s'—ète peu de vos cris ὀλίγον φροντίζει, ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς φωνάς του.
Inquiétude, Ϛ. ἀνησυχία, ταραχὴ, μέριμνα. être dans l'— ἀνησυχῶ. jeter dans l'— ταράττω, θορυβῶ, ἀνησυχῶ. n'avoir pas d'—, être sans— ἀμεριμνῶ. § πολυπραγμοσύνη. l'— de son caractère ἡ τοῦ χαρακτῆρός του πολυπραγμοσύνη. § —s πόνοι τινὲς τῶν ποδῶν.
Inquisiteur, ἀρ. ἱεροκριτὴς, ὁ δικαστὴς τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου. § — d' état ἀξιωματικὸς εἰς Ἐνετίαν, ἐπιτετραμμένος τὴν ἀνακάλυψιν τῶν συνωμοσιῶν.
Inquisition, Ϛ. ἐξέτασις αὐστηρά. § ἱεροκρισία, δικαστήριον ἱερὸν ὅπου ἐρευνῶντο αἱ συνειδήσεις.
Inramo, ἀρ. εἶδος βαμβακίου τῆς Ἀνατολῆς.
Inruinable, ἐπ. ἄφθαρτος.
Insaisissable, ἐπ. ἀκατάσχετος, ἐκατὰ τὸν νόμον μὴ ἐπιδεκτικὸς κατασχέσεως.
Insalubre, ἐπ. νοσώδης, μὴ ὑγιής.
Insalubrité, Ϛ. τὸ νοσῶδες.
Insatiabilité, Ϛ. ἀπληστία. — de gloire, de gain (μεταφ.) ἀπληστία δόξης, κέρδους.
Insatiable, ἐπ. ἄπληστος, ἀκόρεστος, κ. ἀχόρταγος μεταφ. —de gloire, d'or ἀκόρεστος δόξης, χρυσοῦ.
Insatiablement, ἐπίρ. ἀπλήστως, ἀκορέττως, ἀχορτάγως.
Insaturable, ἐπ. ἀκόρεστος, ἐπὶ ὑγρῶν μὴ κορεννυμένων ἀπό τινα ὕλην.
Insciemment, ἐπίρ. ἀπρονοήτως, ἐγνώστως, μὴ εἰδότως.
Inscience, Ϛ. (ὁλ. εὔχρ.) ἀμάθεια.
Inscription, Ϛ. ἐπιγραφή. — hellénique ἑλληνικὴ ἐπιγραφή. académie des —s et belles-lettres ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας. § ἐγγραφή. l' — d'un acte de naissance dans les régistres ἐγγραφὴ ἀποδεικτικοῦ γεννήσεως εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία. — sur le grand livre εἰσόδημα ἐπὶ τοῦ δημοσίου ταμείου. — hypothécaire ἐγγραφὴ ὑποθήκης. § ἐγγραφὴ (φοιτητοῦ εἰς σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου). il a pris tant d' —s ἐνεγράφη τοσάκις, τόσας ἐξαμηνίας ἐφοίτησε. il a pris toutes ses —s ἐνεγράφη ὁσάκις ὁ νόμος ἀπαιτεῖ, διήνυσεν ὅλον τὸν καιρὸν τῆς φοιτήσεως. § — de fausseté πλαστογραφία, ὅρκου.
Inscrire, ἐν. ἐγγράφω. il fut —t dans la liste ἐνεγράφη εἰς τὸν κατάλογον. § ἐπιγράφω, γράφω ἐπιγραφήν. —son nom au temple de la mémoire ἐγγράφω τ' ὄνομά μου εἰς τὸν ναὸν τῆς μνημοσύνης, (ποιητ.) καθίσταμαι ἔνδοξος. § ἐγγράφω (σχῆμα εἰς ἄλλο σχῆμα). — un polygone dans un cercle ἐγγράφω πολύγωνον εἰς κύκλον. § s'—, αὐτοπ. ἐγγράφομαι, καταγράφομαι (εἰς κατάλογον). § s' — en faux κάμνω ἔνστασιν περὶ πλαστογραφίας. je m' —is en faux contre ce que vous dites, (οἰκ) δὲν παραδέχομαι ὁ,τι λέγῃς.
Inscrutable, ἐπ. ἀνεξιχνίαστος.
Insçu ïδ. Insu.
Insculper, ἐν. ἐγγλύφω.
Insécable, ἐπ. ἄτομος, ἄτμητος, μὴ τεμνόμενος.

Insecouable, ἐπ. ἄσειστος, ὁ μὴ ἀποσειόμενος.
Insecte, ἀρ. ἔντομον, ζωΰριον.
Insectifère, ἐπ ἐντομοειδής, ὁ φέρων σχῆμα ἐντόμου.
Insectirodes, ἀρ. πλ. ἐντομοδόρα, σύστημα ἐντόμων.
Insectivores, ἀρ πλ. ἐντομοφάγοι.
Insectologie, Ϟ. ἐντομολογία.
In-seize, ἀρ. δέκατον ἕκτον (τχῆμα βιβλίου).
Insensé, ée, ἐπ. καὶ οὐσ. παράφρων, μωρός, κ. τρελλός. parler comme un — μωρολογῶ. paroles —ées μωρολογίαι. § ἄφρων, ἄνοητος, παράλογος. une entreprise —ée ἄφρων ἐπιχείρησις.
Insensibilité, Ϟ. ἀναισθησία. l' — d'un corps mort ἡ ἀναισθησία τοῦ νεκροῦ σώματος. § ἀναλγησία. — aux douleurs d'autrui ἀναλγησία, ἀναισθησία πρὸς τὰς θλίψεις τῶν ἄλλων.
Insensible, ἐπ. ἀναίσθητος. les corps inorganiques sont —s τ' ἀνοργανιστα σώματα εἶναι ἀναισθητα. (μεταφ.) ἀναισθητος, ἀνάλγητος. être — ἀναισθητῶ. il est — à nos maux ἀναισθητεῖ πρὸς τὰ δεινά μας. — à nos larmes ἀσυμπαθής πρὸς τὰ δάκρυά μας. — aux reproches ἀδιάφορος πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις. § ἀνεπαισθητος. mouvement — κίνησις ἀνεπαίσθητος.
Insensiblement, ἐπίρ. ἀνεπαισθήτως.
Insèparabilité, Ϟ. τὸ ἀχώριστον.
Inséparable, ἐπ. ἀχώριστος. l'ombre est — du corps ἡ σκιὰ δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὸ σῶμα. amis —s φίλοι ἀχώριστοι. § οὐσ. (σὶκ) deux —s δύω ἀχώριστοι.
Inséparablement, ἐπίρ. ἀχωρίστως.
Insérer, ἐν. παρεντίθημι. — un cahier dans un livre παρεντιθημι φυλλάδιον εἰς βιβλίον. —é παρένθετος. § καταχωρίζω (ἰδέαν, λέξιν, ἄρθρον κτλ. εἰς σύγγραμμα). — un article dans un journal καταχωρίζω ἄρθρον εἰς ἐφημερίδα.
Insermenté, ée, ἐπ. ὁ μὴ ὁρκισθείς, ἀνώμοτος.
Insertion, Ϟ. ἔνθεσις (πράγματος εἰς πρᾶγμα). § σύνδεσις (νεύρων, τενόντων ἢ ἀγγείων μεταξύ των). § καταχώρισις (ἄρθρου, λέξεως κτλ) εἰς σύγγραμμα.
Insession, Ϟ. λουτρὸν εἰς τὸ ὁποῖον κάθηται ὁ λουόμενος.
Insexé, ée, ἐπ. fleur —ée ἄνθος ἄνευ γένους.
Insidieusement, ἐπίρ. ἐπιβούλως.
Insidieux, euse, ἐπ. ἐπιβουλος.
Insigne, ἐπ. ἔξοχος, ἐπίσημος, περιφανής, ὑπερβολικός. malheur — ἔξοχος δυστυχία. voleur — περιφανὴς κλέπτης. § l'— église de ἡ περιφανὴς ἐκκλησία τοῦ.
Insigne, ἀρ. παράσημον. les —s royaux τὰ βασιλικὰ παράσημα.
Insignifiance, Ϟ. τὸ ἄσημον, τὸ οὐδενὸς λόγου ἄξιον, ἡ ἀσημαντότης.
Insignifiant, te, ἐπ. ἄσημος, οὐδενὸς λόγου ἄξιος, κ. ἀσήμαντος. homme — ἄνθρωπος ἄσημος, ἀσήμαντος. cette circonstance est —e ἡ περίστασις αὕτη δὲν σημαίνει τίποτε, εἶναι ἀσήμαντος, ἀδιαφορος.
Insinuant, te, ἐπ. ἀρεσκευτικός, (ὁ προσπαθῶν νὰ κερδήσῃ τὴν εὔνοιαν διὰ κολακευτικῶν τρόπων ἢ λόγων) ὁ παρεισδύων, ὑποδυόμενος εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἄλλων.
Insinuatif, ive. ἐπ. ἴδ. Insinuant.
Insinuation, Ϟ. ὑπαινιγμὸς, λόγος ἐπιτηδειος δι' οὗ αἰνίττομαί τι. § ἀρέσκευμα, θήρευμα εὐνοίας. exorde par— ἀρεσκευτικὸν προοίμιον, θηρεῦον τῶν ἀκροατῶν τὴν εὔνοιαν. § ἐγγραφὴ (δημοσιων ἐγγράφων εἰς τὸ πρωτόκολλον), πρωτοκολλισμός.
Insinuer, ἐν. παρεισάγω, παρενείρω, ἐμβάλλω ἐλαφρά. — sa main dans la poche d'un autre παρεμβύω, εἰσάγω ἐλαφρὰ, κ. χώνω τὴν χεῖρα εἰς ἄλλου θυλάκιον. il — a des paroles flatteuses dans son discours παρεισήγαγεν ἐπιτηδείως κολακείας εἰς τὸν λόγον του. — dans l'esprit de quelqu'un ἢ à quelqu'un ἐντίθημι εἰς τὸ πνεῦμα τινος, τὸν βάλλω εἰς τον νοῦν του, πείθω τινὰ ἐπιτηδείως § ἐγγράφω (ἐπίσημόν τινα πρᾶξιν), πρωτοκολλίζω. § s' —, εὐτοπ. παρεισδύω, ὑποδυομαι, εἰσχωρῶ, ἐμβαίνω, προχωρῶ ἐλαφρὰ κ' ἐπιτηδείως. l' air s' —e dans les corps ὁ ἀὴρ εἰσχωρεῖ εἰς τὰ σώματα. l' espoir s' — a dans mon âme ἡ ἐλπὶς εἰσεχώρησεν εἰς τὴν καρδίαν μου. cet homme s' —e dans toutes les sociétés ὁ ἄνθρωπος οὗτος παρεισδύει, κ. χώνεται εἰς ὅλας τὰς συναναστροφάς. s' — dans l' esprit, dans les bonnes grâces de quelqu'un ἀρεσκεύομαι, ὑποδυομαί τινα, κερδίζω τὴν εὐνοιάν του.
Insipide, ἐπ. goût — γεῦσις μωρὰ, ἄποιος, ἀνούστιος. μεταφ. ἄχαρις, ἄποιος, ψυχρὸς, ἀνούστιος. discours — λόγος ἄχαρις, ψυχρὸς, ἀνούστιος homme — ἄνθρωπος ἄχαρις, ψυχρὸς, ἀνούστιος, ἄνοστος.
Insipidement, ἐπίρ. ἀνούστια, ἄνοστα.
Insipidité, Ϟ. τὸ ἀνούστιον, ἄποιον, μωρὸν (τῆς γεύσεως, καὶ μεταφ. ὁποιουδήποτε πράγματος).
Insistance, Ϟ. ἐπιμονή.
Insister, οὐδ. ἔγκειμαι, ἐπιμένω ζητῶν, θέλων ἢ ἐπιβεβαίων τι.
Insociabilité, Ϟ. τὸ ἀκοινώνητον, ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀκοινωνήτου ἀνθρώπου.
Insociable, ἐπ. ἀκοινώνητος, ὁ μὴ ἀγαπῶν τὴν κοινωνίαν, ὁ μὴ ὢν διὰ τὴν κοινωνίαν.
In-soixante-douze ἀρ. ἑβδομηκοστὸν δεύτερον, (σχῆμα βιβλίου).
Insolation, Ϟ. ἡλιασμὸς, ἡ εἰς τὸν ἥλιον ἔκθεσις πράγματός τινος.
Insolemment, ἐπίρ αὐθαδῶς, προπετῶς
Insolence, Ϟ. προπέτεια, αὐθάδεια. l' — d'un laquais προπέτεια ὑπηρέτου. § προπέτης, αὐθάδης λόγος. il a dit mille —s εἶπε μυρίας αὐθαδείας, μυρίους αὐθάδεις λόγους. § ἀλαζονεία.
Insolent, te, οὐσ. καὶ ἐπ. προπετὴς, αὐθάδης. d'un air — προπετῶς, μὲ προπετὲς ἦθος. il est—avec les femmes εἶναι προπετὴς, ἀναιδὴς προς τὰς γυναῖκας. § ἀλαζών.
Insoler, ἐν ἠλιάζω, ἐκθέτω εἰς τὸν ἥλιον.
Insolite, ἐπ. ἀήθης, ἀσυνήθης, ἀσυνείθιστος.
Insolubilité, Ϟ. τὸ ἄλυτον, ἀδιάλυτον.
Insoluble, ἐπ. ἄλυτος. problème — ἄλυτον πρόβλημα. § ἀδιάλυτος. matière — ἀδιάλυτος ὕλη.
Insolvabilité, Ϟ. τὸ ἀναξιόχρεω.
Insolvable, ἐπ. ἀναξιόχρεως, ὁ μὴ ἀξιόχρεως. il est — δὲν εἶναι ἀξιόχρεως.
Insomnie, Ϟ. ἀϋπνία.
Insondable, ἐπ (ὅλ. εὔχρ.) ἀδιάγνωστος (ἰδίως διὰ τῆς βολίδος).
Insouciance, Ϟ. ἀφροντιστία, ἀκηδία.
Insouciant, te, ἐπ. ἀκηδὴς, ἀφρόντιστος, ἀμέριμνος.
Insoumis, se, ἐπ. ἀνυπότακτος.
Insoutenable, ἐπ. ἀνυπόφορος. § ἀνυποστήρικτος, ὁ μὴ ἐπιδεχόμενος ὑπεράσπισιν.
Inspecter, ἐν. ἐπιτηρῶ, ἐπιθεωρῶ, ἐφορεύω. il a —é les magasins ἐπεθεώρησε τὰς ἀποθήκας. j' —e sa conduite ἐπιτηρῶ τὴν διαγωγήν του. il —e un collège ἐφορεύει τὸ σχολεῖον.
Inspecteur, trice, οὐσ. ἔφορος, ἐπιτηρητὴς, ἐπιθεωρητής.
Inspection, Ϟ Θεώρησις, ἐπιθεώρησις, ἐπίσκεψις, ἐπισκόπησις, ὄψις. l' — de ces papiers m'a prouvé que ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐγγράφων τούτων μ' ἔπεισεν ὅτι. à la première — ἐκ πρώτης ὄψεως. l' — des lieux ἡ ἐπίσκεψις, ἡ αὐτοψία τῶν τόπων. — des troupes ἐπιθεώρησις τῶν στρατευμάτων. § ἐπιτήρησις, ἐφορεία.
Inspirateur, trice, οὐσ ὁ ἐμπνέων, ἐμπνευστικός. muse —trice ἡ ἐμπνέουσα μοῦσα. § εἰσπνευστικὸς (μῦς), ὁ συντελῶν εἰς τὴν εἰσπνοήν.
Inspiration, Ϟ. ἔμπνευσις, ἐπίπνοια. — divine θεία ἔμπνευσις les belles —s d'un poète αἱ λαμπραὶ ἐμπνεύσεις τοῦ ποιητοῦ. § suivre l' — de quelqu'un πείθομαι εἴς τινος τὴν προτροπήν. § εἰσπνοὴ (τοῦ ἀέρος εἰς τοὺς πνεύμονας).
Inspirer, ἐν. ἐμπνέω. cette vue —e le poète ἡ θέα αὕτη ἐμπνέει τὸν

ποιητήν. être —é ἐμπνέομαι, ἐνθουσιῶ. un — é, (οὐσ.) ἐμπεπνευσμένος, ἐνθουσιδίν. le démon lui a —é ce dessein ὁ δαίμων τον ἐνέπνευσὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. — de l' envie ἐμπνέω φθόνον. — de la crainte ἐμποιῶ, ἐμπνέω φόβον. § κινῶ, παρορμῶ, προτρέπω. quelle est la passion qui l' —e ποῖον πάθος τὸν κινεῖ; § εἰσρυσῶ (ἀέρα εἰς σῶμά τι).

Instabilité, S. ἡ ἀστασία, τὸ ἀσταθές.

Instable, ἐπ. (ὁλ. εὔχρ.) ἀσταθής.

Installation, S. ἐγκατάστασις. — de quelqu'un dans un emploi ἡ ἐγκατάστασίς τινος εἰς θέσιν τινά.

Installer, ἐν. ἐγκαθίστημι, ἐνιδρύω. être —é ἐγκαθίσταμαι, ἐνιδρύομαι. le président a été —é à sa place ὁ πρόεδρος ἐγκατέστη εἰς τὴν θέσιν του. § ἐνιδρύω, θέτω, καθίζω. je l'ai —é dans sa nouvelle habitation τὸν ἐνιδρυτα, τὸν ἐκάθισα εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν. il s' est —é dans le fauteuil ἐνιδρύθη, κ. ἐκαλοκάθησεν, ἐθρονιάσθη εἰς τὸ θρονίον.

Instamment, ἐπ. ἐπιμόνως, θερμῶς prier — καθικετεύω, παρακαλῶ θερμῶς.

Instance, S. θερμὴ παράκλησις. avec — λιπαρῶς. § ἔνστασις, ἀντίλογια § ἀγωγή, δικαστικὴ καταδίωξις. § βαθμὸς δικαιοδοσίας tribunal de première — πρωτοδικεῖον. juge de première — πρωτοδίκης. en première — πρωτοδίκως.

Instant, te, ἐπ. λιπαρὴς, θερμὸς (ἐπὶ παρακλήσεων) § κατεπείγων, ἐπικείμενος. le péril est — ὁ κίνδυνος ἐπίκειται, ἐπείγει.

Instant, S. στιγμὴ, (μέρος τὸ ἐλάχιστον τοῦ καιροῦ). à cet — τὴν στιγμὴν ταύτην. en un — ἐν ἀκαρεῖ. un seul — στιγμιαῖως. qui dure un — στιγμιαῖος à tout — ἀδιαλόπως. à l'—, dans l' —, à l' — même, ἐπίρ. ἀμέσως, ταύτην τὴν στιγμήν. un — εὐθὺς, ἀμέσως, περιμένον μίαν στιγμήν.

Instantané, ée, ἐπ. στιγμιαῖος, ἀκαριαῖος.

Instantanéité, S. ἡ στιγμιαίκ, ἀκαριαία ὕπαρξις.

Instar (à l'), ἐπίρ. καθ' ὁμοίωσιν, δίκην, ὡς, κατά. à l'—du vulgaire ὁμοίως μὲ τὸν ὄχλον.

Instauration, S. ἐγκατάστασις, ἐνίδρυτις (ναοῦ, θρησκείας).

Instaurer, ἐν. ἀνοικοδομῶ, ἀνανεῶ

Instigateur, trice, οὐσ. παρακινέτης, παρακινητὴς, πρωτοίτιος.

Instigation, S. προτροπὴ (εἰς κακὸ). à l'— de κατὰ προτροπὴν τοῦ.

Instiguer, ἐν. (ὁλ. εὔχρ.) προτρέπω, παρορμῶ (εἰς κακόν).

Instillation, S. ἐνσταγμὸς, ἐπισταγμὸς (ὑγροῦ).

Instiller, ἐν. ἐνστάζω, ἐπιστάζω, ἐνσταλάζω.

Instinct, ἀρ. τὸ ὁρμέμφυτον, ἡ ἔμφυτος ῥοπὴ, ἡ κλίσις. l' — est la raison des animaux τὸ ὁρμέμφυτον ἐπέχει τόπον λογικοῦ εἰς τὰ ζῶα l'— belliqueux du cheval ἡ πρὸς τὸ μάχεσθαι ἔμφυτος τοῦ ἵππου ῥοπὴ, ἡ μαχιμότης τοῦ ἵππου. § ἐνδόμυχος ῥοπὴ, ὁρμὴ, ἡ κίνησις (εἰς τὸν ἄνθρωπον)

Instinctif, ive, ἐπ. ὁρμέμφυτος, ἐνδόμυχος, ὁ ἐξ ἐνδομύχου ὁρμῆς προερχόμενος.

Instinctivement, ἐπίρ. ὁρμεμφύτως, κατ' ἔμφυτον ῥοπὴν, ἐξ ἐνδομύχου κινήτεως.

Instipulé, ée, ἐπ. ἄμισχος, βοτ.

Instituer, ἐν. καθίστημι, συνίστημι, θεσπίζω. Hercule a —é les jeux Olympiques ὁ Ἡρακλῆς ἐσύστησε τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. § — quelqu'un son héritier ἐγκαθιστημί τινα κληρονόμον μου. § διορίζω (εἰς θέσιν τινά).

Institut, ἀρ. κανὼν (μοναστηρίου, ὁ ἐσωτερικός του ὀργανισμός). § κατάστημα ἐκκλησιαστικόν. § ἀκαδημία (ἰδίως εἰς τὴν Γαλλίαν). § —s (τὰ Institutes.

Institutes, S. πλ. αἱ εἰσηγήτεις (τοῦ Ἰουστινιανοῦ), ἐπιτομὴ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου.

Instituteur, trice, οὐσ. θεμελιωτής. l' — des jeux Olympiques ὁ θεμελιωτὴς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. § παιδαγωγός. § διευθυντὴς παιδαγωγείου

Institution, S. ἐγκατάστασις, σύστασις, θεμελίωσις l' — des jeux Olympiques ἡ σύστασις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. qui est d' — divine τὸ θεόθεν καθεστώς. § κατάστημα. les —s pieuses εὐσεβῆ καταστήματα. § θεσμοθεσία. § — d' héritier ἐγκατάστασις κληρονόμου § παίδευσις, ἀγωγὴ, παιδαγωγία. § κατάστημα ἐκπαιδευτικόν.

Instructeur, ἀρ. προγυμναστὴς (εἰς τὰ στρατεύματα). § juge — ἀνακριτής.

Instructif, ive, ἐπ. διδακτικός.

Instruction, S. διδασκαλία, παιδεία, ἐκπαίδευσις. l' — publique ἡ δημοσία παιδεία, ἐκπαίδευσις § παιδεία. il a de l' — ἔχει παιδείαν. un homme d' — ἄνθρωπος πεπαιδευμένος. sans — ἀπαίδευτος. § μάθημα. vous lui avez donné une bonne—τον ἔσωκες καλὸν μάθημα § ὁδηγία. les —s d'un ambassadeur αἱ ὁδηγίαι τοῦ πρέσβεως pour votre — πρὸς ὁδηγίαν σου. § προανάκρισις. juge d' — ἀνακριτής.

Instruire, ἐν. διδάσκω. — un prince à gouverner διδάσκω ἡγεμόνα τὸν τρόπον τοῦ κυβερνᾶν. être —it διδάσκομαι. il fut —it par le malheur ἐδιδάχθη ὑπὸ τῆς δυστυχίας. § παιδεύω.— la jeunesse παιδεύω τὴν νεολαίαν. s' —, παθ. παιδεύομαι. un homme —it ἄνθρωπος πεπαιδευμένος. non —it ἀπαίδευτος. § — quelqu'un de quelque chose ἀγγέλλω τι εἴς τινα, εἰδοποιῶ τινα περί τινος πράγματος; j'en suis —it τὸ γνωρίζω, μοὶ ἀνηγγέλθη. il en fut —it τὸ ἔμαθε. § ἀνακρίνω, προανακρίνω. — le procès de quelqu'un ἀνακρίνω τὴν ὑπόθεσιν.

Instrument, ἀρ. ἐργαλεῖον, (πᾶν τὸ δι' οὗ γίνεται ἡ κατασκευάζεται τι τεχνικόν). —s aratoires γεωργικὰ ἐργαλεῖα. —s de physique τὰ τῆς φυσικῆς ἐργαλεῖα. (μεταφ.) ὄργανον. nous sommes les —s de la providence εἴμεθα τὰ ὄργανα τῆς προνοίας. — du démon ὄργανον τοῦ διαβόλου. § — de musique (ἡ μόνον) — ὄργανον, μουσικὸν ὄργανον. — à vent ἐμπνευστὸν ὄργανον. — à cordes ἐντατὸν ὄργανον. § (ἀρ.) πρᾶξις συμβολαιογραφική.

Instrumentaire, ἐπ. témoin — μάρτυς ἐπὶ συμβολαιογράφου.

Instrumental, le, ἐπ. ὀργανικός. musique —e ὀργανικὴ μουσική.

Instrumentation, S. ἡ ὀργανικὴ ἐνάθεσις μέλους τινός.

Instrumenter, ἐν. συμβολαιογραφῶ, συντάττω δημόσια ἔγγραφα.

Insu, ἀρ. ἄγνοια. à l' — ἐν ἀγνοίᾳ. à mon — ἐν ἀγνοίᾳ μου.

Insubmergible, ἐπ. ἀκαταπόντιστος. ἀβύθιστος, ὁ μὴ βυθιζόμενος.

Insubordination, S. ἀπείθεια, ὕλειψις πειθαρχίας.

Insubordonné, ée, ἐπ. ἀπειθής.

Insuccès, ἀρ. ὁλ. εὔχρ. ἀτυχία.

Insuffisamment, ἐπίρ. ἀνεπαρκῶς.

Insuffisance, S. τὸ ἀνεπαρές, ἡ μὴ αὐτάρκεια.

Insuffisant, te, ἐπ. ἀνεπαρκής.

Insufflation, S. ἐμφύσησις, (ἀέρος εἰς τοὺς πνεύμονας ἀσθενοῦς ὡς ἰατρικὸν μέσον).

Insuffler, ἐν. ἐμφυσῶ (ἀέρα εἰς τοὺς πνεύμονας ἀσθενοῦς πρὸς ἴασιν).

Insulaire, οὐσ. καὶ ἐπ. νησιώτης.

Insultant, te, ἐπ. ὑβριστικός. d' une manière —e ὑβριστικῶς

Insulte, S ὕβρις faire une— à quelqu'un ἐξυβρίζω τινά.

Insulter, ἐν. ὑβρίζω, καθυβρίζω, ἐξυβρίζω. — quelqu'un ἐξυβρίζω τινά. — une femme ἐξυβρίζω γυναῖκα, προσβάλλω τὴν τιμὴν της. son rire —e à ma douleur ὁ γέλως του ἦτον ὕβρις μου

τὴν θλῖψιν μου. § προσβάλλω (φρούριον).

Insupportable, ἐπ. ἀνυπόφορος, ἀφόρητος, ἐπαχθής.

Insupportablement, ἐπίρ. ἀφορήτως, ἐπαχθῶς.

Insurgé, τὸ. Insurger

Insurgence, Ϛ. ἐπανάστασις.

Insurgens, ἀρ. πλ. σῶμά τι ἐυγγαρικῶν στρατευμάτων. § οἱ ἐπαναστάται τῶν ἡνωμένων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Insurger (s'), αὐτοπ. ἀποστατῶ, ἐπαναστατῶ, ἐπανίσταμαι. faire — quelqu'un ἐπανίστημι, ἀποστατῶ τινα, τὸν κινῶ εἰς ἀποστασίαν. un peuple —é λαὸς ἐπαναστάτης, εἰς στάσιν ἐπαναστάσεως εὑρισκόμενος. § les —és οὐσ. οἱ ἐπαναστάται.

Insurmontable, ἐπ. ἀνυπέρβλητος ἀνυπερνίκητος.

Insurrection, Ϛ. ἐπανάστασις. l'— grecque ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις

Insurrectionnel, elle, ἐπ. ἐπαναστατικός. mouvement — ἐπαναστατικὸν κίνημα.

Intact, te, ἐπ. ἄθικτος, ἀκέραιος. des objets —s ἀντικείμενα μείναντα ἀβλαβῆ réputation —e ἀμόλυντος ὑπόληψις. un homme — ἀκέραιος ἄνθρωπος, (ἀμέμπτου χαρακτῆρος).

Intactile, ἐπ. ἄθικτος, ὁ μὴ ἐπαισθητὸς εἰς τὴν ἁφήν.

Intarrissable. ἐπ. ἀκένωτος, ἀνεξάντλητος. une source — πηγὴ ἀκένωτος. une imagination — ἀνεξάντλητος φαντασία.

Intégral, le, ἐπ. ὁλικὸς, ὁλόκληρος, ὁλοσχερής. payement — πληρωμὴ ὁλοσχερής. calcul — ὁλοκληρωτικὸς ὑπολογισμός. l' —e, οὐσ. ἡ ὁλοσχερὴς ποσότης.

Intégralement, ἐπίρ. ὁλικῶς, ὁλοσχερῶς, ὁλοκληρωτικῶς, καθ'ὁλοκληρίαν.

Intégrant, te, ἐπ. συνεχὴς, συμφυὴς μέρη, τὰ συντελοῦντα εἰς τὸ ν' ἀποτελέσουν τὸ ὅλον.

Intégration, Ϛ. ἡ ὁλοκλήρωσις, ἡ εὕρεσις τῆς ὁλοκληρωτικῆς ποσότητος.

Intègre, ἐπ. ἀδιάφθορος. juge — δικαστὴς ἀδιάφθορος, ἀδέκαστος.

Intégrer, ἐν. ὁλοκληρόω, εὑρίσκω τὴν ὁλοκληρωτικὴν ποσότητα.

Intégrité, Ϛ ὁλοκληρία, ὁλοσχέρεια. l' — du territoire ἡ ὁλοσχέρεια τῆς γῆς. l' — de ses droits ἡ ὁλοκληρία τῶν δικαιωμάτων του. § τὸ ἀδιάφθορον, ἀδωροδόκητον,

Intégument, ἀρ. χιτὼν, ὑμὴν, μεμβράνα, ἡ ἐπιδερμὶς καλύπτουσα τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σώματος.

Intellect, ἀρ. τὸ νοητικὸν (τῆς ψυχῆς).

Intellectif, ive, ἐπ. νοητικός. la puissance —ive ἡ νοητικὴ δύναμις.

Intellection, Ϛ. ὀλ. εὐχρ. νόησις ἡ ἐνέργεια τοῦ νοητικοῦ.

Intellective, Ϛ. ἡ νοητικὴ δύναμις.

Intellectuel, lle, ἐπ. νοητικὸς, νοερὸς, εἰς τὴν διάνοιαν ἀνήκων. faculté —elle νοητικὴ δύναμις, νοερὰ δύναμις.

Intelligence, Ϛ. διάνοια, νοῦς. l' — humaine ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια. ce livre est à la portée de toutes les —s τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι διὰ πᾶσαν διάνοιαν εὔληπτον. les —s célestes οἱ οὐράνιοι νόες, οἱ ἄγγελοι. § ἀγχίνοια, εὐφυία. cet enfant a beaucoup d' — τὸ παιδίον τοῦτο ἔχει πολλὴν ἀγχίνοιαν. § νόησις, κατάληψις. ceci passe mon — τοῦτο δὲν τὸ ἐννοῶ. l' — des affaires ἐμπειρία τῶν ὑποθέσεων. l' — du clair-obscur (en peinture) ἡ ἐμπειρία τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σκιαυγείας εἰς τὴν ζωγραφικήν. § περίνοια, σύνεσις. il a montré de l' — dans cette affaire ἐπέδειξε σύνεσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. § σύμπνοια, ὁμόνοια. § σχέσις, ἀνταπόκρισις. être d' — συνυπακούομαι.

Intelligent, te, ἐπ. νοητικός. l'homme est un être — ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὂν νοητικόν. § ἀγχίνους, εὐφυὴς. § περίνους, συνετος, κ. ξυπνητὸς, ἀνοικτομάτης.

Intelligible, ἐπ. εὐκατάληπτος, εὔληπτος. § νοητὸς, ὁ μόνον νοούμενος, ὁ μὴ ὑποπίπτων εἰς τὴν θέαν.

Intelligiblement, ἐπίρ. εὐλήπτως, καταληπτῶς.

Intempérance, Ϛ. ἀκράτεια, ἐναντία τῆς ἐγκρατείας κακία. § ὑπερβολή. — d'étude ὑπερβολὴ σπουδῆς. — de langue ἀθυροστομία.

Intempérant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀκρατὴς, ὁ μὴ ἐγκρατής.

Intempéré, ée, ἐπ. ὁ μὴ ἔχων μέτρον, ὑπερβολικός.

Intempérie, Ϛ. ἀκρασία (ἀέρος).

Intempestif, ive, ἐπ. ἄκαιρος, παράκαιρος.

Intempestivement, ἐπίρ. ἀκαίρως, παρακαίρως

Intendance, Ϛ. ἐπιστασία, διοίκησις, ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπιστάτου, ἡ ἐποχὴ τῆς ὑπηρεσίας του, ἡ ἔκτασις τῆς ἐξουσίας του. § τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιστάτου δημοσίων κτημάτων..

Intendant, ἀρ. ἐπιστάτης, οἰκονόμος, (ὑποστατικῶν, οἰκιῶν). § ἐπιστάτης δημοσίων κτημάτων. — militaire ἐπιμελητής. sous — militaire ὑπεπιμελητής.

Intendante, Ϛ.ἐπιστάτρια, ἡ γυνὴ τοῦ ἐπιστάτου, τοῦ ἐπιμελητοῦ.

Intense, ἐπ. ἔντονος. tons —s ἔντονοι φωναί. § μέγας, ἰσχυρός. chaleur — μεγάλη θέρμη.

Intension, Ϛ.δύναμις. l'— de la maladie ἡ δύναμις, ἡ δραστηριότης τῆς ἀσθενείας.

Intensité, Ϛ. ἔντασις, τόνος, δύναμις. l'— du son ὁ τόνος τοῦ ἤχου.

Intensivement, ἐπίρ. ἐντόνως.

Intenter, ἐν. —un procès contre (ἢ à) quelqu'un κινῶ δίκην κατά τινος.

Intention, Ϛ. πρόθεσις, σκοπὸς. j'ai l'— ἔχω σκοπὸν, προτίθεμαι, μελετῶ. sans — ἀπροθέτως, ἀπροβούλως, ἀπροβουλεύτως, ἀσκόπως. contre mon — παρὰ τὴν γνώμην μου. l'— du législateur ἡ πρόθεσις, ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου. § à l'— de quelqu'un ὑπέρ τινος, πρὸς χάριν τινός. § diriger son — στρέφω τὴν διάνοιαν (πρὸς εὐτεβῆ καὶ καλά). § direction d'— δικαιολόγησις τῆς προθέσεως, τοῦ σκοποῦ (δι' ὃν τι ἐγένετο).

Intentionné, ée, ἐπ. bien —εὖνους, εὐμενὴς, καλῶς διατεθειμένος πρός τινα. mal — δύσνους, δυσμενὴς, κακῶς διατεθειμένος.

Intentionnel, lle, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν σκοπὸν, εἰς τὴν πρόθεσιν. le sens — d'un passage ἡ ἔννοια τὴν ὁποίαν προέθετο νὰ ἐκφράσῃ ὁ συγγραφεὺς διὰ τοῦ χωρίου τούτου. question —elle ἐρώτησις ἀποτεινομένη πρὸς τοὺς συνέδρους περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς πράξεως τοῦ κατηγορουμένου. § espèces —elles αἱ ἰδέαι, οἱ τύποι, οἱ ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὰ σώματα καὶ προσβάλλοντες τὰς αἰσθήσεις (κατὰ τὴν ἰδέαν τῶν ἀρχαίων).

Interarticulaire, ἐπ. τὸ μεταξὺ τῶν ἄρθρων τοῦ σώματος κείμενον.

Intercadence, Ϛ. ἀταξία (τοῦ σφυγμοῦ).

Intercadent, te, ἐπ. pouls — ἄτακτος, ἄνισος σφυγμός

Intercalaire, ἐπ. ἐμβόλιμος. jour — ἐμβόλιμος ἡμέρα, ἡ προστιθεμένη εἰς τὸν Φεβρουάριον ἑκάστου βισέκτου ἔτους. lune — ἐμβόλιμος σελήνη, ἡ δεκάτη τρίτη τοῦ ἔτους ἀνὰ τρία ἑκάστοτε ἔτη. vers —s ἐμβόλιμοι στίχοι, οἱ πολλάκις εἰς τὸ ποίημα ἐπαναλαμβανόμενοι.

Intercalation, Ϛ. παρεμβολὴ, (ἰδίως ἡ προσθήκη τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου εἰς βίσεκτον ἔτος). — d'un mot, d'une ligne dans un écrit. παρεγγραφὴ (λέξεως, στίχου εἰς ἔγγραφον).

Intercaler, ἐν. παρεμβάλλω (ἰδίως τὴν προσθετον ἡμέραν εἰς τὸν Φεβρουάριον τοῦ βισέκτου ἔτους). § παρεγγράφω, (προσθέτω λέξεις εἰς ἔγγραφον ἔτοιμον).—ἐπαρέγγραπτος.

Intercéder, οὐδ. πρεσβεύω, μεσιτεύω, παρακαλῶ ὑπέρ τινος.

Interception, Ϛ. σύλληψις (τῶν ἐπιστολῶν), μεσολάβησις

Intercepter, ἐν. ἀποκλείω, παρεμποδίζω.—la communication παρεμποδίζω τὴν κοινωνίαν.—la lumière ἀποκλείω τὸ φῶς. § συλλαμβάνω, μεσολαβῶ (τι ἀποστελλόμενον). —des lettres μεσολαβῶ, συλλαμβάνω ἐπιστολάς.

Interception, Ϛ. παρεμπόδισις, ἀποκλεισμός. l' — de la lumière ὁ ἀ-

πωλεισμὸς τοῦ φωτός. § εἶδος δέ-ματος χειρουργικοῦ.

Intercervical, le, ἐπ. ἴδ. Interépineux.

Intercesseur, ἀρ. μεσίτης, πρεσβευτής, ὁ μεσιτεύων ὑπέρ τινος

Intercession, Ϟ. πρεσβευσις, πρεσβεία, μεσιτεία.

Intercidence, Ϟ. διάπτωσις, τονισμός τις τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Inter-claviculaire, ἐπ. διακλείδιος, (ἴνες ἐκτεινόμεναι ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην κλεῖδα).

Intercostal,le, ἐπ. μεσοπλεύριον ὁ μεταξὺ τῶν πλευρῶν.

Intercurrent, te, ἐπ maladie — ἀσθένεια ἔκτακτος, περιστατική, συμπίπτουσα κατὰ συμβεβηκός.

Intercutané, ée, ἐπ. *ὑπόθερμος, ὁ ὑπὸ τε δέρμα εὑρισκόμενος.

Interdentaire, ἐπ. ὁ μεταξὺ τῶν ὀδόντων.

Interdiction, Ϟ. ἀπαγόρευσις, παῦσις (ἀτελείας δημοσίων καθηκόντων). § ἀφαίρεσις πολιτικῶν δικαιωμάτων. § ἀπαγόρευσις (τινος νὰ διαθέτη αὐτεξουσίως τὰ καθ' ἑαυτὸν, διὰ λόγον νοητικῆς ἀνικανότητος).

Interdire, ἐν. ἀπαγορεύω. s' — ἀπαγορεύω εἰς ἐμαυτόν. cet espoir m' est —it ἡ ἐλπὶς αὕτη μοὶ ἀπαγορεύεται, μ' ἀφαιρεῖται. — le feu et l'eau στερῶ πῦρ καὶ ὕδωρ, ἐξορίζω παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις. § παύω τινὰ τῆς ἀτελείας τῶν δημοσίων του καθηκόντων. § καθιστῶ ἄργον (ἱερέα). § ἀπαγορεύω (τινὰ νὰ διαθέτη αὐτεξουσίως τὰ καθ' ἑαυτὸν, ἐξ αἰτίας νοητικῆς τινος ἀσθενείας). l' — il (οὖσ.) ὁ ἀπηγορευμένος ὁ μὴ ἐπιτεταμμένος τὴν αὐτεξούσιον διάθεσιν τῶν καθ' ἑαυτόν. § ἐκπλήττω, ἀποστομόνω, ἀποσβολόνω. la peur l'avait —it ὁ φόβος τὸν εἶχε καταπλήξει, ἀποστομώσει.

Interdit, ἀρ. (τὸ εἴργειν τινά τινος) ἀργία, ποινὴ ἐκκλησιαστική.

Intérépineux, euse, ἐπ. *μεσακάνθινος, μεταξὺ τῶν ἀκανθῶν τῆς ῥάχεως κείμενος,.

Intéressant, te ἐπ. διαφέρων, ἐμκνέων αἴσθημα ἀγάπης, συμπαθείας.

Intéressé, ée, ἐπ. προσκείμενος εἰς τὰ ἑαυτοῦ συμφέροντα, φιλοκερδής. (personne —ée). § ἐνεχόμενος, ἔχων συμφέρον εἰς ὑπόθεσίν τινα. § μέτοχός τινος ἐπιχειρήσεως, ἐργολαβίας.

Intéresser, ἐν. ἀφορῶ, ἔχω ἀντικείμενον. cela intéresse votre honneur τοῦτο ἀποβλέπει τὴν τιμήν σου. § βλάπτω. cela intéresse votre santé τοῦτο βλάπτει τὴν ὑγείαν σου. § ἐφέλκω, προσάγομαι, ἐμπνέω πόθον, ἀγάπην, σέβας, Ϟαυμασμόν. § κινῶ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχήν, θέλγω. cette pièce intéresse vivement les spectateurs τὸ δρᾶμα τοῦτο εὐχαριστεῖ πολὺ τοὺς θεατάς. s' —, αὐτοπ. ἐπιθυμῶ τὴν ἐπιτυχίαν, τὴν καλὴν ἔκβασίν τινος ἐπιχειρήσεως. § μετέχω, ἔχω συμφέρον εἰς τινα ὑπόθεσιν, κηρύττομαι ὑπέρ τινος. (s' —à ἡ dans une entreprise.)

Intérêt, ἀρ. διάφορον, συμφέρον § κέρδος, ὠφέλημα § τόκος χρημάτων § πλεονέκτημα, προτέρημα, θέλγητρον, ὅ,τι ἐφέλκει, κινεῖ πάθος τι. § πάθος, φίλτρον, ἕρεσις πρὸς τινα. il prend beaucoup d' — à moi δείχνει πολλὴν προσπάθειαν δι' ἐμέ, λαμβάνει πολλὴν φροντίδα (φροντίζει πολὺ) ὑπὲρ ἐμοῦ. —s civils πρόστιμον τοῦ ἐνόχου πρὸς ἀποζημίωσιν. dans l' — de πρὸς ὄφελος, ὑπὲρ τοῦ.

Intérieur, re, ἐπ. ἐσωτερικός. l'homme — ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος. § ἀρ. τὰ ἐνδότερα. μεταφ. ἀπόκρυφοι στοχασμοί. descendre dans l' — ἐμβατεύω εἰς τὰ ἄδυτα τῆς καρδίας. § ἰδιωτικὸς, μονώτης, μονήρης καὶ ἐρημικὸς βίος. § κατοικία. il est malheureux dans son — εἶναι δυστυχὴς κατ' οἶκον, εἰς τὰ οἰκιακά του πράγματα.

Intérieurement, ἐπιῤ. ἐσωτερικῶς.

Intérim, ἀρ. τὸ μεταξύ. par — ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τούτοις, προσωρινῶς. exercer une fonction par — ἐκτελῶ προσωρινῶς τὰ χρέη τινὸς ὑπηρεσίας.

Interjection, Ϟ. ἐπιφωνητικὰ, σχετλιαστικὰ καὶ Ϟαυμαστικὰ ἐπιῤῥήματα. — d'appel ἔκκλησις, ἔφεσις δίκης.

Interjeter, ἐν. ἐκκαλῶ, ἐφίημι δίκην. (—appel d' un jugement.)

Interligne, ἀρ. *μεσόστιχον, τὸ μεταξὺ τῶν στίχων τῆς σελίδος λευκὸν χαρτίον. § διάστιχον, μολύβδινον ἔλασμα πληροῦν τὸ μεταξὺ τῶν στίχων διάστημα

Interligner, ἐν. *διαστιχίζω, βάλλω μεταξὺ τῶν στίχων.

Interlinéaire, ἐπ. *διάστιχος, *μεσόστιχος, γραμμένος μεταξὺ τῶν στίχων.

Interlobulaire, ἐπ. *μεσόλοβος, διακωρίζων τοὺς λοβοὺς τοῦ πνεύμονος.

Interlocuteur, ἀρ. πρόσωπον διαλόγου, διαλεγόμενος.

Interlocution, Ϟ. προδικασία. arrêt d' — προδικαστικὴ ἀπόφασις.

Interlocutoire, ἐπ. προδικαστικός.

Interlope, ἀρ. ἐπεμβαίνων εἰς τὸ ἐμπορικὸν προνόμιόν τινος ἑταιρίας χωρὶς ἄδειαν. vaisseau —λαθρέμπορον πλοῖον, ἐμπορευόμενον κρυφίως.

Interloquer, οὐδ. προδικάζω, ἀποφασίζω προδικαστικῶς. οἰκ. ἐμπερδεύω, παραζαλίζω (— quelqu'un par une plaisanterie).

Interlunium, ἀρ. μεσοσέληνον, σύνοδος, ἡ συζυγία σελήνης, ὅτε σελ. δὲν φαίνεται, κ. χάσις.

Intermaxillaire, ἐπ. *μεσόγναθος, ὁ μεταξὺ τῶν σιαγόνων.

Intermède, ἀρ. παρεμβολὴ, τὸ μεταξὺ τῶν πράξεων τοῦ δράματος παριστανόμενον, χορὸς ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. § τὸ μεταξὺ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θερμαινομένου ἢ ἀναλυομένου σώματος παρεντιθέμενον, οἷον, ἄμμος, ῥίνημα σιδήρου, ὕδωρ κτλ. σῶμά τι παρεντιθέμενον διὰ να εὐκολύνῃ τὴν διάνυσιν κάλλου τινὸς ἐπὶ τοῦ πυρὸς, εἴτε μετὰ διαλύσεως, ἀποσυνθέσεως, θερμάνσεως.

Intermédiaire, ἐπ. ἔμεσος, διάμεσος, μεσολαβῶν espace — τὸ μεταξὺ διάστημα puissance — δύναμις μεσιτεύουσα. § ὑπάλληλος, ὑποδεέστερος, κατώτερος (fonction office, être —) passer d'une idée à une autre sans — μεταβαίνω ἀπὸ ἰδέας εἰς ἰδέαν ἀμέσως.

Intermédiat, te, ἐπ. διειλημμένος μεταξὺ δύω πράξεων, ὅρων. (le temps —). lettres d' — δίπλωμα βατιλικὸν, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἀπελάμβανέ τις προσωρινῶς τὰ ἀρελήματα ὑπηρεσίας εἴτε ζώσης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κατέχοντος αὐτὴν, ἕως οὗ διορισθῇ ὁ διάδοχός του.

Interminable, ἐπ ἀτελεύτητος, ἀτελείωτος, ἄπειρος.

Intermission, Ϟ. διάλειψις (ἀπουσία) τὸ μεταξὺ δύω παροξυσμῶν πυρετοῦ διάστημα. travailler sans — ἐργάζομαι ἀδιακόπως.

Intermittance, Ϟ. διάλειμμα δύω παροξυσμῶν (ἀπουσία).

Intermittent, te, ἐπ. διαλείπων, (fièvre —e).

Intermonde, ἀρ. τὰ μεταξύμια, τὸ μεταξὺ τῶν διεσπαρμένων κόσμων διάστημα.

Intermusculaire, ἐπ. μεταξὺ τῶν μυῶν κείμενος.

Interne, ἐπ. ἐσωτερικὸς, ἐνδότερος.

Interner (s'), αὐτοπ. συγχέομαι, ταράττομαι, ἐνόνομαι, συνάπτομαι μετὰ τοῦ φίλου.

Internonce, ἀρ. (διάγγελος) ἔκτακτος πρέσβυς ἀντὶ τοῦ nonce.

Internonciature, Ϟ. ὑπηρεσία, ἐκάγγελμα, τίτλος τοῦ internonce.

Interosseux, ἐπ. *μεσόστεος, μεταξὺ τῶν ὀστέων (τοῦ ἀντιβραχίου) κείμενος. couteau — *μεσοτεοτόμος, μάχαιρα χειρουργοῦ εἰσαγομένη μεταξὺ τῶν τοιούτων ὀστέων.

Interpellateur, ἀρ. ἐρωτῶν, ἀνακρίνων.

Interpinné, ée, ἐπ. (feuille —ée) ἔχων μικρὰ φύλλα μεταξὺ μεγάλων.

Interplevricosteau, ἀρ. πλ. ἐκτιτορικοὶ μεσόπλευροι μῦς.

Interpolateur, ἀρ. παρεμβάλλων ἰδέας, λέξεις, ἐννοίας εἰς ἀρχαῖον σύγγραμμα.

Interpolation, ἐπ. παρεμβολὴ φράσεως εἰς χειρόγραφον.
Interpoler, ἐν. παρεμβάλλω λέξιν, φράσιν εἰς χειρόγραφον, παραλάττω.
Interposer, ἐν. παρεντίθημι βάλλω μεταξὺ μεταφ. μεταχειρίζομαι ὡς μέσον τρόπον κατορθώσεως. (— l'autorité). s' —, αὐτοπ. μεσιτεύω.
Interposition, Ϛ. παρένθεσις. μεταφ. μεσολάβησις ἀνωτέρας δυνάμεως, ἀνθρώπου τινὸς ὑπὲρ ἄλλου.
Interprétateur, ἀρ. — trice, Ϛ. μεταφραστής, διερμηνεύς.
Interprétatif, ive, ἐπ διερμηνευτικὸς, μεταφραστικός
Interprétation, Ϛ. ἑρμηνεία, ἐξήγησις ἀμφιβόλου, σκοτεινοῦ χωρίου, λόγου.
Interprétativement, ἐπίῤ. ἑρμηνευτικῶς.
Interprète, ἀρ. διερμηνεὺς κ. ὁραγομανος. § μάντις, ἐξηγητὴς ὀνείρων, οἰωνῶν. les yaux sont les —s de l'âme τὰ ὄμμάτια δεικνύουσιν, εἰκονίζουσι τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς.
Interpréter, ἐν. διερμηνεύω, ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ. § ἐκλαμβάνω τι ἐπὶ καλοῦ ἢ κακοῦ (— une action, un discours).
Interrègne, ἀρ. μεσοβασιλεία, διάστημα μεταξὺ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ διαδόχου.
Interrex, ἀρ. ὁ διοικῶν ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ μεσοβασιλεία.
Interrogant, ἐπ. ἐρωτηματικός.
Interrogat, ἀρ. ἀνάκρισις, ἐρωτήσεις τοῦ δικαστοῦ.
Interrogatif, ive, ἐπ. ἐρωτηματικός.
Interrogation, Ϛ. ἐρώτησις.
Interrogatoire, ἀρ. ἀνάκρισις δικαστική. § πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ταύτην.
Interroger, ἐν. ἐρωτῶ. § ἀνακρίνω.
Inter-roi, ἀρ. παρὰ τοῖς Ἱερολωνοῖς ἐλέγετο οὕτως ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Γουέσνης ὡς ἐκπληρῶν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς τὰ καθήκοντα ἐφ' ὅσον ὁ Ϛρόνος ἔμενε κενός.
Interrompre, ἐν. διακόπτω.
Interrupteur, ἀρ. interruptrice, Ϛ. διακόπτων τὸν λόγον ἄλλου.
Interruption, Ϛ. διακοπή. sans — ἀδιαλείπτως.
Interscapulaire, ἐπ. * μεσώμιος, μεταξὺ τῶν ὤμων κείμενος.
Intersection, Ϛ διατομή.
Interstellaire, ἐπ. * μεσάστερος, μεταξὺ τῶν ἄστρων κειμενος.
Interstice, ἀρ. διάλειμμα χρόνου. § πόρος, μικρὰ τρύπα σώματος.
Inter-trachélien, ἀρ. μῦς μεταξὺ τῶν πλαγίων ἀπορύσεων τῶν τραχηλικῶν σπονδύλων.
Inter-transversaire, ἐπ. μεσογάρσιος μῦς, μεταξὺ τῶν ἐγκαρσίων ἀποφύσεων κείμενος.
Inter-tranaversal, le, τὸ. Intertransversaire.
Inter-trigo, Ϛ. παράτριμμα, σύγκαυμα προστριβομένων μερῶν, ξεριδιδισμα τοῦ δέρματος διὰ τὴν ὁσιμότητα τοῦ ἱδρῶτος ἢ τῶν οὔρων.
Intervalle, ἀρ. διάλειμμα, διάστημα τοπου καὶ χρόνου (τοῦ βαρέος καὶ ὀξέος ἤχου). par —s ἐκ διαλειμμάτων. dans cet — ἐν τῷ μεταξύ. après un — de deux ans μετα δύω ἔτη.
Intervalvaire, ἐπ. (διάφραγμα) κείμενος μεταξὺ τῶν δύω ἡμιτόμων μερῶν τοῦ περικαρπίου.
Intervenant, te, ἐπ. καὶ οὐσ. παρεμβαίνων (εἰς δίκην τινά).
Intervenir, οὐδ. παρεμβαίνω, γίνομαι καὶ ἐγὼ διάδικος μεταξὺ διαφερομένων ἄλλων. — en première instance, en appel παρεμβαίνω ἐπὶ τῆς πρωτοδίκου, τῆς ἐφεσίμου δίκης. § παρεμπίπτω. (il intervint plusieurs arrêts). § μεσολαβῶ, ἐμβαίνω εἰς τὴν μέσην πρὸς διορθωσίν τινος ὑποθέτεως, ἢ διαλλαγὴν τῶν διαφερομένων.
Intervention, Ϛ. παρέμβασις τρίτου.
Interversion, Ϛ. ἀναστροφή, μετατροπὴ, ἀναποδογύρισμα τῆς συνήθους τάξεως.
Inter-vertébral, le, ἐπ. μεσοσπόνδυλος, μεταξὺ τῶν σπονδύλων κείμενος.
Intervertir, ἐν. ἀναστρέφω, μετατρέπω, χαλνῶ τὴν τάξιν.
Intervertissement, ἀρ. ἀναστροφὴ μεταστροπὴ τῆς τάξιως.
Intestable, ἐπ. ἀνάξιος νὰ μαρτυρήσῃ.
Intestat, ἀδιάθετος. décéder — ἀποθνήσκω ἐξ ἀδιαθέτου. hériter ab — κληρονομῶ δυνάμει τοῦ νόμου, καὶ οὐχὶ τῆς διαθήκης.
Intestin, ine, ἐπ. ἐνδόμυχος, ἐμφύλιος, ἐσωτερικός. (divisions —ines, guerre —ine). vers —s σκώληκες ἐντοσθιόβιοι, ἕλμινθες.
Intestin, ἀρ. ἔντερον. gros — παχὺ ἔντερον, — grêle λεπτον ἔντερον.
Intestinal, le, ἐπ. ἐντερικὸς, τῶν ἐντέρων. vers —aux ἕλμινθες γενώμενοι ἐντὸς τοῦ γαστροεντερικοῦ συστήματος.
Intigé, ée, ἐνδόγειος, τὸ acaule.
Intimation, Ϛ. κλητευτις, παραγγελία, δήλωσις.
Intime. ἐπ. βαθὺς, μέγας. liaison, amitié —σχέσις, φιλία στενή. § ἐνδόμυχος (persuasion—).
Intimement, ἐπίῤ. σφοδρῶς, στενῶς ils sont unis — εἶναι σφιγκτὰ συνδεδεμένοι, § ἐνδομύχως. j'en suis —convaincu εἶμαι κατ' ἐμαυτὸν πεπεισμένος.
Intimer, ἐν. παραγγέλλω. § κλητεύω, προκαλοῦμαί τινα εἰς τὸ δικαστήριον.
Intimidation. Ϛ. φοβισμός.
Intimider, ἐν. ἐκφοβῶ, φοβίζω.
Intimité, Ϛ. οἰκειότης, σχέσις στενή.
Intitulation, Ϛ. ἐπιγραφὴ, ὄνομα βιβλίου.
Intituler, ἐν. ἐπιγράφω, ὀνομάζω βιβλίον, σύγγραμμα. —é, ée, μετ. — οὐσ. ἐπιγραφὴ, χαρακτήρεσσυμβολαῖον. — d'un inventaire, πρόλογος, προοίμιον τῆς καταγραφῆς τῶν πραγμάτων.
Intolérable, ἐπ. ἀνύποιστος, ἀνυπόστατος, ἀῤῥητος, ἀνυπόφορος.
Intolérablement, ἐπίῤ. ἀνυποίστως, ἀῤῥητως, ἀνυποφόρως.
Intolérance, Ϛ * μισαλλοθρησκεία.
Intolérant, te, ἐπ. * μισαλλόθρησκος, μισαλλόδοξος, μὴ ὑποφέρων, μὴ ἀποδεχόμενος τὰς ἰδέας, τὰ φρονήματα τῶν ἄλλων ἐπὶ θρησκείας, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἠθῶν κτλ.
Intolérantisme, ἀρ. σύστημα τῶν μισαλλοδόξων αἱρέσεων.
Intonation, Ϛ. τονισμὸς, τόνος φωνῆς, λόγου κτλ.
Intorsion, Ϛ. συστροφὴ, λίγυσμα φυτοῦ
Intrados, ἀρ. καμάρα, (κοιλότης) θόλου.
Intraduisible, ἐπ. ἀμετάφραστος, ἀνερμήνευτος.
Intraitable, ἐπ. χαλεπὸς, (κατὰ τὰ ἤθη, τὴν γνώμην), δύσκολος, ἀλλόκοτος, ἀμεταχείριστος.
Intra-muros, λατ. ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως.
Intransitif, ive, ἐπ. γραμ ἀμετάβατος. verbe — οὐδέτερον ῥῆμα.
Intransmutable, ἐπ. ἀναλλοίωτος, μὴ μεταμορφούμενος (ἐπὶ ἐντόμων).
Intrant, ἀρ. ἐκλογεὺς τοῦ πρυτανεως (ἀρχ.).
Intra-pelvio-trochantérien, ἐπ. καὶ ἀρ. ὑμενοτροχαντηρικὸς ἐσωτερικός.
In-trente-deux, ἀρ. βιβλίον ὀκτάπτυχον (τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἐπτυγμένα σχηματίζουσι 32 μικρὰ ἢ 64 σελίδας).
In-trente six, ἀρ. βιβλίον ἐννεάπτυχον (τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα ἐπτυγμένα ἀποτελοῦσι 36 μικρὰ εἴτε 72 σελίδας).
Intrépide, ἀρ. ἄφοβος, ἀτρόμητος.
Intrépidement, ἐπίῤ. ἀφόβως, ἀτρομήτως.
Intrépidité, Ϛ. ἀφοβία, καρτεροψυχία.
Intrigant, te, ῥαδιουργὸς, σκεπτικός.
Intrigoterie, Ϛ. μικρὰ καὶ εὐτελὴς ῥαδιουργία.
Intrigue, Ϛ. ῥαδιουργία. (former, conduire, mener une—) § διάθεσις, κατασκευὴ τοῦ δράματος. § σχέσις ἐρωτική, ἀθέμιτος.
Intriguer, ἐν. ταράττω, φέρω εἰς ἀνησυχίαν τινά. § οὐδ. ῥαδιουργῶ. s'—, αὐτοπ. σπουδάζω, ἐπιμελοῦμαι νὰ κατορθώσω τι. il s'intrigue beaucoup pour faire réus-

sir cette négociation καταγίνεται πολὺ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὴ ἡ διαπραγμάτευσις. —é,ée,μετ. homme bien —ἀμήχανος, ἐμπεριειλημένος, ἀνθρωπος. pièce bien —ée, ὡραῖμα καλῶς οἰκονομημένον, διεσκευασμένον.

Intrigueur, ἀρ. ῥαδιουργος.

Intrinsèque, ἐπ. ἐσωτερικός. la valeur— d' une pièce d'or, ἡ μεταλλικὴ ἀξία τοῦ χρυσοῦ νομίσματος.

Intrinsèquement, ἐπίῤ. ἐσωτερικῶς.

Introducteur, ἀρ. — trice, Ϛ. εἰσαγωγός.

Introductif, ive, ἐπ. εἰσαγωγικός.

Introduction, Ϛ. εἰσαγωγή. § προοίμιον, προλεγόμενα συγγράμματος.

Introduire, ἐν. εἰσάγω, ἐμβιβάζω. s'—, αὐτοπ. εἰσχωρῶ.

Introit, ἀρ. εὐχὴ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἱερᾶς μυσταγωγίας.

Intromission, Ϛ. εἴσδυσις, εἰσχώρησις.

Intronisation, Ϛ ἐνθρόνισις τοῦ βασιλέως, τὸ πρῶτον κάθισμά του εἰς τὸν θρόνον. § ἐγκατάστασις τοῦ ἀρχιερέως εἰς τὴν ἐπισκοπήν του.

Introniser, ἐν. ἐνθρονίζω. § καταστάινω τὸν ἀρχιερέα εἰς τὴν ἐπισκοπήν του.

Introuvable, ἀρ. ἀνεύρετος, μὴ δυνάμενος νὰ εὑρεθῇ.

Introuvé,ée,ἐπ. ἀνεύρετος ὁ μὴ εὑρεθείς.

Intrus, se, ἐπ. παρείσακτος, ἐπείσακτος. § οὐσ. c'est un intrus.

Intrusion, Ϛ. παρεισαγωγή.

Intuitif, ive, ἐπ. θεωρητικός. vision —e, θέα, ἐνατένισις τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίας ἠξιώθησαν οἱ μακάριοι εἰς τοὺς οὐρανούς.

Intuition, Ϛ. θέα, ἐποπτεία τοῦ Θεοῦ, θεωρία.

Intuitivement, ἐπίῤ. ἐποπτικῶς, κατ' ἐποπτείαν.

Intumescence, Ϛ. πρῆσμα.

Intus-susception, Ϛ. εἰσδοχὴ τῆς ἰκμάδος εἰς τὰ φυτά. § χορδαψός, εἰσβολὴ τοῦ ἐντέρου εἰς ἄλλο.

Inule, Ϛ. ἑλένιον, γόνος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.

Inulées, Ϛ. πλ. ἑλενιοειδῆ φυτά.

Inuline, Ϛ. ἑλενία, ὕλη ἀλευροειδὴς εὑρεθεῖσα εἰς τὸ ἑλένιον.

Inusité, ée, ἐπ. ἄχρηστος.

Inutile, ἐπ. ἀνωφελής. il est —de dire, δὲν ὠφελεῖ νὰ εἴπω. cela est— à dire, δὲν ὠφελεῖ νὰ τὸ εἴπῃ τις.

Inutilement, ἐπίῤ. ἀνωφελῶς, ματαίως.

Inutiliser, ἐν. ματαιῶ, καθιστῶ μάταιον.

Inutilité, Ϛ. ματαιότης, ἀνωφέλεια. § ἀργία, ἔλλειψις ἔργου. laisser un homme de mérite dans l' — αφίνω ἄξιον ἄνθρωπον χωρὶς θέσιν. § ῥᾳδιούργημα, περιττὸν πρᾶγμα. dire des —s ῥαττολογῶ.

Invaincu, ue, ἐπ. ἀνίκητος, μὴ νικηθείς.

Invalide, ἐπ. ἀδύνατος, ἀνίσχυρος, δι' ἀσθένειαν ἢ γῆρας νὰ πράξῃ ὅ,τι ἄλλοτε ἔπραξεν. § ἀπόμαχος στρατιώτης. § ἄκυρος. (acte — donnation. —) § οὐσ. un —.

Invalidement, ἐπίῤ. ἀδυνάτως, ἀνισχύρως, ἀνικάνως.

Invalider, ἐν. κηρύττω, καθιστῶ ἀνίσχυρον, ἄκυρον (— un testament).

Invalidité, Ϛ. ἔλλειψις κύρους, ἀκυρότης.

Invariabilité, Ϛ. τὸ ἀναλλοίωτον.

Invariable, ἐπ. ἀναλλοίωτος, ἀμετάτρεπτος.

Invariablement, ἐπίῤ. ἀναλλοιώτως, ἀμετατρέπτως.

Invasion, Ϛ. εἰσβολή.

Invective, Ϛ. λοιδορία, ὕβρις κατά τινος.

Invectiver, οὐδ. ἐκφέρω λοιδορίας, ὕβρεις.

Invendable, ἐπ. ἀπώλητος, μὴ δυνάμενος νὰ πωληθῇ.

Invendu, ue, ἐπ. μὴ πωληθείς.

Inventaire, ἀρ. ἀπογραφή, ἀπαρίθμησις ἔγγραφος πραγμάτων. (coucher une chose dans l'— sur l'—) héritier par bénéfice d'— κληρονόμος μὴ καταδικαζόμενος νὰ ἀναδεχθῇ χρέη τῆς κληρονομίας, ἐπέκεινα τῆς ἀξίας τῶν φερομένων εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς κληρονομίας πραγμάτων. § δημοπρασία ἀπογραμμένων εἰδῶν σκευῶν, ἐπίπλων κτλ. (il y a un — dans cette maison). — de production κατάλογος τῶν δικογράφων. (dresser un —, faire l' — des pièces). § κάνιστρον τῶν ὀπωροπωλίδων. § φαρφουριον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου γίνεται δοκιμὴ τῶν χρωμάτων.

Inventer, ἐν. ἐφευρίσκω, ἐξευρίσκω, ἐπινοῶ, ἀνακαλύπτω. § πλάσσω. c' est un menteur, il a inventé cela εἶναι ψεύστης, τὸ ἔφθιασεν (ἀπὸ τὸ κεφάλι του). cet homme n'a pas inventé la poudre ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἶναι πολὺ διαβολεμένος, ἔχει ὀλίγον πνεῦμα.

Inventeur, ἀρ. —trice, Ϛ. ἐφευρέτης.

Inventif, ive, ἐπ. ἐφευρετικός.

Invention, Ϛ. ἐφεύρεσις, ἐπίνοια, εὕρεσις, ἐπινοητικὸν πνεῦμα § πρᾶγμα ἐφευρημένον. brevet d' — διπλωμα ἐφευρέσεως. § τέχνασμα. § ἀνακάλυψις ἁγίων λειψάνων. (l'— de la sainte croix).

Inventorier, ἐν. ἀπογράφω, περνῶ, βάλλω εἰς τὸν κατάλογον. (— les meubles d'une maison).

Inversable, ἐπ. μὴ ἀναστρεφόμενος, μὴ ἀναποδογυριζόμενος.

Inverse, ἐπ. ἀντίστροφος (τὸ ἀνάπαλιν) ἐναντίον. en sens — τοὐναντίον, ἀνάποδα, ἀνάτριχα. l'intensité de la lumière est en raison — des carrés de la distance du corps lumineux ἡ δύναμις τοῦ φωτὸς ὑπάρχει κατ' ἀντίθετον λόγον τοῦ τετραγώνου τῆς ἀποστάσεως τοῦ φωτεινοῦ σώματος, δηλ. ἐλαττοῦται τετραγωνικῶς ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀποστήματος.

Inversion, Ϛ. ἀναστροφή, κ. ἀναποδογύρισμα. § μετάθεσις τῶν λέξεων. § ἀνατροπὴ τῆς κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν καὶ μάχην τάξεως.

Invertébré, ée, ἐπ. ἀσπόνδυλος (ζῶον μὴ ἔχων ῥάχιν).

Investigateur, ἀρ. ἐξερευνητής.

Investigation, Ϛ. ἐξερεύνησις. (— de la vérité). — du thème ζήτησις τοῦ θέματος, τῆς ῥίζης ῥήματος.

Investir, ἐν. περιστοιχίζω, περικυκλῶ. (— une place). § περιβάλλω, τιμῶ μὲ ἐξουσίαν, ἀξίαν τινὰ l'Empereur l'a investi de cet électorat, de ce duché ὁ αὐτοκράτωρ τῷ ἐχάρισε τοῦτο τὸ ἐκλεκτοράτον, τὸ δουκάτον.

Investissement, ἀρ. περιστοιχισμός, περικύκλωσις φρουρίου, πόλεως ἀπὸ στρατεύματα.

Investiture, Ϛ. περιβολὴ ἀξίας, ἀρχῆς. (donner l'— d'un fief). lettre d'—διπλωμα τοῦ ἀξιώματος, τῆς ἐξουσίας, κτλ.

Invétérer, οὐδ. γηράσκω, παλαιοῦμαι. s'—, αὐτοπ. ἐξαπλόνω ῥίζας, γίνομαι παλαιός.

Invination, Ϛ. ἕνωσις τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸν οἶνον.

Invincible, ἐπ. ἀήττητος, ἀνίκητος. raison, argument — λόγος ἰσχυρός, ἐπιχείρημα ἀκαταμάχητον. § ἀνυπέρβλητος. (obstacle—). § ἀκάθεκτος, ἀκατάσχετος. (amour, ascendant—).

Invinciblement, ἐπίῤ. ἀηττήτως, ἀκαταμαχήτως, ἀκατασχέτως (βιαίως).

In-ving-quatre, ἀρ. βιβλίον ἐξήκοντα, (τοῦ ὁποίου ὅλη τὸ φύλλον ἐκπλωμένον ἀποτελεῖ 24 μικρὰ φύλλα ἢ 48 σελίδας).

Inviolabilité, Ϛ. τὸ ἀπαράβατον, (— des sermens). § τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ ἀτόμου, δικαίωμα δηλ. ἢ προνόμιον δημοσίου ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον δὲν δύνανται τις νὰ φυλακίσῃ, νὰ ἐνάξῃ εἰς δίκην κτλ.

Inviolable, ἐπ. ἀπαράβατος (serment —). § ἀπαραβίαστος, ἱερὸς (asyle, sanctuaire —).

Inviolablement, ἐπίῤ. ἀπαραβάτως, ἀπαραβιάστως.

Inviolé, ée, ἐπ. μὴ ἀθετηθείς.

Invisibilité, Ϛ. ἀοράσια, τὸ ἀόρατον. (— des atomes).

Invisible, ἐπ. ἀόρατος, ἀφανής. devenir — ἀφανίζομαι, χάνομαι ἐμπρός. il était là tout à l'heure, il est devenu — τώρα ἦτον ἐδῶ καὶ χάθηκε.

Invisiblement, ἐπίῤ. ἀφανῶς, ἀοράτως.

Invitation, Ϟ. πρόσκλησις.
Invitatoire, ἀρ. ἀντίφωνον τῆς ὀρτικῆς ἐκκλησίας ψαλλόμενον κατὰ τὸν ὄρθρον.
Inviter, ἐν. προσκαλῶ. (je l'ai invité à dîner). § παρακινῶ (des sièges placés sous les arbres invitent à s'y reposer).
Invocation, Ϟ. ἐπίκλησις.
Invocatoire, ἐπ. δέησις, δι' ἧς ἐπικαλούμεθα.
Involontaire, ἐπ. ἀκούσιος.
Involontairement, ἐπίρ. ἀκουσίως.
Involucelle, ἀρ. εἰλημάτιον, φυλλάριον, κάλυξ πέριξ τῶν μικρῶν πεταλωδῶν ἢ σκιαδιοσχήμων ἀνθῶν.
Involucre, ἀρ. εἴλημα, φυλλάριον πέριξ τῶν μεγάλων πεταλωδῶν ἢ σκιαδιοσχήμων ἀνθῶν.
Involucré, ée, ἐπ. περιβεβλημένος involucre.
Involuté, ée, ἐπ. ἔχων περιφέρειαν συνεστραμμένην εἰς τὰ ἔσω.
Involution, Ϟ. ἄθροισμα, σωρὸς δυσκολιῶν, φροντιδων.
Invoquer, ἐν. ἐπικαλοῦμαι, προσκαλῶ εἰς βοήθειάν μου. (— Dieu). § ἐπιφέρω εἰς μαρτυρίαν. (— une loi).
Invraisemblable, ἐπ. ἀπίθανος.
Invraisemblance, Ϟ. ἀπιθανότης.
Invulnérabilité, Ϟ. τὸ ἄτρωτον, ἰδιότης τοῦ μὴ δυναμένου νὰ πληγωθῇ.
Invulnérable, ἐπ. ἄτρωτος, μὴ δυνάμενος νὰ πληγωθῇ.
Io, ἀρ. Ἰώ, εἶδος ψυχῆς, ἴτ. φαρφάλας, κ. πεταλούδας.
Iode, ἀρ. ἰῶδες, στοιχειακὴ οὐσία.
Iol, ἀρ. πλοῖον μικρὸν ἐν χρήσει εἰς τὰ παράλια τῆς Ῥωσσίας καὶ Δανίας.
Iolithe, ἀρ. ἰόλιθος, ὀρυκτόν.
Ionien, ne, ἐπ. ἰωνικός.
Ionique, ἐπ. ἰωνικός, τῆς Ἰωνίας. ordre—ἀρχιτεκτονικῆς ῥυθμός, τρόπος ἰωνικός, ἐργασία ἰωνική. secte —αἵρεσις τοῦ Θαλῆτος, τῶν ἰωνικῶν φιλοσόφων.
Iota, ἀρ. (οὐτε) ἰῶτα, οὐδέν, τίποτε.
Iotacisme, ἀρ. ἰωτακισμός, δυσκολία εἰς τὴν προφορὰν τῶν φασυγγοφώνων γραμμάτων οἷον τὸ J καὶ G.
Ipécacuanha, ἀρ. ἰπεκακουάνα, ῥίζα ἐμετική.
Ipo, ἀρ. φαρμακερὸν δένδρον τῆς νήσου Ἰάβας.
Ipomée, Ϟ. εἶδος ἰασιώνης, φυτόν.
Ipomopsis, Ϟ. * ἰπόμοψις, γένος φυτῶν.
Ippo, ἀρ. οὐσία μέλαινα κομμοῤῥητινώδης, φάρμακον.
Ipréau, ἀρ. εἶδος λεύκης.
Ips, ἀρ. ἶψ, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων καταστρῶγον τὰ ξύλα.
Ipsides, ἀρ. πλ. ἰψοειδῆ, φυλὴ ἐντόμων περιλαμβάνουσα τὰ ἀνωτέρω.
Ipso facto, λατ. ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου, τοῦ πράγματος (παρακολουθῶν) ποσερχόμενος.
Ipsola, Ϟ. εἶδος μαλλίου Κωνσταντινουπόλεως.
Ipsullices, Ϟ. πλ. μεταλλικὰ εἰδώλια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τοὺς ὁποίους ἡ μαγεία ἤθελε νὰ ἐρωτεύσῃ μὲ ἐπῳδάς.
Iquotaya, Ϟ. φυτὸν τῆς Βρασιλίας.
Ir, ἀρ. δένδρον τροπογῶδες τοῦ Σενεγάλ, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ Αἰθίοπες ἀνάπτουσι πῦρ, περιστρέφοντες ταχέως τὴν ὀξεῖαν ἄκραν τεμαχίου εἰς κοίλωμα τοῦ αὐτοῦ ξύλου.
Ira, Ϟ. εἶδος κυπείρου, φυτόν.
Irascible, ἐπ. ὀργίλος, ἀκρόχολος, εὐκίνητος εἰς ὀργήν, θυμώδης.
Irasse, ἀρ. φοίνιξ τῆς Ἀμερικῆς.
Ire, Ϟ. ὀργή, θυμός.
Irénarque, ἀρ. εἰρηνάρχης, ἀξιωματικὸς ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν αὐτοκρατόρων διατηρῶν τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν εἰς τὰς ἐπαρχίας.
Irennus, ἀρ. φυτὸν τῆς Ταπροβάνης ἔχον φαρμακερὰν τὴν ῥίζαν.
Iréon, ἀρ. * εἰρεῖον, Ϟάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Iréos, ἀρ. ἶρις φλωρεντιανή.
Iresine. Ϟ. * εἰρεσίνη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀμαραντοειδῶν.
Irésione, Ϟ. εἰρεσιώνη, κλάδος ἐλαίας περιπεπλεγμένος μὲ ἔριον, καὶ φέρων καρποὺς, σύμβολον ἱκεσίας.
Iri, ἀρ. ῥίζα χρήσιμος εἰς κατασκευὴν τόξων παρὰ τοῖς Βρασιλιανοῖς.
Iria, Ϟ. γένος φυτῶν.
Iriartée, Ϟ. μικρὸς φοίνιξ τοῦ Περοῦ.
Iribin, ἀρ. * ἰριβῖνος, γένος πτηνῶν τῆς Βρασιλίας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γυπῶν.
Iridée, Ϟ. ἰριδοειδὲς, γένος φυτῶν.
Iridées, Ϟ. πλ. ἰριδοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Iridium, ἀρ. ἰρίδιον, μέταλλον νέον.
Iridorkis, ἀρ. * ἰριδορκὶς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.
Iridrogalvie, Ϟ. γένος φυτῶν τοῦ Περοῦ.
Irien, — ne, ἐπ. τῆς (ἰριδος) γλήνης, κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Irion, ἀρ. ὄνομα κοινὸν τοῦ σινάπεως, τοῦ σισύμβρου καὶ τοῦ ἀραβοσίτου. § φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Iris, ἀρ. Ἶρις, Θεὰ μυθώδης. § ἶρις, οὐράνιον τόξον. pierre d'—ἰρῖτις, ὀρυκτὸν, κρύσταλλον ποικιλόχρουν. § ἶρις, φυτόν. § σπινθῆρες ἐπὶ τοῦ δοκιμαστικοῦ κυπέλλου (coupelle). § ἶρις, γλήνη, κόρη τοῦ ὀμματίου.
Irisé, ée, ἐπ. ἰριδωτὸς, ποικιλόχρους.
Irisiole, Ϟ. γένος φυτῶν τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Irlandais, ἀρ. — se, Ϟ. ἰρλανδὸς.
Ironie, Ϟ. εἰρωνεία, σχῆμα ῥητορικῆς.
Ironique, ἐπ. εἰρωνικός.
Ironiquement, ἐπίρ. εἰρωνικῶς.
Iroquois, ἀρ. —se, Ϟ. εἰρωκούσιος, λαὸς τῆς Ἀμερικῆς.
Irouean, ἀρ. δενδρύλλιον τῆς Γκουϊνέας
Irradiation, Ϟ. ἀκτινοβολία. § ἐξάπλωσις, ἐνέργεια ἐκ τοῦ κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.
Irraisonnable, ἐπ. ἄλογος.
Irraisonnablement, ἐπίρ. ἀλόγως.
Irrationel, lle, ἐπ. ποσότητες μὴ παριστανόμεναι μήτε δι' ὁλοκλήρων ἀριθμῶν, μήτε διὰ κλασμάτων.
Irrecevable, ἐπ. ἀπρόσδεκτος.
Irréconciliable, ἐπ. ἀδιάλλακτος.
Irréconciliablement, ἐπ. ἀδιαλλάκτως.
Irréconcilié ée, ἐπ. μὴ διαλλαχθείς.
Irrécusable, ἐπ. ἀνεξαίρετος (juges, témoins —s).
Irréductibilité, Ϟ. ποιότης, χαρακτὴρ τοῦ irréductible.
Irréductible, ἐπ. ὀξείδιον μὴ μεταβαλλόμενον εἰς μέταλλον. § ἀλγ. (ποσότης) ἀναλογία μὴ δυναμένη νὰ ἀναχθῇ εἰς (μικροτέραν) μικρότερον βαθμόν.
Irréfléchi, ie, ἐπ. ἀπερίσκεπτος.
Irréflexion, Ϟ. ἀπερισκεψία.
Irréformable, ἐπ. ἀμεταῤῥύθμιστος. (jugement —).
Irréfragable, ἐπ. ἀναμφισβήτητος, ἀναμφίλεκτος, τὸν ὁποῖον δὲν δύναταί τις νὰ ἀναιρέσῃ, νὰ ἀνασκευάσῃ.
Irrégularité, Ϟ. τὸ ἀκανόνιστον, ἔλλειψις κανόνων, ἀταξία, ἀνωμαλία. (— d'un bâtiment,— du pouls, des saisons, des traits du visage).
Irrégulier, ère, ἐπ. ἀκανόνιστος, ἄτακτος, ἀνώμαλος, ἀσύμμετρος. § καθηρημένος ἱερεὺς κτλ. κατασταθεὶς ἀνάξιος τῆς λειτουργίας του διά τι ἔγκλημα.
Irrégulièrement, ἐπίρ. ἀτάκτως.
Irréligieusement, ἐπίρ. ἀθρήσκως, ἀσεβῶς.
Irréligieux, euse, ἐπ. ἄθρησκος, ἀσεβής.
Irrémédiable, ἐπ. ἀνεπίστροφος, ὅθεν δὲν δύναταί τις νὰ ἐπιστρέψῃ.
Irrémédiable, ἐπ. ἀνίατος. μεταφ. ἀδιόρθωτος.
Irrémédiablement, ἐπίρ. ἀνιάτως. μεταφ. ἀδιορθώτως.
Irrémissible, ἐπ. ἀσύγγνωστος, ἀσυγχώρητος.
Irrémissiblement, ἐπίρ. ἀσυγγνώστως, ἀσυγχωρήτως.
Irréparable, ἐπ. ἀδιόρθωτος, ἀνεπανόρθωτος. (malheur, perte, —).
Irréparablement, ἐπίρ. ἀδιορθώτως, ἀνεπανορθώτως.
Irréparé, ée, ἐπ. ἀνεπανόρθωτος, ἀδιόρθωτος, μὴ διορθωθείς.

Irréprehensibilité, S. ἀνεπιληψία.
Irréprehensible, ἐπ. ἀνεπίληπτος, ἄμεμπτος.
Irréprehensiblement, ἐπίρ. ἀνεπιλήπτως, ἀμέμπτως.
Irréprimable, ἐπ. ἀκατάθλιπτος.
Irréprochable, ἐπ. ἀμώμητος, ἀνώτερος κατηγορίας.
Irréprochablement, ἐπίρ. ἀμωμήτως.
Irrésistibilité, S. τὸ ἀκαταμάχητον, ἰδιότης πράγματος, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδὲν δύναταί τις ν' ἀντισταθῇ.
Irrésistiblement, ἐπίρ. ἀκαταμαχήτως.
Irrésolu, ue, ἐπ. ἀναποφάστιστος. (homme —).
Irrésolument, ἐπίρ. ἀναποφασίστως, ἀβεβαίως.
Irrésolution, S. τὸ ἀμφίρροπον, (ἀναποφάστιστον,) ἐνδοιασμός, δισταγμός, ἀβεβαιότης.
Irrespectueux, euse, ἐπ. μὴ φέρων σεβας πρὸς ἄλλον, ἀνυπόκλιτος.
Irrévérement, ἐπίρ. χωρὶς σέβας, ἀνυποκλίτως.
Irrévérence, S. ἀνυποκλισία.
Irrévérent, ἐπ τε ἀνυπόκλιτος.
Irrévocabilité, S. τὸ ἀμετάκλητον. (— des décrets de Dieu).
Irrévocable, ἐπ. ἀμετάκλητος. (serment —).
Irrévocablement, ἐπίρ. ἀμετακλήτως.
Irrévoqué, ée, ἐπ. ἀμετάκλητος, μὴ μετανοηθείς.
Irrigation, S. ἄρδευσις, πότισμα.
Irritabilité, S. ἐρεθιστικότης.
Irritable, ἐπ. εὐερέθιστος.
Irritant, te, ἐπ. ἀκυρωτικός. (decret—). condition —e ὅρος, χωρὶς τοῦ ὁποίου τὸ συμβόλαιον μένει ἄκυρον § ἰατρ. ἐρεθιστικός.
Irritation, S. ἐρεθιστικός. pouls d'— σφυγμὸς ζωηρὸς καὶ συχνός.
Irriter, ἐν. παργίζω. § παρακινῶ, παρορμῶ. (les grandscombats irritent les grandes passions). § ἰατρ. ἐρεθίζω.
Irroration, S. κατάβρεγμα, πότισμα.
Irruption, S εἰσβολή (—de l' ennemi, de la mer).
Isabelle, ἐπ. κίτρινος ἀνοικτός. § οὐσ. un bel —.
Isachne, S. * ἰσάχνη, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Isagone, ἐπ. ἰσόγωνος.
Isaire, S γένος μυκήτων.
Isana, ἀρ πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Isanthe, ἀρ. * ἰσανθές, γένος φυτῶν τῆς Καρολίνας.
Isard, ἀρ. οἰλιγρος, κεμάς.
Isaris, ἀρ. παμβακερὸν πανίον τῶν Ἰνδιῶν.
Isatis, ἀρ. ζῶον τετράπουν. § ἰσάτις, φυτὸν χρήσιμον εἰς βαφήν.
Isaure, ἀρ. * ἴσαυρος, θάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.
Isca, ἀρ. ὕπκα.
Ischas, ἡ Ischias, ἀρ. ἰσχιὰς, λευκάκανθα, εἶδος φυτοῦ.
Ischème, ἀε. ἴσχαιμος, γένος φυτοῦ τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Ischiadique, ἐδ. Ischiatique.
Ischiagre, S. ἰσχιάγρα, ἰσχιὰς, ῥευματισμὸς τοῦ ἰσχίου.
Ischiatique, ἐπ ἰσχιατικός.
Ischio-caverneux, ἐπ. ἰσχιοσηραγγώδης.
Ischiocèle, ἡ Ishiotocèle S. ἰσχιοκήλη, σπάσιμον κατὰ τὸ ἰσχίον.
Ischio-clitoritien, επ. ἰσχιοσηραγγώδης μῦς τῆς γυναικὸς (ἰσχιοκλειτοριδικός).
Ischio-coccygien, ἐπ ἰσχιοκοκκυγικὸς μῦς.
Ischio-créti-tibial, ἐπ. ἡμιτένινος, εἴτε ἰσχιοκνημικὸς μῦς.
Ischio-fémoral, ἐπ. καὶ ἀρ. μέγας προσαγωγὸς, εἴτε ἰσχιομηρικὸς μῦς.
Ischio-fémoropéronier, ἐπ. μηρικὸς δικέφαλος, εἴτε ἰσχιοπερονικὸς μῦς.
Ischion, ἀρ. ἰσχίον, γοφος, ὀστοῦν, ὅπου στηρίζεται ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ,
Ischiopectiné, ἐπ. ἰσχιοτενικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ ἰσχίον καὶ τὸν κτενίτην μῦν.
Ischio-pénien, nne, ἐπ. ἰσχιοαιδοῖος, ἀνήκων εἰς τὸ ἰσχίον καὶ εἰς τὴν αἰδοίαν ἀρτηρίαν ἢ τὸ αἰδοῖον.
Ischio-périnéal, ἐπ. ἐγκάρσιος τοῦ περιναίου, εἴτε ἰσχιοπεριναικὸς μῦς.
Ischio-popliti-tibial, ἐπ. ἡμιϋμενώδης, εἴτε ἰσχιοκνημικὸς μῦς.
Ischio plétibiar, ἐπ. ἡμιτένινος μῦς.
Ischio-prostatique, ἐπ. ἰσχιοπροστατικὸς μῦς.
Ischio-pubi-fémoral. ἐπ. μέγας προσαγωγὸς τῆς ἡνίμης μῦς.
Ischio-pubi-prostatique, ἐπ. ἐγκάρσιος του περιναίου μῦς.
Ischio-sous-clitorien, ἐπ. ἰσχιοσηραγγώδης (τῆς γυναικὸς) μῦς ἐκτεινόμενος ἀπο το ἰσχίον ἕως τῆς κλειτορίδος.
Ischio-sous-trochantérien, ἐπ. τετράγωνος μηρικὸς μῦς.
Ischio-spini-trochantérien, ἐπ. δίδυμος τοῦ μηροῦ μῦς.
Ischio trochantérien, ἐπ. δίδυμος τοῦ μηροῦ μῦς.
Ischnophonie, S. ἰσχνοφωνία.
Ischnote, ἡ Ischnotie, S. ἰσχνότης τοῦ σώματος.
Ischurétique, ἐπ. ἰσχουρητικὸς (λέγεται περὶ ἰατρικῶν τῆς ἰσχουρίας).
Ischurie, S. ἰσχουρία, κράτησις τῶν ὑδάτων.
Iselastique, ἐπ. εἰσελαστικὸς, ἀγὼν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καθ' ὃν ὁ νικητὴς εἰσήρχετο θριαμβεύων διὰ μέσου τοῦ τείχους τῆς πόλεως.
Iselotte, ἡ Isolote, S. ζολότα, νόμισμα παλαιὸν τῆς Τουρκίας ἰσοδύναμον μὲ τριάκοντα παράδες.
Iserino, S. εἶδος ἀμμώδους σιδηρούχου τιτάνου.
Isertie, S. γένος φυτοῦ τῆς Ἀμερικῆς.
Isgarum, ἀρ. εἶδος σάδας.
Isiaque, ἐπ. Ἰσιακὸς, ἀνήκων εἰς τὴν Ἶσιν, θεὰν τῶν Αἰγυπτίων.
Isidées, S. πλ. * ἰσίδεια, τάγμα πολυπόδων δενδροειδῶν.
Isidion, ἀρ. * ἰσίδιον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων ἐκ τοῦ συγήματος τῶν βρίων.
Isis, S. Ἶσις, γένος πολυπόδων.
Islamisme, ἀρ. ἰσλαμισμὸς, μωαμεθισμός.
Islandais, ἀρ —se, S. ὁ ἐκ τῆς Ἰσλανδίας (Θούλης).
Isnarde, S. * ἰσνάρδος, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐπιλοβοειδῶν.
Isocarde, S. * ἰσόκαρδος, γένος κογχυλίων.
Isocèle, ἡ Isoscèle, ἐπ. ἰσοσκελής. triangle — ἰσοσκελὲς τρίγωνον.
Isochristes, ἀρ. πλ. ἰσόχριστοι, αἱρετικοὶ τοῦ ὀγδόου αἰῶνος ἐξαζοντες, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάστασιν οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἴσοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Isochrone, ἐπ. ἰσόχρονος.
Isochronisme, ἀρ. ἰσοχρονισμός.
Isochryson, ἐπ. ἰσόχρυσον, εἶδος κιλλυσίου.
Isoète, S. * ἰσοετὴς, γένος κευπτογάμων φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτεριδοειδῶν.
Isogone, ἐπ. ἰσόγωνος, ἰσογώνιος, ἔχων ἴσας τὰς γωνίας.
Isolation, S. μόνωσις, δι' ἧς τὰ σώματα κεῖνται ἐπὶ στηριγμάτων μὴ μεταδιδόντων εἰς τὰ πέριξ τὸ ἠλεκτρικὸν αὐτῶν ῥευστόν.
Isolement, ἀρ. μονήρης βίος, μοναξία. § ἀπόστασις κίονος ἀπο πλοίου ἢ τοίχου. § μόνωσις ἠλεκτριζομένου ἀνθρώπου.
Isolément, ἐπ. κατὰ μόνας.
Isolépis, ἀρ. * ἰσολεπίς, γένος φυτῶν.
Isoler, ἐν. μονῶ, χωρίζω ἐκ τῶν λοιπῶν, τῶν πέριξ. § ἐμποδίζω τὴν κοινωνίαν, τὴν διάδοσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥευστοῦ, στηρίζων τὸ σῶμα εἰς ὕλην μὴ μεταδίδουσαν αὐτὸ s —, οὐτοπ. μακρύνομαι τῆς κοινωνίας. é, ée, μετ. homme — ἄνθρωπος μονήρης, ἐλεύθερος, ἀνεξάρτητος.
Isoloir, ἀρ. * μονωτήριον, ὑποστήριγμα, βάσις τοῦ ἠλεκτριζομένου ἀνθρώπου ἐπὶ ὕελον ἐμποδίζουσα τὴν ἐκπέδησιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥευστοῦ.
Isomérie. S. ἰσομερία, ἀναγωγὴ τῶν κλασμάτων εἰς τὸν αὐτὸν παρονομαστήν.
Isonéma, S. * ἰσόνημα, γένος φυτῶν τῆς Ἀρκτικῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοδαφνοειδῶν.
Isonome, ἐπ. ἰσόνομος.
Isonomie, S. ἰσονομία.
Isoodon, ἀρ. ἰσόδους, νέον γένος μασιπιαλῶν ἢ * Συλακοέντων μαστιφόρων.
Isopérimètre, ἐπ. (figure —) ἰσοπερίμετρος, ἔχων τὴν αὐτὴν περίμετρον.

Isophlis, ἀρ. * ἰσόφλευς, θαλάσσιον φυτὸν περὶ τὴν Σικελίαν.
Isopleure, ἐπ. ἰσόπλευρος.
Isopodes, ἀρ. πλ. ἰσόποδα, πέμπτον ταγμα τῆς κλάσεως τῶν μαλακοστράκων ἐχόντων ἴσους τοὺς πόδας.
Isopogon, ἀρ. *ἰσοπώγων, γένος φυτῶν ἀναλόγων μὲ τὰ πρωτοειδῆ.
Isopsephe, ἐπ. ἰσόψηφος. mots — s λέξεις ἰσόψηφοι (τῶν ὁποίων τὰ γράμματα ὑπολογιζόμενα ὡς ἀριθμοὶ ἀπιτέλουν τὴν αὐτὴν ποσότητα.) vers — s ἰσόψηφοι στιχοι (ἐχοντες τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν στοιχείων).
Isopyre, ἀρ. * ἰσόπυρον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βατραχιοειδῶν.
Isopyron, ἀρ. γένος φυτῶν συγκεχυμένον μὲ τοὺς ἑλλεβόρους.
Isotria, Σ. * ἰσώτριον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχιοειδῶν.
Israel, ἀρ. ἰστ. Ἰσραὴλ, ὁ Ἰακὼβ, ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς. τὸ βασίλειον τῶν δέκα φυλῶν διακριθὲν ἀπὸ τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα
Israélites, ἀρ. πλ. Ἰσραηλῖται, ἀπόγονοι τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ πρότερον μὲν Ἑβραῖοι, εἶτα δὲ Ἰουδαῖοι ἐπικληθέντες. c' est un bon — (ἰδὲ) ἀγαθὸς ἰσραηλίτης, ἄνθρωπος ἁπλοῦς καὶ ἀφελής.
Isser, ἐν. τὸ. Hisser.
Issous, ἀρ. πλ. ναυτ. κεροῦχος σχοινια τῶν κεραιῶν.
Issu, ue, μετ. τοῦ ἀχρ. ῥ. Issir, καταγόνενος, προελθών, γεννηθεὶς ἐκ (il est — de la race de. — d' une grande famille) cousin — de germain ἐξάνεψιος.
Issue, Σ. ἔξοδος. les — s d' une ville τὰ περίξ, τὰ περίχωρα τῆς πόλεως. § τέλος, ἔκλασις, ἀπόβασις ὑποθέσεως à l' — du sommeil, du diner ἀμέσως μετὰ τὸν ὕπνον καὶ τὸ δεῖπνον telle fut l' — de cette fameuse conférence οὕτως ἐτελείωσεν ἡ περίφημος αὐτὴ συνδιάσκεψις. § τρόπος, μέσον ἀπολυτρώσεως. § ἀκροκόλια, τὰ ἄκρα καὶ ἐντοσθια τῶν ζώων. § τὰ μένοντα ἀπὸ τὸ ἄλεσμα μετὰ τὸ ἄλευρον ὡς τὸ πιτυρον. κτλ.
Issus, ἀρ. γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Isthme, ἀρ. ἰσθμός. § φαρύγγιθρον, φάρυγξ, τὸ μεταξὺ του στόματος καὶ τοῦ οἰσοφάγου.
Isthmiens, ἡ Isthmiques, ἐπ. πλ. ἴσθμια, ἀγῶνες τελουμενοι κατὰ τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορινθου.
Istiophore, ἀρ. *ἱστιοφόρα, γένος ἰχθύων ἀναλόγων μὲ τοὺς ξιφίας
Istongue, ἀρ. *ἴστογγος, εἶδος κολιβρίων (μικρογλαφύρων πτηνῶν) τῆς Καρολίνας.
Isurus, ἀρ. *ἴσουρος, γένος ἰχθύων ἐξαχθὲν ἐκ τοῦ τῶν βατιδῶν (ὀξύρρυγχος;)
Ita est, ἐκ τοῦ Λατ. οὕτως ἔχει.
Itague, ἡ Itaque, Σ. καλώδιον πρὸς χάλασιν τῆς κεραίας.
Italien, ἀρ. — enne, Σ Ἰτολὸς. ἐπ Ἰταλικός les mœurs — nes, les usages — s.
Italique, ἐπ. Ἰταλικός. secte — αἵρεσις πυθαγορικῶν § τυπογρ. εἶδος χαρακτῆρος κεκλιμένου, κυρτοῦ, γερτοῦ,
Italisme, ἀρ. Ἰταλισμός.
Itam, ἀρ εἶδος λεμονίας τῶν φιλιππονησίων, τῆς Κινας καὶ τῆς Κοχιγχίνας.
Itchipalon, ἀρ. φοινιξ τῆς Ἰνδίας.
Ité, ἀρ. * ἴταιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοδρυοειδῶν (rhodoracées) ἢ θαλικτροειδῶν (saxifragées.)
Item, ἐπιρ. λατ. προσέτι (j' ai donné tant pour cela, — pour cela) οὐκ οἶδα ! — ἴδου περί τινος πρόκειται, ἰδοὺ ἡ κυρία ὑπόθεσις.
Itératif, ive, ἐπ. ἐπανειλημμένος. (— commandement).
Itérativement, ἐπιρ ἐκ νέου, ἐπανειλημμένως.
Itérato, ἀρ. (ἐκ δευτέρου, αὖθις. Λατ.) jugement d' — ἀπόφασις ἐπιφέρουσα τὴν σύλληψιν μετὰ τον τέταρτον μῆνα.
Ithymbe, ἀρ. ἰθύμβος, ᾠδὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Βάκχου, § χορὸς, καὶ νόμος καθ' ὃν οὗτος ἐχορεύετο.
Itigue ἡ Itèque, Σ. τίτλος τῆς γυναικὸς, τὴν ὁποιαν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρασίας ἢ Αἰθιοπίας ἐλλέγει ὡς σύζυγον.
Itinéraire, ἀρ ὁδοιπορικὴ περιγραφὴ, ὁδοιπορικὸν βιβλίον, ὅπου σημειοῦται ὁ δρόμος τινὸς περιηγήσεως. (consultez souvent ceux qui connaissent l' — de la vie) — ἐπ colonne — ὁδόμετρον, ἡ ἐνόδιος στήλη. — s αἱ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἢ ὑπὲρ τῆς ὁδοιπορίας ἀποδημίας εὐχαί, δεήσεις.
Itunaire, Σ. γένος φυτῶν, νηρηὶς κατὰ τὸν Λινναῖον.
Ithyphalle, ἀρ. ἰθύφαλλος, εἴδωλον του ἀνδρικοῦ μορίου, περίαπτον τῶν ἀρχαίων.
Ithyphallique, ἐπ. ἰθυφαλλικὸς, εἶδος στιχων, ποιήματος. — s ὀργιασταί, οἱ ἱερεῖς τοῦ Βάκχου.
Itzceuinteporzotli, ἀρ. εἶδος κυνὸς τῆς νέας Ἱσπανίας.
Iule, ἀρ. ἴουλος, ὀνίτικος, κοθαρὶς, ν. κεβορίστρα, ἔντομον
Iva, Σ γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀναλκηρειδῶν.
Ive, ἡ Ivette, Σ. χαμαιπιτυς, φυτον ἀρωματικὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μινθοειδῶν.
Ivoire, ἀρ ἐλέφας, ἐλεφάντινον, τουρκ. φίλτεσι. § κογχύλη, ἐκ τιῦ γένους τῶν κηρύκων.
Ivoirier, ἀρ. ἐλεφαντουργός.
Ivraie, ἡ Ivroie, Σ. ζιζάνιον, αἶρα, κ. ἥρα. séparer l' — d' avec le bongrain (ὡς τὸ καθ' ἡμᾶς) χωρίζω τὸν εἶτον ἀπὸ τὸ ἄχυρον, χωρίζω τὴν κακὴν ἀπὸ τὴν καλὴν διδασκαλίαν, τοὺς κακοὺς ἀπὸ τοὺς καλούς.
Ivre, ἀρ. μέθυσος, μεθυσμένος. il est — mort εἶναι ἀναίσθητος ἀπὸ τὴν μέθην, κ. στομπί. être — de joie μεθύω ἀπὸ χαρὰν. — d'orgueil ἀπὸ ὑπερηφάνειαν κτλ.
Ivresse, Σ. μέθη.
Ivrogne, ἐπ. οἰνόφλυξ, οἰνοπότης, μέθυσος ὑποκείμενος εἰς μέθην, κ. μεθύστακας. § οὐσ. un grand — un franc — c' est an —.
Ivrogner, οὐδ. οἰνοφλυγῶ, κωθωνίζω, πίνω μέρχι μέθης, μεθυσκοπῶ, κ. μπεκριτιάζω.
Ivrognerie, Σ οἰνοφλυγία, κωθωνισμος, μεθυσόπημα.
Ivrognesse, Σ. μεθύστρα.
Ivroie, ἰδ. Ivraie.
Iwafieurn, ἀρ. εἶδος φαλαίνης τρεφομένης ἀπὸ ταρίχους κατὰ τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Ἰαπωνίας.
Ixa, λρ. γένος μαλακοστράκων.
Ixcutlique, ἐπ. ἰξευτικός, ἰξοργός.
Ixie, Σ. (ἰξία, ἰξίας) ἰξοβοτάνη, γένος φυτῶν τοῦ Εὐτεπιδος ἀκρωτηρίου ἐκ τοῦ συστήματος τῶν Ἰριοειδῶν.
Ixion, ἀρ. Ἰξίων, ἀστερισμὸς τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ μισημβρινοῦ στεράνου.
Ixocarpèia, *ἰξόκαρπος, γένος φυτῶν.
Ixocaulos, ἀρ. *ἰξόκαυλος, τρία εἴδη καρυοφύλλων.
Ixode, Σ. ἰξώδες, θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας. § κυνοραΐστης, μύωψ, ζωύρια τῶν κυνῶν καὶ βοῶν, γένος ἀραχνιδων
Ixore, Σ. *ἴξορον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἑρυθροδενδροειδῶν.
Izquierde, Σ. *ἰσκιερδὸν, δένδρον του Περοῦ.

J.

J. ἀρ. δέκατον στοιχεῖον, ἑβδομον δὲ φωνῆεν τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου. προφέρεται je, διατηρεῖ περὶ τὴν ἀρχὴν τῶν λέξεων τὴν φωνήν του, δὲν διπλασιάζεται, δὲν ἐυφωνεῖται οὔτε πρὸ συμφώνου, οὔτε εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως, οὔτε πρὸ τοῦ φωνήεντος i εἰμὴ κατ' ἔκλειψιν οἷον j' ignore.
Jà, ἐπιρ ἤδη, ἀντὶ τοῦ déjà. ἀρχ.
Jaaja, ἀρ. *ἰάγη, φυτὸν τῆς Sierraleone.
Jabebinette, Σ. βατὶς τῶν αἰγιαλῶν τῆς Βραζιλίας.
Jabet, ἀρ. *ἰάβετον, εἶδος κογχύλης διθύρου.
Jabil, ἀρ. *ἰάβηλον, εἶδος μονοθύρου κογχύλης.
Jabiru, ἀρ. γένος πτηνῶν μακρο-

σκελῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἑρωδιοειδῶν.

Jable, ἀρ. *ὑποπυθμήν, τὸ ἐξέχον τὸν πυθμένα τοῦ βυτίου, ἡ βουτσίου μέρος τῆς περιφερείας. § ἡ γλυφὴ τῶν σανίδων τῆς περιφερίας, ὅπου προσαρμόζεται ὁ πυθμήν. peignes de — τὰ εἰσβαλλόμενα ὑποκάτω τῶν κύκλων εἴτε στεφανέων ξυλάρια πρὸς διόρθωσιν (ἐπισκευὴν) τῶν ἐσχισμένων σανίδων.

Jabler, ἐν. ἀνοίγω τὴν γλυφὴν τῆς περιφερίας τοῦ βυτίου διὰ τὸν πυθμένα.

Jabloir, ἐν. γλύφανον, ἐργαλεῖον διὰ γλυφὴν κατὰ τὸ ἄκρον τῆς περιφερείας τῶν βυτίων.

Jaborandi, ἀρ. κοινὸν ὄνομα (Βρασιλιανὸν) διαφόρων φυτῶν.

Jaborose, Ϛ. * ἰαβόρροσον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὑοσκυαμοειδῶν.

Jabot, ἀρ. πρόλοβος, προηγορεὼν κ. γοῦσα τῶν πτηνῶν, § *πολύπτυγμα, (στερνόπτυγμα, ‖ λωμόπτυχον, ἡ λωμόπτυγμα) ἡ ἔμπροσθεν τοῦ στήθους σοῦρρα τῆς ἄκρας τοῦ ὑποκαμίσου.

Jaboter, ἡ Jabotter, οὐδ. κωτίλλω, ὑποψιθυρίζω, μορμύρω, κ. μουρμουρίζω.

Jabotière, Ϛ. χὴν τῆς Γουινέας.

Jaca, ἡ Jacha, ἀρ. ἀρτόκαρπος, δένδρον φέρον καρποὺς ὡς μηλοπέπονας.

Jacacail, ἀρ. πτηνὸν τῆς Βρασιλίας.

Jacamar, ἀρ. *κρόκορνις, γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀλκυονιδαίτων, φυλῆς δὲ τῶν ζυγοδακτύλων.

Jacana, ἀρ. * ἰάκονον, γένος πτηνῶν μακροσκελῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν δολιχορρύγχων.

Jacapa, ἀρ. γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὑλοβίων.

Jacapani, ἀρ. εἶδος ἀηδόνος μυιοφάγου.

Jacapu, ἀρ. πτηνὸν τῆς Βρασιλίας.

Jacaranda, ἀρ. *βιγνωνία, φυτὸν Βρασιλίας.

Jacarande, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βιγνωνιοειδῶν.

Jacarini, ἀρ. εἶδος στρουθίου.

Jacée, Ϛ. *ἰάνθεμον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κινναροειδῶν.

Jacent, te, ἐπ. ἀδέσποτα κτήματα (μὴ ἔχοντα κύριον).

Jachère, Ϛ. νεατή, γῆ ἀφινομένη νὰ ἀναπαυθῇ. (c' est une—) § κατάστασις τῆς τοιαύτης γῆς (laisser une terre en —).

Jachérer, ἐν. νεοποιῶ, δουλεύω, ἀνοίγω, ἀροτριῶ κατὰ πρῶτον τὴν ἀναπαυθεῖσαν γῆν.

Jacinthe, Ϛ. ὑάκινθος, ἄνθος εὔοσμον. § εἶδος προύνου (δαμασκήνου) ὠοειδοῦς καὶ μακροῦ.

Jackamaar, ἀρ. πιθηκος τοῦ πρασίνου ἀκρωτηρίου καὶ τῆς ὀυτικῆς Δ'φρικῆς.

Jackash, ἀρ. εἶδος τετραπόδου τοῦ οὐδσωνείου κόλπου.

Jackie, Ϛ. βάτραχος Σουρινάμης.

Jacksonie, Ϛ. γένος φυτῶν.

Jaco, ἀρ. διάφορα εἴδη ψιττακῶν, καὶ μάλιστα ὁ σποδοειδὴς ὡς προφέρων ἰδιαιτέρως, τὴν λέξιν ταύτην. § κολοιὸς (κοιν.)

Jacobée, Ϛ. ἰακώβαιον, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν ἡριγερόντων.

Jacob-Evertsen, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν βωδιανῶν.

Jacobin, ἀρ. * ἰακωβῖνος, ὄνομα διαφόρων πτηνῶν ὡς ἐκ τοῦ χρώματος.

Jacobin, ἀρ. —ine, Ϛ. ἰακωβίνης, μοναχὸς ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Δομινικανῶν. § ἰακωβῖνος, μέλος τῆς πολιτικῆς ἑταιρείας τῶν ἰακωβίνων, ὀχλοκρατικὸς, εἴτε ὑπερασπιστὴς ἔνθερμος τῆς δημοκρατίας. —ne κορώνης εἶδος, καὶ ἕτερον πτηνὸν μυιόθηρον.

Jacobinisme, ἀρ. ἰακωβινισμὸς, σύστημα τῶν ἰακωβίνων, ἀκόλαστος δημοκρατία.

Jacobite, ἀρ. ἰδ. Monophysite.

Jacobus, ἀρ. ἰάκωβος, νόμισμα χρυσοῦν τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ Ἰακώβου πρώτου.

Jacourou, ἀρ. εἶδος ὄρεως.

Jacquinier, ἀρ. * ἰακίνυρον, γένος φυτῶν ἐκ τῆς πεντάνδρου μονογυνίας, συστήματος δὲ τῶν σαποτελλιοειδῶν.

Jacre, ἀρ. * ἴακρον, εἶδος σάκχαρος ἀπὸ τὸν οἶνον τῶν δακτύλων καὶ τοῦ κοκοφοίνικος.

Jactance, Ϛ. καυχησιλογία, μεγαληγορία, ἀλαζονεία. tenir des discours pleins de — ἀλαζονεύομαι, καυχησιλογῶ.

Jactation, Ϛ. ῥιπτασμὸς, σύμπτωμα νόσου χαρακτηριζόμενον διὰ τῆς ἀνησυχίας καὶ ἀτακινησίας τοῦ πάσχοντος.

Jacter (se) αὐτοπαθ. καυχησιλογῶ, μεγαληγορῶ, ἀλαζονεύομαι.

Jaculatoire, ἐπ. ἀκοντιστικὸς, ἀναπηδητικὸς, ὅθεν ἀναπηδᾷ τὸ ὕδωρ. fontaine — ὀρσύδρα, ἀναπηδητικὴ πηγή. § ἔνθερμος καὶ σύντομος ἐνταυτῷ. (oraison —).

Jade, ἀρ. νεφρίτης, (λίθος ἄμορφος, τραχὺς καὶ πρασινόχρους)

Jadis, ἐπ. πάλαι ποτέ.

Jagra, ἀρ. * ἴαγρον, φλοιὸς ἀρωματικὸς, τὸν ὁποῖον οἱ Ἰνδοὶ ἐμβάλλουσιν εἰς τὸ ποτὸν αὐτῶν ἀράκ.

Jagua, ἀρ. * ἴαγον, ὑψηλὸς φοίνιξ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Jaguar, ἀρ. * αἰλουρόπαρδος, τετράπουν τῶν μεσημβρινῶν κλιμάτων τῆς Ἀμερικῆς κατεστιγμένον, εἶδος γάτου ὡς ἡ λεοπάρδαλις καὶ οἱ πανθῆρες.

Jaguarète, ἀρ. εἶδος αἰλουροπαρδου.

Jaguarundi, ἡ Gaquarundi, ἀρ. εἶδος μαστοφόρου ἐκ τοῦ γένους τῶν αἰλούρων.

Jagude, Ϛ. εἶδος ἁλείας μὲ ἁπλοῦν δίκτυον.

Jaguilma, ἀρ. εἶδος ψιττακοῦ.

Jaïet, ἰδ. Jais.

Jaillir, οὐδ. πηδῶ, ἀναθρώσκω, ἀναπηδῶ. (ἐπὶ ὕδατος).

Jaillissant, te, ἐπ. ἀναπηδητικός.

Jaillissement, ἀρ. ἀναπήδησις, ἐξακοντισμὸς ὑγροῦ.

Jais ἡ Jaïet, ἀρ. γαγάτης, ἀσφαλτώδης οὐσία μελανόχρους χρήσιμος εἰς διάφορα κοσμήματα ὅταν λαξευθῇ. § ὕαλος βαμμένη.

Jalap, ἀρ. * ἰαλάπη, ῥίζα καθαστικὴ παρὰ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Μιξικοῦ Ζαλάπα.

Jale, Ϛ. (κώθων) μαζονόμος, πλατάνη, τρυβλίον, κ. ξυλοπινάκα, κανκί, καβάθα (γαβάθα). § καδίσκος, κ. μαστέλου.

Jalée, Ϛ. * τρυβλιὰ, κ. γαβαθιὰ, ὅσον χωρεῖ ἡ γαβάθα.

Jalet, ἀρ. τρόχαλον, κρόκαλον, κάχληξ, χάλιξ, μικρὸν καὶ στρογγύλον χαλίκι.

Jalon, ἀρ. στοιχεῖον, κάμαξ, παλούκι ἐμπηγόμενον ὀρθιον εἰς τὴν γῆν κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν ἄλλου διὰ τὴν εὐθυγραμμίαν.

Jalonner, οὐδ. στιχίζω, ἐμπήγω στοιχεῖα ἢ κάμακας κατὰ στίχον.

Jalot, ἀρ. εἶδος καδείσκου, κ. μαστέλου μεγάλου.

Jalouser, ἐν. ζηλοτυπῶ.

Jalousie, Ϛ. ζηλοτυπία, φθόνος. § * κιγκλιδοθυρὶς, παράθυρον καρατικτόν.

Jaloux, ἀρ.—ouse, Ϛ. ζηλότυπος. κατάχρ. ὅστις ἀγαπᾷ καὶ φυλάττει προσεκτικῶς τι. (être — de son bonheur, de sa réputation). § φύσδοξος. (bâtiment —). πλοῖον κυλισμένον καὶ σαλεῦον. ἔχον ἀδύνατα τὰ πλευρά. poste —, place — τόπος ἔνθετος, ἐπισφαλὴς, ὅπου τὰ στρατεύματα προσβάλλονται εὐκόλως.

Jamais, ἐπίῤῥ. οὐδέποτε, ποτέ. à — πάντοτε. dieu pour — χαίρει, ἔχει ὑγείαν διὰ πάντα. § ποτὲ (ἀορίστως) si — la prudence fut nécessaire c'est dans cette occasion ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖται κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ὡς εἰπεῖν ποτε.

Jamavas, ἀρ. ὕφασμα λεπτὸν τῶν Ἰνδίας μὲ ἄνθη μεταξωτὰ ἢ χρυσᾶ.

Jambage, ἀρ. παραστὰς, σταθμὸς, ξύλα, στύλος ἀπὸ πέτραν ἢ ξύλον χρησιμεύων ὡς ὑποστήριγμα κατὰ πλευρὰν μάλιστα τῶν θυρῶν καὶ θυρίδων, παράλληλα ξύλα, παράλληλος γραμμὴ ὡς N. § * διερμηνεία, θέρμα τῶν ποδαρίων τοῦ ζύγ-

Jambe, Ϛ. κνήμη. gras de la— γαστροκνημία, κ. ἀντσα. il a de bonnes —s ἔχει καλὰ ποδάρια, περιπατεῖ πολὺν καιρὸν χωρὶς νὰ κουρασθῇ. courir, aller à toutes —s τρέχω ὅσον δύναμαι ταχέως. § —s κῶλα, (ὁλόκληρα τὰ μέλη τοῦ ζώου, μὲ τὰ ὁποῖα ἵστανται καὶ περιπατοῦσι.) un cheval n'a point de —s ὁ ἵππος προσκόπτει (σκοντάπτει) συχνάκις. on a coupé bras et —s à un homme dans une affaire ἔκοψαν, ἐλάττωσαν πολὺ τὰς ἀπαιτήσεις του, καὶ τὸν ἔκαμον νὰ χάσῃ τὴν κρίσιν. —s de force ἀμείβοντες ἢ προσφιλοῦντες, συστάται, (κ. καβαλλάρης) γρεντιαῖς τῆς σκεπαστῆς, δύω ὁκοί, αἱ ὁποῖαι στηριζόμεναι εἰς τὰ ἄκρα τῆς μεσόδμης τοῦ τελευταίου πατώματος συνέρχονται διὰ νὰ σχηματίσωσι τὴν στέγην, ἢ ξύλα συνιστώντα τὸ ἀέτωμα, τὴν κορυφήν. — sous poutre σειρὰ πελεκητῶν λίθων τοίχου, ὑποκάτω τῆς μεσόδμης. —s de compas οἱ δύω βραχίονες τοῦ διαβήτου. jeter le chat aux —s de quelqu'un προσάπτω εἴς τινα τὸ γενόμενον σφάλμα. — de chien ναυτ. περίστρεμμα, γύρος σχοινίου ὅταν στρίβηται. εἶδος θηλυᾶς, κόμβου εἰς τὸ σχοινίον διὰ νὰ κοντίνῃ. — de ca —. de là ἐπίρ. περιβάδην, διασκελιστί, κ. καβάλα. prendre ses —s à son col φεύγω τρεχάτος.

Jambe, ée, ἐπ. εὔκνημις, ἔχων καλὴν κνήμην.

Jambelonge, Ϛ. καρπὸς τοῦ Jambosier.

Jambette, Ϛ. ἐγχειρίδιον, μαχαίριον τοῦ κόλπου. § ξύλον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου τίθενται αἱ δοκίδες, κ. καρόνια. § δεύτερον καὶ κατώτερον εἶδος σαρθερίου τουρκ. νούρκας. § ὑποσελισμός. § ξύλα ἐξέχοντα τοῦ τοίχου (τῆς πλευρᾶς, σελίδος), τῶν μικρῶν πλοίων. § (προεμβολίδες), ξύλα ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ἐμβόλου.

Jambier, ἀρ. κνημικὸς, μῦς, ἀνήκων εἰς τὴν κνήμην. — blanc εἶδος ἀγαρικοῦ εὑρισκομένου τὸ φθινόπωρον εἰς τὰ πέριξ τῶν Παρισίων.

Jamboa, ἀρ. λειμώνιον τῶν Φιλιππονήσων.

Jambolana, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰνδίας.

Jambolier, ἀρ. ἴδ. Jambolana.

Jambolom, ἀρ. εἶδος μύρτου τῆς Ἰνδίας, τοῦ ὁποίου ἡδύνουσι τὸν καρπὸν καὶ τρώγωσιν ὡς ὀρεκτικὸν πρὸ τοῦ δείπνου.

Jambon, ἀρ. πέρνα, κωλὴν, χειρομήριον. — de jardiniers διετὴς ὀναγρος, φυτόν.

Jambonneau, ἀρ. κωλητίσκος, κ. χοιρομηράκι. § μικρὸν εἶδος πίννης. § γένος ὀστρακοδέρμων.

Jambos, ἀρ. παιδίον ἀγρίου καὶ γυναικὸς μιξογενοῦς, γεννημένης ἀπὸ γονεῖς τὸν μὲν Εὐρωπαῖον, τὸν δὲ Ἀμερικανόν. § δένδρου εἶδος.

Jambosa, ἀρ. κοινὸν ὄνομα διαφόρων εἰδῶν τοῦ κατωτέρω δένδρου.

Jambosier, ἀρ. γένος δένδρων καὶ θάμνων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυρτοειδῶν.

Jambu, ἀρ. πτηνὸν τῆς Βρασιλίας, ἴδ. Tinamou

Jamesonite, Ϛ. * μικαφυλλῖτις, ὀρυκτὸν σαρκόχρουν, αἰθὸν, φαιὸν, ἐνίοτε δὲ καὶ μαργαρῶδες.

Jammados, ἀρ. πλ. μοναχοὶ τῆς Ἰαπωνίας αὐστηρότατοι κατὰ τὴν διαιταν.

Jamma-buki, ἀρ. φυτὸν, τοῦ ὁποίου τὴν κόνιν οἱ Ἰάπωνες μεταχειρίζονται κατὰ τῆς αἱμορραγίας.

Jamma-ninsin, ἀρ. εἶδος χαιρεφύλλου τῆς Ἰαπωνίας.

Jamma-simira, ἀρ. εἶδος καστανίας εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

Jamagi, ἀρ. εἶδος ἀρτεμισίας εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

Jan, ἀρ. λέξις τῶν πεσσῶν (τῆς πεττείας).

Janaca, ἀρ. τετράπουν τῆς Ἀφρικῆς.

Jandirobe, Ϛ. φυτὸν ἀναρριχώμενον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς φέρον ὡς καρπὸν ἀμύγδαλον, τοῦ ὁποίου τὸ ἔλαιον ἰατρεύει τοὺς ρευματισμούς.

Janfrédéric, ἀρ. εἶδος κοσσύφου τῆς Ἀφρικῆς.

Jangac, ἀρ. εἶδος παμβακεροῦ ὑφάσματος.

Jangomas, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰάβας.

Janicule, ἀρ. Ἰανίκουλον, ἰάνικλον, εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ῥώμης.

Janie, Ϛ. εἶδος πολυπόδων.

Janipaba. ἴδ. Genipayer.

Janipha, ἀρ. εἶδος εὐφόρβου.

Janissaire, ἀρ. γιαννιτσάρης, στρατιώτης τοῦρκος.

Jannequin, ἀρ. εἶδος κλωσμένου Ἀσιατικοῦ παμβακίου, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται διὰ τῆς Σμύρνης.

Janon-tarentisme, ἀρ. νόσος τις ἐνδημικὴ τῆς Ἀφρικῆς.

Janovare, ἀρ. ἴδ. Jaguar, (εἶδος τούτου).

Jansénien, nne, ἐπ. ἀνήκων εἰς τοὺς Jansenistes.

Jansénisme, ἀρ. διδασκαλία τῶν Ἰανσενιστῶν περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος

Janséniste, ἀρ. Ἰανσενιστὴς, ὀπαδὸς τοῦ Ἰανσενίου.

Jante, Ϛ. σώτρευμα, σῶτρον, ἄψις τροχοῦ.

Janthine, Ϛ. ἰάνθινον γένος κογχυλίων φωτοφορικῶν καὶ πορφυροφόρων.

Jantière, Ϛ. * σωτροδέτης, μηχανὴ, δι' ἧς συνδέουσι τὰ σῶτρα.

Jantille, Ϛ. κομμάτιον σανιδίου τιθέμενον πέριξ τῶν τροχῶν μύλου, διὰ νὰ δέχηται τὸ καταπίπτον ὕδωρ.

Jantiller, ἐν. βάλλω κομμάτια σανίδος τριγύρω τῶν τροχῶν μύλου.

Janual, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ. πλακοῦς προσφερόμενος εἰς τὸν Ἰανόν.

Janvier, ἀρ. Ἰανουάριος (μήν).

Japon, ἀρ. Ἰαπωνία. § εἶδος πέρκης, ἰχθύος.

Japonais, ἀρ. —se, Ϛ. ἰάπων, καταγόμενος ἐκ τῆς Ἰαπωνίας.

Japonner, ἐν. ἰαπωνίζω, ψήνω ἐκ νέου τὰ φαρφουρία διὰ νὰ φανῶσιν ὡς κατεσκευασμένα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

Jappement, ἀρ. ὑλαγμὸς, κ. γαύγισμα.

Japper, οὐδ. βαύζω (κυνζῶ) γαυγίζω. ἐπὶ μικρῶν σκύλων.

Jaque, Ϛ. ἔνδυμα στενὸν καὶ βραχύ (ἄχρηττον ἤδη).

Jaque de mailles, Ϛ. πανοπλία, θώραξ ἀπὸ σιδηροῦς κρίκους.

Jaquemart, ἀρ. * ὡροκρούστης, εἴδωλον ἀνθρώπου ὡπλισμένου (ἀπὸ σίδηρον ἢ μόλυβδον) ἐπάνω τῶν ὡρολογίων διὰ νὰ κτυπᾷ μὲ τὴν σφῦραν τὰς ὥρας. il est armé comme un — εἶναι τεθωρακισμένος καὶ ἐμπερδεύεται ἀπὸ τὰ ὅπλα. (χλευας.)

Jaquette, Ϛ. (ἐφεστρὶς), φόρεμα καταβαῖνον μέχρι τῶν γονάτων καὶ ἔτι κατωτέρω. § κολόβιον, ἔνδυμα τῶν μικρῶν παιδίων πρὶν φορέσωσι βρακκίον. (enfant à la —).

Jaquier, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν συκοειδῶν περιλαμβάνον καὶ τὸν ἀρτόκαρπον, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς γίνεται ἄρτος, οἱ πυρῆνες τρώγονται ὡς κάστανα, τὸ ξύλον χρησιμεύει εἰς οἰκοδομὴν, οἱ φλοιοὶ εἰς κατασκευὴν ἐνδυμάτων κτλ.

Jaracatia, ἀρ. εἶδος κάκτου, (φυτοῦ) τῆς Βρασιλίας. § εἶδος δένδρου.

Jararaca, Ϛ. ἔχιδνα τῆς Βρασιλίας.

Jarare, Ϛ. εἶδος ὀσπρίου τῆς Ἀμερικῆς.

Jaravaea, Ϛ. γένος φυτῶν.

Jarave, Ϛ. φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν.

Jarbière, Ϛ. σιδηρᾶ λεπὶς ὀξύστημος πρὸς χρῆσιν τῶν μεδιμνοποιῶν.

Jarde, ἴδ. Jardon.

Jardin, ἀρ. κῆπος. jeter des pierres dans le — de quelqu'un προσβάλλω, κακολογῶ τινα πλαγίως. il fait d'une chose comme des choux de son — μεταχειρίζεται τὸ πρᾶγμα ὡς ἐκ ἀνήκειν εἰς αὐτόν. § τόπος, ὅπου τὸ πρωῒ ἐκτίθενται εἰς τὸν ἥλιον τὰ ξηρευτικὰ πτηνά. § τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ ἀποπάτου τῶν πλοίων.

Jardinage, ἀρ. κηπεία, κηπευτικὴ, κηπουρική. § πολλοὶ κῆποι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. (une partie de cette ville est en —) § ὄσπρια, λαχανικὰ φερόμενα εἰς τὴν ἀγορὰν. § *σκιερότης, ἐλάττωμα εἰς τὸ χρῶμα τοῦ ἀδάμαντος.

Jardinal, le, ἐπ. κηπουρικὸς, φυόμενος, γινόμενος ἢ καλλιεργούμενος εἰς τοὺς κήπους.

Jardinée, ἐπ. pierres —s πολύτιμοι λίθοι ἔχουσαι ῥηγμας (ῥαγίσματα) καὶ μέρη σκιερά.
Jardiner, οὐδ. κηπεύω, καλλιεργῶ ὡς κηπουρός. — les oiseaux ἐκθέτω τὰ (θηρευτικὰ) πτηνὰ εἰς τὸν ἀέρα, τὸν ἥλιον· λίγεται περὶ αὐτῶν καὶ ὅταν ἀπὸ τὴν γῆν πηδῶσιν εἰς τας χεῖρας τοῦ ὀρνιθοθήρος, ἢ πτηνοτρόφου.
Jardinet, ἀρ. κηπάριον.
Jardineuse, ἐπ. σμαραγδος σκιερὸς καὶ ἀνάθαρτος.
Jardinier, ἀρ. —ère Ϛ. κηπουρός. — maraîcher κηπουρὸς λαχανοκόμος (ἐπιμελούμενος τὴν καλλιέργειαν τῶν λαχάνων). — fleuriste κηπουρὸς ἀνθοκόμος. — marchand d' arbres δενδροκόμος (ὁ καλλιεργῶν δένδρα διὰ νὰ πωλήσῃ). — planteur δασοκόμος. § κέγχραμος, εἶδος πτηνοῦ.
Jardinière, Ϛ. ποίκιλμα τοῦ λώματος (τῆς ἅρας) χειρίδος, χιτῶνος ἢ ἄλλου τοιούτου ἐνδύματος, κ. μπιμπόλα.
Jardon, ἀρ. προῆμα τῆς κνήμης τοῦ ἵππου.
Jaret, ἀρ. εἶδος μικροῦ σπάρου. (ἰχθύος.)
Jargon, ἀρ. διάλεκτος (διεφθαρμένη) ἐποία ὁμιλεῖται εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς ἐπαοχίας, ἢ κατὰ συνθήκην οἷον τὰ κορακιστικὰ λεγόμενα. § λίθος πολύτιμος τῆς Ταποσβάνης.
Jargonnelle, Ϛ. ἀπίδιον τοῦ Θέρους κωνοειδὲς ἐξ ἡμισείας κιτρινον καὶ πυρρόν.
Jargonner, οὐδ. διαλέγομαι διεφθαρμένην γλῶτταν, ἢ ἀκατάληπτον εἰς ἄλλους. § ἐν. ὁμιλῶ τι βαρβαρογλώσσως.
Jargonneur, ἀρ. —euse, Ϛ. ὁμιλῶν εἰς κακὴν γλῶσσαν.
Jarlot, ἀρ. γλυφὶς, χαραγματιὰ, σκάψιμον εἰς τὴν τρόπιν, πρῴραν, καὶ τὸ στηρίζον ἢ κρατοῦν τὸ πηδάλιον ξύλον.
Jarnac, ἀρ. εἶδος ἐγχειριδίου, μαχαιρίου.
Jarnote, Ϛ. εἶδος βουνίου.
Jarosse, Jarouge, ἢ Jarrousse, Ϛ. εἶδος χόρτου, βοτάνης.
Jarre, Ϛ. ὑδρία, κεράμιον, χονδρόπιλον μὲ ὦτα λαβας ὀχεῖον. § πηλίνη δεξαμενὴ ὕδατος χρησιμεύουσα ὡς πηγὴ εἰς τὰς οἰκίας. § τὸ μακρὸν τραχὺ καὶ στιλπνὸν μαλλίον τῶν ἑρπετῶν (ἄχρηστον εἰς κατασκευὴν πίλων). § τρίχες προβατοκαμήλου (vigogne). § καμήλας, μετρητὴς ἐλαίου. §—s ὑέλινα ἢ κρυστάλλινα ἀγγεῖα εἰς χρῆσιν τῆς χημείας καὶ φυσικῆς (διὰ τὴν παρασκευὴν μάλιστα τῆς ἠλεκτρικῆς συστοιχίας (batterie électrique).
Jarré, ée, ἐπ. laine —ée, μαλλίον τριχόμικτον ἑνωμένον μὲ τρίχας λευκὰς μαύρας καὶ τραχείας.
Jarrebosse, Ϛ. ναυτ. σχοινίον φέρον ἄγκιστρον σιδηροῦν, ὅθεν κρεμᾶται ὁ κρίκος τῆς ἀγκύρας.
Jarret, ἀρ. ἰγνύα, κόξα, τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος. § γόνυ, καμπὴ τοῦ ὑδραγωγείου διὰ τοπικὰς περιστάσεις. § κλάδος δένδρου, φέρων κλωνάρια μόνον εἰς τὴν ἄκραν σχηματίζοντα εἶδος ἰγνύας. § μέρος χαλινοῦ. § ῥύρτωμα δόλου.
Jarreté, ée, ἐπ. ῥαιβοσκελὴς κατὰ τὰ ὄπισθεν, ζῶον ἔχον τοὺς ὀπισθίους πόδας ἐστραμμένους εἰς τὰ ἔσω. (un cheval —).
Jarreter, οὐδ. κάμπτομαι, σχηματίζω καμπάς (cette ligne jarrete).
Jarretier, ἐπ. ἰγνυακὸς (μῦς). § ῥαιβοσκελὴς, ἔχων ἐστραμμένους εἰς τὰ ἔσω τοὺς πόδας ἵππος.
Jarretière, Ϛ. σφενδόνη, περισκελὶς, κ. καλτσοδέτης, καλτσοδέτα. ordre de la — παράσημον τῆς Ἀγγλίας. § σύνδεσμα ἐχμάτων τοῦ ἱστοῦ κτλ. τῶν παραλλήλων ξύλων τοῦ στομίου εἴτε πόρου ἐχθυοτροφείων κτλ. § λειχὴν περὶ τὴν ἰγνύαν.
Jarreux,—euse, ἐπ. τρίχες λευκαὶ καὶ τραχεῖαι εἰς τὰ μαλλία τὰ λεγόμενα jarré.
Jars, ἀρ. ὁ χήν.
Jaruparicurabu, ἀρ. καρπὸς τῆ Βρασιλίας.
Jas, ἀρ. ξύλον τῆς ἀγκύρας (τὸ ὁποῖον τὴν κρατεῖ ὀρθίαν). § πρώτη δεξαμενὴ τῶν ἁλατοπηγείων.
Jaser, οὐδ. λαλῶ, ὁμιλῶ ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας, μὲ θάρρος, σχέσιν κτλ. ὁλυαρῶ, κοινολογῶ τὰ ἀπόρρητα. § κιτταδιζω, λέγεται ἐπὶ πτηνῶν λαλούντων.
Jaserie, Ϛ. λαλιὰ, ὁλυαρία, στωμυλία.
Jaseron, ἀρ. μίγμα βρασμένον διὰ τὸ χρωμάτισμα τῶν φύλλων τοῦ βιβλίου.
Jaseur, ἀρ. —euse, Ϛ. στωμύλος, ὁλύαρος. § ψάρ, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς ἔχον τὸ χρῶμα ἀηδόνος, εἶδος, βραχυούρου ψιττακοῦ.
Jasione, Ϛ. * Ἰασιώνη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μηδοσειδῶν. (Campanulacées).
Jasmin, ἀρ. ἰάσμη, ἰάσμινον, (κ. γιασουμί). (eau, huile de —). § γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἰασμινοειδῶν.
Jasminées, Ϛ. πλ. ἰασμινοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Jasminum, ἀρ. λατ. ἰάσμινον.
Jasonie, Ϛ. ἰασονία, γένος φυτῶν.
Jaspachate, Ϛ. *ἰασπαχάτης, λίθος πολύτιμος.
Jaspe, Ϛ. ἴασπις, πέτρα πολύτιμος, διαφόρων χρωμάτων, ἢ ποικιλόχρους, τουρκ. σομακί.
Jasper, ἐν. ἰασπίζω, χρωματίζω ὡς ἴασπιν, (ποικιλοχρόως) é, ée, μετ. — εἶδος φαλαινης.
Jaspure, Ϛ. ποικιλόχροια.
Jataron, ἀρ. κογχύλη (χίμη γριφοειδὴς).
Jatou, ἀρ. εἶδος βράχου.
Jatte, Ϛ. τρυβλίον, πινάκιον, καβάθα cul de— ἀνάπηρος, μὴ δυνάμενος νὰ κινήσῃ χεῖρας καὶ πόδας. § περίφραγμα εἰς τὰ ἐμπροσθεν τοῦ πλοίου δεχόμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης κατὰ τὰς τρικυμίας. § εἶδος πυροτεχνήματος. § ὀχεῖα μικρὰ ἀνοικτὰ, χρήσιμα εἰς τὴν χημείαν. § ἐργαλεῖον τῶν κομβιοποιῶν, τῶν ταινιοποιῶν. suif en — ἢ on pain. στέαρ, λίπος χυμένον εἰς καβάθας.
Jattée, Ϛ.* πινακιὰ, καβαθιὰ.
Jauge, Ϛ. μέτρον τοῦ μέγους, πλάτους, βάθους κτλ. une futaille n'a pas de — τὸ βαρέλιον δὲν εἶναι μεγάλον ὅσον ἔπρεπε. § ὑδρομέτρα, πυξὶς, κουτὶ ἔχον πολλὰς τρύπας, μὲ τὸ ὁποῖον εὑρίσκουσι πόσων ἑκατύλων, ἢ γραμμῶν ὕδωρ ἀναβλύζει ἀπὸ τὴν πηγήν.
Jaugeage, ἀρ. μέτρημα ἀγγείων.
Jauger, ἐν. μετρῶ τὴν χωρητικότητα τῶν ἀγγείων. § ἀρχιτ. καραλληλίζω, ἰσομετρῶ τὰς ἐπιφανείας, τὰς ἐξοχὰς τῶν πετρῶν.
Jaugeur, ἀρ. μετρητὴς ἐξ ἐπαγγέλματος.
Jauméa, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Jaumière, Ϛ. τρύπα, ὅθεν πιρᾶ ἡ ἔκρα τοῦ πηδαλίου
Jaunâtre, ἐπ. χρυσοειδὴς, ὑπίξανθος, ὑπωχρος, κιτρινίζων. § οὐ. ἰχθὺς, ἴσ. χρυσῶπις, χρυσαπὸς, κ. χρυσόρα.
Jaune, ἐπ. ὠχρὸς, κίτρινος. fievre— ἐκτεροώδης πυρετὸς τῶν Κυκλάδων τῆς Ἀμερικῆς. § ἐπ τὸ κίτρινον χρῶμα. —d' oeuf λέκιθος, κίτρινον τοῦ αὐγοῦ, § εἶδος κογχύλης, κ. δένδρου τῆς Ἀμερικῆς ὡς ἡ ποσσία. — antique μάρμαρον Νουμιδίας κίτρινον. — de montagne ὄχρα εἴτε ἀογιλλος κιτρίνη περιέχουσα πολὺν ὀξυδωτὸν σίδηρον. — de Naples κίτρινον χρῶμα τῆς Νεαπόλεως χρήσιμον εἰς τὴν ζωγραφίαν, καὶ μάλιστα τὴν ἐγκαυστικήν. — écarlate ἀγαρικὸν κιτρινόχρουν.
Jaunellipse, ἀρ. εἶδος ἰχθύος.
Jaunellisse, Ϛ. εἶδος ῥοδακίνου.
Jaunet, ἀρ. κίτρινον ἄνθος τῶν ἐγρῶν. — d' eau ὑμαίδα.
Jaunir, ἐν. ξανθίζω, κιτρινίζω, βάφω εἰς κίτρινον. § οὐδ. ὀχρὸς, κιτρινίζω, γίνομαι ὠχρὸς, κίτρινος.
Jaunissant, te, ἐπ. κιτρινίζων.
Jaunisse, Ϛ. ἴκτερος, κ. χρυσῆ, κιτρινάδα.
Jaunoir. ἀρ. κόσσυφος τοῦ Εὐξείνου ἀκρωτηρίου.
Jaunote, Ϛ. μύκης, κίτρινος ὡς τὸ δι' ἄριον, ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀγαρικῶν.
Java, Ϛ. εἶδος τευθίδος (ἰχθύος)
Javari, ἀρ. καπρος, σῦς τῆς Ἀμερικῆς
Javart, ἀρ. ὀσθίτης, πρῆσμα ἐπώδυνον

θιὴν, βούζουνας τῆς κνήμης τοῦ ἵππου.

Javeau, ἀρ. νησίδριον ἀπὸ ἄμμον καὶ ἰλὺν ἐν μέσῳ ποταμοῦ.

Javeler, ἐν. ἀμαλλεύω, ὀραγματεύω, ἐξαπλόνω κατὰ γῆς τὰ χερόβολα τοῦ σίτου. § οὐδ. le blé javelle, ὁ σίτος ξηραινόμενος κιτρινίζει. —é, ée, μετ. avoine, —ée, βρίζα μελανοκοκκος, ἔχουσα τὰ σπειρία μελανὰ καὶ βαρέα, διότι ἐβράχησαν τὰ χερόβολα ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἀγρόν.

Javeleur, ἀρ. ἀμαλλοδέτης, ἐξαπλόνων τα χερόβολα κατὰ γῆς.

Javeline, Ϛ. ἀκόντιον § ἀγκάλη(ιὰ) κλημάτων, πιταύρων, καμάκων (δο καρίων). κτλ.

Javelle, Ϛ. ἀμάλλη, ὀρᾶγμα, χερόβολον. § ἀγκάλη, ἀγκαλιά.

Javelot, ἀρ. ἄκων, κ. κοντάρι. § ἀκοντίας, εἶδος ὄρεως.

Javet, ἰδὲ Lignite.

Je, ἀντων. ἐγὼ. τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα, ἐπὶ διηγήσεως (εἰς παρωχημένον χρόνον), ἐρωτήσεως, ἀμφιβολίας, θαυμασμοῦ, εὐχῆς, παρενθέσεως. (c' est vous, lui dis-je qui en êtes la cause irai-je? que suis-je! dussé-je en mourir. osé-je lui dire! oserez-vous, lui répondis-je). ὡσαύτως καὶ ὅταν προηγῆται τοῦ ῥήματος τὸ aussi, inutilement, à peine κτλ. aussi pensé-je mourir d'effroi. inutilement voudrais-je me persuader que; à peine ai-je fini; κατ' αὐτὰς δὲ τὰς περιστάσεις μεταβάλλεται μόνον ἡ κατάληξις τοῦ ῥήματος· ὥστε ἂν τὸ πρῶτον πρόσωπον τελευτᾷ εἰς e ἄφωνον· οἷον j' aime, τοῦτο γίνεται φωνῆεν· π. χ. aimé-je ἂν δὲ ἡ μεταβολὴ αὕτη φέρῃ κακοφωνίαν, τότε μεταβάλλεται ἡ γραφὴς ὡς est-ce que je dors? ἀντὶ τοῦ dors je? καὶ est-ce que je mens? ἀντὶ τοῦ mens-je? un je ne sais quoi, (δὲν ἠξεύρω τί) φράσις σημαίνουσα πρᾶγμά τι ἀόριστον, αἴσθημα δυσκόλως ἐκφραζόμενον ἢ παριστανόμενον.

Jé, ἡ Rotin, ἀρ. καθετὴρ ἀπὸ σχοῖνον, μὲ τὸν ὁποῖον ἀνοίγουσι (ξεστουμβόνουσι) τοὺς σωλῆνας τῶν ὀχετῶν καθαρίζοντες αὐτούς.

Jean-de-gand, ἀρ. εἶδος πελαργοῦ εἰς τὰς βορείους θαλάσσας.

Jean-de-Janten, ἀρ. κλυδωνομάντις πτηνὸν, ἰδὲ Albatros.

Jean-le-blanc, ἰδὲ circaète.

Jeannelet, ἀρ. καλευτὴς, πτηνὸν ἕλκον διὰ τῆς φωνῆς του ἄλλα πτηνὰ εἰς τὴν παγίδα.

Jeannette, Ϛ. νάρκισσος.

Jecoraire, ἐπ. ἡπατικός.

Jectigation, Ϛ. ταραχὴ τοῦ σφυγμοῦ σημαίνουσα τὴν ταραχὴν τοῦ ἐγκεφάλου.

Jectisses, ἐπ. παραχώματα, μαζώματα, ἔδαφος, τοῦ ὁποίου ἡ γῆ μετακινήθη, ἢ μετενέχθη ἀλλαχόθεν. il ne faut pas bâtir sur ce fond, ce sont des terres —s δὲν πρέπει νὰ οἰκοδομήσωμεν ἐπάνω τοῦ ἐδάφους τούτου, ἐπειδὴ εἶναι ὅλον χαλάσματα. pierres —s πέτραι, τὰς ὁποίας δύναταί τις νὰ βάλῃ μὲ τὸ χέρι εἰς πᾶσαν οἰκοδομήν.

Jeffersone, Ϛ. * ἰερεσώνιον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Jégneux, ἀρ. κώθων, εἶδος βαθέος ποτηρίου ὠτόεντος, (μὲ λαβήν).

Jehovah, ἀρ. ἑβρ. Σαβαὼθ, ὁ Θεός.

Jejunum, ἀρ. νῆστις, τὸ δεύτερον μέρος τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου.

Jek, ἀρ. ὄρις κατ' ἐξοχὴν γλίσχρος, προσκολλώμενος ἀναπεσπάστως εἰς τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον ἐγγίσῃ.

Jeldovesis, ἀρ. εἶδος καμήλου δρομάδος.

Jemblet, ἀρ. μέρος τοῦ χυτηρίου, τύπου (καλουπιοῦ) τῶν χωνευτῶν.

Jenac, ἀρ. εἶδος κογχύλης.

Jenny, Ϛ. *πολυκλώστης, μηχανὴ Ἀγγλικὴ φέρουσα πολλὰ ἀδράκτια διὰ τὸ κλώσιμον.

Jerboa, Yerboa, Jerbua, Jerbuah, Jerbo, ἢ Gerbo, ἴδ. Gerboise.

Jérémiade, Ϛ. (Ἱερεμιὰς) θρῆνος, θρηνωδία, παράπονα ἐνοχλητικὰ καὶ κατὰ προσποίησιν.

Jernotte, Ϛ. σεσελιφόειδὴς σινάνθη, φυτόν.

Jérophores ἢ Iérophores, ἀρ. πλ. ἱεροφόροι, ἱερεῖς Αἰγυπτίων φέροντες ἱερὰ σκεύη.

Jérose, Ϛ. ἱέρωσις, ῥόδον τῆς Ἱεριχὼ, φυτὸν τῆς Συρίας, κατ' ἐξοχὴν εὐαίσθητον εἰς τὴν μεταβολὴν· ἐπειδὴ ἀνοίγει ἐπὶ ὑγρασίας, κλείει δὲ ἐπὶ ξηρασίας, ὥστε χρησιμεύει ὡς αὐτόματον ὑγρόμετρον.

Jésite, Ϛ. κογχύλη πολυθάλαμος (γένος ἰδιαίτερον κογχύλης εὑρισκομένης κατὰ τὴν Μεσόγειον).

Jeson, ἀρ. *ἰεσονεῖον, κογχύλιον τοῦ Σενεγάλ.

Jesse, ἀρ. εἶδος κυπρίνου, ἰχθύς.

Jésuite, ἀρ. Ἰησουίτης, τάγμα (ἤδη καταργηθὲν) μοναχῶν ἀναδεχομένων τὴν παιδαγωγίαν τῶν νέων. μεταφ. δόλιος, πονηρὸς ἄνθρωπος.

Jésuitesses, Ϛ. πλ. Ἰησουΐτίδες, μοναχαὶ, καλόγραιαι τοῦ Ἰησουιτικοῦ τάγματος.

Jésuitique, ἐπ. Ἰησουϊτικός.

Jésuitisme, ἀρ. Ἰησουϊτισμὸς, διδασκαλία, δόγματα, σύστημα Ἰησουϊτῶν. μεταφ. χαλαρὰ (διεφθαρμένη) ἠθική.

Jésus-Christ, ἀρ. (τὸ τελευτ. s τῆς πρώτης λέξεως ἀφ.) Ἰησοῦς Χριστός.

Jésus, ἀρ. *ἰησούειον, εἶδος χαρτίου.

Jet, ἀρ. βολὴ, ῥίψιμον. (le — de la pierre). § διάστημα, τὸ ὁποῖον διατρέχει πέτρα, τὸ βέλος κτλ. ὅταν ῥίπτωνται. à la distance d'un — de trait ἐντὸς βολῆς ὀϊστοῦ. § βόλος, βολὴ, τὸ ῥιψίμον τοῦ διατύου, ἢ γρίπου εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὅσα ὀψάρια πιάσῃ. — de lumière ἀκτινοβολία, ἀκτὶς φωτὸς ἐξαίφνης φαινομένη. — d'eau κρουνὸς, ὀρύσσει. armes de — βέλη, τηλεβόλα ὅπλα, οἷον τῶν μὲν ἀρχαίων ἡ σφενδόνη, ὁ καταπέλτης, τὸ τόξον· τῶν δὲ νεωτέρων, τὸ τυφέκιον, σφαιροβόλον κτλ. le — des bombes τέχνη * βομβολική, διδάσκουσα πῶς νὰ ῥίπτωνται αἱ βόμβαι εἰς τὸν διωρισμένον τόπον. — de voiles κατάρτυσις ἱστίων, ὅλα τὰ πανία τοῦ πλοίου· un navire bien équipé doit avoir deux — de voiles τὸ καλὸν πλοῖον πρέπει νὰ ἔχῃ διπλᾶ τὰ πανία. — de marchandises ἐκβολὴ, χύσις τῶν πραγματειῶν εἰς τὴν θάλασσαν. — d'une draperie στολίδωσις, τρόπος (φυσικὸς ἢ μὴ) γραφῆς τῶν στολίδων. § σωλὴν κήρινος, χύσιμον τοῦ μετάλλου, αὐλάκιον, διὰ τοῦ ὁποίου χύνεται τὸ μέταλλον εἰς τὸ χυτήριον. (καλοῦπι) figure d'un seul — (αὐτοχυὲς, ἀτόχυτον) μονοκόμματον, μονόχαλκον, μονόλιθον ἄγαλμα (ἀνδριάς). § ὀρθοχυΐα (αὔξησις κατὰ κάθετον) δένδρου ἐντὸς τοῦ ἔτους, κλαδία, τὰ ὁποῖα βλαστάνουσιν ἀπὸ τὸ στέλεχος. (cet arbre fait de beaux —s). § σχαδόνες, νέον σμῆνος. § ψηφολογία, λογαριασμὸς μὲ ψήφους. calculer au — et à la plume λογαριάζω μὲ ψήφους καὶ μὲ κονδύλιον. § σκεῦος ὑδροδόχον, εἶδος ὑδρίας τῶν ξυλοποιῶν. § σταλτοδόχη, σκεῦος, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ σαπωνοποιοὶ μεταφέρουσι τὴν στάλτην. § ἱμὰς, λωρίον περὶ τὴν κνήμην τῶν θηρευτικῶν πτηνῶν. ôter les —s à un oiseau ἀφαιρῶ τοὺς ἱμάντας ἀπὸ τὸ πτηνόν. § ἀγχόνη, σχοινίον εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ κρεμασμένου. — d'eau marin τήθυον, φεῦτκα, σβούδουκλας (ἀσκίδιον). § εἶδος ὀλοθουρίου εἴτε ἐχινοδέρμου. — sureau φυτὸν τῶν Κυκλάδων τῆς Ἀμερικῆς. § βακτηρία ἀπὸ ναστοκάλαμον (rotang).

Jeté, ἀρ. βῆμα χορευτοῦ, συνέπεια φυσικὴ ἑτέρου βήματος πρὸς ἀπάντησιν τοῦ σχήματος.

Jetée, Ϛ. χῶμα, ἐπισώρευσις γῆς, πετρῶν εἰς τὴν ἀκτὴν, εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰς δρόμον.

Jeter, ἐν. βάλλω, ῥίπτω. μεταφ. — à la tête une réponse, une réponse, une repartie ἀποκρίνομαι ἀποτόμως. — son ἢ un soupçon sur quelqu'un καθιστῶ ὑποπτόν τινα, κάμνω να τὸν ὑποπτεύσωσι. — des soupçons dans l'esprit de quelqu'un ἐμβάλλω, ἐμπνέω ὑποψίας εἰς τὸ πνεῦμά τινος. — dans l'embarras εἰς πράγματα ἐμβάλλω, συγχέω, ἐμπερίδευτινα. — de l'obscurité dans le style κάμνω ἀσαφὲς τὸ χωρίον, τὸ ὕφος τοῦ λόγου. — dehors ἐκβάλλω. jetez le à la porte ἔκβαλε αὐτὸν (θύραζε,) κ. βγάλτον ἔξω — en bas ἢ par terre καταβάλλω, ῥίπτω κατὰ γῆς. — de côté ἀποῤῥίπτω. — l'ancre χαλῶ, ῥίπτω τὴν ἄγκυραν.

— un oiseau ἀπολύω τὸ θεμένον πτηνόν.— l'épouvante par tout διασκίζω φόβον παντοῦ. — sur la pièce προσαρμόζω λαβήν, χειρόλι εἰς τὸ χρωμενούμενον ἀγγεῖον. — son bien par les fenêtres ἀσωτεύω, διασκορπίζω, κατατρώγω τὴν περιουσίαν μου. —une chose à la tête de quelqu'un δίδω τι εἴς τινα χωρὶς νὰ τὸ ζητήσῃ. — son plomb sur une chose ἐπορθαλμιάζω, (—ῶ), ῥίπτω τὰ ὀμμάτια εἰς τι πρᾶγμα τὸ ἐπιθυμῶ, ζητῶ νὰ τὸ ἀποκτήσω. — le manche après la cognée ἀπελπιζόμενος ἀμιλῶ νὰ ἐλευθερωθῶ, νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ δυσάρεστόν τινα ὑπόθεσιν. — de la poudre aux yeux (θαμβόνω) ἀπατῶ τινα μὲ ψευδεῖς ἐλπίδας ἢ ὑποσχέσεις. — les yeux sur quelqu'un ἐπιβλέπω εἴς τινα διὰ νὰ τὸν ἐκλέξω εἰς τι ἔργον. le sort en est jeté πάς ἀνερρίφθω κύβος, ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν. § χέω. — de l'eau, du sel (χύνω) βάλλω ὕδωρ, ἅλας. — une odeur infecte ὀυσῶδες πνεῦμα ἀφίημι, ἀναδίδω, ἐκβάλλω βρωμερὰν μυρωδίαν. — du sang αἱμορρῶ. — des racines ῥιζοβολῶ. — beaucoup de feuilles φυλλομανῶ. — trop de bois ὑλομανῶ. — la faute sur un autre τὴν αἰτίαν ἄλλῳ ἀνατίθημι, (ῥίχνω) ἀποδίδω εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν. — un regard, les yeux ἐπιβάλλω (τινὶ) τοὺς ὀφθαλμούς. § καταβάλλω — les fondemens ῥίπτω τὰ θεμέλια. (μεταφ. — les fondemens d'une institution). § βλαστάνω. § ἀναβλύζω ἀναβρύω. une fontaine qui jete πηγὴ ἐκχέουσα ὕδωρ. une plaie qui jete πληγὴ πυορροοῦσα, ἡ ὁποία ἐκβάλλει ἔμπυον. § χωνεύω, χύνω τὸ μέταλλον εἰς τὸ καλούπι. § λογαριάζω μὲ ψήφους. se —, αὐτοπ. ῥίπτομαι, χρημνίζομαι se — dans la mer πίπτω εἰς τὴν θάλασσαν. le gibier venait se — dans les filets τὰ ἀγρίμια ἔπεφτον εἰς τὴν παγίδα, εἰς τὸ δίκτυον. se — sur quelqu'un ἐφορμῶ κατά τινος διὰ νὰ τὸν αἰχίσω, νὰ τὸν κτυπήσω. se — au milieu des ennemis εἰσπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους. se — au cou de quelqu'un περιβάλλω, περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαί τινα. se — aux pieds de quelqu'un προσπίπτω (γόνασι) εἰς τὰ γόνατά τινος se — dans la mer εἰσβάλλω εἰς θάλασσαν (ἐπὶ ποταμοῦ). se— à la tête de quelqu'un προσφέρομαι προθύμως πρός τινα, χωρὶς νὰ μὲ ζητήσῃ.

Jéton, ἀρ. ψῆφος. § σύμβολον ἔλασμα μεταλλικὸν φέρον τύπον ὅπλων, ἐμβλημάτων, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς λογαριασμὸν τῆς πληρωμῆς ἐπὶ τῶν χαρτοπαιγνίων, δίδεται δὲ καὶ εἰς τὰ μέλη ἀκαδημίας. § κανὼν τῶν στοιχείων (ἐργαλεῖον ὅπου φαίνεται ἂν τὰ χυνόμενα στοιχεῖα ὑπάρχωσιν ὅλα ἴσα τοῦτέστιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς).

Jetticu, Ϡ. ἄχρεῖον μαλλίον.

Jeu, ἀρ. παιδιὰ, ἄθυρμα, παιγνίδιον, διασκέδασις. — de cartes χαρτοπαίγνιον.—de paume φαινίνδα, ἐφετίνδα, σφαιρίστρα. — d'échecs ζατρίκιον, κ. σαντράτσι. § κανόνες παιγνιδίου. il sait bien le— γνωρίζει καλὰ τὸ παιγνίδιον. il sait bien cacher son — ξεύρει καλὰ νὰ κρύπτηται, (νὰ κρύπτῃ τοὺς σκοπούς του). jouer à des petits —x παίζω μικρὰ παιγνίδια. —x de main ἀλληλοτυπία, παιγνίδιον ὅπου κτυποῦνται ἀμοιβαίως οἱ παίζοντες ὅταν νικήσωσι.—de main— de vilainπαροιμία σημαίνουσα ὅτι τὸ τοιοῦτον παιγνίδιον ἁρμόζει εἰς τοὺς ἀγροίκους. — joué προσποίητις συμφωνημένη. prendre quelque chose en — ἐκλαμβάνω τι ὡς αστεϊσμὸν, εὐτραπελίαν. cela passe le — τοῦτο ὑπερβαίνει τὸ σκῶμμα, τὸν χλευασμόν. se faire un — de quelque chose θεωρῶ ὡς παιγνίδιον, ὡς εὔκολόν τι πρᾶγμα. un homme à beau — ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς φαίνεται ὅτι θέλει ἐπιτύχει εἰς τὴν ὑπόθεσιν faire bonne mine à mauvais — προσποιοῦμαι ὅτι εἶμαι εὐχαριστημένος ἐν ᾧ ὅλον ἔχω κἀνένα λόγον νὰ ἤμαι. jouer à — sûr εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλω εὐδοκιμήσει εἰς ὑπόθεσίν τινα. donner beau — à quelqu'un προξενῶ εἴς τινα εὐκολίας, δίδω ἀφορμὴν ἁρμόδιον. si vous m'attaquez vous verrez beau — ἂν μὲ πειράξῃς θέλει ἰδεῖ (πῶς ἐκδικοῦμαι). mettre quelqu'un en — ἀναφέρω τινὰ, τὸν ἀνακατόνω εἰς ὑπόθεσίν τινα, εἰς κακολογίας κτλ. tirer son épingle du — τραβιοῦμαι ἐπιτηδείως ἀπὸ δύσκολον ὑπόθεσιν, ὅπου ἤμην χωμένος. bon — bon argent σπουδαίως, ἀληθῶς ils se sont battus bon —bon argent ἐκτυπήθηκαν μὲ τὰ σωστά τους. § τὸ καταβαλλόμενον ἀργύριον εἰς τὸ παιγνίδιον, κατάθεμα, *κατάβολον. jouer gros, petit — παίζω χονδρά, εὐθυνά. § τόπος, ὅπου παίζονται τινα παιγνίδια. § τὸ ὑποκείμενον αὐτὸ τοῦ παιγνιδίου, οἷον τὰ χαρτία, τὸ ζατρίκιον κτλ. j'ai beau — ἔχω καλὰ χαρτιά. gardez votre — κρύψατε τὰ χαρτιά σου. — publics δημόσιοι ἀγῶνες. — de comédien ἡ ὑπόκρισις. μεταφ. μηχανορρῥφία, πράξεις συνεχεῖς ἔχουσαι τινὰ σκοπόν § εὔκολος, ἐλευθέρα κίνησίς τινος μηχανῆς διὰ νὰ παράξῃ τὸ ἀποτέλεσμά της. (—d'un ressort, d'une serrure) — de mots πάρισον σχῆμα, παίγνιον εἰς τὰς λέξεις κτλ. —s d'esprit παίγνια τῆς φαντασίας, ψυχραί τινες ἐκλογαί, οἷον τὰ ἀναγράμματα, τὰ αἰνίγματα κτλ. § τρόπος τονίσματος τῶν μουσικῶν ὀργάνων. avoir le — beau παίζω καλά. —x de voilos ὅλα τ' ἀναγκαῖα εἰς τὸ πλοῖον ἄρμενα ua — de pavillons τὸ ἄθροισμα τῶν ἀναγκαίων σημαιῶν. un — d'avirons ἡ ἀναγκαία ἀποσκευὴ τῶν κωπίων. donner —aux oiseauxde vol ἀρίνω τὸ κυνηγετικὸν πτηνὸν νὰ μαθήσῃ τὸ θήραμα. § μεταχείρισις, χρῆσις τῶν ὅπλων, διαξιφισμὸς, τρόπος ξιφομαχίας. — de la pique λογχομαχία. — de la nature τέρας, παράδοξον, ἡ παρὰ φύσιν, παρὰ τὸ σύνηθες πρᾶγμα. —x de floraux ἢ académie des — floraux ἀμήγυρις ἐν Τολλώσῃ διανέμουσα ὡς βραβεῖον ποιήσεως, εὐγλωττίας κτλ. ἄνθος ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ. § ζωηρότης, πάθος, κίνησις ἐπὶ τῶν ζωγραφουμένων προσώπων. — de partie ἐμπορ. συμφωνία μεταξὺ συμμετόχων ἐπὶ πλείου καθ' ἣν παραιτηθέντος τινὸς, ἐστις προτείνει εἰς τοὺς ἄλλους συμφορωτέρας συνθήκας μένει κύριος αὐτοῦ.

Jeudi, ἀρ. πέμπτη, ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.

Jeumoranto, Ϡ. ὑπόδειγμα, (τὸ ¼ ἢ ⅛ κύκλου, σανίς) τῶν σώτρων (jantes) τοῦ τροχοῦ.

Jeun, (à), ἐπίρ. être à — εἶμαι νηστικός.

Jeune, ἐπ. νέος. — homme νεανίας. — garçon μειράκιον. —e fille κόρη. μεταφ. κοῦφος. § μειράτερος, νεώτερος. (Dieu le —).

Jeûne, ἀρ. ἐγκράτεια, νηστεία, ἀποχὴ κρέατος observer le — φυλάττω σαρακοστήν, νηστεύω. rompre le — καταλύω τὴν σαρακοστήν.

Jeunement, ἐπίρ. νεωστί.

Jeûner, οὐδ. νηστεύω, φυλάττω τὰς νηστείας, τρώγω ὀλίγον.

Jeunesse, Ϡ. νεότης. § νεανικὴ ἡλικία, πρώτη ἡλικία. l'antiquité était reellement la — du monde ἡ λεγομένη ἀρχαιότης ἦτο κυρίως ἡ νεότης (νέα ἡλικία) τοῦ κόσμου. § νεολαία. (toute la — de la ville assistait à ce bal). trait de — νεανίευμα faire des traits de — νεανιεύομαι. § κόρη (épouser une —).

Jeunet, tte, ἐπ. νεώτατος, πολὺ νέος.

Jeûneur, ἀρ. euse, Ϡ. νηστευτὴς, νηστεύων.

Joaillerie, Ϡ. τέχνη, ἐπάγγελμα, ἐμπόριον τοῦ λιθοκολλητοῦ, τοῦ χρυσοχόου, τοῦ τσοβαϊρτσῆ τουρκ. § χρυσώματα, πράγματεῖαι χρυσοχόου, τουρκ. τσοβαϊρικά.

Joaillier, ἀρ. ère, Ϡ. χρυσοχόος, λιθοκολλητὴς, τουρκ. τσοβαϊρτσῆς.

Jobelin, ἀρ. εὐήθης, οὐτιδανός.

Jober, ἐν. χλευάζω, σκώπτω (ἀρχ.).

Jobet, ἀρ. μητροκράτης, σύρμα σιδηροῦν κρατοῦν τὴν μήτραν τοῦ ζειχειοχύτου.

Joc, ἀρ. ἀκινησία, ἀργία τοῦ μύλου. mettre le moulin à — σταματᾶ τὸν μῦλον.

Jockey, ἀρ. ταχυδρόμος, ὑπηρέτης, ἀκόλουθος.

Jocko, ἀρ. Ἀφρικανός πίθηκος.
Jocrisse, ἀρ. εὐήθης, καταγινόμενος εἰς μικρὰ, οἰκιακὰς ὑπηρεσίας.
Jool, ἀρ. * Θρίσσαιον, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῆς ἀθερίνης.
John, ἀρ. γένος ἰχθύων.
Johnsonia, Ϛ.* καλλίκαρπος, δένδρον Ἀμερικῆς.
Johnsonie, Ϛ. φυτὸν τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Joie, Ϛ. χαρά. être saisi de — κυριεύομαι ἀπὸ τὴν χαράν. être transporté de — ἐνθουσιῶ ἀπὸ τὴν χαράν. être ivre de — μεθύω ἀπὸ τὴν χαράν. feux de — λυχνοκαΐα, πυρὰ (φωταιγίς) ἀναπτόμενα ἐπὶ δημοσίων ἑορτῶν. fille de — ἑταίρα, πόρνη.
Joignant, te, ἐπ. πλησιόχωρος, ὅμορος γειτων. § προσθ. παρὰ, πλησιον, ἐγγὺς. (— l'hôtel de).
Joindre, ἐν. συνάπτω, ἐγγίζω § προσθέτω. (— une chose avec ἢ à une autre). ἐφικνοῦμαι § προσθάνω, καταφθάνω εὑρίσκω, ἀπαντῶ. il partit avant moi mais je le joignis bientôt ἀνεχώρησε πρὸ ἐμοῦ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸν ἐπρόφθασα § εὑρίσκω, ἀπαντῶ. il m'évite, mais je parviendrai à le — μὲ ἀποφεύγει, ἀλλὰ θὰ κατορθώσω νὰ τὸν ἐπιτύχω. se —e, αὐτοπ. συναπαντῶμαι. § συνάπτομαι. — int, e μετ. ἐπ. εἰ. — (πρὸ τοῦ ὀνόματος.) ἐπίρ. ἐσωκλείστως, ἐπισυνημμένως. μετὰ δὲ το ὄνομα, ἐπ. les mémoires ci —s τα ἐπισυνημμένα ὑπομνήματα.
Joint, ἀρ. ἄρθρον, ἁρμός. § ἕνωσις διακεκριμένων μερῶν, ἁρμογὴ, τὸ μεταξὺ δύω πετρῶν ἀλλεπαλλήλων, ἢ παρακειμένων διάστημα.
Jointe, Ϛ χελιδὼν, τὸ κοῖλον τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου. § *σύναμμα, στρεπτάριον μετάξης τειλιγμένον εἰς ἀτράκτια διὰ νὰ δένωσι τὰς κοπτομένας κλωστάς.
Jointé, ée, ἐπ. cheval court — ἢ long — ἵππος ἔχων τὴν χελιδόνα πολὺ βραχεῖαν, ἢ πολὺ μακρὰν, τουτέστι δυσανάλογον.
Jointoe, Ϛ. ὀρᾶξ, φούχτα, ἢ χούφτα, ὅσον δηλ. χωρεῖ αὐτή.
Jointif, ive, ἐπ. ἐγγίζων. les planches de cette cloison sont —ives τὰ σανίδια τοῦ διαφράγματος αὐτοῦ ἐγγίζονται.
Jointoyer, ἐν. πληρῶ, παραγεμίζω τὰ διαστήματα τῆς τρύπας τοῦ τοίχου μὲ ἀμμάδεστον ἢ γύψον τοῦ αὐτοῦ χρώματος μὲ τὰς πέτρας.
Jointure, Ϛ. ἕνωσις, συνάφεια, συναρμογὴ, μέρος, ὅπου συνάπτονται τὰ ἐγγίζοντα πράγματα. § ἄρθρον ἁρμὸς, κλεισώσεις τοῦ σώματος. § χελιδὼν τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου.
Jol, ἀρ. *ἴολον, κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων.
oli, ie, ἐπ. κομψὸς, εὔμορφος, εὐποιπής. je vous trouve bien — εὖγέ σου, πολλὰ νόστιμος εἶσαι (ὅταν δυσαρεστώμεθα ἀπὸ τὴν πρᾶξιν, τοὺς λόγους τινός.) vous voilà — garçon ἔγινες ὡραῖος. (ἀνάλογος φράσις εἰρωνική, ἀντὶ τοῦ ἐξευτελίσθης.)
Joliet, ette, ἐπ. νοστιμούτσικος. elle est — εἶναι νοστιμούλα.
Jolièto, Ϛ. * σμηκτριδόβοτον, σανὶς σκεπασμένη μὲ σμηκτρίδα, κονὶν δηλ. χρησιμεύουσαν εἰς στιλβωσιν.
Jolimont, ἐπίρ. χαριέντως, κομψῶς.
Jolite, ἡ Iolite, Ϛ. *ἰόλιθος, ἰώδης πέτρα, ὡς τὸ ἴον.
Jombarbe, Ϛ. αὐλὸς ἔχων τρεῖς ὀπάς. § ἴδ. Joubarbe.
Jonc, ἀρ. βύρλα, κ. βοῦρλον, μὲ τὸ ὁποῖον δένουσιν οἱ κηπουροὶ τὰ λάχανα.
Jonchaie, Ϛ. σχοινῶν, θρυωνία, τόπος γεμάτος ἀπὸ βοῦρλα.
Jonche, Ϛ σύνδεσμα, θηλειὰ σχοινίου συνδέουσα πολλὰ κομμάτια δικτύου.
Jonchée, Ϛ. χόρτα, κλαδία, ἄνθη εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν μεγάλων τελετῶν, κτλ.
Joncher, ἐν. σκορπίζω κατὰ γῆς χόρτα, ἄνθη, κλαδιά. μεταφ. — de morts, de cadavres σκεπάζω τὴν γῆν ἀπὸ πτώματα, νεκρούς.
Jonchère, Ϛ, συνηρεφὴς, κατάπυκνος ἀπὸ σχοίνους τόπος.
Jonchets, ἀρ. πλ. μικρὰ ῥαβδία ἀπὸ ἐλέφαντα, μὲ τὰ ὁποῖα παίζουσιν ἓν εἶδος παιγνίου.
Joncier, ἀρ. σπάρτον, φυτόν.
Joncinelle, Ϛ. *ἐριόκαυλον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σχοινοειδῶν.
Jonciole, Ϛ. ἀφύλλανθος, εἶδος σχοίνου μικροῦ φέροντος ἄνθος.
Joncoïdes, ἀρ. πλ. σχοινοειδὴ ἢ βυρλοειδῆ φυτά.
Joncquetia, Ϛ. γένος φυτῶν.
Jones, ἀρ. πλ. θρύον, ῥάπη, κ. ῥαγάζι, φυτὰ φίλυδρα. —s de pierre ἀπολίθωτα *σιφωνόπορα (tubipore).
Jontion, Ϛ. ἕνωσις, συνάφεια χωρισμένων πραγμάτων. — de deux fleuves συρροὴ, συμβολὴ δύω ποταμῶν. § συνάντησις, τόπος συνευρέσεως πλοίων ἀνηκόντων εἰς στόλον, ἢ ἐμπορικὴν συνοδείαν.
Jondelle, Ϛ. αἴθυια, κ. βουτανάρια, θαλάσσιον πτηνὸν, (χυδ.)
Jonèse, ἀρ. * ἰόνισον, γένος φυτῶν τῆς Ἰνδίας.
Jongermanne, Ϛ. γένος φυτῶν κρυπτογάμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡπατικοειδῶν.
Jongie, Ϛ. *στερεόξυλα, γένος φυτῶν.
Jongler, ἐν, τέρπω δι' ἀγυρτείας, θαυματοποιῶ, τερατεύομαι.
Jonglerie, Ϛ. ἀγυρτεία, θαυματοποιία, τερατεία.
Jongleur, ἀρ. ἀγύρτης, θαυματοποιὸς, τερατουργός.
Jonidie, ἡ Jonie, Ϛ. *ἰόνιον, γένος φυτῶν (παρὰ τὸ ἴον).
Jonopsis, ἀρ. *ἰόμορφον, φυτὸν τῆς Πιερουδίας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.
Jonque, Ϛ. βάρις, πλοῖον τῶν Κινέζων.
Jonquille, Ϛ. νάρκισσος κίτρινος, φυτὸν, καὶ ἄνθος.
Jonquille du chêne, Ϛ. εἶδος ἀγαρικοῦ φυομένου ἐπὶ τῶν γερανδρύων καὶ ἔχοντος χρῶμα νάρκισσου.
Jonsonia, Ϛ. * ἰονσόνιον, γένος φυτῶν, ἴδ. Cédrèle.
Jonthlaspi, ἀρ. θλάσπι ἰαυβὲς *ἀσπιδῖτις, γένος φυτῶν. ἴδ. Clypéole.
Joosie, Ϛ. *ἰώσιον, εἶδος φυτοῦ καλαμηφόρου τῆς Ἰαπωνίας.
Joppe, Ϛ. *ἰόππειον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων τῆς Ἀμερικῆς.
Jordain, ἀρ. σκιαινὶς, ἢ σκίαινα, ἰχθὺς τῆς Ἀμερικῆς.
Joréna, Ϛ. * ἰόρινον, γένος φυτῶν.
Joro, ἀρ. *ἴορον, Σάμνος τῆς Ἰαπωνίας ἔχων τὸ σχῆμα τῆς χαμαιάκτης.
Joropa, ἀρ. *ἰόροπον, φοινὶξ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Joseph, ἀρ. papier — χάρτης δεκαετηρίου, χαρτίον λεπτότατον χρησιμεῦον εἰς στράγγισμα. § *ἰωσήφειος, ἰχθὺς τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου
Joséphie, Ϛ. *ἰωσηφία, γένος φυτῶν τῆς Νέας Ὀλλανδίας
Joséphinie, Ϛ. *ἰωσηφὶς, γένος φυτῶν.
Joselassar, ἀρ. (παρὰ τὸ τουρκ. γκιουζὶλ ἰσσὰρ), νῆμα βαμβακερὸν τῆς Σμύρνης.
Jota, ἀρ. *ἴωτον, θρευτικὸν πτηνὸν τῆς Χιλῆς.
Jotavilla, Ϛ. εἶδος κορυδαλοῦ.
Jotte, Ϛ. σεῦτλον.
Jottereaux, ἀρ. πλ. ναυτ. στήριγμα τοῦ ἐμβόλου, ξύλα βαστάζοντα τὸ ἔμβολον.
Jottes, Ϛ. πλ. τὰ δύο ἐμπρόσθια πλευρὰ τῆς πρώρας.
Jouailler, ρ. παίζω μικρὰ παίγνια, μόνον πρὸς διασκέδασιν.
Jouant, te, ἐπ. (παίζων) κλονούμενος, κυμαινόμενος.
Joubarbe, Ϛ. ἀειζωον, ἢ πετροφυὲς γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνδραχνοειδῶν. petite — πετροφυὲς μικρόσπερμον.
Joudarde, Ϛ. αἴθυια, κ. βουτανάρια, πτηνόν.
Joue, Ϛ. παρειὰ, γνάθος, μάγουλον. donner sur la —, couvrir la — κολαφίζω, ῥαπίζω. tendre la — προσφέρω τὴν παρειὰν, παρουσιάζω τὸ μάγουλον. coucher en — στο-

χάζομαι, σημαδεύω διὰ νὰ κτυπήσω τινὰ μὲ τὸ πυροβόλον, μεταφ. ἀποβλέπω εἴς τι διὰ νὰ ἐπιτύχω. il a couché en — cette charge, cette héritière ἐμάτιασε (ἔβαλεν εἰς τὸ μάτι) αὐτὴν τὴν θέσιν, αὐτὴν τὴν πλουσίαν διὰ τῆς κληρονομίας νέαν. — s d'un pêson μικραὶ πλᾶκες κείμεναι ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὸν ζυγοστάτην τοῦ ζυγοστάθμου, στατῆρος (στατηρίου). §— s αἱ δύω πλευραὶ του προμαχῶνος τῆς κανονοστοιχίας. § διάστημα μεταξὺ τῶν σχοινίων τοῦ ἐπιδρόμου ἱστοῦ, καὶ τῆς πρώρας. — de poulie τὰ πλευρὰ τῆς τροχαλίας.

Jouée, ϑ. πάχος τοίχου εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ παραθυρίου.

Jouer, ἐν. παίζω. — avec une poupée παίζω μὲ κοῦκλαν. — aux cartes παίζω χαρτιά. § ῥιψοκινδυνεύω, χάνω εἰς τὸ παίγνιον. il a joué milles drachmes ἔπαιξε χιλίας δραχμάς. § διασκεδάζω, τουρκ. ἐγλενδίζω. — avec la vie ὀλιγωρῶ τὴν ζωήν, καταφρονῶ τὰς θλίψεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑποκείμαι. — sur les mots παίζω μὲ τὴν λέξιν, μεταχειρίζομαι ἀμφιβόλους, διφορουμένας λέξεις, κάμνω συνέφασιν, ἔννοῶ τι ἔξωθεν. — à jeu sûr εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλω ἐπιτύχω τι. — du bonheur εὐτυχῶ, ἐπιτυγχάνω παίζων, εἶμαι πάντοτε εὐτυχὴς εἰς τὸ παιγνίδιον (τοὐναντίον δὲ — du malheur). — à quitte ou double (κινεῖν τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ) παίζω διὰ νὰ πληρώσω, ὅ,τι χρεωστῶ, ἂν κερδίσω, ἢ διὰ νὰ χρεωθῶ τὸ διπλοῦν, ἂν χάσω. μεταφ. ῥιψοκινδυνεύω τὸ πᾶν. — de son reste παίζω μὲ τὰ λείψανα τῶν χρημάτων μου. μεταφ. λαμβάνω ἔσχατόν τι μέτρον, μὲ τὸ ὁποῖον δὲν ἔχω τίποτε νὰ ἐλπίσω. il joue de son reste συμπληροῖ, τελειώνει τὴν δυστυχίαν του. — du battoir παίζω μὲ τὸ κόπανον, μὲ τὸν *ἀρετῆρα (raquette). — quelqu'un par-dessous la jambe ἢ par-dessous jambe κερδαίνω δεχόμενος τὴν σφαῖραν (paume) ἢ τὸ πεταστὸν (volant) ὑποκάτω τῆς κνήμης. μεταφ. πλεονεντῶ τινος, ὑπερβαίνω αὐτὸν κατὰ τὴν ἐπιτηδειότητα εἰς τὰ πράγματα. — en cœur, en carreau, en pique πρέπει νὰ παίξω μὲ τὴν πίκαν, ἢ τὸ κορδόν. — son jeu παίζω κατὰ τὸν ἀσφαλέστατον τρόπον διὰ νὰ κερδίσω ὡς πρὸς τὰ χαρτία, τὰ ὁποῖα ἔχω. — bien les cartes, — mal les cartes (εἰς τὸ παίγνιον τοῦ πικέτου) παίζω εἰς τρόπον ὥστε νὰ σηκώσω, ἢ νὰ μὴ σηκώσω ὅλα τὰ χαρτία, ὅτα ξυνηθῶ. faire — le gouvernail κινῶ τὸ πηδάλιον. le vent — e ὁ ἄνεμος εἶναι ἀδύνατος, μεταβάλλεται. § ἀπατῶ. — un tour à quelqu'un ἀπατῶ τινα, παίζω παιγνίδι εἰς κάνένα. § ὑποκρίνομαι, παριστάνω ἐπὶ σκηνῆς. — une comédie παριστάνω κωμῳδίαν. cet acteur joue bien ὁ ὑποκριτὴς παριστάνει καλά. il joue un petit personnage, un petit rôle ὀλίγον σημαίνει, ὀλίγην ὑπόληψιν, δύναμιν ἔχει. § περιπαίζω. § κρούω, σημαίνω, παίζω μουσικὰ ὄργανα. — du violon παίζω τετράχορδον. — de la flûte αὐλίζω. § κινοῦμαι (ἐπὶ μηχανῆς). la clef ne joue pas bien dans la serrure τὸ κλειδίον δὲν δουλεύει καλὰ εἰς τὴν κλειδαριάν. il a fait — touts les ressorts ἐκίνησε πάντα λίθον, μετεχειρίσθη πάντα τρόπον. faire — la mine, le canon βάλλω πῦρ εἰς τὴν ὑπόνομον, ἢ τὸ σφαιροβόλον. le vaisseau joue sur son ancre τὸ πλοῖον σαλεύει κινεῖται ἐπὶ τῆς ἀγκύρας. les eaux, les jets d'eau jouent ἡ ὀρσύδρα κινεῖται. — à se noyer ἐπίθεμαι, κινδυνεύω νὰ πνιγῶ. — au plus sûr ἐκλέγω μεταξὺ δύω μέσων τὸ ὀλιγοκινδυνότερον. — au fin ἢ au plus fin μεταχειρίζομαι ἐπιτηδειότητα διὰνὰ κατορθώσω τὸν σκοπόν μου. — des mains διαπληκτίζομαι, παίζω μὲ τὰ χέρια, κτυπῶμαι μὲ ἄλλον. se —, αὐτοπ. διασκεδάζω, τουρκ. ἐγλενδίζω. se — de quelqu'un παιριπαίζω τινὰ, τὸν κάμνω γελοῖον. se — de la vie, de la fortune des hommes ἀποχαυνίζω αὐθαιρέτως περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς τύχης τῶν ἀνθρώπων, ἢ παίζω μὲ (ὀλιγωρῶ) τὴν ζωὴν, καὶ τὴν τύχην, κτλ. la fortune se — des hommes ἡ τύχη ἀπατᾷ τὰς ἐλπίδας τῶν ἀνθρώπων. se — à quelqu' un προσβάλλω ἀπερισκέπτως ἰσχυρότερόν μου. — de la prunelle ἰλλίζω, ἰλλωπίζω, ἐποφθαλμιάζω, διευθύνω τὰ βλέμματα, ὥστε νὰ ἐμπνεύσω ἔρωτα, ἀρέσω. — du drapeau κινῶ τὴν σημαίαν ἐπιτηδείως.

Jouet, ἀρ. παίγνιον, παιδιά, πρᾶγμα, μὲ τὸ ὁποῖον τις παίζει. § περίγελως, καταγέλως, ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον παίζομεν, γελῶμεν. il est le — de la fortune, des passions ἄγεται, καὶ φέρεται ἀπὸ τὴν τύχην, τὰ πάθη του. § *σφηνοκράτης, πλᾶκές τινες σιδηραῖ ἐπὶ τῶν πλοίων ἐμποδίζουσαι τοὺς σιδηροῦς σφῆνας νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὸ ξύλον. § ψάλιον, ἄλυσος τοῦ χαλινοῦ. § — s πλᾶκες σιδηραῖ ἐπὶ τοῦ ἐμβόλου τῶν ἀντλιῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὅπου δένεται ὁ κερουλκὸς, ὁ κεροίαξ.

Jouette, ϑ. τρύπα, τὴν ὁποίαν ἀνοίγει ὁ δασύπους παίζων.

Joueur, ἀρ. —euse, ϑ. παίκτης, παίζων. — de gobelet ψηφοπαίκτης, ψηφοκλέπτης. beau — τιμιος εἰς τὸ παίγνιον. mauvais — *παρακρουσιπαίκτης, ὁ δόλιος ὅταν παίζῃ. bon — ἐπιτήδειος εἰς τὸ παίζειν. § περιπαθὴς εἰς τὸ παίγνιον. § ὁ σημαίνων τι μουσικὸν ὄργανον.

Joufflu, ue, ἐπ. φυσίγναθος, ὁ ἔχων χονδρὰ μάγουλα. § οὐσ. (un gros —).

Joug, ϑ. ζυγὸς ζώου. § ζυγὸς, κορυφὴ ζυγαριᾶς.

Joui, ἀρ. εἶδος ῥεπτικοῦ, καὶ τονικοῦ ποτοῦ, (χυμοῦ) τῶν Ἰαπώνων.

Jouières, ἢ Joullères, ϑ. πλ. προκύμαια, (ἐπὶ καταῤῥάκτου ἢ κλείθρου ποταμῶν) τοῖχοι κάθετοι προχωροῦντες εἰς τὸ ὕδωρ καὶ κρατοῦντες τὴν ὄχθην, κτλ.

Jouir, οὐσ. ἀπολαύω, ἀπολαμβάνω. il — de l'estime publique τιμᾶται, ἔχει τὴν κοινὴν ὑπόληψιν. — de sa fortune ἀπολαύω, χαίρομαι τὰ καλὰ τῆς περιουσίας, τοῦ πλούτου μου. — d' une bonne santé εὐρωστῶ, εἶμαι εἰς ἄκρον ὑγιής. — d'une femme συνοικῶ γυναικί, ἔχω σχέσιν ἐρωτικὴν μὲ γυναῖκα. — d'une personne συναστρέφομαί τινα ἀνέτως καὶ ἐλευθέρως. — de la conversation λαμβάνω τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ἡδονὴν τῆς συνομιλίας τινός.

Jouissance, ϑ. ἀπόλαυσις, ἐπιναπία, ἐκκάρπωσις, (avoir la — d'un bien d' une terre) § συνουσία μετὰ γυναικός. § ἡ συνουσιαζομένη γυνή. § ἡδονή. les études de la jeunesse font les — s de la vieillesse τῆς νεότητος αἱ σπουδαὶ γίνονται ἀπολαύσεις τοῦ γήρως.

Jouissant, te, ἐπ. καρπούμενος, ἀπολαύων (ὅστις ἀπολαμβάνει).

Joujou, ἀρ. παίγνιον παιδίου, ἄβυρμα.

Jour, ἀρ. ἡμέρα. — de travail ἡμέρα ἐργάσιμος. — de fête ἑορτάσιμος ἡμέρα ἢ ἑορτή. de — en — ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. il y a plusieurs — s que πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, πολλαὶ ἡμέραι εἰσὶ ἐξ οὗ. tous les — s ἑκάστοτε, καθ' ἡμέραν. passer le — ἡμερεύω, περνῶ τὴν ἡμέραν. il fait — ἡμέρα γίγνεται, διέφαυσεν ἡ ἡμέρα, ἐξημέρωσε. le — tombe ἡ βαίνει ὀψία γίνεται, βραδειάζει (βραδέως ἐρχεται ἡ ἡμέρας). à la pointe ἢ à l'aube du — περὶ ὄρθρον, τὴν αὐγὴν, εἰς τὰ ξημερώματα. il vint au point du — ὄρθριος ἦλθεν. sur le déclin du — ὀψὲ τῆς ἡμέρας, ἐξώρας. faux — ἀμυδρὸν φῶς εἰσερχόμενον καὶ χωτίζον τὰ ἀντικείμενα. percer à — διαπείρω, τρυπῶ. se faire — à travers les ennemis διὰ τῶν πολεμίων διεξέρχομαι. mettre au — εἰς τὸ φῶς ἄγω. mettre un livre au — ἐκδίδωμι βιβλίον. mettre une chose dans son — ἐκτίθημι τὸ πρᾶγμα, ὁδηγεύω, τὸ παρίζάνω εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαίνηται ὅλον ὁποῖον εἶναι. μεταφ. mettre une pensée dans tout son — καλῶς τὴν διάνοιαν σαφηνίζω, ἑρμηνεύω, φανερόνω. — naturel διάστημα 24 ὡρῶν, φυσικὴ ἀστρονομικὴ ἡμέρα. — artificiel διάστημα 12 ὡρῶν, τεχνητὴ ἡμέρα. bon — καιρὸς, καλὴ ἡμέρα. faire son bon — ἐκτελῶ τὰ ἀρχεκτυπικά χρέη μου, μεταλαμβάνω, κοινωνῶ. vivre au — la journée, vivre au — le — ἡμερεύσιος εἰμί, (ἡμερησιοδούλι, ἡ) μεροφάγι. gagner sa vie au — la journée ἐργάζομαι πάντοτε

διὰ νὰ κερδίσω τὰ πρὸς τὸ ζῆν τῆς ἡμέρας. il vit au — la journée μεταφ. εἶναι νωθρὸς, ἀμελὴς, δὲν φροντίζει περὶ μέλλοντος. — caniculaires κυνάδες (αἱ μεταξὺ 24 Ἰουλίου καὶ 24 Αὐγούστου) ἡμέραι, ὅτε ἐπικρατοῦσι τὰ κυνικὰ καύματα. —s de grâce et de faveur (δέκα) ἡμέραι ἐκπρόθεσμοι (τὰς ὁποίας ὁηλ. ἡ συνήθεια παραχωρεῖ, χαρίζει εἰς τὸν δεχόμενον συναλλαγματικὴν ἐπέκεινα τῆς διορίας). lettre tirée au — fixe συναλλαγματικὴ ἐμπρόθεσμος (ὅπου δὲν συγχωρεῖται νὰ ὑπερβῇ τις τὴν προθεσμίαν) — gras τελευταῖαι ἡμέραι τῆς ἀποκρέω grands —s δικαστικὸν συνέδριον περιερχόμενον τὰς ἐπαρχίας. beaux —s ἡ νεότης, καιρὸς εὐτυχίας, ἀκμή. (la christianisme dans ses beaux —s fut une véritable république par la protection du ciel), de — à autre κατ' ὀλίγον, βαθμηδόν. —s βιος, ζωή. les auteurs de mes —s οἱ γονεῖς μου la douleur a abrégé ses —s ἡ λύπη συνέτεμε τὴν ζωήν του. couler d'heureux —s εὐημερῶ. il passe tranquillement le reste de ses —s ἐν ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διατελεῖ ἢ διάγει. être sur la fin de ses —s ἐν δυσμαῖς εἶναι τοῦ βίου, εἶμαι περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς. de nos —s ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ, εἰς τὸν καιρόν μας on montre encore de nos —s ce monument, φαίνεται, σώζεται καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ μνῆμα, σώζεται καὶ εἰς τὰς ἡμέρας μας τὸ μνημεῖον. § ἀρχιτ. θυρὶς, διάφωσις, τρύπα, ὅθεν ἐμβαίνει τὸ φῶς. — droit φῶς ἐρχόμενον ἀπὸ παραθύρου ὄρθιον — à plomb φῶς κάθετον, καταβαῖνον ἄνωθεν. — d'en haut φῶς ἐμβατὸν διὰ κιγκλίδων ἢ φεγγίτου τῆς σέγης. — de servitude παράθυρον εἰς τοῖχον ξένον ἀνοιγμένον συνάμει ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ἢ δι' ἀρχαιότητος. —de souffrance τρύπα, φεγγίτης εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ γείτονος κατὰ παραχώρησίν του. —s διατρήματα σειραδίων, τρύπαι εἰς τὰ γαλόνια, χρυσᾶ σειρίτια. § —s τὰ λαμπρὰ καὶ φωτεινὰ μέρη ἢ χρώματα τῆς ζωγραφίας εἰκόνος τινός. faux — ἀνταναλώμενον φῶς, τὸ ὁποῖον ἑνωμένον μὲ τὸ κατ' εὐθεῖαν συγχέει τὰ ἀντικείμενα. § ἀφορμὴ, εὐκολία. je vous servirai dans cette affaire si j'y vois — θέλω σὲ βουλεύσει, ἂν εὕρω εὐκαιρίαν.

Jourdain, ἀρ. Ἰορδάνης, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου ὑπὸ τὴν μεγάλην ἄρκτον.

Jourdin, ἀρ. ὁλοκέντρος, ἰχθύς.

Journal, ἀρ. ἐφημερὶς, περιοδικὸν σύγγραμμα. § πλέθρον, σχοῖνος, μέτρον γῆς. § ἐπ. livre — ἡμερούσιον βιβλίον, ἡμερολόγιον, περιέχον τὴν λῃφοδοσίαν, πώλησιν τῆς ἡμέρας.

Journalier, ière, ἐπ. καθημερινός. § εὐμετάβολος. § οὐσ. ἐργάτης, ἡμεροκαματάρης.

Journalisme, ἀρ. ἐφημεριδογραφία, σύστημα, ἐπιρροὴ αὐτῆς εἰς τὴν κοινὴν γνώμην.

Journaliste, ἀρ. ἐφημεριδογράφος.

Journée, Θ. διάστημα τῆς ἡμέρας, (heureuse, belle—). § τὸ ἡμερήσιον, ἔργον μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐργάτου. § ἡμερήσιον, ἡμερομίσθιον, ἡμεροκάματον. § ἡμερησία ὁδὸς, ἡμεροδρομία. § ἡμέρα μάχης, μάχη (ce fut une grande, une furieuse —).

Journellement, ἐπίρ. ἡμερουσίως, καθ' ἡμέραν.

Jousion, ἀρ. σούραινα, ἰχθύς.

Joutal, ἀρ. ὑψηλὸν δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Joute, Θ. μονομαχία, (la — se faisait à la lance). § εἶδος ναυμαχίας, ἀγὼν ἐπὶ δημοσίων ἑορτῶν. § ζωομαχία, μάχη πτηνῶν πρὸς διασκέδασιν τῶν θεατῶν.

Jouter, ἐν. λογομαχῶ, ἀμιλλῶμαι κατά τινος μαχόμενος, ἐρίζω, φιλονεικῶ faire — des coqs, des cailles.

Joutereaux, ἀρ. πλ. καμπύλα ξύλα ὑποστηρίζοντα τὸ ἔμβολον, τὸ καρχήσιον.

Jouteur, ἀρ. ἀγωνιστὴς, μαχητὴς, μονομάχος.

Jouve, Θ. (μαντευτικὸν) πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Jouvence, Θ. νεότης, (la fontaine de —).

Jouvenceau, ἀρ. νεανίσκος.

Jouvencelle, Θ. νέα κόρη, (γελ.)

Jovellane, Θ. γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Jovial, le, ἐπ. φανερὸς, περιχαρὴς. (l'humeur —e).

Jovilabe, ἀρ. διοπτικὸν, ἐργαλεῖον ἀστρονομικὸν πρὸς παρατήρησιν τοῦ Διὸς καὶ τῶν δορυφόρων του.

Joyau, ἀρ. κόσμος, σολιδὶ, τουρ. τσεβαϊρικόν. voilà un beau — λέγεται εἰρωνικῶς περὶ πράγματος, τὸ ὁποῖον ἄλλοι θεωροῦσιν ὡς καλὸν καὶ ὡραῖον.

Joyeusement, ἐπίρ. περιχαρῶς.

Joyeuseté, Θ. φαιδρότης, χαρὰ, ἀστεϊσμὸς, ἡδονὴ, εὐωχία —s ἀστεϊσμὸς ἀπρεπὴς καὶ ἀπειρόκαλος

Joyeux, euse, ἐπ. περιχαρὴς. bande —euse ὅμιλος ἀνθρώπων ζητούντων εὐωχίας καὶ συμπόσια. § χαροποιὸς, προξενῶν εὐχαρίστησιν (une —se nouvelle).

Jozo, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τοῦ κωβιοῦ.

Juanulle, Θ. φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς

Jubarte, Θ. φάλαινα ἀνώδους.

Jube, Θ. χαίτη τοῦ λέοντος.

Jubé, ἀρ. ἄμβων, βῆμα εἰς τὰς ἐκκλησίας, ὅπου ψάλλουσι τὸν ἀπόστολον, τὸ εὐαγγέλιον, ἀναγινώσκουσι τοὺς προφήτας, κτλ.

Jubée, Θ. φοινιξ τῆς Χιλῆς, τοῦ ὁποίου τὸ ἀμύγδαλον τρώγεται.

Jubilaire, ἐπ. ὁ διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν χρεῶν καταστὰς ἄξιος τῶν Ἀφέσεων, (συγχωροχαρτίων τοῦ Jubilé.) § ἱερεὺς ἐκτελέσας πεντήκοντα ἔτη τὸ ἔργον του.

Jubilation, Θ. εὐθυμία, εὐωχία.

Jubilé, ἀρ ἰωβιλαῖος· (49 ἀριθμ. παρὰ τὸ ἑβρ. ἰωβὴλ, κριὸς, διὰ τὸ διὰ κέρατος κριοῦ κηρύττεσθαι) ἄφεσις, ἐνιαυτὸς ἀφέσεως ὡς σεισάχθεια, ἑορτὴ τῶν Ἑβραίων τελουμένη κατὰ πεντήκοντα ἔτη, ὅτε ἐχαρίζοντο τὰ χρέη καὶ ἐλευθεροῦντο οἱ δοῦλοι. § ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν χορηγουμένη δημοτελῶς παρὰ τοῦ Πάππα κατά τινας καιρούς. faire — ἀνακατόνω τὸ παιγνίδι.

Jubiler, ἐν. ἀπολύω τὸν ὑπηρέτην. (laquais) δίδων εἰς αὐτὸν τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ. § οὐδ. εὐφραίνομαι, εὐθυμῶ.

Jubis, ἀρ. σταφυλὴ ξηραινομένη εἰς τὸν ἥλιον κατὰ τοὺς μεσημβρινοὺς τόπους τῆς Γαλλίας.

Juc, ἀρ. (τὸ c ἄφ.) κοττάναθρον, κ. κοττέρι, ἡ κοττέτσι.

Jucher, οὐδ. ἐπικάθημαι εἰς κλαδίον, ἐπὶ πτηνῶν. se —, αὐτοπ. κατοικῶ εἰς τὸ τρίτον ἢ τέταρτον πάτωμα, εἰς τόπον ὑψηλόν. é, ée, μετ. μεταφ. cheval — ἵππος, τοῦ ὁποίου τὸ γόνυ ἐξέχει ὅταν περιπατῇ.

Juchoir, ἀρ. κοττάναθρον, κ. κοττέρι, ἡ κουτέτσι.

Judaïque, ἐπ. ἰουδαϊκὸς. pierres —s ὠοειδεῖς, ἢ ἐλαιοειδεῖς πέτραι, κατά τινας δὲ ὀρυκτολόγους πέτραι κυλινδροειδεῖς καὶ ὀξεῖαι ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, στρογγύλαι δὲ ἀπὸ τὸ ἄλλο εὑρισκόμεναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἢ Παλαιστίνην.

Judaïser, οὐδ. ἰουδαΐζω, μεταφ. παρατηρῶ ἀκριβῶς μικροῦ λόγου θρησκευτικὰ πράγματα.

Judaïsme, ἀρ. ἰουδαϊσμός.

Judas, ἀρ. (τὸ s ἄφ.) ἰούδας. baiser de — φίλημα τοῦ ἰούδα, ὁηλ. ἐπίβουλον. § κλαβανὴ, ὅθεν ἀκούει καὶ βλέπει τις εἰς τὸ ἐργαστήριον, ἢ τὴν ἀποθήκην.

Judée, (bitume de), Θ. ἄσφαλτος τῆς νεκρᾶς θαλάσσης κατὰ τὴν Ἰουδαίαν. arbre de — δένδρον φέρον κόκκινα ἄνθη, καλλωπισμὸς τῶν κήπων.

Judelle, Θ. ἴδ. Foulque.

Judicande, ἀρ. ὑποκείμενον προτάσεως.

Judicat, ἀρ. κατηγορούμενον προτάσεως.

Judicateur, ἀρ. σύνδεσμος προτάσεως.

Judicatum solvi, caution — φράσις λατιν. σημαίνουσα τὴν ἐγγύησιν ξένου ἐνάγοντος, ἢ ἐκκαλοῦντος ὑπὲρ τῶν

δικαστικῶν ἐξόδων, κτλ. εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταδικασθῇ.

Judicature, Ϛ. ἐπάγγελμα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. office de — δικασταί, γραμματεῖς, καὶ κλητῆρες δικαστηρίου.

Judiciaire, ἐπ. δικαστικός. bail — ἐκμίσθωσις γενομένη κατ' ἄδειαν δικαστηρίου. pratique, ἡ forme — πρᾶξις, τύπος δικαστικός. genre — δικανικὸν, γένος λόγου. astrologie — ἀστρολογία, γνῶσις, μαντεία τοῦ μέλλοντος διὰ τῆς θεωρίας τῶν ἀστέρων. § οὐσ. Ϛ. κριτήριον. il a une bonne — κρίνει ὀρθῶς.

Judiciairement, ἐπίρ. δικαστικῶς.

Judicieusement, ἐπίρ. μετὰ κρίσεως, φρονίμως, ὀρθῶς.

Judicieux, euse, ἐπ. ὀρθῶς κρίνων, νουνεχής.

Jugal, le, ἐπ. ὀδ. zygomatique

Juge, ἀρ. δικαστής. (— equitable, intègre, prévenu). — de paix εἰρηνοδίκης. § διαιτητής. le souverain — ὁ ὑπέρτατος κριτὴς, ὁ Θεός. il est — de cela οὗτος δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τούτου. les —s οἱ Κριταί, τὸ ἕβδομον βιβλίον τῆς παλαιᾶς διαθήκης περιέχον τὴν ἱστορίαν τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ Σαμουήλ.

Jugeable, ἐπ. δικάσιμος, δυνάμενος νὰ κριθῇ.

Jugement, ἀρ. κρίσις δικαστική. § δίκη, ἡ διαδικασία. être en — δικάζομαι. — dernier ἡ δευτέρα παρουσία. § κριτήριον, δύναμις τοῦ λογικοῦ, δι' ἧς κρίνομεν τὰ πράγματα. (il a beaucoup de —, il est sans —). τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης, ἡ κρίσις τῶν πραγμάτων, διάγνωσις, παραβολὴ δύω ἰδεῶν. § γνώμη.

Juger, ἐν. δικάζω —un procès, une affaire ἐκφέρω κρίσιν, ἀπόφασιν περί τινος. § κρίνω τινὰ, θεωρῶ αὐτὸν οὕτως, ἢ ἄλλως. —de ἔχω ἰδέαν, γνώμην περίτινος il en juge comme les aveugles des couleurs κρινει περὶ τούτου καθὼς ὁ τυφλὸς περὶ τῶν χρωμάτων. § συμπεραίνω. —la balle προβλέπω ποῦ θέλει πέσει ἡ σφαῖρα του παιγνιδίου. é, ée, μετ. bien — mal appelé τύπος δικαστικος εἰς τὰς ἀποφάσεις, ὅταν ὁ ἀνώτερος δικαστὴς ἐπικυροῖ ἢ ἀκυροῖ τοῦ κατωτέρου τὰς κρίσεις.

Jugeur, euse, ἐπ. κριτὴς, ὁ κρίνων. λαμβάνεται ἐπὶ κακοῦ. οἷον les journalistes se sont assis des —s des ouvrages d'esprit οἱ ἐφημεριδογράφοι ἐκάθησαν κριταὶ τῶν ἔργων τοῦ νοὸς (φιλολογικῶν συγγραμμάτων).

Juglandées, Ϛ. πλ. καρυοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Jugoline, Ϛ. σήταμον, κ. σησάμι.

Jugulaire, ἐπ. τραχηλικὸς, ἀνήκων εἰς τὸν λαιμόν. veines —s φλέβες (φλέβες κείμεναι εἰς τὰ πλάγια τοῦ λαιμοῦ ἀνὰ δύω). saigner à la—βλεφοτομῶ ἐπὶ τῆς φλεβίτιδος. fosses — δύω κοιλώματα μεταξὺ τῆς στυλοειδοῦς καὶ κονδυλοειδοῦς ἀποφύσεως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ κατωτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ κρανίου. § ἀρ. πλ (ζύγαινα) *λαιμοπτέρυγες, ἰχθεῖς ἔχοντες εἰς τὸν λαιμὸν πτερύγια τῆς γαστρός.

Juguler, ἐν. σφάζω, πνίγω. μεταφ. βασανίζω διὰ χρήματα, ἀπαιτῶ ἐπιμόνως.

Juif, ive, ἐπ. ἰουδαῖος. il est riche comme un — εἶναι κατ' ἐξοχὴν πλούσιος. § τοκογλύφος, κερδοσκόπος, ὅστις πωλεῖ ἀκριβά. § δρεπανὶς, καὶ εἶδος στρουθίου, πτηνὰ. § σφύραινα, ἰχθύς.

Juillet, ἀρ. ἰούλιος, μὴν ἕβδομος τοῦ ἔτους.

Juin, ἀρ. ἰούνιος, μὴν ἕκτος τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Juiverie, Ϛ. συνοικία ἰουδαίων, ἑβραϊκὴ μεταφ. συμφωνία τοκογλυφική. (c'est une franche —).

Jujube, Ϛ. ζίζυφον.

Jujubier, ἀρ, ζιζυφος, δένδρον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνοειδῶν.

Jule, ἡ Jules, ἀρ. ἰουλιανὸν, νόμισμα τῆς Ῥώμης ἰσοφαρίζον μὲ τριάκοντα ἑκατοστὰ τῆς Γαλλίας.

Jule, ἀρ. ἴουλος, ὀνίσκος, κ. χιλιοπόδαρον, ἔντομον.

Julep, ἀρ. πόμα, ποτὸν ἀπὸ διεσταγμένα ὕδατα, χόρτον, καὶ ἄλλα εἴδη.

Julien, nne, ἐπ. ἰουλιανὸς. (calendrier — année, ἡ periode—ne)

Julienne, ἡ Juliane, Ϛ. * ἰουλιανὸν, γένος φυτῶν. § εἶδος κυάμων. § ῥῆμα, σοῦπα ἐκ διαφόρων χόρτων.

Jumart, ἀρ. ἵννος, μουλάρι, γέννημα ταύρου, καὶ φοράδος, ἡ ὄνου θηλείας, (ὀνόταυρος), ἡ ὄνου ἄρσενος, καὶ βοὸς θηλείας, (* ὀνόβους).

Jumeau,-elle, ἐπ. δίδυμος. § οὐσ. elle accoucha de deux —x ἐγέννησε δίδυμα. muscles —x μῦς δίδυμος τοῦ σκέλους. § δύω ἄμβικες τῶν χημικῶν ἐξ ὧν ὁ εἷς χρησιμεύει ὡς δεξαμενὴ ἡ δοχεῖον τοῦ ἄλλου. —elles δύω ξύλα εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πιεστηρίων. § στηρίγματα, ἔγματα τοῦ ἱστοῦ τῶν πλοίων, κτλ.

Jument, Ϛ. ἵππος θηλεία, φορβὰς, φορὰς, κ. φοράδα. — pleine ἔγκυος ἵππος.

Jumpers, ἀρ. πλ. εἶδος φανατικῶν, σπασμωδικῶν τῆς Καμβρίας.

Juncago, ἀρ. ψευδόσχοινος, (ἔνυδρος), γένος φυτῶν.

Juncaire, Ϛ. εἶδος σχοίνου.

Juncelus, ἀρ. ὑποκ. τοῦ λατ. juncus εἶδος κυπείρου, σχοίνου.

Junghill, ἀρ. ἶβις, (πτηνὸν) παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γάγγου.

Jungie, Ϛ. * ἰούγγιον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς, δένδρον τοῦ γαλλικοῦ Ὠκεανοῦ.

Junia, Ϛ. *ἰουνιάς, σταφυλὴ πρώϊμος.

Junipérus, ἀρ. ἄρκευθος, δένδρον ἀειθαλές.

Junon, Ϛ. Ἥρα, θεὰ μυθώδης.

Junonales, ἡ Junonies, Ϛ. πλ. Ἡραῖα, ἑορτὴ τῆς Ἥρας.

Junte, ἡ Jonte, Ϛ. συμβούλιον τοῦ βασιλέως τῆς Ἱσπανίας. § ἀντιβασιλεία, σῶμα διοικοῦν μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Jupe, Ϛ. (πτέρυξ, κράσπεδον), τὸ ἀπὸ τῆς ζώνης μέχρι ποδῶν μέρος τοῦ φορέματος τῶν γυναικῶν.

Jupon, ἀρ. κολόβιον, ἡμιφάριον, ἡμιδιπλοΐδιον, ὑποδέτης, κ. μεσορούστανον.

Jurande, Ϛ. *συντεχνωμοσία, ὑπηρεσία, τάγμα ἐνόρκων, ἐμπόρων ἢ τεχνιτῶν.

Jurat, ἀο. πρόξενος ἢ ἀστυνόμος, λέξις τῶν Βορδιγάλλων.

Juratoire, ἐπ. caution ὅρκος τινὸς ἐπὶ δικαστηρίου διὰ νὰ παρουσιασθῇ, ἢ νὰ ἀναφέρῃ τι.

Juré, ἀρ. ἔνορκος, ὁρκωτὸς δικαστής. — d'accusation προανακριτὴς, ἐξετάζων ἂν πρέπῃ τις νὰ κατηγορῇ. (— de jugement).

Juré, ée, ἐπ. διώμοτος τεχνίτης, ὁ κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος ὁρισθεὶς ὡς μαίστωρ, (μάστορης) τινὸς τέχνης. § *συντεχνωμοσία, σῶμα τεχνιτῶν ἐφορευόντων τοὺς διεπεῖς καὶ κανονισμοὺς τοῦ ἐπαγγέλματός των. écolier — μαθητὴς ἀστύνομος διδαχθεὶς τὴν φιλοσοφίαν εἰς πανεπιστήμιον, καὶ φέρων ἐπιδεικτικὸν τοῦ πρυτάνεως διὰ νὰ λάβῃ βαθμὸν δοκίμου. maître —s arts.

Jurement, ἀρ. ὅρκος, βεβαίωσις πράγματος ἐπὶ δικαστηρίου.

Jurer, ἐν. διόμνυμι, ὁμόνωμαρτυρῶ, διʼὅρκου, ἢ μεθʼὅρκου. (—sa foi, son Dieu.) § ἐπικυρῶ, βεβαιῶ τι διʼὅρκου. (— la paix, l'alliance). § ὑπόσχομαι ἐνόρκως, ἢ μὲ πολὺν τινα. (ils —ent de maintenir les lois. vous me jurez une amitié éternelle. il lui a —é une haine éternelle). — la mort, la ruine la perte de quelqu'un ἀποφασίζω σταθερῶς τὸν θάνατον, τὴν ἐξολόθρευσίν τινος. § οὐδ. ὁρκίζομαι, ὁρκίζομαι, ὀμνύω, κάμνω ὅρκον. § βλασφημῶ. il —e comme un charretier § ἁρμόζω, δὲν συμφωνῶ. le rouge —e avec le bleu τὸ κόκκινον δὲν πηγαίνει μὲ τὸ κυανοῦν. le violon —e sous l'archet τὸ βιολίον παραφωνεῖ, ὀξυφωνεῖ, βιολεῖ ὀξεῖαν φωνήν. é, ée, μετ. mortel ennemi — ἄσπονδος ἐχθρὸς.

Jureur, ἀρ. βλάσφημος.

Juri, ἡ Jury, ἀρ. ἀγγλ. σύνοδος, δικαστήριον ἐνόρκων. (— d'accusation, — du jugement)

Juridiction, Ϡ. δικαιοδοσία. § δικαστήριον. — ecclésiastique, seculière ἐκκλησιαστικὸν, κοσμικὸν δικαστήριον. § ἁρμοδιότης δικαστηρίου.
Juridictionnel, elle, ἐπ. ἀνήκων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν.
Juridique, ἐπ. δικαστικὸς, σύμφωνος μὲ τὸν νόμον (sentence, acte —).
Juridiquement, ἐπίρ. δικαστικῶς.
Jurisconsulte, ἀρ. νομοδιδάσκαλος.
Jurisdiction, ἴδ. Juridiction.
Jurisprudence, Ϡ. νομοδιδασκαλία, νομικὴ ἐπιστήμη. — médicale ἰατρονομική.
Juriste, ἀρ. νομικός.
Juron, ἀρ. εἶδος ὅρκου.
Jus, ἀρ. χυμός.
Jusant, ἀρ. ἄμπωτις. flot et — παλίρροια.
Jusée, Ϡ. ὕδωρ περιέχον διαλυμένα ἅλατα τῆς βυρσοδεψίας, ἡ τὸ ὁποῖον ἤδη χρησιμεύσαν ἐκβλίβεται (στειβεται).
Jusque, πρόθ. μέχρις, ἕως. λέγεται jusques ἑπομένου φωνήεντος οἷον jusques au ciel. il aime — à ses ennemi ἀγαπᾷ ὡς καὶ τοὺς ἐχθρούς του. ils ont tué jusqu' aux enfants ἐφόνευσαν ὡς καὶ τὰ παιδία. il n' est pas jusqu' aux valets qui ne s' en mêlent, ὡς καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνεκατώθησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν. jusqu' ici μέχρις ἐνταῦθα. jusqu' à ce qu' il vienne ἕως ἔλθῃ.
Jusquiame, Ϡ. ὑοσκύαμος γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὑοσκυαμοειδῶν.
Jussie, Ϡ. *ἰούσιον, γένος φυτῶν, εἶδος ὀνάγρου τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀμερικῆς.
Jussion, Ϡ. πρόσταγμα.
Justaucorps, ἀρ. ἱμάτιον περισφίγγον τὸ σῶμα.
Juste, ἐπ. δίκαιος, εὐθύς. § εὐσεβὴς, ἐκτελῶν τὰ θρησκευτικὰ χρέη. § ἀκριβὴς, ἴσος, σωστὸς. un — poids σωστὸν ζυγι. balance — καλὴ ζυγαριά. expression — ακριβὴς, κυρία φράσις. un habit juste εὐάρμοστον φόρεμα, τὸ ὁποῖον πηγαίνει καλά. § ἐπίρ. — ἡ au — ἀκριβῶς, σωστά. (je vous dirai au — ce que cela coûte). tout — ἴσα ἴσα. (n' est-ce bas ce que vous demendez? tout —). rendre — πωλῶ σωστά.
Juste, ἀρ. χλαῖνα, ἔνδυμα χωρικόν.
Justesse, Ϡ. ἀκρίβεια, κανονικότης, εὐθύτης. (la — de la voix, de l' oreille, de la pensée).
Justice, Ϡ. δικαιοσύνη. rendre la — δικάζω, κρίνω. rendre —à quelqu' un δικαιῶ τινα, ἀποδίδω εἰς αὐτὸν τὸ δίκαιον. se rendre — ἐκτιμῶ ἐμαυτὸν, συναισθάνομαι τὴν ἀξίαν μου. se faire — ἐκδικοῦμαι, καταδικάζομαι μόνος, γίνομαι χειροδίκης. faire — καλάζω σωματικῶς. (on a fait — aujourdhui, on a décapité deux hommes.) § δικαστικὴ τάξις, κρίσις.— commutative συναλλαγματικὴ δικαιοσύνη. — distributive διανεμητικὴ δικαιοσύνη dêni de — ἀρνησιδικία, τὸ νὰ ἀρνῆται τις νὰ δικάσῃ. § δικασταί. (la — s' est saisie du corps, les gens de —) δικαστὴς ἢ δικαστικὸς ὑπάλληλος. appeler en — ἐγκαλῶ. § δικαιοδοσία. (— criminelle, civile). haute — δικαιοδοσία ἄρχοντός τινος, καθ' ἣν ἐδίκαζέ τις ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν βασιλέα ἀναγομένων. moyenne — δικαιοδοσία ἄρχοντος, τοῦ ὁποίου ὁ δικαστὴς ἐδίκαζεν ὅλας τὰς πολιτικὰς δίκας, ἐκ δὲ τῶν ἐγκληματικῶν μόνον τῶν ὁποίων τὸ πρόστιμον δὲν ὑπερέβαινε τὰ 75 σολδία. basse — δικαιοδοσία ἄρχοντος, τοῦ ὁποίου ὁ δικαστὴς ἐδίκαζε περὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν δικαιωμάτων, τῶν μικρῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων καὶ πλημελημμάτων.
Justiciable, ἐπ. ὑπόδικος, ὑποκείμενος εἰς τὴν δικαιοδοσίαν, τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ... (être — de tel tribunal).
Justicier, ἐν. ἐπιβάλλω σωματικὴν ποινὴν εἴς τινα πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως.
Justifiable, ἐπ. δικαιολογητὸς, δυνάμενος νὰ δικαιολογηθῇ.
Justifiant, te, ἐπ. δικαιῶν, καθιστῶν δίκαιον (foi, grâce —e).
Justificateur, ἀρ. τυπογρ. *ἰσομετρητὴς, ἐργάτης, ὅστις δίδει τὸ ἀνάλογον μῆκος εἰς τὰ στοιχεῖα.
Justificatif, ive, ἐπ. δικαιολογητικός. (fait —).
Justification, Ϡ. δικαιολογία. § δικαίωσις, ἀποτέλεσμα τῆς χάριτος, ἥτις καθιστᾷ δικαίους τοὺς ἀνθρώπους. § τυπογρ. μῆκος τῶν στίχων. § *ἰσομέτρης, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ στοιχειοχύτης κρίνει ἂν οἱ χαρακτῆρες ἔχωσι τὸ αὐτὸ ὕψος καὶ κεῖνται κατ' εὐθεῖαν.
Justifier, ἐν. δικαιολογῶ τὸν κατηγορούμενον. § παριστάνω τὴν ἀγαθότητα, τὴν ἀλήθειάν τινος πράγματος. il justifiera votre confiance. θέλει δικαιώσει τὴν ἐμπιστοσύνην σου. § πιστοῦμαι, ἀποδεικνύω. je vous justifierai cette proposition θέλω ἀποδειξει ταύτην τὴν πρότασιν. § *ἰσομετρῶ, δίδω ἀκριβῶς τὸ ἀπαιτούμενον μῆκος εἰς τὰ στοιχεῖα.
Justifieur, ἀρ. πρώτιστον μέρος τῆς κοπίδος τοῦ στοιχειοχύτου, μὲ τὴν ὁποίαν κόπτει καὶ καθαρίζει τοὺς χαρακτῆρας.
Justine, Ϡ. ἰουστίνη, νόμισμα ἀρχαῖον τῆς Βενετίας ἰσοδυναμοῦν μὲ 6 φράγκα.
Juteux, euse, ἐπ. χυλώδης, πολύχυλος (fruit —).
Juvégnieur, ἀρ. δευτερότοκος ἔχων κλῆρον ἢ ἐπικαρπίαν.
Juvénaux, ἐπ. πλ. jeux — ἡδητήρια, ἀγῶνες ἐνωμένοι μὲ χοροὺς πρὸς τιμὴν τῆς νεότητος.
Juvenil, le, ἐπ. νεανικός.
Juxta-posé, ée, ἐπ. (ἐπιπρόσθετος) ηὐξημένος κατὰ πρόσθεσιν ἐξωτερικὴν νέων μορίων.
Juxta-position, Ϡ. (ἐπιπρόσθεσις) αὔξησις σώματος κατὰ πρόσθεσιν ἐξωτερικὴν νέων μορίων, τὸ ἐναντίον αὐτοῦ λέγεται intus-susception.

K.

K. ἐνδέκατον γράμμα τοῦ γαλλικοῦ ἀλφαβήτου, καὶ ἑβδομον τῶν συμφώνων, προφέρεται κα, κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους ὡς q.
Kaa ἡ Kaha, ἀρ. εἶδος Ἰνδικοῦ κρόκου (curcuma)
Kaarsaak, ἀρ. *καρσάκης, πτηνὸν τῆς Γροελλανδίας.
Kaat, ἀρ. ἀρέψημά τινων φυτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον προστιθεμένου ἀλεύρου σιτοειδοῦς τινος χόρτου καὶ πρίσματος ξύλου κατασκευάζεται πολτὸς χρήσιμος εἰς τὰς ὀρθαλμίας, τὴν λύσσαν, καὶ τὰ ἕλκη τῶν σύλων.
Kaate, ἀρ. δένδρον, τοῦ ὁποίου ἡ σαρκώδης οὐσία ἐμβαίνει εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ βετέλου.
Kaava, ἡ Kava, ἀρ. ποτὸν μεθυστικόν.
Kaawy, ἀρ. ποτὸν τῆς Βρασιλίας παρισκευασμένον μὲ βρασμένον ρηγόπτυρον.
Kabak, ἀρ. καπηλεῖον τῆς Ῥωσσίας.
Kabani, ἀρ. συμβολαιογράφος εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας.
Kabassou, ἀρ. εἶδος δασύποδος.
Kabbade, Ϡ. τουρκ. καβάδι, στρατιωτικὸν φόρεμα.
Kabesqui, ἀρ. νόμισμα τῆς Περσίας.
Kabin, ἀρ. γάμος, καθ' ὃν οἱ Μωαμεθανοὶ νυμφεύονται γυναῖκα εἰς προσδιωρισμένον καιρὸν (καπίνι).
Kachin, ἀρ. κογχύλη τῆς Σενεγάλης.
Kacho, ἀρ. * κάχος, ἰχθὺς τῆς Καμτσάτκης.
Kacy, ἀρ. δένδρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οἱ Μαῦροι κατασκευάζουσι μονόξυλα.
Kadar, ἡ Kadari, ἀρ. αἵρεσις Μωαμεθανῶν ἀρνουμένων τὸν προορισμόν.
Kadelée, Ϡ. εἶδος φασηόλου τῆς Ἰνδίας.
Kadris, ἀρ. μοναχὸς, καλόγηρος Τοῦρκος περιστρέφων ἀκαταπαύστως το σῶμα εἰς τὸν χορόν.
Kagenecke, Ϡ. γένος φυτῶν.
Kagne, Ϡ. πολτὸς ἀπὸ τὸ ἄριστον ἄλευρον σίτου παρ' Ἰταλοῖς.

Kahirie, Ϛ. *αἰθυλία, γένος φυτῶν.
Kahouanne, Ϛ. χελύς, (χέλυς) εἶδος χελώνης, τῆς ὁποίας τὸ καύκαλον χρησιμεύει εἰς τὰς τέχνας.
Kair, ἀρ. ὀνίσκος, εἶδος γάδου, ἰχθύς. § κλωσταὶ κοκκοφοίνικος (κοκκοφόρου), μὲ τὰς ὁποίας κατασκευάζονται σχοινία.
Kaischuepenank, ἀρ. ῥίζα τῆς Ἀμερικῆς ὠφελιμος, ἐδώδιμος.
Kajou, ἀρ. εἶδος πίθηκος.
Kakatoès, ἀρ. ψιττακὸς, γένος ὑλοδιαίτων πτηνῶν.
Kakerlak, ἡ kakurlaco, ἡ kurnilacko, ἀρ. λευκαιθίοψ, ἴδ. albinos.
Kakerlaque, Ϛ. ἴδ. blatte.
Kaketan, ἀρ. εἶδος σμίλακος (ἐλξίνης, κισσαμπέλου), φυτόν.
Kaki, ἀρ. διόσπυρος, δένδρον Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς.
Kakioudo, Ϛ. μασσητικὸς τροχίσκος (ἐσκευασμένος μὲ χρώματα, τὸν ὁποῖον μασσῶσι κατὰ συνέχειαν οἱ Κινέζοι, καὶ ἄλλοι λαοὶ τῶν Ἰνδικῶν νήσων).
Kakongo, ἀρ. ἰχθὺς τῶν ποταμῶν τῆς Ἀφρικῆς.
Kalaadar, ἀρ. διοικητὴς τοῦ παλατίου εἰς τὴν Περσίαν καὶ τὴν Ἰνδίαν.
Kalan, ἀρ. κάλχη, πορφύρα τῶν ἀρχαίων.
Kalanchée, Ϛ * κάλαγχος, γένος φυτῶν τῆς Αἰγύπτου ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνδραχνοειδῶν.
Kalavel, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πιστακοειδῶν.
Kalenda, Ϛ. εἶδος χοροῦ τῶν Αἰθιόπων.
Kalender, ἀρ. μοναχὸς Τοῦρκος.
Kali, ἀρ. κάλι, σόδα.
Kaliformie, Ϛ. καλλιμορφία, γένος φυτῶν παραλίων.
Kalksinter, ἀρ. εἶδος ἀνθρακικῆς ἀσβέστου καὶ ἀραγωνίτιδος.
Kalkspath, ἀρ. ἄσβεστος ἀνθρακικὴ κρυσταλλώδης.
Kall, ἀρ. εἶδος εὐφόρβου (φυτοῦ) τῆς Ἰνδίας.
Kallstroemia, Ϛ. *καλλίστρυμος, γένος φυτῶν.
Kalmie, Ϛ. καλμία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Kamichi, ἀρ. * παλαμηδεία, γένος πτηνῶν μακροσκελῶν τῆς Γουϊανῆς.
Kan, ἡ Khan, ἀρ. χάνης, ἡγεμὼν, ἡ διοικητὴς εἰς τὴν Περσίαν ἢ Ταρταρίαν.
Kanaap, ἀρ εἶδος ἀκακίας χρησιμευούσης ὡς τροφῆς εἰς τὴν καμηλοπάρδαλιν.
Kanahia, Ϛ. *καναχὴ, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀσκληπιοειδῶν.
Kanaster, ἀρ. κάνιστρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου στέλλεται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὴν Εὐρώπην ταβάκος.
Kanden, ἀρ. *κάνδον, δένδρον ἀκανθῶδες τῆς παραλίας τοῦ Μαλαβάρ.
Kandèque, Ϛ. *κάνδεχον, δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Kanelstein, ἀρ. ὀρυκτὸν τῆς Ταπροβάνης, εἶδος ὑακίνθου.
Kangiar, ἀρ. χαντσὲρ, ἀκινάκης.
Kanguroo, ἀρ. διδελφυς, εἶδος μαστοφόρου ζώου τῆς νέας Ὁλλανδίας, τοῦ ὁποίου τὸ δέρμα φοροῦσιν οἱ κάτοικοι.
Kanna, Ϛ. κάνα, ῥίζα, τὴν ὁποίαν τρώγουσιν ὡς ἐρεθικὴν καὶ τονικὴν οἱ Χοττεντόται.
Kanname, Ϛ. εἶδος λωτοῦ τῆς Ἰαπωνίας.
Kantuffa, ἀρ. εἶδος ἀκακίας κατὰ τὴν Ἀβυσσηνίαν.
Kaolin, ἀρ. *καολῖνον, ὁ λεπτὸς πηλὸς, ὅστις χρησιμεύει εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν φαρφουρίων.
Kaouane, ἡ Caouane, Ϛ. εἶδος χελώνης Θαλασσίας.
Kapigi-bachi, ἀρ. καπιτζίμπασης, ἀρχιπυλωρός.
Kapirat, ἀρ. *νωτόπτερος, γένος ἰχθύων.
Kaptur, ἀρ. ἐπιτροπὴ ἐπιτηροῦσα τὴν κοινὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῆς μεσοβασιλείας τῶν Ὁλλωνῶν.
Karabè, ἀρ. ἴδ. Carabè. § Karabè ἡ Ambre Jaune, ἤλεκτρον, ἀσφαλτώδης οὐσία τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης.
Karagan, ἀρ. μαστοφόρον σαρκοφάγον.
Kara-kusa, Ϛ. εἶδος ἀκαλήφης, κνίδης τῆς Ἰαπωνίας.
Karanda, ἡ Caranda, Ϛ. εἶδος φοίνικος τῆς Ταπροβάνης.
Karat, ἴδ. Carat.
Karatas, ἀρ. ἀνανάσιον, γένος φυτῶν. § εἶδος πορτοκαλέας κατὰ τὴν Ἰαπωνίαν.
Karatatsbanna, Ϛ. φυτὸν κηπευόμενον εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ Κίναν, ὡς ἔχον τὴν ὀσμὴν τοῦ λεμονίου καὶ πορτοκαλίου.
Karibepou, ἀρ. δενδρύλλιον τοῦ Μαλαβάρ.
Karmesse, ἡ kermesse, Ϛ. πανήγυρις μὲ χοροὺς καὶ προσωπίδας εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ Βελγικήν.
Karnite, Ϛ. εἶδος τιθυμάλου ἢ εὐφόρβου.
Karodie, Ϛ. *καρωδία, φυτὸν τῆς Ἰνδίας.
Kas, ἀρ. ἠθμὸς, πλαίσιον ἀπὸ τρίχινον ὕφασμα χρησιμεῦον ὡς στραγγιστήριον εἰς τὰ σακχαροκαβαρτήρια.
Kasbiaco, ἀρ. κρῖνον τῆς Ἰαπωνίας.
Kaschoué, ἀρ. ἰχθὺς τοῦ Νείλου.
Kassigiak, ἀρ. εἶδος φώκης.
Kat-chérif, ἀρ. χὰτ σερὶφ, ἰδιόχειρον (αὐτόγραφον) διάταγμα τοῦ Σουλτάνου.
Katqui, ἀρ. πανίον (παμβακερὸν) τῆς Σουράτης.
Kauris, ἀρ. καυρὶς, κογχύλη, μονόθυρος χρησιμεύουσα ὡς νόμισμα παρὰ τοῖς Μαύροις.
Kavauche, ἀρ. *καβάγχη, εἶδος κυπρίνου, ὁποῖον ξηραίνουσιν οἱ Τάρταροι.
Kavekin, ἀρ. φυτὸν τῆς Ποντιχερὶ.
Kavekine, Ϛ. Θάριχος τῆς Ἰνδίας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυρτοειδῶν.
Kaniar, ἴδ. Caniar.
Kazine, Ϛ. (χαζνὲ), γαζοφυλάκειον, ταμεῖον, θησαυρος τοῦ Σουλτάνου.
Kedey-mah, ἀρ. δένδρον τῆς Νεοβίας.
Keffekilithe, ἀρ. *κεφεκίλιθος, ὀρυκτὸν τῆς Ῥωσσίας (ἀνθρακικὴ μαγνησία).
Kelelè, ἀρ. εἶδος ἑτέας φυόμενον παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νίγρητος ποταμοῦ.
Kelin, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἰνδίας, τοῦ ὁποίου τρώγονται αἱ ῥίζαι.
Kellek, ἀρ. εἶδος σχεδίας ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος.
Kolonter, ἀρ. δήμαρχος κατά τινας πόλεις τῆς Περσίας.
Kènige, Ϛ. φυτὸν μικρὸν τῆς Ἰσλανδίας.
Kennedie, Ϛ. *κεννεδία, γένος φυτῶν.
Kennel-kohle, ἀρ. εἶδος γαιάνθρακος.
Kentrophylle, Ϛ. * κεντρόφυλλον γένος φυτῶν.
Kératite, Ϛ. νεόλιθος, ἡ κερατοχάλιξ, ὀρυκτόν.
Kératoglosse, ἀρ. ἴδ. cératoglosse.
Kératophytes, ἀρ. πλ. κερατόφυτα (πολύποδες χονδρώδεις).
Kéraunoscopie, Ϛ. κερανοσκοπία, κερανομαντεία.
Kérère, Ϛ. εἶδος βιγνωνίας κληματώδους, χρησίμου εἰς κατασκευὴν καλάθων.
Kermès, Ϛ. κόκκος ἔντομον, καὶ κόκκος, παρασάρκωμα ἐπὶ τοῦ πρίνου, κ. τὸ πρινοκόκκιον, χρωματικὴ ὕλη κοκκίνη. — minéral σπέμι Θειοῦχον, ἰατρικόν.
Kernère, Ϛ. φύκος (φύκια), πεπτιδωνία, γένος φυτῶν τῆς Θαλάττης.
Kérone, Ϛ. *τριχόκερκος, κερκάστης. § γένος ἀμόρφων πολυπόδων ἢ ὑγρογενῶν ζωῡφίων.
Kersanton, ἀρ. λίθος φαιὸς, ἐκ πυριτιλανωπὸς κατάστικτος καὶ στιλβώσιμος.
Ketch, ἀρ. πλοῖον Ἀγγλικὸν, ἔχον τὴν πρύμνην τετράγωνον.
Ketmie, Ϛ. *κετμία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.
Keveu, ἀρ. πτηνὸν τῆς χηνῆς.
Khaf, ἀρ. φυτὸν, τὸ ὁποῖον καπνίζουσιν ὡς ταβάκον οἱ κάτοικοι τῆς Μαυριτανίας.
Khoai-buu, ἀρ. ἀναῤῥιχώμενον δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.
Kiastre, ἀρ. ἡ μᾶλλον chiastre, χιασμὸς, εἶδος ἐπιδέσμου ἐν σχήματι χ, χρήσιμος εἰς τὸ κάταγμα τῆς ἐπιγονατίδος.
Kiegan, ἀρ. εἶδος ὑφάσματος κυανοπέδου (à fond bleu) τῆς Ἰαπωνίας.
Kiel, ἀρ. δένδρον τῶν Μολουκκῶν.

φων φέρον λευκὸν ὀπὸν, ὅστις ξηραινόμενος κυανίζεται, ἔπειτα μελανίζει καὶ χρησιμεύει ὡς βαφή.

Kieu, ἀρ. εἶδος σκορόδου τῆς Κοχιγχίνης καὶ Κίνας.

Kiggellaire, ἀρ. δενδρύλλιον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τιθυμαλοειδῶν.

Kihaia, ἀρ. κεχαγιὰ, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ Σουλτάνου.

Kilcola, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μαλαβάρ.

Kildir, ἀρ. εἶδος παρδάλου, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Kiliare, ἀρ. χιλιόπλεθρον.

Killas, ἀρ. ἀργιλλώδης σχιστόλιθος φαιὸς, ἢ φαιομέλανος.

Killinge, Ξ. * Κιλιγγία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἀσίας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυπεροειδῶν.

Kilo, μόριον προτασσόμενον σταθμομετρικῶν τινων ὀνομάτων (παρὰ τὸ χίλιοι.)

Kilogone, ἀρ. γεωμ. χιλιόγωνος, ἔχων χιλίας γωνίας.

Kilogramme, ἀρ. χιλιόγραμμον = 2 λίτρ. 5. δραχ. καὶ 49. κόκκους.

Kilolitre, ἀρ. *χιλιοκότυλον, χίλιαι κοτύλαι (litre), μέτρον ὑγρῶν.

Kilomètre, ἀρ. χιλιόμετρον, χίλια μέτρα τετραγωνικά.

Kilostère, ἀρ. χιλιόργυιον, μέτρον στερεὸν, χίλιαι ὀργυιαὶ τετραγωνικαί.

Kim-kuit, ἀρ. δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.

Kim-phang, ἀρ. μικρὸν δένδρον τῆς Κίνας.

Kina ἢ Kinakina ἢ quinquina, ἀρ. * ἀλεξιπύρετον, φλοιος γνωστὸς διὰ τὴν ἰδικήν του ἐνέργειαν κατὰ τοῦ περιοδικοῦ πυρετοῦ.

King, ἀρ. * κοσσυροχλωρίων, πτηνὸν τῆς Κίνας ἀναλογοῦν μὲ τὸν κόσσυρον καὶ *ξάνθορνιν, ἢ χλωρίωνα (carouge) § πεντάτευχος τῶν Κινέζων περιέχουσα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κομφουνίου. § δύο μουσικὰ ὄργανα τῆς Κίνας.

Kinique, ἐπ. ὀξὺ κινικὸν, ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸν φλοιὸν, τὴν κιναν.

Kinkajou, ἀρ. γένος μαστοφόρων σαρκοφάγων τῆς Ἀμερικῆς.

Kin-kan, ἀρ. πορτοκαλέα Ἰαπωνίας φέρουσα καρπὸν ὡς τὰ κεράσια κατὰ τὸ μέγεθος.

Kinkina, ἴδ. Quinquina.

Kino, ἀρ. * ἐρυθρορομμι, φυτικὴ οὐσία στυπτικὴ, ἀπορρέουσα ὡς κόμμι ἔκ τινος δένδρου.

Kionkoum, ἀρ. φοίνιξ τῆς Σενεγάλης.

Kiosque, ἀρ. τουρκ. κιόσκι, περίπτερον οἴκημα, ὑπερῷον.

Ki-quat-yong, ἀρ. δενδρύλλιον τῆς Κίνας (τοῦ ὁποίου τὸ ἀρέψημα ἐνισχύει τὰ ὀστᾶ καὶ τοὺς τένοντας).

Kirganelle, Ξ. * κιρκανελία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν εὐφορβοειδῶν.

Kirlaug-hisch, ἀρ. πλοιάριον ἐλευθέρου παρακολουθοῦν τὴν τουρκικὴν ναυαρχίδα. § χελιδὼν θαλασσία, χελιδονόψαρον.

Kirsch-wasser, ἀρ. * κερασόποτον, οἰνόπνευμα καὶ χυμὸς κερασίων.

Kirsotomie, Ξ. κιρσοτομία, τομὴ τῶν πρησμάτων τῶν φλεβῶν.

Ki-si-than, ἀρ. *κισίθανον, φυτὸν τῆς Κίνας καὶ Κοχιγχίνης.

Kislar-aga, ἀρ. ἀρχιευνοῦχος τοῦ Σουλτάνου. τουρκ. κισλὺρ ἀγᾶ.

Kitaibèlie, Ξ *κιταιβέλιον, φυτον τῆς Οὐγγαρίας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.

Kittaviah, ἀρ. πτηνὸν κοκκοφάγον τῶν παραλίων τῆς Λιβύης.

Klaas, ἀρ. κόκκυξ τῆς Ἀφρικῆς.

Klandiane, Ξ. ἀκακία τῆς Ἰάβας, τῆς ὁποίας οἱ κλάδοι φέρουσι κηκίδια μεγάλα ὡς ἡ πυγμὴ, ὑπόξινα καὶ ἐδώδιμα.

Klaprothite, Ξ *κλαπροθίτης, ἢ κυανόλιθος (lazulithe) ὀρυκτὸν κυανοῦν κρυσταλλῶδες.

Klarais, ἀρ. πλ. ἢ Coumailles, Ξ. πλ. λίθοι, βράχοι διακόπτοντες τὴν φλέβα τῶν γαιανθράκων.

Klebschiefer, Ξ. φυλλώδης μάργα εἰς τὰ γυψώδη μέταλλα περὶ τοὺς Πυρηναίους.

Kleinbove, ἀρ. δένδρον τῶν Ἰνδικῶν νήσων, τοῦ ὁποίου τὰ τρυφερὰ ἢ μικρὰ φύλλα μυρίζουσιν ὡς ἴα.

Kleinie, Ξ * κλεινία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.

Kleistagnathes, ἀρ. πλ. * κλειστόγναθα, τάγμα ἐντόμων φερόντων πολλὰς σιαγόνας ἐξωτερικὰς εἰς τὸ χεῖλος καὶ κλειόντων τὸ στόμα.

Klingstein, ἀρ. * ἠχόλιθος, πέτρα νέα παριστῶσα τὴν κυρίαν οὐσίαν τοῦ σχιστώδους πορφυρίτου.

Klippspringer, ἢ sauteur de rochers, ἀρ. εἶδος κεμάδος (ἀντιλόπης) μαστοφόρου μηρυκάζου.

Klopode, Ξ. γένος πολυπόδων ἀμόρφων ἢ ζωοφίων ὑγρογενῶν.

Knappia, Ξ. * ἄγρωστις ἐλαχίστη, γένος φυτῶν.

Knautie, Ξ. *κναυτία, φυλλανθίδιον (scabioselle) γένος φυτῶν τῆς Συρίας.

Knavel, ἀρ. ἢ Knavelle, Ξ. * σκλήρανθος ἢ λεοντόπους, γένος φυτῶν.

Knema, ἀρ. * κνῆμα, μέγα δένδρον τῶν ὀρυμώνων τῆς Κοχιγχίνης.

Knepier, ἀρ. δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Knès, ἀρ. κνέζ, (ῥωσσ. ἢ Σλαβ.) πρίγγιψ.

Knesme, ἀρ. κνισμὸς, φαγοῦρα.

Kniffia, Ξ. ὑπερικὸν, φυτὸν.

Knightie, Ξ ὑψηλὸν δένδρον τῆς νέας Ζελανδίας.

Knipologos, ἢ amasseur de mouches ἀρ. κνιπολόγος, πτηνὸν. ἴδ. Grimpereau.

Knorh-ahn, ἢ Coq-knor, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Knotes, Ξ. πλ. θειοῦχος μόλυβδος ὡς κόκκος εὑρισκόμενος εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ μολύβου.

Knout, ἀρ. (κνοῦτον, Ῥωσσ.) ὑστριξ, ὕσπληγξ, μαστίγωσις, σκληροτάτη ποινὴ παρὰ τοῖς Ῥώσσοις μέχρις αἵματος καὶ κατασπαραγμοῦ τῶν σαρκῶν.

Knoxie, Ξ. φυτὸν τῆς Ταπροβάνης, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.

Koala, ἀρ *κόαλον νέον γένος διδελφύων μαστοφόρων τῆς νέας Ὁλλανδίας,

Kodreti, ἢ Schebennaad ἢ Tsienpen, ἀρ. ὕλη παχεῖα ἐνωμένη μὲ πετρέλαιον εὑρισκομένη εἰς τὴν Περσίαν, τὸ Στρασβοῦργον, κτλ.

Koelère, ἀρ. *κοέληρον, δένδρον τῆς Χαΐτης.

Koelerie, Ξ. * κοελερία, γένος φυτῶν σιτοειδῶν.

Koellée, Ξ. γένος φυτῶν, ὅπου ὑπάγεται καὶ ὁ λευκὸς ἑλλέβορος.

Koelpinie, Ξ. (λαμπάνη;) γένος φυτῶν.

Koelreutère, Ξ. θάμνος τῆς Κίνας.

Kootsch-wasser, ἀρ. *προυνόποτον, ῥακὴ καὶ χυμὸς προύνων.

Koff, ἀρ. ὁλκὰς (ἐμπορικὸν πλοῖον) Ὁλλανδίας.

Kohlenhornblende, ἀρ. ἀνθρακίας λίθος, πέτρα μελανὴ καὶ στιλπνὴ, ἢ μᾶλλον ἄνθραξ ἀπολιθωμένος.

Kokadatos, ἀρ. *κοκάδατος πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Kokera, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Kol, ἀρ. σαγήνη, γρίπος Ὁλλανδῶν, εἰς τὴν ἁλίευσιν τοῦ ἀντακαίου.

Kola, ἀρ. κωνοειδὴς καρπὸς τοῦ Sterculier, (τὸ ἐν αὐτῷ κάρυον σβέννει τὴν δίψαν, ἐνισχύει τὰ οὖλα, καὶ διατηρεῖ τοὺς ὀδόντας.)

Ko-lao, ἀρ. μέγας μανδαρῖνος σύμβουλος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας.

Kolcho, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰάβας.

Kolinil, ἀρ. εἶδος ὀσπριώδους φυτοῦ τῆς Μαλαβάρας.

Kollyrite, ἀρ. * κολλυρῖτις, ἀργιλλώδης γῆ λευκὴ, μεταβαίνουσα δὲ εἰς τὸ φαιὸν, κίτρινον καὶ ἐρυθροειδὲς, καὶ ἀπορροφῶσα τὸ ὕδωρ μὲ συριγμόν.

Kol-quall, ἀρ. εὔφορβον, τοῦ ὁποίου ὁ ὀπὸς ἀποχωρίζει τὰς τρίχας τῶν δερμάτων.

Komane, Ξ. ὑπερικὸν τῆς Κίνας.

Koona, Ξ. φύλλα φυτοῦ, τῶν ὁποίων τὸ ἀρέψημα φαρμακεύει τὰ βέλη (τοὺς ὀϊστοὺς) εἰς τὸ Sierra Léone.

Kopeck, ἀρ. καπίκι, χαλκοῦν νόμισμα τῆς Ῥωσσίας ἀνάλογον μὲ 4—5 λεπτά.

Kopestuck, ἀρ. νόμισμα Γερμανίας.

Kopstuck, ἀρ. νόμισμα ὑπόχαλκον τῆς Δανίας.

Ko-pu, ἀρ. ὕφασμα Κινεζικὸν ἀπὸ τὸν δεύτερον φλοιόν τινος φυτοῦ (ko ἢ co).

Koralien-erde, ἀρ. ὀρυκτὸν ὑδραργυρικόν, κοκκωτόν, εὐθρυπτον καὶ μελανόστιλπνον (εἰς τὴν Ἰδρίαν).
Koran, ἴδ. Alcoran.
Korbau, ἀρ. κουρπάν, Θυσία τῶν Τούρκων, ἑορτὴ μεγάλη παρ' αὐτοῖς ὡς τῶν χριστιανῶν τὸ πάσχα.
Koré, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμβοΐνης.
Koreïte, Θ. κορεῖτις, πέτρα τις παχεῖα καὶ γλίσχρα παρὰ Κινέζοις.
Koriom, ἀρ. εἶδος alisier τῆς Καμτσάτκας.
Kornœkrenerz, ἀρ. (σταχυώδης ἄργυρος) Θειοῦχος χαλκὸς, ὀρυκτὸν τῆς Ἔσσης.
Korosvel, ἀρ. δενδρύλλιον Ταπροβάνης.
Korro, ἀρ. μουσικὸν χορδότενον ὄργανον τῶν μαύρων.
Korsac ἢ Corsac, ἀρ. κυναλώπηξ.
Koschab, ἀρ. ποτὸν τῶν Ἀσιανῶν ἀπὸ πιστάκια, σταφίδας, ἄπια, προῦνα κτλ. βρασμένα.
Kot, ἀρ. εἶδος Θαλάμου, οἰκήματος πεγνυμένου εἰς τὸ ἔμπροσθεν μικρῶν τινων πλοίων.
Koubo ἢ Cubo, ἀρ. τίτλος τοῦ κοσμικοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας.
Koufique, ἀρ. ἀρχαία γραφὴ τῶν Ἀράβων ἐν χρήσει μέχρι τοῦ 955.
Kouting, ἀρ. εἶδος κιθάρας τριχόρδου τῶν Μαύρων
Koupholithe, ἢ pierre légère, Θ. κουφόλιθος, οὐσία σύνθετος ἀπὸ λεπίδας μικρὰς τετραγώνους λευκὰς καὶ διαφανεῖς, ἀνακαλυφθεῖσα παρὰ τὰ Πυρηναῖα.
Kouri ἢ Petit unau, ἀρ. * μικροβραδύπους, τετράπους τῆς Γουϊανῆς
Kouxeury, ἀρ. ἰχθὺς τῶν λιμνῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Kova, ἀρ. παλαιὰ γραφὴ τῶν Κινέζων.
Kowel ἢ Cavel, ἀρ. φυτὸν Ἀφρικῆς ἐδώδιμον.
Kraal, ἀρ. κώμη, χωρίον κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Ὁττεντότων.
Krake, Θ. εἶδος ἀγκύρας, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται οἱ Νορβεγοὶ εἰς τὴν ἁλείαν τῶν ἀττακέων.
Kraken, ἀρ. μυθῶδες Θηρίον τῆς βορείου Θαλάσσης ἔχον ἥμισυ λεύγας μῆκος.
Kramer, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Kraschenninikofie, Θ. γένος φυτῶν.
Kremlin, ἀρ. τὸ αὐτοκρατορικὸν παλάτιον εἰς τὴν Μόσχαν.
Krigie, Θ. * ὑάσπρις, γένος φυτῶν τῆς Βιργινίας.
Krokerie, Θ. λωτὸς ἐδώδιμος, φυτόν.
Kros, ἀρ. μηλωτὴ, σισύρα, ἑτερόμαλλος (κ. φλοκατα) Ὁττεντότων.
Krouffe ἢ Crein, ἀρ. πετρώματα, (βράχος) εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα διακόπτοντα τὴν φλέβα τοῦ γαιάνθρακος.
Kthéina, Θ. φυτὸν τῆς κατὰ τὴν Ἀραβίαν ἐρήμου ἀναπληροῦσα ἀφ' οὗ ξηρανθῇ τὴν ὕπναν.
Kuara, Θ. εἶδος ἐρυθρίνης, δένδρου τῆς Ἀϋσσηνίας, τοῦ ὁποίου οἱ κόκκοι χρησιμεύουσιν ὡς σταθμὰ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν ἀδαμάντων, ὅθεν γίνεται καὶ ἡ λέξις καράτ.
Kudda-mulla, ἀρ. δενδρύλλιον τῆς Μαλαβάρας.
Kuema, ἀρ. ἀγαρικὸν φυλλῶδες ἄνωθεν.
Kuerelle, Θ. πυρίτης σχιστώδης εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τοῦ Anzin.
Kuhnie, Θ. *κυχνία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Kuhnistera, Θ. γένος φυτῶν.
Kukan, ἀρ. ἀλοιφὴ ἀπὸ τοὺς σπόρους τοῦ ὑδροπέπονος εἰς τὸ Darfour τῆς Ἀφρικῆς.
Kulen, ἀρ. φυτὸν τοῦ Περοῦ ἐκ τῶν κυαμοειδῶν.
Kunthie, Θ. * κυνθία, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Kupfer-nichel, * ἀρ. χαλκονίκελον, τὸ ὀρυκτὸν τοῦ νικέλου περιέχον σίδηρον, Θεῖον ἀρσενικὸν καὶ κοβάλτιον.
Kupfer-reichem, ἀρ. χαλκὸς Θειοῦχος διαλυόμενος, ἐξωθεν δὲ πρασινωπός.
Kupho, ἀρ. *ζωόρυκτον (animal fossile) κωνοειδὲς ὀπίσθεν, χονδρὸν ἔμπροσθεν, ἐσωτερικῶς δὲ διῃρημένον εἰς δύω σωλῆνας.
Kuphóa, ἴδ. Cuphée.
Kurbatos, ἀρ. *κύρβατον, πτηνὸν ἁλιευτικὸν τῆς Σενεγάλης.
Kurite, Θ. * κυρίτης, ἰχθὺς τῆς Ἰνδικῆς Θαλάσσης.
Kursawska, ἀρ. στρῶμμα ἀργιλλώδες κυανοῦν, σκεπάζον τὸν μόλυβδον εἰς τὸ μεταλλεῖον τῆς Σιλεσίας.
Kurtchis, ἀρ. πλ. Κιουρτζῆς, σῶμα ἱππικοῦ τῆς Περσίας.
Kussir, ἀρ. χορδότατον ὄργανον τῶν Τούρκων.
Kuzuri, ἀρ. ἀλφάβητον τῶν Γεωργιανῶν περιωρισμένον εἰς τὰ ἱερὰ βιβλία.
Kynancie, Θ. κυνάγχη, κ. σαρανταία, νόσος τοῦ λαιμοῦ.
Kynodon, ἀρ. κυνόδους, γένος ζώων, ὅπου ὑπάγονται ἡ ἰχιδνα καὶ ὁ κρόταλος.
Kynorrhodon, ἴδ. Cynorrhodon.
Kyphose, ἀρ. * κύφωσις, γένος ἰχθύων τῆς μεσημβρινῆς Θαλάσσης ἐχόντων ὑψηλὴν τὴν ῥάχιν, καὶ ὕδωρ εἰς τὸν τράχηλον.
Kyrié-Éléisson, ἀρ. κύριε ἐλέησον.
Kyrielle, Θ. λιτανεία. μετ. μακρὸς κατάλογος, συνέχεια, ἀλληλουχία μακρὰ ἀηδῶν καὶ ἀηδῶν πραγμάτων. (une longue — d' injures). § ἀρχ. ποίημα Γαλλικὸν μὲ ἐπῳδόν.
Kyste, ἀρ. κύστις, κ. φοῦσσα, κάθος χειρουργικόν.
Kystéotomie, ἡ Kystiotomie, Θ. κυστεοτομία, τομὴ τῆς εὐρυτέρας κύστεως πρὸς ἐξόρυξιν τῆς ἐμφωλευούσης πέτρας.
Kystitome, ἀρ. κυστεοτόμον, ἐργαλεῖον τῆς κυστεοτομίας.
Kwai, ἀρ. ὑψηλὸν καὶ εὔμορφον δένδρον τῆς Ἰαπωνίας, ἐκ τοῦ γίνεται τῆς Θυΐας.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

L.

L, ἀρ. δωδέκατον στοιχεῖον, ἔνατον δὲ σύμφωνον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου· προφέρεται ὡς λε κατὰ τοὺς νεωτέρους. τελικὸν κείμενον ἐνίοτε δὲν ἐκφωνεῖται· οἷον εἰς τὰς λέξεις baril, chartil, fenil, fournil, fusil, outil, gril, nombril, persil, καὶ gentil (σημαῖνον χαρίεις, εὔμορφος) ἂν ὅμως ἀκολουθῇ φωνῆεν, τὸ l προφέρεται ὑγρῶς gentil enfant, gentil homme. ἐπὶ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ μένει ἄφωνον· ἐν μέσῳ λέξεως ὅταν ἔχῃ προηγούμενον i προφέρεται ὑγρὸν fille, aiguille, pillage, cotillon, pointilleux ἐξαιρουμένων τοῦ gilles, mille, ville. § ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον σημαίνει 50.

La, ἄρθρον θηλυκὸν τὸ. Le. § ἕκτον σημεῖον τῆς μουσικῆς κλίμακος. § ἀντων. elle ἀποκομμένη, καθὼς τὸ ἡμέτερον τὴν, παρὰ το, αὐτήν. estimez-la τίμα την.

Là, ἐπίρ. (διακρίνεται διὰ τοῦ βαρέως τόνου). ἐκεῖ. de — ἐκεῖθεν. par — ἐκεῖσε. ça et — ὧδε κἀκεῖσε. par ci par — τῇδε κἀκεῖσε, ἐκ διαλειμμάτων, ἔστιν ὅτε. au de — de la rivière πέραν τοῦ ποταμοῦ. celui — ἐκεῖνος. — dessus ἐκεῖ ἐπάνω, περὶ τούτων, ὡς πρὸς τοῦτο, ἐν τῷ μεταξύ. au de — ἐπέκεινα, ἀκόμη περισσότερον. (je lui ai donné ce qui lui devais et au de —). en de — μακρύτερα. (c'est plus en de—). — haut, — bas ἐκεῖ ὑψηλά, ἐκεῖ κάτω. § μετὰ ὀνόματος σημαίνει τὸ πρᾶγμα μεμακρυσμένον, καθὼς τὸ ci ἐμφαίνει αὐτὸ κείμενον πλησίον. en ce temps — κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, τότε. en ce temps ci κατὰ τοῦτον τὸν καιρόν, νῦν. § προσδιορίζει ἀκριβῶς. cette opinion — αὕτη ἡ γνώμη. § προστίθεται χάριν ἐμφάσεως. (que dites vous —). demeurez — μεῖνε αὐτοῦ. qui va —? τις εἶ; ἐρώτημα στρατιωτικόν. halte —ἐπιφώνημα στρατιωτικόν, στάσου, μὴ παρεμπρός (ἓ ἓ στῆτε, στῆτε) tenons-nous en — μένωμεν εἰς ὅ,τι εἴπαμεν, προτείναμεν, ἐπειδὴ ὅὲν εὑρίσκομεν ἄλλο demeurons en — ἂς σταθῶμεν ἐδῶ, ἂς μὴ προχωρήσωμεν περαιτέρω, ἂς μὴ ὁμιλήσωμεν πλέον. c'est — que je demeure ἐκεῖ διατρίβω. jusque — ἕως τότε, ἕως ἐκεῖ.

La la, ἐπίρ. σημαίνει ἀπειλήν. — nous nous retrouverons οἷον τὸ καλὰ καλά, ἡ μὴ σὲ μέλει, θὰ ξαναϊδωθοῦμεν. § ἐνθάρρυνσιν. — rassurez vous, il n'y a rien à craindre καρδιά, μὴ ταράττεσαι, ἀγάλι, ἀγάλι, μή σε μέλει, ὅὲν ἔχεις τί νὰ φοβηθῇς. § μετρίως, ἔτσι καὶ ἔτσι. (est-il savant?—.)

Lab ἢ **Labne**, ἀρ. εἶδος λάρου, θαλάσσιον πτηνὸν τῆς Σουηδίας.

La-Bac-than, ἀρ. θάμνος τῆς Κοχιγχίνης.

Labarin, ἀρ. κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῆς πορφύρας.

Labarum, ἀρ. λάβωρον, (λάφυρον) σημαία τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου φέρουσα τὸ μονόγραμμον τοῦ Ι. Χ.

Labatie, θ. γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν εὐδενοειδῶν.

Labazi, ἀρ. καλύβη ἀπὸ κλαδία.

Labbe, ἴδ. Storcoraire.

Labtacisme, ἀρ. λαβδακισμὸς, κατάχρησις τοῦ λ. εἶδος τραυλότητος

χάριεν, ὡς λέγεται, εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Δημοσθένους.

Labdanum, ἀρ. λήδανον, ἀρωματικὴ καὶ ῥητινώδης οὐσία ἐκρέουσα ἀπὸ τὸ λῆδον φυτὸν τῆς Κρήτης.

Labelle, θ. * χειλύνιον, τὸ χειλοειδὲς κατώτερον πέταλόν τινων ἀνθέων.

Labéon, ἀρ. ὑποδιαίρεσις τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.

Laber, ἀρ. ἀγκυροβόλιον τῶν ἁλιευτικῶν πλοίων.

Labeur, ἀρ. ἐργασία, ἔργον, πόνος, μόχθος. les terres sont en — οἱ κάμποι εἶναι δουλευμένοι. § σύγγραμμα, βιβλίον διεξοδικὸν ἐκδιδόμενον εἰς πολλὰ ἀντίτυπα. (bon—).

Labourer, οὐδ. κοπιῶ, μοχθῶ, ἐργάζομαι. en peu d'heures dieu labeure ἐντὸς ὀλίγου ἐνεργεῖ ὁ Θεὸς· ἐπὶ παραδόξου μεταβολῆς τινος ἀμαρτωλοῦ ἢ μεταβολῆς τύχης ἀπροσδοκήτου.

Labial, le, ἐπ. χειλόφωνος (b, f, m, p), χειλοφωνικός. offres —es ὑποσχέσεις, χαρίσματα μὲ λόγια, χωρὶς χρήματα. § χειλικός. (muscle —, veines —es).

Labiatiflore, ἐπ. * χειλανθὲς, (φυτὸν)· φέρον ἄνθη εἰς σχῆμα χείλους.

Labiation, θ κατάστασις τοῦ χειλοειδοῦς ἄνθους.

Labide, θ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων τῆς Καϋέννης.

Labidoures ἢ **Forficules**, ἀρ πλ. * χηλία, σύστημα ὀρθοπτέρων ἐντόμων.

Labié, ée, ἐπ. χειλωτὸν, χειλοειδὲς ἄνθος διηρημένον εἰς δύω χείλη.

Labile, ἐπ. mémoire — μνήμη ἀσθενὴς, ὀλίγον εὐτυχής.

Laboratoire, ἀρ. χημεῖον, ἐργαστήριον χημικόν.

Laborieusement, ἐπίρ. πολυπόνως.
Laborieux, euse, ἐπ. φιλόπονος. la faim regarde quelquefois à la porte de l'homme — mais elle n'ose pas y entrer ἡ πεῖνα παραμονεύει ἐνίοτε εἰς τὴν θύραν τοῦ φιλοπόνου, ἀλλὰ δὲν τολμᾷ νὰ εἰσέλθῃ. § πολύπονες. (place — euse). § συσχερὴς, δυσκόλως γινόμενος. (digestion — euse).
Labour, ἀρ. γεωργία, δούλευμα γῆς μὲ ὁποιονδήποτε γεωργικὸν ἐργαλεῖον. § ἄρωσις, ὄργωμα terre en — ἄρουρα. § ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον κινοῦσι τὴν βρεγμένην ἄμμον τῶν τύπων (χυτηρίων) οἱ μολυβδουργοί.
Labourable, ἐπ ἀρόσιμος.
Labourage, ἀρ. ἄροσις, ὄργωμα. § γεωργία. § ἀποβιβασμὸς. § ξεφόρτωμα τοῦ οἴνου ἀπὸ τὰ πλοιάρια. § διαγωγὴ, ρυμουλκία (τράβιγμα) τῶν πλοιαρίων αὐτῶν ὑπὸ γέρυρων. § ὑποβρύχιον εἰς τὸ ὕδωρ μέρος τῶν πλωτῶν ξύλων.
Labourer, ἐν. ἀρῶ, ὀργόνω, δουλεύω μὲ το ἄροτρον. μεταφ. ὀρύττω, σκαλλίζω τὴν γῆν (ὡς λέγεται περὶ ἀσπαλάκων). — le papier γράφω δυσκόλως. § κοπιῶ, ὑποφέρω πολὺ διὰ νὰ κατορθώσω, ἐπιτύχω. § ἐγγίζω τὸν πυθμένα, (τὸ βάθος τῆς θαλάσσης) καὶ τὸν ἀφίνω, παρασύρομαι ἀπὸ τὸ πλοῖον. (λέγεται περὶ τῆς ἀγκύρας σαλευούσης). un vaisseau a labouré τὸ πλοῖον περασεν ἀπὸ τεναγώδη τόπον χωρὶς ὅμως νὰ καθήσῃ. un boulet laboure la terre ἡ σφαῖρα ἄνοιξεν, αὐλάκισε τὴν γῆν, ὅπου ἔπεσεν εἰς τὸ τέλος τῆς παραβολῆς της. § ἀνακινῶ, ἀνακατόνω τὴν ἄμμον τοῦ τύπου. § ἀποβιβάζω (ξεβαρκάρω) οἶνον.
Laboureur, ἀρ. ἀρότης, ζευγηλάτης, ζευγίτης, γεωργός, ὅστις ὀργόνει § το ἐργαλεῖον, μὲ το ὁποῖον κινοῦσι τὴν ἄμμον τῶν τύπων οἱ μολυβδουργοί.
Labrax, ἀρ. λάβραξ, λαβράκιον γένος ἰχθύων.
Labre, ἀρ. * μακρομάσταξ, γένος ἰχθύων. § μάστακ, τὸ ἀνώτερον χεῖλος τῶν ἐντόμων.
Labroïdes, ἀρ. πλ. * μακρομασταχοειδῆ, συστημα ἰχθύων.
Labrusca, θ. μικρον κλῆμα ρυόμενον εἰς τὴν Βιργινίαν.
Laburnum, ἀρ. κύτισσος (τῶν Ἄλπεων), θάμνος.
Labyrinthe, ἀρ. λαβύρινθος. § ἑλικοειδὴς παράδεισος, ὅασος χωρισμένον μὲ τόσον τεχνικὰς ἀλωὰς, ὥστε εὐκόλως ἀποπλανᾶταί τις ἐντὸς αὐτοῦ. μεταφ. ἀδιέξοδος τοπος, ἀμηχανία, ἐμπερόευμα ὑποθέσεων. § λαβύρινθος, κοιλότης τοῦ ὠτίου ἐσωτερική. § εἶδος κογχύλης.— à chapeau εἶδος ἀγαρικοῦ. —étrillé ἀγαρικὸν ὄρυος. — rocher ἀμαυλίτης πλησιάζων εἰς τὸ ἀγαρικὸν ὄρυος.
Labyrinthique, ἐπ. λαβυρινθικός.
Lac, ἀρ. (λάκκος) λίμνη
Lacatane, θ. ἐξαίρετον εἶδος βανανέας καλλιεργούμενον εἰς τὰς Φιλιππονησους.
Lacca, θ. ῥητίνη τις μεταφερομένη ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν.
Lacé, ἀρ. lustre à — λυχνία, κ. πολυέλαιος (φανὸς) λαμπὴρ στολισμένος μὲ γύρους καὶ διάφορα ἄλλα σχήματα ἀπὸ κομμάτια ὕελου.
Lacer, ἐν. ταργανῶ, σφίγγω μὲ τὸ τάργανον, κορδόνι, περνῶ αὐτὸ εἰς τὰς θηλειάς. § ὀχεύω, κ. βατεύω, λέγεται ἐπὶ σκύλου.
Lacération, θ. κατασπάραξις, σχίσιμον ἐγγράφου ἢ βιβλίου τυπωμένου ἀναγνωρισθέντος ψευδεπιγράφου ἢ ἀπηγορευμένου ὡς σκανδαλώδους.
Lacérer, ἐν. σχίζω δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως πλαστὸν ἔγγραφον, ψευδεπίγραφον, ἢ ἄλλως ἀπηγορευμένον βιβλίον.
Laceret, ἢ Lasseret, ἀρ. τρύπανον, κ. τρυβέλιον.
Lacerne, θ. φαινόλης, χωρικὸν ἔνδυμα παρὰ Ῥωμαίοις, μανδύας πλατυς.
Laceron, σόγχος, κ. ζοχὸς, φυτόν.
Lacertiens, ἀρ. σύστημα ἑρπετῶν εἰς τὸ τάγμα τῶν σαυροειδῶν.
Lacertoïdes, ἀρ. πλ. σαυροειδῆ, ἑρπετά.
Lacert, ἀρ. λύρα, ἰχθύς.
Lacet, ἀρ. τάργανον, σειρὰ, γαϊτάνιον, μὲ τὸ ὁποῖον δένουσιν αἱ γυναῖκες τὸ σῶμά των. serrer, passer le —. σφίγγω, περνῶ τάργανον. § στραγγαλία, ἀρπεδόνη, βρόχος πρὸς θήραν πτηνῶν, λαγωῶν κτλ. prendre un lièvre au— πιάνω τὸν λαγὼν εἰς τὰ βρόχια. § μικρὸν σχοινίον τοῦ χορδοποιοῦ. § μικρὸς ὀβελὸς (σοῦβλα) σιδήρου τῶν κλειθροποιῶν § κρικοδόχη, σιδήριον, ὅθεν κρέμαται κρίκος, εἰς δὲ πολλὰς τέχνας ὅ,τι συνδέει, συνάπτει ἄλλα σώματα.
Laceur, ἀρ. δικτυοπλόκος.
Lâche, ἀρ. χαλαρὸς. corde — σχοινίον μὴ σφικτὸν, ξεσφιγκτον. coudre — ἀραιόω, μακρύνω τὰς ῥαφάς feuilles—s φύλλα ἀραιὰ. § μαλακὸς, ἀδρανὴς, (ouvrier —), δυσκίνητος, ἀνανδρος, ἄθυμος. § ἀγενὴς, ἄτιμος, ἢ ἀφιλότιμος. § οὐσ. ἀνανδρος, εὐτελὴς. (c' est un — qui se cache au jour du combat). § εἶδος θρίσσης, ἰχθύος τῆς μεσογείου.
Lâchement, ἐπίρ. χαλαρῶς. § ἀραιῶς, § μαλακῶς, ἀδρανῶς, ἀγενῶς, ἀθύμως, ἀνάνδρως
Lachenale, θ. * λαχενάλεια, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κριοειδῶν.
Lâcher, ἐν. χαλῶ, ἀπολύω, ἀφίνω ἐλεύθερον.—une corde, une ceinture ξεσφίγγω τὸ σχοινίον, τὴν ζώνην— une pierre ῥίπτω πέτραν.—les chiens ἐπαρίημι; ἀπολύω (ξαπολῶ) τοὺς σκύλους. il lâche tout sous lui τὰ κάμνει ἐπάνω του, χέζεται. — prise, ἢ — le pied φεύγω. — la bride à quelqu' un δίδω πλειοτέραν ἐλευθερίαν εἴς τινα. — la main πωλῶ εὐθηνότερα παρ' ὅ,τι ἤθελον γενικῶς δὲ ὀλιγοστεύω τὰς ἀπαιτήσεις μου. — prise ἀφίνω τὸν σκεπόν μου, ἀλλάτσω γνώμην. — un coup δίδω μίαν. il lui lâcha un soufflet τοῦ ἔδωκεν ἕνα μπάτσον. il lui lâcha un coup de pistolet à la tête τοῦ ἐτράβιξε μίαν πιστολιὰν εἰς τὸ κεφάλι. — le mot λέγω τὸν ὑστερινὸν λόγον μου διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ζητῶ νὰ λάβω ἢ νὰ δώσω. —la balle δὲν ἐγγίζω τὴν σφαῖραν. — le ventre ὑπάγω, λύω τὴν κοιλίαν, προξενῶ ἐυκοιλιότητα ἢ διαχωρῶ, ἀποπατῶ. § εὐθ. ἀπολύομαι. le pistolet vint à — τὸ πιστόλι ἐπῆρε φωτιάν. la pâte lâche ἡ ζύμη δὲν διατηρεῖ τὸ ἐποιον ἔλαβε σχῆμα πλασθεῖσα εἰς ἄρτον. se —, αὐτοπ. αἰσχρολογῶ.
Lachésis, θ. Λάχεσις, μία τῶν τριῶν μοιρῶν. § λάχεσις, γένος ὄφεων.
Lâcheté, θ. ἀνανδρία. § ἀδράνεια, ῥαθυμία. § πρᾶξις αἰσχρὰ, φαυλ.
Lachnée, θ. *λαχήνειον, γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀαρωνιοειδῶν.
Lachnosperme, ἀρ. λαχνόσπερμος, θάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου, γένος φυτῶν.
Lacinié, ée ἐπ. feuille —ée φύλλον ἐσχισμένον ἀνωμάλως.
Lacis ἀρ. (χάλευμα) πλίγμα (ἀπὸ λινάριον ἢ μεταξίον). § ἀνατ. σύμπλεγμα, δίκτυον ἀγγείων, ἰνῶν, νεύρων τοῦ σώματος.
Lacistème, ἀρ. νηματόσπερμα, φυτὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Lac-lak, ἀπ. διάλυμα τοῦ laque, τῆς λάκης εἰς θερμὸν ὕδωρ πεπιέσεως ὁδὸν, τὸ ὁποῖον ξηραινθὲν παράγει διὰ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος ὑγρὸν ἐρυθροῦν χρῶμα χρήσιμον εἰς βαφήν.
Laconique, ἐπ. λακωνικὸς, βραχυλόγος. § λακωνικὸν, πυριατήριον, στούβα εἰς τὰς παλαίστρας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.
Laconiquement, ἐπίρ. λακωνικῶς, βραχυλόγως.
Laconisme, ἀρ. λακωνισμὸς, βραχυλογία.
Laconomanie, θ. λακωνομανία
Lacq, ἢ Laq, ἀρ. πανίον, ταινία, σχοινίον δι' ὧν ἐκτείνουσιν οἱ χειρουργοὶ τὸ καταρτιζόμενον μέλος. § *ποδουλκὸς, σειρίτιον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ μαιευταὶ δένοντες ἕλκουσιν εἰς τὰ ἔξω τὰ μέλη τοῦ γεννωμένου βρέφους. §—s στραγγαλία
Lacque, θ. * λάκη, ῥητίνη φαιὰ, ἡμιδιαφανὴς, ξηρὰ, εὑρισκομένη ἐν σχήμα κυψέλης, ὅπου ἐμφωλεύουσιν ἔντομα· χρησιμεύει δὲ εἰς βαφήν,

εἰς τὴν κατασκευὴν βουλοκήρου, χρωμάτων καὶ βερονικείου, καὶ εἰς ἀκόνισμα ἐνωμένη μὲ ἄμμον. § δελτάριον λευκαργίλλου ἢ κρητίδος χρωματισμένης μὲ ἀφέψημα κοκκινοξύλου ἢ ἄλλων χρωμάτων. κόνις ὀστρακίτου βαμμένη μὲ ὕσγην (cochenille) χρήσιμα εἰς τὴν ζωγραφίαν (ἴδ. Laque)

Lacque, Ϛ. μικρα σκεύη βερνικωμένα εἰς τὴν Κίναν μὲ τὴν ῥητίνην τινῶν δένδρων. (vernicier badamier, augier).

Lacque en herbe, Ϛ. καρπὸς τοῦ γλυκυπίκρου (φυτοῦ).

Lacrymal, le, ἐπ. δακρυώδης. fistule —e αἰγίλωψ, πάθος, ἕλκος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν γωνίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τοῦ δακρυδόχου θυλάκου. os — ὀνυχοειδὲς ὀστοῦν (εἰς τὴν ῥίζαν τῆς ῥινός). caroncule —e ἐγκανθίς. point — δακρυώδης πόρος. sac — δακρυώδης θύλακος (σάκκος).

Lacrymatoire, ἀρ. (δακρυδόχος) σκεῦος, φιάλη, χρησιμεύοντα κυριως εἰς ὑποδοχὴν βαλσάμων ἢ ἀρωματικῶν ὑλῶν ἄλλων δι' ὧν ἐῤῥάντιζον τὰ κεκαυμένα ὀστᾶ οἱ ἀρχαῖοι (λήκυθοι;)

Lacs, (τὸ c ἄρ.) ἀρ. βρόχος, ἀγχόνη, θηλειὰ, παγὶς δι' ἄγραν ζώων, μεταφ. il est tombé dam le — ἔπεσε στὰ βρόχια, ἐπιάσθη στὴν παγίδα.

Lactaire, ἐπ. colonne —κίων ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν χόρτων τῆς Ῥώμης, πλησίον τοῦ ὁποίου ἔφερον τὰ ἐκθετα βρέφη διὰ νὰ εὕρωσι τροφούς.

Lactaria salubris, Ϛ. γαλακτώδες φυτὸν τῆς Ἰνδίας.

Lactate, ἀρ. γαλακτικὸν ἅλας.

Lacté, ée, ἐπ. γαλακτώδης vaisseaux —s χυλοφόρα ἀγγεῖα. fièvre —ée ἐπιλόχιος πυρετὸς (μετὰ τον τοκετον σια τον ὀργασμὸν τοῦ γάλακτος.) diète — γαλακτώδης δίαιτα τῶν ἀῤῥώστων. suc — γαλακτώδης ὀπὸς τινων φυτῶν. voie —ée ἀστρ. γαλαξίας.

Lacté, ἀρ. εἶδος ἐχίδνης τῆς Ἰνδίας.

Lactescent, te, ἐπ. γαλακτώδης.

Lactifère, ἐπ. γαλακτοφόρος (vaisseaux —s).

Lactifique, ἐπ. γαλακτοποιός.

Lactiflue, Ϛ. *γαλακτόῤῥους, εἶδος ἀμανίτου γεννῶντος γαλακτώδη ὀπόν.

Lactiphage, ἀρ. γαλακτοφάγος,

Lactique, ἐπ. γαλακτικὸς. acide — γαλακτικὸν ὀξύ.

Lacune, Ϛ. χάσμα. § —s κοιλώματα εἰς τὸ ἔσω τῆς οὐρήθρας καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου εἴτε κολεοῦ τῆς γυναικός.

Lacustral, le, ἐπ. τελματιαῖος, λιμναῖος, (φυτὸν γεννώμενον εἰς τέλματα καὶ λίμνας.)

Ladanum, ἀρ. λήδανον, ὕλη κομμορῥητινώδης τοῦ λήδου.

Ladi ἢ Lady, Ϛ. (προφ. Ledi) προσφώνησις, προσηγορία (τίτλος) τῶν Ἄγγλων πρὸς εὐγενεῖς κυρίας.

Ladre, ἐπ. λεπρὸς, μεταφ. γλίσχρος, φιλάργυρος, ἀναίσθητος. cheval — ἵππος ἔχων περὶ τὰ ὄμματα ἢ εἰς τὴν ἄκραν τῆς ῥινὸς κηλίδας φαιὰς, μέρη ἐψιλωμένα ἀπὸ τρίχας.

Ladrerie, Ϛ. λέπρα, λώβα, μεταφ. ῥυπαρὰ, ἐσχάτη φιλαργυρία. § λεπροκομεῖον.

Lagan, ἀρ. ἔκβρασμα, ὅ,τι ἐκβάλλει ἡ θάλασσα.

Lagasca, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς Κύβας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.

Lagénifère, Ϛ. *λαγηνοφόρος, χρυσάνθεμον τοῦ Μαγελλάνου, γένος φυτῶν

Lagénite, Ϛ. * λαγηνίτης, λίθος (ὀρυκτὸν ἢ ἀπολίθωμα) ἔχων σχῆμα λαγήνου.

Lagénule, Ϛ. *λαγηνύλλιον, γένος κογχύλης. § δενδρύλλιον ἀναῤῥιχώμενον τῆς Κοχιγχίνης.

Lagerstrome, ἀρ. *λαγεστρομία, φυτὸν τῆς Κίνας.

Laget à dentelle ἢ Lagette ἢ Bois de dentelle ἀρ. *λάγητον, δενδρύλλιον τῆς Ἰαμαϊκῆς καὶ Χαϊτῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν δαφνοειδῶν, τοῦ ὁποίου ὁ ἐσωτερικὸς φλοιὸς παριστάνει εἶδος πλέγματος χρησιμεύοντος ὡς ὦας (garniture) εἰς τὰ ἐνδύματα.

Lagoécie, Ϛ. *λαγοικία, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.

Lagomys, ἀρ. ἢ Rat-Lièvre, λαγόμυς, γένος ζώων. ἴδ. pika.

Lagon, Ϛ. λιμνοθάλασσα.

Lagoni, ἀρ. πλ. πηγαὶ θερμῶν (μεταλλικῶν ὑδάτων) κατὰ τὴν Τυῤῥηνίαν.

Lagopède, ἀρ. *λαγώπους, γένος πτηνῶν ἀλεκτρυονοειδῶν.

Lagophalmie, Ϛ. λαγοφθαλμία, νόσος, καθ' ἣν συστελλομένων τῶν βλεφάρων, τὰ ὄμματα τοῦ ἀνθρώπου κοιμωμένου μένουσιν ἀνοικτά.

Lagopus, ἴδ. Lagopède.

Lagotriche, ἀρ. *λαγώθριξ, νέον γένος μαστοφόρων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πιθήκων.

Lagouan, ἀρ. ἐρυθρόλευκον ξύλον τῶν Φιλιππονήσων.

Lagrie, Ϛ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Lague, Ϛ. πορεία, ὄγμος, αὐλάκισμα πλοίου.

Laguillère, Ϛ. δίκτυον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Μασσαλιώταις.

Laguis, ἀρ. ναυτ. σχοινίον φέρον βρόχον (θηλειὰν) εἰς τὴν ἄκραν, ὅπου κάθηται ὁ πακτωτὴς ἢ ναύτης καὶ ἀσφαλισμένον μὲ δεσμὸν, ὅς τις κεῖται ἔμπροσθεν τοῦ στομάχου.

Lagunculaire, Ϛ. γένος φυτῶν.

Lagunée, Ϛ, *λιμνῖτις, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.

Lagunes, Ϛ. πλ. τενάγη, διαστήματα θαλάσσης ῥηχὰ διειλημμένα ἀπὸ νησίδρια. (ἐπὶ τοιούτων πολλῶν κεῖται ἡ Βενετία).

Lagure, Ϛ. *λάγουρος, εἶδος πουτικοῦ τῶν ἐρήμων τῆς Σιβηρίας. § ἀρ. (λαγώπουρος;) φυτὸν σιτοειδές.

Lai, ie, ἐπ. λαϊκός. frère — μοναχὸς (μὴ ἱερωμένος) ὑπηρετῶν. sœur —e μοναχὴ ὑπηρετοῦσα. moine — στρατιώτης τρεφόμενος ἀπὸ μοναστήριον κατὰ βασιλικὸν διάταγμα. οὐσ. les clercs et les —s κληρικοὶ καὶ λαϊκοί. § ἔλεγος, παράπονον, ποίησις παραπονιάρικη.

Laiche, Ϛ. σκώληκες γῆς. § ἀμμόφυτον, ἔνυδρον φυτὸν, ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ἀγρώστεως.

Laid, de, ἐπ. δυσειδὴς, ἄσχημος.

Laidasse, Ϛ. γυνὴ παχεῖα καὶ δυσειδὴς.

Laidement, ἐπίῤῥ. δυσειδῶς, ἀσχήμως.

Laideron, Ϛ. ἀσχημοῦλα, νέα κόρη ἢ γυνὴ, ἥτις ἂν καὶ δυσειδὴς, δὲν φαίνεται ὅμως δυσάρεστος.

Laideur, Ϛ. δυσειδία, ἀσχημία.

Laie, Ϛ. ὗς θήλεια, κ. γουρούνα § ὁδὸς δενδροτομημένη, ἐν μέσῳ δάσους. § ἔκτασίς τις δάσους. § ὀδόντια, ἐξοχαὶ, τὰς ὁποίας ἀρινει εἰς τὴν πέτραν ἡ σφῦρα τοῦ κτίστου, ἢ τοῦ λιθοτόμου. § σφῦρα ὀδοντωτὴ τοῦ τεχνίτου τούτου.

Lainage, ἀρ. μαλλικὸν, ἡ χρῆσις καὶ τὸ ἐμπόριον ἢ γένος τῶν μαλλίων § πτίλωσις, μάλλωσις τῶν ῥούχων μὲ τὸν κνάφον, (τὴν λανάραν) ὅστις τραβᾷ ἔξω τὸ μαλλίον.

Laine, Ϛ. ἔριον, μαλλίον, κυρίως τῶν προβάτων. — en suin οἴσυπος, ἀκάθαρτον, ἄπλυτον μαλλίον. — de Moscovie πτίλον τοῦ δέρματος τῶν καστόρων μεταξὺ τῶν σκελῶν. § αἱ συνεστραμμέναι τρίχες τῆς κεφαλῆς τῶν Αἰθιόπων. — de fer ὀξείδιον ζίγκου (εἴτε ψευδαργύρου) μετεωριζόμενον ὅταν ἀναλύηται τὸ ὀρυκτὸν τοῦ σιδήρου. — de salamandre ἀμίαντος. — philosophique ὀξείδιον ζίγκου. — bège μαλλίον κοκκινωπὸν. — grappe μαλλίον τολυπωτὸν, εἰς τουλοῦπας. —pelis, pelade ἢ d' avalie μαλλίον χωρισμένον τοῦ δέρματος, ἀφ' οὗ βυθισθῇ τοῦτο εἰς τὴν ἄσβεστον. — riffard τὸ μακρότερον μαλλίον τῆς μηλωτῆς (τοῦ προβατικοῦ δέρματος). — pignon τὸ ὑπόλειμμα τοῦ κτενισμένου μαλλίου. — porquée μαλλίον διὰ μιᾶς χωριζόμενον. tirer la — ἐπαγγέλλομαι, ἔχω ἔργον νὰ κλέπτω τὴν νύκτα. se laisser manger la — sur le dos ὑποφέρω τὰ πάντα. —s κομμάτιον θειϊκῆς ἀσβέστου εἰς μακρὰ καὶ πλησιόχωρα κρύσταλλα κατὰ τοὺς γυψοποιοὺς τῶν Παρισίων.

Lainer, ἐν. ξαίνω τὸ ῥοῦχον, ἐκβάλλω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ μαλλίον.

Lainerie, Ϛ. ταλασιουργία, ἐριουρ-

γία, ἐριοπώλιον, πᾶν εἶδος κατασκευῆς καὶ ἐμπορίου τῶν μαλλίων. il fait le trafic de — ἐμπορεύεται μὲ μάλλινα ὑφάσματα.

Laineur, ἀρ. ταλαιουργὸς, ξάντης τῶν ῥούχων.

Laineux, euse, ἐπ. μαλλώδης, πολύμαλλος. plante —se φυτὸν τριχωτὸν, τριχοφόρον.

Lainier, ἀρ. ἐριοπώλης, πραγματευτὴς μαλλίων.

Laïque, ἐπ. λαϊκός.

Laird, ἀρ. λέξις σκωτικὴ σημαίνουσα τὸ Lord τῶν Ἄγγλων, δηλ. κύριος, ἄρχων.

Lais, ἀρ. νέον δένδρον, τὸ ὁποῖον ἀφίνουσιν εἰς τὴν ὑλοτομίαν τοῦ δάσους.

Laisches, Ϛ. πλ. πέταλα μεταλλικὰ προσκολλημένα εἰς τὸν θώρακα εἴτε τὴν πανοπλίαν τῶν παλαιῶν Γαλλων.

Laissade, Ϛ. τὸ στενὸν μέρος τοῦ κοιλώματος τῆς τριήρους.

Laisse, Ϛ. ἀγωγεὺς, ῥυτὴρ, σχοινίον ἢ λωρίον, μὲ τὸ ὁποῖον σύρομεν τοὺς κύνας, λυτάρι. § ζευκτηρία, ἁπλῶς σχοινίον, μὲ τὸ ὁποῖον κρατοῦμεν δύω δεμένους. il le mène en— τὸν τραβᾷ ἀπὸ τὴν μύτιν, τὸν κάμνει ὅ,τι θέλῃ. — de lévrier ζεῦγος λακαίνων κυνῶν, κυνοσουρίδων, δύω λαγωνικά § τάργανον, εἶδος γαϊτανίου τῶν πίνων. § Σαλασσόχωστος γῆ, τόπος εἰς τὴν παραλίαν, τὸν ὁποῖον ἀφίνει ἡ παλίρροια καὶ ἡ ἴλυς, τὴν ὁποίαν ἡ ἄμπωτις αὐτόθι ἐπισωρεύει.

Laissées, Ϛ. πλ. κόπρος λύκου καὶ ἄλλων τοιούτων ζώων.

Laisser, ἐν. παραλείπω, ἀφίνω. § παραχωρῶ, δίδω. (je vous laisse un cheval pour 100 francs). § συγχωρῶ νὰ κάμῃ τις τίποτε. je l'ai laissé dormir τὸν ἀφῆκα νὰ κοιμηθῇ. laissez le faire, ἂς κάμῃ. laissez le dire ἂς πάγῃ νὰ λέγῃ. ne pas — de faire, de dire δὲν παύω, (ἐξακολουθῶ) νὰ κάμνω, νὰ λέγω. se—, αὐτοπαθητ. ἀφίνομαι μόνος, ἢ ἀφίνω ἐμαυτὸν εἰς ἄλλους διὰ νὰ κάμω ἢ νὰ γένῃ τίποτε. se —persuader aux discours des sages πείθομαι εἰς τοὺς λόγους τῶν σοφῶν. se — aller ἐνδίδωμι, ὑποχωρῶ. se — aller au découragement λειποψυχῶ, χάνω τὴν γενναιότητα, τὸ θάρρος.

Laisser-aller, ἀρ. ἀφέλεια, εὐχέρεια, εὐκολία κινήσεως, συγκαταθέτεως, ἐντυπώσεως, ἀνεπιτήδευτον ἦθος.

Laisser-courre, ἀρ. ὁ καιρὸς τῆς ἀφέσεως, ἀπολύσεως τῶν σκύλων εἰς τὸ κυνήγιον. § ἦχος κερατίνης σάλπιγκος, ὅστις ἀναγγέλλει τοῦτο.

Laisses, Ϛ. πλ. τὸ. laisse (τελευταία σημασία).

Lait, ἀρ. γάλα. § τὸ ἐπιπολάζον λεύκωμα τοῦ ὠοῦ εἰς τὰ ῥογητὰ ὠά. § ὁπός τινων φυτῶν, οἷον εὐφόρβου, συκῆς κλ. jeune— τροφαλὶς, πρωτόγαλα, τὸ πρῶτον γάλα τῆς λεχοῦς ἢ νέον γάλα. vieux— παλαιὸν γάλα (γυναικὸς, ἥτις ἔτεκε πρὸ πολλοῦ). vache à— ἄνθρωπος, ἢ πράγματα, ὅθεν ὠφελούμεθα, λαμβάνομεν παντοτεινὸν κέρδος. cette affaire est une vache à— pour ce procureur ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἓν βυζὶ διὰ τὸν εἰσαγγελέα. ce malade est une vache à — pour ce médecin, ὁ ἰατρὸς ἀλμέγει καλὰ τοῦτον τὸν ἄῤῥωστον. — caillé πηκτὸν γάλα, κ. γιαγοῦρτι. petit — ὀῤῥὸς, τυρόγαλα, κιῤῥὸς, τσίῤῥος. — coupé ὑδαρὲς, ὑδρομιγὲς (νερωμένον) γάλα. frère, sœur de— ὁμογάλακτος ἀδελφὸς, ἀδελφὴ, παιδίον τῆς τροφοῦ, τῆς βυζάστρας. — de poule λέκιθος, κρόκος ὠοῦ ἀναλυμένος. — virginal, παρθενικὸν γάλα, ἔμβαμμα βενζοΐνου ἐνωμένου μὲ ὕδωρ, χρησιμεῦον εἰς καλλωπισμὸν τοῦ προσώπου. — de lune ἄχνη ἀργύρου, λευκὴ γῆ, μετεώρισμα ἀργυρίτιδος. — de lune, (σεληνίτης) ἀνθρακικὴ ἄσβεστος εἰς τὰ βουνὰ, τὰς πηγάς κλ. — de chaux κονία, ὕδωρ περιέχον ἀναλυμένην ἄσβεστον. — de soufre θειοῦχος οὐσία, τῆς ὁποίας τὸ θεῖον καταθιζόμενον ἀπὸ τὰ ὀξέα δίδει λευκὸν χρῶμα εἰς τὸ ὑγρόν. —d' amandes θαπόῤῥοφον, κ. θιάσον, πόμα γαλακτοειδὲς κατεσκευασμ. μὲ χυμὸν ἀμυγδ. καὶ σάκχαρ. voie de— κύκλος γάλακτος, ἢ γαλαξίας. —doré, ἢ laiteux-briqueté εἶδος ἀμανίτου. soupe de— χρῶμα κίτρινον, λευκοειδὲς, γαλακτῶδες, ἢ ἕνωμα λευκοῦ, κιτρίνου καὶ ῥοδοειδοῦς. (cheval, pigeon soupe de —). cochon de - δελφάκιον, γουρουνάκι βυζαχτάρικον. dents de — γαλαθηνοὶ, πρωτόβολοι ὀδόντες. avoir une dent de—contre quelqu' un χαλεπαίνω, μηνίω πρός τινα, τοῦ φυλάττω πάθος.

Laitage, ἀρ. γαλακτερά.

Laite, ἢ laitance, Ϛ. γαλακτίδες, κ. γαλατσίδα, γονὴ, σπέρμα τῶν ἰχθύων.

Laiterie, Ϛ. γαλακτοκομεῖον, τυροκομεῖον.

Laiteron, ἢ laitron, ἀρ. σόγχος, σόγκος, κ. ζόχος, φυτόν.

Laiteux, euse, ἐπ. γαλακτώδης (plante-euse). maladies —s νόσοι ἐκ τῆς παρεκτροπῆς ἢ ἐπιτχέσεως τοῦ γάλακτος εἰς τὰς λεχούσας. —x poivrés, ἀρ. πλ. γένος ἀμανιτῶν ἐκρεόντων γαλακτώδη καὶ ὁριμύν τινα χυμὸν, ὅταν κοπῶσιν.

Laitier, ἀρ. ἄφρος ἀναλυμένων μετάλλων. —des volcans ὑελώδης μελανὴ, ὑποπράσινος, ἢ κυανῆ ὕλη ἐκχεομένη ἀπὸ τοὺς κρατῆρας τῶν ὑφαιστείων ὀρέων.

Laitière, Ϛ. γαλακτοπῶλις. bonne— καλὴ βοῦς (ἀγελάδα). καλὴ βυζάστρα, ἔχουσα πολὺ γάλα.

Laiton, ἀρ. ὀρείχαλκος, κ. πάφυλας, μέταλλον σύνθετον ἀπὸ ζίγκον καὶ χαλκόν.

Lait-sainte-marie, ἀρ. (ἄκανθος) εἶδος σκολύμου, ἀκανθώδους φυτοῦ, φέροντος γαλακτώδη στίγματα ἐπὶ τῶν φύλλων.

Laitue, Ϛ. θριδαξ, μαϊδύλιον ἢ ραρούλιον. —de murailles εἶδος σέγκου —d' âne ἀρτιφυὴς δίψακος, γνάφος. —de grenouilles ῥυτιδωτὸν *πόταμον (φυτὸν). —s marines, εἶδος φύκους, θαλάσσια φυτά — vireuse θριδακίνη φαρμακώδης, ναρκωτικόν τι καὶ διουρητικὸν φυτόν. § κογχύλη μονόθυρος.

Laize, Ϛ. πλάτος ὑφάσματος μεταξὺ τῶν δύω παρυφῶν.

Lac, ἢ lek, ἀρ. νόμισμα λογιστικὸν τῆς Περσίας ἴσον μὲ 200,000 φράγκων.

Lakmus, ἀρ. κυανοῦν παραγόμενον ἀπὸ τὴν ἀνάμιξιν τοῦ χυμοῦ τῶν βατίνων (βατσίνων), ἢ βατίνη, τῆς τιτάνου, τοῦ ἰοῦ, καὶ τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἅλατος.

Laksau, ἀρ. ποσότης δεκαπενταχιλίων, (caches).

Laktak, ἀρ. μεγάλη φώκη τῆς Καμτσάτκας.

Lallation, Ϛ. λαβδακισμὸς, τραυλότης διπλασιάζουσα τὸ λ.

Lama, ἀρ. ἱερεὺς τῆς Ταρταρίας. § προβατοκάμηλος, ζῶον μηρυκάζον τῆς Ἀμερικῆς.

Laman, ἀρ. εἶδος στρύχνου (morelle).

Lamanage, ἀρ. ἐργασία τῶν ναυτῶν, ὅταν κατάγηται ἢ ἀνάγηται τὸ πλοῖον.

Lamaneur, ἀρ. ναυηγὸς, ποδηγὸς, ποδηγέτης, ἰταλ. πιλότος.

Lamantin, ἀρ. *ἁλίμορκτος, ἀμφίβιον ζῶον μαστοφόρον, εἶδος φώκης τοῦ ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ ἐνδιατρίβοντος εἰς τὰ παράλια, κατὰ τὰς ἐκβολὰς μάλιστα τῶν ποταμῶν.

Lamarkée, Ϛ. *λαμάρκειον, γένος φυτῶν παραλίων, τῆς νήσου Ξυΐνης.

Lamarkie, Ϛ. γένος φυτῶν σιτοειδῶν.

La-mat-kat, ἀρ. ὄνδρον τῆς Κινχίνης.

Lambda, ἀρ. λεπιδόπτερον, ἔντομον νυκτινόμον.

Lambdoïde, ἐπ. λαμβδοειδὴς. suture — λαμβδοειδὴς, ῥαφὴ τοῦ κρανίου ἔχουσα σχῆμα Λ.

Lambeau, ἀρ. ῥάκος, κομμάτιον ὑφάσματος. mettre en—x κατατσαράττω, καταξισχίζω. son habit est en—x, s' enva en—x τὸ ῥοῦχό του (ἐῤῥακώθη, διεῤῥύη) ἐκουρελιάσθη. § τεμάχιον χαρτίου, (ἐπὶ ξυλικοῦ) ἢ ἄλλων πραγμάτων. § ἔδεσμα τριχωτὸν, πτιλώδες τῶν κρεάτων, τὸ ὁποῖον κατά τινας καιροὺς ἀποβάλλει ἡ ἔλαφος.

Lambertie, Ϛ. *λαμβερτία, γένος φυτῶν.

Lambin, ine, ἐπ. νωθρὸς, νωχελὴς, βραδυκίνητος, μόλις σαλεύων (οἰκ.).
Lambiner, οὐδ. νωχελίζω, νωθρεύω, εἶμαι ἀργὸς, βραδυκίνητος.
Lambis, ἀρ. μεγάλη κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῶν στρόμβων.
Lambitif, ἀρ. παρὰ τὸ lambere τὸ λείχω. médicament — ἔκλειγμα.
Lambourde, Ϛ ξύλον πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ σανιδώματος, τοῦ πατώματος. § ξύλον τιθέμενον ἐπὶ τῶν τοίχων καὶ τῶν ὀκῶν διὰ νὰ βαστάσῃ τὰς ἄκρας τῶν ὀκίδων, ὅταν ὀὲν στηρίζωνται εἰς ἐκείνους ἢ εἰς ταύτας. § πέτρα ἀσβεστώδης εὔθραυστος. § κλάδοι φύμενοι χαμηλὰ καὶ φέροντες μελανώτερα καὶ χονδρότερα ὄμμάτια παρὰ τοὺς ἄλλους κλάδους. § —s ἔδαφος τεχνητὸν τῶν λάκκων πρὸς ἀπόθεσιν τῶν ἰστῶν (καταρτίων), ὑποκάτω τοῦ ὕδατος.
Lambris, ἀρ. ἀρχιτ. φάτνωμα, τουρκ. ταβάνι, τὸ ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μέρος τοῦ οἰκοδομήματος. § διάφραγμα ἀπὸ πέταυρα σκεπασμένα μὲ ὑφος, τουρκ. τσατμᾶς, (καλλωπισμός). § σκεπασμα τῶν τοίχων ἀπὸ ξύλα. — d'appui ὅταν ἐκτείνηται ὡς 3 ἢ 4 πόδας ὑψηλά. — de revêtement ὅταν ἀναβαίνῃ ἕως ἐπάνω. de demi revêtement ὅταν ὀὲν ὑπερβαίνῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἑστίας.
Lambrissage, ἀρ. φάτνωμα.
Lambrisser, ἐν. φατνῶ, σκεπάζω μὲ φάτνωμα.
Lambrus ἢ Lambrusque, Ϛ. ἀγριάμπελος.
Lame, Ϛ ἔλασμα, (κ. λάμα), πέταλον μετάλλου (χρήσιμον ὡς εἰδοποιουμένη ὕλη, ἢ ὡς ἐργαλεῖον ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν).§—s κεγχροι χρυσαῖ, χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ πέταλα, μετὰ ὁποῖα σκεπάζουσι τὰ ὑφάσματα, τὰ γαλόνια, κ. τρέμουσα § λεπὶς μαχαιρίου σπάθης κτλ. § κύματα ἀλιπάλληλα. la — vient du large, la — prend par le travers τὰ κύματα προσβάλλουσι τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου. c'est une bonne — ἡ fine — γυνὴ πανοῦργος. § πέταλον, τὸ ἀνώτερον καὶ πλατὺ μέρος τοῦ φύλλου τῶν ἀνθέων.
Lamé, ée, ἐπ. χρυσοπέταλος, ἢ ἀργυροπέταλος.
Lamelle, ée, ἐπ. φυλλώδης, συγκείμενος ἀπὸ πέταλα.
Lamelleux, euse, ἐπ. πτυχώδης, πλακιδωτὸς, ἔχων πέταλα.
Lamellicornes, Ϛ. πλ. ἡ pétalocères, ἀρ. πλ. *λεπιδόκερα, ἢ πεταλόκερα, ἔντομα ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κολεοπτέρων.
Lamellirostres, ἀρ. πλ. *λεπιδόρρυγχα, σύστημα πτηνῶν πλατυπόδων (στεγανοπόδων).
Lamellobranche, Ϛ. τάγμα ὑπαγόμενον εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν ἀκροβράγχων μαλακίων.
Lamellosodentati, ἀρ. πλ. σύστημα πτηνῶν.
Lamentable, ἐπ. θρηνώδης, γοερός. § ὀδυνηρὸς, οἰκτρός. il prononça ces paroles d'un ton de voix — πρόφερε τὰς λέξεις ταύτας μὲ παθητικὴν (λυπητερὰν) φωνήν.
Lamentablement, ἐπίρ. θρηνωδῶς. § ὀδυνηρῶς, οἰκτρῶς.
Lamentation, Ϛ. θρηνωδία, γόος.
Lamenter, ἐν. θρηνῳδῶ, μινυρίζω, κλαίω, μυρολογῶ. se —, αὐτοπ. παραπονοῦμαι, κτλ.
Lamette, Ϛ.* ἠτριελεπὶς, ξυλάριον εἰς τὰ μιτάρια τοῦ μεταξυφαντικοῦ ἱστοῦ (ἐργαλείου)
Lamie, Ϛ. λάμια, λάμνα, σκύλλα, καρχαρίας, ἰχθὺς, (κῆτος) σελαχωδὴς. § λαμία, τέρας μυθῶδες φόβητρον, φάντασμα.§—s ἰλάμιαι, δαίμονες εἰς σχῆμα ὡραίων γυναικῶν. § * λάμιον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Lamier, ἀρ. κεγχροποιὸς, ὅστις κατασκευάζει χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ πέταλα, κ. τρέμουσαις διὰ τὰ ὑφάσματα.§ λάμιον, εἶδος κνίδης, γένος φυτῶν ἐκτοῦσυστήματοςτῶνμενθοειδῶν.
Laminage, ἀρ. ἔλασις, πλάτυνσις.
Laminaire, Ϛ γένος φυτῶν παραλίων.
Lamincouart, ἀρ. * λαμίγκουρον, δένδρον τῆς Καϋέννης.
Laminer, ἐν. ἐλαύνω, πλατύνω σίδων τὸ αὐτὸ πάχος παντοῦ.
Laminoir, ἀρ. ἔλαστρον, πεταλιστήριον, μηχανὴ κυλινδρικὴ λεπτύνουσα ἰσομερῶς παντοῦ τὸ πέταλον.
Lamiodontes ἢ, Dent de Lamie, Ϛ. * λαμιόδους, ὀρυκτὸς ὀδοὺς, ὀόντι καρχαρίου.
Lamnuguia, Ϛ. σύστημα μαστοφόρων.
Lampadaire, ἐπ. ὀαδοῦχος, λαμπαδιστὴς, λαμπαδάριος, ἀξιωματικὸς βαστάζων λαμπάδας, ᾠῶτα ἔμπροσθεν τοῦ αὐτοκράτορος. § λυχνοῦχος, ἐργαλεῖον ἐπιτήδειον νὰ κρατῇ λύχνους.
Lampadation, Ϛ. λαμπάδωσις, βασανιστήριον, καθ' ὃ ἔβαλλον ἐπὶ τοῦ κολαζομένου λαμπάδας, καὶ λύχνους, ὅτε ἦτο ἐξαπλωμένος.
Lampadedromies, Ϛ. πλ. λαμπαδηδρομία, ἀγὼν, (ἢ παιδιὰ) εἰς τὰς Ἀθήνας, καθ' ὃν ὅστις ἔφθανε τρέχων εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου μὲ ἀναμμένην τὴν λαμπάδα ἐβραβεύετο.
Lampadias, ἀρ. λαμπαδίας. ἢ aldébaran ὄνομα ἀστέρος κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ταύρου.
Lampadistes, ἀρ. λαμπαδισταί, οἱ ἐξασκούμενοιεἰς τὴν λαμπαδηδρομίαν.
Lampadomancie, Ϛ. λαμπαδομαντεία.
Lampadophore, ἀρ. λαμπαδηφόρος.
Lampadophorie, Ϛ. πλ. λαμπαδηφορία, ἑορτὴ καθ' ἣν ἕφερον λαμπαδας διὰ τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας.
Lampante, Ϛ. λαμπηρὸς, ἐπ. huile —e ἔλαιον καθαρόν.
Lamparillas ἢ Nompareilles, Ϛ. πλ. μαλλωτὰ ἐλαφρὰ τῆς Γαλλίας.
Lampas, ἀρ. λαμπὰς, φλεγμονὴ, πρῆσμα τοῦ οὐρανίσκου τῶν ἵππων. § οὐρανίσκος, τὸ ἔνδον τοῦ στόματος. § ὕφασμα μεταξωτὸν χονδρόν.
Lampassé, ée, ἐπ. ἔχων ἔξω τὴν γλῶσσαν.
Lampassas ἢ Lampasses, Ϛ. πλ. (ἰνδότυπα), ὑφάσματα τυπωμένα τῆς Ἰνδίας.
Lampe, Ϛ. (λαμπὰς), λύχνος, καυδήλα. — de cardan * ἰσχίλαιος λύχνος (ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὀὲν χύνεται τὸ ἔλαιον, ὅπως καὶ ἂν τὸν στρέψῃ τις). — docismastique ὀοκιμαστικὸς λύχνος, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ὀρυκτολόγοις, μεταλλουργοῖς καὶ ὑλοποιοῖς. il n' y a plus d'huile dans la — ὀὲν ἔχει πλέον λάδι ὁ λύχνος, ἀποθαίνει ὀηλ. ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ βαθὺ γῆρας, ἢ ἀδυναμίαν. cul de — *λυχνοπύνδαξ, εἶδος καλλωπίσματος, ἐξοχὴ κατὰ τὴν ὀροφὴν ἢ τὸν θόλον τοῦ οἰκήματος παριστάνουσα τὸ κάτω μέρος λύχνου ἐκκλησίας, ἄνθος, καλλώπισμα εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου, τοῦ βιβλίου. § —s ἠθμὸς, ὕφασμα μάλλινον ἀραιὸν χρησιμεῦον εἰς στράγγισμα ἢ σίτισμα. laines —s μαλλία, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ ἠθμὸς γίνεται. — à souder ἐγκαυστουργικὸς λύχνος ἢ τῶν ἐγκαυστῶν (émailleurs).—antique διάφορα κογχύλια φακοειδῆ καὶ ἐλλειπτικὰ εἰς τὴν τρύπαν. — de sûreté μεταλλωρυχικὸς λύχνος (κατεσκευασμένος ἀπὸ πυκνὸν πλέγμα σιδήρου).
Lampée, Ϛ. * κωθωνία, μεγάλη ποτηριὰ οἴνου. il en avala cinq à six —s κατέβασε πέντε, ἓξ ποτηριαῖς.
Lamper, ἐν. κωθωνίζω, κατεβάζω ποτηριαῖς.
Lamperon, ἀρ. ἐλλύχνιαν, καυδηλήθρα, σωληνίσκος κρατῶν τὸ φιτίλιον τοῦ λύχνου.
Lampery, ἀρ. *λάμπυρον, δενδρύλλιον τῶν Μολουκαννήσων.
Lampette, Ϛ. ἢ Lamprette, ἐρυσίβη.
Lampion, ἀρ. λυχνίσκος, μικρὸς λύχνος ἀπὸ κασσιτερωτὸν σίδηρον ἢ ὕαλον, χρήσιμος εἰς τὰς φωτοχυσίας.
Lampionier, ἐν. στολίζω μὲ λυχνίσκους.
Lampons, ἀρ. πλ. παροίνια, βακχικὰ ἄσματα, τραγούδια.
Lampotte, Ϛ. λεπὰς, πεταλίδα. § ὀέλεαρ, ὀόλωμα ἀπὸ σάρκα κογχυλίων τοιούτων.
Lampourde, Ϛ. ξάνθιον, ἀπαρίνη, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀκαληφοειδῶν. § πέτρωμα, στρῶμα πετρῶν εἰς τὰ λατομεῖα.
Lampresse, Ϛ. ὀίκτυον πρὸς ἁλίευσιν τοῦ γαλεοῦ (ἰχθύος).
Lamprie, Ϛ. *λαμπρὶς, (λαμπέτις) ἔντομον κολεόπτερον.
Lamprime, Ϛ. *αἴγλη, ἔντομον κο-

λεόπτερον τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Lamproie, Ƨ. γαλεὸς ἢ γάδος ἰχθύς. § πετρόμυζον, ἰχθύς.
Lamprophore, ἀρ. λαμπροφόρος, λευχείμων, νεόφυτος, νεοβάπτιστος φορῶν λευκὸν ἱμάτιον κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα μετὰ τὸ βάπτισμα.
Lamproyon ἢ Lamprillon, ἀρ. γαλείτιος, μικρὸς γαλεός, ἰχθύς.
Lampsane, Ƨ. λαμψάνη, ἡ λαψάνη, χόρτον.
Lamptéries, Ƨ. πλ. λαμπτήρια, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου.
Lampuge, ἢ Lampurge, ἀρ. κορύγαινα, ἵππουρις, ἰχθύς.
Lampyre, ἀρ. λαμπυρὶς ἢ λαμπουρὶς κ. κωλοφωτιὰ, ἔντομον κολεόπτερον.
Lampyrides, Ƨ. πλ. λαμπυρίδες, σύστημα ἐντόμων.
Lanaire, Ƨ. * λήναιον ἢ λάναιον, φυτόν τι τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κριτοειδῶν.
Lanaria, Ƨ. *λανάριον, φυτόν.
Lance, Ƨ. λόγχη. baisser la — παραχωρῶ τὴν νίκην, ὑπείκω, ταπεινόνομαι. rompre une — φιλονεικῶ. rompre les —s pour quelqu' un ὑπερασπίζομαί τινα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. il est venu à beau pied sans — ἦλθε πεζός. — de drapeau ἢ d'étendard κοντὸς, τὸ ξύλον, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν σημαίαν. —en feu εἶδος πυρσοκρότου. (fusée). — de sonde εἶδος βολίδος τῶν Θαλασσοπόρων. § ἐργαλεῖον χειρουργικόν. § ἐργαλεῖον τοῦ γυψωτοῦ (stucateur). § λαμπὰς, (θαλοὶ, αἶγες), μετέωρον πυρῶδες.
Lancellé, ée, Ƨ. λογχίτης, φυτόν.
Lancéolaire, ἐπ. λογχοειδής.
Lancéollé, ée ἐπ. λογχοειδῆς.
Lancer, ἐν. ἀρίημι, βάλλω, ἐξακοντίζω. —un trait ῥίπτω βέλος. μεταφ. — des œillades ῥίπτω ὀμματιαῖς. — un regard de colère κυττάζω μὲ ὀργὴν (ἀγριοκυττάζω). § ῥίπτω τὸ πλοῖον εἰς τὴν Θάλασσαν. un vaisseau —e babord ou stribord τὸ πλοῖον φέρεται ἔνθεν κἀκεῖθεν, ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν. — le cerf ἐξελαύνω, ξετρυπόνω τὴν ἔλαφον. se —, αὐτ. ἐφορμῶ, πίπτω βιαίως κατά τινος.
Lanceron, ἀρ. μικρὸς λούκιος, (κ. στοῦκα) ἔχων λογχοειδὲς τὸ σῶμα.
Lancetier, ἀρ. φλεβοτομοθήκη.
Lancette, Ƨ. σμίλιον, χαστήριον, φλεβοτόμον, νυστήριον, κ. νυστέρι. coup de — νυστηρία, κ. νυστεριά § κοπὶς, ἐργαλεῖον κοπτερὸν τοῦ χρεοπώλου καὶ ξυλογλύπτου.
Lanche, Ƨ. λίκκας, μικρὸν πλοῖον τῶν κόλπων τοῦ ποταμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.
Lancière, ἀρ. λογχοφόρος, λογχίτης, λογχήρης στρατιώτης. § λογχοποιός.
Lancire Ƨ. ἢ Lançoir, ἀρ. τρύπα, ὑδρορρόα, ὅθεν ἐκβαίνει τὸ ὕδωρ τοῦ μὴ κινουμένου μύλου.
Lancinant, te, ἐπ. νυγματώδης, κεντητικός. douleur —e πόνος νυγματώδης, ὀξὺς (ἰδικιτέρως τοῦ στήθους), κ. κεντηματιὰ, σφάχτης.
Lancis, ἀρ. * προσταθμὶς, πέτρα Θυρίδος ἐξέχουσα τῶν παραστάδων.
Lancisie, Ƨ. *λογχαία, γένος φυτῶν.
Lancistème, ἀρ. νηματόσπερμα, γένος φυτῶν.
Lançon, ἀρ. μικρὸς λούκιος ἢ μικρὰ στοῦκα (εἰς λογχοειδὲς σχῆμα).
Lancretie, Ƨ. *λαγκρητὶς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρυοφυλλοειδῶν.
Landan, ἀρ. φοίνιξ τῶν Μολουκονήσων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξάγεται τὸ sagou.
Landau, ἀρ. δίφρος, εἶδος ἁμάξης.
Lande, Ƨ. χέρσος, γῆ σκεπασμένη ἀπὸ σπαρτίον, ἐρείκην, πτέριν κλ. —s, μετ ξηρὰ καὶ ἀηδῆ χωρία συγγράμματος, (—s de la métaphysique).
Landgrave, ἀρ. δικαστὴς, ἀρχ. § τοπάρχης, ἡγεμὼν τῆς Γερμανικῆς συμμαχίας.
Landgraviat, ἀρ. τοπαρχία, ἡγεμονία εἰς τὴν Γερμανίαν.
Landi, ἀρ. πανήγυρις τοῦ ἁγίου Διονυσίου (προαστείου τῶν Παρισίων). § σχολὴ, ἡμέρα ἀργίας τῶν μαθητῶν, κ. σχόλι. § διδακτρα (ἀρχ.)
Landie, Ƨ. *λανδία, γένος φυτῶν.
Landier, ἀρ. *ξυλόθετον, σήριγμα τῶν καυσοξύλων εἰς τὰ μαγειρεῖα.
Landit, ἀρ. τὸ Landi.
Landolphie, Ƨ. *λανδολφία, δενδρύλλιον τῆς Ἀφρικῆς.
Lane, Ƨ. διάστημα ποταμοῦ μέχρις οὗ ἐκτείνονται τὰ δίκτυα.
Laner, ἐν. γνάπτω, ξαίνω τὰ ῥοῦχα (μὲ τὸ κτενάγκαθον) φέρω τὸ χνοῦδι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.
Laneret, ἀρ. ἀρσενικὸς ἱέραξ.
Lanet ἀρ. σαργάνη, μικρὸν δίκτυον πρὸς ἄγραν τῶν καρίδων.
Laneur, ἀρ. γναφεὺς, ξάντης τῶν ῥούχων.
Lang, ἀρ. τετράπουν τῆς Κίνας
Langage, ἀρ. διάλεκτος, μεταφ. παράστασις ἰδεῶν, αἰσθημάτων. — d'action ἡ διὰ σχημάτων (ἤθους).— des yeux διὰ τῶν ὀμμάτων. — par signe διὰ σημείων γινομένη. § ὕφος λόγου, φράσις, λεκτικὸν ἰδιαίτερόν τινος. le — des halles ἡ γλῶσσα, ὁ τρόπος τῆς ὁμιλίας τῶν ἀγοραίων. § φωνὴ, κελάδημα τῶν πτηνῶν καὶ ἄλλων ζώων.
Langaha, ἀρ. γένος ὄφεων.
Langar, ἀρ. κέλης, μικρὸν πλοιάριον ἰδ. Brigantin
Lange, ἀρ. συνθ. —s πλ. σπάργανον, πανίον, μὲ τὸ ὁποῖον τυλίσσονται τὰ βρέφη. envelopper dans les—s σπαργανίζω. § τεμάχια μαλλίων ὑφάσματος, ἐπάνω τῶν ὁποίων ῥίπτουσι τὰ φύλλα τοῦ χαρτίου ἐκβαλλόμενα ἀπὸ τὸν τύπον (καλούπι).
Langelotte, Ƨ. χρυσοτρίπτης, μηχανὴ, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς Langelotte ἔτριβε τὸν χρυσὸν διὰ νὰ τὸν μεταχειρισθῇ ὡς ἰατρικόν.
Langit, ἀρ. *βερονικόδενδρον, ἐξ οὗ οἱ Κινέζοι, ὡς λέγεται, λαμβάνουσι τὸ λαμπρότατον αὐτῶν βερνίκιον.
Langon, ἀρ. εἶδος ξιφίου, ἰχθύος.
Langou, ἀρ. καρπὸς δένδρου τοῦ Μαδαγασκάρ.
Langourer (se), αὐτοπ. (ἀποθ) ἐμφράζω, παριστάνω τὸν ἐρωτά μου.
Langoureusement, ἐπίρ. μαθακῶς περιπαθῶς. regarder — κυττάζω γλυκά.
Langoureux, euse, ἐπ. μαρασμώδης, ἀσθενὴς ἀπὸ ἔρωτα, περιπαθής. parler d'un ton — ὁμιλῶ μὲ ἀδύνατον, μὲ γλυκύτην, ἐρωτικὴν φωνήν. regard — βλέμμα τακερὸν, ἀδρὸν, γλυκόν.
Langouste, Ƨ. γαρὶς, μαλακόστρακον τῆς Θαλάσσης. § εἶδος ἀκρίδος.
Langoustière, Ƨ. σαγάνη, δίκτυον πρὸς ἄγραν τῶν γαρίδων.
Langoustines, Ƨ. πλ. *γαρίδια, σύστημα μαλακοστράκων, διαπόδων καὶ δολιχούρων.
Langraien, ἀρ. χεγχρὶς Λιβύκ, πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.
Langrenus, ἀρ. μία τῶν κηλίδων τῆς σελήνης.
Langue, Ƨ. γλῶσσα, φωνητικὸν καὶ γευστικὸν ὄργανον. avoir la — bien pendue ἔχω μακρυὰν τὴν γλῶσσαν, εἶμαι λάλος. avoir la— bien affilée κόπτει ἡ γλῶσσάμου σὰν φαλίδι. cela lui a dénoué la — τοῦτο ἔλυσε τὸν γλωσσοδέτην του, ἔλυσε τὴν γλῶσσάν του, τὸν ἔκαμε νὰ ὁμιλῇ. il a la — bien longue εἶναι ἀριστόστομος, δὲν φυλαττει μυστικόν. la — lui a fourché εἶπεν ἄλλ' ἀντ' ἄλλων κατὰ λαθος. j'ai un mot sur le bout de la —ἔχω εἰς τὴν γλῶσσαν μου μίαν λέξιν, τὴν ὁποίαν ἀναλυλιζόμενος νομίζω ὅτι εὑρίσκω. c'est une mauvaise — εἶναι κακὴ γλῶσσα, γλώσσαλγος, ἀνυπόστομος, φειδόγλωσσος, γλωσσᾶς, κατήγορος. c'est une — dorée ὁμιλεῖ γλαφυρὰ, ἔχει πειθῶ. coup de — σκῶμμα, κακολογία. §—vivante διάλεκτος ζῶσα, καθομιλουμένη γλῶσσα—morte ἀρχαῖα, ἡ μὴ ὁμιλουμένη πλέον. — mère ῥιζικὴ, πρωτότυπος γλῶσσα. — Sainte Ἑβραϊκὴ γλῶσσα. maître de — διδάσκαλος διαλέκτου τινός. enfans ἢ jeunes de — νέοι εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς πρεσβείας ἐν Κωνσταντινουπόλει μανθάνοντες τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας. § γλωσσοειδὲς στενὸν τεμάχιον πανίου προστραπτόμενον εἰς τὰ ἄμπανα. — de carpe ἐργαλεῖον κοπτερὸν τοῦ ὁπλοποιοῦ. — de terre ἐπίπεδον. — de balance κανὼν, φάλαγξ, γλωσσίδι τῆς ζυγαριᾶς. — de serpent

ἀρ. ὀδοντοξέστης, ἐργαλεῖον χειρουργικόν. — d'agneau ἀρνόγλωσσον, κ. πυραύντσα, φυτόν. — de bœuf βούγλωσσον, φυτόν. — de corf φυλλίτις (σκολόπενδρα) φυτόν. — de chat *γαλεόγλωσσον (γαλεόβδολον ;) — de cheval ἱππόγλωσσον, φυτόν. — de chien κυνόγλωσσον, φυτόν. — d'oie χηνόγλωσσον, φυτόν. — d'oiseau ὀρνιθόγλωσσον (stellaire holostée). — d'or χρυσόγλωσσον, φυτόν. — de noyer ἀγαρικὸν φυόμενον ἐπὶ τῆς καρύας. des passereau παρωνυχία, φυτόν. — de pommier ἀγαρικὸν τῆς μηλέας. — de serpent ὀφιόγλωσσον, φυτόν. — de vache σύμφυτον, φυλλανθὶς, φυτά. — de tigre κογχύλης εἶδος.

Languette, Ϛ. γλωσσὶς, γλωσσίδιον, (ἐργαλεῖον, ἢ μέρος ἐργαλείου γλωσσοειδὲς διαφόρων τεχνῶν). § ἡ ἀνωτέρα σιαγὼν τῶν ὑμενοπτέρων § τὸ γλωσσοειδὲς πέταλον τινῶν ἀνθέων. (ἴδ. semi—flosculeuses). § ἰχθὺς, ἐκ τοῦ γένους τῶν πλευρονηκτῶν. § διάφραγμα διὰ τοίχου δύω καπνοδοχῶν.

Langueur, Ϛ. μαρασμὸς, ἀδυναμία σωματικὴ ἢ ἠθικὴ, ἔκλυσις, χαυνωσις, ἀνία le commerce est en — τὸ ἐμπόριον πάσχει.

Languéyage, ἀρ. * γλωσσοσκοπία χείρου, ἐπίσκεψις τῆς γλώσσης τοῦ χοίρου διὰ νὰ φανῇ ἂν πάσχῃ ψώραν.

Languéyeur, ἀρ. *γλωσσοσκόπος χοίρου.

Languéyer, ἐν. γλωσσοσκοπῶ τὸν χοῖρον.

Languier, ἀρ. γλῶσσα καὶ λαιμὸς χοίρου καπνιστά.

Languir, οὐδ. μαραίνομαι, φθείρομαι, πάσχω καύνωσιν, ἀτονίαν (— de vieillesse). un ouvrage d'esprit languit τὸ σύγγραμμα δὲν κινεῖ διόλου τὴν περιέργειαν, τὸ ὕφος του εἶναι ξηρὸν καὶ ἄχαρι. — d'amour τήκομαι, ἐκλύομαι ὑπὸ ἔρωτος — dans l'oisiveté ῥαστωνεύω, παρατείνομαι. faire — παρατείνω (τινὰ ὑπόθεσιν) κάμνω τινὰ νὰ περιμένῃ. § κυριεύομαι ἀπὸ ἔρωτα, εἶμαι ἐρωτόλημπτος.

Languissamment, ἐπίρ. ἀτόνως, χαύνως, ἐκλελυμένως.

Languissant, te, ἐπ. μαραινόμενος μεταφ. ἀδύνατος, ἐρωτόλημπτος.

Langurie, Ϛ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων

Lani, ἀρ. *ἰχθυοκτόνον, Ϛάμνος τῶν Μολουκοννήσων, τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ μέρη ὡς κατάπικρα χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ φονεύωσι τὰ ὄφαρια.

Laniaire, ἐπ. dents — κυνόδοντες, κ. σκυλόδοντα.

Lanice, ἐπ. bourre — γνάφαλον ἀπὸ μαλλίον.

Lanier, ἀρ. Ϛῆλυς ἱέραξ. ἴδ. Lanneret.

Lanière, Ϛ. ἱμὰς, λωρίον στενὸν καὶ μακρόν.

Lanifère, καὶ Lanigère, ἐπ. ἐριοφόρος.

Lanille, Ϛ. ὕφασμα μαλλωτὸν τῆς Φλανδρίας.

Laniogère, ἀρ. *λανιόγηρον, γένος μαλακίων.

Lanion, ἀρ. *λάνιον, γένος πτηνῶν τῆς Καϋέννης καὶ Βρασιλίας.

Laniste, ἀρ. μονομαχοτρόφος, μονομαχοκάπηλος, ἀγοράζων καὶ ἀτκῶν τοὺς μονομάχους διὰ νὰ τοὺς πωλήσῃ.

Laniste, Ϛ. κογχύλη τῶν διωρύγων τῆς Αἰγύπτου.

Lanmayan, ἀρ. ἀμάραντον, φυτὸν τῶν Ἀμερικανικῶν κυκλάδων ἐσθιόμενον ὡς σπανάκιον.

Lanneret, ἀρ. ἀρσενικὸς ἱέραξ.

Lanquerre, Ϛ. τύλωμα δέρματος εὐκολύνον τὴν νῆξιν (τὸ πλεύσιμον, κολύμβημα).

Lanquette, Ϛ. ἀείζωον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνδρακνοειδῶν.

Lans, ἀρ. παρεκτροπὴ προσωρινὴ τοῦ πλοίου ἀπὸ τὸν ὁρόμον.

Lansa, ἀρ. εἶδος ῥθινοπωρινοῦ ἀπιδίου.

Lansac, ἀρ. εἶδος ῥθινοπωρινοῦ ἀπιδίου.

Lansquenet, ἀρ. παίγνιον χαρτίων. § πεζὸς Γερμανός.

Lant, ἀρ. ὑδροφόρος βοῦς, τῆς Βορείας Ἀφρικῆς.

Lantana, Ϛ. *καμψίκλαδος, Ϛάμνος ἔχων εὐλυγίστους κλάδους.

Lantanier, ἀρ. ἴδ. Latanier.

Lantêas, ἀρ. τράπεζα Κινεζικὴ ὑπὲρ τῶν Πορτουγάλλων τοῦ Μακαου εἰς τὸ Καντόνιον.

Lanter, ἢ Lenter, ἐν. τορεύω, καλλωπίζω, στολίζω τὸν χαλκὸν μὲ τὴν σφύραν.

Lanterne, Ϛ. φανὸς, θέλετρον, φανάριον. — sourde* ἑτεροφάνον κ. κλεφτοφάναρον. — magique μαγικὸς φανὸς, μηχανὴ παριστάνουσα ἐπὶ τοίχου μεγάλας τὰς ἐπὶ τεμαχίων ὑέλου ἐζωγραφημένας μικρὰς εἰκόνας. § * ὀπαῖον, φεγγίτης (ὁηλ. πυργίδιον ἔχον τρύπας κατὰ τὰς πλευρὰς) εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ϛόλου τῶν ἐκκλησιῶν. § βῆμα περίφρακτον, τόπος ὅθεν βλέπει τις αὐτὸς μὴ φαινόμενος § ῥαβδωτὸς τροχίσκος (pignon) φέρων γλυφίδας ὅπου ἐμβαίνουσιν οἱ ὀδόντες ἄλλης μηχανῆς. § διάτρητος κορυφὴ ἐπισκοπικῆς ῥάβδου. — à gargousse (Ϛήκη ξυλίνη τῶν πυριτιδορόρων κυλίνδρων. (gargousse) — à mitraille Ϛήκη κασσιτεροσιδήρου γεμιζομένη ἀπὸ σιδηρικὰ καὶ προστιθεμένη εἰς τὰ τηλεβόλα ἐπάνω τῶν σφαιρῶν. § στημονιστὴρ, ἐργαλεῖον τῶν διατρητοποιῶν (graziers) δι' οὗ μεταφέρουσι τὴν μέταξαν εἰς ἀντία τοῦ ἱστοῦ ἀπὸ τὸ διαστήριον, (ourdissoir)—de l'ourdissoir κλωβίον τοῦ διαστηρίου, τοῦ προφορητῆρος τῶν ταινιοποιῶν § εἶδος κογχύλης. —s ἀνοησίαι. tout ce qu' il nous a dit là ce sont des —s ὅ,τι μᾶς εἶπεν ἦτο παραμύθια.

Lanterneau. ἀρ. διάδρομος τῶν ἁλατοπηγείων, μικρὸς ὁρόμος.

Lanterner, οὐδ. ἐνδοιάζω, εἶμαι ἀναποφάσιστος, ματαιοσχολῶ, περνῶ τὸν καιρόν μου εἰς χαμένα, εἰς μικρολογίας. § ἐνοχλῶ δι' ἀνοησιῶν καὶ προπετῶν λόγων.

Lanternerie, Ϛ. μάταιοι λόγοι, ἀνοησίαι.

Lanternier, ἀρ. —ère, Ϛ. φανοπώλης, πωλῶν φανάρια. § κενοβρήμων, λέγων ἀνοησίας. § ἀμφιδοξος, ἀμφιβρόπος, ἐνδοιαστὴς, ἀμφίβολος, ἐφεκτικὸς, ἀναποφάσιστος.

Lanternine, Ϛ. ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Φλωρεντίας.

Lanternon, ἀρ. φανάριον, μικρὸν φανάρι, φαναράκιον. § εἶδος Ϛόλου.

Lantione ἢ Latione, Ϛ. εἶδος κινεζικῆς τριήρους.

Lantiponnage, ἀρ. λόγοι μάταιοι καὶ ἐνοχλητικοί.

Lantiponner, οὐδ. κενοβρήμονῶ, λαλῶ ἀνόητα καὶ φορτικὰ λόγια.

Lantor, ἀρ. εἶδος φοίνικος.

Lanture, Ϛ. τορεύματα, καλλωπίσματα, σχήματα τοῦ χαλκοῦ διὰ τῆς σφύρας.

Lanturlu, ἐπίρ. répondre — σημαίνει ἄρνησιν μετὰ περιφρονήσεως (τὴν κόκκινην πέμπτην).

Lanugineux, euse, ἐπ. λανώδης, χνοώδης, ἔχων χνοῦδι ὡς τὸ κυδώνιον.

Lanusure, Ϛ. μόλυβδος τιθέμενος εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὀροφῆς καὶ εἰς τὰς γωνίας.

Lanzani, ἀρ. Ϛηρίον τῆς Ἀφρικῆς ἐπίφοβον εἰς τὸν λέοντα.

Laocoon, ἀρ. Λαοκόων, ὀριοῦχος, ἀστεριτμός.

Laocratie, Ϛ. ὀχλοκρατία.

Laomédée, Ϛ. *λαομήδεια, γένος πολυπόδων.

Laonais, ἀρ. —aise, Ϛ. ὁ ἐκ τῆς πόλεως Laon.

Lapagerie, Ϛ. *λαπάγηρον, γένος φυτῶν (τοῦ Περοῦ) ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀσπαραγοειδῶν.

Laparocèle, Ϛ. λαπαροκήλη, σπάσιμον εἰς τὴν λαπάραν.

Lapas, ἴδ. Lapathon.

Lapathon, ἀρ. λάπαθον.

Laper, ἐν. λάπτω, ἐπὶ ζώων ῥοφώντων μὲ τὴν γλῶσσαν τὰ ὑγρά.

Lapereau, ἀρ. μικρὸς δασύπους.

Lapeyrousie, Ϛ. *λαπευρούσιον, Ϛάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Laphrie, ἀρ. *λάφρος, γένος ἐντόμων διπτέρων.

Lapidaire, ἀρ. λιθογλύφος. § ἐπ. style — ἐπιγραμματογραφία, ὕφος, τρόπος γλυφῆς τῶν ἐπιγραμμάτων ἐπὶ μαρμάρου καὶ μετάλλων.

Lapidation, Ϛ. λιθοβόλησις, πετροβόλισμα.

Lapider, ἐν. λιθοβολῶ. μεταφ. ὁρμῶ μετ' ἄλλων κατά τινος.

Lapidification, Ϛ. ἀπολίθωσις.

Lapidifier, ἐν. ἀπολιθῶ.

Lapidifique, ἐπ. ἀπολιθωτικός.

Lapillo, ἀρ. ἡ ἄμμος τῆς λάβας.

Lapin, ἀρ. —no, Ϛ. λαγιδεὺς, δασύπους, κ. κουνέλι. μεταφ. γυνὴ πολύτοκος § εἶδος κογχύλης.

Lapis, (προφ. τὸ s) ἀρ. (λατ. *pietra* δὲ ἰταλ.) χρωστὴρ, γραφίτης σιδήρος, μολυβδοκόνδυλον. —lazuli λύσσος, λίθος πολύτιμος διὰ τὸ ὡραῖον οὐρανὶ χρῶμα καὶ τὴν χρῆσιν εἰς τὰς τέχνας, λαζοῦρι, τουρκ. *latsivertasi*. — de Vesuve οὐσία κυανόχρους εὑρισκομένη μεταξὺ τῶν ἐκπεμπομένων ἀπὸ τὸν κρατῆρα τοῦ Οὐεσσουΐου ὄρους.— comensis, τὸ. Ollaire

Laplysie, Ϛ. *ἁπλήσιον,* τηλέθρωμος, σκώληξ, μαλάκιον, τὸ ὁποῖον δεν δύναταί τις νὰ πλησιάσῃ σχεδὸν διὰ τὴν ὑπερβολικὴν βρῶμαν.

Lapmude, Ϛ. νάκος, σισύρα, ἀπὸ δέρμα ταράνδου.

Lapon, ἀρ. —ne Ϛ. Λαπωνὶς, ἐκ τῆς Λαπωνίας.

Lappa, Ϛ (ἀναφερόμενον παρὰ τοῦ Πλινίου) ἄρκειον, φυτόν.

Lappago, ἀρ ξάνθιον φυτόν.

Lappague, Ϛ. φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης.

Lappula, Ϛ. ὑποκ. τοῦ Lappa. εἶδος καυκαλίδος, φυτόν.

Lappulier, ἀρ *λαπύλησον, γένος φυτῶν (ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φιλλυρειοειδῶν) τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Laps, ἀρ. καὶ ἐπ. (προφ. τὸ p καὶ s) πεπτωκώς. δικ. — et relaps ἔπεσε καὶ πρώτην καὶ δευτέραν φορὰν (εἰς σφάλματα). — de temps διάστημα χρόνου.

Laquais, ἀρ. ἀκόλουθος, θεράπων, ὑπηρέτης ἀκολουθῶν τοὺς κυρίους του.

Laque, Ϛ. *λάκη, ῥητίνη ἐρυθρὰ τῆς Ἰνδίας § κρητὶς, ἡ λευκάργιλλος ὀπὶ ἄχρωστος (ποτισμένη μὲ βαφὴν ἐκ τοῦ ἀφεψήματος ὀπὶ ἀλικοῦ κασσιτέρου). χρωματικὴ ὕλη διαφόρων φυτῶν, χυλὸς ἐξηραμένων χρωμάτων. πρὸς χρῆσιν τῶν ζωγράφων. § λαμπρὸν βερενίκειον τῆς Κίνας καὶ τὰ σιλδωμένα μὲ αὐτὸ σκεύη. τὸ. Lacque.

Laquéaire, ἀρ. σειραφόρος, ἀθλητὴς ὡπλισμένος μὲ βρόχον καὶ μάχαιραν (ἐγχειρίδιον).

Lar, ἀρ. εἶδος πιθήκου.

Laraire,, ἀρ. τὸ τῶν Λαρήτων ἱερὸν, σηκὸς, παστὸς ἑρεστίων θεῶν παρὰ Ῥωμαίοις.

Larcin, ἀρ. κλοπὴ ἐπιτηδεία. § φώριον, κλέμμα, τὸ κλεμμένον πρᾶγμα. § λογοκλοπία.

Lard, ἀρ. λαρινὸν λίπος, (παντὸς) (ὕειον) στέαρ, χοίρου, φαλαίνης κλ.

Larder, ἐν. ἀρτύω, σκεπάζω τὸ κρέας μὲ ὕειον στέαρ. μεταφ. κατατρυπῶ, ῥίπτω κυνηγετικοὺς, δηκτικοὺς λόγους. § οὐδ. λέγεται περὶ τῆς κερκίδος ὅταν περάσῃ μεταξὺ τῶν ἀνεβασμένων ἢ κατεβασμένων νημάτων τοῦ στήμονος, (la navette a lardé).

Lardizebale, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μηνοσπερμοειδῶν.

Lardoire, Ϛ. ἐργαλεῖον μαγειρικὸν, μὲ τὸ ὁποῖον παρασαγαζουσιν, ἀρτύουσι τὸ κρέας μὲ ὕειον στέαρ.

Lardon, ἀρ τεμάχιον στέατος, μεταφ. σκῶμμα, δηκτικὸς λόγος § περιδινὲς φυσίγγιον (φυσέκιον) στρεφογυρίζον. § ἐμβάλωμα ἀπὸ σιδηρον ἢ χάλυβα εἰς τὰ διαβρηγνύμενα ἐλάσματα τοῦ σιδήρου. § παράτημα ἐρημερίδος.

Lardure, Ϛ. ἀνάμιγμα κλωστῶν, (ἐλάττωμα ὑφάσματος).

Lare, ἀρ λάρος, γλάρος, γενικὸν ὄνομά τινων Θαλασσίων πτηνῶν.

Larénier, ἀρ. γείσωμα, πεσοτέγισμα, ξύλον ἐξέχον εἰς τὰ θυρώματα διὰ νὰ μακρύνῃ τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς.

Lares, ἀρ πλ. Λάρητες, ἑρέστιοι θεοὶ, ποιητ. les — ἡ οἰκία.

Large, ἀρ. πλάτος. § μετέωρον πέλαγος μεταφ. gagner le —, prendre le — ἀναγομαι, (ἀνοίγομαι), ἀναπλέω, πελαγίζω. κ. ἀλαργκρω, prendre le — φεύγω. au — ἐπίρ. εὐρυχώρως. il est logé bien au — ἔχει εὐρύχωρον κατοικίαν. être au — εὐπορῶ, πλουτῶ, εἶμαι πλούσιος. mettre au —γέρω εἰς εὔπορον κατάστασιν. au long et au — καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν. s'étendre au long et au — ἐξαπλόνομαι. un oiseau de vol fait — τὸ θηρευτικὸν πτηνὸν ἀνοίγει τὰ πτερά του § ἐπ. πλατὺς. § μέγας. § ἐλεύθερος.

Large-doigts, ἀρ. σεμιάμβιος (σαμιαμβὶ) τῶν Ἀμερικανικῶν κυλλάδων.

Largement, ἐπίρ. πλατέως, εὐρυχώρως, μεταφ. ἀφθόνως, δαψιλῶς.

Larger, ἐν. περιτρέχω ἱππεῖον μέγαν κύκλον.

Largesse, Ϛ. πλουσιοδωρία faire de grandes —s κάμνω μεγάλα χαρίσματα. pièces de — τὰ σκορπιζόμενα χρήματα ἀπὸ τοὺς κήρυκας εἰς τὸ πλῆθος κατὰ τὰς μεγάλας τελετάς. — de loi *ὑπέρνομον, ὅ,τι ὑπερβαίνει τὴν διατεταγμένην ὑπὸ τοῦ νόμου ἀξίαν τοῦ νομίσματος.

Largette, Ϛ. στενὴ ταινία.

Largeur, Ϛ. πλάτος.

Largo, ἐπ. μουσ. βραδυκινήτως, πλατυρρύθμως, μὲ μεγάλα κρούσματα.

Largue, ἐπ. μετέωρον πέλαγος. prendre le —, faire le — ἀναπλέω ἀ. ἀγομαι, πλέω εἰς μετέωρον πέλαγος, ἀνοίγω. vent — ἄνεμος κατὰ τὸ τέταρτον παρεκτρεπόμενος τοῦ ὁρόμου τῆς εὐθυπορείας (πλου). à la —, ἐπίρ. μακρὰν τοῦ πλοίου ἢ τῶν πλοίων.

Larguer, ἐν. χαλῶ, ἀπολνῶ τὰ σχοινία. § οὐδ. le vaisseau —e τὸ πλοῖον (διαλύεται) ἀνοίγει πούποτε.

Larigot, ἀρ. τὸ ὀξύτατον ἄσμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου.

Larin, ἀρ. νόμισμα τῆς Περσίας.

Larix, ἀρ. λάριξ, πεύκη, γένος φυτῶν.

Larme, Ϛ. δάκρυον. s'abreuver de —s ἀρίνομαι εἰς μεγάλην λύπην. fondre en — ἢ pleurer à chaudes —s κλαίω ἀπαρηγόρητα verser ἢ répandre des —s δακρύω. — de crocodile τῆς φώκιας τὰ κλάματα, ὑποκριτικὰ δηλ. προσποιημένα, δάκρυα. § σχῆμα δακρύων εἰκονισμένον. un drap mortuaire semé de —s σινδὼν δακρυεντος (ἔχουσα κεντημένα δάκρυα) § σταγὼν, βανὶς. une — de vin στάλαξ κρασίου. § δάκρυον, τὸ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου ὑγρόν. — de verre τεμάχια ὑέλου ἔχοντα σχῆμα δακρύων. —s de cerf κιτρίνη ὕλη ἐκρέουσα ἀπὸ δύο πόρους ὑπεκάτω τῶν ὀμμάτων τῆς ἐλάφου. —s de plomb μικρὰ μολύβια, βόλια διὰ τὸ κυνήγιον τῶν πτηνῶν. — de Job ἢ arbre de vie *δακρυόκαρπος, ῥαμνοειδὲς φυτὸν, φέρον καρποὺς δακρυοσχήμους.

Larmier, ἀρ. προστέγισμα, γεῖσον, γείσωμα, ἴδε Larénier § θριγκὸς, τὸ ἔξοχον μέρος τῆς κορνίζος. —s ῥαγάδες, σχισμάδες ὑποκάτω τῶν ὀμματίων τῆς ἐλάφου ἐκρέουσαι ὑγρόν τι κίτρινον. § χρέταροι τοῦ ἵππου.

Larmille, Ϛ. λιθόσπερμον, φυτόν. § (κοΐξ) ἰωδοδάκρυον, σιτοειδὲς φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Larmoiment, ἀρ. ἐπιφορὰ, ἀκόεσις ἐκροὴ δακρύων.

Larmoyant, te, ἐπ. δακρυώδης. comique — (ἐλαφροτραγῳδία) κωμῳδία ἔχουσα παθητικά τινα μέρη.

Larmoyer, οὐδ. δακρύω, κλαίω.

Larrates, Ϛ. πλ * ἀμμοδύται, ἰχθύα ὑμενόπτερα εὑρισκόμενα εἰς τὴν ἄμμον καὶ τὰ ἄνθη

Larre, Ϛ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Larrée, Ϛ. *λάρεια, θεοδρύλλιον τῆς Βρασιλίας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πηγανοειδῶν.

Larron, ἀρ. —nesse, Ϛ. φὼρ, κλέπτης κρυφὸς, ἐπιτήδειος l'occasion fait le — (ἡ εὐκαιρία κάμνει τὸν κλέπτην) σκανδαλίζεται τις ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ἀντικειμένου· ποῖος ἔχει μέσα καὶ δὲν γλύφει τὰ δάκτυλάτου. ils s'entendent comme —s en foire συνεννοοῦνται ὡς οἱ κλέπται εἰς τὸ πανήγυριν, δηλ. διὰ νὰ ἀπατήσωσι. J. C. fut crucifié entre deux —s ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη ἐν μέσῳ δύω ληστῶν.

Larronneur, ἀρ. κλεπτίσκος, κλέπτης, ἁρπάζων μικρὰ πράγματα.

Larus, ἀρ. λάρος, κ. γλάρος, πτηνόν.

Larve, Ϛ. νύμφη, σκώληξ ἐντόμου. § —s κακοποιοὶ δαίμονες, φαντάσματα κακούργων περιπλανώμενα.

Larygné, ée, ἐπ. λαρυγγιώδης.

Larygographie, Ϛ. λαρυγγογραφία, περιγραφὴ τοῦ λάρυγγος.

Laryngotomie, Ϛ. λαρυγγοτομία, τρύπα ἀνοιγμένη εἰς τὸν λάρυγγα πρὸς βοήθειαν τῶν κινδυνευόντων ἀπὸ δύσπνοιαν.

Larynx, ἀρ. λάρυγξ.
Las, ἐπιρ. φεῦ, οἴμοι! ἀντὶ τοῦ hélas!
Las, ἀρ. ἐογαλεῖον τοῦ χρυσηλάτου
Las, sse, ἐπ. κεκμηκὼς, ἀπειρηκὼς, βεβαρυμένος. je suis — de marcher ἀπέκαμα ἀπὸ τὸν δρόμον. je suis — de travailler δὲν ἐμπορῶ πλέον νὰ δουλεύτω. je suis — du jeu ἀηδίασα τὸ παιγνίδι.
Lascif, ive, ἐπ. λάγνος, λαμυρὸς, ἀκόλαστος, ἀτελὴς. danse —ve κορδακισμὸς, ἄσεμνος χορός.
Lasciviment, ἐπίρ. ἀσελγῶς.
Lasciveté, Ϛ. ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Laser, ἀρ. σίλφιον, ὀπὸς φυτοῦ τινος κ. ἀσαφέτιδα.
Laserpitium, ἀρ. σίλφιον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.
Lasianthère, ἀρ. *λασιανθὲς, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀποκυνοειδῶν.
Lasie, Ϛ. * λάσιον, γένος ἐντόμων.
Lasiocampe, ἀρ. *λασιοκάμπη, γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
Lasiopétale, ἀρ. *λασιοπέταλον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνοειδῶν.
Lasiopyges, ἀρ. *λασιόπυγες, γένος πιθήκων.
Lassant, te, ἐπ. καταπονητικὸς, κοπωτικὸς, προξενῶν, φέρων ἀπαύδησιν, κουράζων.
Lasser, ἐν. καταπονῶ, κουράζω. vous lassez ma patience μὲ κάμνεις νὰ χάσω τὴν ὑπομονήν. § ἐνοχλῶ tout cela me lasse ὅλ' αὐτὰ μὲ ἀηδιάζουσι. se — ἀποκάμνω, ἀπαυδῶ, κουράζομαι. on se lasse à demeurer debout κουράζεται, ἀηδιάζει τις στεκόμενος ὄρθιος. il se lasse de la vie μισεῖ, ἐμίσησε τὴν ζωήν. § πσύω. je ne me lasse pas d'écrire δὲν παύω τοῦ νὰ γράφω.
Lasseret, ἀρ. τρυπάνιον, μικρὸν τρύπανον. § ἐπιβλὴς, ζύγωθρον, τουρκ. ζεμπέρεκι μὲ κρικον (π. χ. τῶν κλειομένων διὰ σιδηρᾶς ῥάβδου ὑελοθύρων (εἴτε τσαμιῶν).
Lasserie, Ϛ. *τὸ λεπτὸν σιτυόπλεγμα τῶν κανίστρων.
Lassier, ἀρ. σαγήνη, ἀμφίβληστρον, δίκτυον μὲ λαβὰς.
Lassière, Ϛ. *ξυλοθήρατρον, παγὶς, δίκτυον διὰ τοὺς λύκους.
Lassis, ἀρ. γνάφαλον, κροκύδιον μετάξης, χονδρομέταξον. § χονδρομεταξωτὸν ὕφασμα.
Lassitude, Ϛ. κόπωσις, καταπόνησις, κούρασις. § πάρεσις, χαυνότης.
Last, ἀρ. μέτρον χωρητικότητος (δύω πίθων).
Last-gelt, ἀρ. Ὁλλανδ. φόρος τῶν πλοίων ἀναγομένων ἢ καταγομένων.
Lastrico, ἀρ. ἐπιστέγασμα, σκέπασμα τῆς στέγης μὲ ἀμμάσβεστον καὶ ἄργιλλον.
Latanier, ἀρ. διάφορα εἴδη φοίνικος τῆς Ἰνδίας.
Latent, te, ἐπ. λανθάνων, λαθραῖος, ἀνεπαίσθητος. calorique — λαραῖον, θερμὸν, τὸ μὴ φανερούμενον ὑπὸ τοῦ θερμομέτρου θερμόν. pleurésie —e ὑπουλος πλευρῖτις.
Latéral, le, ἐπ. πλάγιος, ἐκ πλαγίου κείμενος, πλαγιόθατος.
Latéralement, ἐπίρ. πλαγίως.
Latéralisètes ἢ Chélotoxes, πλ. *πλαγιότριχα ἢ χηλότοξα, σύστημα ἐντόμων διπτέρων.
Latercule, ἀρ. Ϛαλαμηκόμος τῶν Γραικῶν αὐτοκρατόρων.
Latere, à latere, ἴδ. Légat.
Latérigrades, Ϛ. πλ. πλαγισπορα, ἢ καρκινόβατα, φυλὴ ἀραχνίδων.
Lathiphrosqie, Ϛ. ἴδ. Amnésie.
Lathraea, Ϛ. *λαθραῖον, γένος φυτῶν.
Lathrobie, Ϛ. * λαθρόβιον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Lathyris, Ϛ. λαθυρὶς, τιθύμαλος, φυτόν.
Lathyroïde, Ϛ. λαθυροειδὲς φυτόν.
Lathyrus, ἀρ λάθυρος, κ. λαθοῦρι.
Latialithe, ἢ pierre de latium, Ϛ. λατιόλιθος, πέτρα τοῦ Λατίου.
Laticauda, ἀρ. πλατύουρος, γένος ὄφεων ποταμίων.
Laticlave, ἀρ. πλατύτημος (βουλευτικὴ) ἐσθὴς, φόρεμα τῶν Ῥωμαίων μὲ ὦκν, (προφύλλιον) πορφυροῦν.
Latin, ine, ἐπ. λατῖνος église —e ὀυτικὴ ἐκκλησια, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀνατολικῆς τῶν ὀρθοδόξων ἢ τῶν Γραικῶν.
Latin, ἀρ. λατινικὴ γλῶσσα. du — de cuisine ἀχρεῖα λατινικά. —s οἱ καθολικοὶ, οἱ τῆς ὀυτικῆς ἐκκλησίας. il est au bout de son — δὲν ἠξεύρει ποῦ εὑρίσκεται, τὰ ἐμπέρδευσε, τὰ ἔχασε il y a perdu son — ἔχασε τοὺς κόπους καὶ τὸν καιρόν του εἰς τινα ὑπόθεσιν. voile —e φωτσώνιον, λαῖφος, ἄρμενον τρίγωνον ὀρθογώνιον.
Latinisation, Ϛ. λατινισμός.
Latiniser, ἐν. λατινίζω, δίδω κατάληξιν λατινικήν. —é, ée, met Grec — Γραικὸς ἀποδεχθεὶς, πρεσβεύων τὰ τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας.
Latinisme, ἀρ. λατινισμός.
Latiniste, ἀρ. λατινιστὴς.
Latinité, Ϛ. λατινικὴ γλῶσσα. basse — μοχθηρὰ καὶ διεφθαρμένη λατινικὴ γλῶσσα τῶν τελευταίων χρόνων τῆς λατινικῆς φιλολογίας. § οἱ συγγράψαντες κατ' αὐτὸ τὸ ὕφος συγγραφεῖς.
Latiome, ἀρ. *λατίωμα, εἶδος Κινεζικῆς τριήρεως.
Latique, ἐπ πυρετὸς φέρων θερμότητα λαθραΐαν.
Latire, ἀρ. *λαθυροκόγχη, γένος κογχυλίων, χρώματος κιτρίνου.
Latirostres, ἀρ. πλ. *πλαγιόῤῥυγχα ἢ πλαγιόῤῥαμφα, πτηνὰ ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μακροσκελῶν.
Latitude, Ϛ. πλάτος γεωγραφικὸν, τὸ μεταξὺ ἰσημερινοῦ καὶ πόλου διάστημα — géocentrique γεωκεντρικὸν πλάτος, γωνία καθ' ἣν φαίνεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ κάθετος εἰς τὴν ἐκλειπτικὴν ἀπόστασις τοῦ κέντρου τινὸς πλανήτου. — héliocentrique ἡλιοκεντρικὸν πλάτος, γωνία καθ' ἣν φαίνεται ἀπὸ τὸν ἥλιον ἡ κάθετος ἀπόστασις τοῦ κέντρου τινὸς πλανήτου εἰς τὴν ἐκλειπτικήν. μεταφ. ἐλευθερία εἰς τὰς πράξεις, πληρεξουσιότης.
Latomie, Ϛ. λατομία (ὅπου ἐφυλακίζοντο οἱ αἰχμάλωτοι εἰς Συρακούσας).
Latridie, Ϛ *λατρίδια, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων, εὐρισκομένων εἰς τοὺς τοίχους καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας (κὶς;)
Latrie, Ϛ. λατρεία, αἱ πρὸς Θεὸν τελεταί.
Latrines, Ϛ πλ. ἀφοδευτήριον, ἀναγκαῖον, χρεία.
Latte, Ϛ. πέταυρον. —s ἀλλεπάλληλα σανίδια τῆς πτέρυγος (τροχοῦ) τοῦ μύλου § λεπτὰ ξύλα. § ξύλον τοῦ πρὸς κέντημα ἐργαλείου.
Latter, ἐν. πεταυρίζω, σκεπάζω μὲ πέταυρα.
Lattis, ἀρ. πεταύρωμα, πεταύρωσις, διάθεσις τῶν πεταύρων διὰ τὴν ὀροφήν.
Lattone, Ϛ. πειρατικὸν πλοῖον τῶν Κινέζων.
Latyrhos ἢ Lathyron, ἀρ. λάθυρος, κ. λαθοῦρι.
Laudanum, ἀρ. λαύδανον, ἐκχύλισμα τοῦ ὀπίου ἀναλυμένον εἰς οἰνόπνευμα, ἢ οἶνον.
Laudes, Ϛ. πλ. αἶνος, ἔπαινος. § τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας. (εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον).
Laudicanes, ἀρ. πλ. (παράσιτοι)*χειροκροτόμισθοι, ἄνθρωποι παρὰ Ῥωμαίοις μισθωμένοι διὰ νὰ χειροκροτῶσιν εἰς τὸ θέατρον καὶ τὰς ἐκμηγορίας.
Laugerie, ἀρ. * λαυγείριον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γαλιοειδῶν.
Laugier, ἰδ. Laugerie.
Laumonite, Ϛ. * λαυμονίτης, ὀρυκτὸν λευκον ἢ κιτρινωπὸν ἡμιδιαφανὲς ἢ διαφανές.
Lauzan, ἀρ. *λαύζανος, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Laure, Ϛ. λαῦρα, μοναστήριον ἔχον διεσπαρμένας τὰς κατοικίας.
Laurèat, ἐπ. δαφνηφόρος, δαφνίτης, ἐστεμμένος δημοσία.
Laurélie, ἀρ. *λαυρηλία, δένδρον τῆς Χειλῆς.
Laubelle, Ϛ. *λάβελος, φυτὸν ἀειθαλὲς τῆς Ἰνδίας.
Lauremberge, Ϛ. γένος φυτῶν ἰδ. serpicule.
Laurencie, Ϛ. γένος παραλίων φυτῶν.
Laurentée, Ϛ *λαυρέντιον, γένος φυτῶν. ἰδ. souvitalie.

Laurentia, Σ. * λαυρέντιον, γένος φυτῶν.
Laurentine, Σ. ἴδ. Bugle. εἶδος τούτου. § ὕφασμα μὲ ἄνθη μετάξης, βαμβακίου καὶ τριχός.
Laurèole, Σ. ἡ Garou, ἡ saintbois, χαμαιδάφνη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν δαφνοειδῶν.
Laurier, ἀρ. δάφνη, δένδρον ἀειθαλές, γένος φυτῶν. — Alexandrin ἢ Fragon à feuilles nues δανάη, δάφνη Ἀλεξανδρίνη.
Laurier-cèrise, ἀρ. δαφνοκέρασος, φυτὸν τῆς μικρᾶς Ἀσίας.
Laurier-maritime, ἀρ. φύλλανθος, φυτόν.
Laurier-nain, ἀρ. (*δαφνίσκη), νήριον τῆς Σωτηρίας.
Laurier-rose, ἡ Laurose, ἀρ. νήριον, ῥοδοδάφνη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀποκυνοειδῶν (ῥοδοδαφνοειδῶν). — des Alpes ῥοδόδενδρον.
Laurier-tin, ἀο. εἶδος κλιματίτιδος.
Laurifolia, Σ. *δαφνόφυλλα, ἐξωτικὰ δένδρα.
Laurine, Σ. *ἐλαιοδάφνη, εἶδος ἐλαίας.
Laurinées, Σ. πλ. δαφνοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Lauriot, ἀρ. καδίον, μαστέλον τῶν ἀρτοποιῶν.
Laurophylle, ἀρ. δαφνόφυλλον, δένδρον τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Lausines, ἴδ. Avalanches.
Lauxanie, Σ. *λαύξανον, γένος ἐντόμων διπτέρων.
Lavabo, ἀρ. νίψις τῶν χειρῶν τοῦ ἱερέως κατά τινας ὥρας τῆς θείας μυσταγωγίας § ὥρα τῆς πράξεως ταύτης. § λόγια, τὰ ὁποῖα τότε προφέρει, νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖρας μου, κτλ. (on est au —, dire le —). § τὸ βιβλίον, ὅπου ταῦτα φαίνονται γραμμένα. § σκεῦος φέρον λεκάνην καὶ πρόχουν εἴτε δοχεῖον ὕδατος.
Lavage, ἀρ. πλύσις, πλύτιμον, καθαρισμός. cette soupe n'est qu'un — ἡ σοῦπα αὕτη, (τὸ ῥόφημα) εἶναι καθαυτὸ νερόπλυμα, ξέπλυμα, ἔχει πολὺ ὀλ. (ὕδωρ). § πτισσάνη, ποτὸν νοσούντος. prendre un vomitif en — πίνω ἐμετικὸν διαλελυμένον εἰς πολὺ ὕδωρ. § *μεταλλοπλύσιον, ἀποχωρισμὸς τοῦ ὀρυκτοῦ, ἡ μετάλλου ἀπὸ τὰ γαιώδη καὶ ἀμμώδη μέρη.
Lavagne, Σ. εἶδος ἀρδωσίας ἔκτινος τόπου ὁμωνύμου πλησίον τῆς Γενεύας.
Lavanche, ἡ Lavange, ἴδ. Avalanche.
Lavande, Σ. Spic, ἡ stœchas ψευδοναρδος, (στοιχάς), λαβαντὶς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μενοειδῶν.
Lavandier, ἀρ. γναφεὺς, ἡ γναφειοκόμος, ἐπὶ τῆς πλύτεως τῶν παννικῶν τοῦ βασιλέως.
Lavandière, Σ. γναφεύτρια, πλύστρα.
Lavanèse, Σ. * λαβανησία, γένος φυτῶν.
Lavanges, ἴδ. Avalanche.
Lavaret, ἀρ. λαβάρητος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τοῦ ἀττακέως.
Lavasse, Σ. ὄμβρος, ῥαγδαῖα βροχή.
Lavatère, Σ. *λαβατήριον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.
Lave, Σ. ἀπορῥωγὰς, πλατεῖα, ἐπίπεδος πέτρα ἀποσπωμένη εὐκόλως ἀπὸ τὰ λατομεῖα § λάβα, ῥευστὴ φλογώδης ὕλη ἐκχυνομένη ἀπὸ τοὺς κρατῆρας τῶν ὑραιστείων ὀρέων.
Lavée, Σ. σωρὸς, (στοίβα) μαλλίου ἐβαλμένος ἀπὸ τὸ ὕδωρ.
Lavège, ἡ Lavezze, Σ. ἀπυρίκαυστος πέτρα, μὲ τὴν ὁποίαν κατασκευάζουσιν ἀγγεῖα μὴ βλαπτόμενα ἀπὸ τὸ πῦρ.
Lave-main, ἴδ. Lavoir.
Lavement, ἀρ. ποδόνιπτρον, νιπτὴρ, πλύσις τῶν ποδῶν. (— des pieds) § κλύσμα, κ. κλυστήρι.
Lavender, ἀρ. λινόπανον τῆς Φλανδρίας.
Laver, ἐν. πλύνω, καθαρίζω. — du linge πλύνω πανία, ῥοῦχα — le corps λούω τὸ σῶμα. les mains νίπτω τὰς χεῖρας. donner à — δίδω νίψιμον, προσφέρω νερὸν διὰ νὰ νιφθῇ τις. — la tête à quelqu'un δίδω καλὴν σαπουνόδα εἰς κάνενα, τὸν διορθόνω, τὸν ἐπιπλήττω. se —, αὐτοπ. πλύνομαι, καθαρίζομαι. je m'en laveles mains πλύνω τὰ χεριά μου, δὲν ἀνακατόνομαι. § χρωματίζω τὰ ἐσκιαγραφημένα μὲ ἀναλυμένον μέλαν τῆς Κίνας, ἢ ἄλλο χρῶμα ἀναλυμμένον εἰς κόμμι.
Laveton, ἀρ. κροκὶς, γνάφαλον, κ. φλόκος χονδρὸς τῶν ἐριουργῶν ὑφασμάτων.
Lavette, Σ. ἀπομάκτρα, κ. πατσαβοῦρα (μικρὰ διὰ τὰ πιάτα).
Lavéur, ἀρ. Laveuse, Σ. πλυντὴρ, ἀρ. καὶ πλυντρὶς, Σ. — de vaisselle πινακοπλύτης.
Lavignon, ἀρ. ἴδ. Solen, ὄστρακον εὑρισκόμενον εἰς τὰ πέριξ τῆς Rochelle.
Lavis, ἀο. ἀπόπλυσις (τῶν ἰχνογραφιῶν διὰ τῆς Κινεζικῆς μελάνης ἢ δι' ἄλλου μίγματος).
Lavoir, ἀρ. πυνὸς, πλύσις, τόπος εἰς τὰ χωρία, ὅπου πηγαίνουσιν οἱ κάτοικοι διὰ νὰ πλύνωσι τὰ ἱμάτιά των. — de cuisine νεροχύτης. § πλύντρον, ἐργαλεῖον σιδηροῦν οἱ οὗ πλύνουσι τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κανονίων. § σιδηροπλύσιον, τόπος περιπεφραγμένος ὅπου ἀποπλύνουσι τὸν ὀρυσσόμενον σίδηρον.
Lavure, Σ. περίπλυμα, ἀπόπλυμα, κ. ξέπλυμα. § χρυσοπλυσία ἢ ἀργυροπλυσία, ἐργασία δι' ἧς ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ἄργυρος ἐξάγεται ἐκ τῶν χωνευτηρίων ὅπου ἀνελύθησαν. § ἀπόπλυμα χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, αὐτὸ τὸ οὕτω πῶς ἐξαγόμενον μέταλλον.
Laxatif, ive, ἐπ. καθαρτικὸς, διαχωρητικὸς, (ἐπὶ ἰατρικῶν).
Laxiflore, ἐπ. ἀνοιγανθὴς, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τὰ ἄνθη διεστημένα, ἢ χαίνοντα.
Laxité, Σ. χαλαρότης (τῶν ἱστῶν τοῦ σώματος).
Laxmannie, Σ. γένος φυτῶν μὴ διαφέρον τῶν * κεροκορύμβων (bident).
Layer, ἐν. ἐπισημειῶ (τὰ δένδρα τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ ἀριθῶσιν εἰς τὴν ὑλοτομίαν). § πριονίζω (τὰς πέτρας).
Layetier, ἀρ. κιβωτιοποιός.
Layette, Σ. κίστη, βαρβαρ. κουτὶ (ἐκ τοῦ ἑλ. κυτὶς), (ὅπου τίθενται τὰ πανία καὶ ἄλλα τοιαῦτα). § ἕλα τὰ ἀναγκαῖα εἰς μίαν λεχὼ καὶ εἰς τὸ νεογέννητον βρέφος.
Layetterie, Σ. κιβωτιοποιΐα.
Layeur, ἀρ. ἐπισημειωματιστὴς (τῶν μὴ τεμνομένων δένδρων κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑλοτομίας).
Lazagne, Σ ζύμη ταινιοειδὴς χρήσιμος εἰς κατασκευὴν ῥοφημάτων (σούπας).
Lazaret, ἀρ. καθαρτήριον, λοιμοκαθαρτήριον.
Lazalite, Σ. κυανόλιθος, ἴδ. lapis lazuli.
Lazzi, ἀρ. (προρ. lazi) χειρονομία (εἰς τὰς κωμῳδίας).
Le, la, les, ἄρθρον ἀρ. Σ. πλ. ὁ, ἡ, οἱ καὶ αἱ. § πρὸ τοῦ ῥήματος τιθέμενον, ἐσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτοὺς καὶ αὐτὰς, καὶ κατὰ συγκοπὴν τὸν, τὴν, τοὺς καὶ τὰς. § ἐνίοτε περιττεύει, καὶ ἀνήκει εἰς ὁλόκληρον φράσιν. il faut s'accomoder à l'humeur des autres, autant qu'on — peut πρέπει νὰ συμφωνῇ τις μὲ τοὺς ἄλλους, ὅσον δύναται. § ἀναφέρεται εἰς προηγούμενον οὐσιαστικὸν, καὶ τότε λαμβάνει τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ. êtes-vous la mère de cet enfant? oui je — suis εἶσαι ἡ μήτηρ τῶν τέκνων; ναί, εἶμαι (ἡ μήτηρ (ὀλ.) ὅταν δὲ ἀνάγεται εἰς προηγούμενον ἐπίθετον, τότε μένει ἄκλιτον. je vous étais indifferente, je vois bien que je — suis encore ἤμην ἀδιάφορος, βλέπω ἔτι εἶμαι καὶ τώρα ἀκόμη. § τὸ le πρὸ τοῦ plus, moins, mieux μένει ἄκλιτον. c'est la chose que j'aime — plus εἶναι τὸ πρᾶγμα ὁποῖον ἀγαπῶ ὅ,τι πλεῖστον. nous devons parler — plus sagement πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν φρονιμώτερα καὶ πρὸ τοῦ ἐπιθέτου. nous en

pleurons pas toujours, lorsque nous sommes — plus affligés ὅὲν κλαίομεν πάντοτε, ὅταν εἴμεθα πολλὰ λυπημένοι.

Lé, ἀρ. πτυξ, κ. φύλλον (πανιοῦ). un — de velours ἓν φύλλον μαλλωτοῦ. demi-lé μισὸν φύλλον. § παραπετασμία ὁιοδος ὀκτὼ περίπου μέτρων, χρήσιμος εἰς τὴν ῥυμουλκίαν.

Léæra, Ϛ. φυτὸν τῆς Ἀραβίας.

Léam ἡ | ἀρ. νόμισμα τῆς Κί-

Léang, | νας.

Léangion, ἀρ. * λειάγγιον, γένος φυτῶν.

Léans, ἐπίῤ. ἀρχ. ἄχρ. ἐκεῖ.

Léao, ἄρ. κύανος, ὀρυκτὸν εἰς τὴν Κύαν ὁι' οὗ βάπτουσι τὰ φαβεντιανὰ σκεύη.

Leard, ἀρ. αἴγειρος ἡ μέλαινα.

Lebeck, ἀρ. ἰνδικὴ ἀκακία, ἢ μελανόξυλον, Ϛάμνος τῆς Γαλλονήσου.

Lebeckie, Ϛ. * λεβέκιον, γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Leberercz, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. ἅργυρος (muriaté) ὑδροχλωρικός.

Leberfelfetz, ἀρ. ἐκ τοῦ γερμ. ὀρυκτόν τι μικτόν.

Lebergebirg, ἀρ. ἐκ τοῦ γερμ. ἄργιλλος μεμιγμένη μὲ σόδαν.

Lebergyps, ἀρ ἄσβεστος Ϛειοῦχος.

Leberis ἡ Loberis, Ϛ. Καναδιανὴ ἔχιδνα.

Lèberkie, Ϛ. ἐκ τοῦ γερμ. ἡπατικὸς πυρίτης.

Lèberopal, ἀρ. ἡπατόχρουν ὀπάλιον.

Lèberspath, ἡ Leberstein, ἀρ. ἐκ τοῦ γερμ. Ϛειοῦχος βαρίτης.

Lèbetine, Ϛ. ἐχιδνης τινὸς ὄνομα.

Lèbie, Ϛ. * λεβίας, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Lècanomancie, Ϛ. λεκανομαντεία.

Lèche, Ϛ τμῆμα, κ. φέτα λεπτὴ ἐδωδίμου τινὸς πράγματος. une — de jambon τμῆμα χοιρομηρίου § εἶδος στιλβώματος ὁιὸμένου εἰς τὰ μιξικανὰ νομίσματα. § ἴδ. Achée.

Lèchefrite, Ϛ. * λιποδόχη, σκεῦος μαγειρικὸν ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνάγεται τὸ ἐκ τῶν ὀπτωμένων κρεάτων ἀποστάζον λίπος.

Lèche-pate, ἀρ. ταὐτὸν τῷ unau.

Lécher, ἐν. λείχω, κ. γλείφω. § ἐκλεπτουργῶ, ἐπεξεργάζομαι, ὑπὲρ τὸ ὄεον ἐκπονῶ τὰ ἔργα μου, οἷον ζωγραφίας, ποιήματα κτλ. § —é, ée, ζωγρ. une manière —ée γραφὴ ὁιηκριβωμένη.

Lecht, ἀρ. μέτρον ἐν χρήσει εἰς τὰς βορείους Θαλάσσας, καὶ περιέχον ὀώὸεκα βαρύλλια.

Lécidée, Ϛ. ῥιζόκαρπον, εἶδος λειχῆνος (lichen).

Leçon, Ϛ. ὁίὁαγμα, μάθημα. étudier sa — μελετῶ τὸ μάθημά μου. — de philosophie, de grammaire μάθημα φιλοσοφίας, γραμματικῆς. § γραφὴ confronter les différentes —s d'un passage παραβάλλω τὰς ὁιαφόρους γραφὰς τοῦ χωρίου. οἰκ. καὶ μεταφ. il y a une — différente de ce que vous dites εἶναι καὶ ἄλλη φήμη παρ' ὅπως λέγεις. faire la — à quelqu'un ὁιὸάσκω τινὰ, κατηχῶ. on a bien fait à quelqu'un sa — καλὰ τοῦ τὰ ἔψαλαν, ἤτοι τὸν ἐπέπληξαν. § στίχοι, εἰς τὰς ἀκολουθίας.

Lecteur, ἀρ. ἀναγνώστης. avis au — εἴὸησις, σημείωσις (τιθεμένη εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου). παρ. vous entendez bien ce qu'il vous dit, c'est un avis au — ἐννοεῖς τί σὲ λέγει, τοῦτο εἶναι ὁιὰ σέ, ἢ σὲ αἰνίττεται. cette maladie marque de l'altération dans le tempérament, c'est un avis au — ἡ νόσος αὕτη ὁεικνύει μεταβολήν τινα εἰς τὴν κρᾶσιν του, πρέπει νὰ τὸν χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα. § ἀναγνώστης, ἀξίωμα ἐκκλησιαστικόν. lectrice ἀναγνώστρια. καὶ — du roi ἀναγνώστης τοῦ βασιλέως.

Lecticaire, ἀρ. φορεὺς, καὶ φορειοποιός, παρὰ Ῥωμ. ὁ μετακομίζων ἐπὶ φορείου ἢ ὁ κατασκευάζων φορεῖα.

Lectisternes, ἀρ. πλατρῶσις τῆς ἱερᾶς κλίνης, συμπόσια τῶν Ῥωμαίων, ἐν οἷς προσεκαλοῦντο οἱ Ϛεοί, τῶν ὁποίων τὰ ἀγάλματα ἐτίθεντο ἐπὶ κλινῶν.

Lectrin, ἀρ. ἀρχ. ἀντὶ Lutrin ἀναλόγιον.

Lectrois, ἀρ. ἄχρ. ἀναγνωστήριον.

Lecture, Ϛ. ἀνάγνωσις. faire la — de ἀναγινώσκω τι. il aime beaucoup la — εἶναι φιλαναγνώστης.

Lécythe, ἀρ. λήκυθος.

Lécythis, ἀρ. * ληκυθὶς, γένος ὀένὸρων τινῶν τῆς Βρασιλίας.

Lèdc, Ϛ. τὸ μέσον τῆς Θαλασσολίμνης. § ἀρ. λῆὸος, φυτὸν ἄλλως λεγόμενον ciste ladanifère.

Ledéris, ἡ Loberis, Ϛ. Καναδιανὴ ἔχιδνα.

Lédoire, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. ὕὸρις.

Lèdre, Ϛ. γένος ἐντόμων.

Lédum, ἀρ. λήὸανον κ. ἀλαὸανιά.

Lée, Ϛ. λήϊον, φυτὸν εὑρισκόμενον εἰς τὸ Εὐέλπι ἀκρωτήριον.

Léersie, Ϛ. * λεέρσιον, γένος βρύων.

Léflinge, Ϛ. φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρυοφύλλων.

Légal, le, ἐπ. Ϛεμιτὸς, νόμιμος. médecine — ἰατροὸικαστική.

Légalement, ἐπίῤ. νομίμως, κατὰ νόμον.

Légalisation, Ϛ. πιστοποίησις, ἐπικύρωσις, (ἐπὶ ἐγγράφων τῶν ὁποίων ἡ γνησιότης ἐπιβεβαιοῦται ὁιὰ τῆς ὑπογραφῆς ἑνὸς ὁημοσίου ὑπηρέτου).

Légaliser, ἐν. πιστοποιῶ, ἐπικυρῶ. ἴὸ. ἀν.

Légalité, Ϛ. νομιμότης.

Légat, ἀρ.— du pape ἔξαρχος τοῦ Πάπα.—s à latere οἱ πρέσὸεις τοῦ Πάπα.

Légataire, ἐπ. κληροὸόχος.

Légatine, Ϛ. * ἡμιερέα, ὕφασμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἥμισυ εἶναι μάλλινον.

Légation, Ϛ. ἐξαρχία (τοῦ πάπα). § ὁικαιοὸοσία τοῦ ἐξάρχου, ἡ ἐξαρχία § πρεσὸεία.

Légatoire, ἐπ. ἐξαρχιακὸς, παρὰ τῇ Ῥωμ. ἱστορίᾳ, αἱ ἀμέσως παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης ἢ τῶν τοποτηρητῶν αὐτῶν ὁιοικούμεναι ἐπαρχίαι.

Lége, ἐπ. ναυτ. ἐν χρ. un vaisseau fait un retour — τὸ πλοῖον ἐπιστρέφει κενὸν (ἄὸειον). un vaisseau — ἀνερμάτιστον πλοῖον.

Légendaire, ἀρ. συναξαριστής.

Légende, Ϛ. συναξάριον, βίος ἁγίων. — dorée συλλογὴ βίων ἁγίων. § ἐπιγραφὴ (τῶν νομισμάτων), περίγραμμα.

Léger, ère, ἐπ. κοῦφος, ἐλαφρός. une pièce de monnaie est —e εἶναι λειψὸν τὸ νόμισμα. aliments —s τροφὴ λεπτή. une terre —e λεπτὴ γῆ. § μικρὸς, βραχὺς, ψιλὸς, μικρός. un soupçon — ψιλὴ ὑπόνοια. peine —e ἐλαφρὰ ποινή, μικρά. un repas —, un sommeil — ὀεῖπνον εὐτελὲς, ὕπνος ἐλαφρός. grâce —e χάρις μικρά —e espérance μικρὰ ἐλπίς. une —e teinture des sciences exactes ἁπλῆ, ψιλὴ γνῶσις τῶν Ϛετικῶν ἐπιστημῶν. § εὔὸρομος, εὐκίνητος, ἐλαφρὸς, εὔζωνος. il a la main —e ἔχει πολλὴν εὐχειρίαν, ἐπιὸεξιότητα. cet homme a la main —e ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει ἐλαφρὸν χέρι (ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων). § εὐμετάὸλητος, κοῦφος, ἀσταθής. § ἐπιπόλαιος. un homme est — de cerveau εἶναι ἐλαφρόνους. propos — κοῦφος, ἀπερίσκεπτος λόγος. § ἁπλοῦς, χαριεὶς, εὔκολος, λεῖος (ἐπὶ λόγου καὶ ὕφους). § ἀρχιτ. ὁιάτρητος, ταὐτὸν τῷ à jour —s ouvrages λεπταὶ ἐργασίαι, κ. λεπτοὸουλειά, εἰς τὰς οἰκοὸομὰς λέγονται ἡ χρῖσις, τὸ ἄλειμμα τῶν τοίχων, τῶν στεγῶν, κτλ. un pinceau — ἐπὶ ζωγρ. γραφὶς εὔκολος. une couleur —e χρῶμα ὁιαφανές. un cheval est — ὠκὺς ἵππος. un cavalier — ἱππεὺς εὐκίνητος. un cavalier doit avoir la main —e ὁ ἱππεὺς πρέπει νὰ ἔχῃ ἐλαφρὰν χεῖρα § σὺν. τὸ ἐλαφρὸν, τὸ κοῦφον. § à la —e, ἐπίῤ. ἐλαφρῶς, κούφως. être armé à la — εἶμαι ψιλῶς ὡπλισμένος. μεταφ. entreprendre quelque chose à la —e ἐπιχειρῶ τι προπετῶς, ἀπερισκέπτως.

Légèrement, ἐπίῤ. κούφως, ἐλαφρῶς. être — vêtu, être armé — εἶμαι ψιλῶς ἐνὸεὸυμένος, ὡπλισμένος. § ἀπερισκέπτως, προπετῶς, ἐπιπολαίως. passer — sur une chose ἀκροθιγῶς ἅπτομαί τινος πράγματος, ἐπιπολαίως. blessé — πληγωμένος ὀλίγον.

Légèreté, S. κουφότης, ἐλαφρία. § εὐκινησία, τὸ εὔῤῥομον, ταχύτης. § σμικρότης, τὸ ἀτήμαντον. § κουφόνοια, ἐλαφρία. καὶ πλ des —s ἀπερίσκεπτοι πράξεις. —dans l'esprit ἐπιπολαιότης. — du pinceau ἡ εὐκολία τῆς γραφίδος.

Légile, ἀρ. ἄμφιον (περικαλύπτον τὸ ἀναλόγιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται τὸ εὐαγγέλιον).

Légion, S λεγεών. — d'honneur τὸ τάγμα τῆς τιμῆς. une — de parens πλῆθος συγγενῶν. des —s d' anges λεγεῶνες ἀγγέλων.

Légionnaire, ἀρ. ὁ ἐκ τῆς λεγεῶνος. § ὁ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἐντίμων. καὶ ἐπ. soldat —, ὁπὲρ —.

Légis, ἀρ. ἐν χρ. soies — μέταξα ἐκλεκτὴ (τῆς πρώτης ποιότητος ἐρχομένη ἐκ τῆς Περσίας).

Législater, ἐν. νομοθετῶ, λέγεται εἰρωνικῶς μόνον.

Législateur, trice, ἀρ. S νομοθέτης. — du goût et de la raison κριτὴς τῆς φιλοκαλίας καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου.

Législatif, ive, ἐπ. νομοθετικός.

Législation, S. νομοθεσία. § νομοθεσία, νόμος.

Législature, S. τὸ βουλευτικὸν, νομοδοτικὸν σῶμα. § ἡ διάρκεια τοῦ νομοδοτικοῦ σώματος.

Législe, ἀρ. νομομαθής.

Légitimaire, ἐπ. ἐν. χρ. droits —s τὰ εἰς τὴν νόμιμον μερίδα δικαιώματα.

Légitimation, S. νομιμοποίησις, ἀναγνώρισις τοῦ τέκνου. — des pouvoirs ἀναγνώρισις τῆς πληρεξουσιότητος, ἐξέτασις τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων.

Légitime, ἐπ. νόμιμος. § Θεμιτός. § δίκαιος, εὔλογος. § S. la — ἡ νόμιμος μερίς.

Légitimement, ἐπίῤῥ. δικαίως, νομίμως, εὐλόγως.

Légitimer, ἐν. νομιμοποιῶ. — un enfant ἀναγνωρίζω τὸ τέκνον μου. faire — ses pouvoirs ὑποβάλλω εἰς ἐξέτασιν τὰ πληρεξούσιά μου.

Légitimité, S. νομιμότης. § δικαιοσύνη, τὸ δίκαιον, τὸ εὔλογον.

Legouzie, S. * πρισματόκαρπον, φυτόν τι.

Legs, ἀρ. (τὸ g. δὲν προφ.) κληροδότημα, κληροδοσία.

Léguer, ἐν. κληροδοτῶ.

Légume, S. λάχανον, χόρτον. § —s ὄσπρια.

Légumineux, euse, ἐπ ὀσπριώδης.

Léguminiforme, ἐπ. ὀσπριοειδής.

Léha, ἀρ. δένδρον τῶν Μολυκκῶν νήσων.

Leiche, ἀρ. εἶδος ἰχθύος.

Leimanthion, ἀρ. * λειμανθὲς, γένος φυτῶν.

Leimonites, ἀρ. πλ. *λειμωνῖται, γένος πτηνῶν ἀνισοδακτύλων.

Léiobate, ἀρ. *λειοβάτης, γένος ἰχθύων.

Léiode, ἀρ. λειῳδὲς, γένος ἐντόμων.

Léiognathe, ἀρ. λειόγναθος, γένος ἰχθύων.

Léiopomes, ἀρ. πλ. λειοπρόσωπα, γένος ἰχθύων.

Léiostomes, ἀρ. πλ. λειόστομα.

Léléba, ἀρ. ναστὸς, εἶδος φυτοῦ.

Lema, ἀρ. γένος ἐντόμων.

Lémanée, S. γένος φυτῶν.

Lémanite, ἀρ. *λεμανίτης (λίθος εὑρεθεὶς εἰς τὰ περιξ τῆς λίμνης Λεμανοῦ.)

Leming, ἀρ. λέμος, ἡ μῦς ὁ λέμμιος, εἶδος ζῴου τετραπόδου.

Lemme, ἀρ. λῆμμα. Λογ. § παῦσις, μουσ.

Lemming, ἀρ. τὸ. leming.

Lemniscate, S. ὀκτοειδὴς καμπύλη.

Lemniscéros, ἀρ. ταὐτὸν τῷ nœud ἢ lacs d amour μέρος τι τῆς καμπύλης.

Lemniscie, S. τὸ. vantane.

Lemnisque, ἀρ. λημνίσκος, ταινία ἐξ ἐρίου, διὰ τῆς ὁποίας ἔδεινον τοὺς στεφάνους § λημνίσκος, σημεῖον τῶν ἀρχαίων χειρογράφων συγκείμενον ἐξ ὁριζοντείου γραμμῆς κειμένης μεταξὺ δύω σημείων, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐσήμαινον τὴν διαφορὰν τῶν ἑρμηνευτῶν ὡς πρὸς τὰς λέξεις.

Lemnuncul, ἀρ. ἀκάτιον, ἀρχ. ἄχρ.

Lemonie, S. λειμωνία, δένδρον τι.

Lemoulemon, ἀρ. ἔντομόν τι τῆς Καγέννης.

Lémur, ἀρ. ταὐτὸν τῷ makis.

Lémures, ἀρ. πλ. μορμῶνες, μορμολύκεια, γοργόνεια, κ. βουρκόλακας.

Lémuriens, ap. πλ. σύστημα μαστοφόρων ἐκ τῆς τάξεως τῶν τετραχείρων.

Lémuries, ἡ Lémurales, S. πλ. ἑορτὴ παρὰ Ῥωμ. εἰς τιμὴν τῆς Μορμοῦς.

Léna-noël, ἀρ. φυτὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν νῆσον Τενερίφφην, διαδίδον ὀσμὴν ῥόδου.

Lendemain, ἀρ. τῇ ἐπαύριον. le — de son arrivée τὴν ὑστεραίαν τῆς ἀφίξεως του. sur — κ. μεθαύριον.

Lendore, ἐπ. χυδ. βραδὺς, κ. κοιμισμένος.

Lénées, S. πλ. ληναῖα, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου.

Lengo-bouino, ἀρ. βούγλωσσον, εἶδος μύκητος.

Lénidie, S. λενίδιον, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Lénifier, ἐν. πραΰνω, μαλάσσω, γλυκαίνω.

Lénitif, ive, ἐπ. μαλακτικὸς, πραϋντικός.

Lénok, ἀρ. ἰχθὺς τῶν ποταμῶν τῆς Σιβηρίας.

Lent, te, ἐπ. βραδὺς, ἀργός. qui a l' esprit — βραδύνους. § lente, οὐσ. S. κόνις, κ. κόνιδα (τῆς κεφαλῆς).

Lentement, ἐπίῤῥ. βραδέως, κ. ἀργά. § ταὐτὸν τῷ adagio, ἴδ. τὴν λέξιν.

Lenter, ἐν. σφυροκοπῶ τὸν χαλκόν.

Lenteur, S βραδύτης, κ. ἀργητα. — d' esprit βραδύνοια.

Lenticulaire, ἐπ. φακοειδής. § οὐσ. S. φακὸς, ὀρυκτόν τι λεγόμενον ἄλλως nummulaire ἢ nummulithe. § φακοειδῆ, γένος φυτῶν

Lenticule, S. λέμνα, φυτὸν ὑδροχαρές.

Lenticulé, ée, μετ. ταὐτὸν τῷ lenticulaire.

Lenticuline, S. εἶδος ὀρυκτοῦ ὀστράκου, εὑρισκομένου εἰς τὰ περιξ τῶν Παρισίων.

Lentiforme, ἐπ. κονιδοειδής, ἴδ. lente.

Lentilier, ἀρ. γένος ἐντόμων.

Lentillac, ἀρ. ταυτὸν τῷ Squale émissole, ἴδ. τὴν λέξιν.

Lentille, S. φακὸς, κ. φακὴ § φακὸς, παρὰ τῇ ὀπτικῇ, ὕελος κυρτὴς εἰς ἑκατέρας τὰς ἐπιφανείας. § φακὸς, κ. ἐλκὰ τοῦ προσώπου. § φακὸς, ἐργαλεῖόν τι τοῦ ὡρολογίου, τουρκ. τὸ τοποῦζι τοῦ ἐμπρεμοῦς.

Lentilleux, euse, ἐπ. φακώδης, ὃ ἔχων ἐλκαῖς εἰς τὸ πρόσωπον.

Lentisque, S. σχῖνος, δένδρον ἐξ οὗ γίνεται ἡ μαστίχη.

Lentisque, ἐπ. ἀρ. miroir — κάτοπτρον διπλόφακον, ἐκ δύο φακῶν συνεστάμενον.

Léo, ἀρ. ὄνωνις ἡ ἀγρία.

Léocarpe, S. λεόκαρπον, γένος φυτῶν.

Léogrocotte, ἀρ. λεοντοδόκινα.

Léoncito de mocoa, ἀρ. τετράπουν τι.

Léonesses, ἐπ. S. πλ. ἐν χρ ségaries —s ἔρια ἱσπανικὰ (ἀρίστης ποιότητος).

Léoniceps, ἀρ. εἶδος μικροῦ τετράποδος.

Léonie, ἀρ. *λεώνιον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Léonin, ine, ἐπ. λεόντειος, ἐν χρ. société —ine λεόντειος ἑταιρεία εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἰσχυρότερος ἔχει τὰ περισσότερα ὠφελήματα.

Léonitis, ἀρ. λεοντῖτις, γένος φυτῶν.

Léontiasis, S λεοντίασις, πάθος τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἰατροῖς μεταμορφοῦν τὸν νοσοῦντα εἰς σχῆμα θηρίου.

Léontice, S. λεοντικὴ, φυτόν.

Léontiques, ἀρ. πλ. λεοντικὰ, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Μίθρα.

Léontodon, ἀρ. *λεόντοδον, γένος φυτῶν παρὰ τῷ Λιννσίῳ.

Léontopétalon, ἀρ. λεοντοπέταλον, φυτόν.

Léontopodion, ἀρ. λεοντοπόδιον, φυτόν.

Léontosère, ἀρ. λεοντοσέρκης ἡ λεοντοσέρης, λίθος παρὰ τῷ Πλινίῳ

ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ νὰ πραύνῃ τὰ ἄγρια θηρία.

Léontostomon, ἀρ. λεοντόστομον, ταὐτὸν τῷ ancolie.

Léonurus, ἀρ. *λεονοῦρος, φυτὸν εἰς τὸ Εὐέλπι ἀκρωτήριον.

Léopard, ἀρ. λεοπάρδαλις.

Léoti, ἀρ. εἶδος μύκητος ἔχοντος ὀμαλὴν τὴν ἐπιφάνειαν.

Léotie, Ϛ. *λεοτία, γένος φυτῶν.

Lépadite ἢ patellite, Ϛ. κτεὶς ὀρυκτός.

Lépadogastère, ἀρ. λεπαδογάστωρ, ἰχθύων γένος εὑρισκομένων εἰς τὴν Μεσόγειον.

Lépanthe, Ϛ. *λέπανθον, γένος φυτῶν.

Léparis, ἀρ. *λεπαρὶς, γένος φυτῶν.

Lépas, ἀρ. λεπὰς, κ. πεταλίδα.

Lépéchinie, Ϛ. γένος φυτῶν, ὀλίγω διαφέρον τῆς μελίσσης.

Lépicaune, Ϛ. *λεπίκαυον, γένος φυτῶν.

Lépidagate, Ϛ.* λεπιδαγαθὶς, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Lépidaploa, ἀρ. *λεπιδαπλόη, γένος φυτῶν.

Lépidion, ἀρ λεπίδιον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Lépidioptères, ἀρ. πλ. *λεπιδιόπτερα, γένος ἐντόμων.

Lépidocarpodendron, ἀρ. λεπιδοκαρπόδενδρον, γένος φυτῶν.

Lépidocarpus, ἀρ. * λεπιδόκαρπον, γένος φυτῶν.

Lépidoide, ἐπ. λεπιδοειδὴς, Ἀνατ.

Lépidolèpre, ἀρ.* λεπιδόλεπρον, γένος ἰχθύων.

Lépidolithe, Ϛ. λεπιδόλιθος, ὀρυκτόν τι.

Lépidope, ἀρ. *λεπιδόπους, γένος ἰχθύων.

Lépidophylle, Ϛ. λεπιδόφυλλον, γένον φυτῶν.

Lépidoptères, ἀρ. πλ. λεπιδόπτερα, γένος ἐντόμων.

Lépidosarcome, ἀρ. λεπιδοσάρκωμα, φῦμα σαρκωματῶδες.

Lépidosperme, ἀρ. λεπιδόσπερμον, γένος φυτῶν.

Lépidote, ἀρ. λεπιδωτὸν, γένος ἰχθύων.

Lépidotis, ἀρ. λεπιδωτὶς, εἶδος πέτρας, παρὰ τῷ Πλινίῳ.

Lépimphis, ἀρ. γένος ἰχθύων.

Lépironie, Ϛ *λεπιρονία, φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.

Lépisacanthe, ἀρ. *λεπιδάκανθον, γένος ἰχθύων.

Lépisme, ἀρ. *λέπισμα, γένος ἐντόμων.

Lépisostée, ἀρ. *λεπιδόστεον, γένος ἰχθύων.

Lépodus, ἀρ. *λέποδον, γένος ἰχθύων.

Léporins, ἀρ. πλ *λεπόρρινον, μαστρόφον, οἷον ὁ λαγὼς, κτλ.

Lèpre, Ϛ. λέπρα. § καὶ πάθος τῶν δένδρων, λεγόμενον ἄλλως blanc ἢ meunier.

Lèpre, ἡ | Ϛ. *λεπρέα, γένος φυτῶν ἐκ τῶν λειχήνων (lichen).
Lépraire,

Lépreux, euse, ἐπ. λεπρώδης, καὶ ἐπὶ φυτῶν, plante —euse φυτὸν λεπρῶδες.

Lépronque, ἀρ. *λεπρόγχη, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Lépropinace, Ϛ. *λεπροπινάκη, γένος φυτῶν κρυπτογάμων, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρυωδῶν.

Léproserie, Ϛ. λεπροκομεῖον.

Lepta, ἀρ. λεπτὴ, δένδρον τι.

Leptadénie, Ϛ γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν Ἀσκληπιαδείων.

Leptanthe, Ϛ. *λέπτανθον, γένος φυτῶν.

Leptasis, ἀρ. γένος σταχυοειδῶν φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Lepte, Ϛ. λεπτὸν, (νόμισμα τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων Ἑλλήνων).

Lepte, ἀρ. λεπτὸν, γένος ἐντόμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὁλετήρων.

Leptéranthe, Ϛ. *λεπτέρανθον, γένος φυτῶν.

Leptérus, ἀρ. *λέπτερος, ἰχθὺς τῆς Σικελίας

Leptinite, ἴδ. Leptynite.

Leptis, ἀρ. *λεπτὶς, γένος ἐντόμων

Leptocarpe, ἀρ. λεπτοκάρπον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Leptocarpoïde, Ϛ. λεπτοκαρποειδὴς, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Leptocéphale, Ϛ. λεπτοκέφαλον, γένος ἰχθύων.

Lepterocère, Ϛ. λεπτόκερως, γένος φυτῶν.

Leptochloa, Ϛ. λεπτοχλόη, γένος σταχυοειδῶν φυτῶν.

Leptodactyles, ἀρ. πλ. λεπτοδάκτυλα, σύστημα ζώων.

Leptogastre, ἀρ. λεπτογάστωρ, γένος ἐντόμων.

Leptolène, ἀρ. *λεπτώλενον, φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.

Leptomère, ἀρ. λεπτόμηρα, γένος ὀστρακοδέρμων.

Leptope, ἀρ. λεπτόπους, γένος ἐντόμων.

Leptophyte, Ϛ. λεπτόφυτον, γένος φυτῶν.

Leptopode, ἀρ. λεπτοπόδιον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Leptopyron, ἀρ. λεπτόπυρος, γένος σταχυοειδῶν φυτῶν.

Leptorima, ἀρ. *λεπτοκλειθρία, εἶδος Θαλασσίου προϊόντος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρύων.

Leptorkis, ἀρ. λεπτορχὶς, γένος φυτῶν.

Leptosomes, ἀρ. πλ. λεπτόσωμα, σύστημα ἰχθύων.

Leptosomus, ἴδ. vouroudrion.

Leptosperme, ἀρ. λεπτόσπερμον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Leptostachya, ἀρ. λεπτόσταχυς, εἶδος φυτοῦ.

Leptostome, ἀρ. λεπτόστομον, σύστημα βρυωδῶν φυτῶν.

Lepture, Ϛ. *λεπτοῦρος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων. § καὶ φυτὸν ἑρπητικὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Lepturètes, Ϛ. πλ. *λεπτουρῆται, ἔντομα κολεόπτερα.

Leptynite, Ϛ. *λεπτυνίτης, λίθος πρωτόγονος, Γερμανιστὶ λεγόμενος weisstein.

Lèque, ἀρ. *λέκιον, γένος φυτῶν.

Lequel, Laquelle, ἀντ. ἀναφορική. les quels, les quelles, πλ. ὁ ὁποῖος καὶ τὸ ὁποῖον, ἡ ὁποία, οἱ ὁποῖοι καὶ τὰ ὁποῖα, αἱ ὁποῖαι. ἡ ἀντωνυμία αὕτη δὲν εἶναι πώποτε ἐν χρήσει ἐπὶ τῆς εὐθείας ἢ τῆς ἀμέσου μεταβατικῆς· οἷον, δὲν λέγεται dieu le quel a créé la terre et le ciel, ἀλλὰ dieu qui. ἐκτὸς μόνον ὅπου ἐνδέχεται νὰ γενῇ σύγχυσις ὡς ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ qui· εἶναι δὲ ἐν χρήσει ἐπὶ τῆς προθετοπτώτου μεταβατικῆς, οἷον· la religion de laquelle on n' observe pas les maximes.

Εἶναι ἀδιάφορος ἡ χρῆσις ἐπὶ προσώπων. le prince à la protection de qui, ἢ du quel. ἐπὶ πραγμάτων, ἡ χρῆσις αὐτῆς εἶναι ἀπαραίτητος, οἷον· les plaisirs aux quels nous nous livrons.

Lèria, Ϛ. λείριον, γένος φυτῶν.

Lerne, ἡ | Ϛ. λέρνη, γένος ἐντόμων παρασιτικῶν.
Lernée,

Lérot, ἀρ. μυωξὸς ὁ κηπαῖος, εἶδος μυὸς εὐρισκομένου εἰς τοὺς κήπους καὶ φθείροντος τὰ φυτά.

Lerouxie, Ϛ. λυσιμάχιον τὸ θασῶδες, φυτόν.

Lerque, ἀρ. *λέρκη, Θάμνος Ἰνδικός.

Les, πληθ. τοῦ le καὶ la, οἱ καὶ αἱ.

Lesbie, Ϛ. λέσβιον, γένος ἰχθύων.

Leschè, ἀρ. λέσχη.

Lèse, ἐπ. ἐν χρ. crime de — majesté ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας. crime de — nation ἔγκλημα ἀντεθνικόν.

Lèser, ἐν. ζημιῶ, βλάπτω. les lois où les femmes sont toujours plus —ées à proportion de la grossièreté des mœurs οἱ νόμοι ὅπου αἱ γυναῖκες πάντοτε ἐλαττοῦνται (ἀδικοῦνται) κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀγροικίας τῶν ἠθῶν.

Lésine, Ϛ. μικρολογία, φειδωλία, ὀυπαρία.

Lésiner, ἐν. μικρολογῶ, φειδωλεύομαι.

Lésinerie, Ϛ. ἴδ. Lésine.

Lésion, Ϛ. σῖνος, ζημία. — d' outre moitié σῖνος ὑπὲρ τὸ ἥμισυ. § αἰκία, ἰατρ.

Leskie, Ϛ. γένος φυτῶν.

Lesque ἢ Losque, Ϛ. εἶδος δικτύου.

Lesse, Ϛ. στροφὴ (τὴν ὁποίαν κάμνει τὸ ἐλατήριον ὡρολογίου, ἀφ' οὗ ἀνεδιβάσθη ἡ ἄλυσις).

Lessertie, Ϛ. γένος φυτῶν.

Lessive, Ϛ. σταχτὴ (ἢ) σταχτὴ κονία, κ. μπογάδα. § χημ. κλύσις. πα-

ροιμ. il a fait une étrange — ἔ παθεν ἀλλόκοτον ζημίαν.
Lessiver, ἐν. πλύνω, κ. κάμνω μποχάδα. § κλύζω.
Lest, ἀρ. (προφέρ. τὸ ι) ἔρμα, κ. σαβοῦρα. sans — ἀνερμάτιστος
Lestage, ἀρ. ἐρματισμὸς, κ. σαβούρωμα.
Leste, ἐπ. εὔζωνος, κοῦρος, ἐλαφρὸς. des troupes —s στρατεύματα εὔζωνα. § ψιλὸς, ἐλαφρῶς ἐνδεδυμένος. μεταφ un homme — en procédés, dans ses propos εὐχερὴς, προπετὴς, ἀκριτόμυθος, ἄβουλος, ἀλόγιστος. une réponse —, un propos — ἀπάντησις, λόγος πρόχειρος, ἀπερίσκεπτος § ὀξιὸς, ἐπιτήδειος
Lestement, ἐπ. ἐρ. εὐσταλῶς, ἐλαφρῶς, ψιλῶς. § ὀξιῶς, ἐπιδεξίως, ἐπιτηδείως.
Lester, ἐν. ἐρματίζω, κ. σαβουρώνω.
Lesteur, ἀρ. *ἐρματηγὸν πλοῖον.
Lestève, Ϛ. *ἀνθστρὼξ, ἔντομον κολεόπτερον.
Lestiboudège, Ϛ. γένος φυτῶν.
Lestrigons, ἀρ. πλ Λαιστρυγόνες, λαὸς ἀρχαῖος τῆς Καμπανίας.
Letchi, τὸ. Litchi.
Léthalité, Ϛ. ἐν χρ. — des plaies τὸ θανατηφόρον τῶν πληγῶν.
Léthargie, Ϛ. λήθαργία.
Léthargique, ἐπ. ληθαργικός.
Léthé, ἀρ. λήθη, ποταμὸς τοῦ ᾅδου.
Léthech, ἡ / Leteche, ἀρ. / Létèque, Ϛ. } εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς Ἑβραίοις.
Léthifère, ἐπ. ληθηφόρος, θανατηφόρος. § εἶδος ἐχίδνης.
Léthrus, ἀρ. *λῆθρον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Lettenkohl, ἀρ. γαιάνθρακος εἶδος, ἐκ τοῦ Γερμ.
Lettre, Ϛ. στοιχεῖον, γράμμα. § χαρακτὴρ, τρόπος γραφῆς. § τυπογρ. χαρακτὴρ, στοιχεῖον. — dominicale τὸ κυριακὸν γράμμα, τὸ στοιχεῖον τὸ σημαῖνον τὴν κυριακὴν εἰς τὰ χρονολόγια. écrire une somme en toutes —s γράφω τὴν λέξιν ὁλόγραφον. § γράμμα (ἀντίκειται τῷ πνεῦμα). prendre une chose au pied de la — λαμβάνω τι κατὰ γράμμα aider à la — ἀναπληρῶ τὸ χωρίον, καὶ μεταφ ἑρμηνεύω τὸν νοῦν τινος § ἐπιστολὴ, κ. γράμμα. — de change συναλλαγματικὴ. —s circulaires ἐγκύκλιοι. —s de créance διαπιστευτήρια γράμματα, συστατικὰ (τὰ ὁποῖα φέρουσιν οἱ πρέσβεις ἐκ μέρους τῶν βασιλέων των πρὸς τοὺς βασιλεῖς, πρὸς τοὺς ὁποίους πέμπονται). § ἔγγραφον. — de rémission συγχωρητικὸν. —s closes ἐσφραγισμένα ἢ μυστικὰ ἔγγραφα, ὁλα αὐτὰ ἐλέγοντο lettres royaux, διότι ἐξεδίδοντο ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως. παροιμ. ce sont —s closes τοῦτο εἶναι μυστήριον. § — τὰ γράμματα, ἡ παιδεία. belles — τὰ γραμματικὰ, τὰ καλὰ γράμματα, (ἡ ποίησις, ἡ γραμματικὴ καὶ ἡ ῥητορική).
Lettré, ée, ἐπ. λόγιος, πεπαιδευμένος οὐσ. les —s chinois οἱ λόγιοι τῶν Κινέζων.
Lettrine, Ϛ. στοιχεῖα παραπομπῆς, παρὰ τοῖς τυπογράφοις. § ἐπιστήλια στοιχεῖα, τὰ ἐφ' ἑκάστης τῶν στηλῶν τῆς σελίδος τοῦ λεξικοῦ γράμματα.
Lettsome, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.
Leucacantha, Ϛ. λευκάκανθα, φυτὸν τῶν ἀρχαίων.
Leucachates, Ϛ. λευκαχάτης.
Leucade, Ϛ. λευκὰς, γένος φυτῶν.
Leucadendra, Ϛ. λευκόδενδρον.
Leucadère, Ϛ. λευκαέριον, γένος φυτῶν.
Leucanthémon, / Leucanthémis, / Leucanthémos, / Leucanthémum, } ἀρ. λευκάνθεμον.
Leucé, Ϛ. λεύκη, πάθος τι περὶ τὸ σῶμα.
Leuchspath, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. φωσφορώδης τις λίθος.
Leucite, Ϛ. λευκίτης, λίθος τις.
Leucochrysos, ἀρ. λευκόχρυσος, λίθος τις παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Leucodon, λεύκόδους, γένος φυτῶν.
Leucographus, ἡ / Leucographis, } ἀρ. λευκογραφίς.
Leucoion, ἡ / Leucoïum, } ἀρ. λευκόϊον.
Leucolithe, ἀρ. λευκόλιθος.
Leucolithe de maulèon, ἀρ. λίθος τις λεγόμενος ἄλλως ὀπυρος.
Leucoma, ἡ / Leucome, } ἀρ. λεύκωμα, κ. ἀσπράδι, πάθος περὶ τὸν ὀφθαλμόν.
Leucophlegmatie, Ϛ. λευκοφλεγμάτωσις, εἶδος ὑδρωπος.
Leucophre, Ϛ. λεύκοφρυς, γένος πολυπόδων σκωλήκων.
Leucophthalmos, ἀρ. λευκόφθαλμος, λίθος τις παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Leucophylle, ἀρ. λευκόφυλλον, θάμνος τῆς νέας Ἱσπανίας.
Leucopœcilos, ἀρ. λευκοποίκιλος, λίθος παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Leucopogon, ἀρ. λευκοπώγων, γένος φυτῶν.
Leucopsis, ἀρ. λεύκωψ, γένος ἐντόμων.
Leucopyrus, , ἀρ. λευκόπυρος, θάμνος τις τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Leucorrhée, Ϛ. λευκόῤῥοια.
Leucoryx, ἀρ. λευκόρυξ, τετράπουν τι.
Leuco-saphir, / Luco-saphir, } ἀρ. λευκοσάπφειρος, λίθος τις τῆς Βοεμίας.
Leucosceptre, ἀρ. λευκόσκηπτρον, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Leucosie, Ϛ. λευκωσία, γένος ὀστρακοδέρμων.
Leucosperme, ἀρ. λευκόσπερμον, γένος φυτῶν.
Leucostictos, ἀρ. λευκόστικτος, πόρφυρος παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Leucostine, Ϛ. * λεύκωστις, ὁ ἐρυθρὸς πόρφυρος.
Leucothoë, ἀρ. λευκοθόη, γένος ὀστρακοδέρμων.
Leucoxylon, ἀρ. λευκόξυλον, εἶδος φυτοῦ.
Leude, Ϛ. διαγωγικὸν τέλος (κατὰ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα εἰσπραττόμενον εἰς τὴν Ὀξυτανίαν (Languedoc) ἀπὸ τῶν ξένων ἐμπορευμάτων.)
Leudes, / Léodes, ἡ / Allodes } ἀρ. πλ. ὑπήκοοι, ὄνομα διδόμενον ἄλλοτε παρὰ τῶν βασιλέων εἰς τοὺς ὑπηκόους, καὶ ἰσοδυναμοῦν μὲ τὸ πιστοί
Leugaire, ἐπ. ἐν χρ colonne — στήλη λευγαία, (τιθεμένη εἰς τὰς ὁδοὺς ἀνὰ πᾶσαν λεύγαν).
Leugeon, ἀρ. δικτύου εἶδος, χρήσιμον εἰς τὴν ἄγραν τῶν βατίδων (raies.)
Leuh, ἀρ. βίβλος, κατὰ τὸ ῥαβινικὸν, ὅπου γράφονται αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων.
Leur, ἀντων, πλ. γ' προσώπου, ἐνδυναμοῦσα μὲ τὸ, τοῖς ἀρ. ἢ Ϛ. ταῖς, ἤτοι εἰς αὐτοὺς, εἰς αὐτὰς, ὅταν τίθηται ἄνευ ἄρθρου, ὅταν δὲ προηγῆται ἄρθρον, τότε ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ, των· εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν εἶναι ἀντωνυμία προσωπικὴ, εἰς τὴν δευτέραν, ἀντωνυμία κτητική. § —s, ἀρ. πλ. εἰκῖται, κ. ἰδικοί των.
Leuradie, Ϛ. γένος φυτῶν μὴ διαφέρον τῆς ἀγλαΐας.
Leurre, ἀρ. σελιάστρα, πλαστὴ ἰδέα, κατεσκευασμένη τεχνητῶς καὶ χρησιμεύουσα εἰς τὸ νὰ προσκαλῇ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα. μεταφ. δέλεασμα.
Leurrer, ἐν. γυμνάζω εἰς τὴν σελεάστραν. μεταφ. δελεάζω, ἀπατῶ.
Leutrite, Ϛ. * λευτρίτης, λίθος τις.
Leuzée, Ϛ. * λεύζιον, φυτὸν.
Levain, ἀρ. ζύμη, ἄρσις, κ. πεζύμι, τουρκ. μαγιά. μεταφ. —de haine, de division σπυθὶ μίσους, διχονοίας. le — du péché originel ἡ ζύμη τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας. § λείψανον (νόσου τινός).
Levant, ἐπ. ἀνατέλλων. soleil — ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. § οὐσ. ἑῴα ἀνατολή. le — d'été, le — d'hiver ἡ θερινὴ ἀνατολὴ, ἡ χειμερινή. § ἡ ἀνατολὴ, τὰ ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην ἀνατολικῶς κείμενα μέρη τῆς Τουρκίας, οἷον τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἡ Συρία, ἡ Αἴγυπτος, καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.
Levantin, ine, ἐπ. ἑῷος, ἀνατολικὸς, ὁ εἰς τὴν Ἀνατολὴν γεννημένος. oules —s οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνατολῆς § οὐσ. Ϛ. βαρβαρ. λεβαντινὸν, ὕφασμα μεταξωτὸν κατασκευαζόμενον

εἰς τὸ Λυόν. § ὄστρακά τινα ἐκ τοῦ γένους τῆς ἀφροδίτης.

Lève, ϑ. * σφαιράγρα, ἐργαλεῖον εἰς σχῆμα κοχλεαρίου ἔχοντος μακρὰν λαβίδα, δι' οὗ σύρουσι τὰς σφαίρας εἴς τινας παιδιάς.

Levé, ἀρ. ἡ ἄρσις. μουσικ.

Levée, ϑ. συγκομιδὴ (καρπῶν, προϊόντων, κτλ.). la — des impôts ἡ εἴσπραξις τῶν φόρων. — de soldats στρατολογία. faire une — de boucliers κινῶ πόλεμον. § στενευμα, κ. πάρσιμον, ἐπὶ πλάτους ὑράσματος, ἐνδύματος. § χαρτοσιὰ (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων). § χῶμα, ὄρρυς, ὕψωμα γῆς. § διάλυσις τῆς συνεδριάσεως, ἀπόλυσις. — d' un siége λύσις, ἡ διάλυσις τῆς πολιορκίας. — du scellé ἐνσφράγισις, ἀποσφράγισις, λύσις τῶν σφραγίδων. assister à la — d'un appareil εἶμαι παρὼν εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐμπλάστρου. faire la — d'un corps, d'un cadavre ἐκκομίζω τὸν νεκρὸν, κάμνω ἀναίρεσιν τοῦ νεκροῦ, κ. σηκόνω τὸ λειψανον. il y a de la —, ναυτ. εἶναι φουστοθαλασσιά. § ἔδρα, εἰς τὰ πλοιάρια τῶν ποταμῶν περὶ τὴν πρύμναν καὶ πρώραν. § ἄρσις. il a fait une belle — ὕψωσε καλῶς τὸ ὄρυ του. λέγεται ἐπὶ τῶν τρεχόντων μὲ τὸ ὄρυ εἰς τὴν χεῖρα, ἐπὶ σκοπῶ νὰ τὸ περάσωσι δι' ἑνὸς ὀκτυλιδίου. arc de — τόξον ἄρσεως, τὸ μέρος τῆς ἐκκρούσεως (échappement) διὰ τοῦ ὁποίου ἡ κινητικὴ δύναμις μεταδίδεται εἰς τὴν ὡροστάθμην (régulateur). § κτενιὰ, ὅσον δύναταί τις νὰ ὑράνῃ χωρὶς νὰ περιτυλίξῃ τὸ ἤδη εἰργασμένον.

Lévenagatte, ϑ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν γάδων.

Lévenhookie, ϑ. φυτὸν τῆς νέας Ὀλλανδίας.

Lever, ἐν. ἀνέχω, ὑψῶ, κ. σηκόνω.— l' étendard de la révolte ὑψῶ τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας. — les épaules ἀνασηκόνω τοὺς ὤμους. — la main sur quelqu' un σηκόνω χέρι κατά τινος. § —des récoltes συλλέγω, συγκομίζω τοὺς καρπούς. — des deniers εἰσπράττω χρήματα. § ἁπάγω, αἴρω, κ. σηκόνω (ἀφαιρῶ ἀπὸ τὸ μέσον). — le plat σηκόνω τὸ πινάκιον, τὸ παίρνω. — l' appareil d' une plaie σηκόνω τὸ ἔμπλαστρον ἀπὸ τὴν πληγήν. — la nappe σηκόνω τὸ τραπεζομάνδηλον. μεταφ. — des doutes, des difficultés ἀναιρῶ τὰς ἀμφιβολίας, τὰς δυσκολίας, τὰς διαλύω. — le masque ἀφαιρῶ τὸ προσωπεῖον. — son maître ἐνδύω τὸν κύριόν μου (ὅταν σηκωθῇ ἀπὸ τὴν κλίνην.) — la crête ὑψῶ τὴν κεφαλήν, κ. σηκόνω κεφάλι. — la main en justice ὑψῶ τὴν χεῖρα, δίδω ὅρκον. — une main mazonne, ἢ σηκόνω τὴν χαρτοσιαν. — un habit εὐγάλλω ἐν ἔνδυμα (ἀπὸ ἐν ὕφασμα). — sur la largeur de la toile de quoi faire les manches εὐγάλλω ἀπὸ τὸ πλάτος τοῦ ὑφάσματος τὰ μανίκια. on —e une épaule, un gigot sur un mouton πέρνω ἀπὸ τὴν πλάτην, ἢ ἀπὸ τὸ μηρὶ τοῦ προβάτου. — un corps ἀνακομίζω τὸν νεκρὸν, κ. τὸν σηκόνω, κάμνω τὴν ἀνακομιδήν. — un corps saint κάμνω τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων. la cour est —ée, l' audience est —ée τὸ δικαστήριον, ἡ βουλὴ, ἢ ἡ συνεδρίασις διελύθη. —un arrêt, une sentence du greffe κάμνω νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις. faire —des perdrix, faire —un lièvre σηκόνω πέρδικας, σηκόνω τὸν λαγωὸν. παρ. — le lièvre προτείνω πρῶτος. — un cheval à cabrioles, à courbettes βάλλω τὸν ἵππον εἰς ἅλματα κτλ. — des troupes κινῶ στρατεύματα, στρατολογῶ, συλλέγω στρατιώτας. — le siége d' une place λύω τὴν πολιορκίαν, κ. τὴν σηκόνω.—l' interdit, l'excommunication λύω, ἀνακαλῶ τὴν ἀπαγόρευσιν, τὸν ἀφορισμόν. des troupes —ent le piquet τὰ στρατεύματα κατέλιπον τὴν θέσιν των. une armée a —é le camp τὸ στράτευμα ἀνεχώρησεν. — la garde, la sentinelle ἀλλάσσω, κ. σηκόνω τὸν σκοπόν. — l' ancre ἀνελκύω τὴν ἄγκυραν, σηκόνω τὸ σίδηρον (διὰ νὰ ἀποπλεύσω). — boutique ἀνοίγω ἐργαστήριον. — un arbre en motte ἐκριζῶ τὸ δένδρον μὲ τὸ χῶμά του. — la lettre στοιχειοθετῶ. — un plan ἀνάγω σχέδιον, σηκόνω τὸ σχέδιον § οὐδ. ἀναφύω, κ. φυτρόνω. § ζυμοῦμαι, κ. ἀναβαίνω (ἐπὶ ζύμης). la pâte commence à — τὸ ζυμάρι ἤρχισε νὰ ἀναβαίνῃ. § se —, αὐτοπ. ἀνίσταμαι, κ. σηκόνομαι ὀρθός. quand il entre tout le monde se —e pour lui faire honneur ὅταν εἰσέρχηται, ὅλοι σηκόνονται διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῶσι. se — de table σηκόνομαι ἀπὸ τὴν τράπεζαν. se — ἐγείρομαι, ἐξανίσταμαι, σηκόνομαι (ἀπὸ τὸν ὕπνον). le soleil, la lune se —ent ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη ἀνατέλλουσιν, ὑψοῦνται. § Levé, ée, μετ. aller partout la tête —ée πηγαίνω ἀρόδως, μὲ ϑάρρος. prendre quelqu' un au pied — τὸν λαμβάνω κατὰ γράμμα, τὸν πιάνω στοὺς λόγους του.

Lever, ἀρ. ἔγερσις. à mon —, à votre — ὅταν σηκόνωμαι, ὅταν σηκόνησαι. le — du soleil, d' une étoile ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, τοῦ ἀστέρος. — achronique ἡ ἀκρόνυκτος ἐπιτολὴ (τῶν ἀστέρων). — cosmique ἡ πρωϊνὴ ἐπιτολή.

Lever-dieu, ἀρ. τὰ ἅγια, τὸ μέρος τῆς λειτουργίας, ὅτε ὑψοῦται ὁ ἅγιος ἄρτος.

Leveur, ἀρ. leveuse, ϑ. ἀπαγωγεὺς, ἀπαγωγεύτρια (εἰς διαφόρους τέχνας, οἷον τὴν χαρτοποιίαν, τὴν ῥιπιδοποιίαν κτλ. ὁ τεχνίτης, ὅστις σηκόνει τὰς κόλλας ἢ ἄλλα τοιαῦτα ἀπὸ ἓν ἐργαλεῖον διὰ νὰ τὰ μεταδιδάσῃ εἰς ἄλλο).

Léviathan, ἀρ. Λεβιαθάν.

Levier, ἀρ. μοχλὸς, ῥάβδος σιδηρᾶ ἢ ἐξ ἄλλης ὕλης, μένουσα ἐπί τινος σημείου καὶ χρησιμεύουσα εἰς μετακίνησιν ἄλλων βαρέων σωμάτων.

Levière, ϑ. συνοχεὺς, σχοινίον δι' οὗ προσηλοῦται τὸ δίκτυον εἰς τὰς ἀψίδας τῆς γεφύρας ἑνὸς ποταμοῦ.

Lévigation, ϑ. * κονίωσις, ἡ εἰς κόνιν μεταβολὴ μίγματός τινος διὰ χημικῆς ἐργασίας.

Léviger, ἐν. κονιῶ, εἰς κόνιν μεταβάλλω μίγμα τι.

Lévina, ἀρ. φυτὸν, ταὐτὸν τῷ phasium τοῦ Αἰννάϊου.

Létirostres, ἀρ. πλ. κουφόῤῥαμφα, πτηνὰ ἔχοντα μακρὸν ῥάμφος.

Levis, ἐπ. (δὲν προφ. τὸ s) ἐν χρήσει pont — ἀναπαστὴ ἢ καταῤῥακτὴ γέφυρα, κ. γεφύρι σηκωτόν.

Lévisanus, ἀρ. ϑάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Levisilex, ἀρ. κουφόπετρα, εἶδος λίθου.

Levisticum, ἀρ. λεβηστικὸν, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Lévite, ἀρ. Λευίτης.

Lévitique, ἀρ. Λευϊτικόν.

Levo-kiou, ἢ Collèro, ἢ Ὀκκιτανίας (Languedoc

Levraut, ἀρ. λαγιδεύς.

Lèvre, ϑ. χεῖλος. avoir un mot sur le bord des —s τρέχει εἰς τὴν γλῶσσαν μου, (ἐγγίζω νὰ τὸ εἴπω, καὶ δὲν τὸ λέγω, διότι διαφεύγει τὴν μνήμην μου). il a la mort sur les —s ἔχει τὴν ψυχὴν εἰς τὰ δόντια. un homme a le cœur sur les —s ὅ,τι ἔχει στὰ χείλη του, ἔχει εἰς τὴν καρδίαν του. les —s d' une plaie, d'un ulcère τὰ χείλη, τὰ ἄκρα τῆς πληγῆς, τοῦ ἕλκους. les —s d' une feuille τὰ χείλη τοῦ φύλλου. ἴδ. labié. les —s d' un cheval χείλη τοῦ ἵππου, τὰ σαρκώματα, τὰ ὁποῖα περικυκλοῦσι τὰς σιαγόνας τοῦ ἵππου.

Lèvreteau, ἀρ. λαγιδεὺς, λαγὼς βυζανάριος.

Levrèterie, ϑ. * κυναγωγία, ἡ τέχνη τοῦ γυμνάζειν τοὺς κύνας εἰς τὸ νὰ κυνηγῶσιν.

Levreteur, ἀρ. κυναγωγὸς, ὁ ἔχων τὴν φροντίδα τῶν ϑηρευτικῶν κυνῶν.

Levrette, ϑ. λάκαινα, ἡ λακωνικὴ κύων, τὸ ϑῆλυ τοῦ λαγωνικοῦ.

Levrettè, ée, ἐπ. λακωνοειδὴς, ὁ ἔχων σχῆμα λακωνικοῦ κυνός.

Levretter, οὐδ. κυνοδρομῶ, κυνηγῶ τὸν λαγὼ μὲ τὰ σκυλιά. § τίκτω, ἐπὶ τοῦ λαγωοῦ.

Lévreux, euse, ἐπ. ἀχ. χείλων, κ. χειλᾶς.
Lévriche, Ϛ. τὸ θῆλυ τοῦ lévron.
Lévrier, ἀρ. λακωνικὸς (κύων), κ. λαγωνικόν. τουρκ. ζαγάρι. —s d' attaque ἐπιθετικοὶ κύνες, οἱ πρόσφοροι εἰς τὴν θήραν τοῦ λύκου, τοῦ μονιοῦ κτλ.
Lévron, ἡ
Lévrier d' Italie, ἀρ. λαγωνικὸν τῆς Ἰταλίας, τὸ καλήτερον εἶδος τῶν λακωνικῶν κυνῶν. § κυνιδεὺς λακωνικὸς, τὸ μικρὸν τοῦ λακωνικοῦ κυνός.
Levûre, Ϛ. ἀφρόζυθος, ἀφρὸς τοῦ ζύθου, χρησιμεύει ὡς προζύμι εἰς τοὺς ἀρτοποιούς.
Lewisie, Ϛ. * λευΐσιον, φυτὸν τῆς βορείου Ἀμερικῆς.
Lexiarque, ἀρ. ληξίαρχος, ἄρχων παρὰ τοῖς Ἕλλησι.
Lexicographe, ἀρ. λεξικογράφος.
Lexicographie, Ϛ. λεξικογραφία.
Lexicologie, Ϛ. λεξιολογία.
Lexicologique, ἐπ. λεξικολογικός.
Lexique, ἀρ. λεξικόν.
Leysère, Ϛ. * λυσέριον, φυτὸν τοῦ Εὐλίπους ἀκρωτηρίου.
Lez, ἀρ. ταὐτὸν τῷ lè, ἴδ. § ἀρχ. ἐν χρ. S. Denis - lez - Paris ἅγιος Διονύσιος πλησίον τῶν Παρισίων.
Lézard, ἀρ. σαῦρα, κ. σαμμιαμύθι, ἡ γουστεριτζα.
Lézarde, Ϛ. διαῤῥωγὴ, ῥαγὰς, κ. σκάσιμον ἢ σκασιματιὰ τοῦ τοίχου. § καὶ τὸ Ϛ. τοῦ Lézard
Lézardé, ée, μετ. διαῤῥώξ, ῥηγματίας, κ. σκασμένος.
Lézardelle, Ϛ. σαύριον, ἡ σαυρίγγη, εἶδος φυτοῦ.
Lherzolithe, Ϛ. * λερζόλιθον, εἶδος ὀρυκτοῦ εὑρεθέντος κατὰ τὸ 1787 εἰς τὰ περὶ τὴν λίμνην Lherz τῶν Πυῤῥηναίων μέρη.
Liage, ἀρ. fil de — συνδετικὸς μίτος, ὁ συνδέων τὴν χρυσυρόκην μὲ τὴν μετάξην μίτος. le — du salpêtre, du soufre et du charbon ἡ μίξις τοῦ νίτρου, τοῦ θείου καὶ τοῦ ἄνθρακος.
Liagore, Ϛ. * λιαγόρας, γένος πολυπόδων.
Liais, ἀρ. πῶρος (ἴσως τὸ κ. πωρὶ) λίθος τις.
Liaison, Ϛ. ἕνωσις, σύνδεσμος. la — des piéces de bois συναρμογὴ ξύλων. la — des idées ὁ σύνδεσμος τῶν ἰδεῶν. § συνάφεια. cette période n'a point de — avec la précédente ἡ περιοδος αὕτη δὲν ἔχει συνάφειαν μὲ τὴν προηγουμένην. la — des scènes ἡ ἀλληλουχία τῶν σκηνῶν. cette affaire a — avec celle-là ἡ ὑπόθεσις αὕτη συνέχεται, ἔχει σχέσιν μὲ ἐκείνην. il y a peu de — entre ces deux personnes ὑπάρχει μικρὰ σχέσις, μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο. § συμβολὴ, συναφὴ, συναρμογὴ (τῶν λίθων εἰς τὴν τειχοποιΐαν εἰς τρόπον ὥστε ἡ πέτρα νὰ ἦναι ἐπιτεθειμένη ἐπὶ τοῦ ἁρμοῦ δύο ἄλλων κατωτέρω κειμένων λίθων). — de joint ἡ λάσπη ἢ ἡ ἄσβεστος ἥτις συνδέει τοὺς λίθους εἰς τὸν τοῖχον. — à sec ξηρότοιχος. § συμβολὴ, γραμμὴ λεπτὴ συνδέουσα τὰ διάφορα στοιχεῖα). § πῆγμα, (κροκὸς τοῦ αὐγοῦ, τὸ ἄλευρον, ἢ ἄλλα τοιαῦτα χρήσιμα εἰς τὸ νὰ πυκνώσωσιν ἓν κατάκευμα) (σάλτζαν). § οἱ ὄνυχες τοῦ ἁρπακτικοῦ ὀρνέου.
Liaisonner, ἐν. συναρμόζω (τοὺς λίθους εἰς τὸν τοῖχον εἰς τρόπον ὥστε τὸ μέσον τοῦ ἑνὸς νὰ ἐπίκειται εἰς τὴν συναρμογὴν τῶν δύο ἄλλων κειμένων ὑποκάτω) § σφίγγω μὲ λάσπην τοὺς δύο λίθους.
Liance, Ϛ. ἀρχ. δικαίωμα κυριαρχικὸν (τοῦ ἄρχοντος ἐπὶ τὸν ὑποτελῆ)
Liane, Ϛ. σχοῖνος ὁ Ἀμερικανὸς, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Liant, te, ἐπ. εὔκαμπτος.
Liard, ἀρ λεπτὸν, παλαιὸν μικρὸν νόμισμα. § αἴγειρος ἡ μέλαινα.
Liarder, οὐδ. χυδ. δίδω εἰς ἕνα ἕκαστον μικρὰν τινα ποσότητα.
Liardeur, ἀρ. χυδ. κυμινοπρίστης, φειδωλὸς, φιλάργυρος.
Liasse, Ϛ. φάκελλος, (γραμμάτων ἢ δικαστικῶν ἐγγράφων).
Liatrix, ἀρ. * λειόθριξ, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Libage, ἀρ. κοινὸς καὶ εὐτελὴς χάλιξ (χρήσιμος εἰς τὰ θεμέλια τῶν κτιρίων).
Liban, ἀρ. σχοινίον περιστρέφον τὸ ἄκρον τοῦ δικτύου.
Libanomancie, Ϛ. λιβανομαντεία.
Libanote, ἀρ. λιβανωτὸς, γένος φυτῶν.
Libanotis, Ϛ. λιβανωτὶς, φυτὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησι, διαδίδον ὀσμὴν θυμιάματος.
Libation, Ϛ. χοὴ, σπονδή.
Libatte, Ϛ. στρατόπεδον ἢ χωρίον τῶν μαύρων.
Libellatique, ἐπ. οὕτως ὠνομάζοντο οἱ ἐξαγοράζοντες ἀσφαλιστικά τινα ἔγγραφα παρὰ τῶν ἀρχόντων δυνάμει χρημάτων, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀποφύγωσι τὸν διωγμόν.
Libelle, ἀρ. σίλλος, ἴαμβος, λίβελλος, ὑβριστικὸν σύγγραμμα. § — de divorce ἡ περὶ τοῦ διαζυγίου κοινοποίησις τοῦ συζύγου. — d'un exploit, d'une demande τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς (εἰς τὸ κλητήριον ἔγγραφον).
Libeller, ἐν. ἐν χρ. — un exploit, — une demande διασαφηνίζω τὸ κλητήριον ἔγγραφον ἢ τὴν ἀγωγήν. — un mandement, une ordonnance κάμνω διασάφησιν τοῦ κονδυλίου. § libellé, ée, μετ. καὶ οὐσ. le — d'un article de compte διασάφησις τοῦ κονδυλίου.
Libelliste, ἀρ. σιλλογράφος, λιβελλογράφος.
Libellule, Ϛ. νύμφη, * βιβλίσκος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων, ἄλλως λεγομένων demoiselles.
Libellulines, Ϛ. πλ. νύμφαι, γένος ἐντόμων.
Liber, ἀρ. (προφ. τὸ r) βύβλος, ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος χιτὼν ἐστὶ συγκροτεῖ τὸν φλοιὸν, καὶ συνέχεται μὲ τὸ ξύλον.
Libera, ἀρ. τρισάγιον, προσευχὴ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων ἀρχομένη ἐκ τῆς λέξεως libera.
Libéral, le, ἐπ. ἐλευθέριος, μεγαλόδωρος. § φιλελεύθερος arts — aux ἐλευθέριοι τέχναι.
Libéralement, ἐπίῤῥ. ἐλευθερίως, μεγαλοπρεπῶς.
Libéraliser, ἐν. ἄχρ. καθιστῶ ἐλεύθεριον καὶ ἐλεύθερον.
Libéralité, Ϛ. ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία. § δωρεὰ, φιλοδώρημα.
Libérateur, ἀρ. Libératrice, Ϛ. ἐλευθερωτὴς. il est mon — εἶναι ὁ σωτήρ μου. Jésus-Crist est le— du genre humain ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου.
Libération, Ϛ. λύσις, ἄφεσις, παῦσις (δουλείας, δικαιώματος, χρέους κτλ.)
Libérer, ἐν. λύω, παύω, ἀπαλλάττω (ἀπὸ χρέος, δουλείαν κτλ)
Libéries, Ϛ. πλ. ἐλευθέρια, ἑορτὴ παρὰ Ῥωμαίοις, καθ' ἣν τὰ παιδία ἀνελάμβανον τὴν ἐλευθέραν τήβεννον (toga libra)
Liberté, Ϛ. ἐλευθερία. — civile, politique, naturelle ἐλευθερία ἀστικὴ, πολιτικὴ, φυσικὴ. § ἄδεια, ἐξουσία. — de conscience ἐλευθερία συνειδήσεως — de la presse ἐλευθεροτυπία. — de penser, de parler παῤῥησία. une roue a beaucoup de — ὁ τροχὸς κινεῖται μὲ εὐκολίαν. — de ventre εὐκοιλιότης. — d'esprit τὸ αὐτεξούσιον, τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ νοός. — de pinceau εὐχέρεια, εὐκολία τῆς γραφίδος. ces —s là ne plaisent pas à tout le monde αἱ οἰκειότητες αὗται δὲν ἀρέσκουσιν εἰς ὅλους. prendre trop de — λαμβάνω πολὺ θάῤῥος.
Liberticide, ἐπ. ἐλευθεροκτόνος.
Libertin, ine, ἐπ. ἄτακτος, ἀνυπότακτος. un homme, une femme méne une vie —e ὁ δεῖνα ἢ ἡ δεῖνα ζῇ ἀκολάστως. un homme, une femme —e ἄνθρωπος, γυνὴ ἐκδιηντημένη. § ὁ ὀλιγωρῶν τὰ θεῖα, ἄθρησκος. § ἐπὶ τεχνῶν, ὑπερφυὴς, ἀκανόνιστος, ἀνώμαλος.
Libertinage, ἀρ. ἀκολασία, κακοήθεια § ἡ περὶ τὰ θεῖα ὀλιγωρία, ἀθρησκεία — d'esprit, d'imagination παραφορὰ νοός, φαντασία τὸ ἀκανόνιστον κτλ.
Libertiner, οὐδ. χυδ. ἀκολαστεύω, ζῶ ἐκδιδιητημένως, ἀτάκτως.
Libidineux, euse, ἐπ. ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.

Libidinosité, S. ἄχρ. ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Libitinaire, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. προμηθευτὴς τῶν ἐπιταφίων πραγμάτων.
Libouret, ἀρ. ὁρμιὰ (διερχομένη διά τινος ξύλου).
Libraire, ἀρ. βιβλιοπώλης. ἐπ. marchand — ἔμπορος βιβλιοπώλης.
Librairie, S. βιβλιοπωλεῖα. § βιβλιοπωλεῖον. la — du roi ἡ βασιλικὴ βιβλιοθήκη.
Librament, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Balancier ἐπὶ τῶν διπτέρων ἐντόμων.
Libration, S. ταλάντωσις, ἡ φαινομένη ἀταξία περὶ τὴν κίνησιν τῆς σελήνης ταλαντευομένης ὁτὲ μὲν πρὸς ἀνατολὰς, ὁτὲ δὲ πρὸς δυσμάς.
Libre, ἐπ. ἐλεύθερος. rendre — ἐλευθερῶ. — de soins ἐλεύθερος (ἀπὸ) φροντίδ(ας)ων, ἄφροντις. — de tout engagement ἐκτὸς πάσης ὑποχρεώσεως. — de tout préjugé ἀπρόληπτος. je suis — σχολάζω, ἔχω καιρὸν, ἄδειαν. vous êtes — de parler, ἢ il vous est — de faire ce que vous voudrez ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσῃς, ἢ νὰ κάμῃς ὅ,τι θέλῃς, εἶσαι ἐλεύθερος, ἔχεις τὸ ἐλεύθερον νὰ κτλ. § οἰκεῖος, θαῤῥητὸς, κ. θαῤῥετός. les mers, les passages sont —s αἱ θάλασσαι, αἱ ὁδοὶ εἶναι ἀσφαλεῖς, ἀκίνδυνοι. un mouvement — κίνησις ἀπαρεμπόδιστος. une démarche — βάδισμα ἐλεύθερον. une taille — et dégagée ἀνάστημα εὔδρομον. un air — σχῆμα ἄνετον. un homme a le ventre — εἶναι εὐκοίλιος. une roue est — ὁ τροχὸς κινεῖται εὐκόλως. vers —s ἐλευθέρα στιχουργία, ἐπιδεχομένη πᾶν εἶδος μέτρου. étamines —s, βοτ. στήμονες ἀσυμφυεῖς, οἱ μὴ συνεχόμενοι πρὸς ἀλλήλους. ovaire — ὠοφόρος ἀσυμφυὴς, ἡ μὴ συνεχομένη μὲ τὸν σωλῆνα τοῦ κάλυκος. § ἀκόλαστος, ἄτεμνος, κ. ἀχρεῖος. paroles —s ἀτεμνολογία. une composition — ἀκόλαστος γραφή.
Librement, ἐπίρ. ἐλευθέρως. suivre — la pente de son cœur ἀκολουθῶ ἀκωλύτως τὴν ῥοπὴν τῆς καρδίας μου. en user — avec quelqu'un φέρομαι οἰκείως ἢ μὲ θάῤῥος πρός τινα.
Liburne, S. λιβυρνὶς, εἶδος παλαιᾶς τριήρεως.
Libythée, S. *λιβυθαία, εἶδος ψύχης παρὰ τῷ Λινναίῳ.
Licati, ἀρ. ὰᾶρνη ἡ Γουϊναία.
Lice, S. στάδιον, κονίστρα. § ἐν χρ. haute — καὶ basse — μεγάλη ταπητουργία, μικρὰ ταπητουργία. ἐπὶ τῆς πρώτης οἱ τεχνῖται ἐργάζονται ἐπὶ τοῦ τάπητος κειμένου κατὰ κάθετον, ἐπὶ τῆς δευτέρας ὁριζοντίως. une haute — μέγας τάπης. une basse — μικρὸς τάπης. § ὕμμα, κ. μάτι εἰς τὴν ὑφαντικὴν τῶν μεταξωτῶν ὅπου διέρχεται ὁ στήμων. § κύων ἡ ὁρομάς.
Licée, ἴδ. Lycée.
Licée, S. λυκαία, φυτόν.
Licence, S. ἀκολασία, ἀναρχία, παραφορά. § ἀτωσία, ἐκδικίτητις, παραλυσία. — des mœurs κακοήθεια. § —s διαπτώματα, παροράματα, τὰ ὁποῖα γίνονται εἰς τὰς τέχνας, ὄχι ἐν ἀγνοίᾳ, ἀλλ' ἄτινα εἶναι προκριτώτερα παρὰ τὸ ἄκρον κανονικόν. la — poétique ἡ ποιητικὴ ἄδεια, ἐλευθερία. § —s ποικίλματα γραφῆς.
Licenciement, ἀρ. ἄρεσις (τῶν στρατιωτῶν).
Licencier, ἐν. ἀφίημι, ἀπολύω, δίδω τὴν ἄρεσιν (εἰς τοὺς στρατιώτας) § se —, αὐτ. τολμῶ. il s'était —é à des paroles trop hardies παρεξετράπη, ἐξώκειλεν εἰς λόγους τολμηροὺς § licencié, ée, μετ. § σὺν. λύτης.
Licencieusement, ἐπίρ. ἀσέμνως, ἀκολάστως, ἐλευθέρως. parler — ἐλευθεριάζω.
Licencieux, euse, ἐπ. ἐκδεδιητημένος. § ἀκόλαστος, ἄτεμνος.
Liceron ἢ Lisseron } ἀρ. *ἀμματοῦχος, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τεντώνονται τὰ ἄμματα. ἴδ. Lice.
Licet, (προφ. τὸ ι) ἐκ τοῦ Λατ. ἄδεια.
Lichanotus, ἀρ. λιχανωτὸς, εἶδος μαστοῤῥόρου.
Liche, S. λιχὰς, εἶδος ἰχθύος.
Lichen, ἀρ. (προφ. τὸ η) λειχὴν, γένος φυτῶν κρυπτογάμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρύων, ἅτινα φύονται ἐπὶ τῶν δένδρων, τῶν πετρῶν καὶ τῆς γῆς.
Lichenées ἢ Likenées } S. πλ. λειχηνοῥάγοι, (κάμπαι τινές).
Lichenites, S. πλ. λειχηνῖται, λίθοι τινὲς ἔχοντες λειχῆνας.
Lichenoïde, S. λειχηνοειδὲς, φυτόν.
Lichnophores, ἀρ. πλ. λιχνοφόροι.
Lichtenstenie, S. γένος φυτῶν τοῦ Εὐξείνου ἀκρωτηρίου.
Lichter, ἀρ φορτηγὸν πλοιάριον εἰς τὸ Ἀμστελόδαμον.
Li-ci, ἀρ. καρπός τις τῆς Κινας.
Liciet, ἀρ. λύκιον, φυτόν.
Licine, S. λυκῖνος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Licitation, S. πλειστηριασμὸς, (ἐκποίησις διὰ δημοπρατίας κοινοῦ τινος κτήματος, κατακυρουμένου εἰς ἕνα τῶν συνιδιοκτητῶν).
Licitatoire, ἐπ. ὁ διὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατακυρούμενος.
Licite, ἐπ. S. ἐμμιτός.
Licitement, ἐπίρ. S. ἐμμιτῶς
Liciter, ἐν. πλειστηριάζω. ἴδ. Licitation.
Licoche, ἴδ. Limace
Licol, ἢ Licou, } ἀρ ῥυτὴρ, ἀγωγεὺς, κοιν καὶ Ἰταλ. καπίστρι
Licondo, ἀρ δένδρον τῆς Ἀμερικῆς ὑπερμέγεθες.
Licophre, S. λυκόφρων, γένος ὀστράκων ὀρυκτῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν.
Licorée, S. λυκώρεια, γένος φυτῶν.
Licorne, S. μονόκερως, ζῶον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. § ἀστερισμός. § μονόκερως, γένος ὀστράκων. § — fossile ὀρυκτὸς μονόκερως. — de mer μονόκερως ὁ μονόδους, ἡ μονόκερως ὁ θαλάσσιος, εἶδος κήτους.
Licteur, ἀρ. ῥαβδοῦχος (παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, ὑπηρέτης δημόσιος, προπορευόμενος τῶν πρώτων ἀρχόντων, καὶ φέρων τὸν πέλεκυν περικεκαλυμμένον μὲ ῥάβδους).
Licunle, ἀρ. *λικιάλη, δένδρον τῶν Μολουκίων νήσων.
Lidbecke, S. *λιδιβέκιον, φυτὸν ποώδες τοῦ Εὐξείνου ἀκρωτηρίου.
Lidmée, S. *λιδιμαῖον, ζῶον τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀρκτικῆς.
Lie, S. ὑποστάθμη, κ. καταπάτι. la — de vin τρυγία οἴνου, κ. καταπάτι κρασίου. — d'huile ἀμόργη, κ. ἀμούργα. μεταφ. la — du peuple ὁ συρφετώδης ὄχλος. la — du genre humain τὸ ἐξουθένημα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.
Lie, ἐπ. ἀρχ. χαρίεις, φαιδρός. ἐν χρ. faire chère — εὐθυμῶ, εὐωχῶ.
Liége, ἀρ. φελλὸς, εἶδος ὀρυός. § φελλὸς, ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου τούτου χρήσιμος εἰς οἰκιακὰς χρείας. — fossile φελλὸς, εἶδος λίθου § φελλὸς, ξύλον κείμενον ἑκατέρωθεν τοῦ μήλου τοῦ ἐφιππείου § — des antilles εἶδος ξύλου.
Liéger, ἐν. — un filet ὁπλίζω μὲ φελλὸν τὸ δίκτυον.
Liégeux, euse, ἐπ. φελλώδης.
Lien, ἀρ. ὅτσμὸς. καὶ μεταφ des —s trop chers à votre cœur δεσμοὶ προσφιλεῖς εἰς τὴν ψυχήν σου. § ἐπίδεσμον, κ. δέσιμον. § συνοχεὺς εἰς διαφόρους τέχνας, ὅ,τι χρησιμεύῃ νὰ συνδέσῃ δύο ἀντικείμενα.
Lienne, S. οἱ μίτοι τοῦ στήμονος, διὰ τῶν ὁποίων δίν διῆλθεν ἡ κρόκη.
Lienterie, S. λειεντερία.
Lier, ἐν. δέω, κ. δένω. — lâche δένω χαλαρά. — serré δένω σφιγκτά. un fou à — τρελλὸς διὰ δέσιμον. § κάμνω κόμβον. § συνέχω, κ. συγκρατῶ. le ciment — e les pierres ἡ ἄσβεστος συνέχει τοὺς λίθους — les mots, les parties d'un discours συνδέω τὰς λέξεις, τὰ μέρη τοῦ λόγου la chaine des montagnes qui —e la Californie à la nouvelle Espagne ἡ σειρὰ τῶν ὀρέων ἥτις συνάπτει τὴν Καλιφορνίαν μὲ τὴν νέαν Ἱσπανίαν. être —é d'amitié συνδέομαι διὰ φιλίας. — société συνιστῶ ἑταιρίαν. les prêtres ont reçu le pouvoir de — et de délier οἱ ἱερεῖς ἔλαβον τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ τοῦ λύειν. être —é par un contrat ὑποχρεοῦμαι διὰ συμβολαίου. — une partie de promenade συ-

νιοτῶ, σχηματίζω ἐνα περίπατον. se — par un vœu ὑποχρεοῦμαι διὰ τῆς εὐχῆς. — une sauce πηγνύω, πυκνῶ τὸ ἄρτυμα, (βάλλων μέσα ἄλευρον τριμμένον ψωμὶ ἢ ἄλλο τι). le faucon —e la proie ὁ ἱέραξ συνέχει τὴν ἄγραν (τουτέστι τὴν κρατεῖ εἰς τοὺς ὄνυχάς του). deux oiseaux se —ent συνίστανται δύο ὄρνια (θηρευτικὰ, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐπιπίπτωσι κατὰ τοῦ ἑρωδιοῦ). des lumières, des groupes se —ent bien τὰ φωτεινὰ, ἢ τὰ συγκροτήματα συναρμόζονται. § lié, ée, μετοχ. pieds et poings —és δεμένος χεῖρας καὶ πόδας, κ. χειροπόδαρα. matières —ées περιττώματα σφιγκτα. joner en parties —ées παίζω κατὰ συνέχειαν δίς.

Lierne, Ξ. εἶδος ξύλου χρησιμεύοντος εἰς τὴν σανιδωσιν τῶν ὀροφῶν. § ξύλον συνέχον τὰς σειρὰς τῶν χαρακων εἰς τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα. § σύνδεσμος (εἰς τοὺς γοτθικοὺς ὄλους).

Lierner, ἐν. συνδέω μὲ ξύλα τοὺς χάρακας τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων.

Lierre, ἀρ. κισσος. § — terrestre, id. Terrète.

Liesse, Ξ. ἀρχ. ἄχρ. εὐθυμία.

Lieu, ἀρ. τόπος. changer de — μετατοπίζομαι — vaste εὐρύχωρον μέρος, τόπος. —x écartés μεμονωμένα μέρη, ἔρημα. les saints —x τὰ ἅγια χώματα. une descente sur les —x ἐπιτόπιος ἔρευνα. les experts se transportèrent sur les —x οἱ ἔμπειροι μετέβησαν ἐπιτοπίως. un homme n'a ni feu ni — ἄνθρωπος ἀνέστιος, τυχοδιώκτης. mauvais — ἢ mauvais —x κακοήθεις διατριβαὶ, χαμαιτυπεῖα. —x réguliers τὰ κοινόβια διαιτητήρια, οἷον ἡ τράπεζα, ἡ πρωτοσυγγελία κτλ. § γεωμ. τόπος, πᾶν σημεῖον γραμμῆς τινος συντεῖνον εἰς λύσιν ἀοριστου τινος προβλήματος. — à la ligne droite τόπος εὐθειας γραμμῆς. § ἀστρ. σημεῖον (τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἀντικειται πλανήτης τις.) — excentrique d'une planète ἔκκεντρον σημεῖον πλανήτου, τὸ μέρος ὅπου ἤθελε φανῇ ὁ πλανήτης, ἐὰν ἐφαινετο ἀπο τὸν ἥλιον § τάξις. chaque créancier viendra en son —πᾶς δανειστὴς θέλει ἔλθει κατὰ τὴν τάξιν του.en premier —,en second—, en dernier — κατὰ πρῶτον λόγον, κατὰ δεύτερον λόγον, τελευταῖον. § καταγωγὴ. cet homme vient de bon — οὗτος καταγεται ἀπὸ καλὸν οἶκον. c'est un homme de bas — εὐτελοῦς καταγωγῆς, ποταπος ἄνθρωπος. cette nouvelle vient de bon — τὸ νέον τοῦτο προέρχεται ἀπο ἀξιόπιστον πηγήν. § τόπος, ἀντὶ τοῦ πόλις, χωρίον, ἢ χράτος.

nous en parlerons en temps et — θέλομεν ὁμιλήσει ἐν δέοντι χρόνῳ καὶ τόπῳ. § ἀφορμὴ, χώρα. il n'y a pas — de le soupçonner δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τον ὑποπτεύσωμεν. il n'y a aucun — de craindre δὲν ὑπάρχει φόβος. j'ai tout — d'être surpris de votre conduite ἔχω ἀφορμὴν, λόγον νὰ ἀπορῶ διὰ τὴν διαγωγήν σου. § χωρίον (συγγράμματος). tenir — ἐπέχω τόπον, χώραν il me tient — de père ἐπέχει παρ' ἐμοὶ τόπον πατρός. —x communs οἱ κοινοὶ τόποι. aller aux —s πηγαινω προς χρείαν μου. il y a des —x ὑπάρχει ἀναγκαῖον. un cheval qui porte en beau — ἵππος ἔχων εὐκαμπῆ τὸν τράχηλον, ἔχων καλὸν λαιμόν. § au — de, ἐπιρ. ἀντὶ. au —d'étudier ἀντὶ νὰ σπουδάσῃ.

Lieu, ἀρ. πολάχιος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν γαδων.

Lieue, Ξ. λεύγα, μέτρον ἀποστάσεως. vous êtes à cent —s de la question παρασάγγας ὅλους ἀπέχεις τοῦ ζητήματος.

Lieur, ἀρ. * δέτης, ὅστις δένει δεματια ἀσταχύων, χόρτου, κτλ.

Lieutenance, Ξ τυποτήρησις.

Lieutenant, ἀρ. τοποτηρητὴς — général du royaume ὕπαρχος, ἀντιβασιλεὺς. — colonel ἀντισυγματάρχης. — général ἀντιστράτηγος. — ὑπολοχαγός.

Lièvre, ἀρ. λαγώς. παρ. c'est là que gît le — ἐκεῖ ἵσταται τὸ πᾶν. lever le — προκατάρχω, κάμνω ἔναρξιν, τὸ κάμνω πρῶτος. il a une mémoire de — δὲν ἔχει διόλου μνήμην. il est peureux comme un — λαγὼ βιον ζῇ. c'est un bec de — σχιστοχείλης. qui court deux —s n'en prend point ὅποιος κυνηγεῖ δύο λαγωούς, δὲν πιάνει κανένα. § λαγώς, ἀστερισμὸς τοῦ νοτείου ἡμισφαιριου.

Lièvreteau, ἀρ. λαγώδιον, λαγιδεύς.

Ligament, ἀρ. σύνδεσμος, μέρος λεπτον τοῦ σώματος χρήσιμον εἰς τὸ νὰ δένῃ, συνέχῃ, στηρίζῃ, καὶ προφυλάττῃ ἄλλα μέρη. les —s nerveux οἱ νευρικοὶ σύνδεσμοι. — ciliaire ἡ ἶρις.

Ligamenteux, euse, ἐπ. ἐπὶ φυτῶν τῶν ὁποίων αἱ ῥίζαι εἶναι χονδραὶ καὶ περιτειλιγμέναι ὡς τὰ σχοινία

Ligan, ἀρ. μέλισσα (εἰς τὰς Φιλιππινήσους).

Ligar, ἀρ. εἶδος ὀστράκου.

Ligature, Ξ. ἐπίδεσμον, ταινία, ἢ ἄλλος ὁποιοσδήποτε στενὸς ἱμὰς χρήσιμος εἰς τὸ νὰ δεσμεύῃ μίαν ὑρτηρίαν, ἢ να εὐκολύνῃ τὴν φλεβοτομίαν § ἐπίθεσις, ἡ μέθοδος, ἢ ἡ ἐνέργεια τοῦ προ-

σαρμόζειν τὸ ἐπίδεσμον § γραμμόδεσμον, συστοιχία, ἡ ἕνωσις δύο ἢ καὶ πλειοτέρων στοιχείων ὡς συμβαίνει τοῦτο εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Ἀραβικὰ γράμματα. § ὀρχοπέδη, δέσιμον (ἐπιφερον τὴν πρὸς συνουσιαν ἀνικανότητα.)

Lige, ἐπ. ἐν χρ. fief — ὑποτελὴς τιμάριον, τὸ τελοῦν ὑπό τινα ἄρχοντα. le vassal — ὁ ὑποτελὴς. hommage, ἢ droit — ὑποκλισις, ἢ δικαίωμα ὑποτελείας.

Ligement, ἐπίρ. ὑποτελῶς.

Ligence, Ξ. ὑποτέλεια.

Lightfoote, Ξ. γένος φυτῶν κωδωνοειδῶν

Ligie, Ξ. * λίγιον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Lignage, ἀρ. γραμμὴ, καταγωγή.

Lignager, ἀρ. συγγενὴς. retrait — ἀνάκλησις συγγενικὴ, ἢ ἀγωγὴ δι' ἧς ζητεῖ νὰ ἐπαναλάβῃ τις κτῆμα πωληθὲν παρὰ συγγενοῦς καταγομένου ἐκ τοῦ πρώτου ἰδιοκτήτου.

Ligne, Ξ. γραμμὴ — droite εὐθεῖα γραμμὴ. — courte κοπτὴ § γραμμὴ (τυπογραφική). § στίχος, κ. ὁράδα. écrire deux —s γράφω δίστιχον γράμμα. que ces —s soient baignées de vos larmes ἂς βραχῇ τὸ παρόν μου μὲ τὰ δάκρυά σου. mettre un mot à la — ἀρχίζω παράγραφον. donner la — à quelqu'un γράφω ὑψηλὰ, καὶ μένον το, Κύριε, Κυρια. κτλ. ἀρίνω κενὸν ὅλον τὸν λοιπὸν στίχον. § μουσ. γραμμὴ, φωνὴ. la portée a cinq —s stables et continuelles τὸ εἰδαγραμμα ἔχει πέντε φωνάς. § — de compte κονδύλι (κατὰ τὸ λεγιστικόν) j'ai mis cette somme en — de compte ἐνέγραψα τὸ ποσὸν τοῦτο, κ. τὸ ἀπέρασα. tirer des sommes en — καταγράφω τὸ ποσὸν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον. tirer hors de — ἢ hors — εὐγαζω ἔξω τὰ ποσά. § τάξις. être sur la même — que quelqu'un εἶμαι ὁμοταγὴς, ἴσης τάξεως. un homme a toujours marché sur la même — ἐβάδιζε πάντοτε τὴν αὐτὴν γραμμὴν. § στοῖχος, στάθμη, κ. στάθμη planter des arbres à la — φυτεύω κατὰ στοῖχον, κατ' εὐθυγραμμίαν § ὁρμιὰ, ἰταλοβαρβ. βόλτα. § — s parallèles παράλληλοι, τὸ μέρος τῆς τάφρου, τὸ κείμενον παραλλήλως μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ φρουρίου. — de communication, ἢ ἁπλῶς —s τάφροι, διὰ τῶν ὁποίων συγκοινωνεῖ τις ἀπὸ προτειχίσματος εἰς προτείχισμα. — de troupes γραμμὴ στρατεύματος. la première — τὸ στόμα, ἢ μέτωπον (τοῦ στρατεύματος). les troupes sont en — τὰ στρατεύματα εἶναι εἰς γραμμήν. mettre des troupes en — παρατάττω τὸν στρατόν. troupe de — στρατεύματα τῆς γραμμῆς. — de défense ἀμυντικὴ εὐθεία, ἡ

δεμένη γραμμὴ ἀπὸ τὴν γωνίαν τοῦ ἑνὸς πύργου εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ἀντικειμένου πύργου. § —s προτειχίσματα. mettre en — ναυτ. παρατάττω πρὸς ναυμαχίαν. vaisseau de — πλοῖον τῆς γραμμῆς. — du fort τὸ παχύτερον τοῦ πλοίου. — de l'eau ὁ ζωστὴρ τοῦ πλοίου, τὸ μέρος μέχρις ὅτου εἶναι βυθισμένον τὸ πλοῖον εἰς τὸ ὕδωρ. — d'amarrage σχοινία διάφορα τοῦ πλοίου. § — équinoxiale, ἡ ἁπλῶς, — ὁ ἰσημερινός — méridienne ὁ μεσημβρινός. — horizontale ὁρίζων, ὁριζόντιος γραμμή § γραμμή, τὸ ὠοειδὲς κατοπτρον τοῦ δακτύλου. — d'eau τὸ 144 μέρος ἑνὸς δακτύλου ὕδατος. § ἡ ἀντικειμένη εἰς τὸν ἐναντίον γραμμὴ (ἐπὶ τῆς σκιομαχίας). — de démarcation ὁροθετικὴ γραμμή. § νομ. γραμμή. — ascendante ἀνιοῦσα γραμμὴ — collatérale πλαγία γραμμή. § — blanche, ἀνατ. ἡ ἕνωσις τῶν ἰνῶν τῶν μυώνων τῆς κάτω κοιλίας.

Ligné, ée, ἐπ. βοτ. αἰολόγραμμος, ὁ ἔχων γραμμὰς ἄλλου χρώματος παρὰ τὸ ἔδαφος.

Lignée, Ϛ. γενεὰ, γένος. la — d'Abraham τὸ γένος τοῦ Ἀβραὰμ, ἡ γενεαλογία un homme laisse une — nombreuse ὁ δεῖνα ἀφῆκεν πολυάριθμον γενεάν. un homme de noble — ἄνθρωπος εὐγενοῦς καταγωγῆς, καταγόμενος ἐξ εὐγενῶν § ἐπιγονὴ (ἐπὶ ζώων)

Ligner, ἐν. ὀχεύω, βατεύω (ἐπὶ λύκου). § διαγραμμίζω, ἐγχαράττω γραμμὴν ἐπὶ τοῦ ξύλου, διὰ νὰ ἀφαιρέσω μέρος ἐξ αὐτοῦ.

Lignerolle, Ϛ σπαρτίον, σπάγγος (χειροποίητος, κατεσκευασμένος μὲ λινάρι ἐξαμμένον). § ὁρμιὰ, κ. βόλτα (λεπτὴ προταρμοζομένη εἰς καλάμι).

Ligneul, ἀρ. κυτρίνη κλωστὴ (χρήσιμος εἰς τὴν ὑποδηματορραφίαν).

Ligneux, euse, ἐπ. ξυλώδης. § ταὐτὸν τῷ caput mortuum τὸ σκελετὸν τοῦ δένδρου.

Lignifier (se), αὐτ. ξυλοῦμαι, ἀποξυλοῦμαι.

Ligniperde, Ϛ. ξυλοτρώκτης, εἶδος ἐντόμου.

Lignite, bois bitumineux ἢ bois fossile, ἀρ. ξυλίτης, εἶδος γαιάνθρακος.

Lignivores, ἀρ. πλ. ξυλοφάγα, ἔντομά τινα μακρόκερα.

Lignolet, ἀρ. ἐν χρ. couvrir en — στεγάζω μὲ ἀρδωσίαν λίθον.

Lignurde, ἐπ. λιγνυώδης, ὅμοιος μὲ λιγνύν.

Lignydion, ἀρ. *λιγνύδιον, γένος φυτῶν.

Ligue, Ϛ συμμαχία, ἕνωσις, ἰδίως λέγεται ἡ ἕνωσις διαφόρων ἡγεμόνων καὶ πόλεων τῆς Γαλλίας περὶ τὰ τέλη τοῦ ιϛ'. αἰῶνος ὑπὲρ τῆς καθολικῆς θρησκείας. § ῥαδιουργία, συνωμοσία.

Liguer, ἐν. συνδέω εἰς συμμαχίαν, ἑνῶ (ὀνω). § se —, αὐτ. συμμαχῶ

Ligueur, ἀρ. ἐν χρ. les —s du temps de Henri III et Henri IV οἱ συγχωνευταὶ ἐπὶ τοῦ Ἑβρίκου Γ'. καὶ Δ'.

Ligulaire, Ϛ. λιγύριον, γένος φυτῶν τῆς Σιβηρίας.

Ligule, Ϛ. γλωσσὶς, γένος σκωλήκων ἐντοσθίων.

Ligulé, ée, ἐπ. γλωσσοειδὴς ἐπὶ φύλλων φυτοῦ.

Ligurite, Ϛ λιγυρίτης, εἶδος τιτάνου.

Ligurius, ἀρ. λιγούριος ἢ λιγούριον εἰς τὴν Βουλγάταν ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο λίθων τοῦ Ἀαρών.

Ligusticum, ἀρ. λυγιστικὸν, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Ligustrum, ἀρ. λίγυστρον, Σάμνος τῆς Λιγουρίας.

Liguus, ἀρ. εἶδος ὀστράκου, λεγομένου ἄλλως βούλιμος bulime.

Likenée, Ϛ. λειχηναῖον, φυτὸν.

Lilacée, Ϛ. φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Lilacées, Ϛ. πλ. πασχαλειοειδῆ φυτά.

Lilak, ταὐτὸν τῷ Lilas.

Lilas, ἀρ. συρίγγιον, κ. πασχαλία. — de perse πασχαλία ἡ περσική. — de terre πασχαλία ἡ χερσαία, εἶδος ὑακίνθου. — des Indes ἴδ. azédarach

Lilée, Ϛ. λίλαιον, φυτὸν ἐλῶδες τῆς Ἀμερικῆς.

Liliacé, ée, ἐπ. κρινοειδής. § —ées λειριοειδῆ, γένος φυτῶν.

Liliago, ἀρ. κρίνον τὸ ἀτροδελῶδες.

Lilianthos, ἀρ. κρινάνθεμον, φυτὸν τῆς Καναδίας.

Liliastrum, ἀρ. εἶδος ἀνθέρικος.

Lilith, ἀρ. δαιμόνιον, παρὰ τῇ Γραφῇ, κατοικίδιον φάντασμα, κ. στοιχειό.

Lilium, ἀρ. ἐν χρ. — de Paracelse καρδιακὸν Παρακέλσειον. § κρίνον. § — lapideum κρίνον λιθῶδες, εἶδος ὀρυκτοῦ.

Lillois, oise, ἐπ. ὁ ἡ ἐκ τῆς πόλεως Λιλλης. § chien — ὁ ἄλλως λεγόμενος artois ἢ quatre-vingt.

Limace, Ϛ λείμαξ καὶ κοχλίας, ἄλλως λεγομένη vis d'archimède. escalier à — circulaire ἑλικοειδὴς κλίμαξ. § λείμαξ, κοχλίας, κ. σάλιαγκος (λέγεται λείμαξ ὅταν ἦναι γυμνός). — de mer κοχλίας ὁ Θαλάσσιος. κ. καρτζινές. — à plantes κοχλίας ὁ φυτόρραχις. — gorge de pigeon ἀγαρικὸν (πλησίον τῶν Παρισιῶν εὑρισκόμενον).

Limacie, Ϛ. *λιμάκιον, Σάμνος τῆς Κογχενχίνης.

Limacine, Ϛ. κλειὼ ἡ ἑλικοειδὴς, γένος μαλακίου.

Limaçon, ἀρ. κοχλίας, κ σάλιαγκος. § κοχλίας, τεμάχιά τινα τοῦ ὡρολογίου. § κοχλίας, τὸ ὀστῶδες μέρος τοῦ λαβυρίνθου τοῦ ὠτίου. § — à clavicule retournée, ἀρ. ἡ lampe antique, Ϛ. ἔλιξ, κογχύλιόν τι.

Limaçonne, Ϛ. κάμπη τις.

Limacule, Ϛ. ὀδοὺς ἀπολελιθωμένος τοῦ καρχαρίου.

Limaille, Ϛ. ψῆγμα, ψήγματα, ῥινίσματα τῶν μετάλλων.

Limanchie, Ϛ. λιμαγχόνησις.

Limande, Ϛ. ἰχθὺς τῆς μεσογείου Θαλάσσης.

Limas, ἀρ. ὁ λείμαξ, ἡ ἕλιξ.

Limbarda, Ϛ. γένος φυτῶν.

Limbe, ἀρ. ἄντυξ, ἴτυς, ἡ ἐξωτερικὴ περιφέρεια τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, κτλ. § περιφέρεια (μαθηματικοῦ ἐργαλείου, οἷον τεταρτημορίου, ἀστρολάβου) § ἴτυς, ἡ περιφέρεια τῆς κορυφῆς τοῦ κάλυκος. § —s, πλ. ᾅδης, ὅπου τινὲς θεολόγοι ἐπρέσβευον ὅτι μετέβαινον αἱ ψυχαὶ τῶν πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ τεθνεώτων ἁγίων ἀνδρῶν.

Limbilithe, Ϛ. *λιμβόλιθος, ἡφαίστειος ὕλη.

Limborrhia, Ϛ. * λιμβόρχιον, γένος φυτῶν.

Lime, Ϛ. ῥίνη, κ. ῥινί. — sourde κωφὴ ῥίνη, ἡ μὴ διαδίδουσα κρότον, ὡς οὖσα περικεκαλυμμένη μεμόλιβδον. passer, repasser la — sur un ouvrage de prose ou de poésie διονυχίζω τὸ πεζὸν ἢ ποιητικὸν σύγγραμμα. § κτείς, κ. κτένι, ὄστρακον δίθυρον. § φυτ. ἄλπειον τὸ τραχύ.

Lime-bois, ἀρ. * ῥινόξυλον, γένος ἐντόμων.

Limenarque, ἀρ. λιμενάρχης.

Limenitis, ἀρ. λιμενῖτις, γένος ἐντόμων.

Limeole, Ϛ. * λίμαιον (limeum) φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Limer, ἐν. ῥινίζω. μεταφ — une tragédie, un ouvrage διονυχίζω τραγῳδίαν, σύγγραμμα.

Limeux, euse, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. πηλώδης.

Limicole, ἀρ. ἀσκαλοποειδῆ, σύστημα πτηνῶν ὡς ὁ ἀσκάλωψ (ξυλόκοτα), κτλ

Limicula, Ϛ. ἴδ. Barge.

Limie, Ϛ. *λίμιον, γένος φυτῶν.

Limier, ἀρ. ἰχνευτὴς κύων, τουρκ. ξαγάρι, (σκυλὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἀναζητεῖ ὁ Θηρευτὴς τὸ ζῶον διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ νὰ τὸ Θηρεύσῃ).

Liminaire, ἐπ. προεισαγωγικὸς, ἀρχ. ἄχρ.

Liminarque, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. limen. ὁροφύλαξ

Limitatif, ive, ἐπ. ὁριστικὸς, περιοριστικὸς § νομ. (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ démonstratif ἢ énumératif) περιοριστικὸς, ὁ εἰς μόνον ἓν ἀντικείμενον περιοριζων τὴν χρῆσιν δικαιώματός τινος.

Limitation, Ϛ. περιορισμός. sans — ἀπεριόριστος § προσδιορισμός. sans — ἀπροσδιόριστος.

Limitativement, ἐπίρ. προσδιωρισμένως ἢ περιωρισμένως.

Limite, Ϛ. ὅριον. les —s τὰ ὅρια, τὰ σύνορα. μεταφ. les —s du pouvoir τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας. — d'une planète τὸ ἀπωτάτω τοῦ ἐκλειπτικοῦ σημεῖον τοῦ κύκλου ἑνὸς πλανήτου. § —s οἱ ὅροι, παρὰ τῇ ἀλγέβρᾳ, τὰ δύο ποσὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται αἱ ρίζαι τῆς ἐξισώσεως.

Limiter, ἐν. ὁροθετῶ. § ὁρίζω, τάττω, προσδιοριζω.

Limitrophe, ἐπ. ὅμορος, γειτονικὸς, πλησιόχωρος.

Limnée, Ϛ λιμναῖον, γένος μαλακίων εὑρισκομένων εἰς τὰς Ϛαλάσσας τῶν δύω Σικελιῶν.

Limnie, Ϛ. ἕλμινς, ὀρτίλος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Limnite, Ϛ. λιμνίτης, εἶδος πέτρας.

Limnobion, ἀρ. λιμνόβιον, φυτόν.

Limnochare, Ϛ. λιμνοχαρὲς, εἶδος ἀραχνίων.

Limnocharis, ἀρ. λιμνοχαρὲς, γένος φυτῶν.

Limnophile, Ϛ. λιμνόφυλλον, γένος φυτῶν.

Limnorie, Ϛ. λιμνόστρεον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Limoctonie, Ϛ. λιμοκτονία.

Limodore, ἀρ. λιμόδωρον, γένος φυτῶν.

Limon, ἀρ. ἰλὺς, λάσπη τοῦ ποταμοῦ. — d'atterissement ἰλὺς ἐκ προσχώσεως.

Limon, ἀρ. λειμώνιον, κ. λεμόνι.

Limon, ἀρ. ῥυμὸς, τὰ μακρὰ ξύλα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ζεύγνυνται οἱ ἵπποι εἰς τὰς ἁμάξας. § — de traverse ἐγκάρσιοι ῥυμοὶ, ξύλα ὀκτὼ ἢ δέκα περίπου ποδῶν, εἰς τὰ ὁποῖα λήγουσιν αἱ Ϛαιροὶ (ridelle). § ἐνήλατον, τὸ μακρὸν ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον λήγουσιν αἱ βαθμίδες τῆς κλίμακος.

Limonade, Ϛ. *λειμωνάς.

Limonadier, ἀρ. Limonadière, Ϛ. λειμωναδοποιός.

Limoncello, ἀρ. λειμωνίδιον, εἶδος λειμωνίου.

Limonellier, ἀρ. λειμωνία, γένος φυτῶν.

Limoner, οὐδ. εἶναι ξύλον χρήσιμον εἰς ῥυμοποιΐαν.

Limoneux, euse, ἐπ. ἰλυώδης, ἔχων ἰλὺν, λάσπην. § ἀρ. εἶδος κωβίου.

Limonie, Ϛ. λειμωνία, γένος ἐντόμων.

Limonier, ἀρ. ἵππος ἁμάξης. § λειμωνόδενδρον, κ. λεμονιά.

Limonière, Ϛ. ὀϊῤῥύμου (φορεῖων).

Limoselle, Ϛ. * λιμόσελλον, γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Limousin,ine, ἐπ. λεμοβικήνσιος. cheval — λεμοβικήνσιος ἵππος. § —s τέκτονες τῆς Λεμοβικησίας ἐρχόμενοι εἰς τοὺς Παρισίους.

Limousinage, ἀρ. εἶδος λιθοκτίστου συνισταμένου εἰς τὴν χρῆσιν μικρῶν λιθαρίων, ἢ χαλίκων.

Limousiner, ἐν. κτίζω τοῖχον κατὰ τὸν τρόπον τῶν Λεμοβικησίων ἴδ. Limousinage.

Limpide, ἐπ. διειδὴς, διαυγὴς, καθαρός.

Limpidité, Ϛ. διαύγεια, καθαρότης.

Limule, ἀρ. γένος ὀστρακοδέρμων.

Limure, Ϛ. ῥίνισις, ῥίνισμα. § τὸ ῥίνισμα. cette tabatière est d' une — parfaite ἡ ταβακοθήκη εἶναι καλῶς ἐῤῥινισμένη.

Lin, ἀρ. λῖνον, κ. λινάρι. de — λινοῦς, κ λινός. huile de — λινέλαιον, κ.λιναρόλαδον filer du—λινοκλωθω toile de — λινουργὲς, λινόν. gris de — λινόχρουν.

Linaigrette, Ϛ. ἐριοφόρον, γένος φυτῶν.

Linaire, Ϛ. * λιναρία, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν mufliers

Lince, Ϛ. εἶδος σηρικοῦ τῆς Κίνας.

Linceul, ἀρ. ἐντάφιον, κ. σάβανον.

Linçoir, ἀρ. ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον συναρμόζονται αἱ ὀκοὶ τῆς στέγης ὑπεράνω τῆς ὀπῆς τῆς Ϛύρας, ἢ τῶν παραθύρων.

Linconе, Ϛ. Ϛάμνος τις εὑρισκόμενος εἰς τὸ Εὔελπι ἀκρωτήριον.

Lindère, Ϛ. * λινδέριον, Ϛάμνος τῆς Ἰαπωνίας.

Linderne, Ϛ. *λινδερνία, γένος φυτῶν.

Lindsée, Ϛ. * λινδύσαιον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Linéaire, ἐπ. γραμμικὸς, ὁ διὰ γραμμῶν σχηματιζόμενος ἢ ὁ ἀναγόμενος εἰς γραμμάς. perspective — ἡ γραμμικὴ ὄψις. problème — τὸ μίαν καὶ μόνην λύσιν ἐπιδεχόμενον πρόβλημα. équations —s ἐξισώσεις τῶν ὁποίων ἡ ἄγνωστος ἀναβαίνει εἰς τὸν πρῶτον βαθμόν.

Linéaire, ἀρ. λάβρος ὁ γραπτὸς, ἰχθύος εἶδος.

Linéal, le, ἐπ. ὁ κατὰ γραμμὴν νομ.

Linéament, ἀρ. χαρακτὴρ, εἶδος, σημεῖον (προσώπου), κ. μισεῖδι.

Linées, Ϛ. πλ. τὰ λινοειδὴ, γένος φυτῶν.

Linette, Ϛ. λινόσπορος.

Lingam ἢ Lingan ἢ Lingum } ἀρ. Θεὸς λατρευόμενος εἰς τὰς Ἰνδίας.

Lingard, ἀρ. λινόκλωστον, κλωστὴ στήμονος χρησιμεύουσα εἰς τὸ νὰ ἐπισευάξῃ τὰς ῥηγνυμένας κατὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ὑφάνσεως.

Linge, ἀρ. ὀθόνη, πηνίον, κ. πανί.

Linger, ἀρ.ère, Ϛ. ὀθονοποιὸς, ἢ ὀθονιοπώλης, κ πανᾶς.

Lingerie, Ϛ.ὀθονοποιία, ὀθονιοπωλία. § ὀθονιοπωλεῖον. § πανικά. § ἱματιοφυλάκιον εἰς τὰ νοσοκομεῖα.

Lingette, Ϛ. ἱσπανικὸν, ἢ * σαγίσκος εἶδος ὑφάσματος.

Lingot, ἀρ. ὄγκος (χρυσοῦ, ἀργύρου, κτλ). de l'or en — ἄκοπος χρυσός. § σιδηροῦς, ἢ μολιβδοῦς κύλινδρος μὲ τὸν ὁποῖον οἱ χυτηγοὶ γεμίζουν ἐνίοτε τὸ πυροβόλον ἀντὶ τῆς σφαίρας.

Lingotière, Ϛ. πρόπλασμα, εἰς τὸ ὁποῖον χύνεται ἡ μεταλλικὴ ὕλη διὰ νὰ σχηματισθῶσιν εἰς διαφόρους ὄγκους ὁ χυτὸς ἢ ὁ ἄκογυρος.

Lingoumbaud, ἀρ. εἶδος Ϛαλασσίας καραβίδος.

Lingua, Ϛ. γλῶσσα, λέγεται ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τὰ φύλλα ὁμοια μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ σκύλου, τῆς ἐλάφου, κτλ.

Lingual, ἀρ. (προφ. lingoual) συγκολλητὴρ, ἐργαλεῖον ὃ οὗ συγκολλῶνται αἱ πλῆγαί.

Lingual, le, (τὸ u προφ. ou), ἐκ. γλωσσικὸς, γλωσσοπρόφερτος.

Linguard, ἀρ. ἡ

Lingue, Ϛ. μόλβας, ἡ γάδος ὁ Ἀμερικανὸς ἐρχόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην ἁλατισμένος.

Linguatule, Ϛ γλωττὶς, γλωσσειδὴς σκώληξ τῶν ἐντοσθίων.

Lingue, Ϛ ἴδ. Linguard.

Linguet, ἀρ. * ὀνοκάτοχον, ξύλον προσκολλημένον εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου διὰ νὰ κατέχῃ τὸν ἕνον (cabestan).

Linguiforme, ἐπ. γλωσσοειδὴς

Linguisuges, ἀρ. πλ. δευτερόγλωσσα, ἔντομα τινὰ τῶν ὁποίων τὸ ἄκρον τοῦ κατωτέρω χείλους σχηματίζει ἓν εἶδος γλώσσης.

Lingule, ἀρ. γλῶσσα, ὄστρακον μακρὸν ὀλίθυρον.

Lingulier, ἀρ. τὸ ζῶον τῆς γλώσσης, (Lingule) ὀστράκου.

Lenienstein, ἀρ. ἐκ τοῦ γερμ. *γραμμόλιθος, εἶδος ἰάσπιδος.

Linier, ἀρ. λινοπώλης.

Linière, Ϛ. λινοσπορὰ, γῆ ἐσπαρμένη μὲ λῖνον.

Linifice, ἀρ. ἄχρ. ἡ λινουργία.

Linimont, ἀρ. χριστὸν, ἰατρικὸν ἐξ οὗ ἀλείφουσι τὸ σῶμα.

Linition, Ϛ. χρίσις, ἄλειψις.

Linkée, Ϛ. εἶδος μύκητος.

Linnée, Ϛ. * Λίνναιον, φυτὸν τι.

Linocarpe, ἀρ. λινόκαρπον.

Linocière, Ϛ. *λινὶς, γένος φυτῶν.

Linon, ἀρ. λινουργὲς, κ. λινὸν. (ὕφασμα ἀπὸ λῖνον).

Linot, ἀρ. | αἴγιθος, σπίνος, στίζ

Linotte, Ϛ. | κ. σπίνος, πτηνὸν. c'est une tête de — εἶναι σπίνος, τουτέστι ἐλαφρόνους.

Linsenstein, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερ. φακὸς λιθος, εἶδος λίθου.

Linsoir, ἀρ. ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται αἱ ὀκοὶ εἰς τὰ ἀνοίγματα τῶν παραθύρων ἢ εἰς τὰς ἵστα. § —s, πλ. ἴδ. linçoir.

Linéaire, Ϛ. καμπύλη διαγραφομένη ἀπὸ σχοινίου δεδεμένου κατὰ

δύο σημεῖα, καὶ ἔχον προσηρτημένον ὑγρὸν ἐν ἰσορροπίᾳ.

Linteau, ἀρ. τὸ ὑπέρθυρον, ξύλον τιθέμενον ὑπὲρ τὸ ἄνοιγμα θύρας ἢ θυρίδος, διὰ νὰ συνέχῃ τὸν τοῖχον. § σιδήριον τιθέμενον εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς θύρας, κτλ.

Linthée, Ϡ. * λίνθαιον, μεταξωτὸν τῆς Κίνας.

Linthurie, Ϡ. *λινθυρία, γένος ὀστράκων τῆς Σιέννης.

Lintibulaires, Ϡ. πλ. σύστημα φυτῶν.

Linyphie, * λινύφιον, γένος ἀραχνίων.

Lion, ἀρ. lionne, Ϡ. λέων, λέαινα. partage de — λέοντος διανομή. § λέων, τὸ πέμπτον ζῴδιον. § — marin, ἡ de mer λέων ὁ θαλάσσιος. § — des pucerons ψυλλολέων, εἶδος ἐντόμου.

Lionceau, ἀρ. λεοντιδεύς.

Liondent, ἀρ. * λεόντοδον, γένος φυτῶν.

Liorhynque, ἀρ. * λειόῤῥυγχον, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων.

Liourbe, Ϡ. τρύπα γινομένη εἰς τὸν θραυσθέντα ἱστὸν διὰ νὰ ἐμβληθῇ ἐν ἄλλο τεμάχιον ἱστοῦ.

Lipare, Ϡ. λιπαρὸν, γένος ἐντόμων. § γένος φυτῶν.

Liparis, ἀρ. * λιπαρὶς γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

Liparocèle, Ϡ. λιπαροκήλη, εἶδος κήλης.

Lipin, ἀρ. * λιπῖνος, εἶδος ὀρράκου

Lipogrammatique, ἐπ. λειπογράμματος, σύγγραμα ὅπου ἐπιτηδεύονται νὰ παραλείπωσι στοιχεῖα τινα τοῦ ἀλφαβήτου.

Lipome, ἀρ. λίπασμα, ῥῦμα γενόμενος ἐκ λίπους πυκνωθέντος εἰς τοὺς στατώδεις χιτῶνας.

Liponis, ἀρ. * λιπωνὶς, γένος πτηνῶν.

Lipopsychie, ἴδ. lipothymie.

Lipothymie, Ϡ. λειποθυμία

Lippe, Ϡ. χεῖλος. ἐμπαικτικῶς λέγεται ἐπὶ τῶν μεγάλων χειλέων.

Lippée, Ϡ. ἀρχ. ἐν χρ. franche— δεῖπνον ἀδάπανον. chercheur de franches —s τρεχεσίδειπνος, παράσιτος.

Lippi, ἀρ. * λιππιον, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Lippiste, Ϡ. ἀργοναύτης, γένος ὀστράκων.

Lippitude, Ϡ. λήμη, κ. τσίμπλα.

Lippu, ue, ἐπ. λημώδης, κ. τζιμπλιάρης.

Liptote, Ϡ. μείωσις, σχῆμα ῥητορικόν.

Lipure, Ϡ. λείπουρος, τετράπουν τῆς Ἀμερικῆς.

Lipyrie, Ϡ. * λειψιπυρία, εἶδος συνεχοῦς πυρετοῦ.

Liquation, Ϡ. (προφ. licouation) ἀνάλυσις (συνθέτων μετάλλων).

Liquéfaction, Ϡ (προφ. τὸ u) τῆξις, ῥευστοποίησις.

Liquéfier, ἐν. (προφ. ὡς κύ) τήκω, ῥευστοποιῶ. § se — τήκομαι, γίνομαι ῥευστός.

Liquet, ἀρ. εἶδος μικροῦ ἀπίου στυφοῦ.

Liqueur, Ϡ. ὑγρόν. —s maigres ὑγρὰ ἀραιὰ, οἷον τὸ ὕδωρ κτλ. —s grasses ὑγρὰ πυκνά. —s fortes, spiritueuses ἢ ἁπλῶς —s σίκερα, ποτά, (ἰδίως λέγονται τὰ ἔχοντα οἰνόπνευμα). vins de — γλυκὰ κρασιά. — de cailloux, Ϡ. εἶδος μίγματος χημικοῦ. § — de l'amnios τὰ ὑγρὰ τοῦ χορίου. § — de van swiéten ὑδράργυρος ὀξειδωμένος (χρήσιμος εἰς τὰ ἀφροδισιακὰ πάθη).

Liquereux, ἐπ. ἴδ. Liquoreux.

Liquidambar, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς διδόντων ἓν εἶδος ῥητίνης ὀνομαζομένης Beaume, ἢ Ambre liquide

Liquidateur, ἀρ. ἐκκαθαριστής.

Liquidation, Ϡ. ἐκκαθάρισις.

Liquide, ἐπ. ἢ οὐσ. ὑγρόν. confitures —s μελίπηκτα, κ. ῥετσέλια. consonnes —s σύμφωνα ὑγρὰ, τὰ ἄλλως λεγόμενα ἀμετάβολα. § καθαρὸς (ἐπὶ λογαριασμοῦ). la compensation n'a lieu, que de — à — ὁ συμψηφισμὸς γίνεται ἐπὶ καθαρῶν χρεῶν.

Liquidement, ἀρ. καθαρῶς.

Liquider, ἐν. ἐκκαθαρίζω. — des intérêts ὑπολογίζομαι τοὺς τόκους. — ses affaires διατίθημι, βάλλω εἰς τάξιν τὰς ὑποθέσεις μου.

Liquidité, Ϡ. ὑγρότης, τὸ ὑγρόν.

Liquoreux, euse, ἐπ. vins —x ὑπόχυτοι οἶνοι, γλευξῖται, κ. γλυκὰ κρασία.

Lire, ἐν. ἀναγινώσκω, κ. διαβάζω. une écriture malaisée à — γραφὴ δυσανάγνωστος — tout bas ὑπαναγινώσκω, κ. διαβάζω χαμηλά. μεταφ. je ne puis bien — dans son ame δὲν δύναμαι καλῶς νὰ ἐμβατεύσω εἰς τὴν ψυχήν του, νὰ τὸν κατανοήσω. — dans l'avenir προγινώσκω τὸ μέλλον. — sur le plomb παρὰ τοῖς τυπογρ. ἀναγινώσκω τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας. § lu, ue, μετ.

Lirelle, Ϡ. ἡ καρποφορία τῶν ὑποξύλων (φυτῶν).

Liri, ἀρ. εἶδος κτενὸς, ὄστρακον.

Liriodendron, ἀρ. λειριόδενδρον.

Lirion, ἢ Lirium, ἀρ. λείριον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, νομιζόμενον ταὐτὸν τῷ amaryllis d'automne.

Liriope, ἀρ. ἴδ. Sansevière.

Liris, ἀρ. λιρὶς, γένος ἐντόμων.

Lis, ἀρ. λείριον, κρίνον. fleurs de — ἀνθόκρινα, τὰ παράσημα τοῦ οἴκου τῶν Βυρβωνειδῶν. § εἶδος στίγματος γινομένου διὰ καυτηριάσεως ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν καταδίκων.

Lisard, ἀρ. ὕφασμα τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Περσίας.

Lisarde, ἡ Lézarde, Ϡ. σαῦρα, κ. γουστερίτζα (τὸ Ϡῆλυ).

Lisbonine, Ϡ. λισαβωνικὸν, νόμισμα χρυσοῦν τῆς Πορτουγαλλίας.

Lisérage, ἀρ. χρυσοκέντημα.

Lisére, ἀρ. τὸ χρυσοκέντητον.

Lisérer, ἐν. χρυσοκεντῶ.

Liserole, Ϡ. σμιλάκιον, (évolvulus) εἶδος φυτοῦ.

Liseron, ἀρ. ἱασίνη ἢ ἰασιώνη (convolvulus) εἶδος φυτοῦ.

Liset, ἢ Liseret, ἢ Lisette, Ϡ. } ἀρ. ταὐτὸν τῷ Liseron.

Lisette, Ϡ. ἢ coupe-bourgeon, ἀρ. ἴψ, ἴουλος, σκώληξ κατατρώγων τὰς ἀμπέλους.

Liseur, ἀρ. Liseuse, Ϡ. ἀναγνώστης. § — προσαγωγὸς μῦς, ταὐτὸν τῷ adducteur. § liseuse ἡ μεταφέρουσα ἀπὸ σχοινίου εἰς σχοινίον τεχνίτρια τὰ ὑποδείγματα τῶν ἐπὶ τῶν μεταξωτῶν γινομένων ζωγραφημάτων.

Lisianthe, Ϡ.* λύσανθον, γένος φυτῶν.

Lisible, ἐπ. εὐανάγνωστος.

Lisiblement, ἐπίῤ. εὐαναγνώστως.

Lisière, Ϡ. ὦα, παρυφὴ, κ. τζιμοῦσα. la — d'une province, d'une forêt, d'un bois τὰ ἄκρα τῆς ἐπαρχίας, τοῦ δάσους. § ζωστὴρ, προσκολλημένος εἰς τὴν ῥάχιν τῶν παιδίων, διὰ τοῦ ὁποίου γυμνάζονται νὰ περιπατῶσι. — en saillie * μεσοτάρριον, τὸ μεταξὺ τῆς τάρρου καὶ τοῦ προχώματος ἀφιέμενον διάστημα ἓξ ὀκτὼ ἢ δώδεκα ποδῶν.

Lisimachie, ἡ

Lisimaque, Ϡ. λυσιμάχιον, φυτόν.

Lisoir, ἀρ. τὸ ξύλον τῆς ἀμάξης, ὅπου ἐμβάλλονται τὰ λεγόμενα moutons de derrière.

Lispe, Ϡ. λίσπη, γένος ἐντόμων.

Lissanthe, Ϡ. λίσσανθον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Lisse, Ϡ. λισσόξυλον, ξύλα διάφορα μακρὰ τιθέμενα περὶ τὸ ἄκρον τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου.

Lisse, ἐπ. λισσὸς, λεῖος. § οὐσ. λισσός, ὄρις τῆς Εὐρώπης.

Lisseau, ἀρ. ἀγαθὶς, κ. κουβάρι.

Lisser, ἐν. λειῶ, στιλβῶ, λαμπρύνω, κ. στιλιβόνω. § é, ée, μετ. amandes —ées σακχαρωτὰ ἀμύγδαλα. και οὐσ. le—é τὸ σακχαρόπηκτον.

Lissette, Ϡ. λίστρον. § ἴδ. Licette.

Lissoir, ἀρ. λίστρον.

Lissotyle, Ϡ.* λισσοτύλη, φυτόν.

Liste, κατάλογος, κατάστιχον. § — civile ἀνακτόριος ἐπιχορήγησις.

Listel, ἀρ. διάζωμα, εἶδος κοσμήματος τῶν στηλῶν, ἢ ἄλλων οἰκοδομῶν. § ταυτὸν τῷ Filet, ἢ Carré τὸ μεταξὺ τῶν δύο ῥάβδων τῆς στήλης διάστημα.

Listère, Ϡ. γένος φυτῶν.

Listronite, Ϡ. * λιστρονίτης, ὄστρακον δίθυρον.

Lit, ἀρ. κλίνη, κ. κριββάτι. les pi-

eds de — κλινήποδες, κ. τὰ ποδάρια τοῦ κρεββατιοῦ. — de repos ἀνάκλιντρον. — nuptial παστὰς, κλίνη τῶν νεονύμφων. deux époux font — à part κοιμῶνται χωριστά. souiller le — nuptial μολύνω τὴν νυμφικὴν κλίνην être au — εἶμαι κλινοπετὴς, κλινήρης. κ. κεῖτομαι une garniture de — στρώματα, κ κρεββατοστρώση. être au — de la mort εἶμαι εἰς τὸν θάνατον, κινδυνεύω. § στρωμνή, στρῶμα. un — de plume πτιλωτὸν, κ. πουπουλένιον στρῶμα. faire le — στρώνω παρ. comme on fait son — on se couche ὅπως στρώτῃ κάνεὶς οὕτω θὰ πλαγιάσῃ. — de misère ἡ de travail σκαμνὶ τῆς γέννας. § γάμος. les enfants du premier —, du second — τὰ τέκνα τοῦ πρώτου γάμου, τοῦ δευτέρου γάμου mourir au — d'honneur ἀποθνήσκω εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. il est mort au — d'honneur ἀπέθανεν εἰς τὰ χρέη του. — de justice θρόνος βασιλικός. — de justice συνεδρίασις τοῦ βασιλέως. § κλιτὺς, στρῶμα ποταμοῦ § στρῶμα, ταὐτὸν τῷ Couche (ἐπὶ πετρῶν, λατομείων, ἢ γαιῶν). un — de sel et un — de viandes σειρὰ ἅλατος καὶ σειρὰ κρεάτων. — de pierre, — de moëllon σειρὰ πετρῶν ἢ σειρὰ χαλίκων. — de marée τὸ σφοδρὸν τοῦ ῥεύματος. — du vent ῥεῦμα ἀέρος, ἡ φορὰ τοῦ ἀνέμου. § ἡ ὁριζόντειος θέσις τῆς πέτρας (εἰς τὰς τοιχοποιΐας) καὶ ἡ πλευρὰ αὐτῆς.

Lita, Ξ. φυτὸν λεγόμενον ἄλλως vohirie.

Litage, ἀρ. — des draps παραῤῥαφὴ τῶν ἐριούχων, ἡ ἐργασία τοῦ να παραῤῥάπτεται περὶ τὸ ἄκρον τῆς ὥας (τζιμοῦσας) ἐν ἰσχυρον σχοινίον.

Litanies, Ξ. πλ. λιταὶ, ὕμνοι. il nous a fait une longue — de ses plaintes μὰς ἔκαμε μακρὰν ἔκθεσιν τῶν παραπόνων του.

Litchi, ἀρ. σκυτάλιον, γένος φυτῶν.

Lite, Ξ. φυτικὸς ὀπὸς, (παρὰ τοῖς κατοίκοις τοῦ Μαδαγασκάρ).

Liteau, ἀρ. κλιντὴρ, ξύλον λεγόμενον οὕτω ἢ ὡς ἐκ τῆς χρήσεως ἢ ὡς τῆς θέσεως, ἢ διότι ἐπίκειται ἢ ὑπόκειται εἰς ἄλλο ξύλον. § —x σειραὶ (περὶ τὰ περιζώματα τῆς τραπέζης).

Liter, ἐν. στρωννύω, (στρώνω τοὺς ἰχθῦς εἰς τὰ βαρέλλια.) § παραῤῥάπτω σχοινίον εἰς τὰ ἄκρα τοῦ ἐριούχου (τζόχας).

Liteuse, Ξ. παραῤῥάπτρια, ἴδ. Liter.

Lithagogue, ἐπ. λιθαγωγὸς, (ἐπὶ ἰατρικῶν).

Litharge, Ξ. λιθάργυρος, ὀξείδιον μολίβδου ἡμιϋελώδους.

Lithargé, ἡ | Lithargyré, | ἀρ. ὑπολιθάργυρος, οἷνος ἔχων λιθάργυρον.

Lithéosphore, ἀρ. βονωνιανὴ λίθος.

Lithiasie, Ξ. λιθίασις, πέτρα, πάθος περὶ τὴν κύστιν.

Lithiates, ἀρ. πλ. λιθιοῦχα, λιθιακὰ ὀξέα συνδυασμένα μὲ διαφόρους βάσεις.

Lithique, ἐπ. ταὐτὸν τῷ urique. λιθιακὸς, ἐπὶ τῶν ὀξέων.

Lithizonthos, ἀρ. εἶδος λίθου ἰνδικοῦ

Lithobiblion, ἀρ. λιθόφυλλον, φύλλα λελιθωμένα.

Lithobie, Ξ. * λιθόβιον, γένος ἐντόμων

Lithobolies, Ξ. πλ. λιθοβόλια, ἑορτὴ τελουμένη εἰς τὴν Ἐπίδαυρον.

Lithocalame, ἡ stéléchite, Ξ. λιθοκάλαμος, καυλοὶ λελιθωμένοι.

Lithocarpe, ἀρ. λιθόκαρπον, καρποὶ λελιθωμένοι.

Lithocolle, Ξ. λιθόκολλα.

Lithode, Ξ. λιθῶδες, γένος ὀστρακοδέρμων.

Lithodome, ἀρ. λιθόδομον, ὑποδιαίρεσις τῶν ὀστρακοδέρμων.

Lithogénésie, Ξ. λιθολογία.

Lithoglyphites, ἀρ. πλ. λιθόγλυφα, πέτραι ἔχουσαι σχῆμα ὁποιονδήποτε κανονικὸν, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπολιθώσεις.

Lithographe, ἀρ. λιθογράφος.

Lithographie, Ξ. λιθογραφία.

Lithographique, ἐπ. λιθογραφικός.

Lithoïde, ἐπ. λιθοειδής.

Litholabe, ἀρ. λιθολαβὶς, χρήσιμος εἰς τὰς χειρουργικὰς ἐργασίας.

Lithologie, Ξ. λιθολογία.

Lithologue, ἀρ. λιθολόγος.

Lithomancie, Ξ. λιθομαντεία.

Lithomarge, Ξ. λιθομάργη, εἶδος ἀργίλου.

Lithomorphites, Ξ. πλ. λιθομορφῖται, πέτραι παριστῶσαι γνωστόν τι ἀντικείμενον.

Lithontribon, ἀρ. λιθότριβον, εἶδος λίθου.

Lithontriptique, Ξ λιθοτριπτικὸς, ἐπὶ ἰατρικῶν χρησίμων κατὰ τῆς λιθιάσεως.

Lithophage, ἀρ. λιθοφάγος.

Lithophosphore, Ξ. λιθοφώσφορος, λίθος μεταβαλλόμενος εἰς φώσφορον, διὰ μόνης τῆς συναφῆς μὲ τὸ φῶς.

Lithophylles, ἀρ. πλ. λιθόφυλλα, φύλλα λελιθωμενα.

Lithophyte, ἀρ. λιθόφυτον, οἷον τὸ κοράλιον κτλ.

Lithosie, Ξ λιθωσία, γένος ἐντόμων

Lithosperme, ἀρ. λιθόσπερμον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Lithostrotos, ἀρ. λιθόστρωτον.

Lithotome, ἀρ. λιθοτόμον, ἐργαλεῖον χειρουργικόν. § —s, ἀρ. πλ. πέτραι ὁμοιάζουσαι μὲ λευκαζομένας πέτρας.

Lithotomie, Ξ λιθοτομία.

Lithotomiste, ἀρ. λιθοτόμος

Lithoxyle, ἀρ. λιθόξυλον.

Litière, Ξ. στρῶμα, ὑπόστρωμα, ἄχυρον ἢ ἄλλο ὑποβαλλόμενον εἰς τὰ ζῶα ἐν τοῖς σταύλοις. un cheval est sur la — ἵππος φατνιζόμενος. faire — de quelque chose σπαταλῶ τι, το ῥίπτω. il ne tient point compte de l' argent, il en fait — δὲν ψηφᾷ τὰ χρήματα, τὰ ῥίπτει. § ἀπήνη, φορεῖον, Τουρ. Τεζκερέ.

Litigant, te, ἐπ. les parties — tes εἱ διάδικοι. co —s οἱ ὁμόδικοι.

Litige, ἀρ. un bien est en — τὸ κτῆμα εἶναι ἐπίδικον, εἶναι ἀμφισβητήσιμον cela peut occasionner un — τοῦτο δύναται νὰ φέρῃ δίκην, διαφοράν.

Litigieux, euse, ἐπ. ἐπίδικος, ἀμφισβητήσιμος. droits —x δικαιώματα ἀμφισβητούμενα

Litispendance Ξ. ἐκκρεμοδικία.

Litote, Ξ. ἐλάττωσις, σχῆμα ῥητορικῆς.

Litre ἡ ceinture funèbre. Ξ. ἐπιτάφιον κάλυμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ παράσημα τῶν ἡγεμόνων ἢ ἀρχόντων, ὅταν ἐνταφιάζωνται § λίτρα, μέτρον.

Litron, ἀρ. λιτρὶς, μικρὸν μέτρον Γαλλικὸν διὰ τα ξηρὰ εἴδη.

Littée, Ξ. * λιτταία, γένος φυτῶν.

Litter, ἐν. περιστρέφω τὴν παραῤῥαφὴν (τζιμοῦσαν).

Littéraire, ἐπ. φιλολογικός.

Littéral, le, ἐπ. ὁ κατὰ γράμμα. le sens — ἔννοια κατὰ γράμμα le grec — ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ διάλεκτος. l'arabe — ἡ ἀρχαία ἀραβικὴ. un homme est trop — ἄνθρωπος ἀκριβολόγος calcul — ὁ διὰ στοιχείων ὑπολογισμός.

Littéralement, ἐπίῤῥ. κατὰ γράμμα.

Littéralité, Ξ. ἡ κατὰ γράμμα ἐξήγησις.

Littérateur, ἀρ φιλολόγος.

Littérature, Ξ φιλολογία.

Littoraux, ἐπ. ἀρ. πλ. προσέκτητοι (ἐπὶ ἰχθύων πλησιαζόντων τὰς ἀκτάς.

Littorelle, Ξ. ἀρνόγλωσσον μονοφυὲς φυτόν.

Lituites, Ξ. πλ. σπειραῖα, ἔστρακα ὀρυκτά.

Lituolithe, ἴδ. ἀνωτ. Lituites

Liture, Ξ. διαγραφὴ, ταὐτὸν τῷ rature.

Liturgie, Ξ. λειτουργία.

Liturgique, ἐπ. λειτουργικός.

Liturgiste, ἀρ. λειτουργιογράφος.

Lituus, ἀρ. λύτιον, ἡ καμπύλη ῥάβδος τῶν οἰωνοσκόπων.

Liure Ξ. σχοινίον (διὰ τοῦ ὁποίου δένονται τὰ φορτώματα εἰς τὰς ἁμάξας). § Ναυτ. σχοινόδετρον, αἱ πολλαὶ στροφαὶ τῶν σχοινίων, διὰ τῶν ὁποίων συνδέονται δύο ἀντικείμενα.

Livane, Ξ. ὁ πελεκάν.

Livarde, Ξ. στροφεῖον, σχοινίον στριπτὸν, περὶ τὸ ὁποῖον στρέφεται ἡ κλωστὴ διὰ νὰ γίνῃ ὁμαλωτέρα.

Livèche, Ξ. λιγυστικὸν, γένος φυτῶν.

Livide, ἐπ. πελιδνὸς, κ. μολιβδὴς (ἐπὶ χρώματος προσώπου).
Lividité, Ϟ. πελιδνότης.
Livie, Ϟ. *λιβυὶς, γένος ἐντόμων.
Livistome, Ϟ. *λιβυρινὶς, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Livon, ἀρ. εἶδος ὀστράκου.
Livonine, Ϟ. λιβώνιον, νομισμα τῆς Λιβωνίας.
Livournine, Ϟ λιβυρνικὸν, νόμισμα τοῦ Λιβόρνου ἔχον ἀξίαν 4 φράγκων καὶ 54 ἑκατοστῶν.
Livraison, Ϟ. παράδοσις (ἐπὶ τῶν μετρουμένων ἀντικειμένων) § φυλλάδιον.
Livre, ἀρ. βιβλίον. —s sacrés, —s canoniques αἱ ἱεραὶ βίβλοι, αἱ κανονικαὶ, αἱ ἱεραὶ γραφαί. —s apocryphes τὰ ἀπόκρυφα βιβλία, τὰ μὴ ἐπιτετραμμένα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. — d' église ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον. dévorer les —s τρώγω τὰ βιβλία, τὰ σπουδάζω μὲ ἐπιμονήν. parler comme un — ὁμιλῶ ὡς ἐκ βίβλου. παρ. je reussirai, ou j'y brûlerai mes livres θὰ ἐπιτύχω, ἢ θὰ χαλάσω τὸν κόσμον. § βιβλίον, ἡ διαίρεσις ἑνὸς συγγράμματος. le — de la nature, du monde τὸ βιβλίον τῆς φύσεως ἢ τοῦ κόσμου. § βιβλίον, κατάστιχον. — mémorial ἢ — brouillard πρόχειρος σημείωσις (τῶν ἐμπόρων).— journal καθημερινὸν. grand — καθολικὸν, ἡ — de raison. — de caisse et bordereaux βιβλίον ταμείου. — des échéances βιβλίον τῶν λήξεων. — de banque παρὰ τοῖς τυπογράφοις, βιβλίον ἐργασιῶν. un bon teneur de —s καλὸς καταστιχάρης. — d'or χρυσῆ βίβλος, ὅπου καταγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν εὐγενῶν τῆς Βενετίας. chanter à — ouvert ψάλλω ἐκ τοῦ προχείρου. traduire un auteur à — ouvert μεταφράζω συγγραφέα ἐκ τοῦ προχείρου § la livre, Ϟ. λίτρα. § νόμισμα παλαιὸν ἀξίου 20 σολδίων. venir au son la —, au marc la — κατ' ἀναλογίαν τόσα λεπτὰ τὴν δραχμήν.
Livrée, Ϟ. οἰκογενειακὸν χρῶμα, *οἰκόσημον. gens de — *οἰκόσημοι. § la — d'un tel prince ἡ οἰκειότης τοῦ ἡγεμόνος. la — de la noce de la mariée ἡ ταινία τῶν νεογάμων, διδομένη εἰς τοὺς νέους καὶ νέας. § ἡ θρὶξ (ζώων τινῶν). la — de la misère τὸ ἔνδυμα τῆς δυστυχίας. la — de la servitude τὸ ἱμάτιον τῆς δουλείας. § εἶδος κάμπης.
Livrer, ἐν. παραδίδω(μι). on —e une place παραδίδουσι το φρούριον. § προδίδω(μι). — une ville au pillage πορθῶ τὴν πόλιν, λαφυραγωγῶ. —le cerf aux chiens ἐπαφίημι τοὺς κύνας κατὰ τῆς ἐλάφου. les maux aux quels la nature m'a —é τὰ δεινὰ εἰς τὰ ὁποῖα ἡ φύσις μὲ ἐξέθεσεν. être —é aux erreurs de la passion εἶμαι ἔκδοτος εἰς τὰς παραφορὰς τῶν παθῶν. être —é au repentir δίδομαι ὁλόκληρος εἰς τὴν λύπην. — bataille συνίστημι μάχην, δίδω μάχην. — des combats δίδω πολέμους. — un assaut κάμνω ἔφοδον. — un assaut à quelqu'un πρόσκειμαι εἴς τινα, πίπτω ἐπάνω του (διὰ νὰ κάμῃ τι). § se — προσρέρομαι. § se — παραδίδομαι. un homme ne se — pas ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι κρυψίνους. se — au public φαίνομαι εἰς τὸ κοινὸν. se — à des craintes κυριεύομαι ἀπὸ φόβους. se — aux excès du luxe, de la table γίνομαι ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονὰς. se — à ses devoirs δίδομαι ὅλος εἰς τὰ χρέη μου. se — à la critique ἐνασχολοῦμαι, ἐνδιατρίβω εἰς τὴν ἐπίκρισιν. se — des batailles πολεμοῦμεν, μαχόμεθα. je vous le —e à tel jour σὲ τὸν φέρω, ἡ ξένρέ του ἀπὸ ἐμὲ τὴν δεῖνα ὥραν.
Livresque, ἐπ. ἄχρ. une instruction — διδασκαλία τῶν βιβλίων.
Livret, ἀρ. βιβλίδιον. § πίναξ ἀριθμητικὸς. § φυλλάδιον τῶν χρυσοχόων. § εἰς τὰ χαρτοπαίγνια, τὰ δικαστρια διάφορα χαρτιά.
Livrier, ἀρ. βιβλιογράφος, περιφρονητικῶς.
Lixe, ἀρ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Lixiviation, Ϟ. διήθησις, ἀπόσταξις, πλύσις τῆς σποδοῦ, ἡ ἐργασία τοῦ λαμβάνειν ἅλας διὰ τῆς ἐμβροχῆς (μουσκεύματος τῆς τέφρας).
Lixiviel, lle, ἐπ. sels —s ἅλατα στακτα, τὰ διὰ τῆς πλύσεως τῆς σποδοῦ λαμβανόμενα.
Lizarde, Ϟ. ὕφασμα τοῦ Καίρου.
Lizer ἢ Élizer, ἐν. τανύω (πιάνων τὴν τζόχαν ἀπὸ τὰς παρυφὰς, διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἐπιπτυχαί.)
Llagune, ἀρ. * ἰλλαγώνιον, θάμνος τῆς Περουβιανῆς.
Llama, ἴδ. Lama.
Llama, ἀρ. (τὰ δύο ll προφέρονται ὑγρῶς) μικροκάμηλος, ζῶον τῆς Περουβιανῆς.
Llaupanke, Ϟ φυτὸν τῆς Περουβιανῆς χρήσιμον εἰς τὰς βαφάς.
Lo, ἀρ. εἶδος ἐανοῦ (gaze) κατασκευαζομένου εἰς τὴν Κίναν.
Loase, Ϟ. *λοασία, γένος φυτῶν.
Lousées, Ϟ. πλ. λοασιοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Lobaire, Ϟ. *λοβαρία, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Lobarie, Ϟ. ταὐτὸν τῷ parmélie.
Lobe, ἀρ. λοβὸς, τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου, ὅπου κρεμῶνται τὰ ἐνώτια. sans — ἄλοβος. les —s du foie οἱ λοβοὶ τοῦ ἥπατος. § βοτ. λοβὸς, τὸ θυλάκιον ὅπου κουπτεται ὁ καρπὸς τῶν ὀσπρίων. § διάληψις, ἡ διαίρεσις τοῦ φύλλου εἰς τμήματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλα.
Lobée, ἐπ. ἔλλοβος.
Lobélia, Ϟ. *λοβελία, φυτὸν.
Lobéliacées, Ϟ. πλ. λοβελιοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Lobélie, Ϟ. ἴδ. Lobélia.
Lobier, ἀσ. λόβιον, μύκητος εἶδος.
Lobiole, Ϟ. λόβιον, μικρὸς λοβὸς (ἐπὶ φυτῶν).
Lobipèdes, ἀρ. πλ. λοβόποδα, γένος ἐντόμων.
Lobulaire, ἐπ. λοβώδης. § λοβῶδες, γένος πτηνῶν.
Lobule, Ϟ. λόβιον, μικρὸς λοβὸς (ἐπὶ ὀργάνων τοῦ σώματος).
Local, le, ἐπ τοπικὸς, ἐπιτόπιος. couleur —e φυσικὸν χρῶμα. § οὐσ. ὁ τόπος.
Localisation, Ϟ. ἄχρ. ἡ εἰς τὸν τόπον ἐφαρμογή.
Localiser, ἐν. ἄχρ. ἐφαρμόζω εἰς τὸν τόπον.
Localité, Ϟ. ἐν. χρ. πλ —s αἱ τοπικαὶ περιστάσεις.
Locande, Ϟ. ἀρχ. ἄχρ. Θάλαμος δι' ἐνοίκιον.
Locataire, ἀρ. καὶ Ϟ. μισθωτὴς, ἐνοικιαστὴς, κ. νοικάτωρας.
Locateur, ἀρ. ἄχρ. ἐκμισθωτής.
Locati ἢ Locatis } ἀρ. ἵππος, ἢ ἅμαξα ἐνοικιαζομένη.
Locatif, ive, ἐπ. ἐν χρ. réparations —s ἐπισκευαὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.
Location, Ϟ. ἐκμίσθωσις, ἐνοικίασις.
Loch, ἀρ. ξύλον προσαρτώμενον εἰς σχοινίον καὶ ριπτόμενον εἰς τὴν Θάλασσαν διὰ νὰ μετρᾷ τὴν ταχύτητα τοῦ πλοίου.
Loche, Ϟ. κωβῖτις, ἰχθύς.
Locher, οὐδ. σείομαι, παρασείομαι, κλονίζομαι. il y a quelque fer qui —e dans cette affaire κάτι τι χωλαίνει εἰς τὴν ὑπόθεσιν. § ἀραιρῶ τὸν τύπον τῆς ζακχάρεως μὲ τρόπον ὥστε νὰ μὴ τὸν τραβίξω.
Lochet, ἀρ. μάκελλα, κ. ἀξυνογύρι.
Lochies, Ϟ. πλ. ἐπιλόχια.
Lochiorrhée, Ϟ. ἡ ῥοὴ τῶν λοχείων.
Lochneria, Ϟ. εἶδος φυτοῦ.
Locman, ἴδ. Lamaneur.
Locol, ἀρ. μέλισσα τῶν Φιλιππηνήσων.
Locomobile, ἐπ. μεταθέσιμος, ὁ μεταβάλλων τόπον.
Locomobilité, Ϟ. τὸ μεταθέσιμον.
Locomoteur, ἀρ. τὸ μεταβατήριον, τὸ χρησιμεῦον εἰς τὴν μετάβασιν. ἀνατ. —s ἢ appareils —s κινητικὰ ὄργανα.
Locomotif, ive, ἐπ. μεταβατικός.
Locomotion, Ϟ. μετάβασις, μετακίνησις.
Locquets, ἀρ. πλ. ἔριον τῶν μηρῶν τῶν προβάτων.
Locrenan, ἀρ. *λόκνειον, ὕφασμα (τῆς κάτω Βρεταννίας.)

Loculaire, ἐπ. ἐν χρ. εἰς τὴν σύνθεσιν uniloculaire, biculaire, κτλ.
Locular, ἀρ. εἶδος ξιφίου.
Locule, Ϟ ἄχρ. βαλάντιον.
Locusta, Ϟ. ἐκ τοῦ λατ. ἀκρίς.
Locustaires, Ϟ. πλ. ἀκριδοειδῆ.
Locuste, Ϟ. ταὐτὸν τῷ épillet
Locustelle, Ϟ. κορυδαλλὶς ἰτέας.
Locution, Ϟ. φράσις, ἔκφρασις.
Lodde, ἀρ. ἰχθὺς ἀγρευόμενος εἰς τὰς βορείους Θαλάσσας.
Loddigésie, Ϟ. Θάμνος τοῦ Εὐέλπιδος ἀνθρωτηρίου.
Lodiculaire, Ϟ. γένος φυτῶν.
Lodicule, Ϟ. τὸ περὶ τὴν ὠοθήκην μέρος τῶν ἀσταχυοειδῶν φυτῶν.
Lodier, ἀρ. ἐράπισμα.
Lodoïce, Ϟ. *λοδοΐκιον, φυτόν.
Lods, ἀρ. πλ. ἐν χρήσει le droit de — et de ventes ἐπώνιον, δικαίωμα ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς κτήματος εὑρισκομένου ἐντὸς τῆς κυριαρχικῆς περιφερείας τοῦ ἄρχοντος.
Lœri, ἀρ. εἶδος φυτοῦ.
Loeselie, Ϟ. *λοεσελία, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Lof, ἀρ. τὸ προσήνεμον, τὸ μέρος τοῦ πλοίου (ὑποτιθεμένου ὅτι δικαιοῦται εἰς ὖν τμήματα ἀπὸ πρώρας εἰς πρύμναν). § τὸ ἄκρον ἑνὸς τῶν κανωτέρω ἱστίων.
Lofer, εὐδ. ἔρχομαι πρὸς τὸν ἄνεμον.
Loganie, Ϟ. * λογάνιον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Logarithme, ἀρ. λογάριθμος.
Logarithmique, ἐπ. λογαριθμικός.
Loge, Ϟ. ἐωμάτιον, οἰκημάτιον. § οἰκίσκος (ὅπου κλείονται τὰ σπάνια ζῶα εἰς τὰ Θηριοτροφεῖα.) § Θεωρητήριον, ἱπολάβαρθ. πάγκο, εἰς τὰ Θέατρα. § la — du maître canonnier τὸ ὠμάτιον τοῦ ἀρχικανονιστοῦ. la — d'un fou τὸ κελλεῖον τοῦ μωροῦ. la — d'un chien ἡ κοίτη τοῦ κυνός. § ταὐτὸν τῷ comptoir. § βοτ. κοίλωμα (ὅπου ὑπάρχει ὁ πυρὴν τινῶν καρπῶν, οἷον ἀπίου, μήλου, κτλ.)
Logeable, ἐτ. οἰκήσιμος.
Logement, ἀρ οἴκημα, χώρισμα. § ἐπισταθμευσις. faire le — διανέμω τοὺς σταθμούς. être sujet au — des gens de guerre ὑπόκειμαι εἰς στρατιωτικὰ καταλύματα. il y a beaucoup de — dans une maison ἡ οἰκία χωρεῖ πολλούς. § πρόσχωμα (γινόμενον εἰς τὸ μέρος ὅθεν ἀπειλοῦσθη ὁ ἐχθρός).
Loger, εὐδ. οἰκῶ, κατοικῶ. — à la belle étoile, ἡ coucher dehors μένω εἰς τὸ ὕπαιθρον, κοιμῶμαι ἔξω. μεταφ. la débauche et l'amour ne sauraient — ensemble ἡ ἀκολασία καὶ ὁ ἔρως δὲν συνυπάρχουσι. § ἐν. κατοικίζω. je vous — ai chez moi Θέλω σοὶ δώσει κατοικίαν. se — magnifiquement ἔχω λαμπρὸν οἴκημα. se — avec godt στρώνω τὴν οἰκίαν μου, ἡ τὴν εὐτρεπίζω μὲ φιλοκαλίαν. se — sur la contrescarpe τοποθετοῦμαι ἐπὶ τῆς τάφρου. un homme en est — ἐκ τὰ ὁ δεῖνα ἐμμένει ἐκεῖ, ἡ ἐπιμένει καὶ nous en sommes—ἐκ τὰ, nous voilà bien —s ἐστάθημεν ἐκεῖ, ἐκαρφώθημεν.
Logette, Ϟ. οἰκημάτιον.
Logeur, ἀρ. πανδοκεύς, ὁ ἐνοικιάζων ἐστρωμένα δωμάτια.
Logicien, ἀρ. λογικὸς bon — καλὸς λογικός. c'est un mauvais — συλλογίζεται κακῶς.
Logie, Ϟ. ἐν χρ. εἰς σύνθεσιν διαφόρων λέξεων, οἷον philologie, chronologie φιλολογία, χρονολογία.
Logique, Ϟ. λογική. être en —, aller en — ἀκούω τὴν λογικήν.
Logiquement, ἐπῤ. λογικῶς.
Logis, ἀρ. οἰκησις, οἴκημα. corps de — τὸ κέντρον τῆς οἰκίας πρὸς διαστολὴν τῶν πτερύγων, corps de — χωριστὸν οἴκημα. § πανδοχεῖον, ξενοδοχεῖον. § ἡ οἰκία (ὡς πρὸς τὸν λέγοντα. il y a long-temps que vous n'êtes venu au — πρὸ πολλοῦ δὲν ἤλθετε παρ' ἐμοί, εἰς τὴν οἰκίαν μου. on m'attend au — μὲ περιμένουσιν οἰκάδε, κ. εἰς τὸ σπίτι. maréchal des —s ἐπίσταθμος, καταλυματίας.
Logistes, ἀρ. πλ. λογισταί, ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις ἐκπληροῦντες τὰ αὐτὰ χρέη μὲ τὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.
Logistique, Ϟ. λογιστική, ἡ μέθοδος τῶν λογαρίθμων.
Logographe, ἀρ. λογογράφος.
Logographie, Ϟ λογογραφία.
Logographique, ἐπ. λογογραφικός.
Logogriphe, ἀρ. λογογρίφος.
Logomachie, Ϟ. λογομαχία.
Logothète, ἀρ. λογοθέτης, ἀξίωμα τοῦ Βυζαντινοῦ βασιλείου.
Loguer, ἐν. διαβρέχω τοὺς τύπους (τῆς ταχυχαροποιίας).
Loguette, Ϟ. σχοινίον προστιθέμενον εἰς τὸν κάλων διὰ τὴν ῥυμουλκίαν τῶν πλοιαρίων.
Loguis, ἀρ. ὑέλινα σκεύη, ἡ κοσμήματα.
Loi, Ϟ. νόμος. faire, établir une — νομοθετῶ. l'étude des —s αἱ νομικαὶ σπουδαί. homme de — νομικός. § κανών. les —s de la traduction οἱ κανόνες τῆς μεταφράσεως. les —s de l'amitié οἱ κανόνες τῆς φιλίας. un homme n'a ni foi ni — δὲν ἔχει μήτε πίστιν μήτε νόμον. la — du plus fort ὁ νόμος τοῦ ἰσχυροτέρου. se faire une — de son devoir ἀποτελοῦμαι εἰς τὰ χρέη μου. παρ. nécessité n'a point de — τὰ ἀδύνατα οὐ γίνονται δυνατά. faire la — ἐπιτάττω, προστάζω. recevoir la — ὑπακούω ranger sous ses—s ὑποτάττω, ἐξουσιάζω. mettre hors la — ἀποκηρύττω. § ταὐτὸν τῷ Allot.
Loigner, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. χωρίζω, ἀπομακρύνω.
Loimographie, Ϟ. λοιμογραφία.
Loin, ἐπίῤ. πόῤῥω, μακράν. voir de — βλέπω μακρόθεν. bien — πόῤῥωτάτω, πολλὰ μακράν. d'aussi loin qu'il l'aperçut καθὼς τὸν εἶδε μακρόθεν. παρ. à beau mentir qui vient de — ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων ἐρχομένων καὶ δυναμένων νὰ φεισθῶσιν ἐπ' ἀδείας. on voit venir un homme de — φαίνεται ὁ ἄνθρωπος οὗτος τί ζητεῖ revenir de bien—ἀναλαμβάνω (ἐπὶ νόσου, κτλ.) κ. ἔρχομαι ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον. rejeter, envoyer une chose bien — ἀπορρίπτω τι. aller — πρόχωρῶ, εὐδοκιμῶ, προκόπτω, ἐπιδίδω. avec des talents et des protections on va — μὲ προστερήματα καὶ μὲ προστασίας προβαίνει, προχωρεῖ τις. aller — ἐκτείνομαι. aller — dans l'amitié διαρκῶ, ἐμμένω, διαμένω εἰς τὴν φιλίαν. un homme va plus—qu'un autre ὁ δεῖνα εἶναι νοημονέστερος, ὀξυδερκέστερος τοῦ ἄλλου. il n'ira pas— s'il continue ὃν θὰ ἀφίξῃ, δὲν θὰ ζήσῃ πολὺ ἂν ἐξακολουθήσῃ. une chose va plus — qu'on ne pense τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαιότερον, σημαντικώτερον ἀφ' ὅτι φαίνεται. une affaire, une difficulté mènera — ἡ ὑπόθεσις θέλει πυραταθῇ. mener, pousser, porter — une affaire προάγω τὴν ὑπόθεσιν, τὴν καθιστῶ σπουδαίαν. porter —, pousser — sa haine, son ressentiment φέρω εἰς ὑπερβολὴν τὸ μῖσος, τὴν ἔχθραν. pas à pas on va bien — ψιχαλὶ στὸ ψασούλι γεμίζει τὸ σακούλι. aller — μακράν. c'est parler de — ἐμιλῶ περὶ ἀρχαίων. c'est me remettre bien — μὲ ἀναβάλλεις πολὺ μακράν. — à —, de — à — κατὰ διαστήματα. il ne vient plus me voir que de — à — ἔρχεται νὰ μὲ βλέπῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. κάτε καὶ πότε. — d'ici, profanes; — de nous des pensées si funestes ἀπέστωσαν, ἐρρίτωσαν οἱ βέβηλοι, οἱ ὀλέθριοι στοχασμοί. qui est — des yeux, est — du cœur μάτια πού δὲν Θωρεῦνται, γρήγορα λησμονοῦνται. un homme est — de son compte δὲν εὑρίσκει τὸν λογαριασμόν του. ils sont — de compte εἶναι μακρὰν ἀπὸμη νὰ συμφωνήσωσι. parler au plus — de sa pensée ὁμιλῶ ἐναντία ἀφ' ὅτι φρονῶ. — de, ἡ bien — que τοσοῦτον ἀπέχει ὥστε. bien — de se repentir, ἢ s'obstine dans son crime οὐχὶ μόνον δὲν μετεμελήθη, ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὸ ἔγκλημά του. être —, être bien — de faire une chose ἔχω πολὺ τὸ νὰ

Lointain, no, ἐπ. ἀπωκισμένος, ὑπερόριος, κ. μακρυνός. § οὐσ. ἔποψις, μέρος τὸ ὁποῖον βλέπεται μακρόθεν. παρὰ ζωγρ. τὸ ἄποπτον, τὸ μέρος τοῦ πίνακος τὸ ὁποῖον φαίνεται μακρὰν τοῦ ὀφθαλμοῦ. dans le — ἐν ἀπόπτῳ.

Loir, ἀρ. μυωξὸς, ἐλειὸς, μῦς μέγας.

Loiseleurie, Ξ. *ἀζαλία ἡ ἑρπητική, φυτόν.

Loisible, ἐπ. ἐεμιτὸς, ἐπιτετραμμένος.

Loisir, ἀρ. σχολὴ, εὐκαιρία, κ. ἄδεια. avoir du— σχολάζω, κ. ἔχω ἄδειαν, ἀδειάζω, εὐκαιρῶ. vous ne me donnez pas le — de répondre δὲν μὲ δίδεις καιρὸν νὰ ἀποκριθῶ. je n'ai point de — ἀσχολοῦμαι. à —, ἐπίῤ. ἐπ' ἀδείας, ἀνέτως, κ. μὲ τὴν ὑπομονήν.

Lok, ἡ | ἀρ. ἐκ τοῦ ἀραβ. εἶδος μίγ-
Looch | ματος συγκειμένου ἐξ ἀμυγδάλων, εὐωδῶν ἀνθέων, σακχάρεως καὶ ἄλλων τοιούτων, χρήσιμον εἰς τὰ στηθικὰ πάθη.

Lolium, ἀρ. εἶδος φυτοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Lomandre, Ξ. *ξηρωτὸν, φυτόν.

Lomarie, Ξ. *στεγάνιον, γένος φυτῶν.

Lomatie, Ξ. γένος φυτῶν τῆς Χιλῆς καὶ τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Lomathophylle, Ξ. *λωματόφυλλον, γένος φυτῶν,

Lomba, ἀρ. εἶδος πεπέρεως.

Lombagie, ἰδ. Lumbago.

Lombaire, ἐπ. *ψωάδης, ὁ περὶ τὰς ψόας.

Lombes, ἀρ. πλ. ψόαι, τὰ πλάγια τῶν περὶ τὸν ὀμφαλὸν μερῶν.

Lombo, ἀρ. *λόμβος, ὄνομα ἰχθύος λεγομένου ἄλλως titiri.

Lombo-abdominal, ἀρ. ὑπογαστριοψοάδης (μῦς.)

Lombo-costal, ἀρ. πλευροψοάδης (μῦς).

Lombo-costo-trachélien, ἀρ. ψοοπλευρο-τραχήλιος (μῦς).

Lombo-dorso-trachélien, ἀρ. ψοοραχιο-τραχήλιος (μῦς).

Lombo-huméral, ἀρ. πλατὺς νωτιαῖος (μῦς).

Lomboyer, ἐν. πυκνῶ τὸ ἅλας.

Lombric, ἀρ. ἕλμινς, ἀσκαρὶς, εἶδος σκωλήκων. § εἶδος ἐγχέλυος.

Lombricaire, Ξ. βρυωδὲς, γένος φυτῶν.

Lombrical, le, ἐπ. ἑλμινθώδης (μῦς) λέγεται ἐπὶ τῶν τεσσάρων μικρῶν μυῶν τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδὸς, προσκειμένων εἰς τὰ ἄκρα τῶν φαλάγγων τῶν τεσσάρων τελευταίων δακτύλων.

Lome, ἀρ. εἶδος νήσσης.

Loméchuse, Ξ. γένος ἐντόμων.

Lomeutacées, Ξ. πλ. γένος ὀσπρίων.

Lompo, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυκλοπτέρων.

Lonas, ἀρ. ἀχίλλειον | ἡ ἀθανασία, γένος φυτῶν.

Lonchères, ἀρ. πλ. λογχίαι, γένος ἐντόμων.

Lonchite ἡ hastiforme, ὀρ. λογχοφόρος, εἶδος κορυδοῦ. § λογχίτης, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Lonchure, ἀρ. λογχόουρος, γένος ἰχθύων.

Londre, ἀρ. εἶδος πλοιαρίου.

Londres, ἡ | ἀρ. λονδίνιον, (τζώχα) κα-
Londrins | τασκευαζομένη εἰς τὰς ἄλλοτε ἐπαρχίας τῆς Ὀκκιτανίας (Languedoc.)

Long, gue, ἐπ. μακρὸς, κ. μακρύς. — d'un pied ἔχων μῆκος ποδός. habit — μακρὰ (ἐνδύματα), κ. μακρυὰ, λέγεται ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν. § βραδὺς. il est — à tout ce qu'il fait εἶναι βραδὺς εἰς ὅ,τι πράττῃ, βραδυκίνητος. les arbres sont —s à venir τὰ δένδρα εἶναι ὄψιμα. pourquoi êtes-vous si—à venir διατὶ τόσον βραδύνεις, ἀργεῖς νὰ ἔλθῃς; syllabe —ue συλλαβὴ μακρά. lunettes de —ue vue τηλεσκόπια. § ἐπίῤ le —, au —, du —, le — de la rivière παρὰ (αἰτ.), παρὰ τὸν ποταμὸν, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ. au — du bois καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ δάσους. allez tout du — de l'eau βαδίζω τὸ νερὸν νερόν. le — des chemins παρὰ τὰς ὁδούς. il a travaillé tout le — du jour εἰργάσθη ὅλ' ὅλης τῆς ἡμέρας. au — ἐν ἐκτάσει, εἰς πλάτος. à la —ue τῷ χρόνῳ, ἐπὶ τέλους, μὲ τὸν καιρόν. de —ue main πρὸ πολλοῦ, πρὸ χρόνων. voler en — πετῶ κατ' εὐθείαν. — temps ἰδ. Long-temps. § le —, ἀρ. μῆκος. cette planche a six pieds de — ἡ σανὶς ἔχει ἓξ ποδῶν μῆκος. fendre en —σχίζω κατὰ μῆκος. il était couché tout de son — ἔκειτο ἐκτάδην, κ. μακρὺς πλατύς. prendre le plus — βαδίζω διὰ τῆς μακροτέρας.

Longanime, ἐπ. μακρόθυμος, μεγαλόψυχος.

Longanimité, Ξ. μεγαλοψυχία, μακροθυμία.

Longe, Ξ. πλευρὸν, τὸ ἥμισυ τῆς ῥάχιος ἀπὸ τῶν ὤμων μέχρι τῆς οὐρᾶς τοῦ ζώου, τὸ ὁποῖον παρατίθεται εἰς τὴν τράπεζαν. une — de chevreuil, de veau πλευρὸν ὀρνιθός, μόσχου. une —, ἁπλῶς λεγόμενον σημαίνει τὸ τοῦ μόσχου. § ἱμὰς, λῶρος κ. λουρὶ. — d'un licou ῥυτὴρ, ἀγωγεὺς, κ. καπιστρι τοῦ ἀλόγου. μεταφ. un homme marche sur sa — περιπλέκεται εἰς τὰ ἴδια ἔργα. § — λωρία (προσηλούμενα εἰς τοὺς πόδας τῶν κυνηγετικῶν ὀρνέων).

Longer, ἐν. παρεξελαύνω, παρέρχομαι. — la rivière βαδίζω παρὰ τὸν ποταμὸν, παραπορεύομαι.

Longévité, Ξ. μακροβιότης.

Longicaudes, ἀρ. πλ. μακρόουρα, γένος πτηνῶν, εἶδος εἰ ταῶνες, ἀλέκτορες κτλ. § καὶ γένος ὀστράκων.

Longicornes, ἀρ. πλ. μακρόκερα, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Longimétrie, Ξ. μηκομετρία.

Longipalpes, ἀρ. πλ. μακρόχειλα, ἡ μακροκέραια, γένος ἐντόμων.

Longipennes, ἀρ. πλ. μακρόπτερα, σύστημα πτηνῶν.

Longirostres, ἀρ. πλ. μακροσκελῆ, σύστημα πτηνῶν.

Longitude, Ξ. μῆκος. — d'une étoile μῆκος ἀστέρος, ἡ θέσις αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκλειπτικόν. la — du soleil ἡ d' une étoile μῆκος τοῦ ἡλίου, ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ σημείου τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὸν ἀστέρα, ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ Ἀρίονος καὶ τοῦ ἡλίου ἢ τοῦ ἀστέρος. § la — d'un lieu τὸ μῆκος τοῦ τόπου, ἡ ἀπόστασις αὐτοῦ τοῦ τόπου ἀπὸ τὸν μεσημβρινὸν ἢ τὸ τόξον τοῦ ἰσημερινοῦ περιεχόμενον μεταξὺ τοῦ τόπου καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ.

Longitudinal, le, ἐπ. ἐπιμήκης, κ. μακρουλός.

Longitudinalement, ἐπίῤ. μηκοειδῶς, κατὰ μῆκος.

Long-jointé, ée, ἐπ. *μακρομεσόκυνος, ἵππος ἔχων μακρὸν μεσοκύνιον.

Long-nez, ἀρ. μακρόῤῥιν, εἶδος ἐγχέλυος.

Long-pan, ἀρ. μακροπλεύριον, τὸ μακρότερον πλευρὸν τοῦ κορυφώματος ἑνὸς κτιρίου.

Long-temps, ἐπίῤ. πολὺν καιρὸν, ἐπὶ πολλοῦ. il y a — que cela dure πρὸ πολλοῦ διαρκεῖ τοῦτο. depuis — πρὸ πολλοῦ.

Longue-épine, Ξ. μακράκανθα, εἶδος ἀκάνθης.

Longuement, ἐπίῤ. μακρὸν χρόνον, (ἐπὶ) πολὺ. il a parlé — ὡμίλησε μακρὰ, ἐν ἐκτάσει.

Longuerie, Ξ ἄχρ. μακρολογία.

Longuerine, Ξ. κιγκλίδες ξύλιναι.

Longuesse, Ξ μέσος τοῦ λατομείου τῆς Ἀρδωσίας, εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζεται εἷς ἐργάτης.

Longuet, ἀρ. σφῦρα (ἐν χρήσει εἰς τοὺς ὀργανοποιούς).

Longuet, tte, ἐπ. ὀλίγῳ μακρὸς, κ. μακρούτζικος.

Longueur, Ξ. μῆκος, μάκρος. la longueur des jours et des nuits τὸ μῆκος τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν. trainer en — παρατείνω εἰς μῆκος. il y a bien des —s dans cet ouvrage εἶναι πολλὴ ἀπεραντολογία εἰς τὸ σύγγραμμα.

Lontard, ἀρ. εἶδος φοίνικος.

Looche, Ξ. χὴν (παρὰ τοῖς Ὀττιάκοις).

Lopèze, Ξ. *λοπέζιον ἡ πίσαυλον, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Lophante, Ξ. γένος φυτῶν.

Lopharis, ἀρ. γομφος, γένος ἰχθύων.

Lophidie, Ξ. λοφίδιον, γένος ὀρνεοπτερίδων.

Lophie, Ϛ. λοφίας, γένος ἰχθύων.
Lophiole, Ϛ. γένος φυτῶν.
Lophionotes, ἀρ. πλ. λοφιόνωτοι, γένος ἰχθύων.
Lophire, ἀρ. *λώφυρον, ὄενδρον τῆς Ἀφρικῆς.
Lophobranches, ἀρ. πλ. *λοφοβράγχια, τάξις ἰχθύων.
Lophophore, ἀρ. λοφοφόρος, εἶδος ὄρνιθος.
Lophorine, Ϛ. λοφόρνιν, γένος πτηνῶν.
Lophiote, ἀρ. λοφιώτος, μέγας ἰχθὺς τῆς Μεσογείου.
Lophyres, ἀρ. *λώφυρα, γένος σκωλήκων μελανοειδῶν.
Lophyropes, ἀρ. πλ. *λοφύρωπα, σύστημα ὀστρακοδέρμων.
Lopin, ἀρ. τεμάχιον (εὐωδίμου τινος πράγματος καὶ προ πάντων κρέατος). il a emporté un bon — dans cette chose ἐλαβε καλὸν μερίδιον.
Loquace, ἀρ. ἀδόλεσχος, πολύλογος.
Loquacité, Ϛ. (προφ. Locouacité), πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loque, Ϛ. χυδ. τμῆμα, κομμάτιον. un vêtement est en —s, il s'en va en —s τὸ ἔνδυμα ἔγινε κομμάτια. § τεμάχιον (σώχας δι' οὗ προσηλοῦνται οἱ κλάδοι καὶ οἱ κάλυκες εἰς τὸν τοῖχον).
Loqué, ée, μετ. harengs —s ἀφύαι κυνοδήκτοι, ἢ θηριοδακεῖς, αἱ δαγκασθεῖσαι ἀπὸ θαλάττια θηρία, οἷον τὸν κύνα κτλ.
Loquèle, Ϛ. χυδ. εὔροια λόγου, εὐρεσιλογία.
Loquence, Ϛ. ταὐτὸν τῷ Loquacité.
Loquet, ἀρ. λύκος, μανδαλος. couteau à — μαχαίρι μὲ στροφέα. § — το μηρικίδιον ἔριον.
Loqueteau, ἀρ. μανδαλάκι.
Loqueter, ἐν. ἀνασηκόνω τὸν μάνδαλον.
Loqueteux, euse, ἐπ. ἐν χρ. habit — καταξεσχισμένον ἔνδυμα, χίλια κομμάτια.
Loquette, Ϛ. τεμάχιον, κομμάτιον.
Loquiste, ἀρ. πολύλογος.
Lorandier, ἀρ. ἄχρ. ἀρότης.
Loranthe, Ϛ. *λωράνθεμον, γένος φυτῶν.
Loranthées, Ϛ. πλ. λωρανθοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Lord, ἀρ. ἐκ τοῦ ἀγγλ. ἄρχων, Κύριος.
Lordose, Ϛ. λόρδωσις, καμπύλωσις τῶν ὀστέων.
Lorée, Ϛ. γένος φυτῶν.
Lorgnade, Ϛ. ὑποβλεμμα, κρυφὴ ματια.
Lorgner, ἐν. ὑποβλέπω, κυττάζω μὲ τὴν ἄκραν τοῦ ματιοῦ. — une femme ἐμβλέπω εἰς γυναῖκα, ῥίπτω ματιαις. § βλέπω διὰ τοῦ τηλεσκοπου. — une charge, une maison ἐπορθαλμιῶ εἰς ἀξίωμα, εἰς οἰκίαν, κ. ἔχω το ματι μου.
Lorgnerie, Ϛ. βλέμμα, ὀμμάτων ῥοπή, ματιά.
Lorgnette, Ϛ. *ὀπτήρ, μικρὸν τηλεσκόπιον, τὸ ὁποῖον ἔχουσι συνήθως εἰς τὰ θέατρα.
Lorgneur, ἀρ. ὁ ὑποβλέπων, ἢ ὁ διὰ τοῦ ὀπτῆρος βλέπων.
Lori ἢ Lory } ἀρ. ψιττακός.
Loricaires, ἀρ. πλ. Θωρακοφόροι, γένος ἰχθύων.
Loricère, Ϛ. νεῦρίας, γένος ἐντόμων.
Loriot, ἀρ. χαραδριος, χλωριων, ἢ ὀριολος, πτηνόν. § σκάφη (τῶν ἀρτοποιῶν, εἰς ἣν πλύνουσι τὸ μακτρον.)
Loripe, ἀρ. γένος σκωλήκων ὀστρακοδέρμων.
Lorique, Ϛ. χιτὼν περικαλύπτων τὸν κορμον.
Loris, ἀρ. πίθηξ.
Lorman, ἀρ. ἀστακὸς, εἰς τὰ παραλια τῆς μεσογείου.
Lormerie, Ϛ. μικροσιδηρουργία.
Lormier, ἀρ. μικροσιδηρουργός.
Lormuse, ἀρ. σαῦρα ἡ φαλά.
Loroglosse, ἀρ. λωρόγλωσσον, γένος φυτῶν.
Lorrain, ἀρ. — ne, Ϛ. ὁ ἐκ τῆς Λορραίνης.
Lors, ἐπίρ. χρόνου, ἐν χρ. μετὰ τοῦ de. — du couronnement du roi κατὰ τὴν στεψιν τοῦ βασιλέως. — de son mariage ὅταν ἐνυμφεύθη, ἢ εἰς τον γάμον του, ἐν καιρῷ τοῦ γάμου του. dès — ἐκτοτε. pour — τότε. dès — ἄρα, ἑπομένως. cet accusé est en fuite, dès — il est fort suspect ὁ κατηγορούμενος ἐδραπέτευσεν, ἑπομένως εἶναι ὑποπτος.
Lorsque, σύνδ. ὅτε, ὅταν.
Lorum, ἀρ. τὸ μεταξὺ τοῦ ῥάμφους καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ διάστημα εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν πτηνῶν.
Los, ἀρ. ἀρχ. ἔπαινος.
Losange, Ϛ. ῥόμβος. les —s d'une fenêtre αἱ ῥομβοειδεῖς θυρίδες. en — ῥομβοειδὴς. § εἶδος ὄρεως.
Losangerie, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. ἔπαινος δόλιος.
Losangier, ἀρ. ἄχρ. κόλαξ.
Losse, ἢ Lousse, } Ϛ. τὸ. Bondonnière.
Lot, ἀρ. λάχος, κλῆρος, μερίδιον. μεταφ. c'est le — de la vertu, de la sagesse, du vice ἀπόκειται εἰς τὴν ἀρετὴν, εἰς τὴν φρόνησιν, εἰς τὴν κακίαν, εἶναι ἔργον ἀρετῆς, κτλ. mon — est d'être persécuté ἡ τύχη μου εἶναι νὰ καδιώκωμαι. § κλῆρος, λαχνὸς, ἰταλοθαρβ. lotos. le gros — est échu à une loterie ὁ δεῖνα ἔλαχε το πρᾶγμα, εἰς τὸν δεῖνα ἔπεσε.
Loterie, Ϛ. κλῆρος, λαχεῖον, λαχνός. tirer une — διακληρῶ, βάλλω κλῆρον, ῥίπτω λαχνόν.
Lotier, ἀρ. λωτὸς, γένος φυτῶν.
Lotion, Ϛ. λουσμὸς, ἀπόλουσις, κ. ξέπλυμα.
Lotir, ἐν. κατακληρῶ, διαιρῶ εἰς κλήρους, εἰς μερίδας. § loti, ie, μετ. le voilà bien — καλὰ ἐπέτυχε (εἰρωνικῶς ἐπὶ τῶν ἀτυχῶν συνοικεσίων).
Lotissage, ἀρ. δοκιμασία (διαχώρωσις μερῶν ἑνὸς μεταλλίνου σωροῦ).
Lotissement, ἀρ. κατακληρωσις, διανομὴ εἰς κλήρους, μερίδας.
Loto, ἀρ. λάχος, εἶδος παιδιᾶς παιζομένης μὲ 90 ἀριθμοὺς καὶ τέσσαρας σφαίρας.
Lotoire, ἀρ. γένος ὀστράκων.
Lotophages, ἴδ. Lotos.
Lotor, ἀρ. προκύων, γένος φυτῶν.
Lotos, ἢ Lotus, } ἀρ. λωτὸς, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Lotte, Ϛ. λότας, γένος ἰχθύων, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γάδων.
Louable, ἐπ. ἀξιέπαινος, ἐπαινετὸς. § ἰατρ. du sang —, du pus — εὔκρατος, εὔχυμος, κτλ.
Louablement, ἐπίρ. ἐπαινετῶς, ἀξιεπαίνως.
Louage, ἀρ. μισθωσις, ἐνοικίασις.
Louange, Ϛ. ἔπαινος, εὐφημία, ἐγκώμιον. chanter les —s de dieu ψάλλω τοὺς ὕμνους τοῦ Θεοῦ, αἰνῶ τὸν Θεόν.
Louanger, ἐν. ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω.
Louangeur, ἀρ. louangeuse, Ϛ. ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Louche, ἐπ. παραβλώψ, κ. ἀλεῖβωρος. être — στραβίζω, κ ἀλειβωρίζω. une phrase, une expression est — φράσις διφορουμένη, ἀμφίβολος, ἐπαμφοτεριζουσα. une action est — πρᾶξις ἀμφίβολος, καὶ οὐκ. il y a du — dans une action χωλαίνει ἡ πρᾶξις. du vin est — οἶνος θολὸς, τεταραγμένος. les perles ont un œil — οἱ μαργαρῖται εἶναι ζωμαί.
Loucher, οὐδ. παραβλέπω, κ. στραβοκυτταζω.
Louchet, ἀρ. σκαπάνη, σκαφίδιον, κ. τζάπα.
Louer, ἐν. μισθῶ, ἐνοικιάζω, ἐκβάνω εἰς ἐνοίκιον. § ἐκμισθῶ, ἐνοικιάζω, δίδω εἰς ἐνοίκιον. un homme qui se —e à la journée ἄνθρωπος ὅστις μισθοῦται μὲ τὴν ἡμέραν.
Louer, ἐν. ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω. — dieu αἰνῶ, ὑμνῶ τὸν Θεόν. dieu soit —é ὁ δόξα σοι ὁ Θεός. se — ἐπαινοῦμαι μόνος μου. se — de quelqu'un ἀρέσκομαι, χαίρω, εὐχαριστοῦμαι ἀπό τινα. § — un câble συστρέφω, ν. κουλουριάζω τὸ καλαμάρι (διὰ νὰ εἶναι ἕτοιμον ὅταν θὰ ῥιφθῇ ἡ ἄγκυρα εἰς την θάλασσαν καὶ νὰ μὴ ἐμπερδεύεται).
Loueur, ἀρ. euse, Ϛ. ἐκμισθωτὴς, ὁ δίδων εἰς ἐνοίκιον.
Loueur, ἀρ. Loueuse, Ϛ. ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Lougre, ἀρ. εἶδος ἐμπορικοῦ πλοίου.
Louis, ἀρ. Λουδοβίκειον, νόμισμα Γαλλικόν.
Loup, ἀρ. λύκος. à brebis comptes le loup les mange, παροιμ. ὁ λύκος

κος ἀπὸ τὰ μετρημένα πέρνει. entre chien et — το λυκαυγές, κ. τὸ γλυκοχάραγμα. § ἔλκος § sant de — χάνδαξ, (βαθὺς τόσον ὅσον δὲν δύναται νὰ πηδήσῃ ὁ λύκος(. § λύκος, ἀστερισμὸς τοῦ νοτείου ἡμισφαιρίου. § λύκος, ἐργαλεῖον ξύλινον παρὰ τοῖς τυπογράφοις.

Loup-cervier, ἀρ. λύγξ, τετράπουν.

Loup des eaux douces, ἀρ. λύκος ὁ ποτάμιος. ταὐτὸν τῷ brochet.

Loup-doré, ἀρ. θὼς, τουρκ. τζακάλι.

Loup du mexique, ἀρ. λύκος ὁ Μεξικανὸς, τετράπουν τῆς Ἀμερικῆς.

Loupe, Ϟ. ὄγκος, κύρτωμα φυσικὸν, ὡς π χ. τὸ ἐπὶ τῆς ῥάχιος τῆς καμήλου. § γαγγλίον, μελίκηρις, φῦμα ἢ ὑπερσάρκωσις σκληρὰ καὶ ὀγκώδης. § τὰ ἐπὶ τῶν δένδρων φυόμενα ξυλώδη ὑπερσαρκώματα. § διόπτρα (συγκειμένη ἐκ δύο φακῶν κυρτῶν). § — de saphirs, — de rubis σάπφειρος ἀτελὴς, ἄνθραξ ἀτελὴς, ὁ μὴ σχηματισθεὶς ἐντελῶς παρὰ τῆς φύσεως.

Loupeux, euse, ἐπ. ὄγκος, ἔχων ὄγκους.

Loup-garou, ἀρ. λυκάνθρωπος. c' est un — ἄγριος, ἀκοινώνητος ἄνθρωπος.

Loup-marin, ἀρ. λύκος ὁ θαλάσσιος, εἶδος φώκης.

Loup noir, ἀρ. λύκος ὁ μέλας, εἶδος μαστοφόρου.

Loup-rouge, ἀρ. λύκος ὁ ἐρυθρὸς, εἶδος λύκου Μεξικανοῦ.

Louradia, Ϟ. γένος φυτῶν.

Lourd, de, ἐπ. βαρὺς. § δυσκίνητος, δύστεργος, βαρὺς, ἄκαμπτος, νωθρὸς. § esprit — νοῦς ἀμβλὺς, νωθρὸς, βαρὺς. faire une —e chûte πίπτω μὲ ὅλον τὸ βάρος μου faire une —e faute πράττω βαρὺ σφάλμα. une — besogne, une —e tâche βαρὺ ἔργον § κατάπονος, βαρὺς (ἐπὶ ζωγραφικῶν ἔργων), ὁ μετὰ πόνου ἐξειργασμένος.

Lourdaud, aude, ἐπ. ἀγροϊκὸς, σκαιός.

Lourdement, ἐπίῤ. βαρέως, κ. βαρειὰ. § δεινῶς. vous vous trompez — ἀπατᾶσθε δεινῶς.

Lourderie, Ϟ. χυδ. ἀνοησία, ἀνόητον ἔργον.

Lourdeur, Ϟ. βαρύτης, ὄχρ.

Lourdise, Ϟ. ταὐτὸν τῷ lourderie.

Loure, Ϟ εἶδος χοροῦ σοβαροῦ. § καὶ μέλος κατάλληλον εἰς τὸν τοιοῦτον χορόν.

Lourée, Ϟ. γένος φυτῶν.

Loureire, Ϟ. *λούρειον, γένος φυτῶν.

Lourer, ἐν. παρατείνω τὴν πρώτην φωνὴν τοῦ χρόνου περισσότερον τῆς ἑπομένης.

Lourpidon, Ϟ. ἀρχ. ἄχρ. γραῖα καὶ ῥυπαρὰ γυνή.

Lousse, ἴδ. Losse.

Loutre, Ϟ. ἐνυδρὶς, γένος μαστοφόρων ζώων.

Louve, Ϟ. λύκαινα. § ἀναγωγεὺς, ἐργαλεῖον σιδηροῦν ἐντιθέμενον εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ λίθου ὅστις προέκειται νὰ ὑψωθῇ ὑπὲρ τὴν γῆν. § εἶδος δικτύου, ἔχοντος εἰς τὸ μέσον εἶδος σάκκου. § βαρύλλιον ἀπύθμενον, (διὰ τοῦ ὁποίου ῥίπτονται εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου τὰ προπαρεσκευασμένα διὰ τὴν ἅλμην ὀψάρια).

Louvelle, Ϟ. ἐν χρ. border en — ἐπισανιδῶ, (εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἐπισανιδώματα νὰ ἐγγίζωσι τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο καὶ νὰ σχηματίζωσι διάφορα τετράγωνα.)

Louver, ἐν. ἀνοχμάζω, ἀνασηκόνω τὴν πέτραν διὰ τοῦ ἀναγωγέως. ἴδ. Louve.

Louvet, tte, ἐπ. ἐν χρ. cheval — ἵππος λυκόχρους, φαιὸς, ἔχων τὸ χρῶμα τῆς τριχὸς λύκου. § οὐσ. νόσος τῶν ζώων (ἵππων καὶ κερασφόρων).

Louveteau, ἀρ. λυκιδεὺς, κ. λυκόπουλον.

Louveter, οὐδ. τίκτω, γεννῶ, ἐπὶ λυκαίνης.

Louveterie, Ϟ. *λυκαποστκευὴ, ἡ ἀποσκευὴ διὰ τὴν λυκοθηρίαν. § καὶ ἡ ἀποθήκη, τῆς λυκαποσκευῆς.

Louvetier, ἀρ. grand — ἀρχιλυκοθήρας, ἀξιωματικὸς τοῦ βασιλέως διὰ τὴν λυκοθηρίαν.

Louvette, ἡ Phalène - Louvette, Ϟ. *λυκοφάλαινα, εἶδος ἐντόμου, τοῦ ὁποίου ἡ κάμπη ζῇ ἐπὶ τῆς βρυωνίας.

Louvette des piqueurs, Ϟ κυνοδραστὴς, ἔντομον.

Louveur, ἀρ. *λιθωρύχος, ὅς τις τρυπᾷ τὴν πέτραν διὰ νὰ εἰσδύσῃ ὁ ἀναγωγεὺς, ἴδ. louve.

Louviers, ἀρ πλ. λωδεριαναὶ (τῶν ἀπὸ τῆς Louviers πόλεως τῆς Νορμανδίας).

Louvoyer, οὐδ. ἐγκαρσίως πλέω, πλαγιάζω, κάμνω βόλτας, ἐπὶ ναυσιπορίας.

Louvre, ἀρ. ἀνακτόριον τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων. μεταφ. ce n' est pas la maison d' un particulier c' est un — δὲν εἶναι οἰκία ἰδιώτου, εἶναι παλάτιον.

Louvre, ἴδ. Verveux.

Lovely, ἀρ. σπίνος ὁ πειρικαλλὴς, πτηνὸν τῆς Ἰνδίας

Lover, ἐν. — un câble κουλευριάζω τὸ παλαμάρι. ἴδ. Louer.

Lovet ἢ Louvet, ἀρ. ἄνθραξ, φῦμα γενόμενον εἰς τοὺς ἵππους καὶ συνοδευόμενον μὲ πυρετόν.

Lowa, ἀρ. ἴδ. Cormoran.

Lowando, ἀρ. πίθηξ Ἰνδικός.

Loxarthre, ἀρ. *λοξάρθρησις.

Loxidion, ἀρ. *λοξίδιον, γένος φυτῶν.

Loxie, Ϟ. λοξίας, εἶδος πτηνοῦ.

Loxocarye, Ϟ. λοξοκάρυον, φυτὸν τῆς νέας Ὀλλανδίας.

Loxocère, Ϟ. λοξόκερως, γένος ἐντόμων.

Loxocosme, ἀρ. λοξόκοσμος, ἐργαλεῖον μαθηματικὸν δι' οὗ ἀποδεικνύονται τὰ φαινόμενα τῆς κινήσεως τῆς γῆς καὶ ἡ ἀνισότης τῶν ἡμερῶν.

Loxodromie, Ϟ. λοξοδρομία, ἐπὶ πλοίου, ἡ πλαγία γραμμὴ τοῦ πλοίου, ἀκολουθοῦντος τὴν αὐτὴν ῥοπὴν τοῦ ἀνέμου.

Loxodromique, ἐπ. λοξοδρομικός. tables —s λοξοδρομικοὶ πίνακες, δι' ὧν δύναται νὰ καταμετρηθῇ ὁ ὁρόμος τοῦ πλοίου.

Loyal, le, ἐπ. νόμιμος, ὁ κατὰ τὸν νόμον, ἢ κατὰ τὸ διάταγμα. marchandise bonne et — ἐμπόρευμα καλὸν καὶ κατὰ τὸ διάταγμα. les frais et — aux coûts αἱ δαπάναι καὶ τὰ νόμιμα ἔξοδα. § ἄδολος, ἀκέραιος, χρηστὸς, τίμιος. un cheval a la bouche —e εὔστομος ἵππος. cheval — εὐάγωγος, εὐήνιος ἵππος.

Loyalement, ἐπίῤ. χρηστῶς, τιμίως.

Loyauté, Ϟ. χρηστότης, τιμιότης.

Loyer, ἀρ. ἐνοίκιον. on donne à — ἢ à louage ἐνοικιάζω, δίδω εἰς ἐνοίκιον. § μισθὸς (ὑπηρέτου, ἐργάτου).

Lubie, Ϟ. ἰδιοτροπία, δυστροπία. il a des —s ἔχει τὰς ὥρας του. il lui prend souvent des —s τὸν πιάνουν φεγγαριάτικα.

Lubinie, Ϟ. λιβυρρίνιξ, γένος φυτῶν ὁμοίων μὲ τὰ λυσιμάχια

Lubricité, Ϟ. λαγνεία, ἄκρατος ἐπιθυμία τῶν σαρκικῶν ἡδέσεων.

Lubrifier, ἐν. χρίω, ἀλείφω, ἀπαλύνω.

Lubrique, ἐπ λάγνος, ἄσεμνος, ἀσχήμων.

Lubriquement, ἐπίῤ. λάγνως, ἀσχημόνως.

Lucane, ἀρ. λευκανὸν, γένος ἐντόμων.

Lucaries, ἡ Ϟ πλ φύξια, ἑορτὴ παρὰ Ῥωμαίοις.

Lucerne, Ϟ. διαύγιον, φεγγίτης.

Lucernaire, Ϟ. λαμπυρὶς, σκώληξ τις.

Lucernaire, ἀρ. κανὼν ἑσπερινὸς (παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς).

Lucernates, ἀρ. πλ. ὕμνοι τοὺς ὁποίους ἔψαλλον οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ εἰς τὰς νυκτερινὰς συναγωγάς των.

Lucet, ἀρ. φυτὸν ἑρπητικὸν τῶν Μαλουΐνων νήσων.

Luch-saphir, ἀρ. λευκοσάπφειρος, εἶδος λίθου.

Lucide, ἐπ. φωτεινὸς, διαυγής. ἐν χρ. il a des intervalles —s ἔχει διαλείμματα ἐχεφροσύνης.

Lucidité, Ϟ. διαύγεια, φωτεινότης, τὸ φωτεινὸν.

Lucifer, ἀρ. ἑωσφόρος, ἡ φωσφόρος, ἡ Ἀφροδίτη (ἀστήρ). § παρὰ τοῖς χριστιανοῖς, ὁ ἀρχισατάν.
Lucifuges, ἢ Photophyges, ἀρ. πλ. *φεγγόφυγες, ἔντομα κολεόπτερα.
Lucilie, Θ. λουκιλία, φυτόν.
Lucimètre, ἀρ. φωτόμετρον, ἐργαλεῖον τῆς φυσικῆς, δι' οὗ μετροῦνται οἱ βαθμοὶ τοῦ φωτός.
Lucine, Θ. Εἰλήθυια, Θεὰ τῶν τοκετῶν.
Lucine, Θ. εἰλήθυια, γένος ὀστράκων.
Luciodontes, ἀρ. πλ. *λυκιόδοντα, ὀρυκτοὶ ὀδόντες ἰχθύων.
Lucratif, ive, ἐπ. ἐπικερδής, κερδοφόρος, κερδαλέος.
Lucre, ἀρ. κέρδος, τὸ ὄρελος. § ταὐτὸν τῷ tarin ἴδ. τὴν λέξιν.
Luctueux, euse, ἐπ. πένθιμος, γοερός.
Lucullite, ἀρ. λουκούλλειον, ἄσβεστος ἀνθρακοῦχος καὶ ἀσβαλτώδης.
Lucuma, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Χιλῆς
Ludier, ἀρ. ὀρχηστρίς, φυτὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν Γαλλικὴν νῆσον.
Ludion, ἀρ. ὀρχηστὴς τοῦ Καρτεσίου, λεγόμενος ἄλλως diable cartésien ἢ de descartes. λήκυθος πλήρης ὕδατος καὶ περιέχουσα μιλτώδές τι σχῆμα ἀναβιβαζόμενον καὶ καταβιβαζόμενον κατὰ τὸ δοκοῦν, θλιβομένου ἄνωθεν τοῦ ὑελλίνου πώματος τῆς ληκύθου· ὑδροστατικὸν πείραμα.
Ludovie, Θ. *λυδοβία, γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.
Ludwigie, Θ. λουδοβίκιον, γένος φυτῶν.
Luette, Θ. ἐπιγλωττὶς, γαργαρεών, σταφυλὴ, κ. γλωσσίδι, ἡ σταφυλίτης.
Lueur, Θ. ἀμυδρὸν φῶς. μεταφ. une — de raison ἀμυδρὸς νοῦς. — de vérité ἀμυδρὰ ἀλήθεια. — d' espérance ἀμυδρὰ ἐλπὶς, ἡ ἀκτὶς ἐλπίδος.
Luffa, Θ. ἐκ τοῦ ἀραβ. *λύφκον, γένος διαφόρων φυτῶν τῶν Ἰνδιῶν.
Lugibi, ἀρ. ποτὸν ἐκ τοῦ καρποῦ τῶν φοινίκων κατασκευαζόμενον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Νίγρου.
Lugubre, ἐπ. πένθιμος, λυπηρός.
Lugubrement, ἐπίρ. πενθίμως, λυπηρῶς. être vêtu — πενθηφορῶ. chanter — ᾄδω γοερῶς.
Luhé, ἀρ. δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Lui, ἀντ προσωπικὴ, αὐτός. — même αὐτὸς οὗτος, αὐτὸς ὁ ἴδιος. ἐπὶ τῶν πλαγίων πτώσεων μεταφέρεται διὰ τῆς συνθέτου ἀντωνυμίας. à — même εἰς ἑαυτόν. je — donne τῷ δίδω. parlez — ὁμίλησέ τον. j' ai rencontré votre sœur et je — ai parlé ἀπήντησα καθ' ὁδὸν τὴν ἀδελφήν σου καὶ τὴν ὡμίλησα. c' est de — que je le tiens τὸ ἔχω ἀπὸ αὐτόν.
Luignan, ἀρ. εἶδος λύγου τῆς Μαδαγασκάρ.
Luire, οὐδ. ῥέγγω, φωτίζω. § lui, μετ. ὂν ἔχει Θηλυκόν.
Luisant, te, ἐπ φωτεινὸς, φεγγοβόλος. un ver — σκώληξ λάμπων, λαμπερός. § στιλβὸς, λαμπρὸς, στιλπνός. § οὐσ. le — de cette étoffe τὸ στιλπνὸν τοῦ ὑράσματος. § οὐσ. Θ. la — te de la lyre λαμπρὸς ἀστὴρ τῆς λύρας (ἀστερισμοῦ).
Luisette ἡ Luzette, Θ. λευκόχροια, παθος τῶν μετοξοσκωλήκων.
Luites, Θ. πλ. ὄρχεις τοῦ ἀγριοχοίρου.
Luiton, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἴδ. Lutin.
Lulat, ἀρ. μῦς, ὄστρακον.
Lulu, ἀρ. εἶδος ἐρωδιοῦ.
Lumachelle, ἡ | Θ. ἐκ τοῦ Ἰταλ. κχ-
Lumaquelle, | λιοπλήθη μάρμαρα ἢ πέτραι.
Lumb, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Σπιτζβέργ.
Lumbago, ἀρ. *ψοαλγία, πόνος περὶ τὰς ψόας.
Lumbricite, ἡ | Θ. λιθοστρώληξ, σκώ-
Lombricite, | ληκές τινες ἀπολελιθωμένοι.
Lumie, Θ. εἶδος χρυσομηλέας.
Lumière, Θ. φῶς. sans — χωρὶς φῶς, κ. σκοτεινά. apportez-nous de la — φέρε φῶς (ἤτοι λύχνον, κηρίον κτλ.) auges de — ἄγγελοι φωτός. — zodiacale ζωδιακὸν φῶς, φαινόμενον μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἢ πρὸ τῆς ἀνατολῆς. § φῶς, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ φωτὸς ἐπὶ τῶν εἰδώλων. § ὀπὴ (τοῦ κανονίου, ὅπου βάλλεται τὸ πῦρ). § ὀπτὴρ, ἡ ὀπὴ τῶν μαθηματικῶν ἐργαλείων, δι' οὗ κατοπτεύεται τὸ ἀντικείμενον. § χάσμα, ἄνοιγμα, (εἰς διάφορα ἔργα τέχνης, οἷον μουσικὰ ὄργανα, ὀντλίας κτλ.) § γνῶσις. —s γνώσεις. § la — de la foi τὸ φῶς τῆς πίστεως. les —s de l' église οἱ φωστῆρες τῆς ἐκκλησίας, (οἱ διδάσκαλοι). c' est la — de son siècle εἶναι ὁ φωστὴρ τοῦ αἰῶνός του. § φῶς, διασάφησις.
Lumignon, ἀρ. μύκης, μύξα, κ. τὸ φτίλλι, ἢ μᾶλλον τὸ καυμένον μέρος τοῦ φτιλλιοῦ. voilà une bougie qui va finir, il ne reste plus qu' un petit — τὸ κηρὶ θὰ τελειώσῃ, μένει μόνον ἓν κομματάκι. μεταφ. un petit — de raison ἀμυδρὸς νοῦς, ἢ ἀκτὶς νοός.
Lumimaire, ἀρ. φωστὴρ. les deux grands —s οἱ δύο μεγάλοι φωστῆρες. § le — d' une église, d' un enterrement ἡ φωτοχυσία, ὁ φωτισμὸς τῆς ἐκκλησίας, τῆς κηδείας.
Lumineusement, ἐπίρ. ἄχρ. φωτεινῶς.
Lumineux, euse, ἐπ. φωτεινός. μεταφ. ἐναργὴς, ἀληθὴς, λαμπρός.
Luminier, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. κανδηλάπτης.
Lumme, ἀρ. κόλυμβος ὁ ἀρκτῷος, εἶδος νήσσης εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ Ἰρλανδίαν.
Lumpenerz, ἀρ. ἄσβεστος ἀργυροῦχος, εἶδος ὀρυκτοῦ.
Lumps, ἀρ. *λύμψιον, γένος ἰχθύων.
Lunaire, ἐπ. σεληνιακὸς. cadran — σεληνιακὸν ὡρολόγιον. § ἐλιπακτὶς, γένος φυτῶν.
Lunaison, Θ. σεληνιακὴ περίοδος, μὴν, τὸ μεταξὺ δύο σεληνῶν διάστημα χρόνου.
Lunatique, ἐπ ἐπιληπτικὸς, ἢ σεληνιαζόμενος. § ἐπὶ ἵππων τῶν ἐποίων ἡ ὄψις καθαρίζεται ἢ στιτίζεται κατὰ τὰς φάσεις τῆς σελήνης.
Lundi, ἀρ. δευτέρα. — prochain τὴν ἐρχομένην δευτέραν. — saint ἡ μεγάλη δευτέρα. — gras ἡ δευτέρα τῆς ἀποκρέω.
Lune, Θ. σελήνη, κ. ῥεγγαρὶ petite — σεληνίδιον. pleine — πανσέληνος. clair de — σεληνόφως, φεγγάρι. nouvelle — νεομηνία, νέον φεγγάρι. aboyer à la — ματαθυλακτῶ, κακολογῶ τοὺς ἀνωτέρους μου. faire un trou à la — φεύγω νύκτα (διά τινα κακὴν ὑπόθεσιν). il a des —s ἔχει φεγγαριάτικα. un cheval est sujet à la — ἵππος ὑποκείμενος εἰς σκότωσιν. § pierre de — σεληνίτης, ἀχάτου εἶδος. § — de mer σελήνη ἡ θαλασσία, ἰχθύς. § — d' eau ὑδατοσύδνη, εἶδος φυτοῦ.
Lunetier, ἀρ. *διοπτροποιός.
Lunetières, Θ. πλ. διχάδες, γένος φυτῶν.
Lunette, Θ. διόπτρα § —s ὀπτῆρες, κ/ματογυάλια. les —s de la vérité τὰ ὄμματα τῆς ἀληθείας. chacun voit avec ses —s ἕκαστος βλέπει μὲ ἴδια ὄμματα. — d' approche, — de longue vue τηλεσκόπιον, κ. κιάλι. § ἡμισέληνον, ἡ μηνοειδὴς πύργος, ἔχων σχῆμα τριγώνου, τοῦ ὁποίου ἡ γωνία ἀποβλέπει πρὸς τὸ πεδίον. § œil — de privé ἡ ὀπὴ τοῦ θώκου ἢ ἀφοδευτηρίου. § ὀστοῦν εἰσερχόμενον (εἰς τὰ πτηνά). Τουρκιστὶ τὰ γιάδες τοῦ πουλιοῦ. § ἄχρ. ἀφροδόνη, θόλος, καμάρα. § εἰσέρχομαι, φεγγίτης (εἰς στέγην ἢ κηδευστάσιον). § τομεὺς, σμίλη (τῶν σκυτοτόμων). un fer à — πέταλον σεληνοειδές. un fer à demi — πέταλον ἡμισεληνοειδές. § —s ἐξαρώματά τινα ἀπὸ πίλου, τὰ ὁποῖα τίθενται πλησίον τῶν ὀφθαλμῶν τῶν γυμναζομένων ἵππων. § εἴδη (διάφορα ἐργαλεῖα ἢ ὅπλα ἔχοντα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σχῆμα σελήνης, οἷον παρὰ τοῖς χειρουργοῖς, ὁπλοποιοῖς, τορευταῖς κτλ.) § φυλλόστομον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Lunetter, οὐδ. ἄχρ. φορῶ ὀμματογυάλια.

Lungenstein, ἀρ. Γερμ. πνευμονίας λίθος, εἶδος ἡραιστείου λίθου εὑρισκομένου εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ῥήνου.

Luni-solaire, ἐπ. ἡλιοσεληνιακός. année — ἔτος ἡλιοσεληνιακὸν (συγκείμενον ἐκ 19 ἐτῶν τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου, καὶ 28 τοῦ ἡλιακοῦ).

Luniste, ἀρ. ἄχρ. σεληνοδογματιστής, ὁ πιστεύων εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς σελήνης.

Lunule, Ϛ. ἡμισέληνον, μηνοειδὲς σχῆμα. § *μηνοσχήμων, ἰχθύς.

Lunulithe, Ϛ. σεληνόλιθος, πολύποδες ἀπολελιθωμένοι.

Luorées, Ϛ. πλ. γένος φυτῶν.

Lupe, Ϛ γένος ὀστρακοδέρμων.

Lupercales, Ϛ. πλ. λύκαια, ἑορτὴ παρὰ Ῥωμαίοις εἰς τιμὴν τοῦ Πανός.

Lupère, ἀρ. γένος ἐντόμων.

Lupin, ἀρ. Θέρμος, κ. λουπινάρι, εἶδος ὀσπρίου.

Lupinaire, ἀρ. ἄχρ. Θερμοπώλης.

Lupinaster, ἀρ. πεντάφυλλον, γένος φυτῶν.

Lupinelle, Ϛ χυδ. τριφύλλιον.

Lupoge, Ϛ. λέγεται οὕτω ἡ (huppe).

Lupon, ἀρ. πορφύρα, μικρὸν ὄστρακον εὑρισκόμενον εἰς τας παραλίας τῆς Σενεγάλης.

Lupulina, Ϛ. *βρυωνιοειδὲς, γένος φυτῶν.

Lupuline, Ϛ. εἶδος luzerne.

Luquoise, ἡ | Ϛ. λούκιον, μεταξωτὸν | τον λεπτὸν κατὰ μίμησιν τῶν ἐν τῇ πόλει Λούκκᾳ ὑφαινομένων.

Lustrage, ἀρ. στιλβωτρον, μηχανὴ πρὸς στίλψιν τῆς μετάξης.

Lustral, le, ἐπ. ἐν χρ. eau — ὕδωρ καθάρσιον, ὕδωρ ὁιὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἱερεῖς ἠγνιζον τὸν λαόν.

Lustratif, ive, ἐπ ἄχρ. στιλπνωτικός.

Lustration, Ϛ. ἁγνισμὸς, καθαρμὸς, καθαρισμός.

Lustre, ἀρ. στιλπνότης, στίλβωμα. § στιλβωτρον, μίγμα δι' οὗ στιλπνοῦνται διάφορα ἔργα τέχνης. μεταφ. le malheur ajoute un nouveau — à la gloire des grands hommes ἡ δυστυχία φέρει νεαν λαμπρότητα εἰς την δοξαν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν. § λυχνία πολύφωτος, πολυέλεος. § πενταετηρίς.

Lustrer, ἐν. στιλβῶ, στιλπνώ, κ. στιλιβόνω.

Lustreur, ἀρ. στιλβωτής.

Lustreux, euse, ἐπ. ἄχρ. ἐστιλβωμένος.

Lustrier, ἀρ. λυχνισποιὸς, ὁ κατασκευάζων πολυελέους.

Lustrine, Ϛ. ὕφασμα μεταξωτόν.

Lustroir, ἀρ. ταὐτὸν τῷ molette, στίλβωτρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀφαιροῦνται αἱ τελευταῖαι κηλίδες τῶν κατόπτρων.

Lut, ἀρ. κόλλα, χρίσμα στερεούμενον διὰ τῆς ἀποξηράνσεως, διὰ τοῦ ὁποίου χρίουσιν οἱ χημικοὶ τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τιθέμενα ἀγγεῖα.

Lutaire, Ϛ γένος φυτῶν βρυωιδῶν.

Lutation, Ϛ. κόλλησις, συγκόλλησις.

Lutéa, Ϛ. εἶδος *ἐρωτοχύτου (rèseda).

Lutéola, Ϛ. γένος φυτῶν.

Luter, ἐν. κολλῶ, περιχρίω (τὸ χημικὸν ἀγγεῖον.)

Luth, ἀρ χέλυς, κ. λαοῦτο, εἶδος λύρας.

Luthée, ἐπ. τετράχορδον, ὄργανον μουσικόν.

Luthéranisme, ἀρ. λουθηρανισμός.

Lutherie, Ϛ. *χειροποιία.

Luthier, ἀρ. κιθαροποιὸς, ὁ κατασκευάζων ὄργανα μὲ χορδάς.

Lutin, ἀρ. μορμὼ, κ. στοιχειὸ, φάντασμα. παροιμ. cet enfant est un — τὸ παιδίον εἶναι σερπετὸν, ἀνήσυχον, ζιζάνιον.

Lutiner, ἐν. παρενοχλῶ. § συν. il n' a fait que — toute la nuit κατετάραττε τὸ παιδίον τὴν νύκτα, ἔκαμεν ἄνω κάτω.

Lutjan, ἀρ. σπάρος, ἡ μακρόφθαλμος, γένος ἰχθύων.

Lutraire, Ϛ. μάκτρα, γένος ὀστράκων.

Lutrin, ἀρ. ἀναλόγιον.

Lutrix, ἀρ. ὄρις Ἰνδός.

Luttant, te, ἐπ. ἰδ. Lutter.

Lutte, Ϛ. πάλη. emporter quelque chose de haute — λαμβάνω τι ἐξ ἐφόδου, αὐθαιρέτως.

Lutter, συν. παλαίω. — contre quelqu' un καταπαλαίω τινὰ. — contre la tempête, contre les vents, contre la mort ἀγωνίζομαι πρὸς τὴν τρικυμίαν, πρὸς τους ἀνέμους, πρὸς τὸν Θάνατον (ἢ μὲ κτλ).

Lutteur, ἀρ. παλαιστής.

Luxation, Ϛ. παράρθρησις, κ. στραγγούλισμα κοκκάλου.

Luxe, ἀρ. πολυτέλεια. μεταφ. la nature y déployait son — ἡ φύσις ἐπεδείκνυε τον πλοῦτόν της. c' est donc le — des pensées qui empoisonne nos jours ἡ περίσσεια τῶν ἰδεῶν πικραίνει τὰς ἡμέρας μας.

Luxer, ἐν. παραρθρῶ, ἐξαρθρῶ, κ. στραγγουλίζω.

Luxueux, euse, ἐπ. ἄχρ. πολυτελὴς

Luxure, Ϛ λαγνία, Θηλυμανία, καὶ ἐν γένει ἀκολασία.

Luxuriance, Ϛ. ὑλομανία, ἀφθονία ὑπέρμετρος κλάδων καὶ βλαστῶν εἰς τὰ δένδρα.

Luxuriant, te, ἐπ. ὑλομανὴς, κ. Θεριεμένος, (ἐπὶ δένδρων, δασῶν κτλ. φυόντων ἄφθονον ὕλην).

Luxurieusement, ἐπίρ. λάγνως, ἀκρατῶς, ἀκολάστως.

Luxurieux, euse, ἐπ. μάχλος, λάγνος, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος.

Luzerne, Ϛ. μηδικὴ πόα, μήδιον, κ. τριφύλι.

Luzin, ἀρ. σχοινὶ χρήσιμον εἰς τὸ νὰ κάμῃ ἀναβάθρας εἰς τοὺς ἱστούς.

Luziole, Ϛ. *λυτιόλιον, γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.

Luzuriague, Ϛ. εἶδος ἀσπαράγου τῆς Περουβιανῆς καὶ τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Ly, ἀρ. μέτρον ὁδοιπορικὸν τῆς Κίνας, ὅπερ ἐξ αὐτῶν ἀποτελοῦσι μίαν λεύγαν.

Lycanthrope, ἀρ. λυκάνθρωπος.

Lycanthropie, Ϛ. λυκανθρωπία.

Lycée, ἀρ. λύκειον.

Ly-chi, ἀρ. δένδρον καρποφόρον τῆς Κίνας.

Lychnide, Ϛ. λυχνὶς, φυτὸν. ταὐτὸν τῷ coque-lourde καὶ gitbage. § λυχνὶς, λίθος παρὰ τῷ Πλινίῳ κατατινας εἶναι ταὐτὸν τῷ escarboucle terne.

Lychnite, ἀρ. λυχνίτης, τὸ μάρμαρον τῆς Πάρου παρὰ τοῖς Ἕλλησι.

Lychnitis, ἀρ. λυχνίτις, φυτὸν ταὐτὸν τῷ molène καὶ phlomide.

Lychnoïdes, Ϛ. πλ. λυχνοειδῆ, γένος φυτῶν.

Lycium, ἀρ. λύκιον, δένδρον παρὰ τῷ Πλινίῳ καὶ Διοσκορίδῃ.

Lycoctonum, ἀρ. λυκοκτόνον, εἶδος ἀκονίτου.

Lycodontes ἡ dents de loup, Ϛ. πλ. λυκοδόντες, ὀρυκτά τινα.

Lycogale, Ϛ. λυκόγαλα, γένος φυτῶν.

Lycope, Ϛ. λυκόπους, γένος φυτῶν.

Lycoperdine, Ϛ. *λυκοπερδίνιον, γένος ἐντόμων κελεοπτέρων.

Lycoperdon, ἀρ. *λυκόπερδον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Lycopersicon, ἀρ. *λυκοπέρσικον, φυτὸν. ταὐτὸν τῷ stramoine.

Lycophtalmos, ἀρ. λυκόφθαλμος, λίθος παρὰ τῷ Πλινίῳ

Lycopode, ἀρ. λυκοπόδιον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Lycopsis, ἀρ. λυκοψὶς, φυτὸν, παρὰ τῷ Διοσκορίδῃ.

Lycorexie, Ϛ. λυκορεξία, εἶδος βουλιμιάσεως.

Lycose, Ϛ. *λυκοσία, γένος ἀραχνίων.

Lycte, Ϛ. *λύκτης, γένος ἐντόμων.

Lycure, Ϛ. *λυκώριον, γένος φυτῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Lycus, ἡ | ἀρ. λύκος, γένος ἐντόμων.

Lygée, ἀρ. λύγη, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.

Lygiste, ἀρ. λυγιστὰ, γένος φυτῶν.

Lygodion, ἀρ. ὑδρόγλωσσον, εἶδος ὀρυπτερίδος.

Lygodisodée, Ϛ. * λυγοδυσόδεμον, Σάμνος ἐρπητικός.

Lygophiles ἡ ténébricoles, ἀρ. πλ. *λυγόφιλα, σύστημα ἐντόμων.

Lymexylon, ἀρ. λυμέξυλον, γένος ἐντόμων.

Lymne, ἀρ. λίμνη, ἰχθύς τις.

Lymnée, ἀρ. λιμναῖον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Lymnorée, Θ. λιμνόβρια, γένος ὀστράκων.
Lymphatique, ἐπ. νυμφατικός, ἐπὶ ἀγγείων τοῦ σώματος πηγαζόντων ἐκ τῶν ἀδένων, καὶ μεταφερόντων εἰς τὸ αἷμα ὑγρόν τι λεγόμενον νύμφην.
Lymphe, Θ. νύμφη, τὸ διὰ τῶν νυμφατικῶν ἀγγείων διαῤῥέον ὑγρόν. — lacrymale ὑγρὸν δακρυῶδες.
Lynce, ἀρ. λύγκος, γένος ὀστρακοδέρμων.
Lyncurius, ἀρ. λυγκούριον, λίθος παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Lyngode, Θ. λυγγώδης, ἐπὶ πυρετοῦ.
Lynx, ἀρ. λύγξ, ζῶον μαστοφόρον.
Lyonsie, Θ. * λυόνσιον, Θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Lypéranthe, Θ. * λυπρανθὲς, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Lyque, ἴδ. Lycus.
Lyre, Θ. λύρα. § ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. § καὶ μέρος τοῦ ἐγκεφάλου. § ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν καλλιωνύμων. § λύρα τοῦ Δαυΐδ, εἶδος κογχύλης.
Lyrée, ἐπ. λυροειδὴς, ἐπὶ φύλλων.
Lyrique, ἐπ. λυρικός.
Lyrodie, Θ. λυρωδία.
Lyron, ἀρ. λῦρον, ταὐτὸν τῷ plantain aquatique.
Lyrope, ἀρ. λυρόπους, γένος ἐντόμων.
Lysanthe, ἀρ. λύσανθον, γένος φυτῶν.
Lysarde, Θ. ἀντὶ τοῦ Lézard.
Lysimachie, Θ. λυσιμάχιον, φυτόν.
Lysinème, Θ. λυσήνεμον, γένος φυτῶν.
Lysiode, ἀρ. λυσιῳδός.
Lysis, Θ. λύσις, ἡ κρίσις ἐπὶ νόσων
Lysmate, Θ. γένος ὀστρακοδέρμων.
Lyssodecte, ἐπ. λυσσόδηκτος.
Lystre, Θ. λίστρον γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Lythrum, ἀρ. λύθρον.
Lytrode, Θ. λυτρώδης, λίθος τις.
Lytte, ἴδ. Cantharide.
Lyzan, ἀρ * λυσάνη, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κεντροδόντων.

M.

M, τὸ δέκατον τρίτον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου, προφέρ. ἔμμ. εἰς τὴν συλλαβὴν προφέρ. μέ.
Ma, ἀντ. κτητική, Θηλυκὸν τοῦ mon. — sœur ἡ ἀδελφή μου.
Maba, Θ. * μάπα, γένος φυτῶν.
Mabier, ἀρ. * μαπαία, γένος φυτῶν τῆς Γουϊάνης.
Mabolo, ἀρ. δένδρον τῶν Φιλιππονήσων.
Mabouier, ἀρ. *μορισόνιον, δαιμονόδενδρον, δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Maburnie, Θ. * μαβύρνιον, φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.
Macaca, ἀρ. κυνόμολγος, εἶδος πίθηκος.
Macagua, ἀρ. εἶδος ἱέρακος.
Macahalaf, ἡ / Macahalef } ἀρ. ἴδ. Calaf.
Macahane, ἀρ. εἶδος Θάμνου.
Macamitzli, ἀρ. τετράπουν τῆς Ἀμερικῆς.
Macanilla de caripe, Θ. φοίνιξ Ἀμερικανός.
Macaque, ἀρ. πίθηξ ὁ κυνοκέφαλος, γένος μαστοφόρων ζώων.
Macarangue, Θ. γένος φυτῶν τοῦ Μαδαγασκάρ.
Macaret, ἡ / Mascaret, } ἀρ. ἡ barre Θ. παλιρρόθησις, κίνησις τοῦ ὠκεανείου ῥεύματος διαδιδομένη διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ εἰς τὸν ποταμὸν αὐτόν
Macareux, ἀρ. ἀλκὴ ἡ ἀρκτῷα, γένος πτηνῶν.
Macaribo ἡ Caribou, ἀρ. ἐππέλαφος ἡ Ἀμερικανή.
Macariste, Θ. * μακαρήτιον, Θάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.
Macarisme, ἀρ. μακαρισμός.
Macaron, ἀσ. σκώληξ, μακαρόνι ἢ πισσοτινι, ἐξ ἀμυγδάλων καὶ ζακχάρεως.
Macaronée, Θ. μακαρόνειος (στίχος).
Macaroni, ἀρ ἐκ τοῦ ἰταλ. μακαρόνι.
Macaronique, ἐπ. μακαρονικός. λέγεται ἐπὶ ποιήσεώς τινος γελοίας, ὅπου γίνεται χρῆσις λέξεων διαφόρων γλωττῶν καὶ χυδαϊκῶν ἐλληνιζομένων.
Macédoine, Θ. μακεδόνιον, φαγητὸν ἐκ πολλῶν ὀπτρίων συγκείμενον.
Macédoniens, ἀρ. πλ. μακεδονιανοὶ, αἱρετικοὶ τοῦ τετάρτου αἰῶνος ἀρνούμενοι τὴν Θεότητα τοῦ Παναγίου Πνεύματος.
Macer, ἀρ. μάκερ, εἶδος ῥοιοῦ / Macir, κιτρίνου ἐρχομένου ἐκ τῆς / Macre, Ἀνατολῆς.
Macération, Θ. ὑπωπιασμὸς, κακουχία, σκληραγωγία. § ἐμβροχὴ, διάβροξις, ἐργασία χημικὴ δι' ἧς διαλύεται οὐσία τις εἰς ῥευστόν.
Macérer, ἐν. ὑπωπιάζω, κακουχῶ, σκληραγωγῶ τὸ σῶμα. § διαβρέχω, ἐμβρέχω, διαλύω ἐντὸς ῥευστοῦ οὐσίαν τινά.
Macéris, ἀρ. ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Ἡρακλέους.
Maceron, ἀρ. σμυρνίον, γένος φυτῶν.
Machabées, ἀρ. πλ. Μακκαβαῖοι.
Machacoire, Θ. κόπανος (δι' οὗ κτυπᾶται ἡ κάνναβις).
Machaerine, Θ. * μαχαιρώνιον, γένος φυτῶν.
Machane, Θ. * μαχάνιον, Θάμνος τῆς Καγέννης.
Machaonie, ἀρ. μαχάονιον, φυτόν.
Mâche, Θ. φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῆς νάρδου (valériane).
Mâchecoulis, ἡ / Mâchicoulis, } ἀρ. ὀπαὶ (εἰς τὰ παλαιὰ ὀχυρώματα δι' ὧν ἐπροφυλάττετο ἡ βάσις τοῦ τείχους, καταχεομένου ἄνωθεν βραστοῦ ὕδατος, ἢ ῥιπτομένων πετρῶν.
Mâchedru, ἀρ. ἀδηφάγος, κ. φαγᾶς.
Mâchefer, ἀρ. σκωρία σιδήρου (γινομένη εἰς τὰς καμίνους τῶν σιδηρουργῶν).
Mâchelière, ἐπ. Θ. μυλίτης, μασητὴρ (ὀδοὺς)· κ. τραπεζίτης, τὸ ὀπίσθιον ὀδόντι. § καὶ οὐσ. la —.
Mâchemoure, Θ. ψυχίον τοῦ διπυρίτου ἄρτου (παξιμαδιοῦ).
Mâcher, ἐν. μασσῶμαι, ε. μασσῶ. un cheval — o son frein τὸ ἄλογον τρώγει τὸν χαλινόν. παρ. c' est un homme à qui il faut — tous ses morceaux πρέπει νὰ τοῦ μασσᾷ τις τὸ φαγὶ καὶ νὰ τὸ βάλῃ εἰς τὸ στόμα του. je ne le lui ai pas —é ὄὐ τοῦ τὰ ἔμασσα, ἢ μάσησα, τοῦ εἶπον τὴν ἀλήθειαν. § mâché, ée, μετοχ. on lui a donné cette affaire toute —ée τοῦ ἔδωκαν τὴν ὑπόθεσιν ἑτοίμαν, πεπομένην εἰς τὸ πινάκιον.
Macherie, Θ. ἡ / Machærion, ἀρ. } μαχαίριον, γένος φυτῶν.
Machète, ἀσ. μαχητής.
Mâcheur, euse, ἐπ. ἀδηφάγος, πολυφάγος. — de tabac καπνοτρώκτης.
Machi, ἡ / Matchi, } ἀρ. πίθηξ.
Machiavélique, ἐπ. μακιαβελικός.
Machiavélisme, ἀρ. μακιαβελισμὸς, πανουργία, δόλος.
Machiavéliste, ἀσ. μακιαβελιστής.
Machicatoire, ἀρ. μάσημα, τὸ μασητικόν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μασήσῃ τις εἰς τὸ στόμα καὶ νὰ μασήσῃ.
Machicot, ἀρ. ψάλτης.
Machicotage, ἀρ. ποικιλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
Machicoter, ἐν. διαποικίλλω τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν.
Machile, Θ. * μαχίλιον, ἐντόμ. § φυτόν.
Machinal, le, ἐπ. μηχανικὸς, αὐτόματος.
Machinalement, ἐπίῤῥ. μηχανικῶς, αὐτομάτως.
Machinateur, ἀρ. μηχανορράφος, ὁ —s de ce complot οἱ συνεταῖροι τῆς συνωμοσίας.
Machination, Θ. μηχανορραφία.
Machine, Θ. μηχανή. — infernale ὑποχθόνιος μηχανή. faire jouer ses —s κινῶ μηχανὴν, μηχανεύομαι. § παρὰ ζωγρ. ἡ διανομὴ, ἡ ἐκβάσεις τοῦ φωτός. une grande —

μεγάλη διατκευή. — de théâtre αἱ θεατρικαὶ μηχαναί.

Machiner, ἐν. μηχανορραφῶ, ὑποκινῶ.

Machinoir, ἀρ. * μηχανίδιον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀποξύουσι τὴν λάσπην τῶν ὑποδημάτων ἀπὸ τὸ ὀπίσθιον μέρος.

Machiniste, ἀρ. μηχανουργός, μηχανοποιός.

Macho, ἐπ. ἐν χρ. quintal — βάρος 150 λιτρῶν.

Machoiran, ἀρ. εἶδος σιλούρου, ὑποδιαίρεσις ἰχθύων

Machoire, Ϛ. σιαγών, γένυς, γνάθος, κ. σαγόνι. — supérieure ἐπανωσάγονον. — inférieure κατωσάγονον. — § χηλαί (τῶν μηχανῶν ἢ ἐργαλείων, ὡς τῆς πυράγρας, σιδηράγρας, ὀδοντάγρας κτλ). § λιβάγρα, τὸ μέρος τοῦ πετεινοῦ τοῦ πυροβόλου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὴν πέτραν.

Machomer, ἀρ. μύκης τῆς Καμχάτζκας.

Mâchonner, ἐν. μασσῶ (μὲ δυσκολίαν ἢ ἀμέλειαν), κ. ματσουλίζω.

Machoquet, ἀρ. σιδηρουργός, ἐντομον ἐκ τοῦ γένους τῶν ὀρθοπτέρων.

Mâchurat, ἀρ. τεχνίτης ἀνεπιτήδειος καὶ ῥυπαρός.

Machurer, ἐν. ἀσβολῶ, κ. μουντζουρώνω.

Macigno, ἀρ. ὁλωρεντιανὸς λίθος, λίθος στερεὸς τῆς Ἑτρουρίας.

Macis, ἀρ. φλοιὸς ἐσωτερικὸς τοῦ μοσχοκαρύου.

Mackau-tree, ἀρ. φοίνιξ τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Mâcle, Ϛ. σταυρόλιθος.

Macle, ἴδ. Macre.

Mâcler, ἐν. μιγνύω σκληρὸν καὶ μαλακὸν ὕελον

Macloniére, Ϛ. δίκτυον εἰς τὴν Ὀκκιτανίαν.

Macocqwer, ἀρ. κολοκύνθη τῆς Ἀμερικῆς.

Macogo, ἀρ. μέγα τετράπουν τοῦ Κόγκο.

Macolor, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν διαγράμμων.

Macoméira, ἀρ. φοίνιξ τῆς Βρασιλίας.

Maçon, ἀρ. οἰκοδόμος, κτίστης. maître — ἀρχικτίστης. aide — ἐργάτης. § ἴδ. Sistello.

Macon, ἀρ. φοίνιξ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Mâconais, ἀρ. Mâconaise, Ϛ. ὁ, ἡ ἐκ τῆς πόλεως Μακωνίας.

Maçonnage, ἀρ. τὸ λιθόκτιστον.

Maçonner, ἐν. τοιχοποιῶ, κτίζω (τοῖχον κτλ). — une porte κτίζω τὴν θύραν, τειχίζω. μεταφ. ἐργάζομαι χονδρά.

Maçonnerie, Ϛ. τοιχοποιΐα. § οἰκαστήριον τῶν οἰκοδομῶν.

Macouba, ἀρ. καπνὸς ἔχων ὀσμὴν ῥόδου.

Macoubé, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάννης.

Macoucou, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάννης.

Macque, Ϛ. κοπανιστήριον (διὰ τὴν κάνναβιν).

Macquer, ἐν. κοπανίζω (τὴν κάνναβιν).

Macquerie, Ϛ. φλὲψ μεταλλικὴ κεκλιμένη πρὸς ἄρκτον εἰς τὰ ἀρδωσιωρυχεῖα.

Macre, Ϛ. Saligot, ἀρ. Cornuelle, châtaigne ἢ truffe d'eau, Ϛ. τρίβολος ὁ ἔνυδρος, φυτόν.

Macrée, Ϛ. παλιρρόθησις, κίνησις τῆς θαλάττης διαδιδομένη διὰ τῆς ἐκβολῆς εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ ἀνωθοῦσα τὸ ῥεῦμά του πρὸς τὰς πηγάς.

Macreuse, Ϛ. νῆσσα ἡ θαλασσία.

Macrobe, ἀρ. μακρόβιος.

Macrobie, Ϛ. μακροβιότης.

Macrocéphale, ἐπ. μακροκέφαλος.

Macrocère, Ϛ. μακρόκερως, γένος ἐντόμων.

Macrochère, Ϛ. μακρόχειρ, χιτὼν, ἐπενδύτης.

Macrocnème, Ϛ. μακροκνήμιον, θάμνος.

Macrocosme, ἀρ. μακρόκοσμος, (μικρόκοσμος).

Macrodactyles, ἀρ. πλ. μακροδάκτυλα, γένος πτηνῶν.

Macrodite, Ϛ. μακροδύτης, γένος ὀστράκων.

Macrogastres, ἀρ. πλ. μακρογάστορες, γένος ἐντόμων.

Macroglosse, ἀρ. μακρόγλωσσον, γένος ἐντόμων.

Macrognathe, ἀρ. μακρόγναθος, γένος ἰχθύων.

Macrolobe, ἀρ. μακρόλοβος, γένος φυτῶν.

Macronyches, ἀρ. πλ. μακρώνυχες, πτηνῶν γένος.

Macrope, ἀρ. μακρόπους, γένος ὀστρακοδέρμων.

Macrophtalme, ἀρ. μακρόφθαλμος.

Macrophysocéphale, ἐπ μακροφυσοκέφαλος, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βρέφους ἐξωγκωμένου.

Macropnée, Ϛ. μακρόπνοια.

Macropodes, ἀρ. πλ. μακρόποδες, γένος ἰχθύων.

Macrorhyngue, ἀρ. μακρόῤῥυγχος, γένος ἰχθύων

Macropodie, Ϛ. μακροπόδιον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Macroptéronote, ἀρ. μακροπτερόνωτος, γένος ἰχθύων.

Macroramphose, ἀρ. μακρόῤῥαμφος, γένος ἰχθύων.

Macrotarsiens, ἀρ. πλ. μακρόταρσα, ζῶά τινα τετράποδα.

Macroure, ἀρ. μακρόουρος, γένος ἰχθύων.

Mactre, Ϛ. μάκτρα, γένος ὀστρακοδέρμων.

Macuère, Ϛ. φυτὸν ποῶδες τῆς Ἀμβοϊνίας.

Maculature, Ϛ. χάρτης εἰλιτὸν, (μὲ τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα δένονται αἱ δεσμίδες). § τὰ ἄχρηστα τυπωμένα φύλλα, ἢ κακοτυπωμένα.

Macule, Ϛ. κηλίς. § κηλὶς εἰς τὸν δίσκον τοῦ ἡλίου.

Maculer, ἐν. μαυρίζω, κ. μουντζουρώνω τὰ τυπογραφικὰ φύλλα. § οὐδ. des feuilles nouvellement imprimées —ent φύλλα νεοτύπωτα μουντζουρώνονται.

Madame, Ϛ. κυρία. elle fait la — κάμνει τὴν ἀρχόντισσαν. πλ. mes dames. jouer à la — παίζω ταῖς κοκώναις, παιδιὰ τῶν μικρῶν κοριτσιῶν.

Madarose, Ϛ. μαδάρωσις, τριχορροΐα τῶν βλεφαρίδων.

Madéfaction, Ϛ. ἐξύγρανσις.

Mademoiselle, Ϛ. κυρία, ἐπὶ μὴ νενυμφευμένων γυναικῶν.

Madi, ἀρ. * μαδία, γένος φυτῶν τῆς Χιλῆς.

Madian, ἀρ. ἡ main, Ϛ. * μαδιανὸν, καρπὸς τῶν Ἰνδιῶν, ὅστις μεθύει.

Madone, Ϛ. ἐκ τοῦ Ἰταλ. ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας.

Madonnine, Ϛ. νόμισμα τῆς Γένουας, ἔχον ἀξίαν 76 ἑκατοστῶν περίπου τῆς Γαλλίας.

Madragues, ἀρ. πλ. ὑποχὴ, κ. πόχη, καὶ ἰταλοβαρ. ταλιάνι.

Madras, ἀρ. * σηροβαμβακοῦφὴς, ὕφασμα κατασκευαζόμενον εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰ μίμησιν τῶν γινομένων εἰς τὸ Μαδράσιον πόλιν τῶν Ἰνδιῶν.

Madré, ée, ἐπ. κατάστικτος, ποικιλόχρους. bois — ξύλον στικτὸν, ἔχον μελανὰς κηλίδας. homme — ἄνθρωπος ποικίλος. καὶ οὐσ. c'est un — εἶναι πανοῦργος.

Madrenague, Ϛ. * φοινικοβαμβακουργὴς, ἡ Μαδρενάγκιον, ὕφασμα ἐκ βάμβακος καὶ μίτου φοινικίνου.

Madrépore, ἀρ. λιθόφυτον, προϊόντα τῆς θαλάσσης, ἔχοντα σχῆμα φυτοῦ καὶ ὀργανισμὸν ζωϊκὸν, οἷον τὸ κοράλιον κτλ.

Madréporite, ἀρ. λιθοφυτοειδὴς ἄσβεστος, εἶδος ὀρυκτοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἔλβης.

Madrier, ἀρ. ὀρύοχος, ξύλον χονδρὸν χρήσιμον εἰς διαφόρους χρήσεις. τουρκ. ταμπάνι.

Madrigal, ἀρ. ἐπίγραμμα (εἶδος ποιήματος μικροῦ καὶ εὐφυοῦς). § εἶδος ἄσματος σοφοῦ καὶ μεμελετημένου.

Madrigalesque, ἐπ. ἐν χρ. style — ὕφος τι μουσικῆς Ἰταλικῆς ἐν χρήσει οὔσης περὶ τὸν 16 αἰῶνα.

Madrigalet, ἀρ. ἐπιγραμμάτιον.

Madrigalique, ἐπ. ὁ τῶν ἐπιγραμμάτων.

Madrure, Ϛ. κηλὶς (τοῦ σώματος ζώου). § φλὲψ (τοῦ σανιδίου).

Maestraliser, οὐδ. στρέφομαι πρὸς οὐσμὰς, (ἐπὶ ναυτ. πυξίδος, ἀνέμου κτλ).

Maffle, ὁ, μετ. ἐν χρ. un visage — πρόσωπον χονδρόν. καὶ οὐσ. c'est une grosse —ce εἶναι μια χονδρομούτζουνη.

Magade, Θ. μάγαδις, ὄργανον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Magadiser, οὐδ. μαγαδεύω, συνάδω εἰς τὴν ὀγδόην διὰ πασῶν.

Magai, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ ὁποίου το ξύλον εἶναι χρήσιμον εἰς Ἀφροδισιακὰ πάθη.

Magallane, Θ. * μαγαλλάνη, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Magas, ἀρ. μαγὰς, κ. ὑπόκυφον καὶ τετράγωνον ξύλον τῆς λύρας. § γένος ὀστράκων.

Magasin, ἀρ. ἀποθήκη, κ. μαγαζί. marchand en — μεγαλέμπορος. § καὶ ἡ προμήθεια διαφόρων εἰδῶν γινομένη εἰς μεγάλην ποσότητα. — de vin ἀποθήκη οἴνου. § τὸ πανέρι, τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἁμάξης ὅπου τίθενται οἱ μανδύαι τῶν ἐδοιπόρων ἢ ἄλλα πράγματα. § garde — ἀποθηκοφύλαξ. § — αἱ ἄχρηστοι πραγματεῖαι.

Magasinage, ἀρ. ἀποταμίευσις, ἀποθήκευσις.

Magasiner, ἐν. ἀποταμιεύω, ἐναποθηκεύω.

Magasinier, ἀρ. ἀποθηκοφύλαξ, ἀποθηκάριος.

Magastachye, Θ. * μεγάσταχυς, γένος φυτῶν.

Magdaléon, ἀρ. μαγδαλεὼν, εἶδος ἐμπλάστρου κυλινδροειδοῦς.

Mage, ἀρ. μάγος.

Mage ἡ | ἀρ. ἐν χρ. juge — ἐπί-
Maje, | τροπος ἢ τοποτηρητὴς δικαστοῦ (λεγομένου Sénéchal).

Magicien, ἀρ. Magicienne, Θ. μάγος, μάγισσα. § προφήτης, μάντις.

Magie, Θ. μαγεία. — naturelle ἢ blanche φυσικὴ μαγεία, ἡ διὰ μυστικῶν τινων ἐνεργειῶν πράττουσα φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἐκπλήττουσι τὸ κοινόν. § μαγεία, γοητεία. la — d' un tableau ἡ γοητεία τῆς εἰκόνος. la — du style, de la poésie ἡ γοητεία τοῦ χαρακτῆρος, τῆς ποιήσεως.

Magile, Θ. * μαγίλη, γένος ὀστράκων

Magique, ἐπ. μαγικός. § γοητευτικός. baguette — μαγικὴ ῥάβδος. miroir —, lanterne — μαγικὸς καθρέπτης, φανός.

Magisme, ἀρ. ἡ θρησκεία τῶν μάγων.

Magister, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. διδάσκαλος (ἰδίως χωρίου τινὸς), χωροδιδάσκαλος.

Magistère, ἀρ. μέγας ταξιαρχος τῆς Μάλτας. § ταξιαρχία, ἡ διάρκεια τοῦ ταξιάρχου τῆς Μάλτας. § σκευασία (ἰατρικοῦ τινος, παρὰ τοῖς παλαιοῖς χημικοῖς). § τὸ κατακρήμνισμα (διαλύσεώς τινος ἅλατος). — de soufre λέγεται σήμερον soufre précipité.

Magistral, le, ἐπ. διδασκαλικὸς, αὐθεντικός. d' un ton — ὡς ἀπὸ τρίποδος. compositions —s ἰατρικὰ ἐκ συνταγῆς, τὰ ὁποῖα δηλονότι κατασκευάζονται κατὰ τὴν συνταγὴν τοῦ ἰατροῦ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν compositions officinales. ligne —e ἡ γραμμὴ τῆς βάσεως, ἡ πρώτη γραμμὴ ἑνὸς ἰχνογραφικοῦ σχεδίου.

Magistralement, ἐπ. διδασκαλικῶς, αὐθεντικῶς, ἀπὸ τρίποδος.

Magistrat, ἀρ. ἄρχων. § δικαστής. le — οἱ δικασταὶ, ἡ τὸ δικαστικόν.

Magistature, Θ. ἀρχή. § τὸ δικαστικὸν ἀξίωμα. § ὁ χρόνος καθ' ὃν ἄρχει τις. durant sa — ἐπ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ, ἄρχοντος τοῦ.

Magma, ἀρ. ἐκ τοῦ ἑλ. μάγμα.

Magnanier, ἀρ. πρωτομεταξουργεῖον.

Magnanière ἡ |, Θ. σκωληκοτροφεῖ-
Magnonière |ον (μετάξης).

Magnanime, ἐπ. μεγαλόψυχος, γενναῖος.

Magnanimement, ἐπίρ. μεγαλοψύχως, γενναίως.

Magnanimité, Θ. μεγαλοψυχία, γενναιότης.

Magnas, ἀρ. ταυτὸν τῷ Manguier.

Magnat, ἀρ. ἄρχων, μεγιστὰν, (τῆς Πολωνίας).

Magnès arsenical, ἀρ. μαγνήσιον ἀρσενικὸν, μίγμα τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις χημικοῖς.

Magnésie, Θ. μαγνησία.

Magnétique, ἐπ. μαγνητικός. attraction — ἕλξις μαγνητική. azimuth — τὸ μέτρον τῆς κλίσεως τῆς μαγνητικῆς βελόνης.

Magnétiser, ἐν. μαγνητίζω.

Magnétiseur, ἀρ. μαγνητιστής.

Magnétisme, ἀρ. μαγνητισμός.

Magnettes, Θ. πλ. ὑφάσματά τινα Ὁλλανδικά.

Magnificence, Θ. μεγαλοπρέπεια. avec — μεγαλοπρεπῶς. la — du style ἡ λαμπρότης, ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ὕφους.

Magnifier, ἐν. μεγαλύνω, (ἐπὶ Θεοῦ μόνου).

Magnifique, ἐπ. μεγαλοπρεπὴς, λαμπρός. des titres —s πομπώδεις τίτλοι. style — ἐπιδεικτικὸν ὕφος. promesses —s λαμπραὶ ὑποσχέσεις.

Magnifiquement, ἐπίρ. λαμπρῶς, μεγαλοπρεπῶς.

Magnoliées, Θ. πλ. * μαγνηλιοειδῆ φυτά.

Magnolier, ἀρ. * μαγνήλιον, φυτόν.

Magot, ἀσ. μόρφωμα, ἀνθρωκόμορφον. (λέγεται ἐπὶ ἀγαλμάτων τινῶν παραδόξων καὶ γελοίων τῶν Κινέζων). § πίθηξ. § λογάριον, σωρὸς χρημάτων κεκρυμμένων.

Magraphe, ἀρ. ἐργαλεῖον τι παρὰ τοῖς Ἑβραίοις ἔχον σχῆμα κώνωνος ἢ σωλῆνος.

Magredines, Θ. πλ. μαγριδιναὶ, ὑφάσματα λινᾶ τῆς Αἰγύπτου.

Maguey, ἀρ. ποτόν τι Μεξικανόν.

Mahaboud, ἀρ. νόμισμα τῆς Βαρβαρίας, καὶ ἰδίως τῆς Τριπόλεως ἔχον ἀξίαν 7 λιτρῶν καὶ 4 tournois.

Mahaleb, ἀρ. ἴσ. ταυτὸν τῷ, bois de S. Lucie. καρπός τις τῆς Συρίας.

Maherne, Θ. * μαχέρνιον, γένος φυτῶν.

Maheutre, ἀφ. ἀρχ. ἄχρ. κριμάλας.

Mahogon, ἀρ. μαώνιον, φυτὸν εἰς τοῦ ὁποίου τὸ γένος ἀνήκουν τὰ διάφορα δένδρα, τῶν ὁποίων τὰ ξύλα εἶναι χρησιμώτατα εἰς τὴν τραπεζοποιΐαν, καὶ ξυλουργίαν.

Mahogani, ταὐτὸν τῷ ἀνωτ.

Mahométan, ne, ἐπ. Μωαμεθανὸς.

Mahométisme, ἀρ. Μωαμεθανισμός.

Mahonne, Θ. ἐκ τοῦ τουρκ. μαοῦνα. φορτηγίς.

Mahot, ἀρ. * μαωτία, γένος φυτῶν τῶν νήσων Ἀντιλλίων.

Mahoudier, ἀρ. ἐκ τοῦ τουρκ. μαχμουτιγὲ, μαχμουτινὸν, νόμισμα τουρκικὸν, κοπὲν ἐπὶ τοῦ Σουλτὰν Μαχμούτη.

Mahouts, ἀρ. πλ. μαχούτια, ἱστοὶ (σῶχες) ἐξαγόμενα διὰ τὴν ἀνατολήν.

Mahuri, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Mahute, Θ. τὸ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Θηρευτικοῦ ὀρνέου προσκολλημένον μέρος τῶν πτερῶν.

Mai, ἀρ. μάϊος. c'était en — κατὰ τὸν Μάϊον. § ἡ πρωτομαγιὰ, ἢ ὁ μάϊς, τὰ φυτὰ, τὰ ὁποῖα τίθενται κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Μαΐου εἰς τὰ πρόθυρα τῶν οἰκιῶν, ἢ τὰ ὑπέρθυρα. § ξύλα ἐπὶ τῶν ὁποίων τίθενται διὰ νὰ στραγγίσωσι τὰ κατραμωμένα παλαμάρια. § — ἢ mée ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀναμιγνύεται ἡ ἀνθρακικὴ κόνις μὲ τὴν καλαμίνθην.

Maïa, Θ. Μαΐα, θυγάτηρ τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Πλειόνης. § μία τῶν Πλειάδων. § εἶδος ὀστρακοδέρμου.

Maïanthéme, ἀρ. μαιάνθεμον, γένος φυτῶν.

Maidan, ἀρ. ἐκ τοῦ τουρκ. μεϊδὰν, ἱπποδρόμιον ἢ πλατεῖα.

Maie, Θ. κάρδοπος, κ. σαρίδι (ὅπου ζυμώνεται τὸ ψωμί).

Maïete, Θ. γένος φυτῶν.

Maïeur, ἀρ. δήμαρχος (εἰς τινα κράτη).

Maigre, ἐπ. ἰσχνός, λεπτός, κ. λιγνός. devenir — ἰσχναίνομαι, ἰσχνοῦμαι, κ. λιγνεύω. repas — δεῖπνον νηστήσιμον, ὅπου δὲν παρατίθεται κρέας. soupe — ἄπαχος ζωμός. jours —s νηστήσιμοι ἡμέραι. sol —, terre — γῆ λεπτή, κ. ἄπαχη. un sujet — ὑπόθεσις ἄγονος, ξηρα. un ouvrage — πόνημα ξηρόν. l' oiseau vole bas et — τὸ πτηνὸν πετᾷ εὐχαρίστως καὶ ἐν εὐκολίᾳ. — divertissement ἀχαρις διατριβή, τέρψις. — chère ποταπὸν δεῖπνον. caractère — χαρακτὴρ τοῦ γράφειν ἀνώμαλος. § — ἀρχιτ. ὑπέροξυς (ἐπὶ πετρῶν τῶν ὁποίων αἱ γωνίαι εἶναι ὑπὲρ τὸ ὀξὺ ὀξεῖαι). § ἐπίρ. ἐν χρήσει ἐtamper — κάμνω ταῖς τρύπαις τῶν πετάλων πλησίον τοῦ ἄκρου τῆς περιφερείας. § οὐσ. ἄπαχυ, λιγνὸν (μέρος κρέατος). voulez-vous que je vous serve du gras ou du — παχὺ θέλετε ἢ λιγνόν. § le — τὰ νηστήσιμα. faire — νηστεύω, δὲν τρώγω κρέας. § Θύννος.

Maigrelet, ette, ἐπ. ὑπισχνος, κ. λιγνεύτικος.

Maigrement, ἐπίρ. ἐν χρήσει μόνον. il nous a traités fort — μᾶς ἐφιλοξένησε πενιχρὰ, πτωχικά. il a de quoi vivre, mais bien — ἔχει πῶς νὰ ζήσῃ, ἀλλὰ μὲ πολλὴν λυπρότητα.

Maigreur, Ϛ. ἰσχνότης, λειποσαρκία, κ. λιγνάδα.

Maigrir, οὐδ. ἰσχναίνομαι, κ. λιγνεύω. § maigri, ie, μετ. je le trouve bien — μὲ φαίνεται πολὺ λιγνός. § ἐν. λεπτύνω, πελεκῶ τὸ ξύλον.

Maihari ἢ raguahil, ἀσ. εἶδος μικρᾶς καμήλου δρομάδος.

Mail, ἀρ σφαῖρα, παιδιά τις, τουρκ. το τόπι. jouer au — σφαιρίζω. jeu de — σφαιρίνδα. § ῥάβδος (τὴν ὁποίαν μετα χειρίζονται εἰς τὴν παιδιὰν τῆς σφαίρας). § σφαιριστήριον boule de — σφαῖρα.

Mail ἢ Maillet, ἀρ. ἐγκοπεύς, σφυρὶ (τῶν λιθουργῶν ἢ ἄλλων τεχνιτῶν).

Mail-clou, ἀρ. Θάμνος τοῦ Μαλαβάρ.

Maille, Ϛ. ἄμμα, ἄψις, κ. μάτι τοῦ δικτύου, ἢ τῶν πλεκτῶν ὑφασμάτων, κτλ. ἰταλσθουρβ. ποῦντος. (κυρίως ἐπὶ καλτίων). § ἄλυσις. cotte de — ἀλυσιδωτὸς Θώραξ. § διαφυὴ, τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῶν διαφόρων μελῶν πλοίου. § κόμβος (ἀπὸ σχοινὶ περιεστραμμένον). § κηλὶς γινομένη ἐπὶ τῶν πτερῶν τῆς πέρδικος. § κηλὶς γινομένη εἰς τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ. § λεπτόν. cela ne vaut pas une — δὲν ἀξίζει μήτε λεπτόν deux personnes ont toujours — à partir ensemble ἔχουν νὰ μοιράσουν, ἔχουν διαφωνίας. § τὸ τέταρτον τῆς εὐγγίας, παρὰ τοῖς χρυσοχόοις. § εἶδος ψυτεῦ.

Mailleau, ἀρ. κινητὴρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ κινοῦνται αἱ ψαλίδες δι' ὧν κουρεύονται αἱ τοῶχαι.

Mailler, ἐν. * ἀλυσιδῶ, ποιῶ ἀλυσιδωτόν. § les perdreaux commencent à se — τὰ περδίκια ἀρχίζουν νὰ κηλιδῶνται — une toile κοπανίζω ὕφασμα, τὸ κτυπῶ μὲ τὸν κόπανον διὰ νὰ γίνῃ ἁπαλώτερον. § οὐδ. ἐν χρ. le raisin blanc —e plus tôt que le noir τὸ ἄσπρο σταφύλι δένει νωρίτερα παρὰ τὸ μαῦρον. § maillé, ée, μετ. fer — σίδηρα καγκελλωτὰ (τιθέμενα εἰς τὰ παράθυρα). perroquet — ψιττακὸς ὁ ποικίλος.

Maillerie, Ϛ. λιναρόμυλος.

Maillet, ἀρ. τὸ. Mail.

Mailletage, ἀρ. τὸ σανίδωμα τῆς τρόπιδος τοῦ πλοίου.

Mailleter, ἐν. γομῶ τὸ σανίδωμα τῆς τρόπιδος.

Mailleur, ἀρ. δικτυοπλόκος, ταὐτὸν τῷ laceur.

Maillier, ἀρ. ἁλυσιδοπλόκος.

Mailloche, Ϛ. ξυλίνη σφύρα.

Mailloir, ἀρ. πέτρα ἢ μάρμαρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κοπανίζουσι τὰ φορέματα.

Maillon, ἀρ. ἀμμάτιον (τῆς ἁλύσεως).

Maillot, ἀρ. σπάργανον, κ. φάσκια. un enfant en — παιδίον ἐν σπαργάνοις. un enfant au — παιδίον σπαργανούμενον. § σπαργανιώτης, ὀττρακόδερμον.

Maillotin, ἀρ. ῥόπαλον, ὅπλον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.. § les —s οἱ ῥοπαλοφόροι, στρατεύματα ἐπὶ Καρόλου ς'. τὰ ὁποῖα ἐλυνήθησαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Maillure, Ϛ. ποίκιλμα (ἐπὶ τῶν πτερῶν τῶν πτηνῶν).

Maimon, ἀρ. εἶδος πίθηκος.

Main, Ϛ. χεὶρ, κ. χέρι. la — droite ἡ δεξιὰ la — gauche ἡ ἀριστερά. le creux, le dedans, la paume de la — τὸ Θέναρ, ἡ παλάμη, κ. ἡ φοῦχτα. le dessus de la — τὸ μετανάρπιον τῆς χειρός. se laver les —s νίπτω τας χεῖρας (μου). battemens de —s χειροκροτήσεις. de — en — ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, κ. ἀπὸ χέρι εἰς χέρι. je me mets entièrement entre vos —s ἐγχειρίζομαι, παραδίδομαι εἰς σέ. acheter de la viande à la — ἀγοράζω κρέας μὲ τὸ μάτι, ἀζύγιστον. μεταφ. les —s de la mort αἱ χεῖρες τοῦ Θανάτου. mettre la — à l'œuvre ἐγχειρῶ, ἐπιχειρῶ τι, κάθημαι εἰς τὸ ἔργον, ἀρχίζω νὰ ἐργάζωμαι. mettre la — à un ouvrage συνεργῶ, συνεργάζομαι μὲ τὸν ποιητὴν τοῦ ἔργου, βάλλω τὸ χέρι μου. mettre, donner la dernière — à un ouvrage ἐπεξεργάζομαι τὸ ἔργον, ἐπιτίθημι τὴν κορωνίδα εἰς τὸ ἔργον. un ouvrage est de — de maître ἔργον τεχνίτου, καλλιτέχνημα, φιλοτέχνημα. fait à la — χειροποίητος. écrit à la — χειρόγραφος. à — armée ὡπλισμένη χειρὶ, ἐνόπλως. se tuer de sa propre — γίνομαι αὐτόχειρ. faire valoir une terre par ses —s καλλιεργῶ μόνος μου τὴν γῆν, ἰδίαις χερσί. mettre la — à la pâte βάλλω χέρι, συμπράττω εἴς τι. tendre la —à quelqu' un δίδω χεῖρα βοηθείας. donner la —, prêter la — à quelqu' un συντρέχω εἴς τινα, τὸν βοηθῶ. des personnes se tiennent toutes par la —, qu' elles se donnent la — l' une à l' autre συμβοηθοῦνται ἢ συνεννοοῦνται. cela est entre mes —s τοῦτο εἶναι ἐπ' ἐμοί, κ. εἶναι εἰς τὸ χέρι μου. donner sa — à quelqu' un νυμφεύομαί τινα. mon père dispose de ma — ὁ πατήρ μου δύναται νὰ μὲ συζεύξῃ. un homme a une belle — καλλιγράφος. je reconnais sa — γνωρίζω τὸν χαρακτῆρα τοῦ γράφειν αὐτοῦ je m' en lave les —s ἀπονίπτομαι τὰς χεῖρας, εἶμαι ἀμέτοχος, εἶμαι ἀθῷος. j' en ai les —s nettes εἶμαι καθαρὸς, ἀθῷος. ils sont comme les deux doigts de la — κ. εἶναι νύχι καὶ κρέας, φιλοῦσι κλειδί. on en mettrait la — au feu βάλλω τὸ κεφάλι μου. les —s démangent à quelqu' un τοῦ τρώγουν τὰ χέρια. aller bride en — dans une affaire πηγαίνω σιγὰ σιγὰ εἰς μίαν ὑπόθεσιν. donner de la — à la — δίδω ἀπὸ χέρι εἰς χέρι. rendre une chose en — propre ἐγχειρίζω τι εἰς τὸν ἴδιον. mettre une chose en — tierce παρακατατίθημι εἰς χεῖρας τρίτου. faire sa — κάμνω τὴν δουλειάν μου, ἤτοι κερδίζω εἰς μίαν ὑπόθεσιν, κτλ. une chose est sous la — εἶναι πρόχειρον. de marchand à marchand il n' y a que la — μεταξὺ ἐμπόρου καὶ ἐμπόρου δὲν ὑπάρχει διαφορὰ, ἤτοι συμβιβάζονται εὐκόλως. prendre, acheter une chose de la première — ἀγοράζω τι ἀπὸ πρώτου χέρι. tenir une chose de la première — μανθάνω τι ἐκ πηγῆς. un chirurgien à la — légère ὁ χειρουργος ἔχει χεῖρα ἐλαφρὰν, ἔχει εὐχειρίαν. il a la — pesante ἔχει βαρὺ χέρι. il a la — heureuse ἐπιτυγχάνει. un cheval bat à la — τινάσσεται ὁ ἵππος. il tire à la — ὁ ἵππος ἀνθίσταται. il force la — ὁδηγεῖ τὸν χαλινόν. il part de la — ἀφνιάζει. forcer la — à quelqu' un τὸν καταναγκάζω lâcher, rendre la — à un cheval ἀνοίγω τὸν χαλινὸν, κ. μπολιαίνω. la — de la bride ἡ

ἀριστερὰ χεὶρ τοῦ ἱππέως. cheval de — ἵππος παράσειρος. un cheval est sous la — ὅταν ζεύγεται πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἁμαξηλάτου. mettre la — sur le collet à quelqu' un τὸν συλλαμβάνω. conduire par la — χειραγωγῶ τινα. mettre la — sur quelqu' un ἐπιβάλλω χεῖρα κατά τινος. une chose, une affaire est en bonne — ἡ ὑπόθεσις εἶναι εἰς καλὰς χεῖρας. prendre en — les intérêts, la cause de quelqu' un ἀναλαμβάνω τὰ συμφεροντά τινος, τὰ ἀναδέχομαι. tenir la — à une chose φροντίζω περὶ ἐκτελέσεώς τινος πράγματος. donner les —s à quelque chose συναινῶ, συγκατατίθεμαι. tendre la — ἀνοίγω τὴν χεῖρα (διὰ νὰ ζητήσω ἐλεημοσύνην). je vous baise les —s φιλῶ τὸ χέρι σας, καὶ εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν, καὶ προσέτι ὅταν εὐτυχήμως θέλει νὰ εἰπῇ τις ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ ὅ,τι ζητῇ ὁ ἄλλος. je veux un domestique de votre — θέλω ἕνα ὑπηρέτην ἀπὸ σέ. tout ce qui vient de votre — ὅ,τι ἔρχεται ἀπὸ σέ. tenir la — haute à quelqu' un φέρομαι αὐστηρῶς πρός τινα. un coup de —, ἴδ. coup. un homme de — ἄνθρωπος τολμητίας, τολμηρός. en venir aux —s ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συγκρούομαι, κ. πιάνομαι. être aux —s, en être aux —s ξυλίζομαι. faire — basse ἡδηδὸν φονεύω, ἅρδην ἐξολοθρεύω, περνῶ ἀπὸ σπαθί. jeu de — παιγνίδια μὲ τὰ χέρια. une chose est faite à la — τὸ πρᾶγμα εἶναι προπαρεσκευασμένον, προμεμελετημένον, ἕτοιμον. de longue — πρὸ πολλοῦ, πρὸ χρόνων. — mise μεσεγγυον, κατάσχεσις. saisir entre les —s de quelqu' un κάμνω κατάσχεσιν εἰς χεῖρας τρίτου. plaider la — garnie δικάζομαι περί τινος, ἐν ᾧ τὸ νέμομαι. vider ses —s παραδίδω τὸ κατασχεθέν. — levée ἄρσις κατασχέσεως. donner — levée αἴρω τὴν κατάσχεσιν. imposer les —s χειροτονῶ. l' imposition des —s ἡ χειροτονία. § χαρτοσιά. une personne a la — εἶναι ἡ ἀράδα του νὰ παίξῃ. — de justice σκῆπτρον (τῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων). § τέταρτον δεσμίδος, (ἐξ 25 φύλλων). § χεὶρ, σημεῖον παρὰ τοῖς τυπογράφοις. monter — avant ἀναβαίνω μὲ τὰ χέρια καὶ πόδια εἰς ἓν σχοινίον τοῦ πλοίου. sous — κρυφίως. à deux —s μὲ τὰ δύο χέρια. un cheval à deux —s ἵππος χρήσιμος εἰς ἱππασίαν καὶ εἰς ἁρματηλασίαν. un homme est à deux —s ἄνθρωπος χρήσιμος εἰς πᾶν ἔργον. prendre à toutes —s χρηματολογῶ ἀναισθῶς, ἀναισχύντως. à pleines —s ἀφθόνως, πλουσιοπαρόχως. en un tour de — ἕως οὗ νὰ γυρίσῃς νὰ ἰδῇς. — forte συνδοομὴ, (κυρίως διοικητική). prêter — forte δίδω συνδρομήν.

Main-d'œuvre, Ϛ. ἡ ἐργασία.

Main ἡ Vrille, Ϛ. ἕλιξ, κ. ψαλίδα, τὰ ἑλικοειδῆ μέρη τινῶν φυτῶν, οἷον τῆς ἀμπέλου, δι' ὧν περιτυλίσσονται εἰς τοὺς τοίχους, δένδρα κτλ.

Mainate, Ϛ. κολοιὸς κορακίας, γένος πτηνῶν δασοβίων.

Mainbornir, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ὑπερασπίζομαι, διοικῶ, φροντίζω.

Maindre, οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. μένω.

Maine, ἀρ. * μαιεύνη, θάμνος τῆς Καϊένης.

Mainmortable, ἐπ. ἀμετακίνητος. ἴδ. Mainmorte.

Mainmorte, Ϛ. τὸ ἀμετακίνητον, ἐλέγετο ἄλλοτε ἐπὶ τῶν κτημάτων ἢ γαιῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ χρέη καὶ τὰς δουλείας τῶν τιμαρίων, καὶ μὴ ὑποκειμένων εἰς μετάβασιν. gens de — δουλοπάροικοι. il n' y va pas de — δὲν χωρατεύει, τοῦτέστι κτυπᾷ δυνατά. cet auteur a réfuté son adversaire, il n' y va pas de — ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἀνεσκεύασε τὸν ἐναντίον του, δὲν παίζει, ἢ δὲν τὸν φείδεται.

Maint, te, ἐπ. πολὺς, ἐν χρ. — auteur, —te fois κτλ. πολλοὶ συγγραφεῖς, πολλάκις. —tes et —es fois πολλάκις καὶ χιλιάκις. — et — auteur πολλοὶ καὶ ἄπειροι συγγραφεῖς.

Maintenant, ἐπίρ. χρ. νῦν, ἤδη, τώρα.

Maintenir, ἐν. ὑπέχω, ὑπερείδω, ὑποστηρίζω. § διατηρῶ. — l' exécution des lois διατηρῶ τοὺς νόμους. § διατείνομαι, διϊσχυρίζομαι. je vous maintiens que σᾶς βεβαιῶ ὅτι. — le change κυνηγ. ἐμμένω εἰς τὴν καταδίωξιν, ἐπὶ τῶν κυνῶν οἵτινες ἐξακολουθοῦσι νὰ θηρεύωσι τὸ καταδιωχθὲν εἰς αὐτοὺς ζῶον. § se — διατηροῦμαι, διαμένω. se — dans sa grandeur ἐμμένω εἰς τὴν ἀκμὴν καὶ δόξαν μου. § maintenu, ue, μετ.

Maintenue, Ϛ. ἐν χρ. jugement de — ἀπόφασις διατηρητικὴ τῆς κατοχῆς κτήματός τινος. καὶ pleine — ὁριστικὴ περὶ διατηρήσεως τῆς κατοχῆς ἀπόφασις.

Maintien, ἀρ. διατήρησις, συντήρησις. § ἕξις, σχῆμα, κατάστημα (τοῦ σώματος).

Maipouri, ἀρ. ψιττακὸς ὁ μελανοκέφαλος.

Mairanic, Ϛ. κόμαρος ἡ ἀλπεία.

Maire, ἀρ. δήμαρχος. — du palais αὐλάρχης (εἰς τὰς ἀρχαίας Μοναρχίας τῆς Εὐρώπης).

Mairie, Ϛ. δημαρχία. § ἡ δημαρχία, ἡ διάρκεια τοῦ δημάρχου. § τὸ δημαρχεῖον.

Mairrain, ἀρ. ἴδ. Merrain.

Mais, σύνδ. συμπλεκτικός. ἀλλὰ, ὅμως, ἢ κοινότ. μά il est riche — avare εἶναι μὲν πλούσιος, ἀλλὰ φιλάργυρος. § — encore, de plus, bien plus ἀλλ' εἰσέτι, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον, ἀλλὰ καί. je n' en puis —, elle n' en peut — ὀτ πταίω, δὲν πταίει. § οὐσ. il vous accable de si et de — qui τᾶς κατακόπτει μὲ τὸ ἂν καὶ μὲ τὸ ἄλλα.

Maïs, ἀρ. ἡ

Mahiz, ἀρ. ταὐτὸν τῷ blé de Turquie, blé de l' Inde, blé d' Espagne ἀραβόσιτος.

Maisnè, ἐπίθ. ἀρχ. ἄχρ. νεώτερος (ἐπὶ ἀδελφῶν).

Maisneté, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. ἡ νειότης, ἡ δευτερογένεια

Maison, Ϛ. οἶκος, οἰκία, κ. ἐστίτιον. petite — οἰκίσκος. bâtir une — οἰκοδομῶ. garder la — εἰσπρῶ. — de ville, ἡ hôtel de ville δημαρχεῖον, —ία. — de prière εὐκτήριος οἶκος. le maître de la — οἰκοδεσπότης. la maîtresse de la — οἰκοδέσποινα, κ. σπητονοικυρά. les petites —s φρενοκομεῖον. — des champs ἀγροτικὴ οἰκία. — de campagne οἶκος ἐξοχῆς. la — paternelle ἡ πατρικὴ ἑστία, τὸ πατρικὸν ὁσπήτιον. § οἰκογένεια, οἰκία, κ. τὸ σπητικόν. avec toute la — πανέστιος, πανοικὶ, μὲ ὅλον του τὸ σπητικόν. de la — οἰκιακὸς, οἰκεῖος. § οἶκος. le gouvernement de la — ἡ οἰκονομία faire une bonne — ἀποταμιεύω, κ. γίνομαι νοικοκύρης, οἰκονομεῖται, ἡ οἰκονομῶ καλῶς τὰ πράγματά μου. § οἱ ἀκόλουθοι, ἡ συνοδεία, οἱ ἄνθρωποι (ἡγεμόνος, πρέσβεως κτλ.). faire — nette ἀποπέμπω τοὺς ὑπηρέτας μου, κ. κάμνω παστραν faire — neuve ἀλλάσσω ὅλους τοὺς ὑπηρέτας μου. § la — du roi οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπηρέται τῆς αὐλῆς. la — du roi οἱ δορυφόροι, οἱ σωματοφύλακες § τάγμα (μοναχῶν). § — royale βασιλικὸς οἶκος, (ἀντὶ τοῦ γενικ.). la — de Bourbon ὁ οἶκος τῶν Βουρβωνιδῶν. un homme, une femme de bonne — ἀνὴρ, γυνὴ καταγόμενος (—νη) ἐξ οἴκου εὐγενοῦς, κ. ἀπὸ καλὸν σπίτι. une — est éteinte ἐξελείφθη ἡ γενεά. un homme a relevé sa — ἀνέστησε τὸν οἶκόν του, τὴν οἰκογένειάν του. § les douzes —s du soleil τὰ δώδεκα σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ. § ἐπαγγελματικὸς οἶκος, κ. ἐμπορικὸν σπίτι.

Maisonnage, ἀρ. οἰκοδομήσιμος ὕλη.

Maisonnée, Ϛ. συνοικία, εἰκία, κ. κατοικοῦντες εἰς τὸν αὐτὸν οἶκον

Maisonner, ἐν. καὶ οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. οἰκοδομῶ, κτίζω, ἐπισκευάζω οἰκίαν.
Maisonnette, Ϛ. οἰκίσκος, κ. σπητάκι.
Maître, ἀρ. δεσπότης,. κύριος. tel —, tel valet κατὰ τὸν μαστρογιάννη καὶ τὰ κοπέλια του. l' empereur mon — ὁ αὐτοκράτωρ ὁ κύριός μου (οὕτω γράφουσιν οἱ πρέσβεις). le — de la maison ὁ οἰκοδεσπότης, κ. σπητονοικοκύρης, ἡ ἁπλῶς νοικοκύριος. § (ἐπὶ τεχνῶν), μάστωρ, ἐργαστηράρχης, ἡ ἐργοστασιάρχης, βαρβαρ. μάστορης. le — d' un chien ὁ κύριος τοῦ κυνὸς, κ. ὁ νοικοκύρις τοῦ σκυλίου κτλ. dieu est le — de l' univers ὁ Θεὸς εἶναι κύριος τοῦ παντός. — du monde κοσμοκράτωρ. — de tout παντοκράτωρ. agir en — ἄρχω, δεσπόζω, εἶμαι κύριος. une personne frappe en — κρούει τὴν θύραν ὡσὰν νοικοκύρης (ἤτοι μὲ ἀλλεπάλληλα κτυπήματα). être le — de la campagne κρατῶ, κυριεύω, ἐξουσιάζω τα πεδινὰ, ἢ τοὺς ἀγροὺς. se rendre — des esprits καταχυριεύω τὰς ψυχάς. devenir — de soi κρατῶ ἐμαυτοῦ être le — de faire quelque chose ἔχω τὴν ἐξουσίαν, εἶμαι κύριος νὰ πράξω τι, εἶναι ἐπ' ἐμοὶ κτλ. vous êtes le — d' y aller παρὰ σοὶ κεῖται νὰ ὑπάγῃς ἢ νὰ μὴ ὑπάγῃς. § διδάσκαλος. — à danser χοροδιδάσκαλος, διδασκάλος χοροῦ. —ès-arts διδάσκαλος (λέγεται ἐπὶ τοῦ λαβόντος εἰς τὸ πανεπιστήμιον τὸν βαθμὸν ὅτι νὰ δύναται νὰ διδάξῃ). le besoin est un grand — μέγας διδάσκαλος ἡ ἀνάγκη. § τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς δικηγόρους. le — Petzali ὁ δικηγόρος Πετζάλης. § ἀρχιτεχνίτης, πρωτομαγίστωρ, πρωτουκαρδορκς un homme est un — homme εἶναι τεχνίτης ἐπιτήδειος. — fou, — sot ἀρχιμωρὸς, ἀρχιευήθης, ἡ μωρότατος, πρῶτος τῶν μωρῶν κτλ. § ἱππεύς. § ναύκληρος. — d' équipage ψευτιστὴς τοῦ πληρώματος. — des ports λιμενάρχης — clerc,— valet, etc πρῶτος κληρικὸς, πρῶτος ὑπηρέτης, κτλ. — des cérémonies ὁ ἐπὶ τῆς εὐταξίας, ἡ τελιτάρχης. — des requêtes ὁ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν. — des comptes ὁ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ (εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλήν). grand —, ἔδ. grand. — des hautes-œuvres ὁ δήμιος. — des basses-œuvres ὁ καθαρίζων τὰς ἀμάρας. le — autel τὸ πρῶτον θυσιαστήριον. le — brin d' une plante ὁ κυριώτερος κλῶνος τοῦ φυτοῦ. petit — καλλωτιστής.
Maître-à danser, ἀρ. διαβήτης, τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα διασταυροῦνται.
Maîtresse, Ϛ. ἔχει ὅλας τὰς σηματίας τοῦ maître. une femme est bonne — χρηστὴ δέσποινα, ὅταν μεταχειρίζεται καλῶς τοὺς ὑπηρέτας της, καλὴ κυρά. la — de la maison οἰκοδέσποινα, βαρβαρ. σπητονοικοκυρά. Rome fut la — du monde ἡ Ῥώμη ὑπῆρξε κοσμοκράτωρ. — d' école διδασκάλισσα. § — couturière ἀρχιράπτρια, κ. μαστόρισσα. — femme ἐπιτηδεία γυνὴ. petite — καλλωπίστρια. § ἐρωμένη, κ. ἀγαπητική. la — pièce d' une machine τὸ κυριώτερον μέρος μηχανῆς τινος.
Maîtrise, Ϛ * μαστορεία, βαρβαρονύμως μαστορειὰ, ἡ τάξις τοῦ μαγίστορος εἰς τὰς συντεχνίας. § —, ἡ grande — de Malte ἡ προεδρία τῆς Μάλτας. — des eaux et forêts δικαστήριον ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ δασῶν (ὑπῆρχεν ἄλλοτε εἰς τὴν Γαλλίαν).
Maîtriser, ἐν. δεσπόζω, κυριεύω. — ses passions κρατῶ τῶν παθῶν μου. — les hasards εἶμαι κύριος τῆς τύχης.
Majagué, ἀρ. χὴν ὁ Βρασιλιανός.
Majale, Ϛ * μαζάλη, ἄνθος τι τῆς ἀνοιξέως.
Majane, Ϛ. * μαΐανον, εἶδος βασιλικοῦ τῆς Ἰνδίας.
Majaufe, Ϛ. βάτος ἰδαία, κ. φράγουλα.
Majesté, Ϛ. τὸ μεγαλεῖον, ἡ μεγαλειότης. — de dieu ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. la — de la nature ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς φύσεως. sa — ἡ Α Μεγαλειότης, τίτλος τῶν βασιλέων. la — du style ἡ μεγαλιγορία, ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ὕφους. § ὑπεροψία, ἀγερωχία.
Majestueusement, ἐπίρ. μεγαλοπρεπῶς, σεμνοπρεπῶς, ὑπερηφάνως.
Majestueux, euse, ἐπ. μεγαλοπρεπὴς, σεμνοπρεπὴς, ὑπερήφανος.
Majet, ἀρ. εἶδος πορφύρας. (stercoraire). § μαγετιανὸν, φυτὸν τῆς Καλέννης.
Majeur, re, ἐπίρ. ἐνῆλιξ. § force — ἀνωτέρα δύναμις. affaire —, intérêt — πρᾶγμα, συμφέρον σπουδαῖον, λόγου ἄξιον, ἀνώτερον la—e partie τὸ πλεῖστον μέρος.. ordres —s αἱ ἀνώτεραι ἐκκλησιαστικαὶ τάξεις. § μείζων, ἐπὶ μουσικῆς π. χ. le semi-ton — τὸ μεῖζον ἡμιτόνιον, εἶναι τὸ διάστημα μιᾶς δευτέρας μείζονος, οἷον ἀπὸ ut εἰς si, ἢ ἀπὸ mi εἰς fa. tierce — ἐπὶ χαρτοπαιγνίων τινῶν, ὁ ἄσσος, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ κυρία τοῦ αὐτοῦ χρώματος. § ἡ μείζων (πρότασις ἑνὸς συλλογισμοῦ).—e ordinaire θέμα θεολογικὸν, τὸ ὁποῖον ἐπραγματεύετο ὁ φοιτητὴς ἀπὸ τὰς 8 τὸ πρωὶ μέχρι τῆς 6 τὸ ἑσπέρας.
Major, ἀρ. ταγματάρχης. — de place ἀξιωματικὸς τῆς πλατείας Etat — οἱ ἐπιτελεῖς. tierce —, quatrième, quinte — τρία, τέσσαρα, πέντε χαρτιὰ τοῦ αὐτοῦ χρώματος: § κῶνος, ὄστρακον τι. ἔδ. Cône
Majorat, ἀρ. κτῆμα πρωτοτοκίας.
Majordome, ἀο. ἐκ τοῦ ἰτ. ταὐτὸν τῷ maître d' hôtel ἐπιστάτης τοῦ οἴκου. § — ὁ ἐπὶ τῶν τροφῶν, εἰς τὰς τριήρεις (κάτεργον).
Majorité, Ϛ. ἐνηλικιότης. § ἡ πλειονοψηφία. § la — de telle place ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς πλατείας.
Majuscule, ἐπ. ἐν χρ. lettre — κεφαλαιακὸν στοιχεῖον. § οὐσ. κεφαλαιακόν.
Mak, ἀρ. κώνωψ μέγας.
Makaira, ἀρ. μάκαιρα, γένος ἰχθύων.
Makakounan, ἀρ. μακακουνὰν, εἶδος τετραποδου θηριώδους; τῆς Γουϊάννης.
Maki, ἀρ. * μανίας, γένος μαστοφόρων τῆς νήσου Μαδαγασκάρ.
Makulu, ἀρ. φύλλον δένδρου τῆς Κεϋλάνης μεθυστικὸν τῶν ἰχθύων.
Mal, ἀρ τὸ πλ. maux, δεινὸν, κακὸν. faire du — κακοποιῶ. § ἄλγος, πόνος. — de tête κεφαλαλγία. — aux dents ὀδονταλγία. — d'enfant ὠδὶς, πόνος (τοκετοῦ). — d'estomac κακοστομαχία, κ. χάλασμα τοῦ στομάχου. se trouver —à-l'aise λειποθυμῶ. j' ai — aux yeux ἀλγῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, κ. πονοῦν τὰ μάτια μου. j' ai — à la jambe πονεῖ τὸ ποδάρι μου. § νόσος, ἀσθένεια. — caduc ἐπιληψία. — d' aventure ἡ παρωνυχίς. — de cœur κακοστομαχία. — de mère ὑστερισμός. — de mer ναυτία (τῆς θαλάσσης). j' ai — de mer πάσχω εἰς τὴν θάλασσαν. — de Naples ἀφροδισιακὸν πάθος. — de Siam ἡ ὠχρίασις. — mort λέπρα. se faire — προσκρούω, προσπταίω, κ. κτυπῶ. je me suis fait — au pied ἐστύπησα τὸ ποδάρι μου. § κακολογία, κατηγορία, ὕβρις. dire du — de quelqu' un κακολογῶ τινα. c' était à qui me dirait le plus de — de lui κόπτασε ποῖος νὰ μὲ τὸν κατηγορήσῃ περισσότερον. § ἁμάρτημα, κακόν. — d' autrui n' est que songe εἰς ξένον κῶλον χίλιαις ξυλιαῖς. § δυστύχημα, ἀτυχία c' est un grand — que vous n' ayez pas écrit cette lettre plus tôt εἶναι δυστύχημα διότι δὲν ἔγραψες νωρίτερον. c'est un grand — qu' il se soit absenté εἶναι κακὸν ὅτι ἔλειψε. tourner une chose en —, l' expliquer en — ἐκλαμβάνω τι ἐπὶ κακοῦ, τὸ ἐξηγῶ στὸ κακόν. prendre quelque chose en — μὲ κακοφαίνεται, πειράζομαι. § ἐργασία, κόπος. § ἐπίρ. κακῶς, κ. κακά. — réussir ἀποτυγχάνω. crainte — fondée φόβος ἀνυπάρκτος, ἐσφαλμένος. j' ai — entendu

παρήκευσα. faire — ses affaires διατίθημι κακῶς τὰ πράγματά μου. soldats — en ordre ἄτακτοι στρατιῶται. parler — de quelqu' un κακολογῶ τινα. être — avec quelqu' un ψυχραίνομαι μέ τινα, τὰ χαλνῶ. les mettre — ensemble τοὺς διαιρῶ, τοὺς χωρίζω, τοὺς κάμνω ἐχθρούς.

Malabathrinum, ἀρ. μαλαβάθρινον, εἶδος ἀλοιφῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Malabathrum, ἀρ. μαλάβαθρον, φύλλον ἰνδικόν, χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ θηριακοῦ.

Malachie, Ϛ. μαλάχιον, γένος ἐντόμων.

Malachite, Ϛ. μαλαχίτης, λίθος πολύτιμος.

Malachre, Ϛ. *μάλαχρον, γένος φυτῶν.

Malacie, Ϛ. μαλακία, πάθος τῶν ἐγκύων γυναικῶν ὀνομαζόμενον ἀσυνηθη τινὰ πράγματα.

Malacoderme, ἀρ. ἐπ. μαλακόδερμος. § —s μαλακόδερμα, εἶδος ἐντόμων.

Malacodendre, ἀρ. μαλαχόδενδρον, θάμνος τις.

Malacoïdes, Ϛ. πλ. μαλαχοειδῆ φυτά.

Malacolithe, Ϛ. μαλακόλιθος, ταυτὸν τῷ sahlite.

Malacoptérygien, ἐπ. μαλακοπτέρυγιος, ἰχθύς.

Malacostraces, Ϛ. πλ. μαλακόστρακα.

Malacoxyle, ἀρ. μαλακόξυλον.

Malactique, ἐπ. μαλακτικός.

Malade, ἐπ. ἀσθενής, ἄῤῥωστος. être — νοσῶ, εἶμαι ἀσθενής. tomber — ἀσθενῶ, ἀῤῥωστῶ. être au lit — εἶμαι κλινήρης. le bras —, la partie — ὁ πάσχων βραχίων, τὸ νοσοῦν, τὸ πάσχον μέρος. les plantes sont —s τὰ φυτὰ φθείρονται. un état est —, est bien — τὸ κράτος πάσχει. la comédie française est — ἡ κωμῳδία παρακμάζει. avoir l'esprit, l'imagination, le cœur — πάσχει ὁ νοῦς μου, ἡ φαντασία μου, ἡ καρδία μου. § οὐσ. ὁ ἀσθενής, ὁ πάσχων, ὁ ἄῤῥωστος. garder, soigner un — νοσηλεύω τινα.

Maladie, Ϛ. νόσος, ἀσθένεια, πάθος. la cause d' une — ἡ νοσοποιὸς αἰτία. le traitement d' une — ἡ νοσηλεία, νοσήλευσις. —du pays νοσταλγία. les—s des animaux, des plantes τὰ πάθη τῶν ζώων, τῶν φυτῶν. μεταφ. les — des empires τὰ δεινά, αἱ νόσοι τῶν ἐπικρατειῶν. il a la — du jeu ἔχει τὸ πάθος τῶν χαρτιῶν.

Maladif, ive, ἐπ. νοσηρός, νοσηματικός, νοσώδης, ἐμπαθής.

Maladrerie, Ϛ. λεπροκομεῖον.

Maladresse, Ϛ. σκαιότης, ἀνεπιδεξιότης, ἀνεπιτηδειότης. § ἀφυΐα, τὸ ἀδέξιον.

Maladroit, te, ἐπ. σκαιός, ἀνεπιδέξιος, ἀνεπιτήδειος. § ἀδέξιος, σκαιός, ἀφυής. § οὐσ. c' est un — εἶναι ἀνεπιδέξιος.

Maladroitement, ἐπίῤῥ. ἀφυῶς, σκαιῶς, ἀνεπιδεξίως, ἀνεπιτηδείως.

Malaguette, Ϛ. καρδάμωμον, εἶδος ἀρώματος λεγομένου ἄλλως graine de paradis. τὸ. Maniguette.

Malai, ἀρ. ἡ malais, τὸ Μαλλιακὸν ἰδίωμα, ἡ καθαρωτέρα γλῶσσα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Malaise, ἀρ. κακοπάθεια, κακουχία, καχεξία, κακὴ διάθεσις.

Malaisé, ée, ἐπ. δυσχερής, δύσκολος. § δύσχρηστος, (ἐπὶ ἐργαλείων, ὅπλων κτλ.) § cette famille est —ée ἡ οἰκογένεια αὕτη εἶναι δύσπορος, εὑρίσκεται στενοχωρημένη, ἡ εἰς δυσκολίας.

Malaisément, ἐπίῤῥ. δυσχερῶς, χαλεπῶς, δυσκόλως.

Malakentomozaires, ἀρ. πλ. *μαλακέντομα, εἶδος θαλασσίων ζώων, μεταξὺ μαλακίων καὶ ὀστρακοδέρμων.

Malamiris, ἀρ. *μαλαμυρὶς, εἶδος ἰνδικοῦ πεπέρεως.

Malandres, Ϛ πλ. ῥαγάδες, σκασίματα περὶ τὰ γόνατα τοῦ ἵππου γινόμενα. un homme n' a ni suros ni—s δὲν ἔχει οὐδεμίαν σωματικὴν ἐνόχλησιν (ἐπὶ ἡλικιωμένων ἀνθρώπων). § σήψεις (τῶν ξύλων).

Malandreux, euse, ἐπ. ἡμίσηπτος (ἐπὶ ξύλων).

Malani, ἀρ. ἀντίῤῥιον, γένος φυτῶν.

Malapaenna, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαλαβάρ.

Malapari, ἀρ. *μαλαπάριον, δένδρον τῶν Μολούκων νήσων.

Malaperture, ἀρ. ἐχενηΐς, ἰχθὺς εὑρισκόμενος εἰς τοὺς ποταμοὺς τῆς Ἀφρικῆς.

Malart, ἀρ. ἀγριόπαπια.

Malate, Ϛ. ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. malum, μηλιακὸν (ὀξύ).

Malaven, ἀρ. ξύλον τῶν Φιλιππονήσων.

Malavisé, ée, ἐπ. ἄσκοπος, ἀλόγιστος, ἀπερίσκεπτος, ἀσυλλόγιστος. § οὐσ. c' est un — εἶναι ἀλόγιστος.

Malaxer, ἐν. μαλάσσω (ἔμπλαστρα), παρὰ τοῖς φαρμακοποιοῖς.

Malaxis, ἀρ. *μαλαξὶς, γένος φυτῶν.

Malbâti, ie, ἐπ. κακόρυθμος, διάστροφος, κ. κακοκαμωμένος, κακόρθειασμένος. καὶ οὐσ. un grand —.

Malbrouck, ἀρ. πίθηξ ὁ δολιχόουρος.

Malcomo, Ϛ. *μάλκωμα, γένος φυτῶν.

Malcontent, te, ἐπ. δυσάρεστος, δυσαρεστημένος.

Maldisant, te, ἐπ. κακολογῶν, κακολόγος. ὀλίγ. εὔχρ.

Mâle, ἀρ. τὸ ἄῤῥεν, τὸ ἀρσενικόν.

Mâle, ἐπ. ἄῤῥην, ἀρσενικός. λέγεται καὶ ἐπὶ φυτῶν. § ὀῤῥενωπὸς, ἀνδρικὸς, ἀνδρῶος. un style—et nerveux ἄθρυπτος καὶ νευρώδης χαρακτὴρ λόγου. poésie— ἀῤῥενωπὸς ποίησις. encens —Ϛυμίαμα ἀρσενικόν. § σίδηρον ἀρσενικόν (τὸ εἰσερχόμενον εἰς κρίκον τινά).

Malebeste, Ϛ. ἡ malebet, ἀρ πέλεκυς (πρὸς ὤθησιν τοῦ στυπακείου εἰς τὰ πλοῖα).

Malebête, Ϛ. χυδ. ἐπικίνδυνος.

Malédiction, Ϛ. ἀρὰ, κατάρα. dieu a donné sa — ὁ Θεὸς κατηράσθη. la — est sur cette maison, sur cette affaire εἶναι κατάρα εἰς τὸν εἶκον τοῦτον, εἰς τὴν κτλ. il y a de la — sur quelque chose ἔχει κατάραν, δὲν ἐπιτυγχάνει.

Malefaim, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. πεῖνα.

Malefice, ἀρ. μαγγανεία, μαγεία, τὰ μάγεια.

Maléficié, ée, ἐπ. (οἰκ) βεβλαμμένος (ἰδίως ἀπὸ μαγικήν τινα δύναμιν), πεφαρμαγμένος, κ. μαγεμμένος.— par la nature ἠδικημένος ἀπὸ τὴν φύσιν, διάστροφος.

Maléfique, ἐπ. étoile — κακοποιὸς ἀστήρ.

Malemort, ἀρ. ἀχρ. κακὸς θάνατος.

Malencontre, Ϛ. (οἰκ.) κακὴ σύμπτωσις.

Malencontreusement, ἐπίῤῥ. (οἰκ.) κατὰ κακὴν σύμπτωσιν.

Malencontreux, euse ἐπ. εἰς ἀτυχίας. il est — dans toutes ses entreprises εἶναι ἀτυχὴς εἰς ὅλας του τὰς ἐπιχειρήσεις. § ἀτυχίας.

Mal-en-point, ἐπίῤῥ. (οἰκ. καὶ εὔχρ.) κακῶς διακείμενος.

Malentendu, ἀρ. παράνοια, παρανόησις, σύγχυσις ἰδεῶν. j' ai été trompé par un —ἠπατήθην ἰδεῶν ἀλλ' ἀντὶ ἄλλων.

Malentendu, ue, ἐπ τὸ. Entendre.

Malepeste, οἰκ. ἐπιφώνημα ἐκφράζον ἔκπληξιν. —!que ce fer est chaud! ὦ! πόσον τὸ σιδηρον αὐτὸ εἶναι θερμόν.

Malerouda, ἀρ. ἄγνωστον πτηνὸν τῆς Κεϋλάνης.

Mâles, ἀρ. πλ. τὸ. Aiguilloto.

Malesherbe, Ϛ. φυτὸν τῆς Περσίας.

Malestan ἡ Manestan, ἀρ. εἶδος ἀγροῦ, ὅπου ἁλατίζονται αἱ μασσάραι.

Mal-être, ἀρ. ἐνόχλησις, κακὴ διάθεσις.

Malévole, ἐπ. (οἰκ. καὶ ὀλ. εὔχρ.) τὸ. Malveillant.

Malfaçon, Ϛ. (οἰκ. καὶ ὀλ. εὔχρ.) κακοτεχνία, κ. κακόρριασμα. § κακοτεχνία, δόλος, πανουργία.

Malfaire, οὐσ. (ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον) κακοποιῶ

Malfaisance, Ϛ. (ὀλ. εὔχρ.) κακοποιία, διάθεσις πρὸς τὸ κακοποιεῖν.

Malfaisant, te, ἐπ. κακοποιὸς § βλαβὴς, βλαβερός.

Malfaiteur, ἀρ. κακοῦργος.

Malfamé, ée, ἐπ. δύσφημος, διαβόητος, κ. δυσφημισμένος.
Malfamées, ἡ **Malnommées**, Ϛ. πλ. κακώνυμος, εἶδος εὐφόρβων τῶν Ἰνδιῶν.
Malgracieusement, ἐπίρ. (ἀρχ. καὶ ὀλ. εὐχρ.) ἀχαρίτως, ἀπειροκάλως, χωρὶς χάριν.
Malgracieux, euse, ἐπ. ἀρχ. ἀπότομος, ἀπολίτευτος.
Malgré, πρόθεσις. παρὰ τὴν θέλησιν, ἄκοντος. — son père ἄκοντος τοῦ πατρός του. —moi παρὰ τὴν θέλησίν μου, χωρὶς νὰ θέλω. j' ai fait cela — moi ἔπραξα τοῦτο ἀκουσίως. § μ' ὅλον, καίτοι ὑπάρχοντος je l' ai reconnu — l' obscurité τὸν ἀνεγνώρισα μ' ὅλον τὸ σκότος, καίτοι ὄντος σκότους. je suis allé — l' heure avancée ἐπῆγα μ' ὅλον ὅτι ἡ ὥρα ἦτον προχωρημένη. —tout μ' ὅλας τὰς προσπαθείας. § bongré malgré ἐκὼν ἄκων, ἑκόντος ἄκοντος. § — que μ' ὅλον ὅτι. — que j' en aie, — qu' il en aie ἄκοντός μου, ἄκοντός του, εἰς τὸ πεῖσμά μου, εἰς τὸ πεῖσμά του.
Malhabile, ἐπ. ἀνεπιτήδειος.
Malhabilement, ἐπίρ. ἀνεπιτηδείως.
Malhabileté, Ϛ. ἀνεπιτηδειότης.
Malherbe, Ϛ. τὸ. Dentelaire.
Malheur, ἀρ. δυστυχία, δυστύχημα, συμφορά. le — me poursuit ἡ δυστυχία μὲ κατατρέχει, μὲ κυνηγᾷ. il m' est arrivé un grand — μέγα δυστύχημα μοὶ συνέβη. les —s αἱ συμφοραί, τὰ δεινὰ, τὰ κακὰ par — κατὰ δυστυχίαν, δυστυχῶς. — à toi! (ἐπιφώνημα) οὐαὶ σοι! ἀλλοίμονον εἰς σε! § ἀτυχία. il avait le — de ne pas le trouver εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ μὴν τὸν εὕρῃ. jouer de— ἔχω ἀτυχίαν, εἰμὶ ἀτυχής. être dans le— ἔχω τὴν τύχην ἐχθράν. qui porte — ἀπαίσιος, ἀποφρὰς, τουρκ. ογουρσούζης.
Malheureusement, ἐπίρ. δυστυχῶς, κατὰ δυστυχίαν.
Malheureux, euse, ἐπ. δυστυχής, δύστηνος. être — δυστυχῶ. faire des —x ἐπιφέρω τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων. — se rencontre! δυστυχὴς συνάντησις. § ἀπαίσιος. fin — se ἀπαίσιος θάνατος. — augure ἀπαίσιος οἰωνός. il a quelque chose de—dans la physionomie ἔχει ἀπαίσιόν τι εἰς τοῦ προσώπου τοὺς χαρακτῆρας. § ἀτυχὴς, ἀνεπιτυχής. passion —se ἀνεπιτυχὴς ἔρως, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἀποδίδεται ἀγάπη ἀντὶ ἀγάπης. avoir la main —se εἰμὶ ἀτυχὴς, ἡ ἀτυχία μὲ κατατρέχει. memoire — se ἀμβλὺ μνημονικόν. § ἄθλιος, ταλαίπωρος. un — auteur ἄθλιος συγγραφεύς. malheureux! que fais-tu ? ταλαίπωρε, τί πράττεις; § οὐτιδανὸς, μηδαμινὸς, ἐλεεινὸς, μηδενὸς ἄξιος. il habite une —se bicoque κατοικεῖ ἐλεεινὴν καλύβην. l' est un — εἶναι ἄνθρωπος οὐτιδανός. § δυστυχὴς, πτωχός. § —se (οὐσ.) γυνὴ αἰσχρόβιος.
Malhonnête, ἐπ. ἄτιμος. homme, action — ἄνθρωπος, πρᾶξις ἄτιμος. § ἀγροῖκος, ἀπολίτευτος, κ. χωριάτης.
Malhonnêtement, ἐπίρ. ἀτίμως. § ἀγροίκως, ἀπολιτεύτως.
Malhonnêteté, Ϛ. ἀγροικία, σκαιότης, κ. χωριατιά. § πρᾶξις ἢ λόγος ἀγροῖκος, σκαιὸς, κ. χωριατιά.
Malice, Ϛ. κακεντρέχεια, ἐθελοκακία. un homme sans — ἄκακος. entendre — λέγω ἢ πράττω τι ἐπὶ κακῷ. ce qu' il a fait était méchant, mais il n' y entendait pas— ἡ πρᾶξίς του ἦτον κακὴ, ἀλλὰ δὲν τὴν ἔπραξε μὲ κακὸν σκοπὸν, ἐπὶ κακῷ. toutes ses —s ὅλαι αἱ κακεντρέχειαί του, ὅλαι του αἱ κακεντρεχεῖς πράξεις. § πονηρία, πανουργία, κ. διαβολιά. dire des —s λέγω λόγους πονηροὺς, δηκτικοὺς, κ. διαβολὰς. entendre — à quelque chose ἐκλαμβάνω τι ὡς πανουργίαν.
Malicieusement, ἐπίρ. κακεντρεχῶς. § μὲ πονηρίαν, κ. μὲ διαβολιάν.
Malicieux, euse, ἐπ. κακεντρεχὴς, ἐθελόκακος. § πονηρὸς, πανοῦργος, κ. διαβολεμμένος.
Malicorium, ἀρ. τὰ ἄωρα ὀπωρικὰ (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἰδίως) κύτινος, ὁ φλοιὸς τῶν ῥοδίων.
Malignement, ἐπίρ. κακεντρεχῶς, κακοβούλως, κακοτρόπως.
Malignité, Ϛ. κακεντρέχεια, κακοβουλία, κοκοτροπία. la — du sort ἡ ἐθελοκακία τῆς τύχης. § la — de l' air, de la fievre ἡ κακοήθεια τοῦ ἀέρος, τοῦ πυρετοῦ.
Malin, igne, ἐπ. κακοποιὸς, κακεντρεχὴς, ἐθελόκακος. la vertu — igne d' une plante, κακοποιὸς ἰδιότης φυτοῦ. § πονηρὸς, πανοῦργος, κ. διαβολεμμένος. discours — λόγος δηκτικὸς, ἐγγιτικός. l' esprit — τὸ πονηρὸν πνεῦμα, ὁ διάβολος. § fievre — igne, plaie — igne κακοήθης πυρετὸς, πληγὴ κακοήθης.
Maline, Ϛ. μεγάλη πλημμύρα (τῆς θαλάσσης) εἰς καιρὸν νουμηνίας.
Malines, Ϛ τρίχαπτον τῆς Μαλίνης, πόλεως τῆς Φλάνδρας.
Malingre, ἐπ. οἰκ. φιλάσθενος.
Malintentionné, ée, οὐσ. καὶ ἐπ. κακόβουλος, κακοὺς σκοποὺς ἔχων.
Malique, ἐπ. μηλικὸν (ὀξὺ).
Malitorne, ἐπ. οἰκ. ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος, ἀνάποδος.
Mal-jugé, ἀρ. κακοδικία.
Malkoha, ἀρ. γένος πτηνῶν τῶν Ἰνδιῶν.
Malla, Ϛ. τροπαίολον περουβιανὸν, φυτόν.
Mallard, ἀρ. μικρὰ μύλη.
Malle, Ϛ. κιβώτιον, κ. σεντούκι. § στρωματόδεσμον, τουρκ. τζαμετάνι. faire sa — συσκευάζω τὸ κιβώτιον, τὸ στρωματόδεσμον (τῆς ὁδοιπορίας μου). défaire sa — ἀποσκευάζω τὸ στρωματόδεσμον τῆς ὁδοιπορίας. § malle-poste ταχυδρομικὴ ἅμαξα. courrier de la— ὁ ταχυδρόμος. § τὸ κιβώτιον τῶν μεταπρατῶν. § trousser en — (παροιμ. ἀρχ.) ὑφαιρῶ, ἁρπάζω. être troussé en — (ἀρχ. οἰκ.), ἁρπάζομαι ἀπὸ τὸν θάνατον, ἀποθνήσκω αἰφνιδίως.
Malléabilité, Ϛ. τὸ ἐλατὸν, ἡ ἰδιότης τῶν σφυρηλατουμένων μετάλλων.
Malléable, ἐπ. ἐλατὸς, ὁ σφυρηλατούμενος.
Mallemole, Ϛ. διαφανὲς (τουλπάνι) τῆς Βεγγάλης.
Malléolaire, ἐπ. ὁ εἰς τὸ σφυρὸν (τοῦ ποδὸς) ἀνήκων.
Malléole, Ϛ. τὸ σφυρὸν, κ. κόττι τοῦ ποδός.
Malletier, ἀρ. κιβωτοποιός.
Mallette, Ϛ μικρὸν κιβώτιον.
Mallier, ἀρ. ταχυδρομικὸς ἵππος.
Mallingtone, Ϛ. μέγα δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Mallocoque, Ϛ. γένος φυτῶν.
Mallote, ἀρ. τετραγάστωρ, δένδρον τῆς Κίνας.
Malmener, ἐν κακῶς χρῶμαι, κακομεταχειρίζομαι. être —é κακῶς πάσχω, κ. κακοπαθαίνω.
Malmoulue, ἐπ. κακοχώνευτος (μόνον ἐπὶ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ ἐντόσθια τῆς ἐλάφου).
Malnommée, Ϛ. τὸ. malfamées.
Malope, Ϛ. μαλόπη, γένος φυτῶν κηπευτῶν.
Malora, ἀρ. εἶδος φοινίκης.
Malotru, ue, ἀρ. ἄνιστος, ἀνοσιος, δύσμορφος.
Malpighiacées, Ϛ. πλ. μαλαχοπήγια, σύστημα φυτῶν.
Malplaisant, te, ἐπ. (ἀρχ.) δυσάρεστος.
Malpropre, ἐπ. ἀκάθαρτος, κ. ἄπαστρος, βρώμικος, λερωμένος.
Malproprement, ἐπίρ. ἀκαθάρτως, κ. ἄπαστρα. § travailler — ἐργάζομαι βαναύσως, ἀκόμψως.
Malpropreté, Ϛ. ἀκαθαρσία, κ. ἀπαστρία, βρῶμα, λέρα.
Malsain, ne, ἐπ. νοσώδης. l' air est— ὁ ἀὴρ εἶναι νοσώδης. § νοσηρός. il est d' une complexion —e εἶναι νοσηρᾶς κράσεως
Malséant, te, ἐπ. ἀπρεπής.
Malsemé, ἐπ. ἐπὶ κεράτων ἐλάφου ἐχόντων περιττὸν ἀριθμὸν κλάδων.
Malsonnant, te, ἐπ. ἀπηχής. proposition —e πρότασις ἀσεβὴς, ἡ προσβάλλουσα τὴν ἠθικήν.
Malt, ἀρ. κριθὴ ἑτοίμη διὰ ζύθον.
Malte, malthe ἡ maltha, Ϛ. μάλθα, μίγμα ῥητίνης τῶν ἀρχαίων. § μάλθα, εἶδος ἰχθύος.

Malthée, Ϛ. μάλθεια, ὑποδιαίρεσις γένους ἰχθύων.
Malthine, Ϛ. μαλθίνη, γένος ἐντόμων.
Maltôte, Ϛ. ἀρχ. φόρος, φορολογία.
Maltôtier, ἀρ. φορολόγος.
Maltraiter, ἐν. κακῶς διατίθημι, κακόω, κ. κακομεταχειρίζομαι. être —é κακῶς πάσχω, κακουμαι, κ. κακοπαθαίνω. -- des paroles λοιδορῶ. — de coups αἰκίζω. § προσβάλλω, βλάπτω (τινὰ ἢ τὰ δικαιώματά του).
Malvacées, Ϛ. πλ. μαλάχαι, φυτὰ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχῶν, κ. μολόχα.
Malveillance, Ϛ. δυσμένεια, κακοβουλία, κακὴ προαίρεσις.
Malveillant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. κακόβουλος, δυσμενής.
Malvoisine, Ϛ. εἶδος καταπέλτου τοῦ μεσαιῶνος.
Malversation, Ϛ. κατάχρησις (χρηματικὴ εἰς ἐκπλήρωσιν δημοσίου ὑπηρεσίας)
Malverser, οὐδ. γίνομαι ἔνοχος καταχρήσεων (χρηματικῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν δημοσίου ὑπηρεσίας).
Malvoisie, Ϛ. οἶνος Μονεμβασίας, οἶνος τῆς νήσου Τήνου. § οἶνος ἀρωματικὸς καὶ βραστός.
Malvoulu, ue, ἐπ. (ολ. εὔχρ.) μισούμενος.
Maman, Ϛ. μάμμα, μήτηρ (εἰς τὴν γλῶτταν τῶν παιδίων). grand' — μάμμη, κ. γιαγιά. une grosse — οἰκ. χονδρογυναῖκα.
Mamanira, ἀρ. *μαμανίρα, δένδρου τῶν Μολούκων.
Mamanpian, ἀρ. πληγή τις ἀρροδισιακή.
Mambi, ἀρ. μαστίχη τῆς Περουβίας.
Mambrine, Ϛ. εἶδος αἰγός.
Mamei, ἀρ. βερυκοκέα τοῦ ἀγ. Δομηνίκου.
Mamelen, ἀρ. νυκτόδενδρον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Mamelle, Ϛ. μαστὸς, κ. βυζί. un enfant à la — θηλάζον, ὑπομάζ(σθ)ιον, ὑποτίτθιον βρέφος. § εἶδος ἀμανίτου.
Mamelon, ἀρ. θηλή, ῥώξ τοῦ μαστοῦ. § μαστὸς, βουνὸς, στρογγύλη κορυφὴ ὄρους. § θηλή, ἐξοχὴ νεύρων εἰς τὴν γλῶτταν καὶ ἄλλα μέρη. § θηλή (εἰς διαφόρους τέχνας, μέρη ἐργαλείων σχῆμα ἔχοντα θηλῆς). § εἶδος κογχύλης. § εἶδος ἀγαρικου, φυτόν.
Mamelonné, ée, ἐπ. φυματώδης, φυματίας, ὁ ἔχων φύματα. animal à dens —s μαστόδων. § —ό εἶδος βαλίστου, ἰχθύς. § εἶδος ἀγαρικοῦ, φυτόν. § φυματίας, εἶδος ἀμανίτου.
Mamelu, ue, ἐπ. ὁ ἔχων μεγάλους μαστούς.
Mamillaire, ἐπ. μαστοειδής.
Mamina, ἀρ. *μαμίνα, δένδρον τῶν Μολούκων.
Mamlouk, Mamluk ἢ **Mameluc**, ἀρ. μαμελοῦκος, ἱππεὺς Αἰγύπτιος.
Mammaire, ἐπ. μαστικὸς, ὁ εἰς τὸν μαστὸν ἀνήκων. § μαστικὸς, γένος σωλήνων.
Mammalogie, Ϛ. πραγματεία περὶ μαστοφόρων.
Mammalogiste, ἀρ. ζωολόγος.
Mammifère, ἀρ. μαστοφόρον ζῶον, ταγμα ζώων, τὰ ἔχοντα μαστούς.
Mammiforme, ἐπ. μαστοειδής.
Mammouth, ἀρ. μαμμοὺθ, ζῶον τοῦ γένους τῶν ἐλεφάντων, τοῦ ὁποίου ἐξέλιπε τὸ πρωτότυπον, καὶ τὰ ὀστᾶ μόνα εὑρίσκονται εἰς Σιβηρίαν. § μαστόδων, ἕτερον ζῶον τοῦ ὁποίου τὰ ὀστᾶ μόνα εὑρίσκονται.
Mammule, Ϛ. φύμα τι εἰς τὰς λειχῆνας (εἶδος φυτῶν).
Mamoudi, ἀρ. μαχμουδιὲς, νόμισμα τῆς Τουρκίας.
Mamoudis, ἀρ. πλ. ὑράσματα τῆς Σουράτης.
Mampata, ἀρ. νέον, δένδρον τῆς Σενεγάλης.
Man ἢ **Mem**, ἀρ. σταθμὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Manabo, ἀρ. εἶδος Αἰγιφύλλων, φυτόν.
Manaca, ἀρ. φοινιξ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Managuier, ἀρ. Μανάγη, δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Managurell, ἀρ. ὑστριχείκελον τῆς νέας Ἱσπανίας, ζῶον, ἴδ. Coendou.
Manakin, ἀρ. πίπρα, πιπὼ (ἡ) ἢ πιπὼν, πτηνὸν ἐκ τῶν ὀρυοκολαπτῶν.
Manale, Ϛ. Pierre — ὑδρία, λίθος ὅστις, ὡς ἐπίστευον εἰς τὴν Ῥώμην, ἔρεγε τὴν βροχήν.
Manant, ἀρ. (ὀλ. εὔχρ.) ἀστὸς, χωρικὸς, κάτοικος ἄστεως ἢ χωρίου. § ἀγροῖκος, κ. χωριάτης.
Mancelle, Ϛ. ἀλυσίδιον εἰς τὸ περιδέραιον τῶν ἵππων.
Mancenillier, ἀρ. ἱππομανὴς, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς παράγον φαρμακερούς καρπούς.
Manchas, ἀρ. ἰαματικὸν φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Manche, ἀρ. λαβὴ, λαβὶς, κ. χερούλι, τὸ μέρος ὅθεν πιάνονται τινὰ ἐργαλεῖα — d' un couteau λαβὶς, κ. μανίκι τοῦ μαχαιρίου. — de cognée στειλεὸν, κ. στειλιάρι τῆς ἀξίνης. — de charrue ἐχέτλη, κ. χέρι τοῦ ἀρότρου. — d' un instrument à cordes στειλεὸν ἐντατοῦ ὀργάνου. être sûr de son — παίζω ἐπιδεξίως ὄργανόν τι. § branler au — σαλεύομαι, δυστάζω, εἰμὶ ἀμφιῤῥεπὴς, δὲν εἶμαι ἀσφαλής. jeter le — après la cognée ἔρχομαι εἰς ἀπόγνωσιν. § ἴδ. solen.
Manche, Ϛ. χειρὶς, κ. μανίκι. avoir quelqu' un dans sa — ἔχω τινα εἰς τὴν διάθεσίν μου. il a la — large, παροιμ. διδάσκαλε πολὺ ἐξίδασκες καὶ νόμον δὲν ἐκράτεις. gentilshommes de la — αὐλικοὶ ἔχοντες χρέος νὰ συνοδεύουν τοὺς βασιλοπαιδας τῆς Γαλλίας. gardes de la — σωματοφύλακες ἱστάμενοι παρὰ τὸν βασιλέα. § σωλὴν (δερμάτινος ἢ ἐξ ὑράσματος πρὸς διοχέτευσιν ὑγρῶν). —s à vent διαπευστῆρες, σωλῆνες ἐξ ὑράσματος διὰ τῶν ὁποίων ἀερίζονται τὰ ἔνδον τοῦ πλοίου. § πορθμὸς. § ὁ πορθμὸς τοῦ Καλαί.
Mancheraux, ἀρ. πλ. χεῖρες (τοῦ ἐργαλείου τῶν χαρτοποιῶν).
Mancheron, ἀρ. ἐχέτλη, ἡ χεὶρ τοῦ ἀρότρου.
Manches-haches, ἀρ. στειλεὸν, εἶδος δένδρου τῆς Γουϊάνης.
Manches de velours, Ϛ. πλ. ἴδ. Cormoran.
Manchette, Ϛ. περιχειρίδιον, στολὶς ἢ ἀκροπερίδιον περὶ τὸν χειρίσκον. vous avez fait là de belles —s, παροιμ. οἰκ. καλὰ ἐδράσατε τὰ πράγματα (εἰρωνικῶς). § ouvrage à —s βιβλίον μὲ στειρεώσεις εἰς τὰ περιθώρια. § — de la vierge, ἴδ. Liseron § — de Neptune, ἴδ. Millepore celluleux. § — grise, ἴδ. Agaric.
Manchon, ἀρ. περιχείριον, εἶδος ἐκ δορᾶς (γούνας), τὸ ὁποῖον φέρουν αἱ γυναῖκες περὶ τὰς χεῖρας των τὸν χειμῶνα. § κλυστὴρ ὑέλινος εἰς τὴν ὑελοποιΐαν.
Manchonnier, ἀρ. ὁ ὑελουργὸς, ὁ κατασκευάζων τὰ ὑάλια τῶν κλυστήρων.
Manchot, ote, ἐπ. καὶ οὐσ. χειρόκωλος, κ. κουλός. il n' est pas —, παροιμ. εἶν' ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος. § —s ἀπτηνοδύται, σύστημα πτερύγων.
Mandant, ἀρ. ἐντολεύς, ὁ δίδων ἐντολήν.
Mandarin, ἀρ. μανδαρῖνος, ἀξίωμα τι κὸς εἰς Κίναν.
Mandat, ἀρ. ἐντολὴ, πληρεξούσιον ἔγγραφον, (δι' οὗ ἐπιτρέπω τινὰ εἰς τινα). les députés ont présenté leurs —s οἱ ἀντιπρόσωποι παρουσίασαν τὰ πληρεξούσιά των. son — était de défendre tel droit ἡ ἐντολή του ἦτον νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ δεῖνα δικαίωμα. § ἔντυπον, ἔγγραφον δι' οὗ παραγγέλλομεν πληρωμήν τινα ἐπί τινος ταμείου. § ἔνταλμα, διαταγὴ ἐκ στηρίου. — d' amener ἔνταλμα συλλήψεως. § πληρεξούσιον τοῦ Πάπα (περὶ χορηγίας ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων).
Mandataire, ἀρ. ἐντολοδόχος, ὁ εἰς ὃν δίδεται ἐντολή τις. § ὁ πρεσβευόμενος ὑπὸ τοῦ Πάπα.

Mando, Ϛ. κάλαθος τῶν κεραμέων.
Mandolstein, ἀρ. ἀμυγδαλίτης (λίθος), εἶδος λίθου.
Mandoment, ἀρ. ἐπιταγή, ἐντολή. donnons en — à nos cours ἐντελλόμεθα τοῖς ἡμετέροις δικαστηρίοις (καταληκτικὸς τύπος τῶν νόμων). § ἐπισκοπική διαταγή. § ἀρχ. ἔνταλμα, διαταγή (πληρωμῆς).
Mander, ἐν. μηνύω, παραγγέλλω. je lui ai —é cette nouvelle τὸν ἐμήνυσα τὴν εἴδησιν ταύτην. je veux lui — qu'il vienne θέλω νὰ τὸν μηνύσω, νὰ τὸν παραγγείλω νὰ ἔλθῃ. — ons et ordonnons ἀπειφασίσαμεν καὶ διατάττομεν (τυπος τῶν διαταγμάτων). § μηνύω, μετακαλ(οῦμαι)ῶ. j' ai —é le médecin ἐμήνυσα, μετεκαλεσάμην τὸν ἰατρόν. j' ai —é mon équipage ἐμήνυσα, παρήγγειλα να μὲ στείλουν, μετεκάλεσα τὴν ἅμαξάν μου.
Mandibule, Ϛ. γνάθος (ἡ), ἡ κάτω σιαγών. § τὰ χείλη (τοῦ ῥάμφους τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἐντόμων).
Mandibulés, ἀρ. πλ. γναθωτὰ, σύστημα ἐντόμων.
Mandibulithe, Ϛ. γναθόλιθος, ἀποξελιθωμέναι σιαγῶνες ἰχθύων.
Mantil, ἀρ. μανδίλιον, ὡς καλυμμα τῆς κεφαλῆς.
Mandille, Ϛ. (προφ. mandigle), ἀρχαῖον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν ὑπηρετῶν.
Mandoline, Ϛ. κιθάριον, μανδολίνον, μικρᾶς κιθάρας εἶδος.
Mandore, Ϛ. τετράχορδον, εἶδος κιθάρας.
Mandragore, Ϛ. μανδραγόρας, γένος φυτῶν, ἴδ. Belladonne.
Mandrerie, Ϛ. λυγοπλοκή, τὸ ἐκ λύγου πλέγμα τῶν καλαθοπλοκων.
Mandrier, ἀρ. λυγοπλόκος, καλαθοπλόκος, πλέκων λύγον.
Mandrill, ἀρ. κολοβόκερκος, ἡ μορμών, γένος πιθήκων.
Mandrin, ἀρ. ὀβελὸς (σιδηροῦς ἢ ξύλινος, χρήσιμος εἰς διαφόρους βιομηχανικὰς τέχνας).
Manducable, ἐπ. βρωτὸς, ὁ τρωγόμενος (χωρὶς νὰ βλάπτῃ).
Manducation, Ϛ. βρῶσις (ἰδίως τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ).
Mandurria, ἀρ. ἴβις, γένος πτηνῶν.
Manéage, ἀρ. ἡ ἅμισθος ἐργασία τῶν ναυτῶν εἰς τὰ πλοῖα.
Manège, ἀρ. ἱππευτική, ἱππασία, ἄσκησις τοῦ ἵππου εἰς τὴν ἱππευτικήν. terme de — λέξις ἱππευτική. § ἱπποδρόμιον, μέρος ὅπου οἱ ἵπποι γυμνάζονται. § τέχνασμα. je connais leurs —s γνωρίζω τὰ τεχνάσματά των. § ἡ διεύθυνσις τῶν φλεβῶν τῶν γαιοθράκων. § ἐξελιγμὸς ναυτικός.
Manelli, ἀρ. ἀσπάλαθος Ἰνδικός.
Manèque, ἀρ. ἴδ. Muscade.
Mânes, ἀρ. πλ. νέρτεροι, ψυχαὶ, σκιαὶ τῶν νεκρῶν (εἰς τὸν ποιητικὸν λόγον).
Manestier, ἢ Munistier, ἀρ. βόνασος, ζῶον.
Manet, ἀρ. εἶδος δικτύου.
Manetou, ἀρ. ἴδ. Ampullaire.
Manette, Ϛ. λαβὶς ἐργαλείου τινὸς τῶν κτιστῶν.
Manettia, Ϛ. * μανεττία, γένος φυτῶν.
Manga, mangas ἢ mangi, ἀρ. καρπὸς. ἴδ. Manguier.
Mangabey, ἀρ. πίθηξ κυνόσουρος, εἶδος πίθηκος.
Manga-brava, ἀρ. ἴδ. Ahouai.
Manga-chapay, ἀρ. δένδρον τῶν Φιλιππίνων.
Mangal, ἀρ. πύραυνον, τουρκ. μαγκάλι.
Mangalis, ἀρ. σταθμὸς τῶν Ἰνδιῶν.
Manga-nari, ἀρ. ἴδ. Gratiole.
Manganèse, ἢ Manganaise, ἀρ. μαγκανήσιον, μέταλλον.
Mangarsahoe, ἀρ. ὄναγρος τῆς Μαδαγασκάρης.
Mangeable, ἐπ. ἐδώδιμος, φαγώσιμος, ὅστις δύναται νὰ φαγωθῇ.
Mangeaille, Ϛ. φορβὴ, τροφὴ τῶν ζώων, κ. φαγί. § οἰκ. τροφὴ τῶν ἀνθρώπων (ἐπὶ κακοῦ).
Mangeant, te, ἐπ. οἰκ. τρώγων. je l'ai laissée —e τὴν ἄφησα τρώγουσαν.
Mange-bouillon, ἀρ. ἴδ. souffreteuses.
Mange-fourmis, ἀρ. ἴδ. Fourmillier.
Mange-froment, ἀρ ἴδ. Coccinelle.
Mangeoire, Ϛ. φάτνη, ὅπου βάπτεται τὸ ἄχυρον πρὸς τροφὴν τῶν ἵππων.
Manger, ἐν. ἐσθίω, τρώγω. Adam a —é la pomme ὁ Ἀδὰμ ἔφαγε τὸ μῆλον. — gras, — de la viande κρεοφαγέω. — comme quatre, οἰκ. τρώγω ἁπλήστως —é de vers σκωληκόβρωτος. un livre —é de vers βιβλίον διάβρωτον. § γευματίζω, ἐστιῶμαι. où —ez-vous ordinairement? ποῦ ἐστιᾶσαι συνήθως; avez-vous —é? ἐγευμάτισες; salle à — ἐστιατή(ό)ριον. on —e bien chez lui τὸ γεῦμα εἶναι καλὸν εἰς αὐτόν. § donner à — σιτῶ, τρέφω, τουρκ. ταΐζω. il donne à — aux pauvres σιτεῖ, τρέφει τοὺς πτωχούς. § donner à — ἐστιῶ, δίδω γεῦμα. il ne m'a jamais donné à — ποτὲ δὲν μὲ προσεκάλεσεν εἰς γεῦμα. § — son bien βιβρώσκω, κατεσθίω, κατατρώγω τὴν περιουσίαν μου. ses valets le — ent οἱ δοῦλοί του τὸν τρώγουν ὡς τὸ κόκκαλον. § le four —e beaucoup de bois ὁ κλίβανος τρώγει, δαπανᾷ πολλὰ ξύλα. ce remède —e les chairs τὸ ἰατρικὸν τοῦτο, βιβρώσκει, τρώγει τὰ κρέατα. § — une voyelle ἐκθλίβω φωνῆεν. § οἰκ. — ses mots τρώγω τὰς λέξεις μου, δὲν τὰς προφέρω ὁλοκλήρους. § — dans la main (μεταφ). προσφέρομαι πολλὰ οἰκιακῶς. — de la vache enragée ὑπομένω πλὰς κακουχίας. il se sont —é le blanc des yeux ἔβγαλαν τὰ μάτιά των (ἐρίζοντες).— quelqu'un des yeux ἐποφθαλμιῶ ἐπί τι, τὸ τρώγω μὲ τὰ μάτια. être à —, joli à — καλὸς εἰς βρῶσιν, ὀρεκτικὸς, κ. ἀῤῥάτος. il y a à boire et à — ἔχει τὰ καλά του καὶ τὰ κακά του. § le bâtiment est —é par la mer τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου βρέχεται ἀπὸ τὰ κύματα. § le vent est —é par la montagne ὁ ἄνεμος παρεμποδίζεται ἀπὸ τὸ ὄρος.
Manger, ἀρ. βοῶσις, τροφὴ, κ. φαγί. il en perd le boire et le — διὰ τοῦτο οὔτε πίνει οὔτε τρώγει. Blanc-manger, ἴδ. Blanc.
Mangerie, Ϛ. (ἀρχ. χυδ.) πολυφαγία, κ. φαγανιά. § κατάχρησις (δημοσίων ὑπαλλήλων).
Mange-tout, ἀρ. οἰκ. δαπανητής.
Mangeur, euse, ἐπ. πολυφάγος, κ. φαγᾶς. grand — ἀδηφάγος § οἰκ. δαπανητὴς, ἐξοδευτής. § χυδ. — de chrétiens στριψοδίκης § — de charrettes ferrées, de petits enfans, ἴδ. fanfaron. il est — de viandes apprêtées, de soupe apprêtée εἶναι ὀκνηρὸς, κ. πέφτει πῆτα νὰ σὲ φάγω. — de crucifix, d'immages, de saints ὑποκριτὴς, ψευδοευλαβής. § — d'appât βαλιστὴς τῆς Βουρβωνίας νήσου, ἰχθύς. § — de fourmis, ἴδ. Fourmillier. § — de millet κεγχριοφάγος, πτηνὸν τῆς Καϋέννης. § — de noyaux πυρηνοφάγος. ἴδ. Grosbec. § — de pierre λιθοσκώληξ, εἶδος σκώληκος. § — de plomb κολυμβὶς τῆς Λουϊσιάνης, πτηνόν. § — de poires σκώληξ κατοικῶν εἰς τ' ἀπίδια. § — de poules χυδαῖον ὄνομα διαφόρων σαρκοφάγων ὀρνέων. § — de riz, ἴδ. Troupiale. § — de vers, ἴδ. Fauvette.
Mangeuro, Ϛ. (προφ. Manjûre). βρῶμα, φάγωμα, τὸ φαγωμένον μέρος. — de souris μυόβρωμα, ποντικοφάγωμα.
Mangifera, ἀρ. ἴδ. Manguier.
Mangium, ἀρ. * μάγγιον, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Mangle, ἀρ. κωνόκαρπον, εἶδος φυτοῦ.
Manglier, ἀρ. κωνόκαρπον, δένδρον τῆς Πολυνησίας.
Manglisse, Ϛ. * ἵππιον τὸ Περουβιανόν.
Mangoiche, Ϛ. κανάριον τῆς Μαδαγασκάρης.
Mangos, ἀρ. πολύνεμος βριγινικὸς, ἰχθύς.
Magostana, ἀρ. ἴδ. Garcinia.

Mangoustan, ἡ Mangostan, ἀρ. γαρκινία Μαγκοστάνη, δένδρον τῆς Ἀσίας.
Mangouste, Θ. ἰχνεύμων, ζῶον.
Mangue, ἀρ. εἶδος μεγάλου δικτύου. § * μάγγιον, ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου, Manguier.
Manguier, ἀρ. * μαγγιοφόρον, δένδρον ὁπωροφόρον τῆς Περουβίας. § — blanc, ἴδ. coquemollier.
Mani, ἀρ. συμφώνιον, δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Maniable, ἐπ. εὐμάλακτος, μαλακός. cette étoffe est — τὸ ὕφασμα τοῦτο εἶναι μαλακόν. § εὐέργαστος, εὔκολος εἰς τὴν ἐργασίαν. § μεταφ. εὐμεταχείριστος, εὔκολος (ἄνθρωπος, χαρακτήρ). vent, temps — ἄνεμος μέτριος.
Maniaque, οὐσ. καὶ ἐπ. μανιακός, ἐμμανής.
Manicaire, ἀρ. φοίνιξ τῆς Γουϊάνης.
Manicanterie, Θ. διδασκαλεῖον μουσικῆς εἴς τινα μοναστήρια.
Manichéens, ἀρ. πλ. μανιχαῖοι, αἱρετικοὶ χριστιανοί.
Manichéisme, ἀρ. μανιχαϊσμός, αἱρεσεις τῶν Μανιχαίων.
Manicordion, ἀρ. εἶδος κυμβάλου.
Manicle, Θ. ἴδ. Menotte καὶ Manique.
Manicolle, Θ. ἴδ. Truble.
Manie, Θ. μανία. avoir la — des chevaux ἱππομανέω. qui a la — des chevaux ἱππομανής. avec — ἐμμανῶς.
Maniement, ἀρ. ψιλάφησις. § — des armes ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων, ὁπλασκία. § διαχείρισις (δημοσίων ὑποθέσεων). § — des couleurs ἡ χρῆσις τῶν βαφῶν· — du pinceau τρόπος τῆς γραφίδος.
Manier, ἐν. ψιλαφῶ, μαλάσσω, χειρομαλάσσω, χειραπτάζω, λαμβάνω μὲ τὰς χεῖρας, κ. πιάνω. je ne l'ai vu ni —é, παροιμ. οὔτε τὸ εἶδα, οὔτε τὸ ἤγγισα. au — ψιλαφητά. § μεταχειρίζομαι ἐργαλεῖόν τι. — les armes ὁπλασκῶ. § ἐργάζομαι, κ. δουλεύω (ὕλην τινὰ πρὸς κατασκευήν τινος πράγματος). le boulanger —e bien la pâte ὁ ἀρτοποιὸς ἐργάζεται καλῶς τὴν ζύμην. § μεταφ. — la plume ἀσκῶ τὸν καλαμον, γράφω. il —e bien la plume ἔχει καλὸν ὕφος, κονδύλι, γράφει καλά. le poëte —e bien les passions ὁ ποιητὴς κάμνει καλὴν τῶν παθῶν χρῆσιν, τὰ μεταχειρίζεται ἐπιτηδείως. § — les esprits, le caractère διοικῶ, μεταχειρίζομαι, οἰκονομῶ τὰ πνεύματα, τὸν χαρακτῆρα. difficile à — δυσοικονόμητος, δύσκολος. — un cheval ἁρμαζω, διοικῶ ἵππον. § un cheval qui —e bien ἵππος εὐκόλως διευθυνόμενος, διοικούμενος. § διαχειρίζομαι (ὑποθέσεις, χρήματα). § — à bout ἐπιδιορθῶ τὰς κεραμίδας τῆς στέγης.
Manière, Θ. τρόπος. de cette — κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. de toute — παντοίως, παντοιοτρόπως. d'aucune —κατ' οὐδένα τρόπον. de quelle —? τίνι τρόπῳ; de bonne — καλῶς. d' une — indécente ἀναιδῶς (καὶ ἐν γένει δι' ἐπιῤῥημάτων). — de penser τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι. — de parler τρόπος τοῦ λέγειν. de la bonne, de la belle —, (εἰρων.) κακῶς je l'ai traité de la belle — τὸν ἐκακομεταχειρίσθην faire quelque chose par— d'acquit, ἴδ. acquit. il en a été fait question par — de dire, de conversation ἐγένετο λόγος περὶ τούτου εἰς τὴν σειρὰν τῆς ὁμιλίας, οὐχὶ ἐκ προθέσεως. § τρόπος τοῦ πράττειν, τοῦ πολιτεύεσθαι. c'est sa — οὕτω πολιτεύεται. § (οἰκ.) εἶδος. une — de stratagème ἓν εἶδος στρατηγήματος. § σκευασία, τρέπος (τοῦ ἐργάζεσθαι, τοῦ διαθέτειν τὰ ἀντικείμενα τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν, καὶ ἀκόμη καὶ τῶν περὶ τὸν λόγον). ce peintre manque de — ὁ ζωγράφος οὗτος εἶναι ἐλλειπὴς κατὰ τὴν σκευασίαν. il peint à la — de Rafael ζωγραφίζει κατὰ τὸν Ῥαφαὴλον. § ἐπιτηδευσις. il y a de la — dans son style ὑπάρχει ἐπιτήδευσις εἰς τὸ ὕφος του. § —s συμπεριφορὰ, τρόπος συμπεριφορᾶς ses —s sont bonnes ἡ συμπεριφορά του εἶναι καλή. bonnes —s εὐσχημοσύνη, κοσμιότης, κομψότης. homme de bonnes —s ἄνθρωπος εὐτυχήμων, κόσμιος, κομψός. avoir les belles —s ἐπιτηδεύομαι τρόπους ἀνωτέρας τάξεως ἀπὸ τὴν ἐδικήν μου. § de—que, σύνδεσμ. ὥστε. de — à ,προσθ.με τρόπον ὥστε. il parla de— à me convaincre ὡμίλησε μὲ τρόπον ὥστε μ' ἔπεισεν, οὕτως ὥστε μ' ἔπεισε.
Manieré, ee, ἐπ. ἐπιτετηδευμένος.
Maniériste, ἀρ. ὁ μ' ἐπιτήδευσιν ἐργαζόμενος (ζωγράφος).
Maniette, Θ. σπογγάριον (τῶν βαφέων τῶν ὑφασμάτων).
Manieur, ἀρ. (οἰκ.) διαχειριστής.
Manifestation, Θ. δήλωσις, ἀποκάλυψις. § διαδήλωσις, διατράνωσις.
Manifeste, ἐπ. δῆλος, διάδηλος, πασίδηλος, ἀρίδηλος, πρόδηλος, προφανής.
Manifeste, ἀρ. διακήρυξις.
Manifestement, ἐπίῤῥ. προφανῶς, ἀριδήλως.
Manifester, ἐν. διαδηλῶ, διατρανῶ. se —, αὐτοπ. ἀποκαλύπτομαι, ἐπιφαίνομαι. J. C. se —a aux apotres ὁ Χριστὸς ἐπεφάνη εἰς τοὺς Ἀποστόλους.
Manigance, Θ. (οἰκ.) τέχνασμα, κ. διαβολιά.
Manigancer, ἐν. (οἰκ.) τεχνάζομαι, κ. διαβολεύομαι.
Maniguette, Θ. ἴδ. Canang.
Maniguière, Θ. δίκτυον δι' ἰγχθύων.
Manikor, ἀρ. πίπρα ἡ ἀδεφάγος, πτηνὸν τῆς νέας Γουϊάνης.
Manil, ἴδ. Mani.
Manille, Θ. μανίλλια, τὸ δύω μαῦρον καὶ τὸ ἑπτὰ κόκκινον εἰς τινα εἴδη χαρτοπαιγνίων. § πάσταλος (χρήσιμος εἰς τοὺς ζαχαρουργούς). § αἰχθύνα τῶν Ἰνδιῶν. § βραχιόλιον τῶν Ἀφρικανῶν.
Manioc, Magnoc ἡ Manihot, ἀρ. ἰατρόφον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Maniolle, Θ. εἶδος δικτύου.
Manipulaire, ἀρ. λοχαγὸς εἰς Ῥάμην. § ἐπ. στρατιώτης ἀνήκων εἰς τὸν λόχον.
Manipulation, Θ. χημικὴ ἐργασία, ἐγχείρισις.
Manipule, ἀρ. ὑπομάνικον, (στολὴ τῶν ἱερέων). § λόχος (παρὰ Ῥωμαίοις). § πυράγρα (τῶν χειρουργῶν). § χειρόδολον, φύλη (χίρτου, ἀνθῶν κτλ.)
Manipuler, ἐν. ἐργάζομαι (τὰς χημικὰς ὕλας).
Manique, Θ. χειροθήκη, χειρὶς τὴν ὁποίαν φέρουν οἱ τεχνῖται εἰς βαναύσους ἐργασίας. il est de la — εἶναι ὑποδηματορράφος.
Manisure, ἀρ. * μανόσουρος, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Manitou, ἀρ. ἴδ. Sarigue, εἶδος κηγχύλης.
Maniveau, ἀο. τάλαρος, ἰδ. λίγυο.
Manivelle, Θ. διωστὴρ, δοκὸς ἡ λαβὴ (ἥτις πιρνᾶται εἴς τινα μηχανὴν καὶ τὴν στρέφει). § διωστὴρ (εἰς διαφόρους μηχανικὰς τέχνας) ἐργαλεῖα εἰς τὴν αὐτὴν ἡ ὁμοίαν χρησιμεύοντα χρῆσιν).
Manne, Θ. κάλαθος διὰ τὰ σιτία τῆς τραπέζης.
Manne, Θ. (προφ. mâne). μάννα, ἀερόμελι, τὸ ἐκρέον ἀπό τινα φυτὰ. § μάννα, τὸ οὐρανόθεν πεσὸν πρὸς τροφὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν. — céleste τὸ οὐράνιον μάννα, μεταφ. ὁ λόγος τοῦ κυρίου.
Mannequin, ἀρ. κορφίνιον διὰ καρπούς. § ἀρδάνιον, καλάθιον ἐπὶ ὃν ἀνατρέφονται δένδρα. § γλήνη, πετρόσπαστον, κ. κούλα, (τὴν ὁποίαν οἱ ζωγράφοι ἐνδύουν καὶ ἀντιγράφουν). cette figure sent le — ἡ μορφὴ αὕτη δὲν ἔχει φυσικότητα. § πλαστὰ πτώματα (διὰ τοὺς χειρούργους).
Mannequinage, ἀρ. τὰ γλυπτὰ κομψεύματα εἰς τὰς εἰκοδομάς.
Mannequiné, ée, ἐπ. ἐπιτετηδευμένος, οὐχὶ φυσικὸς (ἐπὶ γραφῶν καὶ γλυφῶν).
Mannette, Θ. καλάθιον.
Manœuvre, Θ. κυβέρνησις (πλοίου). le capitaine entend bien la — ὁ πλοίαρχος οὗτος κυβερνᾷ καλῶς. § κεραιουχία, κινήσεις (τοῦ πλοίου). nous changeâmes de route pe

une adroite — μεταβάλαμεν διεύθυνσιν δι' αὐτόχου κινήσεως. § —s τὰ σχοινία τοῦ πλοίου — courrantes τὰ κινητὰ σχοινία. —s dormantes τὰ ἀκίνητα σχοινία. § ἐξελιγμος, κίνησις στρατευμάτων. § τέχνασμα, μηχάνημα, κίνημα.

Manœuvre, ἀρ. χειρόναξ, χειροτέχνης, ἐργάτης, κ. δουλευτής, καὶ ἰδιως ὁ ἐργάτης ὁ ὑπὸ τὸν κτίστην. les maçons et leurs —s οἱ κτίσται καὶ οἱ ἐργάται των. § τεχνίτης ἀπειρόκαλος.

Manœuvrer, οὐδ. κεραιουχῶ, κινῶ τὸ πλοῖον διὰ στροφῆς τῶν κεραιῶν. l'équipage a bien —é τὸ πλήρωμα ἐκερεούχησε καλῶς. le vaisseau —e bien τὸ πλοῖον τοῦτο κερεουχεῖται καλῶς.— les voiles, ἐν. κινῶ τὰ ἄρμενα. § ἐκτελῶ ἐξελιγμούς, (ἐπὶ στρατευμάτων). les troupes ont bien —é τὰ στρατεύματα ἐξετέλεσαν καλῶς τοὺς ἐξελιγμούς. § κινοῦμαι, κάμνω κινήματα στρατιωτικά. le général a bien —é pour forcer l'ennemi au combat ὁ στρατηγὸς διὰ καταλλήλων κινημάτων ὑπεχρέωσε τὸν ἐχθρον νὰ πολεμήσῃ. § μηχανῶμαι, τεχνάζομαι, ραδιουργῶ.

Manœuvrier, ère, οὐσ. ὁ ἐπιτήδειος περὶ τὴν κεραιουχίαν. § ὁ ἐπιτήδειος περὶ τοὺς στρατιωτικοὺς ἐξελιγμούς.

Manoir, ἀρ. (ποιητ. καὶ δικαστ.) κατοικημα, διατριβή.

Manomètre, ἡ Manoscope, ἀρ. μανόμετρον, ἀρεόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀραιότητος τοῦ ἀέρος.

Manoque, θ. δέμα φύλλων νικοτιανῆς.

Manorine, θ. γένος πτηνῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Manoscope, τὸ. Manomètre.

Manote, θ. τὸ. Clavaire corralloïde.

Manoul, ἀρ. γαλῆ τῆς Ταρταρίας, ζῶον.

Manouse, θ. ἔριον τῆς Ἀνατολῆς.

Manouvrier, ἀρ. χειρόναξ, χειροτέχνης, ἐργάτης, δουλευτής.

Manque, ἀρ. ἔλλειψις. — d'argent ἀχρηματία. — d'homme λειψανδρία. — de respect ἀσέβεια.—d'eau ἀνυδρία. (καὶ ἄλλα σύνθετα). trouver quelque chose de — εὑρίσκω τι ἐλλεῖπον. § (πρόθ.) ἐλλείψει, δι' ἔλλειψιν. il n'a pas réussi — de soin δὲν ἐπέτυχεν ἐλλείψει φροντίδος. § faire manque — à toucher σφάλλομαι (εἰς τὸ σφαιριστήριον).

Manquement, ἀρ. ἁμάρτημα, σφάλμα, ἔλλειψις.

Manquer, οὐδ. ἁμαρτάνω, σφάλλω. touts les hommes peuvent — ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δύνανται ν' ἁμαρτήσουν. § σφάλλομαι le pied lui a —é ἐσφάλη ὁ ποῦς του. le pistolet —a τὸ πυροβόλον ἔσφαλε, κ. δὲν ἔπιασε. — a toucher σφάλλομαι (εἰς τὸ σφαιριστήριον). § ὑπενδίδω. les fondemens de la maison —ent τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου ὑπενδίδουν. § χρεωκοπῶ le banquier a —é ὁ τραπεζίτης ἐχρεωκόπησε. § ἐλλείπω. j'ai —é à la fête ἔλλειψα ἀπὸ τὴν ἑορτήν. il me —e de l'argent μ' ἐλλείπουν χρήματα, ἀπορῶ χρημάτων. la poudre vint à leur — τοῖς ἔλλειψεν ἡ πυρῖτις. quelque chose me —e, ἢ je —e de quelque chose στεροῦμαί τινος πράγματος. il ne —e pas d'esprit δὲν στερεῖται πνεύματος, δὲν εἶναι εὐήθης. il a —é de parole παρέβη τὸν λόγον του. les forces lui — ent ἐλλείπουν αἱ δυνάμεις του. le cœur lui —e λειποθυμεῖ. § vous nous avez —é cette semaine συνηθάνθημεν τὴν στέρησιν σας, σᾶς ἐπεθυμήσαμεν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα. § ne pas — de faire quelque chose δὲν ἀμελῶ νὰ πράξω τι. ne —ez pas de l'aller voir μὴν ἀμελήσῃς νὰ πηγαίνῃς νὰ τὸν ἰδῇς. § — (de ἡ μόνον μετ' ἀπαρεμφ.) οἰκ. κινδυνεύω νά. il a —é se noyer ἐκινδύνευσε νὰ πνιγῇ, παρ' ὀλ.γον ἤθελε πνιγῇ, ὀλίγον ἔλλειψε νὰ πνιγῇ § — à un engagement παραβαίνω συμφωνίαν. — ses devoir παραβαίνω τὰ χρέη μου. — à quelqu'un ἁμαρτάνω, σφάλλω, προσφέρομαι ἀπρεπῶς πρός τινα. se — à soi-même ἀδικῶ ἐμαυτὸν, πράττω τι ἀτιμάζον ἐμαυτόν. § ἐν. ἀποτυγχάνω, δὲν ἐπιτυγχάνω. j'ai —é mon but δὲν ἐπέτυχα τὸν σκοπόν μου. si vous allez tard vous le —erez ἂν πηγαίνῃς ἐξώρας, δὲν θὰ τὸν ἐπιτύχῃς. vous avez —é un beau spectacle καλοῦ θεάματος ἀπελείφθης, ἔχασας καλὸν θέαμα. il a tiré sur l'oiseau, mais il l'a —é ἐπυροβόλησε τὸ πτηνὸν τοῦτο, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπέτυχε. § ἀποτυγχάνω. son projet a —é ὁ σκοπός του ἀπέτυχε. son livre a —é τὸ βιβλίον του ἀπέτυχε. un auteur —é συγγραφεὺς ἀδόκιμος. § l'avoir —é belle διέφυγα τὸν κίνδυνον, κ. εὐθυνὰ ἐγλύττωσα.

Mans, ἀρ. τὸ. Hanneton

Mansana, ἀρ. εἶδος ζιζύφου.

Mansarde, θ. ἀνώγαιον, κ. ἀνώγι, τουρκ. σερβανί. § παράθυρον, φεγγίτης τῆς στέγης.

Mansfèni, ἀρ. εἶδος ἀετοῦ τῆς Πολυννησίας.

Manse, τὸ. Mense.

Mansion, θ. ξενοδοχεῖον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις.

Mansjous, ἀρ. ἀκάτιον τῶν Ἰνδῶν.

Mansuette, θ. εἶδος μεγάλου ἀπίου.

Mansuétude, θ. πραότης (ἔκφρασις ἐκκλησιαστική).

Mante, θ. πέπλος (γυναικεῖος). § πέπλος πένθιμος. § μανδύας τῶν μοναζουσῶν. § μάντις, ἔντομον.

Manteau, ἀρ. μανδύας, ἐπανωφόριον (ἰταλ. μαντέλον) τῶν ἀνδρῶν. — royal ἡ βασιλικὴ χλαμύς. — de cour ὁ αὐλικὸς πέπλος, τὸν ὁποῖον φέρουν αἱ κυρίαι παρουσιαζόμεναι. § μανδύας, ῥάσσον τῶν ἐκκλησιαστικῶν. § roles à — θεατρικὰ πρόσωπα. εἰς τὰ ὁποῖα ὁ μανδύας, διὰ τὴν ἡλικίαν των ἢ τὸν ἀναγκαῖος. jouer les —x ὑποκρίνομαι τοὺς γέροντας (εἰς τὸ θέατρον). § s'envelopper de son—, μεταφ. ὑπομένω. vendre sous le — πωλῶ λαθραίως. garder les —x φρουρῶ ἄλλους κακουργοῦντας ἢ διασκεδάζοντας. § μανδύας (εἰς τὸν Συρειὸν τῶν παρασήμων). § τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν τοῦ θηρευτικοῦ ὀρνέου. § — de cheminée τὸ σανίδωμα, τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος (τουρκ. ὁ μπερδὲς) τῆς ἑστίας. § μεταφ. πρόστιγμα. § — royal κρινορόρος, εἶδος κογχύλης καὶ εἶδος κάμπης.

Mantelet, ἀρ. τηβεννος, εἶδος μανδύου τῶν ἐπισκόπων. § τηβεννίς, μικρὸν περίβλημα τῶν γυναικῶν. § ἐλέπολις, πολεμικὴ μηχανή, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὁποίας προχωροῦν οἱ στρατιῶται κατὰ τοῦ φρουρίου. § γένος κογχύλης.

Manteline, θ. παλαιὸν ἐπανωφόριον τῶν χωρικῶν γυναικῶν.

Mantelure, θ. ἡ ῥάχις (τῶν σκύλων, ὅταν εἶναι ἄλλου χρώματος ἀπὸ τὸ λοιπὸν δέρμα).

Mantèque, θ. ἄλειμμα τὸ ὁποῖον μεταχειριζονται οἱ ἄραβες.

Mantichore, ἀρ. μανί(ρ)τιχώρας, ἀνύπαρκτον ζῶον περὶ τοῦ ὁποίου διηγήθησαν οἱ μυθοποιοί. § μαντιχώρας, γένος ἐντόμων.

Mantides, θ. πλ. μαντίδες, σύστημα ἐντόμων.

Mantil, ἀρ. (ἄχρ. ἀρχ.) τραπεζομάνδυλον.

Mantille, θ. μικρὸς πέπλος τῶν γυναικῶν.

Mantisie, θ. μαντισία, φυτόν.

Mantispe, θ. μάντις τετράπτερος, γένος ἐντόμων τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἀφρικῆς.

Mantodda, ἀρ. ἐένδρον τῆς Μαλαβάρης, τὸ. Tamarin.

Mantonnet, ἀρ. σανίδωμα τῆς παραστάδος, ἡ σανὶς εἰς τὴν ὁποίαν καρφόνονται οἱ στροφεῖς εἰς τὰς θύρας.

Manture, θ. σροδρὸς σάλος τῆς θαλάσσης. § ἔλαμα σιδήρου κατὰ κατὰ μέρος εἰς τὰ ἐργοστάσια.

Manubaliste, θ. μικρὰ βαλιστρίς, ὅπλον τῶν ἀρχαίων.

Manucode, ἀρ. * χειρουρὸς, πτηνὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Manucodiates, ἀρ. πλ. χειρουρὸς σύστημα ὑλοβίων πτηνῶν.

Manuel, elle, ἐπ. ὁ τῆς χειρὸς, εἰς τὴν χεῖρα ἀνήκων, διὰ τῆς χειρὸς γινόμενος, χειροποίητος. ouvrage — χειροτέχνημα, ἐργόχειρον. distribution —elle διανομὴ βοηθημάτων εἴς τινα τάγματα μοναχῶν.

Manuel, ἀρ. ἐγχειρίδιον, βιβλίον.

Manuelle, Ϡ. λαβὶς (τῶν σχοινοπλόκων, ἐργαλεῖον).

Manuellement, ἐπίρ. διὰ τῆς χειρὸς, ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα.

Manufacture, Ϡ. κατασκευὴ (βιομηχανικῶν προϊόντων). ἀρχ. ἴδ. fabrication. § ἐργαστήριον, ἐργοστάσιον. — de soie μεταξουργεῖον. — de coton βαμβακουργεῖον, κτλ. § (περιληπτικῶς) οἱ ἐργάται τοῦ ἐργοστασίου. § μεταφ. — de mensonge ἐργαστήριον ψεύδους.

Manufacturer, ἐν. κατασκευάζω, κατεργάζομαι, ἐξεργάζομαι. ἴδ. fabriquer.

Manufacturier, ἀρ. ὁ ἔχων ἐργοστάσιον. § ἐργάτης ἐργοστασίου. ἴδ. fabricant.

Manulée, Ϡ. πενταδάκτυλον, φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Manuluve, ἀρ. χειρολουσία, λουτρὸν τῶν χειρῶν.

Manumission, Ϡ. χειραφεσία, ἀπελευθέρωσις δούλων.

Manus (in). Dire son in — προσεύχομαι ἐν ὥρᾳ θανάτου.

Manuscrit, te, ἐπ. χειρόγραφος. une lettre —te ἐπιστολὴ χειρόγραφος. § —, οὐσ. χειρόγραφον. en — χειρογράφως.

Manus dei ἡ main de dieu, ἀρ. Θεοῦ χεῖρ, εἶδος ἐμπλάστρου ἀχρήστου τὴν σήμερον.

Manutention, Ϡ. διαχείρισις. la — de mes affaires ἡ διαχείρισις τῶν ὑποθέσεών μου. § (ὀλ. εὔχρ.) διατήρησις. la — des lois ἡ διατήρησις τῶν νόμων. § στρατιωτικὸν ἀρτοποιεῖον.

Manutentionner, ἐν. (ὀλ. εὔχρ.) διαχειρίζομαι.

Mapane, Ϡ. *μαπανία, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Mapeurita, ἡ mapurita, Ϡ. ἴδ. Zorille.

Mapou, ἀρ. μαλακόξυλον, δένδρον τῆς Γαλλικῆς νήσου.

Mappe, Ϡ. σημεῖον (παρὰ Ῥωμαίοις διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγώνων).

Mappemonde, Ϡ. χάρτης τῆς ὑδρογείου.

Mappia, Ϡ. διάφορα εἴδη φυτῶν.

Maprounier, ἀφ. αἰγόπροικον, μικρὸν δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Mapurie, Ϡ. ψυχότροφον, γένος φυτῶν.

Maque, ἀρ. ἴδ. Broie. § δέμα ἑκατονταπήχου κλωστῆς.

Maquer, ἐν. μαστίζω, κτυπῶ τὸ λινάριον.

Maquereau, ἀρ. σκόμβρος, σκομβρίον. § κηλίδες γεννώμεναι εἰς τὰς κνήμας ἀπὸ τὸ πῦρ.

Maquereau, elle, οὐσ. χυδ. μαστρωπὸς, προαγωγὸς, χυδ. πεζεβέγκης.

Maquerellage, ἀρ. χυδ. μαστρωπεία, προαγωγὴ, χυδ. πεζεβεγκλίκι.

Maques, Ϡ. πλ. πήχεις (τῶν καλαθοπλόκων).

Maquette, Ϡ. τύπος (πρῶτος εἰς κηρὸν τῶν λιθοξόων).

Maquignon, ἀρ. ἱπποπράτης, ἱππέμπορος, ἱπποκάπηλος. § ὁ ἐμπορευόμενος ἵππους, καὶ ἀπατῶν τοὺς ἀγοραστάς. § (μεταφ. οἰκ.) προξενήτης.

Maquignonnage, ἀρ. θεραπεία τῶν ἵππων διὰ νὰ φαίνωνται καλλήτεροι ἀφ' ὅ,τι εἶναι. § οἰκ. ῥαδιουργία, διαπραγμάτευσις.

Maquignonner, ἐν. εὐτρεπίζω ἵππον ὥστε νὰ φανῇ καλλήτερος ἀφ' ὅ,τι εἶναι. § (οἰκ.) προξενῶ, προξενεύω, διαπραγματεύομαι.

Maquilleur, ἀρ. πλοιάριον πρὸς ἁλιείαν σκόμβρων.

Marabout, ἀρ. μέγας ἐρωδιὸς ὁ Ἰνδικὸς, πτηνόν. § πτερὸν τοῦ Ἰνδικοῦ ἐρωδιοῦ. § μαραβοῦς, ἰμάμης, ἱερεὺς μωαμεθανὸς εἰς Ἀφρικήν. § χυδ. ἀσχημάνθρωπος. § προχοὶς τοῦ καφφέ. § εἶδος ἱστίου.

Maraboutin, ἀρ. τὸ πρωραῖον ἱστίον εἴς τινα πλοῖα.

Maraca ἡ Tamaraca, Ϡ. κολοκύνθιον τῆς Βρασιλίας, ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζουν τύμπανα οἱ ἐγχώριοι.

Maracaxao, ἀρ. ἀκανθὶς ἡ πρασίνη, πτηνὸν τῆς νέας Ἱσπανίας.

Maraîcher, ἀρ. κηπουρὸς ἕλους.

Marain ἡ merrain, ἀρ. κλάδος (τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου).

Marais, ἀρ. ἕλος, βάλτος (ἡ καὶ ὁ). se sauver par les —s, παροιμ. διαφεύγω διὰ σοφισμάτων. — salant ἁλική, ἁλοπήγιον. § (εἰς Παρίσια) γῆ κηπαία.

Marajaibu, ἀρ. φοίνιξ τῆς Βρασιλίας.

Marajolo, ἀρ. νόμισμα τῆς Βολωνίας ἀξίζον 11 λεπτά.

Maralie, Ϡ. *μαραλία, δένδρον τῆς Μαδαγασκάρης.

Marapute, ἀρ. γαλῆ τῆς Μαλαβάρης.

Marasca, ἀρ. βύσσινον.

Marasme, ἀρ. μαρασμὸς, ἀσθένεια.

Marasquin, ἀρ. βυσσινάπιον, ἡ εἶδος αὐτοῦ, ποτὸν γινόμενον ἀπὸ βύσσινα.

Marathre, Ϡ. μάραθρον, φυτὸν ἑνυδρον τῆς νέας Γρενάδας.

Maratre, Ϡ. μητρυιά. la nature l' a traité en — ἡ φύσις ἐδείχθη μητρυιὰ πρὸς αὐτόν.

Maraud, de, οὐσ. ἀχρεῖος.

Maraude, Ϡ. λεηλασία, ἁρπαγὴ, κλοπὴ ὑπὸ στρατιωτῶν περιφερομένων.

Marauder, οὐσ. λεηλατῶ, ἁρπάζω, κλέπτω, ἐπὶ στρατιωτῶν περιφερομένων. village —é λεηλατηθὲν χωρίον.

Maraudeur, ἀρ. στρατιώτης περιφερόμενος διὰ κλοπὴν καὶ λεηλασίαν.

Maravédis, ἀρ. ἡ νομισματικὴ μονὰς εἰς Ἱσπανίαν, ἀξίζουσα δύω περίπου λεπτά.

Marbre, ἀρ. μάρμαρον. de — μαρμάρινος. des —s μάρμαρα (εἰργασμέναι πλάκες ἢ ἄλλα τμήματα μαρμάρου) les —s d' Arundel ἢ d' Oxford Ἀρουνδέλια, Πάρια, ἢ Ὀξφόρδια μάρμαρα, πλάκες τεθεῖσαι εἰς Πάρον, καὶ περιέχουσαι τὴν Ἀθηναϊκὴν χρονολογίαν. tailleur de — μαρμαροκόπος. § μάρμαρον (τῶν τυπογράφων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται εἰς τάξιν αἱ σελίδες). § τὸ ἔδαφος τοῦ πιεστηρίου. § table de — ἄλλοτε τὸ γραφεῖον τῆς ταξιαρχείας, τῆς ναυαρχίας καὶ τῆς ὑπαρχείας εἰς Γαλλίαν.

Marbrer, ἐν. ποικίλλω ἐν εἴδει μαρμάρου, μαρμαρόω. papier —é μαρμαρωτὸς χάρτης. étoffe —ée μαρμαρωτὸν ὕφασμα, πεποικιλμένον ἐν εἴδει μαρμάρου truffes —ées ὕδνα στακτερὰ ἔνδον. § —é μαρμαρόχρους, γένος ἑρπετῶν. § —é bistre, —é olivâtre, —é feuille morte, —é couleuvre, ἴδ. Bollet. § —ée, ἴδ. lamproie.

Marbrerie, Ϡ. μαμαρουργία, ἔργον ἐκ μαρμάρου.

Marbreur, ἀρ. ποικιλτὴς, ὁ μαρμαρῶν τὸν χάρτην.

Marbrier, ἀρ. μαρμαροκόπος.

Marbrière, Ϡ. μαρμαροκοπεῖον, λατομεῖον μαρμάρου.

Marbrure, Ϡ. μαρμάρωσις, ποικιλσις μιμουμένη τὸ μάρμαρον.

Marc, ἀρ. (τὸ ε ὂν προφ.) ἑξαεσία λίτρα, σταθμὸν ὀκτὼ ὀγγιῶν. poids de — πρὸς δεκατρεῖς ὀγγίας τὴν λύτραν. au — la livre ou le franc πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν, εἰς κατ' ἀναλογίαν ἀποτίσιν ὀφλημάτων. § — d' or φόρος διορισμοῦ, ποσότης τὴν ὁποίαν ἐπλήρωνε εἰς τὸν βασιλέα οἱ νεωστὶ διορισθέντες. § ἐκπίεσμα, στέμφυλον, ἐ. τεπουρον, ἀποστραγγίδι. — de café καταπάτι (τουρκ. τελθὶς) τοῦ καφφέ.

Marcaige, ἀρ. ἀρχ. φόρος τῶν ἰχθύων.

Marcassin, ἀρ. μικρὸν ἀγριοχοιρίδιον.

Marcassite, Ϡ. πυρίτης λίθος.

Marcation, Ϡ. ἴδ. Ligne de —.

Marceau, ἀρ. εἶδος ἱστίου.

Marcoscent, te, ἐπ. μαρασμώδης. ἐπὶ τοῦ δευτέρου περιβλήματος τινῶν ἀνθῶν.

Marchais, ἀρ. σκόμβρος ἀνηλίθιος.

Marchand, de, οὐσ. ἔμπορος (ἐλ-

εἶως ὁ μικρὸν ἐμπόριον ἀσκῶν), πωλητής, πραγματευτής — de vin, οἰνοπώλης (καὶ ἄλλα ὅμοια σύνθετα). — en détail κοτυλιστής, μεταπωλητής, προπώλης. — forrain, id. forrain être mauvais —, se trouver mauvais — βλάπτομαι (ἀπό τινα ἐπιχείρισιν). § ἀγοραστής. il y a — ὑπάρχει ἀγοραστής (εἰς τὰς δημοπρασίας). § ἀγοραζόμενος, εὐκόλως πωλούμενος. § prix — τιμὴ τῶν ἐμπορων, καθ' ἣν ἀγοράζουν οἱ ἔμποροι. § ὁ δυνάμενος νὰ ἐμπορευθῇ. le sel est — τὸ ἐμπόριον τοῦ ἅλατος εἶναι γενικῶς ἐπιτετραμμένον. § ἐμπορικός. Ville —e ἐμπορικὴ πόλις, ἐμπορεῖον. bâtiment — ἐμπορικὸν πλοῖον. marine —e ἐμπορικὸν ναυτικὸν. rivière —e πλώϊμος (διὰ τὰ ἐμπορεύματα) ποταμός.

Marchandailler, ἐν. πραγματεύομαι μικρολογῶς.

Marchander, ἐν συμφωνῶ, πραγματεύομαι τι· πραγματεύομαι περὶ τῆς τιμῆς τινος πράγματος, κ. παζαρεύω. il —a le trône, μεταφ. ἐπραγματεύθη τὴν τιμὴν τοῦ θρόνου. — sa vie φείδομαι τῆς ζωῆς μου. — quelqu' un φείδομαί τινος. § συδ. μεταφ. οἰκ. διστάζω.

Marchandise, θ. ἐμπόρευμα, πραγματεία. le pavillon couvre la — τὰ ὑπὸ φίλην σημαίαν ἐμπορεύματα εἶναι ἀκαταζήτητα. moitié guerre moitié — πολεμικὸν συγχρόνως καὶ ἐμπορικὸν πλοῖον. καὶ μεταφ. κατὰ τρόπον ἀμφίβολον ἢ ἑκόντως καὶ ἀκόντως. — de contrebande λαθρεμπόρευμα. faire valoir sa —, μεταφ. οἰκ. ἐπιδεικνύω τὴν ἀξίαν μου. — melée, οἰκ. κράμα. § ἐμπόριον. faire métier et — de quelqu' un ἐπαγγέλλομαι τι.

Marchanthe, ἀρ. μαρκανθος, φυτὸν τῆς Κίνας.

Marche, θ. βάδισμα. accélérer sa — ἐπιταχύνω τὰ βήματά μου. § πορεία, ὁδεία. après deux heures de — μετὰ δίωρον πορείαν. faire une — de deux heures πορεύομαι δύω ὥρας. se mettre en — ἀναχωρῶ, κινῶ. les troupes sont en — τὰ στρατεύματα κινοῦνται, ὁδεύουν. — forcée κατεσπευσμένη πορεία τῶν στρατευμάτων. fausse — στρατήγημα, ἀπατηλὴ διεύθυνσις (τῆς πορείας τῶν στρατευμάτων). gagner une — sur l' ennemi προλαμβάνω τὸν ἐχθρὸν καὶ μεταφ. οἰκ. ὑπερισχύω τινός. § ordre de — ναυτικὴ παράταξις. § παράταξις, πομπή. — triomphale θριαμβευτικὴ πομπή. § ταχύτης τοῦ πλοίου. § κίνησις (τῶν οὐρανίων σωμάτων). § ἡ ἀλληλουχία (τῶν μουσικῶν τόνων). § αἱ κινήσεις τῶν πεσσῶν (εἰς τὸ ζατρίκιον). § μεταφ. ὁδός, πρόοδος. la — de la maladie ἡ πρόοδος τῆς ἀσθενείας. la — d' une affaire ἡ πρόοδος ὑποθέσεώς τινος la — d' un poème ἡ διασκευή, ἡ οἰκονομία ποιήματος. § ἐνυάλιον κρούσμα ἢ σάλπισμα. § βαθμίς, σκαλοπάτι. il est assis sur les —s du trône κάθηται ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου, εἶναι συγγενικῷ δικαιώματι πλησίον τοῦ βασιλέως. § σκυτάλη, (ἡ σανὶς τὴν ὁποίαν πατοῦν οἱ ἀκονισταὶ καὶ ἄλλοι τεχνῖται διὰ νὰ στρέφουν τὸν τροχὸν των). § ἀσχ. στρατιωτικὸν σύνορον. la — Trévisane τῆς Τρεβίζης τὸ στρατιωτικὸν σύνορον. § —! ἐπιφ. ἐμπρὸς! περιπάτει!

Marché, ἀρ. ἀγορὰ, κ. παζάρι, τουρκ. τααρσί. — couvert πωλητήριον. — de poissons ἰχθυοπωλεῖον κτλ. qui est du — ἀγοραῖος. § ἀγορὰ, πανήγυρις. tous les samedis il y a — à Argos κατὰ σάββατον γίνεται πανήγυρις εἰς τὸ Ἄργος. le — tient chaque samedi ἡ πανήγυρις γίνεται κατὰ σάββατον § ἡ ἀγορὰ, τ' ἀγορασθέντα. montrez moi votre — δεῖξαί μοι τὰς ἀγοράς σου. § συμφωνία (περὶ τιμῆς τῆς ἀγορᾶς), κ. παζάρι. faire un — συμφωνῶ περὶ τῆς τιμῆς, κάμνω παζάρι, κ. παζαρεύω aller, courrir sur le — d'un autre ὑπερθεματίζω ἐπὶ προσφορᾶς ἄλλου, ἐπορθαλμιῶ εἰς ἄλλου ὠφελήματα. mettre à quelqu' un le — à la main ἀγίνω τινὰ αὐτεξούσιον νὰ δειχθῇ ἢ νὰ μὴ δειχθῇ τι. un — d'or συμφωνία ἐπωφελεστάτη § τίμημα. bon — εὔωνος, εὐθυνός. meilleur — εὐθυνότερος. à bon — εὐθυνά. c'est à bon — εἶναι εὐθυνόν. à bon — μεταφ. εὐκόλως, ἀπόνως. il fit sa réputation à bon —, οἰκ. καλῶς ἀπαλάττομαι, κ εὐθυνὰ τὴν γλυτώνω. avoir bon — de quelqu'un, (οἰκ.) εὐκόλως ὑπερνικῶ τινα. faire bon — de quelque chose σπαταλῶ, καταδαπανῶ τι. à grand — faire κατὰ τὸν εὐθυνότερον ὑπολογισμὸν. pardessus le —, (οἰκ.) πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐκτὸς τούτου.

Marche-palier, ἀρ. βαθμὶς τοῦ διαζώματος (εἰς τὰς ἀναβάθρας).

Marchepied, ἀρ. ὑποπόδιον. § — d'une voiture ἀναβάθρα τῆς ἁμάξης. § βάθρον, (εἰς ὅ, τι πατεῖ τις διὰ νὰ ὑψωθῇ), πάτημα. § cette place lui servit de — pour arriver plus haut ἡ θέσις αὕτη τὸν ἐχρησίμευσεν ὡς πρώτη βαθμὶς διὰ ν' ἀναβῇ ὑψηλότερον. § μονοπάτιον (παρὰ τοὺς ποταμοὺς διὰ τὴν ῥυμουλκίαν τῶν πλοίων).

Marcher, οὐδ. βαδίζω, πορεύομαι, περιπατῶ. —a pied, à cheval πορεύομαι πεζὸς, ἔφιππος. le vaisseau — vite τὸ πλοῖον πλέει, περιπατεῖ ταχέως. — en avant προχωρῶ. — avant quelqu'un προπορεύομαι. les ministres —ent avant les conseillers οἱ ὑπουργοὶ προπορεύονται, προηγοῦνται τῶν συμβούλων. — en arrière ὀπισθοδρομῶ. — derrière quelqu'un ἕπομαι. — vite σπεύδω. — dans la voie du salut πορεύομαι εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας. § — sur πατῶ. — sur les pas, sur les traces de quelqu'un πατῶ ἐπί τινος βήματα, ἴχνη, ἀκολουθῶ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα il —e sur mes talons μὲ ἀκολουθεῖ παραπόδας on — sur de pareils gens βρίσκουν οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι. § ἐκστρατεύω. nous —âmes contre l'ennemi ἐξεστρατεύσαμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. § κινοῦμαι. l'horloge —e τὸ ὡρολόγιον κινεῖται, περιπατεῖ. § μεταφ. ὁδεύω, χωρῶ, προχωρῶ nous —ons tous vers la mort ὅλοι πρὸς τὸν θάνατον προχωροῦμεν. — droit εὐθυγραμμῶ, ἐνεργῶ δικαίως, εὐτυχηδότως. l'esprit humain —e sans cesse τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα προχωρεῖ ἀδιακόπως. ce discours —e ὁ λόγος χωρεῖ, τρέχει, (δὲν εἶναι σχοινοτενὴς καὶ ψοχὸς). — une étoffe, (ἐν.) πτίσσω, κοπανίζω τὸ ὕφασμα (παρὰ πιλοποιοῖς).

Marcher, ἀρ. βάδισις, βάδισμα, κ. περιπάτημα. § τόπος πρὸς βάδισιν. ce parc est un — rude τὸ λιθόστρωτον τοῦτο εἶναι τραχὺ πρὸς βάδισιν.

Marchette, θ. παγὶς (εἰς τὴν ὁποίαν πατῶν τὸ ζῶον συλλαμβάνεται). § βαθμὶς (τοῦ μεταξοκλώστου).

Marcheur, euse, οὐτ. (οἰκ.) πεζοδρόμος, ὁ δυνάμενος νὰ περιπατῇ. il est bon — περιπατεῖ καλά.

Marcheux, ἀρ. τάρρος ὅπου μίγνυται ὁ πηλὸς τῶν κεραμίων.

Marchoir, ἀρ. κεραμεῖον.

Marciage, ἀρ. (ἀρχ) δικαίωμα τοῦ ἄρχοντος ἐπὶ τῶν αὐτοφυῶν προϊόντων τῆς γῆς κατὰ τριετίαν.

Marcionites, ἀρ. πλ. Μαρκιωνῖται, αἵρεσις χριστιανική.

Marcolières, θ. πλ. δίκτυα διὰ τὰ θαλάσσια πτηνά.

Marcotte, θ. μοσχεύμα, καταβολὰς, κλάδος ὅστις γονατίζεται διὰ νὰ σχηματίσῃ νέας ῥίζας.

Marcotter, ἐν. μοσχεύω, καταβολίζω, γονατίζω κλάδον διὰ νὰ ῥιζώσῃ.

Mardelle, id. Margelle.

Mardi, ἀρ. τρίτη (ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος). — gras ἡ τρίτη τῆς τυρινῆς. — saint ἡ μεγάλη τρίτη. le premier — du carême ἡ καθαρὰ τρίτη.

Maro, θ. τέναγος, μικρὰ βάλτος, κ. γιάζος. § ἐλαιόμυλος, ἡ στρογγύλη λεκάνη ὅπου ἀλέθονται αἱ ἐλαῖαι ὑπὸ πέτρινον κύλινδρον.

Maréage, ἀρ. συμβόλαιον μισθώσεως ναυτῶν.

Marécage, ἀρ. ἕλος (τὸ), βάλτος (ἡ).

Marecageux, euse, ἐπ. ἑλώδης, βαλτώδης. goût — γεῦσις ἑλοβίων πτηνῶν ἢ ἰχθύων.

Maréchal, ἀρ. — ferrant πεταλωτής. vétérinaire ἱππιατρός. § — de logis λοχίας τοῦ ἱππικοῦ. — de logis chef ἐπιλοχίας τοῦ ἱππικοῦ. —des logis καταλυματίας τῆς αὐλῆς. — de camp ὑποστράτηγος. — de bataille κοσμήτωρ τῆς μάχης, (τὸ πάλαι ἀξιωματικὸς παρατάττων τὰ στρατεύματα κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν στρατηγῶν). — de France πολέμαρχος, στρατάρχης εἰς Γαλλίαν. — de cour αὐλάρχης.

Maréchallerie, Ϛ. πεταλωτικὴ (τέχνη).

Maréchaussée, Ϛ. (ἀρχ.) ἡ δικαιοδοσία τοῦ στρατάρχου. § (ἀρχ.) χωροφυλακή.

Marée, Ϛ. παλίβροια. haute — πλημμύρα. basse — ἄμπωτις. à haute— εἰς καιρὸν πλημμύρας. de toute — μὲ πλημμύραν ἢ ἄμπωτιν ἀδιαφόρως. prendre la — ὠφελοῦμαι ἀπὸ τὴν παλίβροιαν (διὰ νὰ εἰσπλεύσω ἢ ἐκπλεύσω). avoir vent et —, μεταφ. ἔχω τὴν τύχην συμπραττουσαν. § ἰχθύες (ἀταριχευτοι), κ. ψαρική. arriver comme — en carême, (παροιμ. χυδ.) ἔρχομαι εἰς καιρὸν κατάλληλον.

Marécanite, ἢ **Maricanite**, ἀρ. μαρικανίτης (λίθος), εὑρεθεὶς εἰς Σιβηρίαν.

Marelle, Ϛ. ἀσκωλιασμὸς, παιγνίδιον εἰς τὸ ὁποῖον πηδοῦν τὰ παιδία μὲ ἕνα πόδα.

Marène, Ϛ. εἶδος σαλμονίου, ἰχθύς

Marenterie, Ϛ. ἀνωνὶς τῆς Μαδαγασκάρης, φυτόν.

Marer, ἐν. σκάπτω μὲ τὴν δικελλαν τῶν ἀμπελουργῶν.

Maréyeur, ἀρ. ἰχθυοπώλης.

Marfil, ἢ **Morfil**, ἀρ. ἀκατέργαστος ἐλέφαντος ὀδοῦς.

Marganitique ἢ **Morganitique**, ἐπ. mariage — γάμος μεθ' ὑποδεεστέρας γυναικὸς (εἰς Γερμανίαν).

Margaritaire, Ϛ. μαργαρῖτις, φυτὸν τῆς Συριναμης.

Margay, ἀρ. γαλῆ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Marge, Ϛ. περιθώριον (τοῦ γεγραμμένου καταιβατοῦ). avoir de la —, μεταφ. οἰκ. ἔχω ἔκτασιν (καιροῦ καὶ μέσων).

Margée, Ϛ. χὴν ὁ Ἰσλανδικός.

Margelle, Ϛ. ὁ ἐπιστόμιος λίθος τοῦ φρέατος, κ. πηγαδόπετρα.

Margeoir, ἀρ. πῶμα τῶν ὑελουργικῶν κλιβάνων.

Marger, ἐν. σχηματίζω τὰ περιθώρια βιβλίου (παρὰ τυπογράφοις). § κλείω τὰς ὀπὰς τῶν ὑελουργικῶν κλιβάνων.

Margeritelle, Ϛ. (ὑποκορ.) ἴδ. Marguerite.

Margeur, ἀρ. ὁ κλείων τὰς ὀπὰς τῶν ὑελουργικῶν κλιβάνων.

Marginal, le, ἐπ. ὁ κατὰ τὸ περιθώριον. note —e σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον.

Marginé, ée, ἐπ. feuille —ée φύλλον περίγραπτον, ἔχον πέριξ γραμμὴν ἄλλου χρώματος.

Marginelle, Ϛ. περίγραπτος, εἶδος κογχύλης.

Marginer, ἐν. γράφω εἰς τὸ περιθώριον. il aime à — ses livres ἀγαπᾷ νὰ γράφῃ σχόλια εἰς τὰ περιθώρια τῶν βιβλίων του.

Margotas, ἀρ. συνδεδεμένα φορτηγὰ πλοιάρια τῶν ποταμῶν.

Margotter, οὐδ. τρυλλίζω, ὡς ὁ ὄρτυξ εἰς καιρὸν τῶν ἐρώτων του.

Margouillet, ἀρ. ξύλινος κοχλίας (εἰς τὰ παλαιότερα πλοῖα).

Margouillis, ἀρ. (οἰκ.) βόρβορος. laisser quelqu'un dans le —, μεταφ. οἰκ. ἀφίνω τινὰ εἰς τὴν λάσπην, τὸν ἀφινω εἰς τὴν ἀμηχανίαν

Margousier, ἴδ. Azódarac.

Margrave, ἀρ. ὁροκόμης, ἡγεμὼν εἰς Γερμανίαν. § ὀρχιδένδρον, δένδρον τῆς Πολυνησίας.

Margraviacées, Ϛ. πλ. ὀρχιδένδρα, σύστημα φυτῶν.

Margraviat, ἀρ. ὁροκομητία, ἡ ἐπικράτεια καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁροκόμητος.

Margriette, Ϛ. ὑελούργημα, πωλούμενον εἰς τοὺς ἀγρίους τῆς Ἀφρικῆς.

Marguerite, Ϛ. λευκάνθημον, ἄνθος τῶν ἀγρῶν. reine — λευκάνθημον τῆς Ἀμερικῆς § μαργαρίτης (εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς γραφῆς). § ἐργαλεῖον βοηθοῦν εἰς τὸ ἀνασύρειν τὴν ἄγκυραν. § ὕφασμα μάλλινον.

Marguillerie, Ϛ ἐπιτροπὴ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Marguillier, ἀρ. ἐπίτροπος ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Margyrocarpe, ἀρ. * μαργυρόκαρπον, δένδρον τοῦ Χιλί.

Mari, ἀρ. σύζυγος, ἀνήρ.

Mariable, ἐπ. ἐπίγαμος, ὁ εἰς ὥραν γάμου.

Mariage, ἀρ. γάμος, συνοικέσιον, ὑπανδρία. de — γαμικός. le lien du — ὁ γαμικὸς δεσμός. donner en— νυμφεύω. demander en — ζητῶ (πρὸς γάμον). § ἡ τελετὴ τοῦ γάμου. § προίξ. § πλοκὴ δύο σχοινίων εἰς τὰ πλοῖα.

Marie-salope, Ϛ. πλοιάριον βοηθοῦν τὴν βορβοροφάγον.

Maribouse, Ϛ. σφὴξ τῆς Σουρινάμης.

Maricoupy, ἀρ. φυτὸν εἰς Καϋέννην, χρησιμεῦον εἰς ἐπιστέγασιν τῶν οἰκιῶν.

Marien, ἀρ. νόμισμα τῆς Ἀνδόρρας ἀντιστοιχοῦν μὲ 12 λεπτά.

Marier, ἐν. νυμφεύω, ὑπανδρεύω (τὴν γυναῖκα), συζεύγνυμι, στεφανόνω. qui est —ó ἔγγαμος. qui n'est pas—é ἄγαμος.se—, αὐτοπ. νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι (ἐπὶ γυναικὸς), κ. στεφανόνομαι. qui est d'âge à se — ἐπίγαμος, ὁ εἰς ὥραν γάμου le —ó, (οὐσ.) ὁ νυμφίος, ὁ γαμβρός. la —ée ἡ νύμφη le nouveau —é, la nouvelle —ée νεόνυμφος. § μεταφ. συνδέω, συνάπτω, συναρμολογῶ.

Marieur, euse, οὐσ. οἰκ. ὁ συμβιβάζων συνοικεσια.

Marikina, ἀρ. λεοπιθηξ, μαρὸς πίθηξ τῆς Ἀμερικῆς.

Marile, Ϛ. ἀμύγδαλον τῆς Πολυνησίας

Marin, ine, ἐπ. θαλάσσιος. monstre — θαλάσσιον τέρας les Dieux —s οἱ ἐνάλιοι, θαλάσσιοι θεοί. bâtiment —πλοῖον κατάλληλον διὰ πλοῦν. tempête—e θαλασσία σάλπιγξ ἢ κεγχρεαίgue —e ἴδ. Aigue. Qui a le pied — ὁ μὴ σφαλλόμενος εἰς τὸν θαλάσσιον σάλον.

Marin, ἀρ. ναύτης, ἄνθρωπος θαλασσέβιος.

Marinade, Ϛ. ταρίχευμα. § τηγανητὸν, ταριχευμένον κρέας.

Marine, Ϛ. ἡ ναυτικὴ ἐπιστήμη. § τὸ ναυτικὸν, ἡ ναυτικὴ δύναμις officier de — ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ. — marchande ἐμπορικὸν ναυτικόν. § θαλάσσης γένεις ἢ ποσμή, κ. θαλασσεία. § garde-marine ἀκταιωρός. § εἰκὼν θαλασσίων ἀντικειμένων.

Mariner, ἐν. ταριχεύω. § ἁρτύω τὸ κρέας. § marchandises —ées ἐμπορεύματα φθαρέντα ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

Maringouin, ἀρ. εἶδος κώνωπος τῆς Ἀμερικῆς.

Marinier, ἀρ. ναύτης, ἱππεὺς, καπηλάτης, καὶ ἰδίως τῶν πλοιαρίων εἰς τοὺς ποταμούς.

Marionette, Ϛ. νευρόσπαστον, κ. κοῦκλα. c'est une —, μεταφ. ἄνθρωπος κουφόνους, ἀνεμοσύστατος, νευρόσπαστον. faire jouer les grandes —s πάντα λίθον κινῶ.

Maripa, ἀρ. φοίνιξ τῆς Καϋέννης.

Maripe, ἀρ. *μαρίπη, δένδρον τῆς Γουιάννης.

Maripou, ἴδ. Jambosier.

Marique, Ϛ. ἴδ. Bermudienne.

Marisca, ἀρ. σῦκον, ἔκζεμα περὶ τὸ σῶμα.

Mariscou, ἀρ. θρῦον, φυτὸν τῆς Ἰάβας

Marisque, ἀρ. ἴδ. Choins.

Maritaca, ἀρ. ἴδ. Moufette.

Marital, le, ἐπ. συζυγικὸς, ὁ πρὸς τὸν σύζυγον ἀνήκων.

Maritalement, ἐπίρ. συζυγικῶς, ὡς σύζυγος. vivre — avec une femme συζῶ ἐν συζυγίᾳ μετὰ γυναικός.

Maritambourg, ἀρ. Grenadille.
Maritime, ἐπ. ἐπιθαλάσσιος, παραθαλάσσιος. § Θαλάσσιος. puissance — Θαλασσία δύναμις code — ἡ Θαλασσία νομοθεσία..
Maritorne, Ϛ. γυνὴ χονδροειδὴς, ἄσχημος.
Marivaudage, ἀρ. τρόπος τοῦ γράφειν τοῦ συγγραφέως Μαριβῶ, μιγνύοντος λεπτὰς μεταφυσικὰς ἰδέας μὲ χυδαίας καὶ βαρβάρους ἐκφράσεις, (ὡς π. χ. ὁ ἡμέτερος) μακαρονισμός.
Marjolaine, Ϛ. μάρον, ἀμάρακον, σάμψυχον, κ. μαντζουράνα, (ἐκ τοῦ lat) φυτὸν εὐῶδες.
Marjolet, ἀρ. ἀρχ ἀνθρωπίσκος πηδηκτὸς, μικρὸς κωμαστής, λέξις ὑβριστική.
Marli, ἀρ. σκίπη λεπτὴ μεταξωτὴ τῆς Γαλλίας.
Marlin, ἀρ. πέλεκυς τοῦ ξυλοκόπου
Marmaille, Ϛ. (οἰκ.) σμῆνος, κοπάδι ὀχληρῶν παιδαρίων.
Marmaritis, ἡ Aglaophotis, ἀρ μαρμαρῖτις, ἡ ἀγλαοφωτὶς, φυτὸν τῆς Ἀραβίας γνωστὸν εἰς τοὺς ἀρχαίους, καὶ χρησιμεῦον εἰς τὰς μαγείας.
Marmo, ἡ Mormo, Ϛ. σπάρος μόρμυρος, μορμύλος, ἰχθὺς τοῦ γένους τῶν σιλούρων
Marmelade, Ϛ. πόλτος (μελίπηκτος) κ. πελτὲς par des coups de bâtons il mit ses os en —, μεταφ. εἰκ. μὲ τὸ ξύλον ἔκαμε τὰ κόκκαλά του στουπί.
Marmenteau, ἐπ ἀρ. bois —x τὰ πρὸς στολισμὸν διατηρούμενα δένδρα τοῦ ὄστους.
Marmite, Ϛ λέβης, χύτρα, κακκάβη, κ. τζουκάλι, τουρ. τέντζερες. la — est bonne dans cette maison, μεταφ. τὸ γεῦμα εἶναι καλὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦτον. la — est renversée chez cet homme ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἐστιᾶ· cela fait boullir la — τοῦτο διατρέφει τὸν οἶκον. nez en pied de — μύτη πλατεῖα καὶ ὑψωμένη. écumeur de —s παράσιτος. — de papin τὸ ταχύβρασταν, ἀγγεῖον ἰδαιτέρας κατασκευῆς, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ὕδωρ ὑψοῦται εἰς μέγαν βαθμὸν θερμότητος.
Marmiteux, euse, ἐπ. ὀλ. εὔχρ. ταλαίπωρος, κακομοίρης, καψοκακόμοιρος
Marmiton, ἀρ. παραμάγειρος.
Marmolier, ἀρ. συρτεία, δένδρον τῆς Συρινάμης.
Marmonner, οὐδ. χυδ. μουρμουρίζω.
Marmose, Ϛ. φίλανδρος ὁ Ἀμερικανὸς, διδελφὶς Θαλασσία, ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.
Marmot, ἀρ. κερκοπίθηξ, εἶδος πίθηκος, κ μαῖμοῦ. § μορμὼ, ἀνθρωπίσκος ξύλινος ἢ λίθινος. § Marmot, te, παιδάριον. § croquer le — οἰκ. περιμένω. ὥραν πολλὴν. § ἰδ. Dentale, ἰχθύς.
Marmotte, Ϛ. ὄρειος μῦς, ζῶον.
Marmotter, οὐδ. μύζω, ψιθυρίζω, ὁμιλῶ εἰς τὰ δόντια μου.
Marmouset, ἀρ. ἀνθρωπίσκος (ξύλινος ἢ μετάλλινος). § ἀνθρωπίσκος, ἀνδράριον, ἄνθρωπος μικρὸς τὸ ἀνάστημα ἢ παιδάριον.
Marnage, ἀρ. πιασμὸς, πάχυνσις τῆς γῆς διὰ πηλοῦ.
Marne, Ϛ. πηλος, εἶδος γῆς χιμωλίας, χρησιμευούσης πρὸς κόπρισιν.
Marner, ἐν. πιαίνω, παχύνω γῆν διὰ πηλοῦ. § la mer —e ἡ Θάλασσα ὑψοῦται, ἐπὶ παλιρροίας.
Marneron, ἀρ. ἐργάτης ἀνασκάπτων τον πηλόν.
Marneux, euse, ἐπ πηλώδης, ὁ μετέχων τῆς φύσεως τῆς χιμωλίας.
Marnière, Ϛ. πηλότοπος, μέρος ὅθεν ἐξάγεται ὁ πηλός.
Maroly, ἀρ. μαρόλι, ἡ πάκ, μυθολογούμενον πτηνὸν τῆς Ἀσιας.
Maroquin, ἀρ. αἰγόβυρσα, μαροκίνον δέρμα, δέρμα κατηργασμένον. τουρκ. σαχτιάνι. § σχοινίον πρὸς φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν εἰς τὰ πλοῖα.
Maroquiner, ἐν. κατεργάζομαι τὰ δέρματα ὡς αἰγόβυρσαν. mouton — ἡ προβιὰ κατηργασμένη ὡς αἰγόβυρσα.
Maroquinerie, Ϛ. αἰγοβυρσουργία.
Maroquinier, ἀρ. αἰγοβυρσουργός.
Marotique, ἐπ. style — ἀρχαϊκὸν ὕφος, ὁποῖον τὸ τοῦ ποιητοῦ Μαρότου.
Marotte, Ϛ. εἰδώλιον, ῥάβδος μὲ κεφαλὴν, σύμβολον τοῦ μώμου καὶ τῶν ὑποκρινομένων τὸν μωρόν. c est sa —, μεταφ. τρέλλα, ἀνόητος ἀγάπη. § ῥάβδος μὲ τὴν ὁποίαν κτυποῦν τὰ δένδρα.
Marotti, ἀρ. λειβαλὲς δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.
Marouchin, ἀρ. ἴδ. Pastel.
Marouffle, ἀρ. κακοήθης, οὐτιδανός
Marouffle, Ϛ. κόλλα τῶν βαφέων.
Marouffler, ἐν. χρίω μὲ κόλλαν τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ὑφάσματος τῆς εἰκόνος.
Marprime, Ϛ. εἶδος τρυπάνου τῶν ναυπηγῶν.
Marquant, te, ἐπ. ἐπίσημος, διάσημος, ἐπιφανὴς. § cartes —es δεικτικὰ χαρτία, εἴδη χαρτοπαιγνίων.
Marque, Ϛ. σημεῖον (διακριτικόν). mettre une — σημειῶ. la — de la fabrique, de la douane τὸ σημεῖον τοῦ ἐργοστασίου, τοῦ τελωνείου qui porte une — ἐπίσημος droit de — φόρος σημασμοῦ (τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐπισημαίνειν). § στίγμα (δι οὗ ἐτιμωροῦντο οἱ κακοῦργοι). imprimer la — στιγματίζω. § γλυφὶς (πρὸς ἐπισήμανσιν ἀργυρῶν σκευῶν κτλ.). § σημείωσις τῆς τιμῆς (ἐπὶ τοῦ ἐμπορεύματος γεγραμμένη). § τὸ σημεῖον τοῦ ζυγοῦ (ἀνθ' ὑπογραφῆς, γραφόμενον ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν). § μώλωψ, οὐλὴ, σημάδι (πληγῆς ἢ ἐξανθήματος). faire porter ses —s à quelqu'un, οἰκ. ἐντρίβω πληγὰς εἰς τινα. § ἴχνος, κ. σημάδι. ses doigts y on laissé des —s τὰ δάκτυλά του ἄφησαν ἴχνη, σημεῖα. § παράσημον. — d'honneur, ἐνδειξις τιμῆς. homme de — ἄνθρωπος ἐπίσημος, ἐπιφανὴς. § σήμαντρον, σημεῖον, σημάδι (πρὸς ἐνθύμησιν). § σημειώσις (τοῦ κέρδους εἰς διάφορα παιγνίδια) § ψῆφος, κ. φίσα (εἰς διάφορα παιγνίδια). § ἐνδειξις, ἀπόδειξις — de cela ἀπόδειξις τούτου. § δεῖγμα. des —s de bienveillance δείγματα εὐνοίας. § ἄδεια Θαλασσοπλοΐας, τὸ ἔγγραφον τοῦ πλοίου.
Marquer, ἐν. σημαίνω, σημειῶ, κ. σημαδεύω. papier —é χαρτόσημον. — quelqu'un σημειῶ τινα (εἰς τινα παιγνίδια, σημειῶ πόσα ἐλέχθησαν κατ' αὐτοῦ). § στιγματίζω (κακοῦργον). § οὐλόω, σημειῶ. un homme qui est —é ἄνθρωπος σημειωμένος. il est né —é ἐγεννήθη σημειωμένος. § ἀρίνω ἴχνη. le torrent a —é son passage par de grands dégats ὁ χειμαρρὸς διεῤῥεύσας, ἄφησεν ἐξολοθρευτικὰ ἴχνη. § διακρίνω. la fin de son règne fut —é par ses cruautés τὰ ἔσχατα τῆς βασιλείας του διεκρίθησαν διὰ τῶν σκληροτήτων του. § προσδιορίζω. Dieu —a sa place parmi les hêros ὁ Θεὸς προσδιώρισε τὴν θέσιν του μεταξὺ τῶν ἡρώων. § δεικνύω, ἐνδεικνύω, ἀποδεικνύω. § σημειῶ, μηνύω. ce que vous m'avez —é ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μ' ἐσημείωσες. § ἐκφράζω. je lui —ai ma reconnaissance τον ἐξέφρασα τὴν εὐγνωμοσύνην μου. § οὐδ. γίνομαι καταφανής. une allée qui —e δενδροστοιχία, τῆς ὁποίας τὰ δένδρα ἀναφύονται. un cheval qui —e encore ἵππος ἔχων κοίλους τοὺς ὀδόντας ἀκόμη. un cadran qui —e ὡρολόγιον ἡλιακὸν φωτιζόμενον καὶ δεικνύον τας ὥρας. cela —erait trop τοῦτο ἤθελε φανῇ πολύ. quelque chose qui —e πρᾶγμα σημειώσεως ἄξιον, ἐπίσημον. § ouvrage —é au bon coin ἔργον καλῶς εἰργασμένον. § —é au B μονόρθαλμος, χωλὸς, κυρτός. § trais —és, ἰδ. (trais) prononcés. § —é προφανὴς. une intention —é πρόθεσις προφανὴς, πρόδηλος.
Marqueter, ἐν. στίζω, κάμνω στίγματα εἰς τινα ἐπιφάνειαν. —é στικτός.
Marqueterie, Ϛ. ψήφωσις, ψηφόθετος (ἰδίως ξυλίνη) ἔργον ἐκ συμβολῆς. une table de — ψηφόθετος τράπεζα. — de marbre ψήφωσις μαρμάρου. § ἀσύρραπτος, λόγος.
Marquette, Ϛ. τροχὸς κηροῦ, κηρόπηκτα.

Marqueur, ἀρ. σημαντὴρ (ὁ κτυπῶν τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὑφάσματα). § σημαντὴρ (ὁ εἰς τὸ σφαιριστήριον μετρῶν).

Marquis, ἀρ. (τὸ πάλαι) ὁροφρούραρχος. § Μαρκέσιος, (τίτλος ἐπίσημος). — de carabas, εἴρων. οἰκ. ξεπεσμένος ἄρχων.

Marquisat, ἀρ. ἡ ἀξία καὶ ἡ γῆ τοῦ Μαρκεσίου.

Marquise, Ϛ. Μαρκεσία, γυνὴ τοῦ Μαρκεσίου. § ἐπικάλυμμα τῶν γρατιωτικῶν σκηνῶν (διὰ νὰ εἶναι θερμότεραι). § εἶδος μεγάλου ἀπιδίου. § εἶδος πυροτεχνήματος.

Marquoir, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν ῥαπτῶν

Marraine, Ϛ. ἡ ἀνάδοχος, κ. νονὰ.

Marre, Ϛ. δίκελα τῶν ἀμπελουργῶν.

Marri, ie, ἐπ. (ἀρχ.) συντετριμμένος, λελυπημένος, μετανοῶν, (ἰδίως εἰς ἐκκλησιαστικὸν ὕφος).

Marron, ἀρ. κάστανον (τὸ μέγα). — s glacés, ἴδ. glacer § — d'Inde ἱπποκάστανον. se servir de la patte du chat pour tirer les —s du feu (παροιμ.) βάζω τὸν τρελλὸν νὰ ὄγάλῃ τὸ φίδι ἀπὸ τὴν τρύπαν. § οὐσ. καὶ ἐπ. καστανόχρους, καστανάτος. § ἐκπυρσοκρότημα (πολεμικόν). § σημεῖον (χαλκοῦν κατατιθέμενον ὑπὸ τῶν περιπόλων εἰς τὰς φυλακὰς εἰς δεῖγμα ὅτι ἐξετέλεσαν τὴν ὑπηρεσίαν των).

Marron, nne, ἐπ. negre — μαῦρος ὁραπέτης (εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Ἀμερικῆς). § (ἐπὶ κατοικιδίων ζώων). ἐξαγριωθείς. § courtier — ὁ παρ' ἄδειαν προξενητής, κολυβιστής.

Marronnage ἀρ. ὁραπέτευσις (τῶν δούλων τῆς Ἀμερικῆς.

Maronner, ἐν. (ἀρχ). εἰς μεγάλους ἰούλους στρέφω τὴν κόμην.

Marronnier, ἀρ. καστανέαι ὄρυς, κ. καστανέα. § — d'Inde ἱπποκαστανέα.

Marrube, ἀρ. πράσιον, φυτόν.

Mars, ἀρ. (τὸ s προφ). Ἄρης, ὁ Θεὸς τοῦ πολέμου παρ' Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις. μεταφ. ὁ πόλεμος. les travaux de — οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἄρεως, τοῦ πολέμου. champ de — τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως. § Ἄρης, ὁ πλανήτης. § Ἄρης (κατὰ τοὺς ἀρχαίους χημικοὺς) ὁ σίδηρος. § μάρτιος, (χυδ. μάρτης) μήν. de — μαρτιάτικος. χυδ. comme — en carême (παροιμ.) λείπει ὁ μάρτης ἀπὸ τὴν σαρακοστήν. champ de — (ἀρχ.) ἡ κατὰ μάρτιον ἐθνικὴ τῶν Γάλλων συνέλευσις. les —s τὰ πρῶϊμα (σπαρτὰ), τὰ κατὰ μάρτιον σπειρόμενα.

Marsaigue, Ϛ. δίκτυον διὰ μαινίδας.

Marsane, Ϛ. *μαρσάνα, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Marsdénie, Ϛ. ἴδ. Pergulaire.

Marseau, ἡ **Marsault** ἀρ. εἶδος ἰτέας.

Marseicho, Ϛ. κριθὴ σπειρομένη εἰς δύω σειράς.

Marseillaise, Ϛ. σύκον τῆς Μασσαλίας. § la — ἆσμα Μασσαλιῶν, τὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῶν 1792.

Marshallia, Ϛ. * μαρσαλλία, εἶδος ἀθανασίας, φυτόν.

Marsile, Ϛ. λέμμα, φυτὸν φυόμενον εἰς μέρη ὑγρά.

Marsileacées, Ϛ. πλ. λεμματοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Marsiliame, Ϛ. ἐμπορικὸν πλοῖον τῶν Ἐννετῶν.

Mersouin, ἀρ. φώκαινα, κ. φώκια. § φώκια, ἀσχημάνθρωπος.

Marsupiaux, ἀρ. πλ. διδέλφιδες, σύστημα μαστοφόρων.

Marsypocarpe, ἀρ. μαρσυπόκαρπον, φυτόν.

Martagon, ἀρ. εἶδος κρίνου.

Martavanes, Ϛ. πλ. πίλημα ἀγγεῖα τῶν Ἰνδιῶν.

Marte, ἴδ. Martre.

Marteau, ἀρ. σφύρα, σφυρίον. battre avec un —σφυροκοπῶ. battre un métal avec le — σφυρηλατῶ. battu avec le — σφυρήλατος. entre le — et l'enclume μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος. § σφύρα τῶν ὁπλονόμων (διὰ τῆς ὁποίας σημειώνουν τὰ δένδρα). § — d'armes πέλεκυς, ὅπλον. § ῥόπτρον, κόπανος (θύρας, ὡρολογίου). graisser le — ὠροδοκῶ τὸν θυρωρὸν διὰ νὰ εἰσαχθῶ εἰς οἶκον. § μεταφ. οἰκ. coup de — μικρά τις ἰδιοτροπία, κ. πετριά. § perruque à trois —x τριτσούλος φαινάκη, εἶδος φαινάκης. § σφύρα τοῦ κυμβάλου, ξύλινον σφυρίον προσβάλλον τὰς χορδὰς § σφύρα, ὀστοῦν τοῦ ὠτίου § ἴδ. Squale, ἰχθύς. § σφύρα, κογχύλη.

Martégal, ἀρ. ἴδ. Bregin.

Martel, ἀρ. (ἀρχ. σφύρα. εἶναι δὲ ἐν χρ. μόνον εἰς τὴν φράσιν.) — en tête μέριμνα, κ. παραζάλη.

Martelage, Ϛ. κατασφύρωσις, ἡ διὰ σφύρας σημείωσις τῶν πρὸς κοπὴν προσδιωρισμένων δένδρων.

Marteler, ἐν. σφυροκοπῶ, σφυρηλατῶ. § ἐπιπόνως ἐργάζομαι (τὸ ὕφος). vers —és στίχοι ἐπιπόνως πεποιημένοι. § ταράττω (τὸ πνεῦμα), ἐμποιῶ μερίμνας. médaille —ée ἀρχαῖον νόμισμα παρασεσημασμένον (τοῦ ὁποίου ἐξαλείψας τις τὸν ἀρχαῖον τύπον ἐπετύπωσιν ἄλλον σπανιώτερον). § trille —é τετερισμὸς διακεκριμένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀκούονται καθαρῶς ἀμφότεραι αἱ φωναί.

Martelet, ἀρ. σφυρίον, μικρὰ σφύρα.

Marteleur, ἀρ. σφυροκόπος εἰς τὰ σιδηρουργεῖα.

Marteline, Ϛ. σφύρα ὀδοντωτή.

Martellement, ἀρ. ἡ διὰ τετερισμῶν κατάβασις τῶν διαπασῶν.

Martial, le, ἐπ. πολεμικὸς, ἀρήϊος. § cour—e στρατοδικεῖον. loi—e γρατιωτικὴ δίκη. § (ἀρχ.) σιδηροῦχος. § —es, οὐσ. ἑορταὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἄρεως.

Marticles, Ϛ. πλ. σπαρτία κινοῦντα μικροὺς κοχλίας εἰς τὰ πλοῖα

Martigadour, ἴδ. Mastigadour.

Martin, ἀρ. κορόνη ἡ ἀνιαρὰ, στενὸν τῆς Ἀρρικῆς.

Martin - chasseur, ἀρ. ἀλκυὼν ἡ ὑλόβιος, πτηνόν.

Martinet, ἀρ. κύψελος, χελιδὼν ἡ ἄπους, πτηνόν. § εἶδος κηροπηγίου, χαμηλοῦ μὲ λαβίδα. § ἡ μεγάλη σφύρα (κινουμένη διὰ μηχανῆς). § μάζιξ (τὴν ὁποίαν μετεχειρίζοντο οἱ διδάσκαλοι κατὰ τῶν μαθητῶν) § ἴδ. Balancine

Martinèze, Ϛ. * ὡραιόδοξον, γένος φυτῶν τῆς Περουβίας.

Martingale, Ϛ. ἱμὰς ὑποχελίων, (τουρκ. κιοστέκι), ὁ ἱμὰς ὁ ὑπὸ τὸν χαλινόν, ὅστις ἐμποδίζει τὸν ἵππον νὰ τεινάζῃ τὴν κεφαλήν. § jouer à la — εἰς τὸ παιγνίδιον παίζω ὅσην ποσότητα ἔχατε

Martinisme, ἀρ. μαρτινισμὸς, αἱρετικαὶ τις.

Martiniste, ἀρ. ὁ ὀπαδὸς τοῦ μαρτινισμοῦ.

Martin pêcheur, ἀρ. ἀλκυὼν ἡ τσταμία, πτηνόν.

Martin sec, ἀρ. εἶδος φθινοπωρινοῦ ἐρυθροῦ ἀπιδίου.

Martin —siro, ἀρ. εἶδος φθινοπωρινοῦ ἀπιδίου ὑπώχρου.

Martiobarbulo, ἀρ. εἶδος πίλτης ῥωμαϊκῆς.

Martoire, Ϛ. διπλῆ σφύρα τῶν χαλκουργῶν.

Martre, **Marte**, Ϛ. σαρθήριον (τὸ ἀρκτικὸν), ζῶον. — zibeline (τὸ), σαμούριον, ζῶον τοῦ ὁποίου τὸ δέρμα εἶναι πολύτιμον.

Martyr, re, οὐσ. μάρτυς (ὁ ὑπὲρ τῆς θρησκείας ὑπομείνας βάσανα) ἐκ des —s ἡ ἐποχὴ τῶν μαρτύρων, ἀπὸ Διοκλητιανοῦ. les —s de la liberté οἱ μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας être le—de quelqu'un, ou de quelque chose ὑπερῶ μαρτύριον μεγάλας τυραννίας ἀπό τινα, ἢ διά τι il fut le — de son ambition ἦτον θῦμα τῆς φιλοδοξίας του. être du commun des —s, (παροιμ.) εἶναι ἐκ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων.

Martyre, ἀρ. μαρτύριον, τὰ βάσανα, τὰ ὁποῖα ὑποφέρει ὁ μάρτυς le— de tel saint τὸ μαρτύριον τοῦ δεῖνος ἁγίου le mal des dents m est un — ὁ ὀδοντόπονος εἶναι βάσανον δι' ἐμέ. le — de l'amour τὸ βάσανον τοῦ ἔρωτος.

Martyriser, ἐν. καθυποβάλλω εἰς μαρτύριον, βασανίζω St. Etienne fut —é ὁ ἅγιος Στέφανος ἐμαρτύρησε Dioclitien fit — un grand nombre de chrétiens ὁ Διοκλητιανὸς βασάνισε παμπόλλους χριστιανούς

Martyrologe, ἀρ. μαρτυρολόγιον

Martyrologiste, ἀρ. συντάκτης μαρτυρολογίου.

Marum, ἀρ. τὸ. Germandrio maritimo.
Marurang, ἀρ. φυτὸν τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εἶδος κίστου.
Marvaux, ἀ. πλ. κάλαθος, ἐν χρ. εἰς τὰς ἁλιείας.
Mas, ἀρ. νόμισμα μικρᾶς ἀξίας εἰς Ἰνδίας, καὶ εἰς τὴν Κίναν.
Masaris, ἀρ. *μάσαρις, γένος ἐντόμων.
Masato, ἀρ. πνευματῶδες ποτὸν τῆς Περουβίας.
Masca, ἀρ. * μυρινόρις, εἶδος ἰχθύος.
Masca dei amploa, ἀρ. τὸ. Esoce.
Mascarade, Θ μετασχηματισμὸς, ἀλλαγὴ φορεμάτων πρὸς διασκέδασιν. § προσωπιδοφορία, συνοδεία μεταμφιεσμένων, προσωπιδοφόρων. κ. εἰδώλων, μασκάρων. § χορὸς, καὶ ἄσμα τῶν προσωπιδοφόρων. § μεταφ. φαινακισμός.
Mascaret, ἀρ. βιαία ἄμπωτις τῆς θαλάττης εἰς τινων ποταμῶν ἐκροάς.
Mascaron, ἀρ. μορμολύκειον, γελοῖον πρόσωπον λίθινον, προσαρμοζόμενον εἰς τὰς βρύτεις καὶ ἀλλαχοῦ. § ὀστρακόδερμον, εἶδος ὠρίττου.
Masculin, ine, ἐπ. ἀρσενικός. la succession —ine ἡ ἀρσενικὴ διαδοχή. genre — τὸ ἀρσενικὸν γένος. terminaison —ine κατάληξις εἰς συλλαβὴν μὴ ἔχουσαν e ἄρωνον εἰς τὸ τέλος. rime —ine ἀρσενικὴ κατάληξις (στίχου, ἡ μὴ λήγουσα εἰς ε ἄρωνον). § οὐσ. le — τὸ οὐσιαστικὸν γένος.
Masculinité, Θ. ἡ ἀρσενικότης, χαρακτὴρ τοῦ ἀρσενικοῦ. la — est nécessaire pour succéder πρὸς διαδοχὴν ἀπαιτεῖται ἀρσενικὸς διάδοχος.
Masculit, τὸ. Masulit.
Masdevallie, Θ. *μασδεβαλλία, φυτὸν τῆς Περουβίας.
Masgnapenne, Θ. τὸ. Languinaire de Canada φυτόν.
Masier, ἀρ. μικρὸν εἶδος σκωλήκων.
Masles, ἡ Mâles, Θ. πλ. διαζώματα, τὰ σίδηρα τοῦ πηδαλίου.
Masque, ἀρ. μορμολύκειον, προσωπεῖον, προσωπίς. § κίνησις τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου (παρὰ τοῖς ὑποκριταῖς). § προσωπιδοφόρος, ὁ φέρων προσωπεῖον, ὁ μετημφιεσμένος, χυδ. εἰδωλον, μάσκαρος. § μεταφ. πρόσχημα. sous le — de la dévotion ὑπὸ τῆς εὐσεβείας τὸ πρόσχημα. arracher le — à quelqu'un ἀνακαλύπτω τινὸς τὴν δολιότητα, τὴν προδοσίαν. § ἐκμαγεῖον τῆς κεφαλῆς. § μορμολύκειον, ἄνθρωπος ἄσχημος. § παραπέτασμα (εἰς τὰ πλοῖα).
Masquer, ἐν. μεταμφιέννυμι, μετασχηματίζω, (μεταβάλλω τινὸς τὰ φορέματα πρὸς διασκέδασιν ἢ τὸν φορῶ προσωπεῖον). se —, αὐτοπ. ἢ μόνον —, οὐδ. μετασχηματίζομαι, κ. μασκαρόνομαι. § μεταφ. ὑποκρύπτω. il —a ses desseins ὑπέκρυψε τοὺς σκοποὺς του. § καλύπτω τι, ἐπιπροσθῶ εἴς τι. ce mur —e ma maison ὁ τοῖχος οὗτος καλύπτει τὴν οἰκίαν μου, ἐπιπροσθεῖ εἰς αὐτήν. § un homme toujours —é κρυφίνους ἄνθρωπος. bal —é χοροὶ προσωπιδοφόρων.
Massacrant, te, ἐπ. οἰκ. humeur —e ἀνυπόφορος διάθεσις.
Massacre, ἀρ. σφαγὴ. le — des innocens ἡ παιδοκτονία (ἐπὶ Ἡρώδου). faire un grand — καταφράζω. à la chasse il fit un grand — de gibier εἰς τὸ κυνήγιον ἐφόνευσεν ἄπειρον πλῆθος ἄγρας. § μεταφ. ἀφανισμὸς, πρᾶγμα, ἄνθρωπος ὀλέθριος. cet ouvrier est très maladroit, c' est un — ὁ ἐργάτης οὗτος εἶναι πολλὰ ἀνεπιτήδειος, εἶναι ἀφανισμός. § τὸ δέρμα καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς ἐλάφου.
Massacrer, ἐν. σφάζω. — du gibier φονεύω μέγα πλῆθος κυνηγίου. — quelque chose κακῶς ἐργάζομαι, φθείρω, ἀφανίζω, χαλνῶ τι. cet ouvrier —e tout ce qu'il fait ὁ ἐργάτης αὐτὸς ἀφανίζει ὅ,τι ἐργάζεται.
Massacreur, ἀρ. ὀλ. εὔχρ. ὁ σφάζων. § ὁ φθείρων, ἀφανίζων, χαλνῶν.
Massage, ἀρ. μάλαξις, χειρομάλαξις (τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὡς μέσον ἰαματικόν.)
Massane, Θ. τὸ. Voltiglole.
Massapée, Θ. ἐργαλεῖον κινοῦν τὰ σχοινία τοῦ πλοίου.
Massavacouri, ἀρ. ἀκανθωτὸς φοίνιξ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Masse, Θ. σωρὸς. une — de pierres σωρὸς πετρῶν. § ὄγκος. une — de métal ὄγκος μετάλλου. § ὄγκος ἄμορφος. l' ours en naissant paraît n'être qu'une — ἡ ἄρκτος ὅταν γεννᾶται, φαίνεται ὡς ἄμορφος ὄγκος. c' est une — de chair οἰκ. εἶναι σωρὸς κρέατος (ἐπὶ ἀνθρώπου παχέος τὸ σῶμα ἢ παχυλοῦ τὸν νοῦν.) § ὄγκος (ἡ πυκνότης τῆς ὕλης τῆς ἀποτελούσης τὸ σῶμα). la — et le volume des corps ὁ ὄγκος καὶ ἡ χωρητικότης τῶν σωμάτων. § Τὸ σύνολον. la — de l' air τὸ σύνολον τοῦ ἀέρος. la — des connaissances humaines τὸ σύνολον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. cet ensemble ces bâtimens présente une belle — τὸ ἄθροισμα τοῦτο τῶν θηρίων παριστᾷ καλὸν σύνολον. § (εἰς τὴν ζωγραφικὴν) ἄθροισμα, σύστημα, σύμπλεγμα, τὸ σύνολον. les détails et les —s τὰ καθέκαστα καὶ τὰ σύνολα. § στιβὰς (λίθων εἰς τὸ λατομεῖον). § δέμα (ἐμπορευμάτων). des soies en — μέταξαι κατὰ δέματα διηρημέναι. § τὸ ταμεῖον, τὸ κεφάλαιον τῆς περιουσίας (ἑταιρείας ἢ κληρονομίας μὴ διαιρεθείσης). § ἀποθηματικὸν ταμεῖον (ὅπου κρατεῖται μέρος τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν, διά τινα σκοπὸν, τὸν τῆς τροφῆς, ἐνδυμασίας κτλ.) § σφῦρα (μεγάλη τετράγωνος). § —, ἡ — d'armes ὁπλοθήκη (σιδηροῦν). § ῥάβδος (ἐπάργυρος ἢ ἐπίχρυσος), σύμβολον ἀξίας. § ἡ οὐρὰ τῆς ῥάβδου τοῦ σφαιριστηρίου.
Masse, Θ. κατάθεσις, (ἡ προκαταθεμένη ποσότης εἰς τινα παιγνίδια).
Masselotte, Θ. λείψανα μετάλλου παραμένοντα εἰς τὰ χυτήρια τῶν πυροβόλων.
Massepin, ἀρ. ἀμυγδαλωτὸν, εἶδος γλυκύσματος ἀπὸ ἀμύγδαλα καὶ ζάχαριν.
Masser, ἐν. διακευάζω, διαθέτω, συμπλέκω (τ' ἀντικείμενα εἰς εἰκόνα). § μαλάττω, χειρομαλάζω, χειραπτάζω (ἀνθρώπινον σῶμα πρὸς ἴασιν).
Masser, ἐν. προκαταθέτω, καταθέτω (ποσότητα εἰς παιγνίδιον). —e tout, —e à qui dit, —e la poste καταθέτω τὸ ὅλον, καταθέτω ὅσον ἄλλος προτείνῃ, καταθέτω ὅσον ἤδη εἶναι κατατεθειμένον.
Masseter, ἀρ. μασσητὴρ (μῦς), ὁ τῶν σιαγόνων.
Masséterique, ἐπ. ὁ εἰς τὸν μασσητῆρα (μῦν) ἀναγόμενος.
Massette, Θ. τύρη, φυτὸν ἔνυδρον. § σκώληξ, εἶδος σκώληκος τῶν ἐντοσθίων.
Massicot, ἀρ. κίτρινον ὀξύδιον μολύβδου. § μολυβδάσβεστος, χρίσμα τῶν ζωγράφων.
Massier, ἀρ. ῥαβδοῦχος (τοῦ μεσαιῶνος).
Massif, ive, ἐπ. ὀγκώδης. il a le corps — ἔχει σῶμα παχὺ, ὀγκώδες. esprit — πνεῦμα παχυλόν. § πάγιος, πυκνος, (ὁ ὁλοκλήρως ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης κατεσκευασμένος). vase d'or — ἀγγεῖον ὁλόχρυσον, διάχρυσον. table en bois de noyer — τράπεζα παγία ἀπὸ ξύλον καρυᾶς (ὄχι μόνον ἐπικαλυμμένη).
Massif, ἀρ. Θεμέλιον, στήριγμα (κτιστόν). § πύκνωμα, σύστημα (δένδρων).
Massivement, ἐπίῤῥ. ὀγκωδῶς, βαρέως.
Masson, ἀρ. εἶδος ζιζύφου.
Massone, Θ. *μασσωνία, γένος φυτῶν τοῦ Εὐελπίδου ἀκρωτηρίου.
Massorah, ἡ Massore, Θ. (λέξις ἑβραϊκὴ) παράδοσις, μασσόρα, ἐπίσκεψις τοῦ κειμένου τῆς ἁγίας γραφῆς, γενομένη ὑπό τινων ἑβραίων.
Massorète, ἀρ. ὁ συγγραφεὺς τῆς Μασσόρας.

Massorétique, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Μασσόραν.
Massue, Ϛ. ῥόπαλον, κ. ματσοῦκα. la '— d' Hercule τὸ ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλέους. c' est un coup de — pour lui, μεταφ. εἶναι κεραυνὸς (μέγα δυστύχημα) δι' αὐτόν. § — d' Hercule ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλέους, εἶδος κογχύλης, καὶ εἶδος ἀγγούρου. § — des sauvages d' Amerique ἴδ. Mabouyer, δένδρον.
Mastacembel, ἀρ. εἶδος ὀφιδίων, ἰχθύς.
Mastic, ἀρ. μαστίχη, κ. μαστίχα. mâcher du— μασσῶ μαστίχην. § κεραμωτὸν, εἶδος κόλλας ἐκ κηροῦ, ῥητίνης, καὶ κεράμου τετριμμένης. § ζύμη (τῶν ὑελουργῶν) πρὸς συγκόλλησιν τῶν ὑελίων εἰς τὰ παράθυρα.
Mastication, Ϛ. μάσησις, μάσσημα.
Masticatoire, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ. μασσητικὸν (ἰατρικὸν τὸ ὁποῖον μασσώμενον προκαλεῖ τὸν σίελον).
Masticophore, ἀρ. μαστιγοφόρος, ὁ ἐτιτερραμμένος τὴν ἐπιτήρησιν τῆς εὐταξίας εἰς τοὺς δημοσίους τῶν ἀρχαίων ἀγῶνας.
Mastigadour, ἀρ. ἀρριστὴς, χαλινὸς τιθέμενος εἰς τοὺς ἵππους διὰ ν' ἀρρίζουν μασσῶντές τον.
Mastigode, ἀρ. εἶδος τριχούρων καὶ τριχοκεφάλων, ἰχθύς.
Mastiquer, ἐν ἐργάζομαι μὲ κεραμωτὸν (τὰ δώματα), ἢ συγκολλῶ (τὰ ὑελία τῶν παραθύρων μὲ τὴν ζύμην τῶν ὑελουργῶν).
Mastodontes, ἀρ. πλ. μαστόδοντες, γένος μαστοφόρων, σχέσιν ἐχόντων μ' ἐλέφαντας, τῶν ὁποίων τὰ ὀστᾶ εὑρίσκονται ἀπολελιθωμένα.
Mastodynie, Ϛ. ὀδύνη τῶν μαστῶν.
Mastoïde, ἐπ. μαστοειδὴς (ἀπόφυσις, ἡ παρὰ τὸ ὠτίον).
Mastoïdien, enne, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν μαστοειδῆ ἀπόφυσιν.
Mastoïdo-conchinien, ἐπ. μετώτιος (μῦς, ὁ ὀπίσω τοῦ ὠτίου).
Mastoïdo-génien, ἐπ. μαστοειδογένειος (μῦς).
Mastoïdo-hygénien, ἐπ. ἴδ. τὸ προηγ.
Mastoïdo-oriculaire, ἀρ. μετώτιος (μῦς).
Masturbation ἢ Mastupration, Ϛ. ὀνανισμὸς, αὐνανισμὸς, μαλακία, ἐπαίσχυντον πάθος.
Masulipatan, ἀρ. μασουλιπατάνη, λεπτότατον ὕφασμα τῶν Ἰνδιῶν.
Masulit, ἀρ. λέμβος Ἰνδική.
Masure, Ϛ. ἐρείπιον. § πεπαλαιωμένη οἰκία, παλαιόσπιτον.
Mat, tte, ἐπ. (τὸ ι προφ.) ἀμαυρὸς, ἀλαμπὴς, Ϛαμβός. or — ἀλαμπὴς χρυσός. couleur —tte ἀμαυρὸν, Ϛαμβὸν χρῶμα. § βαρύς. pain — βαρὺς ἄρτος, (βαραίνων εἰς τὸν στόμαχον). broderie — tte κέντημα βαρὺ (τὸ ἔχον πολὺν χρυσόν.)
Mat, ἀρ. (τὸ ι προφ.) σὰχ ῥούχ (λέξις περσικὴ) εἰς τὸ ζατρίκιον, ὅταν ὁ βασιλεὺς παραδίδηται. faire quelqu'un — νικῶ τινα εἰς τὸ σατρίκιον (κάμνων σὰχ ῥούχ), καὶ μεταφ. ὑπερισχύω τινός.
Mât, ἀρ. ἱστὸς, κατάρτιον. — de misaine, d'artimon, de beaupré, ἴδ. Misaine, d'artimon, beaupré. Ce navire va à — s et à cordes τὸ πλοῖον τοῦτο προχωρεῖ χωρὶς ἱστία, μὲ μόνην τὴν δύναμιν τοῦ ἀέρος. § — de cocagne, ἴδ. cocagne.
Matadon, ἀρ. κογχύλη τοῦ γένους τῶν πεντακλάστων.
Matador, ἀρ. (λέξις ἱσπαν.) ταυρομάχος (ὁ καταβάλλων τὸν ταῦρον). § τὰ ἀνώτερα χαρτία (εἰς τινα παιγνίδια) § οἰκ. ἄνθρωπος ἐπίσημος.
Matafion, ἀρ. σπάρτιον, μικρὸν σχοινίον εἰς τὰ πλοῖα.
Matage, ἀρ ἱστοθεσία, τὸ στήσιμον τῶν ἱστῶν εἰς τὰ πλοῖα.
Matagot ἢ Matégau, ἴδ. Jumelle.
Matamore, ἀρ. καυχηματίας (ἐπ' ἀνδρείᾳ). § νυκτερινὴ φυλακὴ τῶν δούλων εἰς τὰς ἀποικίας.
Matasse, Ϛ. τολύπη ἀκλώστου μετάξης.
Matassin, ἀρ. ἀρχαῖος γελοῖος χορὸς, κ τζορτζίνα. § ὁ χορεύων αὐτόν.
Mataybé, ἀρ. ἔρηλις, δένδρον ὑψηλὸν τῆς Γουϊάνης.
Matchi, ἀρ. εἶδος πίθηκος.
Matelas, ἀρ. στρῶμα, τύλος, τουρ. σιλτὲς. § προσκεφάλαιον τοῦ ὀχήματος.
Matelasser, ἐν. στρώνω, καλύπτω μὲ στρώματα.
Matelassier, ἀρ. στρωματοῤῥάφος, στρωματᾶς.
Matelée, Ϛ. *ὀστέα, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.
Matelot, ἀρ. ναύτης. § οὐσ. καὶ ἐπ (ἕκαστον) πλοῖον (Σειρούμενον ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ εἰς τὴν γραμμὴν παρατεταγμένα). le — d'avant ἡ πρωτοστάτις ναῦς. le — d'arrière ἡ οὐραγὸς ναῦς.
Matelotage, ἀρ. ἡ τέχνη τοῦ ναύτου. § σχέσις, φιλία μεταξὺ ναυτῶν.
Matelote, Ϛ. καρίκευμα ἰχθύων. § ναυτικὸς χορὸς, εἶδος ὀρχήσεως. à la —e κατὰ τὸν τρόπον τῶν ναυτῶν.
Matéologie, Ϛ. ματαιολογία.
Mater, ἐν. κεροΐζω, νικῶ τινα εἰς τὸ ζατρίκιον, τὸν κάμνω σὰχ ῥοὺχ. § ἐξασθενῶ, ταπειν(όω)ῶ, ϛαμάζω — la chair ταπεινῶ τὴν σάρκα. — son corps par des jeûnes ἐξασθενῶ τὸ σῶμα διὰ νηστειῶν. le mauvais succès l'a —é ἡ ἀποτυχία αὐτὴν ἐταπείνωσε.
Mâter, ἐν. καταρτίζω πλοῖον, στήνω τοὺς ἱστούς του.
Mâtereau, ἀρ. καρχήσιον, ἄκρον ἱστοῦ ἢ μικρὸς ἱστός.
Matérialisme, ἀρ. ὑλισμὸς, τὸ σύστημα τῶν πιστευόντων μόνης τῆς ὕλης τὴν ὕπαρξιν.
Matérialiste, ἀρ. ὑλιστὴς, ὁ πιστεύων τὴν ὕπαρξιν τῆς ὕλης μόνης.
Matérialité, Ϛ. ὑλικότης. la—de l'âme ne peut être prouvée ἡ ὑλικότης τῆς ψυχῆς δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ.
Matériaux, ἀρ. πλ. ὕλη (οἰκοδομική). § ὕλη (πρὸς συγγραφὴν, ὡς σημειώσεις, σκέψεις, ἰδέαι, κτλ). il assembla touts les —x συνήθροισεν ὅλην τὴν ὕλην.
Matériel, lle, ἐπ ὑλικὸς, (ὁ εἰς τὴν ὕλην ἀνήκων). l'âme n'est pas —elle ἡ ψυχὴ δὲν εἶναι ὑλική. sens — ἡ ὑλικὴ ἔννοια. le temps — ὁ ὑλικὸς καιρὸς, ὁ ἀναγκαῖος πρός τινα ἐργασίαν καιρός. faux — πλαστογραφία ἐν ἀγνοίᾳ. § παχὺς, χειροπιαστὸς, παχύνους.
Matériel, ἀρ. τὸ ὑλικὸν, (τὰ εἰς τινα ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖα ἀντικείμενα. Note du personnel et du — κατάλογος τοῦ ὑλικοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ. le — d'une armée τὰ σκεύη τοῦ στρατεύματος. le — du siége ἡ πολιορκητικὴ σκευασία.
Matériellement, ἐπίῤ. ὑλικῶς. § καχέως, χονδροειδῶς.
Maternel, lle, ἐπ. μητρικὸς. amour — μητρικὴ ἀγάπη. parens —s οἱ πρὸς μητρὸς συγγενεῖς. langue —elle ἡ πάτριος γλῶσσα.
Maternellement, ἐπίῤ. μητρικῶς. aimer — ἀγαπῶ μητρικῶς.
Maternité, Ϛ. ἡ κατάστασις τῆς μητρός. la — le rend respectable τὸ ὅτι εἶναι μήτηρ τὴν καθιστᾷ σεβασμίαν § κύησις. douleurs de la — οἱ πόνοι τῆς κυήσεως.
Matète, Ϛ. τροφὴ μανιόκης εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἀποικίας.
Mâteur, ἀρ. ὁ στήνων τοὺς ἱστοὺς εἰς τὰ πλοῖα.
Mathématicien, ἀρ. μαθηματαὶς, ὁ ἔμπειρος περὶ τὰ μαθηματικά.
Mathématique, Ϛ. ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη. les —s τὰ μαθηματικά. de — μαθηματικὸς. étui de — ἰχνογραφικὸν κιβώτιον, τὸ περιέχον διαβήτας, κτλ.
Mathématique, ἐπ. μαθηματικὸς. démonstration — μαθηματικὴ ἀπόδειξις. point— μαθηματικὸν σημεῖον, τὸ μὴ ἔχον κάμμίαν διάστασιν.
Mathématiquement, ἐπίῤ. μαθηματικῶς. resoudre un problème — λύω μαθηματικῶς πρόβλημά τι.
Matière, Ϛ. ὕλη. Dieu a créé la — ὁ Θεὸς ἔπλασε τὴν ὕλην. cet homme est enfoncé dans la — ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὅλος ὑλικὸς, στερεῖται πνεύματος. § ὕλη εἴ τι τι σύγκειται. — électrique ἡ ἠλεκτρικὴ ὕλη. —s premières ἀκατέργαστοι ὕλαι εἰς τὰ ἐργαστάσια. § ὕλη (παρ' ἰατροῖς ἡ ἀ-

πὸ τὸ σῶμα ἐν εἴδει ὑποχωρήματος ἢ ἐμετοῦ ἐξερχομένη). § ἔμπυος, ὕλη, (ἡ ἀπὸ πληγὰς ἐκρέουσα) § — d'or ou d'argent ἀκατέργαστα τεμάχια χρυσοῦ ἢ ἀργύρου. § — médicale ἰατρικὴ ὕλη, τὸ μέρος τῆς ἰατρικῆς τὸ πραγματευόμενον περὶ τῶν ὑλῶν τῶν χρησίμων εἰς τὴν ἰατρικήν. § ὕλη, ἀντικείμενον. la — d'un discours τὸ ἀντικείμενον τοῦ λόγου. — civile, criminelle ἀντικείμενον πολιτικῆς, ἐγκληματικῆς δίκης. § αἰτία, ἀφορμή. il fournit — à rire ἔδωκεν ἀφορμὴν γέλωτος. § — commerciale ἐπιστήμη ἐμπορικοῦ δικαίου. § en — προθ. ὡς πρὸς, ὅταν πρόκειται περί. en — de religion ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικά.

Mâtin, ἀρ. κύων μολοσσὸς, οἰκοφύλαξ. § (λέξις ὑβριστική), σκύλος.

Matin, ἀρ. πρωΐα, αὐγὴ, κ. ταχύ. grand, bon —, bien — πολλὰ πρωΐ, βαθὺς ὄρθρος. l'étoile du — ὁ ἑωσφόρος, ὁ αὐγερινός. — et soir πρωΐ βράδυ. du — ἑωθινὸς, πρωϊνός. demain — αὔριον ἀπὸ πρωΐας, αὔριον τὸ πρωΐ. un de ces —s, un beau — ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν. un beau — αἴφνης. les portes du — αἱ πύλαι τῆς ἀνατολῆς. le — de la vie ἡ αὐγὴ τῆς ζωῆς, ἡ νεότης. il est à son — εἶναι εἰς τὴν πρώτην νεότητά του. qui a bon voisin a bon —, (παροιμ.) μὲ καλὸν γείτονα κοιμᾶσαι ἥσυχα. § ἡ πρωΐα, ἡ πρὸ μεσημβρίας. à onze heures du — εἰς τὰς ἑνδεκα πρὸ μεσημβρίας.

Matinal, le, ἐπ. ἑωθινὸς, ταχυνὸς, ὁ ἀπὸ πρωΐας ἐγερθείς. vous êtes aujourd'hui très — σήμερον ἠγέρθης πολλὰ πρωΐ.

Mâtinau, ἀρ. μολοσσίδιον, μικρὸς κύων μολοσσός.

Matinée, Θ. αὐγὴ, ὁ πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρός. il dort la grasse —, (οἱ) κοιμᾶται ὡς τὰ δώδεκα μεσημέρια.

Matiner, ἐν. (ἐπὶ κυνῶν ὅταν) μιγνύεται μὲ θήλεα εὐγενεστέρου εἴδους. cette levrette a été —ée ἡ λακωνικὴ κύων ἐμίγη μὲ κοινὸν κῦνα. § χυδ. ἐπιπλήττω, ὑβρίζω.

Matines, Θ. πλ. ὄρθρος, αἱ πρωϊναὶ προτευχαὶ τῆς ἐκκλησίας. être étourdi comme le premier coup de —(παροιμ.) εἶναι ὅλος παραζάλη. le retour est pis que — (παροιμ.) ἡ δευτέρα φορὰ εἶναι χειροτέρα τῆς πρώτης.

Matineux, euse, ἐπ. πρωϊνὸς, ταχυνὸς, ὁ ἐγειρόμενος πρωΐ.

Matinier, ère, ἐπ. étoile —ère ὁ αὐγερινός.

Matir, ἐν. ξαμόω, καθιστῶ ἀλαμπῆ (τὸν χρυσὸν ἢ τὸν ἄργυρον). —i ἀλαμπὴς, ξαμιωμένος (ἐπὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου).

Matisie, ἀρ. * ματίσιον, δένδρον τῆς Περουβίας.

Matoir, ἡ Mattoir, ἀρ. ἀμαυρωτήριον, ἐργαλεῖον καθιστῶν τὸν χρυσὸν ἢ τὸν ἄργυρον ἀλαμπῆ.

Matois, e, οὐσ. καὶ ἐπ. πανοῦργος, πονηρὸς, κ. διαβολεμένος.

Matoiserie, Θ. πανουργία, πονηρία, κ. διαβολιά.

Matou, ἀρ. γαλῆ ἀρσενική, κ. γάτος. § ἄνθρωπος δυσάρεστος.

Matouri, ἀρ. βασιλικὸς ὁ ἄγριος. § βανδελία, γένος φυτῶν τῆς Γουϊάννης.

Matramaux, ἀρ. εἶδος ὀκτύων.

Matras, ἀρ. χημικὴ φιάλη.

Matricaire, Θ εἶδος χρυσανθέμου, φυτόν.

Matricaux, ἐπ. ἀρ. πλ. remèdes —s ἰατρικὰ μητρικά.

Matrice, Θ. μήτρα, ὑστέρα, τὸ μέρος ὅπου ὑπάρχει τὸ ἔμβρυον. de —, appartenant à la — μητρικὸς. § μήτρα, τύπος κοῖλος (στοιχείων τυπογραφικῶν, μέτρων, σταθμῶν. κτλ.) § τὸ Gangue. § στέλεχος (καταζίχων τῶν φόρων). § ἐπ. église — ἐκκλησία ἐξ ἧς ἐξαρτῶνται μετόχια. langue — γλῶσσα πρωτοτυπος (ἐξ ἧς ἄλλαι παράγονται). couleurs —s χρώματα ἁπλᾶ (ἐξ ὧν ἄλλα συντίθενται).

Matricide, οὐσ. μητροκτόνος.

Matriculaire, ἀρ. ὁ εἰς μητρῶον ἐγγεγραμμένος.

Matricule, Θ. μητρῶον. § γράμματιον ἐγγραφῆς (εἰς μητρῶον).

Matrimonial, le, ἐπ. γαμικὸς, συζυγικός. conventions —les αἱ γαμικαὶ συμβάσεις.

Matronales, Θ. πλ. ἑορτὰ τῶν ὑπάνδρων γυναικῶν εἰς Ῥώμην.

Matrone, Θ. γυνὴ (ὕπανδρος) εἰς Ῥώμην. § μαιεύτρια, κ. μαμὴ (παρὰ τοῖς δικαστικοῖς). § οἰκ. γυνὴ προβεβηκυίας ἡλικίας.

Matronée, ἡ Matronique, Θ. ἀρχ. γυναικονίτης, κ. γυναικίτι εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Matte, Θ. Θειοῦχον μέταλλον, τὸ ἅπαξ μόνον χωνευθὲν καὶ μὴ καθαρισθὲν ἐντελῶς. § ψωραλέα, φυτόν.

Matteau, ἀρ. δένα τεσσάρων, πέντε, ἓξ, ἡ ὀκτὼ θηλειῶν μετάξης.

Mattées, Θ. πλ. καρικεύματα τῶν ἀρχαίων.

Mattégau, ἡ Martégau, ἀρ. τὸ Jumelle.

Martelins, ἀρ. πλ. εἶδος ἐρίου τῆς ἀνατολῆς.

Matter, ἐν. βύω μὲ σιδηρον τὰς τρύπας ὅσαι ἔμεινον εἰς τὴν χύτευν. § — l'or χρίω μὲ κόλλαν τὰ μέρη τοῦ χρυσοῦ τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ μείνουν στιλπνά.

Matthiole, Θ. τὸ Giroflée.

Matti, ἀρ. ὕφασμα τῆς Ἰνδίας.

Mattoir, ἴδ. Matoir.

Matton, ἀρ. πλίνθος πρὸς λιθόστρωσιν. § ἀνωμαλία εἰς τὸ σχοινίον παρὰ σχοινοπλόκοις.

Matuli, ἀρ. κοτύλη τινῶν πόλεων τῆς Βαρβαρίας.

Maturatif, ive, ἐπ. πεπαντικὸς, μαλακτικὸς (παρ' ἰατροῖς).

Maturation, Θ. πέπανσις, ὡρίμανσις, ὡρίμασμὸς (καρπῶν, ἀποστημάτων).

Mâture, Θ. (περιληπτικῶς) οἱ ἱστοί, τὰ κατάρτια τοῦ πλοίου. § ξυλικὴ πρὸς κατασκευὴν ἱστῶν. § ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν τοὺς ἱστούς. § μηχανὴ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ἱστῶν εἰς τὰ πλοῖα. § ἱστουργεῖον, ἐργοστάσιον τῶν ἱστῶν.

Maturité, Θ. ὡριμότης (καρπῶν, ἀποστήματος). venir à — ὡριμάζω. être en — εἰμὶ ὥριμος. § μεταφ. ἀκμή. une affaire est en — ὑπόθεσίς τις εἶναι εἰς ἀκμήν. — de l'âge ὡριμότης, ἀκμὴ ἡλικίας. — d'esprit ὡριμότης πνεύματος. délibérer avec — σκέπτομαι ὡρίμως. — de style ἐμβρίθεια ὕφους.

Matute, Θ. * ματύτα, γένος ὀστρακοδέρμων τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Matutinaire, ἀρ. ἀρχ. βιβλίον περιέχον τὰς εὐχὰς τοῦ ὄρθρου.

Matutinal, le, ἐπ. ὀλ. εὐχρ. πρωϊνός.

Mauclerc, ἀρ. γραφεὺς ἀμαθής.

Mauduement, ἐπίρ. ἀρ. ἀχρ. ἀπρεπῶς.

Maudire, ἐν. καταρῶμαι. Dieu a —it Caïn ὁ Θεὸς κατηράσθη τὸν Κάϊν. Caïn fut —it par Dieu ὁ Κάϊν κατηράσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. maudit κατηραμένος, κατάρατος, ἐπ. κατάρατος, ἐπάρατος. ce —it chemin ὁ ἐπάρατος αὐτὸς ὁρόμος. —it soit le jour de ma naissance ἐπάρατος ἡ ἡμέρα τῆς γεννήσεώς μου. les —its, οὐσ. οἱ ἐπικατάρατοι, οἱ κατηραμένοι.

Maudisson, ἀρ. χυδ. κατάρα.

Maugère, Θ. σωλὴν δερμάτινος πρὸς ἔκρηξιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πλοῖα.

Maugréer, οὐδ. ὀλ. εὐχρ. καταναθεματίζω.

Maulin, ἀρ. μῦς μωλινὸς, ζῶον τῆς ἐπαρχίας Μωλίας εἰς τὸ Χιλί.

Maunéie, Θ. μικρὸν δένδρον τῆς Μαδαγασκάρης.

Maupiteux, euse, ἐπίθ. ὀλ. εὐχρ. μεμψίμοιρος, κ. κακόμοιρος.

Maure, ἴδε More.

Mauresque, ἴδε Moresque.

Maure, Θ. εἶδος ἐχιδνης.

Maurelle, δε Cardon à teinture.

Maurette, Θ. ἴδε Airelle.

Maurice, Θ. μαυριτια, φοινὶξ τῆς Γουϊάνης.

Mauricie, Θ. μαυρικία, δένδρον τῆς Γουαδαλούπης.

Mauris, ἡ Percale, Θ. περικαλὲς, βαμβακερὸν πανίον τῶν Ἰνδιῶν.

Maurone, Θ. ἀντικαὶος, κ. μαυρούνα.

Mausolée, ἀρ. μαυσωλεῖον, μεγαλοπρεπὴς τάφος.
Maussade, ἐπ. ἄχαρις, ψυχρός, ἀνούσιος. § temps — καιρὸς συνθρωπός. chose — πρᾶγμα κακῶς κατεσκευασμένον.
Maussadement, ἐπίρ. ἀχαρίτως, ψυχρῶς, κ. ἀνούσια, ἄνοστα.
Maussaderie, Ϛ. τὸ ἄχαρι, ἡ ψυχρότης, κ. ἀνοστιά.
Maute ἢ Mautherz, ἀρ. (λέξις τῶν Γερμανῶν γαιολόγων). ἴδε Grumeau.
Mauvais, e, ἐπ. κακός, φαῦλος, κ. ἀχρεῖος, ἀχαμνός. plus — χείρων, χειρότερος. très — κάκιστος, ἀχρειέστατος, (ἰδίως ἐπὶ πραγμάτων). cela n'est pas — τοῦτο εἶναι ἀρκετὰ καλόν. — lieu χαμαιτυπεῖον, πορνοστάσιον. femme de —e vie γυνὴ κακῆς διαγωγῆς. — livre κακόηθες βιβλίον. — visage κακὴ, κ. ἀχρεία ὄψις. faire —visage, faire —e mine à quelqu'un δέχομαί τινα ψυχρῶς, κακῶς. —e odeur δυσωδία. § trouver une chose —e πρᾶγμά τι δὲν μὲ ἀρέσει. en —e part ἐπὶ κακοῦ. c'est — à la santé τοῦτο εἶναι κακὸν, ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν. — présage κακὸς, ἀπαίσιος οἰωνός. § κακὸς, κακεντρεχὴς, χαιρέκακος, (ἐπὶ ἀνθρώπων). le — ange ὁ διάβολος. —e bête, χυδ. χαιρέκακος. — plaisant ἀκριτόμυθος, ὁ λέγων ἀστεῖσμοὺς ἀκρίτους καὶ ἀνοήτους. —e tête ἄνθρωπος ἄστατος, ἄκριτος. — garnement, — sujet κακόηθης, ἐκδεδιητημένος, κ. παραλυμένος. § κακὸς, πανοῦργος, πονηρός. § (οὐσ.) τὸ κακὸν. il y a du bon et du — dans cet homme ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει καὶ τὰ καλά του καὶ τὰ κακά του. § ἐπίρ. κακῶς. sentir — ὄζω, βρομῶ il fait —, μετ' ἀπαρεμφάτου, εἶν' ἐπικίνδυνον. il fait — εἶναι κακὸς καιρός. trouver — ἀποδοκιμάζω, χαλεπῶς φέρω, ὀργίζομαι διά τι.
Mauve, Ϛ. μαλάχη. — sauvage ἡ grand — ἀγρία μαλάχη, κ. μολόχα. petite — μικρὰ μαλάχη, κ. μολόχι. — en arbre δενδρομαλάχη, κ. δενδρομολόχα.
Mauviette, Ϛ. ἴδ. Grive καὶ Alouette.
Mauvis, ἀρ. κίχλη ἡ ἰλιακὴ, πτηνόν.
Mauvisque, ἀρ. δενδρομολόχη τῆς Ἰαμαϊκῆς, μικρὸν δένδρον κηπευόμενον.
Max, ἀρ. φλωρίον τῆς Βυναρίας.
Maxagna, ἀρ. ξύλον τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ ὁποίου ὁ φλοιὸς χρησιμεύει εἰς σχοινοποιΐαν.
Maxilaire, Ϛ. δενδρόβιον, γένος φυτῶν τ[illegible] Περουΐας.
Maxilaire, ἐπ. ἀνήκων εἰς τὴν γνάθον ἢ σιαγόνα.
Maxime, Ϛ. ὄξιωμα, γνωμικόν. suivant ses —es κατὰ τὰς ἀρχάς του. § σημεῖον μουσικὸν ἰσοδυναμοῦν μὲ τέσσαρας χρόνους. § τὸ ἀπὸ τῆς ἐλάσσονος πρὸς τὴν μείζονα ἡμιτονον. dièze — ἡ μείζων ὀλοις, ἡ τοῦ σι πρὸς τὸ ὕτ.
Maximum, ἀρ. ὁ ἀνώτατος, ὁ μέγιστος ὅρος, τὸ ὅ,τι μέγιστον. § ὁ μέγιστος ἐπιβαλλόμενος φόρος.
Mayaque, Ϛ. συένη, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.
Mayda ἢ Maydang, May-nuoc, May-ra, May-saong, may-tate, ἀρ. ἴδε Rotang
Maye, Ϛ. ἐλαιοδοχεῖον, κ. γεῦρνα εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα.
Mayenne, Ϛ. εἶδος λινοῦ ὑράσματος τῆς Βρετανΐας.
Mayèpe, ἀρ. χιόνανθον τὸ πυκνὸν, δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Mayon, ἀρ. νόμισμα ἀργυροῦν τῆς Κίνας καὶ τῆς Σιαμης.
Mayten, ἀρ.* μαΰτενος, δένδρον τῆς Περουβίας.
Mazarin, ἀρ. κυλιχνὶς, μικρὰ καὶ κοινὴ φιάλη, κ. ποτηράκι.
Mazette, καβάλλιον, ψωράλογον. § ὀκνηρός. § οἰκ. ἀνεπιτήδειος (εἰς παιγνίδια)
Mazus, ἀρ. *μάζος, γένος φυτῶν τῆς Κίνας.
Me, ἀντ. μὲ, (δοτικὴ, ἡ αἰτιατικὴ τοῦ je πάντοτε προηγεῖται τοῦ ῥήματος) vous me soupçonnez μὲ ὑποπτεύεις vous me donnez μὲ δίδεις. vous m'aimez μ' ἀγαπᾶς vous m'en parlez μὲ ὁμιλεῖς περὶ τούτου vous m'y conduisez μὲ ὁδηγεῖς ἐκεῖ. (ἕπεται τοῦ ῥήματος μόνον ὅταν εἰς φράσεις καταφατικὰς προστακτικὰς ἕπεται ἀμέσως en) donnez m'en δός μ' ἐξ αὐτῶν.
Méadia, Ϛ. ὠδικάθειον, φυτὸν τῆς Καρολίνης.
Méandre, ἀρ μαιανδρος, ἑλιγμοί, (ἰδίως ποταμοῦ), λέξις ποιητική.
Méandrite, ἡ Méandrine fossile, Ϛ μαιανδρίτης, εἶδος πετρώδους πολύποδος.
Méat, ἀρ. σωλήν. le — auditif ὁ ἀκουστικὸς σωλὴν, (ὁ τοῦ ὠτίου).
Méborier, ἀρ.* μεβορία, δένδρον τῆς Γουϊάνης
Mécanicien, ἀρ. μηχανικὸς, ὁ περὶ τὴν μηχανὴν ἐνασχολούμενος· § μηχανικὸς, ὁ κατασκευάζων μηχανάς.
Mécanique, Ϛ. μηχανικὴ, ἐπιστήμη τῆς κινήσεως καὶ ἰσοστοθμίας. — céleste οὐρανία μηχανὴ, ἡ ἐπιστήμη τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων. § μηχανισμός. la — du corps humain ὁ μηχανισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. § μηχανὴ. une belle — ὡραία μηχανή.
Mécanique, ἐπ. μηχανικός. arts —s μηχανικαὶ τέχναι, αἱ βάναυσοι. la versification est la partie — de la poésie ἡ στιχουργία εἶναι τὸ μηχανικὸν τῆς ποιήσεως μέρος. puissances —s αἱ μηχανικαὶ δυνάμεις une action — πρᾶξις μηχανικὴ (εἰς τὴν ὁποίαν δὲν μετέχει τὸ πνεῦμα).
Mécaniquement, ἐπίρ. μηχανικῶς.
Mécanisme, ἀρ. μηχανισμός. le — de l'univers, du langage ὁ μηχανισμὸς τοῦ κόσμου, τῆς γλώσσης. le — des vers ὁ μηχανισμὸς τῶν στίχων. le — de la peinture τὸ μηχανικὸν μέρος τῆς ζωγραφίας.
Mécardonie, Ϛ. μεκαρδονία, φυτὸν τῆς Περουβίας ἐκ τῶν χοιραδοειδῶν.
Mecène, ἀρ. Μεκήνας, ὁ φίλος τοῦ Αὐγούστου. — des arts Μεκήνας, προστάτης τῶν τεχνῶν.
Méchamment, ἐπίρ. κακῶς, κακοτρόπως, κακεντριχῶς.
Méchanceté, Ϛ πονηρία, κακία, κακοτροπία, κακεντρέχεια. § κακία, κακουργία, κακολογία.
Méchanitis, ἀρ. μηχανητὲς, γένος ἐντόμων.
Méchant, te, ἐν. κακὸς, πονηρὸς, κακεντρεχὴς il est aussi bête que — εἶναι καὶ εὐήθης καὶ κακός. physionomie —e φυσιογνωμία ἐμφαίνουσα κακίαν —e langue κακὴ γλῶσσα, κακολόγος. il a trouvé plus — que soi εὗρε τον καλύτερόν του. une épigramme —e ἐπίγραμμα ὀκτικὸν. le —, οὐσ. ὁ κακὸς ἄνθρωπος. faire le — παραφέρομαι. § ἀρχ. φαῦλος, ἀχρεῖος, κακὸς. κ. ἀχαμνός. — riu ἀχρεῖος εἶνος. nous soupâmes d' un — poulet εἴχαμεν εἰς τὸ δεῖπνον ἓν ἄθλιον ὀρνιθοπούλι. une —te épigramme ἄθλιον ἐπίγραμμα. — poète ἐλεεινὸς ποιητής.
Mèche, Ϛ. Ϛρυαλλὶς, ἐλλύχνιον, κ φυτήλι. § Ϛρυαλλὶς, φυτήλι τοῦ πυροβόλου. découvrir, éventer la — ἀνακαλύπτω, καταστρέφω τὴν ἐχθρικὴν ὑπόνομον. μεταφ. ἀνακαλύπτω, ματαιόω σχέδιόν τι μυστικόν. § — de cheveux βόστρυχος. § — de fouet ὑποπήγη, ἡ πλεκτὴ ἄκρα τῆς μάστιγος. § ἔνιξ (τοῦ τρυπάνου). § τὸ παχύτερον μέρος τοῦ ἱστοῦ. § τὸ πρώτιστον ξύλον τοῦ πηδαλίου.
Méchef, ἀρ. ἀρχ. δυστύχημα.
Mécher, ἀρ. καπνίζω βιβλίον μὲ θεῖον.
Méchoacan, ἀρ. ἴδ. Liseron.
Mécomètre, ἀρ. μηκόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ μήκους.
Mécompte, ἀρ. λάθος, σφάλμα (εἰς ὑπολογισμόν). § ἐλπίδος ἁμάρτημα. il espérait, mais il a trouvé du — ἤλπιζεν, ἀλλ' εἶδε σφαλείσας τὰς ἐλπίδας του.
Mécompter (se), αὐτοπ. λανθάνομαι (εἰς ὑπολογισμόν). § σφάλλομαι εἰς τὰς ἐλπίδας μου.
Mécon, ἀρ. μήκων, φυτόν.
Méconite, ἀρ. μηκωνίτης, φυτὸν τῶν ἀρχαίων. § —s μηκωνῖται, γένος ὀπολιθώσεων.
Méconium, ἢ Méconion, ἀρ. μηκώνιον, εἶδος ὀπίου ἐξαγόμενον διὰ θλίψεως τῶν μηκώνων. § μηκώνιον, κόπρος τῶν ἀγεννήτων βρεφῶν.
Méconnaissable, ἐπ. ἀγνώριστος,

δυσκόλως γνωριζόμενος. il est devenu — παρήλλαξεν ὥστε δὲν γνωρίζεται.

Méconnaissance, Ϛ. ἀγνωμοσύνη, (ἔλεεσσον βαθμὸς ἀχαριστίας).

Méconnaissant, te, ἐπ. ἀγνώμων.

Méconnaître, ἐν. παραγνωρίζω, δὲν γνωρίζω. il fesait obscur, je le —us, ἦτον σκότος καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισα. il —t ses amis δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς φίλους του. ses contemporains ont —u son talent οἱ σύγχρονοί του παρεγνώρισαν τὴν ἀξίαν του. vous vous —ssez δὲν ἐντιμᾶς σεαυτὸν ἀξίως.

Méconopsis, ἀρ. μηκώνοψις, γένος φυτῶν.

Mécontent, te, ἐπ. δυσηρεστημένος, δυσχεραίνων. être — δυσαρεστοῦμαι. les —s, (οὐσ.) οἱ δυσηρεστημένοι, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. faire des —s δυσαρεστῶ.

Mécontentement, ἀρ. δυσαρέσκεια. il a donné des sujets de — ἔδοσεν αἰτίας δυσαρεσκείας. le — général ἡ γενικὴ δυσαρέσκεια. causer du — δυσαρεστῶ.

Mécontenter, ἐν. δυσαρεστῶ.

Mécréant, ἀρ. ἄπιστος, δυσσεβὴς, (ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ).

Mécroire, ἐν. Croire et — πιστεύω καὶ δυσπιστῶ.

Médaille, Ϛ. νομισματόσημον, τὸ εἰς μνήμην περιστάσεώς τινος ἢ εἰς ἀμοιβὴν ἐξευρέσεων τυποῦμενον νόμισμα. § ἀρχαῖον νόμισμα. le revers de la —, (μετοφ.) τὸ κακὸν μέρος τῆς ὑποθέσεως ἢ τοῦ ἀνθρώπου. § μικραὶ εἰκόνες ἁγίων. § ἀναγλυφον στρογγύλον, παριστῶν πρόσωπόν ἢ περίφημόν τινα πρᾶξιν. § ἴδ. Lunaire.

Médaillier, ἀρ. νομισματοθήκη, μέρος ὅπου φυλάττονται τὰ ἀρχαῖα νομίσματα. § νομισματικὸν τα μεῖον, συλλογή.

Médailliste, ἀρ. νομισματολόγος, ὁ συλλέγων καὶ γνωρίζων τ' ἀρχαῖα νομίσματα.

Médaillon, ἀρ. μέγα νομισματόσημον. § στρογγύλον ἀνάγλυφον. § εἰκόνιον, εἰκονισμάτιον, μικρὰ εἰκὼν στρογγύλη συνήθως ἐξαρτωμένη περὶ τὸν τράχηλον.

Meddi, ἀρ. μέτρον τι τῆς Αἰγύπτου.

Médecin, ἀρ. ἰατρὸς. de — ἰατρικὸς. — d'eau douce, (παροιμ.) καλὸς ἰατρὸς, (μαθητής).

Médecine, Ϛ. ἡ ἰατρικὴ (ἐπιστήμη). la faculté de — ἡ ἰατρικὴ σχολή. la — d'Hippocrate τὸ ἰατρικὸν σύστημα τοῦ Ἱπποκράτους. — légale ἡ ἰατροδικαστικὴ, τὸ μέρος τῆς ἰατρικῆς τὸ πραγματευόμενον δικαστικὰς περιπτώσεις. — vétérinaire κτηνιατρικὴ, ἰατρικὴ τῶν κτηνῶν. § φάρμακον, ἰατρικὸν. — douce ἰατρικὸν μὴ δραστήριον. — de cheval ἰατρικὸν πολλὰ ἰσχυρὸν καὶ δραστήριον. avaler la —, (μετ.) ὑποφασίζω τι δυσάρεστον.

Médeciner, ἐν. (ἰκ.) δίδω ἰατρικά se —, αὐτοπ. λαμβάνω ἰατρικά

Médée, Ϛ. μήδεια, εἶδος λίθου ἀγνώστου τὴν σήμερον.

Médéole, Ϛ. μηδειόλον, γένος φυτῶν.

Médiaire, ἐπ. μέσος (εἰς τὴν βοτανικήν).

Médian, e, ἐπ. μέσος. veine —e ἡ κατάμεσος φλέψ.

Médianoche, ἀρ. μεσονύκτιον δεῖπνον.

Médiante, Ϛ. ἡ μέση (χορδὴ), ἡ διαιροῦσα τὴν διὰ πέντε εἰς δύω διὰ τριῶν, μίαν μείζονα καὶ μίαν ἐλάσσονα.

Médiastin, ἀρ. μεσόφραγμα, ἡ μεμβράνα ἡ δίχα καθετως διαιροῦσα το σῶμα.

Médiastine, ἐπ. Ϛ. artère — ἀρτηρία τοῦ μεσοφράγματος.

Médiat, e, ἐπ. ἔμμεσος, ὁ μὴ ἄμεσος. Influence —e ἔμμεσος ἐπιρροή.

Médiatement, ἐπίρ. ἐμμέσως.

Médiateur, trice οὐσ. μεσίτης, πρεσβευτής. J. C. est le — entre Dieu et les hommes ὁ Χριστὸς πρεσβεύει πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. les puissances —trices, (ἐπ.) αἱ μεσίτριαι δυνάμεις. § εἶδος χυρτοπαιγνίου.

Médiation, Ϛ. μεσιτεία, πρέσβευσις.

Médiatiser, ἐν. παύω τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν ἡγεμόνος (εἰς Γερμανίαν) ἀπο τὸν αὐτοκράτορα. prince —é ἡγεμὼν παύσας τοῦ νὰ ἐξαρτᾶται ἀμέσως ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα.

Médical, le, ἐπ. ἰατρικός. ouvrage — σύγγραμμα ἰατρικόν. § ἰαματικός. Propriétés —es d'une plante φυτοῦ ἰαματικαὶ ἰδιότητες. § matière —e ἴδ. Matière.

Médicament, ἀρ. φάρμακον, ἰατρικόν.

Médicamentaire, ἐπ. φαρμακολογικὸς, ὁ περὶ φαρμάκων πραγματευόμενος.

Médicamenter, ἐν. φαρμάσσω, δίδω φάρμακα, ἰατρικά, θεραπεύω (ἰατρικῶς). se —, αὐτοπ. φαρμάσσομαι, λαμβάνω ἰατρικά.

Médicamenteux, euse, ἐπ. φαρμακώδης, ὁ μετέχων τῆς φύσεως τοῦ ἰατρικοῦ.

Médication, Ϛ. ἡ δι' ἰατρικῶν θεροπεία.

Médicinal, le, ἐπ. ἰαματικός.

Médicinier, ἀρ. ἰάτροφον, γένος φυτῶν.

Médicusie, Ϛ. ἴδ. Crépide.

Médimne, ἀρ. μέδιμνος, μέτρον τῶν στερεῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Médine, ἡ Mine, Ϛ. παρᾶς τῆς Τουρκίας.

Médiocre, ἐπ. μέτριος. une somme — μετρία ποσότης. d'un esprit — μετρίου πνεύματος. un homme — ἄνθρωπος μέτριος, ὄχι ἔξοχος. § le —, οὐσ. τὸ μέτριον, ἡ μετριότης. il est au dessous du — εἶναι κατ τοῦ μετρίου ἐλάττων, κατώτερος.

Médiocrement, ἐπίρ. μετρίως. § ὀλίγον.

Médiocrité, Ϛ. μετριότης. la — satisfait le sage ἡ μετριότης εὐχαριστεῖ τὸν σοφὸν, ὁ σοφὸς ἀρκεῖται εἰς τὰ ὀλίγα. la — d'un homme ἡ μετριότης, τὸ μὴ ἔξοχον ἀνθρώπου τινός. ceci est d'une grande — τοῦτο εἶναι πολλὰ μέτριον. § ἀρχ. ἴδ. Modération.

Médionner, ἐν. ὑπολογίζομαι (τὴν ἔκτασιν τοῦ χρίσματος ἢ τῆς βαφῆς κατὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ τοίχου).

Médire, οὐδ. κακολογῶ, κατηγορῶ.

Médisance, Ϛ. κακολογία, κατηγορία.

Médisant, e, ἐπ. καὶ οὐσ. κακολόγος, κατήγορος, φιλοκατήγορος.

Méditatif, ive, ἐπ. σκεπτικὸς, μελετητικὸς, ὁ εἰς μελέτην διδόμενος.

Méditation, Ϛ. μελέτη. les —s de Descartes αἱ μελεται τοῦ Καρτεσίου. § συλλογισμὸς, σκέψις. après une longue — μετὰ μακραν σκέψιν. § σιωπηλὴ προσευχὴ, μελέτη θρησκευτική.

Méditer, ἐν. μελετῶ. c'est un livre à — εἶναι βιβλίον ἄξιον μελέτης. § συλλογίζομαι, σκέπτομαι. — sur une vérité σκέπτομαι περί τινος ἀληθείας. § διασκέπτομαι, διαλογίζομαι, μελετῶ, σκοπεύω, ἔχω κατὰ νοῦν. il —e un projet διαλογίζεται, μελετᾷ σχεδίόν τι. que —ez vous? τί σκεπτεύεις; il —e de partir ἔχει κατὰ νοῦν ν' ἀναχωρήσῃ. une reponse —ée ἀπόκρισις διασκεμμένη § προσεύχομαι σιωπηλῶς, δέομαι εἰς θρησκευτικὰς μελέτας.

Méditerrané, ée, ἐπ. μεσόγειος. un pays — τόπος μεσόγειος. la mer —ée, ἡ μόνον la —ée, οὐσ. ἡ μεσόγειος θάλασσα, ἡ μεσόγειος.

Médium, ἀρ. οἰκ. μέσος ὅρος. § μεσοφωνία, εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς φωνῆς οἱ οὔτε πολλὰ ὀξεῖς οὔτε πολλὰ βαρεῖς τόνοι. § μηδίον, φυτόν.

Médoc, ἡ Cailou de Médoc, ἀρ. Μεδόκου, λίθος, εἶδος κρυστάλλου τοῦ Μεδόκου, ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας.

Médrèse, ἀρ. μεδρεσὲς, τουρκικὸν σχολεῖον.

Médullaire, ἐπ. μυελλώδης.

Médusa, ἡ **Médusane**, Ϛ. μέδουσα, δένδρον τῆς Κίνας.

Méduse, Ϛ. Μέδουσα, εἰς τὴν μυθολογίαν ἡ μία τῶν τριῶν γοργόνων. tête de — κεφαλὴ μεδούσης, μεταφ. φοβητρον. § μέδουσα, γένος σκωλήκων.

Médusule, Ϛ. * μεδούσιον, φυτόν.

Mée, Ϛ. ἐργαλεῖον μιγνύον τὴν καλαμῖτιν καὶ τὴν κόνιν τοῦ ἄνθρακος.

Meerschaum, ἀρ. (λέξις Γερμανικὴ σημαίνουσα ἀφρὸς θαλάσσης). τὸ σήπιον, ὀρυκτόν.

Méesie, Ϛ. μνεία, γένος χλόης.

Méfaire, οὐδ. (εἰκ ὁλ. εὔχρ.) κακοποιῶ, πράττω κακὰ ἔργα.

Méfait, ἀρ. εἰκ. κακουργία, κακὴ πρᾶξις.

Méfiance, Ϛ. δυσπιστία, ὑποψία. avec — δυσπίστως, ὑπόπτως.

Méfiant, te, ἐπ. δύσπιστος, ὑποπτος.

Méfier (se), αὐτοπ. δυσπιστῶ πρός τινα, ὑποπτεύω τινὰ, τὸν θεωρῶ ὕποπτον, δὲν πιστεύομαι εἰς αὐτόν. Je me —e de ses présens θεωρῶ τὰ δῶρά του ὑποπτα.

Mégacéphale, ἀρ. μεγακέφαλον, γένος ἐντόμων.

Mégachile, ἀρ. μεγάχειλον, γένος ἐντόμων.

Mégaderme, ἀρ. μεγάδερμον, γένος μαστοφόρων.

Mégalanthropogénésie, Ϛ. ὑποτιθεμένη τέχνη τοῦ γεννᾶν μεγαλοψυῆ παιδία.

Mégalésies, Ϛ. πλ. μεγαλήσια, ἑορτὴ τῆς μεγάλης Θειᾶς, (τῆς Ῥέας) εἰς Ῥώμην.

Mégalodontes, ἀρ. πλ. μεγαλόδοντες, γένος ἐντόμων.

Mégalographie, Ϛ. μεγαλογραφία, ζωγραφία μεγάλων ἀντικειμένων.

Mégalographique, ἐπ. μεγαλογραφικός.

Mégalonix, ἀρ. μεγαλόνυξ, ἀπολελιθωμένον ζῶον τῆς Βιργινίας, τοῦ γένους τῶν μεγαθηρίων.

Mégalope, ἀρ. μεγαλόπους, γένος ἰχθύων τῆς Μαδαγασκάρης. § μεγαλόπους, γένος ἐντόμων.

Mégaloptère, ἀρ. μεγαλόπτερα, σύστημα ἐντόμων.

Mégalosplanchnie, Ϛ. μεγαλοσπλαγχνία, πάθος γυναικεῖον

Mégalosplénie, Ϛ. μεγαλοσπληνία, ἡ αὔξησις τῆς σπληνός.

Mégamètre, ἀρ. μεγάμετρον, ἐργαλεῖον ἀστρονομικὸν διὰ καταμέτρησιν μεγάλων διαστημάτων.

Mégarde (par), ἐπίρ. ἀπερισκέπτως, ἐξ ἀπροσεξίας.

Mégascope, ἀρ. μεγασκόπιον, διοπτρον μεγεθύνον τ' ἀντικείμενα.

Mégastachye, Ϛ. μεγάσταχυς, γένος φυτῶν.

Mégathère, ἀρ. μεγαθήριον, μέγα ζῶον, τοῦ ὁποίου τὰ ὀστᾶ μόνον εὑρίσκονται ἀπολελιθωμένα.

Mégatome, ἀρ. μεγάτομον, γένος ἐντόμων.

Mégère, Ϛ. Μέγαιρα, μία τῶν ἐρινύων. c' est une —, μεταφ. εἶναι ἐρινὺς, κ. στρίγλα.

Mégi, ie, ἐπ. λευκασμένον (δέρμα).

Mégie, Ϛ. λεύκανσις δερμάτων (πρὸς κατασκευὴν χειροτιων καὶ ἄλλων λεπτῶν ἔργων).

Mégille, Ϛ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Mégisserie, Ϛ. ἡ τέχνη τοῦ λευκαίνειν τὰ δέρματα.

Mégissier, ἀρ. ὁ λευκαίνων τὰ δέρματα.

Mégistanes, ἀρ. πλ. μεγιστάνες, σύστημα πτηνῶν.

Méhenbetène, Ϛ. λεπτοκάρυον Ἰνδικόν.

Meigle ἡ **Megle**, Ϛ. σκαπάνη τῶν ἀμπελουργῶν.

Meilleur, re, ἐπ. βελτίων, κρείττων, καλλήτερος. le — ὁ βέλτιστος, ὁ κράτιστος, ὁ ἄριστος. le — est τὸ καλλήτερον, τὸ προκριτώτερον εἶναι. le — de l' affaire τὸ καλλήτερον μέρος τῆς ὑπιοθέσεως, τὸ περιεργότερον. rendre — βελτιῶ.

Méionite, Ϛ. μειονῖτις, ὀρυκτὸν κρυσταλλῶδες.

Méistre, ἡ **Mestre**, ἀρ. ὁ μέγας ἵστὸς, (μαίστρα).

Méjuger (se), αὐτοπ. ἐπὶ ἐλάφου πατούσης τοὺς ὀπισθίους πόδας ἐπέκεινα τοῦ ἴχνους τῶν ἐμπροσθιων.

Mélados, ἀρ. κατάλευκος ἵππος.

Mélæna, ἀρ. μέλαινα, ἀσθένεια. § μέλαινα, εἶδος ἀνεμώνης.

Mélagastre, ἀρ. μελανόγαστρον, εἶδος ἰχθύων.

Mélage, ἀρ. σωρὸς ἀκατασκευάστων χαρτίων εἰς τὸ χαρτοποιεῖον.

Mélaleuque, ἀρ. μελανόλευκον, γένος φυτῶν.

Mélampite, Ϛ ἰδ. **Mélampyre**.

Mélampode, ἀρ. μελάμπους, γένος φυτῶν.

Mélampyre, ἀρ. μελάμπυρον, γένος φυτῶν.

Melanagogue, ἀρ. μελαναγωγὸν, ἰατρικὸν ἀντιχολερικόν.

Mélanchlorose, Ϛ. μελαγχλώρωσις, ἀσθένεια.

Mélanchryse, ἀρ. μελάγχρυσον, γένος φυτῶν.

Mélancolie, Ϛ. μελαγχολία, (ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ διάθεσις).

Mélancolique, οὐσ. καὶ ἐπ. μελαγχολικός.

Mélacoliquement, ἐπίῤ. μελαγχολικῶς.

Mélanconion, ἀρ. μελαγκώνιον, εἶδος ἀμανίτου.

Mélancranie, Ϛ. μελαγκρανία, φυτόν.

Mélancranis, ἀρ. μελάγκρανις, γένος φυτῶν. § εἶδος καλάμου.

Mélandre, ἀρ. μέλανδρος, μικρὸς ἰχθὺς τῆς μεσογείου.

Mélandryo, Ϛ. μελανδρυὰς, γένος ἐντόμων.

Mélange, ἀρ. μίγμα, μίξις, κ. ἀνακάτωμα. — de vertus et de vices κράμα ἀρετῶν καὶ ἐλαττωμάτων. le — des couleurs ἡ μίξις τῶν χρωμάτων. sans — ἄμικτος. bonheur sans — εὐτυχία ἄμικτος (λύπης). § μίξις διαφόρων εἰδῶν ζώων. le mulet est produit du — des chevaux et des ânes ἡ ἡμίονος γεννᾶται ἐκ τῆς μιξεως τῶν ἵππων καὶ ὄνων. § —s, τὰ σύμμικτα (συγγράμματά τινος).

Mélanger, ἐν. μιγνύω, κ. ἀνακατώνω. se —, αὐτοπ. μίγνυμαι. — du vin νοθεύω τὸν οἶνον. drap —é ῥοῦχον ἐκ διαφόρων εἰδῶν ἐριων.

Mélangula, Ϛ. κίτρον.

Mélanictère, ἀρ. μελανυκτερὶς, πτηνόν.

Mélanie, Ϛ. μελανία, γένος ἑρπέτων.

Mélanis, Ϛ. μελανὶς, εἶδος αἰχίδνης.

Mélanite, Ϛ. μελανῖτις, γένος ἐντόμων. § μελανῖτις, εἶδος ἡραιστίου ὀρυκτοῦ.

Mélanographites, Ϛ. πλ. μελανογραφῖται λίθοι, οἱ φέροντες φυσικὰς μέλανας γραφάς.

Mélanoïde, Ϛ. μελανοειδὴς, γένος κογχύλης.

Mélanophore, ἀρ. μελανοφόρον, γένος ἐντόμων.

Mélanopside, Ϛ. μελάνοψις, γένος κογχύλης.

Mélanos, ἀρ. μελανὸς, (ἐπὶ ζώων μελανοῦ χρώματος).

Mélantérie ἡ **Mélantéria**, Ϛ. μελαντηρία, ὕλη ὀρυκτή.

Mélanthacées, Ϛ. πλ. μελανθοειδὲς, σύστημα φυτῶν.

Mélanthe, ἀρ. μέλανθον, γένος φυτῶν.

Mélanthère, Ϛ. μελανθερία, γένος φυτῶν.

Mélanthion, ἡ **Mélaspermum**, ἀρ. μελάνθιον ἡ μελάσπερμον, γένος φυτῶν.

Mélar, ἀρ. κογχύλη ἐκ τῶν κόγχων. § μικρὸν λευκὸν σύκον τῆς Ἰσπανίας.

Mélas, ἀρ. μέλας, εἶδος γαλῆς § μέλας, εἶδος κογχύλης. § μέλαινα κηλὶς εἰς τὸ σῶμα.

Mélas-ictère, ἀρ. μέλας ἴκτερος, ἐσθένεια.

Mélasis, ἀρ. μέλασις, γένος ἐντόμων.

Mélasme, ἀρ. μέλασμα, ἐκχύμωσις συμβαίνουσα εἰς τοὺς γέροντας.

Mélasomus, ἀρ. μελάσωμος, γένος ἐντόμων.

Mélasse, *s.* ἰλύς, *κ.* καταπάτιον τῆς ζαχάρεως μετὰ τὴν κρυστάλλωσίν της.

Mélastome ἢ **Mélastoma**, *ἀρ.* μελάσομον, γένος φυτῶν.

Mélastomées, *s. πλ.* μελαστομοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Méléagre, *ἀρ.* μελέαγρος, γένος κογχύλης.

Méléagride, *s.* | **Méléagris**, *ἀρ.* } μελεαγρίς, πτηνόν.

Mélecte, *s.* γένος ἐντόμων.

Mélée, *s.* συμπλοκή, σφοδρὰ μάχη.

Méleguette ἢ **Maniguette**, *s.* σπόρος τοῦ ἀμώμου.

Mêler, ἐν μιγνύω, συμφύρω, *κ.* ἀναματόω — l'eau avec du vin κεράννυμι, κιρνῶ τὸν οἶνον μὲ τὸ ὕδωρ. § ἀναδεύω, κυκῶ, ἀνακατόω. § — du fil, un écheveau ἴδ. Brouiller. — les cartes, ἴδ. battre les cartes. *μεταφ.* συγχίζω τὰ πράγματα. § — une serrure διατρέρω τὸ κλεῖθρον (ὥστε νὰ μὴν ἀνοίγῃ). — les couleurs μιγνύω τὰ χρώματα. — ses larmes, ses soupris avec ceux d'un autre συγχέω τὰ δάκρυα, τοὺς στεναγμούς μου μὲ ἄλλου. § συνδέω. il —e la sévérité à la douceur συνδέει τὴν αὐστηρότητα μὲ τὴν πραότητα. § — quelqu'un dans une affaire ἐμπλέκω, *κ.* ἀνακατόω τινὰ εἰς τὴν ὑπόθεσιν. § se d'une chose ἐπεμβαίνω, ἀνακατώνομαι εἴς τι. il se —e de tout πολυπραγμονεῖ, ἐπεμβαίνει εἰς ὅλα, εἰς ὅλα ἀνακατώνεται. Mêlez-vous de vos affaires τὰ σὰ σπόπει, *κ.* κοίταζε τὴν δουλειά σου. § se — de quelque chose ἐπιχειρίζομαί τι, ἀσχολοῦμαι περί τι ξένον εἰς ἐμέ. il se —e de faire des vers ἐπιχειρίζεται καὶ νὰ στιχουργῇ. § — ἐ μικτός. œuvres —ées σύμμικτα συγγράμματα. compagnie —ée, marchandise —ée σύμμικτος κοινωνία, (καλὴ καὶ κακή). il a les dens —ées, οἰκ. ἔχει ἀναμμένα τὰ κανδύλια, εἶναι μεθυσμένος.

Melette, *s.* μικρὸς ἰχθὺς ἔχων ἀργυρᾶν γραμμὴν εἰς τὸ πλευρόν. § εἶδος μικροῦ μαύρου σύκου.

Mélèze, *ἀρ.* λάριξ, εἶδος πεύκης, δένδρον.

Mélia, **Milin**, **Mélée**, *ἀρ.* μελία, *κ.* μοσχοκαρφιά, δένδρον.

Méliacées, *s. πλ.* μελιοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Mélianthe, *ἀρ.* μελίανθος, γένος φυτῶν.

Mélibée, *ἀρ.* μελίβιος, ἔντομον.

Mélica, ἴδ. Mélique.

Mélicéris, *ἀρ.* μελικηρὶς, εἶδος ἐκζύματος.

Mélicerte, *ἀρ.* μελικέρτης, γένος ὀστράκων.

Méliceste, *ἀρ.* μελικέστης ἢ Ἡρακλῆς, ἀστερισμός.

Mélichloron, *ἀρ.* μελίχλωρον, πολύτιμός τις λίθος.

Mélichro, *s.* μελιχρὸν, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Mélicocéus, ἴδ. Knopier.

Mélicope, *ἀρ.* μελίκοπον, φυτὸν τῆς νέας Ζελανδίας.

Mélicyte, *ἀρ.* *μελίκυτος, δένδρον τῆς νέας Ζελανδίας.

Mélide, *s.* μᾶλις, κόρυζα ἐκρέουσα ἀπὸ τοὺς ὄνους.

Mélier, *ἀρ.* βλάκεια, δένδρον τῆς Γουϊάνης. § εἶδος λευκῆς σταφυλῆς.

Mélilithe, *ἀρ.* μελίλιθος, ὀρυκτόν.

Mélilot, *ἀρ.* μελίλωτο(ν)ς, φυτὸν, τριφύλλι κύτρινον εὐῶδες. de — μελιλώτινος.

Mélinet, *ἀρ.* κήρινθο(ν)ς, γένος φυτῶν.

Mélinge, *s.* εἶδος μαλλίνου ὑράσματος.

Mélinis, *ἀρ.* μελινὶς, φυτὸν τῆς Βρασιλίας.

Mélinum, *ἀρ.* μήλινον, εἶδος γῆς χρησίμου εἰς τὴν ζωγραφικήν. § μήλινον, ἔλαιον τοῦ ἄνθους τῆς κυδωνίας.

Mélipone, *ἀρ.* *μελίπονον, γένος ἐντόμων.

Mélique, *s.* *μηλικὴ, γένος φυτῶν.

Mélis, *ἀρ.* ὕφασμα χρήσιμον εἰς ἱστία, *κ.* καραβοπάνι.

Mélisse, citronelle, *s.* ἡ Calament, *ἀρ.* μήλινον, μελίτ(τ)αινα, μελισσόβοτον, μελισσοβότανον, *κ.* μελισσόχορτον ἢ μελισσόφυλλον, φυτὸν εὔοσμον.

Mélite, *s.* μελιττὶς, γένος ὀστράκων.

Mélitée, *s.* μελιττοειδὴς, γένος ἐντόμων.

Mélitis, *ἀρ.* μηλιτὶς, λίθος τις πράσινος.

Mélitophiles, *ἀρ. πλ.* μελιτόφιλα, γένος ἐντόμων.

Méllitochrysos, *ἀρ.* μελιτόχρυσος, πολύτιμός τις λίθος τῶν ἀρχαίων.

Méllifères, *s. πλ.* μελιτοφόρα, σύστημα ἐντόμων.

Méllification, *s.* μελιτουργία, ἡ (ὑπὸ τῶν μελισσῶν) κατασκευὴ τοῦ μέλιτος.

Melline, *ἀρ.* μέλινος, γένος ἐντόμων.

Melliniores, *ἀρ. πλ.* μελίνουρα, σύστημα ἐντόμων, περιέχον τὸν ψῆνα, τρυπόξυλον, μέλινον, κηροπαλῆν καὶ νύστονα.

Mellithe, *ἀρ.* *μελίλιθος, ὀρυκτόν.

Melliturge, *s.* μελιτουργὸς, γένος ἐντόμων.

Mellivore, *ἀρ.* ἀρ. μελιβῶρον, ζῶον ὀλίγον γνωστόν.

Mélobésie, *s.* μηλόβοσις, εἶδος πολύποδος ὀστρακώδους.

Mélocacte, *ἀρ.* μηλόκακτος, φυτόν.

Mélocarpos, *ἀρ.* μηλόκαρπος, φυτόν.

Mélochie, *s.* μηλοχία, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Mélochite, *s.* *μηλοχίτης, λίθος τις τῆς Ἀρμενίας.

Mélodica, *ἀρ.* μελῳδικὸν, μουσικόν τι ὄργανον.

Mélodie, *s.* μελῳδία. douce — γλυκεῖα μελῳδία. la — et l'harmonie ἡ μελῳδία καὶ ἡ ἁρμονία. la — de son style ἡ μελῳδία, ἡ γλαφυρότης τοῦ ὕφους του.

Mélodieusement, *επίρ.* μελῳδικῶς.

Mélodieux, euse, *επ.* μελῳδικὸς, ἐμμελὴς. voix — se μελῳδικὴ φωνή.

Mélodin, *ἀρ.* *μηλόδινος, δένδρον τῆς νέας Σκωτίας.

Mélodore, *ἀρ.* *μηλόδωρον, γένος φυτῶν τῆς Κίνας.

Mélodrame, *ἀρ.* μελόδραμα.

Méloé, *ἀρ.* *μηλόη, γένος ἐντόμων.

Mélographie, *s.* μελογραφία, ἡ τέχνη τοῦ γράφειν μουσικῶς.

Mélolonthe, *s.* μηλολόνθη ἢ λολοκόνθη, *κ.* ζῆνα, ἔντομον.

Mélomane, *ἀρ.* μελομανὴς, ὁ ἀγαπῶν τὴν μουσικὴν μέχρι μανίας.

Mélomanie, *s.* μελομανία, ὑπερβολικὴ ἀγάπη τῆς μουσικῆς.

Melon, *ἀρ.* πέπων, *κ.* πεπόνιον. § — d'eau ὑδροπέπων, *κ.* χειμωνικὸν, (τουρκ. καρπούζι). § φαινακοθήκη, κιβώτιον ὅπου διετηροῦντο αἱ φακέλλαι εἰς τὰς ὁδοιπορίας. § — du mont Carmel μηλοπεπονίτης, εἶδος λίθου πολυτίμου.

Melongène, *s.* στρύχνος ὁ κηπαῖος, μελίτταινα, *κ.* μελιζάνα, μαντζάνα.

Mélonie, *s.* *μελονία, γένος κογχύλης.

Melonifère ἢ **Melonifera**, *ἀρ.* πεπονοφόρος, διάφορα εἴδη δένδρων, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ὁμοιάζουσι πέπονας.

Mélonite, ἴδ. Melon du mont Carmel.

Mélonnée, *s.* εἶδος κολοκύνθης.

Mélonnière, *s.* πεπονὼν, πεπονότοπος.

Mélope, *ἀρ.* μέλοψ, γένος ἰχθύων.

Mélopée, *s.* μελοποιία, ἡ μουσικὴ σύνθεσις.

Mélopéponite, *ἀρ.* ἴδ. Melon du Mont-Carmel.

Melophage, *ἀρ.* μηλοφάγον, γένος ἐντόμων.

Mélos, *ἀρ.* μέλος, ᾆσμα.

Mélote, *s.* μηλωτή.

Mélothrie, *s.* μηλόθριον, γένος φυτῶν.

Melpomène, *s.* Μελπομένη, ἡ μοῦσα τῆς τραγῳδίας.

Mélursus, *ἀρ.* εἶδος ἄρκτου, *κ.* ἀρκούδας.

Mélyre, *ἀρ.* *μελυρὶς, γένος ἐντόμων.

Mélyrides, *s. πλ.* *μελυρίδες, σύστημα ἐντόμων.

Mémacteries, *s. πλ.* μαιμακτήρια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς εἰς Ἀθήνας.

Mémactérion, ἀρ. μαιμακτηριών, ὁ πέμπτος τῶν Ἀθηναίων μήν.
Mémarchure, Θ. στρέβλωσις, κ. στραγγούλισμα τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου.
Membrace, Θ. μεμβρὰς, γένος ἐντόμων.
Membran, ή Membron, ἀσ. τμῆμα μολύβδου τῶν στεγαστῶν.
Membrane, Θ. ὑμὴν, μεμβράνα.
Membrané, ée, ἐπ. tige —ée ὑμενοειδὲς, μεμβρανοειδὲς στέλεχος.
Membraneux, euse, ἐπ. μεμβρανώδης, ὑμενώδης.
Membre, ἀρ. μέλος (τοῦ σώματος), καὶ ἰδιως αἱ χεῖρας καὶ πόδες. § — viril τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς, πόσθη. § μεταφ. — d' une société μέλος ἑταιρίας. — pourri de la société σεσηπὼς μέλος τῆς κοινωνίας. § κῶλον (περιόδου). § μέρος (ἀρχιτεκτονικοῦ τινος ὅλου). § —s d' un bâtiment σταμὶς, ἕκαστον τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου. § —s d une équation τὰ δύω μέρη ἐξισώσεως. § — marin, ἰδ. holothurie.
Membron, ἰδ. Membran.
Membré, ée, ἐπ. bien — ὁ ἔχων καλὰ καὶ ἀνάλογα μέλη.
Membru, ue, ἐπ. ὁ ἔχων χονδρὰ μέλη.
Membrure, Θ. στερέωμα, περιβολὴ, ξύλινον πλαίσιον εἰς το ὁποῖον ἐντίθενται ἄλλαι λεπτότεραι σανίδες. § οἱ σταμίνες τοῦ πλοίου. § ὀργυιὰ, πρὸς καταμέτρησιν τῶν καυσίμων ξύλων.
Même, ἐπ. le — ὁ αὐτὸς, ὁ ἴδιος le — homme ὁ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἄνθρωπος. la — chose τὸ αὐτὸ, τὸ ἴδιον πρᾶγμα. il est toujours le — εἶναι πάντοτε ὁ αὐτὸς, ὁ ἴδιος, ἀμετάβλητος. de — espèce ὁμοειδὴς. en — temps συγχρόνως, ταυτοχρόνως. en — temps que ἐν ᾧ. le — jour αὐθημερόν. la — heure αὐθωρί. dans les —s termes αὐτολεξεί. de — signification ταυτοσήμαντος. de — grandeur, de — force τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἢ ἐπίσης μέγας, ἐπίσης δυνατός. cela revient au — τοῦτο εἶναι τὸ ἴδιον. ce qui revient au — ὅπερ ταὐτό. § — (ἀντων. ἀναφ.) αὐτὸς, ὁ ἴδιος. moi-même ἐγὼ αὐτὸς ὁ ἴδιος. ἡ εἰς αἰτιατ. ἐμὲ αὐτὸν τὸν ἴδιον, ἐμαυτόν. je me blâme moi-même κατηγορῶ ἐμαυτόν. toi-même σὺ αὐτὸς, σὺ ὁ ἴδιος. (καὶ εἰς αἰτ.) σὲ αὐτὸν, σὲ τὸν ἴδιον, σαυτόν. connais-toi toi-même γνῶθι σαυτόν. nous-mêmes ἡμεῖς αὐτοὶ, ἡμᾶς αὐτοὺς· ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, ἡμᾶς τοὺς ἰδίους. vous-même ὑμεῖς αὐτοὶ, σεῖς οἱ ἴδιοι, ὑμᾶς αὐτοὺς, σᾶς τοὺς ἰδίους. lui, elle-même, soi-même αὐτὸς, αὐτὴ, (καὶ εἰς αἰτιατ.) αὐτὸν ἢ ἑαυτὸν, αὐτὴν ἢ ἑαυτὴν, αὐτὸς ὁ ἴδιος, αὐτὸν τὸν ἴδιον, (ἡ ἂν εἶναι ὁμοιοπάθεια) τὸν ἑαυτόν του. eux, elles-mêmes, αὐτοὶ, αὐταὶ, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ἑαυτοὺς, ἑαυτὰς, αὐτοὶ ἑαυτοὺς, αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, αὐτὰς τὰς ἰδίας. (ἡ ἂν εἶναι ὁμοιοπάθεια) τὸν ἑαυτόν των. je les ai vûs eux-mêmes τοὺς εἶδα αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. ils se nuisent eux-mêmes βλάπτουν τὸν ἑαυτόν των, αὐτοὶ ἑαυτούς. ceci — αὐτὸ τοῦτο cela — αὐτὸ ἐκεῖνο. celui ci — αὐτὸς οὗτος. celui là — αὐτὸς ἐκεῖνος. de soi-même ἀφ' ἑαυτοῦ. être soi-même εἰμὶ ὁ αὐτὸς πάντοτε il n' est plus lui-même δὲν εἶναι πλέον ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος, παρήλλαξε. § il est la vertu —, la valeur — εἶναι: ἡ ἀρετὴ αὐτὴ, ἡ ἀνδρεία αὐτὴ, (εἰς ἄκρον ἐνάσετος, ἀνδρείας) § σύνδ. καὶ ἐπίρ. μάλιστα, καὶ δὴ, ἀλλὰ καὶ, ἀκόμη καὶ, ὡς καὶ. — il me dit, μάλιστα μὲ εἶπε. je vous dirai — θὰ σὲ εἰπῶ μάλιστα. je le vis, je lui parlai — τὸν εἶδα, καὶ μάλιστα (καὶ δὴ) καὶ τὸν ὡμίλησα. il y perdit la vie et — l' honneur ἀπώλεσε τὴν ζωὴν, καὶ ἀκόμη καὶ τὴν τιμήν. quand —, lors — que καὶ ἂν. quand — il viendrait καὶ ἂν ἤθελεν ἔλθη. pas — οὔτε κἂν. § de —, tout de — ὁμοίως, ὡς, καθὼς. faites de — πράξε τὸ αὐτό. il n' en est pas de — de moi δὲν εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς πρὸς ἐμέ. J' ai cru, de — que vous ἐνόμισα ὡς καὶ σύ. de — que la cire reçoit toute empreinte, de — ... ὡς ὁ κηρὸς δέχεται πάντα τύπον, ὁμοίως... tout de — οὐχ ἧττον. § à — εἰς κατάστασιν, εἰς θέσιν. il est à — de faire le bien εἶναι εἰς κατάστασιν ν' ἀγαθοεργῇ mettre quelqu' un à — de θέτω τινὰ εἰς θέσιν, εἰς κατάστασιν νά.
Mémécylon, ἀρ. *μεμέκυλον, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Mêmement, ἐπίρ. ἀρχ. ἐπίσης, ὁμοίως.
Memento, ἀρ. οἰκ. εὐθύμημα. § μέμνηθι, εὐχή τις νεκρώσιμος τῶν καθολικῶν.
Memin, Menina ἡ Mennina, ἀρ. ἰδ. Chevrotin.
Mémoire, Θ. μνήμη, μνημονικὸν, (ἡ τῆς ψυχῆς δύναμις τοῦ ἐνθυμεῖσθαι.) imprimer dans a — ἐντυπῶ εἰς τὴν μνήμην μου. il a beaucoup de — ἔχει πολὺ μνημονικόν. — locale μνήμη τῶν τόπων. — artificielle μνημονικὴ, τέχνη δι' ἧς βοηθεῖται ἡ μνήμη. de — ἐκ στήθους, ἐκ μνήμης, κ. ἀπ' ἔξω. § μνήμη, ἐνθύμησις. avoir — de quelque chose ἐνθυμοῦμαί τι. conserver la — de quelque chose διατηρῶ πράγματός τινος τὴν ἐνθύμησιν, διατηρῶ τι εἰς τὴν μνήμην μου, διὰ μνήμης ἔχω. rappeler à la — de quelqu' un ἀναμιμνήσκω, ἐνθυμίζω τι εἴς τινα. il en sera — à jamais τοῦτο θέλει διὰ παντὸς μνημονεύεσθαι. d' éternelle — ἀείμνηστος. de glorieuse — περίδοξος, ὁ ὡς ἔνδοξος μνημονευόμενος. de gourmande — ὁ ὡς γαστρίμαργος μνημονευόμενος. la — de quelqu' un τὸ μνημόσυνόν τινος. périsse sa — ἀπόλυτο τὸ μνημόσυνόν του. digne de — ἀξιομνημόνευτος. que sa — soit éternelle αἰωνία του ἡ μνήμη. de — d' homme πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. en — de εἰς μνήμην, εἰς μνημόσυνον τοῦ... § faire — μνημοσύνῳ ἅγιον. § Μνημοσύνη, ἡ Θεὰ τῆς μνήμης. filles de — αἱ Θυγατέρες τῆς Μνημοσύνης, αἱ Μοῦσαι.
Mémoire, ἀρ. ὑπόμνημα (περί τινος ὑποθέσεως). § —s ἀπομνημονεύματα. auteur de —s ὑπομνηματιστὴς, ὑπομνηματογράφος. § γραμματεῖον, κατάστασις ἐξόδων, κ. κατάστιχον. § λογαριασμὸς (τῶν χρεωστουμένων εἰς ἔμπορον). — d' apothicaire, μεταφ. οἰκ. λογαριασμὸς ὑπερβολικὸς, ὅπου τὰ ἔξοδα ὑπολογίζονται ὑπερβολικῶς.
Mémorable, ἐπ ἀξιομνημόνευτος à jamais — ἀείμνηστος.
Mémoratif, ive, ἐπ. ἀρχ. οἰκ. μνημονευτικός. être — de quelque chose ἐνθυμοῦμαί τι.
Mémorial, ἀρ. ὑπόμνημα (ἰδίως περὶ ὑποθέσεων ὁμοσίων). § τὸ καθημερινὸν (βιβλίον τῶν ἐμπόρων). — aux de la chambre des comptes τὰ πρωτόκολλα τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου (εἰς τὰ ὁποῖα ἀντεγράφοντο τὰ βασιλικὰ διατάγματα).
Mémorial, le, ἐπ. ὁ ἐκ μνήμης. arithmétique —e ἡ ἐκ μνήμης ἀριθμητική.
Mémphite, Θ. μεμφίτις λίθος, πολύτιμός τις λίθος τῆς Ἀραβίας.
Memphitique, ἐπ. Μεμφιτικὸς, ὁ τῆς Μέμφιδος.
Memphitis, ἀρ. μεμφίτις, εἶδος μαρμάρου τῆς Μέμφιδος.
Me-mu-entum, ἀρ. λέξις κινεζική ἰδ. Commelino.
Menaçant, e, ἐπ. ἀπειλητικός. d' un air —, d' une manière —e ἀπειλητικῶς. une mer —e ἐξηγοιωμένη θάλασσα.
Menace, Θ. ἀπειλὴ, φοβερισμὸς, κ. φοβέρα. faire des —s ἀπειλῶ, φοβερίζω. —s en l' air μάταιαι ἀπειλαί.
Menacer, ἐν. ἀπειλῶ, ἐπαπειλῶ, φοβερίζω. il me —e du geste μ' ἀπειλεῖ διὰ τῶν χειρονομιῶν. il me —e de me tuer μ' ἀπειλεῖ ὅτι θὰ μὲ φονεύσῃ. § les périls qui me —ent οἱ ἐπικείμενοί μοι

κίνδυνος. je suis —é d'un malheur δυστύχημα ἐπικρέμαται εἰς ἐμέ, μὲ ἀπειλεῖ. cette colonne —e de tomber ἡ στήλη αὕτη κινδυνεύει νὰ πέσῃ. cet édifice —e ruine τὸ κτίριον τοῦτο κινδυνεύει νὰ κρημνισθῇ. qui —e ruine ἑτοιμόρροπος. la tour —e le ciel ὁ πύργος ἀπειλεῖ τὸν οὐρανόν, (εἶναι πολλὰ ὑψηλός).

Ménade, Ϟ Μαινάς, βάκχη.

Ménage, ἀρ. οἰκονομία (οἰκιακή), οἶκος, κ. νοικοκυριό. j' ai reglé mon — διεταξα τὰ τοῦ οἴκου μου. tenir — διευθύνω οἶκον. tenir — ensemble συζῶ, συνεξοδεύω διὰ τὴν οἰκιακὴν δαπάνην. faire le — ἐπιμελοῦμαι τὸν οἶκον. ces époux ont deux —s ἡ ἑστία —à part οἱ σύζυγοι εὑρίσκονται κρατοῦν δύω οἴκους, ζοῦν διηρημένοι. pain de — ἄρτος κατασκευασθεὶς εἰς τὸν οἶκον, κ. σπιτίσιον ψωμί. avoir —en ville ἔχω παλλακίδα ἐκτὸς τοῦ οἴκου. § τὰ σκεύη τοῦ οἴκου. femme de — ἡ οἰκονόμος, ἐπιστάτρια. § οἰκονομία, φειδώ. § οἰκογένεια. § ἀνδρόγυνον, ζεῦγος il fait bon — συζεῖ καλὰ μὲ τὴν σύζυγόν του. troubler un — συνταράττω τὴν οἰκιακὴν ἡσυχίαν.

Ménagement, ἀρ. προσοχή, φειδώ, περισκέψις. avoir des —s, user de —s pour quelqu' un φείδομαί τινος, προσφέρομαι πρὸς αὐτὸν μὲ τρόπον ὥστις νὰ μὴ προσβάλῃ τὰς ἰδέας, τὰ αἰσθήματά του traiter quelqu' un avec — προσφέρομαι πρός τινα ἐπιεικῶς, εὐλαβῶς. sans — ἀποτόμως. § — des esprits, des affaires, ἀρχ. ἰδ. Maniement.

Ménager, ἐν. οἰκονομῶ, φείδομαι. il —e sa bourse οἰκονομεῖ τὸ βαλάντιον του, εἶναι φειδωλὸς τῶν χρημάτων του. il —e pour ses enfans οἰκονομεῖ διὰ τὰ τέκνα του. καὶ μεταφ. il — ses paroles, son temps φείδεται τῶν λόγων του (μαζώνει τὰ λόγια του), τοῦ καιροῦ του. il — ses pas δὲν κινεῖται ματαίως. il —e sa santé φείδεται τῆς ὑγείας του, δὲν τὴν σπαταλᾷ, τὴν ἐπιμελεῖται. — ses transports πραΰνω τὴν ὁρμήν μου. § οἰκονομῶ, διαπράττω, κατορθῶ, διευθύνω, διεξάγω, διοικῶ. il a —é habilement cette affaire ἐπιτηδείως διεξήγαγεν, οἰκονόμησε τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. il a —é une trêve κατώρθωσε, διεπράξατο ἀνακωχήν. il s' est —é la bienveillance du ministre προσεποιήθη, κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὔνοιαν τοῦ ὑπουργοῦ. — les occasions προπαρασκευάζω, ἐπιφέρω τὰς εὐκαιρίας. — les incidens d' un poëme οἰκονομῶ ποιήματός τινος τὰς περιστάσεις. — les ombres d' un tableau οἰκονομῶ, διαθέτω, διανέμω τὰς σκιὰς εἰκόνος. § — quelqu' un οἰκονομῶ τινα, δὲν φέρομαι πρὸς αὐτὸν ἀποτόμως, δὲν τὸν κακομεταχειρίζομαι, φείδομαί τινος. les journaux ne l' ont pas —é αἱ ἐφημερίδες δὲν ἐφείσθησαν αὐτοῦ, δὲν τὸν ἐσεβάσθησαν. § se —, αὐτοπ. ἐπιμελοῦμαι ἑμαυτὸν, φυλάττομαι (ἐπὶ ἀσθενοῦς). § se — φέρομαι, ἀκολουθῶ ὁρόμον διαγωγῆς.

Ménager, ère, ἐπ. καὶ οὐσ. οἰκονόμος, καλὸς οἰκοκύρης. il est — de son temps, μεταφ. φείδεται τοῦ καιροῦ του. § —ère, οὐσ. ἡ οἰκονόμος, κ. κελάρισσα.

Ménagerie, Ϟ Θηριοτροφεῖον, (μέρος ὅπου τρέφονται ξένα θηρία). § ἀπηρχ. κτηνοτροφεῖον.

Ménagogue, ἴδ. Emmenagogue.

Ménagyrtes, ἀρ. μηναγύρτης, ἱερεὺς τῆς Κυβέλης.

Mennis, ἀρ. μηναῖς, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς. § μηναῖς, ἡ κορίντας, φυτὸν μυθώδες.

Ménak ἢ Ménachine, ἀρ. ἰδ. Titane.

Ménakanite ἢ ménacanite, ἀρ. μενακανίτης λίθος, ὀρυκτόν.

Ménalippies, Ϟ πλ. μεναλίππια, ἑορτὴ τῶν ἀρχαίων Σικυωνίων.

Ménandriens, ἀρ. πλ. μαινάνδριοι, αἵρεσις.

Ménastasie, Ϟ μηναστασία, ἀσθένεια περὶ τὰ καταμήνια.

Mendiant, ante, οὐσ. ἐπαίτης, κ. ζήτουλας, ζητιάνος (ζητιάνα). les moines —s, ἐπ. μοναχοὶ ζητεύοντες. les quatre —s τὰ τέσσαρα τάγματα τῶν ἐπαιτούντων μοναχῶν (οἱ ἰακωβῖνοι, οἱ φραγκισκανοί, οἱ αὐγουστῖνοι, καὶ αἱ καρμελῖται). § les quatre —s, ἢ μόνον les —s τραγήματα, ξηρὰ ὀπωρικὰ (τριῶν εἰδῶν).

Mendicité, Ϟ ἐπαίτησις, ζητεία, κ. ζητιανιά. § οἱ ἐπαῖται (περιληπτικῶς).

Mendier, ἐν. ἐπαιτῶ, ζητεύω. — sa vie ἐπαιτῶ διὰ νὰ ζήσω. — son pain ἐπαιτῶ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. § ἐπαιτῶ, ζητῶ χαμερπῶς. il —e un titre ἐπαιτεῖ τίτλον.

Mendole, Ϟ ἴδ. Spare.

Mendoze, Ϟ *μενδοζία, φυτὸν τῆς Περουβίας.

Menear, ἀρ. διαίρεσις (ξυλίνη ἢ σιδηρᾶ) τῶν μεγάλων παραθύρων.

Menée, φ. ῥαδιουργία, σκευωρία § τὰ ἴχνη (τῆς φερομένης ἐλάφου). § ὁ δρόμος τοῦ τροχοῦ τοῦ ὡρολογίου.

Mener, ἐν. ἄγω, φέρω, ὁδηγῶ. — par la main χειραγωγῶ. le chemin —e à tel endroit ὁ ὁρόμος φέρει εἰς τὸ δεῖνα μέρος. tout chemin —e à Rome, παρ. διὰ πολλῶν μέσων ἀφικνούμεθα εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν. c' est un aveugle qui —e l' autre, παρ. τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖ. cet officier —e bien sa troupe ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ὁδηγεῖ καλὰ τὸν λόχον του. — la danse σύρω τὸν χορόν, καὶ μεταφ. κινοῦμαι πρῶτος. — d' autres εἶμαι ἐπὶ κεφαλῆς ἄλλων. — des chevaux, une voiture ἡνιοχῶ, κ. διώχνω. § — des affaires διεξάγω ὑποθέσεις. il —e de front les affaires et les plaisirs συγχρόνως ἀσχολεῖται καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις καὶ εἰς τὰς ἡδονάς. — un bateau πηδαλιουχῶ, διευθύνω πλοῖον. il —e bien sa barque καλῶς διατίθησι, κατορθοῖ τὰ καθ' ἑαυτόν. § φέρω μὲ τὸ ὄγκημα. § φέρω μετ' ἐμαυτοῦ, σύρω μετ' ἐμοῦ, κατόπιν μου, συνοδεύομαι ἀπό. § ὁδηγῶ, κυβερνῶ. c' est sa femme qui le —e ἡ γυνή του τὸν κυβερνᾷ. — quelqu' un par (à) la lisière ἄγω καὶ φέρω τινά. — quelqu' un par le nez (οἰκ.) τραβῶ τινα ἀπὸ τὴν μύτην. la débauche —e à la misère ἡ ἀσωτεία φέρει εἰς τὴν πενίαν. les passions —ent loin τὰ πάθη παρασύρουν μακράν. ceci ne —e à rien τοῦτο εἶναι ἀτελεσφόρητον, ἀνωφελές. —quelqu' un doucement προσφέρομαι πρός τινα πράως — l'ennemi battant ἢ tambour battant καταδιώκω τὸν ἐχθρὸν, τὸν κατατροπῶ. — quelqu'un bon train, grand train ὑπερισχύω τινὸς, τὸν νικῶ. — quelqu' un loin, rudement παρέχω πράγματα εἴς τινα. § βώσκω, τράφω μὲ ἐλπίδας, ἐξαπατῶ. § — la vie διάγω βίον. — grand train ζῶ μεγαλοπρεπῶς. — grand deuil de quelque chose Ϟλίβομαι διά τι. — grand bruit Ϟορυβῶ μεγάλως. § ces provisions peuvent encore nous — loin αἱ ζωοτροφίαι αὗται δύνανται νὰ μᾶς διαρκέσουν ἀκόμη πολύ.

Ménestrel, ἀρ. ἀοιδὸς, ποιητὴς καὶ ψάλτης τοῦ μεσαιῶνος.

Ménétrier, ἀρ. (εἰρων.) μουσικὸς (καὶ ἰδίως ὁ παίζων τὴν βάρβιτον κ. βιολί).

Meneur, ἀρ. χειραγωγὸς, ὁ χειραγωγῶν γυναῖκα (τὴν κρατοῦσαν τὸν ὄϊσκον) εἴς τινας τελετάς. § — d' ours κ. ἀρκουδιάρης. § —, ἀρ. ευσε Ϟ. ὁ προμηθεύων τροφοὺς. § ῥαδιοῦργος, ὁ ὑποκινῶν (φατρίας) καὶ πρωτουργὸς τῶν σκευωριῶν.

Meni, ἀρ. ἐλαιοφόρος καρπὸς τῆς Βρασιλίας.

Ménianc, Ϟ. εἶδος ἑξώστου (εἰς τὰς οἰκοδομάς).

Ménianthe, ἀρ. * Μήνανθος, γένος φυτῶν.

Ménical, ἀρ. εἶδος οἰνοπνεύματος τοῦ Μεξικοῦ.

Ménichea, Ϟ. * μηνιχέα, γένος φυτῶν.

Ménil, ἀρ. (ἀρχ.) κατοικία, χωρίον.

Ménilithe, ἀρ. * Μενιλιόλιθος, ὀρυκτὸν τῆς Γαλλίας.

Ménille, Ϛ. λαβὶς τῶν χαρτοποιῶν. § λαβὶς κωπηλατική.
Menin, ἀρ. (ἀρχ) σωματοφύλαξ (τοῦ βασιλόπαιδος τῆς Γαλλίας).
Méninge, Ϛ. μήνιγξ, μεμβράνα περικαλύπτουσα τὸν ἐγκέφαλον.
Meningé ée, ἐπ. μηνιγκωτὸς.
Méningette, ἴδ. pie-mère.
Méningine, Ϛ. ἴδ. Arachnoide.
Méningo-gastrique, ἐπ. μηνιγγογαστρικὸς (πυρετὸς), ἀσθένεια.
Méningophylax, ἀρ. μηνιγγοφύλαξ, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον προφυλάττον τὸν μήνιγγα εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ τρυπάτου.
Méningose, Ϛ. μηνίγγωσις, σύνδεσμος (χειρουργικὸς) δύω ὀστῶν.
Ménioque, Ϛ. *μηνιόκη, γένος φυτῶν.
Ménippée, Ϛ. μενιππαία, σατυρικὸν ποίημα (περιέχον πεζογραφίαν καὶ στίχους). § μενιππαία, γένος πολυπόδων.
Meniscé, ἀρ. μηνίσκιον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Ménisperme, ἡ Ménispermum, ἀρ. μηνίσπερμον, γένος φυτῶν.
Ménispermoïdes, Ϛ. πλ. μηνισπερμοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Ménisque, ἀρ. μηνίσκος, διοπτρικὸν κοιλεπικαμπὲς ὑαλίον.
Ménnicherstein ἡ Mennigerstein, ἀρ. *μεννιχόλιθος, λίθος τις περὶ τὴν Μενλίχην τῆς Γερμανίας.
Ménodore, ἀρ. μηνόδωρον, δένδρον τοῦ Μεξικοῦ.
Menole, Ϛ. κύκηθρον, κ. σταυρὸς, κόπανος (μὲ τὸν ὁποῖον κτυποῦν τὸ γάλα οἱ βουτυροποιοί).
Ménologe, ἀρ. μηνολόγιον.
Ménologue, ἀρ. μηνολόγιον, πραγματεία περὶ καταμηνίων.
Menon, ἀρ. εἶδος αἰγός, τῆς ὁποίας τὸ δέρμα κατεργάζεται.
Ménorrhagie, Ϛ. μηνορραγία, αἱμορραγία τῶν γυναικῶν.
Menotte, Ϛ. (οἰκ.) χεράκι (ἰδίως παιδίου).
Menottes, Ϛ. πλ. χειροπέδη, δεσμὸς (ἀπὸ σχοινίον ἢ σιδηροῦς) τῶν χειρῶν. mettre les —s à quelqu'un, μεταφ. δένω τινὰ χειροπόδαρα, (οἰκ.) τὸν ἐμποδίζω νὰ πράξῃ τι.
Mense, Ϛ. εἰσόδημα μοναστηριακόν.
Mensole, Ϛ. ἴδ. Clef de voûte.
Mensonge, ἀρ. ψεῦδος, ψεῦμα, κ. ψευτιά. dire des —s ψεύδομαι, κ. λέγω ψεύματα. débiter des —s ψευδολογῶ. — puant, (οἰκ.) προφανὲς ψεῦδος. l' esprit du — ὁ ἄγγελος τοῦ ψεύδους, ὁ διάβολος.
Mensonger, ère, ἐπ. ψευδὴς, ἀπατεώνης.
Menstruation, Ϛ. ἡ ῥεῦσις τῶν καταμηνίων.
Menstrue, Ϛ. (ἀρχ) ἀναλυτικὸν ὑγρόν § —s καταμήνια.
Menstruel, elle, ἐπ. μηνιαῖος, καταμήνιος (παρ' ἰατροῖς).
Mensuel, elle, ἐπ. μηνιαῖος. budget— μηνιαῖος προϋπολογισμός.
Mensurabilité, Ϛ. τὸ σύμμετρον, ἡ ἰδιότης ἐκτάσεως μετρουμένης ὑπὸ ἄλλης ὡρισμένης ἐκτάσεως.
Mentagre ἡ Mentagra Ϛ. πωγωνάγρα, ἀσθένεια χοιραδικὴ.
Mental, le, ἐπ. νοερὸς, ὁ ἐν τῷ νῷ γινόμενος. oraison —e ὁ ἐνδιάθετος λόγος. restriction —e ἐνδιάθετος ἐπιφύλαξις, τροπολογία τὴν ὁποίαν τις ἐννοεῖ μὲν διὰ τῶν λόγων του, ἀλλὰ δὲν τὴν λέγει. aliénation —e παραφροσύνη. maladies —es ἀσθένειαι ταράττουσαι τὸν ἐγκέφαλον.
Mentalement, ἐπίῤ. νοερῶς.
Menterie, Ϛ. (οἰκ) ψεῦδος, ἀπάτη.
Mentes, Ϛ. πλ. πεπλώματα μάλλινα τῆς Γαλλίας.
Menteur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. ψεύστης, κ. ψεύτης. tout homme est — πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. une physionomie —euse ψευδομένη, ἀπατηλὴ φυσιογνωμία.
Menthe, Ϛ. μίνθη, ἡδύοσμος, κ. δίοσμος, φυτόν.
Mention, Ϛ. ἀναφορὰ, μνεία. faire — ἀναφέρω, μνημονεύω. il en a été fait — ἐγένετο μνεία αὐτοῦ. — honorable, ἡ μόνον — εὔφημος μνεία, ἔπαινος (βιβλίου μὴ στεφανωθέντος μὲν εἰς τὸν συναγωνισμὸν, ἀλλ' ἐπαινεθέντος).
Mentionner, ἐν. μνημονεύω, μνείαν ποιοῦμαι, ἀναφέρω. ci-dessus —é προῤῥηθείς, ὁ μνησθείς.
Mentir, οὐδ. ψεύδομαι, κ. λέγω ψεύματα. il en a —i ἐψεύσθη. il en a —i par sa gorge, (ἀρχ.) εἶπε μέγα ψεῦδος. il ne ment pas d'un mot οὐδ' ἕνα λόγον ψευδῆ δὲν λέγει. — à quelqu'un ψεύδομαι πρός τινα. — à sa conscience παρὰ συνείδησιν ψευδομαι. à ne pas — κατ' ἀλήθειαν, νὰ σὲ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν. faire — le proverbe ἀποδεικνύω (διὰ τῶν πράξεών μου) τὴν παροιμίαν ψευδῆ bon sang ne peut —, παροιμ. τὸ αἷμα νερὸν δὲν γίνεται, (ὁ καλὸς, ὁ εὐγενὴς δὲν ἀλλάζει φύσιν).
Menton, ἀρ πώγων, κ. πηγούνι. qui a double — διπλοπώγων, ὁ ἔχων παχὺν καὶ ὡς διπλοῦν τὸν πώγωνα (τουρκ. γερδάνι).
Mentonnet, ἀρ. πόδιον (εἰς τὴν ἄκραν λιπίδος, ἐμποδίζον τὴν ἀκμὴν αὐτῆς να φύεῤῥηται ὅταν κλείηται).
Mantonnier, ère, ἐπ. ὁ κατὰ τὸν πώγωνα.
Mentonnière, Ϛ. περιγναθὶς, (εἶδος μαγουλίκας πρὸς στολήν). § ἐπιγναθὶς (εἰς τὰς προσωπίδας, ὕφασμα καλύπτον τὸν πώγωνα). § δέμα τοῦ γνάθου (παρὰ χειρούργοις).
Mentonnier labial, ἀρ. γναθοχείλιος (μῦς).
Mentor, ἀρ. Μέντωρ, (ὁ παιδαγωγὸς τοῦ Τηλεμάχου, καὶ διὰ τοῦτο) παιδαγωγὸς, σύμβουλος.
Mentzelle, Ϛ. * μενσελία, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆ.
Menu, ue, ἐπ. λεπτὸς, ψιλὸς κοπμε — ισχνος, λεπτὸς, κ. λιγνὲς, ψιλὸς. cordo —e λεπτὸν σχοινίον. — bois φρύγανα. — plomb μολυβδίδιον, σφαιρίδια, κ. σκάγια (τουρκ. σατσμάδες). — rot ψητὸν μικρῶν πτηνῶν. — gibier τὸ μικρὸν κυνήγι — bétail τὰ μικρὰ κτήνη, πρόβατα κτλ. —s grains τὰ ὀσπρια —s droits τ' ἀκροκώλια, τὰ ἄκρα μέλη τῶν ζώων. —os dimes ὁ ψερὸς τῶν ὀσπρίων. § μικρὸς, ὀλίγου λόγου ἄξιος. —s plaisirs μικρὰ ἔξοδα διασκεδάσεως —s détails μικρολόγοι, λιπτομέρειαι. —s plaisirs αἱ δαπάναι τῶν τειτῶν, καὶ τὸ ταμεῖον αὐτῶν ἄλλοτε εἰς Γαλλίαν. —s suffrages, ἀρχ. λιτακτα ὠφελήματα ἀπὸ δημόσιον θέσιν. — monaie κερμάτια, κ. ψιλὰ, λεπτὰ (νομίσματα). — peuple ὁ ὄχλος. § οὐσ. par le — λεπτομερῶς. le — d'un repas ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν γεύματος. § τὰ μικρὰ πανικά. § ἐπίῤ. εἰς μικρὰ, κερματιστά. dru et —, (οἰκ.) ῥαγδαίως. marcher dru et — περιπατῶ ταχέως καὶ μὲ μικρὰ βήματα.
Menuaille, Ϛ. οἰκ. ψιλὰ (νομίσματα), κερμάτια, κ. ψιλούρα. (χυδ.) § μικροὶ ἰχθεῖς. § λεπτολογήματα.
Menuet, ἀρ. μενουέτον, εἶδος χοροῦ.
Menuf, ἀρ. εἶδος λινοῦ τῆς Αἰγύπτου.
Menufeuillé, ée, ἐπ. μικρόφυλλος.
Menuise, Ϛ. τὸ μίκριστον μολυβδίδιον. § μίκριστοι ἰχθεῖς, μὴ πιαλούμενοι.
Menuiser, ἐν. λεπτουργῶ, ξυλουργῶ.
Menuiserie, Ϛ. ἡ ξυλουργικὴ (τέχνη). § λεπτούργημα, ξυλούργημα. porte de — πύλη λεπτουργημένη.
Menuisier, ἀρ. λεπτουργὸς, ξυλουργός.
Ménure, ἀρ. * μήνουρος, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς. — parkinson μήνουρος τῆς νέας Ὁλλανδίας, ἡ φασιανὸς ὁ ὀρεινὸς, πτηνόν.
Menu-vair, ἴδ. petit-gris.
Menziése, ἀρ. * μενζιέζια, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Méoschion, ἀρ. μειόσχιον, φυτόν.
Méphite, Ϛ. ἀὴρ δυσώδης, φθορποιος, (εἰς τὰς χημικὰς ἀναλύσεις).
Méphitique, ἐπ. δυσώδης, φθορποιος (ἐπὶ ἀναθυμιάσεων).
Méphitis, Ϛ. μεφίτης, Θεότης (παρὰ Ῥωμαίοις) τῶν φθοροποιῶν ἀναθυμιάσεων.
Méphitisor, ἐν. πληρῶ φθοροποιῶν ἀναθυμιάσεων.
Méphitisme, ἀρ. φθοροποιὸς πνοὴ (τῶν ἀναθυμιάσεων).

Méplat, ἀρ. κλίσις (τῶν ἐπιφανειῶν εἰς τὰς ζωγραφίας). il faut faire sentir les —s πρέπει (διὰ τῆς οἰκονομίας τῶν σκιῶν) νὰ διακρίνεται ἡ κλίσις ἑκάστης ἐπιφανείας. § —e, ἐπ. ἀνάκοιλος lignes —es γραμμαὶ μεταβάσεως ἀπὸ ἐπιφανείας εἰς ἐπιφάνειαν.

Méprendre (se), αὐτοπ. ἀπατῶμαι, λανθάνω, λανθάνομαι, σφάλλω, σφάλλομαι. vous vous meprennez ἀπατᾶσαι.

Mépris, ἀρ. περιφρόνησις, καταφρόνησις. avec — περιφρονητικῶς. de — περιφρονητικός. montrer, avoir du — περιφρονῶ. il souffrit des —s ἐπεριφρονήθη. le — de la vie, des richesses περιφρόνησις, ὀλιγωρία (ἀδιαφορία περὶ) τῆς ζωῆς, τοῦ πλούτου. — de la mort ἀψηφησία τοῦ θανάτου. au — de παρὰ (ἐπίρ.) au — des lois ἀψηφῶν τοὺς νεμους, παρὰ τοὺς νόμους. au — de sa parole ἀθετῶν τον λόγον του. en — de πρὸς περιφρόνησιν.

Méprisable, ἐπ. περιφρονητικὸς, εὐκαταφρόνητος.

Méprisant, te, ἐπ. περιφρονητικός.

Mépriso, ϑ. ἀπάτη, λάθος. tomber dans une — περιπίπτω εἰς ἀπάτην, λανθάνομαι. de peur de — μήπως ὑπάρχῃ λάθος.

Mépriser, ἐν. περιφρονῶ, καταφρονῶ. il n'est pas à — ὀὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος. il —e les richesses περιφρονεῖ τὰ πλούτη. il —e la mort ἀψηφεῖ τὸν θάνατον.

Mer, ϑ. θάλασσα. de — θαλάσσιος. eau de — θαλάσσιον ὕδωρ. qui est près de la — παραθαλάσσιος, παράλιος. Dieux de la — ἐνάλιοι, θαλάσσιοι θεοί. aller sur, en — θαλασσοπορῶ. jeter quelqu'un à la — ῥίπτω τινὰ εἰς τὴν θάλασσαν, κ. πελαγόνω. jeter des marchandises à la — (pour alléger un bâtiment) ἐκβάλλω, κ. κάμνω χύσιν. courrir les —s θαλασσοδρομῶ. être puissant sur la — θαλασσοκρατῶ. qui est puissant sur la — θαλασσοκράτωρ. — de sud μεσημβρινὸς ὠκεανός. — glaciale ὁ πεπηγμένος ὠκεανός. — pacifique ὁ εἰρηναῖος ὠκεανός. haute, pleine — πέλαγος, τὰ ἀνοικτά. bras de — πορθμὸς, κατάστενον. port de — λιμήν. lutter avec une — orageuse θαλασσομαχῶ. qui lutte θαλασσομάχος. écumeur de— πειρατὴς. homme de — ναύτης, θαλασσινός. coup de — καταιγὶς, ἡ ὁρμὴ κύματος. mettre en, à la — ἀνάγομαι, ἐκπλέω, κ. κινῶ. tenir la — πελαγίζω, εἰμὶ μετέωρος, μένω εἰς τ' ἀνοικτά. — basse θάλασσα ἀβαθὴς, κ. ῥιχή. basse — ἄμπωτις τῆς θαλάσσης. mal de — ναυτίασις. souffrir du mal de — ναυτιῶ, κ. μὲ πιάνει ἡ θάλασσα. c'est la — à boire, παροιμ. ἔργον ὑπέρογγον, ἀτελείωτον. porter l'eau à la —, παροιμ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας. une goutte d'eau à la —, παροιμ. ῥανὶς εἰς τὴν θάλασσαν. chercher quelqu'un par — et par terre ζητῶ τινα ἄνω κάτω, πανταχοῦ. § ἀγγεῖον πληρούμενον πάντοτε ἀπὸ οἶνον, καθ' ὅσον κενοῦται.

Merandines, ϑ. πλ. εἴδη διαφόρων βαμβακερῶν ὑφασμάτων.

Mercadone, ϑ. * Μερκαδονία, φυτὸν τῆς Περουβίας.

Mercantile, ἐπ. ἐμπορικὸς. esprit — κερδοσκοπικὸν πνεῦμα.

Mercantilement, ἐπίρ. ἐμπορικῶς.

Mercantille, ϑ. μικρεμπόριον.

Mercelot, ἀρ. μικρέμπορος, κ. πραγματευτής.

Mercenaire, ἐπ. μισθωτός, μισθάρνης, ὑπομίσθιος, μισθοφόρος. travail — ἐπὶ μισθῷ ἐργασία. louange — ὠνιος, ἠγορασμένος ἔπαινος. âme — ψυχὴ ὠνία, πωλημένη. § οὐσ. ὁ μισθωτὸς, μισθάρνης (ἰδίως ἐπὶ ξένων ὑπομισθίων στρατιωτῶν) § ὠροδόκος, αἰσχροκερδὴς, ὁ διὰ κέρδος πωλούμενος.

Mercenairement, ἐπ. αἰσχροκερδῶς, ὡς ἄνθρωπος πωλημένος.

Mercerie, ϑ. γέλγη (πᾶν εἶδος λεπτῶν καὶ κοινῶν ἐμπορευμάτων, ὡς κλωσταί, βελόναι κτλ.), κ. μπακάλικον.

Merci, ϑ. ἔλεος, συμπάθεια prendre à—,faire—ἐλεῶ, χαρίζομαι. sans— ἀνιλεῶς. § χάρις. je crie — ζητῶ χάριν. le don d'amoureuse — τὸ ὥρον τοῦ ἔρωτος (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἱππόταις). § à la — εἰς τὴν διάθεσιν. se rendre à la — de quelqu'un ἔκδοτον ἐμαυτὸν παραδίδωμι εἴς τινα. il est à la — des flots εἶναι εἰς τὰ κύματα παραδεδομένος. § ordre de la — τάγμα μοναχῶν ἔχον ὡς καθῆκον τὴν ἐξαγόρασιν αἰχμαλώτων. § — de ma vie ! (χυδ.) μὰ τὴν ζωήν μου (εἰς ἔνδειξιν ὅρκου). § ἐπιφ. οἰκ. εὐχαριστῶ. grand — ὑπερευχαριστῶ. voilà le grand — que j' en ai, οὐσ. ἰδοὺ πόσαι χάριτες μ' ἀπεδόθησαν ὀὶ αὐτό. Dieu — δόξα τῷ Θεῷ, χάρις τῷ Θεῷ.

Mercier, ère, οὐσ. γελγοπώλης, πωλητὴς μικρῶν ἐμπορευμάτων, (τουρκ.) ἀχτάρης § * πλανέμπορος, πραγματευτὴς, πωλητὴς, ὁ περιφερόμενος εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις φέρων τὰς πραγματείας του εἰς τὸν ὦμον.

Mercredi, ἀρ. τετράδη, τετρὰς, ἡ τετάρτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.

Mercure, ἀρ. Ἑρμῆς, (ὁ πλανήτης). § ὑδράργυρος (μέταλλον). fixer le — μιγνύω τὸν ὑδράργυρον ὥστε νὰ γίνῃ στερεὸς. § Ἑρμῆς (ὁ θεὸς τῶν ἀρχαίων). § Ἑρμῆς, εἶδος χρυσαλίδος.

Mercuriale, ϑ. ἀρχ. συνέλευσις κατὰ τετράδην τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων πρὸς καταμήνυσιν τῶν παρεισφρυουσῶν εἰς τὴν δικαιοσύνην καταχρήσεων. § (ἀρχ.) δημηγορία ἐπὶ δικαστηρίου περὶ τῶν δικαστικῶν καταχρήσεων. § δημηγορία ἐνάρξιως τῶν δικαστηρίων. § μεταφ. αὐστηρὰ ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις. § ἡ τιμὴ τῶν γεννημάτων. § παρθένιον, λινόζωστις, κ. σκαρολάχανον, παρθενοῦδι, φυτόν.

Mercuriel, elle, ἐπ. ὁ ἐξ ὑδραργύρου κατεσκευασμένος.

Mercurification, ϑ. ἐξαγωγὴ ὑδραργύρου ἀπὸ τὰ μέταλλα

Merdaille, ϑ. (χυδ.) κοπάδι ὀχληρῶν παιδίων.

Merde, ϑ. (χυδ.) σκώρ, κόπρος ἀνθρωπίνη. couleur — d' oie χρῶμα κιτρινοπράσινον. § — de cormoran φαλακροκόρακος κόπρος, ὕλη τις θαλασσία. — du diable, ἰδ. assa fœtida.

Merdeux, euse, ἐπ. κοπρισμένος, κ. λερωμένος μὲ κόπρον.

Mère, ϑ. μήτηρ. de — μητρικός, comme une — μητρικῶς. parent du coté de la — ἐκ μητρὸς συγγενής. de la— μητρόθεν. —de famille ἡ οἰκογενειάρχης. — nourrice τροφὸς, τιτθὶς, κ. παραμάνα. grand'— du coté paternel, du coté maternel ἡ πρὸς πατρὸς, ἡ πρὸς μητρὸς μάμμη, κ. γιαγιά. belle - mère πενθερὰ καὶ μητρυιά. contes de ma — l'oie μῦθοι παιδαριώδεις. l' oisivité est la — des vices ἡ ἀργία μήτηρ κακίας. la nécessité est la — des inventions ἡ πενία τέχνας κατεργάζεται. la — une telle (ἐπὶ γυναικῶν τοῦ ὄχλου), κυρὰ δεῖνα. venez-ça, la — ἔλα ἐδῶ, κυρά. § ἐπ. Reine — ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως. la — patrie ἡ μητρόπολις (ἀποικίας). langue — πρωτότυπος γλῶσσα. l'idée — ἰδέα γεννήτρια. — branche κλών, ὁ πρώτιστος κλάδος (ἐξ οὗ ἄλλοι ἐκφύονται). § — perle κόχλος ἡ μαργαροφόρος, μαργαρῖτις, κ. μαργαριταρόριζα. eau — τὸ ὕδωρ ἐξ οὗ παρήχθησαν τὰ κρύσταλλα. § dure-mère, pie mère ἡ σκληρὰ καὶ ἡ παχεία (ὑμεναιώδης ἢ χορειώδης) μῆνιγξ. § — goutte τὸ πρῶτον ἀπόσταγμα τῶν σταφυλίων πρὶν πατηθῶσι. § — laine τὸ λεπτότατον ἔριον. § — ἡ matrice ἑμεραυδε ψευδομάραγδον, εἶδος πρασίνου λίθου.

Méreau, ἀρ. (ἀρχ.) σημεῖον (χάρτινον ἢ μετάλλινον) παρουσίας (τῶν κανονικῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπληρώνοντο τὸ δικαίωμα τῆς παρουσίας).

Mèrecaille ἡ Mère des cailles, ϑ. ὀρτυγομήτρα, ὀρτυκομάνα, ἰδ. Râle.

Mère d'eau, Ϟ. ἴδ. Boa.
Mère de girofle, Ϟ. καρυόφυλλον μὲ τὸν καρπόν του.
Mère des harengs, Ϟ. ἴδ. Alose.
Mère des mines, Ϟ. πλ. εἶδος γαιάνθρακος.
Merelle, ἡ Marelle, Ϟ. εἶδος παιγνιδίου τῶν παίδων.
Mérendère, Ϟ. * δειλινὴ μερενδέρα, φυτὸν τῶν Πυρηναίων καὶ τῆς Ἱσπανίας.
Mérétrice, Ϟ. πόρνη, (μερέτριξ), γένος κογχύλης.
Mérétricier, ἀρ. τὸ ζῶον τῆς πόρνης, (Mérétrice.)
Mergule, ἀρ. ἴδ. Grèbe καὶ Guillemot.
Mériane, Ϟ. * μεριανὴ, γένος φυτῶν.
Mérianelle, Ϟ. εἶδος ἀνθολίσης, φυτόν.
Méridiane, Ϟ. ἴδ. Pourpier.
Méridien, ἀρ. μεσημβρινὸς, (μέγας κύκλος τῆς γῆς, διερχόμενος διὰ τῶν πόλων). premier — de Fer, de Paris ὁ πρῶτος μεσημβρινὸς τῆς Φέρου, τῶν Παρισίων. — terrestre ὁ γήϊνος μεσημβρινὸς, ἡ τομὴ τοῦ μεσημβρινοῦ ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος. — magnétique μεσημβρινὸς μαγνητικὸς, ὁ διὰ τῶν πόλων τοῦ μαγνήτου καθ' ὑπόθεσιν διερχόμενος κύκλος.
Méridienne, ἐπ. Ϟ. ombre — ἡ μεσημβρινὴ σκιὰ, ἡ κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσημβρίας πίπτουσα. hauteur — τὸ μεσημβρινὸν ὕψος (οὐρανίου σώματος), το ὕψος αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα καθ ἣν στιγμὴν εὑρίσκεται εἰς τὸν μεσημβρινὸν τινος τόπου. la — ἡ μεσημβρινὴ γραμμὴ, ὁ μεσημβρινὸς (τόπου τινός). § μεσημβρίασις, ὕπνος μετὰ τὴν μεσημβρίαν. faire la — μεσημβριάζω, κοιμῶμαι τὸ δειλινόν.
Méridional, e, ἐπ. μεσημβρινὸς, νότιος. l'Amerique — e ἡ μεσημβρινὴ Ἀμερική. distence — e μεσημβρινὴ ἀπόστασις, ἡ μεταξὺ τῶν μεσημβρινῶν τοῦ τόπου τῆς ἀναχωρήσεως πλοίου, καὶ τοῦ ὑφ' ὃν εὑρίσκεται. cadran — μεσημβρινὸν ἡλιακὸν ὡρολόγιον, τὸ πρὸς νότον ἐστραμμένον.
Mérie, Ϟ. γένος ἐντόμων.
Mérigal, ἀρ. νόμισμα χρυσοῦν τῶν Ἰνδιῶν.
Meringie, Ϟ. μειριγγία, φυτόν.
Meringue, Ϟ. εἶδος πλακουντίου.
Mérinos, ἀρ. μερινὸς, εἶδος προβάτων τῆς Ἱσπανίας. § μερινὸς, ὕφασμα μάλλινον.
Mérion Binnion, ἀρ. μυιοθήρας μαλακόυρος, πτηνὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Mérione, Ϟ. ἴδ. Gerbille καὶ Gerboise.
Merise, Ϟ. μαυροκέρασον, ἀγριοκέρασον, καρπός.
Merisier, ἀρ. ἡ ἀγριοκέρασος, ἀγριοκερασία, δένδρον.
Mérisme, ἀρ. μέρισμα, φυτοῦ ὄνομα μὴ ἐγκριθέν.
Méritant, te, ἐπ. ἄξιος, ἐπάξιος, ἀξιέπαινος.
Mérite, ἀρ. ἀξία, προτέρημα, πλεονέκτημα. à chacun suivant son — εἰς ἕκαστον κατ' ἀξίαν. homme de — ἄνθρωπος ἄξιος, ἔχων προτερήματα, ἀξίαν. son — est de se taire τὸ προτέρημά του εἶναι ὅτι σιωπᾷ. il y a du — à faire telle chose ἡ πρᾶξις αὕτη εἶναι ἐπαινετὴ, ἀξιέπαινος, ἀξιόλογος, ἀξιάγαστος. il y a du — à secourir les pauvres εἶναι θεάρεστον τὸ νὰ συνδράμῃ τις τοὺς πτωχούς. les —s de la passion de J. C. τὰ σωτήρια πάθη τοῦ Χριστοῦ. les —s des saints τῶν ἁγίων αἱ ἀρεταί. se faire un — de quelque chose ἐγκαυχῶμαι εἴς τι, ἀποδίδω εἰς ἐμαυτὸν πράγματός τινος τὴν ἀξίαν.
Mériter, ἐν. ἄξιος εἰμί, ἀξίζω. il —e recompense εἶναι ἄξιος ἀνταμοιβῆς, ἀξίζει ἀνταμοιβήν. il —e qu' on le punisse ἀξίζει νὰ τιμωρηθῇ. recompense —ée ἐπαξία ἀνταμοιβὴ, τῆς ὁποίας τις εἶναι ἄξιος. reproches —és ἐπιπλήξεις τας ὁποίας τις ἀξίζει. cette nouvelle —e confirmation ἡ εἴδησις αὕτη ἀπαιτεῖ ἐπικύρωσιν, ἔχει χρείαν ἐπικυρώσεως. ceci ne —e pas qu'on en parle τοῦτο εἶναι ἀνάξιον λόγου. bien — de quelqu'un γίνομαι χρήσιμος εἴς τινα, ἀναδεικνύω ἐκδουλεύσεις.— beaucoup μεγάλων ἀνταμοιβῶν καθίσταμαι ἄξιος.— quelque chose à quelqu'un καθιστῶ τινα ἄξιον τινος πράγματος, περιποιῶ τί τινι. la mort de J. C nous a —é le ciel ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς περιεποίησε τὸν οὐρανὸν, μᾶς κατέστησεν ἀξίους τοῦ οὐρανοῦ.
Méritoire, ἐπ. θεάρεστος. § ἀξιέπαινος, ἐπαινετὸς, ἀμοιβῆς ἄξιος (ἐπὶ πράξεων).
Méritoirement, ἐπίρ. (ὁλ. εὔχρ.) θεαρέστως.
Merlan, ἀρ. ὄνος, ὀνίσκος, γάδος, γαλλαρίας καὶ καλλαρίας (ἀφύη;) κ. γαϊδουρόψαρον, ἰχθύς.
Merle, ἀρ. κόσσυφος, κ. κοτσύφι, πτηνόν.
Merlin, ἀρ. τρίπλοκον σχοινίον (εἰς τὰ πλοῖα). § βόπαλον (μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κρεσπόλαι φονεύουν τοὺς βόας). § πέλεκυς τῶν ξυλοκόπων.
Merline, Ϟ. μουσικὸν ὄργανον, παῖζον διὰ μηχανῆς.
Merliner, ἐν. — une voile δένω ἱστίον μὲ λεπτὸν (τριπλοκον) σχοινίον.
Merlon, ἀρ. ἔπαλξις, μεσότοιχον (εἰς τὰ ὀχυρώματα, τὸ μεταξὺ τῶν δύω χασμάδων).
Merlot, ἀρ. ἴδ. Labre.
Merluche, ἡ Merlu, ἀρ. γάδος ταριχευτὸς, κ. βακαλάος.
Merlut, ἀρ. peau en — δέρμα μὲ τὰς τρίχας του.
Mérocèle, Ϟ. μηροκήλη, ἀσθένεια τῶν μηρῶν.
Mérocte, Ϟ. ἴδ. Serpentine πολύτιμος λίθος.
Mérodon, ἀρ. μηρόδων, γένος ἐντόμων.
Mérope, Ϟ. Μερόπη, μία τῶν Πλειάδων.
Mérops, ἀρ. μέροψ, ἴδ. guêpier.
Méron, ἡ Merra, ἀρ. ἰχθὺς τῶν Ἱσπανικῶν Θαλασσῶν.
Merrain, ἀρ. σανὶς (τῶν βαρελλοποιῶν)
Mertensie, Ϟ. * μερτενσία, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Mérua, ἀρ. *μοιρία, φυτὸν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας.
Mérule, Ϟ. *κοψίχιον, φυτόν.
Merveille, Ϟ. Θαῦμα. les sept —s du monde τὰ ἑπτὰ Θαύματα τοῦ κόσμου. cette femme est une — de beauté ἡ γυνὴ αὐτὴ εἶναι τέρας ὡραιότητος. c' est — εἶναι Θαῦμα, εἶναι παράδοξον πρᾶγμα. c' est — de l' entendre εἶν' ἐξαίσιον πρᾶγμα νὰ τὸν ἀκούσῃ τις. où est la —? τί Θαυμαστόν; operer des —s θαυματουργῶ. qui en opère θαυματουργός. faire —s, faire des —s, οἰκ. κατορθῶ Θαύματα, διακρίνομαι promettre monts et —s ὑπόσχομαι μεγάλα, (χυδ. καυχῶμαι μὲ τὰ κλήματα). § à — ἐπίρ. Θαυμασίως, ἐξαισίως, ἐπιρ. εἶγε! pas tant que de — ὄχι ἐξαισίως § — d' hiver εἶδος ἀπιδίου φθινοπωρινοῦ.
Merveilleusement, ἐπίρ. Θαυμασίως, Θαυμαστῶς, ἐξαισίως.
Merveilleux, euse, ἐπ. Θαυμαστὸς, Θαυμάσιος, ἐξαίσιος. chose — euse à voir Θαῦμα ἰδέσθαι. homme — παράδοξος ἄνθρωπος § τερατίας, τερατολόγος, ὑπὲρ φύσιν. le — de la fable τὸ τερατολόγον τῆς μυθολογίας. le — de cet aventure τὸ τεράστιον τοῦ συμβάντος. une —se apparition τερατία συνάντησις. § οὐσ. οἰηματίας, κ. φαντασμένος.
Mérycisme, ἀρ. μηρυκισμὸς, ἀσθένεια ἀνθρώπων.
Mérycologie, Ϟ. μηρυκολογία, πραγματεία περὶ μηρυκισμοῦ.
Méryte, Ϟ. *μερύτη, φυτόν.
Mes, ἀντων. κτητ. πληθ. τοῦ mon καὶ ma, ἐμοὶ, ἐμαὶ, ἐμά. mes parens οἱ γονεῖς μου. mes enfans τὰ τέκνα μου.
Mésa, ἀρ. βοιόβοτρυς, φυτὸν τῆς Ἀραβίας.
Mésadon, ἀρ. πτερὸν (ξύλινον προσκτιθέμενον εἰς τὸν σταυρὸν τῶν βουτυροποιῶν, διὰ νὰ συνενώσῃ τὰ τυρώδη μέρη τοῦ γάλατος).

Mésair ἡ Mézair, ἀρ. σκίρτημα τοῦ ἵππου.
Mésaise, ἀρ. τὸ. Malaise.
Mésal, ἀρ. ὄνομα κογχύλης ἐκ τῶν κηρίτων.
Mésalliance, Σ. δυσγαμία, δυσανάλογος γάμος μὲ σύζυγον κατωτέρου βαθμοῦ. qui a fait une — δύσγαμος, κ. κακοὐπανδρευμένος, ὁ νυμφευθεὶς γυναῖκα οὐχὶ ἀνάλογον πρὸς τὸν βαθμόν του.
Mésallier, ἐν. νυμφεύω μὲ κατωτέρου βαθμοῦ ὑποκείμενον, κ. κακοὐπανδρεύω. se —, αὐτοπ. νυμφεύομαι μὲ κατώτερον ἢ κατωτέραν μου. κ. κακοὐπανδρεύομαι. qui s' est —é δύσγαμος, κ. κακοὐπανδρευμένος. § se —, μεταφ. ἐκπίπτω, καταβιβάζομαι τῆς ἀξίας μου.
Mésange, ἀρ. μελισσοφάγος, μελισσουργός, αἰγιθαλὸς, πτηνόν.
Mésangette, Σ. παγὶς μελισσοφάγων.
Mésaraïque, ἐπ. μεσαραϊκὸς, ὁ εἰς τὸ μεσάραιον ἢ μεσέντερον ἀνήκων.
Mésarriver, οὐδ. ἀπρόσ. συμβαίνει δυστύχημα, συμφορά. il m' en —a ἐκ τούτου μοὶ συνέβη δυστύχημα, κ. μ' ἐβγῆκεν εἰς κακόν.
Mésaule, ἀρ. μεσαύλιον, αὐλὴ μεταξὺ δύω οἰκημάτων.
Mésavenir, οὐδ. τὸ. Mésarriver.
Mésaventure, Σ. δυστύχημα, συμβεβηκὸς λυπηρόν.
Mésentère, ἀρ. μεσεντέριον, μεσάραιον, σῶμά τι συνδέον τὰ ἔντερα.
Mésenteremphraxis, Σ. μεσεντερέμφραξις.
Mésentérique, ἐπ. μεσεντερικός. § μεσεντερικὸν, γένος φυτῶν.
Mésentérite ἢ Mésentéritis, Σ. μεσεντερῖτις (φλόγωσις.)
Mésestimer, ἐν. περιφρονῶ, δὲν τιμῶ. § ἐκτιμῶ τι ὀλιγώτερον τῆς ἀξίας του.
Mésier, ἀρ. *βαλνέρα, φυτὸν ἀειθαλὲς τῶν Ἰνδιῶν.
Mésintelligence, Σ. ἀσυμφωνία, διαφωνία. être en — διΐσταμαι, διαφωνῶ.
Mésinterpréter, ἐν. παρεξηγῶ.
Mesmerisme, ἀρ. μεσμερισμὸς, σύστημα τοῦ μεσμέρου, ὁ ζωϊκὸς μαγνητισμός.
Mésocéphale, ἀρ. μεσοκέφαλος μυελὸς, ὁ κατὰ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς.
Mésocéphalique, ἐπ. μεσοκεφαλικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν μεσοκέφαλον.
Mésochondriaque, ἐπ. μεσοχονδριακὸς, εἰς τὴν ἀνατομίαν.
Mésocolon, ἀρ. μεσόκωλον, μέρος τοῦ μεσεντερίου.
Mésocrâne, ἀρ. μεσοκράνιον, τὸ μέσον τοῦ κρανίου.
Mésoffrir, οὐδ. ὀλ. εὔχρ. προσφέρω μικρὰν τιμὴν εἰς τινα ἀγοράν.
Mésoglosses, ἀρ. πλ. μεσόγλωσσοι, μῦες.
Mésolabe, ἀρ. μεσολάβιον, ἐργαλεῖον πρὸς μηχανικὴν εὕρεσιν δύω μέσων ἀναλόγων.
Mésolobe ἀρ. μεσολόβιον, σωμάτιά τινα μεταξὺ τῶν λοβῶν τοῦ ἐγκεφάλου.
Mésologarithme, ἀρ. (οὕτως ὠνομάσθη ὑπό τινων ὁ) λογάριθμος τοῦ συνημιτόνου καὶ τῆς συνεφαπτομένης.
Mésomérie, Σ. μεσομηρία, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν μέρος τοῦ σώματος.
Mésosthénar, ἀρ. μεσοθέναρ, μῦς.
Mésotype, ἀρ. μεσότυπον, ὄνομα ὀρυκτοῦ τινος.
Mespilos ἡ Mespile, ἀρ. μέσπιλον, κ. μούσμουλον, καρπός.
Mesquin, ine, ἐπ. φειδωλὸς, μικροπρεπὴς, φιλάργυρος. § κνιπὸς, εὐτελὴς, κ. κακομοίρης. des habits —s εὐτελῆ, πενιχρὰ ἐνδύματα. mine —e ἀθλιον, εὐτελὲς ἐξωτερικόν. idée —e ἰδέα μικρὰ, περιωρισμένη un tableau — εἰκὼν εὐτελὴς, ἡ μὴ ἔχουσα πλοῦτον συνθέσεως.
Mesquinement, ἐπίρ. κνιπῶς, πενιχρῶς, μικροπρεπῶς, εὐτελῶς.
Mesquinerie, Σ. κνιπεία, μικροπρέπεια, εὐτέλεια, πενιχρότης. § φειδωλεία.
Mesquis, ἀρ. τὸ. Basano.
Mesquite, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Message, ἀρ. ἀγγελία, μήνυμα. § τὰ ἀγγελλόμενα. j' ai reçu votre —ἔμαθα ὅσα μ' ἐμήνυες.
Messager, ère, οὐσ. Ἄγγελος, μηνυτὴς, ἀγγελιοφόρος, γραμματοκομιστής. — d' état δημόσιος κλητήρ. — des dieux ὁ ἀγγελιοφόρος τῶν Θεῶν, ὁ Ἑρμῆς. — de malheur μάντης κακῶν, κακῶν ἄγγελος. § προμηνυτὴς, προάγγελος. les hirondelles sont les —s du printemps αἱ χελιδόνες προαγγέλουσι τὸ ἔαρ.
Messagerie, Σ. διεύθυνσις δημοσίων ἁμαξῶν. § τὸ κατάστημα τῆς διευθύνσεως τῶν δημοσίων ἁμαξῶν. § δημόσιος ὁδοιπορικὴ ἅμαξα.
Messaline, Σ. Μεσσαλίνα, (ἡ γυνὴ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου, μεταφορικῶς ἀντὶ) ἐκδεδιηγημένη.
Messe, Σ. λειτουργία ἐκκλησιαστικὴ, ἀκολουθία. dire, célébrer la — λειτουργῶ. entendre, ouïr la — λειτουργοῦμαι. où avez-vous entendu la — aujourd' hui? ποῦ ἐλειτουργήθης σήμερον; — des morts ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία — rouge, ἀρχ. λειτουργία κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν δικαστηρίων.
Messéance, Σ. ἀπρέπεια.
Messéant, te, ἐπ. ἀπρεπὴς.
Messeoir, οὐδ. (ἄχρ. εἰς τὸ ἀπαρέμφατον). cette couleur messied à votre âge τὸ χρῶμα τοῦτο εἶναι ἀπρεπὲς, δὲν πρέπει, κ. τεριάζει, εἰς τὴν ἡλικίαν σου.
Messer, ἀρ. (τὸ r προφ.) ἀρχ. κύριος. — gaster ἡ κυρία γαστὴρ εἰς τὸ σατυρικὸν ὕφος.
Messidor, ἀρ. Θεριστὴς, ὁ δέκατος μὴν τοῦ δημοκρατικοῦ μηνολογίου τῶν Γάλλων, ἀρχόμενος τὴν 19 Ἰουνίου καὶ λήγων τὴν 18 Ἰουλίου.
Messie, ἀρ. ὁ μεσσίας, ὁ Ἰ. Χριστός. faux — ψευδομεσσίας. je l' attends comme le —, οἰκ. τὸν προσμένω ὡς τὸν μεσσίαν, (ὡς προσμένουν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Μεσσίαν).
Messier, ἀρ. ἀμπελοφύλαξ, κ. δραγάτης. § ἀγροφύλαξ, ἀστερισμὸς βόρειος.
Messieurs, ἀρ. πλ. τὸ πληθυντικὸν τοῦ monsieur, ὅπερ τὸ.
Messire, ἀρ. (ἀρχαῖος τίτλος, ἤδη ὄχρηστος) κύριος § poire de — Jean εἶδος κοκκίνου καὶ γλυκοῦ ἀπιδίου.
Mestiques, ἀρ. πλ. εἶδος λίθου εὑρισκομένου εἰς τὰ κάρυα τῶν κόκκων εἰς τὰς Μαλαΐας νήσους.
Mestre, ἀρ. τὸ. Meistro.
Mestre de camp, ἀρ. (τὸ s προφ.) ἀρχ. συνταγματάρχης. — général de cavalerie ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ. la — ὁ πρῶτος λόχος τοῦ συντάγματος.
Mesurable, ἐπ. καταμετρητός.
Mesurage, ἀρ. καταμέτρησις γῆς. § τὰ πρακτικὰ τοῦ καταμετρητοῦ. § ἡ ἐξέτασις τῆς ἀκριβείας τῶν μέτρων.
Mesure, Σ. καταμέτρησις. le mouvement sert à la — du temps ἡ κίνησις συντείνει εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ καιροῦ. § μέτρον. poids et —s μέτρα καὶ σταθμά. ce bâton est la — de votre corps ἡ ῥάβδος αὕτη εἶναι τὸ μέτρον τοῦ σώματός σου. de la — dont vous mesurez les autres, vous serez mesurés ᾧ ἂν μέτρῳ μετρᾶτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. combler la —, μεταν. πληρῶ τὸ μέτρον, φθάνω εἰς τὸ ἔπακρον. il a comblé la — de ses iniquités ἔφθασεν εἰς τῶν κακιῶν του τὸ ἔπακρον. il a comblé la — de ma patience ἐπλήρωσε τῆς ὑπομονῆς μου τὸ μέτρον. faire tout avec poid et — ἐνεργῶ περισσεμένως. § διάστασις, μέτρον, κ. μέτρος. le tailleur a pris ma — ὁ ῥάπτης ἔλαβε τὸ μέτρο(ς)ν μου. prendre la — d' un édifice καταμετρῶ οἰκοδόμημά τι. § μέδιμνος, μέτρον τῶν γεννημάτων. § — commune κοινὸν μέτρον, κοινὸς διαιρέτης, ποσότης διαιροῦσα ἀκριβῶς δύω ἢ περισσοτέρας ἄλλας ποσότητας. § μέτρον (εἰς τὴν στιχουργίαν, δύω πόδες ὁμοῦ, ὅπου ὁ πούς βαίνει κατὰ διποδίαν ἢ ἕκαστος πούς, ὅπου βαίνει κατὰ μονοποδίαν). un vers de

deux, de trois, de quatre —s δίμετρος, τρίμετρος, τετράμετρος στίχος. § ῥυθμός (εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τὴν στιχουργίαν). — à deux, à trois temps δίχρονος, τρίχρονος ῥυθμός. — accélérée γοργὸς ῥυθμός. en — κατὰ ῥυθμόν, ἐρρύθμως. manquer à là — σφάλλομαι περὶ τὸν ῥυθμόν. contre — παρὰ ῥυθμόν, ἀρρύθμως. la — d' un cheval ὁ ῥυθμὸς τοῦ βήματος τοῦ ἵππου. § ἡ ἀνήκουστα ἀπόστατις (τῶν μονομάχων εἰς τὴν ξιφομαχίαν). rompre, lâcher la — μακρύνομαι ὑπὲρ τὸ δέον τοῦ ἀνταγωνιστοῦ. serrer la — πλησιάζω εἰς τὸν ἀνταγωνιστήν. § être en — de εἰμὶ εἰς στάσιν νὰ, προπαρεσκευασμένος ὅπως. mettre quelqu' un hors de — θορυβῶ τινα, ἀναστρέτω τὰ σχέδιά του. § προόνια, μέτρον κατάλληλον, προφυλακτικὸν μέτρον. prendre une — προνοῶ, ἐπιχειρίζομαί τι, λαμβάνω μέτρον. prendre ses —s (κατὰ τὰς περιστάσεις) σκέπτομαι, σκοπῶ, παρασκευάζομαι, προλαμβάνω, κ. λαμβάνω τὰ μέτρα μου prennez vos —s pour qu' il ne vous nuise σκότει, μὴ σὲ βλάψῃ je ne sais quelles —s prendre ἀμηχανῶ περὶ τοῦ ποιητέου. rompre les —s de quelqu' un ἀντιπράττω εἴς τινα. § ὅσο,, μέτρον, μετριότης. parler avec beaucoup de — ὁμιλῶ μὲ μετριότητα ne garder aucune — ἐκτραχηλίζομαι, ὑπερβαίνω πᾶν μέτρον, πάντα ὅρον. § à —, à (au fur et à —, à fur et — ἐπὶ ἀναλόγως, καθ' ὅσον je m' avençais à — qu' il reculait προέβαινον καθ' ὅσον ὀπισθοδρόμει. je le payais à fur et — de l' ouvrage τὸν ἐπλήρωνον ἀναλόγως τῆς ἐργασίας. § outre —, sans — ὑπερμέτρως.

Mesurer, ἐν. καταμετρῶ, διαμετρῶ, μετρῶ. — les dimensions καταμετρῶ τὰς διαστάσεις — à l' aune μετρῶ μὲ πῆχυν. — des yeux μετρῶ, ἐκτιμῶ τὰς διαστάσεις διὰ ἁπλῆς ὄψεως. — quelqu' un des yeux διαμετρῶ τινα μὲ τὸ βλέμμα (προκλητικῶς). — la chambre à grands pas περιπατῶ ἄνω κάτω μὲ μεγάλα βήματα εἰς τὸν θάλαμον. § ἀντιπαρατάττω. — son épée, sa force contre quelqu' un ἀντιπαρατάττω κατά τινος, (μετρῶ μετ' αὐτοῦ) τὸ ξίφος, τὰς δυνάμεις μου. nous nous sommes —és ἀντιπαρεταχθημεν πρὸς ἀλλήλους, ἐμετρήθημεν. je ne puis me — avec lui δὲν δύναμαι νὰ ἐξισωθῶ μὲ αὐτόν. § ἀναλογίζομαι, προσμετρῶ, ἐπιμετρῶ — sa dépense à son revenu προσμετρῶ τὴν δαπάνην πρὸς τὸ εἰσόδημά μου § σκοπῶ, σκέπτομαι, μετρῶ. —ez vos paroles εὐπρεπεῖ τί λέγεις, μέτρα τοὺς λόγους σου. —ez vos ressentimens κατάστειλε τὸν θυμόν σου. expressions —ées μέτριαι, περιεσκεμμέναι ἐκφράσεις. pas —é βῆμα βραδὺ, ἢ βῆμα ἐρρυθμον.

Mesureur, ἀρ. καταμετρητὴς, μετρητής.

Mésuser, οὐδ. κακῶς χρῶμαι, κακῶς μεταχειρίζομαι, κακομεταχειρίζομαι.

Mes-vente, ἴδ. Mévente.

Métabole, Θ. μεταβολὴ, σχῆμα ῥητορικόν.

Métacarpe, ἀρ. μετακάρπιον, τὸ μεταξὺ τῶν ὀκτυλων καὶ τοῦ καρποῦ μέρος τῆς χειρός.

Métacarpien, enne, ἐπ. μετακάρπιος. os — ὀστοῦν μετακάρπιον.

Métacarpophalangien, une, ἐπ. ἀρ articulation—nne μετακαρποφαλάγγιος ἁρμός.

Métacentre, ἀρ. μετάκεντρον, τὸ σημεῖον μέχρι τοῦ ὁποίου δύναται νὰ τεθῇ το κέντρον τῆς βαρύτητος τῶν πλοίων.

Métachorèse, Θ. μεταχώρησις, μετακόμισις (παρ' ἰατροῖς).

Métachronisme, ἀρ. μεταχρονισμὸς, ἀναχρονισμός.

Métacisme, ἀρ. μητακισμὸς, ἐλάττωμα περὶ τὴν προφορὰν τοῦ μ.

Métagitnies, Θ. πλ. Μεταγείτνια, ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Métagitnion, ἀρ. Μεταγειτνιών, ὁ δεύτερος μὴν τοῦ Ἀττικοῦ ἔτους.

Métail, ἀρ. ὕλη μεταλλοῦχος

Métairie, Θ. ἀγροικία, ἔπαυλις (ἐνοικιατμένη, ἰδίως: ἐπὶ ὑπηχρεώσει νὰ δίδῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀνάλογόν τι μέρος τοῦ προϊόντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην)

Métal, ἀρ. μέταλλον. — natif ἠ vierge ἀκατεργαστον μέταλλον. — qui contient des —aux μεταλλοῦχος. qui travaille des —aux μεταλλουργός. § μέταλλον (εἰς τὰ παράσημα, τὸ λευκον καὶ κίτρινον χρῶμα, παριστῶν ἄργυρον καὶ χρυσὸν).

Métalepse, Θ μετάληψις, σχῆμα ῥητορικον, καθ' ὃ ἀναφέρεται τὸ προηγούμενον ἀντὶ τοῦ ἑπομένου καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

Métalléité, Θ. μεταλλικότης, τὸ καθιστῶν τὰ μέταλλα.

Métallifère, ἐπ. μεταλλοφόρος, μεταλλουχος

Métallique, ἐπ. μεταλλικός. § histoire — ὁ διὰ νομισματοσήμων ἔλεγχος τῆς ἱστορίας.

Métallique, Θ. ἡ μεταλλικὴ (ἐπιστήμη περὶ μετάλλων).

Métallisation, Θ. ἀπομετάλλωσις, ἡ εἰς κατάστασιν μετάλλου μετάβασις σώματός τινος.

Métalliser, ἐν. εἰς μέταλλον μεταβάλλω, ἀπομεταλλῶ.

Métallographie, Θ μεταλλογραφία, περιγραφὴ τῶν μετάλλων.

Métallurgie, Θ. μεταλλουργία.

Métallurgiste, ἀρ. ὁ πραγματευόμενος περὶ μεταλλουργίας, ἢ περὶ αὐτὴν ἀσχολούμενος.

Métamorphistes, ἀρ. πλ. μεταμορφισταί, αἵρεσις χριστιανική.

Métamorphose, Θ. μεταμόρφωσις. les —s d' Ovide αἱ μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου. les —s des vres à soie αἱ μεταμορφώσεις τῶν μεταξοσκωλήκων.

Métamorphoser, ἐν. μεταμορφ(ώ)ῶ. Diane —a Actéon en cerf ἡ Ἄρτεμις μετεμόρφωσε τὸν Ἀκταίονα εἰς ἔλαφον. le mariage l' a —é ὁ γάμος τὸν μετεμόρφωσε. se —, αὐτοπ. μεταμορφοῦμαι.

Métaphore, Θ. μεταφορά. parler en —s ὁμιλῶ μὲ μεταφοράς.

Métaphorique, ἐπ. μεταφορικός. façon de parler — μεταφορικὸς τρόπος τοῦ λέγειν.

Métaphoriquement, ἐπίῤ. μεταφορικῶς.

Métaphrase, Θ. μετάφρασις.

Métaphraste, ἀρ. μεταφραστής.

Métaphysicien, ἀρ. φιλόσοφος μεταφυσικός.

Métaphysique, Θ. μεταφυσικὴ (φιλοσοφία), τὰ μετὰ τὰ φυσικά. § μεταφυσικός. science — μεταφυσικὴ ἐπιστήμη ce que vous dites là est trop — ὁ λόγος σου εἶναι πολλὰ ἀφῃρημένος.

Métaphysiquement, ἐπίῤ. μεταφυσικῶς.

Métaphysiquer, οὐδ. οἰκ. ὁμιλῶ μεταφυσικῶς, πραγματεύομαι μεταφυσικὰ ἀντικείμενα.

Métaplasme, ἀρ. μεταπλασμός (λέξεως, διά τινος μικρᾶς μεταβολῆς).

Métaplexis, ἀρ. * μετάπλεξις, ἐνδρύλλιον τῆς Κίνας.

Métaporopoièse, Θ. μεταποροποίησις, μεταβολὴ τῶν πόρων.

Métaptose, Θ. μετάπτωσις (ἀσθενείας εἰς ἄλλην).

Métastase, Θ. μετάστασις (πάθους ἀπὸ μέρους εἰς μέρος τοῦ σώματος).

Métastatique, ἐπ. μεταστατικός. crise — μεταστατικὴ κρίσις (ἀσθενείας).

Métastelma, ἀρ. * μετάστελμα, γύτὸν τῆς Ἰλικεανίας.

Métasyncrise, Θ. μετασύγκρισις. ἴδ. metaporopoïèse.

Métasyncritique, ἐπ. μετασυγκριτικός. médicament — μετασυγκριτικὸν ἰατρικὸν, τὸ μεταβάλλον ἕξιν τοῦ σώματος τὴν κατάστασιν.

Métatarse, ἀρ. μετατάρσιον, μέρος τοῦ ποδός.

Métatarsien, enne, ἐπ. μετατάρσιος, ὁ εἰς τὸ μετατάρσιον ἀνήκων.

Métatarsophalangien, enne, ἐπ. μεταταρσοφαλάγγιος.

Métathèse, Θ. μετάθεσις (στοιχείων εἰς λέξεις). § μετάθεσις (πάθους ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ σώματος).

Métayer, ère, οὐσ. ἐνοικιαστὴς ἐ-

γροικίος ἡ ὑποστατικοῦ (πληρόνων εἰς εἴδη).

Métégol, ἀρ. ῥωμαῖον τοῦ Μαρόκου.

Méteil, ἀρ. συμφορητὸς, συμμιγὴς σῖτος, κ. σμιγάδι, (ἀλεῦρι ἀπὸ διαφόρων εἰδῶν γεννήματα, καὶ ἰδίως σιτάρι καὶ σήκαλην, καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ ἄρτος).

Métel, ἡ Mételle, Ϛ. ἴδ. Stramoine.

Métempsycose, Ϛ. μετεμψύχωσις.

Métempsycosiste, ἀρ. ὁ τὴν μετεμψύχωσιν δοξάζων.

Métemptose, Ϛ. μετέμπτωσις (τοῦ ἡλίου).

Météore, ἀρ. μετέωρον. le tonnerre, les eclairs sont des —s ἡ βροντή, ἡ ἀστροπὴ εἶναι μετέωρα. ce conquerrant fut un — ὁ κατακτητὴς οὗτος ἦτον μετέωρον.

Météorisme, ἀρ. μετεωρισμὸς (τῆς κάτω κοιλίας εἰς τινας ἀσθενείας).

Météorographie, Ϛ. μετεωρογραφία, περιγραφὴ τῶν μετεώρων.

Météorolithe, Ϛ. οὐρανοπετὴς λίθος.

Météorologie, Ϛ. μετεωρολογία, περιγραφὴ τῶν μετεώρων.

Météorologique, ἐπ. μετεωρολογικός. observations —s μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις. instrumens —s ὄργανα μετεωροσκοπικά.

Météoromancie, Ϛ. μετεωρομαντεία.

Météoroscope, ἀρ. μετεωροσκόπιον, ὄργανον πρὸς παρατήρησιν τῶν οὐρανίων σωμάτων.

Méthémerine, Ϛ. fievre — καθημερινὸς πυρετός.

Méthode, Ϛ. μέθοδος. qui a de la —μεθοδικὸς, εὐμέθοδος. qui n' en a pas de—ἀμέθοδος.sans—ἀμεθόδως. § μέθοδος, βιβλίον διδακτικόν. — grecque μέθοδος τοῦ μανθάνειν τὴν Ἑλληνικὴν, Ἑλληνικὴ γραμματική. § τρόπος, συνήθεια. selon sa — κατὰ τὴν συνήθειάν του. c' est sa — τοιαύτην ἔχει συνήθειαν.

Méthodique, ἐπ. μεθοδικός. esprit — μεθοδικὸν πνεῦμα. medecin — μεθοδικὸς ἰατρός.

Méthodiquement, ἐπίρ. μεθοδικῶς.

Méthodisme, ἀρ. μεθοδισμὸς, ἡ αἵρεσις τῶν μεθοδιστῶν.

Méthodiste, ἀρ. μεθοδιστὴς, ὀπαδὸς χριστιανικῆς αἱρέσεως ἐγκαυχωμένης εἰς μεγάλην αὐστηρότητα. § μεθοδιστὴς, ὀπαδὸς αὐστηρὸς μεθόδου τινὸς εἰς τὰς ἐπιστήμας.

Méthonique ἡ Métonique, ἐπ. Cycle — μετωνικὸς κύκλος, κύκλος σεληνιακὸς δεκαεννέα ἐτῶν, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Μέτωνος τοῦ Ἀθηναίου.

Méthoque, Ϛ. μετοχὴ, γένος ἐντόμων.

Méticuleux, euse, ἐπ. ψοφοδεὴς, κ. φοβιτσιάρης.

Métier, ἀρ. βαναυσουργία, τέχνη (μηχανικὴ, βάναυσος). son père l' a mis en — ὁ πατήρ του τὸν παρέδωκεν εἰς τεχνήτην νὰ τὸν διδάξῃ, κ. τὸν ἔβαλεν εἰς τέχνην. gens de — βαναυσουργοὶ, τεχνῖται, ἐργάται. arts et —s αἱ μηχανικαὶ, αἱ βάναυσοι τέχναι. ce n' est pas un art, c' est un —, δὲν εἶναι ἐλευθερία, εἶναι βάναυσος τέχνη, δὲν εἶναι τέχνη, εἶναι βαναυσουργία. § ἐπάγγελμα. — des armes, de la guerre ἐπάγγελμα στρατιωτικόν. les gens du — οἱ ἐπαγγελλόμενοι. montrez-lui votre tragédie, il est du — δεῖξαί τον τὴν τραγῳδίαν σου, εἶναι ἐκ τῶν ἐπαγγελλομένων τὴν ποίησιν. mêlez-vous de votre — τὰ σὰ πράττε, κ κοίτταξε τὴν δουλειάν σου. médire est un méchant — ἡ καταλαλιὰ εἶναι κακὸν ἔργον, καλὸν ἐπάγγελμα qui est du même — ὁμότεχνος. jalousie de — ζηλοτυπία ὁμοτέχνων. faire — et marchandise de quelque chose πραγματεύομαί τι. avoir le cœur au — ὁδομαι εἰς ἔργον τι μετὰ ζήλου. gâter le —, ἴδ. gâter. homme de tout — ἄνθρωπος πολυπράγμων. donner un plat de son —, jouer un tour de son — λέγω, πράττω, τιχνάζομαί τι ἐκ τῶν εἰθισμένων μοι. § ἱστὸς (ὁ ὑραντικὸς), κ. ἐργαλειός. § ἱστὸς, μάγγανος (τῶν κεντητῶν). j' ai un poème sur le —, μεταφ. ἔχω ποίημα ἀνὰ χεῖρας. § ἔγχυμα (παρὰ ζυθοποιοῖς, τὸ ὕδωρ ἀφ' οὗ ῥίψουν εἰς αὐτὸ τὴν ὕλην ἥτις θέλει παρέξει τὸν ζύθον).

Metis, isse, ἐπ. (τὸ s προφ.) ἀμφιγεννὴς, ὁ ἐξ Εὐρωπαίου καὶ Ἰνδῆς ἢ Εὐρωπαίας καὶ Ἰνδοῦ γεννηθείς. § ἀμφιγεννὴς ἐπί τινων ζώων, καὶ ἐπὶ φυτῶν.

Métœcies, Ϛ. πλ. μετοίκια, θυσία εἰς Ἀθήνας εἰς μνήμην τοῦ συνοικισμοῦ τῶν κατοίκων.

Métonomasie, Ϛ. μετονομασία, ἡ τοῦ ὀνόματος μετάῤῥασις.

Métonymie, Ϛ. μετωνυμία, σχῆμα ῥητορικόν.

Métope, ἀρ. μετώπιον, τὸ μεταξὺ τῶν τριγλύφων εἰς τὴν δωρικὴν τάξιν διάστημα. demi-métope ἡμιμετώπιον, τμῆμα μετωπίου, τὸ ἔσχατον τῆς ζωιοφόρου.

Métopie, Ϛ. μετωπία, γένος ἐντόμων.

Métopion, ἀρ. μετώπιον, γένος ἐντόμων.

Métoposcope, ἀρ. μετωποσκόπος, ὁ ἐξετάζων τὸ μέτωπον πρὸς ἐξήγησιν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων.

Métoposcopie, Ϛ. μετωποσκοπία, ἡ ἐξέτασις τοῦ μετώπου πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων.

Métoposcopique, ἐπ. μετωποσκοπικός, ὁ εἰς τὴν μετωποσκοπίαν ἀνήκων.

Métoyorie, ἴδ. Mitoyerie.

Métragyrtes, ἀρ. μητραγύρτης, ἱερεὺς τῆς Κυβέλης.

Métralgie, Ϛ. μητραλγία, πόνος τῆς μήτρας.

Mètre, ἀρ. μέτρον (τῆς ἀρχαίας στιχουργίας). le — dactylique, trochaïque, spondaïque τὸ δακτυλικὸν, τροχαϊκὸν, σπονδαϊκὸν μέτρον. les —s de Pindar τὰ μέτρα τοῦ Πινδάρου.

Mètre, ἀρ. μέτρον, ἡ μετρικὴ μονὰς τῆς Γαλλίας, ἴση μὲ τὸ δεκάκις ἑκατομμυριοστὸν μέρος ἑνὸς τετάρτου τοῦ μεσημβρινοῦ ἢ μὲ τρεῖς πόδας καὶ ἕνδεκα γραμμὰς τῶν παλαιῶν μέτρων· ὑποδιαιρεῖται δὲ ἡ πολλαπλασιάζεται τὸ μέτρον κατα δεκαδικὸν σύστημα.

Métrète, Ϛ. μετρητὴς, μέτρον τῶν ἀρχαίων διὰ τὰ ῥευστά.

Métrinchyte, Ϛ. μητρεγχύτης, κλυστὴρ διὰ τας μήτρας.

Métriopathie, Ϛ. μετριοπάθεια.

Métrique, ἐπ. ἐν χρ. art — μετρική. vers —s ἔμμετροι στίχοι. musique — προσῳδία.

Métrite, ἡ Métritis } Ϛ. μητρῖτις πάθος περὶ τὴν μήτραν.

Métrocynie, Ϛ. * μητροκύνιον, Ϛάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Métrologie, Ϛ. μετρολογία.

Métromane, ἀρ. μετρομανὴς, ὁ ἔχων τὴν μανίαν τοῦ στιχουργεῖν.

Métromanie, Ϛ. μητρομανία. § μετρομανία.

Métromètre, ἀρ. μετρόμετρον, μηχανὴ διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ μέτρου ἑνὸς μουσικοῦ ἄσματος.

Métropole, Ϛ. μητρόπολις.

Métropolitain, ne, ἐπ. ὁ, ἡ τῆς μητροπόλεως. église —ne ἐκκλησία τῆς μητροπόλεως. § οὐσ. ὁ μητροπολίτης.

Métrorrhagie, Ϛ. μητρορραγία, πάθος τῆς μήτρας.

Métrosidéros, ἀρ. πλ. * ἀστερόμετρον, γένος φυτῶν.

Métrour, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ποιητὴς, στιχουργός.

Mets, ἀρ. παράθεσις, ἐπιτραπέζωμα, τὸ παρατιθέμενον (ἔδεσμα, φαγητόν).

Mettable, ἐπ. ἐν χρ. un vêtement n'est pas — τὸ ἔνδυμα δὲν φορεῖται. cet habit est encore — τὸ ἔνδυμα τοῦτο ἀκόμη φορεῖται.

Metteur-en-œuvre, ἀρ. * χρυσοδέτης, λιθοκολλητής.

Metteur en page, ἀρ. σελιδωτὴς, ὁ σχηματίζων τὰς σελίδας εἰς τὰ τυπογραφεῖα.

Mettre, ἐν. τίθημι, βάλλω. — un vaisseau à la mer καθέλκω, ῥίπτω τὸ πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν. se — à la place de quelqu' un ὑποτίθημι ἐμαυτὸν εἰς τὴν θέσιν τινός. — des poids, des marchandises dans une balance ζα-

ὁμίζω, ζυγίζω τὰ ἐμπορεύματα. ses grandes actions mises enfin dans la balance l'emporteront sur ses fautes αἱ μεγάλαι του πράξεις συγκρινόμεναι ὑπερτεροῦσι τῶν ἐλαττωμάτων του. l'Espagne réunie avec l'empire —ai un poids redoutable dans la balance de l'Europe ἡ Ἱσπανία μετὰ τῆς αὐτοκρατορίας ἔκαμεν εἰς ὑπερβολὴν ἑτεροκλινῆ τὴν πλάστιγγα τῆς Εὐρώπης, ἡ ἐβάρυνε πολὺ κτλ. — le dessus d'une lettre ἐπιγράφω τὸ γράμμα. se — à droite, à gauche de quelqu'un καθημαι ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ ἀριστερῶν τινος. la passion se met au dessus de la raison τὸ παθος ὑπερτερεῖ τοῦ ὀρθοῦ λόγου. — le pied sur une araignée πατῶ τὴν ἀράχνην. — le couvert παρατίθημι, βάλλω τραπέζι. — la main ἐπι(βάλλω) χεῖρα (χέρι). — la main à l'ouvrage de quelqu'un ἐργάζομαι εἰς τὸ ἔργον τινός. — la main à une chose ἐπεμβαίνω εἴς τι, κ. ἀνακατώνομαι. y — la dernière main ἀποπερατῶ, φέρω εἰς πέρας. — la dernière main à un ouvrage ἐπιτίθημι κορωνίδα, ἐπιξεργάζομαί τι. — la main à la pâte ἐργάζομαι μόνος μου εἴς τι. — la main à l'œuvre κάθημαι νὰ ἐργασθῶ. — la main sur ἡ dessus βάλλω χέρι, τὸ κάμνω. — l'épée à la main λαμβάνω τὸ ξίφος εἰς χεῖρας. — à mort Θανατῶ, κ. Θανατόνω. — les armes à la main de quelqu' un ὁπλίζω τινὰ, τὸν ὁδηγῶ εἰς τον πόλεμον. c'est l'honneur qui lui a mis des armes à la main μόνη ἡ τιμὴ τὸν ἐξώπλισε. — la main sur quelqu'un ἐπιβάλλω χεῖρα, κτυπῶ. — la main sur quelqu'un συλλαμβάνω τινά. — la main sur le collet à quelqu'un ταὐτὸν τῷ προηγουμένῳ, κ. τον πιάνω ἀπὸ τὴν τραχηλιάν. — aux mains ἐκπολεμῶ. μεταφ. φέρω τινὰς εἰς λογομαχίαν. — la main à la plume λαμβάνω τὸν κάλαμον εἰς χεῖρας, κ. πιάνω τὸ κονδύλι. — la plume à la main de quelqu'un μανθάνω τινὰ νὰ γράφῃ. — la main à l'encensoir ἐπεμβαίνω εἰς ἐκκλησιαστικὰ πράγματα. παροιμ. — de l'eau dans son vin μετριάζω. — la charrue devant les bœufs ἀναστρέφω τὰ πράγματα. il ne faut pas — la faucille dans la moisson d'autrui δὲν πρέπει νὰ ἐπιπηδῶμεν εἰς καθήκοντα ξένα. — une chose en main tierce παρακατατίθημί τι εἰς χεῖρας τρίτου. — la main sur la conscience ὁμιλῶ κατὰ συνειδησιν. — la main ad pectus βάλλω τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν. j'en mettrais ma main au feu βάλλω τὸ κεφάλι μου (ὅτι εἶναι τι ἀληθές). ἡ je n'en mettrais pas ma main au feu δὲν τὸ λαμβάνω εἰς τὴν ψυχήν μου. je mettrais ma tête à couper que cela est vrai ταὐτὸν τῷ προηγουμένῳ. je mettrais ma vie ὡσαύτως. il a mis le doigt dessus τὸ ηὗρε. παρ. il a mis son bonnet de travers τὸ φόρεσε στραβά. c'est lui qui l'a mis à cheval αὐτὸς τὸν ἐδίδαξε νὰ ἱππεύῃ. — un général à la tête de l'armée προτάττω τὸν στρατηγὸν τοῦ στρατεύματος. — les pieds sur le ventre à quelqu'un τὸν ἐκδικοῦμαι σκληρά. — l'honneur sous ses pieds καταφρονῶ τὴν τιμήν. — le pied en quelque lieu βαλλω το ποδάρι μου, πηγαίνω που, ἡ πατῶ. παροιμ. il ne saurait — l'un pied devant l'autre ἔως οὗ νὰ σηκώσῃ τὸ ἕνα ποδάρι, τὸ ἄλλο τὸ τρώγει ὁ λύκος. — quelqu'un en beaux draps blancs στολίζω τινὰ, τὸν κακολογῶ. — bas κατατίθημι, βάλλω κάτω. — tez bas votre fardeau ἀπόθες τὸ φορτίον σου. — bas les armes ῥίπτω τὰ ὅπλα, παραδίδομαι. — bas ses habits ἐκβάλλω τὰ ἐνδύματά μου, ξενδύομαι. les femelles des animaux mettent bas γεννῶσι τὰ ζῶα. le cerf a mis sa tête bas ἡ ἔλαφος ἔῤῥιψε τὰ κεράτα της. μεταφ. —ez bas tout chagrin παραιτησον, ἀπεκδύθητι, ἄφες πᾶσαν δυσαρέσκειαν. — les fers au feu ἀρχίζω νὰ ἐργάζωμαι σπουδαίως. — papiers sur table προσάγω ἔγγραφα, ἀποδεικτικά. — le sceau à une affaire ἐπιτίθημι σφραγίδα εἴς τι, τὸ τελειόνω. καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐπισφραγίζω, στερεῶ τι. — un tableau dans son beau jour βάλλω καλὰ εἰς τὸ φῶς τὴν εἰκόνα. — les propositions dans leur vrai jour παρίστημι τὴν ἀλήθειαν τῶν προτάσεων, τὰς θέτω ὑπὸ τὴν ἀληθῆ ἔποψιν. — une affaire dans un faux jour παρίστημι ψευδῶς τὴν ὑπόθεσιν. — un livre au jour ἐκδίδω τὸ βιβλίον εἰς φῶς. — au jour δημοσιεύω, κηρύττω. § — une chose avec une autre, ensemble ἑνόνω, ἀνακατόνω τι μὲ ἓν ἄλλο. — au nombre de ses amis συναριθμῶ, συγκατατάττω μεταξὺ τῶν φίλων. — les chevaux à la voiture ζεύγω τοὺς ἵππους. § — quelque chose à une autre προστίθημί τι εἰς ἄλλο τι. — le comble à un bâtiment ἐπιτίθημι τὴν ὀροφὴν, ἐπιστεγάζω. — le comble à ses crimes ἐπιτίθημι, βάλλω τὸν κολοφῶνα εἰς τὰ ἀδικήματά μου. vous —ez le comble à vos bienfaits ἐπισφραγίζεις τὰς εὐεργεσίας σου. § — en pièces κάμνω κομμάτια. — une terre en blé, en avoine βάλλω κριθάρι ἡ βρώμην εἰς τὴν γῆν, σπείρω κτλ. — en jardins des champs κάμνω κήπους τοὺς ἀγρούς. ils mettront en valeur jusqu'aux rochers qu'ils couvriront de productions θέλουν κάμει ἐνεργούς, θέλουν καλλιεργήσει καὶ αὐτοὺς τοὺς σκοπέλους κτλ. — des matériaux en usage κάμνω χρήσιμον τὴν ὕλην, ἐργάζομαι. — en usage le peu d'art qu'on peut employer μεταχειρίζομαι τὴν ὀλίγην τεχνην τὴν ὁποίαν κτλ. — à profit κάμνω χρήσιμον. — en œuvre toutes les ressources μεταχειρίζομαι, κινῶ ὅλα τὰ μέσα. — en vente ἐκτίθημι εἰς πώλησιν. — une idée par écrit γραφῇ παραδίδωμι τὴν ἰδέαν, τὴν γράφω, κ. τὴν πέρνω στὸ κονδύλι. — un conte en vers μεταφέρω εἰς στίχον τὸ διήγημα, τὸ κάμνω διὰ στίχων. — du latin en français μεταφέρω ἀπὸ τὸ Λατινικὸν εἰς τὸ Γαλλικόν. — des vers en musique ψάλλω τοὺς στίχους, τοὺς βάλλω εἰς μέλος. — en mouvement κινῶ. — en état de φέρω εἰς στάσιν νά. — à même, à portée de φέρω εἰς στάσιν τινὰ νὰ κατορθώσῃ τι, καθίστημι ἑτοιμον τὸ νά. on a mis quelqu'un à même τὸν ἔκαμαν νὰ εὐχαριστηθῇ. — aux abois φέρω εἰς τὰ ἔσχατα, εἰς ἀμηχανίαν. ἴδ. abois. — quelqu'un en peine, le — en colère, en fureur λυπῶ τινα, τὸν παροργίζω, τὸν ῥίπτω εἰς λύπην κτλ. — un pays en combustion ὀῤῥῶ, καίω τὸν τόπον. — une armée en fuite τρέπω τὸν στρατὸν εἰς φυγήν, τὸν κάμνω νὰ φύγῃ. le régiment des gardes fut mis en déroute τὸ συνταγμα τῆς σωματοφυλακῆς ἐτράπη εἰς φυγήν. sa douleur le mit au bord du tombeau ἡ λύπη τὸν ἔφερεν ἢ τὸν ἔβαλεν εἰς τὸν τάφον. — quelqu'un hors de soi-même καθιστῶ τινα ἐκτὸς ἑαυτοῦ, τὸν κάμνω νὰ γίνῃ ἔξω φρενῶν. — quelqu'un à la raison τὸν φέρω εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, τοῦ βάλλω γνῶσιν. — un cheval au galop, au pas βάλλω τὸ ἄλογον εἰς τὰ τέσσαρα, ἢ εἰς τὸ βῆμα. — un écrit au net τὸ βάλλω εἰς καθαρόν. — au hasard διακινδυνεύω, διακυβεύω, ἀφίνω τι εἰς την τύχην. se — au hasard de κινδυνεύω νά. — en danger διακινδυνεύω. se — en danger κινδυνεύω, φέρω εἰς κινδυνον. § se — ἐνδύομαι. se — bien, mal ἐ.δύομαι καλὰ ἢ κακά. § — fin à une chose ἐπιτίθημι πέρας εἴς τι. mettez fin à vos discours τελείωσε τοὺς λόγους σου. § — sa confiance en quelqu'un ἔχω πίστιν εἰς τινα, ἐμπιστεύομαι, ἔχω ἐπιποίθησιν. — ses espérances dans

ἐλπίζω εἰς κτλ. — un prix à quelque chose τιμῶ τι, τὸ ἐκτιμῶ. — la vertu avant tout προτιμῶ τὴν ἀρετὴν παντὸς πράγματος — Virgile au dessus d'Homère προτιμῶ τὸν Βιργίλιον τοῦ Ὁμήρου. — une terre à haut prix τιμιουλκῶ, ὑπερτιμῶ τὴν γῆν, ζητῶ μεγάλην τιμήν. — son bonneur dans la vertu κρίνω εὐτυχίαν μου τὴν ἀρετήν. il — ait sa gloire à ménager ses sujets ἐνόμιζεν, ἔρρόνει δοξαν του τὸ νὰ εἰσονομῇ τοὺς ὑπηκόους του —ez votre gloire dans la simplicité νόμιζε δόξαν σου τὴν ἁπλότητα. — de la modération dans ses actions δεικνύω μετριότητα, φρόνησιν εἰς τὰς πράξεις μου. — de l'aménité dans ses discours μεταχειρίζομαι χαριεντισμὸν εἰς τὴν ὁμιλίαν μου. vous y —ez de la passion, de la haine μεταχειρίζεσαι πάθος, μῖσος. — de l'art, de l'adresse dans ce qu'on dit, dans ce qu'on fait ἔχω τέχνην, ἐπιτηδειότητα εἰς ὅ,τι λέγω, εἰς ὅ,τι πράττω.— du mystère ἔχω μυστικόν. — en ordre ἰσάζω, κ. σιάζω. — de l'ordre τίθημι, βάλλω τάξιν. — ordre à quelque chose, y — bon ordre φροντίζω περί τινος, ἐπιμελοῦμαί τι, τὸ οἰκονομῶ. il a mis ordre qu'il ne s'y pût rien passer ἐφρόντισεν, ἐπροφύλαξεν ὥστε νὰ μὴ συμβῇ τίποτε. — hors de doute ἔχω ὡς ἀναμφίβολον. — une chose en question κάμνω τι ζήτημα, τὸ συζητῶ. — en esclavage ὑποβάλλω εἰς δουλείαν. — aux fers βάλλω εἰς τὰ σίδηρα. — une affaire, une question sur le tapis κινῶ, φέρω εἰς τὸ μέσον ὑπόθεσιν, ζήτημα. — une affaire en délibération ὑποβάλλω εἰς σκέψιν. — une chose en contestation συζητῶ τι, τὸ διαφιλονεικῶ. — en doute τίθημι ἐν ἀμφιβόλῳ, καθιστῶ ἀμφίβολον. — de l'argent en chevaux, en meubles μεταχειρίζομαι τὰ χρήματά μου εἰς ἵππους, εἰς ἔπιπλα. — tous ses soins à καταβάλλω πᾶσαν φροντίδα εἰς τὸ νά. j'ai mis deux jours à faire cet ouvrage ἔκαμα δύο ἡμέρας διὰ νὰ τελειώσω τὸ ἔργον. — quelqu'un au pied du mur στενοχωρῶ τινα, τὸν καταναγκάζω νὰ ἐξηγηθῇ. — un homme à bout τὸν φέρω εἰς τὰ στενά. — la patience de quelqu'un à bout κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὴν ὑπομονήν του. — une chose en ligne de compte προσλογίζομαι, ὑπολογίζομαι, λογαριάζω τι. — en compte, en recette, en dépense περνῶ στὸν λογαριασμὸν, στὰ ἔσοδα, στὰ ἔξοδα. — en oubli παραδίδω εἰς λήθην. — quelqu'un en sang, tout en sang αἱματόνω τινὰ, τὸν καταιματόνω. — une faute sur le compte de quelqu' un ἀποδίδω σφάλμα τι εἴς τινα. — de côté, — de l'argent de côté ἀποταμιεύω, βάλλω κατὰ μέρος χρήματα. se — tout en eau, se — tout en sueur ἱδρόνω, περιχύνομαι, βουτειοῦμαι εἰς τὸν ἱδρῶτα, γίνομαι μούσκευμα. se — en quatre pour le service de quelqu'un κάμνω τὸ πᾶν διὰ νὰ ὑπηρετήσω τινά. on s'y mettra jusqu' au cou Θὲ νὰ ἔμβουν ἕως εἰς τὸν λαιμὸν δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. — tout par écuelles κάμνω ὅ,τι κάμω διὰ νὰ φιλοξενίσω τινά. — tout sur le dos de quelqu'un, sur le corps de quelqu'un τὰ φορτόνω, τὰ ῥίπτω εἰς τὴν ῥάχιν τινός. se — sur son quant à moi λέγω τὶς ὡς ἐγώ, ἀλαζονεύομαι. — quelqu'un en jeu ἀνακατόνω τινὰ εἴς τι, τον ἐμπιρδεύω. — quelqu'un en compromis βλάπτω τινὰ μεταχειριζόμενος τὸ ὄνομά του. — une affaire en compromis ὑποβάλλω εἰς δίαιταν, εἰς αἱρετοκρισίαν. — une chose au pis βάλλω πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ χειρότερον. — quelqu'un au pis προσκαλῶ τινα νὰ κάμῃ ὅτι δύναται χειρότερον. — une femme à mal ἐξαπατῶ τὴν γυναῖκα. — mal ensemble συγκρούω δύο τινας. se — mal avec quelqu'un συγκρούομαι μέ τινα, κ τὰ χαλνῶ. — en avant προτείνω. — un fait en avant διϊσχυρίζομαι περί τινος ὡς ἀληθοῦς. — en fait λαμβάνω ὡς ὁμολογούμενον. — quelqu'un au fait d'une chose πληροφορῶ τινα περί τινος. — quelqu'un dans son tort τὸν κάμνω νὰ ἔχῃ ἄδικον. — quelqu'un sur le bon pied τὸν φέρω εἰς αἴσθησιν, τὸν κάμνω νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτόν του. — quelqu'un sur un bon pied τὸν κάμνω εὐτυχῆ. — une entreprise à fin κατορθῶ τι. — de la suite à une affaire, à une entreprise πράττω τι κατὰ ταξιν καὶ ἐπιμόνως. — la tête de quelqu'un à prix ἐπικηρύττω τὴν κεφαλήν τινος. — en œuvre δένω (τὸν ἀδάμαντα κτλ). — un enfant au monde γεννῶ. — quelqu'un dans le monde τὸν εἰσάγω εἰς τὴν κοινωνίαν. — en terre ἐνταφιάζω, θάπτω. — une chose en évidence κάμνω τι φανερὸν, δῆλον. — le nez dans les livres πίπτω εἰς τὴν σπουδήν. — le nez dans les affaires ἀνακατόνομαι εἰς τὰ πράγματα, βάλλω τὸ χέρι μου. se — en rang d'oignon, παροιμ. ἐμβαίνω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνθρώπων. — en droit δίδω δικαίωμα νά. — en crédit, en faveur, en réputation δίδω ὑπόληψιν, ἐξουσίαν. se — en état de faire quelque chose, en disposition, en devoir παρασκευάζομαι, προετοιμάζομαι εἰς τι. — quelqu'un en cause ἐνάγω τινὰ ἐπὶ ἀναδοχῆ. — en la main du roi et de la justice παραδίδω τινὰ εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. — un fief hors de ses mains ἀποβάλλω τὸ τιμάριον. — un fief en sa table ἑνόνω τὸ δουλεῦον μὲ τὸ κυριεῦον κτῆμα. appointer à — παραδίδω τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν εἰσηγητήν. — un homme en justice εἰσάγω τινὰ εἰς δίκην ἐγκληματικήν. — les lieux en état ἐπισκευάζω τὴν οἰκίαν. se — en état τίθεμαι μόνος μου ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν. — aux arrêts τίθημί τινα ὑπὸ κράτησιν. se — en repos. se — l'esprit en repos, — l'esprit en repos à quelqu'un ἡσυχάζω τὸν νοῦν μου, ἢ τὸν νοῦν ἄλλου τινός. — une injure au pied du crucifix ὑποφέρω χάριν τοῦ ἐσταυρωμένου τὴν ὕβριν. — quelqu'un sur les dents τοῦ ἔρχεται ἡ ψυχὴ στὰ δόντια. — un enfant en nourrice δίδω τὸ παιδίον εἰς θυζάστραν. quelqu'un en besogne δίδω εἰς τινα ἐργασίαν. — en métier, en apprentissage βάλλω τινὰ εἰς τέχνην, τὸν βάλλω μαθητήν. — un domestique dehors ἀποπέμπω τὸν ὑπηρέτην. — quelques uns en train de boire, de manger διεγείρω εἴς τινας τὴν ὄρεξιν νὰ πίωσι, νὰ φάγωσι. il met tout le monde en train κινεῖ ὅλους. — en goût, dans le goût δίδω ὄρεξιν, κινῶ τὴν κτλ. — une terre en labour ἐκχερσῶ τὴν γῆν, ἀνοίγω τὸν ἀγρόν. — deux ou plusieurs choses en comparaison, en parallèle συγκρίνω, παραλληλίζω δύο τινά. les — en balance ταλαντεύομαι μεταξὺ τῶν δύο. — quelqu'un à la besace, à la mendicité τὸν φέρω εἰς ἔνδειαν, τὸν κάμνω τῆς ἐλεημοσύνης. les voleurs ont mis un homme en chemise τὸν ἄρησαν οἱ κλέπται μὲ τὸ ὑποκάμισον. se — en chemise μένω μὲ τὸ ὑποκάμισον, ξαλλάζω. — à l'amende ὑποβάλλω εἰς πρόστιμον. — un homme à quia, le — au sac τὸν κάμνω νὰ τὰ χάσῃ. — quelqu'un à mal τὸν κάμνω κακόν, ἀχρεῖον. — un argument en forme δίδω εἴς τι ἐπιχείρημα μορφήν. — au désespoir φέρω εἰς ἀπελπισίαν. l'on met quelqu'un hors des gonds τὸν πιάνει τὸ δαιμόνιον. — en belle humeur, en mauvaise humeur, ἡ — de belle κάμνω τινὰ εὔθυμον. — un arrêt à exécution ἐκτελῶ τὴν ἀπόφασιν. — en exécution ἐκτελῶ τι. — tout à feu et à sang δίδω, βάλλω φωτιάν. — le tout

pour le tout διακινδυνεύω περὶ τῶν ὅλων. il ne faut pas — ses amis à tous les jours οὐκ πρέπει τις νὰ κάμῃ κατάχρησιν τῶν φίλων του. il ne faut pas se — à tous les jours οὐκ πρέπει κάνεις νὰ ἐξηγῆται μὲ τὸν τυχόντα. — en gage δίδω εἰς ἐνέχυρον. — au ban de l'Empire ἀποκηρύττω τινὰ ἐκτὸς τῆς αὐτοκρατορίας. — une armée sur pied ἑτοιμάζω τὸ στράτευμα. — une armée en campagne κινῶ τὸν στρατόν. — le siége devant une ville πολιορκῶ τὴν πόλιν. — à la voile ἀνάγομαι, ἐκπλέω, κάμνω πανιά. — les voiles dedans συσέλλω, κ. μαζώνω τὰ πανιά. — à terre ἀποβιβάζω, κ. εὐγάζω εἰς τὴν ξηράν. — à bord ἐπιβιβάζω, ἐμβάλλω εἰς τὸ πλοῖον. παροιμ. — du foin dans ses bottes κάμνω τὴν δουλειά μου, γεμίζω τὸ πουγγί μου. — en petit, — en grand, παρὰ ζωγρ. σμικρύνω εἰς τὴν ἀντιγραφήν, ἢ μεγαλύνω τὴν εἰκόνα. § se — au soleil κάθημαι εἰς τὸν ἥλιον. un homme se met au dessus de ὁ δεῖνα γίνεται ἀνώτερος τοῦ. se — à table κάθημαι εἰς τὴν τράπεζαν. se — en humeur de faire quelque chose μ' ἔρχεται διάθεσις, ὄρεξις νὰ πράξω τι. se — dans le jeu, se — à l'étude γίνομαι ἔκδοτος εἰς παιδιάς, εἰς σπουδήν, πίπτω εἰς κτλ. se — dans la dévotion πίπτω εἰς τὴν εὐλάβειαν. se — au jeu κάθημαι νὰ παίξω. se — dans les procès, dans les affaires ἐμβαίνω εἰς δίκας, εἰς πράγματα. se — à la suite d'une affaire πίπτω κατόπιν ὑποθέσεώς τινος. se — à tout χώνομαι παντοῦ. se — à ἀρχίζω νά. se — au travail κάθημαι εἰς τὸ ἔργον. je me mets à retoucher mon ouvrage κάθημαι νὰ ἐπιθεωρήσω τὸ πόνημά μου. se — en ménage γίνομαι νοικοκύρης, κάμνω σπῆτι, νυμφεύομαι. se — en frais, en dépenses κάμνω δαπάνας, ἔξοδα, ἐμβαίνω εἰς κτλ. se — en frais pour quelque chose καταβάλλω πολλοὺς κόπους διά τινα ὑπόθεσιν. se — en haleine γυμνάζομαι εἴς τι, προγυμνάζομαι (διὰ νὰ τὸ ἐκτελέσω μὲ εὐκολίαν). se — dans les tableaux, dans les porcelaines συλλέγω εἰκόνας, φαβεντιανὰ κτλ. se — dans la curiosité ἐμβαίνω εἰς περιέργειαν. le desordre s'est mis dans un État, dans une armée ἡ ἀταξία εἰσεχώρησεν εἰς τὸ κράτος, εἰς ἕνα στρατόν. quand on s'est mis une fois à ne rien faire ὅταν συνεθησέ τις νὰ μὴν κάμῃ τίποτε. se — après quelqu'un ἐπιπίπτω κατά τινος. καὶ μεταφ. elles se mirent toutes après lui etc. ἔπεσαν ὅλαι ἐπάνω του καὶ τὸν ὑπεχρέωσαν κτλ. se — aux trousses de quelqu'un πίπτω κατόπιν τινός, τὸν κυνηγῶ, τὸν καταδιώκω. se — en marche κινοῦμαι. se — en avant dans une affaire προχωρῶ εἰς ὑπόθεσίν τινα, φαίνομαι πρῶτος. se — sur le pied de faire ou de ne pas faire une chose τολμῶ, συνειθίζω νὰ κτλ. se — au lait παίρνω γάλα (διὰ τὴν ὑγείαν μου). § — μετὰ τοῦ ἀπαρεμφάτου. — chauffer de l'eau, — sécher du linge βάλλω νερὸν νὰ θερμανθῇ, βάλλω τὰ ἐνδύματα νὰ στεγνώσωσι. § mis, se, μετ. bien — εὐπάρυφος, κ. καλοφορεμένος. mal — κακοενδυμένος, κακοφορεμένος. user de main mise ἐπιβάλλω χεῖρα, σηκόνω χέρι κατά τινος.

Meuble, ἐπ. une terre — ἠροτριωμένη γῆ, κ. ὀργωμένη. biens — s τὰ κινητά. § οὐσ. ἀο. les — s meublans τὰ κινητά. § — s σκεύη. les — s sacrés τὰ ἱερὰ σκεύη. — s de voyage ἡ ὁδοιπορικὴ ἀποσκευή. § — s ἔπιπλα, κ. χρωτίδια (οἴκου, κτλ).

Meubler, ἐν. — une maison, une chambre συσκευάζω, στρώνω οἰκίαν, δωμάτιον. — une ferme ἀπαρτίζω τὸν ἀγρὸν, τὸν προμηθεύω μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν καλλιέργειαν. § meublé, ée, μετ. une personne est bien — ée ἔχει καλὰ ἔπιπλα.

Meuglement, ἀρ. ἴδ. Beuglement.

Meugler, οὐδ. ἴδ. Beugler

Meulard, ἀρ. μύλαξ, μυλίτης μέγας, μεγάλη μυλόπετρα.

Meularde, Θ. μυλίτης μέτος.

Meule, Θ. μύλη, κ. μυλόπετρα. — gisante ὄνος ἀλέτης, ἢ ἀκίνητος, ἡ κάτω μυλόπετρα (ἥτις στρέφεται διὰ νὰ ἀκονήσῃ τὰ μαχαίρια). § Θημών, Θημωνιὰ χοταρίου. § ἡ σκληρὰ ῥίζα τῶν ἐλαφοκεράτων. § τροχὸς σιδηροῦς ἐπὶ τοῦ ὁποίου κόπτονται οἱ ἀδάμαντες καὶ ἄλλοι πολύτιμοι λίθοι.

Meuleau, ἀρ. μύλη μικρά.

Meulette, Θ. ὁ στόμαχος τῶν μουρούνων.

Meulier, ἀρ. μυλοκόπος, μυλουργός, κ. μυλοχαράκτης.

Meulière, Θ. ἡ pierre de — μυλίας, ἡ μυλίτης λίθος, μυλόπετρα. § λατομεῖον μυλοπετρῶν.

Meum, ἡ méon, ἀρ. φυτὸν συναριθμηθὲν μεταξὺ τῶν αἰθουσῶν.

Meunerie, Θ. ἡ τέχνη τοῦ μυλωθροῦ, (μυλωνᾶ).

Meunier, ἀρ. μυλωθρὸς, κ. μυλωνᾶς. un garçon — μυλεργάτης, ὑπηρέτης τοῦ μυλωνᾶ. —ère μυλωθρὶς, κ. μυλωνοῦ. παροιμ. il s' est fait d' évêque — ἔγινεν ἀπὸ δεσπότης μυλωνᾶς. § μύλλος, ἰχθὺς. § μολεκρὶς, ζωῦριον εὑρισκόμενον εἰς τοὺς μύλους. § — ἡ blanc νόστος τῶν ἐνδόρων συνισταμένη εἰς λευκήν τινα κόνιν.

Meunière, Θ. ἴδ. meunier. § ἀγαρικὸν λευκὸν καὶ ἐξώδες.

Meuron, ἀρ. ὁ καρπὸς τοῦ τριβόλου (ronce).

Meurtre, ἀρ. φόνος. crier au — φωνάζω ὅτι μὲ ἐφόνευσαν. μεταφ. καὶ παροιμ. σηκώνω τὸν κόσμον. c' est un — εἶναι ἁμάρτημα, εἶναι ἔγκλημα.

Meurtrier, ἀρ. ère, Θ. φονεύς. § —er, ère ἐπ. φονικός. § — re, οὐσ. Θ. τοξότις, κ. πολεμίστρα, ὅπῃ οἱ τῆς πολεμοῦσιν ἔσωθεν τοῦ τείχους.

Meurtrir, ἐν. θλῶ, μωλωπίζω, πληγόνω, κ. ζουλῶ, ἴδ. meurtrissure. § θλῶ, ζουλῶ, (ἐπὶ καρπῶν). § ἀμαυρῶ (τὰ λαμπρὰ χρώματα διὰ φερενικείου τινός).

Meurtrissure, Θ. μώλωψ, κ. ζούλισμα, συρροὴ αἵματος γινομένη εἰς τὸ σῶμα ἐκ τινος πληγῆς.

Meute, Θ. * θηροκυνία, αἱ θηρευτικαὶ κύνες, σειρὰ πολλῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. chef de — ἀρχιθηρευτικὸς κύων.

Mévendre, ἐν. πωλῶ παρὰ τιμήν. § mévendu, ue, μετ.

Mévente, Θ. πώλησις παρὰ τιμήν.

Meydan, ἀρ. ἐκ τοῦ τουρκ. πλατεῖα, ἀγορά.

Meyère, Θ. φυτὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Mézair, ἀρ. * ἡμίαλμα, μία ἐκ τῶν κινήσεων τοῦ ἵππου εἰς τὰς ἱππασίας, συνισταμένη εἰς πήδημα ὑψηλότερον μὲν τοῦ προσγείου (terre-à-terre), προαλέστερον δὲ τῆς περιαγωγῆς (courbettes).

Mézelaine, ἡ / Mézeline / Θ. ἐριομεταξοῦφις ὑφασμά τι.

Mezzabout, ἀρ. ἱστίον τριήρεως, ἀναπετασνυόμενον ἐν καιρῷ τρικυμίας.

Mezzanine, Θ. διώροφον, εἶδος ἀρχιτεκτονικῆς.

Mezzo-termine, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἰταλ. μέσος ὅρος.

Mezzo-tinto, ἀρ. * μελανόγραφον, εἶδος χαλκογραφίας.

Mi, μόριον ἄκλιτον, συντιθέμενον μετὰ διαφόρων λέξεων καὶ σημαῖνον τὸ ἥμισυ. un vêtement — parti de blanc et de rouge ἔνδυμα κατὰ μέρος, ἐξ ἡμίσεως λευκὸν καὶ ἐρυθρόν. à — chemin ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ. à — côte ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνόδου. à — jambe μέχρι μέσης κνήμης. à la — carême τὸ μισοσαράκοστον. à la — août τὸ δεκαπενταύγουστον.

Mi, ἀρ. ἡ τρίτη φωνὴ τῆς μουσικῆς κλίμακος.

Miacatotoll, ἀρ. πτηνὸν μικρὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Mialat, ἀρ. σάγος, κατασκευαζόμενος εἰς τὰ Κεβεννὰ ὄρη.

Miasmatique, ἐπ. μιασματικός.
Miasme, ἀρ. μίασμα.
Miaszite, Ϛ. * μιαστηνόν, ἄσβεστος ἀνθρακοῦχος καὶ μαγνησιοῦχος.
Miaulant, te, ἐπ. κρίζων. ῖδ. κατωτέρω.
Miaule, Ϛ. ἡ | * κρυγίας.
Miaulard, ἀρ. |
Miaulement, ἀρ. κρυγὴ, κ. νιαούρισμα, (τῆς κάτας).
Miauler, ἐν. κρίζω, κ. νιαουρίζω, (ὡς ἡ κάτα).
Mibore, Ϛ. * χαμάγρωστις, φυτόν.
Mica, ἀο. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, χρυσῖτις (ψάμμος). § λίθος διακρινόμενος ὡς ἐκ τῆς στιλπνότητός του.
Micacé, ée, ἐπ. ὁ, ἡ ἐκ χρυσῖτιδος.
Micarelle, ἀρ. ὀρυκτὸν μελανόχρουν καὶ κρυσταλλῶδες.
Micaschiste, ἀρ. ἡ Schiste micacé, ῖδ. Schiste.
Mication, Ϛ. ῖδ. Mourre.
Michauxie, Ϛ. φυτὸν τοῦ Λιβάνου ὄρους.
Miche, Ϛ ἀκρωβελίας ἄρτος, κ. καρβέλι μεγάλο.
Michelia, Ϛ. * μιχαήλιον, φυτόν.
Michen pulver, ἀρ. ἡ Muken-pulver, ἐκ τοῦ Γερμ. ἀρσενικὸν ὀστρακώδες, (testacè).
Miches de quatorze sous, ἡ têtes de moines, Ϛ. πλ. εἶδος πετρῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ γυψωρυχεῖα.
Michuacanens, ἀρ. πλ. φυλὴ κυνῶν τῆς νέας Ἱσπανίας ὁμοίων μὲ τοὺς κύνας τῆς νήσου Μάλτας.
Micine, Ϛ. μύκης.
Micmac, ἀρ ἰθυρισμὸς, κίνησις, τὸ εἶπες καὶ εἶπα.
Mico, ἀρ. μικρὸς πίθηξ τῆς Ἀμερικῆς
Micoconlier, ἀρ. δένδρον τι.
Micone, Ϛ. * ραμόνδιον, γένος φυτῶν
Micone, Ϛ. * μηκώνη, δένδρον τῆς Περουβιανῆς.
Micou, ἀρ. ῖδ. Mica.
Micrampelis, ἀρ. μικράμπελος, γένος φυτῶν.
Micranthème, ἀρ. μικράνθεμον.
Microcarpe, ἀρ. μικρόκαρπον, γένος φυτῶν.
Microcéphales, ἀρ. πλ. μικροκέφαλα, γένος ἐντόμων.
Microchloa, ἀρ. μικροχλόη, γένος φυτῶν.
Microchorys, ἀρ. * μικροχόριον, γένος φυτῶν.
Microcos, ἀρ. ἡμίκροκον, φυτόν τι.
Microcosme, ἀρ. μικρόκοσμος.
Microcoustique, ἀρ. μικροκουστικὸν, ἐργαλεῖον αὐξάνον τὸν ἦχον.
Microgastre, ἀρ. μικρογάστωρ, γένος ἐντόμων.
Micrographie, Ϛ. μικρογραφία.
Microlœne, Ϛ. * μικρολόη, γένος φυτῶν.
Microlépidote, ἐπ. μικρολεπιδωτός.
Microlome, ἀρ. * μικρόλωμον, γένος φυτῶν.
Micromètre, ἀσ. μικρόμετρον, ἐργαλεῖον προσαρτώμενον εἰς τὰ τηλεσκόπια.
Micrommate, Ϛ. μικρόμματος, γένος ἐντόμων,
Micrope, ἀρ. * μικρόπιον, γένος φυτῶν.
Micropéple, ἀρ. μικρόπιπλος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Micropèze, Ϛ. μικρόπεζα, γένος ἐντόμων.
Microphone, ἀρ. μικρόφωνον, ἐργαλεῖόν τι αὐξάνον τοὺς ἤχους.
Micropore, ἀρ. μικρόπορον, γένος μυκήτων
Microps, ἀρ. φυσητὴρ μικρὼψ, γένος ὀστράκου.
Microptères, ἀρ. πλ. μικρόπτερα, σύστημα ἐντόμων
Micropus, ἀρ. μικρόπους, γένος γναφαλωδῶν φυτῶν.
Micropyle, ἀρ. μικροπύλη, ὀπὴ μικρὰ εἰς τοὺς κόκκους, ὡς εἰς τὰ φασόλια, κτλ.
Microscome, ἀρ. * μικρόσκωμον, ζῶόν τι θαλάττιον.
Microscope, ἀρ. μικροσκόπιον.
Microscopique, ἐπ μικροσκοπικός.
Microstemme, Ϛ. μικρόστεπτον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Microstome, ἀρ. μικρόστομος, ἰχθὺς τῆς μεσογείου.
Microtée, Ϛ. φυτὸν τῆς Μαρτινίκας.
Microtis, ἀρ. * μικροτὶς, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Mictyre, ἀρ. μυκτὴρ, γένος ὀστρακοδέρμων.
Midas, ἀρ. μίδας, εἶδος πίθηκος, τὸν ὁποῖον ὁ Βυφτὼν ὀνομάζει tamarin.
Mi-denier, ἀρ. αἱ ἡμίτειαι δαπάναι, (γινόμεναι εἰς κτῆμα ἑνὸς τῶν συζύγων συνεζευγμένων ὑπὸ κοινοκτημοσύνην, καὶ αἵτινες ἐπιστρέφονται παρὰ τοῦ συζύγου εἰς τὸν σύζυγον ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ κτῆμα, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς κοινοκτημοσύνης).
Midéronner, οὐδ. κοιμῶμαι τὸ μεσημέρι.
Midi, ἀρ. μεσημβρία, κ. μεσημέρι. il est — εἶναι μεσημβρία. en plein — ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ. § μεσημβρία, ἡ νότος (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἄρκτου). le vent du — ὁ νότος.
Mi-donaire, ἀρ. σύνταξις ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀντιπροίκων.
Mie, Ϛ. ψίξ, κ. ψίχα, (τοῦ ψωμιοῦ). § (μόριον ἀρνητικὸν) οὐδόλως, μηδόλως, διόλου. il n'en têtera — δὲν θέλει ἐγγίσει ψίχα. § ἐκ τοῦ Λατ. amica ἐν χρήσει μόνον ὡς ἐπιφώνημα τῶν βρεφῶν πρὸς τὰς τροφοὺς ἢ παιδαγωγούς. ἐσοὔναμεῖ
μὲ τὸ τῶν ἀρχαίων μάμμα, τήθη, λέγεται ἄλλως bonne.
Miel, ἀρ. μέλι. mouche à — μέλισσα.
Miellat, ἀρ. ἡ | μέλι ὑγρὸν, τὸ ὁ-
Mielée, Ϛ. | ποῖον περὶ τὸ ἔαρ εὑρίσκεται ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν φυτῶν καὶ δένδρων.
Miellеux, euse, ἐπ. μελιτώδης. du vin — γλυκὺς οἶνος, κ. γλυκὺ κρασί. un ton —, un homme — et fade ἀηδὴς, ἄστομος, ἄχαρις, ψυχρὸς, καὶ κοιν. γλύκας.
Miellure, ῖδ. Miellat.
Miémite, Ϛ. * μιεμίτειον, ἄσβεστος ἀνθρακοῦχος, εὑρεθεῖσα εἰς Μιέμο τῆς Ἑτρουρίας.
Mien, enne, ἀντ. κτητ. καὶ ἀναφ. ἐμὸς, ἰδικός μου. un — frère, un — parent, ἀρχ. ἄχρ. ἀδελφὸς ἐμὸς ἢ ἐμοῦ, συγγενὴς ἐμὸς ἢ ἐμοῦ. § le —, οὐσ. τὸ ἐμὸν, τὸ ἰδικόν μου. je n'ajoute rien du — δὲν προστίθημι τίποτε ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἰδικόν μου. les —s οἱ οἰκεῖοι μου, οἱ συγγενεῖς μου.
Miette, Ϛ. ψιχίον, κ. ψίχουλον. vous n'en aurez pas une — δὲν θέλεις ἔχει μήτε ψίχουλον.
Mieux, ἐπίῤ. συγκρ. ἄμεινον, κάλλιον, κ. καλήτερον, ἢ καλήτερα. la nature a tout fait le — qu'il est possible ἡ φύσις ἔκαμεν τὸ ὅσον ἔνεστι καλήτερον. ce qu'il y a jamais eu de — écrit ὅ,τι καλήτερον ἐγράφη un homme est — εἶναι καλήτερα (τοὐτέστι κατὰ τὴν ὑγείαν). le — du monde ὅσον ἔνεστι καλήτερον. aller de — en — προβαίνει εἰς τὸ καλήτερον, ἀναλαμβάνει. ses affaires vont de — en — αἱ ὑποθέσεις του βελτιοῦνται. un homme est — ἐβελτιώθη ὁ ἄνθρωπος. une femme est — qu'une autre ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι εὐμορφοτέρα τῆς ἄλλης. il vaut — εἶναι αἱρετώτερον, καλήτερον. il vaut — être juste que d'être riche εἶναι προτιμώτερον νὰ εἶναί τις δίκαιος παρὰ νὰ εἶναι πλούσιος. καὶ ἄνευ τοῦ de, οἷον. il vaut — achever de le guérir que le désabuser εἶναι καλήτερον νὰ τὸν θεραπεύσῃ τις, παρὰ νὰ τὸν ἐκβάλῃ ἀπὸ τὴν ἀπάτην. μετὰ τῶν συνθέτων χρόνων, τίθεται πάντοτε πρὸ τῆς μετοχῆς καὶ μετὰ τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα. il a — chanté ἔψαλε καλήτερα. aimer — προτιμῶ, προκρίνω. à qui — — ταὐτὸν τῷ à l'envi l'un de l'autre ποῖος ποῖον νὰ ὑπερβῇ, ὁ εἷς καλήτερα τοῦ ἄλλου. du —, le —, tout le — que, le — du monde, tout au — τὸ καλήτερον, ὅσον τὸ δυνατὸν καλήτερον. § οὐσ. il fera de son — θὰ κάμει ὅ,τι δυνηθῇ. c'est le — que vous puissiez faire τοῦτο εἶναι τὸ λα-

λήτερον. παροιμ. le — est l'ennemi du bien ἀντὶ νὰ πράξῃ καλήτερον, τὰ χαλνᾷ τις πολλάκις χειρότερα. il y a du — dans son état εἶναι καλήτερον ὁ ἀσθενής.

Mièvre, ἐπ. διαβολεμένος καὶ κακές (ἐπὶ παιδίων).

Mièvrerie, Ϛ. κακεντρίχεια (ἐπὶ παιδίων). § ἀχρειότης. il m' a fait une — μὲ ἔκαμε μιαν ἀχρειοτητα.

Migliaro, ἀρ. χιλιοστὸν, μέτρον τῆς Βενετίας διὰ τὸ ἔλαιον,

Mignard, de, ἐπ. κομψός, νόστιμος. il fait le — κομψεύεται, κάμει τὸν εὔμορφον. cet ouvrage est — τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι κομψόν.

Mignardement, ἐπίρ. ἁβρῶς, κ. χαϊδεμενα. cet enfant est traité trop — τὸ παιδίον τουτο ἀνατρέφεται μὲ πολλὰ χάδια.

Mignarder, ἐν. κανακίζω, χαϊδεύω (τὸ παιδίον κτλ.). une femme qui se — e ἡ γυνὴ αὐτη Ϭρύπτεται, κ. χαϊδευεται.

Mignardise, Ϛ. ἡ κομψότης, τὸ λεπτοφυές (ἐπὶ εἰδῶν προσώπου). § ἐπιτήδευσις, Ϭρύψις, ἀκκισμός. § κολακεῖαι, Ϛωπεῖαι, τρόποι ἐπαγωγοί, ἐλκυστικοί (γυναικός τινος). § εἶδος καρυοφύλλου (œillet).

Mignon, nne, ἐπ. κομψὸς, λεπτοφυὴς (οἷον πρόσωπον, στόμα κτλ.). un ouvrage — ἔργον γλαφυρόν. mon —, ma —nne ναὶον, κ. νηνί μου, (λέξις ὑποκοριστικὴ διὰ τὰ μικρὰ παιδία) μικρά μου. μικρόν μου. papa —, maman —nne πάπα ἢ ἄττα, καὶ μάμμα, ὑποκοριστικαὶ λέξεις τῶν παιδίων πρὸς τοὺς γονεῖς. § οὐσ. c' est le — de la mère εἶναι ὁ ἀγαπητὸς τῆς μητρός. les —s οἱ εὐνοϊκοὶ (τοῦ Ἑρρίνου γ' βασιλέως τῆς Γαλλίας), καὶ εἰρωνικῶς, ἢ ἐπὶ ἐπιπλήξεως. je vous trouve un plaisant — de ne m' avoir pas écrit depuis deux mois εἶσαι πολλὰ νόστιμος νὰ μὴ μὲ γρόψῃς πρὸ δύω ἤδη μηνῶν. avoir de l' argent — ἔχω χρήματα διὰ ῥίψιμον. peché — τὸ ἀγαπητὸν ἁμάρτημα. § — nne ἡ grosse —nne ἡ veloutée de merlet εἶδος περσεμήλου στρογγύλου καὶ ἐρυθροῦ. § ἄνθος, ταὐτὸν τῷ mauvisque. § τυπογραφικὸς χαρακτὴρ μεταξὺ του nom pareille καὶ τοῦ petit texte.

Mignonnement, ἐπίρ. κομψῶς, λεπτῶς.

Mignonnette Ϛ. εἶδος καρυοφύλλου (γαροφυλλοι), ταὐτὸν τῷ mignardise. § πέπερι (πιπέρι κοπανισμένον). § εἶδος τριχάπτου (δαντέλλα) λεπτοτάτου, κατασκευαζομένου ἐπὶ προσκεφαλιδίου.

Mignoter, ἐν. χαϊδεύω, κανακεύω (τὰ παιδία).

Mignotie, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. κολακεία, Ϛωπεία, χάδι.

Mignotise, Ϛ. ταὐτὸν τῷ mignotie. § — des genevois Ϭύμος.

Migraine, Ϛ. ἡμικρανία.

Migranes, ἀρ. πλ. ὀστρακοδέρμων γένος.

Migration, Ϛ. μετοικεσία, μετανάστευτις. § les —s des oiseaux, des poissons περιπλάνησις, πλάνησις, πλάνη πτηνῶν, ἰχθύων κτλ.

Miguel, ἀρ. εἶδος ὄφεως (anguis)

Mijaurée, Ϛ. κεράτζα.

Mijoter, ἐν. σταθεύω, κ. σιγοβράζω § — un enfant χαϊδεύω τὸ παιδίον.

Mikanie, Ϛ. γένος εὐπατορίων.

Mil, ἐπ. ἀριθμητικὸν. ἴδ. mille.

Mil ἢ Millet, ἀρ. κέγχρος, κ. κεχρί.

Milan, ἀρ. κίρκος, εἶδος ἱέρακος μικροῦ καὶ πολυποικίλου.

Milanaise, Ϛ. Μεδιολάνιον, εἶδος σύρματος συγκειμένου ἀπὸ δύω κλωστὰς μετάξης.

Milandre, ἀρ. γαλεὸς, ὑποδιαίρεσις ἰχθύων, διαφερόντων τῶν Ϛαλασσίων κυνῶν κατὰ τὰ πτερύγια καὶ τοὺς ὀδόντας.

Milésie, Ϛ. μιλήσιον, γένος ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν διπτέρων.

Miliaire, ἐπ. κεγχρίτης, ἐν χρ. fièvre — κεγχρίας, εἶδος πυρετοῦ συνοδευομένου μὲ ἐξάνθημά τι, κ. κεχριτης glandes — ἀδένες κεγχρῖται, ἀδένες τινὲς ὑπὸ τὸ δέρμα τοῦ σώματος, χρήσιμοι εἰς το νὰ διηθῶσι τὸν ἰδρῶτα § οὐσ. κέρχνη, κεγχρις, εἶδος ὄφεως.

Milice, Ϛ. ἐκ τοῦ λατ. miles ἡ τακτικὴ, ἡ στρατιωτικὴ (τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν). la vie de l' homme est une — continuelle ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διηνεκὴς πόλεμος § στράτευμα. § ἐθνοφυλακὴ, πολιτοφυλακή.

Milicien, ἀρ. ἐθνοφύλαξ, πολιτοφύλαξ.

Milicoton, ἀρ. melcoton, la madeleine rouge, εἶδος περσεμήλου (ροδακινου).

Milieu, ἀρ. τὸ μέσον, κ. ἡ μέση. couper une chose par le — τεμνω τι κατὰ μέσον, κ. στὴν μέσην. cette ville est au — de la France ἡ πολις αὐτη εἶναι ἐν μέσῳ τῆς Γαλλίας. une langue de terre qui s' avance au — de la mer ἄκρα γῆς προχωροῦσα εἰς τὴν Ϭάλασσαν. la rivière passe au — de la ville ὁ ποταμὸς διέρχεται τὴν πόλιν, ἢ ῥέει διὰ τῆς πόλεως. prendre quelqu' un par le — du corps πιάνω τινὰ ἀπὸ τὴν μέσην. au —, ἐπίρ. μεταξύ. il vit au — des plaisirs ζῇ μεταξὺ ἡδονῶν. § τὸ μέσον, τὸ μέτριον. garder en tout le —, un juste — φυλάττω παντοχοῦ τὸν μέσον ὅρον, τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύνης. la libéralité tient le — entre la prodigalité et l' avarice ἡ ἐλευθεριότης εἶναι μεταξὺ τῆς ἀσωτείας καὶ τῆς φιλαργυρίας. il faut chercher un — pour contenter les deux partis πρέπει νὰ εὕρωμεν τὸν μέσον ὅρον διὰ νὰ κτλ. il n' y a point de — entre les deux partis δὲν ὑπάρχει συμβιβασμὸς μεταξὺ τῶν δύω μερῶν. § φυσικ. τὸ περιέχον, ὡς ὁ αἰθήρ, τὸ ὕδωρ τῆς Ϭαλάσσης.

Miliolithe, Ϛ. χιλιόλιθος, εἶδος ὀρυκτου ὀστράκου, εὑρισκομένου εἰς τὰ περιξ τῶν Παρισίων.

Miliorati, ἀρ. εἶδος μετάξης κατασκευαζομένης εἰς τὴν Βοημωίαν καὶ τὸ Μεδιόλανον.

Militaire, ἐπ στρατιωτικὴ exécution — στρατιωτικὴ βία (τῆς ὁποίας γίνεται χρῆσις διὰ νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ κάτοικοι χωρίων εἰς τὴν ὑπηρεσιαν τῶν χρειῶν των). architecture —ὀχυρωματικὴ. le stament — διαθήκη στρατιώτου, παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις. § οὐσ. στρατιωτικὸς. καὶ le — οἱ στρατιωτικοὶ, ἢ τὸ στρατιωτικὸν (ἐν γένει)

Militairement, ἐπίρ. στρατιωτικῶς.

Militante, ἐπ. Ϛ. ἐκ τοῦ λατ. Militare, ἐν χρ. église — ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ (δηλοτι ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ βίῳ διηνεκὴς πάλη τοῦ Χριστιανοῦ μὲ τὸν κόσμον).

Militer, οὐδ. ὑπερμαχῶ, συμαχῶ, εἶμαι ὑπὲρ. ἐν χρ. ἐπὶ ἀποχειρημάτων ἢ ἀποδείξεων. cette raison, cet argument —e pour nous ὁ λόγος οὗτος ἢ το ἐπιχείρημα μᾶς βοηθεῖ, εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν.

Milla, Ϛ. βολβώδες φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Millangue, ἴδ. Sorgho.

Mille, ἐπ. ἀριθμητικὸν. χίλιοι, αι, α. — hommes χίλιοι ἄνδρες, une dizaine de — δεκακισχίλιοι. une centaine de — ἑκατονταεισχίλιοι. ἐπὶ τῆς χρονολογίας γράφεται mil, εἶτε l' an mil sept cent ἐν ἔτει χιλιοστῷ κτλ. § ἄπειροι. j' ai — raisons pour prendre ce parti ἔχω ἀπείρους λογους διὰ νὰ λάβω τὸ μέσον τοῦτο.

Mille, ἀσ. μίλιον. —s de longitude ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν διήνυσε τὸ πλοῖον πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς δυσμὰς ὡς πρὸς τον μεσημβρινὸν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπέπλευσεν.

Millèa, ἴδ. Milla.

Mille-canton, ἀρ. μικρὰ πέρτι (εἰς τὴν λίμνην τῆς Γενεύης).

Mille-fanti, ἀρ. ὠφελοῦσ ζύμη, κ. ῥιζίς.

Millefeuille, Ϛ. μυριόφυλλον, εἶδος φυτοῦ ἐνύδρου.

Mille-fleurs, Ϛ. ἐν χρ. eau de — ὕδωρ τῆς ἁμάλιδος (χρησιμεύει ὡς φάρμακον). rossoli de — λουλουδὲς πόμα. § ἄνθος ἀγρωτικὸν.

Milligraine, Ϛ. ἴδ. Piment

Millegreux, ἀρ. φυτὰ ἐκ τοῦ εἴδους τῶν σχοίνων.

Millénaire, ἐπ. χιλιαῖος. le nombre

— ὁ ἀριθμὸς τῶν χιλίων. § οὐσ. le — ἡ χιλιετηρίς. § —s χιλιασταί, αἵρεσις χριστιανική.

Millepertuis, ἀρ. ὑπερικόν, γένος φυτῶν.

Mille-pieds, ἀρ. πλ. μυριόποδα, ἔντομα.

Mille-points, ἀρ. εἶδος κώνου, (ὄστρακον).

Millepore, ἀρ. * μυριέπορα, γένος πολυπόδων ἀπολελιθωμένων, ὡς καὶ τὰ λιθέφυτα, (madrépore).

Milleporites, ἀρ. πλ. * μυριοπορῖται, ὀρυκτὰ μυριόπορα.

Milleray, ἀρ χρυσοῦν νόμισμα τῆς Πορτουγαλλίας, λεγόμενον ἄλλως St. Étienne.

Milleret, ἀρ. παρυφή, κ. ἀκροπρεπίδες εἰς τὰ ἄκρα τῶν γυναικείων ἐνδυμάτων.

Millerie, Θ. γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.

Millerolle, Θ. ἀγγεῖον ἠλειμμένον, ὅπου οἱ Σαβωνοποιοὶ βάλλουσι τὸ ἔλαιον § ξέστης, μέτρον τῆς Προβάνσης ἄλλοτε διὰ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον.

Millésime, ἀρ. τὸ ἔτος (ἐπὶ τῶν νομισμάτων).

Millespece, Θ. χιλιόμορφον, γένος φυτῶν.

Millet, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Mil.

Milliaire, ἀρ. καὶ ἐπ colone — *μιλιάριον*, στήλη τιθεμένη εἰς τὰς ὁδοὺς, διὰ νὰ δεικνύῃ τὰ μίλια. pierre — ταὐτόν. § ἀπειροπληθής, ἐπὶ φύλλων καὶ φολίδων.

Milliard, ἀρ. δισεκατομμύριον, δισεκατομμύριον.

Milliasse, Θ. χιλιὰς, μυριὰς (ἐπὶ εὐτελῶν καὶ ὀχληρῶν πραγμάτων, οἷον πλήθους μυρμήκων, μυῶν, μυιῶν, κτλ.)

Millième, ἐπ. χιλιοστός. la — e partie *χιλιοστημόριον*. § οὐσ. un — ἓν χιλιοστημόριον.

Millier, ἀρ. χιλιὰς καὶ ἓν γένει des —s d' exemples *χιλιάδες παραδειγμάτων*. § à —s. on en trouve à—s *εὑρίσκονται χιλιάδες*.

Milligramme, ἀρ. *χιλιόγραμμον*, τὸ χιλιοστημόριον τοῦ κάλλου.

Millimètre, ἀρ. *χιλιόμετρον*, τὸ χιλιοστημόριον τοῦ μέτρου.

Millington, ἀρ. μέγα καὶ ὡραῖον δένδρον τῆς Ἰνδίας.

Million, ἀρ. ἑκατομμύριον. un — de fois *χιλιάκις, ἀπειράκις*.

Millionième, ἐπ. ἑκατομμυριοστός, *χιλιοστός*

Millionaire, ἀρ. καὶ ἐπ. πολυτάλαντος, ὁ ἔχων ἑκατομμύριον ἢ ἑκατομμύρια.

Millococo, ἀρ. μεγάλη κέγχρος τῆς Ἀφρικῆς.

Millouin, ἀρ. εἶδος νήσσης.

Milmils, Θ. πλ. βαμβάκινα ὑφάσματα τῶν Ἰνδιῶν.

Milord, ἀρ. ἰδ. Lord.

Milphose, ἡ Miltose, Θ. *μίλτωσις*, ἡ ψίλωσις τῶν βλεφαρίδων.

Milte, Θ. *μίλτος*, φυτὸν ἑρπητικὸν τῆς Μοζαμβικῆς.

Mime, ἀρ. *μῖμος*.

Mimètes, Θ. πλ. *μιμηταί*, γένος φυτῶν.

Mimeuse, Θ. *μιμώ*, γένος φυτῶν, ὡς ἡ αἰσθητικὴ ἀκακία.

Mimiambe, ἐπ. *μιμίαμβος*, εἶδος ἰάμβων τῆς λατινικῆς ποιήσεως.

Mimique, ἐπ. *μιμικός*, ὁ, ἡ τοῦ μίμου. § οὐσ. la — ἡ *μιμική*, ἡ τέχνη τῆς θεατρινῆς ὑποκρίσεως.

Mimographe, ἐπ. *μιμογράφος*.

Mimologie, Θ. *μιμολογία*.

Mimologue, ἀρ. *μιμολόγος*.

Mimophyre, ἀρ. * *μιμόφυρον*, ἀργιλοειδές τι *μίγμα*.

Mimosa, Θ. οὕτω λέγεται ἡ αἰσθητικὴ ἀκακία.

Mimose, ἀρ εἶδος πέτρας.

Mimule, Θ. γένος φυτῶν τῆς Βιργινίας

Mimusope, ἀρ. * *μιμόστωπον*, γένος φυτῶν ἰλλοσπέρμων.

Minage, ἀρ. δικαίωμα ἐπὶ τῶν σιτηρῶν.

Minahouet, ἢ Minaouet, ἀρ. σφιγκτὴρ, μηχανὴ εἰς τὰ πλοῖα *χρήσιμος εἰς τὸ νὰ συσφίγξῃ τὰ σχοινία*.

Minaret, ἀρ. *μιναρές* (τῶν Τούρκων). § ὄστρακον τῆς ἰνδικῆς θαλάσσης.

Minauder, οὐδ. *ἀκκίζομαι*, θρύπτομαι, κ. *κάμνω τζακίσματα*, ἐπὶ γυναικῶν.

Minauderie, Θ. *ἀκκισμός*, θρύψις, κ. *τζάκισμα*.

Minaudier, ἀρ. ère, Θ *ἀκκιζόμενος*, καὶ ἐπὶ γυναικὸς *ἀκκῶ*, κ. *τζακίστρης, τζακίστρα*.

Mince, ἐπ. *λεπτός, ψιλός* une planche — *σανὶς λεπτή*. une étoffe — *λεπτοῦρὲς ὕφασμα, ψιλὸν πανί*. *μεταφ* revenu — *εἰσόδημα γλίσχρον, μικρὸν, πενιχρὸν, μηδαμινόν*. homme — *ἄνθρωπος μικροῦ λόγου ἀξιος* une raison est — *λόγος ἀσθενής*. il a la mine bien — *φαίνεται μικρὸς ἄνθρωπος*. une noblesse — *εὐτελὴς εὐγένεια*.

Mindium, ἀρ. * *μίνδιον*, φυτὸν τοῦ Λιβάνου ὄρους.

Mine, Θ. *ὄψις, πρόσωπον, εἶδος, ἰδέα προσώπου*. une personne a une bonne —, ella a bonne — *ἔχει καλὴν ὄψιν, ἤτοι ὑγιῆ*. une — basse *ἀγενὲς εἶδος προσώπου* il a la — d' un vaurien *ἔχει μορφὴν μηδαμινοῦ ἀνθρώπου*. il a la — d' avoir fait une chose *φαίνεται, ὁμοιάζει ὅτι ἔκαμέ τι*. il a la — d' être riche *φαίνεται πλούσιος* il porte la — d' un espion *ἔχει ἦθος κατασκόπου, ὁμοιάζει κατάσκοπος*. § *δεξιώσεις, τρόπος*. faire bonne — à quelqu' un, lui faire mauvaise — *δέχομαί τινα καλῶς ἢ κακῶς*. faire la — à quelqu' un *ὑποβλέπω, μορράζω*, κ. *στροβομουτσουνιάζω, κάμνω μούτζουνα*. faire — de quelque chose *ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι*. παρ. faire bonne — à mauvais jeu *κάμνω τὰ πικρὰ γλυκά*. § —s *νεύματα*, κ. *γνεύσματα*. § *μορφασμός*. cette femme fait des —s *ἡ γυνὴ αὕτη κάμνει ἀκκισμοὺς, θρύψεις*, κ. *τζακίσματα*. un ragoût qui a bonne —, mauvaise — *τὸ φαγητὸν φαίνεται καλὸν ἢ κακὸν, ἔχει καλὴν μορφὴν ἢ κακήν*.

Mine, Θ. *μεταλλεῖον*.— travailler aux —s *μεταλλουργῶ*. travail dans les —s *μεταλλουργία* exploitation des —s *μεταλλουργία*. § *μέταλλον, ὀρυκτόν*. — d' or *χρυσῖτις*. — de plomb *μολυβδῖτις*. — d' argent *ἀργυρῖτις*. — de fer *σιδηρῖτις*. οὕτω λέγονται τὰ *μέταλλα* ὅπως ἐξορύσσονται *μεμιγμένα* μὲ γῆν ἢ πέτραν. § *μέδιμνος, μέτρον* τῶν ὑγρῶν. § *μνᾶ, νόμισμα* τῶν Ἑλλήνων. § *ὑπόνομος, συριγξ, συρέμβολος, τουρκ λαγοῦμι*.

Miner, ἐν ὑπορύττω, ὑπονομεύω, ὑποσκάπτω, κ. *ἀνείγω λαγοῦμι* § *κοιλαίνω, σκάπτω*, κ. *τρώγω*. l' eau —e la pierre *τὸ νερὸν φθείρει, τρώγει τὴν πέτραν*. cet édifice est —é *τὸ κτίριον ὑπερείπεται, φθείρεται*. *μεταφ. φθείρω, καταναλίσκω, τήκω*. le chagrin la —e *τήκεται ἀπὸ τὴν λύπην της*. —l' édifice de la religion *ὑποσκάπτω τὰ θεμέλια τῆς πίστεως*.

Minerai, ἀρ. *ὀρυκτὸν, μέταλλον*. un — d or *χρυσῖτις γῆ*. un — d' argent *ἀργυρῖτις κτλ*.

Minéral, ἀρ. *ὀρυκτόν*.

Minéral, le, ἐπ *μεταλλικός* règne — *τὰ ὀρυκτὰ*. eaux —es *μεταλλικὰ ὕδατα*.

Minéralisateur, ἀρ. *μεταλλοποιόν*. οὕτω λέγονται αἱ οὐσίαι αἵτινες συνδυαζόμεναι μὲ τὰς *μεταλλικὰς* οὐσίας, *μεταβάλλουσι* τὸν ἐξωτερικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα.

Minéralisation, Θ. *μεταλλοποιΐα*, ὁ συνδυασμὸς διαφόρων οὐσιῶν μὲ τὸ *μέταλλα*.

Minéraliste, ἀρ. ταὐτὸν τῷ minéralogiste.

Minéralogie, Θ. *ὀρυκτολογία*.

Minéralogique, ἐπ. *ὀρυκτολογικός*.

Minéralogiste, ἀρ. *ὀρυκτολόγος*.

Minerval, ἀρ. *διδακτρον*, (τὸ ὁποῖον ἐδίδοσαν παρὰ Ῥωμαίοις οἱ *μαθηταὶ* εἰς τοὺς διδασκάλους κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀθηνᾶς).

Minerve, Θ. Ἀθηνᾶ.

Minet, ἀρ. minette, Θ οἰκ. *γατάκι*.

Minette, Θ. *σιδηρῖτις ἄμμος* § * *ἀμμοδόχη*, *καδίσκος* ὅπου τίθεται ἡ *ἄμμος* παρὰ τοῖς πλινθουργοῖς § — dorée *ὀνοβρυχὶς* ἡ χρυσῆ, ἰδ. sainfoin.

Mineur, ἀρ. μεταλλευτής, ὁ ἐργαζόμενος εἰς τὰ μεταλλεῖα. § σκαπανεύς. une compagnie de —s λόχος τῶν σκαπανέων.

Mineur, re, ἐπ. ἀνῆλιξ. § οὐσ. ἀνῆλιξ. émanciper un — χειραφετῶ ἀνήλικα. § μικρότερος. Asie —e ἡ μικρὰ Ἀσία. les quatre ordres —s αἱ τέσσαρες ὑποδιέστεραι τάξεις τῆς ἐκκλησίας. excommunication —e μικρὸς ἀφορισμός. frères —s, ἄλλως cordeliers τάγμα, μοναχῶν. ton —, μουσ. τόνος κατιὼν mode — δεύτερος ἦχος § —e, οὐσ. ἡ ἐλάσσων (πρότασις παρὰ τῇ λογικῇ). § μικρὰ θέσις (τὴν ὁποίαν οἱ σπουδασταὶ τῆς θεολογίας συνέταττον εἰς τὰς διακοπάς).

Miniade, Ϛ. *μινιάς, γένος σκωλήκων ἐχινοδέρμων.

Miniateur, καὶ miniaturiste, ἀρ. ταὐτὸν τῷ peintre en miniature.

Miniature, Ϛ. μικρογραφία. une — πίναξ ἐν μικρῷ, μικρογράφημα. μεταφ. λεπτομέρεια. description en — λεπτομερὴς περιγραφή.

Minière, Ϛ. μεταλλεῖον, καὶ ἰδίως σιδηρωρυχεῖον, καὶ πυριτωρυχεῖον, ἢ ἀνθρακωρυχεῖον.

Minime, ἀρ. ἔσχατος, τάγμα μοναχῶν συστηθὲν παρὰ τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου.

Minime, ἐπ. drap—,serge—ὕφασμα, σάγη μελανοχρους, ὡς τὸ τῶν μοναχῶν τῶν λεγομένων ἐσχάτων. § νήτη, ὁ ἔσχατος τόνος, παρὰ μουσικοῖς. § ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων.

Minimum, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. τὸ ἔσχατον ἀπειροστόν. § ὁ ἐλάσσων ὅρος.

Ministère, ἀρ. λειτουργία, διακονία. le — des autels ἡ ἐκκλησιαστικὴ διακονία. le — d' un prêlat τὸ ἀξίωμα, ἢ ἡ λειτουργία τοῦ ἱεράρχου. le — d' un avocat ἡ ὑπηρεσία τοῦ δικηγόρου. le — d' un intendant de maison ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπιστάτου. se bien acquitter de son — ἐκπληρῶ καλῶς τὸ χρέος μου. se dévouer au — de la parole ἀφοσιοῦμαι εἰς τὸ ἔργον τοῦ ῥήτορος.—public ὁ εἰσαγγελεύς, ὁ δημόσιος κατήγορος. § μεσολάβησις, μεσιτεία. si vous avez besoin de mon —,vous pouvez compter sur moi ἐὰν ἔχετε χρείαν τῆς μεσιτείας μου κτλ. par votre — διὰ σοῦ. § ὑπουργεῖον. — des finances ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν. le — de France τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον, (συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν ὑπουργῶν).

Ministériel, lle, ἐπ. ὑπουργικός.

Ministériellement, ἐπίρ. ὑπουργικῶς.

Ministre, ἀρ. λειτουργός. — de dieu λειτουργὸς τοῦ Θεοῦ. —s de la parole de dieu ὑπηρέται τοῦ θείου λόγου. — de l' autel διάκονος. — du St. Évangile ἡ ἀτλῶς —s οἱ ἱερεῖς, παρὰ τοῖς Λουθηρανοῖς —s des autels de la religion οἱ ἱερεῖς τῆς πίστεως κτλ. — d' État Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας, ὑπουργὸς τοῦ κράτους. le — de la justice ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης κτλ les —s οἱ πρέσβεις, οἱ ἀπεσταλμένοι (εἰς ξένας Αὐλάς).

Minium, ἀρ. μίλτος.

Minois, ἀρ. εὔμορφος, κ. καλούτζικος. avoir un joli — ἔχω ἀστείαν ὄψιν, κ. γυαλίζω.

Minon, ἀρ γάτα, εἰκ.

Minoratif, ἀρ εὐκοίλιον (ἰατρικόν).

Minoration, Ϛ. κάθαρσις ἐλαφρά.

Minorité, Ϛ. ἀνηλικιότης. § μειοψηφία.

Minot, ἀρ. ἡμιμέδιμνον un — de sel ἓν ἡμιμέδιμνον ἅλατος.

Minotaure, ἀρ. μινώταυρος.

Minuart, ἀρ. *μινυάρτιον, γένος φυτῶν τῆς Ἱσπανίας.

Minuit, ἀρ μεσονύκτιον, κ. μεσάνυκτα à — et demi εἰς τὴν μισὴν μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Minusculaire, ἀρ. ὑπηρέτης εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν Ῥωμαίων.

Minuscule, ἐπ. ἐν χρ. lettre —, caractère — στοιχεῖον, χαρακτὴρ μικρὸς (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν κεφαλαιακῶν).

Minute, Ϛ. λεπτόν, τὸ ἑξηκοστὸν μέρος τῆς ὥρας. § λεπτόν, τὸ ἑξηκοστὸν μέρος τῆς μοίρας. § τὸ 480ν τῆς κεφαλῆς, παρὰ τοῖς ζωγράφοις. § ἀρχιτ. τὸ 60, το 30, τὸ 18 καὶ τὸ 12 μέρος τοῦ ἐμβάτου (module)

Minute, Ϛ. ψιλογραμμία, λεπτογραμμία. § σχέδιον (γράμματος, ἐγγράφου κτλ). § τὸ πρωτότυπον (ποιάξεως ἐπισήμου, τῆς ὁποίας ἐκδίδονται ἀπόγραφα ἢ ἀντίγραφα)

Minuter, ἐν. σχεδιάζω, γράφω τὸ σχέδιον. μεταφ. il —a dès-lors un traité de commerce ἐσχεδίασεν ἔκτοτε ἐμπορικὴν συνθήκην.

Minutie, Ϛ. (προφ. minucie) μικρολογία. ne vous arrêtez pas à ces —s μὴ ἐνδιατριβῆς εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ πράγματα.

Minutieux, euse, ἐπ. μικρολόγος, λεπτολόγος. recherches —euses ἀκριβεῖς καὶ λεπτομερεῖς ἀναζητήσεις.

Mi-parti, ie, ἐπ. ὁ, ἡ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐξ ἡμισείας.

Miquelets, ἀρ. πλ. λῃσταὶ τῶν Πυρηναίων.

Miquelot, ἀρ. ζήτουλας. il fait le —, χυδ. κάμνει τὸν ὑποκριτήν.

Mirab, ἀρ. ἀστὴρ ἀπλανὴς περὶ τὸν αὐχένα τοῦ κύκνου.

Mirabande, Ϛ. ἔντομον τῆς Βρασιλίας ἀγελαῖον.

Mirabélie, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς νήσ. Ὁλλανδίας.

Mirabelle, Ϛ. μικρὸν βοαδύλιον, ἀβράμηλον. — rouge κόκκινον ἀβράμηλον, εἶδος μικροῦ καὶ χονδροειδοῦς βοαδύλου.

Mirach, ἀρ. ἀστὴρ ἀπλανὴς περὶ τὴν ζώνην τῆς Ἀνδρομέδας.

Miracle, ἀρ. Θαῦμα. faire, opérer des —s θαυματουργῶ. à —, ἐπ. Θαυμασίως. cela est fait à — εἶναι θαυμάσια κατεσκευασμένον.

Miraclifique, ἐπ. ἄχρ. Θαυμάσιος.

Miraculé, ée, μετ. ἄχρ. θαυματωθείς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔγινε θαῦμα.

Miraculeusement, ἐπίρ. Θαυμασίως, ἐκ Θαύματος. cet ouvrage est travaillé — τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι δαιμονίως κατεσκευασμένον, ὑπέρ. ἄριστα.

Miraculeux, euse, ἐπ. Θαυμάσιος, Θαυματικός. action —se πρᾶξις ἐξαισία. ouvrage — ἔργον ἐξαίσιον.

Miraculiser, ἐν. ἀχρ. θαυματουργῶ.

Mirage, ἀρ. ἀντικατοπτρισμός

Miraguama, ἀρ. φοίνιξ τῆς νήσου Κύβης.

Miraillet, ἢ Miralet, ἀρ. βάτος, ἰχθύς.

Miramiones, Ϛ. πλ. μοναχαί τινες γυναῖκες.

Miramolin, ἀρ. ἐκ τοῦ ἀραβ. τίτλος τὸν ὁποῖον ὁ Ὀμὰρ δεύτερος βασιλεὺς μετὰ τὸν Μωάμεθ ἀντικατέστησεν εἰς τὸν τοῦ Καλίφ

Mirauder, ἐν. ἀχρ. παρὰ τῇ Κ. Σεβιναί, ἐμβλέπω, ἐνατενίζω, βλέπω μετὰ προσοχῆς.

Mire, Ϛ. καταζοχαζήριον, αὐλίσκος εἰς τὰ πυροβόλα ὅπλα χρησιμεῦον ὡς ὁδηγὸς εἰς τὸν ὀφθαλμὸν διὰ νὰ σημαδεύσῃ. un cannonier prend sa — ὁ πυροβολιστὴς σημαδεύει.

Miré, ée, ἐπ. sanglier — κάπρος τοῦ ὁποίου οἱ ὀδόντες ἐκάμφθησαν πρὸς τὰ ἔσω.

Mirement, ἀρ. la terre, un vaisseau est en — ἡ γῆ, τὸ πλοῖον φαίνονται κατὰ διάθλασιν, ὅταν διαθλασθῶσι τῶν ὀπτικῶν ἀκτίνων εἰς ἀτμόσφαιραν ὁμιχλώδη καὶ πιπνιωμένην, φαίνονται τὰ εἰς τὸν ὁρίζοντα ἀντικείμενα ὑψηλότερα ἀφ' ὅ,τι εἶναι.

Mirer, ἐν. σκοπεύω, κ. σημαδεύω μὲ τὸ μάτι. — son gibier σκοπεύω τὸ πουλὶ κτλ. § se — ἐπιστρίζομαι, βλέπω εἰς τὴν καθρέπτην, εἰς τὸ ὕδωρ κτλ on se — rait dans un parquet, dans une vaisselle βλέπει τὸν ἑαυτόν του εἰς τὸ ἔδαφος, ἢ εἰς τὰ ἀγγεῖα, (διὰ τὴν καθαριότητα καὶ στιλπνότητα).

Miricide, ἐπ. ἄχρ. θαυματοκτόνος, παραδοξολόγος.

Mirifique ἡ **Mirlifique**, ἐπ. θαυμαστος, θαυμάσιος, ἄχρ.
Miriofle, ἀρ. μυριοφυλλον, φυτὸν ὑδροχαρὲς.
Miris, ἀρ. * μυρὶς, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Miriti, ἀρ. φοίνιξ τῆς Βρασιλίας.
Mirliflore, ἀρ. νόστιμος, θαυμαστος.
Mirlirot, ἀρ. ἴδ. melilot.
Mirmeau, ἀρ. λυκοπόδιον.
Mirmidon, ἀρ. μυρμηδὼν, μικρὸς καὶ ποταπὸς νέος. § προπετὴς, αὐθάδης.
Mirmillons, ἀρ. πλ. εἴδος μονομάχων, φερόντων ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας τὸ σχῆμα ἰχθύος.
Miroir, ἀρ. κάτοπτρον, καθρέπτης. se regarder dans un — κατοπτρίζομαι, κυττάζω εἰς τὸν καθρέπτην. un — de vertu, de patience, ἀρχ. παράδειγμα ἀρετῆς, ὑπομονῆς. — ardent καυστικὸν κάτοπτρον, πλάκες ἐκ μετάλλου ἠὲ ὑέου ἐπὶ τῶν ὁποίων συγκεντρίζονται αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες εἰς τὴν ἑστίαν § μετωπὶς, πινάκιον ξύλινον τιθέμενον εἰς τὸ ὀπίσθιον τοῦ πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν τὰ παράσημα ἢ ἡ εἰκὼν εἰς ἣν ὀνομάζεται τὸ πλοῖον. § œufs au — αὐγὰ μάτια, ἤτοι τηγανητὰ. λέγονται ἄλλως œufs sur le plat. § ἐγκοπὴ, χαραγματιὰ εἰς τὰ στελέχη τῶν οἰνόρων γινομένη διὰ τοῦ πελεκέως παρὰ τῶν ὀσσονόμων. § ὠοειδὲς κόσμημα εἰς τὰς οἰκοδομὰς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθενται ἄνθη. § τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ ὅπου δὲν φαίνεται σχετικῶς οὐδεμία κίνησις τοῦ ῥεύματος § στίγμα, σημαδι κεχρωματισμένον φαινόμενον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πτερῶν τινῶν πτηνῶν, οἷον τις νήσης, κτλ. § ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐικονται οἱ ἱρωδιοὶ εἰς τὰς παγίδας. § — d' âne ἄσβεστος θειοῦχος καὶ κρυσταλλώδης § — des incas ὁ πυρίτης εἰς τὴν Περουβιανὴν, διότι ἐξ αὐτοῦ κατεσκευάζοντο τὸ πάλαι οἱ καθρέπται. § — de St. Marie θειώδης ἄσβεστος. — de Vénus κάτοπτρον Ἀφροδίτης, εἴδος τραχηλίου (campanule) — de pèlerin ὕελος τῶν προσκυνητῶν, ἡ θειώδης ἄσβεστος, λεγομένη οὕτω διότι τίθεται ἀντὶ ὑέλου εἰς τὰς εἰκόνας.
Miroitant, te, ἐπ. στιλπνὸς, διαφανὴς, ἀνταυγαστικὸς, ἐπὶ μετάλλων ἢ ἄλλων προϊόντων τῆς φύσεως. § οὐσ. la, ἡ πεταλοειδὴς διαλλαγὴ.
Miroité, ée, ἐπ. στικτὸς, ἐπὶ ἵππου ἔχοντος στίγματά τινα εἰς τὰ ὀπίσθια μέρη. carpe —ée κυπρῖνος ὁ σελαχώδης.
Miroitier, ἀρ. κατοπτροποιὸς, ἢ κατοπτροπώλης.
Miroiterie, Θ. κατοπτρικὴ, ἡ κατοπτροπωλικὴ τέχνη.
Mirosperme, ἀρ. μυρόξυλον ἢ ξύλοσμον, γένος φυτῶν.
Mirotan, ἀρ. * μυρωτὸν, εἶδος ἐδέσματος ἐκ κρεάτων κεκαρυκευμένων.
Mirsine, ἀρ. μυρσινη, γένος φυτῶν.
Mirtil, ἀρ. μυρτίλος, φυτὸν § μυρτίλος, εἶδος ψύχης.
Mirtiforme, ἐπ. μυρτοειδὴς.
Mis, ἀρ. ἡ ἡμερομηνία τῆς εἰς τὸ πινάκιον καταγραφῆς.
Mis, ise, μετοχ. τοῦ mettre, τεθειμένος, κ. βαλμένος.
Misago, ἢ **Bisago**, ἀρ. ἴλραξ ὁ ἰχθυοφάγος.
Misaine, ἢ misène, Θ. ἐν χρ. mât de — ἐπίδρομος.
Misandre, ἀρ. *μίσανδρον, γένος φυτῶν.
Misanthrope, ἀρ. μισάνθρωπος.
Misanthropie, Θ. μισανθρωπία.
Miscellanées, ἀρ. πλ. ἀνάμικτα.
Mischio, ἀρ. * μίσχιον, μαρμάρου εἶδος πολυχρωματίστου.
Miscibilité ἢ solubilité. Θ. * μιξιμότης, ἡ ἰδιότης τῶν μετάλλων τοῦ νὰ συμμιγνύωνται πρὸς ἄλληλα καὶ νὰ διαλύωνται.
Miscible, ἐπ. *ἀναμίξιμος, μικτὸς. l' huile n' est point — dans l' eau τὸ ἔλαιον δὲν μιγνύεται μὲ ὕδωρ.
Miscophe, ἀρ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτερων.
Mise, Θ. ἐνθήκη, ἀφορμὴ, ὅσα χρήματα βάλει τις εἰς τὸ παιγνίδι, ἢ εἰς τὸ ἐμπόριον. § ὑπερθεματισμὸς, ἡ ἀνωτέρα προσφορὰ εἰς τὰς δημοπρασίας. la dernière — ἡ τελευταία προσφορά. cet écu n' est point de — τὸ νόμισμα τοῦτο δὲν χωρεῖ, δὲν εἶναι ἀγώγιμον, κ. δὲν περνᾷ, εἶναι ἀδόκιμον. argent de — ὁκιμον ἀργύριον. un homme est de — ἄνθρωπος κοινωνικὸς, εὐσυμπεριφορος. une raison, une excuse n' est pas de — ὁ λόγος εἶναι ἀνίσχυρος, ἀπαράδεκτος, κ δὲν περνοῦν αὐτά. le satin n'est plus de— τὸ μεταξωτὸν δὲν χωρεῖ, δὲν περνᾷ, ἤτοι δὲν ἀπανᾶται, ἢ δὲν συνειθίζεται τώρα.
Misérable, ἐπ. τάλας, δειλαιος, ἄθλιος. il mène une vie — ζῇ δύστηνον βίον, ταλαίπωρον. un homme a fait une fin — ἀπέθανεν ἀθλίως, ἤτοι δυστυχῶς, ἢ ἔλαβε κακὸν τέλος, (ἐπὶ τῶν ἀμετανοήτων χριστιανῶν.) § φαῦλος, ἀχρεῖος, κακὸς, (ἐπὶ προσώπων). § καὶ ἐπὶ πραγμάτων, un livre, un auteur — βιβλίον, συγγραφεὺς ἄθλιος. § ἀναξιος, μηδαμινὸς, ποταπὸς, πενιχρὸς, πτωχός. un — cheval πτωχάλογον. un — homme πτωχάνθρωπος. § οὐσ. ὁ δυστυχὴς, ὁ πτωχός. c'est un —, ce n' est qu' un — ἄτιμος, ἀχρεῖος ἢ μηδαμινὸς. c'est une — δυστυχὴς γυνὴ, ἀντὶ τοῦ ἄτιμος, δημοσία.
Misérablement, ἐπίρ. δυστυχῶς, ἀθλίως. § φαύλως, κακῶς. § ἀναξίως, μηδαμινῶς, πενιχρῶς, ποταπά.
Misère, Θ. κακοδαιμονία, δυστυχία, ἀθλιότης. c'est une grande — que les procès εἶναι μεγα δυστύχημα αἱ δίκαι. prendre le collier de — ἀναλαμβάνω τὸν χοιόν. § οὐδὲν, μηδαμινότητι, κ. τιποτένιον. il ne se dit que des —s λέγονται μωρολογίαι.
Misérère, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. εἰλεὸς, πόνος τῶν ἐντέρων, ὅστις φέρει τὰ περιττώματα διὰ τοῦ στόματος.
Miséricorde, Θ. ἔλεος, ἐλεημοσύνη. la — de Dieu τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. § χάρις, συγγνώμη être à la — de quelqu' un εἶμαι ὑπὸ τὴν διάκρισιν τινος, εἰς τὸ ἔλεός του. § à l' aide ! — ! βοήθεια, ἐπιτώνημα τῶν εὑρισκομένων εἰς κίνδυνον, ἢ τῶν λαμβανόντων πληγὰς. § ἕδρανον, μικρὸν κάθισμα συνιστάμενον εἰς ξύλον πλατὺ προσηλωμένον εἰς τὴν ἕδραν τοῦ στασιδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ ἀπομβίσωσιν ὄπισθεν οἱ ψάλται, ἱερεῖς, κτλ. ὑφουμένης τῆς ἕδρας.
Miséricordieusement, ἐπίῤ. ἐλεημόνως, οἰκτιρμόνως.
Miséricordieux, euse, ἐπ. ἐλεήμων, εὐσυμπάθητος, οἰκτιρμων.
Miseur, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. δικαστὴς, ἐντολοδόχος, διαιτητὴς κτλ.
Misfiki, ἀρ. εἶδος περσικοῦ (persicaire) τῆς Ἰαπωνίας.
Misgurne, ἀρ. κωφὶς ὀρυκτός.
Misi, ἴδ. Mysi.
Misile, ἀρ. κρωσσὸς, γένος ὀστράκων τοῦ ὁποίου τὸ κυριώτερον εἶδος εὑρίσκεται εἰς τὸν Ἀδριατικὸν.
Misocampe, ἀρ. *ῥύζαγρος, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Misogame, ἀρ. μισόγαμος.
Misogynie, Θ. μισογυνεία.
Misolampe, ἀρ. *ῥυξιλαμπὶς, γένος ἐντόμων.
Misom, ἀρ. σίκερα, τῶν Κινέζων ἀπο κράμβας ὀξωτάς.
Misomesse, ἀρ. ἄχρ. σήμερον. λέξις πλασθεῖσα παρὰ τοῦ Ἐῤῥίκου Στεφάνου, καὶ σημαίνουσα τον μισακολουθον.
Mison, ἀρ. μύκης ὁ ὀροφίας.
Mispickel, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. σίδηρος ἀρσενικοῦχος.
Misque, ἀρ. μίσχος, γένος ἐντόμων ἀμμοδιαίτων.
Missel, ἀρ. λειτουργία, βιβλίον περιέχον τὰς διαφόρους λειτουργίας κατα τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν.
Mission, Θ. παραγγελία, ἐντολὴ. avez-vous — pour cela ἔχεις παραγγελίαν διὰ τοῦτο. § ἀποστολὴ, (περὶ ἀποστόλων καὶ ἄλλων κηρύκων τοῦ δόγματος). § ἱεραπόστολος. on a envoyé une — dans les Indes ἔστειλαν ἱεραποστόλους εἰς τὰς Ἰνδίας. faire la — κάμνω τὸν ἱεραπόστολον ἢ τὸν ἀπόστολον. on l' a envoyé en — τὸν ἔστειλαν ὡς

ἱεραπόστολον. pères de la — ἢ lazaristes λαζαρισταί, τάγμα μοναχῶν ἐπιμελουμένων τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀγροδιαίτων χωρικῶν. § la — τὸ μετόχιον τῶν τοιούτων μοναχῶν. prêtres des —s ἐtrangères ἐξωτερικοὶ ἱεραπόστολοι, οἱ στελλόμενοι εἰς τὰς Ἰνδίας.

Missionnaire, ἀρ. ἀπεσταλμένος, ἀπόστολος. § ἱεραπόστολος.

Missitaire, Ϛ. τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα (εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν).

Missive, Ϛ. ἀποστολή, ὅ,τι στέλλει τις εἰς ἄλλον. § ἐπιστολή. καὶ ἐπ. une lettre — ἔγγραφον.

Mistouflet, ἀρ. ἀχρ. κακομαθημένον παιδίον.

Mistrance, Ϛ. οἱ ὑπαξιωματικοὶ τῆς τριήρεος.

Misy, ἀρ. χάλκανθος, γῆ εὑρισκομένη εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα.

Mita, ἀρ. ῥίζα βαλβώδης καὶ εὔοσμος κυπείρου τινὸς τοῦ Μαδαγασκάρ.

Mitaine, Ϛ. περιχειρίδιον, χειρόκτι εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ἡ χεὶρ ὁλόκληρος, χωρὶς νὰ ἦναι διῃρημένη εἰς δάκτυλα. § δερμάτινον περιχειρίδιον. § δέρμα ἐξ οὗ γίνονται τὰ δερμάτινα περιχειρίδια. παρεμ. cela ne se prend pas sans — τοῦτο δὲν κατορθοῦται χωρὶς κόπον καὶ ἐπιμέλειαν. παρ. de l' onguent miton — ἰατρικὸν ἀδιάφορον, τὸ ὁποῖον δὲν κάμνει μήτε καλὸν, μήτε κακόν. καὶ μεταφ. ἀνωφελὲς μέσον.

Mitan, ἀρ. ἀρχ. μέσον.

Mitchelle, Ϛ. *μιχέλειον, γένος φυτῶν ἑρπητικῶν καὶ λεπτῶν τῆς Λ'μερικῆς.

Mite, Ϛ. ἄκαρι, σίλφη, γένος ἐντόμων ἀπτέρων, τῶν ὁποίων τὸ κοινότερον εἶδος εὑρίσκεται εἰς τὸ τυρίον.

Mitelle, Ϛ. μιτρίον, γένος φυτῶν, λεγομένων ἄλλως scalpelle.

Miterne, Ϛ. ἴδ. jonchère.

Mithrax, ἀρ. * μίθραξ, γένος ὀστρακοδέρμων.

Mithriaques, Ϛ. πλ. μιθριακὰ, ἑορτὴ τῶν Ῥωμαίων, εἰς τιμὴν τοῦ Μίθρα.

Mithridate, ἀρ. μιθριδατικὸν, ἀντίδοτον κατὰ τῶν δηλητηρίων. vendeur de — μιθριδατειοπώλης, ἀλύρτης. καὶ μεταφ. κομπαστής. § —, Ϛ. μιθριδάτειον, φυτόν.

Mitigation, ϛ. κολασμὸς, μετριότης, μετρίασις, συγκερασμός.

Mitiger, ἐν. κολάζω, μετριάζω, συγκιρνῶ, ἴδ. καὶ adoucir.

Miton, ἀρ. περιχειριδίου εἶδος καλύπτοντος μόνον τὸ μετακάρπιον. § — mitaine, ἴδ. mitaine.

Mitonner, οὐδ. σιγοβράζω. faire — la soupe σιγοβράζω τὸν ζωμόν. καὶ la soupe se —e, αὐτ. § ἐν. θεραπεύω, ἐπιμελοῦμαι, θωπεύω, κ. χαϊδεύω, καλοπιάνω. μεταφ. — quelqu' un οἰκονομῶ τινα. — une affaire προδιατίθημι, προοικονομῶ ὑπόθεσιν. § ὑποθερμαίνω (τὴν μίλτον).

Mitouche, Ϛ. ἐν χρ. faire la sainte — ἀκκιζομαι, θρύπτομαι, προσποιοῦμαι ὅτι δὲν θέλω ὅ,τι ἐπιθυμῶ.

Mitoyen, enne, ἐπ. ἐν χρ mur —, cloison —nne, l' espace —toῖχος, φραγμὸς, διάστημα διάμεσον. mur — μεσότοιχον. cloison —nne μεσόφραγμα. avis — μέση γνώμη. l' état — ἡ μέση τάξις.

Mitoyerie, Ϛ. ἡ Mètoyerie, Ϛ. μεσότης. deux voisins sont en — δύο γείτονες ἔχουσι κοινον μεσότοιχον.

Mitraillade, Ϛ. σιδηροβολισμός.

Mitraille, Ϛ. περιληπτικὸν ὄνομα, σιδηρα παλαιά. § σιδηροβόλα, βολίδες, πέτραι, παλαια σιδηρα τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν ὡς ἐνθήκη εἰς ἓν κανόνιον. § χαλκονομίσματα.

Mitrailler, ἐν. *σιδηροβολῶ.

Mitraire, ἀρ. *μιτραία, θάμνος ἑρπητικὸς τοῦ Ἀρχιπελάγους τῆς Χιλῆς.

Mitral, le, ἐπ μιτροειδὴς. ἐν χρ valvules —s μιτροειδεῖς γλωττίδες (valvules), τῆς καρδίας.

Mitrasacme, Ϛ. μιτρας ἀκμὴ, φυτὸν ποωδες, ἑρπητικὸν τῆς νεας Ὁλλανδίας.

Mitre, Ϛ. μίτρα, κόσμημα ἀρχαῖον τῶν γυναικῶν, ἡ τοῦ ἀρχιερέως. § — d' Hippocrate μίτρα Ἱπποκράτους, ἐπίδεσμόν τι χρήσιμον εἰς τὰς πληγὰς τῆς κεφαλῆς. § ἔμβασις, τὸ χονδρὸν μέρος τοῦ μαχαιριοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς τὸ μέρος τῆς λαβῆς. § σωλὴν γύψινος (τιθέμενος εἰς τας ἑστίας διὰ νὰ μὴ καπνίζωσι). § μίτρα, γένος ὀστράκων. § — Polonaise Πολωνικὴ μίτρα, εἶδος ξυλολίθου.

Mitré, ée, μετ. ἐν χρ. ἐνêque — ἐπίσκοπος μιτροφόρος, μὲ μίτραν.

Mitron, ἀρ. περιφρονητικὴ λέξις, ἀρτοποιὸς, παραζυμωτὴς, ὑπηρέτης τοῦ ζυμωτοῦ.

Mitte, Ϛ. ἀποφορὰ τῶν κοπροδοχείων.

Mittek, ἀρ. κολυμβὶς, πτηνὸν τῆς Γροελανδίας.

Mitzli, ἀρ. γαλῆ μεγάλη τῆς Ἀμερικῆς.

Miure, ἐπ. ἐν χρ. pouls — σφυγμὸς μείουρος, ἀνώμαλος σφυγμὸς, ὅστις βαθμηδὸν μειοῦται.

Mixte, ἐπ. μικτός. questions —s μικτὰ ζητήματα, ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων διάφοροι νόμοι ἢ ἔθιμα συγχρούονται. action — μικτὴ ἀγωγὴ, ἡ μετέχουσα τῆς προσωπικῆς καὶ πραγματικῆς. peinture — μικτογραφία. § οὐδ. τὸ μικτόν.

Mixtiligne, ἐπ. μικτόγραμμος, Γεωμ.

Mixtion, Ϛ. μίγμα (ἐκ διαφόρων φαρμάκων), μίξις.

Mixtionner, ἐν. ἀναδεύω, ἀναμιγνύω. du vin —é οἶνος διεδευμένος, κ. κρασὶ δολωμένον.

Mixture, Ϛ. μίγμα, ποτὸν (ἰατρικόν).

Mnasion, ἀρ. μνάσιον, φυτὸν τῶν ἀσχαίων.

Mnémnonique, Ϛ. μνημονευτικὴ (τέχνη).

Mnémosille, Ϛ. *μνημοσυλλὶς, φυτόν τι.

Mnémosyne, Ϛ. Μνημοσύνη, ἡ μήτηρ τῶν μουσῶν. § μνημοσύνη, εἶδος ψυχῆς.

Mnévis, ἀρ. μνεῦις, εἷς ἐκ τῶν ἱερῶν βοῶν τῶν Αἰγυπτίων.

Mniare, Ϛ. *μνιυάριον, φυτὸν μικρον τῆς νέας Ἰρλανδίας, ἔμειον μὲ βρύον.

Mnie, ἀρ. *μνίη, γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρύων.

Mniotilte, ἀρ. *μνιοστίλτη, γένος πτηνῶν.

Moaica, ἀρ. γένος φοίνικος.

Mobile, ἐπ. κινητός. fêtes —s ἑορταὶ παραλλάττουσαι, οἷον ἡ τοῦ πάσχα, τῆς ἀναλήψεως καὶ τλ. τῶν ὁποίων ἡ ἡμέρα μεταβάλλεται ἐτησίως κατὰ τὴν περίοδον τῆς σελήνης. un caractère —, une imagination — εὐκίνητος, εὐμετάβλητος χαρακτὴρ, εὐκίνητος φαντασία. § οὐσ. le — τὸ κινητὸν, πᾶν σῶμα κινούμενον ἐξωθεν. § τὸ κινητρον ἢ κινητήριον, τὸ κινοῦν, πρὸ τοῖς ἀρχ. ἀστρονόμοις εἰλεῖτο οὗτος ὁ οὐρανός. les premiers —s τὰ πρῶτα κινοῦντα, παρὰ τοῖς ὡρολογοποιοῖς τρίτα μικρὰ ἐργαλεῖα, οἷον le barillet, la fusée, et la grande roue. μεταφ. on tel est le premier — dans cette affaire ὁ δεῖνα εἶναι ὁ πρωτουργὸς, ὁ πρωταίτιος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, εἶναι τὸ πᾶν. l' interêt est le — de la plupart des hommes τὸ συμφέρον κινεῖ τοὺς περισσοτέρους ἀνθρώπους, εἶναι τὸ ἐλατήριον κλ. εἶναι τὸ κινητήριον.

Mobiliaire, ἢ Mobilière, } ἐπ. ἐν χρ. contribution — ὁ ἐπὶ τῶν κινητῶν φόρος.

Mobilier, ἐπ. κινητός. ἐν χρ. bien — κινητὸν πρᾶγμα, κτλ (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀκινήτου). succession —e ἡ κληρονομία τῶν κινητῶν. héritier — ὁ κληρονόμος τῶν κινητῶν. § οὐσ. le — τὰ κινητὰ, ἃ κατ' οἶκον κατασκευή.

Mobilisation, Ϛ. κινητοποίησις, ἡ κατάταξις τῶν ἀκινήτων μεταξὺ τῶν πραγμάτων τῆς κοινοκτησύνης, διὰ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κινητά.

Mobiliser, ἐν. κινητοποιῶ, ἴδ. ἀνωτ.

Mobilité, Ϛ. τὸ κινητόν (τῶν σωμάτων κτλ) μεταφ. — de caractère, d' imagination, d' esprit τὸ εὐμετάβλητον, ἡ εὐμετάβολον τοῦ ἤθους, τὸ εὐκίνητον τῆς φαντασίας, ἡ ὀξύτης τοῦ νοός. la — des choses humaines τὸ ὀξύρροπον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων.

Moca, ἴδ. Moka.

Mocaga, ἀρ. φοίνιξ τῆς Καγένης.

Mocauère, Ϛ. *μοκήνερον, μικρὸς Ϛάμνος τῶν Καναρίων νήσων.

Mocaya ἡ ἀρ. εἶδος φοινικοκράμβης.

Moncaya, ἴδης τῆς Γουϊνέας.

Moche, Ϛ. ἐν χρ soies en —, τουρκ. τερέδες μεταξιοῦ.

Mochlique, ἐπ. ἴδ. purgatif.

Mococo, ἀρ. εἶδος μαστοφόρου.

Mocototl, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ μελῳδικόν.

Modale, ἐπ. τροπικὸς, ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς λογικῆς, αἵτινες περιέχουσι τρόπον τινὰ, ἢ ὅρον ὑποθετικὸν κτλ.

Modalité, Ϛ. ἐντελέχεια, ὁ τρόπος καθ' ὃν ὑπάρχει πᾶν ὃν ἐν ἐνεργείᾳ.

Mode, Ϛ. ἔθιμον, ἔθος, συνήθεια, κ. συρμός. une nouvelle — καινοτομία, νεωτερισμος. c' est un mot qui est fort à la — λέξις πολύχρηστος, ἐν πολλῇ χρήσει. une opinion de — ἡ ἐπιχωριάζουσα γνώμη. vieille — ἀρχαϊσμός. de vieille — ἀρχαϊκὸς, ἀπηρχαιωμένος. jamais la comédie n'a été si à la — πώποτε ἡ κωμῳδία δὲν εὐδοκίμησε τοσον, δὲν ἦτον εἰς τόσην ὑπόληψιν. bœuf à la — κρέας ψητὸν, ἠπνικτόν. §—s, πλ. κοσμήματα, καλλωπισμοί. marchande de —s κομμώτρις, ἡ πωλοῦσα διάφορα κοσμήματα. un homme, une femme sont fort à la — ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἡ ἡ γυνὴ εἶναι περιμάχητοι, ἐπιθυμητοί, ἀγαπητοί. à la — d' Italie, d' Espagne etc. κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον, κατὰ τὸν Ἱσπανικὸν τρόπον κτλ. à la — du pays κατὰ τὸν ἐγχώριον τρόπον παροιμ. les fous inventent les —s et les sages les suivent οἱ μωροὶ καινοτομοῦσι, καὶ οἱ φρόνιμοι τοὺς ἀκολουθοῦσι. § τρόπος. chacun vit à sa — καθεὶς ζῇ κατὰ τὸ δοκοῦν. on se fait une vertu à sa — πλάττει τις μίαν ἀρετὴν ἰδικήν του ὅλως διόλου. § le —, ἀρ. ἔγκλισις, Γραμ. § τρόπος, (καθ' ὃν εἶναί τι), παρὰ φιλοσόφ. —d' administration, — de gouvernement διοικητικὸν σύστημα, ἡ τρόπος τοῦ διοικεῖν, πολίτευμα ἢ τρόπος τοῦ κυβερνᾶν. § μουσ. μέλος, ἦχος. — majeur πρῶτος ἦχος κτλ. le — lonique, Phrygien τὸ ἰωνικὸν μέλος, τὸ φρύγιον κτλ.

Modèle, ἀρ. πρωτότυπον, ἀρχέτυπον, παράδειγμα. le — de plâtre, de cire προτύπωμα, πρόπλασμα. le — d' une statue πρόπλασμα. la nature est le — des arts ἡ φύσις εἶναι ὁ τύπος τῶν τεχνῶν. poser le — διατίθημι, τοποθετῶ τὸν ἄνθρωπον (ἀνδρα ἢ γυναῖκα, διὰ νὰ λάβω τὴν εἰκόνα του). μεταφ. — de vertu τύπος ἀρετῆς, ὑπογραμμός. le — des rois παράδειγμα τῶν βασιλέων. le — de la générosité τὸ πρωτότυπον τῆς μεγαλοδωρίας.

Modeler, ἐν. προπλάττω, προτυπῶ. § προχαράττω, σχεδιάζω, κάμνω τὸ σχέδιον τῆς εἰκόνος ἢ ἄλλου ἔργου. § καὶ οὐδ. § se —, αὐτ. σχηματίζομαι, ἀποτυποῦμαι, ἁρμοιοῦμαι (πρός τι). il faut se — sur les gens de bien πρέπει νὰ προτίθεται τις παράδειγμα τοὺς ἀγαθούς.

Modénois, ἀρ. modénoise, Ϛ. ὁ, ἡ ἐκ Μοδένης.

Modéque, Ϛ. *μοδέκκα, γένος φυτῶν.

Modérateur, ἀρ. modératrice, Ϛ. εὐθυντὴρ, κόσμος, (ἰδίως ἐλέγοντο οὕτως οἱ ἄρχοντες τῆς Σπάρτης). καὶ ἐν γένει. l' esprit — du monde, le — de l' univers ὁ διευθύνων νοῦς τὸ πᾶν, ὁ κινῶν καὶ διευθύνων τὴν κτίσιν. § *μετριαστὴρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ μετριάζεται ἡ κίνητις τῶν μηχανῶν.

Modération, Ϛ. μετριοπάθεια, μετριότης, τὸ μέτριον. avec — μετρίως. § ὕφεσις, ἐλάττωσις, ἀφαίρεσις, ἔκπτωσις, συγκατάβασις, καταβιβασμός, ἡ κ. καταίβασμα.

Modérément, ἐπίρ. μετρίως. § συγκαταβατικῶς.

Modérer, ἐν. μετριάζω, ἐλαττῶ — la force du vin avec de l' eau συγκιονῶ τὴν δύναμιν τοῦ οἴνου μὲ ὕδωρ — l' impétuosité, la hauteur, la joie περιστέλλω, χαλιναγωγῶ, κρατῶ τὴν ὁρμὴν, τὸ ἀγέρωχον, τὴν χαράν. — la rigueur de la loi συγκερνῶ τὴν αὐστηρότητα τοῦ νόμου, τὴν κολάζω, τὴν μετριάζω § se —, αὐτ. (ἐπὶ ψύχους, Ϛέρμης, κτλ.) le froid s' est —é τὸ ψύχος ἐμετρίασε, κ. ἐγλύκανεν ὁ καιρὸς. μεταφ. se — κρατῶ ἐμαυτοῦ (ἢ τὸν ἑαυτόν μου). se — dans la prospérité μετριάζω, εἶμαι φρόνιμος, σώφρων εἰς τὴν εὐτυχίαν. ne pouvoir pas se — εἶμαι ἀκράτητος, ἀχαλίνωτος, ἀνάθεκτος § modéré, ée, μετ. καὶ ἐπ. μέτριος, σώφρων, (ἐπὶ ἀνθρώπων)· καὶ un feu —, une chaleur —ée πῦρ, Ϛέρμη εὔκρατος, μετρία. § μουσ. ταῦτον τῷ andante.

Moderne, ἐπ. νεώτερος. architecture — νεωτέρα ἀρχιτεκτονικὴ (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς Γοτθικῆς). bâtir à la — κτίζω κατὰ τὸν νεώτερον τρόπον. § οὐσ. les —s οἱ νεώτεροι.

Moderner, ἐν. καινουργῶ, ἀνακαινίζω, ἐπισκευάζω τι ἀρχαῖον κατὰ τὸν νεώτερον τρόπον.

Modeste, ἐπ. σώφρων, κόσμιος, μετριόφρων. la beauté —, une fille, une femme — αἰδήμων ὡραιότης, κόρη, γυνὴ σεμνή. avoir des sentimens —s de soi-même, une opinion — de soi-même φρονῶ μέτρια περὶ ἐμαυτοῦ, μετριοφρονῶ. couleur — χρῶμα μέτριον, κόσμιον (τὸ μὴ ἀνοικτὸν), οἷον τὸ φαιὸν, κτλ. la fleur — τὸ σεμνὸν ἄνθος (εἰς τὴν ποίησιν).

Modestement, ἐπίρ. μετριοφρόνως, κοσμίως, σωφρόνως, φρονίμως.

Modestie, Ϛ. μετριοφροσύνη, κοσμιότης, σωφροσύνη, φρόνησις.

Modicité, Ϛ. μετριότης, ὀλιγότης, σμικρότης.

Modificatif, ive, ἐπ. τροπικὸς, γραμ. § οὐσ. les —s οἱ τρόποι, ἢ τὰ τροπικά. énoncer une proposition générale avec quelque — ἐκφράζω γενικήν τινα πρότασιν μὲ κολαστικόν τινα τρόπον κτλ.

Modification, Ϛ. τρόπος. ταὐτὸν τῷ Mode. les corps sont susceptibles de différentes —s τὰ σώματα ἐπιδέχονται διαφόρους τρόπους, ἢ μεταποιήσεις, ἢ τροποποιήσεις. la — d'un acte, d'une proposition περιστολὴ, συγκατάβασις, μετριασμὸς πράξεως, προτάσεως κτλ.

Modifier, ἐν. εἰδοποιῶ, τροποποιῶ. § κολάζω, περιστέλλω, μετριάζω.

Modillon, ἀρ. ἐκ τοῦ ἰταλ. Modiglioni, κόσμημα τῆς κορινθιακῆς κορωνίδος σιγματοειδές.

Modiola, Ϛ. μαλάχη τῆς Καρολίνης.

Modiole, ἀρ. μύαξ (μύδι) ἡ μυίσκος, γένος ὀστράκων παρὰ τῷ Λινναίῳ.

Modique, ἐπ. μικρὸς, εὐτελὴς, μέτριος, πενιχρός.

Modiquement, ἐπίρ. μικρῶς, εὐτελῶς, μετρίως, πενιχρῶς.

Modo, ἀρ. εἶδος πλευρονήκτου ἀγρευομένου εἰς τὰς Ϛαλάσσας τῆς Νορβηγίας.

Modulation, Ϛ. ἐμμέλεια, μελῳδία. les lois de la — οἱ κανόνες τῆς μελοποιΐας.

Module, ἀρ. ἐμβάτης, μέτρον, δι' οὗ μετροῦνται οἱ κίονες ἢ εὑρίσκεται ἡ ἀναλογία ἑνὸς κτιρίου. § νομισματόμετρον, μέτρον τῶν νομισματολόγων.

Moduler, οὐδ. μελῳδῶ.

Mœde, Ϛ. χρυσοῦν νόμισμα τῆς Πορτουγαλλίας.

Moehringia, Ϛ. *μοερύγγιον, γένος φυτῶν καρυοφύλλων, ὀνομαζόμενον οὕτω ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Πετρουπόλεως Moehringius.

Moelle, Ϛ. μυελός. — alongée ἡ ὀπίσθιος ἀκανθώδης μυελός. § ἐντεριώνη, μυελὸς δένδρου, (οἷον τῆς συκῆς κτλ). κ. καρδιὰ, ψίχα (τοῦ δένδρου). παρ. il lui tire jusqu'à la

— des os, il le suce jusqu'à la — des os τὸν τρώγει ὡς τὸ κόκκαλον. de la — de casse μυελὸς κασσίας, ἡ ἐντεριώνη τῆς κασσίας ῥάβδου. § —s ἡ mousses ὄζοι, κόνδυλοι (τῆς ἀρδωσίας λίθου), κ. ῥόζοι. — de pierre λιθώδης μυελος, εἶδος ὀρυκτοῦ συγκειμένου ἐξ ἑνος εἴδους βοτάνου ἀνθρακούχου, κιμωλιούχου. — de rocher ἀμίαντος.

Moelleusement, ἐπιρ ἐν χρ. μεταφ. un tableau est — peint πίναξ μαλακῶς γεγραμμένος, ὅταν αἱ μὲν γραμμαὶ δὲν εἶναι λίαν ἐπαισθηταὶ, συγχέονται δὲ μὲ τὰ χρώματα τὰ παριστῶντα το ἀντικείμενον.

Moelleux, euse, ἐπ. μυελώδης. μεταφ. un discours — οὐσιώδης λόγος. une étoffe — se ὕφασμα μαλακὸν, ἁπαλόν. du vin — οἶνος δυνατὸς καὶ νόστιμος. une voix — se φωνὴ λιγυρὰ, γλυκεῖα. un pinceau —, une touche — euse ἁβρὰ ζωγραφία κτλ. ζωγραφία σύμμετρος καὶ ἁρμονική § οὐσ. le — ἐπὶ ζωγραφίας, ἡ ἁβρότης.

Moellon, ἀρ. χάλιξ, ἡ χαλίκωμα, αἱ μικραὶ πέτραι αἵτινες ἐξάγονται ἐκ τῶν λατομείων, καὶ χρησιμεύουσιν εἰς τὰ θεμέλια ἢ εἰς τὸ παραγέμισμα τῶν μεγάλων τοίχων. — bloqué ἀλάξευτος χάλιξ, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ λαξευθῇ, ὰ τὴν κακὴν ποιότητα. — d' appareil λαξευτὸς χάλιξ, ὁ δυνάμενος νὰ λαξευθῇ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰς ἁρμογὰς τῆς τοιχοποιίας. § στιλβωτὴς λίθος, λιθάρια χρησιμεύοντα εἰς στιλβωσιν τῶν κατόπτρων.

Moellonnier, ἀρ σφηνάριον, μικρὰ σφήνα, χρήσιμος εἰς τὰ λιθοτομεῖα.

Moëmoe, ἀρ. θάμνος τοῦ Μαλαβάρ.

Moenchie, Θ. γένος φυτῶν.

Moerza, ἀρ. γένος ὀστρακοδέρμων, ὁμοίων μὲ τὰς καρίδας.

Moeuf, ἀρ. Γραμ. ταὐτὸν τῷ Modè

Moeurs, Θ. πλ. ἤθη. un homme a des — ἄνθρωπος χριστοήθης. il n'a point de — κακοήθης. § τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα (ἔθνους, τόπου κτλ.) cette chose n'est pas dans nos —, dans les — des Français τοῦτο δὲν εἶναι κατὰ τὰ ἤθη μας, ἢ κατὰ τὰ ἤθη τῶν Γάλλων. les — sont bien observées dans cette tragédie τὸ ἠθικον μέρος τῆς τραγωδίας εἶναι ἀκριβὲς, τοὐτέστι τὸ ἐκφράζον τοὺς χαρακτῆρας, τοὺς τόπους καὶ τὰς διαθέσεις τῶν προσώπων. les — sont bien ou mal — ées dans un tableau ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι σύμφωνος μὲ τὰ ἤθη τῆς ἐποχῆς τὴν ὁποίαν παριστάνει. les — des animaux αἱ ῥοπαὶ καὶ κλίσεις τῶν ζώων. § τὸ ἡρμοσμένον μέρος τῆς μουσικῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ὁποίου ἐγίνετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρέποντος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, εἰς τὰ πρόσωπα καὶ τὰς περιστάσεις.

Mofette, ἴδ. Moufette.

Moges de morue, Θ. πλ. ἐντόσθια τῆς μουρούνας (εἰς τὴν Rochelle).

Mogilalisme, ἀρ. τὸ μογιλαλον, ἡ μογιλαλία, βραδύτης περὶ τὴν προφοράν.

Mogol, ἀρ. grand — ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ἰνδῶν.

Moghamie, Θ. * ὀστρυάδιον, γένος φυτῶν.

Mogori, ἀρ. * μογόριον, γένος φυτῶν ἐν τοῦ συστήματος τῶν ὑακινθοειδῶν.

Mogrite, ἀσ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτέρ.

Mohabut, ἀρ. ἰνδικὸν βαμβακηρόν.

Moharbe d'or, Θ. νόμισμα χρυσοῦν τῆς Βοημβαίας, ἴσον μὲ 29 φράγκα, 63 λ.

Mohatra, ἐπ. ἐν χρήσει. contrat — συμβόλαιον διὰ τοῦ ὁποίου πωλεῖ τις εἰς ὑπέρογκον τιμὴν ἐπὶ πίστει ἓν πρᾶγμα, το ὁποῖον ἀγοράζει τὴν αὐτὴν στιγμὴν εἰς εὐτελεστάτην τιμὴν, πληρώνων τὰ χρήματα.

Mohrie, Θ. γένος φυτῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ Ἐὐελπι ἀκρωτήριον.

Moi, ἀντ. προσωπική. (τὸ πλ. nous) ἐγὼ. τίθεται ἀντὶ ὀνοματικῆς καὶ ἀντὶ μεταβατικῆς. je ne plains que — λυποῦμαι ἐμαυτήν. —, trahir le meilleur de mes amis ἐγὼ νὰ προδώσω τὸν καλήτεσον φίλον μου καὶ ἀντὶ μεταβατικῆς. — vous me soupçonneriez ἐνὲ νὰ ὑποπτεύσῃς. —, que je commette une telle atrocité ! ἐγὼ νὰ πράξω τοιαύτην ἀνοσιουργίαν de — même ἀτ' ἐμαυτοῦ. il a renvoyé son père son frère et — ἀπέπεμψε κτλ. καὶ ἐμέ. pardonne — συγχώρησόν μοι (με) tu dis du mal de — λέγεις κακὰ δι' ἐμέ. envoyez-y — στεῖλε με ἐ εἶ. mènes-y — φερε με ἐκεῖ, (καὶ ὄχι mène-m'y ὡς λέγεται εἰς τὰ ἄλλα πρόσωπα. transportez-nous-y). καὶ οἰκ. faites — taire ces gens là κάμε μού τους νὰ σιωπήσωσι. donnez-leur — sur les oreilles δῶτε μέ τους εἰς τα αὐτιά, ἢ κτυπᾶτε μέ τους στ' αὐτιά. — qui l'aimai ἐγὼ ὅστις τὸν ἠγάπων ἢ τον ἠγαπα. ἀλλ εἰς τὸ γαλλικὸν δὲν λέγεται ποτέ — qui l'aima. elle et — nous nous estimons αὐτὴ καὶ ἐγὼ ἀγαπώμεθα (εἰς τὸ Γαλλικὸν πώποτε δὲν λέγεται moi et elle) à — soldats ἔλθετε στρατιῶται, δεῦτε, κ. ἐδῶ στρατιῶται. de vous à — μεταξὺ ἡμῶν (μας), (ἐπὶ ἰδιαιτέρων κοινολογιῶν) quant à — κατ' ἐμὲ, παρ' ἐμοὶ κριτῇ. καὶ οἰκ. il s'est mis sur son quant à — τίς ὡς ἐγώ. § οὐσ. le — τὸ ἐγὼ, ἤτοι ὁ ἐγωϊσμος, ἡ περιφιλαυτία, καὶ παρὰ φιλοσ. le — τὸ ἐγὼ, τοὐτέστι τὸ ἄτομον, ἢ ἡ ἀτομικότης.

Moignon, ἀρ. πήρωσις, ἀκρωτηρίασις, (τὸ μένον μέρος, ὅθεν ἀπεκόπη ἓν μέλος τοῦ σώματος.) § πρέμνον, χυδ. κούτζουρον, κλάδος δένδρου κοπείς σύρριζα μὲ το στιλέτο.

Moilette, Θ. στιλβωτήριον, ξυλάριον ἔχον ὑπεστρωμένον πίνακα (ἀμπᾶ) διὰ τοῦ ὁποίου τρίβουσι τοὺς καθρέπτας.

Moi moï, ἀρ. εἶδος βρυωνίας τῆς Σενεγάλης.

Moinaille, Θ (περιληπτικὸν ὄνομα), οἰκ. μοναχολόγιον, τοὐτέστι οἱ μοναχοὶ, περιφρονητικῶς.

Moindre, ἐπ. συγκριτικὸν. ἥττων, βραχύτερος, μικρότερος, ὀλιγώτερος. § ὑποδεέστερος, κατώτερος. prendre toujours la — place κατέχω ἀεὶ τὴν κατωτέραν θέσιν § χείρων, χειρότερος, χειροτέρα, κακίστητος. ce vin-là est — que l'autre ὁ οἶνος οὗτος εἶναι χειρότερος ἢ κατώτερος. § (προηγουμένου τοῦ ἄρθρου) ὁ ἐλάχιστος, ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτου μικρὸς καὶ ἄν. c'est une chose que le — soldat peut faire ὁ ἐλάχιστος στρατιώτης δύναται νὰ το κάμῃ. le — mot que vous direz μίαν λέξιν νὰ προφέρῃς. au — bruit il s'éveille ὀλίγος κρότος νὰ γένῃ, ξυπνᾷ. au — signe vous serez obéi μικρὸν σημεῖον νὰ κάμῃς, θέλουσι σὲ ἀκούσῃ. καὶ οἰκ. le — petit bruit, ἡ le — petit signe (ἐπιτατικώτερον). § (προηγουμένου ἀρνητικοῦ μορίου) ἀντὶ τοῦ οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν. il ne lui a pas dit le — mot δὲν τοῦ εἶπε οὐδεμίαν λέξιν, ἢ μήτε λέξιν. je n'ai pas la — appréhension δὲν ἔχω κἀνένα φόβον je n'ai pas le — souvenir de ce que vous dites δὲν ἐνθυμοῦμαι τὸ παραμικρὸν ἐξ ὅσων λέγεις. § —s αἱ κατωτέρω τέσσαρες τάξεις τῆς ἱεροτύπης.

Moine, ἀρ μοναχὸς, κ. καλόγηρος. παρ. l'habit ne fait pas le — τὰ ῥοῦχα δὲν κάμνουν τὸν ἄνθρωπον, (ἤτοι δὲν πρέπει πάντοτε νὰ κρίνωμεν περίτινος ἐκ τῶν ἔξω) on l'attend comme les — s font l'abbé τοῦ κρέμασαν τα χολιάρια. pour un — on ne laisse pas de faire un abbé, ἢ un — ne fait pas l'abbaye (ἀντὶ τοῦ δὲ ἔνα ἔνθρωπον δὲν πρέπει νὰ ἐκπορίζεται τι γενικόν.) gras comme un — παχὺς σὰν τὸ γουρούνι. καρ. — bourru, ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων μορμὼ ἢ ἔμπουσα, καὶ μὲ τὸν μπουμπούτζην ἢ στρίγλαν τῶν νεωτέρων. φάντασμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐκφοβίζουσι τα βρέφη αἱ μητέρες ἢ αἱ βυζέτρες. cet homme-là est un vrai — bourru εἶναι δύστροπος, κ. στρίγλα.

§ θερμαντήρ, κ. καλόγηρος, σκεῦος δι' οὗ θερμαίνεται ἡ κλίνη, καὶ τὰ ἐνδύματα. § κύλινδρος (ἐκ ξύλου κατεσκευασμένος, κενὸς, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον εἰσάγουσι θερμὸν σιδηρον διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν.) § τυπ τὸ διαγεγραμμένον (οὐσ.) χυδ. μουτζούεωμα, το μέρος τοῦ τυπωθέντος φύλλου, ὅπου δὲν ἔπεισαν τὰ στοιχεῖα καὶ φαίνεται μόνον ἡ μελάνη. § κηλὶς (ἐπὶ τοῦ χαλκευθέντος σιδήρου). § κάλυπτρον (ἐκ χαρτίου μὲ τὸ ὁποῖον καλύπτεται ἡ πυρῖτις κόνις, ἥτις πρόκειται νὰ φέρῃ το πῦρ εἰς τὴν ἑστίαν τῶν ὑποσύρων). § καραβος, ἔντομον λεγόμενον ἄλλως scarabée du tan, ἢ capucin, εὑρισκόμενον εἰς τὰ σαθρα ξύλα, τοὺς κήπους κτλ. § μονοχὸς, ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων.

Moineau, ἀρ. στρουθὸς, ἡ πυργίτης, στρουθος, κ. σπουργίτης. παρ. un homme tire sa poudre aux —x ἐξοδεύει τὴν πυρῖτίν του, τοὐτέστι μεταχειρίζεται τοὺς φίλους του, τὴν δύναμιν του εἰς ἀσήμαντα πράγματα. § ὀχυρ. πυργίον (μικρότερον τῶν συνήθων ἢ τῶν λοιπῶν πύργων τοῦ φρουρίου.) cheval — κολοβὸς, ἵππος τοῦ ὁποίου ἔκοψαν τὰ αὐτία. § — de mer στρουθὸς ὁ θαλάσσιος, πτηνὸν τῆς Νιόχθονος (Terre-neuve). § στρουθος, ἰχθύς τις.

Moinerie, θ. (περιληπτικὸν ὄνομα) οἱ μοναχοὶ, ἡ το μοναχολόγιον. § μοναστμος, τὸ μοναχικὸν ἦθος, ἡ πνεῦμα. ce religieux n'a point de — ὁ ἱερωμένος οὗτος δὲν ἔχει μοναστικὰς ἕξεις, ἢ δεισιδαιμονίας.

Moinesse, θ. (περιφρονητικῶς) μοναχὴ, κ. καλογραῖα, ἡ κυρὰ καλογρὰ.

Moinillon, ἀρ. (περιφρονητικῶς) μοναχισκος, κ. καλογεράκι.

Moins, ἐπιρ. συγκριτικὸν, ἧττον, ἔλαττον, ὀλιγώτερον, ὄχι τόσον. parlez — haut ὁμιλήσατε ὄχι τόσον δυνατὰ, τοὐτέστι χαμηλώτερα. j'ai bien — d'intérêt à cela que vous δὲν ἔχω τοσον μεγάλον, ἢ τόσον πολὺ συμφέρον ὅσον σύ il a — de science que de vanité δὲν ἔχει τόσην πιστέαν ὅσην ἔπαρσιν. cela coûte la moitié — τοῦτο ἀξίζει κατα το ἥμισυ ὀλιγώτερον. il ne s'y trouva pas — de cent personnes δὲν παρευρέθησαν ὀλιγώτεροι τῶν ἑκατον. soyez — en colère μὴ θυμώνετε τόσον πολυ. je ne vous en aimerai pas — πάλιν θὰ σὲ ἀγαπω plus vous le presserez, — il en fera ὅσῳ τὸν βιαζεις τοσον δὲν το κάμνει. il ne faut pas — qu'une raison aussi forte pour me déterminer à τόσον ἰσχυρὸς λόγος ἐχρειαζετο διὰ νὰ μὲ πείσῃ νὰ κτλ. il y a deux écus de — dans ce sac εἶναι δύω φλωρία ὀλιγώτερον (παρακάτω) εἰς τὸ σακκί. plus de morts, — d'ennemis ὅσον περισσότεροι ἀποθνήσκουν, τόσον ὀλιγωτέρους ἐχθρους ἔχομεν. faites lui sentir cela de la manière la — choquante qu'il se pourra κάμε τον νὰ το ἐννοήσῃ μὲ τρόπον ὅσον τὸ δυνατὸν εὐγενέστερον. § rien — (προσταττόμενον ἑνὸς ἐπιθέτου μετὰ τοῦ que σημαίνει τὸ ἐναντίον τῆς διὰ τοῦ ἐπιθέτου ἐμφαινομένης ποιότητος.) il n'est rien — que sage εἶναι πᾶν ἄλλο παρὰ φρόνιμος, ἢ δὲν εἶναι διόλου φρόνιμος il n'y a rien de — vrai que cette nouvelle τὸ νέον τοῦτο δὲν εἶναι διόλου ἀληθές. § rien — (προηγούμενον δὲ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ καὶ τοῦ que, ἔχει καταφατικὴν μὲν σημασίαν, ὅταν τὸ πρῶτον κῶλον τῆς περιόδου εἶναι καταφατικὸν), οἷον vous lui devez du respect, il n'est rien — que votre père ὀφείλεις σέβας εἰς αὐτὸν, διότι εἶναι πατήρ σου. (ἀποφατικὴν δὲ, ὅταν τὸ προηγούμενον εἶναι ἀποφατικὸν), οἷον. vous ne lui devez point de respect, il n'est rien — que votre père δὲν τοῦ ὀφείλεις σέβας διότι δὲν εἶναι πατήρ σου § rien — (μετὰ ῥήματος ἐνεργητικοῦ ἢ οὐδετέρου ἔχει διφορουμένην σημασίαν, καὶ ὅταν μὲν τὸ προηγούμενον εἶναι καταφατικὸν, τὸ rien — μετὰ τοῦ ἀποφατικου ῥήματος, λαμβάνει ἀποφατικὴν ἔννοιαν,) οἷον. vous le croyez votre concurrent, il a d'autres vues, il ne désire rien—, il ne se propose rien — que de vous supplanter τὸν νομίζεις ἀντιζηλόν σου, ἔχει ἄλλους σκοπους, μήτε ἐπιθυμεῖ, μήτε φαντάζεται νὰ σὲ παραγκωνίσῃ (τοὐτέστι δὲν εἶναι ἀντιζηλός σου). ὅταν δὲ τὸ προηγούμενον εἶναι ἀποφατικὸν, τὸ rien — μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ πάλιν ῥήματος ἔχει καταφατικὴν σημασίαν, οἷον. vous ne le regardez pas comme votre concurrent; cependant il ne désire rien —, il ne se propose rien — que de vous supplanter δὲν τὸν θεωρεῖς ὡς ἀντίζηλόν σου, μ' ὅλα ταῦτα αὐτὸς ἄλλο δὲν ἐπιθυμεῖ, ἄλλο δὲν σκέπτεται παρὰ πῶς νὰ σὲ ὑποσκελίζῃ. il n'aspire pas à — qu'à vous supplanter ἄλλο δὲν ἐπιθυμεῖ παρα νὰ σὲ ὑποσκελίσῃ. il ne le menace pas de — que de lui rompre bras et jambes μὲ ἄλλο δὲν τὸν ἀπειλεῖ παρὰ ὅτι θὰ τοῦ σπασει τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάρια. le présent que je vous fais est — que rien το δῶρον τοῦτο εἶναι καὶ τοῦ οὐδενὸς ἔλαττον. c'est — que rien que cet homme là ὁ ἄνθρωπος οὗτος καὶ τὸ τίποτε εἶναι ἴσα. on — de rien ἐν βοπῇ ὀφθαλμοῦ, ἢ ἐντὸς ὀλίγου. § le —, οὐσ. le — que vous puissiez faire, c'est de lui donner cent écus τὸ ἐλάχιστον, τὸ ὀλιγώτερον ὁποῦ θὰ κάμῃς εἶναι νὰ τὸν δώτῃς ἑκατὸν φλουρία. se disputer sur le plus ou le — φιλονεικῶ περὶ τοῦ μᾶλλον ἢ ἧττον. § ἀλγ. πλὴν. 3 — deux = 1 τρία πλὴν δύο ἴσον ἑνί. § à — de, ἐπιρ. κατωτέρω, ὀλιγώτερον (ἐπὶ ἀξίας, τιμῆς κτλ.) je ne vous donnerai pas mon cheval à — de mille francs δὲν σὲ δίδω τὸ ἄλογόν μου ὀλιγώτερον, παρακάτω ἀπὸ χίλια φράγκα. § à — que ἐκτὸς ἐαν. je n'irai pas à Paris à — que mon frère ne vienne me prendre δὲν θὰ ὑπαγω εἰς τοὺς Παρισίους, ἐκτὸς μόνον, πλὴν ἐὰν ἔλθῃ ὁ ἀδελφός μου καὶ μὲ πάρῃ. ἢ καὶ χωρὶς τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου. il n'en fera rien à — que vous lui parliez δὲν θὰ κάμῃ τίποτε, ἐὰν δὲν τὸν ὁμιλήσῃς. ἢ καὶ χωρὶς τοῦ que. à — d'être (ἢ que d'être) fou, il n'est pas possible de se conduire ainsi ἐκτὸς μόνον ἐὰν εἶναι τρελλὸς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπολιτεύθη οὕτω. (καὶ μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ ῥήματος). je ne lui pardonnerai pas à — d'une rétractation publique δὲν θὰ τὸν συγχωρήσω, ἐὰν δὲν ἀναιρέσῃ δημοσίως ὅ,τι εἶπε. καὶ ἀπολ. on rirait à — θὰ γελάσουν ὀλιγώτερον. § au —, du — τοὐλάχιστον. s'il n'est pas fort riche, du — il a, ἢ du — a-t-il de quoi vivre honnêtement ἐὰν δὲν εἶναι πολλὰ πλούσιος, τοὐλάχιστον ἔχει ἢ ἔχει τοὐλάχιστον πῶς νὰ ζήσῃ. tout au —, tout du —, pour le — τοὐλάχιστον τοὐλάχιστον au —, je m'en lave les mains τοὐλάχιστον, ἢ ὁπωσδήποτε, νίπτομαι τὰς χεῖρας. sur et tant — (ἀρχ. εἰς τὰ δικαστικὰ) ἀφαιρουμένου κτλ.

Moire, θ. μεταξωτὸν, οἷον τὸ τουρκ. τζιαμφέσι. § εἶδος ὀστράκου ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων.

Moiré, ée, ἐπ. ἔχων νερὰ (ἐπὶ ὑφασμάτων, οἷον τὸ τζιαμφέσι).

Moirer, ἐν. δίδω νερὰ, ἰδ. ἀνωτ.

Mois, ἀρ. μὴν, κ. μῆνας. le premier du — ἡ πρωτομηνία, ἡ πρώτη τοῦ μηνός. sa lettre est datée d'un tel — τὸ γράμμα του εἶναι γεγραμμένον τὸν δεῖνα μῆνα. § μηνιαῖον. § les —s τὰ καταμήνια, κ τὰ ῥοῦχα (τῶν γυναικῶν). les parties viendront au — (ἀρχ. εἰς τὰ δικαστικὰ) τὰ μέρη θέλουν ἔλθῃ ἐντὸς ἑνὸς μηνός. — solaire ἡλιακὸς μήν. — lunaire σεληνιακὸς μήν. — romains οἱ ῥωμαῖοι μῆνες, φόροι, βασμοι τινες εἰσπραττόμενοι ἄλλοτε ἐπὶ τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος.

Moise, Θ. ζευκτήρ, ξύλον τὸ ὁποῖον ἑνόνει δύο ἄλλα ξύλα ἱστάμενα ὀρθά.

Moiser, ἐν. ζευγνύω (ξύλα διὰ τῶν ζευκτήρων).

Moisir (se), αὐτ. εὐρωτιῶ, κ. μουχλιάζω. καὶ οὐδ. une chose commence à —. § ἐν. l'humidité —it les confitures ἡ ὑγρασία μουχλιάζει τα γλυκά. § moisi, ie, μετ. εὐρωτιῶν, κ. μουχλιασμένος. οὐσ. le — ὁ εὐρώς, κ. ἡ μοῦχλα.

Moisissure, Θ. * εὐρωτίασις, κ. μούχλιασμα § τὸ εὐρωτιῶν μέρος, τὸ μουχλιασμένον.

Moisissure, Θ. εὐρώς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων. § — de pierre εἶδος ἀμιάντου.

Moison, Θ. γεώμορον, κ. γειώμορον. § το μέτρον καὶ ἡ ποιότης (πεντος εἰς κυκλοφορίαν τιθεμένου πράγματος).

Moisonier, ἀρ. γεωμόρος, ὁ ἀποφέρων τὸ γεώμορον.

Moissine, Θ. ὄσχη (—χος), κ. κρεμαστοριά, κλάδος ἀμπέλου μὲ σταφύλια.

Moisson, Θ. θέρος, θερισμός. belle — εὐετηρία. le temps de la — ἡ ἁπλῶς la — ἀμητός, ἡ ὥρα τοῦ θέρους, ἡ ἁπλῶς τὸ θέρος. faire la — θερίζω. § — de blé, de vin συγκομιδὴ καρπῶν, ἐλαίου κτλ. les —s d'or et d'argent αἱ ἀποφορὰι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. παρ. il ne faut pas mettre la faucille dans la — d'autrui δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνωμεν εἰς τὰ ὅρια τῶν ἄλλων. μεταφ. une — de lauriers στέφανος δόξης, δάφναι. une — de plaisirs ἀπόλαυσις ἡδονῶν. il a vu cinquante —s (παρὰ ποιηταῖς) εἶδε πεντήκοντα ἔτη.

Moisson, ἀρ. στρουθὸς τῆς Μαρτινίκης.

Moissonner, ἐν. θρέπομαι, θερίζω. — un champ θερίζω τον ἀγρόν. — des lauriers θρέπομαι δάφνας. la mort —e à son gré des milliers d'hommes ὁ θάνατος θερίζει κατὰ τὸ δοκοῦν χιλιάδας ἀνθρώπων.

Moissoneur, ἀρ. —euse, Θ. θεριστής, θερίστρια.

Moite, ἐπ. νοτερὸς, ὑγρός.

Moiteur, Θ. νοτίς, ὑγρασία.

Moitié, Θ. τὸ ἥμισυ. partager quelque chose par la — μοιράζω κατὰ τὸ ἥμισυ. offrir la — de son lit à quelqu'un, prendre la — du lit de quelqu'un συμμερίζομαι μέ τινα τὴν κλίνην του. donner des terres à — διδω γαίας ἐξ ἡμισείας, κ. μεσιακά. prendre un marché avec quelqu'un à — de perte et de gain συμφωνῶ μετά τινος μισα καὶ μισὰ τα κέρδη καὶ αἱ ζημίαι. être de — avec quelqu'un ἔχω τι μετά τινος μισὰ καὶ μισά. je me mettrai de — avec lui θὰ νὰ ἔμβω μισὰ καὶ μισὰ μαζή του. j'en rabats de — ἀφαιρῶ τὸ ἥμισυ, λέγεται ὅταν κατὰ νεωτέρας πληροφορίας παύῃ τις τοῦ νὰ τιμᾷ ἕνα ἄνθρωπον τόσον πολύ. il en faut rabattre la — καταίβασε τὰ μισά. § de — παρὰ πολύ. une sauce trop poivrée de — ἄρτυμα μὲ παρα πολὺ πιπέρι, ὀηλαδὴ μισὸ καὶ μισὸ πιπέρι. son discours a été trop long de — ὁ λόγος του ἦτον περαν τοῦ δέοντος, ὑπὲρ τὸ μέτρον διεξοδικός. § ἡ σύζυγος. § ἐπίρ. du pain — seigle, — froment ψωμὶ ἐξ ἡμισείας σεμιγδάλι, καὶ ἐξ ἡμισείας ἀλεῦρι, κ. μισὸ κτλ. καὶ μισὸ κτλ. — soie, — laine μισὸ μαλλὶ καὶ μισὸ μετάξι. παρ. — figue, — raisin πότε ξυνά, πότε γλυκά. il y a consenti — figue, — raisin ἐνέδωκε θέλων μὴ θέλων. à — ἐξ ἡμισείας à — plein ἡμιδιὴς, κ μισογεμάτος. à — chemin εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου à — usé ἡμιτριβὴς, μεσοτριβὴς, κ. μεσότριβος.

Moitir, ἐ . διαίνω, βρέχω (τὸ χαρτί)

Moka, ἀρ. καφὲς τῆς Μέκκας, το τουρκ. γεμένι.

Mol, ἴδ. Mou.

Molaire, ἐπ ἐν χρ. dent — μυλόδους, τράπεζα, τραπεζίτης.

Moldavique ἡ Melisse des canaries, Θ. μολδανικον, φυτον.

Môle, ἀρ. μύλα, μυλόπαρξ, πάρξ ἄρχὴ καὶ ἀδιάπλαστος, σχηματιζομένη ἐνίοτε εἰς τὴν μήτραν.

Môle, ἀρ. χηλή, προκυμαία, κ. μόλος. § μανσωλεῖον.

Molécule, ἀρ. μόριον.

Molée, ἴδ. Moulard.

Molénaer, ἀρ. γένος ἰχθύων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γάδων τοῦ Λινναίου.

Moler, οὐδ. ἐν χρ. — en poupe πέρνω τὸν ἄνεμον κατὰ πρύμναν.

Molester, ἐν. κατατρύχω, θλίβω, παρενοχλῶ. ἴδ. vexer.

Moletor, ἀρ. ὑελος προσκολλημένος ἐπὶ λεπτοῦ λίθου.

Molette, Θ. τροχίσκος (τῶν πτερνιστήρων éperon), εἰς σχῆμα ἀστέρος, ἔχων μικρὰς ἀκωκὰς, διὰ τῶν ὁποίων κεντᾶται ὁ ἵππος). § κιρσὸς, ἡ ἀσθένεια τοῦ ἵππου γινομένη ἐκ συρροῆς τινων ὑγρῶν ἢ ἰχῶρος ὑπὲρ τὸν κυνήποδα (boulet). § κῶνος μαρμάρινος (δια τοῦ ὁποίου οἱ ζωγράφοι τρίβουσι τὰ χρώματα ἐπὶ τοῦ μαρμάρου, ἢ του πορφύρου.) § θρὶξ (τοῦ ἵππου μεταξὺ τῶν δύο ὀφθαλμῶν). § τροχίσκος (εἰς τὰ μεγάλα ὡρολόγια). § διάτρητος τροχὸς (τῶν κομβοποιῶν). § θερμαστρὶς (μεγάλη μασιὰ τῶν χρυσοχόων). § ἐπιστιλβωτήριον, ξυλάριον κεκαλυμμένον ἀπὸ πίλημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεξεργάζονται τὰ κάτοπτρα ἀφ' οὗ τὰ στιλβώσωσι.

Moletter, ἐν. * ἐπιστιλβῶ.

Molière, ἐπ. ἐν χρ. une terre — γῆ χαλαρὰ, (ὅπου κινδυνεύουσιν οἱ ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ βυθίζωνται, κ. βοῦρκος). dent —, ταὐτὸν τῷ molaire.

Molière, Θ. * μυλωρυχεῖον, μεταλλεῖον μυλοπετρῶν.

Molina, Θ. *μόλινον, γένος φυτῶν.

Molinæa, Θ. γένος φυτῶν.

Moline, Θ. ἔριον Ἱσπανικόν.

Molinê, ἀρ. μῶλυ, γένος φυτῶν.

Molinie, Θ. * μολίνιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σταχυοειδῶν.

Molinisme, ἀρ. Μολινισμὸς, αἵρεσις θεολογικὴ, ἀπὸ τοῦ Λουδοβίκου Molina ὀνομασθεῖσα, καὶ πρεσβεύουσα διάφορα δόγματα περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Moliniste, ἀρ. μολινιστὴς, ἴδ. ἀνωτ.

Molinisme, ἀρ. μολινισμός.

Mollasse, ἐπ. λαπαρὸς, χαῦνος, χαλαρὸς ὁ μέχρι ἀηδίας μάλακος, κ. λαπούρα (ἐπι κρέατος).

Mollavi, ἀρ. * βαλανόπτερον, γένος φυτῶν τῶν Ἰνδιῶν.

Molle, Θ. λυγόδεσμον, ἁρμαὶ λυγαριῶν χρήσιμος εἰς τοὺς φραγμοὺς. § ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους των Γάδων.

Molle, ἀρ. σχῖνος, γένος φυτῶν.

Mollement, ἐπίρ. être couché —, être assis — μαλακευνῶ, στρώνομαι μαλακὰ, ἡ κάθημαι μαλακά. μεταφ. vivre — ἀβροδιαιτῶμαι, ζῶ μαλθακῶς. ne vous laissez point abattre — à la douleur μὴ καταβάλλησαι θλυπρὰ ἀπὸ τὴν λύπην. § ἀβράνως, ἁπαλῶς, νωθρῶς, χαύνως.

Mollera, ἀρ. ἰχθὺς τῶν Βαλεαρίδων νήσων.

Mollesse, Θ. ἁπαλότης, μαλακότης, μεταφ. μαλθακότης, ἡδυπάθεια. § ἀβράνεια, ἀμέλεια, νωθρότης, χαῦνωσις (—ότης). la — du climat ἡ γλυκύτης τοῦ κλίματος. § ἀβρότης, χάρις (λόγου, ἰδεῶν κτλ.). la — du pinceau τὸ ἄτακτον τῆς γραφῆς. la — des chairs ἡ ὁμοιότης τῶν σαρκωμάτων, ὅταν ἀπομιμῆται ἀκριβῶς ὁ ζωγράφος τὸ εὔκαμπτον τῆς σαρκός.

Mollet, tte, ἐπ. μαλακίνων, κ. μαλακούτζικος. pain — ἀρτίσκοι, μικρὰ ψωμάκια.

Mollet, ἀρ. γαστροκνήμιον, τὸ πεχὺ τῆς ἄντζας. § κροσσὸς (μιρσὲς), κ κρόσσι, διὰ τὰς κλίνας, ἢ τὰς ἕδρας.

Molleton, ἀρ. εἶδος σάγης, ἢ ἐριουργοῦς ὑφάσματος.

Mollie, Θ. * μόλλιον, γένος φυτῶν.

Mollification, Θ. ἀχρ. μαλάκωσις, λάπαξις.

Mollifier, ἐν. μαλάσσω, μαλακίνω, ἁπαλύνω, μαλακοποιῶ, κ. μαλακώνω. § μεταχειρίζομαι μαλακτικὰ.

Mollinède, ἀρ. γένος φυτὸν τῆς Περουβιανῆς.
Mollir, οὐδ. ἀπαλύνομαι, πεπαίνομαι, κ. μαλακύνω (ἐπὶ καρπῶν). § κάμπτομαι, ἐνδίδω, ἐκλείπω, ἀτονῶ, ἀτονίζω. le cheval qui —it ὁ ἵππος ἀποκάμνει, ἀπαυδᾷ. le vent —ssait ὁ ἄνεμος κατέπιπτε. μεταφ. il —ssait contre ma résistance ἐνέδιδεν εἰς τὴν ἀντίστασίν μου. l' esprit humain —it ὁ ἀνθρώπινος νοῦς χαυνοῦται.
Mollugo, ἀρ. εἶδος καρυοφύλλου.
Mollusques, ἀρ. μαλάκια, ἔντομα ἀνόστεα καὶ ἄναρθρα.
Molo, ἀρ. τὸ πρῶτον ἔλαιον τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ παρασκευαζόμενα δέρματα.
Molobre, ἀρ. γένος ἐντόμων.
Molochite, Ϛ. μολοχίτης (λίθος παρὰ τῷ Πλινίῳ).
Molon, ἀρ. μόλος, φυτὸν τῶν ἀρχαίων.
Molops, ἀρ. μώλωψ, γένος ἐντόμων, ἴδ. féronie.
Molorque, ἀρ. μολόρχις, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Molosse, ἀρ. μολοσσὸς, ποῦς μετρικός.
Molosse, ἀρ. μολοσσὸς γένος ὀστράκων ὀρυκτῶν.
Molosse, ἀρ. μολοσσὸς, γένος μαστοφόρων καὶ σαρκοβόρων πτηνῶν.
Molpadie, Ϛ. * μολπαδία, γένος ἐχινοδέρμων.
Moltolines, ἀρ. * μολτόλινον, δέρμα προσφάτου κατασκευασμένον χρήσιμον εἰς διαφόρους τέχνας, οἷον τὴν χειριδοποιΐαν κτλ.
Molucca, Ϛ. * μολεύκιον, ταὐτὸν τῷ κατωτ.
Moluccelle, Ϛ. * μολούκιον, γένος φυτῶν.
Moluque, Ϛ. ἴδ. ἀνωτ.
Molure, Ϛ. μολουρος, εἶδος ὄφεως.
Moluris, ἀρ. μολουρὶς, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Molve, Ϛ. ἰχθὺς, ἐκ τοῦ γένους τῶν γαδῶν.
Moly, ἀρ. μῶλυ, φυτὸν παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, τὸ ὁποῖον ὁ Ἑρμῆς ἔδωκεν εἰς τὸν Ὀδυσσέα.
Molybdate, ἀρ. μολυβδοῦχος, ἅλας συγκείμενον ἀπὸ μολυβδικὸν ὀξὺ καὶ διαφόρους βάσεις.
Molybdène, Ϛ. μολύβδαινα, ἡμιμέταλλον νεωστὶ εὑρεθέν.
Molybdique, ἐπ. μολυβδικὸν, ὀξὺ ἔχον βάσιν τὴν μολυβδαίναν.
Molybdite, Ϛ. μολυβδίτης, εἶδος λίθου ἔχοντος μόρια μολύβδου.
Molybdoïde, Ϛ. μολυβδοειδὴς, μέταλλον τῶν ἀρχαίων, ἴσως ταυτιζόμενον μὲ τὴν plombagine.
Mom ἢ Mon, ἀρ. εἶδος ζύθου δυνατοῦ τῆς Βρουνσιγίας (Brunswik).
Momenet cynocéphale, ἀρ. πίθηξ κυνοκέφαλος.
Moment, ἀρ. στιγμὴ. le — de la mort ἡ ὥρα τοῦ θανάτου, ἡ τελευταία στιγμή. je vous demande un — d' audience σὲ ζητῶ μιᾶς στιγμῆς ἀκρόασιν. il est arrivé trop tard d'un — ἦλθε μίαν στιγμὴν ἀργότερα. il peut arriver d'un — à l' autre δύναται νὰ ἔλθῃ ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμήν. dans un — ἐν ἀκαρεῖ, εἰς τὴν στιγμήν. un bon — ἁρμὴ δεξιὰ, εὐκαιρία. ce n'est pas le — δὲν εἶν' ὥρα, καιρός. il a de bons —s ἔχει διαλείμματα ἐχφροσύνης. les —s οἱ καιροὶ, ἡ ὁ καιρός. à tout —, à tous —s, ἐπίτ. ἐν παντὶ καιρῷ, ἀδιακόπως, πᾶσαν ὥραν. au —, ou au — que ὅταν, καθ' ἣν στιγμήν. du — que ἅμα, ἀφ' οὗ, κ. ὅ,τι κτλ.
Momentané, ée, ἐπ. ἀκαριαῖος, στιγμιαῖος.
Momentanément, ἐπίρ. πρὸς καιρὸν, διὰ μίαν στιγμήν.
Momerie, Ϛ. ἄχρ. εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν, προσωπεῖον, κ. μουτσοῦνα. ἐν χρ. μεταφ. γοητεία, ψευδος, φενακισμὸς, ὑπόκρισις, ἐπιτήδευσις. § χλευασμὸς, περίγελως, μῶμος.
Momie, ἡ mumie, Ϛ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. μομία, σκελετὸν, ὁ τεταριχευμένος νεκρὸς (κατὰ τὸν Αἰγυπτιακὸν τρόπον.) § ὑγρὸν ῥέον ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, ἀφ' οὗ ταριχοῦται. § κεδρία, εἶδος γλοιώδους τινὸς ὑγροῦ χρησίμου εἰς τὴν ταριχείαν τῶν σωμάτων. § κηρὸς μέλας (χρήσιμος εἰς τὸ ἐγκέντρισμα τῶν δένδρων).
Momon, ἀρ. ποστὸς χρημάτων, τὴν ὁποίαν παίζει τις εἰς τοὺς κύβους, κατὰ πρόκλησιν ἀνθρώπου φορτοῦντος προσωπίδα. couvrir un — δέχομαι τὴν πρόκλησιν.
Momordique, Ϛ. βαλσαμίνη, γένος φυτῶν.
Momot, ἀρ. * μομωτὸς, γένος πτηνῶν δασοδιαίτων τῆς Ἀμερικῆς.
Mon, ἀντ. κτητικὴ, ἀρ. ἐμὸς, ἰδικός μου. Ϛ. ma. — frère ὁ ἀδελφός μου. — épée τὸ ξίφος μου. ma sœur ἡ ἀδελφή μου. — habitude ἡ συνήθειά μου· δὲν τίθεται ἡ ἀντωνυμία, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον, οἷον, j' ai reçu un coup de feu au bras καὶ ὄχι à — bras je me suis blessé à la main καὶ ὄχι à ma main. ἐπαναλαμβάνεται ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία πρὸ παντὸς οὐσιαστικοῦ, οἷον, —père et ma mère sont venus, καὶ πρὸ παντὸς ἐπιθέτου δηλοῦντος ἐναντίαν ἢ διάφορον ἔννοιαν τῆς τοῦ προηγουμένου, οἷον, je lui ai montré mes plus beaux et mes plus vilains habits. δὲν ἐπαναλαμβάνεται δὲ ὅταν ἀμφότερα τὰ ἐπίθετα εἶναι σχεδὸν συνώνυμα· οἷον, je lui ai montré mes plus beaux et plus magnifiques habits.
Monacaille, Ϛ. (περιφρονητικῶς), οἱ μοναχοὶ, τὸ μοναχολόγιον.
Monacal, le, ἐπ. μοναστικὸς, μοναχικός.
Monacalement, ἐπίρ. μοναδικῶς, μοναστικῶς, μοναχικῶς.
Monacanthe, ἀρ. μονάκανθος, εἶδος ἀκάνθης.
Monachelle, Ϛ. εἶδος σπάρου.
Monachisme, ἀρ. μοναχισμὸς, μοναστικὸς βίος.
Monachine, ἀρ. *μονάχνη, γένος φυτῶν.
Monade, Ϛ. (παρὰ τῷ Λειβνιτίῳ) ἡ μονὰς, ἡ μονομέρεια. § μονὰς, γένος πολυπόδων ἀμόρφων εὑρισκομένων εἰς τὰ ὕδατα, τὸ οὖρος κτλ.
Monadelphie, Ϛ. μοναδελφία, ἡ 16 κλάσις τοῦ φυτικοῦ συστήματος περιέχουσα τὰ φυτὰ, τῶν ὁποίων οἱ στήμονες συγκεντρίζονται εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σωλῆνα, διὰ τοῦ ὁποίου διέρχεται ἡ ἠλακάτη (pistil).
Monandre, ἐπ. μονοστήμων, (ἐπὶ φυτῶν).
Monandrie, Ϛ. μονάνδρια, τὰ μονοστήμονα, ἡ πρώτη κλάσις τοῦ φυτικοῦ συστήματος περιέχουσα τὰ φυτὰ ὅσα ἔχουσιν ἕνα καὶ μόνον στήμονα.
Monarchie, Ϛ. μοναρχία.
Monarchique, ἐπ. μοναρχικός.
Monarchiquement, ἐπίρ. μοναρχικῶς.
Monarchiste, ἀρ. μοναρχικὸς, ὀπαδὸς τοῦ μοναρχικοῦ συστήματος.
Monarde, Ϛ. *μόναρδος, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Monarque, ἀρ. μόναρχος, μονάρχης.
Monarrhène, ἀρ. μονόρρηνον, γένος φυτῶν.
Monase, ἡ barbacou, ἀρ. μόναξος, γένος πτηνῶν ζυγοδακτύλων.
Monastère, ἀρ. μοναστήριον.
Monastique, ἐπ. μοναστικός.
Monaul, ἀρ. μόναυλος, γένος πτηνῶν ἀλεκτοροειδῶν τῆς Ἰνδίας.
Monaule, Ϛ. μοναύλιον, εἶδος αὐλοῦ τῶν ἀρχαίων.
Monaute, ἐπ. μόναυτος, ὁ ἔχων ἓν οὖς.
Monax, ἀρ. μόναξος, γένος μαστοφόρων ζώων.
Monbin, ἀρ. σπονδιὰς, γένος φυτῶν τερεβινθοειδῶν.
Monceau, ἀρ. σωρεία, σωρός. en — σωρηδὸν. greffe en — ἐγκεντρισμὸς, εἶδος φελιάσματος τῶν δένδρων.
Monchicouba, ἀρ. ἰχθὺς τοῦ κόλπου τῆς Βισκάγιας.
Mondain, ne, ἐπ. βιωτικὸς, κοσμικός. ἐν χρ. un homme —, une femme —ne ἀνὴρ, γυνὴ τοῦ κόσμου,

κοινωνικός,—ή. § οὐσ. les —s οἱ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. § οὐσ. ἀρ. εἶδος περιστερᾶς.

Mondainement, ἐπίρ. βιωτικῶς, κοσμικῶς.

Mondanité, Σ. ἡ ματαιότης τοῦ κόσμου.

Monde, ἀρ. τὸ πᾶν, ὁ κόσμος. l' an du — ἀπὸ κοσμογονίας, ἀπὸ δημιουργίας. la naissance du — ἡ κοσμογονία. le créateur ὁ fabricateur du — ὁ κοσμοπλάστης, οἰκ depuis que le — est — ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τουτέστι ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἡ πάντοτε. § ἡ οἰκουμένη, ἡ γῆ. un enfant est venu au — ἐγεννήθη παιδίον, ἦλθεν εἰς τον κόσμον. une femme a mis un enfant au — ἡ γυνὴ ἐγέννησε παιδίον. un homme n' est plus au — δὲν ζῇ ὁ ἄνθρωπος. le nouveau — ὁ νεώτερος κόσμος, ἡ Ἀμερική l' ancien — ὁ ἀρχαῖος κόσμος, αἱ τρεῖς ἤπειροι. § ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι, τὸ ἀνθρώπινον γένος. tout le — ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. à la vue de tout le — ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων. § πλῆθος, ὄχλος, πολλοὶ ἄνθρωποι. il a un — d' ennemis sur les bras ἔχει πολλοὺς ἐχθροὺς ὑπὲρ κεφαλήν. § κοινωνία, κόσμος, συναναστροφή, ὁ βίος. le commerce du — ὁ ἀνθρώπινος βίος. les airs du — οἱ κοινωνικοὶ τρόποι. les préjugés du — αἱ προλήψεις τοῦ βίου, τῆς κοινωνίας, ἡ τῶν ἀνθρώπων. le grand — ἡ μεγάλη κοινωνία, συναναστροφή. le — savant οἱ σοφοί. le beau — οἱ ἀστεῖοι, οἱ κομψοί. le petit — ἡ μικρὰ τάξις τῶν ἀνθρώπων, οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι. une personne sait bien le —, sait bien son — γνωρίζει τὸν κόσμον ἢ elle a du —, elle n' a pas de — ταὐτὸν τῷ ἀνωτέρω. il connait le — γνωρίζει τοὺς ἀνθρώπους. il connait bien son — ἤξιύσει τὴν δουλειάν του. de quel — venez-vous πόθεν ἔρχεσαι (ἐπὶ τῶν ἀποδημούντων πρὸ πολλοῦ). c' est un homme de l' autre — ἄνθρωπος τοῦ ἄλλου κόσμου. c est le — renversé ἐχάλασεν ὁ κόσμος. il est allé loger au bout du — ὑπῆγε νὰ καθίσῃ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κοσμου. si vous avez dix pistoles de ce cheval c' est le bout du—ἐὰν εὕρῃς δέκα δραχμὰς εἰς αὐτὸν τὸν ἵππον, καὶ ὁ κόσμος ὅλος, ὁηλ. τὸ πολύ. § ὁ ἀνθρώπινος βίος, ὁ κόσμος, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἄλλης ζωῆς, ἡ τοῦ μοναχικοῦ βίου.) l autre — ἡ ἄλλη ζωή. § οἱ ὑπηρέται. il a congédié tout son — ἀπέπεμψε ὅλους τοὺς ὑπηρέτας του. § οἱ ἄνθρωποι (θεωρούμενοι ὡς ὄντες ὑπὸ τὰς διαταγάς τινος). ce capitaine n' avait que la moitié de son — ὁ στρατηγὸς οὗτος εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς ἡμίσεις ἀνθρώπους του. § (λαμβάνεται ἐνίοτε ἀντὶ ἁπλῶς ἐπιτατικοῦ). je ne voudrais de cette maison pour rien au — δὲν θέλω αὐτὴν τὴν οἰκίαν δι' ὅλον τὸν κόσμον. il a dit de vous tous les biens du — εἶπε διὰ σὲ ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου, τουτέστι ἄπειρα καλά.

Monder, ἐν ἐν χρ. — l' orge πτίσσω, καθαίρω, καθαρίζω τὴν κριθήν, κ. ξερλουδίζω. — les semences froides, les amandes φοίζω, κ. ξερλουδίζω κτλ. § ἀποπλύνω, σμήχω, καθαρίζω (τὴν πληγήν). § mondé, ée, μετ. de l' orge — πτισάνη, κ. κριθαρόνερον.

Mondificatif, ive, ἐπ. ἀποσμηκτικός, ρυπτικός, (ἐπὶ πληγῶν, ἑλκῶν, κτλ.) ταὐτὸν τῷ détersif.

Mondifier, ἐν ταὐτὸν τῷ monder εἰς τὴν δευτέραν σημασίαν, ἰατρ.

Mondo, ἀρ. εἶδος κρίνου τῆς Ἰαπωνίας.

Mondonskka, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Σιβηρίας, ὁ αὐτὸς ἴσως τῷ vèrun.

Mone, ἡ mona, ἀρ. κῆβος εἶδος πιθήκος ἢ κερκοπιθήκος.

Monédule, Σ. βιμβῆξ, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Monéris, ἀο. μονήρης, πλοῖον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Monerme, Σ. *μόνερμον, γένος φυτῶν ἀσταχυοειδῶν.

Monétaire, ἐπ. νομισματικός. atelier — νομισματουργεῖον. § οὐσ. νομισματοκόπος.

Mongorer, ἀρ. (προφ. τὸ r.) εἶδος σαλμωνίου ἰχθύος τῆς Σιβηρίας.

Mongous, ἀρ. *μόγγος, μαστοφόρον τετράχειρον.

Moniale, Σ. μοναχή.

Monière, Σ. *μονιέρεια, γένος φυτῶν ξανθοξύλων.

Monilie, Σ. μάννος, ἡ μόννος, γένες φυτῶν εὐρωτοειδῶν. ἴδ. moisissure.

Monilifera, Σ. μαννοφόρος, γένος φυτῶν τοῦ Εὐλίπιδος ἀκρωτηρίου.

Monimie, Σ. * μόνιμον, γένος φυτῶν.

Monimiées, Σ. πλ. μονιμοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Monine, Σ. γένος φυτῶν.

Moniteur, ἀρ. παραινέτης, σύμβουλος, μηνύτωρ. —s πρωτόσχολος, εἰς τὰ ἀλληλοδιδακτικὰ σχολεῖα

Monition, Σ. νουθέτησις, νουθεσία, παραίνεσις, ἡ διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς γινομένη πρός τινα εἰσοπτήσις πρὸ τοῦ ἀφορισμοῦ.

Monitoire, ἀρ. μηνυτήριον, γράμμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστου, δι' οὗ προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας γνῶσιν περί τινος ἐγκλήματος νὰ ἔλθωσι νὰ καταμηνύσωσι. § ἐπ. — lettres —s μηνυτήρια γράμματα.

Monitor, ἀρ. μόνωψ, εἶδος σαύρας Αἰγυπτίας.

Monitorial, le, ἐπ. μηνυτήριος. lettres —s.

Monjoli, ἀρ. *βαρρωνία, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Monnaie, Σ. νόμισμα. — de cuivre χαλκενομισμα battre — νομισματοκοπῶ. papier — χαρτονόμισμα. § νομισματοκοπεῖον. § χαλκονόμισμα, λεπτὸν ἢ μικρὸν νόμισμα. § ἡ ἀξία ἑνὸς μεγαλητέρου νομίσματος εἰς μικρότερα. donnez-moi la — d'un louis d'or δός μοι τὸ ἀντίτιμον ἑνὸς χρυσοῦ Λουδοβικείου. par payer en — de singe χλευάζω τινὰ εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλω, τὸν περιγελῶ. payer quelqu'un en même — ἀποδίδωμι τα ἴσα. — de billon παράσημον νόμισμα, ὑπόχαλκον.

Monnaie de pierre, } ἡ numismale,
Monnaie du diable, } Σ. λιθώδεις δίσκοι, ὀρυκτά τινα προϊόντα τῆς θαλάσσης ἔχοντα τὸ σχῆμα νομίσματος.

Monnaierie, Σ. νομισματογλυφεῖον.

Monnayage, ἀρ. νομισματοποιία. § νομισματουργεῖον.

Monnayer, ἐν. νομισματοκοπῶ, κόπτω νόμισμα. — de l'or, de l'argent κόπτω χρυσὸν, ἄργυρον.

Monnayé, ée, μετ. argent — ἐπίσημος ἄργυρος, νομισματοπαγὴς ἄργυρος.

Monnayère ἡ herbe aux écus, Σ. λυσιμάχιον, φυτόν.

Monnayeur, ἀρ. νομισματοποιός. faux — παραχαράκτης, κιβδηλοποιός.

Monobolon, ἀο. μονόβολον, εἶδος ἀγῶνος συστηθέντος παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ.

Mono capuchino, ἀρ. πίθηξ ὁ μονήρης.

Monocentre, ἀρ. μονόκεντρος, ἰχθύς

Monocéras, ἀρ. μονόκερας, γένος φυτῶν.

Monocéros, ἀρ. μονόκερως, εἶδος ῥινοκέρωτος. § ἰχθύς τις. § μονόκερως, ἀστερισμὸς τοῦ νοτείου ἡμισφαιρίου.

Monochire, Σ. μονόχειρ, γένος ἰχθύων

Monochromate, ἀρ. καὶ ἐπ. μονόχρους. ταὐτὸν τῷ camaieu.

Monocle, ἀρ μονῶψ, μονόρθαλμος. ἴδ lorgnette

Monocle, ἀρ. μονόρθαλμον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Monocline, Σ. μονόκλινον, ἐπί φυτῶν, τῶν ὁποίων τὰ γενητικὰ μέρια εἶναι εἰς τὸ αὐτὸ ἄνθος.

Mono-colorado, ἀρ. ταὐτὸν τῷ alouate.

Monocorde, ἀρ. μονόχορδον, μουσικὸν ὄργανον.

Monocotyledone, ἐπ. μονόλοβος, ἐπὶ φυτῶν. ἐχόντων μίαν κοτυληδόνα ἢ λοβόν.

Monocroton, ἀρ. μονόκροτον, πλοῖον ἔχον μίαν μόνην σειρὰν κωπῶν.
Monocule, ἀρ. ὀφθαλμόδεσμον, ἐπίδεσμα τῶν ὀφθαλμῶν.
Monodactyle, ἀρ. μονοδάκτυλον, (οἷον ὁ ἵππος, κτλ.) § *μονοδάκτυλον*, γένος ἰχθύων.
Monodelphes, ἀρ. πλ. μονόδελφα, τὰ μαστοφόρα ζῶα ὅτα ἀναπτύσσονται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν μήτραν.
Monodie, Ϟ. μονῳδία.
Monodon, ἀρ. μονόδους, εἶδος ἰχθύος.
Monodonte, ἀρ. μονοδόντιον, γένος ὀστράκων.
Monodontier, ἀρ. τὸ ζῶον τοῦ μονοδοντίου.
Monodore, Ϟ. * μόνοσμον, γένος φυτῶν.
Monodyname, ἀρ. μονοδύναμος, ἴδ. ustério.
Monoécie, Ϟ. μονόοικα, ἡ εἰκοστὴ κλάσις τοῦ φυτικοῦ συστήματος τοῦ Λινναίου, ὅπου τὰ ἄρρενα φυτὰ χωρίζονται τῶν θηλέων ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποδός.
Mono-fèo, ἀρ. εἶδος πίθηκος.
Monogame, ἀρ. καὶ Ϟ. μονόγαμος. § *μονόγαμα*, ἐπὶ φυτῶν τῶν ὁποίων τὰ ἄνθη ἔχουν τοὺς στήμονας ἡνωμένους διὰ τῶν ἀνθηλῶν.
Monogamie, Ϟ. μονογαμία. § *μονόγαμα*, ἡ τελευταία τάξις τῆς εἰκοστῆς ἐννάτης κλάσεως τοῦ φυτικοῦ συστήματος τοῦ Λινναίου τῆς λεγομένης συγγενῆ.
Monogastrique, ἐπ. μονογάστωρ.
Monogramme, ἀρ μονογραφή. § *μονογραμματον*, *μονόγραμμον*, ἁπλῆ σκιαγραφία συνισταμένη μόνον ἐξ ἁπλῶν γραμμῶν αἵτινες παρίστων τας περιφερείας τῶν σχημάτων. § *μονογράμματον*, γένος φυτῶν περιλαμβάνον τρία εἴδη ὀρυοπτερίδος.
Monographie, Ϟ. μονογραφία.
Monogyne, ἐπ. μονογύνης, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων μίαν καὶ μόνον ἡλακάτην (pistil.)
Monogynie, Ϟ. μονογύναια, πρώτη τάξις ἐκ τῶν δώδεκα πρώτων τάξεων τοῦ φυτικοῦ συστήματος τοῦ Λινναίου, περιλαμβάνουσα τὰ φυτὰ ὅτα ἔχουσι μίαν καὶ μόνον ἡλακάτην.
Monoïque, ἐπ. μονόοικος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων ἄρρενα καὶ θήλεα ἄνθη χωρισμένα μὲν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου.
Monolithe ἀρ. μονόλιθον. καὶ ἐπιθ. colonne — *μονόλιθος στήλη*.
Monologue, ἀρ μονόλογος. ἴδ. Soliloque
Monolope, Ϟ. κονία, γένος φυτῶν, ταὐτὸν τῷ conie.
Monomachie, Ϟ. μονομαχία.
Monome, ἀρ. ἀλγ. μονώνυμος, ποσὸν ἔχον ἕνα καὶ μόνον ὅρον.
Monomères, ἀρ. πλ. μονομερῆ, γένος ἐντόμων.
Monomyces, ἀρ. πλ. μονομύκητες, γένος μυκήτων, ὀνομαζόμενον ἀγγεικὸν παρὰ τῷ Λινναίῳ
Monopagie, ἡ Monopégie, Ϟ. μονοπληγία, κεφαλαλγία εἰς ἓν μέρος τῆς κεφαλῆς.
Monopétale, ἐπ. μονοπέταλος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων ἓν μόνον πέτηλον (petale) ἀδιαίρετον, ἢ ἓν μόνον ἄνθος
Monophages, ἀρ. πλ. μονοφάγοι. ἴδ. κατωτέρω.
Monophagies, Ϟ. πλ. μονοφάγια, ἑορτὴ τῶν Αἰγινητῶν εἰς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, ὅπου συνέτρωγον χωρὶς νὰ ὑπηρετῶνται παρ' οὐδενὸς δούλου.
Monophore, ἀρ. μονοφόρον, γένος ἐντόμων.
Monophylle, ἐπ. μονόφυλλος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τὰ φύλλα τοῦ ἄνθους ἀδιάχιστα, ἢ τῶν ὁποίων αἱ ἐντομαὶ δὲν ἐπεκτείνονται μέχρι τῆς βάσεως.
Monophysisme, ἀρ. μονοφυσισμός, σύστημα τῶν μονοφυσιτῶν.
Monophysites, ἀρ πλ. μονοφυσῖται, αἱρετικοὶ χριστιανοὶ πρεσβεύοντες μίαν καὶ μόνην φύσιν εἰς τὸν Χριστόν.
Monopire, ἀρ μονόπορον, γένος πολύποδος κοραλιογόνου.
Monopleurobranches, ἀρ. πλ. μονοπλευροβραγχιώδη, τάξις τῶν μαλακίων.
Monopode, ἀρ. μονοπόδιον, τοάπεζα ἔχουσα ἕνα καὶ μόνον πόδα.
Monopole, ἀρ. μονοπωλία, μονοπώλιον.
Monopoler, οὐδ. ἄχρ. μονοπωλῶ.
Monopoleur, ἀρ. μονοπώλης.
Monoptère, ἀρ μονόπτερον, ναὸς ἀρχαῖος στρογγύλος, ἄνευ τοίχων, τοῦ ὁποίου ἡ στέγη ἐστηρίζετο εἰς κίονας. § *μονόπτερον*, γένος ἰχθύων
Monopterhin, ἀρ. μονοπτερύγιος, γένος ἰχθύων.
Monoptote, ἐπ. μονόπτωτος, ἐπὶ ὀνομάτων ἑλληνικῶν ἢ λατινικῶν ἐχόντων μίαν καὶ μόνην πτῶσιν.
Monopyrène, ἐπ. μονοπύρηνος, ἐπὶ καρπῶν ἐχόντων ἕνα καὶ μόνον σκληρὸν πυρῆνα.
Mono-rabon, ἀρ. * μικροκέρκωψ, εἶδος πίθηκος.
Monorchis, ἀρ. μόνορχις, εἶδος φυτοῦ ἔχοντος τὴν ῥίζαν συγκειμένην ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου βολβοῦ.
Monorchite, ἀρ. μονορχίτης, εἶδος προιαπολίθου.
Monorime, ἀρ. μονόρυθμον, ποίημα ἔχον μίαν καὶ μόνην ὁμοιοκαταληξίαν.
Monospermatique, ἐπ. μονόσπερμος, ἐπὶ φυτῶν.
Monosperme, ἐπ. μονόσπερμος, ἐπὶ καρπῶν ἐχόντων ἕνα σπόρον.
Monostique, ἐπ. μονόστιχος, ἐπὶ κρυστάλλων ἐχόντων μίαν καὶ μόνην σειρὰν πλευρῶν (facettes) ἐπὶ ἑκάστης βάσεως. § οὐσ. *μονόστιχον*, ἐπὶ ἐπιγράμματος ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου στίχου.
Monostome, ἀρ. μονόστομον, γένος σκωλήκων.
Monostyle, ἐπ. μονόστηλος, ἐπὶ φυτῶν.
Monosyllabe, ἀρ. μονοσύλλαβον.
Monosyllabique, ἐπ μονοσύλλαβος.
Monothélisme, ἀρ. μονοθελισμός. ἴδ. κατωτ.
Monothélites, ἀρ. πλ. μονοθελῖται, αἱρετικοὶ τοῦ ἑβδόμου αἰῶνος πρεσβεύοντες μίαν καὶ μόνην θέλησιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
Monotome, ἀρ. μονότομον, γένος ἐντόμων.
Monotone, ἐπ. μονότονος, ἐπὶ ἀσμάτων καὶ πινάκων.
Monotonie, Ϟ. μονοτονία.
Monotoque, Ϟ. μονοτόκον, γένος φυτῶν.
Monotrèmes, ἀρ. πλ. μονότρητα, γένος μαστοφόρων.
Monotriglyphe, ἀρ. μονοτρίγλυφον, τὸ διάστημα ἑνὸς τριγλύφου μεταξὺ δύο κιόνων.
Monotrope, ἀρ. μονότροπον, γένος φυτῶν.
Monoxilo, ἀρ. μονόξυλον.
Mons, ἀρφ. (προφ. τὸ s) (περιφρονητικῶς ἀντὶ τοῦ monsieur). *κύρ*, ἀντὶ τοῦ κύριος.
Monseigneur, ἀρ. ἄρχων, αὐθέντης, τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς διασήμους ἀνθρώπους.
Monseigneuriser, ἀρ. ἀρχοντολογῶ, (εἰρωνικῶς καὶ σίκ).
Monsieur, ἀρ. κύριε. πλ. messieurs *κύριοι*. παροιμ. — vaut bien madame πάρε τὸν ἕνα, κτύπα τὸν ἄλλον. il fait le — *κάμνει τὸν μεγάλον*. il est devenu gros — ἔγινε μέγας ἄνθρωπος. § ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως. § δαμασκηνὸν (χονδρὸν καὶ ἰσοειδές).
Monsone, Ϟ. * μονσωνία, γένος φυτῶν.
Monstre, ἀρ. τέρας. παροιμ. c' est un — δόλυγμα, ἐπὶ ἀσχήμων ἀνθρώπων· ἢ c' est un —de laideur κ. σίχαμα. § θηρίον, (ἐπὶ τῶν παρὰ φύσιν ἀπανθρώπων ἢ σκληρῶν). cette femme est un — ἡ γυνὴ αὐτὴ εἶναι θηρίον. un — d'ingratitude, de cruauté ἀγνωμονέστατος ἄνθρωπος, ἢ ὠμότατος. les —s de l'imagination τὰ τερατουργήματα τῆς φαντασίας. on a servi des —s sur une table ἔφεραν θηρία εἰς τὴν τράπεζαν, οἷς. ἐπὶ μεγάλων ἰχθύων. § τὰ διπλᾶ ἄνθη, ἄνθη τῶν ὁποίων οἱ στήμονες καὶ αἱ ἡλακάτοι μετεμορφώθησαν εἰς πέτηλα.
Monstrueusement, ἐπίρ. τερατωδῶς, ὑπερφυῶς.

Monstrueux, euse, ἐπ. τερατώδης, τερατοειδής. § ὑπερφυής, μέγας, τερατώδης. une femme d'une laideur —se γυνὴ ὑπερφυῶς δυσειδής. § θηριώδης, ἄγριος, ἡ ὑπερβάλλων, ὑπερβολικὸς, παρὰ φύσιν.

Monstruosité, θ. τὸ παρὰ φύσιν, τερατόμορφον, τερατῶδες. l'action qu' il vient de faire est une —ή πρᾶξις αὕτη εἶναι θηριώδης.

Mont, ἀρ. ὄρος. εὑρίσκεται πάντοτε μεθ' ἑνὸς κυρίου ὀνόματος. le — Parnasse, le — Sinaï ὁ Παρνασσὸς, τὸ Σινὰ ὄρος. les —s τὰ ὄρη, αἱ Ἄλπεις (ἰδίως). le double — διπόρυφος, ὁ Παρνασσὸς (παρὰ ποιηταῖς). παροιμ. promettre des —s d'or à quelqu'un τον ὑπόσχομαι κουβούκλια μὲ τὰ κλήματα. promettre —s et merveilles ὑπόσχομαι μεγάλα. vous me donneriez un — d'or que je n'en ferais rien τὸν κόσμον νὰ μὲ χαρίσῃς δὲν τὸ κάμνω. cela lui coûte des —s d'or τὸν γίνεται πολλὰ ἀκριβὰ τοῦτο, βαρβ. τὸν κοστιζει ἕνα κόσμον. aller par —s et pas vaux περιέρχομαι ἐνθάδε κἀκεῖσε, κ. ἐδῶ κ' ἐκεῖ. on le cherche par —s et par vaux τὸν ζητοῦν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν. §—s de piété δανειστικὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ καταστήματα, καταστήματά τινα εἰς Ἰταλίαν καὶ ἀλλαχοῦ ὅπου δανείζεταί τις ἐπὶ τόκῳ μετρίῳ καὶ μὲ ἐνέχυρον μικρᾶς ποσότητας. § — pagnote, οἰκ. ἀσφαλὲς μέρος, ὅθεν θεωρεῖ τις μίαν μάχην.

Montage, ἀρ. ἀναβιβασμὸς, ἀνάβασις. § — du métier ἡ συναρμολογία τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ. § ἀνάπλους, (ἐπὶ τῶν ποταμῶν).

Montagnard, de, ἐπ. ὀρεινός. § οὐσ. les —s οἱ ὀρεινοί.

Montagne, θ. ὄρος, κ. βουνόν. le sommet de la — ἡ ἀκρώρεια. le pied de la — ἡ ὑπώρεια, κ. ποδιὰ τοῦ ἐβουνοῦ. παροιμ. la — a enfanté une souris ὤδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν. deux —s ne se rencontrent pas, mais les hommes se rencontrent βουνὸν μὲ βουνὸ δὲν σμίγει, ἄνθρωπος μὲ ἄνθρωπον σμίγει. pays de —s ὀρεινὸς τόπος. des —s de glace παγετοὶ (μεγάλοι ὄγκοι πάγου, οἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὰς βορείους θαλάσσας). — de la table ἀστερισμὸς τοῦ νοτείου ἡμισφαιρίου.

Montagneux, euse, ἐπ. ὀρεινός.

Montant, ἀρ. ἀντιστάτης, σταθμὸς, τουρκ. ταμπάνι, ξύλον ἢ σίδηρον μακρὸν τιθέμενον ὀρθὸν εἰς τὴν ξυλουργίαν ἢ τὴν σιδηρουργίαν, διὰ νὰ στηριχθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ ἄλλα ξύλα ἢ σίδηρα. les —s d' une porte οἱ ἀμείβοντες, τὰ σταθμὰ τῆς θύρας. les —s d' une raquette τὰ σχοινία τοῦ σφαιροβόλου. du vin a du — οἶνος αὐστηρὸς, ὁριμὺς, κ. χρασὶ δυνατόν. § τὸ ὅλον. le — de la recette et de la dépense τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων. le — ἡ μεταφορὰ, (παρὰ λογιστικοῖς). le tout — à tant, ἐπιθ. τὸ ὅλον ἀναβαῖνον ἢ συμποσούμενον. un oiseau de proie prend le — sur τὸ πτηνὸν ὑψώθη ὑπὲρ τὸ κτλ. τοὐτέστι ἀνέβη ὑψηλότερα παρὰ τὸ κτλ. § παρὰ τοῖς ὡρολογοποιοῖς, σιδηρᾶ σταθμὰ, τὰ σίδηρα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κύρτης (cage) τῶν μεγάλων ὡρολογίων. le — d' un arbre ἡ ἀνάδοσις τοῦ δένδρου, ἡ ἀναδρομή. § ἐπιθ. ἐν χρ. joint — ἁρμὸς ἀνιών, ὁ κατὰ κάθετον ἁρμὸς, ἡ συναρμογὴ δύο πετρῶν, τῆς μιᾶς ἐπὶ τῆς ἄλλης τιθεμένης κατὰ κάθετον. un bateau — πλοῖον ἀναπλέον. un seau — et un descendant ὑδρία ἀναβαίνουσα καὶ καταβαίνουσα. § οὐδ. διάδοχος (εἰς θέσιν τινὰ χηρεύουσαν). ce lieutenant est le premier — ὁ ὑπολοχαγὸς οὗτος ἔρχεται πρῶτος.

Montasin, ἀρ. βαμβάκιον (κλωσμένον ἐρχόμενον ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν).

Montbrétie, θ. * μονδεβρίτειον, φυτὸν παρὰ τῷ Λινναίῳ.

Mont-de-vénus, ἀρ. ἦβη, μέρος τοῦ σώματος κάτωθεν τοῦ ὑπογαστρίου, ὅπου εἶναι αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων.

Monte, θ. ὀχεία, βίβασις, κ. βάτευμα (τῶν ζώων).

Montée, θ. κλίμαξ, κ. σκάλα. § βαθμὸς, κ. σκαλοπάτι. faire sauter les —s à quelqu'un τὸν κατρακυλῶ κάτω ἀπὸ τὴν σκάλαν. § ἀνωφερὲς, ἄναντες (ὄρους, λόφου κτλ.) κ. ἀνήφορος. § ἀνάβασις. les chevaux ont plus de peine à la descente qu'à la — οἱ ἵπποι δυσκολεύονται περισσότερον εἰς τὸν κατήφορον παρὰ εἰς τὸ ἀναίβασμα. § ἡ ὕψωσις (τοῦ θηρευτικοῦ ὀρνέου). — de pont ἡ ὕψωσις τῆς γεφύρας θεωρουμένη ἀπὸ τῆς βάσεώς της ἐπὶ τοῦ ἑνὸς χείλους μέχρι τῆς κυριωτέρας καὶ μέσης ἀψίδος — de voûte ἡ ἄντυξ, ἡ ἴτυς τῆς ἀψιδος, τοὐτέστι τὸ ὕψος τῆς καμάρας θεωρούμενον ἀπὸ τὴν πρώτην βάσιν της μέχρι τῆς κλειδὸς (fermeture). § μύραινα, ἰχθὺς ὀνομαζόμενος οὕτω εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Βρεταvίας καὶ Νορμανδίας.

Monter, οὐδ. ἀναβαίνω. — sur un arbre ἀναβαίνω εἰς δένδρον. — sur un vaisseau, sur etc. ἐπιβαίνω πλοίου, κτλ. χυδ. μπαρκάρομαι. — à cheval ἀναβαίνω ἵππον, κ. καβαλικεύω. ce jeune homme —e bien à cheval ἱππεύει καλὰ ὁ νέος οὗτος, καβαλικεύει. — à l' assaut ἐπιτίθεμαι κατὰ τοῦ φρουρίου, κάμνω ἔφοδον. —à la brèche εἰσβάλλω εἰς τὸ φρούριον. — au trône ἀναβαίνω εἰς τὸν θρόνον, γίνομαι βασιλεύς. — le vaisseau διοικῶ τὸ πλοῖον. — en chaire διδάσκω, βάλλω λόγον. — sur le Parnasse στιχουργῶ. elle a —é sur le théâtre, sur les planches ἔφανη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἐπαιξεν εἰς θέατρον. — en grade προβιβάζομαι. un écolier est —é en seconde προεβιβάσθη εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν. παροιμ. —sur ses grands chevaux παροργίζομαι, παραφέρομαι ἀπὸ τὸν θυμόν. il a —é sur ses grands chevaux ἤρχισεν ὑψηλὰ (ἐπὶ λόγων, διηγορίας κτλ). — sur ses ergots ἐκβάλλω φωνὰς, ὑψῶ τὴν φωνήν μου. vous me feriez — aux nues θὰ μὲ κάμεις νὰ σκυλιάτω. § καὶ ἐν. — une montagne ἀναβαίνω τὸ ὄρος. — un cheval ἀναβαίνω τὸν ἵππον. voilà le cheval que je —e ἰδοὺ ὁ ἵππος τὸν ὁποῖον καβαλικεύω. — une rivière ἀναπλέω τὸν ποταμόν. — un régiment de cavalerie, ἢ un cavalier χορηγῶ ἵππους, ἢ ἵππον εἰς κτλ. — la garde à un poste ἔχω τὴν φυλακὴν θέσεώς τινος, τίθεμαι φρουρός. — la tranchée φυλάττω τὴν τάφρον. § ἀναβιβάζω, κ. ἀναιβάζω. — la tuile περνῶ τὰ κεραμίδια (ἀπὸ χέρι εἰς χέρι διὰ νὰ ἀναβιβασθῶσιν εἰς τὴν στέγην). § συναρμόζω, ἁρμόζω, συμπηγνύω, συνδέω, (ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν, οἷον χρυσοχόων, λεπτουργῶν, κλειθροποιῶν κτλ. οἵτινες ἐνόνουν διάφορα μέρη τοῦ ἔργου των διὰ νὰ ἀποτελέσωσιν τὸ ὅλον). — une croix de diamans ἐνδέω, σφηκῶ, κ. δένω στενὸν διαμαντένιον. — un métier de tisserand ζήνω τὸν ἐργαλειὸν, ἢ τὸ πανί. — une porte de fer ζήνω σιδηρέαν θύραν. — une horloge ὑφόνω, κ. κουρδίζω τὸ ὡρολόγιον. — une chemise σιάνω τὸ ὑποκάμισον, τὸ ἑτοιμάζω. — un instrument de musique à cordes ἁρμόζω, ἐντείνω, κ. χορδίζω τὸ ὄργανον. — un instrument d'un ton ὑψῶ, ἀναβιβάζω τὸ ὄργανον ἕνα τόνον κτλ. un luth est bien —é, mal —é τὸ ὄργανον εἶναι καλῶς ἢ κακῶς ἡρμοσμένον, χορδισμένον. — une maison εὐτρεπίζω, παρασκευάζω, κ. συγυρίζω οἰκίαν, τὴν προμηθεύω μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα. — un théâtre συσκευάζω θέατρον. — une manufacture ἑτοιμάζω τὸ ἐργοστάσιον. se — en linge, vaisselle ἐφοδιάζομαι μὲ ὀθόνια, σκεύη τραπέζης κτλ. — sa couleur χρωματίζω δυνατώτερον — la tête à quelqu'un προκαταλαμβάνω τινὰ περί τινος πράγματος, κ. τοῦ σχηματίζω τὸν νοῦν. se — la tête προκαταλαμβάνομαι il s'est —é la tête sur cette affaire, vous ne le ferez pas changer γύρισε ὁ νοῦς του εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, δὲν θὰ τὸν μεταβάλῃς. § οὐδ. ἀναβαίνω, ὑψοῦμαι, κ. σηκώνομαι. un mur — a trop

haut τὸ τεῖχος εἶναι πολλὰ ὑψηλόν. un collet —e trop haut ἡ τραχηλιὰ ἀναβαίνει πολύ. les vapeures —ent au cerveau αἱ ἀναθυμιάσεις κτυποῦν στὴν κεφαλήν, ἐλλ. ἅπτονται, καθάπτονται τῆς κτλ. le brouillard —e ἡ ἀχλὺς ὑψοῦται. le peuplier est un arbre qui —e très haut ἡ αἴγειρος εἶναι δένδρον τὸ ὁποῖον ἀνατρέχει πολὺ εἰς ὕψος, αὐξάνει πολύ. une plante —e en graine τὸ φυτὸν ἐκσπερματοῦται, κ. ξεσποριάζει, ἀναβαίνει στὸν σπόρον. les blès —ent en épis ὁ σῖτος σταχυοῦται, κ. ξεσταχιάζει. les astres —ent sur l'horizon τὰ ἄστρα ὑψοῦνται, ἀνατέλλουσιν ἐπὶ τοῦ ὁριζοντος. une fille —e en graine, οἰκ. γραῦς ἔοιφος, κ. γεροντοκόριτζον. la rivière — a de plusieurs pouces ὁ ποταμὸς ἐφούσκωσε πολλοὺς σαντύλους. les marchandises, le blé —ent, est —é ἢ a —é jusqu'à τὰ κτλ. συνετιμήθησαν, κ. ἀκρίβαιναν, ἢ ἀνέβησαν (τοὐτέστι κατὰ τὴν τιμήν). sa cruauté est —ée au plus haut degré ἡ ὠμότης του ἔφθασεν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. faire — ἀνατιμῶ, συντιμῶ, ἀκριβαίνω (ἐν.) § — à, se — à γίνομαι, συμποσοῦμαι, συνίσταμαι, ἀναβαίνω. ces quatre articles —ent ἢ se —ent à trente τὰ τέσσαρα κονδύλια ἀναβαίνουσιν εἰς κτλ. § monté, ée, μετ. un homme est bien —é, mal —é ὁ ἔχει καλὸν ἢ κακὸν ἵππον. on est bien —é en chevaux, en linge, en meubles ἔχει πολλοὺς ἵππους, ὀθόνια, σκεύη. un vaisseau est percé pour cinquante canons, mais il est —é de trente τὸ πλοῖον εἶναι πεντήκοντα πυροβόλων, ἀλλὰ φέρει μόνον τριάκοντα. il est —é sur un ton plaisant εἶναι ἀστεῖος ἄνθρωπος. —é sur un ton singulier παράδοξος ἄνθρωπος. vous êtes bien, mal ἢ singulièrement —é διάκεισαι καλῶς, κακῶς ἢ παραδόξως. un cheval —é haut ἢ haut —é ἵππος ὑπερύψηλος.

Monte-ressort, ἀρ. ἀναγωγεὺς, ἐργαλεῖον τῶν τυρεκοποιῶν δι' οὗ ἀναβιβάζουσι τὸν μέγαν ἐλατῆρα.

Monteur, ἀρ. ἐν χρ. —s en blanc ξυλοποιοί, τεχνῖται οἵτινες προετοιμάζουν τὸ ξύλινον μέρος τοῦ τυρεκίου. § —s ἢ faiseurs de boîtes * κυτιδοποιοί, οἱ κατασκευάζοντες τὰς κυτίδας τῶν μικρῶν ὡρολογίων.

Montferrine, Ϛ. * μονφερρίνη, χορὸς οὕτω λεγόμενος ἐκ τοῦ Montferrat τοῦ Πηδεμοντίου.

Montgolfière, Ϛ. ἀεροστάτης, ὀνομασθεὶς οὕτω ἐκ τοῦ Montgolfier τοῦ ἐφευρετοῦ.

Montichicours, ἀρ. ὕφασμα Ἰνδικὸν ἐκ μετάξης καὶ βάμβακίου.

Monticulaire, ἀρ. γένος λιθοδένδρων.

Monticule, ἀρ. βουνὸς, κ. βουνάκι.

Montie, Ϛ. ὀρειὰς, φυτὸν μικρὸν, φυόμενον εἰς ἀργιλώδεις γαίας πλησίον πηγῶν καὶ ῥυάκων.

Montin, ἀρ. * μοντίνιον, γένος φυτῶν ἐπιλοβίων τοῦ Εὐέλπιδος ἀνθρωτηρίου.

Montire, Ϛ. φυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Mont-joie, ἀρ. λιθὰς, σωρὸς πετρῶν χρήσιμος εἴτε εἰς τὸ νὰ δεικνύῃ τὰς ὁδοὺς, εἴτε πρὸς ἀνάμνησιν νίκης τινὸς ἢ ἄλλου τινὸς συμβεβηκότος. § ἐλελεῦ, πολεμιστήριος φωνὴ τῶν ἀρχαίων Γάλλων. § τίτλος, τὸν ὁποῖον ἔφερεν ὁ πρῶτος στρατοβασιλεὺς τῶν Γάλλων. § Ϛάμνος τις.

Mont-ménale, ἀρ. μαίναλον, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.

Montoir, ἀρ. ἀνάβαθρον, τουρκ. μπινὲκ τασί, πέτρα ὄθεν ἀναβαίνει τις εἰς τὸν ἵππον. le côté du — ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ τοῦ ἵππου. le côté hors du — ἡ δεξιὰ πλευρά un cheval est difficile, rude au — ἀνάγωγος ἵππος, μὴ δεχόμενος τὸν ἀναβάτην. il est doux, facile au — εὐπειθὴς, χειροήθης, δεχόμενος τὸν ἀναβάτην.

Montouchi, ἀρ. * μαῶτιον, δένδρον, ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ὁποίου γίνεται ἓν εἶδος φελλοῦ.

Montre, Ϛ. γεῦμα, δεῖγμα, ἰταλοβαρβ μόστρα. on a acheté du blé sur — ἠγόρασαν σῖτον κατὰ τὸ δεῖγμα, διὰ δείγματος. § ἐπίδειξις, ἔκθεσις (τῶν πραγματειῶν ἔμπροσθεν τοῦ ἐργαστηρίου, διὰ νὰ τὰς βλέπωσιν οἱ διαβάται). donnez-nous du plus beau, ne nous faites point de — δὸς μας ἀπὸ τὰ καλήτερα, μὴ μᾶς κάμῃς ἐπίδειξιν. § ἀδαμαντοθήκη ἢ χρυσοθήκη (τῶν χρυσοχόων καὶ λιθογνωμόνων). § ἀγορὰ ἵππων. § ἱπποδοκιμασία, τρόπος τοῦ νὰ δοκιμάζωσιν οἱ ἱπποπῶλαι τοὺς πωλουμένους ἵππους. μεταφ. faire — de son esprit κάμνω ἐπίδειξιν τοῦ νοός μου. § τὸ φαινόμενον. la — des blés est belle ὁ σῖτος δεικνύει (κ. δείχνει) καλὰ, τοὐτέστι κατὰ τὸ φαινόμενον εἶναι καλός. une chose n'est là que pour la — τὸ πρᾶγμα εἶναι πρὸς ἐπίδειξιν. παροιμ. belle — et peu de rapport Ϛωρία ἐπισκόπου καὶ καρδία μυλωνᾶ. § ἀρχ. ἄχρ. παράταξις (στρατιωτική). on les fera passer à la —, οἰκ. θὰ τοὺς περάσῃ καὶ αὐτοὺς μαζῆ (ἂν καὶ κατωτέρους ὁηλαδή). une chose peut passer à la — ἐμπορεῖ νὰ περάσῃ μαζὺ μὲ τ' ἄλλα. § ἀρχ. ἄχρ. μισθὸς (τοῦ στρατιώτου). § — d' orgues οἱ σωλῆνες τοῦ ὀργάνου.

Montrer, ἐν. δεικνύω, κ. δείχνω — quelqu'un au doigt δακτυλοδεικτῶ τινα (ἐπὶ κακῷ). se faire — au doigt εἶμαι δακτυλοδεικτούμενος. un cadran qui —e l'heure γνώμων ὅστις δεικνύει τὴν ὥραν. — un visage gai δεικνύω πρόσωπον εὔθυμον. — de la douleur, de la joie ἐπιδεικνύω λύπην, χαράν. se —ραίνομαι, ἐπιφαίνομαι le soleil ne s' est point —é aujourd' hui ὁ ἥλιος δὲν ἐφάνη σήμερον. se — humain, libéral δεικνύομαι, ἀναδεικνύομαι φιλάνθρωπος, ἐλεύθέριος. il est bien hardi de se — après cela εἶναι αὐθάδεια νὰ φαίνεται εἰς τὸν κόσμον μετὰ τοῦτο. se bien — dans une affaire, οἰκ. στέκομαι καλὰ εἰς ὑπόθεσιν, τοὐτέστι δεικνύω σταθερότητα, κτλ. — le chemin aux autres ὁδηγῶ τοὺς ἄλλους, ἀνοίγω τὴν ὁδὸν πρῶτον, κάμνω ἀρχὴν παροιμ. — à quelqu' un son béjaune δείχνω τὴν τύφλαν του. χυδ. je n' ai garde d' aller là — mon nez δὲν ἔχω στον νοῦν μου νὰ ὑπάγω, νὰ φανῶ ἢ νὰ δείξω τὸ πρόσωπόν μου. —les dents à quelqu'un δείχνω τὰ ὀδόντια, ἤτοι τὸν ἀπειλῶ. — les talons χυδ. γυρίζω τὴν ῥάχιν μου, φεύγω —ez-nous les talons δεῖξέ μας τὴν ῥάχιν σου. — le cul, χυδ. στρέφω τὰ νῶτα, φαίνομαι δειλός. un habit —e la corde διαφαίνει, κ. φαγκρίζει το ἔνδυμα (ὅταν ἐπαλαιώθη καὶ ἐτρίβη). παροιμ. καὶ μεταφ. cela —e la corde φαίνεται, γίνεται ὁρατὸν τὸ πρᾶγμα, (ἐπὶ πανουργίας σκαιᾶς καὶ καταφανοῦς). un homme —e la corde προδίδεται, κ. πιάνεται (ἐπὶ τῶν λεγομένων μὲν ὡς σοφῶν, ἀλλὰ προδιδόντων τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀμάθειαν). § ἀποδεικνύω. § διδάσκω. — à lire διδάσκω νὰ ἀναγινώσκῃ. — à quelqu'un à monter à cheval διδάσκω τινὰ νὰ ἱππεύῃ. καὶ ἀπολ. ce maître —e en ville ὁ διδάσκαλος οὗτος διδάσκει, ἢ διδει μαθήματα εἰς τὴν πόλιν. § montré, ée, μετ. il a été bien —é ἐδιδάχθη καλὰ, ἐξησκήθη (ἐπὶ τῶν χρεωστούντων)

Montueux, euse, ἐπ. ὀρεινὸς, ἀνώμαλος.

Monture, Ϛ. ὕφημα, κτῆνος, ζῶον (ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναβαίνει τις), κ. καβάλα. παροιμ. qui veut voyager loin, ménage sa — κτλ. φροντίζει το ζῶον του § — d'un fusil ἡ ὑποστενὴ τοῦ πυροβόλου, τὸ ξύλινον μέρος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ αὐλὸς (canon), ὁ λύκος κτλ. — d'une tabatière, d'un étui ἡ συναρμογὴ ταὐτακοθήκης, Ϛήκης κτλ. ἡ ἕνωσις τῶν δύο αὐτῆς μερῶν. — d'une bride ὑποχαλινίδια, τὸ μέρος τῶν χαλινῶν, τὸ ὁποῖον ἀνέχει καὶ ὑποστηρίζει τὸν κημόν. § κατασκευὴ, ἡ ἐργασία τοῦ συναρ-

μόζοντος ἢ στήνοντος τὴν μηχανὴν τεχνίτου, ἴδ. monter. la — d'un diamant σφήκωμα, ἔνδεσις, κ. ὀξύμον τοῦ ἀδάμαντος. la — d'une maison ὁ εὐτρεπισμός, κ. τὸ στρώσιμον τῆς οἰκίας κτλ.

Monument ἀρ. μνημεῖον. ce discours est le plus beau — ὁ λόγος οὗτος εἶναι τὸ ὡραιότερον ὑπόμνημα. § μαυσωλεῖον, μνῆμα.

Monumental, le, ἐπ. μνηματίτης, μνημόνειος, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναγόμενος εἰς τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα.

Mo-pie-su, ἀρ. Ἅμνος τῆς Κίνας.

Mopse, ἀρ. μολοσσικὸς ἢ μολοσσὸς (κύων).

Mopsée, Ϛ. ἴτις, γένος πολυπόδων κοραλιογόνων.

Moquable, ἐπ. χλευαστός.

Moque, Ϛ. πολυτρόχιον, ἡ βαροῦλκον, μηχανὴ ἐπὶ τῶν πλοίων διὰ τὴν ὕψωσιν βαρέων σωμάτων.

Moquer (se), αὐτοπ. (ἐκ τοῦ ἐλ. μωκῶμαι). σκώπτω, χλευάζω, περιγελῶ. § ἐμπαίζω, καταγελῶ, περιῤῥονῶ. vous vous — ez παίζεις, κ. χωρατεύεις. οἰκ. c'est se — que de sortir par cette grande chaleur παίζεις καὶ εὐχαίνεις μὲ τόσην ζέστην. παροιμ. la pelle se — e du fourgon τύφλα μούντζα καὶ οἱ δύο, ἡ πάρε τὸν ἕνα κτύπα τὸν ἄλλον. se — du froid, des chiens παίζω μὲ τοὺς σκύλους, μὲ τὸ ψῦχος, τοὐτέστι τοὺς περιῤῥονῶ, ἀψηφῶ. se faire — de soi γίνομαι περίγελως. § moqué, ée, μετ. il fut —é de tout le monde ἐχλευάσθη παρ' ὅλων, ὅλοι τὸν ἐχλεύασαν, ἐγέλασαν μὲ αὐτόν. Jésus-Christ fut —é ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐμυκτηρίσθη.

Moquerie, Ϛ. χλευασμὸς, σκῶψις, περιγελως, ἐμπαιγμός.

Moquette, Ϛ. μαλλωτὸν, ὕφασμα ἐκ μαλλίου ὅμοιον μὲ τὸ ὁλοσηρικὸν (κατιφὲς), τὸ ὁποῖον εἶναι χρήσιμον εἰς τὴν ταπητουργίαν, σκευοποιΐαν, ἁμαξοποιΐαν κτλ. § κράκτης (ἐπὶ ὀρνιθοθηρίας).

Moqueur, euse, ἐπ. χλευαστικὸς, σκωπτικὸς, κ. περιγελαστικός. ris — χλευαστικὸς γέλως. § οὐσ. c' est un — εἶναι χλευαστής. § σκώψ, εἶδος πτηνοῦ τῆς Ἀμερικῆς. § σκὼψ, εἶδος ὄρεως.

Moquillier, ἀρ. * μοκιλέα, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Mora, ἀρ. μόρα, λόχος τῶν Σπαρτιατῶν.

Morabite, ἀρ. Μωαβίτης, οὕτω λέγονται οἱ Μωαμεθανοὶ αἱρετικοὶ ἐκ τοῦ Mohaidin ἐγγόνου τοῦ Ἀλῆ, γαμβροῦ τοῦ Μωάμεθ.

Moraillер, ἐν. ἑλκύνω, ἐκτείνω τὸν ὕελον διὰ τῶν ψαλίδων.

Morailles, Ϛ. πλ. λύκος, εἶδος λαβίδος τοῦ πεταλωτοῦ δι' ἧς κρατεῖται ὁ ἵππος ἀπὸ τοὺς ῥώθωνας καὶ τὴν σιαγόνα, ὅταν πεταλόνηται, ἢ θεραπεύηται. § ψαλίδες (τῶν ὑελοποιῶν δι' ὧν ἐκτείνουσι τὸν ὕελον ἢ τὸν ἕλκουσι πρὶν ἀνοιχθῇ)

Moraillon, ἀρ. λυκίσκος, σιδήριον πλατὺ ἔχον κρίκον διὰ τοῦ ὁποίου κλείονται τὰ κιβώτια, αἱ θύραι κτλ.

Moraine, Ϛ. ἔριον, μαλλὶ (τὸ ὁποῖον πίπτει ἀπὸ τὰ δέρματα τῶν προβάτων συνάμα μὲ τὴν ἄσβεστον, ὅπου τὰ βυθίζουσιν οἱ βυρσοδέψαι). καὶ ἐπ. laine — e ταὐτὸν τῷ ἀνωτ. § οὐσ. λιθας ἢ ἄμμος (σωρευομένη πρὸς τὸ κάτω μέρος καὶ εἰς τὰ ἄκρα τῶν πάγων τῆς Ἑλουητίας). § —s, πλ. σκώληκες (εἰς τὴν ἔδραν καὶ περὶ τὸν ὀκτυλιον τοῦ ἵππου)

Moral, le, ἐπ. ἠθικός. vertus —es αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν χριστιανικῶν). cela est fort — τοῦτο εἶναι χοηττοηθέστατον. assurance — e certitude — e ἠθικὴ βεβαιότης (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς φυσικῆς). § οὐσ. le — τὸ ἠθικόν. § οὐσ. la — e ἡ ἠθική. la — d'Aristote τὰ ἠθικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.

Moralement, ἐπίῤ. ἠθικῶς. il vit bien — ζῇ χοηστοήθως. cela est vrai — parlant τοῦτο εἶναι ἀληθὲς θεωρούμενον ἀνθρωπίνως. cela est — impossible τοῦτο εἶναι ἠθικῶς ἀδύνατον.

Moraliser, ἐν. ἠθοποιῶ, ἠθολογῶ.

Moraliseur, ἀρ. ἠθολόγος, (εἰρωνικῶς καὶ περιῤῥονητικῶς)

Moraliste, ἀρ. ἠθικὸς, ἠθικολόγος. § ἠθολόγος, ταὐτὸν τῷ Moraliseur.

Moralité, Ϛ. ἠθικότης. § ἠθικὸν ἀξίωμα, γνώμη. —s chrétiennes τὰ χριστιανικὰ παραγγέλματα. la — d'une personne τὸ ἠθικὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἤθη του, ἡ διαγωγή του. certificat de — πιστοποιητικὸν περὶ τῶν χοηστῶν ἠθῶν. la — d'une fable τὸ ἐπιμύθιον. καὶ ἐν γένει la — d'un roman τὸ ἦθος τῆς μυθιστορίας, τὸ ἠθικόν. § —s αἱ πρῶται χριστιανικαὶ κωμῳδίαι αἵτινες ἐπαίχθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Moralteur, ἀρ. ἄχρ. ἀμβολιεργὸς, ὁ ἀναβάλλων ὑπόθεσίν τινα.

Moratoire, ἐπ. lettres —s (εἰς τὴν Γερμ.) ἡ lettres d'État (ἄλλοτε εἰς τὴν Γαλλίαν) γράμματα ἀναβολῆς, ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν ἡγεμόνων πρὸς ἀναβολὴν τῆς καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν ἐκ μέρους τῶν ὀφνειστῶν.

Morbide ἐπ. ἐκ τοῦ Λατ. νοσώδης, νοσοποιός. § ζωγρ. ἀνθρειλεκέλος, σαρκοφανὴς, ἐπὶ τῶν ζωηρῶς παριστανομένων σαρκῶν.

Morbidesse, Ϛ. εὐσαρκία (παρὰ ζωγράφοις) ἡ ἁβρότης καὶ λεπτουργία τῶν σαρκῶν εἰς τὰς εἰκόνας.

Morbifique, ἐπ. νοσοεργὸς, νοσοποιός.

Morbilleux, euse, ἐπ. ἐν. χρ fièvre — se πυρετὸς ἐπερχόμενος πρὸ τῆς ἥλερης.

Morceau, ἀρ. τεμάχιον, κ. κομμάτι. mettre une chose en — x κατακερματίζω, κ. κομματιάζω. παροιμ. un homme aime les bons — x ἀγαπᾷ τὰ καλὰ κομμάτια, τὸ καλὸν φαγί. doubler les — x, ἢ ses — x κάμνω δύο δύο ταῖς βουκαις, τρώγω βιαττικά. le — honteux τὸ κομμάτι τῆς ἐντροπῆς, τὸ τελευταῖον μέρος τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πινάκιον. παροιμ. quelqu' un s'endort le — au bec, à la bouche κοιμᾶται μὲ τὸ φαγὶ στὸ στόμα. manger un — τρώγω ὀλίγον, τσώγω κομμάτι. il a ses — x taillés, ses — x sont taillés ἔχει τὰ ἀναγκαῖα του, τὴν τροφήν του, ἔχει τὰ ἔξοδά του (καὶ ὄχι περισσότερον). il a ses — x taillés εἶναι μετρημένα, μὲ τὸ μέτρον (ὥστε δύναται νὰ κάμῃ ὑπὲρ τὰς διαταγάς του). — d'Adam βρόχθος, κ. τὸ καρύδι τοῦ λαιμοῦ. compter les — x à quelqu'un τὸν διδω μὲ τὸ μέτρον. ronger les — x à quelqu'un τοῦ κόπτω τὸ εἰσόδημα, τὴν ὠφέλειαν. § τμῆμα, τεμάχιον (γῆς, λιμένος, κτήματος κτλ.). un — de la Henriade μέρος τῆς Ἐρριάδος. un — de musique μουσικὴ σύνθεσις, ποίημα μουσικόν. un — d'architecture, de peinture ἔργον ἀρχιτεκτονικῆς, ζωγραφίας § — de diable, ἢ — frangé, ἀνατ. ἡ φαλόπιος ἀτλία.

Morceler, ἐν. κερματίζω, κ. κομματιάζω.

Morcelé, ée, μετ. un style — διακεκομμένον ὕφος.

Mordache, Ϛ. σκάλευθρον, κ. σκαλιστῆρι (τῆς φωτιᾶς). § πυσάγρα, Ϛερμαστρὶς (χρήσιμος εἰς τὰς διὰ τοῦ πυρὸς τέχνας διὰ νὰ κατώσῃ τὰ εἰς τὸ πῦρ τιθέμενα ἀγγεῖα).

Mordacité, Ϛ. το διαῤῥωτικὸν, ἡ ἰδιότης τοῦ βιβρώσκειν. § δηκτικότης, τὸ δηκτικόν.

Mordant, te, ἐπ. bêtes —tes θάκετα ζῶα, καρχαρόδοντα, οἷον λύκος, ἀλώπηξ. § δηκτικός. § le —, ἀρ. χρυσόκολλα, μίγμα διὰ τοῦ ὁποίου προσκολλῶσιν οἱ χρυσοχόοι τὰ φύλλα τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ ἀργύρου ἐπί τινος ἐπιχρυσείας. § κόλλα (τῶν ταπητουργῶν, δι' ἧς κολλῶσι τὸ ἔριον ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἢ ἐπὶ τῆς σάγης). § διλάβιον, κ. τζιμπίδι μὲ τὸ ὁποῖον οἱ βελονοποιοὶ καὶ τυπογράφοι κρατοῦν οἱ μὲν τὰς καρφίδας διὰ νὰ τὰς ἀποξύσωσιν, οἱ δὲ τὰ χειρόγραφα διὰ νὰ συνθέσωσι une voix a du mordant φωνὴ ὀξεῖα, διάτορος, κ. διαπεραστική, ἢ τυριστή. un acteur

a du — dans son jeu ὁ ὑποκριτὴς αὐτὸς παίζει περιέργως. un homme a du — dans l'esprit ἔχει πνεῦμα ὀηκτικόν.

Mordaret, ἀρ. χρυσοῦν κομβίον (ὁποῖα τίθενται ἐπὶ τῶν ἐφιππίων).

Mordate, ἀρ. ἐκ τοῦ τουρκ. μουρτάτ, ὁ ἐξωμότης, ὁ ἐξωμότας (τὴν θρησκείαν του), ἀρνητής.

Mordéhi, ἀρ. νόσος τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Mordelle, Θ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Mordellones, Θ. πλ. φυλὴ ἐντόμων κολεοπτέρων.

Mordette, Θ. μηλολόνθη, (ὅπως γεννᾶται πρὶν μεταβῇ εἰς τὴν στάσιν τῆς χρυσαλίδος).

Mordexin, ἀρ. νόσος τῶν κατοίκων τῆς Γόας.

Mordicant, te, ἐπ. δριμὺς, διαβρωτικός. § ὀηκτικὸς, (ἐπὶ ἤθους, νοὸς, καὶ χαρακτῆρος). chaleur —te θερμασία ὀακνώδης καὶ δριμεῖα.

Mordicus, ἐπίρ. ἐκ τοῦ λατ. ὀδὰξ, κ. μὲ τὰ ὀόντια, ἰσχυρῶς. ἐν χρ. soutenir — son opinion διϊσχυρίζομαι, ὑπερασπίζομαι ἰσχυρῶς, (κ. μὲ τὰ ὀόντια) τὴν γνώμην μου.

Mordienne, Θ. ἐν χρ. à la grosse — ἀδόλως, ἁπλάστως, εἰλικρινῶς.

Mordiller, ἐν. (τὰ ὀυο ll εἶναι ὑγρὰ), ὑποδάκνω, κ. ὀαγκάνω (ἐλαφρὰ, καὶ κατ' ἐπανάληψιν, ὡς οἱ κύνες).

Mordoré, ée, ἐπ. ἐρυθρομέλας, κοκινόμαυρος.

Mordre, ἐν. ὀάκνω, κ. ὀαγκάνω, (ἐπὶ πτηνῶν, ζώων, ἐντόμων, κτλ.) l'eau forte —d la planche τὸ βασιλικὸν ὕδωρ βιβρώσκει, τρώγει τὴν πλάκα. une étoffe —d la teinture τὸ ὕφασμα βάφεται, λαμβάνει τὸ χρῶμα. se — les doigts μετανοῶ. une chose ne — ni ne rue ὀὲν γυρεύει. ψωμὶ τὸ πρᾶγμα, τουτέστι ὀὲν φέρει καμμίαν ζημίαν. — la poussière. ποιητ. (οὐδὰς ὀάκνω, Ὅμ). πίπτω, φονεύομαι εἰς τὸν πόλεμον. § οὐδ. — à l'hameçon, — dans un morceau de pain καταπίνω τὸ ὀέλεαρ, τεμάχιον ἄρτου. παρ. καὶ μετ. un homme —d à l'hameçon, à la grappe πιάνεται, ἤτοι ὁί. ὀτι ἀκροᾶται εἰς ὅσα τὸν λέγουν διὰ νὰ τὸν ἀπατήσουν. quand il médit d'un tel on dirait qu' il —d à la grappe ὅταν κατηγορῇ τὸν ὀεῖνα, καταχαίρεται, κοτανοστιμεύεται. la viguette —d sur les lettres ὁ καλλωπισμὸς(τῶν βιβλίων) σκεπάζει τὰ γράμματα. il faut — plus avant dans l'étoffe πρέπει νὰ πάρω, (ἤτοι νὰ στρίψω) τὸ πανὶ περισσότερον (διὰ νὰ μὴ ξηλόνεται). les dents d' une roue ne —ent pas assez sur les ailes d'un pignon οἱ ὀόντες τοῦ τροχοῦ ὀὲν πιάνουν καλὰ εἰς τοὺς ὀόντας τοῦ ὑποτροχίου, ἤτοι ὀὲν χώνονται, ὀὲν ἐμβαίνουν. l'eau forte n'a pas assez —u sur cette planche τὸ βασιλικὸν ὕδωρ ὀὲν ἔφαγεν ἀρκετὰ τὴν πλάκα. la fièvre trouvera bien à — sur lui ὁ πυρετὸς ἔχει τροφὴν εἰς αὐτὸν, (ἐπὶ τῶν παχέων ἀνθρώπων). il n' y saurait — ὀὲν τὸ τρώγει, (ἤτοι ὀὲν θὰ τὸ ἀποκτήσῃ). il n'y saurait — ὀὲν ἐμβαίνει, (ὀὲν τὸ καταλαμβάνει). un aveugle y — drait καὶ τῷ τυφλῷ ὀῆλον. § ἐπικρίνω, ψέγω. c'est un homme qui cherche à — sur tout ὁ ἄνθρωπος οὗτος καλίζει τὰ πάντα. § mordu, ue, μετ. — par les puces ψυλλόβρωτος, κ. ψυλλοφαγωμένος. feuilles —ues ἀκρότομα φύλλα, τῶν ὁποίων ὀηλ. αἱ κορυφαὶ ὁμοιάζουν ὡσνὰ ἐδαγκάσθησαν (ἀπὸ ζῶων).

More, ἀρ. μαυρητανὸς, μαῦρος. παρ. traiter quelqu'un de turc à — φέρομαι πρός τινα σκληρῶς. un cheval cap de — ἢ cavassé de — ἵππος πυρρὸς, ἔχων τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ἄκρα μαῦρα. à laver la tête d' un —, on y perd sa lessive στοῦ κωφοῦ τὴν πόρτα ὅσον θέλεις βρόντα. gris de — φαιὸν μελανόν.

Moreau, ἐπ. παμμέλας, (ἐπὶ ἵππου) κ. κατάμαυρος.

Morée, Θ. μορέα, γένος φυτῶν ἰριοειδῶν. § ἀργιλοσιδηρᾶ γῆ (χρησιμεύουσα κατά τι εἰς λίπασμα τῶν γαιῶν).

Morellane, Θ. * μορελάνη, θάμνος ἔχων στρεπτοειδῆ καυλὸν τῆς Κίνας καὶ Κογχεκίνης.

Morelle, Melongène, Tomate, Θ. στρύχνος, κ. μελιντζάνα, γένος φυτῶν στρυχνοειδῶν. § κυπρῖνος, ἰχθύδιον, λεγόμενον ἄλλως véron.

Morène, Θ. ὑδρόχαρις, φυτὸν ἑλώδες.

Morenier, ἀρ. φοίνιξ ὁ Περουβιανός.

Moresque, ἐπ. μαυρούσιος. § la — οὐσ. ὁ μαυριτανικὸς χορός. § οὐσ. —s μαυρούσικαι γραφαί, εἶδος ζωγραφίας κατὰ τὸν τρόπον τῶν μαυρουσίων, μιμουμένης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κλάδους καὶ φύλλα μὴ ἔχοντά τι ὅμοιον μὲ τὰ φυσικὰ εἴδ. Arabesque.

Morfiailler, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. τρώγω ἀδδηφάγως.

Morfier, ἀρχ. ἄχρ. τρώγω.

Morfil, ἀρ. ἀκμὴ, * νεφέλη, λεπτοτάτη στειρὰ καὶ εὔθραυστος ἥτις σχηματίζεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν κοπτερῶν ἐργαλείων, οἷον ξυροῦ, μαχαίρας, κτλ. ὅταν ἀκονισθῶσιν ἢ τροχισθῶσιν, εἰς τὰς ἄλλας τέχνας λέγεται bavure, εἴδ. τὴν λέξιν. § ἐλέφας, ὀδοὺς τοῦ ἐλέφαντος, τουρ. φιλδισί.

Morfondre, ἐν. περιψύχω, κ. κρυολογῶ. § se —, αὐτοπ. ῥιγῶ, περιψύχομαι, κ. κρυόνω, ἢ κρυολογῶ. vous vous—ez παγώνεις ἐκεῖ. un homme se —d à la cour, etc. ὁ ὀεῖνα περικυλίεται, κ. σέρνεται εἰς μάτην εἰς τὴν αὐλὴν κτλ. (περιμένων ὀηλαὸὴ ἀνωφελῶς τι). de la pâte se —d τὸ ζυμάρι κρυόνει. § morfondu, ue, μετ.

Morfondure, Θ. βλέννα, κόρυζα, κρυολόγημα τοῦ ἀλόγου.

Morganie, Θ. * μοργάνιον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Morgeline, Θ. ἀλτίνη, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρυοφύλλων.

Morguant, te, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. τετυφωμένος.

Morgue, Θ. τύφος, ἔπαρσις, ἀλαζονία, ὑπερηφία. c'est un homme qui sait bien tenir sa — μεγαλοπιάνεται, κρατεῖ τὸ εἶναι του. § νεκροσκοπεῖον, (μέρος εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων ὅπου ἐκτίθενται οἱ εὑρισκόμενοι νεκροὶ εἰς τοὺς πολέμους ἢ ἀλλαχοῦ διὰ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν). § * ὀεσμοφυλακεῖον μέρος ὅπου κρατοῦνται οἱ φυλακιζόμενοι διὰ νὰ τοὺς ἐπιθεωρήσῃ ὁ ὀεσμοφύλαξ καὶ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ.

Morguer, ἐν. ὑπεροπτικῶς βλέπω, ἀναβλεμματίζω, ἐμβλεμματίζω.

Morgueux, euse, ἐπ. ἄχρ. ὑπερόπτης.

Moribond, de, ἐπ. θανατῶν, ἐπιθάνατος. un homme est tout — εἶναι διὰ τὸν τάφον.

Moricaud, de, ἐπ. οἰκ. μελάγχρως, κ. μελαγχρινὸς, μαυριὸερός. § οὐσ. un grand —.

Morigener, ἐν. ἠθοποιῶ. § ἐπιπλήττω, ἐλέγχω.

Morillo, Θ. ἀμανίτης ὁ κωνοσκίαδος, φαλλὸς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ εἴδους τῶν ἀμανιτῶν.

Morillon, ἀρ. μαυροστάφυλον. § χάλιξ, κάχληξ, κ. χαλίκι, τούρκ. τζακίλι. § — de carthagène χάλικες οἱ Καρχηδόνιοι, οἱ ἄγριοι σμάραγδοι οἵτινες ἔρχονται ἐκ τῆς Ἀμερικῆς διὰ τῆς Καρχηδονίας.

Morinde, ἀρ. *μορίνδη, γένος φυτῶν.

Morine, Θ. * μορίνιον, φυτὸν τῆς Περσίας.

Moringa, ἀρ. * μορύγγη, δένδρον τῆς Ἰνδίας.

Morion, ἀρ. κράνος, εἶδος περικεφαλαίας ἐλαφρᾶς τῶν ἱπποτῶν. § ποινὴ στρατιωτικὴ συνισταμένη εἰς ῥαβδισμόν τινα ἐπὶ τοῦ πρωκτοῦ. § γένος ἐντόμων κολεοπτέρων. § —s νάνοι, βωμολόχοι, γελωτοποιοί, πεπηρωμένοι τινὲς ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους παρεὸέχοντο ἄλλοτε εἰς τὰ συμπόσια πρὸς διασκέδασιν. τοιοῦτοι οἱ παρὰ τοῖς τούρκοις τζουτζέδες.

Moris, ἀρ. λεπτὴ ἰνδικὴ.

Morisonia, Θ. * μορισονία, φυτόν.

Morisque, Θ. μαυρούσιον, νόμισμα.

Morki, ἀρ. λοιμώδης νόσος τοῦ Μαλαβάρ.
Mormon, ἀρ. μορμώ, εἶδος πίθηκος.
Mormyre, ἀρ. μορμύλος, ἡ μόρμυρος, εἶδος ἰχθύος.
Morne, ἐπ. στυγνός, σκυθρωπός, κατηφής. un temps triste et — καιρὸς συννεφὴς, γνοφώδης, ἡ ὀνοφώδης, σκοτεινός. une couleur — χρῶμα ἀμαυρὸν, θαμβὸν, κ. θαμπὸν, σκοτεινόν. le soleil est — ὁ ἥλιος εἶναι ἀμαυρὸς, ὠχρός. un — silence σιγὴ βαθεία ἢ λυπηρά. § βουνὸς (εἰς τὴν Ἀμερικὴν μετρίου ὕψους).
Mornelles, ἡ Mornilles, Ϛ. πλ. ἁλιεῖα τῶν Ἱσπανῶν διὰ καλάβων.
Mornifle, Ϛ. χυδ. ῥάπισμα.
Moroëdje, ἀρ. νόμισμα ἀργυροῦν τῆς Περσίας, ἄξιον ἑνὸς Ὁλλανδικοῦ ταλήρου.
Morongue, Ϛ. τὰ φύλλα τῆς ἰνδικῆς ἐρυθρίνης.
Morose, ἐπ. δύσκολος, δύστροπος, κ. διεστραμμένος. une pensée — λυπηρὸς, θλιβερὸς στοχασμός.
Morosée, ἐπ. ἄχρ. βραδὺς, νωθρός.
Morosif, ive, ἐπ. ἄχρ. βραδὺς, νωθρός.
Morosite, Ϛ. γῆ γναφαλώδης.
Morosité, Ϛ. χαλεπότης, δυσκολία, δυστροπία.
Moroude, ἡ Morrude, Ϛ. εἶδος τρίγλης.
Moroxite, Ϛ. ἄσβεστος φωσφοροῦχος κυανοπράσινος (εὑρισκομένη εἰς Ἀρενδάλ).
Morphée, ἀρ. Μορφεὺς, Θεὸς τοῦ ὕπνου. § ἐπινυκτὶς, νόσημα τῆς ἐπιδερμίδος.
Morphine, Ϛ. *μορφίνιον, στοιχεῖον πικρὸν κρυσταλλωτὸν χυτὸν, μὴ διαλυτὸν εἰς ζεστὸν ὕδωρ, ἀναλυόμενον δὲ διὰ τοῦ πυρὸς εἰς ὀξυγόνον, ἀνθρακικὸν, ὑδρογόνον καὶ ἄζωτον. τὸ στοιχεῖον τοῦτο εὑρίσκεται εἰς τὸ ὄπιον.
Morphnus, ἀρ. μόρφνος, εἶδος ἀετοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Morphon, ἡ Morphé, ἀρ. μορφὼ, γένος περικαλλεστάτων ἐντόμων, λεπιδοπτέρων,
Morpion, ἀρ. κρότων, κ. τζιμούρι, ἔντομον μικρὸν προσκολλώμενον εἰς τὸ ἀνθρώπινον δέρμα δυσαποσπάστως, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ τριχώδη μέρη.
Morrène, ἴδ. Morène.
Mors, ἀρ. κημὸς, τουρκ γκέμι τοῦ ἁλόγου. un cheval prend le— aux dents ὁ ἵππος ἁρπιάζει, μεταφ. un jeune homme prend le — aux dents ὁ νέος ἁρπιάζει, ἐξοκέλλει, κ. παραλύει. ce jeune homme a pris le — aux dents ὁ νέος οὗτος ἐμβῆκεν εἰς τὸν δρόμον. § — du livre ὁ ἄμβυξ τῆς ῥάχιος τοῦ βιβλίου. § — du diable, ἴδ. Scabieuse.
Morsa, ὀρ. ἵππος ὁ Θαλάσσιος, ζῶον ἀμφίβιον, μαστοφόρον.
Morsègo, ὀρ. *νυκτερὶς μεγίστη, δένδρον τῆς Ἀμβιανίας, τοῦ ὁποίου οἱ καρποὶ εἶναι προσφιλεῖς εἰς τὰς νυκτερίδας.
Morsure, Ϛ. δῆγμα, κ. δάγκαμα, δαγκαματιά. § — des puces ψυλλόβρωτον, εἶδος ὀστράκου ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων.
Mort, Ϛ. Θάνατος. donner la — Θανατῶ, κ. Θανατόνω. se donner la — γίνομαι αὐτόχειρ. souhaiter, désirer la — Θανατῶ. condamner à — καταδικάζω εἰς Θάνατον. sentence de — ἀπόφασις Θανατικὴ jugement à — κρίσις Θανατικὴ. § τελευτὴ, τὸ τέλος τῆς ζωῆς. faire une belle —, faire une — chrétienne δίδω καλὸν τέλος, ἀποθνήσκω καλὸς χριστιανός. il est à l'article de la — ψυχορραγεῖ, εἶναι εἰς τὴν σιγμὴν τοῦ Θανάτου. être malade à la — ἀσθενῶ βασέως, Θανασίμως. être à la — κινδυνεύω. — civile ὁ πολιτικὸς Θάνατος, νομ. la — de l'ame ἡ νέκρωσις τῆς ψυχῆς, τοῦτέστι ἡ ἐν ἁμαρτίαις διαγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου. § Θάνατος, μαρασμὸς (ἐπὶ φυτῶν). § ὀδύνη, πόνος. § λύπη. ils souffraient — et passion de l'entendre ἐραυματίζοντο, ἐπληγώνοντο ἀκούοντές τον. c'est une — que d'avoir affaire à cet ennuyeux εἶναι Θάνατος νὰ κτλ. à —, ἐπὶῤ Θανασίμως. haïr à — ἢ à la — μισῶ Θανασίμως. une chose déplait à la — τοῦτο εἶναι ὀχληρὸν, δυσάρεστον μέχρι Θανάτου. on ne pardonnera ni à la vie ni à la — δὲν Θὰ τὸν συγχωρήσῃ μήτε εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν, μήτε εἰς τὴν ἄλλην. un homme est mort de sa belle — ἀπέθανε φυτικῶς. il a la — entre les dents εἶναι μὲ τὴν ψυχὴν ςὰ ὀδόντια un homme a la — sur les lèvres ὁ Θάνατος εἶναι ζωγραφισμένος εἰς τὸ πρόσωπόν του. παρ apres la — le médecin κατόπιν ἑορτῆς ἦλω. c'est à la — et à la vie καὶ εἰς πῦρ καὶ εἰς Θάνατον (ἐπὶ στενῶς συνδεδεμένων φίλων). παρ. la — n'a pas faim εἶναι ἀνάξιος τοῦ νὰ ζῇ. il serait bon d'aller quérir la — εἶναι ἄξιος νὰ τοῦ εὐγάλῃ τὴν ψυχὴν (ἐπὶ ὑπηρέτου ἐπιστρέφοντος βραδέως ὀπίσω ἐσταλή). — aux rats μυοκτόνον, κ. ποντικοφάρμακον.
Mort. ἀρ. νεκρός. les —s οἱ τεθνεῶτες, οἱ νεκροὶ, κ. οἱ ἀποθαμένοι. le — saisit le vif (νομ. ἀρχ. ἀξίωμα) ὁ ζῶν ἐπιλαμβάνεται τοῦ νεκροῦ, τοῦτέστι ὁ κληρονόμος λαμβάνει ἁπλῶς τὴν κατοχὴν τῆς κληρονομίας ἄνευ δικαστικῆς πράξεως.
Mortadelle, Ϛ. καρύκη, κ. λουκάνικον ἢ σαλτζιτζότι τῆς Ἰταλίας.
Mortaillable, ἐπ. δουλοπάροικος, λέγονται οὕτως ἐκεῖνοι ἐκ τῶν δουλοπαροίκων οἵτινες κληρονομοῦνται μετὰ Θάνατον ἀπὸ τοὺς γονεῖς των.
Mortaise, Ϛ. ὀλκὸς, ἔντμημα, ἐγκοπὴ, κοίλωμα τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς ἓν ξύλον διὰ νὰ ἐμβῇ ἡ μύτη ἄλλου ξύλου ὀξέος.
Mortalet, ἀρ. κύστη τοῦ πυροβολικοῦ.
Mortalité, Ϛ τὸ Θνητόν. § φθόρος, μόρος, Θάνατος ἐπιδημικός. il y a une — dans cette ville ὑπάρχουσι Θάνατοι εἰς τὴν πόλιν.
Mort-bois, ἴδ. Bois.
Morte-charge, Ϛ. *ἡμίφορτον, φόρτος τοῦ πλοίου ὄχι πλήρης.
Morte-eau, Ϛ. ἄμπωτις, ὅταν τὰ νερὰ τῆς Θαλάσσης ἀποχωρῶσιν.
Mortel, lle, ἐπ. Θνητός. il a quitté sa dépouille —lle ἄφησε τὸν Θνητὸν βίον. § Θανάσιμος, Θανατηφόρος. pêché — ἁμαρτία Θανάσιμος. haine —le Θανάσιμον μῖσος. un froid, un chaud — ψύχος, θερμότης ὑπερβολικὴ, ὑπέρμετρος. ennemi — Θανάσιμος ἐχθρός. il y a dix —les lieues de cette ville-là à l'autre εἶναι δέκα ἀναθεματισμέναις λεύγαις ἀπὸ κτλ.
Mortel, ἀρ le—, Ϛ. la —lle, εὐσ. ἀνὴρ ἢ γυνὴ καὶ ἐν γένει ἄνθρωπος ζῶν. vous êtes un heureux — εἶσαι εὐτυχὴς ἄνθρωπος.
Mortellement, ἐπίῤ. Θανασίμως, Θανατηφόρως. pécher — ἁμαρτάνω Θανασίμως. il m'a offensé — μὲ ἐλύπησε καιρίως.
Mortellier, ἀρ. κοπανιστὴρ, τεχνίτης ὅστις κοπανίζει εἰς ἓν εἶδος γουδίου πέτρας σκληρὰς διὰ νὰ κάμῃ κορασάνι.
Morte-paye, ἴδ. paye.
Morte-saison, Ϛ ἀπρασία, ἡ ἀργία (τεχνιτῶν ἢ ἐμπόρων) τουρκ. κεσάτι.
Mort-gage, ἀρ ἡ νομὴ τοῦ ἐνεχύρου, (ἡ ἐπικαρπία τοῦ ἐνεχύρου τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ὁ ἐνεχυροῦχος χωρὶς νὰ προσλογίζεται εἰς τὸ ἀρχικὸν χρέος).
Mortier, ἀρ. κεραμωτὸν, τουρκ. κοράσάνι. § ἰγδίον, κ. γουδί. § π.ρ. σφαιρόβολον, κανόνιον μικρότερον τοῦ συνήθους κανονίου, διὰ τοῦ ὁποίου ῥίπτονται σφαῖραι (bombe) ἢ βομβίδες (grenade). § πῖλος (δικαστικός). président à — προεδρεὺς πιλοφόρος (κατὰ τὸν ἀρχαῖον τῆς Γαλλίας δικαστικὸν διοργανισμόν). § — ἡ — de veille λεμπάδιον, κηρίον τιθέμενον εἰς πήλινον ἀγγεῖον μὲ ἓν φυτίλι, διὰ νὰ ὑπάρχῃ φῶς ὅλης τῆς νυκτός.
Mortifère, ἐπ. Θανατηφόρος, ἐπιθανάτιος.
Mortifiant, te, ἐπ. λυπηρὸς, θλιβερὸς, λυπητικὸς, δεινός.
Mortification, Ϛ. σφάκελος, γάγγραινα (ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος). § la — de la chair, des sens, des passions ἡ νέκρωσις τῆς σαρκὸς, τῶν αἰσθήσεων, τῶν παθῶν. on ne va

au ciel que par le chemin des —s διὰ τῶν θλίψεων, διὰ τῶν κακώσεων σώζεται ὁ ἄνθρωπος. § λύπη, δυσαρέσκεια.

Mortifier, ἐν. ἀπαλύνω, κ. μαλακόνω, τρυφεραίνω (τὸ κρέας κτλ.) μεταφ. — son corps ὑποπιάζω, νικῶ τὸ σῶμά μου, τὸ δαμάζω. — ses sens, ses passions ἀμβλύνω τὰς αἰσθήσεις, τὰ πάθη μου. § κλθάπτομαι, πλήττω, λυπῶ, θλίβω, πειράζω.

Mort-né, ἐπ. Συηπιγενής.

Mortodes, Σ. ψευδομαργαρῖται.

Mortoise, ἴδ. Mortaise.

Mortuaire, ἐπ. ἐν χρ. drap — ἐνταφιον, ὀθόνη ἥτις τίθεται ἐπὶ τοῦ νεκροκραββάτου εἰς τὰς ἐπικηδείους τελετάς. registre — τὸ βιβλίον τῶν ἐνταφιασμῶν. extrait — πιστοποιητικὸν θανάτου. droits —s τρισάγια, δικαιώματα τῶν ἱερέων διὰ τοὺς ἐνταφιασμούς.

Morue, Σ. ἀνταιαῖος, σιλουρος, βαρβ. μουρούνα. une poignée de —s ζεῦγος ἀντακαίων.

Morve, Σ. κόρυζα, μύξα. § βλέννα, πάθος τῶν ἵππων.

Morveau, ἀρ. μύξα (πεπηγμένη, τὴν ὁποίαν ῥίπτει τις ἀηδῶς), κ. κάρκαδον.

Morveux, euse, ἐπ. μυξόῤῥους, μυξώδης, κ. μυξιαρης. un cheval — ἵππος βλεννώδης. παρ. qui se sent — se mouche ὅστις ἔχει τὴν μύγαν εἰς τὸ σκιάδι σκιάζεται. οὐσ. οἰκ μικρὸς, μικκύλος, κ μικροὐτζικος vous n'êtes encore qu'un — εἶσαι μικροὐτζικος ἀκόμη.

Mosaïque, ἐπ. μωσαϊκός. § une — ψηφωτον, ψηφιδωτὸν, κ. ψηφι, τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων χρωμάτων, πετρῶν καὶ ξύλων συντεθειμένον ὅλον παριστῶν διάφορα σχήματα. παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς ἐλέγετο καὶ μουσεῖον, ἐξ οὗ ἡ λέξις mosaïque § un ouvrage de ἡ en — ψηφιδωτὸν. § μουσεῖον, ζωγραφία συγκειμένη ἐκ ποικιλοχρόων λιθαρίων. peinture de — μουσειωσις. peindre en — μουσειῶ.

Mosaïste, ἀρ. ψηφοθέτης, ψηφολόγος ἡ μουσειώτης, ὁ ἐργαζόμενος τὸ ψηφιδωτὸν τεχνίτης.

Mosambé, ἀρ. *Ἀλειδμη, γένος φυτῶν.

Mosarabe, ἰδ. Mozarabe.

Moscatelline, Σ. ἄτοξον, φυτὸν βολβῶδες.

Mosch, ἀρ. μόσχος, φυτὸν τῆς Αἰγύπτου.

Moschaire, Σ. μοσχάριον, γένος φυτῶν τῆς ἐρήμου, πλησίον τῆς Ἀλεξανδρείας. § φυτὸν τῆς Περουβιανῆς.

Moscouade, Σ. σάκχαρ καθαρὸν τῶν νήσων.

Moscovite, οὐσ. ἀρ. καὶ Σ. μοσχοβίτης.

Mosille, Σ. γένος ἐντόμων διπτέρων.

Mosquée, Σ. τέμενος, ἱερον, τουρκ. τζαμί.

Mosquilles, Mosquites, ἡ Mousquites, Σ. πλ. κώνωπες (τῆς Ἀρκτικῆς Κινας καὶ τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν).

Mosquillier ἡ mousticaire, ἀρ. κωνωπεῖον. κ. κουνουπολόγος ἡ κουνουπιέρα, τουρκ. τζιμπιλίκι.

Mot, ἀρ. λέξις. vieux — ἀρχαϊσμός. — nouveau νεολογια. — obscène αἰσχρολογία, αἰσχρορῥημοσύνη, κ. ἀχρειότης. choisir ses —s λεξιθηρῶ. articuler des —s προφέρω. — factice πλαστὴ λέξις. —s artificiels λέξεις τεχνηταί, αἱ μὴ σημαίνουσαι τίποτε καὶ ἐπινοηθεῖσαι μόνον παρὰ τῶν διαλεκτικῶν πρὸς ὀνομασίαν τῶν συλλογισμῶν, οἷον τραγέλαφος, λακέρυζα, ἡ εἰς τὸ λατ. barbara, celarent. — propre κυριολεξία. il n'y a pas un — de cela dans le contrat δὲν ὑπάρχει μήτε λέξις περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ συμβόλαιον. je le dirai en peu de —s Θὰ τὸ εἰπω ἐν ὀλίγοις ἢ ὀλ' ὀλίγων, ἐν βραχυλογία, κ. κοντολογῆς. trainer ses —s βραδυλογῶ. petit — λεξίδιον ἢ λεξιδιον. il ne faut point s'arrêter à l'écorce des —s δὲν πρέπει νὰ ἐνδιατρίβῃ τις εἰς τὰς λέξεις. un —, deux —s, quatre —s, s'il vous plait μίαν λέξιν, δύο λέξεις, τέσσαρας λέξεις νὰ σὲ εἰπω. κ. ἕνα, δύο κτλ. λόγια κτλ. (παρ. καὶ ἀπειλητικῶς). nous en dirons deux —s, quand vous voudrez ὁμιλοῦμεν μαζῆ ὅταν Θέλῃς quand les —s son dits, l'eau bénite est faite ὅταν δώσῃ τις τον λόγον του τελειώνει τὸ πρᾶγμα, ἡ ἐκ μέρους του εἶναι τελειωμένον il entend à demi — ἐννοεῖ πολλὰ καλά. qui ne dit — consent ὅποιος δὲν λαλεῖ τὸν Θάπτουν. ne dire —, sans dire un— δὲν λέγω λέξιν, χωρὶς νὰ εἰπῶ λέξιν ne répondre — δὲν ἀποκρινομαι λέξιν. il est parti sans — dire ἔφυγε χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξιν. ne sonner — δὲν λέγω γρύ. si on vous demande telle chose —, — je vous prie ἐὰν σὲ ἐρωτήσωσι τὸ δεῖνα, σιωπὴ σὲ παρακαλῶ. trancher le — τὸ λέγω φανερὰ, κ. τὸ κόπτω. gros —s χονδραὶ λέξεις, τουτέστι ὕβρεις. § ἀπόφθεγμα. γνωμικὸν, ἄξιωμα. les —s des anciens philosophes τὰ ἀποφθέγματα τῶν παλαιῶν φιλοσόφων bon — ἀστειότης, ἀστεῖον, ἀστειολογία. diseur de bons —s ἀστειολόγος, κομψολόγος. — heureux εὐστόχημα, εὔστοχος λόγος. un — pour rire ἀστειότης, παιδιά, κ. χωρατᾶς, μέτωρον. il a toujours le — pour rire ἀστειεύεται, κ. χωρατεύει, μετωρίζεται πάντοτε. il n'y a pas là le — pour rire δὲν εἶναι χωρατᾶς, (τουτέστι εἶναι σπουδαῖος ὁ λόγος). où est là le — pour rire ποῦ εἶναι τὸ ἀστεῖον. —s nouveaux νόστιμοι λόγοι, κ. λόγια, ἡ νοστιμάδες. ces femmes se sont dit —s nouveaux αἱ γυναῖκες αὗται ἐτόλμησε ἡ μία τὴν ἄλλην. — profond βαθὺς λόγος. — fin εὐφυὴς λόγος. le fin — d' une affaire τὸ μυστήριον, τὸ μυστικὸν τῆς ὑποθέσεως. § σύνθημα, τὸ μυστικὸν, λέξις τὴν ὁποίαν κρατοῦν μυστικὴν οἱ στρατιῶται διὰ νὰ γνωρίζωνται τὴν νύκτα μεταξύ των ὅταν τὴν προφέρωσι. le — d'une énigme ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος. des gens se sont donnés le — συνεννοήθησαν οἱ ἄνθρωποι. § λόγιον, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα, ἐπὶ τῶν παρασήμων ἡγεμόνων, κυβερνήσεων, ἢ τῶν παλαιῶν ἱππότων, οἷον τὸ τοῦ Λουδοβίκου, τοῦ μεγάλου. nec pluribus impar. τὸ τῆς Ἀγγλίας Dieu et mon droit κτλ. § λόγος (ἐπὶ τῶν πωλούντων), ἡ πρότασις περὶ τιμῆς. ce n'est que votre premier — ὁ πρῶτος λόγος, (ἤτοι προσφορά). un marchand qui n'a qu'un — ἔμπορος ὃς τις λέγει μίαν τιμὴν, τουρκ. κοβαρδ. δὲν κάμνει παζάρι. au dernier —, qu'en voulez-vous τελευταίαν τιμὴν, τελευταῖον λόγον, τί ζητεῖς; on a été pris au — το ἔδωκε εἰς τὸν πρῶτον λόγον τοῦ (ἀγοραστοῦ). μεταφ. je lui ai offert ma bourse, il m'a pris au — τὸν ἐπρόσφερα τὸ βαλάντιόν μου, τὸ ἐδέχθη εὐθύς. ce n'est pas un homme à un — δὲν εἶναι ἄνθρωπος μὲ ἕνα λόγον. vous dites-là le —, un grand — λέγεις μεγάλον λόγον. un — d'un grand sens μέγας λόγος. un — d'écrit δύο ἀράδες ἀπὸ τὸ χέρι σου (ἤτοι ἔγγραφον). § en un — ἐν ἑνὶ λόγῳ. en un — comme en mille, je n'en ferai rien ἐν ἑνὶ λόγῳ δὲν Θὰ κάμω τίποτε. — à— κατὰ λέξιν. — pour — κατὰ λέξιν, ἀπαραλλάκτως.

Motacille, Σ. περιληπτικὸν ὄνομα τῶν ἀηδόνων, ἀκανθυλλίδων, κτλ.

Motelle, Σ. κωβιὸς ὁ ποταμιος, ἰχθύς

Motet, ἀρ. εἱρμὸς, παρὰ τῇ ἐκκλησιαστικῇ μουσικῇ. § μέλος ἐκκλησιαστικόν.

Moteur, trice, ἐπ. κινητικὸς, κινῶν. muscles —s μυῶνες κινητῆρες, ἡ τῆς κινήσεως. vertu —trice δύναμις κινοῦσα. § το κινοῦν, τὸ ἐλατήριον. —s internes τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα τοῦ σώματος. —s externes τὰ ἐξωτερικὰ ὄργανα. μεταφ. il fut le principal — de cette entreprise ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος αὐτουργὸς τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ πρῶτον ἐλατήριον.

Motif, ἀφ. αἴτιον. puissant — ἰσχυρὸς λόγος. l'intérêt est le seul —qui le fait agir κινεῖται ἀπὸ μόνον τὸ συμφέρον. à ce — qui m'encourage, il s'en est joint un autre etc. εἰς τὸν

λόγον τοῦτον ὅστις μὲ ἐνισχύει προσετέθη καὶ ἄλλος κτλ. par quel — a-t-il fait cela διὰ ποίαν αἰτίαν, λόγον, διατί ἔπραξε τοῦτο; ce n'est pas une preuve convaincante, mais un — de crédibilité δὲν εἶναι τοῦτο ἀπόδειξις ἰσχυρὰ ἀλλὰ λόγος πιθανός. § ἡ ἰδέα, ὁ νοῦς, σκοπὸς τοῦ ἄσματος. μουσ.

Motilité, ϑ * ἡ κινητικότης τῶν σωμάτων.

Motion, ϑ. κίνησις. § πρότασις.

Motiver, ἐν. αἰτιολογῶ.

Motte, ϑ. βουνός, ὕψωμα. § βῶλος. rompre les —s βωλοκοπῶ planter en — φυτεύω ἐν ὀλόρθρον μὲ τὸ χῶμά του, (ὅπως τὸ ἐξερίζωσα). § τὸ χῶμα (τῶν μεταφυτευμένων φυτῶν). § ζύμη (τῶν κεραμουργῶν). § — à brûler βῶλος (τῶν βυρσοδεψῶν συγκειμενος ἀπὸ τὰ ἀπερριμμένα βαλανίδια).

Motter (se), αὐτ. κρύπτομαι ὄπισθεν τῶν ὑψωμάτων, (ἐπὶ περδίκων).

Motteux, ἀρ. σεισοπυγὶς, κ. σουσουράδα, γένος πτηνῶν δασσέων.

Motus, (προφ. τὸ s) σιωπὴ, ἰταλοβαρϐ. τζίτο.

Mou, ἀρ. πνεύμων, κ. πλεμόνι, ἐπὶ μόσχου καὶ ἀρνίου.

Mou, molle, ἐπ. ἁπαλος, μαλακός. παρ. il ne lui promet pas poires — les δὲν τον χωρατεύει, (ἐπὶ τῶν ἀπειλούντων). le temps est — μαλακὸς καιρος. le vent est — ὑγρὸς ἄνεμος. § ἐκτεθηλυμένος, ἁβρὸς, τρυφηλός. une éducation molle ἀγωγὴ τρυφερά. un homme — et efféminé ἄνθρωπος τρυφηλὸς καὶ θηλυπρεπὴς. homme— νωθρὸς, ἀδρανὴς, μαλθακὸς ἢ ἄστατος, εὐμεταβολος, μαλακός. un cheval est —, il est — au travail ἵππος νωθρὸς, ἀδύνατος. c'est un homme — pour ses amis ἄνθρωπος ἀνάλγητος, ἀδρανὴς, ἀδιαφορος πρὸς τοὺς φιλους του. une touche molle, une manière molle, ζωγρ. χλιδαῖνον ὕφος, ἡ τρόπος ζωγραφίας le style de cet écrit est — τὸ ὕφος τοῦτο εἶναι ἄτονον.

Mouchache, ϑ ἔκθλιμμα τοῦ μανικιοῦ, ἀφ' οὗ ἐξήχθη τὸ ὕδωρ.

Mouchard, ἀρ. κατάσκοπος.

Mouche, ϑ. μυῖα, κ. μύγα. — à miel μέλισσα. — guêpe σφὴξ, κ. σφήκα. — cantharide κανθαρίς. chasser les —s μυοσοβῶ, διώκω τὰς μυίας. un cheval tendre aux —s οἰστρόπληξ, οἰστρήλατος ἵππος, κ. μυιόγιατος. μετ. un homme est tendre aux —s μικρόλυπος, εὐπαθὴς, καὶ κ. μυιόγιατος ἄνϑρωπος. παρ. gober des —s μαζώνω μυίας, ἐπὶ ἀργῶν καθημένων ἀνθρώπων. prendre la — κακιώνω εὐκολα, μοῦ καταβαίνουν εὐκολα αἱ μυῖγες. quelle — l'a piqué, quelle — le pique τί ἔχει πάλιν, τί τὰ καταιϐασε, τί μυῖγες ἔχει; παρ. on prend plus de —s avec du miel qu'avec du vinaigre καλήτερον μὲ τὸ καλὸν παρὰ μὲ τὸ κακόν. c'est une fine —, οἰκ. ἄνθρωπος τοῦ διαϐόλου. il fait d'une — un éléphant κάμνει τὴν μυῖαν ἐλέφαντα faire une querelle sur un pied de — φιλονεικῶ περὶ ὄνου σκιᾶς. ce sont des pieds de —s κακὸν γράψιμον, δυσανάγνωστον, χυδ. ὡς ἂν κόνιδες ἢ μυοχέτματος, (ἄσεμνος λέξις), ὀρνιθοσκαλίσματα. § — κατάσκοπος, ἰταλοϐαρ. σπία. § φακὸς τεχνητὸς, μικρὸν τεμάχιον σηρικοῦ ὑφάσματος τὸ ὁποῖον ἄλλοτε αἱ γυναῖκες προσεκόλλων εἰς τὸ πρόσωπόν των ἢ διὰ νὰ καλύψωσιν ἓν ἐξάνθημα, ἢ διὰ νὰ κάμωσιν ἐλεαῖς. couteau à — μάχαιρα μὲ ἐλατήριον. — καὶ grosse — χορδαὶ τοῦ ὀργάνου, (vielle). § μυῖα, ἀστερισμὸς τοῦ νοτειου ἡμισφαιρίου.

Moucher, ἐν. ἀπομύττω, κ. εὐγάνω τὴν μύξαν. § se —, αὐτ. ἀπομύττομαι, κ. εὐγάνω τὴν μύξαν μου. παρ. qui se sent morveux, se —e ὁπ' ἔχει τὴν μῦγαν στὸ σκιάδι, σκιάζεται. παρ. c'est un homme qui ne se —e pas du pied, χυδ. δὲν τρώγει ἄχυρον. παρ. cela était bon du temps qu'on se —ait de la manche, χυδ. ὅτε ἀπεμύττοντο τῷ ἀγκῶνι, ἢ τοῦτο ἦτον καλὸν εἰς τὰ παλαιὰ τὰ χρόνια. § προϐύω τὸν λύχνον, κ. τον ξεφτιλίζω ἢ κόπτω τὸ φτιλὶ. vous avez —é trop court, trop près ces chandelles ἔκαψες πολλὰ ϐαθιὰ τὰ κηρία. § κατασκοπεύω. § — le chanvre κόπτω τὰ ἄκρα τοῦ λινοπλοκου (filasse). — un cordage κόπτω το ξεφτισμένον μέρος τῶν σχοινίων.

Moucherie, ϑ. ἄχρ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἀπομύττεσθαι.

Moucherolle, ϑ. ἡ gobe-mouche, ἀρ. μυιοθήρας, εἶδος πτηνοῦ.

Moucheron, ἀρ. σκνὶψ, κ. σκνίπα, μικρὰ μυῖα (ὁποία ἡ ἐμϐαίνουσα εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, κτλ). § μύκης, μύξα, κ. ἡ μυτη τοῦ φτιλιοῦ.

Moucheté, ἀρ. μύγης, κ. μανιτάρι εἰς τὰ πέριξ τῶν Παρισίων.

Moucheter, ἐν. ἐπιστίζω, διαστίζω, κάμνω παρδαλὸν, ἢ κάμνω ϐουλλαις εἰς ἓν μετάξινον ὕφασμα. — de l'hermine διαστίζω τὴν ἰκτίδα (κακοῦμι), κ. ϐάλλω μαῦρες μπένκες.

Mouchetê, ée, μετ. στικτὸς, κατάστικτος, ψαρος, κ. παρδαλός. le blé est — ὁ σίτος εἶναι μαυρόκωλος.

Mouchette, ϑ. τὸ γεῖσον τῆς κορωνίδος § ἐργαλεῖον τῶν ξυλουργῶν, καὶ λεπτουργῶν ὁι' οὗ γίνονται τὰ κομάτια, αἱ ῥάϐδοι, κτλ. § —s κηροψαλίς, κ. κηροψάλιδον.

Moucheture, ϑ. ἐπιστιγμὴ, στίγμα, κ. ϐοῦλλα ἢ πίγγα (εἰς ὑφάσματα ἢ εἰς τὰ κακούμια). la — de cette étoffe est agréable τὸ ποίκιλμα τοῦ ὑφάσματος τούτου εἶναι καλὸν, κ. τὸ παρδάλωμα, τὸ κέντημα. les —s de léopard αἱ στιγμαὶ, τὰ κεντήματα, τὰ στίγματα τοῦ λεοπάρδου. § χειρ. στίγμα, ἐπιπόλαιος κατατομὴ τῆς ἐπιδερμίδος. § στιγμαὶ, ποικίλματα γεμίζοντα τὰ κενὰ μέρη τῶν γλυπτῶν.

Moucheur, ἀρ. * κηροσϐύστης, ὁ ξεφτιλῶν τὰ κηρία εἰς τὸ θέατρον.

Mouchoir, ἀρ. ῥινόμακτρον, κ. μανδήλιον (τῆς μύτης), ἡ μυξομάνδηλον. — de cou μανδήλιον τοῦ τραχήλου.

Mouchon, ἀρ. μύξα, τὸ ἄκρον τοῦ καέντος φιτιλιοῦ.

Mouchure, ϑ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτ. ἐν χρ. — de chandelle.

Mouçon, ἴδ. Mousson.

Moudre, ἐν. ἀλήθω, κ. ἀλίϐω. on a moulu un homme de coups, il a été — de coups τὸν ξυλοφορτωσαν, τὸν στουμπάνισαν, (ἰδ. τὸν κατηλόησαν). on a le corps tout — on est tout — εἶναι κατάκοπος, κ. κατακομμένος.

Moulu, ue, μετ. or — χρυσὸς τετριμμένος, τριπτός. les fumées du cerf sont mal —es εἶναι κακῶς χωνευμένα, κτλ.

Moue, ϑ ἐκ τοῦ ἀγγλ. mouth. μορφασμὸς, κ. μοῦτρα ἢ στραϐομουτζουνιάσματα. faire la — μυλλαίνω, κ. στραϐομουτζουνιάζω. il fait la — τὰ καταιϐάζει, στραϐομουτζουνιάζει.

Mouée, ϑ. μίγμα ἀπὸ αἷμα ἐλάφειον, γάλα, καὶ ψωμὶ κομμένον, τὸ ὁποῖον δίδουν εἰς τοὺς σκύλους.

Mouette, ϑ. ἡ goéland, ἀρ. λάρος, κ. γλάρος.

Moufette, ἡ Mouffette, ϑ. μύδος (ἰδ.), ἀποφορὰ ϑειώδης, μεμαρτισμὸς, ἀναϑυμίασις δηλητηριώδης τῶν ὑπονόμων ἢ ὑπογείων. § ζῶον, πτεράπουν τῆς Ἀμερικῆς διαχέον δυσμὴν μυδαλέαν ὅταν παρενοχληται.

Mouflard, de, ἐπ. οἰκ. φουσκωμένος, (ἐπὶ προσώπου).

Mouffle, ϑ. πυλύσπαστον, μηχανὴ ἐκ πολλῶν τροχιλιῶν συγκειμένη, εἰς ἧς ἀναϐιϐάζουσι ϐάρη εἰς βραχύτατον χρόνου διάστημα. § περιχείριον, μέγα χειρόκτιον, ὅταν ἐμϐαίνει ὁλόκληρος ἡ χείρ. § ἀγγεῖον πήλινον τῶν χημικῶν, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ϑερμαίνῃ χωρὶς νὰ ἐκτίϑενται εἰς τὰς φλόγας τὰ ἐντικείμενα.

Mouflé, ée, ἐπ. ἐν χρ. poulie —ée ἡ τροχιλία τοῦ πολυσπάστου.

Moufler, ἐν. ἄχρ. πιάνω τὴν μύτην καὶ τὸ στόμα τινὸς ὥστε νὰ φουσκώνωσι τὰ μάγουλά του

Mouflettes, Θ. πλ ξύλα κοῖλα, διὰ τῶν ὁποίων οἱ τεχνίται πιάνουν τὸν συγκολλητὸν σίδηρον.

Mouflon, ἀρ. μούσμων, τετράπουν ἐκ τῶν ἀναμηρυκωμένων, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ ἀρχικὸν ζῷον τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν κατοικιδίων προβάτων.

Mouillage, ἀρ. ὅρμος, ἀγκυροβόλιον, κ. λιμάνι, τοπος κατάλληλος διὰ νὰ ῥιφῇ σίδηρον. cette rade est un bon — εὔορμος τόπος, εὐλίμενος. § διάβρεξις (τῶν δερμάτων).

Mouille-bouche, Θ. ἄπιον πολύχυμον, κ. ζουμερὸν ἀπίδι.

Mouiller, ἐν. διαίνω, βρέχω, κ. μουσκεύω. se — les pieds βρέχω τοὺς πόδας μου. il n'a fait que s'en — les lèvres μόλις ἐφρέξε τὰ χείλη του. § — l'encre, ἡ ἀτλῶς — προτορμίζομαι, ῥίπτω τὴν ἄγκυραν, (σίδηρον), ἀράσσω(ζω). — à la voile ῥίπτω σίδηρον στα πανιά. § — le double ll ὑγραίνω τὸ διπλοῦν λλ, τὸ προφέρω ὑγρῶς. § mouillé, ée, μετ. l—ée ὑγρόν λ.

Mouillet, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν ἀμαξοποιῶν ὠοειδές, εἰς ὃ βάλλουσι τὰς πλήμνας (moyeu) τῶν τροχῶν, ὅταν θέλωσι νὰ σχηματίσωσι τὰς ἐγκοπάς, ὅπου τίθενται αἱ ἀκτῖνες τοῦ τροχοῦ

Mouillette, Θ. μιστύλη, ψωμάκι, μὲ τὸ ὁποῖον τρώγεται τὸ αὐγόν.

Mouilloir, ἀρ. ῥοῦτον, λεκάνη, τουρκ. τάσι, ὅπου αἱ γυναῖκες βρέχουσι τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων ὅταν κλώθωσι μετάξην, ἢ ὅταν γνέθωσι § σπόγγος ὅπου βρέχουσι τὰς λαβίδας (tenailles) οἱ τραγηματοποιοί

Mouillure, Θ. δίεσις, τεῖξις, διαβροχή, κ. βρέξιμον.

Moulage, ἀρ χώνευσις, χωνεία, κ. χύτισμον. — des cires κηροχυτία. — d' une statue ἀπόμαξις, ἴδ. mouler. § — du bois καταμέτρησις τῶν ξύλων, ἰδ. mouler. § χαρτὴς χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πυροτεχνημάτων.

Moulant, ἀρ. μυλεργάτης, ὑπηρέτης τοῦ μυλωνᾶ.

Moulard, ἀρ. ἡ Molée Θ. ὑποστάθμη γῆς μένουσα εἰς τὴν ἀκάρην τῶν μαχαιροπωλῶν, ἥτις εἶναι μίγμα μορίων γεωδῶν, σιδηρῶν.

Moulava, ἀρ δένδρον τῆς χερσονήσου τῶν Ἰνδιῶν.

Moule, ἀρ. χόανον, τύπος, μήτρα, τουρκ. καλοῦπι. faire une chose au — τὸ κάμνω χυτόν. jeter en — ῥίπτω εἰς τὴν μήτραν. παρ. καὶ μεταφ. cela ne se jette pas en — δὲν γίνεται χυτόν, (δὲν εἶναι εὔκολον). se former sur le — de quelqu' un ἀπομιμοῦμαι τινὰ, ἐξομοιοῦμαι πρός τινα, ἀποτυποῦμαι κατ' ἐκεῖνον. le — en est rompu ἄνθρωπος ἀπαράδειγμάτιστος, πρωτότυπος, μοναδικός. § χώνη, ἀγγεῖον τῶν χημικῶν. § φύλλα τινὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων τίθενται τὰ φύλλα τοῦ χρυσοῦ. § ξυλήριον (τῶν κομβίων).

Moule, Θ μύαξ, μῦς, κ. μύδι.

Moule de bouton, ἀρ. εἶδος ἀγαλικοῦ περὶ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων

Moule des papous, ἀρ. εἶδος διθύρου ὀστράκου

Mouler, ἐν. χωνεύω, κ. χύνω (εἰς τὸ καλοῦπι). — des chandelles κηροχυτῶ, κ. χύνω κεριά. — des médailles νομισματοχυτῶ. — un bas-relief, une statue ἀπομάττω γλυπτὸν ἢ ἄγαλμα, ἐφαρμόζω εἰς γλυπτόν τι γύψον ἢ ἄλλο μίγμα, διὰ νὰ λάβωσι τὴν μορφὴν τοῦ πρωτοτύπου, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς τύποι εἰς κατασκευὴν ἄλλων γλυπτῶν, ἢ ἀγαλμάτων. se — sur quelqu' un ἀποτυποῦμαι κατά τινα, ἐξομοιοῦμαι πρὸς αὐτὸν, ῥυθμίζω ἐμαυτὸν κατ' ἐκεῖνον. § — du bois καταμετρῶ τὰ ξύλα (ἐπιστωσεύων αὐτὰ μεταξὺ τῶν δύο προσδιωρισμένων δοκῶν ἀπὸ τὴν δατονοικὴν ἀυχήν.) — des orangers, des arbrisseaux à fleurs τὰ κόπτω πυραμιδοειδῶς, σφαιροειδῶς κτλ. pot à — χυτὴρ, ἀγγεῖον δὶ οὗ χύνεται τὸ ἀναλελυμένον ἄλειμμα εἰς τοὺς τύπους.

Moulé, ée, μετ. figure —ée εἰκὼν χωνευτὴ, χυτὴ chandelle —ée κηρὸς χυτός. lettre —ée στοιχεῖον τετυπωμένον. lettre — ée χειρόγραφον ὡς τύπος. χυδ. lire du — οὐσ. ἀναγινώσκω τὸ τύπωμα, τὸ τετυπωμένον. il croit tout ce qui est — πιστεύει εἰς ὅ,τι εἶναι τυπωμένον.

Moulerie, Θ. χώνη, τὸ ἐργαστήριον ὅπου χύνονται ὅλα τὰ ἀναλελυμένα μέταλλα διὰ διάφορα ἔργα.

Mouleur, ἀρ. χύτης, ὁ ἐργάτης ὅστις κτλ. — de bois ξυλομετρητής.

Moulière, Θ. ῥαβδὸς, φλὲψ (τῶν μυλοπετρῶν, ἢ τῶν ἀκονοπετρῶν).

Moulin, ἀρ. μύλη, μύλος. — à vent ἀνεμόμυλος. — à eau ὑδρόμυλη, ὑδρόμυλος. — à bras χειρόμυλος. — à huile ἐλαιοτριβεῖον. — à papier χαρτόμυλος. — à tabac ταβακόμυλος. παρ. c' est une femme qui sait faire venir l'eau au — ἐξεύρει νὰ εὐγάλῃ τὸ ψωμί της, ἔχει τὴν τέχνην της. παρ. οἰκ. laissez faire, il viendra moudre à notre — ἄφες τον, θὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἡμᾶς. je jetai mon bonnet par dessus les — s (ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν εἰς τὸ τέλος τῶν πρὸς τὰ παιδία λεγομένων μυθαρίων) μήτε ἐγὼ ἤμουν ἐκεῖ, μήτε σεῖς νὰ τὸ πιστεύσετε. — à tirer χρυσουλκὸς μύλη, μηχανὴ ἐκ δύο τροχῶν χαλυβωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶκεται ἡ στρογγύλη χρυσοκόλλα διὰ νὰ πατηθῇ καὶ πλατυνθῇ. — à battre ἐκπεταλιστήριον (χρυσοῦ καὶ ἀργύρου). passer au — ἐκπεταλίζω, πλατύνω τὸν χρυσὸν ἢ ἄργυρον.

Moulinage, ἀρ.. ἡ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στροφὴ (τῆς μετάξης).

Mouliner, ἐν. ἐν χρ. — la soie περιστρέφω τὴν μετάξην les vers — ent le bois τὰ σκωλήκια τρυπῶσι τὸ ξύλον. les vers — ent, οὐδ. οἱ σκώληκες τρυπῶσι (τὴν γῆν δηλ.)

Mouliné, ée, μετ. du bois — ξύλον θριπήδεσιν, κ.σκαλοκοφαγωμένον. une pierre —ée πέτρα εὔθρυπτος.

Moulinet, ἀρ. ἄχρ. μυλίσκος, μικρὸς μύλος. § μηχανὴ δι' ἧς ὑψοῦνται ἢ εἰκοντας βάρη. § τόρνος. § τροχὸς (εἰς διαφόρους τέχνας). § faire le — κάμνω τὴν κεντρικὴν περιστροφήν. faire le — avec une épée, avec un bâton περιστρέφω τὸ ξίφος, τὸ ῥόπαλον (μὲ ταχύτητα εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναμαι νὰ ἀποκρούω τὰς προσβολὰς ὁθεν δήποτε καὶ ἂν ἔλθωσι.)

Moulinier, ἀρ. moulineur, *τροχοδίνης, περιστροφεὺς (τοῦ μεταξίου ἐπὶ τοῦ τοοχοῦ).

Moulla, Moullah, Mollah, ἀρ. νομοδιδάσκαλος καὶ δικαστὴς (παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς)

Moult, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. multum, πολύ.

Moultans, ἀρ. ἐνδικουργῆ, κ. παμάδες ἢ τζίτια τῶν Ἰνδιῶν.

Moulu, ue, μετ. τοῦ Moudre.

Moulure, Θ. κυμάτιον, ῥάβδος, κόσμημα ἐξέχον εἴτε ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τοῦ τοίχου, εἴτε τοῦ φατνώματος (lambris) τὸ ὁποῖον σχηματίζει τὰς κορωνίδας. κτλ.

Mourant, te ἐπ. ἐκθνήτκων, ἐκλείπων, λειποψυχῶν. la nature brute est hideuse et —te ἡ ἀγρία φύσις εἶναι δυσειδὴς καὶ θνήτκουσα. des yeux —s ὀφθαλμοὶ ὑγροὶ, περιπαθεῖς, ἐρωτικοὶ, κ. λιγωμένα μάτια, τουρκ. μαχμουρικα. homme vivant et — ἄνθρωπος ζῶν καὶ νεκρὸς, τὸν ὁποῖον οἱ δουλοπάροικοι ὥρειλον νὰ δώτωσιν εἰς τὸν ἄρχοντα, καὶ ἐὰν ἀπέθνησκε, τὸν ἐξηγόραζον ἀπὸ αὐτόν. bleu — κυανοῦν ἀμαυρόν. lumière —te φῶς ἀμυδρόν. § οὐσ. ὁ ὀλλύμενος, ὁ θνήσκων. de morts et de —s ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων.

Mourceiller, ἀρ. *μαλπυγία, γένος φυτῶν πολυπετάλων.

Mourère, Θ. γένος φυτῶν τῆς Γουϊάνης.

Mourghiglioun, ἀρ. ἔγχελυς (ἔχουσα πλατεῖαν τὴν κεφαλήν.)

Mourine, Θ. ταὐτὸν τῷ raie.

Mouringou, ἀρ. τὸ κάρυον τῆς μυρεψικῆς βαλάνου (ben).

Mourir, οὐδ. θνήτκω, ἀποθνήτκω, κ.

ἀποθαίνω. — de maladie, de faim ἀποθνήσκω ἀπὸ νόσον, τῆς πείνας κτλ. on a fait — un homme ἐφόνευσαν τὸν καταδικασθέντα.— tout en vie ἀποθνήσκω ὢν ὑγιέστατος. on ne sait qui meurt et qui vit ποῖος ζῇ, ποῖος ἀποθαίνει.— de chaud, d' impatience, de joie σκάνω ἀπὸ τὴν ζέστην, ἀπὸ ἀνυπομονησίαν, ἀπὸ χαραν κτλ. — de rire ἀποθνήσκω ἀπὸ τὰ γέλοια. les paroles lui meurent dans la bouche οἱ λόγοι παγώνουν εἰς το στόμα του. il est mort au monde ἀπέθανε διὰ τὸν κόσμον αὐτόν. je suis mort au bonheur, à la paix ἀπέθανον διὰ τὴν εὐτυχιαν, διὰ τὴν εἰρήνην, τουτέστι ἀπώλεσα δι ἐμὲ ἡ, κτλ. il est mort civilement ἀπέθανε πολιτικῶς. s' ennuyer à— στενοχωροῦμαι μέχρι Θανατου. le chagrin l' a fait — ἡ λύπη τὸν ἐφόνευσε, τὸν ἔφαγε. faire — le péché en soi νεκρῶ(όνω) τὴν ἁμαρτίαν. — pour la foi ἀποθνήσκω ὑπὲρ τῆς πίστεως. je suis mort pour les plaisirs ἀπέθανον ὡς πρὸς τὰς ἡδονάς. son cheval est mort ἐψόφησε τὸ ἄλογόν του. un arbre qui est mort ἐξηράνθη το δένδρον. les républiques meurent αἱ δημοκρατίαι καταστρέφονται. le feu meurt τὸ πῦρ σβέννυται, κ. σβύνει. un boulet de canon meurt ἡ σφαῖρα τοῦ κανονίου πίπτει, σταματᾷ. les couleurs se perdent en mourant les unes dans les autres τὰ χρώματα ἐκλείπουσι, ἐξ(ἐν)αρανιζόμενα τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο. § se — Θανατῶ, ἐκλείπω, Θνήσκω. il se meurt d' amour, de peur χάνεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ἀπὸ τὸν φόβον.

Mort, te, *μετ.* il est —, *ἐπ.* εἶναι νεκρός. c' est un homme — εἶναι νεκρὸς (ἐπὶ ἀπεγνωσμένων ἀσθενῶν.) *παρ.* χυδ. la mère n'en est pas —e δὲν ἐχάθησαν τὰ πράγματα ταῦτα ἀπὸ τὸν κόσμον, τουτέστι εἶναι πολλὰ τοιαῦτα. avoir le teint —, les yeux —s, les lèvres —tes ἔχω χρῶμα, ὀφθαλμοὺς, χείλη νεκροῦ. chaire —te σὰρξ νεκρά. pays — νεκρὸς τόπος. ouvrages —s ἔργα νεκρὰ, τὰ ἔργα τῶν τεχνῶν. tête —te (*λατ.* caput mortuum). cote —te τὰ ἔπιπλα, τὰ σκεύη τοῦ μοναχοῦ.— bois λεπτὴ ξυλεία, ἡ μὴ χρήσιμος εἰς τὴν ξυλουργίαν. bois — ξηρὰ δένδρα. eau —te στάσιμον ὕδωρ. —te eau ἄμπωτις (τὸ ἐναντίον τῆς πλημμύρας). nous sommes en — eau εἴμεθα εἰς ῥηχά. argent — ἀργὰ χρήματα. il n' y va pas de main — te δὲν χωρατεύει, (κτυπᾷ ὁηλαδή). *μετωρ.* il n' y va pas de main — εἶμαι ἔκδοτος εἴς τι. les gens de main— οἱ ἄλληροι, οἷον οἱ κληρικοὶ, τὰ κοινόβια, τὰ νοσοκομεῖα, τὰ μοναστήρια, κτλ. une terre est en main—te κατέχεται ἀπο ἐκκλησιαστικούς. les main —tes οἱ ἐκκλησιαστικοὶ (ὅσοι κατέχουσι κτήματα). saison —te ἐποχὴ στάσεως (τοῦ ἐμπορίου ὅηλ. τῆς βιομηχανίας κτλ.) un vaisseau a —te charge τὸ πλοῖον εἶναι ἡμίφορτον § mort, οὐσ. ἴδε ἐν οἰκείῳ τοπῳ.

Mouriri, *ἀρ.* πετάλωμα, γένος φυτῶν.

Mouris, *ἀρ.* βαμβακηρὰ (τῶν Ἰνδιῶν.)

Mouroir, *αρ.* ἀρχ. ἄχρ. νεκροκραβάτος.

Mouron, *ἀρ.* ἀναγαλλὶς, γένος φυτῶν. § *ὶδ.* Morgeline.

Mouron, *ἀρ.* καλαμάνδρα.

Mouroucou, *ἀρ.* Θάμνος τῆς Γουϊάνης.

Mourre, *Θ. ἴδ.* Mication.

Mous ἡ **Moux**, *ἀρ. πλ.* τὰ μαλάκια.

Mousquet, *ἀρ.* μολυβδοβόλον, εἶδος τουφεκίου ἀναπτομένου μὲ φυτίλι, ἀντὶ τῆς πέτρας, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὰ συνήθη τουφέκια. porter le — εἶμαι ἁπλοῦς στρατιώτης.

Mousquetade, *Θ.* βολὴ, τουφεκιά. § une — πυροβολισμός.

Mousquetaire, *ἀρ.* στρατιώτης (φέρων μολυβδοβόλον). les —s ἔφιπποι δορυφόροι τοῦ βασιλέως.

Mousqueterie, *Θ.* πυροβολισμὸς, (διὰ μολυβδοβόλων ῥιπτομένων πολλῶν συνάμα).

Mousqueton, *ἀρ.* βολίας (ὁ), τουφέκι βραχύτερον τοῦ μολιβδοβόλου.

Mousquets, *ἀρ. πλ.* τάπητες, *κ.* ταπιὰ (τῆς Τουρκίας καὶ Περσίας) τουρκ. χαλιά.

Moussa, *ἀρ. ὶδ.* Houque.

Moussache, *Θ.* ἄμυλον (τουρκ. νισεστὲς, μένον ἀπὸ τὸ γαλακτῶδες ὑγρὸν τοῦ ἀλεύρου manioc).

Mousse, *ἀρ.* παῖς, ὑπηρετης τοῦ πλοιου. βαρβαρ μοῦτζος.

Mousse, *Θ.* βρύον, φυτίον, χόρτον. § ἀῤῥὸς (ὑγρῶν διαφόρων καὶ μάλιστα τῶν πνευματωδῶν, οἷον ζύθου, οἴνου κτλ.) § — aquatique βρύον ἔνυδρον, *ὶδ.* conferve — d' astracan σκυθικον ἢ καυκάσιον βρύον. — de corse ἑλμινθοβοτανον. *κ.* μυρμηκοβότανον. — marine μυιον, Θαλάσσιον προϊόν.

Mousseau, *ἐπ.* χονδρίλος, χονδρίτης, *κ.* χονδρον ψωμί.

Mousseline, *Θ.* βαμβακηρὸν, *κ.* καὶ χυδ. μπασυᾶς.

Mousser, *ρῆ. ὶδ.* ἀῤῥιζω, κάμνω ἀῤῥὸν (ἐπὶ ποτῶν πνευματωδῶν). *μεταφ.* faire — un succès, un petit avantage μεγαλύνω, μεγαλοποιῶ ἐπιτυχιαν τινὰ, καλόν τι. § mousse, ée, *μετ.* vin — οἶνος ἀῤῥώδης.

Mousseron, *ἀρ.* ἀμανίτης, *κ.* μανιτάρι (χρήσιμον εἰς τὰς τραπέζας.) — à cheville ἀμανίτης ὁ γομφώδης. — sauvage ἀμανίτης ὁ ἄγριος.

Mousseronne, *Θ* Θρῖδαξ, *κ.* μαρούλι, εἶδός τι κηπευτῶν Θριδάκων.

Mousseux, euse, *ἐπ.* ἀῤῥώδης. § *οὐσ. ἀρ.* βωλίτης, εἶδος μανιταρίου. — des limaces βωλίτης ὁ ἀσχλιοφιλὴς. — moyen βωλίτης ὁ μέτριος. — obson βωλίτου εἶδος. — vineux βωλίτης ὁ οἰνόχρους.

Moussoir, *ἀρ.* τομεὺς, ἐγχαλεῖον δι οὗ κόπτεται καὶ διαιρεῖται ἡ πηκτὶς (caillé) διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ εἰς τυρὸν μεταποίησίς της. § ξύλον (δι οὗ τρίβεται ἡ κ. λεγομένη τζικολάτα διὰ νὰ κάμῃ ἀῤῥὸν καὶ νὰ φουσκώσῃ).

Mousson, *ἀρ.* ἡ ὥρα τῶν ἐτησίων ἀνέμων. —s οἱ ἐτησίαι (εἰς τὰς Ἰνδικὰς Θαλάτσας).

Moussu, ue, *ἐπ.* βρυώδης, πλήρες βρύων.

Moussure, *Θ.* ἀνθέριξ, γένεσις ἡ ἐξοχὴ ἥτις γίνεται εἰς τὰς ὀπὰς τῶν κεραμίων ἢ πηλίνων ἀγγείων.

Moustac, *ἀρ.* πίθηξ ὁ ὑπόῤῥινος, εἶδος κερκοπίθηκος.

Moustache, *Θ.* ὑπόῤῥινον, μύσταξ, *κ.* μουστάκι. οἰκ. enlever quelque chose sur la — ἢ jusque sur la — ἁφαιρῶ τι ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια τινός. χ. donner sur la — à quelqu'un τὸν ῥαπίζω, *κ.* τὸν δίδω μπάτζους. § γένειον, τρίχες τῶν ζώων, οἷον λεόντων, γαλῆς κτλ. περὶ τὸ στόμα. § ξυλάριον τοῦ γλυπτηρίου, (τίθεται περὶ τὴν ἄτρακτον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ διάζεται τὸ μετάξι, κτλ.)

Moustier, ταὐτ. τῷ Moutier.

Moustiller, *ἀρ.* κωνωπεῖον, *κ.* κουνουπιέρα.

Moustiquaire, *ἴδ.* ἀνωτ.

Moustique, *Θ.* σκνὶψ, *κ.* σκνίπα (τῆς Ἀφρικῆς).

Moût, *ἀρ.* γλεῦκος, ἰταλοβαρβ. μοῦστος. — cuit σίραιον, τουρκοβαρβ. πετμέζι.

Moutabié, *ἀρ.* *χρυπτόστομον, Θάμνος τῆς Γουϊάνης, τοῦ ὁποίου τοὺς καρποὺς ὑπερφιλοῦσιν οἱ πίθηκες.

Moutarde, *Θ.* ἀβυρτάκη, μυττωτὸν, χυδαϊσθ. μουστάρδα. *παρ.* καὶ εἰς s'amuser à la — παίζω, καταγίνομαι εἰς πράγματα ἀνωφελῆ. la — me monte au nez ἔρχεται νὰ πνιγῶ, ἢ πνίγομαι (ἀπὸ ἀνυπομονησίαν). c'est de la — après dîner κατόπιν ἑορτῆς ἦλθε· il n'appartient pas à tout vinaigrier de faire de bonne — οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον. et le reste en — διὰ λάδι καὶ ξύδι (ἐκ τῶν λογαριασμῶν ἑνὸς ἐπιστάτου ὅστις μένει νὰ χρεωστῇ ὑπόλοιπόν τι ἀφ' οὗ ἔβαλεν ὅλα τὰ ἔξοδα). et le reste en — καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ λοιπὰ, (ἐπὶ παντὸς ἄλλου μὴ ἐκπαμένου νὰ δικαιολογήσῃ τι ἔξοδον). § —, sauvé, *Θ.* ἡ σενερὲ *ἀρ.* σίναπι, γρυτόν.

Moutardier, *ἀρ.* ὀξύραβδον, εἶδος ὅπου τίθεται ἐπὶ τραπέζης ἡ ἀλμυρὰ

τάκη, (μουστάρδα). § ἀβυρτακοποιός, ὁ κατασκευάζων τὴν μουστάρδαν.

Moutier, ἡ | ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. μονα-
Moustier, | στήριον, ἐκκλησία.

Mouton, ἀρ. πρόβατον· pieds de — ποδαράκια, τουρκ. πατζάς. παρ. revenons à nos —s, οἰκ. ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον, ἂς ἐλθωμεν στὴν ὁμιλίαν μας. il est doux comme un — εἶναι ἀρνί, (ἥμερος, καὶ γλυκὺς ἄνθρωπος). § κατάσκοπος (διὰ τοὺς ἐν φυλακῇ). § κώδιον, νάκη,—κος, κ. προβιά, δέρμα προβάτου, χρήσιμον εἰς τὴν διβλιοδεσίαν. § ῥαιστήρ, κ. βαρειά, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἐμπηγνύονται οἱ πάσσαλοι. § —s de devant ἐμπρόσθιοι ὀρθοστάται, δύο ξύλα σχηματίζοντα τὴν ἔδραν τοῦ ἀμαξηλάτου εἰς τὰς ἁμάξας. — de derrière ὀπίσθιοι ὀρθοστάται, ξύλα χρησιμεύοντα εἰς τὸ νὰ ἀναβαίνωσιν ὄπισθεν τῆς ἁμάξης οἱ ὑπηρέται καὶ νὰ στέκωνται. § ξύλον (ὅπου ἐμβαίνει ἡ λαβὴ τοῦ κώδωνος). § —s κύματα ἀφριζοντα. § —s ὕδατα ὑψούμενα,ποταμῶν ἢ θαλάσσης ἐπὶ ὑδραυλικῶν μηχανῶν αἱ ὁποῖαι καταβιβάζουσι τὰ ὕδατα εἰς ὀχετοὺς, ὅθεν εὑρίσκοντα ἐμπόδιον, ὑψοῦνται ἀρριζοντα.

Moutonnaille, ϑ. χυδ. καὶ περιφρονητικῶς, ζῶα ἢ παληάνθρωποι, ἤτοι ἄνθρωποι ἑτεροκίνητοι, μὴ συλλογιζόμενοι ἀφ' ἑαυτῶν.

Moutonner, ἐν. βοστρυχίζω, κ. σγουραίνω (τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς). ἐν χρ. cheveux —és βόστρυχοι,κ. σγουρὰ μαλιά. tête —ée οὐλόθριξ κεφαλή, κ. σγουρομάλης. § οὐδ. λευκαίνομαι, ἀφρίζω, κ. ἀσπρίζω, (ἐπὶ ποταμῶν καὶ θαλάσσης κυμαινομένων).

Moutonnier, ière, ἐπ. προβάτειος. il a une mine —ère χριοπρόσωπος· λέγεται ἐπὶ ἠθῶν, χαρακτῆρος, ἢ φυσιογνωμίας. la multitude est —e ὁ ὄχλος εἶναι μιμητικὸν, (ὡς ἂν τὰ πρόβατα).

Moutouchi, ἀρ. πτερόκαρπον, γένος φυτῶν.

Mouture, ϑ. ἄλετος, κ. ἄλεσμα. § ἀλεστικὰ, ὁ μισθὸς διὰ τὸ ἄλεσμα. § μίγμα ἀνὰ ἓν τρίτον σίτου, σεμιδάλεως καὶ κριθῆς.

Mouvance, ϑ. ὑποτέλεια (τιμαρίου εἰς ἄλλο τιμάριον ἀνώτερον). des fiefs qui avaient beaucoup de —s τιμάρια ἔχοντα πολλὰ ἄλλα ὑποτε ἤ.

Mouvant, te, ἐπ. ἐν χρ. force —te ταὐτὸν τῷ force motrice δύναμις κινήσεως, ἡ κινητικὴ· ἰδίως λέγονται forces —tes αἱ μηχανικαὶ δυνάμεις. terre —te,sable — γῆ, ἄμμος κινουμένη, κλονιζομένη, σαλευομένη. § ὑποτελὴς, ἐξαρτώμενος, ὑπακούων (ἐπὶ τιμαρίων). § tableau — κινητὸς πίναξ (ὅπου αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰκόνες κινοῦνται διά τινος μηχανῆς, κεκρυμμένης.)

Mouvement, ἀρ. κίνησις. mettre en — κινῶ. tout — πᾶν κίνημα. — lent βραδυκινησία. sans — ἀκίνητος. il est en — κινεῖται. il s' est donné bien du — pour une affaire, dans une affaire ἐκινήθη πολὺ, ἔκαμε πολλὰ κινήματα κτλ. c' est un homme qui se donne bien du — εἶναι ἄνθρωπος ἀνήσυχος, ἀεικίνητος, ῥαδιουργος. — de la sève ἡ ἀνάδοσις τοῦ χυμοῦ (ἀπὸ τῶν ῥιζῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν κλάδων, καὶ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν κλάδων ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ῥιζῶν). — animal ἡ ζωϊκὴ κίνησις. § κίνησις (παρὰ τοῖς ἰατροῖς), ἡ σωμασκία. § θέλησις, προαίρεσις. faire une chose de son propre — κάμνω τι αὐτοπροαιρέτως, αὐτοκινήτως. § ἀλλοίωσις, συγκίνησις, ὁρμὴ (πάθους, αἰσθήματος, κτλ. ἐν τῇ ψυχῇ). les —s de la volonté αἱ ῥοπαὶ τῆς θελήσεως, ἢ αἱ ὁρμαί. un — d'équité,de piété,de miséricorde αἴσθημα ἐπιεικείας, οἴκτου, ἐλέου. par un bon — ἀπὸ καλὸν αἴσθημα, ἀπὸ καλλὴν διάθεσιν. § μετακίνησις, ἐξελιγμὸς, (ἐπὶ στρατιωτικῶν κινήσεων). il fit exécuter des —s à ses troupes ἔβαλε τὰ στρατεύματά του νὰ κάμωσιν ἐλιγμούς.— en avant ἐπιθέσεις. —s rétrogrades ὀπισθοχωρήσεις. § — du style σχήματα τοῦ λόγου. discours plein de — λόγος ἐναγώνιος. mettre du — dans son discours μεταχειρίζομαι πάθος εἰς τὸν λόγον μου. une figure est sans — εἰκὼν ἀπαθὴς, ἀκίνητος. les —s du terrain αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ἐδάφους. § θόρυβος, στάτις, ταραχὴ, κίνησις.—s populaires δημεγερσίαι. le peuple est en — ὁ λαὸς εἶναι κυματίας, ταράττεται, συγκινεῖται. § — d' un port, d' une prison κίνησις τοῦ λιμένος, ἢ τοῦ δεσμωτηρίου. § μουσ. ῥυθμὸς, τρόπος. § ῥυθμὸς (ἡ ἀπὸ τοῦ ὀξέος εἰς τὸ βαρύτονον καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸ ὀξύτονον πρόοδος). airs de — ἐρρυθμα μέλη. chanter, jouer de — ψάλλω ἢ παίζω μὲ χρόνον· (τοὐτέστι φυλάττω καλὰ τὸν χρόνον). — du genou, du cou-de-pied κίνησις, ἄρσις τοῦ γόνατος, τοῦ ἄκρου ποδὸς (ἐπὶ χορικῶν σχημάτων). § τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὄργανα (ἐκκρεμοῦς ἢ ὡρολογίου). les —s de cette montre ne valent rien τὰ ἐλατήρια δὲν ἀξίζουν.

Mouvoir, ἐν. ἀνακινῶ, ἀνασκαλεύω, κ. ξεσκαλίζω (τὸ χῶμα γάστρας κτλ.) § ἀνακινῶ (τὸ σάκχαρι διὰ νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν μήτραν, χωρὶς νὰ κολλήσῃ). § la rivière —e de fond, οὐδ. ὁ ποταμὸς τρέχει ὀγρήγορα (ὅταν εἶναι ταχὺς παρὰ τὸ σύνηθες).

Mouveron, ἀρ. κύκηθρον, ξύλον δι' οὗ ἀνακατώνουσιν οἱ καθαρισταὶ τοῦ σακχάρεως τὴν καθαριζομένην ὕλην ἐν ᾧ ϑερμαίνεται.

Mouvet, ἀρ. | κύκηθρον, ξύλον διὰ
Mouvette, ϑ. | τοῦ ὁποίου ἀνακινεῖ-
Mouvoir, ἀρ. | ται τὸ ἄλειμμα διὰ τὴν κηροποιΐαν.

Mouvoir, ἐν. κινῶ. — une chose de sa place μετακινῶ τι. le pauvre homme ne saurait se — ὁ δυστυχὴς οὗτος δὲν δύναται νὰ κινηθῇ. la grâce meut la volonté ἡ ϑεία χάρις κινεῖ τὴν ϑέλησιν. c' est la colère qui l' a mu à en user de la sorte ἐκινήθη ἀπὸ ὀργὴν διὰ νὰ προσενεχθῇ οὕτω, ὁ ϑυμὸς τὸν ὥθησεν εἰς τὸ νὰ κτλ. — une querelle κινῶ, ἐγείρω, κ. σηκόνω φιλονεικίαν· (συνηθέστερον λέγεται émouvoir). tous procès mûs et à — ὅλας τὰς κινηθείσας ἢ κινηθησομένας ἀγωγάς. § mu, ue, μετ.

Moxa, ἀρ. ἄψινθος ἢ καυτηρία, φυτὸν τῶν Κινέζων, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οὗτοι εἰς τὰς καυτηριάσεις.

Moya, ἀρ. ἄργιλος ϑειοῦχος, ἐκπέμπεται ἀπὸ τοὺς κρατῆρας τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῆς Περουβιανῆς.

Moye, ϑ. ὕλη ἀπαλὴ χωριζουσα τὸ λίθινον στρῶμα εἰς τὰ λατομεῖα.

Moyé, ée, ἐπ. ἐν χρ. pierre —ée λίθος τοῦ ὁποίου τὸ στρῶμα δὲν εἶναι σκληρὸν καθ' ὅλα του τὰ μέρη.

Moyen, nne, ἐπ. μέσος, κ. μεσαῖος ἢ μεσιακός. il est de — âge εἶναι μετρίας ἡλικίας. de —ne taille μετρίου ἀναστήματος. médailles de — bronze, ἢ ἁπλῶς du — bronze μέτρια νομίσματα ἢ μέσα. — âge ὁ μεσαίων. — ne latinité ὁ μέσος λατινισμὸς, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Σιβηροῦ μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Ῥωμαϊκοῦ βασιλείου. le mouvement — d' une planète ὁ μέσος ὅρος τῆς κινήσεως τοῦ πλανήτου, ἡ ὑποτιθεμένη κίνησις ἴση καὶ ὁμοιόμορφος τοῦ πλανήτου μεταξὺ τῆς ταχυτέρας καὶ βραδυτέρας κινήσεως. le temps — ὁ μέσος ὅρος τοῦ χρόνου, (ὑποτιθεμένης ὡς ὁμοιομόρφου τῆς κινήσεως τοῦ ἡλίου, καὶ μήτε ταχυτέρας μήτε βραδυτέρας εἰς οὐδεμίαν ἐποχὴν). ἀντίκειται εἰς τὸν temps vrai.—nne proportionnelle arithmétique μέσος ἀριθμητικὸς ὅρος, οἷον ὁ 9 τοῦ 6 καὶ 12. — nne proportionnelle géométrique μέσος γεωμετρικὸς ὅρος, οἷον ὁ 6 εἶναι μέσος

γεωμετρικὸς ὅρος μεταξὺ 4 καὶ 9.

Moyen, ἀρ. μηχανὴ, μέθοδος, τρόπος, κ. μέσον. par divers —s πολυτρόπως. c' est le — de faire fortune ἰδοὺ πῶς γίνεται ἡ κατάστασις. par le — d' un tel διὰ τοῦ δεῖνα, κ. διὰ μέσου τοῦ δεῖνα. il n' y a pas — de faire cela δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κάμω τοῦτο. si vous en avez le — ἂν δύνασαι, κ. ἂν εὐπορῇς, καὶ κατὰ παρένθεσιν. eh le — ! καὶ πῶς ! § πόρος κ. τρόπος. il n' a pas le — de vivre δὲν ἔχει πόρον ζωῆς. un état de ses —s κατάστασις τῶν πόρων του. μεταφ. cet orateur a beaucoup de —s ὁ ῥήτωρ οὗτος ἔχει πολλὴν δύναμιν λόγου. des —s physiques τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα, οἷον τὸ σχῆμα, αἱ χειρονομίαι, καὶ λοιπαὶ σωματικαὶ ἰδιότητες. § ἐπιχείρημα, λόγος, ἔνδικον μέσον. —s d' accusation οἱ λόγοι τῆς κατηγορίας. —s de défense λόγοι ὑπερασπίσεως. —s de nullité ἀκυρότητος λόγοι. —s proportionnels οἱ μέσοι ὅροι αναλογίας τινός. § au — de, ἐπίρ. διὰ. au — de la lettre que vous écrirez, nous réussirons θέλομεν ἐπιτύχει διὰ τοῦ γράμματος τὸ ὁποῖον θὰ γράψετε.

Moyennant, ἐπίρ. διὰ, διὰ μέσου. j' en viendrai à bout — la grâce de dieu θὰ τὸ κατορθώσω διὰ τῆς θείας χάριτος. — telle somme διὰ τόσην ποσότητα.

Moyennement, ἐπίρ. ἀρχ. μετρίως.

Moyenner, ἐν. προμηθεύω τι, κάμνω διὰ μεσολαβήσεώς μου.

Moyer, ἐν. σχίζω (τὴν πέτραν).

Moyeu, ἀρ. λέκυθος (ὁ), κ. τὸ κροκάδι (τοῦ αὐγοῦ). § χοινικίς, τόρμη, τὸ μέσον τοῦ τροχοῦ ὅπου ἐμβαίνουν αἱ ἀκτῖνες καὶ ὁ ἄξων. § κοκκύμηλον σακχαρωτὸν, κ. δαμάσκηνον κόντιτον.

Mozan, ἀρ. καρπὸς ἐρεβινθοειδής, τοῦ ὁποίου τὸν μελιτώδη χυμὸν ἐκθλίβουσιν οἱ κάτοικοι τῆς Τενερίφης.

Mozarabe, ἀρ. Μαῦρος Χριστιανὸς, οὕτω λέγονται οἱ Ἱσπανοὶ, διότι κατάγονται ἀπὸ Μαύρους καὶ Σαρρακηνούς.

Mozette, θ. καυσία, καρακάλλιον, κ. κουκοῦλα (τὴν ὁποίαν φοροῦσιν οἱ ἱερωμένοι τὸν χειμῶνα).

Mu, ue, μετ. τοῦ mouvoir.

Muable, ἐπ. μεταβλητός.

Muance, θ. μεταβολὴ (κυρίως φωνῆς μουσικῆς εἰς ἄλλην φωνήν, διὰ νὰ ἀναπληρωθῇ ἡ ἔλλειψις ἑβδόμης τινὸς φωνῆς τῆς μουσικῆς κλίμακος). μετὰ τὴν προσθήκην τῆς φωνῆς si εἰς τὴν κλίμακα ἡ λέξις αὕτη ἔγινε περιττή.

Mucilage, ἀρ. μῦκος (ὁ), γλοιὸς, τὸ γλοιῶδες, οὐσία φυτικὴ γλοιώδης καὶ θρεπτικὴ μιγνυομένη μὲ τὸ ὕδωρ. εὑρίσκεται σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ φυτά.

Mucilagineux, euse, ἐπ. γλοιώδης, ὁ ἔχων γλοιόν.

Mucilago, ἀρ. εὐρὼς, γένος φυτῶν κρυπτογάμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων, ἀποτελοῦν τὸν τελευταῖον κρίκον τοῦ φυτικοῦ συστήματος

Mucite, ἀρ. *μυκίτης, ἅλας συγκείμενον ἐκ τοῦ μυξικοῦ ὀξέος καὶ διαφόρων ἀλκαλικῶν βάσεων, γαιωδῶν ἢ μεταλλικῶν.

Mucosité, θ. βλέννα, ὑγρὸν ἢ χυμὸς μυξώδης ἀποκρινόμενος διὰ τῶν ἐκκριτικῶν σωλήνων τῶν ἀδένων, καὶ περιβρέχων τὰ μέλη τοῦ σώματος. une plante est en — φυτὸν ἰξῶδες.

Mucroné, ée, ἐπ. ὁ λήγων ἀποτόμως εἰς ὀξύ, (ἐπὶ φύλλων).

Mucus, ἀρ. βλέννα, μύξα.

Mude, θ. ὕφασμα τῆς Κίνας ἀπὸ φλοιὸν δένδρου.

Muderis, ἀρ. λόγιος ἢ νομομαθής, ὁ καθηγητὴς παρὰ τοῖς Τούρκοις.

Mue, θ. πτερορρύησις, πτίλωσις, κ. τὸ μάδισμα, ἢ τὸ πέσιμον τῶν πτερῶν τῶν πτηνῶν. § μάδησις, μαδάρωσις (τῶν τριχῶν ἐπὶ ζώων). être en — μαδῶ, ψιλοῦμαι, τριχορροῶ (ἐπὶ ζώων), πτερορρυῶ (ἐπὶ πτηνῶν), κ. ῥίχνω τὰ πτερά, τὴν τρίχα κτλ. la — des vers à soie ἡ μεταμόρφωσις τῶν μεταξοσκωλήκων. autour de trois —s ἱέραξ τρὶς πτερορρυήσας. § λεβηρίς, γῆρας, κ. πουκάμισον φιδιοῦ, ἐντόμων κτλ. τὸ δέρμα, τὸ ὁποῖον ἀλλάσσει ὁ ὄφις, τὰ ζωΰφια κτλ. la — d un cerf τὰ ἐλαφοκέρατα. § ὁ καιρὸς (τῆς πτερορρυήσεως, τριχορροίας κτλ). § κλωβίον (ὅπου κλείονται τὰ πτηνὰ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς πτερορρυήσεως) § παχνί, τὸ μέρος ὅπου κλείονται τὰ πτηνὰ διὰ νὰ παχύνωσιν.

Muer, οὐδ. πτερορρυῶ, μαδῶ, κ ῥίχνω τὰ πτερά μου, (ἐπὶ πτηνῶν). τριχορροῶ, ψιλοῦμαι, μαδῶ, κ. ῥίχνω τὴν τρίχα μου, (ἐπὶ ζώων). ἀποδύομαι τὴν λεβηρίδα, κ. ἀλλάζω τὸ ὑποκάμισον (ἐπὶ ὄφεων). § τραγῶ, κ. χονδραίνει ἡ φωνή μου, (ἐπὶ τῶν ἐρχομένων εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ἥβης νέων). la corne d' un cheval —e τὸ ἄλογον ἀλλάσσει τὸ νύχι του.

Mué, ée, ἐπ. oiseau — πτηνὸν μαδαρόν. voix —ée φωνὴ τραχεῖα, κ. τραχυνή, ἰδ. Muer.

Muet, ette, ἐπ. ἐννεὸς, ἄφωνος, ἄλαλος, κ βουβός. sourd et — κωφάλαλος. il demeura — d' étonnement ἔμεινεν ἄφωνος, ἐννεὸς ἀπὸ τὴν ἔκστασιν. rendre — ἐπιστομίζω, κ. βουβαίνω ἢ ἀποστομόνω. il demeura — ἐφιμώθη, κ. ἀπεστομώθη, ἐβουβάθη. il ne sera pas — δὲν θὰ σιωπήσει, ἔχει γλῶσσαν, οἰκ. les lois sont —tes sur un délit σιωπῶσιν οἱ νόμοι περί τινος ἐγκλήματος. § οὐσ. —, ἀρ. —te, θ. ἄλαλος, ἐννεός. § —, tte, ἐπ. Γραμ. ἄφωνος. λέγεται ἐπὶ τοῦ h § οὐσ. ἀρ. κωφίας, εἶδος ὄφεων. § muette, θ ἀποθήκη (ὅπου τίθενται τὰ ἐλαφοκέρατα), οἰκίσκος (ὅπου τίθενται τὰ θηρευτικὰ ὄρνεα εἰς τὸν καιρὸν τῆς πτερορρυήσεως).

Muezin, ἀρ ὁ προσκαλῶν τοὺς μουσουλμάνους εἰς τὴν προσευχὴν ἄνωθεν τῶν μιναρέδων.

Mufle, ἀρ. τὸ ῥύγχος, τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς ζώων τινῶν, οἷον βοὸς, ταύρου, καὶ ἀγρίων τινῶν θηρίων. § ἔμβολος (κόσμημα γλυπτικὸν) παριστῶν τὴν κεφαλήν τινος ζώου, καὶ ἰδίως τοῦ λέοντος. § — de veau, ἢ muflier ἀντίρρινον, ἢ κυνοκέφαλος, φυτόν.

Mufti, ἀρ. νομοδιδάσκαλος, παρὰ τοῖς Τούρκοις καὶ ὁ δικαστής.

Muge, ἀρ. κέφαλος, ἰχθύς. § ἐξώκοιτος ὁ πτηνὸς, ἰχθὺς, τὸ αὐτὸ τῷ exocet volant.

Mugho, ἢ mugo, ἀρ. πεύκη ἡ ἄλπεια.

Mugil, ἀρ. περαίας, κεστρεὺς, κέφαλος, γένος ἰχθύων περιλαμβάνον ἰδίως τὸν muge, καὶ ἄλλους διαφόρους.

Mugiloïde, ἀρ. κεφαλοειδής, γένος ἰχθύων τῆς Κίνας.

Mugilomore, ἀρ. κέφαλος ὁ Καρολίνιος.

Mugir, οὐδ. μυκῶμαι, κ. μουγγρίζω, (ἐπὶ ταύρων, βοῶν κτλ. καθὼς καὶ ἐπὶ ποταμοῦ, κυμάτων κτλ). cet acteur —it ὁ ὑποκριτὴς οὗτος βροντᾷ, κ. γγαρίζει.

Mugissant, te, ἐπ. μυκώμενος. flots —s κύματα ἠχοῦντα.

Mugissement, ἀρ. μυκηθμὸς, κ. μούγγρισμα. le — de la mer, des vagues ὁ δοῦπος τῆς θαλάσσης, τῶν κυμάτων, ἡ βοή, ὁ κρότος.

Muguet, ἀρ. ἀνθεμίς, ἄνθος. § καλλωπιστής (ἐπὶ νέων).

Mugueter, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. καλλωπίζομαι, ἀρεσκεύομαι.

Muhlenbergie, θ.* μυλεμβέργιον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Muid, ἀρ. (τὸ d δὲν προφ.) μέδιμνος, μέτρον διαφόρων ξηρῶν, οἷον σίτου, ἅλατος, ἀσβέστου κτλ. ἔχον διάφορα μεγέθη. § χοεύς, κ. βαρέλλι (κρασιοῦ, λαδιοῦ κτλ).

Muire, θ. ὑγρὸν (μένον μετὰ τὴν κρυστάλλωσιν τοῦ ἅλατος εἰς τοὺς αὔλακας).

Mulale, ἀρ. φοῖνιξ τῆς Ἀμερικῆς.

Mulambeira, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Ἀφρικῆς.

Mular, ἀρ. φυσητήρ, ἰχθύς.

Mulat, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ὁλκάδων.

Mulâtre, ἐπ. φαιὸς, ἐπὶ τῶν γεννηθέντων ἐξ ἑνὸς λευκοῦ καὶ τοῦ ἑνὸς μέλανος γονέως.

Mulcter, ἐν. καταδικάζω εἰς πρόστιμον.

Mule, Ϛ. κρηπὶς (λέγεται μόνον διὰ τὸ σανδάλιον τοῦ Πάπα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ὁ σταυρὸς). § συρτὸν, (ἐνοουμένου τοῦ σανδαλίου), εἶδος ἐμβάδος γυναικείας μὴ ἐχουσης κάττυμα (πατοῦναι).

Mule, Ϛ. mulet, ἀρ. ἡμίονος, κ. μουλάρι. ferrer la — κλέπτω, τουρκοβαρ βγάλω χαμίνι εἰς ὅσα ἀγοράζω ὁἱ ἄλλον.

Mules, Ϛ. πλ. χείμεθλα, κ. ξεπαγιάσματα. § ῥαγάδες, ῥωγμαὶ περὶ τὸν κυνήπουν (boulet) τοῦ ἵππου.

Mulet, ἀρ. τὸ. mule. § —s τὰ νόθα φυτά. il est chargé comme un — εἶναι φορτωμενος σὰν τὸ ἄλογον. παρ. garder le — ἀποκαραδοκῶ, περιμένω τινὰ ὀχληρῶς. § kestrεὺς, ἰχθύς.

Muletier, ἀρ. ὀρεοκόμος, κ. μουλαρᾶς.

Muletto, Ϛ ὁ στόμαχος (τῶν Σκρευτικῶν ὀρνέων). § ἁλιευτικὸν πλοῖον, παρὰ τοῖς Πορτευγάλοις. § μύαξ, μυίσκος, κ. μύδι, εἶδος ὀστράκου διθύρου. — margaritifère μῦς ὁ μαργαριτοφόρος

Mulin, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Mulion, ἀρ. σέρφος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων

Mulle, Ϛ. ἡ mullet, ἀρ. τρίγλη, κ. τριγλί. αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἶναι καὶ τὸ παρ' ἡμῖν βαρβαρωτὸ. μπαρμποῦνι. § —, ἡ garance —, ἐπ. ἐρυθρόδανον νοθον, το κατώτερης ποιότητος καὶ τῆς τελευταίας ῥιζάρι.

Mulm, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. ορυκτὸν διαλυθὲν, εὔθραυστον καὶ κονιῶδες.

Mulon, ἀρ. σωρὸς ἅλατος.

Mulot, ἀρ. ἀλσομυς, μῦς ἀρουραῖος, μυωξος, κ. ποντικός. παρ. endormir le — ψενακίζω τινὰ, τὸν κοιμίζω

Muloter, οὐδ. ἀνασκαλεύω (τὰς φωλεας τῶν μυῶν, διὰ νὰ εὕρω τὴν τροφὴν αὐτῶν). λέγεται ἐπὶ ἀγριοχοίρων.

Mulquinerie, Ϛ. * λινοπωλία, * νηματοπωλία.

Mulquinier, ἀρ. * νηματοπώλης.

Multangulaire, ἐπ. πολύγωνος.

Multicapsulaire, ἐπ. πολύκαψος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων πολλὰς κάψας (capsule).

Multicaule, ἐπ. πολύκαυλος, ταὐτὸν τῷ tigeux.

Multifide, ἐπ. πολυσχιδὴς (ἐπὶ φύλλων, καλύκων καὶ πετηλων).

Multiflore, ἐπ. πολυανθὴς.

Multiforme, ἐπ. πολύμορφος, πολύσχημος.

Multilatère, ἐπ. πολύπλευρος.

Multilobé, ée, ἐπ. πολύλοβος.

Multiloculaire, ἐπ. πολυοικος, ἐπὶ καρπῶν ἐχόντων πολλοὺς σῖτους, ἴδ. Logo.

Multinome, ἐπ. πολυώνυμος, ἐπὶ ποσοτήτων ἀλγεβραϊκῶν ἐχουσῶν πολλοὺς ὅρους.

Multiparti, ie, ἐπ. πολυσχιδὴς.

Multiple, ἐπ. πολλαπλάσιος. le point — τὸ πολλαπλοῦν σημεῖον, το κοινὸν τῆς διατομῆς σημεῖον οὗ ἡ καὶ πλειοτέρων σκελῶν τῆς καμπύλης. poulie — πολυτρόχιον.

Multipliable, ἐπ. πολλαπλασιαζόμενος.

Multipliant, ἀρ. πολύεδρον, ὕλος μὲ πολλας ὄψίδας (facettes) πολλαπλασιάζουσα τὰς εἰκόνας τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. § συκῆ τῆς Βοντιχερίας.

Multiplicando, ἀρ. πολλαπλασιαστέος.

Multiplicateur, ἀρ. πολλαπλασιαστὴς.

Multiplication, Ϛ πολλαπλασιασμός. § ἡ ἐπιγονὴ, αὔξησις.

Multiplicité, Ϛ. ἡ πληθὺς.

Multiplier, ἐν. πληθύνω, αὐξάνω — un fleuve διαχέω τὸν ποταμόν. § se —, αὐτ. πληθύνομαι, αὐξάνω, κ. πληθαίνω. § πολλαπλασιαζω, ἀριθ. § οὐδ. λαμβανω ἐπιγονὴν, πληθύνομαι, αὐξάνω, κ. πληθαίνω. § se —, ταὐτόν.

Multisiliqueux, euse, ἐπ. πολύλοβος, ἐπὶ φυτῶν.

Multitude, Ϛ. πλῆθος, ἄπειρος ἀριθμός. § πλῆθος ἀνθρώπων. § ὄχλος, ὁ νοτιὸς λαὸς, ὁ χυδὴν λαός. § ὁ δῆμος.

Multivalvé, ée, ἐπ. πολύθυρος, (ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων πολλὰς κάψας).

Multivalves, Ϛ. πλ. πολύθυρα (ὀστρακα).

Munchausi r, ἀρ. *μυνχαύσιον, Ϛάμνος τῆς Ἰ.δίας.

Muncos, ἀρ. ταὐτὸν τῷ mangouste.

Mundoure, Ϛ. εἶδος σπάρου

Mungo, ἀρ. φάσηλος ὁ Ἰνδικός.

Municipal, le, ἐπ. δημοτικός. § ἐπιχώριος, ἐπιτόπιος, τοπικός.

Municipalité, Ϛ ἰσοπολῖτις δῆμος. § δημαρχία, δημαρχεῖον.

Municipe, ἀρ. ἰσοπολῖτις πόλις, Ἰταλικὴ πόλις (ἔχουσα τὸ δικαίωμα τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας, ἂν καὶ ἀνεξάρτητος οὖσα).

Munificence, Ϛ. ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία.

Munir, ἐν. τειχίζω, ὀχυρῶ(όνω) τὴν πόλιν κτλ. § ἐξαρτύω, παρασκευάζω, ἐφοδιάζω (το φρούριον μὲ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ὑπεράσπισιν). — de provisions etc. § se — de προμηθεύομαί τι. se — d un manteau contre le froid προφυλάττομαι διὰ μανδύου ἀπὸ τὸ ψύχος. se — d' argent pour un voyage προνοῶ περὶ χρημάτων, προβλέπω χρήματα διὰ τὴν περιοδίαν. le coeur se — it de toute sa constance ἡ καρδία ὁπλίζεται μ' ὅλην τὴν εὐστάθειάν της. § Muni, ie, μετ.

Munister, ἡ munistier, ἀρ. γένος ἀγρίων βοῶν.

Munition, Ϛ. ἐν χρ. pain de — σιτηρέσιον στρατιωτικόν. pain de — αὐτόπυρος ἄρτος, πιτυρίτης, ἡ συγκομιστὸς, κ. χοντρὸν ψωμί. —s ἐφόδια. —s de guerre πολεμεφόδια. —s de bouche τροφαί, τρόφιμα. —s navales ναυτικαὶ παρασκευαί, προμήθειαι.

Munitionnaire, ἀρ. σιτάρχης, σιταρχὴς, τροφοδότης (εἰς τὰ στρατεύματα).

Munnoze, Ϛ. * μυννόζιον, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.

Munychies, Ϛ. πλ. Μουνύχια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις.

Munychion, ἀρ. Μουνιχιὼν, μὴν τῶν Ἑλλήνων.

Muqueux, euse, ἐπ. μυξώδης. glandes —ses βλεννώδεις ἀδένες. § le —x, οὐσ. ἀρ. ἡ μύξα, ἡ βλέννα.

Mur, ἀρ. τοῖχος, τουρκοβαρ. ντουβάρι. les —s d' une ville τὰ τείχη τῆς πόλεως, κ. τειχόκαστρον. — mitoyen μεσότοιχον. entouré de —s περιτετειχισμένος, κ. τοιχογυρισμένος. environner de —s περιτειχίζω, κ. τοιχογυρίζω. — de pierres de taille Σριγκὸς, κ. ξερολίθι. — de brique πλινθότοιχος. — d' appui, ἡ à hauteur d' appui τειχίον, τειχίδιον στηθαῖον (ὑψούμενον μέχρις ὅτου σὐναταί τις νὰ ἀγουμβήσῃ). παρ. il y a un — d' airain entre ces deux hommes ὑπάρχει φραγμὸς σιδηροῦς μεταξὺ αὐτῶν. παρ c' est se donner de la tête contre un — ἐπιχειρεῖ τὰ ἀδύνατα. on tirerait aussitôt de l' huile d un — ὅὲν εὐγάλλεις τίποτε ἀπὸ αὐτόν (εἴτε χρήματα, εἴτε μυστικὸν κτλ). un homme tirerait de l' huile d' un — καὶ ἀπὸ τὴν πέτραν εὐγάζει νερόν (ἐπὶ ἀξίων ἀνθρώπων). mettre un homme au pied du — τὸν φέρω εἰς τὰ στενά. — orbe τυφλὸς τοῖχος, ὅστις ὅὲν ἔχει μήτε θύρας, μήτε θυρίδας. — de parpaing διάτονει λίθοι, διατεῖνον τεῖχος, τὸ συγκείμενον ἐκ πετρῶν, αἵτινες κατέχουσιν ὅλον τὸ πλάτος αὐτοῦ.

Mûr, re, ἐπ. πέπειρος, πέπων, ὥριμος — avant le temps πρώϊμος. qui n' est pas— ἄωρος l'apostème est — ὡριμασε τὸ ἀπόστημα. âge — τελεία ἡλικία. un homme — ἄνθρωπος πέπειρος, τέλειος. une —e délibération ὥριμος σκέψις une femme —e γυνὴ ἐπίγαμος, ἐν ὥρᾳ γάμου. παρ entre deux vertes une —e δύω κακὰ, καὶ ἓν καλὸν. du vin—οἶνος θρασμένος. cette personne était —e pour l' éternité ὁ νέος οὗτος ἦτον ἕτοιμος διὰ τὴν μελλουσαν ζωήν. παρ. il faut attendre à cueillir la poire qu' elle soit —e πρέπει νὰ περιμένῃ τις νὰ ὡριμάσῃ τὸ κρᾶγμα. ce projet n' est pas

encore — τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν εἶναι εἰσέτι ἕτοιμον.
Muraille, Ϛ. τεῖχος, τοῖχος. — de clôture Ϛρίγκωμα, περιβόλος τείχους. les —s d' une ville τὰ τείχη τῆς πόλεως, κ. τοιχόκαστρον. fermer de —s περιτοιχίζω. — à pierre sèche ἡ sèchè Ϛριγκὸς, λιθόκτιστος τοῖχος, κ. ξερολίθι. — de pierre λιθόκτιστον. — de brique πλινθόκτιστον. défendre la — τειχομαχῶ. forcer la — τειχομαχῶ. il n' y a que les quatre —s ὃὲν εἶναι παρὰ τέσσαρες τοῖχοι, (ὃὲν ἔχει ἐπίπλα ἡ οἰκία). enfermer quelqu' un entre quatre —s κατακλείω τινὰ, τὸν βάλλω νὰ φυλάττῃ τοὺς τέσσαρας τοίχους. παροιμ. les —s ont des oreilles καὶ οἱ τοῖχοι ἔχουν αὐτιά. § τοῖχος (λατομείου γαιανθράκων).
Muraïole ἡ baïoquelle, Ϛ. χαλκονόμισμα τῆς Ἰονωνίας.
Mural, le, ἐπ. ἐν χρ. couronne —e ἐπαλξίτης στέφανος, παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἐδίδετο εἰς τοὺς πρώτους ἀναβάντας ἐπὶ τὸ τεῖχος τῶν πολεμίων. arc — τόξον πυργοειδὲς, ἐργαλεῖον ἀστρονομικὸν χρήσιμον εἰς τὴν καταμέτρησιν τοῦ μεσημβρινοῦ ὕψους τῶν ἀστέρων. plantes —s φυτὰ *πυργοβλαστῆ, τὰ βλαστάνοντα ἐπὶ τῶν τοίχων.
Muralta, Ϛ. κληματὶς, ἡ χείροψις, γένος φυτῶν.
Murapa, Ϛ. φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀροειδῶν.
Murdrir, ἐν. ἀρχ ἄχρ. τραυματίζω, μωλωπίζω. § φονεύω.
Mûre, Ϛ. συκάμινον. — sauvage βατίνη, κ. βατζινον. παροιμ. il fuit comme le renard les —s ὀμφακίζουσιν αἱ σταφυλαί. § διάφορα εἴδη ὀστράκων. § — ailée εἶδος πέτρας.
Mûrement, ἐπίρ. ἐσκεμμένως, ἐπισταμένως, ὡρίμως.
Murène, Ϛ. μύραινα, ἰχθύς.
Murénoblenne, Ϛ. *μυραινόβλεννα, ἰχθὺς Μαγελλάνης.
Murénoïde, Ϛ. μυραινοειδὴς, γένος ἰχθύων.
Murénophis, ἀρ. μυραίνοφις, γένος ἰχθύων ἀπόδων.
Murer, ἐν. διατειχίζω, ἀνοικοδομῶ, κτίζω. — une porte, une fenêtre κτίζω τὴν Ϭύραν, τὸ παράθυρον.
Muré, ée, μετ. ville —ée πόλις τετειχισμένη.
Murer, ἀρ. ἀπορραὶς, κογχύλιον. § φυτὸν μοσχῶδες.
Muriate, ἀρ. ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ, ἅλας κατασκευαζόμενον ἐκ τοῦ Ϭαλασσίου ὀξέος καὶ μιᾶς βάσεως.
Muriatique, ἐπ. Ϭαλάσσιον ὀξύ.
Muricaire, Ϛ. γένος φυτῶν.
Muricalcite, Ϛ. τίτανος ἀνθρακοῦχος.
Muricier, ἀρ. χρημνοβάτης, ἐπὶ ζώων διαιτωμένων εἰς τοὺς χρημνούς. § Ϭάμνος τις.
Murie, ἡ mûre, Ϛ. ἁλμυρὸς, ἐπὶ λιμνῶν, ὑδάτων κτλ.
Murier, ἀρ. συκαμινέα, κ. συκαμινιὰ, ἡ μουριά. — des haies βάτος, κ. βατζινιά.
Muringui-ringue, ἀρ. μέγα ὀἰνδρον τῆς Ἀφρικῆς.
Murins, ἀρ. πλ. πυργίται, ζῶα, ὡς ὁ μῦς, ἀρουραῖος μῦς, ἀσπάλαξ, κτλ.
Muriqué, ée, ἐπ. ἀκανθωτος, ἐπὶ φύλλων, καρπῶν κτλ. ἐχόντων ὀξεῖας ἀκάνθας.
Mûrir, οὐδ. πεπαίνομαι, ὡριμάζω, κ. μεστόνω. § ἐν. πεπαίνω, ὡριμάζω. μεταφ. ἐν. καὶ οὐδ. les grands hommes qui pensent former et — une nation οἱ μεγάλοι ἄνδρες οἵτινες σκέπτονται πῶς νὰδημιουργήσωσι καὶ νὰ ἀναθρέψωσιν ἐν ἔθνος. laisser — ses entreprises βασανίζω τὰς ὑποθέσεις μου.
Murleau, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς μαύρης.
Murmurateur, ἀρ. ψιθυριστὴς.
Murmure, ἀρ. ψιθύρισμα, ὑποτονθορισμὸς, κ μουρμουριτόν. —s d'approbation Ϛροῦς ἀνευφημίας. § γογγυσμὸς, μέμψις, παράπονον. sans — ἀγογγύστως. le — du coeur, le — des passions ὁ ψιθυρισμὸς, τὸ ψιθύρισμα τῆς καρδίας, τῶν παθῶν. le — des sens τὸ κελάδημα τῶν αἰσθήσεων, τῶν ἡδονῶν. les —s de l' amour τὸ Ϭρύλλημα τοῦ ἔρωτος. § μορμορυγμὸς (τῶν ὑδάτων), κ. μουρμουρητόν. — des feuilles ψιθύρισμα τῶν φύλλων.
Murmurer, οὐδ. ὑποτονθορίζω, κ. μουρμουρίζω. § γογγύζω, κ. μουρμουρίζω. — d' une chose ψιθυρίζω τι, διαψιθυρίζω. § μορμύρω, μορμυρίζω, κ. μουρμουρίζω (ἐπὶ ὕδατος). le vent qui —e ὁ ἄνεμος ψιθυρίζει.
Murrai, ἀρ. *μύρραιον, Ϭάμνος τῶν Μολούκων νήσων· ὁμοιάζει μὲ τὴν ἀγλαΐαν (aglaïa).
Murrhin, ine, ἐπ. μορρία ἡ μόρρια, ἡ μορρίνη, ἀγγεῖα πολυτιμότατα, τὰ ὁποῖα μετέφερεν εἰς Ῥώμην πρῶτος ὁ Πομπήϊος ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Πάρθων. § μορρίνη, ἡ ὕλη ἐξ ἧς ἦσαν ταῦτα κατεσκευασμένα.
Murucuia, Ϛ. ταὐτὸν τῷ grenadille.
Murume, ἀρ. φοίνιξ ὁ Ἀφρικανὸς, οἱ Ἰνδοὶ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτοῦ ἐν οἰνώδες ὑγρὸν, καὶ ἐν εἶδος σακχάρεως.
Musaeographe, ἀρ. μουσειογράφος
Musagète, ἐπ. μουσηγέτης, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος.
Musaraigne, Ϛ. μυγαλῆ, εἶδος μυὸς, ἔχοντος μακρὸν ῥύγχος, καὶ τρεφομένου μὲ ἔντομα, σεπηπότα κρέατα, καὶ σπόρους.
Musard, de, ἐπ. οἰκ. ἔμπληκτος, κ. ξεπαρμένος, παρμένος· καὶ οὐσ. c' est un — εἶναι παρμένος.
Musardie, Ϛ. ἄχρ. λῆρος, ἀνοησία.
Musc, ἡ porte-musc, ἀρ. μοσχοδορκὰς, τράγος μοσχοφόρος, ζῶον τετράπουν διακρινόμενον ὡς ἐκ τινος ὀσχεοῦ περὶ τὴν γαστέρα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διηθεῖται ὑγρόν τι εὐῶδες. § μόσχος, τὸ ὑγρὸν τοῦτο. couleur de — χρῶμα μόσχου, εἶδος μέλανος (brun). peau de — δέρμα μοσχομυρωδάτον.
Muscade, Ϛ. ἐν χρ. noix — νάμακον, κάρυον βασιλικὸν ἢ Περσικὸν, κ. μοσχοκάρυδον.
Muscadelle, Ϛ. ἄπιον τὸ εὐῶδες, κ. ἀπίδι μοσχάτον.
Muscadet, ἀρ. εἶδος οἴνου ἀνθοσμίου.
Muscadier, ἀρ. καρία ἡ Περσικὴ, κ. μοσχοκαρυδιά.
Muscadin, ἀρ. *μοσχόπηκτον, μικρά τινα ἀρωματικὰ ὀσφράδια (pastille).
Muscadine, Ϛ. *μοσχάμπελος, ἄμπελος ἀγρία τῆς Καναδίας.
Muscardin ἡ Muscadin, ἀρ. μυωξὸς ὁ μοσχίτης, εἶδος μυὸς. § — volant μυωξὸς ὁ πτηνὸς, εἴδος ζώου.
Muscardine, Ϛ. νόσος τῶν μεταξοσκωλήκων, ἥτις τοὺς ξηραίνει καὶ τοὺς λευκαίνει.
Muscari, ἀρ. εἶδος ὑακίνθου.
Muscat, ἀρ. καὶ ἐπ μυροστάφυλον, κ. μοσχοστάφυλον ἢ μοσχάτη σταφυλὴ. vin — ἀνθοσμίας οἶνος, κ. μοσχάτον κρασί. § ἡ μυρωδία (τοῦ οἴνου). § ἄπιον τὸ εὐῶδες, τὸ μοσχάτον ἀχτζὲ ἀρμουδί.
Muscicapa, ἀρ. μυίαγρος, ἰδ. gobe-mouche.
Muscides, Ϛ. πλ. μυιῶδα, μικρά τινα ἔντομα, ὅμοια μὲ τὰς κατοικιδίους μυίας.
Muscipula, Ϛ. μυίαγρος, εἶδος φυτοῦ.
Muscle, ἀρ. μῦς, μυὼν, κ. ποντικὸς, μέρος τοῦ σώματος.
Musclé, ée, ἐπ. μυώδης, ἐπὶ ζωγραφίας καὶ γλυπτικῆς. cette statue est bien —ée, trop —ée τὸ ἄγαλμα τοῦτο εἶναι εὔτονον, καρτερόν.
Muscosité, Ϛ. εἶδος βρύου ἐμφυομένου περὶ τὴν γαστέρα τῶν ἐναμηρυκωμένων ζώων.
Musculaire, ἐπ. μυώδης. fibres —s ἶνες τῶν μυῶν. chaire — σὰρξ τῶν μυῶν κτλ.
Musculo, Ϛ. ἡ μηρικὴ φλὲψ καὶ ἡ εἰλεακή.
Muscule, ἀρ. μηχανὴ πολεμικὴ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.
Musculeux, euse, ἐπ. μυώδης, ἰσχυρὸς πολλοὺς μῦς. il est — εἶναι εὔρωστος, εὔτονος.
Musculithe, Ϛ. μυόλιθος, μῦς (muscle) ὀρυκτός.

Musculo-cutané, ἐπ. μυο-ἐπιδερμικός.
Musculo-rachidien, ἐπ. μυο-ῥαχιτικός.
Muse, Ϟ μοῦσα. être inspiré par les —s εἶμαι μουσόληπτος. les fruits de ma — οἱ καρποὶ τῆς μούσης μου. § ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀργασμοῦ τῶν ἐλάφων.
Museau, ἀρ. ῥύγχος (οἷον τὸ κυνὸς κτλ.) χυδ. καὶ οἰκ. qu'avait-elle à faire d'aller montrer son — τί πῆγε νὰ δείξη τὰ μουτζουνάτα της. elle a un joli — ἔχει εὔμορφο μουτράκι. à regorge —, οἰκ. χυδ. κατακόρως, ὡς τὸν λαιμὸν, ἐπὶ πολυφαγίας. § τὸ μέρος τοῦ κλειδίου, ὅπου ἐμβαίνουν οἱ ὀδόντες (râteaux). § ἀκουμβιστήρια τῶν σταθιῶν. § ἔμβολον (πλοιαρίων τινῶν τοῦ ποταμοῦ). § — de tanche τὸ στόμα τῆς μήτρας.
Musée, ἀρ. μουσεῖον.
Musées ἢ Muséies, Ϟ. πλ. μουσεῖα, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τῶν Μουσῶν.
Museler, ἐν. ἴδ. Emmuseler.
Muselière, Ϟ φιμὸς, σιδηροῦν τι ἐργαλεῖον τιθέμενον εἰς τὸ στόμα ζώων τινῶν διὰ νὰ μὴ δαγκάνωσι. une — pour un cheval πνιγεὺς, χημός. — pour un veau πύσσαχος.
Muser, οὐδ. χρονοτριβῶ, ματαιοπονῶ. ἐν χρ. qui refuse —e ὅστις ἀποποιεῖται, χάνει (παροιμία ἐπὶ τῶν γυναικῶν αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὑπανδρευθῶσιν ἀφ' οὗ ἀπεποιήθησαν διαφόρους προτάσεις). § ὀργάζομαι, (ἐπὶ ἐλάφου).
Museronlle, Ϟ. πνιγεὺς, μέρος τοῦ χαλινοῦ τιθέμενον ἄνωθεν τῆς ῥινός.
Musette, Ϟ. ἄσκαρος, ἀσκὸς, χυδ. γάϊδα. une — βουργάρικος σκοπός.
Musèum, ἀρ. μουσεῖον (τῆς Ἀλεξανδρείας).
Musical, le, ἐπ. μουσικός.
Musicalement, ἐπίῤῥ. μουσικῶς.
Musicien, nne, ἐπ. μουσικὸς les —s οἱ μουσουργοὶ, οἱ συνθέτοντες τὴν μουσικήν. les —s οἱ ψάλται. les —nnes αἱ ψάλτριαι.
Musico, ἀρ. σκιραφεῖον, δημόσιον μέρος ὅπου ὁ λαὸς συνέρχεται διὰ νὰ φάγῃ, πίῃ, καπνίσῃ κτλ.
Musicomanie, Ϟ. μουσικομανία, μουσομανία.
Musimon ἢ Musmon, ἀρ. ταὐτὸν τῷ mouflon.
Musique, Ϟ. μουσικὴ. un maître de — μουσικός. δάσκαλος. notes de — αἱ φωναὶ τῆς μουσικῆς. livre de—, papier de — μουσικὰ διαγράμματα, χυδ. νότες. § μελῳδία, μουσικὴ, μέλος. mettre en — μελοποιῶ. exécuter de la — μουσουργῶ, ψάλλω. § οἱ μουσικοί. § διάφορα ὄστρακα. § — des sauvages ὄστρακον μονόθυρον.
Musiquer, οὐδ. ἀχρ. μουσουργῶ, μελοποιῶ.
Musophage, ἀρ. μουσοφάγος, γένος πτηνῶν δασωδῶν.
Musquer, ἐν. μυρίζω, βάλλω μόσχον, ἢ καπνίζω μὲ μόσχον, κ. μοσχομυρίζω.
Musqué, ée, μετ. gants —s χειρόκτια εὐώδη, κ. μοσχομυροδάτα. poire —ée ἄπιον εὔοσμον, κ. μοσχάτον ἀπίδι. μεταφ. paroles —ées λόγοι κολακευτικοί, χαριτογλωττήματα, κ. γλυκὰ λόγια. fantaisies —ées ἰδιοτροπίαι. donner, envoyer une chose toute —ée δίδω, ἢ στέλλω τι ἕτοιμον, κ. τὸ πηγαίνω στὰ ποδάρια του.
Musquinier, ἀρ. λινουργὸς, (ἐν τῇ Πικαρδίᾳ ἐλέγοντο οἱ ὑφανταὶ λινῶν τινων).
Musse, Ϟ. πάροδος, δίοδος (κυρίως τῶν λαγωῶν). § κευθμὼν, κατάδυσις, κ. κρυψιῶνας.
Mussender, ἀρ. * μυσένδαρον, γένος φυτῶν.
Musser, ἐν. ἀρχ. κρύπτω χυδ. χανδάκνω.
Mussinie, Ϟ. γένος φυτῶν εἰς τὸ Εὐελπὶ ἀκρωτήριον.
Mussitation, Ϟ. ἀχρ. ὑποτονθορισμὸς, ψιθυρισμὸς, κ. μουρμουρητόν.
Mussite, ἀρ. εἶδος *πυροξαίνου.
Mustelie, Ϟ. * μυστόλιον, γένος φυτῶν.
Mustélins, ἀρ. πλ. ῥυγχώδη, γένος μαστοφόρων.
Mustello, Ϟ. εἶδος γάδου, ἰχθύς.
Musulman, ἀρ. μωαμεθανός. σημαίνει ἡ λέξις ὀρθόδοξος.
Musurgie, Ϟ. μουσουργία.
Musurgues, Ϟ. πλ. μουσουργοὶ, ποιήτριαι.
Mutabilité, Ϟ. τὸ εὐμετάβλητον.
Mutacisme, ἀρ. ψελλότης, δυσκολία περὶ τὴν προφορὰν τοῦ b m. p.
Mutaféracas, ἀρ. πλ. δορυφόροι τοῦ Σουλτάνου.
Mutande, Ϟ. ἐσώβρακον (τινῶν μοναχῶν).
Mutation, Ϟ. μεταβολὴ. les —s de l' atmosphère αἱ μεταβολαὶ τῆς ἀτμοσφαίρας. § μετάβασις (παθ.) (κτήματος, τιμαρίου, ἰδιοκτησίας κτλ), μεταβίβασις (ἐν.)
Mutel, ἀρ. μυτίλος, εἶδος ὀστράκου.
Muter, ἐν. θειῶ, κ. καπνίζω μὲ θειάφι (τὸν οἶνον).
Mutilateur, ἀρ. ἀκρωτηριαστής.
Mutilation, Ϟ. ἀκρωτηριασμὸς, περικοπὴ, κολόβωσις.
Mutiler, ἐν. περικόπτω, ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ, κ. κολοβώνω. § mutilé, ée, μετ.
Mutillaires, Ϟ. πλ. μιτυλοειδῆ, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Mutille, Ϟ. μυτίλος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Mutin, ine, ἐπ. δυσπειθὴς, δυσήκοος, ἰσχυρογνώμων, κ. πεισματάρης. § στασιαστικὸς, δυσάγωγος. § οὐσ. les — Ϟορυβοποιοὶ, οἱ νεωτερισταί.
Mutiner (se), αὐτ. ἀπισχυρίζομαι, φιλονικῶ, κ. πεισματόνω. § στασιάζω, Ϟορυβοποιῶ, Ϟορυβοῦμαι, ταράττομαι.
Mutinerie, Ϟ. ἰσχυρογνωμοσύνη, πεισμονὴ, κ. πεῖσμα. § στάσις, νεωτερισμὸς, ταραχή.
Mutique, ἐπ. γυμνὸς, ὁ μὴ ἔχων ἀνθέρικας (ἄγανα)· (ἐπὶ φύλλων).
Mutisie, Ϟ. * μυτίσιον, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων τῆς Περουβιανῆς καὶ Χιλῆς.
Mutisme, ἀρ. ἐννεότης, κώφωσις, ἀφωνία, κ. βούβα.
Mutondo, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς.
Mutonha, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Ἀφρικῆς.
Mutuel, lle, ἐπ. ἀμοιβαῖος. enseignement — ἀλληλοδιδακτική.
Mutuellement, ἐπίῤῥ. ἀμοιβαίως. ils s'aiment — ἀγαπῶσιν ἀλλήλους.
Mutule, Ϟ. ταὐτὸν τῷ Modillon.
Muxocira, Ϟ. εἶδος σιτοειδοῦς φυτοῦ τῆς Ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς.
Muys-hond, ἀρ. ἰχτὶς (εἰς τὸ Εὐελπὶ ἀκρωτήριον).
Muzarruba. ἀρ. Ϟάμνος τῆς ἐν Ἀφρικῇ Ζαγγιβάρ.
Myacantha, ἀρ. μυάκανθος, —ον.
Myagre, ἀρ. μύαγρος, εἶδος φυτοῦ.
Myagroïde, Ϟ. * μυάγρωστις, εἶδος φυτοῦ τοιχοφυοῦς.
Myagron, ἢ Myagrum, ἀρ. μύαγρον, φυτῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Mycastre, ἀρ. * μύκαστρος, εἶδος μύκητος τῆς Σικελίας.
Mycène, ἀρ. * μυκύνιον, γένος μυκήτων.
Mycètes, ἀρ. πλ. *μυκηταὶ, πίθηξ τῆς Ἀμερικῆς.
Mycétobies, Ϟ. πλ. μυκητόβια, σύστημα ἐντόμων κολεοπτέρων.
Mycétophage, ἀρ. μυκητοφάγος γένος ἐντόμων.
Mycétophylle, ἀρ. μυκητόφυλλον, γένος ἐντόμων.
Mycogone, Ϟ. μυκογόνον, γένος φυτῶν ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν εὐρώτων.
Myconie, Ϟ. * μυκόνιον, γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.
Myctère, ἀρ. μυκτὴρ, γένος κολεοπτέρων.
Mydas, ἀρ. *μύδας, γένος ἐντόμων.
Mydasiens, ἀρ. πλ. μυδασοειδῆ, γένος ἐντόμων.
Mydriase, Ϟ. μυδρίασις, πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς.
Mye, Ϟ. μῦς, γένος ὀστρακοδέρμων.
Myer, ἀρ. μύδαξ τὸ ζῶον τοῦ μυός. ἴδ. ἄνωτ.
Mygale, Ϟ. μυγαλὴ, εἶδος ἀράχνης.
Myginede, Ϟ. *μυγίνδη, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Myiologie, Ѕ. μυιολογία, ἡ περὶ μυιῶν πραγματεία.
Myiothères, ἀρ. πλ. μυιοθῆραι, σύστημα πτηνῶν δασοδιαίτων.
Mylasis, ἀρ. μυλακρὸς, γένος ἐντόμων.
Mylète, Ѕ. μυλίτης, γένος ἰχθύων.
Myliobatis, ἀρ. μυλιοβατὶς, εἶδος ἰχθυων.
Mylocarion, ἀρ. μυλοκάρυον, Ѕάμνος τῆς Ἀμερικῆς.
Mylœque, Ѕ *μύλοικος, γένος ἐντόμων.
Myloglosse, ἐπ μυλογλωσσος, εἶδος μυος (μυῶνος) τῆς ἐσωτερικῆς σιαγόνος.
Mylo-hyoïdien, ἐπ. μυλο-υοειδὴς, μυς κατωθεν τῆς ῥιζης τῶν μυλίτων.
Myloïcophoron, ἀρ. μυλοϊκοφόρον, φυτον ἐκ τῶν σιτοειδῶν.
Myocéphale, ἀρ. μυοκέφαλον, ἀρχὴ του σταφυλώματος.
Myodo, Ѕ. μυῶδες γένος ἐντόμων.
Myodoque, Ѕ. μυοδόχη, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Myodynie, Ѕ. μυωδύνη, πόνος περὶ τοὺς μῦς.
Myographie, Ѕ. μυογραφία.
Myologie, Ѕ. μυολογία.
Myonme, ἀρ. μυιώνυμον, γένος φυτων.
Myope, ἐπ. μύωψ, κ. κοντόφωτος.
Myope, ἀρ. μύωψ, γένος ἐντόμων.
Myopie, Ѕ. μυωπια.
Myopore, ἀρ. μυόπορον, γένος φυτῶν.
Myopotame, ἀρ. μυοπόταμος, εἶδος ποταμιου μυός.
Myoptère, ἀρ μυόπτερον, γένος μαστοφόρων ζώων.
Myoschile, ἀρ. μυόχειλον, Ѕάμνος τῆς Πεσουϐιανῆς.
Myosote, Ѕ. μυόσωτον, μυοσωτὶς, γένος φυτῶν.
Myosuros, ἀρ μύουρος, φυτὸν, ταὐτὸν τῷ ratoncule.
Myotère, ἀρ. μυοθήρας, εἶδος ἐντόμου.
Myotomie, Ѕ. μυοτομία.
Myoxus, ἀρ. ταὐτὸν τῷ loir.
Myriacanthe, Ѕ. μυριάκανθος, φυτον.
Myriade, Ѕ. μυριάς.
Myriadène, Ѕ. μυριάδενον, γένος φυτῶν.
Myriagramme, ἀρ. μυριόγραμμον.
Myrialitre, ἀρ. μυριόλιτρον.
Myriamètre, ἀρ. μυριόμετρον.
Myrianthe, ἀρ. μυριανθὲς, δένδρον τῆς Ἀφρικῆς.
Myrianthèie, ἀρ. μυριανθεῖον, Ѕάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.
Myriapodes ἀρ. πλ. μυριόποδα, γένος ἐντόμων.
Myriare, ἀρ. μυριόπλεθρον, μέτρον ἐκ 10000 πλέθρων (ares).
Myriophyllum, ἀρ. μυριόφυλλον.
Myriostome, ἀρ. μυριόστομον, γένος μύκητος.
Myriothèque, Ѕ. μυριόθηκον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Myristicées, Ѕ. πλ. μυριστικὰ, σύστημα φυτῶν.
Myrmécie, Ѕ μυρμηκίασις, πάθος τι. § μυρμήκιον, γένος φυτῶν ταὐτὸν τῷ tachi ἢ tachie.
Myrmécite, Ѕ. μυρμηκίτης, λιθος τις.
Myrmécode, Ѕ. μυρμηκώδης, γένος ἐντόμων
Myrméléon, ἀρ μυρμηκολέων, γένος ἐντόμων.
Myrmice, Ѕ. μύρμηξ, γένος ἐντόμων.
Myrmicophages, ἀρ. πλ μυρμηκοφάγοι, σύστημα τετραπόδων.
Myrmose, Ѕ. *μυρμώτης, γένος ἐντόμων.
Myrobolan, ἀρ. μυροβάλανος, καρπὸς ὡς τὸ βράβυλον ἐρχόμενος ἐκ τῶν Ἰνδιῶν.
Myrobolandier, ἀρ. μυροβάλανος, τὸ δένδρον.
Myrobolanos, ἀρ. πλ. μυροβάλανοι, διάφοροι καρποὶ τῆς Ἀμερικῆς.
Myrobrome, ἀρ. μυρόβρομον, γένος φυτῶν.
Myrodendrum, ἀρ. μυρόδενδρον.
Myrodie, Ѕ. μυρωδία, γένος φυτῶν.
Myrosme, ἀρ. μύροσμον, γένος φυτῶν.
Myrothécie, Ѕ. μυροθέκιον, εἶδος μύκητος.
Myrrha, ἀρ. μύῤῥα, εἶδος φυτοῦ ῥητινώδους.
Myrrhe, Ѕ μύῤῥα, ῥητίνη ἐρχομένη ἀπο τὴν εὐδαίμονα Ἀραϐίαν καὶ τὴν Λιϐυσπιαν.
Myrrhe ἡ / Myrrhide } Ѕ. μυῤῥίνη, γένος φυτῶν.
Myrrhé, ée, ἐπ. μυῤῥινήτης (οἶνος)
Myrrhis, ἀρ. μυῤῥὶς, φυτόν τι εὐώδες.
Myrrhite, Ѕ μυῤῥίτης, λιθος τις παρα τῷ Πλινίῳ.
Myrsidrum, ἀρ. * μύρτυδρον, εἶδος φυτῶν ἁλοϐων Θαλασσιων.
Myrsine, Ѕ. μυρσίνη.
Myrsinées, Ѕ. πλ. μυρσινώδη.
Myrsineon, ἀρ. μυῤῥινάκανθος.
Myrsinite, Ѕ. μυρσηνίτης (λιθος).
Myrsiphylle, ἀρ. μυρτόφυλλον, γένος φυτῶν.
Myrte, ἀρ. μύρτος, κ. μυρτίνι, τουρκ. τζιμισίρι.
Myrtiforme, ἐπ. μυρτοειδὴς. caroncules —s μυρτόχειλα, μυρτοχειλίδες.
Myrtilithe, ἀρ. μυρτόλιθος.
Myrtille, Ѕ μυρτιδανον, εἶδος φυτοῦ.
Myrtites, ἀρ μυρσινίτης οἶνος.
Myrtocistus, ἀρ. μυρτοκύτισος, εἶδος φυτοῦ.
Myrtogénista, ἀρ. μυρτό-φυλλον, φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηριου.
Myrtoïdes, Ѕ. πλ. μυρτοειδὴ, σύστημα φυτῶν.
Myscole, ἀρ. σκόλυμος ὁ ἰϐηρικός.
Mysi, / Misy, } ἀρ. μίσυ, εἶδος διαϐρατικῆς τινος οὐσίας παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Mysis, ἀρ. *μύσις, γένος ὀστρακοδέρμων.
Mystagogue, ἀρ. μυσταγωγὸς.
Myste, ἀρ. μύστης § μυστης, γένος ἰχθυων.
Mystère, ἀρ. μυστήριον. les —s de Cérès τὰ μυστήρια τῆς Δήμητρος. les —s de la nature τὰ ἀπόῤῥητα, τὰ ἀπόκρυφα τῆς φύσιως. il exigeait du — ἀπῄτει τὴν μυστικότητα. faire un — de κρύπτω τι, τὸ ἔχω μυστικόν. § ὑστολία. il n' y a pas grand — δὲν εἶναι μεγα πρᾶγμα, ἔργον. § μυστήρια, ἐρματικαὶ παραστασεις τῶν ἀρχαιοτέρων Γάλλων, ὅπου ἐξέροντο ἐπὶ σκηνῆς διάφορα συμϐεϐηκότα τῆς Γραφῆς. ἐλέγοντο —s de la passion, καὶ οἱ ὑποκριταὶ confrères de la passion
Mystèrieusement, ἐπίῤῥ. μυστηριωδῶς.
Mystèrieux, euse, ἐπ. μυστηριώδης, ἀπόκρυφος.
Mysticité, Ѕ. μυστηριασμὸς, ἡ εἰς τα πνευματικὰ ϐαθεῖα ἐνατενίσεις.
Mystificateur, ἀρ. ἐμπαίκτης.
Mystifier, ἐν. ἐμπαίζω, κ. γελῶ τινα.
Mystique, ἐπ. μυστικὸς. sens — ἡ ἀλληγορικὴ ἔννοια § auteur — μυστογράφος. livre — ϐιϐλος Σεόσοφος. § Σεόσοφος, μυστηριογράφος.
Mystiquement, ἐπίῤῥ. μυστικῶς, ἀλληγορικῶς.
Mystré, ἀρ. μύστρον, μέτρον παρὰ τοῖς Ἕλλησι.
Myten, ἀρ. νόμισμα τῶν Βρυξελλῶν.
Mythe, ἀρ. μύθος.
Mythologie, Ѕ. μυθολογία.
Mythologique, ἐπ. μυθολογικὸς.
Mythologiser, οὐδ. ἀρχ. μυθολογῶ.
Mythologiste ἡ, / Mythologue, } ἀρ. μυθολόγος.
Mythridation, / Mythridates, } ἀρ. μιθριδάτειον, φυτὸν παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Mytilacés, ἀρ. πλ. μυτιλακειὰ, σύστημα μαλακίων ἀκεφάλων.
Mytilier, ἀρ. ὁ μῦς, τὸ ζῶον τὸ μυὸς (μυὸϊου).
Mytulithe, Ѕ. μυδόλιθον, μῦς ἐπακτός.
Myure, ἐπ. μύουρος ἡ μειουρὸς, ἐπὶ σφυγμοῦ ἀνωμάλου, τοῦ ὁποίου αἱ παλμοὶ ἀδυνατίζουσι ϐαθμηδὸν, κατὰ τὴν οὐρὰν τοῦ μυὸς ἥτις ἀπολήγει εἰς ὀξύ.
Myxa, myxaria, mixai ἡ mixa, ἀρ. μύξα (τὰ), εἶδος ὀπωρικοῦ, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Myxine, Ѕ. μυξῖνος, ἰχθὺς τὸ αὐτὸ τῷ γαστεροϐράγχιος.
Myzine, Ѕ. *μυζίας, ἔντομον ὑμενοπτέρον.

N.

N. ϑ. ἐπιρρέρ. ἔνν. καὶ ἀρ. κατὰ τὴν νεωτέραν προφορὰν νί. τεσσαρακαιδέκατον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου.

Na ἡ nagi, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Ἰαπωνίας ὅμοιον μὲ τὴν κέδρον.

Nabab, ἀρ. ἡγεμών, πρίγγιψ (εἰς τὰς Ἰνδίας).

Nababie, ϑ. ἡγεμονία. § ἡγεμονία, ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἡγεμόνος.

Nabis, ἀρ. *νάβις, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.

Nable, ἀρ. νάβλα, ὄργανον μουσικὸν τῶν Ἑβραίων.

Nabonassar, ἀρ. ἐν χρ. ère de — ἡ περίοδος τοῦ Ναβουχοδονόσορος, ἄρχεται τὴν 26 Φεβρουαρίου 747 πρὸ Χριστοῦ.

Nabot, ἀρ. nabote, ϑ. νάνος, κ. κοντὸς, τζουτζές.

Nabqah, ἀρ. καρπὸς Αἰγυπτιακὸς ἑνὸς εἴδους ξιζύφου.

Nacairels, ἀρ. πλ. ἀρχ. ἄχρ. τύμπανα.

Nacarat, ἐπ. φλογόλευκος, ἐρυθρὸν κίνον πρὸς τὸ κίτρινον.

Nacelle, ϑ. ἁλιὰς, κύμβη, μονόξυλον. § κοίλον, κοίλωμα (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν). § κτείς, κ. κτένι, εἶδος ὀστράκου.

Nachani, ἀσ. σεμίδαλις ἡ μέλαινα (εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐκ τῆς ὁποίας κατασκευάζεται ἓν εἶδος ἄρτου).

Nachberg, ἀρ. ἄργιλος τιτανοφόρος.

Nacire. ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Ἰαμαϊκῆς, Γουϊάνης καὶ Μεξικοῦ.

Nacre, ϑ. πίνη, κόχλης. — de perle μάργαρος, κόχλος ἡ μαργαριτοφόρος, κ. μαργαριταρόρριζα, Τουρκοδάρ σεδέρι.

Nacré, ée, ἐπ. μαργαρώδης. § ἀργυρόστικτος, ἐπὶ ψυχῶν ἐχουσῶν ἀργυροειδεῖς κηλίδας.

Nacrite, ἀρ. κάχλης, ὀρυκτὸν γαλακτόχρουν ἢ φαιὸν, ἢ πρασινοειδὲς εὑρισκόμενον εἰς τὰς ῥαγάδας τῶν ἀρχικῶν λίθων.

Nadelle, ϑ. εἶδος ἀθερίνης, ἰχθύδιον.

Nadelo, ἀρ. τριχίας, ἡ νωπὴ σαρδέλλα.

Nadel-stein, ἀρ. λιθοβελόνη, εἶδος λίθου ὅστις εἶναι ἡ ὀξειδωμένη τιτανος.

Nadir, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. ναδίρ, τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας σημεῖον ἀντικείμενον ἀκριβῶς εἰς τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον, λεγόμενον Ζενίθ.

Naematothéques, ϑ. πλ. νηματοθῆκαι, τάξις τῶν μυκήτων.

Naese, ϑ. γένος ὀστρακοδέρμων.

Naffe, ϑ. ἐν χρήσει eau de — ὑγρὸν εὔοσμον.

Nagam, ἀρ. δένδρον τῆς παραλίας τοῦ Μαλαβάρ.

Nagas, ἀρ. *μετύη, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον ὀνομάζεται διὰ τὴν σιληρότητα σιδηρόδενδρον.

Nagas, ἀρ. φάλαινα τῆς Ἰαπωνίας.

Nagassari, ἀρ. *ναγασσάρι, δένδρον τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Nage, ϑ. ἐν χρ à la — κολυμβητὶ, κ. κολυμβῶντας. passer une rivière à la — διανήχομαι τὸν ποταμὸν, κ. τὸν περνῶ κολυμβῶντας. se jeter à la — πίπτω νὰ κολυμβήσω ἢ ῥίπτομαι νὰ κτλ. il s' est sauvé à la — ἀπενήξατο, κ. ἐγλύτωσε κολυμβῶντας. un homme, un cheval est en —, tout en — ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἵππος εἶναι διάβροχος, κάθιδρως, κ. ἱδρωμένος, μούσκευμα, κατοϊδρωμένος, ἢ στάζει ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα. χυδ. à — pataud ἐπὶ κυνὸς ῥιφθέντος εἰς τὸν νερόν. le voilà à — pataud ἰδοὺ πῶς κολυμβᾷ. μεταφ. il est à — pataud κολυμβᾷ, τουτέστι ἔχει τι ἄφθονον. § ναυτ. ὁ πλοῦς, κ. τὸ πλεύσιμον, ὁ ὁρμος τοῦ πλοίου § —, ἡ νῆσε, ϑ. χυνδρὸν ξύλον τι ϑέμενον εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν ξύλων τῆς σχεδίας.

Nageant, te, ἐπ. ἐπιπλέων, ἐπινηχόμενος, ἐπιπολάζων, ἐπὶ φύλλων τῶν ἐνύδρων φυτῶν.

Nagée, ϑ. κολύμβημα, ὅταν διάστημα περιπατεῖ τις κολυμβῶν.

Nagei, ἀρ. γένος φυτῶν διττήλων.

Nagelfluhe ἡ ἀρ. εἶδος πλακοῦν-

Nagelfels, ... τος τῆς Ἑλβετίας.

Nageoir, ἀρ ἄχρ. κολυμβήθρα, τόπος κολυμβήματος.

Nageoire, ϑ. πτέρυξ, πτερύγιον, τὸ πτερὸν τῶν ἰχθύων. § φῦσκα (εὐκολύνουσα τοὺς πρωτοπείρους κολυμβητὰς). § πῶμα ξύλινον (διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ὑδροφόροι ἐμποδίζουσι τὸ νερὸν τοῦ νὰ χυθῇ ἀπὸ τὰ ἀγγεῖα).

Nager, ἐν. κολυμβῶ. l' art de — ἡ κολυμβητικὴ τέχνη. § νήχομαι, κολυμβῶ (ἐπὶ παντὸς ὑγροῦ). — dans le fluide des cieux πλέω εἰς τὸ ὑγρὸν τῶν οὐρανῶν. μεταφ nous — eons dans l' incertitude εἰμεθα ὑποβρύχιοι εἰς τὴν ἀβεβαιότητα, βεβυθισμένοι. παροιμ. — en grande eau εὑρίσκομαι εἰς μεγάλα πράγματα, εὑροῦ — entre deux eaux εἶμαι ἀμφίβιος, ἔχω τὸ ποδάρι μου κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ, τὸ παίζω καὶ μὲ τὰ δύο μέρη. — dans la joie εἶμαι ὑποβρύχιος εἰς τὴν χαρὰν, βεβυθισμένος εἰς κτλ. ὑπερχαίρω, σκιρτῶ ἀπὸ τὴν χαρά μου. — dans les plaisirs, dans l' opulence διαῤῥέω ὑπὸ τῶν ἀδοτῶν, ὑπὸ τοῦ πλούτου, κ. εἶμαι βουτημένος εἰς κτλ. πνίγομαι εἰς κτλ. un homme — e dans son sang περιῤῥέεται ἀπὸ αἷμα, κ. κολυμβᾷ, εἶναι βουτημένος εἰς τὸ αἷμά του. un oiseau de vol — e τὸ πτηνὸν ὑψοῦται, ὑψιπετεῖ § ἐπινήχομαι, ἐπιπλέω, ἐπιπολάζω, κ. πλέω (εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὁηλ.) le bois — e sur l' eau τὸ ξύλον πλέει. § ἐλαύνω, κωπηλατῶ, κ τραβῶ. allons — ez ἄϊδε, τραβᾶτε. — à sec εὑρίσκω ῥηχὰ (ὅταν τὰ κωπία ἐγγίζωσιν εἰς τὸ ἔδαφος). — debout κωπηλατῶ ὀρθός. — en arrière ἀνακόπτω, ἀναβάλλομαι, κ. σιγιάρω faire — un cheval à sec βάλλω τὸ ἄλογον νὰ περιπατήσῃ μὲ τρία ποδάρια (δένουν τὸ τέταρτον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του διὰ νὰ μὴ δύνηται νὰ πατήσῃ μὲ αὐτό).

Nageur, ἀρ. nageuse, ϑ. κολυμβητής. § κολυμβὶς, εἶδος ὄρεως Σικελικοῦ.

Nageurs, ἀρ. πλ. κολυμβίδες, γένος πτηνῶν.

Naguère, Naguères, ἐπίρ. ἄρτι, ἠδη, πρὸ ὀλίγου.

Naïade, ϑ. ναΐας, νύμφη τῶν πηγῶν καὶ ποταμῶν. § ναΐας, γένος ἐνύδρων σκωλήκων § κολύμβατος, φυτόν. § —s κολυμβάδες, σύστημα φυτῶν λεγομένων ἄλλως fluviales.

Naïf, ive ἐπ. ἄπλαστος, ἄβολος, ἄτεχνος, ἁπλοῦς. une beauté —ve κάλλος ἄπλαστον les grâces —ves de d'enfance αἱ φυσικαὶ χάριτες τῆς παιδικῆς ἡλικίας. § γνήσιος, ἀληθής. § εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος, ἁπλοϊκός.

Nain, ne, ἐπ. νάννος, κ. κοντὸς, τουρκοϑ. τζουτζές. un arbre — δένδρον ἀναυξές, νανναφυές. œuf — ἀγονον ὠὸν, αὐγὸν μὴ ἔχον κιτρινάδι. — londrin ἐριοῦχον λεπτοῦρὶς, κ. λονδρίνα τζόχα.

Naïre, ἀρ. εὐγενὴς (παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς εἰς τὸ Μαλαβάρ).

Naisage, ἀρ ἀρχ. ἄχρ. δικαίωμα διαῤῥήξεως, τὸ ὁποῖον εἶχον ἰδιῶται τινες τοῦ νὰ μοσχεύωσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν κάνναβιν εἰς ποταμὸν, ῥύακα κτλ.).

Naissance, ϑ. γένεσις, γέννησις. sourd et muet de — κωφάλαλος ἐκ γενετῆς. dès sa—ἐνθὺς ἀπὸ γεννήσεως. le jour de sa — τὰ γενέθλια, ἡ γενέθλιος ἡμέρα. donner la — γεννῶ. § τὸ γένος, ἡ καταγωγή. de haute — εὐγενὴς de basse — δυσγενὴς. § εὐγένεια. sans — ἀγενὴς. § φύσις. la plus heureuse — a besoin d'une bonne éducation ἡ ὀξιωτέρα φύσις ἔχει χρείαν καλῆς ἀγωγῆς. la — du jour ἡ γέννησις τῆς ἡμέρας, κ. τὸ ξημέρωμα. la — des fleurs, de la verdure ἡ βλάστησις, ἡ ἀ-

βλάστησις τῶν ἀνθέων, τῆς χλόης. μεταφ. ἀρχή. la — du monde ἡ κοσμογονία. la — du printemps ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔαρος. — d'une colonne, d'une voûte ἡ γέννησις τοῦ κίονος, τῆς καμάρας, τὸ μέρος ὅθεν ἄρχεται κτλ.

Naissant, te, ἐπ. ἀρτιγενής, νεογενής, νέος. un jour — ἡ ἄρτι φαινομένη ἡμέρα, ἡ ἀρχομένη ἡμέρα fleurs —tes ἄνθη νεοφυῆ. passion —te πάθος νεοφανές. une colonie —te ἀποικία νεοσύστατος. amour — ὁ ἀρχόμενος ἔρως.

Naître, οὐδ. γεννῶμαι. — avec ἔχω σύμφυτόν τι. il était né avec un esprit inquiet et turbulent ἦτον ἔμφυτον εἰς αὐτὸν τὸ φιλοτάραχον καὶ ἀνήσυχον πνεῦμα. (καὶ μετὰ ἐπιθέτου) — gai, triste εἶμαι φύσει, ἢ ἐκ γενετῆς, ἢ ἐκ φύσεως χαρίεις, σκυθρωπός. — dans l'élévation, dans la misère, dans la prospérité συγγίνομαι, συγγενῶμαι μὲ τὴν δυστυχίαν, μὲ τὴν εὐτυχίαν. § φύομαι, βλαστάνω, κ. φυτρόνω (ἐπὶ φυτῶν) l'herbe qui naît τὸ ἀρτιφυὲς φυτόν les herbes qui naissent τὰ ἀρτιβλαστῆ, τὰ νεόβλαστα φυτά. le jour commençait à — ἡ ἡμέρα ἤρχισε νὰ ὑποφαίνεται, νὰ διαγελᾷ, νὰ χαράζῃ ἡ γλυκοχαράζῃ. nous voyons — le siècle d'or βλέπομεν ἀρχόμενον τὸν χρυσοῦν αἰῶνα. l'occasion naît ἡ ἀφορμὴ ἀναφύεται, γεννᾶται. μεταφ. le commerce naît τὸ ἐμπόριον γεννᾶται ἢ ἄρχεται, κ. ἀρχίζει. § γίνομαι les plaisirs ne naissent que des besoins αἱ ἡδοναὶ γίνονται ἐκ τῶν ἀναγκῶν. de là naquirent tous les besoins factices ἐκ τούτου προέκυψαν ὅλαι αἱ πλασταὶ ἀνάγκαι. faire — γεννῶ, ἐμποιῶ, προξενῶ. j'ai fait — un peu d'abondance dans le pays ἔφερον ὀλίγον πλοῦτον εἰς τὸν τόπον. le faux zèle et l'esprit de parti firent — de nouveaux troubles ὁ ψευδὴς ζῆλος καὶ τὸ φατριαστικὸν πνεῦμα ἐπέφερον νέας ταραχάς. l'amertume de ce sentiment me fit — des soupçons ἡ πικρία τοῦ αἰσθήματος τούτου ἐποίησεν ὥστε νὰ ἀναφυῶσιν εἰς ἐμὲ ὑπόνοιαι. être né pour une chose, ἢ être né poète, musicien εἶμαι φύσει ποιητής, μουσικὸς, εἶμαι ἐκ φύσεως κτλ. être né pour faire plaisir πέφυκα νὰ χαρίζωμαι, νὰ εὐεργετῶ. être né pour les lettres ἔχω φυσικὴν εὐφυΐαν πρὸς τὰ γράμματα. Θεολ. le verbe naît éternellement du père ὁ λόγος γίγνεται ἀϊδίως ἐκ τοῦ πατρός. le verbe est né avant tous les temps ὁ λόγος εἶναι προαιώνιος. il est à — qu'un fils ait si mal usé avec son père εἶναι ἀνήκουστον, ὃν συνέβη ποτὲ τοῦτο ὁ υἱὸς νὰ προσενεχθῇ τόσον κακῶς πρὸς τὸν πατέρα. § né, ée, μετ. nouvellement — ἀρτιγέννητος, νεογέννητος. aveugle — τυφλὸς ἐκ γενετῆς l'archevêque de Paris était conseiller d'honneur — du parlement ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἦτον κατὰ δικαίωμα ἢ αὐτοδικαίως σύμβουλος ἐπιτίμιος τοῦ Συνεδρίου. il est — prié εἶναι αὐτόκλητος. un enfant bien —, une fille bien —ée εὐγενὴς νέος, νέα. μεταφ. un enfant bien —, mal — παιδίον καλῆς ἢ κακῆς φύσεως, καλοῦ ἢ κακοῦ ἤθους, κ. μὲ καλὸν ἢ κακὸν φυτικόν. mort — θνησιγενής. nouveau — ἀρτιγενής, νεογέννητος. le premier — ὁ πρωτότοκος. καὶ ουσ. les premiers —s τὰ πρωτότοκα.

Naïvement, ἐπίρ. εἰλικρινῶς, ἀνυποκρίτως, ἁπλάστως, ἀδόλως. § ἁπλῶς, ἁπλοϊκῶς.

Naïveté, Ϛ. εἰλικρίνεια, τὸ ἄδολον, ἡ ἀθωότης § ἀφέλεια, πιθανότης, ἁπλότης. § ἁπλότης, ἁπλοϊκότης, εὐήθεια.

Nalagu, ἀρ. Θάμνος τοῦ Μαλαβάρ.

Nalim, ἀρ. εἶδος γάδου, ἰχθύς.

Nalimé, ἀρ. εἶδος ἀντακαίου τῆς Σιβηρίας.

Nalla-apella, ἀρ. εἶδος ὀνάγρου, Θάμνος.

Nalla-mulla, ἀρ. ὑάκινθος τοῦ Μαλαβάρ.

Nama, ἀρ. * νάμυ, φυτὸν ποῶδες τοῦ Μαλαβάρ.

Nama-neusadie, ἀρ. * νάμυ τὸ νευσάδιον, δένδρον τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Nambouri, ἀρ. κληρικὸς ἀνώτερος (τοῦ Μαλαβάρ).

Namiesterstein, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. μίγμα γρανίτου, καρχηδονίου, κτλ.

Nan, ἀρ. μυῖα Λαπονική.

Nana ἢ Nanas, ἀρ. ταὐτὸν τῷ ananas.

Nanan, ἀρ. νανιὰ, λέξις σημαίνουσα τὰ σακχαρικὰ διὰ τὰ βρέφη.

Nandine, Ϛ. * νανδίνη, Θάμνος τῆς Ἰαπωνίας.

Nandirobe, Ϛ. * ριβύλη, γένος φυτῶν.

Nandsjokf, ἀρ. Θάμνος τῆς Ἰαπωνίας εὐώδης.

Nandu, ἀρ. στρουθοκάμηλος ὁ Ἀμερικανός.

Nanguer, ἢ Nangueur, ἀρ. εἶδος αἰγάγρου (antilope).

Nani, ἀρ. δένδρον ἀξιοσημείωτον διὰ τὴν σκληρότητα τοῦ ξύλου.

Nani-hua, ἀρ. μικρὸν δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Nankin, ἀρ. νανκινουργὲς, ὕφασμα βαμβακηρὸν κατασκευαζόμενον εἰς τὸ Νάνκιν τῆς Κίνας καὶ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην, κ. νανκίνα.

Nanko ¦ Nanka ἀρ. ἀρτόδενδρον τῆς Σαμάτρας.

Nanquinette, Ϛ. νανκίνιον, ὕφασμα λεπτὸν βαμβακηρόν.

Nantais, ἀρ. Nantaise, Ϛ. ὁ, ἡ ἐκ τῆς πίστεως Nantes

Nantir, ἐν. ἐνεχυριάζω, δίδω εἰς ἐνέχυρον. être —i λαμβάνω ἐνέχυρον. se — de l'effet d'une succession λαμβάνω πρόσκαιρον κατοχὴν τῆς κληρονομίας μεταφ. je me suis —i d'un bon manteau, d'un bon déjeuner ἐπρομηθεύθην καλὸν ἐπενδύτην καὶ πρόγευμα, ἢ ἐπρονόησα περὶ κτλ. § Nanti, ie, μετ.

Nantissement, ἀρ. ἐνέχυρον.

Napacé, ée, ἐπ. γογγυλοειδὴς, ἐκ ρίζης, φυτοῦ κτλ.

Napée, Ϛ. ναπαία, φυτὸν μαλαχοειδὲς, μικρῷ διαφέρον τῆς σιδης (abutilon).

Napées, Ϛ. πλ. ναπαῖαι, νύμφαι τῶν ναπῶν.

Napel ἀρ. εἶδος ἀκονίτου.

Napellus, ἀρ. διάφορα εἴδη ἀκονίτων.

Naphte, Ϛ. νάφθα.

Napiforme, ἐπ. γογγυλοειδὴς, ἰδ. Navet.

Napimoga, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Napoléone, ἀρ. ναπολεόντιον, Θάμνος τῆς Ἀφρικῆς.

Nappe, Ϛ. ἐπιτραπέζιος ὀθόνη, ἐ τραπεζομάνδηλον. — de boucherie ὀθόνη κρεωπωλείου. — d' autel τὸ κάλυμμα τῆς ἁγίας τραπέζης. — de communion ἡ ὀθόνη τῆς ἁγίας κοινωνίας. παροιμ. la — est toujours mise dans cette maison ὑπάρχει πάντοτε ἕτοιμος ἡ τράπεζα εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, τουτέστι ἕτοιμον δεῖπνον. un tel fournira la viande et vous mettrez la — ὁ δεῖνα θὰ φέρῃ τὰ φαγητὰ, καὶ σεῖς θὰ βάλετε τὴν τράπεζαν (ἤτοι τὰ σκεύη τῆς τραπέζης, τὸν ἄρτον, καὶ τὰς ὀπώρας). il a trouvé là — mise ἤυρε στρωμένην τὴν τράπεζαν, χυδ. εὕγαλε τὰ ὑποτιθέμενά του καὶ ἐμβῆκε μέσα (εἰς τῶν νυμφευομένων πλουσίας γυναῖκας). § δίκτυον (διὰ τοὺς ἰχθῦς καὶ τὰς ἀγρίας νήττας κτλ). § δέρμα (κυρίως τῆς ἐλάφου, τὸ ὁποῖον ξαπλόνει τις ὅταν θέλῃ νὰ φάγωσι τὴν ἀπλίαν ἔκαμον Θήραν). § — d'eau καταῤῥάκτης ὕδατος, (εἰς σχῆμα ὀθόνης καταπίπτοντος κατ' εὐθεῖαν ἢ κλοειδῆ γραμμήν).

Naqueter, οὐδ. ἀρχ. ἄχω. Θυμαλῶ, στέκομαι εἰς τὴν Θύραν τινός.

Naravelia, Ϛ. * ναραβέλιον, γένος φυτῶν τῆς Κεϊλάνης (Ταπροβάνης).

Narcaphte, ἀρ. * νάρκαφθον, χλοὸς δένδρου τινὸς φέροντος ὀπὸν τι χρήσιμον εἰς τὰς νόσους τοῦ στόμαχου.

Narcisse, ἀρ. νάρκισσος.

Narcissitis, ἀρ. νορκισσῖτις, λίθος τις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Narcissoïdes, ἀρ πλ. νορκισσοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Narcobate, ἀρ. * νορκοβάτης, γένος ἰχθύων.
Narcotine, Ϟ. νορκωτίνη (τὸ), ἡ κρυσταλλοειδὴς οὐσία ἥτις ἐξάγεται ἀπὸ τὸ λειωμα τοῦ ὀπίου (dissolution alcoholique).
Narcotique, επ. νορκωτικός. καὶ οὐσ. cette plante est un — τὸ φυτὸν τοῦτο εἶναι νορκωτικόν.
Narcotisme, ἀρ. νάρκωσις.
Nard, ἀρ. νορδόσταχυς, νάρδος Ἰνδική, νάρδος, γένος διαφόρων φυτῶν, ἐξ οὗ τὸ τουρκ. νορδέγι.
Naregan, ἀρ. * νορίγανον, φυτὸν τοῦ Μαλαβάρ.
Nargue, ἀρ. (δὲν προσλαμβάνει ἄρθρον). —de lui,— de l'amour, χυδ. σφάκελλα, μούντζαις του ἢ μούντζαις εἰς τὸν ἔρωτα. παροιμ. une chose fait — à une autre τὸ θεῖνα πρᾶγμα μουντζώνει ἢ σφακελώνει τὸ θεῖνα (ἤτοι εἶναι ἀνώτερον αὐτοῦ κατὰ πολλοὺς λόγους).
Narguer, ἐν. μυκτηρίζω, κ. σφακελόνω, μουντζόνω (τινα), χυδ.
Narinam-poulli, ἀρ. φυτὸν Ἰνδικὸν, χρήσιμον εἰς τὰς καρυκείας.
Narine, Ϟ. μυκτὴρ, ῥώθων, κ. ῥουθοῦνι.
Naron ἀρ * νόρων, φυτὸν ἐριοειδές.
Narquois, ἀρ. Narquoise, Ϟ ἀρχ. κόβαλος, πανοῦργος, πονηρὸς (ἄνθρωπος). parler — ὁμιλῶ αἰνιγματωδῶς, κ. ὁμιλῶ κορακιστικά.
Narrateur, ἀρ. διηγούμενος, ἀφηγητής
Narratif, ive, ἐπ. διηγηματικός. procès-verbal — du fait πρωτόκολλον ἐκθετικὸν τοῦ πράγματος.
Narration, Ϟ. ἀφήγησις, διήγησις.
Narré, ἀσ. διήγησις, ἔκθεσις.
Narrer, ἐν. ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαι, ἐκτίθημι.
Narthicoïdes, Ϟ πλ. νορθηκοειδῆ, εἴδος φυτῶν τινων
Naru-cila, ἀρ. φυλλῶδες, γένος φυτῶν τοῦ Μαλαβάρ.
Narum-panel, ἀρ. Φάμνος τις τοῦ Μαλαβάρ, περιελισσόμενος εἰς τὰ δένδρα.
Narval ἢ ἀρ. μονόδους, ὁ μονόκερως,
Narwhal, γένος μαστοφόρων ζώων.
Narvole, Ϟ. * νάρβολος, δένδρον τοῦ Μαλαβάρ.
Nasal, le, ἐπ. ὑπόῤῥινος, ὅστις προφέρεται διὰ τῆς ῥινὸς. (λέγεται ἐπὶ στοιχείων τινῶν τοῦ ἀλφαβήτου, οἷον m, n). § ὁ, ἡ τῆς ῥινός. apophyse —e ἀπόφυσις τῆς ῥινός.
Nasalement, ἐπίῤ. διὰ τῶν μυκτήρων, κ. μὲ τὴν μύτην.
Nasaler, ἐν. ἄχρ. προφέρω τι διὰ τοῦ μυκτῆρος.
Nasalité, Ϟ. (τὸ) ὑπόῤῥινον. la — d' une voyelle τὸ ὑπόῤῥινον τοῦ φωνήεντος.
Nasarga, Ϟ. ἀργυροῦν νόμισμα τοῦ Τουνεζίου.
Nasard, ἀρ. τὸ ὑπόῤῥινον, εἶδος μέλους παιζομένου διὰ τοῦ ὀργάνου καὶ μιμουμένου ἄνθρωπον ψάλλοντα διὰ τῶν μυκτήρων.
Nasarde, Ϟ. σκιμαλισμὸς, κ. φάσκελον (διδόμενον εἰς τὴν μύτην). c' est un homme à —s ἄνθρωπος μουντζωμένος.
Nasarder, ἐν. σκιμαλίζω, κ. δίδω φάσκελον εἰς τὴν μύτην. § Nasardé, ée, μετ.
Nase, ἀρ. κυπρῖνος.
Naseau, ἀρ. ῥώθων, κ. ῥουθούνι (ἐπὶ τῶν ζώων).
Nasi, ἀρ. πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου (παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις).
Nasicorne, Ϟ. * ῥυγχόκερως, εἶδος θαλασσίας χελώνης
Nasicornes, ἀρ. πλ. ῥινοκεροειδῆ, ζῶα ὡς ὁ ῥινόκερως.
Nasillard, de, ἐπ. * ῥινόφθογγος, ὅστις ὁμιλεῖ μὲ τὴν μύτην.
Nasillardise, Ϟ. ἄχρ. ῥινόφθεγμα.
Nasiller, οὐδ. φθέγγομαι διὰ τῶν μυκτήρων, κ. λαλῶ μὲ τὴν μύτην.
Nasillonner, οὐδ. ὑποφθέγγομαι διὰ τῶν μυκτήρων.
Nasique, Ϟ. μακρόῤῥιν, εἶδος πιθήκος. § Ϟ. μακρόῤῥυγχος, εἶδος ὄφεως.
Nasitor, ἀρ. εἶδος καρδάμου.
Nasitort, ἀρ. σαῦρη, σαυρίδιον, εἶδος καρδάμου.
Nason, ἀρ. * νάσος, γένος ἰχθύων.
Naso-oculaire, ἐπ. ὀφθαλμόῤῥινον (νεῦρον).
Naso-palatin, ἐπ. οὐρανισκόῤῥινος.
Naso-palpébral, ἐπ. ῥινο-βλεφαρικός.
Nassat, ἀρ. ταὐτὸν τῷ quinte couverte.
Nassauve, Ϟ. * νασσήβιον, γένος φυτῶν.
Nasse, Ϟ κύρτος, πόρκος, κ. κιοῦρτος, ψαροπάλαθον (διὰ τὴν ἁλιείαν ἰχθύων). il est dans la — εἶναι εἰς τὸ δίκτυον. § * κύρτος, εἶδος ὀστράκοδέρμου.
Nasselle, Ϟ. κυρτίδιον. ἰδ. ἀνωτέρω.
Nassi, ἀρ. * νάσσον, Φάμνος τις
Nassib, ἀρ. τὸ πεπρωμένον, (παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς).
Nassier, ἀρ. τὸ ζῶον τῶν κύρτων (ὀστράκων).
Nassone, Ϟ. μακρὸς κύρτος, ψαροκάλαθον μακρόν.
Naste, ἀρ. νασταὶς, φυτὸν σιτοειδὲς τῆς νήσου Βουρβωνίας.
Nasturce, Ϟ. ὁράδι, φυτὸν, εἶδος καρδάμου.
Nasturtie, Ϟ. κάρδαμον, γένος φυτῶν.
Nasturtioïdes, Ϟ. πλ. καρδαμοειδῆ, γένος φυτῶν.
Nasturtiolum, ἀρ. καρδάμωμον τὸ Ἄλπειον.
Nasua, ἀρ. ταὐτὸν τῷ coati.
Nasutto, ἀρ. σύστημα μαστοφόρων ζώων περιέχον τὰ tapirs.
Natal, le, ἐπ. γενέθλιος. le jour — ἡ γενέθλιος ἡμέρα, ἡ ἡμέρα τῆς γεννήσεως. le pays — ὁ τόπος τῆς γεννήσεως. respirer l'air — ἀναπνέω τὸν πάτριον ἀέρα. les —s τὰ γενέθλια.
Natantia, ἀρ. νηχαλέα, γένος ζώων μαστοφόρων ὠργανισμένων καλῶς πρὸς τὸ κολυμβᾶν.
Natation, Ϟ. νῆξις, κολύμβημα.
Natatoire, ἐπ. νηκτὶς ἡ νηκτικὴ κύστις, εἰς τοὺς ἰχθῦς .
Nates, Ϟ. πλ. οἱ γλουτοὶ, τὰ σφαιρώματα, κ τὰ κωλομέρια.
Natice, Ϟ. εἶδος ὀστράκου μονοθύρου.
Naticier, ἀρ. τὸ ζῶον τοῦ natice.
Natif, ive, ἐπ. ἐν χρ. — de γεννηθεὶς εἰς. — de Paris γεννηθεὶς εἰς Παρισίους, γέννημα τῶν Παρισίων. — de Thèbes γέννημα τῶν Θηβῶν. § ἄμικτος, ἀμιγὴς, καθαρὸς (ἐπὶ μεταλλων εὑρισκομένων καθαρῶν ἀπὸ θείου, ἀρσενικόν). λέγεται καὶ métal vierge.
Nation, Ϟ. ἔθνος. les —s τὰ ἔθνη, οἱ ἐθνικοὶ, οἱ μὴ ὀρθόδοξοι. § οἱ ὑπήκοοι (ἑνὸς ἔθνους, ὅσοι εὑρίσκονται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν). toute la — se rendit chez l' ambassadeur ὅλοι οἱ ὑπήκοοι ὑπῆγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρέσβεως.
National, le, ἐπ. ἐθνικός. troupes —les ἐντόπια στρατεύματα (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξενικῶν στρατευμάτων) § ἐθνικός. λέγεται οὕτω ὁ Καρδενάλιος ὅστις ἀνήκει εἰς τινα τῶν εὐρωπαϊκῶν θρόνων, εἴτε ἐκ συγγενείας, εἴτε ἐξ ἄλλων γνωστῶν καὶ ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων.
Nationalement, ἐπίῤ. ἐθνικῶς.
Nativité, Ϟ. γέννησις. ἐν χρ. la — de la sainte vierge ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου la — τα χριστούγεννα. § τὸ ὡροσκόπιον, ἡ γενεθλιαλογία (ἡ στάσις καὶ διάταξις τῶν ἀστέρων κατὰ τὴν γεννέθλιον ὥραν τινός).
Natrolithe, Ϟ * νατρόλιθος, λίθος περιέχων μεγάλην νίτρου ποσότητα.
Natron, ἀρ. νάτρον, κ. λατρόνι ἢ νατρόνι.
Natta, Ϟ. λίπωσια, ὑπερσάρκωμα, φῦμα ἢ ὑπερσάρκωσις γινομένη εἰς τοὺς ὤμους καὶ εἰς τὴν ῥάχιν.
Nattaire, ἀρ. φορμοκοιτῶν, ὁ κοιμώμενος ἐπὶ ψάθας. ὄνομα διδόμενον εἰς τοὺς παλαιοὺς μοναστάς.
Natte Ϟ. ῥίψ, ψίαθος, κ. ψάθα. — de paille ἀχυρόψαθα. en forme de — ψαθοδὸν, κ. ὡς ἂν ψάθα. § πλέγμα, κυρίως τὸ τρίπλοκον, νῆμα ἢ μετάξι ἐκ τριῶν μίτων συντεθειμένα. — de cheveux πλόκαμος κ. πλεξοῦδα.
Natter, ἐν. φορμορράπτω, πλέκω ψιαθοδὸν, κ. ὡς ἂν ψάθαν. § καλύπτω, σκεπάζω μὲ ψάθαν. § natté, ée, μετ. des cheveux bien —s εὐπλόκαμος κόμη, εὔπλεκτος, εὔπλοκος.

un cheval — ἵππος ἐστρωμένος μὲ ψάθην.
Nattier ἀρ. φορμοβράφος, ψιαθοπλόκος, ἢ ψιαθοπώλης.
Naturalibus, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. ἐν χρ. in — ὑπέρου γυμνότερος, πάγγυμνος, ὅλος γυμνὸς, κ. θεόγυμνος, ὁλόγυμνος.
Naturalisation, Θ. πολιτογράφησις.
Naturaliser, ἐν. μεταδίδω τῆς πολιτείας, πολιτογραφῶ. μεταφ. — les grains, les fruits, la soie ἐνθεματίζω, ἐγκαταστοιχειῶ τοὺς σπόρους, τοὺς καρποὺς, τὴν μετάξην, (εἴς τινα τόπον ὅπου δὲν ὑπῆρξαν ἄλλοτε). c' est un mot Anglais qui est — ἐν France λέξις Ἀγγλικὴ εἰσαχθεῖσα ἢ παραδεδεγμένη εἰς τὴν Γαλλίαν.
Naturalisme, ἀρ. φυσικότης, χαρακτὴρ τοῦ φυσικοῦ ἢ φυσικῶς γινομένου πράγματος. § ὑλολατρεία, σύστημα ἀθέων δοξαζόντων τὴν φύσιν ἢ τὴν ὕλην, ὡς αἰτίαν τῶν ὄντων.
Naturaliste, ἀρ. φυσιογράφος, φυσιολόγος, φυσιοδίφης, ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν φυσικὴν ἱστορίαν. § ὑλολάτρης, πρεσβεύων τὴν φυσικὴν θρησκείαν.
Naturalité, Θ. ἰθαγένεια, αὐτοχθονία.
Nature, Θ. φύσις, σύστημα τοῦ παντὸς, τὸ πᾶν. § κόσμος, τάξις τῶν ὄντων. § νοῦς δημιουργήσας καὶ διέπων ταῦτα, δύναμις διοικοῦσα τὸν κόσμον. § ἰδιότης, οὐσία, ὕλη, κατάστασις ἑκάστου ὄντος. § σχῆμα, χρῶμα αὐτοῦ. dessiner, peindre d' après — ζωγραφῶ κατὰ φύσιν, ἐξεικονίζω, δηλ. μιμοῦμαι ἀκριβῶς τὰ φαινόμενα. § προϊόντα τῆς φύσεως. § φύσις, αἰσθῆσιν, (τῶν θηλυκῶν ζώων). § φύσις, ὀργανισμὸς τοῦ ζῶντος μάλιστα σώματος, κρᾶσις (ὅλου λέγουσιν οἱ ἰατροί. la — est forte ἢ faible). § φύσις, χαρακτὴρ φυσικὸς ἢ ἠθικός § διάθεσις, κλίσις τῆς ψυχῆς. — perverse, heureuse φυσικὸν (διεστραμμένον) κακὸν, καλόν. je n'ai point vu d' arbres de cette — δὲν εἶδα δένδρα τοιαῦτα. payer le tribut à la — πληρόνω τὸ κοινὸν χρέος, ἀποθνήσκω. forcer la — βιάζω τὴν φύσιν, θέλω νὰ κάμω πλέον παρ' ὅ,τι δύναμαι. état de pure — φυσικὴ, ἀγρία κατάστασις τῶν ἀνθρώπων, χωρὶς νόμους καὶ κοινωνίαν. les meubles sont en — τὰ ἐπιπλα δὲν ἀπηλλοτριώθησαν, δὲν ἐπωλήθησαν. payer en — πληρόνω τὸ χρέος, εἰς (μὲ) αὐτούσια προϊόντα. diamant de — ἀδάμας (τραχὺς) δύστιλπνος, μὴ δυνάμενος νὰ στιλβωθῇ ἐντελῶς. contre les lois de la — παρὰ φύσιν. port creusé par la — λιμὴν αὐτοφυής. il, elle est de cette, de telle — εἶναι τοιοῦτος, τοιοῦτον, τοιαύτη.
Naturel, lle, ἐπ. φυσικὸς, ἔμφυτος, κατὰ φύσιν γινόμενος. § αὐτόματος. mort — lle φυσικὸς, κατὰ φύσιν συμβὰς θάνατος. parties — lles τὰ αἰδοῖα, γεννητικὰ μόρια. § αὐτοφυὴς, μὴ τεχνητός. vin — ἀκατάσκευος, καθαρὸς οἶνος. le langage de la vérité est — ἁπλοῦς ὁ λόγος τῆς ἀληθείας ἔφυ. parler d' un ton — ὁμιλῶ ἁπλοϊκῶς, μὲ ἀφέλειαν. histoire — lle φυσικὴ ἱστορία, ἡ ὀρυκτολογία, βοτανικὴ καὶ ζωολογία. § συνήθης, κοινός. c' est un événement qui n'est pas — συμβεβηκὸς ἔκτακτον, ἀσύνηθες. § νόθος (enfant —).
Naturel, ἀρ. φύσις, κλίσις. bon — εὐφυΐα. tel est mon — τοιαύτην φύσιν ἔχω, τοιαύτη εἶναι ἡ φύσις μου. § φιλοστοργία. enfant qui n'a pas de — ἄστοργον, ἄφρονον παιδίον. § ὁμοιότης, ἀκρίβεια. peindre au — εἰκονίζω, ζωγραφῶ (τὰ ἀντικείμενα) φυσικώτατα, μὲ πολλὴν ὁμοιότητα. les —s d un pays οἱ αὐτόχθονες, ἐπιχώριοι ἢ ἐντόπιοι. au — φυσικῶς, ἀτέχνως.
Naturellement, ἐπίρ. φύσει, κατὰ φύσιν, φυσικῶς, ἐκ φύσεως. il est — colère εἶναι ἐκ φύσεως θυμώδης. cela ne peut se faire — τοῦτο δὲν γίνεται αὐτομάτως, μὲ μόνην τὴν βοήθειαν, τὴν δύναμιν τῆς φύσεως. § ἀφελῶς, ἀνεπιτηδεύτως parler — ὁμιλῶ ἀφελῶς, μὲ ἁπλότητα. § αὐτομάτως. ces fleurs croissent, viennent — τὰ ἄνθη ταῦτα γίνονται ἀφ' ἑαυτῶν, μόνα των, χωρὶς καλλιέργειαν. § ἐλευθέρως, παρρησιαστικῶς (parlez moi —).
Naucléе, Θ. *ναύκλεια, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.
Naucore, ἀρ. *ὑδροκόρις, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Naucrates, ἀρ. ναυκράτης, γένος ἰχθύων τῆς Σικελίας, ὡς ἡ ἐχενηΐς.
Nauenburgie, Θ. φυτὸν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Naufrage, ἀρ. ναυαγία, ναυάγιον, κ. καραβοτζάκισμα. faire un — ναυαγῶ les débris du — τὰ ναυάγια, μεταφ. κακὴ, δυστυχὴς ἔκβασις ὑποθέσεως, ἐπιχειρήσεως. il a fait un — au port ἐναυάγησεν εἰς τὸν λιμένα, δηλ. ἐματαιώθησαν οἱ σκοποί του, αἱ ἐλπίδες του, καθ' ὃ καιρὸν ἤλπιζε νὰ ἐπιτύχῃ.
Naufragé, ée, ἐπ. ναυαγὸς, ναυαγησάς, κ. καραβοτζακισμένος. vaisseau — ὁ ναυαγησάς, κ. τζακισμένον πλοῖον. marchandises — ées αἱ ἐκ ναυαγίου περιγενόμεναι πραγματεῖαι.
Naufrager, οὐδ. ναυαγῶ, κ. καραβοτζακίζομαι.
Naulage, ἀρ. ναῦλον. § πορθμεῖα τοῦ Χάρωνος, κατὰ τὴν μυθολογίαν.
Naumachie, Θ. ναυμαχία, θέα, ἢ παράστασις ναυμαχίας. § ναυμαχεῖον, τόπος, ὅπου ἐγίνετο.
Naurouz, ἀρ. πρώτη ἡμέρα τοῦ ἀρχαίου ἡλιακοῦ χρόνου τῶν Περσῶν ἀρχομένου ἀπὸ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν.
Nauscopie, Θ. νεωσκοπία, τέχνη τοῦ διακρίνειν τὰ πλοῖα μακρόθεν κατὰ θάλασσαν.
Nauséabonde, ἐπ. ναυτιώδης.
Nausée, Θ. ναυτία, διάθεσις εἰς ἔμετον.
Nautier, ἀρ. μαχαίριον τῶν καθαριζόντων τοὺς ἀνταναίους ἢ ὀξυβρύγχους ἀπὸ τὰ ἐντόσθια.
Nautile, ἀρ. ναυτίλος, πόντιλος, γένος ὀστρακοδέρμων μονοθύρων. § *ναυτίλος, εἶδος ταχυπλόου μὲ ὑφαλλὴν πρύμνην. — à deux siphons κογχύλη τις ὀρυκτή. — à spire κογχύλη τις σπειροειδὴς τῆς Κίνας. — déprimé κογχύλη τις ὀρυκτὴ, ἀλλὰ σπανία. — encapuchonné κογχύλη εὑρισκομένη εἰς τὰ περίξ τοῦ Namour.
Nautilier, ἀρ. ναυτίλος, τὸ ἐντὸς τῆς κόγχης ζῶον.
Nautilithe, ἀρ. ναυτιλόλιθος, ὀρυκτὸς ναυτίλος.
Nautique, ἐπ ναυτικός. cartes —s θαλάσσιοι χάρται.
Nautonnier, ἀρ. ναύτης, ναυτικός.
Naval, le ἐπ. ναυτικός. combat — ναυμαχία forces —es τὸ ναυτικόν. (τὸ ἀρ. ἐπὶ ἐνικοῦ μόνον).
Navarretie, Θ. *ναυαρρητία, γυῖον τῆς Χιλῆς.
Navarois, se, ἐπ. τῆς Ναυάρας, Ἰσπανικῆς ἐπαρχίας.
Navée, Θ ναυτόλημα, νεὼς φόρτος, κ. καραβιά.
Navet, ἀρ. βουνιὰς, τουρκ. σαλγάμι, φυτὸν. § χυδ. διάφορα κιχλίδια μονόθυρα.
Navétier, ἀρ. κερκιδοποιὸς, κατασκευάζων ὑφαντικὰς σαγήτας.
Navette, Θ. λεβανωτρὶς, κίχλιος, ἀγγεῖον, ὅπου βάλλουσι τὸ θυμίαμα εἰς τὰς ἐκκλησίας § κερκὶς, σαγίτα, ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον. faire la — πηγαινοέρχομαι. faire faire la — κάμνω ἄλλον νὰ πηγαινοέρχηται. ouvriers de la grande — ὑφάσται ἐριούχων, μὲ αξωτὸν ὑφασμάτων. ouvriers de la petite — ταινιοσκοί. § μονόξυλον, σκάφος, (πλοιάριον) τῶν Ἰνδῶν. § κομμάτιον μολύβδου. § ἀγριογογγύλη, εἶδος κράμβης, ἀπὸ τῆς ὁποίας τοὺς σπόρους ἐκλέγεται ἔλαιον χρήσιμον εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν λυχνοκαΐαν. § γένος κογχύλης.
Naviculaire, ἐπ. σκαφοειδὴς. fosse —, ἀνατ. κοιλότης σκαφοειδὴς τῆς οὐρήθρας. os — ὀστοῦν σκαφοειδὲς τῆς χειρός.
Navigable, ἐπ. πλώϊμος, πλωτὸς, ἐνάμενος νὰ πλευσθῇ.
Navigateur, ἀρ. θαλασσοπόρος, πλωτήρ. peuple — ναυτικὸς λαός.
Navigation, Θ. πλοῦς, θαλασσοπορία.
Naviguer, οὐδ. ναυτίλλομαι, πλέω, θαλασσοπορῶ, ταξιδεύω κατὰ θάλασσαν.

Naville, s. αὔλαξ, ὀχετὸς χρήσιμος εἰς πότισμα.
Navire, ἀρ. ναῦς, πλοῖον. — de charge ὁλκάς, φορτηγίς, ἡ φορτίς. maître de — ναύκληρος. propriété d'un — ναυκλήριον. — Argo Ἀργώ, ἡ ἀργοναύτης, ἀστερισμὸς τοῦ νοτείου ἡμισφαιρίου.
Navrer, ἐν. πλήττω, πληγόνω, (ἀρχ.) μεταφ. θλίβω, λυπῶ. j'en ai le cœur navré ἔχω πληγωμένην τὴν καρδίαν, λυποῦμαι μεγάλως. vous me —ez de douleur μὲ πληγόνεις, ἢ μοῦ τζακίζεις τὴν καρδίαν, μὲ λυπεῖς κατάκαρδα. § κηπ. χαράσσω τὸν στραβὸν χάρακα, τὸ στραβὸν δοκάριον.
Naxium, ἡ Naxia, ἀρ. ἡ Pierre de Naxos, s. ναξία λίθος, σμηρίς, κ. σμηρίτις.
Naye, ἡ Laye, s. κάθετοι ῥάβδοι, (φλέβες) ἑτερογενῶν ὑλῶν εἰς πέτρωμα ἀρδωσίας, (σχιστολίθου).
Nayourivi, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἰνδίας χρήσιμον εἰς κοκκίνην βαφήν.
Nazamonitis, ἀρ. *ναζαμωνίτης, λίθος ἐρυθρόχρους μὲ γραμμὰς μελαίνας.
Nazaréens, ἀρ. πλ. ναζαρηνοί, ἰουδαῖοι σεβόμενοι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ἄνθρωπον ἅγιον.
Nazaréisme, ἀρ. δόξα τῶν Ναζαρηνῶν.
Nazia, s. φυτὸν σιτοειδές.
Nazière, s. τόπος, ὅπου ἐκτείνουσι τὰς κύρτους, ἡ κύρτας, τὰ ψαροκάλαθα.
Ne, ἐπίρ. μόριον ἀπαγορευτικὸν, παρακολουθούμενον πολλάκις ἀπὸ τὸ pas ἢ point. μή. ne faites pas cela μὴ ποιητὸς, μὴ κάμῃς τοῦτο. § ἀρνητικὸν, οὐ, κ. δέν. il n'est pas juste δὲν εἶναι δίκαιον.
Néanmoins, ἐπίρ. ἡ καθ' ἡμᾶς σύνδ. καὶ ὅμως, ἀλλ' ὅμως.
Néant, ἀρ. τὸ οὐδέν. dieu a tiré toutes choses du — ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ μηδενὸς παρήγαγε τὰ ὄντα. mettre le — sur un article, sur une requête γράφω τὸ μηδὲν εἰς ἄρθρον τι, λογαριασμὸν ἢ ἀναφορὰν ὡς σημεῖον ὅτι δὲν δέχυμαι αὐτά. sortir du — ἐκ τοῦ μηδενὸς παράγομαι, ἐκβαίνω εἰς τὸ φῶς, εἰς τὴν μέσην. réduire au — ἐξουδενῶ. homme de — μηδαμινὸς ἄνθρωπος. § δυσγένεια. § — s εὐτελῆ, μάταια πράγματα. écrire des —s γράφω ἀσήμαντα πράγματα.
Néanthe, ἀρ. *νεανθὲς, δένδρον τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Nébel, ἀρ. νάβλα, ψαλτήριον, μουσικὸν ὄργανον τῶν Ἑβραίων.
Nébride, s. νεβρὶς, δέρμα νεβρῶν, εἴτε νέων ἐλάφων, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσκεπάζοντο οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Βάκχου.
Nébrie, s. *νεβρία, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Nébrite, s. νεβρίτης, πέτρα ἔχουσα χρῶμα νεβρίδος, καὶ ἀφιερωμένη εἰς τὸν Βάκχον.
Nébuleuse, s. εἶδος ὄρεως.
Nébuleux, euse, ἐπ. νεφελώδης. § *νεφελίας, εἶδος ἰχθύος. étoile —e, ἡ —euse, οὐσ. *πολύαστρον, σύστημα ἀστέρων, ἀστὴρ ἀμυδρός, λευκότης εἰς τὸν οὐρανόν.
Nébulosité, s. σκότος, (ὁμίχλη), συνεφιασμα.
Nécancées, s. πλ. ὑφάσματα Ἰνδίας ῥαβδωτὰ μὲ λευκὸν καὶ κυανοῦν.
Nécboug, ἀρ. εἶδος φοίνικος τῆς Συμάτρας.
Nécessaire, ἐπ. ἀναγκαῖος. § οὐσ. τὰ ἐπιτήδεια, τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ζωάρκειαν. priver quelqu'un de son — στερῶ τινα τῶν ἀναγκαίων πρὸς ζωήν. § θήκη περιέχουσα διάφορα πράγματα, σκεύη ἀναγκαῖα εἰς τὰς χρείας τοῦ ἀνθρώπου.
Nécessairement, ἐπίρ. ἀναγκαίως, ἐξ ἀνάγκης.
Nécessitante, ἐπ. s. ἀναγκαστικὴ, ἀφαιροῦσα τὴν ἐλευθερίαν. grâce — χάρις τοῦ Θεοῦ ἀναγκάζουσα τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς πράξεις.
Nécessité, s. ἀνάγκη, χρεία. être dans la — ἔχω χρείαν, εἶμαι ἐπιδεής. faire de — vertu ποιῶ τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν. il est de toute — que vous veniez εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἔλθῃς. être réduit à la dernière — κατήντησα εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν. les —s τὰ πρὸς ζωάρκειαν. — s de la nature αἱ χρεῖαι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὸ φαγεῖν, πιεῖν, κτλ. aller à ses —s ὑπάγω εἰς τὸ ἀφοδευτήριον, τὸ ἀναγκαῖον, τὴν χρειαν. de —, ἐπίρ. ἐξ ἀνάγκης.
Nécessiter, ἐν. ἀναγκάζω.
Nécessiteux, euse, ἐπ. ἐνδεὴς, ἐπιδεὴς, ἄπορος, ἔχων ἀνάγκην.
Necker, ἀρ. *νεκέρειον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λειχήνων.
Neckerie, s. *νεκιρία, γένος φυτῶν.
Neckstein, ἀρ. ὀρυκτὸν κασσιτέρου εὑρισκόμενον εἰς τὴν Σαξωνίαν.
Nécrobie, ἀρ. *νεκρόβιον, ἔντομον εὑρισκόμενον εἰς τὰ πτώματα.
Nécrode, s. *νεκύσιον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Nécrographe, ἀρ. νεκρογράφος, περιγράφων τοὺς νεκροὺς, τὰ πτώματα.
Nécrographie, s. νεκρογραφία.
Nécrographisme, ἀρ. κατάχρησις τῆς νεκρογραφίας.
Nécrolatrie, s. νεκρολατρεία.
Nécrologe, ἀρ. νεκρολόγιον, βιβλίον, ὅπου γράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ἀποθανόντων.
Nécrologie, s. νεκρολογία.
Nécromance, ἡ Nécromancie, s. νεκρομαντεία.
Nécromancien, —ne, ἐπ. νεκρομάντις.
Nécromant ἡ Négromant, ἴδε Nécromencien.
Nécrophages, ἐπ. πλ. νεκροφάγα, σύστημα ἐντόμων κολεοπτέρων.
Nécrophobie, s. (νεκροφοβία), θανατοφοβία, φόβος τοῦ θανάτου.
Nécrophore, ἀρ. νεκροφόρον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Nécrose, s. νέκρωσις, φθορὰ, τερηδὼν, γάγγραινα ξηρὰ τῶν ὀστέων.
Nectaire, ἀρ. *νεκτάρειον, μέρος τοῦ ἄνθους περιέχον τὴν κολλώδη ὕλην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν αἱ μέλισσαι κατασκευάζουσι τὸ μέλι.
Nectandra, ἀρ. (νήκτανδρον), δένδρον γένη φυτῶν.
Nectar, ἀρ. νέκταρ, ποτὸν τῶν Θεῶν. § *νέκταρ, ἡ περιεχομένη εἰς τὸ Nectaire μελιτώδης ὕλη.
Nectarinia, ἀρ. *νεκταρίνειον, δένδρον γένη πτηνῶν.
Nectique, ἐπ. νηκτικὸς, ἐλαφρά τις πέτρα ἐπιπολάζουσα (κίσσηρις).
Nectopodes ἢ Rémipèdes, ἀρ. πλ. νηξίποδα, ἢ ἐρετμόποδα, σύστημα ἐντόμων κολεοπτέρων ἐνύδρων. § πτηνὰ στεγανόποδα ὡς ὁ χήν. § ὀστρακόδερμα ἀμφίβια.
Nécydale, s. νεκύδαλος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων. § νεκύδαλος, κοκκούλιον μεταξοτκώληκος.
Nécyomancie, s. νεκυομαντία, νεκρομαντεία.
Nécysies, s. πλ. νεκύσια, ἑορτὴ τῶν νεκρῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι.
Néea, ἀρ. *νέον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν νυκτανθῶν.
Néédham, ἀρ. *νήδαμον, δενδρύλλιον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἑπακτιοειδῶν.
Nef, s. ναῦς. § νάρθηξ, προαύλιον ἐκκλησίας. moulin à — ὑδρόμυλος ἐπὶ σκάφους.
Néfastes, ἐπ. πλ. ἡμέραι ἀργίας εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν μηνολόγιον, ἀποτρόπαιοι, ἀποφράδες, ἀπαίσιοι, δυσοιώνιστοι, πένθιμοι, λυπηραὶ ἡμέραι, διά τινα μεγάλην ἥτταν, ἢ θεομηνίαν.
Neflo, s. μέσπιλον.
Neflier, ἀρ. μεσπιλέα.
Négateur, ἀρ. ἀρνησίθρησκος, ὅστις ἀρνεῖ τὴν πίστιν του.
Négatif, ive, ἐπ. ἀποφατικὸς, ἀρνητικός. particule —ive ἀρνητικὸν μόριον. grandeurs, ἢ quantités —ves ἀλγ. μεγέθη, ποσὰ ἀρνητικὰ, ἔχοντα ἔμπροσθεν τὸ ἀφαιρετικὸν σημεῖον. —ive, οὐσ. ἀποφατικὴ πρότασις. l'un soutenait l'affirmative et l'autre la —ive ὁ μὲν ὡμολόγει, ὁ δὲ ἠρνεῖτο. § ἄρνησις. rester dans la —ive ἐπιμένω εἰς τὴν ἄρνησιν.
Négation, s. ἄρνησις, ἀπόφασις. § τὸ ἀρνητικὸν μόριον, οἷον τὸ οὔ, οὐχί.
Négative, s. ἀρνητικὸν μόριον.
Négativement, ἐπίρ. ἀρνητικῶς.
Négligé, ἀρ. ἀτημέλεια, κατάστασις ἀκαλλωπίστου, μὴ ἐζολισμένης γυναικός. être en — εἶμαι ἀνάλλαγος.

Négligement, ἐπίρ. ἀφέλεια ἐκ προθέσεως. — de pinceau ἀφελὴς γραφή.
Négligemment, ἐπίρ. ἀμελῶς, ὀλιγώρως.
Négligence, Ϛ. ῥαθυμία, ἀμέλεια, ὀλιγωρία, ἀφροντιστία. — de style παροράματα, πλημέλειαι, σφάλματα συγγραφέως ἀπὸ ἀπροσεξίαν παρημελημένα.
Négligent, te, ἐπ. ἀμελής.
Négliger, ἐν. ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ, δὲν προσέχω § δὲν φροντίζω νὰ ἐπισκεφθῶ τινα. se —, αὐτοπ. ἀμελῶ τὰ περὶ τὸν ἰματισμὸν, τὰ καθήκοντα, τὰ χρέη μου. —é, ée, μετ. style — λόγος ἀνεπεξέργαστος, αὐτοσχέδιος, ἀδιόρθωτος.
Négoce, ἀρ. ἐμπορία, κ. πραγματεία.
Négociable, ἐπ. (ἐμπορεύσιμος) ἐξαργυρώτιμος. ce billet est — τὸ γραμμάτιον τοῦτο δύναται νὰ πωληθῇ, νὰ ἐξαργυρωθῇ. cette lettre de change n'est pas —τὴν συναλλαγματικὴν αὐτὴν δὲν δέχεται κανείς.
Négociant, ἀρ. ἔμπορος, πραγματευτής.
Négociantisme, ἀρ. σύστημα ἐμπορικὸν, διαγωγὴ ἐμπόρων.
Négociateur, ἀρ. πρέσβυς διαπραγματευόμενος ὑπόθεσίν τινα δημόσιον. καταχρ. δὲ καὶ ἰδιώτης διαπραγματευόμενος, διεξάγων ἰδιαιτέραν τινὰ ὑπόθεσιν.
Négociation, Ϛ. διαπραγμάτευσις. § ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν διαπραγματευόμεθα. § ἀγορὰ καὶ πώλησις χρηματικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν διὰ τῶν μεσιτῶν.
Négocier, ἐν. ἐμπορεύομαι, πραγματεύομαι. — une lettre de change ἐξαργυρῶ, μεταφέρω ἢ πωλῶ εἰς ἄλλον συναλλαγματικήν. — au pair τὴν παραχωρῶ ἀκριβῶς εἰς τὴν περιεχομένην ποσότητα. — avec perte τὴν δίδω μὲ ζημίαν μου λαμβάνων ὀλιγότερα. § διαχειρίζω, διεξάγω ὑπόθεσιν.
Nègre, ἀρ. nègresse, Ϛ. αἰθιοψ, μαῦρος § ἀνδράποδον τῶν ἀποικιῶν τῆς Ἀμερικῆς. traiter quelqu'un comme un — μεταχειρίζομαί τινα αὐστηρῶς καὶ ὀλιγώρως. § πίθικος τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἰάβας. § *μελάγχρους, ἰχθύος εἶδος. § *μελανὶς, διάφορα ψυχάρια.
Négrepelisse, Ϛ. εἶδος παμβακεροῦ ὑράσματος τῆς Γαλλίας.
Négrerie, Ϛ. *αἰθιοπεῖον, τόπος, ὅπου περιλείουσι τοὺς πωλουμένους μαύρους.
Nègres-cartes, ἡ morillons, ἀρ. πλ. εὐτελῆ σμαράγδια παραχωρούμενα εἰς τοὺς ἐργαζομένους κατὰ τὴν νέαν Γρενάδαν μαύρους.
Négresse, Ϛ. εἴδη τινὰ κογχυλίων.
Négretie, Ϛ. *νηγρήτιον, γένος φυτῶν.
Négrier, ἀρ. ἀνδραποδαγωγὸς, ἀνδραποδοκάπηλος ἢ ἀνδραποδόφορτος, πλοῖον μεταφέρον τοὺς πωλουμένους μαύρους.
Négrillon, ἀρ. αἰθιοπίσκος. —nne Ϛ. αἰθιοπίσκη.
Négrio, ἡ Nigrillo, ἀρ. εἶδος μαύρου σταφυλίου εἰς την Ἱσπανίαν.
Négromancie, **Négromant**, ἴδε Necromantie, Necromant.
Négrophage, ἀρ. αἰθιοποφάγος. μεταφ. ὁ φίλος τῆς ἀνδραποδυκαπηλείας τῶν αἰθιόπων.
Négrophile, ἀρ. φιλαιθίοψ, φίλος τῶν Αἰθιόπων.
Négundo, ἀρ. κόκκος φυτοῦ τινος τῆς Ἰνδίας. § *μελιόφυλλος σφένδαμνος, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Nègus, ἀρ. αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβυσσηνίας.
Néide, Ϛ. *νηὶς, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Neige, Ϛ. χιών. flocon de — νιφάς. tourbillon de — νιφετός. μεταφ. ἄκρα λευκότης. œufs à la — ὠὰ ἀφρώδη (κτυπημένα μὲ σάκχαρ καὶ φαινόμενα ὡς χιών.). § διάφορα σακχαρόπηκτα. § ὠτάρια εἰς τὰς ἄκρας τῆς σχεδίας κρατοῦντα τὰς κώπας.
Neiger, οὐδ. νίφει, χιονίζει. il neige bien χιονίζει καλά.
Neigeuse, Ϛ. *χιονὶς, εἶδος κογχύλης.
Neigeux, euse, ἐπ χιονώδης, χιονιάς. plaine —se πεδιὰς χιονοσκέπαστος
Neille, Ϛ. σπάγγος ξεστρειμμένος χρησιμεύων εἰς στύππωσιν τῶν τρεχόντων βροελίων.
Nélam-mari, ἀρ. εἶδος ὀνοβρυχίδος, φυτὸν χορτῶδες.
Nélam-parenda, ἀρ. εἶδος ἴου τῆς Ἰνδίας.
Néla naregam, ἀρ. δενδρύλλιον τῶν παραλίων τῆς Ἰνδίας.
Nélen-tsjunda, Ϛ. εἶδος στρύχνου τῆς Κοχιγχίης.
Néleschena, Ϛ. εἶδος Ἰνδικοῦ ἄρου.
Néli, ἀρ. ὄρυζα ἀχώριστος ἀπὸ τον φλοιὸν (τὸ ἔλυτρον).
Nélitre, Ϛ. *ἀνέλυτρον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.
Nélitte, Ϛ. γένος φυτῶν κυαμοειδῶν.
Nellumulla, ἀρ. δενδρύλλιον τοῦ Μαλαβάρου, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἰασμινοειδῶν.
Nelma, ἀρ. ἀττακὺς τῶν ποταμῶν τῆς Σιβηρίας.
Nelsonie, Ϛ. *νελσωνία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀκανθοειδῶν.
Nélumbo, ἀρ. κιβώριον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βατραχιοειδῶν.
Némaspère, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὑποξυλοειδῶν.
Némate, Ϛ. *νηματὶς, εἶδος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Nématocères, ἡ Filicornes, ἀρ. πλ. *νηματόκερα, σύστημα ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
Nématoïdes, Ϛ. *νηματοειδὴς, γένος ἑλμίνθων.
Nématoïdes, ἀρ. πλ. νηματοειδῆ, τάγμα ἑλμίνθων.
Néméens, ἐπ. πλ. Νέμεα, ἑορτὴ, ἀγῶνες τελούμενοι ἐν Νεμέᾳ.
Néméonique, ἀρ. νεμεονίκης, νικητὴς κατὰ τοὺς Νεμεακοὺς ἀγῶνας.
Némerte, ἀρ. *νημερτὲς, γένος ζωοφύτων.
Némertésie, Ϛ. *νημερτήσιον, γένος φυτῶν
Némésie, Ϛ. *νεμεσία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀντιρρινοειδῶν.
Némésis, Ϛ. Νέμεσις, Θεὰ ἐκδικήσεως. § νέμεσις, φυτὸν ἀγνώστων ἀρχαίων.
Némésite, Ϛ. νεμεσίτης, λίθος τῶν ἀρχαίων, ἐξ οὗ κατεσκευάσθη ὁ ναὸς τῆς Νεμέσεως, ὑπάρχει δὲ ἄγνωστος εἰς τοὺς νεωτέρους.
Némestrine Ϛ. γένος ἐντόμων διπτέρων.
Némie, Ϛ. *νέμεια, γένος φυτῶν.
Némocères, ἀσ. πλ. *μιτόκιρα, σύστημα ἐντόμων διπτέρων.
Némocte, ἀρ. *νημόκτης, γένος σκωλήκων.
Némoglossates, ἀρ. πλ. *νηματόγλωσσα, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Némognathe, ἀρ. * νηματόγναθα, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Némolapathum, ἀρ. *δαπολάταθον, φυτόν.
Némolithes, Ϛ. πλ. νηματόλιθοι, πέτραι φέρουσαι δενδροειδῆ σχήματα.
Némoptère, ἀρ. *νηματόπτερον, γένος ἐντόμων νευροπτέρων.
Némosie, Ϛ *νέμωσις, γένος ὀλεθρίων πτηνῶν.
Némosome, ἀρ. *νηματόσωμοι, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Némotolle, Ϛ. γένος ἐντόμων
Nénax, ἀρ. *νέναξ, γένος φυτῶν.
Néniation, Ϛ. ἀρχ. μουσ. σπονδειακὸς νόμος.
Nénies, Ϛ. πλ. νηνία, ἐπιθάλαμος αὐλῳδία, ἰάλεμος, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, ἐπικήδεια ἄσματα παρὰ Ρωμαίοις.
Nenni, ἐπίρ. οὐχὶ, ὄχι. (οἰκ.) — da μὴ δῆτα, μὴ δά.
Nénuphar, ἀρ νυμφαία, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βατραχιοειδῶν.
Néocorat, ἀρ. νεωκωρία, ἔργον τοῦ φυλάττοντος τὸν ναὸν (τοῦ ἐκκλησιάρχου, τοῦ εὐταξίου).
Néocore, ἀρ. νεωκόρος (ἐκκλησιάρχης).
Néocenie, Ϛ. νεωνία, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Βάκχου, τελουμένη ἐπὶ ἔπινον τὸν νέον οἶνον.
Néographe, ἐπ. νεογράφος, ἀποδεχόμενος νέαν ὀρθογραφίαν. § συστ.
Néographisme, ἀρ. νεογραφία, ἀποδοχὴ νέας ὀρθογραφίας.
Néologie, Ϛ. νεολογία.
Néologique, ἐπ. νεολογικός
Néologisme, ἀρ. *νεολογισμὸς, κλίσις εἰς τὸ νεολογίζειν.
Néologue, ἀρ. νεολόγος.
Néoméniaste, ἀρ. νουμηνιαστὴς, ὁ τελῶν, ἑορτάζων τὴν νουμηνίαν.

Néoménie, Ϡ. νουμηνία, νέος μήν, νία σελήνη, ἑορτὴ κατ' αὐτὴν τελουμένη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Néoméris, ἀρ. *νεομερίς, γένος κουραλλιογόνων πολυπόδων.
Néopetre, ἀρ.*νεόπετρος, εἶδος λίθου.
Néophyte, ἀρ. νεόφυτος, νέος χριστιανός, προσήλυτος.
Néotérique, ἐπ. νεωτερικός.
Néottie, Ϡ. *νεοττία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.
Néottocryptes ἡ **Abditolarves**, ἀρ. πλ. *κρυψίγονα, σύστημα ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Néou, ἀρ. δένδρον ὁπωροφόρον τοῦ Σενεγάλ.
Népapantototi, ἀρ. ἀγριόνησσα τοῦ Μεξικοῦ.
Nèpe, Ϡ. *νέπους, γένος ἡμιπτέρων ἐντόμων.
Népenthe, ἀρ. νηπενθές, γένος φυτῶν τῆς Ἰνδίας
Néper, ἀρ. (baguettes ἡ bâtons de—) μηχανικὸς λογιστής, ἐργαλεῖον τοῦ Νέπερ χρησιμεῦον εἰς τὴν διαίρεσιν καὶ τὸν πολυπλασιασμόν.
Népétella, Ϡ *νηπετηλία, φυτόν.
Néphalies, Ϡ. πλ. νηφάλια, Θυσία, ὅπου ἐχρησίμευεν ὕδωρ καὶ μέλι.
Néphéline, Ϡ *νεφελίνη, ὀρυκτόν
Néphélion, ἀρ. νεφέλιον, λεύκωμα, κ. Ϡαμπάδα, ἀσπράδι εἰς τὸ ὀμμάτιον. § ὑενδούλλιον τῶν Μολουκοννήσων.
Néphéloïde, ἐπ. νεφελοειδής.
Néphralgie, Ϡ νεφραλγία
Néphrandra, ἀρ. *νεφρανδρος, Ϡάμνος τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Néphremphraxis, Ϡ. νεφρέμφραξις, πρῆσμα τῶν νεφρῶν.
Néphrétique, ἡ **Néphritique**, ἐπ νεφρητικός, πάσχων νεφρῖτιν. § ἐπιτηδειος εἰς Ϡεραπείαν ἢ ἔστιν τῆς νεφρῖτιδος. bois — ξύλον τοῦ ben
Néphrit, ἀρ. νεφρητικὸς λίθος.
Néphrite, Ϡ. νεφρῖτις, νόσος τῶν νεφρῶν.
Néphrodion, ἀρ. *νεφρύδιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτεριδοειδῶν.
Néphrographie, Ϡ. νεφρογραφία, περιγραφὴ τῶν νεφρῶν.
Néphroje, ἀρ. *νεφροδον, Ϡάμνος τῆς Κοχιγχίνης.
Néphrolithique, ἐπ. νεφρολιθικός. λέγεται περὶ τῆς προσγινομένης ἀπὸ πῶρον ἰσχουρίας.
Néphrologie, Ϡ. νεφρολογία.
Nephrome, ἀρ. νέφρωμα, γένος λειχῆνος.
Néphrophlegmatique, ἐπ. μυξώδης, βλεννώδης (ἰσχουρία).
Néphroplégique, ἐπ νεφροπληγικός, προσερχόμενος ἀπὸ παραλυσίαν τῶν νεφρῶν (ἰσχουρία π. χ.)
Néphroplléthorique, ἐπ. νεφροπληθωρικός, προσερχόμενος ἀπὸ πληθώραν τῶν νεφρῶν (ἰσχουρία).
Néphrops, ἀρ. * νέφρωψ, γένος μαλακοστράκων.
Néphropyïque, ἐπ. προσερχόμενος ἀπὸ ἐμπύησιν τῶν νεφρῶν.
Nephrospastique, ἐπ. νεφροσπασμώδης (ἰσχουρία, ἀποτέλεσμα τῶν σπασμῶν τῶν νεφρῶν).
Néphroste, Ϡ. Ϡήκη τῆς κόνεως τοῦ λυκοποδίου.
Nephrotome, ἀρ. *νεφροτόμος, γένος ἐντόμων.
Nephrotomie, Ϡ. νεφροτομία, ἀνατομία τῶν νεφρῶν.
Nephrothromboïde, Ϡ. νεφροθρομβοειδής, (ἰσχουρία προσγινομένη ἀπο πεπηγὸς εἰς τὰ νεφρὰ αἷμα).
Nephtys, ἀρ.*νέφθυς, γένος σκωλήκων.
Nepotisme, ἀρ. *νεποτισμός, ἡ ἐπιρροὴ, καὶ δύναμις τῶν συγγενῶν τοῦ πάππα καὶ ἡ κλῖσις τούτου εἰς προαγωγὴν ἐκείνων.
Neptune, ἀο. Ποσειδῶν, Ϡεὸς μυθώδης. § Ϡάλασσα.
Neptunie, Ϡ ποσειδωνία, φυτὸν ἔνυδρον τῆς Κοχιγχίνης
Neptuniens, ἀρ. πλ ποσειδώνειοι, ἡ καταλυτοδόξοι, φυσιολόγοι ἀποδίδοντες εἰς τὸ ὕδωρ τὴν μόρφωσιν τῶν βασάλτων καὶ τινων ἄλλων λίθων.
Nère, ἀρ διάστημα χρόνου παρὰ Χαλδαίοις περιλαμβάνον 600 ἔτη.
Néréïde, Ϡ. νηρεΐς, γένος Ϡαλασσίων σκωλήκων.
Néréïdée, Ϡ. *νηρεϊδεία, γένος φυτῶν.
Néréïdes, Ϡ. πλ. νηρεΐδες, κ. νεραΐδες, 50 νύμφαι τῆς Ϡαλάσσης, Ϡυγατέρες τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος.
Nerf, ἀρ νεῦρον, (τὸ f ἄρ ἐπι πλ.) § —s νεῦρα, καταχρ. οἱ τείνοντες καὶ μυῶνες μεταφ. δύναμις, τόνος. § καμάρα πετρῶν ἐξέχουσα εἰς τοὺς γοτθικοὺς Ϡόλους. § χυλοφόρα ἀγγεῖα, ἡ σωλῆνες κάθετοι φέροντες τὴν τροφὴν τοῦ φυτοῦ § νεῦρα, τὰ ἐξέχοντα ἐπὶ τοῦ νώτου τῶν βιβλίων προσράμματα § ῥάβδοι, ἡ φλέβες πυρίτου εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα — de bœuf τὸ βούνευρον, τὸ γεννητικὸν μόριον τοῦ βοὸς (ἡ καὶ ἐλάφου, βούνεβρον;) ἐξηραμένον.
Nerf-férure, Ϡ στρέφος, στραγγαλισμος, στραγγούλισμα τοῦ ἵππου εἰς τὰ νεῦρα τῆς κνήμης
Nérinde, Ϡ. εἶδος μεταξωτοῦ ὑφάσματος τῆς Ἰνδίας.
Nérite, Ϡ. νηρίτης, γένος ὀστρακοδέρμων μονοθύρων.
Néroli, ἀρ. ἀνθόναρμα, κ. ἀνθόνερον.
Néroniens, ἀρ. πλ. νερώνειοι ἀγῶνες, ὅπου ἀμιλλῶντο περὶ ποιήσεως καὶ εὐγλωττίας.
Néron, ἐπ Νέρων, Ϡηριώδης, αἱματοχαρὴς δεσπότης, τύραννος.
Néros, ἀρ. περίοδος (μετωνική) τῶν ἀρχαίων ἐπαναγουσα τὴν νουμηνίαν εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ μηνός.
Nerprun, ἀρ. ἡ bourgène, Ϡ. ῥάμνος, (παλίουρος) Ϡάμνος, ἐξ οὗ καὶ τὰ ῥαμνοειδῆ φυτά.
Nertère, Ϡ. *νέρτερος, γένος φυτῶν.
Nervaison, Ϡ. σύστημα, συλλογὴ νεύρων, ἰνῶν, τενόντων.
Nerval, le, ἐπ. νευρικός, ἐπιτήδειος εἰς τὰ νεῦρα.
Nerver, ἐν σκιπάζω, κολλῶ τὸ ξύλον μὲ σπάγγον κτυπημένον, ὡς στυππίον, τὸν ὁποῖον κολλῶ. — un livre — νευροράπτω, βάλλω, κολλῶ τὰ προσράμματα ἐπὶ τοῦ νώτου τῶν βιβλίων, ῥάπτω τὴν ῥάχιν τοῦ βιβλίου.
Nerveux, euse, ἐπ. νευρικός. bras — στιβαρὸς, ἰσχυρὸς βραχίων. style — χαρακτὴρ (λόγου) νευρώδης.
Nervin, ἐπ. νευρικὸς, ἀναιδὸς εἰς ἐνισχυσιν τῶν νεύρων. οὐσ. les —s ἰατρικὰ τοιαῦτα.
Nervoir, ἀρ. ἐργαλεῖον τοῦ βιβλιοδέτου πρὸς κατασκευὴν τῶν κατὰ τὸ νῶτον τοῦ βιβλίου νεύρων, εἴτε παραλλήλων ἐξεχόντων.
Nervules, Ϡ. πλ. ἀγγεῖα τοῦ Ϡηλυκοῦ ὀργάνου τῶν φυτῶν.
Nervure Ϡ. προσραφὴ, κατασκευὴ τῶν νεύρων τοῦ βιβλίου, αἱ παράλληλοι αὐτοῦ κατὰ τὸ νῶτον ἐξοχαί. § λωμάτιον (εἶδος κοσσέλας ἀπὸ διάφορον ὕλην ἐτιτιθέμενον εἰς τὰς ῥαφὰς πρὸς στολισμὸν) τῶν ταινιοποιῶν. § νεῦρα τῶν φύλλων, ἰνώδεις ἐξοχαί § ἀρχιτ. στρίγγες, ῥαβδώσεις, ἐγγυραί.
Nesarnak, ἀρ. εἶδος θελρτίνος.
Nescio vos, κατ. φράσις. δὲν σὲ γνωρίζω, τουτέστι δὲν εἶναι τρόπος νὰ γένῃ, δὲν ἔχω τίποτε νὰ κάμω
Nésée, Ϡ. *νησαία, γένος φυτῶν καὶ ζωοφύτων εἴτε κυτταροπολυπόδων.
Nesky, ἀρ. γραφὴ ἀσαβικὴ ἐν χρήσει καὶ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς
Nesle, Ϡ χάλκινον νόμισμα ἀρχαῖον τῆς Γαλλίας.
Neslie, * νεσλία, γένος φυτῶν.
Nesnaki, ἀρ. ἀττακεὺς (ἰχθὺς) τῶν ποταμῶν τῆς Σιβηρίας.
Nessatus, ἀρ. * νέσσατον, Ϡάμνος τῆς Ἰνδίας.
Net, —te, ἐπ. καθαρός. il est sain et — δὲν πάσχει κἀνὲν ἐλάττωμα. § ἀκαπήλευτος, ἀνόθευτος, (ἀγνὸς), ἀπασπείρητος. le vin est — ὁ οἶνος δὲν εἶναι ὁλωμένος. diamant — ἀδάμας ἀκηλίδωτος. § διαυγὴς, διαφανὴς. (eau —te,) μεταφ εὔκολος, μὴ ἐμπιπτευόμενος. l'affaire est —te ἡ ὑπόθεσις εἶναι καθαρά. poids — βάρος καθαρὸν ἐξαιρουμένου τοῦ σακκίου, τῆς Ϡήκης, κτλ. produit, profit — καθαρὸν κέρδος, πρσιον, (εἰτόδημα) ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων. impression —te εὐανάγνωστος, καθαρὸς τύπος. voix —te λαμπρὰ φωνή. mettre au — un écrit μεταγράφω, ἀντιγράφω, καθαρῶς τι ἔγγραφον. § ἐπίρ. διὰ μιᾶς. cela s'est cassé — ἔσπασεν εὐθὺς, διὰ μιᾶς. § παρρησία. je lui ai parlé — τῷ ὡμίλησα ἐλευθέρως.

Nettastome, ἀρ. *νηττόστομα, γένος ἰχθύων ἀπόδων.
Nettement, ἐπίρ. καθαρῶς. § σαφῶς. § παρρησίᾳ, ἐλευθέρως.
Netteté, Ϛ. καθαρότης, σαφήνεια.
Nettoiement, ἀρ. καθαρισμος.
Nettoyer, ἐν. καθαρίζω. μεταφ. ξεμπερδεύω. — la mer des corsaires παστρεύω τὴν θάλασσαν ἀπὸ τοὺς πειράτας. —les contours διορθόνω, κάμνω καθαρωτέρας τὰς περιγραφάς. — une maison ἀσειάζω τὴν οἰκίαν. — le tapis ἐπὶ παιγνιδίων, κερδαίνω τὰ χρήματα ὅσα ἦσαν ἐπὶ τῆς τραπέζης.
Neue-men, ἀρ. καρύκευμα τῶν κατοίκων τοῦ Τογκίνου.
Neuf, ἐπ (τὸ f ἄφωνον πρὸ συμφώνου — cavaliers. προφ. ὡς 6 πρὸ φωνήεντος —écus).ἐννέα. § ἔνατος. (charles—).cette femme entre dans son — ἡ (ἔγκυος) γυνὴ αὕτη ἐμβαίνει εἰς τὸν ἔνατον μῆνα.
Neuf, euve, ἐπ. νέος § καινὸς, ἄχρηστος, ἀμεταχείριστος. habit—καινούριον φόρεμα bois — τὰ διὰ πλοίων καὶ οὐχὶ διὰ σχεδίας ἐρχόμενα ξύλα. terre —ve γῆ ἀκαλλιέργητος. § ἄπειρος. (il est —aux affaires.) § παράδοξος. une conduite —ve ἀλλόκοτος διαγωγή. il n' est rien tel que balai— λέγεται περὶ ὑπηρετῶν, οἱ ὁποῖοι κατ' ἀρχὰς ἐπιμελεῖς, ἔπειτα διαφθείρονται. § οὐσ. νέον τι. donnez nous du — εἰπέ μας τίποτε νέον, σὲ παρακαλῶ. à — ἐκ νέου, εἰς νέαν κατάστασιν. remettre un tableau à — ἀνακαινίζω, διορθονω τὸν πίνακα ὡς ἂν ἦτο νεος.
Neuf huit, ἀρ. μουσ. ἀνάπαιστος ῥυθμος, ὁ περιέχων τρεῖς τόνους ὑποδιηρημένους ἕκαστον εἰς τρια.
Neuf-quatre, ἀρ. μουσ. ἐπίτριτος ῥυθμος ἐξ ὁλοκλήρων τόνων.
Neume,ἡ Pneume, ἀρ. μουσ. πνεῦμα, παράτασις τοῦ τόνου τῆς τελευταίας συλλαβῆς εἰς τὴν ἐκκλ. μουσικήν.
Neura, ἡ Neurada, ἀρ. νευρικα ἰατρικά.
Neurachne, Ϛ *νευράχνη, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.
Neurade, Ϛ. * νευρὸς, φυτὸν τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἀραβίας.
Neure, Ϛ. ἁλιευτικὸν πλοῖον τῶν Ὁλλανδῶν διὰ τὰς ἀριγγας.
Neutralement, ἐπίρ. οὐδετέρως.
Neutralisation, Ϛ. οὐδετέρωσις.
Neutraliser, ἐν. οὐδετερῶ. § συγχρνῶ, μεταρρυθμίζω, τροποποιῶ.
Neutralité,Ϛ.οὐδετερότης, ἀδιαφορία.
Neutre, ἐπ. οὐδέτερος, ἀδιάφορος. sel — ἅλας οὐδέτερον, οὔτε ὀξινὸν οὔτε ἀλκαλικόν. verbe — οὐδέτερον ῥῆμα, οὔτε ἐνεργητικὸν, οὔτε παθητικόν. § οὐδέτερον ζῶον, μὴ ἔχον γένος κατὰ τὸ φαινόμενον ὡς οἱ ἐργατικοὶ μύρμηκες.
Neuvaine, Ϛ. τὰ ἔννατα, (ἐννιαήμερα) ἐννεαήμερος προσευχὴ, δέησις πρὸς ἅγιον.
Neuvième, ἐπ. ἔνατος. § οὐσ. nous sommes dans le — de la lune ἔχομεν ἐννέα τοῦ φεγγαρίου. § μουσ ἡ δι' ἐννέα ἤτοι ἡ διὰ πασῶν τῆς δευτέρας.
Neuviémement, ἐπίρ. ἐννάτως, ἔνατον.
Neveux, ἀρ. ἀδελφιδοῦς, ἐξάδελφος, ἀδελφόπαις, κ. ἀνεψιός. —à la mode de Bretagne ἐξανέψιος, υἱὸς τοῦ πρωτεξαδέλφου καὶ τῆς πρωτεξαδέλφης. petit — ἡ arrière — ἐξαδελφιδοῦς, υἱὸς τοῦ ἀδελφιδοῦ, κ. τοῦ ἀνεψιοῦ. nos —x οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν. cardinal — καρδινάλης ἀνεψιὸς τοῦ ζῶντος ἥδη πάππα.
Névralgie, Ϛ. νευραλγία, πάθος, πόνος νεύρων.
Névrilème, ἀρ. νευρείλημα, ὑμὴν κυλινδρώδης περιελίσσων τὸ νεῦρον.
Névritique, ἐπ. νευρικὸς (ἰατρικὸν εὔθετον εἰς νευρικὰς νόσους).
Névrographie, Ϛ νευρογραφία.
Névrologie, Ϛ. νευρολογία.
Névroptère, ἀρ. νευρόπτερον, ἔντομα ἔχοντα (πτερυλλίδας) πτερὰ διαφανῆ καὶ ὡς εἰπεῖν δικτυωτά.
Névrose, Ϛ (*νεύρωσις), νευροπάθεια, νόσος νεύρων.
Névrotomie, Ϛ. νευροτομία, ἀνατομία τῶν νεύρων.
Newtonianisme ἡ Newtonisme, ἀρ. νευτωνισμὸς, σύστημα φυσικῆς τοῦ Νεύτωνος
Newtonien, —ne, ἐπ. νευτωνικὸς, ὀπαδὸς τοῦ Νεύτωνος, ἀναγόμενος εἰς αὐτόν.
Nez,ἀρ. ῥὶν, (μυκτὴρ)μύτη.— aquilin γρυπὸς τὴν ῥῖνα. — camard σιμὸς τὴν ῥῖνα, (πατσὸς). parler du nez *μυχθίζω ἢ μυχθολογῶ, ὁμιλῶ μὲ τὴν μύτην. il ne voit pas plus loin que le bout de son — δὲν προβλέπει τίποτε. tirer les vers du — de quelqu' un μανθάνω ἀπό τινα ὅ,τι θέλω, ἐρευνῶν αὐτὸν ἐπιτηδείως. jeter toujours une chose au — de quelqu' un ὑπονοῶ τινὰ πολλάκις ἕνεκά τινος πράγματος, τὸν μέμφομαι διὰ αὐτό. mettre ἡ fourrer son — où l' on n' a que faire ἐξετάζω ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ, ὅπου δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε. mettre le — dans une affaire ἀρχίζω νὰ ἐξετάζω τι. mettre le — dans les livres ἀρχίζω νὰ σπουδάζω. il n' a jamais mis le — dans les livres δὲν διάβασε ποτέ. j' ai toujours le — sur quelque chose καταγίνομαι, ἐνασχολοῦμαι εἴς τι πάντοτε. mener quelqu' un par le — ἄγω καὶ φέρω τινὰ ὡς βούλομαι, τὸν τραβῶ ἀπὸ τὴν μύτην. donner du — en terre ἢ se casser le — ἀποτυγχάνω εἰς ἐπιχείρησίν τινα. donner sur le— à quelqu' un ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω τινὰ ἐρυθριστικῶς. soutenir quelque chose au — de quelqu' un διατείνομαι περί τινος παρρησίᾳ, ἔμπροσθέν τινος, ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτόν. rire au — de quelqu' un περιπαίζω, χλευάζω τινὰ κατὰ πρόσωπον. avoir un pied de — τὰ ἔχω καταιβασμένα, διότι δὲν ἐπέτυχα. mettre le — à la fenêtre προκύπτω, ἐκβάλλω τὸ πρόσωπον εἰς τὸ παράθυρον. § πρόσωπον. on lui a fermé la porte au — τοῦ ἔκλεισαν τὴν θύραν κατὰ πρόσωπον, τὸν ἐσφάλισαν ἔξω. § ὄσφρησις. il a bon — ἔχει καλὴν ὄσφρησιν. il a bon —, il a le— fin εἶναι ἀγχίνους, προνοητικός. § εἶδος σίφωνος ἡ ὀχετοῦ εἰς τὸ ἀναλυμένον οὐρατὸν κτλ. § τὰ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. § ἀκρωτήριον. § χονδρώδης εἴτε σελαχώδης ἰχθυς, (ἴσ. ὀξύῤῥυγχος).
Ni, μόριον ἀρνητικὸν. οὔτε, μήτε. — l' or — ni la grandeur ne vous rendront heureux οὔτε ὁ πλοῦτος, οὔτε τὰ μεγαλεῖα θέλουσι σὲ καταστήσει εὐτυχῆ.
Niable, ἐπ. ἀρνήσιμος, (ἀποφατικὸς), τὸν ὁποῖον δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν.
Niais, se, ἐπ. ἀπτῆνες, πτηνὰ θηρευτικὰ, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτάξαν εἰσέτι. § ἄπειρος κόσμου καὶ τῶν ἠθῶν τῆς κοινωνίας. il a l'air — ἔχει φυσιογνωμίαν βλακώδη. c' est un— εἶναι βλάξ, τουρκ. μπουταλᾶς.
Niaisement, ἐπίρ. βλακικῶς.
Niaiser, ἐν. μικρολογῶ, παίζω, ἀνασχολοῦμαι, ἐνδιατρίβω εἰς μυρᾶ, εἰς φλυαρίας.
Niaiserie, Ϛ. λῆρος, μικρολογία, φλυαρία. § βλακεία.
Nibore, ἀρ. *νίβωρον, φυτὸν ἔνδορον τοῦ Μισσισιπί.
Nicandre, Ϛ. *νίκανδρον, γένος φυτῶν τῆς Περουβίας.
Niccollane, ἀρ. μίγμα νικελίου, κοβάλτου, σιδήρου καὶ ἀρσενικοῦ.
Niccolo, ἀρ. ἀχατης δίχρους (ἔνυλ) μὲ δύω στρώματα τὸ μὲν μέλαν, τὸ δὲ λευκὸν (παρὰ τοὺς ὁμωνύμους ἀδελφοὺς 'Ιταλοὺς γλύφοντας πάντοτε ἐπὶ τοιαύτης πετρας).
Nice, Nicette, ἐπ. ἀρελὴς, ἀρχάριος, ἄπειρος. § ἀμαθὴς, βλὰξ.
Nicement, ἐπίρ. ἀρελῶς, ἀδόλως.
Niche, Ϛ παστὸς (παστοφορεῖον) σηκὸς, κοίλωμα θολωτὸν τοῦ τείχου πρὸς ἀπόθεσιν ἀγάλματος, θερμάστρας κτλ. — en tour ronde παστὸς ἐξέχων, κυρτὸς. (ἐπὶ κυρτοῦ ἔξωθεν ἢ κυλινδικοῦ τοίχου κείμενος). — en tour creuse παστὸς κοῖλος, βαθὺς — feinte παστὸς ἀδαθὴς (ἔχων προστύπως ἐγγεγλυμμένα διάφορα σχήματα). — carrée ronde παστὸς τετράγωνος, στρογγύλος ἡ θολωτὸς. — rustique παστὸς ἀγροτικὸς (κατεσκευασμένος ἐπὶ μεσοτοίχου ἢ τοίχου, ἢ μὲ ξύλωσιν ἐξέχουσαν)

— à cru παστὸς κατάγειος (ἀοχλίζων ἀπὸ τὸ ἔδαφος). — angulaire παστὸς γωνιώδης (εἰς τὴν κώχην) — d'autel παστὸς ἐπάνω τοῦ Θυτιαστηρίου, τῆς ἁγίας τραπέζης κείμενος. — de rocailles κογχυλιάτης παστος (κατάσκεπος μὲ κογχύλια καὶ σχηματίζων εἶδος σπηλαίου). — de treillage παστὸς μεταξὺ δένδρων μὲ σιδηρᾶς ῥάβδους καὶ δοκάρια κατεσκευασμένος — en tabernacle παστος μέγας μὲ παραπετάσας, καὶ προμέτωπον. § κουβούκλιον, ὅπου τιθενται τὰ ἀχρηστα μυστήρια. § περίπτυγμα. faire une — à quelqu' un περιπαίζω τι ά.

Nichée, Ϛ. νεοττιὰ, φωλεὰ μὲ τὰ μικρα πουλια. § οικ. συμμορια φαυλοβίων συναθροισμένων ὁμοῦ.

Nicher, ουδ. νεοττοποιῶ, πήγνυμι καλιὰν, φωλεύω, φωλιάζω, κάμνω φωλιάν § βάλλω τι πούποτε. où s' est-il allé — ποῦ ὑπῆγε να χωθῇ, νὰ τρυπώσῃ.

Nichet, ἀρ πρωτοφώλιαιον ὠὸν, φωλείτης.

Nicheir, ἀρ. κλωβίον σειρήνων, εἴτε κανάρίων, ἀκανθίδων

Nick-corounde, ἀρ. εἶδος κινναμώμου ἀχρήστου καὶ ἀνόσμου

Nickel, ἀρ. νικέλιον, μέταλλον. — arsénical νικέλειον χαλκόχρουν. — hydraté νικέλειον μηλόχρουν, λεπτορυές. — natif νικέλειον αὐτοφυὲς ἢ ορειχαλκόχρουν. — natif ferrifère νικέλιον σιδηρούχον.

Nicodème, ἀρ. μέγας εὐήθης, βλακίστατος (grand —).

Nicolaïtes, ἀρ. πλ. Νικολαΐται, αἱρετικοὶ ἀποσχόμενοι τὸν γάμον τῶν ἱερέων.

Nicorée, Ϛ. ἀρελλὴς, εὐήθης κόρη.

Nicoteux, ἀρ. τεταρτημόρια (κομμάτια) κερκμιδίου χρήσιμα εἰς τοὺς ἐπιστεγαστάς.

Nicotiane, Ϛ. *νικοτιανὴ, καπνὸς, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν στρυχνοειδῶν.

Nicou, ἀρ. *ῥοδινία, δένδρον τῆς Γουϊάνης, μὲ τοῦ ὁποίου τοὺς κλάδους κτυπῶντες τὸ ὕδωρ ζαλίζουσι τοὺς ἰχθεῖς

Nictation, Ϛ. σκαρδαμυγμός. ἴδ. clignotement.

Nid, ἀρ. καλιὰ, φωλεά. il croit avoir trouvé la pie au — τοῦ φαίνεται ὅτι ἔκαμε μεγάλην ἀνακάλυψιν, ὅτι κάτι εὗρε. petit à petit l' oiseau fait son — μὲ τὴν ὑπομονὴν γίνεται ἡ ἀγουσίδα μέλι, ἡ φασοῦλι στὸ φασοῦλι γεμίζει τὸ σακκούλι. c' est un — à rats εἶναι ποντικορωλιὰ, ποντικότρυπα (ἐπὶ δωματίου μικροῦ καὶ ἀχρείου). — de pie παράπηγμα, καλύβη πολιορκητῶν, ἐπὶ ῥήγματος τειχους. mine par —s μεταλλεῖον διακεκομμένον, οὐχὶ δὲ κατὰ συνεχεῖς ῥάβδους εἴτε φλέβας. — de fourmis Ϛάμνος ἀναῤῥιχώμενος τῆς Καϋένης. — d' oiseaux φωλεαὶ ὀρεπανίδων (Θαλασσοχελιδόνων) τὰς ὁποίας οἱ Κινέζοι τρώγουσιν ὡς λίχνευμα. § εἶδος ὀρνέου, ὀρχιοειδὲς φυτόν.

Nidoreux, euse, ἐπ. κνισσώδης, ὀσμώδης, καυστικὸς, ἔχων γεῦσιν ἢ ὀσμὴν σαπροῦ, κλυδιασμένου πράγματος.

Nidulaire, Ϛ. κυάθιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.

Nièbe, Ϛ εἶδος ὀλυχοῦ, φατήλου τῆς Σενεγάλης.

Nièce, Ϛ. ἀδελφιδῆ, κ. ἀνεψιά. petite — ἐξαδελφιδῆ, μικρὰ ἀνεψια, κόρη δηλ. τοῦ ἀνεψιοῦ — à la mode de Bretagne ἐξανεψια, κόρη τοῦ πρωτεξαδέλφου.

Nielle, Ϛ. μελάνθιον, κ. μαυροκούκι, φυτόν. § ἐρυσίβη, κ. μαυρακὸς τοῦ σίτου. § ὁμίχλη βλάπτουσα τὰ σπαρτά. § ἀδίαντον, λυχνὶς, ἀγρόστεμμα, φυτά.

Nieller, ἐν. (ἐρευτιδῶ) διαρθείρω διὰ τῆ, ἐρυσίβης.

Nier, ἐν. ἀπαρνέομαι, ἀρνοῦμαι.

Nieremberge, Ϛ. *νιρεμβέργη, φυτὸν.

Nife ἢ Nef, Ϛ. ἐπιφάνεια πετρώματος (στιβάδος) ἀρδωτίας εἴτε σχιστολίθου.

Nigaud, de, ἐπ βλὰξ, εὐήθης. § οὐσ. ὁ.μ. § *φαλακροκόραξ, πτηνὸν βλακῶδες.

Nigauder, οὐδ βλακεύομαι, ἠλιθιάζω, φέρομαι, πράττω, λαλῶ εὐήθως.

Nigauderie, Ϛ βλακεία, εὐήθεια.

Nigelle ἢ Nielle, Ϛ. μελάνθιον, κ. μαυροκούκι, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βατραχιοειδῶν. § μελάμπυρον, ὀχυλίτης, ἕτερον φυτόν.

Nicoteaux, ἀρ. πλ. κεραμίδια κομμένα διὰ τὰς δοκίδας.

Nigrin, ἀρ. εἶδος ὀξυδοτιτάνου σιδηρούχου, ὀρυκτὸν.

Nigrine, Ϛ. *τεῖσμον, Ϛάμνος τῆς Κινας, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα δίδουσιν εὐωδίαν εἰς τὸ τεῖ, (τσάϊ).

Nigroil ἢ Négueil, ἀρ. (σπάρος) μελάνουρος, κ. μελανούρι, ἰχθύς.

Nihil album ἢ pompholix, ἀρ. ἄχνη ψευδαργύρου, ὀξύδιον ξίγκου.

Nihilité, Ϛ μηδαμινότης.

Nikel, ἀρ. ἴδ. Nickel.

Nil, ἀρ. λογιστικὸν νόμισμα τῆς Σουράτης καὶ ἁπλῶς τῆς Ἰνδίας

Nil-gaut ἢ Nyl-ghaut, ἀρ. αἰγάγρου εἶδος, ζῶον μηρυκάζον.

Nilion, ἀρ. *νήλειον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων. § εἶδος λίθου τῶν ἀρχαίων (ἴσως ἀχάτης).

Nillas, ἀρ. ὕρασμα Ἰνδίας ἀπὸ φλοιόν τινος φυτοῦ καὶ μέτξαν.

Nillo, Ϛ. (τὰ δύω ll προφέρ. ὑγρῶς.) ἕλιξ, βόστρυχος, ψαλίδα τῆς ἀμπέλου.

§καλλωπισμὸς πρασιᾶς ἀπὸ πυξάριον κτλ § τυροκεύς, σιδήριον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὰ ὑαλία τῶν παραθύρων ἐκκλησίας. § χορδόστροφον, τροχὸς τῶν χορδοποιῶν. § ξυλίνη χειρολαβὶς (manivelle) εἴτε χειρούλιον μηχανῆς.

Nilomètre, ἀρ. νειλόμετρον, στήλη δεικνύουσα διὰ βαθμῶν τὴν αὔξησιν εἴτε πλημμύραν τοῦ Νείλου.

Nim, ἀρ ἐριοῦχόν τι τῆς Ὀξιτανίας. (Languedoc).

Nimbe, ἀρ. κύκλος φωτὸς, σέλας περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ἁγίων, ἢ ἀνάλογός τις κύκλος εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν Αὐτοκρατόρων ἐπὶ βυζαντινῶν νομισμάτων.

Ningas, ἢ Niguas, ἢ Nique, ἀρ. ἐντομον τῆς Ἀμερικῆς, ἐνοχλητικὸν εἰς ἀνθρώπους καὶ ζῶα.

Ningi, ἀρ. ῥίζα ὀγκώδης τοῦ Sierraleone χρήσιμος εἰς ζυθοποιΐαν.

Ninos, ἀρ μέλισσα τῆς Περουβίας, τῆς ὁποίας τὸ κηρίον ἔχει χρυσοειδὲς χρῶμα.

Niopo, ἀρ. *νίοπον, δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα χρησιμεύουσιν ὡς ταβάκος.

Niortais, ἀρ. —se Ϛ. Νιόρτιος, ἐκ τῆς πόλεως Νιόρτου (Niort).

Niote, ἀρ. * νιοτον, γένος φυτῶν τῆς Ἰνδίας, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα τιμῶνται ὡς ἀλεξιπύρετα.

Nipe, ἀρ. * νίπη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φοινίκων (εἰς τὰς Μολουκοννήσους καὶ Φιλιππονήσους) ὅθεν ἐκεῖει διὰ τῆς ἐντομῆς γλυκὺς χυμός.

Nippe, Ϛ. (ἐπὶ πληθ. μάλιστα.) ἐνδύματα, σκεύη, καλλωπίσματα.

Nipper, ἐν. προικίζω, μὲ ἐνδύματα, σκεύη κτλ.

Nippis, ἀρ. * νίπις, πανίον τῶν Φιλιππονησίων καὶ τοῦ Μαδαγασκάρ.

Nique, ἀρ. σημεῖον μυκτηρισμοῦ. faire la — à quelqu'un μυκτηρίζω, περιπαίζω τινά.

Niquedouille, ἀρ. βλὰξ, ἠλίθιος, μωρός.

Niquet, ἀρ. λῆρος, μηδαμινὸν πρᾶγμα. § χειρονομία περιπαίγματος καὶ περιφρονήσεως

Nisa, Ϛ. δύο φυτὰ τῆς Μαδαγασκάρ.

Nisanne, Ϛ. ῥίζα ἰατρικὴ τῆς Κίνας.

Nise, Ϛ. ἐπιφάνεια πετρώματος σχιστολίθου.

Nispie, Ϛ (νεσπὶς) νόμισμα τουρκικόν.

Nissole, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.

Nista, ἀρ. δένδρον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν, τοῦ ὁποίου οἱ λοβοὶ περιέχουσιν ἑκτὸς τῶν κόκκων καὶ κιτρίνην τινὰ κόνιν ἐδώδιμον.

Nitèle, Ϛ. * νητελὴς, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Nitidulaires, ἀρ. πλ. * αἰγλήεντα, σύστημα κολεοπτέρων ἐντόμων.
Nitidule, Ƨ. *αἴγλη, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Nitouche (sainte), Ƨ. οἰκ. ὑποκριτής. faire la sainte — προσποιοῦμαι ὅτι δὲν ἐπιθυμῶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τῷ ὄντι ζητῶ, προσποιοῦμαι γλυκύτητα, κοσμιότητα κτλ.
Nitraire, Ƨ. γένος φυτῶν παχίων τῆς Διδηρίας καὶ τοῦ Σινεγαλ
Nitrate, ἀρ. νιτρικὸν ἅλας. — d'argent νιτρικὸς ἄργυρος. — d'argent fondu στύγιος λίθος, πέτρα τῆς κολάσεως. — de potasse νιτρικὴ πότασα, νίτρον.
Nitre, ἀρ. νίτρον, νιτρικὴ πότασα, τουρκ. γκιουβέρτζιλές, χρήσιμος ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς πυροκόνεως
Nitreux, euse, ἐπ. νιτρώδης. gaz — ὀξυδωτὸς ἄζωτος. acide — ὀξὺ νιτρῶδες.
Nitrière, Ƨ. νιτροποιεῖον, ἐργαστήριον νίτρου.
Nitrique, ἐπ. νιτρικός.
Nitrite, ἀρ. νιτρῶδες ἅλας, ἐκ τινος βάσεως καὶ τοῦ νιτρώδους ὀξέος.
Nitrogène, ἀρ. νιτρογόνον, εἴτε ἄζωτος, στοιχεῖον ἀέριον.
Nitro-muriate, ἀρ. νιτραλικὸν εἴτε ὑδροχλωρονιτρικὸν ἅλας.
Nitro-muriatique, ἀρ. νιτραλικὸν εἴτε ὑδροχλωρονιτρικὸν ὀξύ.
Niveau, ἀρ. στάθμη, στάφνη, ὑδροστάτης. — d'air *ἀεροστάθμιον, δοχεῖον ὑέλινον χωρὶς τρύπαν, περιέχον ὑγρὸν, ὅπου ἐπιπλάζει πομφόλυξ ἀέρος, δεικνύουσα μὲν ἐπί τινος σημείου τὴν ζητουμένην ἰσοπέδωσιν ἢ ἰσοσταθμίαν, ὑφουμένη δὲ πρὸς μίαν τῶν ἄκρων, ὅταν αὕτη δὲν ὑπάρχῃ. — simple τρίγωνος στάθμη. — des maçons σταφύλη, *νεροζύγι. — à plomb κάθετος, σπάρτος — de reflexion ἀνταυγὴς στάθμη, ἐπιφάνεια ὕδατος, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἰκονίζεται ἀντίστροφον καὶ συνεχὲς τὸ ἀντικείμενον. — de réflexion τηλεσκοπικὴ στάθμη. — hydraulique ὑδραυλικὴ στάθμη, σιφὼν ὁριζόντιος ἔχων κατὰ σειρὰν τρεῖς ἰσομεγέθεις φιάλας πλήρεις κοκκίνου ὑγροῦ διὰ νὰ φαίνηται μακρόθεν. de —, au — ὁριζοντείως, πρὸς στάθμην ἴσα. au — de ἐξίσου. il est au —, des plus grands hommes ἰσοφαρίζει πρὸς τοὺς μεγίστους ἄνδρας. mettre de — σταθμῶμαι, ἐξισῶ, βάλλω ἴσα. μεταφ. φέρω εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, κατάστασιν. — d'eau douce *βραγχιόπους, εἶδος ἰχθύος. — de mer σφύραινα, ἕτερος ἰχθύς.
Niveler, ἐν. σταθμίζω, σταφνίζω. § ὁμαλίζω, ἰσάζω.
Niveleur, ἀρ. σταθμιστής. § *ἰσόφιλος, ὀπαδὸς πολιτικοῦ συστήματος τῆς Ἀγγλίας ζητῶν τὴν ἰσότητα.
Nivellement, ἀρ. στάθμησις, στάφνισμα. § ἰσοπέδωσις, χωροσταθμία, χωροστάθμησις.
Nivénie, Ƨ. γένος φυτῶν.
Nivéole, Ƨ. λευκόϊον, φυτὸν ναρκισσοειδές.
Nivereau, ἀρ. —rolle, Ƨ *χιονόσπινος, πτηνόν.
Nivette, Ƨ εἶδος ῥοδακίνου.
Nivôse, ἀρ. νερετόσεις, τέταρτος μὴν τοῦ μηνολογίου τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως
Nobiliaire, ἀρ. εὐγενολόγιον, καταλογος ἢ ἱστορία τῶν εὐγενῶν τινος χώρας.
Nobilissimat, ἀρ. χαρακτὴρ, ἀξία τοῦ εὐγενεστάτου.
Nobilissime, ἀρ. εὐγενέστατος, τίτλος τῶν καισάρων καὶ καισαριδῶν κατὰ τὸν μεσαιῶνα. § πορφυρόκοσμος, ἀξιωματικὸς φέρων πορφύραν.
Noble, οὐσ. καὶ ἐπ. εὐγενής, εὐπατρίδης. μεταφ. ἀνώτερος τῶν ἄλλων, ἔνδοξος. un cœur — γενναιόψυχος, γενναιόκαρδος. style — μεγαλοπρεπὴς λέξις, χαρακτὴρ λόγου. parties —s τὰ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τὴν ζωὴν ὄργανα τοῦ σώματος, οἷον ἐγκέφαλος, καρδία, πνεύμονες, στόμαχος, καὶ τὰ γεννητικὰ δὲ μόρια. § οὐσ. ὁμ.
Noblement, ἐπίρ. εὐγενῶς.
Noblesse, Ƨ εὐγένεια. § τάξις, σύστημα εὐγενῶν. la — de l'état τὸ ἀρχοντολόγιον τῆς ἐπικρατείας. § γενναιότης. — d'idées, de sentiment, de physionomie γενναῖαι ἰδέαι, φυσιογνωμία, φρονήματα.
Nocca, ἀρ. Ϛάμνος τις.
Noce, Ƨ γάμος. premières, secondes, troisièmes —s πρωτογαμία, δευτερογαμία, τριτογαμία. faire une — ἑστιάζω, τελῶ γάμον. § κλητοί, προσκεκλημένοι τοῦ γάμου, ὁμήγυρις αὐτῶν après le dîner toute la — alla à l'opéra μετὰ τὸ δεῖπνον ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι ὑπῆγον εἰς τὸ Θέατρον. il n'a jamais été à telles ἢ à pareilles —s ποτὲ δὲν τὴν μετεχειρίσθησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. je ne suis pas à la — κινδυνεύω, εὑρίσκομαι εἰς κίνδυνον.
Nocher, ἀρ. πρωρεύς, ναυστόλος, ποδότης.
Noctambule, ἀρ. νυκτοβάτης, ὁ ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου καὶ περιπατῶν τὴν νύκτα, ἢ ἐκτελῶν τὰ συνήθη ἔργα.
Noctambulisme, ἀρ. νυκτοβασία, πάθος τῶν νυκτοβατῶν.
Noctilion, ἀρ. * κερκονυκτερίς.
Noctiluque, ἐπ. νυκτοφανὴς, νυκτοφεγγὴς, νυκτολαμπής. § γένος ἀκτινωτῶν φωσφοριζόντων τὴν νύκτα.
Noctuelle, Ƨ. *νυκτιπόλος, γένος φαλαινων, λεπιδοπτέρων ἐντόμων.
Noctuellites, Ƨ. πλ. * νυκτιμένη, σύστημα ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
Noctule, Ƨ. * νυκτοφανὴς, εἶδος νυκτερίδος.
Noctuo-bombycites, ἀρ. πλ. *γλωσσοβόμβυκες, σύστημα ἐντόμων ἐχόντων φαιδρὰν γλῶσσαν.
Nocturlabe, ἀρ. *πολοσκόπιον, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου εὑρίσκομεν πόσον ὁ πολικὸς ἀστὴρ ὑπάρχει ὑψηλότερος, ἢ κατώτερος τοῦ πόλου. § *ὑψαστροσκόπιον, ἢ τηλεσκόπιον, διὰ τοῦ ὁποίου εὑρίσκομεν τὰ ὕψη τῶν ἀστέρων.
Nocturne, ἐπ. νυκτερινός. animaux —s νυκτινόμα ζῶα, ὡς ἡ γλαῦξ. § ὄρθρος. premier, second, troisième — πρώτη, δευτέρα, τρίτη ὥρα. —s φάλαιναι, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.
Nocturnement, ἐπίρ. διὰ νυκτός, τὴν νύκτα.
Noddi, ἀρ. εἶδος *ἁλοχελιδόνος.
Nodosité, Ƨ. κονδυλος, στραγγάλιον.
Nodus, ἀρ. κόνδυλος, κονδύλωμα, πρῆσμα σκληρὸν καὶ ἐνῶδες τῶν ὀστέων, καὶ τενόντων.
Noel, ἀρ. χριστούγεννα, τὰ γενέθλια τοῦ Χριστοῦ. § ᾠδὴ κατ' αὐτὴν τὴν ἑορτὴν ᾀδομένη. § σῆμος, σκοπὸς τῆς ᾠδῆς ταύτης.
Noerz, ἡ Norza, ἀρ. μυγαλὴ δυσώδης.
Nœud, ἀρ. (τὸ d ἀρ.) ἔναμμα, κάθαμμα, δεσμὸς, κόμβος. — coulant βρόχος, στραγγαλία, κ. συρτοδηλειά. — de cheveux πλόκαμος. — d'une pièce de théâtre πλοκὴ δράματος. μεταφ. δυσκολία. trancher le — de la question λύω τὴν ἀπορίαν. — gordien γόρδιος δεσμός. μεταφ. συνάφεια, ἕνωσις ἀνθρώπων. — de parenté ἐσμὸς συγγενείας. § ὄζος, ῥόζος, γόνυ καυλοῦ. § ὀρθαλμὸς φυτοῦ. tailler une vigne, une branche au second, au troisième — κλαδεύω τὸ κλῆμα, τὸν κλάδον εἰς τὸ δεύτερον ἢ τὸ τρίτον ὀμμάτιον. § ἄρθρον, ἄρθρωσις, κλεῖσις δακτύλου κτλ. — de la gorge λάρυγξ, βρόγχος, λήκυθος, κ. καρύδιον. ris qui ne passe pas le — de la gorge βιβλιασμένος γέλως. § —s τὰ ὀστάρια τῆς οὐρᾶς τοῦ κυνὸς, τῆς γαλῆς κτλ. § ἐπὶ τεχνῶν, γενικῶς, ὅ,τι συνδέει τὰ μέρη, ἢ κεῖται εἰς τὸ μέσον. § σύνοδος, συζυγία, σύμπτωσις τῆς τροχιᾶς τοῦ ἀστέρος μὲ τὴν ἐκλειπτικήν. courbe à —, γραμμὴ τεθλασμένη καμπύλη.
Nogat, ἴδ. Nougat.
Nogrobe, Ƨ. γένος κογχυλίων.
Nuguet, ἀρ. κάνιστρον ἐκπίταλον (ἀνοικτὸν) ἐπίμηκες ἔχον τὰς γωνίας στρογγύλας καὶ μὲ λαβὴν κυκλοειδῆ ἐπάνωθεν ἀπὸ καστανέαν.
Noir, re, ἐπ. μέλας, μαῦρος. § μελανὸπὸς, μελαγχρινὸς, μαυροδισός. du pain — μαῦρον ψωμί. § ζοφώδης, σκοτεινὸς (nuit —e). § ῥυπαρὸς, βρώμικος. ligne — πικρὰ ὀθόνια, πανὰ

λερωμένα. bûtes —es μελανὰ ζῶα, κάπρος καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν λεγομένων fauves. viande —e κρέας μελανὸν τινων ζώων, οἷον σκολόπακος, λαγωοῦ κτλ. blé — ἔλυμος, κ. καλαμπόκι. μεταφ. σκυθρωπὸς, κατηφής. il a une humeur —e εἶναι μελαγχολικός. § σκληρός. crime — ἔγκλημα, κακούργημα φρικτόν. § οὐσ. τὸ μέλαν χρῶμα. — des sèches Ὄλος, μελάνι τῆς σουπιᾶς. aller du blanc au — ἄλλος ἐξ ἄλλου γίνομαι.— à noircir αἰθάλη, κ. καπνιά. il voit tout — βλέπει ὅλα τὰ πράγματα μαῦρα, ὀηλ. ἐπὶ κακοῦ, προβλέπει, μαντεύει κακά. broyer du — ἔχω μελαγχολικοὺς διαλογισμούς. pot au — πρόσομμα, κ. σκόνταμμα. — aurore, ἀρ. μυίαγρον τῆς Ἀμερικῆς le — et fauve ὄρεως εἶδος. souci — εἶδος σπίνου. § ἀρ. αἰθιὼψ, μαῦρος, ἀράπης. — ployant φαιαὶ κηλίδες ἐπὶ τοῦ σιδήρου ἀποδεικνύουσαι τὴν σφυρηλασίαν.

Noirâtre, ἐπ. μελαγχρινὸς, κ. μαυριδερός.

Noiraud, de, ἐπ. μελανόχρους, φαιότατος

Noirceur, Ϛ. μελανία. μεταφ. μελαγχολία, κατήφεια. § μιαρία, βδελυρία, σκληρότης πράξεως, ἡ πρᾶξις Ϟηριώδης, ἐγκληματική.

Noircir, ἐν. μελαίνω, μαυρίζω. § ἀμαυρῶ τὴν φήμην, ὀυσφημῶ τινα. § ἐμπνέω μελαγχολίαν. cette lecture m'a noirci l'esprit ἡ ἀνάγνωσις αὕτη μ' ἔκαμε μελαγχολικόν. § τρίβω σιδηρικὰ μὲ βωδινον κέρατον διὰ νὰ τὰ προφυλάξω ἀπὸ τὴν σκωρίαν. § οὐδ. γίνομαι μέλας, μαῦρος. le temps, le ciel noircit ἡ se noircit ὁ καιρος, ὁ οὐρανὸς σκοτεινιάζει, συννεφιάζει. se —, αὐτοπ. ἀμαυροῦμαι, μολύνομαι. je ne me noircirai jamais d'un tel crime ὀὲν Ϟέλω ποτὲ τολμήσει τοιοῦτο κακούργημα.

Noircisseur, ἀρ. βαφεὺς τελειοποιῶν τὸ μαῦρον.

Noircissure, Ϛ. μελάνωσις, κ. μαυρίλα.

Noire, Ϛ. μουσ. τέταρτον τόνου.

Noirprun, ἀρ. ἴδ. Nerprun.

Noise, Ϛ. ἔρις, φιλονεικία.

Noiseraie, Ϛ. καρυών, τόπος γεμάτος ἀπὸ καρυδίας.

Noisetier, ἀρ. λεπτοκαρύα, εἴτε ποντικὴ καρύα (κ. φοντουκιά).

Noisette, Ϛ. λεπτοκάρυον, λόπιμον, κάρυον ποντικὸν, κ. φοντούκι. donner des —s à ceux qui n'ont plus de dents ὀίδω εἰς τινα πράγματα, τὰ ὁποῖα ὀὲν ὀύναται νὰ μεταχειρισθῇ. couleur de — καστανὸν χρῶμα. — d'inde καρπὸς εἴδους τινὸς φοινικος. — noire εἶδος ἀγαρικοῦ καστανόχρου ἐπάνωθεν. — de terre βολβός τινος φυτοῦ. (liondent) λεοντόδοντος.

Noisif, ἐπ. βλαβερός.

Noix, Ϛ. κάρυον, κ. καρύδι. § γενικον ὄνομα τῶν σκληροφλοίων (ἐξωτερικῶς σκληρῶν) καρπῶν.— de gallo κηλὶς, κηλίδιον. — muscade (κώμακον;) μοσχοκάρυ(ὀ)ον. — de coco κοκκοφοίνιξ. — de diamans εἶδος ἀγαρικοῦ ὀξινοῦ. — narcotique, καρπός τις τῆς Ἰνδίας. — de veau ἀὀὴν εἰς τὴν πλάτην τοῦ μοσχαρίου — matelle στρύχνος, στραμώνιον — vomique, στρυχνοκάρυον, καρπὸς τῆς Ἰνδίας φαρμακερώτατος. § στήριγμα τοῦ γραφομέτρου, τῆς στάθμης. § ἐπὶ τεχνῶν, ἐργαλεῖον ἢ μέρος ἐργαλείου ἔχον σχῆμα στρογγύλου.

Nolane, Ϛ. *νώλανον, φυτὸν στρυχνοειὀές.

Nolet, ἀρ. κέραμος κοῖλος. § κοίλωμα εἰς τὴν σύμπτωσιν ὀύω στεγῶν.

Noli-me-tangere, ἀρ. μή μου ἅπτου, φυτά τινα τῶν ὁποίων ἐγγιζομένων ὁ καρπὸς τινάσσεται μακράν. § φαγέὀαινα, ἕλκος κακόηθες.

Noline, Ϛ. *νωλίνη, φυτὸν χρινοειὀές.

Nolis ἢ Nolissement ἢ Naulage, ἀρ. ναύλωσις, ναύλωμα πλοίου.

Noliser, ἐν. ναυλῶ, κ. ναυλόνω.

Nom, ἀρ. ὄνομα. donner un — ὀνομάζω. appeler quelqu' un par son — καλῶ τινα ἐξ ὀνόματος. agir au — d'un autre ὑπὲρ ἄλλου τί πράττω. en mon — ὑπὲρ ἐμοῦ. au—des dieux πρὸς Θεῶν, ὀιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. il a décliné son nom εἶπε ποῖος εἶναι. répondre d'une chose sous son simple et privé — εἶμαι προσωπικῶς ὑπεύθυνος ὑπέρ τινος. je ne lui ai jamais dit pis que son — ὀὲν τοῦ εἶπά ποτέ τινα πειρακτικὸν λόγον. c'est un homme a qui il ne faut pas dire plus haut que son — πειράζεται ὀιὰ τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα. il nomme les choses par leur — ὁμιλεῖ ἐλευθέρως περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἀξίαν των (λέγει τὴν σκάφην σκάφην καὶ τὰ σύκα σύκα.) § φήμη, ὑπόληψις, τιμή. se faire un —. γίνομαι ὀνοματὸς, ἐξάκουστος, φημίζομαι. § προσηγορία, τίτλος. prendre le — de duc ὀνομάζομαι ὀούξ.

Nomade, ἀρ. οὐσ. καὶ ἐπ. νομάς. § γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Nomance ἢ Nomancie, Ϛ. ὀνοματομαντεία, μαντεία γινομένη μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος.

Nomarque, ἀρ. νομάρχης, ἀξίωμα τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου.

Nomble, Ϛ. ῥίζα τῶν σκελῶν τῆς ἐλάφου.

Nombrant, ἀρ. ἀριθμῶν. nombre — μοναὀικὸς ἀριθμός.

Nombre, ἀρ. ἀριθμός. — entiers ἢ naturels ὁλόκληροι ἀριθμοί.—s rompus ἢ fractions κλάσματα. — rationnel ἴὀ. rationnel. — entier rationnel ἴὀ. τὸ αὐτό. — rationnel rompu ὁμ. — rationnel mixte ὁμ. — irrationnel ἢ sourd ἴὀ. irrationnal. — pair ἄρτιος ἀριθμός.— impair περιττὸς ἀριθμὸς —s imparfaits abondants ἀτελεῖς μείζονες ἀριθμοι. —s imparfairs défectifs ἀτελεῖς ἐλάσσονες. — plan παραγόμενος ἀριθμός — carré ἀριθμὸς τετράγωνος ὀι' ἑαυτοῦ πολλαπλασιαζόμενος. — cardinal ἀπόλυτος, πρωτότυπος ἀριθμὸς— ordinal ταχτικὸς ἀριθμὸς, οἷον πρῶτος, ὀεύτερος, τρίτος κτλ. — singulier, duel, pluriel, Γραμ. ἀριθμὸς ἑνικὸς, ὀυϊκὸς, πληθυντικός. le livre des —s οἱ ἀριθμοί, τὸ τέταρτον βιβλίον τοῦ Μωσέως, περιέχον τὴν ἀπαρίθμησιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ. il n'est plus là que pour faire — αὐξάνει μόνον τὸν ἀριθμὸν (λέγεται περὶ ἀνθρώπου μὴ ἔχοντος ὑπόληψιν εἴς τινα συναναστροφήν). ils sont au — de douze ὀώὀεκα εἶναι τὸν ἀριθμόν. des amis en grand ἢ en petit — φίλοι πολυάριθμοι ἢ ὀλιγάριθμοι. ils sont en si grand — τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, εἶναι τόσοι, ἢ τόσον πολλοί. quel était leur —? πόσοι ἦσαν; mettre au — des savants συγκαταριθμῶ εἰς τοὺς σοφοὺς, βάλλω εἰς τὴν τάξιν τῶν σοφῶν. j'ai vu ses tableaux ; dans le — il y en a beaucoup de médiocres εἶὀον τὰς εἰκόνας του, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ὑπάρχουσι πολλαὶ μέτριαι τὴν ἀξίαν. § πλῆθος. nous étions — de gens εἴμεθα πάμπολλοι. sans — ἀνάριθμοι. § ῥυθμὸς, ἁρμονία. cette période a du — εὔρυθμος περίοὀος. — d'or χρυσοῦς ἀριθμὸς, Μέτωνος κύκλος ἢ σελήνης κύκλος, περίοὀος 19 ἐτῶν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐπανέρχονται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, τοὐτέστιν ἡ νεομηνία συμπίπτει κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ πολιτικοῦ ἐνιαυτοῦ. — d'or ἢ lettre d'or χρυσοῦς ἀριθμὸς, σημαίνων τὸ ἔτος τῆς περιόὀου ταύτης.

Nombrer, ἐν. ἀριθμῶ.

Nombreux, euse, ἐπ. πολυάριθμος. période —se εὔρυθμος περίοὀος.

Nombril, ἀρ. ὀμφαλός. amputation du — ὀμφαλοτομία. § ὀμφαλὸς, τὸ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ καρποῦ ἐναντίον τοῦ μίσχου κοίλωμα. § ὀμφαλὸς, τρύπα κατὰ τὸ μέσον τῆς βάσεως τῆς κογχύλης. —blanc εἶὀος μύκητος. § ἑστία. Γεωμ.— de Vénus κοτυληδὼν, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀειζωειδῶν. — marin εἶὀος κογχύλης καὶ ὀστρακοῤῥέματος ὀιθύρου. § ἐπίπτυγμα (σκέπασμα) πολλῶν κογχυλίων.

Nome, ἀρ. νόμος, ἆσμα, σκοπὸς.

— Éolien, Lydien Αἰολικὸν, Λύδειον μέλος. § ῥυθμὸς, μέτρον ποιητικὸν, οἷον τροχαϊκὸν, δακτυλικὸν ὡς ἀπὸ τοῦ ποδὸς, ἀλκμανικὸν κτλ. ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ, πυθικὸν ὡς ἐκ τοῦ ὑποκειμένου, νητοειδὲς ἢ ὀξὺ ὡς ἐκ τοῦ τόνου. § νομὸς, θέμα, ἐπαρχία τῆς παλαιᾶς Αἰγύπτου διαιρουμένης εἰς νομούς. § νόμος, θεσμὸς, κανών. § Ἄλγ. ὄρος (ὄνομα) σημαίνων ποσὸν ἐνωμένον μὲ ἕτερον διά τινος σημείου οἷον a+b ὀνώνυμον, δηλ. δύω ὀνόματα τὸ A. καὶ B. ἢ μᾶλλον δίνομον παρὰ τὸ νέμω.

Nomenclateur, ἀρ. ὀνοματοθέτης, ὀνοματολόγος, προσδιορίζων ὀνόματα σειρᾶς τινων ἀντικειμένων, οἷον ἰχθύων, φυτῶν κτλ. § ὀνομακλήτωρ, δοῦλος παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομάζων τοὺς πολίτας εἰς τὸν θέλοντα, ἢ βάλλων κατὰ τάξιν τοὺς προσκεκλημένους εἰς τὴν τράπεζαν.

Nomenclature, θ. ὀνοματοθεσία, ὀνοματολογία, ὀνομασία διακριτικὴ ἀντικειμένων (οἷον φυσικῆς, ἱστορίας κτλ). § λεξίλογος, ἄθροισμα λέξεων εἰδικῆς τινος ἐπιστήμης ἢ τέχνης.

Nomie, θ παρὰ τὸ νόμος, κανὼν· εὑρίσκεται εἰς τὴν σύνθεσιν πολλῶν λέξεων, οἷον astronomie, κτλ § *νομὶς, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Nominal, le, ἐπ. ὀνομαστὸς, κατ' ὄνομα γινόμενος. appel — ἡ κατ' ὄνομα (ὀνομακλήδην) ψηφηφορία, γνωμοδότησις. prières —es τιμητικὸν δικαίωμα τοῦ ν' ἀναφέρωνται εἰς τὰς δημοσίας εὐχὰς τὰ ὀνόματα τινων ἀρχόντων κτλ. valeur —e ὀνομαστικὴ (οὐχὶ δὲ κατ' ἀξίαν ὑλικὴν) τιμὴ τοῦ πράγματος. on a frappé en roupies d' or environ quinze millions valeur —e mais qui ne représentaient effectivement que neuf millions ἐνομισματοκόπησαν ὡς 15 ἑκατομμυρίων κατὰ λίξιν ἡ ὀνομαστικῆς ἀξίας χρυσᾶ ῥούπια, τὰ ὁποῖα ὅμως διὰ τὴν μίξιν τοῦ χαλκοῦ ὃν εἶχον πραγματικὴν ἀξίαν ἐπέρεινα τῶν 9

Nominaliste, ἀρ. ὀπαδὸς τῆς αἱρέσεως τῶν Nominaux.

Nominataire, ἀρ. διωρισμένος παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα φέρον πρόσοδον.

Nominateur, ἀρ. ὀνομαστὴς, διοριστὴς, ὀνομάζων, διορίζων.

Nominatif, ive, ἐπ. ὀνομαστικὸς. cas — ὀνομαστικὴ πτῶσις.

Nomination, θ (ἀπόδειξις) ὀνομασία. — des juges διορισμὸς τῶν δικαστῶν. § δικαίωμα τοῦ διορίζειν. ce magistrat a la —à telle place ὁ δικαστὴς οὗτος ἔχει δικαίωμα νὰ διορίσῃ εἰς ταύτην τὴν θέσιν.

Nominaux, ἀρ. πλ. *ὀνοματιστὴς, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν πραγματιστῶν), αἱρεσις σχολαστικῶν δοξαζόντων μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὴν φύσιν ὄντα ἀντίστιχα τῶν γενικῶν ἐννοιῶν εἴτε προσηγορικῶν ὀνομάτων, θεωρούντων δὲ ταῦτα ὡς ἐπινοίας, ἢ ἁπλῶς μόνον λέξεις σημαινούσας τοὺς διαφόρους τρόπους, καθ' οὓς ἡ λογικὴ δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰ ἀντικείμενα.

Nomique, ἐπ. (νόμος, κ σκοπὸς) ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.

Nommément, ἐπ.ρ. ὀνομαστὶ, ἐξ ὀνόματος.

Nommer, ἐν. ὀνομάζω. § διορίζω. on a nommé un ambassadeur διωρίσθη πρέσβυς. § προτείνω τινὰ εἰς ὑπηρεσίαν. le public le nomme a cette place ἡ κοινὴ γνώμη τὸν προτείνει εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν. se —, αὐτοπ. ὀνομάζομαι. comment se nomme-t il? πῶς καλεῖται; à point nommé ἀκριβῶς, ἐγκαίρως. à jour nommé κατὰ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν.

Nomocanon, ἀρ. νομοκάνων, συλλογὴ θεσμῶν αὐτοκρατορικῶν.

Nomographe, ἀρ. νομογράφος.

Nomographie, θ. νομογραφία.

Nomologie, θ. νομολογία.

Nomophylax, ἀρ. νομοφύλαξ.

Nomothète, ἀρ. νομοθέτης.

Nompair, ἐπίρ. ἀσυγκρίτως.

Nompareil, eille, ἐπ. ἔξοχος, ἀπαράμιλλος, μὴ ἔχων ὅμοιον ἄλλον. — eille ταινία λεπτοτάτη, σακχαρόπηκτον λεπτότατον, μικρότατος τυπογραφικὸς χαρακτὴρ grosse —eille ὁ χονδροτατος τυπογραφικὸς χαρακτὴρ.

Non, ἐπίρ. ἀρνητικὸν, οὐχὶ, τὸ ἐναντίον τοῦ ναί. il cherchait à vaincre ses ennemis, — pas à les perdre ἐσπούδαζε νὰ νικᾷ τοὺς πολεμίους, οὐχὶ δὲ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύῃ § ἀπαγορευτικὸν, μή. verité — contestée ἀλήθεια ἀναμφισβήτητος. λαμβάνεται καὶ οὐσιαστικῶς il m'a répondu un — sec μοὶ ἀπεκρίθη ξηρὰ ξηρὰ ὄχι. — seulement οὐ μόνον, ὄχι μόνον. — plus οὐ μᾶλλον, ὄχι περισσότερον. on n' en parle — plus que s' il n' avait jamais existé δὲν ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ περισσότερον παρ' ἂν δὲν ὑπῆρχε ποτέ. je n' en sais rien — plus que vous δὲν γνωρίζω τίποτε περισσότερον ἀπὸ σέ. — plus ὁμοίως, ὡσαύτως. vous ne le voulez pas, ni moi — plus δὲν τὸ θέλεις σὺ, οὔτ' ἐγὼ περισσότερον.

Non-âge, ἀρ. προβεβηκυῖα ἡλικία.

Non-conformiste, ἀρ. μὴ πρεσβεύων τὴν Ἀγγλικὴν θρησκείαν.

Non-être, ἀρ. ἀνυπαρξία, ἔλλειψις ὑπάρξεως.

Non-existence, θ. ἀνυπαρξία.

Non-jouissance, θ. στέρησις ἀπολαύσεως.

Non-ouvré, ἐπ. ἀκατέργαστος, ἀδούλευτος.

Non-payement, ἀρ. ἔλλειψις πληρωμῆς.

Non-prix, ἀρ. ἐξευτελισμὸς, ἔλλειψις τιμῆς.

Non-résidence, θ. ἀπουσία ἐκ τοῦ συνήθους τόπου.

Non-sens, ἀρ. φράσις χωρὶς νόημα, παραλογισμὸς, ἀκρισία.

Non-usage, ἀρ. ἀχρηστία.

Non-valeur, θ. ἀναπαίτητον, ἀκαταζήτητον χρέος διὰ τὴν χρεωκοπίαν τοῦ ὀφειλέτου. —s φόροι ἀνείσπρακτοι, μὴ εἰσπραχθέντες.

Nou-vue, θ. ὁμίχλη, ἀχλὺς ἐμποδίζουσα εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ὄρασιν νὰ διακρίνῃ τοὺς αἰγιαλούς.

Nonagénaire, ἐπ. ἐννενηκοντούτης.

Nonagésime, ἐπ. ἐννενηκοστὴ μοῖρα, ἐννενηκοστὸς βαθμὸς τῆς ἐκλειπτικῆς ἀπὸ τὸ σημεῖον τῆς ἀνατολῆς· εἴτε σημεῖον τῆς ἐκλειπτικῆς ἀπέχον ἐν τεταρτόκυκλον τοῦ τόπου, ὅπου ἡ ἐκλειπτικὴ διατέμνει τὸν ὁρίζοντα.

Nonagône, οὐσ. γεωμ. ἐννιάγωνον.

Nonandre, ἐπ. fleur — ἄνθος (ἐννέανδρον) ἐννεόμιτον, ἔχον ἐννέα στήμονας.

Nonante, ἐπ. ἐννενήκοντα quart de— τεταρτόκυκλον, ἐννενηκοστόμοιρον, ἐργαλεῖον μαθηματικὸν διηρημένον εἰς 90 βαθμούς.

Nonanter, οὐσ. κάμνω 90 πόντους εἰς τὸ παιγνίδιον § φθάνω τὸ ἐννενηκοστὸν ἔτος.

Nonantième, ἐπ. ἐννενηκοστός.

Nonce, ἀρ. πρέσβυς, ἱερομήνυς τοῦ πάππα. § βουλευτὴς, ἀντιπρόσωπος εἰς τὸ βουλευτήριον τῆς Πολωνίας.

Noncer, ἐν. ἀναγγέλλω.

Nonchalamment, ἐπίρ. ναχελῶς, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς.

Nonchalance, θ. ναχέλεια, ῥᾳθυμία, ἀμέλεια.

Nonchalant, te, ἐπ. ναχελὴς, ῥάθυμος § ἀδιάφορος.

Nonchaloir, (se —, αὐτοπ.) ὀλιγωρῶ, δὲν φροντίζω περί τινος

Nonciature, θ. πρεσβεία τοῦ πάππα. § ἀξίωμα, τίτλος βουλευτοῦ τῆς Πολωνίας.

Noncier, ἐν. ἀναγγέλλω, (ἀρχ.)

None, θ. ἐννάτη ὥρα, ἀκολουθία, προσευχὴ πρωϊνή. § —s νόναι, τετάρτη ἡμέρα Ἰαννουαρίου, Φεβρουαρίου, Ἀπριλίου, Ἰουνίου, Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου, Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου, ἑβδόμη δὲ Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου κατὰ τὸ μηνολόγιον τῶν Ῥωμαίων.

Nonfeuillée, θ. *ἄφυλλον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σχοινοειδῶν.

Nonidi, ἀρ. ἐννάτη (ἡμέρα) τῆς ἑβδομάδος, κατὰ τὸ μηνολόγιον τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, (ἀρχ.)

Nonius ἢ Vernier, ἀρ. *μοιρογνωμόνιον, ἢ μοιροκανόνιον, κομμάτιον χαλκοῦ διηρημένου εἰς ἄρτιους ἀριθμοὺς συρόμενον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κανελιτ-

ἄρτου ἢ ἄλλων μαθηματικῶν ἐργαλείων, καὶ χρησιμεῦον εἰς τὴν κατάταξιν τῶν βαθμῶν.

Nonione, Ϛ. γένος κογχυλίων.

Nonnain, ἀρ. * καλυπτροκόρυφος, εἶδος περιστερᾶς.

Nonnain ἢ Nonnat, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Μεσογείου (ἀφύη, ἀρρῖτις, ἰχθύδιον).

Nonne, Nonnette, Ϛ. ἀμμάς, μοναχή, καλογραῖα νέα.

Nonnette, Ϛ. ἀετὸς Νιγρητίας § αἰγίθαλος ὁ τελματίας, πτηνόν. § φαλαρίς, κ. κλογρηὰ, πτηνόν. § —s ἄμης, μικρὰ ψωμία μὲ ἀρώματα ἠρτυμένα, καὶ κατασκευαζόμενα εἰς τὴν πόλιν Reins).

Nonnerie, Ϛ μοναςήριον καλογραιῶν.

Nonobstance, Ϛ. νομ. αἰτία ἀναιροῦσα τὰ ἐμπόδια.

Nonobstant, πρόθ. εἰ καὶ, ἂν καί. — le danger on commet le crime ἂν καὶ ὑπάρχῃ κίνδυνος ποινῆς, τολμῶμεν τὸ κακόν.

Nonpair, re, ἐπ. περιττὸς, μονὸς, μὴ ζυγὸς, μὴ ἄρτιος.

Nonpareil, eille, ἐπ. ἴδ. Nompareil.

Non (ἢ nec) plus ultra, λατ. φρ. μὴ περαιτέρω.

Nonuple, ἐπ. ἐννεαπλάσιος.

Nonupler, ἐν. ἐννεαπλασιάζω.

Nopage, ἀρ. καθαρισμὸς τοῦ ἐριούχου ἢ ἄλλου ὑφάσματος τοιούτου, ὅταν μαδῶμεν τοὺς κόμβους.

Nopal, ἀρ. * Ἰνδοσυκῆ, φυτὸν παχυφυλλον, ἰδιαιτέρως δὲ ἐκεῖνο, ἐπάνω τοῦ ὁποίου φύεται ὁ ἰνδοκοκκος.

Nopalées, Ϛ. πλ. (ἰνδόκοκκος, κοχενιλλη) ἰνδοκοκκοειδῆ φυτά.

Noper, ἐν. μαδῶ μὲ λαβίδας τοὺς κόμβους τοῦ ἐριούχου κτλ.

Nopeuse, Ϛ. μαδίστρια, χερνῆτις, ἐργάτις, ἴδ. Noper.

Noquet, ἀρ. μολύβωμα, πέταλον μολύβου τιθεμενον εἰς τὰς γωνίας τῆς σχιστολιθοσκεποῦς στέγης.

Norante, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊανῆς.

Nord, ἀρ. ἄρκτος, ἀρκτικὸς πόλος. vent du — ἀπαρκτίας, (βορρᾶς) au — de la ville πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως. faire le—πλέω προς ἄρκτον.

Nord-caper, ἀρ. (* βορειακρος φυσητήρ) ὄρυξ, εἶδος κήτους.

Nord-est, ἀρ. *ἀρκταπηλιώτης, βορραπηλιώτης (ἢ καικίας βορειότερος, ἰταλ. Γραῖκο). ἄνεμος μεταξὺ ἀπαρκτίου καὶ ἀπηλιώτου, ὁ τέταρτος ἀπὸ βορρᾶ πρὸς ἀνατολάς. § μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει.

Nordester, οὐδ. κατευθύνομαι, κλίνω, στρέφομαι πρὸς τὸ βορειοανατολικόν. (λέγεται ἰδιαιτέρως περὶ τῆς μαγνητικῆς βελόνης, εἴτε τοῦ πλοηγνώμονος).

Nord-est-quart-est, ἀρ. *ὑπερκαικίας (εἴτε καικίας ἑλλησποντίας, ἰταλ. Γρκιγάλε κάρτα λεβάντε), ἄνεμος μεταξὺ τοῦ ἀρκταπηλιώτου εἴτε βορραπηλιώτου καὶ τοῦ βορέου, ἢ βορέου μέσου, ὁ πέμπτος ἀπὸ βορρᾶ πρὸς ἀτατολάς § μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει.

Nord-est-quart-nord, ἀρ. *μεσοβορέας (ἢ μέσης ἀνατολικώτερος, ἰταλ. γκαιγάλε κάρτα τραμοντάνα), ἄνεμος μεταξὺ του ἀρκταπηλιώτου ἢ βορραπηλιώτου, ὁ τρίτος ἀπ' ἄρκτου πρὸς ἀνατολάς. § μέρος τοῦ κόσμου, ἢ τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει.

Nord ouest, ἀρ. *ἀρκτοξέφυρος,(θρασκιοζέφυρος δυτικὸς, ἰταλ. μαΐστρο) ἄνεμος, ὁ τέταρτος ἀπ' ἄρκτου πρὸς δυσμάς. § μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. nord — θρασκίας (Ἰταλ. μαϊστροτραμοντάνα), ἄνεμος ὁ δεύτερος ἀπ' ἄρκτου προς δυσμάς §αἰγιαλὸς ἐκκλίνων εἰσοδιοῦν βαθμοὺς καὶ τριάκοντα λεπτὰ ἀπο βορρᾶ πρὸς δυσμάς.

Nord-ouester, οὐδ. κατευθύνομαι, στρέφομαι πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος.

Nord ouest-quart-nord, ἀρ. *μεσοθρασκίας (ἢ θρασκιοζέφυρος βορειότερος, ἰταλ μαϊστροκαρτατραμοντάνα), ἄνεμος μεταξὺ τοῦ θρασκιοζεφύρου καὶ τοῦ θρασκίου, ὁ τρίτος ἀπ' ἄρκτου πρὸς δυσμάς. § μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει.

Nord-ouest-quart-ouest, ἀρ. *ὑπεργαρίστης (ἢ ἀργέστης, ἰταλ. μαϊστροκάρτα πονέντε), ἄνεμος μεταξὺ ἀρκτοζεφύρου (θρασκιοζεφύρου δυτικοῦ) καὶ ἀργέστου (ζεφύρου βορειοτέρου), ὁ πέμπτος ἀπὸ βορρᾶ πρὸς δυσμάς. § μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει.

Nord-quart-nord est, ἀρ. *ὑπερβορέας (ἢ μέσης βορειότερος, ἰταλ. τραμοντάνα κάρτα γοεγάλε), ἄνεμος μεταξὺ τοῦ ἀπαρκτίου καὶ τοῦ βορέα (ἢ μέσου βορέα), ὁ πρῶτος ἀπ' ἄρκτου πρὸς ἀνατολάς. § μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει.

Nord-quart-nord-ouest, ἀρ. *ὑπερθρασκίας (ἢ ἀπαρκτίας δυτικώτερος, ἰταλ τραμοντάνα κάρτα μαΐστρο), ἄνεμος μεταξὺ τοῦ ἀπαρκτίου καὶ τοῦ θρασκίου, ὁ πρῶτος ἀπ' ἄρκτου πρὸς δυσμάς. § μέρος τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει.

Norimon, ἀρ φέρετρον, φορεῖον τῶν Ἰαπωνῶν βαστάζόμενον ἀπὸ ἀνθρώπους ἐπὶ ναστοκαλάμων (bambou)

Normal, le, ἐπ. κανονικὸς, φυσικὸς, μεταφ. συνήθης. école —e διδασκαλεῖον, σχολεῖον, ὅπου προετοιμάζονται οἱ διδάσκαλοι. —e κάθετος γραμμή.

Normand, de, ἐπ. Νορμανδὸς, ἐκ τῆς Νορμανδίας, μεταφ. réponse —e, promesse —e ἀπάντησις, ὑπόσχεσις ἀμφίβολος, δολία. répondre en — ἀποκρινομαι δολίως.

Norole, Ϛ. ἴδ. Brioche.

Norréquier, ἀρ. ποιμὴν, βοσκός.

Nortenie, Ϛ. *νορτενία, γένος φυτῶν τοῦ Μαδαγασκὰρ ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀντιρρινοειδῶν (scrophulaires).

Nos ἢ Noues, Ϛ. πλ. ἔντερα ἀνταικαίου, κ. μουρούνας.

Nosocome, ἀρ. νοσοκομεῖον (μᾶλλον δὲ νοσοκόμος).

Nosodendre, ἀρ. *ἑλκωτίδενδρον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων εὑρισκόμενον εἰς τὰς πλαγὰς τῆς πτελέας.

Nosographie, Ϛ. νοσογραφία, περιγραφὴ νόσου.

Nosologie, Ϛ. νοσολογία.

Nosologiste, ἀρ. νοσολόγος.

Nossaris, ἀρ. ὕφασμα παμβακερὸν τῆς Ἰνδίας.

Nostalgie, Ϛ. νοσταλγία, ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς εἰς τὴν πατρίδα.

Nostoc, ἀρ. φυτὸν ποῶδες καὶ τρέμον μεταξὺ τῶν δακτύλων ὡς πηκτή.

Nostomanie, Ϛ. νοστομανία, μανιώδης ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς εἰς τὴν πατρίδα.

Nostras, Nostratès, ἐπ. πλ. plantes — φυτὰ ἰθαγενῆ, κοινὰ εἰς τὰ ἡμέτερα κλίματα.

Nostrasie, Ϛ. ἴδ. Nostomanie.

Nota, ἀρ. (ἄνευ πλ.) σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον ἢ ὑποκάτω τῆς σελίδος.

Notabilité, Ϛ. ἐπισημότης, χαρακτὴρ τοῦ Notable.

Notable, ἐπ. ἀξιόλογος, σημαντικός. § οὐσ. λογὰς, ἔξοχος, πρόκριτος. une assemblée de —s συνέλευσις προὐχόντων.

Notablement, ἐπίρ. ἀξιολόγως, σημαντικῶς.

Notacanthe, ἀρ. *νωτάκανθος, γένος ἰχθύων. § σύστημα διπτέρων ἐντόμων.

Notage, ἀρ. μουσικὴ τοῦ ὀργάνου τῶν καναρίων ἀκανθίδων.

Notaire, ἀρ. συμβολαιογράφος. — apostolique διεκπεραιωτὴς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πάππα.

Notamment, ἐπίρ. εἰδικῶς, ὀνομαστὶ, κυρίως.

Notarche, ἀρ. * νωτάρχης, γένος γαστεροπόδων μαλακίων.

Notarial, le, ἐπ. συμβολαιογραφικός.

Notariat, ἀρ. συμβολαιογραφεῖον.

Notarié, ée, ἐπ. acte — ἐπὶ συμβολαιογράφου συντεταγμένος.

Notation, Ϛ. σημείωσις τοῦ ἀριθμοῦ.

Note, Ϛ. σημείωσις, σημεῖον (σχόλιον βιβλίου). — d'infamie ἢ ἁπλῶς — στηλίτευσις, ἄνειδος, ἀτιμία, δυσφήμησις τῆς ὑπολήψεως τοῦ ὀνόματος ἀπὸ κατηγορίαν ἢ ἀπόφασιν δικαστικήν. prendre des —s ἀποσημειοῦμαι, κάμνω σημειώσεις. § ὑπόμνημα, ἔκθεσις. donnez moi une — de ce que je vous dois.

δός μοι σημείωσιν τῶν ὅσα σοὶ χρεωστῶ, ἡ une — sur votre affaire σημ. περὶ τῆς ὑποθέσεώς σου. —s d'abréviation σημειογραφία, στενογραφία, σύμβολα γραμμάτων ἢ λέξεων ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις. § μουσ. διάγραμμα, σημεῖα μουσικά, (βαρεῖα, (ἢ προσλαμβανόμενος) ὑπάτη, παρυπάτη, μέση, παραμέση παρανήτη, νήτη). — sensible, μουσ. ὁ κατὰ μεγάλην διὰ τριῶν ἀνώτερος τῆς μεγάλης διὰ πέντε. — de goût τόνος πρόσθετος εἰς τὸν ῥυθμόν. chanter la — ᾄδω τὴν κλίμακα, (ὀρθῶς δηλ. ἀλλὰ χωρὶς χάριν). παροιμ. il chante toujours sur la même — πάντα τὸ ἴδιον τραγούδι, (λέγεται περὶ ἐπαναλαμβάνοντος τὰ αὐτὰ πράγματα). changer de — ἀλλάσσω τόνον, μεταβάλλω δηλ. τὸν τρόπον τοῦ λαλεῖν ἢ πράττειν. cela change la — τοῦτο ἀλλάσσει, μεταβάλλει τὴν κατάστασιν τοῦ πράγματος.

Notelée, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν Ἰασμινοειδῶν.

Noteinstein, ἀρ. * γραμμόλιθος, χαλικώδης πέτρα φέρουσα σημεῖα καὶ γράμμας.

Noter, ἐν. σημειῶ, παρατηρῶ. notez cela ἢ notez que σημείωσαι, παρατήρησον τοῦτο ἢ ὅτι. — d'infamie στηλιτεύω. § γράφω μουσικήν. — un air, un chant σημειῶ τὴν μουσικὴν τινος μέλους. —é, ée, μετ homme — δυσφημημένος ἄνθρωπος.

Notère, ἀρ. * νότηρον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Noteur, ἀρ. ἀντιγραφεὺς, τυπωτὴς μουσικῆς.

Nothrie, ἀρ. * νώθριον, φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Nothus, ἀρ. * νόθος, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Noti, ἀρ. ἐνδικὸν πρωτοετὲς (τὸ ἐξαγόμενον ἀπὸ τὰ βλαστάρια τοῦ πρώτου ἔτους).

Notice, Ϛ. σημείωσις, σύνοψις, συγκεφαλαίωσις συγγράμματος. § κατάλογος βιβλίων. § χειρογραφία.

Notification, Ϛ. δικ. κοινοποίησις, γνωστοποίησις ἐγγράφου κατὰ τοὺς τύπους.

Notifier, ἐν. δικ. κοινοποιῶ, γνωστοποιῶ ἔγγραφον εἰς ἄλλον.

Notiomètre, ἀρ. ὑγρόμετρον.

Notion, Ϛ. γνῶσις πράγματος.

Notiophile, ἀρ. * νοτιόφιλον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Notite, ἀρ. πορφυρίτης ἢ πορφυρόμορφος λίθος.

Notjo, ἀρ. * νότιγον, δένδρον Ἰνδίας.

Notocère, ἀρ. * νωτόκερως, γένος φυτῶν, τῶν ὁποίων ὁ καρπὸς τελευτᾷ εἰς δύω κέρατα.

Notegnidion, ἀρ. * νωτοδίκερως, γένος ἰχθύων σπαροειδῶν ἐχόντων δύω μαλακὰ κεράτια εἰς τὰ ἔμπροσθεν τοῦ νώτου.

Notoire, ἐπ. πρόδηλος, φανερός.

Notoirement, ἐπίῤ. προδήλως, φανερῶς.

Notolæne, (ἢ cincinale), Ϛ. * νωτόλαινον, γένος πτερίδος, κ. φτέρι.

Notonecte, Ϛ. * νωτόνηκτον, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων νηχομένων κατὰ νώτου.

Notonectidées, Ϛ. πλ * νωτονηκτοειδῆ ἔντομα.

Notopède, ἀρ. * νωτόπους, ἔντομον κολεόπτερον. ἴδ. Taupin.

Notopodes, ἀρ. πλ. * νωτόποδα, τάγμα ὀστρακοδέρμων δεκαπόδων, βραχυούρων, ἐχόντων τοὺς τέσσαρας ἢ ὀκτὼ πόδας ἐπὶ τοῦ νώτου.

Notoptère, ἀρ. * νωτόπτερος, γένος ἰχθύων.

Notoriété, Ϛ. τὸ αὐτόγνωστον, τὸ πρόδηλον τοῦ πράγματος. il est de — publique εἶναι πασίδηλον εἰς τὸν κόσμον, ὅλος ὁ κόσμος τὸ ἠξεύρει. (acte de —).

Notostomates, ἀρ. πλ. * νωτόστομα, γένος ἀραχνίδων ἐχουσῶν τὸ στόμα κατὰ νώτου.

Notoxe, ἀρ. * νώτοξυς, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Notre, ἐπ. (ἀντ. κτητ.) ἡμέτερος, α, ον. —s οἱ ἡμέτεροι, οἱ συγγενεῖς, οἱ ὁμόδοξοι, συστρατιῶται ἡμῶν. c'est votre ami, ce n'est pas le — φίλος ὑμῶν, οὐχὶ δὲ ἡμέτερός ἐστιν. οἱκ. λέγεται καὶ ἀνάρθρως il est —, ses effes sont —s εἶν' ἐδικός μας, τὰ πράγματά του ἀνήκουσιν εἰς ἡμᾶς. nous défendons le — τὰ ἡμέτερα ὑπερασπιζόμεθα.

Notre-dame, Ϛ. ἡ Θεοτόκος, ἑορτὴ αὐτῆς.

Notulation, Ϛ. γραφὴ μικρῶν σημειώσεων. § τὸ ὅλον τούτων.

Notule, Ϛ. μικρὰ σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον τῆς σελίδος.

Notus, ἀρ. νότος, ἄνεμος.

Nouailleux, euse, ἐπ. ὀζώδης, πολυγόνατος (φυτόν).

Nouasse, Ϛ. μοσχοκάρυον ἄγριον.

Noudles ἢ Noudeln, ἀρ. καρύκευμα Γερμανικὸν ἀπὸ μάζαν, γάλα, βούτυρον καὶ τυρόν.

Noue, Ϛ. στεγαστὴρ, κεραμὶς σωληνώδης πρὸς ἐκροὴν ὕδατος. — de plomb μολυβοκέραμος, πέταλον μολύβδινον χρήσιμον εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν. § σύμπτωσις γωνιώδης, (κατωφερὴς) δύω ὀρόφων σχηματίζουσα ἀμάραν. — cornière ἕνωσις ἐπιστεγάσματος δύω πτερύγων οἰκίας. § ἐντόσθια, ἔντερα ἀντικαλοῦ εἴτε ὀξυῤῥύγχου ταριχευτά. § γῆ κάθυγρος, λειμὼν πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων.

Nouées, Ϛ. πλ. κοπρος ἐλάφου ἀπὸ τὰ ἡμίσεα μαΐου ἕως τέλους αὐγούστου.

Nouement, ἀρ. ἄμμα, κούμβωμα. — d'aiguillette ὀρχοπέδη, ἀμπόδεμα, μαγικὴ πρᾶξις διὰ τὴν χεῖρωσιν δύω νεονύμφων.

Nouer, ἐν. ἀμματίζω, ἀποδέω, ἐγκομβῶ, κ. δένω μὲ κόμβον. — un ruban κομβοδένω τὴν ταινίαν. — l'aiguillette * ὀρχοπεδῶ, ἀμποδίνω, καθιστῶ διὰ μαγείας ἀγόνους δύω νεονύμφους. un cheval noue l'aiguillette ὁ ἵππος λακτίζει ὁρμητικῶς — amitié συνδέω φιλίαν. — l'intrigue d'une pièce de théâtre περιπλέκω τὸ δρᾶμα. § περιτυλίσσω καὶ δένω μὲ κόμβον. — de l'argent dans le coin d'un mouchoir (κομβοδένω), δένω ἀργύριον εἰς τὴν ἄκραν τοῦ μανδηλίου. § οὐδ. ἡ se —, αὐτοπ. ἐπὶ δένδρων, ὀζοῦμαι, δένω, μεταβάλλω τὰ ἄνθη εἰς καρπόν. les poires commencent à se — τὰ ἀπίδια (λαμβάνουσι πῆξιν), ἀρχίζουσι νὰ δένωσι. la goutte se noue τὰ ἄρθρα, οἱ ἁρμοὶ ἀγκυλοῦνται (ἐπὶ ἀρθρίτιδος ὅταν αἱ κλειδώσεις πρίσκωνται, πηγνυμένης ἐντὸς αὐτῶν τῆς ἀρθριτικῆς ὕλης). —é, ée, μετ. enfant —e ραχιτικὸν παιδίον. homme — de goutte ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου τὰ ἄρθρα ἐπρήσθησαν καὶ κατήντησαν ἀκίνητα. pièce de théâtre bien ou mal —ée δρᾶμα καλῶς ἢ κακῶς περιπλεγμένον.

Nouet, ἀρ. ἄμμα, κόμβος, δηλύν. § ἐπικόμβιον, κομβόδεμα περιέχον ἰατρικὰ ἢ ἀρωματικὰ ἐμβαλλόμενον εἰς τὸ ὕδωρ διὰ νὰ βράσωσι.

Nouette, Ϛ. κεραμὶς ἀνάντρτος, ἔχουσα ὑψωμένα τὰ πλάγια.

Noueux, euse, ἐπ. (καυλὸς) γονατώδης, ὀζώδης, ἔχων κόμβους.

Nougat, ἀρ. σακχαρόπηκτον (ζαχαρικὸν) ἀπὸ ἀμύγδαλα ἢ κάρυα.

Nouille, Pau. ἡ Nouilles Ϛ. ἴδ. Noudles.

Noulet, ἀρ. ὀχετὸς, ἀμάρα ἀπὸ κεραμίδας σωληνώδεις (Noue) § ὑδρορρόα εἰς τὴν βάσιν τοῦ γιγγίτου, ὅπου δηλ. συνάπτεται μὲ τὴν ὀροφήν.

Nourrain, ἀρ. γόνος, ἀρρῖτις, μικρὰ ὀψάρια ἐμβαλλόμενα εἰς τὸ ἰχθυοτροφεῖον διὰ νὰ πολυπλασιασθῶσι.

Nourrice, Ϛ. τίτθη, τροφὸς, βυζάστρα. mettre un anfant en — εἰδω τὸ παιδίον ἔξω τῆς οἰκίας εἰς βυζάστραν.

Nourricier, ère, ἐπ. (οὐσ. ἀρ. τιθηνητὴρ, σύζυγος τῆς τιθήνης, τροφοῦ). § θρεπτικός.

Nourrir, ἐν. τρέφω. § τιθηνεύω, γαλουχῶ, θηλάζω, βυζάνω. μεταφ. παιδαγωγῶ, ἀνατρέφω. § ὑποτρέφω, ὑποθάλπω (τὰ πάθη, τὰ αἰσθήματα, τὰς ὀρέξεις). § ζωγρ. αὐξάνω τοὺς χρωματισμούς. — les sons, μουσ. ἐκφέρω λαμπροὺς ἢ παχεῖς τοὺς ἤχους ἐπὶ τοῦ ὀργάνου. se —, αὐτοπ. τρέφομαι, ἐσθίω. se —

de peu ὀλιγοστῶ. n'avoir pas de quoi se — δὲν ἔχω τί νὰ φάγω. se — d'espérances βόσκομαι μὲ ἐλπίδας. —i, ie, μετ. du blé, du grain bien — σῖτος μεστὸς, κόκκος ἀδρὸς, χονδρός. style — χαρακτὴρ λόγου λαμπρὸς, τὸ μέγα καὶ σεμνὸν καὶ περιττὸν ἐν τῇ λέξει. lettre bien —ie γράμμα, στοιχεῖον καλῶς σχηματισμένον.

Nourrissage, ἀρ. κτηνοτροφία, τρόπος τοῦ τρέφειν τὰ ζῶα.

Nourrissant, te, ἐπ. (τρέφων) θρεπτικὸς.

Nourrisseur, ἀρ. * βουτρόφος, τρέφων γαλουχούσας ἀγελάδας διὰ νὰ τὰς ἀμέλγῃ.

Nourrisson, ἀρ. τιθήνημα, τρόφιμος.

Nourriture, Θ. τροφή. § ἀνατροφὴ, παιδαγωγία (ἀρχ.). — de l'esprit σπουδὴ, μελέτη. § τιτθεία, θήλασις, βύζασμα παιδίου faire des —s κτηνοτροφῶ, τρέφω ζῶα. donner de la— aux cuirs, βυρσοδ. χύνω εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ λάκκου δέρματα κόνιν ὀρυδὸς φλοιοῦ βρεγμένην.

Nous, ἀντων. προσ. πλθ. τοῦ moi ἡ je. entre — soit dit τοῦτο ἂς μένῃ μυστικὸν μεταξύ μας, ἂς μὴ τὸ ἠξεύρῃ κἀνεὶς ἄλλος. je vous le dirai entre — Θέλω σὲ τὸ ξεμυστηρευθῇ, χωρὶς νὰ τὸ μάθῃ ἄλλος. — autres ἡμεῖς (οἱ ἄλλοι) οἱ ὄντες τοῦ αὐτοῦ μέρους ἢ γένους, τῆς αὐτῆς τάξεως ἢ γνώμης.

Nouveau, ἀρ. (ἡ Nouvelle πρὸ φων.) —lle, Θ. ἐπ. νέος le —vel an ἡ l'an —eau ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους la —lle saison τὸ ἔαρ la —lle lune ἡ νουμηνία. le —eau monde ἡ Ἀμερική le —eau style νέα χρονολογία κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν μηνολόγιον. —eau testament νέα διαθήκη ὁλ. τὰ Εὐαγγέλια, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου καὶ αἱ λοιπαὶ κανονικαὶ καὶ ἡ Ἀποκάλυψις. recommencer sur —aux frais ἐπαναλαμβάνω, ξαναρχίζω ὁλοκλήρως ἔργον τι. il est bien —eau dans son métier, dans sa charge δὲν ἔχει πεῖραν τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ὑπηρεσίας του, εἶναι πρωτόπειρος εἰς αὐτά. homme — eau πρῶτος τοῦ γένους του. qu'y a-t-il de —eau τί καινὸν, τί νέον; cela m'est —eau δὲν εἶδον, δὲν ἤκουσα ποτὲ τοῦτο. ἡ c'est une chose —lle pour moi §—, οὐσ. νέον. voilà du —eau ἰδοὺ ἓν νέον. du beurre —eau battu βούτυρον νεοχμὸν, νεωστὶ κτυπημένον. un —eau venu νέηλυς. —eau marié, —elle-mariée νεόγαμος, νεόνυμφος. de — αὖθις ἐκ νέου.

Nouveauté, Θ. νεωτερισμὸς, καινοτομία. § νεοφανὲς πρᾶγμα, ὕφασμα, σύγγραμμα, ὄραμα νέον, ἀπαρχαὶ καρπῶν, προφαντὰ, ἡ πρωτοφανήσιμα.

Nouvelle, Θ. ἀγγελία. on m'a annoncé la — de sa mort μοὶ ἀνήγγειλαν τὸν θάνατόν του. —s de la basse cour νέα γελοιώδη καὶ ἀπίθανα. ne faites rien que vous n'ayez de mes —s ἢ que je ne vous ai donné de mes —s μὴ πράξῃς τίποτε πρὶν λάβῃς ἢ σοὶ στείλω νεωτέρας ὁδηγίας. vous aurez de mes —s ἢ vous entendrez de mes —s (ἀπειλητικῶς πρός τινα) θέλεις ἰδεῖ. je sais de vos —s γνωρίζω περιστατικά τινα, λεπτομερείας τινὰς τῆς διαγωγῆς σου. J'enverrai savoir de vos —s θέλω στείλει νὰ μάθω περὶ τῆς ὑγείας σου. donnez moi souvent de vos —s γράφε μοι συχνάκις περὶ τῆς ὑγείας σου. on n'a ni vent ni —s d'une personne δὲν ἠξεύρομεν τί ἔγινέ τις, δὲν ἀκούομεν πλέον περὶ αὐτοῦ τίποτε. il ne faut pas dire les —s de l'école δὲν πρέπει νὰ φανερόνωμεν τὰ μυστικά τινος ἑταιρίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκομεν. il promet assez de me payer, mais pour de l'argent point de —s ὑπόσχεται ἀρκετὰ ὅτι θέλει μὲ πληρώσει, ἀλλ' ἀπὸ χρήματα τίποτε (κουκκούτζι). point de —s bonnes —s ὅταν δὲν λαμβάνωμεν εἰδήσεις, σημεῖον ὅτι δὲν συνέβη τι κακόν. § διήγημα. les —s de Bocace τὰ διηγήματα τοῦ Βωκακίου.

Nouvellement, ἐπίρ. ἄρτι, νεωστί.

Nouvelleté, Θ. ἡ cas de nouvelleté καινοτομία, ἔργον τινὸς ταράττοντος τὸν ἄλλον εἰς τὴν κτῆσιν κληρονομίας ἢ ἄλλου δικαιώματος.

Nouvelliste, ἀρ. νεολόγος, φιλόκαινος, ἀγαπῶν νὰ μανθάνῃ ἢ νὰ διαδίδῃ νέα.

Novaculithe, Θ. θήγανον, κ. ἀκόνη.

Novale, Θ. νέωμα, νεώχεστος, νεήρατος, νεωστὶ ἐκχερσωθεῖσα γῆ § δεκάτη τῶν ἐφημερίων ἐπὶ τῶν τοιούτων γαιῶν.

Novateur, ἀρ. νεωτεριστὴς, καινοτόμος,

Novation, Θ. μεταβολὴ τοῦ τίτλου, νεωτερισμὸς, μεταβολὴ τοῦ συμβολαίου, τὸ ὁποῖον ἀλλάττει τὴν ὑποθήκην, ἡ μεταβολὴ ὑποχρεώτεως εἰς ἄλλην ὑποχρέωσιν.

Novella, ἀρ. θάμνον καὶ δένδρα καλλωπισμοῦ τῶν κήπων καὶ τῶν ὁδῶν εἰς τὴν Ἰνδίαν.

Novelles, Θ. πλ. νεαραὶ, (Θεσμοθεσίαι τινῶν αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων ὡς ἐκδοθεῖσαι μετὰ τοὺς νόμους). —s de Iustinien νεαραὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Novembre, ἀρ. νοέμβριος, μήν.

Novice, ἀρ. ὁ ἄπειρος, ὑποψήφιος, μήπω ἱερωθεὶς. ferveur de — ζῆλος, προθυμία τῶν νέων περί τι ἐπάγγελμα ἢ ἔργον. § νέος ναύτης. § ἐπ. πρωτόπειρος, ἀρχάριος.

Noviciat, ἀρ. δοκιμασία, προετοιμασία, προξάσκησις τοῦ μέλλοντος νὰ ἱερωθῇ. § διάρκεια καὶ τόπος αὐτῆς. μεταφ. πρωτοπειρία, ἀρχὴ μαθήσεως. il a fait son — à la guerre sous un grand capitaine τὰ πρῶτα τοῦ πολέμου μαθήματα ἔλαβεν ἀπὸ μέγαν πολεμιστὴν ἢ ἄρχισε τὸν πόλεμον ὑπό. . . .

Novissimê, ἐπίρ. Λατ. ἀρτίως, πρὸ ὀλίγου.

Noy (mettre en —) ἀρνοῦμαι, ἀμφισβητῶ.

Novale, Θ. πανίον κανναβάϊνον ἐπιτήδειον εἰς ἄομενα.

Noyalière, ἐπ. terre — πυρηνόσπαρτος, ἐσπαρμένη μὲ πυρῆνας γῆ.

Noyau, ἀρ. πυρὴν, κ. κοκκόστσι. μεταφ. ἀρχὴ καταστήματος, σκελετὸν, σχεδίασμα πράγματός τινος, ὁμὰς κυρία στρατοῦ. — de bois ἐνήλατα, παραστάδες, τὰ πλάγια ξύλα τῆς σκάλας, ὅπου στηρίζονται τὰ σκαλοπάτια. — de fond ἐνήλατα ἐδάφους, παραστάδες σκάλας ἀπὸ τὸ κατάγειον ἕως τὸ πρῶτον πάτωμα. — suspendu ἐνήλατα διάμεσα, παραστάδες διακεκομμέναι ἀπὸ τὸ διάζωμα ἢ κεφαλόσκαλον ἑκάστου πατώματος. § κέντρον, μέσον. § πέτρα κακῶς καυμένη § τὸ στιλπνότερον μέρος τοῦ κουκκίου. § τύπος εἴτε καλοῦπι μεταλλοχύτου πληρούμενος ἀπὸ χωνευτὸν μέταλλον εἰς τὰ κενὰ μέρη. — d'olive εἶδος κογχύλης.

Noyer, ἀρ. καρύα, κ. καρυδία, δένδρον. — de ben μυροβάλανος, ἡ βάλανος ἡ μυροψικὴ, δένδρον Ταπροβάνης, Διγύπτου, Αἰθιοπίας κτλ. (ἐκ τῶν σπερμάτων αὐτοῦ ἐκθλίβεται εὐῶδες ἔλαιον).

Noyer, ἐν. πνίγω εἰς τὸ ὕδωρ. — son chagrin dans le vin λησμονῶ τὰς θλίψεις μου μεθυσκόμενος — sa raison dans le vin χάνω τὰ λογικά μου ἀπὸ τὴν μέθην. il noit sa pensée dans un déluge de mots εἶναι σχοινοτενὴς, πολύλογος il se noirait dans un verre d'eau εἰμπορεῖ νὰ πνιγῇ καὶ εἰς ἓν ποτήριον ὕδατος. ὁλ. εἶναι ἀνεπιτήδειος. § κατακλύζω. σκεπάζω μὲ ὕδωρ — son vin d'eau κιρνῶ τὸν οἶνον, νερόνω τὸ κρασί. § φέρω πέρας τῆς γραμμῆς τὴν σφαῖραν τοῦ ἀντιπάλου. — un jet ἐξακοντίζω τὸ ὕδωρ ὑπεράνω τοῦ κρουνοῦ. se —, αὐτοπ. πνίγομαι. se — dans la débauche ἐγκυλινδοῦμαι, κυλίομαι εἰς τὰς ἡδονάς. se — dans les larmes βαπτίζομαι εἰς τὰ δάκρυα § ὡθῶ τὴν σφαῖραν πέραν τοῦ

δρου. § ἀπόλυμαι, χάνομαι, ἀφανίζομαι. —é, ée, mer homme — χαμένος, ἀφανισμένος ἄνθρωπος. — de dettes κατάχρεως, (πνιγμένος, βουτιμένος εἰς τὸ χρέος).

Noyon, ἀρ. ὡρολ. κοιλωμα μικρὸν κυινοδροειδές. § τόπος ἐπέλεινα τῆς γραμμῆς τῆς σφαιρίστρας, ὅπου ἀποπλανωμένη ἡ σφαῖρα φέρει χαμὸν τοῦ παιγνιδίου.

Noyure, Θ. τρύπα χωνοειδὴς, ὅπου σχηματίζεται ἡ κεφαλὴ τῆς καρφίδος, τῆς ἕλικος κτλ.

Nsossi, ἀρ. ζῶον τῆς Ἀρρικῆς, ἔχον σχῆμα αἰλούρου.

Nu, ue, ἐπ. γυμνός. domi — ήμίγυμνος. aller—pieds γυμνοποδῶ, περιπατῶ ἀνυπόδητος —e terre ψιλὴ γῆ. feu — χημ. ὕπαιθρον πῦρ. métal — καθαρὸν, ἀμιγὲς μέταλλον. μεταφ. καθαρός. c'est la vérité toute —e εἶναι ἡ ναθαυτὸ ἀλήθεια. observer à l' oeil — ἀστρ. παρατηρῶ μονοψεί, χωρὶς τηλεσκόπια. le —, ἀρχιτ. ὅ,τι δὲν φέρει καλλωπισμούς. à —, ἐπίρ. ἀνακεκαλυμμένως, ἀναφανδὸν, παρρησία, ἀπροσποιήτως. monter un cheval à — καβαλικεύω τὸν ἵππον ἀσέλωτον.

Nuage, ἀρ. νέφος, κ. σύννεφον. — de poussière κονίσσαλος ἢ κονίσαλος, κονιορτός. μεταφ. ἀχλὺς, σκότος. il a un — devant les yeux ἐλέπει ἀμυδρῶς, σκοτεινὰ, δὲν διακρίνει τὰ ἀντικείμενα. § ἀμάθεια § —s διασταγμοὶ, ἀμφιβολίαι. (les —s qui offusquent l'entendement.) ὑποψίαι περὶ τῆς ὑπολήψεώς τινος, δυσπιστία, ψυχρότης μεταξὺ φίλων. § ἰατρ. νεφέλη, ἐνεώσημα, λευκοειδὴς καὶ γλοιώδης ὕλη ἐπιπολάζουσα εἰς τὰ οὖρα. § νεφέλη, δύο μικροὶ ἀστερισμοὶ τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου.

Nuageux, euse ἐπ. νεφελώδης. pierres —euses λίθοι πολύτιμοι, σκιεροὶ κατά τινα μέρη.

Nuaison, Θ. διάσκεια τοῦ αὐτοῦ ἀνέμου. (— de vent d'Est.)

Nuance, Θ. παραλλαγὴ τοῦ αὐτοῦ χρώματος ἀπὸ τὸ βαθύτερον εἰς τὸ λαμπρότερον. § σχέτις, συναρμογὴ, κρᾶσις διαφόρων χρωμάτων. μεταφ. λεπτὴ καὶ ἀνεπαίσθητος διαφορὰ ὁμοειδῶν πραγμάτων.

Nuancer, ἐν. παραλλάσσω, ἢ ποικίλλω, συναρμόζω, συγκιρνῶ τὰ χρώματα, μεταφ. συμβιβάζω (ἰδέας, χαρακτῆρας κτλ.)

Nubécule, Θ. ἀμβλυωπία, νέφωσις, σκότωσις ὀφθαλμῶν.

Nubile, ἐπ τᾶλις, ἐπίγαμος, εἰς καιρὸν γάμου. âge — καιρὸς, ἡλικία γάμου.

Nubileux, euse, ἐπ. ἀχλυώδης, μελαγχολικός.

Nubilité, Θ. ἐφηβικὴ, ἁρμόδιος πρὸς γάμον ἡλικία.

Nucifrages, ἀρ. πλ. * καρυοκατάκτης, τάγμα πτηνῶν.

Nucipersica, Θ. εἶδος περσεμήλου, εἴτε ῥοδακίνου ἔχοντος τὸν πυρῆνα ὡς κάρυον.

Nuciprunifera, ἀρ. *σαπωνόκαρπος, (καρυοπρούνη) εἶδος δένδρου, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς χρησιμεύει ὡς σαπώνιον.

Nucléobranches, ἀρ. πλ. *πυρηνοβράγχια, τάγμα κεφαλοπόδων μαλακίων.

Nucléolithe, ἀρ. *ἐχινοσκώληξ, γένος σκωλήκων ἐχινοδέρμων.

Nuculaire, ἐπ. πυρηνοφόρος ἢ καρυοφόρος (καρπός).

Nucule, Θ.* καρυήτης, γένος ὀστρακοδέρμων διθύρων.

Nudibranches, ἀρ. πλ. *βραγχιόγυμνα, τάγμα γαστεροπόδων μαλακίων.

Nudicolles, ἀρ. πλ. *γυμνοτράχηλοι, γένος πτηνῶν ὡς οἱ γύπες. § φυλὴ ἡμιπτέρων ἐντόμων.

Nudipétales, ἀρ. πλ. γυμνοποδία, ἢ γυμνοπόδιον, τελετὴ καθ' ἣν οἱ Ῥωμαῖοι ἐβάδιζον γυμνοπόδαροι, διὰ λοιμὸν ἢ λιμόν.

Nudipèdes, ἀρ πλ. *ψιλόποδα, σύστημα ἀλεκτρυονοειδῶν πτηνῶν.

Nudité, Θ. γυμνότης. § γύμνωτις, τὰ κρύφια μέλη. § ζωγραφία ἄσεμνος διὰ τὴν γυμνότητα.

Nue, Θ. νεφέλη. μεταφ. élever une personne, une action jusqu' aux —s ἐνθειάζω, ὑπερεγκωμιάζω ἄνθρωπον ἢ πρᾶξιν τινά. faire sauter quelqu' un jusqu' aux —s παροργίζω τινά. tomber des —s ἐξίσταμαι, Θαυμάζω. il semble tomber des —s τὰ χάνει, δὲν ἠξεύρει τι κάμνει, ἐπὶ συναναστροφῆς ἢ συνελεύσεως. il est tombé des —s κάνεις δὲν τὸν γνωοίζει, ἄνθρωπος ἀγνώριστος. se perdre dans les —s ὑψηλοβατῶ, χάνομαι εἰς τὰ οὐράνια, (ἐπὶ ἀνθρώπου λεπτολόγου καὶ ὑψηρρήμονος).

Nuée, Θ. νέφος, κ. σύννεφον. § σκιερὸν μέρος πολυτίμου λίθου. — de Magellan δύο λευκότητες τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸν νότειον πόλον. § ὄχλος, πλῆθος, (ἀνθρώπων, ζώων, πτηνῶν, ἐντόμων κτλ).

Nuement, ἴσ. Nument.

Nuer, ἐν. συναρμόζω, συγκιρνῶ, συμμιγνύω, παραλλάττω χρώματα. § σκιάζω, σκιαγραφῶ.

Nuga, ἀρ. εἶδος γυλανδίνης (bonduc) φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Nuil, ἀρ. ὀρχεοειδὲς φυτὸν τῆς Χηλῆς.

Nuire ἐν. βλάπτω. § ἐμποδίζω, ἐνοχλῶ.

Nuisible, ἐπ. βλαβερός. — à la santé βλαπτικὸς τῆς ὑγείας.

Nuit, Θ νὺξ, μεταφ. σκότος. — de fer ψυχρὰ νὺξ βλάπτουσα τὰ φυτά de —, ἐπίρ. νύκτωρ, διὰ τυκτὸς, τὴν νύκτα. passer la — νυκτερεύω.

Nuitamment, ἐπίρ. οἰκ. νύκτωρ, διὰ νυκτός.

Nuitée, Θ. νυκτερεία, νυκτιά. nous avons payé douze drachmes pour la — ἐπληρώσαμεν δώδεκα δραχμὰς τὴν νυχτιάν.

Nul, lle ἐπ οὐδείς. homme — μηδαμινὸς ἄνθρωπος. § ἄκυρος. rendre — ἀκυρῶ. —lle μηδενικὸν, σημεῖον τῆς ἀριθμητικῆς.

Nullement, ἐπίρ. οὐδαμῶς, οὐδόλως. § ἀκυρωτικῶς.

Nulli, ἀρ. καρύκευμα Ἰταλικὸν, ἀπὸ ὠὰ, σάκχαρ, ἀρώματα κτλ.

Nulliporo, ἀρ. * λειψίπορος, γένος λιθωδῶν πολυπόδων μὴ ἐχόντων πόρους.

Nullité, Θ. ἀκυρότης δικαστικοῦ ἐγγράφου, συμβολαίου. § μηδενικὸς, σημεῖον ἀριθμητικῆς καὶ τυπογραφίας τιθέμενον ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἀριθμοί. cet homme est d'une parfaite — ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι μηδαμινός.

Nûment, ἐπίρ. ἀφελῶς, εἰλικρινῶς. § ἀμέσως. ce fief relève — de la Couronne τὸ φέουδον τοῦτο ἐξαρτᾶται κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὸν Βασιλέα.

Numéraire, ἐπ. valeur — νόμιμος ἢ ὑποθετικὴ ἀξία. § οὐσ. ἀργύριον, χρήματα πρὸς διαστολὴν τοῦ χαρτονομίσματος.

Numéral, le, ἐπ. ἀριθμητικός. lettres —es ἀριθμητικὰ γράμματα οἷον τὸ V, X, L, C, M, σημαίνοντα 5, 10, 50, 100, 1000.

Numérateur, ἀρ. ἀριθμητής.

Numératif, ive, ἐπ. ἀριθμητικός.

Numération, Θ. ἀρίθμησις. § μέτρημα χρημάτων.

Numérique, ἐπ. ἀριθμητικός.

Numériquement, ἐπίρ. ἀριθμητικῶς.

Numéro, ἀρ. ἀριθμὸς, ἢ ἀριθμητικὸν στοιχεῖόν τινος πράγματος (ἐπιγεγραμμένον). § ὅρος ἐκπράξεως τόμάκρος, πάχος ἢ τὴν ποιότητα διαφόρων πραγματειῶν, καὶ αἱ πραγματεῖαι αὐταί. § μυστηριῶδές τι σημεῖον ἀριθμητικὸν, τὸ ὁποῖον βάλλουσιν ἐπὶ τῶν πωλουμένων πραγμάτων εἰ πωληταὶ διὰ νὰ γνωρίζωσιν εὐκόλως τὴν τιμήν. entendre le — εἶμαι ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἐμπόριον, γνωρίζω τὴν τιμήν.

Numéroter, ἐν. σημειῶ μὲ ἀριθμὸν τὸ πρᾶγμα.

Numismale, Θ. νομισματοειδὴς, γαιοειδὴς πέτρα.

Numismatique, ἐπ. νομισματικός.

Numismatographie, Θ. νομισματογραφία.

Numme, ἀρ. νόμισμα.

Nummulaire, Θ. εἶδος λυσιμαχίας, φυτὸν (στρογγυλόφυλλον ὡς νόμισμα).

Nummulithe, ἀρ. δισκόλιθος, γαιώδυκτα κογχύλια.

Nuncupatif, ἀρ. διαθήκη (ὀνοματική), προφορικὴ, (οὐχὶ δὲ ἔγγραφος).

Nundinal, le, ἐπ. ἀγοραῖος. lettres —es τὰ πρῶτα τοῦ ἀλφαβήτου

στοιχεῖα παρὰ Ῥωμαίοις (παρόσον ἑπτήμαινον τὴν ἡμέραν τῆς ἀγορᾶς).
Nundinae, ἡ Nundinum, ἀπὸ 9 εἰς 9 ἐπιστρέφουσαν.
Nunna, ἀρ. λευκὸν ὀθόνιον τῆς Κίνας.
Nunnezarie, ἡ
Nunnesie, Ϛ. * νυνέσια, μικρὸς φοίνιξ τῆς Περουβίας,
Nuptial, le, ἐπ. γαμικὸς, ἐπιθαλάμιος.
Nuque, Ϛ. αὐχὴν, κ. σβέρκος.
Nursie, Ϛ. * νυρκία, γένος μαλακοστράκων δεκαπόδων.
Nussholstein, ἀρ. *καρύοζος, θειϊκὴ ἁσβεστος συμπαγὴς, ἔχουσα φλέβας ὡς τοῦ ὄζου τῆς καρύας.
Nutation, Ϛ. κίνησις, κλονισμός § *ἡλιοσκοπία, προσηλίασις, ἔκθεσις τοῦ φυτοῦ πρὸς τὸν ἥλιον. § ὀδόντωσις, φαινομένη τις κίνησις τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων.
Nutritif, ive, ἐπ. θρεπτικός. faculté —ive θρεπτικὴ δύναμις.
Nutrition, Ϛ. θρέψις.
Nutritum, ἀρ. ἐπουλωτικὴ ἀλοιφὴ (ἀπὸ μόλυβδον, ὄξος, ἔλαιον καὶ χυλὸν στρύχνου).
Nux, ἀρ. κάρυον, κοκκώδης καρπὸς παρὰ Λατίνοις καὶ ἡ καρύα, ἄχρ.
Nyabel, ἀρ. * νυάβελον, δένδρον τοῦ Μαλαβάρ φέρον εὔχυμον καὶ ἰαματικὸν καρπόν.
Nyctage, Ϛ. *νυκτήγρετον. —s, ἀρ. πλ. *ἀντινυκτιγέρται, αἱρετικοὶ μεμφόμενοι τὰς νυκτερινὰς δεήσεις.
Nyctaginées, Ϛ. πλ. *νυκτηγρετοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Nyctalope, ἀρ. νυκτάλωψ, βλέπων κάλλιον τὴν νύκτα παρὰ τὴν ἡμέραν.
Nyctalopie, Ϛ. νυκταλωπία, νόσος ἐμποδίζουσα τὸν ἄνθρωπον νὰ βλέπῃ καθαρὰ τὴν ἡμέραν.
Nyctalopique, ἐπ. νυκταλωπικός. § § εἶδος ἀγαρικοῦ.
Nyctanthe, ἀρ. νυκτανθές.
Nyctée, Ϛ. μυθ. νύκτια, ἑορτὴ νυκτερινή.
Nyctelée, Ϛ. *νυκτέλεια, φυτόν τι ἀνωγλωσσοειδές.
Nyctêmêron, ἀρ. νυχθημερινὴ κατὰ τὸ φαινόμενον κίνησις τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον.
Nyctère, ἀρ. *νυκτέρειον, γένος σαρκοφάγων μαστοφόρων.
Nyctéribie, Ϛ. *νυκτίβιος, γένος διπτέρων ἐντόμων.
Nycterins, ἡ Nocturnes, ἀρ. πλ. νυκτινόμα, πτηνά.
Nyctérion, ἀρ. * νυκτήριον, γένος φυτῶν στρυχνοειδῶν.
Nyctérisition, ἀρ. δένδρον τῆς Περουβίας.
Nyctibius, ἀρ. νυκτίβιος, ἴδ. Ibijau.
Nycticèbe, ἀρ. γένος πιθήκων τῆς Ἀσίας.
Nyctinome, ἀρ. (νυκτίνομος), νυκτερὶς, γένος μαστοφόρων σαρκοφάγων, νυκτερίδες.
Nymphacées, Ϛ. πλ. δύθιρα μαλάκια μεταξὺ τῆς τελλίνης, (μυδιοῦ) καὶ τοῦ σωλῆνος, (σουλῆνα).
Nymphæa, ἀρ. νυμφαῖα, φυτὸν τελματῶδες, ἴδ. Nénuphar.
Nymphæacées, Ϛ. πλ. νυμφαιοειδῆ φυτά.
Nymphale, Ϛ. ἑλικώνειος, πυραύστης, Ἰ τ. φυρφάλα.
Nymphanthe, Ϛ. * νυμφαιανθὲς, γένος φυτῶν.
Nymphe, Ϛ. νύμφη, θεότης μυθώδης, ποιτ. εὐειδὴς νεάνις, ἡ γυνή. elle a une taille de — ἔχει κομψότατον ἀνάστημα. § νύμφη, (χρυσαλὶς), πρῶτος βαθμὸς μεταμορφώσεως τῶν ἐντόμων. § —s νύμφαι. § —s νύμφαι, μέρος τῶν χειλέων του γυναικείου αἰδοίου. § —s νύμφαι, γένος ἐντόμων.
Nympheau, ἀρ. * νύμφαιον, φυτὸν ἔνυδρον.
Nymphé, ἀρ. νυμφαῖον, βαλανεῖον δημόσιον περιέχον βρύσεις καὶ σπήλαια.
Nymphoïde, ἐπ. νυμφοειδής.
Nympholepsie, Ϛ. νυμφολήψια, μελαγχολία, (ἔρως τῆς ἐρημίας) εἰς τὴν ὁποίαν περιεπίπτον κατὰ τὸν μύθον οἱ ἰδόντες νύμφην.
Nymphomanie, Ϛ νυμφομανία, ἀνδρομανία, κτηνώδης πρὸς συνουσίαν καταφορὰ τῶν χλωρωτικῶν νεανίδων, καί τινων γυναικῶν πασχουσῶν κατὰ τὴν μήτραν.
Nymphon, ἀρ. *νυμφὼν, γένος μακροσκελῶν ἀραχνιδων.
Nymphonides, Ϛ πλ. * νυμφωνίδες, σύστημα ἐντόμων.
Nymphotomie, Ϛ. νυμφοτομία, ἐκτομὴ μέρους τῶν νυμφῶν τῆς γυναικός.
Nypa, ἀρ φοίνιξ τῆς Ἰνδίας.
Nyssa, ἀρ. *νύσσα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἑλαιαγνοειδῶν.
Nyssalu, ἀρ. *νισσάλιον, δένδρον Ἰνδίας.
Nyssanthe, ἀρ. *νυσσανθὲς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνοειδῶν.
Nyssou, ἀρ. *νύσσον, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Nyssoniens, ἀρ. πλ. * νυσσώνεια, ὑμενόπτερα ἔντομα.
Nystagme, ἀρ. νυσταγμός.

O

O, τὸ ιέ. στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου, τέταρτον δὲ τῶν φωνηέντων. μένει ἄφωνον ἐπὶ τῶν ἀκολούθων λέξεων paon, faon, laon, προφερομένων pan, fan, lan. τοῦ bœuf, œuf, mœuf, chœur, cœur, mœurs, sœurs προφερομένων beuf, euf, κτλ. § O μηδενικὸν ἢ νοῦλλα. § ἀντίφωνον, τροπάριον ψαλλόμενον τὸ τεσσαρακονταήμερον καὶ ἀρχίζον ἀπὸ O, οἷον Orex gentium. § ὦ, θαυμαστικὸν μόριον, ἡ ἐπιφώνημα. — temps, — mœurs ὦ χρόνοι, ὦ ἤθη. — que je suis malheureux! ὦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος! § μαθ. βαθμός.
Oariste, ἀρ. ὀαριστὺς, διάλογος συζύγων.
Oannès, ἀρ. Ὀάννης, θεὸς τῶν ἀρχαίων Βαβυλωνίων.
Oasis, ἀρ. ὄασις, ἄλσος φοινίκων ἐν μέσῳ τῆς ἀνυδρώδους ἐρήμου.
Oban, ἀρ. τεμάχιον χρυσοῦ χρησιμεῦον ὡς νόμισμα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.
Obclavé, ée, ἐπ. θήκη ἀνεστραμμένου ῥοπάλου.
Obconique, ἐπ. βοτ. κωνικοειδής.
Obcordé, ée, ἐπ. *ὑπτιόκαρδος, ἔχων σχῆμα ἀνεστραμμένης καρδίας.
Obédience, Ϛ ἐκκλ. ὑπακοὴ, εὐπείθεια. § ἄδεια τοῦ ἡγουμένου, τοῦ ἀνωτέρου ἐκκλησιαστικοῦ. ambassadeur d' — πρέσβυς πεμπόμενος διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὸν Πάππαν περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐπειθείας τινὸς βασιλέως. l' ambassadeur a été reçu à l' — ὁ πρέσβυς ἔλαβε τὴν συνήθη χάριν τούτου δεξίωσιν, ἐπὶ πλήρους συνόδου. pays d' — χώρα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πάππα.
Obédienciaire, ἀρ. ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα.
Obédienciel, lle, ἐπ. ἀνήκων εἰς τὴν ὑπακοήν.
Obédiencier, ἀρ. μοναχὸς ὑπηρετῶν εἰς ἐκκλησιαστικὸν κατάστημα ἔχον προσόδους.
Obéir, οὐδ. ὑπακούω, πείθομαι. — à la voix de la vérité πείθομαι εἰς τὴν ἀλήθειαν. — au Roi εἶμαι ὑπήκοος τοῦ βασιλέως. cheval qui obeit bien à l' éperon, à la main ἵππος εὐάγωγος, χειροήθης. μεταφ. ὑπείκω, ὑποχωρῶ, ὑπενδίδω. l'acier obeit plus que le fer ὁ χάλυψ σφυρηλατεῖται εὐκολώτερον παρὰ τὸν σίδηρον.
Obéissance, Ϛ. ὑπακοὴ, εὐπείθεια, ὑποταγὴ être sous l' — διατελῶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τινός. — vaut mieux que sacrifice κάλλιον νὰ ὑπακούσῃ τις, παρὰ τὸ νὰ βιασθῇ εἰς τοῦτο.
Obéissant, te, ἐπ. ὑπήκοος, εὐπειθής. μεταφ. εὔκαμπτος, εὐλύγιστος.
Obèle, ἀρ. ὀβελὸς, σημεῖον τῶν ἐσφαλμένων χρήσιμον παρὰ τοῖς βιβλιολόγοις.
Obélie, Ϛ. *ὀβελία, γένος ζωοφύτων. § ἀρ. πλ. ὀβελίας, ἄρτος προφερόμενος εἰς τὸν Βάκχον.
Obéliscothèca, Ϛ. ὀβελισκοθήκη, γένος φυτῶν, τῶν ὁποίων ὁ κάλυψ ὑψοῦται ὡς ὀβελός.
Obélisque, ἀρ. ὀβελίσκος, πυραμὶς τετράγωνος στενὴ καὶ μακρὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μονόλιθος. — d' eau πηγὴ παριστάνουσα βράχον ὑψούμενον ὡς ὀβελίσκον.

Obérer, ἐν. καταχρεόνω.
Obéses, ἀρ. σύστημα μαστοφόρων, περιλαμβάνον τὸν ἱπποπόταμον.
Obésité, Θ. ὑπερσαρκία, φυσκωνία
Obicé, ée, ἐπ. ἐναντίος. (ἀρχ.)
Obier, ἡ Aubier, ἀρ. Θάμνος, ἐκ τοῦ γένους τῆς κληματίδος ἡ οἰνάνθης (ἀκτὴ, χαμαιάκτη;) § μανόξυλον, τὸ ὑποκάτω τοῦ φλοιοῦ ξύλον.
Obiner, ἐν. φυτεύω πλησίον τὰ δένδρα διὰ νὰ μεταφυτεύσω ἐν καιρῷ
Obisio, Θ. *ὀβίσιον, γένος ἀραχνίδων.
Obit, ἀρ. ἐκκλ. ἀκολουθία ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῶν κεκοιμημένων.
Obituaire, ἐπ. registre — νεκρολόγιον. § λαβὼν ἐκκλησιαστικὸν προσδορόφορον τίτλον μετὰ τὸν Θάνατον τοῦ ἔχοντος αὐτόν.
Objecter, ἐν. (ὑπορέρω) ἐπιφέρω ὡς ἐναντίον λόγον, ὡς ἐπιχείρημα. s'—, αὐτοπ. ἡ μέσον, φέρω κατ' ἐμαυτὸν ἐναντιότητα. καθ. cette difficulté ne peut s' — κατὰ τῆς δυσκολίας ταύτης δὲν ἔχει τὶς νὰ εἴπῃ τίποτε
Objectif, ive, ἐπ. ἔσχατος ὀπτικὸς ὕελος τοῦ τηλεσκοπίου ἢ μικροσκοπίου. Dieu est notre béatitude —ive ὁ Θεὸς εἶναι τὸ μόνον ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μᾶς καταστήσῃ μακαρίους.
Objection, Θ. ὑπορορὰ, ἀντιλογία, ἐναντιότης. μεταφ. προτεινομένη δυσκολία.
Objectivité, Θ. ἀντικειμενότης.
Objet, ἀρ ἀντικείμενον, τὸ φαινόμενον, τὸ προσβάλλον τὰς αἰσθήσεις. § ὑποκείμενον, ὑπόθεσις τέχνης ἢ ἐπιστήμης. Dieu, l homme et la nature voilà les trois grands —s de l' étude de la philosophie ὁ Θεὸς, ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ φύσις ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῆς φιλοσοφίας. § αἰτία αἰσθήματος, πάθους, ἐννοίας, πράξεως. c' est un — d' enthousiasme, d' aversion pour moi ἐνθουσιάζομαι δι' αὐτὸν ἢ ἀποστρέφομαι αὐτόν. § σκοπὸς, τέλος. il n' a pour — que la gloire δὲν ἀφορᾷ εἰς ἄλλο παρὰ τὴν δόξαν.
Objurgateur, ἀρ. ὀνειδιστὴς, ἐπιτιμητής.
Objurgation, Θ. ὀνειδισμὸς, ἐπιτίμησις.
Objurguer, ἐν. ὀνειδίζω, ἐπιτιμῶ, ἐλέγχω.
Oblade, ἀρ. μελάνουρος, κ. μελανούρι, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σπάρων.
Oblamineux, euse, ἐπ. διαρκὴς, ἀδιαφθορος (ἄσηπτος) εἰς πολὺν καιρόν.
Oblat, ἀρ. ἀνάθημα, παιδίον ἀφιερωμένον εἰς μοναστήριον παρὰ τῶν γονέων του. § λαϊκὸς, ὅστις ἔλαβε παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐκκλησιαστικὸν εἰσόδημα.
Oblateur, ἀρ. ἀναθέτης, ἀφιερωτής.
Oblation, Θ. ἀνάθεσις, ἀνάθημα, ἀφιέρωσις, ἀφιέρωμα. § τὸ μέρος τῆς λειτουργείας, τὸ ἀμέτως μετὰ τὸ πιστεύω, ἢ τὸ εὐαγγέλιον.
Oblationnaire, ἀρ. ἀναθέτης, ἀφιερωτής. (ἀρχ.)
Oblétie ἡ Aubletie, Θ. * ὀλιχανθὲς, ἱεροβοτάνη.
Oblial, ἀρ. ἐτησία πρόσοδος. (ἀρχ.)
Obligation, Θ. ἀνάγκη, ὑποχρέωσις ἠθικὴ ἢ φυσική. § συμβόλαιον, δι' οὗ ὑποχρεούμεθα, ἀναδεχόμεθά τι βάρος, χρεωστικὴ ὁμολογία. — personnelle ὑποχρέωσις προσωπικὴ ἢ μᾶλλον ἀτομική. — réelle ὑποχρέωσις κτηματική. — principale ὑποχρέωσις τοῦ πρωτοτύπου χρεώστου ἀποτελοῦσα τὸ κύριον ἀντικείμενον τοῦ συμβολαίου. — générale ὑποχρέωσις γενικὴ περιλαμβάνουσα ὅλα τὰ παρόντα καὶ μέλλοντα κτήματα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ spéciale. — causée ὑποχρέωσις αἰτιολογημένη, τῆς ὁποίας δηλ. ἡ αἰτία δηλοῦται εἰς τὸ συμβόλαιον. — verbale ὑποχρέωσις προφορική. — solidaire ὑποχρέωσις ἀλληλέγγυος πολλῶν. § χάρις, (δούλευσις γενομένη πρός τινα.) il vous a — de la vie σοὶ χρεωστεῖ τὴν ζωήν. je vous ai de grandes —s σοὶ χρεωστῶ μεγάλας χάριτας.
Obligatoire, ἐπ. ἀναγκαστικὸς, ὑποχρεωτικός.
Obligé, ἀρ. οἰκ. ὑπόχρεως, ἔχων ὑποχρέωσιν τινα. § συμφωνήσας νὰ μάθῃ τινὰ τέχνην. § ἔγγραφον συμφωνητικὸν μεταξὺ τεχνίτου καὶ μαθητοῦ. § ἔχων χάριτάς τινας πρός τινα. § μουσ. μὴ δυνάμενος νὰ χωρισθῇ, νὰ ἀποκοπῇ. § συνωδευμένος καὶ διακεκομμένος ἀπὸ ὄργανα.
Obligeamment, ἐπ. ἀναγκαστικῶς, ὑποχρεωτικῶς.
Obligeance, Θ. φιλοφροσύνη.
Obligeant, te, ἐπ. φιλοφρονητικὸς, ὑποχρεωτικός.
Obliger, ἐν. ἀναγκάζω, ὑποχρεῶ τινα διὰ συμβολαίου. j'ai — ὁ mes biens ἐγγύασα, ὑποχρέωσα τὰ ὑπάρχοντά μου. le contrat m'y oblige τὸ συμφωνητικὸν μὲ ἀναγκάζει, μὲ ὑποχρεόνει εἰς τοῦτο. § παρακινῶ, παραγγέλλω la loi nous oblige à prêter serment à notre souverain ὁ νόμος διατάττει νὰ ὁρκισθῶμεν εἰς τὸν βασιλέα. la prudence m' —e à garder le secret ἡ φρόνησις μὲ παραγγέλλει νὰ φυλάξω τὸ μυστικόν. § χαρίζομαι πρός τινα. vous m'obligez si vous me prêtez cent drachmes Θέλεις μοὶ κάμει χάριν, Θέλεις μὲ ὑποχρεώσει ἐὰν μὲ δανείσῃς ἑκατὸν δραχμάς. — un apprenti συμφωνῶ, στοιχίζω τον μαθητὴν εἰς τεχνίτην.
Obliquangle, ἐπ. ἀμβλυγώνιος.
Obliquation. Θ. cathète d' — κάθετος εἰς τὸ κάτοπτρον ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς προσπτώσεως.
Oblique, ἐπ. πλάγιος. angle — γωνία ἀμβλεῖα, ἡ ὀξεῖα. sphère — πλαγία σφαῖρα, Θέσις καθ' ἣν ὁ ἰσημερινὸς τέμνει τὸν ζωδιακὸν. ascention —, ἀστρ. ἀπόκλισις ἀστέρος. cas —s, γραμ. πλαγίαι πτώσεις. modes —s εὐκτικὴ καὶ ὑποτακτικὴ ἔγκλισις. proposition — πλαγία πρότασις. μεταφ. σκολιόφρων, δόλιος, ὕπουλος. une conduite — διαγωγὴ, τρόπος, μὴ εἰλικρινής. louange — ἔπαινος πλάγιος, μὴ ὀνομαζομένου τοῦ προσώπου.
Obliquement, ἐπίρ. πλαγίως, λοξῶς, μεταφ. δολίως, πανούργως, μὴ κατ' εὐθεῖαν.
Obliquité, Θ. πλαγιότης, λοξότης. μεταφ. l' — de ses moyens ἡ δολιότης τῶν τρόπων τῆς διαγωγῆς του.
Oblitérer, ἐν. ἐξαλείφω ἀνεπαισθήτως. —é, ée, μετ. caractère— ἠλεισθέστος χαρακτὴρ, ἐσβεσμέναγράμματα. vaisseau —, ἀνατ. ἀγγεῖον στυππωμένον.
Oblong, gue, ἐπ. ἐπιμήκης, μακρυλός.
Obnoxiation, Θ. ὑποταγὴ, εὐπιθεια, ἀρχ.
Obnubiler, οὐδ. συννέφω, συσκοτάζω.
Obolaire, ἀρ. *δυσοσμίας (obolesco) γαστερόστεος, γένος ἰχθύων. § ὀροβάγχη τετραπέταλος, φυτόν.
Obole, ἀρ. ὀβολὸς, νόμισμα ἑλληνικὸν, τὸ ἕκτον τῆς δραχμῆς. § ἡμίσι δηναρίου. § σταθμὸς, βάρος δώδεκα κόκκων. je n'en donnerais pas un — δὲν δίδω οὔτε λιπτόν.
Obombrer, ἐν. ἐπισκεπάζω, (ἀρχ.) ἐπιπροσθῶ.
Oboval, le, ἐπ. βοτ. ὠοειδὴς (ἔχων τὴν ὀξεῖαν ἄκραν ἐστραμμένην εἰς τὰ κάτω.)
Obové, ée, ἐπ. ὠοειδής.
Obreptice, ἐπ. ἔγγραφον, ἐπὶ ᾧ ἐπεσιωπήθη οὐσιώδης τις περίστασις πρὸς δολίαν ἐπιτυχίαν χάριτος.
Obrepticement, ἐπίρ. σεσιωπημένως, δολίως.
Obreption, Θ. ἀποσιώπησις πράγματος, συμβεβηκότος ἀληθοῦς ἐν τῇ ἀναφορᾷ πρὸς ἀνώτερον.
Obron, ἀρ. κρίκος τοῦ Obronnière.
Obronnière, Θ. μάνδαλος, (ξύγαθρον), σύρτης, μὲ τὸν ὁποῖον κλείεται σιδηροσκεπὲς κιβώτιον.
Obscène, ἐπ. αἰσχρὸς, ἀδιάντροπος, — dans ses paroles αἰσχρολόγος.
Obscénité, Θ. αἰσχρότης, κ. ἀδιαντροπία.
Obscur, re, ἐπ. ἀμαυρὸς, σκοτεινός. il fait — εἶναι σκότος, ἐβράδυασεν, ἐνύκτωσε. mener une vie —e ζῶ ἀφανῶς, ἀποτυρμένος, ἀγνώριστος. § ἐπὶ χρώματος, μὴ λαμπρὸς, βαθύς. clair —, ζωγρ. ἀμυδρός, σκιαύγεια. dessin de clair — μονόχρωα σχήματα. § ἀταρὴς passage — περιπεπλεγμένον, δυσκόλως χωρίον, (φράσις). § ἀγενὴς, ἄτιμος, κ. ἀσήμαντος (ἄνθρωπος)
Obscurant, ἀρ. φωτοσβέστης, μισο-

μαθής (συγγραφεύς), ἐχθρὸς τῶν φώτων, τῆς παιδείας.
Obscurantisme, ἀρ. μισομάθεια, πόλεμος κατὰ τῆς παιδείας.
Obscuration, Ϛ. σκότισις, σκότος.
Obscurcir, ἐν. σκοτίζω, μεταφ. ἀμαυρῶ, ὀλιγοστεύω τὴν λαμπρότητα τοῦ γένους, τῶν πράξεων. s'—, αὐτοπ. σκοτίζομαι, χάνω τὴν λαμπρότητα, τὸ φῶς. le soleil s'est obscurci ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη. —i, ie μετ. depuis ce temps la gloire de cette ville fut bien —ie ἔκτοτε ἠμαυρώθη πολὺ ἡ δόξα τῆς πόλεως ταύτης. yeux —is ἀχλυώδεις ὄψεις, ἀχλυώδη ὄμματα, ὡς διὰ νέφους ὀλὶ ἀμυδρῶς βλέποντα.
Obscurcissement, ἀρ. σκοτισμός, ἀμαύρωσις, ὀλιγοστευσις τοῦ φωτός. μεταφ. ἀσάφεια χωρίου, φράσεως.
Obscurément, ἐπίρ. σκοτεινῶς, μεταφ. ἀσαφῶς. (il parle —). § ἀσήμως, ἀφανῶς (il vit —).
Obscurer, καὶ Obscurifier, ἐν. σκοτίζω. ἀρχ.
Obscurité, Ϛ. σκότος. μεταφ. ἀσάφεια (— d'un passage). § ἀβεβαιότης. l'— de l'avenir τὸ ἄδηλον τοῦ μέλλοντος § ἀσημότης, εὐτελὴς καταγωγή (— de la naissance). vivre dans l' — διάγω ἀσήμως.
Obsécration, Ϛ. ῥητ. ἐπίκλησις θεοῦ ἢ ἀνθρώπου —s δημόσιοι δεήσεις, λιτανεῖαι παρὰ Ῥωμαίοις πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν θεῶν.
Obséder, ἐν. ἐνοχλῶ, προσλιπαρῶ, παραμένω πλησίον τινός, τὸν στενοχωρῶ.
Obsèques, Ϛ. πλ. κηδεία faire des —s κηδεύω τινά assister aux — ἀκολουθῶ ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ.
Obséquieux, euse, ἐπ εἰς ἄκρον περιποιητικὸς, φιλοφρονητικός.
Obséquieusement, ἐπίρ. βαθυσεβάστως, μὲ πολὺ σέβας.
Observable, ἐπ. θεατὸς, ὁρατὸς, δυνάμενος νὰ θεωρηθῇ.
Observance, Ϛ. τάγμα μοναχῶν ἀκολουθούντων τὸν αὐτὸν κανόνα, τὸν αὐτὸν βίον, ἰδιαιτέρως δὲ μέρους τῶν Ψραγκισκάνων αὐστηροτέρου εἰς τὰς διατάξεις, παρὰ τοὺς λοιποὺς. —s ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες, θεσμοί.
Observantin, ἀρ. μοναχὸς ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Ψραγκίσκου.
Observateur, ἀρ. —trice, Ϛ. παρατηρητικος.—de ses devoirs ἀκριβὴς φύλαξ τῶν καθηκόντων, τῶν κανόνων. § θεατὴς, παρατηρητὴς. § κατάσκοπος faire l'— κατασκοπῶ, ἢ κατασκοπεύω. § ἐπικριτὴς τῶν ἄλλων. (— sévère, rigoureux)
Observation, Ϛ. παρατήρησις, φυλακὴ τῶν κανόνων, ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων, τῶν χρεῶν, τῆς ὑποσχέσεως. § θεωρία, προσοχὴ πρός τι ἀντικείμενον. (— des phénomènes de la nature). § ἀποτέλεσμα ταύτης, σημείωσις, παρατήρησις. (faire des —s sur un auteur). il a l'esprit d' — ἐξετάζει, ἐρευνᾷ ἀκριβῶς τὰς αἰτίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων. armée d' — ἔφεδρον, ἢ ἐπιτηρητικὸν στράτευμα (παραφυλάττον ἔμπροσθεν πολιορκουμένου τείχους.) être en — ἐφεδρεύω, παραφυλάττω. bâtiment d' — κατασκοπικὸν πλοῖον.
Observatoire, ἀρ. ἀστεροσκοπεῖον.
Observer, ἐν ἐπισκοπῶ, παρατηρῶ. (— le cours des astres). § ἐκπληρῶ, φυλάττω. (— les lois). § ἀνιχνεύω, ἀνακαλύπτω, εὑρίσκω. (on a observé des tâches dans le soleil). § ἐρευνῶ, ἐξετάζω. s'—, αὐτοπ. εὐλαβοῦμαι, φέρομαι προσεκτικῶς, φυλάττομαι, (μάλιστα ἐπὶ διαίτης).
Obsession, Ϛ. κατάσχεσις, κατοχὴ, ἐνόχλησίς τινος ὑπὸ πονηροῦ πνεύματος ἢ ἀνθρώπου, ἀποτέλεσμα ταύτης. μεταφ. κατάστασις τοῦ παρενοχλουμένου. il ne le quitte point, on n' a jamais vu une pareille — οὐκ τὸν ἀφίνει οὔτε στιγμὴν, οὐκ εἶδον ποτὲ τὰ ὀμμάτιά μου τόσην στενοχωρίαν.
Obsides, ἀρ. πλ. ὅμηροι, ἄνθρωποι διδόμενοι ὡς ἐνέχυρον τῆς ἀσφαλείας τῶν συνθηκῶν.
Obsidienne, Ϛ. ὀφιανὸς, (διαφανὴς), λίθος, ὄνυξ, ἴσ. γαγάτης. § ἐπ. (pierre —).
Obsidion, ἀρ. πολιορκία, ἀποκλεισμός.
Obsidional, le, ἐπ. πολιορκητικὸς στέφανος (ἀπὸ χόρτα τοῦ πολιορκουμένου τόπου), μὲ τὸν ὁποῖον ἐστέφετο ὁ λύσας τὴν πολιορκίαν. monnaie —e τὰ κατὰ τὴν πολιορκίαν κοπτόμενα νομίσματα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως.
Obsister, οὐδ. ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, φέρω ἐμπόδιον.
Obstacle, ἀρ. ἐμπόδιον, ἐναντιότης, δυσκολία mettre — ἐμποδίζω. opposer des —s ἐπιφέρω δυσκολίας.
Obstance, Ϛ. ἴδ Obstacle.
Obstination, Ϛ. ἰσχυρογνωμοσύνη, ἐπιμονὴ, πεισμονὴ, πεῖσμα.
Obstiné, ée, ἐπ. ἰσχυρογνώμων, δυσπειθὴς, κ. πεισματαρὴς. mal — ἐπίμονον πάθος, κακόν.
Obstinément, ἐπίρ. ἰσχυρογνωμόνως, ἐπιμόνως, κ. πεισματικά.
Obstiner, (s') ἀποθ. ἰσχυρογνωμῶ, ἀπισχυρίζομαι, κ. πεισματόνω il s'obstina à me persuader ἐπέμεινεν εἰς τὸ νὰ μὲ καταπείσῃ. je refusai, il s'obstina ἐγὼ ἀρνήθην, ἐκεῖνος ἐπέμεινε.
Obstruant, te, ἐπ. ἰατρ. ἐπισχετικὸς, κ. σταματικὸς, (ἰατρικόν).
Obstructif, ive, ἐπ. ἐμφρακτικὸς, αἴτιος ἐμφράξεων.
Obstruction, Ϛ. ἰατρ. ἔμφραξις, ἐμπόδιον τῆς κινήσεως τῶν ὑγρῶν, οἴδημα, πρῆσμα.
Obstruer, ἐν. ἐμφράττω, κλείω τὰ παραθύρια, τὴν ὁδὸν. § ἰατρ. ἐμφράττω, ἐμποδίζω τὴν κίνησιν, τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὑγρῶν. —é, ée, μετ. ἐμφρακτικὸς, ἐξωδηκὼς, πρησμένος.
Obtempérer, (à), οὐδ. ὑπείκω, ὑποχωρῶ, ὑπακούω.
Obtenir, ἐν. ἐπιτυγχάνω. j'obtins de lui cette grâce ἔτυχον παρ' αὐτοῦ ταύτης τῆς χάριτος, ἔλαβον ἀπ' αὐτὸν τὴν χάριν ταύτην.
Obtention, Ϛ ἐπιτυχία.
Obtondant, te, ἐπ. μετασυγκριτικὰ, φάρμακα διορθωτικὰ τῆς ὁριμύτητος τῶν ὑγρῶν κατὰ τοὺς *ὑγροπαθητικοὺς ἰατρούς.
Obtondre, ἐν. ἀμβλύνω, ἀρχ.
Obturateur, trice, ἐπ. ἀνατ. πληωτικὸς μῦς κλείων τὸ ὠοειδὲς, ἢ ἰσχιακὸν τρῆμα τῆς λεκάνης, (ὑμενοτροχαντηριόδ). nerf — νεῦρον ἰσχιοτρηματικόν. artère —trice ἀρτηρία ἰσχιοτρηματική. — en verre, φυσ. ὑελορράκτης.
Obturation, Ϛ. χείρ. πώματις, φράξις τῶν παρὰ φύσιν τρυπῶν, οἷον τοῦ οὐρανίσκου.
Obtus, se, ἐπ. ἀμβλύς. angle — ἀμβλεῖα γωνία. les sens deviennent —s par la vieillesse τὰ αἰσθητήρια ἀμβλύνονται, (ἀδυνατίζουσιν) ἐφ' ὅσον προβαίνει ἡ ἡλικία il a l'esprit — εἶναι ἀμβλύνους.
Obtusangle, ἐπ. ἀμβλυγώνιος, ἔχων μίαν τῶν γωνιῶν ἀμβλεῖαν.
Obtusangulé, ée, ἐπ. βοτ. ἀμβλυγώνιος (ἀμβλυγωνιόφυλλος κτλ)
Obus, ἀρ. ὅλμος, βόμβα τοῦ Obusier.
Obusier, ἀρ. ὁλμοβόλον, κανόνιον, μὲ τὸ ὁποῖον ῥίπτονται οἱ ὅλμοι λεγόμενοι Obus.
Obvention, Ϛ. φόρος ἐκκλησιαστικός.
Obvers, ὀρ. *ἐμπροσθόσημον, (τὸ ἐναντίον τοῦ *ὀπισθόσημον) πρόσωπον τοῦ νομίσματος.
Obverse, ἀρ. ἐναντίος.
Obversé, ée, ἐπ. ἐστραμμένος εἰς.
Obversement, ἐπίρ. ἐξ ἐναντίας, ἐναντίον, ἀρχ.
Obvier, ἐν. προλαμβάνω, προϋπαντῶ τι κακόν.
Obvoluté, ée, ἐπ. βοτ. αὐλακώδης ἢ αὐλακωτὸς, συνεστραμμένος, συντετυλιγμένος. feuille —ée φύλλον γυρισμένον καὶ ἔχον αὐλάκιον εἰς τὴν μέσην.
Obyre, Ϛ. *ὀβύρα, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν.
Oc, ἀρ. αὐλὸς τουρκικός.
Oca, ἀρ. *ψωμόῤῥιζα, εἶδος ῥίζης ἀμερικανικῆς ἐδωδίμου μὲν καὶ ὅταν ὑπάρχῃ τρυφερὰ, μεταβαλλομένης δὲ ἀρ' οὗ ξηρανθῇ εἰς φύραμα ἀναπληροῦν τὸ ψωμίον.
Ocaigner, ἐν. μυρίζω, ἀλείφω μὲ μίγμα τραγακάνθης καὶ μύρου τινος τὰς χειρίδας.

Occase, ἐπ. ἀστρον. amplitude — τόξον τοῦ ὁρίζοντος διειλημμένον μεταξὺ τοῦ σημείου τῆς δύσεώς τινος ἀστέρος καὶ τῆς ἀληθοῦς δυσμῆς.
Occasion, Ϟ. καιρὸς. belle — εὐκαιρία. chercher l' — καιροφυλακτῶ. saisir l'— ὀράττομαι τῆς εὐκαιρίας. dans l' — ἐν καιρῷ. dans cette — κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν. si l'— se présente ἂν τύχῃ. § ἀφορμὴ, αἰτία. c'a été l'— de sa perte τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας του. § ἀψιμαχία, μάχη, πόλεμος.
Occasionaire, ἀρ. τυχοδιώκτης, πλανήτης.
Occasionel, lle, ἐπ. τυχηρός. (cause —lle).
Occasionellement, ἐπίρ. τυχηρῶς, κατὰ περίστασιν, ἐκ περιστάσεως.
Occasioner, ἐν. προξενῶ.
Occelaire, ἀρ. *ὀκέλλαρος, γένος λιθωδῶν πολυπόδων.
Occident, ἀρ. ἀστρ. δυσμαὶ, δύσις, τὸ μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅπου δύει ὁ ἥλιος. § γεωγρ. δυτικὸς, πρὸς δυσμὰς κείμενος τόπος, ἑσπέρα, Εὐρώπη. ποιητ. τέλος τῆς ζωῆς, θάνατος.
Occidental, le, ἐπ. δυτικός. cadrant — γνώμων κάθετος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιφάνεια βλέπει πρὸς δυσμάς. pierres précieuses —es πολύτιμοι λίθοι τῆς Εὐρώπης (τῆς Ἀμερικῆς) μετριωτέρας ἀξίας παρὰ τοὺς τῆς Ἀσίας.
Occipital, lle, ἀν. ἰνιακὸς, ἀνήκων εἰς τὸ ἰνίον.
Occipito-atloidien, ne, ἐπ. ἄρθρον (σύνδεσμος) τοῦ ἰνίου καὶ τοῦ ἄτλαντος.
Occipito-axoïdien, ne ἐπ. ἀνατ (σύνδεσμος, ἄρθρον) τοῦ ἰνίου καὶ τοῦ ἐπιστροφέως.
Occipito-frontal, ἐπ. (μῦς) ἰνιομετωπικός.
Occipito-méningien, ne, ἐπ. ἰνιομηνιγγώδης.
Occiput, ἀρ. λατ. ἰνίον, τὸ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς μέρος.
Occire, ἐν. πατάσσω, φονεύω. ἀρχ.
Occiseur, ἀρ. φονεύς.
Occision, Ϟ. φόνος.
Occultation, Ϟ. ἐπιπρόσθημα, προσωρινὴ ἔκλειψις ἀστέρος ἐπιπροσθουμένου ἀπὸ τὸν ἥλιον, τὴν γῆν κτλ.
Occulte, ἐπ. κρύφιος, κρυπτος. ligne —, γεωμ. γραμμὴ δυσόρατος. sciences —s μαγεία, μαγικὴ, μαγεύματα.
Occultement, ἐπίρ. κρυφίως.
Occupant, te, ἐπ. δικ. ἐπιλαμβανόμενος (ὑποθέσεως, δίκης). premier — ὁ πρῶτος καταλαμβάνων τινὰ τόπον, ἢ πρᾶγμά τι καὶ γινόμενος τούτου κύριος.
Occupation Ϟ. ἐνασχόλησις, ἀσχολία, μέριμνα. j' ai beaucoup d' —s ἔχω πολλὰς φροντίδας. il n' a pas d'—s δὲν ἔχει ἐπιτήδευμα, ἔργον, μένει ἀργός. § ἐνόχλησις. je vous ai donné de l'— σ' ἐνώχλησα, σ' ἐβάρυνα. § κυρίευσις, κατάσχεσις τόπου. § οἰκ. κατοικία τοῦ ἐνοικιαστοῦ. § ῥητ. πρόληψις, σχῆμα δι' οὗ προλαμβάνομεν τὴν πρότασιν ἢ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ ἐναντίου.
Occuper, ἐν. καταλαμβάνω, κυριεύω. les Vandales occupèrent l' Afrique οἱ Βάνδαλοι διέμειναν εἰς τὴν Ἀφρικήν. μεταφ. — une place, un rang κατέχω θέσιν, ὑπηρεσίαν τινά. cette figure occupe le devant et le centre du tableau. τὸ πρόσωπον τοῦτο κεῖται εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἢ εἰς τὸ κέντρον τοῦ πίνακος. § κατοικῶ. il occupe une belle chambre κατοικεῖ εὔμορφον θάλαμον (καμάραν). § ἐνασχολῶ. (cette affaire l' a occupé une journée entière). s' —, αὐτοπ ἐνασχολοῦμαι, ἐργάζομαι εἴς τι. je m' occupe à lire καταγίνομαι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. —é, ée, μετ ces peuples sont uniquement —s de la chasse οἱ λαοὶ οὗτοι περῶσι τὸν καιρὸν των μόνον εἰς τὸ κυνήγιον. je suis — de cela φροντίζω ἀκαταπαύστως περὶ τούτου c' est un homme—fort — εἶναι πολυάσχολος.
Occurence, Ϟ. συντυχία, περίστασις, εὐκαιρία. selon l' — καθὼς τύχῃ.
Occurent, te, ἐπ. συμπίπτων, συμβαίνων.
Océan, ἀρ. ὠκεανὸς, μετρ. μέγας ἀριθμὸς, ἄβυσσος. —e, ἐπ. Ϟ mer—e.
Océanides, Ϟ. πλ. Ὠκεανίδες, θυγατέρες τοῦ Ὠκεανοῦ.
Océanie, Ϟ. *ὠκεάνειον, γένος κογχυλίων.
Océanien, ἐπ. ὠκεανικός.
Ocellus, ἀο. λατ. ὄκκαλος εἴτε ὀρθαλμίσκος, εἶδος καρυοφύλλου, κ. γαρουφάλου.
Ocellaire, Ϟ.* πυκνόπορον, εἶδος κοραλλίου ζωοφύτου λιθώδους.
Ocellithe, ἀο ὀρυκτὸν πυκνόπορον.
Ocelot, ἀρ. *αἰλουρότιγρις, ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.
Oceloxochitl, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ ὁποίου ἡ ῥίζα περιέχει ἀλευρώδη τινὰ ἐδώδιμον ὕλην.
Ochavo, ἀρ. νόμισμα χαλκοῦν τῆς Ἱσπανίας.
Oche, Ϟ. γλυφίδες, γλυφαὶ, χαράγματίαι ἐπὶ τοῦ κανόνος τοῦ ξυλουργοῦ χρησιμεύουσαι εἰς τὴν κατομέτρησιν. § ἄρουρα, γεωργήσιμος γῆ. § κῆπος περιταφρευμένος.
Ochlocratie, Ϟ. ὀχλοκρατία, ἐξουσία, κυριότης τοῦ ὄχλου.
Ochna, Ϟ. *ὄχνη, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαγνολιοειδῶν.
Ochnacées, Ϟ. πλ. ὀχνοειδῆ, φυτά.
Ochote, ἡ Double quarto, ἀρ. νόμισμα χαλκοῦν τῆς Ἱσπανίας.
Ochre, ἴδε Ocre.
Ochrome, ἀρ. *ὄχρωμα, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.
Ochrosie, Ϟ. * ὀχρωσία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοδαφνοειδῶν (ἀποκυνοειδῶν).
Ochroxyle, ἀρ. ὠχρόξυλον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ξανθοξυλοειδῶν.
Ochsenauge, ἀρ. Γερμ. βούφθαλμον, εἶδος πολυτίμου λίθου τοῦ Λαυροδώρου.
Ochtebie, Ϟ. *ὀχθόβιον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Ochtère, ἀρ. *ὀχθοτήρας, κ. ὀχθύμυια, γένος διπτέρων ἐντόμων, διαιτωμένων εἰς τοὺς ὑδατώδεις τόπους.
Ococolin, ἀρ. εἶδος πέρδικος καὶ κίσσας (καρακάξας) τοῦ Μεξικοῦ.
Oconenetl, ἀρ. μεγάλη κίσσα τοῦ Μεξικοῦ.
Ocorome, ἀρ. τετράπους τῆς Περουβίας.
Ocote, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊανῆς.
Ocotochtli, ἀρ. εἶδος λυγκὸς τοῦ Μεξικοῦ.
Ocotzinitzcan, ἀρ. λέξις Μεξικανικὴ, σημαίνουσα δύο πτηνὰ περιστερειδῆ.
Ocque, Ϟ ὀκᾶ, σταθμὸς, ζυγίσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἰσοδυνάμου μὲ τρεῖς λίτρας, καὶ δύο οὐγγίας.
Ocre, ἡ Ochre, Ϟ. ὦχρα, ὀξείδιον σιδήρου. § * χρῶσμα, μεταλλικὴ γῆ διαφόρων χρωμάτων. § νόμισμα τῆς Σουηδίας.
Ocreux ἢ Ochreux, euse, ἐπ. ὠχρώδης.
Ocrocarpe, ἀρ. ὠχροκάρπος, εἴδους τῆς Μαδαγασκάρ.
Octacorde, ἀρ. ὀκτάχορδον, μουσ. ὄργανον τῶν ἀρχαίων. § σύστημα μουσικῆς ἀπὸ 8 τόνους.
Octaèdre, ἐπ. ὀκτάεδρος.
Octaétéride, Ϟ. ὀκταετηρὶς, περίοδος ὀκτὼ ἐτῶν, μετὰ τὴν ὁποίαν προσετίθεντο τρεῖς σεληνιακοὶ μῆνες.
Octagynie, Ϟ. ὀκταύπειρον (φυτὸν ἔχον ὀκτὼ θηλυκὰ ὄργανα).
Octandrie, Ϟ. ὀκτωστημονία, ἑβδόμη τάξις φυτῶν ἑρμαφροδίτων ἐχόντων ὀκτὼ στήμονας (ἀρσ. ὄργανα).
Octane, Ϟ. fièvre — πυρετὸς ἑβδομαῖος, κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἐπανερχόμενος.
Octant, ἀρ. ὀγδοόκυκλον, ὀργανεῖον ἀστρονομ. περιέχον τὸ ὄγδοον τοῦ κύκλου. § ἀπόστασις 45 βαθμῶν μεταξὺ δύο πλανητῶν.
Octant, ἀρ. ὀγδοήκοντα. ἀρχ.
Octantième, ἐπ. ὀγδοηκοστὸς. ἀρχ.
Octaples, Ϟ πλ. ὀκταπλᾶ βιβλία πολύγλωσσον εἰς 8 στήλας.
Octarille, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.
Octateuque, ἀρ. ὀκτάτευχος, τὰ 8 πρῶτα βιβλία τῆς παλαιᾶς Γραφῆς.
Octave, Ϟ. ὀγδοὰς. § ὀκτὼ ἡμέραι καθ' ἃς τελεῖται μεγάλη τις ἑορτή. § ἡ ὀγδόη τούτων ἡμέρα, δηλ. ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. § κλίμαξ, μουσικὸς τόνος ἀπέχων τοῦ ἄλλου ὀκτὼ βαθμούς, μουσικὴ ὀκταφωνία. § ὀκτάστιχον, στροφὴ ὀκτὼ στίχ-

εἰς τὴν ἰταλικὴν ποίησιν. § μικρὸς αὐλός.

Octavier, ἐν. ἀναβιβάζω τὸν τόνον εἰς τὸν ὄγδοον βαθμὸν (εἰς τὴν νήτην).

Octavin, ἀρ. μικρὸς αὐλός.

Octavine, Ϟ. μικρὸν κλειδοκύμβαλον (clavecin).

Octavo, (in), ὀκτάπτυχον (σχῆμα βιβλίου).

Octavon,ne,ἐπ. γέννημα λευκοῦ ἢ λευκῆς καὶ μικτογνοῦς (quarte ron—e).

Octidi, ἀρ. ογδόη ἡμέρα τῆς ὠδεκάδος, κατὰ τὸ μηνολόγιον τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Octil, ἐπ. aspect — ἀπόστασις δύο πλανητῶν κατὰ 45 βαθμούς.

Octoblépharе, ἀρ * ὀκτοδους, γένος βρύων ἐχόντων ὀκτὼ ὀδόντας εἰς τὴν περιφέρειαν.

Octobre, ἀρ. Ὀκτώβριος μὴν, ὡς ὄγδοος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου.

Octodicère, ἀρ. ὀκτωδίκερως, γένος βρύων.

Octogénaire, ἐπ. καὶ οὐσ. ὀγδοηκοντούτης.

Octogone, ἐπ. καὶ οὐσ. ὀκτάγωνος.

Octogynie, Ϟ. ὀκτωΰπεροι, τάξις φυτῶν ἐχόντων ὀκτὼ Ϟήλεα ὄργανα.

Octomère, ἀρ. ὀκταμερής.

Octomage, ἀρ. τὸ ὄγδοον τοῦ ὅλου λαμβανομενον ὡς φόρος.

Octopétale, ἀρ. ὀκταπέταλος, ἔχων ὀκτὼ πέταλα.

Octophylle, ἐπ. ὀκτάφυλλος, ἔχων ὀκτὼ φύλλα.

Octopode, ἀρ. ὀκτάπους, ὀκταπόδιον, γένος μαλακίων.

Octophore, Ϟ. ὀκτάφορον, φορεῖον βασταζόμενον ἀπὸ ὀκτὼ παρὰ Ῥωμαίοις.

Octostyle, ἀρ. ὀκτάστυλον, οἰκοδομὴ ἔχουσα ὀκτὼ κίονας κατὰ μέτωπον.

Octroi, ἀρ. παραχώρησις. § εἰσαγώγιον ἢ διαπύλιον τέλος, φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ὠνίων εἰς τὴν πόλιν. § διαχείρησις, εἴσπραξις αὐτοῦ. — de bienfaisance φόρος εὐποιΐας, ὡς ἀριτρούμενος ἤδη εἰς τὰ νοσοκομεῖα.

Octroyer, ἐν. συγχωρῶ, παραχωρῶ, δίδω.

Octuple, ἐπ. ὀκταπλοῦς.

Oculaire, ἐπ. témoin — μάρτυς αὐτόπτης. § οπτικός. (nerf —). § ἐποφθάλμιος, ἢ ἀγχίωψ (φακὸς τηλεσκοπικὸς) πλησιον τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Oculairement, ἐπίρ. αὐτοψεί, ὀφθαλμοφανῶς, φανερῶς.

Oculine, Ϟ γένος πολυπόδων.

Oculiste, ἀρ. καὶ οὐσ. ὀφθαλμιατρός

Oculo-musculaire, ἐπ. nerf— κινητικὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ νεῦρον. interne — τροχαλιαῖον νεῦρον. — externe ἀπαγωγὸν νεῦρον.

Oculus christi, ἀρ. * χριστόφθαλμον, φυτόν.

Oculus-mundi, ἀρ. ὑδροφανὴς, διαφανὴς (ἐντὸς τοῦ ὑδατος) ὄνυξ.

Ocydrome, ἀρ. * ὠκύδρομον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Ocypète, ἀο. * ὠκυπέτης, γένος ὀλκῶν, ἀραχνίδων.

Ocypode, ἀρ. * ὠκύπους, γένος μαλακοστράκων.

Ocyptère, ἀρ. * ὠκύπτερον, γένος διπτέρων ἐντόμων.

Ocyroé, ἀρ * ὠκυρρόη, γένος μεδούσης

Ocythoé, ἀρ. * ὠκυθόη, γένος μαλακίων

Odacanthe, Ϟ. * ὀδάκανθος, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων

Odalisque ἢ Odalique, Ϟ. παλακὶς τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸ παλάτιον.

Odaxisme, ἀρ. ὀδαξισμὸς, φαγοῦρα τῶν οὔλων, ὅταν φύωνται τὰ ὀδόντια.

Ode, Ϟ. ᾠδή

Odensday, ἀρ ἡμέρα καθιερωμένη εἰς τὸν Ὀδῖνον, πρώτιστον Ϟεὸν τῶν λαῶν τῆς Ἄρκτου.

Odéum ἢ Odéon, ἀρ. ᾠδεῖον, Ϟέατρον μουσικῆς εἰς τας Ἀθήνας. § χορὸς ἐκκλησίας.

Odeur, Ϟ ὀσμή. bonne — εὐοσμία. mauvaise — δυσωδία. § —s ἀρωματικὰ, μυρωδίαι. il est en bonne ἢ mauvaise — ἔχει καλὴν ἢ κακὴν ὑπόληψιν. mourir en — de sainteté ἀποθνήσκω ὡς ἅγιος, ἀφ' οὗ ἔζησα ὁηλ. ὁσίως.

Odieusement, ἐπίρ. ἀπεχθῶς, μισητῶς.

Odieux, euse, ἐπ. ἀπεχθὴς, μισητός.

Odin, ἀρ. Ὀδῖνος, Ϟεὸς τῶν ἀρκτῴων λαῶν.

Odinolion, ἀρ. γαλεὸς, κ. σκυλόψαρον, ἰχθύς.

Odomètre, ἀρ. ὁδόμετρον (ὁρομόμετρον) ἐργαλεῖον καταμετροῦν τὸν διανυσθέντα ὁρόμον, ἢ τους γύρους τοῦ κινηθέντος ἀπὸ τοὺς ἐργάτας τροχοῦ.

Odonates, Ϟ. πλ. τάγμα ἐντόμων

Odonectis, Ϟ. ὀδόνηκτον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.

Odonestis, ἀρ. γένος ἐντόμων.

Odontagogue, ἐπ. (outil —) ὀδοντα-γωγὸν, ὀδοντάγρα.

Odontalgie, Ϟ. ὀδονταλγία, ὀδοντόπονος.

Odontalgique, ἐπ. ὀδονταλγικός.

Odontognate, ἀρ. *ὀδοντόγναθον, γένος ἰχθύων.

Odontie, Ϟ. * ὀδοντία, γένος ἀμανιτῶν.

Odontisme, ἀρ. ὀδοντισμός.

Odontitis ἢ Odontite, Ϟ. * ὀδοντῖτις, φυτὸν

Odontoglosse, Ϟ. * ὀδοντόγλωσσον, φυτὸν παράσιτον ὀρχεοειδές.

Odontoïde, ἐπ. ὀδοντοειδὴς, ἀνατ. ἀπόφυσις τοῦ δευτέρου τραχηλικοῦ σπονδύλου. § ἀπόλιθωτοι ὀδόντες τῶν γαλεῶν.

Odontoïdien, ne, ἐπ. ὀδοντοειδικὸς, ἀνατρεφόμενος εἰς τὴν ὀδοντοειδῆ ἀπόφυσιν.

Odontolithe, Ϟ. ὀδοντόλιθος, πωρίον τῶν ὀδόντων.

Odontologie, Ϟ. ὀδονταλογία.

Odontomaque, ἀρ. * ὀδοντομάχης, γένος ἐντόμων.

Odontomyie, * ὀδοντόμυια, γένος ἐντόμων.

Odontopetres, ἀρ. πλ. ὀδοντόπετρα, ἀπολυθωτοὶ ὀδόντες γαλεῶν.

Odontophie, Ϟ. ὀδοντοφυΐα.

Odontoptère, Ϟ. * ὀδοντόπτερον, γένος φυτῶν.

Odontoramphes ἢ Dentirostres, ἀρ. πλ. * ὀδοντόῤῥαμφα, σύστημα πτηνῶν.

Odontotechnie, Ϟ. ὀδοντοτεχνία, τέχνη τοῦ ὀδοντοϊατροῦ.

Odorant, te, ἐπ. ὀδμηρὸς, ἀποπνέων ὀσμήν.

Odorat, ἀρ. ὄσφρησις, (ὀσφρητήριον).

Odoration, Ϟ. ὄσφρανσις.

Odorer, ἐν. ὀσφραίνομαι, αἰσθάνομαι διὰ τῆς ὀσφρήσεως.

Odoriférant, te, ἐπ. εὐώδης.

Odynère, Ϟ. * ὀδυνηρὸν, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Odyssée, Ϟ. Ὀδύσσεια, ποίημα τοῦ Ὁμήρου.

OEcodome, Ϟ. * οἰκοδόμος, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

OEcophore, Ϟ * οἰκοφόρον, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

OEcuménicité, Ϟ. οἰκουμενικότης. (— d' un Concile).

OEcuménique, ἐπ. οἰκουμενικός. concile — οἰκουμενικὴ σύνοδος.

OEcuméniquement, ἐπίρ οἰκουμενικῶς.

OEdémateux, euse, ἐπ. οἰδηματώδης, φουσκωμένος, πρησμένος.

OEdématie, Ϟ. οἴδημα.

OEdème, ἀρ. οἴδημα, πρῆσμα.

OEdemère, Ϟ. οἰδισκελής, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων,

OEdémosarque, Ϟ. οἰδηματόσαρκος.

OEdère, Ϟ. (οἴδηρον;) γένος φυτῶν ἐκ τῶν κορυμβοφόρων εἴτε τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.

OEdicnème, ἀρ. * οἰδίκνημον, γένος μακροσκελῶν πτηνῶν.

OEdipe, ἀρ. Οἰδίπους, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, μαντεύσας τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγός. μετφ. μαντεύων, κατανοῶν τὰ δύσκολα πράγματα.

OEdmantie, Ϟ. γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

OEil, ἀρ. πλ. yeux. ὀφθαλμὸς, ὀμμάτιον coup d' — βλέμμα, ῥοπὴ, βολὴ ὀφθαλμοῦ, κ. ματιά. j'ai de mauvais —x ἀμβλυωπῶ, ἔχω ἀδύνατον τὴν ὅρασιν. j'ai de bons —x ἔχω ὀξεῖαν τὴν ὅρασιν. ma

d' — ὀφθαλμία. j'ai mal aux —x ὀφθαλμιῶ, πάσχω πονόμματον. j'ai les —x attachés sur lui πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπω. de bon — μὲ καλὸν ὀμμάτιον, εὐμενῶς. regarder de mauvais — μισῶ, ἀποστρέφομαι τινα. j'ai jeté un coup d' — sur ce poème ἔρριψα μίαν ματιὰν εἰς τοῦτο τὸ ποίημα. il a le coup d' — excellent εἶναι ὀξυδερκὴς, ἀγχίνους, καταλαμβάνει ἀμέσως τὸ πρᾶγμα. coup d' — θέα. (le coup d' — de ce jardin est beau). μεταφ. νοῦς, γνώμη, μνήμη. il voit par les —x des autres κρίνει κατὰ τοὺς ἄλλους, ἢ κατὰ τὴν δόξαν τῶν ἄλλων. je ne tourne point sans répugnance les —x sur le passé ἐυταρέστως ἐνθυμοῦμαι (ἀναπολῶ) τοὺς παρελθόντας χρόνους. il ferme les — sur une chose κλείει τὰ ὀμμάτια, προσποιεῖται ὅτι δὲν βλέπει τὸ πρᾶγμα. ouvrir les —x sur une chose ἀνοίγω τὰ ὀμμάτια μου, βλέπω ὁηλ. ὁποῖον εἶναι τὸ πρᾶγμα. j'ai toujours cette chose devant les —x ἔχω πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ πρᾶγμα, τοὐτέστι τὸ ἐνθυμοῦμαι ἀκαταπαύστως. j'ai le jour ἢ le soleil dans les —x ἔχω τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸ φῶς, πρὸς τὸν ἥλιον il a de bons —x εἶναι ἀνοικτομμάτης, ἀγχίνους, προσεκτικὸς εἰς τὰ πράγματα, δὲν ἀπατᾶται εὐκόλως. avoir l' — sur quelque chose προσέχω εἴς τι. avoir l' — sur quelqu' un ἐπιτηρῶ, παραφυλάττω, παρατηρῶ τινα. à vue d' — κατὰ τὸ φαινόμενον. à vue d — ce terrain est de 6 arpens ὅσον οὐνατὰι νὰ κρίνῃ τις ἐκ τῆς ὄψεως, ἡ γῆ αὐτὴ εἶναι ἓξ στρεμμάτων. cet enfant croit à vue d' — τὸ παιδίον τοῦτο ἐπαισθητῶς μεγαλόνει. l' — du maître engraisse le cheval, ὡς τὸ, ὀφθαλμὸς Βασιλέως; παίνει ἵππον, ὅλα ὁηλ. γίνονται καλῶς εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου ὁ κύριος ἐπιβλέπει παντοῦ. il a l' — au guet βλέπει, προσέχει εἰς ὅ,τι γίνεται. cette jeune fille lui a donné dans l' — ἡ νέα αὕτη τὸν ἐθάμβωσεν μὲ τὸ ἐξωτερικόν τις. cela crève les —x ἢ cela saute aux —x τοῦτο εἶναι φῶς φανερὸν, ὀφθαλμοφανὲς, ἢ κτυπᾷ στὰ μάτια. faire les —x doux à quelqu' un ἐυφθαλμιάζω τινί, κάμνω τὸν ἔρωτα μὲ τὰ ὀμμάτια. manger, dévorer quelqu' un des —x βλέπω τινὰ περιπαθῶς, ἐρωτικῶς. croyez vous qu'on fait cela pour vos beaux —x? νομιζεις ὅτι τὸ κάμνουν διὰ τὰ μαῦρά σου τὰ μάτια, ὁηλ. πρὸς χάριν σου; il a un bandeau sur les —x ἔχει τὰ ὀμμάτια κλεισμένα, εἶναι προκατειλημμένος. entre quatre —x (πρόφ. quatrez yeux) κατὰ μόνας, χωριστά. jeter les —x sur quelqu' un ἐπιβλέπω εἴς τινα, τὸν εὑρίσκω κατάλληλον εἰς ἔργον τι. jeter les —x sur quelque chose ἐξετάζω τι ἐπιπολαίως j'ai des affaires pardessus les —x εἶμαι φορτωμένος, γεμάτος ἀπὸ ὑποθέσεις καὶ μόλις ἐπαρκῶ. il a signé les —x fermés ὑπέγραψε μὲ πίστιν, ἀνεξετάστως. voir quelque chose par les —x de l'esprit ἐξετάζω τι διὰ τοῦ λογικοῦ. voir quelque chose par les —x de la foi ἀποδέχομαί τι ἀνεξετάστως διὰ τὴν πίστιν ὡς χριστιανός. ce vin a un — louche ὁ οἶνος εἶναι θολός. cette affaire a un — louche ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔχει κάτι τι ὑποπτον. ce cheval a l' — vairon ὁ ἵππος οὗτος ἔχει τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν μὲ λευκοειδῆ κύκλον εἰς τὴν κόρην. — de verre πρόσθετος, τεχνητος ὀφθαλμὸς ἀπὸ ὕελον, εἰς τὸν τόπον τοῦ τυφλοῦ φυσικοῦ ὀμματίου. — de bœuf διακύριον, φεγγίτης στρογγύλος ἢ ὠοειδὴς εἰς τὴν σκέπην. (πλ. des œils de bœuf) — de la volute κέντρον τῆς κάλυκης, ἕλικος ἐπὶ τοῦ Ἰωνικοῦ κιονοκράνου. — du dôme θολοθυρὶς, τρύπα εἰς κορυφὴν τοῦ θόλου (σκεπασμένη μὲ φανόν). § εἰς πολλὰς τέχνας ἡ τρύπα διαφόρων ἐργαλείων. § ὀφθαλμὸς, ὀμμάτιον, κ. μπουμπούκι τῶν φυτῶν. § στιλπνότης πολυτίμων λίθων, ὑφασμάτων, κτλ. ces perles là n'ont pas un bel — τὰ μαργαριτάρια αὐτὰ δὲν φαίνονται λαμπρά § πάχος χαρακτῆρος τυπογραφικοῦ. (petit —, — ordinaire, — moyen, gros —).

OEil d'Ammon, ἡ OEil de bouc, ἀρ. * τραγοφθαλμος, εἶδος κογχύλης.

OEil de bœuf, ἀρ. βούφθαλμον, φυτόν. § χαμαίμηλον τῶν βαφέων. § μέλαν νέφος κατὰ τὴν Σάλπιγγα τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου. § βόειος, κ. γοῦπα ἢ μάλλον βοῦπα, ἢ εἶδος σπάρου. § φωταγωγὸς, διακύγιον, φεγγίτης.

OEil de bouc, ἀρ. τραγόφθαλμος, εἶδος κογχύλης ἐκ τοῦ γένους τῆς λειάδος. § χαμαίμηλον, πύρεθρον καὶ χρυσάνθεμον, φυτά.

OEil de bourrique, ἀρ. εἶδος φασηόλου.

OEil de chat, ἀρ. ἢ chatoyante, θ. λίθος πολύτιμος, ἐλαιόχρυσος ἢ ποικιλόστιλπνος. § εἶδος μυλικῆς πέτρας.

OEil de chèvre, ἀρ. σιτοειδὲς φυτόν.

OEil de chien, ἀρ. ψύλλιον, εἶδος φυτοῦ.

OEil de christ, ἀρ. εἶδος ἀστέρος, φυτόν.

OEil de cornouille, ἀρ. ἀγαρικὸν μέλαν.

OEil de dragon, ἀρ. καρπός τινος ἐνδρου.

OEil de flambe, ἀρ. εἶδος κογχύλης.

OEil de lièvre, ἀρ. λαγωφθαλμία, νόσος, καθ' ἣν τὸ ἀνώτερον βλέφαρον δὲν σκεπάζει τὸν ὀφθαλμὸν ὁλοκλήρως.

OEil de loup, ἀρ. βατραχίτης, λίθος, καὶ ὀρυκτοὶ ὀδόντες.

OEil d'or, ἀρ. χρυσώπης, ἰχθύς.

OEil de paon, ἀρ. * ταὼφθαλμος, εἶδος ἰχθύος. § εἶδος πυραύστου, κ. πεταλούδας.

OEil de perdrix, ἀρ. δένδρου τῆς Κίνας. § μυλικὸς λίθος. § εἶδος φυλλανθίδος (Scabieuse) φυτοῦ. § εἶδος σταφυλῆς τῆς Ἰταλίας. § Ἰασπιδιτίας, πετραλώης διαφανὴς λίθος, (mica) ἔχων γραμμὰς μιλανὰς καὶ ὀρειχαλκοειδεῖς κατὰ τὸ πτέρωμα τοῦ πέρδικος.

OEil de poisson, ἀρ. πομφολύγιδος ἀχάτης, λίθος λευκόχρους, ἐνίοτε δὲ ὑποπράσινος ἀποτίλβων διάφορα χρώματα.

OEil de rubis, ἀρ. λεπὰς χαλκηδονόχρους, κογχύλη ἔχουσα χρώματα χαλκηδονίου λίθου.

OEil de Sainte Lucie, ἀρ. ἐπίπτυγμα (opercule) Ἰνδικοῦ κοχλίου

OEil de serpent, ἀρ. βατραχίτης, ὀρυκτοὶ ὀδόντες; χρυσόχρους ἢ τῶν Anarchicas (ἰχθύων) φέροντες ὀφθαλμοειδεῖς, λευκοὺς καὶ αἰθοὺς κύκλους. ἐθεωροῦντο δὲ ποτὲ ὡς ἀπολιθωμένα ὄμματα ὄφεως.

OEil de soleil, ἀρ. ἀνθεμὶς (ἢ παρθενίου) ἔχουσα ἀπλᾶ τὰ ἄνθη.

OEil de vache, ἀρ. γλανοκόχρους ἕλικος, φυτόν. § χαμαίμηλον (χυδ.)

OEil de volute, ἀρ. κέντρον ἕλικος τῶν μονοθύρων κογχυλίων.

OEil-double, ἀρ. ἐπίθετον σκιπάζων καὶ τὰ δύο ὀμμάτια.

OEil de diable, ἀρ. ἀδωνις, ἢ πυρόχρους, φυτόν.

OEil du jour ἢ Paon du jour, ἀρ. πυκνόστου (πεταλούδας) ἔγχρωμον εἶδος.

OEil du monde, ἴδ. Hydrophane.

OEillade, θ. βλέμμα, ριψοφθαλμία, ὀμματιά.

OEillader, ἐν. ὀφθαλμοβολῶ, ῥίχνω ματιαῖς.

OEillé, ἀρ. (* ὀφθαλμίας;) εἶδος χαλεοῦ, σελάχους (σκυλοψάρου), ἄργος ὁ πλευρονήκτης, καλλιώνυμος ὁ κατάστικτος, ἰχθύις.

OEillé, ée, ἐπ. * κυκλίας, λίθος φέρων κύκλους ὡς ὀμμάτια, ἐπισκιτικὸς στιλβώσεως, οἷον ὀχλεροδόντιος, ἀχάτης κτλ.

OEillère, ἐπ. dent — κυνόδους, σκυλόδοντον. § * παρώπιον ἢ ἀντήλιον, δέρμα τετράγωνον εἰς τὰ πλάγια τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἵππων διὰ νὰ μὴ σκιάζωνται. § κορυφαία, ἄμπυξ, πρωμετωπίδιον, τὰ κατὰ τὸ μέτωπον μέρος τοῦ χαλινοῦ κτλ. § * ὀφθαλμοκόπτης,

δοχεῖον ὠοειδὲς μικρὸν περιέχον ἁματικὸν ὑγρὸν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου λούουσι τοὺς πάσχοντας ὀφθαλμούς.

OEillet, ἀρ. * ταργανοδόχη ἡ σειροδόχη, τρύπα εἰς φόρεμα διὰ νὰ περασθῇ γαϊτάνι ἡ τεχρίλι. § (ὀφθαλμὸς ἀνθῶν). χαιρέφυλλον, κ. γαρούφαλον, ἄνθος, καὶ τὸ φυτὸν αὐτοῦ. —s d' Espagne ὑπέρυθρον, χαιρίφυλλον. — de poetes ὀρυμῶδες χαιρέφυλλον. petit — ἡ mignardise σαρκόχρουν χαιρέφυλλον. — d' Inde Ἰνδικὸν ἐλίχρυσον. § ἐγκαυστικὸν ἕλκος, φούσκα φαινομένη ἐνίοτε εἰς τὰ σμαλτωμένα πράγματα, ὅταν πυρακτῶνται. — d'été κρίκος, ζηλειὰ εἰς τὴν ἄκραν καλωδίου. —s de tournevire κρίκοι, ζηλεῖαι εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἀγκυροσχοινίου (καλωδίου τῆς ἀγκύρας).

OEilleterie, Ϛ. χαιρεφυλλὼν, ἡ χαιρεφυλλωνιὰ, τόπος φυτευμένος ἀπὸ γαρουφαλιαῖς.

OEilleton, ἀρ. ὀφθαλμίσκος, μικρὸν ὀμμάτιον εἰς τὰς ῥίζας. § μόσχευμα, παραφυὰς (ἀγ)κινάρας, χαιρεφύλλου. § * ὀπτὴρ, τρύπα τοῦ τηλεσκοπίου, ὅπου ἐγγίζει ὁ ὀφθαλμός.

OEilletonner, ἐν. * ἀποκοπεύω, κόπτω τὰς παραφυάδας τῆς (ἀγ)κινάρας, τοῦ καρυοφύλλου.

OEillette, Ϛ. σπαρτὸς, μήκων, (παπαροῦνα), καὶ τὸ ἐκ τῶν σπόρων αὐτοῦ ἔλαιον, (χυδ.)

OEil-rouge, ἀρ. ἐρύθρωψ, εἶδος κυπρίνου, τευρκ. ταζάνι.

OEuanthe, Ϛ. οἰνάνθη, γένος τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν φυτῶν. § οἰνάνθη, ἄνθος ἀγριαμπέλου. § ἴδ. filipendule.

OEnas, ἀρ. οἰνὰς, κ. ἀγριοπερίστερον. (ἴδ. Ramier) § οἰνάριον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

OEnéléum, ἀρ. φαρμ. οἰνέλαιον, μίγμα ῥοδελαίου καὶ οἴνου χρήσιμον εἰς ἐπιθέματα.

OEnistères, Ϛ. πλ. οἰνιστήρια, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου.

OEnogala, ἀρ. οἰνόγαλα, κρᾶμα γάλακτος καὶ οἴνου.

OEnologie, Ϛ. οἰνολογία, πραγματεία, λόγος περὶ οἴνου.

OEnologiste, ἀρ. οἰνολόγος.

OEnomantie, Ϛ. οἰνομαντεία, μαντεία γινομένη μὲ τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν.

OEnomel, ἀρ. φαρμ. οἰνόμελι.

OEnomètre, ἀρ. οἰνόμετρον, ἐργαλεῖον παριστάνον τὸν καιρὸν τῆς μεταγγίσεως τοῦ ἀναζέοντος οἴνου.

OEnone, Ϛ. * οἰνώνη, γένος σκωλήκων.

OEnope, ἐπ. ἰατρ. οἰνωπὸς, κ. κρασάτος.

OEnophore, ἀρ. οἰνοφόρος, ἀμφορεὺς, λάγηνος οἴνου.

OEnophories, Ϛ. πλ. οἰνοφόρια, ἑορτὴ Αἰγυπτίων.

OEnoplia, Ϛ. εἶδος ζιζύρου, ζιζυφιᾶς.

OEnoplie, ἀρ. ἑλικοειδὴς ῥάμνος, δενδρύλλιον τῆς Καρολίνης.

OEnopte, ἀρ. οἰνόπτης, ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐμποδίζων τὴ προλαμβάνων τὰς ἐκ τῆς μέθης ἀταξίας.

OErrh, ἀρ. ἀραβικὸς κάλαμος.

OErve, Ϛ. * ὕρβη, γένος φυτῶν τῆς Ἰνδίας.

OEsipe, ἀρ. οἴσυπος, (οἰσύπη, οἴσπη), ῥύπος, παχεῖα ὕλη τοῦ μαλλίου τῶν προβάτων.

OEsophage, ἀρ. οἰσοφάγος, ὁ μεταξὺ τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ στομάχου σωλὴν, ὅθεν καταβαίνει ἡ τροφή.

OEsophagien, enne, ἐπ. οἰσοφαγικός.

OEsophagisme, ἀρ. σπασμὸς τοῦ οἰσοφάγου.

OEsophagotomie, Ϛ. οἰσοφαγοτομία, σχίσιμον τοῦ οἰσοφάγου.

OEstre, ἀρ. οἶστρος, γένος ἐντόμων διπτέρων.

OEstridies, Ϛ. πλ. οἰστροειδῆ, σύστημα οἰστροειδῶν ἐντόμων.

OEstrides, ἀρ. πλ. οἰστρίδες, τάγμα διπτέρων ἐντόμων.

OEstromanie, Ϛ. οἰστρομανία, σατυριασις ἐπὶ ἀνδρῶν, νυμφομανία δὲ ἐπὶ γυναικῶν, ἀκόλαστος ἐπιθυμία συνουσίας.

OEtania, Ϛ. * ὑτανία, γένος φυτῶν (ἴδ. Unones).

OEteline, Ϛ. οἰτόλινος, ἔλεγος, ἄτμα εἰς τὸν Θάνατον τοῦ Λίνου.

OEthre, ἀρ. * αἴθρος, γένος μαλακοστράκων τῶν αἰγιαλῶν τῆς Γαλλογνήστου.

OEuf, ἀρ. ὠὸν, κ. αὐγόν. blanc d' — λευκὸν, λεύκωμα ὠοῦ. jaune d' — λέκιθος, τὸ κίτρινον τοῦ ὠοῦ. — de pâques κόκκινα αὐγά. pondre des —s ὠοτοκῶ. faire éclore des —s ἐκλεπίζω τὰ ὠά. —s de coqs ὑπήνεμα, οὐσια, μὴ ἔχοντα λέκιθον, ἢ ὠὰ ὄρεως, ὠὰ εὑρισκόμενα εἰς στοίβην χόρτου. plein comme un — πληρέστατος, γεμάτος ὡς ἐπάνω il a mis tous ses —s dans un panier, παροιμ. ἐχήριζεν ὅλας τας ἐλπίδας (τῆς εὐτυχίας) εἰς ἓν μόνον πρᾶγμα § λήκυθος, ὀστρακόδιον, ὠοειδὴς θήκη μύρων κρεμασμένη ἀπὸ ἄλυσον κτλ. § μέρος ὠοειδὲς τοῦ σακχαρομύλου. § εἶδος μαλακίου καὶ ἐχίνου. — à l'encre ἀγαρικὸν μέλαν. — papyracé εἶδος κογχύλης. petit — εἶδος ἀγαρικοῦ ἔχοντος τὸν πέτασον φαιὸν μὲν ἄνωθεν, λευκὸν δὲ κάτωθεν. — rayé à l'encre ἕτερον εἶδος ἀγαρικοῦ διαλυομένου εἰς μελανὴν ὕλην. —s de serpent ὠὰ ὄρεων, ὠὰ ὀρυκτὰ ἐχίνων. — de vanneau εἶδος κογχύλης. —s de Molesne ἀετίτης (géode) τῆ, τιτανολίθου τοῦ Molesne. —s de poissons ὀρυκτὰ κογχύλια. —s à la neige ἢ à l'encre μικρὸν ἀγαρικὸν φαιοπέτασον, κωνικὸν, σκεπασμένον ἀπὸ λευκὴν κόνιν, μελανοπέταλον, φυόμενον εἰς τὰς ἀλωὰς τῶν κήπων, διαλυόμενον δὲ εἰς μέλαν. —s brouillés * ὠοκύκημα, αὐγὰ κτυπητά. —s à la neige αὐγὰ μὲ τὸ σάκχαρ καὶ ἀνθονίτρον κτλ. —s sur le plat ὠὰ ἐν λεπάδι, αὐγὰ στὸ ταψάκι.

OEuvé, ée, ἐπ. ὠοφόρος ἰχθύς.

OEuvre, Ϛ. πρᾶξις, ἔργον, πόνημα (ἐπὶ καλῶν τεχνῶν). § σύγγραμμα. les —s de Voltaire τὰ ἅπαντα τοῦ Βολταίρου. § φιλοσοφικὸς λίθος (grand — travailler au grand —). mettre la main à l' — ἐπιχειρῶ, κ. καταχειρίζω. mettre les matériaux en — συνάγω, διευθετῶ, τὴν ὕλην πρὸς σύνθεσιν συγγράμματος. — de la chaire μίξις ἀνδρὸς καὶ γυναικός. elle est enceinte des —s de tel συνέλαβεν ἐκ τοῦ δεῖνος, ἐγγαστρώθη ἀπὸ τὸν δεῖνα. —s blanches κοπτερὰ σκεύη ἀκονιζόμενα εἰς τὸν τροχὸν, οἷον ἀξίνη, ψαλίδες κτλ. — de marée ἁλιεράτισμα, κ καλαράτισμα, σάκτωμα πλοίου μετὰ τὴν ἅμπωτιν. —s mortes τὰ ἔξαλα τοῦ πλοίου (ἔξω ὅλ. τοῦ ὕδατος μέρη). —s vives τὰ ὕραλα τοῦ πλοίου. grosses —s ὄνος, ἐργάτης, τροχὸς τοῦ πηδαλίου κτλ § σρενδόνη, πύεμος δακτυλίου, ὅπου τίθεται ὁ λιθος. mettre des pierreries en — ἢ mettre en — λιθοκολλῶ. metteur en — λιθοκολλητὴς, χρυσοχόος, ὅστις εἶναι τὰ δακτυλίδια. dans —, ἀρχιτ εἰς τὸ σῶμα τῆς οἰκοδομῆς. hors d' — ἔξω τοῦ οἰκοδομήματος. une salle a tant de pieds dans — ἡ αἴθουσα ἐκτείνεται τόσους πόδας ἐντὸς τῆς οἰκοδομῆς, ὅλ. ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν πρόσωπον τοῦ ἑνὸς τοίχου ὡς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἄλλου. une maison a tant de pieds hors d' — ἡ οἰκία ἔχει τόσους πόδας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν πρόσωπον τοῦ ἑνὸς τοίχου ὡς τὸ ἐξωτερικὸν πρόσωπον τοῦ ἄλλου. travailler sous —, reprendre sous — ἐπισκευάζω, ὑποικοδομῶ τὰ θεμέλια τοῦ τοίχου χωρὶς νὰ τὸν κατεδαρίσω, καὶ ὑποστηρίζων αὐτὸν. à pied d' — πλησίον τῶν ἔργων. il tire la pierre à pied d' — λαμβάνει τὴν πέτραν ἐκεῖ κοντά. la chose est hors d' — τὸ πρᾶγμα εἶναι ξένον, ἀλλότριον τοῦ κυρίου ἔργου. c' est un hors d' — εἶναι παραπλήρωμα, πρόσθεμα. un diamant est un hors d' — ὁ ἀδάμας δὲν ἐδέθη εἰς τὸ δακτυλίδιον, ἢ ἐξεκόλλησεν. hors d' — νῶγαλα, τὰ παρατιθέμενα μετὰ τὸ ῥόφημα (τὴν σοῦπαν) οἷον γαράτα, ὠτάριχος, τριχιοί, κάππαρις, κτλ maître des —s ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐφορεύων τὰς οἰ-

κοδομάς maître des hautes —s δήμιος, ἀποκεφαλίστης. maître des basses —s καθαριστὴς τῶν ἀποπάτων, τῶν ἀναγκαίων. § οἰκοδομὴ (ἐκκλησίας), εἰσοδήματα ἀφιερωμένα εἰς αὐτήν. — d' église θρανίον εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ, ὅπου κάθηται ὁ ἐκκλησιάρχης, ὁ νεωκόρος. main d' — ἐργοχειρον, μισθὸς ἔργων, ἡμερομισθιον. chef-d'œuvre ἀριστούργημα. § μεταλ. μόλυβος ἀργυροῦχος.

Offarai ἡ Offarrai, ἀρ. Θῆκαι (κουτί) περιέχουσαι ῥαβδία ἢ ξυλάρια τυλιγμενα μὲ χαρτίον, τας ὁποίας οἱ νεωκόροι εις τὴν Ἰαπωνίαν πωλοῦσι εἰς τοὺς ευλαβεῖς προσκυνητὰς φυλάττοντας αὐτὰς ὡς ἐνέχυρον τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν.

Offensant, te, ἐπ. ὑβριστικός. paroles —es λοιδοριαι, ὕβρεις.

Offense, θ. ὕβρις δι' ἔργων, ἢ διὰ λογων. § ἐκκλ. ἁμάρτημα, πλημμελημα.

Offenser, ἐν. ὑβρίζω, προσκρούω. § λυπῶ, βλάπτω, πειραζω τινά. — dieu ἁμαρτάνω εις Θεον ἢ πειραζω τον Θεόν. s' —, αὐτοπ. συγχεραίνω, παροργίζομαι, ἄχθομαι, πειράζομαι. ne vous en offensez pas μὴ πειραχθῇς, μὴ πειράζεσαι.

Offenseur, ἀρ. ὑβριστής.

Offensif, ive, ἔπ. (εὔχρ. ἐπὶ θηλ.) armes—ives (βελη) ἐπιθετικα ὁπλα. ligue —ive ἐπιμαχία.

Offensive, θ. ἔφοδος προσβολή. prendre l'—ive ἐπιτίθεμαι, κινοῦμαι διὰ νὰ καλώτω τὸν ἐχθρόν.

Offensivement, ἐπίρ. ἐπιθετικῶς, κακωτικῶς.

Offerte, θ. μέρος τῆς θείας λειτουργίας προ τῆς καθιερώσεως (τοῦ ἁγιασμου) τῶν μυστηριων.

Offertoire, ἀρ. ἀντίφωνον ᾀδόμενον πρὸ τῆς καθιερώσεως (εν ᾧ ὁ λαὸς πλησιαζει να ασπασθῇ το δισκοποτηρον).

Office, ἀρ. χρέος, καθῆκον. les —s de Ciceron το περὶ καθηκοντων (σύγγραμμα) του Κικερωνος. triste — ἀναγκη ὑσάρεστος τοῦ νὰ ἀναγγείλωμεν ἢ πράξωμεν κακόν τι. faire quelque chose d' — αὐτοματως, οἰκοθεν ποιῶ τι. des experts nommés d'— διαιτηται ὁρισμένοι εξ επαγγέλματος κτλ. απο τὴν ἀρχὴν ἢ το δικαστηριον ἀμεσως. lettre d'— ἐπιστολὴ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὴν ὁποίαν ὀηλ. δὲν προκάλεσε προηγούμενον ἔγγραφον. § ὑπηρεσία. rendre de bons —s εὐεργετω, ὑποχρεωνω, δουλεύω τινά. rendre de mauvais —s κακοποιῶ, βλάπτω τινά. § ἡ ἱερὰ λειτουργεια, ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς. entendre l'— ἢ assister à l'— ἀκούω τὴν λειτουργίαν. célébrer l'— ἱερουργῶ, λειτουργῶ. § ἀκολουθία ἐκκλησιαστική. livre d'— εὐχολόγιον. § λειτουργία, ἐπάγγελμα, πολιτικὴ ὑπηρεσία — municipal δημοτικὴ ἀρχή. — militaire στρατιωτικὸν ἀξίωμα. § ἑστιατόριον, τραπεζαρεῖον, ὀψοφυλάκιον, ταμεῖον, ἀποθήκη τῶν εὐωδίμων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων τῆς τραπέζης. § τέχνη τῆς προπαρασκευῆς τῶν κατὰ τὴν τράπεζαν. ce domestique sait bien l'— ὁ ὑπηρέτης οὗτος γνωρίζει καλὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τραπέζης. § ἀριθμος ὑπηρετῶν δειπνούντων εἰς τὸ ἑστιατόριον. dans cette maison l' — est nombreux οἱ ὑπηρέται τῆς οἰκίας ταύτης εἶναι πολυάριθμοι.

Official, ἀρ. ἐκκλησιαστικος δικαστής.

Officialité, θ. δικαιοδοσία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστοῦ. § δικαστήριον αὐτοῦ.

Officiant, te, ἐπ. ἱερουργῶν, ὁ ἐφημερεύων ἱερεύς. religieuse —e, μοναχὴ ἐκτελοῦσα, ψάλλουσα τὴν ἀκολουθίαν εἰς τον χορόν.

Officiel, lle, ἐπ. ἐπίσημος, ἐπαγγελματικος, δημόσιος, δημοσιευμένος παρὰ τῆς ἀρχῆς.

Officiellement, ἐπίρ. ἐπισήμως, ἐξ ἐπαγγέλματος, δημοσίως.

Officier, ἐν. ἱερουργῶ. μεταφ. τρώγω καὶ πίνω καλὰ, (bien—).

Officier, ἀρ. ἀξιωματικός. les —s de justice οἱ δικαστικοί. — de police αστυνομικοὶ ὑπαλληλοι. —s subalternes ὑπαξιωματικοί. —s généraux ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ (τοῦ στρατοῦ). —s de l'état major ἐπιτελεῖς. —s de la marine ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ. —s de bouche οἱ ὑπηρετοῦντες τὰ περὶ τὴν τραπεζαν τοῦ βασιλέως. —s de gobelet οἰνοχόοι αὐτοῦ. —s du commun οἱ ὑπηρετοῦντες τὰ περὶ τὰς ἄλλας τραπέζας τοῦ ἀνακτόρου.

Officière, θ. μοναχὴ, καλογραῖα εἰς ὑπηρεσίαν.

Officieusement, ἐπίρ. προφρόνως, περιποιητικῶς.

Officieux, euse, ἐπ. θεραπευτικὸς, περιποιητικός. je vous remercie de toutes vos démarches —ses σοὶ εὐχαριστῶ δι' ὅλα τὰ ὑποχρεωτικά σου κινήματα.

Officinal, le, ἐπ. φαρμακευτικὸς, προκατασκεύαστος, ἕτοιμος (ἰατρικὰ, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἤδη πρόχειρα εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ magistral).

Offrande, θ. ἀνάθημα, ἀριέρωμα, προσφορά. § τελετὴ, καθ' ἣν ὁ ἱερεὺς στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν προσφέρει εἰς ἀσπασμὸν τὸ δισκοπότηρον καὶ δέχεται ὅ,τι τῷ προσφέρωσι. § θεία μυσταγωγία.

Offrant, ἐπ. προσφέρων. dans les ventes publiques on vend au plus — ἐπὶ δημοπρασιας πωλεῖται τὸ πρᾶγμα εἰς τον πλειστηριάσαντα, ἢ ὑπερθεματιστήν.

Offre, θ. προσφορὰ, δῶρον. § πρόταση, ὑπόσχεσις τοῦ νὰ δώσωμεν ἢ νὰ λάβωμέν τι (—s de service). j'accepte vos —s ἀποδέχομαι ὅσα μοὶ ὑπόσχεσαι.

Offrir, ἐν. προσφέρω. § προτείνω, ὑπόσχομαι νὰ δώσω, ἢ κάμω τι. — le choix τὴν αἵρεσιν δίδωμι, ἀφίνω τινὰ νὰ ἐκλέξῃ. s'—, αὐτοπ. προτέρχομαι, παρουσιαζομαι. s'—, παθ. προσφέρομαι, δύναμαι να προσφερθῶ. cela ne peut s'— τοῦτο δὲν δίδεται.

Offusquer, ἐν. ἐπισκοτίζω, θαμβόω, ἀμαυρῶ. un nuage offusque le soleil ὁ ἥλιος ἐπιπροσθεῖται ἀπὸ τὸ νέφος. μεταφ. συγχίζω, θολώνω τὸν νοῦν. les vapeurs du vin offusquent le cerveau οἱ ἀτμοὶ τοῦ οἴνου ζαλίζουσι τὸν ἐγκέφαλον. les passions offusquent la raison τα πάθη ταράττουσι το λογικόν.

Ofiie, θ. γένος φυτῶν.

Ogcode, ἀρ. (σίλφη) γένος διπτέρων καὶ φιλύδρων ἐντόμων.

Ogegha, ἀρ. δένδρον τοῦ Κογκό.

Ogière, θ. φυτὸν ἐκ τοῦ συστέματος τῶν ἡλιανθοειδῶν.

Ogive, θ. εἶδος θόλου γωνιώδους εἰς την κορυφήν.

Ogmien, ἀρ. (Ὀγμιανὸς) Ἡρακλῆς τῶν Γαλατῶν.

Ognade, θ. *κρομμυωτὸν, κρόκισμα με κρόμμυον.

Ogotone, ἀρ. λαγωὸς τῆς Ταρταρίας.

Ogre, ἀρ. θηρίον φανταστικόν. il mange comme un — τρώγει ὡς λύκος.

Ogygie, θ. *ὠγυγία, γένος ὀρυκτῶν ζώων εἰς τὰ λατομεία τῆς τσιστολίθου τοῦ Angers.

Oh, ὦ, ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ, ἐκπλήξεως.

Ohigginsie, θ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστηματος τῶν ἐρυθροδανειδῶν.

Oiceptome, ἀρ. γενος ἐντόμων ἐξ Boucliers.

Oie, ἀρ. χήν. § εἶδος παγνιδίου. contes de ma mère l' — γραῶδεις μῦθοι λεγόμενοι εἰς τὰ παιδία, ἀνοησίαι. § χήν, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. petite —, θ. ἀκροκώλια ἢ ἀκρομόρια πτηνῶν μεταφ. τὰ μικρὰ στολίδια, οἷον χειρίδες, πίλος, ταινία, περιπόδια κτλ.

Oignon, (τὸ ι ἀρ. προφέρεται ἐὰν ἡ λέξις ὀνῇ,ὸν), ἀρ. κάπιον (ἔθεν τὸ λατ. caepa)· κρόμμυον, κ. κρομμύδι· καταχρ. δὲ οἱ βολβοὶ διαφόρων ἀνθῶν, καθὼς κρίνου, ναρκισσου, ὑακίνθου κτλ. chapelet d' — ὁρμαθὸς, ἁρμαθιὰ κρομμυδίων. on rang d' —s κατὰ τάξιν (καθήμενος κ. χ.) § τύλος ἐπώδυνος τοῦ ποδὸς. § πρῆσμα τῆς ὁπλῆς τῶν ἱππασθείων ποδῶν τοῦ ἵππου.

Oignonet, ἀρ. ἄπιον, ἀπίδιον τοῦ θέρους.

Oignonière, ϑ. κοομμυών, ἡ κρομμυωνιά, κρομμυδότοπος.
Oille, ϑ. Ἴσπ ῥόφημα ἀπὸ διαφόρους ῥίζας καὶ διάφορα κρέατα.
Oindre, ἐν. j' oins, tu oins, il oint, nous oignons. j' oignais. j oignis. j' ai oint. j' oindrai. que j' oigne. oignant. ἀλείφω. §ἐκκλ. χρίω, μυρόνω. oint, te, μετ. les rois sont les —s de seijneur οἱ χριστοὶ τοῦ κυρίου, ὁηλ. οἱ βασιλεῖς Γ — du seigneur ὁ (Ἰησοῦς) Χριστός.
Oing, ἀρ. σιαλος, παλαιὸν πάχος χοίρου, χρήσιμον εἰς τὸ ἄλειμμα τῶν τριχῶν.
Oïnomètre, ἀρ. οἰνόμετρον, οἰνόστασμον. ϖ. Œnomètre
Oiseau, ἀρ. πτηνόν. — de Jupiter, ποιητ. ἀετός. — de Junon ταώς. — de Minerve γλαῦξ. — de Vénus περιστερά. être comme l' — sur la branche εὑρίσκομαι εἰς ἀβέβαιον κατάστασιν. petit à petit l' — fait son nid μὲ μικρὰς οἰκονομίας ἀποκτᾷ τις τα πρὸς ζωάρκειαν. (φασουλι στο φασοῦλι γεμίζει τὸ σακκουλι.) il a battu les buissons, et un autre a pris les —x ἄλλος ἐσπειρε καὶ ἄλλος ἐθέρισε. être battu de l'— εἶμαι ἀποκαμωμένος, ἀπηλπισμένος un plan à vue d'— ζωγρ. εἰκονισμὸς πράγματος, ὡς ἤθελε τις τὸ ἰδεῖ απο ὕψος, (ἀπο ὑψηλά). à vol d'— κατ' εὐθεῖαν γραμμην, ἢ εις τὸν ἀέρα à vue d — καθέτως. — du tropique *δολιχόουρος, πτηνὸν τῶν τροπικῶν. — de paradis *ποικιλόπτερος, πτηνον τῆς Ἀμερικῆς — mouche (μυιοτρόχιλος) τὸ μικρότατον πτηνον τῆς Αμερικῆς.— rhinocéros βουκερως. — royal λιθογέρανος. —de montée *ὑψιπέτης, πτηνον. § αστερισμος τοῦ νοτειου ἡμισφαιρ.ου. § πηλοφόριον.
Oiseler, ἐν. χειροηθεύω, γυμνάζω τὸ πτηνόν. § ορνιθοθηρῶ, κ. σταίνω παγίδας, ιξοθέργα διὰ τὰ πτηνά.
Oiseleur, ἀρ. ορνιθοθήρας.
Oiselier, ἀρ. ὀρνιθοτρόφος, πτηναγωγὸς, ὀρνιθοπώλης.
Oiselerie, ϑ. πτηναγωγία, ὀρνιθοπωλία.
Oiseux, euse, ἐπ. ἀργός. § μάταιος, ἀνωφελής. discours —eux ἢ paroles —es ἀργολογία. mot — παρέλκον ῥῆμα, περιττὴ λέξις. questions — euses ανοητα ἐρωτήματα.
Oisif, ive, ἐπ. ἀργὸς, ἄπρακτος être — ἀργῶ. mener une vie —ive περῶ τὸν καιρὸν μου εἰς την ἀργίαν. les talons sont —s τὰ προτερήματα μένουσι παρημελημένα, ἄχρηστα. § μάταιος, ἀνωφελὴς. lettres —ives γράμματα περιττὰ, ἄχρηστα, μὴ προφερόμενα, καθὼς το h εἰς τὴν λέξιν méthode. § ὁ ϑεωρητικὸς, περιοριζόμενος εἰς μόνην τὴν ϑεωρίαν.
Oisillons, ἀρ. πλ. πτηνάρια, ὀρνιθάρια, κ. πουλάκια.
Oisivement, ἐπ. ἀργῶς.
Oisiveté, ϑ. ἀργία.
Oison, ἀρ. χηνίδιὸν, χηνίσκος ἢ χηνάκι. c' est un — ἢ — bridé εἶναι εὐήθης. il se laisse mener comme un — ἄγεται καὶ φέρεται, τὸν τραβοῦν ἀπὸ τὴν μύτην.
Ojak, ἀσ. τουρκ. ὀτζάκ, τάγμα γιανιττάρων.
Okal, ἀρ. ξενοδοχεῖον ἐν Αἰγύπτῳ, κ. χάνι.
Okeitsok, ἀρ. ἡ Courte langue, ϑ. *βραχύγλωττος, ἡ *ἀλιπέλαργος, πτηνὸν τῆς Γροελλανδικῆς ϑαλάσσης ἔχον βραχυτάτην τὴν γλῶσσαν καὶ διαμένον ἄφωνον, ὁμοιάζον δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ μὲ πελαργόν.
Okir, ἀρ *ὄκιρον, δένδρον.
Okygraphie, ϑ. ὠκυγραφία.
Olacinées, ϑ. πλ. ὀλμησοειδῆ, σύστημα φυτῶν. ἴδ. Olax.
Olambe, ἀσ. τερατῶδες τύμπανον τῶν Αἰθιόπων.
Olampi, ἀσ. κόμμι Ἀμερικανικόν.
Olax, ἀρ. *ὀλμηρὸν, δένδρον Τα προσβάνης.
Olbers, ϑ. Ὄλβερος, νέος πλανήτης.
Olch, ἀρ. *ψευδόλινον, φυτὸν Αἰγύπτου.
Oldenlande, ϑ. *ἀρχαιόγειον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.
Oléa, ἀρ. εἶδος ἱάσπεως διαρόρων χρωμάτων.
Oléagineux,euse, ἐπ. ἐλαιώδης.
Oléander, ἀρ. ϑαρνοκέρατος, φυτὸν γνωστόν.
Oléandre, ϑ. *ἐλαίανδρος, γένος φυτῶν.
Oléaria, ϑ. ἐλαιόμυστρον, κογχύλια μεγάλα χρησιμεύοντα ὡς ὀχεῖα ἢ ἀντλητήρια τοῦ ἐλαίου.
Oleb, ἀρ. εἶδος λίνου τῆς Αἰγύπτου. ἴδ. Olch.
Olécrane, ἀρ. ὠλέκρανον (ἡ ἀνωτέρα ἄκρα τοῦ κυβητοῦ, τοῦ μεταξὺ βραχίονος καὶ χειρὸς ὀστοῦ) ἀγκών.
Oléifiant, ἀρ. χημ. ἐλαιογόνον ἀέριον, διτανθρακοῦχος ὑδρογόνος.
Oléogène, ἀρ. ἐλαιογόνον, στοιχεῖον τοῦ ελαιου.
Oléosacharum, ἀρ. φαρμ. σακχαρέλαιον, μίγμα ἰατρικὸν πτητικοῦ ἐλαίου καὶ σάκχαρος.
Oler, οὐδ. ἀποπνέω ὀδὺ, μυρίζω εὔμορφα.
Oléracé.ée, ἐπ. λαχανώδης, ὀσπριώδης, ἐδώδιμος.
Olfactif, ive, ἐπ. ὀσφρητικὸς, ὀσφρητικὸν νεῦρον, τὸ πρῶτον ζεῦγος χρησιμεῦον εἰν τὴν αἴσθησιν τῆς ὀσφρήσεως.
Olfactoire, ἀρ. ἴδ. Olfactif.
Oliban, ἀρ. λίβανος, κ. λιβάνι, (ϑυμίαμα).
Olibrius, ἀσ. σχολαστικὸς, *γνωσεόδοξος, δοξόσοφος, ὅστις φρονεῖ, ὅ,τι τὰ γνωρίζει ὅλα, ἀδόλεσχος.
Olidaire, ϑ. χηνόπους βαρύοσμος, φυτόν.
Oliganthe, ϑ. *ὀλίγανθος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.
Oligarchie, ϑ. ὀλιγαρχία.
Oligarchique, ἐπ. ὀλιγαρχικός.
Oligarrhène, ἀσ. *ὀλιγάρρην, δενδρύλλιον τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Oligiste, ἐπ. minéral — ὀρυκτὸν ὀλιγομέταλλον.
Oligocarphe, ϑ. (ὀλιγόκαρπος) δαφνοκερασσόφυλλος κόνιζα, γένος φυτῶν.
Oligochrone ἐπ. ὀλιγοχρόνιος.
Oligochylos ἐπ. ὀλιγόχυλος.
Oligopharmacie, ϑ. ὀλιγοφαρμακεία, χρῆσις ὀλίγων ἰατρικῶν.
Oligophylle, ἐπ. ὀλιγόφυλλος.
Oligopode, ἐπ. *ὀλιγόπους, εἶδος κορυφαίνης, ἱππούριδος, κ. τσίπουρας, γένος ἰχθύων ἐχόντων ἓν μόνον πτερύγιον νωτιαῖον.
Oligoposie, ϑ. ὀλιγοποσία.
Oligosperme, ἐπ. ὀλιγόσπερμος.
Oligospore, ἀρ. (ὀλιγόσπορος) ἀρτεμία ἡ ἀρουραία, γένος φυτῶν.
Oligotriche, ἀρ. ὀλιγοτρίχιον, γένος μυιων.
Oligotrophe, ἐπ. (ὀλιγότροφον) κηκιδόμυια, γένος ὁ πτέρων ἐντόμων.
Oligotrophie, ϑ. ὀλιγοτροφία.
Olik ἢ Oulik, ἀρ. δεκάλεπτον, ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Τουρκίας ἰσοδυναμοῦν μὲ δέκα ἄσπρα.
Olim, ἐπ. Λατ. πάλαι, κ. ἄλλην φοράν. —s, ἀρ. πλ. παλαιὰ βιβλία τοῦ βουλευτηρίου (parlement) τῆς Γαλλίας.
Olinde, ϑ. ἔλασμα ξίρους (παρὰ τὴν ὁμώνυμον Βραζιλιακὴν πόλιν).
Olinder, οὐδ. ξιρουλκῶ, ἀνατύρω το ξίρος διὰ νὰ κτυπήτω τὸν ἐχθρὸν, νὰ πολεμήτω. (ἀρχ.)
Olindeur, ἀσ. ξιρουλκὸς, ξιρομάχος, κ μαχαιροβγάλτης.
Olio, ἀρ. *ἑτεροίοσμον, τεκτονικὸν ξύλον τῆς Βραζιλίας ἔχον ἰδιαιτέραν τινὰ ὀσμήν.
Olivaire, ἐπ. ἐλαιώδης, ἔχων σχῆμα ἐλαίας. éminences —es ἐλαῖαι, μέσα δέματα τοῦ ἐγκεφάλου.
Olivaison, ϑ. ἐλαιοτρυγητὸς, καιρὸς τῆς συγκομιδῆς τῶν ἐλαιῶν.
Olivâtre, ἐπ. ἐλαιόχρους (ἐπὶ δέρματος).
Olive, ϑ. ἐλάα, ἐλαία, κ. ἐλιά. —s confites ἁλμάδες, κολυμβάδες, νηκτρίδες. marc d'— ἐλαιότρυγον, στέμφυλα. § ἐλαία, τὸ δένδρον. rameau d'— ϑαλλὸς ἐλαίας.le jardin des —s ὁ κῆπος τῶν ἐλαιῶν. joindre l'— aux lauriers, ποιητ. σπεύδομαι, ξυντίθεμαι, (κάμνω εἰρήνην) μετὰ τὴν δόξαν τῆς νίκης. § (μέρος χαλινοῦ) ἐχῖνος, τρίβολος, εἰς σχῆμα

ἐλαίας μασσώμενος ἀπὸ τὸν ἵππον. § ἀρχιτ. σχήματα ἐλαιοειδῆ γλυφόμενα εἰς τοὺς ἀστραγάλους κτλ. § Ἀμερικανὸς χλωρίων, πτηνόν. § ἐλαῖαι, γένος ὀστρακοδέρμων μονοθύρων. —s pétrifiées ἢ pierres Judaïques, Ϛ πλ. *ἐχινόκεντρα, ἐλαιοειδῆ ὀρυκτὰ εὑρεθέντα κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Παλαιστίνην.

Olivetains, ἀρ. πλ. Βενεδικτινοὶ μοναχοὶ τῆς Ἰταλίας.

Olivetier, ἀρ. *ποικιλόφυλλον; δένδρον τοῦ Μαδαγασκὰρ φέρον διαφόρων σχημάτων φύλλα. § ζῶων τῶν ὀστρακοδέρμων ἐλαιῶν.

Olivette, Ϛ. ἐλαιῶν. § Σινικὸς σπίνος. § —s χορὸς μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἐλαιῶν εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν. § —s ψευδομαργαρῖται.

Olivier, ἀρ. ἐλαία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἰασμοειδῶν. — nain χαμελαία — sauvage κότινος, ἐλέαγνος, κ. ἀγριελιά.

Olivière, Ϛ. *ἐλαΐνη, φυτὸν τῆς Βαβυλῶνος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.

Olivinblende, ἀρ. *χρυσολιθίτης, (εἶδος πυροξένου) πέτρα ὁμοιάζουσα τὸν ἡφαίστειον χρυσόλιθον (Olivine).

Olivine, Ϛ. ἡφαίστειος χρυσόλιθος. (ἴδ. péridot) § *ἐλαϊτις, λευκὴ οὐσία ἐξαγομένη διὰ τοῦ ἀλκοολίου ἀπὸ τὸ λεγόμενον ἐλαίας κόμμι. (gomme d'olivier).

Ollaire, Ϛ. *σμηγματίτης (κυρ. χυτρόλιθος) λεῖα καὶ σαπωνώδης πέτρα λαξευομένη εὐκόλως εἰς κατασκευὴν ἀγγείων.

Ollure, Ϛ. δερμάτινον περίζωμα, κ. ποδιά.

Olmede, ἀρ. *ὄλμηδον, γένος φυτῶν.

Olmon, ἀρ. ὄλμος, τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ αὐλοῦ.

Olographe, ἐπ. ὀλόγραφος (ἴδ. ἐπὶ διαθήκης).

Olonne, Ϛ. ὀλόνειον, ἱστιοθόνιον, καραβόπανον τῆς Γαλλικῆς Βρετανίας.

Olophyrme, ἀρ. ὀλοφυρμὸς, ἆσμα πενθιμον εἰς τὰς κηδείας.

Olopong, ἀρ. ἔχιδνα μεγάλη τῶν Φιλιππονήσων.

Olotopolt, ἀρ. *κυανόπτερος, πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ ἔχον οὐράνιον χρῶμα καθ' ὅλον τὸ σῶμα ἐκτὸς τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς κοιλίας ποικιλομένων μὲ λευκὸν καὶ κόκκινον.

Olus, ἀρ. Λατ. λαχανα, ὄσπρια.

Olympe, ἀρ. Ὄλυμπος, ὄρος τῆς Θεσσαλίας, ποιητ. οὐρανός. les dieux de l'— οἱ ὀλύμπιοι θεοί.

Olympiade, Ϛ. Ὀλυμπιὰς, τετραετηρὶς, διάστημα χρόνου μεταξὺ τῶν Ὀλυμπίων ἑορταζομένων κατὰ πάντα τέταρτον χρόνον, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζοντο οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν χρονολογίαν.

Olympiens, ἐπ. πλ. οἱ Ὀλύμπιοι δώδεκα θεοί, Ζεὺς, Ἄρης, Ποσειδῶν, Πλούτων, Ἥφαιστος, Ἀπόλλων, Ἥρα, Ἑστιὰς ἡ Κυβέλη, Ἀθηνᾶ, Δήμητρα, Ἄρτεμις, καὶ Ἀφροδίτη.

Olympionique, ἀρ. ὀλυμπιονίκης, νικητὴς εἰς τὰ ὀλύμπια, τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.

Olympique, ἐπ. ὀλυμπιακὸς, ὀλύμπιος.

Olyre, Ϛ. ὄλυρα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν, καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς κόκκος.

Omagre, Ϛ. ὠμάγρα, ρευματισμὸς τοῦ ὤμου.

Omaid ἀρ. ἄρον τριφυλλον, γένος φυτῶν.

Omalie, Ϛ. *ὁμαλία, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Omalise, ἀρ. *ὁμάλυσος, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Omalocarpos, ἀρ. *ὁμαλόκαρπον φυτον, τμῆμα τοῦ γένους τῆς ἀνεμώνης.

Omaloïdes, ἡ Planiformes, ἀρ. πλ. ὁμαλοειδῆ, ἡ ἐπιπεδόμορφα, σύστημα κολεοπτέρων ἐντόμων.

Omaloptères, ἀρ. πλ. *ὁμαλόπτερα, τάγμα ἐντόμων.

Omaloramphes, ἡ Planirostres, ἀρ. πλ. *ὁμαλόῤῥαμφα, σύστημα πτηνῶν.

Omalycus ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.

Omasun, ἀρ. ἐχῖνος, τρίτος στόμαχος τῶν μηρυκαζόντων ζώων.

Ombelle, Ϛ. πέτασος, σκιὰς, σχῆμα ἀνθέων παριστάνον ἀλεξίβροχον, ἰταλ. ὀμβρελαν.

Ombellé, ée, ἐπ. σκιαδωτός.

Ombellifères, ἡ Ombelliformes, ἀρ. πλ. πετασώδη, σκιαδοφόρα ἢ σκιαδόμορφα φυτὰ, σύστημα τῶν ἀνισοειδῶν.

Ombellulaire, Ϛ. σκιαδωτὸς ἢ ἀκτινωτὸς πολύπους, γένος μαλακίων.

Ombellule, Ϛ. σκιάδιον, μίσχος ἀνθέων παριστάνων μικροτέραν σκιάδα καὶ συμπληρῶν τὴν μεγάλην.

Ombilic, ἀρ. ὀμφαλός § βοτ. ὀμφαλὸς, ἴχνος, σημεῖον τοῦ σπόρου, καθ' ὃ συνείχετο μὲ τὸ περικάρπιον ἢ τὸν πλακοῦντα. § ὀμφαλὸς, τὸ κατὰ τὰ δύο ἀντικείμενα ἄκρα τινῶν καρπῶν κοίλωμα. § ὀμφαλὸς, ἡ κατὰ τὸ κέντρον τοῦ κάτω μέρους τινῶν κογχυλίων κοιλότης.

Ombilicaire, Ϛ. *ὀμφαλία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λειχήνων.

Ombilical, le, ἐπ. ὀμφαλικός.

Ombilico-mésentérique, ἐπ. ὀμφαλομεσεντεριακὸς (artère —e).

Ombiliqué, ée, ἐπ. ὀμφαλόεις, ἔχων ὀμφαλόν. feuille —ée ὀμφαλόεν φύλλον, ἔχον κέντρον, ὅθεν ἀναχωροῦσιν αἱ ἴνες.

Omble, ἀρ. εἶδος ἀττακέως, ἰχθύς.

Ombrage, ἀρ. σκιὰ, ἐπισκίασμα τῶν δένδρων. μεταφ. δυσπιστία, ὑποψία. donner de l'— à quelqu'un βάλλω εἰς ὑποψίαν τινά. j'en ai pris — συνέλαβον ὑποψίαν. § λεύκωμα τοῦ ὀφθαλμοῦ μὴ ἐμποδίζον ὁλοτελῶς τὴν ὅρασιν.

Ombrager, ἐν. σκιάζω, σκεπάζω μὲ ἴσκιον. — la lumière d'un tuyau, τεχν. περιῤῥάττω, στενεύω τὴν τρύπαν μουσικοῦ ὀργάνου διὰ μικρῶν μεταλλίνων πλακῶν.

Ombrageux, euse, ἐπ. δύπιστος, ὕποπτος. cheval — σκιόφοβος ἵππος.

Ombre, Ϛ. σκιὰ. il le suit comme l'— le corps τὸν ἀκολουθεῖ ὡς σκιὰ. il a peur de son— φοβεῖται καὶ τὴν σκιάν του. tout lui fait —ὅλα τὸν ἐβίζουσι, τὸν βάλλουσιν εἰς δυσπιστίαν. faire — à quelqu'un ἐπισκοτίζω, ἀμαυρῶ τὴν ἀξίαν τινὸς διὰ λαμπροτέρων προτερημάτων. § σκίασμα (τῶν δένδρων). nourrir à l'— σκιατραφῶ. μεταφ. σκέπη, προστασία. qu'a-t-il à craindre à l'— d'une si puissante protection? τί δύναται νὰ φοβηθῇ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοιαύτης προστασίας; § —s σκότος. (les —s de la mort) μεταφ. ἀνία, μελαγχολία. § πρόσχημα. il a attrapé bien des gens sous — de dévotion ἀπάτησε πολλοὺς μὲ προσωπεῖον εὐλαβείας. § ἐπιφάνεια, ἴχνος. il a été trompé par une — d'espérance ἀπατήθη ἀπὸ ψευδῆ ἐλπίδα. (il n'a pas l'— du sens commun.) § τύπος, σύμβολον. les sacrifices et les cérémonies du vieux testament n'étaient que les —s des mystères et des vérités du nouveau αἱ τελεταὶ καὶ θυσίαι τῆς παλαιᾶς γραφῆς προετύπωζον τὰ μυστήρια καὶ τὰς ἀληθείας τῆς καινῆς διαθήκης § μυθ φάσμα, ψυχή. Ulysse voit l'— d'Hercule dans les champs Élysées ὁ Ὀδυσσεὺς εἶδε τὴν σκιὰν τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὰ Ἠλύσια πεδία. § σκιὰ, ἀνοικτὸς, σκοτεινὸς χρωματισμὸς εἰς τὴν ζωγραφίαν πρὸς παράστασιν τῶν ὀλιγώτερον φωτισμένων μερῶν. § —, à terre d'— φαιά τις γῆ χρησιμεύουσα εἰς τὴν ζωγραφίαν. § ἀρ. χαρταπαίγνιον, ἡ ὄμβρα. — de mer φώκαινα, Θαλάσσιος ἰχθύς. — de rivière (σκέπανον, σκεπινός;) εἶδος ἀττακέως, ποτάμιος ἰχθύς. § —s οἱ ἀκόλουθοι καὶ παρακόλουθοι τῶν προσκυνητῶν, συνοδοιπόροι παρὰ Ῥωμαίοις.

Ombrelle, Ϛ. μικρὸν ἀλεξίβροχον (ἰταλ. ὀμπρέλλα.).

Ombrer, ἐν. σκιαγραφῶ, χαραττίζω ἀμυδρῶς, σκοτεινῶ.

Ombrette, Ϛ. Σενεγαλικὸς σκώψ, πτηνόν.

Ombreux, euse, ἐπ. σκιερὸς, ἐσκιασμένος.

Ombrine, Ϛ. *σκιαινὶς, διαίρεσις τοῦ γένους τῆς σκιαίνης, ἰχθύς.

Ombroir, ἡ Ombroyer, ἐν. σκιάζω, βάλλω ὑποκάτω τῆς σκέπης.

Ombromètre, ἀρ. ὀμβρόμετρον, ὑρ-

γανον φυτικῆς μετρεῖν τὴν ποσότητα τοῦ καταπίπτοντος βροχίμου ὕδατος.

Oméga, ἀρ. ὦ μέγα, τὸ τελευταῖον στοιχεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου. l'alpha et l' — ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τινὸς πράγματος.

Omelette, Ϟ. * σφογγωτὸν, κ. σφογγάτον, αὐγὰ κτυπημένα καὶ τηγανισμένα μὲ βούτυρον. — aux fines herbes, au sucre, aux confitures σφογγωτὸν χορτόφυρτον, σακχαρόπαστον, γλυκυπηκτόναστον. § καθάρισμα, αὐγὰ κτυπημένα ῥιπτόμενα εἰς καδον οἴνου διὰ νὰ τὸν καθαρίσωσι. § εἶδος κώνου.

Omentésie ἡ Omentitie, Ϟ. ἐπιπλοΐτις, φλόγωσις τοῦ ἐπιπλόου.

Omētides, Ϟ. πλ. ὠμητίδες, προσκεφαλάκια τιθέμενα παρὰ τῶν λειποτάκτων γυναικῶν διὰ νὰ αὐξήσωσι κατὰ τὸν ὄγκον τοὺς ὤμους των.

Omettre, ἐν. παραλείπω, ἀφίνω. § ἐπιλανθάνομαι, λησμονῶ.

Omicron, ἀρ. *ὄμικρὸν, νυκτινόμον λεκιδόπτερον ἔντομον ἐκ τοῦ γένους τῆς φαλαίνης.

Omineux, euse, ἐπ. ἀπαίσιος, κακοῦ οἰωνοῦ, τουρκ. εὐγουρσουζής.

Omission, Ϟ παράλειψις, παρασιώπησις. faire une — παραλείπω. faute d'— παραδρομὴ. pêché d'— ἁμάρτημα ἐκ παραλείψεως, ἐναντίον τῷ pêché de comission ἀθεμιτουργία, πλημμέλημα.

Ommaillouros, ἀρ. ἰδ. Oeil de chat.

Ommani, ἀρ. πολτὸς, (τουρκ. κουρκουτι) ἄλευρον ἐνδοπύρου, ἀραβοσίτου μισοβρασμένον.

Omnicolor, ἀρ. *ποικιλόχρους, πτηνὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου καὶ τοῦ Μαδαγασκάρ. ἰδ. soni-mangas.

Omniphage, ἀρ. ἰδ. Omnivore.

Omnipotence, Ϟ. παντοδυναμία.

Omniscience, Ϟ. παντεπιστημοσύνη, παυσοφία.

Omnivore, ἐπ. παντοιοφάγος, ἀπὸ πάντα τρώγων.

Omoclaviculaire, ἡ Coracoclaviculaire, ἐπ. (σύνδεσμος) κλειδακωμικὸς ἢ κλειδοκορακοειδὴς, συνδέων τὸ ἀκρώμιον μὲ τὴν κατακλεῖδα, ἢ ταύτην μὲ τὴν κορακοειδῆ ἀπόφυσιν.

Omocotyle, ἀρ. ὠμοκοτύλη, ἡ ἐντύπωσις, κοιλότης εἰς τὸ ὀστοῦν τῆς πλάτης δεχομένη τὸν βραχίονα, κλείδωσις τῶν ὤμων.

Omo-hyoïdien ἡ Omoplatyoïdien, ἐπ. ὠμοϋοειδὴς ἢ ὠμοπλατυοειδὴς (μῦς) ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὴν ὠμοπλάτην εἰς τὸ ὑοειδὲς ὀστοῦν. λέγεται δὲ καὶ coraco-hyoïdien.

Omophage, ἐπ. ὠμοφάγος, τρώγων ὠμὰ κρεατα.

Omophagie, Ϟ. ὠμοφαγία. —ὁ ὠμοφαγία, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Βάκχου, καθ' ἣν ἔτρωγον ὠμὰ τὰ ἐντόσθια τῶν τράγων.

Omophore, ἀρ. ὠμοφόριον, ἄμφιον ἀρχιερατικὸν φερόμενον κατ' ὤμων.

Omophron, ἀρ. *παροχθίτης γένος κολεοπτέρων ἐντόμων ζώντων εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν.

Omoplate, Ϟ. ὠμοπλάτη, ὀστοῦν τῶν ὤμων.

Omoptères, ἀρ. πλ. ὁμόπτερα, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.

Omoule, Omouli, ἡ Omul, ἀσ. *ὁμῶλαξ, ἰχθὺς τῆς Σιβηρίας ἀναβαίνων τοὺς ποταμοὺς κατὰ τὸ θέρος.

Omphacin, ine, ἐπ. ὀμφάκινος, ὀμφακώδης. huile — e ὀμφάκινον, ὀμφάκιον, ἡ ὠμοτριβὲς ἔλαιον, ἐκθλιβόμενον πρὶν ὡριμάσωσιν αἱ ἐλαῖαι.

Omphalie, Ϟ. * ὀμφαλία, ἀμανίτης (μανιτάριον) ἔχων τὸν πέτασον συχνάκις ὀμφαλωτὸν, μὲ κοίλωμα εἰς τὴν μέσην.

Omphalier, ἀρ. *ὀμφάλιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν εὐφορβοειδῶν.

Omphalobe, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Ταπροβάνης, ἴδ. Connaro.

Omphalocarpe, ἀρ. ὀμφαλόκαρπον, (κυρ. ἡ ἀπαρίνη gratteron), γένος φυτῶν τῆς Ἀφρικῆς.

Omphalocèle, Ϟ ὀμφαλοκήλη, σπάσιμον τοῦ ὀμφαλοῦ (ἀπὸ τὸν ὀμφαλὸν).

Omphalode, ἀρ. μικρὸν σύμφυτον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀρνογλωσσοειδῶν.

Omphalomantie, Ϟ. ὀμφαλομαντεία, προφητεία τοῦ ἀσιθμοῦ τῶν μελλόντων νὰ γεννηθῶσι παιδίων ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κόμβων τοῦ ὀμφαλοῦ (λώρου) τοῦ πρωτοτόκου.

Omphalomyces, ἀρ. πλ φυλλομύκητες, ἢ λεπιδομύκητες, ἀμανῖται διηρημένοι εἰς πολλὰ φύλλα.

Omphalopolymices, ἀρ. πλ. (ὀμφαλοπολυμύκητες) σύστημα ἀμανιτῶν.

Omhalopsyques, ἀρ. πλ. ὀμφαλόψυχοι, αἱρετικοὶ τοῦ τετάρτου αἰῶνος κατὰ τὸ Ἀθώνειον ὄρος διημερεύοντες εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὀμφαλοῦ των, διὰ νὰ ἴδωσιν ἀναλάμπον ἐκεῖθεν τὸ Θαβώρειον φῶς!

Omphaloptre ἡ Omphaloptique, ἐπ. φακὲς ἀμφίκυρτος.

Omphalorrhagie, Ϟ ὀμφαλορραγία, αἱμορραγία τοῦ ὀμφαλοῦ τῶν νεογνῶν.

Omphazite, ἀρ. (ὀμφακίτης) πέτρα τις (actinote) πρασινοκίτρινος, ἢ πρασινόφαιος.

Ompok, ἀρ. (ὄμβικον) γένος ἰχθύων ἐκ τοῦ τμήματος τῶν γαστροπτερύγων.

On, ἀντ. ἀόριστος ἐκ παραφθορᾶς ἴσως τοῦ homme λεγομένου ποτὲ καὶ hom· ὅθεν ἐκφέρεται ἐνίοτε καὶ ἐνάρθρως, οἷον l'on étudie μελετῶσι. l'on joue παίζουσι. συντάττεται μετὰ τοῦ τρίτου προσώπου, καὶ σημαίνει πλῆθος ἢ ἀόριστον ὑποκείμενον. λέγεται l'on μετὰ τὸ et, si, ou, que, ἐκτὸς μόνον ὅταν ἀκολουθῇ le, la, les ἀντωνυμία, οἷον si on ne le voit pas, on l'entend· ἔχει προηγούμενον διὰ τὴν συμφωνίαν τὸ l, ὅταν τὸ τριτοπρόσωπον ῥῆμα λήγῃ εἰς a ἢ e n'a-t-on pas dit cela? n'éprouve-t-il pas du châgrin? ἑπόμενον δὲ ἐνίοτε θηλυκὸν ὄνομα, ὅταν ὑπάρχῃ φανερὸν ὅτι πρόκειται περὶ γυναικός. οἷον quand on est jolie, on ne l'ignore pas· ἐπαναλαμβάνεται δὲ καθ' ἕκαστον ῥῆμα on le loue, on le menace, on le caresse. καὶ προτίθεται πάντοτε τῶν προσωπικῶν ῥημάτων. croire sur des — dit πιστεύω τὰ λόγια τοῦ κόσμου. condamner sur des — dit καταδικάζω τινὰ μόνον ὀδόντων πλστιν εἰς τὰ λεγόμενα τῆς φήμης.

Onagra, Ϟ. (ὄναγρα) φυτὸν τῶν ἀρχαίων, ἐπολόβιον.

Onagraire, Ϟ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐπιλοβοειδῶν.

Onagre, ἀσ. ὄναγρος, ἄγριος ὄνος. § ὄναγρος, λιθοβόλος μηχανὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Onanisme, ἀρ. ὀνανισμὸς, μαλακία.

Onc, Oncques, ἐπίρ. πάλαι, πρότερον, ἔκτοτε, μετὰ ταῦτα, ποτέ.

Once, Ϟ. οὐγγία, τὸ ὀκτωδέκατον τῆς λίτρας κατὰ τοὺς ἰταλοὺς, τὸ ἑκκαιδέκατον δὲ κατὰ τοὺς Γάλλους. il n'a pas une — de jugement ἢ de sens commun δὲν ἔχει διόλου κρίσιν, νοῦν. § διάφορα νομίσματα Ἱσπανίας, Μελίτης, Σικελίας. § πανθὴρ ἢ πάρδαλις τῶν ἀρχαίων.

Onchidie, Ϟ. * ὀγχίδιον, γένος σκωλήκων.

Onchidore, Ϟ. * ὀγχίδωρον, γένος μαλακίων.

Onciales, ἐπ. πλ. κεφαλαῖα, μεγάλα γράμματα διὰ τὰς ἐπιγραφάς. (ἀρχ.)

Oncidion, ἄρ. *ὀγκίδιον γένος φυτῶν.

Oncine, ἀρ. *ὀγκίνη, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ροδοδαφνοειδῶν.

Oncle, ἀρ. θεῖος, πάτρως, πατρόδελφος μήτρως, μητροκασίγνητος, μητράδελφος. — à la mode de Bretagne ὁ πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ πατρός. grand — ὁ ἀδελφὸς τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμμης.

Oncoba, Ϟ. γένος φυτῶν τῆς Ἀραβίας.

Oncotion, ἀρ. *κυκλόπτερος, ἰχθύς.

Oncotomie, Ϟ. ὀγκοτομία, ἄνοιγμα, σχίσιμον πρήσματος, ἀποστήματος.

Oncre, ἀρ. εἶδος πλοίου

Onction, Ϟ. χρίσμα. — sacré τὸ ἅγιον μύρον. l'extrême — ἡ θεία με-

τάδοσις εἰς τὰ ἴσχατα τῆς ζωῆς. § χάρις πνευματική, κανάνυξις. § ἔλειμμα μέρους σώματος.

Onctuousement, ἐπίρ. μὲ πνευματικὴν χάριν, πειθῶ.

Onctueux, euse, ἐπ. λιπαρός. § πνευματέμφορος, ἔχων χάριν πνευματικήν.

Onctuosité, Ϟ. λιπαρότης.

Oncus, ἀρ. δένδρον τῆς Κοχιγχίνας, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀσπαραγοειδῶν.

Ondatra, ἀρ. μοσχόμυς, κ. μοσχοπόντικος, μικρὸν ζῶον τοῦ Καναδᾶ.

Onde, Ϟ. κύμα. μεταφ. Θάλασσα. sur la terre et sur l'— ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. —noire ποιητ. τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς καὶ τοῦ Κωκυτοῦ. § σπειροειδεῖς ἑλιγμοὶ (ἕλικες) τῶν κογχυλίων. § τεχ. κυματισμοὶ εἰς ὑφάσματα. § ἐλαττώματα, ψεγάδια, κηλίδες ὑέλων § μοχλὸς τοῦ ἐργαλείου τῶν περιποδίων.

Ondé, ée, ἐπ. κυματώδης. § βοτ. πολύπτυχος.

Ondékagone, ἀρ. ἑνδεκάγωνος.

Ondécimal, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σιλούρων.

Ondée, Ϟ. ὄμβρος, ῥαγδαία βροχὴ ὀλίγῳ διαρκής, κ. μπόρα.

Ondin, ἀρ. Ondine, Ϟ. δαιμόνια τῶν ὑδάτων κατὰ τοὺς μάγους.

Ondoiement, ἀρ. βάπτισμα ἄνευ τελετῆς.

Ondoyant, te, ἐπ. κυματιζόμενος. ἐπὶ ζωγρ. λέγεται περὶ τῶν στιλίδων, τῶν σχημάτων.

Ondoyer, οὐδ. ἀνεμοῦμαι, κυματίζομαι. § ἐκκλ. ῥαντίζω τὸ παιδίον ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας τριάδος, ἄνευ τῆς συνήθους τελετῆς.

Ondulant, Ondoyant, ἐπ. κυματιζόμενος ἀνομοίως, ἀλλ' ἀλληλοδιαδόχως κινούμενος ὡς τὰ κύματα. (λέγεται περὶ τοῦ σφυγμοῦ).

Ondulation, Ϟ. ἀνάπαισις, κύμανσις, κυματισμός. § χειρ. (ὑδατισμὸς;) κίνησις, ὑγροῦ ἐντὸς τοῦ ἀποστήματος, ὅταν συνθλίβηται ἀπὸ δύω ἀντικειμένα μέρη. § ἄτακτος κίνησις τῆς καρδίας. — circulaire κυκλοειδὴς κυματισμὸς τοῦ ὑγροῦ καθὼς ἐπὶ τοῦ ἐποστρακισμοῦ (ricochet).

Ondulatoire, ἐπ. κυματώδης.

Ondulé, ée, ἡ Onduleux, euse, ἐπ. συνειπτυγμένος, συμπρωμένος.

Onduler, οὐδ. κυματίζω.

Onéirodynie, Ϟ. ὀνειρωδυνία, ὑπνοβασία καὶ ἐφιάλτης (βραχνᾶς, μόρα, πνιγμός).

Onéirogmos, ἀρ. ὀνειρωγμὸς, ἀποσπερμάτισις νυκτερινή.

Onéirogyne, ἡ Onéirogone, ἀρ. (ὀνειρόγυνον) φαντασία σαρκικῆς συνουσίας κατ' ὄναρ.

Onéiromantie, Ϟ. ὀνειρομαντεία.

Onéraire, ἐπ. (κηδεμὼν) ἔχων φροντίδα τῆς διαχειρίσεως καὶ δίδων λόγον τούτου.

Onéreux, euse, ἐπ. ἐπαχθὴς, ἐνοχλητικός.

Onga, Ϟ. θεότης τῶν Φοινίκων, (ἡ Ἀθηνᾶ τῶν Ἑλλήνων).

Ongle, ἀρ. ὄνυξ. bout des —s ἀκρωνυχία. couper les —s ἀπονυχίζω, κόπτω τὰ ὀνύχια. rogner les —s à quelqu'un, ἢ lui rogner les —s de près, παροιμ. περιαιρῶ, κολάζω, κουρεύω τὴν δύναμιν, τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰ κέρδη τινός. il a bec et —s ἔχει τρόπους νὰ ὑπερασπισθῇ. il a de l'esprit jusqu'au bout des —s ἔχει πνεῦμα ὡς τὸν λαιμόν, ὡς τὰ νύχια. il a eu sur les —s ἢ on a donné sur les —s de quelqu'un ἤλεγξαν, ὠνείδισάν τινα. § ὁπλὴ ἵππου. § ὄνυξ, τὸ λευκὸν καὶ ὀξὺ μέρος, διοῦ τὸ πέταλον συνέχεται μὲ τὴν κάλυκα. § ὄνυξ, ἕλκος ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἔχον σχῆμα ὄνυχος. § χαλάρωσις τοῦ ὀφθαλμικοῦ ὑμένος τῶν ἵππων, κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν γωνίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ. § λεύκωμα (ἀλφὸς) εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ θηρευτικοῦ πτηνοῦ. — aromatique ἢ odorant ἐπίπτυγμα μυροθύρου κογχυλίου. — de chat εἶδος ἀκακίας ἀκανθώδους.

Onglé, ée, ἐπ. ὀνυχώδης.

Onglée, Ϟ. νάρκη, αἱμωδίασις ὀδυνηρὰ τῶν ὀνύχων διὰ τὸ ψῦχος.

Onglet, ἀρ. ὀνύχιον, κ. μικρὸν νύχι. § χαρτίου τεμάχιον ὀνομένον μὲ τὸ βιβλίον διὰ νὰ κολληθῇ εἰς αὐτὸ ἀνάγκης τυχούσης, χάρτης, εἰκὼν λιθογραφικὴ κτλ. § εἶδος στενοῦ γλυφείου. § τὸ γαλακτῶδες μέρος τοῦ ὄνυχος, λίθου.

Onglette, ée, ἐπ. ὀνυχώδης (ἐπὶ πετάλου).

Onglette, Ϟ. στενὸν γλυφεῖον. § ὀνυχία, ἐκτομὰς, χαραγὴ εἰς τὴν λεπίδα τῶν μαχαιριδίων, ὅπου βάλλομεν τὸ ὀνύχιον διὰ νὰ τὰ ἀνοίξωμεν (σημειώσωμεν).

Ongo, ἀρ. *ὀλόεντρος, γένος ἰχθύων.

Onguent, ἀρ. ἀλοιφή. c'est de l'— miton mitaine, (χυδ.) πρᾶγμα ἀδιάφορον, τὸ ὁποῖον οὔτε κρύον οὔτε ζέστην κάμνει, οὔτε καλὸν οὔτε κακόν. dans les patites boites sont les bons —s τὰ μικρὰ κουτία ἔχουν τὰ μυρωδικά· λέγεται πρὸς παρηγορίαν τῶν μικροσώμων. § Ἐκκλ. βάλσαμον, μύρον. la Madeleine versa une boite d'—s sur les pieds de Notre-Seigneur ἡ Μαγδαληνὴ ἄλειψε τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου μὲ μύρον. — de cayenne Ϟ. εἶδος Βιργινικοῦ ἰασμίνου, βιγνωνίας.

Onguiculé, ée, ἐπ. λεπτωνυχίας (δάκτυλος ἔχων λεπτὸν ὀνύχιον). § —s ζῶα *ὀνυχόεντα, ἔχοντα ὄνυχας.

Ongulés, ἐπ. μώνυχα, τετράποδα, τῶν ὁποίων αἱ φάλαγγες (οἱ δάκτυλοι) τελευτῶσιν εἰς ἕνα μόνον παχὺν ὄνυχα ἢ ὁπλήν.

Onguline, Ϟ. *ὀνυχίτης, γένος ἐνθύρων ὀστρακοδέρμων, ἔχόντων τὸ ὄστρακον εἰς σχῆμα ὄνυχος.

Ongulogrades, ἀρ. πλ. ἀκρώνυχα ἢ ἀκροβάμονα ζῶα, θηλαστικὰ, παχύδερμα, περιπατοῦντα εἰς τὰ ὀνύχια, μὲ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν.

Onirocritie, Ϟ. ὀνειροκριτική.

Onirocritique, ἀρ. ὀνειροκρίτης.

Oniromantie, Ϟ. ὀνειρομαντεία.

Oniroscopie, Ϟ. ὀνειροσκοπία.

Onite, ἀρ. ὀνίας, εἶδος σκάρου, ἰχθύς.

Onite ἢ Onitis, ἀρ. (ὀνίσκος,) *ὀνίς, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Onix, ὄνυξ, κογχύλη ἐκ τοῦ γένους κώνου. ἴδ. Onyx.

Onkotomie, ἴδ. Oncotomie.

Onobrome, ἀρ. ὀνόβρωμα, γένος φυτῶν.

Onobrychis, Ϟ. ὀνοβρυχὶς, φυτόν.

Onocentaure, Ϟ. ὀνοκένταυρος, μυθώδες ζῶον.

Onoclée, Ϟ. ὀνόκλεια, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτεριδοειδῶν.

Onocordon, ἀρ. (ὀνοχειλὲς, ὄνομα;) λειμώνειος ἀλωπέκουρος, φυτόν.

Onocrotale, ἀρ. ὀνοκρόταλος, πτηνὸν, εἶδος πελεκᾶνος.

Onomancie, Ϟ. ὀνομαντεία, προφητεία τοῦ μέλλοντος ἐπιστηριζομένη εἰς τὸ ὄνομά τινος.

Onomate, Ϟ. (ὀνοματήσια,) ἑορτὴ τῶν Σικυωνίων πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Onomatopée, Ϟ. ὀνοματοποιΐα, σχηματισμὸς λέξεων κατὰ μίμησιν τοῦ ἤχου τῶν παριστανομένων πραγμάτων.

Ononis ἢ Anonis, Ϟ. ὄνωνις, ἄνωνις, φυτὰ. ἴδ. Arrête-bœuf.

Ononychite, ἀρ. (ὀνονυχίτης) ὀνύχλος, ὑβριστικὸν ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὅστις κατὰ τοὺς Ἐθνικοὺς εἰκονίζετο ὡς ὄνος.

Onopix, ἀρ. *ὀνόπυξος, γένος φυτῶν.

Onoporde, Ϟ. ὀνόπορδον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κιναροειδῶν.

Onoré, ἀρ. ἐρωδιὸς τῆς Καϋένης.

Onoscèle ἢ Onoscélide, ἀρ. ὀνοσκελὶς, ἡ Ἔμπουσα, τέρας μυθῶδες.

Onosère, Ϟ. *ὀνοσερὶς, γένος φυτῶν.

Onosma, ἀρ. ὄνοσμα, ἀκανθώδες καὶ εὔοσμον λάχανον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀρνογλωσσειδῶν.

Onosmode, ἀρ. *ὀνοσμῶδες ἢ Βιργινικὸν λιθόσπερμον, γένος φυτῶν.

Onosure, ἀρ. ὄνουρις (καὶ ὀνόθηρις) φυτόν.

Onthophage, ἀρ. ὀνθοφάγον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Onthophile, ἀρ. *ὀνθόφιλον, γένος ἐντόμων.

Ontologie, Ϛ. ὀντολογία, ἐπιστήμη τοῦ ὄντος ἐν γένει.
Ontologique, ἐπ. ὀντολογικός.
Onuava, Ϛ. Θεότης τῶν Γαλατῶν (ἴσως ἡ οὐρανία Ἀφροδίτη).
Onuphis, ἀρ. ὄνουφις, εἶς ἐκ τῶν ἱερῶν βοῶν τῆς Αἰγύπτου.
Onxie, Ϛ. φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν, ἀποπνέον ὀριμεῖαν καφουρᾶς ὀσμήν.
Onychite, Ϛ. ὀνυχίτης (εἶδος μαρμάρου καὶ πολυτίμου λίθου)· ὀρυκτὴ κογχύλη.
Onychomancie, Ϛ. ὀνυχομαντεία.
Onygène, ἀρ. (ὀνυχογενὴς) *ὀπλιγενὴς, ἡ κερογενὴς μύκης γενόμενος εἰς τὴν ὁπλὴν τοῦ ἵππου ἢ τὰ κέρατα τῶν ζώων.
Onyx, ἀρ. ὄνυξ, ἀχάτης λευκὸς, ἢ ποικιλόχρους.
Onze, ἐπ. ἕνδεκα. § ἑνδέκατος.
Onzième, ἐπ. ἑνδέκατος. § τὸ ἑνδέκατον ἢ ἑνδεκατημόριον. § μους. ἐπανάληψις τῆς ἐπταφωνίας καὶ τεσσάρων ἑτέρων τόνων.
Onzièmement, ἐπίρ. ἑνδέκατον.
Oode, ἀρ. *ὠῶδες, γενος ἐντόμων.
Oolithe, Ϛ. ὠόλιθος, πέτρα σύνθετος ἐκ σφαιριδίων ὁμοίων μὲ ὠὰ ἰχθύων ἢ κοκκευς.
Oomancie, ἢ Ooscopie, Ϛ. ὠομαντεία, ὠοσκοπία, προφητεία τοῦ μέλλοντος ὡς ἀπὸ τῶν σημείων ἢ σχημάτων τοῦ ὠοῦ.
Oorail, ἀρ. εἶδος ἰνδικῆς ὠτίδος, πτηνόν.
Opa, ἀρ. *ὄπη, γένος φυτῶν τῆς Κοχιγχίνης ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυρτοειδῶν.
Opacité, Ϛ. σκιερότης.
Opah, ἢ Poisson-lune, ἀρ. *σεληνίας (σεληνίτης) γένος ἰχθύων. (ἴδ chrysotosis).
Opale, Ϛ. ὀπάλλιος, πολύτιμος λίθος, ἀχάτης γαλακτοειδὴς, ποικιλόστιλπνος.
Opaler, ἐν. ἀνακυκῶ, ἀνακυκῶ τὸ σάκχαρ εἰς τοὺς τύπους, τὰ καλούπια, ἕνόνω τοὺς κόκκους αὐτοῦ μὲ τὸ σιρόπιον.
Opales ἢ Opalies, Ϛ. πλ. ὀπάλια (χθόνια), ἑορτὴ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τιμὴν τῆς Θεᾶς Ops (Γῆς).
Opaque, ἐπ. σκιερος, μὴ διαφανής.
Opas, ἀρ. Ἥρωιστος τῶν Αἰγυπτίων.
Opatre, ἀρ. ὄπατρος, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Opégraphe, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὑποξυλοειδῶν.
Opélie, ἀρ. *ὀπαλία, δένδρον τῶν βουνῶν τῆς Ἰνδίας.
Opéra, ἀρ. μελόδραμα. § Θέατρον, ὅπου παριστάνεται. grand — λυρικὸν δρᾶμα ψαλλόμενον ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους. — comique *λογαοιδικὸν δρᾶμα, συνιστάμενον ἐν μέρει ἀπὸ διάλογον καὶ ᾄσμα. c' est un — ὑπόθεσις δύσκολος, πολύπλοκος. εἰς τὸ παιγνίδιον Comète λέγεται faire — ἀπαλλάττομαι ὅλων τῶν χαρτίων παρευθύς.
Opérateur, ἀρ. (ἐγχειρητὴς) χειρουργὸς. § —, —trice Ϛ. ἀγύρτης, πωλῶν ἰατρικὰ εἰς τὰς πλατείας.
Opératif, ive, ἐπ. ἐνεργὸς, ἐνεργητικός.
Opération, Ϛ. ἔργον, ἐνέργεια. les —s de Dieu τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. les —s militaires τὰ πολεμικὰ ἔργα. § ἐγχείρησις, χειρούργημα, πρᾶξις χειρουργική. —s arithmétiques τὰ τέσσαρα πάθη τῆς ἀριθμητικῆς, ἀριθμητικαὶ πράξεις, λογαριασμός. § ἐνέργεια, ἀποτέλεσμα ἰατρικοῦ. vous avez fait là une belle —, εἰρ. ἔκαμες ἀξιόλογον πρᾶγμα, ὀηλ. δὲν κοτώρθωσες τίποτε.
Operculaire, ἀρ. *πτυξίσπερμον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτυξισπερμοειδῶν. § ἐπιπτυγματικός. § —s πτυξισπερμοειδῆ φυτά.
Opercule, Ϛ. ἐπίπτυγμα, ὀστρακώδες, χονδρώδες ἢ ὑμενώδες σκέπασμα κογχυλίων τινῶν μονοθύρων. § ἐπιπτυγμα, ὀστεώδης πλὰξ καλύπτουσα τὰ βραγχία τῶν ἰχθύων. § σκέπασμά τινων σπόρων ὡς τοῦ ἀσπαράγου. § σκέπασμα τοῦ Ϛυλακίου τῶν μνιων εἴτε βρύων.
Operculé, ée, ἐπ. ἐπιπτυγματοφόρος.
Operculithe, Ϛ. *ἐπιπτυγμίτης, ἐπιπτυγματα ὀρυκτά.
Opérer, ἐν. ἐργαζομαι, ποιῶ, ἐκτελῶ τι. vous avez bien opéré! εἰρ. κάτι ἔκαμες! § ἐγχειρῶ, ἐκτελῶ χειρουργικὸν ἔργον, ἐγχείρησιν. § ἐνεργῶ, ἀποτελῶ τε, ἐπὶ ἰατρικῶν. le purgatif n' a pas encore opéré τὸ καθάρσιον δὲν ἔκαμεν ἀκόμη τὴν ἐνέργειαν του. —é, ée, μετ. il a été — ὑπεβλήθη εἰς χειρουργικὴν ἐγχείρησιν, ἐχειρουργήθη.
Opertanés, ἀρ. πλ. νέρτεροι (καταχθόνιοι) Θεοὶ παρὰ Ῥωμαίοις.
Opès, ἀρ. πλ. ὀπὴ, τρύπα τοιχου ὅπου ἐμβαίνει ἡ δοκός.
Opétiole, Ϛ. *ἄκαυλος, φυτὸν τῆς Ἰνδίας χωρὶς καυλὸν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀροειδῶν.
Ophèle, ἀρ. *ὄφελμα, δένδρον τῶν ἀνατολικῶν τῆς Ἀφρικῆς παραλίων.
Ophiase, Ϛ. ὄφιασις, ἀλωπεκία, κ. κασελὸα.
Ophibase, Ϛ. *ὀφιτόβασις, βάσις τοῦ ὀφίτου εἴτε πρασινόχρου πορφυρίτου λίθου (serpentin.)
Ophicalce, Ϛ. διάφορα εἴδη μαρμάρου.
Ophichthyctes, ἀρ. πλ. *(ἰχθυόφρεις) γένος ἰχθύων μὴ ἐχόντων ἐπιπτύγματα, μήτε ὑμενοβράγχια, μήτε ὑπογάστρια πτερύγια.
Ophidie, Ϛ. *φολιδόσωμος, γένος ὀστεοσπονδύλων ἰχθύων.
Ophidiens, ἀρ. πλ. ὀφιοειδῆ, ὄφεις, τάγμα ἑρπετῶν.
Ophiocéphale, ἢ Ophicéphale ἀρ. ὀφιοκέφαλος, γένος ἰχθύων.
Ophiodontes, ἀρ. πλ. ὀφιόδοντες, ἀπολιθωτοὶ ὀδόντες καρχαρίου.
Ophiogènes, ἀρ. πλ. ὀφιογενεῖς, μυθώδεις ἄνθρωποι γεννηθέντες ἀπὸ ὄφεις.
Ophioglosse, ἀρ. ὀφιόγλωσσον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτεροειδῶν.
Ophioglossites, ἀρ. πλ ἢ Langues de serpens pétrifiées, Ϛ. πλ. ἴδ. Ophiodontes.
Ophioïdes ἢ Ophiomorphites, ἀρ. πλ. ἀμμωνίτης ἢ ἀμμωνόκερας, κογχύλη στρομβώδης μονόθυρος.
Ophiolatre, ἀρ. ὀφιολάτρις.
Ophiolatrie, Ϛ. ὀφιολατρία.
Ophiolithe, Ϛ. ὀφιόλιθος, εἶδος πέτρας.
Ophiologie, Ϛ. ὀφιολογία.
Ophiomancie, Ϛ. ὀφιομαντεία.
Ophiomorphites, ἀρ. πλ. ὀφιόμορφα φυτόρυκτα, ἢ ζωόρυκτα (fossiles).
Ophion, ἀρ. *ὀφίων, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Ophiophages, ἐπ. καὶ οὐσ. πλ. ὀφιοφάγοι (λαοὶ τῆς Αἰθιοπίας).
Ophiopogon, ἀρ. *ὀφιοπώγων, γένος φυτῶν.
Ophiorrhize, ἀρ. *ὀφιόῤῥιζον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γεντιανοειδῶν.
Ophiose, Ϛ. *ὀφίωσις, δενδρύλλιον.
Ophiosème, ἀρ. *ὀφιόσημα, γένος ἑλμινθων.
Ophiospermes, Ϛ. πλ. *ὀφιόσπερμα, γένος φυτῶν.
Ophiostachys, ἀρ. *ὀφιόσταχυς, φυτον τῆς Κυρολίνας.
Ophiostome, ἀρ. ὀφιόστομα, γένος ἑλμίνθων.
Ophire, ἀρ. *ὄφυρον, δενδρύλλιον τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Ophisaure, ἀρ. *ὀφιόσαυρος, γένος ὄφεων.
Ophisperme, ἀρ. *ὀφιόσπερμα, γένος φυτῶν.
Ophisure, ἀρ. ὀφίουρος, γένος ἰχθύων, εἶδος μυραινης.
Ophite ἢ Serpentin, ἀρ ὀφίτης λίθος ἢ ὀφιῆτις πέτρα, πόρφυρος ἢ πορφυρίτης λίθος πρασινόχρους καὶ λευκόστικτος ἢ κιτρινόστικτος ὡς ὄφις, εἶδος τουρκ. σομακιοῦ. § —s ὀφῖται ἢ ὀφιολάτραι, αἱρετικοὶ πιστεύοντες ὅτι ἡ σοφία ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦ ὄφεως, τὸν ὁποῖον ἐλάτρευον ὡς σύμβολον ταύτης.
Ophiuchus, ἀρ. ὀφιοῦχος, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου λεγόμενος καὶ Serpentaire.
Ophiure, ἀρ. ὀφίουρος, γένος ἐχινοδέρμων σκωλήκων. § *ὀφίουρα, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.

Ophrias, ἀρ. ἡ Ophrie, Σ. *ὀφρύας, ὁρις ἐκ τοῦ γένους βόας.
Ophryse, Σ. *ὀφρὺς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρχεοειδῶν.
Ophthalgie, Σ. ὀφθαλμαλγία, ὀμματόπονος.
Ophthalmie, Σ. ὀφθαλμία, φλόγωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Ophthalmique, ἐπ ὀφθαλμικός.
Ophthalmites, Σ. πλ. ὀφθαλμῖται, εἶδος πετρῶν, ἀχάτης ὀμέκεντρος ἰδ. oeille.
Ophthalmocèle, Σ. ὀφθαλμοκήλη, πρόπτωσις τοῦ βολβοῦ (ὀμματίου) εἰς τὰ ἔξω τῆς κόγχης.
Ophthalmodynie, Σ. ὀφθαλμωδυνία, νευρικος πόνος τοῦ ὀμματίου.
Ophthalmographie, Σ. ὀφθαλμογραφία, περιγραφὴ τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Ophthalmologie, Σ. ὀφθαλμολογία, λόγος περὶ ὀφθαλμοῦ.
Ophthalmoponie, Σ. ὀφθαλμόπονος.
Ophthalmorrhagie, Σ. ὀφθαλμορραγία, αἱμορραγία διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.
Ophthalmoscopie, Σ. ὀφθαλμοσκοπία, κρίσις τοῦ χαρακτῆρος ἢ τῆς κράσεως ὡς ἐκ τῆς ὄψεως τῶν ὀφθαλμῶν.
Ophthalmostate, ἀρ. (διαστολεὺς τῶν ὀφθαλμῶν), ὀφθαλμοστάτης, ἔργαλεῖον κρατοῦν εἰς ἀκινησίαν τὸν ὀφθαλμὸν, πρὸς εὐκολίαν τινὸς ἐγχειρήσεως ἢ τομῆς χειρουργικῆς.
Ophthalmotomie, Σ. ὀφθαλμοτομία, ἀνατομία τοῦ ὄμματος.
Ophthalmoxystre, ἀρ. ὀφθαλμόξυστρον, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον ἀπὸ ἀθέρας στάχυος βριζῆς, μὲ τὸ ὁποῖον χαράσσονται ἐσωτερικῶς τὰ βλέφαρα.
Opiacé, ée, ἐπ. ὀπιώδης, περιέχων ὄπιον.
Opiat, ἀρ. φαρμ. (ὀπιωτόν;) ἔλλειγμα, εἶδος ἰατρικοῦ, μαλιστα διὰ τοὺς ὀδόντας.
Opiconsives, Σ. πλ. *χθόνια, ἑορτὴ τῆς Θεᾶς Ops, ἐπωνομασμένης consiva παρὰ Ῥωμαίοις.
Opigère, οὐσ. καὶ ἐπ. μογοστόκος, ἢ ὠδίνων ἐπαρωγὸς, ὄνομα τῆς Ἥρας παρὰ Ῥωμαίοις ὡς βοηθούσης τὰς λεχούσας.
Opilatif, ive, ἐπ. ἰατρ. ἐμφρακτικός.
Opilation, Σ. ἔμφραξις.
Opile, ἀρ. *ὄπιλον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων. § Ὄπιλον, δενδρύλλιον τῆς Ἰνδίας.
Opiler, ἐν. ἐμφράττω.
Opimes, Σ. πλ. σκύλα, λάφυρα λαμβανόμενα ἀπὸ τὸν Ῥωμαῖον στρατηγὸν φονεύσαντα τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων.
Opimien, ἐπ. vin — οἶνος ὀπίμιος κατεσκευασμένος ἐπὶ Ὀπιμίου ὑπάτου ἐξαίρετος κατὰ τὴν ποιότητα.
Opinant, te, ἐπ. γνωμοδοτῶν.
Opinateurs, ἀρ. πλ. στρατηγὸς, στιτρεσιάρχης, στιτρεσιαστὴς, τροφοδότης τῶν στρατευμάτων, ὅστις προμήθευεν εἰς τὰ στρατεύματα τὰς ἀναγκαίας τροφὰς παρὰ Ῥωμαίοις.
Opiner, οὐσ. γνωμοδοτῶ. — en faveur de quelqu' un ὑπέρ τινος ἀγορεύω, ὁμιλῶ. —à la mort θανατόν τινος καταψηφίζομαι, καταδικάζω τινὰ εἰς θάνατον. —à la paix ὑπὲρ τῆς εἰρήνης γνωμοδοτῶ, ποιοῦμαι λόγους. — du bonnet ὁμοδοξῶ, ὁμοφρονῶ, ἔχω τὴν αὐτὴν γνώμην μὲ τοὺς ἄλλους χωρὶς προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως (παρ' ὅσον ἄλλοτε ὁ ὁμόδοξος δικαστὴς ἠρκεῖτο νὰ ἐκβάλῃ τὸν πῖλον τῆς κεφαλῆς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς γνώμης του)
Opiniâtre, ἐπ. ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος, κ. πεισματάρης. courage — καρτερία. maladie — χρονία, δυσιατος νόσος. combat — χαλεπὴ, κρατερὰ μάχη. § οὐσ. το αὐτό.
Opiniâtrement, ἐπίρ. ἰσχυρογνωμόνως, πεισματικά.
Opiniâtrer, ἐν. ποιῶ ἰσχυρογνώμονα. s' —, αὐτοπ. γίνομαι ἰσχυρογνώμων.
Opiniâtreté, Σ. ἰσχυρογνωμοσύνη, πεῖσμα.
Opinion, Σ. (ψῆφος) γνώμη. dire ἢ exposer son — ἐκφέρω τὴν γνώμην μου. aller aux —s par assis et levé ψηφιζόμεθα, ψηφηφοροῦμεν ἀνιστάμενοι καὶ καθήμενοι (ὅταν μετὰ τὴν συζήτησιν οἱ ὑπὲρ τοῦ προκειμένου φρονοῦντες ἀνίστανται εἴτε σηκόνονται ἐπάνω, οἱ δὲ ἄλλοι σιωπῶσι καὶ καθηνται). quelle est votre —pour cette affaire? τίνα περὶ τούτου γνώμην ἔχεις; les —s furent partagées, διῃρέθησαν αἱ ψῆφοι. changer d' — μεταγινώσκω, ἀλλάσσω γνώμην. être d' une — contraire ἀντιγνωμονῶ πρός τινα. dans mon — κατ' ἐμὴν γνώμην. § κρίσις, δόξα περί τινος. il a une bonne — de lui même μεῖζον τοῦ δέοντος φρονεῖ, ἔχει μεγάλην ὑπόληψιν εἰς ἑαυτόν. c'est une affaire d' — εἶναι πρᾶγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἕκαστος δύναται νὰ φρονῇ ὡς θέλει. c' est une — εἶναι ἁπλῆ ἰδέα, ἁπλῆ δόξα J' ai été trompé de l' — que j'avais de vous ἥμαρτον τῇ δόξῃ, ἣν εἶχον περὶ σοῦ, ἀπατήθην ὡς πρὸς τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν εἶχον περὶ σοῦ. il a une humble — de ses talens ταπεινὰ περὶ ἑαυτοῦ φρονεῖ. vous avez une fausse — οὐκ ὀρθῶς δοξάζεις, κακὰ τὸ στοχάζεσαι. mauvaise — δυσπιστία, φόβος ἀποτυχίας. bonne — ἐλπίς. § ἡ κοινὴ δόξα, ὅ,τι φρονεῖ τὸ κοινὸν, λέγεται καὶ — publique.
Opipixean, ἀρ. ἀγριόνησσα, κ. ἀγριόπαπια.
Opisthocyphose, Σ. ὀπισθοκύφωσις, κ. καμπουρα τῶν νώτων.
Opisthodome, ἀρ. ὀπισθόδομος, τόπος ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς ἀπόθεσιν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.
Opistho-gastrique, ἐπ. ὀπισθογαστρικος (κλάδος τῆς ἀορτῆς ὄπισθεν τοῦ στομάχου.)
Opisthognate, ἐπ. *ὀπισθόγναθος, ἰχθὺς τῆς Ἰνδίας ἔχων τὰς σιαγόνας ἐκτεινομένας εἰς τὰ ὀπίσθεν.
Opisthographe, ἐπ. ὀπισθόγραφος, γραμμένος εἰς τὰ ὀπίσω τοῦ χαρτίου.
Opisthographie, Σ. ὀπισθογραφία.
Opisthographique, ἐπ. ὀπισθογραφικός.
Opisthotonos, ἀρ. ὀπισθότονος, τέτανος, ἀναστροφὴ τοῦ σώματος εἰς τὰ ὀπίσω.
Opium, ἀρ. ὄπιον, χυμὸς πηκτὸς τῶν κωδίων τοῦ μήκωνος.
Oplismène, Σ. γένος σιτωδῶν φυτῶν.
Oplophores, ἀρ. πλ. *ὁπλοφόροι, σύστημα ἰχθύων γαστροβράγχων.
Opobalsamum, ἀρ. ὀποβάλσαμον, βάλσαμον Ἀραβικὸν ἢ τῆς Μέκκας. § ὀποβάλσαμον, βάλσαμον Ἰουδαίας. — germanique ἀλπεινὸν ἐκχύλισμα τῶν θαλλῶν τῆς λεύκης.
Opocalpasum, ἀρ. ὀποκάρπασον, φαρμακον (θηλητήριον) ὁμοιάζον κατὰ τὸν Γαληνὸν.
Opodéocèle, Σ. (παρὰ τὸ ὀπίσθιον ὀποδοκήλη ἀντὶ τοῦ ὀπισθοκήλη ἢ παιοκήλη). ἡ ὑποκάτω καὶ ἐκατέρωθεν τῆς ἤβης ἢ διὰ τῶν ἰσχιακῶν τρημάτων (ὀπῶν) γιγομένη κήλη (το σπάσιμον).
Opopanax, Opoponax ἢ Opoponacum, ἀρ. ὀποπάναξ ὀπὸς, κόμμι ῥητινῶδες τοῦ πάνακος.
Oporice, Σ ὀπώρισμα, ἰατρικὸν κατεσκευασμένον ἀπο ὀπώριμα τοῦ φθινοπώρου.
Oposperme, ἀρ. ὀπόσπερμα, γένος φυτῶν.
Opossum, ἀρ. *σάριχον, εἶδος ζῴου τῆς Ἀμερικῆς.
Opportun, ne, ἐπ. ἐπίκαιρος, ἁρμοδιος.
Opportunité, Σ. τὸ ἐπίκαιρον, ἁρμοδιότης, εὐκαιρία, ἐπιτηδειότης.
Opposant, te, ἐπ. ὁικ. ἀνθιστάμενος. il s' ert rendu —à ce jugement ἔκαμεν ἔνστασιν εἰς ταύτην τὴν ἀπόφασιν. § οὐσ. ἐναντίος, ἀντικείμενος. —s δύω μυῶνες, ἀντικείμενοι ὁ μὲν τοῦ ἀντίχειρος, ὁ δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου.
Opposer, ἐν. ἀνθίστημι. § παρατίθημι, παραβάλλω. — dans un tableau les bruns aux clairs βάλλω τὰ λαμπρα χρώματα πλησίον τῶν σκοτεινοῦ. § συγκρίνω. s' —, αὐτοπ. ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι. —à

ée, mit deux armées —ées l' une à l' autre δύω στρατεύματα ἀντιπαρατεταγμένα. § ἐπ. ἐναντίος. ce sont deux humeurs directement —ées εἶναι δύω χαρακτῆρες ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενοι. cet homme est tout l' — d' un autre αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι διόλου διαφορετικος παρ' ἐκεῖνον.

Opposite, ἐπ. ἐναντίος. dire l' — de ce que l' on a dit λέγω τὰ ἐναντια τῶν ὅτα εἶπα. être l' — de quelqu' un εἶμαι ἐναντίος τινος· ἄχρ. à l' —, ἐπίρ. ἀντικρύ.

Opposition, Ϛ. ἐναντιότης, ἐμπόδιον. mettre — à un jugement ἀνακόπτω (ἐναντιοῦμαι, κάμνω ἔνστασιν εἰς) ἀπόφασιν τινα. § ἀσυμφωνία, διαφορά. il y a toujours de l' — entre eux ὑπάρχει πάντοτε διαφορὰ μεταξύ των § ἀντιπολίτευσις, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι προς ἄλλους ἢ πρὸς τὴν κυβέρνησιν. § Γραμ. ῥητ ἀντίθεσις. § ἀστρ. ἀντίθεσις, ἀντίρυσμα, συζυγία δύω ἀστέρων ἢ πλανητῶν ἀπεχόντων 180 βαθμούς.

Oppresser, ἐν. θλίβω, πιέζω βιαίως. § δυσκολεύω, στενοχωρῶ τὴν ἀναπνοήν.

Oppresseur, ἀρ. καταδυνάστης. § ἐπ. καταδυναστευτικὸς, τυραννικός, (système —)

Oppressif, ive, ἐπ. καταδιοπτικὸς, καταπιεστικός.

Oppression, Ϛ. βάρος, στενοχωρία, πνιγμός. § καταδυναστεία, τυραννία. μεταφ. ἀθλιότης, ταλαιπωρία.

Opprimer, ἐν. καταδυναστεύω, κατατυραννῶ.

Opprobre, ἀρ. ὄνειδος. couvrir ἢ accabler d' — κατονειδίζω.

Opras, ἀρ. τίτλος τῶν μεγάλων ἀρχόντων τοῦ Σιαμ.

Ops, Ϛ. Ῥέα, Κυβέλη, ἡ Γῆ, Θεὰ τῶν Ῥ'ωμαίων.

Opsigone, ἐπ. ὀψίγονος

Opsimathie, Ϛ. ὀψιμάθεια.

Opsomane, ἀρ. ὀψομανής, ἀγαπῶν μανιακῶς τι φαγητόν.

Opsonome, ἀρ. ὀψονόμος, ἄρχων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις ἐφορεύων τὴν ποιότητα τῶν πωλουμένων τροφίμων.

Optatif, ive, ἐπ. εὐκτικός. mode — εὐκτικὴ ἔγκλισις.

Opter, ἐν. προαιροῦμαι, ἐκλέγω μεταξὺ δύω ἢ πολλῶν πραγμάτων.

Optéries, Ϛ. πλ. ὀπτήρια, (θεώρητρα, ἀνακαλυπτήρια) ὥρα πρὸς τὸ κατὰ πρῶτον ὁρώμενον παιδίον, ἢ τοῦ ἀρραβωνιστικοῦ προς τὴν γυναῖκα, ὁτε τὴν ἔβλεπε.

Opticien, ἀρ. ὀπτικοτέχνης, κατασκευάζων ὀπτικὰ ἐργαλεῖα. § δεινὸς κατὰ τὴν ὀπτικὴν, ἐπαγγελλόμενος ἢ διδάσκων αὐτήν.

Optico-trochléo-scléroticien, ἀρ. λοξὸς ἀνώτερος τοῦ ὀφθαλμοῦ μῦς.

Optimé, ἐπίρ. ἄριστα, ἐξαίρετα.

Optimisme, ἀρ. *ἀριστομαντεία, ἀριστοδοξία, σύστημα φιλοσόφων φρονούντων δοξαζόντων τὰ παντα λίαν καλά.

Optimiste, ἀρ. *ἀριστόδοξος, ἀριστόμαντις, φρονῶν, δοξάζων τὰ πάντα λίαν καλά.

Option, Ϛ. δύναμις τοῦ ἐκλέγειν. § αἵρεσις, ἐκλογή.

Optique, Ϛ. ὀπτικὴ, ἐπιστήμη πραγματευομένη περὶ φωτὸς καὶ τῶν νόμων τῆς ὁράσεως. § ἄποψις, θεωρία τῶν μεμαυρυσμένων πραγμάτων. § ὀπτικὴ, πραγματεία περὶ χρωμάτων, σύστημα τοῦ Νεύτωνος περὶ αὐτῶν. § ἐπ. ὀπτικὸς. cône — κῶνος ὀπτικος, δέσμη ἀκτίνων ὑποτιθεμένων ὅτι ἀναχωροῦσιν ἀπὸ τὸ φαινόμενον πρᾶγμα καὶ εἰσερχομένων εἰς τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῆς κορης. axe — ὀπτικὸς ἄξων, ἀκτὶς διαβαίνουσα διὰ μέσου τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ εἰρημένου κώνου. chambre — τὸ αὐτὸ καὶ chambre obscure pinceau — ἄθροισμα ἀκτίνων, δι' ὧν βλέπομεν μέρος μόνον τοῦ ἀντικειμένου. pyramide — ὀπτικὴ πυραμὶς (ἀκτίνων) τοῦ ἀντικειμένου ἔχουσα τοῦτο μὲν ὡς βασιν τὸν δὲ ὀφθαλμὸν ὡς κορυφὴν lieu — d' une étoile, ἀστρ. τόπος ὁπου φαίνεται ὑπάρχων ὁ ἀστὴρ illusions —s ὀφθαλμοπλάνη, ἀπάτη τῶν ὀμματίων ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν καὶ τὸ σχῆμα τῶν σωμάτων. § θήκη, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ εἰκόνες τῶν ἀντικειμένων ὑπάρχουσιν οὐζημέναι.

Opulemment, ἐπίρ. ὀλβιοδαιμόνως, πλουσίως.

Opulence, Ϛ. πλοῦτος, εὐπορία, εὐδαιμονία.

Opulent, te, ἐπ. πλούσιος, εὔπορος, εὐτυχής.

Opuntia, Ϛ. ὀπουντία, διάφορα εἴδη φυτῶν τοῦ ἀνθηροκάκτου.

Opuscule, ἀρ. συγγραμμάτιον.

Or, ἀρ. χρυσός — vierge ἢ natif χρυσὸς αὐτοφυής — en coquilles φύλλα χρυσοῦ τριμμένα ἐπὶ μαρμάρου μὲ μέλι, μὲ τὰ ὁποῖα ἀλείφουσι κογχύλιά τινα πρὸς χρῆσιν τῆς ζωγραφίας. — vert ἢ en feuilles χρυσὸς τριμμένος εἰς παρυφίδα πρὸς χρῆσιν τῆς ζωγραφίας. —en pâte χρυσὸς πλησιάζων ν' ἀναλυθῇ — en lames ἢ — trait χρυσήλατον, κ. τρᾶ. — filé ἢ filé d' — χρυσόνημα, κ. σύρμα — faux χαλκὸς ἐπιχρυσος — en bain χρυσὸς ὑδὴ τηκόμενος. — au titre χρυσὸς εἰκοσιδύο καρατίων (ἴδε carat). billot d' — χρυσὸς κατώτερος τῶν δέκα —d' essai ἄπεφθος, δεδοκιμασμένος χρυσὸς, ὅβρυζον χρυσίον.—fulminant χρυσὸς πυρσόκροτος, ζῦμα (ὑπόστημα) χρυσοῦ διαλελυμένου εἰς ὑδροχλωρονιτρικὸν ὀξύ. — d'Allemagne λεπτὸν ἔλασμα ὀρειχάλκου. — couleur λείψανον ἐλαιομίκτων χρωμάτων εἰς τὸ ληκύθιον (ἴδε Pinceller). c' est de l' — enbarre εἶναι πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀξίζει ὡς ἂν ἦτο φλουριά, ἢ ἔχει πάντοτε τὴν τιμήν του. il vaut son pésant d' — ἀξίζει ὅσον βαραίνει (περὶ ἀνθρώπου τιμίου καὶ ἔχοντος ὅλα τὰ κοινωνικὰ πλεονεκτήματα, ἢ περὶ καλοῦ καὶ πιστοῦ ὑπηρέτου) il dit d' — ἢ parle d' — λέγει χρυσᾶ λόγια. vers d' — χρυσᾶ ἔπη. tout ce qui réluit n' est pas d' — ὅ,τι λάμπει δὲν εἶναι μάλαγμα, ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πολλάκις ὅ,τι φαίνεται. promettre des monts d' — ὑπόσχομαι βουνὰ μὲ χρυσάφι, (φούρους μὲ καροβέλια καὶ λαγοὺς μὲ πετραχήλια). un marché d' — χρυσῆ (ἐπικερδὴς) συμφωνία. affaire d' — χρυσῆ δουλειά, πολυεργὸς πρᾶγμα, ἀξιολογος, ὠφέλιμος ὑπόθεσις. — moulu, ἴδε Mouler. — blanc λευκόχρυσος, ἴδε platine âge ἢ siècle d' — χρυσοῦς αἰών. des jours filés d' — et de soie χρυσαῖ, εὐτυχεῖς ἡμέραι. nombre d' — (σεληνοδρόμιον) χρυσοῦς ἀριθμός, ὁ παριστάνων τον ἐπαυτὸν τοῦ σεληνιακοῦ κύκλου, δεκαεννέα ὁλ. χρόνων, μετὰ τῶν ὁποίων τὴν περιοδον αἱ νουμηνίαι καὶ αἱ πανσέληνοι συμπίπτουσιν εἰς τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὥρας. — sol (λέξις τραπεζιτική) τὸ τριπλοῦν τῆς ἐκπραζομένης ποσότητος. § πλοῦτος. § βερενίκειον δίδυμον προσόμοιον μὲ τὸν χρυσὸν χρῶμα. § χρυσὸς, χρυσίον, χρυσᾶ νομίσματα. il m'a payé tout en — μὲ ἐπλήρωσεν ὅλον εἰς φλουριά. § χρωματισμὸς τοῦ χρυσοῦ. une boite de deux —s (ταβακο-)θήκη χρυσῆ μὲ δύω χρώματα. § ξανθὸν, κίτρινον χρῶμα. l' — des moissons χρυσίζοντες στάχεις l' — de ses cheveux τὰ ξανθὰ μαλλιά της.

Or, σύνδ ἀλλὰ ἢ ἀλλαμὴν. le sage est heureux, — Socrate est sage, donc Socrate est heureux ὁ σοφὸς εὐδαίμων· ἀλλὰ μὴν ὁ Σωκράτης σοφὸς, ὁ Σωκράτης ἄρα εὐδαίμων. § μόριον προτρεπτικὸν. Εἶα, χυδ. ἰταλ. κοράγιο, δουλειά. — çà monsieur! avez vous bientôt fini Ἔ Ἔ κύριε! τελειώνεις γλήγορα;

Oracle, ἀρ. χρησμος, μαντεῖα. rendre un — χρῶ, προφητεύω. rendre des —s obscurs ἀμφίλοξα μαντεύομαι. écouter quelq un comme — ἀκούω τινὰ ὡς χρησμὸν, (μὲ σέβας) les aphorismes d' Hippocrate sontdes —s en médecine οἱ ἀφορισμοὶ τοῦ Ἱπποκράτους εἶναι χρησμοὶ (ἱερὰ λόγια) εἰς τὴν ἰατρικὴν. § χρηστήριον, μαντεῖον, χρησμῳδὸς θεότης. consulter l' — χρῶμαι τῷ Θεῷ, μαντεύομαι, ἐρωτῶ τὸ μαντεῖον. il parle comme un — ὁμιλεῖ μὲ εὐγλῶσσιαν, μὲ πειθώ.

Orage, ἀρ. (λαίλαψ, καταιγὶς) ὄμβρος, ῥαγδαία βροχὴ μὲ ἄνεμον ἢ ἀστραπάς, κ. μπόρα. μεταφ. κακὸν ἐπικείμενον, συμφορὰ ἐπαπειλοῦσα. § ἐλεγκτικοὶ λόγοι ἀνωτέρου, ὀντιδισμοί. votre père est fort en colère, vous allez essuyer un grand —ὁ πατήρ σου εἶναι θυμωμένος, θὰ πάρῃς τὴν μπόραν.l'—en tombera sur moi εἰς ἐμὲ θέλει πέσει ὅλον τὸ κακόν.

Orageux, euse, ἐπ. χειμέριος, ἀελλώδης, βροχερός. μεταφ. θορυβώδης. l'assemblée était —euse ἡ συνέλευσις ἦτο ταραχώδης, γεμάτη ἀπὸ ταραχήν.

Oraison, Θ. λόγος (ῥητορική). § εὐχή, δέησις πρὸς Θεόν. les —s de la messe αἱ εὐχαὶ τῆς λειτουργίας. — dominicale ἡ κυριακὴ προσευχή, τὸ πάτερ ἡμῶν. — mentale νοερὰ (κατὰ διάνοιαν) προσευχή.

Oral, ἀρ. καλύπτρα, ἐπανωκαλύμαυχον τοῦ Πάππα.

Oral, le, ἐπ. προφορικὸς, κ. στοματικός. traditions —es παράδοσις προφορικὴ, πατροπαράδοτος ἱστορία.

Orang, ἀρ. σατυρος, γένος πιθήκων, τὸ ὁμοιότατον μὲ τὸν ἄνθρωπον.

Orange, Θ. χρυσόμηλον, πορτοκάλιον. — ἡ fausse — εἶδος κολοκύνθης. — de mer ἁλκυόνος (θαλασσοπουλίου) εἶδος. — musquée πρώϊμόν τι εἶδος ἀπιδίου. — d'hiver ὄψιμόν τι εἶδος ἀπιδίου.

Orangé, ée, ἐπ χρυσοειδὴς, κ πορτοκαλῆς. § χρῶμα πορτοκαλιοῦ, κ. πορτοκαλί.

Orangeade, Θ. *χρυσομηλόπομα, κ. πορτοκαλάδα.

Orangeat, ἀρ. *χρυσομηλόπηκτον, εἶδος γλυκάσματος ἀπὸ τὴν ζαχαρωμένην φλοῦδαν τοῦ πορτοκαλίου.

Oranger, ἀρ χρυσομηλέα, κ. πορτοκαλιά.

Orangerie, Θ. *χρυσομηλὼν, τόπος εἰς τοὺς κήπους, ὅπου τίθενται αἱ πορτοκαλέαι ἐν καιρῷ τοῦ θέρους. § * φυτοχειμάδιον (ἰδίως ἐὲ χρυσομηλοχειμάδιον, τουρκ. λεϊμονλούκ.) τόπος ἐσκεπασμένος, ὅπου φυλάττονται τὰ πάσχοντα ἀπὸ τὸ ψύχος φυτά.

Orangin, ἀρ. εἶδος κολοκύνθης ὁμοιαζούσης μὲ χρυσόμηλον.

Orang-outang, ἀρ. (κυρ. ἀγριάνθρωπος κατὰ τὴν Μαλαισικὴν γλῶσσαν.) *κολουροπίθηκος, μιμὼ, κ. μαϊμοῦ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς χωρὶς οὐρὰν ὁμοιάζουσα τὸν ἄνθρωπον.

Orarium, ἀρ. λατ. καψιδρώτιον, εἶδος μανδηλίου διὰ τὸ πρόσωπον.

Orateur, ἀρ. ῥήτωρ. § πρόεδρος τοῦ κοινοῦ βουλευτηρίου τῆς Ἀγγλίας. § γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Oratoire, ἀρ. εὐκτήριον, παστὸς, εἰκονοστάσιον, (ἐντὸς οἰκίας,) προσευχητήριον. congrégation d' —τάγμα ἐκκλησιαστικῶν (μοναχῶν) συστημένον ἀπὸ τὸν Καρδινάλιν Βερούλην. § ἐκκλησία καὶ κατοικία τούτων. § ἱερὸν δρᾶμα, (λέγεται δὲ καὶ oratorio). § ἐπ. ῥητορικός. style — ῥητορικὸν ὕφος. harmonie — ῥητορικὴ ἁρμονία, συμφωνία τῶν ἤχων μὲ τὰ σημαινόμενα πράγματα.

Oratoirement, ἐπίρ. ῥητορικῶς.

Oratorio, ἀρ. ἱερὸν δρᾶμα, εἶδος λατινογαλλικοῦ δράματος ἔχοντος θρησκευτικὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ ᾀδομένου εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Orbe, ἐπ. χειργ. ἀμβλὺς (σῶυα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον στρογγύλον) coups —s μώλωπες. § τυφλός. mur — τοῖχος χωρὶς θύρας, οὔτε θυρίδας. § ἀρ. ἀστρ. τροχιὰ, κυκλοφορία, δρόμος πλανήτου. grand — de la terre ἡ περὶ τὸν ἥλιον κίνησις τῆς γῆς. § σφαῖρα. § δύω ἰχθεῖς ὁ μὲν διόδους, ὁ δὲ τριχόδους.

Orbel Hérisson, ἀρ ἀκανθίας ὁ σφαιρικὸς, ἰχθὺς τῆς Ἰαμαϊκῆς καὶ τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Orbiculaire, ἐπ. σφαιρικὸς, σφαιροειδὴς § οὐσ. l' — des lèvres ὁ σφιγκτὴρ τοῦ στόματος (μῦς). os — φακοειδὲς ὀστοῦν, (τὸ μικρότατον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἐντὸς τοῦ ἐνδοτέρου ὠτίου.) feuille — περιφερὲς φύλλον.

Orbiculaire, ἐπ. περιφερὴς.

Orbiculairement, ἐπίρ. περιφερῶς, στρογγύλως.

Orbicule, Θ. κόγχη, ὀστρακόδερμα θαλάσσιον, (χήμη, χηδὰδα).

Orbiculée, ée, ἐπ. κυκλοτερὴς, περιφερὴς.

Orbicules, Θ. πλ. γένος μαλακοστράκων.

Orbille, Θ. (ὀμφακὶς), κάλυξ τῶν λειχήνων.

Orbitaire, ἐπ. κογχικὸς, ἀνήκων εἰς τὴν κόγχην τῶν ὀφθαλμῶν.

Orbite, Θ. τροχιὰ, περεία, δρόμος τοῦ πλανήτου. § κόγχη, τὸ κοίλωμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Orbitelles, Θ. πλ. εἶδος ἀραχνῶν.

Orbito-extus-sclèroticien, ἀρ. (ὀρθὸς, ἐξωτερικὸς) ἀπαγωγὸς μῦς, στρέφων τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ πρὸς τὰ ἔξω.

Orbito-intus-sclèroticien, ἀρ. (ὀρθὸς, εσωτερικὸς) προσαγωγὸς μῦς, στρέφων τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ πρὸς τὰ ἔσω.

Orbitolithe, ἀρ. ἐλικίτης, γένος λιθωδῶν πολυποδίων.

Orbito-maxilli-labial, ἀρ. ὑψωτὴρ τοῦ ἀνωτέρου χείλους (μῦς).

Orbito-palpébral, ἀρ. ὑψωτὴρ τοῦ ἀνωτέρου βλεφάρου (μῦς.)

Orbito-sus palpébral, ἀρ. ὁ αὐτὸς μῦς

Orbone, Θ. θεα τῶν ὀρφανῶν παρὰ Ῥωμαίοις.

Orbulithe, ἀρ. * ζωολιπὲς, γένος ὀστρακοδέρμων εὑρισκομένων μόνον ὀρυκτῶν.

Orca, ἀρ. εἶδος κήτους, θελφῖνος. § εἶδος ἀχάτου, ἢ (ὀπαλλίου).

Orcades, Θ. πλ. ὀρειάδες, νύμφαι.

Orcanette, Θ. σχεδιὰς, ἄγχουσα, βούγλωσσον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀρνογλωσσοειδῶν χρήσιμον εἰς βαφὴν διὰ τὸ κοκκινωπὸν τῆς ῥίζης.

Orceille, Θ. εἶδος ἐδωδίμου ἀγαρικοῦ τῶν Ἄλπεων.

Orchésie, Θ. * ὀρχησία, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Orchésographie, Θ ὀρχησιογραφία, πραγματεία, ἢ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, χοροῦ.

Orcheste, ἀρ. ὀρχηστὴς, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Orchestie, Θ. ἴδ. talitre.

Orchestique, ἐπ. ὀρχηστικός. § Θ. ὁ χορός.

Orchestre, ἀρ. ὀρχήστρα, τόπος θεάτρου, ὅπου ἐγίνοντο οἱ χοροὶ, θυμέλη. § ὀρχήστρα, τόπος τῶν μουσικῶν εἰς τὸ θέατρον.

Orchidastron, ἀρ. γένος φυτῶν.

Orchidées, Θ. πλ. ὀρχεοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Orchidocarpes, ἀρ. πλ. * ὀρχιόκαρπα, γένος φυτῶν.

Orchiocèle, Θ. ὀρχεοκήλη, πρῆξις τῶν ὄρχεων.

Orchis, ἀρ ὄρχις, σατύριον, γένος φυτῶν. (ἐκ τοῦ τουρκ. σατυρίον γίνεται τὸ σαλέπιον).

Orchite, ἀρ. ὀρχίτης, εἶδος λιθίας, παρὰ λατίνοις.

Orchotomie, Θ. ὀρχοτομία, εὐνουχισμός.

Orcus, ἀρ. Πλούτων, θεὸς τοῦ ᾅδου.

Ord, do ἐπ. ἄρδαλος, ῥυπαρὸς, βρωμερός.

Ordalie, Θ. δικ. δοκιμασία τῶν ὑποδίκων διὰ τοῦ πυρὸς τῆς μονομαχίας, κτλ. πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Ordinaire, ἐπ. τακτικὸς, συνήθης. § κοινὸς. homme — πρόστυχος ἄνθρωπος. recevoir les parties en procès —μεταβάλλω εἰς πολιτικὴν τὴν ἐγκληματικὴν δίκην, (ὁμοίως δὲ λέγεται régler un procès, une affaire à l'—). § οὐσ. τὰ συνήθως παρατιθέμενα ἐπὶ τραπέζης φαγητά. il n'a que deux plats dans son — τὸ συνηθισμένον του φαγὶ εἶναι δύο πιάτα. § τὸ μέτρον τοῦ οἴνου, τὸ εἰσάμενον εἰς τοὺς ὑπηκόους, τὸ μέτρον τοῦ βρώμου διδόμενον εἰς τοὺς ἵππους. ce cheval a mangé son — ὁ ἵππος ἔφαγε (τουρκ.) τὸ τσίφτι του. vin d' — ὁ καθημερινὸς ἐπὶ τραπέζης οἶνος. c'est son — τοῦτο κάμνει πάντα, τοῦτο εἶναι ἡ συνήθειά του. — de la messe συνήθεις εὐχαὶ τῆς λειτουργίας. § ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία ἐπισκόπων. § συνήθης ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως τοῦ ταχυδρόμου, ταχυδρόμος. je vous ai écrit par l'— dernier σᾶς ἔγραψα μὲ τὸ τελευταῖον ταχυδρομεῖον. —s, Θ. πλ. καταμήνια (τὰ συνήθεια) τῶν γυναικῶν. à l' —, ἐπίρ. κατὰ τὸ σύνηθες. d'— ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. pour l'—, ἐπ.

Ordinairement, ἐπίρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως
Ordinal, le, ἐπ. γραμ. ταχτικὸς, (ὀνόματα ταχτικὰ, πρωτος, δεύτερος, κτλ).
Ordinand, ἀρ. ἐκκλ. ὑποψήφιος (διὰ χειροτονίαν).
Ordinant, ἀρ. χειροτονητὴς, ἐπίσκοπος).
Ordination. Ϛ. χειροτονεία.
Ordo, ἀρ. Εὐχολόγιον ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον ἑρμηνεῦον τὰς ἀκολουθίας πρὸς χρῆσιν τῶν ἱερέων.
Ordonnance, Ϛ. τάξις, κανονισμὸς, διάθεσις ἔργου. l' — de ce tableau est assez bonne τὰ ἀντικείμενα εἶναι καλῶς διατεταγμένα εἰς τοῦτον τὸν πίνακα. l' — de la bataille ἔνταξις, παράταξις τῶν στρατευμάτων πρὸς μάχην. habit d' — στολὴ, ἰταλ. οὐνιφόρμα. il est meuble suivant l' — ἔχει τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἔπιπλα, σκεύη. § διαγγελεὺς, κατώτερος ἀξιωματικὸς μεταφέρων τοῦ ἀνωτέρου τὰς διαταγάς. § διαταγμα (βασιλικὸν), νόμος ἐπιβαλλόμενος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, τὴν ἐξουσίαν. § τὸ περιέχον τὰ διατάγματα βιβλίον. § ἔνταλμα (χρηματικὸν), διαταγὴ πρὸς τὸν ταμίαν να πληρώσῃ τινα ποσότητα. § ἰατρ. συνταγὴ, ἰταλ. ρετσέτα ἰατροῦ. § τὸ μεταξὺ τῆς ἐξάψεως τῶν διαφόρων πυροτεχνημάτων (ἀριθμούμενον) διάστημα χρόνου.
Ordonnancer, ἐν. ἐντέλλομαι, ἐκδίδω ἔνταλμα χρηματικὸν, ὑπογράφω τὸ ἔνταλμα.
Ordonnateur, ἀρ διαθέτης, διατάττων. commissaire — ἔφορος τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ. § ἐκδότης ἐντάλματος.
Ordonnément, ἐπίρ. εὐτάκτως, μεθοδικῶς.
Ordonner, ἐν. διατάττω, διακοσμῶ, διευθετῶ. § κελεύω, προστάσσω τι. mon devoir me l' ordonne τὸ χρέος μου τὸ ὑπαγορευει. le ciel n' en a pas ainsi ordonné ἄλλως ἔδοξε τῷ Θεῷ, ὁ Θεὸς ἀπέφασισεν ἀλλοιώτικα. § (συντασσω) εἰτε διορίζω ἰατρικά. le médecin lui a ordonné les eaux, la saignée ὁ ἰατρὸς διώρισε τὴν χρῆσιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τὴν φλεβοτομίαν. § ἐκδίδω ἔνταλμα. on lui a ordonné vingt mille drachmes pour son voyage τῷ ἔδωκαν ὁ ἔντάλματος εἴκοσι χιλιάδας δραχμὰς ὡς ἔξοδα (τοῦ ταξειδίου) ὁδοιπορίας. § ἐκκλ. χειροτονῶ —é, ée, μετ. toute maison bien —ée est l'image du maître ἡ εὐδιακοσμητος, καλῶς διευθετημένη (καλοσυγύριστος) οἰκία, εἶναι εἰκὼν τοῦ οἰκοδεσπότου ἢ μᾶλλον τῆς οἰκοδεσποίνης, (de la maîtresse). raison, ἡ proportion —ée μαθ. λόγος διατεταγμένος.
Ordre, ἀρ. κόσμος, τάξις, διάταξις, εὐθημοσύνη. mettre ses livres en — διακοσμῶ, διατάττω τὰ βιβλία, βάλλω αὐτὰ εἰς τάξιν. § τάξις, παράταξις στρατευμάτων ἢ πλοίων πρὸς μάχην. nouvel — de choses νέον σύστημα πολιτείας, διοικήτεως. — du jour τάξις τῶν ἔργων, μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐνασχοληθῇ συνέλευσίς τις κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. on passa à l' — du jours ἀπέρασαν εἰς τὴν καθημερινὴν ἢ τακτικὴν ὑπηρεσίαν. mettre — à quelque chose καταπαύω τὰς καταχρήσεις τινὸς πράγματος. — social κοινωνικὸς θεσμὸς ἢ τάξις. mettre — à ses affaires domestiques τὰ οἴκοι εὖ διατίθεμαι, βάλλω εἰς τάξιν τὰ οἰκιακά μου πράγματα. § παραγγελία, προσταγὴ. donner des —s ἐνδίδω διαταγάς. § στρατ. ἡ ὥρα, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ὁ στρατηγὸς δίδει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς εἰς τὸ στρατευμα. § στρατ. σύνθημα. mot d' — σύνθημα, (λόγος) σημεῖον διδόμενον εἰς τοὺς στρατιώτας διὰ νὰ γνωρίζωσιν ἡ διακρίνωσι τοὺς ἐχθρους ἀπὸ τοὺς φίλους. § κατάλογος τῶν δανειστῶν τινος (πτωχεύσαντος). il s'est fait colloquer en — ἐβάλθη (τον ἔβαλαν) εἰς τον κατάλογον. § πολιτικὴ διαίρεσις τοῦ δήμου, ἡ κλάσις πολιτείας τινές. l'— des négociants τὸ τάγμα, ἡ τὸ σύστημα τῶν ἐμπόρων. l'— des chevaliers, des plébeiens de Rome ἡ τάξις τῶν ἱπποτῶν, τῶν πλεβείων εἴτε δημοτικῶν τῆς Ῥώμης. les neuf —s des anges τὰ ἐννέα τάγματα τῶν ἀγγέλων. § πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν παράσημον, συνιστάμενον παρὰ τῶν βασιλέων διὰ νὰ τιμήσωσι τοὺς ἀξιωτάτους κατά τι. l'— du Sauveur τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος. l'— de Malte τὸ παράσημον τῶν ἱπποτῶν τῆς Μελίτης. il porte l'— φέρει τὸ παράσημον. décoré de plusieurs —s τετιμημένος μὲ διάφορα παράσημα. § τάγμα μοναχῶν. l'— des Bénédictins, des Jésuites τὸ τάγμα τῶν Βενεδικτινῶν, τῶν Ἰησουϊτῶν. § ἐκκλ. χειροτονία. § φυσ. ἱστορ. τάγμα, διαίρεσις ὄντων ἀκολουθοῦσα τὰς κλάσεις. § βαθμὸς, διάκρισις ἀνθρώπων, προτερημάτων. esprit de premier — πνεῦμα ἔξοχον, μέγας ἢ ὑψηλὸς νοῦς. λέγεται καὶ ἐπὶ μαθηματικῶν. équations du premier, du second — ἐξισώσεις τοῦ πρώτου, τοῦ δευτέρου βαθμοῦ. § ῥυθμὸς, τρόπος, ἐργασία ἀρχιτεκτονικῆς, οἷον τὸ Δωρικὸν, τὸ Ἰωνικὸν, το Κορινθιακὸν εἶδος κτλ. en sous — ὑπαλλήλως ὑπὸ τὰς διαταγὰς, τὰς ὁδηγίας ἄλλου. il n' était pas en chef dans cette affaire, il n'y travaillait qu'en sous — δὲν ἦτον ἀρχηγὸς εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' εἰργάζετο ὡς δεύτερος. créancier en sous — δανειστὴς τοῦ δανειστοῦ, ἔστις καταδιώκει ἤδη τὸν χρεώστην του.
Ordrysus, ἀρ. Ὀρδρυσὸς Θεὸς τῶν ἀρχαίων Θρᾳκῶν.
Ordun, ἀρ. ἁλιευτ. (καλαμωτὴ) καλάμια ἐπὶ σχοινίων.
Ordure, Ϛ. ἄρδα, ἀπόφημα, περίψημα ῥύπος, βρῶμα, κοσκυλμάτια, κόπρος.
Ordurier, ère, ἐπ. αἰσχρολόγος.
Oréade, Ϛ. Ὀρειὰς, γένος κογχυλίων § εἶδος ὄρχεως φυτοῦ. § —s ὀρειάδες νύμφαι.
Orée, Ϛ ἄκρα ὁάτους. (ἀρχ.)
Oreillard, de, ἐπ. ὠταρὸς, μεγαλαύτης, ἔχων τὰ αὐτία κρεμασμένα καὶ κινούμενα ὅταν περιπατῇ ἵππος. § νυκτερὶς ἡ μακρόωτος, γένος νυκτερίδων.
Oreille, Ϛ. ὠτίον, κ. αὐτίον. avoir les —s battues et rebattues de quelque chose ἀηδίασα ἀκούων τὰ αὐτά. cette chose vint à mes —s ἤκουσα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα so faire tirer l'— κάμνω νὰ μὲ παρακαλέσουν, δυσκόλως ὑποχωρῶ, ἐναντιοῦμαι εἰς τὰς προτάσεις τινός. rompre les —s, étourdir les —s de quelqu'un ἐνοχλῶ, παραζαλίζω τινά. fermer l'— à quelque discours δὲν θέλω ν' ἀκούσω. ouvrir les —s ἀκούω προσεκτικῶς. souffler quelque chose aux —s de quelqu'un ὑποβάλλω, ὑπαγορεύω, ὑποψιθυρίζω τι εἰς τὰ ὦτά τινος. avoir l'— d'un prince εἶμαι δεκτὸς παρά τινος Ιδιάγγιππος, προσέρχομαι πρὸς αὐτον ἐλευθερως, μὲ ἀκούει εὐνοϊκῶς. prêter l'— προσέχω. cela choque ἢ charme l'— τοῦτο ἐνοχλεῖ, θέλγει τὴν ἀκοήν. échauffer les —s de quelq'un ἐρεθίζω, παροργίζω τινὰ διὰ τῶν λόγων μου. avoir la puce à l'— ἐυθῆκαν ψύλλοι εἰς τὰ αὐτιά μου, ἀνησυχῶ, φοβουμαι περί τινος πράγματος. dormir sour les deux —s δὲν τσαττόμαι, δὲν συγχίζομαι. il a de l'— ἔχει εὐαίσθητον τὴν ἀκοήν, ἔχει καλὴν ἀκοὴν, εἶναι ὀξυήκοος, (ἐπὶ μουσικ ποιησ. κτλ.) αἰσθάνεται τὴν μελῳδίαν, τὴν ἁρμονίαν. former, exercer l'— ἐξασκῶ, γυμνάζω τὴν ἀκοὴν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἤχων. § οὖς, ὠτίον, λαβὴ, πιάσιμον, ἄκρα διαφόρων πραγμάτων ἢ μέρος ἐργαλείων, ἐχόντων σχῆμα αὐτίου. § πτύγμα, κ. τζάκισμα φύλλου εἰς τὸ βιβλίον. — de lièvre, ναυτ. εἶδος ἱστίου, πανίου τῶν πλοίων· —d'abbé Ϗκοτυληδὼν, εἶδος ἀειζώου. — d'âne σύμφυτὸν τὸ μέγα, εἶδος ἁλιωτίδος, φυτοῦ· μικροσκοπικὸν φυτὸν τῶν ὑδάτων, εἰς σχῆμα πρασίνων ἰνῶν. (ἴδε tremelle) εἶδος στρόμβου, κογχύλης. — de bœuf βοόστωτον, βοοσωτὶς, εἶδος ὀστρακοδέρμου. — brûno εἶδος μικροσκοπικοῦ φυτοῦ ἐνύδρου. — de chardon ἀγαρικὸν

καυλοῦ τοῦ ἀκάνου (ἀκανθώδους φυόμενον μεταξὺ τῆς ῥίζης καὶ τοῦ φυτοῦ).— de charme *ζυγίωτον, ἀγαρικὸν φυόμενον ἐπὶ τῆς γηραιᾶς ζυγίας — de chat *γαλέωτον, εἶδος tremelle φυόμενον εἰς τὰ ὄαση — de hêne vert *πρινίτης, εἶδος ἀγαρικοῦ φυόμενον ἐπὶ τῶν πρίνων — de chien εἶδος *ἀχυρανθέμου (ἴδε Catedart). — de cochon *ὑόστωτον, εἶδος tremelle καὶ μυδίου ἢ στρόμβου (κογχύλης). — de Dianne εἶδος κογχης — de géant εἶδος *ἁλιωτίδος, φυτοῦ καὶ ἄρκειον (ἴδε Bardane). — grande πηλαμὶς (λέξις τῶν ναυτῶν). — d'homme ἄσαρον, ἀμανίτης τῆς καρύας. — de Judas *ἀκαταίτης, μύκης φυόμενος ἐπὶ τῆς ἀκτῆς (κυροξυλιᾶς).— de lièvre *βούπλευρον, νόθων, ὃ. κάρπιμον φυτόν. — de Malchus μύκης τῆς καρύας.— de Midas κάρυξ, κογχύλη. — de mer. ἁλιωτὶς, φυτόν. fausse — de Midas εἶδος κόγχης. — de murailles μυόστωτις ἢ μυόστωτον, φυτόν. — de noyer *καρυάτης, μύκης τῆς καρύας. — d'olivier *ἐλαίτης, μύκης τῆς ἐλαίας. — d'orme *πτελσίτης, μύκης πτελέας. — d'ours ἡράνθεμον, φυτόν. — de rat ἱεράκιον χνοῶδες (piloselle) — de saint Pierre λεπὰς, κ. πεταλίδα. — sans trous ἴδε sigaret. — de silène *βούλιμον, φυτόν. —de souris μυόστωτον, φυτόν.

Oreillé, ée, ἐπ. ὠτόεις, ἔχων μικρὸν ὠτάριον (λέγεται ἐπὶ τῶν φύλλων φερόντων ὧδε τοιαῦτα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ μίσχου).

Oreiller, ἐν. προσκεφάλαιον. une conscience pure est un bon — κοιμᾶται τις ἥσυχα, ὅταν ἔχῃ καθαρὰν τὴν συνείδησιν.

Oreilles, Ϟ πλ. ἡ Oreillons, ἀρ. πλ. μοριά τινα πλατέα καὶ γωνιώδη εἰς τὸν γίγγλυμόν τινων θυρῶν κογχυλίων καὶ μάλιστα τοῦ κτενος (χτενιῶν).

Oreillette, Ϟ. * παρώτιον, ὠθόνιον, (πανίον) τιθέμενον ὄπισθεν τῶν αὐτιων. § κρίκος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κρεμῶσι τὰ ἐ.ώτια αἱ μὴ θέλουσαι νὰ τρυπήσωσι τὰ αὐτια των γυναῖκες. § ἄσαρον, φυτόν. § αἱ δύω ἀνώτεραι κοιλίαι τῆς καρδίας — rouge des arbres, Ϟ φασκος, φάσκον, εἶδος λειχῆνος, μνίου φυομένου ἐπὶ τῶν νεκρῶν δένδρων.

Oreillon, ἀρ. φῆρεα, παρωτὶς, φλόγωσις, πρῆσμα τῆς παρωτίδος (παρισθμια, ἀντιάδες, καταχρ.) § ξύσματα ὀρμάτων χρησιμεύοντα εἰς κατασκευὴν κολλας. § τράγος, μέρος τοῦ αὐτίου τῶν νυκτεριδων —s ἡ orillons ἀρ. πλ. ἀρχιτ. παρωτὶς, σολισμὸς τοῦ ἀνωφλίου τῶν θυρῶν. bastion à — ὀχυρ. προμαχὼν *ὠτόεις, ἔχων σρογγύλας προβολὰς προς ἀσφάλειαν τοῦ πυροβολικοῦ.

Orélie, Ϟ. δενδρύλλιον γαλακτοφόρον τῆς Καϋέννης.

Orellana, Ϟ. βαφὴ (κιτρινοκόκκινος) τῶν Βρασιλιανῶν ἀπὸ τὸ ροκοῦ.

Orémus, ἀρ. (λατ. δεηθῶμεν), δέησις, εὐχή.

Oréobole, ἀρ. * ὀρεόβολον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Oréocalle, ἀρ. (ὡραιοκαλλὶς), δένδρύλλιον τοῦ Περοῦ.

Oréodoxe, ἀρ. (ὡραιόδοξος;) *καλλιφανὴς, γένος φοίνικος.

Orfèvre, ἀρ. * χρυσοχόος, κ. χρυσοφὸς. — bijoutier, —èsse, Ϟ. κοσμηματοτέχνης. — jouaillier λιθοκολλητὴς, κ. τουρκ. τζοβαερτσῆς.

Orfèvrerie, Ϟ. χρυσοχοϊκὴ. ouvrage d' — ἀργύρωμα, χρύσωμα, ἀσημικὸν, μαλαγματικον. § χρυσοχοϊκὸν ἔργον, κατασκεύασμα

Orfèvri, ie, ἐπ. χρυσοχοϊκὸς, κατεσκευασμένος ἀπὸ χρυσοχόον.

Orfraie, Ϟ. φήνη, * (ἁλιαίετος, ἢ ἁλιαετος) νυκτινόμον, πτηνόν.

Orfroi, ἀρ. κοσμήματα, ποικίλματα ἐκκλησιαστικοῦ ἀμφίου, ποδήσους, μανδύου, τὸ πεποικιλμένον μέσον ἄλλου τινος ἀμφίου τοῦ chasuble

Orgagis, ἀρ. * ὀργάγις, παμβάκερον ὕφασμα τῆς Ἰνδίας ὡς ἀπο τοῦ τόπου οὗτω λεγόμενον.

Organdi, ἀρ. * ὀργάνδινον, λεπτὸν ὕφασμα βαμβάκερον (χρησιμεῦον ὡς ἐσωπάνιον).

Organe, ἀρ. ὄργανον, μέσος τοῦ ζώου (ἐκτελοῦν τινα ἐνέργειαν), μεταφ. ὄργανον, ἄνθρωπος, τον ὁποῖον μεταχειριζόμεθα πρὸς χρείαν τινὰ, μέσον, τρόπος. § φωνὴ cet orateur a un bel — ὁ ῥήτωρ οὗτος ἔχει καλὴν φωνὴν, εἶναι καλόφωνος.

Organeau. ἀρ. ἴδ. Arganeau.

Organer, οὐδ. ᾄδω κατα τινα μελῳδίαν

Organique, ἐπ. ὀργανικός. géometrie — ὀργανικὴ γεωμετρία, περιγραφουσα διὰ ἐργαλείων καμπύλας.

Organisation, Ϟ. διοργάνωσις, ὀργανισμὸς, ἁρμονία τῶν μερῶν τοῦ ζῶντος σώματος. μεταφ. διάταξις, θεσμοθεσία κράτους, στρατοῦ, κανονισμὸς καταστήματος. § προσαρμογὴ ὀργανισμάτων, (παιζιμάτων ὀργάνου) μὲ τὸ κλειδοκύμβαλον.

Organiser,, ἐν. διοργανῶ, σχηματίζω τὸ ὄργανον. μεταφ. κανονίζω, διευθετῶ, διατάττω. § προσαρμόζω το (μουσικον) ὄργανον μὲ τὸ κλειδοκύμβαλον, ἢ ἄλλο τοιοῦτον. —é, ée, μετ. τête bien —ée ἄνθρωπος συνετὸς, βαθύνους.

Organisme, ἀρ. φυσιολ. διοργάνωσις, διάθεσις τῶν ὀργάνων.

Organiste, ἀρ. ὀργανιστὴς, ὀργανοκρούστης, ὁ ψάλλων, κρούων τὸ ὄργανον.

Organsin, ἀρ. (ὄργον, ἀνεψητάριον) μεταξόκλωσμα, στρεμμένον μετάξιον ὠμὸν ἀπὸ δύω τρία λίνα, ἢ τουρκ. κάτια, χυδ. ἰμπερσίμ.

Organsiner, ἐν. κλώθω, στρέφω τὸ μέταξαν.

Orgasme, ἀρ. ὀργασμὸς, στρῆνος, κίνησις τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος. μεταφ. ἐρεθισμὸς, ταραχὴ, βρασμός.

Orge, Ϟ κριθὴ, καὶ τὸ φυτὸν τῆς κριθῆς. farine d' — ἄλφιτα κριθινον ἄνευρον. — mondée χόνδρος, πτισάνη, λατ. φάρρ. faire ses —s, ἢ faire bien ses —s κάμνω καλὰ ταῖς δουλειαῖς μου, τὰ συμφέροντά μου. de la broderie à grain d' — *κριθόκοκκον, ἢ κριθοκοκκοειδὲς πλέγμα.

Orgeat, ἀρ. ἀμυγδάλωμα, θατέρι.ον, κ σομάδα.

Orgeolet, ἡ Orgelet, ἀρ. κριθὴ, στασθία, κριθαράκι, ἡ κριθαρίτσα, πρῆσμα τοῦ βλεφάρου.

Orgiastes, ἀρ. πλ. ὀργιασταὶ, ἱερεῖς τοῦ Βάκχου. —s, Ϟ. πλ. ὀργεῶναι, ἱέρειαι τοῦ Βάκχου.

Orgies, Ϟ. πλ. ὄργια, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου.

Orgiophantes, ἀρ. πλ. ὀργιοφάντης, (ἱερεὺς) λειτουργὸς, τῶν ὀργίων.

Orgue, ἀρ ἡ Orgues, Ϟ. πλ. (ὄργανον) * ἐντατοσύριγξ, τὸ μέγιστον καὶ εὐρυχωρότατον τῶν μουσικῶν ὀργάνων. § τοπος, ὅπου κεῖται. § —s πολλαὶ σωλῆνες τυπεκίων ἐνωμένοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ξύλου καὶ ἐκπουομένοι συγχρόνως. § ὀχυρ. καταῤῥάκτης, Ϟορα κρεμαμένη καὶ κλίεται ἐν καιρῷ ἀνάγκης εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως — de mer λιθάδης οὐσία ἐπὶ τῶν βράχων συγκειμένη ἀπὸ σωλῆνας ἀλλεπαλλήλους. point d'— ἄποσκοπὸς τῆς φαντασίας τοῦ ὀργανστοῦ, ἢ αὐτοσχεδίος.

Orgueil, ἀρ. ἔπαρσις, ὑπεροφάνεια. un noble — εὐγενὴς φιλοτιμία. § ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ τεκμώνῃ ὁ μυλωθρος τὴν μυλόπετραν. § ἀρχιτ. σφὴν ξύλινος, ἢ λίθινον ὑποστήριγμα ὑπὸ τὴν ἄκραν τοῦ μοχλοῦ ἢ ψαλίδων διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπομόχλιον.

Orgueilleusement, ἐπιρ. ὑπερηφάνως.

Orgueilleux, euse, ἐπ. ὑπερήφανος.

Orgueilleux, ἴδ. Orgeolet.

Orgye, Ϟ. *ὄργυια ἢ ὀργεία, γένος φυτῶν παραλίων.

Oribase, Ϟ. * ὀρειβασία, φυτὸν.

Oribate, Ϟ. ὀρειβάται, γένος ἀκάρεων (ἀραχνίδων).

Orichalcum ἡ Orichalque, ἀρ. ὀρείχαλκος, κ. πάτυλας, μικτὸν μέταλλον.

Oricou, ἀρ. γύψ ὁ λιβυκός.

Orient, ἀρ. ἀνατολὴ. — d'été χερινὴ ἀνατολὴ, ἡλιοστάσιον θερινὸν ἢ 21 Ἰουνίου. — d' hiver χειμερινὴ ἀνατολὴ ἡλιοστάσιον χειμερινὸν ἢ 21 Δεκεμβρίου. § ἀνατολικὸς τόπος (ἀνατολικὰς τῆς Εὐρώπης τόπος, καθὼς ἡ Κίνα, τὸ Περσικὸν, τὸ Σιὰμ κτλ.) des perles d'— un bel — μαργαρίτης λαμπρὸς μαργαρόστιλπνος.

Oriental, ἐπ. ἀνατολικός, πρὸς ἀνατολὰς κείμενος. Indes — es τὸ μεταξὺ Περσίας καὶ Κίνας ἀσιατικὸν μέρος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς Ἀμερικῆς λεγομένης Indes occidentales planète —e, ἀστρ. πλανίτης ἀνατολικὸς φαινόμενος ὅτι ἀκολουθεῖ τὸν ἥλιον ἢ εὑρισκόμενος πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου

Orientaliste, ἀρ. ἀσιανόγλωσσος, πεπαιδευμένος περὶ τὰς ἀσιατικὰς γλώσσας.

Orientaux, ἀρ. πλ. ἀσιανοί (λαοί)

Orienter, ἐν. διευθύνω (τὸν γνώμονα) ὡς πρὸς τὰ τέσσαρα τοῦ κόσμου σημεῖα. — les voiles στρέφω τὰ ἱστία πρὸς τὸν ἄνεμον κατὰ τὸν ὁρόμον τοῦ πλοίου. s' —, αὐτοπ. κυρίως ἐξετάζω πόθεν ἔχω τὴν ἀνατολήν. μεταφ. δὲ βεβαιοῦμαι ποῦ εὑρίσκομαι ἐπὶ τῆς γῆς ἢ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. laissez moi m' — ἄφες με νὰ καταλάβω περὶ τίνος πρόκειται, νὰ ἐξετάσω τὸ πρᾶγμα —é, ée, μετ. maison bien —ée οἰκία καλῶς ἐκτεθειμένη ὡς πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου.

Orifice, ἀρ. πόρος, τρύπα, ἄνοιγμα.

Oriflamme, ἀρ. φοινικὶς, σημαία τῶν παλαιῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας.

Origan, ἀρ. ὀρίγανον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μινθοειδῶν.

Originaire, ἐπ. καταγόμενος ἀπὸ ἢ ἰθαγενής τινος τόπου. cette famille est — de Flandre ἡ οἰκογένεια αὕτη καταγεται ἀπὸ τὴν Φλανδρίαν. § κύριος, οὐσιώδης.

Originairement, ἐπ. ἀρ. ἀρχικῶς, κατ' ἀρχάς.

Original, le, ἐπ. πρωτότυπος. § παράδοξος, ἀλλόκοτος. homme — παράξενος ἄνθρωπος. § ἀρ. τύπος παράδειγμα. la nature est mon — μιμοῦμαι τὴν φυσιν (ὡς τύπον). § τὸ πρωτότυπον. c' est un — εἶναι ἰδιότροπος, δύσκολος ἄνθρωπος. en — πρωτοτύπως, εἰς πρωτότυπον.

Originalement, ἐπίρ. (πρωτοτύπως), παραδόξως, ἀλλοκότως.

Originalité, Θ. τὸ παράδοξον, ἀλλόκοτον τοῦ πράγματος.

Origine, Θ. ἀρχή. § καταγωγὴ οἰκογενείας. § πηγή, αἰτία (κακὸν κτλ.). § γεωμ. σημεῖον, ὅθεν ἀναχωρεῖ τις, κορυφή.

Originel, lle, ἐπ. ἀρχικὸς, προερχόμενος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, σύμφυτος. pêché — d' Adam τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα.

Originellement, ἐπίρ. ἀπ' ἀρχῆς.

Original, ἀρ. ἄλκη, ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.

Origome, ἀρ. ὀμμάτια σπερματοειδῆ τῶν ἡπατικῶν (φυτῶν) παράγοντα φυτὰ ὅμοια, ὅταν χωθῶσιν εἰς τὴν γῆν.

Orillon, ἀρ. ὠτάριον. écuelle à —s πινάκιον ὠτόεν, μὲ χερούλια. bastion à —s προμαχὼν ἔχων χώματα (ὑψώματα) στρογγύλα καὶ τετράγωνα εἰς τὰ πλάγια. § παρωτὶς, πρῆγμα τῶν ἀδένων ὄπισθεν τῶν ὠτίων. § —s παρώτια, κρωσσοὶ μεταξωτοὶ ἢ μάλλινοι στολίζοντες τὰ ὦτα τῶν ἵππων.

Orillonné, ée, ἐπ. ἔχων προμαχῶνας μὲ πλάγια χώματα ἢ ὑψώματα.

Orimanthe, Θ. ὡριμανθὲς, γένος θαλασσίων φυτῶν.

Orin, ἀρ. σχοινίον συνεχόμενον μὲ τὴν ἄγκυραν καὶ τὸ ἐπιπολάζον καδδίον ἢ βαρέλιον.

Oringuer, ἐν. βεβαιοῦμαι διὰ τοῦ Orin ἂν ἡ ἄγκυρα ὑπάρχῃ καλῶς στηριγμένη.

Orion, ἀρ. ὡρίων, ἀστερισμὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου. § γένος φυτῶν.

Oripeau, ἀρ. ἔλασμα λεπτότατον ὀρειχάλκου, τιθέμενον ἄλλοτε εἰς τὰ ψευδόχευσα φορέματα, χυδ. μπρίλλα, τρέμουσα (τουρκ. σαμαπᾶς). ce n' est que de l' — λέγεται χλευαστικῶς περὶ φορεμάτων μὲ γαλόνια χρυσᾶ ἢδη ἄχρηστα.

Orisel, ἀρ. εἶδος σπάρτου τῶν Ἐσπερίδων νήσων.

Orites, ἀρ. πλ. * ὀρῖται, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πρωτοειδῶν.

Orithie, ἀρ. ὠριθίας, γένος μαλακοστράκων δεκαπόδων τῆς Κίνας.

Oritorius, ἀρ. λιθίτου εἴδους, πέτρα, τῆς ὁποίας τὸ ἐσωτερικὸν φαίνεται ὅτι σαλεύει ὅταν κινῆται.

Orixa, ἀρ. δενδρύλλιον τῆς Ἰαπωνίας.

Orkney-Beans, ἀρ. πλ. διάφοροι καρποὶ τῆς παραλίας τῶν παρὰ τὴν Σκωτίαν Ὀρκάδων νήσων ἐκβραζόμενοι ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ ὠκεανοῦ.

Orle, ἀρ. γλυφὴ κιονοκράνου. § στρεῖψιμον τῆς ἄκρας τῶν ἁρμένων.

Orléanais, ἀρ. —se, Θ. αὐρηλιανὸς, εἰς τῆς Αὐρηλίας.

Orme, Θ. πτελέα, φτελιὰ, δένδρον. attendez moi sous l' — πρόσμενέ με τὴν κόκκινην πέμπτην (παροιμ. ἐπὶ ματαίων ὑποσχέσεων).

Ormeau, ἀρ. μικρὰ πτελέα.

Ormier, ἀρ. ἁλιωτὶς, φυτὸν, κογχύλη μονόθυρος.

Ormière, Θ. * πτελεάτις (ἢ αἰγοπώγων), φυτὸν ὁμοιάζον κατὰ τὰ φύλλα μὲ τὴν πτελέαν.

Ormin, ἀρ. ὅρμινον, ἐκ τοῦ γένους τῶν ἐλελισφάκων.

Ormocarpe, ἀρ. * ὁρμόκαρπον, γένος φυτῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοῦ ἁγίου Δομίγκου.

Ormoie, Θ. πτελεὼν, τόπος κατάφυτος ἀπὸ πτελέας.

Ormoise, Θ. * ὁρμόσιον, γένος φυτῶν.

Orne ἢ Ornier, ἀρ. βουμελία, δένδρον.

Ornemaniste, ἀρ. κοσμηματοποιός. (ἄχρ.)

Ornement, ἀρ. κόσμος, κόσμημα, κ. στολίδι. § ὡράϊσμα, καλλώπισμα, ἐπὶ ἀρχιτ. —s ἄμφια ἀρχιερατικά. μεταφ. δόξα, εὐπρέπεια. il fait l' ornement de sa famille εἶναι ὁ στολισμὸς, τὸ καύχημα τῆς οἰκογενείας του. —s maritimes, ἀρχιτ. διάφορα θαλάσσια προϊόντα, οἷον κογχύλια, ψηφίδες κτλ. στολίζοντα τὰ σπήλαια καὶ τὰς βρύσεις.

Ornéode, ἀρ. * ὀρνεῶδες, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

Ornéphiles, ἢ Syllicoles, ἀρ. πλ. ὑλοδίαιτα, σύστημα κολεοπτέρων ἐντόμων.

Orner, ἐν. κοσμῶ, στολίζω.

Ornière, Θ. τροχιὰ, ἴχνος τοῦ τροχοῦ εἰς τὸν ὁρόμον.

Ornis, ἀρ. εἶδος παμβακεροῦ ὑφάσματος τῆς Ἰνδίας.

Ornithidion, ἀρ. * ὀρνιθίδιον, γένος φυτῶν.

Ornithies, ἐπ. ὀρνιθίαι, ἄνεμοι τοῦ ἔαρος φέροντες τὰς χελιδόνας καὶ τὰ λοιπὰ πτηνά.

Ornithocéphale, ἀρ. * ὀρνιθοκέφαλος, εἶδος ὀρυκτοῦ.

Ornithogale, ἀρ. ὀρνιθόγαλα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κρινοειδῶν.

Ornithoglosse, ἀρ. ὀρνιθόγλωσσον, γένος φυτῶν. § ὀδοὺς τοῦ ὀρυκτοῦ καρχαρίου.

Ornithoïdes, ἀρ. πλ. ὀρνιθοειδῆ, τάγμα ἑρπετῶν.

Ornitholithes, Θ. ὀρνιθόλιθος, μέρος πτηνοῦ ἀπολιθωμένον.

Ornithologie, Θ. ὀρνιθολογία, λόγος, πραγματεία περὶ πτηνῶν.

Ornithologiste, ἀρ. ὀρνιθολόγος.

Ornithomance ἢ Ornithomancie, Θ. ὀρνιθομαντεία.

Ornithopode, ἀρ. ὀρνιθόπους, φυτόν.

Ornithorynque, ἀρ. ὀρνιθόρρυγχος, γένος θηλαστικῶν ζώων τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Ornithotypolithe, ἀρ. ὀρνιθοτυπόλιθος, τύπος πτηνοῦ ἐπὶ πέτρας.

Ornithoscopie, Θ. ὀρνιθοσκοπία.

Ornithotrophe, ἀρ. ὀρνιθότροφον, γένος φυτῶν.

Orobanche, Θ. ὀροβάγχη, (ὑποκυστὶς, ὑοσκύαμος ἄγριος), κ. λύκος, γένος φυτῶν.

Orobanchie, Θ. ὀροβαγχῖτις, γένος φυτῶν.

Orobanchoïdes Θ. πλ. ὀροβαγχοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Orobe, Θ. ὄροβος, κ. ῥόβη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν (εἴτε ὀσπριοειδῶν).

Orobites, Θ. πλ. ὀροβῖται, (λίθοι)

τιτανώδη ἀπολιθώματα, ἔχοντα μέγεθος κόκκου ὀρόβου.
Oromase, ἀρ. Ὀρομάζης, ὁ ἀγαθὸς δαίμων κατὰ τὸν Ζωροάστρην.
Oronce, Ϛ. ὀρόντιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀροειδῶν
Oronge, Ϛ. *λεκίτης, εἶδος μύκητος, κ. ἀμανιτάριου.
Oronsange, ἀρ. ὄνομα διδόμενον ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Πέρσας πρὸς τοὺς εὐεργέτας των.
Orpailleur, ἀρ χρυσεκλέκτης, ψηγματολόγος, ὁ συνάγων ψήγματα χρυσοῦ, πλύνων τὴν ἄμμον τινῶν ποταμῶν.
Orpharion ἢ Orpharon, ἀρ. ὄρφαρον, εἶδος πανδούρας, μουσικὸν ὄργανον.
Orphe, Ϛ. ὄρφως, ὀρφὸς, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σπάρων.
Orphelin, ἀρ. —ine, Ϛ ὀρφανός.
Orpheline, Ϛ. * ὀρφάνιον, ὄνομα πολλῶν κογχυλίων διθύρων. § εἶδος χαιρεφύλλου ἰώδους.
Orphéon, ἀρ. ὀρφεῖον, μουσικὸν ὄργανον χορδότονον.
Orphéotéleste, ἀρ. ὀρφεοτέλεστος, ὁ μεμυημένος τὰ μυστήρια τοῦ Ὀρφέως.
Orphie, Ϛ. κέστρα ἢ σφύραινα, κ. σφυρίδα, ἰχθύς.
Orphilière, Ϛ. εἶδος δικτύου.
Orphique, ἐπ. ὀρφικός. vie — ὀρφικὴ ζωὴ, ἐνάρετος, κατὰ τοῦ Ὀρφέως τὰς διδασκαλίας. § οὐσ. ὀρφικὸς φιλόσοφος, αἵρεσις τῶν Πυθαγορίων. § Ϛ. πλ. τὰ ὄρφια, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου. § ἀρ. πλ. ὀρφικὰ ποιήματα.
Orpiment, ἡ Orpin, ἀρ. χρυσόπηκτον, Θειαζηνικὸν κίτρινον, ὕλη ἡ φαιστεία χρήσιμος εἰς βαφήν.
Orpin, ἀρ. τηλέφιον, φυτόν.
Orque, ἀρ. εἶδος κήτους
Orseille, Ϛ. βαφὴ κατασκευαζομένη ἀπὸ λειχῆνα (τὸ φυτὸν), ἄσβεστον καὶ οὖρος.
Orsodacne, Ϛ. ὀρσοδάκνη, ἔντομον.
Ort, ἐπ. (ἀμετάβλητον). μετὰ τοῦ περιδέματος. cette balle pèse cent livres — τὸ δέμα τοῦτο ζυγίζει ἑκατὸν λίτρας μὲ τὰ περιδέματά του.
Ortégie, Ϛ. ὀρτηγία, γένος φυτῶν
Orteil, ἀρ. δάκτυλος (τοῦ ποδός). il s'est levé sur ses —s ἐσηκώθη εἰς τὰ δάκτυλα, εἰς τὰς ἄκρας (μύτας) τῶν δακτύλων. § ὁ μέγας δάκτυλος (τοῦ ποδός). § —de mer, ἰδ. Alcyon lobe.
Orthésie, Orthis, ἡ Orthienne, Ϛ. ὄρθις, ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος εἰς Λακεδαίμονα.
Orthien, ἐπ. ὄρθιος (νόμος μουσικῆς τῶν ἀρχαίων).
Orthite, ἀρ. ὀρθίτης (λίθος, ὀρυκτὸν τῆς Φινλανδίας.)
Orthocéracées, Ϛ. πλ. ὀρθοκεράτια, σύστημα ἐντόμων.
Orthocéras, ἀρ. ὀρθοκέρας, φυτὸν τῆς Νέας Ὀλλανδίας.
Orthocératite, Ϛ. ὀρθοκερατῖτις, κογχύλη.
Orthocère, ἀρ. ὀρθόκερα, γένος ἐντόμων. § ὀρθόκερα, γένος κητῶν.
Orthocérées, Ϛ. πλ. ὀρθοκεροειδῆ, σύστημα κογχυλῶν.
Orthochile, ἀρ. ὀρθόχειλα, γένος ἐντόμων.
Orthoclade, Ϛ. ὀρθόκλαδον, γένος φυτῶν.
Orthodoron, ἀρ. ὀρθόδωρον, σπιθαμὴ, μετρον μήκους
Orthodoxe, οὐσ. καὶ ἐπ. ὀρθόδοξος. § ὀρθόφρων.
Orthodoxie, Ϛ. ὀρθοδοξία. § ὀρθότης περὶ τὸ φρόνημα.
Orthodromie, Ϛ. (ὁλ. εὔχρ) ὀρθοδρομία, ἡ κατ' εὐθεῖαν πρὸς ἓν τῶν τεσσάρων σημείων τῆς πυξίδος διεύθυνσις τοῦ πλοίου.
Orthogonal, le, ἐπ. ὀρθογώνιος. ἰδ. Rectangle
Orthogonalement, ἢ Orthogonellement, ἐπίρ. ὀρθογωνίως.
Orthographe, Ϛ. ὀρθογραφία, enseigner l'— διδάσκω τὴν ὀρθογραφίαν. l'— de tel mot ἡ ὀρθογραφία τῆς δεῖνος λέξεως. l'— de tel grammairien ἡ ὀρθογραφία τοῦ δεῖνος γραμματικοῦ, (τὴν ὁποίαν αὐτὸς εἰσήγαγε). faute d'— ἀνορθογραφία.
Orthographie, Ϛ ὀρθογραφία, σχέδιον (ἰχνογράφημα.) οἰκοδομῆς καθ' ὕψος. — externe ὀρθογραφία ἐξωτερικὴ ἢ τῆς προσόψεως τῆς οἰκοδομῆς — interne ὀρθογραφία ἐσωτερικὴ, ἢ τῆς διατομῆς αὐτῆς.
Orthographier, ἐν. ὀρθογραφῶ. mal — ἀνορθογραφῶ.
Orthographique, ἐπ. ὀρθογραφικός. grammaire — γραμματικὴ περὶ ὀρθογραφίας. § ὀρθογραφικὸς, ὁ τὸ σχέδιον τῆς προσόψεως ἢ τῆς ὀρθῆς διατομῆς οἰκοδομήματος ἀρορῶν.
Orthographiste, ἀρ. ὁ περὶ ὀρθογραφίας πραγματευθείς.
Orthopédie, Ϛ. διόρθωσις τῶν σωμάτων τῶν δυσμόρφων παιδίων.
Orthopédique, ἐπ. établissement — κατάστημα ὅπου διορθοῦνται τὰ δύσμορφα σώματα τῶν παιδίων.
Orthopnée, Ϛ. ὀρθόπνοια, ὁ τρίτος βαθμὸς τοῦ ἄσθματος.
Orthoptères, ἀρ. πλ. ὀρθόπτερα, σύστημα ἐντόμων.
Orthopyxis, Ϛ. ὀρθοπυξὶς, γένος φυτῶν.
Orthorhyncus, ἀρ.ὀρθόῤῥυγχος,γένος πτηνῶν.
Orthosie, Ϛ. ὀρθωσία, γένος λεπιδοπτέρων
Orthostemon, ἀρ. ὀρθοστήμων, γένος φυτῶν τῆς Νέας Ὀλλανδίας.
Orthotric, ἀρ. ὀρθότριχα, γένος βρύου.
Orthragus, ἀρ. * ὄρθραγος, γένος ἰχθύος.
Ortie, Ϛ. ἀκαλήφη, κνίδη, κ. τσουκνίδα, φυτόν. jeter le froc aux —s ῥίπτω τὸ ῥάσσον εἰς τὰς κνίδας, εἰς τὰς τριβόλους, εἰς κίρκακας, παραιτοῦμαι τινὸς ἐπαγγέλματος. § μοτος (ἐπιτιθέμενος εἰς πληγὰς ἕλκων). § — de mer ἀκαλήφη, ἰχθύς. § — morte, ἰδ. Lamier blanc.
Ortive, Ϛ. ἐπ. amplitude — τὸ τόξον τὸ μεταξὺ τῆς φαινομένης καὶ τῆς ἀληθοῦς ἀνατολῆς ἀστέρος τινός.
Ortolan, ἀσ. συκαλλὶς, κέγχραμος, κ. συκοφάγος, πτηνόν.
Orvale, Ϛ. ἰδ. Sauge.
Orvert, ἀρ. τροχίλος ὁ καταπράσινος, πτηνόν.
Orviétan, ἀσ. ὀρβιέτιον, εἶδος θηριακῆς ἐρευνεθὲν ὑπό τινος Ὀρβιέτου Ἰταλοῦ ἀνεξιφάρμακον. marchand d' —ἀγύρτης.
Oryctères, ἀσ. πλ. ὀρυκτῆρες, σύστημα ἐντόμων.
Oryctériens, ἀρ. πλ. ὀρυκτήρια, γένος ματτοφόρων.
Oryctes, ἀρ. πλ. ὀρύκται, γένος ἐντόμων.
Oryctognosie, Ϛ. ὀρυκτογνωσία, ἐπιστήμη τῶν ὀρυκτῶν.
Oryctograph , ἀρ ὀρυκτογράφος, ὁ γράφων περὶ ὀρυκτῶν.
Oryctographie, Ϛ ὀρυκτογραφία, περιγραφὴ τῶν ὀρυκτῶν.
Oryctologie, Ϛ. ὀρυκτολογία, ἐπιστήμη τῶν ὀρυκτῶν.
Orygie, Ϛ. ὀρύγιον, γένος φυτῶν.
Oryssus, ἀρ. *ὄρυσσος, γένος ἐντόμων.
Orythie, Ϛ. *ὀρυθία, γένος ἐντόμων.
Oryx, ἀρ. ὄρυξ, ζῶον.
Oryzopsis, ἀρ. ὀρύζωψις, γένος φυτῶν.
Os, ἀρ. ὀστοῦν, κόκκαλον. il n'a que la peau et les —, (παρ.), εἶναι ἰσχνότατος, κ. πεστὶ καὶ κόκκαλο. percé jusqu'aux — διάβροχος, βρεγμένος ὡς τὰ κόκκαλα, μουσκεμένος. casser, rompre, briser les —à quelqu'un σπάνω τινὸς τὰ κόκκαλα, τὸν σακπίζω ἀπὸ τὸ ξύλον. il ne fera pas de vieux — δὲν θὰ ζήσῃ πολύ. il y laissera ses — ἐκεῖ θ' ἀποθάνῃ, κ. θ' ἀφήσῃ τὰ κόκκαλά του. manger, ronger quelqu'un jusqu'aux — τρώγω τινὰ . ὡς τὸ κόκκαλον, τὸν ἀφαιρῶ ὅ,τι καὶ ἂν ἔχῃ δοσμένον. ronger un — à ronger à quelqu'un δίδω κόκκαλον εἴς τινα, τὸν διδω ὑπηρεσίαν ἐπικερδῆ. donner un — à ronger προτείνω δυσάλυτόν τινα δυσκολίαν. jusqu'à (dans) la moëlle des — ἕως εἰς τὸ κόκκαλον, βαθέως. intriguant jusque dans la moëlle des —s ῥαδιουργος εἰς ὑπερβολήν. § πλῆκτρα τῶν κιθάρων τῆς ἐλάφου.

Osane, Ϛ. ἴδ. Antilope.
Osbeck, ἀρ. * ὀσβεκία, γένος φυτῶν τῆς Κίνας.
Oscabrion, ἀρ. χιτὼν, γένος ὀστρακοδέρμων.
Oscane, ἀρ. *ὀσκάνα, γένος ὀστρακοδέρμων.
Oschéocèle, Ϛ. ὀσχεοκήλη, ἀσθένεια.
Oschophories, Ϛ. πλ. ὀσχοφόρια, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων.
Oscillaire, Ϛ. ἴδ. Tremelle.
Oscillation, Ϛ. ταλάντωσις, ὀόνησις, παλμός. l'— de la pendule ἡ ὀόνησις, ἡ ταλάντωσις τοῦ ἐκκρεμοῦς. l'— de l'air ὁ παλμὸς τοῦ ἀέρος. les —s de l'opinion publique, μεταφ. τῆς κοινῆς γνώμης αἱ ταλαντώσεις.
Oscillatoire, ἐπ. mouvement — κίνησις ταλαντώσεως, ὀονητικὴ, τοῦ παλμοῦ.
Osciller, οὐὸ ταλαντεύομαι, ὀονοῦμαι, πάλλω une pendule qui —e ἐκκρεμὲς ὀονούμενον.
Oscine, Ϛ. μυιοειδῆ, γένος ἐντόμων.
Osculateur, ἐπ. ἀρ. Rayon — d'une courbe ἀκτὶς τῆς ἀνελιγμένης καμπύλης τινός. cercle — κύκλος ἔχων ὡς ἀκτῖνα τὴν τῆς ἀνειλιγμένης.
Osculation, Ϛ. Point d'— σημεῖον ἐπαφῆς κύκλου μετὰ τῆς ἀνειλιγμένης.
Oseille, Ϛ. ὀξαλὶς, κ. ξυνίθρα, φυτόν.
Oser, ἐν. τολμ(άω)ῶ. j'—e lui resister τολμῶ νὰ τὸν ἀντιστῶ. je l'—erai ϑὰ τολμήσω νὰ πράξω (ἢ νὰ εἰπῶ) τοῦτο. j' —e vous dire τολμῶ, λαμϐάνω τὴν τόλμην νὰ σᾶς εἰπῶ. —é, ἐπ. ἀπότολμος, ϑρασύς, προπετής.
Oseraie, Ϛ. λυγόφυτος τόπος.
Osier, ἀρ. οἰσὸς, οἰσίον, εἶδος λυγου, φυτόν.
Osiris, ἀρ. Ὄσιρις, ϑεὸς τῶν Αἰγυπτίων.
Osmanlis ἢ Osmans, ἀρ. πλ. Ὀθωμανοὶ, Τοῦρκοι.
Osmazome, ἀρ. ὀσμόζωμον, μέρος τοῦ κρέατος τὸ δίδον τὴν ὀσμὴν εἰς τὸν χυλόν.
Osmère, ἀρ. ὀσμήρης, ἰχθύς.
Osmie, Ϛ. *ὀσμία, γένος ἐντόμων.
Osmite, ἀρ *ὀσμίτης, γένος φυτῶν.
Osmitopsis, ἀρ. *ὀσμίτοψις, γένος φυτῶν.
Osmium, ἀσ. *ὄσμιον, μέταλλον.
Osmodium, ἴδ. Onosmode.
Osmondaire, Ϛ. *ὀσμονδία, γένος φυτῶν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Osmonde, Ϛ *ὀσμούνδα, γένος φυτῶν
Osmyle, ἀρ. *ὀσμύλος, ἡ ὀσμύλη, γένος ἐντόμων.
Osphronème, ἀρ. *ὀσφρόνεμον, ἰχθύς.
Osques, ἀρ. πλ. jeux — οἱ κωμῳδοὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Ossature, Ϛ. τὸ σύνολον τῶν ὀστέων. § τὰ ὀέματα (οἰκοδομῆς)
Ossec, ἀρ. ὀεξαμενὴ (τῆς ἀντλείας τοῦ πλοίου).
Osselet, ἀρ. ὀστάριον, μικρὸν ὀστοῦν κ. κοκκαλάκι. § ἀστράγαλος, κ. κότσι, μὲ τὸ ὁποῖον παίζουσι τὰ παιδία. § ἀστράγαλος, ἐογαλεῖον βυσσινοῦ. § ἐξόστωσις τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου. § σκληρὸν περικάρπιον τινῶν φυτῶν.
Ossements, ἀρ. πλ. ὀστᾶ, κ. κόκκαλα (τῶν ἀποθανόντων).
Osseux, euse, ἐπ. ὀστώδης, κ. κοκκαλώδης.
Ossianique, ἐπ. ὀστιανικὸς, ὁ κατὰ τὸν ποιητὴν Ὀστιάνον.
Ossification, Ϛ. ὀστεοποίησις, μεταϐολὴ (ἱμένος) εἰς ὀστοῦν.
Ossifier, ἐν. ὀστεοποιῶ, μεταϐάλλω εἰς ὀστοῦν. s'—, αὐτοπ. μεταϐάλλομαι εἰς ὀστοῦν.
Ossifique, ἐπ. ὁ συντελῶν εἰς ὀστεοποίησιν.
Ossifrage, ἀρ. ὀστεοκατάκτης, ἰχθύς
Ossifrague, ἀρ. ἴδ. Pigargue orfraie.
Ossifragum, ἀρ ὀστεοϑλάττης, εἶδος ἀνθρικοῦ, φυτὸν τῆς Σϐηρίας.
Ossipanga, ἡ Ossilago, Ϛ ϑεὰ τῶν Ῥωμαίων, ἐπιτηροῦσα τὰ ὀστᾶ τῶν ϐοερῶν.
Ossivore, ἐπ. ὀστεοϕάγος.
Ossomètre, ἴδ. Dynamètre.
Ossuaire, ἀρ. πυραυλὶς ἐξ ὀστέων
Ost, ἀρ. (ἀρχ. ἄχο.) στράτευμα
Ostage, ἀρ. (ἀρχ. ἄχρ.) κατοικία.
Ostager, ἐν (ἀρχ. ἄχο.) δίδω ἐνέχυρον.
Oste, Ϛ. κεραιουχία (εἰς τὰ πλοῖα).
Ostendois, se, οὐσ. κάτοικος τῆς Ὀστένδης.
Ostensible, ἐπ. ἐπιδεικτὸς, δηλωτέος. πρόδηλος, ὁ δυνάμενος νὰ δειχθῇ.
Ostensiblement, ἐπίῤ. προδήλως, μὲ τρόπον ὥστε νὰ δειχθῇ.
Ostensoir, ἢ Ostensoire, ἀρ. δισκάριον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ καθολικοὶ ἐκθέτουσι τὸν ἄρτον τῆς μεταλήψεως, καὶ τὰ ἅγ λείψανα.
Ostentation, Ϛ ἐπίδειξις. avec — ἐπιδεικτικῶς. par — κατ' ἐπίδειξιν. faire — ἐπιδεικνύω.
Ostéocolle, Ϛ. ὀστεόκολλα, ὀρυκτόν τι.
Ostéocope, ἀρ. ὀστεοκόπος, ἀσθένεια.
Ostéodermes, ἀρ. πλ. ὀστεόδερμα, σύστημα ἰχθύων.
Ostéogénésie, ἡ Ostéogénie, Ϛ. ὀστεογονία, μέρος τῆς ἀνατομίας, τὸ περὶ γεννήσεως τῶν ὀστέων.
Ostéographie, Ϛ. ὀστεογραφία, τὸ περιγράφον τὰ ὀστᾶ μέρος τῆς ἀνατομίης.
Ostéolithe, Ϛ. ὀστεόλιθος, ὀστοῦν ἀπολελιθωμένον.
Ostéologie, Ϛ. ὀστεολογία, πραγματεία περὶ ὀστέων.
Ostéomalaxie, Ϛ ὀστεομάλαξις, μαλάκωσις τῶν ὀστέων.
Ostéophile, Ϛ. ὀστεόφιλον, γένος ἐντόμων.
Ostéosarcome, ἡ Ostéosarcose, ἀρ. ὀστεοσαρκωσις, ἡ μεταϐολὴ τῶν ὀστέων εἰς μαλακὴν σάρκα.
Ostéosperme, ἀρ. ὀστεόσπερμα, γένος φυτῶν.
Ostéostéatome, ἀρ. ὀστεοστεάτωμα, εἶδος ἐγκύματος.
Ostéostomes, ἀρ. πλ. ὀστεόστομα, σύστημα ἰχθύων.
Ostéotomie, Ϛ. ὀστεοτομία, τομὴ τῶν ὀστεων.
Ostiole, Ϛ. ἀόρατος ὀπὴ εἴς τινας κλάδους, ὃι ὧν φύονται τὰ νέα φύλλα.
Ostome, ἀρ. *ὄστομον, γένος ἐντόμων.
Ostorhynque, ἀρ. ὀστεόῤῥυγχος, γένος ἰχθύων.
Ostracaire, ἀρ. ὀστρακόϐιος, ζῶον ζῶν εἰς διάφορα ὄστρακα.
Ostracé, ée, ἐπ. ὀστράκινος, ἐπὶ ἰχθύων κεκαλυμμένων μὲ ὀστρακώδη λέπια.
Ostracées, Ϛ. πλ. ὀστρακόδερμα, σύστημα κογχυλῶν.
Ostracins, ἀρ. πλ ἴδ. Bitestacés.
Ostracion, ἀρ ὀστράκιον, γένος ἰχθύων.
Ostracisme, ἀρ. ὀστρακισμὸς, ἐξοστρακισμὸς, ἐξορία (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) δι' ἐγγραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐξοριζομένου ἐπὶ ὀστράκου. bannir par — ἐξοστρακίζω,
Ostracite, Ϛ ὀστρακῖτις, ὀστρύδιον ἀπολελιθωμένον.
Ostracoderme, ἐπ. ὀστρακόδερμον.
Ostracodes, ἀρ. πλ ὀστρακώδη, διαίρεσις ὀστράκων.
Ostracite, Ϛ. ὀστρακῖτις, ἀπολίθωσις ὀστράκων.
Ostrelin, ἀρ. ἀνατολικὸς, ἕως (ὡς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἀνσεατικὰς πόλεις).
Ostrogot, ἀρ. ὀστρογόϑος, (μεταφ.) ϐάναυσος, ϐάρϐαρος.
Osyris, ἀρ. ὄσυρις, γένος φυτῶν τῆς Ἰαπωνίας.
Otacoustique, ἐπ. ὠτακουστικὸς (ἐπὶ ἐργαλείων ϐοηθούντων τὴν ἀκοήν).
Otage, ἀρ. ὅμηρος, ἐνέχυρον, (ἄνθρωποι ἢ καὶ πόλεις διδόμεναι ἐνέχυρον εἰς τὸν πόλεμον).
Otalgie, Ϛ. ὠταλγία, πόνος ὠτίου.
Otalgique, ἐπ. médicament — ὠταλγικὸν ἰατρικόν.
Otenchyte, ἀρ. ὠτεγχύτης, ἐργαλεῖον πρὸς ἔγχυσιν ὑγροῦ εἰς τὸ ὠτίον.
Oter, ἐν. ἐαίρω, ἐξάγω, ἐξαιρῶ, ἐκϐάλλω, κ. ϐγάζω. — des pierres du mur ἀραιρῶ, κ. ἐϐγάζω λίθους ἀπὸ τὸν τοῖχον. qui de six —e deux, reste quatre ἀπὸ ἓξ

ἀφαίρεσον δύω, μένουν τέσσαρα. — les chevaux de la voiture ἀποζευγνύω τοὺς ἵππους, ξεζεύγω τὴν ἅμαξαν. —le couvert ἀποσκευάζω, ξεστρώνω, σηκώνω τὴν τράπεζαν. — les épines d'une tige ψιλῶ τον κλάδον, ἐβγάζω τὰς ἀκάνθας. —ses habits ἀποδύομαι, ἐκδύομαι. —sa chemise ἐκδύομαι τὸν χιτῶνά μου. —son chapeau ἀποκαλύπτομαι,χαιρετῶ. — ses souliers, ses bottes ὑπολύομαι, ἐβγάζω τὰς ἐμβάδας, τὰ ὑποδήματά μου. § ἀπαίρω, παίρνω, σηκώνω. —ez cette table de là ἄπαρε, ἔπαρε, σήκωσε τὴν τράπεζαν ἀπ' ἐκεῖ. § —ez vous de là φύγε, σήκω ἀπὸ ἐκεῖ. —ez-vous de mes yeux φύγε ἀπ' ἐμπρός μου. —ez-le de ma présence ἀπάξατέ τον. § — quelque chose de l'esprit de quelqu'un μεταπείθω τινὰ περί τινος πράγματος, καταστρέφω τινὸς ἰδέαν τινά, τὸν ἐβγάζω τὴν ἰδέαν ἀπὸ τὴν κεφαλήν του. je ne puis m'— cette idée de la tête δὲν δύναμαι νὰ παραιτήσω τὴν ἰδέαν ταύτην. § — quelqu'un de peine, d'inquiétude ἀπαλάττω τινὰ τῆς ἀνησυχίας, τῆς μερίμνης. § ἀφαιρῶ, ἁρπάζω, στερῶ τινα τινὸς πράγματος. les voleurs lui ont —é son habit λῃσταὶ τὸν ἥρπασαν τὸ φόρεμά του. — la vie à quelqu'un ἀποστερῶ τινα τῆς ζωῆς, θανατόνω. — son emploi à quelqu un στερῶ τινα τῆς ὑπηρεσίας του. vous m'—ez le soleil μὲ παρεμποδίζεις τὸν ἥλιον. —l'honneur à quelqu'un ὑβρημίζω, ἀτιμάζω τινά. § παύω (ἰδίως ἀσθένειαν). le remède —e la fièvre το ἰατρικὸν τοῦτο παύει, ἰᾷ τὸν πυρετόν. — l'inquiétude à quelqu'un παύω τινὸς τὴν ἀνησυχίαν. § —é (ἀντὶ προθέσεως) ἐκτός. —é deux chapitres, ce livre est bon ἐκτὸς δύω κεφαλαίων τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι καλόν.

Othère, ἀρ. *ὀθήρα, δένδρον τῆς Ἰαπωνίας

Othonne, Ϛ. ὀθόνη, γένος φυτῶν.

Othrys, ἀρ. ὄθρυς, δένδρον τῆς Μαδαγασκάρης.

Otion,ἀρ.ὠτίον, γένος μαλακοδέρμων.

Otiophores, ἀρ. πλ. ὠτιοφόρα, γένος ἐντόμων.

Otique, ἐπ. médicament — ἰατρικὸν διὰ τὰ ὠτία.

Otite, Ϛ. ὠτῖτις, φλόγωσις τοῦ ὠτίου. § ὠτῖτις, γένος ἐντόμων.

Otographie, Ϛ. ὠτογραφία, περιγραφὴ τοῦ ὠτίου.

Otolite, ἀρ. ὠτόλιθος, γένος ἰχθύων.

Otologie, Ϛ. ὠτολογία, τὸ περὶ ὠτίων μέρος τῆς ἀνατομίας.

Otorrhée, Ϛ. ὠτόῤῥοια, ἀσθένεια τοῦ ὠτίου.

Otélie, Ϛ. τὸ. flûteaux.

Ottomane, Ϛ. ἀνακλιντήριον, (τουρκ. σοφᾶς).

Ou, σύνδ. ἢ. l'un — l'autre ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος. ou bien ἢ ἄλλως il payera, — bien il ira en prison Ϛὰ πληρώσῃ ἢ ἄλλως Ϛὰ φυλακισθῇ Byzance, — bien Constantinople τὸ Βυζάντιον ἢ ἄλλως ἡ Κωνσταντινούπολις.

Où, ἐπίῤῥ. ποῦ. —suis-je ? ποῦ εἶμαι; — en sommes-nous ? ποῦ εὑρισκόμεθα; § πρὸς τί, εἰς τί. — tend ce discours πρὸς τὶ τείνει ὁ λόγος οὗτος. § — que ὅπου καὶ ἄν. — que vous alliez ὅπου καὶ ἂν πηγαίνῃς. § d'où πόθεν. d'où vient ? πόθεν προέρχεται; § par où πόθεν, διὰ τίνος μέρους. par où réussira-t'-il ? διὰ τίνος μέσου Ϛὰ ἐπιτύχῃ; § ὅπου, εἰς τὸ ὁποῖον d'où ὅθεν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον.

Ouacapou,ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Ouaiche ἡ Houache, ἀρ. τὰ ἴχνη τοῦ πλοίου. tirer un vaisseau en — ῥυμουλκῶ πλοῖον. trainer un pavillon ennemi en — προσαρτῶ τὴν κυριευθεῖσαν ἐχθρικὴν σημαίαν εἰς τὴν πρώραν μου.

Ouaille, Ϛ. (ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ πληθ.) ποίμνιον, (ἐκκλησιαστικῶς). § ἴδ. Apéiba δένδρον.

Ouais, ἐπιφ. (οἰκ.) οὐαί!

Ouanderou,ἀρ. Σιληνὸς,πίθηκος εἶδος.

Ouarine, Ϛ. βελζεβούτ, εἶδος πίθηκος.

Ouarouchi, ἀρ. ἴδ. Iciquier.

Ouaspous, ἀρ. φώκη ἡ μεγάλη τῆς Ἀμερικῆς.

Ouassacou, ἀρ. εἶδος φυλλάνθου, δένδρον τῆς Γουϊάννης.

Ouate, Ϛ. ὑπορράπτον, βαμβάκωμα, βαμβάκιον ὑπόῤῥαμα,βαμβάκιον παρεσκευασμένον μὲ κόλλαν προς ὑπορράφην, κ βάτα. § βαμβάκιον τῆς Συρίας, φυτόν.

Ouater, ἐν. βαμβακόω, ὑπορράπτω (μὲ βαμβάκιον παρεσκευασμένον). habit —é ἔνδυμα βαμβακωτὸν, ὑπερραμμένον (μὲ βαμβάκιον).

Ouaye, Ϛ. ἴδ. Apéiba.

Oubier, ἀρ. εἶδος ἑρπετοῦ.

Oubli, ἀρ. λήθη. — du passé λήθη τῶν παρελθόντων. mettre en, livrer à l'— εἰς λήθην παραδίδωμι. tomber dans l'— περιπίπτω εἰς λήθην, λησμονοῦμαι. tirer de l'— δίδω εἰς φῶς, ἀποδίδω εἰς τὸν κόσμον. —des injures ἀμνησικακία. l'— de ses devoirs ἡ τῶν χρεῶν ὀλιγωρία. — de soi-même ὀλιγωρία ἑαυτοῦ, αὐταπάρνησις. § le fleuve d' — ὁ ποταμὸς τῆς Λήθης (εἰς τὸν ᾅδην παρὰ τῆς ἀρχαίοις).

Oubliance, Ϛ. (ἀρχ.) λήθη.

Oublie, Ϛ. πλακούντιον λεπτὸν, μεταξὺ δύω σιδήρων ψηνόμενον,(κ. μασκαραλῆκι).

Oublier, ἐν. λησμονῶ, ἐπιλανθάνομαι, κ. ξεχνῶ. n'—ez pas de qui vous descendez μὴ ἐπιλάθεσθε, μὴ λησμονεῖτε τίνων εἶσθε ἀπόγονοι. il a —é mes bienfaits ἐλησμόνησε τὰς εὐεργεσίας μου. ne m'—ez pas μὴ μὲ λησμονήσῃς. — les injures ἀμνησικακῶ. qui —e les injures ἀμνησίκακος. — qui l'on est παραγνωρίζω, λησμονῶ τὸ εἶναί μου. § ἀπομανθάνω. j'ai —é la danse ἀπέμαθα, ἐλησμόνησα τὸν χορόν. j'ai —é à danser,(ἀρχ.) ἀπέμαθα νὰ χορεύω. § ἀφήνω τί που κατὰ λάθος. j'y ai —é ma canne ἄφησα ἐκεῖ κατὰ λάθος, ἐλησμόνησα ἐκεῖ τὴν ῥάβδον μου. § παραλείπω. il a —é un mot dans sa lettre παρέλιπε μίαν λέξιν εἰς τὴν ἐπιστολήν του. § παραμελῶ. je n'ai rien —é pour le persuader τίποτε δὲν παρημέλησα διὰ νὰ τὸν πείσω. — ses devoirs παραμελῶ τὰ χρέη μου. qui —e ses devoirs ἐπιλήσμων τῶν χρεῶν του. il —e ses parents παραμελεῖ τοὺς γονεῖς του § s'— λησμονῶ ἑαυτόν. fou qui s'—e ἄφρων ὅστις λησμονεῖ ἑαυτόν. s'— dans un endroit λησμονοῦμαι ἀφεστάμενος, χρονίζω εἴς τι μέρος § s'— παριστρέπομαι. il s'est —é au point de tirer l'épée παρεξετράπη εἰς βαθμὸν ὥστε ἐξεσπάθωσε. § s'— dans le bonheur ἐπαίρομαι εἰς τὴν εὐτυχίαν.

Oublicttes, Ϛ. πλ. ἰσόβιος εἰσαγή.

Oublieur, ἀρ. (τὸ ρ δὲν προφ.) πλακουντοπώλης, ὁ πωλῶν πλακούντια εἰς τοὺς δρόμους, (τουρκ. σιμιτζῆς).

Oublieux, euse, ἐπ. ἐπιλήσμων, κ. ξεχασιάρης. — de son devoir ἐπιλήσμων τοῦ χρέους του.

Oucle, ἀρ. ἴδ. Pisone

Ouest, ἀρ. δυσμαί, δύτις (τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος). de l' est à l' — ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς. vent d'— δυτικὸς ἄνεμος, ζέφυρος, (ἰταλ. ponente). l'— de la France τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Γαλλίας. ouest-nord-ouest ἀκτικοδυτικὸς, δυτικὸς ἓν τέταρτον ἐκκλίνων πρὸς ἄρκτον. ouest-sud-ouest μεσημβρινοδυτικὸς, δυτικὸς ἓν τέταρτον ἐκκλίνων πρὸς μεσημβρίαν.

Ouf, ἐπιφ. ὦ!

Oui, σύνδ. ναί. dire — κατανεύω, συμφάσκω. oui, oui ναί μάλιστα. oui-da μάλιστα.

Ouiakou, ἀρ. ἐναέριον πνεῦμα, εἶδος χελιδῶνος τοῦ Μισσισσιπῆ.

Ouïcou, ἀρ. ζύθος τῶν Ἀμερικανῶν.

Ouï-dire, ἀρ. ἀδόμενον. par — ἐξ ἀκοῆς.

Ouïe, Ϛ. ἀκοή (μία τῶν πέντε αἰσθήσεων). il a l'— fine ἔχει εὐκίνητον τὴν ἀκοήν. avoir l'— dure βαρήκοω. qui l'a dure βαρήκοος.

Ouïes, Ϛ. πλ. βράγχια (τῶν ἰχθύων, τὰ μέ ἀναπνέουσιν). § ἐκ

εἴς τινα ἐντατὰ ὄργανα, ὅθεν ἀντηχεῖται ὁ τόνος.
Ouiller, ἐν. ἀποπληρῶ πίθον μὲ οἶνον.
Ouir, ἐν. (εὔχρ. μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφ. καὶ τὴν παθ. μετοχήν). ἀκούω. avez-vous ouï ce bruit ; ἠκούσες τὸν κρότον ; § ἀκροῶμαι, δί ὧν ἀκροάσιν. § ἐπακούω (εἰς τὰς προσευχάς). seigneur, daignez m'— κύριε, ἐπάκουσόν μου. § — des témoins ἐξετάζω, ἀκούω μάρτυρας. § ouï le procureur royal ἀκούσαντες τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον. un jugement rendu parties —ïes δίκη κατ' ἀντιμωλίαν.
Ouistiti, ἀρ. ἴακχος, εἶδος πίθηκος.
Oulemari, ἴδ. Courimari.
Oulémas, ἀρ. πλ. οὐλεμᾶς, νομοδιδάσκαλος ὀθωμανός.
Oulices, Ϡ. πλ. ἀ —s τετραγώνως κεκομμένον (ξύλον).
Ounite, Ϡ. ῥίζα τῆς Μαδαγασκάρης δίδουσα ἐρυθρὰν βαφήν.
Oupo cy-tsé, ἀρ. κηκὶς τῆς Κίνας.
Ouragan, ἀρ. καταιγίς, Θύελλα, ἀνεμοζάλη.
Ouraptérix, ἀρ. οὐροπτέριξ, γένος ἐντόμων.
Ouraque, ἀρ. οὐραχὸς, ἡ οὐραγὸς, σωλὴν τις τοῦ ἐμβρύου.
Ourari, ἀρ. φαρμακερὸν φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.
Ourate, ἀρ. οὐράτεια, μέγα δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Ourdidou, ἀρ. πλοκεῖον, μέρος ὅπου πλέκουν καλάμους δι' ἁλίευσιν.
Ourdir, ἐν. διάζομαι, στημονίζομαι, στήνω τὸν στήμονα εἰς τὸν ὑραντικὸν ἱστόν. — la trame d'un drap διάζομαι τὸν στήμονα ὑράσματος. § μεταφ. — une trame ἐξυφαίνω σκευωρίαν, σκευωρῶ § χρίω (τὸν τοῖχον μὲ τὸ πρῶτον χρίσμα).
Ourdissage, ἀρ. διασμα, στημόνισμα.
Ourdisseur, euse, οὐσ. διαστὴς, ὁ στημονίζων.
Ourdisoir, ἀρ. ἐργαλεῖον πρὸς στημόνισμα, δίασμα, κ. διαστήριον.
Ourdissure, Ϡ. ἴδ. Ourdissage.
Ourdon, ἀρ. εἶδος κυνάγχης, φυτόν.
Ouregou, ἀρ. ἴδ. Canang.
Ouret, ἀρ. ἴδ. Cadelari.
Ourigourap, ἀρ. γὺψ ἀφρικανός.
Ourisie, Ϡ. οὐρισία, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Ourler, ἐν. κρασπεδ(όω)ῶ, περιῤῥάπτω, κ μπιμπιλώνω.
Ourlet, ἀρ. κρασπέδωσις, περιῤῥαφή, κ. μπιμπιλωμα. § en — ἀκροφανῆ, (ἐπὶ φύλλων ἐχόντων περὶ τὰ ἄκρα τὰ γεννητικὰ μέρη των).
Ouronologie, Ϡ. οὐρολογία, μέρος τῆς ἰατρικῆς πραγματευόμενον περὶ οὔρους
Ourque, ἴδ. Orque.
Ours, ἀρ. ἄρκτος, κ. ἀρκούδα. — blanc λευκὴ ἄρκτος (ἡ τοῦ πόλου). meneur d' — ἀρκουδιάρης. c'est un —, un — mal lêché,(μεταφ.) εἶναι σκαιὸς, ἀγριάνθρωπος. prennez mon —, παρ. ἐμὲ προτιμήσατε, τὸ ἰδικόν μου ἐμπόρευμα ἀγοράσατε.
Ourse, Ϡ. ἡ Θηλεία ἄρκτος. § ἡ ἄρκτος, (ἀστερισμὸς). la grande — ἡ μεγάλη ἄρκτος la petite — ἡ κυνόσουρα. § μεταφ. καὶ ποιητ. ἡ ἄρκτος, τὰ πρὸς τὸν ἀρκτικὸν πόλον § τὸ κατώτερον πέρας κεραίας.
Oursin, ἀρ. ἐχῖνος, κ. ἀχινὸς, γένος Θαλασσίου ὀστρακοδέρματος.
Oursine, Ϡ. ἀκτόπους, φυτὸν τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου.
Oursinė, ée, ἐπ ἀκανθωτός.
Oursinins, ἀρ. πλ. ἐχινοειδῆ, σύστημα μαστοφόρων.
Ourson, ἀρ. ἀρκτύλος, κ. ἀρκουδίτσα.
Ourvari, ἀρ. φωνὴ ἀνακλητικὴ τῶν κυνῶν, ὅταν ἐστράφη ἡ ἔλαφος. un grand —, οἰκ. μέγας Θόρυβος.
Outarde, Ϡ. ὠτὶς(η), κ. τόϊ, πτηνόν.
Outardeau, ἀρ. νεοσσὸς ὠτίδος, πτηνόν.
Outibot, ἀρ. λαβὶς τῆς μηχανῆς πρὸς κατασκευὴν τῶν κεφαλῶν τῶν καρφίδων.
Outil, ἀρ. (τὸ l προφ.) ἐργαλεῖον, ὄργανον, κ. σύνεργον. —s de serrurier σιδηρουργικὰ ἐργαλεῖα.
Outillé, ée, ἐπ. προμηθευμένος ἐργαλεῖα. μεταφ. προπαρασκευασμένος.
Outiller, ἐν. οἰκ. προμηθεύω εἴς τινα ἐργαλεῖα.
Outrage, ἀρ ὕβρις, περιφρόνησις. § μεταφ. προσβολὴ, παραβίασις, ἐπήρεια. — à la morale προσβολὴ κατὰ τῆς ἠθικῆς — au bon sens, à la grammaire παραβίασις τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τῆς γραμματικῆς. — des ans προσβολὴ, ἐπήρεια τῶν ἐτῶν, τῆς ἡλικίας.
Outrageant, te, ἐπ. ὑβριστικός.
Outrager, ἐν. ὑβρίζω, ἐξυβρίζω — une femme ἐξυβρίζω, ἀτιμάζω γυναῖκα § προσβάλλω, παραβιάζω. — le bon sens παραβιάζω τὸν ὀρθὸν λόγον.
Outrageusement, ἐπίῤ. ὑβριστικῶς. il en parla — ὡμίλησεν ὑβριστικῶς περὶ τούτου. § ἐρυβρίστως. il l'a battu — τὸν ἐδειρεν ἐρυβρίστως.
Outrageux, euse, ἐπ. ὑβριστικὸς, ὑβριστὴς. il est — en paroles εἶναι ὑβριστὴς τοὺς λόγους.
Outrance, Ϡ. à —, ἐπίῤ. καθ' ὑπερβολὴν, ὑπερβαλλόντως, ὑπερφυῶς, ὑπερμέτρως, μέχρις ὑπερβολῆς. se battre à — μάχομαι μέχρις ἐσχάτων.
Outre, Ϡ. ἀσκὸς, κ. ἀσκί.
Outre, πρόθ. (εὔχρ. εἰς συνθέσεις) ἐπέκεινα, πέραν. d' outre-mer ὑπερθαλάσσιος. d'outre-Rhin ὑπερῥήνιος, ὁ πέραν τοῦ Ῥήνου. — mesure ὑπερμέτρως. § ἐπίῤ. πέραν, ἐπέκεινα, περαιτέρω. passer — διέρχομαι, περνῶ πέραν. je rencontrai des obstacles, mais je passai — ἀπήντησα ἐμπόδια, ἀλλὰ τὰ ὑπερέβην. ne pouvant comprendre ce passage, je passe — μὴ νοῶν τὸ τεμάχιον τοῦτο, τὸ ὑπερπηδῶ, προχωρῶ περαιτέρω d'— en — πέραν πέραν. il le passa d'— en — τὸν διεπέρασε, τὸν ἐτέρασε πέραν πέραν. § πρόθ. ἐκτός. — cela ἐκτὸς τούτου. d' — moitié ὑπὲρ τὸ ἥμισυ, (διαστικῶς). § en —, ἐπίῤ. ἐκτὸς τούτου. — que, σύνδ. ἐκτὸς ὅτι.
Outrecuidance, Ϡ. (ἀρχ. καὶ εὔχρ. μόνον ἐν εἴδει ἀστείσμοῦ). ὑπερηφία, αὐθάδεια.
Outrecuidant, te, ἐπ. ἀρχ. ὑπερόπτης, αὐθάδης.
Outrecuidé, ée, ἐπ. ἴδ. Outrecuidant.
Outrement, ἐπίῤ. ὑπερμέτρως, ὑπερβολικῶς.
Outremer, ἀρ. κυανοῦ χρώματος εἶδος.
Outre-moitié, ἴδ. Outre.
Outrepasse, Ϡ. ὑπερπήδησις (ἐνοικιαστοῦ ἄστους, ὃ ἐνδροτσμοῦντος ἐπέκεινα τῶν ὁρίων του).
Outrepasser, ἐν. ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ. le mur —e l'alignement ὁ τοῖχος οὗτος παρεκβαίνει τῆς εὐθυγραμμίας. il a —é ses instructions ὑπερεπήδησε τὰς ὁδηγίας του.
Outrer, ἐν. ὑπερβαίνω τὰ ὅρια τοῦ μετρίου, πλεονάζω, λέγω ἢ πράττω ὑπερβολὰς, κ. παραξηλώνω. — la morale ἐκτείνω τὴν ἠθικὴν μέχρι ὑπερβολῆς comparaison —ée σύγκρισις ὑπερβολική. un homme —é ἄνθρωπος εἰς ὅλα του ὑπερβολικός. § ἀρχ. καταβαρύνω (μὲ κόπους,) καταπονῶ. vous —ez les ouvriers καταβαρύνεις τοὺς ἐργάτας. s'—, αὐτοπ. κοπιάζω ὑπὲρ τὸ δέον. — un cheval ἀπαυδῶ τὸν ἵππον. —é de douleur περίλυπος. —é de dépit ὅλος πεῖσμα. —é de colère πνέων θυμόν. § φέρω τινὰ εἰς ἀγανάκτησιν, παροργίζω.
Ouvane, Ϡ. Ἀθηνᾶ τῶν Ἀλλοβρόγων.
Ouvert, te, ἴδ. Ouvrir § ἀρ. un batiment est à l'— d'un port τὸ πλοῖον εἶναι ἐμπρὸς καὶ ἀντικρυ τοῦ στομίου τοῦ κόλπου.
Ouvertement, ἐπίῤ. ἀνυποκρύπτως, παῤῥησία, κ. φανερά. parler — ὁμιλῶ ἐλευθέρως, φανερά.
Ouverture, Ϡ. ῥωγμ(ή)ὸς, ἐντομὴ, ἐγκοπὴ, χάραγμα, χαραγματιὰ, ἄνοιγμα. — de la terre χάσμα. —s d'une maison ἀνοίγματα, ἀνοικτὰ μέρη τοῦ οἴκου, (ὡς Θῦραι, παράθυρα). l'— de la porte ἡ ῥωγὰς τῆς Θύρας, (τὸ πλάτος ὅσον

εἶναι κενόν). § ἄνοιξις, ἄνοιγμα, (ἡ πρᾶξις τοῦ ἀνοίγειν). l'— de la porte se fit par un serrurier τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας ἔγινε, κατωρθώθη διὰ σιδηρουργοῦ l'— d' un paquet ἀποσφράγισις φακέλλου. — d'une fosse ἀνόρυξις τάφρου. — de la porte sainte θυρανοιξια (τῆς ἐκκλησίας ὅτ' ἂν ἐγκαινιάζηται). — des barils πιθοίγια (ἑορτὴ τοῦ Βάκχου). à l'— de la lettre j'ai vu ἀνοιξάσης τὴν ἐπιστολὴν εἶδα. — de la tranchée ἔναρξις ἀνορυξέως τοῦ χαρακώματος. § ἔναρξις. l'— des chambres ἡ ἔναρξις τῶν βουλῶν. le discours d' — ὁ ἐναρκτήριος λογος. l — de la campagne ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκστρατείας. — de succession ἔναρξις τῆς κληρονομίας, ἡ ἐγκατάστασις τοῦ κληρονομου. § εἰσθεσις (μέρος μουσικῆς εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν μελοδραμάτων). § πρότασις, πρώτη διαπραγμάτευσις. des —s de paix προτάσεις περὶ εἰρηνης. une — de mariage πρότασις συνοικεσίου § μεταφ. εὐκαιρια, ἀφορμη. je vous donne cette — σὲ δίδω την ἀφορμὴν ταυτην. § ἐξομολόγησις, ὁμολογία. — de cœur εἰλικρινεια. — d'esprit ἀγχινοια, εὐρύτια. il y a ouverture à cassassion, ἴδ. Lieu § il y a — de fief ὁ ἔχων το τιμαριον ἔχει τὸ δικαιωμα νὰ συλλέγῃ τοὺς καρποὺς του — de rachat δικαίωμα τοῦ ἀρχαίου ἰδιοκτήτου τοῦ ἐξαγοράζειν την ἀπολλοτριωθεῖσαν γῆν του. — d'un angle διάστασις τῶν σκελῶν τῆς γωνιας. — d'une lunette το φωτιζόμενον μέρος τῆς ἐπιφανείας του ὀπτηριακοῦ ὑέλου.

Ouvirandra, ϑ. *οὐβιράνδρα, φυτὸν τῆς Μαδαγασκάρης.

Ouvrable, ἐπ jour — ἐργάσιμος ἡμέρα, κ καθημερινή

Ouvrage, ἀρ ἔργον, ἐργασία — de ses mains ἔργον τῶν χειρῶν του — d' art τεχνούργημα. — de goût ψευτοτέχνημα, καλλιτέχνημα. — des mains χειροτέχνημα. — de menuiserie ξυλούργημα, λεπτούργημα mes malheurs ont été votre — σὸν ἔργον ἦταν τα δυστυχήματα μου. il me doit tout, il est mon —, μεταφ. μὲ χρεωστεῖ τὸ πᾶν, εἶναι ἀνάστημά μου. l' — de Pénélope Πηνελόπειος ἱστὸς, ἔργον αἰωνίως ἀρχόμενον ἀπ' ἀρχῆς. § ἐργασία, ὁ τροπος καθ' ὃν εἶναί τι εἰργασμένον il y a beaucoup d'—à ce vase το ἀγγεῖον τοῦτο εἶναι περιέργως κατεσκευασμένον, ἔχει πολλὴν ἐργασιαν ce qu' il y a de b au dans cette parure, c' est l' — τὸ καλον τῆ, στολῆ, ταύτης εἶναι ἡ ἐργασία. § ἐργασία, ἀσχολια. il aime l' — ἀγαπᾶ τὴν ἐργασιαν, νὰ ἐργάζηται, εἶναι φιλεργός. se mettre à l' — ἄρχομαι τῆς ἐργασίας, ἀρχίζω τὴν ἐργασίαν. à l' — ἂς ἐργασθῶμεν. avoir cœur à l' — ἔγκειμαι εἰς τὴν ἐργασίαν § σύγγραμμα. § τείχισμα (εἰς τὴν ὀχυρωναι) — avancé προτειχισμα — extérieur τείχισμα περαν τῆς τάφρου — de l'ennemi ἐπιτείχισμα. — à cornes τείχισμα κερατοειδές. § gros —s τα τείχη (οἰκοδομῆς). menus —s λεπτουργήματα (τῆς οἰκοδομῆς).

Ouvragé, ée, ἐπ. περιέργως ἐξειργασμένος, πεφιλοπονημένος, κ. δουλευμένος.

Ouvrant, te, ἐπ. à portes —es ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν. à jour — τῆς ἡμέρας διαυγαζούσης.

Ouvreaux, ἀρ. πλ πλαγια ἀνοίγματα εἰς τοὺς ὑελουργικοὺς κλιβάνους.

Ouvrer, οὐδ. αρχ ἐργάζομαι. § — la monnaie, ἐν. κόπτω νομισματα. § — ē κατηργασμένος. du fer en barres et du fer —é σίδηρος ἀκατεργαστος καὶ κατηργασμένος § — ē διαυθὴς, πεποικιλμενος, κ. ξομπλιαστός.

Ouvreur euse, οὐσ. κλειδοῦχος (τῶν θεωρειων εἰς το θέατρον). § — d'huitres ὁ ἀνοίγων τὰ ὀστρεῦ ν

Ouvrier, ère, οὐσ. χειρονάκτης, ἐργάτης. un bon — καλὸς ἐργάτης τεχνίτης ι à l' œuvre on connait l —, πρεπει μ.ἐξ ὄνυχο τον λέοντα. — s d' iniquité, γραφ. οἱ ἐργαζόμενοι κδικιαν.

Ouvrier, ère, ἐπ. ἐργάτικος, ἐργατικός la classe —ère ἡ ἐργατικὴ, ἡ τῶν ἐργατῶν ταξις. jour — ἐργάσιμος ἡμέρα, καθημερινή cheville —ère ὁ ἐργάτης πάσσαλος, (καὶ μεταφ) ὁ πρῶτος ὑποκινῶν, ὁ πρωτουργος ὑποθέτων τινος.

Ouvrir, ἐν. ἀνοιγω. — la porte ἀνοίγω τὴν θύραν — sa bourse ἀνοίγω, λύω τὸ βαλάντιον — le rideau ἀνοίγω, ἀνασύρω τὸ παραπέτασμα. cette clef n'—e pas ἡ κλεὶς αὕτη δὲν ἀνοίγει les marchands n —ent pas les jours de fête οἱ ἔμποροι δὲν ἀνοιγουν τας ἑορτὰς — sa maison δέχομαι, (διδω συναναστροφάς). — sa maison a quelqu'un δέχομαί τινα. tenir table ouverte ἑστιω. — la porte aux abus ἐπιφέρω, εἰσάγω καταχρήσεις. enfoncer de portes ouvertes (παροιμ.) καυχηματίας. — les yeux, les oreilles ἀνοιγω τους ὀφθαλμους, τα ὦτα, προσέχω. — les yeux à quelqu un ἀνοίγω τινὸς τους ὀφθαλμοὺς, τὸν ἐξαγω τῆς ἀπάτης. il a ouvert les yeux ἐγνώρισε τὴν ἀλήθειαν. — de grands yeux, de grandes oreilles ἐξίσταμαι βλέπων, ἀκούων. — la bouche ἀνοίγω τὸ στόμα il n'a ouvert la bouche de tout le jour δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα του, δὲν εἶπε λέξιν, δὲν εἶπε γρὸ ὅλην τὴν ἡμέραν. le pape —e la bouche aux cardinaux ὁ πάπας δίδει τὴν ἄδειαν τοῦ συζητεῖν εἰς τοὺς καρδινάλους. cette liqueur —e l'appetit το ποτον τοῦτο ἀνοίγει, κινεῖ τὴν ὄρεξιν. —ez ἄνοιξε (τὴν θύραν, ἐλλειπτ.) j'ai ouvert une fenêtre dans ce mur ἤνοιξα παράθυρον εἰς τον τοῖχον, (ἐτρύπησα τὸν τοῖχον διὰ νὰ κατασκευάσω παράθυρον). — une forêt ἀνοίγω τὸ δάσος, ἀνοίγω ὁδόμους εἰς αὐτὸ, τὸ καθιστῶ βατόν. s' — un passage à travers les ennemis διασχίζω τοὺς ἐχθρους καὶ διεξοδεύομαι. § σχίζω, κόπτω. — une pomme κόπτω, διαιρῶ δίχα τὸ μῆλον.—un abcès σχίζω τὸ ἀπόστημα — la veine φλεβοτομῶ, ἀνοίγω τὴν φλέβα — un cadavre ἀνατέμνω, ἀνοίγω πτῶμα. — quelqu'un ἀνατέμνω, ἀνοίγω τινά — les talons d'un cheval τρυπῶ τοὺς πόδας τοῦ ἵππου (πρὸς ἴασιν). § ἀνασκάπτω, ἀνοίγω. — la tranchée ἀνοίγω το χαράκωμα. après deux moi• de tranchée —e οὐκ μῆνας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἀνορύξεως τῶν χαρακωμάτων. § ἀραιῶ, ἀνοίγω. — les rangs ἀραιῶ τοὺς στίχους, (τῶν παρατεταγμένων στρατιωτῶν). § — les bras à quelqu un, recevoir quelqu un à bras ouverts δέχομαί τινά με ἀνοικτὰς ἀγκάλας, πρόθυμως. § καθιστῶ εὔχρηστον, ἀνοίγω — les chemins, les mers καθιστῶ τους δρόμους, βατοὺς, τας θαλασσας πλωίμους. port ouvert λιμὴν πλώϊμος, ἐλεύθερος εἰς τους καταπλέοντας § un remède qui — le ventre ἰατρικὸν διαχωρητικὸν, κινητικὸν, ἐνεργητικὸν. § ἄρχομαι, ἐνάρχομαι, κατάρχομαι. — la campagne par un siège ἄρχομαι τῆς ἐκστρατείας διὰ πολιορκίας les chambres ont été ouvertes ἐγένετο ἔναρξις τῶν βουλῶν. il —it la discussion par un discours προοιμιάσε τον συζήτησιν διὰ ὁμιλητορίας. tel personnage —e la scène τὸ δεῖνα πρόσωπον προσηγορεύει. son nom —e la liste τὸ ὄνομά του εἶναι προτεταγμένον του καταλόγου. il —it le bal avec Mme. ἤρχισε, ἤνοιξε τον χορον μὲ τὴν κυρίαν. — la lice καταβαίνω εἰς το στάδιον πρῶτος. § — boutique, école ἀνοίγω ἐργαστήριον, σχολεῖον. § προσείνω. quand on eût ouvert cet avis ὅταν ἐπροτάθη ἡ γνώμη αὕτη § — un compte avec quelqu'un ἀρχίζω λογαριασμὸν μετά τινος compte ouvert τρέχων, συνεχὴς λογαριασμος. — un crédit ἀνοίγω πιστωσιν, πιστόν. avoir un crédit ouvert ἔχω πίστωσιν ἀνοιατὴν, εἰμὶ πεπιστωμένος. § οὐδ. ἡ s'—, αὐτομ. ἀνοίγ-

μαι, ἀνοίγω. cette porte n'—e jamais ἡ θύρα αὕτη οὐδὲν ἀνοίγεται, οὐδὲν ἀνοίγεται ποτέ la mer, le pays s'—e ἡ θάλασσα, ὁ τόπος πλατύνεται. pays ouvert τόπος ἀνυπεράσπιστος, ἀνοικτὸς εἰς τὸν ἐχθρόν. ville ouverte πόλις ἀτείχιστος. s' — à quelqu'un ἀποκαλύπτομαι, ἐκμυστηρεύομαι, ἐμπιστεύομαι τὰ μυστικά μου εἴς τινα, κηρύττω τὸ φρόνημά μου. § cheval bien ouvert ἵππος ἔχων τοὺς πόδας ἀρκούντως μεμακρυσμένους ἀπ' ἀλλήλων. § la succession est ouverte au profit d'un tel ὁ δεῖνα δύναται νὰ κληρονομήσῃ. § guerre ouverte κεκηρυγμένος πόλεμος. § ouvert, ἐπ. εἰλικρινής, ἄδολος, ἀπροσποίητος. caractère — ἄδολος χαρακτήρ. à force ouverte μ' ὡπλισμένην δύναμιν. à cœur ouvert εἰλικρινῶς, ἀπροσποιήτως. à bras ouverts μ' ἀνοικτὰς ἀγκάλας. à livre — ἀμελετήτως il chante à livre ouvert τραγῳδεῖ ἀμελετήτως, ἐκ πρώτης ὄψεως (τῆς μουσικῆς). payer à bureau ouvert πληρόνω ὁσάκις παρουσιασθῇ τις εἰς τὸ γραφεῖόν μου.

Ouvroir, ἀρ. ἐργοστάσιον. § οἴθουσα ἐργοχείρων (εἰς τὰ σχολεῖα τῶν κοράσιων).

Ouvra ouassou, ἀρ. τὸ βασιλικὸν σαρκοφάγον, μέγα εἶδος πτηνοῦ τῆς Βραζιλίας.

Ovaire, ἀρ ὠοθήκη, (τὸ ὄργανον τὸ περιέχον τὰ ὠὰ εἰς τὰ ὠοτόκα θήλεα, εἰς δὲ τὰ ζωοτόκα, δύω ἀδενοειδῆ σώματα ὑπερ τὴν μήτραν, εἰς τὰ φυτὰ τέλος, τὸ ὑπὸ τὸ ἐπιστήλιον μέρος, ὅπου οἱ σπόροι).

Ovalaire, ἐπ. ὠοειδής (εἰς τὴν ἀνατομίαν).

Ovale, ἐπ. ὠοειδής. figure — ὠοειδές, ἐπίμηκες, μακρουλὸν πρόσωπον. § οὐσ. τὸ ὠοειδὲς § ὠοειδής, ἰχθύς. § μηχανὴ μεταξουργική.

Ovaler, ἐν. ἐργάζομαι μεταξαν.

Ovaristes ἢ Ovistes ἀρ πλ ὠοτοκισταί, φυσιολογοι ἐξηγοῦντες τὸ φαινόμενον τοῦ τοκετοῦ διὰ τῶν ὠῶν.

Ovation, Θ. ὁ ἐλάσσων θρίαμβος παρα Ῥωμαίοις. § θριαμβος.

Ove, ἀρ. ὠον, κόσμημά τι ἀρχιτεκτονικόν.

Ové, ée, ἐπ. feuille —ée ὠοειδὲς φύλλον.

Ovelle, Θ τὸ Able.

Ovéolithe, Θ. ὠόλιθος, ὀρυκτόν.

Ovibos, ἀρ βούβαλις τοῦ Καναδᾶ.

Ovicule, ἀρ. ὠάριον, μικρὸν ὠον, κόσμημα ἀρχιτεκτονικόν

Ovillé, ée, ἐπ. déjection —ée περίττωμα στρογγύλον καὶ σκληρόν.

Ovin, ἀρ. σχοινίον προσηλωμένον εἰς τῆς ἀγγύρας τὴν ἄκραν.

Ovipare, οὐσ. καὶ ἐπ. ὠοτόκος. les —s et les vivipares τὰ ὠοτόκα καὶ τὰ ζωοτόκα.

Ovivore, Θ. ὠοφάγος, ὄρις τῆς Ἀμερικῆς.

Ovoïde, ἐπ fruit — καρπὸς ὠοειδής. § ὠοειδὴς, ἰχθύς.

Ovoir, ἀρ ὠοτόμος, ψαλλὶς πρὸς λάξευσιν τῶν κοσμημάτων τῶν καλουμένων ὠῶν.

Ovovipares, ἐπ. πλ ὠοτόκα, τῶν ὁποίων τὰ ὠᾶ γεννῶνται εἰς τὴν κοιλίαν.

Ovule, ἀρ ὠάριον, ὀστρακόδερμον § ὠοθήκη (τῶν φυτῶν). § ὠάριον, τὸ σῶμα ἐξ οὗ γεννῶνται οἱ μήκυτες καὶ ἄλλα τινὰ φυτά.

Oxalate, ἀρ. ἅλας ὀξαλικόν.

Oxalide, Θ. ὀξαλὶς, κ. ξυνῆθρα, γένος φυτῶν.

Oxalique, ἐπ. acide — ὀξαλικὸν ὀξύ.

Oxalis, ἀρ. ὀξαλὶς, κ. ξυνῆθρα, φυτόν

Oxalme, ἀρ. ὀξάλμη, ἅλμη μὲ ὄξος.

Oxée, Θ ὀξεία, γένος ἐντόμων.

Oxyacantha, ἀρ. ὀξυάκανθα, φυτον τῶν ἀρχαίων (ἴσως ἡ μυραγκαθιά).

Oxyanthe, ἀρ. ὀξυανθὲς, δενδρύλλιον.

Oxybaphe, ἀρ. ὀξυβαφὲς, γένος φυτῶν τῆς Πειρουβίας.

Oxybaphon, ἀρ ὀξύβαφον, τὸ τέταρτον τῆς κοτύλης, μέτρον.

Oxybèle, ἀρ. ὀξυβέλος, γένος ἐντόμων

Oxycarpe, ἀρ. ὀξύκαρπον, δένδρον τῆς Κινας.

Oxycèdre, ἀρ. ὀξύκεδρος, εἶδος κέδρου

Oxycéphas, ἀρ ὀξυκέφας, ἰχθύς

Oxycère, ἀρ ὀξύκερως, γένος ἐντόμων.

Oxycoque, ἀρ. τὸ. Scollère.

Oxycrat, ἀρ. ὀξύκρατον, ὕδωρ καὶ ὄξος.

Oxycrocéum, ἀρ. ὀξυκρόκειον, ἔμπλαστρον.

Oxydable, ἐπ. ὀξυδωτός.

Oxydation, ἢ Oxygénation, Θ. ὀξύδωσις.

Oxyde, ἀρ ὀξύδιον, ἕνωσις τοῦ ὀξυγόνου μέ τινα βάσιν.

Oxydé, ée, ἐπ. ὀξυδωμένος.

Oxyder, ἐν. ὀξυδ(όω)ῶ

Oxydule, ἀρ ὑποξύδιον, ἕνωσις ὀλίγης ποσότητος ὀξυγόνου μέ τινα βάσιν.

Oxygène, ἀρ. ὀξυγόνον, ἓν τῶν ἁπλῶν στοιχείων.

Oxygéné, ée, ἐπ. κεκορεσμένος ὀξυγόνου.

Oxygone, ἐπ. triangle — ὀξύγωνον τρίγωνον.

Oxylobion, ἀρ. ὀξυλόβιον, δένδρον.

Oxymel, ἀρ. ὀξύμελι, κρᾶμα ὄξους καὶ μέλιτος.

Oxyope, ἀρ. ὀξυόπη, γένος ἀραχνιδων.

Oxypétalum, ἀρ. ὀξυπέταλον, γένος φυτῶν.

Oxypètre, ἀρ. ὀξύπτερα, εἶδος ὀρυκτῶν.

Oxyphérie, Θ. ὀξυφέρεια, γένος φυτῶν.

Oxyphœnix, ἀρ. ὀξυφοίνιξ, ἰδ. Tamarin.

Oxypore, ἀρ. ὀξύπορον, γένος ἐντόμων.

Oxyptère, ἀρ. ὀξύπτερον, γένος ὀρνίθων.

Oxyregmie, Θ ὀξυρεγμία, κακὴ ὀσμὴ τοῦ στομάχου.

Oxyrrhynque, ἀρ. ὀξύῤῥυγχος, ἰχθύς.

Oxyrrhodin, ἀρ. ὀξυῤῥόδιον, εἶδος ἰατρικοῦ.

Oxys, ἀρ. ὄξις (ὁ), φυτῶν τῶν ἀρχαίων.

Oxysaccharum, ἀρ. ὀξυσάκχαρ, ἰατρικόν.

Oxystelme, Θ. ὀξύστελμα, φυτόν.

Oxystome, ἀρ. ὀξύστομον, γένος ἐντόμων.

Oxytartre, ἀρ. *ὀξυτρύγιον, εἶδος γῆς.

Oxytèle, ἀρ. ὀξύτελος, γένος ἐντόμων.

Oxytropis, ἀρ. ὀξυτροπὶς, γένος φυτῶν.

Oxyure, ἀρ. ὀξύουρος, γένος ἐντόμων. § ὀξύουρος, γένος ἰχθύων.

Oyant, te, ἐπ. (ἀντὶ οὐσιαστ.) ὁ ὑπὲρ οὗ οἴδεται ἀπολογισμὸς (εἰς τὰ δικαστήρια).

Ozène, Θ. ὄζαινα, πληγὴ τῆς ῥινὸς δυσώδης. § ὄζαινα, θαλάσσιόν τι ζῶον τῶν ἀρχαίων

Ozone, Θ ὄζων, γένος φυτῶν.

Ozothamne, ἀρ. ὀζόθαμνος, θάμνος τῆς Νέας Ὁλλανδίας.

P

P, ἀρ. π, τὸ δέκατον ἕκτον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου. εἴς τινας περιστάσεις εἰς τὸ τέλος καὶ πρὸ τοῦ t δὲν προφ. ph ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ ἑλληνικὸν φ καὶ προφ. ὡς αὐτό.

Paamyles, ἢ Paamylies, Θ. πλ. παμύλια, ἑορτὴ τῶν Αἰγυπτίων διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ Ὀσίριδος

Pabous, ἀρ. φίλημα τῶν ποδῶν εἰς Περσίαν.

Paca, ἀρ. λαγωὸς ὁ ἔνυδρος, πάκας, ζῶον τῶν Ἰνδιῶν.

Pacage, ἀρ. νομὴ, βοσκὴ, λιβάδι. droit de — νόμιστρον.

Pacager, οὐδ. νέμομαι, βόσκω.

Pacal, ἀρ. πτελέα τῆς Ἀμερικῆς.

Pacales, ἢ Pacalies, Θ. πλ. ἑορταὶ

τῶν Ῥωμαίων εἰς τιμὴν τῆς εἰρήνης.
Pacane, ἡ Pacanier, ἀρ. καρυὰ τῆς Λουϊσιάνης.
Pacascas, ἀρ. ἱκμὰς φοινικός τινος τῶν Φιλιππίνων.
Pacfi, ἡ Pafi, ἀο. ἴδ. Voile (grande).
Pace (in), ἴδ. In-pace.
Pacha, ἀρ. Σατράπης.
Pachacamac, ἀρ. παρὰ τοῖς Περουβίοις ὁ Θεός.
Pachalik, ἀρ. σατραπεία.
Pachée, Ϡ. κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς ὁ σμάραγδος.
Pachirien, ἀρ. καρολίνεια, γένος φυτῶν.
Pachydermes, ἀρ. πλ. παχύδερμα, τάξις ζώων.
Pachygastre, ἀρ. παχυγάστωρ, γένος ἐντόμων.
Pachynème, ἀρ. *παχύνεμον, γένος φυτῶν.
Pachyphylle, Ϡ. παχύφυλλον, γένος φυτῶν.
Pachysandre, Ϡ. *παχύσανδρον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Pachystome, ἀρ. παχύστομον, γένος ἐντόμων.
Pacifère, ἐπ. εἰρηνοποιὸς, (ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς).
Pacificateur, οὐσ. ἀρ. καὶ ἐπ. εἰρηνοποιός.
Pacification, Ϡ. εἰρηνοποίησις, κατάστασις τῆς εἰρήνης, καθησύχασις.
Pacifier, ἐν. εἰρηνοποιῶ, εἰρηνεύω.
Pacifique, ἐπ. εἰρηνικός. § φιλήσυχος, ἥσυχος. § la mer — ὁ εἰρηναῖος ἢ μεσημβρινὸς ὠκεανός.
Pacifiquement, ἐπίρ. εἰρηνικῶς, φιλησύχως.
Packhuis, ἀρ. ἀποθήκη τοῦ τελωνίου εἰς Ὀλλάνδαν.
Paclithe, ἀρ. *πάκλιθος, εἶδος ὀζράκου τῆς Ἀφρικῆς.
Paco, Alpaque ἢ Alpaco, ἀρ. κάμηλος πάκος, ζῶον τῆς Περουβίας.
Pacolet, ἀρ. πάσσαλος (εἰς τὰ ἁλιευτικὰ πλοῖα).
Pacotille, Ϡ. προμήθεια (ἰδιωτικῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ναυτῶν). § δέμα τινῶν εἰδῶν ἐμπορευμάτων. marchandise de — ἐμπόρευμα εὐτελὲς, (ἰδίως ἐκ τῶν πωλουμένων εἰς τοὺς ἀγρίους). § μεταφ. οἰκ. προμήθεια.
Pacourier, ἀρ. *πακουρία, δένδρον τῆς Γουϊάννης.
Pacourine, Ϡ. *πακουρίνα, φυτὸν τῆς Γουϊάννης.
Pacquine, ἴδ. Patina.
Pacta conventa, ἀρ. πλ. (λέξεις Λατινικαί) Σύνταγμα τῆς Πολωνίας.
Pacte, ἀρ. συνθήκη, συμφωνία, συμβιβασμός. faire un — συντίθεμαι, συμφωνῶ.
Paction, Ϡ (ἀρχ) ἴδ. Pacte.
Pactiser, οὐδ. συντίθεμαι, συμφωνῶ, συμβιβάζομαι.
Pactole, ἀρ. Πακτωλὸς, ὁ χρυσοφόρος ποταμὸς τῆς Λυδίας. § πακτωλὸς, γένος ὀστράκων.
Pactolides, Ϡ. πλ. πακτωλίδες, νύμφαι κατοικοῦσαι παρὰ τὸν Πακτωλόν.
Padelin, ἀρ. χωνευτήριον τοῦ ὑέλου.
Paden, ἀρ. πικραμύγδαλον τῆς Περσίας.
Padine, Ϡ. ἴδ. Varec paoñ.
Padolie, Ϡ. *παδολία, γένος κογχύλης.
Padote, Ϡ. *παδότα, γένος φυτῶν.
Padou, ἀρ. τενία τῆς Παδούης, μεταξοβαμβακίνη.
Padouane, Ϡ. παδουανὸν (νόμισμα, ἀπομίμημα τῶν ἀρχαίων).
Padri, ἀρ. βιγνονία τῆς Μαλαβάρης.
Pæan, ἀρ. παιὰν, θριαμβευτικὸς ὕμνος.
Pædère, Ϡ. ἴδ. Pæderote.
Pæderos, ἀρ. παίδερως, λίθος πολύτιμος τῶν ἀρχαίων.
Pæderote, Ϡ. παιδέρωτον, γένος φυτῶν.
Pædothysie, Ϡ. παιδοθυσία, ἡ θυσία τῶν ἰδίων τέκνων εἰς τοὺς Θεούς
Pæonia, Ϡ. ἡ Pæonium, ἀρ. παιωνία ἢ παιώνιον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Pafi, ἴδ. Pacfi.
Pagai, ἀρ. ἢ Pagaie, Ϡ. κώπη τῶν ἀγρίων. § κύκηθρον (τῶν ζαχαροποιῶν, μὲ τὸ ὁποῖον κινοῦν τὴν βράζουσαν ζάχαριν).
Pagale, Ϡ. en — ἐν ταραχῇ (παρὰ ναύταις).
Pagamat, ἀρ. δένδρον τῶν Μολούκων.
Pagamier, ἀρ. παγάμεια, μικρὸν δένδρον τῆς Καϋέννης.
Paganales, ἡ Paganalies, Ϡ. πλ. ἑορτὴ τῆς Δήμητρος παρὰ Ῥωμαίοις.
Paganelle, Ϡ. εἶγος γωβίου, ἰχθύς.
Paganisme, ἀρ. εἰδωλολατρία, ἡ θρησκεία τῶν ἐθνικῶν.
Pagapate, ἀρ. *παγαπάτη ἢ σοννερατεία, μέγα δένδρον τῆς Γουϊνέας.
Pagayer, οὐδ. κωπηλατῶ (ἐπὶ τῶν ἀγρίων).
Pagayeur, ἀρ. κωπηλάτης, (ἐπὶ ἀγρίων).
Page, Ϡ. σελὶς (βιβλίου). mettre en —s διαθέτω (εἰς σελίδας τὴν τυπογραφικὴν ὕλην). metteur en —s ὁ διαθέττων εἰς σελίδας (τυπογράφος). c'est la plus belle — de son histoire, μεταφ. εἶναι ἡ ὡραιοτέρα τῆς ἱστορίας του ἐποχή.
Page, ἀρ. ἀκόλουθος, εὐγενὴς παῖς ὑπηρετῶν βασιλέα ἢ ἄρχοντα. être sorti de —, être hors de — ἀποπερατῶ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, τὴν τῶν ἀκολούθων. le hors de —, οὐσ. ἐπιμίσθιον διδόμενον εἰς τοὺς ἀκολούθους μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ὑπηρεσίας των. hors de —, οἰκ. ἀνεξάρτητος. il s' est mis hors de — ἐγένετο ἀνεξάρτητος.
Pagésie, Ϡ. *παγησία, φυτὸν τῆς Λουϊσιάνης.
Pagiavel, ἀρ. ἀριθμός τις δεμάτων ἐμπορικῶν εἰς Ἰνδίας.
Pagne, ἀρ. πανίον, ὕφασμα μὲ τὸ ὁποῖον καλύπτονται οἱ ἄγριοι Ἀφρικανοὶ ἀπὸ τὴν μέσην ὡς τὰ γόνατα.
Pagnon, ἀρ. εἶδος ῥούχου λεπτοτάτου.
Pagnones, Ϡ. πλ. ἴδ. Ronet de moulin.
Pagnote, ἀρ. χυδ. δειλός. voir un combat du mont —, οἰκ. βλέπω τὸν πόλεμον ἀπὸ ἀσφαλῆ μέρη.
Pagnoterie, Ϡ. οἰκ. δειλία.
Pagode, Ϡ. ναὸς (τῶν εἰδωλολατρῶν τῆς Ἀσίας). § ἄγαλμα τῶν ναῶν τούτων. § ξόανιον, νευρόσπαστον, μικροὶ ἀνθρωπίσκοι πλήνοι μὲ κινητὰς κεφαλάς. καὶ μεταφ. ἄνθρωποι κάμνοντες πολλὰ καὶ ἀτήμαντα σχήματα. § νόμισμά τι τῶν Ἰνδιῶν. § *παγόδευσις, κογχύλη.
Pagodite, ἀρ. *παγοδίτης ἢ στεατίτης τῆς Κίνας, εἶδος λίθου.
Pagre, ἀρ. ἴδ. Spare.
Pagure, ἀρ. πάγουρος, κ. παγοῦρι, ὀστρακόδερμον.
Paiement, ἀρ. ἴδ. Payement.
Païen, enne, οὐσ. καὶ ἐπ. εἰδωλολάτρης, ἐθνικός. la religion —enne ἡ θρησκεία τῶν εἰδωλολατρῶν. temple — ναὸς τῶν εἰδώλων. les nations — ennes τὰ ἔθνη.
Paillard, de, οὐσ. καὶ ἐπ. (λέξις ἄσεμνος) ἀσελγής.
Paillarder, οὐδ. ἀρχ. ἀσελγαίνω.
Paillardise, Ϡ. ἀσέλγεια, πρᾶξις ἀσελγής.
Paillasse, Ϡ. ἀχυρόστρωμα.
Paillasse, ἀρ. μῖμος (τῶν σχοινεξατῶν).
Paillasson, ἀρ. παραπέτασμα ῥέθινον (εἰς τὰ παράθυρα τῆς Ἰταλίας). § πλέγμα ἀχύρων προστατεῦον τὰ φυτὰ εἰς τοὺς κήπους. § ποδόψηκτρον, ψάθα (ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας, ὅπου σπογγίζουσι τοὺς πόδας).
Paille, Ϡ. ἄχυρον. de — ἀχύρινος. chapeau de — ψάθινον σκιάδιον ἢ πετασσος. un cent de — ἑκατὸν δέματα ἀχύρου. une — κάρφος, ἄχυρον. il couche sur la — κοιμᾶται εἰς τὰ ἄχυρα. homme de —, οἰκ. ἄνθρωπος μηδαμινὸς, ἀσήμαντος. feu de — πῦρ ταχέως σβυνόμενον, ὁρμὴ ἀχαρακτήριστος. cela lève, enlève la —, παρεμπ. τοῦτο εἶναι θαυμάσιον, ἀξιολογον. rompre la — κόπτω τὸ βέβαιον, διαλύω τὴν συμφωνίαν, τὴν φιλίαν. tirer à la courte — τραβῶ τὸ ἔχυρα (ὅς τις τραβᾷ τὸ βραχύτερον χάνει). tout y va, la — et le blé, παροιμ. ἐξώδευσε τὰ μαλλοπρόβατα

σου. vin de — οἶνος σταφυλίων, τὰ ὀποῖα ἔμειναν ἐπὶ πολὺ εἰς τὰ ἄχυρα. § ῥαγὸς, χάραγμα (εἰς τὸ χυμένον μέταλλον). § κηλὶς (εἰς τοὺς ἀδάμαντας). § courir à la — ἐπιταχύνω τὴν βράσιν τοῦ ἅλατος διὰ προσθήκης ξύλων.

Paille-en-cul, ἡ Paille-en-queue, ἀρ. φαέθων, πτηνὸν τῶν τροπικῶν.

Paillées, Θ. πλ. ψήγματα χρυσοῦ (εἰς τοὺς ποταμούς).

Paillet, ἀρ. ἀχυρών. § chapon —, ἐπ. κάπων ἐλεύθερος, μὴ κατακλεισθεὶς ἀκόμη.

Paillet, ἐπ. vin — οἶνος κιρρός. § ἀρ. ἐλατήριον εἰς τὰ κλεῖθρα. § πλέγμα, ψάθα σχοινίων εἰς τὰ πλοῖα.

Paillette, Θ. κέγχρος χρυσῆ ἢ ἀργυρᾶ, κ. τρέμουσα. § ψῆγμα χρυσοῦ. § φυλλίδιον (κατὰ τὴν βαπὴν τινῶν ἀνθέων). § ἰδ. allise, ἔντομον.

Pailleur, euse, οὐσ. ἀχυροπώλης.

Pailleux, ἐπ. ἀρ. métal — μέταλλον ἔχον χαράγματα.

Paillon, ἀρ. φολὶς, φολίς, (πέταλον χρωματισμένου μετάλλου τιθέμενον ὑπὸ τοὺς πολυτίμους λίθους). § μεγάλη τρέμουσα. § τμῆμα σιδηροκόλλας.

Paillonner, ἐν. γανόω, κασσιτερόω.

Paillot, ἀρ. καταδεδικασμένος εἰς κάτεργον ἐκτελῶν ἔργα γραφέως.

Pailloteur, ἀρ. ὁ συλλέγων χρυσοῦ ψήγματα εἰς τοὺς ποταμούς.

Pain, ἀρ. ἄρτος, κ. ψωμί. petit— ἀρτίδιον, ψωμάκι (φραντζέλα). — blanc ἢ de ménage σιτάνειος ἄρτος, ψωμὶ σπιτικὸν ἢ ἄσπρον. — bis, de bourgeois ἢ de munition αὐτοπυρίτης, αὐτόπυρος, πιτυρίτης, συγκομιστὸς ἄρτος, κ. μαῦρον, χονδρόν, παξαρίσιον ψωμί. faire du — ἀρτοποιῶ. mettre son — dans sa poche, παροιμ. εἰμὶ ἰδιοτελής. manger le — de quelqu' un ὑπηρετῶ παρά τινι, τρώγω τινὸς τὸ ψωμί. il sait son — manger εἶναι ἀγχίνους, ἐπιτήδειος. il a mangé son — blanc le premier ἐξέπεσε. — cuit ἔργον μένον διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ μέλλον. avoir son — cuit ζῶ ἐν ἀνέσει. il m' a vendu cela pour un morceau de — μὲ τὸ ἐπώλησεν εἰς μικροτάτην τιμήν, διὰ κομμάτι ψωμί. manger son — à la fumée βλέπω μακρόθεν τῶν ἄλλων τὰς ἀπολαύσεις. promettre plus de beurre que de — ὑπόσχομαι μεγάλα, ὑπὲρ δύναμιν, κ. κουβούκλια μὲ τὰ κλήματα. il mange le — de l' exil, de la douleur τρώγει τὸν ἄρτον τῆς ἐξορίας, τῆς θλίψεως, εὑρίσκεται εἰς ἐξορίαν, βεβυθισμένος εἰς θλῖψιν. — de creton ἄρτος διὰ τοὺς κύνας. — d' épices ἀρτολάγανον, κ. τσουρέκι. — aux champignons, à la crème etc' πλακοῦς μηκύτων, ἀφρογάλατος κτλ. — d' espagne ἀφροψωμον, κ. πανδεσπάνια, εἶδος ζαχαρικοῦ. — bénit, — à chanter ἄρτος, (ὁ διανεμόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν). c' est — bénit συμφορὰ ἐπελθοῦσα εἴς τινα ἀξίως τῶν ἔργων του. le — des anges ἡ céleste ὁ ἄρτος τῆς μεταλήψεως. —s de proposition ἄρτοι προθέσεως. — quotidien ἐπιούσιος ἄρτος, καὶ μεταφ. συνήθεια. § — à cacheter σημαντρὶς, κ. βουλλίνι, ἰταλ. ὄστια. § πορισμὸς, διατροφὴ, ἄρτος. il gagne son — κερδίζει τὰ πρὸς διατροφήν του, τὸ ψωμί του. on lui a ôté son — τὸν ἀφῆρεσαν τὸν πόρον του, τὸ ψωμί του. du — bien long ἐπιχείρησις χρόνιος, μὴ φέρουσα ἄμεσον κέρδος, κ. μακρὺ σχοινί. § τμῆμα, τεμμαχιον, κομμάτι — de beurre κομμάτιον βουτύρου § — de savon πλὰξ σαπωνίου. § — de sucre κῶνος, κεφάλι ζαχάρεως. § arbre à —, ἰδ. Jaquier § pain de bougie, ἰδ. serpule — de coucou, ἰδ. alléluia φυτόν. — des anges ἰδ. sorgho. — blanc, ἰδ. obier. — des hottentots, ἰδ. Zamie africaire — de lapin, ἰδ. Véronique. — de lièvre, ἰδ. Gronet — de loup, ἰδ. Pineau. — — d'oiseau, ἰδ. Orpin brûlant — de poulet, ἰδ. Lamier purpurin — de pourceau, ἰδ. Cyclamen. — de S. Jean, ἰδ. Caroubier — de singe, ἰδ. Baobab. — de tronille ἀμόγη σπορειδίου. — de vache εἶδος ἀγαρικοῦ.

Pain-d'epicier, ἀρ. ὁ κατασκευάζων ἀρτολάγανα, κ. τσουρεκᾶς.

Pair, ἐπ. ἀρ. ἴσος, ὅμοιος. il est son — et compagnon εἶναι σύντροφος καὶ ἴσος του. homme sans — ἄνθρωπος ἀμίμητος. § nombre — ἄρτιος, κ ζυγὸς ἀριθμός. — ou non, —et impair ἀρτιασμος, κ, ζυγὰ ἢ μονὰ, εἶδος παιγνιδίου. § οὐσ. ἰσότιμος, ἰσοβάθμιος. être jugé par ses —s δικάζομαι ὑπὸ τῶν ἰσοτίμων μου § τὸ ἀρσενικὸν ἢ θηλικὸν τοῦ ζεύγους πτηνῶν, θεωρούμενον ὡς πρὸς τὸ ἄλλο, κ. τὸ ταίρι. § οὐσ. ἰσοτιμία (τοῦ νομίσματος εἰς διαφόρους τόπους). § être au — εἰμὶ ἐνήμερος, δὲν ἔχω καθυστεροῦταν ἐργασίαν. § de —, ἐπίρ. ἐξ ἴσου. il va de — avec les plus riches ἐξισοῦται μὲ τοὺς πλουσιωτέρους. § de — à compagnon σχετικῶς, οἰκειακῶς. hors de (du) — ὑπεράνω τῶν ὁμοίων του.

Pair, ἀρ. ὁμότιμος, πατρίκιος, ἀξία τῶν συγκροτούντων τὴν ἄνω βουλήν. § ἰσότιμος, ὁ ἐξαρτώμενος ἐξ ἄρχοντος τιμαριώτου, ἀλλ' ἔχων δικαίωμα τοῦ δικάζειν μετ' αὐτοῦ.

Paire, Θ. ζεῦγος, κ. ζευγάρι. — de bœufs ζεῦγος βοῶν. — de bas ζευγος ποδίδων. une — de jones, d' oreilles, οἰκ. δύω παρειαί, ὦτα. § —d' heures προσευχητάριον. § une — de ciseaux, de caleçons μία ψαλίς, ἓν περισκέλιον. § les deux font la —, οἰκ. οἱ δύω συμφωνοῦν, κ. ταιριάζουν. c'est une autre — de manches, παροιμ. ἄλλο εἶδος ταραχῆς, ἄλλο πρᾶγμα εἶναι τοῦτο.

Pairement, ἐπίρ. ἀρτίως. nombre — pair ἀριθμὸς ἄρτιος ἄρτιος, ἡ δὶς ἄρτιος.

Pairesse, Θ. ἡ ὁμότιμος, τίτλος γυναικῶν εἰς Ἀγγλίαν.

Pairie, Θ. ὁμοτιμία, τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁμοτίμου. § ἡ γῆ εἰς ἣν προσηρτᾶτο ἄλλοτε ἡ ὁμοτιμία.

Paisible, ἐπ. εἰρηνικὸς, ἥσυχος. caractère — χαρακτὴρ φιλήσυχος. royaume — κράτος ἥσυχον, ἀτάραχον. une mer — γαληνιαία θάλασσα. vie — βίος ἀπερίσπαστος. possession — κτῆσις ἀτάραχος, ἀσφαλὴς. bois —s σιωπηλὰ ὄασα.

Paisiblement, ἐπίρ. ἡσύχως, γαληνιαίως, εἰρηνικῶς, ἀταράχως.

Paisson, ἀρ. νομὴ, βοσκη (ἰδίως εἰς τὰ ὄασα). § σίδηρον (διὰ τοῦ ὁποίου ἐκτείνουν οἱ βυρσοδέψαι τὰ δέρματα).

Paissonner, ἐν. ἐκτείνω τὸ δέρμα (ἐπὶ βυρσοδεψῶν).

Paître, ἐν. νέμομαι, βόσκω. les moutons paissent l'herbe τὰ πρόβατα βόσκουν χλόην. mener — ἢ μόνον — des moutons ποιμαίνω, βόσκω πρόβατα. mener — des bœufs βουκολῶ. envoyer — quelqu'un (χυδ) ἀποδάλλω τινά, κ. τὸν ἀφήνω νὰ κουρεύεται.—des oiseaux τρέφω πτηνά. § se —, αὐτοπ. τρέφομαι (ἐπὶ σαρκοφάγων ὀρνέων). le faucon a pu, (ἡ μετοχὴ δὲν εἶναι ἀλλαχοῦ εὔχρηστος), ὁ ἱέραξ ἐτράφη. se — de vent, d'espérances, ἰδ. se repaître.

Paix, Θ. εἰρήνη, (παῦσις πολέμου). être en — εἰρήνην ἄγω, ἔχω εἰρήνην. faire, conclure la — συνδέω, κλείω εἰρήνην. traité de — συνθήκη εἰρήνης. la —de Westphalie ἡ εἰρήνη, ἡ συνθήκη τῆς Οὐεστφαλίας. les arts de la — αἱ εἰρηνικαὶ τέχναι. § εἰρήνη, ἡσυχία. mettre la — εἰρηνεύω, καθησυχάζω. mettre la — entre deux personnes, deux partis διαλλάττω δύω ἀνθρώπους, δύω κόμματα. vivre en — avec quelqu'un ζῶ φιλικῶς, εἰρηνικῶς μετά τινος. faire la (sa) — avec quelqu'un διαλλάττομαι μετά τινος. laisser quelqu'un en — ἀφίνω τινὰ ἥσυχον. en — ἐν εἰρήνῃ. la — des tombeaux ἡ ἡσυχία τῶν τάφων. Dieu lui fasse — ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναπαύσῃ. — du Roi ἡ ἐσωτερικὴ εὐταξία (εἰς

'Αγγλίαν) § γαλήνη, ψυχικὴ ἡσυχία. sa conscience est en — ἡ συνείδησίς του εἶναι ἥσυχος. baiser de — ἀσπασμὸς εἰρήνης, ὁ μεταξὺ τῶν ἱερέων κατὰ τὰς ἱεροτελεστίαν. § ἐπιφών. σιωπή! ἡσυχία! § τὸ. Patène. § Juge de —, τὸ. Juge.

Pakel, ἀρ. τὸ. Buccin.

Pak-fong, ἀρ. λευκόχαλκος, μέταλλόν τι τῆς Κινας.

Paklakens, ἀρ. πλ. εἶδος ῥούχου τῆς 'Αγγλίας.

Pal, ἀρ. σκόλοψ, κ. παλούκι. § πάσσαλος (εἰς τὰ παράσημα τῶν Σωρῶν).

Pala, ἀρ. τὸ. Salmone lavaret. § τὸ. Muscadier.

Palabre, Ϛ. ὥρα ἐκθειασμένα τῶν Εὐρωπαίων πρὸς τοὺς μικροὺς ἡγεμόνας τῆς 'Αφρικῆς.

Palade, Ϛ. ὥθησις διὰ θαλάσσης, ὅταν ὁ κολυμβητὴς στρέφηται ἀνάσκελα.

Paladin, ἀρ. ὀπαδὸς Καρόλου τοῦ μεγάλου. § τὸ. chevalier errant.

Palæotherium, ἀρ. παλαιοθήριον, θηρίον τοῦ ὁποίου τὰ ὀστᾶ μόνα εὑρίσκονται.

Palæozoologie Ϛ. παλαιοζωολογία, πραγματεία περὶ τῶν ζώων, ὅσων τὰ ὀστᾶ μόνα εὑρίσκονται.

Palais, ἀρ. ἀνάκτορα, ἀνακτόρια, (κατοικία τοῦ ἄνακτος).maire de—, τὸ. Maire. § οἶκοι, (μέγας, μεγαλοπρεπὴς οἶκος). sa maison est un — ὁ οἶκός του εἶναι μεγαλοπρεπὴς, εἶναι βασιλικός. § δικαστήριον. jours de — αἱ δικάσιμοι ἡμέραι. gens de —, ἢ μόνον le — οἱ δικαστικοί, οἱ εἰς τὸ δικαστήριον προσηρτημένοι. § τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα.

Palais, ἀρ. ὑπερῷα, οὐρανίσκος, τὸ ἄνω μέρος ἐντὸς τοῦ στόματος. § οὐρανὸς, μέρος τοῦ κάλυκος τινῶν ἀνθέων.

Palais de bœuf ἢ Palais chagrinè, ἀρ. τὸ. Nérite.

Palais de lièvre, τὸ. Laiteron.

Palamente, τὸ. Palemente.

Palamide, ἀρ. παλαμὺς, κ. παλαμύδα, ἰχθύς.

Palamidière, Ϛ. δίκτυον διὰ παλαμύδας.

Palan, ἀρ. τροχαλία πρὸς ἄρσιν βάρους.

Palanche, Ϛ. ὑδροφόρος, ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαρτοῦν τὰς ὑδρίας διὰ νὰ τὰς φέρουν εἰς τὸν ὦμον.

Palancre ἢ Palangre, Ϛ. γρίπος, σχοινίον μὲ ὁρμιὰς καὶ ἄγγιστρα.

Palanque, Ϛ. δρύφρακτον, χαράκωτον ὀχύρωμα, μὲ χάρακας πεοιτειχισμένον.

Palanquer, ἐν. σύρω βάρη μὲ τροχαλίας.

Palanquin, ἀρ. φορεῖον τῶν βασιλέων ἢ μεγιστάνων εἰς 'Ινδίας. § μικρὰ τροχαλία.

Palarquinet, ἀρ. πηδαλιοῦχον σχοινίον.

Palardeaux, ἀρ. πλ. βύσματα, σουπώματα τῶν τρυπῶν εἰς τὰ πλοῖα.

Palare, ἀρ. γένος ἐντόμων ἐκ τῶν ὑμενοπτέρων.

Palastre, ἀρ. ἡ σιδηρᾶ κίστη τῆς κλειδαρίας.

Palatale, ἐπ. Ϛ. consonnes —s σύμφωνα οὐρανισκοπρόφερτα ἢ γλωσσοπρόφερτα.

Palatée, Ϛ. Παλάτεια, Θεὰ τῶν 'Ρωμαίων.

Palatin, ἀρ. Παλατῖνος, ἀξίωμά τι. εἰς Οὐγγαρίαν ὁ ὑποβασιλεὺς, εἰς Πολωνίαν ὁ νομάρχης, εἰς Γαλλίαν ὁ ἔχων δικαστικὴν δικαιοδοσίαν.

Palatin, ine, ἐπ. ὑπερῷος, ὁ τοῦ οὐρανίσκου.

Palatinat, ἀρ. Παλατινάτον, ἡ ἀξία τοῦ Παλατίνου, καὶ ἡ ἐπαρχία αὐτοῦ

Palatine, Ϛ. ἐπωμὶς, εἶδος πέπλου γυναικείου. § Ἄρτεμις, πήθιξ.

Palato-pharyngien, ἀρ. ὑπερῳοφαρυγγαῖος (μῦς).

Palato-salpingien, ἀρ. ὑπερῳοσαλπίγγιος (μῦς).

Palato-staphylin, ἀρ. ἄζυγος σταφυλίτης (μῦς).

Palave, Ϛ. * Παλάβα, φυτὸν τῆς Περουβίας.

Palavie, Ϛ. * Παλαβία, γένος φυτῶν τῆς Περουβίας.

Pâle, Ϛ. κάλυμμα τοῦ δισκοποτήρου. § (μικρὸς) κατερράκτης (τοῦ ὑδρομύλου, ξύλον πλατὺ, ἐμποδίζον ἢ ἀφίνον τὸ ὕδωρ). § πτερὸν, ταρσὸς, σπάθη, (τὸ πλατὺ μέρος τῆς κώπης). § τὸ. Spatule φυτόν.

Pâle, ἐπ. ὠχρὸς, χλωμός. tout — κάτωχρος. il est — de frayeur ὠχριᾷ ἀπὸ τρόμον. les —s ombres (ποιητ.) αἱ σκιαὶ τῶν ἀποθανόντων. lumière — ἀμυδρὸν, ὠχρὸν φῶς. couleur — χρῶμα ὠχρὸν, ἀμαυρὸν, ἀσθενές. vert — ἀνοικτὸν πράσινον. la couleur de cette étoffe est devenue — τὸ ὕφασμα τοῦτο ἐμαράνθη, κ. ἐξεθώριασεν une — ressemblance (μεταφ.) ἀσθενὴς ὁμοιότης. un style — μεταφ. ὕφος ἀχρωμάτιστον, ἀσθενὲς, ψυχρόν. § —s couleurs χλώρωσις, ἀσθένεια

Pâleacé, ée, ἐπ. fleur —ée ἄνθος ἔχον φυλλίδια εἰς τὴν βάσιν τοῦ κύλικός του. τὸ. Paillette.

Paléage, ἀρ. πτύασμα, ἡ μὲ τὸ πτυάριον κίνησις τῶν γεννημάτων (εἰς τὰ πλοῖα).

Palée, Ϛ. σειρὰ πάλων (εἰς τοὺς ποταμοὺς, στηριζόντων γέφυραν) § εἶδος σαλμονίου, ἰχθύς. § τὸ. Palade.

Palefrenier, ἀρ. ἱπποκόμος (τουρκ. σείσης).

Palefroi, ἀρ. (ἀρχ.) ἵππος (ἰδίως παραταξεως, ἢ πρὸς ἱππασίαν τῶν γυναικῶν).

Palemente, Ϛ. (περιλαιπτικῶς) αἱ κῶπαι πλοίου.

Palémon, ἀρ. Παλίμων, γένος ὀστρακοδέρμων.

Palempurez, ἀρ. καλεμπερὶ, λιθοι διανθεῖς τῶν 'Ινδιῶν.

Paléographie, Ϛ. παλαιογραφία, πραγματεία περὶ τῆς γραφῆς τῶν ἀρχαίων.

Paléolaire, Ϛ. τὸ. Adénostyle.

Paleron, ἀρ. ὦμος, πλάτη (τετρ. ζώων).

Palès, Ϛ. Θεὰ τῶν ποιμνίων. § εἶδος χρυσαλίδος.

Palestine, Ϛ. παλαιστίνη, εἶδος τοπογραφικῶν χαρακτήρων, τῶν εἰκοσιδύω.

Palestre, Ϛ. παλαίστρα, στάδιον ἀγώνων.

Palestrique, ἐπ. παλαιστρικός. § Ϛ. ἡ παλαιστρικὴ (τέχνη).

Palestrophylax, ἀρ. παλαιστροφύλαξ, ὁ ἐπιστατῶν τὴν φυλακὴν τῆς παλαίστρας.

Palet, ἀρ. δίσκος (μὲ τὸν ὁποῖον παίζουσι), κ. ἀμάδες. jouer au — δισκεύω, κ. παίζω ἀμάδας; qui joue au — δισκοβόλος. § —s de gascognes εἶδος δικτύων.

Palette, Ϛ. πυξίδιον (τοῦ ζωγράφου, ξύλον λεπτὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου μιγνύει τὰς βαφάς). charger la — ἀλείφω χρώματα εἰς τὸ πυξίδιον faire des teintes sur la — μιγνύω τὰς βαφὰς εἰς τὸ πυξίδιον § μεταφ. ὁ χρωματισμὸς (τῶν εἰκόνων). ce peintre a la — brillante ὁ ζωγράφος οὗτος χρωματίζει λαμπρῶς § σφαιροβόλος, πλατύ τι ἐργαλεῖον μὲ λαβίδα, διὰ τοῦ ὁποίου τὰ παιδιὰ κτυποῦν καὶ ῥίπτουν τὴν σφαῖραν. § λεκάνη (γυαλοῦ ἐμβαδοῦ) εἰς τὴν ὁποίαν βάλλουσι τὸ αἷμα τῶν φλεβοτομουμένων. § τὸ. Stapule § — à dard εἶδος ἀγαρικοῦ. § — de lépreux εἶδος σπονδύλου, κογχύλη

Palétuvier des Indes, ἀρ. βιτοφόρος, γυμνόῤῥιζα, δένδρον τῶν 'Ινδιῶν.

Pâleur, Ϛ. ὠχρότης, κ χλωμάδα.

Pâli, ἀρ. Παλὶ, ἡ ἱερὰ γλῶσσα τῆς Κεϋλάνης καὶ τῆς πέραν τοῦ Γάγγου χερσονήσου.

Palicot, ἀρ. μικρὸν ἰχθυοτρεφεῖον.

Palier, ἀρ. διάζωμα, τὸ πλατὺ σκαλοπάτι τὸ διακόπτον τὴν ἀναβάθραν. nous demeurons sur le même —, μεταφ. καταπιεζόμεθα εἰς τὸν αὐτὸν ὅροφον, εἰς τὸ ἴδιον πάτωμα. il est fort sur son —, σπουδ. εἶναι ἰσχυρὸς εἰς τὸν εἰδικόν του

Palification, Ϛ. ἡ διὰ πάλων ἐπιρρέωσις τοῦ ἐδάφους.

Palilies, Ϛ. πλ. Παλίλια, ἑορτὴ παρὰ 'Ρωμαίοις.

Palimpseste, ἀρ. παλίμψηστον, χειρόγραφον τοῦ ὁποίου ἐξηλείφθη ἡ παλαιὰ γραφὴ, διὰ νὰ γραφῇ ἐπ' αὐτοῦ νέα.

Palindrome, ἀρ. παλίνδρομα ἢ ναοκηνικὰ, τὰ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων ἐπίσης ἀναγινωσκόμενα.

Palindromie, Θ. παλινδρομία, ἐπιστροφὴ τοῦ πυρετοῦ.

Palingénésie, Θ. παλιγγενεσία, ἀναγέννησις.

Palinod ἢ Palinot, ἀρ. Θεοτόκιον, τροπάριον εἰς τὴν Παναγίαν.

Palinodie, Θ. παλινῳδία. chanter — παλινῳδῶ.

Palinure, ἀρ. παλίνουρος, γένος ὀστρακοδέρμων.

Palipon, ἀο. τὸ. Avoira.

Pâlir, οὐδ. ὠχριῶ, κ. χλωμαίνω. vous—issez ὠχριᾶς. son étoile —it ὠχριᾷ, ἀμαυροῦται, σβύνεται ὁ ἀστήρ του, καὶ μεταφ. παρέοχεται ἡ εὐτυχία του. une couleur —it τὸ χρῶμα ὠχριᾷ, μαραίνεται, γίνεται ἐξίτηλον. § ἐν. καθιστῶ ὠχρὸν, χλωμαίνω. le vinaigre —it les levres τὸ ὀξύδιον καθιστᾷ ὠχρὰ, χλωμαίνει τὰ χείλη.

Palis, ἀρ. χάραξ, πάτσαλος, κ. παλούκι. § χάραξ τόπος περικυκλωμένος μὲ χάρακας.

Palissade, Θ. ὀρύγακτος, περιτείχισμα, ὀχύρωμα πασσάλων, παλουκίων. § πάσσαλος, κ. παλούκι. § φραγὴ δένδρων.

Palissader, ἐν. ὀρυφάζω, ὀρυφακτόω, περιφράττω, ὀχυρῶ μὲ πασσάλους. escarpe —ée ὀρυφακτωμένος κρημνός. § καλύπτω μὲ φραγὴν δένδρων τὸν τοῖχον κτλ.

Palissage, ἀο. προστήλωσις, ἅπλωσις τῶν κλάδων δένδρου εἰς τὸν τοῖχον.

Palissandre, ἀρ. ἰόξυλον, ξύλον φαιὸν, χρήσιμον εἰς τὴν τορνευτικήν.

Pâlissant, te, ἐπ. ὠχριῶν.

Palisser, ἐν. προσηλῶ, ἐκτείνω, ἁπλόνω κλάδους δένδρων εἰς τὸν τοῖχον διὰ νὰ τὸν καλύψω.

Palisson, ἀρ. σίδηρον τῶν σκυτοτόμων δι' οὗ λειαίνουσι τὰ δέρματα.

Paliure, ἀρ. Παλίουρος, κ. παλιούριον, δένδρον τῶν μεσημβρινῶν τῆς Εὐρώπης μερῶν.

Palixandre, ἴδ. Palissandre.

Pallades, Θ. πλ. Παλλάδες, κόραι ἀφιερούμεναι εἰς τοὺς Θεοὺς εἰς τὰς Αἰγυπτιακὰς Θήβας.

Palladia, ἡ Palladie, Θ. Παλλαδία, γένος φυτῶν τοῦ μεσημβρινοῦ ὠκεανοῦ.

Palladium, ἀο. Παλλάδιον, (τὸ ἄγαλμα τῆς Παλλάδος, τὸ σῶζον τὴν Τροιάδα ὅθεν πᾶν τὸ σῶζον πόλιν ἢ κράτος). La constitution est le — de notre liberté τὸ σύνταγμα εἶναι τὸ παλλάδιον τῆς ἐλευθερίας μας. § Παλλάδιον, μέταλλον τῆς Βρασιλίας. § Παλλάδιον ἢ λευκοπλάδιον, φυτὸν τῶν ἀρχαίων.

Pallas, Θ. (τὸ s προφ.) Παλλὰς, (ἡ Ἀθηνᾶ). § Παλλὰς, πλανήτης.

Palle, Θ. πλοῖον τοῦ Μαλαβάρου.

Palliatif, ive, ἐπ. (τὰ δύω Πατρογ.) ἀκεσώδυνον. cure — ive ἰατρεία ἐπιπόλαιος, πρόχειρος (ἀλλ' ὄχι ριζικὴ) θεραπεία. cette loi n'est qu'un à — nos maux qui ne manqueront de renaitre ὁ νόμος οὗτος εἶναι ἐπιπόλαιος μόνον θεραπεία τῶν δεινῶν μας, τὰ ὁποῖα θέλουν ἀναγεννηθῇ πάλιν.

Palliation, Θ. συγκάλυψις (ἐγκλήματος). (ἀπηχ. εἰς τὴν σημασίαν ταύτην). § ἐπιπόλαιος θεραπεία, μετριασμὸς, μαλάκωσις τῶν πόνων, τῶν χειροτέρων συμπτωμάτων.

Pallier, ἐν συγκαλύπτω. il parvint à — sa faute κατώρθωσε νὰ συγκαλύψῃ τὸ σφάλμα του. § — le mal θεραπεύω ἐπιπολαίως τὸ κακόν. il n'a pas guéri, il a —é le mal ἐθεράπευσεν ἐπιπολαίως μόνον καὶ ὄχι ριζικῶς τὸ κακόν.

Palliobranches, ἀρ. πλ. φαροβράγχια, τάξις μαλακοδέρμων.

Pallium, ἀρ. φάρος, ἔνδυμα τῶν ἐπισκόπων.

Palloriens, ἀρ. πλ. ἱερεῖς τῆς ὠχρότητος παρὰ Ῥωμαίοις.

Palma, ἀο. ἴδ. Palmier.

Palma-christi, ἀρ. Ὄρχις, φυτόν. ἴδ. Ricin καὶ Medecinier.

Palmage, ἀρ. πελέκησις ἱστοῦ, κεραίας.

Palmaire, ἐπ. aponevrose —ἀπονεύρωσις τῆς παλάμης. muscle — παλαμικὸς μῦς. § παλαμάριον, γένος λογχύλης τοῦ Μαλαβάρου. § —s παλαμωτὰ, διαίρεσις τῶν μαστοφόρων ἐχουσα παλάμας εἰς τὰ ἄνω κῶλα, ὁ ἄνθρωπος.

Palma réal, ἀρ. φοίνιξ ὁ βασιλικὸς, δένδρον τῆς Κίβας.

Palme, Θ. κλάδος φοίνικος, βάϊον. § φοίνιξ. vin de — οἶνος φοίνικος. § μεταφ. καὶ ποιητ. τὸ ἄθλον, ἔπαθλον, θρίαμβος. remporter, obtenir la — τὸ ἄθλον κομίζομαι, κερδίζω. la — du martyr ὁ φοίνιξ τοῦ μάρτυρος.

Palme, ἀρ. σπιθαμὴ, πιθαμὴ, παλάμη, παλαιστὴ, (μέτρον). long d'un — σπιθαμιαῖος. § πλοιάριον τῶν Ἰνδιῶν.

Palme de Christ, ἴδ. Palma-christi.

Palmé, ée, ἐπ. feuille —ée φύλλον παλαμοειδὲς, εἰς σχῆμα παλάμης. pied d'oiseau —é παλμοειδὴς ποὺς πτηνοῦ, (τοῦ ὁποίου οἱ δάκτυλοι ἑνοῦνται διὰ μεμβράνης).

Palmer, ἐν. πελεκῶ, λεπτύνω (ἱστὸν ἢ κεραίαν μέχρι τῶν ἀναγκαίων διαστάσεων) § πλατύνω (τὸ ὀπίσω μέρος τῆς βελόνης).

Palmette, Θ. φοινικόφυλλον, κόσμημα γλυπτικόν. § χαμαίρροψ, εἶδος χαμηλοῦ φοίνικος, φυτόν.

Palmier, ἀ. φοίνιξ, φοινικιὰ, (τουρκ. χουρμαδιὰ) δένδρον. § — vinifère φοίνιξ ὁ οἰνοφόρος, δένδρον τῆς Αἰθιοπίας.

Palmiforme, ἴδ. Palmé.

Palmipèdes, ἀρ. πλ. παλαμόποδα, τάξις πτηνῶν, τῶν ἐχόντων μεμβράναν μεταξὺ τῶν δακτύλων. § παλαμόποδα, σύστημα μαστοφόρων.

Palmi-phalangiens, ἀρ. πλ. παλαμοφαλάγγιοι (μῦς).

Palmiste, ἀο. ἴδ. Pamette. § φοίνιξ τῆς Ἀμερικῆς.

Palmite, ἀρ ἐντεριώνη τοῦ φοίνικος.

Palmoplantaires, ἀο. πλ. παλαμόταρσα, τὰ μαστοφόρα, ὅταν οἱ τέσσαρες πόδες ἔχουν παλάμας.

Palmyre, Θ. παλαμύρα, γένος ἐντόμων τῆς Γαλλικῆς νήσου.

Palo de Luz, ἀρ. φυτὸν τῆς Περουβίας.

Palo de vaca, ἀρ. δένδρον τοῦ Καρακᾶ

Palombe, Θ. ἴδ. Ramier.

Palombino, ἀρ. εἶδος μαρμάρου εἰς Ῥώμην.

Palomet, ἀρ. εἶδος ἀγαρικοῦ τῆς Γαλλίας

Palomette, Θ ἴδ. Mousseron.

Palomier, ἀο. * Γωλθιρία, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Palon, ἀρ. πτυάριον πρὸς μίξιν διαφόρων ὑλῶν.

Palonne, Θ. εἶδος σχοινίου.

Palonnier, ἀρ. λεπαδιστὴρ, ῥάβδοι τῆς ἁμάξης εἰς τὰς ὁποίας δένονται τὰ λέπαδνα, τὰ λωρία τοῦ ἵππου.

Palot, ἀρ. ἀγροῖκος, χυνδροχωριάτης. § πτύον (μὲ τὸ ὁποῖον σκάπτουν τὴν ἄμμον οἱ ἁλιεῖς διὰ νὰ εὕρουν σκώληκας, τοὺς ὁποίους μεταχειρίζονται ὡς δέλεαρ). § πάλος (εἰς τὸν ὁποῖον προσηλώνουν τὰς ἀκινήτους ὁρμυάς).

Pâlot, otte, ἐπ. οἰκ. ὑπωχρὸς, ὑπόχλωμος, κ. χλωμούτσικος.

Palourde, Θ. Ἀφροδίτη ἡ ὑποπράσινος, κογχύλη ὀϊκος.

Palpable, ἐπ. ψηλαφητός. tous les corps sont —s ὅλα τὰ σώματα εἶναι ψηλαφητὰ, ἁπτὰ (εἰς τὴν ἀφὴν αἰσθητά). § μεταφ. προφανὴς, ὀφθαλμοφανὴς. vérité — προφανὴς, ψηλαφητὴ ἀλήθεια.

Palpablement, ἐπίῤ. (ὀλ. εὔχρ.) ψηλαφητῶς. § προφανῶς, αἰσθητῶς.

Palpe, Θ. ἴδ. Antennules.

Palpébral, le, ἐπ. βλεφαρικὸς, ὁ εἰς τὰ βλέφαρα ἀνήκων.

Palper, ἐν. ψηλαφῶ, χειρομαλάσσω. son médecin l'a —é, ὁ ἰατρός του τὸν ἐψηλάφησεν. il a —é l'argent, οἰκ. ἐψηλάφησε τὰ χρήματα, τὰ ἔλαβε.

Palpeurs, ἀρ. πλ. σύστημα ἐντόμων μαστίγες καὶ σαύδαμοι.

Palpicorne, ἀρ. πλ. μακρόκερα, σύστημα ἐντόμων.

Palpitant, te, ἐπ. πάλλων, σπαίρων.
Palpitation, Ϛ. παλμός. — de cœur ἡ μόνον — παλμὸς καρδίας, κ. καρδιοκτύπημα, καρδιοκτύπι.
Palpiter, οὐδ. πάλλω, πάλλομαι, σπαίρω, σφαδάζω. son cœur —e πάλλει, πάλλεται, κτυπᾷ ἡ καρδία του. ce souvenir lui fait — son cœur εἰς τὴν ἐνθύμησιν ταύτην πάλλεται ἡ καρδία του. il —e d'amour ἡ καρδία του πάλλεται ἀπὸ ἔρωτα. des membres déchirés —ent σπαίρουν τὰ ἐσπαραγμένα μέλη.
Palplanche, Ϛ. ξύλινον φράγμα ἐμπρὸς τῶν πάλων γεφύρας.
Paltoquet, ἀρ. (χυδ.) ἀγροῖκος, βάναυσος.
Paludamentum, ἀρ. ἔνδυμα στρατιωτικὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγῶν.
Paludier, ἀρ. ἐργάτης τῶν ἁλικῶν.
Palus, ἀρ. (τὸ s προφ.) le — méotide ἡ μαιότης λίμνη, ἡ Ἀζοφία Θάλασσα.
Pal-valli, ἀρ. Μαλαβαρικὸν ὄνομα φυτοῦ ἐκ τῶν ἀποκυνοείων.
Palythoé, Ϛ. * παλυθόη, πολύποδος εἶδος.
Pama, ἀρ. εἶδος κνίδης τῆς Κίνας.
Pambe, ἀρ. ἰχθὺς ἄγνωστος τῶν Ἰνδιῶν.
Pambore, ἀρ. Παμβῶρον, γένος ἐντόμων.
Pâmer, οὐδ. ἡ se —, αὐτοπ. λειποθυμῶ, λειποψυχῶ, κ. λιγοθυμῶ. il se —e λειποθυμεῖ. se — de plaisir, de joie, γίνομαι ἐκτὸς ἐμαυτοῦ ἀπὸ ἡδονήν, ἀπὸ χαράν. se — de rire παρατείνομαι γέλωτι, λιγοθυμῶ, ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια.
Pamflet, ἴδ. Pamphlet.
Pamier, ἀρ. * Παμάκα, δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Pamoison, Ϛ. Λειποψυχία, λειποθυμία, κ. λιγοθυμία.
Pampa, ἡ Chat-pampa, ὀρ. Γαλῆ πάμπη, εἶδος λυγκός, ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.
Pampo, Ϛ. φύλλον τῶν σιτοειδῶν γεννημάτων.
Pampelmousse, ἀρ. Κιτρέα, δένδρον.
Pamphalée, Ϛ. * Παμφάλεια, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Pamphilie, Ϛ. Παμφίλιον, γένος ἐντόμων.
Pamphractus, ἀρ. Πάμφρακτος, ναστοφόρον τῆς ἰάβας.
Pamphlet, ἀρ. φυλλάδιον· σατυρικὸν, λοιδορον φυλλάδιον.
Pamphlétaire, ἀρ. Λοιδορογράφος, ὁ γράφων λοίδορα φυλλάδια.
Pampiniforme, ἐπ. κληματοειδὴς, (ἐπὶ εἰλιγμένων νεύρων, ἀγγείων κτλ.).
Pampre, ἀρ. κλῆμα (ἀμπέλου), κλάδος ἀμπέλου μὲ τὰ φύλλα του. § (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν) κλῆμα (κόσμημα μιμούμενον ἀμπελόκλημα).
Pan, ἀρ. πτέρυξ, πτύξ, ποδιὰ (τοῦ φορέματος). robe à deux —s δίπτυχον φόρεμα. § — de mur μέρος, ἐπιφάνεια του τείχους § Πλευρὰ (πολυγώνου τινὸς σώματος). une tour à six —s πύργος ἑξάπλευρος. — de comble πλευρὰ τῆς ὀροφῆς. — coupé κεκομμένη γωνία, ἐπιφανεια τιθεμένη ἀντὶ τῆς γωνίας ὅπου δύω ἐπιφάνειαι συναντῶνται. salon à —s coupés αἴθουσα μὲ κεκομμένας γωνίας. § — de bois σανίδωμα, ξυλότοιχος, (τουρ. τσατμάς). § —s de diamant τομαὶ, κόψεις τοῦ ἀδάμαντος, αἱ πλευραί του ἀφ' οὗ τμηθῇ.
Pan, ἀρ. Πᾶν, ὁ Θεὸς τῶν ποιμένων.
Panaceau, ἀρ. ῥάβδος τῶν πυροτεχνημάτων.
Panacée, Ϛ. πανάκειον, ἰατρικὸν ὑποτιθέμενον ὅτι ἰᾶται ὅλας τὰς ἀσθενείας.
Panache, ἀρ. λόφος (πτερῶν). § λόφος (τῶν πτηνῶν). § ἐπιλύχνιον, πῶμα (τῶν λύχνων τῆς ἐκκλησίας). § Ϛόλος (στηρίζων ἄλλον στενώτερον καὶ ὑψηλότερον Ϛόλον) § — d'une fleur διαποίκιλμα, γραμμαὶ χρώματος ἀλλοτρίου ἐπὶ τοῦ ποωτίστου χρώματος τοῦ ἄνθους. § — de mer εἶδος λιθορύτου.
Panacher, οὐδ. ἡ se —, αὐτοπ. une fleur —e ἡ se —e τὸ ἄνθος διαποικίλλεται (μὲ γραμμὰς ἄλλου χρώματος). anémone —ée διαποικιλος ἀνεμώνη. § —é λοφωτος, ὁ φέρων λοφον (φούνταν) εἰς τὴν περικνήμην. alouette —ée κορυδαλὸς λοφωτός.
Panachure, Ϛ. ποίκιλμα (χρώματος τῶν ἀνθῶν). § λευκὸν στίγμα (τινῶν φυτῶν, ὅταν εἶναι ἀσθενῆ).
Panacoco, ἴδ. Panococo.
Panade, Ϛ. πανάδα, πολτοῦ εἶδος (ὀπτὸν ὡς τροφὴ εἰς τὰ βρέφη).
Panader (se), αὐτοπ. οἰκ. γοργεύομαι, βρενθύομαι, κ. καμαρόνω.
Panage, ἀρ. droit de — σοιβοτικὸς φόρος, ὁ πληρωνόμενος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὅσους διότι τρέφονται εἰς αὐτὸ χοῖροι.
Panagée, ἀρ. πανάγαιος, γένος ἐντόμων.
Panais, ἀρ. σταφυλῖνος, θαῦκος, θαυκίον, (τουρκ. χαβοῦτσι).
Panard, ἐπ. cheval — ἵππος τοῦ ὁποίου οἱ δύω ἐμπρόσθιοι πόδες εἶναι πρὸς τὰ ἔξω ἐστραμμένοι.
Panargyre, ἀρ. πανάργυρος, φυτόν.
Panarine, Ϛ. παρωνυχία, φυτόν.
Panaris, ἀρ. παρωνυχί(α)ς, κ. τριγυρίζρα, Ϛηριάγκαθον, καλάγκαθον, πάθος τοῦ θακτύλου.
Panathénaïque, ἐπ. Παναθηναϊκός.
Panathénées, Ϛ. πλ. Παναθήναια, ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς Ἀθήνας.
Panax ἡ Panaces, ἀρ. πλ. πανάκεια, φυτὸν τῶν ἀρχαίων.
Pancalier, ἀρ. εἶδος χράμβης, λαχάνου.
Pancarpe, ἀρ. πάγκαρπον, πάλη παρὰ Ῥωμαίοις κατὰ τῶν Ϛηρίων.
Pancarte, Ϛ. πρόγραμμα, δηλοποίησις (τειχοκόλλητος). § εἴρων. παλαιόχαρτα, (παντὸς εἴδους ἔγγραφα), κ. φιλιστρόκα.
Panchrest, οὐσ. καὶ ἐπ. πάγχρηστον, εἶδος ἰατρικοῦ.
Panchymagogue, οὐσ. καὶ ἐπ. παγχυμαγωγὸν, εἶδος ἰατρικοῦ.
Pancove, ἀρ. παγκοβία, ὀϊνδρον τῆς Γουϊνέας.
Pancrate, ἀρ. παγκράτιον, εἷς τῶν ἀρχαίων ἀγώνων, πυγμὴ καὶ πάλη.
Pancrais, ἀρ. παγκράτιον, γένος φυτῶν.
Pancratiaste, ἀρ. παγκρατιαστὴς, ὁ νικήσας παγκράτιον.
Pancréas, ἀρ. πάγκρεας, σῶμά τι κρεατῶδες εἰς τὰ ἐντόσθια.
Pancréatemphraxis, Ϛ. παγκρίατος ἔμφραξις.
Pancréatico-duodénal, le, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸ πάγκρεας καὶ τὸ δωδεκαδάκτυλον.
Pancréatique, ἐπ. παγκρεατικὸς, ὁ εἰς τὸ πάγκρεας ἀνήκων.
Pancréatite, Ϛ. παγκρεατῖτις, φλόγωσις τοῦ παγκρίατος.
Panda, Ϛ. Θεὰ τῶν δημοσίων ὁδῶν.
Pandaca, ἀρ. δένδρον τῆς Μαδαγασκάρης.
Pandale, ἀρ. γένος ὀστράκων.
Pandaléon, ἡ Παντέλειον, στηθικόν τι ἰατρικόν.
Pandan ἡ Pandang, ἀρ. * πάνδανος, φυτόν.
Pandect ἡ Pandit, πανδέκτης, φιλόσοφος Ἰνδός.
Pandectes, Ϛ. πλ. Πανδέκται ἡ Διγέστις, συλλογὴ ἀποφάσεων τῶν Ῥωμαίων νομοδιδασκάλων. — florentines πανδέκται ἐκδεδομένοι κατὰ τὸ φλωρεντινὸν χειρόγραφον.
Pandémie, Ϛ. πανδημία, γενικὴ λοιμώδημία.
Pandémonium, ἀρ. πανδαιμόνιον.
Pandiculation, Ϛ. κορδύνημα, σκορδύνισμα, κ. τέντωμα (τοῦ χασμωμένου).
Pandore, Ϛ. Πανδώρα, (ἡ πρώτη γυνὴ τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὁ Ἥφαιστος). boîte de — τὸ κιβώτιον τῆς Πανδώρας, (πηγὴ πολλῶν δεινῶν). § πανδοῦρα, μουσικὸν ἐντατὸν ὄργανον. § Πανδώρα, κογχύλη.
Pandoure, ἀρ. Παδοῦρος, στρατιώτης σῦγγρος.
Panduré, ée, ἡ Panduriforme, ἐπ.

πανδουροτὸς, πανδουροειδὴς, ὁ ἔχων σχῆμα τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου τοῦ καλουμένου πανδούρα.

Panégyriaque, ἀρ. ἄρχων προϊστάμενος τῶν πανηγύρεων.

Panégyrique, ἀρ. πανηγυρικὸς, (λόγος). § πανηγυρικὸς, ἔπαινος. faire le — de quelqu'un ἐπαινῶ τινα.

Panégyriste, ἀρ. πανηγυριστὴς, ὁ γράφων πανηγυσικοὺς λόγους. § πανηγυριστὴς, ἐπαινέτης.

Panel, ἀρ. διάφορα δένδρα τῆς παραλίας τοῦ Μαλαβάρου.

Panelle, Ϡ, ἀνεξέργαστος ζάχαρις τῶν Ἀντιλλίων.

Panémone, ἀρ. πανανεμοκίνητος (μηχανὴ, μῦλος κινούμενος μὲ πᾶντα ἄνεμον).

Paner, ἐν. πάττω, πασσίζω μὲ τρίμματα ἄρτου (κρέας τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ψηθῇ). roti —é ψητὸν πασσισμένον. de l'eau —ée, φουγανόνερον, ὕδωρ εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεβράχη ἄρτος φρυγανιστός.

Panerée, Ϡ. καλαθιὰ, ὅσα περιέχει ἓν καλάθιον. une — de raisins ἓν καλάθιον σταφυλίων.

Panetterie, Ϡ. ἀρτοδοτεῖον, μέρος ὅπου διανέμεται ὁ ἄρτος εἰς τοὺς μεγάλους οἴκους. § τὸ βασιλικὸν ἀρτοδοτεῖον. § οἱ ἀρτοδόται, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀρτοδοτείου.

Panetier, ἡ grand — ἀρτοδότης, ἀξίωμα εἰς τὰς ἀρχαίας αὐλάς.

Panetière, Ϡ. πήρα (τῶν βοσκῶν).

Paneton, ἴδ. Panneton

Pangi, ἀρ. πάγγειον, δένδρον τῶν Μολούκων.

Pangolin, ἀρ. * μάνις, γένος μαστορόρων.

Pangonias, ἀρ. παγγωνίας (λίθος), εἶδος λίθου τῶν ἀρχαίων.

Pangonie, Ϡ. παγγωνια, γένος ἐντόμων.

Panharmonicon, ἀρ. πανάρμονικὸν, μουσικὸν ὄργανον.

Panhellénies, Ϡ. πλ. Πανελλήνια, ἑορτὴ τοῦ Πανελληνίου Διός.

Panic, ἡ Panis, ἴδ. Millet.

Panicant, ἀρ. ἐρύγγιον, γένος φυτῶν.

Panicule, Ϡ. ἀνθήλη, σταχοειδὴς θύσσανος τινῶν ἀνθέων. en — ἀνθηλωτός.

Paniculé, ée, ἐπ. ἀνθηλωτὸς (κλάδος παριστῶν θύσσανον).

Panier, ἀρ. κάλαθος, καλάθιον, κάνιστρον. — de joue, ἡ d'osier κύρτη, κ. καλάθιον ἁλιευτικόν. — à anses παναΐρι. — de marée καλάθιον τῶν ἰχθυοπώλων. — à ouvrage τάλαρος, κ. παναιράκι. § une voute à anse de — θόλος πλακωτός. la servante fait danser l'anse du —, παροιμ. ἡ δούλη δουλεύεται εἰς τὰς τιμὰς τῶν ὠνίων. il est sot comme un —, παροιμ. εἶναι εὐήθης, ἀνόητος. — percé ἄνθρωπος ἄστοχος, κ. τρυποχέρης. mettre tous ses œufs dans un — ἐξαρτῶ ὅλην μου τὴν τύχην ἀπὸ μίαν ἐπιχείρισιν le dessus du — οἱ ἐκλεκτότεροι καρποὶ τοῦ καλάθου le fond du — τὰ ἀπορρίψιμα, κ. τὰ ἀποδιαλούδια. § κάλαθοι, πλατεῖα τινὰ γυναικεῖα ἐνδύματα τῶν παλαιῶν χρόνων.

Panification, Ϡ ἀρτοποιΐα, ἡ εἰς ἄρτον μεταβολὴ ἀλευρωδῶν μορίων.

Panionies. Ϡ. πλ. Πανιόνια, ἑορτὴ τοῦ Ποσειδῶνος.

Panique, ἐπ. terreur — πανικὸς φόβος, (καὶ οὐσ. Ϡ.) une — πανικὸς φόβος.

Pankama, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Γουϊάνης.

Panke, Ϡ. φυτὸν τοῦ Χιλί.

Panis, ἴδ. Panic.

Pannaire, Ϡ. δέρμα καλύπτον τὰ μεταξωτὰ ὑράσματα εἰς τὸ ἐργοστάσιον διὰ νὰ μένουν καθαρά.

Panne, Ϡ. τριχωτὸν, (εἴδος ὑράσματος μάλλινον, μεταξωτὸν, ἢ βαμβακερὸν, ὁμοιον μὲ ὁλοσηρικὸν, ἀλλὰ μὲ τρίχας μακρυτέρας καὶ ἀραιοτέρας). § λίπος, πάχος (τοῦ χοίρου καὶ ἄλλων τινῶν ζώων, ἐξ οὗ κατασκευάζεται ἄλειμμα). § mettre en —, rester en — ἀνακωχέω, διαθέτω τὰ ἱστία μὲ τρόπον ὥστε τὸ πλοῖον νὰ μείνῃ ἀκίνητον, καὶ μεταφ. μένω καρδοκῶν, ποσμένων τὰς περιστάσεις. § τὸ ὀξὺ μέρος τῆς σφύρας. § ὑπέρτονον, δοκὶς, δοκάρι, κ. πατερον, γρεντία, (ἡ ὁριζόντιος δοκὸς τῆς ὀροφῆς).

Panneau, ἀρ. ἑκάστη τομὴ ἢ ἐπιφάνεια τῶν πελεκητῶν λίθων, ἰταλ. φασέτα. § κανὼν (ξύλινος, χάρτινος, κτλ. τῆς λαξεύτεως τῶν λίθων). § φάτνη, (πᾶσα ἐπιφάνεια ἔχουσα πέριξ στεφάνην ἢ κορωνίδα, κ. περβάζι). les — d'une porte τὰ φατνώματα τῆς θύρας. — de sculpture φατνώματα περιωραϊσμένα μὲ γλυφάς. — de glace, de vitre καθρέπτης, ὕελος ἐνηρμοσμένος εἰς κορωνίδα. § — de fer σιδηρᾶ κιγκλίδες (ἐξώστου, κλίμακος, κτλ) § δίκτυον (διὰ λαγωούς). tendre un —, donner dans le —, ἴδ. piège. § τύλαι, (μαξυλάρια) εἰς ἑκάτερον μέρος τοῦ ἐφιππίου διὰ νὰ μὴ πληγώνηται ὁ ἵππος.

Panneauter, οὐδ. στήνω δίκτυα διὰ λαγωούς.

Panner, ἐν. πελεκῶ μὲ τὸ σκέπαρνον.

Penneton, ἀρ. βαλανάγρα, τὸ κάτω μέρος τοῦ κλειδίου. § — d'espagnolette μάνδαλος παραθύρου. § καλάθιον τῶν ἀρτοποιῶν.

Pannexterne, ἀρ. ἐπικάρπιον.

Pannicule, Ϡ. — adipeuse, ἡ graisseuse, ἴδ. tissu cellulaire. —charnu, ἴδ. tégument musculeux.

Panninterne, ἀρ. σαρκοκάρπιον, μέμβρανα ἐσωτερικὴ τοῦ ἐπικαρπίου.

Pannoir, ἀρ. σφύρα (πρὸς κατασκευὴν τῶν κεραλῶν τῶν καρφίδων).

Pannomie, Ϡ. παννομία, ἀρχαία συλλογὴ τῶν νόμων.

Pannus, ἀρ. εἶδος ἐρυθρᾶς ἐκχυμώσεως.

Panococo, ἀρ. ἐρυθρίνη κοραλόκαρπος, μέγα δένδρον τῆς Καϋένης.

Panon, ἀρ. πτηνόν τι τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Panonceau, ἀρ. παράσημα (ἐκτυπούμενα εἰς χάρτην διὰ νὰ δώσουν ἐπισημότητα εἰς αὐτὸν, ἢ προσαρτώμενα εἰσταυρόνπρὸς δεῖγμα κυριότητος).

Panope, ἀρ. πανοπαία, γένος πτηνῶν νηκτικῶν. § πανόπη, γένος ἐντόμων.

Panophobie, Ϡ. πανικὸς φόβος, ἀσθένεια.

Panoplie, Ϡ. πανοπλία.

Panops, ἀρ. πάνοψ, γένος ἐντόμων.

Panorama, ἀρ. πανόραμα, (εἰκὼν κυκλοτερὴς, παριστῶσα ὁλόκληρον θέσεώς τινος τὸν ὁρίζοντα, καὶ διατεθειμένη ὥστε ν' ἀπατᾷ τὸν θεατήν).

Panorpates, Ϡ. πανόρπετα, σύστημα ἐντόμων.

Panorpe, Ϡ. πανόρπηξ, γένος ἐντόμων.

Panossares, ἀρ. πλ. πανία μὲ τὰ ὁποῖα καλύπτονται οἱ Ἰνδοί.

Panoure, Ϡ. πλοῖον κινέζικον.

Panphalée, Ϡ. * παμφάλεια, γένος φυτῶν.

Pansage, ἀρ. ἴδ. Pansement.

Panse, Ϡ. οἰκ. εἰρων. κοιλία, κ. παραδαρμένη. il a la — pleine ἐγέμισε τὴν παραδαρμένην του. se faire crever la — φονεύομαι εἰς πόλεμον, ἢ μονομαχίαν. avoir les yeux plus grands que la — τρώγω ὀλίγον ἀφ' οὗ ἔδειξα ὅτι πεινῶ. § ὁ πρῶτος στόμαχος τῶν μυρηκωμένων. § τὸ στρογγύλον μέρος τοῦ α. il n'a pas fait une — d'a δὲν ἔλαβε τὸν κάλαμον, δὲν ἔγραψε τίποτε.

Pansement, ἀρ. θεραπεία, ἐπίδεσις, ἄλλαγμα (πληγῆς). § ἡ ἐπιμέλεια (τῶν ἵππων), ἱπποκομία.

Panser, ἐν. θεραπεύω, δένω, ἀλλάζω (πληγήν). § ἐπιμελοῦμαι (ἵππον), ἱπποκομῶ.

Panstéréorama, ἀρ. ὁλόκληρος παράστασις στερεοῦ τινος σώματος.

Pantagogue, ἴδ. Panchymagogue.

Pantaguères, Ϡ. πλ. σχοινία στερεοῦντα τοὺς ἱστούς.

Pantaléon, ἀρ. πανταλέων, μουσικὸν ὄργανον.

Pantalon, ἀρ. βρακίον, περισκελίδες, τὸ φόρεμα τοῦ κάτω μέρους τοῦ σώματος, τὸ ἐνδύον τοὺς πόδας. § μῖμος (τῆς κωμῳδίας). à

la barbe de —, παροιμ. ἐαπόδος καὶ εἰς τὸ πεῖσμά τινος. § οἰκ. ἄνθρωπος πολύτροπος, πολυμήχανος. § κάθετον κύμβαλον, μουσικὸν ὄργανον.

Pantalonnade, Ϡ. οἰκ. μιμικὸς χορός. § γελοῖον μηχάνημα. § πλαστὴ χαρά, πλαστὴ λύπη.

Pantelant, te, ἐπ. ἀρχ. ἴδ. Haletant. § chaire —e σπαίρουσα σάρξ.

Panteler, οὐδ. ἀρχ. ἴδ. Haleter.

Pantène, Ϡ. εἶδος δικτύου δι' ἐγχέλεις.

Pantenne. Ϡ. des vergues en — κεραῖαι σταυροειδῶς διατεθειμέναι. § être en— ἔχω τὸ πλοῖον χωρὶς ἁρμένα καὶ ἀκατάλληλον διὰ πλοῦν.

Panter, ἐν. ταινίαν τὰ δέρματα εἰς τὸ μάγγανον.

Pantes, Ϡ. πλ. κογχύλαι χρησιμεύουσαι ὡς νομίσματα.

Panteur, ἀρ. μάγγανος τῶν σκυτοτόμων.

Panthachate, ἀρ. πανθηραχάτης, ἀχάτης διάστικτος.

Panthée, ἐπ. Ϡ. figure — ἄγαλμα πάνθεον, τὸ φέρον τὰ σύμβολα διαφόρων θεοτήτων.

Panthéisme, ἀρ. πανθεϊσμός, θρησκεία τῶν παραδεχομένων τὸ πᾶν ὡς θεόν.

Panthéon, ἀρ. πάνθεον, ναὸς ὅπου κατατίθενται τὰ λείψανα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

Panthère, Ϡ. πάνθηρα, λίθος τις.

Penthère, Ϡ. πάνθηρ, λεοπάρδαλις, θηρίον τῆς Ἀφρικῆς. § pière de — ἴδ. Panthachate.

Pantière, Ϡ. δίκτυον δι' ἀ τὰ πτηνά.

Pantin, ἀρ. νευρόσπαστον.

Pantine, Ϡ. δέμα θηλειῶν μετάξης ἢ κλωστῆς.

Pantogène, ἐπ. crystal — παντογενὲς κρύσταλλον.

Pantogonie, Ϡ. παντογωνία, σχῆμα γεωμετρικόν.

Pantographe, ἀρ. ἴδ. singe.

Pantoiment, ἀρ. ἄσθμα (εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόκεινται οἱ ἵππακες).

Pantoire, Ϡ. ἴδ. Pendeur.

Pantois, ἀρ. ἐπ. ἀρχ. ἀσθμαίνων. § ἔκπληκτος.

Pantomètre, ἀρ παντόμετρον, μαθηματικὸν ἐργαλεῖον.

Pantomime, ἀρ. παντόμιμος, ὑποκριτὴς ἐκφραζόμενος διὰ χειρονομιῶν.

Pantomime, Ϡ. παντόμιμος, μῖμος, κ. παντομίμα, δράμα εἰς τὸ ὁποῖον τὸν διάλογον ἀντικαθιστῶσιν αἱ χειρονομίαι. § ἐπ. παντομιμικός. § χειρονομία, ὑπόνοησις. une — animée ζωηρὰ χειρονομία. sa déclamation est mauvaise, mais sa — est bonne ἡ ἀπαγγελία του εἶναι κακή, ἀλλ' αἱ χειρονομίαι του εἶναι καλαί.

Pantophobie, Ϡ. πανφοβία, φόβος παντὸς πράγματος.

Pantoptères, ἀρ. πλ. παντόπτερα, ἰχθεῖς.

Pantoquières, Ϡ πλ. σχοινία στηρίζοντα τὰ καρχήσια.

Pantoufle, Ϡ. συρτὴ ἐμβάς, (ἑλλ. εὐμερίς), συρτὸν παπούτζι. il ôtait en —s ἐφόρει συρτὰς ἐμβάδας. mettre ses souliers en —s πατῶ τὰς ἐμβάδας μου, φέρω πατημένας ἐμβάδας, (παπούτζια). raisonner comme une —, ἢ raisonner — λέγω ἀνοησίας, παραλαλῶ. fer à — πέταλον λεπτυνόμενον πρὸς τὰ ἔξω. en —s, παροιμ. ἐν ἀνέσει.

Pantouflier, ἀρ. ἴδ. squale.

Panurge, ἀρ. πανοῦργος, γένος ἐντόμων.

Panzère, Ϡ. Παιζερία, φυτὸν τῆς Καρολίνης.

Paon, ἀρ. (προφ Pan), ταὼς, κ. παγώνι, πτηνὸν. glorieux comme un — περφυσημένος ὡς ὁ ταώς. § ἀστερισμὸς τοῦ μεσημβρινοῦ ἡμισφαιρίου. § ταὼς ὁ μέγας, εἶδος χρυσαλίδος. § —bleu, εἶδος λάβρακος, ἰχθύς. § — d'inde, ἰχθύς. ἴδε Bandoulière. § — de jour εἶδος χρυσαλίδος. § — de mer ταὼς τῆς θαλάσσης, ὄνομα διαφόρων ἰχθύων. § — marin. ἴδε oiseau royal. § — marin, ταὼς ὁ θαλάσσιος, σκώληξ τις τῆς θαλάσσης.

Paonne, Ϡ. (προφ. Panne), θηλυκὸς ταώς.

Paonneau, ἀρ. (προφ. Panneau). νεοσσὸς τοῦ ταῶνος.

Paonnier, ἀρ. ὁ τρέφων ταῶνας.

Papa, ἀρ. πάππας, πατὴρ, κ. μπαμπᾶς. petit — παππίδιον. crier —,παππάζω, φωνάζω μπαμπᾶ.grand papa — πάππος, παππούς.

Papable, ἐπ. ἐκλόγιμος ὡς πάπας, ἔχων τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας διὰ νὰ ἐκλεχθῇ.

Papal, le, ἐπ. παπικὸς, ὁ τοῦ πάπα.

Paparian, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμβοΐνης.

Papas, ἀρ. ἱερεὺς, παππᾶς (τῶν νέων Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων).

Papauté, Ϡ ἡ ἀξία τοῦ πάπα. sous la — d'un tel ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ δεῖνος πάπα.

Papavéracées, Ϡ. πλ. μηκωνοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Papayer, ἀρ. Καρίκη, δένδρον τῶν δύω Ἰνδιῶν.

Pape, ἀρ. Πάπας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκκλησίας τῶν δυτικῶν. § ἐμβέριζα κεῖρις, πτηνὸν τῆς Φλωρίδος καὶ Λουϊσιάνης.

Papegai, ἀρ. (ἄλλοτε ὁ ψιττακὸς). χάστινος ὄρνις χρησιμεύων ὡς σκοπὸς τῶν ἀσκουμένων εἰς πυροβόλησιν.

Papegaud, ἴδ. Papegai.

Papelard, ἀρ. οἰκ. ὑποκριτὴς (περὶ τὰ θρησκευτικά). § —d, — de ἐπ. ὑποκριτικός.

Papelarder, οὐδ. ὑποκρίνομαι τὸν εὐλαβῆ, κινῶ τὰ χείλη ὡς προσευχόμενος.

Papelardise, Ϡ. ὑπόκρισις, ψευδὴς εὐλάβεια.

Papeline, Ϡ. λεπτὸν μεταξωτὸν διαστὲς ὕφασμα.

Paperasse, Ϡ. πελαιόχαρτον.

Paperasser, οὐδ. οἰκ. ἀσχολοῦμαι εἰς καταταξιν ἐγγράφων, ἀσχολοῦμαι εἰς παλαιόχαρτα. § πολυγράφω, γράφω πολλὰ ἀνωφελῆ χαρτία.

Paperassier, ἀρ. οἰκ. χαρτοκατασκόπος, ὁ συλλέγων ἄχρηστα παλαιόχαρτα.

Papet, ἀρ. Νόμισμα τῆς Ῥώμης ἐξισούμενον μὲ 1 Δραχ. 13 Λεπ. περίπου.

Papeterie, Ϡ. χαρτοποιεῖον, κατάστημα ὅπου κατασκευάζεται χαρτίον. § χαρτοποιΐα, ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν χαρτίον.

Papetier,ἀρ.χαρτοποιὸς,ἢχαρτοπώλης.

Paphie, Ϡ. παφία, γένος κογχυλίου.

Papia, Ϡ. ἴδε Orvale.

Papier, ἀρ. χάρτης, χαρτίον. maculin de — χαρτόμυλος. — brouillard στυ(ου)πόχαρτον. — timbré χαρτόσημον. — libre ἡ mort ἄσημαντος χάρτης, ὁ μὴ σεσημασμένος. — peint ἡ teinture γραπτὸς, ζωγραφιστὸς χάρτης, ὁ πρὸς εὐθήνιαν τῶν τοίχων κτλ. — à fleurs διανθὴς χάρτης. — marbré μαρμαρωτὸς χάρτης, ὁ μιμούμενος τὰ μάρμαρον. jeter ses idées sur le — ῥίπτω εἰς τὸ χαρτίον, γράφω τὰς ἰδέας μου. gâter, barbouiller du — φθείρω χαρτίον, γράφω πράγματα ἀνάξια λόγου. figure de — πρόσωπον ὠχρὸν, ἀσθενές. § ἔγγραφον, χαρτίον. a cela s'est trouvé dans ses —s τοῦτο εὑρέθη εἰς τὰ ἔγγραφά του. les —s d'une affaire τὰ εἰς ὑπόθεσίν τινα ἀναγόμενα ἔγγραφα. il est sur mes —s εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ βιβλία μου (ὡς χρεώστης). être bien ou mal sur les —s de quelqu'un ἔχω καλὴν ἢ κακὴν ὑπόληψιν παρά τινος. voilà de vos —s μὴ ἐπιζῇς εἰς τοῦτο. — volant μονόφυλλον, ἄδετον χαρτίον. — terrier γαιολογιον, κτηματολόγιον τῶν παλαιῶν τιμαριωτῶν. § —s τὰ ἔγγραφα (τ' ἀποδεικνύοντα βαθμὸν, πατρίδα, ἡλικίαν κτλ. τινός, εἶδος διαβατήριον, βαπτιστικὸν κτλ.). ses —s s'étaient en règle τὰ ἔγγραφά του εἶχον καλῶς. § ἀρχ. ἡμερολόγιον, τὸ καθημερινόν. § — ᾱ — monaie χαρτονόμισμα. § les —s d'un négociant τὰ συναλλάγματα τὰ ὑπογεγραμμένα ὑπό τινος ἐμπόρου. —s publics, —s nouvelles ἐφημερίδες.

Papillaire, ἐπ. Ϡηλοειδὴς (εἰς τὴν ἀνατομίαν).

Papille, Ϡ. θηλὴ, μαστοειδὴς ἔξοχωσις. § στίγματα (εἰς διάφορα διάστικτα δέρματα).

Papillon, ἀρ. ψυχὴ,χρυσαλλὶς, κ. πεταλοῦδα, ἔντομον πτερωτόν. ἐπ.

un —, μεταφ. εἶναι κοῦφος, ἐλαφρὸς, ἄστατος. § ὁ ἀτρακταῖος ἱστὸς, ὁ ἀνώτατος τοῦ πλοίου.

Papillonacé, ée, ἐπ. κολοβοανθῆ (φυτὰ), τῶν ὁποίων τὸ ἄνθος εἶναι ὁσπριωτὸν καὶ ὁμοιάζει μὲ πεταλούδαν.

Papillonidos, Ϛ. πλ. ψυχάρια, σύστημα ἐντόμων.

Papillonner, οὐσ. πτερυγίζω, πλανῶμαι, μεταβαίνω ἀστάτως ἀπὸ ἀντικείμενον εἰς ἀντικείμενον.

Papillotage, ἀρ. μαραυγία, θάμβωσις, ἡ συνεχὴς καὶ ἀκούσιος κίνησις τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ ἐμποδίζουσα τὴν ὅρασιν. § στιλπνότης (εἰκόνος ἐλθαμβοῦσα τὴν ὅρασιν). § — de style, μεταφ. περιέργεια, ἐπιτήδευσις ὕφους. § ἡ μὴ καθαρὰ ἐκτύπωσις, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ γράμματα φαίνονται διπλᾶ.

Papillote, Ϛ. βοστρύχιον, ζουγρὸν, χαρτὶ (ἡ σέρμα μὲ τὸ ὁποῖον βοστρυχίζουν τὴν κόμην). mettre des —s βάζω ζουγρὰ, βάζω χαρτιά. mettre ses cheveux dans les —s βάζω τὰ μαλλιά μου εἰς τὰ χαρτιά. elle est en —s ἔχει τὰ μαλλιά της εἰς τὰ χαρτιὰ, τὴν κόμην της εἰς βοστρύχια. for à —s στρεπτὴρ, σίδηρον τῶν ζουγρῶν. cet écrit n' est bon qu'a faire des —s τὸ ἔγγραφον τοῦτο δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε. § côtelette en — ὑσίκιον εἰς χαρτίον ψημένον. § ζαχαρικὰ εἰς χαρτὶ τηλιγμένα.

Papilloter, οὐδ. μαραυγῶ, θαμβοῦμαι. les yeux lui —ent οἱ ὀφθαλμοί του μαραυγοῦν, θαμβοῦνται, κινοῦνται ἀμφιβολοι καὶ δὲν δύνανται νὰ προσηλωθοῦν εἰς κἀνὲν ἀντικείμενον. § καταστράπτω, θαμβόνω, ἐπὶ εἰκόνος θαμβούσης τὴν ὄψιν διὰ στιλπνῶν χρωμάτων. § un style qui —e ὕφος περίεργον, ἐπιτετηδευμένον.

Papillots, ἀρ. πλ. στίγματα τῆς ἐρυθριτίδος νόσου.

Papimane, ἀρ. ὁ φίλος τῆς παπικῆς ἐξουσίας.

Papimanie, Ϛ. ἀφοσίωσις εἰς τὴν παπικὴν ἐξουσίαν.

Papinianiste, ἀρ. Παπινιανιστὴς, ὀπαδὸς τοῦ Παπινιανοῦ.

Papion, ἀρ. Πίθηξ, σφίγξ, εἶδος πιθήκου.

Papisme, ἀρ. παπισμὸς, καθολικισμός.

Papiste, ἀρ. παπιστὴς, καθολικός.

Papistique, ἐπ. ὁ τοῦ πάπα ἢ τοῦ παπισμοῦ.

Pappophore, ἀρ. παπποφόρον, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Papulaire, Ϛ. φυκταινωτὸν, γένος φυτῶν τῆς Ἀραβίας.

Papule, Ϛ. φλύκταινα, φυομένη εἰς τὸ σῶμα

Papyracé, ée, ἐπ. παπυροειδὴς (ἐπὶ κογχυλῶν διαφανῶν καὶ λεπτῶν).

Papyrier, ἀρ. παπυρία, γένος φυτῶν.

Papyrifère, ἐπ. arbre — δένδρον παπυροφόρον, ἐξ οὗ δύναται νὰ κατασκευασθῇ χαρτίον.

Papyrus, ἀρ. πάπυρος, φυτὸν τῆς Αἰγύπτου, ἐξ οὗ κατεσκευάζετο χαρτίον.

Paquage, ἀρ. στοιβασία (τῶν μαινίδων καὶ ἄλλων ἰχθύων εἰς πίθους, βαρέλλια).

Paque, ἡ —s, Ϛ. Πάσχα, χυδ. πασχαλιὰ, (ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως). faire ses —s μεταλαμβάνω τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα. cesser de jeuner le jour de —s πασχάζω. œufs de — τὰ πασχαλικὰ αὐγὰ, τὰ κόκκινα αὐγά. § — τὸ πάσχα τῶν Ἑβραίων. § —s fleuries ἡ κυριακὴ τῶν Βαΐων.

Paquebot, ἀρ. ταχύπλουν, πλοῖον ταχυδρομικόν. — à vapeur ταχυδρομικὸν ἀτμόπλουν.

Paquer, ἐν. στοιβάζω ἰχθεῖς εἰς βαρέλλια.

Pâquerette, Ϛ. ἴδ. Marguerite.

Paquet, ἀρ. δέμα, δέσμη, φορτίον, φάκελλος. — de lettres φάκελλος ἐπιστολῶν. mettre en —, par —s διατίθεμι εἰς δέματα, εἰς φακέλλους. § συσκευασία· (δὶ ὁδοιπορίαν). faire son — συσκευάζομαι, ἑτοιμάζομαι ν' ἀπέλθω. plier son — ἀποδιδράσκω, καὶ μεταφ. ἀποθνήσκω. § ὅλαι αἱ ἐπιστολαὶ (ὅσας θέλει φέρει ὁ ταχυδρόμος τινὸς πόλεως). j'ai eu ma lettre dans le — d'Angleterre εἶχα ἐπιστολὴν μεταξὺ τῶν ἐξ Ἀγγλίας ἐπιστολῶν. § οἰκ. σάκκος κρέατος, ἄνθρωπος παχύς. § ἄνθρωπος ὀχληρός. § donner un — à quelqu'un ἀρχ. μεταφ. προτάπτω τι εἴς τινα, ἢ ἀπατῶ τινα. donner dans un — ἀπατῶμαι. donner à quelqu'un son — ἀποκρίνομαι εἴς τινα ἀποτόμως. faire un — sur quelqu'un λέγω κατηγορίας κατά τινος. risquer le — ῥιψοκινδυνεύω. § μερὶς κειμένου δεδεμένη μὲ κλωστὴν, ἀλλ' ἀδιαίρετος εἰς σελίδας (παρὰ τυπογράφοις).

Paquet-bot, ἴδε Paquebot.

Paquetier, ἀρ. τυπογράφος ἐργαζόμενος κατὰ μερίδας

Paqueur, ἀρ. ὁ στοιβάζων ἰχθεῖς εἰς βαρέλλια.

Par, πρόθ. διὰ (μετὰ γενικῆς, ἢ) ἀπὸ (μετ' αἰτιατικῆς σημαίνει τὸν τόπον δι' οὗ). par terre et par eau διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. par où? διὰ τίνος μέρους; il a passé par le canal ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν ποταμόν. § ἐν (μετὰ δοτικῆς), εἰς (μετ' αἰτιατικῆς σημαίνει τὸν τόπον ἐν' ᾧ, ἀορίστως ἐκφραζόμενον). on dit par la ville λέγεται ἐν τῇ πόλει. il se promène par les rues περιφέρεται εἰς τοὺς δρόμους. de par le monde εἰς τὸν κόσμον που. par tout le monde καθ' ὅλον τὸν κόσμον. nous étions par 30 degrés de latitude εἴμεθα εἰς 30 μοιρῶν πλάτος. § ἐκ (μετὰ γενικῆς), ἀπὸ (μετὰ αἰτιατικῆς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον). il le tient par la main τὸν κρατεῖ ἀπὸ τὴν χεῖρα. je le reconnais par sa mine τὸν ἀναγνωρίζω ἀπὸ τὸ ἦθός του. par le Roi ἀπὸ τὸν Βασιλέα, κατὰ βασιλικὴν διαταγήν. § ἐκ, ὑπὸ (μετὰ γενικῆς), ἀπὸ, διὰ (μετ' αἰτιατικῆς, αἰτίαν). par crainte διὰ φόβον, ὑπὸ φόβου. par mégarde ἐξ ἀπροσεξίας. par quoi δι' ὅ. § ὑπὸ (μετὰ γενικῆς) ἀπὸ (μετ' αἰτιατικῆς τὸν ποιήσαντα) la Henriade par Voltaire ἡ Ἐρρὶας ὑπὸ τοῦ Βολταίρου. § διὰ (μετὰ γενικῆς τὸ μέσον). par la poste διὰ τοῦ ταχυδρομείου. § κατὰ, ἀνὰ (μετ' αἰτιατικῆς) par dizaines ἀνὰ δεκάδας. § πρὸς (μετ' αἰτιατικῆς). par mépris πρὸς περιφρόνησιν. § εἰς (αἰτιατ. σημαίνει ὅρκον). il jure par les saints ὀμνύει εἰς τοὺς ἁγίους. par ma foi μὰ τὴν πίστιν μου § ἐπὶ (μετὰ γενικῆς, ἢ) μὲ (μετ'αἰτιατικῆς, εἰς τὸ διάστημα.) par le beau temps ἐπὶ τῆς καλοκαιρίας, μὲ τὴν καλοκαιρίαν. § par delà, par deça, par dedans, par dehors ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνδοθεν, ἔξωθεν. pardessus ἄνωθεν, ὑπεράνω. pardessus les maisons, les moulins, l'épaule, ἴδε τὰς λέξεις ταύτας. par dessus, οὐσ. τὰ περιπλέον (τῆς συμφωνηθείσης τιμῆς) par dessus de viole, ἴδε dessus. par ici ἐντεῦθεν, ἀπ' ἐδῶ. par-là ἐκεῖθεν, ἀπ' ἐκεῖ. § par là διὰ τούτου. qu' entendez vous par là τί ἐννοεῖς διὰ τούτου il faut passer par là τοῦτο εἶναι ἀφευκτον, ἀναπόφευκτον. § par-ci par-là ἔνθεν κακεῖθεν. § par-ci par-là ἀνακολούθως § par après, ἀρχ. ἔκτοτε. § par trop, οἰκ. πάρα πολὺ, εἰς ἄκρον. § par conséquent ἐπομένως. § parceque ἐπειδὴ (ὅταν ἀποδίδεται εἰς ἑπόμενα), διότι (ὅταν ἀποδίδεται εἰς προηγούμενα). par-devers παρὰ (μετὰ δοτικῆς). il retient les papiers par devers soi κρατεῖ τὰ ἔγγραφα παρ' ἑαυτῷ. parderant ἐνώπιον pardevant notaire ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

Parabase, Ϛ. παράβασις (εἰς τὰς ἀρχαίας κωμῳδίας.)

Parabates, ἀρ. πλ. παραβάται (εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀγῶνας, οἱ πεζοδρομοῦντες ἀφοῦ ἔτρεξαν μὲ τὸ ἅρμα).

Parabolains, ἀρ. πλ. παράβολοι, ῥιψοκίνδυνοί τινες θεραπεύοντες εἰς τὰ νοσοκομεῖα τοὺς ἀπὸ μεταδοτικὰς ἀσθενείας πάσχοντας.

Parabole, Ϛ. παραβολὴ (ῥητορικὸν σχῆμα ἢ διήγημα αἰνιττόμενον ἀλήθειάν τινα). § παραβολὴ, κωνικὴ τομὴ παράλληλος μὲ μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ κώνου.

Parabolique, ἐπ. παραβολικός, εἰς τὴν γεωμετρίαν.
Paraboliquement, ἐπίρ. παραβολικῶς (εἰς τὴν ῥητορικὴν καὶ τὴν γεωμετρίαν).
Paraboloïde, ἀρ. παραβολοειδής, στερεὸν τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιφανεια λήγει εἰς παραβολήν. § παραβολοειδὴς (γραμμή, παραβολὴ ἀνωτέρου βαθμοῦ).— demi cubique παραβολὴ εἰς τὴν ὁποίαν οἱ κύβοι τῶν διατεταγμένων ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους ὡς τὰ τετράγωνα τῶν διαμέτρων.
Paracarpe, ἀρ. παρακάρπιον, ἄγονος ὠοθήκη τινῶν ἀνθῶν.
Paracelsiste, ἀρ. Παρακελσιος, ἰατρος ὀπαδος τοῦ Παρακελσιου.
Paracentèse, Ϛ. παρακεντησις (τῶν ὑδροπικῶν).
Paracentrique, ἐπ. παρακεντρικὸς, (εἰς τὴν αστρονομίαν ὁ μᾶλλον ἢ ἧττον πλησιάζων εἰς τὸν ἥλιον, το κέντρον τοῦ πλανητικοῦ συστήματος).
Parachûte, ἀρ. ἀλεξίπτωτον, μηχανή τις τῶν ἀεροβατῶν, μεθ' ἧς καταβαίνουσι χωρὶς νὰ πέσωσι.
Parachèvement, ἀρ. (ἀρχ.) τελειοποίησις, ἔσχατον τέλος.
Parachever, ἐν. (ἀρχ.) τελειοποιῶ, τελειόνω.
Parachronisme, ἀρ. παραχρονισμὸς, ἀναχρονισμὸς, καθ' ὃν πρᾶξις τις ἀναφέρεται εἰς ἐποχὴν μεταγενεστέραν τῆς ἀληθοῦς.
Paraclet, ἀρ. παράκλητος, τὸ ἅγιον πνεῦμα.
Paraclose, ἴδε Parclose.
Paracmastique, ἐπ. fièvre — πυρετος παρακμάζων.
Paracope, ἴδ. Rêvasserie.
Paracorolle, Ϛ. παρακάλυξ, μέρος τι ὁμοιαζον μὲ κάλυκα ἄνθους, καὶ ἐντος τοῦ κάλυκος περιεχομενον.
Paractène, ἀρ. παράκτενον, φυτὸν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Paracousie ἢ **Paracuse**, Ϛ. παράκουσις, ἐλάττωμα τῆς ἀκοῆς.
Paracynancie, Ϛ. παρακυνάγχη, εἶδος κυναγχης.
Parade, Ϛ. ἐπιδειξις, ἐπιφάνεια. — de sagesse ἐπιδειξις σοφιας. faire — de quelque chose ἐπιδεικνύω τι. chambre de — θάλαμος πρὸς ἐπίδειξιν, πρὸς ξενισμόν. (τουρκ. μουσαφιροδας). lit de — νεκρικὸς κραβάτος (ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκτίθεται ὁ νεκρὸς). § σκηναὶ τινες χωμικαὶ τῶν παντομίμων. § ἱππαγορά. § παράταξις. en — ἐν παρατάξει. § ἔκκλισις (τῆς προσβολῆς εἰς τὴν ξιφομαχίαν). καὶ μεταφ. πρόχειρος ἀπάντησις εἰς ἐπίπληξιν. § ἐπιστασις, στάσιμον ἵππου μετα τὸ βαδισμα.
Parader, οὐδ. faire — un cheval ἐπιδεικνύω ἵππον εἰς τὴν ἱππαγορὰν. § διαδράμω προπαρασκευαζόμενος εἰς ναυμαχίαν.
Paradiaire, Ϛ. εἶδος διαιτύου.
Paradigme, ἀρ. παράδειγμα (εἰς τὴν Γραμματικήν).
Paradis, ἀρ. παράδεισος. — terrestre ἐπίγειος παράδεισος ce jardin est un —, μεταφ. ὁ κῆπος οὗτος εἶναι παράδεισος. être en — εἰμὶ πλήρης χαρᾶς. les joies du — μεγάλαι εὐθυμίαι. § ὑπερῶον (τοῦ θεάτρου). § oiseau de —, ἴδ. Oiseau. pommier de — εἶδος μηλαίας.
Paradisier, ἀρ. ἴδε Oiseau de Paradis.
Paradoxal, le, ἐπ. παράδοξος. opinion —e παραδοξολογία. § ὁ φιλῶν τὰ παράδοξα.
Paradoxe, ἀρ. παραδοξολογία. avancer des —s παραδοξολογῶ. un homme à —s ἄνθρωπος παραδοξολόγος § ἐπ. παράδοξος.
Paradoxisme, ἀρ. παραδοξία.
Paradoxite, ἀρ. παραδοξίτης, ὀρυκτόν τι.
Paradoxologue, ἀρ. παραδοξολόγος.
Parætonium, ἀρ. παραιτώνιον, ὕλη τις χρήσιμος εἰς τοὺς ἀρχαίους ζωγράφους.
Parafe ἢ **Paraphe**, Ϛ. μονογραφία, γραμματά τινα τῆς ὑπογραφῆς ἀντ' αὐτῆς συντόμως γραφόμενα.
Parafer ἢ **Parapher**, ἐν. μονογραφῶ, ὑπογράφω διὰ μονογραφίας.
Parafeu, ἀρ. ἀλεξίπυρα, μικρὰ τειχη ἐμπρὸς τῶν κλιβάνων.
Parage, ἀρ. (ἀρχ.) γενος. de haut — εὐγενής. § θέσις (ναυτική). la mer est orageuse dans ces —s ἡ θάλασσα εἶναι θυελλώδης εἰς τὰ μέρη ταῦτα § οἰκ. μέρος, (καὶ εἰς τὴν ξηράν).
Paraglace, ἀρ. παραπάγιον, ἔμβολον εἰς τὰ πλοία, θραῦον τοὺς ἐπερχομένους πάγους.
Paraglosse, ἀρ. παραγλώσσιον, πρῶσμα πυρὰ τὴν γλῶσσαν.
Paragogue, Ϛ. παραγωγὴ (γραμματική).
Paragogique, ἐπ. παραγωγικός.
Paragraphe, ἀρ. παράγραφος. § παραγραφος, το σημεῖον τοῦ παραγράφου.
Paraguante, Ϛ. (προφ. Paragouante) ἀνταμοιβὴ, ἀντιμισθία.
Parague, ἀρ. ἔντομον τῆς Γερμανίας, τῆς τάξεως τῶν διπτέρων, συστήματος τῶν ἀθερικέρων.
Paraguien, enne, ἐπ Παραγούϊος, κάτοικος τῆς Παραγουΐας.
Paraison, Ϛ. ὄϊνος, ἰδιαίτερόν τι σχῆμα ὑαλής, ἥτις κατασκευάζεται φυσωμένου συγχρόνως καὶ περιστρεφομένου τοῦ υέλου εἰς πλᾶκα σιδήρου.
Paraisonnier, ἀρ. ὁ κατασκευάζων τὰς φιάλας τὰς καλουμένας δίνους.
Paraître, οὐδ. φαίνομαι. la lune —ait φαίνεται ἡ σελήνη. commencer à — ἀναφαίνομαι. faire — δεικνύω. quand votre ouvrage —a-t-il? πότε θὰ φανῇ, θὰ ἐκδοθῇ το σύγγραμμά σου; cela me —ait grand τοῦτο μοὶ φαίνεται μέγα. il —ait un comète (ἀπροσώπ). φαίνεται κομήτης. il me —ait que vous avez tort μοὶ φαίνεται, νομίζω ὅτι ἔχεις ἄδικον. il y —ait φαίνεται, γίνεται ὅλον, ἀποδεικνύεται.. il est ivre, il y —ait à sa démarche εἶναι μεθυσμένος, φαίνεται ἀπὸ τὸ βάδισμά του. il n'y a rien qui n'y —aisse εἶναι προφανές.
Paralée, Ϛ. παραλία, ὄνομα τῆς Γουϊάνης.
Paralepsis, ἀρ. παράλειψις, γένος ἰχθύων.
Paraliens, ἀρ. πλ. παράλιοι, οἱ πλέοντες ἐπὶ τῆς Παράλου
Paralipomènes, ἀρ. πλ. παραλειπόμενα, δύω βιβλία τῆς Γραφῆς.
Paralipse, Ϛ. παράλειψις, σχῆμα ῥητορικόν.
Parallactique ἢ **Parallactique**, ἐπ. angle — παραλλακτικὴ γωνία. instrument — παραλλακτικὸν ἐργαλεῖον (εἰς τὴν ἀστρονομίαν).
Parallaxe, Ϛ. παράλλαξις, τὸ τόξον τὸ μεταξὺ τῆς ἀληθοῦς καὶ τῆς φαινομένης θέσεως ἀστέρος. § παράλλαξις, γωνία σχηματιζομένη εἰς τὸ κέντρον ἀστέρος ὑπὸ δύο γραμμῶν, ὧν ἡ μία ἀρχεται ἀπὸ το κέντρου, ἡ δὲ ἀπὸ την περιφέρειαν τῆς γῆς.
Parallèle, ἐπ. παράλληλος deux lignes —s δύο παράλληλοι γραμμαι § οὐσ. ἡ παράλληλος. § ὁ παράλληλος (εἰς τὴν σφαιραν, κύκλος παράλληλος μὲ τὸν ἰσημερινόν). § ἡ παράλληλος, εἰς τὴν πολιορκητικὴν, χαράκωμα τῶν πολιορκούντων παράλληλον μὲ το πολιορκούμενον τειχισμα. §. ἀρ. παραλληλισμός. § les —s de Plutarque οἱ παράλληλοι τοῦ Πλουτάρχου. § — à tirer παράλληλος κανών, ἐργαλεῖον τῶν ἰχνογράφων.
Parallèlement, ἐπίρ. παραλλήλως, ἐκ παραλλήλου.
Parallèlipipède, ἀρ. παραλληλεπίπεδον, γεωμετρικὸν στερεὸν σῶμα.
Parallélisme, ἀρ. παραλληλισμός.
Parallélogramme, ἀρ. παραλληλόγραμμον (σχῆμα ἐπίπεδον).
Parallélographe, ἀρ. παραλληλόγραφον, κανὼν πρὸς γραφὴν παραλλήλων.
Paralogisme, ἀρ. παραλογισμός.
Paralyser, ἐν παραλύω. ce coup a —é son bras τὸ κτύπημα τοῦτο παρέλυσε τὸν βραχίονα του. l'opposition —a les efforts du gouvernement ἡ ἀντιπολίτευσις παρέλυσε τοὺς ἀγῶνας τῆς κυβερνήσεως. un bras —é παραλυτικὸς βραχίων.
Paralysie, Ϛ. παράλυσις, παράλυσία (φυσικὴ καὶ ἠθική).
Paralytique, οὐσ. καὶ ἐπ. παραλυτικός.
Paramélie, Ϛ. παραμέλεια, γένος ἐντόμων.

Paramètre, ἀρ. ἡ παράμετρος (γεωμ.).
Paramondra, ἀρ. εἶδος ὀρυκτοῦ τῆς Ἰρλάνδας.
Paramont, ἀρ. κορυφὴ τῆς κεφαλῆς τῆς ἐλαφου.
Parandre, ἀρ. πάρανδρα, γένος ἐντόμων τῆς Ἀμερικῆς.
Parangon, ἀρ. ἀρχ. τύπος, πρωτότυπον. § ὁμοίωσις, ἀντιπαραβολή. sans — ἀμίμητος. § οὐσ. καὶ ἐπ. ἀμετάβλ. ἐντελὴς, μὴ ἔχων ἀτέλειαν. perle —ἐντελὴς μαργαρίτης. § petit — δικαιοκτὸ στιγμῶν στοιχεῖα (τυπογραφικὴ). grand — τῶν εἴκοσι μιᾶς στιγμῶν στοιχεῖα.
Parangonnage, ἀρ. ἐξισασμὸς τῶν ἀνίσων τυπογραφικῶν χαρακτήρων.
Parangonner, ἐν. ἀρχ. ἄχρ παραβάλλω. § ἐξισάζω τοὺς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας, ὅταν εἶναι ἄλλου μεγέθους.
Paranomasie, Ῥ. παρονομασία.
Parant, te, ἐπ. κοσμητικὸς, εὐπρεπιστικὸς, κοσμῶν.
Paranthine, ἴδ. wernerie.
Paranympho, ἀρ. παράνυμφος § ἡ μετὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις δημηγορία εἰς τὰς σχολὰς τῆς Θεολογίας καὶ τῆς ἰατρικῆς.
Paranympher, ἐν. ἐκθέτω τὰ προτερήματα τοῦ προλύτου εἰς τὸν λόγον τὸν κατὰ τὴν ἀπολυτήριον ἐξέτασίν του.
Paraos, ἀρ. πλοιάριον τῆς Κίνας.
Parapar, ἀρ. εἶδος μαύρου σίτου τῆς Ἀμερικῆς.
Parapara, Ῥ. φαρμακερόν τι χόρτον τῆς Ἀμερικῆς, ἄγνωστον εἰς τοὺς φυσικούς.
Parapègme, ἀρ. παράπηγμα, ἀστρονομικὸν ἐργαλεῖον τῶν ἀρχαίων, δεικνύον διὰ στυλίσκου τὰ ἡλιοστάσια. § —s παραπηγματα, πίνακες μετάλλινοι τῶν ἀρχαίων εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεγράφοντο τὰ διατάγματα καὶ αἱ ἀστρονομικαὶ παρατηρήσεις.
Parapet, ἀρ. ἄνδηρον εἰς τὰ ὀχυρώματα, πρόχωμα καλύπτον τὸν στρατιώτην. § στηθαῖον, φραγμὸς εἰς τὰς γεφύρας.
Parapétalifère, ἀρ. παραπεταλοφόρον, γένος φυτῶν.
Paraphe, ἴδ. Parafe.
Parapher, ἴδ. Parafer.
Paraphernaux, ἀρ. πλ. biens —s παραπροίκια, ὅσα ὑπάρχοντα διὰ τοῦ προικοσυμφώνου ἐπιφυλάττει εἰς ἑαυτὴν ἡ γυνὴ ἐκτὸς τῆς προικός.
Paraphimosis, ἀρ. παραφίμωσις, ἀσθένεια τῆς ἀκροδυστίας.
Paraphone, ἐπ. παράφωνος.
Paraphonie, Ῥ. παραφωνία.
Paraphrase, Ῥ. παράφρασις. § παρεξήγησις, (ἐπὶ κακοῦ). § οἰκ. μακρολόγος ἀναπτυξις.
Paraphraser, ἐν. παραφράζω, (μεταφράζω κατ' ἔννοιαν). § ἀναπτύσσω μακρολόγως.
Paraphraseur, euse, ἐπ. οἰκ. παρεξηγητὴς § μακρολόγος.
Paraphraste, ἀρ. παραφραστὴς.
Paraphrénésie, Ῥ. φλόγωσις τοῦ διαφράγματος
Paraphrosyne, Ῥ. ἄχρ. παραφροσύνη.
Paraphyses, Ῥ. πλ. παραφύσεις, τρίχες τινὲς εἴς τινα φυτά.
Paraplégie, Ῥ. παραπληγία, εἶδος ἀποπληξίας.
Parapluie, ἀρ. ἀλεξιβρόχιον, (ἰταλ. ὀμπρέλλα.)
Parasange, Ῥ. παρασάγγη, περσικὸν μέτρον τριάκοντα σταδίων.
Parascénium, ἡ Post-scénium, ἀρ παρασκήνιον, τὸ παρὰ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου μέρος.
Parascève, Ῥ. παρασκευὴ, (ἡ πρὸ τοῦ σαββάτου).
Parasche, ἀρ. κεφάλαιον (τῶν ἰουδαϊκῶν ἱερῶν βιβλίων)
Parasélène, ἀρ. παρασελήνη, μετέωρον, καθ' ὃ φαίνονται δύω σελῆναι.
Parasite, ἀρ. παράσιτος les —s des grands οἱ παράσιτοι τῶν μεγιστάνων. § ἐπ. plantes —s παράσιτα φυτὰ, (τὰ ἐπ' ἄλλων φυόμενα). ornements —s παράσιτα, (τὰ περιττὰ κοσμήματα). § —s παράσιτα, τάγμα ἐντόμων.
Parasol, ἀρ. θολία, σκιάδιον, (ἰταλ. ὀμπρέλλα). § ἴδ. Ombelle, φυτόν.
Parastades, ἀσ. πλ παραστάδες, μέρη τινὰ τοῦ κάλυκος τινῶν ἀνθέων.
Paristamines, ἀρ. πλ παρασταμῖνες, ἄγονοι σταμῖνες εἰς ἄνθη.
Parastyles, ἀρ. πλ παραστύλια, ὁμοιώματα ἐπιστυλίων εἴς τινα ἄνθη.
Paratitlaire, ἀρ. παρατιτλογράφος, ὁ γράψας παρατίτλους.
Paratitle, ἀρ. παράτιτλος, σύντομος ἐξήγησις τίτλων τινῶν τοῦ κώδηκος.
Parathrène, ἀρ. παραθρῆνος, εἶδος θρηνώδους αὐλοῦ τῶν ἀρχαίων.
Paratrimma, ἀρ. παράτριμμα, εἶδος ἐρυσιπέλης.
Parbajollo, ἀρ. νόμισμα τοῦ Μεδιολάνου ἐξισούμενον μὲ 9 λεπτά.
Parctonnerre, ἀρ. ἀλεξικέραυνον, σίδηρον στηνόμενον εἰς τὰς στέγας διὰ νὰ παρεκκλίνῃ τοὺς κεραυνούς.
Paravent, ἀρ. θερρὶς, ὀρθὸν παραπέτασμα.
Parc, ἀρ. παράδεισος, (κλειστὸν δάσος ὅπου τρέφεται ἄγρα πρὸς θήραν). § νομὴ περίφραστος, μάνδρα. § θηριοτροφεῖον, ἰχθυοτροφεῖον, ὀστρακοτροφεῖον. § ἀποθήκη πυροβολικοῦ καὶ ἐφοδίων. § αἱ στρατιωτικαὶ ἅμαξαι, (περιληπτικῶς). § ἁλατοπηγεῖα. βάθροι τοὺς ὁποίους σκάπτουν παραθαλασσίως διὰ νὰ πηγῇ εἰς αὐτοὺς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ.
Parcage, ἀρ. αὐλισμὸς (προβάτων εἰς καλλιεργήσιμον μέρος). droit de — φόρος αὐλισμοῦ.
Parcellaire, οὐσ. καὶ ἐπ. cadastre — κτηματολόγιον κατὰ τεμάχια.
Parcelle, Ῥ. ἐλαχίστη μερὶς, τεμάχιον, ψιχίον.
Parcequo, ἴδ. Par.
Parchasser, ἐν. ἐπὶ κυνῶν διωκόντων τὴν ἄγραν χωρὶς νὰ γαυγίζουν.
Parchemin, ἀρ. διφθέρα, μεμβράνα, περγαμηνόν. — vierge διφθέρα δέρματος ἀρνίων θνησιγεννῶν. allonger le —, οἰκ. μεταφ. πολυγραφῶ, (ἐπὶ δικηγόρων). visage de — ξηρὸν καὶ κίτρινον πρόσωπον. § —s, οἰκ. καὶ μεταφ. δίπλώματα εὐγενείας.
Parcheminerie, Ῥ. διφθερουργεῖον. § διφθερουργία. § διφθερεμπόριον.
Parcheminier, ἀρ. διφθερουργὸς, διφθεροτώλης.
Parcimonie, Ῥ. φειδωλ(ή)ία, γλισχρότης, μικρόζηλος οἰκονομία. avec — φειδωλῶς, γλίσχρως.
Parcimonieux, euse, ἐπ. φειδωλὸς, γλίσχρος, περὶ τὰ μικρὰ οἰκονόμος.
Parcloses, Ῥ. πλ. παραῤῥάκται, κινηταὶ σανίδες εἰς τὸν μυχὸν τοῦ πλοίου περὶ τὴν μεγάλην ἀντλίαν.
Parcourir, ἐν. περιτρέχω. il a —u toute l'Asie περιέτρεξεν ὅλην τὴν Ἀσίαν. — des yeux, ἐπιβλέπω, θεωρῶ. — un livre διατρέχω, φυλλολογῶ βιβλίον.
Parcours, ἀρ. δικαίωμα τοῦ περιφέρειν ποίμνια εἰς νομήν.
Pardalote, ἀρ. παρδαλωτὸν, γένος πτηνῶν τῆς Βρασιλίας καὶ νέας Ὁλλανδίας.
Pardanthe, ἀρ. παρδάνθη, γένος φυτῶν τῆς Κίνας.
Pardave, ἀρ. νόμισμα τοῦ Ἀχήμ.
Pardision, ἀρ. παρδίσιον, γένος φυτῶν.
Pardo, ἀρ. νόμισμα τῆς Γόας.
Pardon, ἀρ. συγγνώμη, συγχώρησις. demander — ζητῶ συγγνώμην. accorder le — συγχωρῶ le — des pêchés ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν. je vous demande — si συγχωρήσατέ με ἂν. je vous demande —, cela n'est pas μὲ συγχωρεῖτε, δὲν εἶναι τοῦτο. —, mille —s σᾶς ζητῶ συγγνώμην. lettres de — ἔγγραφα συγχωρήσεως (ὅπου τὸ ἔγκλημα δὲν ἦτον τόσον μέγα ὥστε νὰ ἀπαιτῆται χάρις). § —s ἐκκλησιαστικαὶ ἀφέσεις (παρὰ τοῖς καθολικοῖς) § οἱ οἶκοι τῆς Παναγίας, ἴδ. Angélus.
Pardonnable, ἐπ. συγχωρητέος, συγγνωστέος.
Pardonner, ἐν. συγχωρῶ, συγγινώσκω. — des pêchés ἀφίνημι ἁμαρτίας. le roi l'a —é ὁ βασιλεὺς τὸν ἐσυγχώρησε. le roi lui a —é cette erreur ὁ βασιλεὺς τὸν ἐσυγχώ-

ρησε διὰ τὴν ἀπάτην ταύτην. vous êtes —é s' ἐσυγχώρησα, ἔσω συγχωρημένος. que dieu le —nne ὁ Θεὸς συγχωρῆσαι τον, (ἐπὶ ἀποθανόντων). dieu me —nne νη Δια, μὰ τὴν ἀλήθειαν. § παραβλέπω, παρορῶ. je pardonne sa négligence παραβλέπω τὴν ἀμέλειάν του. § —nnez-moi, cela n'est pas ἐπιτρεψατέ μοι νὰ εἰπῶ ὅτι τοῦτο δὲν ὑπάρχει, μὲ συγχωρεῖτε, τοῦτο δὲν ὑπάρχει. § la mort ne —nne à personne, μεταφ. ὁ θάνατος δὲν φειδεται οὐδενός.

Parèage, ἡ pariage, ἀρ. ἰσοτης δικαιωματων ἰδιοκτησίας, ἐπὶ κτήματος ἀδιαιρέτως κατεχομένου.

Parcatis, ἀρ. (τὸ s προφ.) τελεσιδικία, (ἐκτὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς τοῦ Θεσπίσαντος δικαστηρίου). des lettres de — διαταγὴ τελεσιδικίας

Pareau, ἀρ. εἶδος μεγάλης λεμβου τῶν Ἰνδιῶν. § λέβης τῶν κηροποιῶν. § —x μολύβδαινα, λίθοι προσαρτώμενοι εἰς τὰ δίκτυα διὰ να τὰ βυθίζουν.

Parégorique, ἐπ. παρηγορητικὸν, καταπαστικὸν, πραυντικὸν, (ἰατρικὸν).

Pareil, eille, ἐπ. ὅμοιος, τοιοῦτος. ces deux choses ne sont pas —eilles τὰ δύω ταῦτα πράγματα δὲν εἶναι ὅμοια. en —eille circonstance εἰς τοιαυτην περιστασιν. une —eille faute τοιοῦτο σφάλμα. à —eille heure τὴν αὐτὴν ὥραν toutes choses —eilles ἂν ὅλαι αἱ περιστασεις ὑποτεθοῦν αἱ αὐταί. sans — ὁμίμητος, ἀπαραδειγμάτιστος. § οὐσ. ἴσος, ὅμοιος. il traite mal ses —s κακῶς προσφέρεται προς τους ὁμοίους του. il n'a pas de— εἶναι ἀμίμητος, ἐξαίρετος. § la —eille, οὐσ. ἀνταποδοσις. je vous rendrai la —eille σὲ σοὶ ἀνταποδώσω τὴν ὁμοίαν. vous m'avez maltraité, je vous rendrai la — eille με ὕβρισες, σὲ σὲ τὸ ἀνταποδώσω. § à la —eille προσδόκα ἀνταποδοσιν, καὶ ἀρχ. ὁμοίως.

Pareillement, ἐπίρ. ὁμοίως. § ἐπίσης.

Pareire, Ϡ. κισσάμπελος, γενος φυτῶν.

Parélie, ἴδ. Parhélie.

Parelle, Ϡ. ὀξυλάπαθον, ἱπολάπαθον, μέγα παζί, φυτον.

Parement, ἀρ. ὥα, ἐπιβράμμα (φορέματος, τὸ κατα τὰ ἄκρα τῶν χειρίδων καὶ ἀλλαχοῦ ἐπερράμμένον μέσος). § ἀντιμισιον, χρυσοῦς τις πέπλος ἐκ των ἐκκλησιαστικῶν ἀμφίων. § τὸ χονδρότερον ξύλον τῆς ὑγκυλίδος. § καταφανὴς ἐπιφάνεια, πρωσωπον. pierre à deux —s λίθος μὲ δύω πρόσωπα, μὲ δύω ἐπιφανείας καταφανεῖς. § οἱ ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ στρωτοὶ μεγάλοι λίθοι. § — bleu ἐμβέριζα ἡ πρασινη, πτηνόν.

Paremptose, Ϡ. ἄκρ. παρέμπτωσις.

Parenchymateux, euse, ἐπ. παρεγχυματώδης.

Parenchyme, ἀρ. παρέγχυμα, ὄνομα διδόμενον ἀλλοτε εἰς τὴν ὕλην τῶν ἀγγείων. § παρέγχυμα, το σπογγῶδες ὕφασμα τῶν φυλλων.

Parénèse, Ϡ. παραίνεσις, (εἰς εὐσέβειαν)

Parénétique, ἐπ. παραινετικὸς (λόγος).

Parent, te, οὐσ. συγγενὴς. — paternel, maternel, ἡ — du côté du père, de côté de la mère ὁ ἐκ πατρὸς, ἐκ μητρὸς συγγενης. proche — στενὸς συγγενὴς. § γονεύς. il est né de —s illustres ἐγεννήθη ἀπὸ ἐνδόξους γονεῖς. nos premiers —s οἱ πρῶτοι γεννήτορές μας, (ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα).

Parentage, ἀρ. ἀρχ. ἴδ. Parenté

Parentales, Ϡ. πλ. ἑορταὶ παρὰ Ῥωμαίοις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν προγόνων.

Parenté, Ϡ. συγγένεια. degré de — βαθμος συγγενειας. — de sang ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια. — d'alliance ἡ ἐξ ὀγχιστείας, ἐξ ἐπιγαμίας συγγένεια. —spirituelle πνευματικὴ συγγένεια. § τὸ συγγενικὸν, οἱ συγγενεῖς, (περιληπτικῶς), κ. συγγενολόγι.

Parentèle, Ϡ. ἄχρ. συγγενολόγι, ἴδ. Parenté.

Parenthèse, Ϡ. παρένθεσις par — κατὰ παρένθεσιν entre deux —s μεταξὺ δύω παρενθέσεων.

Parer, ἐν. κοσμῶ, στολίζω. le printemps a —é la terre τὸ ἔαρ ἐκόσμησε τὴν γῆν. elle est —ée comme une épouse, comme une châsse, comme un autel εἶναι ἐστολισμενη ὡς νύμφη, ὡς εἰκὼν se — κοσμοῦμαι, στολίζομαι. il se —e des plumes de paon κοσμεῖται μὲ πτερὰ ταῶνος, εἰς ξένα ποστερήματα ἐγκαυχᾶται. il se —e de sa noblesse ἐγκαυχᾶται ἐπὶ τῇ εὐγενειᾳ του § διασοφῶ, παρασκευάζω τι μὲ τρόπον ὥστε νὰ γίνῃ ὡραιότερον, ἢ εὐχρηστότερον —du cuir κατεργάζομαι ὁ δέρμα. § — le pied d'un cheval ὀνυχίζω τον ἵππον, κόπτω το νύχι του. § — du cidre παρασκευάζω, διορθώνω το ὑδρόμελι. § — un agneau ἀλείφω μὲ ἄλειμμα τα ὀπίσθεν τοῦ ἀρνίου. § — un cable, un ancre παρασκευάζω τὸν καλων, την ἄγκυραν. § οὐδ. ἵσταμαι, παυω περιπατῶν, (ἐπὶ ἵππου) § ἐκκλίνω, ἀποφεύγω προσβολὰς, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ξιφομαχίαν, προφυλάττομαι ἀπὸ αὐτάς. il a —é ce coup du sort, μεταφ. ἐπροφυλάχθη απο τῆς τύχης τὴν προσβολήν. § προφυλάττω. cela me —e du soleil τοῦτο μὲ προφυλάττει ἀπο τον ἥλιον. se — προφυλάττομαι. se — de la pluie προφυλάττομαι ἀπὸ τὴν βροχήν. § —à, οὐδ. ἀντιπαρατάττομαι εἰς, προφυλάττομαι ἀπὸ. § — un cap παραφυλάττω ἀκρωτήριον. § titre —é, ἡ à exécution —ée ἔγγραφον ἐκτελεστόν.

Parère, ἀρ. γνωμοδοτησις τῶν ἐμπόρων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις.

Parerménentes, ἀρ. πλ. παπερμηνευταί, αἱρετικοὶ τοῦ ἑβδόμου αἰῶνος.

Parésie, Ϡ. πάρεσις, παράλυσία, κατ' ἣν παύει ἡ κίνησις, ἀλλ' οὐχὶ ἡ αἴσθησις.

Parésis, ἴδ. Parésie.

Paresse, Ϡ. ὀκνηρία, ῥαθυμία. relever quelqu'un du péché de —, παροιμ. παροτρύνω τινὲ εἰς ἐργασίαν. § ὀλιγωρία, ἀδράνεια. — d'esprit ἀδράνεια νοός.

Paresser, οὐδ. (χυδ.) διάγω εἰς ὀκνηρίαν.

Paresseuse, Ϡ. ῥοδυλοτόμος, ἔντομον.

Paresseusement, ἐπίρ. ὀκνηρῶς.

Paresseux, euse οὐσ. καὶ ἐπ. ὀκνηρὸς, ῥάθυμος. estomac — ἐκνηρὸς, βραδὺ, στόμαχος. § οὐσ. βραδύπους, ζῶον. § ἔντομόν τι ἀπρόβιον.

Paretivier, ἴδε Paretuvier

Pareur, ἀρ. ἴδ. foulon. § — de cordo (εἰς τοὺς ποταμοὺς) ὁ φρουτίζων νὰ μὴν ἐμποδισθῇ ποῦ τὸ ῥυμουλκοῦν σχοινιον. § ὁ εἰς τα ἐργοστάσια καλωπίζων, διακοσμῶν τινα τῶν ἔργων.

Parfaire, ἐν. ὁλοτελῶ, εὔχρ. τελειοποιῶ. fait et —t ἔγινε καὶ καλοέγινε, ἔγινε καὶ ἐτελειοποιήθη. § — un procès, ἀρχ. ἀποπερατῶ τὴν δίκην. § — un payement, une somme συμπληρῶ τὴν πληρωμὴν, τὴν ποσότητα. il fut condamné à — le juste prix κατεδικάσθη ν' ἀποτίσῃ το συμπλήρωμα τῆς ἀληθοῦς ἀξίας.

Parfait, te, ἐπ. ἐντελὴς. un homme — ἄνθρωπος ἐντελὴς. obscurité —e ἐντελὴς, παντελὴς σκότος. accord — ἐντελὴς συμφωνία, ἡ ἐκ τῆς ἑνὸς τριῶν, διὰ πέντε καὶ διὰ τεσσάρων συγκειμένη nombre — τέλειος ἀριθμός. § παρωχημένος (χρόνος τῆς γραμματικῆς). — défini ἀόριστος. — indéfini πιρακείμενος. plusque — ὑπερσυντελικός.

Parfaitement, ἐπ.ῤ. ἐντελῶς. § κατὰ πάντα.

Parfilage, ἀρ. παράλυσις, κ. ξέφτισμα. § ξέφτισμα, τὸ ξεφτισμένον.

Parfiler, ἐν. παρακνῶ, κ. ξεφτῶ.

Parfilure, Ϡ. ἡ περιγραφὴ τῶν σχημάτων εἰς τὰ διανθῆ ὑφάσματα. § το διαλελυμένον, κ. ξεφτισμένον σύρμα.

Parfois, ἐπίρ. ἐνίοτε, κ. κάποτε.

Parfond, ἀρ. εἶδος ἀγγύστρου.

Parfondre, ἐν. συγχίω, συγειρῶ τὰ χρώματα, (ἐπὶ ἐγκαυσμάτων).

Parfournir, ἐν. συμπληρῶ (πρόσθετόν τι, ἐλλείπει ἐξ ὅσων ἔπρεπε μὴ θέσῃ).

Parfournissement, ἀρ. συμπλήρω-

Parfum, ἀρ. ἄρωμα, εὐωδία. le — des fleurs ἡ εὐωδία τῶν ἀνθέων. le — de la louange, de la prière, (μεταφ.) τὸ μύρον τοῦ ἐπαίνου, τῆς προσευχῆς. § τὸ κάπνισμα, τὸ σὶ οὗ θυμιάζουν εἰς τὰ καθαρτήρια. § — d' août εἶδος ἀπίου φθινοπωρινοῦ.

Parfumer, ἐν. ἀρωματίζω, θυμιάζω, πληρῶ εὐωδίας. ses fleurs —ent la chambre τὰ ἄνθη αὐτὰ πληροῦν τὸν θάλαμον εὐωδίας. des gants —és εὐώδη χειρόφτια. § καπνίζω (τι διὰ νὰ τὸ καθαρίσω ἀπὸ μιάσματα). § se — μυροῦμαι, ἀλείφομαι μὲ μῦρα.

Parfumeur, euse, οὐσ. μυρεψὸς, μυροπώλης.

Parfumoir, ἀρ. θυμιατήρ, κ. καπνιστήριον (εἰς τὰ καθαρτήρια).

Pargasite, ἀρ. παργασίτης, ὀρυκτόν.

Parginie, θ. πτηνόν τι τῆς Ἰαπωνίας.

Pargueau, ἀρ. ἶδε Carpe.

Parhélie, θ. παρήλια, μετέωρον ὁμοιάζον τὸν ἥλιον.

Parhomologie, θ. ἄχρ. παρομολογία (σχῆμα ῥητορικόν).

Pari, ἀρ. στοίχημα, συνθεσία. tenir le — δέχομαι τὸ στοίχημα. faire un — συντίθεμαι, κ. στοιχηματίζω. il est hors de — ἔχασε τὸ στοίχημα καὶ δὲν ἔχει μέρος εἰς τὰ κέρδη του.

Paria, ἀρ. παριὰς, ἄνθρωπος τῆς ἐσχάτης καὶ περιῤῥονουμένης τάξεως τῶν Ἰνδιῶν.

Pariade, θ. καιρὸς τῆς βατεύσεως τῶν περδίκων. § ζεῦγος περδίκων.

Pariambe, ἀρ. παριάμβος, μουσικὸν ὄργανον τῶν ἀρχαίων.

Pariane, θ. παριανὴ, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Paricles, θ. πλ. chartes —s συμβόλαιον τοῦ ὁποίου ἐδίδοντο ἀπόγραφα εἰς ὅλους τοὺς συμβαλλομένους.

Parier, ἐν. συντίθεμαι, στοιχηματίζω, βάζω στοίχημα. il y a à — (οἰκ.) εἶναι βέβαιον ὅτι — pour quelqu'un στοιχηματίζω ὑπὲρ τινος, ὅτι τις θὰ κερδίσῃ.

Parietaire, θ. ἑλξίνη, περδίκειον, ἡράκλεια, κλυθάδιον, κλυθατὶς, κ. ἀνεμοχορτον, ποτηροπλύτης, γένος φυτῶν τῆς Εὐρώπης.

Pariétal, le, ἐπ. καὶ ἀρ. os —aux βρεγματικὰ ὀστᾶ, τὰ πλάγια τοῦ κρανίου.

Parieur, ἀρ. ὁ συντιθέμενος, στοιχηματίζων. cela ne vaut rien pour les —s (παροιμ.) τοῦτο δὲν θὰ ἔχει καλὴν ἔκβασιν.

Parili, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαλαβάρου.

Parilie, θ. παρηλία, νύκτανθον, γένος φυτῶν.

Parilies, θ. πλ. ἑορταὶ τῶν ἐγγύων γυναικῶν εἰς Ῥώμην διὰ τὸν καλὸν τοκετόν των.

Parinaire, ἀρ. πετροκαρύα, γένος φυτῶν τῆς Γουϊάνης.

Pâris, θ. πάρις, φυτὸν τῶν ἀρχαίων, ἴδε Parisette.

Parisette, θ. πάοις, φυτὸν τῆς Εὐρώπης.

Parisien, enne, οὐσ. καὶ ἐπ. Παρίσιος, ὁ ἐκ Παρισίων.

Parisienne, ἡ Sédanoise, θ. μικρὸς τυπογραφικὸς χαρακτὴρ τῶν 5.

Parisis, ἐπ. (τὸ ς προφ.) ἀρχ. sou, denier — σολδίον, ἄσπρον τῶν Παρισίων.

Parisyllabique, ἐπ. ἰσοσύλλαβος.

Parité, θ. ἰσότης, ὁμοιότης πραγμάτων, ἐπιχειρημάτων. § σύγκρισις.

Parivê, ἀρ. περιβόα, μέγα δένδρον τῆς Γουϊάννης.

Parjure, ἀρ. ἐπιορκία. faire un — ἐπιορκῶ.

Parjure, οὐσ. καὶ ἐπ. ἐπίορκος.

Parjurer (se), αὐτοπ. ἐπιορκῶ, ψευδορκῶ.

Parkinson, ἀρ. φασιανὸς ὁ ὀροδίαιτος, πτηνὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Parkinsone, θ. παρκινσονία ἡ σιγαλίνη, ὡραῖον δένδρον τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Parlage, ἀρ. (οἰκ.) ἀδολεσχία, παραλογία, φλυαρία.

Parlant, te, ἐπ. λαλητικός. l'homme est la seule créature —e ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον λαλητικὸν πλάσμα. personnages —s τὰ λαλοῦντα πρόσωπα (εἰς τὰ δράματα). un homme — ἄνθρωπος φιλόλαλος, λάλος, ὁμιλητικός. peu — σιωπηλός. § ἐμφαντικὸς, ζωηρός. des regards —s ζωηρὰ βλέμματα. des gestes—s ἐμφαντικαὶ χειρονομίαι. § un portrait — ὁμοιοτάτη εἰκών. § armes —es παράσημα ἐπώνυμα, τὰ φέροντα ἐπὶ τοῦ θυρεοῦ τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας.

Parlement, ἀρ. σύγκλητος μεγιστάνων (τὸ πάλαι εἰς τὴν Γαλλίαν) § συνέδριον δικαστικόν. (μετὰ ταῦτα ὠνομάσθη οὕτως) ἀνώτατόν τι δικαστήριον. § ἡ δικαιοδοσία τοῦ συνεδρίου. § ἡ σύνοδος τοῦ συνεδρίου, ἡ διάρκεια αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῶν διακοπῶν. au — prochain εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον. l'ouverture du — ἡ ἔναρξις τοῦ συνεδρίου. § αἱ βουλαὶ (ἡ τῶν εὐγενῶν καὶ ἡ τῶν κοινοτήτων περιληπτικῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν). § αἱ τρεῖς νομοδοτικαὶ δυνάμεις.

Parlementaire, ἐπ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰς βουλάς. les formes —s οἱ κοινοβουλευτικοὶ τύποι. éloquence — κοινοβουλευτικὴ εὐγλωττία. § οἱ βουλευτικοὶ, οἱ ὑπὲρ τῶν βουλῶν εἰς τὰς ἐμφυλίους ταραχὰς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. § οὐσ. κήρυξ, ὁ πεμπόμενος εἰς ἐχθρικὸν στράτευμα, ἡ πόλιν μὲ προτάσεις vaisseau —, ἐπ. πλοῖον πρεσβευτικὸν στελλόμενον πρὸς τοὺς ἐχθροὺς μὲ προτάσεις.

Parlementer, οὐδ. διαπραγματεύομαι (μὲ τοὺς ἐχθροὺς), συνθηκολογῶ. ville qui —e est à demi rendue, παροιμ. ὁ ἀκούων προτάσεις σχεδὸν τὰς παρεδέχθη.

Parler, οὐδ. ὁμιλῶ, λαλῶ. il —e bien ὁμιλεῖ καλῶς, εἶναι δεινὸς περὶ τοῦ λέγειν. — à quelqu'un ὁμιλῶ πρός τινα — avec quelqu'un συνομιλῶ, διαλέγομαι, συνδιαλέγομαι μετά τινος. — une langue ὁμιλῶ, λαλῶ γλῶσσάν τινα. la ville en —e ἡ πόλις ὁμιλεῖ περὶ τούτου. on en —e, il en est —é γίνεται περὶ τούτου λόγος. laissons — le monde ἂς λέγῃ ὁ κόσμος. on vint à en — συνέπεσε περὶ αὐτοῦ λόγος. n'en —ons plus ἀρκεῖ περὶ τούτου, ἂς ἀφήσωμεν αὐτά. ce n'est pas la peine d'en — εἶναι ἀνάξιον λόγου. ne m'en —ez pas μὴ μὲ τὸ ἐνθυμίζῃς, (ἔκφρασις συναρεσκείας). —ez-moi de cela τοῦτο ἔχει καλῶς. — en public ἀγορεύω, δημηγορῶ, ὁμιλῶ δημοσίως — pour quelqu'un συνηγορῶ ὑπέρ τινος. — à l'oreille ψιθυρίζω εἰς τὸ οὖς, κουφομιλῶ. cette chose —e d'elle même μόνον οὐ φωνὴν ἀφίησι, τὸ πρᾶγμα τοῦτο φωνάζει. ceci —e au cœur, à l'imagination, μεταφ. τοῦτο κινεῖ τὴν καρδίαν, τὴν φαντασίαν. — haut, à cheval, des grosses dents à quelqu'un, μεταφ. ὁμιλῶ ἐπιτατικῶς, μεγαλορρημόνως. il en —e bien à son aise, παροιμ. τὸν εἶναι εὔκολον νὰ τὸ λέγῃ (ὅταν ἡ ἐκτέλεσις φαίνεται δύσκολος) il a trouvé à qui —, οἰκ. εὗρε τὸν ἀντιλέγοντα. un homme qui fait — de soi ἄνθρωπος περὶ τοῦ ὁποίου πολὺς γίνεται, φέρεται λόγος. cet homme n'a pas fait — de lui δὲν ἔπραξε τίποτε ἀξιομνημόνευτον. une femme dont on a —é γυνὴ διαγωγῆς ἐπιμόμφου on m'a fait —, μεταφ. μοὶ ἀπέδωκαν λόγους τοὺς ὁποίους δὲν εἶπα. Homère fait ainsi — son héros τοιούτους ἀποδίδει λόγους ὁ Ὅμηρος εἰς τὸν ἥρωά του. ne me faites pas — μὴ μ' ἀναγκάζῃς νὰ ὁμιλήσω il —e de se marier λέγει, προτίθεται νὰ νυμφευθῇ. en maître ἐπιτάττω. § ἐμφαίνω. les cieux —ent de la puissance de Dieu οἱ οὐρανοὶ ἐμφαίνουν τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. des yeux qui —ent ὀφθαλμοὶ ζωηροὶ, ἐμφαντικοί. § ἐκφράζομαι le ministère a —é par tel journal τὸ ὑπουργεῖον ἐξεφράσθη διὰ τῆς δεῖνος ἐφημερίδος. § ἀναφέρω, μνημονεύω. il en —e dans tel chapitre ἀναφέρει τοῦτο, ὁμιλεῖ περὶ τούτου εἰς τὸ δεῖνα κεφάλαιον. la lettre n'en —e pas ἡ ἐπιστολὴ του δὲν τὸ μνημονεύει. § — raison ὁμιλῶ ἐμβριθῶς, λογικῶς. — affaires, commerce ὁμιλῶ περὶ ὑποθέσεων, πε-

ρὶ ἐμπορίου. κτλ. § se —, παθ. ὁμιλοῦμαι. cette langue se — e ἡ γλῶσσα αὕτη ὁμιλεῖται. langue — de λαλουμένη γλῶσσα. § généralement —ant ἐν γένει. § sans — de ἐκτός. sans — de son esprit, il a toutes les qualités acquises ἐκτὸς τῆς εὐφυΐας ἔχει καὶ ὅλα τὰ πρόσκτητα προτερήματα.

Parler, ἀρ. ὁ λόγος, τὸ λέγειν, ὁμιλεῖν, κ. ἡ ὁμιλία, λαλιά. il a le — bref ἔχει βραχὺν τὸν λόγον, ὁμιλεῖ βραχυλόγως. avoir son franc — ἔχω τὸ δικαίωμα τοῦ λαλεῖν ἐλευθέρως. beau — n'écorche la langue, παροιμ. ὁ καλὸς λόγος δὲν βλάπτει. § διάλεκτος, τρόπος τοῦ λαλεῖν.

Parlerie, Ϛ. οἰκ. ὀλ. εὔχρ. πολυλογία, ἀδολεσχία, φλυαρία.

Parleur, euse, οὐσ. λάλος, ἀδόλεσχος, πολύλογος, κ. πολυλογᾶς. beau — εὔγλωττος.

Parlier, ère, ἐπ. ὀλ. εὔχρ. πολύλογος.

Parloir, ἀρ. ἐντευκτήριον, μέρος εἰς τὰ μοναστήρια, τὰ καθαρτήρια, κτλ. ὅπου γίνονται αἱ ἐντεύξεις μὲ τοὺς ξένους.

Parmacelle, Ϛ. κοχλίας τῆς Μεσοποταμίας, γένος μαλακοδέρμων.

Parmacolle, Ϛ. ἴδ. scutelle.

Parme, Ϛ. πάρμη, μικρὰ ἀσπίς.

Parmênie, Ϛ. ἑλλέβορος ὁ ὄζων.

Permêlie, Ϛ. ἴδ. Lichen

Parmentière, Ϛ. (ἓν τῶν ὀνομάτων μὲ τὰ ὁποῖα ὠνομάσθη) τὸ γαιόμηλον.

Parmesan, ἀρ. παρμεσιανὸς τυρός.

Parmi, πρόθ. μετὰ, μεταξὺ, (μετὰ γεν). il se mêla — eux συνεμίγη μετ' αὐτῶν, μεταξὺ αὐτῶν. — mes livres μεταξὺ τῶν βιβλίων μου.

Parmi, ἀρ. σχοινίον ὑποστηρίζον τὸ δίκτυον κατὰ τὴν μέσην του.

Parmophore, Ϛ. παρμοφόρος, κογχύλη.

Parmulaires, ἀρ. πλ. παρμοφόροι, ἀγωνισταὶ φέροντες πάρμας, εἶδος ἀσπίδων.

Parnasse, ἀρ. Παρνασσός les nourrissons du — οἱ σύντροφοι τοῦ Παρνασσοῦ, οἱ ποιηταί.

Parnassia, Parnassie, Ϛ. παρνασσία, φυτὸν τῆς Εὐρώπης.

Parnassides, Ϛ. πλ. Παρνασσίδες, αἱ Μοῦσαι.

Parnassien, ἀρ. παρνάσσιον, γένος ἐντόμων.

Parnides, ἀρ. παρνίδες, σύστημα ἐντόμων.

Parnopès, ἀρ. παρνόπης, γένος ἐντόμων.

Parnus, ἴδ. Dryops.

Paroare, Ϛ. λοξία κυριακὴ, πτηνόν.

Parodie, Ϛ. παρῳδία.

Parodier, ἐν. παρῳδῶ. il a — é cette tragédie παρῴδησε τὴν τραγῳδίαν ταύτην.

Parodiste, ἀρ. παρῳδιστὴς, συγγραφεὺς παρῳδίας.

Parœnie, Ϛ. παροινία. flutte parœnique ἡ parœnienne παροίνιος αὐλὸς, ὁ τῶν συμποσίων.

Paroi, ἀρ. τοῖχος, χώρισμα (δύω Ϛαλάμων). § τὰ πλάγια, τὰ πλευρὰ, τὰ τείχη, τὰ χείλη ἀγγείου, σωλῆνος. les —s de l'estomac τὰ πλάγια τοῦ στομάχου.

Paroir, ἀρ. κοπὴ (τῶν ὀνύχων τοῦ ἵππου). § ἐργαλεῖα τελειοποιοῦντα τὸ ἐργόχειρον διαφόρων ἐργατῶν.

Paroire, Ϛ. ξύστρα, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ξέουν τὸν χαλκὸν πρὶν τὸν ἐργασθοῦν.

Paroisse, Ϛ. παροικία, ἐνορία (ἐφημερίου). § ἡ ἐνοριακὴ ἐκκλησία. § οἱ ἐνορῖται (περιληπτικῶς). coq de — ὁ πλουσιώτερος τῆς παροικίας. habit de deux —s (παροιμ.) φόρεμα δύω χρωμάτων ἢ ὑφασμάτων ἀσυμφώνων.

Paroissial, le, ἐπ. ἐνοριακός.

Paroissien, enne, οὐσ. ἐνορίτης. § σύνοψις, προσευχητάριον.

Paroitre, ἴδ. Paraitre.

Parole, Ϛ. λόγος, λέξις. en peu de —s ἐν βραχυλογίᾳ. d'une seule — μονολεξὶ, μονολεκτικῶς. — pour — κατὰ λέξιν. une — mémorable λόγιον, ἀξιομνημόνευτος λόγος. profusion de —s πολυλογία. combattre de —s λογομαχῶ ἀ ces —s il se leva ταῦτα εἰπὼν ἀνέστη. ce sont des —s, de belles —s εἶναι μάταιοι λόγοι. il est brave en —s εἶναι λόγῳ καὶ μὲ τὰ λόγια ἀνδρεῖος. § τὸ λέγειν, ἡ δύναμις τοῦ ὁμιλεῖν. le don de la — τὸ προτέρημα τοῦ λέγειν, τῆς εὐγλωττίας. avoir la — en main εἶμαι εὔγλωττος. il a perdu la — ἐστερήθη τὴν χρῆσιν τῆς φωνῆς. avoir la — haute, (μεταφ.) ὁμιλῶ ἀποτόμως, ἐπιταττικῶς. § φωνὴ. il a la — tremblante ἔχει τρέμουσαν τὴν φωνήν. § λόγος (τὸ δικαίωμα τοῦ ὁμιλεῖν). demander la — ζητῶ τὸν λόγον. prendre la — ἀναλαμβάνω τὸν λόγον, ἄρχομαι λέγων. avoir la — ἔχω τὸν λόγον, ἔχω τὸ δικαίωμα ν' ἀγορεύσω. adresser la — à quelqu'un ἀποτείνω τὸν λόγον εἴς τινα. passe — (στρατιωτικὸν πρόσταγμα) μεταδοθείτω τὸ πρόσταγμα! § λόγος, ὑπόσχεσις. il me donna sa — μ' ἔδοσε τὸν λόγον του. sa — d'honneur τὸν λόγον τῆς τιμῆς του. homme de — ἄνθρωπος ἐμμένων εἰς τὸν λόγον του. qui manque à sa — ἀθετῶν τὸν λόγον του. ma —, ma — d'honneur, — d'honneur εἰς τὴν τιμήν μου (εἶδος ὅρκου). jouer sur sa — παίζω ἐπὶ πίστει. il n'a qu'une —, (μεταφ.) εἶναι ἄνθρωπος εὐθύς. § πρότασις. porteur de —s ὁ προτείνων. § —s λογομαχίαι. § —éternelle, incrôée, incarnée, ἴδ. Verbe. la — de dieu ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. la — écrite ὁ γραπτὸς λόγος, ἡ Ϛεία γραφή. les —s αἱ λέξεις τῆς καθιερώσεως τοῦ ἄρτου (παρὰ καθολικοῖς). § —s τὸ κείμενον, αἱ λέξεις ἄσματος. § sur — κατὰ ξένην μαρτυρίαν. il me condamna sur — μὲ κατεδίκασεν ἄλλος ἐπιστεύσας. prisonnier sur — αἰχμάλωτος ἀρρούρητος, δοὺς τὸν λόγον του ὅτι δὲν Ϛέλει φύγει.

Paroli, ἀρ. διπλασιασμὸς, εἴς τινα παιγνίδια, τὸ Ϛέτειν εἰς τὸ παιγνίδιον διπλάσιά τῶν ὅσων ἔβαλε. faire —, rendre le — à quelqu'un, (μεταφ.) ἐξισοῦμαι μέ τινα ἢ ὑπερτερῶ αὐτὸν κατὰ τοὺς λόγους ἢ τὰς πράξεις του. § πτυχὴ τοῦ χαρτίου, δηλοῦσα τὸν διπλασιασμόν. § — de campagne ὄλιος διπλασιασμός.

Paromée, Ϛ. παρομοία, γένος φυτῶν.

Paronomase ἢ Paronomasie, Ϛ. παρονομασία, σχῆμα ῥητορικόν.

Parons ἢ Pairons, ἀρ. πλ. οἱ γενεῖς τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων.

Paronychie, Ϛ. παρονυχία, γένος φυτῶν.

Paronychiées, Ϛ. πλ. παρονυχιεῖς, σύστημα φυτῶν.

Paronyme, ἀρ. παρωνυμία.

Paropside, Ϛ. παροψὶς, γένος ἐντόμων.

Paropsie, Ϛ. παροψία, μικρὸν εἶδος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Parorchide, Ϛ. παρορχὶς, κακὴ Ϛέσις τῶν ὄρχεων.

Parorchido-entérocèle, Ϛ. παρορχιοεντεροκήλη.

Parot, ἀρ. ἴδ. Labre.

Parote, Ϛ. ἴδ. Ansérine.

Parotide, Ϛ. παρωτὶς. § εἴδη τῶν παρωτίδων.

Parotidée, ἐπ. Ϛ. esquinancie — ἡ κυνάγχη τῶν παρωτίδων.

Paroxymique, ἐπ. πυρετώδης.

Paroxysme, ἀρ. παροξυσμὸς, ὑπερτροπὴ πυρετοῦ.

Parpaing, ἀρ. ἡ Pierre parpaine ἐπ Ϛ. λίθος διατείνων, διατρυπῶν, ἐπάχους μὲ τὸν τοῖχον, διαπερῶν τὸν τοῖχον καθ' ὅλον τὸ πάχος του. la pierre fait — ὁ λίθος διατείνει, διαπερᾶται δι' ὅλου τοῦ πάχους τοῦ τοίχου. § λίθινον ὑποστήριγμα σανιδάματος.

Parpayole, Ϛ. κέρμα τῆς Νεαπόλεως, ἴσον μὲ δεκάλεπτον.

Parpayôt, ἀρ. (χυδ.) διαπεπαιδευμένος.

Parque, Ϛ. ἡ μοῖρα. les trois —s αἱ τρεῖς μοῖραι.

Parquer, ἐν. αὐλίζω, μανδρίζω (πτῆνη). § στρατοπεδεύω (ἐπὶ πολεμικοῦ καὶ πολεμοφοδίων). se —, ἐ— οὐδ. αὐλίζομαι, στρατοπεδεύω.

Parquet, ἀρ. ἄταρον, δάπεδον ἐδαφος ἐκ πολεμίων ξύλων. § βῆμα δικαστηρίου, τὸ μέρος

τοῦ, τὸ διὰ κιγκλίδων διηρημένον ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον. § τὸ δικαστήριον, οἱ δικασταὶ περιληπτικῶς. on tient — τὸ δικαστήριον συνεδριάζει. le — des huissiers τὸ γραφεῖον τῶν κλητήρων. § le — des agens de change χρηματιστήριον, οἶκος ὅπου συνέρχονται οἱ κολλυβισταί. § τὰ θρανία τοῦ θεάτρου, τὸ μεταξὺ τῆς ὀρχήστρας καὶ τῆς κονιστρας μέρος. § τὸ ξύλον τὸ ὀπίσω τοῦ καθρέπτου.

Parquetage, ἀρ. ἡ ἐργασία διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀσάρου.

Parqueter, ἐν. κατασκευάζω ἄσαρον. je veux — ma chambre θέλω νὰ διαπεδώσω, στρώσω μὲ ἄσαρον τὸν θάλαμόν μου

Parquier, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀρ. pêcheur — ἁλιεὺς τῶν ἰχθυοτροφείων. § ὁ φυλάττων τὰ ζῶα ὅσα συλληφθοῦν εἰς τὸ κυνήγιον.

Parrain, ἀρ ἀνάδοχος, ὁ βαπτίζων παιδίον § ἐγκαινιαστής (κώδωνος ἐκκλησίας). § ἀρχ ὑπασπιστής, μάρτυς (τῶν μονομάχων). § ὁ ἀνάδοχος, εἰσαγωγεύς, (ἱπποτης, εἰς τους ἱπποτικοὺς καιροὺς ὁ παρουσιάζων τὸν εἰσερχόμενον εἰς τὸ τάγμα). § ὁ ἐκλεγόμενος ἀπὸ τὸν καταδικασμένον εἰς θάνατον στρατιώτην διὰ νὰ τὸν δέσῃ τους ὀφθαλμούς.

Parrang, ἀρ. εἶδος φοίνικος.

Parricide, ἀρ. πατροκτόνος § πατροκτονία § ἐπ. main — πατροκτόνος χεῖρ.

Parsi, ἀρ. τὸ. Serval.

Parsemer, ἐν. διασπείρω, κατασπείρω. — le chemin de fleurs σπείρω ἄνθη εἰς τὴν ὁδόν, διασπείρω ἄνθη εἰς τὴν ὁδόν. celui qui a — é le ciel d'étoiles ὁ διασπείρας τοὺς ἀστέρας εἰς τὸν οὐρανόν. ciel —é d'étoilès διάστερος οὐρανός. habit —é de pierreries διάλιθον ἔνδυμα

Parsis, ἀρ. πλ. τὸ. Guèbre.

Parsonsie, Ϛ. *παρσονσία, φυτον τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Part, ἀρ. (τὸ t προφ.) (δικαστικῶς) τοκετός. § τὸ τεχθὲν βρέφος.

Part, Ϛ. μέρος, μερίς. il a eu sa — ἔλαβε το μέρος, τὴν μερίδα του. diviser en deux, en trois —s διαιρῶ δίχι, τριχι. avoir —à quelque chose συμμερίζομαί τι. nous avons tous — aux avantages de la paix συμμεριζομεθα ὅλοι τα ὠφελήματα τῆς εἰρήνης. l'équipage est à la — τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου συμμερίζεται τὰ κέρδη. j'en aurai ma — θέλω λάβει το μέρος μου, θὰ ὠφεληθῶ ὅσον μὲ ἀνήκει. la — du lion ἡ μερὶς τοῦ λέοντος, ἡ τοῦ ἰσχυροτέρου. § prendre — συμμετέχω, συνεργῶ, συντελῶ. il a pris —à la conspiration συμμετέσχε τῆς συνωμοσίας. § prendre — à quelque chose σπουδάζω περί τινος. je prends —à votre douleur συμμερίζομαι τὴν λύπην σου, συλλυποῦμαι μετὰ σοῦ. je prends — à votre succès ἡ ἐπιτυχία σου μοὶ εἶναι περισπούδαστος. § faire — μεταδίδω. il fait — de son bien aux pauvres μεταδίδει ἐκ τῆς περιουσίας του εἰς τοὺς πτωχούς. § faire — de quelque chose à quelqu'un εἰδοποιῶ τινα περί τινος, γνωστοποιῶ τι εἰς αὐτόν. donner — (εἰς τὴν διπλωματίαν) ἀναγγέλλω. billets de faire — ἢ billets de — ἀγγελίαι (γάμου, θανάτου, γεννήσεως). § faire la — de quelque chose συμπεριλαμβάνω τι εἰς τον ὑπολογισμόν μου en lui fesant la — de sa jeunesse on le trouvera très habile θεωρουμένης τῆς νεότητός του φαίνεται πολλὰ ἐπιτήδειος. § μέρος, (τόπος ἀόριστος). quelque — εἴς τι μέρος, που, κ. κάπου je l'ai lu quelque — τὸ ἀνέγνωσά που. quelque — que ce soit ὅπου καὶ ἂν εἶναι. en quelque — que vous alliez εἰς ὁ,τι μέρος, ὅπου πηγαίνεις. autre — ἀλλαχοῦ, ἀλλοῦ. quelque autre — ἀλλαχοῦ που, εἰς κάνεν ἄλλο μέρος. de quelque — ὅθεν, ἀφ' ὅπου. nulle — οὐδαμοῦ, πούποτε. § prendre en bonne, en mauvaise — ἐκλαμβάνω ἐπὶ καλοῦ, ἐπὶ κακοῦ. § μέρος (τὸ δίδον ἡ σέλλον ὑποκείμενον). de la — de ἐκ μέρους του. de ma — ἐκ μέρους μου. de la — de dieu ἐκ θεοῦ. pour ma — τὸ κατ' ἐμέ. pour sa — τὸ κατ' αὐτὸν. § de — et d'autre παντταχοῦ, ἔνθεν κἀκεῖθεν, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. de toute —, de toutes —s παντταχόθεν. des deux —s, de — et d'autre ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν. § d'une —, d'autre — ἀφ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου. § en l'autre — εἰς τὴν ἄλλην σελίδα (εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία). § de — en — διαμπάξ, διαμπερές, κ. πέρα πέρα. § à — κατὰ μέρος, διηρημένως, ἰδιαιτέρως, διεζευγμένως. c'est un circonstance à — εἶναι ἰδιαιτέρα περίστασις. raillerie, modestie à — ἀς ἀρήσωμεν κατὰ μέρος, ἂς ἀφήσωμεν τοὺς ἀστειϊσμούς, τὴν μετριοφροσύνην. badinage à — χωρὶς ἀστειότητα. § c'est un homme à — εἶναι ἄνθρωπος μονοειδὴς, διακρινόμενος ἀπὸ τοὺς λοιπούς. § à — ἐκτός. à — quelques fautes il est bon ἐκτὸς τινῶν σφαλμάτων του εἶναι καλός. § à — κατ' ἰδίαν. ce passage est récité à — τὸ χωρίον τοῦτο ἀπαγγέλλεται κατ' ἰδίαν. § à —moi, à — soi, (οἱκ) κατ' ἐμαυτὸν, καθ' ἑαυτὸν, κ. μέσα μου, μέσα του. § la plupart, τὸ. Plupart.

Partage, ἀρ. μερισμὸς, διανομὴ, διαίρεσις. — égal ἰσομοιρία. le — des terres διασμὸς τῶν γαιῶν. sans — ἀδιαιρέτως. un amour sans — ἔρως ἀδιαίρετος, ἓν μόνον ἔχων ἀντικείμενον. point de — μέρος καθ' ὃ διαιροῦνται τὰ ὕδατα. § — d'opinions διχογνωμία, ἰσοψηφία. en cas de — ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας. § μερὶς, μερίδιον. — égal ἴση μερὶς. j'ai eu mon — ἔλαβα τὴν μερίδα μου — d' aîné τὰ πρωτοτόκια ceci m' échut en — τοῦτο μοὶ ἐκληρώθη. § μοῖρα, κλῆρος, (τὸ οὐρανόθεν εἰς τινα κληρωθέν). la douleur est mon — ἡ θλῖψις εἶναι ἡ μοῖρα μου, εἶναι τῆς μοίρας μου. la douceur est le — des femmes ἡ γλυκύτης εἶναι τῆς φύσεως τῶν γυναικῶν. le ciel vous a donné l'esprit en — ὁ οὐρανὸς σοὶ ἐκλήρωσε τὴν εὐφυΐαν. § ἐπίσημον ἔγγραφον διανομῆς, κληρονομίας.

Partageable, ἐπ. μεριστὸς, διανεμητός

Partageant, ἀρ. les —s οἱ διανεμόμενοι.

Partager, ἐν. μερίζω, χωρίζω (τι εἰς μέρη), διαιρῶ, μοιράζω. il —e son bien avec les pauvres μερίζει τὰ ὑπάρχοντά του μὲ τοὺς πτωχούς. il —e sa tendresse entre tous ses enfans μερίζει τὴν στοργήν του μεταξὺ ὅλων τῶν τέκνων του — en deux, en trois διχοτομῶ, τριχοτομῶ. ils —ent le gateau, (μεταφ.) διανέμονται τὰ κέρδη —les rênes διαιρῶ τὰς ἡνίας (λαμβάνων ἑκάστην εἰς ἑκάστην χεῖρα). —le différent συμβιβάζομαι μερίζων τὴν ἀμφισβητουμένην ποτότητα. ce fleuve —e la province ὁ ποταμὸς διατέμνει τὴν ἐπαρχίαν. § μετέχω, συμμετέχω, συμμερίζομαι. je —ea sa gloire μετέχω τῆς δόξης του. je —e votre joie συμμερίζομαι τὴν χαράν σου. — l'avis de quelqu'un συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμην τινός. — ses soupçons συμμερίζομαι τὰς ὑποψίας του. § διαιρῶ δίχα. les avis étaient —és, αἱ γνῶμαι ἦσαν διχὶ διηρημέναι. la chambre était —ée ἡ βουλὴ ἐδιχογνώμει. § οὐδ. συμμετέχω εἰς διανομήν. il est appelé à — προσεκλήθη νὰ λάδῃ μέρος εἰς τὴν διανομὴν, κ.νὰ μοιράσῃ. § — quelqu'un δίδω εἴς τινα μερίδα. son père l'a —é en aîné ὁ πατήρ του τον ἔδοτε πρωτοτόκου μερίδα. on vous a bien —é καλὴν μερίδα σοὶ ἔδοταν. la nature l'a bien —é ἡ φύσις καλὰ τὸν ἐπροίκισε. § se —, αὐτοπ. διαιροῦμαι, μερίζομαι, μοιράζομαι. les avis se —èrent διηρέθησαν αἱ γνῶμαι. sa tendresse se —a entre nous ἡ στοργή του μερίζεται μεταξὺ ἡμῶν. ils se —èrent cette somme διένειμον μεταξύ των τὴν ποτότητα

ταύτην. l'amour et la gloire se —ent son cœur ὁ ἔρως καὶ ἡ δόξα διαμφισβητοῦν τὴν καρδίαν του. § un amour —é ἔρως ἀνταποδιδόμενος. son amour est —é ἀντερᾶται.

Partance, s. (ἀρχ.) ἀπόπλους. coup de — ἡ βολή, τὸ σημεῖον τοῦ ἀποπλου. (καὶ μεταφ. ὀλ. εὔχρ.) σημεῖον ἀναχωρήσεως

Partant, ἐπιῤῥ. ἐπομένως, ἀκολούθως.

Partement, ἀρ. τὸ μῆκος τοῦ πλοῦ, ἡ διαφορὰ τοῦ μεσημβρινοῦ ὑφ' ὃν πλοῖόν τι εὑρίσκεται καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ ὑφ' ὃν ἀπέπλευσεν. § εἶδος μικροῦ πυροτεχνήματος.

Partenaire ἡ Partner, ἀρ. σύντροφος (εἴς τινα παιγνίδια). § συγχορευτής.

Partèque, s. ῥάβδος τις διὰ τῆς ὁποίας κρατεῖται ἀνοικτὸν ἓν εἶδος δικτύων.

Parterre, ἀρ. πρασιὰ, ἀνθῶν (κήπου, μέρος χωρὶς δένδρα, φυτευμένον μὲ ἄνθη καὶ διαφόρως διηρημένον). — d'eau αὔλακες ὕδατος (ἐλισσόμενοι εἰς τὸν κῆπον). § κονίστρα, πλατεία (τοῦ θεάτρου). le — a applaudi ἡ κονίστρα ἐχειροκρότησεν, (οἱ θεαταὶ ἐν τῇ κονίστρᾳ) § (μεταφ.) τὸ δημόσιον (κατ' ἀντίθεσιν τῶν ἐν τέλει).

Parthénie, s. παρθενία, γένος φυτῶν.

Parthénien, nne, ἐπ. enfans —s παρθενίαι, οἱ γεννηθέντες ἀπόντος τοῦ συζύγου.

Parthénies, s. πλ παρθενίαι, ὕμνοι ψαλλόμενοι ἀπὸ παρθένους.

Parthénon, ἀρ. Παρθενὼν, ὁ ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς εἰς την ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν.

Parthénope, ἀρ. παρθενόπη, γένος ὀστράκων.

Parthique, ἐπ. Παρθικὸς, ἐπώνυμον τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων, ὅσοι ἐνίκησαν τοὺς Πάρθους. jeux —s Παρθικοὶ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους ὁ Ἀδριανὸς ἐσύστησε πρὸς μνήμην τοῦ Τραϊανοῦ.

Parti, ἀρ. φατρία, κόμμα, μέρος. homme de — φατριαστὴς, κομματικός. esprit de — φατριαστικὸν, κομματικὸν πνεῦμα. chef de — φατριάρχης, κομματάρχης. ceux du même — οἱ συνφατριασταί. être du — de quelqu'un εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινος, ὑπὲρ τινος. prendre le — de quelqu'un, prendre — pour quelqu'un κηρύττομαι ὑπέρ τινος, ὑπερασπίζομαί τινα. § ἀπόφασις. il a pris le —de ἀπεφάσισε νά. il a pris un grand — συνέλαβε μεγάλην ἀπόφασιν. il a pris son — ἔλαβε τελείαν ἀπόφασιν. c'est un— pris εἶναι ἀπόφασις ἀμετάθετος. § prendre son — λαμβάνω πρὸ ὀφθαλμῶν. dès qu'il sut qu'il devait mourrir, il prit son — ἅμα ἔμαθεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀποθάνῃ, τὸ ἔλαβε πρὸ ὀφθαλμῶν. § μέσον, τρόπος, μέτρον. le — le plus sage ὁ φρονιμώτερος τρόπος. § faire un bon, un mauvais —à quelqu'un ὠφελῶ, βλάπτω τινά. § ὠφέλημα. tirer — de quelque chose ὠφελοῦμαι ἀπό τι. tirer —de la vie ἀπολαμβάνω, χαίρομαι τὴν ζωήν. § ἐπάγγελμα. le — des armes ἐπάγγελμα στρατιωτικόν. prendre — ἐγκατατάττομαι στρατιώτης. § σῶμα (στρατιωτικόν). un — de cinq cents chevaux σῶμα πεντακοσίων ἱππέων. — bleu σῶμα λῃστευόντων στρατιωτῶν. § συνοικέσιον. on lui propose un riche — τὸν προτείνουν πλούσιον συνοικέσιον. cette fille est un — riche ἡ κόρη αὐτὴ εἶναι πλουσία νύμφη. il l'a demandé, c'est un bon — pour elle αὐτὸς τὴν ἐζήτησεν, εἶναι καλὸς γαμβρὸς δι' αὐτήν.

Partiaire, ἐπ. fermier — ἐνοικιαστὴς ἔχων μερίδα, κ. βαρβ. κολλίγας.

Partial, le, ἐπ. προσωπολήπτης. juge — δικαστὴς προσωπολήπτης, μεροληπτης. § μερικός. eclipse —e μερικὴ ἔκλειψις (ὄχι ὁλική).

Partialement, ἐπιῤῥ. προσωπολήπτως, μεροληπτικῶς.

Partialité, s. προσωποληψία, μεροληψία.

Partible, ἐπ. διαιρετὸς, διατμητός, (ἐπὶ φυτῶν).

Partibus (in), (λέξις λατινικὴ, μέρος φράσεως ἐλλειπτικῆς ὑπονοουμένης τῆς λέξεως infidelium). évêque in — ἐπίσκοπος ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι, (ὁ φέρων τίτλον ἐπισκόπου ἐπαρχίας μὴ ὑποκειμένης εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης, ἀλλ' οἰκουμένης ὑπὸ ἀπίστων ἑτεροδόξων).

Partichoir, ἀρ. κλωστικὸν ἐργαλεῖον.

Participant, te, ἐπ. συμμέτοχος. § protonotaires, camériers —s πρωτοσυμβολαιογράφος, πρωτοθαλαμηπέλος τῆς αὐλῆς τοῦ πάπα.

Participation, s. μετοχὴ, συμμετοχὴ, μέθεξις. — au corps et au sang de J. C. μετάληψις, μέθεξις τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. § συνέργεια. cela est fait sans ma — τοῦτο ἔγινεν ἄνευ συνεργείας μου. § lettres de — ἄδεια μοναστηρίου εἰς κοσμικὸν, δι' ἧς μετέχει τῶν προσευχῶν καὶ τῶν ἀγαθοεργειῶν τῶν μοναχῶν.

Participe, ἀρ. μετοχὴ (ἡ ἐγκλισις τῆς γραμματικῆς ἡ μετέχουσα ὀνόματος καὶ ῥήματος). — présent ἐνεστὼς τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς. aimant, ἀγαπῶν. — au futur μέλλων ἐνεργητικὸς τῆς μετοχῆς devant aimer ἀγαπήσων. prétérit du — ἀόριστος τῆς μετοχῆς. ayant aimé ἀγαπήσας. — passé παρακείμενος παθητικὸς τῆς μετοχῆς aimé ἠγαπημένος. (οἱ λοιποὶ χρόνοι τῆς παθητικῆς μετοχῆς γίνονται συνθέτου ῥήματος être, étant aimé, devant être aimé, ayant été aimé ἀγαπώμενος, ἀγαπηθησόμενος, ἀγαπηθείς). § συμμέτοχος, μέτοχος (εἰς χρηματιστικὰς ἐπιχειρήσεις). § συνένοχος, συμμέτοχος εἰς ἔνοχήν.

Participer, οὐδ. συμμετίχω. il a —é au crime συμμετέσχε τοῦ ἐγκλήματος. il —e de la nature des anges μετέχει τῆς φύσεως τῶν ἀγγέλων. — au coups et au sange de J. C. μεταλαμβάνω, μετίχω τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. § συμμερίζομαι, συναισθάνομαι. je —e à votre douleur συναισθάνομαι τὴν θλῖψιν σου. § ἐν. (ἔχω) κοινοποιῶ, διακοινῶ. je vous —e cette nouvelle σοὶ διακοινῶ τὴν εἴδησιν ταύτην. ἴδ. Communiquer.

Particulariser, ἐν. ἀκριβολογῶ, λέγω τὰ καθέκαστα ὑποθέσεώς τινος. § ἀναφέρομαι εἰς τὰ καθέκαστα. ma observation était générale, je n'ai rien —é ἡ παρατήρησίς μου ἦτο γενικὴ, δὲν ἀνερέρετο εἰς τὰ καθ' ἕκαστα § — une affaire περιορίζω εἰς ἕνα μόνον τὴν πολλοὺς ἀρρῶσαν ἐνοχήν

Particularistes, ἀρ. πλ. οἱ φρονοῦντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ μόνους τοὺς ἐκλεκτούς.

Particularité, s. λεπτομέρεια. les —s τὰ καθ' ἕκαστα. naconter les —s ἀκριβολογῶ.

Particule, s. μόριον. les —s dont les coups sont composés τὰ μέρια ἐξ ὧν τὰ σώματα σύγκεινται. § μόριον (εἰς τὴν γραμματικήν). — conjonctive συνδετικὸν μόριον. § μικραὶ λέξεις εὔχρηστοι μόνον εἰς συνθέσεις.

Particulé, ée, ἐπ. régime — ἔμμεσον συμπλήρωμα, (τοῦ ὁποίου προτάσσεται μόριον).

Particulier, ère, ἐπ. ἴδιος, ἰδιάζων, ἰδιαίτερος. une maison —ère à soi aforcé ἰδιαίτερος λόγος μ' ἐδίασε. j'ai une inclination —ère pour lui ἔχω ἐξιδιάζουσαν πρὸς αὐτὸν κλίσιν. § μερικὸς, εἰδικός. l'interet — τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον. le sens général et le sens —d'un mot ἡ γενικὴ καὶ εἰδικὴ σημασία τῆς λέξεως. ces deux hommes ont quelque chose de — entre eux ἀμφότεροι οὗτοι ἔχουν ἰδιαιτέραν ὁμοιότητα μεταξύ των. § ἰδιωτικός. les établissemens publics et les maisons —ères τὰ δημόσια καταστήματα καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι. § ἀκριβολόγος. § ἰδιαίτερος, χωριστός. il mange à une table —ère τρώγει εἰς χωριστὴν τράπεζαν. § παράδοξος. une aventure —ère —ère παραδοξότατον συμβάν. il y a quelque chose de — en lui

ὑπάρχει τι ἐξιδιάζον, παράδοξον ἐν αὐτῷ. esprit — πνεῦμα ἰδιότροπον. homme—ἄνθρωπος ἀκοινώνητος, οἰκουρικός. § οὐσ. τὸ μέρος, τὸ μερικόν, τὸ εἰδικόν, τὰ καθ' ἕκαστα. § οὐσ. ἰδιώτης. il est un simple — εἶναι ἁπλοῦς ἰδιώτης. l'interet du — τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον. un — (χυδ.) ἄνθρωπός τις. § dans le — εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βιον, εἰς τὴν μερικὴν συναναστροφήν. § en —, ἐπίρ. ἰδιαιτέρως, μερικῶς. j'ai un mot à vous dire en — θὰ σὲ εἰπῶ μίαν λέξιν ἰδιαιτέρως. je le pris en — τὸν ἔλαβα κατὰ μέρος. en général et en — γενικῶς καὶ μερικῶς. § en mon — τὸ κατ' ἐμέ, τὸ ἐπ' ἐμοί. § être en son — εἰμὶ εἰς τὸν κοιτῶνα μου. vivre, se mettre en — γέυομαι εἰς τὸν οἶκόν μου.

Particulièrement, ἐπίρ. ἰδιαιτέρως, διαφερόντως. § πρὸ πάντων. § διηκριβωμένως, ἀκριβολόγως.

Partie, ϑ. μέρος. petite — μικρὸν μέρος, μόριον la moindre — πολλοστημόριον. une — du tout μέρος τοῦ ὅλου. les —s du corps humain τὰ μέρη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. la — souffrante τὸ πάσχον μέρος. —s naturelles ἡ honteuses τὰ αἰδοῖα. il est la — honteuse de cette société, (μεταφ.) εἶναι τὸ αἶσχος τῆς κοινωνίας ταύτης. les 5 —s du monde τὰ πέντε μέρη τοῦ κόσμου. —s d oraison μέρη τοῦ λόγου (τὰ ὀκτώ). les — contractantes, belligérantes τὰ συμβαλλόμενα, τ' ἀλληλόμαχα μέρη. en — κατὰ μέρος (καὶ χωρὶς εν). — bien, — mal κατὰ μέρος καλὰ, κατὰ μέρος κακά. en grande — κατὰ μέγα μέρος. en deux —s δίχα. en trois —s τριχῆ. division en deux —s διχοτομία. la plus grande —des savans οἱ πλεῖστοι τῶν πεπαιδευμένων. faire— d'une chose ἀποτελῶ μέρος πράγματος τινος. § φωνὴ, μέρος (τῆς μουσικῆς, αἱ διάφοροι μελῳδίαι αἱ ἀποτελουσαι τὴν ἁρμονίαν). faire sa —, ἄδω τὸ μέρος μου. tenir bien sa —, μεταφ. φέρομαι καλῶς, ἐκτελῶ καλῶς ὅ,τι ἀπὸ ἐμὲ ἀπαιτεῖται. § μοῖρα, προμήθεια (ἐμπορευμάτων). ce marchand a reçu une — d'etoffes ὁ ἔμπορος οὗτος ἔλαβε προμήθειαν ὑφασμάτων. il a vendu une —de sucre ἐπώλησε μοῖραν ζαχάρεως. § (ἀρχ.) ποσότης χρηματικὴ χρεωστουμένη. § (ἀρχ.) ἄρθρον ὑπολογισμοῦ. § tenue des livres en — simple ἁπλογραφία (ὅταν εἰς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία σημειοῦται ἁπλῶς ὁ χρεωστῶν ἢ ὁ ἔχων λαμβάνειν) tenue des livres en — double διπλογραφία (ὅταν ἀφ' ἑνὸς σημειοῦνται τὰ ἐνεργητικὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ παθητικὰ χρέη). —s casuelles τὰ τυχηρὰ εἰσοδήματα. § — (ἀρχ.) τὰ ἄρθρα καταστίχου. — d' apothicaire (μεταφ.) λογαριασμὸς ὅπου αἱ τιμαὶ εἶναι ὑπέρογγοι. § παιγνίδιον, (εἰς τὰ χαρτοπαίγνια καὶ ἄλλα παίγνια, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ κερδίσῃ ὁ εἷς ἀπὸ τοὺς παίζοντας). il a gagné trois —s de suite ἐκέρδισεν ἀλλεπαλλήλως τρία παιγνίδια. la —d' honneur τὸ νικῶν παιγνίδιον (ὅταν τα κέρδη εἶναι ἐκατερωθεν ἴσα). coup de — τὸ κίνημα τὸ κερδίζον το παιγνίδιον. cet homme a fait bien ses —s, (μεταφ.) ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐπέτυχε πάντοτε. la — n'est pas égale, (μεταφ.) οἱ ἀντίζηλοι, οἱ ἀντιφερόμενοι δὲν εἶναι ἴσοι, δὲν εἶναι εἰς ἴσας περιστάσεις. la — n' est pas tenable, (μεταφ.) τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀκατόρθωτον ἢ ἀνυποφορον. quitter la —, (μεταφ.) παραιτοῦμαι τῆς ἐπιχειρήσεως. peloter en attendant —, (μεταφ.) ἀσχολοῦμαι εἰς μικρὰν τινὰ ἀσχολίαν, περιμένων καλητέραν. § συμφωνία. ils lièrent — συνεφώνησαν. § διασκέδασις (εἰς τὴν ὁποίαν πολλοὶ συμμετέχουν, ἰδίως μεταβαίνοντες εἰς ἄλλο μέρος). — de plaisir διασκέδασις, εὐωχία. — de chasse ϑήρα. — de pêche ἁλιεία, (πάντοτε πολλῶν συντεθυμούντων). — carée συντροφία δύω ἀνδρῶν καὶ δύω γυναικῶν. — fine διασκεδασις πρός τινα ἀπόκρυφον σκοπόν. § ὁ ἀντίδικος. il s'est rendu — ἐκηρύχθη ἀντίδικος. prendre quelqu'un à — ἐνάγω τινὰ, (καὶ μεταφ.) ἀποδίδω εἴς τινα συμβάν τι κακόν. § πελάτης (ὡς πρὸς τὸν δικηγόρον) § — civile πολιτικὸς ἐνάγων. — publique δημοσιος κατήγορος. § — prenantes οἱ ἔχοντες λαμβάνειν (ἀπο διαθεσίμου τινα ποσότητα).

Partiel, lle, ἐπ. μερικός. les sommes —elles αἱ μερικαὶ ποσότητες.

Partiellement, ἐπίρ. μερικῶς, μεμερισμένως.

Partir, οὐδ. ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ, κινῶ, φεύγω, κ. μιστεύω. je pars pour Argos ἀπέρχομαι εἰς Ἄργος. quand —ez vous ? πότε ἀναχωρεῖς ; il est —i à midi ἐλύησε τὴν μεσημβρίαν. § ἐκθρώσκω, τινάζομαι. le lièvre est —i sous mes pieds ὁ λαγωὸς ἀνεπήδησεν, ἐτινάχθη ὑπὸ τοὺς πόδας μου. la perdrix est —ie ἀπίπτη ἡ πέρδιξ. § ἐκτοξεύομαι, ἐκτρενδονίζομαι. le trait part ἀρίπταται, ἐκτοξεύεται, πετᾷ τὸ βέλος. la bombe part du mortier ἐκτρενδονίζεται ἡ βόμβα ἀπὸ τὸν ὅλμον. le coup part τὸ πυροβόλον ἐρρίφθη. j'ai vu le coup —ẽdα το πυροβόλον ν' ἀνάψῃ. le fusil a —i τὸ πυροβόλον ἀνήρθη, ἐπῆρε φωτιάν. le ressor —tit τὸ ἐλατήριον ἐτινάχθη. —d'un éclat de rire ἀνακαγχάζω, πετῶ τα γέλοια. ce mot est —i plus vite qu'il n'aurait voulu ἡ λέξις τον διέφυγε ταχύτερον ἀφ' ὅ,τι ἤθελε. § προέρχομαι, ἐξέρχομαι, ἔρχομαι les nerfs —ent du cerveau τὰ νεῦρα ἔρχονται ἀπὸ τον ἐγκέφαλον. ce conseil ne part pas de lui ἡ συμβουλη αὕτη δὲν προέρχεται ἀπὸ αὐτόν. —d'un principe παραδέχομαι ἀρχήν τινα (διὰ να ἐξάζω συ.ετείας). je pars de ce principe pour vous dire συνεπῶς πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην σὲ λέγω. § οὐσ. le — du cheval ἡ ἀναχώρησις τοῦ ἵππου, ὁ τρόπος μὲ τον ὁποῖον κινᾷ. § à — de ἀπό. à — du regne de tel roi ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ δεῖνος βασιλέως. à — de là ἔκτοτε, τούτου τεθέντος.

Partisan, ἀρ. ὀπαδὸς, συναστώτης, συμπατριαστής. les —s de César οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Καίσαρος. cet auteur a beaucoup de —s ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἔχει πολλοὺς συασσώτας. les —s de la musique οἱ φίλοι τῆς μουσικῆς. il est —de cette idée εἶναι ὑπέρμαχος τῆς ἰδέας ταύτης. § (ἀρχ.) ἐνοικιαστὴς τῶν δημοσίων εισοδημάτων. § ἀξιωματικὸς λαφυραγωγῶν. § —s λαφυραγωγοί, λῃστρικῶς περιφερόμενοι στρατιῶται.

Partitif, ive, ἐπ. ἐπιμεριζόμενα (εἰς τὴν γραμματικὴν) ὀνόματα δηλοῦντα μέρος τοῦ ὅλου. § διαιρετικός.

Partition, ϑ. συμφωνία, διασκευὴ μελοδράματος ἐι' ὅλας τὰς φωνὰς ὅτας ψάλλουν εἰς αὐτό. un opéra en — μελόδραμα κατὰ συμφωνίαν γεγραμμένον. les —s oratoires τόποι ῥητορικοί, σύγγραμμα τοῦ Κικέρωνος. — du barometre διαίρεσις τοῦ βαρομέτρου.

Partner, ῖδ. Partenaire.

Partologie, ϑ. τοκετολογία, πραγματεια περι τοκετοῦ.

Partout, ἐπίρ. πανταχοῦ, παντοῦ.

Parulie, ϑ. παρουλίς, φλόγωτις τῶν οὔλων.

Parure, ϑ. κόσμος, καλλωπισμὸς, στολισμὸς, στόλισμα. une femme qui aime la — καλλωπίστρια. goût de la — φιλοκοσμία. la modestie est la — de la vertu ἡ μετριοφροσύνη κοσμεῖ τὴν ἀρετήν. — de diamans συγκρότημα ἀδαμάντων. § εἶδος, μορφή. meubles de même — σκεύη ὁμοειδῆ. tout est en lui de même —, μεταφ. ὅλα τοῦ ἀνθρώπου τούτου εἶναι ὁμοιόμορφα. § παραχὶς, ἀπόκομμα, κ. πελεκούδι, τὸ κοπτόμενον καὶ ῥιπτόμενον μέρος (ἰδίως δερμάτων εἰς τοὺς βυρσοδίψας), κοσκυλμάτιον.

Parvenir, οὐδ. ἀφικνοῦμαι, φθάνω. je —ins aux pieds du Parnasse ἀφίχθην εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ. je ne pus — jusqu'

à lui ὃὲν ἠμπόρεσα νὰ φθάτω ἕως εἰς αὐτόν. sa renomée est —ue à la postérité ἡ φήμη του ἔφθασεν εἰς τοὺς ἀπογόνους ma lettre lui est —ue τῷ ἐδόθη ἡ ἐπιστολή μου. — au trône ὑψοῦμαι εἰς τὸν θρόνον, φθάνω εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχήν. — à faire quelque chose κατορθῶ νὰ πράξω τι. je —ins à le déterminer κατώρθωσα νὰ τὸν πείσω § προκόπτω, ἐπιτυγχάνω, προοδεύω, προβαίνω, προχωρῶ εἰς τὸ στάδιόν μου. il est —u par des intrigues ὑψώθη, προεβιβάσθη διὰ ραδιουργιῶν. § un —u, οὐσ. ὀψιπλούτος, ὁ ἐκ πτωχοῦ καὶ ἀσήμου πλουτήσας καὶ ὑψωθείς.

Parvenu, ἀρ. ἴδ. Parvenir.

Parvis, ἀρ. πρόναος. § προαύλιον ναοῦ. les —s celestes (ποιητ.) τὰ οὐράνια.

Pas, ἀρ. βῆμα, κ. πάτημα. faire des — βαδίζω. marcher à —lens, à petits —s βαδίζω βραδέως, βραδυπορῶ. à — mesurés, μεταφ. περιεσκεμμένως. à — de géant μὲ γιγαντιαῖα βήματα. à — de loup περιπατῶ χωρὶς κρότον. tourner, porter ses — διευθύνομαι. marcher sur les —, s'attacher aux — de quelqu'un ἕπομαί τινι, ἀκολουθῶ τινα. faire des — en arrière ὀπισθοδρομῶ. retourner sur ses — ἀνακάμπτω, ἀναποδίζω, ἐπιστρέφομαι, ἐπιστρέφω ὀπισω. il n'y a que le premier — qui coûte (παροιμ.) ἀρχὴ, τὸ ἥμισυ τοῦ παντος. être au premier — εἰμὶ εἰς τὴν ἀρχήν des — διαβήματα. il fit les premiers — pour la reconciliation ἐκαμε τὰ πρῶτα πρὸς φιλίωσιν διαβήματα. § πρόοδος la science fit de grands — ἡ ἐπιστήμη μεγάλως προώδευσε. faux — παράπτωμα, προσκομμα, κ. σκανταμμα. (καὶ μεταφ.) σφάλμα. faire un faux — προσκόπτω, κ. σκανταπτω, σφάλλω. — de clerc ἀπερισκεψία. § βῆμα (χοροῦ). — de deux, de trois διχορία, τριχορία. § βῆμα, βάδισμα τῶν στρατιωτῶν. — ordinaire βῆμα βραδύ. — accéléré βῆμα ταχύ. — redouble βῆμα διπλοῦν. — de route βῆμα ὁδοιπορικόν. — oblique βῆμα λοξόν. — de charge βῆμα ἐφόδου. manquer le — βῆμα σημειωτόν. mettre quelqu'un au —, μεταφ. σωφρονίζω τινά. § (το βραδὺ) βῆμα (τοῦ ἵππου). au — βάδην. petit — βῆμα βραδύ. cela ne se trouve pas dans le — d'un cheval, (παροιμ.) τοῦτο εὐκόλως δὲν εὑρίσκεται. § ἴχνος. § βῆμα, (μέτρον μήκους). — géométrique γεωμετρικὸν μῆκος. je ne m' éloigne pas d'un — οὔτε βῆμα δὲν ἀπομακρύνομαι. § πρωτεῖα, πρωτοκαθεδρία. il a le — sur vous προηγεῖται σοῦ. céder le — à quelqu'un ὑποχωρῶ εἴς τινα. lui disputer le — διαμφισβητῶ εἰς τινα τὰ πρωτεῖα. § στενόν. le — des Thermopyles τὸ στενὸν τῶν Θερμοπυλῶν. le — de Calai ὁ πορθμος τοῦ Καλαί. mauvais — δύσβατον μέρος μεταφ. στενοχωρία. il s'est tiré du mauvais — ἀπηλλάγη ἀπὸ τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν εὑρίσκετο. franchir, passer, sauter le — πράττω τι (περὶ τοῦ ὁποίου ἐδίστταξα). passer le — μεταβαίνω εἰς τὴν ἀλλην ζωὴν, (ἰδίως ἐπὶ τῶν καταδεδικασμένων ἀπὸ τὰ δικαστήρια). § ὁδὸς, κατώφλιον. § βαθμὶς (ἐμπρὸς θύρας). — d'une vis στροφὴ τοῦ ἕλικος, τοῦ κοχλίου. § —à — βῆμα βῆμα, βάδην. de ce —, tout de ce — ἀμέσως. j'y vais de ce — πηγαινω ἀνυπερθέτως, ἄνευ ἀναβολῆς. — de souris ἀναβάθρα τοῦ ἀντικρήμνου (εἰς τὰ ὀχυρώματα. § pas d'âne εἶδος χαλινοῦ βαρέως. § pas d'âne ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἱππιατροὶ, ἱπποκόμοι κρατοῦν τὸ στόμα τοῦ ἵππου ἀνοικτὸν διὰ να τὸ παρατηρήσουν. § pas d'âne, ἴδ. Tussilage φυτόν.

Pas, (μόριον ἀρνητικόν). ne — δὲν, (καὶ εἰς τὰ προστακτικὰ ἡ ὑποτακτικὰ) μή. je ne mange — δὲν τρώγω. ne mangez — μὴ τρώγῃς. je veux qu'il ne mange — θέλω νὰ μὴ φάγῃ non — ὄχι. — beaucoup, — trop ὄχι πολὺ, μετρίως. — mal ὄχι κακῶς, ἀρκετὰ καλά. — bien ὄχι καλῶς, κακῶς. — un κἀνείς.

Pasan, ἀρ. ἀντιλόπη ὀρόκερως, ζῶον.

Pascal, le, ἐπ. πασχαλινὸς, πασχάσιμος. l'œuf — πασχαλινὸν αὐγόν. les œufs de pâques τὰ πασχαλινὰ αὐγά.

Pascalie, Θ. * πασχαλία, φυτὸν τοῦ Χιλί.

Pascalin, ἀρ. πασχαλινὴ, μηχανὴ ἀριθμητικὴ ἐφευρεθεῖσα ὑπὸ Πασχάλου.

Pascan, ἀρ. εἶδος σταφυλῆς.

Pas d'âne, ἴδ. Pas.

Pas-d'asse, ἀρ. τὸ ἐσωτερικῶς πελεκητὸν μέρος τῶν ξύλων εἰς τὰ βαρέλια

Pasigraphe, ἀρ. πασιγράφος.

Pasigrapher, ἐν. καὶ οὐδ. πασιγραφῶ.

Pasigraphie, Θ. πασιγραφία, τέχνη τοῦ γραφειν μὲ τρόπον ὥστε τὸ γραφὲν ν' ἀναγινώσκεται εἰς ὅλας τας γλώσσας.

Pasigraphique, ἐπ. πασιγραφικός.

Pasilalie, Θ. γενικὴ γλῶσσα.

Pasimaque, ἀρ. πασίμαχον, γένος ἐντόμων.

Pasiphée, Θ. πασιφάη, γένος ὀστρακοδέρμων.

Pasite, ἀρ. * πασίτης, γένος ἐντόμων.

Pasithée, Θ. πασιθέα, γένος πολυπόδων.

Paspale, ἀρ. πασπάλη, γένος φυτῶν.

Paspalon, ἀρ. πασπάλη, κεγχρίδιον.

Pasquin, ἀρ. βωμολόχος, (ἐξ ἀγάλματός τινος εἰς Ῥώμην καλουμένου Πασκουΐνου, εἰς τὸ ὁποῖον συνηθίζουν νὰ προσαρτοῦν βωμολοχικὰ ἔγγραφα).

Pasquinade, Θ. βωμολοχία, βωμολοχικὸν ἔγγραφον. ἴδ. Pasquin.

Pasquiniser, ἐν. ἄχρ. βωμολοχῶ.

Passable, ἐπ. μετρίως καλὸς, ἀνεκτὸς, κ. ὑποφερτός.

Passablement, ἐπίρ. μετρίως, ἐπιτροσοῦν καλῶς, ἀνεκτῶς, ὑποφερτῶς.

Passacaille, Θ. εἶδος ᾄσματος καὶ χοροῦ ἀρχαίου.

Passade, Θ. ἐφήμερος διάβασις (εἴς τινα τόπον). c'est bon pour une — (παροιμ.) εἶναι καλὸν διὰ μίαν φορὰν, ἐράπαξ. § σχέσις ἐρωτικὴ (μετὰ γυναικός.) § (ἀχ.) ὁπὴ θια ζητουμένη ἀπὸ διαβάτας. § διαδρομὴ (ἵππου γυμναζομένου), τεγαινοερχομὸς εἰς τὸ ἴδιον μέρος. il a fait tant de —s διέβρασε τοσάκις.

Passæa, Θ. γένος φυτῶν.

Passage, ἀρ. ὁδὸς, διάβασις, κ. πέρασμα. — d'un fleuve διάβασις ποταμοῦ. — de l'armée ἡ διάβασις τοῦ στρατεύματος. — par mer ἡ μόνον — διάπλους. — d'une montagne ὑπερβολὴ, διάβασις ὄρους. oiseau de — ἀποδημητικὸν, παροδικὸν πτηνόν. (καὶ μεταφ.) παρεπίδημος. § μετάβασις, μετάπτωσις. le — d'une température à une autre ἡ μετάβασις ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην θερμοκρασίαν. le — de l'amour à la haine ἡ μετάπτωσις ἀπὸ ἔρωτος εἰς μῖσος. § ὁδὸς, πόρος, πέρασμα, (τὸ μέρος ὅι' οὗ διέρχονται). c'est ici le — de la montagne ἐδῶ τοῦ ὄρους ἡ ὁδὸς ouvrir, frayer un — ὁδὸν τέμνω, ὁδοποιῶ, ἀνοίγω ὁρόμον. il s'ouvrit un — a travers l'ennemi προεβιάσατο τὴν ὁδὸν διὰ τῶν ἐχθρῶν, διέσχισε τὸν ἐχθρὸν καὶ διέβη. § ἄμφοδον, στενωπος, στενὸς ὁρόμος εἰς τινας πόλεις, τουρ. σοκάκι. § ὁδὸς, τὸ ὑπὸ τῶν νόμων χορηγούμενον δικαίωμα τῆς ὁδοῦ διά τινων ἰδιοκτησιῶν. § ναῦλος, (καὶ διὰ μικρὰ πλοῖα) πεζαθμίον. droit de — φόρος μεταβάσεως εἰς τὸ τάγμα τῶν Ἱπποσπόνδων τῆς Μελίτης. § χωρίον (βιβλίου ἢ μέλους). § — d'une étoile διάβασις ἀστέρος ἐμπρὸς τινος σώματος. § ῥυθμὸς (βαδίσματος ἵππου). le — qui tient au trot ὁ ῥυθμὸς τοῦ ἐπιτροχασμοῦ. § κάμψις (ἐπὶ μουσικῆς, μικρὸς λαρυγισμός).

Passager, ère, ἐν. — un cheval ῥυθμὸς τὸ βῆμα τοῦ ἵππου. § οὐδ. ce cheval —e bien ὁ ἵππος οὗτος ἔχει τὸ βῆμα εὔρυθμον.

Passager, ère, ἐπ. παροδικός.

oiseaux —s ἀποδημητικά, παροδικὰ πτηνά. § ἐφήμερος. un succès — ἐφήμερος ἐπιτυχία.

Passager, ère, ἀρ. ἐπιβάτης (πλοίου). § παροδίτης, κ. περαστικός.

Passagèrement, ἐπίρ. ἐφημέρως, δι' ὀλίγον καιρόν.

Passale, ἀρ. πάσσαλος, γένος ἐντόμων.

Passalorynchites, ἀρ. πλ. passalorynchite, αἵρεσις.

Passant, te, ἐπ. chemin — στειβομένη ὁδός, κ. δρόμος περαστικὸς (τὸν ὁποῖον πολλοὶ περνοῦν). § chemin — ὁδὸς δημοσία (εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαβῇ).

Passant, ἀρ. παροδίτης, διαβάτης. arrêté — παροδίτα, στῆθι (εἰς τοὺς ἐπιταφίους). § μέγας πρίων τῶν ὑλοτόμων.

Passation, Θ. σύνταξις συμβολαίου.

Passavant, ἡ passe-avant, ἀρ. πάροδος, (εἰς τὰ μεγάλα πλοῖα ὁδὸς φέρουσα ἀπὸ τῆς πρώρας εἰς τὴν πρύμνην). § τελωνιακὴ ἄδεια μετακομίσεως ἐμπορευμάτων.

Passe, Θ. κατάλοιπον. vous m'avez donné un drachme, vous me devez encore dix leptas de — μ' ἔδοσες μίαν δραχμὴν, μοὶ χρεωστεῖς ἀκόμη δέκα λεπτὰ κατάλοιπον. § συμπλήρωμα, ἡ μικρὰ ποσότης πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀρχικῆς ἀξίας νομίσματος τοῦ ὁποίου ἡ κυβέρνησις κατεβίβασε τὴν τιμήν. un écu de six drachmes et 20 leptas de — ἓν ἑξάδραχμον καὶ 20 λεπτὰ εἰς συμπλήρωμα (τῆς ἀξίας τῶν 6 δραχμῶν). § la — du sac ἡ τιμὴ τοῦ σάκου τοῦ περιέχοντος τὸ ἀργύριον. § καταθεσις (εἰς τινα παιγνίδια). § main de — ποσοστὸν, ποσότης χαρτίου διδομένη εἰς τὸν τυπωτὴν ὑπὲρ τὰς ἀναγκαίας δεσμίδας, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀπαντωμένων εἰς αὐτὰς ἐλλείψεων. § ἓν βῆμα ἐμπρὸς εἰς τὸν διαξιρισμόν. § βῆμά τι χορευτικόν. § διαδρομὴ, βῆμα χοροῦ. § ὁπὴ (εἰς τὰ παλαιὰ σφαιριστήρια δι' ἧς διήρχετο ἡ σφαῖρα). être en — ἔχω τὴν σφαῖράν μου ἀντικρυ τῆς ὀπῆς. (καὶ μεταφ.) εὐρίσκομαι εἰς καλὴν, εἰς κατάλληλον θέσιν (πρὸς ἐπιτυχίαν τινὸς σκοποῦ). § πορθμὶς, στενὴ ὁδὸς (διὰ πλοίων). lettres de — διπλωμα πρὸς μετάβασιν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην θέσιν. § σκιαδίσκη, σκιάδιον τοῦ γυναικείου πετάσσου (καπέλου). § — ἡ Passerille εἶδος μοσχάτης σταφίδος. § ἴδ. Fauvette.

Passé, ἀρ. τὸ παρελθόν. par le — ἄλλοτε, τὸ πάλαι. § ἴδ. Prétérit. participe —, ἴδ. Participe. § πρόθ. μετά. — cette époque μετὰ τὸν καιρὸν τοῦτον.

Passe-balle ἡ Passe-boulet, ἀρ. σφαιρόμετρον, σφὶς ἔχουσα τρύπαν εἰς τὸ μέσον, χρησιμεύουσαν ὡς μέτρον τοῦ μεγέθους τῶν σφαιρῶν.

Passe-bleu, ἀρ. στρουθὸς ὁ φαιὸς τῆς Καϊέννης.

Passe-carreau, ἀρ. πήχης τῶν ῥαπτῶν, εἰς τὸν ὁποῖον σιδηρώνουν τὰς ῥαφάς.

Passe-cheval, ἀρ. πορθμεῖον διὰ ἵππους.

Passe-cordo, Θ. ὀβελὸς πρὸς διέρσιν, πέρασμα σχοινίου.

Passe-debout, ἀρ. ἄδεια διαμετακομίσεως (ἐμπορευμάτων ἢ διαβάσεως αὐτῶν χωρὶς νὰ τελωνισθῶσι διά τινος μέρους ὅπου δὲν δύνανται ν' ἀνοιχθῶσι).

Passe de saule, ἴδ. moineau friquet.

Passe-dix, ἀρ. εἶδος παιγνίου κύβων.

Passe-droit, ἀρ. συγκατάβασις, ἀπονομὴ χάριτος κατὰ συγκατάβασιν. § παράβλεψις (τινὸς ὅταν ἀδίκως ἄλλος προτιμᾶται αὐτοῦ).

Passée, Θ. διάβασις (τινῶν πτηνῶν, ὅταν ἀπὸ τὸ δάσος μεταβαίνουν εἰς τὴν πεδιάδα). § τὸ μέρος ὅπου διέβη ἡ ἔλαφος. § εἶδος δικτύου στηνομένου εἰς τὰ μέρη ὅπου διέρχονται τὰ πτηνά. § ἕκαστος βόστρυχος τῶν τριχῶν εἰς τὴν φαινάκην. § σωρὸς δερμάτων ἐμβαπτόμενος ὁμοῦ εἴς τι ὑγρὸν ὑπὸ τῶν βυρσοδεψῶν. § ἡ κλωστὴ ἑκατέρωθεν τῆς θηλείας τῶν φορεμάτων.

Passe-fleur, ἀρ. ἀργόστημα, ἄνθος.

Passège, ἀρ. πλαγιοδρομία τοῦ ἵππου, βάδισμα πλαγίως.

Passéger, οὐδ. πλαγιοδρομῶ, ἐπὶ τῶν ἵππων ὅταν βαδίζουν πλαγίως.

Passe longue-musquée, Θ. μοσχάτον τῆς Ἀλεξανδρίας, εἶδος σταφυλῆς.

Passement, ἀρ. λῶμα, λέγνον, παρυφὴ, κ. σειρήτι (τουρκ. οὐλαμᾶς).

Passementer, ἐν. παρυφαίνω, ἐπιῤῥάπτω λώματα, κ. σειρήτια.

Passementerie, Θ. λωματουργία, λωματοπωλία, ἡ τέχνη καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ κατασκευάζοντος σειρίτια.

Passementier, ère, οὐσ. λωματοπλόκος, λωματοπώλης, ὁ πλέκων ἢ πωλῶν σειρίτια.

Passe-méteil, ἀρ. μικτὸς σῖτος, περιέχων ἓν τρίτον σικάλεως.

Passe-parole, ἴδ. Parole.

Passe-partout, ἀρ. κοινὴ κλεὶς (ἡ ἀνοίγουσα ὅλας τὰς θύρας.) § ἀντικλεὶς (ἐξ ὧν πολλαὶ ἀνοίγουν τὴν αὐτὴν θύραν). § μεταφ. εἰσαγωγεὺς, εἰσηγητής. l' argent est un bon — ὁ χρυσὸς εἶναι καλὸς εἰσαγωγεύς. § περικόσμημα (εἰς τὴν χαλκογραφίαν, χαλκογράφημά τι χρησιμεῦον ὡς στολὴ, καὶ εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὁποίου τυποῦται ἄλλη εἰκών). § κορωνὶς κατάλληλος διὰ διαφόρους εἰκόνας. § εἶδος πρίωνος.

Passe-passe, ἀρ. tours de — ψηφοπαιξία, θαυματοποιΐαι, γοητεῖαι.

Passe-pied, ἀρ. εἶδος χοροῦ χοροῦ, καὶ ἡ μουσικὴ αὐτοῦ.

Passe-poil, ἀρ. γαιτάνιον, φυτίλι, ἐῤῥαμμένον εἰς τὰς ῥαφὰς τῶν φορεμάτων.

Passe pomme rouge, Θ. μελίμηλον, εἶδος μικροῦ γλυκοῦ μήλου.

Passe-port, ἀρ. διαβατήριον. délivrer un — δίδω διαβατήριον. la fable est souvent le — de la verité, μεταφ. ὁ μῦθος παρεισάγει συνεχῶς τὴν ἀλήθειαν.

Passer, οὐδ. μεταβαίνω (ἀπὸ μέρους εἰς μέρος), μεταβιβάζομαι, περνῶ. il a —é en Amérique μετέβη εἰς Ἀμερικήν. le sang —e des artères dans les veines τὸ αἷμα μεταβαίνει, μετοχετεύεται ἀπὸ τὰς ἀρτηρίας εἰς τὰς φλέβας. — de la vertu au vice, μεταφ. μεταπίπτω ἀπὸ τὴν ἀρετὴν εἰς τὴν κακίαν. faire — μεταβιβάζω, μεταδίδω. faire — de main en main μεταδίδω ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα. — en d' autres mains περιέρχομαι εἰς ἄλλας χεῖρας. la couronne de France —a à la seconde race τὸ γαλλικὸν στέμμα περιῆλθεν εἰς τὴν δευτέραν γενεάν. sa maladie —a à son fils ἡ ἀσθένειά του μετεδόθη εἰς τὸν υἱόν του. ce mot —a dans la langue ἡ λέξις αὕτη εἰσήχθη εἰς τὴν γλῶσσαν. ceci a —é en proverbe τοῦτο κατήντησε παροιμία. il fit — son enthousiasme dans l' âme de ses soldats ἐνέπνευσε τὸν ἐνθουσιασμόν του εἰς τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν του. — chez quelqu' un ἔρχομαι, πηγαίνω εἴς τινα, περνῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τινα. —à l' ennemi αὐτομολῶ. — de cette vie à l' autre ἡ μόνον — μεταβαίνω εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἀποθνήσκω. — du blanc au noir, παροιμ. μεταβάλλομαι εὐκόλως. — plus loin, κυρ. καὶ μεταφ. προχωρῶ. — ez au second chapitre προχώρησε εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον. cette nouvelle a —é jusqu' à lui ἡ εἴδησις αὕτη κατήντησεν ὡς αὐτόν. — la parole, ἴδ. parole. § διέρχομαι, διαβαίνω, κ. περνῶ. il a —é par ici διέβη, διῆλθεν ἐντεῦθεν. — devant quelqu' un προηγοῦμαι, καὶ μεταφ. προτιμοῦμαι τινός. — debout διαμετακομίζομαι (ἐπὶ ἐμπορευμάτων.) —à un conseil de guerre δικάζομαι ἀπὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον. — en revue ἐπιθεωροῦμαι. j' ai —é par là διῆλθα ἐκεῖθεν· καὶ μεταφ. ἐπειράθην τούτου, τὸ ἐδοκίμασα. j' ai —é par beaucoup d' épreuves πολλῶν δοκιμασιῶν ἐπειράθην. en — par

quelque chose ὑποκύπτω εἴς τι. ceci m' a —é par la tête διελογίσθην, ἐσυλλογίσθην τοῦτο. — pardessus ἡ sur quelque chose, μεταφ. παρορῶ, παραβλέπω τι. laisser — une erreur παραβλέπω σφάλμα τι. — sur quelqu' un προχωρῶ ἓν βῆμα κατὰ τοῦ ἀντιπάλου (εἰς τὴν ξιφομαχίαν). — sur le ventre à quelqu' un καταπροπῶ τινα. — plus avant, — outre, μεταφ. ἐπεμβαίνω. — outre παγαίνω παρέκει, προχωρῶ. une loi a —é ὁ νόμος ἐνεκρίθη. l' affaire a —é à son avis ἡ ὑπόθεσις ἐδικάσθη κατὰ τὴν γνώμην του. à quoi passe-t-il? τί ἀπερασίσθη; (εἰς δικαστήριον). il —e à la mort κατεψηφίσθη θάνατος passe, προσταχ. οἰκ. ἔστω. —e pour celui-là, —e pour cette fois τὸ παραβλέπω δι' αὐτὸν, δι' αὐτὴν τὴν φοράν. § le temps —e ὁ καιρὸς παρέρχεται. une couleur —e τὸ χρῶμα γίνεται ἐξίτηλον, μαραίνεται, κ. ξεβάφει. la mode a —é ὁ συρμὸς ἔπαυσε. ceci a —é de mode τοῦτο δὲν εἶναι τοῦ συρμοῦ πλέον. l' envie m' en est —ée δὲν ἔχω πλέον ἐπιθυμίαν. la douleur a —é ἔπαυσεν, ἐπέρασεν ὁ πόνος. cela fait — la douleur τοῦτο παύει, καταπαύει τὸν πόνον. § ἐπερνῶ διά τινα χρόνον. ce blé nous — era l' hiver ὁ σῖτος οὗτος θὰ μᾶς φθάσῃ τὸ χειμῶνα. § γίνομαι δεκτός. il —a aux examens ἔγινε δεκτὸς εἰς τὰς ἐξετάσεις. la monnaie —e τὸ νόμισμα εἶναι ἀγώγιμον, περνᾷ. elle ne —e pas δὲν περνᾷ, εἶναι ἀδόκιμον. § (εἰς τὸ σφαιριστήριον) περνῶ τὴν σφαῖραν εἰς τὴν τρύπαν. § (εἰς χαρτοπαίγνια) ἀπέχω, δὲν παίζω, ἀρνοῦμαι εἰς τὸν μετ' ἐμὲ νὰ παίξῃ. § — pour ἐλλαμβάνομαι ὡς. il —e pour poète θεωρεῖται ὡς ποιητής. il —e pour constant θεωρεῖται ὡς βέβαιον § ἐν. διέρχομαι, διαβαίνω, κ. περνῶ. — un endroit à pied διοδεύω, διαπορεύομαι. —a cheval, en voiture διελαύνω, διαβαίνω ἵππος ἢ ὀχούμενος. — par mer διαπλέω. —à la nage διακολυμβῶ — une montagne ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω ὄρος. — la ligne ὑπερβαίνω τὴν γραμμὴν, τὸν ἰσημερινόν. — son chemin βαδίζω τὴν ὁδόν μου. en —ant, ἐπίρ. ἐν παρόδῳ. — le pas μεταβαίνω εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, ἀποθνήσκω. — le but ὑπερβαίνω τὸν σκοπόν. ne — ez pas cette somme μὴν ὑπερβαίνῃς τὴν ποσότητα ταύτην. il ne —era pas l' année δὲν θὰ ἐπιζήσῃ τὸ ἔτος. que cela ne nous —e pas τοῦτο ἂς μείνῃ μείνῃ μεταξύμας, μυστικόν. il m' a —é à la course παρῆλθεν ἐμπρός μου, μ' ἐπέρασε τρίχων. Homère —e tous les poètes ὁ Ὅμηρος ὑπερτερεῖ ὅλους τοὺς ποιητάς. cela —e mon intelligence τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῆς διανοίας μου. cela me —e τοῦτο δὲν τὸ ἐννοῶ. — une revue ἡ — en revue ἐπιθεωρῶ. — des examens ἐξετάζομαι. — quelque chose παραλείπω τι — sous silence ἀποσιωπῶ. — condamnation παραδέχομαι τὴν κατάδικην. — son temps διατρίβω, περνῶ τὸν καιρόν μου. — le jour, la nuit διατρίβω, περνῶ τὴν ἡμέραν, τὴν νύκτα, διημερεύω, διανυκτερεύω — le temps διασκεδάζω. — bien, — mal son temps καλοπερνῶ, κακοπερνῶ. ces jours —és τὰς παρελθούσας ἡμέρας. il a vingt ans —és εἶναι εἰκοσαετὴς καὶ ἐπέκεινα. — son envie d' une chose πληρῶ τὴν ἐπιθυμίαν μου περί τινος πράγματος. § μεταβιβάζω. on l' a —é dans une autre maison τὸν μετοικισαν εἰς ἄλλον οἶκον. § διεμβάλλω, περάω, κ περνῶ. — les bras dans les manches διείρω, περνῶ τὰς χεῖρας εις τὰς χειρίδας. — un ruban dans un trou ἐείρω, περνῶ τὴν ταινίαν εἰς τὴν ὀπήν. — son habit ἐνδύομαι, περνῶ τὸ φόρεμά μου. —à quelqu' un l' épée à travers le corps διαπερνῶ τινα μὲ τὸ ξίφος. —à quelqu' un la plume par le bec, παροιμ. ἀπατῶ τινα. § — la monnaie δίδω, περνῶ τὸ νόμισμα. § διηθέω, κ. περνῶ, στραγγίζω. § κοσκινίζω. — une chose au gros sas θεωρῶ τι ἐπιπολαίως § διαβιβάζω. —ez cela à votre voisin διαβίβασον τοῦτο εἰς τὸν γείτονά σου —ez moi cela δός με τοῦτο. — une lettre de change à quelqu' un στρέφω, γυρίζω εἴς τινα συναλλαγματικήν. § — la main sur quelque chose ἐγγίζω τι μὲ τὴν χεῖρα. § — quelque chose au feu ἔλθετω, καθυποβάλλω τι εἰς τὸ πῦρ. — au fer σιδηρόνω. § — un soldat par les armes καταπυροβολῶ στρατιώτην (εἰς ἐκτέλεσιν καταδίκης). le — par les verges τὸν μαστίζω. — au fil de l' épée ἀποκτείνω ἐν στόματι μαχαίρας, περνῶ ἀπὸ τὸ σπαθίον. — des troupes en revue ἐπιθεωρῶ στρατεύματα. je — ai en revue ses qualités διελογίσθην, ἐθεώρησα τὰ προτερήματά του. § παρασκευάζω, διακοσμῶ (ὑφάσματα, δέρματα) § — un contract συμβάλλομαι. acte —é par devant notaire πρᾶξις γενομένη, γραφεῖσα ἐνώπιον συμβολαιογράφου. nous en —erons acte θέλομεν καταστρώσει συμβολαιον περὶ τούτου. § παραχωρῶ, ἐγκρίνω. — ez-moi cet article ἔγκρινέ με τὸ ἄρθρον τοῦτο. § — une somme en compte ἐγκαταριθμῶ, περνῶ ποσότητα εἰς τὸν λογαριασμόν. § — quelqu' un maître παραδέχομαι τινα ἀρχιεργάτην. —é maître μεταφ. ἐπιτήδειος. § — une faute à quelqu' un συγχωρῶ σφάλμα εἴς τινα. je ne vous la —erai pas δὲν θὰ σὲ συγχωρήσω τὸ σφάλμα τοῦτο. § se —, αὐτοπ. παρέρχομαι. un an se —a παρῆλθεν ἓν ἔτος. il faut que jeunesse se —e, ἀορισμ. πρέπει νὰ εἰμεθα συγκαταβατικοὶ πρὸς τοὺς νέους. les fleurs se —ent τὰ ἄνθη μαραίνονται les couleurs se —ent τὰ χρώματα γίνονται ἐξίτηλα, μαραίνονται cette femme se —e ἡ γυνὴ αὐτὴ ἀρχίζει νὰ παρακμάζῃ § συμβαίνει. comment cela se —a t-il? πῶς τοῦτο συνέβη; il se —e en moi quelque chose συμβαίνει τι ἐν ἐμοί. comment s' est —ée votre entrevue? πῶς ἀπέβη ἡ ἐντευξίς σας; § εὐχαριστοῦμαι, ἀρνοῦμαι. il se —e à peu εὐχαριστεῖται μὲ ὀλίγα. § ἀπέχομαι, στερεῦμαι, δὲν συναισθάνομαι τὴν ἔλλειψίν τους. je ne puis me — de lui δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν στερηθῶ. si nous ne pouvons le trouver nous nous en —erons ἂν δὲν ἠμπορέσωμεν νὰ τὸν εὕρωμεν, ἂς μᾶς λείψει, δὲν θὰ μᾶς εἶναι ἡ ἔλλειψίς του ἐπαισθητή.

Passerage, ἀρ. ἴδηρις, λιπίδιον, χόρτον.

Passereau, ἀρ. στρουθίον, κ. στεργίτι, πτηνόν.

Passeresse, Θ. εἶδος μικροῦ ψαριοῦ.

Passerie, Θ. ἡ Passement, ἀρ. ὄγκον τι χρήσιμον εἰς τὴν βυρσοδεψίαν. § traité des —s συνθήκη ἐπιβάσεως τῶν Πυρηναίων εἰς ἐποχὴν πολέμου.

Passerilles, τὸ. Passes.

Passe-rose parisienne, Θ. ἀγρόστεμμα τὸ κηπαῖον.

Passe-satin, ἀρ. τὸ. Lunaire

Passe-soie, ἀρ. σιδηρεον δι' οὗ διπρεται ἡ μέταξα εἰς τὰ μεταξοπλοκεῖα.

Passerine, Θ. ὑπολαὶς ἡ φωτὰ, γένος πτηνῶν. § γένος φυτῶν ἀρωματικὸν.

Passerinette, Θ. ὑπολαΐς, πιτρίτσι ὁ μικρός.

Passet, ἀρ. μέτρον πέντε βραβικῶν παλαμῶν.

Passe-talon, ἀρ. δέρμα μὲ τὸ ὁποῖον καλύπτονται τῶν ἐχεντικῶν τὰ ξύλα.

Passe-temps, ἀρ. διατριβὴ, διασκέδασις. par — πρὸς διατρίβασιν. § πολύσπαστος μηχανή.

Passette, Θ. ἔλιξ σιδηρᾶ τῶν βιταξουργῶν ὅπου δένεται ὁ στημόνι.

Passeur, euse, εὐθ. περάτης.

Passe-velours, ἀρ. εἶδος ὑφάσματος, ἄνθος.

Passevin, ἀρ. διηθητήριον, ἱμάλειον ὑδραυλικόν, διὰ τοῦ ὁποίου ὑγρὰ διαπερῶνται δι' ἀλλήλων.

Passe-violet, ἀρ. ἰανθὶς, χρῶμα ὡς τοῦ ἴου, τὸ τῶν θερμασμένων στιλβωμένων σιδήρων.
Passe-vogue, Θ. ἐπίτασις ταχύτητος περὶ τὴν κωπηλασίαν.
Passe-volant, ἀρ. ὁ παρουσιαζόμενος εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις χωρὶς νὰ εἶναι στρατιώτης, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ λάβῃ ὁ λοχαγὸς τὸν μισθόν. § ὁ παρεισδύων εἰς θέατρον ἢ εἰς συναναστροφήν τινα ἐπ' ἐράνῳ γινομένην χωρὶς νὰ πληρώσῃ. § μεταφ. ἀπροσκλητος ξένος εἰς συναναστροφήν. § ψευδῆ ζωγραφιστὰ πυροβόλα εἰς τοὺς τοίχους τῶν πλοίων.
Passibilité, Θ. τὸ παθητικὸν (τῶν σωμάτων· τὸ ἐναντίον τῆς ἀπαθείας).
Passible, ἐπ. παθητὸς, ἐπιδεκτικὸς τοῦ παθαίνεσθαι. § ὑποκείμενος εἰς τιμωρίαν. — d'amande ὑποκείμενος εἰς πρόστιμον, προστιμητέος.
Passif, ive, ἐπ. παθητικὸς, ἐφ' οὗ ἡ ἐργεία τις γίνεται. un homme— ἄνθρωπος ἀδρανὴς obéissance—ive τυφλὴ ὑποταγή. dette —ive ὄρλημα παθητικὸν, τὸ ὁποῖον τις χρεωστεῖ, ἐν ᾧ actif εἶναι τὸ ὁποῖον εἰς αὐτὸν χρεωστεῖται. l'actif et le —, οὐσ. ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ καὶ ὅσα νὰ δώσῃ. voix —ive ψῆφος τοῦ ἐκλέγεσθαι. voix active ἡ ψῆφος τοῦ ἐκλέγειν. verbe — παθητικὸν ῥῆμα. § le —, οὐσ. ἡ παθητικὴ ἔγκλισις.
Passion, Θ. πάθος. exciter les —s κινῶ τὰ πάθη. avoir les —s douces μετριοπαθῶ. § πάθος, ἐπιθυμία. la — des richesses ἡ φιλοπλουτία. — de la gloire φιλοδοξία (καὶ ἄλλα ὁμοια σύνθετα). § ἔρως. c'est sa première — εἶναι ὁ πρῶτος ἔρως του. cette femme a cause beaucoup de —s ἡ γυνὴ αὐτὴ ἠγαπήθη ὑπὸ πολλῶν. aimer à la —, de — ἀγαπῶ περιπαθῶς. § ἐμπάθεια. avec — ἐμπαθῶς. il est inspiré par la — ἐμπνέεται ἀπὸ ἐμπάθειαν. § πάθος, περιπάθεια (εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν μουσικήν). l'orateur entre dans la — ὁ ῥήτωρ παθαίνεται. § πάθος (του ἀντικειμένου ἐφ' οὗ ἐνεργεῖ τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὴν φιλοσοφίαν). § la — de J. C. τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ. semaine de la — ἡ ἑβδομὰς ἡ πρὸ τῆς μεγάλης, ἡ ἑβδομὰς τοῦ Λαζάρου. dimanche de la — κυριακὴ τοῦ Λαζάρου. § ἡ περὶ τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ διδαχὴ τῆς μεγάλης παρασκευῆς. souffrir mort et —, οἰκ. ὑποφέρω τὰ πάνδεινα, κ. τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον.
Passionnaire, ἀρ. βιβλίον περιέχον τὴν ἱστορίαν τῶν παθῶν.
Passionément, ἐπίρ. περιπαθῶς.
Passionner, ἐν. δίδω τόνον παθητικὸν (εἰς τὴν φωνὴν, εἰς ᾆσμα). § se — πυριεύομαι ἀπὸ πάθος, ἐρωτεύομαι. —é περιπαθὴς. amant —é ἔνθερμος ἐραστὴς. être —é pour telle chose ἐπιμένομαι, ὑπεραγαπῶ τι.
Passivement, ἐπίρ. παθητικῶς.
Passivité, Θ. παθητικότης.
Passoire ἡ Passette, Θ. ἠθητὴρ, τρυπητὴρ, κ. τρυπητὴ, (ἀγγεῖον τρυπητὸν διὰ τοῦ ὁποίου στραγγίζουν καρποὺς καὶ ἄλλα).
Passule, Θ. μέλι μὲ σταφίδας.
Pastel, ἀρ. χρωστὴρ, μολυβοκόνδυλον χρωματιστόν. § εἰκὼν ζωγραφημένη μὲ χρωστῆρα. oranger — βαθὺ πορτοκαλὶ χρῶμα. § ἰσάτις, φυτόν.
Pastellage, ἀρ. εἶδος ζαχαροπήκτου.
Pastenade, Θ. ἴδ. Panais.
Pastenague, Θ * παστινάκη, ἰχθύς.
Pastèque, Θ. ὑδροπέπων. ἴδ. Melon d'eau.
Pasteur, ἀρ. ποιμὴν, κ. βοσκός. la houlette des —s ἡ ποιμαντικὴ ῥάβδος. § μεταφ. ποιμὴν, κυβερνήτης. — de peuples ποιμὴν λαῶν. — spirituel πνευματικὸς ποιμήν. un — protestant ἱερεὺς τῶν διαμαρτυρουμένων. § εἶδος σκομβρίου
Pastiche, ἀρ. μίμησις, ἀπομίμημα, (εἰκὼν κατὰ μίμησιν ζωγράφου τινός). § σύγκραμα τρόπων διαφόρων ζωγράφων. § μίμησις (εἰς τὴν φιλολογίαν). § (εἰς τὴν μουσικήν.) συναρμολόγημα ἐκ διαφόρων μελῳδῶν.
Pastille, Θ. ἐσφράδιον, μάζα ἀρωματική. — de sérail, τουρκ. κουρσί. § ζαχαρωτὸν μὲ ἀρώματα.
Pastisson, ἀρ εἶδος κολοκύνθης.
Pastophores, ἀρ. πλ. παστοφόροι, ἱερεῖς τινες τῶν ἀρχαίων.
Pastophorie, Θ. παστοφορία, κατοικία τῶν παστοφόρων.
Pastoral, le, ἐπ. ποιμενικός. poésie —e βουκολικὴ ποίησις. mœurs —es ποιμαντικὰ ἤθη. § ποιμαντικὸς, (ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ποιμένας). bâton — ποιμαντικὴ ῥάβδος, κ. πατερίτσα.
Pastorale, Θ βουκολικὸν δράμα. les —s de Virgile τὰ βουκολικὰ τοῦ Βιργιλίου.
Pastoralement, ἐπίρ. ποιμαντικῶς, ὡς ποιμὴν, (ἐπὶ ἱερέων).
Pastorelle, Θ. βουκολικὸν μέλος.
Pastoreau, elle, οὐσ. (ἐν χρήσει εἰς τὰ ᾄσματα). ὁ ποιμενίσκος, ἡ ποιμενὶς, κ. βοσκόπουλον, βοσκοπούλα.
Pastremens, ἀρ. ὀέρματα βοΐα τῆς Τουρκίας.
Pat, ἀρ. (εἰς τὸ ζατρίκιον) ὅταν ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκρεμεύθη, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ κινηθῇ χωρὶς νὰ κρεμευθῇ.
Patache, Θ. ἀρχ. λέμβος. § λέμβος τοῦ τελωνίου. § ταχυδρομικὴ λέμβος εἴς τινας ποταμούς. § κοινή τις δημόσιος ἅμαξα. § ἴδ. Varec
Patagon, ἀρ. ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Ἱσπανίας. § ἴδ. Valériane humble φυτόν. § —s Παταγῶνες, κάτοικοι τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Patagonule, Θ. ἴδ. Sebestenier, μικρὸν δένδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Patagna, ἀρ. κρινόδενδρον, δένδρον τοῦ Χιλί.
Patalam, ἀρ. ὁ ἄδης τῶν Ἰνδῶν.
Pataona, ἀρ. φοίνιξ τῆς Καϋέννης.
Pataque, Θ. πατάκα, νόμισμα ἀσιατικόν.
Patar, ἀρ. μικρὸν νόμισμα τῆς Ὁλλάνδας.
Patara, ἀρ. πατερὸν ὑποστηρίζον ἓν μέρος τοῦ ἱστοῦ.
Pataraffe, Θ. οἰκ. μουντσούρα.
Patarasse, Θ. σφὴν τῶν ναυτῶν.
Patarasser, ἐν. στουπόω τὰς χαραμάδας εἰς τὰ πλοῖα
Patard, ἀρ. ἄχρ. ἴδ. Sou.
Patas, ἀρ. εἶδος πίθηκος.
Patate, ἡ Patade, Θ. εἶδος ῥαφανίδος ἡ γαιομήλου.
Patatras, (τὸ s προφ.) οἰκ. πάρ! ἐπιφώνημα πρὸς ἔκφρασιν πίπτοντος πράγματος.
Patau, ἀρ. πλατύπους; (ἐπὶ κυνιδίων). être à nage — διαγωνίζομαι διὰ νὰ ἔβγω κολυμβῶν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, (χυδ. τσαπαλαδίζω.) καὶ μεταφ. χυδ. ζῶ ἐν ἀφθονίᾳ.
Pataud, de, ἐπ. ἀδιαμόρφωτος, χονδροειδής.
Patauger, οὐδ. οἰκ. περιπατῶ εἰς λασπώδη ὕδατα. μεταφ. θορυβοῦμαι εἰς τοὺς λόγους μου.
Patavinité, Θ. παταβιασμὸς, ἐλάττωμα περὶ τὴν προφορὰν κατὰ τὸ ἰδίωμα τῶν Παταβίων.
Pataz, ἀρ. νόμισμα τῆς Οὐγγαρίας.
Pate, Θ ἴδ. Patte.
Pâte, Θ. ζύραμα, μάζα, ζύμη, κ. ζυμάρι. —s d'Italie μάζαι (ἰταλ. πάστα) τῆς Ἰταλίας, ἔχουσαι διάφορα σχήματα καὶ ἰδίως χρήσιμα εἰς τοὺς ζωμούς. — d'amandes ἀμυγδαλόμαζα — d'argile μάζα ἀργίλου. mettre la main à la — συμμετέχω τοῦ ἔργου, συνεργάζομαι. être comme un coq en—, παροιμ. κείτομαι εἰς τὸ στρῶμα θερμὰ σκεπασμένος. — de relique μάζα μὲ ὀλίγην σκόνην ἁγίων λειψάνων. § μεταφ. οἰκ. ζύραμα, (χράσις ἢ διάθεσις). il est de bonne —, c'est une bonne — εἶναι καλοῦ ζυράματος ἄνθρωπος. cette forme est tombée en — (εἰς τὴν τυπογραφίαν) ἡ σύνθεσις αὐτὴ ἔπεσε καὶ διελύθη.
Pâté, ἀρ. πλακοῦς, ζυμαρικὸν, πήττα (μὲ κρέας), κ. κρεατόπηττα, ἀρτόκρεας. petits —s κ. «παπασάκια, εἶδος μικρῶν ἀρτοκρέων. § — d'ermite σύκων παραγεμιστῶν. § un gros —, μεταφ. παρ. παχὺ παιδίον. § (μεταφ. οἰκ.) κηλὶς μελάνης, κ

μουντσούρα. faire le — (παρὰ χαρτοπαίκταις) προετοιμάζω τὰ χαρτία ὥστε νὰ κερδίσω. § τείχισμα περίρρυτον (στρατιωτικόν). § μεμονωμένος οἶκος ἢ συνοικία. § συγκεχυμένοι τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες. § ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον περνοῦν τὰ κουμβία διὰ νὰ τὰ καθαρίσουν. § σωρὸς πολλῶν συγκεχυμένων μικρολογημάτων.

Patée, ϑ. ζύμη ἀλεύρου καὶ χόρτων, τροφὴ τῶν ὀρνίθων. § μίγμα ἄρτου καὶ κρέατος, τροφὴ τῶν κατοικιδίων ζώων.

Patelet, ἀρ. εἶδος μυραίνης.

Patelin, ἀρ. οἰκ. ἀρεσκευτικὸς, ὁ διὰ πανουργιῶν καὶ κολακειῶν, προσπαθῶν νὰ ἀρέσῃ. § ἐπ. ἀρεσκευτικὸς, κολακευτικός.

Patelinage, ἀρ. οἰκ. ἀρέσκευμα, κολακεία.

Pateliner, οὐδ. καὶ ἐν. οἰκ. ἀρεσκεύομαι, κολακεύω διὰ ν' ἀρέσω. — une affaire (ὀλ. εὔχρ.) διεξάγω ἐπιτηδείως ὑπόθεσίν τινα.

Patelineur, euse, οὐσ. ἀρεσκευτικὸς ἄνθρωπος, πανοῦργος, κόλαξ.

Patellaire, ἐπ. παροψίδιοι ϑεοί, οἱ κατώτεροι παρὰ Ῥωμαίοις, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπροσφέρον ϑυσίας εἰς παροψίδας.

Patelle, ϑ. ἴδ. Lepas, κογχύλη.

Patène, ϑ. δισκάριον (εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν καθολικῶν).

Patenôtre, ϑ. χυδ. τὸ, πάτερ ἡμῶν, καὶ ὅλη ἡ πρώτη προτευχὴ τῶν παίδων. § (οἰκ. εἰρων.) —s προσευχαί. § — du singe (παροιμ.) ὕβρεις. § —s κομβολόγιον, (καὶ ἕκαστος κόμβος). τὸ πάτερ ἡμῶν ἢ τὰ πατερημά. § ταινία στρογγύλων ἢ ὠοειδῶν κοσμημάτων εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν.

Patenôtrerie, ϑ. ἐμπόριον κομβολογίων, πατερμῶν.

Patenôtrier, ἀρ. πωλητὴς κομβολογίων.

Patent, te, ἐπ. προφανὴς, φανερός. une verité —e προφανὴς ἀλήϑεια. acquit — γραμμάτιον πληρωμῆς, γραμμάτιον διδόμενον εἰς τινα ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ἀντὶ χρηματικῆς ποσότητος. § lettres —s δίπλωμα βασιλικόν. § —e, οὐσ. δίπλωμα, ἔγγραφα. — de docteur δίπλωμα προλύτου § —e δίπλωμα ἐπιτηδεύματος. l'impot des —s ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων. § —e τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος. § ἀποδεικτικὸν τῶν ὑγειονομίων. —e nette ἀποδεικτικὸν ὑγείας. —e brutte ἴδ. Brut.

Patenté, ée, ἐπ. ὁ φέρων δίπλωμα.

Pateplu, ue, οὐσ. (χυδ.) πανοῦργος, κόλαξ.

Pater, ἀρ. (τὸ r προφ.) τὸ πάτερ ἡμῶν. savoir quelque chose comme son — ἠξεύρει τι ὡς τὸ πάτερ ἡμῶν, μὲ πολλὴν εὐκολίαν. il ne sait pas son — εἶναι ἀμαϑής. § οἱ κόμβοι τοῦ κομβολογίου, τὰ πατερημά.

Pâter, ἐν. συγκολλῶ τὰ πέρματα (παρὰ ἐμβαδοποιοῖς). Patres (ad) (ἐκ τοῦ Λατιν.) εἰς τοὺς πατέρας, εἰς τὴν ἄλλην ζωήν.

Patère, ϑ. φιάλη ϑυσιῶν. § σφαῖρα χαλκίνη, κόσμημα.

Paterne, ἐπ. (ἀρχ. εἰρων.) πατρικός. d'un ton — μὲ πατρικὸν ὕφος.

Paternel, elle, ἐπ. πατρικὸς, πατρῷος. la maison —elle ὁ πατρικὸς οἶκος. amour — πατρικὴ στοργὴ, φιλοστοργία. des soins —s πατρικαὶ φροντίδες.

Paternellement, ἐπίῤ. πατρικῶς, πατρῴως.

Paternité, ϑ. πατρότης, τὸ εἶναι πατέρα, τὸ νὰ εἶναί τις πατὴρ, ἡ κατάστασις τοῦ πατρός.

Patersone, ϑ. πατερσόνη, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Patersonie, ϑ. πατερσονία, γένος φυτῶν.

Pateux, euse, ἐπ. ζυμώδης, ζυμαρώδης. le pain est — ὁ ἄρτος εἶναι ζυμώδης, ἄψητος. poires — euses ἀπίδια ζυμώδη, ὡσὰν ζυμάρι. vin —, vin à œil — οἶνος πηκτὸς, μὴ ἐντελῶς ῥευστός. diaman —, à œil — ἀϑάμας ϑολός. § avoir la bouche —euse ἔχω τὴν γλῶσσαν ἄπαστρον. § chemin—ὁδὸς σπηλώδης, λατπώδης.

Pathemar, ἴδ. Patumar.

Pathétique, ἐπ. παϑητικὸς, ὁ τὰ πάϑη κινῶν. monologue — παϑητικὸς μονόλογος. nerfs —s τὰ παϑητικὰ νεῦρα, τὰ κινοῦντα τοὺς ὀφθαλμούς. § οὐσ. τὸ πάϑος. il y a dans cette scène beaucoup de — ὑπάρχει πολὺ πάϑος εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην.

Pathétiquement, ἐπίῤ. παϑητικῶς.

Pathétisme, ἀρ. ἡ τεχνη τοῦ κινεῖν τὰ πάϑη.

Pathogénesie, ϑ. παϑογενεσία, μέρος τῆς ἰατρικῆς τὸ περὶ γεννήσεως τῶν παϑῶν.

Pathognomonique, ἐπ. signes —s παϑογνωμικὰ, γνωριστικὰ τῶν παϑῶν σημεῖα.

Pathologie, ϑ. παϑολογία, μέρος τῆς ἰατρικῆς τὸ περὶ παϑῶν.

Pathologique, ἐπ. παϑολογικός.

Pathos, ἀρ. (τὸ s προφ.) οἰκ. πάϑος, περιπάϑεια, ἔμφασις (ἐπὶ κακοῦ). § — et Ithos πάϑος καὶ ἦϑος.

Patibulaire, ἐπ. σταυρώσιμος, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν σταυρὸν, εἰς τὴν κρεμάλαν. fourches —s ὁ σταυρὸς, ἡ κρεμασταριά. un homme a mine — ἄνϑρωπος τῆς ἀγχόνης, σταυρώσιμος, κ. τοῦ σχοινιοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ.

Patiemment, ἐπίῤ. ὑπομονητικῶς, μεθ' ὑπομονῆς. plus — μὲ περισσοτέραν ὑπομονήν.

Patience, ϑ. ὑπομονή. avoir — ὑπομένω. prendre son mal en — καρτερῶ, ἐγκαρτερῶ πρὸς τὴν συμφοράν μου. § avoir — προσμένω, ἔχω ὑπομονήν. ayez —, il viendra ἔχω ὑπομονὴν, πρόσμενε, ϑὰ ἔλϑῃ. ouvrage de — ἔργον ἀπαιτοῦν ὑπομονήν. eh bien, — ! λοιπὸν, ὑπομονή ! —, cela sera ὑπομονὴ ϑὲ νὰ γίνῃ. § λάπαϑον, κ. παξί, φυτόν.

Patient, te, ἐπ. ὑπομονητικὸς, καρτερικός. § πάσχων. agent et — ἐνεργῶν καὶ πάσχων. il n'a été que le — (οἰκ.) αὐτὸς μόνον ἔπαϑε (εἰς ἔριδά τινα). § κατάδικος (φερόμενος εἰς ϑάνατον). § ὁ ϑεραπευόμενος (ὑπὸ χειρούργων).

Patienter, οὐδ. ἔχω ὑπομονήν.

Patime, ϑ. *πατίμη, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Patin, ἀρ. σανδάλια (ὑψηλὰ τὰ ὁποῖα ἐφόρουν ἄλλοτε αἱ γυναῖκες). § *παγοπέδιλον, εἶδος πεδίλων μὲ τὰ ὁποῖα γλιστροῦν εἰς τὸν πάγον. § σταμὴν, κ. πατερὸν τῆς κλίμακος. § fer à — πέταλον τὸ ὁποῖον ἀναγκάζει τὸν ἵππον νὰ στηρίζηται εἰς τὸν ἄλλον πόδα.

Patine, ϑ. πράσιον τοῦ ἀρχαίου χαλκοῦ.

Patiner, ἐν. μαλάσσω. — les mains d'une femme (ἀρχ. ὀλ. εὔχρ.) μαλάσσω τὰς χεῖρας γυναικός. § οὐδ. παγοδρομῶ, γλιστρῶ εἰς τὸν πάγον. § μὲ παγοπέδιλα.

Patineur, ἀρ. παγοδρόμος, ὁ γλιστρῶν εἰς τὸν πάγον. § (ὀλ. εὔχρ.) ὁ μαλάσσων τὰς χεῖρας γυναικός.

Pâtir, οὐδ. ἀλγῶ, πάσχω, ὑποφέρω. l'armée —it beaucoup ce jour τὸ στράτευμα ὑπέφερε πολλὰ ἐκείνην τὴν ἡμέραν. il faut qu'un soldat sache — ὁ στρατιώτης πρέπει νὰ δύναται νὰ ἀλγῇ. nature —it ἡ φύσις πάσχει (πάσχει ἐσωτερικῶς ὁ ϑέλων νὰ ὑποκρύψῃ τὸν πόνον του). — pour quelqu'un ἀντὶ ἄλλου πάσχω. l'innocent a —i pour le coupable ὁ ἀϑῶος ἔπαϑεν ἀντὶ τοῦ ἐνόχου. § βλάπτομαι, (ἐπὶ πραγμάτων). votre bien a —i τὸ ὑποστατικόν σου ἐβλάφϑη.

Patira, ἀρ. ἐργαλεῖόν τι τῶν ἐξαπτῶν προφυλάττον τὰ κομβία ὅταν σιδηρώνωνται τὰ ῥοῦχα. § τὸ ὑλάτος, τετράποδον τῆς Γουϊάνης.

Pâtis, ἀρ. νομὴ, βοσκὴ αὐτεξούσιος, ἀκαλλιέργητος.

Pâtisser, οὐδ. κατασκευάζω πλακοῦντας, ζυμαρικά. ceci est bien —é ὁ πλακοῦς οὗτος εἶναι καλῶς κατεσκευασμένος.

Pâtisserie, ϑ. πέμμα, πλακοῦς, ζυμαρικόν. § πλακουντοποιία, ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ζυμαρικά.

Pâtissier, ère, οὐσ. πλακουντοποιὸς, πεμματουργὸς, ζαχαροπώλης.

Patissoie, Ϡ. μεταξωτὸν τῆς Κίνας.
Pâtissoire, Ϡ. τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν πλάσσουν, ζυμόνουν ζυμαρικά.
Patois, ἀρ. χυδαϊκὴ διάλεκτος.
Patoles, Ϡ. πλ. μεταξωτὰ τῆς Σουράτης.
Pâton, ἀρ. σφαιρίδιον ζύμης. § δερμάτιον εἰς τὰς ἐμβάδας.
Patouille, Ϡ. ἡ Patouillet, ἀρ. μηχανὴ διαιροῦσα τὸ χῶμα ἀπὸ τὸ εἴδηρον εἰς τὰ σιδηρουργεῖα.
Patouilleuse, Ϡ. mer — Θάλασσα νυματόεσσα.
Patow, ἀρ. κόπανος τῶν Ἰνδῶν.
Patraque, Ϡ (οἰκ.) μηχανὴ ἐρθαρμένη, παραλελυμένη § ἄνθρωπος ἀσθενὴς, ἀδύνατος. § εἶδος γεωμήλου.
Patrat, ἀρ. κήρυξ παρὰ Ῥωμαίοις.
Pâtre, ἀρ. ποιμὴν, βοσκὸς, βουκόλος.
Patres, ἰδ. Pater.
Patriarchal, le, ἐπ. πατριαρχικός. église —e πατριαρχικὴ ἐκκλησία. § mœurs —es πατριαρχικὰ ἤθη, τὰ τῶν ἀρχαίων πατριαρχῶν.
Patriarcat, ἀρ. πατριαρχεῖον. le — de Constantinople τὸ πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. § πατριαρχία, ἡ ἀξία τοῦ πατριάρχου.
Patriarche, ἀρ. πατριάρχης. les anciens —s οἱ ἀρχαῖοι πατριάρχαι, (ὁ Νῶε, ὁ Ἀβραάμ). le — de Constantinople ὁ πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
Patrice, ἀρ. πατρίκιος, (εἰς τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν) §—s ἐπ. dieux —s οἱ ὀκτὼ πρώτιστοι Θεοὶ τῶν Ῥωμαίων.
Patriciat, ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ πατρικίου. § τὸ τάγμα τῶν πατρικίων.
Patricien, enne, οὐσ. καὶ ἐπ. πατρίκιος, εὐπατρίδης τῆς Ῥώμης. § (ἐν γένει) εὐπατρίδης, εὐγενής.
Patrie, Ϡ. πατρίς. amour de la — τὸ φιλόπατρι, πατριωτισμός. père de la — πατὴρ πατρίδος. l'Asie est la — des éléphans ἡ Ἀσία εἶναι τῶν ἐλεφάντων πατρίς. Athènes était la — des arts αἱ Ἀθῆναι ἦσαν πατρὶς τῶν τεχνῶν. la — celeste ἡ οὐρανία πατρίς, ὁ οὐρανός. la mère — μητρόπολις (ἀποικίας).
Patrimes, ἀρ. πλ. οἱ ἔχοντες ζῶντας πατέρας παρὰ Ῥωμαίοις.
Patrimoine, ἀρ. κληρονόμημα, κληρονομία. — paternel, maternel πατρῷα, μητρῷα κληρονομια. § τὰ κτήματα, ὑπάρχοντα τῆς οἰκογενείας (πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐπικτήτων). § μεταφ. πορισμός. les maladies sont le — des madicins ἡ ἀσθένεια εἶναι ὁ πορισμὸς τῶν ἰατρῶν. § le — dest Pierre, ἡ le — τὸ πατριμώνιον, ἐπαρχία τῆς Ῥωμαϊκῆς παπικῆς ἐπικρατείας.
Partimonial, le, ἐπ. πατρῷος, πατρογονικὸς, ἀνήκων εἰς πατρικὴν κληρονομίαν
Patrinie, Ϡ. πατρικία, γένος φυτῶν.
Patriote, οὐσ. καὶ ἐπ. φιλόπατρις, πατριώτης.
Patriotique, ἐπίρ. πατριωτικῶς.
Patrisme, ἀρ. τὸ φιλόπατρι, ὁ πατριωτισμός.
Patriques, ἀρ. πλ. Ϡυσίαι τῶν Περσῶν εἰς τὸν Μίθραν.
Patrisie, Ϡ. ἴδ. Rianie.
Patristique, Ϡ. ἡ γνῶσις τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας.
Patrociner, οὐδ. (ἀρχ.) δημηγορῶ.
Patrocle, ἀρ. πάτρωκλον, γένος κογχύλης.
Patron, onne, οὐσ. πάτρων, προστάτης. § ὁ προστάτης ἅγιος. § οἰκοδεσπότης. § κυβερνήτης (πλοίου, πλοιαρίου). il est le — de la barque, μεταφ. εἶναι ὁ ἐπισημότερος (εἴς τινα κοινωνίαν, ὑπόθεσιν κτλ.). § galère —nne, ἐπ. ἀρχ. ναυαρχὶς. § ὁ κύριος δούλου. § — ecclésiastique ὁ διαθέτων ἐκκλησιαστικὰ κτήματα. § cardinal —, ἀρχ. πρωθυπουργὸς τοῦ πάπα. § κύριε (πρὸς ὑποδεεστέρους), κ. μάστορη.
Patron, ἀρ. τύπος, ὑποδειγμὸς, ὑπόδειγμα, (κατὰ τὸ ὁποῖον τινὲς ἐργάται ἐργάζονται). les —s d'une robe, κ. τὰ κοψίματα τοῦ φορέματος. § χαρτίον (διὰ τοῦ ὁποίου οἱ βαφεῖς βάφουν τοὺς τοίχους).
Patronage, ἀρ. προστασία (ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν εἰς αὐτὰ ἱερεῖς). § (ἐν γένει) προστασία. § βαφὴ διὰ χαρτίων κεκομμένων.
Patronal, le, ἐπ. ὁ τοῦ προστάτου ἁγίου.
Patroner, ἡ Patronner, οὐδ. βάφω μὲ χάρτινον τύπον, μὲ χάρτιον κεκομμένον εἰς τὰ μέρη ὅπου πρέπει νὰ φαίνεται ἡ βαφή
Patroneur, ἀρ. ὁ σχεδιάζων τὰ ἄνθη τὰ ὑφαινόμενα εἰς τὰς ταινίας.
Patronymique, ἐπ. πατρωνυμικός.
Patrouillage, ἀρ. (χυδ.) ἀνακύκησις, ἀνατάτωμα τοῦ βορβόρου
Patrouille, Ϡ. οἱ περίπολοι, ἡ σπείρα, (οἱ περιπατοῦντες τὴν νύκτα φύλακες). § ἡ περιπολὴ, ἡ περίοδος τῶν περιπολων. faire la — περιπολῶ.
Patrouiller, οὐδ. (οἰκ.) περιπολῶ, περιπατῶ ὡς περίπολος. § (χυδ.) κινῶ, κυκῶ, ἀνακατόνω τὸ βορβορῶδες νερον, κ τσαλαβουτῶ. § (χυδ.) πιάνω ἁπαστρα μὲ τὰς χεῖρας.
Patrouillis, ἀρ. ἴδ. Patrouillage. § (χυδ.) βόρβορος.
Pattai, ἀρ. εἶδος ἀκακίας.
Pattara, ἀρ. γένος φυτῶν.
Patte, Ϡ. ποῦς (ζώου, ἔχων δάκτυλα, πτηνοῦ πλὴν τῶν σαρκοφάγων, καί τινων ἐντόμων), κ. ποδάρι. à quatre —s τετραποδιτί, μὲ τὰ τέσσαρα. marcher à quatre —s τετραποδίζω, περιπατῶ μὲ τὰ τέσσαρα, κ. ἀρκουδίζω (ἐπὶ παιδίων). faire —de velours (ἐπὶ γαλῆς ὅταν) ἀνασύρει τοὺς ὄνυχας. (καὶ μεταφ.) προσποιοῦμαι φιλορροσύνην. se servir de la — du chat pour tirer les marrons du feu (παρ.) βάζω τὸν τρελλὸν νὰ βγάλῃ τὸ φῖδι ἀπὸ τὴν τρύπαν. § (οἰκ καὶ εἰρων.) ἡ χεὶρ τοῦ ἀνθρώπου. ses grosses —s τὰ χονδρόχερά του. mettre la — sur quelqu'uu (οἰκ.) καθάπτομαί τινος, τὸν κακομεταχειρίζομαι, τὸν ῥαβδίζω. tomber sous la — de quelqu'un (οἰκ) ὑποπίπτω εἴς τινος ἐξουσίαν. donner des coups de —à quelqu'un (οἰκ.) προσβάλλω, ἐγγίζω τινὰ ἐπιτηδείως. graisser la — (οἰκ.) ὠροδοκῶ. § ποδίσκος (ποτηρίου καὶ ἄλλων ἀγγείων). §—d'ancre κέρας ἀγκύρας. ancre à une — ἑτερόστομος ἄγκυρα. ancre à deux —s ἀμφίστομος, ἀμφίβολος ἄγκυρα. —s de bouline ποῦς τοῦ ἱστοῦ, τὰ διηρημένα σχοινία, τὰ ὁποῖα κρατοῦν τὸ ἱστίον. —s de voile πανία ἐπιῤῥαπτόμενα εἰς τὰ ἱστία, εἰς τὰ μέρη ὅπου ῥάπτονται τὰ σχοινία. § καρφίον. § μεταλλοσόνδυλον (μὲ τὸ ὁποῖον χαράττονται αἱ γραμμαὶ τοῦ χαρτίου τῆς μουσικῆς). § αὐτὶ, (μικρὸν τμῆμα ὑράσματος κρεμάμενον εἰς τὸ φόρεμα, καὶ φέρον κομβίον, θηλίαν, κτλ). § ῥίζα (τινῶν φυτῶν, ὡς τῆς ἀνεμόνης). ἰδ. Griffe. § —de cloche τὰ χείλη τοῦ κώδωνος, καθ' ὃ μέρος λεπτύνονται. § — de loup, ἰδ. lissoir. § εἰς διαφόρους τέχνας μέρη ἐργαλείων ἀνάλογα μὲ πόδας.
Patte-d'oie, Ϡ. τρίοδος, κ. σταυροδρόμιον. § ῥιτίδες εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. § ἰδ. Ansérine.
Patte-pelu, ἀρ. ἡ Patte-pelue, Ϡ. ἄνθρωπος πανοῦργος, ἐπιτηδείως κατορθώνων τὰς ὑποθέσεις του, ὑπὸ πρόσχημα γλυκύτητος.
Patu, ue, ἐπ. oiseau — πτηνὸν πτερόποδον, ἔχον πτερὰ εἰς τοὺς πόδας
Patumar, ἀρ. ἀκτόπλουν πλοιάριον τῶν Ἰνδιῶν.
Pâturage, ἀρ. νομὴ, βοσκὴ (ὁ τόπος ὅπου βόσκουν τὰ ζῶα καὶ ἡ πρᾶξις).
Pâture, Ϡ. βορὰ, τροφὴ τῶν ζώων. son corps a été la —des loups τὸ σῶμα του ἔγινε βορὰ τῶν λύκων. la —des vers βορὰ τῶν σκωλήκων. § νομὴ, τροφὴ διδομένη εἰς τοὺς βόας. § νομὴ, βοσκὴ, τὸ μέρος ὅπου φύεται τὸ χόρτον διὰ τὰ ζῶα. envoyer les chevaux en — στέλλω τοὺς ἵππους νὰ βοσκήσουν. faire

—ἀκαλλιέργητον μέρος ὅπου δύνανται νὰ βοσκήσουν τὰ ζῶα. § (οἰκ.) τροφὴ (τοῦ ἀνθρώπου). § (μεταφ.) —d'esprit τροφὴ τοῦ πνεύματος.

Pâturer, οὐδ. βόσκω (ἐπὶ ζώων).

Pâtureur, ἀρ. στρατιώτης φέρων τοὺς ἵππους εἰς βοσκήν.

Pâturin, ἀρ. εἶδος πόης.

Paturon, ἀρ. μεσοκύνιον, τὸ παρὰ τὸν ὄνυχα μέρος τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου. § — blanc μεσοκύνιον, εἶδος ἀγαρικοῦ, φυτόν.

Paucifloro, ἐπ. ὀλιγανθής, ὁ ἔχων ὀλίγα ἄνθη.

Pauciradié, ée, ἐπ. ὁ ἔχων ὀλίγας ἀκτῖνας (ἐπὶ φυτῶν).

Paucité, Ϡ. ὀλιγότης, μικρὰ ποσότης.

Paucrain, ἡ Paucrin, ἀρ. ἀχθοφόρος, (εἷς τινα μέρη τῆς Γαλλίας).

Paule, ἀρ. παυλίον, νόμισμα τῆς Ῥώμης.

Paulétie, Ϡ. * παυλητία, γένος φυτῶν.

Paulette, Ϡ. φόρος τις πληρωνόμενος (ἄλλοτε) ἐτησίως ἀπὸ τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὸν Βασιλέα διὰ νὰ εἰσπράττουν ἐλευθέρως τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα εἰσοδήματα, καὶ νὰ μένῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους των εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.

Pauletter, οὐδ. (ἄχρ.) πληρόνω τὸ δικαίωμα τὸ καλούμενον Paulette.

Paulite, Ϡ. ὑπερσθενὲς, φυτόν.

Paulinie, Ϡ. * παυλινία, γένος φυτῶν.

Paulo-post-futur, ἀρ. μετ' ὀλίγον μέλλων.

Paume, Ϡ. παλάμη. siffler en — συρίζω μὲ τὴν παλάμην. § παλάμη, μέτρον μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὸ ἀνάστημα τῶν ἵππων. § διασφαιρισμὸς, εἶδος παιγνιδίου. jeu de — σφαιριστρα, τὸ μέρος ὅπου παίζεται ὁ διασφαιρισμός. jeu de longue —, jeu de courte — μακρὰ, βραχεῖα σφαιριστρα.

Paumelle, Ϡ. δέρμα ἢ ὕφασμα τὸ ὁποῖον κρατοῦν οἱ ἐργάται εἰς τὴν χεῖρα διὰ νὰ μὴ πληγώνωνται εἰς διαφόρους ἐργασίας. § εἶδος χονδρῆς κριθῆς.

Paumer, οὐδ. ῥυμουλκῶ πλοῖον σύρων τὸ σχοινίον μὲ τὰς χεῖρας. § — la gueule κτυπῶ μὲ τὸν γρόνθον εἰς τὸ πρόσωπον.

Paumier, ἀρ. ὁ ἰδιοκτήτης σφαιριστρας.

Paumille, Ϡ. ῥάβδος εἰς τὴν ὁποίαν κρεμοῦν τὸν κράκτην οἱ στήνοντες ἰξούς.

Paumillon, ἀρ. μέρος τοῦ ἀρότρου ὅθεν σείρεται.

Paumure, Ϡ. τὸ ἄκρον τοῦ κέρατος τῆς ἐλάφου, ὅπου διαιρεῖται εἰς πέντε κλάδους.

Paupière, Ϡ. βλέφαρον. baisser la — πρὸς τὴν γῆν βλέπω. fermer les —s à quelqu'un κλείω τινὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὸν ἐπιμελοῦμαι εἰς τὴν ἐσχάτην του ὥραν. ouvrir la — ἐξυπνῶ. § βλεφαρὶς, κ. ματοτσούναρον.

Paupoire, ἀρ. σίδηρον εἰς τὰ ὑελουργεῖα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πλατύνουν τὸν λαιμὸν τῆς φιάλης.

Pausaires, ἀρ. πλ. ἀξιωματικοὶ εἰς Ῥώμην ἐπιστατοῦντες εἰς τοὺς τόπους τῆς στάσεως τῆς πομπῆς τῆς Ἴσιδος.

Pausanies, Ϡ. πλ. Παυσάνια, ἑορτὴ τῆς Σπάρτης.

Pause, Ϡ. παῦσις, στάσις, διακοπή faire une — παύω, διακόπτομαι, ἵσταμαι. nous fîmes une — devant cette maison ἐστάθημεν ἐμπρὸς αὐτῆς τῆς οἰκίας. § παῦλα (εἰς τὴν μουσικὴν, διάστημα καθ' ὃ ὁ παίζων διακόπτεται) demi — pause ἡμίπαυλα, παῦλα τῆς διαρκείας ἡμίσεως ῥυθμοῦ.

Pauser, οὐδ — sur une syllabe τονίζω συλλαβήν τινα ᾠδων.

Pausicape, Ϡ. παυσικάπη.

Paussiles, ἀρ. πλ. παυσίλιον, σύστημα ἐντόμων.

Paussus, ἀρ. παῦσον, γένος ἐντόμων.

Pautkas, ἀρ. βαμβακερὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Pauvre, οὐσ. καὶ ἐπ πτωχὸς, πένης, ἐνδεής. un pays — πτωχὸς τόπος. une terre λυπρὰ γῆ. mine — μεταλλεῖον μὴ παρέχον πολὺ μέταλλον. langue — πτωχὴ, ἄπορος γλῶσσα. sujet, matière — ὕλη ἄγονος. — d'esprit πτωχὸς τῷ πνεύματι. § ἄθλιος, δείλαιος, κ. καῦμένος. le — homme. ὁ δυστυχής. mon — enfant παιδάκι μου. voilà ma — vigne brulée ἰδοὺ ἡ δυστυχὴς ἄμπελός μου καεῖσα. un — discours ἀθλία δημηγορία. un — poète ἄθλιος ποιητής. il ne m'a pas dit un — mot, παροιμ. οὔτε λέξιν φιλοφρονητικὴν δὲν μὲ εἶπε. un — sire, παροιμ. ἄθλιος, μηδαμινὸς ἄνθρωπος. un — hère, un — Diable πτωχός. un — homme ἄθλιος, ἀνίκανος ἄνθρωπος. § ἐπαίτης, πτωχὸς, κ. ζητιάνος. —s honteux πτωχοὶ αἰσχυνόμενοι νὰ ἐπαιτήσουν ἀναφανδόν.

Pauvrement, ἐπίρ. πενιχρῶς, κ. πτωχικά.

Pauvresse, Ϡ. οἰκ. πτωχὴ, ἐπαῖτις.

Pauvret, ette, οὐσ. (ὑποκορ. οἰκ.) ἄθλιος, δείλαιος, κ. καῦμένος.

Pauvreté, Ϡ. πτωχία, πενία, ἐνδεια. il est d' une grande — εἶναι εἰς ἄκρον πτωχός. — d' esprit πτωχεία πνεύματος. — d'une langue πτωχεία, ἀπορία γλώσσης (ὅταν ἐλλείπῃ ἀπὸ αὐτὴν ἔκφρασίς τις). § ἀθλιότης, ἄθλιοι λόγοι ἢ πράξεις, φλυαρίαι, μικροπρέπειαι. ses odes ne sont que des —s αἱ ᾠδαί του εἶναι ἀθλιότητες.

Paux, ἀρ. πλ. πάλοι στηρίζοντες τὸν γρύπον.

Pavage, ἀρ. λιθόστρωσις. § λιθόστρωμα.

Pavame, ἀρ. ξύλον κινᾳμώμου.

Pavane, ἀρ. εἶδος παλαιοῦ σεβαρου χοροῦ. § μέλος μουσικὸν.

Pavanner (se), αὐτοπ. γαργαλίζομαι, καλλωπίζομαι, σοβαρεύομαι, βασανθύομαι, σοβῶ, σεμνοπροσωπῶ, κ. καμαρόνω.

Pavé, ἀρ. λιθόστρωτον ἔδαφος, λιθόστρωτις. § λίθος (χρησιμεύων εἰς λιθόστρωσιν). gros — χονδρὸς λίθος διὰ τὰς ὁδούς. petit — λιθάριον διὰ τὰς αὐλάς. § λιθόστρωτος ὁδός. être sur le — εἶμαι ἄπορος, εἶμαι εἰς τοὺς δρόμους. on l'a mis sur le — τὸν ἀπέβαλον τῆς οἰκίας, κ. τὸν ἔρριψαν εἰς τοὺς πέντε δρόμους. être sur le — du roi παροιμ. εἶμαι εἰς τὴν δημοσίαν ὁδόν. brûler en main sur le — μεταφ. παρεμβαίνω εἰς τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις ἀπερισκέπτως. Battre le — περιφέρομαι εἰς τὰς ὁδούς. battre de — συρφετὸς, πεζεύσιμα ἀγροῦ ἢ τῶν ὁδῶν, κ. (βασθ. συρτάρι). disputer le haut du — ἀμιλλῶμαι περὶ πρωτίων. prendre le haut du — ὑπερισχύω, ὑπερτερῶ. faire quitter le — à quelqu'un ἀναγκάζω τινὰ νὰ ὑποχωρήσῃ, νὰ τραβήξῃ. brûler le — οἰκ. ἐλαύνω ἀπὸ ῥοπῆρος, τρέχω μὲ μεγάλην ταχύτητα (ἔριπτος ἢ ἐρ' ἁμάξης). tâter le — οἰκ. μεταφ. προχωρῶ μὲ περίσκεψιν.

Pavement, ἀρ. λιθόστρωσις j'ai payé tant pour le — ἐπλήρωσα τόσα διὰ τὴν λιθόστρωσιν. § λιθόστρωμα πυλωτελές.

Paventia, Ϡ. θεότης τῶν Ῥωμαίων προφυλάττουσα ἀπὸ τὸν φόβον.

Paver, ἐν. λιθοστρώνω, στρώνω. chemin —é λιθόστρωτος δρόμος. chemin —é de briques πλινθόστρωτος δρόμος. les rues en sont —ées, παροιμ. μεταφ. βρίθουν αἱ ἐγγυαὶ ἀπ' αὐτοῦ.

Pavesade, Ϡ. ἴδ. Bastingage.

Pavette, Ϡ τὸ. Ixore γένος φυτῶν.

Paveur, ἀρ. λιθοστρώτης.

Pavie, Ϡ. (προφ. Pari) εἶδος ῥοδακίνου, τοῦ ὁποίου τὸ κρέας εἶναι κολλημένον εἰς τὸν πυρῆνα.

Pavier, ἀρ. στηθαῖον (εἰς τὰ πλοῖα).

Pavier ἢ Pavoyer, οὐδ. διαβιβάζω τὸ πλοῖον. ἴδ. Bastinguer.

Pavillon, ἀρ. σκηνὴ στρατιωτικὴ tendre un — σκηνοπηγῶ, σκηνοῦμαι. § — de lit οὐρανὸς, οὐρανίσκος κλίνης. § ὕφασμα περιτυλίσσον τὸ ἀστρολάβιον εἰς τὰς Ἀστρονικὰς ἐκλείψεις. § σκιὰ, σκιάζω, κ. κιόσκι. § πτέρυξ οἰκοδ. § κώδων (σάλπιγκος, τὸ ἀνοικτὸν στόμιον αὐτῆς). § — de l'oreille ἐξωτερικὸς χόνδρος τοῦ ὠτίου. §

πατα (ναυτική). arborer le — ἀῖρω τὴν σημαίαν. baisser, amener le —, τὸ. assurer mettre le — en berne τὸ. berne baisser le —, baisser —, mettre — bas, μεταφ. ὑποχωρῶ. se ranger sous le — de quelqu'un τίθεμαι ὑπὸ τὴν προστασίαν τινός. le — couvre marchandise τὰ ὑπὸ οὐδετέραν σημαίαν πλοῖα εἶναι ἀκαταζήτητα. § σημαία (εἰς τους πεσσούς). §— chinois σέλστρον, μουσικὸν ὄργανον.

Pavois, ἀρ. θυρεὸς, μεγάλη ἀσπίς. § τὸ. Pavesade. § τὸ. Oursin, γένος κογχύλης.

Pavoiser, ἐν. — un batiment περικοσμῶ τὸ πλοῖον μὲ σημαίας. —e, σημαιοκόσμητος.

Pavonaire, θ. παυονία, γένος πολυπόδων.

Pavonazzo, ἀρ. μάρμαρον πορφυρόλευκον.

Pavone, θ. παυονία, γένος πολυπέδων. § παυονία, γένος φυτῶν.

Pavonite, θ. παυόνη, εἶδος ὀρυκτῶν πολυπόδων.

Pavoriens, ἀρ. πλ. ὁ ἱερεῖς τοῦ φοβου παρὰ Ῥωμαίοις.

Pavot, ἀρ. μήκων, κ. παπαροῦνα, γένος φυτῶν. tête de — μήκων, κ. μάκος. jus de — μηκώνιον. graines de — μηκωνικὰ σπέρματα. Morphée versa sur lui ses —s ὁ Μορφεὺς ἐπεχυσεν ἐπ αὐτοῦ τους μήκωνάς του, τὸν ἀπεκοίμισε. § — cornu γλαύκιον, φυτόν.

Payable, ἐπ. ἀποτιτέος, πληρωτέος — une lettre de change — à vue συναλλαγματικὴ ἐξοφλητέα ἀμέσως.

Payant, te, ἐπ ὁ πληρώνων, ἐκτίνων, ἐξοφλῶν. § billet — γραμμάτιον ἐπὶ πληρωμῇ (διδόμενον). § carte — e σημειώσεις τοῦ ξενοδόχου περὶ τῶν εἰς αὐτὸν χρεωστουμένων.

Paye, θ. μισθὸς (τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν). haute — μισθὸς ἀνώτερος (τοῦ συνήθους), καὶ ὁ λαμβάνων αὐτόν. donner la — μισθοδοτῶ. recevoir une — μισθοδοτοῦμαι. § μισθοδοσία, διανομὴ, πληρωμὴ τοῦ μισθοῦ. jour de — ἡμέρα τῆς μισθοδοσίας. § πληρωτὴς. c'est une bonne — εἶναι καλὸς πληρωτὴς. d' une mauvaise — on tire ce qu' on peut ἀπὸ κυκον πληρωτὴν λαμβύνει τις ὅ,τι δύνοται. § morte-paye ὁ εἰς ἰδιώτου οἰκίαν ἐνοικιῶν στρατιώτης, ὁ ὑπηρέτης ὅστις τρέφεται εἰς οἶκον χωρὶς νὰ ὑπηρετῇ, καὶ ὁ πολίτης ὁ μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον.

Payement ἢ paiement ἢ paîment, ἀρ. ἀπότισις, ἔκτισις, πληρωμὴ, δόσις. le — d'une dette ἀπότισις χρέους. il demande son — ζητεῖ τὴν πληρωμήν του, τὸν μισθόν του. prendre des effets en — λαμβάνω σκεύη εἰς ἐξόφλησιν. après le premier — μετὰ τὴν πρώτην δόσιν. faire un — πληρόνω. le jour du — ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς.

Payen, enne, τὸ. Païen, enne.

Payeu, ἀρ. τὸ. Herniaire, εἶδος φυτῶν.

Payer, ἐν. ἐκτίνω, ἀποτίνω, πληρόνω. il m' a —é μ' ἐπλήρωσε j'ai —é une forte somme ἐπλήρωσα μεγάλην ποσότητα. — un maitre, un secrétaire μισθοδοτῶ διδάσκαλον, γραμματέα. je suis —é μισθοδοτοῦμαι, μισθοφορῶ. — pinte, chopine, bouteille à quelqu' un, χυδ. κερνῶ τινα (εἰς τὸ καπηλεῖον). — un billet ἐξοφλῶ γραμμάτιον. il a —é le tribut de la nature, μεταφ. ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος. — les violons, παροιμ. ἐξοδεύω καὶ ἄλλος ὠφελεῖται, κ. πληρόνω κερατιάτικα. χυδ. il — era les pots cassés, παροιμ. αὐτὸς θὰ ὑποφέρῃ ἐκ τούτου. il me le — era, μεταφ. θὰ μὲ τὸ πληρώσῃ, θὰ τον ἐλοιδηθῶ. cela est à —, ἢ cela ne se peut — τοῦτο εἶναι ἀμίμητον, ἀνεκτίμητον. — pour d' autres πασχω διὰ σφάλματα ἄλλων. — ris à ris πληρόνω γλύκεως. — en gambades, en monaie de singe περιπαίζω τοὺς χρεωφειλέτας μου. — en même monnaie ἀνταποδίδω τὰ ἴσα. qui repond —e, παροιμ. ὁ ἐγγυώμενος χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ. § φορολογοῦμαι. ce marchant —e cent Drachmes de patente ὁ ἔμπορος οὗτος φορολογεῖται ἑκατὸν δραχμὰς διὰ τὸ ἐπιτήδευμα. l'huile —e tant l'entrée τὸ ἔλαιον φορολογεῖται τόσον εἰσαγόμενον. § ἀνταμοίβω ses services ont été mal —és αἱ ἐκδουλεύσεις του κακῶς ἀντεμείφθησαν. ceci m'a —é de toutes mes peines τοῦτο μὲ ἀπεζημίωσε ὁλίγως τὰς θλίψεις μου. il a été —é de ses crimes ἐτιμωρήθη διὰ τὰ ἐγκλήματά του. § ἐξαγοράζω μεταφ. il a —é de sa liberté un instant de plaisir ἐξηγόρασε μὲ τὴν ἐλευθερίαν του μιαν στιγμὴν ἡδονῆς. il a —é cher cette faveur ἀριβὰ ἠγόρασε τὴν εὐνοιαν ταύτην. § τιμωροῦμαι διά τι. il a —é son crime ἐτιμωρήθη διὰ τὸ ἔγκλημά του. § — de, μεταφ. πληρόνω, ἀνταμείβω. il —e de paroles πληρόνει μὲ λέξεις. il —e d' ingratitude ἀποδίδει ὀχαριστίαν ἀντ' εὐεργεσιῶν. se — de raisons πείθομαι εἰς τοὺς λόγους ἄλλου. — d'effronterie, d' audace φέρομαι ἀναισχύντως, τολμηρῶς. — de sa personne ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον. — de sa personne ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐνεργῶ. il —e de bonne mine μόνον θεωρίαν ἔχει καλὴν ὄχι ὅμως καὶ ἀληθῆ ἀξίαν. il ne —e pas de mine δὲν ἔχει καλὸν ἐξωτερικόν. plus —é, τὸ. Plus. ceci est bien —é τοῦτο ἐπληρώθη κατ' ἀξίαν. tant tenu tant —é θὰ πληρωθῇ ὅσον διαμείνῃ, (βουλτία ἢ ἄλλο τι ὁμοιον). je suis —é pour cela ἐγνώρισα τὰς κακὰς συνεπείας αὐτοῦ, κ. τὴν ἔπαθα. il n'est pas —é pour aimer cet homme δὲν ἔχει πολλὴν ὄρεξιν ν' ἀγαπᾷ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

Payeur, euse, οὐσ. ὁ ἐκτίνων, ὁ πληρωτής. mauvais — κακὸς πληρωτής. § μισθοδότης.

Payol, ἀρ. σανὶς τοῦ ἐδάφους τοῦ θαλάμου τοῦ πλοίου.

Payrole, τὸ. Lignone.

Pays, ἀρ. χώρα, τόπος. un — heureux εὐδαίμων χώρα. habitant du — ἐγχώριος. qui est du — ἐπιχώριος coutume du — ἐπιχώριον ἔθος. — plat ἐπίπεδος χώρας. plat — ἀτείχιστος χώρα. Pays bas αἱ κάτω χῶραι, ἡ Ὁλλάνδα. — latin ἡ συνοικία τῶν σχολείων εἰς τὰ Παρίσια. — de sapience ἡ Νορμανδία. — de cocagne, παροιμ. γῆ τῆς ἐπαγγελίας, γῆ εὐδαίμων κατὰ πάντα. voir du — βλέπω πολλὰς χώρας, περιηγοῦμαι. gagner — προχωρῶ, προοδεύω. tirer — ὁραπετεύω. battre le — περιτρέχω κατασκοπεύων τὸν τόπον. faire voir du — à quelqu'un πράγματα παρέχω εἰς τινα. savoir la carte du — γνωρίζω μὲ ποίους συναναστρέφομαι. être en — de connaissance εἶμαι μεταξὺ γνωρίμων ἢ ἀσχολοῦμαι περὶ γνωστά. juger à vue de — κρίνω ἐκ πρώτης ὄψεως. de quel — venez-vous ? ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι; (πρὸς ἀγνοοῦντα κοινῶς ἐγνωσμένα πράγματα). — perdu χώρα μεμακρυσμένη καὶ μεμονωμένη. § τόπος, πατρίς. — natal ἡ γῆ τῆς γενήσεως. je pars pour mon — ἀπέρχομαι διὰ τὸν τόπον μου. qui est du même — συμπατριώτης, συντοπίτης. de notre — ἡμέδαπός. de quel — ? ποδαπός; τί τόπου ἄνθρωπος; dans notre — παρ' ἡμῖν, εἰς τὸν τόπον μας. j'ecris au — γράφω εἰς τὸν τόπον μου. mal du — νοσταλγία, λύπη ἡ τήκουσα τοὺς ὄντας μακρὰν τῆς πατρίδος των. nul n'est prophète en son — παροιμ. οὐδεὶς προφήτης ἐν τῇ αὐτοῦ πατρίδι. cet homme est bien de son — ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι πολλὰ ἁπλοῦς. § χυδ. —, —se συμπατριώτης.

Paysage, ἀρ. θέσις χώρας, ἔκτασις. un — riant χαρίεσσα θέσις. § ῥωπογραφία, ζωγραφία τῶν φυσικῶν θέσεων. § ῥωπογράφημα, φυ-

σιογράφημα, εἰκὼν φυσικῆς θέσεως. peindre le — ῥωπογραφῶ.

Paysagiste, ἀρ. ῥωπογράφος, ζωγράφος φυσικῶν θέσεων.

Paysan, nne, οὐσ. χωρικός. à la —nne ἐπίρ. χωρικῶς, κατὰ τὸν τρόπον τῶν χωρικῶν. § ἀγροῖκος, κ. χωριάτης.

Paysannerie, Θ. (ὁλ. εὔχρ.) τάξις, τρόποι τῶν χωρικῶν.

Paxylomme, ἀρ. μικρὸν ἔντομον.

Pé, ἀρ. εἶδος στεφάνης τῶν βικοποιῶν.

Pé ἢ Pey ἀρ. σχιστόλιθος ἐμπηγμένος εἰς τὴν γῆν καὶ στηρίζων σωρὸν σχιστολίθων.

Péage, ἀρ. διαπόριον, τὸ πληρωνόμενον διὰ τὴν διαπορίαν ὁδῶν, γεφυρῶν, ποταμῶν. § τὸ γραφεῖον τοῦ διαπορίου.

Péager, ἀρ. ὁ ἐπὶ τοῦ διαπορίου, ὁ λαμβάνων αὐτό.

Péanites, ἀρ. πλ. παιανῖται, παλαιὸν ὄνομα ὀρυκτῶν.

Péantides, Θ. πλ. παιαντίδες, εἶδος πολυτίμων λίθων.

Peau, Θ. δέρμα, κ. πετσί. il n'a que la — et les os εἶναι ἰσχνότατος, κ. πετσὶ καὶ κόκκαλον. il est gras à pleine —, il crève dans sa — εἶναι παχύτατος, κ. σκάνει εἰς τὸ πετσί του. il ne saurait durer dans sa — εἶναι ἀνήσυχος, πολυπράγμων. il mourra dans sa — ποτὲ δὲν θὰ μεταβληθῇ, δὲν θὰ βελτιωθῇ. je ne voudrais pas être dans sa — δὲν ἤθελα νὰ εἶμαι εἰς τὴν θέσιν του. la — lui démange μαστιγιᾷ, κ. τὸν τρώγει ἡ ῥάχη του. faire bon marché de sa — ἐκτίθημι τὴν ζωήν μου. craindre pour sa — φοβοῦμαι διὰ τὴν ζωήν μου. avoir soin de sa — ἐπιμελοῦμαι ἐμαυτόν. je ne veux pas me charger de votre — δὲν θέλω ν' ἀναλάβω τὴν φροντίδα σου. § ἐπιδερμίς. maladies de — ἐπιδερμικαὶ ἀσθένειαι. § βύρσα, σάκος, δέρμα, κ. πετσὶ (ζώου καὶ ἰδίως βοὸς, τὸ κατεργαζόμενον). de — δερμάτινος. — de renard ἀλωπεκῆ. — de lion λεοντῆ. — de bœuf βύρσα, κ. τομάρι. — de chèvre ἰξαλῆ, αἰγίς. — de léopard παρδαλῆ. — de mouton μηλωτὴ, κ. προβιά. — de buffle βουβαλῆ, κ. βουβαλιά. — de chagrin, ἴδ. chagrin. — de velin διφθέρα, μεμβράνα. — crue ἡ νερτὸ ἀκατέργαστος βύρσα. travailler les —x βυρσοδεψῶ. contes de — d'âne μυθάρια, παραμύθια τῆς Χαλιμᾶς. greffier à —, ἀρχ. γραφεὺς γράφων ἐπὶ μεμβράνας. § — de fruits κέλυφος, ἐξώφλοιον, κ. τσώ(έ)λι. § γραῦς, κ. τσύπα (τοῦ γάλατος). § — de chagrin κῶνος ὁ λευκόστικτος, κογχύλη. § — de chat εἶδος κογχύλης. § — de civette κογχύλη ἐκ τῶν κώνων. § — de lion λεοντῆ, εἶδος κογχύλης. § — de mouille εἶδος μηκύτων. § — de serpent, ἴδ. Sabot, εἶδος κογχύλης ἐκ τῶν κώνων. § — de tigre κυπραία τίγρις, εἶδος κογχύλης. § —s douces σύστημα μηκύτων.

Peauciers, ἀρ. πλ. σύστημα μηκύτων.

Peau de chienner, ἐν. στιλβόνω μὲ δέρμα φώκης.

Peausserie, Θ. βυρσοδεψική, ἡ τέχνη, τὸ ἐμπόριον τοῦ βυρσοδέψου.

Peaussier, ἀρ. βυρσοδέψης, ὁ τὰ δέρματα ἐργαζόμενος. § muscle — ἐπ. μῦς δερματικός.

Peautre, ἀρ. (ἀρχ. χυδ.) envoyer quelqu'un à — ἀποδιώκω τινά.

Pec, ἐπ. hareng — μαινὶς νεωστὶ ταριχευθεῖσα.

Pécari, ἀρ. Σῦς πέκαρις ἢ λευκόγναθος, γένος μαστοφόρων.

Peccable, ἐπ. ἁμαρτητικὸς, ὁ ἐπιδεκτικὸς ν' ἁμαρτήσῃ.

Peccadille, Θ. εἴρων. παράπτωμα, μικρὰ ἁμαρτία.

Peccant, te, ἐπ. ἁμαρτάνων, ἐλλειπής.

Peccata, ἀρ. χυδ. ὄνος (εἰς τὰς δημοσίους κτηνομαχίας). § μεταφ. ἄνθρωπος εὐήθης.

Peccavi, ἀρ. οἰκ. ἐξομολόγησις τῶν ἡμαρτημένων.

Pêcha ἢ Pessu, Θ. χαλκοῦν νόμισμα τῶν Ἰνδιῶν, ἴσον μὲ δίλεπτον.

Pêche, Θ. ῥοδάκινον, περσικὸν μῆλον. un coussin rembourré de noyaux de —s, παροιμ. χυδ. ξηρὸν προσκέφαλον.

Pêche, Θ. ἁλιεία, ἁλίευσις, κ ψάρευμα. la — de la baleine ἡ ἁλιεία τοῦ κήτους. la — des perles ἡ ἁλιεία τῶν μαργαρίτων. de — ἁλιευτικός. § τὸ δικαίωμα τῆς ἁλιείας. § οἱ ἁλιευθέντες ἰχθεῖς, κ. ἡ ψαρικὴ.

Pêché, ἀο. ἁμαρτία, ἁμάρτημα. le — originel ἡ προπατορικὴ ἁμαρτία. les sept —s capitaux ἢ mortels αἱ ἑπτὰ θανάσιμοι ἁμαρτίαι. ils se sont dit les sept — mortels, μεταφ. οἰκ. ὑβρίσθησαν μὲ αἰσχρὰς ὕβρεις. tomber dans le — ὑποπίπτω εἰς ἁμαρτίαν. — mignon, οἰκ. κακὴ ἕξις.

Pêcher, οὐδ. ἁμαρτάνω. — contre Dieu ἁμαρτάνω πρὸς τὸν Θεόν. § προσκρούω. — contre la morale προσκρούω εἰς τὴν ἠθικήν. ce drame —e contre les regles τὸ δράμα τοῦτο προσκρούει εἰς τοὺς κανόνας, εἶναι γεγραμμένον παρὰ τοὺς κανόνας. § σφάλλω, ἔχω τι ἐλάττωμα. en quoi cet ouvrage —e-t-il? ποῖον εἶναι τοῦ συγγράμματος τούτου τὸ ἐλάττωμα; ce n'est pas par là qu'il —e, οἰκ. δὲν εἶναι τοῦτο τὸ ἐλάττωμά του. il n'est pas trop modeste, ce n'est pas par là qu'il — δὲν εἶναι πολλὰ μετριόφρων, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ce vin —e par la couleur ὁ οἶνος οὗτος ἔχει κακὸν χρῶμα.

Pêcher, ἀρ. ῥοδακινέα, Περσικὴ μηλέα.

Pêcher, ἐν. ἁλιεύω, κ. ψαρεύω. — à la ligne, au filet ἁλιεύω μὲ ἐρμιὰν, μὲ δίκτυα. — un étang ἁλιεύω ὅλους τοὺς ἰχθεῖς τῆς ἐξαμενῆς. — en eau trouble, παροιμ. ὠφελοῦμαι ἀπὸ τὰς ἐκρασίους ταραχάς. où avez-vous —é cela (οἰκ. πρὸς περιφρόνησιν) πῶ τὸ ἠῦρες αὐτό; § ἐξάγω ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης.

Pêcheresse, ἐπ. Θ. ἁλιευτική. une — ἀνακωχὴ διὰ τ' ἁλιευτικὰ πλοῖα. § ἴδ. Pêcheur.

Pêcherie, Θ. ἰχθειοτροφεῖον.

Pêchertz, ἀρ. πισσορυχεῖον εἰς Γερμανίαν.

Pêcheur, Pêcheresse, οὐσ. ἁμαρτωλός. un vieux — ὁ ἐν καλῇ γηράσας.

Pêcheur, ἀρ. ἁλιεὺς, κ. ψαρᾶς barque de — ἁλιὰς, ἁλιευτικὸν σκάφιον, κ. ψαράδικον. § l'anneau du — τὸ δακτύλιον τοῦ ἀποστολικοῦ σφραγῖδος τῆς παπικῆς αὐλῆς. § martin — pêcheur, ἴδ. Martin. § — marin, ἴδ. Lophie baudroie. § — du Roi ἴδ. Martin-pêcheur. § — du Sénégal ἁλκυὼν Σενεγαλία, πτηνόν.

Pech-kupfererz, ἀρ. χαλκὸς ὀξειδωτὸς σιδηροῦχος (παρὰ Γερμανοῖς).

Pechstein, ἀρ. ῥητινίτης, εἶδος λίθου. § — beu ménilbs, λίθος τοῦ Μενιλίου παρὰ τὰ Παρίσια. § — cristalisé ῥητινίτης κρυσταλλωτὸς, ὀρυκτόν. § — porphyr ῥητινίτης πορφυρώτης, λίθος.

Pêchurin, ἀρ. καρπὸς δένδρου τῆς Ἀμερικῆς.

Péchyagre, Θ. πηχυάγρα, πόνος τοῦ πήχεως τῆς χειρός.

Pécore, Θ. (ὁλ. εὔχρ.) ζῶον, κτῆνος. § μεταφ. οἰκ. ζῶον, ἀνόητος.

Pecque, ἐπ. (ὁλ. εὔχρ. οἰκ.) ἀνόητος καὶ προπέτης.

Pecten Veneris, ἀρ. κτεὶς τῆς Ἀφροδίτης, φυτόν.

Pectinaire, Θ. κτενῖται, εἶδος θαλασσίων σκωλήκων.

Pectine, Θ. κτενίτης, γένος φυτοῦ τῆς Κεϋλάνης.

Pectiné, οὐσ. καὶ ἐπ. κτένιος (μορφή).

Pectinibranches, ἀρ. πλ. κτενιόβραγχια, σύστημα μαλακοσθέρμων.

Pectinier, ἀρ. κτεὶς, κτένι, τὸ ὄστρακον τὸ ἐν τῷ ὀστρακοσθέρματι.

Pectiniltos, Θ. πλ. κτεὶς ἀπολιθωμένη.

Pectis, ἀρ. πεκτὼ, γένος φυτοῦ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Pectoral, le, ἐπ. στηθικός. muscles —aux μῦς στερνίται ἢ θωρακοί. côtes —es πλευραὶ στερνιτίδες καὶ οὐσ. le grand —, le petit — ὁ μέγας θωρακικός, ὁ μικρὸς θωρακικός. croix —e στενυσμὸς τοῦ στήθους, (τὸν ὁποῖον φεύγουσιν οἱ ἐπίσκοποι εἰς τὸ στῆθος, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τίμιον ξύλον ἢ ἄλλο τι). § οὐσ. le — περιστέρνιον, καλλωπισμὸς τοῦ ὁποίου ὁ μέγας ἀρχιερεὺς τῶν Ἰουδαίων ἔφερεν ἐπὶ τοῦ στήθους. § les —aux οἱ θωρακῖται, ἰχθύες τῶν ὁποίων τὰ γαστρικὰ πτερύγια κεῖνται ὑπὸ τὰ στηθιαῖα· λέγονται καινότερον thoracites.

Péculat, ἀρ. κλοπὴ, ἁρπαγισμὸς (δημοσίων χρημάτων).

Péculateur, ἀρ. ἄχο. ἁρπαγιστὴς (δημοσίων χρημάτων.)

Péculo, ἀρ. χρηματίον, ὅ,τι κερδίζῃ ὁ ὑπεξούσιος διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ βιομηχανίας.

Péculier, ère, ἐπ. ἄχρ. ἰδιοτέρος.

Pecune, Ϛ. ἐκ τοῦ Λατ. pecunia ἄχρ. χρήματα, ἀργύριον.

Pécunia, Ϛ χρηματοδότειρα, θεὰ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

Pécuniaire, ἐπ. χρηματικός. amende — χρηματικὴ ποινὴ, προστιμον. intérêt — χρηματικὸν συμφέρον.

Pécunieux, euse, ἐπ. χρηματίας, πολυχρήματος, πολυτάλαντος.

Pédagne, ἀρ. ὑποποδιον, στήριγμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται οἱ πόδες τῶν τριηροβίων ὅταν κωπηλατῶσι.

Pédagogie, Ϛ. παιδαγωγία.

Pédagogique, ἐπ. παιδαγωγικός.

Pédagogue, ἀρ. παιδαγωγος, παιδονόμος.

Pédaire, ἐπ. συγκάτοινος, ὁ παραδεχόμενος τὴν γνώμην ἄλλων βουλευτῶν, καὶ μεταβαίνων εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅπου ἵστανται ἐκεῖνοι.

Pédale, Ϛ. ποδεῖον, μεγας σωλὴν ὀργάνου, παιζόμενος διὰ τοῦ ποδός. § ποδίον, μέρος διαφόρων ἄλλων ὀργάνων μουσικῶν, χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ τροπολογῇ τὴν φωνὴν αὐτῶν κατυβιβαζόμενον διὰ τοῦ ποδός.

Pédalinées, Ϛ. πλ. ποδιαῖα, γένος φυτῶν.

Pédalion, ἀρ. πηδάλιον, φυτὸν μονόκαυλον, ἔχον ἀντίθετα φύλλα (τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Τσπροβάνης).

Pédano, Ϛ. τὸ ἀνάνδινον ὀνοπορδον.

Pédane, ἐπ. ἐν χρ. juges —s χαμαιδικασταὶ, μικροὶ δικασταί τινες παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις δικάζοντες ἐπὶ ποδός.

Pédant, ἀρ. σχολαστικός. § μικρολόγος, λεπτολόγος. § — le σχολαστική § —, le, ἐπ. σχολαστικός.

Pédanter, οὐδ. (εἰρωνικῶς καὶ περιφρονητικῶς) διδάσκω γράμματα, μετέρχομαι τὸν γραμματοδιδάσκαλον, κ. κάμνω τὸν δάσκαλον.

Pédanterie, Ϛ. σχολαστικότης. § μικρολογία, λεπτολογία.

Pédantesque, ἐπ. σχολαστικός.

Pédantesquement, ἐπιρ. σχολαστικῶς.

Pédantiser, οὐδ. οἰκ. εἶμαι σχολαστικος, καταγίνομαι εἰς σχολαστικὰ, σχολαστικεύομαι.

Pédantisme, ἀρ. σχολαστικότης.

Pédarthrocace, Ϛ. παιδαρθροκάκη, νόσος των παιδίων περὶ τὰ ἄρθρα καὶ τὰ ὀστᾶ.

Pédéraste, ἀρ. παιδεραστής.

Pédérastie, Ϛ. παιδεραστία.

Pédestre, ἐπ ἐν χρ. statue — ἄγαλμα πεζόν. ἀντίκειται τῷ équestre.

Pédestrement, ἐπιρ. οἰκ. ἐμβαδὸν, πεζῇ, πεζῶς. κ. μὲ τὰ ποδάρια.

Pédètes, ἀρ. πλ. πηδηταὶ, γένος μαστοφόρων ζώων εἰς τὸ Εὐιπι ἀκεωτήριον.

Pédiaire, ἐπ ποδήρης, ἐπὶ φύλλων τῶν ὁποίων ὁ δισχιδὴς μίσχος (pétiole bifide) φέρει φυλλίδια συμφυῆ μὲ τὸ ἐσωτερικὸν μόνον μέρος τῶν τμημάτων του.

Pédicellaire, ἀρ. ποδωτὸς, γένος πολύποδος γυμνου. § ποδωτὸν, ἔνδρον τι τῆς Κοχεγχίνης.

Pédicelle, ορ μισχίδιον. ἴδ. Pédoncule.

Pédicellés, ἀρ. πλ. ποδοφόρα, γένος ἐχινοδέρμων σκωλήκων ἐχόντων προσακτρίδας χρησιμους εἰς κίνησιν.

Pédicellie, ἀρ. δένδρεν τῆς Κοχεγχίνης ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ραμνοειδῶν.

Pédicie, Ϛ. φθειρίασις, γένος ἐντόμων.

Pédiculaire, ἐπ. ἐν. χρ. maladie — φθειρίασις. § οὐσ. ἀρ. ἀνεκτορόλοφος, φυτόν τι. λέγεται καὶ crête de coq.

Pédicule, ἀρ. σπάδιξ, σπάθη, ὄρμενος, εἶδος οὐρᾶς ἰδιαιτέρας εἴς τινα μέρη τῶν φυτῶν, οἷον τοὺς ἀδένας, τους λόφους (aigrette) κτλ διαφέρει τοῦ pedoncule ἴδ. τὴν λέξιν. § ὁ καυλὸς (τῶν μυκήτων).

Pédiculé, ée, ἐπ. ὀρμενόεις, ὁ ἔχων ὄρμενον, ἴδ. ἀνωτέρω. § καυλωτὸς (ἐπὶ μυκήτων κτλ.)

Pédiculidées, Ϛ. πλ. φθειροειδῆ, γένος ἐντόμων.

Pédicure, ἐπ. * τυλιατρὸς, ὁ ἰατρεύων τους τύλους τῶν ποδῶν κτλ.

Pédicus, ἀρ. πλ. πεδάσιοι, πεδινοὶ οἱ κατοικοι τῆς πεδιάδος εἰς τὰς Ἀθήνας.

Pédieux, euse, ἐπ. ὁ, ἡ τοῦ ποδός. ἐν χρ. muscle — μυς τοῦ ποδός.

Pédilanthe, ἀρ. * πεδίλανθον, γένος φυτῶν γαλακτωδῶν τῶν Ἀντιλλίων νήσων.

Pédiluve, ἀρ. ἄχρ. ποδάνιπτρον.

Pédimanes, ἀρ πλ. πηδόχειρα, ζῶα μαστοφόρα, ἔχοντα ἀντίχειρα χωριστὸν εἰς μόνους τοὺς ὀπισθίους πόδας.

Pédine, ἀρ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Pédionomes, ἀρ. πλ. * πεδονόμα, σύστημα πτηνῶν.

Pédipalpes, ἀρ πλ. * ποδόκερα, σύστημα ἀραχνίων.

Pédomètre, ἀρ. ἴδ. odomètre.

Pédon, ἀρ. πεζοδρόμος.

Pédonculaire, ἐπ. μισχώδης. ἴδ. κατω. ἐπὶ φυτῶν.

Pédoncule, ἀρ. σπάθη, ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μακρὰ οὐρὰ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπίκειται τὸ ἄνθος τῶν φυτῶν, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου συνέχεται μὲ τὸν καυλόν. § ἀπόφυσις, λόφος, διάφορα προσαρτήματα τοῦ ἐγκεφάλου. —s du cervelet σκέλη του ἐγκεφάλου.

Pédonculé, ée, ἐπ. ἔμμισχος, ὁ ἔχων μισχον. ἀντίκειται τῷ sessile.

Pédonné, ἀρ. κομβίον ἐλεφάντινον, χρησιμον εις την κατασκευὴν τοῦ κεκομμένου ἑξαμίτου (velours coupé).

Pédotrophie, Ϛ. παιδοτροφία.

Pedum, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. καλαύροψ, ῥαβδος καμπύλη, τὴν ὁποίαν ἐνράτουν οἱ κωμικοὶ συγγραφεῖς, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Pée, Ϛ. * παίων, διάφορα φυτὰ τῆς παραλίας τοῦ Μαλαβάρ.

Pégase, ἀρ. πήγασος. § ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. § πήγασος, γένος ἰχθύων.

Pégle, ἀρ. πισσα (εἰς τὰ τέλματα τῶν Βουρδιγάλων).

Pegmares, σρ. πηγματοποιοί, οἱ κατασκευάζοντες τὰ πήγματα παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

Pegmatite, Ϛ. * πηγματίτης, ἀρχικὸς λίθος.

Pégo, ἀρ. * πηγὼ, γένος πτηνῶν ὀασοδιαίτων.

Pégolière, ἡ / Pégaulière / Pigoulière } Ϛ. * λεβητοσκάφη, πλοῖα ἐντὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἐνωκοδομημένοι λέβητες, ὅπου θερμαίνονται διάφοροι πρὸς τὴν πισσασφάλτωσιν τῶν πλοίων χρήσιμοι ὕλαι.

Pégomancie, Ϛ. πηγομαντεία,

Pehlvi, ἐπ. ὁ ἀρχαῖος Περσικὸς χαρακτὴρ. § le —, ἀρ. ἡ ἀρχαία Περσικὴ γλῶσσα.

Peignage, ἀρ. ξάνσις.

Peigne, ἀρ. κτεὶς, κ. κτένι. petite — κτένιον. un coup de — κτενισμα, κ. κτενισιά. des —s pour des chevaux ξυστρὶς, ξύστρα, κ. ξυστρί. § ξάνιον, κ. λανάρα. § σπάθη, κτεὶς, κ. κτένιον (τοῦ ὑφαντου), § κεντητήριον (τῶν καρφιδοποιῶν) οἱ οὗ τρυπῶσι τὸ χαρτὶ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατατάττουσι τας καρφίδας). § ἑλικωτήριον (ἐργαλεῖον δὲ οὗ ο. τορευται κατασκευάζουσι τους ἕλικας

§ τύπος (διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἀρτοποιοὶ κάμνουν διάφορα σχήματα ἐπὶ τῶν διπυρίτων ἄρτων. μεταφ. donner un coup de — à quelqu'un δίδω βαφὴν εἴς τινα, τουτέστι τὸν κακομεταχειρίζομαι. se donner un coup de — πολεμῶ. § κτεὶς, κ. κτένι, ὄστρακον θαλάσσιον.

Peigner, ἐν. πέκω. κτενίζω. se — κτενίζομαι. § ξαίνω, κ. λαναρίζω, μεταφ. καὶ οἰκ. je le —rai comme il faut θὰ τὸν κτενίσω ὡς πρέπει, τὸν στολίζω, τὸν διορθόνω ἐγὼ, ἤτοι θέλω τὸν δείρη ἢ κακομεταχειρισθῆ. § peigné, ée, μετ. qui est — ὁ κτενιστός. qui n'est pas — ἀκτένιστος. un jardin est bien — ὁ κῆπος εὐτρεπισμένος, ἐπιμελημένος, κ. καλοσυγυρισμένος. un lieu, un endroit est bien — ὁ τόπος, τὸ μέρος εἶναι εὐτρεπὲς, κεκοσμημένον, κ. συγυρισμένον. il est trop — εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον πεφροντισμένον, ἐπιμελῶς ηὐτρεπισμένον. un discours est trop — é, un style — λόγος, ὕφος καταπεπονημένον, ἐξωνυχισμένον, κ. κτενισμένον.

Peigneur, ἀρ. ξάντης, θ. ξάντρια.

Peignier, ἀρ. κτενοποιὸς, καὶ κτενοπώλης.

Peignoir, ἀρ. ὀθόνη (ἐντὸς τῆς ὁποίας κτενίζεταί τις).

Peignon, ἀρ. * λινόξασμα, σωρὸς λιναρίου, τὸν ὁποῖον οἱ κλωσταὶ ἔχουσι περὶ ἑαυτοὺς ἢ περιτιθέασιν εἰς τὰς ἠλακάτας. § —s * ἀποξάσματα (ἐρίου).

Peignures, θ. πλ. τίλματα, κ. ἀποκτενίδια.

Peille, prie, pile ἢ empile, θ. ὁρμιαὶ ἠγκιστρωμέναι.

Peiller, ἀρ. * λακιολέκτης, ὅστις συνάγει τὰ μικρὰ τεμάχια τῶν λινῶν ἢ βαμβακηρῶν πανίων, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ χαρτίου.

Peilles, θ. πλ. λακίδες τοῦ λινοῦ ἢ καναβίνου διὰ τὴν χαρτοποιίαν, κ. κουρέλια.

Peindre, ἐν. ζωγραφῶ, ζωγραφίζω. — en miniature λεπτογραφῶ. — sur bois ξυλογραφῶ. — l'histoire ζωγραφίζω ἱστορικὰ ἀντικείμενα. un homme est fait à — ζωγραφητὸς, γραπτὸς, κ. ζωγραφιστὸς, ἢ διὰ ζωγραφίαν. cet habit va à — τὸ ἔνδυμα σὲ ἔρχεται κάλλιστα. — une galerie, une chambre ζωγραφίζω τὴν στοὰν, τὸν θάλαμον. — en rouge, en blanc, en noir βάφω τι ἐρυθρὸν, λευκὸν, μέλαν. § διαγράφω, περιγράφω, ζωγραφίζω. μεταφ. παρίστημι. παροιμ. il s'achève de — ἀρχίζει νὰ πίνῃ ἐκ δευτέρου. μεταφ. ἀπόλλυται, ἠφανίσθη, κ. χάνεται (ἐπὶ ὑπολήψεως, περιουσίας κτλ.) il ne fallait que cela pour l'achever de — τοῦτο ἔλειπε διὰ νὰ τὸν ἀποτελειώσῃ, κ. διὰ νὰ γίνῃ σωστὴ ἡ δυστυχία του. un auteur se — t dans ses ouvrages ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἐνεικονίζεται εἰς τὰ συγγράμματά του, ἤτοι ζωγραφίζει τὸν χαρακτῆρά του, τὰς ῥοπάς του. les objets se — ent sur la glace d'un miroir, sur la surface de l'eau τὰ ἀντικείμενα ἐξεικονίζονται εἰς τὸ κάτοπτρον, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. § γράφω καλῶς, καλλιγραφῶ cela est bien peint εἶναι καλλιγραφία τοῦτο. § se — le visage, se — les cheveux βάφω, χρωματίζω τὸ πρόσωπόν μου, τὴν κόμην μου. § peint, te, μετ. toiles — tes σινδόνες ἀνθοβαφεῖς, ἢ εὐανθεῖς, κ. τζίτια, μπασμάδες. la douleur et la consternation — tes sur leurs visages ἡ λύπη καὶ ἡ θλῖψις γεγραμμέναι ἐπὶ τοῦ προσώπου της, φαίνονται ἐπὶ τοῦ προσώπου του.

Peine, θ. ποινὴ, τιμωρία. — de mort θανατικὴ ποινὴ, ἡ θανάτου. subir des — s δίδωμι δίκας, τιμωροῦμαι. les — de l'enfer αἱ κολάσεις τοῦ ᾅδου, ἢ ἡ κόλασις (ἁπλῶς). les — s du purgatoire τὰ κολαστήρια τοῦ καθαρτηρίου. la — du sens αἱ βάσανοι τῆς κολάσεως. la — du dam ἡ κόλασις (ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τὸν Θεὸν). sous les — s de droit ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ νόμου ἐπικειμέναις ποιναῖς. sous — de la vie ἐπὶ ποινῇ θανάτου. § ἄλγος, θλῖψις, λύπη. cela me fait de la — τοῦτο μὲ λυπεῖ. les — s d'autrui τὰ κακὰ, τὰ δεινὰ τοῦ πλησίον. — s du corps, de l'esprit σωματικὰ ἢ ψυχικὰ κακά. § φροντὶς, μέριμνα, θόρυβος, ταραχὴ, σύγχυσις, ἀνησυχία (νοὸς, ψυχῆς). je me mets peu en — de la menace ὀλίγον φροντίζω διὰ τὴν ἀπειλήν σου. être en — de quelque chose, pour quelqu'un μεριμνῶ, ἀνησυχῶ διά τι, ἢ τινα. une seule chose me met en — ἕν τι μὲ ταράττει, μὲ θροεῖ, κ. μὲ συγχίζει, μὲ κάμνει ἀνήσυχον. ne vous en mettez pas en — μὴ θροῆσαι, μὴ ταράττεσαι διὰ τοῦτο, μὴ συγχίζεσαι. tirez-moi de — καθησύχασόν με. être soulagé d'une — ἀνακουφίζομαι. tu m'ôtes d'une grande — en κτλ. μὲ ἀπαλλάττεις ἀπὸ μεγάλην ἀνησυχίαν ἐὰν κτλ. un homme est en —, dans la — ἔχει πράγματα, ἔχει κακὰ, δυστυχήματα. me voilà hors de — ἰδοὺ εἶμαι ἥσυχος. § πόνος, μόχθος, ταλαιπωρία, κόπος. sans — ἀπόνως, ἄνευ κόπου, ἀκόπως. avec — ἐπιπόνως prendre, donner de la —, beaucoup de — πονῶ, μοχθῶ, κοπιάζω, ταλαιπωροῦμαι πολύ. un homme de — πόνηρος, πενέστης, χειρομάχος, ἀποχειρόβιωτος, κ. δουλευτὴς, ἐργάτης. il a perdu sa —, ses — s ἔχασε τοὺς κόπους του. παροιμ. nul bien sans — οὐδὲν καλὸν κακότητος ἄμικτον. § δυσχέρεια, δυσκολία, χαλεπότης. je fais cela avec — δυσκόλως κάμνω τοῦτο. cela se fait sans — τοῦτο γίνεται εὐκόλως. avoir de la — à ἔχω δυσκολίαν νὰ, κ. δυσκολεύομαι νὰ. avoir de la — à parler, à marcher ὁμιλῶ δυσκόλως, περιπατῶ δυσκόλως. il a de la — à parler εἶναι βραδύγλωσσος. prenez la — de faire cela, il a pris la — de λάβε τὸν κόπον κτλ. ἔλαβε τὸν κόπον νὰ κτλ. la chose en vaut bien la — τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀντάξιον. cela ne vaut pas la — εἶναι ἀνάξιον τὸ πρᾶγμα, κ. δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. ce n'est pas la — d'attendre si long temps pour si peu de chose δὲν ἀξίζει νὰ περιμένωμεν τόσην ὥραν διὰ τόσον μικρὸν πρᾶγμα. ce n'est pas la — d'en parler δὲν ἀξίζει μήτε νὰ ὁμιλήσωμεν. § ἀποστροφή. j'ai de la —, j'ai — à lui annoncer une si méchante nouvelle ὀκνῶ, κ. δυσκολεύομαι νὰ κτλ. l'on fait une chose sans — κάμνω τι προθύμως. § ὁ μισθὸς, τὸ ἡμερομίσθιον. § à —, ἐπίρ. μόλις. à — est-il hors du lit πρὸ ὀλίγου ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλίνην, κ. ὅ,τι ἐσηκώθη κτλ. à — le soleil était-il levé, qu'on aperçut l'ennemi ἅμα ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἢ ἅμα ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. cela est à — esquissé μόλις ἰχνογραφήθη τοῦτο. cette pensée doit être à — présentée ἡ ἔννοια αὕτη πρέπει ἀκροθιγῶς νὰ παρασταθῇ. à grand' — χαλεπῶς καὶ μόλις, δυσκόλως, ἢ ἀντὶ τοῦ, πολὺ ὀλιγώτερον.

Peiner, ἐν. ἀνιῶ, θλίβω, λυπῶ. cette nouvelle m'a beaucoup — é δυσφόρως ἔχω, δυσφορῶ, λυποῦμαι διὰ τὸ νέον τοῦτο. § ἐκπονῶ, διαπονῶ. ce passage est bien — é τὸ χωρίον τοῦτο εἶναι κατάπονον, λίαν ἐπεξειργασμένον. § οὐδ. δυσχεραίνω, ἀπαρέσκομαι, ἄχθομαι, δυσαρεστοῦμαι. je — e à l'écouter δυσαρεστοῦμαι νὰ τὸν ἀκούω. les chevaux qui remontent un grand bateau — ent beaucoup οἱ ῥυμουλκοῦντες ἵπποι κοπιάζουσι πολὺ, πονοῦσι, ἢ κ. σηκώνουσι πολὺ βάρος. cette poutre — e trop ὁ δοκὸς αὕτη πονεῖ, κ. ἔχει πολὺ βάρος. § se —, αὐτοπ. πονῶ, μοχθῶ, κοπιάζω, καταβάλλω κόπους.

Peiné, ée, μετ. un style — ὕφος διαπεπονημένον, κατάπονον. une écriture est — ée γραφὴ βαρεῖα.

Peineux, euse, ἐπ. ἐν χρ. .. la semaine — se ἡ ἑβδομὰς τῶν παθῶν.

Peintade, θ. μελεαγρὶς ἢ ινδιανή.

κή, γένος πτηνῶν γυμνοπόδων τῆς Ἀφρικῆς.
Peintadeau, ἀρ. ἀλεκτοριδιον.
Peintre, ἀρ. ζωγράφος. — de portraits εἰκονισματογράφος. — en miniature λεπτογράφος. μεταφ. cet orateur est un grand — ὁ ποιητὴς οὗτος εἶναι διαγραφικώτατος.
Peinturage, ἀρ. μονογραφία. ἴδ. Peinturer.
Peinture, Θ. ζωγραφική. § ζωγραφία, ζωγράφημα, εἰκών. § βαφή, χρωματισμός. la — en est toute fraiche ἡ βαφὴ εἶναι χλωρὰ ἀνόμη. μεταφ. il n' a des richesses qu' en — ἔχει πλούτη εἰς τὸ χαρτί. § διαγραφή, εἰκών, περιγραφή. on a fait une mauvaise — d'un homme περιέγραψαν κακῶς τὸν ἄνθρωπον. § εἰκόνες, (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων, αἱ ἄλλως λεγόμεναι figures) Ἰταλοβαρβα. φιγουρα, οἷον ὁ βασιλεὺς, ὁ οἰκέτης, κτλ. § — en bois ξυλογραφία. — d'impression ἐκτυπογραφία, ἡ τέχνη τοῦ τυπόνειν ἐπὶ ξύλων, λιθοντίτων ἢ σιδηρουργημάτων διὰ μονοχρώμων βαφῶν.
Peinturer, ἐν. μονογραφῶ, βάφω μὲ ἓν μονον χρῶμα.
Peintureur, ἀρ. ταὐτὸν τῷ barbouilleur μονογράφος, * μονοχρωματιστής.
Pekan, ἀρ. * πεκὰν, μαστορόρον ζῶον.
Pékea, ἀρ. * ῥιζόβολον, γένος φυτῶν, ἐκ τῶν ἀμυγδάλων τοῦ ὁποίου γίνεται ἔλαιον χρήσιμον εἰς τὴν καρυκείαν τῶν βρωμάτων.
Pékin, ἀρ. * πεκινουργὲς, ὕφασμα μεταξωτὸν τῆς Κίνας.
Péku, ἀρ. μέτρον τι τῆς Παταβίας.
Pelache, Θ. μαλλωτὸν χονδρόν.
Pelade, Θ. πτίλωσις, ἀνωπεκίασις. § — ἡ laine — τιλτὸν ἔριον ἢ τίλματα, τὸ ἔριον τὸ ὁποῖον πίπτει ἀπὸ τὰ δέρματα τῶν ζώων, διὰ τῆς καταδύσεως εἰς τὴν ἄσβεστον.
Pelage, ἀρ. δέρμα (τῶν ζώων. Θεωρούμενον ὡς πρὸς τὸ χρῶμα καὶ τὰς ἐξωτερικὰς ἰδιότητας).
Pélagianisme, ἀρ. πελαγιανισμὸς, αἵρεσις τῶν Πελαγιανῶν.
Pélagie, Θ. πελαγία, γένος ὀστράκων. § πελάγιον, ἐρυσίπελας φολιδώδες περὶ τὰς χεῖρας.
Pélagiens, ἀρ. πλ. πελαγιανοὶ, αἱρετικοὶ τοῦ πέμπτου αἰῶνος ἀρνούμενοι τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴν χάριν. § πελάγια, γένος πτηνῶν νηκτικῶν. § ἀρ. πλ. ἢ ἐπ. poissons —s, coquilles —nes ἰχθῦς πελάγιοι, ὄστρακα πελάγια, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν littoraux.
Pélagoscope, ἀρ. πελαγοσκόπιον, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου δύναταί τις νὰ κατοπτεύσῃ ἀντικείμενα εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης,
Pélaguse, Θ. πελαγίζουσα, ἡ ναυτίλος, γένος ὀστράκων.
Pelaius, ἀρ. πλ. ὀλοσηρικὰ τῆς Κίνας.
Pélamide, ἀρ. πηλαμύς. § πηλαμὺς, γένος ὄφεων θαλασσίων.
Pelard, ἐπ. ἐν χρ. bois — ξύλον * λειπόφλοιον, (γυμνωθὲν ἀπὸ τὸν φλοιὸν χρησιμεύοντα εἰς τὴν βυρσοδεψίαν).
Pelardeaux, ἀρ. πλ. * πισσογομφώματα, ξύλα πεπισσωμένα καὶ κεκαλυμμένα μὲ στυππεῖον χρήσιμα εἰς τὸ νὰ φράττωσι τὰς διὰ τῶν σφαιρῶν γενομένας ὀπὰς εἰς τὰ πλοῖα.
Pélargon, ἀρ. πελαργὸς, γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Pelates, ἀρ. πλ. πελάται, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις.
Pelauder, ἐν. ἄχρ. τύπτω, τιμωρῶ.
Pélécanoïdes, ἀρ. πλ. πελικανοειδῆ, γένος πτηνῶν.
Pélécine, Θ. πελεκῖνος, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων τῆς Ἀμερικῆς. § πελεκῖνος, γένος φυτοῦ.
Pélécotome, ἀρ. πελεκοτόμον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Pêle-mêle, ἐπίρ. φύρδην, μίγδην, χύδην, κ. ἄνω κάτω. mettre — συγχέω.
Peler, ἐν. ψιλῶ, μαδίζω, κ. τσομαδίζω. § pelé, ée, μετ. il est tout —ὁ εἶναι μαδαρός. il a la tête —ée ἔχει φαλακρὰν κεφαλὴν, λεῖαν. παροιμ. καὶ χυδ. il n' y a que trois tondus et un —ὁ εἶναι τρεῖς καὶ ὁ κουτζογιάννης, (ἀνάλογος χυδ. παροιμία, ἐπὶ συνελεύσεων ἢ ὁμηγύρεων συγκειμένων ἀπὸ μηδαμινοὺς ὀλίγους ἀνθρώπους.)
Peler, ἐν. φλοΐζω, τὸν φλοιὸν περιαιρῶ, κ. καθα(αι)ρίζω (ἐπὶ καρπῶν). — un arbre λεπυρίζω, ἀπορλοιῶ, κ. ξερλουδίζω. on —e des langues de cochon λέπω, ἐλέπω, κ. γόερνω ἢ ξερλουδίζω τὰς χοιρινὰς γλώσσας. — du fromage καθαρίζω τὸν τυρόν. — la terre κόπτω χορτόβολα, χορτόπλινθα. — des allées βοτανίζω, χορτολογῶ, κ. ξεχορταριάζω τὰς ὑενδροστοιχίας. § cela. tout le corps m'a —é ὅλον τὸ σῶμά μου ἐλέπισε, κ. ἐξερλουδίσθη.
Pelé, ée, μετ. des amandes —ées ἀμύδγαλα παρλοΐσμένα, κ. ξερλουδισμένα.
Pélerin, ἀρ. Pélerine, Θ. προσκυνητὴς, τουρκοθαρβ χατζῆς. § πανοῦργος, δόλιος, ἀπατεών. § ὁδοιπόρος, γένος ἰχθύων
Pélerinage, ἀρ. προσκύνησις, εὐσεβὴς ὁδοιπορία. μεταφ. cette vie n'est qu'un — ἡ ζωὴ αὕτη εἶναι ἁπλῆ παροδεία. § προσκύνημα, ἱερὸν τέμενος.
Pélerine, Θ. κτεὶς, κ. τὸ κτένι, ὄστρακον.
Peletto, Θ. χορτοκόπιον, ἐργαλεῖον δι' οὗ κόπτονται χορτόπλινθοι.
Pélexie, Θ. γένος φυτῶν.
Pélican, ἀρ. πελεκὰν, κ. πελεκάνος, βαρβαροτ. λεϊλίκι. § ἀμφωτὶς, ἀγγεῖον χημικὸν μὲ δύο λαβὰς κοίλας ἀποτερματιζομένας εἰς τὴν γαστέρα του. § ὀδοντάγρα, ἐργαλεῖον εἰς σχῆμα δάμφους τοῦ πελεκᾶνος. § πελεκὰν, ἐργαλεῖον ἐφ' οὗ στηρίζονται τὰ ξύλα, ὅταν πριονίζωνται ἢ ἐξεργάζωνται. § εἶδος τηλεβόλου ἑλκοντος ἑξάλιτρον σφαῖραν.
Pélice, Θ. * πέλικη, ἑρπετὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν ὄφεων.
Pelin, ἢ Plain, ἀρ. τίτανος (εἰς τὴν ὁποίαν βυθίζοντα τὰ δέρματα διὰ νὰ μαδήσωσι. § σκαφεῖον (ὅπου γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἐργασία).
Péliosanthe, ἀρ. * πηλιόσανθον, ἄνθος τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν.
Pelisse, Θ. μηλωτὴ, σισύρα, χυδ. γοῦνα.
Pella, Θ. γένος φυτῶν τῆς Ταπροβάνης.
Pellâtre, Θ. τὸ πλατὺ τοῦ πτύου (κ. φτυαρίου).
Pelle, Θ. πτύον, κ. φτυάρι. — pour remuer le blé λικμητήριον. παροιμ. la — se moque du fourgon. § — à cul, Θ. ἐδώλιον, ἕδρα εἰς τοὺς κήπους ἔχουσα σχῆμα πτύου.
Pellée, Pellerée, Pelletée, Θ. πτυὰς, κ. φτυαριά.
Pelleron, ἀρ. ῥῆμος, πτυάριον τοῦ ἀρτοποιοῦ.
Pelleterie, Θ. σισύρα, δερθέρα, κ. γοῦνα, καὶ ἐν γένει τὰ γουναρικά. § * δερθεροεργία, κ. ἡ γουναρικὴ (τέχνη δηλαδή).
Pelletier, ἀρ. ère, Θ. * δερθεροεργὸς, κ. γούναρης.
Pellicule, Θ. λιπύχανον, λέπυρον, κ. φλουδίτζα ἢ φλούδα (ζώων, καρπῶν, οἷον τοῦ κρομμύου, τοῦ ὠοῦ ἔσωθεν κτλ.). § λέπυρον ἔμψυχον, σκώληξ θαλάσσιος.
Pellonia, Θ Ἐννυὼ, θεὰ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.
Pelmatodes, ἀρ. πλ. πελματώδη, σύστημα ὀστοδίων καὶ ἀνισοδακτύλων πτηνῶν.
Pélogone, ἀρ. πηλογόνος, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Peloir, ἀρ. μαδιστήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ δερματουργοὶ ἀποξύουσι τὸ ἔριον ἀπὸ τὰ δέρματα.
Pélopée, ἀρ. πηλοποιὸς, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων κεντροφόρων.
Pélopides, ἀρ. πλ. Πελοπεῖδαι.
Pélopies, Θ. πλ. Πελόπεια, ἑορτὴ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν.
Péloro, ἀρ. πελωριὰς, γένος ὀστράκων ὁμοίων μὲ τὸν ναυτίλον.

Pelore, Ϟ. πελωριὸς, φυτόν τι.
Péloris. Ϟ. πελωρὶς, γένος μαλακίων.
Pelotage, ἀρ. ἔριον Ἀμερικανικόν. ἴδ. Vigogne.
Pelote, Ϟ. τολύπη, κ. κουβάρι. une — de neige νιφὰς χιόνος, κ. τουλούπα χιόνι, χιονιά. μεταφ. la foule se grossit comme une — de neige τὸ πλῆθος συνεστράφη ὡς νιφετὸς χιόνος. παροιμ. la — se grossit γεμίζει ὁ σάκκος, ἤτοι ἐπισωρεύονται τὰ ἄτοπα, αἱ ἀδικίαι. cela fait une — au bout de quelque temps φασοῦλι στὸ φασοῦλι γεμίζει τὸ σακκοῦλι. une personne a fait sa — ὁ δεῖνα ἔκαμε τὴν τύχην του. § μαξιλαράκι (ὅπου αἱ γυναῖκες τζιμποῦσι τὰς καρφίδας των διὰ τὸ ῥάψιμον, ἢ διὰ τὰ κοσμήματά των). § νάρθηξ, κ. κουτάκι (ὅπου αἱ γυναῖκες κρύπτουσι τὰ λιθοκόλλητα κοσμήματα, οἷον δακτυλίδια κτλ.). § λεύκη, σημεῖον λευκὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἵππου. § —s de mer σφαιρία τῆς θαλάσσης, κ. βυζιὰ τῆς θαλάσσης. — d'émeri σφαιρίον σμυρίδος. § σφαῖρα χαλκοῦ (ἕτοιμος διὰ νὰ ἀναλυθῇ). — à feu πυρσὸς (δι' οὗ φωτίζονται αἱ τάφροι τῶν πολιορκουμένων πόλεων).
Peloter, οὐδ. σφαιρομαχῶ, ῥιπτω σφαίραν χωρὶς νὰ παίζω τακτικά. παροιμ. — en attendant partie πρυγυμνάζομαι εἴς τι. § ἐν. οἰκ. στολίζω τινὰ, τὸν κουβαριάζω, (ἤτοι τὸν ὑβρίζω, ἢ τὸν κτυπῶ). il a été bien —é dans une dispute, dans la conversation κατετροπώθη εἰς τὴν λογομαχίαν. ils se sont bien —és συνεκρούσθησαν, κ. ἐπιάσθησαν καλά.
Peloton, ἀρ. σφαίρωμα, ἀγαθὶς, κ. κουβαράκι § μαξιλαράκι (διὰ ταῖς καρφίτζαις τῶν γυναικῶν). ce n'est qu'un — de graisse (ἐπὶ πτηνῶν σκευαζομένων μαγειρικῶς) εἶναι ὅλον πάχος. § σφαῖρα (διὰ τὴν σφαιροπαιξιαν). § συστροφὴ, σύστρεμμα, ἄθροισμα, κ. κοπάδι (ἀνθρώπων ὄχι πολλῶν, συνηνωμένων εἰς τὸ αὐτὸ μέρος). § ἄγημα, σπεῖρα, βαρβαροτουρκ. μπουλοῦκι (στρατιωτῶν). § συστροφὴ μελισσῶν. toutes les haies sont pleines de —s de chenilles, d'araignées ὅλαι αἱ αἱμασιαὶ γέμουσιν ἀπὸ ἀράχνας καὶ κάμπας εἰλημένας εὑρισκομένας, κ. κουβαριασμένας.
Pelotonner, ἐν. τολυπεύω, συστρέφω, κ. κουβαριάζω, κάμνω κουβάρι. μεταφ. le lapin a pris du poil toulfu et —e comme du feutre ὁ λαγιδεὺς ἀνέλαβε τρίχα ἐσσείαν καὶ συν(περι)ειλημένην, ὡς τὸ πίλημα. elles se —ent ἐσπειρώθησαν, συστρέφονται, κ. κουβαριάζονται.
Pelouse, Ϟ. λειμὼν, λιβάδιον, κ. λιβαδὶ.
Peloustion, ἀρ. ὀστρεῖδιον, κ. στρειδάκι προσκολλημένον εἰς ἓν μεγαλήτερον.
Pelta, ἀρ. πέλτη, κύπελλον (cupule) ἢ δοχεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν τὰ γεννητικὰ μόρια τῶν λειχήνων.
Peltaire, Ϟ. καταπέλτης, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σταυροφόρων.
Peltastes, Ϟ. πλ. πελτασταὶ, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Peltatées Ϟ. πλ. πελτοφόρα, σύστημα φυτῶν.
Pelte, Ϟ. πέλτη, ἀσπὶς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Pelté, ée, ἡ Pavoisé, ée, ἐπ. πελτοειδὴς, ἐπὶ φύλλων τῶν ὁποίων ὁ μίσχος ἐμβαίνει εἰς τὸ ἔνδον τῆς ἐπιφανείας των.
Peltidée, Ϟ * πελτίδαιον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Peltigère, ἀρ. πελτονόμον, γένος λειχήνων.
Peltis, ἀρ. * πελτὶς, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Peltoïdes, ἀρ. πλ. πελτοειδῆ, φυλὴ ἐντόμων κολεοπτέρων.
Peltophore, ἀρ. πελτοφόρον, γένος φυτῶν.
Peltre, ἀρ. χονδρόπανον (εἰς τὴν Βρεταννιαν ἐπαρχιαν τῆς Γαλλίας).
Pelu, ue, ἐπ. λάσιος, τριχωτός. ἐν χρ. παροιμ. pâte —e ἄνθρωπος ἐπιτήδειος εἰς τὰ πράγματά του.
Peluche, ἢ Plucho | Ϟ. ἑτερόμαλλον, ὕφασμα μαλλωτὸν ἐξ ἑνὸς μέρους, συγκείμενον ἀπὸ ὑφάδιον μαλλὶ καὶ στημόνι διπλοῦν, δηλαδὴ ἀπὸ μαλλὶ καὶ γιδότριχα.
Peluche, Ϟ φυλλὰς, φυλλῖτις, συνένωσις πολλῶν φυλλιδίων εἰς τινα ἄνθη, ὡς εἰς τὰς ἀνεμώνας.
Peluché, ée, ἐπ. χνοώδης, (ἐπὶ ὑφασμάτων ἢ φυτῶν ἐχόντων τρίχας ἢ ἔριον).
Pelucher, οὐδ. κροκυδίζω, χνοάζω, κ. ξεφτῶ, ἐπὶ ὑφασμάτων τα ὁποῖα γεμιζουν ἀπὸ τρίχας πιπτούσας ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος.
Pelure, Ϟ. λέπυρον, κ. φλοῦδα (καρπῶν, τυρίου κτλ.) § — d'oignon λεπύχανον, εἶδος ἀγαρικοῦ εὑρισκομένου ὑπο τὰς καστανέας περὶ τὸ φθινόπωρον εἰς τὰς πέριξ τῶν Παρισίων. § εἶδος γεωμήλου. § εἶδος λιθίνου ὀστράκου.
Pelvien, nne, ἐπ. ἐκ. τοῦ Λατ. pelvis. ἐν χρ. ἀνατ. cavité —nne ἡ λεκανη. membres —s τὰ λεκανικὰ μέλη, τοὐτεστι τα κοιλιακά.
Pelvimètre, ἀρ. λεκανόμετρον, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν χρησιμον εἰς τοὺς τοκετούς.
Pelvi-trochantérien, enne, ἐπ. λεκανοτροχαντήριακός.
Pélyosanthe, ἀρ. *πελυόσανθος, φυτὸν τῆς Ἰνδίας.
Pemina, Ϟ. δένδρον τι Καναδιανόν.
Pemphigode, ἐπ. πεμφιγώδης, πυρετὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Pemphigus, ἀρ. πέμφιξ, φυσαλὶς ἢ φλύκταινα τῆς ἐπιδερμίδος.
Pemphis, ἀρ. *πεμφὶς, Ϟάμνος τῶν Ἰνδιῶν.
Pemphrédon, ἀρ. πεμφρηδὼν, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Penader, ἐν. καὶ οὐδ. ἄχρ. βαδίζω, σύρομαι, κ. χρωκυλιοῦμαι.
Penaillon, ἀρ. ῥάκος, ῥάκιον, κ. κουρέλι. § (περιφρονητικῶς), μπαχός.
Pénal, le, ἐπ. ποινικός.
Pénalité, Ϟ τὸ ποινικὸν. § ποινὴ.
Penance, Ϟ. ἀρχ. ἄχρ. μετανοια.
Penancier, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. μετανοιστὴς.
Penard, ἀρ. ἐν. χρ. vieux —, εἰς γεροντοπόνηρος, ἢ γεροπούστης.
Penates, ἐπ. πλ. ἐν χρ. les dieux —s οἱ ἐφέστιοι θεοὶ, οἱ ἑστιοῦχοι, καὶ οὐσ. les —s οἱ ἐφέστιοι μεταφ. ἡ ἑστία, ἡ κατοικια. je retrouverai mes chers —s θέλω εὑρῇ πάλιν τὴν ἀγαπητὴν ἑστίαν μου.
Penaud, de, ἐπ. οἰκ. αὐὸς, ξηρός. il demeura bien — ἐξηράνθη, ἐμεινε ξηρὸς, ἄφωνος.
Penaux, ἀρ. ἄχρ. μικρὸν στρωματοδέσμιον, κ. μπογαλάκι.
Pence, ἀρ. τὸ δωδέκατον τοῦ Σελινίου.
Penchant, te, ἐπ. κυρτὸς, ἐπιφυτὸς, κεκλιμένος, κ. γυστὸς, ἔστις γέρνει. μεταφ. une fortune —te τυχὴ ἀστήρικτος ἢ κλίνουσα.
Penchant, ἀρ. κλιτὺς, τὸ κάταντες, τὸ πρανὲς, κατήφορος. être sur le — de sa ruine, du précipice εὑρίσκομαι εἰς το χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, προσεγγίζω εἰς τὸν ὄλεθρόν μου. la fortune, la faveur d'un homme est sur son — ἡ τύχη, ἡ δυναμις του ἀνθρώπου ἤρχισε νὰ κλίνῃ, νὰ παρεκτρέπῃ, νὰ ἐκπίπτῃ. le — de l'âge ἡ παραμὴ τῆς ἡλικίας § ροπὴ, κλισις. il a du — pour tous les plaisirs εἶναι ἐπιῤῥεπὴς εἰς ὅλας τὰς ἡδονάς. se laisser aller à son — καταφέρομαι, ὑπερέρομαι εἰς τὴν ὁρμὴν μου. avoir plus de — pour κλίνω μᾶλλον πρὸς κτλ.
Penchement ἀρ. ἐπίκλισις, κ. γερσιμον. ἐν χρ. — de tête κλισις τῆς κεφαλῆς. le — du corps κλισις τοῦ σώματος.
Pencher, ἐν. κλίνω, ἐγκλίνω, κ γέρνω. — la tête νεύω τὴν κεφαλὴν, κ. σκύπτω. — les branches d'un arbre κυρτῶ, κ. γέρνω τοὺς κλάδους τοῦ δένδρου § οὐδ. κλίνομαι, κ. γέρνω le terrain va en —ant τὸ ἔδαφος εἶναι κατωφερὲς, ἐπικλινὲς, κ. κατηφορικὸν. la balance —e en ma faveur ἡ

κλάστιγξ ῥέπει πρὸς βοήθειάν μου. μεταφ. — à la clémence ῥέπω, κλίνω πρὸς τὴν ἐπιείκειαν. il —it pour cette personne εἶχε κλίσιν πρὸς αὐτόν. —vers sa chûte εἶμαι ἑτοιμόῤῥοπος. ils —ent à aimer le vice εἶναι ἐπιῤῥιπεῖς πρὸς τὴν κακίαν — tantôt d'un côté tantôt de l'autre ἐπαμφοτεριζω. § penché, ée, μετ. des airs —s ὑψώσεις, κ. τζαγκισματα.

Pendable, ἐπ. κύφων, βάραθρος, ἄξιος ἀγχόνης, κ. κρεμάλας. un cas est — ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἀγχόνης ἀξία.

Pendaison, Ϛ. ἀγχόνη, κρέμασμα, κ. κρεμάλα.

Pendant, te, ἐπ. κρεμαστός. les fruits —s par les racines οἱ ἀπηρτημένοι καρποί, (οἱ μήπω συγκομισθέντες) —s aux arbres οἱ ἠρτημένοι ἐκ τῶν δένδρων. un procès est — à un tribunal εἶναι ἐκκρεμὴς ἡ δίκη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. § οὐσ. le — ἐνώτιον, ἐλλόβιον, κ. σκουλαρίκι. § τειαμῶνες, αἱ δύο ἄκραι τοῦ ζωστῆρος. διὰ τῶν ὁποίων κρεμῶσι τὸ ξίφος. § ἀναφορεύς, τὸ μέρος τῆς Ϛήκης τοῦ ὡρολογίου, ὅπου διέρχεται ἡ ἄλυσις. § ὁμόζυγον, ὅμοιον (εἰκόνος τινός), κ. ταίρι. μεταφ. cet homme est le — de l'autre ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὅμοιος μὲ τὸν ἄλλον, κ. ταιριάζει μὲ τὸν ἄλλον, εἶναι ταῖροι. voici le — de votre histoire ἰδοὺ ἱστορία ὁμοία μὲ τὴν ἰδικήν σου. le — des eaux ἡ κλίσις τῶν ὑδάτων, τουτέστι αἱ γαῖαι αἱ περιεχόμεναι εἰς τὴν περιφέρειαν ὅπου τρέχουσι τὰ νερὰ ἐξ ἑνὸς μέρους § ἐπὶρ. ἐν. — l'hiver ἐν καιρῷ χειμῶνος. — votre séjour κατὰ τὴν διατριβήν σου. — quelque temps ἐπί τινα χρόνον, μέχρι τινός. — sa jeunesse ἔτι νέος ὤν. — que vous serez là ἐνῷ εἶσθε ἐκεῖ. — qu'ils étaient assemblés ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι.

Pendard, ar. Pendarde, Ϛ. κύφων, ὄλιθρος, κ. κρεμάλας.

Pendeloque, Ϛ. ἄσημα, λιθοκόλλητον κόσμημα κρεμάμενον εἰς τοὺς ἐλλοβίους κρίκους (εἰς τοὺς χαλκάδας τῶν αὐτιῶν). § κρεμαστὴρ, κ. κρεμαστάρι, (ἀπιοειδὲς κρύσταλλον κρεμάμενον εἰς τοὺς πολυελέους).

Pendentif, ἀρ. ἀρχ. παρωτὶς, τὸ μέρος τοῦ θόλου, το ὁποῖον ἐξέχει τῆς στάθμης τοῦ τοίχου, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου γίνονται διάφοροι γλυφαί.

Penderie, Ϛ πάσσαλοι, (ὅπου ταννύονται τὰ ἐνδύματα ἀπὸ τοὺς βυρσοδέψας, ἢ ἐνδυματουργους.)

Pendeur, ἡ Péadour, ἀρ. κρεμαστὴρ, σχοινίον ἔχον εἰς τὴν ἄκραν τροχαλίαν, καὶ χρησιμεῦον εἰς διαφόρους ναυτικὰς ὑπηρεσίας. —s de balancines κρεμαστῆρες τῶν κεραιῶν, σχοινία τινὰ κρεμάμενα ἐπὶ τῶν ὀλώνων (hunes). § ἰδ. Pie-grièche.

Pendiller, οὐδ. κρέμαμαι, κ. κρέμουμαι, (ἐπὶ ἐνδυμάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων κρεμαμένων καὶ διακινουμένων ὑπὸ τοῦ ἀέρος)

Pendillon, ἀο. περόνη, ῥάβδος ὀξεία μεταδίδουσα τὴν κίνησιν εἰς τὸ ἐκκρεμές.

Pendoir, ἀρ. κρεμαστὴρ, σχοινίον ἐκ τοῦ ὁποίου κρέμανται τὰ σπίκαρ εἰς τοὺς ἀλλαντοποιους (charcutiers)

Pendre, ἐν. κρεμαννυμι, κρεμῶ μεταφ. il a —u son épée au croc ὑπὲρ κάπνου τὸ πηδάλιον, ἐπὶ παραιτουμένου στρατιωτικοῦ) un enfant est toujours —u au cou de sa nourrice τὸ παιδίον κρέμαται στο βυζὶ τῆς τροφοῦ του. il est —u aux oreilles d'un autre νεύει πάντοτε, κ. σύρτει, ἢ εἶναι συνημμένος εἰς τὸ αὐτί του il est —u à ses côtés, à sa ceinture εἶναι κολλημένος εἰς τὸ πλευρόν του (ἤτοι τὸν π ρακολουθεῖ παντοχοῦ καὶ πάντοτε). § ἀπάγχω, ἀγχονῶ, κρεμῶ (τὸν κατάδικον, κτλ) se — ἀπαγχομαι, κ. κρεμνουμαι. un homme ne vaut pas le —, χυδ εἶναι νηδυκινός, οὐτιδανός il y a de quoi se — εἶναι διὰ νὰ πνιγῇ κάνεις, (ἐπὶ ἀπελπιστικῶν συμβεβηκότων) παρ. après cette chose, il peut s'aller —, il ne fera jamais pis εἰ, τὸ ἐξῆς δὲν εἶναι τίποτε καὶ νὰ κρεμασθῇ (ἤτοι, τόσον καλὴν πρᾶξιν ἔκαμε) je veux être —u si je κτλ. νὰ μὲ κρεμάσουν ἂν κτλ. dire pis que — d'un homme οἰκ λέγω τὰ ἐξ ἀμάξης κατά τινος § οὐδ. κρέμαμαι, κ. κρέμουμαι. des lustres —s au plafond πολυέλεοι κρεμάμενοι εἰς το τέγος παρ. autant lui en —d à l'œil, à l'oreille τὸ ἴδιον κρέμαται στο κεφάλι του § κρημνῶ, εἶμαι κρεμάμενος, κρεμαστὸς, κ κρεμῶ (ἐπὶ ἐνδυμάτων, κτλ) sa robe —d d'un côté τὸ ἔνδυμα της κρημνᾶ ἀπο τὸ ἓν μέρος. § pendu, ue, μετ. il ne faut pas parler de corde dans la maison d'un — ὅπ' ἔχει τὴν μυΐαν στο σαιτάδι, σκιάζεται il est sec comme — d'été εἶναι κατάξηρος. aussitôt pris, aussitôt —u ἀπὸ τ' αὐτί καὶ στὸν ὰσσαλον. il a la langue bien —e εἶναι στόμαργος, κ γλωσσᾶς.

Pendule, ἀρ. ἐκκρεμές. § ὡρολόγιον ἐκκρεμές.

Pendulier, ἀρ. ἐκκρεμοποιός.

Penduline, Ϛ. αἰγίθαλος ὁ ναεβωνήσιος

Pendulinus, ἀρ. ταὐτὸν τῷ carouge.

Penduliste, ἀρ. Ϛηκοποιὸς, (διὰ τὰ ἐκκρεμῆ ὡρολόγια)

Pêne, Ϛ. ἔμβολον, ζύγωθρον, ἀναβολεὺς, κ. συρτάρι, τουρκοβαρδ. σουμὲς τῆς κλειδονειᾶς. § μέρος τῆς κεραίας, ναυτ.

Pénée, ἀρ. πήνη, γένος ὀστράκων δεκαπόδων, μακρουρων

Pénérople, ἀρ. πηνέλοψ, γένος ὀστράκων.

Pénes, Ϛ. πλ. συππώματα μάλλινα (χρήσιμα εἰς τὴν πίττωσιν τῶν πλοίων)

Pénétrabilité, Ϛ. τὸ διαχωρητὸν (τῶν σωμάτων).

Pénétrable, ἐπ. βατὸς, διαβατός.

Pénétrant, te, ἐπ διαχωρητικὸς le sel est — τὸ ἅλας εἶναι ὀξύ, διαχωρητικόν. un froid — ψύχος ὀξύ. odeur —te ὀσμὴ διαπεραστική. voix —te φωνὴ διάτορος, ὀξεῖα, κ. διαπεραστική μεταφ. un homme a l'œil — ἔχει ὄμμα ὀξύ. esprit — νοῦς ὀξὺς, διαβατικὸς, ἀγχίνοια.

Pénétratif, ive, ἐτ. διαχωρητικὸς, διαβατικὸς. φιλοσοφ.

Pénétration, Ϛ ἡ ὀξύτης, τὸ διαβατικὸν, ἡ διαχωρητικότης. § ὀξύνοια, ἀγχίνοια

Pénétrer, ἐν. διήκω, διέρχομαι, διαχωρῶ, διαπερῶ, κ. πίρνω § διορῶ, κατανοῶ, ἐμβατεύω. παρ. courte prière —e les cieux μικρὰ προσευχὴ εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν Θεόν. je te —e σὲ κατανοῶ, σὲ καταλαμβάνω. cet événement me —e de douleur τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο μὲ περιχύει μὲ λύπην. la joie le —e διαχέεται ἀπὸ χαράν. son état m'a —é ἡ κατάστασίς του μὲ ἐλύπησε. — son cœur d'un sentiment ἐμπλήθω τὴν καρδίαν μου ἀπὸ αἴσθημά τι. § οὐδ. διέρνομαι, διαδύνω, διαπερῶ. on —a dans le bois πρίβησαν, ποτιχώρησαν εἰς τὸ δάσος — dans la nature des substances προχωρῶ εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων. la raison —e en vain chez les principaux citoyens το λογικὸν εἰς μάτην ἀναφύεται εἰς τινας πολίτας — dans l'avenir ἐμβατεύω εἰς το μέλλον. les factions. —èrent chez cette nation αἱ στάσεις εἰσεχώρησαν εἰς αὐτὸ τὸ ἔθνος. § se —, αὐτ προκαταλαμβάνομαι, κατέχομαι, κυριεύομαι. il faut se — des maximes de la sagesse πρέπει νὰ ἐγχαράξωμεν βαθέως εἰς τὴν ψυχήν μας τὰς γνώμας τῶν σοφῶν, πρέπει νὰ ἐντυπωθῶσιν εἰς τὴν ψυχήν μας αἱ γνῶμαι τῶν σοφῶν. § pénétré, ée, μετ. — de sueur κατάῤῥους, κ. καταῤῥωμένος. — de joie, de douleur κάτοχος ὑπὸ χαρᾶς, ὑπο λύπης, κυριευμένος. — de douleur περίλυπος. — de joie περιχαρής. il a l'air — φαίνεται ἐπιτετηδευμένος

Pénible, ἐπ. ἐογώδης, ἐπίπονος. un chemin — ὁδὸς δυσχερὴς, δύσκο-

λος. § δεινὲς, δυτχερές. il est — à un homme fier εἶναι δεινον εἰς ἄνθρωπον ὑπερήφανον.

Péniblement, ἐπιρ. επιπόνως, δυσχερῶς, δυσκόλως.

Pénicillaire, Ƨ. στιγματίας, γένος φυτῶν.

Pénicillé, ée, ἐπ. κροσσωτὸς, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τα στίγματα (stigmates) ἐσχηματισμένα ἐκ λεπτων τινῶν ἀδείων συνδεδεμενων ὡς οἱ μιτοι τοῦ κρωτοῦ, ἢ τῆς γραφιδος.

Pénicilliforme, ἐπ. γραφιδοειδὴς, ὁ ἔχων σχῆμα γραφιδος (pinceau). ἐπὶ φυτῶν.

Pénicillion, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ τριχματος τῶν ἐρώτων.

Péniche, Ƨ. σακχαροπηκτον σφαιρωμα, βαρέαροτ. ἀλιδὲς, ἡ ἰταλ. καραμέλα μὲ κριθαρόνερον.

Pénie, Ƨ. Πενια, ἡ θεὰ τῆς πτωχίας.

Penil, ἀρ. ἐρίβαιον, ἐπίσειον, τὸ μέρος ὅπου φυτρώνουν αἱ τριχες τῶν αἰδοίων τοῦ ἀνθρώπου.

Péninsule, Ƨ. χερσόννησος.

Pénis, ἀρ. λατ. πέος, τὸ ἀνδρικὸν μόριον.

Pénistun, ἡ Pamston, } ἀρ. ἐρεοῦχον, τζόχα τῆς Ἀγγλίας

Pénitence, Ƨ. μετάνοια. le sacrement de — το μυστηριον τῆς ἐξομολογήσεως. § κανὼν μετανοίας, ἡ ἁπλῶς μετάνοια, ἡ ἁπλως κανών. (ποινη ἐπιβαλλομενη παρὰ τοῦ πνευματικου εἰς τὸν ἐξομολογούμενον πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν ἁμαρτιῶν). faire — μετανοῶ. faire — de ses pêches ἐκπικρῶ τὴν μετάνοιαν τῶν ἁμαρτιῶν μου. vivre dans la — καλοπαθῶ, κακοηχοῦμαι, σκληραγωγοῦμαι. il fait — du passé ὑπομένει τὸν κανόνα τῆς μετανοίας. faire — en secret ἱκανοποιῶ μυστικῶς. faire — de son indiscrétion μετανοῶ, ὑπομένω, διὰ τὴν ἀπερισκεψίαν μου. οἰκ. faire — νηστεύω, δειπνῶ κακῶς. voulez-vous faire — avec nous? Θέλεις νὰ νηστεύσῃς μὲ ἡμᾶς, ἤτοι νὰ κακοπαθήσῃς, νὰ κακοραγῇς, νὰ κακοπεράσῃς; § ποινὴ, τιμωρία, παιδεια. mettre un enfant en — παιδεύω, τιμωρῶ το παιδιον. pour —, en — de cela, vous ferez cela πρὸς ἱκανοποιησιν, πρὸς τιμωριαν σου, διὰ παιδειαν σου Θέλεις πράξει τοῦτο § ποινὴ (ἐπὶ παιδιῶν). votre — sera de chanter une chanson ἡ ποινή Θέλει εἶσθαι νὰ ψάλῃς.

Pénitencerie, Ƨ. πνευματικοσύνη.

Pénitencier, ἀρ. πνευματικὸς, ἐξομολογητὴς. sous — ὑποπνευματικὸς.

Pénitent, te ἐπ. μετανοῶν, —οῦσα. § ἐξομολογούμενος.

Pénitenciaux, ἐπ. ἀρ. πλ. ἐν χρ. des pseaumes —aux ψαλμοὶ τῆς ἐξομολογήσεως, ὁ ἑπτάψαλμος. canons —aux οἱ κανόνες τῆς μετανοίας.

Pénitentiel, ἀρ. τυπικὸν τῶν μετανοούντων.

Pennache de mer, Ƨ πτερὶς ἡ θαλασσία, γένος πολυπόδων.

Pennade, Ƨ. ἀρχ. ἄχρ. λάκτισμα.

Pennader, ἐν ἀρχ. ἄχρ. λακτίζω

Pennage, ἀρ. πτέρωμα, πτερυγες, (τῶν θηρευτικῶν ὀρνέων). § το πτερωμα, τὰ πτερὰ (παντὸς πτηνοῦ), περιληπτικῶς.

Pennantie, Ƨ. πτερὶς, φυτὸν εὑρεθὲν ἑσχάτως εἰς τὰς νήσους τῆς Νοτιας θαλασσης.

Penna pavonis, Ƨ. πτερὸν ταῶνος, εἶδος ὀστράκου ὀρυκτοῦ.

Pennatifide, ἐπ. πτεροσχιδὴς, ἐπὶ φύλλων ἐχοντων τοὺς λοβοὺς διηρημένους μέχρι τοῦ ἡμίσεως πλάτους.

Pennatilobé, ée, ἐπ. πτερολοβώδης, ἐπὶ φύλλων ἐχοντων μὲν τὰ νεῦρα (nervures) περίπτερα, τοὺς δὲ λοβοὺς ἀορίστως ἐντετμημένους (incisés).

Pennatiparti, ie ἐπ. διχόπτερος, ἐπὶ φύλλων ἐχόντων μὲν τὰ νεῦρα περίπτερα, τοὺς δὲ λοβοὺς ἐσχισμένους ὑπὲρ τὸ ἥμισυ, τὸ δὲ παρέγχυμον συνεχές.

Pennatiséqué, ée, ἐπ. πτερότμητος, ἐπὶ φύλλων ἐχόντων τὰ μὲν νεῦρα περίπτερα, τοὺς δὲ λοβοὺς ἐσχισμένους μέχρι τοῦ μέσου, καὶ τὸ παρέγχυμον διακεκομμένον.

Pennatulaires, ἀρ. πλ. πτεριδοειδῆ, γένος ζώων ἀκτινωτῶν.

Pennatule, Ƨ. πτερὶς, γένος πολυπόδων θεωρουμενων ἄλλοτε ὡς φυτῶν.

Penne, Ƨ. ὠκύπτερον, τὸ μακρὸν καὶ χονδρὸν πτερὸν τῶν θηρευτικῶν ὀρνέων. § γωνία (ἡ ἄνω τῶν λατινικῶν ἱστιων).

Penné, ée, ἐπ. περίπτερος, ἐπὶ φύλλων τῶν ὁποίων τὰ μικρὰ φυλλίδια εἶναι παρατεταγμένα ἑκατέρωθεν τοῦ κοινοῦ μισχου, ὡς τὰ πτίλα τῶν πτερῶν· λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν οὕτω πως διατεταγμένων νεύρων (nervures).

Pennes, ἡ Paines, ἡ Pesnes, ἡ Peinnes, } Ƨ. πλ. πτίλα, τὰ μικρὰ μαλλία, τὸ ὁποῖα μένουσιν εἰς τὸ ἀντίδι, ἀφοῦ σκωληξ ἀπὸ τὸν ἔστον.

Penniforme, ἐπ. ἀθεροειδὴς, ἐπὶ μυκήνων ἐχόντων κοινόν τινα τένοντα, καὶ τῶν ὁποίων αἱ σαρκώδεις ἶνες εἶναι ἐσχηματισμέναι ὡς ἀθέρες πτερῶν.

Penning, ἀρ. τὸ λεπτὸν (νόμισμα Ὁλλανδικὸν.

Pennisette, Ƨ. γένος σταχυοειδῶν φυτῶν.

Pennon, ἀρ. σημαία (τὴν ὁποίαν εἶχεν ἕνας ἱππότης ὅταν εἶχεν ἑκατὸν εἴκοσιν ἄνδρας ὁπλοφοροῦντας).

Penny, ἡ denier sterling, ἀρ. ὀβολὸς, τὸ 12ον τοῦ σελινιοῦ. half — ἡμιώβολον.

Penny-cast, ἀρ. ἄμμος γαιώδης καὶ πηλώδης περιέχουσα θρύμματα ὀστράκων.

Penombre, Ƨ. ὑποσκίασις, φῶς ἀμυδρὸν φαινόμενον εἰς τὰς ἐλλείψεις πρὸ τοῦ τελείου σκοτισμοῦ, ἢ μετὰ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φωτός.

Penon, ἀρ. ἀνεμοστρόφιον (μὲ πτερὰ ἐμπηγμένα εἰς τεμάχια φελλοῦ)

Penorçon, ἀρ. εἶδος πανδώρας, μουσικοῦ ὀργάνου.

Pensant, te, ἐπ. νοητικὸς, συλλογιζόμενος. un homme bien —, une femme bien —te ἄνθρωπος εὖ φρονῶν, γυνη εὖ φρονοῦσα. mal —, mal —te κακῶς φρονῶν, κακόβουλος κτλ.

Pensée, Ƨ διάνοια, νόησις, νοῦς. § ἔννοια, στοχασμός. § γνώμη, φρόνημα, ἰδέα. § σκοπὸς, σκέψις. Je changé de — μετεσκέφθην, μετεβουλεύθην. je n'ai jamais eu la —de πώποτε δὲν ἐσκόπευσα, δὲν ἐστοχάσθην, δὲν ἐννόησα νὰ ἐκ homme n'a aucune — de dieu, de son salut δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἔννοιαν, ἰδέαν περὶ Θεοῦ, περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ σωτηρίας. il m'est venu en — μοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν, ἐστοχάσθην, ἐνεθυμήθην. entretenir ses —s, s'entretenir avec ses —s διαλέγομαι πρὸς ἐμαυτὸν, ὀνειροπολῶ. les figures de la — τὰ σχήματα τῆς διανοίας. § ἰδέα, ἐκγραφία, ὑποτύπωσις, (ἐπὶ ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς κτλ.) διαξέσει τὸ esquisse, τὸ ὁποῖον ὑποτίθησι τελειόν τι. § ἴον, φλόγιον, τουρ. βεζαὶ μενεξές. couleur de — ἰοειδὲς χρῶμα.

Penser, οὐδ. νοῶ, διανοοῦμαι la matière est incapable de — ἡ ὕλη εἶναι ἀνεπίδεκτος τοῦ νοεῖν. un homme —e finement, noblement, singulièrement ὁ ἄνθρωπος ἔχει εὐγενεῖς, παραδόξους ἐννοίας. § συλλογίζομαι, στοχάζομαι. l'art de — ἡ τέχνη τοῦ συλλογίζεσθαι. l'enfant qui lit ne —e pas τὸ παιδίον ἀναγινῶσκον δὲν νοεῖ, δὲν συλλογίζεται. § —à ἐνθυμοῦμαί τι, σκέπτομαι περί, συλλογίζομαι. — ez quelquefois à moi ἐνθυμήθητι ἐνίοτε ἐμέ. j'y —rai θέλω σκεφθῆ —ez-y mûrement σκέψου τὸ αὐτοῦ ἐμβριθῶς. § φυλάττομαι, προσέχω. vous ne —ez pas à ce que vous dites δὲν προσέχεις τί ὁ,τι λέγεις. § —à σκοπῶ, σκέπτομαι, διανοοῦμαι, σκοπεύω, μελετῶ il ne —e plus à cette maison τὸ ἔχει εἰς τὸν νοῦν του πλέον τὴν οἰκίαν. je suis trop de vos amis pour — à vous nuire εἶμαι τόσον φίλος σου, ὥστε δὲν ἐμβάθω — ai κατὰ νοῦν νὰ σὲ βλάψω. — mal ἔχω κακὸν σκοπὸν, ἐννοῶ —à mal ἔχω κακὸν σκοπὸν, ἐννο-

νῶ κακά. sans —à mal χωρὶς κακίαν, ἀκάκως, χωρὶς κακὸν σκοπὸν.- § σκέπτομαι, συλλογίζομαι c'est un homme qui —e ὁ ἄνθρωπος οὗτος σκέπτεται, συλλογίζεται. § κινδυνεύω, ἐγγίζω, κ. κοντεύω. il a —é être tué ἦλθεν ἐγγὺς νὰ φονευθῇ, ὀλίγον ἔκειψε να τκλ. une pierre— a le tuer παρ' ὀλίγον τὸν ἐφόνευσεν ἡ πέτρα § ἐν. φρονῶ, διανοοῦμαί τι. on ne peut jamais savoir ce qu'il —e πώποτε δὲν φαίνεται τί φρονεῖ, τί σκέπτεται, τί ἔχει κατὰ νοῦν, τί διανοεῖται. § ἐνθυμοῦμαι, συλλογίζομαι, στοχάζομαι. j'ai —é une chose qui vous tirera d'affaire ἐσυλλογίσθην τί τὸ ὁποῖον θὰ σὲ σώσῃ § νομίζω, φρονῶ, ἔχω γνώμην. que —ez-vous de cette affaire τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τούτου. καὶ οὐδ. il —e toujours mal de son prochain νομίζει πάντοτε κακὰ περὶ τοῦ πλησίον του. —ez-vous que je me contente de vos excuses? νομίζεις ὅτι ἀρκοῦμαι εἰς τὰς προφάσεις σου; παρ. honni soit qui mal y —e.

Pensé, ée, μετ. chose bien —ée καλῶς βεβουλευμένον, ἐτακτμένον πρᾶγμα. cela n'est pas trop mal —é δὲν εἶναι τόσῳ κακῶς ἐσκεμμένον.

Penser, ἀρ. ἡ σκέψις, ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, ἡ διανοια. § ἔννοια.

Penseur, ἀρ. πινυτόφρων, εὔβουλος, ὀρθῶς συλλογιζομενος.

Pensif, ive, ἐπ. σύννους, σκεπτικὸς, σκεπτόμενος.

Pension, Ϛ. τροφεῖα, μισθὸς τροφῆς καὶ οἰκήσεως, διατροφὴ, ἡ ἔξοδα διατροφῆς. être en — εἶμαι ὑπότροφος. prendre quelqu'un en — λαμβάνω τινὰ ὑπότροφον. se mettre en — εἰσάγομαι ὑπότροφος § κατάστημα ὑποτρόφων. demi — ἡ τροφὴ il est à demi — εἶναι ἡμιυπότροφος, τοὐτέστι πληρόνει διὰ μόνην τὴν τροφήν. § σύνταξις. § πρόσοδος, ἀποφορὰ (ἐπὶ τοῦ ετησιου εἰσοδήματος).

Pensionnaire, ἀρ. καὶ Ϛ. ὑπότροφος. demi — ἡμιυπότροφος § συνταξιοῦχος. § * προσοδολήπτης ὁ νεμόμενος πρόσοδόν τινα ἐπί τινος κανονικοῦ κτήματος, ἢ ἀξιώματος. § κυβερνήτης, πρόεδρος, ἐλέγετο τὸ πάλαι οὕτως ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς Ὁλλανδικῆς δημοκρατίας.

Pensionnat, ἀρ. ὑποτροφεῖον, τὸ μέρος ὅπου διαμένουσιν οἱ ὑπότροφοι εἰς τὰ σχολεῖα. § κατάστημα ὑποτρόφων.

Pensionner, ἐν. χορηγῶ σύνταξιν.

Pensum, ἀρ. (προφ. penson). ἔκτακτος ἐργασία (ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν μαθητὴν πρὸς ποινὴν του).

Pensylvanie, Ϛ. ἐν χρ. cheminée de — ἑστία Πενσυλβανική, ἐν εἴδος ἑστίας οἰκονομικῆς συγκειμένης ἐκ δύο τειχισίων ἐκ γύψου, ἢ ἐκ πλίνθων, καὶ σιδηρῶν τινῶν πλακῶν.

Pentachondron, ἀρ. πεντάχονδρον, γένος φυτῶν περιέχον τὰς ἐπακρίδας.

Pentachorde, ἀρ. πεντάχορδον.

Pentacrinites, ἀρ. πλ. πεντοκαλάμαρον, εἶδος ὀρυκτῶν καλαμαριων.

Pentacrostiche, ἐπ. πενταπροστιχος, (στίχος).

Pentadactyle, ἐπ. πενταδάκτυλος. § οὐσ. ἀρ. πενταδάκτυλον, εἶδος ιχθύος. § πενταδάκτυλον, γένος φυτῶν

Pentadécagone, ἀρ. πεντεκαιδεκάγωνον, σχῆμα γεωμετρικόν.

Pentaèdre, ἀρ. πεντάεδρον.

Pendaglotte, ἐπ. πενταγλωτσος, (ἐπὶ λεξικοῦ)

Pentagone, ἐπ. πεντάγωνος. § οὐσ. ἀρ. πεντάγωνον.

Pentagonium, ἀρ. πενταγώνιον, γένος φυτῶν πρησματοκάρπων.

Pendagyne, ἐπ. πεντάγυνον, φυτὸν ἔχον πέντε σπερματίδας (pistils)

Pentagynie, Ϛ. πενταγύναια, τάξις κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Λιννaίου περιέχουσα ἐκεῖνα ἐκ τῶν φυτῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσι πέντε σπερματίδας.

Pentalobe, ἀρ. πεντάλοβον, γένος φυτῶν.

Pentamère, ἀρ. πεντάμηρον, γένος ὀστράκων διθύρων, ἀνισοθύρων. § —s πλ. πεντάμηρα (τὰ), τάξις ἐντόμων κολεοπτέρων, τῶν ὁποιων οἱ ταρσοὶ σύγκεινται ἐκ πέντε ἄρθρων διακεκριμένων.

Pentamèris, Ϛ. * πενταμηρὶς, φυτὸν τῆς Γαλλικῆς νήσου, ἡ τοῦ Μαδαγασκὰρ, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σταχυοειδῶν.

Pentamètre, ἀρ. πεντάμετρος (στίχος).

Pentandrie, Ϛ. πεντάνδρια (τὰ), πέμπτη κλάσις τοῦ κατὰ τὸν Λιννaίου βοτανικοῦ συστήματος, περιέχουσα τὰ ἐκ πέντε στημόνων συγκείμενα φυτά.

Pentanème, Ϛ. πεντάνημον, φυτὸν τοῦ ὁποίου ὁ τόπος εἶναι ἄγνωστος.

Pentaparte, Ϛ. πεντάσπαστον, μηχανὴ ἔχουσα πέντε τροχαλίας.

Pentapaste,

Pentapétalé, ée, ἐπ. πενταπέτηλος, ἐπὶ φύλλων ἐχόντων πέντε πέτηλα, (pétale).

Pentapète, ἀρ. πεντάπητον, φυτὸν ὑψηλότατον εὑρισκόμενον εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας.

Pentaphylle, Ϛ. πεντάφυλλον, γένος φυτῶν.

Pentaphylle, ἐπ. πεντάφυλλος, ἔχων πέντε φύλλα ἢ φυλλίδια.

Pentaphylloïdes, Ϛ. πλ. πενταφύλλοειδῆ, εἴδος φυτῶν.

Pentaphyllon, ἀρ. πεντάφυλλον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Pentapogon, ἀρ. πεντοπώγων, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Pentapole, Ϛ. πεντάπολις.

Pentaprotiade, Ϛ πενταπρωτεία, ἡ ὀξὶα τοῦ πενταπρώτου, εἰς τὸ ρωμαϊκὸν βατίκειον.

Pentaptère, ἐπ. πενταπτερος, (ἐπὶ φυτῶν).

Pentarchie, Ϛ. πενταρχία.

Pentarraphis, ἀρ. πενταρράφις, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Pentasperme, ἀρ. πεντάσπερμος, ὁ ἔχων πέντε σπόρους.

Pentastyle, ἀρ πεντόστυλον.

Pentasyringue, ἀρ. πενταςύριγγον (ξύλον), μηχανὴ τιμωρητικὴ τῶν ἀρχαίων, ἔχουσα πέντε ὀπὰς, εἰς τὰς ὁποίας εἰσήγοντο αἱ δύο χεῖρες, οἱ δύο πόδες καὶ ἡ κεφαλή.

Pentateuque, ἀρ. ἡ πεντάτευχος. — chirurgical ἡ χειρουργικὴ πεντὰς, ἡ διαιρεσις εἰς πέντε τῶν ἐξωτερικῶν νόσων τοῦ σώματος.

Pentathle, ἀρ. πένταθλον.

Pentatome, ἀρ πεντάτομον, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.

Pentaurèa, Ϛ. πενταύρειος, λίθος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔλκουσα τὸν μαγνήτην ἴσως ὁ μαγνητικὸς σίδηρος.

Ponte, Ϛ. τὸ πρανὲς, τὸ κάταντες, κατωφέρεια, κ. κατήφορος. un terrain en — τὸ πρανὲς, ἐπικλινὲς ἔδαφος. la — des eaux d'une rivière, d'un ruisseau ἡ ἐπὶ τὰ κάτω φορὰ, κλίσις, ὁ κατάβρους, κ. τὸ καταίβασμα τῶν ὑδάτων. ὁ κατήφορος. μεταφ. ce jeune homme a de la — au libertinage ὁ νέος οὗτος ἔχει ῥοπὴν, ῥέπει εἰς τὴν ἀσωτίαν, εἶναι ἐπιῤῥεπὴς, κτλ. suivant la — de la coutume ἀκολουθῶν τὴν φορὰν, τὴν ὁρμὴν τῆς συνηθείας, κ. τὸν συρμόν. il aurait fallu donner une autre — à leur ambition ἔπρεπε νὰ δώσωσιν ἄλλον ὁρόμον εἰς τὴν φιλοδοξίαν των le commerce revient par sa — et sa circulation à l'agriculture τὸ ἐμπόριον ἐπανακάμπτει διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ φορᾶς καὶ τῆς κυκλοφορίας του πρὸς τὴν γεωργίαν. § ἄρτημα, τὸ μέρος τοῦ κωνωπείου (κουνουπιέρας), τὸ ὁποῖον κρέμαται ἄνωθεν τῆς στεφάνης τῆς κλίνης πρὸς τὰ κάτω. § σκεπάσματα (τῆς βιβλιοθήκης). — d'un fusil ἡ καμπύλωσις, τὸ γύρωμα τοῦ πυροβόλου (περὶ τὸν κοντὸν, κ. κοντάκι).

Pentécomarque, ἀρ. πεντεκωμάρχης.

Pentecontacorde, ἀρ. πεντηκοντάχορδον, ὄργανον μουσικόν.

Pentécontarque, ἀρ. πεντηκόνταρχος.

Pentécontore, Ϛ. πεντηκόντορος.

Pentécostaire, ἐπ. ἀρ. ἀχρ. ὁ, ἡ τῆς πεντηκοστῆς.

Pentecôte, Ϡ. πεντηκοστή.
Pentenne, Ϡ. δίκτυον, ἡ κύρτος διὰ τὴν ἀγραν τῶν ἐγχελύων.
Penthèse, Ϡ. πένθησις, ταὐτὸν τῷ Purification.
Penthetrie, Ϡ. πενθητήριον, γένος ἐντόμων.
Penthore, Ϡ. * πενθορον, φυτὸν ποωδες.
Pentière, Ϡ *πέθραμμα, δίκτυον ἐκ τεσσαρων ἀψίδων συγκείμενον, χρήσιμον εις τὴν ἄγραν των τετρίγων.
Pentilicien, nne, ἡ pentélique, ἐπ. πεντελικος
P ntiscule, ὀρ. πεντόνυχος (ἐπὶ τῶν ζώων, τῶν οποιων οἱ πόδες διαιροῦνται εἰς πεντε δάκτυλα, ὄνυχας, κτλ.)
Pentorum, ἀρ. πέντοξυ, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς, του ὁποιου τα καψάκια, (capsule) λήγουσιν εις πέντε ακιους.
Pentsee, ἀρ. σκιλλις, γόρος, βαρβαροτουρ. περτζέ, τὸν ὁποῖον οἱ Κινέζοι ἀφίνουσιν ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς.
Pentstemon, ἀρ. πεμτοστημόνιον, γενος φυτων τῶν ὁποιων ο πεμπτος στήμων εἶναι γνοώδης κατα το ἄνω μέρος.
Penture, Ϡ γιγγλυμὸς, σίδηρον πλατὺ ἐντὸς του ὁποιου ἐμβαίνει ὁ σ.ροφεὺς καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι προσηλωμένον εἰς τὸ ἄκρον τῆς θύρας ἢ προθυρίδος, κ. σιδηρον
Pentzie, Ϡ γένος φυτων ἀποτελοῦν μέρος τῶν ἀθανάτων.
Pénule, Ϡ. φαινόλη, ἔνδυμα ρωμαϊκόν.
Pénultième, ἐπ. παραλήγων. § οὐσ. Ϡ. la — ἡ παραλήγουσα.
Pénurie, Ϡ. πτωχεια, πενία, ἄκρα ἔνδεια.
Péon, ἡ / Péan, } ἀρ. παιάν
Péotte, Ϡ. στρογγύλον πλοῖον (ἐν χρήσει εις τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον.)
Pépaios, ἀρ. *πιπαῖον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Pépasme, ἀρ. πεπασμὸς, ἡ κατάστ.σις τοῦ πάθους, καθ' ἣν ἡ νοσοποιὸς ὕλη ἀπέβαλε τὴν ὁριμύτητά της.
Pépastique, ἡ / Peptique, } ἀρ. ἀχρ. πεπτικον (φαρμακον).
Péperin, ἀρ. πεπέριον (το), εἶδος ἡφαιστείου καὶ ἀργιλώδους γῆς, συγκειμένης ἀπὸ τέφραν ἡφαίστειον καὶ ἄλλα διάφορα εἴδη γαιῶν καὶ λιθων, εἶναι χρήσιμον εἰς τὰς οἰκοδομὰς εἰς τὴν Ῥώμην.
Péperite, Ϡ. *πεπεριτης, ἡφαίστειόν τι μίγμα ἐρυθρόν.
Péperomie, Ϡ. πεπερόμοιον, γένος φυτῶν ἐχόντων καρποὺς ὁμοίους μὲ τὸ πέπερι.
Pépétiller, οὐδ. σπινθηροβολῶ.
Pépie, Ϡ. λάπη, κόρυζα, κ. τζύφνα ἡ κάρναξη τῶν ὀρνίθων.
Pepier, οὐδ. ἐκ τοῦ λατ. pipilare, πιπίζω, ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν στρουθίων.
Pepin, ἀρ. γίγαστον, κόκκος, κ. κουκουτζι (τῶν καστανῶν, οἷον τοῦ ἀπίου, μήλου, κυδωνίου κτλ). καταχρηστικῶς δὲ καὶ τῆς στοφυλῆς, πορτοκαλίας. κτλ.
Pépinière, Ϡ. φυτώριον, φυτωρεῖον, μέρος τοῦ κήπου ὁπου σπείρονται οἱ κοκκοι διαφόρων δένδρων διὰ νὰ μεταφυτευθῶσιν ἀλλαχοῦ μεταφ. les romains trouvèrent dans leurs esclaves une — immense de citoyens οἱ Ῥωμαῖοι εὗρον εἰς τοὺς δούλους αὐτῶν πηγὴν ἄφθονον πολιτῶν. § φυταλιά, φυτεια μικρῶν δένδρων διὰ νὰ μεταφυτευθῶσιν. μεταφ. les séminaires étaient des —s d ecclésiastiques τα φροντιστήρια ἦσαν φυτωρεῖα ἐκκλησιαστικῶν.
Pépiniériste, ἀρ. φυτωριοκόμος.
Pépites, Ϡ. πλ. κόκκοι χρυσίτου, σπυρια χρυσου, τὰ ὁποῖα σύρει ὁ ποταμός.
Peplide, ἀρ. πεπλὶς, πέπλιον, φυτὸν φαινόμενον εἰς ὑγροὺς τόπους.
Péplidie, Ϡ. πεπλίδιον, γένος φυτῶν.
Péplis, Péplion, ἡ Péplium, ἀρ. πεπλὶς, πέπλιον, φυτὸν λεγόμενον ἄλλως pourpier. φύεται εἰς τὰ ἄκρα τῆς θαλάσσης.
Péplon, ἀρ. πέπλος, ἔνδυμα τῶν γυναικῶν.
Péplos, ἀρ. πέπλος, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαιοις εἶδος τιθυμαλλου.
Pépo, ἡ / Pépon, } ἀρ. πέπων, εἶδος ἀγγουρίου παρὰ τοῖς ἀρχαιοις.
Pépoaza, ἀρ. τύφαννος, εἶδος πτηνοῦ εἰς την Παραγουϊανήν.
Pépsis, ἀρ. πέψις, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Péptique, ἐπ. πεπτικός.
Péquet, ἀρ. ἐν χρ. réservoir de — πενητανὸν δοχεῖον, ὁπου ὁ χυλὸς φέρεται διὰ τῶν γαλακτωδῶν φλεβῶν.
Péra, ἀρ. *πέρα, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Pérarger, ἀρ. ἄχρ. ὁδοιτορία, περιοδία, περιήγησις.
Péragration, Ϡ. ἄστρον. ὁ δρόμος, ἡ φορά.
Péragu, ἀρ. *κληρόδενδρον, γένος φυτῶν ἰνδικῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πυρηνούχων.
Pérambulation, Ϡ. ἄχρ. ὁδομετρία. § ἀντίληψις, μεταφ.
Pérame, Ϡ. *πέραμον, φυτὸν τῆς Γουϊάννης.
Péramèle, ἀρ. *περάμηλον, γένος τετραπόδων ἐκ τῆς τάξεως τῶν σαρκοβόρων.
Pérapétale, ἀρ. παραπέτηλον, ἔκφυσις τῶν πετήλων (pétales) ἡ τῆς στεφάνης (corolle).
Péraphylle, ἀρ. παραφυλλὶς, ἔκφυσις, ανωμαλία ἡ διάτασις (expansion) περὶ τὸν κάλυκα.
Percale, Ϡ. περκάλιον, τουρκοβαρβ. χασᾶς, ἡ χουμαγί.
Perçant, te, ἐπ. ὀξὺς, κ. τσιγλεδὸς voix —te τραχηφωνή un froid — ψύχος ὀξὺ, κ διαπεραστικόν. des cris —s φωναὶ διάτορoι, ὀξεῖαι, λιγυραὶ, κ. διαπεραστικαί. des yeux —s ὀφθαλμοὶ ὀξεῖς, ὀξυδερκεῖς un homme a l'esprit — ἔχει νοῦν διορατικόν.
Perce, Ϡ τρύπανον (διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἀσκαυλισταὶ κάμνουσι τὰς ὀπὰς τοῦ ἀσκαυλίου, κ. τῆς γκάιδας).
Perce, ἐν χρ. en —, mettre du vin en —, ἀνοίγω το κρασὶ, (τοῦτέστι κάμνω ἀρχὴν τοῦ πίθου).
Perce-bois ἡ térédiles, ἀρ. πλ. τερηδόνες, συστημα ἐντόμων κολεοπτέρων.
Perce-bosse, ἀρ. τὸ δυσμάχιον, φυτὸν.
Perce-bourdon, ἀρ. σπατήριον, κ. σουγλί, ὃ οὐ οἱ ὀργανοποιοὶ τρυπῶσι τὰ ἀσκαύλια.
Percée, Ϡ. ἄνοιγμα (γινόμενον εἴτε τὰ δάση εἴτε διὰ ὀρόμου, εἴτε ἐκ θέας).
Percé, ἀρ. τοὐτὸν τῷ ἄνωτ.
Perce-feuille, Ϡ. βούπλευρον, φυτὸν.
Perce-lettre, Ϡ. *γραμματοτυπεῖον, σουβλὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐτρύπων ἀλλοτε τὰ γράμματα διὰ νὰ περάσωσι κλωστὴν καὶ οὕτω νὰ τὰ σφραγίσωσι.
Percement, ἀρ. le — d'un mur διῤῥυξις τοίχου, ἄνοιγμα, τρυπεσιά. § τρῆσις, κ. τρύπημα.
Perce meule, ἀρ. τρύπανον τῶν μυλοπετρῶν.
Perce-mousse, Ϡ. πολύτριχον, φυτὸν.
Perce-muraille, ταὐτὸν τὸ Pariétaire.
Perce-neige, Ϡ. ταὐτὸν τῷ Galanthine.
Perce-oreille, ἴδε Forficule. § γρύλλος, βομβυλιός.
Perce-pier, ἀρ. ἀφάνα, φυτὸν.
Perce pierre, Ϡ. βλίννος, ἰχθὺς τὸ ζωοτόκον, κ. γλίντζα, ἰχθύς.
Perce pot, Ϡ ταὐτὸν τῷ Silène.
Percepteur, ἀρ. εἰσπράκτωρ.
Perceptibilité, Ϡ. τὸ εἰσπράξιμον. § τὸ διορατὸν, τὸ ὁρατόν.
Perceptible, ἐπ. εἰσπράξιμος. § εἰσπρατὸς, ὁρατός. § ληπτός, καταληπτός.
Perception, Ϡ. εἴσπραξις. — des fruits καρπολογία, ἡ συγκομιδή. § ἀντίληψις, μεταφ.
Percer, ἐν. τιτραίνω, τρυπῶ. — de part en part διατιτραίνω, κ. τρυπῶ πέρα περοῦ. — une porte, une croisée dans un mur ἀνοίγω θύραν ἢ παράθυρον εἰς ἕνα τοῖχον. — un apostème ῥηγνύω, κ. ἀνοίγω τὸ ἀπόστημα. — de coups κατατραυματίζω, καταπληγόνω. le coup —e la capacité de l'estomac ἡ πληγὴ διαπερᾷ ὅλον τὸ μέσον τοῦ στομάχου. παρ. les os lui —ent la peau τὰ κόκκαλ του φαίνονται, εἶναι κάτισχνες, ἰσχνές.

— un muid de vin οἶνῳ, ἀνοίγω πίθον οἴνου. — du vin ἀνοίγω κρασί. — la foule διερχομαι, διακαίνω διαπερῶ, ἡ σχίζω τὸ πλῆθος. μεταφ. la vérité ne peut — la foule des flatteurs ἡ ἀλήθεια δὲν δύναται νὰ διασχίση τοὺς κόλακας. — un escadron, un bataillon διακαίνω, σχίζω καὶ περῶ διὰ μέσου ἴλης, τμήματος κτλ. la pluie a —é tous ses habits ἡ βροχὴ διεπέρασε τὰ ἐνδύματά του. la pluie a —é la terre d'un pied ἡ βροχὴ διεδυ, διεχωρησεν ἕνα πόδα εἰς τὴν γῆν. il a été tout —é, ἡ —é jusqu' aux os ἐβράχη ὡς τὸ κόκκαλον, τὸν περασεν ἡ βροχὴ ὡς τὸ κόκκαλον. — les buissons, les halliers διακαίνω, διερχομαι κόχμην καὶ τριβόλους. — une forêt, un bois τέμνω ὁδὸν εἰς τὸ δάσος, ἀνοίγω τὸ δάσος. le soleil —e un nuage ὁ ἥλιος διασχίζει τὸ νέφος. μεταφ. la vérité a —é les ténèbres de l' idolâtrie ἡ ἀλήθεια διέρρηξε, διέσχισε τὸ σκότος τῆς εἰδωλολατρείας. — l'avenir διορῶ, προβλέπω τὸ μέλλον. — le fond d'une affaire ἐμβατεύω, ἐμβαθύνω εἰς ὑπόθεσίν τινα. μεταφ. un événement fâcheux —e l'âme, le cœur τὸ δυσχὲς συμβεβηκός μου δάκνει τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν, μὲ κατατρώγει. — les nuits à jouer, à étudier, οἰκ. διέρχομαι τὰς νύκτας παίζων, σπουδάζων. § οὐδ. φύω, ἀνατέλλω, ἀνοίγω, κ. εὐγαίνω. les dents commencent à — οἱ ὀδόντες ἀρχίζουσι νὰ φύωνται, κ. να εὐγαίνωσι. l'abcès —a de lui-même τὸ ἀπόστημα ἤνοιξε μόνον του, ἔπασε. les cornes —ent à ce chevreau ἐβγάλαν τὰ κέρατα εἰς αὐτὸ τὸ ἐριφιον. un coup —e dans les chairs ἡ πληγὴ διαπερᾷ, διέρχεται, πηγαίνει εἰς τὸ κρέας. le cerf —e ἡ ἔλαφος χωρεῖ, φεύγει. un homme —e dans l'avenir ἐμβατεύει εἰς τὸ μέλλον. il —e dans le fond d'une affaire βαθύνει εἰς τὴν ὑπόθεσιν. le jour —e ἡ ἡμέρα ὑποφαίνεται, κ. χαράζει. la vérité —e ἡ ἀλήθεια ἀναφαίνεται. le secret ne tardera pas à — τὸ μυστικὸν θέλει ἐντὸς ὀλίγου ἀνακαλυφθῆ. son intention —e à travers son silence ὁ σκοπός του διαφαίνεται διὰ τῆς σιωπῆς του. son caractère —e dans toutes ses actions ὁ χαρακτήρ του ἐπιφαίνεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις του § διαδίδομαι, διαχέομαι. l'attrait du luxe —ait en Europe ὁ ἔρως τῆς πολυτελείας εἰσεχώρει, εἰσέδυε, ἀνεφαίνετο εἰς τὴν Εὐρώπην. la philosophie —e dans toutes les classes de la société ἡ φιλοσοφία μεταδίδεται εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. § προχωρῶ, προβαίνω (ἐπὶ τύχης, βαθμοῦ ἢ κοινωνικῆς καταστάσεως). § Percé, —ée, μετ. une maison est bien —ée οἰκία φωτεινὴ ἢ εὐάερος. une forêt est bien —ée δάτος εὔτομον, ἔχον καλὰς καὶ πυκτείας ὁδούς. avoir le cœur —é διέδημαι τὴν καρδίαν, λυποῦμαι, δυσανασχετῶ, τήκομαι, τήκεται ἡ ψυχή μου, ἡ καρδία μου παρ. c'est un panier —é εἶναι πίθος Δαναΐδων, κ. ἡ τσέπη του εἶναι τρύπια, τουτέστιν ἐξοδεύει ὅσα ἔχει. chaise —ée θῶκος, σκωραμὶς, κ. τὸ ἀγγειόν.

Perce-roche, Ϛ. ταὐτὸν τῷ téréhelle.

Perce-ronde, Ϛ. διαδήτης (τῶν κοσκινοποιῶν).

Perceur, ἀρ. τρυπητής.

Percevoir, ἐν. εἰσπράττω, κ. συνάζω § ἀντιλαμβάνομαι

Perçu, ue, μετ. fruits —s συγκεκομισμένοι καρποί droits —s εἰσπραχθέντα δικαιώματα.

Perchant, ἀρ. παλευτής, κ. κράκτης (ἐπὶ ὀρνιθοθηρίας).

Perche, Ϛ πέρκη, ἰχθύς § ὀργυιὰ, μῆκος 18, 20, 22 ποδῶν. une —de vigne μία ὀργυιὰ ἄμπελος. § κοντὸς, πάσσαλος, σκόλοψ, κάμαξ, κ παλοῦκι (διὰ ῥαγμούς, κτλ.). un oiseau se bat à la — τὸ πτηνὸν παράττει τὰ πτερά του ἐπὶ τοῦ πεταύρου c'est une grande — εἶναι σὰν στύλος (ἐπὶ γυναικος ἢ ἀνδρὸς ὑψηλοῦ καὶ μακροῦ ἀναστήματος). § ἐλαφόκερας.

Percher, οὐδ ἢ se —, αὐτοπ. καθίζω. (ἐπὶ πτηνῶν). οἰκ. καὶ μεταφ. où s'est-il allé — là ποῦ πῆγε νὰ σκαλώση, νὰ καντζαρώση ἐκεῖ (ὑψηλὰ δηλαδή).

Perché, ée, μετ. tirer les faisans au —é τοξεύω κατὰ τῶν φασιανῶν ἐπὶ τοῦ πεταύρου, κ. στὸ σκάλωμα, ὅταν εἶναι σκαλωμένοι, ἢ κουρουνιάζουν. μεταφ. il est toujours —é sur sa grandeur, sur ses aïeux ἐπαίρεται εἰς τὸ μεγαλεῖον του, εἰς τοὺς προγόνους του.

Percher, ἀρ. πάσσαλος (τῶν βυρσοδεψῶν).

Perches, Ϛ. πλ. σταυροὶ, στύλοι Γοτθικοί.

Perches, Ϛ. πλ. ἢ plians, ἀρ πλ. κλάδοι (τοὺς ὁποίους καθαρίζουσιν οἱ ἰξευταὶ διὰ νὰ στήσωσι τοὺς ἰξούς).

Percheuse, Ϛ. ταὐτὸν τῷ Farlouse

Perchis, ἀρ. σταύρωμα, περίφραγμα ἀπὸ παλούκια.

Perchoir, ἀρ. ὀρνιθὼν, κοττάναθρον. τόπος ὅπου κουρνιάζουν τὰ ὀρνίθια.

Percidi, ἀρ. γένος ἰχθύων.

Percis, ἀρ. περκὶς, γένος ἰχθύων.

Perclus, use, ἐπ. παραλυτικος, κ. πιασμένος. il est — de tous ses membres εἶναι ἠχυλωμένος καθ' ὅλα τὰ μέλη, κ. πιασμένα ὅλα κτλ.

Percnoptère, ἀρ. περκνόπτερον, εἶδος ἱέρακος.

Perçoir, ἀρ. Perçoire, Ϛ. τρέπανον, τρύπανον, (εἰς διαφόρους τέχνας.) § —, ἡ foret. ἕλιξ, εἶδος ἰχθύος.

Percussion, Ϛ. πληγὴ, πλῆξις.

Perdable, ἐπ. ἐν χρ. un procès, un pari n'est pas — ἡ δίκη, τὸ στύχημα δὲν χάνεται.

Perdant, ἀρ. ἐν χρ. les —s et les gagnans οἱ ἐκκυβευόμενοι καὶ ἐκκυβεύοντες, (ὅσοι χάνουσι καὶ ὅσοι κερδίζουσιν εἰς τὰ χαρτοπαίγνια)

Perdicie, Ϛ. περδίκιον, ἴσως τὸ κ. περδικοπάτημα.

Perdicites, Ϛ. πλ. περδικῖται, λίθοι παρὰ τοῖς λατίνοις.

Perdition, Ϛ. ἀπώλεια une maison de — οἶκος ἀπωλείας. chemin de — ὁδὸς τῆς ἀπωλείας.

Perdre, ἐν. ἀποβάλλω, ἀπολλύω, κ. χάνω. — son argent au jeu ἐκκυβεύω τὰ χρήματά μου, τὰ χάνω εἰς τὰ χαρτιὰ κτλ. un père —d ses enfans, ils —ent leur père ὁ πατὴρ στερεῖται τῶν τέκνων του, τὰ τέκνα στεροῦνται τοῦ πατρός. — son rang, son appétit ἀποβάλλω τὴν τάξιν μου, τὴν ὄρεξίν μου. παρ. il est si attaché à quelque chose, qu'il en —d le boire et le manger εἶναι τόσον προσηλωμένος, ὥστε μήτε τρώγει, μήτε πίνει. il est si amoureux, qu'il en —d les pieds τόσον ἔρωτα ἔχει, ὥστε δὲν ἠμπορεῖ νὰ περιπατήση. les arbres —ent leurs feuilles τὰ δένδρα ἀποβάλλουσι τὰ φύλλα των, τὰ ῥίπτουσι. cette étoffe a —u de sa longueur τὸ ὕφασμα ἐμβῆκεν εἰς τὴν πλύσιν, ἐκόντεινε. —l'esprit, la tête χάνω τὸν νοῦν μου, τὰ μυαλά μου, κ. τρελλαίνομαι. — pied, — terre δὲν εὑρίσκω πάτον, ἤτοι δὲν δύναμαι νὰ πατήσω τὸ ποδάρι μου. — la tête ἀπορῶ, ἀμηχανῶ — une chose de vue χάνω ἀπ' ἐμπρός μου τι. — de vue un dessein ἐγκαταλείπω τινὰ σκοπόν. — un homme de vue δὲν βλέπω τινὰ, ἢ τὸν λησμονῶ. — le chemin ἀποπλανῶμαι. χάνω τὸν δρόμον. — la voie ἀρίνω τὰ ἴχνη μεταφ. —les voies d'une affaire ἀρίνω τὸν δρόμον τῆς ὑποθέσεως un homme a —u son rang ἀρηκε τὴν τάξιν του, εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν τάξιν του. un cocher a —u la file ὁ ἁμαξηλάτης ἐξετράπη, εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν σειράν. — le fil d'un discours χάνω τὴν σειρὰν τῆς ὁμιλίας μου, διακόπτομαι. on —d souvent le fil du discours d'un orateur πολλάκις δὲν δύνανται νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν λόγον τοῦ ῥήτορος. § ἀπολλύω, δαπανῶ, καταδαπανῶ. — l'occasion χάνω τὴν α.

φορμὴν, μὲ διαφεύγει ἡ κτλ. § ζημιοῦμαι, κ. χάνω j'ai —u cette année dix mille francs dans mon commerce ἔχασα κτλ. il —it tout le fruit de ses crimes ἀπώλεσεν ὅλον τὸν καρπὸν τῆς ἀδικίας του. une marchandise —d dans le commerce, un effet —d sur la place ἡ πραγματεια καταβαινει εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸ γραμμάτιον ἐκπίπτει εἰς τὴν ἀγορὰν. παρ. à laver la tête d'un âne, d'un more, on y perd sa lessive εἶναι ἀδιόρθωτος, καὶ χάνεις εἰς μάτην τοὺς λόγους σου. vous y —ez vos pas, ce sont tous pas —us χάνεις τοὺς δρόμους σου, στὰ χαμένα. — la tête ἀποκεφαλιζομαι. — la tramontane δὲν βλεπω τον πολικὸν ἀστέρα, χάνω τὴν πυξίδα. καὶ μεταφ. τὰ χάνω ἢ χάνω τὸν πούσουλα. une rivière —d son nom dans une autre ὁ ποταμος οὗτος ἐναφανίζεται εἰς τὸν ἄλλον ποταμόν. § ἡττῶμαι, νικῶμαι, κ. χανω. — son procès χάνω τὴν δίκην, ἡττῶμαι. — une mise à la loterie χάνω τὴν ἐνθήκην μου εἰς το λαχεῖον. § καταστρέφω, ἀφανίζω. c'est un homme qui se —d par ses dépenses excessives ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπόλλυται, φθείρεται ἀπο τὰ ἀδρὰ ἔξοδά του. ses ennemis l'ont —u dans l'esprit du prince οἱ ἐχθροί του τὸν διέβαλον εἰς τον ἡγεμόνα. c'est le moyen de vous —d'honneur et de réputation κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καταστρέφεται ἡ τιμή σου καὶ ἡ ὑπόληψις σου. il est —u d'honneur et de réputation ἀπόλωλεν ἡ κτλ. il joue à se — ἀναρρίπτει τὸν περὶ τῶν ὅλων κύβον, τρέχει τὸν περὶ τῶν ὅλων. il joue à tout — διακυβεύει ὅλα του τὰ πράγματα. il se —d à crédit, de gaîté de coeur φθείρεται ὀφθαλμοφανῶς § φθείρω διαφθείρω, κ. χαλνῶ vous le —ez par vos flatteries τὸν διαφθείρεις μὲ τὰς κολακειας σου. la grêle a —u la campagne ἡ χάλαζα ἔβλαψεν, ἐφθειρε τους ἀγρούς. sa robe est —ue το ἔνδυμά της ἐφθάρη, κ ἐχάλασε. § ἀποβάλλω, παραβλάπτω, δὲν ἠξεύρω ποῦ εἶναι τι. j'ai —u mon mouchoir ἔχασα τὸ μανδήλι μου. § se —, αὐτοπ. ἀπόλλυμαι, κ. χάνομαι. les biens se —ent τὰ ὑπαρχοντα ἀπόλλυνται la santé se —d ἡ ὑγεία φθειρεται. l'occasion se —d ἡ ἀφορμὴ ἀπόλλυται, χάνεται. on se —d par des prodigalités καταστρέφεταί τις διὰ των ἀσωτιῶν le temps se —uit à ὁ χρόνος ἐδαπανᾶτο, κατετρίβετο εἰς τὸ νά. on se —d dans une forêt ἀποπλανᾶται, πλανᾶται, κ. χάνεται εἰς ἓν δάσος. le Rhin se —d dans les sables ὁ Ῥῆνος ἀφανίζεται, γίνεται ἄφαντος εἰς τὴν ἄμμον. je me —s dans les réflexions que cela me fait faire βυθοῦμαι, χάνομαι εἰς τοὺς στοχασμοὺς τοὺς ὁποίους μὲ ὑπαγορεύει. un vaisseau s'est —u sur une côte τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν, κ. ἐχάθη εἰς τὸ παράλιον, ἢ ἔπεσεν ἔξω ils se sont —us au delà de la ligne ἐναυάγησαν ὑπὲρ τὸν ἰσημερινόν. les esprits de ces liqueurs se —ent en l'air τὰ ποτὰ ἐξατμίζονται, κ. ξεθυμαίνουν. des couleurs se —ent l'une dans l'autre τὰ χρώματα ἐναφανίζονται τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο, συγχέονται. se — χάνομαι, ἐπὶ σφαιριστηρίου (billard), βάλλω τὴν σφαῖραν μου εἰς τὰ δίκτυα, ἢ τὴν κάμνω νὰ πεσθήσῃ. le chemin se —d on cet endroit ὁ δρόμος ἀφανίζεται, χάνεται εἰς τὸ δεῖνα μέρος, διακόπτεται. l'esprit se —d dans les mystères de la religion ὁ νοῦς οἴχεται, ἐκλείπει, ἀμηχανεῖ εἰς τὰ μυστήρια τῆς πίστεως. je m'y —s ἀπορῶ, ἐξίσταμαι, κ. τὰ χάνω le droit romain se —it dans le pays des francs τὸ ῥωμαϊκὸν δίκαιον ἐξηφανίσθη, κατηργήθη εἰς τὴν γῆν τῶν Φράγκων. se — τρέχω τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας. § perdu, ue, μετ. pults —us πηγάδια ἄπατα, ὅπου το νερὸν χάνεται. un bienfait n'est jamais — κάμε τὸ καλὸν, ῥίψετο στὸ γιαλό. avocat des causes —nes ἀτυχὴς συνήγορος. différé n'est pas — ἡ ἀναβολὴ δὲν εἶναι ζημία. une occasion — ne ἀφορμὴ ἀποτυχοῦσα. à vos heures —es, à mes heures —es ὅταν δὲν ἔχω τιποτε νὰ κάμω. c'est du bien —u εἰς μάτην, εἰς τὸν ἀέρα, κ. εἰς τὰ χαμένα. tirer à coups —us τραβῶ εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὴν τύχην. des fondations à pierres —es θεμέλια ἐκ πετρῶν χύδην ἐῤῥιμένων ἢ χυτῶν. un homme, une femme —ue ἐξώλης, κ. χαμένος, ἠ ἀπεγνωσμένος, ἀπηλπισμένος, ἠ ἄπορος, ἀμήχανος. il est —u de dettes ὑπὸ τῶν χρεῶν ἀπόλλυται, εἶναι κατάχρεως. pour un —u deux recouverts ἄλλο στὸν τόπον. un homme —, ἀκολόβιος, ἐκδεδιητημένος. καὶ οὐσ. c'est un — se jeter à corps — sur quelqu'un ἐφορμῶ ἀρειδῶς, ἀχαλινώτως κατά τινος. mettre de l'argent à fonds — δίδω τὰ χρήματά μου ἐπὶ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀρχαίου, τοὐτέστι παραιτούμενος τὸ κεφάλαιον, καὶ στέργων εἰς μόνον τὸν ἐτήσιον τόκον. enfans —us ἐμπροσθοφυλακὴ sentinelle —e φρουρὸς τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, τοποθετημένος μακρὰν τοῦ στρατοπέδου καὶ πλησίον τῶν πολεμίων. courir comme un —, crier comme un — φωνάζω ὡς ἂν νὰ μὲ κυνηγᾷ κἀνείς.

Perdreau, ἀρ. τὸ περδίκιον. § —x συσφαιρίαι, πολλαὶ σφαῖραι πυροβόλων ἐξερχόμεναι συνάμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὅλμου (mortier).

Perdrigon, ἀρ. κοκκύμηλον, δαμασκηνὸν, κ. δαμάσκηνόν.

Perdrix, Ϛ. πέρδιξ § εἶδος ὀστράκου.

Perdurable, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. αἰώνιος, ἀΐδιος

Perdurablement, ἐπίῤῥ. ἄχρ. ἀρχ. αἰωνίως, ἀϊδίως.

Père, ἀρ. ὁ πατήρ. le respect pour les —s τὸ πρὸς τοὺς γονεῖς σέβας. — adoptif θετὸς πατήρ. — putatif ἐπίδοξος πατήρ. nos —s οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ γονεῖς μας, οἱ προπάτορές μας, οἱ πρόγονοί μας. grand — ὁ πάππος. — de famille πατὴρ οἰκογενείας, ἀρχηγέτης οἰκογενείας. votre premier — ὁ γενάρχης ἡμῶν, ἤτοι ὁ Ἀδάμ. le — nourricier ὁ σύζυγος τῆς τρόφου. il est le — nourricier d'une famille εἶναι ὁ τροφοδότης τῆς οἰκογενείας, ὁ θρεπτήρ. dieu le — ὁ πατήρ. le — des lumières ὁ πατὴρ τῶν φώτων. notre — ὁ πατὴρ ἡμῶν. le — des pauvres πατὴρ τῶν πενήτων, ὁ προστάτης. le —de la lumière ὁ ἥλιος. un homme est le —d'un art ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι πατὴρ τῆς τέχνης, ἀρχηγός —s conscrits σύγκλητοι. les —s de l'église οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας. le St. Père ὁ Πατριάρχης —du concile οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Συνόδου — du désert οἱ κάτοικοι τῆς ἐρήμου, οἱ ἀναχωρηταί. les —s οἱ πατέρες, οἱ μοναχοί. — spirituel ὁ πνευματικὸς πατήρ. le diable est le — du mensonge ὁ διάβολος εἶναι πατὴρ τοῦ ψεύδους.

Pérebier, ἀρ. περαλβιον, εἶδος τῆς Γουϊάνης.

Pérégrin, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ὁδίτης, διαβάτης, περιηγητὴς, παρεπίδημος.

Pérégrinaire, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. διαβατικὸς, περιηγηματικὸς, περισσευτικός.

Pérégrination, Ϛ. ἀρχ. ἄχρ. ἀποδημία.

Pérégriner, οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. ἀποδημῶ.

Pérégrinité, Ϛ. μετοικία, ἡ κατάστασις τοῦ ξένου (παρὰ Ῥωμαίοις) § ἡ κατάστασις τοῦ ἀλλοδαποῦ. vice de — ἀνικανότης τοῦ ἀλλοδαποῦ.

Pérégrinomanie, Ϛ. πλάνη, περιπλάνησις.

Pérelle, ἴδ. Parelle.

Péremption, Ϛ. ἀνατροπὴ νομ. — d'instance ἀνατροπὴ τῆς ἀγωγῆς.

Péremptoire, ἐπ. Νομ. ἀνατρεπτικός. § ἀναντίῤῥητος, ἀκαταμάχητος, ἴδ. καὶ Tranchant

Péremptoirement, ἐπίῤῥ. ἀνατρεπτικῶς. § ἀναντιῤῥήτως, ἀκαταμαχήτως.

Péremptoriser, ἐν. ἄχρ. παρατείνω, ἀναβάλλω, χορηγῶ προθεσμίας.
Pérennial, le, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. αἰώνιος, ἀΐδιος.
Perenniser, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. διαιωνίζω.
Perequaire, ἀρ. ἄχρ. κτηματολόγιον δήμου.
Perequateur, ἀρ. ἄχρ. ὁ διανομεὺς τῶν φόρων.
Perequation, Θ. ἐξίσωσις τελεία.
Pérézie, Θ. περιδέκιον.
Perfectibilité, Θ. ἡ ἐντελέχεια, ἡ ἐπιδεκτικότης τῆς τελειότητος.
Perfectible, ἐπ. ἐντελεχὴς, ὁ δεκτικὸς τελειότητος.
Perfection, Θ. τελειότης, ἐντέλεια. § τὸ ἄκρον, τὸ τέλειον, ἡ ἀκρότης. § πλεονέκτημα, προτέρημα, ἀρετή. § τελείωσις, τελεσιουργία, τελειοποίησις, ἀποπεράτωσις. en —, ἐπίρ. ἄκρως, τελείως, ἐντελῶς, μὲ ἐντέλειαν.
Perfectionnement, ἐπίρ. τελειοποίησις.
Perfectionner, ἐν. ἀπαρτίζω, τελειῶ, τελειοποιῶ. se — αὐτοπ. τελειοῦμαι, τελειοποιοῦμαι. § βελτιοῦμαι.
Perfectissimat, ἀρ. νομαρχία, ἐπαρχία.
Perfica, Θ. θεὰ τῆς ἡδονῆς παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις τελειοποιοῦσα τὰς ἡδονάς.
Perfide, ἐπ. ἄπιστος, ψευδής. un tour — καταδολείευμα, ἀπιστία, ψεῦσμα. un serment — ψευδορκία. de —s caresses ψευδεῖς θεραπεῖαι. σύν. c'est un — εἶναι ψεύστης.
Perfidement, ἐπίρ. ἀπίστως, δολίως.
Perfidie, Θ. δόλος, ἀπιστία, ψεῦδος. tramer une— δολοπλοκῶ. faire une — δολεύομαι, ψεύδομαι.
Perfolié, ée, ἐπ. ἄμισχος, ἐπὶ φύλλων μὴ ἐχόντων μίσχον, καὶ περικυκλούντων τὸν καυλὸν τοῦ φυτοῦ, ὡς τὰ τοῦ ἀραβοσίτου π. χ. plante —ée ἄμισχον φυτὸν, τὸ ἔχον τοιαῦτα φύλλα.
Perforant, te, ἐπ. διατιτραίνων, ἐπὶ μυῶν τῶν ὁποίων οἱ τένοντες διέρχονται διὰ τῶν ἰνῶν ἢ τῶν τενόντων ἄλλων μυώνων. artères —tes ἀρτηρίαι διατρηματικαὶ ἢ διατιτραίνουσαι, διάφοροι ἀρτηρίαι, οἷον αἱ διερχόμεναι διὰ τῶν μεσοστίων μυώνων τῆς χειρὸς, κτλ.
Perforation, Θ. τρῆσις, διάτρησις, τρύπησις.
Perforer, ἐν. τιτραίνω, διατρυπῶ, τρυπῶ.
Pergue, Θ. *πέργη, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων, πριονοφόρων.
Pergulaire, Θ. ἀναδενδράς, γένος φυτῶν τῆς Ἰνδίας καὶ τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Pergularia, Θ. ἕρπης, φυτὸν παρὰ τῷ Λινναίῳ.
Périanthe, ἀρ. ὁ κάλυξ, ταυτὸν τῷ Calice ἢ Corolle. ἡ λέξις αὕτη δὲν ἔγινε ἔτι ἢ παρ' ὅλων τῶν βοτανολόγων,
Périapte, ἀρ. περίαπτον, κ. φυλακτὸν, τουρκοδαρ. χαμαΐλι.
Périblepsie, Θ. περιβλεψις, περιάθρησις, σύμπτωμα τῶν φρενητιώντων.
Péribole, Θ. περίβολος, εἶδος ὀστράκου.
Péricalles, ἀρ. πλ. περικαλλῆ, σύστημα πτηνῶν δασεβίων.
Péricarde, ἀρ. περικάρδιον.
Péricardiaires, ἐπ. ἀρ. πλ. περικαρδιογενεῖς, σκώληκες τοῦ περικαρδίου.
Péricardin, ine, ἐπ. περικάρδιος.
Péricardite, Θ. περικαρδιαλγία.
Péricarpe, ἀρ. περικάρπιον, κ. τὸ τσώλι τοῦ ὀπωρικοῦ, οἷον καρύου κτλ. § περικάρπιον, ἰατρικὸν τιθέμενον εἰς τὸν καρπὸν τῆς χειρός.
Périchet, ἢ Péricher, ἀρ. περίχυτον (τὸ), φυλλίδια πολλὰ ἐπάλληλα (imbriquées), εὑρισκόμενα πολλάκις ὑπὸ τὰ ἄνθη τινῶν βρύων.
Péricliter, οὐδ. κινδυνεύω.
Périclyménum, Périclyménon, ἀρ περικλύμενον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἴσ. τὸ αἰγόκλημα.
Péricondre, ἀρ. περιχόνδριον, χιτὼν περικαλύπτων τοὺς χόνδρους.
Péricone, Θ. περικόνιον, γένος φυτῶν.
Pericors ἢ Apéritoir, ἀρ. διοικητήριον, ἐργαλεῖον τῶν καρφιδοποιῶν.
Péricrâne, ἀρ. περίκρανον.
Péridesmique, ἐπ. περιδεσμικὸς, ἐπὶ τῆς ἰσχυρίας, τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει ἡ σφίγξις συνδέσμου τινὸς τοῦ ἐπισείου.
Péridiolithe, Θ ἰδιόλιθον, εἶδος ὀστράκου εὑρισκομένου εἰς τὴν Οὐεστφαλίαν.
Péridion, ἀρ. περίδημα, μέρος τῶν μυκήτων, περιέχον τοὺς σποροειδεῖς κάλυκας. λέγεται δὲ καὶ chapeau.
Péridonius ἢ Périthe, ἀρ. πυρίθους, εἶδος λίθου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Péridot, ἀρ. χρυσόλιθος, λίθος πολύτιμος πρασινοειδής. — du Brésil χρυσόλιθος ὁ Βρασιλιανός — Oriental χρυσόλιθος ὁ Ἀσιατικὸς, εἶδος ὑελώδους χρυσολίθου.
Péridrome, ἀρ. περίδρομος, τὸ μεταξὺ τῶν τειχῶν καὶ τῶν κιόνων μέρος τῆς οἰκοδομῆς.
Périégètes, ἀρ. πλ. περιηγηταί, ἱερεῖς τῶν Δελφῶν οἵτινες ἐξενάγουν τοὺς ἐρχομένους εἰς τὸ Ἱερόν.
Périélèse, Θ. περιελήσεις, ῥυθμός τις εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ψάλτας ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσωσιν αὐτοί.
Périer, ἀρ. *χασμοδίφιον, ἐργαλεῖον σιδηροῦν ὃ οὗ ἀνοίγεται ὁ πύραυνος.
Périérèse, Θ. περιαίρεσις, ἐργασία χειρουργικὴ δι' ἧς οἱ ἀρχαῖοι ἔκαμον ἐντομάς τινας περὶ τὰ ἀποστήματα.
Périgée, ἀρ τὸ περίγειον σημεῖον. quand la lune est dans son — ὅταν ἡ σελήνη εἶναι περίγειος.
Périglottis, ἴδ. Epiglottique
Périgone, ἀρ. περίγωνον, ἡ ἕνωσις τοῦ κάλυκος (calice) καὶ τῆς στεφάνης (corolle).
Périgourdin, ἀρ. Périgourdine, Θ. ὁ, ἡ ἐκ τοῦ Périgord.
Périgueux, ἀρ. ἡ pierre de Périgord, Θ ἡ περιγωδία λίθος.
Périgyne, ἐπ. περιγύναιος, ἐπὶ τῶν στημόνων καὶ τῆς στεφάνης ἄτινα εἶναι συμφυῆ μὲ τὴν ὠοφόρον.
Périgynique, ἐπ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτ.
Périhélie, ἀρ. προσήλιον, τὸ πρὸς τὸν ἥλιον ἐγγύτατον σημεῖον.
Périkèce, ἡ / Périhèse, Θ. περιχύμα, μᾶλλον περιείλημα (involucre) περὶ τὴν βάσιν τοῦ κόκκου (pédoncule) τινῶν ἀνθέων.
Péril, ἀρ. (ὑραίνεται τὸ l), κίνδυνος. braver les —s ἀποκινδυνεύω. être en — κινδυνεύω. s'exposer au — ἀποκινδυνεύω, διακινδυνεύω. prendre une affaire à ses risques —s et fortune ἀναλαμβάνω ὑπόθεσίν τινα πρὸς ἴδιον κίνδυνον.
Périlampe, ἀρ. περιλαμπὶς, γένος ἐντόμων.
Périleucos, ἀρ. περίλευκος, λίθος παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Pérille, Θ. * περίλλη, φυτὸν μονόκαυλον, διαθέσει ὀσμὴν ὡς τὴν τοῦ ὠκίμου.
Périller, οὐδ. ἄχρ. κινδυνεύω.
Périlleusement, ἐπ. ὁ. κινδυνωδῶς.
Périlleux, euse, ἐπ. ἐπικίνδυνος, κινδυνώδης. saut — ἅλμα κινδυνῶδες (τῶν σχοινοβατῶν).
Périlomie, Θ * περιλώμιον, γένος φυτῶν τῆς Πανουβιανῆς.
Périmer, οὐδ. ἀνατρέπομαι, ἀποσβέννυμαι, νομ. ἐπὶ ὀφλῶν ἐξαλειφομένων ὡς ἐκ τῆς παρελεύσεως τοῦ καιροῦ.
Périmètre, ἀρ. περίμετρος.
Périnéal, le, ἡ Périnéen, enne, ἐπ. περίναιος, ἡ περίνεος.
Périnée, ἀρ. περίναιον, τὸ μεταξὺ τῆς ἕδρας καὶ τῶν ὄρχεων διάστημα.
Périnéocèle, Θ. περιναιοκήλη, πάθος.
Périnéo-clitorien, ἀρ. περινεοκλειτορικὸς (μῦς)
Période, Θ. περίοδος, τῶν πλανητῶν, καὶ ἄλλων οὐρανίων σωμάτων. § περίοδος (χρόνου). — Méthonique ἡ περίοδος τοῦ Μεττωνος κτλ. l'histoire se divise en différentes —s ἡ ἱστορία διαιρεῖται εἰς διαφόρους περιόδους § περίοδος (πυρετοῦ). § περίοδος, γραμματ. § ἀρ. une chose est à son plus

haut — τὸ πρᾶγμα ἔρθασεν εἰς τὸν ἀνώτατον ὅρον του, εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, εἰς τὴν ἀκμήν του. elle est arrivée à son dernier — εἰς τὸν ἔσχατον ὅρον, εἰς τὴν παρακμήν του. il est au dernier — de sa vie εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου του.

Périodentes, ἀρ. πλ. περιοδευταί, περιοδεύοντες, ἰατροὶ περιφερόμενοι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Périodicité, Ϟ. τὸ περιοδικόν.

Périodique, ἐπ. περιοδικός. maladie — νόσος περιοδική. ouvrage — σύγγραμμα περιοδικόν. style —, discours —s χαρακτὴρ, λόγος ἐμπεριόδους, ὁ ἔχων μακρὰς καὶ καλὰς περιόδους.

Périodiquement, ἐπίρ. περιοδικῶς. § ἐμπεριόδως, μετὰ περιόδων.

Périodiste, ἀρ. περιοδικογράφος.

Périodonique, ἐπ. ἐν χρ. combats ἡ jour —s ἀγῶνες περιοδονίκαι.

Périodynie, Ϟ. περιωδυνία, πόνος σφοδρὸς τοπικός.

Périœciens, ἡ Périœciens, } ἀρ. πλ. περίοικοι.

Périophtalme, ἀρ. περιόφθαλμος, γένος ἰχθύων.

Périoste, ἀρ. περιόστεον, ὑμὴν λεπτὸς περικαλύπτων τὰ ὀστᾶ.

Périostose, Ϟ. περιόστωσις, ἐξόγκωσις τοῦ περιοστέου.

Péripatéticien, enne, ἐπ. περιπατητικός.

Péripatétique, ἐπ. περιπατητικός.

Péripatétisme, ἀρ. περιπατητικὴ φιλοσοφία.

Péripétie, Ϟ. περιπέτεια, (ἐπὶ τῆς λύσεως τῶν δραμάτων).

Périphérie, Ϟ. περιφέρεια.

Périphrase, Ϟ. περίφρασις.

Périphraser, οὐδ. διὰ περιφράσεων ἐξηγοῦμαι, ἐκφράζομαι.

Périple, ἀρ. περίπλους. § περίπλους, γένος ὀστράκων, τοῦ ὁποίου ἓν μόνον εἶδος εὑρίσκεται εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν.

Périploca, Ϟ. ἀπόκυνον, κυνόμορον, γένος φυτῶν.

Périploque, Ϟ. περίπλοκον, γένος φυτῶν θαμνωδῶν.

Péripneumonie, Ϟ. περιπνευμονία.

Péripolygone, ἀρ. περιπολύγωνον, πεῖσμα μὲ πολλὰς ἐπιφανείας.

Périptère, ἀρ. περίπτερον, οἰκοδομὴ ἔχουσα μίαν σειρὰν κιόνων.

Périr, οὐδ. ἀπόλλυμαι, κ. χάνομαι. un homme —it de besoin, de faim ἀπόλλυται ἀπὸ ἔνδειαν, ἀπὸ πεῖναν. § καταστρέφομαι. le monde —ira par le feu ὁ κόσμος θὰ καταστραφῇ διὰ τοῦ πυρὸς. ce qui fit — les royaumes ὅ,τι κατέστρεψε τὰ βασίλεια. les bâtimens inhabités —ssent τὰ ἀκατοίκητα κτίρια φθείρονται, κ. χαλνοῦν. il aimerait mieux que tout —ît προτιμᾷ τὸ πᾶν νὰ καταστραφῇ, νὰ χαλάσῃ. un arbre ou un animal —it τὸ δένδρον ἢ τὸ ζῶον φθείρεται. le vaisseau a —i sur la côte τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν εἰς τὸ παράλιον, κ. ἐχάθη. — dans le port ἀπόλλυμαι εἰς τὸν λιμένα, κ. χάνομαι. cette maison là va — ἡ οἰκία θὰ κρημνίσῃ, θὰ πέσῃ. il a laissé — son appel ἀφῆκε νὰ παραγραφῇ, νὰ ἀνατραπῇ ἡ ἔφεσίς του ταὐτὸν τῷ périmer. — d'ennui κατεσθίομαι ἀπὸ ἀκηδίαν, τήκομαι. que je —sse si νὰ γίνω ἐξώλης ἂν, νὰ ὑπάγω στὸν διάβολον ἂν κτλ.

Périrrantérion, ἀρ. περιῤῥαντήριον, ἀγγεῖον ὅπου ἦτον τὸ καθάρσιον ὕδωρ.

Périscélide, Ϟ. περισκελίς.

Périsciens, ἀρ. πλ. περίσκιοι.

Périscyphisme, ἀρ. περισκυφισμὸς, εἶδος χειρουργικῆς ἐργασίας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Périsperme, ἀρ. περίσπερμον, τὸ καλύπτον τὸν σπόρον ἐπί τινων φυτῶν, οἷον τοῦ ἀμυγδάλου, τὸ ὁποῖον δὲν συνέρχεται μὲ τὸ ἔμβρυον, μήτε ἔχει κἀνένα ὀργανισμὸν ἀγγείων.

Périssable, ἐπ. ἐπίκηρος, φθαρτός.

Périssologie, Ϟ. περιττολογία.

Péristaltique, ἐπ. περισταλτικὸς, ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν ἐντέρων, ἥτις εἶναι ὁμοία μὲ τὴν κίνησιν τῶν σκωλήκων· διὰ τοῦτο λέγεται καὶ mouvement vermiculaire.

Péristaphylin, ἐπ. ἀμφισταφυλίτης, ἐπὶ δύο μυῶν τῆς ὑπερῴας.

Péristaphyli-pharyngien, ἐπ. ἀμφισταφυλιτοφαρυγγώδης.

Péristédion, ἀρ. τρίγλη ἡ καταφρακτὴ, γένος ἰχθύων.

Péristéréon, ἡ Péristérion, } ἀρ. περιστέριον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Péristères, ἀρ. πλ. περιστεραί, σύστημα τῶν περιστερῶν.

Péristole, Ϟ. περιστολή. ἴδ. Péristaltique.

Péristome, ἀρ. περιστόμιον, τὸ χάσμα τῆς κάλπης τῶν βρύων.

Péristomion, ἀρ. περίστομον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρύων.

Péristyle, ἀρ. περιστύλιον.

Périsystole, Ϟ. περισυστολὴ, τὸ διάστημα μεταξὺ τῆς συστολῆς καὶ διαστολῆς τῆς καρδίας ἢ τῶν ἀρτηριῶν.

Périte, ἐπ. ἄχρ. ἀρχ. ἐπιτήδειος, δεξιος, ἱκανος.

Péritie, Ϟ. ἄχρ. ἀρχ. ἐπιδεξιότης.

Péritoine, ἀρ. περιτόναιον, ὑμὴν περικαλύπτων ὅλον τὸ ὑπογάστριον, δεκτικὸς συστολῆς καὶ διαστολῆς.

Péritonéal, le, ἐπ. περιτόναιος. tunique — ὑμὴν περιτόναιος.

Péritonite, ἡ Péritonitis } Ϟ. περιτονῖτις, φλόγωσις τοῦ περιτοναίου.

Péritrochon, ἀρ. περιτρόχιον, μηχανή.

Péritrope, ἐπ. περίτροπος, ἐπὶ τῶν σπόρων διευθυνομένων ἀπὸ τὸν ἄξονα τοῦ καρποῦ εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ περικαρπίου.

Perkinisme, ἀρ. περκινισμὸς, μέθοδος θηρευτικὴ διὰ τῆς ἀνατρίψεως τῶν πασχόντων μερῶν.

Perlaires, ἴδ. Perlides.

Perle, Ϟ μαργαρίτης, κ. μαργαριτάρι. —s fines ἀληθεῖς μαργαρίται. —s fausses ψευδομαργαρίται. nacre de —s κόχλος ἡ μαργαροφόρος, κ. μαργαριταρόβολτα. semence de —s κόκκος μαργαρίτου, μικροὶ μαργαρίται εὐρισκόμενοι εἰς τὰς μαργαροφόρους κόχλους. loupe ἡ coque de —s τὸ βέρβερι, λιθῶδες ὑγρὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν κόγχην. huile de —s μαργαριτέλαιον, κοσμητικόν τι ὅπου εὑρίσκεται καὶ μαργαρίτης. fig. nous ne sommes pas ici pour enfiler des —s δὲν εἴμεθα ἐδῶ διὰ νὰ πολυλογῶμεν. cela est net comme une — τοῦτο εἶναι καθαρὸν ὡς τὸ φῶς. c'est la — des hommes εἶναι τὸ διαμάντι τοῦ κόσμου, (ἐπὶ ἀνθρώπου καλῆς συμπεριφορᾶς). c'est la — des femmes εἶναι ὁ ἀδάμας τῶν γυναικῶν. § μαργαρίτης, τὸ λεπτότερον τυπογραφικὸν στοιχεῖον. § λεύκωμα. ἴδ. Albugo. § εἶδος πορφύρας, (ὄστρακον). § μαργαρίτης, γένος ἐντόμων. § perlé, ée, ἐπ. μαργαριτοκόλλητος. julep — μαργαρώδης, σύνθεμα ὅπου ὑπάρχουν καὶ λεπτοὶ μαργαρίτου. bouillon — μαργαρώδης ζωμὸς, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιφάνεια εἶναι διαυγὴς καὶ λαμπρὰ ὡς ὁ μαργαρίτης. sucre — ἡ εἰς à la — σάκχαρι δευτερόβραστον. orge — πτισάνη, ἡ καλῶς καθαρισμένη κριθὴ, κ. κριθάρι ξεφλουδισμένον. jeu —, cadence — ἐκρόησις ἡ ῥυθμὸς λαμπρός.

Perlenmutterspath, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. εἶδος τιτάνου ἀνθρακοῦχου.

Perlenmutterstein, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. τίτανος ἡ μαργαρώδης.

Perlides, Ϟ. πλ. ἢ Perlaires, μαργαριτοειδῆ, γένος ἐντόμων πτερωτέρων.

Parloir, ἀρ. γλύφανον, ἐργαλεῖον δι' οὗ διάφοροι τεχνῖται κάμουσι μικρά τινα κοσμήματα μαργαριτοειδῆ.

Perlon, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σκυλίων (squales). § τρίγλη καὶ χελιδὼν ἡ θαλασσία.

Perlsaltz, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. ὑδροχλωρικὸν (muriate) νάτρας, συγκείμενον ἐκ μικρῶν τινων σφαιροειδῶν κρυστάλλων, ὁμοίων κατὰ τὴν στιλπνότητα μὲ τοὺς μαργαρίτας.

Perlsand, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. ψαμμομαργαρίτης.
Perlschlacke, ἀρ. εἶδος ὀφιδίου γρανιτοειδοῦς.
Perlsinter, ἀρ. ὑέλινον Κάρτζου.
Perlure, Ϟ θρόμβος, εὐρισκόμενος εἰς τον φλοιὸν τοῦ ἐλαφοκέρατος
Permanence, Ϟ τὸ μόνιμον, ἡ μονιμότης. § διάρκεια le conseil restera en — jusqu' à lundi τὸ συμβούλιον θέλει συνεδριάζει διαρκῶ, μέχρι δευτέρας la — du corps de Jésus-Christ dans l' Eucharistie ἡ παρουσία τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστου εἰς τὴν μετουσίωσιν.
Permanent, te, ἐπ. μόνιμος, διαρκὴς, ἀναλοίωτος, ἀμετάβλητος.
Perméabilité, Ϟ μανότης, τὸ διαχωρητον, τὸ εὐδιαχώρητον.
Perméable, ἐπ. μανος, διαχωρητὸς, εὐδιαχώρητος.
Permesse, ἀρ. ἐν χρ. les nymphes du — αἱ νύμφαι τοῦ Ἑρμησσοῦ.
Permessides, Ϟ πλ. περμησσίδες.
Permettre, Ϟ. ἐπιτρέπω, συγχωρῶ § ἐῶ, ἀφίνω (τι νὰ γίνηται) une douleur excessive ne —t aucune réflexion ἡ ὑπερβάλλουσα λύπη ἐμποδίζει πᾶσαν σκέψιν. vous — ettez des désordres dans votre maison ἀφίνεις νὰ γίνωνται ἀταξίαι εἰς τὴν οἰκίαν σου. vous — ettez de vous dire, de vous représenter μὲ τὴν ἄδειάν σας, σᾶς λέγω. permettez μὲ τὴν ἄδειαν σας il n' est pas permis à tout le monde d' avoir du talent οὐ δέδοται, δὲν ἀποκεῖται εἰς ὅλους νὰ ἔχωσιν εὐφυΐαν il est permis à un tel de ἔξεστιν εἰς τον δεῖνα νὰ κτλ vous me menacez de quitter ma maison, à vous permis μὲ ἀπειλεῖς ὅτι θὲ νὰ φυγῆς, εἶσαι κύριος. je vous permets d' en penser ce qu il vous plaira εἶσαι κύριος νὰ φρονήσῃς ὅ,τι θέλει,. — le vin ἐπιτρέπω χρῆσιν τοῦ οἴνου. — l'or ἐπιτρέπω τὴν χρῆσιν τοῦ χρυσοῦ permettez-moi de respirer un peu ἄφες με νὰ ἀναπνεύσω ὀλίγον. —ez-moi de reprendre mes esprits ἄφες με νὰ ἀναλάβω τὰς δυνάμεις μου. s'il m' est —is de parler ainsi ἐὰν μοὶ ἐπιτρέπηται νὰ εἰπω οὕτω. § διατάττω, ὁρίζω, (ἐπὶ θείου κτλ.) dieu a —is qu'il tombât entre les mains de la justice ηὐδόκησεν ὁ θεος να παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. § se —, αὐτοπ τολμῶ, ἀποτολμῶ. il s'est —is de tenir des propos contre nous ἐτόλμησε νὰ εἰπη κατα σοῦ. c est un homme qui se —et tout ἄνθρωπος, ὅστις τολμᾷ τὰ πάντα § permis, ise, μετ.
Permission, Ϟ. ἄδεια avec votre — μὲ τὴν ἄδειάν σας. mais avec votre —, de quel droit en agissez-vous ainsi ἀλλὰ, συγχωρήσατε, ἐν τίνι δικαιώματι πολιτεύεσθε οὕτω. — de dieu θεία εὐδοκια, θεία βουλή.
Permutant, ἀρ. *ἀνταλλάκτης, ὁ ἀνταλλαττόμενος
Permutation, Ϟ. ἀνταλλαγή. § μετάθεσις.
Permuter, οὐδ. ἀνταλλάττομαι, ἀντιπαλλάσσομαι.
Permuteur, ἀρ. ἀχρ. ἀνταλλαττόμενος.
Perne, Ϟ. περόνη, γένος ὀστράκων διθύρων ἀνωμάλων.
Pernette, Ϟ. πρίσμα τοιγωνιαῖον (γινόμενον εἰς τὰ φαβεντιανα, διὰ τῆς χειρὸς ἢ διὰ τοῦ τύπου).
Pernicial, le, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. ταῦτον τῷ Pernicieux.
Pernicieusement, ἐπίρ. ὀλεθρίως.
Pernicieux, euse, ἐτ. λυμαντικὸς, ὀλέθριος.
Pernicitas, Ϟ. ἐκ τοῦ Λατ. ἡ ταχυδινία (τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, τῆς σφαίρας τοῦ πυροβόλου κτλ).
Per obitum, ἐκ τοῦ Λατ. διὰ θάνατον, ἐν χρήσει εἰς τὸ δικανικὸν ὕφος.
Pérodactylien, ἐπ. περονοδακτυλικὸς, ὁ μέγας καμπτὴρ τῶν ἀντιχείρων.
Pérojoa, ἀρ. θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Péronê, ἀρ. περόνη, τὸ λεπτότερον ὀστοῦν τῆς κνήμης.
Péronée, Ϟ. περόνη, γένος ἐντόμων.
Péronéo-malléolaire, ἐπ. περονοσφυρικός.
Péronéo phalanginien, ἀρ. περονοφαλαγγικὸς, ὁ μέγας καμπτὴρ τοῦ ἀντίχειρος,
Péronéo-sous-phalangettien, ἀρ. περονεῖπο φαλαγγιτικος (μῦς).
Péronéo sous-tarsien, ἀρ. περονοῦποταρσικος (μῦς).
Péronéo-sus-métatarsien, ἀρ. περονοεπιμεταταρσιος (μῦς)
Péronéo-sus phalangettien, ἀρ. περονοεπιφαλαγγιτικός (μῦς).
Péronie, Ϟ. *περόνιον, φυτόν.
Péronier, ère, ἐπ. περονήτης, ὁ εἰς τὴν περόνην ἀνήκων.
Péronnelle, Ϟ. ῥωποπερπερήθρα, κ. λεράτζα
Pérons, ἀρ. πλ. οἱ τοιεῖς (τῶν πτηνῶν).
Péroraison, Ϟ. ἐπίλογος.
Pérorer, οὐδ. (ἐπὶ κακοῦ) μακρηγορῶ, ἀπαγγέλλω, δημηγορῶ.
Pérot, ἀρ *δικοπον, δένδρον τὸ ὁποῖον ἐκόπη δὶς, ὥστε ἐὰν ἡ ξυλοτομία γίνεται κατὰ εἰκοσαπενταετίαν, τὸ δένδρον πρέπει νὰ ἦναι πεντηκονταετές.
Pérote, Ϟ. *περοτίς, γένος φυτῶν.
Pérotriche, Ϟ. *πυρότριχον, γένος φυτῶν.
Pérou, ἀρ. ἐν χρ. μεταφ. c'est le — εἶναι ὁ πακτωλός. gagner le — ἔλαβε μακαρίαν τύχην.
Pérouasca, ἀρ. γαλῆ ἡ σαρματικὴ, μαστορόρον σαρκοβόρον τῆς Σιβηρίας.
Peroxyde, ἀρ. ὑπεροξείδιον, μεταλλικον ὀξείδιον, περιέχον πολὺν ὀξυγόνον.
Péroyer, ἐν. ἄχρ. λατομῶ.
Perpeire, Ϟ πρπεσος, ἰχθὺς ἐκ του γενους τῶν πλευρονηκτῶν.
Perpendiculaire, ἐπ. κάθετος. § οὐσ. Ϟ. la — ἡ κάθετος
Perpendiculairement, ἐπίρ. καθέτως, κατακάθετον.
Perpendicularité, Ϟ. τὸ κάθετον, τὸ κατὰ κάθετον.
Perpendicule, ἀρ. ἡ κάθετος, τὸ κατα κάθετον ὕψος § στάθμη, σπάστη, κ. σπάρη, νῆμα ἢ σχοινίον, ἔχον εἰς τὴν ἄκραν μόλιβδον, διὰ τοῦ ὁποίου ἵσταται καθέτως εἰς τὸν ὁρίζοντα
Perpétrer, ἐν. ἄχρ. πράττω (ἐπὶ ἀδικημάτων).
Perpétres, Ϟ. πλ. ἄχρ. κοιναὶ γαῖαι.
Perpétuation, Ϟ. διαιωνισμὸς, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές
Perpétuel, lle, ἐπ. αἰώνιος ἀδιάκοπος, συνεχὴς, διηνεκὴς § ἰσόβιος, ἐπὶ ἀξιωμάτων κτλ. bannissement — ἀειφυγία. mouvement — συνεχὴς καὶ ἀδιάκοπος κίνησις (παρὰ τῷ μηχανικῷ). des vicissitudes —les αἰώνιοι, καθημεριναὶ μεταβολαί.
Perpétuellement, ἐπίρ. αἰωνίως, ἀδιακόπως, διαρκῶς, διηνεκῶς.
Perpétuer, ἐν διαιωνίζω, διατηρῶ. se — dans une charge διαμένω εἰς τινα θέσιν, διατηροῦμαι. les espèces se —ent principalement par τὰ εἴδη διατηροῦνται διὰ κτλ.
Perpétuité, Ϟ. ἡ συνέχεια, ἡ διατήρησις, ἡ διαιώνισις, τὸ διηνεκές. à —, ἐπίρ. αἰωνίως, ἀϊδίως, διηνεκῶς, κ. πάντοτε.
Perpigner, ἐν. ναυτ. τίθημι κατὰ κάθετον εἰς τὴν τρόπιν τὰς ἐπηγκινίδας (couples)
Perplexe, ἐτ. ἄτοπος, ἀμήχανος, περιπεπλεγμένος. § δεινὸς situation — στάσις ἄτοπος, ἀμηχανίας.
Perplexité, Ϟ ἀπορία, ἀμηχανία, περιπλοκὴ, λαβύρινθος, κ μπέρδευμα (ἐπὶ ἠθικῶν στάσεων)
Perprendre, ἐν. ἄχρ. λαμβάνω μόνος μου, ἀφ' ἑαυτοῦ μου.
Perprinse, perprison, ἄχρ. ἡ αὐθαιρέτος λῆψις
Perquisition, Ϟ ἀναζήτησις, περιζήτησις. § ἔρευνα, ἐξέτασις.
Perreau, ἀρ. λεβὴς (τῶν κηροχυτῶν).
Perrière, Ϟ. (εἴς τινας τόπους) λατομεῖον, ἰδίως τὸ τῆς ἀρδωσίας.
Perrière, Ϟ. Perrier, ἀρ. κοντὸς. κ κοντάκι (ἔχων σιδηρον εἰς τὴν ἄκραν διὰ τοῦ ὁποίου ἀνοίγοντας οἱ πύραυνοι).

Perron, ἀρ. πόδιον, (λατ. podium), ἀνάβασις ὑψηλὴ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς οἰκίας λήγουσα εἰς τὸ palier, καὶ διηρημένη εἰς βαθμίδας. § καταῤῥάκτης (ὕδατος).

Perroquet, ἀρ. ψιττακὸς, κ. παπαγάλος. une personne parle comme un — ψιττακίζει, κ. ὁμιλεῖ σὰν τὸν παπαγάλον. de la soupe à — κρασοψυχιὰ, ψωμὶ βουτημένον εἰς κρασί. § ψιττακὸς ὁ θαλάσσιος, γένος ἰχθύων § θώραξ, ἰταλοβαρβ. μπαροκέτο, τὸ ὑψηλότατον μέρος τοῦ ἱστοῦ τὸ ἐπὶ τῶν ὁλκάνων κείμενον. § καθίκλα (τῆς τραπέζης, ἥτις κλείει εἰς δύο)

Perruche, θ. ψιττακός.

Perruque, θ. φενάκη, ἐμβολὶς, πρόσθετος κόμη, ἰταλοβαρβ. περροῦκα.

Perruquier, ἀρ. πλαστοκόμος, πλοκεὺς, κ. περρουκιέρης.

Pers, se, ἐπ. ἄχρ. γλαυκός.

Persaltum, ἐκ τοῦ λατ. σημαίνει par saut ὑπερβαθμίως, λέγεται ἐπὶ τῶν κληρικῶν οἵτινες ἀναβιβάζονται εἰς ἀνώτερον ἀξίωμα, χωρὶς νὰ διέλθωσιν ἀπὸ τὰ κατώτερα.

Perscrutation, θ. ἀρχ. ἄχρ. ἔρευνα, ἀναζήτησις.

Perse, θ. περσικὴ ἐσθὴς, ὕφασμα γραπτὸν τῆς Περσίας. bleu de — κυανοῦν πρασινοειδές.

Perséa, ἀρ. περσέα, δένδρον τῆς Αἰγύπτου

Persécutant, te ἐπ. λιπαρὴς, ὀχληρὸς, ἐπαχθὴς, φορτικός

Persécuter, ἐν. καταδιώκω. μεταφ. περιστοιχίζω, θλίβω, καταφέρομαι. la maladie dont les suites me —ent encore ἡ νόσος τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα μὲ θλίβουν εἰσέτι. § ἐπίκειμαι, ἐνοχλῶ, στενοχωρῶ, (ἐπὶ δανειστῶν ἠνόχλησε ἀνθρώπων.)

Persécuteur, ἀρ. Persécutrice θ. διώκτης, καταδιώκτης.

Persécution, θ. διωγμὸς, καταδιωγμός. § ἐνόχλησις, ἄχθος.

Persée, θ. Περσεὺς, ἀστερισμὸς τοῦ Βορείου ἡμισφαιρίου. § περσέα, γένος φυτῶν περιέχον τὴν ὀάφνην.

Perséité, θ. τὸ αὐθυποστατον, τὸ αὐθύπαρκτον, ἡ ἐντελέχεια.

Perses, ἀρ. πλ. οἱ Πέρσαι. § περσίδες, ὑφάσματα ἰνδικὰ ἐρχόμενα διὰ τῆς Περσίας.

Persévéramment, ἐπιῤῥ. λιπαρῶς, ἐπιμόνως. s'occuper—προσκαρτερῶ.

Persévérance, θ. λιπαρία, ἐπιμονή. —dans le malheur καρτερία. le don de — τὸ χάρισμα τῆς καρτερίας.

Persévérant, te, ἐπ. καρτερικὸς, λιπαρὴς, ἐπίμονος. § μόνιμος διαρκὴς, στερῤῥὸς, (ἐπὶ πραγμάτων).

Persévérer, αὐδ. ἐμμένω, ἐγκαρτερῶ, ἐπιμένω. —dans l'étude εἶμαι λιπαρὴς, ἔχω λιπαρῶς πρὸς τὴν σπουδήν. § ὑπομένω. celui qui —a jusqu'à la fin, sera sauvé ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.

Persicaire, θ. πέρσιον, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν διαβόλων (renouées).

Persicaria, θ. ὑδροπέπερι, φυτόν.

Persicite, θ. πέρσης, εἶδος ἀργιλώδους γῆς.

Persicot, ἀρ. περσικόμελι, ῥοσόλι ἀπὸ ῥοδάκινα.

Persienne, θ.* διατυωτὸν, βαρβαροτουρ. καφάσι.

Persiflage, ἀρ. μυκτηρισμὸς, εἰρωνεία, ἀστεϊσμός. κ. ἀναγέλασμα.

Persiffler, οὐδ. μυκτηρίζομαι, καθειρωνεύομαι, ἀστεΐζομαι, γελῶ (μὲ ὅλα τὰ πράγματα), κ. ἀναγελῶ

Persiffleur, ἀρ. μυκτηριστὴς, εἴρων, κ. ἀναγελαστούρης.

Persil, ἀρ (ὀὲν προφ. τὸ l). ταὐτὸν τῷ ache, πετροσέλινον, μακεδονήσι, κ. μαϊτανός. παρ. grêler sur le — εὐρίσκω καὶ παίζω, τουτέστι εἰς μικροὺς ἀνθρώπους μεταχειρίζομαι τὴν ἐξουσίαν μου, ἐπιδεικνύω τὰ προτερήματά μου, κτλ.

Persillade, ἀρ. κρέας μὲ μαϊτανόν.

Persillé, ée, ἐπ. ἐν χρ. fromage — τυρὶ μὲ πράσινα σπειριά.

Persique, ἐπ. Περσικὸς, ἐπὶ τάξεώς τινος ἀρχιτεκτονικῆς ἐχούσης ἀντὶ κιόνων καρυάτιδας.

Persistance, θ. ἐμμονὴ, μονιμότης. § διαμονὴ, ἐπιμονή.

Persistant, te, ἐπ. διαρκὴς, ἔμμονος, ἐπὶ φύλλων ἢ ἄλλων μορίων τοῦ φυτοῦ τὰ ὁποῖα διαμένουσι κατὰ μέρος ἢ ὁλόκληρα μετὰ τὴν γονιμοποίησιν τῆς ὠοφόρου καὶ τὸν καρπισμὸν τοῦ ἄνθους. feuilles —tes φύλλα ἔμμονα.

Persister, οὐδ. ἐμμένω, διαμένω, ἐπιμένω.

Personaire, θ. γένος φυτῶν.

Personalisme, ἀρ. προσωπικότης.

Personier, ἀρ. χυδ. συνεταῖρος.

Personnage, ἀρ. πρόσωπον, ἄνθρωπος. les plus grands —s de l'antiquité οἱ μεγαλήτεροι ἄνδρες τῆς ἀρχαιότητος. il se croit un — νομίζει τον ἑαυτόν του μέγαν ἄνδρα un plaisant — ἀστεῖος ἄνθρωπος je connais le — γνωρίζω τὸν ἄνδρα ἢ τον ἄνθρωπον. § πρόσωπον (δράματός τινος). μεταφ. il y joue un beau — διαπρέπει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. il y joue un mauvais — εἶναι δυστυχὴς εἰς τὴν θέσιν ὑπόθεσιν. — allégorique ἀλληγορικὸν ὄν, ἢ προσωπεποιημένον. —s allégoriques parfaits ἀλληγορικὰ πρόσωπα τέλεια, οἷον ἡ νίκη, ἡ φρόνησις. —s allégoriques imparfaits ἀλληγορικὰ πρόσωπα ἀτελῆ, οἷον τὰ τῶν ποταμῶν, δένδρων κτλ. tapisseries à —s τάπητες ἀνθρωποειδεῖς ἢ ἀνθρωπόμορφοι, (ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἀνθρώπων μορφαὶ καὶ ἱστορικὰ ἀντικείμενα).

Personnaliser, ἐν. προσωποποιῶ, ταὐτὸν τῷ Personnifier.

Personnalité, θ. ἡ προσωπικότης. il y a dans cette critique beaucoup de —s ὑπάρχουσι πολλὰ προσωπικὰ εἰς τὴν ἐπίκρισιν ταύτην. § περιφιλαυτία, ἐγωϊσμὸς, φιλαυτία, ἰδιοτέλεια.

Personnat, ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβυτέρου (εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς.)

Personne, θ. ἄνθρωπος (ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός) c'est une — de mérite ἄνθρωπος ἄξιος une —de condition ἄνθρωπος εὐκατάστατος. les —s constituées en dignité οἱ ἐν τέλει. des —s fort éclairées εἰλλιαν πεπαιδευμένοι. les —s d'esprit οἱ νοήμονες. une jeune — νεάνις. les jeunes —s οἱ νέοι (ἄνευ διακρίσεως ἄῤῥενος ἢ θήλεος) une belle —, une jolie — ὡραία γυνή, παρ. il y a —s — ἄνθρωποι ἀνθρώπου διαφέρει. acception de —s προσωποληψία. § τὸ πρόσωπον, τὸ ἄτομον. combien peu d'hommes sont capables de séparer la — de son vêtement πόσον ὀλίγοι δύνανται νὰ διακρίνωσι τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὴν ἐσθῆτα. § (μετὰ ἀντωνυμιῶν). un homme bien fait de sa — ἄνθρωπος εὐειδὴς fort aimable de sa — ἀξιέραστος. il aime sa — ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ἤτοι τὰς ἀναπαύσεις του. prend grand soin de sa petite — ἐπιμελεῖται, φροντίζει περὶ ἑαυτοῦ. a soin de conserver sa — φροντίζω νὰ διατηρήσω τὸ ἄτομόν μου. exposer sa — ἐκτίθημι ἑαυτόν. je payo de ma — δεικνύομαι ἄξιος ἐμαυτοῦ. un homme est content de sa — εἶναι οἰηματίας. s'assurer de la — de quelqu'un τὸν ἔχω ὑπὸ προσωπικὴν κρατησιν, ἢ λαμβάνω ἐξασφαλιστικὰ μέτρα je ne réponds que de ma — ἐγγυῶμαι περὶ ἐμαυτοῦ μόνον. les trois —s directes, θεολ. τὰ τρία πρόσωπα τῆς θεότητος. en —, en propre — αὐτοπροσώπως. κ. προσωπικῶς. j'y étais en —, en propre — ἤμουν παρὼν ὁ ἴδιος. c'est l'offenser en sa —, en sa propre — τὸν ὑβρίζεις κατὰ πρόσωπον ἢ προσωπικῶς. parlant à sa —, οἰκ. καὶ τοπ. ἐπὶ λῶν πρὸς αὐτόν. signifier à — ou à domicile μηνύω πρὸς αὐτὸν ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, νομ. § τὸ πρόσωπον. première — πρῶτον πρόσωπον κτλ. § (προηγουμένου ἀντωνυμικοῦ μορίου), οὐδείς, κ. μηδείς —ne parle οὐδεὶς, κανεὶς δὲν λαλεῖ. je n'ai plus de commerce avec — δὲν ἔχω σχέσιν μὲ κανένα. (ἐνίοτε καὶ ἄνευ ἀρνήσεως, εἰς ἐρωτηματικὴν σημασίαν, τίς, κ. κανείς. est-il — qui ose le faire εἶναί τις ὅστις τολμᾷ νὰ τὸ ἀρνηθῇ.

Personnée, ἐπ. ῥυγχοειδής, ἐπὶ ἀνθέων ἢ στεφανῶν (corolle) ὁμοίων μὲ τὸ ῥύγχος τῶν ζώων.
Personnées, Ϛ. πλ. ὀροβαγχοε δῆ, γένος φυτῶν ἐχόντων τὸν κάλυκα κατατετμημένον, καὶ ἔμμονον.
Personnel, lle, ἐπ. προσωπικὸς. critiques —s προσωπικότητες, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν critiques réelles πραγμάτων ἐπικρίσεις. καὶ οὐσ. il entre souvent du — ἀναμιγνύεται καὶ προσωπικόν τι. § νομ. προσωπικός. action, servitude —lle ἀγωγὴ, δουλεία προσωπική. droit — δικαίωμα προσωπικὸν, τὸ μὴ μεταδιβαζόμενον εἰς ἄλλον. καὶ οὐσ. le — est opposé au réel τὸ προσωπικὸν ἀντίκειται εἰς τὸ πραγματικόν. § γραμ. προσωπικός. § φιλαυτος, ἰδιοτελὴς, ἐγωϊστής. § οὐσ. le — τὸ πρόσωπον, τὸ ἄτομον (τουτέστι ὁ ἠθικὸς χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου).
Personnellement, ἐπίρ. προσωπικῶς. —établi, νομ παρὼν, αὐτοπροσώπως.
Personnification, Ϛ. προσωποποίησις.
Personnifier, ἐν. προσωποποιῶ.
Personne, Ϛ. πενταδάκτυλον, γένος φυτῶν τῆς Αὐστραλίας.
Perspectif, ive, ἐπ. ἄχρ. ἀποπτικός. plan —, ἀρχ. σχέδιον σκηνογραφικὸν ἢ ἀποπτικὸν (ποὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ plan géométral), ὅπου τὰ διαφορα μέρη τοῦ κτιρίου παριστῶνται κατὰ τὰς μειώσεις (dégradations) καὶ τὰς ὑρέσεις (diminutions), συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς ἀπόψεως.
Perspective, Ϛ. σκηνογραφία, ἡ σκηνογραφικὴ (τέχνη), ἡ παριστῶσα ἐπὶ ἐπιπέδου τα ὁρατα ἀντικείμενα ὁποῖα φαίνονται ἐν διαστάσει μήκους ἢ ὕψους. — spéculative ἡ θεωρητικὴ σκηνογραφία. — pratique ἡ πρακτικὴ σκηνογραφία — linéaire ἡ γραμμικὴ σκηνογραφία, ἡ ἀποβλέπουσα πρὸς τὴν θέσιν, τὸ μέγεθος, τὸ σχῆμα, κτλ. τῶν διαφόρων γραμμῶν, ἢ τῶν περιφερειῶν τῶν ἀντικειμένων. — aérienne ἡ ἀερία σκηνογραφία, ἥτις γίνεται διὰ τῆς μειώσεως (dégradation) τῶν χρωμάτων καὶ τοῦ φωτός. § πίναξ σκηνογραφικὸς, ὁ παριστάνων κήπους, οἰκοδομὰς κτλ. καὶ τιθέμενος εἰς τὸ βάθος τῶν δενδροστοιχιῶν ἢ τῶν διαδρόμων διὰ νὰ ἀπατᾷ τὴν ὄψιν. § ἄποψις, θέα. on voit Paris en — ἡ πόλις τῶν Παρισίων εἶναι ἄποπτος ἢ ἐν ἀπόπτῳ, κ φαίνεται. cela borne la — περιορίζει τὴν θέαν, τὴν ἄποψιν, κ. τὴν θεωρίαν. une belle — καλὴ καὶ ἡδεῖα ἄποψις, θεα § προσδοκία, ἐλπὶς (ἀγαθῶν ἢ κακῶν). cet homme a la — d'une grande fortune ἔχει ἐλπίδα μεγάλης τινὸς περιουσίας. il a une vilaine — devant les yeux ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν του κακὰ. nous n'avons qu'une — très triste ἔχομεν λύπας πρὸ ὀφθαλμῶν, ἢ ἀπειλεχόμεθα κτλ. en —, ἐπίρ. il a de grands biens, mais ce n'est encore qu'en — ἔχει ὑπάρχοντα, ἀλλ' εἶναι μέλλοντα
Perspicacité, Ϛ. τὸ ὀξορατικὸν, ὀξυδέρκεια νοός.
Perspiquité, Ϛ. ἡ σαφήνεια, ἡ καθαρότης, (ἐπὶ λόγου, ὕφους κτλ)
Perspiration, Ϛ. διαπνοὴ, ἡ ἀδηλος διαπνοή.
Perstriction, Ϛ. σφίγμα, εἶδος ἐπιδέσμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἔσφιγγον διάφορα μέλη τοῦ σώματος κατὰ τῶν περιοδικῶν νοσημάτων.
Persuader, ἐν. πείθω, καταπείθω c'est une vérité qu'on ne lui —era jamais εἶναι ἀλήθεια περὶ τῆς ὁποίας πώποτε δὲν θέλουσι τὸν πείσῃ. on l'a —é de τὸν ἔπεισαν νὰ. § se —, αὐτοπ. νομίζω, φρονῶ, δοξάζω, φαντάζομαι. il s'est —é qu'il avait beaucoup d'esprit ἐπίστευσεν ὅτι εἶχε πολὺν νοῦν § Persuadé, ée, μετ. j'ai fait telle chose —é que vous le trouveriez bon ἔπραξα τοῦτο ἐν πεποιθήσει κτλ.
Persuasible, ἐπ. ἀποδεδειγμένος, πειστικός.
Persuasif, ive, ἐπ. καταπειστικὸς, πειστικὸς, πείθων.
Persuasion, Ϛ. πειθώ. § πεποίθησις.
Perte, Ϛ. ἀπώλεια, στέρησις. § ἀπολ. ζημία, βλάβη. faire une — πάσχω ζημίαν. les —s que j'ai faites ὅσα ἐζημιώθην. toute l'étendue de mes —s ὅλη ἡ ἔκτασις τῶν δεινῶν μου. vendre sa marchandise à — πωλῶ τι μὲ ζημίαν, μὲ ἔκπτωσιν. je suis en — de dix francs (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων) χάνω δέκα φράγκα. se retirer sur sa — φεύγω ἐνῷ χάνω. καὶ μεταφ. πασαιτοῦμαί τι ἐνῷ ζημιοῦμαι. — de sang ῥοῦς, ῥοὴ αἵματος, αἱμόῤῥοια, καὶ ἁπλῶς —s αἱμόῤῥοια il a fait de grandes —s au jeu ἔχασε πολλὰ εἰς τὸ παιγνίδιον. — d'esprit ἀσθένεια, ἀδυναμία. § ἀποτυχία, δυστυχία. la — d'une bataille ἡ ἧττα. la — du temps ἡ ἀπώλεια τοῦ καιροῦ, ἡ χρονοτριβὴ. la — de l'occasion ἡ ἀποτυχία τῆς ἀφορμῆς. il y aura de la — dans cette chemise θὰ πάγῃ εἰς μάτην, θὰ χαθῇ τὸ ὕφασμα εἰς τὸ ὑπολάμισον. § ὄλεθρος, καταστροφὴ. la —de l'ame ἡ ἀπώλεια τῆς ψυχῆς, ἡ κόλασις τῆς ψυχῆς. à —de vue ἀχανὴς, ἀόρατος, ἄπειρος, ἀπέραντος raisonner, discourir à — d'haleine ἀπνευστί, κ. χωρὶς νὰ πάρω τὸν ἀνασασμόν μου. en pure — ματαίως, εἰς μάτην, κ. στὰ χαμένα. tout cela lui est tourné en pure — τὸ πᾶν ἀπέβη πρὸς ζημίαν του.
Pertinacité, Ϛ. ἄχρ. ἐπιμονὴ, ἰσχυρογνωμοσύνη.
Pertinemment, ἐπίρ. πρεπόντως, ἀξίως, προσηκόντως, ἁρμοδίως.
Pertinence, Ϛ. ἄχρ. ἀρίδεια, τὸ πρέπον, ἁρμοδιότης.
Pertinent, te, ἐπ. προσηκὼν, κατάλληλος, ἁρμόδιος. moyens —s τὰ προσήκοντα ἐπιχειρήματα.
Pertuisane, ἀρ. πλ. δαλοὶ (ῥητινώδεις, διὰ τῶν ὁποίων φωτίζονται τὰ λατομεῖα τῆς ἀρδωσίας).
Pertuis, ἀρ. διαβάτης, στενὴ ὁδὸς εἰς τοὺς ποταμοὺς εὐκολύνουσα τὴν διάβασιν τῶν ἀναπλεόντων ἢ καταπλεόντων πλοίων, κατὰ τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουσι ῥάκται τεχνητοὶ πρὸς ὕψωσιν τῶν ὑδάτων. — de bassin διαῤῥοὴ ὑδροστασίου (bassin) ἢ δεξαμενῆς, ὁἱ ἧς χάνεται τὸ ὕδωρ, διὰ τὴν διάστασιν τοῦ μολύβδου, ἢ ἄλλου κολλητικοῦ χρίσματος. § κλεισοῦρα, στενὸν μεταξὺ δύο ὀρέων. § πορθμὸς, στενόπορον, στένωμα θαλάσσης μεταξὺ ἠπείρου καὶ νήσου τινὸς κειμένης παραλλήλως μὲ τὴν παραλίαν. § ἑλκυστὴρ, τὸ σκέπασμα τῆς τρύπας τῶν κλειδωνιῶν. § ἄνοιγμα διὰ τοῦ ὁποίου διέρχονται τὰ μέταλλα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ σχηματισθῶσιν εἰς νῆμα.
Pertuisane, Ϛ. κοντὸς, ὅπλον δὲ τοῦ ὁποίου ὑπερασπίζονται τὰ πλοῖα εἰς τοὺς γινομένους κατὰ τὰς ναυμαχίας ἐπίπλους.
Pertuisanier, ἀρ. κοντοφόρος, στρατιώτης φυλάττων εἰς τὰς τριήρεις τοὺς καταδίκους.
Pertuisanon, ἀρ. ἄχρ. μικρὸς κοντός.
Pertuiser, ἡ Pertuer, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἀνοίγω, τρυπῶ.
Perturbateur, ἀρ trice, Ϛ ταραξίας, ταραχοποιός. —s de repos public ταράττοντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἀνατροπεῖς τῆς κοινῆς ἡσυχίας médecine —trice ἰατρικὴ ἀνατρεπτικὴ, λέγεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς médecine expectative ἡ βιαίως καὶ διὰ ὀρατηρίων θεραπευτικῶν μέσων συνταράττουσα τὰ νοσήματα.
Perturbation, Ϛ. ταραχὴ, σύγχυσις (τῆς ψυχῆς) § —s ἀνωμαλίαι, (περὶ τὴν κίνησιν τῶν πλανητῶν, προξενούμεναι ὡς ἐκ τῆς ἀμοιβαίας ἐπενεργείας καὶ τῆς ἕλξεως κατὰ διαφόρους διευθύνσεις.)
Pertusaire, Ϛ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὑποξύλων.
Pertuse, ἐπ. διάτρητος, ἐπὶ φύλλων ἐχόντων στίγματα μικρὰ, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων φαίνονται ὅτι εἶναι τρυπημένα.
Perule, Ϛ. καλύπτρα, ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς τῶν συμφῶν (boutons) τῶν ἀνθέων.
Perutototi, ἀρ. νῆσσα ἡ μεξικανή.
Peruvien, nne, ἐπ. περουβιανὸς, —νή. § οὐσ. Ϛ la —nne τὸ πε-

ρουδιανόν, μεταξωτὸν ἐκ δύο στημόνων ἑτεροχρόων.

Pervenche, Ƨ. κληματῖτις, ἀτραγένη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀποκύνων, ἀειθαλές.

Pervers, se, ἐπ. δύστροπος, στρεβλὸς, διάστροφος, κακεντρεχὴς, κ διεστραμμένος. § οὐσ. —s οἱ μοχθηροὶ, οἱ πονηροί.

Perversement, ἐπίρ. δυστρόπως, στρεβλῶς, πονηρῶς.

Perversion, Ƨ. διαστροφή.

Perversité, Ƨ κακεντρέχεια, πονηρία, στρεβλότης. la — d'une doctrine ἡ διαστροφὴ δόγματός τινος.

Pervertir, ἐν. διαστρέφω, διαφθείρω. — l'ordre des choses ἀναστρέφω, ἀνατρέπω, συγχέω τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων. — le sens d'un passage διαστρέφω τὴν ἔννοιαν τοῦ χωρίου. se — διαστρέφομαι, διαφθείρομαι, ἐξαχρειοῦμαι.

Pervertissable, ἐπ. εὐδιάστροφος, εὐδιάφθορος.

Pervertissement, ἀρ. διαστροφὴ, διαφθορά.

Pervertisseur, ἀρ. λυμεὼν, διαφθορεύς.

Pesade, Ƨ βάδισμα ἵππου μετεωρίζοντος τοὺς ἐμπροσθίους πόδας χωρὶς νὰ κινήσῃ τοὺς ὀπισθίους.

Pesamment, ἐπίρ. βαρέως. des soldats — armés στρατιῶται βαρέως ὡπλισμένοι. marcher — βαρυπατῶ. parler, écrire—ὁμιλῶ, γράφω βαρέως, ἔχω ὁμιλίαν, ἢ ὕφος τοῦ γράφειν βαρύ.

Pesant, te, ἐπ, βαρύς. il devient —, il commence à devenir — ἄρχισε νὰ βαρύνῃ, (ἐπὶ γερόντων), νὰ γίνεται δυσκίνητος. un cheval est — à la main ἵππος δυσήνιος, βαρυκέφαλος. il a la main —te ἔχει βαρὺ χέρι. καὶ μεταφ εἶναι μνησίκακος, καὶ συγχρόνως δύνατὸς, κραταιός. un homme a l'esprit — εἶναι δύτνους, βαρυκέφαλος. un style — ὕφος βαρύ. § ἐπαχθὴς, βαρὺς, (ἐπὶ ἠθικῶν πραγμάτων). οὐσ. un homme vaut son — d'or ἄνθρωπος χρυσοῦς, πολύτιμος, ὑποχρεωτικός. deux mille d'argent —, une livre — d'or δύο χιλιάδες ἄργυρος, μία λίτρα χρυσοῦ. un joug — βαρὺς ζυγός. avoir la tête —te ἔχω βάρος εἰς τὴν κεφαλὴν ἴσον d'or — νόμισμα χρυσοῦν ἔχον τὸ νόμιμον βάρος § οὐσ le — ἀρ. ὀγκωμα, πίεσης, ἢ μόλυβδος, τὸν ὁποῖον οἱ ῥάπται βάλλουσιν ἐπὶ τῶν ῥαπτομένων ἐνδυμάτων διὰ νὰ τὰ κρατήσωσιν ἴσα.

Pesanteur, Ƨ. βαρύτης. la — des coups, de la main, du bras de quelqu'un τὸ ὄχυρὸν τῶν πληγῶν, ἡ στιβαρότης τῆς χειρὸς, τοῦ βραχίονός τινός. — de tête βάρος κεφαλῆς, ἢ καρηβαρία. — d'estomac βάρος τοῦ στομάχου. — absolue ἡ ἀπόλυτος βαρύτης. — spécifique τὸ εἰδικὸν βάρος, ἢ εἰδικὴ βαρύτης. — d'esprit δύσνοια, ἀφυΐα, νωθρότης τοῦ νοός κ. κακοκεφαλιά.

Pesée, Ƨ στάθμησις, ζύγισμα § τὸ ζύγισμα, ὅσον ἐζυγίσθη διὰ μιᾶς § ὄγκος, βάρος μολύβδινον, χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν καρφίδων, καὶ προ παντὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν καρφιδοκοάνων.

Pèse-liqueur, ἀρ. ὑγροστάτης, ἐργαλεῖον τῆς φυσικῆς δι' οὗ σταθμίζεται ἡ εἰδικὴ βαρύτης τῶν ὑγρῶν.

Peser, ἐν. σταθμίζω, κ. ζυγίζω. — avec des balances ζυγοστατῶ, τρυτανεύω, ζυγίζω διὰ ζυγαριᾶς. — avec une romaine ταλαντεύω, κ. ζυγίζω μὲ καντάρι. une marchandise doit être —ée net ἡ πραγματεία πρέπει νὰ ζυγίζεται καθαρὰ, βαρὺ ἐκτὸς τῆς ὄβρας. —ée ort, ἢ brut συνάμα μὲ τὴν ὄβραν. μεταφ. σταθμίζω, ἀνετεξετάζω, ἀνερευνῶ. — ses mots, ses paroles ἐξονυχίζω, διαμετρῶ τὰς λέξεις μου. il pèse ses mots, ses paroles βραδυλογεῖ. § οὐδ. ἕλκω, κ. ζυγίζω, (οὐδ.) ce ballot —e beaucoup τὸ δέμα ζυγίζει, σημαίνει πολὺ, κ. τραβᾷ. l'or —e plus que l'argent ὁ χρυσὸς ζυγίζει περισσότερον τοῦ ἀργύρου. ce ballot —e deux cents livres τὸ δέμα ἔχει διακοσίων λιτρῶν βάρος, εἶναι 200 λιτρῶν. une pièce de monnaie —e, ἢ ne —e pas τὸ νόμισμα εἶναι σωστὸν, ἔχει ὁλικὸ. τὸ νόμιμον βάρος, ἢ δὲν τὸ ἔχει. παρ. une chose ne —e pas plus qu'une plume τὸ δεῖνα πρᾶγμα εἶναι ἐλαφρὸν ὡς τὸ βαμβάκι une viande —e sur l'estomac τὸ φαγητὸν εἶναι βαρὺ, βαρύνει τὸν στόμαχον, κ. πέρτει στὸ στομάχι. un cheval —e à la main ὁ ἵππος εἶναι δυσήνιος, βαρυκέφαλος. cet homme me —e sur les épaules ὁ ἄνθρωπος οὗτος κάθεται στο στομάχι μου, τὸν ἔχω βάρος εἰς τὴν ῥάχιν μου. ces personnes —ent sur les bras αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι εἰς τὴν ῥάχιν μου. une chose —e sur le cœur κάθεται στὴν καρδίαν μου, κ. τὸν ἔχω καῦμὸν, μὲ θλίβει, μὲ λυπεῖ. un secret—e à celui qui n'est pas capable de le garder τὸ μυστικὸν γαργαλίζει ἐκεῖνον ὅττις δὲν δύναται νὰ τὸ φυλαξῃ — sur les étriers στηρίζομαι, κ. πατῶ εἰς τοὺς ἀναβολεῖς (ταῖς σκάλαις) — sur un levier, sur une bascule ἀπισχυρίζομαι, κ. πατῶ ἐπὶ μοχλοῦ τινος, αἴωρας, τουτέστι βάλλω ὅλην τὴν δύναμίν μου. une bête —e beaucoup τὸ θηρίον ἔχει μεγάλα ἴχνη, εὐδιάκριτα — sur une note, sur une touche, ἐμμένω, ἐπιμένω, ἐνδιατρίβω εἰς φωνήν τινα, εἰς κροῦσμα, κ. στέκομαι —sur une syllabe προφέρω μακρῶς τὴν συλλαβήν.

Peseur, ἀρ. ζυγιστής.

Peso, ἀρ νόμισμα ἱσπανικὸν.

Peson, ἀρ. στατὴρ, κ. στατέρι, ἰταλοβαρβ. καντάρι. — à ressort στατὴρ διὰ ῥάλαγγος — à contre-poids στατὴρ διὰ σημάτων.

Pessaire, ἀρ. πεττὸς, στιφρὸν φάρμακον ἐντιθέμενον εἰς τὴν μήτραν τῶν γυναικῶν.

Pesse, ἀρ. ἐλάτη. § Ƨ. ἴπασρις, γένος φυτῶν.

Pesselage, ἀρ. ἀρχ. ἄχο. διαχύσιμα τοῦ κόπτειν χάσκας εἴτε ὄλας.

Pessimisme, ἀρ. δυσισμὸς, σύστημα τῶν πρεσβευόντων ὅτι τὰ πράγματα εὑρίσκονται εἰς τὴν χειροτέραν στάσιν.

Pessimiste, ἀρ. δυσίστης, ὁ πρεσβεύων ὅτι κτλ. ἴδ. ἀνωτ.

Pesson, ἢ Palisson, ἀρ. * ἱστιονυστὴρ, ἐργαλεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνοίγουσι καὶ τανύουσιν οἱ βυρσεῖς τὰ δέρματα

Pessonure, Ƨ. βυρσόκολλα, κόλλα ἐκ τῶν κοτκυλμάτιων τῶν δερμάτων.

Pestard, ἀρ. ἄχο. καταμηνιτὴς, κακὸς, ἐπὶ παιδίων τοῦ σχολείου.

Peste, Ƨ λοιμὸς, πανώλης, κ. πανοῦλα, ἢ θανατικόν. c'est une — λοιμὸς, διαφθορεύς. ἐπίρ. — de l'ignorant ἀναθεμα τὸν ἀμαθῆ, (καὶ θανασστικῶς) —! que cela est beau ! ὀλάβολε ποσὸν ὡραῖον εἶναι. la — vous ne m'y tenez pas ! διάβολε, δὲν μὲ κρατεῖς. παρ. dire la rage et la — de quelqu'un λέγω ὅτα τὸν σέρνει ἡ σκούπα κατὰ τινος.

Pester, οὐδ. οἰκ ὑβρίζω, ἀγανακτῶ. il a bien —é quand il a vu son rival τὸν ἔπιασε τὸ δαιμόνιον, ἐδαιμονίσθη ὅταν εἶδε τὸν ἀντίζηλόν του. — contre quelqu'un ἀγανακτῶ, ὀργίζομαι κατά τινος

Pesterie, Ƨ ἄχρ παραφορά.

Pestifère, ἐπ. λοιμώδης.

Pestiféré, ée, ἐπ. λοιμὸν, λοιμόβλητος, μεμολυσμένος, κ. πανουκλιασμένος, ἢ πανουκλιάσης § οἱ les —s ἀρ. πλ. il visitait les —s ἐπεσκέπτετο τοὺς μεμολυσμένους καὶ οἰκ. on le fuit comme un — τὸν ἀποφεύγουσιν ὡς ἂν τὴν πανούκλαν.

Pestilence, Ƨ λοιμὸς, μίασμα. Γρασ être assis dans la chaise de — ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν καθίζω.

Pestilent, te, ἐπ. λοιμικὸς, μεμολυσμένος, μιασματώδης.

Pestilentiel, lle, ἐπ. λοιμώδης.

Pestilentieux, euse, ἐπ. ἐν χρ ταῦ. des sentimens —x φρονήματα ὀλεθρια, φθορεπιὰ ἐπιθυμαντικός.

Pet, ἀρ. πορδὴ faire un —

κ. κλάνω. lâcher un — ἀφίνω πορδήν. § —s λαλαγκῆται ἡ σβύγκοι.

Péta, Θ. Λιτή, Θεὰ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν δεήσεων.

Pétalaire, ἀρ. εἶδος ὄρεως.

Pétale, ἀρ πέτη(α)λον, ἕκαστον τῶν μορίων τῶν συνιστώντων τὴν στεφάνην (corolle), ὅταν αὐτη εἶναι πολυπέτηλος. corolle dipétale, tripétalo, etc. στεφάνη διπέτηλος, τριπέτηλος, κτλ.

Pétalé, ée, ἐπ. πεταλωτὸς, ὁ ἔχων πέταλα, ἐπὶ ἀνθέων ἐχόντων στεφάνην (corolle).

Pétalisme, ἀρ. πεταλισμὸς, τρόπος ἐξορίας εἰς τὰς Συρακούσας, οἷον ὁ ἐξοστρακισμὸς εἰς τὰς Ἀθήνας.

Pétalitho, ἀρ. * πεταλολίθος, ὀρυκτὸν συγκείμενον ἐκ πετάλων λευκῶν, ῥοδοχρόων, καὶ εὑρισκόμενον εἰς τὸ μεταλλεῖον Οὐτὸ ἐν Σουηδίᾳ. § ἀρ. πλ. πεταλόλιθοι, εἶδος μίκας πεταλωτής.

Pétalocheire, ἀρ. πεταλόχειρ, γένος ἐντόμων ἐχόντων τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἐκπετάλους.

Pétaloïde, ἐπ. πεταλοειδὴς, ἔχων σχῆμα πετάλου, ἡ στεφάνης, ἐπὶ φύλλων ἀνθέων, ἢ ἄλλων μορίων τῶν φυτῶν. § καὶ ἐπὶ ὑποστάθμης τοῦ οὔρου; ὅταν εἶναι λεπιδοειδὴς, καὶ ψιλοειδής.

Pétalopède, ἀρ. πεταλοπόδιον, γένος φυτῶν περιέχον τὰ σισηρώδη εὐπατόρια, καὶ τὰ λιβανωτόφυλλα.

Pétalosomes, ἀρ. πλ. πεταλόσωμα, σύστημα ἰχθύων ὀστεωδῶν ἐχόντων τὸ σῶμα ἐπίμηκες καὶ λεπτὸν ὡς τὸ πέταλον.

Pétalosperme, ἀρ. πεταλόσπερμον, γένος φυτῶν.

Pétamonaires, Pétaménaires, ἀρ. πλ. πεταυρισταὶ, σχοινοβάται, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Pétarade, Θ. σιληπορδία, κ. τζιληπόρδημα, πολλαὶ ἀποπορδήσεις γινόμεναι ὁμοῦ μιᾶς. λέγεται ἐπὶ ἵππων καὶ ἄλλων ζώων. § σιληπορδία, ποιός τις ἦχος διὰ τῶν χειλέων γινόμενος πρὸς ἔνδειξιν περιῤῥονήτεως.

Pétarasse, Θ. πέλεκυς, χρήσιμος εἰς τὸ νὰ πατῇ τὸ ὕφασμα εἰς τὰς μεγάλας ῥαφάς.

Pétard, ἀρ. * ἐλέπυλον, ἡ ῥηξίπυλον, μηχανὴ πετασοειδὴς ὁμοία μὲ κῶνον τετμημένον καὶ χρήσιμος εἰς τὴν ῥῆξιν τῶν πυλῶν, τῶν φραγμῶν, κτλ. πόλεως πολιορκουμένης. § κρόταλον, εἶδος πυροτεχνήματος συντεθειμένου ἀπὸ χαρτίου, ἢ μεμβράνην διπλωμένην καὶ ἐσφιγμένην ἐντὸς τῶν πτυχῶν τῆς ὁποίας ὑπάρχει πυρῖτις.

Pétarder, ἐν. θυροκοπῶ διὰ τοῦ ῥηξιπύλου. ἴδ. Pétard.

Pétardier, ἀρ. * ῥηξιπυλοποιὸς, ἢ ῥηξίπυλος.

Pétase, ἀρ. πέτασος, εἶδος πίλου τῆς κεφαλῆς ἔχοντος πτερὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Pétasite, ἀρ. πετασίτης, γένος φυτῶν.

Pétaud, ἀρ. περιφρονητικῶς. ἐν χρ. la cour du roi — κυνεὼν, σύγχυσις, ἐπὶ ἀκαταστάτων καὶ πολυαρχουμένων οἰκιῶν, ἑταιριῶν, ἢ συνελεύσεων.

Pétaudière, Θ. χαῦρινθος, πυργοποιΐα, ἐπὶ οἰκίας, ἢ συνελεύσεως, ἢ ἑταιρίας ὅπου δὲν διατηρεῖται οὐδεμία τάξις καὶ ἕκαστος εἶναι κύριος νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλῃ, καὶ νὰ λέγῃ.

Pétaure, ἀρ. πεταυρον, εἶδος παιδιᾶς παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, ὁμοίας μὲ τὴν bascule.

Pétauriste, ἀρ. πεταυριστὴς, ὁ παίζων τὸ πέταυρον § πεταυριστὴς, γένος μαστορόρων τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Pétéchial, le, ἐπ. πεταχνώδης, ἐπὶ πυρετοῦ.

Pétéchies, Θ. πλ. πετάχνια, κηλίδες ὁμοιαι μὲ τοὺς ὀηγμοὺς τῶν ψυλλῶν

Pet-en-l'air, ἀρ. ἐρεστρὶς, ἔνδυμα γυναικεῖον κατοικίδιον, καλύπτον τὸ σῶμα μέχρι τῶν νεφρῶν.

Peter, οὐδ. πέρδω, κ. κλάνω. § κλάζω, ἐπὶ πυροβόλων τὰ ὁποῖα κάμνουσι πολὺν κρότον ὅταν ἀφίενται. un fusil, un pistolet a —ô dans la main à quelqu'un τὸ πυροβόλον, τὸ πιστόλιον ἐῤῥάγη, κ. ἔσπασε εἰς τὸ χέρι τινός. παρ. καὶ χυδ. un homme —e dans la main de quelqu'un ὁ δεῖνα ἄνθρωπος γελᾷ τινα, ἢ δὲν θὰ ἐκπληρώσῃ χρείας τυχούσης τὰς ὑποσχέσεις του. une lettre de change —e dans la main, a —é dans la main ἡ συναλλαγματικὴ ἔμεινεν ἀπλήρωτος.

Pétésie, Θ. πετάσιον, γένος φυτῶν.

Péteur, ἀρ. —euse, Θ. πόρδων, πορδαλέος, κ. πορδαλᾶς, κλανιάρης. παρ. on l'a chassé comme un — d'église τὸν ἐδίωξαν κακῶς ἔχοντα.

Pétillant, te, ἐπ. σιλπνὸς, σπινθηροβόλος.

Pétillement, ἀρ. σπινθηροβόλημα, ῥίψαλος, ὡς ἡ τοῦ ἅλατος, τοῦ νίτρου ἐπὶ τοῦ πυρός.

Pétiller, οὐδ. ῥιψαλῶ, σπινθηροβολῶ, σίζω, κ. ἐγάζω σπίθαις, ἢ τσυρτσυρίζω, (ἐπὶ πραγμάτων καιομένων ὡς τὸ ἅλας, νίτρον, τὸ ξύλον, κτλ). le vin —e ὁ οἶνος πιτυλίζει, κ. πιτσυλίζει (ὅταν ἐκχεόμενος τινάσσῃ μικρὰς ῥανίδας) des yeux —ent οἱ ὀφθαλμοὶ σπινθηροβολοῦσι, λάμπουσι. § σκιρτῶ, ζέω. κ βράζω, (ἐπὶ ἠθικῶν σροζόρων κινήσεων τῆς ψυχῆς). j'ai —é d'indignation βράζω ἀπὸ ἀγανάκτησιν. ses yeux—ent d'impatience οἱ ὀφθαλμοί του ἔσπαιρον, κ ἐσπαρτάριζαν ἀπὸ ἀνυπομονησίαν. le sang lui —odans les veines βράζει τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας του. une personne —e d'esprit ἔχει νοῦν σφριγῶντα. elle —e de faire quelque chose ὀργᾷ πρός τι.

Pétiolaire, ἐπ. (τὸ ι προφ. ὡς ε καὶ εἰς τὰς παραγώγους λέξεις). μισχώδης, ὁ φυόμενος ἐπὶ τοῦ μίσχου, ἢ ἀνήκων εἰς τὸν μίσχον.

Pétiole, ἀρ. μίσχος, κ. τὸ τζουνὶ, ἢ ἡ οὐρὰ τοῦ φύλλου, ὡς τὸ pédoncule τοῦ ἄνθους καὶ τοῦ καρποῦ — commun κοινὸς μίσχος, ὁ φέρων ὅλα τὰ φυλλίδια, ὅταν τὸ φύλλον σύγκειται ἐκ πολλῶν. — partiel ἢ propre ἰδιόμισχος, ἰδιαίτερος ἑκάστου φυλλιδίου μίσχος. —s secondaires οἱ δευτερεύοντες μίσχοι, οἱ διακλαδισμοὶ τοῦ κοινοῦ μίσχου ἑνὸς φύλλου συνθέτου.

Pétiolé, ée, ἐπ. ἐμμισχος. ἀντίκειται τῷ sessile.

Petit, te, ἐπ. βραχὺς, μικρός. un — homme ἀνθρωπάριον, ἀνθρωπίσκος. un — enfant παιδάριον. un — chien κυνίδιον. un — cheval ἱππάριον, κ. ἀλογάκι, (καὶ ἐν γένει διὰ τῶν ὑποκοριστικῶν), porter —s cheveux βραχυκομῶ, κ. ἔχω κοντὰ μαλλιά. un homme est — devant un autre ὁ ἄνθρωπος ἔσπει ἐνώπιον τοῦ ἄλλου, ταπεινοῦται. il est — devant un autre εἶναι μικρὸς ὡς πρὸς αὐτὸν, ἀμαυροῦται. le — peuple ὁ σύγκλυς ὄχλος, ὁ χύδην λαὸς, ὁ κοινὸς λαός. des gens de —te étoffe ἄνθρωποι μικροὶ, ποταποί le — monde οἱ κατωτέρας τάξεως ἄνθρωποι. porter le — collet φορῶ ὡς οἱ ἱερωμένοι. παρ. à — mercier, — panier κατὰ τὸ πάπλωμα πρέπει νὰ ἐξαπλώνῃ τις τὰ ποδάρια του. la —te pointe du jour τὸ λυκόφως, κ. γλυκοχάραγμα § ὀλίγοι. une —e quantité de gens ὀλίγοι ἄνθρωποι. une —te somme d'argent ὀλίγα χρήματα. — vent ὀλίγος ἄνεμος. — jeu ἐλαφρὸν παιγνίδιον. marcher à — bruit περιπατῶ ἀγάλια. à —tes journées κάμνω μικρὸν ὁρόμον. aller au —pas βαδίζω σχολαίως, κ. ἀργά. brûler à — feu καίω μὲ σιγανὴν φωτιάν. faire ses affaires à — bruit κάμνω ταῖς δουλιαῖς μου ἤσυχα. § — fils, — gris, etc. ἴδ. ἐν οἰκείῳ τόπῳ κατωτέρω. § οὐσ. le —, ἀρ. du — au grand ἐκ τοῦ ἐλάσσονος πρὸς τὸ μεῖζον, κ. ἀπὸ τὸ ὀλίγον εἰς τὸ πολύ. en fait de machines il y a grande différence du — au grand εἰς τὰ περὶ μηχανῶν εἶναι πολλὴ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ μείζονος καὶ ἐλάσσονος. il ne faut pas argumenter du — au grand δὲν πρέπει νὰ συμπεραίνωμεν ἐκ τοῦ ἐλάσσονος περὶ τοῦ μείζονος. en comparant les choses du — au grand συγκρινομένων τῶν πραγμάτων κατὰ τὸ πλέον ἢ ἔλαττον. les —s οἱ μικροὶ (τῶν ἀνθρώπων ὑπλ.). en — ἐν μικρῷ. peindre en — μικρογραφῶ. réussir

en — ἐπιτυγχάνω εἰς τὰ μικρὰ, ἐπὶ τῶν μικρῶν. — à — κατὰ μικρὸν, κατ' ὀλίγον ὀλίγον. — à — l'oiseau fait son nid φασούλι μὲ φασούλι γεμίζει τὸ σακκούλι. § τὸ νεογνὸν, τὸ μικρὸν, (ἐπὶ ζώων). le — d'une lionne ὁ σκύμνος le —d'une chatte γαλιδεὺς, κατουδάκι. les —s (τῶν πτηνῶν), νεοσσοί.

Petit-aurore, ἀρ. ταὐτὸν τῷ bleu ἀγαρικὸν. ταὐτὸν τῷ limacé.

Petit-barrage, ἀρ. ὀθόνη κλαδωτή.

Petit-bijou blanc de lait, ἀρ. ἀγαρικὸν γαλακτῶδες, εὑρισκόμενον περὶ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων.

Petit-blanc, ἀρ. νόμισμα παλαιὸν τῆς Γαλλίας.

Petit-canon, ἀρ. χαρακτῆρες (τυπογραφικοὶ) δευτέρας τάξεως.

Petit-château de Senar, ἀρ. ἀγαρικὸν καστανόχρουν ἄνωθεν, καὶ λευκὸν κάτωθεν.

Petite-guerre, Ϛ. ἀκροβολισμὸς, κατασκοπὴ, ἔξοδος ἀποσπασμάτων τινῶν γινομένη ἐπὶ σκοπῷ κατασκοπεύσεως τῶν ἐχθρῶν, ἐνοχλήσεως, καὶ λαφυραγωγήσεως.

Petitement, ἐπίρ. μικρῶς. vivre —ζῶ πενιχρῶς. être logé — κατοικῶ εἰς μικρὰν οἰκίαν. il a du bien — ἔχει μικρὰν περιουσίαν. il vit — ἀποζῇ.

Petite-oie, Ϛ. χηνίδιον.

Petite olonne, Ϛ. καραβοπάνι.

Petite-operculée aquatique, Ϛ. κογχύλη ποταμία.

Petitesse, Ϛ. μικρότης. § πενιχρότης, ὀλιγότης. § χαμέρπεια. — d'ame μικροψυχία. — de cœur εὐτέλεια, ἐξευτελισμὸς, ποταπότης. — d'esprit μικρόνοια, κ. κακοκεφαλιά. il y a de la — à cela εἶναι μικρολογία. c'est un homme plein de —s ἄνθρωπος μικρολόγος. § λῆρος

Petite-vérole, Ϛ. φλογία, κ. εὐλογιά.

Petit-fils, ἀρ. ἔγγονος. —te-fille ἐγγόνη.

Petit-gris, ἀρ. σκίουρος ὁ φαιὸς, βαρβαροτουρ. σιντζάπι, μαστοφόρον εὑρισκόμενον εἰς τὰ βόρεια μέρη καὶ τῶν δύο ἠπείρων. § τὸ δέρμα τοῦ ζώου τούτου χρήσιμον εἰς σιτυροποιΐαν, (κ. γουναρικόν).

Petitie, ἀρ. Ϛάμνος τοῦ ἁγίου Δομίγγου.

Pétition, Ϛ. αἴτησις, ἀναφορά. faire droit à une — ἐνεργῶ τὴν ἀναφοράν. § — de principe λῆψις τοῦ ἐν ἀρχῇ, ὅταν λέγῃ τις ὡς ἀπόδειξιν τὸ ζητούμενον.

Pétitionnaire, ἀρ. ὁ ἀναφερόμενος.

Pétitissime, ἐπ. μίκριστος, μικρότατος.

Petit-lait, ἀρ. ὀρρὸς, κ. τζίρος.

Petit-maître, ἴδ. maître

Petit-métier, ἀρ. πλακούντιονΐ, εἶδος ζυμαρικοῦ.

Petit-neveu, ἀρ. ἀνεψιάδης, μικρὸς ἀνεψιός. —te nièce ἀνεψιαδῆ, μικρὰ ἀνεψιά.

Pétitoire, ἐπ. ἐν χρ. action —, νομ. ἡ περὶ κυριότητος ἀγωγή. § σύσ. —, ἀρ. ἡ περὶ κυριότητος αἴτησις. demande au —, demandeur au — ὁ περὶ κυριότητος ἐνάγων. il a gagné son procès au — ἐκέρδησε τὴν δίκην του ὡς πρὸς τὴν κυριότητα.

Petit pied, ἀρ. ὀστοῦν ὠοειδὲς καὶ σπογγῶδες τῆς ὁπλῆς τοῦ ἵππου.

Petit qué, ἀρ. τελεία καὶ ὑποστιγμή.

Petit romain, ἀρ. μικρὸς ῥωμαϊκὸς. (χαρακτὴρ τυπογραφικός)

Petit-texte, ἀρ. χαρακτὴρ μικροκειμένου, παρὰ τοῖς τυπογράφοις.

Petit-venise, ἀρ. ὀθόνη κλαδωτὴ (τῆς Νορμανδίας).

Petivere, Ϛ. *πετιβερία, γένος φυτῶν τῶν Ἀντιλλῶν καὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Pétoffe, Ϛ. φλυαρία, μωρολογία.

Pétola, ἀρ. φυτὸν σικυοειδὲς τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Pétole, Ϛ. ὄρις ὁ Ἀρριανός.

Peton, ἀρ. ποδίσκος, κ. ποδαράκι (ἐπὶ παιδίων).

Pétoncle, Ϛ. χήμη, κ. ἀχηβάδα, ὄστρακον.

Pétorite, ἀρ. τετράτροχον, (ἅμαξα φορτηγὸς μὲ τέτταρας τροχούς).

Pétreau, ἡ drageon, ἀρ. παραρυᾶς, κ. κολορρίζι.

Pétré, ée, ἡ Pétreux, euse, ἐπ. ἐν χρ. os —x καὶ apophyse —ée ἡ πυραμιδοειδὴς ἀπόφυσις, ἥτις ἐκφύεται ἀπὸ τὸ ἐγκεφαλικὸν μέτωπον (face) τοῦ προμετωπίου ὀστοῦ.

Pétrée, ἐπ. ἐν χρ. Arabie — Πετραία Ἀραβία. § οὐσ. —, Ϛ. πετραῖος Ϛάμνος, φυτόν τι.

Pétrel, ἀρ. Ϛαλασσοβάτης (procellaria), γένος πτηνῶν ὀνομαζομένων οὕτω διότι περιπατοῦσιν ἐπὶ τῆς Ϛαλάσσης ὡς ὁ ἅγιος Πέτρος ἐπὶ Ϛαύματος.

Pétreux, ἴδ. Petrée. § πετρώδης, ἐπὶ τοῦ ὀστοῦ τῶν μηνίγγων.

Pétricherie, Ϛ. ἁλιευτικὴ παρασκευὴ, (διὰ τὴν ἄγραν τοῦ ἀντακκαίου).

Pétricole, Ϛ. ἀφροδίτη πετραία, γένος ὀστράκων.

Pétrifiant, te, ἐπ. ἀπολιθωτικός.

Pétrification, Ϛ. ἀπολίθωσις. § ἀπολίθωμα.

Pétrifier, ἐν. ἀπολιθῶ —ό, ée, μετ. bois —é λιθόξυλον. μεταφ. il est resté —é ἔμεινε νεκρὸς, κ. σὰν πέτρα, (τουτέστι ἐξεπλάγη). cette nouvelle m'a —é τὸ νέον τοῦτο μὲ κατεπεράνωσε, μὲ κατελύπησε.

Pétrin, ἀρ. κάρδοπος, μάκτρα, κ. ζυμωταρια, σκάφη ὅπου ζυμώνουσι ψωμί.

Pétrir, ἐν. μάσσω, κ. ζυμόνω (ψωμί) — sur levain πάνω μαγιάν. § συμπιλῶ, συμπατῶ (τὰς παχείας γαίας μὲ ἄργιλον διὰ νὰ γίνωσι στερεώτεραι). § —i, ie, μετ. μεταφ. un homme —i de bonté, ἢ —i d'orgueil καλοῦ φυράματος ἄνθρωπος, ἢ ὑπερηφάνου φυράματος. elle est —ie de grâces εἶναι χαριτόβρυτος, περφυρμένη μὲ χάριτας. —ie de beauté συμπεφυρμένη μὲ κάλλος. nous sommes —is de contradictions γέμομεν ἀπὸ ἀντιφάσεις. παρ. c'est un homme tout —i de salpêtre εἶναι φωτιά, ἢ κ. παρωτί, (τουτέστι ὀργίλος, ὀξύθυμος).

Pétrissage, ἀρ. φύρασις, κ. ζύμωμα.

Pétrisseur, ἀρ. μάκτης, κ. ζυμωτάρης.

Pétrobion, ἀρ. πετρόβιον, Ϛάμνος τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

Pétrobrusiens, ἀρ. πλ. Πετροβρουσιοι, ἀρκτικοὶ χριστιανοὶ τοῦ 12 αἰῶνος, ἀρνούμενοι τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Κυριακὴν Θυσίαν, καὶ πρεσβεύοντες ὅτι πρέπει νὰ καταστραφῇ ὁ σταυρὸς, ὡς ἀναμιμνήσκων τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ.

Pétrocale, Ϛ. πετροκαλλὶς, γένος φυτῶν

Pétroglosses, ἡ langues pétrifiées, τὸ. Glossopètres.

Pétro-Joannites, ἀρ. πλ. Πετροϊωαννισταὶ, αἱρετικοὶ τοῦ 12 αἰῶνος δοξάζοντες ὅτι οὐδεμία χάρις γίνεται διὰ τοῦ βαπτίσματος, καὶ ἐπὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔζη ὅταν ἐβάπτισεν τὴν πλευράν του

Pétro-kotsipho, ἀρ. πετροκότσιφος, πτηνὸν τῆς Χίου.

Pétrole, ἀρ. τὸ Bitume, πετρέλαιον.

Pétromarule, Ϛ. πετροθρίδαξ, γένος φυτῶν.

Pétromyzon, ἀρ. πετρόμυζον, γένος ἰχθύων.

Pétrono, ἀρ. νόμισμα μικρὸν τῆς Βονωνίας.

Pétrophile, Ϛ. πετρόφιλον, γένος φυτῶν.

Pétro-salpingo-pharyngien, ἀρ. πετροσαλπιγγοφαρυγγῶδες, σαρκῶδες δέσμα (faisceau) ἐκτεινόμενον ἀπὸ τοῦ σφηνοειδοῦς τῆς ἀπόφυσεως καὶ τῆς ἀντλίας τοῦ Εὐσταθίου μέχρι τοῦ ἀνωτέρου μέρους τοῦ φάρυγγος.

Pétro salpingo-staphylin, ἀρ. πετροσαλπιγγοσταφυλίτης, μῦς περισταφυλίτης ἐσωτερικός.

Pétrosilex, ἀρ. πετροπυρίτης, οὐσίαι λιθώδεις ὁμοιάζουσαι μὲ τὸν πυρίτην, εὑρισκόμεναι εἰς μιγάδας ὄγκους, καὶ διαφέρουσαι κατὰ τοῦτο τοῦ πυρίτου ὅτι ἀποτελεῖ μικρὰ καὶ διεσπαρμένα μόρια εἰς τὰς κοιλίας ἢ εἰς τὰς ἄμμους.

Pétro-siliceux, euse, ἐπ. πετροπυριτώδης.

Pétro-staphylin, ἀρ. πετροσταφυλίτης, μῦς περισταφυλίτης ἐσωτερικὸς ἀνώτερος

Petto, ἡ in Petto, ἐκ τοῦ Ἰταλ. ἐν δομύχῳ, μυστικῶς.

Pétulamment, ἐπίρ. προπετῶς.

Pétulance, Ϛ. προπέτεια, τὸ ἐν-

ρέμητον, τὸ ἀσιδίνητον (κ. ἡ σερπετιά.)
Pétulant, te, ἐπ. προπετὴς, ἀνηρέμητος, ἀσιδίνητος, κ. σερπετός.
Petun, ἀρ. ἀρχ. καπνός.
Petuner, οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. πέρνω ταβάκον.
Pétunie, Ϟ. καπνὸς, γένος φυτῶν τῆς Βρασιλίας.
Petut, ἀρ. δίκτυον (ἐν χρήτει εἰς τὰς μεσημβρινὰς Ϟαλάσσας τῆς Γαλλίας).
Peu, ἐπίῤ. ὀλίγον· μετὰ ἐπιθέτου ἡ ῥήματος σημαίνει τὸ ὄχι τόσον. εἶον des amitiés tièdes et — durables φιλίαι ἀδύνατοι καὶ ὄχι πολλὰ διαρκεῖς. le sol est — profond ἡ γῆ δὲν εἶναι τόσον βαθεῖα. il faut — croire δὲν πρέπει τόσον πολλὰ νὰ πιστεύωμεν. si — τόσον ὀλίγον. avec si — d'ordre et de précision μὲ τόσην μικρὰν ταξιν καὶ ἀκρίβειαν. — de monde a su mon arrivée ὀλίγοι ἔμαθον τὴν ϑριξίν μου. — de personnes savent ὀλίγοι ἐξεύρουσι. c'est — d'être clair, il faut κτλ. δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναί τις σαφὴς, πρέπει κτλ. c'est — pour lui d'avoir vaincu δὲν ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν ὅτι ἐνίκησε. c'est — de chose que cela εἶναι μικρὸν τοῦτο, ἀσήμαντον. c'est — de chose que cet homme là εἶναι μηδὲν ὁ ἄνθρωπος οὗτος. c'est — de chose que de nous εἴμεθα μικροὶ οἱ ἄνθρωποι en — de mots ἐν ὀλίγοις, ὀλίγων λέξεων, κ. εἰς ὀλίγα λόγια. dans — de temps ἐντὸς ὀλίγου. — s'en est fallu qu'il ne se soit tué παρ' ὀλίγον νὰ φονευθῇ, ὀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῇ. de — de conséquence μικροῦ λόγου ἄξιον. — de chose arrête encore ὀλίγον ἐλλείπει. cela tient à — de chose ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς ἵσταται, ἀπὸ λεπτοῦ μίτου κρέμαται. il met — de chose, il met — pour son compte, il met — dans le commerce de la vie πολλὰ ὀλίγον χρησιμεύει, ὀλίγον συντελεῖ, συνεισφέρει μικρὰ πράγματα εἰς τὸν βίον. παρ. à grands seigneurs — de paroles πρὸς τοὺς μεγάλους ὀλίγα λόγια. paix et — ὀλίγα πράγματα καὶ ἡσυχία· (γνωμικὸν ἀντὶ τοῦ ὅτι εἶναι προτιμώτερα τὰ ὀλίγα ἡσυχα, παρὰ τὰ πολλὰ μὲ ταραχὰς καὶ ἀνησυχίαν). — et bon ὀλίγα καὶ καλά. — ou prou, ni — ni prou ὀλίγα ἢ πολλὰ, μήτε πολλὰ μήτε ὀλίγα. il a encore de la fièvre, mais si — que rien ἔχει πυρετὸν εἰσέτι, ἀλλὰ μικρὰ πράγματα. — ou point σχεδὸν τίποτε. ni — ni point οὐδόλως. il n'a d'esprit ni — ni point δὲν ἔχει δὶ ὅλου πνεῦμα § οὐσ. —, ἀρ. le — de bien que j'ai τὰ ὀλίγα τὰ ὁποῖα ἔχω. son — de mérite ἡ μικρά του ἀξία. le — de commerce que l'on faisait τὸ μικρὸν ἐμπόριον τὸ ὁποῖον κτλ. le — de femmes que j'ai vues αἱ ὀλίγαι γυναῖκες τὰς ὁποίας εἶδον. —à — κατ' ὀλίγον ὀλίγον, κατὰ μικρόν. dans — ὅσον οὔπω, ἐντὸς ὀλίγου. à — près, à — de chose près μικροῦ δεῖν, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν. pour — que vous lui parliez, il y consentira μικρὸν, ἢ ὀλίγον νὰ τὸν ὁμιλήσῃς, ϑέλει συναινέσει. pour — que vous en preniez soin ὀλίγον νὰ φροντίσητε, ἢ ὀλίγον ἐὰν κτλ. se contenter de —, vivre de — ἀρκοῦμαι εἰς ὀλίγα, ζῶ μὲ ὀλίγα. un homme de — μικρὸς, εὐτελὴς, ποταπὸς ἄνθρωπος. excusez du — (εἰρωνικῶς) ὀλίγον εἶναι. si —, aussi —, trop —. vous en donnerez si — qu'il vous plaira ϑέλετε δώσει ὅσον ὀλίγον ϑελήσητε. il a trop — d'intérêt à cela pour s'en mêler ἔχει τόσον ὀλίγον συμφέρον εἰς αὐτὸ, ὥστε δὲν ϑὰ λάβῃ μέρος. vous y serez aussi —, si —, tant et si — que vous voudrez ὅσον ὀλίγον ϑέλετε. un —, tant soit —. attendez un — περιμείνατε μικρὸν, ὀλίγον. mettez-en tant soit — βάλε ἀπὸ αὐτὸ μικρὸν ὅσον, ἢ ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν εἶναι. (μετὰ διαφόρων ἐπιθέτων τὸ un — καὶ tant soit — μεταφέρεται διὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως). un — aigre ὑποξυς, κ. ξυνούτσικος. un — noir ὑπόμελας, κ. μαυρειδερὸς. un — blanc ὑπόλευκος, κ. ἀσπρούτζικος.
Peucédane, ἀρ. πευκεδανὸν, γένος φυτῶν πετατωδῶν.
Pougne, Ϟ. ἁλιεια παρὰ τὰς ἀκτάς.
Peuille, Ϟ. τόμοι, τεμάχια νομισμάτων κεκομμένων (τὰ ὁποῖα εἶναι χρήσιμα εἰς τὰς δοκιμασίας).
Peume, ἀρ. *πεῦμον, γένος φυτῶν τῆς Χίνης.
Peuplade, Ϟ. λαὸς, ϱῦλον, φυλή. § γόνος, ἔϑ. Alvin.
Peuple, ἀρ. λαὸς, ἔϑνος. § δῆμος, λαός. c'est le — qui nomme aux magistratures ὁ λαὸς χειροτονεῖ τὰς ἀρχάς. § ὁ ὄχλος, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆϑος, ὁ κοινὸς λαὸς, οἱ χυδαῖοι (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν εὐγενῶν καὶ τοῦ κλήρου). il y a du — dans toutes les classes ὑπάρχουσι κοινοὶ ἄνθρωποι εἰς ὅλας τὰς τάξεις. § ἐπ. κοινὸς, χυδαῖος. cette femme a l'air — ἡ γυνὴ αὕτη ἔχει ἦϑος κοινὸν, χυδαῖον. § γόνος, τὰ μικρὰ ψαράκια, τὰ ὁποῖα ῥίπτει τις εἰς λίμνην διὰ νὰ τὴν γονιμοποιήσῃ. § ἐκφύσεις, παραφυάδες (τῶν δένδρων ἢ βολβωδῶν φυτῶν).
Peuplement, ἀρ. πληϑυσμός.
Peupler, ἐν. κατοικίζω, συνοικίζω, πολίζω, πληϑύνω. — un étang γονιμοποιῶ τὴν λίμνην, ἰχθυάζω, βάλλω ἰχθῦς. — un colombier βάλλω περιστερὰς εἰς τὸν περιστερῶνα. — un bois κάμνω δενδροφυτείαν. — — une vigne φυτεύω κλήματα, καὶ ἐν γένει κάμνω φυτείας νέας. § οὐδ. πολλαπλασιάζομαι, πληϑύνομαι, κ. γεννοβολῶ. § se —, αὐτ. συνοικίζομαι, κατοικίζομαι.
Peuplé, ée, μετ. un pays très —é πολυάνϑρωπος χώρα. ville bien —ée πόλις μυριάνδρος.
Peuplerage, ἀρ. ἄχρ. αἰγειρὼν, στοιχὰς αἰγείρων.
Peuplier, ἀρ. αἴγειρος, λεύκη, βαρβαρος. καβάκι.
Peuplière, Ϟ. αἰγειρίτης, εἶδος μύκητος.
Peur, Ϟ. φόβος. avoir — φοβοῦμαι. faire — φοβῶ, κ. φοβίζω. trembler de — τρέμω ἀπὸ φόβον. la — de la mort ὁ τρόμος τοῦ ϑανάτου. sans — ἄφοβος, ἄτρομος. παρ. un homme a — de son ombre φοβεῖται καὶ τὴν σκιάν του. je lui en ferai la — ϑέλω τὸν τρομάξει, τὸν ξιπάσει (ψευδῶς ϑηλ.). je lui ferai la moitié de la — ϑέλω δείξει ὁ τι δὲν τὸν φοβοῦμαι. παρ. n'aille au bois qui a — des feuilles ἂς μὴ κινδυνεύῃ ὅστις φοβεῖται. être laid à faire — εἶμαι δεινῶς, κ. φοβερῶς ἄσχημος. je n'aimerais pourtant guère à faire — δὲν ἤϑελα ὅμως νὰ εἶμαι ἔκτρωμα. une femme est mise à faire — ἡ γυνὴ εἶναι ἀλλοκότως ἐνδεδυμένη, εἶναι ἔκτρωμα. j'ai — qu'il ne réussisse pas ὑποπτεύω μήπως δὲν ἐπιτύχῃ. j'ai — de vous incommoder δὲν ϑέλω νὰ, ἢ φοβοῦμαι μήπως σὲ ἐνοχλήσω. de — de, ἢ que μήπως, διὰ νὰ μή. fermez la porte de — qu'il ne sorte κλεῖσε τὴν ϑύραν διὰ νὰ μὴ ἐξέλϑῃ. de — de vous déplaire διὰ νὰ μή σὲ δυσαρεστήσῃ. de — des voleurs φόβῳ τῶν κλεπτῶν, ἢ φοβούμενος τοὺς κλέπτας.
Peureux, euse, ἐπ. δειλὸς, ψοφοδεὴς, κ. φοβιτζιάρης.
Peut-être, ἐπίῤ. ἴσως — ne savez-vous pas ἴσως δὲν ἠξεύρεις. — qu'il viendra, ἢ — viendra-t-il ἴσως ἔλϑει.
Pexisperme, ἀρ. *πεξίσπερμον, φυτὸν Ϟαλάσσιον εὑρισκόμενον κυρίως εἰς τὰ Σικελικὰ παράλια.
Peyrousie, Ϟ. κάλαϊς, γένος φυτῶν.
Pezize, Ϟ. *πιζίτης, γένος μυκήτων.
Phaca, ἀρ. φακὴ, γένος φυτῶν.
Phacélie, Ϟ. φακήλιον, γένος φυτῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς.
Phacite, Ϟ φακίτης, εἶδος λίθων.
Phacoïde, ἐπ. φακοειδής.
Phacotes, ἀρ. πλ. φακωτὸς, εἶδος χειρουργικοῦ ἐργαλείου παρὰ τῷ Γαληνῷ.
Phœcasie, Ϟ. φαικὰς, εἶδος ὑπεδήματος τῶν ἀρχαίων.

Phaéton, ἀρ. ὁ Φαέθων. § φαέθων, εἶδος μικρᾶς ἀμάξης. § φαέθων, ἀστερισμός. § — ἡ Paille en queue φαέθων, γένος πτηνῶν νηκτῶν.
Phaëtontiades, Ϛ. πλ. Φαεθωνιάδες, ἀδελφαὶ τοῦ Φαέθοντος.
Phaëtuse, Ϛ. φαέθουσα, γένος φυτῶν.
Phagédénique, ἐπ. φαγεδαινικός.
Phagédiane, ἀρ. ἀχρ. φαγέδαινα.
Phagésies, Ϛ. πλ. φαγήσια, ἑορτὴ τοῦ Βάκχου.
Phaie, Ϛ. φαιὰ (ἡ), γένος φυτῶν τῆς Κίνας.
Phaiosnée, Ϛ. *φαιόπορον, πλοῖον χρήσιμον εἰς τὴν διὰ θαλάσσης περιοδίαν τῶν μεγάλων τῆς Ἰαπωνίας.
Phalacrose, Ϛ. φαλάκρωσις.
Phalange, Ϛ. φάλαγξ, σῶμα στρατιωτικόν. § φάλαγξ, τὰ κόκκαλα τῶν δακτύλων.
Phalanger, ἀρ. φαλάγγιον, γένος μαστοφόρων. § φαλάγγιον, γένος φυτῶν.
Phalanges, Ϛ. πλ. φάλαγγες, αἱ φαρμακεραὶ ἀράχναι.
Phalangette, Ϛ. φαλάγγιον, τὰ πρὸς τοὺς ὄνυχας ὀστᾶ τῶν δακτύλων.
Phalangiens, ἀρ. πλ. φαλάγγια, φυλὴ ζώων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὁλετήρων.
Phalangine, Ϛ. ταὐτὸν τῷ Phalangette τὸ μέσον φαλάγγιον (τοῦ δακτύλου).
Phalangiste, ἀρ. φαλαγγίτης, ἔντομον κολεόπτερον. § φαλαγγίτης, στρατιώτης τῆς φάλαγγος.
Phalangose, Ϛ. φαλάγγωσις, εἶδος τριχιάσεως τῶν βλεφάρων. § φαλάγγωσις, ἡ ἔκχυσις τοῦ ἄνω βλεφάρου.
Phalarique, Ϛ. φαλαρικὸν, λόγχη πεπυρακτωμένη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Phalaris, ἀρ. φάλαρις, φυτόν.
Phalarope, ἀρ. φαλαρόπους, γένος πτηνῶν μακροσκελῶν.
Phalène, Ϛ. βόμβυξ, γένος ἐντόμων. — du jujubier βόμβυξ ὁ ζιζυφίτης. — disparate αἰσωπίς.
Phalénites, ἀρ. πλ. φαλαινίται, φυλὴ ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
Phalérie, Ϛ. φαληρὶς, γένος ἐντόμων.
Phaleuque, ἡ Phaleuce, ἐπ. φαλλικὸς, στοῖχος τῶν ἀρχαίων.
Phalliques, ἐπ. φαλλικὰ, ἑορτὴ τῶν Ἀθηνῶν.
Phalloïdes, Ϛ. πλ. φαλλοειδεῖς (σταλακτίται).
Phallophores, ἀρ. πλ. φαλλοφόροι, ἱερεῖς τοῦ Βάκχου.
Phallus, ἀρ. φαλλός.
Phallusie, Ϛ. φαλλήσιον, γένος φυτῶν.
Phaloé, ἀρ. *φαλόη, γένος φυτῶν τοῦ Μεξικοῦ.
Phanère, ἀρ. *φανήριον, θάμνος ἐρπητικὸς τῆς Κοχεγχίνης.
Phanérogame, ἐπ. φανερόγαμος, ἐπὶ φυτῶν, τῶν ὁποίων τὰ γεννητικὰ μόρια φαίνονται.
Phantascope, ἀρ. φαντασματοκόπος, εἶδος μαγικοῦ λύχνου.
Phantase, ἀρ. φάνταρος, θεὸς τῆς μυθολογίας.
Phantasiastes, ἀρ. πλ. φαντασιασταὶ, αἱρετικοὶ χριστιανοί.
Phantasmagorie, Ϛ. *φαντασμήγυρις, εἶδος μαγικοῦ λύχνου.
Phantasmascope, ἀρ. φαντασμασκόπιον, μηχανὴ παριστῶσα φάντασμά τι.
Phantasme, ἀρ. φάντασμα, ἡ φαντασιοκοπία.
Phantis, ἀρ. *φάντις, δένδρον τῆς Ταπροβάνης.
Pharame, ἀρ. *φάραμος, γένος ὀστράκων.
Pharaon, ἀρ. φαραὼν, εἶδος χαρτοπαιγνίου.
Pharaone, Ϛ. φαραώνιον, ὄστρακον.
Phare, ἀρ. φάρος. § —, ἡ Pharelle Ϛ. φάρος, γένος φυτῶν.
Pharier, ἀρ. περιστερὰ ἡ εὔλαλος.
Pharillon, ἀρ. λαμπτὴρ (διὰ τὴν ἀλιείαν).
Pharisaïque, ἐπ. φαρισαϊκός.
Pharisaïsme, ἀρ. φαρισαϊσμὸς, ὑπόκρισις.
Pharisien, ἀρ. φαρισαῖος. § ὑποκριτής.
Pharmac, ἀρ. φάρμακον, δένδρον τῆς Ἀμβοίνης, ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται ποτόν τι.
Pharmaceute, ἀρ. φαρμακευτὴς, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ φαρμακοποιός.
Pharmaceutique, ἐπ. φαρμακευτικός. § οὐσ. —, Ϛ. ἡ φαρμακευτικὴ (τέχνη).
Pharmacie, Ϛ. φαρμακοποιία. § φαρμακοπωλεῖον, ἡ φαρμακοποιεῖον.
Pharmacien, ἀρ. φαρμακοποιός.
Pharmacite, Ϛ. φαρμακίτης, ξύλον ἀσφαλτῶδες.
Pharmacochymie, Ϛ. φαρμακοχημία.
Pharmacolithe, Ϛ. φαρμακόλιθος.
Pharmacologie, Ϛ. φαρμακολογία.
Pharmacologique, ἐπ. φαρμακολογικός.
Pharmacope, ἴδ. Pharmacien.
Pharmacopée, Ϛ. φαρμακοποιία, πραγματεία περὶ φαρμάκων.
Pharmacopole, ἀρ. φαρμακοπώλης.
Pharmacoposie, Ϛ. φαρμακοποσία.
Pharmacotrite, ἀρ. φαρμακοτρίβης
Pharmaque, ἀρ. φαρμακὸς, ἱερεὺς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὅστις ἤγνιζε τοὺς πατραλοίας.
Pharnace, ἀρ. γένος φυτῶν.
Pharsale, Ϛ. φαρσαλὶς, ποίημα τοῦ Λευκανοῦ.
Pharyngé, ée, Pharyngien, nne, ἐπ. φαρυγγώδης.
Pharyngo-glossien, ἐπ. φαρυγγογλωσσῶδες (νεῦρον).
Pharyngographie, Ϛ. φαρυγγογραφία.
Pharyngologie, Ϛ. φαρυγγολογία.
Pharyngo-palatin, ἐπ. φαρυγγοϋπερωϊκὸς (μῦς).
Pharyngo-staphylin, ἐπ. φαρυγγοσταφυλίτης.
Pharyngotome, ἀρ. φαρυγγοτόμον, ἐργαλεῖον χειρουργικόν.
Pharyngotomie, Ϛ. φαρυγγοτομία.
Pharynx, ἀρ. φάρυγξ.
Phascochœre, ἀρ. φακελόχοιρος, εἶδος ζώου.
Phascolome, ἀρ. φακελόμυς, εἶδος μαστοφόρου.
Phase, Ϛ. φάσις.
Phaséole, Ϛ. φασήολος, εἶδος φασουλίου.
Phaséoloïdes, ἀρ. πλ. φασηλοειδῆ.
Phasianelle, Ϛ. φασιανίσκος, γένος ὀστράκων.
Phasie, Ϛ. *φάσιον, γένος ἐντόμων.
Phasme, ἀρ. φάσμα, γένος ἐντόμων.
Phasque, ἀρ. φασκὰς, γένος φυτῶν κρυπτογάμων ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρυωδῶν.
Phatagin, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Pangolin à longue queue.
Phat-thu, ἀρ. εἶδος λεμουρίας παρὰ τοῖς Σίναις.
Phaxanta, ἀρ. ἴδ. Varec.
Phé, ἀρ. ζῶον μικρὸν τῆς Σιβηρίας.
Phébalion, ἀρ. *φοιβάλιον, γένος φυτῶν.
Phébus, ἀρ. (προφ. τὸ s) φοῖβος. § parler —, employer le —, donner dans le — ὁμιλῶ γριφώδης ἢ γρίφους, περιπίπτω εἰς τὸ παραθυρτον. tout son style est un — perpétuel τὸ ὕφος του εἶναι ἐλεν περιενηνοημένον.
Phellandre, ἀρ. φέλλανδρος, γένος φυτῶν πετασωδῶν.
Phellodrys, ἀρ. φελλόδρυς, εἶδος δρυὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Phelloplastique, Ϛ. φελλοπλαστικὴ, τέχνη μιμουμένη διὰ φελλοῦ καὶ σχηματίζουσα ἀνάγλυφα.
Phélypée, Ϛ. *φελυπαία, γένος ζώων ὀροβαγχοειδῶν.
Phène, Ϛ. φαῖνος, γένος πτηνῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱεράκων (accipitres).
Phengite, ἀρ. φεγγίτης, εἶδος λίθου παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Phénicites, Ϛ. πλ. φοινικίται, εἶδος ἐκ τῶν Ἰουδαϊκῶν λίθων.
Phénicoptère, ἡ Flammant, ἀρ. φοινικόπτερος, γένος πτηνῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν μακροσκελῶν, καὶ ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μακροστόμων.
Phénigme, ἀρ. φοινιγμὸς, ἐκτρισις διὰ τοῦ ὁπλίου φοινίσσεται ἡ ἐπιδερμίς.
Phénix, ἀρ. φοίνιξ, πτηνὸν μυθολογικόν. μεταφ. un homme est le — des orateurs, des poètes εἶναι ὁ φοίνιξ τῶν ποιητῶν, ἐπὶ τῶ

ἔκρον ἄωτον. § φοίνιξ, ἀστερισμὸς τοῦ νοτείου ἡμισφαιρίου.

Phénomène, ἀρ. φαινόμενον. c'est un — de vous voir ici εἶναι θαῦμα τὸ νὰ εἶσαι ἐδῶ.

Phérécratien, ἐπ. φερεκράτειος ποίησις.

Phérephaties, Ϡ. πλ. φερεφάσια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τῆς Περσεφόνης εἰς τὴν Κύζικον.

Phéruse, Ϡ. φέρουσα, γένος σκωλήκων λεγομένων ἄλλως pennaire. § φέρουσα, γένος πολυποδῶν.

Phialithe, Ϡ. φιάλιθος, λιθώδεις τινὲς οὐσίαι ἔχουσαι σχῆμα ληκύθου ἢ φιάλης.

Phibalure, Ϡ. γένος πτηνῶν θασσοβίων καὶ περικαλλῶν.

Phidities, Ϡ. πλ. φιδίτια, τὰ συσσίτια.

Philadelphe, ἀρ. φιλάδελφος.

Philandre, ἢ Philander, ἀρ. φίλανδρος, ζῷόν τι.

Philanthe, ἀρ. φιλανθὴς, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Philantheurs, ἀρ. πλ. φιλανθῆ, σύστημα ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Philanthrope, ἀρ. φιλάνθρωπος.

Philanthropie, Ϡ. φιλανθρωπία.

Philanthropique, ἐπ. φιλανθρωπικός.

Philargyrie, Ϡ. φιλαργυρία.

Philarque, ἀρ. φίλαρχος.

Philautie, Ϡ. φιλαυτία.

Philélie, Ϡ. φιλήλιον, ᾠδὴ εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Philérème, ἀρ. φιλήρεμον, γένος ἐντόμων.

Philésie, Ϡ. φιλήσιον, Ϡάμνος μικρὸς τοῦ πορθμοῦ τῆς Μαγελλάνης.

Phileure, ἀρ. φιλευρον, γένος ἐντόμων.

Philharmonique, ἐπ. φιλαρμονικός.

Philiâtre, ἀρ. φιλιατρός.

Philin, ἀρ. * φυλίνη, ταὐτὸν τῷ volute olla.

Philinthe, ἀρ. * φιλυνθος, εἶδος φυτοῦ.

Philippe, ἀρ. φίλιππον, νόμισμα ἀργυροῦν τῶν Μεδιολάνων ἄξιον 5 φράγκων καὶ 93 ἑκατοστῶν.

Philippique, Ϡ. φιλιππικὸς, λόγος κατηγορητικὸς καὶ σατυρικός.

Phillyrée, ἀρ. φύλλυρα, δένδρον παρα τοῖς ἀρχαίοις

Philobiosie, Ϡ. τὸ φιλόβιον.

Philocryse, Ϡ. τὸ φιλοχρυσον.

Philodoxe, ἀρ. καὶ Ϡ. δογματιςής.

Philogynie, Ϡ. Ϡηλυμανία.

Philologie, Ϡ. φιλολογία.

Philologique, ἐπ. φιλολογικός.

Philologue, ἀρ. φιλολόγος.

Philologuer, οὐδ. φιλολογῶ.

Philomathique, ἐπ. φιλεπιστήμων.

Philomèle, Ϡ. φιλομήλη. ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ ἀηδὼν (εἰς τὴν ποιησιν).

Philomètor, ἐπ. φιλομήτωρ.

Philonotis, Ϡ. φιλονοτὶς, εἶδος φυτοῦ.

Philopator, ἀρ. ἄχρ. φιλοπάτωρ.

Philopatridomanie, Ϡ. νοσταλγία.

Philopatridalgie, Ϡ. φιλοπατριδομανία.

Philoscie, Ϡ. φιλόσκιον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Philosophaille, Ϡ. φιλοσοφολόγιον, περιφρονητικῶς ἐλέχθη διὰ τοὺς φιλοσόφους τοῦ ιή. Αἰῶνος.

Philosophailler, οὐδ. ξυλοσοφῶ, περιφρονητικῶς λέγεται ὡς πρὸς τοὺς ἐνασχολουμένους εἰς τὴν φιλοσοφίαν παρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

Philosophale, ἐπ. ἐν χρ. pierre — ὁ φιλοσοφικος λίθος. παρ. c'est la pierre — τοῦτο εἶναι ὁ φιλοσοφικὸς λίθος, ἤτοι δυσχερὲς, δυσνόητον.

Philosophaste, ἢ Philosophâtre, ἢ Philosophiste, ἀρ. φιλόζοφος, ξυλόσοφος.

Philosophe, ἀρ. φιλόσοφος. § ἀλχημιστής § ἐπ. un roi — βασιλεὺς φιλόσοφος.

Philosopher, οὐδ. φιλοσοφῶ. § συζητῶ, ἢ ἀναζητῶ τὰς αἰτίας.

Philosopherie, Ϡ. Philosophisme, ἀρ. φιλοσοφία, ξυλοσοφία.

Philosophesque, ἐπ. ἐν χρ. περιφρονητικῶς καὶ εἰρωνικῶς, οἷον tourbe — ἀγέλη φιλοσοφολόγων.

Philosophie, Ϡ. φιλοσοφία. la — des Platoniciens ἡ Πλατωνικὴ φιλοσοφία. § σύστημα, προαίρεσις βίου, αἵρεσις βίου. § φιλοσοφικὸν σύστημα. — corpusculaire ἡ μοριολογικὴ φιλοσοφία. § ἀπάθεια, ὑψηλοφροσύνη, γενναιότης. § φιλοσοφία, ἡ σχολαστικὴ φιλοσοφία ἰδίως.

Philosophique, ἐπ. φιλοσοφικός or — ὁ αλχημικὸς χρυσός. § φιλοσοφικὸς, μεθοδικός.

Philosophiquement, ἐπίρ. φιλοσοφικῶς.

Philosophisme, ἀρ. φιλοσοφισμός.

Philosophiste, ἴδ. Philosophaste.

Philostemon, ἀρ. φιλόστημον, θάμνος.

Philotechnie, Ϡ. φιλοτεχνία.

Philotechnique, ἐπ. φιλοτεχνικὰς.

Philotèque, ἀρ. φιλότυχον, Ϡάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας

Philotésie, Ϡ. φιλοτησία, ἢ πρόποσις, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Philoxère, ἀρ. φιλόξηρον, γένος φυτῶν.

Philtre, ἀρ. φίλτρον, ποτὸν ἐπαγωγὸν ἔρωτος.

Philydre, ἀρ. φιλυδρὶς, φυτόν.

Phimosique, ἐπ. φιμωτικός.

Phimosis, ἀρ. φίμωτις, πάθος περὶ τὴν πόσθην.

Philolithe, Ϡ. φιλόλιθος, λίθοι ἔχοντες τὸ σχῆμα φυτῶν.

Phlasme, ἢ Phlase, Ϡ. φλάσις, φλάσμα, κ. ζούλισμα ὀστέων.

Phlébocarye, Ϡ. φλεβοκάρυον, φυτόν.

Phlébographie, Ϡ. φλεβογραφία.

Phlébolithis, Ϡ. φλεβολιθὶς, γένος φυτῶν.

Phlébologie, Ϡ. φλεβολογία.

Phléborrhagie, Ϡ. φλεβορραγία.

Phlébotome, ἀρ. φλεβοτόμου, βαρβαροῖτ. λαντζέτα.

Phlébotomie, Ϡ. φλεβοτομία.

Phlébotomiser, ἐν. φλεβοτομῶ.

Phlébotomiste, ἀρ. φλεβοτομιστής.

Phlégethon, ἀρ. φλεγέθων.

Phlegmagogue, ἴδ. Flegmagogue.

Phlegmasie, Ϡ. φλεγμονή.

Phlegmatique, ἴδ. Flegmatique.

Phlegmatorrhagie, Ϡ φλεγματορραγία § ταὐτὸν τῷ Morfonduro

Phlegmoneux, ἴδ. Flegmoneux.

Phlibotome, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Phlebotome.

Phlogistique, ἐπ. φλογιστικός. § —s φλογιστικὰ (νοσήματα), τὰ φλογώδη.

Phlogoïde, ἐπ. φλογοειδής.

Phlogopyre, Ϡ. φλογοπυρετός.

Phlogose, Ϡ. φλόγωσις.

Phlœotribe, ἀρ. φλοιοτρίβης, γένος ἐντόμων.

Phlomis, ἀρ. φλομὶς, γένος φυτῶν.

Phlomoïdes, ἀρ πλ. φλομοειδῆ, γένος φυτῶν.

Phlox, ἀρ. φλὸξ, γένος φυτῶν.

Phlyacographe, ἀρ. φλυακογράφος.

Phlyacographie, Ϡ. φλυακογραφία, ποίημα γελοῖον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Phlyctène, Ϡ. φλύκταινα, κ φουσκαλίδα.

Phlyctènoïde, ἐπ. φλυκταινοειδής.

Phlyctis, ἀρ. φλυκτὶς, γένος φυτῶν.

Phobere, ἀρ. φοβερὸν, Ϡάμνος.

Phobetor, ἀρ Φοβήτωρ, υἱὸς τοῦ Ὕπνου.

Phobos, ἀρ. Φόβος, Θεὸς τῆς μυθολογίας.

Phocacées, Ϡ. πλ. φωκαῖα, μαστοφόρων γένος.

Phœnigme, ἀρ. φοινιγμὸς, εἶδος ἰατρικοῦ ἐπαγωγοῦ τοῦ ἐρυθήματος.

Pholadaires ἀρ. πλ. φολάδες, σύστημα ὀστράκων.

Pholade, Ϡ. φολὰς, γένος ὀστράκων.

Pholadier, ἀρ. τὸ ζῷον τῆς φολάδος.

Pholcus, ἀρ. φολκὸς, γένος ἀραχνίων.

Pholidie, Ϡ * φολίδιον, Ϡάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Pholidote, ἀρ. φολιδωτὸν, εἶδος pangolin.

Phonascie, Ϡ φωνασκία.

Phonasques, ἀρ. πλ. φωνασκοὶ, γυμνασταὶ τῆς μουσικῆς.

Phonème, ἀρ. φώνημα, γένος ὀστράκων.

Phonique, ἐπ. φωνητικὸς, ἐπὶ μουσικῆς καὶ φυσικῆς.

Phonocamptique, ἐπ. φωνοκαμπτικὸς.

Phonolithe, Ϡ. φωνόλιθος, εἶδος λίθου.

Phonomètre, ἀρ. φωνόμετρον.

Phoque, ἀρ. φώκη, γένος μαστοφόρων ζώων.

Phoracis, ἀρ. φωραχὶς, γένος φυκίων (varec).

Phorbéion, ἀρ. φορβεῖον, εἶδος ἐπι-

δέσματος μὲ τὸ ἐποῖον οἱ αὐλωδοὶ ἐκάλυπτον τὴν κεφαλήν.
Phorcynie, Ϡ. φορκύνιον, γένος φυτῶν.
Phore, ἀρ. φῶρ, γενος ἐντόμων διπτέρων.
Phorime, Ϡ. *φορυμὸς, γένος φυτῶν.
Phorimon, ἀρ. φόριμος, οὐσία ὑγρὰ, λευκὴ ὡς τὸ γάλα, στυπτική, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Phorminge, Ϡ. φόρμιγξ.
Phormion, ἀρ. φόρμιον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας. § φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐξ οὗ ἔπλεκον τὰς ψιάθους.
Phoronomie, Ϡ. φορανομία, ἡ περὶ τῶν νόμων τῆς κινήσεως θεωρία.
Phoronomique, ἐπ. φορανομικός.
Phorulithe, Ϡ. *φορόλιθος, εἶδος ὀστράκου ὀρυκτοῦ.
Phos, ἀρ. φὼς, γένος ὀστράκων.
Phosphaté, ée, ἐπ. φωσφοροῦχος.
Phosphates, ἀρ. πλ. φωσφοροῦχα, μίγματα ἐκ φωσφορικοῦ ὀξέος καὶ μιᾶς ἀλκαλικῆς βάσεως, γαιώδους ἢ μεταλλικῆς.
Phosphites, ἀρ πλ. φωτφορίται, ἅλατα ἐκ φωσφορώδους ὀξέος καὶ διαφόρων βάσεων.
Phosphore, ἀρ. φωσφόρος.
Phosphoré, ée, ἐπ. φωσφορώδης.
Phosphorescences, Ϡ. πλ. *φωσφορασίαι, νόσοι προερχόμεναι ἐκ τῆς ἀταξίας τῆς φωσφορώσεως.
Phosphorescence, Ϡ. φωσφοροποίησις. § φωσφορισμὸς, φῶς τὸ ὁποῖον ἀναδίδουσιν ἐνίοτε αἱ μεταλλικαὶ οὐσίαι, φυτικαὶ ἢ ζωϊκαί.
Phosphoreux, ἐπ. φωσφορώδης, ἐπὶ ὀξέος προερχομένου ἐκ τῆς βραδείας καύσεως τοῦ φωσφόρου.
Phosphorique, ἐπ. φωσφορικός. § colonne — στήλη πυρίνη, τιθεμένη εἰς τὰς χηλὰς (môle) τῶν λιμένων ἢ ἀλλαχοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας τίθενται φανοὶ ἢ λαμπτῆρες.
Phosphorisation, Ϡ. φωσφορισμὸς, ἡ ἐπενέργεια τοῦ τιτανώδους φωσφόρου ἐπὶ τῆς ζωϊκῆς οἰκονομίας.
Phosphorus, Phosphore, ἀρ. ἑωσφόρος, πρωϊνὸς ἀστήρ.
Phosphure, Ϡ. φωσφοροῦχον, μίξις τοῦ φωσφόρου μετὰ διαφόρων βάσεων.
Photel, ἀρ. συκῆ τοῦ Φαραὼ, φυτὸν τῆς Καταίας.
Photophore, ἡ porte-lumière, ἀρ. φωτοφόρος, εἶδος ἀποτετμημένου κώνου παφλώδους καὶ στιλπνοῦ ἄνωθεν, χρησίμου εἰς τὸ νὰ διαδίδῃ τὸ φῶς εἰς παρόρωτάτω ἀποσάσεις.
Photinge, Ϡ. φώτιγξ.
Photologie, Ϡ. φωτολογία, ἡ περὶ φωτὸς θεωρία.
Photomètre, ἀρ. φωτόμετρον, ἐργαλεῖον τῆς φυτικῆς.
Photophyges, ἡ lucifuges, ἀρ. πλ. φωτόφυγες, σύστημα ἐντόμων κολεοπτέρων.
Photosciatérique, ἐπ. φωτοσκιολογία, ἡ περὶ τῶν γνωμόνων θεωρία.
Phoxichile, ἀρ. *φωξίχειλον, γένος ἀραχνίων.
Phrase, Ϡ. φράσις. un diseur de —s, un faiseur de —s φρασολόγος (ἐπὶ κακοῦ). § ἔκφρασις, ἑρμηνεία. la — grecque a de l' harmonie ἡ ἑλληνικὴ ἔκφρασις εἶναι ἁρμονική. — musicale ἡ μουσικὴ ἰδέα, ἡ μουσικὴ μελῳδία, τὸ πνεῦμα τοῦ ἄσματος. — botanique ἡ περιγραφὴ τοῦ φυτοῦ.
Phraséologie, Ϡ. φρασολογία.
Phraser, οὐδ. μελοποιῶ. § ἐν. — la musique.
Phraseur, ἀρ. Phrasier, ἀρ. φρασοκόπος, φρασορράφος.
Phratriarque, ἀρ φρατρίαρχος.
Phratriques, ἀρ. πλ φρατρικὰ, συμπόσιον τῶν φρατόρων.
Phréatis, ἡ Phréatium, ἀρ. φρεατὶς, δικαστήριον τῶν Ἀθηνῶν.
Phrénique, ἐπ. φρενικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὰς φρένας ἢ τὸ διάφραγμα.
Phrénitis, Ϡ. φρενῖτις, φλόγωσις τοῦ διαφράγματος.
Phricoïde, ἐπ. φρικοειδὴς, ἐπὶ πυρετῶν.
Phronime, Ϡ. φρόνιμος, γένος ὀστρακοδέρμων.
Phrontistes, ἀρ. πλ. φροντισταὶ, χριστιανοὶ μελετῶντες ἀδιακόπως τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ.
Phrygane, Ϡ. φρύγανον, γένος ἐντόμων νευροπτέρων.
Phryganelle, Ϡ. *φρυγανῖτις, γένος φυτῶν.
Phrygie, Ϡ. φρύγιον, γένος φυτῶν.
Phrygien, ἀρ. φρύγιος, ἐπί τινος γένους τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς.
Phryma, ἀρ. *φρῦμα, φυτόν.
Phryne, ἀρ. φρύνη, γένος ἀραχνίων.
Phthiriasis, Ϡ. φθειρίασις.
Phthirie, Ϡ. φθεὶρ, γένος ἐντόμων.
Phthirophage, ἐπ. φθειροφάγος.
Phthisie, Ϡ. φθίσις.
Phthisiologie, Ϡ. φθισιολογία.
Phthisique, ἐπ. φθιστικός.
Phu, ἀρ. φοῦ, ἡ βαλεριάνα, ἰταλοβαρβ.
Phucagroste, Ϡ. φυκάγρωστις, φυτόν.
Phycis, ἀρ. φυκὶς, γένος ἰχθύων. § φυκὶς, γένος ἐντόμων.
Phygéthlon, ἀρ. φύγεθλον, φῦμα φλογώδες, ὅμοιον μὲ ψωμίον
Phycis, ἀρ. φύκιον, φυτὸν ὑδροχαρές.
Phyla, ἀρ. φυλὴ, φυτὸν τῆς Κοχενχίνης.
Phylactère, ἀρ. φυλακτήριον, κ. φυλακτόν.
Phylarque, ἀρ. φύλαρχος.
Phylique, Ϡ. φυλικὸν, γένος φυτῶν.
Phyllachne, ἀρ. φυλλάχνη, μικρὸν φυτὸν τῆς Μαγελάνης.
Phyllactis, ἀρ. *φυλλακτὴ, γένος φυτῶν
Phyllade, ἀρ. φυλλὰς, λίθος πρωτόγονος.
Phyllanthe, ἀρ. φυλλανθὴς, γένος φυτῶν.
Phyllaure, ἀρ. *φύλλαυρον, θάμνος.
Phyllépide, ἀρ. *φυλλέπιδος, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀμαράντων.
Phyllidie, Ϡ φυλλίδιον, γένος σαλιλήκων μαλακίων.
Phyllidoce, Ϡ. φυλλιδόκη, γένος πτερηδῶν.
Phylline, Ϡ *φυλλοφανὴς, ἐντόμου ὀρθοπτέρου τῶν Ἰνδιῶν.
Phylline, Ϡ *φυλλίνη, εἶδος βδέλλας.
Phylliroé, ἀρ. φυλλιρρόη, γένος μαλακίων.
Phyllis, Ϡ. φυλλὶς, θάμνος.
Phyllithe, Ϡ. *φυλλίτης, φύλλον λιθωμένον.
Phyllobolie, Ϡ. φυλλοβολία, ἡ φυλλορρόια.
Phyllodion, ἀρ. *φυλλόδιον, γένος φυτῶν.
Phyllolithe, Ϡ φυλλόλιθον, ἡ ἀμορφοῦχος ἄσβεστος.
Phyllomanie, Ϡ. φυλλομανία.
Phyllome, ἀρ. φύλλωμα, γένος φυτῶν.
Phyllopes, ἀρ. πλ. φύλλοπες, γένος ὀστρακοδέρμων.
Phyllosome, ἀρ. φυλλόσωμον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Phyllopodes, ἀρ. πλ. φυλλόποδα, σύστημα ὀστρακοδέρμων.
Phyllostome, ἀρ. φυλλόστομον, γένος μαστορόρων.
Phyllure, Ϡ. φύλλουρος, γένος σκιρῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Phyma, ἀρ φῦμα.
Phymate, Ϡ. φυμάτιον, γένος ἐντόμων.
Physa, ἀρ. φύσα, γένος φυτῶν.
Physale, ἀρ. φύσαλος, γένος μαστορόρων.
Physalie, Ϡ. *φυσάλιον, σκώληξ ἀκτινωτός.
Physalis, ἀρ. φυσαλὶς, γένος στρύχνου.
Physaloïdes, ἀρ. πλ. φυσαλοειδὲς, γένος φυτῶν.
Physape, ἀρ. Φρὶξ, γένος ἐντόμων.
Physapodes, ἡ vesitarses, ἀρ. πλ. φυσόταρσα, ἔντομα ἡμίπτερα.
Physare, Ϡ. φύσαρος, γένος φυτῶν.
Physcie, Ϡ *φύσκιον, εἶδος φυτοῦ.
Physocéphale, ἡ Physocéphale, ἀρ. φυσοκέφαλος, οἴδημα ἐμφυσματικὸν τῆς κεφαλῆς.
Physconie, Ϡ. *φυσκώνιον, οἴδημα τοῦ ὑπογαστρίου.
Physe, Ϡ φύσα, γένος ὀστράκων.
Physène, Ϡ φύσαινα, γένος φυτῶν.
Physétère, ἀρ. φυσητὴρ, εἶδος κητοδοῦς ἰχθύος.
Physicien, ἀρ. φυσικός.
Physico mathématique, ἐπ. φυσικομαθηματικός.
Physidrum, ἀρ. φύσιδρον, πρᾶσον θαλάσσιον.
Physiognomonie, Ϡ. φυσιογνωμονική.
Physiognomonique, ἐπ. φυσιογνωμονικός.
Physiographie, Ϡ. φυσιογραφία.
Physiographique, ἐπ. φυσιογραφικός.
Physiologie, Ϡ. φυσιολογία.

Physiologique, ἀρ. φυσιολογικός.
Physiologiste, ἀρ. φυσιολογικὸς, ὁ εἰδήμων τῆς φυσιολογίας.
Physionomie, Θ. πρόσωπον, εἶδος, σχῆμα, μορφὴ, κ. φυσιονομία, ἠθικόν. § φυσιογνωμία ἢ φυσιογνωμονική.
Physionomiste, ἀρ. φυσιογνώμων.
Physionotrace, ἀρ. φυσιοχαράκτης, ἐργαλεῖον διὰ τὰ εἰκονίσματα τοῦ προσώπου.
Physique, Θ φυσική. § φυσικὴ, τὰ φυσικά. § ἐπ. φυσικός. un écolier qui va en — μαθητὴς ἀκούων τὴν φυσικήν. § οὐσ. —, ἀρ. le — d'un homme τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἦθος τοῦ προσώπου του.
Physiquement, ἐπίρ. φυσικῶς.
Physocèle, Θ. φυσοκήλη, λέγεται ἄλλως καὶ πνευματοκήλη.
Physomètre, Θ. φυσόμητρον, φῦμα περὶ τὴν μήτραν.
Physoon, ἀρ. φύσων, γένος μαλακίων.
Physophore, Θ. φυσοφόρος, γένος ἀκτινωτῶν σκωλήκων.
Physotris, ἀρ. *φυσωτρὶς, προῒὸν θαλάσσιον.
Phytadelges, ἢ Plantisuges, ἀρ. πλ. *μυζοβοτανικα.
Phytibranches, Θ. πλ. φυτόκλαδα, γένος ὀστρακοδέρμων.
Phytoconis, ὀρ. *φυτοκονὶς, γένος φυτῶν.
Phytolacca, ἀρ. *φυτόλακκον, γένος φυτῶν.
Phytolithe, Θ. φυτόλιθον.
Phytologie, Θ φυτολογία.
Phytomorphite, Θ. φυτομορφίτης, λίθος παριστάνων δένδρα καὶ φυτά.
Phytotome, ἀρ. φυτοτόμον.
Phytotypolithe, Θ. φυτοτυπόλιθον, φυτὰ τῶν ὁποίων τὸ σχῆμα εὑρίσκεται ἐπὶ πέτρας ἢ ἄλλης λιθώδους οὐσίας.
Piaculaire, ἐπ. ἱλαστήριος, καθάρσιος
Piadet, ἀρ. ἐκ τοῦ τουρκ. πιαδὲ, πλοιάριον ἐν χρήσει εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
Piaffe, Θ ἀχρ, τυρομανία, κόμπος, ἐπίδειξις, βαρβαροτουρκ. σαλτανάτι.
Piaffer, οὐδ. κροαίνω, εἶδος κινήσεως εὐγενοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς τοῦ ἵππου, συνιστάμενης εἰς τὸ νὰ ὑψώνῃ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας καὶ νὰ τοὺς καταβιβάζῃ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος μὲ ὁρμήν.
Piafleur, ἀρ. κροαίνων (ἵππος).
Piailler, οὐδ. κλαυθμυρίζω, γρύζω, κ. γρυνιάζω (ἐπὶ βρεφῶν). cet homme est insupportable, il ne fait que — εἶναι ἀφόρητος ὁ ἄνθρωπος οὗτος, γρυνιάζει πάντοτε, μουρμουρίζει.
Piaillerie, Θ. ολκ. φωναὶ, θόρυβος, κ. γρύνα.
Piailleur, ἀρ. Piailleuse, Θ. ἀρρηνὴς, κ. γρυνιάρης.
Pian, ἀρ. (εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν μαύρων τῆς Ἀμερικῆς). χαμαίβατον, κ. φράγουλα. § καὶ ὡς ἐκ τούτου ἓν εἶδος νόσου ἐχούσης φλυκταίνας ὁμοίας μὲ χαμαίβατα.
Pianiste, ἀρ. κυμβαλιστής. —, Θ. κυμβαλίστρια.
Piano, ἐπίρ. ἐκ τοῦ Ἰταλ. παρὰ μουσικ. ἠρέμα, σιγανά.
Piano-forte, ἢ Forte-piano, ἀρ. κύμβαλον, βαρύφωνον ἰταλ. πιάνο, ἢ κλαβισέν.
Piaste, ἀρ. εὐπατρίδης, εὐγενὴς Πολωνός.
Piastre, Θ. γρόσιον, νόμισμα ἀργυροῦν τῆς Ἱσπανίας καὶ τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. — forte τὸ ἱσπανικὸν διστηλον.
Piauhau, ἀρ. γένος πτηνῶν δασοβίων καὶ ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κοκκοφάγων (baccivores)
Piauler, οὐδ. πιπίζω, ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν κλωτσοπουλίων. § γρύζω, κλαυθμυρίζω, κ. γρυνιάζω, μουρμουρίζω (ἐπὶ παιδίων καὶ ἀδυνάτων ἀνθρώπων).
Pic, ἀρ. ἀξίνη, κ. τσάπα, ἐργαλεῖον σιδηροῦν χρήσιμον εἰς τὸ νὰ θρύψῃ λίθους, νὰ ἀνοίξῃ τὴν γῆν καὶ νὰ χρημνίζῃ τὰ κτίρια. § ὁμαλιστήριον, ἐργαλεῖον τῶν ὑλοποιῶν, δι' οὗ ἰσάζονται αἱ γινόμεναι ἀνωμαλίαι εἰς τοὺς ὑελίνους κυλινδρους.
Pic, ἀρ. εἶδος χαρτοπαιγνίου ὅπου ὁ παίζων πρῶτος ἀριθμεῖ 30 πρὶν εἰσέτι παίξῃ ὁ ἄλλος, καὶ μετὰ ταῦτα 60 οἱ δύο συνάμα § ὄρος, βουνόν. (λέγεται ἐπὶ τῶν μεγάλων ὀρέων). à —, ἐπίρ. ὀρθίως, κατακάθετον. cette montagne est à — τὸ ὄρος τοῦτο εἶναι ὄρθιον. un vaisseau est à —, ἢ à — sur une ancre τὸ πλοῖον σαλεύει ὄρθιον, ἢ εἶναι κατακάθετον ἐπὶ τῆς ἀγκύρας. saut à — κατάρρους (τοῦ ὕδατος ἑνὸς ποταμοῦ κατὰ κάθετον γραμμήν).
Pic, ἀρ. ὀρυοκολάπτης, γένος πτηνῶν δασοβίων, ζυγοδακτύλων.
Pica, ἀρ. κίσσα, κ. ὄρεξις, ἢ ὄρεγμα (τῶν γυναικῶν, ὅταν εἶναι ἔγγυοι καὶ ἔχωσιν ἀλλοκότους ἐπιθυμίας).
Picacuroba, ἀρ. τρυγὼν ἢ βρασιλιανή.
Picadil, ἀρ. ὗεις πράσινος ἢ μέλας
Picadon, ἀρ. τοπος ὅπου οἱ σαπωνοποιοὶ θραύουσι τὰς σόδας.
Picæ, ἀρ. πλ. ἡ δευτέρα τάξις τῶν πτηνῶν κατὰ τὸν Λινναῖον.
Picaillon, ἀρ. ὀλεπτον τοῦ Πηδεμοντείου.
Picarel, ἀρ. σμαρὶς τῆς Μεσογείου.
Pication, Θ. πιττωτὸν, εἶδος ἐμπλάστρου ἔχοντος πίσσαν.
Picchion, ἀρ. *πίσχιον, γένος πτηνῶν δασοβίων.
Picéa, ἀρ. πεύκης εἶδος.
Pichot, ἀρ. βίκος, ἀμφορεὺς, κ. κανάτι, πήλινον ἀγγεῖον.
Pichina, ἀρ. μαλλωτὸν τῆς Φλάνδρας.
Picholine, Θ. ἐλαιάδιον, μικρὰ ἐλαιά.
Pichurine, Θ. ἐν χρ. fève de — ὁ καρπὸς δάρνης τινός
Picicitli, ἀρ. πτηνὸν τῆς Βρασιλίας.
Picinna, Θ. εἶδος κολοκύνθης τοῦ Μαλαβάρ.
Pico, ἀρ. εἶδος *ἀρκτοώτου (oreille d'ours).
Picoïdes, ἀρ. πλ. ὀρυοκολάπται οἱ τριδάκτυλοι.
Picolets, ἀρ. πλ. περιαναβολεῖς, σιδήρια τὰ ὁποῖα κρατοῦσι τὸν ἀναβολέα (pêne) εἰς τὴν κλειδωνειάν.
Picorée, Θ. προνομὴ, λεηλασία (ἐπὶ στρατιωτῶν), κ. κούρσευμα.
Picorer, ἐν. ἐξέρχομαι εἰς προνομὴν, λεηλασίαν (ἐπὶ στρατιωτῶν), κ. κουρσεύω. § βόσκω (ἐπὶ τῶν μελισσῶν).
Picoreur, ἀρ. ἀρχ. ληϊστής.
Picot, ἀρ. σχινδαλμὸς, ἀκὶς, κ. ἀγκίδα ἢ ἀγκάθι (τοῦ ξύλου, ὅταν δὲν ἐλόπη ἴσα). § τὸ ἔδαρος τοῦ ὀδοντωτοῦ. § σφῦρα ὀξεῖα (τῶν λιθοτόμων). § εἶδος δικτύου διὰ τοὺς πλατεῖς ἰχθῦς.
Picote, Θ. ἡ εὐλογία (εἴς τινα μέρη τῆς Γαλλίας).
Picotement, ἀρ. νυγμὸς, ἀκὶς, κ. σουγλιὰ, πόνος.
Picoter, ἐν. ὀριμύσσω, νύσσω(ττω), κ. σουβλῶ ἢ σουγλῶ. § κτυπῶ μὲ τὸ ῥάμφος, κ. τζυμπῶ. § κνίζω, θάκνω, πικραίνω, πειράζω, κ. ἐγγίζω.
Picoté, ée, μετ. — de petite vérole κατάστικτος ἀπὸ ταῖς εὐλογιαῖς, κ. εἶναι τὸ πρόσωπόν του κόσκινον.
Picoterie, Θ. δηγμὸς, κερτομία, πειρασμὸς, κ. ἔγγιγμα.
Picoteux, ἀρ. ἁλιὰς, κ. ψαροκάϊκον μικρόν. § εἶδος δικτύου.
Picotin, ἀρ. κοτύλη, μέτρον δι' οὗ δίδεται ἡ βρώμη εἰς τοὺς ἵππους. § κοτύλη, ὅσον χωρεῖ ἡ κοτύλη.
Picramnie, ἀρ. *πικράμνη, θάμνος τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Picride, Θ. πικρὶς, γένος φυτῶν.
Picridion, ἀρ. πικρίδιον, γένος φυτῶν.
Picrie, Θ. πίκριον, γένος φυτῶν ποωδῶν.
Picrite, ἀρ. πικρίτης, εἶδος λίθου.
Picrochole, ἀρ. πικρόχολος, ὁ ἔχων πολλὴν χολήν.
Picrolithe, Θ. πικρόλιθος, εἶδος μαγνησίας.
Picromel, ἀρ. πικρόμελι, μέρος τῆς χολῆς.
Picrospathum, ἀρ. πικρόσπαθον, εἶδος τιτάνου ἀνθρακούχου.
Pictite, ἀρ. πικτίτης, εἶδος τιτάνου κρυσταλλοειδοῦς, λεγομένης οὕτως ἐκ τοῦ Pictet τῆς Γενεύης.
Picucule, ἢ Pic-grimpereau, ἀρ. ὀρυοκολάπτης ὁ ἀναβρίχιας, γένος πτηνῶν δασοβίων.

Picuipinima, Ϡ. τρυγὼν ἡ Βρασιλιανή.

Picuipita, ἀρ. περιστερὰ ἡ Παραγουϊανή.

Pidance, Ϡ. σφυρίον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐμπήγονται τὰ συνδετικὰ ξύλα εἰς τὰς σχεδίας.

Pie, Ϡ. κρὸξ ἡ κρὲξ, κίσσα(ττα), κ. καρακάξα. il est larron comme une — εἶναι κλέπτης. fromage à la — τυρὸς κισσοειδής, ἓν εἶδος τυροῦ λευκοῦ. παροιμ. jaser comme une —, comme une — borgne φλυαρῶ, πολυλογῶ. — grièche κολυρίων, κ. καρακάξα. c'est une — grièche que cette femme-là εἶναι μουρμούρα γυναῖκα. cheval —, ἡ — ἵππος ψαρὸς, κ. ψαρί. παροιμ. il croit avoir découvert la — au nid νομίζει ὅτι κατέβασε τὰ ἄστρα (ὅτι ἔκαμε μεγάλην ἐφεύρεσιν). § — de mer αἱματόπους, κίσσα ἡ Θαλασσία, πτηνόν. § — mère ἐπεγκεραλὶς, ὑμὴν λεπτὸς περικαλύπτων ἀμέσως τὸν ἐγκέφαλον. § ἐπ. εὐσεβής. ἐν χρ. œuvres —s, legs —s εὐσεβεῖαι, εὐσεβῆ ἢ ἀγαθεργῆ καταστήματα ἢ εὐσεβεῖς κληροδοσίαι, φιλοτιμίαι.

Pièce, Ϡ. τεμάχιον, τμῆμα, μέρος. une montre est composée de plusieurs —s τὸ ὡρολόγιον σύγκειται ἐκ πολλῶν μερῶν. un jardin composé de plusieurs —s κῆπος ἐκ πολλῶν τμημάτων. une — d'eau δεξαμενὴ, ὑδροστάσιον, κ. στέρνα, τουρκοβ. χαβούζι. une — de charpente ξύλον (ἕτοιμον διὰ νὰ ἀποτελέσῃ μέρος ἑνὸς ἔργου τεκτονικοῦ ἢ ξυλουργικοῦ). les maîtresses —s τα χονδρὰ ξύλα, κ. ἡ μάναις. une — de bois ξύλον (χρήσιμον εἰς τὴν οἰκοδομήν). les —s d'un habillement, d'une armure τὰ μέρη τοῦ ἐνδύματος, τῆς πανοπλίας. un homme armé de toutes —s ἄνθρωπος βαρέως ὡπλισμένος, κ. ἀπὸ τὴν κορυφὴν ὡς τὰ νύχια ὡπλισμένος. cet appartement est composé de six —s τὸ οἴκημα σύγκειται ἀπὸ ἓξ δωμάτια, χωρίσματα. une — de terre τεμάχιον γῆς. — de blé, — d'avoine ἀγρὸς, γῆ, χωράφι μὲ σῖτον, μὲ βρώμην. les —s de rapport ἔμβλημα, πᾶν μόριον ξυλου, λιθου κτλ. τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ μέρος ὁποιουδήποτε σχήματος εἰς τὰ περιαιρετὰ ἔργα, οἷον τὰ ψηφωτὰ κτλ. mettre une chose en —s κατακερματιζω, κατακόπτω, κατατέμνω, κ. κατακομματιάζω. tomber par —s γίνομαι κομμάτια. cet homme tombe par —s πίπτουν τὰ κρέατά του. § μέρος, κ. κομμάτι (θεωρούμενον ὡς ἀποτελοῦν μέρος συλλογῆς ἢ ἑνὸς ὅλου). ces chevaux coûtent six cent francs la — οἱ ἵπποι ἔχουσιν ἑξακόσια φράγκα ὁ εἷς. ce fermier a cent —s de bétail ὁ ἀγρονόμος οὗτος ἔχει ἑκατὸν κεφάλια ζῶα. cette pétrification est la principale — de son cabinet ἡ ἀπολίθωσις αὕτη εἶναι τὸ κυριώτερον μέρος ἢ μόριον τῆς συλλογῆς του. mettre une — à un habit προστράπτω ἐπίβλημα εἰς ἔνδυμα, κ. βάλλω κομμάτι. une — de tapisserie τάπης. une armée a été taillée en —s τὸ στράτευμα κατεθραύσθη, κ τζακίσθη. c'est une — de chair, une grosse — de chair εἶναι ἓν κομμάτι κρέας (ἐπὶ ἀνθρώπων μὴ ἐχόντων πνεῦμα) on accommodera un homme de toutes —s. Ϡ. τὸν διορθώσουν, Ϡ. τὸν στολίσουν ἀπὸ πάνω ἕως κάτω. on a accommodé un homme de toutes —s εἶπον κατ' αὐτοῦ μυρία ὅσα. c'est un homme qui met tout le monde en —s ὁ ἄνθρωπος οὗτος διασύρει ὅλον τὸν κόσμον, κ. λέγει ὅσα σέρνει ἡ σκοῦπα ὅλ' ὅλον τὸν κόσμον. il emporte la — καθάπτεται πικρῶς, ἢ χλευάζει πικρῶς. παροιμ. c'est l'ordinaire, la — de bœuf εἶναι τὸ τεταγμένον, τὸ σύνηθες. on a eu quelque chose pour une — de pain τὸ ἔλαβον διὰ κομμάτι ψωμὶ, ἤτοι εὐθηνά. les —s d'honneur τὰ βασιλικὰ σύμβολα, οἷον το ξίφος, τὸ διάδημα κτλ. φερόμενα εἰς τὴν κηδείαν. § κομμάτιον (προσδιωρισμένης ἐκτάσεως ἢ ἀξίας). une — d'étoffe ἓν κομμάτι ὑράσματος, βαρβαροτουρκ. τόπι. une — de vin ἓν βαρέλλιον οἴνου. une — de monnaie ἓν νόμισμα. une — de trente sous τριάκοντα δεκαπενταλέπτων νόμισμα. § κανόνιον. une — de huit κανόνιον τῶν 8 κτλ. —s de campagne κανόνια περιφόρητα, τὰ συμμετακομιζόμενα μὲ τὸ στράτευμα κανόνια, ὄντα ἑπομένως μικροτέρας ὁλκῆς. —s de batterie παραμόνιμα κανόνια, τὰ χονδρὰ, καὶ μεγάλα χρήσιμα εἰς τὰς τειχομαχίας. § —s détachées παρὰ τῇ ὀχυρωματοποίᾳ, τα σποράδην ὀχυρώματα, οἷον τὰ μηνοειδῆ, τὰ ὑπερτηφεύματα (contre-escarpe) καὶ τὰ ἡμιπύργια, ὅταν εἶναι χωριστὰ ἢ ἓν τινι ἀποστάσει. une colonne, une table est de toute — ἡ toute d'une — ὁ κίων, ἡ τραπεζα εἶναι αὐτόγυος, μονήλατος, κ. μονοκόμματος. μεταφ. une personne est toute d'une — ὁ ἄνθρωπος οὗτος στέλεται ὡς ἂν τὸ ξύλον. καὶ μεταφ. εἶναι ἄκαμπτος ἢ ἀπότομος, κ. ἀλύγιστος. —s de patisserie τὰ ζυμαρικά. —s de four τὰ κλιβανωτὰ, κ. τὰ φουρνιστά. — de comparaison ὅρος παραθέσεως, παράδειγμα. § πόνημα, ποίημα (ἐπὶ ποιήτεως), δρᾶμα (ἐπὶ σκηνικῶν ἢ τοιούτων συγγραμμάτων). une — de théâtre θεατρικὸν ποίημα, δρᾶμα. petite — δραμάτιον (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ grande — τοῦ μεγάλου δράματος, τὸ ὁποῖον προηγεῖται εἰς τὴν παράστασιν). —s de poésie ποιήματα. —s fugitives πρόχειρα ποιημάτια. une — d'éloquence ῥητορικὸς λόγος. —s justificatives ἔγγραφα πιστωτικὰ ἢ ἀποδεικτικὰ, τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς ἓν σύγγραμμα πρὸς πίστωσιν τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ. § μέλος, πόνημα ἢ ποίημα (μουσικόν). un opéra est une — ἓν μελόδραμα εἶναι ἓν πόνημα. une ouverture est une autre — ἡ εἰσθεσις εἶναι ἓν ἄλλο πόνημα, σύνθεμα. une — de clavecin * κυμβαλώδημα, μέλος ἐπὶ τοῦ κυμβάλου. une — de violon ἢ une — de flûte (δὲν λέγεται). § ἔγγραφον, δικόγραφον. — adirée ἔγγραφον ἀπολωλὸς. — arguée ἢ inscrite de faux ἔγγραφον προσβεβλημένον ἐπὶ πλαστογραφίᾳ. — par extrait ἀπόσπασμα. les —s d'un procès ἡ δικογραφία. il a eu la monnaie de sa — ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του, τοῦ ἔγινεν ἡ ἀνταμοιβή. un homme est près de ses —s εἶναι εἰς ἀμηχανίαν. donner la — à un domestique τοῦ δίδω τὸν κόπον του, ἓν χάρισμα. § μέγας πιττὸς (οἷον ὁ βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα, ὁ πύργος, ὁ ἱππεὺς καὶ ὁ τρελλὸς εἰς τὸ Ζατρίκιον). οἰκ. jouer une — à quelqu'un, ἢ faire — à quelqu'un μηχανῶμαι παιδιὰν, πανοῦργίαν, κ. παίζω παιγνίδι εἴς τινα jouer une — cruelle à quelqu'un, lui faire une — sanglante προξενῶ σκληρῶς πρός τινα, τὸν περιφρονῶ, τὸν κακομεταχειρίζομαι. la — est plaisante νόστιμον καὶ τοῦτο. la — est bonne καλὸν καὶ τοῦτο. c'est une bonne —, une fine — καλὸ κουμάτι, (ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ δολίων ἀνθρώπων).

Pied, ἀσ. ποῦς, κ. ποδάρι. petit — τὸ πόδιον, κ. ποδαράκι. marcher sur la pointe du — περιπατῶ ἀκροποδητὶ, κ. ἐπάνω εἰς τὰ δάκτυλα (ἐννοουμένου τοῦ ποδὸς). la plante du — τὸ πέλμα, κ. ἡ πατοῦσα. se tenir sur les —s στέκομαι ὀρθος, ὄρθιος, κ. στὸ ποδάρι. aller à — πηγαίνω πεζῇ. voyager à — πεζοδρομῶ. jusqu'aux —s μέχρι ποδῶν. être armé de — en cap ὁπλίζομαι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. à — sec ἀβρόχοις ποσί. à — nus γυμνόπους, κ. γυμνοπόδης — et poings liés δεμένος χεῖρας καὶ πόδας, κ. χειροπόδαρα. coup de — λάκτισμα, κ. κλωτσιὰ. donner un coup de — à quelqu'un λακτί-

ζω, κ. κλωτζῶ. fouler aux —s πατῶ, καταπατῶ, κ. τζαλαπατῶ. μεταφ. ἀτιμάζω, περιφρονῶ. à quatre —s τετράπους. à deux —s δίπους. à un — μονόπους. à plusieurs —s πολύπους. se jeter aux —s de quelqu'un ἢ tomber προσπίπτω εἰς τινα. des —s de mouton ποδαράκια, βαρβαροτουρκ. πατζᾶς. au — fourchu δίχηλος. qui descend jusqu'aux —s ποδήρης, κ. ὁποῦ καταβαίνει ἕως κάτω οἰκ. un homme va bien du — περιπατεῖ καλῶς. valets de — οἱ ἀκόλουθοι, βαρβαρικ. τὰ τζοκόγια, ἢ οἱ παραγιοί gens de — οἱ πεζοί. attendre de — ferme περιμένω ἀκλόνητος. combattre de — ferme πολεμῶ συσταδὸν, αὐτοσταδιακ. lâcher le — ὀπισθοδρομῶ. gagner au —ἀποδιδράσκω, φεύγω. voulez-vous donner un coup de — jusques là θέλεις νὰ δώσῃς μιαν ἕως ἐκεῖ mettre — à terre καταβαίνω (ἀπὸ ἅμαξαν κτλ). mettre — à terre ἀποβαίνω (ἐκ τοῦ πλοίου). avoir un — à terre ἔχω μέρος ὅπου μένω ἐνίοτε. avoir le — à l'étrier εἶμαι ἐπὶ ποδὸς, κ. στὸ ποδάρι (ἕτοιμος ὅτα νὰ ἀναχωρήσω). καὶ μεταφ. προσδεύω c'est moi qui lui ai mis le — à l'étrier ἐγὼ τὸν προκάγαγον. ne pas mettre le — dans une maison δὲν πατῶ εἰς μίαν οἰκίαν. chercher quelqu'un à — et à cheval τὸν ζητῶ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν παροιμ. faire le — de grue στέκομαι ὀρθιος, κ. στὸ ποδάρι (διὰ κολακείαν). faire le — de veau προσκυνῶ ἐδαφιαίως. aller — à — ἀκολουθῶ κατ' ἴχνος, πηγαίνω κατόπιν τινός. μεταφ. προχωρῶ προϊόντως, κατὰ μικρὸν, βαθμηδόν. aller de bon — dans une affaire φέρομαι καλῶς καὶ εἰλικρινῶς εἰς τινα ὑποθεσιν. haut le — ἐμπρὸς, ὁρόμον (τοὐτέστι φεύγωμεν, ἢ φεύγετε). faire haut le — γίνομαι ἄφαντος. οἰκ. c'est un haut le — εἶναι γυμνος, δὲν ἔχει τίποτε. prendre quelqu'un au — levé ὁράτομαί τινος ἀφορμῆς κατά τινος, ἔχω λαβὴν κατ' αὐτοῦ, κ. τον πιάνω. ne savoir sur quel — danser δὲν ξεύρω πῶς νὰ σταθῶ, ἤτοι πῶς νὰ πολιτευθῶ. il a été déferré des quatre —s τὰ ἔχασε. un homme, une chose est sur un bon —, sur un mauvais — ἔχει καλῶς ἢ κακῶς, εἶναι εἰς καλὴν ἢ κακὴν στάσιν. cet établissement est sur un bon — τὸ καταστημα εὐτυχεῖ, ἀκμάζει. leur commerce s'établit sur un — très désavantageux τὸ ἐμπόριόν των ἦτον ατυχέστατον. être sur un bon — dans le monde ἔχω ὑπόληψιν, εἶμαι ἐν ὑπολήψει. mettre quelqu'un sur un ἢ le bon — ἀποκαθιστῶ τινα καλῶς ἢ τὸν βάλλω εἰς τάξιν, τὸν ῥυθμίζω. être sur un bon — avec quelqu'un εἶμαι οἰκεῖος πρός τινα, διάκειμαι φιλικῶς πρὸς αὐτόν. sur quel — sommes-nous ensemble? πῶς εἴμεθα μεταξύ μας, πῶς εἶναι τὰ μεταξὺ ἡμῶν; mettre une chose sous les —s περιφρονῶ τι. mettre une injure aux —s de la croix ὑποφέρω ὕβριν τινὰ διὰ ἀγάπην τοῦ τιμίου σταυροῦ. tenir le — sur la gorge à quelqu'un θλίβω τινὰ, τὸν πνίγω, τὸν στενοχωρῶ, τὸν πατῶ στὸν λαιμόν. tenir — à boule ἐπιμένω εἰς τι, καταγίνομαι ἀνενδότως. παροιμ. c'est un homme qui ne se mouche pas du — δὲν τρώγει ἄχυρα. cet enfant a toujours le — en l'air εἶναι ἀεικίνητον τὸ παιδίον, ἀνήσυχον, κ. σερπετόν. bon —, bon œil τέσσαρα μάτια, προσοχή. il faut avoir bon —, bon œil avec quelqu'un πρέπει νὰ ἔχῃ τις τέσσαρα μάτια μὲ αὐτόν. avoir bon —, bon œil περιπατεῖ καὶ βλέπει καλα (ἐπὶ γεσόντων ὑγιῶν). un homme a trouvé chaussure à ses —s ηὗρε τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς του. un homme a trouvé chaussure à ses —s κ. ηὗρε τὸν μυξομύτην του. se tirer une épine du — εὑγάλω ἕνα καυμόν. sécher sur — ἀναλύω ἐκεῖ ὅπου στεκομαι, ἢ στὸ ποδάρι. il est si amoureux, qu'il en perd les —s χάνεται ἀπο τον ἔρωτα, εἶναι τρελλός. tirer — ou aile de quelque chose ὠφελοῦμαι κατά τι, κ. εὑγάλω κἄτι τι, γλείφω κοκκαλάκι. il a les —s chauds χίλιαις ξυλιαῖς εἰς ξένην ῥάχιν. il a un — dans la fosse ἔχει τὸ ἕνα ποδάρι στὸν λάκκον. il n'en sortira que les —s devant θὰ τὰ τεντώσει. il ne saurait mettre un — devant l'autre δὲν ξεύρει νὰ περιπατήσῃ. mettre une armée sur — ἀθροίζω δύναμιν, στρατολογῶ. le médecin l'a mis sur — ὁ ἰατρὸς τον σήκωσε στὸ ποδάρι. une armée en —, ou officier en — λοχαγὸς ἐν ἐνεργείᾳ, ἀξιωματικὸς ἐν ἐνεργείᾳ. il a le — marin εἶναι ναυτικός. une personne est encore sur ses —s εἶναι ἐλεύθερος (τοὐτέστι δὲν ὑπεχρεώθη εἰσέτι). un homme tombe toujours sur ses —s ἀντέχει, κ. βαστεύεται (εἰς τὰς περιστάσεις). un homme ne peut tomber que sur ses —s πάντοτε στραβὰ τὸ φορεῖ couper l'herbe sous le — à quelqu'un τοῦ κόπτω τα πτερὰ, τὸν ὑποσκελίζω. un homme a été sur — toute la nuit ὅλην τὴν νύκτα ἦτον ὄρθιος. il est à — ὀὲν ἔχει ἅμαξαν. un homme est venu de son — en quelque endroit ἦλθε μὲ τὰ ποδάρια εἰς ἓν μέρος. παροιμ. aller à beaux —s sans lance πηγαίνω ἀποστολικῶς. les petits —s font mal aux grands οἰκ. καὶ χυδ. ὁ μικρὸς ἀρρώστᾳ τὸν μεγάλον (ἐπὶ γυναικὸς ἐγγύου ἥτις πάσχει). il y a — εὑρίσκω πάτον (εἰς τὸν ποταμόν), ἢ εὑρίσκουν τὰ ποδάρια. perdre — δὲν εὑρίσκω πάτον (εἰς τὸν ποταμόν). μεταφ. il n'y a pas — δὲν εἶναι δουλειά, (τοὐτέστι δὲν ὑπάρχει τρόπος). prendre — στηρίζομαι, στερεοῦμαι (εἰς ἐπιχειρησιν, εἰς ἐμπόριον κτλ.). de plain — ἰσοπέδως, κ. εἰς τὸ αὐτὸ πάτωμα. un plain — ἓν πάτωμα (τοὐτέστι χωρὶς νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καταβῇ τις κλίμακα). — plat ἢ plat —ποταπὸς, εὐτελὴς ἄνθρωπος. un — poudreux, ἢ un va-nu —s ἄνθρωπος ξυπόλητος (μὴ ἔχων κατάστασιν ἢ ὑπόληψιν). — bot χωλὸς ποῦς. un — bot χωλὸς ἄνθρωπος. — fourché δικαίωμα ἐπὶ τῶν δικχήλων ζώων (ἄλλοτε εἰσπραττόμενον εἰς τὰς πόλεις). —s de mouche ὀρνιθοσκαλίσματα, (ἐπὶ τοῦ κακοῦ γραψίματος). disputer sur un — de mouche διαφιλονεικῶ περὶ ὄνου σκιᾶς. mal de —s ποδαλγία. — du montoir ὁ ἀριστερὸς ἐμπρόσθιος ποῦς (τοῦ ἵππου). pied hors du montoir ὁ ἐμπρόσθιος δεξιός. petit — τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τοῦ ποδὸς (τοῦ ἵππου). un cheval a fait — nouf. ὁ ἵππος εὑγαλε νέον ὀνύχι. un cheval galope sur le bon — καλπάζει ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς (ἤτοι σηκόνει τὸν ἐμπρόσθιον δεξιὸν πόδα). il galope sur le mauvais — καλπάζει ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ. mettre un cheval sur le bon — βάλλω τὸν ἵππον νὰ τρέχῃ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός. petits —s τὰ μικρὰ πουλιὰ (σκευαζόμενα μαγειρικῶς, καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν de la grosse viande). § ἴχνος, βῆμα (τῶν ζώων), κ. ὁ τορός. § ἡ ῥίζα (δένδρου). couper un arbre par le — κόπτω σύῤῥιζα τὸ δένδρον. (καὶ ἐν γένει) τὸ δένδρον. au — d' un arbre ὑποκάτω ἑνὸς δένδρου. un — d'arbre μία ῥίζα (ἤτοι ἓν δένδρον). un — d'œillet μία ῥίζα καρυοφυλλιά. — cornier δένδρον ὁροθετικὸν (εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἀγρῶν, τῶν κτημάτων, κτλ). — cornier ἕκαστον τῶν τεσσάρων ξύλων, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ὅλη ἅμαξα. — cornier τὰ μακρὰ ξύλα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὰς γωνίας τῶν ξυλίνων οἰκοδομῶν. le — d'une montagne ἡ ὑπώρεια, κ. ἡ ποδιὰ ἢ ῥίζα τοῦ βουνοῦ. le — d'un rocher ἡ βάσις τοῦ σκοπέλου. le — d' une muraille, d'un bastion ἡ βάσις τοῦ

τείχους, τοῦ ἡμιπυργίου. les —s d'une table οἱ πόδες τῆς τραπέζης, (καὶ ἄλλων διαφόρων σκευῶν). les —s d'un chenet τὰ ποδάρια τοῦ πυραύνου. le — du lit, les —s du lit τὸ πρὸς τοὺς πόδας μέρος τῆς κλίνης. s'asseoir au — du lit κάθημαι εἰς τὴν ἄκραν τῆς κλίνης. le — d'une balance ἡ ῥάβδος τῆς πλαστιγγος. § — de cire τὰ κατακαθισματα τοῦ κηρίου (ὅταν στραγγίζεται). — de levain ἡ ζύμη τοῦ ζύθου. donner du — à une échelle βάλλω τὴν κλιμακα μακρὰν τῆς βάσεως τοῦ τείχους, δίδω διάστημα εἰς τὴν κλίμακα. raser une maison rez —, rez terre κάμνω τὴν οἰκίαν γῆν μαδιάμ, τὴν κρημνίζω ἐκ θεμελίων. mettre un homme au — du mur στενοχωρῶ τινα πανταχόθεν, (διὰ τῶν ἐρωτήσεων ἢ ἄλλων μέσων). chasse au — καταδίωξις πρὸς τὸν τοῖχον. § ποῦς, (μέτρον γεωμετρικόν). — carré ποῦς τετραγωνικός. — cube κυβικος ποῦς. trois —s de long τριῶν ποδῶν μῆκος. une femme a un — de rouge sur le visage ἔχει ἐν δάκτυλον ψιμμύθιον ἡ γυνὴ αὕτη εἰς τὸ πρόσωπον. avoir un — de nez ἀποτυγχανω εἴς τι, δὲν τὸ λαμβανω (ὡς ἥπιζον). paroir on ne l'assisterait pas quand on lui verrait tirer la langue d'un — de long τόσην νὰ εὐγάλῃ τὴν γλῶσσάν του ἔξω, δὲν θὰ τὸν συνδράμουν. le pauvre enfant eût voulu être cent —s sous terre τὸ ἄθλιον παιδίον ἤθελε νὰ σχισῃ ἡ γῆ νὰ τὸ καταπίῃ ἐκείνην τὴν ὥραν (ἐπὶ ταραχῆς μεγάλης). réduire un plan au petit — συντέμνω τὸ σχέδιον. un homme est réduit au petit — ἐξ πεσεν ὁ ἄνθρωπος. expliquer une chose, la prendre au — de la lettre ἐξηγῶ τι, ἢ τὸ ἐνλαμβάνω κατα γραμμα. au — de la lettre il meurt de faim κατὰ γράμμα, χωρὶς ὑπερβολήν, δὲν ἔχει νὰ φάγῃ. paroim si vous lui donnez un —, il en prendra quatre τοῦ δίνεις πρόσωπον, γυρεύει καὶ ἀστερι. prendre — sur quelque chose λαμβάνω τι ὡς παράδειγμα (ἀπὸ ἄλλον διὰ νὰ ὠφεληθῶ καὶ ἐγώ) § ποῦς (μετρικός). § sur le — ἀνὰ πρός. sur le — d'un Louis d'or πρὸς ἓν χρυσοῦν λουδοβίκειον un régiment de cavalerie entretenu sur le — étranger μισθοδοτεῖται τὸ σύνταγμα τοῦ ἱππικοῦ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ξενικοῦ στρατοῦ. être sur le — de bel esprit νομίζομαι, ἔχω ὑπόληψιν λογοδαιδάλου ἀνθρώπου. se mettre sur le — d'un homme de qualité τὸ πιάνω ὑψηλά. se mettre sur le — de faire ἢ de ne pas faire une chose καταντῶ νὰ κάμω, ἢ νὰ μὴ κάμω τι (τὸ ὁποῖον δὲν εἶχον μήτε λόγον, μήτε δικαίωμα νὰ κάμω, ἢ νὰ μὴ κάμω). il se met sur le — de ne plus faire des visites καταντᾷ νὰ μὴ ἐπισκέπτεται κἀνένα. sur le — où sont les choses ὅπως ἔχωσι τὰ πράγματα, ἢ ὅπως εὑρίσκονται sur ce — là τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπομένως, κατ' αὐτὸν τὸν λόγον. d'arrache —, ἐπίρ. κατὰ συνέχειαν, ἀδιαλόπως. § — droit, ἀρχ. ἀντῆσις, ἡ παραστὰς, το μέρος τῆς Σύρας ἢ τοῦ παραβύρου τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τον ἀγκῶνα (écoinçon), τὸ γωνίαμα (embrasure), τὸν ἁρμοστῆρα (chambranle) κτλ — de fontaine ὑποστατης, ὑπόβαθρον στρογγύλον ἢ ἄλλως, περικεκοσμημένον ἐνίοτε μὲ ἀγαλμάτια, καὶ χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ φέρῃ κρατῆρα, λεκάνην, ἢ λυχνιαν — d'un mur ἡ βάσις τοῦ τειχου,, τουτεστι ἀπὸ τοῦ θεμελίου μέχρι τῆς συναγωγῆς (retraite). — de chèvre χηλή, μοχλὸς σιδηροῦς ἐσχισμένος εἰς τὴν ἄκραν, καὶ χρήσιμος εἰς τὴν μετακίνησιν λίθων καὶ ἄλλων τοιούτων — de chèvre ἐπιζευκτήρ, τρίτον ξύλον διὰ τοῦ ὁποίου συδέονται δύο ἄλλα ξύλα παράλληλα σχηματίζοντα τὴν μηχανὴν chèvre. — d'étape ἄκρων (τῶν ἡλοποιῶν) § ἐποδοντωτὸν, κ. δαντέλλα μαῤῥὰ προσραπτομενη εἰς ἄλλην ὑψηλοτέραν § γόμφωμα, εἰς τὴν ὡρολογοποιΐαν καὶ ἄλλας μηχανικὰς τέχνας, κυλινδροειδὲς τι γόμφωμα προσηλωμένον εἰς ἓν ἐγγαλεῖον τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἑνωθῇ δι' ἕλικος μεθ' ἑνὸς ἄλλου § ἡ πρώτη κατάδυσις (ἡ πρώτη βαφὴ ἥτις χρησιμεύει ὡς προπαρασκευὴ εἰς τὰ βαπτόμενα ὑράσματα, π. χ. τὸ κυανοῦν προ τῆς μελαίνης βαφῆς). § Βοτ. ὁ πτέρνιξ (pédicule) τοῦ μύκητος. — d'aigle ταὐτὸν τῷ podagraire. — de veau κοτσάκιον. — d'alouette διεφίνιον. — de chat ἐλίχρυσος. — de veau ἄρον. — de pigeon γεράνιον. — de lion λεοντοποδιον. — de lit το ὀρίγανον. — de lièvre ὁ λαγώπους. — de bœuf μικρος σκολόπαξ. — d'âne γαϊδουροπόδι, εἶδος στρειδίου. § — de bœuf παιδια τῶν μικρῶν παιδίων εἰς τὴν ὁποιαν βάλλουσι τὰς χεῖρας των τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης, καὶ ἔπειτα καθ' ὅσον ἡ κατωτέρα χειρ γίνεται ἀνωτέρα, μετρεῖται ἓν, μετ' ἐκείνην δύο, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τῶν ἐννέα. ὁ δὲ μετρῶν τὸν ἔννατον ἀριθμὸν συλλαμβάνων τὴν χεῖρα ἑνὸς ἐκ τῶν λοιπῶν λέγει je retiens mon — de bœuf (ἔπιασα τὸν βοῦν μου). § — d'entrée παρασταθμὸς, ὁ σταθμὸς (montant), ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ θυρὶς τῆς ἀμάξης ἀνοιγοσραλεῖ. § — de griffon γρυπόνυξ, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν δι' οὗ ἕλκονται τὰ παιδία εἰς τὰς δυστοκίας. § — de mouche τὸ σημεῖον τῆς παραπομπῆς. § — de vent τὸ μέρος ὅθεν φαίνεται ὅτι θὰ πνεύσει ὁ ἄνεμος, ἐν ᾧ ὅλος ὁ λοιπὸς οὐρανὸς εἶναι νεφελουμμένος. § — fort νόμισμα (χρησιμεῦον ὡς ὑπόδειγμα εἰς τὴν τοῦ σματοποιΐαν). § — horaire ὡριαῖος πεῦς, τὸ τρίτον μόριον τοῦ μήνος ἑνὸς ἐκκρεμοῦς. § — bots σύστημα μυκήτων.

Piédestal, ἀρ. στυλοβάτης, ἡ βάσις τοῦ κίονος § βάθρον, ὑποπόδιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑψοῦνται ἀγάλματα, ἀγγεῖα, ἢ ὀβελίσκοι.

Piédouche, Ξ. ὑποπόδιον, μικρὰ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας τίθενται πρτομαὶ ἢ μικρὰ ἀγάλματα.

Piége, ἀρ. παγίς. μεταφ. δόλος, πανουργία, παγίς. tendre des —s ἐπιβουλεύομαι, ὑποτείνω παγίδας.

Piéride, Ξ. πιερίς, γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

Pierraille, Ξ. λιθὰς, κ. πετραδάκια ἢ χαλίκια

Pierre, Ξ. λίθος, πέτρα. petite — λιθάριον, κ. πετρίτζα, ἡ πετραδάκι. fait de — λίθινος ἢ πέτρινος — de taille λιθοτομία, πέτρα πελεκητή. tailleur de —s λιθοτόμος. tirer de la — d'une carrière λατομῶ. bâtiment de — de taille λιθόκτιστος οἰκοδομή. — sur — λίθος ἐπὶ λίθου, κ. πέτρα στὴν πέτραν. — sèche ἀγρία πέτρα, ἥτις σκληρὰ καὶ λατομουμένη δυσκόλως. — franche πέτρα καλῆς ποιότητος. — d'encoignure ἀκρογωνιαῖος λίθος, κ. ἀγκωνάρι ouvrage à —s perdues, ἰδ perdu — d'attente προσδόκιμος λίθος, αἱ ἐξέχουσαι πέτραι τὰς ὁποίας ἀρήνουσιν εἰς τὰς γωνίας τῶν οἰκοδομῶν διὰ νὰ ἐπακουμβήσῃ ἄλλος τοῖχος. μεταφ. une — d'attente ἀρχή, ἐναρξις τοῦ πράγματος. — d'autel πέτρα τῆς ἁγίας τραπέζης. — d'évier γούρνα διὰ νεροχύτην. — à chaux, — à plâtre ἀσβεστόπετρα. — de meule, ἢ — molière μυλίτης λίθος, κ. μυλόπετρα —s sèches ξηρολίθι, τοῖχος ἐκτισμένος μὲ ξηρὰς πέτρας χωρὶς λάσπην. se battre à coups de — λιθοβολοῦμεθα, πετροβολιόμεθα. chemin plein de —s ὁδὸς τετρώδης. — à fusil τουφεκόπετρα. trouver des —s en son chemin ἐπαντῶ προσκόμματα καθ' ὁδὸν ce sont là des —s dans mon jardin, παροιμ. αὐταὶ αἱ προσδοκίαι εἶναι δι' ἐμὲ, κ. αὐτοῖς ἡ πετραῖς jeter la — à quelqu'un τὸ ῥίπτω τινα, ἤτοι τὸ μαποδίδω. faire d'une — deux coups μιᾷ πέτραν δύο καρύδια. jeter la — et cacher le bras κακοσκ

να· ἐξ ἀρκυοῦς. il gèle à — fondre κάμνει σρόδρον πάγον. — angulaire λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος. — fondamentale ὁ θεμέλιος λίθος, ἡ κρηπίς — d'achoppement πέτρα σκανδάλου. — alectorienne ἡ — de coq ἀλεκτοροφόλιθος. — à aiguiser ἀκόνη. — d' aimant ὁ μαγνήτης. — ponce κίσσηρις. — de touche βάσανος, λυδία λίθος. — de scandale πέτρα σκανδάλου, τὸ σκάνδαλον. — philosophale φιλοσοφικὸς λίθος. — infernale ἄσσιος ἡ σαρκοφάγος λίθος, κ. πέτρα τῆς κολάσεως. § ἡ λιθίασις, κ. πέτρα (γινομένη εἰς τὴν κύστιν). avoir la — λιθιῶ, ἔχω ἢ πάσχω πέτραν. l' opération de la — ἡ λιθοτομία. — s précieuses —fines πολυτελεῖς λίθοι, κ. πετράδια. —s fausses ψευδεῖς λίθοι, κ. ψεύτικαι πέτραι.

Pierrée, Ϟ. αὐλαξ, ὑδραγωγὸς, κ. αὐλάκι νεροῦ ὑπόγειον.

Pierreries, Ϟ. πλ. λίθοι πολυτελεῖς, λιθοκόλλητος κόσμος ἢ διαλιθος, κ. διαμαντικα, τζοβαιρικά.

Pierres, ἀρ. πλ. λιθώματα, χρήσιμα εἰς τὸ νὰ κρατῶσι τὰ οἰκτυα.

Pierrette, Ϟ. λιθαριον, κ. πετρίτζα. ἐν χρ. jouer à la — παίζω πέτραις.

Pierreux, euse, ἐπ. πετρωδης. un fruit est — ο καρπος εἶναι πέτρα.

Pierrier, ἀρ. λιθοβόλον, τηλεβόλον μικρον επι τῶν πλοιων οι οὗ ῥίπτουσι ἐν καιρῷ ἐπίπλου εἰς τα ἐχθρικὰ πλοῖα καρφιά, παλαιὰ σίδηρα κτλ.

Pierrot, ἀρ. στρουθιον. § κωμικον προσωπον παίζον τον ευήθη.

Pierrures, Ϟ. πλ. πετριδια, ἐξοχαί τινες λιθοειδεῖς περὶ τα κέρατα τῆς ἐλαφου

Piesciphale, ἀρ. γένος ὀστωδῶν ἰχθυων.

Pieste, ἀρ. πιεστὴς, ἐντομον τι τῆς Βρασιλίας.

Pietain, ἰδ. fourchet.

Piété, Ϟ. εὐσέβεια. un homme de — εὐσεβὴς ἀνθρωπος. la — filiale το υἱικον σέβας. la — envers les malheureux ἡ προς τοὺς συστυχουντας ἀγάπη. mont de — ἰδ. mont. § piété ἰδ. fourchet.

Piéter, συδ. στέκομαι ἢ θέτω τὸν πόδα μου. λέγεται ἐπί τινων παιδιῶν, οἷον τῆς σφαίρας κτλ. ὅπου προσδιορίζεται τὸ μέρος ὅπου θέλει πατήσει τις. § ἐν. — le gouvernail ἐνημαίνω το πηδάλιον, καμνω διάφορα σημάδια διὰ νὰ ἰδῶ πόσον βυθίζεται εἰς το ὕδωρ. § se —, αὐτοπ. ἀποσκληρύνομαι, αντέχω, ἀνθίσταμαι.

Piétin, ἀρ. βούλιμος τῆς Σενεγάλης, εἶδος ὀστρακου.

Piétiner, συδ. διακινῶ τοὺς πόδας, κ. κουνῶ τὸ ποδάρι μου. — de colère, de rage, d'impatience ποδοκτυπῶ, κτυπῶ τὰ ποδαριά μου ἀπὸ θυμὸν, ὀργὴν, ἀνυπομονησίαν.

Piéton, ἀρ. πεζός.

Piétot, ἀρ. νόμισμα μικρὸν τῆς Μιλίτης.

Piètre, ἐπ. οἰν. πτωχικὸς, πενιχρός.

Piétrement, ἐπίρ οἰκ πτωχικῶς, πενιχρῶς.

Piétrerie, Ϟ. παλαιόρουχα, ἡ μηδαμινὰ πράγματα.

Piette, Ϟ φαλαρὶς, πτηνὸν ὑμενόπουν, ταὐτὸν τῷ harle huppé

Pietter, συδ. ἐν χρ une caille, une perdrix —e ὁ ὄστυξ, ἡ πέρδιξ ἀπέπτη, κ. ἐκηκώθη.

Pieu, ἀρ. πάσσαλος, σταυρὸς, σκόλοψ, κ. παλοῦκι. ficher un — en terre σταυρῶ, κ. ἐμπήγω παλοῦκι. file de —x σταύρωμα, εἰς ποταμοὺς ἢ ὑδραγωγεῖα, ἢ ὁδοὺς, σειρά τις παλουκίων διὰ νὰ ὑποστηρίζῃ τι ἢ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν διάλυσίν τινος λιθοκτίστου.

Pieusement, ἐπίρ εὐσεβῶς, θεοφιλῶς. croire — une chose πιστεύω τι ἀπὸ εὐλάβειαν (χωρις να ὑποχρεοῦμαι ἀπο τὰς ἐντολὰς τῆς πίστεως). croire — une chose πιστεύω τι προς χάριν τινος, ἢ ἀπο ὑπόληψιν πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς τούτοις, πιστεύω τι ἀδασανίστως, ἐκ τοῦ προχείρου.

Pieux, euse, ἐπ. εὐσεβὴς, θεοφιλὴς. pensée —se, —x établissemens εὐσεβὴς διάνοια, τὰ θρησκευτικὰ κατασκήματα. il rendait à ses parens de —x devoirs ἐφέρετο πρὸς τοὺς γονεῖς του μὲ σέβας. une croyance —se ἡ ὑπερεπερισσοῦ πιστευομένη δοξασία. — se croyance ἡ πρόληψις. legs —x τὰ ἀγαθοεργὰ κληροδοτήματα.

Piezates, Ϟ. πλ. τα ὑμενόπτερα (ἔντομα).

Piffaro, ἀρ. ἐμπνευστὸν ἰταλικὸν ὄργανον.

Piffre, ἀρ. esse, Ϟ. οἰκ. κοντὸς καὶ χονδρὸς, κ. ἀσκί. § σφυρὸς μέγας τῶν χρυσηλατῶν.

Pigache, ἀρ. ἴχνος τοῦ ἀγριοχοίρου, το ὁποῖον ἔχει τὸν ἕνα ὄνυχα μακρότερον τοῦ ἄλλου.

Pigamon, ἀρ. * θάλικτρον, γένος φυτῶν.

Pigeon, ἀρ. περιστερὰ, κ. περιζέρι. — ramier οἰνάς. une couple de —s ζεῦγος περιστερῶν, κ. ζευγάρι περιστέρια (ψητά). παροιμ. c'est un bon — pour eux à plumer εἶναι καλὴ χῆνα δι' αὐτοὺς (λέγεται ἐπὶ τῶν εὐκόλως ἀπατωμένων ἀνθρώπων). § ἄψις μεγάλη (ἐφ' ἧς ἄρχονται νὰ πλέκωσι τὰ δίκτυα οἱ πλοκεῖς). clous à —s μεγάλα καρφιὰ ἀγκυρωτά. § — ἢ pigeonneau στρόμβος, εἶδος ὀστράκου. § — couvant εἶδος ὀστράκου. § — ἢ pomme — εἶδος μήλου ὀψίμου.

Pigeonneau, ἀρ. περιστερίδιον, κ. περιστέρακι.

Pigeonner, συδ. ἀλείφω τὸν τοῖχον νὲ τὴν τίτανον.

Pigeonnet, ἀρ ταὐτὸν τῷ pigeon ἢ pomme —. ἰδ. pigeon.

Pigeonnier, ἀρ περιστερεῶν, κ. περιστεριῶνας. § —s, ἀρ. πλ. εἶδος ἀγαρικῶν.

Pigne, ἡ Pigna, ἀρ. ὄγκος ἀργύρου (ἐξαγόμενος ἐκ τῶν ἀργυροπλυτείων).

Pignocher, συδ. οἰν. ἀπογεύομαι, κ. τζιμπῶ, τρώγω ὀλίγον καὶ χωρὶς ὄρεξιν.

Pignon, ἀρ. ἄετὸς, θριγκὸς, ἀκτὶς, το εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον μέρος τοῦ τοίχου ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ στέγη. παροιμ. un homme a — sur rue ἔχει μίαν φωλεὰν, ἴχει στέγην. il a — sur rue εἶναι εὐκτήμων, πολυκτήμων. § πιτυὶς, πυτύϊνον, ὀστρακὶς, κόκκαλον, κ. ἡ κουκουνάρα (ὁ κῶνος τῆς πίτυος). § τροχίσκος, ῥαβδόστυλος, τροχὸς μικρὸς τοῦ ὁποίου οἱ ὀδόντες ἐμβάλλονται εἰς τοὺς ὀδόντας ἄλλου μεγαλητέρου τροχοῦ.

Pignoratif, ἐπ (τὸ g προφέρεται τραχεως). ἐν χρ. contrat — συμβόλαιον ὑπενεχυριάσεως, δι' οὗ ἀγοράσας τις ἐπὶ δικαίωμά τι ἐξωνήσεως ἐκμισθοῖ τὸ κτῆμα εἰς τὸν πωλητὴν διὰ τοὺς τόκους τοῦ ἀγορασθέντος πράγματος.

Pignorer, συδ. ἄχρ. ἐνεχυριάζω καὶ ἐξέρχομαι.

Pigou, ἀρ. δίχηλον κηροπήγιον (χρήσιμον εἰς τὰ πλοῖα διὰ νὰ φωτίζῃ τὸν ἄντλον (cale).

Pigouil, ἀρ. σιτειδὲς φυτὸν τῆς Ἱερουδιανῆς.

Pigouliere, Pégolière, ἡ Pégaulière, Ϟ. πλοῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκτισμένα πύραυνα καὶ θερμαντῆρες (chaudières) χρήσιμον εἰς τὴν πίττωσιν τῶν πλοίων.

Pigriéche, Ϟ. ἰδ. Pie-griéche.

Pihau hau, ἀρ. εἶδος κίχλης τῆς Καγέννης.

Piissime, ἐπ. εὐσεβέστατος, θεοφιλέστατος.

Pika, ἀρ. λαγώμυς, γένος μαστοφόρων τετραπόδων ὁμοίων μὲ τοὺς λαγωούς.

Pilastre, ἀρ. παραστὰς (ἡ), εἶδος τετραγώνου στήλης ἐμβεβλημένης εἰς τὸν τοῖχον ὄπισθεν τῶν κιόνων, εἰς τὴν ὁποίαν δίδεται ἡ μορφὴ καὶ αἱ ἀναλογίαι τῶν κιόνων.

Pilau, ἀρ. τὸ τουρκ. πιλάφι.

Pilcanthe, ἀρ. θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Pilchard, ἀρ. ἰχθύες ἐκ τοῦ γένους τῶν θριττῶν (clupée).

Pile, Ϟ. θὶς, σωρὸς, στοιβασία, κ. στοῖβα. mettre des livres en — ἢ en faire une — στοιβάζω ἢ διαστοιβάζω τὰ βιβλία, τὰ βάλλω τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου une — de boulets σωρὸς σφαιρῶν. — de cuivre σταθμοσωρεία, σωρὸς τῶν ζυγιῶν ἐπιτιθεμένων τοῦ μικροτέρου εἰς

τὸ μεγαλήτερον μέχρι τοῦ τελευταίου δραμίου. § βάθρον, τὸ ὑποστηρίζον τας ἀψίδας τῆς γερύρας τείχισμα. § ἰγδίον, κ. γουδί. κυρίως τῶν χαρτοποιῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου προπαρασκευάζεται ὁ πόλτος. § δεξαμενὴ (ὅπου κρύπτεται τὸ ἔλαιον). § σκάφη (ὅπου πατοῦνται τὰ μῆλα διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σίκερα). παροιμ. mettre quelqu'un à la — au verjus λέγω τὰ ἐξ ἀμάξης κατά τινος. mettre quelqu'un à la — au verjus βασανίζω τινα, τὸν εὐγάλλω τὴν ψυχήν του ἀνάποδα. § τὰ παράσημα, τὸ μέρος τοῦ νομίσματος ὅπου εἶναι τὰ παράσημα τοῦ ἡγεμόνος, βαρβαροτουρκ. ὁ τουρᾶς. παροιμ. un homme n'a ni croix ni — δὲν ἔχει οὐδ' ὀβολόν. jouer à croix ouà — παίζω τὸ βαρβαροτουρκιστὶ λεγόμενον παιγνιδίον γιαζὶ ἢ τουρά. ou jetterait ces deux choses à croix ou à — ἢ à croix — ἐκλέγω ἀδιακρίτως μεταξὺ τῶν δύο, ὁποιον πέσῃ εἰς τὴν τύχην μου. § — de volta ἡ Βολταϊκὴ στήλη, ἠλεκτρικὴ παρασκευὴ συγκειμένη ἐκ σειρᾶς τινος χαλκίνων καὶ ψευδαργύρου (zinc) πλακῶν ἐπαλλήλως τεθειμένων καὶ παραγουσῶν τον ἠλεκτρισμόν.

Pilée, Ϡ. ὑδροτρίβημα, κ. ἡ νεροτριβιὰ, ὅσον χωρεῖ ἡ σκάφη τῆς νεροτριβῆς.

Piléole, Ϡ. ἐξώφυλλον, τὸ ἐξώτατον φύλλον τοῦ σπέρματος, τὸ ὁποῖον περικαλύπτει ὅλα τὰ λοιπά.

Piler, ἐν. πτίσσω, ἰγδίζω, κ. κοπανίζω (εἰς τὸ γουδίον). — le chanvre κοπανίζω τὸ λινάριον. — du poivre * ληνοβατῶ, κίνησις στρατιωτικὴ ὁμοία κατὰ τοὺς μὲν Γάλλους μὲ τὸ κοπάνισμα τοῦ πεπέρεος, καθ' ἡμᾶς δὲ μὲ τὸ πάτημα τῶν σταφυλῶν. Ἡ κίνησις αὐτὴ συνίσταται εἰς ἁπλῆν τινα κρουσιποδίαν χωρὶς νὰ προχωρῇ ὁλόκληρον τὸ στρατιωτικὸν σῶμα, διότι ὑποτίθεται ὅτι ἐμποδίζεται ἀπὸ τὰ προτεταγμένα σώματα. § οἰκ. τρώγω. c'est un homme qui ne fait que — ἀδιακόπως μασᾷ.

Pileste, ἀρ. ταὐτὸν τῷ gonet.

Pilette, Ϡ. ἰγδίσκος (διὰ τὸ κοπάνισμα τῶν ἐρίων).

Pileur, ἀρ. φαρμακοτρίβης, ὁ κοπανίζων τὰ ἰατρικὰ εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα. c'est un grand — εἶναι φαγᾶς.

Pilidion, ἀρ. πιλίδιον, εἶδος καλύπτρας εἰς τοὺς λειχῆνας.

Pilier, ἀρ. στύλος, κίων τετράγωνος ἢ κυκλοτερὴς ἄνευ τινὸς ἀναλογίας, καὶ χρήσιμος εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίζῃ τοὺς Θόλους. — butant αντήρεις, λιθόκτιστον, ἔργον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ νὰ συνίχῃ τὴν ἄντυγα (poussée) τοῦ Θόλου ἢ τοῦ τόξου. — de dôme πλευρὰ τοῦ Θόλου, ἑκάστη τῶν τεσσάρων πλευρῶν, αἵτινες σχηματίζουσι τὸν Θόλον τῆς ἐκκλησίας. — de moulin à vent ἡ σκεπαστὴ τοῦ μύλου. § στυλίσκος (εἰς τὰ ὠοολόγια ἢ τὰ ἐκκρεμῆ ὅστις χωρίζει τὰς πλάκας (platines) τὴν μίαν τῆς ἄλλης μεταφ. c'est un— de palaiseῖναι ὁ στύλος τῆς αὐλῆς, τὸ στοιχεῖο τοῦ παλατιοῦ (ἐπὶ ἀνθρώπου αὐλικοῦ). un — de cabaret περίτριμμα καπηλικὸν, ὅστις κυλίεται εἰς τὰ καπηλεῖα. — de café περίτριμμα καφενείων. cet homme a de bons gros —s ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι εὔκνημος, ἔχει ποδάρια ὄυνατὰ, χονδρά. § πάσσαλοι (χωρίζοντες τοὺς τόπους ὅπου ἵστανται τὰ ἄλογα εἰς τὰ ἱπποστάσια) § σταυρὸς (ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου τιθενται οἱ ἵπποι εἰς τὰ ἱππογυμνάσια, ὅταν ἀρχίζωσι νὰ γυμνάζωνται). παροιμ. se frotter aux —s λαμβάνω κακὰς ἕξεις ὡς ἐκ τῆς συναναστροφῆς μὲ ἄλλους κακοήθεις. § —s du voile du palais κιονίσκοι τῆς ὑπερῴας, δύο πτυχαὶ ὑμενώδεις καὶ μυώδεις ἐκτεινόμεναι ἡ μὲν πρὸς τὰ πλάγια τῆς βάσεως τῆς γλώσσης, ἡ δὲ πρὸς τὰ τοῦ φάρυγγος. —s du diaphragme κίονες τοῦ διαφράγματος, σχηματιζόμενοι ἐκ σαρκωδῶν ἰνῶν φυομένων ὄπισθεν τοῦ φρενητικοῦ κέντρου.

Pili-mixtion, Ϡ. ἔκκρισις οὐρητικὴ τριχοειδής.

Pillage, ἀρ. (ὑγραίνονται τὰ δύο ll) σύλησις, διαρπαγὴ, λαφυραγωγία, κ. διαγούμισμα. mettre une ville en — διαρπάζω, λαφυραγωγῶ τὴν πόλιν. παρ. il semble qu'il revienne du — ἢ il est fait comme un diable qui revient du — ὁμοιάζει σὰν διάβολος λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ἡ κόμη τῆς κεφαλῆς καὶ ἡ λοιπὴ ἐνδυματία εἶναι εἰς τὴν μεγαλητέραν ἀταξίαν. tout est au — dans une maison ἐλάτε σκυλ' ἀλέξε κ' ἀλεσιὰ μὴ δότε § λεία ναυτικὴ (περιοριζομένη ὅμως εἰς τὰ ἐνδύματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ εἰς νόστιμα μέχρι 30 λιτρῶν).

Pillard, ἀρ. λαφυραγωγὸς, διαρπάζων. § —s, οἰκ. κλέπται (ἐπὶ οἰκετῶν οἵτινες κλέπτουσι τοὺς κυρίους αὐτῶν).

Piller, ἐν. λαφυραγωγῶ, διαρπάζω. — une ville ἄγω καὶ φέρω τὴν πόλιν. § κλέπτω, χρηματολογῶ, ἀργυρολογῶ, (ἐπὶ δημοσίων ὑπηρετῶν πραττόντων καταχρήσεις). § — une collation, un fruit ἁρπάζω καὶ τρώγω τὸ πρόγευμα, τοὺς καρπούς. — un auteur κλέπτω ἀπό τινα συγγραφέα. cet air est —é d'un opéra italien τὸ μέλος τοῦτο ἐκλάπη ἀπὸ τὸ ἰταλικὸν μελόδραμα. un chien qui —e ὁ σκύλος συγκάνει. — c, προσκαιρικῶς, ἴδε, ἰταλοβασβαρισὶ ἀπόρτο. φωνὴ παραρρητικὴ πρὸς τοὺς σκύλους διὰ νὰ ἐξορμήσωσι κατὰ τοῦ θηρεύματος, ἢ ἀνθρώπου. il —e quand il tourne un as σηκώνει ὅλα τὰ χαρτία.

Pillerie, Ϡ. κλοπὴ, ἀργυρολογία, χρηματισμὸς, ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Pilleur, ἀρ. ἅρπαξ, κλέπτης, ἀργυρολόγος.

Pillu, ἀρ. πελαργὸς τῆς Χιλῆς.

Pillurion, ἀρ. κολλυρίων ὁ Ἀμερικανὸς, πτηνὸν τῆς Γουϊάνης καὶ Βρασιλίας.

Pilobole, ἀρ. πιλοβόλον, γένος φυτῶν.

Pilocarpe, ἀρ. πιλόκαρπον, δένδρον τῶν Ἀντιλλονήσων.

Piloir, ἀρ. δύτης, ῥάβδος μακρὰ ἔχουσα περὶ τὴν ἄκραν ὑφαμά τι διὰ τῆς ὁποίας βυτοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι (mégissier) τὰ δέρματα εἰς τὴν σκάφην ὅπου μουσκεύουσιν ἕως ἐπιπλέωσιν εἰς τὸ τιτανῶδες ἢ ζεπτηριοῦχον ὕδωρ.

Pilou, ἀρ. ὕπερον, ἀλετρίβανος, κ. γουδοχέρι § στρόμβος ὁ λαμπρὸς εἶδος ὄστρακου § ταὐτὸν τῷ Gouet. § ἐν χρ. mettre des livres au — κατακόπτω τὰ βιβλία, τὰ κατακερματίζω, (ὥστε νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλο τι, εἰμὴ εἰς τὸν πάπτον τῆς χαρτοποιΐας).

Pilonage, ἀρ. κύκησις, κ. ἀνακάτωμα (κυρίως τῆς ὑελίνης ὕλης εἰς τὴν χοάνην διὰ τοῦ κυκήθρου).

Pilong, ἀρ. πίλημα, ὕφασμα ἐκ εἰκόν.

Pilonner, ἐν. κυνῶ, διακυνῶ, κ. ἀνακατόνω. ἐν χρ.— la laine διακυνῶ τὸ ἔριον (διὰ ξυλίνου τινὸς πτυαρίου ἐντὸς λέβητος θερμοῦ διὰ νὰ τὸ ἀποισυπώσω). — le verre κυνῶ τὴν ὕελον, ἰδ. Pilonage.

Pilori, ἀρ. στροφεῖον, τιμωρητικὴ μηχανὴ στρεφομένη περὶ ἄξονά τινα καὶ συμπεριστρέφουσα τοὺς καταδίκους. § κάνηξ, τετράπους τρωκτικὸν τῶν Ἀντιλλονήσων καὶ τῆς Μαρτινίκας.

Pilorier, ἐν. προσηλῶ εἰς τὸ στροφεῖον.

Pilosella, ἀρ. μυοσωτὶς, ὄνομα ἐφαρμοζόμενον εἰς διάφορα φυτά.

Pilot, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Pilotis. § πῶρος στρογγύλος ἄλατος (εἰς τὰ ἁλοπηγεῖα).

Pilotage, ἀρ. πασσαλοκοπία, τὸ καταπηκτὸν ἔργον, πασσαλουργία, τὰ ἐκ πασσάλων πηγνυμένων εἰς τὴν γῆν κατασκευαζόμενα θεμέλια. § ναυκληρία, ἡ τέχνη τῆς ναυτιλίας. § ἡ ὁδηγία τοῦ πλοίου (εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐκτὸς τοῦ λιμένος). payer le — πληρόνω τὰ ὁδηγέτρα.

Pilote, ἀρ. πρωρᾶτης, ναυηγὸς, βεβαοιτ. πιλότος, ἡ κ. ποδοστὴ. § καλινδροειδεῖς τινες ῥάβδοι τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου (orgues). § ἐχθὺς ὅστις κατὰ τὴν προλεγομένων παλαιῶν ἠκολούθη τὸ πλοῖον.

Piloter, οὐδ. πασσαλεύω, ἐμπήγνυμι σκόλοπας, σταυροὺς, κ. παλούκια. ἡ πασσαλοκοπία αὕτη γίνεται ὅταν μέλλῃ ἀνεγερθῇ οἰκοδομὴ εἰς κεκαλυμμένην ἀπὸ ὕδωρ ἐπιφάνειαν ἢ εἰς μὴ στερεὰν ὁπωσδήποτε. § ἐν. — un terrain καταπηγνύω πασσάλους, εἰς τὸ ἔδαφος. § ναυκληρῶ, ὁδηγῶ (τὸ πλοῖον).

Piloteux, ἀρ. ἴδ. Picoteux.

Pilotins, ἀρ. πλ. αἱ στόλιαες, οἱ κυριώτεροι πάσσαλοι οἵτινες χρησιμεύουσιν εἰς κατασκευὴν τῶν θυνείων.

Pilotis, ἀρ. καταπήξ, πάσσαλος, κ. παλοῦκι. ἰδίως οἱ ὀξεῖς καὶ στιδηρωμένοι πάσσαλοι, οἵτινες ἐμπηγνύονται εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ ἐποικοδομηθῶσι τὰ θεμέλια τοῦ κτιρίου, ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι κεκαλυμμένον ἀπὸ θάλασσαν ἢ ἄλλως εὐμετακίνητον. βαρβαροτουρκ. λέγονται καζίκια.

Pilotric, ἀρ. πιλότριχον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρύων.

Pilulaire, Ξ. κάνθαρος. § κοκκωτή, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Pilulariées, ἀρ. πλ. κοκκωτὰ, σύστημα φυτῶν, ἔχον ὡς τύπον τὴν κοκκωτήν.

Pilule, Ξ. κόκκος, καταπότιον, βαρβαροτ. χάπι, παρ. dorer la — à quelqu'un κλείω τὰ μάτια τινὸς (τοὐτεστι δι' ἐπιδείξεων εὐαρέστων φέρω τινὰ εἰς τὸ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἄλλως ἀπεστρέφετο). on lui a dorè la — pour lui adoucir le refus de la grâce qu' il demandait τὸν ἐκολάκευσαν, τὸν ἐκαλοπίασαν διὰ νὰ τοῦ κτλ. il a avalé la — τὸ κατέπιε, τοὐτέστι τὸ ὑπέφερε, τὸ ἔκαμε καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ.

Pilulier, ἀρ. *κοκκοθήκη, μικρὸν ἀγγεῖον φαθεντιανὸν ὅπου τίθενται τὰ καταπότια.

Pilumne, ἀρ. *πίλεμνον, γένος μακροστράκων. § — ἢ Pilumnus, θεὸς παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις τῶν Ῥωμαίων, τιμώμενος ἰδίως παρὰ τῶν μυλωθρῶν ὡς ἐφευρετὴς τοῦ ἄλετου.

Pimalot, ἀρ. πτηνὸν πλατύῤῥυγχον τοῦ Μεξικοῦ.

Pimbêche, Ξ οἰκ. κεράτζα.

Pimberah, ὄρ ὄρις τῆς Ταπροβάνης.

Pimélée, Ξ. πιμελὴ, γένος φυτῶν τῆς νέας Ζηλανδίας.

Pimeleptère, ἀρ. πιμελόπτερον, γένος ἰχθύων.

Pimêliaires, Ξ. πλ. πιμελώδη, φυλὴ ἐντόμων.

Pimélie, Ξ. πιμελὴ, γένος ἐντόμων.

Pimélithe, Ξ πιμελόλιθος, οὐσία γαιώδης, ἐλαιώδης εἰς τὴν ἀφήν.

Pimelode, ἀρ. πιμελώδης, γένος ἰχθύων.

Piment, ἀρ. ἰνδοπέπερι, πέπερι τῆς Γουϊάνας, γένος φυτῶν στρυχνωδῶν.

Pimesonée, Ξ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ Pimbêche.

Pimpant, te, ἐπ. ἀδουνόμενος, ἀγαλλόμενος, κεκαλλωπισμένος, κεκοσμημένος, κ. κορδωμένος.

Pimpignon, ἀρ. λαβὶς ἢ κρίκος ἐκ μίτου συναπτων τὰ ὀίκτυα.

Pimpinella, Ξ ταὐτὸν τῷ Pinnée.

Pimple, Ξ. γένος ἐντόμων διαφέρον τοῦ ἰχνεύμονος.

Pimplin, ἢ Pinplim, ἀρ. εἶδος πεπέρεως τῆς Βενγάλης.

Pimprelocher, ἐν. ἄχρ. ἀλλοκότως κομμῶ τὴν κεραλήν.

Pimprenelle, Ξ. τραγιον, γένος φυτῶν.

Pin, ἀρ. πίτυς, πεύκη, κ. πεῦκος, ἢ ἀγριοκουκουναριὰ, τουρκ. τζάμι.

Pinacle, ἀ. ἄετωμα, ἐν χρ. μόνον le — οὐ Jésus-Christ fut transporté τὸ πτερύγιον τοῦ ναοῦ κτλ. μεταφ. καὶ οἰκ. mettre quelqu'un sur le — τὸν ἀνυψῶ μέχρι τριτου οὐρανοῦ, κ. τὸν ἀναιβάζω στὰ οὐράνια. il est sur le — εἶναι εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης, τῆς εὐνοίας κτλ.

Pinajoua, ἀρ. εἶδος ἀνώνιος (corossol) τῆς Γουϊάνης, βρώσιμον.

Pinanga, ἀρ. εἶδος φοινικος.

Pinariens, ἀρ. πλ. πειναλέοι, ἱερεῖς τοῦ Ἡρακλέους, οὕτως ὀνομασθέντες διότι δὲν ἐπετρέπετο εἰς αὐτοὺς νὰ γευθῶσι τῶν ἐντοσθίων τῶν θυμάτων.

Pinasse, Ξ. φορταγωγὶς, πλοῖον φορτηγον δι' ἱστίων καὶ κώπης ἐλαυνόμενον. § φλοιώδη ὑράσματα.

Pinaster, ἀρ. πίτυς ἡ ἀγρία.

Pinau-jaunâtre, ἀρ. βωλίτης (bolet) ἀμαυροπέτασος. § — jaune βωλίτης ὁ χρυσόχρους, τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ μέρη εἶναι κίτρινα. § — moyen βωλίτης ἐρυθροπέτατος.

Pince, Ξ. ὅπλη, τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τινων ζώων, οἷον ἵππου, ἐλάφου κτλ. § χηλὴ, τὸ ποδάρι παγουριοῦ, ἀστακοῦ κτλ. § τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ πετάλου. § § οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες τοῦ ἵππου. § στολὶς, κ. σοῦρρα, ἰταλοθαρ. μπάστα, διπλα τὴν ὁποίαν κάμνομεν εἰς τὰ ἐνδύματα ὅταν εἶναι πλατέα. παρ. un homme est sujet à la — συνειθίζει νὰ σουρφώνῃ, ἤτοι νὰ κλέπτῃ ἢ νὰ ἀργυρολογῇ. de l'argent est sujet à la — τὰ χρήματα εὐκόλα σηκώνονται ἀπὸ τὴν μέσην. § μοχλὸς, διωστὴρ, κ. λοστός. § petites —s ψαλιδίον, χρήσιμον ἐργαλεῖον εἰς τὴν ξυλουργικὴν διὰ νὰ πιάνῃ διάφορα μέρη ξύλων καὶ νὰ τὰ βάλλῃ εἰς τὴν θέσιν των. § πυράγρα, μεγάλη μασιὰ διὰ νὰ πιάνωσι τοὺς ἄνθρακας. § καρκῖνος, διλάβιον, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς διαφόρους τέχνας διὰ νὰ κρατῶσι τὰ ἐξεργαζόμενα ἀντικείμενα. § τὸ μέρος τοῦ κώδωνος ὅπου πίπτει ἡ γλωττίς. § καρκῖνος, γένος ἐντόμων ἀραχνιοτκορπιοειδῶν, διαιτωμένων εἰς τόπους ὑγροὺς, ὑπὸ τὰς πέτρας ἢ τὰς γάστρας, μεταξὺ τῆς κονιορτοῦ τῶν ἀκατοικήτων μερῶν τῶν οἰκιῶν, εἰς τὰ παλαιὰ βιβλία, καὶ εἰς τὰς συλλογὰς τῶν φυτῶν. § — de chirurgien γραφίσκος, γένος ὀστράκου § — d'elvascky παγὶς τις τῶν ὀρνιθοθηρῶν.

Pincé, ἀρ. κνίσμα, εἶδος μουσικοῦ χαριεντισμοῦ γινομένου διὰ τῆς ἐναλλαξ κρούσεως τῆς γεγραμμένης φωνῆς μὲ τὸν ἦχον τῆς κατωτέρας φωνῆς.

Pinceau, ἀρ. γραφὶς, χοωστὴρ, κ. ἡ βούρτζα τῶν ζωγράφων συγκειμένη ἐκ τριχῶν σκιούρου, ἰκτῖνος κτλ. ἐν ᾧ ἡ brosse σύγκειται ἐκ τριχῶν χοιρείων. donner le dernier coup de — à un tableau ἐξεργάζομαι, τελειῶ τὸν πίνακα. ce peintre a un beau —, un — agréable ὁ ζωγράφος οὗτος ἔχει καλὴν μέθοδον, χαρίεσσαν. καὶ ἐπὶ ποιητῶν ἢ συγγραφέων, ὁ κάλαμος. on lui a donné un vilain coup de — τὸν ἐστράβωσαν κακά. § κνηστὶς, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου οἱ γλυφεῖς ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοὺς πίνακάς των τὰ ξύσματα τοῦ φερνικείου. § — optique ὀπτικὸς θύσανος, ἄθροισμα ἀκτίνων τοῦ φωτὸς αἵτινες πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἢ ἐπὶ κυρτῆς ὑέλου καὶ ἔπειτα διὰ τῆς διαθλάσεως συγκεντρίζονται εἰς σημεῖον πέραν τῆς ὑέλου, ἢ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὀφθαλμοῦ. § *γραφίτης, γένος ὀστράκων περιέχον τὰ κοραλλιοειδῆ (corallines). § θαύμουρος, ἀσπάλαξ τῆς βορείου Ἀμερικῆς. § — de mer χοωστὴρ ὁ θαλάσσιος, εἶδος σκωλήκων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Pincée, Ξ κ. τζιμπιματιὰ ἢ βαρβαροτ. πρέζα, ὅσον δύναταί τις νὰ λάβῃ διὰ δύο ἢ τριῶν δακτύλων.

Pincelier, ἀρ. ἐλαιοδόκος, λεκάνη ἔχουσα τὸ ἔλαιον, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ζωγράφοι ἀναδεύουσι τὰ χιώματά των.

Pince-maille, ἀρ. κυμινοπρίστης, κίμβιξ, κ. ἐξηνταβελώνης.

Pincement, ἀρ. βλαστολογία, κ. κορφολογημα.

Pincer, ἐν. νύσσω, κνίζω, κ. τζιμπῶ. les oiseaux —ent les fruits τὰ πτηνὰ πλήττουσι μὲ τὸ ῥάμφος τοὺς καρποὺς, τοὺς τζιμποῦν.

§ ἀκρολογῶ, βλαστοκοπῶ, κ. κορφολογῶ. § — le vent, ναυτ. προσεγγίζω τον ἄνεμον. § κρούω, (τὴν κιθάραν, τὴν λύραν κτλ.) § προσψαύω, ἐπιψαύω (τὸν ἵππον διὰ τοῦ μύωπος). § σχηματίζω τὴν γωνίαν τοῦ ἄμβυκος (bouge) τῶν παρυφιδων κτλ. § — un livre συσφίγγω τὸ βιβλίον. μεταφ. ὀάκνω, νύττω, πειράζω (διὰ χλευασμοῦ, ἐπιτηδείας ἐπιπλήξεως κτλ). § pincé, ée, μετ. un style, un air — κακόζηλον ὕφος, ἐπιτετηδευμένος τρόπος.

Pince, ἀρ. καὶ Θ. ἐν χρ. — sans rire ὑηκτικος ἄνθρωπος. une — sans rire ὑηκτικὴ γυνή.

Pincettes, Θ. πλ. πυρολαβίς, πυράγρα. βαρβαροτ. μασίν. λέγεται καὶ ἐν. οἶον. donnez-moi la — δός μοι τὴν πυράγραν. § λαβίς, λαβίδιον, ἐργαλεῖον εἰς διαφόρους τέχνας, συγκείμενον ἐκ δύο σκελῶν καὶ χρήσιμον εἰς τὸ νὰ πιάνῃ ὅσα δὲν δύναταί τις νὰ πιάσῃ διὰ τῆς χειρός. § τριχολαβίς, μαδιστὴρ, κ. τζιμπιστρα ἢ τζιμπίδι. § — à disséquer χηλή, ἐργαλεῖον χειρουργικόν.

Pinceur, ἀρ. ὅστις ἀγαπᾷ νὰ τζιμπᾷ.

Pincho, ἀρ. πίθηξ μικρὸς τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Pinche-bec, ἀρ. στιμμιόχαλκον, μίγμα χαλκοῦ καὶ στίμμεως (zinc).

Pinchina, ἀρ. χλαῖνα, ὕφασμα χονδρὸν ἀπὸ ἔριον.

Pinckneye, ἀρ. Θάμνος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν rubiacées.

Pinçon, ἀρ. νύγμα, κ. τζιμπιματιὰ ἢ τζίμπημα. § ἐπιγλωττὶς, ὕψωμα τοῦ πετάλου τοῦ ἵππου, τὸ ὁποῖον καταβιβάζεται ὕστερον διὰ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν ὁπλήν. § σπῖνος, πτηνόν τι.

Pincure, Θ. καμπὴ, κ. δίπλα ἢ τζάκισμα, κυρίως ἐπὶ τῶν στιβευομένων ἐριουργῶν ὑφασμάτων.

Pindarique, ἐπ. Πινδαρικός. ἐν χρ. style — πινδάρειον ὕφος.

Pindariser, οὐδ. πινδαρίζω, ὁμιλῶ ἐπιτετηδευμένως, καινοπρεπῶς.

Pindariseur, ἀρ. πινδαριστὴς, ἴδ. ἀνωτ.

Pinde, ἀρ. πίνδος. les nourissons du — οἱ τρόφιμοι τῶν Μουσῶν. les habitans du — οἱ ποιηταί.

Piné-abson, ἀρ. δένδρον ὀηλητηριῶδες τῆς Ἀμερικῆς.

Pinéale, ἐπ. ἐν χρ. glande — κωνοειδὴς ἀδὴν (τοῦ ἐγκεφάλου, κείμενος ἐν τῷ μέσῳ).

Pineau, ἀρ. μικροφοίνιξ τῆς Καγέννης. § εἶδος μελαίνης σταφυλῆς τῆς Βυργωνίας.

Pinède, ἀρ. Θάμνος τῆς Περουβιανῆς.

Pinée, Θ. γάδος ξηρὸς, κ. γαϊδουρόψαρον ἢ μπακαλάος.

Pingouin ἢ Pinguin, ἀρ. λιπαρόχηνα, εἶδος πτηνῶν τῆς βορείου καὶ νοτείου Θαλάσσης.

Pingue, Θ. εἶδος ἁλιευτικῶν καλαμων.

Pinicole, ἀρ. τενθρηνίδιον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Pinipinichi, ἀρ. δενδρύλλιον τῶν Ἰνδιῶν φέρον γαλακτώδη τινὰ χυλὸν καθαρτικόν.

Pinite, Θ. εἶδος ὀρυκτοῦ μεταξὺ μίκα καὶ στεατίτου.

Pinnatifide, ἐπ. πτερυγοσχιδὴς, ἢ πτερυγοσχήμων, ἐπὶ φύλλων ἐπιμηκεστέρων τὸ σχῆμα, καὶ διηρημένων εἰς διαλήψεις (lobes) διὰ βαθέων μὲν ἐντομῶν, ἀλλὰ μὴ καθικνουμένων τοῦ μέσου στήματος (nervure médiaire). § πτερυγοσχιδῆ, γένος φυτῶν περιλαμβάνον τὰ βρύα (varecs) τοῦ Λινναίου.

Pinnatipédes, ἀρ. πλ. σχιζόποδα, σύστημα πτηνῶν μακροσκελῶν, τετραδακτύλων.

Pinne, Θ. πίννα, γένος ὀστράκων.

Pinnée, ἐπ. ἑκατερόπτερος, ἐπὶ φύλλων συγκειμένων ἐκ μικρῶν φυλλιδίων τεταγμένων ἑκατέρωθεν τοῦ κοινοῦ μισχου, οἷον τὰ τῆς ὀρυοπτεριδος, ἢ τῆς ἀκακίας (γαζίας).

Pinnier, ἀρ. τὸ ζῶον τῆς πίννας.

Pinnigine, Θ. πιννογενὴς, ὄστρακον διθυρον.

Pinnipédes, ἀρ. πλ. στεγανόποδα, ζῶα καὶ πτηνὰ, ἔχοντα τοὺς δακτύλους συνδεδεμένους διὰ τοῦ ὑμένος.

Pinnites, Θ. πλ. πιννῖται, πίνναι ὀρυκταί.

Pinnothère, ἀρ. πιννοθήρας, γένος ὀστράκων δεκαπόδων· εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν μυδιῶν τὰ ὁποῖα τρώγουσιν οἱ ἐν Παρισίοις.

Pinnulaire, Θ. λιθοπτέρυγες, αἱ πτέρυγες τῶν ἀπολελιθωμένων ἰχθύων.

Pinnule, Θ. πτερύγιον, πλὰξ μικρὰ χαλκίνη ὑψουμένη εἰς πᾶσαν ἄκραν τοῦ γωνιομέτρου, καὶ ἔχουσα ὀπὴν ὃ' ἧς διέρχεται ἡ ἀκτὶς τοῦ φωτὸς, ἢ ἡ ἀκτὶς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Pinophile, ἀρ. πιννοφίλης, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Pinot, ἀρ. * πευκίον, φοίνιξ τῆς Καγέννης.

Pinque, Θ. φορταγωγὶς, πάρων, φορτηγον πλοῖον.

Pinsbeck, ἀρ. ὀρείχαλκος, μίγμα χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου (Zinc).

Pinson, ἀρ. σπίζα, κοκκοθραύστης ὁ κοινος, πτηνόν. § ἴδ. Pensum.

Pinsonnée, Θ. νυκτοθηρία, ἡ διὰ νυκτὸς γινομένη ὀρνιθοθηρία.

Pintade, Θ. μελεαγρὶς. § εἶδος ὄφεως.

Pinte, Θ. κοτύλη, μέτρον διὰ τὰ ὑγρὰ καὶ πρὸ πάντων τὸν οἶνον. § κοτύλη, τὸ ποσὸν μιᾶς κοτύλης. χυδ. tirer —, boire — τραβῶ κοτύλην, πίνω κοτύλην (ἐννοουμένου τοῦ μίαν). § χοίνιξ, μέτρον στερεῶν. παρ. il n'y a que la première — qui coûte τὸ πρῶτον βῆμα εἶναι δύσκολον.

Pinter, οὐδ. κωθωνίζω, κ. μεθυσκεπῶ.

Pintoreau, ἀρ. κακοζωγράφος.

Pinule, Θ. φυλλίδιον, ταὐτὸν τῷ foliole.

Pioche, Θ. σκαπάνη, κ. τζάπα, ἀξινογύρι.

Piocher, ἐν. σκάπτω, κ. τζαπίζω. μεταφ. ἐργάζομαι, κοπιάζω.

Piochon, ἀρ. ἐργαλεῖον λεπτοσχιστικὸν χρησιμεῦον εἰς τοὺς ξυλεργοὺς διὰ νὰ κτυπῶσιν εἰς μεγάλας ἐγκοπὰς (mortaise).

Pioler, οὐδ. ἴδ. Piauler.

Pion, ἀρ. πεττὸς, εἰς τὴν παιδιὰν τοῦ ζατρικίου. παρ. damer le — à quelqu' un νικῶ τινα ὑπερηράνως.

Pionner, ἐν. πέρνω πεττοὺς, κ. πίτρας, ἐπὶ τῆς παιδιᾶς τοῦ Ζατρικίου καὶ ἄλλων τοιούτων, ὅταν συνειθίζω νὰ μαζώνω πέτρας.

Pionnier, ἀρ. σκαπανεύς.

Piot, ἀρ ἄχρ. ἐν χρ. οἰκ. aimer le — ἀγαπῶ τὸ κρασί.

Piote, ἡ Piotte, Θ. γαλαία, εἶδος κύμβης (gondole) τῆς Βενετίας.

Piouquen, ἀρ. ὠτὶς τῆς Χιλῆς.

Pipa, ἀρ. πίπα, ῥῆνος τῆς Καγέννης.

Pipare, ἀρ. δένδρον τῶν ἐπὶ τῆς Γουϊάνης.

Pipe, Θ. βαρέλλα, μέτρον τοῦ οἴνου, περιέχον ἕνα καὶ ἥμισυν ξέστην (muid). § καπνοσωλὴν, βαρέλασ. τζιποῦκι. § σωλὴν, ἡ σωληνόμορφος, εἶδος ἰχθύος. § σφυρὶς (σιδηροῦν ἐντιθέμενον εἰς τὰς βολόπετρας).

Pipeau, ἀρ. σύριγξ, κ. σφυρίχτρα κυρίως διὰ νὰ μιμῆταί τις τὰς φωνὰς τῶν πτηνῶν. § κάλαμος (διὰ τὰ μικρὰ πουλία), κ. ἰξόσυρτα. § κάλαμος, ποιμενικὸς αὐλὸς, κ φλογέρα. § ταὐτὸν τῷ pontenille, φυτόν.

Pipée, Θ. *ἰξοθηρία, ἡ δὲ ἰξοθήρευσις τῶν πτηνῶν. prendre des oisaux à la — ἰξεύω πτηνά

Pipeline, Θ. εἶδος λάρου φαγητίμου.

Piper, ἐν. μιμοῦμαι τὴν φωνὴν τῶν πτηνῶν διὰ νὰ τὰ σύρω εἰς τοὺς ἰξούς. § παρακρούομαι, ἐξαπατῶ (τινα, κυρίως εἰς τὰ παγνίδια διὰ νὰ κερδήσω). — des dés κατασκευάζω τοὺς κύβους, διὰ νὰ ἀπατήσω τὸν ἀνταγωνιστήν μου.

Pipé, ée, μετ. dés —s κύβοι παρεσκευασμένοι.

Piperelle, Θ. εἶδος θύμου.

Piperie, Θ. ἀπάτη (εἰς τὰ παγνίδια), παράκρουσις.

Pipéritées, Θ. πλ. πεπερομοιδῆ, σύστημα φυτῶν.

Pipéritis, ἀρ. πιπερίτης, φυτὸν.

Piperno, ἀρ. εἶδος λάβας (lave) εἰς τὰ πέριξ τῆς Νεαπόλεως.

Pipeur, ἀρ. ἀπατεών (ἐπὶ παιγνιδίων).

Pipi, ἀρ. πιπώ, ἡ πίπος, γένος πτηνῶν δασοδιαίτων.

Pipican ἡ pipixcan, ἀρ. λάρος ὁ Μεξικανός.

Pipoir, ἀρ. σφιγκτήρ, διὰ τοῦ ὁ ποῖου συστρίγγονται τὰ σιδηρᾶ σφηνίδια (pipes) τῶν μυλοπετρῶν.

Pipot, ἀρ. μελίπιθος, βαρελλιον μὲ μέλι εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Βουρδιγάλων.

Pipris, ἀρ μονόξυλον (τῶν Μαύρων τοῦ πρασίνου ἀκρωτηρίου καὶ τῆς Γουϊάννης).

Piptathère, ἀρ. γένος φυτῶν.

Piptocome, ἀρ γένος φυτῶν

Pipunculo, ἀρ. γένος ἐντόμων διπτέρων.

Piquant, te, ἐπ. ὀξυτενής, ὀξύς, κ συνθλερός, μυτερός (ὡς ἡ ἄκανθα, ἡ βελόνη κτλ) § ὁριμύς (οἶνος, καρύκευμα, ἔδεσμα κτλ.) un froid — ψυχος ὁριμύ. une femme est —te, une physionomie —te γυνὴ χαρίεσσα, ἐπαγωγὸς, ἦθος κτλ. un mot est —, une satyre —te λέξις, σάτυρα δηκτικὴ, πικρά il y a dans cet ouvrage des endroits très —s ὑπάρχουσι χωρία εἰς τὸ σύγγραμμα κινοῦντα τὴν περιέργειαν, περίεργα. § οὐσ. —, ὁ ἄκανθα (τῶν φυτῶν, θάμνων κτλ.) animaux à —s ὑστριχες

Pique, ϑ. ὀόρυ, κ κοντάρι. § δορατοφόρος. demi — δοράτιον, κ. κονταράκι traiter à la — avec les sauvages συνδιαπραγματεύομαι μὲ τοὺς ἀγρίους τὸ ὅπλον εἰς τας χεῖρας, ὡπλισμένη χειρι. § ἀρ. le — ὀόρυ, κ. πικέ ξ τῶν τεσσάρων χρωμάτων εἰς τὰ χαρτοπαίγνια.

Pique, ϑ. πικρια, ὀυσμένεια, ὀργὴ, μνησικακία.

Piqué, ée, ἐπ. ἐν χρ. notes —ées Μουσ φωναὶ ἐστιγμέναι, σειρὰ φωνῶν ἀκουσῶν ἢ κατεσυρῶν διατονικῶς, ἐγ' ἑκάστης τῶν ὁποίων τίθεται στιγμὴ πρὸς ἔνοειξιν ὅτι πρέπει να σημειωθῶσιν ἴσαι διὰ χρονσμάτων ξηρῶν καὶ διακεκομμένων

Pique-bœuf, ἀρ. βουκέντης, ἄμα ξύλινος κεντὼν τοὺς βόας διὰ κέντρου. § βουπλὴξ, γένος πτηνῶν τῆς Σενεγάλης, οὕτω λεγόμενον ὁτὶ ἐπικάθηται εἰς τὴν ῥάχιν τῶν βοῶν καὶ πλήττει τὸ ὀέρμα των μὲ τὸ ῥάμφος διὰ νὰ φαγῇ τοὺς κρότωνας (τζιμούρια).

Pique-chasse, ἀρ *κεντρόσακες, σιδήριον διὰ του ὁποίου οἱ πυροτέχναι τρυπῶσι τὰ πυριτοπληθῆ, σακκύλια, διὰ νὰ συνάψωσι τὰ πυρὰ ὀύο πυροτεχνημάτων.

Pique-nique, ἀρ. συμφορητὸν ὀεῖπνον, ἢ ἐκ συμβολῆς ὀεῖπνον, βαρβαροτουρκ. μὲ ῥεγενέ.

Piquer, ἐν. νύττω, κεντῶ, κ. τζυμπῶ (ἐπὶ ἀκάνθης, βελόνης κτλ.) — jusqu' au sang ἀμύττω, κ. ματόνω. le chirurgien —e quelqu' un avec sa lancette ὁ χειρουργος κτυπᾷ ἢ τρυπᾷ τινα μὲ τὸ νυστέρι του. il —e le nerf κεντᾷ, πληγόνει τὸ νεῦρον. les serpens —ent οἱ ὄφεις πλήττουσι, κ. ὀαγκανουσι. les puces m' ont —e toute la nuit οἱ ψύλλοι μὲ ἐὀάγκασαν ὁλην τὴν νύκτα. —é d un serpent ὁριοὀηκτος. § διαῤῥάπτω κ καταπιανω, βαρβαροτουρκ. τζατίζω, λέγεται ἐπὶ παπλωμάτων, νυκτερινῶν πίλων, στρωμάτων, κτλ. ὅταν ἑνώνω ὀύο ἢ πλειότερα ὑφάσματα τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου τεθειμένα διὰ τῆς βελόνης. — une pièce de bois σημαὀεύω τὸ ξύλον διὰ νὰ τὸ πελεκήσω. — des pierres λαξεύω τὰς πέτρας, (κάμνων διὰ τοῦ σφυροῦ μικρά τινα κοιλώματα). — le moellon χονδροτομῶ τοὺς χάλικας. — du bois, des pierres κοιλαίνω, σκάπτω τὰ ξύλα, τὰς πέτρας (διὰ στολισμον ἐξωτερικὸν τῶν κτιρίων) — le harnais κεντῶ τα ἐφίππια (διαποικίλλων αὐτὰ μὲ διάφορα κεντήματα) les cordonniers —ent un soulier οἱ ὑποδηματορράφοι ῥάπτουσι τὸ σανὀάλιον le pâtissier —e la pâtisserie ὁ πεμματοποιὸς κάμνει τρύπας εἰς τοὺς πιακοῦντας. — la viande ὀιαπείρω τὸ κρέας μὲ στέκα κτλ — une futaille τρυπῶ τον πίθον τοῦ οἴνου (διὰ νὰ ὀοκιμάσω). — une table σημειῶ ἢ τρυπῶ τα μέρη τῆς τραπέζης (ὅπου ἐυθαίνουσιν ἀκολούθως χρυσᾶ καρφια κτλ.) — un cheval πληγόνω τὸν ἵππον, (ὅταν τον πετσιώνω, κάμνωντας νὰ ἐμβῇ το καρφίον εἰς τὸ κρέας). — un cheval μυωπίζω τον ἵππον, κτυπῶ μὲ τὸ κέντρον — dans le fort ἐτσιρώκεντρώνω τον ἵππον εἰς τα βάθη τοῦ ὰάσους. cet homme-là —e bien ὁ ἄνθρωπος οὗτος τρίχει καλὰ. — des deux κεντῶ καὶ μὲ τα ὀυο. — le coffre, le tabouret, παρ. ϑυραυλῶ, πιριμένω εἰς τας αὐλας, ἐναντιθῶμαι τῶν μεγάλων, τῶν βασιλέων κτλ un homme —e les tables πασατιτεῖ ὁ ἄνθρωπος, τρεχει εἰς τας ξένας τραπέζας. — les absens σημειῶ τους ἀπόντας, (λέγεται ἐπὶ διανομῆς ὡρεῶν τινων εἰς τοὺς ἐμμενοντας εἰς τα καθήκοντά των). § ὁριμύνω, ἐρεθίζω, κ. τσιμπῶ (ἐπὶ οἴνου, καὶ ἄλλων ὁρινεών πραγμάτων). du fromage —é ὁ τυρὸς εἶναι ταγγὸς. du poisson —é ὁ ἰχθὺς ταγγίζει. § καθάπτομαι, ἐρεθίζω, πλήττω, πασοξύνω, κ. ἐγγίζω. il le —a au vif τὸν ἤγγισε κατάκαρδα. quelle mouche le —e ἡ quelle mouche l' a —é τί μυΐαι τὸν καταβαίνουσι, τί μυΐαι τὸν κατέβηκαν. § διεγείρω, κεντῶ. — d' honneur ἐγγίζω τινα εἰς τὴν τιμήν του, τὸν παρακινῶ διὰ νὰ κάμῃ τι ἢ νὰ μὴ τὸ κάμῃ χάριν τῆς ὑπολήψεώς του. — d' émulation κινῶ τὴν ἁμιλλαν ἢ εἰς ἁμιλλαν. § se —, αὐτ. νύττομαι, πλήττομαι, κ. τζυμπιοῦμαι. il s' est —é la main, à la main ἐτζύκπησε τὸ χέρι του. du boi des étoffes se — ent τὰ ξύλα, τὰ ὑράσματα τρυπῶνται ἢ τρώγονται, (ὅταν ἐγεννήθησαν σκώληκες). du papier se —e τὸ χαρτὶ ῥθειρεται, τρυπᾷ. § se — de quelque chose ὀυσχεραίνω χαλεπαίνω, κ. κακιόνω διά τι § se — de ἐγκαυχῶμαι, ἐναῤῥύομαι, καυχῶμαι (εἴς τι). il se —e de science et d' esprit προσποιεῖται παιδείαν καὶ νουν. se — de bien parler ἐπαγγέλλεται, φρονεῖ ὅτι ὁμιλεῖ καλῶς. se — d' honneur φιλοτιμοῦμαι. se — au jeu παροξύνομαι, ἐρεθίζομαι εἰς τὸ παιγνίδιον, ἐξάπτομαι παίζων καὶ ἀπολ. quand il se —e, il est capable de ὅταν ἐξάπτηται, ἐρεθίζηται, εἶναι ἄξιος κτλ μεταφ. il se —e au jeu, il est —é au jeu ἐξάπτεται, ἐρεθίζεται εἰς την ὀεῖνα ὑπόθεσιν.

Piquerie, ϑ. φυτὸν τοῦ Μεξικανῦ.

Piqueron, ἀρ. κοπανον, ὁἱ οὗ κτυπῶσι τὴν ὁιὰ καπνοσωλῆνας γῆν.

Piquet, ἀρ. πασσαλίσκος, κ. παλοῦκι. § σταυρὸς, κ. παλοῦκι, ὅπου ὀένονται τὰ ἄλογα εἰς τὰ στρατόπεὀα ἢ τοὺς λιμῶνας. § ἀπόσπασμα στρατιωτῶν ἱππέων ἢ πεζῶν, ἕτοιμον πάντοτε εἰς τὸ νὰ ἀναχωρήσῃ je suis de — εἶμαι εἰς τὸ ἀπόσπασμα. lever le — ἀναχωρῶ, φεύγω. aller planter le —chez quelqu'un καταλύω εἴς τινα, στήνω τὴν σκηνήν μου, (λέγεται ἐπὶ ὀχληρῶν ἀνθρώπων). § τρικεντρον, ἐργαλεῖον τῶν ἀρτοποιῶν ὁἱ οὗ κεντοῦσι τον ὁισπυσιτὴν ἄρτον (παξιμάὀι). § κεντητήριον, ξύλινον ἐργαλεῖον ὁἱ οὗ τρυπῶσιν οἱ ἀλατοποιοὶ τὰς ἁλατώὀεις λίμνας. § εἶὀος πλαττογραφίας γνωστὴς εἰς το Βέλγιον. § εἶὀος παιγνιοχάρτου, λεγόμενον ἰταλοϑαρ. πικέτον.

Piquette, ϑ. οἶνος ὀευτερίας, ἡ λάκυρος, στεμφυλίτης οἶνος, κ. λάγγερας. § λαὀὶς τῶν σαγματοποιῶν καὶ σαντορράφων.

Piqueur, ἀρ. ἐπιστάτης, ὁ ἐπὶ τῶν ἐργατῶν ἄνθρωπος εἰς τὰς οἰκοὀομὰς ὅστις παραλαμὀάνει τὰς διαφόρους ὕλας τῆς οἰκοὀομῆς, τὰς διανέμει, ἐπαγρυπνεῖ εἰς την ἐργασίαν τῶν ἐργατῶν, πληρώνει τα ἡμερομίσθια,

σημειοῖ τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων, καὶ ἀφαιρεῖ ἐκ τοῦ μισθοῦ τοιν. § κεντητήρ, ὁ τρυπῶν τὸ χαρτίον τεχνίτης διὰ νὰ κρεμάσῃ τὰς καρτίδας. § ἱπποβάτης, ὁ ὑπηρέτης ὅστις ἀναβαίνει τοὺς ἵππους διὰ νὰ τοὺς γυμνάσῃ, ἢ ὅστις περιφέρει τὸν ἵππον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱπποπώλου (maquignon) ὅταν προκήται νὰ πωληθῇ. § κυναγωγός, ὅστις ἐφιππος φέρει τοὺς θηρευτικοὺς κύνας εἰς τὴν ἄγραν καὶ τοὺς διοικεῖ. § ὁ κεντητὴρ (τῶν ὀπτωμένων κρεάτων.) τὸ Piquer la viande § —s de tabatières ταὐτον τῷ Incrusteurs, γομφωτὴρ, ὁ προσπαταλεύων τεχνίτης τοὺς χρυσοῦς ἢ ἀργυροῦς ἥλους κτλ. εἰς τὰ ἔργα τῆς τραπεζοποιίας. — d'assiette ὀειπνοθήρας, ὀειπνολόχος, κ. πινακογλύπτης, ὁ τρέχων εἰς τὰς ξένας τραπέζας.

Piquier, ἀρ. δορατοφόρος.

Piquitinge, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ἐσωκήτων (esoce).

Piqûre, Θ. νυγμα, νυξις, νυγμὴ, κ τυμπημα ἢ τυμπηματιὰ (βελόνης, ἀκωκῆς, ἀκανθης κτλ.) § ὀδγμα, ὀδγμος, κ. ὀδγματιά. § τραῦμα, πληγὴ (εἰς τὸν πόδα τοῦ ἵππου ὅταν πεταλώνηται) — de l'artère, de l'aponevrose πληγωσις τῆς ἀρτιρίας, τῆς ἀπονευρώσεως κτλ. § διαῤῥαγὴ, κ. κατάπιασμα ἢ ῥαγὰδαρσ. τμᾶτισμα (ὡς τῶν παπλωμάτων, στρωμάτων, κτλ.). § κέντημα (τῶν ὑφασμάτων διὰ τῆς βελόνης κτλ.). § τρῆμα, τρυπημα, κ. τρύπα (εἰς χαρτὶ, ξύλα κτλ. ἀπο τοὺς ὀδγμοὺς τῶν ζωῦλιων). § — de mouche ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων.

Pirapède, ἢ Pirabède, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν τριγλίων.

Pirate, ἀρ πειρατὴς. § πειρατὴς, πτηνὸν θαλάσσιον.

Pirater, οὐδ. πειρατεύω.

Piraterie, Θ. πειρατεία.

Piratinier, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Γουϊάνης χρήσιμον εἰς τὴν ἐδινουργίαν.

Piravène, τὸ. Pirapède.

Piraze, Θ. γένος ὀστράκων ὁμοιον μὲ τοὺς ἑλώδεις στρομβους τοῦ Λινναίου.

Pire, ἐπ. συγκριτικὸν· χείρων, κ. χειρότερος de deux maux il faut eviter le — ὄυσεῖν κακοιν προκειμένοιν το μὴ χεῖρον βεκτιστον. παρ. il n'y a — eaû que l'eau qui dort απο σιγανο ποτάμι μακρυὰ τα ρουχα σου. la dernière faute sera — que la première καὶ ἔσται η ὀεντερα πλανη χειρων τῆς πρώτης. § ἐπ. ὑπερθετικὸν προηγουμένου του ἄρθρου, χειριστος. c'est le —de tous εἶναι ο χειριστος παντων, κ. ὁ χειρότερος. § οὐσ. το χεῖρον, κ τὸ χειρότερον. παρ. souvent qui choisit prend le — ὁποιος διαλέγει, ταποδιαιούδια πέρνει. un homme a eu du — dans cette affaire ἐζημιώθη, ἐνικήθη, κ. ἔχασεν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

Pirgopole, ἀρ. πυργόπολις, εἶδος ὀστράκου ὀρυκτοῦ.

Piriforme, ἐπ. ἀπιοειδής. ἐν χρ. muscle — ὁ πυραμοειδὴς μῦς.

Pirijao, ἀρ. εἶδος φοίνικος εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ὀρενόκου.

Pirimèle, Θ. γένος ὀστράκων.

Piripée, Θ. φυτὸν ἔνυδρον τῆς Καγέννης.

Piripu, ἀρ. θάμνος τις εἰς τὸ Μαλαβάρ.

Piriquète, Θ. πυῤῥιχίτης, γένος φυτῶν.

Pirithoüs, ἀρ. πυριθους, ὄνομα ἀστερισμοῦ.

Piritu, ἀρ. φοίνιξ ὁ ἀκανθώδης (τοῦ ποταμοῦ Ὀρενόκου).

Pirogue, Θ. μονόξυλον (τῶν ἀγρίων).

Piron, ἀρ. εἶδος στρουθέως.

Pirouette, Θ. στροφαλος, εἶδος παιδιᾶς συνισταμένης εἰς ξυλάριον μικρὸν διαπεπαρμενον διά τινος ἀξονισκου, ἐπὶ τοῦ ὁποιου στρέφεται διὰ τῶν δακτύλων. § στρόβιλος, εἶδος κινήσεως εἰς τον χορὸν, ὅτε ὁ χορεύων περιστρέφει τὸ σῶμα του ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ποδός. § περιαγωγὴ, ἡ περιστροφὴ τοῦ ἵππου εἰς τὰς ἱππασίας. il a répondu par des —s ἀπεκρίθη μὲ ἀστεϊσμούς. il paye ses créanciers en —s πληρόνει τοὺς δανειστάς του μὲ πανουργίαν. § τὸ κυκλοειδὲς ἐκκρεμές.

Pirouetté, ἀρ. ὁ στρόβιλος, τὸ βῆμα τῆς Pirouette, ὅπερ τὸ. ἐπὶ χοροῦ.

Pirouetter, οὐδ. στροβιλίζω, χορεύω τον στρόβιλον. μεταφ on l'a fait — d'une rude manière τον ἔκαμαν νὰ χορεψῃ, ἤτοι τὸν κατεδίωξαν καὶ ἐστενοχώρησαν πανταχόθεν. il n'a fait que — pendant deux heures περιεστράφη εἰς τὸ αὐτὸ δύο ὥρας κατὰ σειράν.

Pirrhonien, enne, ἐπ. τὸ. Pyrrhonien

Pirrhonisme, ἀρ. τὸ. Pyrrhonisme

Pis, ἐπιῤῥ. χεῖρον, κ χειρότερα. il n'y a rien de — que cela, οὐσ. δὲν ὑπάρχει τι χειροτερον τούτου. le — qui puisse arriver τὸ χείριστον ἢ ὁ,τι χειριστον δύναται νὰ συμβῇ. le — que j'y trouve ὁ,τι εὑρίσκω χειρότερον. faire du — qu'on peut φιλοτιμοῦμαι νὰ κάμω το χειροτερον. il n'a qu'à faire du — qu'il pourra, je ne le crains point ἂς καμῃ ὁ,τι ἐμπορεῖ, δὲν τον φοβοῦμαι je vous mets au —, ἢ au — faire σὲ προκαλῶ νὰ κάμῃς ὁ,τι δύναται, κ ὁ,τι σοῦ περνᾷ. prendre les choses au — ὑποτίθημι τὰ χειρότερα, κ. βάλλω τὰ χειρότερα, ἢ λαμβάνω πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ χειρότερα. au — aller, vous n'en serez pas plus pauvre τὸ κάτω, κάτω, το ἐλάχιστον εἶδὲ θὰ πτωχεύσῃς περισσότερον. c'est votre — aller τὸ ἐλάχιστον, τὸ ὀλίγον, ὀλίγον. qui — est το χειρίστον. de mal en —, de — en— ἀπὸ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον, ἀπὸ τοῦ χαιρονος ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Pis, ἀρ. οὐθαρ, κ. βυζὶ (τῆς ἀγελάδας, αἰγὸς, ἵππου, καὶ ἄλλων τετραπόδων). § στῆθος (τοῦ βεστ), ἐπὶ μαγειρικῆς σκευασίας. § στῆθος, ἐν χρήσει mettre la main au — βάλλω τὴν χεῖρα εἰς τὸ στῆθος (ἐπὶ ὅρκου τῶν ἱερωμένων).

Pisang-jacki, ἀρ. μοῦσα ἡ παράδεισια, ἀγρία βανανέα τῆς Ἀμβονίας νήσου.

Piscicole, ἀρ. εἶδος βδέλλας παρὰ τῷ Λινναίῳ. sangsue géomètre

Piscine, Θ. κολυμβήθρα. — probatique προβατικὴ κολυμβήθρα. § ὑδρορρόα, κ. νεροχύτης εἰς τα ἱερα τῶν ἐκκλησιῶν.

Piscivore, ἀρ. ἰχθυοφάγος, εἶδος ὄρεως. § ἰχθυοβόρα, πτηνὰ

Pise, Θ. γένος ὀστρακοδέρμων.

Pisé, ἀρ. ἀρχιτ. ἐν χρ. bâtir en — κτίζω μὲ γῆν στερεὰν καὶ τσιμπεπιλημένην.

Piseur, ἀρ. μαçon — στερεωτὴς.

Pisiforme, ἐπ. πισοειδής. os — πισοειδὲς ὀστοῦν, το τέταρτον τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ καρποῦ.

Pisitoé, Θ. πισιθοη, γένος ὀστρακοδέρμων.

Pisocarpe, ἀρ. πισόκαρπον, γένος φυτῶν.

Pisolithe, ἀρ. ταὐτὸν τῷ pisocarpe.

Pisolithes, Θ. πλ. πισόλιθα, ὀστρακα. § πισόλιθα, τιτανώδεις τινὲς πισοειδεῖς οὐσιαι.

Pison, ἀρ. στερεωτήριον, ἐργαλεῖον τοῦ στερεοκτίστου (piseur).

Pisone, Θ. γένος φυτῶν.

Pissaphalte, ἀρ. poix minérale, Θ. πισσάσφαλτον.

Pissat, ἀρ. οὖσος, κ. κάτουρον, ἢ κατουριά. § οὖρος (τῶν ζώων).

Pisse-froid, ἀρ. χυδ. ψυχρὸς, ἀπαθὴς, ἀνάλγητος

Pissement, ἀρ. οὔρησις, νυξις τῆς ἐρυτρεως σίματος, πονος διὰ τῆς οὐρήθρας.

Pissenlit, ἀρ. dent de lion ταραξακον, γυτὸν κοινὸν εἰς τοὺς ὑγροὺς καὶ ἑλώδεις τόπους. § —, ἢ Pisse-en lit, χυδ. κατουρλιάδικον (ἐπὶ παιδίων).

Pisser, οὐδ. οὐρῶ, κ. κατουρῶ κ voir envie de — οὐρητιῶ, θέλω νὰ κατουρήσω, ἢ κ. κατουριστῶ — avec peine δυσουρῶ. un enfant qui —e au lit ἐνουρῶ, κ. οὐρῶ

ριοῦμαι στὸ στρῶμά μου ἢ ἐπάνω μου. — le sang, ἐν. οὐρῶ αἷμα.
Pisseur, euse, ἐπ. κ. κατουριᾶς. § οὐσ. c'est une —se εἶναι κατουρλοῦ.
Pisside, Ϛ. πεζια ἡ κυαθοπέτασος, φυτόν.
Pissite, ἀρ. πισσίτης, ἡ πισσόλιθος.
Pissoir, ἀρ. οὐρητήριον, τοπος ὁπου κατουρεῦσιν.
Pissote, Ϛ. ἐκροὴ, ἔκρους, σωλὴν ξύλινος εἰς το βαθος τῆς σκάφης ὁπὸ πλύσιν, δι' οὗ ἐκρέουσι τὰ ὕδατα.
Pissoter, οὐδ. συχνοκατουρῶ.
Pissotière, Ϛ. ἐπὶ ἀτέχνου ἀναβολῆς ὕδατος (jet d'eau).
Pistache, Ϛ. πιστάκιον, κ. φιστίκι. —s σακχαρωτὰ πιστάκια. § — de terre χαμαιπιτάκιον, ὁ καρπος τῶν ἀραχίδνων (arachide).
Pistachier, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Térébinthe καὶ Lentisque πιστάκη, γένος φυτῶν.
Piste, Ϛ. στιβος, ἴχνος. suivre à la — ἰχνηλατῶ, ἀκολουθῶ κατ' ἴχνος, κατόπιν, παρὰ πόδας.
Pistil, ἀρ. ἡλακάτη, ὕπερον ἡ σπερματις, τὸ θῆλυ ὄργανον τῆς καρπογονίας τοῦ φυτοῦ, κατέχον ὡς ἐπὶ το πλεῖστον το κέντρον τοῦ φυτοῦ, καὶ μεγεθυνόμενον, μετασχηματιζόμενον ἢ μεταβαλλόμενον εἰς καρπον μετα την τελειαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἄνθους.
Pistole, Ϛ. χρυσοῦν ξενικὸν νόμισμα. (τίθεται συνήθως μετὰ τοῦ or). — (ἁπλῶς) το σκαρραγκον.
Pistolet, ἀρ. ἐπιστόλιον, κ. πιστόλι παρ. il s'en va après avoir tiré son coup de — φεύγει ἀφ' οὗ ἐρρίψε το φαρμακι του. § Θερμαντήρ, μέγας λέβης ὁπὸ νὰ Θερμαίνηται τὸ ὕδωρ τῆς σκάφης ὅπου ὑπαρχει ὁ πόλτος τῆς χαρτοποιίας. — électrique ἢ de Volta πείραμα τῆς φυσικῆς συνιστάμενον εἰς ἀγγεῖον χάλκινον σφαιροειδῶς ἐπίμηκες, διάτρητον εἰς τας δύο ἄκρας.
Pistoleter, ἐν. ἀχρ. φονεύω διὰ ἐπιστολίου.
Pistolier, ἀρ. ἄχρ. ἐπιστολιστής.
Piston, ἀρ. ἔμβολον (ξύλινον ἢ μεταλλινον), κύλινδρος κινούμενος ἐντος ἀντλίας ἢ ὀοχειου, καὶ ὠθῶν ἢ θλίβων τὸν ἀέρα, τὸ ὕδωρ κτλ. le — d'une pompe το ἔμβολον τῆς ἀντλίας. le — d'une seringue τὸ ἔμβολον κλυστῆρος.
Pitaiaya, ἀρ. εἶδος κάκτου (cierge) τῆς Ἀμερικῆς.
Pitance, Ϛ. μερὶς, σιτηρέσιον (διδόμενον ἐν εἰς τα κοινόβια). aller à la — ὀψωνῶ, κ. ὀψωνίζω, ἀγοράζω τὰ ἀναγκαῖα ἐδώδιμα διὰ την οἰκίαν.
Pitar, ἀρ. ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῆς Ἀφροδίτης.
Pitaud, ἀρ. Pitaude, Ϛ. ἀρχ. ἀγροῖκος, σκαιός.
Pitaut, ἀρ. φολὰς, δστρακον.
Pitcairne, ἀρ. ἡπατὴς, γένος φυτῶν.
Pite, Ϛ. ὄχρ. τεταρτημόριον λεπτοῦ.
Piteusement, ἐπίρ. γοερῶς, οἰκτρῶς, κ. ἄθλια.
Piteux, euse, ἐπ. οἰκτρὸς, ἐλεεινὸς, ἄθλιος. faire —se mine σκυθρωπάζω, κ. κατζουφιάζω. faire —se chère κακοτρώγω. § οὐσ. ἀρ. un homme fait le — μεμψιμοιρεῖ, προσκλαίεται, κ. κλαίεται, ἢ εἶναι κλαψιάρης.
Pithécien, ἀρ. λείπουρος, γένος πιθήκων μη ἐχόντων οὐρὰν ὡς ὁ orang καὶ magot.
Pithécus, ἀρ. πίθηξ, ταὐτὸν τῷ orang
Pithéque, ἀρ. πίθηκος, ταὐτὸν τῷ Magot.
Pithométrique, ἐπ ἐν χρ. ὲchelle — πιθομετρικὴ κλίμαξ.
Pithyorne, ἀρ. ὁ κριθολόγος, πτηνὸν (le bruant des pins).
Pithys, ἀρ. * πίθυς, γένος πτηνῶν ὰτσοιαίτων.
Pitié, Ϛ. οἶκτος, ἔλεος, συμπάθεια. tendre — οἰκτιρμὸς. avoir de la — οἰκτείρω, ἐλεῶ être digne de — εἶναι οἰκτρὸς, ἐλεεινός. il vaut mieux faire envie que — κρεῖττον φθονεῖσθαι ἢ ἐλεεῖσθαι. c'est grande — que de nous, c'est une étrange — que de nous εἴμεθα ἐλέους ἄξιοι (οἱ ἄνθρωποι). c'est grande — εἶναι κρῖμα. il raisonne à faire — συλλογίζεται ἀλύσιως. vos menaces me font — αἱ ἀπειλαί σου εἶναι ἐλεειναί.
Pitin, ἀρ. δρυοκολάπτης τῆς Χιλῆς.
Pitis, ἀρ. νόμισμα τῆς νήσου Ἰάβας.
Pito, ἀρ. ψὰρ ὁ μακρόῤῥαμφος.
Pitois ἢ Putois, ἀρ γραφὶς (ἐκ τριχῶν ἰατίδος).
Piton, ἀρ ἧλος τρητὸς, (ἅποτος ὁ χρησιμεύων εἰς τὰ σίδηρα τῶν παραθύρων ὅπου κρεμῶνται τὰ παραπετάσματα).
Pitonnille, Ϛ. γένος ὀστράκων ὅμοιον μὲ ἑλικίνιον (hélicine).
Pitoyable, ἐπ. φιλοικτιρμων, συμπαθητικὸς. § οἰκτρος, ἐλεεινὸς une voix — ἀθλια φωνὴ, ταλαιπωρος, δύστηνος, κ. κακόμοιρος, κακορριζικος. § οὐτιδανὸς, μηδαμινος, ἀνάξιος, ποταπὸς. § οὐσ. le —, ἀρ. το οἰκτρόν.
Pitoyablement, ἐπίρ. οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς. § ἀθλίως, ταλαιπώρως, ἀναξίως.
Pitpit, ἀρ. εἶδος συκαλίδος (figuier) τῆς Γουϊάνης, πτηνὸν.
Pitrepite, Ϛ. σίκερα ἐξ οἰνοπνεύματος.
Pittone, Ϛ. γένος φυτῶν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀμερικῆς.
Pittoresque, ἐπ. γραφικὸς, κ. ζουγραριστὸς, ὕτοι οἱείας ἡ ἄξιος ζωγραφίας. la tête de ce vieillard est — ἡ κεφαλὴ τοῦ γέροντος ἔχει γραφικῶς, ἢ εἶναι γραφικὴ, εἶναι διὰ ζωγράφισμα. § διαγραφικὸς, περιγραφικος. une description — περιγραφικὴ διαγραφὴ.
Pittoresquement, ἐπίρ. γραφικῶς. ὶδ. ἀνωτ.
Pittospore, Ϛ. πιττόσπορον, γένος φυτῶν.
Pittosporées, Ϛ. πλ. πιττοσποροειδῆ, γένος φυτῶν.
Pituitaire, ἐπ. φλεγματικὸς, ἀνατ.
Pituite, Ϛ. φλέγμα. § λάπη, κ. τζύφνα ἢ κάρναξι, πάθος τῶν ὀρνίθων.
Pituiteux, euse, ἐπ. φλεγματώδης.
Pityriase, Ϛ. πιτυρίασις, πάθος ταὐτον τῷ Teigne porrigineuse.
Pityrodie, Ϛ. πιτυρώδης, Ϛάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Pityte, Ϛ. πιτυίτης, ξύλον ἀπολελιθωμένον ἔχον τὸ σχῆμα τῆς πεύκης.
Pive, Ϛ. κυμοθόη, ὀστρακόδερμον.
Pivert, ἀρ. πιπὼ, ἡ πίπος, ὀρυοκολάπτης ὁ πράσινος.
Pivoine, Ϛ. παιωνία μήκων, γένους φυτῶν. § εἶδος bourreuil. § μελαγκόκκυφον εἶδος πτηνοῦ.
Pivori, ἀρ. οἰνῶδες ὑγρὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Pivot, ἀρ. στρόφιγξ, τεμάχιον σιδήρου ἢ ἄλλου μετάλλου ἐπὶ τοῦ ὁποίου στρέφεται μηχανή τις. un homme est le — sur le quel tourne une affaire ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὁ ἄξων τῆς ὑποθέσεως. § ἡ κυριωτέρα ῥίζα τοῦ φυτοῦ, κ. ἡ μάννα. § πρέμνον, κ. κούτζουρον δένδρου πριονισθέντος. § τὰ στηρίζοντα τοὺς στήμονας μέρη τοῦ φυτοῦ.
Pivotante, ἐπ. Ϛ. βαθύῤῥιζος, ἐπὶ φυτῶν.
Pivoter, οὐδ. ῥίπτω βαθείας ῥίζας, ἐπὶ δένδρων.
Placage, ἀρ. ἔμβλημα, *πλάκωσις, βαρβαρισ. καπλαμᾶς, τρόπος ξυλουργίας, δι' οὗ προσκολλῶνται φύλλα πολυτίμων ξύλων εἰς ἄλλα κοινότερα ξύλα.
Placard, ἀρ. πρόγραμμα, ἔκθεμα, κ. τοιχοκόλλημα. § σάτυρα, τουρκ. γιαφτᾶς, ὑβριστική τις δημοσίευσις τοιχοκολλουμένη. § παρωτὶς ἢ προθυρὶς, κόσμημα τοῦ ἀνωφλίου τῶν Θυρῶν ἐκ ξύλου ἢ μαρμάρου. § τύμπανον, τὰ σχηματίζοντα τὰς πτυχὰς τῆς Θύρας σανιδώματα.
Placarder, ἐν. ἐκτίθημι, τοιχοκολλῶ. — quelqu'un προγράφω τινὰ, τοιχοκολλῶ ὕβρεις κατ' αὐτοῦ.
Placardé, ée, μτ. ce mur est tout —é ὁ ὁ τοῖχος οὗτος εἶναι γεμάτος ἀπὸ προγράμματα.
Place, Ϛ. χώρα, ἕδρα, τόπος. changer de — μετατοπίζομαι· demeu-

rer en — μένω κατὰ χώραν, εἰς τὸν τόπον. prendre — κάθημαι. je ne saurais demeurer en — δὲν δύναμαι νὰ ἡσυχάσω. — marchande πρατήριον. être, se mettre en — marchande κάθημαι εἰς ἐπήκοον πάντων. se faire —, se faire faire — λαμβάνω ἕδραν. faire — à quelqu'un ὑποχωρῶ εἴς τινα, ὑπεξανίσταμαι. faire — κάμνω τόπον (διὰ νὰ καθήσῃ). faire — nette μετοικίζω. une — n'est pas tenable δὲν εἶναι κατοικητὸν τὸ μέρος, ἡ δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ σταθῇ. un homme a été tué sur la —, il est mort sur la — ἔμεινεν εἰς τὸν τόπον, ἔπεσεν, ἐφονεύθη εὐθύς —, — τόπον, τόπον (διὰ νὰ διέλθῃ τις, φωνάζουσιν οὕτω εἰς τας συνελεύσεις). sur la —, au milieu de la — εἰς τὸ μέσον, κατὰ γῆς. § τάξις, τόπος. avoir la première — ἔχω τὰ πρωτεῖα, τὴν πρωτοκαθεδρίαν, ἔχω τὸν πρῶτον τόπον. avoir la seconde — ἔχω τὰ δευτερεῖα. vous rangez toutes les idées chacune à sa — κατατάττεις τὰς ἰδέας ἑκάστην εἰς τὸν οἰκεῖον χῶρον. un mot n'est pas dans sa — δὲν ἔχει χώραν ἡ λέξις, δὲν ἁρμόζει ἐκεῖ ὅπου εἶναι. un propos, une réflexion n'est pas tout à-fait à sa — ὁ λόγος οὗτος, ἡ σκέψις δὲν εἶναι ἁρμόζουσα, εἶναι ἀπρεπής. ce trait doit trouver — dans son éloge ἡ πρᾶξις αὕτη πρέπει νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ ἐγκώμιόν του. subroger quelqu'un en son lieu et — ὑποκαθιστημι τινα εἰς ἑαυτόν. il tiendra sa — dans l'histoire θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν. une chose prend la — d'une autre τοῦτο ἐπέχει τόπον τούτου. le mépris a pris la — de l'estime ἡ περιφρόνησις ἀντικατέστη εἰς τὴν τιμήν. la compassion naturelle doit faire — à la consolation chrétienne ἡ φυσικὴ συμπάθεια πρέπει νὰ ἐνδώσῃ, νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν χριστιανικὴν παραμυθίαν. mettre une chose à la — d'une autre ἀντικαθίστημί τι εἴς τι. se mettre à la — de quelqu'un ὑποτίθεμαι εἰς τὸν τόπον, εἰς τὴν θέσιν τινός, ὑποτίθημι ἑμαυτὸν ἀντ' ἐκείνου. une passion a une — au cœur ἡ ne peut y trouver de — τὸ πάθος χωρεῖ εἰς τὴν καρδίαν, ἡ δὲν χωρεῖ, δὲν εἰσχωρεῖ. votre cœur a gardé peu de — au feu de l'amour εἰς τὴν καρδίαν σου δὲν ἐχώρησε τὸ πῦρ τοῦ ἔρωτος. avoir une —dans le cœur de quelqu'un εἶμαι εἰς τὴν καρδίαν τινος, ἔχω τὴν ἀγάπην του, ἀγαπῶμαι παρ' αὐτοῦ. j'ai une — dans votre cœur ἀγαπῶμαι μικρόν τι παρὰ σοῦ. je ne voudrais pas être en sa — δὲν ἤθελα νὰ εἶμαι εἰς τὴν θέσιν του. § οἰκόπεδον, ὁ τόπος. — publique πλατεῖα. § ἀγορά, ἰταλοβ. ἡ πιάτζα. la — de Lyon οἱ ἔμποροι τοῦ Λουγδούνου (περιληπτικῶς). jour de — ἡμέρα συνελεύσεως ἐμπορικῆς. § φρούριον, ὀχύρωμα, πόλις, ἡ μέρος τετειχισμένον. — forte ἡ fortifiée χωρίον ἐρυμνόν, περιτετειχισμένον. — d'armes κρησφύγετον, ὁρμητήριον, τὸ φρούριον ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀποθήκη τοῦ στρατοῦ. —s en première ligne τα ἐπὶ τῆς πρώτης γραμμῆς ὀχυρώματα, τοῦτέστι τὰ ἐπὶ τῶν ὁρίων φρούρια. — en seconde ligne τὰ ἐπὶ τῆς δευτέρας γραμμῆς ὀχυρώματα κτλ. reconnaître une — κάμνω τὴν κατασκοπὴν τοῦ φρουρίου. secourir une — δίδω βοήθειαν εἰς τὸ φρούριον. — d'armes πλατεῖα τοῦ στρατῶνος. —de bouche, de fourrage μερὶς ἄρτου, χορτονομῆς. § ἀξίωμα, τάξις, θέσις (δημοσία ἡ κοινωνική). conférer des —s δίδω τὰς ἀρχάς. être en — εἶμαι εἰς θέσιν. solliciter une — σπουδαρχῶ. il est hors de — εἶναι ἐκτὸς θέσεως δημοσίας. § ἡ κλάσις (τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ σχολεῖον). § στάσις, σταθμος (ὅπου στέκεται τὸ ἄλογον εἰς τὸν σταῦλον). § ἱπποδρόμιον

Placement, ἀρ. διάθεσις (κυρίως τῶν χρημάτων ἐπὶ τόκῳ ἡ ἄλλως πως) son — lui est rentré ἔλαβε τὴν καταβολήν, ἡ τὰ καταβληθέντα.

Placenta, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. ὕστερον (το), κ. ἄλλουθον § σπερμοδοχη, τὸ δοχεῖον τῶν σπόρων. § μαιανδρίτης, εἶδος κοραλίου § κάλυμμα, μεταξὺ τῶν σπόρων τοῦ καρποῦ καὶ τοῦ περισπορίου.

Placer, ἐν. τίθημι, βάλλω, τοποθετῶ, κ. θέτω. sa maison est bien —ée ἡ οἰκία του κεῖται καλῶς, εἶναι εἰς καλὴν θέσιν. — confusément βάλλω ἄνω κάτω. où — erez-vous tout ce monde ποῦ θὰ καθίσῃς ὅλους αὐτούς. se — κάθημαι, τοποθετοῦμαι. —ez-vous où vous pourrez κάθου ὅπου δυνηθῇς. on les —a suivant leur rang et leur dignité τοὺς κατέταξαν κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀξίαν των —ez ce volume dans votre bibliothèque θὲς, βάλε τον τόμον αὐτὸν εἰς τὴν βιβλιοθήκην σου. § κατακλίνω, βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ (ἐπὶ τελετῶν καὶ παρατάξεων). — bien, — à propos un mot, une expression μεταχειριζομαι ἐν οἰκείῳ τόπῳ τὴν λέξιν, τὴν φράσιν. cette réflexion est mal —ée ἡ ἰδέα αὕτη δὲν εἶναι κατάλληλος. — bien la balle ῥίπτω καλὰ τὴν σφαῖραν. — bien son coup βάλλω καλῶς ἡ κτυπῶ καλὰ. ses vertus le —érent parmi les plus honnêtes citoyens de la ville αἱ ἀρεταί του τον κατέταξαν, τὸν συνηριθμησαν μεταξὺ τῶν πρώτων πολιτῶν τῆς πόλεως. l'estime publique l'a —é au premier rang ἡ κοινὴ ὑπόληψις τὸν ἔδωκε τὰ πρωτεῖα. § καθίστημι (στῶ), ἀποκαθιστημι(στῶ), τοποθετῶ τινα (εἰς ἀρχήν, ἀξίωμα, κτλ). il a —é tous ses enfants ἀποκατέστησε ὅλα του τὰ τέκνα. il a —é son fils chez un notaire ἔβαλε τὸν υἱόν του παρά τινι συμβολαιογράφῳ. — son argent διατίθεμαι(θημι) τὰ χρήματά μου. — à intérêt τοκίζω, βάλλω εἰς τόκον. — une somme chez le banquier βάλλω χρήματα εἰς τραπεζίτας. μεταφ. — son amitié, ses charités, ses grâces καταθέτω τὴν φιλίαν μου, χορηγῶ, δίδω τὰς ἐλεημοσύνας μου, τὰς χάριτάς μου. — un homme à cheval τὸν διδάσκω νὰ ἱππεύῃ. § se —, αὐτοπ. κάθημαι, καταλύομαι. —ez-vous au rang de ceux qui τάχθητι μεταξὺ τῶν ὅσοι κτλ. se — à la cour εἰσάγομαι, εἰσχωρῶ, ἐμβαίνω εἰς τὴν αὐλήν. § placé, ée, μετ. un cheval bien —é ἵππος εὐθυμέτωπος. un homme a le cœur bien — ἄνθρωπος εὐθύς. il a le cœur mal — ἄνθρωπος μὴ εὐθὺς, σκολιός. c'est un homme qui serait —é par tout, bien —é par tout εἶναι ἄνθρωπος ὅστις παντοῦ ἤθελεν ἐπιτύχῃ ἡ γίνῃ δεκτὸς παντοῦ.

Placet, ἀρ. δίφυλλος, κ. σκαμνάκι (χωρὶς ἀκουμβιστήρι μήτε βραχίονας). § ἀναφορά.

Placode, Θ. πλακώδης, γένος φυτῶν.

Placune, Θ. πέρνης, γένος ὀστρακοδέρμων.

Placus, ἀρ. πλακοῦς, γένος φυτῶν τῆς Κοχεγχίνης.

Pladarose, Θ. πλαδάρωμα, πάθος τῶν βλεφαρίδων,

Plafond, ἀρ. φάτνωμα, ὀροφή, οὐρανός, βαρβαροτ. ταβάνι § — d'un bassin, d'un réservoir ὁ βυθὸς τοῦ ὑδροστασίου, τῆς δεξαμενῆς, τὸ ἔδαφός των. — des portes et des croisées αἱ προθυρίδες, τὰ ὑπέρθυρα. § θερμαντήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ψήνονται διάφορα πράγματα εἰς τὸν φοῦρνον.

Plafonner, ἐν. φατνῶ, βαρβαρ. ταβανόνω, (τὴν ἄνω ὀροφήν). — une figure, ζωγρ. ὁμοιῶ τὴν εἰκόνα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φαίνηται μετέωρος καὶ νὰ μὴ ἔχῃ τίποτε κατηγκασμένον. une figure —ée, εἰδ. ἡ εἰκὼν ἔχει καλὴν θέσιν. § plafonné, ée, μετ. une chambre —ée θάλαμος φατνωτὸς, ἐστεγασμένος, βαρβαροτ. ταβανωμένος.

Plafonneur, ἀρ. ὀροφουργὸς, βαρβαρ. ταβαντζῆς.

Plagal, ἀρ. ἴδ. mode.

Plage, Θ. πλάξ, κλίμα, χώρα § ἀκτή (ἀλίμενος καὶ χαμηλή).

Plagiaire, ἀρ. ἡ ἐπίθ. μιμητής, λογοκλόπος.
Plagiantho, ἀρ. πλαγίανθον, δένδρον τῆς νέας Ζηλάνδας.
Plagiat, ἀρ. λογοκλοπία.
Plagiaule, Θ. πλαγίαυλος
Plagiedre, ἐπ. πλαγίεδρος, ἐπὶ κρυστάλλων ἐχόντων τὰς πλάκας πλαγίως τεθειμένας εἰς τὴν βάσιν τῶν πυραμίδων των.
Plagiostome, ἀρ. πλαγιόστομον, γένος ὀστράκων. § —s, πλ. πλαγιόστομοι, ἰχθύες.
Plagiure, ἀσ. πλαγίουρος, ταὐτὸν τῷ pélasgien πελάγιος, (ἰχθὺς ἢ ὄστρακον διαιτώμενα εἰς το πέλαγος). § ἀρ πλ πλαγίουροι, οἷον οἱ δελφῖνες, αἱ φάλαιναι, κτλ.
Plagiuse, Θ. * πλαγιοῦσος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν πλευρονηκτῶν.
Plagusie, Θ. γένος ὀστρακοδέρμων.
Plaid, ἀρ. νομ. ἐν χρ. pour peu de chose peut de — διὰ μικρὰ πράγματα, μικρὰ συνηγορία, ἢ μικρὸς λόγος. les —s tenans ἐπὶ ἀκροατηρίου. § συνεδρίασις δικαστική. § χλαῖνα τῶν Σκώτων.
Plaidable, ἐπ. jour — δικάσιμος ἡμέρα. cette cause n'est pas — ἡ δίκη δὲν εἶναι εὐϋποστήρικτος.
Plaidant, te, ἐπ. δικηγορῶν, συνηγορῶν. ἐν χρ. avocat — δικηγόρος συνηγορῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ avocat consultant.
Plaider, οὐδ. δικηγορῶ, συνηγορῶ. votre avocat a bien —é ὁ συνήγορος σου ὡμίλησε καλὰ, ὑπερασπίσθη καλῶς. § δικάζομαι. il —e contre son frère δικάζεται μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του. ils —ent depuis trois ans pour un mur mitoyen δικάζονται πρὸ τριῶν ἐτῶν δι ἕνα μεσότοιχον. il aime à — εἶναι φιλοδίκος. § ἐν. — une cause ὑπερασπίζομαι δίκην. οἰκ. il a fort bien —é sa cause ἐστήριξε καλῶς τὸν λόγον του.
Plaideur, ἀρ. Plaideuse, Θ. διάδικος, δικαζόμενος. c'est un grand — φιλόδικος ἄνθρωπος.
Plaidoirie, Θ. δικηγορία.
Plaidoyer, ἀρ. λόγος, δημηγορία, ὁμιλία (τοῦ δικηγόρου). — par écrit ἔγγραφος ὑπερασπισις.
Plaie, Θ. πληγή. les cinq —s αἱ πέντε πληγαί. St. Thomas mit le doigt dans la — ὁ ἅγιος Θωμᾶς ἔβαλε τὸν δάκτυλόν του εἰς τὴν πληγὴν τῆς λογχης. παροιμ. un homme ne demande que — et bosse ἐπιχαιρει εἰς τὰς δυστυχίας τῶν ἄλλων, ἢ παρ. ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μου. μεταφ. les — de l'état αἱ πληγαὶ τοῦ κράτους, τα δυστυχήματα.
Plaignant, te, ἐπ. ἐνάγων. § οὐδ. ὁ ἐνάγων.
Plain, ne, ἐπ. ὁμαλὸς, ἐπίπεδος. —e campagne πεδιὰς. chambres de — pied θάλαμοι ἰσόπεδοι, ὁμορόφιοι, κ. εἰς τὸ ἴδιον πάτωμα. un beau — pied καλὸν ἰσόπεδον χώρισμα. étoffe —e λεῖον, ὕφασμα ὁμαλὸν, λεῖον, κ. ἴσιον (χωρὶς κλαδιὰ καὶ ζωγραφιαῖς). linge — λεῖον, ὁμαλὸν (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ linge ouvré διὰ τὴν τράπεζαν). un oiseau va de — τὸ πτηνον ἵσταται εἰς τὸν ἀέρα § σκάφη (ὅπου βάλλονται τὰ ὀσφρητα διὰ νὰ μοσχεύτωσι). § — chant, ἀρ. ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, (ὡς ὁμαλή) § ἁπλῆ ὁ μουσικὸς, ὄστρακον.
Plaindin, ἀρ. σαγος (τῆς Σκωτίας).
Plaindre, ἐν. οἰκτείρω, λυποῦμαι. en la voyant on la —nt βλέπων αὐτὴν, τὴν σπλαχνίζεται, τὴν ἐλεεῖ —ons notre sort ἂς κλαίωμεν τὴν τύχην μας son état était à — ἡ στάσις του ἦτον ἀξιολύπητος. un homme à — ἄνθρωπος ἄξιος λύπης. — sa peine, son temps, ses pas φείδομαι τῶν πόνων, τοῦ καιροῦ, τῶν δρόμων, κ. λυποῦμαι τοὺς κόπους κτλ. un homme ne —nt point l'argent δὲν φείδεται χρημάτων. un homme —nt le pain à ses gens ὁ ἄνθρωπος λυπεῖται, φειδωλεύεται τὸ ψωμὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους του. il —nt jusqu'aux habits qu'il donne à ses enfants λυπεῖται, φιλοχρυσεύεται ὡς καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν τέκνων του. § se —, αὐτοπ un homme se —nt toutes choses φειδωλεύεται δι' ἑαυτὸν ὅλα τὰ πράγματα. § se — προσκλαίομαι, θρηνολογῶ, μεμψιμοιρῶ, κ. παραπονοῦμαι. § αἰτιῶμαι, ἐγκαλῶ, μεμφομαι, ἀγανακτῶ, κ. παραπονοῦμαι. § se —, νομ. ἐγκαλῶ, ἐνάγω. Plaint, te, μετ.
Plaine, Θ. πεδίον, πεδιὰς, κ. κάμπος. un pays de — τόπος πεδινος, ἐπίπεδος. la — liquide, ποιητ. ὑγρὰ κέλευθος, πολύῤῥυτος πόρος, ἡ θάλασσα. habitant de la — πεδιάτης.
Plainte, Θ. γόος, κλαυθμὸς, ὀδυρμὸς, κλαῦμα, κ κλάμμα. la — ἡ les —s d'un amant τὰ δάκρυα τῶν ἐρώντων. § ἔγκλημα, μέμψις, κ. παράπονον. § ἔγκλησις, ἀγωγὴ, νομ.
Plaintif, ive, ἐπ. γοερὸς, κλαυθμηρὸς, θρηνώδης, κ. παραπονετικὸς, λυπητερὸς. mânes —s, ombres —ives, ποιητ. ψυχαὶ θρηνῳδοὶ, σκιαὶ θρηνῳδοὶ ἢ πένθιμοι. un homme est — ἄνθρωπος φιλαίτιος, μεμψίμοιρος, κ. παραπονιάρης.
Plaintivement, ἐπίῤ. γοερῶς, οἰκτρῶς, λυπηρῶς, κ. λυπητερά.
Plaire, οὐδ. ἀρέσκω. cette femme —t à tout le monde ἡ γυνὴ αὕτη ἀρέσκει εἰς ὅλους. οἰκ. cela vous —t à dire τοῦτο σοὶ φαίνεται, σὺ τὸ νομίζεις. § ἀπρος. εὐδοκεῖ, (ἐπὶ Θεοῦ), φαίνεται εὔλογον. il a plu à dieu de l'affliger ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ τὸν θλίψῃ. ce qui plaira au destin ὅ,τι δόξῃ τῇ πεπρωμένῃ. il peut faire ce qui lui plaira δύναται νὰ κάμνῃ ὅ,τι τον φανῇ, ὅ,τι θέλῃ. vous plaît-il de venir avec nous? θέλετε νὰ ἔλθετε μὲ ἡμᾶς; s'il vous plaît ἐὰν θέλητε, κ ἂν ὁρίξητε. si cela lui plaît ἂν τοῦ φανῇ. cela va comme il — à dieu χωρεῖ ὡς θέλει ὁ Θεὸς (εἰρωνικῶς ἀντὶ τοῦ κακῶς). voulons et nous plaisons θέλομεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν (ἔλεγον ἄλλοτε οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας εἰς τὰ διατάγματα). § plaît-il ὁρίσατε (κατὰ συγκοπὴν ὁρίστε, ἀποκρίνεταί τις ὅταν προσκαλῆται). (ἢ ἀντὶ τοῦ) πῶς, τί εἴπατε (ὅταν δὲν ἤκουσε καλῶς ὅ,τι ἐρρέθη). il est auprès de lui à — il maître εἶναι μὲ αὐτὸν σοὶ Κύριε plût à dieu εἴθε, κ. ἄμποτε. à dieu ne plaise ἄπαγε, μὴ γένοιτο. plaise au roi, à M. tel ἂς εὐαρεστηθῇ ὁ βασιλεὺς, ὁ δεῖνα Κύριος. § se —, αὐτοπ. ἥδομαι, χαίρω, ἀρέσκομαι, ἀγαπῶ, κ. νοστιμεύομαι. il se —t à la ville ἐμφιλοχωρεῖ εἰς τὴν πόλιν, ἀγαπᾷ κτλ. je me plais avec elle ἡδύνομαι μὲ αὐτὴν, ἀρέσκομαι, εὐχαριστοῦμαι. les truites se —ent dans l'eau vive ἡ πέστροφις ἀρέσκονται, εἶναι φίλοι τοῦ καθαροῦ ὕδατος. le gibier se plaît dans les taillis τὰ ζῶα φιλοῦσι νὰ εἶναι εἰς τὰ δάση. la vigne se —t dans les terres pierreuses ἡ ἄμπελος εἶναι φίλη, ἡ εὐδοκιμεῖ εἰς τὰ πετρώδη μέρη.
Plaisamment, ἐπίῤ. ἀριστῶς, χαριέντως, κομψῶς, κ. νόστιμα. § γελοιωδῶς. c'est — reconnaître vos services εὔμορφος τρόπος νὰ ἀνταμείψῃ τις τὰς ὑπηρεσίας σου.
Plaisance, Θ. ἐν χρ. bien de —, maison de — ἐνηβητήριον, ἐξοχή.
Plaisant, te, ἐπ. τερπνὸς, χαρίεις, ἀρεστος, κ. νόστιμος. § ἀστεῖος, νόστιμος. il fait le —, le mauvais — κάμνει τὸν ἀστεῖον, ἢ ἀστειεύεται κακῶς. § γελοῖος, αὐθάδης. § οὐσ. le — de l'aventure fut que τὸ νόστιμον τοῦ πράγματος ἦτον. § ὁ γελωτοποιός. § la sculpture ne souffre le — ἡ γλυπτικὴ δὲν ἐπιδέχεται τὸ τερπνόν.
Plaisanter, οὐδ. ἀστειεύομαι, χαριεντίζομαι, κ χωρατεύω. parlez-vous sérieusement ou pour — ὁμιλεῖς σπουδάζων ἢ παίζων. § ἐν. on l'a beaucoup —é sur ses nouvelles amours τὸν ἐπείραξαν πολὺ διὰ τοὺς νέους ἔρωτάς του.
Plaisanterie, Θ. χαριεντισμὸς, ἀστεότης, κ. χωρατᾶς — à part σπουδαίως, χωρὶς παιδιᾶς.
Plaisir, ἀρ. ἡδονή. prendre — à quelque chose ἥδομαι, τέρπομαι, χαίρω, κ. νοστιμεύομαι εἴς τι. le

—s de la campagne αἱ ἀγροτικαὶ ἡδοναί, κ. διασκεδάσεις. aimer le — φιληδονῶ, εἶμαι φιλήδονος. être ivre de — μεθύω. cela fait — à voir, donne du — à voir ἡδύνεται, νοστιμεύεται τις νὰ τὸ βλέπῃ. rien ne lui fait — τίποτε δὲν τὸν τέρπει, κ. δὲν τὸν εὐχαριστεῖ. vous aurez du — à l'entendre θὰ εὐχαριστηθῇς ἂν τὸν ἀκούσῃς. je me fais un grand — de vous aller voir τὸ ἔχω ἡδονήν μου νὰ ἔλθω νὰ σὲ ἰδῶ. quel — prenez-vous à le fâcher τί ἡδονὴν εὑρίσκεις νὰ τὸν λυπῇς. faire — à l'oiseau ἀρίνω τὸ θηρευτικὸν πτηνὸν νὰ πτιλώσῃ τὴν πέρδικα, ἢ νὰ τὴν κτυπήσῃ μὲ τὸ βάμος. c'est un homme de — ἄνθρωπος φιλήδονος, ἡδονικός. se faire un —de son devoir θεωρῶ, λογίζομαι ἡδονὴν τὸ χρέος μου. jouer pour le—, pour son — παίζω πρὸς διατριβήν, πρὸς ψυχαγωγίαν, πρὸς τέρψιν, κ. διὰ διασκεδασίν μου (ὄχι διὰ κέρδος). les —s αἱ τέρψεις, αἱ ἡδοναί, κ. αἱ διασκεδάσεις. les menus —s τὰ λιανικὰ ἔξοδα, βαρβαροτουρ. τὰ ἔξοδα τῆς τζέπης. les —s du roi ἡ θηρευτικὴ περιφέρεια τοῦ βασιλέως (ἐλέγετο ἄλλοτε). § ἡδονή, ἀρέσκεια, θέλησις, κ. εὐχαρίστησις. si c'est votre —, j'irai là ἂν εἶναι κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σου, θὰ ὑπάγω ἐκεῖ. arrêter une affaire sous le bon — de quelqu'un περαιῶ τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὴν ἀρέσκειάν τινος car tel est notre — διότι οὕτω θέλομεν (ἔλεγον ἄλλοτε οἱ βασιλεῖς). § χάρις. il m'a fait un — μὲ ἔκαμε χάριν. faire — χαρίζομαι, κ. κάμνω χάριν. pour faire — au peuple χάριν τοῦ δήμου. § à —, ἐπίρ. ἐπιμελῶς, φιλοπόνως, φιλοτέχνως. un conte fait à — μῦθος πεπλασμένος καθ' ἡδονήν. par — ὑφ' ἡδονῆς, πρὸς τέρψιν, κ. πρὸς διασκέδασιν. goûtez par — ce vin δοκιμάσατε, ἂν θέλετε, τοῦτον τὸν οἶνον.

Plamage, ἀρ. ψίλωσις, κ. τὸ χνουδισμα (τῶν δερμάτων).

Plamée, θ. ψίλωθρον, ἢ τίτανος διὰ τῆς ὁποίας ἐψιλώθησαν τὰ δέρματα.

Plamer, ἐν. ψιλῶ, κ. χνουδίζω (τὰ δέρματα διὰ τῆς τιτάνου).

Plamerie, θ. * ψιλωθρεῖον, τὸ μέρος ὅπου ψιλοῦνται τὰ δέρματα.

Plamoter, ἐν. ἐκβάλλω (τὰ ζαχαροκέφαλα ἀπὸ τοὺς τύπους).

Plan, ne, ἐπ. γεωμ. ἐν. χρ. angle —, surface —e γωνία ἐπίπεδος, ἐπιφάνεια ἐπίπεδος. nombre — ἀριθμὸς ὁμαλός, τὸ γινόμενον δύο ἀριθμῶν πολλαπλασιασθέντων δι' ἀλλήλων. § οὐσ. τὸ ἐπίπεδον. — de gravitation ἐπίπεδον τῆς βαρύτητος. — de réfraction ἐπίπεδον διαθλάσεως. — incliné τὸ ἐπικλινές. la dégradation des —s, ζωγρ. ἡ ἀπαύξησις τῶν ἀντικειμένων, ἡ σμίκρυνσις αὐτῶν ἀναλόγως μὲ τὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν. les —s sont bien ou mal observés dans ce tableau φυλάττεται καλῶς ἢ κακῶς ἡ ἀναλογία τοῦ μεγέθους εἰς αὐτὸν τὸν πίνακα. § διάγραμμα, σχέδιον ἰχνογραφικὸν (κτιρίου, οἰκοδομῆς, πόλεως, κήπου κτλ.). lever le — d'un bâtiment σχεδιάζω, ἰχνογραφῶ τὸ κτίσιον, κ. σημαίνω τὸ σχέδιον. faire l'élévation d'un — ὀρθογραφῶ. λέγεται τοῦτο καὶ — relevé ὀρθογραφία, ἢ en relief. § ἐπιβολή, ὑποτύπωσις, σχέδιον (λόγου, συγγράμματος, ποιήματος, κτλ.) μεταφ. un — de négociation σχέδιον διαπραγματείας. un — de campagne σχέδιον ἐκστρατείας. j'ai fait mon — là dessus ἐμελέτησα τοῦτο, τὸ ἐτσχεδίασα.

Planaire, θ. μονόστομον, γένος ἐντόμων ἐχόντων τὸ σῶμα συμπεπιεσμένον.

Plananthe, ἀρ. * πλανάνθεμον, γένος φυτῶν.

Planche, θ. σανίς, κ. σανίδι. παροιμ. faire la — aux autres ἀνοίγω τὴν ὁδὸν εἰς τοὺς ἄλλους, γίνομαι γέφυρα, (ἤτοι κάμνω τὴν ἀρχὴν εἰς εὔκολα καὶ ἐπικίνδυνα πράγματα). παροιμ. s'appuyer sur une — pourrie πατῶ εἰς σάπιον ξύλον. c'est une seconde — après le naufrage εἶναι ἡ δευτέρα ἄγκυρα, ὁ δεύτερος πλοῦς (ἐπὶ τῆς μετανοίας). § χαλκότυπον, πλὰξ χαλκίνη ἐπιμήκης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν εἰκόνες ἢ ἄλλαι ζωγραφίαι. § χαλκογραφία, χαλκογράφημα. § πρασιά, βαρβαροτ. ταρλᾶς, (ἐπὶ κήπων, λαχανικῶν). § πέταλον (τῶν ἡμιόνων). § πλὰξ, κ. πλάκα (εἰς διαφόρους τέχνας).

Planchéier, ἐν. σανιδῶ, κ σανιδόνω, στρόνω μὲ σανίδια. § φατνῶ, κ. ταβανόνω. Planchéié, ée, μετ

Planchéieur, ἀρ. σανιδωτὴς, ὁ ἐπὶ τῶν σανίδων, ἀξιωματικὸς εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπιστατῶν εἰς τὸ νὰ τίθενται αἱ σανίδες διὰ νὰ μεταβαίνῃ τις ἀσφαλῶς εἰς τὰ πλοιάρια.

Plancher, ἐν. ἀκονῶ τὰς ψαλίδας.

Plancher, ἀρ. ὄροφος, κ. πάτωμα. § δάπεδον, ἔδαφος, κ. πάτωμα. — plafonné ἡ ὀροφὴ, κ. τὸ ταβάνι. παροιμ. καὶ χυδ. il faut soulager le — πρέπει νὰ ἐλαφρώσωμεν τὸ πάτωμα, (ἤτοι νὰ ἀποπέμψωμέν τινα). il n'est rien tel que le — des vaches, παροιμ. ὅτι ἡ διὰ ξηρᾶς κομιδὴ εἶναι ἀσφαλεστέρα.

Planchette, θ. σανίδιον, κ. τανιδάκι § πλατεῖον, ἰχνογραφικὸν ἐργαλεῖον. § ὁ ἀναβολεύς, ἡ σελίδα (εἰς τὰ γυναικεῖα ἐρίππια). § σανίδιον (εἰς διαφόρους τέχνας ἐργαλεῖον).

Plançon, ἡ Plantard, ἀρ. μόσχευμα. τὸ Plantard

Plane, τὸ Platane.

Plane, θ. λίστρον, ὁμάλιστρον, ὁμαλίστρα, βαρβαροτ. πλάνη, ἐργαλεῖον δι' οὗ ὁμαλίζονται τὰ ξύλα. § φύλλα πεσόντα μηνοῦ. § τομὶς, ἐργαλεῖον ξύλινον δι' οὗ περιαίρεσιν οἱ πλινθουργοὶ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τοὺς τύπους μέρος τοῦ χώματος. § — de mer μύλλος, πλάτυς ἢ πλατύστομος, ἰχθύς.

Planer, οὐδ. ἵπταμαι, πετῶ (ἐπὶ πτήσεως, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται ἀκίνητον τὸ πτηνόν). § ἀτοπτεύω, κατοπτεύω. μεταφ. son génie —e sur ces matières ὁ μέγας νοῦς του ἐμβατεύει εἰς αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις. § λιστοῦ, ὁμαλίζω, βαρβαροῖτ. πλανίζω marteau à — τυπὶς, σφυρίον διὰ τὴν ὁμάλυνσιν. § σφυρηκοτῶ

Planère, θ ὀένδρου τῆς Κοχχιγχίνης.

Planétaire, ἐπ. πλανητικὸς, ὁ, ἢ τοῦ πλανήτου. § πλανητοφόρος, ἐργαλεῖον ἀστρονομικὸν παριστῶν τοὺς πλανήτας.

Planète, θ. πλανήτης. § πλατοστὴρ, ἐργαλεῖον τῶν φαρμοβράφων δι' οὗ πλατύνουσι τοὺς λόγους.

Planeter, ἐν. * κερατοτομῶ, πίπτω τὸ κέρας εἰς τὸ ἀνῆκον μέγεθος διὰ νὰ σχηματισθῇ κτένιον.

Planétolabe, ἀρ πλανητόμετρον, ἐργαλεῖον ἀστρονομικόν.

Planeur, ἀο. λιστρωτὴς, λιστροποιὸς, ὅστις ὁμαλύνει τὰ ἀργυρᾶ ἢ μετάλλινα σκεύη.

Planicaudes, ἀρ. πλ. πλατύουρα, σύστημα ἑρπετῶν.

Planiformes, ἀο. πλ. ὁμαλεικῆ, σύστημα ἐντόμων κολεοπτέρων.

Planimétrie, θ. ἐπιπεδομετρία.

Planipennes, ἀρ. πλ. ὁμαλόπτερα, σύστημα ἐντόμων ἐκ τῆς τάξεως τῶν νευροπτέρων.

Planiqueues, ἀρ. πλ. ὁμαλόουρα, σύστημα τετραπόδων τρωκτῶν.

Planirostres, ἀρ. πλ. ὁμαλόῤῥαμφα, σύστημα πτηνῶν.

Planisphère, ἀρ. ἐπιπεδόσφαιρα, χάρτης ὅπου τὰ δύο ἡμισφαίρια παριστῶνται ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας.

Planoir, ἀρ. λίστρον, ἐργαλεῖον τῶν χρυσοχόων δι' οὗ λιστροῦσι τὰ ἐλάσματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ προσεγγίσωσι τὴν σφύραν ἐξ αἰτίας τῶν τορευμάτων τῶν ἐγλυμάτων.

Planorbe, ἀρ. * ὁμαλοτροχίσκος, γένος ὀστράκων διοικοειδῶν, ἐχόντων τὴν σπείραν συμπεπιεσμένην, καὶ

διαιτωμένων εἰς τὰ ζασιμαῖα ὕδατα.
Planorbier, ἀρ. τὸ ζῷον τῶν ὁμαλοσφαιρίων.
Planospirite, Θ. ἑλικίας, μονόθυρον ὄστρακον εὐσθὲν εἰς τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου Πέτρου.
Plant, ἀρ. φυτευτήσιον, κ. φυτάρι, δένδρον ἢ φυτὸν δυνάμενον νὰ μεταφυτευθῇ ἀλλαχοῦ, ὅθεν ἔλαβε τὴν πρώτην ῥίζαν. jeune —, nouveau — νεόφυτος ἄμπελος, κ. νέα φυτειά — d'arbres δένδρον, δενδρόφυτον, κ. δενδροφυτειά.
Plantade, Θ. ἄχρ. δενδρών.
Plantage, ἀρ. φυτεια (σακχάρεως, καπνοῦ κτλ. εἰς τὴν Ἀμερικήν).
Plantaginées, Θ. πλ. φυτοειδῆ, σύστημα φυτῶν πώωδῶν.
Plantain, ἀρ. ἀρνογλωσσον, κ. πεντάνευρον.
Plantard, ἀρ. μόσχευμα, κλαδίον δένδρου φυτευόμενον διὰ νὰ πιάσῃ ῥίζαν καὶ νὰ ἀποδενδρωθῇ.
Plantation, Θ. φυτεία, δενδροφυτεια. § ἀλωή, δενδρών, δενδροφυτεία, δενδρόφυτος τόπος. § φυτεία (σακχάρεως, καπνῶν κτλ. εἰς τὴν Ἀμερικήν).
Plante, Θ. φυτόν. les —s d'un potager τὰ λάχανα, τὰ λαχανικά. § βότανα (ἰατρικά). —s marines Θαλάσσια φυτὰ, οἷον τὸ κοράλιον κτλ. —s annuelles ἐπέτεια φυτά. —s bisannuelles διετῆ φυτά. —s céréales δημητριακοὶ καρποί. —s vivaces τὰ πολυετῆ φυτὰ, τὰ μακροβια. § — du pied πέλμα, ἡ τελμα, τὸ κοῖλον τοῦ ποδὸς, κ. πατοῦνα. § ταρσὸς, τὸ μεταξὺ τῶν δακτύλων καὶ τῆς πτέρνας.
Planter, ἐν. φυτεύω δρόμον, στοιχάδα. — des pois, des fèves φυτεύω πίσα, κυάμους, κτλ. παροιμ. il est allé — des choux chez lui ὑπῆγε νὰ σκάπτῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, (ἤτοι ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀπὸ τὰ πράγματα). on l'a envoyé — des choux chez lui τὸν ἔστειλαν νὰ σκαπτῃ. il aime à —, ἀπολ. ἀγαπᾷ νὰ φυτεύῃ παροιμ. vienne qui —e, arrive qui —a ἂς συμβῇ ὅ,τι θέλῃ. § ἐμπηγνύω, κ. πήγω, χώνω. — le piquet en quelque lieu, chez quelqu'un στηνω που τὴν σκηνήν μου. — un étendard, un drapeau ὑψῶ τὴν σημαίαν, στήνω τὴν σημαίαν. — des échelles à une muraille στήνω τὰς κλίμακας εἰς τὸν τοῖχον. — l'étendard de la croix ὑψῶ τὴν σημαίαν τοῦ σταυροῦ — dans un pays la religion εἰσάγω τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν. — un soufflet sur la joue, au beau milieu de la joue de quelqu'un ἐντείνω κόλαφον, κ. καταιβάζω ἕνα μπάτζον εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. — là quelqu'un, le — en un endroit τὸν ἀρᾶξαν εἰς τὸ μέσον. au plus fort de la besogne, les ouvriers m' ont —é là εἰς τὴν πλέον κατεπειγουσαν ἐποχὴν, οἱ ἐργάται μὲ ἀφῆκαν εἰς τὴν μέσην. — là quelqu'un pour reverdir τὸν ἀρίνω διὰ νὰ μεγαλώσῃ. vous voilà bien —é pour reverdir στέκεσαι διὰ νὰ ῥίψῃς ἀνάστημα, διὰ νὰ μεγαλώσῃς. οἰκ. un homme est bien —é sur ses jambes ἔχει καλὸν ἀνάστημα. se — devant qu'un ἵσταμαι ἔμπροσθέν τινος. avoir les cheveux bien —és ἔχει τὴν κόμην καλῶς διατεθειμένην ἐπὶ τοῦ μετώπου. une statue, une figure en pied est bien —ée ἡ στάσις τῆς εἰκόνος εἶναι καλή. une maison est bien —ée ἡ οἰκία εἶναι εἰς καλὴν θέσιν. c'est une terre bien —ée ἡ γῆ αὕτη εἶναι εὔδενδρος. — un bâtiment, ἀσχιτ. βάλλω τοὺς πρώτους μεγάλους λίθους ἐπὶ τῶν θεμελίων. — quelque chose au nez de quelqu'un προσωνειδίζω τι, λέγω κατὰ πρόσωπον ἢ κτυπῶ στὸ πρόσωπόν τινος. — le sucre στήνω τοὺς τύπους ἐπὶ τῶν ἀγγείων διὰ νὰ στραγγίσωσι. § planté, ée, μετ. poil — ὀρθὴ θρίξ (τοῦ ἵππου), κ. σηκωτή.
Planteur, ἀρ. φυτευτής. § ἄτοικος (εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ ἀλλαχοῦ). c'est un — de choux φυτεύει λάχανα, (ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς διαιτωμένων πολιτικῶν).
Plantigrades, ἀρ. πλ. ταρσόβατα, φυλὴ μαστοτρόφων σαρκοφάγων, τὰ ὁποῖα περιπατοῦσιν ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ πέλματος τῶν ὀπισθίων ποδῶν
Plantisuges, ἢ Phytadelges, ἀρ. πλ. * μυζόφυτα, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Plantivore, ἀρ. φυτοβόρος, ἐπὶ ζώων τρεφομένων μὲ φυτά.
Plantoir, ἀρ. ἐμβολεὺς, κ. φυτευτῆρι.
Plantule ἢ Plumule, Θ. ἄνθρον τοῦ στελέχους, τὸ ὁποῖον φυτρόνει ἀπὸ τὸν σπόρον.
Plantureusement, ἐπίρ. ἀρχ. ἄχρ ἀρθόνως, ἀφιλῶς.
Plantureux, euse, ἐπ. ἀρχ. ἄχρ. ἄρθονος, ἀφιλής.
Planulithe, ἀρ ὁμαλόπλευρον, γένος ὀστράκων ὀρυκτῶν.
Planure, Θ. * ἀπορυκάνισμα, κ ῥυκανίδι. § ῥλὶψ (γαιανθράκων) ἐκτεινομένη κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν.
Plaque, Θ. πλάξ, κ. πλάκα (ἐκ μετάλλου). — de feu, — de cheminée πλαξ πυρίνη, μεγάλη σιδηρᾶ πλάξ τιθεμένη εἰς τὸ βάθος τῆς ἑστίας. — d'argent, de cuivre πλάξ ἀργυρᾶ, ἡ χαλκίνη ἐφ' ἧς ὀρθοῦνται μικρά, τινα κηροπήγια. § ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους (ἡ καλύπτουσα τὴν χεῖρα). — de couche πλὰξ στρωτὴ, τὸ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κοιτοῦ τοῦ πυροβόλου σίδηρον. § σταυρὸς (τὸ σημεῖον τὸ ὁπίσθιον τίθεται ἐπὶ τῶν ζένδρων διὰ νὰ καταταγῇ γραμμὴ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὸ ἄλλο). § τὰ ποικίλματα (τοῦ στήθους τὰ ὁποῖα φέρουσιν οἱ μεγάλοι ταξιάρχαι τῶν εὐρωπαϊκῶν ταγμάτων).
Plaqueminier, ἀρ. διόσπυρος, δένδρον καρποφόρον, ὅμοιον μὲ τὰς κεδάτους.
Plaquer, ἐν. πλακῶ, βκρδκαστ. καπλατίζω. — le bois πλακῶ τὸ ξύλον (ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐβενουργοὶ ἐρχομόζοντες λεπτὰ σανίδια ἐπὶ ἄλλων ξύλων). — de la vaisselle πλακῶ σκεύη (μὲ ἐλάσματα χρυσοῦ ἢ ἀργύρου). — du plâtre ἐπλάσω, ἀλείφω μὲ κονίαν. — du gazon στρωννύω μὲ χορτοβώλους. χυδ. — un soufflet sur la joue δίδω ἐν ῥάπισμα εἴς τινα. il lui alla — au nez la honte de sa naissance ὑπῆγε νὰ τοῦ κτυπήσῃ στὸ πρόσωπόν την αἰτχρὰν γέννησίν του. § — de l'or, du bois sciè ἐπιτίθημι χρυσὸν, ξύλον εἰς κτλ.
Plaqué, ée, μετ. cuirs —s δέρματα ἐξειργασμένα vaisselle —ée πλακερὰ, ἡ πλακώδη σκεύη. § οὐσ. du — πλακωτὰ, τὰ ἐκ πλακῶν κατεσκευασμένα, * πλακουργή.
Plaqueresses, Θ. πλ. εἴδος ξανθῶν.
Plaquesain, ἀσ. ἀγγεῖον μολύβδινον τῶν ὑελοτοίων, ὅπου μοσχεύουσι τὸ λευκὸν διὰ τοῦ ὁποίου ἐπισημειοῦσι τὴν ὕελον πρὶν τὴν κόψωσι
Plaquette, Θ. πλακίον, νόμισμα χάλκινον εἰς τινας τόπους. § —s fines ξάνια.
Plaqueur, ἀρ. πλακωτὴς, * πλακουργὸς, ὁ μετιοχόμενος τὴν πλακουργίαν (placage).
Plaquis, ἀρ. ψαρωτὸν, ἐπικάλλητις λεπτοῦ λιθίνου τμήματος διὰ νὰ γενῇ ἡ ἐπιφάνεια τῶν λίθων τῆς οἰκοδομῆς.
Plaron, ἀσ. εἶδος μυγαλῆς.
Plasma, ἀρ. πασσίτις, (λίθος χαλτιμος εἰς ἐπικολλήσεις (incrustation) καὶ ἀνάγλυφα).
Plaso, ἀσ. δένδρον τῆς Χερσονήσου τῶν Ἰνδιῶν.
Plastique, ἐπ πλαστικός. la vertu — des animaux, des végétaux ἡ γεννητικὴ δύναμις τῶν ζώων, τῶν φυτῶν, κτλ. formes —s αἱ πλαστικαὶ μορφαί. § οὐσ. la —, Θ. art — ἡ πλαττικὴ τέχνη, ἡ ἁπλῶς ἡ πλαστική.
Plastron, ἀρ. θώραξ. § ποδόβολος, τὸ στρωτὸν καὶ χορτοπλεκτὸς δέρμα, τὸ ὁποῖον φοροῦσιν οἱ ὁπλασκηταὶ διὰ νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν μαθητῶν, τοὺς ὁποίους διδάσκουσι. παρ. καὶ οἰκ. un homme est le — des rail-

leries de tout le monde ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι σκοπὸς τῶν χλευασμῶν, εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς, κτλ. ὅλου τοῦ κόσμου. § τεμάχιον ξύλου, τὸ ὁποῖον οἱ ὑποδηματορράφοι βάλλουσιν ἐμπρός των διὰ νὰ μὴ κόπτωσι τὰ ἐνδύματά των. § Θώραξ (τῆς χελώνης).

Plastronner, ἐν. Θωρακίζω. se — Θωρακίζομαι.

Plat, te, ἐπ. ὁμαλὸς, ἴσος, κ. ἴσιος. un pays — ὁμαλος τόπος, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀρεινός). — pays οἱ ἀγροὶ, τὰ ὕπαιθρα, κ. χωριὰ (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν πόλεων, φρουρίων, κτλ.) vaisseau —, bâtiment — ἀλιτενὲς πλοῖον, τὸ μὴ ὑψηλόν. maison —te οἰκία ἀπροτείχιστος. une personne a le visage — ὁ ἄνθρωπος ἔχει πλατὺ πρόσωπον, συμπεπιεσμένον, πλακωτόν. nez — ῥὶς σιμὴ, πλακωτή. qui a un nez — πλατύῤῥις. κ. πλατζομύτης. cheveux —s κόμη ὀρθή, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς οὐλης τριχὸς καὶ τῶν βοστρύχων). οἰκ. avoir le ventre — ἔχω κενὴν τὴν γαστέρα, κ. ἄδειαν κοιλίαν, (διὰ τὴν ἀσιτίαν). sa bourse est bien —te το βαλάντιόν του εἶναι κενὸν. κ. ἄδειον πουγγί, (διὰ τὴν ἀναοχυρίαν). une armée a été défaite à —te couture τὸ στράτευμα ἐνικήθη κατὰ κράτος. —te peinture ὁμαλὴ ζωγραφία, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τορείας, καὶ τῆς ἀναγλυφῆς, τῆς γινομένης ἐπὶ ξύλων, μετάλλων, κτλ). broderie —te κέντημα ὁμαλὸν. vaisselle —te σκεύη μονήλατα, κ. μονοκόμματα, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐκ συμβολῆς vaisselle montée). vaisselle —te ἀργυραῖ παροψίδες, καὶ τρυβλία, κ. ἀσημένια πινάκια. vers à rimes —tes ὁμοιοκατάληκτοι στίχοι ἁπλοῖ, (οἱ ἔχοντες ὁμοιοκαταληξίαν ἀνὰ δύο στίχους). chevaux —s ἵπποι πλατεῖς. du vin — οἶνος ὁμαλὸς, ἀδύνατος. style — ὕφος κοινὸν, τετριμμένον, ἄχαρι, ἄνοστον. calme — λειοκυμοσύνη, γαλήνη ἄκρα. une personne a la physionomie —te ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἦθος ταπεινὸν, κ κοινόν. c'est un — personnage, un — sujet ἄνθρωπος κοινος, εὐτελὴς. κ. προστυχος, ἀσήμαντος. couteau à —te semelle μαχαίριον πλατὺ, (τὸ ἔχον λαβὴν ἐκ ξύλου, ἢ ἐλέφαντος πλατέος προστηρμοσμένου ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν). à —te terre χαμάζε, καταγῆς, κ χάμω. se coucher à —te terre χαμαικοιτῶ, κ. πλαγιάζω καταγῆς, ἢ στὰ σανίδια. § οὐσ le —, ἀρ. ἐν χρ. le — de l'épée τὸ πλατὺ τοῦ ξίφους. des coups de — d'épée πληγαὶ μὲ τὸ πλατὺ του ξίφους, κ διπλάριαις. le — de la main τὸ πλατυ τῆς χειρός. un homme fait merveille du — de la langue μὲ τὰ λόγια, μὲ τὴν γλῶτταν κάμνει ἀνώγια καὶ κατώγια, παρ. donner du — de la langue λέγω λόγους, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἔργων). § ἐπίῤῥ tout à — παντάπασιν, ἐξ ὁλοκλήρου, ὁλοτελῶς. tout —, ἐν χοτomber tout — ἔπεσε πλατύς. être étendu tout — dans son lit ἐξαπλώνομαι εἰς τὴν κλίνην μου. il s'est assis tout — par terre ἐκάθισε κατὰ γῆς. cela est couché tout — dans mon registre τοῦτο εἶναι κατακεχωρημένον πλατὺ εἰς τὸ κατάστιχόν μου.

Plat, ἀρ. πίναξ, παροψὶς, τρυβλίον, κ. πινάκι, καὶ βαρβαροϊτ. πιάτον. un — d'asperges ὄψον ἐξ ἀσπαράγων, κ. ἓν πινακι σπαράγγια — d'entrée, —s de rôti, —s d'entremets ὄψον. κτλ κ. φαγητὸν servir — à — παρατίθημι ἀνὰ ἓν ὄψον, κ. ἕνα ἕνα πιάτο (διὰ νὰ τρώγωνται μὲ περισσοτέραν ἄνεσιν). chacun apporte son — dans ce repas δεῖπνον ἐκ συμβολῆς, βαρβαροτ. μὲ τὸν ῥερενέ. ce gouverneur a tant pour son — ὁ διοικητὴς οὗτος ἔχει τόσα διὰ τὴν τράπεζάν του. παρ. il ne chasse, il ne pêche qu'au — τὰ Θέλει ἕτοιμα εἰς τὸ πνεκι. οἰκ. donner un — de son métier λέγω τι ἐκ τῆς τέχνης μου, τοῦ ἐπαγγέλματος μου c'est un excellent acteur, et il nous donnera un — de son métier en nous déclamant une scène de tartufe εἶναι ἄριστος ὑποκριτὴς καὶ Θέλει μᾶς εἰπῇ κάτι τι ἀπαγγέλλων μίαν σκηνὴν ἐκ τοῦ Τκοτούφου. (καὶ ἐπὶ κακοῦ) ce maître fripon nous a donné un — de son métier αὐτὸς ὁ πρωτοπανοῦργος μᾶς ἔδειξε τὴν τέχνην του. (ἤτοι μᾶς ἔκαμε μίαν κατεργασιάν). il ne saurait faire un bon — αὐτὰ δὲν περνοῦν. il le sert à —s couverts τοῦ σκάπτει τον λάκκον. § — de verre ὑελίνη πλάξ, (ἥτις κοπτομένη παρὰ τῶν ὑελοποιῶν, σχηματίζεται εἰς τετράγωνα). —s de balance πλάστιγγες, κ τὰ πινάκια τῆς ζυγαριᾶς.

Platane, ἀρ. πλάτανος. § πλάταξ, ιχθυς

Plataniste, ἀρ. πλατανών

Platanthère, Θ. * πλατάνθηρον, γένος φυτῶν.

Platatim, ἐκ τοῦ λατ. κωμικῶς πεποιημένη λέξις, ταὐτὸν τῷ Plat à plat ἴδ. ἀνωτέρω.

Plat-bord, ἀρ. τοῖχος, τὰ ὑπὲρ τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου ἀνέχοντα σανιδώματα ἐμποδίζοντα τὴν εἰσρυὴν τῆς Θαλάσσης.

Plate, Θ. ὁλκὰς, μέγα πλατὺ πλοῖον

Plateau, ἀρ. ἡ πλάστιγξ, τὸ πλατὺ τῆς ξυλίνης μεγάλης ζυγαριᾶς ὅπου τιθενται τὰ σταθμώμενα βάρη. § δίσκος, ἀβάκιον, βαρβαροτουρκ. ταβλᾶς, (ὅπου τίθεται τὸ τέϊ, ὁ καρφὲς, κτλ). § ἀβάκιον, ὀφορόρον, βαρβαροτ. σινὶ, ἢ τεψίον. δίσκος (εἰς διαῤῥόρους τέχνας), πλατὺ καὶ ὁμαλὸν ἀγγεῖον διὰ τοῦ ὁποίου γίνονται διάφοροι ἐσγατίαι. § ὀροπέδιον, παδιὰς, ἢ ἐπίπεδον ἐπὶ τῆς κουρυῆς ὄρους. § το κάτω τοῦ βολβοῦ (ὅθεν ἐξέρχονται αἱ ῥίζαι). § κόπρος πλατεῖα (τῶν Θηρευομένων ζώων). § — électriques ὁ ἠλεκτρικὸς δίσκος, (ὅστις ἠλεκτρίζεται στρεφόμενος μεταξὺ προσκεφαλαίων διά τινος ῥάβδου) § — bleu ἡ turquoise ἀγαριὰν τὸ πλατὺ, εἶδος μύκητος. § — farinier μύκης ὁ ἀλευρώδης. § — gris μύκης ὁ φαιός. § — violet μύκης ὁ ἰοειδής. § — queue torse μύκητες οἱ ἑλικοβόστρυχοι.

Plate-bande, Θ κόρδη, (ἡ κόρτη), πλίνθος, ἡ πλινθίον, τετράγωνον κομμάτιον, μᾶλλον ὑψηλὸν παρὰ ἐξέχον. εἰς τὴν ὡρικὴν τάξιν ἡ κόρση ἔρχεται ἀμέσως ὑπὸ τὰ τρίγλυφα. § ταινία, πλίνθος, εὐθὺς καὶ ὁμαλὸς Θόλος χρησιμεύων ὡς ὑπέρθυρον εἰς Θύραν, ἢ παράθυρον, ἀντὶ τοῦ ἐπιστυλίου εἰς τὰ μεσοστύλια (entre colonnement.) § ταινία, τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ καυσίου. § πρασιὰ, τετράγωνος καὶ μακρὰ ἔκτασις εἰς τὴν ὁποίαν φυτεύουσιν ἄνθη καὶ δένδρα εὐώδη εἰς τοὺς κήπους. couteau à — χρυσήλατος ξίφος.

Platée, Θ. βάτις (τῆς οἰκοδομῆς). § χυδ. παροψὶς, ἐν χρ. des —s de viande πινάκες γεμάτοι ἀπὸ φαγητὰ.

Plate-forme, Θ. πτερύγιον, ἀνώγαιον, ὄρωμα ὄθεν ὑπάρχει καλὴ καὶ ἐκτεταμένη Θέα, χρησιμεῦον πολλάκις ὡς σκεπαστὴ τοῦ οἴκου ἢ ἄλλου μέρους. — de fondation σανίδωμα ἐκ ξύλων σιδηροδέτων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ Θεμέλια. § ἀνάχωμα, ἄνδηρον, ὕψωμα γῆς ἔκτακτον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ τηλεβόλα. — de batterie σανίδωμα κανονοστοιχίας, ἄθροισμα ὁκῶν καὶ πυκνῶν ξύλων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ κανόνια εἰς τὰς πειχομαχίας.

Plate-longe, Θ. ἱμαντοπέδη, παδιολὶς, χωρίον τὸ ὁποῖον διέρχεται διὰ τοῦ ὠμοπλάτου (garrot) τῶν ἵππων ὅταν ἐργάζωνται § κυνοχος, λωρίον δι' οὗ δένονται καὶ σέρονται οἱ κύνες.

Platement, ἐπίῤῥ. ἁπλῶς, κοινῶς, τετριμμένως, κ. ἄνοστα. tout — διαῤῥήδην, σαρῶς, φανερῶς.

Plates, Θ. πλ. πλάκες ὁπλοστασίου (παρακλήδες τεθειμέναι).

Plateur, Θ. στρῶμα τῶν γεωθράκων, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ διπλωθῇ κατὰ κάθετον ἢ πλαγίαν, γίνεται ὁριζοντείως.

Platille, Θ. λεκοῦν, λέβης, κ. λεβὶς, (ὑρακινόμενον εἰς τὴν Γαλλίαν).

Platine, Ϛ. χρυσάργυρος, μέταλλον νέον τῆς Ἀμερικῆς. § πλάτυσμα, πλακίς, ὀρειχάλκος λεῖος χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ ἐκτείνῃ, ὁμαλύνῃ, καὶ ξηραίνῃ τὰ μικρὰ ὀλόνια. § ἡ ἑστία, ὅλα τὰ σίδηρα ὅσα εἶναι προσηρτημένα εἰς τὸ ἐλατήριον τῶν πυροβόλων. — de lumière πλὰξ ἐπὶ τῆς ὀπῆς (ἡ καλύπτουσα τὴν ὀπὴν τοῦ πυροβόλου) § πλὰξ, ἐργαλεῖον τῶν ὡρολογίων ὑποστηρίζον τὴν κίνησίν του. § πλὰξ, παρὰ τοῖς τυπογράφοις, τὸ μέρος τοῦ πιεστηρίου τὸ ὁποῖον θλίβει τὸ τύμπανον. § πλὰξ (ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι προσηλωμένος ὁ σύρτης τῆς κλειδωνιᾶς).

Platisme, ἀρ. πλάτυσμα, γένος φυτῶν.

Platitude, Ϛ. ἐν χρ. μεταφ. τὸ κοινὸν, τὸ χαμαίζηλον, τὸ τετριμμένον. cet ouvrage est rempli de —s εἶναι ἀνάμεστον τὸ σύγγραμμα ἀπὸ κοινὰ καὶ τετριμμένα πράγματα.

Platole, Ϛ. ταὐτὸν τῷ terrine.

Platonicien, enne, ἐπ. Πλατωνικός.

Platonique, ἐπ. ἐν χρ. amour — πλατωνικὸς ἔρως.

Platonisme, ἀρ. πλατωνισμὸς, πλατωνικὴ φιλοσοφία.

Plâtrage, ἀρ. κονίαμα, τιτανωτὸν, ἔργον ἐξ ἀσβέστου πεποιημένον.

Plâtras, ἀρ. πλ. * ἀποτιτάνωμα, τμῆμα τιτάνου πίπτον εἰς τὰς κρημνίσεις τῶν κτιρίων.

Plâtre, ἀρ. τίτανος, ἡ γύψος, ἄσβεστος (χρήσιμος εἰς οἰκοδομάς). pierre de — τιτανόλιθος, κ. ἀσβεστόπετρα. carrière de — τιτανωρυχεῖον. battre du — κάμνω ἄσβεστον. crépir de — ἐντρίβω τίτανον. crépi de — κονιατὸς, τετιτανωμένος, ἠλειμμένος μὲ ἄσβεστον. donner un crépi de — τιτανῶ, κ. ἀσβεστόνω, ἀλείφω μὲ ἄσβεστον. § —s τὰ τιτανωτὰ, ἢ τὰ γεγυψωμένα ἔργα, κ. ἡ ἀσβεστοδουλειὰ ἐντὸς μιᾶς οἰκίας. —s de couverture ἡ στεγαστρὶς, τίτανος χρησιμεύουσα εἰς τὸ νὰ προσκολλήσῃ τὰς κεραμίδας τῶν στεγῶν. tirer un — sur quelqu'un λαμβάνω τὴν εἰκόνα τινος διὰ γύψου § ἐκ γύψου εἰκὼν, * γυψέμπλασμα. παρ. c'est un méchant mari qui bat sa femme comme — κακὸς συζυγος, ὅστις ἀσβεστόνει τὴν γυναῖκά του, (τουτέστι τὴν ξυλοκοπεῖ, ἀναλόγως μὲ τὴν ἑλληνικὴν φράσιν ἐντρίβει πληγάς). une femme a deux doigts de — sur le visage γυνὴ ἐντετριμμένη πολλῷ ψιμμυθίῳ, κ. μὲ δύο δάκτυλα φυκιασίδι.

Plâtrer, ἐν. γυψῶ, τιτανῶ, ἐντρίβω τίτανον, ἀλείφω μὲ ἄσβεστον, ἢ γύψον. une femme se —e ἡ γυνὴ φυκοῦται, ψιμμυθιοῦται, κ. φυκιασιδόνεται. § συκιάζω, καλύπτω, σκεπάζω. — une mauvaise affaire οἰκονομῶ εὐσχήμως τινὰ ὑπόθεσιν. § —é, ée, μετ. paix —ée εἰρήνη πλαστή réconciliation —ée ἐπίπλαστος διαλλαγὴ, ὑποκεκρυμμένη.

Plâtreux, euse, ἐπ. γυψώδης, (ἐπὶ γῆς τινὸς ἐρυθροειδοῦς).

Plâtrier, ἀρ. τιτανοποιὸς, κ. ἀσβεστᾶς. § τιτανοπώλης

Plâtrière, Ϛ. τιτανωρυχεῖον, γυψωρυχεῖον, κ. ἀσβεσταοιό.

Plâtronoir, ἀρ. ὑπαγωγεὺς, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ κτίσται εἰσάγουσι τὴν πλίνθον καὶ τὴν ἄσβεστον εἰς τὰς ὀπὰς τῶν τειχῶν.

Plâtrouer, ἀρ. ὑπαγωγεὺς, ξυστὸν, κ. μυστρὶ διὰ τὸν γύψον ἢ τίτανον.

Plature, Ϛ. πλατύουρος, ὄρεως εἶδος.

Platycarpe, ἀρ πλατύκαρπον, δένδρου εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ὀρενόκου ποταμοῦ.

Platycéphale, ἀρ. πλατυκέφαλος, (εἶδος κοπρίδος (bousier).

Platycère, ἀρ πλατύκερως, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Platylobe, ἀρ. πλατύλοβον, γένος φυτῶν.

Platyne, Ϛ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Platynote, ἀρ. πλατύνωτος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Platyonique, ἀρ. πλατυόνυξ, γένος ὀστράκων.

Platype, ἀρ. * πλατύπη, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Platypèze, ἀρ. πλατύπεζα, γένος ἐντόμων διπτέρων.

Platyphylle, ἀρ. πλατύφυλλον, γένος φυτῶν.

Platypodes, ἀρ. πλ. πλατύποδα, γένος πτηνῶν.

Platyprosopes, ἀρ. πλ. πλατυπρόσωπα, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Platyptère, ἀρ. πλατύπτερον, γένος ἐντόμων.

Platyrynchus, ἀρ. πλατύῤῥυγχος, εἶδος ἰχθύος ὀρυκτοῦ μόνον εὑρισκομένου

Platyrhinque, ἀρ. πλατύῤῥυγχα, γένος πτηνῶν δασοδιαίτων.

Platyrostre, ἀρ. πλατυπτερύγιον, γένος ἰχθύων.

Platyrrhinins, ἀρ. πλ. πλατύῤῥινες, πιθηκοι τῆς Ἀμερικῆς.

Platyscelè, ἀρ. πλατυσκελὲς, γένος ἐντομων κολεοπτέρων.

Platysome, ἀρ. πλατύσωμον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Platyste, ἀρ. πλατύσταλος, ἰχθύς.

Platyure, ἀρ. πλατύουρος, γένος ἐντόμων.

Platyzome, ἀρ. δρυοπτερὶς ἡ Ὁλλανδική.

Plausibilité, Ϛ. εὐπροσωπία, τὸ εὔσχημον.

Plausible, ἐπ. εὐπρόσωπος, εὐσχημος.

Plausiblement, ἐπίῤῥ. εὐπροσώπως, εὐσχήμως.

Plaze, ἀρ. Ϛάμνος τις τῆς Περουβιανῆς.

Plébéien, enne, ἀσ. δημότης, δημοτικός. § —s, ἀρ. πλ. γένος ψύχης.

Plébiscite, ἀρ. δόγμα τοῦ δήμου.

Plécopodes, ἀρ. πλ. πλεκτόποδες, γένος ἰχθύων.

Plécoptères, ἀρ. πλ. πλεκτοπτέρυγες, σύστημα ἰχθύων.

Plécoste, ἀρ. Ϛωρακοφόρος (loricaire) ὁ καταφρακτός.

Plécostome, ἀρ. πτυκτόστομον, γένος μυκήτων.

Plécotus, ἀρ. ὠτόεις.

Pléctanèje, ἀρ. Ϛάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Plectognathes, ἀρ. πλ. πλεκτόγναθοι, γένος ἰχθύων.

Plectorhynque, ἀρ. πλ. πλεκτόῤῥυγχοι. γένος ἰχθύων.

Plectranthe, ἀρ. πλοκάνθεμον, γένος φυτῶν.

Plectrone, ἀρ. δένδρον περὶ τὸ Εὐελπ ἀκρωτήριον.

Plectronite, Plectorite, Ϛ. λιθόδοντες (τῶν ἰχθύων).

Plectropome, ἀρ. χαυλιόδους, ἰχθὺς ἔχων τοὺς ὀδόντας, ἐξέχοντας.

Plectrum, ἀρ. πλῆκτρον, τὸ δι' οὗ πλήττονται τὰ μουσικὰ ὄργανα (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις).

Plée, Ϛ. σχοινίτης, γένος φυτῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Plégorhise, Ϛ. πληγόῤῥιζον, Ϛάμνος τῆς Χιλῆς.

Pleiades, Ϛ. πλ. Πλειάδες.

Pleige, ἀρ. ἐγγυητής.

Pleiger, ἐν. ἀρχ ἐγγυῶμαι.

Plein, ne, ἐπ. πλήρης, γέμων, κ γεμάτος § μεστός. trop — ἀνάπλεως. à demi — ἡμίδεης, κ μισογεμάτος. être — γέμω, εἶμαι γεμάτος. la salle était —e de monde ὁ πρόδομος ἔπληθεν ἀπὸ ἀνθρώπους, κ. ἦτον γεμάτος. — comme un œuf, παρ. γεμάτος σὰν τὸ αὐγό. un panier — de fruits καλάθι ἔκπλεων, κ. πολὺ γεμάτον ἀπὸ καρπούς. un homme est — de vin εἶναι μεστὸς οἴνου, οἰνωμένος, καταμεθυσμένος. une femme a la gorge —e γυνὴ ἔχουσα στῆθος εὐτραφὲς, εὔσαρκον, κ. παχουλὸν, ἢ γεμάτον. il a le visage — ἔχει πρόσωπον εὐπαχές, κ. γεματούτζικον. elle a toujours le ventre — ἔχει πάντοτε τὴν γαστέρα ἐξωγκωμένην, κ. φουσκωμένην, (ἐπὶ ἐγγύων γυναικῶν.) être — ἐγκυμονῶ, κύω, εἶμαι ἐγγαστρωμένος, (ἐπὶ ζώων μόνον). § ἄφθονος, πλούσιος. un jardin —de fruits κῆπος πλούσιος εἰς καρπούς. un chien — de puces κύων γέμων ψυλλῶν. μεταφ. un homme — d'esprit ἄνθρωπος πλήρης

εὐφυΐας, μὲ πολλὴν εὐφυΐαν. —e vendange, —e récolte πλούσιον τρύγος, πλουσία συγκομιδή. c'est une étoffe —e de soie τὸ ὕφασμα ἔχει πολλὴν μετάξην. une toile —e de fil πανίον τὸ ὁποῖον ἔχει πολὺ νῆμα. une étoffe est brodée tant — que vide ὕφασμα ὁλον κεντημένον. un homme — de difficultés ἄνθρωπος ὅστις καμνει ὅλον δυσκολίας un homme est —d' expédiens ἄνθρωπος εὑπορῶν μηχανῶν, μεθόδων. un homme — de lui même ἄνθρωπος οἰηματίας, αὐτάρεσκος, φρονῶν μεγάλα περὶ ἑαυτοῦ. je suis tout — d' une chose γίνομαι ὅλως τινὸς πράγματος, εἶμαι κατοχος, κυριευμένος. je partis le cœur — de tous mes devoirs ἔφυγα ἔχων τὴν ψυχὴν κυριευμένην ἀπὸ ὅλα τὰ χρέη μου mon cœur est trop —, et je dis trop ce queje pense ὀργᾶ ἡ ψυχή μου παρὰ πολὺ, καὶ διὰ τοῦτο λέγω διὰ πολλῶν ὅ,τι φρονῶ. j'ai le cœur —, il faut que je déborde ἡ ψυχή μου ἐγκυμονεῖ, πρέπει να ἀνακουρισθῇ. mon cœur sera — de vous jusqu'à mon dernier soupir Θέλεις εἶσαι εἰς τὴν ψυχήν μου μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς il était — de vertu et de science ἦτον κάτοχος ἀρετῆς καὶ παιδείας. être — de vie et de santé σφριγῶ, ἀκμάζω. il est — de loisir ἔχω πολλὴν σχολήν. style — et nourri ὕφος πλούσιον, γόνιμον, καὶ τρόφιμον ἰδεῶν. avoir le ventre — ἔχω γεμάτην τὴν κοιλίαν, εἶμαι χορτασμένος. un cheval a les jarrets —s ἔχει κνήμας παχείας. il a les flancs —s ἔχει τὰς πλευρὰς παχείας. § τέλειος, πλήρης. — pouvoir πληρεξουσιότης. —e victoire ἡ κατὰ κράτος νίκη, τελεία νίκη. —e lune πανσέληνος. la lune est dans son —, οὐσ. ἡ σελήνη εἶναι πλήρης. elle a un visage de —lune ἔχει πρόσωπον φεγγάρι. en — marché πληθούσης ἀγορᾶς, (ἢ) ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς. en —e rue εἰς τὴν μέσην τοῦ δρόμου. en — jour καταμεσήμερα, ἡμέραν μεσημέρι. en —e assemblée πληθούσης τῆς συνελεύσεως, ἐν πλήρει συνελεύσει. en — été ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θέρους. en — hiver ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος. un arbre est en — vent τὸ δένδρον εἶναι εἰς τὸ ὕπαιθρον, κ. ἀνοικτά être en —o mer εἶμαι μετέωρος, εἰς τὸ πέλαγος. être en — champ εἶμαι ἐν μέσῳ τῶν ἀγρῶν. une armée est en —e marche τὸ στράτευμα ὁδοιπορεῖ ἀδιακόπως, κατὰ συνέχειαν. une armée est en —e retraite τὸ στράτευμα ὀπισθοδρομεῖ χωρὶς νὰ σταθῇ. crier à —e gorge φωνάζω μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μου. voguer à —es voiles πλέω πλησίστιος κ. μὲ πανία γεμάτα, φουσκωμένα. uriner à — canal οὐρῶ ἀρθόνως καὶ χωρὶς διακοπήν. de l'eau qui vient à — tuyau ὕδωρ ῥέον ἄφθονον. franchir un fossé de — saut πηδῶ διὰ μιᾶς τὸν χάνδακα. passer de —saut d'une place à une autre μεταβαίνω διὰ μιᾶς, ἢ αἰφνιδίως ἀπ' ἑνὸς ἀξιώματος εἰς ἄλλο. absous à pur et à — ἀθῷος πληρέστατα, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν. donner à —e main, à —es mains δίδω ἀφθόνως, ἁψιλῶς. une étoffe de soie est à —e main τὸ ὕφασμα εἶναι κρουστὸν, ἢ ἔχει πολλὴν μετάξην. ce cheval a une bouche à —e main ὁ ἵππος εἶναι εὐστομος, ἔχει καλὸν στόμα § προϕ. avoir de l'argent — ses poches ἔχω τὸν κόλπον μου πλήρη, γεμάτον ἀπὸ χρήματα. avoir du vin — sa cave ἔχω τὸ ὑπόγειόν μου πλῆρες ἀπο οἶνον. χυδ tout — de gens πλῆθος ἀνθρώπων. il y en a tout — εἶναι πλῆθος, εἶναι ὁ κόσμος γεμάτος § le —, οὐσ. τὸ πλῆρες (προς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κενοῦ). le — absolu τὸ ἀπόλυτον πλῆρες mettre dans le —, mettre en — βάλλω κατὰ σκοπόν. § τὸ ἀδρὸν, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ λεπτοῦ délié), ἐπίγραϕῆς, τὸ πλατὺ, ἡ χονδρὸν μέρος τῶν στοιχείων τοῦ ἀλϕαβήτου. jouer à — jeu παίζω γεμάτα, ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων ὅταν διὰ τοῦ πλήκτρου ἢ ἄλλως ἐκτελῶ ὁλόκληρον τὴν φωνήν. — jeu ἡ ὠδὴ διὰ πασῶν του ἀσκοῦ (musette). — pied ἀνάχωμα, τὸ μεταξὺ τῶν δύο ὑψωμάτων (terrasse) διάζωμα ὑποζηριζόμενον ἀπὸ τεῖχη, ἢ ἀπο χορτοβώλους. faire son — κλείω τὰς γραμμάς μου, βάλλω ἀνὰ δύο πεσσοὺς εἰς τοὺς οἰκίσκους τῆς τηλίας (ταῦλι). rompre son — ἀνοίγω τὰς θύρας μου, (ταῖς πόρταις τοῦ ταυλίου). jeu du — πλειστοβολίνδα, εἶδος παιδιᾶς διὰ κύβων ὅπου οἱ παίζοντες προσπαθοῦσι νὰ γεμίζωσι τοὺς οἰκίσκους των μόνον. le — d'un mur το παχὺ τοῦ τοιχου, κ. ὁ χονδρὸς τοῖχος.

Pleinement, ἐπίρ. πληρέστατα, ἐντελῶς.

Plompe, ϑ. ἁλιὰς, ἁλιευτικὸν πλοιάριον.

Plénier, ère, ἐπ. πλήρης, ἐντελής. ἐν χρ. indulgences —es τὰ μεγάλα συγχωρητικά. cour —ère πλήρης συνέλευσις, (ἥτις συνεκαλεῖτο ἄλλοτε παρὰ τῶν μεγάλων ἡγεμόνων κατά τινα ἑορτὴν ἐπίσημον, ἢ ἀγῶνα).

Plénipotentiaire, ἀρ. αὐτοκράτωρ, πληρεξούσιος. ministre —, ἐπ. πληρεξούσιος ὑπουργός.

Plénirostres, ἀρ, πλ. τελειόῤῥαφα, πτηνὰ ἔχοντα τέλειον τὸ ῥάμφος.

Plénitude, ϑ. ἐν χρ. — d'humeurs περίσσεια χυμῶν. il n'est malade que de — ἀσθενὴς ἀπὸ πληθώραν. μεταϕ. — de puissance ἡ πλήρης ἐξουσία, ὁλόκληρον τὸ κράτος τῆς δυνάμεως, (ἐπὶ βασιλέων καὶ ἡγεμόνων). la — de la grâce ἡ πλήρη χάρις, τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος. dans la — des temps εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Pléonasme, ἀρ πλεονασμὸς, σχῆμα ῥητορικῆς. § περίσσεια λόγων.

Pléopelte, ϑ. ὀρυοπτερὶς ἡ Μεξικανή.

Plérose, ϑ πλήρωσις, ἡ ἀναπλήρωσις (τῶν σωματικῶν δυνάμεων).

Plérotique, ἐπ. ἀναπληρωτικὸς, (ἐπὶ ϕαρμάκων δυναμωτικῶν).

Pleschanka, ἀρ. εἶδος σπορίτου (passeraux).

Plésie, ϑ. πλαίσιον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

Plésior, ἀρ. πλαίσιον, τὸ ἐπίμακες τετράγωνον κατὰ τὴν ἀρχαίαν ταξιν.

Plésiops, ἀρ. πλ. πλαισιόϕθαλμοι, γένος ἰχθύων.

Plestie, ϑ. κυπρῖνος λιμναῖος (bordelière).

Pléteux, ἀρ. καμπυλωτὴρ, κτενωτήριον, ἐργαλεῖον τῶν καρδαποιῶν.

Pléthore, ϑ. πληθώρα.

Pléthorique, ἐπ πληθωρικὸς.

Plèthre, ἀρ. πλέθρον.

Pleumobranches, ἀρ. πλ πνευμοβράγχια, σύστημα μαλακίων.

Pleurandre, ἀρ. μαιρόμισχον, γένος φυτῶν, ἐκ τῆς τάξιως τῶν βοισσύλλων.

Pleurant, te, ἐπ. κλαυθμηρὸς, ἐδυσώμενος, δακρυῤῥοῶν.

Pleuro, τὸ. Plèvre

Pleurer, οὐδ δακρύω, θρηνῶ, κλαίω. — sur quelqu'un θρηνῶ τινα, τὸν κλαίω. οἰκ. il a —é pour avoir eu habit μετενόησε διοτι ἔκαμε ἓν ἔνδυμα, (ὅταν τὸ ἔνδυμα δὲν ἐκόπη καλὸν καὶ κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀναλογίαν, ἀλλὰ εἶτε μικρότερον, εἴτε μεγαλήτερον). les yeux lui —ent, ses yeux —ent τρέχουν τὰ μάτια του. la vigne —e ἡ ἄμπελος στάζει, (ὅταν ἐκλαδευθῇ πρὸ ὀλίγου). § ἐν — la perte de ses amis θρηνῶ, ὀδύρομαι τὴν στέρησιν τῶν ϕίλων μου. — son père, sa mère κλαίω διὰ τὸν πατέρα μου, διὰ τὴν μητέρα μου, τουτέστι διὰ τὸν θάνατον αὐτῶν. — ses péchés κλαίω τὰς ἁμαρτίας μου. il —e je ne sais qu'il mange κλαίει, λυπεῖται τί ἐμὶ ποῦ τρώγει. χυδ. un — philάγυρος στὸ ψωμί.

Pleures, Θ. πλ. ἕριον (τῶν νεκρῶν ζώων).
Pleurésie, Θ. πλευρῖτις.
Pleurétique, ἐπ. πλευριτικός.
Pleureur, euse, Θ. ὀδυρτικός, θρηνητικός, κ. κλαψιάρης. § —s Θρηνηταί, εἶδος πιθήνων. § — ses Θ. πλ. Θρηνῳδοί, πενθῆτριαι. κ μυρολογίστραι § —s χειρίδες πένθιμοι
Pleurnicher, οὐδ. οἰκ. μυρολογῶ, ἐπὶ ἀνθρώπων, ἢ παιδίων ποσοποιουμένων ὅτι κλαίουσι διὰ νὰ ἀπολαύσωσιν ὅ,τι ἐπιθυμοῦσι.
Pleurobranche, ἀρ. πλευροβράγχη, γένος μαλακίων.
Pleurocèle, Θ. πλευροκήλη, πάθος
Pleurocyste, ἀρ. πλευροκύστη, εἶδος φώκης (ursin).
Pleurodynie, Θ. πλευρωδύνη
Pleurogonis, Θ πλευρογονίς, φυτὸν ταὐτὸν τῷ Pyrulaire, καὶ Hamiltonia
Pleurolobe, ἀρ. πλευρόλοβον, γένος φυτῶν.
Pleuronecte, ἀρ. πλευρονήκτης, γένος ἰχθύων Θωρακικῶν ἐχόντων τὸ σῶμα συμπεπιεσμένον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς κεφαλῆς πλέουσιν οὗτοι πάντοτε ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς.
Pleurope, ἀρ. *πλεύρωψ, γένος μυκήτων.
Pleuro péripneumonie, Θ. πλευροπεριπνευμονία, πάθος
Pleuro-pneumonie, Θ. πλευροπνευμονία
Pleurorthopnée, Θ. πλευρορθόπνοια, πάθος.
Pleurothalle, ἀρ. πλευροθαλὲς, γένος φυτῶν
Pleurothotonos, ἀρ πλευροτέτανος, εἶδος τετάνου.
Pleurotome, ἀρ. πλευροτόμον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Pleurotomier, ἀρ. τὸ ζῶον τοῦ πλευροτόμου.
Pleurs, ἀρ. πλ. θρῆνος, κλαυθμὸς, κ. κλάυματα les —s de l'aurore, παρὰ ποιηταῖς, τὰ ὄμβρια τῆς ἠοῦς, ἡ ὀρόσος. les —s de terre οἱ ὄμβροι, τὰ νερὰ τῆς βροχῆς.
Pleuvoir, οὐδ. ἀπροσ. βρέχει. il pleut à verse βρέχει ραγδαίαν. il — dans une maison βρέχει εἰς τὴν οἰκίαν, τοὐτέστι στάζει. μεταφ. il — tous les jours de nouvelles brochures ἀναφύονται καθ' ἡμέραν βροχηδὸν νέα φυλλάδια. les bombes —vaient sur les maisons αἱ σφαῖραι ἔπιπτον βροχηδόν. παρ quand il —vrait des hallebardes μακάρι νὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος, (ὅσον κακὸς καιρὸς καὶ ἂν εἶναι). παρ. c'est un écoute s'il pleut ὑπάρχει ἂν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ἢ εἶναι ἀπηλπισμένον κίνημα. παρ χυδ. il a plu dans son écuelle ὁ Θεὸς τὸν εἶδεν ἀπὸ τὴν κοσκινότρυπαν, (ἐπὶ ἀπροσδοκήτου εὐτυχήματος)
Plévre, Θ. πλευρὸν, ὑμὴν περικαλύπτων τὰ πλευρά.
Plexus, ἀρ. πλέγμα (νεύρων ἢ ἀγγείων τοῦ σώματος), ἀνατ.
Pleyon, ἀρ. ἄχυρον (μὲ τὸ ὁποῖον καλύπτονται τὰ λαχανικά) § λύγος, κ. λυγαριὰ, μὲ τὴν ὁποίαν δένουν τὰ κλήματα, κλάδους κτλ. § δράγμα ἀχύρων.
Pli, ἀρ. καμπὴ, συγκαμπὴ, κ. λύγισμα § πτυχὴ, πτύγμα, στολὶς, κ. δίπλα, σοῦρρα, ἢ σούρρωμα. un faux — διπλόη, ἐπιπτυχὴ, κ. ζαρωματιὰ, τζάκισμα. un habit a pris son — τὸ ἔνδυμα ἐστολίσθη, κ. ἐτσάκισε, τουτέστι ἐσχηματίσθησαν αἱ πτυχαὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχῃ. un habit ne fait pas un — τὸ ἔνδυμα δὲν κοιπεῖται, κ. δὲν σακλιάζει ὡς ὀλον. § ἀγκὼν, κ. ἀγκωνὴ, (ἐπὶ τοίχου). — du câble ἡ στροφὴ τοῦ παλαμαρίου, κ. ἡ κουλούρα. ne mouiller qu'un — de câble ἀρίνω ὀλίγον παλαμάρι. παρ. un homme a pris son — ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ἕξιν, εἶναι ἀδιόρθωτος. il a pris un bon —, un mauvais — ἔλαβε καλὰς ἢ κακὰς ἕξεις, καλὴν ἢ κακὴν ῥοπήν. donner un bon — à un jeune homme ῥυθμίζω καλῶς τὸν νέον, τὸν μορφῶ, τὸν διαπλάττω καλῶς. donner un bon — à une affaire διευθύνω τὴν ὑπόθεσιν, τὴν δίδω καλὴν στροφήν. une affaire ne fera pas un —, un petit —, pas le moindre — ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν θέλει εὕρει κἀνὲν πρόσκομμα, τὸ ἐλάχιστον ἐμπόδιον. le — de l'embouchure d' une bride ἡ καμπὴ τοῦ κημοῦ τοῦ χαλινοῦ sous le même — ὑπὸ τὸν αὐτὸν φάκελλον. des —s au front, au visage ῥυτίδες μετώπου, προσώπου, κ. ζαρωματιαι. § πτυχὴ, τὸ πλατὺ μέρος τῆς ἐσθῆτος εἰς τὴν ζωγραφίαν.
Pliable, ἐπ. εὔκαμπτος, εὐλύγιστος. μεταφ. avoir l'esprit — ἔχω νοῦν εὐάγωγον.
Pliage, ἀρ. πτύξις, κ. δίπλωμα (τῶν ὑφασμάτων).
Pliant, te, ἐπ. ταὐτὸν τῷ Pliable. lycopode, λυγιστός. siège —, ἡ — ἀπολύτως, δίφρος καμπτὸς ἢ συγκαμπόμενος, ὅστις διπλώνεται εἰς δύο καὶ δὲν ἔχει ἀγκῶνας καὶ ῥάχιν. § χειροήθης, εὔκαμπτος, εὐάγωγος.
Plica, ἴδ. Plique.
Plicatile, ἐπ. βοτ. πτυχώδης, ἐπὶ φύλλων ἢ πετήλων.
Plicatule, Θ πτυχὶς, ὄστρακον δίθυρον, ὅμοιον μὲ τὸ ὀστρεῖδιον.
Plicipennes, Θ. πλ. *πτυχιπτέρων, σύστημα ἐντόμων.
Plicostome, ἀρ. πτυχόστομον, οἱ Θωρακοφόροι ἰχθύες.
Plie, Θ. πλευρονήκτης ὁ ἐπίπεδος, εἶδος ἰχθύος.
Pliement, ἀρ. τὸ δίπλωμα (τῶν φύλλων τοῦ χαρτίου διὰ νὰ δεθῶσιν εἰς βιβλίον).
Plier, ἐν. κάμπτω, λυγίζω. — en rond περικάμπτω. — les épaules ῥίπτω τοὺς ὤμους μου κάτω. — les genous devant le veau d'or γονυκλιτῶ ἐνώπιον τοῦ χρυσοῦ μόσχου, (ἤτοι κολακεύω αἰσχρῶς τοὺς πλουσίους.) — son esprit, son humeur, le caractère d'un enfant au bien ou au mal μορφῶ τὸν νοῦν μου, τὸ ἦθος μου, τὸ ἦθος τοῦ παιδίου πρὸς τὸ καλὸν, πρὸς τὸ κακόν. — ses désirs à la règle ὑποτάσσω τὰς ἐπιθυμίας μου εἰς τὸν κανόνα. — son esprit, son humeur στρέφω τὸν νοῦν μου, τὸν χαρακτῆρά μου κατὰ τὰς περιστάσεις. § οὐδ. κάμπτομαι, συγκάμπτομαι, λυγίζω, κ. λυγῶ. un bâton qui —e ῥάβδος καμπτὴ le plancher —e sous lui τὸ πάτωμα σείεται, κ. κουνιέται, ἢ στίζεται ὅταν περιπατῇ. le plancher —ait sous le fais τὸ σανίδωμα ἐνυποῦτο ὑπ' αὐτόν. παρ. c'est un roseau qui —e à tout vent στρέφεται πρὸς πάντα ἄνεμον, γυρίζει μὲ ὅλους τους καιρούς. il vaut mieux — que rompre εἶναι καλήτερον νὰ ἐνδιδῇ τις παρὰ νὰ καταστρέφηται. — sous les ordres, sous l'autorité de quelqu' un ὑπείκω, ὑποκλίνω, κλίνω τὸν αὐχένα εἰς, κτλ. — sous le poids du malheur ἡττῶμαι τῶν συμφορῶν, φαίνομαι ἥττων τῶν, κτλ. § se —, αὐτ. ὑποκαταλίνομαι, ὑπείκω, ὑπακούω, ὑποκύπτω εἰς, κτλ. § οὐδ. ὑποχωρῶ, ἐνδίδω (μι), κλίνω, τρέπομαι, κ. τσακίζομαι, (ἐπὶ στρατευμάτων). § ἐν. πτύσσω, συμπτύσσω, διπλῶ, κ. διπλόνω. — une lettre κλείω ἢ διπλόνω τὸ γράμμα. — en quatre διπλόνω εἰς τὰ τέσσαρα. — la toilette, οἰκ. περιευμαζόνω ὅλα τὰ ἐνδύματά τινος, τὰ κλέπτω. l'armée a —é bagage ὁ στρατὸς συνεσκευάσθη, ἀνέζευξε, ἔφυγεν, ἀνεχώρησεν. un homme a —é bagage ἐλραπέτευσεν ὁ ἄνθρωπος. un homme a—é bagage, ἢ a —é son paquet ἀπέθανε. — les voiles στέλλω, συστέλλω, κ. μαζόνω τὰ πανία. — le cou d'un cheval ποιῶ εὔκαμπτον τὸν ἵππον. § plié, ée, μετ. § ἐπ. πτυκτὸς, κ. διπλωμένος. —é en deux διπτυχος.
Plieur, euse, ἐπ. *διπλωτής.
Pline, ἀρ. πλινία, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Plinger, ἢ Plonger, ἐν. ἐμβάπτω, κ. βουτῶ τὰ κηρία πρώτην φορὰν εἰς τὸ ἄλειμμα.
Plingeure, Θ. βαπτισμὸς, κ. βούτημα, ἴδ. ἄνωτ.
Plinthe, Θ. πλίνθος. § πλίνθος, πλινθίον, ταὐτὸν τῷ Platebande. § πλινθίον, μηχανὴ διὰς ἐθεραπεύοντο τὰ ἄγματα καὶ αἱ παραθρή-

σεις. § πλινθίον, τετράγωνον στρακτιωτῶν, εἰς τὴν ἀσκαίαν τακτικήν.

Plioir, ἀρ. *πτυχάνη, ἡ πτύχανον, ἐογαλεῖον ἐξ ἐλέφαντος ἢ ἄλλου, δι' οὗ διπλοῦσι καὶ κόπτουσι τὸ χαρτίον· καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας τέχνας, πᾶν ὄργανον διπλούμενον εἰς δύο καὶ χρήσιμον εἰς μίαν τινὰ ἐργασίαν.

Plique, Ϛ. τοίχωμα, ὀρίασις, νόσος ἐπιχωριάζουσα κυρίως εἰς τὴν Πολωνίαν καὶ τῆς ὁποίας σύμπτωμα χαρακτηριστικώτατον εἶναι ἡ συστροφὴ καὶ συγκόλλησις τῶν τριχῶν τῆς κεναλῆς, καὶ ἡ αἱμάτωσις αὐτῶν ὅταν κόπτωνται.

Plisser, ἐν. στολιδῶ, κ. σουρρόνω § οὐδ. στολιδοῦμαι, εἶμαι στολιδωτὸς, κ. σουρόνω. § se —, αὐτ. ταὐτὸν τῷ —, οὐδ.

Plissé, ée, μετ. βοτ. feuille —ée φύλλον πτυκτὸν, ἢ φολιδωτόν.

Plisson, ἀρ πῖκος, κ. ἀνθόγαλα, βασανος. καῖμαι.

Plissure, Ϛ. στολίδωμα, κ. σούρα § *στολίδωσις, κ. σούρωμα.

Plistobolinde, ἀρ. πλειστοβολίνδα, παιδιὰ διὰ τῶν κυδῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Ploas, ἀρ. πλοὰς, ἡ πλωὰς, γένος ἐντόμων.

Ploc, ἀρ. θρῖξ βοεία (τῆς ἀγελάδας), χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πλοίων. couverture à — ἐφάπλωμα ἐκ βοείας τριχός.

Plocame, Ϛ. πλόκαμος, γένος φυτῶν

Plocamie, Ϛ. ἡ | πλοκάμιον, γένος

Plocamion, | φυτῶν.

Ploïère, Ϛ. πλωὰς, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.

Plomb, ἀρ. (δὲν προφ. τὸ b), μόλυ(ι)βδος, κ. μολύβι. une table de — μολυβδίνη πλάξ couvert de — μολιβδοσκεπής blanc de — ἴδ. blanc mine de — μολιβδωσυχίτων. balle de — βολὶς, μολυβδίνη — à la main ἐγκολαπτὸς μόλυβδος, μολιβδος τὸν ὁποῖον πατοῦσι μὲ τὴν χεῖρα ἐπί τινος τετραγώνου ἐγχεγλυμμένου διὰ νὰ ἀπομάξωσι τὴν γλυφήν. —s de vitres ῥάβδοι μολιβδου χρήσιμοι εἰς τὸ νὰ συνέχωσι τὰς ὑέλους εἰς τοὺς ὅλους τῶν παραθυροφύλλων. — à rabot μολιβδος ἀνήλατος, ὁ μὴ εἰς πλατύσματα ἢ ἐλάσματα ἐσχηματισμένος. c'est un cul de — ἐῤῥαιος ἄνθρωπος, κ. καθιστικός. il est fin comme une dague de — ἄνθρωπος σκαιὸς, ἀγροῖκος, χονδρός. il a du — dans la tête εἶναι παθὴς, σώρρων. il a changé son or en — ἄνθρακα, ὁ θησαυρος, παρ. § βολὶς, κ σκάγια ἢ βόλια. § μολυβδὶς, ἢ μολιβδαινα, κ. στάφνη (τῶν ξυλουργῶν, κτιστῶν, κτλ). une muraille est à — τὸ τεῖχος εἶναι κατακαθετον. mettre une muraille à — κάμνω τὸν τοῖχον ὀρθιον. le soleil donne à —, bat à — dans un lieu ὁ ἥλιος ἔσχεται καθέτως εἰς ἕνα τόπον. § à —, ουσ. ἀρ. ἡ κάθετος. prendre l' — d'une muraille λαμβάνω τὴν κάθετον τοῦ τοίχου, μετρῶ ἂν εἶναι κάθετος ὁ τοῖχος. παρ. il a jeté son —sur cette charge ἐποφθαλμιῶ εἴς τι, ἀποβλέπω, ῥίπτω τὰ μάτιά μου. § μολιβδὶς, διάφορα μέρη τῆς μηχανῆς τῶν καλτίων (καλτζῶν). § σήμαντρον, ἢ σημαντήριον, μολυβδόσημον, σφράγισμα μολύβδινον ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα ἐτελωνίσθησαν. § μολιβδωσις, νόσος προσγινομένη εἰς τοὺς καθαριστὰς τῶν ἀμαρῶν ὡς ἐκ τῶν δυσωδῶν ἀναθυμιάτεων § καθετὴρ, κ. σκανδάλι. lire sur le — ἀναγινώσκω τὸ στοιχειοθετημένον κείμενον ἐπὶ τῆς πλακός § μολυβδὶς, εἰς διαφόρους τέχνας διαφορα ἐργαλεῖα. § μολυβδὶς, ἢ βολὶς, τεμάχια μολίβδου πεπλατυσμένα, τὰ ὁποῖα ἔβαλλον ἄλλοτε αἱ γυναῖκες εἰς τοὺς πίλους τῆς κεφαλῆς των, ἢ περὶ τὰς χειρίδας τῶν ἐνδυμάτων διὰ νὰ τὰς κατώσιν ὀρθάς.

Plombagine, Ϛ. γραφὴ, μολιβδαινα, ταὐτὸν τῷ mine de plomb ὀρυκτόν τι τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνθρακίτης σιδήρου (carbure de fer)

Plombaginées, Ϛ. πλ. μολυβδαιναι, σύστημα φυτῶν περιέχον διαφόρους βάνους.

Plombée, Ϛ. μολίβδου τίτανος, βαρβαρῖται. σουλιμάς. § μολυβδὶς ἡ μολιβδαινα, μολίβδου τεμάχιον προσαρτώμενον εἰς τὸ δίκτυον διὰ νὰ βυθίζεται εἰς τὴν θάλασσαν. § βαστόνι (ἔχον κεφαλὴν μολιβδίνην).

Plomber, ἐν. μολιβδῶ. — de la vaisselle de terre μολιβδῶ τὰ πήλινα ἀγγεῖα, τὰ χρίω μὲ γαλήνην (plombagine) — une pièce de drap, de toile, des ballots etc μολιβδῶ τὰ ἐσπεύχα (τζόχας), τὰ βαμβακερὰ κτλ ἐπιβάλλω τὸ μολιβδόσημον. — des filets μολιβδῶ τὰ δίκτυα, ἴδε. Plombée. — un mur σταθμίζω, κ. σταφνίζω τὸν τοῖχον, τὸν μετρῶ διὰ τῆς στάθμης ἢ μολιβδαίνης. — une dent μολιβδοχῶ εἰς τὸν ὀδόντα, χύνω μόλιβδον εἰς τὸν ὀδόντα. — des terres mouvles συγκροτῶ, τουτέστι συμπυκνῶ γαῖας ὑγραίας. — un navire καταμετρῶ τὸ πλοῖον διὰ τῆς μολιβδαίνης. § Plombé ée, μετ. un homme a le visage — ἔχει πρόσωπον μολιβδόχρουν, πελιδνὸν, κ. μολιβδίζον des terres —ées κροτηταὶ γαῖαι.

Plomberie, Ϛ. μολιβδουργία.

Plombeur, ἀρ. ὁ σημαντὴρ, ὁ ἐπισημαίνων μὲ μόλιβδον τὰς τελωνισθείσας πραγματείας. ἴδ. Plomb.

Plombier, ἀρ μολιβδουργὸς. § —, ὀre, ἐπ. μολιβδοειδὴς.

Plomée, Ϛ. ἐν χρ. faire les —s λαξεύω τὰς πέτρας μέχρι τοῦ μέσου.

Plommer, ἐν. μολιβδῶ, χρίω μὲ μολιβδαιναν τὰ πήλινα ἀγγεῖα.

Plongeant, te, ἐπ. κάθετος. tue — ée ὀψις, Ϛία, κατὰ κάθετον ἢ καθέτως φερομένη. le coup d'épée qu'il a reçu était — ἡ πληγὴ τὴν ὁποίαν ἔλαβε διὰ τοῦ ξίφους ἦτον ἐκ καταφορᾶς, (πρὸς διαστολὴν τῆς ἐκ διαλήψεως πληγῆς).

Plongée, Ϛ. ἐν χρ. la — du parapet τὸ πρανὲς τοῦ στηθαίου.

Plongeon, ἀρ. αἴθυια, ὀυτὶς, καλυμβὶς, βαρβαροτουρκ. καρακατάκι, γένος πτηνῶν νηκτῶν. faire le — καταδύομαι, βυθίζομαι, κ βουτῶ εἰς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης κτλ. μεταφ. faire le— χαμηλόνω τὴν κεφαλήν μου (ὅταν π. χ. ῥίπτωσι πυροβόλον ἐναντίον μου). μεταφ. λειποτακτῶ, ἐνδίδω, ὑποχωρῶ (εἰς τὴν ἀφορμὴν, εἰς τὸν κίνδυνον κτλ. faire le —, ρίπτω τὰ καπνίζω, ταυτέστι φεύγω, ὀραπετεύω. § *πυροσύστημα, πυροτέχνημα βυθιζόμενον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀναφαινόμενον πάλιν.

Plonger, ἐν. βυθίζω, καταδύζω, κ. βουτῶ (ἐν.) — un poignard dans le sein διελαύνω τινὰ μὲ τὸ ξίφος, κ. μπήγω, χώνω τὸ ξίφος εἰς τὸ στῆθος τινος. μεταφ. c'est lui enfoncer le poignard dans le sein que de lui annoncer la mort de son fils τοῦ δίδουν μιαν μεγαλοιὰν εἰς τὸ στῆθος, ἂν τὸν κτλ. μεταφ. cette guerre —a le royaume dans un abyme de maux ὁ πόλεμος οὗτος ἐβύθισεν εἰς συμφορὰν τὸ κράτος. — dans la douleur περιβάλλω μὲ λύπην. — dans les embarras περιπλέκω εἰς κτλ. — dans la débauche, dans le vice βυθίζω, ἐμβαπτίζω εἰς ἀκολασίαν (εἰς ἀσωτίαν). se — dans les plaisirs βυθίζομαι εἰς τὰς ἡδονάς. § καταδύω, βυθίζομαι, κ βουτῶ un coup d'épée qui va en —ant ἡ ἐκ καταφορᾶς πληγή. un coup de canon —e ἡ σφαῖρα τοῦ τηλεβόλου κατὰ καθέτως. le canon ne —ait pas assez pour incommoder les assiegés ἀπὸ τηλεβόλου δὲν ἤσχετο τόσον κατὰ κάθετον, ὥστε νὰ ἐνοχλῇ τοὺς πολιορκουμένους. § Plongé, ée, μετ. de la chandelle —ée κηρὸς ἐχυμένος.

Plongeur, ἀρ. ὀυτὶς, κ. βουτητὴς § βαπτιστὴς, τεχνίτης βυτῶν καὶ τύπους εἰς τὴν σκαφὴν τοῦ πίνακος τῆς χαρτοποιΐας καὶ πασκίζων εἰς τὸν ἀπλωτὴν (coucheur) § — ἀρ. πλ. νηκτὰ, σύστημα πτηνῶν

Plonnure, Ϛ. βαττὰ κερμὰ, ἐγγεῖα πήλινα ἠλειμμένα μὲ χρῖσμα κεῖον.

Plopocarpe, ἀρ. εἶδος καρποῦ.

Ploquer, ἐν. πακτῶ μὲ βαΐτσα τρέχα τὸ πλοῖον. ἴδε. Ploc.

Plotia, Ϛ. πλωτὶς, γένος φυτῶν

Plâbosc, ἀρ. γένος ἰχθύων.

Plotte, Ἐ. νόμισμα Συριδικὸν δυνάμενον ἴσα μὲ 1 ῥο καὶ 91 ἑκατοστά.

Ploutre, ἀρ. βωλοτόμον, ἐργαλεῖον δι' οὗ θραύονται αἱ βῶλοι.

Ploutrer ἐν. ῥωλοτομῶ, θραύω τὰς βώλους.

Ployer, ἐν. κάμπτω, λυγίζω, κ λυγῶ, ἐν. qu'on ne peut — ἀλύγιστος.

Ploye-ressort, ἀρ. καμπτὴρ, ἐργαλεῖον τῶν τυρεκοποιῶν, δι' οὗ καμπυλόῦσι τον μέγαν ἑλατῆρα.

Pluchée, Ἐ. * πλύχιον, γένος φυτῶν περιλαμβάνον τὴν κορυζαν τῆς Μαρυλανδίας.

Pluie, Ἐ. ὑετὸς, βροχὴ. grosse — ὄμβρος, κ χυνδρὴ βροχὴ. un temps de — βροχερὸς καιρὸς. être exposé à la — βρέχομαι des —s excessives πολυομβρία. παρ. après la — le beau temps μετὰ τὸ νέφος ὁ ἥλιος. se cacher dans l' eau de peur de la — ἔπεσεν ἀπὸ τὴν Σκυλλαν εἰς τὴν Χάρυβδιν. parler de la — et du beau temps ὁμιλῶ περὶ ἀέρων καὶ ὑδάτων — de feu παρὰ τοῖς πυροτέχναις, βροχὴ πυρίνη, ἓν πλῆθος σπινθήρων. — de pierres πετρῶν βροχὴ κτλ. § ὄνομα ὀστράκου τινὸς ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων. § κῶνος ὁ Ἰαπόνειος, εἶδος ὀστράκου.

Plui-plui, ἀρ. χυδ. ὁ ὀρυοκολάπτης, pic-vert.

Pluknétie, Ἐ. * πλυκνήτιον, θάμνος τις Ἰνδικός

Plumaceau, ἴδ. Plumeau καὶ Plumasseau.

Plumage, ἀρ. πτέρωμα, τὸ ὅλον τῶν πτερῶν ἑνὸς πτηνοῦ.

Plumail, ἀρ. κόρημα, σάρωμα (ἀπὸ πτερα).

Plumard, ἀρ. ξύλον ἐμβεβλημένον ἐκ τῶν ὄνω ἄκρων εἰς τον τοῖχον καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ὀπὴ ὀιχομένη τὸν στρόφεα ἑνος τροχοῦ (moulinet).

Plumart, ἀρ. σάρωθρον (ἀπὸ πτερά.)

Plumasseau, ἀρ. πτέρωμα, μικρὰ πτερὰ τιθέμενα περὶ τὸ ἄκρον τοῦ βέλους ἢ τοῦ κυμβάλου. καὶ σάρωθρον ἐκ πτερῶν. § μοτὸς, ξαντόν. § πτερὸν (τιθέμενον εἰς τοὺς ῥώθωνας τοῦ ἵππου πάσχοντος ἀπὸ βλέννας). § ῥιπὶς, κ. ἀνεμιστὴρι ἐκ χηνείων πτερῶν χρήσιμον εἰς τὰ μαγειρεῖα.

Plumasserie, Ἐ. πτεροπωλία.

Plumassier, ἀρ. πτεροπώλης.

Plume, Ἐ. πτερόν. de la volaille en —s ὄρνιθες ἀμάδηται. avoir des —s πτεροφυῶ, κ. κάμνω πτερά. qui a des —s πτερωτὸς. qui n'a point de —s ἄπτερος. perdre ses —s πτεροῤῥυῶ, ῥίπτω τὰ πτερά μου. παρ. il a laissé des —s ἢ de ses —s dans cette affaire ἐδαπάνησε χρήματα εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. on a eu des —s de quelqu'un τὸν ἐπιπίπτειν ἢ ἐκβιάσειν ἀπὸ αὐτὸν χρήματα εἰς τὰ παιγνιόχαρτα arracher à quelqu' un une — de l'aile, une bolle — de l'aile ἀγκιῶ τι κλῶν παρά τινος, τοῦ τὸ ὀστεῶ. il a perdu la plus belle — de son aile ἔχασε τὸ καλλιτερόν του πρᾶγμα. passer la — par le bec à quelqu'un κόπτω τινὸς τὰς ἐπιθυμίας. une personne se pare des plumes du prochain ἀλλοτρίοις χρῆται πτεροῖς κ. πετᾷ με ξένα πτερά. la — fait le bel oiseau τὰ ἐνδύματα κοσμοῦσι τον ἄνθρωπον ἢ τον ἐπιδιακοσμοῦσι. un chien est dressé au poil et à la — ὁ κύων εἶναι ἠσκημένος εἰς τὴν τρίχα καὶ εἰς τὸ πτερὸν (ἤτοι εἰς τὴν θήραν τῶν λαγωῶν καὶ πτηνῶν). c'est la corneille d' Ésope qui se pare des —s d'autrui ὁ τοῦ Αἰσώπου κολοιὸς, ἀλλοτρίοις πτεροῖς κεκοσμημένος. jeter la — au vent ῥίπτω τὸν κῦδος, ἀποφαίζω πλέον νὰ κάμω τι (ὅταν οἱ λόγοι ἑκατέρωθεν εἶναι ἐπίσης ἰσχυροὶ καὶ τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο πρᾶγμα ἀδιάφορα). § πτερὸν, κόλος, πτεροθύτικος, τουροκοθάρδαρ. σφηνοῦται § γραφὶς, καλαμος, πτερὸν (διὰ τὴν γραφὴν). un trait de — κονδυλιά. dessin à la — ἐχνογράφημα διὰ τοῦ καλάμου, κ μὲ τὸ κονδύλι. μεταφ. je prends la — ἀναλαμβάνω τον κάλαμον (ἤτοι νὰ γράψω) je mets la main à la — pour etc πιάνω τον κάλαμον διὰ να κτλ. c'est lui qui tient la — αὐτὸς γράφει (εἰς τας συνεδριάσεις, συνελεύσεις κτλ) homme de —, gens de — ἄνθρωπος γραμμάτων, κ. τοῦ κονδυλίου. la —, Ναυτ. οἱ γραμματεῖς τοῦ πλοίου. les ouvrages qui sortent de sa — sont excellens τα ποιήματά του εἶναι ἄριστα. c'est un homme qui a une excellente — ἄνθρωπος μὲ ἄριστον κάλαμον, κ. μὲ καλὸν κονδύλι, γράφων καλῶς, ὅτινος εἰς το γράφειν. ce temps où mille sentimens délicieux coulaient de ma — ὁ καιρὸς καθ' ὃν πληθὺς γλυκερῶν αἰσθημάτων ἀπέῤῥεεν ἐκ τοῦ καλάμου μου § συγγραφεύς. c'est une — féconde γόνιμος συγγραφεύς. guerre de — ἡ διὰ τοῦ καλάμου συζήτησις. — géométrique γεωμετρικὸς κάλαμος, ἐργαλεῖον μαθηματικὸν, ἐγχαράττον τὰς καμπύλας. § βλάστη, τὸ βλάστημα, τὸ ἄκρον του σπόρου το ὁποῖον φύεται πρῶτον, καὶ τὸ ὁποῖον περιέχει εἰς ἑαυτὸ ὅλον το φυτόν. —s de paon εἶδος ἀχάτου ραβδωτοῦ ὡς τὰ πτερὰ τοῦ ταώ. § donner la — à un oiseau de vol τοῦ προσφέρω τὸ πτηνὸν ἐπτιλωμένον. § — ἢ plumeau d'eau ταὐτὸν τῷ hottone.

Plumeau ἢ Plumaceau, ἀρ. τὰ πτερά, πτέρωμα ἐκ πτερῶν ὠτίδος ἢ ἀλλότριος χρήσιμον εἰς τοὺς ζωγράφους ἢ εἰς τοὺς ὑπηρέτας διὰ νὰ τινάζωσι τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τὰ ἔπιπλα σκεύη.

Plumée, Ἐ. ἐν χρ. — d'encre μία κονδυλιὰ μελάνης.

Plume marine, ταὐτὸν τῷ Pinnatule.

Plumer, ἐν. ψιλῶ, μαδῶ (τὰ πτερὰ τοῦ πτηνοῦ). μεταφ. — quelqu'un μαδῶ τινα, κ. τὸν πιπιλίζω, τοῦ πέρνω ἐπιτηδείως χρήματα εἰς τὰ χαρτοπαίγνια, ἢ τὸν πωξενῶ δαπάνας εἰς τέρψεις καὶ ἀσωτίας. il s'est laissé — par des intrigans τὸν κατέφαγον οἱ ῥαδιούργοι. παρ. — la poule sans la faire crier χρηματολογῶ ἀγογγύστως.

Plumet, ἀρ. λόφος, πτερὸν (στρουθοκαμήλου), τὸ ὁποῖον φοροῦσιν ἐπὶ κεφαλῆς. σίν. cette bourgeoise n' aime que les —s ἡ πραγματευτάδενα αὐτὴ ἀγαπᾷ τὰ πτερά, ἤτοι τοὺς φοροῦντας πτερὰ νέους. § —s de pilote ἀνεμόπτερον, πτερὸν ἐπὶ ξύλου, τὸ ὁποῖον ἀρίνουσιν οἱ ναυτικοὶ εἰς τὸν ἀέρα διὰ νὰ γνωρίσωσι πόθεν πνέει ὁ ἄνεμος. § ἀνθρακοφόρος, ὁ φέρων ἐπὶ κιραλῆς σάκκους μὲ ἄνθρακας.

Plumetis, ἀρ. ἄχρ. σχέδιον (γράμματός τινος).

Plumette, Ἐ μάλλινον ὕφασμα.

Plumeux, euse, ἐπ. πτιλωτὸς, πτερωτὸς, κ. πουπουλένιος. § βοτ. πτεροσχήμων, πτεροειδὴς, ἐπὶ φυτῶν φύλλων ἢ ἄλλων μορίων τοῦ φυτοῦ ἐχόντων σχῆμα πτεροῦ, δηλαδὴ συγκειμένων ἐκ δύο κατὰ μῆκος σειρῶν τριχῶν.

Plumicolles, ἀρ. πλ. λορωτὰ, πτηνὰ ἔχοντα τον τράχηλον πτεροῦτόν.

Plumipèdes, ἀρ. πλ. πτιλόποδα, ἀλεκτοροειδῆ πτηνὰ, ἔχοντα πτεροῦτοὺς τοὺς πόδας.

Plumitif, ἀρ. σημειωματάριον, τετράδιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ γραμματεῖς δικαστηρίων ἢ συνελεύσεως κρατοῦσι τὰς περιλήψεις τῶν γινομένων ἀποφάσεων, καὶ σημειώματα τῶν συζητήσεων. une personne tient le — κρατεῖ σημειώσεις.

Plumotage, ἀρ. κατεργασία τῆς πρὸς τὸν καθαρισμὸν τῆς ζαχάρεως χρησίμου γῆς.

Plumoter, οὐδ. κατεργάζομαι τηνατλ. ἴδ. ἀνωτ. plumotage.

Plumulaire, ἀρ. ἀγλαοραινὴς, γένος πολυπόδων.

Plumule, Ἐ. ὁ καυλὸς (θεωρούμενος ἐν τῷ σπέρματι καὶ πρὶν εἰσέτι ἀναπτυχθῇ).

Pluralité, Ἐ. ἡ πληθύς. la — des mondes ἡ πληθὺς κόσμων, πολυκοσμία. la — des dieux ἡ πολυθεΐα. la — des maîtres, des seigneurs n'est pas bonne οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. la — des bénéfices ἡ ἐπισώρευσις ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων. la — des femmes ἡ πολυγα—

μία. § ἡ γνώμη τῶν πλειόνων, οἱ πλείονες, ἡ πλειονοψηφία. avoir la — ἔχω τὴν πλειονοψηφίαν. — absolue ἡ ἀπόλυτος πλειονοψηφία, ἡ ἐκ πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν ψήφων συνισταμένη. — relative πλειονοψηφία σχετική, ἡ σχετικῶς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ἄλλου ὑποψηφίου ἢ γνώμης θεωρουμένη.

Pluriel, ἐπ. πληθυντικός. ἐν χρ. nombre — πληθυντικὸς ἀριθμός. § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ πληθυντικόν.

Pluriloculaire, ἐπ. βοτ. πολυθάλαμος, ἐπί σπόρων καρποῦ ἢ φυτοῦ. ἴδ. Loge.

Plus, ἐπιρ. συγκριτικόν, μᾶλλον, κ. περισσότερον. Auguste fut — heureux qu' Antoine ὁ Αὔγουστος ἦτον εὐτυχέστερος τοῦ Ἀντωνίου. les sages doutent — que les ignorans οἱ σοφοὶ ἐπέχουσι μᾶλλον ἢ οἱ ἀμαθεῖς. il travaille — que personne ἐργάζεται ὑπὲρ πάντα ἄλλον. il est à qui — lui donne εἶναι τοῦ πλειοδοτοῦντος, οὗτινος τὸν δίδει περισσότερον. il va où il y a — à gagner πηγαίνει ὅπου εἶναι περισσότερον κέρδος. je ne vous en donnerai quelque chose de — δὲν θὰ σὲ δώσω τι περισσότερον. il a fait — de deux lieux à pied ἔκαμεν ὑπὲρ τὰς δύο λεύγας ὁρόμον πεζῇ. il n'y a rien de — agréable que de l'entendre δὲν εἶναι τερπνότερον παρὰ νὰ τὸν ἀκούῃ τις. avec — de sagesse μὲ πλειοτέραν φρόνησιν. il y en a tant et — εἶναι πάμπολλα, πλῆθος, ἀφθονία. je m'y suis ennuyé tant et — ἐστενοχωρήθην παραπολύ § le,la —(συγκριτικὸν μεταφερόμενον διὰ ἐπιθέτων ληγόντων εἰς τρος)l' orateur le — éloquent ὁ εὐφραδέστερος ῥήτωρ. Caton le—sage des Romains Κατων ὁ σοφώτερος τῶν Ῥωμαίων. le — sain ὁ μᾶλλον ὑγιὴς, ἢ ὁ ὑγιέστερος. le — capable ὁ μᾶλλον ἱκανὸς ἢ ὁ ἱκανώτερος κτλ. c'est celui de tous à qui elle veut le — de mal εἶναι ἀπὸ ὅλους ἐκεῖνος κατὰ τοῦ ὁποίου ἐθεσκακεῖ περισσότερον. celui à qui elle avait fait le — de bien ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον εὐεργέτησεν ἐκείνη μᾶλλον τῶν λοιπῶν. il y a — ἐκτὸς τούτων, πρὸς τούτοις. il y a —, bien —, qui — est ὁ δὲ μεῖζον τούτων, τὸ δὲ μέγιστον. — d un ὑπὲρ τὸν ἕνα. nous avons — d'un général qui peuvent être comparés ἐχομεν πολλοὺς στρατηγοὺς δυναμένους νὰ συγκριθῶσι κτλ. cela vaut — d'un écu τιμᾶται ὑπὲρ τὸ ἓν σκοῦδον. il est — grand de toute la tête εἶναι μεγαλήτερος καθ' ὅλην τὴν κεφαλὴν, ἔχει (δηλονότι) ὑπὲρ τὸν ἄλλον ὁλόκληρον τὴν κεφαλήν. il est —d'à moitié persuadé εἶναι ὑπὲρ τὸ ἥμισυ πεπεισμένος. la course de nos jours est — d'à demi faite ἡ ὁδὸς τοῦ βίου μας διηνύσθη ὑπὲρ τὸ ἥμισυ, παρῆλθεν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς μας. c'est celui de tous ses enfans qu'elle aime le — ἀπὸ ὅλα τὰ τέκνα της αὐτὸν ἀγαπᾷ περισσότερον. les richesses sont souvent — funestes que la pauvreté n'est incommode τὰ πλούτη εἶναι πολλάκις ὀλεθριώτερα παρ' ὅσον ἐπαχθὴς εἶναι ἡ πτωχία. il est —beau de vaincre ses passions que de vaincre ses ennemis εἶναι ἥδιον νὰ νικᾷ τις τὰ πάθη του, παρὰ τοὺς ἐχθρούς του. nous sommes — portés à nous excuser qu'à reconnaître nos torts ῥέπομεν μᾶλλον νὰ εὑρίσκωμεν προφάσεις παρὰ νὰ ὁμολογῶμεν τὰ λάθη μας. il est — sage de se taire que de parler hors de propos εἶναι φρονιμώτερον νὰ σιωπᾷ τις παρὰ νὰ ὁμιλῇ ἀκαταλλήλως. § Ἄλγ. σὺν (ἐκφράζεται διὰ τοῦ σημείου +). trois — deux ἢ 3+2 τρία συν δύο. § le — (ὑπερθετικὸν ἐκφραζόμενον διὰ τοῦ ἐπιθέτου καὶ τῆς καταληξεως τατος) la femme du monde la — vertueuse ἡ ἐναρετωτάτη γυνὴ.le — sage de tous les hommes ὁ σοφώτατος ἀνθρωπος. § de —en — μᾶλλον καὶ μᾶλλον. il s'enrichit de — en — γίνεται καθ' ἑκάστην πλουσιώτερος au —, tout-au — τὸ πολύ vous avez beau dire et beau faire, il n'en sera ni — ni moins εἰς μάτην ὅσα λέγεις καὶ πράττεις, τὰ πράγματα μένουσιν ἐπὶ τὸ αὐτό. § ἔτι. (εἰς ἀπογραφὰς, λογαριασμοὺς, κτλ.) — la somme de 50 livres pour κτλ. ἔτι, 50 λίτρα διὰ κτλ. de — προσέτι, πρὸς τούτοις, ἐκτὸς τούτου. — ou moins κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, κ ἐπάνω κάτω. qui —, qui moins ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον. sans — différer χωρὶς πλέον νὰ ἀναβάλλωμεν. sans — de formalités ἄνευ πλειοτέρων διατυπώσεων. sans — χωρὶς ἄλλο περισσότερον (ἐπὶ παιγνιοχάρτων). il est d'autant —à craindre, qu il a beaucoup de crédit εἶναι (κατὰ) τοσοῦτον φοβερώτερος, ὅσον πλειοτέραν ὑπόληψιν ἔχει, (ἢ καὶ ἀντιστρόφως) ὅσῳ πλειοτέραν ὑπόλ. κτλ. τόσον φοβερώτ. κτλ. il en est d autant —à craindre καὶ διὰ τοῦτο εἶναι φοβερώτερος, (ἢ) εἶναι ἄλλο τόσον φοβερώτερος. d'autant — que etc. d'autant — doit-on (ἀρχαϊκὸν) ὅσον κτλ. τόσον κτλ. — on est élevé en dignité, — on doit εἰς ὅσῳ μεγαλητέραν περιωπὴν εὑρίσκεταί τις, τόσον πρέπει κτλ § (μετὰ τῆς ἀρνήσεως) ἔτι κ. πλέον. je n' en veux — entendre parler δὲν θέλω πλέον νὰ τὰ ἀκούσω λεγόμενα. ce n'est — lui même δὲν εἶναι πλέον ὁ αὐτός. καὶ ἀπολ. — de larmes, — de soupirs μηκέτι (κμὴ πλέον) δάκρυα, μηκέτι στεναγμοί (ἐλλειπτικῶς ἀντὶ τοῦ ἂς λείψωσι πλέον τὰ δάκρυα, οἱ στεναγμοί κτλ.) § οὐσ. le —, ἀρ. le — que je puïs faire, le — que je puisse faire ὅ,τι ἠμπορῶ νὰ κάμω τὸ πολύ. le — que vous puissiez demander ὅ,τι δύνασαι νὰ ζητήσῃς τὸ πολύ. cela dépend du — ou du moins de travail que vous ferez τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν περισσοτέραν ἢ ὀλιγωτέραν ἐργασίαν σας. il faut qu'il y ait du — ou du moins à cet événement πρέπει νὰ εἶναι ἄλλο τι εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν (παρ' ὅπως τὴν διηγεῖται τις). la différence ne va que du — ou du moins ἡ διαφορὰ εἶναι κατὰ τὸ πλέον ἢ ἔλαττον. le — payé ἢ la — payée ὁ ἔχων, ἢ ἡ ἔχουσα ἐνώτερον μισθόν.la — value ἡ ὑπεραξία.la — pétition ἡ αἴτησις πλείονες, νομ. § la — part ἢ la plupart οἱ, αἱ, πλείονες, τὰ πλείω, κ. οἱ περισσότεροι, οἱ πλειότεροι, αι, α. la — part des romans ne peuvent que gâter le goût αἱ πλειότεραι μυθιστορίαι διαφθείρουσι τὴν κρίσιν.la— part du monde s'endort οἱ πλείονες τῶν ἀνθρώπων ἐπαναπαύονται. (καὶ ἀπολύτως ἄνευ ὀνόματος προσηκοντος.)la—part font étalage de leur savoir οἱ πλείονες ἐπιδεικνύουσι τὴν παιδείαν των ils sont pour la —part très ignorans εἶναι κατὰ μέγα μέρος (ἢ οἱ πλεῖστοι) ἀμαθεῖς. la — part du temps ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον plustôt ἢ plutôt ὅσον τάχος, τὴν ταχίστην, κ. ὀλιγωρότερα. au — tôt τὴν ταχίστην, κ. το ὀργησότερον. — tard μικρὸν ὕστερον, κ ὀλιγωρότερα. aller — loin πηγαίνω πορρωτέρω, κ. μακρύτερα, πλέον μακρὰν. approcher — près πλησιάζω ἐγγύτερον, πλησιέστερον, κ πλέον κοντὰ καὶ οὐσιαστ. j'irai vous voir le — tôt possible Θὰ ἔλθω νὰ σὲ ἰδῶ ὅσον το δυνατὸν ὀλίγωρα καὶ ἁπλῶς le — tôt ὀργήσω il viendra le — tard qu'il pourra Θὰ ἔλθῃ ὅσον δύναται ξώρα. tenez-vous le — près que vous pourrez στάσου ὅσον δύνασαι ἐγγύς. — tôt mourir que de faire une lâcheté νὰ ἀποθάνωμεν μᾶλλον (κ. ταχύτερα) ἢ νὰ φανῶμεν ἀνανδροι οὕτω — tôt μᾶλλον δὲ καὶ ἀπολυτ. je ne le souffrirai, je mourrai — tôt ἐγὼ Θὰ τὸ ὑποφέρω, Θὲ νὰ ἀποθάνω μᾶλλον, κ. καλήτερα.

Pluser, ἐν πύνω τὰ μαλλιά.

Plusieurs, ἐπ. πολλοί, λλαι, λλά. en —s occasions πολλάκις il est arrivé —s vaisseaux ἦλθον πολλὰ πλοῖα. —s d entre eux pensaient πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐνόμιζον § οὐσ. πλ. πολλοί. — s'imaginent πολλοὶ φρονοῦσιν.

Plus-pétition, ϑ. ἴδ. Plus.
Plus-que-parfait, ἐπ. ὑπερσυντελικος, καὶ οὐσ. le — ὁ ὑπερσυντελικός.
Pluton, ἀρ. Πλούτων, ϑεὸς τοῦ ᾅδου. § βαμβακηοὰ τῆς Νορμανδίας.
Plutôt, ἴδ. Plus
Plutus, ἀρ. Πλοῦτος, ϑεὸς τῆς Μυθολογίας.
Pluvial, le, ἐπ ὄμβριμος, ἐν χρ. eaux —les ὄμβρια ὕδατα, τὰ νερὰ τῆς βροχῆς. § οὐσ. le — ἀρ. φαινόλη, κ. φελόνι (τῶν ἱερέων καὶ διακόνων).
Pluvian, ἀρ. χαραδριὸς ὁ μαλακοκέφαλος, γένος πτηνῶν.
Pluvier, ἀρ. χαραδριὸς, πτηνὸν ἴσον μὲ τὴν περιστερὰν καὶ ἐδώδιμον.
Pluvieux, euse, ἐπ ὑετώδης, κ. βροχερὸς. § ἐπομβρος.
Pluviomètre, ἀρ ὑετόμετρον.
Pluviometrographie, ἀρ. ὑετομετρόγραφον, ἐργαλειον μετεωρολογικόν.
Plynthéries, ϑ. πλ. πλυντήρια, ἑορτὴ εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς
Pneuma, ἀρ. πνεῦμα, στοιχεῖον τοῦ παντος κατὰ τοὺς Στωικούς.
Pneumatique, ἐπ. πνευματικὸς, ἐπὶ χημείας πραγματευομενης περὶ τῶν διαφόρων ἀερίων καὶ περὶ τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀέρος. § machine — ἡ πνευματικὴ ἀντλια.
Pneumatocèle, ϑ. πνευματοκήλη, ῥῦμα τοῦ ὀσχεοῦ.
Pneumatode, ἐπ. πνευματώδης, παρα τῷ Ἱπποκράτει, ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ ἀναπνοὴ ϑλίβεται διὰ του ευρυστήματος.
Pneumatologie, ϑ. πνευματολογία.
Pneumatomphale, ϑ πνευματόμφαλον, ῥῦμα περὶ τον ὀμφαλόν.
Pneumatose, ϑ. πνευμάτωσις, οἴδημα τοῦ στομάχου.
Pneumocèle, ϑ. πνευμονοκήλη, ἡ ἔξοδος τοῦ πνεύμονος διὰ τῶν πλευρῶν τοῦ στήϑους.
Pneumoderme, ἀρ. πνευμόδερμον, γένος μαλακίων.
Pneumogastrique, ἐπ. πνευμονογαστρικὸς, ἐπὶ νεύρου.
Pneumographie, ϑ. πνευμονογραφία.
Pneumologie, ϑ. πνευμονολογία.
Pneumonanthe, ϑ. πνευμο-άνθεμον, εἶδος γεντιανῆς (gentiane).
Pneumonie, ϑ πνευμονια, ταὐτὸν τῷ περιπνευμονία.
Pneumonique, ἐπ. πνευμονικός.
Pneumonite ϑ. πνευμονῖτις, φλόγωσις τοῦ πνεύμονος.
Pneumonures, ἀρ. πλ. *πνευμόνουρα, ὀστρακοδέρμων.
Pneumo-pleurésie, ϑ. ἴδ. Péripneumonie.
Pneumopleuritis, ϑ. πνευμονοπλευρῖτις
Pneumore, ϑ. *πνεύμορον, γένος ἐντομων περὶ τὸ Εὐελπι ἀκρωτήριον.
Pneumorrhagie, ϑ. πνευμονορραγία.
Pneumotomie, ϑ. πνευμονοτομία.
Pnyce, ϑ. πνύξ.
Poa, ἀρ πόα, εἶδος ἰδιαιτέρου χόρτου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Poallier, ἀρ κρίκος, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχεται στροφάλιγξ (tourillon) τῆς κορυφῆς τοῦ κώδωνος.
Poche, ϑ. κόλπος, κ. κόρρος, βαρβαροτ. τζέπη, παρ un homme n'a pas toujours eu les mains dans les —s ϑὲν εἶχε ϑαμένα τὰ χέρια του. mettre en — κρύπτω, βάλλω εἰς τον κόλπον μου (χρήματα κτλ.), τοὐτέστι τὰ οἰκονομῶ, τὰ στρέφω πρὸς ὄφελός μου. payer de sa — πληρόνω ἐξ ἰδίων μου. payer avec l'argent de sa — πληρόνω μὲ τὰ ἴδιά μου χρήματα. manger son pain dans sa — μονοσιτῶ, τρώγω μόνος μου, κ. εἶμαι μοναχοφαγᾶς. acheter chat en — ἀγοράζω τι μὲ κλειστὰ μάτια, χωρις νὰ τὸ ἰδῶ. § σάκκος, κ. σακκί, βαρβαροτουρ τζουβάλι. § πρόλοβος ἡ προβολος, ὁ ὑμὴν εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχονται κατὰ πρῶτον ἡ τροφὴ εἴς τινα πτηνὰ, οἷον ὁ ἀλέκτωρ ἡ περιστερὰ κτλ. § σάκκος (καρδιὰ) § ποίκιλμα (τῶν στοιχείων τοῦ ἀλφαβήτου, ἐκτὸς τοῦ καθ' ἑαυτὸ στοιχείου). § ὑποχόλπιος (βάρβιτος), κ βιολί, τὸ ὁποῖον φέρουσιν οἱ διδάσκοντες τὴν μουσικὴν ὑπὸ τοὺς κόλπους των. § ὑποχή, κ. πόχη, δίκτυον διὰ τοῦς λαγωούς § κολπος (Λατ. sinus), βαρβαρικ. φιστουλας τῆς πληγῆς. § κόλπος, κ. σακκούλιασμα, ἡ ζαρωματιὰ (τῶν ἐνδυμάτων) il fait des —s en plusieurs endroits κολποῦται, κ. σακκιάζει, ἡ ζαρόνει, εἰς πολλὰ μέρη. § δοῖδυξ, κ. χουλιάρα, διὰ τῆς ὁποίας οἱ μεταλλοχόοι ἀντλοῦσι τὰ ἀναλελυμένα μέταλλα. § χράνη. § — de navette ὁ κόλπος τῆς κερκίδος, τὸ κεἰνωμα ὅπου τίϑεται τὸ καλαμάκι μὲ τὸ νῆμα. § εἶδος νυκτερίδος. § ταὐτὸν τῷ Spatule
Pocher, ἐν. ἐν χρ. — des yeux à quelqu'un, οἰκ. γρουλόνω τὰ μάτια τινὸς, (ϑίδων γρουϑιὰν ἢ ἄλλο εἶδος πληγῆς). § — des œufs, ἴδ. Poché § κυρτῶ, (τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, κάμνων διάφορα ποικίλματα).
Poché, ée, μετ. avoir les yeux — ἐς κοιλοιδιῶ, εἶμαι κοιλόφθαλμος, κ. γκουρλομάτης une écriture toute —ée γραφὴ μουτζουρωμένη. œufs —s αὐγὰ μάτια, τηγανιτά.
Pocheter, ἐν. φέρω εἰς τὸν κόλπον μου (καρπούς τινας διὰ νὰ ὡριμάσωσι) des olives —ées, des pommes —ées ἐλαῖαι, μῆλα ὑποκόλπια, τὰ ὁποῖα ϑηλαδὴ ὡρίμασαν εἰς τον κόλπον φερόμενα.
Pochette, ϑ κολπίδιον, κ. κορφάκι. § ὑποχίδιον, δίκτυον, ἴδ. Poche.
Pocillopore, ϑ. ποικιλόπορον, γένος πολυπόδων.
Pockenstein, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. ἀμυγδαλοειδὴς λίϑος.
Pocotcan, ἀρ. μέλισσα τῶν Φιλιππονήσων.
Podagre, ἐπ. ποδαγρικός.
Podagre, ϑ. ποδάγρα.
Podalyre, ἀρ. ποδαλείριος, εἶδος ψύχης λεγομένης ἄλλως Flambé.
Podalyrie, ϑ. ποδαλείριον, γένος φυτῶν.
Podarge, ἀρ. πόδαργος, γένος πτηνῶν.
Podaxis, ἀρ. *ποδαξίς, γένος μυκήτων.
Podestat, ἀρ ἀστυνόμος (εἰς τὰς Ἰταλικὰς πόλεις).
Podiceps, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Grèbe.
Podicipèdes, ἀρ. πλ. πυγοσκελίδες, πτηνὰ τῶν ὁποίων οἱ πόδες εἶναι πλησίον τοῦ ϑακτυλίου.
Podie, ϑ. πόδιον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Podisome, ϑ. γένος φυτῶν.
Podocarpe, ἀρ. ποδόκαρποι, ἡ σμιλακῶδες, γένος φυτῶν.
Podocère, ἀρ.ποδόκερως,γένος ὀστρακοδέρμων
Podocome, ϑ. ποδόκομον, γένος φυτῶν.
Pododunères, ἀρ. πλ. ἄπτερα ἔντομα
Podogyne, ἐπ. βοτ. ἀκρόλειπτος, ἐπὶ στύλου (style) λεπτυνομένου περὶ τὴν βάσιν του.
Podolépe, ϑ. *ποδόλεπον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας
Podolobion ἀρ. ποδολόβιον, γένος φυτῶν.
Podomètre, ἴδ. Odomètre.
Podoneréïde, ϑ. ποδονηρεῖς, γένος φυτῶν.
Podophtalme, ἀρ. ποδόφθαλμος, γένος ὀστρακοδέρμων.
Podophylle, ἀρ. ποδόφυλλον, γένος φυτῶν.
Podoptère, ἀρ. ποδόπτερον, γένος φυτῶν τοῦ Μεξικοῦ.
Podorie, ϑ. βασιον, γένος φυτῶν.
Podosème, ἀρ. ποδοσημον, γένος φυτῶν.
Podosomates, ἀρ. πλ. ποδοτώματα, γένος ἐντομων
Podosperme, ἀρ. ποδόσπερμον, νῆμα ἀρχόμενον ἐκ τοῦ πλακοῦντος (placenta), καὶ ὑποστηρίζον τὸν σπόρον. § ποδόσπερμον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Podostème, ἀρ. ποδόστημα, γένος φυτῶν.
Podostome, ἀρ. ποδόστομον, γένος μαλακίων.
Podure, ϑ. πόδουρος, γένος ἐντόμων.
Pœcile, ἀρ ποικίλη, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Pœcile, ἀρ. ποικίλη στοά,
Pœcilie, ϑ. *ποικιλία, γένος ἰχθύων.

Pœcilopes, ἀρ. πλ. ποικιλόπουδα, σύστημα ὀστρακοδέρμων.
Pœkiloptère, ἀρ. ποικιλόπτερον, γένος ἐντόμων.
Poêle, ἀρ. σινδὼν νεκρική (τιθεμένη ἐπὶ τοῦ κραδδύντου εἰς τὴν ἐκκλησίαν). § σκιάδιον, σκέπη (τὴν ὁποίαν κρατοῦσιν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν νεονύμφων, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς). § ἴδ. Dais.
Poêle, Ϟ. τήγανον, κ. τηγάνι. *παρ.* tomber de la — dans la braise ἢ de la — au feu πεσεῖν ἀπὸ τὴν Σκύλλαν εἰς τὴν Χάρυβδιν.
Poêle ἢ Poile, ἀρ. κλιβανος, θερμάστρα, βαρδαρ. σόμπα. § ὑποκαυστον, θάλαμος ὅπου ὑπάρχει θερμάστρα.
Poêlette, Ϟ. λεκάνη χαλκίνη (τιθεμένη ἐνώπιον τῶν μεγάλων θερμαντήρων (chaudières) τοῦ καθαριζομένου σαιχαρέως, καὶ δεχομένη ὅσην χύνεται).
Poêlier, ἀρ. κλιβανουργὸς, θερμαστρουργός.
Poêlon, ἀρ. τηγάνιον, κ. τηγανάκι.
Poêlonnée, Ϟ. τηγανιά.
Poème, ἀρ. ποιημα. — en prose πεζὸν ποίημα.
Poésie, Ϟ. ποίησις. il y a de la — dans un ouvrage ὑπάρχει ποιησις εἰς τὸ σύγγραμμα. § στιχουργία. § —s, Ϟ. πλ. τὰ ποιήματα, ἢ αἱ ποιήσεις.
Poète, ἀρ. ποιητὴς. un homme est — εἶναι ποιητής.
Poétereau, ἀρ. ποιητίσκος, (περιφρονητικῶς ἐπὶ τῶν κακῶν ποιητῶν)
Poétique, ἐπ. ποιητικός. licence — ἄδεια ποιητική. § οὐσ. la —, Ϟ ἡ ποιητική.
Poétiquement, ἐπίρ. ποιητικῶς.
Poétiser, ἐν. ποιῶ, στιχουργῶ.
Poge, ἀρ. τὰ δεξιὰ (τοῦ πλοίου). ταὐτὸν τῷ Stribord.
Pogonate, ἀρ. πωγωνάτος, γένος ἰχθύων.
Pogonathère, ἀρ. *πωγωναθὴρ, γένος φυτῶν.
Pogonias, ἀρ. πωγωνίας, γένος ἰχθύων.
Pogonie, Ϟ. πωγώνιον, γένος φυτῶν
Pogonocère, ἀρ. πωγωνόκερως, γένος ἐντόμων.
Pogonophore, ἀρ. πωγωνοφόρος, γένος ἐντόμων.
Pogostémon, ἀρ. πωγωνοστήμων, θάμνος, μὲ φύλλα ἀντίστοιχα, ἐμμιτχα, ὡσειδῆ, ὀδοντωτά κτλ.
Pohlie, Ϟ. μνιον, γένος φυτῶν.
Poids, ἀρ. ἄχθος, βάρος. qui n'a pas de — ἀβαρὴς μεταφ. porter tout le — du jour et de la chaleur φέρω ὅλον τὸ βαρος τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καύτωνος. soutenir le — des affaires ὑποφέρω το βάρος τῶν πραγμάτων. j'avoue que je succombe sous le — de mon sujet ὁμολογῶ ὅτι γίνομαι ἥττων τοῦ μεγέθους τῆς ὑποθέσεώς μου. § σταθμὸς, σταθμιον. des —s τα σταθμά, κ τὰ ζύγια. — de marc τάλαντον, ζύγι ἐξ 8 οὐγγιῶν. une monnaie est de — νόμισμα δίκαιον, ἢ κατὰ τὸν σταθμὸν, κ σωστόν. un marchand fait bon — ὁ ἔμπορος πωλεῖ βαρειὰ ἤτοι σωστά. le — n'est pas à cette marchandise δὲν εἶναι σωστὸν το πραγμα acheter une chose au — de l'or ἀγοράζω τι ἀντὶ χρυσοῦ, κ. μὲ το μάλαγμα ζυγισμένον, ἤτοι ἀκριβά rendre quelque chose au — de l'or πωλῶ τι ἀντὶ χρυσοῦ. du même — ἰσοστάθμως faire toute chose avec — et mesure ποιῶ τα παντα πρὸς σταθμὸν καὶ μέτρον, κ. μὲ τὸ μέτρον, ἤτοι μὲ πολλὴν περισκεψιν. examiner une chose au — du sanctuaire βασανίζω αὐστηρῶς. — de roi σταθμιατήριον, τόπος δημόσιος ὅπου ζυγίζονται τα ἐμπορεύματα. — de roi δικαίωμα σταθμοῦ. § ὄγκος, βάρος (τινος σταθμιζομένου ἢ κινουμένου πράγματος) § σήκωμα, κ. βαρίδι, τμῆμα μετάλλινον προσαρτώμενον εἰς τὰ σχοινία ὡρολογίου ἢ κρατευτῆρος (tournebroche). *μετ.* το ἀξίωμα, ὁ ὄγκος, ἡ ἐυδοκίμεια. c'est une affaire de — ἐυδοκίμης ὑποθεσις. un homme de — ἐυδοκίμης ἄνθρωπος, ἔχων ἀξίωμα, κ μὲ βάρος, ἢ μὲ βαρύτητα votre témoignage n'est d'aucun — ἡ μαρτυρια σας δὲν ἔχει ουδεμιαν ῥοπὴν. cela est de si peu de — τοῦτο εἶναι τόσῳ μικρου λόγου ἄξιον ce qui pourrait donner un grand — à cette conjecture ὅ,τι ὁὲ δυναται νὰ φέρῃ μεγαλην ῥοπὴν εἰς αὐτὸ το συμπέρασμα.
Poignant, te, ἐπ. δηκτικός.
Poignard, ἀρ. ἐγχειριδιον, κ. λάζος, γιαταγάνι un coup de — μαχαιριά cette nouvelle fit pour lui un coup de — το νέον αὐτο ἦτον πληγὴ θανατηφόρος δι αὐτόν tourner à quelqu un le — dans le cœur ἐπιμένω εἰς τι το ὁποῖον λυπεῖ καιρίως τινά. un homme a le — dans le cœur, dans le sein λυπεῖται καιρίως affiler le — ἀκονῶ τὴν μάχαιραν, ἤτοι ἑτοιμάζω λύπας, ἢ παροξύνω. § ταὐτὸν τῷ Brochet
Poignarder, ἐν. τῇ μαχαιρα πλήττω, κ. μαχαιρώνω. § θλίβω, λυπῶ, κ. δίδω μίαν μαχαιριὰν, μεταφ.
Poignée, Ϟ. δρᾶξ, πύκτη, κ. φοῦχτα. une — d herbe μία φύκτη (φοῦκτα) χόρτων une — de gens ὀλίγοι ἄνθρωποι, κ. μια φοῦχτα ἀνθρωποι une — de verges δέσμη βεργῶν. une — d épis δράγμα, κ. δεμάτι (ἐπὶ ἀσταχύων). prendre à — λαμβάνω με τὴν φοῦκταν. à — ἀγθόνως, ὄαψιλῶς, κ. μὲ τὴν φοῦκταν. une — de morues δύω ἀντακαῖοι ἁλμυροί. § κάπα, λαβὴ κ. χερούλι, το πιάσιμον.
Poignet, ἀρ. ὁ καρπὸς, τὸ μέρος ὅπου ὁ βραχίων ἑνοῦται μετα τῆς χειρὸς § μακροχειρίδιον, το ἄκρον τῆς χειρίδος (μανικιοῦ).
Poil, ἀσ. θρὶξ (τριχος), κ. τρίχωσις — ἄθριξ, ἄτριχος. avoir du — τριχῶ, ἔχω τρίχας. le — de la tête ἡ κομη, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς. faire tomber le — ῥιῶ, καθῶ, κ. μαδίζω au — blanc λευκόθριξ. au — noir μελανόθριξ. à — ἔτριχος, τριχωτός. — chatain καστανόθριξ, κ. καστανάτος revêtu de — τριχωτός. — follet ἰνιὰς, ἴνυθος, κ χνοῦδι (φυόμενον εἰς τὰς παρειὰς τῶν νεων). § αἱ τρίχες. le — lui est tombé ἐτριχόβλητο, τοῦ ἔπεσαν αἱ τρίχες. § χνοῦς (τοῦ ἵππου). un lièvre en — λαγὸς ἄδαρτος, κ. ἄγδαρτος. monter un cheval à — καβαλλικεύω χωρὶς σέλλαν. un chien de chasse est au — et à la plume ὁ κύων εἶναι κύων καὶ διὰ του λαγωνικοῦ καὶ διὰ τὴν πέρδικα. mettre un oiseau à — ἐξατιῶ το θηρευτικον ὄρνιθα εἰς τὴν λαγωθηρίαν § θρὶξ, κ. τρίχα (τοῦ ἀνθρώπου), τα γένεια — à — τρίχα τρίχα. pas un — de barbe μήτε μία θρὶξ γενείου. *παρ.* un — n'y passe pas l'autre εἶναι στο πατημα ou aura le — ἢ du — à quelqu un θέλουν τον νικήσει. on a laissé du — dans cette occasion ἐζημιώθησαν εἰς κτλ. *παρ.* il faut reprendre du — de la bête ὁ τσιμπήσας ἔπαθε. vous venez de perdre etc. il faut reprendre du — de la bête ἔχασες κτλ. πρέπει νὰ ξαναπαίξῃς. velours à trois —s, à quatre —s ὁλοτρικον τρίμιτον, τετράμιτον. c'est un brave à trois —s εἶναι γενναῖος (ἰδιωτ.) § τριχιασις, κ. τρίχα, πάσα περὶ τους μυστούς. § — de laine πίλλον, κ. πυκνοῦλον στρουθοκαμήλου. § — noir ἀσθμία ἢ μέλαινα. § θρὶξ, νηματοειδὲς προϊὸν τοῦ ῥιζικοῦ ἀφαιρων μερῶν τοῦ φυτοῦ. § — de nacre βύσσος (διαφόρων στρακων). κ. μαλλὶ (οἷον τῆς πινναῖ κτλ.)
Poilette, Ϟ ἀγγεῖον (διὰ ῥιῶν ἐτοιτίθεται τὸ εἰς ἄλειψιν τῶν μάλλων χρήσιμον στέαρ).
Poilier, ἀρ. ξύλον (ὑποστηρίζον τὸν μυλόπετραν τοῦ μύλου).
Poiloux, ἀρ. κακοῤῥιζικος, ἄθλιος (ἄνθρωπος).
Poilu, ue, ἐπ. λάσιος, τετριχωμένος, ὀασύθριξ. § τριχωτὸς, βοτ. ἴδ. Poil
Poincillade, fleur de pavo, fleur de paradis, Ϟ. ἄνθος τοῦ Παραδείσου, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς, ὀνομασθὲν οὕτω ἐκ τοῦ Poincy ἐπάρχου τῶν Ἀντιλλοτήσων.

Poinçon, ἀρ. κέστρον, κ. σουβλάκι (ἀπὸ μέταλλον, διὰ νὰ τρυπᾷ τις) § περόνη, κ. καρφιτζοβελόνη (μὲ πολύτιμον λίθον εἰς τὴν κεφαλήν). § σφμαντρον, τὸ ἐργαλεῖον τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται εἰς τὰ νομισματοκοπεῖα διὰ νὰ σημάνωσι τὸ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ σκεύη, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐγχαράττεται εἴτε τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευάσαντος, εἴτε ἡ ἀξία, εἴτε ἡ ἀπότισις τῶν δικαιωμάτων § τὸ σημαντήριον, τεμάχιον χάλυβος ἔκκρουστον (en bosse) μὲ τὸ ὁποῖον κτυπῶσι τὰ τετράγωνα (carré) χρήσιμα διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν νομισμάτων § σημαντήριον, παρὰ τοῖς τυπογράφοις, τεμάχιον χάλυβος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα εἶναι ἐγκεχαραγμένα ἐκτύπως, καὶ τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται εἰς τὴν γλυφὴν τῶν μητρῶν (matrices). § κέντρον, ξύλον μακρὸν ἔχον ἀκωκὴν σιδήρου περὶ τὴν ἄκραν, καὶ τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ διδάσκαλοι τῆς ἱπποδρομίας διὰ νὰ ἐρεθίσωσι τοὺς ἵππους. § ὀβελίσκος, ἐργαλεῖον τῶν χρυσοχόων δι' οὗ σφίγγουσι τὴν πέτραν ἐντὸς τῆς πυελίδος, ἢ ἀνασηκώνουσι τὰ ἐπ' αὐτῆς πίπτοντα χείλη τῆς πυελίδος κτλ. § σμιλὴ (τῶν παγιουργῶν). § τρεπανον, δι' οὗ τρυπῶνται οἱ τοῖχοι διὰ νὰ ἐμβηθῇ τὸ σχοινίον τῶν κατοικιδ.ων κωδώνων. § γόμφος (σιδηροῦς καὶ ὀξὺς περὶ τὴν μίαν ἄκραν καὶ πλατυκέφαλος περὶ τὴν ἄλλην, τῶν φορμοράφων). § — d'arrêt κεντρον (τῶν πυροτεχνῶν, ἔχον μικρόν τι τεμάχιον πυκνιον τῆς ἄκρας, τὸ ὁποῖον τὸ ἐμποδίζει νὰ εἰσδύσῃ περαιτέρω.) § πῶμα, κ. βαρέλι ἢ βουτζὶ κρασιοῦ, γωρεῖν τὰ δύο τρίτα ἑνὸς χοὸς (muid).

Poindre, σύδ ἐν χρ. εἰς το ἀπαρέμφατον. φύω, φύομαι, κ. φυτρόνω (ἐπὶ φυτῶν τὰ ὁποῖα ἀρχίζουσι νὰ φαίνωνται). § ἀνατέλλω, κ χαράζω (ἐπὶ ἡμέρας). le poil commence à lui — au menton ἤρχισε νὰ φύῃ τρίχας εἰς το γένειον, κ. ἤρχισαν νὰ φυτρώνουν τὰ γενειά του § ἐν. κεντῶ ἐν χρ. par oignez vilain, il vous poindra, poignez vilain il vous oindra ἀντὶ του ὅτι, πρὸς τὸν κακον ἄνθρωπον αἱ κολακεῖαι καὶ ὁ καλὸς τρόπος βλάπτει, ἐνῷ ὁ σκληρος τρόπος τον ταπεινόνει

Poing, ἀρ. πυγμὴ, κ. γρόθος. il alla à lui l'épée au — ὑπῆγεν εἰς αὐτὸν σφίγγων τὸ ξιφος εἰς τὴν χεῖρά του. serrez le — σφίγγω το χέρι μου. fermer le — κλείω τὸ χέρι μου. coup de — πυγμὴ, κόνδυλος, κ. γροθια se battre à coups de — πυγμομαχῶ, κ. γρονθοκοποῦμαι. donnez un coup de — à quelqu'un πῖξ πταίω, κ. γρονθοκοπῶ. qui se bat à coups de — πύκτης, κ. γρουνόπος. à coups de — πῦξ, κ. μὲ ταῖς γροθιαῖς. flambeau de — κηρίον, κ. κεράκι (τὸ ὁποῖον κρατεῖ τις εἰς τὴν χεῖρα) oiseau de — πτηνὸν θηρευτικὸν (τὸ ὁποῖον κρατεῖ τις ἐπὶ τῆς χειρος) pieds et —s liés δεδεμένος χεῖρας καὶ πόδας, κ. χειροπόδαρα je vous livre cet homme pieds et —s liés σοὶ παραδίδω τινὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν σου § χεὶρ (μέχρι τοῦ καρποῦ). παρ il ne vaut pas un coup de — παιδίον ἀδύνατον, κ. ντὸ δώῃς μιὰ, καὶ νὰ πέσῃ.

Point, ἀρ. ἐν χρ. le — ἡ la pointe du jour ἡ ἀνατολὴ τῆς ἡμέρας, κ τὰ χαράγματα. § γραμ. στιγμὴ τελεία. — interrogatif ἐρωτηματικὸν. — admiratif, ἡ d' admiration θαυμαστικὸν σημεῖον. deux —s αἱ δύο στιγμαὶ, οἷον: mettre un — στίζω — en haut ἄνω τελεία mettre les —s sur les i, παραβάλλω τοὺς τόνους, ἤτοι ἐκτελῶ τι μὲ αὐστηρὰν ἀκριβειαν. il n'est bon qu'à mettre les —s sur les i δὲ χρησιμεύει εἰμὴ διὰ νὰ βάλῃ τὰς στιγμὰς, (τοῦτέστι διὰ μικρὰ πράγματα, διὰ μικρολογους λεπτομερειας) c'est un homme avec qui il faut mettre les —s sur les i εἶναι ἄνθρωπος μὲ τον ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ τις τέσσαρα μάτια, (τοῦτέστι κακῆς πίστεως). —s-voyelles φωνήεντα σημεῖα, (ὡς εἰς τὴν Ἀραβικὴν καὶ Ἑβραϊκὴν διάλεκτον) τυρκ οἱ νοκτάδες § ῥάμμα, ῥαφὴ, διεσβολὴ, κ. βελονια. § ῥαφιδευτὸν, ῥαπτὸν, κ. κεντητὸν ἢ κέντημα, πᾶν τὸ διὰ βελονης γινόμενον ἔργον, οἷον ταπητες, κεντήματα κτλ. — de Hongrie ῥαπτὸν τῆς Οὐγγαρίας. — d'Angleterre ῥαπτὸν τῆς Ἀγγλίας. le — en est. ἡ n'en est pas beau ἡ ἐργασία, κ. ἡ δουλειὰ (τῶν τοιούτων ῥαφιδευτῶν) εἶναι καλὴ ἢ εἶναι κακὴ gres — διπλοῦν ῥαφιδευτὸν, ὅταν ἡ βελόνη παίρνῃ δύο ῥάμματα τοῦ ὑφασματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου γίνεται το κέντημα petit — ἁπλοῦν ἢ μονομερὲς ῥαφιδευτὸν, (ἢ ῥαφιδουργὲς), ὅταν ἡ βελόνη δὲν παίρνῃ εἰμὴ μίαν μονην κλωστήν. ouvrages de — ἢ ἁπλῶς —s τὰ ποικίλματα, τὰ κεντήματα, βασβάρων μπιμπίλαις, (ἢ ταῖ κεντητά. ouvrière en — ῥαφιδεύτρια, βελονοποικιλτρια, κ. κεντήτρα. travailler en — de France ῥαφιδεύω, βελονοποικίλλω, κ. κεντῶ κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον κτλ. § γεωμ. σημεῖον, (ἐξ οὗ γίνεται ἡ γραμμή). —s Cardinaux, ἀστρ. τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου. —s équinoxiaux τὰ σημεῖα τῆς ἰσημερίας, ἢ αἱ ἰσημερίαι. —s solsticiaux τὰ σημεῖα τῶν δύο τροπῶν (θ-ρωνῆς καὶ χειμερινῆς). — culminant τὸ μεσουράνημα. —s verticaux τὰ κατὰ κάθετον σημεῖα, τὸ Ζενὶθ καὶ Ναδὶρ. —s ciliaires, ἀνατ. τὰ τρήματα τῶν Μειβοδιανῶν ἀδένων. — lacrymaux δακρυακὰ σημεῖα, τρήματά τινα ἄτινα φέρουσαι εἰς τὸν δακρυακὸν ἀσκόν § κηλίδες, βαρβαροτ. λεκίδες (τοῦ ἀδάμαντος). § —s d'application ou de suspension σημεῖα τῆς ἄρσεως, (ἔπου τίθεται τὸ ὄρτημα, κ. βαρίδι τῆς ζυγαριᾶς ἐπὶ τοῦ ἀνέχοντος αὐτὸ μοχλοῦ). — d'appui, μηχ. σημεῖον ἠρεμίας, ὅπου ὁλονότι ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς μηχανῆς κινοῦνται καὶ φέρονται. μετεωρ. στήριγμα. — d'équilibre ἡ ἰσορροπια. — fixe ὡρισμένον σημεῖον. — d'incidence σημεῖον ἐμπτώσεως, ὅπου ἓν σῶμα πίπτει ἡ προσεγγίζει ἐν ἄλλο σῶμα. —s électriques ἠλεκτρικὰ σημεῖα, τὰ ὀξέα ἄκρα τῶν δι' ἑπαρῆς ἠλεκτριστῶν σωμάτων. § κορώνη, μουσικὸν σημεῖον, ὅπου πρέπει νὰ σταματήσῃ τις, τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι τὸ ἀκόλουθον ∩. § στιγμὴ, μουσ. σημεῖον τιθέμενον μετά τινα φωνὴν, καὶ σημαῖνον, ὅτι πρέπει νὰ αὐξήσῃ αὐτὴ κατα ἓν ἡμιτόνιον. —s détachés στιγμαὶ ἀσύνθετοι, στιγμαί τινες τιθέμεναι ἐπὶ τῶν φωνῶν ἢ ὑπὸ τὰς φωνὰς, καὶ σημαίνουσι ὅτι αἱ φωναὶ αὗται πρέπει νὰ παιχθῶσι διὰ κρούσεων ἢ πλήξεων ξηρῶν καὶ ἀσυνθέτων. § βόλος, κ. πεῦντος (ἐπὶ σιτηρέσιων παιδιῶν, παιγνιοχάρτων) παρ. pour un — Martin perdit son âne παρὰ μιὰ ἔχασε ὁ Γιάννης τὸν γάϊδαρόν του § τρῆμα, τρυμαλιὰ, τρύπημα, κ τρύπα (εἰς τοὺς ἰμάντας τῶν ἀναβολέων (etrivières), ἢ εἰς ἄλλα σκεύη, ὅπου ἐμβαίνει σιδηρᾶ τις γλωσσὶς). § σημεῖον (ἐπὶ τοῦ μέτρου τῶν ὑποδηματοποιῶν). ils chaussent tous deux à même — ἔχουν ἕνα πεδάρι, (μέτρον ὑποδήματος τοῦ αὐτοῦ μεγέθους). μεταφ. deux personnes ne chaussent pas à même —. ἢ elles chaussent à même — δυο ἄνθρωποι δὲν συμβιβάζονται κ. δὲν τὰ ταιριάζουν, ἢ συμβιβάζονται, τὰ ταιριάσαν. faire venir quelqu'un à son — ὑπάγω τινὰ εἰς τὰ νερά μου, (τοῦτέστιν ὅπου θέλω, ὅτου ἐπιθυμῶ) § ὀδύνη, ἄλγος, πονος. — de côté πόνος τῶν πλευρῶν. § ζήτημα, τὸ πρακείμενον. venons au — ἐπὶ το προκείμενον. — de droit νομικὸν θέμα. — de fait πραγματικὸν ζήτημα. — capital κύριον ζήτημα. un — de religion δόγμα πίστεως — de droit ἀρχὴ νομικὴ, νομικὸν ἀξίωμα. — de la question, — essentiel τὸ κύριον τοῦ ζητήματος, ἢ τὸ κύριον ζήτημα. le —

essentiel d'une affaire τὸ κεφάλαιον τῆς ὑποθέτεως. § κεφάλαιον, μέρος ἐκ τοῦ ὁποίου σύγκειται εἷς λόγος. son sermon était divisé en trois —s ὁ λόγος του ἦτον διηρημένος εἰς τρία κεφάλαια. § στάσις, κατάστασις. il est en bon —, en mauvais — εἶναι ὑγιής, δὲν εἶναι ὑγιής. les affaires sont en mauvais — τὰ πράγματά του ἔχουσι κακῶς. il est toujours au même — εἶναι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἢ εἰς τὰ αὐτά. § βαθμὸς, στάσις, ὅρος on peut railler, mais jusqu' à un certain — ἠμπορεῖ τις νὰ χλευάζῃ, ἀλλὰ μέχρι τινος son insolence est parvenue au dernier —, au plus haut — ἡ αὐθάδειά του ἔφθασεν εἰς τὰ ἔσχατα, ἢ εἰς τὸν ἔσχατον βαθμόν. il est au plus haut — de sa gloire ἔφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον, ἢ τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης του. sa réputation est arrivée à un tel — que ἡ ὑπόληψίς του ἔφθασεν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε. il se chagrine de tout à un — que λυπεῖται δι' ὅλα εἰς βαθμὸν ὥστε κτλ. au dernier — ἄκρως, καθ' ὑπερβολήν § στιγμὴ (χρόνου). il est sur le — de mourir εἶναι ἐγγὺς θανάτου. sur le — de mourir il déclara μέλλων νὰ ἀποθανῃ, ἢ ἐγγὺς τοῦ θανάτου ἐφανέρωσε. venir à —, arriver à — ἔρχομαι εἰς καιρόν, ἐν καιρῷ. venir bien à — ἔρχομαι πολλὰ ἐγκαίρως tout vient à — à qui peut attendre, χυδ. κάθου κάθη νὰ εὕρῃς μοῖραν. arriver à — nommé ἔρχομαι εἰς τὴν ὥραν τὴν ὡρισμένην), ἀκριβῶς. arriver à — nommé ἔρχομαι ἐν δέοντι, εἰς καιρόν § ἀρχὴ. le — du jour ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμέρας le — du jour, ἡ la pointe du jour ὄρθρος, ἡ ἀνατολὴ τῆς ἡμέρας, κ. τὰ χαράγματα. § σημεῖον (γραμμῆς, ἐπιφανείας). — de vue θέσις (διὰ νὰ ἰδῇ τις καλῶς ἀντικείμενόν τι). § αὐγαί, ἐποψις, φῶς, (τὸ μέρος ὅπου πρέπει νὰ τεθῇ ἀντικείμενόν τι). ce tableau n'est pas dans son — de vue ἡ εἰκὼν δὲν εἶναι πρὸς αὐγας. § ὄψις, θέα, ἀποψις cette maison a de beaux —s de vue ἡ οἰκία αὕτη ἔχει καλὴν θέαν. μεταφ. cette question peut être envisagée sous différens —s de vue τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ πολλαχῶς, ὑπὸ πολλὰς ἐποψεις § —de vue ἔποψις, σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐξελέξατο ὁ ζωγράφος διὰ νὰ θέσῃ ἐν ἀπόψει ὅλα τὰ ἀντικείμενα, καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον διευθύνει ὅλας τὰς ἐκ τοῦ ὄμματος τοῦ θεατοῦ ἐξερχομένας ἀκτίνας. il faut mettre cette lunette à son — de vue, ἢ à son — πρέπει νὰ βάλῃς τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὸ σημεῖόν του, (τουτέστι ὅπου δύναται νὰ ἰδῇ). les lunettes sont ἢ ne sont pas au — de quelqu' un τὰ ὀμματογυάλια δὲν εἶναι ἢ δὲν ταιριάζουν εἰς τὰ μάτια τινὸς, ἢ τὸ ἐναντίον. §—d'honneur τιμὴ, φιλοτιμία. un homme prend tout au — d honneur ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι εἰς ὅλα φιλότιμος § de —, en —, ἐπίρ. λέξιν πρὸς λέξιν, μέχρι κεραίας, λεπτομερῶς. de tout — κατὰ πάντα, καθ' ὅλα. accompli de tout — ἀπηρτισμένος, συγκεκροτημένος καλῶς. équiper un homme de tout — τὸν ὁπλίζω, ἢ τὸν ἑτοιμάζω ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. οἰκ accommoder quelqu'un de tout — διορθώνω τινὰ ἀπο κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, κ. ἀπὸ πάνω ἕως κάτω, (τουτέστι τὸν ξυλοκοπῶ ἢ τὸν ἐπιπλήττω). à son — et aisement μὲ τὴν ἡσυχίαν του, μὲ τὴν ἀναπαυσίν του

Point, ἐπίρ. ἀρνητικόν. οὐδόλως, οὐδαμῶς, κ. τελείως, καθόλου je n'en démordrai — δὲν ξεκολλῶ. en voulez-vous ? — θέλεις ; ὄχι. n'avez-vous — froid? δὲν κρυόνεις ; (σημαίνει ἀμφιβολίαν ὁπωσοῦν, ἐν ᾧ ὅταν λέγωμεν n'avez-vous pas froid σημαίνει ὅτι εἶναί τις πεπεισμένος) il n'a — d'esprit δὲν ἔχει διόλου πνεῦμα παρ. — d'argent, — de suisse ὅτι χωρὶς ἐλπίδος ἀντιμισθῆς τίποτε δὲν πράττει τις. παρ. — de nouvelles οὐδὲν, τίποτε. demandez lui de l argent, — de nouvelles ζήτησέ του χρήματα, τίποτε.

Pointage, ἀρ. δεῖξις, ἐπισημείωσις, τοῦ τόπου ἢ τοῦ μέρους ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ πίνακος, ὅπου εὑρίσκεται τὸ πλοῖον. § ἔλλειψις προσγινομένη ἐκ τῆς κάρσεως (tonte) τῶν ἐσαιύχων.

Pointal, ἀρ. ἀντίβασις, ἀντιβάτης, στύλος κατὰ κάθετον τιθέμενος εἰς τὰς ἑτοιμορρέπεις ὁδοὺς, διὰ νὰ τὰς ὑποστηρίξῃ.

Pointe, θ. γλωχὶν, ἀκὶς, ἀκωκὴ, κ. ἀγγίδα, μύτη (παντὸς σουβλεροῦ πράγματος). la — d'une lance ἡ αἰχμὴ τοῦ δόρατος. la — d'une épée ἡ ἀκωκὴ τοῦ ξίφους. la — pique τὸ ὀξὺ κεντᾷ — de diamant ὁ ἀδάμας (τῶν ὑελουργῶν, διὰ τοῦ ὁποίου κόπτουσι τὴν ὕελον τῶν παραθύρων). un homme a emporté quelque chose à la — de l' épée ὁ ὄειπα ἔλαβε τὸ πρᾶγμα διὰ τῆς μαχαίρας, διὰ τῆς σπάθης, κ. μὲ τὸ σπαθί του. disputer sur la — d'une aiguille φιλονεικῶ περὶ ὄνου σκιᾶς — d'un clocher ἡ κορυφὴ τοῦ κωδωνοστασίου. la — d'une montagne ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους. la — d'un rocher τὸ ἄκρον ἢ ἡ ἄκρα τοῦ σκοπέλου. la — du pied ἡ ἄκρα τοῦ ποδὸς il marche sur la — du pied βαίνει ἀκροποδητὶ, πατεῖ στὴν μύτην τοῦ ποδός. avoir la — de l'aile droite, de l'aile gauche κατέχω τὸ ἄκρον τοῦ δεξιοῦ κέρατος, τοῦ ἀριστεροῦ. § ὁριμύτης, τὸ ὁριμὺ, κ. τζούξιμον. une sauce qui a de la — ὁριμὺ καρύκευμα. une sauce n'a pas de — τὸ καρύκευμα δὲν ἔχει ὁσιμύτητα, κ. δὲν καίει. il y manque une — de sel, de poivre, de vinaigre ἐλλείπει ἅλας, πιπέρι, ὄξος. être en — de vin εἶμαι ὑποβεβρεγμένος, βαρβαρότουρ. εἶναι στὸ κέρι. § τομὴ, πληγὴ λόγου, κέντρον. — d'esprit τὸ ὀξύνουν, ταὐτὸν τῷ ἀνωτ. la — d'épigramme τὸ κέντρον τοῦ ἐπιγράμματος. la — de l'esprit ἡ ὀξύτης τοῦ νοὸς, ἡ ὀξύνοια la — du jour κ. τὸ γλυκοχάραγμα. § ἄκρα, κ. γλῶσσα (γῆς). § un cheval fait des —s τὸ ἄλογον σηκόνεται ὄρθιον, κ. στὰ δύο ποδάρια un oiseau fait la — τὸ πτηνὸν μετεωρίζεται, κ. σηκόνεται στὰ ὑψηλά. —s de l'arçon ἡ ἄκρα τῆς ἀτζράδης (εἰς τὰ ἱππικά). μεταφ. suivre sa —, poursuivre sa — πρόκειται εἰς τι, ἐξακολουθῶ τὸν σκοπόν μου, τὸν δρόμον μου. § γόμφος, καρφὶ (χωρὶς κεφαλὴν, βαλλόμενον εἰς τὰ παράθυρα διὰ νὰ συνέχωσι τὰς ὕελους ἐντὸς τοῦ ὅλκοῦ τῶν παραθύρων). § γλύφανον, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ γλυφεῖς ἐγχαράττουσι διὰ τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος (eau forte) § συνεστραμμένη κόμη, κ. κουλοῦρα (τρόπος δι' οὗ συστρέφονται οἱ βόστρυχοι τῆς κεφαλῆς.) § σμίλη, ἀκεστήριον, κ. σκαλιστῆρι (τῶν λιθοξόων). § γλύφανον, γλυφὶς (διὰ τῆς ὁποίας σκαλίζουσι τὰς πολυτίμους πέτρας οἱ λιθοξόοι). § σμίλη, λαβὶς (παρὰ τυπογράφοις, βελόνιαι ἢ γλύπτραι). § ὀβελίσκοι (διὰ μυτερὰ σίδηρα εἰς τὸν τόρνον (tour) τῶν τορευτῶν.) § — à tracer χαρακτὴρ, ἐργαλεῖον τῶν ἀδαμαντοθετῶν. § τομεὺς, ἐργαλεῖον τῶν ἐβενουργῶν. § — à gratter ξυστὴρ, ἐργαλεῖον τῶν ὀργανοποιῶν § —s naïves ἀκμάνες ἀδάμαντες § fin à — μεγάλα πτερὰ (χρήσιμα εἰς στολισμὸν τῆς κεφαλῆς) §en —, ἐπίρ. εἰς ὀξὺ, κ. μυτερὰ finir en — λήγω εἰς ὀξὺ. tailler en — ὀξυτομῶ des pierres coupées en — ὀξυτμητοι πέτραι ἢ ὀξυτομαι. § la — d'un bastion ἡ προέχουσα γωνία τοῦ προμαχῶνος.

Pointeau, ἀρ. στιγεὺς, ἐργαλεῖον τῶν ὡρολογοποιῶν, δι' οὗ γίνονται σημεῖα τινα ἢ τρυπῶνται διάφορα χάλκινα ἢ ὀρειχάλκινα τεμάχια. § — à contre marquer στιγεῖς τῶν μαχαιροποιῶν.

Pointement, ἀρ. στίξις, κέντησις

Pointer, ἐν. στίζω, κεντῶ, κ. σουβλίζω (μὲ τὴν ἄκραν τοῦ ξίφους κτλ.) § στίζω, κ. μπιμπιλόνω τι διὰ νὰ μὴ σακκιάσῃ § διαστίζω, ἐπὶ τῆς λεπτογραφίας, κ. κάμνω κουκκίδαις § ἐπισημαίνομαι, διὰ τοῦ διαβήτου προσδιορίζω ἐπὶ τοῦ πίνακος εἰς ποῖον μέρος εὑρίσκεται το πλοῖον, καὶ εἰς ποίαν διεύθυνσιν ἀνέμου. § — les absens παρασημειῶ τοὺς ἀπόντας, βάλλω ἓν σημεῖον πλησίον τοῦ ὀνόματος τινος εἰς τὸν κατάλογον, διὰ νὰ φανερώσω τὴν ἀπουσίαν του. § — des notes στίζω τὰς φωνὰς, μουσ. διὰ τῶν στιγμῶν κάμνω σειρὰν τινα φωνῶν βραχυτέραν ἢ μακροτέραν. — une note τίθημι τὴν στιγμὴν, εἰδὼ ἓν ἡμίτονον περισσότερον εἰς μίαν φωνήν. § εὐθυσκοπῶ, εὐθύνω, διευθύνω, κ. στήνω, (το τηλεβόλον, ἢ τὴν κανονοστοιχίαν, τὸ τηλεσκόπιον κτλ.) § οὐσ. μετεωριζομαι, ὑψοῦμαι, κ. σηκώνομαι ὑψηλὰ (ἐπὶ πτηνῶν). l'herbe commence à — τὸ χορτάρι ἀρχίζει νὰ φυτρώνῃ. § pointé, ée, μετ. note —ée ἐστιγμένη φωνή.

Pointeur, ἀρ. εὐθυντὴρ, ἀξιωματικὸς ὅς τις βάλλει το κανόνιον εἰς τὸ σημάδι.

Pointicelle, Ϛ. ὀβελίσκος, μικρὸς ὀβελὸς συνέχων το κερκίδον (espolin) εἰς τὸν κόλπον τῆς κερκίδος.

Pointil, ἀρ. στιγεὺς (τῶν κατόπτρων). ἴδ. Pointiller.

Pointillage, ἀρ. διαστιξις, ἡ διά τινος ἐργαλείου ἐγχάραξις στιγμῶν τινων εἰς τας μικρογραφίας (miniature).

Pointiller, ἐν. διαστίζω, κάμνω στιγμὰς εἰς διάφορα ἔργα γλυπτικῆς, ζωγραφίας κτλ. μεταφ. ἐρίζω, λογομαχῶ, φιλονεικῶ, διαπληκτίζομαι. § δάκνω, κεντῶ (τινα), διὰ λόγων ἢ δι ἔργων.

Pointillé, ée, μετ. § βοτ. στικτὸς, διάστικτος, ἐπὶ φύλλων ἐχόντων μικρὰς στιγμὰς κοίλας ἢ κυρτὰς καὶ διαφανεῖς ἐνίοτε. § οὐσ. στικτὸν ἔργον, το ἔγκαυστον, ἐπὶ σκαλιστῶν τινων ἔργων.

Pointillerie, Ϛ. λογομαχία, φιλονεικία, διαπληκτισμός.

Pointilleux, euse, ἐπ. φίλερις, ἐριστικὸς, πολέμιος, φιλόνεικος.

Pointu, ue, ἐπ ὀξὺς, κ. σουβλερός. chapeau — πῖλος ὀξὺς ἢ ὀξυνόμενος. il a le nez — εἶναι ὀξύρρινος, ἔχει μύτην σουβλερήν. il a le menton — εἶναι σφηνοπώγων, κ. ἔχει σουβλερὸν πηγούνι. un homme a l' esprit — ἔχει νοῦν λεπτολόγον. § βοτ. fleurs —es ἄνθη ὀξύφυλλα. § οὐσ. ἀρ. ὀξύραμφος, ἰχθύς τις.

Pointure, Ϛ. γλωττὶς (σιδηρᾶ, ἔχουσα μικρὰν ἀκωκὴν εἰς τὸ ἄκρον). ἐργαλεῖον τυπογρ. § συστολὴ τῶν ἱστίων (εἰς τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους).

Poire, Ϛ. ἄπιον, κ. ἀπίδι. — d'angoisse ὄ(γ)χνη, ἀχρὰς, κ. ἀχλάδι, ἀπίδι στυρόν. μεταφ. faire avaler des —s d'angoisse à quelqu'un κάμνω τινὰ νὰ καταπίῃ πικρίας, κ. φαρμάκια. — d'angoisse φίμωτρον, σιδηροῦν ἐργαλεῖον τιθέμενον εἰς τὸ στόμα παρὰ τῶν κλεπτῶν διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ φωνάζωσιν οἱ κλεπτόμενοι. perle en — ἀπιοειδὴς μαργαρίτης. παρ. il ne lui promet pas —s molles βεβαίως δὲν χωρατεύει (ἐπὶ τῶν ἀπειλούντων δεινά). garder une — pour la soif κρύπτω τι διὰ τὰ ὑστερινά μου. entre la — et le fromage περὶ τὴν Θώρηξιν, κ. ὅταν ἤλθαν στὸ κέρι μετὰ τὸ τραπέζι. § πυριτοδόχη, (ἀγγεῖον σερμάτινον ὅπου τίθεται ἡ πυρῖτις διὰ τὸ κυνήγιον κτλ). § ἄρτημα, κ. τὸ βαρίδι τοῦ κανταρίου. § εἶδος κογχυλῶν. — d'agate κῶνος ὁ ἀπιοειδὴς. — sèche κῶνος ὁ πυροῦχος.

Poiré, ἀρ. ὁ ἀπίτης (οἶνος), εἶδος ποτοῦ ἐξ ἀπίων κατεσκευασμένου.

Poireau, ἢ Porreau, ἀρ. πράσον. § ἀκροχορδῶν. κ. κότζι (συνήθως φυόμενον εἰς τὰς χεῖρας). § τύλος (ἐπὶ ἵππων καὶ κυνῶν).

Poirée, Ϛ. σεῦτλον.

Poirétie, Ϛ. *σπριγγελία, γένος φυτῶν.

Poirier, ἀρ. ἄπιος, κ. ἀπιδιά. — sauvage ὄχνη, ἀχρὰς, κ. ἀγριαπιδιά. παρ. je l'ai vu — (παροιμία λεγομένη περιφρονητικῶς ἐπὶ τῶν νεοπλούτων καὶ εὐτελοῦς ἢ πτωχῆς καταγωγῆς ἀνθρώπων).

Pois, ἀρ. πῖσον, κ. μπιζέλι — sans parchemin πῖσα ἄλοβα, ὁποῖα τὰ τρωγόμενα μετὰ τοῦ λοβοῦ. —à parchemin τραχύλοβα πῖσα, τὰ ἔχοντα τραχὺν λοβόν. — sans cosse ἄλοβα πῖσα, ταὐτὸν τῷ — sans parchemin. — goulus, ταὐτὸν. c' est un avaleur de — gris εἶναι καλὸς μύλος, παρ. οἰκ. τρώγει καὶ τὰ σίδηρα un homme va et vient comme un — en pot διάζεται πανί, τοὐτέστι πηγαινοέρχεται. s' il me donne des —s je lui donnerai des fèves ἂν μὲ λυπήσῃ, θὰ τὸν ἀντιλυπήσω. il donne un — pour avoir une fève δίδει διαμάντια διὰ νὰ πάρῃ πίτουρα. § —à cautère καυτήριον, κ. ρεβίθι τῆς φουντανέλας. § — de merveille κορίανδον, φυτὸν Ἰνδικόν. § — amer πικροράσηλος, εἶδος πικροῦ φασουλίου διὰ τὴν τροφὴν τῶν μαύρων. § — catiang πῖσον τὸ κατιανδικὸν, εἶδος κόκκου τῆς Κίνας. § —s choucres πῖσα τὰ κραμβώδη.

Poison, ἀρ. δηλητήριον, φάρμακον, κ. φαρμάκι. — ἡ crime de — φαρμακεία, φαρμάκευσις, κ. φαρμάκωμα. μεταφ. il y a un danger reux — dans ses discours ὑπάρχει θανατηφόρος ἰὸς εἰς τοὺς λόγους του. le — de l' hérésie ὁ ἰὸς τῆς αἱρέσεως.

Poissard, de, ἐπ. ἀγοραῖος, ἀγελαῖος, δημώδης. § οὐσ. Ϛ. γυνὴ τοῦ ὄρμου.

Poisser, ἐν. πισσῶ, κ. πισσόνω, ἀλείφω μὲ πίσσαν. § μολύνω, κ. λερόνω. ces confitures lui ont —é les mains ἐκόλλησαν τὰ χέρια του γλυκά. § οὐδ. ce corps —e κολλᾷ τὸ πρᾶγμα τοῦτο. § συγκολλῶ μὲ πίσσαν (τὰς τρίχας τοῦ σαρώματος).

Poisson, ἀρ. ἰχθὺς, ὀψάριον, κ. ψάρι. petit — ἰχθύδιον, κ. ψαράκι. παρ. il avalerait la mer et les —s εἶναι ἄξιος νὰ καταπιῇ τὴν Θάλασσαν. il est comme le — dans l'eau εἶναι εἰς τὸ στοιχεῖον του. il est comme le — hors de l'eau εἶναι ἐκτὸς τοῦ στοιχείου του. il est muet comme le — εἶναι ἰχθὺς ἄφωνος. on ne sait si une personne est chair ou — δὲν ξεύρομεν τί εἴδους ἄνθρωπος εἶναι. il n' est ni chair ni — δὲν τρώγεται μήτε ὠμὸς, μήτε ψημένος, (ἄχρηστος εἰς πάντα). les gros —s mangent les petits τὰ μεγάλα ψάρια τρώγουν τὰ μικρὰ (οἱ δυνατοὶ καταθλίβουσι τοὺς ἀδυνάτους). la sauce vaut mieux que le — τὰ ἐνδύματα εἶναι καλήτερα ἀπὸ τὸν κύριον, (ἢ τὸ παρακολούθημα κρεῖττον τοῦ κυρίου πράγματος). il ne sait à quelle sauce manger ce — δὲν ξεύρει τί νὰ κάμῃ. la sauce fait manger le — διὰ χάριν τοῦ βασιλικοῦ πίνει ἡ γάστρα τὸ νερόν. jeune chair et vieux — μικρὸ ἀρνὶ καὶ μεγάλο ψάρι. donner un — d' avril à quelqu'un γελῶ τινα τὴν πρωταπριλιάν. § ἰχθύες, ἓν τῶν ζωδίων. — méridional ἰχθὺς, ἀστερισμὸς τοῦ νοτείου ἡμισφαιρίου. — volant πτηνὸς ἰχθὺς, ἕτερος ἀστερισμός.

Poissonnaille, Ϛ. γόνος, κ. ψαράκια μικρὰ καὶ λεπτά.

Poissonnerie, Ϛ. ἰχθυοπωλεῖον, κ. τὰ ψαράδικα.

Poissonneux, euse, ἐπ. πολύϊχθυς, ἰχθυώδης.

Poissonnier, ἀρ. poissonnière, Ϛ. ἰχθυοπώλης, ὠλις, κ. ψαρᾶς, ψαροῦ, παρ. il s'est fait — la veille de Pâques κίνησε ὁ ἑβραῖος κ' ἔτυχε σαββάτου. § οὐσ. Ϛ. τήγανον (διὰ τὰ ψάρια).

Poitée, Ϛ. Θάμνος τοῦ ἁγίου Δομινίκου, παρεμφερὴς μὲ τοὺς ἐρυθρίνους.

Poitrail, ἀρ. στέρνα, στῆθος (τοῦ ἵππου). § προστηθίδιον, στηθιστὴρ, προστερνίδιον, τὸ μέρος τῶν χαλινῶν τὸ ὁποῖον καλύπτει τὸ στῆθος τοῦ ἵππου.

Poitrinaire, ἐπ. στηθικός. § οὐσ. un— στηθικός.

Poitrinal, le, ἐπ. περιστήθιος.
Poitrine, Ϛ. στῆθος. petit — στηθίδιον, κ. στηθάκι. du bœuf de — ἀγελαδινὸν στῆθος. oppression de — στένωσις τοῦ στήθους. inflammation de — φλέγωσις τοῦ στήθους. un orateur n' a point de — ὁ ῥήτωρ δὲν ἔχει φωνήν. il a bonne — ἔχει δυνατὴν φωνήν.
Poitrinière, Ϛ. στηθιστὴρ, ἐργαλεῖον τῶν ταινιοποιῶν (rubanier) συνιστάμενον εἰς ξύλον τι διερχόμενον διά τινος παραστάδος (montant) πρὸς τὸ στῆθος τοῦ ἐργαζομένου.
Poivrade, Ϛ. σξυάλμη, κ. σάλτζα ἀπὸ ξύδι, πέπερι καὶ ἅλας.
Poivre, ἀρ. πέπερι, κ. πιπέριον. un grain de — πεπερίς, κόκκος πεπέρεως. il y faut mettre une pointe de — πρέπει νὰ βάλωμεν πέπερι. une personne a le teint noir comme le — εἶναι μαῦρος ὡς ἂν κάρβουνο. une chose est chère comme — εἶναι ὑπεράκριβον τὸ πρᾶγμα. § — d' inde, ἴδ. piment
Poivrer, ἐν. βάλλω ἢ κουκκίζω μὲ πέπερι. cette sauce est trop —ée ἡ ἅλμη αὕτη ἔχει πολὺ πιπέριον. une femme a —é un homme τὸν μετέδωκε, ἢ τοῦ κόλλησε πάθος ἀφροδισιακόν. § poivré, ée, μετ. il est — πάσχει ἀπὸ ἀφροδισιακὸν πάθος. cette chose à été bien —ée ἐπωλήθη φωτιὰ τὸ πρᾶγμα (ἤτοι ἀκριβά).
Poivrier, ἀρ. πεπερι, (δένδρον τοῦ πεπέρεως, κ. πιπεριά.) § πεπεροδοχεῖον.
Poivrière, Ϛ. πεπεροδοχεῖον.
Poix, Ϛ. πίσσα. plein de — πισσώδης. — résine ῥητίνη (δένδρων). elle est noire comme — εἶναι μαύρη ὡς ἂν πίσσα. elle tient comme — εἶναι κολλημένον μὲ τὴν πίσσαν, (τοῦτέστι ἀναπόσπαστον.) — de Bourgogne πίσσα Βουργωνίας, εἶδος πίσσης ἐξ ἧς κατασκευάζονται ἔμπλαστρα. — minérale ζώπισσα.
Polacre, ἢ polaque, Ϛ. κωπῆρες, πλοῖον τῆς μεσογείου. § ἱππεὺς Πολωνός.
Polaire, ἐπ. πολικὸς, ὁ περὶ τὸν πόλον. étoile — ὁ πολικὸς ἀστὴρ, ὁ εἰς τὴν οὐρὰν τῆς μικρᾶς ἄρκτου κείμενος.
Polarisation de la lumière, Ϛ. ἡ πόλωσις τοῦ φωτὸς, φαινόμενόν τι φυσικὸν εἰς τὰς διαθλάσεις.
Polarité, Ϛ. ἡ πρὸς τὸν πόλον στροφὴ τοῦ μαγνήτου.
Polastre, ἀρ. τήγανον (τῶν μολιβδοχόων).
Polatouche, ἀρ. σκίουρος ὁ πτηνὸς, ἢ πτερομὺς, γένος μαστοφόρων τῆς Ἀσίας, Σιβηρίας κτλ.
Pôle, ἀρ. πόλος. de l'un à l' autre — ἀπὸ περάτων ἕως περάτων. les —s de l' équateur οἱ πόλοι τοῦ ἰσημερινοῦ. les —s de l' aimant οἱ πόλοι τοῦ μαγνήτου. § πόλος, ἰχθύς τις.
Polécat, ἀρ. μαστοφόρον τι ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.
Polémarque, ἀρ. πολέμαρχος, ἄρχων τῶν Ἀθηναίων.
Polémique, ἐπ. ἐν χρ. dissertation —, ouvrage — διατριβὴ ἐριστική, σύγγραμμα ἐριστικον. style — ὕφος λογομαχίας. écrivain — συγγραφεὺς διαγωνιστικός.
Polémoine, Ϛ. πολεμώνιον, γένος φυτῶν.
Polémonacées, Ϛ πλ. πολεμωνοειδῆ, γένος φυτῶν.
Polémoscope, ἀρ. πολεμοσκόπιον, εἶδος τηλεσκοπίου.
Polenta, Ϛ. πόλτος (ἐξ ἀλευροκαστάνων).
Polètes, ἀρ. πλ. πωληταὶ, ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις
Poliacanthe, Ϛ. πολυάκανθος.
Police, Ϛ. la — du monde ἡ πολιτεία, ἡ κοινὴ διακόσμησις. § ἡ ἀστυνομία. commissaire de — ἀστυνόμος. bureau de — ἀστυνομία. — des graines οἱ κανονισμοὶ περὶ τῶν σιτηρῶν. § ἀστυνομία, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή. — correctionnelle πταισματοδικεῖον. § ἡ διαταξις, ἡ διακόσμησις, εὐκοσμία. la — d'un camp ἡ εὐταξία τοῦ στρατοπέδου. la — d une armée ἡ διοίκησις τοῦ στρατοῦ. § ἡ ἐμπορικὴ ἀστυνομία. § — d' assurance τὸ συνάλλαγμα τῆς ἀσφαλείας. — de chargement φορτωτικὸν, ταὐτὸν τῷ connaissement. § τὸ σύστημα τῶν χαρακτήρων ἑνὸς στοιχείου ὅσοι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ τυπωθῇ ἓν σύγγραμμα.
Policer, ἐν. πολίζω, πολιτίζω. § κοσμῶ, διακοσμῶ, ἐξημερῶ, ἀνθρωπίζω.
Policé, ée, μετ. état bien — κράτος καλῶς πολιτευόμενον.
Polichinel, ἀρ. γελωτοποιὸς, ὁ τουρκοβαρβαρωνύμως καραγκιόζης, πρόσωπον θεατρικὸν γελοῖον. § βωμολόχος.
Polichinelle, Ϛ. θερμαστρὶς, εἶδος πυράγρας τῶν μεταλλοχόων.
Poliçon, ἴδ. Polisson
Polidonte, ἀρ. πολυόδους, γένος ὀστράκων, ἐκ τοῦ ουστήματος τῶν ἑλίκων
Polierschiefer, ἀρ. στιλβωτρὶς γῆ
Polifolia, ἀρ. μικρόφυλλον, μικρος θάμνος
Poliment, ἀρ. στίλβωσις, ἔκτριψις, κ. λουστράρισμα, (διὰ τὰς πέτρας καὶ τοὺς καθρέπτας). § στιλβωμα, κ. λοῦστρον, (τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὸ ἐκτριβόμενον πρᾶγμα). § ἐπίρ. ἀστείως, πεπολιτισμένως, κομψῶς.
Polinice, ἀρ. πολυνείκη, γένος ὀστράκων.
Polion, ἀρ. πόλιον, εἶδος φυτοῦ.
Polir, ἐν. ὁμαλίζω, ἐκτρίβω, στιλπνῶ, στιλβῶ, λιστρῶ, κ. στιλβόνω καὶ λουστράρω. § ῥυθμίζω, ἐξευγενίζω, καλλωπίζω, ἐξημερῶ (τὰ ἤθη, τὸν νοῦν κτλ.). — un discours, un ouvrage d'esprit ἐπεξεργάζομαι λόγον, πόνημα. § poli, ie, μετ. du marbre — μαρμαρον λαμπρόν. écrire d' une manière —ie γράφω μὲ τρόπον εὐγενῆ, ἢ κομψόν. § ἐπ. ὁμαλὸς, λεῖος, στιλπνὸς, κ. λουστράτος. μεταφ. ἀστεῖος, κομψὸς, εὐτράπελος, γλαφυρὸς, πεπολιτισμένος. § οὐσ. ἀρ. στίλπνωμα, κ. λοῦστρον.
Polison, ἀρ. * πολίσιον, φυτὸν τῆς Χιλῆς.
Polisseur, ἀρ euse, Ϛ. ξυστὴρ, στιλβωτὴς, κ. ὑαλιστής.
Polissoir, ἀρ. λίστρον, ὁμάλιστρον, στιλπνωτήριον, κ. στιλβωτῆρι, ἢ ὑαλιστῆρι.
Polissoire, Ϛ. ξυστὴρ (τῶν ὑποδημάτων), ταὐτὸν τῷ Décrottoire.
Polisson, ἀρ. περίδρομος νέος, νέος κακόηθης. τουρκοβαρ. τζαπίνι. § αἰσχρολόγος. § ἐπ. —, onne, ταὐτόν. une chanson —nne τραγούδιον κακόηθες ἢ τοῦ ὄρόμου. faire le —, οὐσ. αἰχρουργῶ, ἀσχημονῶ.
Polissonner, οὐδ. ἀσχημονῶ.
Polissonnerie, Ϛ. ἀσχημοσύνη.
Polissure, Ϛ. στίλβωσις καὶ στίλβωμα ἢ στίλπνωμα. la — des armes ἡ ἔκτριψις τῶν ὅπλων. λέγε κάλλιον fourbissure.
Poliste, ἀρ. πολιστὴς, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων σφηκοειδῶν.
Politesse, Ϛ. ἀστειότης, κομψότης, γλαφυρότης, εὐτραπελία, εὐγένεια. il m'a fait une —, il m'a dit des —s μὲ ἔκαμε μίαν εὐγένειαν, ἢ μὲ εἶπεν εὐγενεῖς λόγους. § ἡμερότης (τῶν ἠθῶν).
Politique, ἐπ. πολιτικὸς. économie — πολιτικὴ οἰκονομία. arithmétique — πολιτικὴ ἀριθμητική. il est — εἶναι πολιτικός. § οὐσ. ἀρ. c'est un grand — εἶναι μέγας πολιτικός § οὐσ. Ϛ. ἡ πολιτική. § πολιτεία, τὸ σύστημα πολιτεύματος, κυβερνεσέως τινος. § — d'Europe ἡ εὐρωπαϊκὴ πολιτική.
Politiquement, ἐπίρ. πολιτικῶς § πολιτικῶς, πανούργως, ὑπούλως, μικρομμένως.
Politiquer, οὐδ. πολιτικολογῶ.
Politric, Polytric, ἀρ. πολύτριχον
Polium, Polion, ἀρ. πόλιον.
Polixène ἢ Polyxène, ἀρ. πολύξενη, γένος ὀστράκων.
Polizeaux, ἀρ. πλ. ὑφάσματα Περμανδικά.
Pollack, ἀρ. εἶδος γάδου, ἰχθύος.
Pollen, ἀρ. ἡ Poussière prolifique, Ϛ. γύρις, γονιμοποιὸς κόνις, περιεχομένη εἰς ἑκάστην ἀνθήλην, καὶ γονιμοποιοῦσα τὸ στίγμα, καὶ ἐν αὐτοῦ τὴν ὠοφόρον ἢ σποροβόλον (ovaire).
Pollentia, Ϛ. δύναμις, διὰ τῆς ὁποίας γάμους παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις

Polletto, Ϡ. ἰχθὺς τῶν Παρισίων, τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζεται τὸ νέον ὄνομα.

Pollicata, ἀρ. πλ. γένος μαστοφόρων περιλαμβάνον τοὺς πιθήκους, κτλ.

Polliche, Ϡ. *πολλίχιον, φυτὸν διετὲς τοῦ Εὐέλπιδος ἀνρωτηρίου.

Pollicipe, ἀρ. δακτυλόπους, γένος ζώων κιρροπόδων.

Pollicipédite, Ϡ. δερματόπους.

Pollicitation, Ϡ. ἀναδοχὴ, ἐνοχὴ ὑπό τινος γινομένη, χωρὶς νὰ γενῇ δεκτὴ παρὰ τοῦ ἄλλου.

Pollie, Ϡ. *πόλλιον, φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας.

Pollonthe, Ϡ. *γυρόνθη, γένος ὀστράκων.

Polluer, ἐν. μιαίνω, μολύνω, βεβηλῶ. § polluê, ée, μετ. église —ée ἐκκλησία βεβηλωθεῖσα. § se —, αὐτ. αὐνανίζομαι, μαλακιζομαι.

Pollution, Ϡ. βεβήλωσις § — ἡ masturbation αὐνανισμὸς, μαλακία. — nocturne ἡ ἐκσπερμάτωσις, ἐνυπνιασμός.

Pollux, ἀρ. Πολυδεύκης, ἀστερισμός.

Pollyxène, ἀρ. πολυξένη, γένος ἐντόμων.

Polochion, ἀρ. μέρος ὁ μολοῦκος, γένος πτηνῶν δασοβίων.

Polochre, ἀρ. * πολύχρουν, γένος ἐντόμων.

Polographie, Ϡ. πολογραφία.

Polomat, ἀρ. εἶδος ἀρτοκάρπου. (jaquier) τῆς Κίνας.

Polonais, ἀρ.—se, Ϡ. πολωνὸς, νή. § οὐσ. Ϡ. πολωνικὸς χορός. § —s ἐσθῆτες πολωνικαί.

Polophilus, ἀρ. πολόφιλος, εἶδος κοκκύγος.

Poltinick ἡ demi-rouble, ἀρ. ἡμιρούβλιον, (νόμισμα τῆς Ῥωσσίας.)

Poltron, onne, ἐπ. ἄνανδρος, δειλὸς, κ. ἄκαρδος, ἄψυχος. § οὐσ. c'est un grand — εἶναι μέγας δειλός. oiseau —, ἐπ. ὀνυχότμητον ὄρνεον, (Ϡηρευτικὸν πτηνὸν τοῦ ὁποίου ἔκοψαν τοὺς ὄνυχας). § κάραβος, ὄστρακον, (κυρίως ὅταν ἀλλάσσῃ τὸ ὄστρακόν του).

Poltrounerie, Ϡ. ἀνανδρία, δειλία.

Poltura, ἀρ. νόμισμα Οὐγγρικὸν ὀναμενον ἓν καὶ ἥμισυ κραϊτζάρι.

Polturac, ἀρ. νόμισμα Πολωνικὸν ὀναμενον 5 ἑκατοστά.

Polu poltinick, ἡ quart de rouble, ἀρ. τέταρτον ρουβλίου.

Polyacanthe, ἐπ. πολυάκανθος.

Polyachurus, ἀρ. πολυάχυρον, γένος φυτῶν.

Polyacoustique, ἐπ. ἐπτάχαλκος, ἐπὶ τῶν πολλαπλασιαζόντων τὸν ἦχον τῆς φωνῆς ὀργάνων.

Polyactis ἀρ. πολυακτὶς, γένος φυτῶν.

Polyadelphie, Ϡ. * στεγανοστήμονα, ἡ πολυάδελφος, τάξις φυτῶν παρὰ τῷ Λινναίῳ, τῶν ὁποίων οἱ στήμονες ἡνωμένοι εἰς τὴν βάσιν των σχηματίζουσι πολλὰ δέσματα.

Polyandrie, Ϡ * κεντροστήμονα ἡ πολυάνδρια, ἡ τρίτη τάξις τοῦ φυτικοῦ συστήματος παρὰ τῷ Λινναίῳ, περιλαμβάνουσα φυτὰ ἔχοντα ὑπὲρ τοὺς 12 στήμονας ἐμβεβλημένους εἰς δοχεῖον κεντρικόν.

Polyangie, Ϡ. πολυθάλαμα, σύστημα φυτῶν, τῶν ὁποίων οἱ σπόροι περιέχονται εἰς πολλοὺς θαλάμους.

Polyanthea, ἀρ. ἀπάνθισμα, (διαφόρων φιλολογικῶν τεμαχίων).

Polyanthée, ἐπ. πολυανθὴς, πολυάνθεμος.

Polyanthémum, ἀρ. πολυάνθεμον, εἶδος βατραχίου (renoncule).

Polyanthes, ἀρ. πλ. πολυανθῆ, ἡ tubéreuse.

Polyborus, ἀρ. πολύβορον, ταὐτὸν τῷ caracara.

Polybotrye, Ϡ. πολύβοτρυς, γένος ὀρυσπτερίδων.

Polybranches, ἀρ. πλ. πολύκλαδα, τάξις μυλακίων.

Polycamératique, ἐπ. πολυθάλαμος, ἐπὶ ἐκκρεμοῦς χρησιμεύοντος εἰς πολλοὺς θαλάμους.

Polycarde, ἀρ. πολυκάρδιον, θάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Polycarpe, ἀρ. πολύκαρπον, φυτόν.

Polycarpée, Ϡ. ἄγιον, γένος φυτῶν τῆς Τενεσίφης.

Polycéphale, ἀρ. πολυκέφαλον, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων.

Polycère, ἀρ. πολύκερως, γένος πολυπόδων.

Polycholie, Ϡ. πολυχολία.

Polychorionide, Ϡ. εἶδος καρποῦ.

Polychrée, Ϡ. πολύχρους, φυτὸν ἐρπητικόν.

Polychreste, ἐπ. πολύχρηστος, ἐπὶ φαρμάκων χρησίμων εἰς πολλὰ πάθη.

Polychroïte, Ϡ πολυχροΐτης, στοιχεῖόν τι τῶν φυτῶν.

Polycliuon, ἀρ. πολύκλινον, σύστημα ἀλκυόνων.

Polycnème, ἀρ. πολύκνημον, γένος φυτῶν.

Polycome, ἀρ. πολύκομον, γένος φυτῶν.

Polycotylédones, Ϡ. πλ. πολυκοτυληδόνος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων πολλὰ σπερματικὰ φύλλα ἢ κοτυληδόνας.

Polycycle, ἀρ. πολύκυκλον, ζωΰριον εὑρισκόμενον ἐπὶ τῶν πετρῶν, τῶν ἀπεβρεμένων ὀστράκων κτλ.

Polydactyle, ἀρ. πολυδάκτυλον, ἰχθὺς τῶν Ἀντιλλονήσων.

Polydactyle, ἐπ. πολυδάκτυλος, ἐπὶ τῶν ἐχόντων πλειοτέρους τῶν πέντε δακτύλους.

Polydème, ἀρ. πολύδημον, γένος ἐντόμων.

Polydipsie, Ϡ. * πολυδιψία, ἡ ἀσβεστος δίψα.

Polydore, ἀρ. πολύδωρον, γένος ἐνύδρων σκωλήκων.

Polyèdre, ἀρ. πολυεδρον, σῶμα μὲ πολλὰς ἕδρας ἢ ἐπιφανείας. § πολύεδρον, ὕελος μὲ πολλὰς ἕδρας (facettes), ἐργαλεῖον ὀπτικῆς.

Polyergue, ἀρ. πολυεργὴς, γένος ἐντόμων.

Polygala, ἀρ. πολύγαλα, εἶδος φυτοῦ.

Polygaléos, Ϡ. πλ. πολυγαλειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Polygame, ἀρ. πολύγαμος. § πολυγενῆ, ἡ πολύγαμα, ἐπὶ φυτῶν φερόντων ἄνθη ἑρμαφρόδιτα καὶ μονόφυλα εἴτε θρύενα εἴτε θήλεα.

Polygamie, Ϡ. πολυγαμία. § πολυγενῆ ἡ πολύγαμα, ἡ 23 κλάσις τῶν φυτῶν παρὰ τῷ Λινναίῳ, περιέχουσα τὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα φέρουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄνθη ἑρμαφρόδιτα καὶ ἄνθη μονογενῆ, εἴτε ἀρρενα εἴτε θήλεα.

Polygamistes, ἀρ. πλ. πολυγαμιστὶ, αἱρέσεις χριστιανῶν παραδιχομένη τὴν πολυγαμίαν.

Polygarchie, Ϡ. πολυαρχία.

Polyginglymes, ἐπ. πλ. ἐν χρ. coquilles — πολυγιγγλυμα ὄστρακα, διθυρα ὄστρακα ἔχοντα πολλοὺς γιγγλυμοὺς.

Polyglotte, Ϡ. πολύγλωττος. § οὐσ. la — ἡ βίβλος. § οὐσ. c'est un — εἶναι πολύγλωσσος.

Polygnathes ἡ quadricornes, ἀρ. πλ. πολύγναθα, γένος ἐντόμων.

Polygonate, ἀρ. πολυγόνατον, γένος φυτῶν. § —s, ἀρ. πλ. πολύγναθα, γένος ἐντόμων.

Polygone, ἐπ. πολύγωνος. § οὐσ. ἀρ. τὸ πολύγωνον.

Polygonées, Ϡ. πλ. πολυγώνια, γένος φυτῶν.

Polygonelle, Ϡ. * πολυγωνίσκος, φυτὸν κάρπιμον.

Polygonum, ἀρ. πολύγωνον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Polygonote, ἀρ. πωγώγονον τῶν φαλαινῶν.

Polygrammos, ἀρ. πολύγραμμος, ἔαπις εὐρυθρός.

Polygrapho, ἀρ. πολυγράφος. § ἀρ. πολύγραφον, ἐργαλεῖον, οἱ οὗ γίνονται πολλὰ ἀντίγραφα

Polygraphie, Ϡ. πολυγραφία.

Polygyne, ἐπ. πολύθηλυς, ἡ πολυγύναιος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων πολλὰς ὠοφόρους.

Polygynie, Ϡ. πολυθήλεια, ἡ πολυγύναια, τάξις φυτῶν ἐχόντων εἰς πᾶν ἄνθος πολλὰ ὄργανα θήλεα ἢ στίγματα ἄμισχα.

Polygyre, Ϡ. πολύγυρις, γένος ὀστράκων.

Polyhalite, ἀρ. πολυαλίτης, οὐσία συγκειμένη ἐκ τεσσάρων διαφόρων ἁλάτων.

Polylepis, ἀρ. πολύλεπον, δένδρον τῆς Περουβιανῆς.

Polylymphie, Ϡ. ἀνάσαρκον.

Polymathe, ἀρ. πολυμαθὴς.

Polymathie, Ϡ. πολυμάθεια.
Polymathique, ἐπ. πολυμαθής.
Polymérie, Ϡ. πολυμερής, γένος φυτῶν.
Polyméris, ἀρ. πολυμερίς, εἶδος στρύχνου.
Polymérisme, ἀρ. πολυμέρεια, πάθος συνιστάμενον εἰς τὸ ὑπεράριθμον τῶν δακτύλων ἢ ἄλλων μερῶν τοῦ σώματος.
Polymérosomates, ἀρ. πλ. πολυμεροσώματα, εἶδος ἐντόμων.
Polymnastie ἢ Polymnastique, Ϡ. πολυμνήστειον, μέρος τῆς μουσικῆς τῶν ἀρχαίων.
Polymne, ἀρ. πολύμνια, ἰχθύς. § πολύμνια, γένος φυτῶν.
Polymnites, Ϡ. πλ. πολυμνῖται, λίθοι.
Polymorphe, Ϡ. πολύμορφον, γένος φυτῶν. § —s ἀρ. πλ. πολύμορφα, γένος ὀστράκων.
Polymyce, ἀρ. πολυμύκης, μύκης.
Polynème, ἀρ. πολύνημα, γένος ἰχθύων.
Polynoé, ἀρ. πολυνόη, γένος σκωλήκων.
Polynome, ἀρ. πολυώνυμος, ποσὸν ἀλγεβραϊκὸν συγκείμενον ἐκ πολλῶν ὅρων.
Polyodon, ἀρ. πολυόδους, γένος ἰχθύων. § πολυοδόντιον, φυτὸν τῆς Περουβιανῆς. § —s, ἀρ. πλ. πολυόδοντες, γένος χονδρωδῶν ἰχθύων.
Polyommate, ἀρ. πολυόμματον, γένος ἐντόμων.
Polyoptre, ἀρ. πολύοπτρον, ὄργανον τῆς διοπτρικῆς.
Polyorchis, ἀρ. πολύορχις, γένος φυτῶν.
Polyose, ἀρ. πολύοζον, γένος φυτῶν.
Polypare, Ϡ. * πολυπάριον, γένος φυτῶν.
Polype, ἀρ. πολύπους, αἷμα πεπηγὸς εἰς τὰ στερνίδια τῆς καρδίας καὶ εἰς τὰ μεγάλα ἀγγεῖα. § πολύπους, κ. χταπόδι, ὑπερσάρκωμα περὶ τοὺς μυκτῆρας. § — d'Aristote σηπία ὀκτάπους. § —s, ἀρ. πλ. πολύποδες, εἶδος ζώων θαλασσίων, οἷον ἡ σηπία, ἡ ὕδρα κτλ § —s amorphes πολύποδες ἄμορφοι, ζωΰφιά τινα. § —s à panache πολύποδες οἱ λοφωτοί, εἶδος ζώων. § —s ciliés πολύποδες οἱ τροχωτοί. § — d'eau douce αἱ ὕδραι. § —s en bouquet πολύποδες οἱ ἀνθοφόροι. § —s flottans πολύποδες οἱ νηκτοί. § —s nus πολύποδες οἱ γυμνοί. § —s tubifères πολύποδες οἱ σωληνοφόροι.
Polypétale, ἐπ. πολυπέταλος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων πολλὰ πέταλα, καὶ ἰδίως ἕξ.
Polypeux, euse, ἐπ. πολυπόδειος.
Polyphage, ἐπ. πολυφάγος.
Polypharmacie, Ϡ. πολυφαρμακεία.
Polypharmaque, ἀρ. πολυφάρμακος, ἐπὶ ἰατροῦ δίδοντος πολλὰ φάρμακα.
Polyphème, ἀρ. πολύφημα, γένος φυτῶν.
Polyphème, ἀρ. πολύφημος, γένος ὀστράκων.
Polyphore, ἀρ. πολυφόρος, στήριγμα πολλῶν καρπῶν συνηνωμένων.
Polyphtongue, ἐπ. πολύφθογγος.
Polyphylle, ἐπ. πολύφυλλος, ὁ ἐκ πολλῶν φυλλιδίων (folioles) συγκείμενος.
Polyphyse, ἀρ. *πολυφύτης, πολύπους τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Polypiaires, ἀρ. πλ. πολύποδες.
Polypier, ἀρ. πολυπόδιον, ἡ κατοικία τοῦ πολύποδος.
Polypites, ἀρ. πλ. πολυποδῖται, πολύποδες ὀρυκτοί.
Polypode, ἀρ. πολυπόδιον, φυτόν.
Polypogon, ἀρ. πολυπώγων, γένος φυτῶν.
Polypore, ἀρ. πολύπορον, γένος φυτῶν.
Polyprême, ἀρ. πολύπρεμνον, φυτόν.
Polyprion, ἀρ. πολυπρίων, μέγας ἰχθύς.
Polyptère, ἀρ. πολύπτερος, γένος ἰχθύων § ἀρ. πολύπτερον, φυτόν.
Polysac, ἀρ. πισόλιθον, γένος μύκητος.
Polysarcie, Ϡ. πολυσαρκία.
Polyscope, ἐπ. πολύσκοπος, ἐπὶ ὑέλων πολλαπλασιαζουσῶν τὰ ἀντικείμενα.
Polyséque, ἀρ. πολύσηκος, εἶδος καρποῦ.
Polyspaste, ἀρ. πολύσπαστον, μηχανή.
Polyspermatique, ἐπ. πολύσπερμος, ἐπὶ φυτῶν.
Polysperme, ἀρ. πολύσπερμον.
Polysticon, ἀρ. πολύστιχον, γένος φυτῶν.
Polystigma, ἀρ. πολύστιγμα, γένος φυτῶν.
Polystome, ἀρ. πολύστομον, εἶδος σκωλήκων ἐντοσθίων § πολύστομον, γένος ἕτερον σκωλήκων.
Polystyle, ἐπ. πολύστυλος.
Polysyllabe, ἐπ. πολυσύλλαβος.
Polysyllabique, ἐπ. πολυσύλλαβος, ἐπὶ ἠχοῦς.
Polysynodie, Ϡ. πολυσυνοδία, ἡ πληθὺς τῶν συνόδων καὶ συμβουλίων.
Polytechnique, ἐπ. ἐν χρ. école — πολυτεχνικὸν σχολεῖον.
Polythalame, Ϡ. πολυθάλαμος, ὄστρακον.
Polythéisme, ἀρ. πολυθεΐα.
Polythéiste, ἀρ. πολυθειστής.
Polythme, ἀρ. πολύθμιον, γένος ἐντόμων.
Polythrix, ἀρ. πολύθριξ, εἶδος ἀκάτου.
Polytric, Politric, ἢ Capillaire rouge, Ϡ. ἀδίαντον, πολύτριχον.
Polytriche, ἀρ. πολυτρίχιον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Polytrophie, Ϡ. πολυτροφία.
Polytypage, ἀρ. πολυτύπωσις. ἴδ. κατωτ.
Polytyper, ἐν. πολυτυπῶ, ἀπομάττω (σηκόνω) διὰ γερμανικοῦ τινος λίθου τὴν γλυφὴν προκοσμήματός τινος (vignette) διὰ νὰ κατασκευάσω μήτραν ἥτις νὰ πολλαπλασιάσῃ τὴν αὐτὴν γλυφήν. § Polytypé, ée, μετ. édition —ée πολύτυπος ἔκδοσις.
Polyxene, Ϡ. πολυξένη, γένος ὀστράκων.
Pomacanthe, ἀρ. *μηλάκανθος, γένος ἰχθύων Ϣωρακικῶν.
Pomacentre, ἀρ. μηλόκεντρος, γένος ἰχθύων.
Pomacie, Ϡ. ἕλιξ ὁ χερσαῖος (escargot)
Pomadasys, ἀρ. *μηλόδασυς, γένος ἰχθύων
Pomadère, Ϡ. *πωμάδηρον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Pomare, Ϡ. *πωμάριον, Ϣάμος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Pomatique, ἀρ. ἕλιξ ὁ ἀμπελίτης.
Pomatome, Ϡ. *μηλοτόμος, γένος ἰχθύων.
Pombalie, Ϡ. *πομβάλιον, γένος φυτῶν.
Pometie, Ϡ. *πομήτιον, γένος φυτῶν.
Pommade, Ϡ. πτχύμυρον, μειδέσιον, χρίσμα, ἰταλοδαρ. πομάδα § περιστροφὴ τὴν ὁποίαν κάμνει τις ἐπὶ τοῦ ἵππου, στηριζόμενος μὲ τὸ ἓν χέρι ἐπὶ τοῦ (Pommeau) τοῦ ἐφιππίου.
Pommader, ἐν. χρίω μὲ παχύμυρον, ἀλείφω μὲ κτλ. (πομάδαν).
Pomme, Ϡ. μῆλον. — sauvage ἀγριόμηλον. compote de —s μηλόπαστον. — de discorde τὸ μῆλον τῆς ἔριδος donner la —à une dame δίδω εἰς τινα τὰ πρωτεῖα τοῦ κάλλους. on abattrait cette place à coups de—s cuites αὐτὸ τὸ φρούριον πίπτει μὲ τὸ πτύσιμον, (τόσον ἀδύνατον εἶναι). la — d'adam γαργαρεών, Ϣυρεός, κ. καυδί (τοῦ λαιμοῦ). — de pin στρόβιλος, πιτυοστρόβιλος, κ. κουκουνάρα. —de terre γαιώμηλον, βαρβαρστ. πατάτα. — d'églantier, de chêne στρόβιλος, μῆλον κυνορρόδου ἢ δρυός, ἐκρύσεις τινὲς σφαιροειδεῖς ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν δένδρων αὐτῶν γινόμεναι. § βοτ. μῆλον, ἐν γένει πᾶς σαρκώδης καρπὸς εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι θάλαμοι ὑμενώδεις περιέχοντες πυρῆνας, οἷον τὸ κυδώνιον, τὸ ἄπιον κτλ. § κεφαλίς, κ. κεφάλι (τῶν κράμβης, Ϣρίδακος κτλ.). § σφαῖρωμα, βαρβαροτ. τοπουζί, πᾶν σφαιροειδὲς σῶμα εἰς σχῆμα μήλου ἐκ μετάλλου, χρησιμεῦον εἰς κάτοπτρον σκευῶν ἢ μερῶν τῆς οἰκίας.)
Pommé, ἀρ. μηλίτης (οἶνος).

Pommeau, ἀρ. ἡ κώπη (τοῦ ξίφους) εἶδος μικροῦ σφαιρώματος περὶ τὴν ἄκραν τῆς λαβίδος. § λαβὴ (εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ ἐφιππίου).

Pommeler (se), αὐτ. συνίσταται, κ. σουφρώνει, κατσουφιάζει, ἐπὶ μικρῶν τινων νεφῶν ὁμοίων μὲ σφαίρας συνισταμένων εἰς τὸν οὐρανόν. § se — γίνομαι στικτὸς (ἐπὶ ἵππων).

Pommelé, ée, μετ. temps — é καιρὸς συνεστηκώς, κ. κατζουριασμένος. un cheval — é ἵππος στικτός, ἢ λευκόστικτος.

Pommelière, Σ. φθίσις τοῦ ἵππου.

Pommelle, Σ. τρυπητήρι, πλὴξ ἐκ μολύβδου διάτρητος, τιθεμένη εἰς τὸ στόμα σωλῆνός τινος, διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὰς ἀκαθαρσίας. § γνάφος, ἐργαλεῖον δι' οὗ σκαλώνεται ἡ ὕριξ εἰς τὰ ἐξ ἐρίου κατεσκευασμένα ἔργα, οἷον πίλους τῆς κεφαλῆς, καλτσους κτλ. § στροβεύς, ἡ στιγεὺς ἐργαλεῖον τῶν βυρσοδεψῶν δι' οὗ κάμνουσι τὰ δέρματα κοκκωτὰ (à grain). § σφυνάριον (τιθέμενον ἐν ἑνάτερα τῆς σιδηρᾶς σφυνὸς τῶν λατόμων).

Pommer, οὐδ. λαμβάνω πῆξιν, κ. δένω (ἐπὶ κράμβης, πράσων κτλ. τὰ ὁποῖα κάμνουν κεφαλίδας).

Pommé, ée, μετ. chou — κράμβη κεφαλωτή. un fou — τρελλὸς ἕως τὴν κορυφήν. c'est une sottise — ée ἀνοησία τελεία, ἐντελής.

Pommeraie, Σ. μηλών, τόπος φυτευμένος ἀπὸ μηλέας.

Pommereulle, Σ. μηλίσκη, φυτὸν σταχυοειδὲς τῶν Ἰνδιῶν.

Pommeter, οὐδ. ἴδ. Foule.

Pommette, Σ. σφαίρωμα μικρὸν, βαρβαρ. τοπουζάκι. ἴδ. Pomme. § μῆλον, (τὸ ἐξέχον μέρος τῶν παρειῶν πρὸς τοὺς ὀφθαλμούς). § σφαιρίδιον, στρογγυλώματά τινα ἐκ μίτου, γινόμενα διὰ τῆς βελόνης περὶ τὰ περιχειρίδια, καὶ ἄλλα λινᾶ ἐνδύματα. § — s πλακίδια (κεῖλα καὶ στρογγύλα ἐκ σιδήρου ἢ ἄλλου μετάλλου, μὲ τὰ ὁποῖα ὀπλίζονται οἱ κοντοὶ τῶν ἐπιστολίων (les crosses des pistolets).

Pommette, Σ. ὁ καρπὸς τῆς ἀμαμηλίδος, (azerolier).

Pommier, ἀρ. μηλέα, κ. μηλιά. § σκεῦος πήλινον ἢ μετάλλινον χρήσιμον εἰς τὴν ἕψησιν τῶν μήλων.

Pomone, Σ. θεὰ τῶν καρπῶν παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

Pompe, Σ. πομπὴ, παράταξις. — funèbre ἡ κηδεία, ἐπικήδειος πομπὴ μεταφ. la — du style, des expressions, d'un discours ὁ κόμπος, τὸ πομπῶδες ἢ τὸ πομπικὸν τοῦ ὕφους, τῶν ἐκφράσεων, τοῦ λόγου, ἡ μεγαλογλωσσία. § — s αἱ ἀνθρώπιναι ματαιότητες. § ἀντλία, αἴρων, βαρβαρ. τουλοῦμπα. canif à — μαχαιρίδιον κλαστὸν, τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται ὁλόκληρον εἰς τὴν λαβίδα.

Pompeïon, ἀρ. πομπεῖον, κτίριον εἰς τὰς Ἀθήνας.

Pomper, ἐν. ἀντλῶ, διὰ τῆς ἀντλίας, ἀδειάζω. § ἕλκω, σύρω τὴν ἀντλίαν.

Pompeusement, ἐπιρ. πομπικῶς, ἐν παρατάξει. μεταφ. s'exprimer — ἐκφράζομαι πομπωδῶς, μεγαληγόρως.

Pompeux, euse, ἐπ. πομπικὸς, πομπώδης, μεγαλοπρεπὴς, πολυτελής. μεταφ. style — ὕφος στομφαστικὸν, ὀγκηρὸν, πομπῶδες.

Pompholix, ἀρ. πομφόλυξ, τὸ ὀξὶ διον τοῦ ψευδαργύρου (zinc) μετεωριζόμενον λέγεται καὶ laine philosophique, fleurs de zinc.

Pompier, ἀρ. ἀντλιοπιος, σιφωνοπτὸς. § — ἢ le corps des — s σιφωνισταὶ, βαρβαρ. τουλουμπατζῆς.

Pompile, ἀρ. σιφώνιον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων. § σίφων, εἶδος ἰχθύος

Pompiliens, ἀρ. πτ. σιφωνοειδῆ, γυμνὰ ἐντόμων γαστερύχων.

Pompon, ἀρ. ἄθυρμα, κῆρος, βαρβαρ. πεχλεμπίδι, εὐτελῆ καὶ παιδαριώδη κοσμήματα τῶν γυναικῶν, οἷον ψευδεῖς λίθοι κτλ. μεταφ. il y a trop de — s dans son style εἶναι πολὺς καλλωπισμὸς εἰς τὸ ὕφος του, τὸ ὕφος του εἶναι πολλὰ κεκαλλωπισμένον. — s de diamans ἀδαμαντοκόλλητος κόσμος τῆς κεφαλῆς. § Σύλανος, ἀπὸ μαλλὶ τὸν ὁποῖον φέρουσιν οἱ στρατιῶται εἰς τὰ σκιαδιά των.

Pomponner, ἐν. στολίζω, καλλωπίζω. μεταφ. — son style καλλωπίζω τὸν λόγον.

Ponant, ἀρ. ἡ δύσις, ἡ αἱ δυτικαὶ θάλασσαι (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μεσογείου).

Ponce, Σ. ἐπίπαστον, θέμα περιέχον ἄνθρακα κοπανισμένον ἢ γύψον χρήσιμον εἰς τὰς ζωγραφίας, ἴδ. Poncer. § μίγμα τι χρήσιμον εἰς τὸ νὰ σφραγίζῃ τὰ ὑράτματα περὶ τὰς ἄκρας § —, ἡ Pierre — κισσῆρις, κ. μαλακόπετρα ἢ βαμβακόπετρα.

Ponceau, ἀρ. γεφυρίσκος, κ. γεφυράκι, ἐκ μιᾶς ἀψίδος. § ῥοιὰς, κ. ἀγριοπαπαροῦνα, ταὐτὸν τῷ Coquelicot. § ὕστιγνον, κοκκινοβαφὲς χρῶμα ὡς τὸ τῆς παπαρούνας.

Ponceletie, ἀρ. κισσηρόξυστον, θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας

Poncer, ἐν. κισσηρίζω, λιστρῶ, σιλβῶ, κ. λουστράρω διὰ τῆς κισσήρεως. — un chapeau κισσηρίζω τὸν πίλον, διὰ νὰ ἀφαιρέσω τὰς μακρὰς τρίχας καὶ νὰ τὸν κάμω ὀλιγώτερον ὑφασύν. — un cuir ἀφαιρῶ τὰ ἐλάχιστα μέση σαρκὸς τὰ ὁποῖα μένουσιν ἐπὶ τῶν δερμάτων διὰ τῆς κισσήρεως. — de l'argenterie ἐντρίβω τὰ ἀργυρώματα, κ. τρίβω τὰ ἀσημικά. — une toile ἐπισημαίνω τὰ ὑράτματα. § στικτογραφῶ, κισσηρογραφῶ, εἶδος ζωγραφίας ἢ μᾶλλον ἀντιγραφῆς γινομένης διὰ κεντήσεως τῶν περιγραμμάτων (contour) καὶ διέρσεως κόνεώς τινος διὰ τῶν ὀπῶν, ἥτις σημειοῖ ὅλα τὰ μέρη τῆς ζωγραφίας εἰς τὸν ὑποκείμενον χάρτην.

Poncette, Σ. σακύλλιον, μικρὸς κόμβος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθεται ἡ πρὸς κισσηρογραφίαν κόνις.

Ponché, ἴδ. Punch.

Ponciro, ἀρ. βυκίτρον, μεγάλον κίτρον, ἐξ οὗ κατασκευάζουσι τὰ σακχαρόκιτρα (κ λίτσαις).

Poncis, ἀρ. στικτογραφία, κισσηρογραφία, ἴδ. Ponce

Ponction, Σ. παρακέντησις, χειρουργικὴ ἐργασία δι' ἧς ἐξάγονται διὰ κεντήσεως τὰ ὑγρὰ τῶν ὑδρωπικῶν.

Ponctualité, Σ. ἀκριβεία c'est un homme d'une grande — ἄνθρωπος ὑπεράκριβής.

Ponctuateur, ἀρ. ὀλίγον ἐν χρ. στιγεὺς, ὁ ποιῶν στίγματα.

Ponctuation, Σ. στιξις, ἡ τέχνη τοῦ στίζειν τὰ γραφόμενα

Ponctué, ἀρ. στιγματίας, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν λαύρων

Ponctuel, elle, ἐπ. ἀκριβὴς, ὑπεράκριβής

Ponctuellement, ἐπιρ. ἀκριβῶς, ὑπεράκριβῶς.

Ponctuer, ἐν. στίζω, κ. βάλλω στικίδες § στίζω (ἐπὶ μουσικῆς), σημειῶ τας πτύσεις κτλ.

Ponctué, ée, μετ. § βοτ. στικτὸς, ἐπὶ φύλλων ἢ ἄλλων μορίων τοῦ φυτοῦ ἐχόντων στίγματα ἢ τρύπας.

Pondag, ἀρ. ἡ κλῖσις τῶν στρωμάτων τῶν γαιανθράκων.

Pondage, ἀρ. δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τόνου (τῶν πλοίων).

Pondération, Σ. (ἐπὶ ζωγραφικῆς) ἰσοσταθμία, ἡ ἰσορροπία τῶν σωμάτων καὶ ἡ διάταξις ὅλων τῶν μερῶν ἑνὸς πίνακος ἢ εἰκόνος εἰς τρόπον ὥστε νὰ φυλάττωνται αἱ ἀναλογίαι τῆς κινήσεως.

Pondeuse, Σ. ὠστόκος, ὄρνις ἥτις γεννᾷ αὐγά. οἰκ. cette femme est — ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι εὔτεκνος, κ. πολυπαιδοῦσα.

Pondre, οὐδ. ὠστοκῶ, γεννῶ (ἐπὶ πτηνῶν, χελώνης, ὄφεως). οἰκ. cet homme — d sur ses œufs ὁ ἄνθρωπος κάθεται εἰς τὰ αὐγά του, ἐπαναπαύεται.

Ponère, ἀρ. πόνηρος, γένος ἐντόμων.

Pongé, ée, μετ. ἐν χρ. cuir — δέρμα διάβροχον, κ. μουσκεμένον.

Pongitif, ive, ἐπ. ἐν χρ douleur — ive νυγμὸς, κ. σουγλιά.

Pongo, ἀρ. πίθηκος εἶδος.

Ponne, ἀρ. νόμισμα τῆς Βεγγάλης, τοῦ Μογόλ, κτλ.

Ponsis, ἀρ. σακύλλιον, (πλῆρες ἀπὸ

ἄνθρακα ἐπτισμένον καὶ χρήσιμον εἰς τὴν στικτογραφικήν).

Pont, ἀρ. γέφυρα, κ. γεφύριον. —s de bateaux ζεῦγμα, γέφυρα ἀπὸ πλοῖα. — volant γεφυρα κινητή. — tournant γέφυρα περίστροφος, τὴν ὁποίαν στρέφει τις εἰς τὸ ἓν χείλος τοῦ ποταμοῦ. — levis περιαιρετὴ γέφυρα, κ. σηκωτή. — dormant ἀκίνητος γέφυρα ἡ ἑδραία. § τὸ κατάστρωμα, βαρβαροτ. ἡ κουβέρτα. premier — ἡ franc-tillac ὁ ἄντλος. — volant, ναυτ. κατάστρωμα ἢ ἔδαφος ἀνίσχυρον. — de cordes γέφυρα σχοινόπλεκτος (ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων). § — levis σπαραγμὸς, ἀνάκρουσις, τὸ δυσήνιον καὶ δυσπειθὲς τοῦ ἵππου ὑφουμένου ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ κινδυνεύοντος νὰ ῥίψῃ τὸν ἀναβάτην. μεταφ. il faut faire un — d'or à son ennemi δίδω δίδον εἰς τὸν ἐχθρόν μου (διὰ νὰ μὴ τὸν φέρω εἰς ἀπόγνωσιν). — aux ânes τοῦτο τὸ ξεύρει καὶ ἡ γάτα. laisser passer l'eau sous les —s δὲν φροντίζω διὰ τίποτε. il passera bien de l'eau sous les —s entre ci et là πολὺ ψωμὶ θὰ φάγω ἕως οὗ γίνῃ τοῦτο. la foire n'est pas sur le — δὲν μᾶς κυνηγᾷ κανείς. faire un — κάμνω νὰ κόψῃ τὰ χαρτιὰ ὅπου θέλω. faire un — ζωγραφίζω αὐτοσχεδίως. § —s et chaussées αἱ δημόσιοι ὁδοί. école des — et chaussées σχολεῖον τῆς γεφυροποιΐας.

Pontal, ἀρ. τὸ κοίλωμα (τοῦ πλοίου).

Pont de varole, ἀρ. ἡ βαρολικὴ γέφυρα, ἡ δακτυλιοειδὴς ἐξοχὴ τοῦ ἐπιμήκους μυελοῦ.

Ponte, Θ. ὠοτοκία. § τὰ ὠὰ τὰ ὁποῖα γεννᾷ εἰς ὡρισμένον τινὰ χρόνον τὸ πτηνόν. § ἀρ. ὁ ἄσσος τοῦ κυπέλλου (κούπας) εἰς τὴν παιδιὰν τῆς Ὀμβρας, ἢ ὁ ἄσσος τοῦ σπαθίου. § χρηματοδότης, ὁ βάλλων χρήματα ἐπὶ ἑνὸς χαρτίου εἰς τὴν παιδιὰν τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων. § Θ. στέγη ἢ στήριγμα τῆς μεταλλίνης φλεβός, τὸ πρῶτον λέγεται toit de la mine. τὸ δεύτερον le sol ἢ plancher de la mine.

Ponté, ée, μετ. κατάφρακτος, ἐπὶ πλοίων ἐχόντων κατάστρωμα.

Ponteau, ἀρ. στρογγύλον ξύλον, ἔχον διαφόρους ἐντομὰς καὶ χρησιμεῦον εἰς στήριζιν καὶ στερέωσιν τοῦ ἱστοῦ.

Pontedère, Θ. *ποντεδήριον, γένος φυτῶν.

Pontedérées, Θ. πλ. *ποντεδηριοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Ponteler, ἐν. στήνω τὰ στρογγύλα ξύλα διὰ νὰ στήσω τὸν ἱστὸν τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων.

Ponter, οὐδ. χρηματοδοτῶ, ἴδ. Ponte, ἀρ.

Pontes ἢ Épontes, Θ. πλ. τὰ ἄκρα τῶν μεταλλίνων φλεβῶν, ἴδ. Salbande.

Pontet, ἀρ. μέρος καλύπτον τὴν σανδάλην (détente) τοῦ τυφεκίου.

Ponthièvе, Θ. *ποντιεβινὸν, γένος φυτῶν.

Pontiane, Θ. ποντιανὴ, ὁ ταβάκος.

Pontife, ἀρ. ἀρχιερεύς. Aaron fut le premier — ὁ Ἀαρὼν ἦτον ὁ πρῶτος ἀρχιερεύς. souverain — ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς, παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις le souverain — ὁ πατριάρχης, ὁ πάπας.

Pontifical, le, ἐπ. ἀρχιερατικός. habits —aux τὰ ἅμφια, τὰ ἀρχιερατικά. la dignité —le ἡ ἀρχιερωσύνη. § ἀρ. τὸ ἀρχιερατικὸν, βιβλίον τῶν τελετῶν τας ὁποίας κάμνουσιν οἱ ἀρχιερεῖς.

Pontificalement, ἐπίρ. μὲ τὰ ἅμφια, μὲ τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν.

Pontificat, ἀρ. ἀρχιερωσύνη. § ἡ πατριαρχία, τὸ ἀξίωμα τοῦ πάπα § ἡ πατριαρχία, ἡ διάρκεια καθ' ἣν ἐπατριάρχευσεν ὁ πάπας.

Pontil, ἀρ. ῥάβδος (σιδηρᾶ, ἔχουσα περὶ τὸ ἄκρον σφαίρωμά τι εἰς σχῆμα τῶν ὑελίνων σφαιρωμάτων (bouton de verre). § *ἀπαφριστὴρ (τῆς ὑελίνης ὕλης).

Pontiller, ἐν. ὁμαλίζω (τὴν ὕελον τοῦ κατόπτρου, εἰς το μέρος ὅπου τὴν ἔκοψαν).

Pont neuf, ἀρ. δημῶδες ἆσμα.

Pontobdelle, Θ. *ποντοβδέλλα, εἶδος σκώληκος παρεμφεροῦς τῇ βδέλλῃ

Ponton, ἀρ. ζεῦγμα πλωτὸν, εἶδος γεφύρας συγκειμένης ἐκ δύο πλοίων συνδεδεμένων καὶ κεκαλυμμένων ἀπὸ σανίδας ἐπὶ τῶν ὁποίων διαβιβάζονται στρατεύματα, ἐφόδια, τηλεβόλα, κτλ. διὰ μέσου ποταμῶν. § χαλκόπλοιον (διὰ μεταφορὰν πραγμάτων καὶ στρατευμάτων). βαρβαροτ. μαγοῦνα, (πλοῖον πλατὺ καὶ χαμηλὸν, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ στηρίζῃ τὰ πλοῖα ὅταν καλαφατίζωνται)

Pontonage, ἀρ. διαγώγιον, δικαίωμα ἐπὶ ποταμῶν καὶ γεφυρῶν.

Pontonier, ἀρ. εἰσπράκτωρ τῶν διαγωγίων.

Pontophile, ἀρ. ποντοφίλης, γένος ὀστρακοδέρμων.

Pontuseau, ἀρ. σιδηρόῤῥαβδος, διερχομένη τοὺς τύπους τῆς χαρτοποιΐας καὶ ἀφινουσα γραμμάς τινας ἐπὶ τῶν χαρτιῶν.

Ponty, ἀρ. λιπὰς, τὸ μένον εἰς τὰ χυτὰ ὑέλινα ἄγγεῖα διὰ νὰ σχηματίσῃ ὁ τεχνίτης τὸ στόμα τοῦ ἀγγείου.

Pope, ἀρ. πάππας, ἱερεὺς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. § πάππας, ὁ παππᾶς.

Popé, ἀρ. *πόπιον, εἶδος φυτεῦ.

Poplité, ée, ἐπ. ἐκ τοῦ λατ. poples, ἰγνυώδης, ὁ περὶ τὴν ἰγνύν.

Populace, Θ. ὄχλος, ὁ κοινὸς λαὸς, ὁ δημώδης λαός.

Populage, ἀρ. *καλθὴ, γένος φυτῶν.

Populaire, ἐπ. δημώδης. une éloquence — δημώδης εὐγλωττία gouvernement — δημοκρατία. § ἐκμοχαριστικὸς, δημοτικός. opinion — δημοχαρὴς γνώμη, κοινὴ γνώμη. maladies —s νόσοι ἐπιδημικαί. cette vérité est devenue — εἶναι κοινὴ ἀλήθεια.

Populairement, ἐπίρ. δημοτικῶς parler — λέγω δημοχαριστικῶς, πρὸς χάριν τοῦ δήμου.

Popularisme, ἀρ. δημοκοπία.

Popularité, Θ. τὸ δημῶδες, τὸ δημοτικόν. affecter la — ἐπιτηδεύομαι, φαίνομαι δημοτικός. § ἡ εὔνοια τοῦ λαοῦ, ἡ δημοτικότης.

Population, Θ. τὸ πλῆθος. § οἱ κάτοικοι (τόπου ἢ πόλεώς τινος). § πλεθυσμὸς, ἐπιγονὴ, πολλαπλασιασμός.

Populéum, ἀρ. ἐν χρ. orgueil — ἀλοιφὴ αἰγείρινος.

Populeux, euse, ἐπ. πολυάνθρωπος.

Populo, ἀρ. μικρὸν καὶ παχὺ παιδίον.

Populonia, Θ. θεὰ ἀγροτικὴ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις

Poque, ἀρ. *πόχη, εἶδος παγνιοχάρτων.

Poquer, οὐδ. εὐθυβολῶ (τὴν σφαῖραν μου). § je —e de tout χρηματοδοτῶ, βάλλω ὅλα μου τὰ χρήματα.

Poracé, ée, ἐπ. πρασοειδὴς, πράσινος, ἐπὶ χολῆς, κτλ.

Porane, Θ. *ποράνη, φυτὸν ἰνδικὸν.

Poranthère, Θ. πορανθήρης, γένος φυτῶν.

Poraquèbe, ἀρ. μέγα δίνδρον τῆς Γουϊάνης.

Porc, ἀρ. (τὸ c ἐν προφέρεται) χοῖρος, κ. γουροῦνι. petit — χοιρίδιον. — entier κάπρος. de — χοίρειος, κ. χοιρινός. garder les —s χοιροβοσκῶ. soie de — ὕθρις, (ὑστριξ, ἡ ὕστριχ), κ. γουρουνότριχα. — frais χοίρειον κρέας. παρ. c'est un vrai porc τρώγει ὡς ὁ χοῖρος. § — ἡ cochon σωρὸς σιδήρου, (ἔχουσα εἰσέτι μεταλλινά τινα μόρια). § κεντρίνης, ἰχθύς τις.

Porc-épic, ἀρ. ὕστριξ, ὑστριχὶς, ζῶον ὅμοιον μὲ χοῖρον ἐξαιρετίζον ἀκάνθας ὅταν καταδιώκηται.

Porcelaine. Θ. σινικὸν (πινάκιον, ἀγγεῖον), * ἀργιλόπλαστον, βασιλικὸν τσινί. — de Hollande σινικὰ τῆς Ὁλλανδίας. § σινικὸν (σκεῦος). il a beaucoup de —s ἔχει πολλὰ σινικὰ σκεύη, κ. τζινιά. cheval — ἵππος γλαυκόχρους, ἔχων φαιὸν ἔδαφος καὶ τρίχας γλαυκοειδεῖς καὶ ἀργυροειδόχρους. § χοιρίνη, κ. μαπούζα, κογχύλη. § φλύκταινα.

Porcelanites, Θ. πλ. ὀρυκταὶ χοιρίναι.

Porcelet, ἴδ. cloporte. § — ἶδος εἴδος βωλίτου (bolet) τῆς Ἰταλίας.

§ — de S. * Antoine, ταὐτὸν τῷ cloporte.
Porcelie, ἀρ. * πορκύλιον, δένδρον τῆς Περουβιανῆς.
Porcellane, Ϛ. πορφύρα, γένος ὀστράκων.
Porcellion, ἀρ. ὀνίσκος ὁ Θαλάσσιος.
Porchaison, Ϛ. ἡ ὥρα τοῦ ἔτους καθ' ἣν εἶναι παχεῖς οἱ χοῖροι.
Porchaiton, ἀρ. σῦς ὁ σιτευτός.
Porche, ἀρ. πρόναος. — fermé νάρθηξ (τῆς ἐκκλησίας).
Porcher, ἀρ. συφορβός, χοιροβοσκός, κ. γουρουνᾶς.
Porc-marin, ἀρ. θελρίν.
Porc sanglier, ἀρ. ὁ κάπρος.
Pore, ἀρ. πόρος. les —s d'un corps οἱ πόροι τῶν σωμάτων.
Porée, Ϛ. ἴδ. Poireau.
Poreux, euse, ἐπ. πορώδης.
Porie, Ϛ. πόριον, γένος μυκήτων.
Porine, Ϛ. πόριον, γένος φυτῶν.
Porisme, ἀρ. πόρισμα, λῆμμα.
Poristique, ἐπ, πορισтικὴ, ἡ διὰ πορισμάτων ἀπόδειξις.
Porite, ἀρ. πωρίτης, γένος λιθοξύλων.
Porlière, ἀρ. θένδρον τῆς Περουβιανῆς.
Pornographie, Ϛ. πορνογραφία.
Porocèle, Ϛ. πωροκήλη, εἶδος κήλης.
Porocéphale, ἀρ. πορокέφαλος, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων.
Porococa, Prororaca, ἀρ. πλημμύρα μετὰ κρότου (εἰς τὴν Δ'μερικὴν μεταξὺ τοῦ Μακαπᾶ καὶ τοῦ βορείου ἀκρωτηρίου).
Porodrague, ἀρ. γένος ὀστράκων.
Porophyllum, ἀρ. πωροφύλλον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Poroptérides, Ϛ πλ. * ποροπτερίδες, σύστημα φυτῶν.
Porosité, Ϛ. τὸ πορῶδες.
Porotique, ἐπ. πωρωτικὸς, ἐπὶ ἰατρικῶν σκληρυντικῶν.
Porphyre, ἀρ πόρφυρος, οὐσία μεταλλώδης. § πορφύρα, ὄστρακον Θαλάσσιον.
Porphyrion, ἀρ ἡ Poule sultane, Ϛ πορφυρίων, γένος πτηνῶν.
Porphyrisation, Ϛ. λείωσις, μεταβολὴ εἰς κόνιν λεπτὴν διὰ τρίψεως ἐπὶ τοῦ μαρμάρου.
Porphyriser, ἐν. λειῶ. ἴδ. ἀνωτ.
Porphyrite, Ϛ. πορφυρίτης, εἶδος λίθου.
Porphyroïde, ἐπ. πορφυροειδής.
Porpite, Ϛ. πόρπη, γένος σκωλήκων ἀκτινωτῶν.
Porques, Ϛ. πλ. συνοχεῖς, ξύλα συνδέοντα τὰ ξύλα ἄτινα συνιστῶσι τὸ ἔδαφος τοῦ πλοίου.
Porra, ἀρ. εἶδος βρύου (varec) τῆς Ἱσπανίας.
Porracé, ée, ἐπ. πρασοειδής.
Porreau, ἴδ. poireau.
Porrection, Ϛ. ἐγχειρισμὸς, παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἡ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ χειροτονουμένου παράδοσις τῶν ἀντικειμένων ἢ συμβόλων τῆς ἱεραρχίας. ἀντίκειται τῇ χειροθεσίᾳ.
Porrigineux, euse, ἐπ κνυώδης, ἐπὶ τῆς κοινῶς λεγομένης κασίδας.
Porrigo, ἀρ. κνύος, ἡ γράσος τῆς κεφαλῆς, εἶδος κασίδας.
Port, ἀρ. σύγκλεισις ἢ κλεισοῦρα (τῶν Πυρηναίων ὀρέων).
Port, ἀρ. λιμήν. petit — λιμενίσκος. bon — εὔορμος λιμήν. être au — ὁρμῶ, ναυλοχῶ, (εἶμαι εἰς τὸν λιμένα) entrer dans le — ἐλλιμενίζομαι. faire entrer dans le — ὁρμίζω. entrer dans le — προσορμίζομαι. παρ. on a fait naufrage au — ἀποτυγχάνω εἰς τὴν ἀκμὴν τῶν πραγμάτων. — sur les rivières ναύλοχος (εἰς τοὺς ποταμούς). — franc ἐλεύθερος λιμήν. un vaisseau est arrivé à bon — τὸ πλοῖον κατευοδώθη les marchandises arrivent à bon — αἱ πραγματεῖαι ἔρθασαν σῶαι, ἀσφαλεῖς un homme est arrivé à bon — ἄνθρωπος ἔρθασεν ὑγιὴς εἴς τι μέρος. prendre —, surgir au — ἐλλιμενίζομαι, καταίρω, κ. πιάνω. conduire une entreprise à bon — εὐοδῶ ὑπόθεσιν τινα, τὴν διεξάγω καλῶς conduisez votre grossesse à bon — φέρε τὴν γένναν σου εἰς καλὸν τέλος. — de charge, ἡ — de décharge ἐπιβάθρα, καὶ ἀποβάθρα. μεταφ. ἄσυλον, ἀνάπαυσις. il est dans le — ἀνεπαύθη, ἀπέθανεν. — de salut καταφύγιον, καταφυγή.
Port, ἀρ. χωρητικότης. un bâtiment du — de cent tonneaux πλοῖον χωρητικὸν ἑκατὸν τόνων § κόμιστρον, ναῦλος, ὅ,τι πληρόνει τις διὰ τὴν μετακόμισιν εἴτε δι' ὕδατος, εἴτε διὰ γῆς. § τὸ ταχυδρομικὸν (δικαίωμα). § κόμιστρα, κ. κουβαλιστικά. — d'armes ὁπλοφορία, ἄδεια ὁπλοφορίας. § τὰ μένοντα εἰς τὸ χέρι χαρτία, (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων). § σχῆμα, στάσις, κ. στάσιμον. elle a le — d'une reine ἔχει ἦθος βασιλίσσης. § βοτ. le — d'une plante ἡ φορὰ τοῦ φυτοῦ, το σχῆμα. § — de voix ἀνάβασις τῆς φωνῆς, ἀντίκειται τῷ Coulé.
Portable, ἐπ. φορητός.
Portage, ἀρ. κομιδὴ, κ. κουβάλισμα cet officier a droit de — pour tant de quintaux ὁ ἀξιωματικὸς ἔχει τόσον δικαίωμα κομιδῆς, ἤτοι νὰ φέρῃ τόσου βάρους πραγματείας δίεκυτόν. § δίοικος. faire — μετακομίζω διὰ ξηρᾶς τὸ πλοιάριον διὰ νὰ τὸ φέρω εἰς ἄλλην Θάλασσαν, ποταμὸν, κτλ. ὡς ἐγίνετο τὸ πάλαι εἰς τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, καὶ τώρα εἰς τινας ποταμοὺς, οἷον τὸν τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου.
Portail, ἀρ. πυλὼν, ἡ μεγάλη πόρτα τῆς ἐκκλησίας. § οἱ πυλῶνες, τὰ προπύλαια, ὅλον τὸ μέτωπον τῆς ἐκκλησίας.
Portant, te, ἐπ. ἐν χρ. à bout — ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἐπὶ βολῆς ἐπιστολίου ἢ πυροβόλου γινομένης ἐκ τοῦ πλησίον. μεταφ. dire des injures à bout — λέγω ὕβρεις κατὰ πρόσωπον. § οὖς. —, ἡ porte-poids ἄρτημα, σιδήριον τιθέμενον εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ καταρτισμοῦ (armure) τοῦ μαγγάνου, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνακρεμᾶται τὸ βάρος τὸ ὁποῖον ὁ μαγγάνης πρόκειται νὰ σηκώνῃ.
Portatif, ive, ἐπ. εὐάγωγος, εὔογκος, εὐμετακόμιστος. une cabane —ive κομιστὴ καλύβη. § εὐσταλὴς, εὔζωνος, (ἐπὶ ἀνθρώπου).
Porte, Ϛ θύρα, κ. πόρτα. mettre une — θυρόω(ῶ). frapper à la — θυροκοπῶ. — verte παραπέτασμα, βαρβαρ. μπερδὲς τῆς πόρτας. § πύλη. garnir de —s πυλῶ. refuser la — à un homme δὲν δέχομαι τινὰ, δὲν τὸν ἀρίνω νὰ εἰσέλθῃ πσθ. faire refuser la — à quelqu'un chez soi δὲν δέχομαί τινα donner la — à quelqu'un τὸν ἀφίνω νὰ προπορευθῇ. faire défendre sa — ἐμποδίζω τὴν εἴσοδον εἰς τὴν οἰκίαν μου. on est logé à la — de quelqu'un ἢ — à — εἶναι ἀγχίθυρος μὲ ἐμὲ, ἡ κατοικεῖ πλησίον μου. on a une maison à la — d'une ville κατοικεῖ πλησίον τῆς πύλης. mettre un valet à la — ἀποπέμπω, κ. ξεπορτῶ τὸν ὑπηρέτην. aller de — en — ἀπὸ θύρας εἰς θύραν. un homme heurte à toutes les —s Ϛ θυροκοπεῖ, κρούει ὅλας τὰς θύρας. un homme s'est morfondu à la — d'un ministre ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐθυραύλησεν εἰς τὸν ὑπουργόν. on a été, on s'est présenté à la — de quelqu'un ὑπῆγεν εἰς προσκύνησίν τινος. οἰκ. prendre la — διαφεύγω, ὑπεκφεύγω. prenez-moi la —et bien vite εὔσε με τὴν θύραν καὶ ογρήγορα. enfiler la — ρεύγω. mettre la — sous la — μετακομίζομαι κρυφίως. se faire écrire à la — de quelqu'un γράφω τὸ ὄνομά μου, (ἐπισκεπτόμενος καὶ μὴ εὑρίσκων τινά). trouver — close εὑρίσκω κεκλεισμένας τὰς θύρας, δὲν εὑρίσκω κανένα. toutes les —s lui sont ouvertes εἶναι παντοχοῦ δεκτός. il faut qu' une — soit ouverte ou fermée ἓν ἐκ τῶν δύω πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ. être aux —s de la mort εἶμαι εἰς τὰς θύρας τοῦ ᾅδου il a été aux —s de la mort ὑπῆγεν εἰς τὸν ᾅδην καὶ ἐπανῆλθεν. les —s de l'enfer αἱ πύλαι τοῦ ᾅδου, αἱ δυνάμεις τοῦ ᾅδου. c'est la — d'un tel pays εἶναι ἡ εἰ-

σοδος τῆς εἰσω χώρας, (ἐπὶ φρουρίου, στενοῦ, κτλ). — de derriure, μεταφ. διέξοδος, ὑπεκφυγή. — de secours θύρα κρυπτή écouter aux —s παρακούω τὸ οὖς, ὠτακουστῶ, κ. ἀφηκριβοῦμαι. cela vous apprendra à écouter aux —s τοῦτο θέλει σὲ διδάξει νὰ φρονίμως. il a écouté aux —s το ἤκουσε, τὸ ἐμάντευσε, ἢ ὡς ἂν τὸ ἤκουσε. (καὶ εἰρωνικῶς) il a écouté aux —s παρήκουσε, δὲν ἐννόησε καλῶς. —s busquées θύραι παραποτάμιοι (τῶν φραγμῶν καὶ προχωμάτων). μεταφ. l'impunité ouvre la — à toute sorte de crimes τὸ ἀτιμώρητον ἀνοιγει τὴν θύραν εἰς πᾶν εἶδος ἐγκλήματος. § ἐπίρ. à — ouvrante, à — fermante ὅταν ἤνοιξεν ἡ πύλη, ὅταν ἔκλεισεν ἡ πυλη (τοῦ φρουρίου). à — close κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, κρυφίως, μυστικῶς. § la — d'une agrafe το ἄνοιγμα τῆς πόρπης. § la — ottomane ἡ ὀθωμανικὴ πόστα.

Porte-aiguille, ἀρ. βελονοφόρος, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν διὰ τοῦ ὁποίου μηκύνονται αἱ βελοναι. § διλάθιον (τῶν τραπεζοποιῶν).

Porte-allume, ἀρ. πυροδοχεῖον, δοχεῖον μὲ ξύλα ἀναμμένα τιθέμενον εἰς το ἔμπροσθεν μερος τῶν κλιβάνων διὰ νὰ τοὺς φωτιζῃ

Porte-arquebuse, ἀρ. ὁπλοφόρος, ἀξιωματικὸς φέρων τὸ ὅπλον, ἰδιως το πυροβόλον τοῦ βασιλέως εἰς τὸ κυνήγιον.

Porte-assiette, ἀρ. ὀψοφόρος, δίσκος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τιθενται τὰ πινακια καὶ αἱ παροψίδες τῆς τραπέζης.

Porte-aune, ἀρ. πηχοδόκη, ξύλον φέρον τον πῆχυν, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται τις νὰ μετρᾷ καὶ μόνος.

Porte-baguette, ἀρ. κρῖκος (τοῦ πυροβόλου εις τὸν ὁποῖον ἐμβαίνει ἡ ῥάβδος).

Porte-balance, ἀρ. τρυτανοθήκη, σίδηρον κεκυρτωμενον εἰς το ὁποῖον ἀνακρεμᾶται ἡ τρυτάνη, κτλ. εἰς τὰ ἐργαστήρια.

Porte-balle, ἀρ. ῥωποπώλης, ἔμπορος περιφερομενος εἰς τὰς ὁδοὺς μὲ τὰς πραγματειας εἰς την ῥάχιν.

Porte-barres, ἀρ. πλ. κρῖκοι διερχομενοι διὰ τοῦ κρίκου τοῦ ῥυτῆρος (licou) ὑποστηρίζοντες τὰς ῥάβδους τῶν ἐξευγμένων ἵππων.

Porte-bec, ἀρ. ῥυγχοφόροι, σύστημα ἐντομων κολεοπτέρων.

Porte-bossoir, ἀρ. ὑπαντηρὶς, στήριγμα τεθειμένον ὑπὸ τὴν ἀντηρίδα (bossoir), τῆς ὁποίας το ἄκρον εἶναι εἰργασμένον εἰς σχῆμα κεφαλῆς Μαύρου.

Porte bougie, ἀρ. λαμπαδηφόρος, σοιλήνισκος διὰ τοῦ ὁποιου εἰσάγονται κηρία εἰς την οὐρήθραν.

Porte broche, Porte-tareau, Porte-tarière, ἀρ. * ἐργολαβὶς, λαβὶς εἰς τὴν ὁποίαν ἐντιθενται διάφορα ἐργαλεῖα.

Porte-carreau, ἀρ. πλινθοφόρον, τετράγωνον ξύλινον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθεται πλίνθος.

Porte-chape, ἀρ. μανδυοφόρος εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Porte-chapeau, ἀρ. παλίουρος, φυτὸν, κ παλιούρι.

Porte-choux, ἀρ. λαχαναγωγὸς, ἢ λαχανοφόρος, (ἵππος φέρων τὰ λάχανα τοῦ κηπουροῦ εἰς τὴν ἀγοράν).

Porte collet, ἀρ. ὑποτραχηλίτης, χαρτίον ἢ ὀστοῦν φαλαίνης φέρον τὸ περιλαίμιον (collet) ἢ τὸ ἀνάκαμμα (rabat).

Porte-couteau, ἀρ. τομεὺς, ἐργαλεῖον δι' οὗ κόπτεται τὸ σιδηρόστρωμα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀγκύτρων κλ.

Porte-crayon, ἀρ. χρωστηροδόκη, ἐργαλεῖον ὅπου ἐμβαίνει ὁ χρωστὴρ (crayon).

Porte-croix, ἀρ. ὁ σταυροφόρος, ὁ φέρων τὸν σταυρὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πάπα.

Porte-crosse, ἀρ. ῥαβδοῦχος, ὁ φέρων τὴν πατερίτσαν τοῦ ἐπισκόπου.

Porte dieu, ἀρ. ἱερεὺς φέρων τὴν ἁγίαν μετάδοσιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

Porte-écuelle, ἀρ. γένος ἰχθύων.

Porte-enseigne, ἀρ. σημαιοφόρος.

Porte-épée, ἀρ. ξιφηφόρος, δέρμα ἢ ὕφασμα εἰς την ζώνην ὅπου ἐντίθεται τὸ ξίφος.

Porte-éperon, ἀρ. ὑπομυώπιον, δερμάτιον ὑποστηρίζον τὸν μύωπα (éperon).

Porte-épine, ἴδε porc-épic.

Porte-éponge, ἀρ. σπογγοφόριον, ἐργαλεῖον ὅπου τιθεται βεβρεγμένος σπόγγος διὰ νὰ βρεχωνται τὰ μέταλλα τῶν τορέων.

Porte -étendard ἀρ. σημαιοφόρος. § σημαιοθήκη, χάλκινος κρῖκος εἰς το ἐρίππιον ὅπου εἰσέρχεται το κάτω τῆς σημαίας

Porte-étriers, ἀρ. ἀναβολεοδόκη, ζωστηρ ὄπισθεν τῆς ἐριππίου χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ σηκώνῃ τοὺς ἀναβολεῖς.

Porte étrivières, ἀρ. πλ. κρῖκοι (σιδηροῖ ἑκατέρωθεν τοῦ ἐριππίου πλησίον τῆς ἀστράβης arçon).

Porte-faix, ἀρ. ἀχθοφόρος, κ. βασταζος, βαρβαροτ. χαμάλης.

Porte-feu, ἀρ. πυροσωλὴν, σωλὴν ὅπου τιθεται τὸ πῦρ διὰ νὰ διαδοθῇ εἰς τὰς πυροτεχνικὰς ῥάβδους.

Porte feuille, ἀρ. χαρτοφυλάκιον. § βοτ. ταὐτον τῷ Rapette.

Porte foret, ἀρ. τρυπανοφόρον ἐργαλεῖον τῶν ἀδαμαντοδετῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ὀπὰς τίθεται το σῶμα τῶν τρυπάνων (foret).

Porte-grève, ἀρ. ἀρχ. λιμενάρχης.

Porte-haubans, ἀρ πλ. ξύλα μακρὰ ὑποστηρίζοντα τοὺς ὁλωνας (hauban).

Porte-huile, ἀρ. ἐλαιοφόρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ τίθεται ἔλαιον εἰς τοὺς ἄξονας τῶν τροχῶν κτλ. τῶν ὡρολογίων.

Porte-iris, ἀρ. ἰριδωτὸς, ὀστρακόν τι.

Porte-lambeaux, ἀρ. ταὐτὸν τῷ martin.

Porte-lame, ἀρ. πεταλοφόρον, ξύλον πλατὺ ὅσον ὁ ἵστὸς, χρήσιμον εἰς το νὰ ἀναβιβάζῃ καὶ καταβιβάζῃ τὰ πέταλα (lames).

Porte-lancette, ἀρ. ἀκανθόνυρσος ὁ χειρουργικὸς, εἶδος ἰχθύος.

Porte-lanterne, ἀρ. λαμπυρὶς, ὀστρεον λάμπον κατὰ τὴν οὐρὰν, ταὐτὸν τῷ fulgores.

Porte-lentille, ἀρ. μάρμαρον.

Porte-lettre, ἀρ. γραμματοφυλάκιον, βαρβαροτερον. τζιζδάνι τοῦ κόλπου.

Porte-lumière, ἀρ. φωταγωγὸς, ἐργαλεῖον δι' οὗ εἰσάγεται φῶς εἰς ἐσωτερικον τόπον, διὰ νὰ γενῶσιν ἐπ' αὐτῆς διάφορα πειράματα.

Porte-lyres, ἀρ. πλ. λυρῳδοὶ, πτηνὰ δασοδίαιτα.

Porte-malheur, ἀρ. οἰκ. οἰωνιστὴς, ἀπαίσιος, τουρκοβάρβ ὀγουρτσούζης.

Porte-manchon, ἀρ. χειριδοφόρος, κρῖκος ὑποστηρίζων τὰς μεγάλας χειρίδας (manchon).

Porte-manteau, ἀρ. μασσιπποφόρος, βάρβαροτ. τσαμαδάνι, εἶδος δισκαρίου ὅπου τίθενται τὰ ἐνδύματα, πρὸ πάντων διὰ τὴν ὁδοιπορίαν. § κρεμάθρα, ξύλον ὅπου κρεμῶνται τὰ ἐνδύματα. § μασσιποφόρος, ἀξιωματικὸς τοῦ βασιλέως.

Porte-massue, ἀρ. ῥοπαλοφόρον, γένος φυτῶν.

Porte-miroir, ἀρ. βόμβυξ ὁ ὑλοφόρος, ἔντομον τῆς Ἀμερικῆς.

Porte-mitre d'or, ἀρ. μιτροφόρος ταὐτοντῷ chardonneret

Porte-montres, ἀρ ὡρολογοθήκη, μικρὸν κιβώτιον μὲ ὕελλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκτίθενται τὰ ὡρολόγια. § ἀνωλόγιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται τὸ ὡρολόγιον ἐπὶ τῆς κορωνίδος τῆς ἑστίας.

Porte-mors, ἀρ. * ὑπόκημον, διρμάτιον ὑποστηρίζον τὸν κημὸν τοῦ ἵππου.

Porte-morts, ἀρ. ἴδ. nécrophore.

Porte-mouchettes, ἀρ. * ὑποκερτψαλίδιον, μετάλλινόν τι ἄγγος ἐπὶ το τίθεται ἡ κηροψαλίς.

Porte-mousqueton, ἀρ. μολεδοφόρον, εἶδος πορπης ἥτις χρησιμεύει εἰς τό νὰ φέρῃ τις τὸ τουφέκιόν του.

Porte-musc, ἀρ. μοσχοφόρος, τετράποδον μηρυκώμενον.

Porte-noix, ἀρ. καρέα ἡ Γουϊάνη, δένδρον.

Porte-or, ἀρ. χρυσομάρμαρον (μέ φλέβας χρυσᾶς).

Porte-oriflamme, ἀρ. φοινικοφόρος, ἀξιωματικὸς ἄλλοτε φέρων τὴν φοινικίδα (oriflamme).

Porte-page, ἀρ. σελιδοφόρον, χονδρὸν χαρτίον πολύπτυχον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ συνθέτης θέτει τὰς σελίδας μέσου καὶ μικροῦ μεγέθους, ἀφ' οὗ τὰς δέσῃ μὲ σπαρτίον.
Porte-pièce, ἀρ. τομοφόρον, ἐργαλεῖον τῶν ὑποδηματοποιῶν.
Porte-pierre, ἀρ. λιθοφόρον, ἐργαλεῖον φέρον τὴν πέτραν τῆς κολάσεως.
Porte poids, ἀρ τὸ. portant.
Porte plume, ἀρ. πτιλοφόρον, ταὐτὸν τῷ ptérone camphrée.
Porte-plumet, ἀρ. κυκλόστομον (ὄστρακον).
Porte-queue, ἀρ. σημυδὶς ἡ οὐροφόρος, εἶδος ψύχης.
Porte-rames, ἀρ. σχοινοφόρος, σανὶς μὲ ὅλκον πλατὺν, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει κύλινδρος κινητὸς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναβοκατιβαίνουσιν αἱ (rames).
Porte-respect, ἀρ. ὅπλον φοβερόν. § τὸ γεραρόν. § γεραρὸς ἄνθρωπος
Porte scie, ἀρ πριονοφόρος, σύστημα ἐντόμων.
Porte-sel, ἀρ. ἁλατοκάνιστρον.
Porte soie, ἀρ. πτιλοφορος ἀλεκτρυών. § πίννα ἡ θαλασσία.
Porte-tapisserie, ἀρ. ταπητοφόρον, πακτὸν ξύλινον (chassis) τιθέμενον εἰς τὰ ἄνω τῆς θύρας, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ τάπης ἐπέχων τόπον παραπετάσματος (portière).
Porte-tareau, ἴδ. Porte-broche.
Porte-tarière, ἀρ. τρυπανοφόρον, ἐργαλεῖον τῶν ὁπλοποιῶν οἱ οὗ πιάνουσι τὰ τρύπανα. § τέρετρον, εἶδος ἐντόμων.
Porte-trait, ἀρ. *ὑπόρρυμον, δεσμάτιον ὑποστηρίζον τὸν ῥυμὸν (trait) τῶν ἵππων τῆς ἁμάξης.
Porte-tube, Σ. σωληνοφόρος, ὀρυκτὸν ὄστρακον.
Porte-tuyaux, ἀρ. πλ. σωληνοφόροι, γένος ἐντόμων.
Porte-valise, ἀρ. μαρσιππορόρος, ἀξιωματικὸς τοῦ βασιλέως.
Porte-vent, ἀρ. ἀεραγωγὸς, ξύλινος σωλὴν φέρων τὸν ἀέρα τῶν φυσητήρων (soufflets) εἰς τὸ κορύφωμα τοῦ ὀργάνου. § τὸ μέρος τοῦ ἀσκαυλίου διὰ τοῦ ὁποίου εἰσάγεται ὁ ἀὴρ εἰς τὸν ἀσκὸν (musette). § ἀεραγωγὸς, σωλὴν τῶν ἐγκαυστοποιῶν φέρων τὸν ἀέρα εἰς τὴν φλόγα τοῦ λύχνου
Porte-verge, ἀρ. ῥαβδοῦχος, ὑπηρέτης ἐκκλησιαστικὸς φέρων ῥάβδον ἐνώπιον τοῦ ἱερέως κτλ.
Porte-vergues, ἀρ. πλ. τοξοφόρα, ξύλα ἀποτελοῦντα τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ἐμβόλου (éperon) κάτωθεν τῶν ἐπωτίδων (bossoire).
Porte-vis, ἀρ. ἑλικοφόρον, κόσμημα τῶν μολιβδοβόλων (τουφεκίων).
Porte-voix, ἀρ. σάλπιγξ, φερουσα μακρὰν τὴν φωνήν.
Portée, Θ. πρόσσις, ἄφεσις. la — d'un canon, d' une flèche βολὴ τηλεβόλου, βέλους. à une — de fusil ἐντὸς βολῆς τουφεκίου, ἡ ἁπλῶς ἐντὸς τουφεκίου. hors de la — ἐκτὸς βολῆς, κ. κτυπᾶ ἡ δὲν κτυπᾶ τὸ τουφέκι κτλ. une — de fusil μιᾶς τουφεκοβολῆς τόπος. § ταὐτὸν τῷ pacotille. § χωρητικότης (πλοίου). désigner la — d'un navire ὁρίζω τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου. la — des colonnes μεσοστήλιον, τὸ μεταξὺ δύο στηλῶν διάστημα. la — des pieds-droits μεσόδμαι, τὰ μεταξὺ δύο διαστήματα. § το μῆκος ἡ ὕψος (ὁρόφου, στήλης, στύλου κτλ.). § τὸ διάθυρον, τὸ μεταξὺ τῶν δύο παραστάδων (jambages) διαστημα τοῦ πυλῶνος. § κορύφωμα κυματίου. § γεῖσον, γείσωμα, βαρβαροτ. τζατζί, ἐξέχον τῆς σφίγης μέρος. § διάστημα (τῶν μεταξὺ νωτιαίων ὑρασμάτων), μέρος τοῦ στήμονος προσδιωρισμένον διὰ ῥάβδου ἢ ἄλλου τινός. § τὸ ὕψος (ὅπου τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου ἐρθασαν εἰς τοὺς κλάδους τῶν δένδρων τοῦ δάσους ὅπου φεύγει). l'oiseau a bonne — τὸ πτηνον προσκολλᾶται καλῶς εἰς τὴν ἄγραν (appât). § μουσ. τὸ διάστημα, ἐκ πέντε παραλλήλων γραμμῶν συγκείμενον εἰς τὰ μουσικὰ διαγράμματα. § κύησις, κ. γέννα, ὅταν ζῶα φέρει διὰ μιᾶς τὸ θηλυκὸν ζῶον εἰς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ γεννᾷ. § κύησις, ἡ κυοφορία, ὁ καιρὸς καθ' ὃν τὰ βαστᾷ. mettre une chose est à la — de la main de quelqu'un το πρᾶγμα εἶναι ἐφικτὸν, εἶναι ἐντὸς τῆς χειρὸς, ἐξικνεῖται ἡ χεὶρ, κ φθάνει. à la — de la vue ἐντὸς ὄψεως, ἐγγὺς, μέχρις ἐποψεως κτλ. on est à la — de la voix de quelqu'un εἶμαι εἰς ἐπήκοον ἢ ἐν ἐπηκόῳ, ἀκούω τὴν φωνὴν τινος. être à — de faire quelque chose δύναμαι νὰ κάμω τι. il est à — d'avoir des nouvelles de l'armée ἔχω ἀφορμὰς νὰ μανθάνω νέα τοῦ στρατοπέδου. mettre quelqu'un à — de etc. ἐπιτρέπω εἴς τινα νὰ, παρέχω ἀφορμὴν νὰ, κ. βάλλω εἰς χάσιν νὰ. mettre les hommes à — d' être ingrats καθιστῶ ἀγνώμονας τους ἀνθρώπους. § δυναμις, ἱκανότης. la — de l'esprit humain ἡ ἀνθρωπίνη κατάληψις cela passe sa — τοῦτο εἶναι ὑπὲρ τὰς δυνάμεις του. cette fausseté peut être mise à la — de tous les esprits το ψεῦδος τοῦτο δύναται νὰ γενῇ καταληπτὸν εἰς ὅλους τοὺς νόας. cela passe la — de son esprit εἶναι ἀνέφικτον εἰς τὸν νοῦν του. il fait une dépense fort au dessus de sa — ἐξοδεύει ὑπὲρ τὴν κατάστασίν του. une charge au dessus de sa — ὑπούργημα ὑπὲρ τὴν ἀξίαν του.
Portement, ἀσ. ἐν χρ. — de croix σταύρωσις, εἰκὼν φέρουσα τὸν χριστὸν μὲ τὸν σταυρὸν εἰς τὰς χεῖρας.
Porter, ἐν. αἴρω, φέρω, κ. σηκόνω. — un fardeau βαστάζω βάρος, ἀχθοφορῶ, κ. κουβαλῶ. — de l' eau ὑδροφορῶ, κ. κουβαλῶ νερόν. — du bois ξυλοφορῶ. — une chose d'une main σηκόνω μὲ ἕνα χέρι. — à bras φέρω εἰς τὰς ἀγκάλας. un homme qui —e deux cent pesant ἄνθρωπος φέρων (σηκόνων) βάρος διακοσίων κτλ. un vaisseau qui —e tant de tonneaux πλοῖον τόσης χωρητικότητος. une rivière qui —e de grands bateaux ποταμὸς πλώϊμος, πλωτὸς ἀπὸ μεγάλα πλοῖα. un vaisseau qui —e cinq cents hommes πλοῖον χωρητικὸν 500 ἀνθρώπων. un homme a plus de travail qu'il n'en peut — ἔχει περισσοτέραν ἐργασίαν παρ' ὅσην δύναται νὰ φέρῃ, κ. νὰ σηκώσῃ. il —e tout le poids des affaires φέρει ὅλον τὸ βάρος τῶν πραγμάτων. il en —era le péché, l'iniquité αὐτὸς θέλει ἔχει τὴν ἁμαρτίαν, τὴν ἀδικίαν, αὐτὸς ὄψεται, (ἀντὶ τοῦ αὐτὸς θέλει δώσει λόγον κτλ.). chacun —e sa croix en ce monde ἔχει ὁ καθεὶς τὰ ἰδιά του (τοὐτέστι τὰ δεινά του, τὰς λύπας του). il ne le —era pas loin δὲν θὰ χρῃ πολύ, θέλει του ἐκδικηθῇ, θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὸ δίκαιόν του. on le —e sur les épaules κάθηται στὴν ῥάχιν του, ἢ εἰς τὸ στῆθος του, (εἶναι ὀχληρός). une rivière —e bateau πλέεται, εἶναι πλωτὸς ὁ ποταμός. un homme —e les deux, —e ses deux παίζει μὲ δύο κατὰ μίαν (τραίρας). καὶ μεταφ. κάμνει δύο ἔργα. du vin —e bien l'eau ὁ οἶνος σηκόνει νερόν. il ne —e pas l'eau δὲν σηκόνει νερόν. l'un —ant l'autre, et le fort —ant le faible το ἕν μὲ τἄλλο, τὸ καλὸν μὲ τὸ κακὸν (ἐπὶ συμψηφισμοῦ ποιοτήτων κτλ.) — les armes ὁπλοφορῶ, ζῶ στρατιωτικῶς, (εἶμαι), ὑπηρετῶ στρατιωτικῶς. — les armes στρατεύω, ἐκστρατεύω. — les armes pour sa patrie πολεμῶ ὑπὲρ πατρίδος. § κομίζω, μεταφέρω, μετακομίζω, φέρω, κ. πηγαίνω. — les livres dans le cabinet φέρω τὰ βιβλια εἰς τὸν θάλαμον. — une chose çà et là διαφέρω τι, κ. τὸ κολοκυλῶ — tout autour περιφέρω. faire — μεταδιβάζω. μεταφ. — le tribut de la reconaissance φέρω τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης. — les arts dans un pays εἰσάγω τὰς τέχνας εἰς ἕνα τόπον. — quelqu'un en terre τὸν φέρω νὰ τὸν θάψω. — quelqu'un par terre τον ῥίπτω κατὰ γῆς. § φέρω, ἔχω. il ne —e jamais d'argent sur lui δὲν ἔχει ἢ δὲν φέρει πώποτε χρήματα ἐπάνω του. — un

cierge à la procession κρατῶ, βαστῶ κηρίον εἰς τὴν παράταξιν. il —e un cœur sensible ἔχει καρδίαν εὐαίσθητον. § περικεῖμαι, φορῶ. — des habits brodés ἐν ἱματίοις πεποικιλμένοις, φορῶν κεντημένα ἐνδύματα. homme —ant barbe ἄνθρωπος γενειῶν, κ. μὲ τὰ γένεια, γενάτος. se faire — la robe, se faire — la queue ἔλκομαι τὴν ἐσθῆτα, μὲ σηκώνουν τὴν οὐράν. un homme a —é les chausses ὑπῆρξεν ὑπηρέτης. il a —é les couleurs, les livrées ὑπῆρξεν οἰκόσημος (laquais). une femme —e le haut des chausses ἡ —e les chausses ἡ la culotte εἶναι ἄνδρας εἰς τὴν οἰκίαν, ἤτοι ὁρίζει ἡ γυναῖκα. — les marques d'une blessure φέρω τὰ σημεῖα τῆς πληγῆς. — un beau nom φέρω λαμπρὸν ὄνομα. § βαστάζω. κρατῶ, ἔχω. — la tête haute κρατῶ ἢ ἔχω ὑψηλὰ τὴν κεφαλήν μου. — les pieds en dehors ἔχω ἔξω τοὺς πόδας μου. μεταφ. un homme le —e haut τὸ κρατεῖ ὑψηλά. il —e la mine d' avoir fait une chose φαίνεται ὅτι ἔκαμέ τι. — bonheur, malheur φέρω εὐτυχίαν, δυστυχίαν, ἡ εἶμαι αἴσιος, ἀπαίσιος. § ἐκτείνω (κατὰ μῆκος), ὑψῶ. — un mur jusqu' à ἐκτείνω τὸν τοῖχον μέχρι κτλ. μεταφ. — tout à l'extrême φέρω ὅλα εἰς ὑπερβολήν. — envie φθονῶ, κ. λιμπίζομαι. cet événement —a la crainte dans la ville τὸ συμβεβηκὸς ἐπροξένησε φόβον εἰς τὴν πόλιν. il —e plus haut ses projets ἔχει ὑψηλοτέρους σκοπούς. en —ant les yeux jusqu' aux extrémités du globe ἀποβλέπων εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. peu de personnes —aient leurs vues sur l' avantage public ὀλίγοι ἐσκόπουν τὸ κοινὸν καλόν. c'est — la vengeance, le ressentiment trop loin ἔρχομαι εἰς ὑπερβολὴν μνησικακίας κτλ. — la main à l'épée, au chapeau βάλλω τὸ χέρι μου εἰς τὸ ξίφος, εἰς τὸ πῖλον. § ἐπιβάλλω, διευθύνω, ἐπιφέρω. — un coup καταφέρω πληγήν, κ. καταβάζω. tout ce qu'il dit —e coup εἶναι εὔστοχος εἰς τοὺς λόγους του. une chose —e coup τὸ πρᾶγμα φέρει ἀποτέλεσμα. ses plaisanteries —ent coup οἱ ἀστεϊσμοί του βλάπτουσι. cette affaire a —é coup à sa fortune ἡ ὑπόθεσις αὕτη προσέβαλε τὴν περιουσίαν του. un fusil —e bien son plomb τὸ πυροβόλον φέρει καλὰ τὰ βόλιά του, (δὲν τὰ σκορπίζει). — ses regards, sa vue en quelque endroit ἀποβλέπω, ῥίπτω τὰ ὄμματά μου. — ses vues bien loin προλαμβάνω μακρόθεν τὰ πράγματα. — une sauté προπίνω, πίνω εἰς ὑγείαν τινός. — ses pas en quelque lieu διευθύνω που τὰ βήματά μου. — la parole au nom d'un corps ὁμιλῶ ὡς ἐκ προσώπου σώματός τινος. — parole de ὑπόσχομαι, ἐγγυῶμαι ἐκ μέρους τινός. — un procès devant un juge εἰσάγω τὴν δίκην ἐνώπιον κτλ. § ἐκτείνομαι, ἢ ἔχω ἔκτασιν, μῆκος. cette poutre —e trente pieds ἡ δοκὸς ἐκτείνεται τριάκοντα πόδας, ἔχει τριάκοντα πόδας. § ἐκφέρω, φέρω, γεννῶ (ἐπὶ προϊόντων γῆς, δένδρων κτλ). un pays qui —e de bons fruits εὔκαρπος τόπος. des terres qui —ent du froment σιτοφόροι γαῖαι. une somme —e intérêt ποσότης φέρουσα τόκον. § ὑπομένω, ὑποφέρω, φέρω. — tout le poids du jour φέρω τὸν κλοιὸν τῆς ἡμέρας. il a —é les coups ἔφαγε ταῖς ξυλιαῖς. § κύω, φέρω εἰς τὴν κοιλίαν. chaque siècle —e dans son sein le siècle qui va suivre πᾶς αἰὼν ἐγκυμονεῖ τὸν μέλλοντα αἰῶνα. § ὠθῶ, ἀπωθῶ, κ. σπρόχνω. § ὑπάγω, παρορμῶ, προάγω, παροτρύνω. les bons exemples —ent à la vertu τὰ χρηστὰ παραδείγματα παρακαλοῦσιν εἰς τὴν ἀρετήν. la raison —e à l' humanité ὁ ὀρθὸς λόγος φέρει πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν. c' est l'avarice qui l' a —é à cette bassesse ἀπὸ φιλαργυρίαν ἐξώκειλεν εἰς αὐτὴν τὴν μικροπρέπειαν. — amitié, — affection à quelqu'un διάκειμαι φιλικῶς, εὐνοϊκῶς πρός τινα. être —é d' amitié pour quelqu'un, ταὐτὸν τῷ προηγουμένῳ. — honneur, respect προσφέρω τιμήν, σέβας, ἤτοι τιμῶ, σέβομαι. —envie φθονῶ. — témoignage δίδω μαρτυρίαν, μαρτυρῶ. — son jugement de quelque chose, sur quelque chose ἐπιφέρω, ἀφέρω κρίσιν περί τινος, ἢ ἐπί τινος. — quelqu'un à une place, à une dignité προάγω τινὰ εἰς θέσιν, εἰς ἀξίωμα. § ἑρμηνεύω, λέγω, (ἐπὶ νόμων, ψηφισμάτων κτλ.) la loi —e expressément que ὁ νόμος λέγει ῥητῶς. un arrêt qui —e condamnation ψήφισμα ἀποφαινόμενον καταδίκην ἢ καταδικαστικόν. il est —é par la loi que διαλαμβάνεται εἰς τὸν νόμον ὅτι. les dernières lettres le —ent expressément εἰς τὰ τελευταῖα γράμματα ἀναφέρεται ῥητῶς. une chose —e une autre chose avec elle τοῦτο συνεπιφέρει ἄλλο τι, τὸ ἔχει ἐν ἑαυτῷ. cette action —e son excuse avec elle ἡ πρᾶξις εἶναι αὐτοδικαιολόγητος, δικαιολογεῖται ἀφ' ἑαυτῆς. la beauté —e sa recommendation avec elle τὸ κάλλος εἶναι αὐτοσύστατον. une viande —e sa sauce τὸ κρέας ἔχει τὸ καρύκευμά του. ce fruit —e son sucre ὁ καρπὸς ἔχει ἰδιόν του ζάχαριν. —beau jeu, — vilain jeu ἔχω καλὸν χαρτί, κακὸν χαρτί. bien —, mal — φυλάττω ἢ ἐξορλῶ τὰ χαρτία τὰ ὁποῖα μὲ ἔρχονται. on —e une couleur ἔχει τις τὸ δεῖνα εἶδος (οἷον σπαθίν, πίκαις κτλ). il —e à trèfle θέλει σπαθί (τοῦτέστι ἔχει χρείαν σπαθιοῦ διὰ τὸ παιγνίδι του). § βαίνω, στηρίζομαι. la galerie —e sur des colonnes ὁ περίδρομος στηρίζεται ἐπὶ κιόνων. une poutre —e à faux ἡ δοκὸς δὲν εἶναι στερεά. un raisonnement —e à faux ὁ συλλογισμὸς εἶναι σφαλερός. un carrosse —e sur la flèche ἡ ἅμαξα εὑρίσκει (ἐγγίζει) εἰς τὴν λίμακα (flèche). la selle d'un cheval —e sur le garrot τὸ ἐφίππιον τοῦ ἵππου εὑρίσκει εἰς τὸν ὠμοπλάτην (garrot). —au sud, au nord διευθύνομαι πρὸς νότον, πρὸς βορρᾶν. § ἐξικνοῦμαι, φθάνω. le canon ne —e pas jusques là τὸ κανόνιον δὲν φθάνει, δὲν πηγαίνει ἕως ἐκεῖ. ce fusil —e trop loin τὸ πυροβόλον πηγαίνει μακράν. tirer à bout —ant ῥίπτω ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἐκ τοῦ πλησίον. dire quelque chose à bout —ant λέγω τι κατὰ πρόσωπον. la balle —e au mur ἡ σφαῖρα ἐγγίζει εἰς τὸν τοῖχον. ἢ ἁπλῶς elle —e, la balle a —é sur le toit ἡ σφαῖρα ἤγγισε τὴν ὀροφήν. § se —, αὐτ. παραγίγνομαι, ἔρχομαι, μεταβαίνω, κ. πηγαίνω. il s' est —é sur les lieux ἀπῆλθεν ἐπιτοπίως. on se —e en un endroit συρρέει πλῆθος εἰς μέρος τι. μεταφ. se — au bien, au mal φέρομαι πρὸς τὸ καλόν, πρὸς τὸ κακόν. se — à la débauche γίνομαι ἔκλυτος εἰς τὴν ἀσωτίαν. il s'est —é à cela de lui même ἔκλινε πρὸς τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ. leur fanatisme s' est —é à des excès ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτῶν ἐξώκειλεν εἰς ὑπερβολάς. il se —e avec ardeur à tout ce qu'il fait φέρεται μὲ ὁρμὴν εἰς ὅ,τι πράττει. § se — ποσοφέρομαι. il s'y est —é mollement προσηνέχθη μαλακῶς. se — partie contre quelqu' un γίνομαι ἰδιώτης κατήγορος (ἐπὶ ἐγκληματικῶν), ἢ παρεμβαίνω κατά τινος (ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν). se— pour appelant εἶμαι ἐφεσείων, κάμνω ἔφεσιν. se — pour héritier φαίνομαι κληρονόμος, ἀποδέχομαι τὴν κληρονομίαν. se — fort, répondre de τῷ se faire fort ἐγγυῶμαι. § se — bien ἢ mal ἔχω καλῶς ἢ κακῶς, κ. εἶμαι καλά, ἢ κακά, ὑγιαίνω ἢ δὲν ὑγιαίνω. il se —e mieux εἶναι καλήτερα. comment vous —ez-vous πῶς ἔχεις; κ. πῶς

ἔχεις εἰς τὴν ὑγείαν σου. § portió, ὁο, μετ. παροιμ. autant vaut trainé que —ό καὶ ἔτζι κακά, καὶ ἔτζι ψυχρά. παροιμ. καὶ οἰκ demourez ici à dinor, vous voilà tout —ό μεῖνε νὰ φάγῃς, ἤλθες καλὴν ὥραν.

Porter, ἀρ. ζύθος ἀγγλικός.

Portereau, ἀρ. ὑδροστάσιον, κατασκευὴ ξυλίνη ἐμποδίζουσα τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν εἴτε διὰ νὰ τὸν κάμῃ πλευστὸν, εἴτε διὰ νὰ κινήσῃ μηχανήν τινα.

Porterie, Θ. ἀχρ. τὸ δωμάτιον τοῦ Θυρωροῦ.

Portèsie, Θ. *ποοτητία, γένος φυτῶν.

Porteur, ἀρ. Porteuse, Θ. φορεὺς, κομιστής. ἐν χρ. μετά τινος γενικῆς, οἷον. — de chaise φορειαφόρος, ὁ σηκόνων τὸ φορεῖον (βαρβαροιτ. σέδια). — d'eau ὑδροφόρος, κ. νεροκουβαλητής. — de lettres γραμματοκομιστής, ὁ διανέμων τα γράμματα τοῦ ταχυδρομείου. — d'argent ἀργυροκομιστὴς, ὑπηρέτης εἰς τους τραπεζίτας. billet au — γραμμάτιον εἰς τον φέροντα (μὴ ἔχον ὄνομα ῥητὸν προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πληρωθῇ). — d'ordre ὁ εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται τὸ γραμμάτιον. — de pièces ὁ ἔχων τὰ ἐκτελεστὰ ἔγγραφα κλητήρ. — de bonnes nouvelles, de mauvaises nouvelles ἄγγελοςκαλῶν, ἄγγελος κακῶν εἰδήσεων. οἰκ. le — vous dira le reste καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ λοιπὰ (ἐπὶ γραμμάτων μακροτέρων τοῦ δέοντος). § ὁ ταχυδρομικὸς ἵππος. § ἵππος παράζυξ (ἐπὶ τοῦ ὁποίου καθηται ὁ ἀμαξηλάτης, ὅταν κουρασθῇ, εἰς τα ἐκ τριῶν ἵππων συνιστάμενα ζεύγη ἁμάξης).

Portier, ἀρ. Portière, & Θυρωρὸς, Ἰταλ. portáro. être — Θυρωρῶ. § οὐσ. la —re, Θ. Θυρεῖδιον, κ. ἡ πορτα τῆς ἁμάξης. § τὸ Θύρωμα, κ τὸ κανάτι τῆς πόρτας τοῦ ἁμαξιοῦ. § αὐλαία, σέρρις, βαρβαροτ. μπερδὲς τῆς πόρτας. § παραπέτασμα, (τιθέμενον ἐνίοτε εἰς τὰς ἐπάλξεις τῶν φρουρίων διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὸν ἐχθρὸν νὰ σημαδεύῃ). § —, ἀρ. πλ. εἰσόδιοι χάρακες (εἰς τὰ Θυννεῖα).

Portion, Θ. μοῖρα, μερὶς, κ. κομμάτι. § μερὶς, σιτηρέσιον, κ. ταγὶνι (ψωμιοῦ, κρέατος κτλ). — congrue πολλοστημόριον, δικαίωμα τὸ ὁποῖον οἱ μεγάλοι δεκατισταὶ (décimateur) ὠφείλον νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ἱερεῖς διὰ τὴν τροφήν των. — virile ἰσομοιρία, ἡ ἴση μερὶς εἴς τινα κληρονομίαν. § — virile ἡ μερὶς τῶν γονέων (εἰς τὴν κληρονομίκν τῶν τέκνων). — virile ἡ ἁπλῶς virile τὸ ἀνδρομοίριον, ἡ μερὶς τοῦ συζύγου.

Portique, ἀρ. στοά. le — de Salomon ἡ στοὰ τοῦ Σολομῶντος. le — οἱ στωϊκοὶ, (ἡ φιλοσοφία τοῦ Ζήνωνος). § περίστυον, ἡ περίστυλον. — d'arbre σύνδενδρος στοὰ, ἡ στοιχὰς δένδρων. — de treillage ἀναδενδράς, κ. δράνα.

Portlande, Θ. πορτελάνδιον, γένος φυτῶν.

Portor, ἀρ. μάρμαρον μέλαν, ἔχον χρυσᾶς φλέβας.

Portraire, ἐν. ἀορ. ἄχρ. εἰκονίζω, κ. πέσνω τὴν εἰκόνα τινός.

Portrait, ἀρ. εἰκὼν, εἰκόνιον, εἰκόνισμα. — d'un homme ἀνδρείκελον. peintre en —s εἰκονογράφος. — en pied εἰκονικὸν ὁμοίωμα, τὸ παριστῶν ὁλόκληρον τὸν ἄνθρωπον. — flatté εἰκὼν κεχαρισμένη, (ἡ καλύπτουσα τὰ ὑπάρχοντα ἐλαττώματα), πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ chargé εἰκὼν φορτικὴ, (μεγεθυντικὴ τῶν ἐλλείψεων). ce fils est le — de son père ὁ υἱὸς εἶναι ἀπαράλλακτος ὁ πατήρ. § εἰκονογραφία, (ἡ τέχνη τοῦ κάμνειν εἰκόνας). § διατύπωσις, διαγραφὴ, περιγραφὴ le — d'une personne est dans l'ame de quelqu'un ἔχει τὸν δεῖνα ἐντετυπωμένον εἰς τὴν ψυχήν του, κ. τὸν ἔχει ζωγραφισμένον στὴν καρδιάν του. il vous a donné un — des derniers troubles μᾶς διέγραψε τὰς τελευταίας στάσεις. § σφύρα (τῶν ὁδοποιῶν).

Portraiture, Θ. ἀρχ. ἐν χρ. livre de — εἰκονολογία, ἡ περὶ τῆς εἰκονογραφίας πραγματεία.

Portugaise, Θ. πορτουγαλλικὸν, νόμισμα χρυσοῦν τοῦ Ἀμβούργ ἔχον ἀξίαν δέκα δουκάτων.

Portula, Θ. πεπλὶς, φυτὸν παρὰ τῷ Λινναίῳ.

Portulacaire, Θ. * ἀνδραχνίτης, Σάμνος τῆς Ἀφρικῆς.

Portulacées, Θ. πλ. ἀνδραχνοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Portulan, ἀρ. ὁ περίπλους, βιβλίον περιέχον τὴν περιγραφὴν τῶν λιμένων καὶ τῶν παραλίων.

Portumnalles, Θ. πλ. ποσειδώνια, ἑορτὴ τῶν Ῥωμαίων.

Portumne, ἀρ. Θεὰ τῶν λιμένων, παρὰ Ῥωμαίοις.

Portune, ἀσ. λιμενοφύλαξ, γένος ὀστρακοδέρμων.

Porydrostère, ἀρ ὑδροστάτης, ἐργαλεῖον τῆς φυσικῆς δι οὗ καταμετρεῖται τὸ εἰδικὸν βάρος στερεοῦ τινος σώματος μὲ ἴσον ὄγκον ὑγροῦ.

Posade, ἰδ. Pesade.

Posage, ἀρ. τοποθέτησις, κατάθεσις, κυρίως ἐπὶ τῆς καταθέσεως σωλήνων Θυρῶν, παραθύρων, φατνωμάτων κτλ. εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον.

Pose, Θ. Θέσις, ἡ ἐργασία καὶ ὁ μισθὸς διὰ νὰ τεθῇ ἡ πέτρα εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον. § ἡ μετὰ τὸ ἀνακλητήριον φυλακὴ, (après la retraite battue). caporal de — ὁ ἐπὶ τῶν φυλακῶν δεκανεὺς, ὅστις ἐπισπᾶται εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν φυλακῶν.

Posé, ée, επ. βεβηκὼς, ἐμβριθὴς, βαρὺς, (ἐπὶ ἤθους, χαρακτῆρος κτλ.)

Peséidonies, Θ. πλ. τὰ ποσειδώνια.

Posément, ἐπίρ. βραδέως, σχολαίως, ἡσύχως, κ. ἀγάλια, σιγανά.

Poser, ἐν. τίθημι, βάλλω. — une statue sur son piédestal ἱδρύω, κ. στήνω τὸ ἄγαλμα ἐπὶ τοῦ βάθρου του. — une chose à faux δὲν βάλλω τι ἴσα, τὸ βάλλω στραβὰ, καμά. — une boiserie βάλλω σανιδωτὸν — une pierre ἱδρύω, στήνω, ἡ βάλλω τὴν πέτραν (εἰς τὴν Θέσιν της). — à sec κάμνω Θηριγκὸν, κ. ξηρολίθι. — à cru βάλλω (δοκὸν ἢ ἄλλο) χωρὶς Θεμέλιον. — de champ βάλλω κατὰ τὸ πάχος, κ. στὸ χόνδρος, (τοῦτέστι ἐπὶ τῆς μικροτέρας ἐπιφανείας τοῦ ξύλου ἢ τοῦ λίθου), ἀντικειμένως τῷ — de plat βάλλω εἰς τὸ πλάτος, ἢ κατα πλάτος. — en décharge βάλλω πλαγίως (τὸ ξύλον). — les fondemens d' un édifice βάλλω, τίθημι, ὑποβάλλω, ἡ καταβάλλω τὰ Θεμέλια κτλ. — une forme, τυπογρ. στήνω τὸν τύπον. — le modèle προτίθεμαι τὸ πρωτότυπον, ἐπὶ ζωγράφων βαλλόντων εἰς διαφόρους Θέσεις τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα. — un corps de gardes, des sentinelles τίθημι φυλακὰς, τοποθετῶ. — les armes καταθέσαι τὰ ὅπλα, κ. βάλλω κάτω τὰ ὅπλα. —ez vos armes, ἢ —ez vos armes à terre καταθέσατε ὅπλα. μεταφ. les deux partis ont —é les armes ἑκάτερα τὰ μέρη ἔκαμον ἀνακωχήν. § τίθημι, λαμβάνω ὡς. — un principe τίθημι ἀρχὴν, λαμβάνω ὡς ἀρχήν. § ὑποτίθημι, κ. ὑποθέτω. je vous —e en fait que ὑποθέτω ὡς ἀληθὲς ὅτι. —ons la chose comme vous la dites φέρε εἴπωμεν τὸ πρᾶγμα ὡς σύ. § οὐδ. ἐπίκειμαι, βαίνω, στηρίζομαι. la poutre —e sur ce mur ἡ δοκὸς στηρίζεται ἐπὶ τοῦ τοίχου. — à faux εἶναι στραβὰ, κεῖται στραβά. — devant un peintre ἵσταμαι πρὸ τοῦ ζωγράφου. — au livret βάλλω τὸ ἄκρον τοῦ φύλλου τοῦ χρυσοῦ. § Posé, ée, μετ. cela est —é, il s'ensuit τούτου δοθέντος, ἕπεται κτλ. — que cela fût, —é le cas que cela fût τούτου τεθέντος.

Poseur, ἀρ. Θέτης (τῶν λίθων εἰς τὰ κτίρια). — de sonnettes κωδωνοθέτης.

Posidonie, Θ. ποσειδώνιον, φυτὸν λεγόμενον ἄλλως Kernère.

Positif, ive, ἐπ. βέβαιος, ἀληθὴς, Θετικὸς. § ἀπόλυτος (ἐπὶ Θεοῦ).

ἀντίκειται τῷ relatif. § Θετικὸς, ἀντίκειται τῷ arbitraire αὐθαίρετος. § Θετικὸς, καταφατικὸς, γραμ. § Θετικὸς, (τὸ μὴ συγκριτικὸν, ἢ ὑπερθετικόν). γραμ § Θετικὸς, ἀλγ. ἡ ἔχουσα τὸ Θετικὸν σημεῖον. droit — Θετικὸν δίκαιον (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φυσικοῦ). un fait — πρᾶγμα Θετικόν. une chose est de droit — εἶναι κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Θείου δικαίου). théologie —ive ἡ Θετικὴ Θεολογία (περιλαμβάνουσα τὴν ἱερὰν γραφὴν, τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, τοὺς πατέρας καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν Συνόδων). § οὐσ. la —ive, Θ. ἡ Θετικὴ Θεολογία. § οὐσ. le —if, ἀρ. τὸ μικρὸν ὄργανον (εἰς τὰς ἐκκλησίας).

Position, Θ. Θέσις, τοποθεσία. cette ville est dans une — avantageuse ἡ πόλις κεῖται καλῶς. § une bonne — χωρίον ἐρυμνὸν, καλὴ Θέσις (παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς). l'avantage des —s ἡ ἐπικαιρότης τῶν χωρίων. μεταφ. sa — n' est pas agréable ἡ Θέσις του, ἡ στάσις του δὲν εἶναι εὐάρεστος. vous connaissez ma — ἐξεύρεις τὰ κατ' ἐμέ. je ne suis pas en — de faire δὲν δύναμαι νὰ κάμω κτλ. § στάσις, Θέσις (τῆς εἰκόνος, τοῦ ἀγάλματος κτλ). règle de fausse — ἡ μέθοδος τῶν ψευδωνύμων (εἰς τὴν ἀριθμητικήν). une ligne est donnée de —, γεωμετ. ἡ γραμμὴ δίδεται κατὰ Θέσιν (δηλ. ὡς πρὸς ἄλλην γραμμὴν), ἀντίκειται τῷ, elle est donnée de grandeur (ὅταν μόνον τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς δίδεται). § ἀρχιτ. ἡ θέσις (τοῦ κτιρίου). § μουσ. Θέσις (τῆς φωνῆς, ὅπου ἐμφαίνει τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα τόνον). μουσ. Θέσις (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἄρσεως). § Θέσις, διάφορος τρόπος τοῦ Θέτειν τὸν πόδα εἰς τοὺς χορούς. § une syllabe est longue par — συλλαβὴ Θέσει μακρά. § Θέσις τοῦ ἀναβάτου εἰς τὸν ἵππον.

Positionnaire, ἀρ. χαρακτὴρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐγχαράττονται αἱ Θέσεις εἰς τοὺς γεωγραφικοὺς πίνακας.

Positivement, ἐπίρ. βεβαίως, Θετικῶς. § ἀκριβῶς.

Posopopa, ἀρ. βύβλις τῆς Ἀμερικῆς, φυτόν.

Posoqueri,, ἀρ. * κύρτανθον, Θάμνος τῆς Γουϊάνης.

Pospolite, Θ. στρατιωτικοὶ εὐγενεῖς (τῆς Πολωνίας).

Posséder, ἐν. κέκτημαι, κατέχω, ἔχω. qui —e beaucoup πολυκτήμων. que ne —e rien ἀκτήμων. les bienheureux —ent la gloire éternelle οἱ μακάριοι ἀπολαύουσι τῆς Θείας δόξης. — les bonnes grâces d'un prince ἀπολαύω τῆς εὐνοίας τοῦ ἡγεμόνος, ἡ ἀπολαμβάνω τὴν κτλ. cet homme —e l'esprit de son mari ἡ γυνὴ αὕτη κρατεῖ τοῦ ἀνδρός της (τὸν κυριεύει), ἡ ὁ ἀνὴρ γυναικοκρατεῖται. il —e le cœur de cette femme ἀγαπᾶται παρὰ τῆς γυναικός του. l'ambition, l'avarice, la rage le —e ἡ κτλ. τὸν κυριεύει ὅλον, εἶναι κάτοχος, κατέχεται, κυριεύεται ἀπὸ φιλοδοξίαν, φιλαργυρίαν, Θυμόν. le démon le —ait, il était —é du démon ἐδαιμονίζετο, ἦτον κάτοχος, κατείχετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος. — son ame κέκτημαι τὴν ψυχὴν, ἢ — son ame en paix (ἐν τῷ εὐαγγελίῳ) κέκτημαι τὴν ψυχὴν ἐν εἰρήνῃ. — la science, l'histoire, le grec εἶμαι ἐγκρατὴς τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἱστορίας, τῶν Ἑλληνικῶν. un homme —e bien ce qu'il sait κατέχει καλῶς ὅ,τι ἠξεύρει. — un auteur κατανοῶ καλῶς τὸν συγγραφέα. — une affaire ἐννοῶ καλῶς τὴν ὑπόθεσιν. § se —, αὐτ. κρατῶ ἐμαυτοῦ, κατέχω ἐμαυτὸν, κ. βαστειοῦμαι. un homme ne se —e pas de joie εἶναι ἀκράτητος ὑπὸ χαρᾶς, δὲν ἀντέχει εἰς τὴν χαράν. il ne pouvait se — ἦτον ἔκτὸς ἑαυτοῦ. un orateur qui se —e ῥήτωρ ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ. ce général ne se —e pas dans le combat ὁ στρατηγὸς παραφέρεται εἰς τὸν πόλεμον. § possédé, ée, μετ. ἐπ. δαιμονιζόμενος.

Possesseur, ἀρ. κάτοχος, νομεύς.

Possessif, ive, ἐπ. κτητικὸς, γραμ.

Possession, Θ. κτῆσις. § κτῆμα. petite — κτημάτιον. —s τὰ κτήματα, τὰ ὑπάρχοντα. § κατοχὴ, νομὴ. νομ. prendre — de λαμβάνω τὴν κατοχὴν τοῦ. rentrer en — de ἀνακτῶμαι τὴν νομὴν τοῦ. se mettre en — des meubles λαμβάνω τὴν κατοχὴν τῶν κινητῶν. — d'état ἡ κατάστασις, νομ. ἡ ὑπό τινα ἰδιότητα κοινῶς ἐγνωσμένη σειρὰ πράξεων. § δαίμων, πνεῦμα πονηρόν.

Possessoire, ἀρ. ὁ εἰς τὴν νομὴν ἢ κατοχὴν ἀναγόμενος. ἐν χρ. le — ἡ περὶ κατοχῆς ἀγωγὴ, δίκη. on a jugé le — ἐκρίθη ὡς πρὸς τὴν κατοχήν. action —e, ἐπ. ἡ περὶ νομῆς ἀγωγή.

Possessoirement, ἐπίρ. ἐν χρ. agir — κινῶ ἀγωγὴν περὶ κατοχῆς.

Posset, ἀρ. γάλα μὲ ζύθον, ἀγγλικὸν ποτόν.

Possibilité, Θ. τὸ δυνατὸν, τὸ ἐνδεχόμενον, ἡ πιθανότης.

Possible, ἐπ. δυνατὸς, ἐνδεχόμενος. j'y ferai tout mon — Θὰ κάμω ὅ,τι δύναμαι, ὅ,τι δυνατὸν, ὅλα τὰ δυνατά μου. on lui rendit tous les honneurs —s τὸν ἐτίμησαν καθ' ὑπερβολὴν, ὅσον τὸ δυνατόν. § ἐπίρ. ἴσως, πιθανὸν, ἐνδεχόμενον.

Possire, ἀρ. βελίτης, δίνδρον τῆς Καγέννης, ἐξ οὗ γίνονται τὰ βέλη.

Post, ἀρ. πέσκη ἡ κυρὴ, ἰχθύς.

Post-communion, Θ. ἡ μετὰ τὴν Θείαν κοινωνίαν (communion) προσευχὴ τῆς Λειτουργίας.

Posterit, ἴδ. post-scriptum.

Postdate, Θ. ὑστερόχρονος μηνολογία, μεταχρονολόγησις, ὑστεροχρονισμός.

Postdater, ἐν. σημειῶ ὑστεροχρόνως μηνολογίαν, μεταχρονολογῶ, ὑστεροχρονῶ.

Poste, Θ. ταχυδρομεῖον. cheval de — ὁρμαικὸς ἢ ταχυδρομικὸς ἵππος. prendre la —, ἢ aller en — ὁδοιπορῶ ταχυδρομικῶς, ἢ μὲ τὸ ταχυδρομεῖον. courir la — ἢ courre la — ταχυδρομῶ, ἐξένω μὲ ἵππους ἢ ἅμαξαν τοῦ ταχυδρομείου. § ἄγγαρα, τὸ κατάλυμα ὅπου εἶναι οἱ ἵπποι ἢ αἱ ἅμαξαι τοῦ ταχυδρομείου. § παρασάγγης, τὸ μεταξὺ δύο ἀγγάρων διάστημα, ὃν συνήθως ἐκ δύο λεγῶν. § ἱπποδρομία, ἡ ταχυδρομικὴ ὁδοιπορία, ὁ ἄγγαρος, ὁ ἁμαξεύς, ὁ ταχυδρόμος. grande — τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Κράτους. la petite — τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πόλεως. § ταχυδρομεῖον. μεταφ. il fait toutes les choses en —, il court la — πλάττει τὰ πάντα τροχάδην, ὁρμαικῶς, πηγαίνει ὁρμαίως εἰς ὅλα. ce n'est pas une chose qui se fasse en courant la — δὲν εἶναι πρᾶγμα τὰ γενῇ ἐπὶ ποδὸς, βιαίως. § βελίδιον, μικρὰ βελὶς τουφεκίου. § à —, ἐπίρ. εἰς ἀναβολὰς, ἐπὶ προθεσμίᾳ. § à —, ἐν χρ. mettre des gens à sa — βάλλω ἀνθρώπους εἰς εὔθετον μέρος.

Poste, ἀρ. χωρίον, Θέσις. —s avantageux ἐπίκαιρον χωρίον. l'avantage du — ἡ ἐρυμνότης τοῦ χωρίου. le désavantage du — ἡ ὀγχωρία. un — est jaloux ἐπιθετος Θέσις. retirer un —, relever un — τραβῶ ἢ ἀλλάττω τὸν φρουράν. — d'honneur τὸ ἐπίμαχον μέρος, (τὸ κινδυνωδέστερον). garder le — qui a été marqué φυλάττω τὴν ὁρισθεῖσάν τάξιν. § λειτουργία (δημόσιος) ἀξίωμα, ἀρχὴ, Θέσις. être à son —, se rendre à son — κτίζω τὴν ἀρχήν μου, ἢ παραγίνεσαι εἰς τὴν ἀρχήν μου. être à — fixe dans un lieu εἶμαι που ἑδραῖος, μένω πάντοτε.

Poster, ἐν. καθίστημι, τοποθετῶ, βάλλω (στρατεύματα, φρουρὰν εἰς ἓν μέρος). les ennemis s'étaient —és sur le bord de la rivière οἱ ἐχθροὶ κατέλαβον ἢ ἐτάχθησαν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ποταμοῦ. il l'a —é en cet endroit τὸν ἔστειλεν ἐκεῖ. — un chasseur à un endroit où βάλλω τὸν κυνηγὸν

κτλ. § se —, αὐτ. ἐδρύομαι, τοποθετοῦμαι.

Postérieur, re, ἐπ. ὕστερος, ὑστεροχρονος, μεταγενέστερος. § ὀπίσθιος, κ. ὀπιστινός.

Postérieurement, ἐπίρ ὕστερον, μετά.

Postériorité, Ϛ. τὸ ὑστεροχρονον, τὸ μεταγενέστερον.

Postérité, Ϛ. οἱ ἀπόγονοι, οἱ ἔκγονοι, οἱ παῖδες. la — d'Adam οἱ ἐκ τοῦ Ἀδάμ. ce prince est mort sans — ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἀπέθανεν ἄνευ ἀπογόνων, ἄκληρος. § οἱ ἐπιγινόμενοι, ἀπόγονοι, οἱ μεταγενέστεροι.

Postes, ἀρ. πλ. μεταδρομα, κομμήματα τῆς γλυπτικῆς λεγόμενα οὕτω διότι ὁμοιάζουν ὅτι τὸ ἓν κυνηγᾷ τὸ ἄλλο.

Posthume, ἐπ. ὑστερογενής, ὀψίγονος, ὁ γεννηθεὶς, ἢ ἐκβληθεὶς μετὰ τὸν θανατον τοῦ πατρὸς, τοῦ συγγραφέως. § οὐσ. le — ὀψίγονος, κ. κοιλάρρανος.

Postiche, ἐπ. ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπείσακτος. § πλαστος, τεχνητος, κ φθειαστός. le —, ἀρ. τὰ πρόσθετα. § ἀπροστυής, ξενος, ἀνάρμοστος.

Postillon, ἀρ. ἡμεροδρόμος, ὁρομεὺς, βαρβαροτ. σουρουζτῆς. § ἁμαξεὺς, ὁ καθήμενος εἰς ἕνα τῶν ἵππων τῆς ἁμάξης. § ὑπηρετικὸν πλοῖον (κ. μιστικον).

Postposer, ἐν. ἄχρ. τίθημι κατόπιν.

Postpositif, ive, ἐπ. ληκτινὸς, Γραμ.

Postposition, Ϛ. ἐν χρ.— du paroxysme ἡ καθυστέρισις, ἀναβολὴ τοῦ παροξυσμοῦ, ἡ βραδυτέρα τοῦ ὄντος εἰσβολὴ τοῦ πυρετοῦ. § μεταστροφὴ, ἐξελιγμὸς ὃι οὗ οἱ ψιλοὶ μετακινούμενοι ἐτίθεντο εἰς τὴν οὐρὰν τῆς φάλαγγος.

Post-scriptum, ἀρ. ἡ P. S. ἐκ τοῦ Λατ. ὑστερόγραφον.

Postulant, ἀρ. —te, Ϛ. παραγγέλλων, σπουδαρχῶν, ὑποψήφιος (διὰ ὁημοσίαν τινὰ θέσιν).

Postulat, ἀρ. αἴτημα, παρὰ Μαθηματικοῖς.

Postulateur, ἀρ. ὁ ἐπιζητῶν παρὰ τῷ Πάπα τὴν κατάταξιν τινὸς ἀποθανόντος μεταξὺ τῶν ἁγίων.

Postulation, Ϛ. ἄχρ. αἴτησις. § ἱκεσία, (γινομένη πρὸς τὸν Πάπαν ἐκ μέρους συλλόγου τινὸς ἱερατικοῦ διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ κωλύματός τινος τὸν ἐκλεχθέντα διά τινα ἐκκλησιαστικὴν θέσιν. § ἱλαστήρια, Θυσία πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν Θεῶν.

Postuler, ἐν. παραγγέλλω, σπουδαρχῶ, αἰτῶ ἀρχήν τινα. § ἐξαιτοῦμαι, ζητῶ. § οὐδ. συνηγορῶ, διαιηγορῶ.

Posture, Ϛ. σχῆμα, στάσις, θέσις (τοῦ σώματος). en — de suppliant ἐν ἱκετικῷ σχήματι. changer de — μετατίθεμαι. danses de —s χορδακισμοὶ, ἡ κόρδαξ, χοροὶ μὲ ἀλλόκοτα κινήματα. faire des —s de bateleur, de baladin χορδακίζομαι, βαρβαροτ. κάμνω κινήματα τζιγκιδικα. § —s χειρονομίαι, αἱ διάφοροι θέσεις τοῦ σώματος τῶν εἰκόνων. μεταφ. ἡ στάσις (τινος) il est en bonne — auprès de ce prince ἰσχύει, δύναται παρὰ τῷ ἡγεμόνι. il y est en mauvaise — εὑρίσκεται κακά.

Posydon, ἀρ. ποσειδὼν, γένος ὀστράκων.

Pot, ἀρ. ἄγγος, ἀγγεῖον, ἀμφορεὺς, βικος, κ. κανάτι. — à boire ποτήριον. — à fleurs ἀρδάλιον, γάστρα. — de beurre κελέβη, (βιον), κ. καβανόζι. — de confitures ἀγγεῖον γλυκοῦ, βαρβαροτ. κεσές. — de chambre ἀμίς, οὐροδόχον, κ. κατουρλοκάνατον. § χοεὺς, μέτρον ἀρχαῖον περιέχον ὀὺ κοτύλας (pintes). § χύτρα, κ. τζουκαλι, βαρβαροτ. τέντζερες. mettre le — au feu ἐπιτίθημι τῷ πυρὶ τὴν χύτραν. cuillère à — ἐτνήρυσις, ἀρυτὴρ, κ. χουλιάρα. παρ. on n'en mettra pas plus grand — au feu ὀὲν Θὰ κάμουν περισσότερα ἔξοδα ὀι' ἐκεῖνον. il n'y a ni —au feu ni écuelles lavées ὀὲν ὑπάρχει εἰς τὴν οἰκίαν μήτε πηροῦνι μήτε τζουκάλι. ils sont ensemble à — et à rôt μαζὴ τρώγουν, μαζὴ κοιμῶνται, (ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συμβιούντων, ἂν καὶ μὴ νενυμφευμένων). tourner autour du — κάμνω περιστροφὰς, περιελίξεις, κ. στροφογυρίζω. il va comme pois en — πηγαίνει καὶ ἔρχεται, ὀιάζεται πανί. la fortune du — ὅ,τι εὑρεθῇ, ὅ,τι ὀώσῃ ὁ Θεὸς, (οἰκ. ἐπὶ προσκλήσεως εἰς ὀεῖπνον). un — au feu τὸ βραστὸν κρέας, τὸ νεροβραστον. pâté en — κρέας μὲ τὰ κάστανα (ἢ μὲ ἄλλο τι). παρ. c'est un — de terre, contre un — de fer εἶναι τὸ ἀρνὶ καὶ ὁ λύκος, (ἄνθρωπος ἀδύνατος κατα δυνατοῦ). un — fêlé dure long-temps αἱ ἀδύνατοι κράσεις ἀντέχουν πολύ. il parle comme un — cassé ὁμιλεῖ σὰν σπασμένο λαγήνι. il en payera les —s cassés αὐτὸς Θὰ πληρώσῃ τὰς ζημίας. découvrir le — aux roses ἀνακαλύπτω τὸ μυστήριον. il fait — à deux anses κάμνει τὴν λαγῆνα, στέκεται ἔχων τὰς ὀύω χεῖρας του εἰς τὰς πλευράς του. gare le —au noir προσοχὴ τὰ πινάκια (λέγουσιν εἰς τὴν παιδιὰν τῆς μυῆνδας οἱ ἔχοντες ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς). donner dans le — au noir περιπίπτω εἰς παγίδας. — de vin ἐπίμετρον, τὸ διδόμενον ἐπέκεινα τῆς συμπεφωνημένης τιμῆς ὡς ὤρον. μεταφ. ὠροδοκία, ὄῶρον (εἰς τοὺς ὁημοσίους ὑπαλλήλους). — à feu πυριδόχον, πυροτέχνημα εἰς σχῆμα χύτρας. — à feu πυροχύτρα, σιδηροῦν ἀγγεῖον χρήσιμον εἰς τοὺς πολέμους κατὰ τῶν ἐναντίων. § περικεφαλαία. § —e ἡ —s à cueillères χόανα (τῶν ὑελοτοιῶν). § — pourri σύγκρουμα, τύμμικτος λοπας, Ϛ. ματίς, κ. τουρλοῦ. § —pourri ἀνθόδεσμον, (διάφορα ἄνθη εἰς ἓν ἀγγεῖον τιθέμενον εἰς τοὺς Ϛαλάμους διὰ νὰ εὐωδιάζῃ). μεταφ cet ouvrage est un vrai — pourri κίντρων, σύραμμα, σύγγραμμα συνερραμένον ἀτάκτως καὶ χωρὶς συνάφειαν. il nous a fait un — pourri μᾶς ἔκαμε κυκεῶνα.

Potable, ἐπ. πότιμος. ce vin est — ὁ οἶνος οὗτος πίνεται.

Potage, ἀρ. ῥόφημα, ζωμὸς, κ. σοῦπα (ἀπὸ χόρτα, φάσο, φιδὲ κτλ). pour tout —, παρ. καὶ χυδ. ὅλον ὅλον, (ἤτοι μόνον καὶ μόνον, κ. ξηρά). une fricassée de poulet pour tout — ἓν πουλιον ξερὸν καὶ τίποτε ἄλλο.

Potager, ἀρ. κῆπος (λαχανικῶν). jardin —, ἐπ. κῆπος. herbes —es λάχανα κ. λαχανικά. § χύτρα μεγάλη (εἰς τὴν ὁποίαν ὀίδουν φαγὶ εἰς τοὺς ἐργάτας). § ἑστία ὑψηλὴ (εἰς τὰ μαγειρεῖα διὰ τοὺς ζωμούς).

Potalie, Ϛ. νίκανδρον, γένος φυτῶν τῆς Γουϊάνης.

Potamèie, ἀρ ποταμόφυτον, γένος φυτῶν τοῦ Μαδαγάσκαρ.

Potamide, Ϛ. ποταμὶς, γένος ὀστράκων. § —, Ϛ. πλ. ποταμονύμφη.

Potamogèton ἡ Potamogeiton, ἀρ. ποταμογείτων, φυτά τινα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Potamophile, ἀρ. ποταμόφιλος, γένος ἐντόμων. § ποταμόφιλος, γένος φυτῶν σταχυοειδῶν.

Potamot, ἀρ. ποταμορυῆ, γένος φυτῶν φυομένων ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑδάτων.

Potasse, Ϛ ποτάσσα, ἅλας ἀλκαλικον ἐξαγόμενον ἐκ τῆς τέφρας τῶν ἐμπρησθέντων φυτῶν, χρήσιμον εἰς τὴν ὑαλοποιίαν κτλ.

Pote, ἐπ. Ϛ. ἐν χρ. main — χεὶρ πρησμένον.

Poteau, ἀρ. χάραξ, πέταυρον, κ. πάλος, παλεύκιον. § πάσσαλος (ἐκ τοῦ ὁποίου κάμνουσι ῥαγμούς).

Potée, Ϛ. χύτρα, τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν χύτραν, κ. τζουκαλιά. παρ. un enfant est éveillé comme une — de souris τὸ παιδίον εἶναι ξυπνητὸν, σιρπετόν. § στιλβωτρὶς, τίτανος μολίβδου χρήσιμος εἰς τρίψιν τῶν ἀγγείων. — d'émeri κόνις σμυρίδος, ἡ ἐπὶ τῆς μύλης εὑρισκομένη κόνις. § μίγμα τι ἐκ γῆς ἀργιλώδους, κόπρου ἱππείου, καὶ ζυππείου διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν τύπων (καλλουπιῶν).

Potelé, ée, ἐπ. εὐτραφής, εὔσαρκος, κ. παχυλός, (ἐπὶ παιδίων καὶ νέων).

Potelet, ἀρ. πασσαλίσκος.

Potelot, ἀρ. ταὐτὸν τῷ mine de plomb.

Potence, Ϟ. ὑποστάτης, συναγωγὴ εἰς ἓν τριῶν ξύλων, τοῦ ἑνὸς ὀρθοῦ, τοῦ ἄλλου πλαγίου, καὶ τοῦ ἄλλου τίθεμένου ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ, ἀλλ' ὑποστηριζόντος τὸ πλάγιον. § σκήπων, βακτηρία, κ. πατερίτζα, (τῶν χωλῶν) § μέτρον (τοῦ ἀναστήματος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἵππων). une armée est campée en — ἡ rangée en — τὸ στράτευμα εἶναι ἐστρατοπεδευμένον σταυροειδῶς. § τὸ ξύλον, ἐκ τοῦ ὁποίου κρέμαται ὁ δακτύλιος. brider la — κτυπῶ εἰς το ξύλον, ἀντὶ τοῦ νὰ περάσω τὸν δακτύλιον μὲ τὴν λόγχην. § σταυρος, κ. κρεμαστάρι, (ξύλον ὅπου κρεμῶνται οἱ κατάδικοι). il a mérité la — εἶναι ὁιὰ τὴν κρεμάλαν. table de — σταυροειδὴς τράπεζα, ὅταν εἰς τὸ τέλος εἶναι ἄλλη τράπεζα τεθειμένη ἐγκαρσίως ἡ κατὰ πλάτος.

Potenceaux, ἀρ. πλ. πασσαλίσκοι, μέρος τοῦ ἐργαλείου τῶν παρυφοποιῶν.

Potentat, ἀρ. ὁυνάστης, ἡγεμὼν, ἄρχων, κυριάρχης (τόπου τινός) οἰκ c'est un —, il tranche du — πρωτοποιεῖται (ἢ κάμνει) τὸν ἄρχοντα.

Potentiel, lle, ἐπ. ὁυναμικὸς, ἐπὶ ἰατρικῶν ἐνεργούντων ὄχι ἀμέσως, ἀλλὰ βραδέως καὶ μετὰ καιρον. ἀντίκειται τῷ actuel.

Potentille, Ϟ. πεντάφυλλον, γένος φυτῶν.

Poterie, Ϟ. κεράμιον, κέραμος, κ. τζουκάλι, πᾶν πήλινον ἀγγεῖον. marchand de — κεραμιοπώλης. la —de cuisine τὰ κέραμα, τὰ πήλινα σκεύη τοῦ μαγειρείου. § κεραμιδουργία.

Poterne, Ϟ. ὀρσοθύρα, κ. πασαπόρτι, ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ προμαχῶνος εἰς τὴν γωνίαν τοῦ μεταπυργίου, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ καταβαίνῃ τις εἰς τὴν τάφρον, χωρὶς νὰ βλέπηται παρὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Poteyer, ἐν. ἐν χρ. — des moules ἀλείφω τοὺς κεράμους (μὲ κίσσηρι ντλ).

Pothos, ἀρ. πόθος, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Potier, ἀρ. κεραμουργὸς, κεραμεὺς, κ. τζουκαλᾶς. — d'étain κασσιτερουργός.

Potilles, Ϟ. πλ. ξύλινά τινα χωρίσματα (εἰς τὰ χαλυβδουργεῖα).

Potin, ἀρ. εἶδος χαλκοῦ.

Potinières, Ϟ. πλ. ὀἰκτυα τῶν σαρδελλῶν.

Potion, Ϟ. πόμα, ῥόφημα, ἰατρικὸν ὑγρὸν λαμβανόμενον ὁιὰ τῆς πόσεως.

Potiron ἢ poturon, ἀρ. κολοκύνθη, (κ. τὸ στρογγυλὸν, ἡ νεροκολόκυθο). § — blanc μύκης (περὶ τοὺς Παρισίους). παρ. il est venu comme un — tout en une nuit φύτρωσε σὰν μανιτάρι. § — gris, ἡ vineux, ἀρ. μύκης ὁ φαιός. — roux μύκης ὁ ἐρυθρός. § —s, ἀρ. πλ. γένος μυκήτων. — brun βωλίτης.

Potitions, ἀρ. πλ. ἱερεῖς τοῦ Ἡρακλέους.

Potoroo, ἀρ. γένος μαστοτρόφων σαρκοβόρων τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Potta, Ϟ. πότις, βακχὶς, ὁιὰ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις ἐπὶ τῶν ποτῶν.

Pottie, Ϟ. * πόττιον, γένος βρύων.

Poturon, ἴδ. Potiron

Pou, ἀρ. φθεὶρ, κ. ψύρα. avoir des —s φθειριῶ, κ. ψυριάζω — de baleine βάλανος ἡ θαλαττία (ἐπὶ τῶν φαλαινῶν). — de bois, ἴδ. psoque —de mer, ἴδ. Cymothoé. — de mer πορφύρα, εἶδος ὀστράκου. — des poissons ἡ — de rivière ἐντομόστρακον προσφυόμενον εἰς τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων. — des polypes φθεὶρ ὁ πολυπόδειος, παρασιτικὸν ζῶων τῶν πολυπόδων. — des tortues ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν βαλάνων. — sauteur φθεὶρ ὁ ἁλτικὸς, εἶδος ἐντόμου. — volant ἢ ailé φθεὶρ ὁ πτηνὸς, ἔντομα.

Pouacre, ἀρ. ἐρωτιὸς ὁ διάστικτος, πτηνόν. § ῥυπαρὸς, βδελυρὸς, κ. σιγχαμερός.

Pouah, ἀρ. παρενθετις, ἀντὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ποὺφ, (ἐπὶ ἀηδίας).

Pouc, ἀρ. τετράπουν ἐκ τῆς τάξεως τῶν τρωκτικῶν.

Pouce, ἀρ. ἀντίχειρ, τὸ χονδρὸν δάκτυλον τῆς χειρός. μεταφ. καὶ οἰκ. serrer les —s à quelqu'un τον σφίγγω, τὸν στενοχωρῶ (ὁιὰ νὰ μὲ εἴπῃ τι) il s'en mordra les —s θὰ μετανοήσει, κ. θὰ κτυπᾷ τὸ κεφάλι του. jouer du —, οἰκ. παίζω χρήματα, χυδ. (ἀντὶ τοῦ καταβάλλω, μετρῶ). il y met les quatre doigts et le — χώνει τὰ δάκτυλά του, ἢ χώνεται μὲ τὸ κεφάλι εἰς τὸ φαγί, (τρώγει ἀδηφάγως). on aimerait autant baiser son — ὡς ἂν νὰ πηγαίνουν νὰ μὲ χρεμάσουν. § δάκτυλος, μέτρον μήκους, ἔχον δώδεκα γραμμας, καὶ ἀποτελῶν τὸ 12 μέρος τοῦ βασιλικοῦ ποδός. il n'a pas un — de terre ὁὲν ἔχει σπιθαμὴν τόπου, (εἶναι ἄπορος, ἀκτήμων). παρ. si on lui en donne un —, il en prendra long comme le bras ἂν τοῦ ὁώσῃς πρόσωπον, ζητεῖ καὶ ἀντάρι (ἐπὶ τῶν ἀδιακρίτων). § — d'eau δάκτυλος ὕδατος, βαρβαρ. μασοῦρι νεροῦ, ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος ὅση ῥέει ἐκ σωλῆνός τινος ἔχοντος ἑνὸς δακτύλου διάμετρον.

Pouce-évent, ἀρ. ἐν χρ. armer à —évent παρατίθημι τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πῆχυν (ὁιὰ νὰ αὐξήσω τὸ μῆκος τοῦ μέτρου).

Pouce-pied, ἀρ. θαλασσία βάλανος ταὐτὸν τῷ balanite, ὄστρακον.

Pouchos, Pouches, ἡ Poinles, Ϟ. ὑποχαί, κ. πόχαι, ὀἰκτυα τριγωνοειδῆ.

Poucier, ἀρ *ἐπαντίχειρ, κάλυμμα τοῦ ἀντίχειρος ἐκ μετάλλου ἢ ὑέρματος χρηστίμου εἰς ὁιαφόρους τεχνήτας.

Poud, ἀρ. τὸ φούντιον, ῥωσσικὸν μέτρον ἰσοδυναμοῦν μὲ 40 λίτρας.

Pouding, ἀρ. κ. πουὁίγκα, τετάγμα ἀγγλικὸν, συγκείμενον ἐκ ψίχας ψωμίας, Κορινθιακῆς σταφίδος κτλ.

Poudingue, ἀρ. ἄθροισμα ψηφίδων κυλιστῶν (roulés) συγκεκολλημένων ὁιά τινος γῆς κολλώδους, καὶ ἀποτελούντων ἓν εἶδος ἰδιαιτέρου λίθου. § εἶδος κώνου, ὀστράκου.

Poudre, Ϟ χοῦς, κόνις, κ. σκόνη. mettre en —, réduire en — λειῶ, κοπανίζω, κ. κάμνω σκόνη. — de diamans ἀδαμαντίνη κόνις, χρήσιμος εἰς τοὺς ἀδαμαντοδέτας. ce n'est là que de la — de diamans εἶναι ψύχος (ἐπὶ μικρῶν ἀδαμάντων). — d'or χρυσόκονις. — impalpable λεπτὴ κόνις. —de projection χρυσοποιητικὴ κόνις, (κατὰ τὴν ἔξιν τῶν Ἀλχημιστῶν.) § κονιστὴς, κ. σκόνη, καὶ κονιαρτός. couvert de — κονισταλέος, κονιορτώδης. un tourbillon de — κονίσκαλος. faire tomber la — ἢ secouer la — ἐκσκονίζω, κ. ξεσκονίζω, ξεκονιαχτίζω, καὶ ξεραχνίζω (συνεκδ.). tu es — et tu retourneras en — γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. du pain qui sent la — τὸ ψωμὶ μυρίζει χωματίλαις. παρ. jeter de la — aux yeux de quelqu'un κλείω τὰ μάτια τινός, τὸν θαμβάνω. mettre en, — réduire en — une ville κατατερῶ, κάμνω γῆν μαδιάν. μεταφ. mettre en — un raisonnement ἀνατρέπω, ἀνασκευάζω τὸν συλλογισμόν. faire mordre la — à ses ennemis σκοτώνω τοὺς ἐχθρούς μου (εἰς τον πόλεμον). § ἄμμος (ὁιὰ γράψιμον). § παιπάλη, κ. σκόνη (ὁιὰ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς ὡς ἐβάλλον ἄλλοτε). § — à canon τερῖτις, βαρβαρ. μπαρούτι. — à giboyer λεπτὴ πυρῖτις (ὁιὰ κυνηγι). un pays sent la — ὁ τόπος εἶναι πλησίον τῶν ἐχθρῶν, κ. εἰς τὴν μύτην τοῦ ἐχθροῦ. Ürer la — aux moineaux μετακοπανῶ, κ. χαλνῶ τὰ παπούτζια μου εἰς μάτην. il n'a pas inventé la — ὁὲν ηὗρε τὸν τετραγωνισμὸν τοῦ κύκλου, (ἤτοι ὁὲν εἶναι τρελὸς εὐφυὴς) § κερκοπιθηξ § — à mouches ἀρτενικὸν, ἡ μυιοσβόρον — aux vers κόνις ἡ ποντικὴ, (ἐξ ἀλόθιου). — de fusion λείωμα, μεταλ-

ἐκ νέτρου, θεῖον καὶ πριονισμάτων τινῶν ξύλου, χοῆσιμον εἰς τὸ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων. — d'or χρυσῖτις, ἡ ἐκ τῶν χρυσοπλυσίων ἐξαγομένη χρυσῆ ἄμμος.

Poudrer, ἐν. ἐν χρ. — les cheveux ἐμπάσσω, διαπασσω τὴν κόμην, κ. βάλλω σκόνιν εἰς τὰ μαλλιά. § οὐδ. κονίω, κονιῶμαι, κ. σηκόνω σκόνιν. ἐπὶ μελανοβαφῶν ὑφασμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑψοῦται κόνις τις ὅταν δὲν ἐπλύθησαν καλῶς. un lièvre — ο ὁ λαγωὸς σηκώνει σκόνην (ὅταν φεύγῃ).

Poudrette, Ϛ. κόπρος λεπτὴ, κ. κοπριὰ (διὰ τοὺς κήπους.)

Poudreux, euse, ἐπ. κονισαλέος, κονιορτώδης, γεμάτος ἀπὸ κονιορτόν. c'est un pied — κονίπους, ἐπὶ χωσικῶν ἢ ἄλλων εὐτελῶν ἀνθρώπων.

Poudrier, ἀρ. πυριτιδοποιός. § ἀμμοδοχεῖον, κ. ἀμμουδερόν.

Poudrière, ἀρ. πυριτιδουργεῖον, ἢ πυριτιδομύλη, ὅπου κατασκευάζεται ἡ πυρῖτις. § παιπαλοθήκη.

Pouf, (παρένθεσις) ποὺφ, πεποιημένη φωνὴ ἐπὶ τῶν πιπτόντων σωμάτων.

Pouf, ἐπ. ἐν χρ du marbre — μάρμαρον θραυστὸν, τὸ θραυόμενον, τὸ γινόμενον σκόνη.

Pouffer, οὐδ. ἐν χρ. — de rire ἐκθνήσκω ὑπὸ τοῦ γέλωτος, κ. σκάνω ἢ ἀποθνήσκω ἀπὸ τὰ γέλοια.

Pouger, οὐδ. ναυτ. ποδίζω.

Pouillé, ἀρ. τὸ σύνολον τῶν ἐκκλησιαστικῶν προσόδων (ἐντὸς μιᾶς δικαιοδοσίας ὡρισμένης).

Pouiller, ἐν se —, αὐτ. χυδ. διαπληστιζομαι, λέγομεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον χονδραῖς ὕβρεις.

Pouillerie, Ϛ. ἀποθήκη τῶν ἐνδυμάτων τῶν ζητιάνων.

Pouilles, Ϛ. πλ. χονδρὴ ὕβρις, χονδρὰ λόγια. il m'a chanté —s μὲ ἔψαλε ὅσα ἤθελα.

Pouilleux, euse, ἐπ. φθειριῶν, κ. ψυριάρης.

Pouillier ἢ Pouillis, ἀρ. καπηλεῖον, ἐπὶ πτωχοῦ καὶ κακοῦ ξενοδοχείου.

Pouillot, ἀρ. πτηνὸν (bec fin) εὐθύρραμφον.

Poulailler, ἀρ. κοττάναθρον, κ. κουμάσι, τὸ μέρος ὅπου κουρνιάζουν αἱ ὄρνιθες. § ὀρνιθοπώλης. § ἄμαξα τῶν ὠοπώλων.

Poulain, ἀρ. πῶλος, κ. πουλάρι. § σανιδωμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κουβαλοῦν διάφορα βάρη. § βουβὼν, πάθος περὶ τὸν μηρόν.

Poulaine, Ϛ. ἔμβολον ἢ τὸ σίμωμα (τοῦ πλοίου). soulier à —s ἐμβάδες ὀξεῖαι, κ. μακρομύτικα, ἢ σουγλερὰ παπούτζια (ὁποῖα ἐφόρουν ἄλλοτε).

Poulan, ἀρ. ἐνθήκη (τοῦ κάμνοντος τὰ χαρτιὰ) εἰς τὴν ὁμβραν, τετράδα κτλ. § διπλῆ ἐνθήκη.

Poulangis, ἀρ. ὄρασμα τῆς Πικαρδίας (tiretaine).

Poularde, Ϛ. ὀρταλὶς, κότα νέα καὶ παχεῖα

Poule, Ϛ. ὄρνις, κ ὄρνιθα. — faisane ἡ faisande φασιανὸς ὁ θῆλυς. — perdrix ἡ πέρδιξ — pintade ἡ ἀλεκτορὶς. — d'inde μελεαγρὶς, ὄρνις ἡ ἰνδικὴ, κ. κοῦρκα, γάλλιτσα. — d'eau νῆσσα, κ. πάπια. c'est une — mouillée ὄρνιθα βεβρεγμένη, ἐπὶ ἀδυνάτου καὶ μαλθακοῦ ἀνθρώπου. c'est une — mouillée λανομάλλης. c'est un tâte — εἶναι γυναικούλης, ἀνακατώνεται εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. παρ. c'est Jocrisse qui mène les —s pisser ἄνθρωπος θαλαμευόμενος, γυναικόφρων. il est empêché comme une — qui n'a qu' un poussin συλλογίζεται σὰν τὴν ὄρνιθα ποῦ θὰ χέσῃ. c'est le fils de la — blanche τὸν εἶδεν ὁ θεὸς ἀπ' τὴν κοτσινότρυπα, ἢ λάλησε μὲ τὸν θεόν. une personne a une peau de — ἔχει κρέας ἀδρὸν, κ. ἀδρύ, ἢ βαρβαροτουρκ. ἔχει μπιμπίκια. cela fait venir la peau de —, la chair de — τοῦτο φέρει ῥρίκην, κ ἀνατριχίλαις, δι' οὗ ὑψοῦται ἡ ἐπιδερμὶς, καὶ γίνεται ὡς τὸ κρέας τῆς ὄρνιθος. παρ. plumer la — sans la faire crier χρηματολογῶ ἡσύχως, ἀγογγύστως. tuer la — pour avoir l'œuf κάλλιον τὸ σημερινὸν αὐγὸν, παρὰ ἡ αὐριανὴ ὄρνιθα. les soldats plument la — οἱ στρατιῶται τρώγουν τὴν κότα, ἤτοι ἁρπάζουν εἰς τοὺς ἀγροὺς. cuir de — δέρμα λεπτόν. faire le cul de — συνάγω, κ. σουφρόνω τὸ στόμα μου. ce n'est pas à la — à chanter devant le coq αἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῶσι τόσον ἀπὸ τρίποδος ἐνώπιον τῶν ἀνδρῶν. § —s, εἰς τὴν παιδιὰν τῆς ἀλώπεκος (renard), οἱ πετροὶ σῖτινες κλείουσι τὴν ἀλώπεκα. § εἰσφορὰ ἑνὸς ἑκάστου τῶν συμπαικτόρων ἥτις μένει εἰς τὸν κερδίζοντα, κ. τὸ πιάτο. faire une —, jouer une — παίζω τὴν συναυλίαν, βαρβαρογαλ. πούλα, τοὐτέστι παιγνίδι ὅπου ἕκαστος τῶν παιζόντων κατατίθησι ποσότητά τινα ὅταν νάθηται νὰ παίξῃ, τῆς ὁποίας τὸ ὅλον μένει εἰς τὸν τελευταῖον κερδίζοντα.

Poulère, Ϛ. σίκιρα τοῦ Μεξικοῦ.

Poulet, ἀρ. ὀρνίθιον, κ. ὀρνιθοπούλι, κωττοπούλι, ἢ ἁπλῶς πουλί(ον). — de grain θρεπτάρι, πουλὶ τρεφόμενον μὲ σῖτον ἢ ἄλλον κόκκον. eau de —, bouillon de — ζωμὸς πουλιοῦ § πουλάκι μου, ὑποκοριστικὴ λέξις πρὸς τὰ μικρὰ παιδία. Ϛ. —etto. § ἐρωτικὸν γραμμάτιον, κ. ῥαδασάκι.

Poulette, Ϛ. νοστὰς, φωλὰς, κ. πουλάδα.

Pouleuvrin, ἀρ. λεπτὴ πυρῖτις (διὰ τὸ ῥέμισμα τῶν τηλεβόλων).

Pouliche, Ϛ. ἵππος (θηλεία). λέγεται οὕτω ἡ τριετὴς ἵππος.

Poulie, Ϛ. τροχαλία, κ. τροχοῦλι ἢ καροῦλι, καὶ βαρβαροτ. μακαρᾶς.

Pouliérie, Ϛ. τροχαλιουργεῖον.

Poulieur, ἀρ. τροχαλιοποιός.

Pouliner, οὐδ. τίκτω, γεννῶ πῶλον, (ἐπὶ ἵππου)

Poulinière, Ϛ. ἐν χρ. Jument — ἵππος πωλοτόκος.

Pouliot, ἀρ. τροχαλίδιον. § βλήχων, κ. φλησκοῦνι. § —s, ἀρ. πλ. τροχαλιοδόκη, τεμάχιον ξύλου ὅπου προσαρτᾶται ἡ τροχαλία.

Poulpe, Ϛ. τὸ σαρκωδέστερον μέρος τῶν ζώων. § ἡ σάρξ (τῶν καρπῶν). λέγεται ἐπὶ τῆς τελευταίας σημασίας pulpe. § ἀρ. ὀκτάπους κ. ὀκταπόδιον.

Poulpeton, ἀρ. σφαιρωτὸν, εἶδος τῶν βαρβαροτ. λεγομένων δολμάδων. ἰταλοβαρ. πολπέτας.

Pouls, ἀρ. (δὲν προφ. τὸ l) σφυγμὸς. perdre le — ἀσφυκτῶ. μεταφ. tâter le —à quelqu'un πιάνω τὸν σφυγμόν τινος, τὸν ἐξετάζω. le — lui bat τρέμει, ἀπὸ τὸν φόβον του.

Poumon, ἀρ. πνεύμων, κ πλεμόνι. maladie de — πνευμονία. inflammation de — περιπνευμονία. s'user le —à force de parler, de crier τσώγω τὸ στῆθος μου νὰ φωνάζω. cracher son —, ses —s πτύω αἷμα. un homme a de bons —s ἔχει δυνατὸν στῆθος, φωνήν. un homme l'a emporté par la force de ses —s ἐνίκησε διότι ἔχει μεγαλητέραν φωνήν.

Pound, ἀο. ἡ λίρα στερλίνη.

Poupard, ἀρ. νηπίον, παιδίον, ἢ λέξις ἐν χρ. παρὰ ταῖς τροφοῖς διὰ τὰ εἰς τὰ σπάργανα εὑρισκόμενα παιδία. § πλαγγὼν, κ. κοῦκλα.

Poupart, ἀρ. εἶδος ὀστράκου.

Poupartie, Ϛ. *πουπάρτιον, γένος φυτῶν.

Poupe, Ϛ. πρύμνη. qui tient à la —πρυμναῖος. avoir le vent en— ἔχω κατὰ πρύμναν τὸν ἄνεμον, φορόν. voir par — βλέπω ὀπισθέν μου, (ἐπὶ τοῦ πλοίου) ἡ κατόπιν μου. mettre vent en — βάλλω πρύμναν (κ. πρύμη), βάλλω τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου ἐναντίον εἰς τὸν ἄνεμον. μεταφ. avoir le vent en — εὐροῶ, εὐτυχῶ. § παλαιοσίδηρα, τὰ ὁποῖα βάλλουσιν εἰς τὰς χοάνας.

Poupée, Ϛ. πλαγγὼν, κόρη, κ. κοῦκλα. c'est une vraie — εἶναι ὡς ἂν κοῦκλα, (καταστολισμένος). c'est un visage de — εἶναι κουκλίτζα, πρόσωπον μικρὸν καὶ κόκκινον. il fait de sa maison sa — ἐννοιάζεται τὴν οἰκίαν του ὡς ἂν κοῦκλα (τὴν συγυρίζει, ἔχει εἰς καλὴν τάξιν καὶ καθαριότητα τὰ σκεύη). § εἶδος ἐγ-

κεντρισμοῦ ἄλλου παρὰ τὸ ἀσπιδοειδὲς (écusson).
Poupelin, ἀρ. ἄμης, πέμμα, βαρβαροτ. κιαχί, ἢ μπουρέκι.
Poupelinier, ἀρ. δίσκος ἢ τήγανον διὰ νὰ ἀναλυθῇ ὁ βούτυρος τῶν κιαχιῶν.
Poupetier, ἀρ. κοροπλάθος, ὅστις κάμνει κούκλαις.
Poupeton, ἀρ. περιστερόμματον, χόρδευμα, βαρβαροτουρ. κιγμάς.
Poupetonnière, Θ. χύτρα (ἔχουσα πλατὺ σῶμα περὶ τὸ ὁποῖον τίθεται φωτιά).
Poupin, ine, Θ. φιλοκαθάριος, ὅστις ἀγαπᾷ ὑπὲρ τὸ μέτρον τὴν καθαριότητα. § οὐσ. οἰκ.
Poupon, ἀρ. παχουλὸν παιδίον.
Pouponne, Θ. παχουλούτσικη.
Pour, πρόθ. διά. — sa gloire ἕνεκα τῆς δόξης του, διὰ τὴν δόξαν του. ces gens sont faits l'un — l'autre ὁ εἷς ἐγεννήθη διὰ τὸν ἄλλον. καὶ μετὰ ἀπαρ. il a été chassé — avoir trop parlé ἐδιώχθη διότι ὡμίλησε πολύ. § ἀντί, ὡς. il l'a pris — son frère τὸν ἐξέλαβεν ὡς ἀδελφόν του. § χάριν, πρὸς χάριν. il fera cela — vous θέλει τὸ κάμει χαριν σου. se déclarer — quelqu'un φαίνομαι ὑπέρ τινος. je ne ferais pas cela — un empire δὲν ἤθελα τὸ κάμει δι' ὅλον τὸν κόσμον. je n'en dis pas davantage et — cause δὲν λέγω περισσότερον διὰ λόγους. § πρός la tendresse d'une mère — ses enfans ἡ φιλοστοργία τῆς μητρὸς πρὸς τὰ τέκνα. § ὡς, πρός. ce cheval a trop peu de corps — un cheval de carrosse ὁ ἵππος οὗτος εἶναι πολλὰ μικροσωμος ὡς πρὸς ἵππον ἁμάξης. sa dépense est trop grande — son revenu τὰ ἔξοδα του εἶναι πολλὰ μεγάλα ὡς πρὸς τὸ εἰσόδημά του. il est bien monsieur — vous εἶναι κύριος ὡς προς σὲ (λέγεται εἰς ἐκείνους οἵτινες ἀποκαλοῦσι τινὰ μὲ μόνον τὸ κύριον ὄνομα). § ἐπί σκοπῷ, διὰ νά. il dit cela — vous persuader λέγει ταῦτα διὰ νὰ σᾶς πείσῃ. § ὡς, ἢ ὡς ἄν, (ὅμοιος). il est laissé — mort ἔμεινεν ὡς ἂν νεκρός. je tiens cela — fait τὸ ἔχω ὡς βέβαιον. § ἐπί, διά, διὰ τὴν ποσότητα, ἀξίαν, τιμὴν κτλ. il a eu cela — cinquante mille francs τὸ ἔλαβε διὰ 50000 φράγκα. § κατά. ce remède est bon — la fièvre τὸ ἰατρικὸν εἶναι καλὸν κατὰ τοῦ πυρετοῦ. § ἐπί, διὰ (διάρκειαν). — un moment διὰ μίαν στιγμήν. si je vous etc. il y en aurait — deux heures ἂν σὲ διηγοῦμην κτλ. ἤθελε διαρκέσει δύω ὥρας. je vous aime — la vie σὲ ἀγαπῶ αἰωνίως. ce sera — l'année prochaine θὰ γενῇ τὸ ἐρχόμενον ἔτος. — lors il se fâche τότε θυμώνει. § φανερώνει πολλάκις σχέσιν τινὰ ἢ ἀναλογίαν, ἢ κατάστασιν. il est trop faible — monter à cheval εἶναι ἀδύνατος εἰσέτι καὶ δὲν δύναται νὰ καβαλικεύσῃ. il est trop sage — s'être conduit ainsi εἶναι πολὺ φρόνιμος, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπολιτεύθη οὕτω. ce vin est trop nouveau — être bu ὁ οἶνος εἶναι πολλὰ νέος καὶ δὲν πίνεται. § ἄν καί. il est bien poli — un paysan εἶναι πολλὰ εὐγενὴς ἂν καὶ χωρικὸς, ἢ ὡς πρὸς κτλ. il est bien ignorant — avoir étudié si long-temps εἶναι πολλὰ ἀμαθὴς, ἂν καὶ ἐσπούδασε. § ὑπὲρ les uns sont — lui οἱ μὲν εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ, κ. ἀπὸ τὸ μέρος του. § ἐνίοτε σημαίνει σύγκρισιν τινα, ὡς péril — peril, il vaut mieux choisir celui qui offre de la gloire κίνδυνος καὶ κίνδυνος, εἶναι προκριτώτερος κτλ. mourir — mourir il vaut etc θάνατος, καὶ θάνατος, εἶναι κτλ. § ὅσον καί. — grand que vous soyez ὅσον μέγας καὶ ἂν εἶσαι. les douleurs de l'ame — vives qu'elles soient, portent toujours leur remède avec elles αἱ τῆς ψυχῆς ὀδύναι, ὅσῳ ὀξεῖαι καὶ ἂν ὦσι, συνεπιφέρουσι τὴν θεραπείαν των. § — moi, — vous, — lui etc. ὅσον δι' ἐμὲ, ὅσον διὰ σὲ, ὅσον δι' αὐτὸν, ἢ περὶ ἐμοῦ δὲ, περὶ σοῦ δὲ, περὶ αὐτοῦ δέ. — ce qui est de moi, — ce qui est de vous ὅσον δι' ἐμὲ, ὅσον διὰ σέ. § σχέσιν τινά. c'est une grand perte — moi παρ' ἐμοὶ εἶναι μεγάλη ζημια avoir — compagne ἔχω φίλον, ἔχω σύζυγον κτλ. § οὐσ. ἀρ. le — (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ contre), τὸ ὑπέρ. il y a du — et du contre εἶναι ὑπὲρ, εἶναι καὶ κατά. § — lors τότε. vous dites que cela arrivera, — lors nous verrons ce qu'il y aura λέγεις ὅτι θέλει συμβῇ τοῦτο, τότε βλέπομεν τί θὰ γενῇ § μετὰ τὰ ἐπιρρήματα trop καὶ assez ἀντὶ τοῦ ὥστε. vous m'avez rendu trop de services — que je puisse jamais douter de votre amitié μὲ ἔκαμες τόσα καλὰ, ὥστε δὲν δύναμαι τίποτε νὰ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς φιλίας σας. vous m'avez négligé trop long-temps — que je puisse compter sur vous μὲ παρημέλησες τοσοῦτον χρόνον ὥστε δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐλπίζω εἰς σέ. § — peu que ὀλίγον μόνον νά. — peu que vous lui en parliez ὀλίγον μόνον νὰ τοῦ ὁμιλήσῃς, ἢ ἐὰν ὀλίγον μόνον ὁμιλήσῃς ἢ ἀρκεῖ ὀλίγον μόνον νὰ ὁμιλήσῃς. — peu qu'on me fasse des difficultés ὀλίγας δυσκολίας μόνον νὰ μὲ κάμωσι. § — dieu πρὸς θεοῦ, δι' ὄνομα τοῦ θεοῦ, διὰ τὸν θεόν.
Pour-boire, ἀρ. τὸ κέρασμα, διὰ νὰ πιῇ ἕνα κρασί· φιλοδωρία μικρὰ γενομένη εἰς τοὺς τεχνίτας καὶ μικρᾶς τάξεως ἀνθρώπους.
Pourceau, ἀρ. σῦς, χοῖρος, κ. γουρούνι. engraisser des — x συφορβεῖν, χοιροτροφῶ. étable à — x συφορβεῖον, χοιροτροφεῖον. marchand de — x παρ. c'est une vraie étable de — x ὁμοιάζει ὡς ἂν τὰ κάθηνται χοῖροι. c'est un — d'épicure ἄνθρωπος συφαρίτης, ἢ ἐπικούρειος. παρ. c'est semer ἢ jeter des perles devant les — x ῥιπτετε τοὺς μαργαρίτας τοῖς κτλ. § — de mer ταῦτον τῷ marsouin φώκαινα, ὕαινα, κ. μερσουβάνι, ἢ γουρουνόψαρον.
Pourchasser, ἐν. οἰκ. ἀρχ. διώκω, θηρεύω, ἐπιζητῶ. — le gibier μεταδιώκω τὴν ἄγραν.
Pourette, Θ. τὸ νεόφυτον τῆς σταφυλῆς.
Pourfendeur, ἀσ. οἰκ. ὁ κόπτων, τέ.
Pourfendre. grand — de géans μέγας ἀνδροκτονος (ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἱπποτῶν).
Pourfendre, ἐν. ἀρχ. σχίζω, διατέμνω, (τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ ξίφους). λέγεται ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἱπποτῶν.
Pouroumier, ἀσ. *πουρουμία, ἐλάδρον τῆς Γουϊάνης.
Pourparler, ἀρ. συνέντευξις, συνομιλία. battre ἢ sonner un — σημαίνω τὴν συνέντευξιν.
Pourpier, ἀρ. ἀνδράχνη, κ. γλυστέρα, ἀνδράκλα ἢ βαρβαροτ. σιμιζόντι.
Pourpoint, ἀσ. κολόβιον, κ. γελέκι. ἔνδυμα ἀρχαῖον τῶν Γάλλων καλυπτον τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς ζώνης. tirer un coup à brûle — πυροβολῶ ἐκ τοῦ πλησίον. μεταφ. il lui a dit telle chose à brûle — τοῦ τὸ εἶπε κατὰ πρόσωπον. ce qu'il vous dit là est à brûle — ὅ, τι σὲ λέγει εἶναι σκληρὸν, κ. χαρὸν. il y va à brûle — εἶν' χαρατεύει, (τοῦτέστι φέρεται ἡ ἐπιλεῖ ἡ κτυπᾷ χωρὶς οὐδεμίαν φειδώ). il commence à remplir son — ἐκ τοῦ γίνονται τὰ φορέματά του (ἐπάχυνε). il a bien rempli son — ξεκουμπώθηκε τρώγων (ἔφαγε πολύ), κ. ἐγέμισε τὴν παραχάρατσα του. on lui a donné un — de pierres de taille ἐφυλλίσθη κ. τὸν ἔβαλαν στὴν τρύπαν. il y a laissé le moule du — ἄφησε τὰ κόκκαλά του, (ἀπέθανε)
Pourpointerie, Θ. ἀρχ. ἡ κολοβοποιΐα.
Pourpointier, ἀρ. ἀρχ. κολοβοποιός.
Pourpois, ἀρ. ἰχθὺς τοῦ ὁποίου τὸ εἶδος εἶναι ἄγνωστον, ἐτρώγετο εἰς τοὺς Παρισίους περὶ τὸν 12 αἰῶνα.
Pourpre, ἀρ. πορφύρα, ἔντασις. § ἀλουργὸν, πορφυροῦν, κ. κόκκινον (χρῶμα). § ἀλουργίς, πορφύρα,

ὕφασμα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κοκκινοβαφές. la — des rois ἡ βασιλικὴ πορφύρα. nô dans la — πορφυρογέννητος. § το φοινικοῦν (χρῶμα), τὸ κόκκινον (τῶν σημερινῶν ὑφασμάτων, γινόμενον ἐκ τῆς διὰ τοῦ πρινοκοκκίου βαφῆς καὶ τῶν τοιούτων). § ἐπ. φοινικοῦς, κοκκινοβαφής, κόκκινος. § οὐσ. Θ. la — φοινιγμὸς, (νόσος τις), κ. κοκκινάδα.

Pourpré, ée, ἐπ. πορφυρόχρους, ἁλουργὸς, φοινικοῦς, κόκκινος. fièvre —ée πυρετὸς φοινικώδης.

Pourprier, ἀρ. τὸ ζῶον τῆς πορφύρας.

Pourpris, ἀρ ἀρχ. περίβολος (οἴκου), ἡ ἐξάρτημα (οἰκίας). ἐν χρ. ἐνίοτε παρὰ ποιηταῖς, les célestes — τὰ οὐράνια δώματα, ἡ σκηνώματα.

Pourquoi, (σύνδεσμος αἰτιολογικὸς) ἕνεκα τούτου, διὰ τοῦτο. voilà —, c'est — διὰ ταῦτα, (ἢ) διὰ τοῦτο. § (ἐρωτηματικῶς) τίνος ἕνεκα, διὰ τί, διὰ ποίαν αἰτίαν. demandez-moi — ἀγνοῶ διὰ τί. § οὐσ. le — ἀρ. ἡ αἰτία, τὸ αἴτιον, κ. τὸ διὰ τί.

Pourrétie, Θ. *πουρρήτιον, γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.

Pourrir, οὐδ. σήπομαι, κ. σαπίζω. μεταφ — dans l'ordure, dans la misère σαπίζω εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν, μὲ ἐτάπησεν ἡ δυστυχία. il —ra dans le vice, dans son ordure θέλει συναπολεσθῇ μὲ τὴν κακοήθειαν, μὲ τὴν ἀκολασίαν. il ne — ra pas dans l'emploi qu'il a pris δὲν θὰ σαπήσει εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν, (δὲν θὰ διαμείνει πάντοτε) faire — σήπω, κ. σαπίζω, (ἐν) le jus de réglisse fait — le rhume ὁ ζωμὸς τῆς γλυκυρριζης πέπτει, ὠριμάζει τὴν καταρρόην. faire — la viande de cuire κάμνω τὸ κρέας νὰ λειώσῃ, (ἀπὸ τὸ πολὺ βράσιμον). faire — un homme en prison τὸν σαπίζω εἰς τὴν φυλακήν. § ἐν. σήπω, σαπίζω. § se —, αὐτ. σήπομαι, κ. σαπίζω (ἀμεταβ.). § pourri, ie, μετ. σεσηπὼς, κ. σάπιος. pôt —, τὸ. Pot. il est — d'ulcères, de chancres εἶναι σαπρὸς ἀπὸ πληγὰς, καρκίνους κτλ. σαπίζει ἀπὸ κτλ. c'est un membre — μέλος σεσηπός. c'est un cœur — ἄνθρωπος ἐλεεινῶς διεφθαρμένος. c'est une planche —ιο σάπιον σανίδι, (ἐπὶ ἀνθρώπου εἰς τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει τις νὰ ἐλπίζῃ). § οὐσ. le —, ἀρ. σηπεδὼν, σῆψις, κ. σαπίλα.

Pourrissoir, ἀρ. σιπύα, σκάφη πετρίνη ἢ ξυλίνη, ὅπου τίθενται τὰ παλαιόπανα διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ χαρτίου, διὰ νὰ ἀναβράσωσι.

Pourriture, Θ. σηπεδὼν, σῆψις, κ. σαπίλα. il tombe en — σαπίζει, (ἀπὸ τὰ ἀφροδισιακὰ πάθη). § σηπεδὼν, κ. κλαπάτζα, πάθος τῶν ἐριωδῶν ζώων. § — d'hôpital γάγγραινα. § σῆψις, πάθος τῶν θέν-

δρων. § τιπύα, ἀγγεῖον ὅπου τίθεται ἡ ἴτατις (indigo) διὰ νὰ σαπίσῃ.

Poursille, Θ. εἶδος φυκαλίνης τῆς Ἀμερικῆς.

Poursuite, Θ. δίωξις, καταδίωξις, κ. κυνήγημα. § ἀναζήτησις, ματαιοπονία, πόνος, κόπος (ποδὸς εὑρεσιν ἢ ἀνακάλυψίν τινος). § παραγγελία, σπουδαρχία. § ἐπιμέλεια. il l'a chargé de la — de ses affaires τὸν ἀνέθετε τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἰδίων αὐτοῦ πραγμάτων. à la —et à la diligence d'un tel ἐπιμελείᾳ τοῦ δεῖνα. la — des criées ἡ διεξαγωγὴ τῶν δημοπρασιῶν. § κατα δίωξις (τοῦ δανειστοῦ κατὰ τοῦ χρεώστου). § διεξαγωγὴ (τῆς δίκης). frais de — ἔξοδα τῆς δίκης.

Poursuivant, ἀρ. παραγγέλων, ὑτοψήφιος. § ὁ διώκων, ἢ ὁ καταδιώκων, ὁ ἐνάγων. § — d'armes παρασπαστροκήρυξ, εὐγενὴς ὅστις προσεκολλᾶτο εἰς τοὺς στρατοκήρυκας (héraut d'armes). — d'amour ἐρωτοθήρας, ἱππότης περιφερόμενος καὶ ζητῶν νὰ τιμηθῇ πρὸς χάριν τῆς ἐρωμένης του.

Poursuivre, ἐν. μεταδιώκω, διώκω, κ. κυνηγῶ, τρέχω κατόπιν. — vivement ἐπίκειμαι. μεταφ. καταδιώκω. la calomnie me —vait vivement ἡ συκοφαντία μὲ κατεδίωκε λιπαρῶς. cette idée désespérante me —it jour et nuit ἡ λυπηρὰ αὐτὴ ἰδέα μὲ διώκει, μὲ κατέχει ἡμέραν καὶ νύκτα § διώκω τινὰ, τὸν ἐνάγω εἰς δίκην. — un procès, une affaire διεξάγω δίκην, ὑπόθεσιν. § θηρεύω, σπουδαρχῶ, ἐπιζητῶ (τι), κ. κυνηγῶ. — une fille en mariage μνηστεύομαι, ζητῶ μίαν κόρην. § ἕρμαι (τινος), ἐξακολουθῶ — son chemin ἀνύω τὴν ὁδὸν, ἐξακολουθῶ τὸν ὁρόμον μου. καὶ ἀπολ. — vez ἐξακολουθήσατε. — sa pointe, cic. ἐξακολουθῶ τὸ ἔργον μου. § ἐφ —, αὐτοπ. ainsi qu'elle se —it et comporte παρὰ τοῖς Συμβολικογράφοις, ἀντὶ τοῦ ὅπως εἶναι, χωρὶς περιγραφὴν καὶ λεπτομερείας.

Pourtant, ἐπίρ. καὶ ὅμως, μ' ὅλα ταῦτα ἢ μ' ὅλον τοῦτο.

Pourtour, ἀρ περιφέρεια.

Pourvoir, οὐδ ἀναπληρῶ, ἐπαρκῶ, θεραπεύω, κ. εὐχαριστῶ. il faut —à ce désordre πρέπει νὰ θεραπεύσωμεν αὐτὴν τὴν ἀταξίαν. —à l'insuffisance des lois ἀναπληρῶ τὰς ἐλλείψεις τῶν νόμων. —à lui seul προνοῶ περὶ ἐμαυτοῦ. —aux vivres, aux fourrages προβλέπω, προμηθεύω ζωοτροφίας, χόρτον. dieu y —ra ὁ Θεὸς θέλει προνοήσει. —ez à cette affaire λάβε πρόνοιαν περὶ τοῦ πράγματος. —à un office ἀναπληρῶ τὴν θέσιν (χειρώσασαν), διορίζω. § ἐν. διορίζω (τινὰ εἰς). — quelqu'un d'un office διορίζω τινὰ εἰς θέσιν, χορηγῶ. § προμηθεύω, ἐφοδιάζω. il est pourvu de tout ce qu'il lui faut εὐπορεῖ ὅσων ἔχει χρείαν. les grâces dont elle est pourvue αἱ χάριτες τῶν ὁποίων εὐμοιρεῖ, (ἢ ἔχει), τὰς ὁποίας ἔλαχε νὰ ἔχῃ παρὰ τῆς φύσεως. le ciel l'a —vu de tant de bonnes qualités ὁ Θεὸς τοῦ ἐχάρισε τόσας ἀρετάς. § κλῆρομαι, προνοῶ, φροντίζω, κ. ἐννοιάζομαι τινα. il a —vu tous ses enfans ἀποκατέστησε τὰ τέκνα του. il s'est —vu lui-même ἐφρόντισεν αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ, κ. ἐννοιάσθη τὸν ἑαυτόν του. § se —, αὐτοπ. προμηθεύομαι. § se —, αὐτοπ. νομ. se — en justice κάμνω αἴτησιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀναφέρω εἰς τὸ δικαστήριον se — en cour de Rome ἀποτείνομαι εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν αὐλὴν (διὰ νὰ κάμω αἴτησιν).

Pourvoirie, Θ ὁρὼν, ἀγορὰ, (ὅπου προμηθεύονται οἱ πορισταί (fournisseur).

Pourvoyeur, ὀρ. ὁρώνης, προνοητὴς, προμηθευτής. § — du lieu ταὐτὸν τῷ Caracal.

Pourvu, ἐπίρ. ἐὰν, ἀρκεῖ μόνον νά: — qu'il n'arrive rien de contraire ἐὰν μόνον δὲν συμβῇ τι ἐναντίον.

Pousse, Θ. βλάστη, βλάστημα, νεοβλαστὸν, κ. βλαστάρι, ἢ φύτρα. la première — ἡ πρώτη βλάστησις, ἡ τοῦ μηνὸς μαρτίου καὶ ἀπριλίου. la seconde — ἡ δευτέρα, ἡ τοῦ μηνὸς αὐγούστου. § la — des dents ἡ ὀδοντορυΐα, κ. τὸ φύτρωμα τῶν ὀδόντων.— des cheveux ἡ τρίχωσις, ἡ τριχορυΐα, κ. τὸ φύτρωμα τῶν τριχῶν. § ἄσθμα, (τῶν ἵππων). § κόνις (πεπίρεως ἢ ἄλλου ἀρώματος) § πύγος, ἀναθυμίασις, (εἰς τὰ μεταλλεῖα).

Pousse-balle, ἀρ. σιωστὴρ, ἐργαλεῖον μικρὸν δι' οὗ ὠθοῦνται αἱ βολίδες εἰς τὴν κραβίναν.

Pousse broche, ἀρ. ψαλὶς πλατεῖα, (τῶν καρφιδοποιῶν).

Pousse-cambruro, Θ. κυρτωτὴρ, ἐργαλεῖον τῶν ὑποδηματοποιῶν δι' οὗ κυρτοῦται τὸ δέρμα τῶν καττυμάτων.

Pousse-cul, ἀρ. *ὠσμωτοθήρας, οἱ ἁπάγοντες τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν φυλακήν.

Pousse fiche, ἀρ. *ἐγγομφωτὴρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐκβάλλονται οἱ γόμφοι τῶν παραθύρων κτλ. (fiche).

Pousse-pied, ἀρ. ταὐτὸν τῷ accon, ἀκάτιον.

Pousse-pieds, ἢ pouce-pieds, ἀρ. πλ. ἢ conques anatifères, Θ. πλ. ἀνατίφαι, κογχύλαι τινές.

Pousse-pointe, Θ. ἀρ. σιωστὴρ, ἐργαλεῖον τῶν ὡρολογοποιῶν χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ὠθῇ διάφορα ἐργαλεῖα.

Poussée, Θ. ὤθησις, καὶ ὠθισμός. ἐν χρ. la — d' une voûte ἡ ἀντυξ τοῦ θόλου, ὁ ὄγκος, τὸ βάρος τῆς καμάρας, καθόσον ἐπιπίπτει

εἰς τοὺς τοίχους, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται. faire le trait des —s d'une voûte σημειῶ τὸ πάχος ἢ τὴν πυκνότητα τοῦ τοίχου (ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ στηρίζεται ὁ θόλος). § ὦσις, ἡ ἄντωσις, τὸ βάρος τὸ ὁποῖον ἐπιφέρουσιν αἱ γαῖαι εἰς τὰς κρηπῖδας (quais), ἢ εἰς τὰ ἀναχώματα (terrasse). μεταφ. faire la — à quelqu'un διώκω τινὰ ἰσχυρῶς.

Pousser, ἐν. ὠθῶ, ἀπωθῶ, κ. σπρόχνω, (σ)κουντῶ, ἀμπόχνω. — quelqu' un du genou κινῶ τινα μὲ τὸν ἀγκῶνα μου, ἢ μὲ τὸ γόνατόν μου, (τὸν σκουντῶ ἐλαφρὰ, διὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσω). — les ennemis τρέπω τοὺς ἐχθροὺς, τοὺς ἀποκρούω. — aux ennemis ὁμόσε χωρῶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν. κ. πηγαίνω κατεπάνω, ἢ τραβῶ κατεπάνω τῶν ἐχθρῶν. — un clou dans une muraille ἐγκρούω τὸν ἧλον εἰς τὸν τοῖχον. — un cheval ἔλκω τὸν ἵππον ἀπὸ ῥυτῆρος, ἢ παρορμῶ, κ. τὸν κεντῶ, τὸν κτυπῶ. — le temps avec l' épaule κερδίζω καιρὸν μὲ πάντα τρόπον. μεταφ. l' inquiétude — a les Européens vers les côtes de la Chine ἐκινήθησαν ἀπὸ ἀνησυχίαν οἱ Εὐρωπαῖοι εἰς τὰ παράλια τῆς Κίνας, ὡρμήθησαν. § τινάζω (ἐπὶ σφαίρας, ἀεροστάτου κτλ.) — ca la porte τράβα τὴν θύραν. — la porte au nez de quelqu'un ἀποκλείω εἴς τινα τὴν θύραν, (δὲν τὸν ἀφίνω νὰ εὔῃ). — un coup d' épée à quelqu'un καταφέρω, κ. τραβῶ, ἢ τινάζω τινὸς μίαν μὲ τὴν σπάθην, τοῦ δίδω μίαν κτλ. — une botte à quelqu'un τοῦ δίδω μίαν ἐπίπληξιν, κ. σαπάρταν § ἐλαύνω, ἐκτείνω, ἐπεκτείνω. il faut — ce mur jusqu'à la rivière πρέπει νὰ φέρωμεν τὸν τοῖχον μέχρι τοῦ ποταμοῦ. — ses conquêtes jusqu'à προάγω τὰς κατακτήσεις μεχρι κτλ. — jusqu'à un bien οὐδ. προχωρῶ, προβαίνω μέχρι τινός. — la raillerie trop loin φέρω εἰς ὑπερβολὴν, ἢ μεταχειρίζομαι κατακόρως τὸν χλευασμόν. — l' impudence, la flatterie jusqu'à ἔρχομαι εἰς τοιαύτην ἀναίδειαν, κολακείαν ὥστε. — la fourberie jusqu' au bout ἐλαύνω εἰς τὸ ἄκρον τῆς πανουργίας, πρεβαίνω εἰς τὸ ἔπακρον κτλ. — un raisonnement trop loin φέρω τὸν συλλογισμὸν εἰς τὸν ἔσχατον ὅρον. à vous voir — nos désirs si loin, on croirait ἐὰν μᾶς ἴδῃ τις προαγοντας ἐπὶ τοσοῦτον τὰς ἐπιθυμίας μας, ἤθελε νομίσῃ ὅτι κτλ — la voix, — des cris ἀφίημι φωνὴν, κ. εὐγάζω φωνάς — des soupirs στενάζω. un homme — e les beaux sentimens ἀρεσκεύεται, κ. γλυκοκαλίζεται πλησίον (γυναικός τινος). § ἐρεθίζω, ἐνοχλῶ, πειράζω, κ. κιδνομαί τινα (ἢ τὸν) κολνιοῦμαι. — à bout ἔλκω τινὰ, φέρω εἰς ἀπώλειαν. vous — ez à bout ma patience μὲ πνίγεις. — une botte διδω εἴς τινα αἰτίαν, τὸν ἐγγίζω. — quelqu'un à bout τὸν κάμνω ἀναπολόγητον, τὸν ἐκστομίζω — quelqu'un aux extrémités φέρω τινα εἰς τὰ ἔσχατα. § — quelqu'un προάγω, προβιβάζω τινά. se — dans le monde προάγομαι, προχωρῶ, προοδεύω. οἰκ. — sa pointe, son bidet πηγαίνω ἔμπρὸς, (προοδεύω, εὐτυχῶ). — un écolier κάμνω τὸν μαθητὴν νὰ ἐπιδώσῃ, νὰ προοδεύσῃ. § πείθω, παροτρύνω, διεγείρω, προτρέπω, παρακινῶ. — à la révolte διαστασιάζω, διεγείρω εἰς ἐπανάστασιν. — des nervures, des filets ἐλαύνω γραμμας κτλ. ἐπὶ τῶν χρυσοποιῶν. § οὐδ. βλαστάνω, ἐξανθῶ ἀναβλαστάνω, κ. φυτρόνω ἢ τινάζω. un arbre qui — e des branches, ἐν. δένδρον ἐκφύον κλάδους, κ. τινάζει κτλ. μεταφ. l' industrie — ra toutes ses branches ἡ βιομηχανία θέλει ἐκτείνῃ ὅλους τοὺς κλάδους της. les dents — ent, la barbe — e οἱ ὀδόντες φύονται, κ φυτρώνουν, τὰ γένεια κτλ. un cheval — e ἀσθμαίνει, πνευστιᾷ ὁ ἵππος. un mur — e en dehors ὁ τοῖχος φουσκώνει, ἢ κάμνει κοιλιάν. un tableau — e au noir ἡ εἰκὼν ἐκβάλλει μαῦρα ἢ μαυρίζει. — à la roue, παρ. βοηθῶ τινα, τὸν συντρέχω.

Poussé, ée, μετ. un cheval est — é de nourriture ὁ ἵππος ἐφούσκωσε τρώγων. vin — οἶνος ἐλτροπίας, κ. χαλασμένος.

Poussier, ἀρ. μαρίλη, κόνις, κ. σκόνη, (ἰδίως τῶν ἀνθράκων, τῆς πυρίτιδος, τῶν λίθων).

Poussière, θ. κονιορτὸς, κ. σκόνη. il fait beaucoup de — εἶναι πολὺς κονιορτὸς des livres pleins de — βιβλία κονιορτώδη, γεμάτα σκόνη. secouer la — ξεσκονίζω. réduire en — κονίω, λειῶ, κάμνω σκόνην. une ville a été réduite en — ἡ πόλις ἀπετεφρώθη. on a fait mordre la — à ses ennemis ἔστειλαν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον τοὺς ἐχθροὺς των. il s'est couvert d' une noble — ἐκαλύφθη μὲ τὴν σκόνιν τοῦ πολέμου. on l' a tiré de la — τὸν ἀνύψωσαν ἐκ κοπρίας. § βοτ. — des étamines, — séminale ἡ ἁπλῶς — γύρις, ἄχνη, ταὐτὸν τῷ pollen ἡ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν στημόνων ἐπιφαινομένη κόνις, γονιμοποιοῦσα τὸ ἄνθος διὰ τῶν στυλίδων.

Poussif, ive, ἐπ. ἀσθματικὸς (ἐπὶ ἵππου).

Poussin, ἀρ. νεοσσὸς, κ. κοτοπούλι, πουλάκι. παρ. il est empêché comme une poule qui n'a qu'un — τὰ χάνει, ἐπὶ ἀνθρώπου περιπλεκομένου διὰ τὰ μικρότερα πράγματα.

Poussinière, θ. νεοττιὰ, κλωβὸς ὅπου κλείονται οἱ νεοττοί. § πλειάδες.

Poussoir, ἀρ. ὦστης, μικρὸς κύλινδρος εἰς τὰ μικρὰ ὡρολόγια, τὸν ὁποῖον ὠθοῦσι μὲ τὸν ἀντίχειρα διὰ νὰ τὰ κάμωσι νὰ σημάνωσι. § γομφωτὴρ, ἐργαλεῖον σιδηροῦν ἐξ οὗ συλλαμβάνουσιν οἱ πλακουργεῖς (tabletier) τὰ μικρὰ καρφία, καὶ ἀφ' οὗ τὰ βρέξωσι μὲ τὸν σιάλον, τὰ ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον. § γομφιάγρα, ἐργαλεῖον τρίπουν τῶν ὀδοντοχειρούργων.

Poussolane, ἡ pozzolane, ἰδ. pouzzolane.

Poutie, θ. σπάν. κηλὶς (εἰς τὰ ἱδρύματα), ἀκαθαρσία μικρά.

Poutre, θ. δοκὸς, στύλος, κ. γριντιὰ, ἡ δοκάρι. — feuillée ἐσχισμένη, ἢ ἐγκοιλος (σκαμμένη). — quarderonnée δοκὸς ἔχουσα κομμάτιον. voir une paille dans l' oeil de son prochain et ne pas voir une — dans le sien βλέπω τὸ ἄχυρον εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ πλησίου, καὶ δὲν βλέπω τὴν δοκὸν τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ μου.

Poutrelle, θ. δοκάριον.

Pouvoir, οὐδ. δύναμαι, κ ἠμπορῶ. ne — faire une chose δὲν δύναμαι νὰ κάμω τι. plus qu'on ne peut ὑπὲρ δύναμιν. le plus que j'ai pu ὅσον ἐδυνήθην. faire tout ce qu' on peut κάμνω τὰ δυνατὰ σώνω qui peut ὁ σώζων τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. Jean qui ne peut battre à faux δὲν ἔχω νὰ παίζω, βαρβαρ. ἔχω γκελὲ (εἰς τὴν παιδιὰν τῆς τηλίας.) n' en — plus ἀπαυδῶ, ἀποκάμνω. un cheval n' en peut plus ὁ ἵππος ἐκοπίασεν. οἰκ. ne — mais de quelque chose, n' en — mais εἶδε πρὸς ἐμὲ, δὲν πταίω ἐγώ. si cela est arrivé en puis-je mais? ἂν συνέβη τοῦτο, τί πρὸς ἐμέ; tel en pâtit qui n' en peut mais πάσχει ἀδίκως. παρ. si jeunesse savait et vieillesse pourrait ἂν οἱ νέοι ἤξευραν, καὶ οἱ γέροντες εἶχον τὴν δύναμιν. § ἐν ὄρῳ, ἐπενεργῶ. le feu ne peut rien sur le diamant τὸ πῦρ δὲν ἐπενεργεῖ ἐπὶ τοῦ ἀδάμαντος. vous pouvez beaucoup sur son esprit ἰσχύετε πολὺ εἰς τὸν νοῦν του si je puis quelque chose dans cette affaire ἐὰν δύναμαί τι κτλ. § ἐνδέχεται, δύναται, εἶναι δυνατὸν. ce malade pourrait mourir ὁ ἀσθενὴς ἐνδέχεται νὰ ἀποθάνῃ. § se — αὐτ. εἶναι δυνατὸν, εἶναι ἐνδεχόμενον, εἶναι πιθανόν. il se peut que votre projet réussisse ἴσως

δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπός σου.
Pouvoir, ἀρ. δύναμις, ἐξουσία. la chose est en mon — τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐπ' ἐμοί. je vous aiderai de tout mon — θέλω σὲ βοηθήσει τὸ ἐπ' ἐμοί, ὅσον δύναμαι. il a tous ces papiers là en son — ἔχει ὅλα τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὴν ἐξουσίαν του. § ἐξουσία, ἄδεια. fondé de — πληρεξούσιος, ἀντιπρόσωπος. § τὸ πληρεξούσιον (ἔγγραφον), τὸ ἐπιτροπικόν. de pleins —s πληρεξουσιότης. ce prêtre a des —s ὁ ἱερεὺς ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἐξομολογῇ. § τὸ κράτος, ἡ ἐξουσία (τῶν πραγμάτων τῆς κυβερνήσεως). — absolu ἀπόλυτος ἀρχή, ἐξουσία. § ἰσχύς, ὑπόληψις. il a beaucoup de — auprès du ministre ἰσχύει πολὺ ἡ δύναται πολὺ παρὰ τῷ ὑπουργῷ. le ton de sentiment qui a tant de — sur les ames ἡ φωνὴ τοῦ πάθους ἰσχύουσα τόσον ἡ ἐπενεργοῦσα τόσον πολὺ εἰς τὰς ψυχάς. par quel étrange — tu fascines ma raison κατά τίνα ἀκατανόητον δύναμιν γοητεύεις τὸν νοῦν μου. § — des pointes αἱ ἠλεκτρικαὶ ἀκμαί, ἡ ἠλεκτρικὴ ἰδιότης τῶν ὀξέων σωμάτων. — expansif ἡ διασταλτικὴ δύναμις (τῶν σωμάτων). — réfringent ἡ διαθλαστικὴ δύναμις.
Pouzzolane, Ϛ. ἡραιστεία γῆ, κ. πορτζελάνα.
Poy, ἀρ. ὀστρακοθήρας, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Pozoa, ἀρ. *ποζία, φυτόν τι.
Prædatrix, ἀρ. ταὐτόν τῷ stercoraire.
Præcentorienne, ἐπ. Ϛ. ἐν χρ. flûte — αὐλὸς προκεντεύρπιος, εἶδος αὐλοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Prædicanées, Ϛ. πλ. ἐν χρ. victimes — τὰ προτέλεια, θυσία γινομένη τὴν παραμονὴν ἑορτῆς τινος.
Præstana, Ϛ. ἡ Λουπερκία, ἡ Λύκαινα.
Pragmatique, ἐπ. ἐν. sanction — κανονισμὸς ἐκκλησιαστικός. ἰδίως τὸ κατὰ τὰ 1438 ἐκδοθὲν διάταγμα ὑπὸ Καρόλου τοῦ Ζ'. πρὸς τὴν ἐν Βούργαις σύνοδον διὰ τὴν παραδοχὴν ἢ τροποποίησιν ἀποράσεών τινων τῆς ἐν Βάλῃ συνόδου. § —, Ϛ. διάταγμα οἰκογενειακὸν (ἡγεμόνων τινῶν τῆς Γερμανίας).
Prairial, ἀρ. χλοηφόρος, ὁ ἔννατος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐνομοθέτησαν οἱ Γάλλοι ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀρχόμενος τὴν 20 μαΐου καὶ λήγων τὴν 18 ἰουνίου. § ἐπ. —l, le, λειμωνήρης, λειμώνιος, ὁ ἀνήκων, ἢ φυόμενος εἰς λιβάδια.
Prairie Ϛ. λειμών, λιβάδιον. —s artificielles τεχνητὰ λιβάδια. l'émail des —s ἄνθη λειμώνια.
Praline, Ϛ. σακχαρόπηκτον ἀμύγδαλον.
Praliner, ἐν. ψήνω εἰς ξάχαριν.
Prame, Ϛ. λέμβος εἰς τὴν Ὁλλανδίαν.
Pramnion, ἀρ. πράμνιον ἢ μόριον, εἶδος πέτρας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Pranise, Ϛ. *πρανίσιον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Prase, Ϛ. πρασίτης, εἶδος σμαράγδου.
Prasion, ἀρ. πράσιον, γένος φυτῶν.
Prasocure, ἀρ. πρασοουρὶς, γένος ἐντόμων.
Prasophylle, ἀρ. πρασόφυλλον, γένος φυτῶν.
Prasus, ἢ **Prasius**, ἀρ. πράσιος, λίθος παρὰ τῷ Πλινίῳ.
Pratelle, Ϛ. ἀγαρικόν, γένος μυκήτων.
Praticable, ἐπ. δυνατός, εὐκατόρθωτος, ἐκτελεστός. des chemins ne sont pas —s ὁδοὶ μὴ βατοί, ἄβατοι, ἀδιάβατοι. § homme — ἄνθρωπος εὔκολος, εὐμεταχείριστος.
Praticien, ἀρ. οἰκονομικός, ἐμπειροπράγμων, δικανικός. § c'est un bon — ἔμπειρος ἰατρός.
Pratique, Ϛ. πρᾶξις (ἀντικειμένως τῇ θεωρίᾳ). réduire en — φέρω εἰς ἐκτέλεσιν, ἐκτελῶ. mettre un projet en— ἐκτελῶ τὸ σχέδιον, τὸν σκοπόν. la — du théâtre ἡ δραματουργία. un acteur n'a pas la — du théâtre ὁ ὑποκριτὴς δὲν ἔχει θεατρικὴν ἄσκησιν, δὲν εἶναι ἐξησκημένος εἰς τὸ θέατρον. avoir la — des affaires ἔχει πεῖραν πραγμάτων, ἐμπειροπραγμοσύνην. § μέθοδος τοῦ πράττειν. § ἦθος, ἔθιμον, συνήθεια, τάξις. § ἱεροπραξία, τελετή —s de dévotion χριστιανικὰ χρέη, ἡ θρησκευτικὰ χρέη. § ἄσκησις, γύμνασις, πρᾶξις, εὐκολία (περὶ τὸ πράττειν τι). avoir une grande — du pinceau ἔχει πολλὴν εὐχειρίαν, ἄσκησιν περὶ τὸ ζωγραφίζειν. un ouvrage chaud de projet et de — ἔργον σφοδρὸν κατὰ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν διασκευήν, (τὴν ἐκτέλεσιν). peindre de — (ἐπὶ κακοῦ), ζωγραφίζω κατὰ πρᾶξιν ἢ κατ' ἐμπειρίαν, (ὄχι ἐπιστημονικῶς). § —s, πλ. συσκευαί, μηχανορράφαι, συνεννοήσεις, κ. συναγροικήματα. § ὠνητὴς, ἀγοραστὴς, βαρβαροτυρ. κ. μουστερῆς. un perruquier a beaucoup de —s ὁ πλουσίους ἔχει πολλοὺς ἐργοδότας. ce médecin a beaucoup de —s ὁ ἰατρὸς οὗτος ἔχει πολλὰς ἐπισκέψεις ἰατρικὰς. donner — à un vaisseau χορηγῶ ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς ἓν πλοῖον. un homme est une bonne — εἶναι καλοπληρωτής. une méchante — κακοπληρωτής. § τὸ γραφεῖον τοῦ συμβολαιογράφου. § τὸ δικανικὸν ὕφος ἢ ἡ οἰκονομία. § φορδεία, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ θαυματοποιοὶ ἢ οἱ ἀγύρται μεταβάλλουσι τὴν φωνήν των.
Pratique, ἐπ. πρακτικός.
Pratiquer, ἐν. ἀσκῶ, πράττω. § μετέρχομαι, ἐπαγγέλλομαι (τέχνην, ἐπιτήδευμα), ἐπὶ ἰατρικῆς καὶ λειτουργίας. § ῥοιτῶ, συχνάζω. j'ai assez —é cet homme-là ἀμίλητα ἱκανῶς μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, συναναστράφην. — avec les méchans ἀναστρέφομαι, συμμιγνύομαι μὲ τοὺς κακούς. § ὑπέρχομαι, προσάγομαι, δελεάζω, ἐξαπατῶ. — des témoins παρουσιάζω μάρτυρας, τοὺς ἔχω ἑτοίμους — des intelligences προδιατίθημι, προοικονομῶ συνεννοήσεις. § ἀρχιτ. κατασκευάζω, διατίθημι, οἰκονομῶ (τόπον εἰς ἓν κτίσιον διὰ νὰ κάμω χώρισμα, ἢ ἄλλο τι ἀναγκαῖον). § συγκοινωνῶ, ἐμπορεύομαι μὲ, συχνάζω εἰς. § se —, αὐτοπ. (τριτοπροσώπως) εἴθιστται, νομίζεται, γίνεται, συνειθίζεται. la course à cheval et la course dans les chariots se —aient en Egypte ἡ ἱππηλατία καὶ ἡ ἁρματηλατία ἐτελοῦντο εἰς τὴν Αἴγυπτον. § ἐργάζομαι, ἀποκτῶ πεῖραν. il y a long temps qu'un médecin —e πρὸ πολλοῦ κάμνει πεῖραν ὁ ἰατρός. § Pratiqué, ée, μετ. il était —é d'avance ἦτον προκατειλημμένος, προδιατεθειμένος.
Praux, ἴδ. Pros.
Praxidice, Ϛ. ποαξιδίκη, θεὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησι. § ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς.
Pré, ἀρ. λιβάδιον. § ἀρχ. ὁ τόπος τῆς μονομαχίας. § πρόθεσις, ἀποτελοῦσα διαφόρους συνθέτους λέξεις, οἷον
Préalable, ἐπ. προηγούμενος. c'est un point — τοῦτο προηγεῖται. καὶ ἀπροσ. il est — de juger le possessoire πρέπει πρῶτον νὰ δικάσῃ τις τὴν κατοχὴν κτλ. la question — τὸ πρῶτον ζήτημα, ἢ τὸ κύριον ζήτημα. § οὐσ. τὸ προηγούμενον. § au —, ἐπίῤῥ. πρότερον, προηγουμένως, πρὸ παντὸς ἄλλου.
Préalablement, ἐπίῤῥ. ταὐτὸν τῷ au préalable.
Préambule, ἀρ. ὁ πρόλογος. § point de — μὴ προσίμια.
Préau, ἀρ. γράττις (κράττις), χλόη, κ γρασίδι. βαρβαροτουρκ. τζαΐρι. le — d'un couvent προαύλιον τοῦ μοναστηρίου.
Prébende, Ϛ. ἐκκλησιαστικὸν εἰσόδημα. § τὰ κανονικὰ δικαιώματα (τῶν ψαλτῶν).
Prébendé, ée, ἐπ. συνταξιοῦχος, (ἱερεὺς ἔχων ἐκκλησιαστικόν τι εἰσόδημα).
Prébendier, ἀρ. ἐκκλησιαστικὸς ὑπὸ τοὺς κανονικούς.
Précaire, ἐπ. πρόσκαιρος, προσωρινός. § νομ. ὁ κατὰ παράκλησιν. § un commerce — τὸ ὑπὸ σημαίαν τρίτου γινόμενον ἐμπόριον μεταξὺ δύο πολεμούντων ἐθνῶν.
Précairement, ἐπίῤῥ. προσκαίρως, κατὰ παράκλησιν.
Précaution, Ϛ. πρόνοια, προμήθεια,

προφυλακή. § προσοχή, εὐλάβεια, φυλακή, περίσκεψις.

Précautionner, ἐν. προφυλάττω. se —, αὐτ. προφυλάττομαι. se — contre le froid φυλάττομαι τὸ ψῦχος.

Précautionné, ée, μετ. § ἐπ. c'est un homme fort — ἄνθρωπος σκεπτικός, προσεκτικός, συνετός.

Précédemment, ἐπίρ. προλαβόντως, ἀνωτέρω.

Précédent, te, ἐπ. προλαβών. le jour — τῇ προτεραία. l'événement — τὸ προλαβὸν κεφάλαιον.

Précéder, ἐν. προηγοῦμαι (τινός), προπορεύομαι. § προηγοῦμαι (ἐπὶ χρόνου). la nuit —e le jour ἡ νὺξ προηγεῖται τῆς ἡμέρας. le règne de Louis XIV a —é celui de Louis XV ἡ βασιλεία τοῦ Λουδοβίκου ιδ'. εἶναι πρὸ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου ιέ. εἶναι προγενεστέρα. ces terribles catastrophes sont assez souvent —ées de signes effrayans πρὸ τῶν φρικωδῶν αὐτῶν καταστροφῶν συμβαίνουσι πολλάκις τρομερά τινα σημεῖα. ceux qui nous ont —és οἱ πρὸ ἡμῶν. tout ce qui nous a —é τὰ προγεγονότα. § προκαθίζομαι, προηγοῦμαι.

Précinte, Ϡ. ταὐτὸν τῷ Lisse.

Précenteur, ἀρ. πρωτοψάλτης.

Précepte, ἀρ. παράγγελμα, ἀξίωμα, κανών. les —s des philosophes grecs αἱ γνῶμαι τῶν ἑλλήνων φιλοσόφων. § ἐντολή (τοῦ Θεοῦ).

Précepteur, ἀρ. παιδαγωγός. le siècle passé a été le — du nôtre ὁ παρελθὼν αἰὼν ἦτον ὁ διδάσκαλος τοῦ ἐνεστῶτος.

Préceptoral, le, ἐπ. παιδαγωγικός, διδασκαλικός.

Précepteral, ἀρ. παιδαγωγική, διδασκαλική (τέχνη), ἡ παιδαγωγία.

Précepteurial, le, ἐπ. ἐν χρ. prébende —le τὸ ἐκκλησιαστικὸν εἰσόδημα τοῦ διδασκάλου. § οὐσ. la —e, Ϡ. ταὐτόν.

Précession, Ϡ. ἐν χρ. — des équinoxes μετακίνησις, ὁ μετατοπισμὸς τῶν ἰσημεριῶν ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς τὴν δύσιν.

Prêchantre, ἀρ. πρωτοψάλτης. ἴδε Précenteur.

Prêchantrerie, Ϡ. τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοψάλτου.

Prêche, ἀρ. διδασκαλία, διδαχή, λόγος ἐπ' ἄμβωνος.

Prêcher, ἐν. κηρύττω, διδάσκω (τὸ εὐαγγέλιον, τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ κτλ.). — l'avent, le carême etc. ἱεροκηρύττω τὸ τεσσαρακονθήμερον, διὰ ὅλης τῆς τεσσαρακοστῆς κτλ. — les fidèles, — les gentils κηρύττω εἰς τοὺς πιστούς, κηρύττω εἰς τοὺς ἐθνικούς. ce prédicateur —e bien ὁ ἱεροκήρυξ οὗτος ὁμιλεῖ καλά. — d'exemple δίδω(μι) πρῶτος τὸ παράδειγμα. — la vertu, la continence παραγγέλλω τὴν ἀρετὴν, τὴν ἐγκράτειαν. on a beau le — là dessus εἰς μάτην τὸν κατηχοῦσι περὶ τούτου, οἰκ. τὸν τρώγουνται. on le —e pour se marier τὸν παρακινοῦσι διὰ νὰ νυμφευθῇ. a beau — qui n'a cure (ἡ cœur) de bien faire εἰς τοῦ κωφοῦ τὴν θύραν ὅσον θέλεις κτύπα. — dans le désert βοᾷ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων. — sur la vendange ὁμιλῶ ἐπὶ τραπέζης, (μὲ τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα). c'est un homme qui ne fait que — φιλεπιτιμητικὸς ἄνθρωπος, κ. μουρμούρης, ὅστις ὅλον μαλώνει ἢ συμβουλεύει. vous —ez un converti λέγω πρὸς εἰδότα. — famine sur un tas de blé ζῶ βίον ταντάλου, παραπονοῦμαι ἐν μέσῳ τῆς ἀφθονίας. un homme ne fait que — malheur, ἢ il —e toujours famine εἶναι κακῶν μάντις. § ὑμνῶ, ἐκθειάζω, κ. ἀναιθάζω στὰ οὐράνια. il nous —e sans cesse sa noblesse μᾶς λέγει ἀδιακόπως τὴν εὐγένειάν του. il nous —e toujours la même chose μᾶς κοπανίζει τὰ αὐτὰ πάντοτε.

Prêché, ée, μετ. la vérité bien —ée ἡ καλῶς διδασκομένη ἀλήθεια.

Prêcheur, ἀρ. ἱεροκήρυξ. ἐν χρ frères —s οἱ διδάσκοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. οὕτω λέγονται οἱ Δομινικάνοι. un pauvre — πτωχοπεροκήρυξ. c'est un — éternel ἀδιακόπως συμβουλεύει, ἢ μαλώνει.

Précieuse, Ϡ. πέρπερος, κ. κεράτζα, ἡ κερατζίτζα.

Précieusement, ἐπίρ. ἐπιμελῶς, φιλοτίμως. un tableau — fait εἰκὼν περιλοτεχνημένη, ἢ φιλοτέχνως κατεσκευασμένη. un bas-relief — exécuté ἀνάγλυφον ἐντέχνως περιλοπονημένον.

Précieux, euse, ἐπ. πολύτιμος. pierre —se τίμιος λίθος. μεταφ. les momens sont —x αἱ στιγμαὶ εἶναι πολύτιμοι. § προσφιλής, ἀγαπητὸς, περισπούδαστος. le — sang de notre seigneur τὸ τίμιον αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν. § ἐπιτετηδευμένος, κακόζηλος.

Précipice, ἀρ. βάραθρον, κρημνός. μεταφ. une seule faute l'a jeté dans le — ἓν μόνον ἁμάρτημα τὸν ἔρριψεν εἰς τὸν ὄλεθρον. on a tiré quelqu'un du — τὸν ἔσωσαν ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

Précipitamment, ἐπίρ. σπουδῇ, κατεσπευσμένως. courrir — τρέχω ὁρμαίως. descendre — καταβαίνω μὲ βίαν, ἢ κ. βιαστικά.

Précipitant, ἀρ. χημ. τὸ κατακρημνιστικόν.

Précipitation, Ϡ. σπουδή, ταχύτης, κ. βία. § προπέτεια, τὸ ἀπερίσκεπτον. § χημ. κατακρήμνισις.

Précipiter, ἐν. ῥίπτω, κατακρημνίζω. μεταφ. je devais craindre de nous — tous deux dans des malheurs ἔπρεπε νὰ φοβῶμαι μήπως περιπέσωμεν εἰς δυστυχίας. § ἐπισπεύδω, ταχύνω, κ. διάζω. un homme —e ses pas, un torrent qui —e son cours ὁ ἄνθρωπος σπεύδει, ταχύνει τὰ βήματά του, ὁ ῥύαξ τρέχει βιαίως. — les événemens ἐπισπεύδω τὰ συμβαινόντα. les gens sages ne —ent rien οἱ φρόνιμοι δὲν κατεπείγουσι τίποτε. § se —, αὐτ. πίπτω, κρημνίζομαι. un fleuve se —e ὁ ποταμὸς καταπίπτει, καταράσσει, καταφέρεται. un homme se —e dans le danger ἄνθρωπος ῥιπτόμενος ἀφειδῶς εἰς τοὺς κινδύνους. les habitans se —èrent dans des entreprises, etc. οἱ κάτοικοι ἐξεθύησαν παραβόλως εἰς ἐπιχειρήσεις. on se —ait dans les bras les uns des autres ἐῤῥίπτοντο εἰς τὰς ἀγκάλας ὁ εἷς τοῦ ἄλλου. § κατεπείγομαι, σπεύδω. κ. βιάζομαι.

Précipité, ée, μετ. course —ée ταχὺς ὁρόμος. homme —é πετσετὴς ἄνθρωπος. § οὐσ. le —, ἀρχημ. τὸ κατακρήμνισμα.

Préciput, ἀρ. ὑπερμοιρία, ἀφέλημα μεγαλητέρας μερίδος κληρονομικῆς, τὸ ὁποῖον δίδει τις εἰς ἕνα του κληρονόμον. § προεξαίρεσις, ὅ,τι λαμβάνει τις πρὸ τῆς διανομῆς.

Précis, ise, ἐπ. ῥητὸς, ὡρισμένος, προσδιωρισμένος. cinq heures —es ἀκριβῶς περὶ τὴν πέμπτην ὥραν, κ. ἴσια, σωστὰ εἰς τὰς πέντε au temps —s εἰς τὸν ὡρισμένον χρόνον. des dates plus —ses ἀκριβεστέρας χρονολογίας. faire des demandes —es, prendre des mesures —s διαβάλλω ῥητὰς καὶ ἀκριβεῖς αἰτήσεις εἰς τὸ δικαστήριον, λαμβάνω ἐρθὰ μέτρα. § διηκριβωμένος, ἀκριβὴς ἐπὶ ὄρους, χαρακτῆρος, κτλ). un homme est — ἀκρι βὴς ἄνθρωπος. § οὐσ. — ἀρ. ἡ περίληψις.

Précisément, ἐπίρ. ῥητῶς, ἀκριβῶς, ὡρισμένως, κ. ἴσια, σωστὰ, (ἐπὶ χρόνου, ὥρας, κτλ). il a exécuté — les ordres qu'on lui a donnés ἐξετέλεσεν ἀκριβῶς τὰς ἐντολὰς εἰς αὐτὸν διαταγάς.

Préciser, ἐν. ὁρίζω, προσδιορίζω.

Précision, Ϡ. ἡ συντομία (ἐπὶ λόγου, ὕφους). § ἀκρίβεια. § ἀφαίρεσις, (ἐπὶ μεταφυσικῆς).

Préciste, ἀρ. ὁ παρὰ τοῦ Διτακράτορος λαμβάνων ἐκκλησιαστικήν τινα σύνταξιν.

Précoce, ἐπ. πρώϊμος. pousse — πρωϊβλαστία. c'est un esprit — νοῦς πρόωρος.

Précocité, Ϡ. πρωϊμότης, τὸ πρώϊμον. § τὸ πρόωρον.

Précompter, (δὲν προφ. τὸ ἐντερο p). ἐν προαφαιρῶ.

Préconisation, Ϡ. σύστασις, ἔπαινος, (κυρίως τοῦ διορισθέντος ὑ-

πισκόπου γινομένη ἐπὶ ἐκκλησίας ἢ ἐπὶ συνεδριάσεως).

Préconiser, ἐν. ἐκθειάζω, ὑπερεπαινῶ. § ἐγκωμιάζω, συνιστῶ, κυρίως ἐπὶ τοῦ Πάπα ἢ τῶν Καρδιναλίων, οἵτινες ἐπὶ συνόδου συνιστῶσιν ὡς ἄξιον τὸν διορισθέντα ἐπίσκοπον.

Précordial, le, ἐπ. ταὐτὸν τῷ épigastrique φρενητικός.

Précurseur, ἀρ. πρόδρομος, (ἐπὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ). je suis son —, εἰκ. εἶμαι ὁ προάγγελός του, πρόδρομος αὐτοῦ, ἔρχομαι πρὸ αὐτοῦ. ces signes-là sont les —s de quelque grand événement τὰ συμπτώματα ταῦτα εἶναι προμηνύματα μεγάλων συμβεβηκότων.

Prédécéder, οὐδ. προτελευτῶ, προαποθνήσκω.

Prédécédé, ée, μετ. § οὐσ. le — ὁ προαποθανών.

Prédécès, ἀρ. ἡ προτελευτή.

Prédécesseur, ἀρ προκάτοχος. les —s, πλ. οἱ προγενέστεροι, οἱ πρὸ ἡμῶν πρόγονοι.

Prédestinatiens, ἀρ. πλ. προορισταί, αἵρεσις χριστιανικὴ πρεσβεύουσα τὸν προορισμὸν τῶν ψυχῶν εἰς τὸν παράδεισον ἢ εἰς τὴν κόλασιν.

Prédestination, Θ. προορισμὸς (τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς τοὺς πιστούς). § τὸ πεπρωμένον.

Prédestiner, ἐν. προορίζω, (ἐπὶ Θεοῦ προορίσαντος τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν σωτηρίαν) des hommes —és au malheur ἄνθρωποι εἰς τοὺς ὁποίους τέπρωται νὰ δυστυχῶσι.

Prédestiné, ée, μετ. § ἐπ. les âmes —ées αἱ ψυχαὶ τῶν προτετελισμένων. § οὐσ. les —s, ἀρ. πλ. οἱ προτετελεσμένοι, εἰκ. il a un visage de —, une face de — ἔχει πρόσωπον γαλήνιον, γαληνιῶσαν μορφήν.

Prédestinianisme, ἀρ. αἵρεσις, ἢ τὰ δόγματα τῶν προοριστῶν.

Prédétermination, Θ. προδιορισμὸς, λέξις σχολαστικὴ σημαίνουσα τὴν ἀνωτάτην συνδρομὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων.

Prédéterminer, ἐν. ἐν χρ. décret —ant ἀπόφασις προδιορίζουσα.

Prédial, le, ἐπ. ἀγροτικὸς, ὁ ἀρῶν τοὺς ἀγροὺς, ἢ τὰ κτήματα.

Prédicable, ἐπ. λογ. προσηγορικός. animal est — de l'homme et de la bête τὸ ζῶον εἶναι προσηγορικὸν, (ἢ λέγεται κατὰ) τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κτήνους.

Prédicament, ἀρ. κατηγορία, λογ.

Prédicant, ἀρ. ἱεροκήρυξ, περιφρονητικῶς ἐλέγοντο ἄλλοτε οἱ ἱερεῖς τοῦ δόγματος τῶν διαμαρτυρουμένων.

Prédicateur, ἀρ. ἱεροκήρυξ.

Prédication, Θ. ἱεροκήρυγμα, (ἐπὶ ἄμβωνος). § τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱεροκήρυκος. § ὁμιλία, διδαχή.

Prédiction, Θ. πρόρρησις, προφητεία. sa — est accomplie ὅ,τι προεῖπεν ἔγινε.

Prédilection, Θ. προτίμησις. avoir de la — pour προτιμῶ τινα. sans — ἐξ ἴσου.

Prédire, ἐν. προμηνύω, προλέγω, προαγγέλλω. § προλέγω (ἀπλῶς), προβλέπω § μαντεύω, προμαντεύω § prédit, te, μετ.

Prédisposant, te, ἐπ προδιαθετικὸς, (ἐπὶ νοσηρῶν αἰτίων)

Prédominant, te, ἐπ. περισσὸς, πολὺς le sucre est — dans ces confitures ἔχουν πολλὴν ζύχασιν αὐτὰ τὰ γλυκύσματα. § ἐπικρατῶν, ὑπερισχύων, ἐπικρατής.

Prédominer, οὐδ. περισσεύει, εἶναι πολὺ, (ἐπὶ πραγμάτων ὄντων εἰς μεγάλην ποσότητα μετὰ ἄλλων τινῶν ἑτερογενῶν ἀντικειμένων). § ἐπικρατεῖ, ὑπερισχύει.

Prédorsal, le, ἐπ * προράχιαῖος.

Prédorsoatloïdien, ἀρ. προράχιαιο-ατλοειδὴς (μυς).

Prédorso-cervical, le, ἐπ. τραχηλικὸς (μυς)

Prééminence, Θ. πρωτοκαθεδρία § ὑπεροχή. sur la — de deux villes περὶ τῶν πρωτείων τῶν δύο πόλεων. la — des Lacédémoniens τὸ κράτος τῶν Λακεδαιμονίων. l'émétique a la — entre les purgatifs τὸ ἐμετικὸν ὑπερέχει ὅλων τῶν καθαρτικῶν.

Prééminent, te, ἐπ πρόεχων, προεχὴς, ἐξέχων. § ἔξοχος, προέχων, πρωτεύων. § ἀνώτερος, (ἐπὶ βαθμῶν ἀξιωμάτων).

Prééstablir, ἐν. προαποδεικνύω, προϋποτιθημι.

Préexistant, te, ἐπ. προϋπάρχων.

Préexistence, Θ. προϋπαρξις.

Préexister, οὐδ. προϋπάρχω.

Préface, Θ. πρόλογος § ὁ ὄρθρος, μέρος τῆς ἀκολουθίας § προοίμιον. laissons-là toutes ces —s ἂς ἀφήσωμεν ὅλα τὰ προοίμια.

Préfecture, Θ. ἀρχοντεία, ἀξίωμα παρὰ Ῥωμαίοις. § νομός. § τὰ νομαρχικὰ χρέη. § τὸ νομαρχεῖον. § sous — ἐπαρχια

Préférable, ἐπ. προτιμώτερος.

Préférablement, ἐπίρ. πρὸ, ἢ κατὰ προτίμησιν, προτιμώτερον. — à toute chose πρὸ παντὸς ἄλλου.

Préférence, Θ. πρόκρισις, προτίμησις. donner la — ἀπονέμω τὰ πρωτεῖα, προκρίνω, προτιμῶ. obtenir la — προτιμῶμαι. par — à tout autre κατὰ προτίμησιν, πρὸ παντὸς ἄλλου. il a pris celui-là de — ἐπροτίμησεν ἐκεῖνο. Cicéron mérite la — sur tous les orateurs ὁ Κικέρων εἶναι ἄξιος νὰ ἔχῃ τὰ πρωτεῖα μεταξὺ ὅλων τῶν ῥητόρων. les —s αἱ προκρίσεις, προκατακλίσεις § δικαίωμα προτιμήσεως. former une instance de — ἀγωγὴ περὶ κατατάξεως τῶν δανειστῶν. § τιμαὶ, πρωτοκαθεδρία.

Préférer, ἐν. προκρίνω, προτιμῶ.

Préféricule, ἀρ. κάλπη, (ἀγγεῖον ἐπὶ τῶν νομισμάτων χρησιμεῦον λοτε εἰς τὰς θυσίας)

Préfet, ἀρ. ἔπαρχος (τῆς Ῥώμης. § ἔξαρχος (σχολείου). § νομάρχης. — maritime ναυτίαρχος. sous — ἔπαρχος. § ἔπαρχον ἐκ τοῦ γένους τῶν χόνων.

Préfinir, ν. προσδιορίζω, (ἐπὶ προθεσμιῶν).

Préfix, xe, ἐπ ὡρισμένος, προτεθωρισμένος. terme — προθεσμία. somme —xe ὡρισμένη ποσότης. douaire — ὡρισμένον ἐπίπροικον.

Préfixion, Θ. ἐν χρ. — de délai προθεσμία.

Préfleurraison, Θ. προάνθησις, ἡ κατάστασις καὶ τὸ σχῆμα τῶν μορίων τοῦ ἄνθους πρὶν ἀνοιξη.

Prégadi, ἀρ. ἡ βουλὴ τῆς Βενετίας.

Prégaton, ἀρ. ἡ πρώτη σπὴ διὰ τῆς ὁποίας διευκύνεται τὸ χρυσόλινον

Prégnant, te, ἐπ. ἐν χρ. ἐπὶ ἰατρικῆς, σφοδὸς, βίαιος.

Prégnation, Θ κυοφορία.

Prehnite, Θ * πυρρίνιτης, (λίθος), ὀρυκτόν τι χρησιμεῦον εἰς τὰς διαφόρους τέχνας.

Préjudice, ἀρ. ζημία, βλάβη. porter — à quelqu'un ἐπιφέρω βλάβην εἴς τινα, βλάπτω. il a obtenu cela à mon — ἔλαβε τοῦτο μὲ ζημίαν ἰδικήν μου. § au — ἐπίρ. ἐπὶ ζημίᾳ, ἐπὶ βλάβῃ. au — de son honneur, de sa parole, de la vérité ἐναντίον τῆς τιμῆς του, τῆς ὑποσχέσεώς του, τῆς ἀληθείας. sans — de mes droits μὴ παραβλαπτομένων τῶν δικαιωμάτων μου. je prends cette place sans — des rangs, des qualités δέχομαι τὴν θέσιν ταύτην, σωζομένης τῆς τάξεως, τῶν ἰδιοτήτων.

Préjudiciable, ἐπ. ἐπιζήμιος, ἐπιβλαβὴς.

Préjudiciaux, ἐπ. πλ. ἐν χρ frais — τὰ δικαστικὰ πρόσιμα.

Préjudiciel, lle, ἐπ. προδικαστικός.

Préjudicier, οὐδ. ζημιῶ, βλάπτω. sa négligence a toujours — à ses affaires ἡ ἀμέλεια ἔβλαψε πάντοτε τὰ πράγματά του.

Préjugé, ἀρ. πρόληψις, ἡ πρόκρισις. § πρόληψις (ἐπὶ κακοῦ), προκατάληψις. § σημεῖον, σύμβολον, (ἢ) προγνώρισμα. c'est un — pour le succès de l'affaire τοῦτο εἶναι προγνώρισμα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ πράγματος. § τὸ προδικαστικὸν § ἡ προδικαστικὴ ἀπόφασις.

Prélart, ἀρ. χονδρόπανον κατραμωμένον.

Prélasser (se), αὐτ. σοβῶ, περιπατῶ ὑπερήφανα ὡς ἂν δεσπότης.

Prélat, ἀρ. ἱεράρχης, προεστὼς, (πνευματικός).

Prélation, Θ. δικαίωμα προτιμήσεως (τῶν τέκνων εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ πατρός).

relate, ἀρ. πλ. καραβόπανον (τῆς Βρετανίας καὶ Τουράϊνης.

Prélature, Θ. ἱεραρχία, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱεράρχου, ἡ ἀρχιερωσύνη. § κληρικοὶ τοῦ Πάπα.

Prêle, ἴδ. Preslo.

Prélegs, ἀρ. προκληροδότημα.

Prélequer, ἐν. προκληροδοτῶ.

Prêler, ἐν. τρίβω μὲ ἵππουριν (τραπέζας, κτλ).

Prélèvement, ἀρ. προεξαίρεσις, (ἐπὶ ποσότητος χρηματικῆς προκαιρουμένης ἐπὶ ὅλου τινός).

Prélever, ἐν. προεξαιρῶ.

Préliminaire, ἐπ. προεισαγωγικός, προεισοδιώδης. question — ζήτημα προεισαγωγικόν. les —, πλ. οἱ ὄν articles —s πρῶτα ἄρθρα, ἐπὶ συνθηκῶν καὶ διαπραγματεύσεων. les —s, ἀρ. πλ. τὰ προηγούμενα τῆς εἰρήνης.

Préliminairement, ἐπίρ. προεισαγωγικῶς.

Préliro, ἐν. προαναγινώσκω, κυρίως ἐπὶ τῶν τυπογραφικῶν διορθώσεων τὰς ὁποίας ἀναγινώσκουσιν εἰς τὸ τυπογραφεῖον πρὶν ἔτι σταλῶσιν εἰς τὸν συγγραφέα.

Prélombaire, ἐπ. προνεφρίτης, ὁ πρὸ τῆς ὀσφύος, ὁ προ τῶν νεφρῶν.

Prélombo-sus-pubien, ἀρ. προνεφριτικο-ἐφηβικὸς (μυς).

Prélombo-thoracique, ἐπ. προνεφροθωρακικὴ (φλέψ).

Prélombo-trochantinien, ἀρ. ἡ μεγάλη ψόα, (ἡ ψοιά).

Prélonge, Θ. ἀγωγεύς, ῥυτὴρ (διὰ τοῦ ὁποίου σύρονται τὰ τηλεβόλα ἐπὶ τῶν ῥεών).

Prélude, ἀρ. πρόασμα, προανάκρουσμα. § προοίμιον, ἀρχή.

Préluder, σύν. προάδω, προανακρούω. μεταφ. — à quelque chose ἐνάρχομαι, προκαταρχω, προοιμιάζω τι. —au combat ἀκροβολῶ.

Prématuré, ée, ἐπ. πρώϊμος, ἄωρος, κ. ἄγουρος. c'est un esprit —né πρόωρος. une affaire est —ée παράκαιρος ὑπόθεσις.

Prématurément, ἐπίρ. προώρως, παράκαιρα.

Préméditation, Θ. προμελέτη. sans — ἀπρομελετήτως. avec — προμεμελετημένως, ἐκ προπαρασκευῆς.

Préméditer, ἐν. προμελετῶ, προσχεδιάζω un dessein — σκοπὸς προμεμελετημένος.

Prémices, Θ. πλ. αἱ ἀπαρχαί, τὰ προτέλεια. μεταφ. les—s de ses études αἱ ἀπαρχαὶ τῶν σπουδῶν του. vous avez eu les —s de son cœur ἀπήλαυσες τὴν πρώτην στοργήν. il vous faut les —s d' une ame εἰς σὲ ἁρμόζουσι τὰ ἀκροθίνια τῆς ψυχῆς.

Premier, ère, ἐπ. πρῶτος. il arriva le — ἦλθε πρῶτος. il alla le — au combat προκατῆξε τῆς μάχης ἡ προεπορεύθη εἰς τὴν μάχην. il se jeta dans l' eau la tête la —ère ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ κεφαλήν, κατὰ κεφαλὴς. κ. μὲ τὸ κεφάλι. être le — à faire une chose ἄρχω τινὸς πράγματος, καινω ἀρχὴν εἴς τι (ἢ πρῶτος. la —ère chose qui lui passe par la tête ὅ,τι τοῦ ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν κατὰ πρῶτον. du dernier degré de la honte elle a pu remonter au — degré de l' honneur ἐκ τῆς ἐσχάτης ἀτιμίας ἴσχυσε ν' ἀναβῇ εἰς τὴν ἀνωτάτην δόξαν. le — rang τὰ πρωτεῖα. la —ère chose qu' il faut faire τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον ἀπὸ κάμῃς. notre — père ὁ γενάρχης (Ἀδάμ). le—jour de la semaine ἡ κυριακή il est logé au—κατοικεῖ εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα. tenir le—rang πρωτεύω, εἶμαι ὁ πρῶτος. il est venu au monde les pieds les—s ἐγεννήθη μὲ τὰ ποδάρια. la—re fois que nous nous vîmes ὅταν ἴδωμεν κατὰ πρῶτον ἀλλήλους — essai πρωτοπειρία. matière —re ἡ πρώτη ὕλη il vaut mieux être le — de la race que le dernier καλήτερα νὰ εἶμαι ὁ πρῶτος τοῦ γένους μου παρὰ ὁ τελευταῖος. il est étourdi comme le—coup de matines εἶναι παραζαλισμένον κεφάλι. prendre le—venu λαμβάνω τὸν τυχόντα, ὁποιον εὕρω στὸ χέρι μου. § ὁ πρώτιστος, ὁ ἄριστος § ὁ πρώτιστος, ὁ κυριώτερος, (ἐπὶ ἀνάγκης κτλ). § ἀνώτερος (ἐπὶ ἀξιωμάτων) — médecin ἀνώτερος ἢ πρῶτος ἰατρός. § πρότερος, πρῶτος. recouvrer sa—re santé ἀναλαμβάνω τὴν προτέραν ὑγείαν μου. les choses sont remises dans leur —état τὰ πράγματα ἐπανῆλθον ἐπὶ τὸ πρῶτον. § πρῶτος, ἁπλούστερος (ἐπὶ ἀρχῆς πραγμάτων). ce n' est là qu' une—re idée εἶναι ἡ πρώτη ἰδέα le—, ἐπὶ σφαιρίστρας, τὸ μέρος τοῦ περιδρόμου τὸ πλησιέστερον πρὸς ἑκατέραν τῶν πλευρῶν. figures —ères τὰ ἁπλᾶ σχήματα, γεωμ. nombre—ἀριθ. περιττὸς ἀριθμός. —s entre eux κοινοὶ καὶ ἀδιαίρετοι ποδὸς ἀλλήλους ἀριθμοί

Premier-né, ἐπ. πρωτογενής.

Premier-pris, ἴδ. Prendre.

Premièrement, ἐπίρ. κατὰ πρῶτον, (ἢ) πρῶτον.

Prémisses, Θ. πλ. ἡ μείζων καὶ ἡ ἐλάσσων, οἱ πρῶτοι ὅροι (τοῦ συλλογισμοῦ).

Premnade, Θ. * πρέμνος, γένος ἰχθύων.

Prémotion, Θ. κίνησις, ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπενέργεια ἐπὶ τῶν βουλῶν καὶ πράξεων τοῦ ἀνθρώπου.

Prémunir, ἐν. προλαμβάνω, προφυλάττω, προασφαλίζω. se —, αὐτοπ. προφυλάττομαι.

Prenable, ἐπ ἁλώσιμος (ἐπὶ φρουρίων, θέσεων κτλ). cette ville n'était —que par cet endroit ἡ πόλις δὲν ἐκυριεύετο εἰμὴ ἀπὸ τὸ δεῖνα μέρος. μεταφ. cet homme n'est — ni par or ni par argent ἄνθρωπος ἀνάλωτος εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἄργυρον, ἀδιάφθορος.

Prenant, te, ἐτ. ἐν χρ. partie —te ὁ λήπτης, ὁ λαμβάνων χρέωστα. queue —te μακρὰ οὐρὰ ζώων τινῶν (ὡς ἡ τοῦ πίθηκος).

Prenanthe, Θ. * πρεμνάνθεμον, γένος φυτῶν.

Prendre, ἐν. ἅπτομαι. κ. πιάνω. — la main à quelqu'un πιάνω τὸ χέρι τινός — quelqu'un par la— πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸ χέρι. — les armes λαμβάνω τὰ ὅπλα, ὁπλίζομαι. — un associé (πρός)παραλαμβάνω συνεταῖρον. — une femme γυμφεύομαι, λαμβάνω εἰς γάμον. — un cocher, un maître de danse μισθῶ, λαμβάνω ὑπὸ μισθὸν ἀμαξηλάτην, διδάσκαλον τοῦ χοροῦ. — des hommes à la journée συμφωνῶ ἀνθρώπους μὲ τὸ ἡμερομίσθιον. — un apprenti δέχομαι ἢ λαμβάνω μισθωτόν. — du drap pour ἀγοράζω, ἢ πέρνω ἐσοῦχον εἰς, κτλ. — les rênes du gouvernement ἀναλαμβάνω τὰς ἡνίας τῶν πραγμάτων. — en main λαβαίνω εἰς χεῖρας, ἀνὰ χεῖρας je prendrai votre affaire en — δέλω ἀναδεχθῇ, ἢ ἀναλάβῃ τὴν ὑπόθεσίν σου. —en main les intérêts ἀναλαμβάνω τὰ συμφέροντα. — quelqu'un sous sa protection λαμβάνω τινὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν μου. — le parti de quelqu'un γίνομαι, εἶμαι ὑπέρ τινος — la fait et cause pour quelqu'un, ἢ — fait et cause pour quelqu'un ἐπεμβαίνω ὑπέρ τινος (εἰς μιὰ δίκην). καὶ μεταφ. ὑπερασπίζομαί τινα. — parti avec quelqu'un πορεύω παρά τινι, εἰσέρχομαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. — parti dans un régiment κατατάττομαι εἰς ἓν σύνταγμα, καταγράφομαι. — son parti ἀποφασίζω. § συλλαμβάνω, πιάνω. — un voleur συλλαμβάνω κλέπτην. — un sanglier θηρεύω ἀγριόχοιρον. — des cailles ἀγρεύω ὄρτυγας, κ. πιάνω. cet oiseau s'est laissé — à la main τὸ πουλὶ ἐπιάσθη μὲ τὸ χέρι. — une puce πιάνω ψύλλον. § ἁρπάζω, κλέπτω, κ. πέρνω. on m'a pris ma bourse μὲ ἐπῆραν τὸ βαλάντιον. on m'a pris le quart de mon champ μοῦ ἀφεῖλον τὸ τέταρτον τοῦ ἀγροῦ, μοῦ τὸ ἐπῆραν. ils —ent de toutes mains χρηματολογοῦσιν ἀναισχύντως. il en — drait sur l'autel, jusques sur l' autel κλέπτει καὶ τὸν θεὸν τοῦ — d'un sac deux moutures κερδαίνω δίπλᾶ, ὠφελοῦμαι διπλᾶ un chien a pris un morceau de viande ὁ σκύλος ἐπῆρε ἓν τεμάχιον κρέατος. je n'y prends, ni n'y mets μήτε πέρνω μήτε δίδω (μεταφ.

τοῦ), μήτε προστίθημί τι, μήτε ἀφαιρῶ, λέγω τι ὅπως συνέβη, ἢ τὸ ἠκουσα. — à force, à par force, à de force βιάζω γυναῖκα, κτλ. — une ville κυριεύω τὴν πόλιν. — des hauteurs γίνομαι κύριος τῶν ὑψωμάτων. — une position καταλαμβάνω τὴν θέσιν. un officier a été pris dans une bataille ὁ ἀξιωματικὸς συνελήφθη εἰς τὴν μάχην (αἰχμάλωτος). — l'occasion aux cheveux ὀράττομαι τῆς εὐκαιρίας, κ. τὴν πιάνω μὲ τὰ δύω χέρια. il semble qu'il n'y ait qu' à se baisser et en — ὡς ἂν νὰ σύπτῃ καὶ νὰ μαζώνῃ, (ἐπὶ εὐκόλων καὶ προχείρων πραγμάτων). παρ. c'est vouloir — la lune avec les dents αἰθίοπα λευκαίνεις, κ. πίνω τὴν θάλασσαν, (ἐπὶ ἀδυνάτων). — tison par où il brûle πιάνω στραβὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἀνάποδα. ce qui est bon à — est bon à rendre καλήτερα νὰ μὲ θέλουν παρὰ νὰ θέλω, (ἢ νὰ μὲ τραβοῦν παρὰ νὰ τραβῶ). un cheval —d le mors aux dents ὁ ἵππος ἀφηνιάζει, κ. ἵππος τὸ γκέμι. — le mors aux dents, μεταφ. ἀναλαμβάνω τι γενναίως. — l' ennemi par derrière, en flanc προσ. βάλλω τὸν ἐχθρὸν ὄπισθεν, ἐκ πλαγίου § λαμβάνω (μέρος τι ἐκ τινος ὅλου). — de l'eau à la rivière ὑδρεύομαι εἰς τὸν ποταμὸν, παίρνω νερόν. on prendra cette dépense sur un tel fond θὰ λάβωσι τὴν δαπάνην ταύτην ἐκ τοῦ δεῖνα κεφαλαίου. —ez une partie de votre cour pour agrandir votre jardin πρόσλαβε μέρος τῆς αὐλῆς σου διὰ νὰ ἐκτείνῃς τὸν κῆπον. — sur sa nourriture pour κόπτω ἀπὸ τὴν τροφὴν μου διὰ νά. —sur son sommeil ὑστεροῦμαι τὸν ὕπνον μου, κ. ξενυκτῶ, ἢ χάνω τὸν ὕπνον μου διά. il s'est laissé — au piége ἐπιάσθη (εἰς τὴν παγίδα). — pour dupe παρακρούω τινὰ, τὸν ἐξαπατῶ. — quelqu' un pour un homme de son pays ταὐτὸν τῷ προηγουμένῳ. être pris comme dans un blé ἐπιάσθην σὰν σὲ πράσα. — un homme par le bec τὸν πιάνω ἀπὸ τοὺς λόγους του. — quelqu'un sur le fait τὸν συλλαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ. je vous y —ds σὲ ἔπιασα. aussitôt pris, aussitôt pendu ἀπὸ τὸ αὐτὶ καὶ στὸν δάσκαλον. une personne a pris sa part d'une chose ἔλαβε μετοχήν. il a pris sa bonne part de la fête μετέσχε τῆς ἑορτῆς. — quelqu'un à part ἰδιολογοῦμαι πρός τινα, τὸν πέρνω κατὰ μέρος. — sur soi ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι, κ. πέρνω ἐπάνω μου. j'étais outré, j'ai pris sur moi pour ne rien répondre ἐθύμωσα καὶ ἐδίασα τὸν ἑαυτόν μου' ἢ ἔσφιγξα τὸν ἑαυτόν μου διὰ νὰ μὴν ἀποκριθῶ. un homme prend trop sur lui καταβάλλει πολλοὺς κόπους, ἐργάζεται πολὺ μόνος του. prendre quelqu'un en flagrant délit λαμβάνω τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ. — quelqu'un sans vert τὸν εὑρίσκω ἔξαφνα, τὸν εὑρίσκω ἀνέτοιμον. § ἅπτομαι, λαμβάνω, κ πέρνω (τροφὴν, ποτὰ, ἰατρικὰ κτλ). je n' ai rien pris depuis deux jours δὲν ἔφαγον τίποτε πρὸ δύο ἡμερῶν. —des glaces πέρνω παγωτά.—du tabac τραβῶ καπνόν.—des bains κάμνω χρῆσιν λουτρῶν.—un bain λούομαι.—un lavement βάλω κλυστῆρι.—l air ἀερίζομαι, ἀναπνέω ἀέρα, κ. πέρνω ἀέρα.—l' air à sa maison de campagne ἀλλάζω ἀέρα εἰς τὴν ἐξοχήν μου. —haleine ἀναπαύομαι, κ. πέρνω τὴν ἀναπνοήν μου. — du repos ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω. § φορῶ, ἐνδύομαι, κ. παίρνω ἐπάνω μου. on prend le deuil πενθηφοροῦσι — la perruque φορῶ γενάκην.—l' habit de religieux γίνομαι μοναχὸς, ἢ ἀναλαμβάνω τὸ μοναστικὸν σχῆμα.—le voile γίνομαι μονοχή il a pris le bonnet ἔγινε λύτης.—l' habit γίνομαι ὁλκιμος. —la livrée γίνομαι οἰκότιμος δοῦλος (laquais). —la haire φορῶ ῥάσον.— quelqu'un par son faible,—par l' intérêt, par la flatterie ἐγγίζω τι να εἰς τὸ ἀσθενὲς μέρος του, τὸν ἐγγίζω εἰς τὸ συμφέρον του, τὸν ἐλεύω διὰ τῆς κολακείας. on ne sait par où le—ἀγγοεῖ τις πόθεν νὰ τὸν πιάσῃ. — quelqu'un au dépourvu τὸν συλλαμβάνω ἐξ ἀπροόπτου.— quelqu'un au saut du lit ἐπισκέπτομαί τινα ὅ,τι ἐσηκώθη. § ἀνάπτω (ἐπὶ πυρὸς, πυροβόλων κτλ). le feu prit à sa maison ἔπιασε φωτιά. le pistolet prit feu τὸ πιστόλιον πῆρε φωτιά μεταφ. — feu ἐξάπτομαι ἀπὸ θυμόν. il a pris la fièvre dans cet hôpital ἔλαβε τὸν πυρετὸν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, κ. πῆρε τὴν θέρμην. la fièvre lui a pris à midi ὁ πυρετὸς τὸν κατέλαβε, κ. τὸν ἔπιασε μεταφ. il lui prit une fantaisie, un accès de colère τὸν ἐνυρίευσε ἡ ἰδέα, ὁ θυμὸς, κ. τὸν ἔπιασε. la pluie nous prit en chemin μᾶς κατέλαβεν ἡ βροχὴ καθ' ὁδὸν. § (ἐπὶ ὁδῶν, ὁδοιπορίας κτλ.) διευθύνομαι. je —drai la route de Lyon θὰ βαδίσω πρὸς τὸ Λυόν, κ. θὰ κάμω ἢ θὰ πιάσω τὸν δρόμον κτλ. — à droite διευθύνομαι πρὸς τὰ δεξιά, κ. κάμνω δεξιά. — la première rue πηγαίνω τὴν πρώτην ὁδόν. — le chemin le plus long βαδίζω τὴν ἐπιτουωτέραν. je pars demain pour — le chemin de Paris ἀναχωρῶ αὔριον εἰς τοὺς Παρισίους. —la voie du messager πηγαίνω διὰ τοῦ κτλ. — la diligence, ταὐτὸν τῷ προηγουμένῳ. — la route d' Italie πέρνω τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Ἰταλίαν. — à travers choux, à travers les choux πηγαίνω κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν σκοπόν μου. — un cheval pour πιάνω ἢ παίρνω ἵππον διὰ νὰ. — la bonne ou la mauvaise voie βαδίζω τὴν εὐθείαν ἢ τὴν ἐναντίαν ὁδόν. — les voies de la douceur, de la rigueur μεταχειρίζομαι γλυκύν, αὐστηρὸν τρόπον κτλ. — les voies de l' honnêteté βαδίζω τὴν τιμίαν ὁδόν. — les devants προπορεύομαι, ἀναχωρῶ πρό τινος. μεταφ. προλαμβάνω. — le pas sur quelqu'un προηγοῦμαί τινος, κ. περνῶ ἔμπρός. — la droite περνῶ πρὸς τὰ δεξιά του. l affaire prend un bon chemin ἡ ὑπόθεσις διευθύνεται καλῶς. elle prend une mauvaise tournure λαμβάνει κακὴν διεύθυνσιν. cette petite aventure a pris un tour aussi heureux τὸ μικρὸν τοῦτο δρᾶμα ἀπέβη τόσον εὐτυχῶς. il ne prend pas le chemin de se désespérer δὲν βαδίζει τὴν ὁδὸν τῆς ἀπελπισίας. § — la mesure παίρνω μέτρον, (ἐπὶ ῥάπτου, κτλ). — des mesures λαμβάνω πρόνοιαν, μέτρον, κτλ. — des précautions προφυλάττομαι. — des suretés λαμβάνω ἀσφαλείας. — parole de quelqu'un λαμβάνω τὴν ὑπόσχεσιν τινος, τὸν λόγον του. — garde à soi προσέχω, φυλάττομαι, προφυλάττομαι. — garde à sa bourse προσέχω εἰς τὸ βαλάντιόν μου. — garde à quelqu'un ἐκκρυπτῶ εἴς τινα, τὸν φυλάττω. —ez garde à cette pierre πρόσεχε εἰς τὴν πέτραν, (ἢ) φυλάττου ἀπὸ τὴν πέτραν. —ez garde qu'on ne vous trompe πρόσεχε, κ. κύτταξε μὴ σὲ ἀπατήσωσι. — soin d'une affaire φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν περί τινος. — un moyen μεταχειρίζομαι μέσον τι. — de l'avantage, à son avantage ἀναβαίνω ὑψηλὰ διὰ νὰ καβαλικεύτω. μεταφ. — avantage, à ses avantages ὠφελοῦμαι. — prétexte de quelque chose, à sur quelque chose εὑρίσκω πρόφασίν τινα — occasion d' une chose λαμβάνω ἀφορμήν τινα. — date προσδιορίζω χρόνον. — jour et heure συμφωνῶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν. — du délai, — du temps κερδίζω καιρὸν, ἀναβάλλω τὸν καιρόν. — son temps κάμνω τι μὲ τὴν ἡσυχίαν μου, μὲ τὴν ἀνάπαυσίν μου. — son temps εὑρίσκω τὸν ἀρμόδιον καιρόν. — le temps, l'heure de quelqu'un εὑρίσκω τινὰ εἰς τὴν ὥραν του, ὅταν ἔχῃ καιρόν. — de la peine καταβάλλω κόπον. — la parole ἀναλαμβάνω τὸν λόγον. — une chose en considération λαμβάνω τι εἰς σκέψιν, σκέπτομαι περί τι-

νος. — attention à une chose προσέχω εἰς τι. — une idée juste de quelque chose λαμβάνω ὀρθὴν ἰδέαν περὶ τοῦ πράγματος. — des préjugés συλλαμβάνω προλήψεις. — confiance à quelqu'un ἔχω πίστιν εἰς τινα — à tâche καμνω τι ἔργον. à tout — το σύνολον, καλῶς θεωρουμένου τοῦ πράγματος. — plaisir à quelque chose ἡδύνομαι εἰς τι, ἀρέσκομαι, εὐχαριστοῦμαι. — le plaisir de la chasse ἀπολαύω, ἡ ἀπολαμβάνω τὴν ἡδονὴν του κυνηγίου. — du chagrin, du déplaisir λυποῦμαι, δυσαρεστοῦμαι. — du goût, du dégoût νοστιμεύομαι, ἀηδιάζω. — de l'amitié συλλαμβάνω φιλίαν. — en amitié, en aversion πολεμῶ φιλίαν πρός τινα, λαμβάνω μῖσος. — en dédain περιφρονῶ. — un attachement pour quelqu'un ἔχω ἀρέσκειαν πρός τινα. — un attachement συνδέω φιλίαν, ἀγάπην, κτλ. — de l'ambition, de l'émulation, de la jalousie συλλαμβάνω, κτλ — intérêt à quelqu'un, à quelque chose προνοῶ περί τινος (προσώπου ἢ πράγματος), λαμβάνω πρόνοιαν, φροντίδα — des craintes, des alarmes συλλαμβάνω φόβον, ταραχήν. — part à quelque chose d'heureux, ou de malheureux συμμετέχω τῶν εὐτυχιῶν ἢ τῶν δυστυχιῶν τινος — pitié de οἰκτείρω, λαμβάνω οἶκτον — le mal d'autrui en pitié λαμβάνω εἰς οἶκτον τὰ δεινὰ τοῦ ἄλλου. — une chose en grè ἀρέσκομαι εἴς τι, μοι ἀρέσκει τι. — quelqu'un en grè ἡδύνομαι, ἀρέσκομαι εἴς τινα — une chose à cœur ἔχω περισπούδῳ; πρός τι, κ. πέρνω τι κατόκαρδα —ez bien à cœur mon entreprise ἀνάλαβε σπουδαίως τὴν ὑπόθεσίν μου. — cœur à l'ouvrage προσηλοῦμαι, ἐργάζομαι με τὴν καρδίαν μου. il prend l'étude à cœur ἐπιμελεῖται εἰς τὴν σπουδήν. — patience, — son mal en patience ἀνέχομαι, ὑπομένω τὸ δεινόν. — patience ἀναμένω, περιμένω. § — des renseignemens συλλέγω, λαμβάνω πληροφορίας. — des leçons λαμβάνω μαθήματα — des connaissances ἀποκτῶ γνώσεις. — un guide λαμβάνω ὁδηγόν. — quelqu'un pour modèle προτίθημι ὡς πρωτότυπον. — exemple sur quelqu'un ἔχω τι ὡς παράδειγμα. — langue πληροφορούμαι, κάμνω ἐξετάσεις. — note de ce que j'ai vu λαμβάνω σημείωσιν, ἢ σημειῶ ὅ,τι εἶδον. — des avis de nous-mêmes λαμβάνομεν συμβουλὰς ἀφ' ἑαυτῶν. — la connaissance la plus approfondie de cette île πορίζομαι τὴν κτλ. il a pris conseil de sa colère ἤκουσε τὸν θυμόν του. — conseil de soi-même συμβουλεύομαι ἐμαυτόν. — connaissance de quelqu'un λαμβάνω γνῶσίν τινος. § (ἐπὶ ὑφάσματος). — du drap à poil πιάνω τὸ ἐριοῦχον ἀπὸ τὴν τρίχα του. — une étoffe de droit fil πιάνω τὸ ὕφασμα ἀπὸ τὴν καλήν. — en long, en large πιάνω ἀπὸ τὸ μῆκος, ἀπὸ τὸ πλάτος. § ἐλλαμβάνω, κατανοῶ. — à la lettre ἐλλαμβάνω κατὰ γράμμα. vous —ez trop à la lettre ce qu'on vous a dit πέρνεις πολὺ κατὰ γράμμα ὅ,τι σοὶ λέγουν. — une chose en riant ἐλλαμβάνω τι γελῶν — la chèvre, — la mouche μοῦ καταβαίνουν αἱ μυῖες, κακιώνω, θυμώνω. — les choses comme elles viennent δέχομαι τὰ πράγματα ὅπως εἶναι. — le temps comme il vient ὁμιλῶ πρὸς τοὺς καιρούς, ἡ συνδιατίθεμαι. il faut — ses amis avec leurs défauts δέχομαι τοὺς φίλους μου μὲ τὰ ἐλαττώματά των. — le change ἀνταστάνω τῆς ἄγρας, (ἐπὶ τῶν κυνῶν οἵτινες ἐγκαταλείπουσι τὴν ὁδὸν τοῦ διωκομένου ζώου διὰ νὰ ἀνιχνεύσωσιν ἄλλο). μεταφ. — le change sur un objet σφάλλω εἰς τι, ἀπατῶμαι. faire — le change à quelqu'un ἀπατῶ τινα. —une personne pour une autre ἐλαμβάνω ἄλλον ἀντ' ἄλλου. pour qui me —ez vous διὰ τίνα μὲ νομίζεις. § une chose —d forme λαμβάνει τι μορφήν. — chair παχύνω, κ. πιάνω κρέας. une fille — l de la gorge ἡ κόρη κάμνει στῆθος un membre commence à — chair ἤρχισε νὰ σαρκοῦται τὸ μέλος le verbe a pris chair dans le sein de la vierge ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, κτλ le commerce prit des accroissements immenses τὸ ἐμπόριον ἔλαβεν ἐπιδοσιν l'esprit —d malgré qu'il en ait, la teinture des etc ὁ νοῦς καὶ ἀκων ἀπομάττεται, ἢ προλαμβάνει τὸ χεῶμα κτλ. ici le peuple —d une forme plus auguste ἐνταῦθα ὁ λαὸς ἀναλαμβάνει σχῆμα γενναιότερον. les choses —nent des faces bien différentes τὰ πράγματα ἀναλαμβάνουσι μορφὰς κτλ. une viande a pris un mauvais goût, du vin a pris de l'amertume τὸ κρέας ἔχει κακὴν γεῦσιν, ὁ οἶνος ἔχει πικρίαν. — de l'activité λαμβάνω δραστηριότητα, γίνομαι δραστήριος. —une posture humiliée ἀναλαμβάνω σχῆμα τεταπεινωμένον. — un air doux γίνομαι χαρίεις, προσηνής. — un air hautain λαμβάνω ἦθος, τρόπον ὑπεροπτικόν. — le haut ton λαμβάνω ὑψηλὸν τόνον. le — très haut τὸ πιάνω ὑψηλά. — un air de bonté δεικνύομαι, φαίνομαι ἀγαθός. un homme —d des airs, —d de certains airs ὁ ἄνθρωπος ἐπαίρεται. une affaire —d un beau tour ἡ ὑπόθεσις ἀπέβη καλῶς. une rivière —d sa source auprès d'une montagne ὁ ποταμὸς ἔχει τὰς πηγάς του εἰς τὰ κτλ. il faut — l'histoire de plus haut πρέπει νὰ ἀναδράμωμεν πρόρριζον εἰς τὴν ἱστορίαν. — la fuite ὀραπετεύω, φεύγω, τείνομαι εἰς φυγήν. — son élan ἀναπτεροῦμαι. — son essor ἀρίπταμαι. — bien, — mal une affaire ἐπιχειρίζομαι καλῶς ἢ κακῶς; ἀρχίζω καλῶς ἢ κακῶς ὑπόθεσίν τινα. — bien son temps εὑρίσκω τὸν ἁρμόδιον καιρὸν, ἀρχίζω καλά. — faveur ἀποκτῶ τὴν εὔνοιαν, τὴν ὑπόληψιν. cette marchandise —d faveur τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο ζητεῖται. — le dessus ἀναλαμβάνω (ἐπὶ ὑγείας, κατασταστάσεως κτλ), κ. παίρνω ἐπάνω μου. § (ἐπὶ ἀνταμοιβῆς ἐργασιῶν, τιμῆς πραγμάτων κτλ.). on m'a pris deux cent francs pour cet μοῦ ἐπῆραν διακόσια φράγκα διὰ κτλ. il n'a voulu rien — pour sa peine δὲν ἔλαβε τίποτε ὡς ἀντιμισθίαν τοῦ κόπου του. on —d quinze francs par muid de vin εἰσπράττεται ἑκαίωμα 15 φράγκων ἢ λαμβάνεται κτλ § ἀγοράζω, κ. πέρνω. — quelqu'un au mot στέργω, δέχομαι τὴν προτροπὴν ἢ τὴν πρότασίν του. il m'en a offert dix francs l'ai et je l'ai pris au mot με εἶπεν ἀνὰ δέκα φράγκα τὸν πῆρα, καὶ ἔστερξα, κ. εὐχαριστήθην. καὶ μετ. — quelqu'un au mot παίρνω τὸν λόγον τινός, τὸν πιάνω § (ἐπὶ παρακαταθήκης, ἀτολαύτεως κτλ.). —ez dépôt λαμβάνω εἰς παρακαταθήκην. — des terres à loyer μισθώνομαι γαίας, λαμβάνω ὑπὸ μίσθωσιν. — — de l'argent à intérêt λαμβάνω χρήματα ἐπὶ τόκῳ. —un ouvrage à la tâche ἀναλαμβάνω τι κατ' ἐργασίαν. — une chose à ses risques périls et fortune ἀναλαμβάνω τι μὲ κινδύνου μου ἢ τὸν κίνδυνόν τινος κτλ. — un intérêt dans une affaire λαμβάνω μετοχὴν εἰς κτλ § ἐκλέγω, διαλέγω. je —drai du drap gris pour un habit θὰ διαλέξει, ἢ πάρει φαιὸν ἐριοῦχον διὰ ἔνδυμα. je — drai du rôti, des asperges (ἐπὶ τραπέζης) θὰ πάρω, ἢ θὰ πάρω ψητὸν κτλ. — le pas du barreau, un métier εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικανικὸν, ἐπιχειρίζομαι τέχνην ἢ ἀναλαμβάνω, κ. πιάνω. § λαμβάνω (εἰς λογαριασμὸν κτλ) — ez ce qu'on vous donne λάβετε, τί σὲ δίδουν. qui —d s'engage, qui —d se vend, παρ. ὅποιος παίρνεται, (ἐπὶ ὠρῶν κτλ.). — les ordres de quelqu'un δέχομαι τὰς διαταγὰς τινος. — congé de quel-

qu'un ἀποχαιρετᾶ τινα. § (ἐπὶ ἀποφάσεως, γνώμης κτλ.). — une détermination ἀποφασίζω. — une résolution κάμνω ἀπόφασιν. — son parti τὸ ἀποφασίζω. — un dessein συλλαμβάνω σκοπόν. § ὑποτίθημι, κ. ὑποθέτω. —ez que je n'aie rien dit ὑπόθες ὅτι δὲν εἶπόν τι. § — racine ῥιζοῦμαι, κ. ῥιζόνω ἢ κάμνω ῥίζαν. je jugeai que le vice ne pouvait — racine κτλ. μ' ἐφάνη ὅτι ἡ κακία δὲν δύναται νὰ ῥιζώσῃ εἰς, κτλ. — pied εὑρίσκω πάτον (ἐπὶ θαλάσσης, ποταμοῦ κτλ.). μεταφ. — pied dans une maison γίνομαι δεκτὸς εἴς τινα οἰκίαν. § ἐντυγχάνω, ἀπαντῶ, ἢ εὑρίσκω. j'irai vous —chez vous θὰ ἔλθω νὰ πάρω κτλ. § λαμβάνω, (ἐπὶ κατασκευῆς ἡδυσμάτων, ἰατρικῶν κτλ.). —nez des oignons etc. de la casse etc. λάβε κρομμύδια καὶ κτλ. κασσίαν κτλ. § νομ. —à témoin ἔχω μάρτυρα, ἐπιμαρτύρομαι, ἢ μαρτύρομαι. — dieu à témoin de la etc. μαρτύρομαι τὸν θεὸν διὰ κτλ. — partie ἐγκαλῶ τινα ἐκτὸς τῆς δίκης. — un juge à partie ἐγκαλῶ ἐπὶ κακοδικίᾳ. μεταφ. ὀνειδίζω τι εἴς τινα, τὸν θεωρῶ ὑπεύθυνον, αἴτιον. —acte ζητῶ νὰ σημειωθῇ. — possession λαμβάνω κατοχήν. — possession d'un emploi ἀναλαμβάνω τὰ χρέη μου. § (ἐπὶ ἱππασίας). — le trot, le galop διατροχάζω, ἢ καλπάζω. —les dents τὸ. mettre ses dents (ἐπὶ τοῦ ἵππου). un cheval —d cinq ans ὁ ἵππος εἶναι περὶ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. § ναυτ. — le vent ἀνοίγω τὰ πανιά. — vent devant δέχομαι τὸν ἄνεμον ἀπ' ἐμπρός. —un ris σουρρόνω ἢ κάμνω σούρραν εἰς τὰ πανιά. — terre ἀποβαίνω, κ. εὑγαίνω ἔξω, ἢ ἀράσσω, κ. πιάνω. — la mer πελαγίζω, ἀνοίγω εἰς τὸ πέλαγος. — le large ταὐτὸν τῷ προηγ. — le large ἢ chasse φεύγω κρυφίως. — la hauteur du soleil μετρῶ τὸ ὕψος τοῦ ἡλίου, ἢ τὸ μεσουράνημα. — hauteur λαμβάνω τὸ πλάτος (τοῦ τόπου). § κυνηγ. — les devants περιζητῶ τὴν ἔλαφον. — son buisson ἐκλίγω τὴν κοίτην μου (ἐπὶ ἐλάφου). § (ἐπὶ παιγνίων) παίρνω ἀπὸ τὰ κάτω (χαρτιά). jouer sans — παίζω χωρὶς νὰ λάβω (ἢ χωρὶς νὰ ξωφυλλίσω). — sa bisque ἀριθμῶ τὰ 15 (τὰ ὁποῖα ἔλαβα παρὰ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ μου, ἐπὶ τῆς σφαίρας). μεταφ. δράττομαι ἀφορμῆς τινος. —sa revanche παίζω ἐξ ὑπαρχῆς, (διὰ νὰ κερδίσω ὅ,τι ἔχασα). μεταφ. ἐκδικοῦμαι, ἢ ἀναπληρῶ (ἔλλειψιν). § οὐδ. προσκολλῶμαι, κ. πιάνω (ἐπὶ βαρῆς, χρωμάτων κτλ.) cette plante n'a pas pris τὸ φυτὸν δὲν ἐκράτησεν, κ. δὲν ἔπιασε. μεταφ. cette manière de me faire la cour ne prenait pas ὁ τρόπος οὗτος τῆς κολακείας δὲν ἐπετύγχανε. une pièce de théâtre a pris ἢ n'a pas pris τὸ δρᾶμα εὐδοκίμησε ἢ δὲν εὐδοκίμησε. les vésicatoires ont pris τὰ ἐλδόρια ἔπιασαν, ἤτοι δουλεύουν. un ragoût —d à la gorge τὸ φαγὶ πιάνει τὸν λαιμὸν, ἤτοι καίει. une odeur —d au nez ἡ μυρωδία πιάνει ἀπὸ τὴν μύτην. § πήγνυμι, κ. πήζω. la rivière — dra ὁ ποταμὸς θέλει παγώσει. § ἀπρος. si vous faites cela, il vous en —dra mal ἐὰν τὸ κάμῃς, θέλει σὲ ἀποβῇ εἰς κακὸν, κ. θὰ σὲ εὕγῃ κακόν. bien lui en a pris d'avoir eu des protecteurs καλὰ καὶ εἶχα προστάτας. καὶ χωρὶς τοῦ εν. il lui — dra mal de songer si peu à ses affaires θέλει τοῦ εἶναι κακὸν τὸ νὰ σκέπτηται τόσον ὀλίγον περὶ τῶν πραγμάτων του. § αὐτοπ. se — προσίσχομαι, κ. πιάνομαι. un homme qui se noye se —d à tout ce qu'il peut ἄποιος πνίγεται, πιάνεται ἀπὸ τὰ μαλλιά του. § σκαλόνω. l'habit d'un homme s'est pris à un clou τὸ ἔνδυμα τοῦ ἀνθρώπου ἐσκάλωσεν, ἐπιάσθη εἰς τὸ καρφί. il se prit à un clou ἐπιάσθη εἰς τὸ καρφί. § ἄρχομαι, κ. ἀρχίζω. il se prit à pleurer ἔπιασε τὰ κλαύματα. il se prit à rire ἔπιασε τὰ γέλοια. se bien ἢ mal —à une chose, à une affaire φέρομαι ἢ προσφέρομαι καλῶς ἢ κακῶς εἴς τι. se — de paroles avec quelqu'un συγκρούομαι μέ τινα, ἔρχομαι εἰς λόγους, κ. πιάνομαι. se — de vin μεθύω, μὲ πιάνει τὸ κρασί. se — d'amitié pour quelqu'un συνδέω φιλίαν ἢ συλλαμβάνω φιλίαν, κ. πιάνω φιλίαν. se — d'aversion λαμβάνω μῖσος. se — de passion pour une femme συλλαμβάνω, ἢ λαμβάνω ἔρωτα διὰ κτλ. se —à quelqu'un πιάνομαι μέ τινα, τὸν προσβάλλω κτλ. si vous vous —ez à cet homme là ἐὰν τὰ βάλῃς ἢ βαλθῇς μὲ αὐτόν. s'en— à quelqu'un ἐγκαλῶ τι εἴς τινα, κ. πιάνουμαί τινα. vous ne pouvez vous en —qu'à vous-même δὲν δύνασαι νὰ τὸ ἀποδώσῃς εἰμὴ εἰς σεαυτόν. se — πήγνυμι, κ. πήζω. § pris, ise, μετ. une ville —se δορυάλωτος πόλις. un homme — de vin ἄνθρωπος οἰνωμένος. être — par les yeux ἀπατῶμαι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. être —à quelque chose ἀπατῶμαι εἴς τι, κ. πιάνομαι ἢ γελοιοῦμαι. παρ. c'est autant de — sur l'ennemi εἶναι κέρδος, εἶναι ὄφελος. un homme est bien — dans sa taille ἄνθρωπος μὲ καλὸν ἀνάστημα, κ. καλοκαμωμένος, χυτός. un cheval est bien — ἵππος εὐχυής. un homme est —ὅταν ἔκαμέ τις τὸ χατίρ του, ὅταν ἔκαιξεν ἐδ. παρ. il a l'air d'un premier — ἄνθρωπος κατηφής.

Preneur, ἀρ. Preneuse, Ϛ. ἐν χρ. — de villes πτολιπορθος, ὁ κυριεύων πόλεις. —d'oiseaux ὀρνιθοθήρας. — de café ὁ λαμβάνων καφέν. — de tabac, etc. § ὁ μισθωτὴς, ὁ ἐνοικιαστὴς, ἢ λαμβάνων ὑπὸ ἐνοίκιον. § ναυτ. un vaisseau —, ἐπ. πλοῖον καταδρομικόν. § — d'écrevisses καραβιδοθήρας, πτηνὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας. § — de mouches μυιοθήρας, ἔντομον.

Prénom, ἀρ. ἐπώνυμον. Joseph est son — Ἰωσὴφ εἶναι τὸ ὄνομά του, τὸ βαπτιστικόν του.

Prénotion, Ϛ. πρόγνωσις, ἁπλῆ καὶ ἐπιπόλαιος γνῶσις τῶν πραγμάτων.

Prensiculantia, ἀρ. γένος μαστοφόρων ζώων.

Préoccupation, Ϛ. προκατάληψις, πρόληψις.

Préoccuper, ἐν. προκαταλαμβάνω. les esprits faibles se —ent aisément οἱ ἀσθενεῖς νόες προκαταλαμβάνονται εὐκόλως.

Préoccupé, ée, μετ. avoir l'esprit —é d'un objet κατέχομαι ὅλος ὑπό τινος πράγματος. il est tellement —é de son affaire τόσον εἶναι προσηλωμένος εἰς τὴν ὑπόθεσίν του.

Préopinant, ἀρ. ὁ προειπὼν (γνώμην).

Préopination, Ϛ. σπάν. ἡ πρόγνωσις (τοῦ ἰατροῦ περὶ τῆς νόσου).

Préopiner, οὐδ. προγνωμοδοτῶ.

Préparant, ἐπ. ἀνατ. ἐν χρ. les vaisseaux —s τὰ κατεργαστικὰ τοῦ σπέρματος ἀγγεῖα (πρὸς διαστολὴν τῶν déférens).

Préparate, ἐπ. ἐν χρ. veine — ἡ προμετωπίδιος φλέψ.

Préparatif, ἀρ. παρασκευή, ἑτοιμασία.

Préparation, Ϛ. προπαρασκευή, προετοιμασία. sans — ἀπαρασκεύαστος, ἀπρομελέτητος, αὐτοσχέδιος. la — des laines, des soies, de la pâte ἡ προκατεργασία τῶν ἐρίων, τῆς μετάξης, τῆς ζύμης. la — des médicaments ἡ κατασκευὴ τῶν φαρμάκων. § σκεύασμα. — pharmaceutique σκεύασμα φαρμάκων. — anatomique ἡ ἀνατομικὴ προπαρασκευὴ (τῶν μελῶν τοῦ σώματος). § μαθ. κατασκευὴ (προβλήματος κτλ.). § μουσ. οἰκονομία (τῶν παραφωνιῶν διὰ νὰ μὴ γίνωνται πολλὰ τραχεῖαι εἰς τὴν ἀκοήν).

Préparatoire, ἐπ. προπαρασκευαστικὸς. ἐν χρ. jugement — προπαρασκευαστικὴ δίκη, ἢ ἀπόφασις. questions —s κατασκευαστικαὶ προτάσεις.

Préparer, ἐν. παρασκευάζω, ἑτοιμάζω. — des drogues σκευάζω φάρμακα. — un discours ἑτοιμάζω, ἢ μελετῶ λόγον. § προπαρασκευάζω,

προετοιμάζω. il voulut — une excuse légitime à son refus ἠθέλησε νὰ ἔχῃ ἑτοίμην πρόφασιν διὰ τὴν ἀπροσίησίν του. § προσκατίθημι (τοὺς νόας, τὰς ψυχὰς κτλ.). § προοικονομῶ, διατίθημι. — un coup de théâtre διατίθημι θεατρικήν τινα ἐπιβολήν. il y a certaines hardiesses de style qui demandent à être — ées εἶναι μερικὰ τολμηρὰ πράγματα εἰς τὸ γράφειν τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κολάζωνται, νὰ οἰκονομῶνται. § αὐτοπ. se — παρασκευάζομαι, ἑτοιμάζομαι. se — à la communion ἑτοιμάζομαι νὰ μεταλάβω. § se — παρασκευάζω εἰς ἐμαυτὸν, ἀποτίθεμαι, ἐπιφυλάττομαι. je vois avec effroi quel tourment mon cœur se — e βλέπω μὲ φρίκην ὁποίαν βάσανον ἡ καρδία μου ἀποταμιεύει εἰς ἑαυτήν. une chose se — e προαγγέλλεταί τι, προμηνύεται.

Prépondérance, Ϛ. ἐπικράτησις, ἰσχύς. cet avis a la — ή γνώμη αὕτη ὑπερισχύει.

Prépondérant, te, ἐπ. ὑπερισχύων, ἐπικρατέστερος. voix — e ἡ νικῶσα ψῆφος.

Préposer, ἐν. καθίστημι, διορίζω. § Préposé, ée, μετ. — à la garde φύλαξ. — à recevoir les droits ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων. § οὐσ. c'est un des — s εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἐπιστατῶν.

Prépositif, ive, ἐπ. προστακτικός. particule — ve μόριον προστακτικὸν· οἷον in εἰς τὴν λέξιν infini.

Préposition, Ϛ. πρόταξις, λογικ. καὶ γραμμ. le terme antécédent d'une — ὁ προηγούμενος ὅρος τῆς προτάξεως. § πρόθεσις. § — inséparable πρόθεσις ἀχώριστος, οἷον τὸ avant εἰς τὸ avant-cour.

Prépuce, ἀρ. ἀκροβυστία. § εἶδος ὀστράκων μὴ ἐχόντων ἕλικα. — de mer, ταὐτὸν τῷ Pennatule.

Prérogative, Ϛ. ἐξαίρετος τιμή, προνόμιον. la — royal ἡ ἁπλῶς la — τὰ βασιλικὰ δικαιώματα, τὰ δικαιώματα τῆς βασιλείας.

Près, (πρόθεσις) παρὰ, πλησίον, κ. κοντά. — de quelqu'un παρά τινι πλησίον τινός. s'asseoir — de quelqu'un παρακάθημαί τινι. être logé — de l'église παροικῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. être — de la mort πλησιάζω ἢ ἐγγίζω εἰς τὸν θάνατον. il est — de mourir κινδυνεύει νὰ ἀποθάνῃ, κ. κοντεύει. παρ. il a la tête — du bonnet ἀνάπτει εὔκολα κ. παίρνει φωτιά. il est — de ses pièces τὰ χρήματά του εἶναι περὶ τὸ τέλος. § μετὰ αἰτιατικῆς ἐνίοτε, οἷον — la porte S. Antoine παρὰ τὴν πύλη τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, κ. κοντὰ εἰς τὸν ἅγιον Ἀντ. § καὶ ἀπολ. ici — ἐδῶ πλησίον. de — ἐκ τοῦ πλησίον. suivre de — ἐπίκειμαι, παρακολουθῶ. un homme ne veut entendre parler d'une chose ni de — ni de loin, ἢ ni — ni loin δὲν θέλει μήτε νὰ ἀκούσῃ τὸ δεῖνα πρᾶγμα. une chose touche de — μὲ διαφέρει, μὲ ἐγγίζει. tenir un homme de — προσοικειοῦμαι τινὰ, κ τὸν πιάνω ἀπὸ κοντά. § à cela —, à telle chose — ἐκτὸς τούτου. j'ai été payé à cent francs — ἐπληρώθην παρὰ ἑκατὸν φράγκα. ne laissez pas de conclure votre marché à cela — μὴ ἀμελήσῃς νὰ τελειώσῃς τὴν συμφωνίαν σου διὰ τοῦτο καὶ μόνον. un homme n'en est pas à cela — τοῦτο δὲν τὸν ἐμποδίζει τίποτε vous n'êtes pas à cela — δὲν σοῦ εἶναι τίποτε τοῦτο. à peu — περίπου, σχεδόν. il y a — de vingt ans que εἶναι περίπου εἴκοσιν ἔτη, κ. κοντὰ εἴκοσιν κτλ. un homme a été — de deux heures à étudier ἐσπούδασε περίπου δύο ὥρας.

Présage, ἀρ. οἰωνὸς, προμήνυμα. je tire de là un heureux — ἐξάγω εὐτυχὲς συμπέρασμα il a tiré de lui un — de sa mort προησθάνθη ὡς ἐκ τούτου τὸν θάνατόν του.

Présager, ἐν. προοιωνίζομαι, προμαντεύω, προμηνύω. je ne — e rien de mauvais de tout ceci δὲν προβλέπω οὐδὲν κακὸν ὡς ἐκ τούτου.

Presbyopie, Ϛ. ἶδ. Presbytie.

Presbyte, ἀρ. πρεσβύωψ, ὁ βλέπων μακρόθεν μόνον, ὡς οἱ γέροντες.

Presbytéral, le, ἐπ. ἱερατικός. ὦ χρ. bénéfice — ἱερατικὸν ἐπιχορήγημα.

Presbytère, ἀρ. πρεσβυτέριον, τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας ὅπου μόνοι οἱ ἱερεῖς εἰσήρχοντο. § ἡ ἐρημερία, ἡ κατοικία τοῦ ἐφημερίου. § οἱ πρεσβύτεροι, τὸ συμβούλιον τῶν ἱερέων παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ.

Presbytérianisme, ἀρ. πρεσβυτεριανισμὸς, θρήσκευμα τῶν πρεσβυτεριανῶν.

Presbytérien, nne, ἐπ. πρεσβυτεριανος, ὁ μὴ ἀναγνωρίζων τὴν ἐπισκοπικὴν ἱεραρχίαν.

Presbyopie, ἡ / Presbytie, Ϛ. πρεσβυωπία, τὸ ἐλάττωμα τοῦ πρεσβυωποῦντος.

Prescience, Ϛ. πρόγνωσις, προνόησις (ἐπὶ θεοῦ).

Prescinder, οὐδ. ἀφαιρῶ, θεωρῶ τι κατ' ἀφαίρεσιν.

Prescriptible, ἐπ. παραγραπτός.

Prescription, Ϛ. παραγραφή.

Prescrire, ἐν. ἐπιτάττω, διορίζω, διαγράφω. se — προτίθεμαι, προϋπογράφω εἰς ἐμαυτὸν ἢ προδιαγράφω. § οὐδ. παραγράφω § ἐν. — un héritage παραγράφομαι τὸ κτῆμα. § se — παραγράφομαι. αὐτοπ.

Préséance, Ϛ. πρωτοκαθεδρία.

Présence, Ϛ. παρουσία. en ma — παρόντος ἐμοῦ, ἔμπροσθέν μου. n'oser paraître en — δὲν τολμῶ νὰ φανῶ ἐμπρός του. se mettre en la — de dieu εἶμαι ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ. la — réelle de Jésus-Christ etc. μετουσίωσις. droit de — δικαίωμα συνεδριάσεως (διδόμενον εἴς τινα μέλη ἑταιριῶν). tant en — qu'en absence τόσῳ παρόντος ὅσῳ καὶ ἀπόντος. deux armées sont en — τὰ δύο στρατεύματα εἶναι ἀντιτέσσωπα, ἀντιπαρατεταγμένα. — d'esprit ἀγχίνοια, ὀξύνοια, εὐστοχία, παράστημα γνώμης.

Présent, te, ἐπ. παρών. — partout πανταχοῦ παρών. je suis — παρευρίσκομαι. § ἐνεστὼς, καιρός. une chose est toujours — le à l'esprit, à l'imagination ἔχω τι κατὰ νοῦν πάντοτε. son image est toujours — e à mes yeux ἔχω πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εἰκόνα του. ses bontés me sont toujours — tes αἱ εὐεργεσίαι του εἶναι πάντοτε εἰς τὴν μνήμην μου. cela m'est — comme si je le voyais νομίζω ὅτι τὸ βλέπω ἐμπρός μου. à tous — s et à venir, salut πρὸς ἅπαντας τοὺς ὄντας καὶ μέλλοντας ἀνθρώπους ὑγίεια — à tels et tels παρόντων τῶν δεῖνα καὶ δεῖνα. le — porteur ὁ ἐπιφέρων τὸ παρόν. le — billet τὸ παρὸν γρ. à tous ceux qui ces — les lettres verront πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐντυγχάνοντας. aussitôt la — te lettre reçue ἢ aussitôt la — te reçue ἅμα ληφθῇ τὸ παρόν. un homme est — à tout εἶναι πανταχοῦ παρών. un homme est tenu — en quelque assemblée, ἢ il est tenu — pour dit ἐπιτρέπεται ὡς παρὼν (καὶ λαμβάνει τὰ αὐτὰ ὠφελήματα). un homme a l'esprit — ἄνθρωπος ἔχων ἑτοιμότατα νοὸς ἢ πρόχειρον νοῦν. un homme a la mémoire — te ἔχει πρόχειρον μνήμην. épouser par paroles de — νυμφεύομαι αὐτοσχεδίως. poison — ὀλεθριώτατον ἔμετον ἢ ὀρμητικὸν (τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἰατρικῶν ἐνεργούντων ἀμέσως) § temps —, ἀρ. τὸ ἐνεστὼς, τὸ καιρὸς ἐπὶρ. ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐν τῷ παρόντι. de — παρὰ τοῖς συμβολαιογράφοις, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ — § ἐνεστὼς (χρόνος). § δῶρον, χάρισμα παρ. les petits — s entretiennent l'amitié.

Présentable, ἐπ. ὀπτὸς, εὐπρεπής.

Présentateur, ἀρ. présentatrice, Ϛ. ὁ προτείνων (εἰς ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα).

Présentation, Ϛ. εἰσαγωγὴ, παράστασις. — de la vierge τὰ εἰσόδια. § εἰσαγωγὴ (εἰς τὴν πύλην τῶν ἀξίων τοιαύτης τιμῆς ἀνθρώπων). § πρότασις (ὑποψηφίου εἰς θέσιν τινα ἐκ μέρους τοῦ ἐχοντος δικαίωμα).

Présentement, ἐπίρ. κατὰ τὸ παρόν.

Présenter, ἐν. προσφέρω. — une requête, un placet ὑποβάλλω αἴτη-

ειτ, ἀναφορά. — la main, la lras à une dame προτείνω, ὀρέχω χεῖρα, δίδω τὸ χέρι εἰς τὴν κυρίαν. — la main à quelqu'un προτείνω τὴν δεξιάν, τοῦ δίδω τὸ χέρι (διὰ νὰ τὸν βοηθήσω). — quelqu'un à la cour, dans une société εἰσάγω τινὰ εἰς τὴν αὐλήν, εἰς συναναστροφήν. § προτείνω. on a — ὁ trois sujets à cette place προεβλήθησαν τρεῖς δι' αὐτὴν τὴν θέσιν. — les armes φέρω τὰ ὅπλα (ἐπὶ ἐνδείξει τιμῆς). — la bataille προτρέχω τὴν μάχην. § παρίστημι, ἐξεικονίζω, παριστῶ. § τείνω (λόγχην, τὸ ξίφος κτλ.) § ἐπὶ ἀψύχων πραγμάτων, οἷον. le reste de l'empire — ait le même spectacle τὸ λοιπὸν κράτος παρεῖχε τὴν αὐτὴν θέαν. ce projet — ait de grandes difficultés ὁ σκοπὸς οὗτος εἶχεν ἢ ἔφερεν ἀπείρους δυσκολίας. § δοκιμάζω (τὸ ξύλον, τὸ σίδηρον εἰς τὴν θέσιν του, διὰ νὰ ἰδῶ ἐὰν προσαρμόζηται). § — à un bénéfice προτείνω ἢ προβάλλω εἴς τινα ἱερομισθίαν § se —, αὐτοπ. παρίσταμαι. κ. παῤῥησιάζομαι ἢ παρουσιάζομαι. il n'ose se — devant son père δὲν τολμᾷ μήτε νὰ φανῇ ἐμπρὸς τοῦ πατρός του. la première chose qui se — a devant moi ὅ,τι πρῶτον ἀνεφάνη ἐμπρός μου. une personne se — e bien, elle se — e de bonne grâce ὁ ἄνθρωπος φέρεται καλῶς ἢ μὲ χάριν, (κ. ἔχει καλὸν φέρσιμον). se — mal, gauchement φέρεται κακῶς ἢ ἀνεπιδεξίως. je me — e à la fortune comme un globe παραδίδομαι εἰς τὴν τύχην ὡς σφαῖρα se — chez quelqu'un, à la porte de quelqu'un προσέρχομαι, ἢ ἔρχομαι παρά τινι. je me suis — è chez vous ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν σας cette maison se — e mal, ce jardin se — e bien ἡ οἰκία αὕτη φαίνεται κακή, ὁ κῆπος φαίνεται καλός. une entreprise se — e bien τὸ ἔργον ἔχει καλὴν ἔμφασιν, κ. δείχνει καλόν. § ἐπὶ συμβεβηκότων, ἀφορμῶν κτλ. une bonne occasion qui se — e, δεξιὰ ἀ. ῥοπὴ ἔρχεται εἰς τὸ μέσον, ἀναφύεται. la fortune se — e ἡ τύχη φέρεται καλῶς. l'avenir le plus charmant se — e à moi τὸ τερπνότερον μέλλον μὲ ὑπεμφαίνεται il se — e une question à résoudre ἀναφύεται ζήτημα πρὸς λύσιν. une idée se — e à l'esprit ἰδέα ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν. un mot ne se — e pas à la mémoire ἡ λέξις δὲν ἔρχεται εἰς τὴν μνήμην. un fantôme se — a à ma vue φάντασμα ἀνεφάνη ἐμπρός μου. se — pour une place παραγγέλλω ἀρχήν τινα, θηρεύω.

Préservateur, ἀρ * ἀλεξίθυμον, εἶδος πυραύνου προφυλάττοντος τοὺς χυσικοὺς ἀπὸ τὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ ὑδραργύρου.

Préservatif, ive, ἐπ. ἀλεξιτήριος, προφυλακτικός. § οὐσ. le —, ἀο. τὸ ἀλεξιφάρμακον. mitap le travail est un — contre l'ennui ἡ ἐργασία εἶναι ἀντίδοτον, ἡ φυλακτήριον κατὰ τῆς ἀκηδίας.

Préserver, ἐν. προφυλάττω. dieu nous — e ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ, ἢ φυλάξοι.

Présidence, Θ ἡ προεδρία § ἡ προεδρία, (ἡ διάρκεια).

Président, ἀο. πρόεδρος.

Présidental, le, ἐπ. ἄχρ. προεδρικός.

Présidente, Θ ἡ πρόεδρος.

Présider, οὐδ προεδρεύω. § ἐν. — une compagnie προεδρεύω τινὸς ἑταιρίας. § οὐδ. προεξάρχω, προΐσταμαι. il n'est pas possible que la raison seule ait — é dans ce choix δὲν εἶναι δυνατὸν μόνος ὁ ὀρθὸς λόγος νὰ διεξήγαγε ταύτην τὴν ἐκλογήν. Junon — e aux noces ἡ Ἥρα προΐσταται τῶν γάμων. § Présidé, ée, μετ. l'univers est — é par l'être suprême τὸ πᾶν διεξάγεται ὑπὸ τοῦ ἀϊδίου ὄντος.

Présidial, ἀρ. πρωτοδικεῖον, κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Γαλλίας δικαστικὴν διαίρεσιν. § ἐπ siège — ἕδρα τοῦ πρωτοδικείου

Présidialement, ἐπίρ ἐν χρ. juger — δικάζω ἀνεκκλήτως (ἐπὶ τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων).

Présidiaux, ἀρ. πλ. οἱ πρωτοδίκαι (τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων).

Présidio, ἀρ. φρούριον, παρὰ τοῖς Ἱσπανοῖς.

Presle, Θ. ἵππουρις, γένος φυτῶν.

Présomptif, ive, ἐπ. ἐπίδοξος. ἐν χρ. héritier — ἐπίδοξος κληρονόμος.

Présomption, Θ πρόληψις, τεκμήριον, ἔνδειξις. § οἴησις.

Présomptueusement, ἐπίρ. αὐθαδῶς, προπετῶς.

Présomptueux, euse, ἐπ οἰηματίας. une entreprise — se προπετὴς ἐπιχείρησις. désirs — x ἐπιθυμίαι τολμηραί. § οὐσ. un — οἰηματίας

Préspinal, le, ἐπ. προκαθιαῖος, ἀνατ.

Presque, ἐπίρ. σχεδόν.

Presqu'île, Θ. χερσόνησος.

Pressamment, ἐπίρ. ἄχρ. λιπαρῶς, ἐπιμόνως.

Pressant, te, Θ. ἐπισπερχής, σπουδαῖος, κ. βιαστικὸς (ἐπὶ ἀνθρώπου). § λιπαρής, ἐπίμονος, (ἐπὶ παρακλήτεως, συντάσεως κτλ) § κατεπείγων. une affaire — te τὸ κατεπεῖγον. besoin — ἐπιτιμένη χρεία.

Presse, Θ. ὁμιλος, ὄχλος, πλῆθος, πλῆθυς. κυρίως ἡ συναναστροφὴ τοῦ ὄχλου. se mettre dans la — χώνομαι εἰς τὸ πλῆθος il n'y a pas —, il n'y aura pas — à faire quelque chose δὲν εἶναι τι περιμαχητον. je n'y ferai pas grande — ἢ Je n'y ferai pas la — δὲν θὰ σπεύσω. παρ. à la — vont les fous οἱ τρελλοὶ πηγαίνουσιν νὰ χωθῶσιν εἰς τὸ πλῆθος. la — est à cette marchandise, ἡ la — y est εἶναι περιζήτητος ἡ πραγματεία, ἢ πολυζήτητος. un prédicateur a la —, ἡ la — y est ὁ ἱεροκήρυξ ἔχει πλῆθος ἀκροατῶν. § πράγματα. être en — ἔχω πράγματα. je me suis tiré de la — ἀπηλλάγην § ἡ ναυτικὴ στοατολογία (εἰς τὴν Ἀγγλίαν). § πιεστὴρ, πιεστήριον. § κύλινδρος, μάγγανον. faire gémir la —, οἰκ. ἐκδίδω κακὰ συγγράμματα. liberté de la — ἐλευθεροτυπία. § εἶδος περσεμόλου (ῥοδακίνου).

Pressée, Θ. σωρὸς χαρτίνων φύλλων τιθεμένων ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου τῶν χαρτοποιῶν.

Pressentiment, ἀρ. προαίσθησις. avoir un — de fièvre ἔχω προμηνύματα πυρετοῦ.

Pressentir, ἐν. προαισθάνομαι. — quelqu'un ἀποπειρῶμαί τινος, διαπειρωμαι τῆς γνώμης του, κ. τὸν δοκιμάζω, τὸν ψαρεύω. j'ai voulu — votre goût ἠθέλησα νὰ προγνωρίσω τὴν κρίσιν σας.

Presser, ἐν. θλίβω, πιέζω, συμπιέζω, συνθλίβω, κ. σφίγγω ἢ ζουλῶ. — quelqu'un dans ses bras περιπτύσσομαί τινα, τὸν ἀγκαλιάζω σφιχτά. il ne faut pas trop — une comparaison, un bon mot δὲν πρέπει πολὺ νὰ ἐνδιατρίβῃ τις εἰς σύγκρισιν, εἰς ἀπόφθεγμα, νὰ τὰ διατριλεύῃ, κ. νὰ ψιλολογῇ. on était fort — é au spectacle ἐστενοχωροῦντο, ἢ ἦταν εἰς στενοχωρίαν εἰς τὸ θέατρον (διὰ τὸ πλῆθος). — son style συνάγω, συμπυκνῶ τὸ ὕφος μου. — les raisonnemens μεταχειρίζομαι ἀλλεπαλλήλους συλλογισμούς. § πυκνῶ(όνω), κ. σφίγγω (ἐναντίον τοῦ ἀραιῶ) être trop — é à table καθήμεθα μὲ στενοχωρίαν, ἢ κοντὰ κοντά. § ἔγγειμαι, πρόσκειμαι, προσλιπαρῶ, παρακινῶ ἐπιμόνως. ils n'opposaient à la faim qui les — it que κτλ. δὲν ἀντίταττον εἰς τὴν ἄγχουσαν αὐτοὺς πεῖναν παρὰ κτλ. § οὐδ. ἐπείγεται, κατεπείγει, βιάζει. l'affaire — e κατεπείγει τὸ πρᾶγμα. § κατεπείγω, καταπεύδω, ἐπεσπεύδω, βιάζω. se — σπεύδω, βιάζομαι. on a tellement — é ses chevaux τόσον ἐδίωξαν τοὺς ἵππους. — la mesure, μουσ. ἐπιταχύνω, ἢ κάμνω γοργὸν τὸν χρόνον. § pressé, ée, μετ. je suis — é σπεύδω, ταχύνω, βιάζομαι. § ἐπ. κατεσπευσμένος, σπουδαῖος, βιαστικός. une lettre est — ée γράμμα σπουδαῖον. une affaire est — ée σπουδαία ὑπόθεσις.

Presseur, ἀρ. πιεστὴς, ἐργάτης πιέζων.

Pressier, ἀρ. πιεστὴς εἰς τὰ τυπογραφεῖα.
Pression, Θ. πίεσις, θλίψις, παρὰ τῇ φυσικῇ la — de l'air ἡ θλίψις τοῦ ἀέρος.
Pressis, ἀρ. ἔχθλιμμα, κ. ἀποστράγγισμα.
Pressoir, ἀρ. πιεστὴρ, μάγγανον. § ληνὸς, κ. πατητῆρι.
Pressura, ἀρ. παρωνυχίς, παρὰ τῷ Λινναίῳ.
Pressurage, ἀρ. τὸ πάτημα (τῶν σταφυλιῶν κτλ). § τραπητὸς οἶνος, ἡ πατητός. § ἡ ἀντιμισθία τοῦ πατήματος, κ. πατητικά.
Pressurer, ἐν. ἐξιππῶ, ἐκθλίβω, κ. στραγγίζω, σφίγγω. — une orange πιέζω, κ. στύφω, στραγγίζω, ζουλίζω. μεταφ. καταθλίβω, καταπιέζω, καταφορολογῶ. οἰκ. il ne songe qu'à vous — ἄλλο δὲν βλέπει εἰμὴ πῶς νὰ σᾶς γυμνώσῃ.
Pressureur, ἀρ. τραπητὴς, πιεστής.
Prestance, Θ. παράστασις (μεγαλοπρεπὴς καὶ φανταστική), μεγαλοπρέπεια, σοβαρότης.
Prestant, ἀρ. τὸ γοργὸν, εἶδος μέλους τοῦ ὀργάνου.
Prestation, Θ. νομ. ἐν χρ. — de serment ἡ ὁρκοδοσία, ἡ ὁρκωμοσία. — de foi et hommage ὑπόκλισις, ὑποταγὴ καὶ πίστις. — annuelle ἀποφορὰ (εἰς καρποὺς ἢ ζῶα ἐτήσιος).
Preste, ἐπ. ταχὺς, ὀξὺς, κ. ὀγλήγωρος (ἐπὶ ἀνθρώπου.) une reponse — ἑτοιμότης, εὐστοχία, ἑτοιμολογία. § ἐπίρ. ταχέως, κ. ὀγλίγωρα.
Prestement, ἐπίρ. ταχέως, κατεσπευσμένως, ἐπὶ ποδός.
Prester, ἀρ. (προφ. τὸ r) πρηστὴρ, τυφὼν ὁ χερσαῖος.
Prestesse, Θ. ταχύτης, ὀξύτης, κ. ὀγλιγωράδα. — de main εὐχειρία, ὀξυχειρία. § ὀξύτης, εὐστοχία, ἑτοιμότης (νοὸς, λόγων κτλ).
Prestige, ἀρ. τεράτευμα, τερατεία, γοήτευμα. les —s de l'art, de l'éloquence τὰ θαύματα τῆς ῥητορείας. les —s de la poésie, de l'imagination αἱ γοητεῖαι τῆς ποιήσεως, τῆς φαντασίας, τὰ γοητεύματα.
Prestigiateur, ἀρ. γόης, θαυματοποιός.
Prestimonie, Θ. κληροδότημα (πρὸς διατροφὴν ἱερέως).
Preste, ἐπίρ. ἐκ τοῦ ἰταλ. γοργῶς.
Prestolet, ἀρ. ἱερίσκος, παπαδάκι.
Prestonie, ἀρ.* πρεστώνιον, γένος φυτῶν.
Prestres, ἀρ. πλ. εἶδος ἰχθύων μικρῶν.
Présumer, ἐν. τεκμαίρομαι, εἰκάζω, συμπεραίνω. — le mal μαντεύω τὸ κακὸν, προμαντεύω κτλ. § φρονῶ μεγάλα. vous —ez trop de vous-même γαυριᾷς, ἀλαζονεύεσαι, μεγαλοφρονεῖς, ἐπαίρεσαι, κ. φαντάζεσαι, ὑπερηφανεύεσαι.
Présupposer, ἐν. (προφ. pressupposer). προϋποτίθημι, κ. προϋποθέτω. cela —é τούτου τιθέντος, ἢ προϋποτιθεμένου τούτου.
Présupposition, Θ. (τὸ πρῶτον s προφ. ὡς ss) προϋπόθεσις.
Présure, Θ. πυτία, ὀπὸς (ὅταν εἶναι ὑγρὸν συκῆς), κ. μαγιὰ (μὲ τὴν ὁποίαν κόπτουν τὸ γάλα).
Prêt, ête, ἐπ. ἕτοιμος. le dîner est — τὸ γεῦμα εἶναι ἕτοιμον. —à combattre ἕτοιμος νὰ πολεμήσω. —à tout πρόθυμος εἰς ὅλα. se faire — ἑτοιμάζομαι. tenir — ἔχω ἕτοιμον. qui n'est pas — ἀνέτοιμος.
Prêt, ἀρ. δάνειον. négocier un — διαπραγματεύομαι δάνειον. maison de — δανειστικὸν κατάστημα. § προκαταβολὴ (διδομένη εἰς τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των διὰ τὰς μικρὰς των ἀνάγκας).
Pretantaine, ἡ Pretentène, Θ. courir la —, οἰκ. περιφέρομαι ἀσκόπως, κ. (τουρκιβρβ. courtoukeiw).
Prête-Jean, τὸ. Négus.
Prétendant, te, οὐσ. ὁ ἀντιποιούμενός τι. Charles-Edouard le — d'Ecosse Κάρολος-Ἐδουάρδος, ὁ ἀντιποιούμενος τῆς Σκωτίας. § μνηστήρ. les —s de Pénélope οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης.
Prétendre, ἐν. ἀξιῶ, ἀντιποιοῦμαι. il —d marcher avant moi ἀξιοῖ νὰ προπορεύηται ἐμοῦ. il —d la moitié ἀντιποιεῖται τὸ ἥμισυ. je ne— s pas qu'il me maltraite ἀξιῶ νὰ μὴ μὲ κακομεταχειρίζηται. § οὐδ. ἀντιποιοῦμαι. il —d à cette place ἀντιποιεῖται τὴν θέσιν ταύτην. il —d à la main de cette jeune personne μνηστεύει τὴν κόρην ταύτην. § διϊσχυρίζομαι, διατείνομαι. il —d que cela n'est pas vrai διϊσχυρίζεται ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. il —d pouvoir faire telle chose διατείνεται ὅτι δύναται νὰ πράξῃ τὸ δεῖνα πρᾶγμα. § διαλογίζομαι, ἔχω σκοπὸν, σκοπεύω. je —ds y aller ce soir σκοπεύω νὰ πηγαίνω ἀπόψε je —dais badiner σκοπὸν εἶχα ν' ἀστειευθῶ. § —u, ue μετοχ. ὑποτιθέμενος. — gentilhomme ὑποτιθέμενος εὐγενής. — sage δοκησίσοφος. § —u, οὐσ. οἰκ. μνηστὴρ, ἀρραβωνιαστικός. —ue μνηστὴ, ἀρραβωνιαστική.
Prête-nom, ἀρ. ὁ δανείζων τὸ ὄνομά του. j'ai employé un — pour acheter cette terre ὑπὸ ξένον ὄνομα ἠγόρασα τὸ ὑποστατικὸν τοῦτο.
Prétentaille, Θ. περίαπτον, στολὶς, λῆρος, κ. ἀκροπρεπίδια (γκαρνιτοῦρα, φελπαλᾶς).
Pretontaine, τὸ. Pretantaine.
Prétentieux, euse, ἐπ. ἐπιτεταγμένος.
Prétention, Θ. ἀξίωσις, ἀντιποίησις. cette femme a encore des —s ἡ γυνὴ αὕτη ἔχει ἀκόμη φιλαρέσκους ἀξιώσεις. avoir des —s μέγα φρονῶ, κ. εἶμαι φαντασμένος. un homme à —s οἰηματίας, φαντασμένος. il a des —s de savoir εἶναι δοκησίσοφος. § ἐκτένεια τρόπων.
Prêter, ἐν. δανείζω. — des effets, de l'argent δανείζω πράγματα, χρήματα. —à tant pour cent δανείζω πρὸς τόσα τοῖς ἑκατόν. § — la main à quelque chose συνεργῶ εἴς τι. — la main, secours, aide συνδράμω, συντρέχω, βοηθῶ. — main-forte ὑποστηρίζω διὰ τῶν ὅπλων. § — l'oreille, attention, silence δίδω ἀκρόασιν, προσοχὴν, σιωπῶ. § — serment δίδω ὅρκον, ὀρκίζομαι. — foi et hommage ὁμνύω πίστην καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν κυριάρχην. § — son nom ἐπιτρέπω νὰ γίνῃ τι ἐπ' ὀνόματί μου. § ἀποδίδω. —à quelqu'un des discours qu'il n'a pas prononcés ἀποδίδω εἴς τινα λόγους τοὺς ὁποίους δὲν ἐπρόφερε. § — le collet à quelqu'un ἀντιπαρατάττομαι, ἀντιπαλαίω μέ τινα. § — le flanc à l'ennemi ἐκθέτω τὰ πλευρὰ εἰς τὸν ἐχθρόν. καὶ μεταφ. ἐκτίθεμαι, δίδω λαβὴν κατ' ἐμοῦ. — à la censure δίδω κατ' ἐμοῦ λαβὴν εἰς τὰς ἐπικρίσεις. cette action —e à de fâcheuses interprétations ἡ πρᾶξις αὕτη δίδει λαβὴν εἰς ἐπιλήπτους παρεξηγήσεις. § se — παραδίδομαι. je me —e à l'illusion παραδίδομαι εἰς τὰς αἰσθήσεων τὴν ἀπάτην. § συγκατατίθεμαι, συγκαταβαίνω, συμπράττω ὑπὲρ ἄλλων πρὸς χάριν των. § οὐδ. l'étoffe —e τὸ ὕφασμα πλατύνεται, τεντόνεται, κ. ἀνοίγει. un sujet qui —e, μεταφ. ὕλη λόγου πλουσία, ἄφθονος. § le —, οὐσ. τὸ δάνειον, τὸ δάνειον. § —e, οὐσ. δάνειον. c'est un — rendu, παροιμ. εἶναι ἀνταπόδοσις.
Prétérit, ἀρ. (το ι προφ.) παρῳχημένος χρόνος (τοῦ ῥήματος) τὸ. Parfait.
Prétérission, ἡ Prétermission, Θ. παράλειψις, σχῆμα ῥητορικόν. § παράλειψις (κληρονόμου εἰς διαθήκην).
Prétermission, τὸ. Prétérission
Préteur, ἀρ. ἔπαρχος, πράκτωρ (παρὰ Ῥωμαίοις).
Prêteur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. δανειστής.
Prétexte, ἀρ. πρόφασις, προφασιλογία. prendre —, prendre pour — προφασίζομαι. sous — ἐπὶ προφάσει. mauvais — ἀπροφάσιστος. mauvais —s προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. § ἀφορμὴ. donner — δίδω ἀφορμήν.
Prétexte, Θ. καὶ ἐπ. περιπόρφυρος,

ἐσθὴς (τῶν Ῥωμαίων, σημεῖον ἀξιώματος, καὶ ὁ χιτὼν τῶν μειρακίων).

Prétexter, ἐν. προφασίζομαι. § ἀρχ. δικαιολογῶ.

Prétibial, le, ἐπ. ἐπικνήμιος.

Prétintaille, s. περίαπτον, στολὶς, ἀκροπρεπίδια, (βαρ. κ. φερπαλᾶς ψαλιδιστὸς) τῶν γυναικείων φορεμάτων. § (μεταφ. ἀρχ.) τὰ πάρεργα, τὰ παρεπόμενά τινος πράγματος.

Prétintailler, ἐν. στολίζω φόρεμα μὲ ψαλιδιστὰ ἀκροπριπίδια. — le style κοσμῶ περιέργως τὸ ὕφος.

Prêtoire, ἀρ. πραιτώριον, (ἐπαρχεῖον, παρὰ Ῥωμαίοις). préfait du — ἔπαρχος τοῦ πραιτωρίου.

Prétorien, enne, ἐπ. πραιτωριανός.

Prêtraille, s. οἱ παπάδες, λεξις περιφρονητικὴ διὰ τὸ ἱερατεῖον.

Prêtre, ἀρ. ἱερεύς. se faire — ἱεροῦμαι, χειροτονοῦμαι ἱερεύς. grand-prêtre ἀρχιερεύς. § bonnet à (de) — κάρα, ἀχύρωμα τι ἐξωτερικόν.

Prêtresse, s. ἱέρεια.

Prêtrise, s. ἱερωσύνη. conférer la — χειροτονῶ ἱερέα.

Préture, s. πραιτωρία, ἐπαρχικὸν ἀξίωμα. § ἡ διάρκεια αὐτοῦ.

Preuve, s. ἀπόδειξις. sans — ἀναποδείκτως. acquérir la — πείθομαι. pour — πρὸς ἀπόδειξιν. — de cela ἀπόδειξις τούτου. en venir à la — ἐξετάζω πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας. semi-preuve, demi-preuve ἡμιαπόδειξις, ἀτελὴς ἀπόδειξις δίδουσα ἐνδείξεις μόνον. faire — ἀποδεικνύω, δεικνύω. il a fait — de courage ἔδειξε γενναιότητα. faire — de noblesse ἀποδεικνύω δι' ἐγγράφων τὴν εὐγένειαν μου. un homme qui a fait ses —s ἄνθρωπος δεδοκιμασμένος. § δεῖγμα. donner des —s de capacité δίδω δείγματα ἱκανότητος. § ἔλεγχος, δοκιμὴ (εἰς τὴν ἀριθμητικήν). la — de l'addition se fait par la soustraction ὁ ἔλεγχος τῆς προσθέσεως γίνεται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως.

Preux, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀνδρεῖος. — chevalier ἀνδρεῖος ἱππότης (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἱππόται).

Prévaloir, οὐδ. ὑπερισχύω, ὑπερτερῶ, ὑπερνικῶ. cette opinion a — u ἡ γνώμη αὕτη ἐξενίκησε. § se — ὠφελοῦμαι. il s'est — u de ma faiblesse ὠφελήθη ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν μου.

Prévaricateur, ἀρ. καὶ ἐπ. καταχραστής. juge — ἄνομος κριτής.

Prévarication, s. κατάχρησις (δημοσίου ὑπαλλήλου) παραβίασις (τῶν δημοσίων καθηκόντων), παρανομία.

Prévariquer, οὐδ. καταχρῶμαι, παρανομῶ, (ἐπὶ δημοσίων ὑπηρετῶν).

Prévats, ἀρ. ἀγαρικὸν πεπερῶδες, φυτόν.

Prévenance, s. φιλοφροσύνη, ὑποχρέωσις, εὐγένεια. il m'a fait mille —s προσεφέρθη φιλοφρονέστατα πρὸς ἐμέ, μ' ἔκαμε μυρίας εὐγενείας.

Prévenant, te, ἐπ. φιλόφρων, ὑποχρεωτικὸς, εὐγενὴς, ὁ προλαμβάνων τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἄλλων. § προκαταλαμβάνων ὑπὲρ ἑαυτοῦ. il a un air — ἔχει ὕφος προκαταλαμβάνον ὑπὲρ αὐτοῦ. § προλαμβανων, (εἰς τὴν Θεολογίαν).

Prévenir, ἐν. προλαμβάνω. je vous ai — u σὲ προέλαβα, ἦλθα πρὸ σοῦ. il a été nommé à cette place, il m'a — u διωρίσθη εἰς τὴν θέσιν ταύτην, μὲ ἐπρόλαβε. la sagesse chez lui a — u l'âge ἡ φρόνησίς του προέλαβε τὴν ἡλικίαν, ἦλθε πρὸ τῆς ἡλικίας. vous avez — u l'heure ἦλθες πρὸ τῆς ὥρας. — le mal προλαμβάνω τὸ κακὸν, πρὶν συμβῇ. — les desirs de quelqu'un προλαμβάνω τὰς ἐπιθυμίας τινὸς, τὰς ἐλπιζομένας πρὶν ἢ τὰς ἐκφράσῃ. § προκαταλαμβάνω. il a — u l'esprit de ses juges προκατέλαβε τῶν δικαστῶν του τὸ πνεῦμα. se — προκαταλαμβάνομαι. il est — u en ma faveur εἶναι προκατειλημμένος ὑπὲρ ἐμοῦ. § εἰδοποιῶ. il m'a — u de son arrivée μὲ εἰδοποίησε περὶ τῆς ἀφίξεώς του. § un — u, οὐσ. κατηγορούμενος.

Préventif, ive, ἐπ. προληπτικὸς, προλαμβάνων. mesures — ves προληπτικὰ μέτρα, (τὰ ἐμποδίζοντα τὸ ἔγκλημα πρὶν συμβῇ).

Prévention, s. προκατάληψις, πρόληψις. avoir des —s εἶμαι προκατειλημμένος. § κατηγορία (ὑποδίκου). être en — κατηγοροῦμαι. § ἀρχ. προήγησις, δικαίωμα τοῦ προτιμᾶσθαι ἄλλου δικαστοῦ, τοῦ θεωρεῖν πρὸ αὐτοῦ τὰς ὑποθέσεις — en cour de Rome ἡ δόσις τινῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων ἀμέσως ἀπὸ τὴν αὐλὴν τῆς Ῥώμης, καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν ἔχοντα ἄμεσον ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα.

Prévision, s. τὸ προορατικὸν, προόρασις, πρόβλεψις. l'événement a justifié mes —s τὰ συμβάντα ἀπέδειξαν ἀληθῆ ὅτα εἶχα προϊδῇ.

Prévoir, ἐν. προορῶ, προβλέπω. § tout a été — u τὰ πάντα προϊστέθησαν.

Prévôt, ἀρ. ἐπιστάτης. — royal, ἀρχ. ἐφέτης. — de l'hôtel, ὁ grand —, ἀρχ. δικαστὴς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου. — de Paris, ἀρχ. δήμαρχος τῶν Παρισίων. — des marchands πρόεδρος τοῦ σωματείου τῶν πωλητῶν. —s des chirurgiens ὁ ὁκτωτὸς ἐκ τῶν χειρούργων. — de l'île ἀξιωματικὸς ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης. — des monnaies ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἀνακεφάλαιωσιν τῶν κοβδιλλοποιῶν. — des maréchaux ἀξιωματικὸς ἐπιτετραμμένος τὴν ἀσφάλειαν τῶν δημοσίων ὁδῶν. — de l'armée, du regiment ὁ ἐπὶ τῶν ἀμαρτημάτων εἰς τὰ στρατεύματα. — de marine ἀνακριτὴς εἰς τὸ ναυτικόν. — de salle ὑποδιδάσκαλος, διδάσκαλος ὁπλασίας. § ἀξιωματικός τις εἰς τὰς μητροπολικὰς ἐκκλησίας. — général ἡγούμενος τινῶν ταγμάτων μοναχῶν.

Prévôtal, le, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὰς δικαιοδοσίας τοῦ ἐπιστάτου (ἰδίως τῶν δημοσίων ὁδῶν).

Prévôtalement, ἐπίρ. κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ prevôt.

Prévôté, s. ἐπιστασία.

Prévoyance, s. προορατικὸν, πρόνοια, προμήθεια.

Prévoyant, te, ἐπ. προβλεπτικός.

Priacanthe, ἀρ. πριάκανθον, γένος ἰχθύων.

Priape, ἀρ. πρίαπος, ὁ υἱὸς τοῦ Βάκχου καὶ τῆς Ἀφροδίτης. § — s de mer θαλάσσιος πρίαπος, εἶδος μαλακοδέρμων.

Priapée, s. πριάπεια, ἀσελγὴς ποίημα.

Priapisme, ἀρ. πριαπισμός.

Priapolithes, ἀρ. πλ. πριαπόλιθοι, ἀπολιθωμένοι θαλάσσιοι πρίαποι.

Priapule, ἀρ. ἴδ. Holothurie.

Prie-dieu, ἀρ. προσκυνητάριον, καθέδρα προσευχῆς.

Prier, ἐν. δέομαι, παρακαλῶ. je vous — e σᾶς παρακαλῶ. § προσεύχομαι εἰς τὸν Θεόν. § προσκαλῶ je l'ai — é à dîner τὸν προσεκάλεσα εἰς τὸ γεῦμα. dîner — é γεῦμα ἐπὶ προσκλήσει. il est du nombre des — és, οὐσ. εἶναι ἐκ τῶν προσκεκλημένων. il est né — é, μεταφ. εἶναι αὐτόκλητος, πάντοτε προσκεκλημένος.

Prière, s. δέησις, παράκλησις. il vint à ma — ἦλθε κατὰ παράκλησίν μου. § προσευχὴ, δέησις, παράκλησις (πρὸς τὸν Θεόν). faire sa — προσεύχομαι, κ. κάμνω τὴν προσευχήν μου. livre de —s προσευχητάριον. § εὐχὴ il a lu une — ἀνέγνω μίαν εὐχήν.

Prieur, ἀρ. ἡγούμενος (εἰς τινα μοναστήρια). sous-prieur ὁ ὑπὸ τὸν ἡγούμενον, κ. πρηγούμενος. — commendataire ἡγούμενος ψιλῷ ὀνόματι, ὁ ἔχων τὸν τίτλον καὶ τὸ εἰσόδημα, οὐχὶ δὲ τὴν ἐξουσίαν. § πρόεδρος τῆς Σορβόνης. grand — de l'ordre de Malte ἱππότης τῆς Μελίτης ἀπολαμβάνων εἰσόδημά τι τοῦ τάγματος.

Prieure, s. ἡγουμένη. § (εἰς τινα μοναστήρια) ἡ μετὰ τὴν ἡγουμένην. sous — ἡ μετὰ τὴν ἡγουμένην.

Prieuré, ἀρ. μονὴ, κοινόβιον.

Primage, ἀρ. μερὶς τοῦ ναύλου διδομένη εἰς τὸν κυβερνήτην.
Primaire, ἐπ. προκαταρκτικός. assemblée — προκαταρκτικὴ συνέλευσις, ἡ τοῦ λαοῦ συνερχομένου πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐκλογέων. instruction — προπαιδευσις, προκαταρκτικὴ, δημοτικὴ ἐκπαίδευσις. instituteur — προπαιδευτὴς, δημοδιδάσκαλος.
Primat, ἀρ. προύχων (τῆς νέας Ἑλλάδος), κ. τουρκ. κοτζαμπάσης. § μητροπολίτης, (ἐκκλησιαστικὸς ἀνώτερος τοῦ ἀρχιεπισκόπου).
Primatial, le, ἐπ. μητροπολικός.
Primatie, Ϛ (προφ. primacie). μητρόπολις ἢ μητροπολικὴ ἀξία.
Primauté, Ϛ. τὸ πρωτεῖον, τὰ πρωτεῖα. § εἰς τὰ χαρτοπαίγνια τὸ δικαίωμα τοῦ παίζειν πρῶτον. § gagner quelqu'un de — προλαμβάνω τινα.
Prime, Ϛ. ἡ πρώτη ὥρα (εἰς τὴν λειτουργίαν). § ἀσφάλιστρον, ἡ ποσότης τὴν ὁποίαν πληρώνει τις εἰς τοὺς ἀσφαλιστὰς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἰδιοκτησίας του § ἐπαθλον, βραβεῖον (πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνῶν). § marché à — ἀγορὰ ἐμπροθεσμος δημοσίων κτημάτων, καθ' ἣν προκαταβάλλων ὁ ἀγοραστὴς ποσότητά τινα, δύναται ἂν θέλῃ νὰ μὴ λάβῃ τ' ἀγορασθέντα εἰς τὴν προθεσμίαν. § ἡ πρώτη θέσις (εἰς τὴν ξιφομαχίαν). § — d' émeraude, — d' amethyste, ect. ἡμισμαραγδος, ἡμιαμεθυστος, κτλ. λίθοι ὄχι ἐντελῶς διαφανεῖς, καὶ ἔχοντες κατὰ μέρος τὸ χρῶμα τῶν πολυτίμων. § το πρῶτον, το λεπτότατον εἶδος ἐρίου. § εἶδος χαρτοπαιγνίου. avoir — ἔχω τέσσαρα χαρτια διαφόρου χρώματος. § λεπτὸν πρῶτον, τὸ ἑξηκοστὸν τῆς μοίρας.
Prime abord (de), ἐπίρ. ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς, κατ' ἀρχας.
Primer, οὐδ. πρωτεύω, ἔχω τὰ πρωτεῖα. § ἐν. il —e ses camerades, πρωτεύει, ὑπερέχει τῶν συντρόφων του. — quelqu' un en hypothèque ἔχω ἀρχαιοτέραν ἐγγραφὴν ὑποθηκης.
Prime saut (de), ἐπίρ'. αἴφνης, αἰφνιδίως, οια μιᾶς, ἐξ ἀπροσπτου.
Prime-sautier, ère, ἐπ. ολ. εὔχρ. ἀπρολόγιστος, ἀπροσδόκαστος.
Primeur, Ϛ πρωτοφανεια (καρπῶν) les fraises dans leur — τὰ πρωτοφανῆ, κ. τουρκοβαρβ. τροφαντα χαμοκέρασα. § des —s πρωτοφανεῖς, πρωτοδρεπεῖς καρποί.
Primevère, ἡ Primerole, Ϛ. ἠριανθὲς, ἄνθος. ἰδ. καὶ Oreille d'ours. § ἀρ ὀλ. εὔχρ. ἔαρ.
Primicériat, ἀρ. ἐπάγγελμα τοῦ πριμικυρίου εἰς τὰς ἐκκλησίας.
Primicier, ἀρ. πριμικύριος, εἷς τινας ἐκκλησιαστικὰς ἀσυδότητας.
Primidi, ἀρ. ἡ πρώτη (ἡμέρα τῆς δεκάδος κατὰ τὸ δημοκρατικὸν ἡμερολόγιον).
Primipare, Ϛ. πρωτωγόνος, πρωτοτόκος (γυνὴ, ἡ κατὰ πρῶτον κυήσασα), κ. πρωταρεια ἡ πρωτάρα.
Primipile, ἡ Primipilaire, ἀρ. ὁ πρῶτος ἑκατόνταρχος εἰς τὰ Ῥωμαϊκὰ τάγματα.
Primitif, ive, ἐπ. ἀρχικὸς, πρῶτος, ἀρχαιτυπος. l'état — d'une chose ἡ ἀρχικὴ κατάστασις τοῦ πράγματος (ὡς ἦτον κατ' ἀρχὰς, πρὶν περιστάσεις μεταβάλουν αὐτο) le monde — ὁ ἀρχιγεννὴς κόσμος, ὡς ἦτον κατ' ἀρχὰς ὅταν ἐπλάσθη l'eglise —ve ἡ ἀρχαία ἐκκλησια (πρὶν διασπασθῇ εἰς αἱρέσεις). § πρωτότυπος. langue —ive πρωτότυπας γλῶσσα. mot—et mot dérivé πρωτότυπος καὶ παράγωγος λέξις. couleurs —ves πρωτότυπα χρώματα, ἐξ ὧν τὰ ἄλλα παράγονται. § οὐσ. le — το πρωτότυπον, ἡ πρωτοτυπος λέξις.
Primitivement, ἐπίρ. κατ' ἀρχὰς, ἀρχαιτύπως, πρωτοτύπως.
Primnoa, ἀρ. *πριμνόα, εἶδος πολύποδος τοῦ ἀρκτικοῦ ὠκεανοῦ.
Primo, ἐπίρ. πρῶτον.
Primogéniture, Ϛ τὰ πρωτοτοκεῖα.
Primordial, ale, ἐπ. πρῶτος κατὰ τὴν ταξιν, πρωτογεννὴς, ἀρχικός. feuille —e το πρωτοφυὲς, τὸ πρῶτον φυόμενον φυλλον.
Primordialement, ἐπίρ. κατ' ἀρχὰς, πρωτογεννῶς.
Primulacées, Ϛ πλ. λυσιμάχια, σύστημα φυτῶν.
Prince, ἀρ. ἡγεμὼν, (βαρβ πρίγκιψ). — souverain ἡγεμὼν κυριαρχης — du sang ὁ βασιλικὸς συγγενὴς, ἡγεμὼν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, βασιλόπαις. χυδ. βασιλόπουλον. — royal διάδοχος. en — ἡγεμονικῶς. il est bon —, οἰκ. εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, (ἐπὶ ἰδιώτου). § le — ὁ κυριάρχης (εἴτε ἡγεμὼν, εἴτε πολλάκις καὶ δημοκρατείας). — de Valachie ou de Moldavie αὐθέντης, κ. βοεβόδας τῆς Δακίας. § μετᾳφ ὕπατος, ἔξοχος. Aristote le — des philosophes Ἀριστοτέλης ὁ ὕπατος, ὁ ἔξοχος τῶν φιλοσόφων. le — des apotres ὁ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων, ὁ Πετρος. les —s des apotres οἱ κορυφαῖοι, Πέτρος καὶ Παυλος —s de l'eglise οἱ προϋχοντες τῆς ἐκκλησιας, οἱ ἀρχιερεῖς. le — des ténèbres ὁ ἡγεμὼν τοῦ σκότους, ὁ διάβολος. le — du sénat ὁ πρωτογενὼμων, ὁ πρῶτος καλούμενος εἰς τὴν ὀνοματοκλησίαν τῆς ῥωμαϊκῆς συγκλήτου. le — de la jeunesse ἡγεμὼν τῆς νεολαίας, παρα Ῥωμαίοις, νέος τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας προεδρεύων τῶν νέων εἰς τινας ἀγῶνας.
Princeps, ἐπ. (ἐκ τοῦ Λατ.) édition — ἡ ἀρχαιοτάτη, ἡ πρώτη ἔκδοσις (ἀρχαίου τινὸς συγγραφέως).
Princerie, Ϛ. ἀξίωμα τοῦ πριμικηρίου.
Princesse, Ϛ. ἡγεμονὶς, γυνὴ ἢ θυγάτηρ ἡμεμόνος. § βασίλισσα. — de Valachie ἢ de Moldavie κερὰ, κ. δόμνα τῆς Δακίας. faire la —, οἰκ. γαυριῶ, κ. μεγαλοπιάνομαι. § (οἰκ. καὶ εἰρωνικῶς πρὸς κατωτέρας τάξεως καὶ ἀφιβόλου διαγωγῆς γυναίκας) κυρία. § amandes —s ἐπ. εὐθραυστα ἀμύγδαλα.
Princier, ère, ἐπ. ἡγεμονικὸς. maison —ère ὁ ἡγεμονικὸς, ὁ τοῦ ἡγεμόνος οἶκος. § οὐσ. πριμικύριος (εἰς ἐκκλησίας).
Principal, ale, ἐπ. πρώτιστος, πρωιώτερος. le — défaut τὸ πρώτιστον ἐλάττωμα § οὐσ. les —x de la ville οἱ προὔχοντες τῆς πόλεως. §le — locataire, le— obligé ὁ πρῶτος ἐνοικιαστὴς (οἴκου, ὁ ὑπενοικιάζων εἰς ἄλλους), ὁ πρῶτος χρεώστης. § οὐσ. τὸ πρώτιστον, τὸ κυριώτερον, τὸ ἐπισημότερον μέρος, τὸ κεφάλαιον. le — est que vous vous retablissiez τὸ κυριώτερον, τὸ ἀναγκαιότερον εἶναι ν' ἀναλάβῃς § οὐσ. ἡ οὐσία τῆς οἰκίας § τὸ ἀρχαῖον, τὸ κεφάλαιον χρημάτων.
Principal, ἀρ. γυμνασιάρχης, ἐφηλάρχης.
Principalement, ἐπίρ. κυρίως, πρὸ πάντων, ἐξαιρέτως, μάλιστα.
Principalité, Ϛ. ἀρχ. γυμνασιαρχία, σχολαρχια.
Principauté, Ϛ. ἡγεμονία, (ἡ ἀξία καὶ ἡ ἔκτασις τῆς οἰκειοδοσίας ἡγεμόνος μὴ βασιλεύοντος). §—s αἱ ἀρχαὶ, εἷς τῶν ἐννέα χορῶν τῶν ἀγγέλων.
Principe, ἀρ. ἀρχὴ. dieu est le — de toutes choses ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ παντός. dès le — ἐξ ἀρχῆς, ἐν ἀρχῇ. § συστατικὸν κύριον. § στοιχεῖον (εἰς τὴν χημείαν) —inflammable, ἰδ. Phlogistique. § (φιλ.) ἀρχὴ, ἀξίωμα. il est sans —s ἐστὶ ἔχει ἀρχὰς ἠθικῆς. il a de bons —s ἔχει καλὰς ἀρχάς. c'est un — en philosophie εἶναι ἀξίωμα εἰς τὴν φιλοσοφίαν. § —s στοιχεῖα, αἱ πρῶται γνώσεις. il ne connait pas les —s de l'arithmétique δὲν γνωρίζει τὰ στοιχεῖα τῆς ἀριθμητικῆς.
Principion, ἀρ. εἰρων. ἡγεμονίσκος.
Prinsilé, ἀρ. τὸ λεπτότατον κάμμα.
Printanier, ère, ἐπ. ἐαρινὸς, ὁ τῆς ἀνοιξεως étoffes —ères πρωτοτρικα, καλοκαιρινὰ, λεπτὰ φορέματα διὰ τὸ ἔαρ.
Printemps, ἀρ. ἔαρ. ἄνοιξις de — ἐαρινος. elle compte, elle a ta quinze —s (ἐπὶ νέας κόρης, ποιητ.) εἶναι δεκαπενταετὴς. au — de sa vie, de son âge, de ses jours

· μεταφ. εἰς τὸ ἔαρ, εἰς τὴν πρώτην ἡλικίαν τῆς ζωῆς.
Primus, ἀρ. πρῖνος, φυτόν.
Priocères, ἀρ. πλ. πριονόκερα, σύστημα ἐντόμων ζδ. καὶ Cerricornes.
Prion, ἀσ. Πρίων. ζδ. Pétrel
Prione, Ϟ. πριόνιον, γένος ἐντόμων
Prioniens, ἀρ. πλ. πριονοειδῆ, σύστημα ἐντόμων.
Prionitis, ἀρ. πριονίτης, γένος φυτῶν.
Prionoderme, ἀρ. πριονόδερμον, γένος σκωλήκων.
Prionote, ἀρ. πριονωτὸς, γένος ἰχθύων.
Prionotes, ἀρ. πλ. πριονωτά, γένος θαλασσίων πτηνῶν.
Priori(à), ἐκ τοῦ Λατιν. ἐκ τῶν προτέρων. prouver à — ἀποδεικνύω ἐκ τῶν προτέρων. raisonner à — συλλογίζομαι ἐκ τῶν προτέρων, ὄχι στηριζόμενος εἰς διδόμενα.
Priorité, Ϟ. προτέρησις, ἡ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν προήγησις. cette affaire ayant la — doit passer la première ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὡς προτεροῦσα πρέπει νὰ προηγηθῇ.
Pris, ise, ζδ. Prendre.
Prise, Ϟ. ἅλωσις la — de Troie ἡ ἅλωσις τῆς Τροάδος. la — de deux navires ἅλωσις, κυρίευσις δύω πλοίων. § λεία (καὶ ἰδίως θαλασσία). conseil des —s δικαστήριον τῶν θαλασσίων λειῶν. batiment de bonne — πλοῖον νομίμως συλληφθέν. § — de corps σύλληψις, σωματικὴ κράτησις. § — de corps ἔνταλμα συλλήψεως. § λαβή, κ. πιάσημον. ce vase est rond, il n'a pas de — τὸ ἀγγεῖον εἶναι στρογγύλον, δὲν ἔχει λαβήν. ce corps glissant ne donne pas — το ὀλισθηρὸν τοῦτο σῶμα δὲν δίδει λαβήν, κ. δὲν πιάνεται. il ne donne aucune — à la critique, la critique n'a aucune — sur lui, μεταφ. αὐτὸς δὲν δίδει λαβὴν εἰς τὴν ἐπίκρισιν, ἡ ἐπίκρισις δὲν ἔχει λαβήν ἐπ' αὐτοῦ. cette chose est en —, est hors de — τὸ πρᾶγμα τοῦτο εἶναι ἐριστὸν, ἀνέφικτον. une pièce, une bille en — πεσσὸς, σφαῖρα (εἰς το σφαιριστήριον) ἐκτεθειμένη (εἰς τὸν ἀνταγωνιστήν.) lâcher — ἀπολύω, καὶ μεταφ. παραιτοῦμαι. il prétendait à cette place, mais enfin il a lâché — ἀπήτει τὴν θέσιν ταύτην, ἀλλὰ παρητήθη τέλος πάντων. — d'eau μετοχέτευσις ὕδατος ἀπο ποταμόν — d'armes ὅπλισις, ὁπλισμὸς, ἐφοπλισμὸς, (καὶ ἰδίως προς ἐπανάστασιν). — d'habit ἡ τελετὴ καθ' ἣν ὁ μοναχὸς ἐνδύεται κατὰ πρῶτον τὸ μοναχικὸν σχῆμα. — de possession κατοχὴ, ἡ πρᾶξις δι' ἧς λαμβάνεται κατοχή. — à partie ἔγκλησις τῶν δικαζομένων κατὰ τῶν δικαστῶν. § ἔρις, φιλονεικία. avoir une — avec quelqu'un ἐρίζω, κ. πιάνομαι μέ τινα. § être, en venir aux —s ἔρχομαι εἰς χεῖρας, μάχομαι. être aux —s avec la mort μεταφ. παλαίω μὲ τὸν Θάνατον. § ὁπτὶς (ἰατρικοῦ). — de tabac ῥόφημα, κ. πρέζα ταμβάκου
Prisée, Ϟ. ὁ ἐλάχιστος ὅρος, ἡ κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐπίσημος ἐκτίμησις τῶν εἰς δημοπρασίαν πωλουμένων πραγμάτων.
Priser, ἐν. ἐκτιμῶ. les experts l'ont — à tant οἱ πραγματογνώμονες τὸ ἐξετίμησαν διὰ τόσον § τιμῶ, ἔχω εἰς ὑπόληψιν. se — μεγάλα φρονῶ.
Priseur, ἀσ. ἐκτιμητής.
Prismatique, ἐπ. πρισματικὸς. couleurs —s τὰ τοῦ πρίσματος χρώματα.
Prismatocarpe, ἀρ. πρισματόκαρπον, γένος φυτῶν.
Prisme, ἀσ. πρίσμα, (μαθηματικὸν σχῆμα ἔχον δύω πλευρὰς ἴσας, ὁμοίας καὶ παραλλήλους). § πρίσμα (ὀπτικὸν ἐργαλεῖον, τριγωνικὸν πρίσμα ἀναλύον τὰς ἀκτῖνας). voir à travers le — de l'amour propre, μεταφ. βλέπω διὰ τοῦ πρίσματος τῆς φιλαυτίας.
Prison, Ϟ εἱρκτὴ, φυλακὴ, δεσμωτήριον. mettre, conduire en — φυλακίζω. être en — εἶμαι φυλακισμένος § φυλάκισις. deux jours de — διήμερος φυλάκισις.
Prisonnier, ère, οὐσ. καὶ ἐπ δεσμώτης, φυλακισμένος, φυλακωμένος. — d'état ὁ πολιτικὸς φυλακισμένος, ὁ διὰ ἔγκλημα κατὰ τῆς δημοσίου ἡσυχίας φυλακωμένος. — de guerre αἰχμάλωτος. § —ères ἀρχαῖα διαφανῆ λεπτὰ ὑφάσματα.
Pristigaster, ἀρ. *πριστογάστωρ, γένος ἰχθύων τῆς Ἀμερικῆς
Pristiphore, ἀρ. πριστιφόρος, γένος ἐντόμων.
Pristobate, ἀρ πριστοβάτης, ὑποδιαίρεσις γένος ἰχθύων
Priva, ἀρ. ζδ. Verveine
Privatif, ive, οὐσ. καὶ ἐπ ἀφαιρετικὸς, στερητικός. l'a grec est une particule —ive τὸ ἑλληνικὸν α εἶναι στερητικὸν μόριον.
Privation, Ϟ. στέρησις. la — de la vue ἡ στέρησις τῆς ὁράσεως § στέρησις, ἔλλειψις, ἀπορία τῶν ἀναγκαίων. vivre de —s στερεῦμαι τῶν ἀναγκαίων.
Privativement, ἐπίρ. κατ' ἐξαίρετιν. ceci lui fut donné — à tout autre τῷ ἐδόθη τοῦτο κατ' ἐξαίρεσιν εἰς αὐτὸν μόνον.
Privauté, Ϟ. οἰκειότης. il va dans cette maison avec beaucoup de — φοιτᾷ εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην μὲ πολλὴν οἰκειότητα. prendre, se permettre des —s ἐλευθεριάζω (ἰδίως πρὸς γυναῖκα), τολμῶ οἰκειότητας, ἐκφράσεις καὶ πράξεις ἀκολάστους.
Privé, ée, ἐπ. ἰδιωτικὸς. vie —ée ἰδιωτικὸς βίος. maison —ée ἰδιωτικὴ οἰκία. homme — ἰδιώτης. de mon autorité —ée αὐτεξουσίως. charte —ée, prison —ée ἰδιωτικὴ φυλακή. acte sous seing — ἰδιωτικὸν συμβόλαιον. en son propre et — nom ἐπὶ τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι. conseil — τὸ ἰδιαίτερον συμβούλιον (τοῦ ἡγεμόνος). § τιθασσὸς, ἥμερος, ἐξημερωθείς, (ἐπὶ ζώων). canaud — (ἀχχ. μεταφ.) ἄνθρωπος ἐξαπατῶν ἄλλους καὶ ἑαυτὸν αὐτοὺς εἰς τὴν παγίδα. § οἰκεῖος, ἐξοικειωμένος.
Privé, ἀρ. ἀπόπατος, ἀναγκαῖον, χωρεῖα.
Privément, ἐπίρ. (ἀρχ.) πολλὰ οἰκείως.
Priver, ἐν. στερῶ, ἀποστερῶ. — quelqu'un de quelque chose στερῶ τινά τινος πράγματος, κ. πράγμα τι, ἀρχαιῶ τι ἀπό τινα. on l'a —é de la vue τὸν ἀπήρεσαν τὴν ὅρασιν. il s'est —é de sa liberté ἐστερήθη τῆς ἐλευθερίας του, τὴν ἐλευθερίαν του. corps —é de sépulture σῶμα ἄταφον, (καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ἐκφράζεται διὰ τοῦ στερητικοῦ α). § se — de quelque chose ἐγκρατεύομαι, ἀπέχω, στεροῦμαι οἰκειοθελῶς. § τιθασσεύω, ἡμερόνω.
Privilège, ἀσ. προνόμιον. § δίπλωμα χορηγοῦν προνόμιον. § ποστίμησις (παρὰ νομικοῖς) § πλεονέκτημα. la beauté est un — des femmes ἡ καλλονὴ εἶναι τῶν γυναικῶν πλεονέκτημα.
Privilégié, ée, οὐσ. καὶ ἐπ. προνομιαῖος, προνομιοῦχος, ὁ ἀπολαμβάνων προνόμιον. — par la nature ἐξόχως πεποιημένος ἀπὸ τὴν φύσιν un génie — ἔξοχος εὐφυΐα. cas — ἐξαιρετικὴ περίπτωσις (καθ' ἣν κοσμικοὶ δικασταὶ ἐδικάζον ἐκκλησιαστικούς). créancier — ὁ προτιμώμενος χρεοπιστής. autel — ἰδιαίτερον ἱερὸν εἰς τὸ ὁποῖον οἱ καθολικοὶ λειτουργοῦν ὑπὲρ τῶν νεκρῶν καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς δὲν δύνανται νὰ λειτουργήσουν εἰς τὰς ἄλλας. jour, lieu — τόπος ἄτυλος, ἡμέρα καθ' ἣν δὲν γίνονται κρατήσεις σωματικαί.
Prix, ἀρ τιμὴ, (χρηματικὴ ἀξία). haut — μεγάλη, ἀκριβὴ τιμή. bas — μικρὰ, ταπεινὴ, εὐθυνὴ τιμὴ. à bon — εὐθύνως, εὐθυνά. à quel —πόσου, πρὸς πόσα, εἰς πόσην τιμήν; à ce— τόσου, διὰ τόσα, εἰς αὐτὴν τὴν τιμήν. un objet de — πρᾶγμα πολύτιμον d'aucun — οὐδενὸς ἄξιον, μηδαμινόν. les — des commestibles αἱ τιμαὶ τῶν ὠνίων. — fait, fixe ὡρισμένη, κ. ξεκομμένη τιμή. à — fait κατ' ἀποκοπήν. un édifice construit à — fait κτίριον οἰκοδομηθὲν κατ' ἀποκοπήν. vendre

à nou — πωλῶ εἰς ἐλαχίστην τιμήν, παρ' ἀξίαν. une chose hors de — πρᾶγμα πωλούμενον εἰς ὑπέρογκον τιμήν. une chose sans — πρᾶγμα ἀνεκτίμητον. telle chose est sans — τὸ δεῖνα πρᾶγμα δὲν εὑρίσκει ἀγοραστάς, δὲν δίδεται τιμὴ δι' αὐτό. cela vaut toujours son — τοῦτο ἔχει πάντοτε τὴν ἀξίαν του. § au — ἐπὶ τῇ τιμῇ à — d'argent ἐπὶ τιμῇ χρημάτων. à ce — je n'en veux pas ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ δὲν τὸ θέλω. il vaincra au — de sa vie θὰ νικήσῃ καὶ ἂν στερηθῇ καὶ τὴν ζωήν του αὐτήν. à quelque — que ce soit, à tout — ὅπως δήποτε, μὲ ὁποιαν δήποτε ζημίαν. mettre la tête d'un homme à — προγράφω τινὸς τὴν κεφαλήν, τὴν θέτω ἐπὶ τιμῇ. § (μεταφ.) ἀξία. je connais tout le — de votre amitié γνωρίζω τῆς φιλίας σας τὴν ἀξίαν. je connais le — du temps γνωρίζω τί ὁ καιρὸς ἀξίζει. § ἀμοιβή, βραβεῖον, ἔπαθλον. il reçut le — de sa fidélité, de ses crimes ἔλαβε τὴν τιμὴν τῆς πίστεως, τῶν ἀνομημάτων του. il a remporté un — dans l'école ἔλαβε βραβεῖον, ἐβραβεύθη εἰς τὸ σχολεῖον. § — pour — vos diamans sont plus chers que mes émeraudes ἀντιθωρηθῶσιν αἱ ἀξίαι των, αἱ τιμαί των, οἱ ἀδάμαντες εἶναι ἀκριβώτεροι τῶν σμαράγδων μου. § au — de θέσις πρὸς ce service n'est rien au — de celui que je lui dois ἡ ὑπηρεσία αὕτη δὲν εἶναι τίποτε ὡς πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν τῷ χρεωστῶ.

Pro-abeilles, ϑ. σύστημα μελισσῶν τῶν ἀρδένων.

Proarosies, ϑ. πλ. προαρώσια, ϑυσία εἰς τὴν Δήμητραν πρὸ τῆς ἀρώσεως τῶν γαιῶν.

Proaulion, ἀρ. προαύλιον, αὐλισμὸς προκαταρκτικός.

Probabilisme, ἀρ. ἡ ϑεωρία τῶν πιθανοτήτων.

Probabiliste, ἀρ. ὁ ὀπαδὸς τῆς ϑεωρίας τῶν πιθανοτήτων.

Probabilité, ϑ. πιθανότης. calcul des —s ὑπολογισμὸς τῶν πιθανοτήτων (εἰς τὴν μαθηματικήν).

Probable, ἐπ. πιθανός. qui n'est pas — ἀπίθανος.

Probablement, ἐπίρ. πιθανῶς.

Probante, ἐπ. ϑ. ἀποδεικτικός, κυρωτικός. raison — λόγος ἀποδεικνύων.

Probation, ϑ. δοκιμασία (τῶν δεχομένων τὸ μοναχικὸν σχῆμα εἴς τινα τάγματα).

Probatique, ἐπ. pisime — προβατικὴ κολυμβήθρα (εἰς τὸ εὐαγγέλιον).

Probatoire, ἐπ. acte — ἀποδεικτικὸν ἱκανότητος τῶν μαθητῶν.

Probe, ἐπ. εὐθύς, τίμιος.

Probité, ϑ. εὐθύτης, τιμιότης. homme de — ἄνθρωπος εὐθὺς, τίμιος. acte de — πρᾶξις τιμία.

Problématique, ἐπ. προβληματώδης, ἀμφιβαλλόμενος. conduite — διαγωγὴ διφορουμένη, ὑποπτος.

Problématiquement, ἐπίρ. προβληματικῶς.

Problème, ἀρ. πρόβλημα (κυρίως καὶ μεταφορικῶς).

Proboscide, ϑ. προβοσκὶς (τοῦ ἐλέφαντος καὶ τινων ἐντόμων). § προβοσκὶς, γένος σκωλήκων.

Proboscidés, ἀρ πλ. προβοσκιδοειδῆ, τάγμα ἐντόμων.

Proboscidiens, ἀρ. πλ. προβοσκιδωτὰ, σύστημα μαστοφόρων.

Procathartique, ἐπ. προκαταρκιτὸς, (ἐπὶ τῶν αἰτιῶν τῶν ἀσθενειῶν).

Procédé, ἀρ. τρόπος (διαγωγῆς). il a de bons —s ἔχει τρόπους καλούς. il a eu pour moi les meilleurs —s προσεφέρθη φιλοφρονέστατα πρὸς ἐμέ. § des —s καλοὶ, φιλόφρονες τρόποι. manquer aux —s προσκρούω πρὸς τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα. § μέθοδος (εἰς τὰς τέχνας καὶ τὸ μηχανικὸν μέρος τῶν ἐπιστημῶν), τρόπος ἐργασίας.

Procéder, οὐδ. προέρχομαι. d'où — ce son mal? πόθεν προέρχεται ἡ ἀσθένειά του; le st esprit — e du père τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ πατρός. § προβαίνω (εἰς δικαστικήν τινα πρᾶξιν ἢ ἐξέτασιν). on — a à l'audition des témoins προέβησαν εἰς τὴν ἀκρόασιν τῶν μαρτύρων. — criminellement contre quelqu'un ἐνάγω τινὰ ἐγκληματικῶς. — militairement κινοῦμαι κατά τινος χωρὶς τῶν συνήθων τύπων. bien jugé et mal —é καλῶς ἐδικάσθη ἡ ὑπόθεσις, ἀλλὰ παρὰ τοὺς τύπους.. —ons méthodiquement ἀς προχωρήσωμεν μεθοδικῶς tant fut —é, que τόσα ἐπράξαμεν, τόσα ἠγωνίσθημεν, ὥστε. cela —e bien (ὀλ. εὔχρ.) καλῶς προχωρεῖ (ἡ διασκευὴ βιβλίου). ce poète —e par distiques ὁ ποιητὴς διαθέτει κατὰ δίστιχα τὸ ποίημά του. § πράττω, ἐνεργῶ, φέρομαι. il a —é envers moi en homme d'honneur ἐφέρθη πρὸς ἐμὲ ἐντίμως.

Procédure, ϑ. δικονομία. — civile, criminelle πολιτικὴ, ποινικὴ δικονομία. § διαδικασία. la — de ce procès est régulière ἡ διαδικασία τῆς δίκης ταύτης εἶναι ἐν τάξει. § τὰ δικόγραφα. on a brûlé toutes les —s ἔκαψαν ὅλα τὰ δικόγραφα.

Procéleusmatique, ἀρ. προκελευσματικὸς, ποὺς μετρικὸς ἐκ τεσσάρων βραχέων.

Procellaire, ϑ. λάρος στακτερός.

Procello, ἀρ. ἐργαλεῖον ὀξὺ χρήσιμον εἰς τοὺς καθρεπτουργούς.

Procès, ἀρ. δίκη, κ. κρίσις. —civil, criminel πολιτικὴ, ἐγκληματικὴ δίκη. faire, intenter un — à quelqu' un ἐπάγω, κινῶ δίκην. avoir un —, être en — δικάζομαι, διαδικάζομαι, κ. χρισολογοῦμαι. gagner son — κερδίζω τὴν δίκην μου. perdre son — ἡττῶμαι, ὄρλω, κ. χάνω τὴν δίκην. mettre les parties hors de cour et de — ἀποπέμπω τοὺς διαδικαζομένους, ὡς μὴ ὑπαρχούσης αἰτίας διὰ δίκην. § faire le — à quelqu'un ἐνάγω τινά. faire le — à la mémoire de quelqu'un ἐνάγω τινὰ μετὰ ϑάνατον (διὰ νὰ κατασικασθῇ τὸ μνημόσυνόν του). faire le — à quelqu'un οὐ à quelque chose, μεταφ. κατηγορῶ, ἐπιτίμω τινὰ, τί. faire bâtir un — sur la pointe d'une aiguille ἐοίζω κεφὶ ὄνου σκιᾶς sans forme de —, sans autre forme de — ἀπ' εὐθείας, χωρὶς προηγουμένων, κ. χωρὶς κολλήματα. § ἡ δικογραφία, τὰ δικόγραφα. le — est sur le bureau τὰ δικόγραφα εἶναι εἰς τὸ γραφεῖον. distribuer le — ἀνατίθεμαι τὴν δίκην, τὰ δικόγραφα εἰς τινα δικαστὴν πρὸς ἐξέτασιν. § ἐξάρτημα, (εἰς τὴν ἀνατομίαν). § procès-verbal πρακτικά. la lecture des procès-verbaux de la séance ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως.

Processe, ϑ. γένος ὀστρακοδέρμων.

Processif, ive, ἐπ. φιλόδικος.

Procession, ϑ. πομπὴ, λιτανεία. ces hommes marchent, vont en —, μεταφ. οἱ ἄνθρωποι οὗτοι βαδίζουν ἐν παρατάξει. la — des Panathénées ἡ πομπὴ τῶν Παναθηναίων § la — du St. Esprit ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Processionnaires, ἡ Évolutionnaires ϑ. πλ. εἶδος βομβύκων.

Processionnal, ἡ Processionnel, (ἐπ.) προσευχητάριον τῶν λιτανειῶν.

Processionnellement, ἐπίρ. ἐν τάξει, ἐν παρατάξει, ἐν λιτανείᾳ.

Prochain, aine, ἐπ. προσεχὴς, ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον. le plus — προσεχέστερος, ἐγγύτερος, πλησιέστερος. au — village εἰς τὸ προσεχὲς, τὸ παρακείμενον χωρίον. § μέλλων, ἐπιὼν, προσεχής. le mois — τὸν μέλλοντα, τὸν προσεχῆ μῆνα. son départ est — ἡ ἀναχώρησίς του εἶναι προσεχής. § occasions —es αἱ ἀφορμαὶ τοῦ ἁμαρτάνειν. § le —, ὁ πλησίον. aime ton — comme toi-même ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Prochainement, ἐπίρ. προσεχῶς, (ἐπὶ χρόνου).

Procharistéries, ϑ. πλ. προχαριστήρια, ϑυσίαι εἰς τὴν Ἀθηνᾶν.

Proche, ἐπ. παρακείμενος, πλήσιος, ἐγγύτατος. les maisons —s à la rivière οἱ παρὰ τὸν ποταμὸν, οἱ παραποτάμιοι, οἱ πλησίον τοῦ ποταμοῦ οἶκοι. mon plus — voisin

ὁ πλησιέστερος γείτων μου le temps est — ἐγγὺς, πλησιάζει ὁ καιρός. § — parent ἐγγύτατος, στενὸς συγγενὴς. § οὐσ. les —s οἱ συγγενεῖς. § πρόθ. καὶ ἐπίρ. πλησίον, παρά. — de la maison, — la maison παρὰ τὸν οἶκον, πλησίον τοῦ οἴκου. ici — ἐδῶ πλησίον. tout — πλησιέστατα. de — en — ὀλίγον κατ' ὀλίγον la contagion s'étendit de — en — ἡ ἐπιδημία ἐξετάθη ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον. de — en— il a acquis une grande fortune ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπέκτησε μεγάλην περιουσίαν.

Prochilus, ἀρ. πρόχειλος, ζῶον ἐκ τῶν ἄρκτων.

Prochronisme, ἀρ. προχρονισμὸς, ἀναχρονισμὸς.

Procidence, Ϛ. πτῶσις (τῆς μήτρας κτλ.)

Procigal·s, Ϛ. πλ. προτέττιγες, ἔντομα.

Proclamation, Ϛ προκήρυξις (ἡ πρᾶξις καὶ τὸ πρᾶγμα).

Proclame, Ϛ. ἐξομολόγησις τινῶν μοναχῶν.

Proclamer, ἐν. προκηρύττω. il fut —é Roi προεκηρύχθη βασιλεύς. § διακηρύττω. il —e sa honte διακηρύττει τὴν αἰσχύνην του.

Proclitique, ἀρ. προκλινόμενον, λέξις τῆς ὁποίας ὁ τόνος ἐγκλίνεται εἰς τὴν ἑπομένην.

Procombant, te, ἐπ. tigo —e κλάδος χαμέρπων.

Proconsul, ἀρ. ἀνθύπατος, ἀξίωμα παρὰ Ῥωμαίοις.

Proconsulaire, ἐπ. ἀνθυπατικός.

Proconsulat, ἀρ. ἀνθυπατία.

Procréation, Ϛ. γέννησις.

Procréer, ἐν. γεννῶ.

Procris, ἀρ. πρόκρις, γένος ἐντόμων. § πρόκρις, γένος φυτῶν.

Procrute, ἀρ. προκρούστης, γένος ἐντόμων.

Proctalgie, Ϛ. πρωκταλγία, ἀσθένεια.

Proctite, ἡ Proctitis, Ϛ. πρωκτῖτις, φλόγωσις.

Proctocèle, Ϛ. πρωκτοκήλη, ἀσθένεια.

Proctole, ἀρ. προκτῶδες, σύστημα μαλακοδέρμων.

Proctoptose, Ϛ. ἴδ. Procptocèle.

Proctotrupe, ἀρ. πρωκτοτρυπον, γένος ἐντόμων.

Proctotrupiens, ἀρ. πλ πρωκτοτρύπια, σύστημα ἐντόμων

Procurateur, ἀρ. δημόσιος ἐπίτροπος, ἀξίωμά τι εἰς Βενετίαν καὶ Γενεύην.

Procuration, Ϛ. ἐπιτροπὴ, ἐπιτροπεία (δι' ἧς δίδει τις ἄλλον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὁμιλήσῃ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ ἐν ὀνόματι του). § τὸ ἐπιτροπικὸν (ἔγγραφον).

Procure, Ϛ. ἐπιτροπὴ (μοναχικῶν ταγμάτων).

Procurer, ἐν. προμηθεύω, προξενῶ· se — προμηθεύομαι, εὑρίσκω.

Procureur, procuratrice, οὐσ. ἐπίτροπος — du Roi εἰσαγγελεὺς, βασιλικὸς ἐπίτροπος. — général εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ ἀρείῳ Πάγῳ —euse ἡ γυνὴ τοῦ εἰσαγγελέως. — fiscal εἰσαγγελεὺς εἰς τὰ δικαστήρια τῶν εὐγενῶν. — général (εἰς τὰ μοναστήρια) ὁ ἐπίτροπος τοῦ μοναστηρίου § χειρ, σιδηροῦν ἐργαλεῖον τῶν παγκόπων.

Procureuse, Ϛ. ἴδ. Procureur.

Procyon, ἀρ. προκύων, ἀστὴρ.

Prodigalement, ἐπίρ. ἀσώτως, ἀρειδῶς.

Prodigalité, Ϛ. ἀσωτία. § ἀφειδία, ἀρειδία, ἐλευθεριότης. des —s αἱ ἀσωτίαι, αἱ μεγαλοδωρίαι.

Prodige, ἀρ. τέρας, θαῦμα. les —s de la nature τὰ θαύματα τῆς φύσεως. un — de beauté θαῦμα ὡραιότητος, κ τέρας. un — de cruauté τέρας σκληρότητος cet homme est un — ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι τεράστιος, θαυμάσιος.

Prodigieusement, ἐπίρ. τερατωδῶς, τερασττίως, θαυμαστῶς. § ἐξαισίως, ὑπερμέτρως.

Prodigieux, euse, ἐπ. τεράστιος, θαυμάσιος § ἐξαίσιος, ὑπερφυὴς, ὑπερβάλλων, μέγιστος.

Prodigue, οὐσ. καὶ ἐπ. ἄσωτος. l'enfant — ὁ ἄσωτος υἱός. vivre en — ασωτεύω. § ἀφιλὴς, ἀρειδὴς, ἐλευθέριος. il n'est pas — de paroles φείδεται τῶν λόγων του. εἶναι ὀλιγόλογος il est — de son sang pour la patrie δὲν φείδεται τοῦ αἵματός του ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Prodiguer, ἐν. ἀφιλεύω, δίδω ἀρειδῶς, ἀφιλῶς. la nature lui a —é ses dons ἡ φύσις τῷ ἐπεδαψίλευσε τὰ χαρίσματά της. il m' a —é ses soins μ' ἐπεδαψίλευσε περιποιήσεις. il a —é son sang pour la patrie ἔχυσεν ἀρειδῶς τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῆς πατρίδος. § σπαταλῶ, κατασωτεύω, καταδαπανῶ, κ κατεξοδεύω. il a —é son patrimoine κατεσπατάλευσε, κατησώτευσε τὴν κληρονομίαν του.

Proditoirement, ἐπίρ. ἀρχ. διὰ προδοσίας.

Prodomées, ἡ Prodomieus, ἀρ πλ. προδώμιοι (θεοὶ τῶν Ῥωμαίων, προϊστάμενοι τῶν οἰκοδομῶν).

Prodrome, ἀρ. πρόδρομος, (σημεῖον προαγγελλον ἀσθένειαν).

Producte, ἀρ. ζωόφυτα κερατοφυῆ

Producteur, trice, οὐσ. καὶ ἐπ. παραγωγος, ὁ παράγων. les —s et les consommateurs οἱ παραγωγοὶ καὶ οἱ καταναλωταὶ (οἱ διὰ τῆς βιομηχανίας των παράγοντες καὶ οἱ δαπανῶντες). les causes — trices de nos idées αἱ παράγουσαι τας ἰδέας αἰτίαι.

Productif, ive, ἐπ. παραγωγός. un bien — ὑποστατικὸν παραγωγὸν, ἐπικερδές. terre —ive γῆ παραγωγὸς, εὔφορος.

Production, Ϛ. παραγωγὴ, γέννησις. la — des êtres ἡ παραγωγὴ τῶν ὄντων. la — et la consommation ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ κατανάλωσις. § προϊὸν, γέννημα. les —s d' un pays τὰ προϊόντα (φυσικὰ ἢ βιομηχανικὰ) τόπου τινός. les —s de son esprit τὰ γεννήματα τοῦ πνεύματος του. § ἐμφάνησις, παρουσίασις (ἐγγράφων εἰς δίκην). § τὸ παρουσιαζόμενον ἔγγραφον. § ἔκτασις, παρέκτασις (εἰς τὴν ἀνατομίαν).

Produire, ἐν. παράγω, γεννῶ. tout ce que la terre —t ὅ,τι παράγει, γεννᾷ ἡ γῆ. cet arbre —t des fruits τὸ δένδρον τοῦτο φέρει καρπούς ce siècle a —t de grands hommes ὁ αἰὼν οὗτος παρήγαγε μεγάλους ἄνδρας § ἀποφέρω, δίδω κέρδος. sa charge lui —t tant par mois τὸ ὑπούργημα του τὸν ἀποφέρει, τὸν δίδει τόσα κατὰ μῆνα. cet argent —t de l'intérêt τὰ χρήματα ταῦτα ἀποφέρουν, δίδουν τόκον § ἐπιφέρω, προξενῶ. la guerre —t de grands maux ὁ πόλεμος ἐπιφέρει πολλὰ δεινά. § ἐμφανίζω, παρουσιάζω, (ἰδίως ἔγγραφα) — des témoins παρουσιάζω μάρτυρας. — des autorités, des raisons ἀναφέρω πηγας, λόγους. § —, (ἀπολύτως), καθυποβάλλω ἔγγραφον τὴν ὑπεράσπισίν μου. les parties ont —t οἱ ἀντίδικοι καθυπέβαλλον τὰ ἔγγραφά των εἰς τὸ δικαστήριον. § εἰσάγω, παρουσιάζω (τινὰ εἴς τι μέρος.) je l'ai —t dans le monde τὸν εἰσήγαγον εἰς τὸν κόσμον. il m' a —t à la cour μὲ παρουσίασεν εἰς τὴν αὐλὴν. § γίνομαι γνωστός. il s'est —t de lui même μόνος του, ἐφ' ἑαυτοῦ ἐγνώσθη, προσώπευσεν εἰς τὸν κόσμον. son talent s'est —t avec cela λαμπρῶς ἀπεκαλύφθη, ἐγνωρίσθη ἡ ἱκανότης του.

Produit, ἀρ. προϊὸν, γέννημα. les —s de ce pays τὰ προϊόντα τοῦ τόπου τούτου. les —s de l'industrie τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας. § εἰσόδημα. le — d'une terre, d'une charge εἰσόδημα γῆς, ὑπουργήματος. — net καθαρὸν εἰσόδημα. — chimique χημικὸν παραγόμενον, τὸ παραγόμενον μετὰ χημικὰς ἐργασίας. § γινόμενον (δύο ποσοτήτων πολλαπλασιασθεισῶν. § acte de — πρᾶξις παραδόσεως τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου.

Proèdre, ἀρ. πρόεδρος εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας.

Proégumène, Ϛ. προηγουμένη (αἰτία ἀϊθενείας.)

Proéminence, s. ἐξοχή, ὑπεροχή, ἐξόγγωσις.
Proéminent, te, ἐπ. ἐξέχων, προέχων. il est — προέχει.
Proemptose, s. προεμπτωτις (τῆς σελήνης.)
Profanateur, trice, οὐσ. βεβηλωτής, ἀνίερος.
Profanation, s. βεβήλωσις.
Profane, ἐπ. βέβηλος, ἀνίερος. § κοσμικος. les auteurs —s et les auteurs ecclésiastiques οἱ κοσμικοὶ καὶ οἱ ἐκκλιαστικοὶ συγγραφεῖς § οὐσ. ἀμύητος, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ μεταφ. ἀσεβής. il n'aime pas la poésie, c'est un —, μεταφ. δὲν ἀγαπᾷ τὴν ποίησιν, εἶναι ἀσεβὴς, βέβηλος. § οὐσ. τὰ βέβηλα.
Profaner, ἐν. βεβηλόω. les vases sacrés ont été —és ἐβεβηλώθησαν τὰ ἱερὰ ἀγγεῖα. il a —é son talent en écrivant des flatteries, μεταφ. ἐβεβήλωσε τὰ προτερήματά του γράφων κολακείας. § μεταφ. μολύνω.
Profectif, ive, ἐπ. ὁλ. εὔχρ. biens —s ὑπάρχοντα κληρονομηθέντα ἀπὸ συγγενεῖς ἀνιόντας.
Proférer, ἐν. προφέρω. il n'a —é que ce seul mot αὐτὴν μόνην τὴν λέξιν ἐπρόφερε.
Profès, esse, ἐπ καὶ οὐσ. ὁ μετὰ τὴν δοκιμασίαν ὁρκισθεὶς τὸν ὅρκον τῶν μοναχῶν.
Professer, ἐν. πρεσβεύω. ce sont les principes qu'il —e αὐτὰς τὰς ἀρχὰς πρεσβεύει. § ἐπαγγέλλομαι il —e la médecine ἐπαγγέλλεται τὴν ἰατρικήν. § διδάσκω δημοσίως il —e dans l'université διδάσκει εἰς τὸ πανεπιστήμιον.
Professeur, ἀρ. καθηγητής. — de philosophie καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας. cet auteur est un — d'athéisme ὁ συγγραφεὺς οὗτος διδάσκει τὴν ἀθεΐαν. § μεταφ. τρίβων il n'est pas un simple amateur en musique, c'est un — οὐκ εἶναι φιλόμουσος μόνον, εἶναι τρίβων τῆς μουσικῆς.
Profession, s. ἐπάγγελμα, ἐπιτήδευμα. la — du tailleur τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ῥάπτου. de — ἐξ ἐπαγγέλματος. joueur de — ἐξ' ἐπαγγέλματος χαρτοπαίκτης. § ἐγκατάταξις μοναχοῦ εἰς μοναχικὸν κατάστημα, εἰς μοναχικὸν τάγμα faire — ἐγκαταστάσσομαι. § — de foi ὁμολογία πίστεως καὶ μεταφ. — de foi politique πολιτικὴ ὁμολογία, ἐξομολόγησις τῶν πολικῶν φρονημάτων. § faire — κηρύττω. je fais — d'être votre obligé κηρύττω ὅτι σοὶ χρεωστῶ χάριτας § faire — πρεσβεύω. il fait — de principes sévères πρεσβεύει αὐστηρὰς ἀρχάς. § faire — ἐπαγγέλλομαι. il fait — d'être sincère ἐπαγγέλλεται τὸν εἰλικρινῆ.
Professo (ex), ἐκ τοῦ λατ. ἐν γνώσει, ὡς ἄνθρωπος ἔχων γνῶσιν τοῦ πράγματος.
Professoral, le, ἐπ. καθηγητικὸς, διδασκαλικός. un ton — ἦθος καθηγητοῦ.
Professorat, ἀρ καθήγησις, ἡ ἀξία, τὰ ἔργα τοῦ καθηγητοῦ.
Profil, ἀρ. (τὸ I προφ.) κατατομὴ, πλαγία ὄψις τοῦ προσώπου. (καὶ καταγρ. ἀρχιτεκτονικῶν ἀντικειμένων). un beau — de visage ὡραία κατατομὴ τοῦ προσώπου. un visage vu en — πρόσωπον ὁρώμενον πλαγίως. dessiner de — καταγράφω. dessin de — καταγραφὴ dessiné de — κατάγραφος. — d'un édifice ὀρθογραφία οἰκοδομῆς, ἐχνογράφησις αὐτῆς διατεμνομένης δι' ἐπιφανείας καθέτου εἰς τὴν βάσιν της.
Profiler, ἐν καταγράφω, ἐχνογραφῶ πλαγίως ἢ κατατομήν. § ἐχνογραφῶ τ' ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα.
Profit, ἀρ. κέρδος, ὄφελος. tirer du — κερδαίνω, κερδίζω, ὠφελοῦμαι. j'ai tiré du — de ma lecture ὠφελήθην ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσίν μου. au — des pauvres πρὸς ὄφελος τῶν πτωχῶν. mettre une chose à — ὠφελοῦμαι ἀπό τι πεᾶγμα. il mit son temps à — ὠφελήθη ἀπὸ τὸν καιρόν του. faire son — de quelque chose ὠφελοῦμαι ἀπό τι. une chose faite à —, à — de ménage πρᾶγμα διαρκὲς καὶ ἐπὶ πολὺ χρήσιμον. une chose fait du —, οἰκ. πρᾶγμά τι διαρκεῖ, δὲν ἀπαννᾶται ταχέως. dans les grandes familles le pain tendre ne fait point du — εἰς τὰς μεγάλας οἰκογενείας ὁ νωπὸς ἄρτος δὲν εἶναι οἰκονομικὸς, ἀπαννᾶται ταχέως. § —s τὰ μερὰ κέρδη τῶν ὑπηρετῶν. § πρόοδος (εἰς τὴν παιδείαν), ἐπίδοσις.
Profitable, ἐπ. ἐπικερδὴς, ὠφέλιμος, ἐπωφελὴς.
Profiter, οὐδ. κερδαίνω, κερδίζω, ὠφελοῦμαι. il a —é à ce marché ἐκέρδισεν εἰς τὴν διαπραγμάτευτιν ταύτην il a —é de sa lecture ὠφελήθη ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσίν του. il a —é de l'occasion ὠφελήθη ἀπὸ τὴν περίστασιν, ἐδράξατο τὴν περίστασιν. § μεταχειρίζομαι πρός τι il a —é de ces minutes pour écrire μεταχειρίσθη τὰς στιγμὰς ταύτας διὰ νὰ γράψῃ § ὠφελῶ, δίδω κέρδος. cela m'a —é τοῦτο μὲ ὠφέλησε, μ' ἔδοσε, μὲ ἔφησε κέρδος. § προοδεύω, προκόπτω, ἐπιδίδω. il a —é en vertu ἐπροκόψεν εἰς ἀρετήν. les arbres ne —ent pas dans se terrain τὰ δένδρα δὲν προκόπτουν εἰς αὐτὸ τὸ ἔδαφος.
Profitérole, s. (ἀρχ. ἀχρ.) ἐγκρυφίας.
Profond, de, ἐπ. βαθύς. plaie —e βαθεῖα πληγή.. racine —e βαθεῖα ῥίζα. — e révérence, βαθεῖα, ἐδαφιαία ὑπόκλισις, χαιρετισμός. solitude, retraite —e ἐρημία μεμονωμένη, μεμακρυσμένη. ordre — πυκνὴ τάξις (στρατιωτῶν) § βαθὺς, (ἀντὶ τοῦ μέγας, πολύς). — sommeil βαθὺς ὕπνος. — respect ἐβαθὺ σέβας. avec un —respect βαθυτεβάστως. — silence βαθεῖα σιωπή. —e sagesse βαθεῖα, μεγάλη σοφία. —e ignorance παχυλὴ ἀμάθεια. obscurité, nuit —e βαθὺ σκότος, σκοτεινὴ νύξ. —e sécurité ἐντελὴς ἀσφάλεια. — secret βαθεῖα ἐχεμύθεια paix — e ἐντελὴς ἡσυχία. § βαθὺς, ἀνεξερεύνητος. un homme — ἄνθρωπος ἐχέφρων, βαθύς § — scélérat κακοῦργος ἐξηκριβωμένος. § οὐσ. τὸ βάθος. du — des enfers ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ᾅδου
Profondément, ἐπίρ. βαθέως. — enraciné βαθέως ἐῤῥιζωμένος. il dort — κοιμᾶται βαθέως. méditer — σκέπτομαι βαθέως, ἐπιμελῶς. — affligé τεθλιμμένος βαθέως.
Profondeur, s βάθος. la — de l'abime τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου la longueur, la largeur et la — τὸ μῆκος, τὸ πλάτος, καὶ τὸ βάθος. cette cour a plus de — que de largeur ἡ αὐλὴ αὕτη ἔχει περισσότερον βάθος παρὰ πλάτος. la — de pensées τὸ βάθος ἰδέων. la — de son esprit, de ses connaissances ἡ βαθύτης τοῦ πνεύματος, τῶν γνώσεών του.
Profondié, ἐπ. (ἄχρ.) voisseau — πλοῖον ἔχον βαθεῖαν τρόπιδα.
Profusément, ἐπίρ. ἀφθονωτάτως, ἐπαφιεστάτως, ἀτώτως.
Profusion, s. ἀφυΐλεια, μεγάλη ἄφθονία, ἀσωτία. avec —, à — ἐκ ψιῶς, πλουσιοπαρόχως, ἀφθόνως.
Progéniture, s (ἀρχ. ἐρων.) τὸ γενημα, το τέκνον.
Progne, s (προφ. Proguené) τρίκνη, κατα τὴν μυθολογίαν ἡ χελιδών.
Prognostic, s. ἰδ Pronostic.
Prognostique, ἐπ. προγνωστικὸς (ὡς τὴν ἰατρικήν).
Programme, ἀρ. πρόγραμμα.
Progrès, ἀρ. πρόοδος, προκοπή. le — d'un homme qui marche ἡ προχώρησις περιπατοῦντος ἀνθρώπου. le — de l'incendie ἡ πρόοδος τῆς πυρκαϊᾶς. les —s de l'ennemi αἱ πρόοδοι τοῦ ἐχθροῦ. le — du genre humain ἡ πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. les —s d'un élève αἱ πρόοδοι, ἡ πρόοδος, ἡ ἐπίδοσις τοῦ μαθητοῦ. faire des —s προοδεύω, προκόπτω, ἐπιδίδω.
Progressif, ive, ἐπ. προοδευτικὸς. mouvemel — κίνησις προϊοῦσα, ἐπὶ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν χωροῦσα. la marche —ive de la civilisation. ἡ προ-

ωδευτική, ἡ βαθμηδὸν προϊοῦσα ὁδοιπορία τοῦ πολιτισμοῦ.

Progression, S. mouvement de — προϊοῦσα κίνησις. § προοδος. la — de l' esprit humain ἡ πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος § σειρὰ (εἰς την μαθηματικήν). — arithmétique, — géométrique σειρὰ ἀριθμητική, σειρὰ γεωμετρική.

Progressivement, ἐπίρ. προβάδην, προοδευτικῶς, κατὰ τρόπον βαθμηδὸν προϊόντα.

Prohiber, ἐν. ἀπαγορεύω. marchandises —ées ἀπηγορευμένα ἐμπορεύματα armes —ées ὅπλα ἀπηγορευμένα ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. degré —é βαθμὸς συγγενείας εἰς ὃν κωλύεται ὁ γάμος.

Prohibitif, ive, ἐπ. ἀπαγορευτικός.

Prohibition, S. ἀπαγόρευσις (τῶν νόμων).

Proie, S. λεία, βορὰ, ἅρπαγμα (τῶν σαρκοφάγων ζηρίων). oiseau de — σαρκοφάγον ὄρνεον. le loup a emporté sa — dans la forêt ὁ λύκος ἔφυγεν εἰς το δάσος τὴν λείαν τὴν ὁποίαν ἥρπασε. § λεία, σκῦλα, λάφυρα (τοῦ πολέμου). § devenir la — ἁρπάζομαι. faire sa — de quelque chose ἁρπάζω τι. se livrer, être en — παραδίδομαι, εἰμὶ παραδεδομένος (ἐπὶ κακοῦ). il est en — à la douleur εἶναι εἰς τὴν λύπην παραδιδομένος. en — à sa douleur ὅλος ἔκδοτος εἰς την λύπην του. il est en — à une maladie κατατρίχεται ὑπὸ ἀσθενείας. — des flammes παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Projectile, ἀρ. βέλος, τὸ σφενδονιζόμενον, τὸ τιναζόμενον σῶμα. § βολὶς, βόλιον, σφαῖρα τῶν τηλεβόλων. § ἐπ. mouvement, force — κίνησις ἐκσφενδονίσεως, δύναμις ἐκτρενδονιστική.

Projection, S. ἐκτρενδόνισις, τίναγμα. § ἡ χύτις μεταλλικῆς κόνεως εἰς τὸ χωνευτήριον. poudre de — κόνις τῶν ἀλχημικῶν εἰ ἧς ἤθελον νὰ μεταβάλλουν τὰ μέταλλα εἰς χρυσόν. § ἐπιπεδογραφησις, ἡ εἰς ἐπίπεδον παράστασις γραμμῶν ἐχουσῶν διάφορον θέσιν καὶ σχῆμα, καὶ κειμένων ἐκτὸς σχοτοῦ.

Projecture, S. λέξις ἀρχιτεκτ. τὸ Saillie.

Projet, ἀρ. σκοπὸς, σχέδιον. concevoir un — συλλαμβάνω σκοπόν. avoir le — ἔχω σκοπὸν, σκοπεύω. — avorté ἀποτυχὸν σχέδιον. homme à —s σχεδιορράφος. § σχέδιον, τὸ πρῶτον σχεδίασμα. — de loi σχέδιον νόμου, νομοσχέδιον. ce n' est qu' un — εἶναι ἁπλοῦν σχέδιον.

Projeter, ἐν. σχεδιάζω, διανοοῦμαι, σκοπεύω. — une entreprise σχεδιάζω, διανοοῦμαι ἐπιχείρησίν τινα ✠ —ta de partir σκοπεύει ν' ἀναχωρήσῃ. § σχεδιορραφῶ, ἀσχολοῦμαι ἀκαταπαύστως εἰς σχέδια. § ἐπιπεδογραφῶ, παριστῶ εἰς ἐπίπεδον γραμμὰς διορφόρου θέσεως καὶ σχήματος ἐκτὸς αὐτοῦ κειμένας § σφενδονίζω, τινάζω. § se —, προπαίνομαι, προέχω, ἀναφαίνομαι, φαίνομαι ἐμπρός cet objet se —te dans le tableau τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀναφαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα. ce corps de logis se —te trop sur la façade τὸ μέρος τοῦτο τῆς εἰκοδομῆς προέχει πολὺ ἀπὸ τὸ πρόσωπον αὐτῆς. § se — ρίπτομαι (ἐπὶ σκιᾶς). le soir l' ombre se —te au loin τὸ ἑσπέρας ἡ σκιὰ ἐκτείνεται μακράν.

Prolapsus, ἀρ. πτῶσις (τῆς μήτρας κτλ).

Prolation, S. λαρυγισμὸς (εἰς τὴν μουσικήν).

Prolégomènes, ἀρ. πλ. προλεγόμενα.

Prolepse, S. πρόληψις, σχῆμα ῥητορικὸν προλαμβάνον τὰς ἐνστάσεις.

Proleptique, ἐπ. προληπτικὸς (πυρετὸς, τοῦ ὁποίου ἕκαστος παροξυσμὸς προλαμβάνει τον προηγούμενον). § annèe — προληπτικὸν ἔτος, τὸ ὑποτιθέμενον ἐπίκαιρα τῶν ὡρίων τῆς χρονολογίας.

Prolétaire, ἀρ. πένης (εἰς Ῥώμην, ἡ ἔκτη καὶ ἰσχάτη τάξις τῶν πολιτῶν, ἥτις δὲν ἐπλήρωνε φόρον). § πένης (παρὰ τοῖς νεωτέροις).

Prolifère, ἐπ. διανθὴς. rose — διανθὲς ῥόδον, εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὁποίου φύεται ἄλλο. § τριχόγονον, γένος φυτῶν.

Prolifique, ἐπ. γονιμοποιὸς.

Prolixe, ἐπ. μακρολόγος, σχοινοτενὴς.

Prolixement, ἐπίρ. μακρολόγως, σχοινοτενῶς.

Prolixité, S. μακρολογία.

Prologies, S. πλ. προλογία, ἑορτὴ εἰς Λακωνίαν πρὸ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν.

Prologue, ἀρ. πρόλογος.

Prolongation, S. παράτασις (χρόνου).

Prolonge, S. ῥυμὸς, σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον σύρουν τὰ τηλεβόλα. § ἅμαξα ἐφοδίων (εἰς τὸ πυροβολικόν).

Prolongement, ἀρ. παρέκτασις, ἐπέκτασις. le — d' une ligne παρέκτασις γραμμῆς.

Prolonger, ἐν. παρατείνω, παρεκτείνω, ἐπεκτείνω. — la durée d' une chose παρατείνω τὴν διάρκειαν τινὸς πράγματος. — une ligne ἐπεκτείνω γραμμήν. se — παρατείνομαι, παρεκτείνομαι. les débats se sont —és παρετάθησαν αἱ συζητήσεις. cette île se — e du nord au midi ἡ νῆσος ἐκτείνεται ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν. § —, un vaisseau παραπλέω (πλοῖον τι πλευρὸν πρὸς πλευρόν).

Promalactérion, ἀρ. προμαλακτήριον, θάλαμός τις εἰς τοὺς ἀρχαίους λουτροὺς.

Promécopside, S. προμήκοψις, γένος ἐντόμων.

Promenade, S. περίπατος, περιοδεία. aller à la — πορεύομαι, πηγαίνω εἰς τὸν περίπατον. — à cheval ἱππασία. faire une — κάμνω ἕνα γύρον. la — est belle aujourd'hui ὁ καιρὸς εἶναι σήμερον καλὸς διὰ τὸν περίπατον. § περίπατος, ὁ τόπος τοῦ περιπάτου.

Promener, ἐν. περιφέρω, περιάγω. il m'a —é par toute la ville μὲ περιέφερε ὁλῆς τῆς πόλεως. — des étrangers ξεναγῶ. — un cheval περιάγω τὸν ἵππον, τὸν περιπατῶ διὰ ν' ἀναπνεύσῃ. — sa vue περιφέρω τὰ βλέμματά μου. il —e partout son ennui et, sa mélancholie περιφέρεται παντοχοῦ ἀργὸς, μελαγχολικός. § — quelqu'un, μεταφ. οἷα. ὑπαγῶ τινα, βάπτω μὲ ματαίας ἐλπίδας. § se — περιοδεύω, περιπατῶ, διαβόλιζω. allons nous — ἂς πηγαίνωμεν εἰς τὸν περίπατον, ἢ νὰ περιπατήσωμεν. se — à cheval περιοδεύω ἵππος. j' allais à cheval et il se —ait à côté de moi ἐγὼ ἵππευα καὶ ἐκεῖνος ἐβάδιζε πλησίον μου. § se —, μεταφ. περιφέρομαι. mes regards se —aient sur les objets τὰ βλέμματά μου περιεφέροντο εἰς τ' ἀντικείμενα ταῦτα. son imagination se —ait d' un objet à l'autre ἡ φαντασία του μετέβαινεν ἀπὸ ἀντικειμένου εἰς ἀντικείμενον. § allez-vous — ἔβρε, κ. πήγαινε ἀπ' ἐδῶ, πήγαινε ς τὸ καλό. qu'il aille se — ἐβρέτω, κ. ἂς πηγαίνῃ ς' τὸ καλό.

Promeneur, euse, οὐσ. ὁ περιφέρων, περιάγων τινά. § περιοδεύων. il y avait beaucoup de —s au jardin public ἦσαν πολλοὶ περιοδεύοντες εἰς τὸν δημόσιον κῆπον. § ὁ ἀγαπῶν τον περίπατον.

Promenoir, ἀρ. τόπος περιπάτου, περίπατος.

Promérops, ἀρ. προμέροψ, γένος πτηνῶν ὑλοδίων.

Promesse, S. ὑπόσχεσις. garder sa — ἐμμένω εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου, φυλάττω τὴν ὑπόσχεσίν μου. manquer de — παραβαίνω τὴν ὑπόσχεσίν μου. faire, donner une — ὑπόσχομαι, δίδω ὑπόσχεσιν. se ruiner en —s, οἷα. ὑπόσχομαι πολλὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐκπληρῶ. — de mariage μνηστεία, ὑπόσχεσις γάμου. § ὁμολογία (ἰδιωτική).

Prométhées, S. πλ. προμήθεια, ἑορτὴ τοῦ Προμηθέως.

Prometteur, euse, οὐσ. οἷα. ὁ πολλὰ ὑποσχόμενος χωρὶς νὰ φυλάττῃ τὰς ὑποσχέσεις του.

Promettre, ἐν. ὑπόσχομαι. je lui ai —is de l'argent τὸν ὑπεσχέθην χρήματα. il m'a —is de venir μὲ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἔλθῃ. — en mariage

go ἐγγυῶ εἰς γάμον, ὑπόσχομαι νὰ δώσω εἰς γάμον. — monts et merveilles, παροιμ. ὑπόσχομαι πολλὰ καὶ μεγάλα, κουβούκλια μὲ τὰ κλίματα. § μεταφ. προμηνύω, προαγγέλλω. le temps —t du froid ὁ καιρὸς προμηνύει ψύχος. § οὐσ. ὀδῶ χρηστὰς ἐλπίδας. cet enfant —t pour l'avenir τὸ παιδίον τοῦτο ὀδεῖ χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον. ce début —t ἡ ἔναρξις αὕτη ὀδεῖ χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὰ ἑπόμενα. § οἰκ. βεβαιῶ, διαβεβαιῶ. je vous —s qu'il s' en repentira σᾶς βεβαιῶ ὅτι θὰ μετανοήσῃ. § se — ἐλπίζω. je me —s cela de votre bonté ἐλπίζω τοῦτο ἀπὸ τὴν ἀγαθότητά σου. § se — ἀποφασίζω. je me suis —is de ne jamais le revoir ἀπεφάσισα νὰ μὴ τὸν μεταϊδῶ πλέον. § terre —ise ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Prominence, ϑ. ἀρχ. ἐξοχή.

Prominent, ente, ἐπ. ἀρχ. ἐξέχων, προέχων, ὑπερκείμενος.

Prominer, οὐσ. ἀρχ. ὑπέρκειμαι, προέχω, ἐξέχω.

Promiscuité, ϑ. σύγχυσις, σύγκρασις, μίξις, κ. ἀνακάτωμα.

Promission, ϑ. la terre de — ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Promontoire, ἀρ. (ἰδίως εἰς τὴν ἀρχ. γεωγραφίαν) ἀκρωτήριον.

Promoteur, ἀρ. πρωταίτιος, ὁ πρῶτος ὑποκινῶν ἢ ὑποκινήσας. § συνεργὸς, κηδεμὼν (ὑποθέσεώς τινος, ὁ φροντίζων περὶ τῆς προόδου αὐτῆς). § ὁ δημόσιος ἐπίτροπος εἰς ἐκκλησιαστικὴν σύνοδον.

Promotion, ϑ. προβιβασμὸς (εἰς ἀνώτερον ἀξίωμα depuis sa — ἀπὸ τοῦ προβιβασμοῦ του. le roi fit une — ὁ βασιλεὺς ἐπροβίβασε.

Promouvoir, ἐν. προβιβάζω.

Prompt, te, ἐπ. (τὸ p δὲν προφ). ταχὺς, ὀγλήγορος. — retour ταχεῖα ἐπιστροφή. avoir la repartie —e εἶμαι ταχὺς εἰς τὰς ἀποκρίσεις. sa joie fut —e ἡ χαρά του ἦτον στιγμιαία. vin — à boire οἶνος πινόμενος νωπός. § ταχὺς, ὀργός. un homme — à se décider ἄνθρωπος ταχέως ἀποφασίζων. esprit — ὀργὸν πνεῦμα. § πρόθυμος. — à avoir ses amis, — à tout πρόθυμος ὑπὲρ τῶν φίλων του, πρόθυμος εἰς ὅλα. § ὀξὺς, ὀξύθυμος. avoir la main —e εἶμαι ἕτοιμος πάντοτε νὰ κτυπήσω.

Promptement, ἐπίρ. ταχέως, κ. ὀγλήγορα.

Promptitude, ϑ. ταχύτης, ὀργότης, κ. ὀγλιγοράδα. — de l'esprit ὀξύνοια, ὀργότης πνεύματος. κ. ξυπνητάδα. § ὀξύτης, τὸ ὀξύθυμον. § —s, ὁλ. εὔχρ. παροφοραὶ ϑυμοῦ

Promptuaire, ἀρ. ἐπιτομὴ (νομικοῦ βιβλίου).

Promulgation, ϑ. δημοσίευσις (νόμου).

Promulguer, ἐν. δημοσιεύω νόμον.

Pronateur, ἐπ. muscle — μῦς πρηνιστὴς τοῦ βραχίονος.

Pronation, ϑ. πρήνισις τῆς χειρὸς, ἡ στροφὴ τῆς παλάμης πρὸς τὴν γῆν.

Prône, ἀρ. ὁδαχὴ (ἐκκλησιαστική) recommander quelqu'un au — ἐπικαλοῦμαι ὑπὲρ τινος ἐπ' ἄμβωνος τὰς προσευχὰς τῶν χριστιανῶν. καὶ μεταφ. παραπονοῦμαι κατά τινος εἰς τοὺς ἀνωτέρους του διὰ νὰ ἐπιπλιχθῇ § οἰκ. καὶ μεταφ. ἐπίπληξις.

Prônée, ϑ. πρόνοια, γένος ἐντόμων.

Prôner, ἐν. ὀλίγον εὔχρ. διδάσκω (ἐπ' ἄμβωνος), κηρύττω. § ἐπαινῶ ὑπερβολικῶς, ὑπερεπαινῶ, ἐλϑειάζω § οὐσ. οἰκ. διδάσκω, ἐπιπλήττω.

Prôneur, euse, οὐσ. ὁλ. εὔχρ. ὁ διδάσκων ἐπ' ἄμβωνος, ἱεροκήρυξ. § ἐπαινέτης, ἐλϑειαστής. § οἰκ. ὁ ὀδῶν μακρὰς ἢ ἐνοχλητικὰς συμβουλάς.

Pronom, ἀρ ἀντωνυμία. — personnel, indéfini, κτλ. ἴδ. τὰς λέξεις αὐτάς.

Pronominal, le, ἐπ. ὁ εἰς τὴν ἀντωνυμίαν ἀνήκων. verbe — réfléchi αὐτοπαϑὲς ῥῆμα. verbe — réciproque ἀλληλοπαϑὲς ῥῆμα.

Prononcer, ἐν. προφέρω, ἐκφωνῶ. —e bien cette langue προφέρει καλῶς τὴν γλῶσσαν αὐτήν. dès qu'il eut —é ce mot ἅμα ἐπρόφερε τὴν λέξιν ταύτην. § ἀπαγγέλλω, ἐκφωνῶ, προφέρω. il a —é un discours ἀπήγγειλε δημηγορίαν § — l'arrêt, l'anathème contre quelqu'un, ἡ μόνον —, οὐδ. προφέρω καταδίκην, τὸ ἀνάϑημα κατά τινος. tu a —é toi même ta sentence κατεδίκασες αὐτὸς σεαυτόν. § κηρύττω, ἀποφασίζω. dès que vous aurez —é on obéira ἅμα ἀποφασίσῃς ϑὰ σὲ ὑπακούσουν. § se — κηρύττομαι. il s'est —é pour tel parti ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ δεῖνος κόμματος. § καθιστῶ ἐμφαντικὸν, ἐμφαίνω (εἰς τὴν ζωγραφικήν). des traits —és χαρακτῆρες τοῦ προσώπου ἐμφαντικοί, ζωηρῶς διαγεγραμμένοι. les muscles de ce bras sont trop —és οἱ μυῶνες τοῦ βραχίονος τούτου εἶναι πολλὰ προφανεῖς, πολὺ ἀναφαίνονται. un caractère —é, μεταφ χαρακτὴρ ἀπεφασισμένος, ἀποφασιστικὸς, ἀδιάκτος tendence —ée τάσις προφανὴς, πρόδηλος. § —é, οὐσ. le — de l'arrêt ἡ ἐκφώνησις τοῦ ψηφίσματος, ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου.

Prononciation, ϑ. προφορά. la — d'une langue étrangère ἡ προφορὰ ξένης γλώσσης. § ἀπαγγελία. § ἐκφώνησις (δικαστικῆς ἀποφάσεως).

Pronostic, ἢ **Prognostique**, ἀρ. διάγνωσις, πρόγνωσις il s'est trompé dans son — ἡ πατήϑη εἰς τὴν διάγνωσίν του § οἰωνος, προμάντευμα, γνώσισμα, προγνωστικὸν.

Pronostiquer, ἐν. προγινώσκω, διαγινώσκω, προβλέπω, οἰωνίζομαι.

Pronostiqueur, ἀρ. οἰκ. εἶδ. ὁ προβλέπων, προφήτης.

Proodique, ἐπ. προοδικὸς (στίχος, ὁ μεγαλήτερος προηγούμενος μικροτέρου).

Propagande, ϑ. προπληϑυσμοῦ ἑταιρία, ἡ ἐνεργοῦσα πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ § μεταφ. διάδοσις ὁποίων δήποτε ἰδεῶν, καὶ ἰδίως πολιτικῶν.

Propagandiste, ἀρ. μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ.

Propagateur, ἀρ. ὁ διαδίδων, ἰδίως ἰδέας, ἀρχάς, κτλ.

Propagation, ϑ. πολλαπλασιασμὸς (διὰ τῆς γεννήσεως) la — du genre humain ὁ πολλαπλασιασμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. § μεταφ διάδοσις τῆς πίστεως. la — de la lumière ἡ διάδοσις τοῦ φωτός.

Propager, ἐν. πολλαπλασιάζω (διὰ τῆς γεννήσεως). cette espèce d'animaux s'est —ée dans nos climats τὸ εἶδος τούτων τῶν ζώων ἐπολλαπλασιάσϑη εἰς τὰ κλιματά μας. § μεταφ διαδίδω, la foi chrétienne s'est —ée avec rapidité, ἡ χριστιανικὴ πίστις διεδόϑη ταχέως la lumière se —e en lignes droites τὸ φῶς διαδίδεται κατ' εὐϑείας γραμμάς.

Propagine, ϑ. τὰ γεννητικὰ μόρια τῶν κρυπτογάμων φυτῶν.

Propagule, ϑ. βόμβυξ τῶν κρυπτογάμων φυτῶν.

Pro-patria, ἀρ. εἶδος χαρτίου τῆς Ὀλλανδίας.

Propension, ϑ. τάσις, ῥοπὴ τῶν σωμάτων πρὸς ἄλληλα, καὶ μετ. τάσις, ῥοπή

Prophète, ἀρ προφήτης le — roi ὁ προφητάναξ. faux — ψευδοπροφήτης. — de malheur μάντις κακῶν.

Prophétisse, ϑ. ἡ προφῆτις.

Prophétie, ϑ. προφητεία.

Prophétique, ἐπ. προφητικὸς.

Prophétiquement, ἐπίρ προφητικῶς.

Prophétiser, ἐν. προφητεύω, προλέγω.

Prophylactique, ἐπ. προφυλακτικὸς (εἰς τὴν ἰατρικήν).

Propice, ἐπ. εὐμενὴς, βοηθητικὸς, πρόφρων le sort m'a été — ἡ τύχη ἦτον εὐμενὴς πρὸς ἐμὲ dieu nous soit — ὁ Θεὸς ἱλασθήτω. dieu nous est — ἵνεως ὁ Θεὸς occasion — κατάλληλος, βοηθητικὴ εὐκαιρία vent — οὖριος ἄνεμος. temps — εὐδιος καιρός.

Propitiation, ϑ. (προφ. propiciation) ἱλασμός. sacrifice, victime de — ϑυσία, ϑῦμα ἐξιλεώσεως.

Propitiatoire, ἐπ. ἱλαστήριος, ἐξιλεωτικός. § ἀρ. ἱλαστήριον, ἡ χρυσῆ πλάξ τῆς κιβωτοῦ τῶν Ἑβραίων.

Proplastique, ἐπ. προπλαστικός. l'art — ἡ προπλαστικὴ τέχνη.

Propolis, Ϛ. προπόλις, ὕλη τις μὲ τὴν ὁποίαν αἱ μέλισσαι βύουν τὰς κυψέλας.

Proportion, Ϛ. ἀναλογία. ces deux parties sont en — τὰ δύο ταῦτα μέρη εἶναι ἀνάλογα ne sont pas en — εἶναι δυσανάλογα. ceci est en — de τοῦτο ἀναλογεῖ πρός. à, en, par — ἀναλόγως, κατ' ἀναλογίαν. en — de son mérite κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας του. à — que les hommes s'éclairent καθ' ὅσον οἱ ἄνθρωποι φωτίζονται. — gardée, toute — gardée κατ' ἀναλογίαν. § — arithmétique, géométrique ἀριθμητικὴ, γεωμετρικὴ ἀναλογία, μέθοδος ὑπολογισμοῦ. compas de — ἀναλογικὸς διαβήτης, μαθηματικὸν ἐργαλεῖον.

Proportionnabilité, Ϛ τὸ ἀνάλογον, ἡ φύσις τῶν πρὸς ἀλλήλας ἀναλόγων ποσοτήτων.

Proportionnel, elle, ἐπ. ἀνάλογος. parties —elles ἀνάλογα μέρη. § —elle Ϛ. ἡ ἀνάλογος. moyenne —elle μέση ἀνάλογος, τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου, ἡ ἡ ῥίζα τοῦ γινομένου δύω ποσοτήτων. troisième, quatrième —elle τρίτη, τετάρτη ἀνάλογος.

Proportionnellement, ἐπίῤῥ. ἀναλόγως, κατ' ἀναλογίαν, συμμέτρως, (παρὰ μαθηματικοῖς).

Proportionnèment, ἐπίῤῥ. ὁλ. εὔχρ. ἀναλόγως, κατ' ἀναλογίαν — à ses forces κατὰ τὰς δυνάμεις του.

Proportionner, ἐν. προσμετρῶ, κατ' ἀναλογίαν διαθέτω. — les peines aux delits προσμετρῶ τὰς ποινὰς πρὸς τὰ ἁμαρτήματα, ἐπιβάλλω ποινὰς ἀναλόγους πρὸς τὰ ἁμαρτήματα. — son discours à l'intelligence de ses auditeurs ἁρμόζω τὸν λόγον μου πρὸς τὴν κατάληψιν τῶν ἀκροατῶν se — aux circonstances φέρομαι ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. se — à son sujet μεταχειρίζομαι ἐκφράσεις ἀναλόγους πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦ λόγου μου. § —é ἀνάλογος, σύμμετρος.

Propos, ἀρ. ἔπος, λόγος. des —s joyeux εὔθυμοι λόγοι. tenir des — λέγω λόγους. des — de fou μορολογίαι. des — en l'air ἔπεα πτεροέντα, μάταιοι λόγοι. sur quel — êtiez-vous? περὶ τίνος διελέγεσθε; changer de — μεταβάλλω ὕλην λόγου, ἀλλάζω τὰ λόγιά μου. revenons à notre — ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον, (εἰς τὸν προκείμενον λόγον.) il lui a échappé un —imprudent τὸν διέφυγε λόγος ἀπερίσκεπτος. § ματαιολογίαι, μάταιοι λόγοι, κ. λόγια mettez vous au dessus des — περιφρόνει τὰ λόγια τοῦ κόσμου. § *πρόθεσις, ἀπόφασις.* le forme — de s'amender ἡ στερεὰ ἀπόφασις βελτιώσεως de — délibéré ἐκ προμελέτης. § à — ἐγκαίρως, ἐν καιρῷ, εἰς δέον, εἰς καλόν. vous venez à — ἔρχεσαι εἰς δέον, εἰς καλὸν, καλὰ, ἐγκαίρως. ce qu'il dit était à — ὅτι εἶπεν ἦτον ἔγκαιρον, πρέπον, πρὸς ἔπος. l'à —, οὐτ τὸ ἔγκαιρον, ἡ ἔγκαιρος πρᾶξις, ἡ λόγος. à — ὀρθόν. j'ai jugé à — ἐνόμισα ὀρθόν. mal à — ἀκαίρως, παρὰ καιρὸν il vint mal à — ἦλθεν ἀκαίρως. mal à — ἀτόπως ce qu'il dit était mal à — ὅ,τι εἶπεν ἦτον ἄτοπον, ἀπροσδιόνυτον. § à —, οἰκ. εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μεπαξὺ λόγων, ἐν τούτοις, τῷ ὄντι, κ ἀλήθεια (τρόπος τοῦ λέγειν ὅταν παρεμπίπτωμεν μέ τινα νέαν ὕλην λόγου, εἴτε ἔχουσαν σχέσιν μὲ τὴν προηγηθεῖσαν, εἴτε καὶ ἐμπεσοῦσαν μόνον εἰς τὴν μνήμην μας). à —, j'oubliai de vous dire quelque chose τώρα ὁπου το ἐνθυμήθην, καλὰ ὅπου ἐνθυμήθην, ἐλησμόνησα νὰ σὲ εἰπῶ ὅτι. à — de ce que vous disiez ὡς πρὸς, κατὰ, συμφώνως μ' ἐκεῖνο ὅπου ἐλέγετε. ἤ, ἐκεῖνο ὅπου ἐλέγετε μὲ ἐνθυμίζει. à —, vous parlez de nouvelles, il en est arrivé aujourd'hui ὁμιλεῖτε περὶ εἰδήσεων, τοῦτο μ' ἐνθυμίζει ὅτι ἦλθον εἰδήσεις σήμερον. à — de rien, à — de bottes, χυδ. οὐδενὸς προκειμένου, ἀναιτίως, χωρὶς τινὸς προηγουμένου, χωρὶς λόγου. à quel —? à — de quoi? εἰς τίτινα περίστασιν, εὐκαιρίαν; διά τινα λόγον; à tout — εἰς πᾶσαν περίστασιν, εὐκαιρίαν. à ce — εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τότε. hors de — ἀκαίρως, παραλόγως.

Proposable, ἐπ. προτατος, προβλητος, ὁ δυνάμενος νὰ προβληθῇ.

Proposant, ἀρ. φοιτητὴς τῆς θεολογίας παρὰ διαμαρτηρουμένοις.

Proposant, ἐπ. προτείνων. cardinal — καρδινάλιος, ἐξετάζων τοὺς ὑποψηφίους ἐπιτρόπους καὶ προτείνων αὐτοὺς εἰς τῶν Καρδιναλίων τὸν σύλλογον.

Proposer, ἐν. προτείνω, προσβάλλω. — une loi προτείνω νόμον. — un mariage προτείνω γάμον. il a —é sa fille en mariage ἐπρότεινε τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον. — une personne pour un emploi προτείνω τινὰ διά τινα θέσιν. il s'est —é pour cet emploi ἐπρότεινεν ἑαυτὸν διὰ τὴν θέσιν ταύτην. — un prix προκηρύττω ἆθλον. § se — προτίθεμαι. il s'est —é pour but de son voyage προέθετο ὡς σκοπὸν τῆς ὁδοιπορίας του. je me —e de faire telle chose προτίθεμαι νὰ πράξω τοῦτο. l'homme —e, Dieu dispose, παροιμ. ὄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ θεὸς κελεύει.

Proposition, Ϛ. πρότασις. — simple, composée πρότασις ἁπλῆ, σύνθετος. — malsonnante κακέφατος πρότασις, παρὰ θεολόγοις ἡ φαινομένη ἐναντία εἰς τὰς ὀρθὰς ἀρχάς. § πρότασις, πρόβλημα. — de la loi πρόταξις νόμου. faire une — προτείνω. — de mariage πρότασις γάμου. § πρότασις (μαθηματική). § pains de — ἄρτοι προθέσεως.

Propre, ἐπ. ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἐξιδιάζων. mon — fils ὁ ἴδιος υἱός μου. je l'ai vu de mes —s yeux τὸν εἶδα μὲ τοὺς ἰδίους μου ὀφθαλμούς de sa — main ἰδιοχείρως. qui a vu de ses —s yeux αὐτόπτης. qui a entendu de ses —s oreilles αὐτήκοος. de son — mouvement οἰκειοθελῶς. son caractère— ὁ ἐξιδιάζων χαρακτὴρ του. § κύριος. nom — κύριον ὄνομα. dire le mot — κυριολεκτῶ. le mot — κυριολεξία. le sens — et le sens figuré ἡ κυρία καὶ ἡ μεταφορικὴ σημασία au — εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν. le mouvement — d'un astre ἡ ἀληθὴς, (ὄχι ἡ φαινομένη) κίνησις ἀστέρος. la Grèce — ἡ κυρία, ἡ κυρίως Ἑλλάς. § amour — φιλαυτία. homme plein d'amour propre φίλαυτος. § ὁ αὐτὸς, ὁ ἴδιος. ses —s paroles αὐτὰς τὰς λέξεις του, τὰς ἰδίας του λέξεις. le — jour de sa naissance τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεώς του. en —s termes αὐτολεξί. § ἐπιτήδειος, κατάλληλος, πεφυκώς, προσφυής. — à la guerre ἀξιόμαχος. il n'est — à rien δὲν εἶναι ἄξιος, κ. καλὸς διὰ τίποτε. ceci est — à augmenter sa maladie τοῦτο δύναται ν' αὐξήσῃ τὴν ἀσθένειάν του § καθαρὸς, καθάριος, κ. παστρικός. une écriture — καθαρὸν, κ παστρικὸν γράψιμον § κομψὸς, εὔσχημος. sa mise est — τὸ ἐνδυμά του ἦτον εὔσχημον. § οὐσ. ὁ ἰδιαίτερος, ὁ ἰδιάζων χαρακτὴρ. § τὰ ἐκ κληρονομίας προερχόμενα ἀκίνητα κτήματα. ce bien était un — τὸ κτῆμα τοῦτο ἦτον κληρονομικὸν, περιῆλθε διὰ κληρονομίας. — ancien κτῆμα ἐκ τῆς κληρονομίας περιελθὸν εἰς τὸν κληρονομοῦμενον. — naissant κτῆμα προσκτηθὲν ἀπὸ τὸν κληρονομούμενον. § ἰδιαίτερον κτῆμα ἑκάστου συζύγου, μὴ ἀποτελοῦν μέρος τῆς περιουσίας. § avoir, posséder en — κέκτημαι ὡς ἰδιοκτησίαν. les religieux n'ont rien en — οἱ μοναχοὶ δὲν ἔχουν ἰδιοκτησίας § —de temps, de saints, de certaines églises ἐκκλ. ἰδιαίτεραι κατὰ τινας καιροὺς, διά τινας ἁγίους, εἰς τινας ἐκκλησίας.

Préfet, ἀρ. ἔπαρχος, τοποτηρητὴς τοῦ νομάρχου παρὰ Ῥωμαίοις.

Proprement, ἐπίρ. κυρίως. ce mot signifie — telle chose ἡ λέξις αὕτη σημαίνει κυρίως τοῦτο. —et figurément κυρίως καὶ μεταφορικῶς la comédie — dite ἡ κυρίως κωμῳδία. la Grèce — dite ἡ κυρίως Ἑλλάς. à — parler, — parlant κυρίως, καθ' ἑαυτό. — parlant c'est un vol κυρίως, καθ' ἑαυτὸ, τοῦτο εἶναι κλοπή. § καθαρῶς, καθαρίως, κ. παστρικά. § κομψῶς, εὐσχήμως. — mis εὐσχήμως ἐνδεδυμένος, κ. πιστρικοφορεμένος. il écrit — γράφει καθαρῶς, κ. παστρικά. ceci est fait — τοῦτο εἶναι κομψῶς, κ. παστρικὰ κατεσκευασμένον.

Propret, ette, οὐσ. καὶ ἐπ. οἰκ. καθαρῶς, εὐσχήμως ἐνδεδυμένος, κ. παστρικούτσικος, παστρικοφορεμένος.

Propreté, Ϟ. καθαριότης. κ. πάστρα. il est d'une grande — εἶναι πολλὰ καθάριος. — de pinceau καθαριότης περὶ τὸ ἰχνογράφειν.

Propréteur, ἀρ. προεπαρχος, ἀξίωμα ῥωμαϊκόν.

Propriétaire, οὐσ. ἰδιοκτήτης, κύριος (τινὸς κτήματος,) κ. οἰκοκύρης.

Propriété, Ϟ. ἰδιοκτησία. nue — ἰδιοκτησία τὴν ὁποίαν ἄλλος καρποῦται. ce cheval est ma — ὁ ἵππος οὗτος εἶναι ἰδιοκτησία, εἶναι κτῆμά μου § ἰδιότης. l'impénétrabilité est une — de la matière τὸ ἀδιαχώρητον εἶναι ἰδιότης τῆς ὕλης. § κυριολεξία, τὸ κυριολεκτεῖν.

Proptome, ἀσ. πρόπτωμα, ἡ ἐξ' ἀσθενείας μήκυνσις τινος μέλους.

Proptose, Ϟ. πρόπτωσις, ἴδ. Proptome.

Propus, ἀρ. πρόπους, ἀστήρ παρὰ τοὺς διδύμους.

Propylées, ἀρ. πλ. προπύλαια.

Proquesteur, ἀρ. ὑποταμίας, παρὰ Ῥωμαίοις.

Proquien, ἀρ. * πρόσκιον, γένος φυτῶν

Prorata. ἀρ. au — κατ' ἀναλογίαν.

Prorogatif, Ϟ. ἀναβλητικός. acte — ἔγγραφον ἀναβολῆς

Prorogation, Ϟ. ἀναβολὴ, παράτασις, ὑπερημερία. on lui accorda une nouvelle — τῷ ἐχορηγήθη νέα παράτασις προθεσμίας. § ἀναβολὴ τῶν συνεδριάσεων τῶν βουλῶν ἐπ' ἄλλην ἐποχήν. § — de juridiction παρουσίασις εἰς δικαστήριον ἄλλης δικαιοδοσίας.

Proroger, ἐν. παρατείνω. on a — é le delai qu'on lui avait donné παρετάθη ἡ προθεσμία ἥτις τῷ εἶχε δοθῇ. on a — é pour une année encore cette loi παρετάθη ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη ἡ ἐνέργεια τοῦ νόμου τούτου. § ἀναβάλλω δι' ἄλλην ἐποχὴν τὰς βουλάς.

Pros, ἡ Praux, ἀρ. πλ. εἶδος λέμβων.

Prosaïque, ἐπ. λογογραφικὸς, πεζὸς, (κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ποιητικός). cette expression est — ἡ ἔκφρασις αὕτη δὲν εἶναι ποιητικὴ, εἶναι λογογραφική.

Prosaïser, οὐδ. ὁλ. εὐχρ. γράφω εἰς τὸν πεζὸν λόγον.

Prosaïsme, ἀσ. ἡ πεζότης, τὸ ἐλάττωμα τῶν στίχων, ὅσοι ἔχουν ἐκφράσεις πεζὰς καὶ λογογραφικάς.

Prosateur, ἀρ. λογογράφος.

Proscénium, ἀρ. προσκήνιον, τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου.

Proschaërétéries, Ϟ πλ. προσχαιρητήρια, ἡ προχαριστήρια ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις.

Proscolle, Ϟ. * προσκόλλημα, μέρος τοῦ στίγματος τῶν ὀρχιδοειδῶν φυτῶν.

Proscripteur, ἀρ. προγραφεὺς, ὁ προγράφων.

Proscription, Ϟ προγραφὴ, (καταδίκη εἰς θάνατον, τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἰδιώτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελέσῃ, καὶ ἐν γένει πᾶσα καταδίωξις εἰς καιροὺς πολιτικῶν ταραχῶν) la — d'un mot, μεταφ. ἡ προγραφὴ, ὁ ἐξευβολισμὸς, ἐκφυλλορόρησις λέξεως.

Proscrire, ἐν. προγράφω, (καταδικάζω εἰς θάνατον, κηρύττων τὴν καταδίκην καὶ ἀνατιθέμενος τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς εἰς ὅλους τοὺς πολίτας καὶ ἐν γένει καταδιώκω ἐπὶ πολιτικῶν ταραχῶν. § ἀποβάλλω, ἀποδιώκω, ἐξορίζω, ἀπομακρύνω. § μεταφ. προγράφω, ἐξοβελίζω, ἐκφυλλοροῶ, ἀπορρίπτω (λέξιν ἢ ἄλλο τι). ce mot est — it ἡ λέξις αὕτη εἶναι ἐξωρισμένη, ἀποκεκηρυγμένη, ἀπόβλητος. § —it οὐσ. ὁ προγεγραμμένος. § —it ὁ εἰς ἀειρυγίαν καταδικασμένος, ἐξόριστος.

Prose, Ϟ. πεζὸς λόγος. faire de la — sans le savoir, ποιεῖν. ἐπιτυγχάνω χωρὶς νὰ τὸ ἐξεύρω. § ὕμνος τις ἐκκλησιαστικὸς παρὰ λατίνοις.

Prosélyte, ἀρ. προσήλυτος, ὁ εἰς ἄλλην θρησκείαν ἢ ἄλλην δοξασίαν προτερχόμενος.

Prosélytisme, ἀρ. προσηλυτισμὸς, ἡ προσέλευσις εἰς ἄλλην θρησκείαν ἢ ἄλλας δοξασίας.

Prosennéaèdre, ἐπ. προσεννεάεδρον, (ἐπὶ κρυστάλλων.)

Proserpine, Ϟ. Περσεφόνη, ἡ γυνὴ τοῦ Πλούτωνος εἰς τὴν μυθολογίαν.

Prosenque, Ϟ. προσευχὴ, μέρος ὅπου προσηύχοντο οἱ Ἰουδαῖοι.

Prosimii, ἀρ. πλ. ἴδ. Makis, γένος τετραπόδων.

Prosodie, Ϟ. προσῳδία, (ἡ κατὰ τόνον καὶ ποσότητα προφορὰ τῶν λέξεων).

Prosodier, οὐδ. φυλάττω τοὺς κανόνας τῆς προσῳδίας εἰς τὴν φωνητικὴν μουσικήν.

Prosodique, ἐπ. προσῳδικὸς, ὁ εἰς τὴν προσῳδίαν ἀνήκων. langue — προσῳδικὴ γλῶσσα, τῆς ὁποίας ἡ προσῳδία εἶναι διακεκριμένη.

Prosonomasie, Ϟ. προσονομασία, ὁμοιότης ἤχων μεταξὺ διαφόρων λέξεων τῆς αὐτῆς φράσεως.

Prosopalgie, Ϟ. προσωπαλγία, πόνος τοῦ προσώπου.

Prosope, ἀρ. πρόσωπον, γένος ἐντόμων.

Prosopis, ἀρ. προσωπὶς, εἶδος τῶν Ἰνδιῶν.

Prosopographie, Ϟ. προσωπογραφία, σκιαγραφία προσώπου, ἡ περιγραφὴ (ῥητορικὴ) ἀνθρώπου.

Prosopopée, Ϟ. προσωποποιία, προσωποποιητις (εἰς τὴν ῥητορικήν).

Prospectus, ἀσ. προκήρυξις (ἐκδεδομένου βιβλίου). § πρόγραμμα (τοποθετημένου καταστήματος)

Prospère, ἐπ. εὐμενὴς, αἴσιος que le ciel nous soit — ἔστω εὐμενὴς πρὸς ἡμᾶς ὁ οὐρανός. dans un temps plus — εἰς αἰτιωτέρους καιρούς. vent — οὔριος ἄνεμος. § εὐτυχὴς, εὐδαίμων.

Prospérer, οὐδ. εὐδοκιμῶ, ἐπιδίδω, εὐτυχῶ. rien ne —ère dans ce jardin τίποτε δὲν εὐδοκιμεῖ εἰς τὸν κῆπον τοῦτον. cet homme —ère ὁ ἄνθρωπος οὗτος εὐτυχεῖ.

Prospérité, Ϟ. εὐτυχία, εὐημερία. il vit dans la — ζῇ ἐν εὐδαιμονίᾳ. § des —s εὐτυχήματα, εὐτυχῆ συμβάντα.

Prostanthère, ἀρ. προστάνθερον, μικρὸν δένδρον τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Prostaphérèse, Ϟ. προσθαφαίρεσις, ἡ πρᾶξις δι' ἧς εὑρίσκεται ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀληθοῦς καὶ τῆς φαινομαίνης κινήσεως πλανήτου.

Prostase, Ϟ. πρόστασις (εἰς τὴν ἰατρικήν)

Prostates, ἀρ. πλ. προστάται, χονδρώδη σώματα κατὰ τὴν κύστιν.

Prostatique, ἐπ. muscles —s προστατικοὶ μυῶνες περὶ τὴν οὐροδόχον.

Prosternation, Ϟ. ὁλ. εὐχρ ὑπόκλισις, προσκύνησις.

Prosternement, ἀρ. ὁλ. εὐχρ. ἴδ. prosternation.

Prosterner (se), αὐτοπ. προσπίπτω εἴς τινα, προσκυνῶ τινα. § μεταφ. οἰκ. ἀναγωρίζω τινὸς τὴν ὑπεροχήν.

Prosthèse Ϟ. πρόσθεσις (γράμματος εἰς τὴν ἀρχὴν λέξεως, μὴ μεταβαλλοντος τὴν σημασίαν αὐτῆς). § — ἡ prothèse πρόσθεσις, πρόθεσις (ἄλλους ἀντὶ τοῦ ἐλλείποντος).

Prostituer, ἐν. προάγω, μαστροπεύω, (παραδίδω γυναῖκα ἢ κόρην εἰς ἀσελγειαν). se— πορνεύω, πορνεύομαι, παραδίδομαι. elle s'est

—ûe à ce misérable παρεδόθη εἰς τὸν μηδαμηνὸν τοῦτον § se — à la faveur, à la fortune μεταφ. ἔρπω ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν, τῶν πλουσίων. § — son honneur, sa plume, μεταφ. ἐξευτελίζω τὴν τιμήν, τὸν κάλαμόν μου. § une —ée, Ϛ. οὐσ. πόρνη, (κ. ἰταλ. ποστάνα, λέξ. αἰσχρά).

Prostitution, Ϛ. πορνεία. lieu de — πορνοβοσκεῖον, χαμαιτυπεῖον, (ἰταλ. πουταναριὸ, λέξ. αἰσχρά). § — de la justice, des lois, μεταφ. ἐξευτελισμὸς τῆς δικαιοσύνης, τῶν νόμων.

Prostomis, Ϛ. προστομὶς, γένος ἐντόμων.

Prostration, Ϛ. ὑπόκλισις, προστύνησις § — de forces ἐξασθένησις

Prostyle, ἀρ. καὶ ἐπ. πρόστυλον, οἰκοδόμημα ἔχον ἐμπρὸς μόνον στήλας

Prot agoniste, ἀρ. προταγωνιστὴς.

Protase Ϛ. πρότασις (μέρος δραματικοῦ ποιήματος περιέχον τὴν ἔκθεσιν τῆς ὑποθέσεως).

Protatique, ἐπ. personnage — προστατικὸν πρόσωπον, τὸ προλογίζον εἰς τὰ δράματα.

Prote, ἀρ. ἐργοστασιάρχης (εἰς τὰ τυπογραφεῖα). § ὁ διορθωτὴς τῶν τυπογραφιῶν.

Protecteur, trice, οὐσ. ὑπερασπιστὴς, προστάτης. — des beaux arts προστάτης τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν. § ἐπ. un ton — ἦθος προστατευτικόν. § ἐπιτροπος (εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ῥώμης). Cardinal — de France καρδινάλιος ἐπίτροπος τῶν ὑποθέσεων τῆς Γαλλίας.

Protection, Ϛ ὑπεράσπισις, προστασία. la — des lois ἡ ὑπεράσπισις τῶν νόμων. sous sa — ὑπὸ τὴν προστασίαν του prendre sous sa — λαμβάνω ὑπὸ τὴν προστασίαν μου, ἀναλαμβάνω τὴν προστασίαν, προστατεύω. § προστάτης. il n'a aucune — δὲν ἔχει κἀνένα προστάτην § ἐπιτροπεία (εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ῥώμης).

Protectorat, ἀρ. προστατευτικὴ ἀξία, Προστασία, τίτλος ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐκυβέρνησεν ὁ Κρομουέλλος τὴν Ἀγγλίαν.

Protée, ἀρ. πρωτεὺς, ὁ εὐμετάβολος, Ἁλάσσιος Θεὸς τῶν ἀρχαίων. § πρωτεὺς, γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀρωτηρίου. § πρωτεὺς, γένος σκωλήκων, πολυπόδων ἐνύδρων. § πρωτεὺς, εἶδος σαλαμάνδρας, ζώων.

Protéger ne ἐν. προστατεύω. — l'innocence προστατεύω τὴν ἀθωότητα. que Dieu nous —ège ὁ Θεὸς προστάτης. tel ministre le —ège ὁ δεῖνα ὑπουργὸς τὸν προστατεύει. § προφυλάττω, ὑπερασπίζομαι. ce mur nous —ège contre le vent ὁ τοῖχος οὗτος μᾶς προφυλάττει κατὰ τοῦ ἀνέμου. la citadelle —ège la ville ἡ ἀκρόπολις ὑπερασπίζεται τὴν πόλιν. § —é,ée, οὐσ. προστατευόμενος, πενάτης.

Protéine, ἀρ. προτεινων, γένος ἐντόμων.

Protéoïdes, Ϛ. πλ. πρωτεοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Protestant, te, οὐσ. διαμαρτυρούμενος, λουθηρανὸς (τὸ δόγμα) § ἐπ. religion —e τὸ δόγμα τῶν διαμαρτυρουμένων.

Protestantisme, ἀρ. λουθηρανισμὸς, τὸ δόγμα τῶν διαμαρτυρουμένων.

Protestation, Ϛ. διαβεβαίωσις, ἐπίσημος ὑποσχεσις, ἐπίσημος διακήρυξις. § —s φιλικαὶ διαβεβαιώσεις § διαμαρτύρησις (κατά τινος πράξεως); faire sa — contre une résolution διαμαρτύρομαι κατ' ἀποφάσεως;.

Protester, ἐν. διαβεβαιῶ, ὑπόσχομαι, κηρύττω ἐπισήμως. § οὐδ διαμαρτύρομαι, (κηρύττω ὅτι θεωρῶ τι ἄνυρον ἢ παράνομον). il a —é contre cette résolution διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης. — de violence κηρύττω ὅτι διὰ βίας ὑπεχρεώθην εἴς τι — de nullité, d'incompétance διαμαρτύρομαι κηρύττων τι μὴ γεγονὸς, διαμαρτύρομαι ἐπ' ἀναρμοδιότητι (τοῦ διακρησίου) § ἐν. — une lettre de change διαμαρτύρομαι διὰ τὴν μὴ ἀπότισιν συναλλαγματικῆς (ἰταλ. προτεστάρω). ce négociant a été —é deux fois δὶς ἔγινε διαμαρτύρησις κατὰ τοῦ ἐμπόρου τούτου.

Protêt, ἀρ. διαμαρτύρησις συναλλαγματικῆς, (διαμαρτύρησις τοῦ ἔχοντος λαμβάνειν κατὰ τοῦ μὴ πληρώσαντος, εἰς ὄνομα τοῦ ὁποίου ἦτον ἡ συναλλαγματικὴ, καὶ ὅστις, ἢ ὁ ἀντιπορίστης του κηρύττεται ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἔξοδα).

Protévangile, ἀρ. Προτευαγγέλιον, βιβλίον ἀποδιδόμενον εἰς τὸν ἅγ. Ἰάκωβον τῆς Ἱερουσαλὴμ, πραγματευόμενον δὲ περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Ι. Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας.

Prothèse, Ϛ. τὸ Prosthèse

Protium, ἀρ. Πρώτιον. τὸ. Balsamier.

Protocanonique, ἐπ. livre — πρωτοκανονικὸν βιβλίον, τὸ πρὸ τῶν κανόνων ἀνεγνωρισμένον ὡς ἱερόν.

Protocole, ἀρ. πρωτόκολλον, (τυπικὸν τῶν διπλωμάτων ἀρχῶν, το περιέχον τοὺς τύπους καθ' οὓς γράφουν). § πρωτόκολλον, (ἡ συλλογὴ τῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων διπλωματικῶν συνέδρων, καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ). le — de Vienne, de Londres τὸ πρωτόκολλον τῆς Βιέννης, τοῦ Λονδίνου. les limites de la Grèce ont été retrécies par un — τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐσμικρύνθησαν διὰ πρωτοκόλλου.

Protocolistes, ἀρ. πλ. πρωτοκολλίσται, αἱρετικοὶ τοῦ ἕκτου αἰῶνος, διϊσχυριζόμενοι ὅτι αἱ ψυχαὶ ἐπλάσθησαν πρὸ τῶν σωμάτων.

Protogyne, ἀμ. πρωτογενεῖς (βράχοι γρανιτικοί).

Protomartyr, ἀρ. πρωτομάρτυς.

Proton, ἄρ. πρῶτον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Protonotaire ἀρ. ἀρχισυμβολαιογράφος, πρωτονοτάριος, ἀξίωμα εἰς τὴν παπικὴν αὐλήν.

Protopaschite, ἀρ. πλ. πρωτοπασχῖται, αἱρετικοὶ τοῦ πρώτου αἰῶνος.

Protopathique, ἐπ. maladie — ἀσθένεια πρωτοπαθὴς, πρωτότυπος, μὴ παραγομένη ἀπο ἄλλην.

Protospathaire, ἀρ. πρωτοσπαθάριος, ἀξίωμα ἐπὶ βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

Protosyncelle, ἄρ. πρωτοσύγγελλος.

Prtothrône, ἀρ. πρωτόθρονος, ὁ μετὰ τὸν πατριάρχην πρῶτος συνεδριάζων εἰς τὴν σύνοδον.

Prototype, ἀρ. πρωτότυπον, τύπος.

Protovestiaire, ἀρ. πρωτοβεστιάριος, ἀξίωμα ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

Protoxyde, ἀρ πρωτοξύδιον, τὸ ὀλιγώτερον ὠξυδωμένον ὀξύδιον.

Protrygées, Ϛ. πλ. προτρύγια, ἑορτὴ τῶν ἀρχαίων ποὺ τοῦ τρύγου.

Protubérance, Ϛ. ἀπόφυσις, ἔξοχὴ (εἰς τὴν ἀνατομίαν).

Protuteur, ἀρ. ἐπίτροπος ἀνηλίκου ἔχοντος ὑπάρχοντα εἰς τὰς ἀποικίας, ἢ ὁ Θέσει ἐπίτροπος, ὅστις ἐκ τῆς Θέσεώς του ἔχει τὸ χρέος, ἢ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτροπῆς.

Preu, ἐπίρ. (ἀρχ. οἴν.) πολύ. peu ou — πολὺ ἢ ὀλίγον § ἀρχ κέρδος. bon — lui fasse τὸν εὔχομαι νὰ κερδίσῃ.

Proue, Ϛ. πρώρα. de — πρωραῖος. — contre — ἀντίπρωρος.

Prouesse, Ϛ ἀνδραγάθημα § —s, μεταφ. ἀνδραγαθίαι, κατορθώματα (σπατάλης καὶ ἀτοπίας).

Pronstic, Ϛ. ἐγκυκλοπαίδειον τοῦ Χιλί.

Prouver, ἐν. ἀποδεικνύω. il a été —é ceci —e le contraire τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου.

Provéditeur, ἀρ. ἐπίτροπος, ὑψηλὸν ἀξίωμα τῶν Ἐνετῶν.

Provenance, Ϛ. τὰ προεχόμενα ἐμπορεύματα. les — s de la Turquie τὰ ἐκ Τουρκίας προερχόμενα ἐμπορεύματα. les marchandises de — étrangère τὰ ἔξωθεν προερχόμενα ἐμπορεύματα.

Provende, Ϛ. οἰκ ὀλ. εὔχρ. προμήθεια ζωοτροφιῶν § τροφὴ τῶν προβάτων, μίγμα διαφόρων σπερμάτων καὶ γεννημάτων.

Provenir, οὐδ. προέρχομαι. cela —ient de son ignorance τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὴν ἄγνοιάν του de là sont —enus tous les désordres ἐκεῖθεν προῆλθον ὅλαι αἱ ἀταξίαι. les enfans qui —iendront de ce ma-

riage τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου προελευσόμενα τέκνα. les marchandises qui —ieunent de ce pays τὰ ἀπὸ τον τόπον τοῦτον προερχόμενα ἐμπορεύματα.

Proverbe, ἀρ. παροιμία. cela a passé en — τουτο καντήντησε παροιμία. les —s de Salomon αἱ παροιμίαι τοῦ Σολομῶντος. § παροιμία, μικρὸν δράμα, στηριζόμενον εἰς γνωστήν τινα παροιμίαν.

Porverbial, le, ἐπ. παροιμιακός.

Proverbialement, ἐπίρ. παροιμιακῶς, ἐν παροιμίᾳ.

Providence, Θ. πρόνοια. la — divine ἡ Θεία πρόνοια. § être la — de quelqu un, οἰκ. μεταφ. εἰμὶ ὁ σωτὴρ, τὸ στήριγμα τινός.

Provignement, ἀρ. μόσχευμα, καταβόλευμα (κλίματος ἀμπέλου διὰ νὰ ριζώσῃ).

Provigner, ἐν. μοσχεύω, καταβάλλω, κάμνω καταβολάδας (θάπτω τὴν ἄκραν τοῦ κλίματος εἰς τὴν γῆν διὰ νὰ ριζώσῃ). § οὐδ. πολλαπλασιάζομαι ἐπὶ φυτῶν. l' hérésie a beaucoup —é ἀρχ. μεταφ. ἡ αἵρεσις πολὺ ἐπεκτάθη.

Provin, ἀρ. κατώρυξ, κ. καταβολὰς, (ἡ καταβαλλομένη ἄκρα τοῦ κλίματος ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ριζώσῃ).

Province, Θ. ἐπαρχία. les —s du Péloponnèse αἱ ἐπαρχίαι τῆς Πελοποννήσου. la Grèce devint — Romaine ἡ Ἑλλὰς ἔγινε Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία. plusieurs —s se soulevèrent πολλαὶ ἐπαρχίαι (ἀντὶ ἐπαρχιῶται) ἐπανέστησαν. habitant de — ἐπαρχιώτης. habitant de la même — συνεπαρχιώτης. les —s unies αἱ ἡνωμέναι ἐπαρχίαι (τῶν κάτω χωρῶν). § ἐπαρχίαι (κατ' ἀντίθεσιν τῆς πρωτευούσης). il demeure en — κατοικεῖ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐκτὸς τῆς πρωτευούσης. la cour, la ville et la — ἡ αὐλὴ, ἡ πόλις καὶ αἱ ἐπαρχίαι. des manières de — τρόποι χωρικοί. § ἐπαρχία (ἐκκλησιαστική), ἐπισκοπή. § ἀριθμός τις μοναστηρίων ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἡγούμενον ὑποκειμένων.

Provincial, ale, ἐτ. ἐπαρχιακός. administration — le ἐπαρχιακὴ διοίκησις. manières —ales τρόποι ἀγροϊκοι, τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν. § οὐσ. ἐπαρχιώτης, κάτοικος ἐπαρχίας. § ὁ ἡγούμενος πολλῶν εἰς αὐτον ὑποκειμένων μοναστηρίων.

Provincialat, ἀρ. ἡ ἀξία καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἀξίας τοῦ ἡγουμένου πολλῶν μοναστηρίων.

Proviseur, ἀρ. γυμνασιάρχης. § ἐπιμελητὴς, ἀρχηγὸς τινῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Provision, Θ. προμήθεια. — de blé προμήθεια σίτου. —s de guerre πολεμοφόδια. —s de bouche ἡ μόνον —s ζωοτροφίαι. faire — προμηθεύομαι, συλλέγω μεγάλην ποσότητα (τινὸς πράγματος). faire ses —s προμηθεύομαι ὅλα ὅσων ἔχω ἀνάγκην (ἰδίως πρὸς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν). § — d'une lettre de change προμήθεια συναλλαγματικῆς, ἡ ποσότης τὴν ὁποίαν ἔχει ἕτοιμον ὁ μέλλων νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικήν. § μεταφ. δόσις, ποσότης. il a une grande — de patience ἔχει πολὺν δόσιν ὑπομονῆς. § προκαταβολὴ (διδομένη εἰς ἕνα τῶν ἀντιδίκων ἐπὶ τῆς διαμφισβητουμένης ποσότητος μὴ παραβλαπτομένων τῶν δικαιωμάτων οὐδενὸς μέρους). § τὸ δικαίωμα τοῦ χορηγεῖν ἐκκλησιαστικόν τι εἰσόδημα. § —s δίπλωμα διορισμοῦ. il a pris ses —s, ses lettres de — ἔλαβε τὸ διπλωμά του, τὰ ἔγγραφα τοῦ διορισμοῦ του. § ἡ χορηγία ἐκκλησιαστικοῦ τινος εἰσοδήματος. § par —, δικαστ. καὶ κοιν. προσωρινῶς, ἐκ προκαταβολῆς.

Provisionnel, elle, ἐπ. προσωρινὸς, ἡ ἐκ προκαταβολῆς διδομένη (ποσότης, πρὶν ἀποπερατωθῇ ἡ δίκη).

Provisionnellement, ἐπίρ. προσωρινῶς.

Provisoire, ἐπ. προσωρινός. gouvernement — προσωρινὴ κυβέρνησις. § ὁ διδόμενος ἐκ προκαταβολῆς, προδίκως, πρὶν ἡ δίκη ἐκδικασθῇ. les alimens sont matière — ἡ τροφὴ πρέπει νὰ δίδεται ἐκ προκαταβολῆς εἰς τοὺς διαδίκους. § le —, οὐσ. τὸ προσωρινὸν, ἡ κατάστασις τοῦ προσωρινοῦ. § le —, οὐσ. ἡ προκαταβολὴ (ἐπὶ διαμφισβητουμένης ποσότητος).

Provisoirement, ἐπίρ. προσωρινῶς. § ἐκ προκαταβολῆς (ἐπὶ διαμφισβητουμένης εἰς τὰ δικαστήρια ποσότητος).

Provisorat, ἀρ. γυμνασιαρχία, ἐπιμελητήριον, (ἡ ἀξία ἢ ἡ διάρκεια τῆς ἀρχῆς τοῦ γυμνασιάρχου ἢ τοῦ ἐπιμελητοῦ).

Provisorerie, Θ. ἀρχ. ὅρ. Provisorat.

Provocateur, trice, ἐπ. προκλητικός. § οὐσ. ὁ προκαλῶν.

Provocation, Θ. πρόκλησις — à un duel πρόκλησις εἰς μονομαχίαν. — à la revolte πρόκλησις εἰς ἐπανάστασιν.

Provoquer, ἐν. προκαλῶ. il m'a —é μ' ἐπροκάλεσε. il a —é cette injure αὐτὸς ἐπροκάλεσε τὴν ὕβριν. cela —e au someil τοῦτο κινεῖ εἰς ὕπνον. — le someil, le vomissement ἐπιφέρω ὕπνον, ἐμετόν.

Provoqueurs, ἀρ. πλ. προκλῆται, εἶδος πυγμαχῶν (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις).

Proxène, ἀρ. πρόξενος (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις).

Proxénète, ἀρ. προξενήτης, μεσάζων εἰς διαπραγματεύσεις.

Proximité, Θ. ἐγγύτης, γειτνίασις. § συγγένεια.

Prudo, οὐσ. καὶ ἐπ. σεμνότυφος, ὁ ἐπιδεικνύων (καὶ ἰδίως ἐπὶ γυναικῶν) τρόπους ὑπερβολικῆς σεμνότητος.

Prudemment, ἐπίρ. συνετῶς, φρονίμως.

Prudence, Θ. σύνεσις, φρόνησις. avec — συνετῶς, φρονίμως. — mondaine κοσμικὴ σοφία.

Prudent, te, ἐπ. συνετὸς, ἔμφρων, φρόνιμος.

Pruderie, Θ. σεμνοτυφία, ψευδοσεμνότης, ἐπιτήδευσις σεμνότητος ὑπερβολικῆς.

Prud' homme, ἀρ. (ἄλλοτε ἐπίσης καὶ συνετος, φρόνιμος). Πραγματογνώμων, (ὁ διοριζόμενος ἀπὸ τὰς ἀρχὰς νὰ ἐκτιμήσῃ ἢ θεωρήσῃ διάφορα πράγματα τῶν ὁποίων ἔχει ἰδίαν γνῶσιν).

Prud' hommie, Θ. ἀρχ. τιμιότης, φρόνησις.

Prue, Θ. δεσμὸς ἐκ ὕλης ξύλων.

Prune, Θ. κοκκύμηλον, δαμάσκηνον, κ. κορόμηλον, καρπός § il n'est pas venu pour des —s, παροιμ. δὲν ἦλθεν εἰς μάτην, διὰ τίποτε.

Pruneau, ἀρ. ξηρὸν δαμάσκηνον.

Prunelaie, Θ. δαμασκηνών, τόπος φυτευόμενος δαμασκηνίας

Prunelée, Θ. δαμασκηνόπαστον, εἶδος γλυκύσματος μὲ δαμάσκηνα.

Prunelet, ἀρ. δαμασκηνωτὸν, (κ. χοσάφι δαμασκήνων), ποτὸν ἀπὸ δαμάσκηνα.

Prunelle, Θ. ἀγριοκοκκύμηλον, ἀγριοδαμάσκηνον. § κόρη (τοῦ ὀφθαλμοῦ). il conserve cela comme la — de l'œil, παροιμ. τὸ φυλάττει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. jouer de la — κατιλλώπτω, ῥίπτω τὰ μάτια, κ. ματιές. § λεπτὸν μάλλινον ὕφασμα.

Prunellier, ἀρ. ἀγριοκοκκυμηλέα, ἀγριοδαμασκηνέα.

Prunier, ἀρ. κοκκυμηλέα, δαμασκηνέα.

Prurigineux, euse, ἐπ. κνησμώδης, ὁ ἐπιφέρων κνησμον, φαγούρα.

Prurit, ἀρ. κνησμος, κ. φαγούρα, ἐρεθισμός.

Prusse, Θ. ἡ Πρωσία. Bleu de — τὸ πρωσικὸν χρῶμα, ζωηρὸν γαλάζιον ἐξαγόμενον ἀπὸ αἷμα βοός. § σανὶς πίτυος εἰς τὰ πλοῖα.

Prussiate, ἀρ. ἅλας πρωσικόξεος, συγκείμενον ἀπὸ πρωσικὸν ὀξὺ καί τινα βάσιν.

Prussienne, Θ. πρωσικὴ θερμάστρα, εἶδος θερμάστρας.

Prussique, ἐπ. acide — πρωσικὸν ὀξύ, τὸ γενικώμενον ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ παράγον τὸ πρωσικὸν χρῶμα ὅταν συντεθῇ μὲ τὸν σίδηρον.

Prylis, Ø. πρύλις, πολεμικὸς χορὸς τῶν Λακεδαιμονίων.
Prytanat, ἀρ. Πρυτανία, ἀρχὴ τοῦ Πρυτάνεως.
Prytane, ἀρ. Πρύτανις, ἀξίωμα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Prytanée, ἀρ πρυτανεῖον, τὸ βουλευτήριον τῶν πρυτάνεων. l'entretion au — ἡ ἐν Πρυτανείῳ σιτησις (εἰς Ἀθήνας).
Prytanide, Ø πρυτανὶς, εἶδος ἐχιδάδος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Psallette, Ø. ψαλτικὸν σχολεῖον.
Psallidium, ἀρ. ψαλίδιον, γένος ἐντόμων τῆς Οὐγγαρίας.
Psalmiste, ἀρ ψαλμιστὴς, ψαλμῳδὸς, (ἰδίως ὁ Δαυίδ).
Psalmodie, Ø ψαλμῳδία, (ἰδ. ἐκκλησιαστικὴ).
Psalmodier, ἐν. ψαλμῳδῶ, ψάλλω, ἢ ἀπαγγέλλω μονοτόνως.
Psaltérion, ἀρ. ψαλτήριον, μουσικὸν ὄργανον.
Psamathote, ἀρ. ψαμαθωτὸν, γένος ἀπολιθώσεων.
Psammie, Ø. ψαμμίον, γένος φυτῶν.
Psammite, ἀρ. ψαμμίτης, εἶδος γῆς.
Psammobie, ἀρ. ψαμμόβιον, γένος κογχύλης.
Psammostéum, ἀρ. ψαμμόστεον, ἄμμος συμπεπηγμένος εἰς σχῆμα ὀστοῦ.
Psammotée, Ø ψαμμωτὴ, γένος κογχυλῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Psar ἢ Psaros, ἀρ. ψὰρ καὶ ψαρὸς, ἴδ. étourneau.
Psare, ἀρ. ψαρὸς, γένος ἐντόμων.
Psaris, Ø. ψαρὶς, πτηνὸν. ἴδ. Bicarde.
Psathure, ἀρ. ψαθυρὸν, δένδρον τῆς νέας Βουρβῶνος.
Psalme, ἀρ. ψαλμὸς (τοῦ Δαυίδ). les sept —s οἱ ἑπτὰ ψαλμοὶ τῆς μετανοίας.
Psaltier, ἀρ. ψαλτήριον, ἡ συλλογὴ τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυίδ. § ἴδ. Pause.
Psécas ἢ Psécade, Ø. ψεκὰς, θεραπαινὶς καλλωπιζουσα τὴν κόμην τῆς κυρίας της παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Psélaphe, ἀρ. ψηλαφῶν, γένος ἐντόμων.
Psélaphide, Ø. ψηλαφίδες, σύστημα ἐντόμων.
Psélaphie, Ø. ψηλαφία, ψηλάφισις (ἰατρική).
Psélaphiens, ἀρ. πλ. ψηλάφια, σύστημα ἐντόμων.
Psélion, ἀρ. ψέλιον, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης. § ψέλιον, βραχιόλιον.
Psellisme, ἀρ. ψελλισμός.
Psen, ἀρ. ψὴν, ἔντομον.
Pséphite, Ø. ψηφῖτις, εἶδος λίθων.
Pséphophorie, Ø. ψηφιφορία.
Pseudaléje, ἀρ. ψευδαλεία, ἴδ. Olax.
Pseudadamantes, Ø. πλ. ψευδαδάμαντες.
Pseudo, λέξις ληφθεῖσα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ (ψευδο) καὶ σημαίνουσα εἰς διαφόρους συνθέσεις ὅ,τι καὶ αἱ ὁμοιαι συνθέτεις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν π. χ. Pseudoprophète ψευδοπροφήτης, κτλ.
Pseudonyme, ἐπ. ψευδώνυμος, ὁ φέρων ψευδὲς ὄνομα. ouvrage — ψευδώνυμον σύγγραμμα, τὸ μὴ φέρον τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθοῦς συγγραφέως.
Psi, ἀρ. ἴδ. Noctuelle.
Psiadie, Ø. ψιαδία, φυτὸν, ἴδ. Coniso.
Psidion, ἀρ. ψίδιον, ἴδ. goyavier.
Psilothre, ἀρ. ψιλωθρόν. ἴδ. dépitoire.
Psiloton, ἀρ. ψιλωτὸν, γένος φυτῶν.
Psiphacia, ἢ psihólida, Ø. ἴδ. Pivoine.
Psithyre, Ø. ψιθύρα, μουσικὸν ὄργανον τῶν ἀρχαίων.
Psittacins, ἀρ. πλ. Ψιτταεοί, σύστημα πτηνῶν.
Psoa, ἀρ. ψόα, γένος ἐντόμων.
Psoas, ἀρ. ψόαι, μῦες.
Psophia, Ø. ψωφία. ἴδ. agami
Psoque, ἀρ. ψῶχος, γένος ἐντόμων.
Psoquilles, Ø. πλ. ψωχοειδὴ, σύστημα ἐντόμων.
Psora, ἢ Psore, Ø. ψῶρα. § ψῶρα, φυτόν.
Psoraléa, ἢ Psoralier, ἀρ. ψωραλία, γένος φυτῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς.
Psore, ἢ Psorome, ἀρ. ψώρωμα, γένος φυτῶν.
Psorice, Ø. ψωρικὴ, φυτόν. ἴδ. Scabieuse.
Psorique, ἐπ. ψωρικὸς, ὁ εἰς τὴν ψῶραν ἀνήκων.
Psorophthalmie, Ø. ψωροφθαλμία, ἀσθένεια τῶν ὀφθαλμῶν.
Psychagogue, ἀρ. ψυχαγωγὸς, εἶδος μαντεως τῶν ἀρχαίων.
Psychagogique, ἐπ. ψυχαγωγικός.
Psyché, Ø. Ψυχὴ, ἐρωμένη τοῦ Ἔρωτος εἰς τὴν μυθολογίαν. § μέγας κινητὸς καθρέπτης. § ψυχὴ, ἔντομον.
Psychine, Ø. ψυχινὴ, φυτὸν τῆς Βαρβαρίας.
Psychode, Ø. ψυχοειδὲς, γένος ἐντόμων.
Psychologie, Ø. ψυχολογία.
Psychologique, ἐτ. ψυχολογικός.
Psychologiste, ἢ Psychologue, οὐσ. ψυχολόγος.
Psychomancie, Ø. ψυχομαντεία.
Psychostasie, Ø. ψυχοστασία, ἡ στάθμησις τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθανόντων.
Psychotre, ἀρ. * ψυχότροφον, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Psychromètre, ἀρ. ψυχρόμετρον.
Psyctique, ἐπ. ψυκτικὸς, δροσιστικός.
Psydracia, ἀρ. ψυδράκια, φλύκταιναι.
Psydrax, ἀρ. ψύδραξ, φυτόν.
Psyle, ἀρ. ψύλων, γένος ἐντόμων.
Psylle, Ø. ψύλλα, ἔντομον, ὅμοιον μὲ τὸν ψύλλον. § ψύλλοι, λαος τῆς Λιβύας ἡμερῶν τοὺς ὄφεις.
Psyllides, Ø. πλ. ψυλλίδες, σύστημα ἐντόμων.
Psyllion, ἀρ. ψύλλιον, γένος φυτῶν.
Ptarmique, ἐπ. πταρμικὸς. ἴδ. sternutatoire. § πταρμικὴ, γένος φυτῶν.
Ptéléa, ἀρ. πτελέα, δένδρον.
Ptélidie, ἀρ. πτελίδιον, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.
Pteraclide, ἀρ. πτεραχλείδιος, γένος ἰχθύων.
Ptéranthe, ἀρ. πτερανθὴς, φυτὸν τῆς Ἀραβίας.
Ptéride, Ø. πτερὶς, γένος φυτῶν.
Ptéridion, ἀρ. πτερίδιον, γένος ἰχθύων.
Ptérigie, Ø. πτερυγία, γένος φυτῶν
Ptérigodion, ἀρ. πτερυγόνιον, γένος φυτῶν τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου.
Ptérigynandre, ἀρ. πτερυγύνανδρον. γένος φυτῶν.
Ptérion, ἀρ. πτέριον, γένος φυτῶν.
Ptérocarpe, ἀρ. πτερόκαρπον, γένος φυτῶν.
Ptérocéphalus, ἀρ. πτεροκέφαλος, γένος φυτῶν.
Ptérocère, ἀρ. πτερόκερως, γένος ὀστράκων.
Ptérochile, ἀρ. πτερόχειλος, γένος ἐντόμων.
Ptérochiste, ἀρ. * πτεροσχίστης, γένος ἐντόμων.
Ptérodactyle, ἀρ. πτεροδάκτυλος, γένος ζωϊκῶν ἀπολιθώσεων.
Ptérodibranches, ἀρ. πλ. πτερόποδες, σύστημα μαλακοδέρμων.
Ptérodicères, ἀρ. πλ. πτεροδίκερα, ὑποδιαίρεσις συστήματος ἐντόμων.
Ptérodiples, ἀρ. πλ. πτερόδιπλα, σύστημα ἐντόμων.
Ptéroglosses, ἀρ. πλ. πτερόγλωσσα, σύστημα πτηνῶν ὑλοβίων.
Ptérogone, Ø. πτερόγονος, γένος φυτῶν.
Ptérogynandre, ἴδ. ptérogone.
Ptérone, Ø. * πτερονία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς
Ptérope, ἀρ. ἴδ. Roussette.
Ptérophore, ἀρ. πτεροφόρος, γένος ἐντόμων.
Ptérophoriens, ἀρ. πλ. πτεροφορειδῆ, σύστημα ἐντόμων.
Ptérophyte, ἀρ. πτερόφυτον, γένος φυτῶν.
Ptéropodes, ἀρ. πλ. πτερόποδες, γένος μαλακοδέρμων.

Ptéroptères, ἀρ. πλ. πτερόπτεροι, σύστημα ἰχθύων.
Ptérosperme. ἀρ. πτερόσπερμον, γένος φυτῶν.
Ptérospore, ἀρ. πτερόσπορον, φυτὸν τοῦ Καναδᾶ.
Ptérostyle, ἀρ. πτερόστυλον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Ptérote, ἀρ. πτερωτον, δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.
Ptérothèque, Ϛ. πτεροθήκη, γένος φυτῶν.
Ptérygibranches, ἀρ. πλ. πτερυγιοβράγχια, ὄστρακα.
Ptérygion, ἀρ. πτερύγιον, μικρὰ μεμβράνα τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Ptérygo-anguli-maxillaire, ἐπ. ὁ μέγας πτερυγοειδὴς μῦς.
Ptérygo-colli-maxilliaire, ἐπ. ὁ ἐλάσσων πτερυγοειδὴς μῦς.
Pterygodion, ἀρ. πτερυγιδιον, γένος φυτῶν τοῦ εὐέλπιδος ἀκρωτηριου.
Pterygoïde, ἐπ. πτερογοειδὴς (ἀπόφυσις).
Pterygoïdien, enne ἐπ. πτερυγοειδὴς (μῦς).
Pterygo-palatin, ἀρ. περισπώμενος τῆς ὑπερώης (μῦς).
Ptérygo-pharyngien, enne, ἐπ. πτερυγοφαρύγγιος μῦς.
Pterygophore, ἀρ. πτερυγοφόρος, γένος ἐντόμων.
Ptérygosalpingoïdien, enne, ἐπ. ἴδ. ptérygo-palatin.
Ptérygostaphylin, ἀρ. πτερυγοσταφυλίτης.
Ptérygo-syndesmo staphyli pharingien, ἀρ. ἀνώτερος συστολεὺς τοῦ φάρυγγος, μῦς.
Ptilin, ἀρ. πτίλιον, γένος ἐντόμων.
Ptilion, ἀρ. ἴδ. Impériale, φυτόν.
Ptilodactyle, ἀρ. πτιλοδάκτυλον, γένος ἐντόμων.
Ptiloptères, ἀρ. πλ. πτιλόπτερα, σύστημα πτηνῶν νηκτικῶν.
Ptilose, Ϛ. πτίλωσις, πτῶσις τῶν βλεφαρίδων.
Ptilostémon, ἀρ. πτιλόστημον, γένος φυτῶν.
Ptilote, Ϛ. πτιλωτὴ, γένος φυτῶν. § ἀρ. πτιλωτὸν, γένος φυτῶν τῆς Νέας Ὁλλανδίας.
Ptine, ἀρ. πτηνον, γένος ἐντόμων.
Ptiniores, ἀρ. πλ. * πτήνουρον, σύστημα ἐντόμων.
Ptiriasis, ἴδ. phtiriasis.
Ptyalagogue, ἐπ. πτυαλαγωγὸς, ὁ κινῶν τὸν σίελον.
Ptyalisme, ἀρ. πτυαλισμὸς, πτύσιμον.
Ptyas, ἀρ. ptyade, Ϛ. πτυὰς, εἶδος ὄφεως.
Ptychode, ἀρ. πτυχῶδες, γένος φυτῶν.
Ptychoptere, Ϛ πτυχόπτερον, γένος ἐντόμων.
Ptychosperme, ἀρ. πτυχόσπερμον, γένος φοινίκων.
Ptyocère, ἀρ. πτυόκερων, γένος ἐντόμων.
Ptymagogue, ἀρ. πτυσμαγωγὸς, ἴδ. ptyalagogue.
Puamment, ἐπίρ. ὀλ. εὔχρ. βρωμερῶς. § mentir —, μεταφ. ψεύδομαι ἀναισχύντως.
Puant, te ἐπ. ὀυσώδης, βρωμερός. § bêtes —es ὀυσώδη ζῶα, ἀλώπεκες καὶ ἄλλα τινά. § mensonge —, menteur —, οἰκ. μεταφ. ἀναίσχυντον ψεῦδος, ἀνέσχυντος ψεύστης. § οὐσ. ἄνθρωπος ὀυσώδης, βρωμερος.
Puanteur, Ϛ. ὀυσωδία, ἀποφορὰ, βρῶμα.
Pubère, ἀρ. ἔφηβος. § ἐπίγαμος, εἰς γάμου ἡλικιαν (παρὰ νομικοῖς).
Puberté, Ϛ. ἐφηβότης. qui est à l'âge de — ἔφηβος, (καὶ νομικῶς) ἐπίγαμος.
Pubescence, Ϛ. τρίχωσις (διαφόρων φυτῶν).
Pubescent, te, ἐπ. τριχωτὸς (ἐπὶ φυτῶν).
Pubien, enne, ἐπ. ἡβικός. ligemens —s ἡβικοὶ δεσμοί.
Pubio-coccygien annulaire, ἀρ. καὶ ἐπ. ἡβικοκοκκύγιος μῦς.
Pubio-fémoral, ἀρ. καὶ ἐπ. ἡβικομηρικὸς μῦς.
Pubio-ombrilical, ἀρ. καὶ ἐπ. ἡβικοομφαλίτης μῦς.
Pubio-sternal, ἀρ. καὶ ἐπ. ἡβικοστέρνιος μῦς.
Pubis, ἀρ. (τὸ s ποορ.) ἡ os —, ἐπ. ἡβικὸν ὀστοῦν. § ἦβη, τὸ μέρος τοῦ ὑπογαστρίου τὸ τριχούμενον κατὰ τὴν ἐφηβότητα.
Public, ique, ἐπ ὀημόσιος. l'intérêt — τὸ ὀημόσιον συμφέρον. le service — ἡ ὀημόσιος ὑπηρεσια. fonctions —ques ὀημόσια χρέη. homme — ὀημόσιος ἄνθρωπος, ἐπιτετραμμένος ὀημόσια χρέη. vie — que ὀημόσιος βίος, αἱ ὀημόσιοι πραξεις τῶν ὀημοσίων ὑπηρετῶν. ministère — ἴδ. ministère. partie —que ὀημόσιος κατήγορος, εἰσαγγελεὺς, βασιλικὸς ἐπίτροπος. droit — ὀημόσιον ὀίκαιον, ἐπιστήμη διδάσκουσα τὰ συντάγματα, τὰ δικαιώματα, τὰ συμφέροντα τῶν ἐπικρατειῶν. voie —que ὀημοσια ὀδὸς, κ. ὀημοσιά. de notoriété —que ὀημοσίως γνωστόν. § femmes, filles —ques κοιναὶ γυναῖκες, πόρναι.
Public, ἀρ. το ὀημόσιον, τὸ κοινόν. § τὸ ἀκροατήριον, οἱ θεαταὶ, οἱ ἀναγνῶσται. en — ὀημοσίως.
Publicain, ἀρ. τελώνης (ἐνοικιαστὴς τῶν ὀημοσιων εἰσοδημάτων εἰς Ρ'ώμην). § φορολόγος, οἰκονομικὸς ὑπάλληλος (ἐπὶ κακοῦ).
Publication, Ϛ. ὀημοσίευσις. la — d'un livre ὀημοσίευσις βιβλίου. — d'un journal ἔκδοσις ἐφημερίδος. —des bans διακήρυξις γάμου.
Publiciste, ἀρ. ὀημοσιογράφος, ὀημοσιολόγος, ὁ περὶ τὸ ὀημόσιον ὀίκαιον ἀσχολούμενος.
Publicité, Ϛ. ὀημοσιότης. leur domèles ont eu de la — αἱ ἔριδες των περιῆλθον εἰς ὀημοσιότητα.
Publier, ἐν. ὀημοσιεύω, κηρύττω, l'évangile a été —é pertout τὸ εὐαγγέλιον ἐκηρύχθη πανταχοῦ. il a —é cette nouvelle ὀιέδοσε τὴν εἴδησιν ταύτην. — les bans ὀιακηρύττω γάμον. — un livre ὀημοσιεύω βιβλίον. — un journal ὀημοσιεύω ἐφημερίδα.
Publiquement, ἐπίρ. ὀημοσίως.
Puccarara, ἀρ. ἰνδικὸς σῦς, τετράπουν τῆς Γουϊάνης.
Puccinie, Ϛ * πυξίνιον, γένος κρυπτογάμων φυτῶν.
Puce, Ϛ. ψύλλα, ψύλλος. tout mangé par des —s ψυλλόβρωτος, ψυλλοφαγωμένος. avoir la — à l'oreille παροιμ. ἀνησυχῶ. § ἐπ. couleur — καστανόχρους. § — de terre, ἴδ. Mordelle, καὶ altise. § herbe aux —s ψύλλιον.
Puceau, ἀρ. ὀλ. εὔχρ. παρθένος.
Pucelage, ἀρ. (οἰκ ἀσεμν.) παρθενία. § εἶδος κογχύλης μονοσίκου.
Pucelle, Ϛ οἰκ. παρθένος. la — d'Orléans ἡ παρθένος τῆς Ὀρλεανίας. § ἴδ. Alose.
Puceron, ἀρ. ψύλλα, κ. μαρσὲϊ, ζωύφιον τῶν δένδρων.
Pucher, ἐν. καὶ οὐδ. λαμβάνω τὴν ζάχαριν μὲ τὸν ἀρυτῆρα, εἶδος χουλιάρας (εἰς τὰ ζαχαροπλεῖα).
Puchet, ἴδ. Pucheux.
Puchette, Ϛ. εἶδος ὀιατύου τῶν ἐργαζομένων εἰς τοὺς γαιάνθρακας.
Pucheux, ἡ Puchet, ἀρ. ἀρυτὴρ, κ. χουλιάρα (των ζαχαροπλείων).
Puchoir, ἀρ. ἀρυτὴρ τῶν ἁλατουργῶν.
Puchot, ἀρ. ἴδ. Trombe.
Pudendague, ἀρ. ἴδ. syphilis.
Pudendum, ἀρ. (λέξ. λατιν.) αἰδοῖον.
Pudeur, Ϛ. αἰδώς. qui a de la — αἰδήμων, χυδ. ἐντροπαλὸς. avec — αἰδημόνως, μὲ συστολὴν. sans — ἀναιδῶς. qui est sans — ἀναιδὴς.
Pudibond, de, ἐπ. οἰκ. αἰδήμων, κ. ἐντροπαλὸς.
Pudicité, Ϛ. αἰδημοσύνη, συστολὴ, κ. ἐντροπαλότης.
Pudique, ἐπ. αἰδήμων, σώφρων, σεμνὸς.
Pudiquement, ἐπίρ. αἰδημόνως, σωφρόνως, σεμνῶς.
Pudu, ἀρ ὄναγρος τοῦ Χιλὶ.
Pué, ἀρ. ἡ διάθεσις τῶν χλωστῶν εἰς τὸν στήμονα διαφόρων ὑφασμάτων.
Pueil, ἀρ. bois en — ὄασος ἀρτίτμητον.
Puer, οὐδ. (εὔχρ. μόνον εἰς τὸ ἀπαρέμφατον, εἰς τὸν ἐνεστῶτα, καὶ μέλλοντα τῆς ὁριστικῆς.) ὄζω, βρομῶ. il —e le vin. ἐν. ἀπόζει οἴνου, βρωμᾷ κρασὶ. tout lui —e, παροιμ. ὅλα τὸν βρωμοῦν, δὲν εὐχαριστεῖται εἰς τίποτε.

Puéril, le, ἐπ. παιδικός. l'âge — ἡ παιδική, ἡ βρεφικὴ ἡλικία. civilité —e κανόνες συμπεριφορᾶς διὰ τοὺς παῖδας. § παιδαριώδης. raisonnement — συλλογισμὸς παιδαριώδης.

Puérilement, ἐπίρ. παιδαριωδῶς.

Puérilité, Ϟ. τὸ παιδαριῶδες, ἡ μωρία. la — de son action τὸ παιδαριῶδες τῆς πραξεώς του. il a eu la — de dire εἶχε τὴν μωρίαν νὰ εἰπῇ. des —s παιδαριώδεις πράξεις ἢ λόγοι.

Puerpéral, ἐπ. Ϟ. fievre — πυρετὸς λοχίας.

Pugilat, ἀρ. πυγμαχία, κ. γρονθοκόπημα, πόλεμος μὲ τοὺς γρόνθους. au — πύξ. combattre au — πυγμαχῶ.

Pugile, ἀρ. πύκτης, πυγμάχος.

Pugionion, ἀρ. πυγιόνιον, φυτὸν τῆς Σιβηρίας καὶ τῆς Περσίας.

Puino, Ϟ ἴδ. Cornouiller. § ἴδ. Mort-bois.

Puîné, ée, ἐπ. δευτερότοκος. sœur —ée δευτερότοκος ἀδελφή. § —, οὐσ. νεώτερος ἀδελφός. il est mon — εἶναι νεώτερός μου.

Puis, ἐπίρ. ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, κατόπιν, (ἐπὶ χρόνου καὶ τόπου). et — quoi καὶ ἔπειτα τί;

Puisage, ἀρ. ἄντλησις.

Puisard, ἀρ. καταβόθρα, λάκκος εἰς τὸν ὁποῖον ῥέουν τὰ περιττὰ ὕδατα.

Puiselle, ἡ Puisette, Ϟ. ἀρυτὴρ, κ. ξυλοχουλιάρα μὲ τὴν ὁποίαν οἱ χρεοπῶλαι λαμβάνουν τὸ ἀναλελυμένον ἄλυμμα.

Puiser, ἐν. ἀντλῶ, ἀούομαι, (ἰδίως ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ ἄλλα ὑγρὰ καταχρηστικῶς). — à la source, μεταφ. ἀντλῶ ἀπὸ τὴν πηγήν, ἀνατρέχω εἰς τὴν ἀρχήν. — dans la bourse de quelqu'un, μεταφ. λαμβάνω ἀπό τινα χρήματα. § μεταφ. ἀρύομαι. il a —é ses idées dans tel auteur ἠρύσατο τὰς ἰδέας του εἰς τὸν δεῖνα συγγραφέα. j'ai —é des consolations dans son entretien ἔλαβα παρηγορίαν εἰς τὰς συνδιαλέξεις του.

Puisoir, ἀρ. ἀρυτὴρ, εἶδος χουλιάρας διὰ τὸ βράζον ὕδωρ. § σανὶς εἰς τοὺς ποταμοὺς, εἰς τὰς βρύσεις, εἰς τὴν ὁποίαν πατοῦν οἱ ἀντλοῦντες.

Puisque, συνδ. ἐπειδὴ, διότι, ἀφ'οὗ. — vous le voulez ἀφ' οὗ τὸ θέλεις.

Puissament, ἐπίρ. ἰσχυρῶς, κ. δυνατά. § ὑπερβολικῶς. il est — riche εἶναι ὑπέρπλουτος. § c'est — raisonner, εἰρων. ἰδοὺ ἰσχυρὸς συλλογισμός.

Puissance, Ϟ. ἰσχὺς, δύναμις, ἐξουσία. — absolue, tyrannique ἀπόλυτος, τυραννικὴ δύναμις. — paternelle πατρικὴ ἐξουσία. la — de ses paroles ἡ δύναμις τῶν λόγων του. toute — puissance παντοδυναμία. etre en — de quelqu' un εἶμι ὑπεξούσιος τινός. avoir en sa — ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου. soumettre à sa — καθυποτάττω — du glaive ἡ δύναμις τοῦ καταδικάζειν εἰς θάνατον. — des clefs ἡ ἐξουσία τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν (τῆς ἐκκλησίας) — de fief τιμαριωτικὴ ἐξουσία. § δύναμις, κράτος, ἐπικράτεια. les —s alliées οἱ σύμμαχοι, αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις. traiter de — à — διαπραγματεύομαι ὡς ἴσος μὲ ἴσον. § οἰκ. les —s οἱ ἰσχύοντες. il a accès auprés des —s ἔχει χῶραν παρὰ τοῖς ἰσχυροῖς. il est une — εἶναι ἰσχυρος, ἔχει κῦρος. § les —s αἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων. § avoir la — de faire quelque chose δύναμαι νὰ πράξω τι. ceci est en ma — τοῦτο παρ' ἐμοὶ κεῖται. § les —s de l'âme αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις. l'aimant à la — d'attirer de fer ὁ μαγνήτης ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ ἑλκύειν τὸν σίδηρον. en — δυνάμει. un gland est un chêne en — ἡ βάλανος εἶναι δυνάμει δρῦς. — motrice ἡ κινοῦσα δύναμις. § δύναμις (εἰς τὴν ἀριθμητικὴν, ὁ ἐφ' ἑαυτῆς πολλαπλασιασμὸς ποσότητος). la seconde, troisième — δευτέρα, τρίτη δύναμις, τετράγωνον, κύβος.

Puissant, te, ἐπ. ἰσχυρὸς, δυνατός. un — état ἰσχυρὸν κράτος. de —es raisons ἰσχυροὶ λόγοι. remède — ὁραστήριον ἰατρικὸν. tout — puissant παντοδύναμος. καὶ οὐτ ὁ παντοδύναμος, (ὁ Θεός) § ἐπιτήδειος, δυνατός. — mathématicien ἐπιτήδειος, δυνατὸς μαθηματικός. § ὑπέρπλουτος. — en fonds πλούσιος εἰς μετρητά. § παχὺς, δυνατός. § οὐσ. les —s du jour οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας.

Puits, ἀρ. φρέαρ, κ. πηγάδι. eau de — ὕδωρ φρεάτειον, κ πηγαδήσιον. — grec περιακτὸν ἄντλημα, κ. μαγγανοπήγαδον qui tire du — φρεαντλης. — artésien ἀρτεσιανὴ πηγή. — perdu ξηροπήγαδον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν βυθὸν χάνεται τὸ ὕδωρ. ceci est tombé dans le —, παροιμ. τοῦτο ὠχετο, ἐχάθη, παρητήθη, ἐλησμονήθη. un — de science, μεταφ. ἄβυσσος σοφίας. § βάθροι, περὶ τὰ χαράγματα, ἀνορυσσόμενοι διὰ νὰ πιπτωσιν εἰς αὐτοὺς οἱ ἱππεῖς. § φρέαρ εἰς τὰς πολιορκίας, ἀνορυσσόμενον πρὸς εὕρεσιν τῶν ἐχθρικῶν ὑπονόμων.

Pulefoi, Ϟ. ἀρχ. ἄχρ. κακὴ πίσας.

Pulicaire, Ϟ. φύλλιον, γένος φυτῶν. § ἐπ. maladie — ἀσθένεια ἀφίνουσα στίγματα ὡς τῶν φύλλων.

Pullulation, Ϟ ταχεία αὔξησις.

Pullnler, οὐδ. αὐξάνω, πολλαπλασιάζομαι ταχέως. les chenilles —ent cette année αἱ κάμπαι πολλαπλασιάζονται ταχέως ἐφέτος. § μεταφ. βρύω les mauvais livres y —ent τὰ κακὰ βιβλία βρύουν εἰς ἐκεῖνο. τὸ μέρος.

Pulmobranches, ἀρ. πλ. πνευμονοβράγχια, μαλακόδερμα.

Pulmonaire, ἐπ. πνευμονικὸς, πνευμονίας, ὁ τοῦ πνεύματος. phthisie — πνευμονικὴ φθίσις. § πνευμονιὰς, φυτόν.

Pulmonelle, Ϟ. πολύκλινον, ὄστρακον.

Pulmones, ἀρ. πλ. πνεύμονες, τάγμα μαλακοδέρμων.

Pulmonie, Ϟ πνευμονία, ἀσθένεια.

Pulmonique, οὐσ. καὶ ἐπ. πνευμονικὸς, ὁ πάσχων κατὰ τὸν πνεύμονα.

Pulonosi, ἀρ. νῆσσα τῆς Καμσάτκας.

Pulpe, Ϟ. σάρξ, κ τὸ ψαχνὸν τῶν καρπῶν. § πολτὸς, κ. πελτὲς ἀπὸ καρπούς. § la — cerebrale ὁ μυελὸς τοῦ ἐγκεφάλου. § — de maguey μεθυστικὸν ποτὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Pulpeux, euse, ἐπ. σαρκώδης, ἐπὶ καρπῶν.

Pulpe, ἀρ. ἴδ. Sèche.

Pulpoire, Ϟ. λύκηθρον, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον μιγνύουν τὸν πολτόν.

Pulque, ἴδ. Pulpe de maguey

Pulsatif, ive, ἐπ. σφυγμώδης. douleur —ive σφυγμώδης πόνος.

Pulsatille, Ϟ σφυγμώδης ἀνεμώνη, φυτόν.

Pulsation, Ϟ. σφύξις, σφυγμὸς, κ. τὸ κτύπημα τοῦ σφυγμοῦ. son pouls fait tant des —s par minute ὁ σφυγμὸς του κτυπᾷ τοσάκις τὸ λεπτόν. § — du son παλμὸς τοῦ ἤχου.

Pulsiloge, ἀρ. σφυγμολόγος, ἐργαλεῖον μετροῦν τὸν σφυγμόν.

Pulsimantie, Ϟ. σφυγμομαντία, μέρος τῆς σημειωτικῆς.

Pulsion, Ϟ παλμὸς, ἡ μετάδοσις τῆς κινήσεως διὰ ῥευστοῦ.

Pultenée, Ϟ. γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Pulvéraire, Ϟ. κονισαλέον, γένος φυτῶν.

Pulvérateurs, ἐπ. καὶ ἀρ. πλ. κοσκινάλια πτηνὰ, τὰ ἔχοντα συνήθειαν νὰ κοιλιωνται εἰς τὴν σκόνιν.

Pulvérin, ἀρ. πυριτόκονις, κόνις πυριτιδος χρήσιμος εἰς πυροτεχνήματα. § κονισθήκη, θήκη τῆς πυριτοκόνεως. § λεπτοὶ σταγῶνες ὕδατος.

Pulvérisation, Ϟ. τρίψις, κ. κοπάνισμα (μέχρις ὅτου καταντήσῃ τι σκόνη).

Pulvériser, ἐν. τρίβω εἰς σκόνιν.

§ μεταφ. καταστρέφω. il a —é cette objection κατέστρεψε τὴν ἀντιλογίαν ταύτην.

Pulvérulent, te, ἐπ. εὔτριπτος. § χαλώδης, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων εἶδος σκόνης ὡς χνοῦν.

Pulvinaire, ἀρ. στρῶμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατέθετον τὰ εἴδωλα οἱ ἀρχαῖοι εἰς τοὺς ναούς.

Pulviné, ée, ἐπ. σχιστὸς, ἐπὶ καρπῶν τῶν ἐχόντων διαίρεσίν τινα, κ. φελλα. bipulviné, tripulviné δισχιδὴς, τρισχιδὴς.

Pumicin, ἀρ. ἔλαιον τῆς Σενεγάλης.

Punais, aise, οὐσ. καὶ ἐπ. ὀζαινίτης, ὁ ἔχων ὄζαιναν.

Punaise, Θ. κόρις, κόριζα, τὸ βρωμερὸν ἔντομον.

Punaisie, Θ. ὄζαινα, ἀσθένεια τῆς ῥινός.

Puncho, ἀρ. (προφ. Poncho) πόντσι, πνευματώδης λειμονάδα, ποτόν.

Punctum saliens, ἀρ. λατ. ἡ καρδία τοῦ ἐμβρύου.

Pundit, ἀρ. βραχμίνος πεπαιδευμένος, γνωρίζων τὴν σανσκριτικὴν γλῶσσαν.

Pungamie, Θ. πυγγαμία, γένος φυτῶν.

Punique, ἐπ. φοινικικός. les guerres —s οἱ φοινικικοὶ πόλεμοι (τῆς Καρχιδόνος κατὰ τῆς Ῥώμης). foi — φοινικικὴ πίστις, κακὴ πίστις.

Punir, ἐν. τιμωρῶ, παιδεύω. dieu l'a —i ὁ Θεὸς τὸν ἐτιμώρησε. qui n'a pas été —i ἀτιμώρητος. — de mort τιμωρῶ μὲ ποινὴν θανάτου. — un crime τιμωρῶ τὸ ἀνόμημα. il est —i par où il a pêché ἐτιμωρήθη κατὰ τὰς πράξεις του.

Punissable, ἐπ. τιμωρητέος, ἀξιοτιμώρητος.

Punisseur, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀρχ. τιμωρητὴς, ἀνταποδότης.

Punition, Θ. τιμωρία, παιδεία, ποινή. subir une — τιμωροῦμαι. faire subir une — τιμωρῶ. — militaire στρατιωτικὴ ποινή. — exemplaire παραδειγματισμὸς faire subir une — exemplaire παραδειγματίζω.

Pupaler, οὐδ. βύζω, (ἡ φωνὴ τινῶν πτηνῶν, ὡς τοῦ ἔποπος).

Pupal-walli, Θ. φυτὸν τῆς Μαλαβάρας.

Pupillaire, ἐπ ὀρφανὸς, ὁ ἀνήκων εἰς ὀρφανὸν ἄνηβον ἐπιτροπευόμενον. § membrane — μεμβράνα κλείουσα τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἐμβρύου.

Pupillarité, Θ. (ὁλ. εὔχρ). ἡ διάρκεια ποῦ καιροῦ, καθ' ὃν ὀρφανὸς ἄνηβος μένει ὑπὸ ἐπιτροπήν.

Pupille, οὐσ. ἐπιτροπευόμενος (ὀρφανὸς ἄνηβος). il a soin de sa — κήδεται τῆς ἐπιτροπευομένης του. § ὁ μαθητὴς (ὡς πρὸς τὸν παιδαγωγόν).

Pupille, Θ. κόρη (ὀφθαλμοῦ).

Pupipares, ἀρ. πλ. κορογόνοι, σύστημα ἐντόμων.

Pupitre, ἀρ. ἀναλόγιον, (ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ βιβλία, ἡ μουσικὴ πρὸς προχειροτέραν ἀνάγνωσιν)

Pupivores, ἀρ. πλ κοροβόροι, σύστημα ἐντόμων.

Pur, re, ἐπ. καθαρός. de l'eau —e καθαρὸν ὕδωρ. ciel — καθαρὸς εὔδιος οὐρανός. mathématique —e καθαρὰ μαθηματική § καθαρὸς, ἄμικτος. du vin — ἄκρατος οἶνος. — et simpe ἁπλοῦς. demission — e et simple ἁπλῆ παραίτησις (χωρὶς τινος συνθήκης). un style — καθαρὸν ὕφος. § καθαρὸς, ἁγνὸς, ἀμόλυντος. une vierge —e ἁγνὴ παρθένος. — de toute souillure καθαρὸς παντὸς μολύσματος. § καθαρὸς, προφανὴς. c' est la —e vérité εἶναι ἡ καθαρὰ ἀλήθεια. c'est une —e trahison εἶναι προφανὴς προδοσία. de la méchanceté toute —e προφανεστάτη κακία § (ἐπὶ τῶν παραστήμων) τὸ καθαρὸν καὶ ἀζωγράφητον μέρος αὐτῶν. § en —e perte ματαίως, εἰς μάτην, κ. εἰς τὰ χαμένα. à — et à plein ἐντελῶς.

Pureau, ἀρ. τὸ μὴ κεκαλυμμένον μέρος τῶν κεράμων ὅταν τίθενται ἐπαλλήλως.

Purée, Θ. ἔτνος (τὸ), κ. φάβα(ᾶ).

Purement, ἐπίῤ. καθαρῶς. § —, — et simplement ἁπλῶς, ἁπλῶς καὶ μόνον.

Pureté, Θ. καθαρότης, ἁγνεία la — de l'air ἡ καθαρότης τοῦ ἀέρος. la — de ses mœurs ἡ ἁγνεία τῶν ἠθῶν του. — virginale παρθενικὴ ἁγνεία. — de langage ἀκριβολογία. — de goût λεπτότης φιλοκαλίας.

Purette, Θ. συδεροῦχος ἄμμος τῆς Γενούης.

Purgatif, ive, ἐπ καθαρτικὸς (ἐπὶ ἰατρικῶν ἐσωτερικῶς καθαιρόντων) § οὐσ. καθαρτήριον, καθάρσιον, (ἰατρικόν).

Purgation, Θ. κάθαρσις (ἐσωτερικὴ ἐπὶ σώματος). § καθάρσιον, καθαρτήριον (ἰατρικόν). § —s menstruelles τὰ καταμήνια. § ἀπολογία (ἐνώπιον ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου.) — canonique ἡ κατὰ κανόνας ἀπολογία. — vulgare ἡ διὰ μονομαχίας, διὰ πυρὸς ἢ ὕδατος ἀπόδειξις τῆς ἀθωότητος.

Purgatoire, ἀρ. τὸ καθαρτήριον (πῦρ), παρὰ Λατίνοις, ὅπου μεταβαίνουσαι αἱ ψυχαὶ μετὰ θάνατον καθαίρονται πρὶν κριθοῦν.

Purge, Θ. κάθαρσις (τῶν μολυσμένων ἐμπορευμάτων).

Purgeoir, ἀρ. διασταλακτήριον, δεξαμενὴ ἅλμου, διὰ τῆς ὁποίας διασταλάζον τὸ ὕδωρ καθαρίζεται.

Purger, ἐν. καθαίρω, καθαρίζω, διδω καθάρσιον. le médecin l'a —é ὁ ἰατρος τὸν ἔδοσε καθάρσιον. il a été —é ἔλαβε καθάρσιον. § le médecine l'a —é τὸ ἰατρικὸν τοῦτο τὸν ὑπήγαγε, κ. τὸν ἐνέργησε, τὸν ἐκίνησε. § — les métaux, le sucre καθαίρω τὰ μέταλλα, τὴν ζάχαριν. § μεταφ. καθαίρω, καθαρίζω, ἀπαλάττω, παστρεύω. — les mers des pirates καθαίρω τὰς θαλάσσας ἀπὸ τοὺς πειρατάς. § μεταφ. ἀποπλύνω. — sa conscience ἀποπλύνω τὴν συνείδησίν μου, ἐξομολογοῦμαι. — son esprit de préjugés ἀπορρίπτω τὰς προλήψεις ἀπὸ τὸ πνεῦμά μου. — les passions, ἴδ. épurer. — son bien de dettes ἀπαλάττω χρεῶν τὴν περιουσίαν μου. — les hypothèques ἀπαλλάττομαι τῶν ὑποθηκῶν. — la contumace ἐμφανίζομαι νὰ δικασθῶ κατ' ἀντιμωλίαν διὰ νὰ ἀκυρώσω τὴν κατ' ἐρήμην καταδίκην. — la mémoire d'un mort ἀποπλύνω τὴν μνήμην τοῦ ἀποθανόντος, κηρύττω τὸν ἀποθανόντα ἀθῶον τοῦ ἐγκλήματος διὰ τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη. § se — καθαίρομαι. § se — λαμβάνω καθάρσιον. § se — d'une accusation, d'un crime ἀποπλύνομαι, ἀποδεικνύομαι ἀθῶος κατηγορίας, ἐγκλήματος.

Purgerie, Θ. τὸ μέρος ἐπὶ τοῦ ὁποίου καίνεται ἡ ζάχαρις εἰς τὰς Γαλλικὰς ἀποικίας.

Purification, Θ. κάθαρσις, καθαρμὸς, καθαρισμός. — légale ἡ νόμιμος κάθαρσις τῶν Ἰουδαίων. § la — de la vierge ἡ Ὑπαπαντή.

Purificatoire, ἀρ. σπόγγος, ὑφασμα μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἱερεῖς σπογγίζουν τὸ ποτήριον μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Purifier, ἐν. καθαίρω, κ. παστρεύω. le feu —e l'air τὸ πῦρ καθαρίζει τὸν ἀέρα. seigneur, —ez mes levres καθαρὸν τὰ χείλη μου, κύριε. — son cœur, μεταφ. καθαίρω τὴν καρδίαν μου. se — καθαίρομαι, καθαρίζομαι.

Puriforme, ἐπ. ἐμπυώδης, ὁ ὁμοιάζων ἔμπυον.

Purisme, ἀρ. ἀκριβολογία, ἡ ὑπερτεθειμένη ἀκρίβεια καὶ καθαρότης τοῦ λέγειν καὶ γράφειν.

Puriste, ἀρ. καθαριστὴς, ὁ κατ' ἐπιτήδευσιν ἀκριβολόγος.

Puritain, aine, οὐσ. καθαριστὴς, ἐφαρμογὴ διαμαρτυρουμένων εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Puritanisme, ἀρ. ἡ αἵρεσις τῶν καθαριστῶν.

Puron, ἀρ. ὀῤῥὸς, κ. τυῤῥὸς.

Purpurin, ine, ἐπ. ὑποπορφυρους, ὁ πλησιάζων κατὰ τὸ χρῶμα τὸν πορφυροῦν.

Purpurine, Θ. ἐρυθρὸς ὀρύχαλκος,

χρῶμα ἐρυθροῦ ὀξυθίου χαλκοῦ.
Purpurite, Ϛ. ἰδ. Pourpre fossile.
Purchie, ἀρ. δενδρύλλιον τῆς Ἀμερικῆς.
Purulence, Ϛ. ἐμπύωσις.
Purulent, te, ἐπ. ἔμπυος, ἐμπυϊκὸς, ὁ περιέχων ἔμπυον. maladies —tes ἀσθένειαι γεννῶσαι πύον. rendre — ἐμπυόω.
Pus, ἀρ. πύον. κ. ἔμπυος. — louable τὸ μὴ διεφθαρμένον ἔμπυον.
Puschkinie, Ϛ. πουσκινία, ὀρνιθόγαλα τοῦ Καυκάσου, φυτόν.
Pusilanime, ἐπ. ψοφοδεὴς, μικρόψυχος.
Pusilanimité, Ϛ. μικροψυχία. avec — ψοφοδεῶς.
Pustule, Ϛ. φλύκταινα, κ. φουσκαλίδα τοῦ δέρματος. éruption de —s φλυκταίνωσις.
Pustuleux, euse, ἐπ. φλυκταινώδης, φλυκταινοειδὴς. § οὐσ. φλυκταινώδης, ὄνομα βατσάχου.
Putain, Ϛ. (ὑβρ.) πόρνη, ἰταλ. ποττάνα.
Putanisme, ἀρ (λέξις αἰσχρὰ) πορνεία, βαρβ. πουτανιά.
Putasserie, Ϛ. (λέξις αἰσχρ.) φοίτησις εἰς τὰς πόρνας.
Putassier, ère, ἀρ. (λ. αἰσχρ.) πόρνος.
Putatif, ive, ἐπ. ὑποτιθέμενος. son père — ὁ ὑποτιθέμενος πατήρ του.
Putéal, ἀρ. βωμὸς τὸν ὁποῖον ἐστηνον οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὰ κεραυνόβλητα μέρη.
Putier, ἀρ. εἶδος κερασσίας.
Putois, ἀρ. ἰκτὶς, κ. κουνάδι, (τουρκ. ἀτσίδι). § — d'Amérique ἰκτὶς ἡ Ἀμερικανική.
Putonie, Ϛ. ἰδ. Shérarde fétide.
Putréfaction, Ϛ. σῆψις, κ σάπισμα la — d'un cadavre ἡ σῆψις τοῦ πτώματος.
Putréfait, te, ἐπ. ἄχρ. σεσηπώς
Putréfier, ἐν· σήπω, σαπίζω se — σήπομαι, σαπίζω. —ὁ σεσηπώς.
Putride, ἐπ. σαπρὸς, κ. σαπιος. fièvre — πυρετὸς σήψεως
Putridité, Ϛ. σηπεδὼν, σῆψις, κ. σάπισμα.
Putrilage, ἀρ. ἔμπυος τῆς γαγγραίνης.
Putzen, ἀρ. ὄγγοι μετάλλου μὴ ἀναλυθέντες καὶ μένοντες προσηρτημένοι εἰς τὸ χωνευτήριον.
Pyanepsion, ἀρ. πυανεψιὼν, μὴν τῶν Ἀθηναίων.
Pycnite, Ϛ. πυκνῖτις, εἶδος λίθου.
Pycnogonides, Ϛ πλ. πυκνογονίδες, σύστημα ἀραχνῶν.
Pycnogonon, ἀρ. πυκνόγονον, γένος ἀραχνιδῶν.
Pycnostyle, ἀρ. πυκνόστυλον, οἰκοδόμημα μὲ πυκνὰς στύλας.
Pycnotique, ἐπ. πυκνωτικὸν, ἰατρικόν.
Pycrée, ἀρ. πικραῖον, γένος φυτῶν.
Pygargue, ἀρ. πύγαργος, γένος πτηνῶν.
Pygmée, ἀρ. πυγμαῖος, κ. νάνος, τουρ. τζουτζές.
Pylagores, ἀρ. πλ πυλαγόραι, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων εἰς Θερμοπύλας.
Pylaisie, Ϛ. * πύλαιον, γένος φυτῶν.
Pylée, Ϛ. πυλαία, συνέλευσις τῶν Ἀμφυκτιόνων.
Pylore, ἀρ. πυλωρὸς, μέρος τοῦ στομάχου.
Pylorides, Ϛ. πλ. πυλωρίδες. κογχύλαι δίοικοι, τῶν ὁποίων ὁ ἓν κλείουν τὰ ὄστρακα.
Pylorique, ἐπ. πυλωρικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τον πυλωρὸν τοῦ στομάχου.
Pygénie, Ϛ. πυγονία, ἡ γέννησις του πύου.
Pyorrhée, Ϛ. πυόρροια, ῥοῦς τοῦ ἐμπύου.
Pyracanthe, ἀρ. πυράκανθα, δένδρον. ἰδ Buisson ardent. ἰδ. Buisson.
Pyrale, Ϛ. πυραλὶς, γένος ἐντόμων
Pyrame, ἀρ. πύραμος, εἶδος κυνῶν.
Pyramidal, le, ἐπ. πυραμοειδὴς, ὁ ἔχων σχῆμα πυραμίδος. § —é, σύστ. πυραμοειδὴς, κλιματῖτις, φυτόν.
Pyramide, Ϛ. πυραμὶς, τὸ μαθηματικὸν σχῆμα. § πυραμὶς, οἰκοδόμημα πυραμοειδές. les —s d' Egypte αἱ πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου. § σωρός. une — de pommes σωμὸς μήλων. en — πυραμοειδῶς.
Pyramidelle, Ϛ. πυραμοειδὴς, γένος κογχυλῶν.
Pyramider, οὐδ. διατίθεμαι εἰς πυραμίδα, ἀποτελῶ σχῆμα πυραμίδος.
Pyramidoïde, ἀρ. πυραμοειδοειδὴς, σχῆμα γεωμετρικόν.
Pyranga, ἀρ. * πυράγγαιον, γένος πτηνῶν ὑλοβίων.
Pyrénacées, Ϛ. πλ. πυρηνώδη, σύστημα φυτῶν.
Pyrénaire, ἀρ. πυρηνοῦχος, εἶδος καρποῦ.
Pyrène, Ϛ. πυρὴν, κ. κουκούτσι.
Pyrinéite, ἀρ. πυρηναίτης, λίθος γρανίτης τῶν Πυρηναίων.
Pyrénien, ἀρ. πυρήνιον, γένος φυτῶν.
Pyrénoïde, ἐπ. πυρηνοειδὴς, ὁ ὁμοιάζων πυρῆνα.
Pyrenule, ἀρ. πυρήνη, γένος φυτοῦ
Pyrèthre, ἀρ. πύρεθρον, φυτόν.
Pyrétique, ἐπ. πυρητικὸν, τὸ κατὰ τοῦ πυρετοῦ.
Pyrétologie, Ϛ. πυρετολογία, πραγματεια περὶ πυρετοῦ.
Pyrexie, Ϛ. ἰδ. Fièvre.
Pyrgome, ἀρ. πύργωμα, ἰδ. Pyrotène. § πύργωμα, γένος μαλακοδέρμων.
Pyrgopolet, ἀρ. πυργόπολις, γένος ἀπολιθώσεων κογχυλῶν.
Pyrgue, ἀρ. πύργος, δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.
Pyridion, ἀρ. πυρίδιον, εἶδος καρποῦ.
Pyriforme, ἰδ. Piriforme.
Pyrina, ἰδ. Pythiantho.
Pyrique, ἐπ. πυροτεχνικὸς, ὁ τὸ πῦρ ἀφορῶν. jeux —s πυροτεχνήματα.
Pyrite, Ϛ. πυρίτης, λίθος.
Pyriteux, euse, ἐπ. πυριτώδης, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν πυρίτην λίθον.
Pyritologie, Ϛ. πυριτολογία, πραγματεία περὶ τῶν πυριτιδῶν.
Pyrobole, ἀρ. πυρόβολον τῶν ἀρχαίων.
Pyroboliste, ἀρ. πυροβολιστὴς.
Pyrochre, ἀρ. πύρωχρον, γένος ἐντόμων.
Pyrochroïdes, ἀρ. πλ πυρωχρίδες, σύστημα ἐντόμων·
Pyrode, ἀρ. πυρώδης, εἶδος λίθου.
Pyrolâtrie, Ϛ. πυρολατρεία (τῶν Περσῶν).
Pyrole, Ϛ. *πυρόλιον, φυτόν.
Pyroligneux, Pyromuqueux, Pyrotartareux, ἐπ. ἰδ. Acéteux.
Pyrolignite, ἀρ. ἰδ. Acétite.
Pyrologie, Ϛ. πυρολογία, πραγματεία περὶ πυρός.
Pyromance, ἡ Pyromancie, Ϛ. πυρομαντεία.
Pyromaque, ἐπ. pierre — πυρόμαχος, λίθος πυρίτης τοῦ πυροβόλου.
Pyromeride, Ϛ. πυρομερὶς, εἶδος βράχου.
Pyromètre, ἀρ. πυρόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τῆς σφοδρότητος τοῦ πυρός.
Pyromucite, ἀρ. ἰδ. Acétite.
Pyromuqueux, ἐπ. ἀρ. ἰδ. Acéteux.
Pyronomie, Ϛ. πυρονομία, ἡ τέχνη τοῦ διαθέτειν τὸ πῦρ εἰς τὰς χημικὰς ἐργασίας.
Pyrope, ἀρ. πύροπον, κρύσταλλόν τι τῆς Βοημίας.
Pyrophage, ἀρ. πυροφάγος.
Pyrophane, ἐπ. *πυροφανὴς, ὁ διὰ τοῦ πυρὸς γινόμενος διαφανὴς.
Pyrophore, ἀρ. πυρφόρον, χημικὸν προϊὸν ἀνάπτον εἰς τὸν ἀέρα.
Pyrorthite, ἀρ. πυρορθίτης, ὀρυκτὴ ὕλη τῆς Σουηκίας.
Pyrosis, Ϛ πύρωσις, πόνος καυστικὸς τοῦ ἐπιγαστρίου.
Pyrosmaragd, ἀρ πυροσμάραγδος, λίθος διαφανὴς τῆς Γερμανίας.
Pyrosome, ἀρ. πυρόσωμος, γένος μαλακοδέρμων.
Pyrosophie, Ϛ. πυροσοφία, ἐπιστήμη τοῦ πυρός.
Pyrostome, ἀρ. πυρόστομον, δένδρον.
Pyrostre, ἀρ. *πύρωστρον, δένδρον τῆς Γαλλικῆς νήσου.
Pyrotartrite, ἀρ. ἰδ. Acétite.
Pyrotechnie, Ϛ. πυροτεχνία, ἡ τέχνη τῶν πυροτεχνημάτων.
Pyrotechnique, ἐπ. πυροτεχνικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς πυροτεχνήματα.
Pyrotique, ἐπ. πυρωτικὸς, ὁ πυρέων.

Pyroxène, ἀρ. πυρόξενον, εἶδος ὀρυκτοῦ.
Pyrrhique, ἐπ. πυῤῥίχη, πολεμικὸς χορὸς τῶν ἀρχαίων. danser la — πυῤῥιχίζω.
Pyrrhonien, ἀρ. καὶ ἐπ. πυῤῥωνιστής, σκεπτικὸς, ὁ τῆς σκεπτῆς σχολῆς τοῦ Πυῤῥῶνος. § ἐν γένει σκεπτικός.
Pyrrhonisme, ἀρ. πυῤῥωνισμὸς, τὸ σύστημα τῶν σκεπτικῶν. § ὁισταγμός.
Pyrrhopœcilos, ἀρ. πυῤῥοποίκιλον, εἶδος μαρμάρου μ ἐρυθρα στίγματα.
Pyrrhosidérite, ἀρ. πυῤῥοσιδηρίτης, εἶδος σιδήρου.
Pyrrhula, Ϟ. ἴδ. Bouvreuil.
Pyrrosie, Ϟ. πύῤῥωσις, γένος φυτῶν τῆς Κίνας.
Pyrulaire, Ϟ. πυρύλιον, δενδρύλλιον τῆς Καρολίνης.
Pyrule, Ϟ. πυρύλη, γένος κογχύλης.
Pythagorée, ἀρ. πυθαγόρειον, δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.
Pythagoricien, enne, οὐσ. καὶ ἐπ. πυθαγόριος, ὀπαδὸς τοῦ πυθαγορικοῦ συστήματος.
Pythagorisme, ἀρ. πυθαγορισμὸς, τὸ σύστημα τοῦ Πυθαγόρου.
Pythe, ἀρ. πύθων, γένος ἐντόμων.
Pythianthe, ἡ Pyrina, Ϟ. ὀξυανθὲς, φυτόν.
Pythie, Ϟ. Πυθία, ἡ ἱέρεια τῶν Δελφῶν.
Pythiques, ἐπ. πλ. jeux —s τὰ Πύθια, οἱ πυθικοὶ ἀγῶνες.
Python, ἀρ. πύθων, γένος ὄφεων.
Pythonisse, Ϟ. Πυθιὰς, Πυθία τῶν Δελφῶν καὶ πᾶσα μάντις τῆς ἀρχαιότητος. § πυθιὰς, ἰχθύς.
Pyulque, ἀρ. πυουλκὸς, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν ἕλκον τὸ πῦον ἀπὸ τὰς πληγάς.
Pyurie, Ϟ. πυουρία, οὔρησις πυοῦ.
Pyxacanthe, Ϟ. πυξάκανθα, δενδρύλλιον.
Pyxidanthère, Ϟ. πυξιδάνθηρον, μικρὸν φυτὸν τῆς Ἄνω Καρολίνης.
Pyxide, Pyxidie, Ϟ Pyxidion, ἀρ. πυξίδιον, καρπὸς δίοικος, καὶ ὁριζοντίως ἀνοιγμένος.
Pyxidule, Ϟ. ἴδ. Anthère.

Q

Q, ἀρ. σύμφωνον, τὸ δέκατον ἕβδομον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου, προτιθέμενον πάντοτε, πλὴν εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων τοῦ u καὶ προφερόμενον μετ' αὐτοῦ πότε ὡς κ, ποτε ὡς κου.
Quachi, ἴδ. Coati.
Quadernes, ἀρ. πλ. δὶς τέσσαρα, εἰς τοὺς πεσσούς.
Quadragénaire, ἐπ. (προφ. coua) τεσσαρακοντούτης. § ὁ περιέχων τεσσαράκοντα μονάδας.
Quatragésimal, le, ἐπ. (προφ. coua). ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς κ. σαρακοστιανὸς. jeûne — νηστεία τῆς τεσσαρακοστῆς.
Quatrugésime, Ϟ (προφ. coua) dimanche de la — ἡ πρώτη κυριακὴ τῆς τεσσαρακοστῆς.
Quadrain, ἀρ. Quatrain.
Quadran, ἀρ. ἴδ Cadran.
Quadrangle, ἀρ. (προφ. coua) τετράπλευρον.
Quadrangulaire, ἐπ. (προφ. coua) τετράπλευρος.
Quadrangulé, ée ἡ ἐπ. (προφ. coua) τετράπλευρος (ἐπὶ φυτῶν).
Quadrat, ἀρ. ἀρχ. — aspect ἡ κατὰ τεταρτοκύκλιον ἀπόστασις δύω πλανητῶν. § διάγραμμα (τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων, τὸ τετράγωνον μετάλλιον, τὸ κατέχον τὴν θέσιν τῶν κενῶν διαστημάτων). ἴδε Cadrat.
Quadrate, Ϟ. (προφ coua). opposition —, ἴδε Quadrat aspect.
Quadratin, ἀρ. τετραγωνίδιον τῶν τυπογράφων, ἴδ. καὶ Cadratin
Quadratique, ἐπ. (προφ. coua) équation — τετραγωνικὴ ἐξίσωσις, ἡ δευτεροβάθμιος.
Quadratoniste, ἀρ. τοιχογράφος, ὁ ζωγραφίζων τοίχους μόνον.
Quadratrice, Ϟ. (προφ. coua) τετραγωνίστρια, γραμμὴ εφευρεθεῖσα πρὸς τετραγωνισμὸν τοῦ κύκλου.
Quadrature, Ϟ. (προφ coua) τετραγωνισμός. — du cercle τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου. § τεταρτοκύκλιος ἀπόστασις τῶν ἀστέρων. § (προφ. ca) τὰ ἐλατήρια (περιληπτικῶς τοῦ ὡρολογίου.
Quadre, ἴδ. Cadre,
Quadrer, ἴδ. Cadrer.
Quadricapsulaire, ἐπ. (προφ. coua τετρακαψος, ἐπὶ καρπῶν.
Quadricolon, ἀρ. ἴδ. Gros-bec
Quadricorne, ἀρ. τετράκερως, εἶδος ὀναγρου § —s τετράκερα ἡ πολύγναθα, γένος ἐντόμων.
Quadridenté, ée, ἐπ. (προφ. cou) τετραόδους, ἐπὶ ἀνθῶν ἐχόντων τέσσαρας ὀδόντας.
Quadrie, ἀρ. ἐμβόθριον τοῦ Χιλὶ, δένδρον.
Quadriennal, ἐπ ἴδ. Quatriennal
Quadrifide, ἐπ (προφ. coua) τετραχιδὴς, ὁ εἰς τέσσαρα διαιρούμενος ἐπὶ καρπῶν.
Quadriflore, ἐπ. (προφ.coua) τετρανθὴς, ὁ ἔχων τέσσαρα ἄνθη, ἢ ὁ ἔχων τὰ ἄνθη ἀνὰ τέσσαρα διατεθειμένα
Quadrifolium, ἀρ. (προφ. coua) τετραφύλλιον, φυτόν.
Quadriga, ἀρ. (προφ. coua) κατάφρακτον, χειρουργικόν τι δέμα.
Quadrige, ἀρ. (προφ. coua) τέθριππον τῶν ἀρχαίων.
Quadrijuguée, ἐπ. Ϟ. (προφ. coua) τετράζυγος, ὁ ἔχων τεσσαρα ζεύγη φύλλων,
Quadrijumaux, ἀρ. καὶ ἐπ. (προφ coua) τετραδίδυμοι μῦες.
Quadrilatère, ἀρ. (προφ. coua) τετράπλευρον.
Quadrille, Ϟ. σύστημα ἱππεῶν εἰς τοὺς ἀρχαίους ἱππικοὺς ἀγῶνας. § ἀντίχορος, κ. καδρίλλια, εἶδος χοροῦ. § ἀρ. καδρίλιο, εἶδος χαρτοπαιγνίου.
Quadrillion, ἀρ. (προφ. coua) τετραλλιόνιον.
Quadrilobé, ée, ἐπ. ἴδ. Quadriflore.
Quadriloculaire, ἐπ. (προφ. coua) τετράοικος, ἐπὶ καρπῶν.
Quadrinome, ἀρ. (προφ. coua) τετράορον, ἑτραώνυμον, ποιότης ἐκ τεσσάρων ὅρων συγκειμένη.
Quadriparti, ie, ἐπ. (πρόφ. coua) τετραμερὴς, ὁ εἰς τέσσαρα διῃρημένος, ἐπὶ φυτῶν.
Quadripartition, Ϟ. (προφ. coua) Ϟ. τετραμερισμὸς, μερισμὸς εἰς τέσσαρα.
Quadriphylle, ἐπ. (προφ. coua) τετράφυλλος.
Quadrirème, Ϟ. (προφ. coua) τετρήρης, ἀρχαῖον πλοῖον μὲ τέσσαρας σειρὰς ἐρετῶν.
Quadrisulces, ἀρ. πλ. τετρασύλκατα, ἐπὶ ζώων.
Quadrisyllabe, ἀρ. τετρασύλλαβον.
Quadrivalve, ἐπ. (προφ. coua), τετράλοβος, ἐπὶ καρπῶν.
Quadrivalvé, ée, ἐπ. ἴδ. Quadrivalve.
Quadrumanes, ἀρ. πλ. καὶ ἐπ (προφ. coua) τετράχειρες, ἐπὶ τῶν ζώων τῶν ἐχόντων τοὺς ὀπισθίους πόδας ὡς χεῖρας.
Quadrumvirs ἡ Quatuorvirs, ἀρ. πλ. (προφ. coua) τετραδρία, ἀρχὴ τεσσάρων ἀρχόντων.
Quadrupède, ἐπ. (προφ. coua). τετράπους. les animaux —s τὰ τετράποδα ζῶα. § οὐσ. τετράπους. un grand — μέγα τετράπουν
Quadruple, ἀρ. (προφ coua) τὸ τετραπλοῦν. il fut condamné au — au κατεδικάσθη εἰς το τετραπλοῦν, νὰ πληρώσῃ τὸ τετραπλοῦν. § ἐπ. τετραπλοῦς, τετραπλάσιος. une amende — τετραπλοῦν πρόστιμον. — croche τετραπλῆ ἀγγύλη, μουσικὸν σημεῖον σημαῖνον τετραπλῆν ταχύτητα. § ἀρ. νόμισμά τι τῆς Ἱσπανίας, διπλοῦν δουβλόνιον, καὶ σπάνιόν τι νόμισμα τῆς Γαλλίας ἴσον 80 φράγκων.
Quadrupler, ἐν. (προφ. coua) τετραπλασιάζω. § οὐδ. τετραπλασιάζομαι.
Quai, ἀρ. κρηπὶς, λιθόστρωτον, παρὰ τὴν ὄχθην ποταμοῦ ἢ τοῦ αἰγιαλοῦ.
Quaiage, ἀρ. ἴδ. Quayage.
Quaiche, Ϟ. πλοιάριον τῶν ἀρκτικῶν θαλασσῶν.
Quaker ἡ Quacre, ἀρ Quakeresse (προφ. coua) τρέμων, κ. λογάκης, αἵρεσις εἰς Ἀγγλίαν καὶ τὰς ἑνωμένας ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς.
Quakerisme, ἀρ. (προφ. coua) κουακερισμὸς, τὸ σύστημα τῶν κουακέρων.
Quakite, (προφ. coua) ἴδ. Blandie.

Qual, ἀρ. (προφ. coual), ἴδ. frai.
Qualier, ἀρ. (προφ. coua), καλαθίς, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.
Qualificateur, ἀρ. ἐκκλησιαστικὸς λογοκριτής.
Qualificatif, ive, ἐπ. (ὀλ εὔχρ.) χαρακτηριστικός.
Qualification, Ϡ. χαρακτηρισμὸς ac conduite a été qualifiée deassn - daleuse; mais cette — est injuste ἡ διαγωγή του ἐχαρακτηρίσθη ὡς σκανδαλωδης, ἀλλ' ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος εἶναι ἄδικος.
Qualifier, ἐν. χαρακτηρίζω. cette rencontre a été —ée de duel ἡ συνέντευξις αὕτη ἐχαρακτηρίσθη ὡς μονομαχία. — quelqu'un de fourbe χαρακτηρίζω, ἀποκαλῶ τινα ἀπατεῶνα. § ὀνομάζω, χορηγῶ τίτλον le roi le —a duc ἡ de duc ὁ βασιλεὺς τὸν ὠνόμασε δοῦκα, τὸν ἐχορήγησε τὸν τίτλον δουκός. il se —e de duc ὀνομάζεται δούξ, ἀντιποιεῖται τὸν τίτλον δουκός. § (εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν) —é colonnel χαρακτηρισμένος, ἐπίτιμος συνταγματάρχης, ὁ ἔχων τὸν τίτλον, ἀλλ' ὄχι καὶ τὰ ὠφελήματα. § une personne —ée ἄνθρωπος ἐπίσημος. les personnes les plus —ées οἱ ἐπισημότεροι.
Qualité, Ϡ. ἰδιότης la beauté, la blancheur, la dureté sont des —s ἡ ὡραιότης, λευκότης, σκληρότης εἶναι ἰδιότητες. les —s de son caractère αἱ ἰδιότητες τοῦ χαρακτῆρός του. il a la mauvaise — d' être bavard ἔχει τὴν κακὴν ἰδιότητα ὅτι εἶναι φλύαρος. § καλὴ ἰδιότης, προτέρημα il a beaucoup de —s ἔχει πολλὰ προτερήματα. § ποιότης, ποιόν. la — et la quantité τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσόν, ἡ ποιότης καὶ ἡ ποσότης. la — de ce vin ἡ ποιότης τοῦ οἴνου τούτου. cette étoffe est de mauvaise — τὸ ὕφασμα τοῦτο εἶναι κακῆς ποιότητος. des marchandises de différentes —s ἐμπορεύματα διαφόρων εἰδῶν, διαφόρων ποιοτήτων. § homme, femme de — ἀνὴρ, γυνὴ ἐπίσημος, εὐπατρις, εὐγενής. § τίτλος. il prend la — de duc λαμβάνει, ἀντιποιεῖται τίτλον δουκός, ἐπικαλεῖται δούξ. ses titres et —s οἱ τίτλοι καὶ τὰ προσόντα του. § ἰδιότης (παρὰ νομικοῖς, τὸ καθιστῶν τινα ἁρμόδιον πρός τι). avoir — pour faire quelque chose ἔχω τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, ἔχω τὸ δικαίωμα διὰ νὰ πράξω τι. les —s d'un arrêt τὸ ὀνομαστικὸν μέρος τῆς ἀποφάσεως. en — de ὡς. il agit en — de parent ἐνεργεῖ ὡς συγγενής. en sa — de père ὡς ὢν πατήρ. en quelle — exige-t-il cela ἐν τίνι ἰδιότητι, ὡς τίς ἀπαιτεῖ τοῦτο; en cette — ὡς τοιοῦτος.
Quamoclite, Ϡ. (προφ. coua) ἱπόμεια, γένος φυτῶν ἐξωτικῶν.
Quand, ἐπίρ. (πρὸ φων. προφ. quant) ὅτε, ὅταν. — il sera venu ὅταν ἔλθῃ. —il vint ὅταν ἦλθε. — il vient ὅταν ἔρχηται § ἐ ὦ. il gronde — il doit être grondé ἐπιπλήττει ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἐπιπληχθῇ § — ἡ — même καὶ ἄν. — je le voudrais je ne le pourrais καὶ ἂν ἤθελα δὲν θὰ ἐδυνάμην. — même cela serait ainsi, que vous en reviendrait-il? καὶ ἂν τοῦτο εἶχεν οὕτως τί ἤθελε σὲ ὠφελήσει; § πότε, (ἐρωτημ.) — viendra t-il? πότε θὰ ἔλθῃ. § πότε. (χρον.) je ne sais — δὲν ἠξεύρω πότε. — et comment πότε καὶ πῶς. § — et —, (ἀρχ. χυδ) ὁμοῦ μέ. — et — nous μὲ ἡμᾶς.
Quanquam, ἀρ. (προφ. Couancouam) ἀρχ. λόγος ἐνάρξεως τινῶν μαθημάτων λατινιστὶ προφερόμενος ὑπὸ τῶν μαθητῶν.
Quanquan, ἀρ. ἴδ. Cancan.
Quant, ἐπίρ ὡς πρὸς — à moi, je ne cousens pas τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν συγκατανεύω. tenir son — à moi, — à soi ἡ se mettre sur son —à soi, οἰκ. σοβαρεύομαι, κάμνω τὸν ὑπερήφανον.
Quantes, Ϡ. πλ ἐπ (ἀρχ.) toutes les — fois que ὁσάκις. § toutes fois et — ὁσάκις παρουσιασθῇ ἡ περίστασις.
Quantième, ἐπ. ἀρχ. ποστός. le — êtes-vous dans votre compagnie? ὁ ποστος εἶσαι εἰς τὸν λόχον σου; § ποστὴ ἡμέρα. quel — du mois avons-nous? ποστὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ἔχομεν; montre à —s ὡρολόγιον μὲ ἡμεροδείκτας.
Quantité, Ϡ. ποσότης, ποσον. — discrète et — continue τὸ διακεκριμένον καὶ τὸ συνεχὲς ποσόν des —s égales ἴσα ποσά. la — et la qualité ἡ ποσότης καὶ ἡ ποιότης, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν grande, petite — μεγάλη, μικρὰ ποσότης. une grande — d'hommes μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων. § μεγάλη ποσότης, μέγας ἀριθμός. il y avait — de monde ἦτον ἐκεῖ μέγας ἀριθμὸς, πλῆθος ἀνθρώπων. — de gens πάμπολλοι ἄνθρωποι, πλῆθος ἀνθρώπων. avoir — de εὐπορῶ. en —, en grande — πολυαρίθμως, εἰς μεγάλην ποσότητα. § ὁ χρόνος, ἡ προσῳδία (τῶν συλλαβῶν).
Quapactol, ἀρ. * γελαστὴς, πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ
Quapoyes, ἀρ. (προφ. coua) ἴδ. Clusier.
Quarantaine, Ϡ. τεσσαρακοντάς — de drachmes τεσσαρακοντὰς δραχμῶν. § τεσσαρακοστὴ, κ. τὸ σαραντάμερον. la sainte — ἡ μεγάλη τεσσαρακοστή. § οἰκ. τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας. § καθαρτήριον. faire — μένω εἰς τὸ καθαρτήριον. être en — εἶμαι ὑπὸ καθαρσιν. purger sa — τελειόνω τὴν κάθαρσιν. § λεπτὸν σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον ἐπισκευάζονται οἱ κάλοι.
Quarante, ἐπ. τεσσαράκοντα, κ. σαράντα. — drachmes τεσσαράκοντα δραχμαί qui a — ans τεσσαρακοντούτης. qui est de — jours τεσσαρακονθήμερος. — fois τεσσαρακοντάκις. — mille τεσσαράκοντα χιλιάδες, τετρακισμύριοι. § les — heures ἑκτακτος τις λειτανία τῶν Λατίνων. § les — οἱ τεσσαράκοντα, τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς ἀκαδημίας. § le tribunal des —ἰδ Quarantie § οὐσ numero — ὁ τεσσαρακοστος ἀριθμός.
Quarantenier, ἀρ. μικρὸν σχοινίον τῶν ναυῶν.
Quarantie, Ϡ. οἱ τεσσαράκοντα, δικαστήριον εἰς Βενετίαν.
Quarantième, ἐπ. τεσσαρακοστὸς § οὐσ. τεσσαρακοστιμόριον, τεσσαρακοστόν.
Quararibe, ἀρ. Μυρωδία, δενδρύλλιον τῶν Ἀντιλλίων καὶ τῆς Γουϊάνης.
Quarderonner, ἐν. στρογγύλλω, στρογγυλαίνω, πελεκῶ στρογγυλῶς τὰς γωνίας ξύλου.
Quarre, Ϡ. ἴδ. Carre.
Quarré, ἴδ. Carré.
Quarreau, ἴδ. Carreau.
Quarrement, ἴδ Carrement.
Quarrer (se), ἴδ. Carrer.
Quarrure, ἴδ. Carrure.
Quart, ἀρ. τέταρτον, τεταρτημόριον. le — d'un cercle τεταρτοκύκλιον. les trois —s τὰ τρία τέταρτα. une heure et un — ἡ et —μία ὥρα καὶ τέταρτον. trois heures moins un — τρεῖς παρὰ τέταρτον. le — d'heure de Rabelais (παρ.) ἡ ὥρα τῆς πληρωμῆς, ὀυσάρεστος ἐποχή. le tiers et le —, οἰκ. οἱ τυχόντες. un — d'aune ἡ μόνον un — τέταρτον πήχεως, (βαρβαρ. ρουπι) demi quart ἥμισυ τέταρτον, κ. μισὸν ρουπι — de vent τὸ τέταρτον ἑνὸς ρόμβου τοῦ ἀνεμοδείκτου. — de rond τεταρτοκύκλιον (εἰς τ' ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα). § — en — εἶδος ἱππευτικῆς κινήσεως. § φυλακὴ (εἰς τὰ πλοῖα, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἓν μέρος τοῦ πληρώματος φυλάττει). premier, second — πρώτη, δευτέρα φυλακή
Quart, te, ἐπ fièvre —e τεταρταῖος πυρετός. fièvre double-quarte διτεταρταῖος πυρετός § le — an ἡ le quartan d'un sanglier τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀγριοχοίρου. § le — dénier τὸ διδόμενον εἰς τοὺς παραιτουμένους.
Quartaine, ἐπ. Ϡ. τεταρταῖος πυρετός.
Quartan, ἴδ. Quart, te.
Quartanier, ἀρ. ἀγριόχοιρος τετραετής.
Quartation, Ϡ. μίξις τριῶν τετάρ-

των ἀργύρου καὶ ἑνὸς τετάρτου χρυσοῦ.

Quarteau, ἀρ. ἀγγεῖον περιέχαν τὸ τέταρτον τοῦ μοδίου.

Quarte, Ϛ. διχοίνιξ, μέτρον περιέχον δύω χοίνικας. § τέταρτον λεπτὸν, τὸ διακοσιοστὸν δέκατον ἕκτον μέρος τοῦ λεπτοῦ. § διὰ τεσσάρων, ἀπόστασις μουσικῶν τόνων. § τετάρτη θέσις, εἰς τὴν ξιφομαχίαν. § (εἶς τινα χαρτοπαίγνια), τετρὰς, τέσσαρα χαρτία διαφόρων χρωμάτων. § — falcidienne, — frébellienne τὸ τέταρτον κληρονομίας τὸ ἀνῆκον εἴς τινα κατὰ διαφόρους ῥωμαϊκοὺς νόμους. § ἴδ. soime.

Quarte-fagot, ἀρ. εἶδος βαρυαύλου, ὄργανον μουσικόν.

Quartenien, ἴδ. Quartinier.

Quarter, οὐσ. διέρχομαι μετεξὺ δύω τροχιῶν, ἀποφεύγων αὐτάς.

Quarteron, ἀρ. τὸ τέταρτον τῆς λίτρας. demi-quarteron τὸ ὄγδοον τῆς λίτρας. § τρυπάνη τοῦ χαρτέου, ἐργαλεῖον.

Quarteron, ne, οὐσ. ὁ γεννώμενος ἀπο λευκὸν καὶ αἰθίοπα.

Quartidi, ἀρ. (προφ. coua) τετάρτη (ἡμέρα τῆς δημοκρατικῆς δεκάδος)

Quartier, ἀρ. τέταρτον, τεταρτημόριον (σώματός τινος). un — de mouton τεταρτημόριον τοῦ ἀρνίου. mettre un coup en — διασπαράττω τινὸς τὸ σῶμα. ἴδ. écarteler. je me mettais en quatre —s pour lui, (παροιμ.) πάντα λίθον ἐκίνουν ὑπὲρ αὐτοῦ. § τεταρτοκύκλιον, (ἐργαλεῖόν τι ἀστρονομικὸν χρήσιμον εἰς τὴν ναυτικήν). § ἀρχ τέταρτον πήχεως, κ. ῥοῦπι. § τμῆμα. — de pain τμῆμα ἄρτου, κ. φέτα. — de terre τμῆμα ἀγροῦ, γωνία γῆς. — de pierre ὄγγος λίθου. bois de — σχίζαι. — tournant στρεπταὶ βαθμίδες, αἱ περὶ τὸν ἄξονα στρεφόμεναι εἰς τὰς στρεφομένας κλίμακας. — de soulier ἡ πτέρνα τῆς ἐμβάδος. —s d'une selle τὰ πλάγια τοῦ ἐφιππίου, ὁποῦ ἐγγίζουν τὰ σκέλη τοῦ ἵππέως. § πλευραὶ τοῦ ὄνυχος τοῦ ἵππου. le cheval fait — neuf ὁ ἵππος ἀλλάζει τὸν ὄνυχά του. § παροικία, συνοικία, ῥύμη, κ. γειτονιά. (τουρκβρβ. μαχαλὰς), ὁ τόπος καὶ οἱ ἐνοικοῦντες. ce villageois est de nos —s ὁ χωρικὸς οὗτος εἶναι ἀπὸ τὰ μέρη μας (εἰς γενικωτέραν σημασίαν, ἐννοεῖ τὴν ἐπαρχίαν). § στρατῶν. ce soldat loge au — ὁ στρατιώτης οἰκεῖ εἰς τὸν στρατῶνα. § μέρος διαμονῆς στρατευμάτων, παρεμβολή. § στρατόπεδον. — des vivres ἡ ἀποθήκη τῶν ζωοτροφιῶν εἰς τὸ στρατόπεδον. — d'hiver χειμάδιον, χειμασία, κ. χειμαδιό. l'armée a pris ses —s d'hiver en tel endroit τὸ στράτευμα παρεχείμασε, διαχείμασεν εἰς τὸ δεῖνα μέρος. — général τὸ στρατηγεῖον (εἰς τὰ στρατόπεδα). — général οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ στρατηγοῦ, οἱ περὶ αὐτὸν ἀξιωματικοί. — d'assemblée μέρος τῆς συνεντεύξεως τῶν στρατευμάτων. mettre l'alarme au — δίδω εἴδησιν εἰς τὸ στράτευμα ὅτι ὁ ἐχθρὸς πλησιάζει. demander — ζητῶ ἀπὸ τὸν νικητὴν χαρὶν, νὰ μοὶ χαρισῃ τὴν ζωήν. donner — φείδομαι τῆς ζωῆς, χαρίζω τὴν ζωὴν εἰς τὸν ἡττηθέντα. point de — δὲν γίνεται χάρις. sans — ἀδυσωπήτως, ἀφειδῶς. cette femme ne fait — à personne, οἰκ. ἡ γυνὴ αὕτη δὲν φείδεται οὐδενός. § σπουδαστήριον (εἰς τὰ σχολεῖα). maître de — προγυμναστὴς, ὁ προγυμνάζων τοὺς μαθητὰς εἰς ὅσα διδάσκονται ἀπὸ τοὺς διδασκάλους των. § τριμηνία. cet officier est en — ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἔχει ὑπηρεσίαν τὴν τριμηνίαν ταύτην. officiers de — ἀξιωματικοὶ κατὰ τριμηνίαν ἀλλήλους διαδεχόμενοι. il doit deux —s de son loyer χρεωστεῖ δύω τριμηνίας τοῦ ἐνοικίου του. § ἑξαμηνιαία πληρωμή. — de lune φάσις, τέταρτον τῆς σελήνης. § τὸ τέταρτον, ἡ μερίς τις (τοῦ Ϛυρεοῦ εἰς τὰ παράσημα). franc — ἡ πρώτη ἐκ δεξιῶν μερὶς τοῦ θυρεοῦ. § γενεὰ (ἐπὶ εὐγενείας). quinze —s de noblesse δεκαπέντε γενεαὶ εὐγενείας. § à —, ἀρχ. ἐπίρ. κατὰ μόνας, κατ' ἰδίαν, κατὰ μέρος.

Quartier-maître, ἀρ. καταλυματίας (εἰς τὰ στρατεύματα, ὁ ἐπιτετραμμένος τὸ λογιστικόν). § ὑποναύκληρος (εἰς τὰ πλοῖα)

Quartier-meste, ἀρ (ἀρχ) καταλυματίας ξενικοῦ ἱππικοῦ.

Quartille, Ϛ. (προφ. coua) (λέξις τῶν ἀστρολόγων). ἴδ. Quadrature d'une étoile.

Quartin, ἀρ. χρυσοῦν νόμισμα τῆς Ῥώμης ἴσον μὲ 1 ½ δραχμὴν περίπου.

Quartinier, ἀρ. (ἀρχ.) ἐπιτηρητὴς παροικίας, ὑπάλληλος ἀστυνομικὸς ἔχων τὴν ἐπιτήρησιν μιᾶς παροικίας.

Quarto (in) ἴδ. In quarto.

Quartuaires, ἀρ. πλ. ὀροφύλακες τῆς Πολωνίας.

Quartz ἡ Quarz, ἀρ. (προφ. Couatz) κουάρκιος, εἶδος ὀρυκτοῦ.

Quarzeux, euse, ἐπ. κουαρκιώδης, ὁ τῆς φύσεως τοῦ κουαρκίου.

Quarz-magnésien, ἀρ. κουαρκιομαγνησία, ὀρυκτόν.

Quasi, ἀρ. κωλῆ, κ. ὀπισινὸν (τουρκβαρβ. μποῦτι).

Quasi, ἐπίρ. (ἀρχ. ὁλ. εὔχρ.) σχεδόν. il est—sourd εἶναι σχεδὸν κωφός.

Quasi-contrat, ἀρ. ἄγραφος συμφωνία.

Quasi-délit, ἀρ. ἀκούσιον ἁμάρτημα, ἀκούσιος βλάβη.

Quasimodo, Ϛ. ἡ κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.

Quasi-pupillaire, ἐπ. ὡς ἐπιτροπευόμενος.

Quass, ἀρ. εἶδος ζύθου τῶν Ῥώσσων.

Quassie, Ϛ. Κασσία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Quatèle, Ϛ. λεκυθὶς, εἶδος μυρσίνης τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Quaternaire, ἐπ (προφ. coua) ὁ τέσσαρας περιέχων μονάδας. le nombre — ὁ ἀριθμὸς τέσσαρα.

Quaterne, ἀρ. (προφ. coua) τετρακτὺς, τετρὰς.

Quaterné, ée, ἐπ. (προφ. coua) κατὰ τέσσαρα διατεθειμένος.

Quatorzaine, Ϛ. διάστημα δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

Quatorze, ἐπ. ἀριθ. δεκατέσσαρες. — jours δεκατέσσαρες ἡμέραι. — cents χίλιοι τετρακόσιοι. — mille δεκατέσσαρες χιλιάδες. de — ans δεκατετραετής. chercher midi à — heures φαντάζομαι δυσκολίας ὅπου δὲν ὑπάρχουν. § οὐσ. δεκατέσσαρα. — multiplié par deux ἑκατέσσαρα ἐπὶ δύω. § δέκατος τέταρτος. chapitre — δέκατον τέταρτον κεφάλαιον. Louis — Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος. le — du mois αἱ δεκατέσσαρες, ἡ δεκάτη τετάρτη τοῦ μηνός. § τετρὰς (εἶς τινα χαρτοπαίγνια, τέσσαρα ὁμοια χαρτία). avoir quinte et — παροιμ. ἔχω μεγάλας πιθανότητα ἐπιτυχίας.

Quatorzième, ἐπ. δέκατος τέταρτος. § ἡ δεκάτη τετάρτη ἡμέρα. § δέκατον τέταρτον μέρος.

Quatorzièmement, ἐπίρ. κατὰ δέκατον τέταρτον λόγον.

Quatortztli, ἀρ. ὄνομα πτηνοῦ τινος τῆς Βρασιλίας.

Quatrain, ἀρ. τετράστιον. § ποιμ. τετράστιχος, μὲ τέσσαρα λεκτὰ στίγματα εἰς τὴν οὐράν.

Quatre, ἐπ. ἀριθμ. τέσσαρες (οἱ, αἱ), τέσσαρα (τὰ). deux et deux font — δύω καὶ δύω ἴσον τέσσαρα. cela est clair comme deux et deux font —, παροιμ. εἶναι πρόδηλος ὡς δύω καὶ δύω τέσσαρα. se mettre en — ἀγωνίζομαι, καταβάλλω πάντα κόπον. faire le diable à — κάμνω, φέρω τὸ πᾶν ἄνω κάτω. il faut le tenir à — εἶναι ἐπὶ δέσιμον (τρελλός). se tenir à — κατέχω ἐμαυτὸν, κ. βαστιοῦμαι, βαστῶ τὸν ἑαυτόν μου μὲ δύναμιν. tirer un criminel à — chevaux ἴδ. écarteler. être tiré à — écartèles στολίζομαι περιέργως, καταστολίζομαι. marcher à — pattes τετραποδίζω, ἀρκουδίζω. entre quatre-z-yeux κατ' ἰδίαν, χωρὶς τρίτου παρόντος. comme — ὑπερβολικῶς.

il a mangé comme —, οἰκ. ὑπηρεπλήσθη, κ. καλοέφαγε, ἔφαγε τὸν περίδρομον § τέταρτος Henri —'Ερρίκος ὁ τέταρτος. le — du mois ἡ τετάρτη, αἱ τέτταρες τοῦ μηνός. § ὁ χαρακτὴρ 4 § — de chiffre εἶδος γαλεάγρας, κ. ξυλόκοτας, (καπάντας).

Quatre à la livre, εἶδος κεραστῶν.

Quatre-cornes, ἀρ. τετράκερως, ἰχθύς.

Quatre-dens, ἀρ. πλ. τετραόδοντες, γένος ἰχθύων.

Quatre œil, ἀρ. τετραόφθαλμος, εἶδος σιδέλφου.

Quatre-semences, Θ. τέτταρες σπόροι, διαίρεσις τις τῶν σπόρων παρὰ τοῖς φαρμακοποιοῖς.

Quatre-taches, ἀρ. *τετράστικτος, εἶδος σιλούρου, ἰχθύς.

Quatre-temps, ἀρ. νηστεία κατὰ τέσσαρας διαφόρους καιροὺς τοῦ χρόνου.

Quatre-vingtième, ἐπ. ὀγδοηκοστός.

Quatre-vingts, ἐπ. ἀριθμ. ὀγδοήκοντα. de — ans ὀγδοηκοντούτης. — un ὀγδοήκοντα ἕν. — unième ὀγδοηκοστὸς πρῶτος. — dix ἐννενήκοντα — onze ἐννενήκοντα ἕν.

Quatrième, ἐπ. τέταρτος. la — partie τὸ τεταρτημόριον. le — du mois ἡ τετάρτη τοῦ μηνὸς ἡμέρα. § οὐσ. τέταρτον, τεταρτημόριον. être d'un — dans une affaire μετέχω κατὰ τὸ τεταρτημόριον εἰς τὴν ὑπόθεσιν. § τετάρτη ὁροφὴ, τέταρτον πάτωμα. § τετάρτη τάξις σχολείου. il est en — εἶναι εἰς τὴν τετάρτην τάξιν. c'est un — εἶναι μαθητὴς τῆς τετάρτης § la — τετρὰς, (εἴς τινα χαρτοπαίγνια τέσσαρα ὅμοια χαρτία).

Quatrièmement, ἐπίρ. τέταρτον, κατὰ τέταρτον λόγον.

Quatriennal, lo, ἐπ. τετραετὴς (ἐπὶ δημοσίων ὑπηρετῶν, διοριζομένων κατὰ τέσσαρα ἔτη). § οὐσ. ἡ ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἔτος ὑπηρεσία.

Quatrin, ἀρ. μικρὸν νόμισμα τῆς Ἰταλίας.

Quatronillo, ἐπ. ἀρ. poile — Θριξ ποικίλλουσα τὸ δέρμα τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν.

Quatto, ἀρ. εἶδος πίθηκος τῆς Ἀμερικῆς.

Quatuor, ἀρ. (προφ. coua) τετραφωνία, συμφωνία τεσσάρων φωνῶν εἰς τὴν μουσικήν.

Quauhtotli, ἀρ. τὸ. Sacre πτηνόν.

Quauhtotopotli, ἀρ. τὸ. Epeiche, πτηνόν.

Quaxoxoctototi, ἀρ. πτηνόν τι τοῦ Μεξικοῦ.

Quayage, ἀρ. φόρος κρηπίδος, *διὰ τὴν χρῆσιν τῆς κρηπίδος, εἰς τοὺς λιμένας.

Que, ἀντων. ἀναφ. (ἡ αἰτιατικὴ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας qui) τὸν ὁποῖον, τὴν ὁποίαν, τὸ ὁποῖον, τοὺς ὁποίους, τὰς ὁποίας, τὰ ὁποῖα ce lui, celles — vous voyez ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον, ἐκεῖναι τὰς ὁποίας βλέπεις. ce — que, tout ce que ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, ὅ,τι je vous donne ce que vous, voulez σὲ δίδω ὅ,τι θέλεις. § ἐρωτ. τι. que voulez-vous? τί θέλεις; qu'est ce qu'il dit? (κατὰ λέξιν) τί εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγει; τί λέγει; voilà ce que c'est ἰδοὺ τί εἶναι. que faire τί νὰ πράξω. je n'ai que faire δὲν ἔχω τί νὰ κάμω. je ne puis qu'y faire δὲν ἠμπορῶ νὰ βοηθήσω § (Θαυμ.) ποσόν. que dieu est grand! πόσον μεγας εἶναι ὁ Θεός! que vous êtes importun! πόσον εἶσαι ὀχληρός! § σύνδ. νά. je veux qu'il vienne θέλω νὰ ἔλθῃ qu'il me traite ainsi! νὰ μὲ φερθῇ τοιουτοτρόπως! § ὅτι. je dis que vous avez raison λέγω ὅτι ἔχεις δίκαιον être toujours sur le que si que non εἶμαι ἕτοιμος εἰς ἀντιλογίας. § ἂς. qu'il vienne ἂς ἔλθῃ. qu'il dise un mot et je viens ἂς εἰπῇ μίαν λέξιν καὶ ἔρχομαι, ἅμα εἰπῇ μίαν λέξιν, ἔρχομαι. § ὁποῦ insensé que j'étais ἀνόητος ὁποῦ εἴμουν! ἄρρων ἐγώ. de mauvais qu'il était ἀπὸ κακὸς ὁποῦ ἦτον, ἐν ᾧ ἦτον κακός. § διατί; τί; que n'attendez-vous διατί δὲν περιμένεις; que tardez-vous τί ἀργοπορεῖς; § εἰς τὸν ὁποῖον (καιρὸν), ὅταν. l'hiver qu'il fit si froid τὸν χειμῶνα ὅταν ἦτον τόσον ψύχος. § c'est... que εἶναι... ὁποῦ (ἰδιωτισμὸς τῆς Γαλλικῆς μὴ μεταφραζόμενος). c'est là que je l'ai vu (κατὰ λέξιν) ἐκεῖ εἶναι ὁποῦ τὸν εἶδα, ἐκεῖ τὸν εἶδα c'est de lui que je le sais ἀπὸ ἐκεῖνον τὸ ἠξεύρω. § συσχετικ. τῶν συγκριτικῶν. aussi grand que vous μέγας ὡς σύ plus grand que vous μεγαλήτερος ἀπὸ σὲ, μεγαλήτερός σου. tel que vous τοιοῦτος ὁποῖος σὺ, ὡς σέ. tant tués que blessés τόσον φονευμένοι ὅσον καὶ πληγωμένοι, φονευμένοι καὶ πληγωμένοι. tant bien que mal μετρίως, κ. ἔτσι κ' ἔτσι. § πλήν, ἐκτὸς, παρά. à quel autre qu'à vous εἰς ποῖον ἄλλον πλὴν σοῦ; il ne cherche que la verité (κατὰ λέξιν) δὲν ζητεῖ ἄλλο παρὰ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἀλήθειαν μόνην ζητεῖ. il ne fait que manger πάντοτε τρώγει. § quel, quelle que, quelque que ὅστις, ὁποία καὶ ἄν. tout que ὅσον καὶ ἂν. quel qu'il soit ὅστις καὶ ἂν εἶναι. quelle faute qu'il comette ὅ,τι σφάλμα καὶ ἂν πράξῃ. tout riche qu'il est ὅσον πλούσιος καὶ ἂν εἶναι, ἂν καὶ εἶναι πλούσιος. § (συντίθεται καὶ μὲ πολλὰ ἐπιρρήματα, ἀντωνυμίας, συνδέσμους). afin que ὅπως. avant que πρίν. après que ἀφ' οὗ. bien que μ' ὅλον ὅτι. dès que ἅμα. depuis que ἀφ' ὅτου. encore que μ' ὅλον ὅτι. puisque, parce que ἐπειδὴ, διότι. à moins que ἐκτὸς μόνον. en sorte que εἰς τρόπον ὥστε. de manière que ὥστε. soit que εἴτε κτλ. τὸ. τὰς λέξεις αὐτάς. § il était à peine sorti, que l'autre entra μόλις ἐξῆλθε, καὶ ὁ ἄλλος ἐμβῆκε. je ne partirai pas que tout ne soit prêt δὲν θ' ἀναχωρήσω πρὶν ὅλα ἑτοιμασθοῦν. § εἴτε. qu'il reste ou qu'il parte, je le verrai εἴτε μείνει, εἴτε ἀναχωρήσει θὰ τὸν εἰδῶ. § si j'étais que de vous, οἰκ. ἂν ἤμην ἀντὶ σοῦ, εἰς τὸν τόπον σου. § cela ne laisse pas que d'être, τὸ. laisser. § ἀντὶ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ comme, quand, si. Comme il est tard et que je dois partir ἐπειδὴ εἶναι ἐξώρας καὶ πρέπει νὰ ἀναχωρήσω. § que s'il m'allègue (προσθέτον τόνον) ἂν μὲ εἰπῇ. c'est se tromper que de croire ἀπατᾶται ὁ νομίζων.

Qué, ἀρ. εἶδος κιναμώμου τοῦ Τογκίνου.

Quebite, Θ. κεβητεία, χυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Quel, quelle, ἐπ. (ἐρωτημ.) τίς, τί; ποῖος; ποία; ποῖον; quel est l'homme τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος; je vous ai dit quel homme σᾶς εἶπα ποῖος ἄνθρωπος. § Θαυμαστ. ὁποῖος! quel homme! ὁποῖος ἄνθρωπος, τί ἄνθρωπος! quelle vertu! ὁποία ἀρετή! τί ἀρετή! § quel que soit ὅστις δήποτε καὶ ἂν εἶναι. quelles que soient vos idées ὁποῖαι καὶ ἂν εἶναι αἱ ἰδέαι σου. § tel quel, οἰκ. μέτριος, ἔτσι κ' ἔτσι, μᾶλλον κακὸς παρὰ καλός.

Quelconque, ἐπ. τὶς, ὅστις δήποτε. une chose — πρᾶγμά τι. une somme — ποσότης τις ὁποία δήποτε. d'une manière — καθ' ὁποῖον δήποτε τρόπον. § οὐδείς (μετὰ ἄρνησιν). je ne vois raison — δὲν βλέπω οὐδένα ὁποῖον δήποτε λόγον.

Quelèle, Θ. ἰτέα τῆς Σενεγάλης.

Quellement, ἐπίρ. tellement —, οἰκ. μετρίως, κ. ἔτσι κ' ἔτσι.

Quelly, ἀρ. πάρδαλις τῆς Γουλάνης.

Quelque, ἐπ. τις, κάποιος. — historien ἱστορικός τις. — chose πρᾶγμα τι, ἕν τι. — soi, οἰκ. δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος. — peu ὀλίγον τι. — peu d'argent ὀλίγα χρήματα. — que ὅστις δήποτε, ὅσος δήποτε. — grand qu'il soit ὅσον μέγας καὶ ἂν εἶναι. de — péril que vous m'ayez retiré ἀφ' ὁντινα κίνδυνον καὶ ἂν μὲ ἀπέσπασες. § περίπου. il a —s soixante ans εἶναι τεσσαρακοντούτης περίπου.

Quelquefois, ἐπ. ἐνίοτε. κ. κάποτε.

Quelqu'un, une, οὐσ. τις, κ. κά-

ποιος. — m'a dit μὲ εἶπέ τις. quelques uns τινές.

Quelfie, Ϡ. νάρκισσος ὁ εὔοσμος, φυτόν.

Quelusie, Ϡ. τὸ. Fuchsie.

Qu'en dira t on, ἀρ. les — αἱ ἐπικρίσεις τοῦ κόσμου.

Quenotte, Ϡ. ὀδόντιον βρέφους.

Quenotte-saignante, Ϡ. * νερίτης ὁ αἱματηρὸς, κογχύλη.

Quenouille, Ϡ. ἠλακάτη, κ. ῥόκα. filer sa — νήθω τὴν ἠλακάτην μου. cette maison est tombée en —, οἰκ. ὁ οἶκος οὗτος ἐκληρονομήθη [ἀπὸ γυναῖκα. § — de lit στήλη κραβάτου. § δίνδρον κεκομμένον εἰς αχῆμα ἠλακάτης. § κνίκος, γένος φυτῶν. § εἶδος πλοιαρίου εἰς τὴν Γαλλίαν. § —à nombril ἀμέθυστον, εἶδος ἀγαρικοῦ.

Quenonillé, ée ἐπ. ὅτου ἔριον τίθεται εἰς τὴν ἠλακάτην διὰ μιᾶς.

Quenouillette, Ϡ. ῥάβδος τις τῶν μεταλλουργῶν.

Quer, ἀρ. δίκτυον καλύπτον τὸν καρπὸν τοῦ κόκκου.

Querable, ἐπ. ἀπαιτητὸς, τὸν ὁποῖον πρέπει τις ν' ἀπαιτήσῃ.

Querat, ἀρ. (ἀρχ.) μοιχὸς πλοίου.

Quercitron, ἀρ. δρῦς τῆς ἀρκτῴας Ἀμερικῆς.

Querelle, Ϡ. ἔρις, φιλονεικία, κ. μάλωμα, (τουρκ. καυγάς). exciter des —s διεγείρω ἔριδας. être en — avec quelqu'un ἐρίζω πρός τινα, κ. εἶμαι μαλωμένος. entrer dans une — λαμβάνω μέρος εἰς ἔριδα. embrasser, épouser, prendre la — de quelqu'un ἢ prendre — pour quelqu'un ὑπερασπίζομαί τινα, λαμβάνω μέρος ὑπὲρ αὐτοῦ. — d'allemand φιλονεικία ἀναίτιος, περὶ ὄνου σκιᾶς. — d'inofficiosité, τὸ. inofficiosité.

Quereller, ἐν. διεγείρω ἔριδα, φιλονεικίαν, κ. μαλώνω. § ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, κ. μαλώνω. il m'a —é là dessus μ' ἐπέπληξε περὶ τούτου. §—, οὐδ. ἢ se — ἐρίζω, φιλονεικῶ, κ. μαλώνω.

Querelleur, euse, ἐπ. καὶ οὐσ. φιλόνεικος, φίλερις, κ. τουρκ. γαυγατζῆς.

Quérie, Ϡ. ἀνυχία, φυτὸν τοῦ Καναδᾶ.

Quérimonie, Ϡ. (προφ. cuê) αἴτησις περὶ ἐκδόσεως ἀφορισμοῦ.

Querir, ἐν. ζητῶ (διὰ νὰ φέρω) envoyer — μεταπέμπομαι, στέλλω νὰ φέρω. il vient — ἔρχεται νὰ ζητήσῃ. il serait bon à aller — la mort (παροιμ.) εἶναι ἀργοκίνητος.

Questeur, ἀρ. (προφ. cues) ταμίας (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὴν σήμερον εἴς τινα σώματα, ὡς εἰς τὰς βουλάς).

Question, Ϡ. ἐρώτησις. donnez une reponse à ma — δὸς ἀπόκρισιν εἰς τὴν ἐρώτησίν μου. belle —! παράδοξος ἐρώτησις. § ζήτημα, πρόβλημα. — de physique ζήτημα φυσικῆς. on decida la — ἀπεφασίσθη τὸ ζήτημα. il est — πρόκειται, γίνεται λόγος. il est — qu'il sera nomé γίνεται λόγος περὶ διορισμοῦ του. il n'est — que de cela en ville γίνεται πολὺς περὶ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πόλιν. de quoi est-il —περὶ τίνος πρόκειται; la chose en — τὸ προκείμενον πρᾶγμα, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος. § — préalable προβουλία, ἡ συζήτησις περὶ τοῦ ἂν πρότασίς τις θέλει συζητηθῇ (εἰς τὰς βουλάς). demander la — préalable ζητῶ τὴν ἀσυζήτητον ἀπόῤῥιψιν τῆς προτάσεως § ἡ βάσανος (τουρκβρ. σκεντζές.) mettre, appliquer à la —, donner la — βασανίζω.

Questionnaire, ἀρ. βασανιστὴς, ὁ βασανίζων.

Questionner, ἐν. ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ. je l'ai —é sur plusieures choses τὸν ἠρώτησα περὶ πολλῶν πραγμάτων.

Questionneur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. ἐρωτηματικὸς, ὁ ἀδιακόπως ἐρωτῶν.

Questure, Ϡ. (προφ. cues) ἡ ἀρχὴ τοῦ ταμίου (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) § τὸ ταμεῖον (τῶν βουλῶν).

Quête, Ϡ. ἴχνευσις, ἰχνηλασία, ἀναζήτησις. être en — ἰχνεύω, ἰχνηλατῶ, ἀναζητῶ. ce chien a une belle — ὁ κύων αὐτὸς ἰχνηλατεῖ καλῶς. § ἔρανος, ζητεία, δίσκος (ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.) aller a la — ζητεύω. § ἡ γωνία τῆς τροπίδος κατὰ τὴν πρῴραν καὶ πρύμνην.

Quêter, ἐν. ἰχνηλατῶ, ἀναζητῶ τὰ ἴχνη ἄγρας § προκαλῶ συνδρομὰς, ζητεύω μὲ τὴν δίσκον, περιφέρω, κ. ἐβγάζω δίσκον (πρὸς ἀγαθοεργόν τινα σκοπόν). — des louanges, des voix (μεταφ.) θηρεύω, ἀπαιτῶ ἐπαίνους, ψήφους.

Quêteur, euse, οὐσ. ὁ ζητῶν συνδρομὰς, ὁ περιφέρων (ἐβγάζων) δίσκον.

Queue, Ϡ. οὐρὰ ce chien remue de la — ὁ κύων σαίνει. — prenante οὐρὰ ἐλιστομένη περὶ τὰ ἀντικείμενα καὶ ἐχομένη αὐτῶν. —en catogan οὐρὰ ἵππου κοπεῖσα μέχρι τοῦ ὀρροπυγίου. —en balai ἡ ἔχουσα περισσοτέρας τρίχας κάτω παρὰ ἐπάνω. — de rat ἡ ἄτριχος. — en trompe ἡ ἀνεγειρομένη, σηκωτή. § τοῦγι, οὐρὰ ἵππου, σημεῖον ἀξίας τῶν σατραπῶν τῆς Τουρκίας. brider son cheval, son âne par la — (παροιμ.) ἀνεπιτηδείως, κ. ἀνάποδα ἐπιχειρίζομαί τι. quand on parle du loup on en voit la —, παροιμ. σὺν τῇ φωνῇ καὶ ὁ γάδαρος. tirer le diable par la —, παροιμ. μόλις ἀποζῶ. à la — git le venin (παροιμ.) τ' ἀπίδια ὀπίσω ἔχουν τὴν οὐρὰν, ἡ δυσκολία εἶναι εἰς τὸ μέλλον. § assemblage en — d'aronde ξυλοθεσία καθ' ἣν ἡ ὀξεία ἄκρα ἐνὸς ξύλου ἐμβαίνει εἰς τοῦ ἄλλου τὴν ἐντομήν. § μίσχος, κ. τσουπί (τῶν καρπῶν, τῶν ἀνθῶν, τῶν φύλλων). § σύρμα, κ. οὐρὰ (τῶν γυναικείων φορεμάτων εἰς τὰς μεγάλας τῆς αὐλῆς παρατάξεις). § κόμη, κ. πλεξούδα (περιτετυλιγμένη μὲ τσιπάν, ὡς ἦσαν αἱ τοῦ μεσαιῶνος τῶν ἀνδρῶν). § οὐρὰ (διάφορα μέρη διαφόρων ἐρχαλείων καὶ ἄλλων, ἔχοντα ὁμοιότητα μὲ οὐράν). κ. χ. la —d'une lettre ἡ οὐρὰ τοῦ στοιχείου. la — de la comète οὐρὰ κομήτου. — d'une casserole,d'une grille λαβὴς, κ. χερούλι λέβητος, φουγάρου. — d'un moulin ἡ δοκὸς,ἡ στρέφουσα τὸν ἀνεμόμυλον. piano à — πιάνον μὲ οὐράν. § — d'une pierre ἡ ἐντειχιζομένη ἄκρα τοῦ λίθου. § ῥάβδος τοῦ σφαιριστηρίου. faire fausse — ἁμαρτάνω τὴν σφαῖραν. § τὸ ἄκρον, τὸ πέρας. la — de l'étang τὸ πέρας τῆς ὀξαμενῆς. laisser de — dans un payement ἀφίνω ὑπόλοιπον εἰς πληρωμήν τινα. § ποσότης τις πρόσθετος ἐκτὸς τῆς καταβολῆς εἴς τινα παιγνίδια. § ἡ οὐρὰ, τὰ ὀπίσθια στρατεύματος, πομπῆς. qui commande la — οὐραγός. se mettre à la — μένω ἔσχατος, ἀκολουθῶ κατόπιν. suivre en — ἕπομαι. faire — παραγυάτρω κατόπιν ἄλλων διὰ νὰ διέλθω. attaquer quelqu'un à la —, en — διώκομαι ὑπό τινος. —à — ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου. à la — leu leu ὁ λύκος καὶ ἡ μάνα (παιγνίδιον τῶν παιδίων). venir à la — leu leu ἔρχονται εἷς μὲν κατόπιν τῶν δέ. § εἶδος κάδου περιέχοντος ἓν καὶ ἥμισυ μέδιον. demi queue κάδος περιέχων τὴν ἡμισείαν ποσότητα. § ἀεῖσμα, θηγάνη, θήγανον, ναξία λίθος (πρὸς ἀκόνισμα). § — de cochon εἶδος τρυπάνης. § — de rat εἶδος ῥίπης. εἶδος χειρᾴδος τῶν ἵππων. queue-de-morue, ὀξεῖα ἄκρα σχοινίου (εἰς τὴν ναυτικήν). § — de chat σχῆμα χοροῦ, καθ' ὃν ὁ χορευτὴς καὶ ἡ χορεύτρια σταυρόνοντες ἐναλλάξ τὰς χεῖρας των διαβαίνουν ἅπαξ. § — aigüe, τὸ. fauvette § — d'aronde ἡ — d'hirondelle, τὸ. flèchière. § — de biche βάρβαρος ζαχαροειδὴς, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς. § — de crabe γαρίδα, ἀπολιθώσεις. § — d'hermine εἶδος κογχύλης. § — de lézard, τὸ. lézardelle. § — de lievre, τὸ. lagure. § — de lion τὸ. philesie. léonuride. § — de renard, τὸ. lac, amaranthe caudale καὶ [illegible] § — de souris, τὸ. ratoncule. § —en éventail, τὸ. gros-bec § — fourchue, τὸ. Bombyx. § — [illegible] ne λειόστομον, ἰχθὺς τῆς [illegible] § — verte σπάρος [illegible]

Queussi-queumi, ἐπίρ. (οἰκ.) ἀπαραλλάκτως.
Queuter, οὐδ. κτυπῶ τὰς δύω σφαῖρας μὲ τὴν ῥάβδον εἰς τὸ σφαιριστήριον.
Queux, ἀρ. ἀκόνη, θηγάνη, θήγανον, ναξία λίθος (πρὸς ἀκόνισμα). § (ἀρχ.) μάγειρος.
Qui, ἀντων. ἀναφ. ὅστις, ἥτις, ὅ,τι, ὁ ὁποῖος. l'homme qui raisonne ὁ ἄνθρωπος ὅστις συλλογίζεται, ὁ συλλογιζόμενος. le livre qui contient ceci τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον περιέχει τοῦτο. pour qui διὰ τὸν ὁποῖον. à qui εἰς τὸν ὁποῖον. qui veut vienne ἂς ἔλθῃ ὅστις θέλει. je croirai qui vous voudrez θὰ πιστεύσω ὅποιον θελήσῃς. c'est à qui l'aura τίς πρῶτος νὰ τὸ λάβῃ. c'est à qui mieux mieux ἀμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλους qui plus est καὶ τὸ περισσότερον. qui pis est καὶ τὸ χειρότερον. qui que ce soit ὅστις καὶ ἂν εἶναι, ὅστις ὁήποτε. § ἐρωτημ. τίς; ποῖος; qui vient τίς ἔρχεται. à qui le donnez-vous εἰ; ποῖον τὸ δίδεις; qui va là? qui vive? τίς εἶ; je ne sais qui δὲν ἠξεύρω ποῖος. un je ne sais qui ἄγνωστος, ἄσημός τις § qui ... qui ὁ μὲν, ὁ δέ. qui çà, qui là ὁ μὲν ἐδῶ, ὁ δὲ ἐκεῖ.
Quia (προφ. cuia). être à — ἀποστομοῦμαι. mettre à — ἀποστομῶ.
Quibus, ἀρ. (προφ. Cuibusse), χυδ. μέσα συντηρήσεως, χρήματα.
Quiconque, αντων. ἀόρ. ὅστις, ὅστις ὁήποτε. je le protège contre — l'attaquerait τὸν ὑπερασπίζομαι ἐναντίον οὕτινος ὁήποτε ὅ,τις ἤθελε τὸν προσβάλει.
Quidam, Quidane, οὐσ. (προφ. Kidan) ἄνθρωπός τις. je fus accosté par un certain — ἀνθρωπός τις μ' ἐπλησίασε. une certaine —ne (μόνον διαλεκτικὴ ἔκφρασις) γυνή τις.
Quidat, ἀρ τῦ. Guideau.
Quiddité, θ. (προφ. cui) ἡ ὀντότης (πράγματός τινος).
Quiescent, te, ἐπ. (προφ. cui) ἄφωνον (γράμμα τῆς ἑβραϊκῆς γραμματικῆς). affinité —e ἠρεμοῦσα συγγένεια (χημικὴ, ἡ ἐνεργουμένη ἀνευ κινήσεως).
Quiet, ète, ἐπ. (προφ cui) ἀρχ ἥρεμος, ἥσυχος.
Quiétisme, ἀρ. (προφ. cui) ἡρεμισμὸς, αἵρεσίς τις δοξάζουσα ὅτι ἡ ἐντελεια συνίσταται εἰς τῆς ψυχῆς τὴν ἠρεμίαν καὶ τὴν ἀποχὴν ἀπο πᾶσαν πρᾶξιν ἐξωτερικήν.
Quiétiste, ἀρ. καὶ ἐπ. (προφ. cui) ἡρεμιστὴς, αἱρετικὸς, αἱρούμενος τὴν ἐντελῆ τῆς ψυχῆς ἠρεμίαν.
Quiétude, θ. ἠρεμία, ἡσυχία (ἰδίως ψυχῆς, κοινῶς ὅμως καὶ πᾶσα ἡσυχία)
Quignon, ἀρ. (οἰκ.) τμῆμα ἄρτου,
Quiinier, ἀρ. κιλνία, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.
Quilboquet, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν ξυλουργῶν μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὰς ἐντομὰς εἰς τὰ ξύλα.
Quilineja, ἀρ. εἶδος σπάρτου τῆς χλόης.
Quillage, ἀρ. (τὰ ll προφ. ὑγρὰ εἰς αὐτο καὶ τὰ κατωτέρω). droit de — δικαίωμα προσορμήσεως, τὸ ὁποῖον τὰ πλοῖα πληρώνουν τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ εἰσπλου των εἰς τὸν λιμένα.
Quillai, ἀρ. Κιλλαία, δένδρον τοῦ Χιλί.
Quille, θ. τροπὶς, κ. στείρα τοῦ πλοίου. § κῶνος, ξυλάρια κωνοειδῆ μὲ τὰ ὁποῖα παίζουσι. jeu de —s οἱ κῶνοι. trousser son sac et ses —s (παροιμ.) ὀραπετεύω § κωνίσκος, ἐργαλεῖον κωνοειδὲς χρήσιμον εἰς διαφόρους τέχνας.
Quiller, οὐδ. ῥίπτω πρὸς δοκιμὴν εἰς τοὺς κώνους, διὰ νὰ ἰδῶ τίς θὰ παίξῃ πρῶτος.
Quillette, θ. βλαστὸς λύγου, φυτευόμενος διὰ νὰ ῥιζωθῇ.
Quillier, ἀρ. κωνοστάσιον, τὸ τετράγωνον ὅπου ἵστανται οἱ κῶνοι (πρὸς παιξιμον). § οἱ ἐννέα κῶνοι τοῦ κωνοστασίου (περιληπτικῶς) § μεγάλη τρυπάνη τῶν ἁμαξοποιῶν.
Quilloir, ἀρ. χονδρὴ ῥάβδος μὲ τὴν ὁποίαν οἱ σχοινοπλόκοι στρέφουν τὸν πινιστῆρα των.
Quillon, ἀρ. ῥάβδος τῆς λαβῆς τοῦ ξίφους.
Quillot, ἀρ. κιλὸν, μέτρον σίτου.
Quimos, ἀρ. φυλλή τις κατοίκων τῆς Μαδαγασκάρης.
Quin, ἀρ. δεξαμενὴ πληρουμένη εἰς τὴν παλίρροιαν.
Quinaire, ἀρ. τὰ μικρότατα τῶν ἀρχαίων νομισμάτων.
Quinaquina, ἀρ. μυρόσπερμον τῆς Περουβίας, φυτόν.
Quinate, ἀρ. τὸ Nissole.
Quinaud, de, ἀρ. ἀποσβολωμένος rendre — ἀποσβολόνω.
Quincaille, θ. σιδερικὰ, ὡς μάχαιραι, ψαλίδες, κτλ. § (ἀρχ) χάλκινα νομίσματα (πρὸς περιῤῥόνησιν)
Quincaillerie, θ. μαχαιρικὰ, σιδηρικὰ, ἐμπόρευμα σιδηρικῶν.
Quincaillier, ἀρ. μαχαιροπώλης, σιδηροπώλης.
Quincajou, τὸ Kinkajou.
Quincambo, ἀρ. τὸ. Kotmie.
Quinchamali, ἀρ. κιγχαμάλιον, φυτὸν τοῦ Χιλί.
Quinconce, ἀρ. on — στοιχηδόν. un bois planté en — στοιχηδὸν πεφυτευμένον δάσος. § τόπος στοιχηδὸν πεφοιτευμένος. § ordre en — (τάξις στρατιωτικὴ) τὸ. échiquier.
Quincunce, ἐπ. aspect — ἡ κατὰ 150 μοίρας διάστασις δύω ἀστέρων.
Quindécagone, ἀρ. πεντεκαιδεκάγωνον, (γεωμετρικὸν σχῆμα).
Quindécinvirs, ἀρ. πλ. οἱ πεντεκαίδεκα (παρὰ Ῥωμαίοις, ἐπιτετραμμένοι τὴν διατήρησιν τῶν Σιβυλλίνων βίβλων).
Quindeulé, ée, ἐπ. πενταόδους (ἐπὶ φυτῶν).
Quine, ἀρ. δύω πέντε (εἰς τοὺς πεσσούς). § πεντὰς, πέντε ἀριθμοὶ ὁμοῦ λαχόντες εἰς τὸ λαχεῖον. c' est un —à la lotterie (παροιμ). εἶναι σπάνιον κέρδος.
Quiné, ée, ἐπ. ἀνὰ πέντε διατεθειμένος (ἐπὶ φυτῶν).
Quinette, θ. μάλλινον πολύτριχον ὕφασμα.
Quinine, θ. κινίνον, κίνα, μία τῶν βάσεων τῆς Κιγχόνης, ἰατρικόν.
Quinola, ἀρ. ὁ φάντες τῆς κούπας εἰς τινα χαρτοπαίγνια.
Quinquagénaire, οὐσ καὶ ἐπ. (προφ. cuincouagénaire) πεντηκοντούτης.
Quinquagésime, θ. (προφ. cuincouagésimo) ἡ κυριακὴ τῆς τυρινῆς.
Quinquagésimé, ée, ἐπ. πεντάγωνος (ἐπὶ φυτῶν).
Quinquatries, θ. πλ. (προφ. cuincouatries) Ἀθήναια παρὰ Ῥωμαίοις.
Quinqué, ἀρ. (προφ. cuincué) πενταφωνία, συμφωνία πέντε φωνῶν.
Quinquédenté, ée, ἐπ. (προφ. cuincuédenté), πενταόδους (ἐπὶ φυτῶν).
Quinquenelle, θ. ἀρχ. προθεσμία πενταετὴς χορηγουμένη εἰς τοὺς ἀναξιοχρέους χρεώστας.
Quinquennal, le, ἐπ. (προφ. cuincuenal) πενταετὴς, ὁ πέντε ἔτη διαρκῶν, ἢ μετὰ πᾶσαν πενταετίαν ἐπανερχόμενος. §—es, οὐσ. πλ. πενταετηρίδες, ἑορταὶ εἰς Ῥώμην πανηγυριζόμεναι κατὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἀναγορεύσεως ἑκάστου αὐτοκράτορος.
Quinquennium, ἀρ. (προφ. cuincuennium.) ἀρχ. πενταετία σπουδῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον, εἰς τὴν φιλοσοφικὴν καὶ φιλολογικὴν σχολήν.
Quinquenove, ἀρ. πέντε ἐννέα, παίγνιον μὲ δύω κύβους.
Quinqueporte, ἀρ. * πεντάθυρον, εἶδος δικτύου.
Quinquerce, ἀρ. (προφ. cuincuerce). πένταθλον, παρὰ Ῥωμαίοις.
Quincuérème, θ. (προφ. cuincuerème), πεντήρης, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, πλοῖον μὲ πέντε σειρὰς κωπῶν.
Quinquet, ἀρ. χρεμαστὴ λυχνία.
Quinquina, ἀρ. κιγχόνα, κίνα, δένδρον τῆς Περουβίας, τοῦ ὁποίου ὁ φλοιὸς ἰατρεύει τὸν πυρετόν.
Quint, ἀρ. πέμπτον, πεντημόριον, (εἰς χρηματικοὺς ὑπολογισμούς). § τὸ πέμπτον, τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν κυριάρχην μέρος τῆς τιμῆς, πωλήσεως τιμαρίου. § Charles-quint Κάρολος ὁ πέμπτος. Sixte-quint Ξυστος ὁ πέμπτος.
Quintadiner, οὐδ. ἐκπέμπω ῥυπὰς

οὐχὶ καθαρὰς ἀλλ' ἀποτελούσας ἤχους τῶν διαπέντε (ἐπὶ ἐκκλ. ὀργάνων).

Quintaine, Ϡ. καταπληξ, σκοπὸς πρὸς τὸν ὁποῖον ἐφώρμων εἰς τὰ ἱπποδρόμια, καὶ ἔρριπτον δόρατα. § τὸ τρέχειν κατὰ τοῦ καταπλῆγος.

Quintal, ἀρ. κεντινάριον, κ. καντάρι, σταθμὸν ἢ ζύγι.

Quintan, ἀρ. εἶδος καταπλῆγος εἰς τὰ ἱπποδρόμια, στρεφομένου καὶ κτυπῶντος τὸν ἱππέα ὅστις τὸν ἤγγισεν ἀνεπιτηδείως.

Quintane, ἐπ. Ϡ. ἴδ. Quinte, ἐπ.

Quintau, ἀρ. σωρὸς δεμάτων ἀσταχύων.

Quint-d'écu, ἀρ. νόμισμα τῆς Βολωνίας ἐξισούμενον μὲ 1 ½ δραχμὴν περίπου.

Quinte, Ϡ. διὰ πέντε, διάστημα πέντε φωνῶν. — naturelle ἢ μόνον — ὁλόκληρος ἢ φυσικὴ διὰ πέντε, ἡ περιέχουσα τρεῖς τόνους καὶ ἥμισυν. — augmentée ηὐξημένη διὰ πέντε, ἡ περιέχουσα τέσσαρας τόνους. — diminuée ἐλάσσων διὰ πέντε, ἡ περιέχουσα τρεῖς μόνον τόνους. § ἴδ. Alto, μουσικὸν ὄργανον. § πεντὰς, ἄθροισμα πέντε ὁμοχρόων χαρτίων εἴς τινα χαρτοπαίγνια. § πέμπτη θέσις εἰς τὴν ξιφομαχίαν. § διαρκὴς παροξυσμὸς βηχός. § ἰδιοτροπία, κ. παραξενάδα. § ἄτακτος καὶ αἰφνίδιος στάσις τοῦ ἵππου. — ἡ quintane, ἐπ. Ϡ. fievre — πεμπταῖος παροξυσμός.

Quintefeuille, Ϡ. *πεντάφυλλον, φυτόν. ἴδ. Potentille digitée.

Quintelage, ἀρ. ἔρμα (εἰς τινα μέρη τῆς Γαλλίας). §(ἀλλαχοῦ), ὅσα πράγματα ἕκαστος ναύτης δύναται νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ.

Quinter, ἐν. ἐπισημόνω (τὸν χρυσὸν ἢ τὸν ἄργυρον ὡς δοκιμασθέντα). § οὐδ. προβαίνω κατὰ διὰ πέντε εἰς τὴν μουσικὴν σύνθεσιν.

Quintessence, Ϡ. αἰθέριος οὐσία (παρὰ χημικοῖς). § τὸ λεπτότατον μέρος, τὸ ἄνθος. § μεταφ. ἡ οὐσία. j' ai tiré la — de cet ouvrage ἐξήγαγον τὴν οὐσίαν τοῦ συγγράμματος τούτου.

Quintessencier, ἐν. ἀκριβολογῶ, λεπτολογῶ, διακριβῶ.

Quintette, ἢ Quintetto, ἀρ. (προφ. cuin), ἴδ. Quinque.

Quinteux, euse, ἐπ. ἰδιότροπος, κ. παράξενος. § ἵππος ἄτακτος περὶ τὸ βάδισμα, αἰφνιδίως καὶ συνεχῶς ἱστάμενος.

Quintidi, ἀρ. (προφ. cuin) ἡ πέμπτη τῆς δεκάδος τοῦ δημοκρατικοῦ ἡμερολογίου.

Quintil, ile, ἐπ. (πρόφ. cuin) — aspec ἡ κατ' ἓν πέμπτον τοῦ ζωδιακοῦ (72 μοῖραι) διάστασις δύω ἀστέρων.

Quintin, ἀρ. εἶδος λεπτοῦ ὑφάσματος τῆς Γαλλίας.

Quintuple, ἐπ. (προφ. cuin) πενταπλοῦς, πενταπλάσιος. § οὐσ. τὸ πενταπλάσιον.

Quintupler, ἐν. πενταπλασιάζω.

Quinzain, (ἄ·λιτος λέξις). (εἰς τὴν σφαιρίστραν). nous sommes — ἔχομεν ἀνὰ δεκαπέντε.

Quinzaine, Ϡ. δεκαπεντὰς, κ. δεκαπενταριά. une — de drachmes ἕως δεκαπέντε δραχμαί, κ. μία δεκαπενταριὰ δραχμαί. § δεκαπεντὰς ἡμερῶν. dans la — ἐντὸς τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν. la — de Pâques αἱ δύω ἑβδομάδες ἀπὸ τὴν κυριακὴν τῶν Βαΐων μέχρι τῆς κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Quinze, ἐπ. ἀριθμ. πεντεκαίδεκα, δεκαπέντε. — cents χίλιοι πεντακόσιοι. — mille δεκαπέντε χιλιάδες. celuilà en vaut — (παρ. εἰρων.) τοῦτο εἶναι περίεργον, παράδοξον. les quinze — vingt τυφλοκομεῖον εἰς Παρισίους, καὶ οἱ εἰς αὐτὸ διαμένοντες τυφλοί. § δέκατος πέμπτος. chapitre — κεφάλαιον δέκατον πέμπτον. Louis — Λουδοβίκος ὁ δέκατος πέμπτος. § ἡ δεκάτη πέμπτη ἡμέρα. je partirai au — Ϡ' ἀναχωρήσω εἰς τὰς δεκαπέντε. § δεκαπέντε, εἶδος χαρτοπαιγνίου. § εἰς τὴν σφαιρίστραν μία ἀπὸ τὰς βολάς. avoir — dans la partie (μεταφ. οἰκ.) κατορθῶ τι εἴς τινα ὑπόθεσιν. il pourrait lui donner — et busque, οἰκ. εἶναι πολὺ ἀνώτερός του.

Quinzième, ἐπ. δέκατος πέμπτος § οὐσ. ἡ δεκάτη πέμπτη ἡμέρα. § οὐσ. δέκατον πέμπτον μέρος.

Quinzièmement, ἐπιρ. δέκατον πέμπτον, κατὰ δέκατον πέμπτον λέγον.

Quio, ἀρ. ἴδ. Piment.

Quioquio ἢ thiothio, ἀρ. βούτυρόν τι ἐξαγόμενον ἀπό τινα φοίνικα τῆς Γουϊνέης.

Quiossage, ἀρ. ξέσις, ξύσμα (τῶν δερμάτων).

Quiosse, Ϡ. ξυστὴρ, ξύστης (τῶν βυρσοδεψῶν, λίθος χρήσιμος πρὸς ξέσιν τῶν δερμάτων).

Quiosser, ἐν. ξέω (τὰ δέρματα μὲ λίθον χρήσιμον πρὸς τοῦτο).

Quioulette, Ϡ. ἄκρα τοῦ γρύπου.

Quipos, ἀρ. πλ. κόμβοι σχοινίου χρησιμεύοντες ὡς γραφὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους Περουβίους.

Quiproquo, ἀρ. λάθος, σφάλμα, σύγχυσις, ἀνταλλαγὴ ἄλλου ἀντ' ἄλλου (ἐξ ἀπροσεξίας).

Quiqui, ἀρ χίχης, μικρὸς μῦς τεῦ Χιλί.

Quirinales, Ϡ. πλ. ἑορτὴ τῶν Ῥωμαίων πρὸς μνήμην τεῦ Ῥωμύλου.

Quirinus, ἀρ. Κουῖρίνος, Θεὸς τῶν ἀρχαίων Σαβίνων, ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ῥωμύλος παρὰ Ῥωμαίοις.

Quiris ἢ Quirita, Ϡ. (προφ. cui) ἐπίθετον τῆς Ἥρας εἰς Ῥώμην.

Quirivel, ἀρ. ἀπόκυνον τῆς Κεϋλάνης, φυτόν.

Quirizao, ἀρ. ἴδ. Hocco.

Quis, ἢ Kiés, ἀρ. σίδηρος θειοῦχος παρὰ Γερμανοῖς.

Quiscale, ἀρ. κορώνη Ἀδυσσινικὴ, πτηνόν.

Quisquale, Ϡ. φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Quittance, Ϡ. ἐξόφλησις, ἐξοφλητήριον, ἐξοφλητικὸν, ἀπόδειξις πληρωμῆς.

Quittancer, ἐν. ἐξοφλῶ, ἐπιγράφω εἰς χρεωστικόν τι ἔγγραφον ὅτι ἐξοφλήθη.

Quitte, ἐπ. ἐξοφλήσας, ἀπαλλαγεὶς ἀπό τι χρέος. je vous ai payé, nous sommes — σ' ἐπλήρωσα, ἐξόφλησα, κ. εἴμεθα ἴσια ἴσια. ce bien est — de toute dette τὸ ὑποστατικὸν τοῦτο εἶν' ἐλεύθερον παντὸς χρέους. § être — envers quelqu'un μεταφ. ἀποδίδω τὸ ἴσον, ἀποδίδω χάριν ἀντὶ χάριτος. je l'en tiens — ἀπαλάττω τινὰ ἀπό τινα ὑποχρέωσιν § être —, μεταφ. ἀπαλάττομαι, κ. γλυττώνω. je courrais un danger, m'en voilà — ἐκινδύνευα, ἀλλ' ἀπηλλάγην ἀπὸ τὸν κίνδυνον. j'en suis — pour la peur ἐφοβήθην μόνον χωρὶς νὰ βλαφθῶ, καὶ μὲ τὸν φόβον μόνον τὴν ἐγλύττωσα. — pour la fievre τὸν πυρετὸν μόνον θὰ ἔχω, κ θὰ τὴν γλυττώσω μὲ μόνον τὸν παροξυσμόν. § — à — ἴσια, ἴσια. nous sommes — à — ἐξωφλήσαμεν ἀμοιβαίως. fesons — à — ἂς ἐξοφλήσωμεν. — ou double διπλᾶ ἢ τίποτε (εἰς τινα χαρτοπαίγνια ὅταν κατατίθηται ἡ ἀρχικὴ ποσότης ἢ διὰ νὰ ἐπιλαοισασθῇ ἢ διὰ νὰ χαθῇ). jouer — ou double, μεταφ. ῥίψοκινδ. εἰς εἴς τινα ἐπ χειρίσιν.

Quittement, ἐπιῤῥ. ἀρχ. ἐλευθέρως παντὸς χρέους.

Quitter, ἐν. ἐγκαταλείπω, κ. παραιτῶ, ἀφίνω. il — ora son père θέλει ἐγκαταλείψει τὸν πατέρα του sou image ne me — e pas ἡ εἰκών του δὲν μὲ παραιτεῖ (εἶναι πάντοτε παροῦσα εἰς τὴν φαντασίαν μου). l'âme — o le corps ἡ ψυχὴ ἀφίνει τὸ σῶμα. — prise ἀφίνω τι τὸ ὁποῖον κρατῶ. — son poste λειποτακτῶ. — un endroit ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι, μακρύνομαι ἀπό τι μέρος. il —a la cour ἐμακρύνθη ἀπὸ τὴν αὐλήν. je — o le monde μακρύνομαι ἀπὸ τὸν κόσμον, χαίρειν ἐῶ τὸν κόσμον. — la chambre, le lit ἐξέρχομαι τοῦ θαλάμου, τῆς κλίνης, κ. συκώνομαι (ἀπὸ τὸ κρεββάτι) — la vie ἀποθνήσκω, ἐξίσταμαι τῆς ζωῆς. — le droit chemin ἐξίσταμαι, μακρύνομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, κ. παραστρατῶ. § παραιτῶ τι, παραιτοῦμαι ἀπό τι. — le trône, le bareau παραιτοῦμαι τὸν θρόνου, τῆς δικηγορίας. — le service παραιτοῦμαι τῆς ὑπηρεσίας. il a — é cette habitude παρήτησε τὴν συνήθειαν ταύτην. — la partie μεταφ. παραιτοῦμαι τινος ἐπιχειρήσεως. § καταθέτω, ἀποθέτω, ἀπο-

ὑόμαι, κ. ἐβγάζω il a — ó la cuirasse ἀπέθετο, ἀπεδύθη, κ. ἔβγαλε τὸν θώρακα. — l'épée, la robe, μεταφ καραιτοῦμαι τῆς στρατιωτικῆς, τῆς δικηγορικῆς. ces fruits —ent le noyau οἱ καρποὶ οὗτοι ἀποσπῶνται εὐκόλως; ἀπὸ τὸν πυρῆνα. § ἀπολύω, ἀπαλάττω χρέους, ἔχω τινα παραιτημένον je vous — e de ce que vous me devez σὲ ἀπαλάττω τοῦ πρὸς ἐμὲ χρέους σου, τὸ κηρύττω ἐξωρλημένον. je vous — e de vos remercimens, οἰκ. ἂς λείψουν αἱ εὐχαριστήσεις σου. § οὐδ. παραιτοῦμαι (εἴς τινα χαρτοπαίγνια).

Quitus, ἀρ. (προφ. cui) ἐξόφλησις, ἐξοφλητήριον, ἐπικύρωσις λογαριασμοῦ διδομένη εἰς ὑπόλογον μετὰ τὴν θεώρησιν τοῦ λογαριασμοῦ του

Qui-va-là, τίς εἶ, ποῖος εἶν' ἐκεῖ;

Quivisie, θ. Γιλβερτία, γένος φυτῶν τῆς Γαλλικῆς νήσου.

Qui-vive, τίς εἶ; ἐπιφώνημα τῶν σκοπῶν ὅτε διέρχηταί τις τὴν νύκτα πλησίον των. être sur le — εἰμὶ προσεκτικὸς, ἕτοιμος εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Quoiller, οὐδ. κινῶ τὴν οὐρὰν (ἐπὶ ἵππων).

Quocolles, ἀρ. εἶδος πρασίνης λάθας τῆς Τοσκάνης.

Quogelo ἢ Quoggelo, ἰδ. Pangolin.

Quoi, ἀντων. τί; — de plus heureux τί εὐτυχέστερον. à — vous occupez-vous εἰς τί ἀσχολεῖσαι; de — s'agit-il? περὶ τίνος πρόκειται; j'ai de — vivre καὶ μόνον ἔχω μὲ τί νὰ ζήσω. je ne sais — δὲν ἠξεύρω τι. un je ne sais — ἕν τι. il a je ne sais — de gracieux ἔχει χαρήν τι. § ἀντων. ἀναρ. en, à, sur — εἰς τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου. ce sont ces choses à — vous ne prennez pas garde αὐτὰ εἶναι τὰ πράγματα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν προσέχεις donnez moi de — écrire δός μέ τι μὲ τὸ ὁποῖον νὰ γράψω. on — il a tort καὶ εἰς τοῦτο ἔχει ἄδικον. sur — il se leva καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦτο εἰπὼν, ἠγέρθη. — faisant καὶ τοῦτο πράττων. § comme — πῶς, ὅτι. prouvez lui comme — il se trompe ἀπόδειξέ τον ὅτι ἀπατᾶται. § — que ὅ,τι ὁπότε — qu'il en arrive ὅ,τι ὁπότε καὶ ἂν συμβῇ. § ἐπιφών. —! eh —! — donc! πῶς! καὶ πῶς! πῶς λοιπόν!

Quoique, σύνδ. μ' ὅλον ὅτι, ἂν καί.

Quolibet, ἀρ. βωμολοχία, ψυχρὸς ἀστεϊσμός.

Quote, ἐπ. θ. quote-part μερὶς, μερίδιον, ὅσον ἔχει τις νὰ λάβῃ ἢ νὰ δώσῃ εἰς διανομὴν ὁλκῆς τινος ποσότητος. ἰδ. Cote.

Quotidien, enne, ἐπ. καθημερινὸς. fièvre — enne καθημερινὸς πυρετός. pain — ἐπιούσιος; ἄρτος. la médisance est son pain — ἡ κακολογία εἶναι ὁ ἐπιούσιος ἄρτος του.

Quotient, ἀρ. ποιλίκον, τὸ παραγόμενον τῆς διαιρέσεως.

Quotité, θ. μερὶς, μερίδιον, ἰδ. Quote part. Impot de — φόρος καθ' ὁρισμὸν, ἐπιβάλλων ἀμέσως εἰς ἕκαστον τὴν ποσότητα τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ. — de cens ὁ φόρος τὸν ὁποῖον ὁ χωρικὸς ἐπλήρονεν εἰς τὸν κυριάρχην. légataire d'une — ὁ εἰς ὃν ἐκληροδοτήθη μέρος τι κληρονομίας.

R

R, θ. ἡ ἀρ. τὸ δέκατον ἕβδομον γράμμα. Εἰς τὸ τέλος πολλῶν λέξεων ποσῶς δὲν προφέρεται, καὶ εἰς τὸ τέλος ἄλλων προφέρεται μόνον ὅταν ἡ ἑπομένη λέξις ἄρχεται ἀπὸ φωνῆεν.

Rabab, ἀρ. εἶδος λύρας ἀραβικῆς.

Rabâchage, ἀρ. οἰκ. ταυτολογία.

Rabâcher, οὐδ. οἰκ. ταυτολογῶ. § ἐν. ἐπαναλέγω.

Rabâcherie, θ. οἰκ. ταυτολογία.

Rabâcheur, euse, οὐσ. οἰκ. ταυτολόγος.

Rabais, ἀρ. ἔκπτωσις, κ. ξεπεσμὸς τῆς τιμῆς. au — εἰς μικρὰν τιμὴν, κ. μὲ ξεπεσμόν. — des monaies ἐκπεσμὸς τῆς ἀξίας τῶν νομισμάτων. § μεταφ. mettre au — ἐξευτελίζω τινὰ ἢ τί. § μειοδοσία. au — κατὰ μειοδοσίαν. qui prend au — ὁ μειοδοτῶν. prendre au — μειοδοτῶ.

Rabaissement, ἀρ. ἔκπτωσις τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων. § μεταφ. ἐξευτέλισις.

Rabaisser, ἐν. καθίημαι, καταβιβάζω, κ. χαμηλόνω. —ez ce tableau κατεβίβασε, κ. χαμήλωσε τὴν εἰκόνα ἐκείνην. — la voix χαλάω, κ χαμηλόνω τὴν φωνήν. l'oiseau a — é son vol τὸ πτηνὸν ἐταπείνωσε τὴν πτῆσίν του (καὶ ἐπὶ ἀνθρ. μεταφ.) ταπεινῶ. — l'orgueil de quelqu'un ταπεινῶ τινος τὴν ὀργήν. — le caquet de quelqu'un, μεταφ. ἀποστομῶ τινα. § ἐλαττόω. — le prix des denrées ἐλαττῶ, ὀλιγοστεύω τὴν τιμὴν τῶν γεννημάτων. § μεταφ. ἐξευτελίζω. vous —ez trop cet homme πολὺ ἐξευτελίζεις τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. § — les hanches d'un cheval καθιστῶ τὸν ἵππον εὐσταθῆ εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας.

Rabah, ἀρ. σχοινίον κρατοῦν τὸ δίκτυον, καὶ δεδεμένον εἰς λίθον βαπτόμενον εἰς τὴν ἄμμον.

Rabanar, ἐν. ἐπιῤῥάπτω καλώδια εἰς τὰ ἱστία.

Rabans, ἀρ. πλ. καλώδια, μικρὰ σχοινία ῥαπτόμενα εἰς τὰ ἱστία, καὶ χρησιμεύοντα εἰς δέσιμον αὐτῶν.

Rabanter, ἐν. ἰδ. Enverguer.

Rabat, ἀρ. βρογχωτὴρ, εἶδος τραχηλιᾶς τῶν καθολικῶν ἱερέων. § ἡ στίγη τῆς σφαιριστρας. § δευτέρα βολὴ εἰς τοὺς κώνους, ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἑστάθη ἡ σφαῖρα. § συνελασμὸς τῆς ἄγρας εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶναι οἱ κυνηγοί.

Rabatage, ἀρ. ξέσις τῶν ἐρίων.

Rabateau, ἢ Rabat-eau, ἀρ. ῥάκος μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἀκονισταὶ ἐμποδίζουν τὸ ὕδωρ τὸ βρέχον τὸν τροχὸν των νὰ ἀκολουθῇ αὐτὸν εἰς τὴν στροφήν του.

Rabat-joie, ἀρ. οἰκ. τὸ καταστρέφον τὴν χαρὰν, τὴν εὐθυμίαν.

Rabattre, ἐν. καταβάλλω, καταβιβάζω, ταπεινόω, κ. χαμηλόνω. le vent —t la fumée ὁ ἄνεμος καταβιβάζει τὸν καπνόν. se — πίπτω. le col de sa chemise se —t sur ses épaules ὁ βρογχωτὴρ τοῦ χιτῶνος του πίπτει εἰς τοὺς ὤμους του. § — un coup ἀποφεύγω πληγὴν καταβιβάζων τὸ ξίφος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ. — les coups, μεταφ. καταπραΰνω τὴν ὀργήν. — un arbre κόπτω τὸ δένδρον χαμηλότερον. § μεταφ. ταπεινόω. son orgueuil fut —tu ἐταπεινώθη ἡ ὑπερηφάνειά του. § ἐκπίπτω, καταβιβάζω, κ. καταιβάζω (τιμήν.) combien voulez-vous — πόσον θέλεις νὰ ἐκπέσῃς, νὰ καταιβάσῃς; je —s la moitié de ce qu'il dit, μεταφ. ἀφαιρῶ τὰ ἥμισυ ἀφ' ὅσα λέγει. § — des courbettes ἐπὶ ἵππου ἀναχαιτιζομένου δς τις θέτει ταυτοχρόνως κατὰ γῆς τοὺς δύω ὀπισθίους του πόδας. § — le gibier συνελαύνω τὴν ἄγραν εἰς τὸ μέρος ὅπου τὴν περιμένουν οἱ κυνηγοί. § οὐδ. ἡ se —, αὐτοπ. στρέφομαι, διευθύνομαι, λαμβάνω ἄλλον δρόμον. —ez à droite στρέψου πρὸς δεξιά. l'armée se —it sur tell ville τὸ στράτευμα διευθύνθη πρὸς τὴν πόλιν ταύτην. après divers propos nous nous —imes sur la politique, μεταφ. μετὰ διαφόρους ἄλλους λόγους ἐπέσαμεν εἰς τὴν πολιτικήν. § se — περιορίζομαι. après de grandes prétentions il se —it à demander μετὰ μεγάλας ἀξιώσεις περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ. § épée —ue ξίφος ἐστομωμένον. § dames —ues εἶδος πεσσῶν ἢ κύβων. § tout compté et —tu ὅλων θεωρηθέντων ἐξεταθέντων.

Rabbaniste, ἀρ. ἰδ. Rabbiniste

Rabbi, ἀρ. ἀντὶ Rabbin, ἰδ. ἂν προτίθηται κυρίου ὀνόματος.

Rabbin, ἀρ. ῥαββῖ, ῥαββῖνος, νομοδιδάσκαλος τῶν Ἰουδαίων. grand — ἀρχιερεὺς Ἰουδαῖος

Rabbinage, ἀρ. ἄχρ. εἰρων. μελέτη τῶν Ἰουδαϊκῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων.

Rabbinique, ἐπ. ῥαββινικὸς, ὁ εἰς τοὺς ῥαββῖ ἀνήκων.

Rabbinisme, ἀρ. ῥαββινισμὸς, ἡ διδασκαλία τῶν ῥαββί.

Rabbiniste, ἀρ. ῥαββινιστὴς, ὁ σπουδάζων ἢ ἀκολουθῶν τὰ δόγματα τῶν ῥαββί.

Rabbochloé, Θ. ἴδ. Cretelle.

Rabdoïde, ἐπ. Θ. ῥαβδοειδὴς ἴδ. suture sagittale.

Rabdologie, Θ. ῥαβδολογία, εἶδος ἀριθμητικῆς διὰ ῥάβδων.

Rabdomance, ἡ Rabdomancie, Θ. ῥαβδομαντεία, μαντεία διὰ ῥάβδου, καὶ ἰδίως προς ἀνακάλυψιν θησαυρῶν, πηγῶν κτλ.

Rabêtir, ἐν. ἀποζωό(ν)ω. § ἀποζωοῦ(ονο)μαι.

Rabette, Θ. ἴδ. Navette.

Rabiole, Θ. ἴδ. Rave.

Râble, ἀρ. ῥάχις (λαγωοῦ καὶ εἰρων. καὶ ἀνθρώπου). § πυράγρα, κ. μασιὰ (εἰς τὴν χημείαν καὶ εἰς διαφόρους βιομηχανικὰς τέχνας).

Râblu, ue, ἐπ. εὔνωτος, ὁ ἔχων γεμάτην ῥάχιν, (ἰδίως ἐπὶ λαγωῶν καὶ εἰρων. ἐπὶ ἀνθρώπων).

Râblure, Θ. χάραγμα (εἰς τὴν τροπίδα πρὸς ἐναρμογὴν τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου).

Rabonnir, ἐν. βελτιῶ, κ. καλλητερεύω (ἐπὶ πραγμάτων). § οὐδ ἀρχ. βελτιοῦμαι, κ. καλλητερεύω.

Raborder, ἐν. ὁλ. εὔχρ. ἐπιπλέω ἐκ δευτέρου κατὰ πλοίου.

Rabot, ἀρ. ῥυκάνη, κ ῥόκανον. passer le — ῥυκανίζω passer le — sur un livre ἐπιδιορθῶ, κτενίζω τὸ βιβλίον. § λίστρον, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον λειαίνονται καὶ ἐργάζονται τὰ μέταλλα § κόντος, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον μιγνύουν τὴν ἄσβεστον. § σκληρὸς λίθος πρὸς λειθόστρωσιν. § rasoir à — ξυρὸς μὲ τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ξυρίζεται τις χωρὶς νὰ κόπτηται. § ἀδάμας (τῶν ὑελουργῶν, μὲ τὸν ὁποῖον κόπτουν τὰ ὑελία).

Raboter, ἐν. ῥυκανίζω, κ. ῥοκανίζω. — un ouvrage, μεταφ διορθόνω, κ. κτενίζω σύγγραμμά τι.

Raboteur, ἀρ. ῥοκανιστής.

Raboteux, euse, ἐπ. τραχὺς, ἀνώμαλος, ἄνισος. une planche —se σανὶς τραχεῖα. des chemins — ἀνώμαλοι, τραχεῖς δρόμοι. un style —, μεταφ. ἀνώμαλον, τραχὺ ὕφος § ἴδ. cotte ἰχθύς. § —euse χελώνη ἡ τραχεῖα.

Rabougrir, οὐδ. ἢ se —, αὐτοπ. καχεκτέω, φθίνω, κ. ζουριάζω, ἐπὶ δένδρων, arbre —i ἄτροφον δένδρον, κ. ζουριασμένον. un homme —i, ἐπ. μεταφ ἄνθρωπος διάστροφος, σειριῶν, κ ζουρισμένος.

Rabouillère, Θ. τρύπα ὅπου γεννοῦν τὰ κουνέλια.

Rabouquin, ἀρ. μουσικὸν ὄργανον τῶν Ὁττεντότων.

Rabontir, ἐν χυδ. συρράπτω, κ. κολλῶ δύω ὑφάσματα

Rabrouer, ἐν. οἰκ. ἀποβάλλω, ἀποπέμπω τραχέως

Rac, ἀρ. ἴδ. buccin, καὶ Ruck

Racages, ἀρ πλ. σφαιρίδια προσαρτώμενα εἰς τὴν κεραίαν καὶ συντελοῦντα εἰς τὴν εὔκολον στροφὴν

Racaille, Θ. οἰκ. συρφετὸς, πεσίτριμμα ἀγορᾶς, κ. τριβρὸ σουστούκιδες. § σκυβαλον, κ σκουπίδι, ἀπορρίξιμι.

Racambeau, ἀρ. κρίκος διὰ τοῦ ὁποίου συνδέεται ἡ κεραία τῶν λέμβων μὲ τὸν ἱστον

Racanette, Θ. ἴδ. Sarcelle.

Racarier, ἀρ ῥακαρία, δενδρύλλιον τῆς Γουϊάνης.

Raccommodage, ἀρ. ἐπισκευὴ, διόρθωσις (φορέματος) κ τουρκ. μερεμέτι.

Raccommodement, ἀρ. διαλλαγὴ, συμβιβασμός.

Raccommoder, ἐν. ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ, διορθῶ, κ. τουρκ. μερεμετίζω. § ῥυθμίζω, διακοσμῶ, εὐτρεπίζω, κ. σιάζω, συγυρίζω — un ouvrage, μεταφ. ἐπιδιορθῶ τὸ σύγγραμμα. l'affaire est —ée ἡ ὑπόθεσις διωρθώθη il a bien — é ses affaires καλῶς διεταξε τὰς ὑποθεσεις του. il veut — sa sottise θέλει νὰ ἀποπλύνῃ, νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὴν ἀνοησιαν του. § διαλαττω, συμβιβάζω. se — διαλάττομαι, συμβιβάζομαι.

Raccommodeur, euse, ἐπ. ἐπισκευαστὴς, ὁ διορθόνων, κ ἐκεῖνος ὁποῦ μερεμετίζει.

Raccord, ἀρ. συναφὴ, συνάρμοσις, κ. ταιριασμα ἀνίσων ἐπιφανειῶν ἢ παλαιῶν μὲ νέα μέρη εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν. on ne voit pas le — fait à la porte δὲν φαίνεται ἡ συναφὴ τῆς θύρας. il a fait dans son poème quelques —s heureux, μεταφ. ἐπιδιώρθωσε τὸ ποίημά του συναρμόσας ἐπιτυχῶς τὰ παλαιὰ μὲ τὰ νέα μέρη αὐτου.

Raccordement, ἀρ συναφὴ, συνάρμοσις, ἡ πραξις τοῦ ἐπισκευάζειν διὰ προσαρμόσεως νέων μερῶν εἰς τὰ παλαιά

Raccorder, ἐν. συνάπτω, συναρμόζω, κ. ταιριάζω (ἀνίσους ἐπιφανείας ἢ παλαιὰ μὲ νέα μέρη εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν).

Raccoupler, ἐν. συνδυάζω ἐκ νέου.

Raccourcir, ἐν. βραχύνω, κ. κονταίνω. — le pas βραχύνω τὸ βῆμα. § — un cheval, μεταφ. βραχύνω τὸ βῆμα τοῦ ἵππου. § se —, αὐτοπ. ἡ —, οὐδ. συστέλλομαι, βραχύνομαι, κ. κονταίνω. cette étoffe s'est —ie en blanchissage τὸ ὕφασμα τοῦτο συνεστάλη εἰς τὸ πλύσιμον. les jours se — ssent αἱ ἡμέραι βραχύνονται. § à bras —is σφοδρῶς, μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του. § —i βραχὺς, κ. κοντός. § —i ἐπίτομος, συντετμημένος. § εὐθ. ἐπίτμησις, παράστασις ἐπίτομος μερῶν τινων τῆς εἰκόνος, ἐξ αἰτίας τῆς θέσεως en — ἐπιτόμως.

Raccourcissement, ἀρ. βράχυνσις κ κόντιμμα § ἐπιτομή.

Raccoutrement, ἀρ. ἀρχ. ἐπιῤῥαφὴ, ἐπιῤῥαμα, κ. μπάλωμα.

Raccoutrer, ἐν. ἀρχ. ἐπιῤῥάπτω, κ. μπαλλόνω.

Raccoutumer (se), αὐτοπ. οἰκ. ἐνηθίζω ἐκ νέου

Raccros, ἀρ. τυχηρὰ βολὴ (εἴς τινα παιγνίδια), εἰς τὴν ὁποίαν ἡ τύχη μᾶλλον συνετέλεσε παρὰ ἡ τέχνη.

Raccrocher, ἐν. ἀναρτῶ, ἀπαρτεμῶ ἐκ νέου, κ. ξανακρεμῶ εἰς καρφί. il s'est —é au service μεταφ. καλοτύχησε πάλιν νὰ ἔμβῃ εἰς ὑπηρεσίαν. § se — προσίσχομαι, ἅπτομαι, κ. πιάνομαι ἀπό τι. il était noyé s' il ne se —ait à cette pierre ἐπνίγετο ἂν δὲν ἐπιάνετο ἀπὸ αὐτὸν τὸν λίθον. § se —, μεταφ οἰκ. χειρίζω ὅ,τι ἔχασα. il a perdu au commerce, il s'est —é à l'agriculture ἐζημιώθη εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀλλ' ἐπεδόθη εἰς τὴν γεωργίαν. § (ἐπὶ πόρνης ἢτις) ἐλκύει τοὺς διαβάτας εἰς τὸν οἶκόν της.

Raccrocheuse, Θ. πόρνη ἑλκύουσα τοὺς διαβάτας εἰς τὸν οἶκόν της.

Race, Θ. γενεὰ, γένος, φυλὴ la — des Héraclides ἡ φυλὴ τῶν Ἡρακλειδῶν. de — royale ἀπὸ ἐκτελικον γένος les rois de première — οἱ βασιλεῖς τῆς πρώτης γενεᾶς. il est de — juive εἶναι Ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς il est de bonne — εἶναι εὐπατρίδης, εὐγενὴς, κ. εἶναι ἀπὸ γένος. ce cheval est de bonne — ἢ est de — ὁ ἵππος οὗτος εἶναι καλῆς ταταγωγῆς la — caucasienne ἡ καυκασία φυλὴ la — humaine τὸ ἀνθρώπινον γένος. les —s futures αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ la — des pédans, μεταφ. ἡ φυλὴ τῶν δασκαλίσκων. mechante petite —, οἰκ. κακὴ ἀγγελία, (ἐπιπλῆξις πρὸς παιδία) —de vipères, μεταφ. γεννήματα αἰχιδνῶν! cet homme, cette — chasse de — ὁ ἄνθρωπος οὗτος πατρώζει (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ), ἡ κόρη αὕτη μητρώζει (ἐπὶ κακῆς).

Racer, οὐδ. (ἐπὶ πτηνῶν) ὅταν γεννῶσι νεοσσοὺς ὁμοίους μὲ τοὺς γονεῖς.

Rachalander, ἐν. προμηθεύω ἐκ νέου ἠθάδας, ἀγοράζω εἰς τὸ ἐμπορεῖον.

Rachat, ἀρ. λύτρωσις, ἐξαγόρασις. le — des captifs ἡ διὰ λύτρων ἐξαγόρασις τῶν αἰχμαλώτων. § ἐξαγόρασις (πράγματος πωληθέντος). § ἐξαγόρασις (ἐκφορίου, πληρόνοντος τοῦ χρεωστοῦντος αὐτὸ ποσότητά τινα διὰ μιᾶς).

Rache, ἀρ. κεντινάριον, μέτρον 40. λιτρῶν ἅλατος. § ἡ ὑποστάθμη τῆς πίσσης. § γραμμὴ χαραχθεῖσα διὰ διαβήτου εἰς το ξύλον.

Racher, ἐν. παραῤῥάπτω, κ. μπιμπιλώνω, κάμνω μπιμπίλας (ἐπὶ κεντημάτων). § χαράττω μὲ τὸν διαβήτην ἐπὶ ξύλου.

Rachetable, ἐπ. ἐξαγοραστὸς, ὁ δυνάμενος νὰ ἐξαγορασθῇ. rente — ἐξαγοραστὸν ἐκφόριον.

Racheter, ἐν. ἀγοράζω ἐκ νέου, κ. ξαναγοράζω. § λυτρόω, ἐξαγοράζω (διὰ λύτρων). J. C. a —é les hommes ὁ Χριστὸς ἐλύτρωσε τοὺς ἀνθρώπους. — des captifs ἐξαγοράζω αἰχμαλώτους. se — ἐξαγοράζομαι, ἀπελευθεροῦμαι διὰ λύτρων. — une rente ἐξαγοράζω ἐκφόριον. ἴδ. Rachat. § μεταφ. ἀναπληρῶ, ἰσοσταθμίζω. il —e ses vices par sa charité ἀναπληροῖ τὰ ἐλαττώματα διὰ τῆς ἐλεημοσύνης του. ses défauts se —ent par de bonnes qualités ἔχει καλὰς ἰδιότητας ἰσοβαρούσας μὲ τὰ ἐλαττώματά του. ἴδ. compenser. § (εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν). συγκαλύπτω, οἰκονομῶ, καθιστῶ ἀνεπαίσθητον ἐλάττωμά τι. on a donné une telle forme à la cour pour — l'irrégularité de l'édifice ἐδόθη τοιοῦτον σχῆμα εἰς τὴν αὐλὴν διὰ νὰ συγκαλυφθῇ τῆς οἰκοδομῆς ἡ ἀνωμαλία.

Rachever, ἐν. ἐμβάπτω τελευτέαν φορὰν τὰ κηρία εἰς τὸν κηρόν.

Rachialgie, ϑ. ῥαχαλγία, πόνος τῆς ῥάχεως.

Rachis, ἀρ. ῥάχις, κ. ῥάχη. § ῥάχις (τῶν γεννημάτων). τὸ ἄκρον τοῦ καυλοῦ αὐτῶν τὸ φέρον τὸ ἄνθος.

Rachisagre, ἀρ. ῥαχιάγρα, πόνος εἰς τὴν ῥάχιν.

Rachidien, enne, ἐπ. ῥαχίτης, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Rachidique, ἐπ. ῥαχιτικὸς.

Rachitis, ἀρ. ῥαχίτις, νόσος.

Rachitisme, ἀρ. ῥαχίτις, νόσος. § ῥαχίτις τοῦ σίτου, νόσος τῶν γεννημάτων.

Rachosis, ἀρ. ῥάκωσις, νόσος.

Racinage, ἀρ. ἀφέψημα φύλλων, καρυᾶς καὶ φλοιοῦ καρυδίων, χρήσιμον εἰς βαφήν.

Racinal, ἀρ. στρωτὴρ, μικρὸς στύλος εἰς τὰς γερύρας καὶ εἰς τὰς στέγας, στηρίζων καὶ στερεόνων τοὺς ἐπ' αὐτοῦ μεγάλους.

Racine, ϑ. ῥίζα, (κυρίως τῶν φυτῶν, καὶ καταχρ. πολλῶν ἄλλων ἀντικειμένων, ὡς ὀδόντων, τριχῶν κτλ.) — des ongles ῥιζονυχία. prendre — ῥιζοῦμαι, κ. ῥιζόνω. faire prendre — ῥιζόω. arracher avec la — πρόῤῥιζον ἀνασπῶ, κ. ξεῤῥιζόω. jusque à la — ῥιζόθεν, σύῤῥιζα depuis la plante des pieds jusqu' à la — des cheveux, παροιμ. ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἕως τὰ νύχια. la vertu a jeté de profondes —s dans son cœur, μεταφ. ἐῤῥιζώθη ἡ ἀρετὴ εἰς τὴν καρδίαν του § ῥίζα (εἰς τὴν γραμματικὴν, ἡ πρωτότυπος λέξις ὡς πρὸς τὰς παραγώγους της). § ῥίζα (εἰς τὰ μαθηματικὰ ἡ ποσότης ἥτις ἐφ' ἑαυτῆς πολλαπλασιασθεῖσα παράγει ἄλλην). — carrée, cube ἡ cubique τετραγωνικὴ, κυβικὴ ῥίζα. § ῥίζα (εἰς τὴν ἀστρονομίαν, ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἄρχεται ὁ ὑπολογισμὸς τῆς κινήσεως πλανήτου τινός) § — de Colombo κολομία ῥίζα, ῥίζα ἰαματικὴ ἀγνώστου δένδρου τῶν Ἰνδιῶν. § — d' émeraude πράσιον, πολύτιμος λίθος. § — d' or, ἴδ. pigamon § — de peste, ἴδ. pétasite. § — de St. charles ῥίζα ἰαματικὴ τῆς Βρασιλίας. § — salivaire σιαλογόνος ῥίζα (φυτῶν τινῶν, ὡς προκαλοῦσα τὸν σίελον).

Rack ἢ Arak, ἀρ. * ῥάχιον, πνευματῶδες ποτὸν τῶν Ἰνδιῶν. § ἴδ. avicenne.

Râcle, ϑ. ξύστρα, ἐργαλεῖον σιδηροῦν μὲ τὸ ὁποῖον ξέουν καὶ καθαρίζουν τὰ καταστρώματα τῶν πλοίων. § κέγχρος, γένος φυτῶν.

Râcle boyau, ἀρ. χυδ. ἀνεπιτήδειος καθαριστής.

Râcler, ἐν. ξέω, κ. ξύνω. — les peaux ξέω τὰ δέρματα. — les allées d' un jardin ὁμαλύνω τὰς ὁδοὺς τοῦ κήπου § — une mesure de grains ἀπομάσσω, κ. κόπτω μὲ τὴν ῥίγλαν τὸ κορυστὸν, τὸ ὑπερέχον μέρος τῶν γεννημάτων ὑπὲρ τὰ χείλη τοῦ μεδίμνου § cela —e le gosier, les boyaux, οἰκ. τοῦτο ξεγδαίρνει τὸν λάρυγγα, τὰ ἔντερα, (ἐπὶ ποτοῦ ὀξυνοῦ ἢ καυστικοῦ). § παίζω ἀνεπιτηδείως βιολίον, κ. κρυτζανίζω.

Râcleur, ἀρ. ἴδ. Racle-boyau.

Râcloir, ἀρ. ξέστρα, ὁμάλιστρον, ὁμαλιστρα, (πᾶν ἐργαλεῖον ξέον ἢ ὁμαλύνον).

Râcloire, ϑ. ἀπομάκτρα, ῥόχανον κ. ἰταλ. ῥίγλα, τὸ ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον καθιστοῦν τὸ μέτρον τῶν γεννημάτων ἰσοχειλές.

Râclure, ϑ. ξέσμα, ἀπόξεσμα, κ. ῥίνισμα.

Racolage, ἀρ. στρατολογία.

Racoler, ἐν. στρατολογῶ.

Racoleur, ἀρ. στρατολόγος.

Racontor, ἐν. διεξέρχομαι, διηγοῦμαι. en —, οἰκ. πολλὰ διηγοῦμαι.

Raconteur, euse, οὐσ. ὁ πολυλόγως διηγούμενος.

Racopilon, ἀρ ἴδ. Hypne.

Racornir, ἐν. σκληρύνω, τραχύνω. le toucher des cordes —it le bout des doigts ἡ κροῦσις τῶν χορδῶν σκληρύνει τῶν δακτύλων τὰ ἄκρα § ξηραίνω. se — ξηραίνομαι, σκληρύνομαι. § —i οἰκ. συνεσταλμένος, κ ζαρωμένος.

Racornissement, ἀρ. σκλήρυνσις, τράχυνσις, ξήρανσις.

Racoupler, ἐν. ζεύγω πάλιν ἀνὰ δύω τοὺς κυνηγετικοὺς κύνας.

Racquitter, ἐν. ἀναιτῶμαι, (χειρίζω ὅ,τι ἔχασα εἰς τὸ παιγνίδιον). § οὐδ. ἀποζημιοῦμαι. § ἐν. ἀποζημιῶ.

Radard, ἀρ ἴδ. Raderie.

Rade, ϑ. ὅρμος, αἰγιαλὸς ἐκτεταμένος εἰς τὸν ὁποῖον δύνανται ν' ἀγκυροβολήσωσι τὰ πλοῖα διαρκούντων τινῶν ἀνέμων. — foraine, ἴδ. foraine. être en grande — ἀράζω εἰς ἀνοικτὸν ὅρμον. § mettre en — ἀποπλέω.

Radeau, ἀρ. σχεδία, (κ. βαρβρ. σάλι), ἄθροισμα συνδεδεμένων σανίδων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πλέουν τοὺς ποταμούς.

Rader, ἐν. προσορμίζω, ἀράζω πλησίον εἰς τὸν ὅρμον. § ἀπομάσσω, κ. ἰσιάζω μὲ τὴν ῥίγλαν τὰ γεννήματα εἰς τὸ χιλόν.

Raderie, ϑ. φόρος εἰς Περσίαν διὰ διατήρησιν τῶν ὁδοφυλάκων.

Radeur, ἀρ. ἁλατομέτρης, ὁ μετρῶν ἅλας

Radiaires, ἀρ. πλ. ἀκτινωτὰ, διαίρεσις σκωλήκων.

Radial, le, ἐπ. κερκιδικὸς, ὁ τῆς κερκίδος (παρ' ἀνατόμοις). § ἀκτινωτὴ καμπύλη, τῆς ὁποίας ὅλαι αἱ διατεταγμέναι λήγουν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον.

Radiant, te, ἐπ. ἀκτινοβολῶν, ἀκτινοβόλος, ὁ ἀνταναχλῶν ἀκτῖνας τὰς ὁποίας δέχεται ἀπὸ ἄλλο σῶμα.

Radiation, ϑ. ἐξάλειψις, διαγραφὴ, κ. σβύσιμον (ἰδίως ἐπὶ ποσοτήτων καὶ ἄρθρων εἰς δικαστικὰ ἔγγραφα). — d'une personne διαγραφὴ τινος ἀπὸ κατάλογον. § ὀπ. εὐχρ. ἀκτινοβολία, τὸ ἀκτινοβόλον.

Radiatule, ϑ. ἀπολίθωσις πολύποδος

Radical, ale, ἐπ. ῥιζικὸς, ὁ εἰς τὴν ῥίζαν ἀνήκων. feuilles —es ῥιζοφυῆ φύλλα, τὰ εἰς τὴν ῥίζαν φυόμενα. terme —, ἢ μόνον —, οὐσ. ῥίζα, πρωτότυπος λέξις ἐξ ἧς ἄλλαι παρήχθησαν. § μεταφ. ῥιζικὸς, ἐνδόμυχος. vice — ἐνδόμυχον ἐλάττωμα. humide — ὑγρὸν κατατιθέμενον ὡς ἀρχὴ τῆς ζωῆς. nullité —e αἰτία παντελοῦς ἐκπρόθεσμου ἐγγράφου. § signe —ῥιζι-

κὸν σημεῖον, τὸ σημεῖον ✓ τὸ ἐμφαῖνον ὅτι τῆς ὑπ' αὐτὸ ποσότητος πρέπει νὰ ἐξαχθῇ ἡ ῥίζα. quantité —e ῥιζικὴ ποσότης. § οὐσ. ῥίζα, βάσις (τῶν ὀξυδίων παρὰ χημικοῖς). § les —aux, οὐσ. οἱ ῥιζικοὶ ἢ (ὡς ὑπό τινων ἐκλήθησαν) ῥιζοσπάσται, πολιτικὸν κόμμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν πρεσβεῦον τὴν ῥιζικὴν μεταβολὴν τῶν θεσμῶν.

Radicalement, ἐπίῤῥ. ῥιζικῶς, προῤῥίζως, παντάπασιν, ἐντελῶς. guerrir une maladie — προῤῥίζως ἐξαλείφω τὴν ἀσθένειαν.

Radicant, te, ἐπ. ῥιζοβολῶν, ἐπὶ κλάδων οἵτινες ῥιζώνουν ἰδιαιτέρως, ὡς οἱ τοῦ κισσοῦ.

Radication, θ. ῥίζωσις, ἡ γέννησις τῶν ῥιζῶν.

Radicule, θ. ῥιζίον, μακρὰ ῥίζα βλαστάνουσα κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸ σπέρμα.

Radié, ée, ἐπ. fleur —ée ἢ μόνον —ée, οὐσ. ἀκτινοειδὲς ἄνθος. § couronne —ée ἀκτινωτὸν στέμμα (εἰς τὰ παράσημα).

Radier, ἀρ. τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν στηλῶν τῆς γεφύρας. § σανίδωμα, κ. πατωσιὰ εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζεται ὁ οἰκοδομὴ καταῤῥάκτου.

Radieux, euse, ἐπ. ἀκτινοβόλος, διαλάμπων, λαμπρός. je n' ai jamais vu le soleil plus — ποτὲ δὲν εἶδα λαμπρότερον τὸν ἥλιον. un front —, μεταφ. ἀκτινοβολοῦν, λαμπρὸν μέτωπον. § μεταφ. περιχαρὴς. il avait l'air —, il était — εἶχε περιχαρὲς πρόσωπον, ἦτον περιχαρὴς.

Radio-carpien, enne, ἐπ. κερκιδοκάρπιος (ἄρθρωσις τῆς χειρός).

Radio-cubital, le, ἐπ. κερκιδωλένιος (ἄρθρωσις).

Radiole, θ. Ρ'αδιόλα, φυτὸν τῆς ἀρκτικῆς Εὐρώπης.

Radiolithe, θ. ἀκτινόλιθος, γένος ὀστρακοδέρμου.

Radiomètre, ἀρ. ἀκτινόμετρον, ἀρχαῖον ἐργαλεῖον ναυτικὸν χρησιμεῦον πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ ὕψους τοῦ ἡλίου.

Radio-musculaire, ἐπ. κερκιδομυόνιος (κλάδος τῆς κερκιδικῆς ἀρτηρίας).

Radiopalmaire, ἐπ. κερκιδοπαλάμιος (ἀρτηρία).

Radio-phalangettien du pouce, ἀρ. καμπτὴρ τοῦ ἀντίχειρος (μῦς).

Radio-suspalmaire, ἐπ. κερκιδεπιπαλάμιος (ἀρτηρία).

Radis, ἀρ. ῥάφανος, ῥαφανὶς, κ. ῥεπάνι. § ἴδ buccin καὶ pourpre, κογχύλαι.

Radius, ἀρ. κερκὶς, τὸ ἐλάχιστον ὀστοῦν ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἕως τῆς χειρός.

Radix, ἀρ. ἴδ. Radis. § — Quimbaya, ῥίζα κιμβαΐα, ἰαματικὴ τις ῥίζα τῆς Ἀμερικῆς.

Radoire, θ. ἀπαμάκρτα, κ. ῥίγλα τοῦ ἅλατος, ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον ἰσάζουν τὸ ἅλας ὥστε νὰ μὴν ἐξέχῃ ὑπὲρ τὰ χείλη τοῦ ἀγγείου εἰς τὸ ὁποῖον μετρεῖται.

Radotage, ἀρ. οἰκ. λῆρος, μακρολογία, κ. λόγια ξαναμωραμένα. § λήρησις (ἐκ τοῦ γήρως) κ. ξαναμώραμα, ξαναμωραμός.

Radoter, οὐδ. ληρῶ (ἐκ τοῦ γήρους), μωρολογῶ, κ. λέγω λόγια ξαναμωραμένα. il —e γεροντιᾷ, ληρεῖ (ἐκ γήρως). κ. ἐξαναμωράθη. § μεταφ. ληρῶ, μωρολογῶ, λέγω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων.

Radoterie, θ. οἰκ. λῆροι, μωρολογίαι.

Radoteur, euse, οὐσ. χρονόληρος, μωρολόγος, κ. ξαναμωραμένος.

Radoub, ἀρ. (τὸ b προφ.), ἐπισκευὴ (πλοίου καὶ ἱστίων).

Radouber, ἐν, ἐπισκευάζω (πλοῖον καὶ ἱστία). § se —, οἰκ. μεταφ. ἀναλαμβάνω.

Radoucir, ἐν. πραΰνω. il le — it par sa soumission τὸν ἐπραΰνε διὰ τῆς ὑποταγῆς του. il s' est —i ἐπραΰνθη. le temps s' est —i ὁ καιρὸς ἐδελτιώθη, κ. ἐγλύκανεν. § — des métaux καθιστῶ τὰ μέταλλα εὐήλατα.

Radoucissement, ἀρ μετρίασις (τοῦ ψύχους ἢ τῆς θέρμης τῆς ἀτμοσφαίρας). § μεταφ. πραΰνσις (ὀργῆς, παθῶν). ὕφεσις (ἀσθενείας).

Radsumes, ἀρ. ἴδ. Dolic.

Radulaire, θ. ἴδ Astroïte.

Radulier, ἀρ. δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Radzygé, ἡ Radzygin, ἀρ. ἴδ. Syphilis.

Raf, ἀρ. σφοδρὰ παλίῤῥοια.

Rafale, θ. ἀπόγαιος (αὖρα), κ. σαγανάκι.

Raffe, θ. ἴδ. Rafle.

Raffermir, ἐν. ἐμπεδόω, κρατύνω, στερεό(ν)ω. le beau temps a —i les chemins ὁ καλὸς καιρὸς ἐξήρανε τὰς ὁδούς. cet accident le —it sur le trône τὸ συμβὰν τοῦτο τὸν ἐστερέωσεν εἰς τὸν θρόνον. — l' esprit, le courage, κρατύνω τὸν νοῦν, τὴν γενναιότητα. § se — αὐτοπ. ἐμπεδοῦμαι, κρατύνομαι, στερεοῦμαι. il s' est —i dans sa resolution ἐκρατύνθη εἰς τὴν ἀπόφασίν του. sa santé se —it ἡ ὑγεία του ἐνδυναμοῦται.

Raffermissement, ἐπίῤῥ. στερέωσις, κράτυνσις, ἐνδυνάμωσις.

Raffes, θ. πλ. κοσκυλμάτια, ξέσματα δερμάτων.

Raffiler, ἐν. στρογγυλόω (τὰ δάκτυλα τῶν χειροφτίων).

Raffinage, ἀρ. διύλισις, διήθησις, κάθαρσις (ζαχάρεως, νίτρου, μετάλλων), κ. λαγάρισμα.

Raffinement, ἀρ. περιέργεια, ἄκρα ἐπιτήδευσις. — de langage ἐπιτήδευσις περὶ τὸ λέγειν. — de méchanceté δριμύτης κακίας. — de luxe ἡ περὶ τὴν πολυτέλειαν περιέργεια, ἐπιτήδευσις.

Raffiner, ἐν. διϋλίζω, διηθέω, καθαίρω (ζάχαριν, νίτρον, μέταλλα), κ. λαγαρίζω. § ἀρχ. οὐδ. ἀκριβολογῶ, συζητῶ, σπουδάζω μετ' ἀκριβείας. § se — αὐτοπ. γίνομαι δεινότερος, πονηρότερος. le monde se —e ὁ κόσμος ἐξευγενίζεται. un goût —é λεπτὴ, καθαρὰ αἴσθησις τοῦ καλοῦ.

Raffinerie, θ. διϋλιστήριον, (μέρος ὅπου λαγαρίζουν ζάχαριν κτλ).

Raffineur, ἀρ. διϋλιστὴς, κ. λαγαριστής. § διϋλιστὴς, ἐργαλεῖον τῶν χαρτοποιῶν.

Raffoler, οὐδ. οἰκ. ἐπιμαίνομαι, κ. τρελλαίνομαι (ὁποῦ ἀγαπῶ).

Raffolir, οὐδ. ὁλ. εὐχρ. vous me feriez — θὰ μὲ τρελλάνης.

Raffutage, ἀρ. ἐπιδιόρθωσις (πίλου, κ. καπέλου).

Raffuter, ἐν. ἐπιδιορθῶ ἐντελῶς, (πίλον κ. καπέλον).

Rafiau, ἀρ ἀκάτιον εἰς τὴν μεσόγειον.

Rafle, Raffe ἢ Râpe, θ. βότρυχος, βοστρύχειον, κ. τὸ κοτσάνι τῶν ῥαγῶν τοῦ σταφυλίου. § ἴση βολὴ, (εἰς τοὺς κύβους, ὅταν καὶ τὰ δύω μέρη ῥίψουν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν). — de six, Χῖος (ἀρχ. ἑλλ.). faire —, παροιμ. μεταφ. ἴδ. Rafler.

Rafler, ἐν. οἰκ. ἁρπάζω ταχέως. ὅλα τὰ προστυγχάνοντα, ν. καστρεύω. les voleurs ont —é tout ce qu' ils ont trouvé οἱ κλέπται ἥρπασαν, κ. ἐπάστρευσαν ὅ,τι εὗρον.

Raflouer, ἐν. πλευστὸν κάλιν καθιστῶ.

Rafnie, θ. ἴδ Crotulaire.

Rafraîchir, ἐν. δροσίζω. se — καὶ οὐδ. δροσίζομαι. le temps s'est —i, κ. ἐδρόσισεν ὁ καιρός. une boisson qui —it δροσιστικὸν ποτόν. — le sang, μεταφ. εὐχαριστῶ, προξενῶ εὐχαρίστησιν. se — la tête πραΰνομαι, ἡσυχάζω. § ἀναπαύω, ἐπισκευάζω — un mur ἐπισκευάζω τὸν τοῖχον. — à quelqu' un la mémoire de quelque chose ἀναπολῶ τι εἰς τὴν μνήμην τινός. § περικόπτω, ψαλιδίζω κατὰ τὰ ἄκρα. § ἀναψύχω, ἀναπαύω, δίδω ἀναψυχὴν, κ. ξεκουράζω. se — ἀναπαύομαι, ἀναλαμβάνω δυνάμεις. § ἐροδιάζω ἐκ νέου (μὲ στρατεύματα ἢ πολεμοφόδια φρούριον, στόλον κτλ.). § se — γεύομαι, ἢ πίνω διὰ νὰ δροσισθῶ. faire — quelqu'un δίδω νὰ φάγῃ ἢ νὰ πίῃ τινά.

Rafraîchissant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. ἀναψυκτικὸς, δροσιστικός.

Rafraîchissement, ἀρ. ἀνάψυξις, δροσισμός. § ἀναψυχὴ, ἀνάπαυσις. quartier de — παρεμβολὴ, στρατόπεδον ἀναπαύσεως. § — τροφαί, ζωοτροφίαι (ἐπὶ πολεμικοῦ)

§ —s τραγήματα, (γλυκύσματα καὶ ποτὰ ὅσα παρατίθενται ἢ περιφέρονται εἰς τοὺς χοροὺς καὶ συναναστροφὰς πρὸς ἀνάψυξιν).

Rafraîchissoir, ἢ Rafraîchisseur, ἀρ. ψυχτήρ, λέβης ὅπου ψυχραίνεται τὸ ὑγρὸν τὸ περιέχον τὴν καθαρισθεῖσαν ζάχαριν, νίτρον, κτλ.

Ragadiole, Ϛ. * Ῥαγάδιον, γένος φυτῶν.

Ragadioloïdes, Ϛ. πλ. ἡδύπνοϊς, γένος φυτῶν.

Ragaillardir, ἐν. οἰκ. καθιστῶ τινα εὔθυμον.

Rage, Ϛ. λύσσα, ὑδροφοβία. — blanche ἡ συνήθης λύσσα, ὅταν ὁ κύων δαγκάνῃ. — muc λύσσα εἰς τὴν ὁποίαν δὲν δαγκάνει ὁ κύων § μεταφ. λύσσα, μανία, παραφορὰ πάθους. être en —, avoir la —, la — dans la cœur λυσσῶ. frémir de — μαίνομαι. quel le —! τί παραφορά! § κακὸν ἀνυπέφορον. § μανία, κλίσις ὑπερβολικὴ πρός τι. avoir la — de l'amour, des vers ἐρωτομανῶ, μυοομανῶ. aimer quelqu'un, quelque chose à la —, jusqu'à la — ἐπιμαίνομαί τινι, κ. τρελλαίνομαι διά τινα, ἢ διά τι. § faire — ἀνατρέπω, ἀναστατῶ, φέρω ἄνω κάτω. § faire — καταβάλλω παντα κόπον, πάντα λίθον κινῶ, κ. βάζω τὰ δυνατά μου. § dire — de quelqu'un κολουγῶ τινα.

Ragot, te, οὐσ. καὶ ἐπ. οἰκ. ὀλ. εὔχρ. κοντὸς καὶ παχύς. § ἵππος βραχὺς καὶ ἰσχυρός § ἀγροιόχοιρος δύω ἕως τριῶν ἐτῶν.

Ragot, ἀρ. ἀγγύλη τις εἰς τὰς ἁμάξ.ς.

Ragoude, ἀρ. εἶδος ἀγαρικοῦ.

Ragoût, ἀρ. κορύκευμα, ὄρτυμα. en — καρυκευτός. § μεταφ. ἀρχ. ἐρεθισμός, προτροπή. quel — y trouvez-vous? τί εὐχαριστηθεὶς εὑρίσκεις εἰς τοῦτο; § — de couleur λαμπρότης χρώματος προερχομένη ἐκ τῆς συναρμολογίας τῶν χρωμάτων.

Ragoûtant, te, ἐπ. ὀρεκτικός, ὁ κινῶν τὴν ὄρεξιν. une figure —e, οἰκ. μεταφ. ὀρεκτικὸν προσωπον. § οἰκ. μεταφ. εὐάρεστος, ὀρεκτικός.

Ragoûter, ἐν. εἰδω ὄρεξιν, κινῶ τὴν ὄρεξιν. se — κινῶ τὴν ὄρεξίν μου, κ. κάμνω ὄρεξιν. § μεταφ. κινῶ τὰς ὀρέξεις, ἐπιθυμίας.

Ragrafler, ἐν. ἐμπορπῶ, κ. μπουλόνω, βάζω τὴν κόπτσαν ἐκ νέου.

Ragrandir, ἐν. μεγαλύνω, ἀνοίγω περισσότερον. le trou s'est —i ἡ τρύπα ἐμεγάλωσε.

Ragréer, ἐν. ἀποτελίω, ἀποτελειόνω (οἰκοδομὴν, ξυλουργικὰ ἢ σιδηρουργικὰ ἔργα). § ἐπισκευάζω. § — une branche ἀποκόπτω τὸ ἄνω μέρος τοῦ πριονισθέντος κλάδου. § νταρτύω ἐκ νέου, προμηθεύω εἰς τὸ πλοῖον τὰ ἄρμενα ὅσα ἔχασε.

Ragrément, ἀρ. ἀποτελείωσις (ἀρχιτεκτονικοῦ ἔργου). § ἐπισκευή.

Raguer (se), αὐτοπ. le cordage se —e τὸ σχοινίον παραλύεται, κ. ξεφτᾷ ἢ κοπτεται. —é παραλελυμένον, κ. ξεφτισμένον, κομμένον (σχοινίον).

Raguet, ἀρ. εἶδος μικρᾶς μυραίνης.

Raguette, Ϛ. ἴδ. oseille.

Raha, ἀρ. ἴδ. Muscadier.

Raia, ἀρ. ῥαγιάς, ὑπήκοος τοῦ Σουλτάνου (παρ' Ὀθωμανοῖς).

Raide, ἴδ. Roide.

Raje, Ϛ. γραμμὴ (φαινομένη ἐπὶ ἐπιφανείας) faire une — sur le papier ἄγω γραμμὴν εἰς τὸν χάρτην. § αὐλαξ (γινόμενος. μὲ τὸ ἄροτρον). § σταθμὸν, βάρος τῶν ὀερμάτων. des —s de cent livres ὀέρματα ζυγίζοντα ἑκατὸν λίτρας. § χωρίστρα (τῆς κόμης τῶν γυναικῶν). § à la — τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο. § βάτος, βατίς, ῥίνη, ῥινόβατος, ἰχθυς.

Raifort, ἀρ. — cultivé ἢ Radis ῥάφανος, ῥαφανὶς, κ. ῥεπάνι. — sauvage, ἢ cran ἀρμοράκια, ῥάφυς, ἀγρία ῥαφανὶς, κ. χράνος.

Raiis, ἀρ. Μύλητος, ἰχθύς.

Railé, ée, ἐπ. des chiens biens —s λύνες τοῦ αὐτοῦ ὕψους, κ. καλοταιριασμένοι.

Raille, Ϛ. ἴδ. Râble.

Railler, ἐν. σκώπτω, κ. πειγελῶ, περιπαίζω. — délicatement χαριεντίζομαι. — quelqu'un σκώπτω τινα. — ἢ se —, αὐτοπ. des choses saintes σκώπτω τὰ ἱερά c'est se — du monde que de dire cela εἶναι περίγελως αὐτὸ ὁπου λέγει § παίζω, (τὸ ἐναντίον τοῦ σπουδάζω), ἀστείζομαι, γελῶ, κ. χορτεύω. je ne —e point, je parle sérieusement δὲν παίζω, κ. δὲν γελῶ, λαλῶ σπουδαίως. vous vous —ez, je crois, αὐτοπ. νομίζω ὅτι ἀστείζεσαι.

Raillerie, Ϛ σκῶψις, περίγελως, κ. — περιγέλοιον, περίπαιγμα, χωρατᾶς. délicate χαριεντισμὸς, ἀστεϊσμός. — amère σαρκασμος, κερτομία. trait de — σκῶμα. tourner en — ἐκλαμβάνω ὡς ἀστεϊσμόν. cela passe — τοῦτο δὲν εἶναι ἀστειότης, τοῦτο καταντᾷ σπουδαῖον. entendre la — σκόπτω, ἀστείζομαι ἐπιτηδείως. entendre — δέχομαι τὰς ἀστειότητας (χωρὶς νὰ θυμώσω). il n'etend pas — δὲν ἀστείζεται, εἶναι αὐστηρός. c'est une — de croire etre ἀστεῖον νὰ πιστεύῃ. — à part, sans —, σπουδαίως. cette — passe le jeu ἡ ἀστειότης αὕτη ὑπερβαίνει τὰ ὅρια.

Railleur, euse, οὐσ. καὶ ἐπ. σκωπτικὸς, σαρκαστικὸς, κ. περιγελαστικὸς, περιπαικτικός.

Railure, ἢ Rainure, Ϛ. ἡ ἐκατέρωθεν τῆς τρύπας τῆς βελόνης μικρὰ ἀνωμαλία τοῦ σιδήρου.

Rain, ἀρ. ὅριον, σύνορον ὄασους.

Rainceau, ἴδ. Rinceau.

Raine, Ϛ. εἶδος βατράχου.

Raineau, ἀρ. σύνδεσμος τῶν κεραλῶν τῶν πάλων εἰς Ϛεμέλια οἰκοδομῶν.

Rainette, Ϛ. σιδηροῦν ἐργαλεῖον κινοῦν τοὺς πρίονας. § κατάστικτον μῆλον, εἶδος μήλου.

Rainoire, Ϛ. εἶδος ρυκάνης.

Rainure, Ϛ. ἐτομή, κ. χαραγματια εἰς σανίδα, διὰ νὰ ἐντεθῇ εἰς αὐτὴν ἄλλη σανίς. § κοιλότης ἐξωτερικὴ, ἐπιμήκης τῶν ὀστέων.

Raiponce, Ϛ. ἴδ. Campanule, φυτόν.

Raire, ἐν. ἀρχ. ξυρίζω. § — ἢ Rêer, οὐδ. βληχῶμαι, φωνάζω (ἐπὶ ἐλάφων).

Rais, ἀρ. ἀκτὶς, κνήμη, κνημὶς, κ. ἀδράκτι (τοῦ τροχοῦ, τὰ ξύλα τὰ ἑνόνοντα τὸν γύρον αὐτοῦ μὲ τὴν μέσην). § — de cœur ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα εἰς σχῆμα καρδίας. § ἀρχ. ἀκτὶς § ἀκτὶς ἀστέρων (εἰς τὰ παράσημα).

Raisin, ἀρ. βότρυς, σταφυλὴ, κ. σταφύλη — sec σταφὶς, κ. σταφίδα. — de Corinthe Κορινθιακὴ σταφὶς. moitié figue moitié —, παροιμ. ἑνὸς ἀέκων, καλὰ καλὰ, σπουδάζων καὶ παίζων. § grand — μέγας χάρτης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τυπόνονται τὰ πολυτελῆ συγγράμματα. § — d'Amérique, ἴδ. Phytoaca. § — de loup, ἴδ. Morelle. § — de mer εἶδος ὀλοθυρίας, Ϛαλασσινοῦ. — de mer grimpant ἀνάβασις, φυτόν. § — d'ours χαμερπὴς κομμαρία, φυτόν. § — de renaud, ἴδ. Parisette. § — de sèche σηπίας αὐγά. § — des tropiques εἶδος πλέοντος φύκους. § — impérial εἶδος φύκους.

Raisiné, ἀρ. γλύκισμα ἀπὸ σταφύλια καὶ μέλι.

Raisinier, ἀρ. κοκκέλοβον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Raison, Ϛ. λόγος, λογικὸν, νοῦς. doué de — λογικός. cultiver sa — καλλιεργῶ τὸν νοῦν μου. privé de — ἄλογος. perdre la — παραφρονῶ, γίνομαι ἔξω φρενῶν, τρελλαίνομαι. § ὀρθὸς λόγος. ce qu'il dit est contraire à la — αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγει ἀντιβαίνει εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. parler — ὁμιλῶ φρονίμως. cela n'a ni rime ni — τοῦτο δὲν ἔχει νόημα, εἶναι ἀνόητον. entendre — πείθομαι εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. il n'entend pas

— là-dessus εἶναι ἄκαμπτος, ἡ εὐερέθιστος εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. être de — ὀν νοητὸν (ὄχι ὑπαρκτόν). mariage de — συνοικέσιον διὰ συμφέρον γενόμενον. comme de — φυσικῷ τῷ λόγῳ. plus que de — ὑπὲρ αἶσαν, περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἔπρεπε. ce que de — ὅ,τι εὔλογον. § λόγος, τὸ ποιητικὸν αἴτιον. c'est là la — de ma conduite ἰδοὺ ὁ λόγος τῆς διαγωγῆς μου. de bonnes —s ἰσχυροὶ λόγοι. et pour — καὶ δὶ ἰσχυρὸν λόγον. avec — εὐλόγως. sans — παραλόγως. à plus forte — ἔτι μᾶλλον. pour — de quoi δὶ ὃν λόγον. vous y serez; — de plus pour que j'y aille θὰ εἶσαι ἐκεῖ, τοῦτο μὲ πείθει ἔτι μᾶλλον νὰ ὑπάγω κ' ἐγώ. — d'état ἀνώτεροι, πολιτικοὶ λόγοι. en — de διὰ τὸν λόγον. en — des circonstances ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων. § λόγος, δίκαιον, ὁ δίκαιος λόγος. il a — ἔχει λόγον, ἔχει δίκαιον. donner — à quelqu'un δικαιῶ τινα, ἀναγιωρίζω ὅτι ἔχει δίκαιον. § λόγος, ἱκανοποίησις. tirer — ἱκανοποιοῦμαι. demander — ζητῶ ἱκανοποίησιν. faire ή rendre — ἱκανοποιῶ. se faire — soi-même αὐτοδικῶ, ἱκανοποιοῦμαι αὐτοδίκως. § λόγος, ἀπολογία. demander — de quelque chose ζητῶ λόγον περί τινος πράγματος. rendre — de sa conduite δίδω λόγον διὰ τὴν διαγωγήν μου faites-moi — d'un tel δός με λόγον περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ δεῖνος. § ἀπόδοσις, ἀποζημίωσις. je ne saurais tirer — de ce débiteur δὲν δύναμαι νὰ λάβω τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐμὲ ἀπὸ τὸν χρεώστην τοῦτον § faire — à quelqu'un d'une santé προπίνω τὴν προταθεῖσαν πρόποσιν. § —s λόγοι (ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται αἱ ἀξιώσεις, παρὰ νομικοῖς). § λόγος, ἀναλογία μαθηματική. — arithmétique, — géométrique ἀριθμητικὸς, γεωμετρικὸς λόγος. — direct, inverse εὐθὺς, ἀντίστροφος λόγος. en — de ἡ à — de κατ' ἀναλογίαν, ἀναλόγως il fut payé à — ἡ en — de ses services ἀντεμείφθη κατ' ἀναλογίαν, ἀνάλογος τῶν ἐνδυλευσεών του. son esprit diminue en — inverse de son âge τὸ πνεῦμά του ἐλαττοῦται κατ' ἀντίστροφον λόγον τῆς ἡλικίας του. § — d'une société ἡ — sociale ὁ συντροφικὸς λόγος, ἡ ἐπωνυμία τῆς ἑταιρίας. § ἀρχ. mettre les pièces de bois en leur — διαθέτω τὰ ξύλα εἰς τὴν θέσιν των (παρὰ ξυλουργοῖς). § à telle fin que de — διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ, (εἰς τὰ συμβόλαια), οἰκ. διὰ πᾶσαν περίστασιν, κ. διὰ καλὸ καὶ διὰ κακό. § à — de πρός. il fut payé à — de six drachmes l'aune ἐπληρώθη πρὸς ἓξ δραχμὰς τὴν πῆχυν.

Raisonnable, ἐπ. λογικός. être — ὂν λογικόν. § πρόφρων, φρόνιμος. § ὑπομονητικός. après son malheur je l'ai trouvé fort — μετὰ τὸ δυστύχημά του τὸν εὗρον ὑπομονητικόν. § εὔλογος. § μέτριος.

Raisonnablement, ἐπίρ. φρονίμως. § ἀνηκόντως. § ὑπὲρ τὸ δέον. il mange — τρώγει ὑπὲρ τὸ δέον

Raisonnement, ἀρ. συλλογισμός. la force de son — ἡ δύναμις τοῦ συλλογισμοῦ του point de —s ἃς λείψουν αἱ παρατηρήσεις, (πρὸς κατώτερον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλεται σιωπή).

Raisonner, οὐσ. συλλογίζομαι. les passions ne —ent pas τὰ πάθη δὲν συλλογίζονται. § συλλογίζομαι, διασκέπτομαι § ἀντιλέγω, κάμνω ἐνστάσεις. § — pantoufle, παρσιμ. κακῶς συλλογίζομαι. § faire — un bâtiment προσκαλῶ πλοῖον νὰ δείξῃ τὰ ἔγγραφά του. § ἐν. il — e ses actions σκέπτεται τὰς πράξεις του, πράττει ἐσκεμμένως § — é αἰτιολογημένος requête —ée αἰτιολογημένη ἀγωγή. § méthode —ée ἀναλυτικὴ μέθοδος.

Raisonneur, ἀρ ὁ συλλογιζόμενος c'est un bon — εἶναι ἄνθρωπος καλῶς συλλογιζόμενος un — ennuyeux ἄνθρωπος οἰωνίως προτεινόν συλλογισμούς. § ἀντιλέγων, ὁ προτεινόν ἐνστασεις, ἀντιλογίας, παρατηρήσεις.

Raix, Rès, ἡ Rèes, ἀρ. μικρὸν νόμισμα τῆς Πορτογαλλίας.

Rajace, Ragasse, ἡ Rapasse, Ϛ. λευκὸς λίθος χρήσιμος εἰς τὴν γλυπτικήν

Rajah, ἀρ. ἡγεμὼν εἰς Ἰνδίας

Rajane, Ϛ. βαιανία, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἱσπανίας.

Rajeunir, ἐν. ἀνανεῶ, καθιστῶ νεώτερον. § οὐδ. ἀνανεοῦμαι, γίνομαι νεώτερος. § se — ἀποδίδω εἰς ἐμαυτὸν νεωτέραν ἡλικίαν ἀπὸ τὴν ἀληθῆ § se — μεταχειρίζομαι τρόπους διὰ νὰ φανῶ νεώτερος.

Rajeunissement, ἀρ. ἀνανέωσις.

Rajustement, ἀρ. εὐθετισις, ρυθμισις, κ. σιάσιμον, συγύρισμα.

Rajuster, ἐν. εὐθετῶ, ρυθμίζω, εὐτρεπίζω, κ. σιάζω, συγυρίζω. § ἐπιδιορθῶ. le temps — e bien des choses ὁ καιρὸς πολλὰ διορθοῖ. § διαλλάττω, φιλίνω § se — εὐθετῶ, εὐτρεπίζω συγυρίζω τὰ φορέματα μου.

Râlant, te, ἐπ. respiration —e ἀσθματικὴ ἀναπνοή

Râle, ἀρ. ὀρτυγομήτρα, ὀρτυγομάννα, πτηνὸν § — ἡ Râlement, ῥόγχος, ῥογχαλητόν. § ὀγὼν τοῦ θανάτου, ἀγγομοχτὸν τοῦ θανάτου.

Ralentir, ἐν. βραδύνω. il —it le pas ἐβράδυνε τὸ βῆμα § μεταφ. καταστέλλω, πραΰνω. ceci a —i son zèle τοῦτο κατέστειλε τὸν ζῆλόν του § se — γίνομαι βραδύτερος, προχωρῶ βραδύτερον, καὶ μεταφ. καταστέλλομαι, πραΰνομαι.

Ralentissement, ἀρ βράδυνσις, βραδύτης. § κατάπραυνσις.

Râler, οὐδ. ῥέγχω, ῥογχαλίζω. § ἀγωνιῶ, ἀγγομαχῶ.

Ralingue, Ϛ τὸ περιττὸν σχοινίον, τὸ πέριξ τοῦ ἱστίου ῥαπτόμενον ἀνὰ τὸ ἐνδυναμώνη κατὰ τὰς παρυφάς. mettre une voile en — στρέφω τὸ ἱστίον πασσάλους πρὸς τὸν ἄνεμον, ὥστε κάμμια του ἐπιφάνεια νὰ μὴ προσβάλληται ἀπ' αὐτόν.

Ralinguer, ἐν. — une voile περιῤῥάπτω σχοινίον εἰς τὸ ἱστίον § mettre une voile à — στρίφω τὸ ἱστίον πυραλλήλως πρὸς τὸν ἄνεμον

Raller, οὐδ. ἰδ. Raire.

Ralliement, ἀρ. συναγωγή, συνάθροισις, ἐκ νέου συσσωμάτωσις τῶν διεσκορπισμένων στρατευμάτων ἢ πλοίων· στόλου § mot de — συνθηματικὸν, σύνθημα, ἡ δευτέρα λέξις τοῦ διδομένου συνθήματος εἰς τὰ στρατεύματα. § point de — μέρος συναθροίσεως, συναγωγῆς. § mot, signe de —, μεταφ. σύνθημα (νόμματος, αἱρέσεως) point de — κοινὴ, ἀρχὴ, κοινὴ γνώμη τοῦ στόματος ἀνθρώπων. la constitution est le point de — de ce parti τὸ σύνταγμα εἶναι ἡ κοινὴ ἀρχὴ, τὸ σύνθημα τῆς φατρίας ταύτης.

Rallier, ἐν. συσσωματῶ, συγκροτῶ, συνίστημι, συναθροίζω, (διεσπαρμένα στρατεύματα). il se —erent derrière l'infanterie συνεσωματώθησαν πάλιν ὀπίσω τοῦ πεζικοῦ. § μεταφ. συνενόω, συνδέω. cette proposition a — é les esprits divisés ἡ πρότασις αὕτη συνένωσε τὰ διεστῶτα πνεύματα. § προσπλέω — son poste πλέω πρὸς τὸν παλαιόν μου θέσιν. — un vaisseau καταλαμβάνω, φθάνω πλοῖόν τι. — au vent ἡ le vent πλέω πρὸς τὸν ἄνεμον. se — à terre πλέω, πλησιάζω εἰς τὴν γῆν.

Rallonge, Ϛ. τμῆμα, κ. κομμάτι προστιθέμενον εἴς τι, διὰ νὰ τὸ μακρύνῃ.

Rallongement, ἐπίρ. μήκυνσις, μάκρυσμα.

Rallonger, ἐν. μηκύνω, μακρύνω

Rallumer, ἐν. ἀνάπτω πάλιν, κ. ξανανάπτω (καὶ μεταφ.) ἀναῤῥιπίζω, παροξύνω, κινῶ ἐκ νέου. se — ἀναπτομαι πάλιν, κ. ξαναπτω.

Ramadan ἡ Ramazan, ἀρ. Ραμαζάνι, ἡ νηστεια τῶν Τούρκων.

Ramadouer, ἰδ. Amadouer.

Ramage, ἀρ. κλάδος, (ὁμοίωμα κλάδου εἰς τὰ ὑράσματα ἐνυφασμένον). tissu à — κλαδωτὸν ὕφασμα § κεντήμα (πτηνῶν). § (μεταφ.) φυλαρία, πολυλογία.

Ramager, οὐδ. (ὀλ. εὔχρ.) κελαδῶ.

Ramaigrir, ἐν. ἰσχναίνω, κ. λιγνεύω (τινα) ἐκ νέου. § οὐδ ἰσχναίνομαι, κ. λιγνεύω (ἐκ νέου).

Ramaillage, ἀρ. κατεργασία τῶν λεπτῶν δερμάτων.

Ramailler, ἐν. κατεργάζομαι τὰ λεπτὰ δέρματα.

Ramaire, ἐπ. ὁ εἰς τοὺς κλάδους ἀνήκων.

Ramaline, Ϟ. εἶδος λειχῆνος, φυτόν.

Ramas, ἀρ. συρφητὸς, κ. μάζωμα (παντὸς εἴδους εὐτελῶν πραγμάτων ἢ μηδαμηνῶν ἀνθρώπων). cette histoire n' est qu'un — de mensonges, μεταφ. ἡ ἱστορία αὕτη εἶναι σωρὸς ψευδολογιῶν.

Ramasse, Ϟ ἕλκυθρον (σειρόμενον ἀπὸ ἕνα ἄνθρωπον εἰς τὰ ὄρη).

Ramasser, ἐν. συναθροίζω, συλλέγω, συνάγω, κ. μαζόνω. — ses forces συλλέγω τὰς δυνάμεις μου. se — συναθροίζομαι, συσσωματοῦμαι, κ. μαζόνομαι. § se — συστέλλομαι, μαζόνομαι. le porc-épic se — quand il est touché ὁ ἐχῖνος συσπέλλεται ὅταν τὸν ἐγγίζουν. § ἀναλέγομαι, ἀναιροῦμαι, κ. σηκόνω ἀπὸ καταγῆς. cela ne vaut pas le —, παρομ. τοῦτο δὲν ἀξίζει τίποτε. — une personne ἐγείρω, κ. σηκόνω τινὰ κειμενον καταγῆς (καὶ μεταφ.) περιποιοῦμαι, βοηθῶ τινα (ὄντα εἰς ἀμηχανίαν ἢ πτωχείαν). § χυδ. ξυλοκοπῶ ἢ ὑβρίζω. § ἕλκω μὲ τὸ ὀρεινὸν ἕλκυθρον. § —ὁ συνεσταλμένος ἀλλ' εὔρωστος, κ. μαζωστός.

Ramasseur, ἀρ. ὁ σύρων τὸ ἕλκυθρον.

Ramassis, ἀρ. οἰκ. ἴδ. Ramas.

Ramassoir, ἀρ. ξύλον χρήσιμον εἰς τὴν χαρτοποιΐαν.

Ramazan, ἀρ. ἴδ. Ramadan.

Rambade, Ϟ. ῥαθμὶς, ὑψωμά τι εἰς τὰ πλοῖα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἱστάμενοι μάχονται οἱ στρατιῶται.

Ramberge, Ϟ. εἶδος πλοιαρίου.

Rambour, ἀρ. pomme de — εἶδος μήλου Ϟερεινοῦ.

Rambourrage, ἀρ. μίξις ἐρίων διαφόρων χρωμάτων.

Rame, Ϟ. κώπη, κ. κουπί. la manche de la — ἡ λαβὴ τῆς κώπης, τὸ κώπαιον le plat, la pale de la — ταρσὸς, πτερον τῆς κώπης. bateau à deux — s μονήρες, δίκωπον, κ. μονοκοῦπι à deux rangs de — s διήρης. à trois rangs de — s τριήρης. aller à la — ἐρέσσω, κωπηλατῶ, κ. τραβῶ κουπί. faire force de — s κωπηλατῶ μὲ βίαν. à force de — s διὰ κωπηλασίας. mariners de — s ἐθελονται μισθούμενοι ἄλλοτε εἰς τὰ πλοῖα. être, tirer à la —, μεταφ. ἀγωνίζομαι. § χάραξ, κάμαξ, μικρον ξυλάριον μὲ τὸ ὁποῖον στηλώνουν τὰ ὄπωρικα. § δεσμὶς (χαρτίου συνήθως ἐκ 500 φύλλων). mettre un livre à la — πωλῶ βιβλίον τι ὡς χαρτίον ἄχρηστον.

Ramèadps, Ϟ πλ. ἴδ. Rambades.

Raméale, ἐπ. Ϟ. feuille — ὁ φύλλον ἐξαρτώμενον ἀπὸ νέον κλαδίσκον.

Rameau, ἀρ. ὁ κλών, κλάδος, κ. κλωνὶ, κλωνάρι, κλαδί. — d'olivier κλάδος ἐλαίας. petit — κλαδίσκος, κλωνίον. qui a des —x κλαδώδης couper les —x κλαδεύω. dimanche ἡ jour des —x ἡ κυριακὴ τῶν Βαΐων. § —x, κλάδοι τῶν φλεβῶν, τῶν νευρῶν, κλάδοι τῶν ὑπονόμων. cette secte se partage en différents —x, μεταφ. ἡ λῖρτις αὕτη ὑποδιαιρεῖται εἰς διαφόρους κλάδους.

Ramée, Ϟ. πυκνὴ κλάδων. § κλάδοι πράσινοι κεκομμένοι, κ. κλαριά.

Ramelpot, ἀρ. εἶδος τυμπάνου τῶν Ὀτεντοντων.

Ramendable, ἐπ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ καταβιβασθῇ ἡ τιμή.

Ramendage, ἀρ. ἐπισκευὴ τῆς ἐπιχρυσώσεως.

Ramender, ἐν. χυδ. καταβιβάζω τὴν τιμὴν, κ. εὐθυναίνω. § ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ (εἰς τὰς μηχανικὰς τέχνας).

Ramener, ἐν. φέρω πάλιν, ἐπαναφέρω, φέρω ὀπίσω, ἐπιστρέφω τινὰ il a —é les troupeaux à la bergerie ἐπανήγαγε τὰ ποιμνια εἰς τὴν μάνδραν. la paix a —é l'abondance ἡ εἰρήνη ἐπανήγαγεν, ἀνεκάλεσε τὴν ἀφθονίαν. — quelqu'un à la raison, μεταφ. ἀνακαλῶ τινα εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. — quelqu'un πρός τινά. — un malade σώζω τὸν ἀσθενῆ — les affaires ἐπανορθῶ, φέρω εἰς καλὴν κατάστασιν τὰς ὑποθέσεις. — un cheval ὑποχρεῶ τὸν ἵππον νὰ μὴ κρατῇ τὴν κεφαλήν του ὀρθήν. le cheval se —e bien ὁ ἵππος κρατεῖ καλῶς τὴν κεφαλήν του § εἰς τὴν ὀφικιάστραν, ἀποπέμπω τὴν ῥιφθεῖσαν σφαῖραν. § être —é ἐπαναφέρομαι, ἐπανέρχομαι.

Rameneret, ἀρ. γραμμὴ τὴν ὁποίαν χαράττει ὁ ξυλουργὸς μὲ τὸ σχοινίον διὰ νὰ γνωρίζῃ τὸ μῆκος τοῦ κορφιά, (ὄκκου τῆς στέγης).

Rameutevoir, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ἐνθυμίζω. se — ἐνθυμοῦμαι.

Ramequin, ἀρ. εἶδος τυροπλακοῦντος.

Ramer, ἐν. ἐρέσσω, κωπηλατῶ, κ. τραβῶ κουπί. § μεταφ. οἰκ. ἀγωνίζομαι.

Rameteau, ἀρ. μικρὰ φάσσα, πτηνόν.

Rametle, Ϟ. σιδηρᾶ στεφάνη διὰ τειχοκολλουμένας ἀγγελίας κτλ.

Rameur, ἀρ. ἐρέτης, κωπηλάτης § —s ἐρέτης, (τὰ πτηνὰ ὅτα κτυποῦν μὲ δύναμιν τὸν ἀέρα ὡς ἐρέσσοντα). § —s ἐρέται, διαιρέσεις ἐντόμων.

Rameux, euse, ἐπ. κλαδώδης, πολύκλων, πολυκλάδος.

Ramier, ἀρ. φάσσα, εἶδος περιστερᾶς.

Ramification, Ϟ. κλάδωσις, ἡ γέννησις καὶ διάθεσις τῶν κλάδων. § ἡ εἰς κλάδους διαίρεσις, ἰδίως ἡ τῶν φλεβῶν, τῶν νεφρῶν. § κλάδος φλεβὸς, νεύρου. § μεταφ. κλάδος les —s d'une secte οἱ κλάδοι τῆς αἱρέσεως

Ramifier (se), αὐτοπ. διαιροῦμαι εἰς κλάδους, (κυρ. καὶ μεταφ).

Ramilles, Ϟ. πλ. ῥρύγανα, χρήσιμα μόνον εἰς καύσιμον. § κλαδίσκος, κλωνάριον.

Ramingue, ἀρ. οὐσ. καὶ ἐπ. ἀπειθὴς, δυστάγωγος (ἵππος).

Ramipares, ἀρ. πλ. τὰ ζωόφυτα.

Ramiret, ἀρ. κατάστικτος φάσσα, πτηνόν.

Ramiste, ἐπ. Ϟ. lettres —s ῥαμικὰ γράμματα τὸ J καὶ V ὡς ἐφευρεθέντα ὑπὸ τοῦ Ῥάμου.

Ramoir, ἀρ. εἶδος ροκάνου.

Ramoitir, ἐν. ὑγραίνω, κ. μουσκεύω ἐκ νέου. se — ὑγραίνομαι, κ. μουσκεύομαι ἐκ νέου.

Ramolade, Ϟ. εἶδος καρύκης.

Ramollir, ἐν. ἀπαλύνω, κ. μαλακαίνω, ἴδ. Amollir. § πλύνω τὰ πτερὰ τοῦ ἱέρακος.

Ramolissant, te, ἐπ. μαλακτικὸν (ἰατρικόν).

Ramonde, Ϟ. ἴδ. Molène.

Ramondie, Ϟ. ῥαμονδία, εἶδος ὀριογλώσσου, φυτόν.

Ramonage, ἀρ. ἐστιοκορεία, κ. τὸ πάστρευμα τῆς γωνιᾶς.

Ramoner, ἐν. ἐστιοκορῶ, κ. παστρεύω τὴν γωνιάν.

Ramoneur, ἀρ. ἐστιόκορος, κ. ὁ παστρεύων τὴν γωνιάν.

Ramontchi, ἀρ. στιγμαρωτὸν, δενδρύλλιον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Ram-oulan, ἀρ. ἴδ. Litchi.

Rampant, te, ἐπ. ἕρπων, ἑρπετός. § μεταφ. χαμερπής. un style — ὕφος ταπεινὸν, ποταπόν. § κεκλιμένος εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν.

Rampe, Ϟ. κλιμαξ, κ σκάλα, (ἕκαστον τμῆμα αὐτῆς ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο σκαλοκέφαλον). § ἐρύρραχτον, κ. κάγγελα, τὰ παρὰ τὴν κλίμακα. § καταβαθμὸς, πρανὲς, ἐπικλινὴς ὁδὸς, κ. κατήφορος, (ἰδίως ὁ χρησιμεύων ἀντὶ κλίμακος εἰς τοὺς κήπους, τὰς οἰκίας, κτλ). § τὰ φῶτα τοῦ προσκηνίου εἰς τὸ Ϟέατρον.

Rampement, ἀρ. ἑρπισμὸς, ἡ κίνησις τῶν ἑρπετῶν.

Ramper, *οδδ.* ἕρπω. le serpent —e *ὁ ὄφις ἕρπει.* le lierre —e, *μεταφ. ὁ κισσὸς ἕρπει.* il —e devant les puissants, *μεταφ.* ἕρπει *ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν.*

Ramphastos, *ἀρ.* ῥάμφαστος, *ἴδ.* toucan.

Ramphe, *Θ.* ῥαμφία, *γένος ἐντόμων.*

Ramphocelus, *ἀρ.* ῥαμφόκηλος, *γένος πτηνῶν.*

Ramphocène, *ἀρ.* ῥαμφόκηνον, *γένος πτηνῶν.*

Rampin, *ἀρ.* *ἴδ.* Pinçard.

Ramponeau, *ἀρ.* couteau à la — *εἶδος μαχαίρας.*

Ramure, *Θ.* *τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου.* § *οἱ κλάδοι τοῦ δένδρου περιληπτικῶς*

Ranatre, *Θ.* *εἶδος ἐνύδρου σκορπιοῦ, ἔντομον.*

Rancaca, *ἀρ.* *ἀετὸς ὁ μικρὸς τῆς Ἀμερικῆς, πτηνόν.*

Rance, *ἐπ.* ταγγὸς (*τὴν γεῦσιν*) § *οὐσ.* *τάγγη, ταγγίασις, κ.* ταγγάδα. § *σανὶς προστηλουμένη εἰς τοὺς τοίχους ἀρχαίου πλοίου διὰ νὰ τοὺς στερεώσῃ.*

Rancer, *ἐν.* *στερεῶ τοὺς τοίχους παλαιοῦ πλοίου μὲ σανίδας.*

Ranche, *Θ.* *πάσσαλος, χρησιμεύων ὡς βαθμίς.*

Rancher, *ἀρ.* *ἀναβάθρα μὲ πασσάλους ἀντὶ βαθμίδων.* § *τὸ ἐμπρόσθιον καὶ ὀπίσθιον τετράγωνον ξύλον εἰς τὰ ἁμάξια.*

Rancherie, *Θ.* *χωρίον τῶν ἀνεξαρτήτων Ἀμερικανῶν.*

Rancidité, *Θ.* *τάγγη, ταγγίασις, κ.* ταγγάδα.

Rancio, *ἐπ.* vin — *παλαιὸς οἶνος τῆς Ἱσπανίας.*

Rancir, *οὐδ* ταγγίζω, *κ.* ταγγιάζω,

Rancissure, *Θ.* *ἴδ.* Rancidité.

Rançon, *ἀρ.* *λύτρον, λύτρα, ἡ τιμὴ τῆς ἐξαγοράσεώς.* — de roi, *μεταφ.* *παροιμ.* *ὑπέρογγος ποσότης.* § *λύτρα (πλοίων συλληφθέντων).*

Rançonnement, *ἀρ.* *ὁλ.* *εὔχρ.* *φορολόγησις.* § *μεταφ.* *ἀπαίτησις ὑπερόγγου τιμῆς.*

Rançonner, *ἐν.* *χρηματολογῶ, φορολογῶ, γυμνόνω, λαμβάνω ἀπό τινα χρήματα διὰτῆς βίας, ἢ περισσότερα ἀφ' ὅσα ἔπρεπε.* cet avocat —e ses pratiques *ὁ δικηγόρος οὗτος γυμνόνει τοὺς πελάτας του* § *λαμβάνω λύτρα διὰ ν' ἀπολύσω συλληφθὲν πλοῖον.* il a —é tant de bâtiments *ἔλαβε λύτρα ἀπὸ τόσα πλοῖα.*

Rançonneur, euse, *οὐσ.* *οἰκ.* *ὁλ.* *εὔχ.* *χρηματολόγος, ὁ φορολογῶν, γυμνόνων.*

Rancune, *Θ.* *μνησικακία.* il me garde — *μνησικακεῖ πρός ἐμέ.* qui garde — *μνησίκακος.* sans — *ἀμνησικάκως, λησμονουμένων τῶν παρελθουσῶν διαφορῶν.* — à part *ἀς μείνῃ πρὸς καιρὸν κατὰ μέρος ἡ ἔρις.* — tenante, ἢ tenant *μνησικάκως.*

Rancunier, ère, *οὐσ.* *καὶ ἐπ.* *μνησίκακος.*

Randonnée, *Θ.* *περιστροφή, περίδρομος τοῦ ζώου περὶ τὴν φωλεάν του ὅταν κυνηγᾶται.* § *μεταφ.* *οἰκ.* *ἀρχ.* *μάταιος δρόμος.*

Rang, *ἀρ.* *τάξις, σειρά, κ.* *ἀράδα* un — d'arbres *μία σειρὰ δένδρων.* en — *στοιχηδὸν, κατὰ τάξιν, κ.* *κατ' ἀράδα.* — de soldats *τάξις, στοῖχος, ζυγὸς στρατιωτῶν.* serrez vos —s (*πρόσταγμα*) *πυκνώσατε ζυγούς!* à vos —s (*πρόσταγμα*) *εἰς τὰς τάξεις.* rompez vos —s *διαλύσατε ζυγούς.* les —s ennemis *αἱ αἰχθρικαὶ τάξεις.* se mettre en — *παρατάττομαι.* le premier — *οἱ πρωτοστάται.* qui combat au premier — *πρόμαχος* combattre au premier — *προμαχῶ.* être admis dans les —s d'une armée *ἐγκατατάττομαι εἰς τὸ στράτευμα.* être sur les —s, *μεταφ.* *εἰμὶ ὑποψήφιος.* se mettre sur les —s *προτείνομαι ἀξιῶν τι* § *τάξις, βαθμὸς, ἡ θέσις τινὸς ὡς πρὸς ἄλλους* ils s'assirent chacun à son — *ἐκάθησαν καθεὶς κατὰ τὴν τάξιν του.* prendre — *τάττομαι, βαθμολογοῦμαι.* il prend — après un tel *ἔπεται μετὰ τὸν δεῖνα.* le premier — *τὰ πρωτεῖα.* le second — *τὰ δευτερεῖα.* tenir le premier, le second — *πρωτεύω, δευτερεύω* mettre au — *ἐγκατατάττω* il fut mis au — des dieux *ἐγκατετάχθη μετὰ τῶν Θεῶν.* mettre quelque chose au — des merveilles *ἐν θαύματος μέρει τάττω.* vaisseaux de premier — *τρίκροτα.* vaisseaux de second, de troisième — *δίκροτα* se mettre au — d'oignon, *παροιμ.* *τάττομαι πλησίον ἄλλων καὶ ἔρχομαι ἀπροσκλητος εἰς συναναστροφήν.* § *βαθμὸς, ἀξίωμα.* il occupe un — élevé *κατέχει ὑψηλὸν βαθμόν.* § *τάξις κοινωνική.* la revolution a confondu les —s *ἡ ἐπανάστασις ἐσύγχυσε τὰς τάξεις*

Range, *Θ.* *σειρὰ ἰσυψῶν λίθων εἰς τὴν λιθόστρωσιν.*

Rangée, *Θ.* *σειρὰ, γραμμὴ, στοῖχος.*

Ranger, *ἐν.* *τάττω, διατάττω, κ.* *βάζω εἰς τάξιν, ἀραδιάζω.* — des troupes en bataille *παρατάττω στρατεύματα.* bataille —ée *ἐκ τοῦ συστάδην μάχη.* — une chambre *διευθετῶ, κ.* *βάλλω εἰς τάξιν τὸν θάλαμον.* se — *παρατάττομαι, κ.* *ἀραδιάζομαι.* § — sous sa domination, sous ses lois *ὑποτάττω* § — quelqu'un à la raison, à son devoir *ἢ μόνον* — quelqu'un *ἀναγκάζω τινα εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, εἰς τὸ χρέος του.* se — *βελτιοῦμαι, διορθοῦμαι, γίνομαι εὔτακτος.* un homme —é *ἄνθρωπος συνεστημένος, καθεστημένος, φρονιμεμένος, κ.* *συνταζούμενος.* § *ἐγκατατάττω, συγκαταριθμῶ.* se — *ἐγκατατάττομαι, συγκαταριθμοῦμαι.* se — sous les drapeaux de quelqu'un *τάττομαι ὑπό τινος σημαίαν* se — du coté de quelqu'un *κατατάττομαι ὑπέρ τινος* se — à l'avis de quelqu'un *παραδέχομαι τὴν γνώμην τινος.* le vent se — au nord *ὁ ἄνεμος μεταπηδᾷ εἰς τὸν ἄρκτον, πνέει ἀρκτικῶς* § *μεθίστημι, κ.* *παραμερίζω, τραβῶ κατὰ μέρος.* —ez cette table, on va danser *τράβιξε τὸ τραπέζι ἐκεῖ νὰ χορεύσουν.* se — *ὑποχωρῶ, κ.* *παραμερίζω, τραβιοῦμαι.* —ez-vous *παραμέρισε, τραβίξου.* § — la terre *παραπλέω τὴν γῆν.* — le vent *πλέω ὀρθῶς κατὰ τοῦ ἀνέμου.*

Rangette, *Θ.* *σίδηρος σχηματισμένος εἰς σχῆμα ῥάδδου.*

Ranguillon, *ἀρ.* *ἀγγύλη εἰς τὰ πεστόφια, ἡ τρυπῶσα, τὸ τετυπωμένον χαρτίον.*

Raniceps, *ἀρ.* *βατραχοκέφαλος, ὑποδιαίρεσις γένους ἰχθύων.*

Ranimer, *ἐν.* *ἀναζωογονῶ, δίδω νέαν ζωήν, νέαν κίνησιν.* § *μεταφ.* *ἀναζωπυρῶ, διεγείρω ἐκ νέου.* — la colère *ἐξάπτω πάλιν τὸν θυμόν του.* le feu se —e *τὸ πῦρ ἀναβλέπει.* *ἴδ.* Animer.

Ranine, *ἐπ.* *Θ* artère — *πλατεῖα γλωσσικὴ ἀρτηρία.* § *ὀστ.* *μαλακοστράκου τοῦ τάγματος τῶν δεκαπόδων, συστήματος τῶν βραχιούρων.*

Rans-des-vaches, *ἀρ.* *βενεδικτινὸς μέλος τῶν Ἑλβετῶν.*

Ranulaire, *ἐπ.* *γλωσσικὸς, ἐπὶ γλεβῶν.*

Ranule, *Θ.* *βάτραχος, ὑπογλωσσικὸν, κ.* *βατραχάκι, παθος τῆς γλώσσης.*

Rapace, *ἐπ.* *ἁρπακτικὸς, (ἐπὶ σαρκοφάγων ὀρνέων).* § (*μεταφ.* *ἐπὶ πλεονεκτῶν ἀνθρώπων*), *αἰσχροκερδής.* § *ὕλη μεταλλικὴ φθειρομένη εἰς τὸ πῦρ καὶ φθείρουσα καὶ τὰ περὶ αὐτήν.*

Rapacé, *ée, ἐπ.* *ῥαφανώδης, ἐκ τοῦ σχήματος, ἢ τῆς φύσεως τῆς ῥαφανίδος.*

Rapacité, *Θ.* *ἁρπακτικότης, τὸ ἁρπακτικὸν, ἁρπαγή.* avec — *ἁρπακτικῶς, κ.* *ἁρπακτά.*

Rapane, *ἀρ.* *ῥαπανέα, δένδρον τῆς Γουϊάνης.*

Rapat, *ἀρ.* *δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.*

Rapatée, *Θ.* *μανίσιον, γένος φυτοῦ τῆς Ἀμερικῆς.*

Rapatelle, *Θ.* *τρίχινον ὕφασμα, ἐκ κόσινα.*

Rapatriage, ἢ | *ἀρ.* *διαλλαγὴ, φιλ-*
Rapatriement, | *σις.*

Rapatrier, *ἐν.* *διαλλάττω, φιλιώνω.* se — *διαλλάττομαι, φιλιώνομαι.*

Râpe, *Θ.* *ξύστρον, ξύστρα, κ.* *ῥα-*

τές. § ῥίνη (τῶν λιθοξόων καὶ ἄλλων τινῶν ἐργατῶν) § ἴδ. Râle. § —s ῥαγάδες, κ. σκασίματα ὀριζόντια τῶν γονάτων τοῦ ἵππου. § ἴδ. peinge, ὀστρυκόδερμον. § ὁ καυλὸς τοῦ ἀβέρος τοῦ σίτου. § petite — εἶδος ἀγαρικοῦ.

Râpé, ἀρ. νέα σταφυλὴ προστιθεμένη εἰς τὸν διαφθαρέμενον οἶνον διὰ νὰ τὸν διορθώσῃ. § διορθωμένος οἶνος (διὰ προσθήκης σταφυλίων νέων). — de copeau οἶνος ἐπιδιορθωμένος μὲ ροκανίδια.

Râper, ἐν. τρίβω, ξέω. — du tabac τρίβω ταβάκον. du tabac —é τριμμένος ταβάκος. un habit —é τετριμμένον φόρτμα. § ῥινίζω, ξέω μὲ ῥίνην τὴν ἐπιφάνειαν τινος σώματος.

Rapetasser, ἐν. (οἰκ.) ἐπισκευάζω, ἐπιῤῥάπτω, κ. μπαλόνω.

Rapetisser, ἐν. σμικρύνω, κ. μικραίνω. § οὐδ. ἤ se —, αὐτοπ. σμικρύνομαι, κ. μικραίνω, στενεύω

Râpette, Ϛ. ὀμφακόκαρπος, εἶδος ἀπαοίνης, κ. κολιτσίδας, φυτόν.

Raphanédon, ἀρ. ῥαφανηδὸν, Ϛλάσις τις ὀστοῦ.

Raphanis, ἀρ. ῥαφανὶς γένος φυτῶν.

Raphaniste, ἀρ. ῥαφανιστὸν, γένος φυτῶν

Raphanistre, ἀρ. ῥαφάνιστρον, γένος φυτῶν.

Raphe, Ϛ ῥαφὴ, μέρος τοῦ προστύπου (εἰς τὰ φυτά). § κυπρῖνος ἄπιος, ἰχθύς.

Raphé, Ϛ. ῥαφὴ, (γραμμὴ ὁμοιάζουσα ῥαφὴν εἰς τινα μέρη τοῦ σώματος).

Raphidie, Ϛ ῥαφιδία, γένος ἐντόμων.

Raphis, ἀρ ῥαφὶς, γένος φοινίκου. § ῥαφὶς, φυτὸν τῆς Κίνας

Rapide, ἐπ. ταχὺς, κατεσπευσμένος. courant — ὁρμητικὸν ῥεῦμα. style — πυκνὸν ὕφος narration — ἐπίτομος διήγησις. § οὐσ. ῥεῦμα

Rapidement, ἐπιῤ. ταχέως, κατεσπευσμένως, ὁρμητικῶς. qui vole — ταχυπετής.

Rapidité, Ϛ. ταχύτης. — d'un courant ὁρμὴ τοῦ ῥεύματος. — de style ὕφους πυκνότης.

Rapidolithe, ἀρ. σκοπέλιθος, ὀρυκτὸν τῆς Νορβηγίας.

Rapiécer, ἐν. ἐπιῤῥάπτω, κ. μπαλόνω.

Rapiécetage, ἀρ. ἐπίβλημα, ἐπίῤῥαμα, κ. μπάλωμα, ἐπιδιόρθωμα.

Rapiéceter, ἐν ἀκέομαι, ἐπιῤῥάπτω, ἐπιδιορθῶ μὲ μικρὰ τεμάχια, κ. μπαλόνω, διορθόω.

Rapière, Ϛ. μάχαιρα, μακρὺ παλαιὸν ξίφος, κ. μαχαίρα.

Rapillo, ἀρ. σκωρία τοῦ Βεζουβίου.

Rapine, Ϛ. ἁρπαγὴ, κλοπή.

Rapiner, ἐν. οἰκ. κλέπτω, κερδίζω καταχρώμενος.

Rapinie, Ϛ. φυτὸν τῆς Κοχιγχίνας.

Rapiquer, οὐδ. — au vent προσπαθῶ νὰ στρέψω τὸ πλοῖον κατὰ τοῦ ἀνέμου.

Rapistre, ἀρ. ῥάπιστρον, γένος φυτῶν.

Raponce, ἀρ. ἴδε Lobélie

Raponcule, Ϛ. φύτευμα, γένος φυτῶν.

Raponticoïdes, Ϛ. πλ. ῥαπονταικοειδῆ, γένος φυτῶν.

Rapontique, Ϛ ῥαπονταικὸν, γένος φυτῶν. ἴδε Rhubarbe. § — de montagne, ἴδε Oscille

Rapparcciller, ἐν. συνδυάζω, κ. ταιριάζω ἐκ νέου.

Rappe, ἀρ. νόμισμα τῆς Ἑλβετίας.

Rappel, ἀρ. ἀνάκλησις, μετάκλησις le — d'un ambassadeur ἀνάκλησις πρέσβεως lettre de — μετακλητήρια ἔγγραφα. — des exilés κάθοδος τῶν ἐξορίστων. — à l'ordre πρόσκλησις εἰς σεμνολογίαν (ἀποτεινομένη πρὸς τὸν ἀγορεύοντα εἰς τὰς συνελεύσεις ὅταν παρεκτρέπηται). § — à succession ἀπόφασις ἀνακαλοῦσα εἰς κληρονομίαν τοὺς ἀποκλεισθέντας συγγενεῖς. § ὑπόλοιπον (μισθοῦ). § — de lumière διανομὴ, διαθλασις φωτὸς (εἰς τὰς εἰκόνας). § ἀνακλητήριον, κροῦσμα τυμπάνου.

Rappeler, ἐν. ἀνακαλῶ, μετακαλῶ. — un ambassadeur μετακαλῶ πρέσβυν. dieu l'a —é à lui ὁ Θεὸς τὸν μετακάλεσε, ἀπέθανε. — quelqu'un à son devoir ἀνακαλῶ τινα εἰς τὰ χρέη του. — à l'ordre προσκαλῶ εἰς σεμνολογίαν (τὸν ἀγορεύοντα). — ses esprits ἀναλαμβάνω. — quelqu'un à la vie ἀνακαλῶ τινὰ εἰς τὴν ζωήν. le vin —e son buveur, οἰκ. ὁ οἶνος οὗτος προσκαλεῖ εἰς πόσιν — quelqu'un à la succession συμπεριλαμβάνω τινὰ εἰς τὴν διαθήκην, ἄλλως ἀποκλεισμένον. § ὑπομιμνήσκω, ἐνθυμίζω. se — ἐνθυμοῦμαι. je me le —e τὸ ἐνθυμοῦμαι — la mémoire ἀνακαλῶ τὴν μνήμην. § — de la lumière διανέμω, διαθετω τὸ φῶς εἰς τὴν εἰκόνα. § κροῦσμα τὸ ἀνακλητήριον.

Rapport, ἀρ. πρόσοδος, εἰσόδημα. cette terre est d'un bon — ἡ γῆ αὕτη ἀποφέρει πολὺ εἰσόδημα. elle est en —, ἐν plein — δίδει ἤδη εἰσόδημα. cet emploi est de grand — ἡ θέσις αὕτη εἶναι ἐπικερδής. belle montre et peu de —, παροιμ. θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδία μυλωνᾶ. § ἔκθεσις (ὑποθέσεως, ἢ συμβάντος). faire son — καθυποβάλλω τὴν ἔκθεσίν μου, ἀναφέρομαι. affaire de — ὑπόθεσις εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται ἔκθεσις. § λόγοι, κ. λόγια. des —s de flatteurs λόγοι κολάκων § σχέσις. il n'y a aucun — entre ces deux choses δὲν ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τῶν δύω τούτων πραγμάτων. des —s d'amitié σχέσεις φιλίας. mettre une personne en — avec une autre σχετίζω τινὰ μέ τινα § ἀναλογία. il y a un — parfait entre les parties de cet édifice ὑπάρχει ἐντελὴς ἀναλογία μεταξὺ τῶν μερῶν τῆς οἰκοδομῆς ταύτης. — arithmétique ἀριθμητικὸς λόγος, ἡ ἀναλογία. § ἀπόδοσις (ἀγρεύσεως τινὸς ποσότητος ἢ κτήματος ἀπὸ τὸν λαβόντα, διὰ νὰ γίνῃ ὀλικὴ διανομὴ τῆς κληρονομίας). ἀπόδοσις (τῆς ποσότητος τὴν ὁποίαν κακῶς ἐδαπάνησεν ὁ ὑπόλογος). § ἐυγμὸς, κ. ῥέψιμον. avoir des —s ἐρεύγομαι, κ. ρεύγομαι § terres de — μετακεκινημένη γῆ, μετακομισμένον χῶμα. § un ouvrage de pièces de — ἔργον ἐκ συμβολῆς. § par — à ὡς πρὸς, (καὶ) ἀναλόγως πρὸς.

Rapportable, ἐπ. ἀποδοτέον, (ἐπὶ τῶν κτημάτων ὅτα ὁ κληρονομῶν πρέπει ν' ἀποδώσῃ διὰ νὰ γίνῃ ἡ γενικὴ τῆς κληρονομίας διανομή).

Rapporter, ἐν. ἐπαναφέρω, φέρω ὀπίσω, ἐπιστρέφω. § ἐπιστρέφων φέρω μετ' ἐμαυτοῦ. — de la gloire, de la honte, κτλ. δοξάζομαι, καταισχύνομαι. le chien —e ὁ κύων φέρει εἰς τὸν κυνηγὸν τὴν ἄγραν. § προσθέτω, προσράπτω. — un lai à une étoffe προσθέτω ῥύλλον εἰς ὕφασμα. un ouvrage de pièces —és ἔργον ἐκ συμβολῆς. § — des terres μετακομίζω χῶμα. des terres —és μετακεκινημένων, μετακομισμένον χῶμα. § ἀποδίδω (τὸ ὀφθὲν μοι κτῆμα διὰ νὰ γίνῃ τῆς κληρονομίας ἡ διανομή). § ἀναιρῶ, ἀνῤῥῶ νόμον. § ἀναφέρω, ἐνθέτω. il m'a —é que μὲ ἀνέφερεν ὅτι. — une affaire ἐνθέτω τὴν ὑπόθεσιν. il a —é tel auteur ἀνάφερε τὸν δεῖνα συγγραφέα. § προσθέω, ἐπαναλέγω ὅ,τι ἤκουσα, μαρτυρῶ, κ. μαντατοφορεύω. § στρέφω il —e tout à sa propre utilité στρέφει τὰ πάντα πρὸς ἰδίαν ὠφέλειάν του. § ἀποδίδω. cet effet est —é à telle cause τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν δεῖνα αἰτίαν. § φέρω, προάγω. des arbres qui —ent du fruit δένδρα καρποφόρα. son jardin lui —e beaucoup ὁ κῆπος του τὸν ἀποφέρει πολλὴν πρόσοδον. son argent lui rapporte six pour cent τὰ χρήματα του τὸν δίδουν ἓξ τοῖς ἑκατόν. § μεταφέρω (εἰς τὸν χάρτην καταμετρηθείσας γραμμὰς καὶ γωνίας). § se — συμβιβάζομαι, συμφωνῶ, κ. ταιριάζω. ces deux couleurs se —ent bien τὰ δύω ταῦτα χρώματα συμφωνοῦν εὖ qu'il dit se —e à ce que j'en connais ὅ,τι λέγει συμφωνεῖ μὲ ὅ,τι ἤδη γνωρίζω § se — ἀναφέρομαι. ceci se —e à telle circon-

stance τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν οἰκίαν περίστασιν. § s'en —er à quelqu'un ἀνατίθεμαι εἴς τινα τὴν ἀπόφασιν, ἐπικαλοῦμαί τινος τὴν κρίσιν. § s'en — à ἐμπιστεύομαι εἰς s'il faut s'en — aux traditions ἂν πρέπῃ νὰ πιστεύωμεν τὰς παραδόσεις.

Rapporteur, euse, οὐσ. προδότης, ὁ ἐπαναλέγων ὅσα ἤκουσε, κ. μανιατούρης. § εἰσηγητής (ὑποθέσεων). § officier — ἀξιωματικὸς εἰσηγητής. § ἀναγωγεύς, ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου μεταφέρονται εἰς τὸν χάρτην γωνίαι.

Rapprendre, ἐν. μανθάνω ἐκ νέου, κ. ξαναμανθάνω.

Rapprochement, ἐν. προσέγγισις, πλησίασις, σύναψις. § διαλλαγή, φιλίωσις § ἀντιπαράθεσις, ἀντιπαραβολή.

Rapprocher, ἐν. πλησιάζω ἐκ νέου, φέρω πάλιν πλησίον. § φέρω πλησιέστερον. se — πλησιάζω. —ez-vous πλησίασε. — les distances συντέμνω τὰς ἀποστάσεις. § συνάπτω, προσεγγίζω, συνεῶ. le malheur —e les hommes ἡ δυστυχία συνάπτει, συνενοῖ τοὺς ἀνθρώπους. — deux personnes διαλάσσω, φιλιῶ δύω ἀνθρώπους. se — διαλάσσομαι, φιλιοῦμαι. § ἀντιπαραβάλλω. en —ant ces circonstances, vous comprendrez la chose ἀντιπαραβαλὼν τὰς περιστάσεις θὰ ἐννοήσῃς τὸ πρᾶγμα. § — un cerf παρακολουθῶ ἡσύχως μὲ τοὺς κύνας τὴν ἔλαφον διὰ νὰ τὴν φθάσω.

Rapsode, ἡ Rhapsode, ἀρ. ῥαψῳδός.

Rapsodie, ἡ Rhapsodie, Θ. ῥαψῳδία. § μεταφ. une — de mensonges ῥαψῳδία ψευδολογιῶν.

Rapsodiste, ἡ Rhapsodiste, ἀρ ῥαψῳδός, ῥαψῳδίας συγγραφεύς.

Rapsodomancie, Θ ῥαψῳδομαντεία, μαντεία διὰ τῶν στίχων τῶν ῥαψῳδῶν.

Rapt, ἀρ. ἁρπαγὴ (κόρης ἢ νέου).

Râpure, Θ. ξέσμα, τὸ πίπτον ἀπὸ τὸν ξέστην, κ. ῥεντές.

Raputoir, ἀρ. σκόφη τῶν νιτροποιῶν.

Raputier, ἀρ. σκιῶρις, δενδρύλλιον τῆς Γουϊάνης.

Raque, Θ. διάτριτος σφαῖρα ἐκ τῶν ἐξαρτωμένων εἰς τὸν ἱστὸν, καὶ χρησιμευουσῶν εἰς τὴν στροφὴν τῆς κεραίας.

Raquetier, ἀρ. ὁ κατασκευάζων τ' ἀφετήρια, ἴδ. Raquette.

Raquette, Θ. ἀφετήριον, ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου τινάζεται ἡ σφαῖρα εἰς τὴν σφαιρίστραν. un grand casseur de —s, παροιμ. χυδ. ῥωμαλαῖος. § ὑπόδημα πλατὺ τῶν ἀγρίων τῆς Ἄρκτου, ἐμποδίζον τοὺς πόδας των νὰ βυθίζωνται εἰς τὴν χιόνα. § εἶδος πριόνος. § ὀπωνυτία, φυτόν. § — de mer, ἴδ. Coralline. § — blanche εἶδος ἀγαρικοῦ.

Rare, ἐπ. σπάνιος. une — beauté σπανία ὡραιότης. il est — de voir εἶναι σπάνιον νὰ ἰδῶμεν, σπανίως βλέπομεν. un homme — σπάνιος, ἔξοχος ἢ παράδοξος ἄνθρωπος. devenir, se rendre — σπανίως φαίνομαι εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐρχοίτων. pouls — βραδὺς σφυγμός. § ἀραιός. l'air est plus — que l'eau ὁ ἀὴρ εἶναι ἀραιότερος τοῦ ὕδατος. il a la barbe — ἔχει ἀραιὸν γένειον.

Raréfactif, ive, ἐπ. ἀραιωτικός

Raréfaction, Θ. ἀραίωσις.

Raréfiant, te, ἐτ. ἀραιωτικός.

Raréfier, ἐν. ἀραιόω, κ. ἀραιόνω. se — ἀραιοῦμαι.

Rarement, ἐπίρ. σπανίως.

Raréscibilité, Θ. ἀραιωτικότης, ἡ ἰδιότης τοῦ ἀραιοῦσθαι.

Rareté, Θ σπάνις, σπανιότης. — de vivres σιτωδία. c'est une — que de voir εἶναι σπάνιον νὰ ἴδῃ τις pour la — du fait διὰ τὸ σπάνιον τοῦ πράγματος. § σπανιότης. σπάνιον πρᾶγμα. les —s du cabinet αἱ σπανιότητες τοῦ ταμείου

Rarifeuillé, ée, ἐπ ἀραιόφυλλος.

Rariflore, ἐπ. ἀραιοανθής, ὁ ἔχων ἀραιὰ ἄνθη.

Rarissime, ἐπ. οἰκ σπανιώτατος.

Ras, se, ἐπ. ἐν χρῷ κειραρμένος, ξυρισμένος. § βραχύτριχος § —se campagne ὁμαλὴ πεδιάς. se battre en —se campagne μάχομαι ἐπὶ τοῦ πεδίου. table —e ἄγραφος πίναξ, πλὴξ ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν ἐχράχθη ἀκόμη τίποτε. καὶ μεταφ. πνεῦμα ἀκαλλιέργητον, ἀδιαμόρφωτον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιδεκτικὸν πάσης ἐντυπώτεως καὶ διδασκαλίας. faire table —se, μεταφ. ἐξαλείφω τὰς παλαιὰς ἐντυπώσεις μου διὰ νὰ παραδεχθῶ ἀπροκαταλήπτως νέας. § vaisseau — ἀλιτενὴς ναῦς, πλοῖον χαμηλόν. ce bâtiment est — τὸ πλοῖον τοῦτον ἐθραύσθησαν οἱ ἱστοί. § mesure —se μέτρον ἰσοχειλὲς, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ γέννημα δὲν εἶναι κρουστὸν, δὲν ὑπερβαίνει τὰ χείλη. à — de bord ἰσοχειλῶς. § οὐσ. ἡ ἐπιφάνεια, τὸ ἀλφάδιον τοῦ ὕδατος. au — de l'eau, à — de l'eau ἀλιτενὴς, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. § — de marée βρασμὸς τῶν ῥευμάτων § σχεδία ἐπὶ τῆς ὁποίας ἵστανται οἱ ναυπηγοί § ὕρασμα λεῖον, μεταξωτὸν ἢ μάλλινον. § ἐργαλεῖον τρυπητὸν διὰ τοῦ ὁποίου ἐλαύνεται τὸ σύρμα.

Rasade, Θ. ποτήριον ἐπιστερὲς, ἰσοχειλὲς, γεμάτον ὡς τὰ χείλια. boire — πίνω ἀμυστί.

Rasant, te, ἐπ. ἴδε Raser. ligne de défense —e ἡ ὑπερασπίσιρια (γραμμὴ κάθετος εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ προμαχῶνος, ἥτις ἐπεκτεινομένη προχωρεῖ παραλλήλως μὲ τὸ μέτωπον τοῦ προτεχοῦς προμαχῶνος). flanc — ὑπερασπίστρια πλευρὰ (ἡ κάθετος εἰς τὴν ῥηθεῖσαν γραμμήν). feu — ὑπερασπιστήριον πῦρ, (αἱ κατὰ τὴν γραμμὴν ταύτην ῥιπτόμεναι βολαὶ πυροβόλων). § vue —e πρόσγαιος ὄψις, (καθ' ἣν ἡ θέσις τοῦ θεωμένου εἶναι χαμηλὴ καὶ ἐκτείνεται εἰς πλησιέστατα ποικίλα, ἀλλὰ ὁμαλὰ τῆς φύσεως συμπτώματα).

Rascasse, Θ: ἴδε Scorpène

Rase, Θ ἡ πίσσα μὲ τὴν ὁποίαν στεγανόνουν τὰ πλοῖα. § ἔλαιον τῆς ἐρετίνης, τῆς πεύκης.

Rasement, ἀρ. κατεδάφισις (φρουρίου).

Rasenicisen ἢ Rasenicisenstein, ἐρ. σιδηρορυχεῖον βαλτώδες

Raser, ἐν. κειρω, ξυ(ου)ρίζω se — ἢ se faire — κείρομαι, ξυ(ου)ρίζομαι. qui n' est pas —é ἀξύριστος. un barbier —e l'acre, παροιμ. ὁ ὄμοιος τὸν ὅμοιον (ξυρίζει). § κατεδαφίζω, κατασκάπτω. les fortifications ont été —ées τὰ ὀχυρώματα κατεδαφίσθησαν. — un vaisseau καθιστῶ τὸ πλεῖον ἁλιτενές, τὸ κόπτω ὡς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης § ἐπιφαύω, ἐρχομαι πλησίον καὶ τοιχίζω τὸ boulet lui —a l'épaule ἐτοίχισε ἐπέρασε πλησίον τοῦ ὤμου του hirondelles —ent la terre, l'eau αἱ χελιδόνες πιτῶσαι ἐγγίζουσι σχεδὸν τὴν γῆν, τὸ ὕδωρ. le bâtiment —a l écueil τὸ πλοῖον ἐπῆλθε πλησιέστατα τοῦ σκοπέλου — la côte παραπλέω τὸ παράλιον. § un cheval —e le tapis ὁ ἵππος περιπατῶν δὲν ὑψώνει τοὺς πόδας. § un cheval —e, οὐδ. ὁ ἵππος ἔπνευσε νὰ ἔχῃ κοιλώματα εἰς τοὺς ὀδόντας. § se —, être —é, le tapir (ἐπὶ πτηνῶν καὶ ζώων εἰς τὸ κυνήγιον).

Rasette, Θ. μικρὸν ἐλατήριον τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων.

Rasibus, ἐπίρ. χυδ. ἐγγύτατα.

Raskolniks ἢ vieux croyants, ἀπλ. Ῥασκόλνικοι ἢ παλαιόπιστοι, αἵρεσις τῆς Ῥωσσίας.

Rasoir, ἀρ. ξυρὸς, κ. ξυράφι. il taape comme un — κόπτει ὡσὰν ξυράφι. § κορύφαινα ἢ ὀξύφωνος κ. βοῦρος, ἰχθύς.

Raspaillon, ἀρ. τὸ Sparaillon

Raspation, Θ. πρίσις, πριστὸν κ πρίονισμα.

Raspatoir, ἀρ. πρίων χειρὸς

Raspecon, ἀρ. τὸ uranoscopus

Raspoute, ἢ Rasboute, ἀρ. φιλοπολέμου τινὸς Ἰνδικῆς φυλῆς

Rassade, Θ. μικρὰ ὑάλιναι σφαῖραι εἰς τοὺς ἀγρίους τῆς Ἀφρικῆς.

Rassangue, Θ. νίσσα ἢ ἐρυθρὸν χρυσὸς τοῦ Μεξικανικοῦ.

Rassasiant, te, ἐπ. κορεστικός, κ. χορταστικός.
Rassasiement, ἀρ. κόρος, κ. χόρτασμα. le — des plaisirs, μεταφ. ὁ κόρος τῶν ἡδονῶν.
Rassasier, ἐν. κορέννυμι, ἐμπιπλάω, κ. χορταίνω. ce met —e, m'a —é τὸ φαγητὸν τοῦτο χορταίνει, μ' ἐχόρτασε. il n'a pas —é son avidité, μεταφ. δὲν ἐκορέσθη τὴν ἀπληστίαν του. je suis —é ἐκορέσθην, ἐνεπλήσθην, κ. ἐχορτάσθην. il s'est —é d'honneurs ἐνεπλήσθη τιμῶν, ἐχόρτασεν ἀπὸ τιμάς.
Rasse, Ϛ. καλάθιον ἀνθράκων.
Rasse-coronde, Ϛ τὸ Canelle.
Rassée, Ϛ ἡ ποσότης τῶν ἀνθράκων ἡ περιεχομένη εἰς τὸ καλάθιον.
Rassemblement, ἀρ. συνάθροισις, σύναξις. Ϛ σύστασις ἀνθρώπων, συνάθροισις αὐτῶν πρὸς τινα σκοπόν, καὶ κυρίως στασιαστικόν.
Rassembler, ἐν συλλέγω, συναθροίζω, συνάγω, κ. μαζόνω. — des troupes στρατολογῶ se — συνέρχομαι, συνάγομαι, συναθροίζομαι. Ϛ συνδέω ἐκ νέου τὴν διαλυθεῖσαν ξυλείαν. Ϛ — un cheval συστέλλω τὸν ἵππον.
Rasseoir, ἐν. καθίζω τινὰ ἐκ νέου — une pierre καταστήσω τὸν λίθον ἐκ νέου. se — κάθημαι ἐκ νέου, κ ξαναμαθημαι. Ϛ μεταφ. προσοῦω, κατευνάζω. son esprit s'est —is ἐπροσοῦθη τὸ πνεῦμά του. de sens —is ἡσύχω τῷ πνεύματι, ἀταραχως. esprit —is πνεῦμα ὥριμον. un homme —is ἄνθρωπος ἐμβριθὴς. Ϛ se — καθιστάμαι, ὑφίστομαι, κ. καταστάλαζω du pain —is ἄρτος παλαιωθείς. Ϛ —is, σύν. παλαιὸν πέτηλον προσηλιόμενον μὲ νέα καρφία.
Rassérener, ἐν αἰθριάζω, κ. ἀνοίγω τὸν καιρὸν, καὶ μεταφ. φαιδρύνω. se — αἰθριάζω, κ. ἀνοίγω (ἐπὶ καιροῦ,) καὶ μεταφ. φαιδρύνομαι.
Rassoter, ἐν. ἀ.χ. σχρ. ἰδ. Infatuer.
Rassurer, ἐν. στηρίζω — une muraille qui menace ruine στηρίζω ἑτοιμόρροπον τοῖχον. — quelqu'un dans sa foi, μεταφ. στηρίζω τινὰ εἰς τὴν πίστιν του. Ϛ ἐνθαρρύνω. se — ἐνθαρρύνομαι, μακρύνω τοὺς φόβους. — ez vous ζώρρει. Ϛ le temps se —e ὁ καιρὸς στερεύεται.
Rasule, Ϛ. γυμνόστομον, γένος βρύου.
Rat, ἀρ. μῦς, κ. ποντικός. un nid à —, μεταφ. ποντικοφωλεὰ μικρὸν καὶ στενόχωρον κατοίκημα comme — en paille, παροιμ. καθὼς ὁ ποντικὸς εἰς τὸ τυρί. mort aux —s ποντικοφάρμακον. Ϛ avoir des —s, εἰν. ἔχω ἰδιοτροπίας Ϛ donner des —s ζωγραφίζω ποντικοὺς εἰς τὰ φορέματα, παιγνίδιον τῶν παιδίων. Ϛ prendre un — ἐπὶ πυροβόλων τὰ ὁποῖα ἀποτυγχάνουν καὶ δὲν κροτοῦν. ἰδ. καὶ rater. Ϛ — de cave εἰσπράκτωρ τῶν ἐμμέσων φόρων, ἐκτιμῶν τὰ εἰς τὰς ὑποθήκας κατατεθειμένα εἴδη. Ϛ — de cave κηρομήρυμα, κ. ἀγιοκέριον τετιγμένον. Ϛ — d'eau ἀμφίβιος μῦς. Ϛ — de Pharaon. ἰδ. Ichneumon Ϛ σχοινία ἐπὶ τῆς ὁποίας ἱσταμένοι οἱ ναῦται ἐπισκευάζουν τὸ πλοῖον. Ϛ βασανιστὴς ρεύματος, ἰδ. Ras. Ϛ τρυπητὸν ἐργαλεῖον, ἰδ. Ras.
Ratafia, ἀρ. πνευματώδες ποτὸ ἐξαγόμενον ἀπὸ καρπούς.
Ratalie, Ϛ γένος ἀγνώστων φυτῶν.
Raton, ἰδ. Rotang.
Rataniah, ἡ Rata, ἀρ ῥίζα τινὸς φυτικῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Ratatiner (se), αὐτοπ συστέλλομαι, κ. μαζόνομαι, ξαρόω. une pomme —ée μῆλον ῥυτὸν, ῥικνὸν, κ ξαρωμένον. un vieillard —é γέρων ῥικνώδης, κ. ξαρωμένος.
Rate, Ϛ σπλὴν, κ. σπλήνα. désopiler, épanouir la —, μεταφ. φαιδρύνω, ἀνοίγω τὴν καρδίαν. s'épanouir la — φαιδρύνομαι, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου.
Râteau, ἀσ. κτεὶς, ἀγρίφη, ἡ ἀγροτίφη, κ δικράνι, τσουγγριὰ, ἢ στουγράνα, (γεωργικὸν ἐργαλεῖον μὲ πολλὰ δόντια, καὶ ἄλλα διάφορα ἀνάλογα ἐργαλεῖα). Ϛ ἰδ. Pelicine. Ϛ μύτιλος, ὑότις, στρακόδερμον.
Râtelée, Ϛ. ὅσον ἄχυρον, κτλ. σύρει, διὰ μιᾶς ἡ κτεὶς, κ. δικρανιὰ τὰ. Ϛ μεταφ. dire sa — λέγω ἐλευθέρως ὅ,τι φρονῶ ἢ ἠξεύρω.
Râteler, ἐν. συνάγω μὲ τὴν ἀγρίφην. κ δικρανίζω. Ϛ ὁμαλύνω μὲ τὴν ἀγρίφην, κ. δικρανίζω.
Rateleur, ἀρ. ὁ συλλέγων τὰ γεννήματα μὲ τὴν ἀγρίφην, κ. δικρανιςής
Rateleux, ἀσ. λῳχ. ἄχρ. σπηνικός.
Ratelier, ἀρ. φάτνη, κ. πόχνη, τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς φάτνης ὅπου θέτουν τὸ ἄχυρον manger à plus d'un —, μεταφ. ὠφελοῦμαι πολλαχόθεν. mettre le — bien haut à quelqu'un, μεταφ. προτείνω δύσκολόν τινα ἐπιχείρησιν. Ϛ ὁπλοθήκη, τὸ μέρος εἰς τοὺς στρατῶνας ὅπου κατατίθενται τὰ ὅπλα remettre les armes au —, μεταφ παραιτοῦμαι τῆς στρατιωτικῆς. Ϛ — de dents ταφὸς ὀδόντων, αἱ ὄπισθεν σειραὶ τῶν ὀδόντων, ὅσοι οἱ ὀδόντες τοῦ στόματος. elle a un beau — de dents ἔχει καλοὺς ὀδόντας.
Rater. σύν. le fusil a —é τὸ πυροβόλον ἐν ἀνάγκῃ, κ. δὲν ἔπιασε, δὲν ἐπῆρε φωτιάν. Ϛ ἐν. — un lièvre, un oiseau ὁ λαγωὸς, τὸ πτηνὸν μὲ διαφεύγει, διότι τὸ πυροβόλον δὲν παίρει φωτιάν. Ϛ μεταφ ἀποτυγχάνω. il a —é cette affaire ἀπέτυχεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.
Ratier, ère, οὐσ. καὶ ἐπ. χυδ. ἰδιότροπος, παράδοξος.
Ratière, Ϛ μυάγρα, γαλεάγρα, κ. ξυλόκατα, καπάντζα.
Ratification, Ϛ. ἐπικύρωσις. le traité a été fait, on attend la — du Roi ἡ συνθήκη ἔγινε· περιμένεται ἡ βασιλικὴ ἐπικύρωσις. Ϛ ἐπικυρωτικὸν ἔγγραφον.
Ratifier, ἐν. ἐπικυρῶ. le roi —e les traités conclus par l'ambassadeur ὁ βασιλεὺς ἐπικυροῖ τὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας συνδέει ὁ πρέσβυς.
Ratillon, Ϛ. βατὶς, ἰχθύς.
Ratinage, ἀρ. κλῶσμα (τῶν ἐρίων τινῶν ὑφασμάτων).
Ratine, Ϛ. κλωστὸν ὕφασμα μάλλινον τοῦ ὁποίου πιέκουν τὰ ἔρια εἰς τὴν μιαν ἐπ φάνειάν του).
Ratiner, ἐν. ξέω τὸ ὕφασμα διὰ νὰ κλώσω τὰ ἔριά του.
Ration, Ϛ μερὶς (τροφῆς διδομένη εἰς τοὺς στρατιώτας ἢ ναύτας)
Rational, ἀρ. ἐπιστήθιον, τὸ ὁποῖον ἐφορεῖ ὁ ἀρχιερεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Rationnel, elle ἐπ λογικὸς, νοητὸς, ὁ ἐν τῷ νῷ ὑπάρχων. les abstractions ont une existance —elle τὰ ἀφῃρημένα ἔχουν νοητὴν ὕπαρξιν. méthode —elle λογικὴ μέθοδος Ϛ horizon — νοητὸς ὁρίζων (κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ὁρατοῦ). Ϛ quantités —elles διαιρεταὶ ποσότητες.
Ratis, ἀρ. λίπος τῶν ἐντέρων τῶν ζώων.
Ratissage, ἀρ. ξέσις, ὁμαλισμός.
Ratissoir, ἐν. ξέω, τρίβω, ὁμαλύνω.
Ratissette, Ϛ. ξύλον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ πιλοποιοὶ καθαρίζουν τὰ ἐργαλεῖά των.
Ratissoire, Ϛ. ξίστρα, ὁμάλιστρον, ἐργαλεῖον Ϛ ἴδε Lime, κογχύλη.
Ratissure, Ϛ. ξέσμα.
Rativore, ἀρ. ἰδ. Boa
Raton, ἀρ. εἶδος τυροπλασοῦντος. Ϛ μικρὸς μῦς, κ. ποντικάκι. Ϛ προκύων, γένος τετραπόδων.
Ratoncule, Ϛ. μυόσουρος, φυτόν.
Rattacher, ἐν. δέω, δένω ἐκ νέου. se — à quelqu'un, μεταφ. ἐν νέου προσέρχομαι πρός τινα, συνδέομαι μετ' αὐτοῦ. Ϛ δένω. ton manteau était —é avec un agraffe ὁ μανδύας του ἐδένετο μὲ πόρπην. ce vêtement se —e sur l'epaule τὸ φόρεμα τοῦτο ἀναδίπται, δένεται εἰς τὸν ὦμον. Ϛ μετ. ἀναρτῶ, συνδέω. — une question à une autre ἀναρτῶ ζήτημά τι εἰς ἄλλο cette question se —e à mes intérets τὸ ζήτημα τοῦτο συνδέεται μὲ τὰ συμφέροντά μου.
Rattar, ἀρ. τελώνης εἰς Περσίαν.
Ratte à la courte queue, ἰδ. Campagnol.
Ratteindre, ἐν. καταλαμβάνω, φθάνω τινὰ, ὅστις ἔφυγεν ἢ προηγήθη.
Rattendrir, ἐν. ἰδ. attendrir.
Ratte rousse, Ϛ. ἴδε Campagnol.

Rattrapper, ἐν. συλλαμβάνω ἐκ νέου. § ἀναλαμβάνω, εὑρίσκω ὅ,τι ἔχασα. § ἀπατῶμαι αὖθις. on ne me —era plus δὲν ἀπατῶμαι πλέον. § προφθάνω τὸν τρέχοντα ἐμπρός μου.

Ratule, ἀρ. γένος πολυπόδων.

Rature, Ϛ. ἐξάλειψις, κ. σβύτιμον μὲ τὸ κονδύλι. § ξέσμα του δέρματος.

Raturer, ἐν ἐξαλείφω, κ. σβύνω μὲ τὸ κονδύλι. § ξέω τὰ δέρματα.

Rat-volant, ἀρ. νυκτάλωψ, εἴδος νυκτερίδος

Rau-bung, ἀρ. δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.

Raucité, Ϛ. (ὀλ εὔχρ.) τραχύτης τῆς φωνῆς

Rauque, ἐπ. voix — τραχεῖα φωνή, βραγχώδης.

Rau-ram, ἀρ. φυτὸν τῆς Κοχιγχίνης.

Rau ton ἀρ. φυτὸν τῆς Κοχιγχίνης.

Rauvolfe, ἀρ. ρωβολφία, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Rauvolfées, Ϛ. πλ. ῥωβολφοειδῆ, σύστημα φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Rauwacke, ἀρ. τὸ. Calcaire.

Ravage, ἀρ. φθορά, ἐρήμωτις, καταστροφή, λεηλασία, ἀφανισμός. les —s de l'ennemi αἱ ἐχθρικαὶ λεηλασίαι les —s causés par la pluie ἡ φθορὰ ὅσην ἐπέφερεν ἡ βροχή. l'épidémie a fait des—s ἡ ἐπιδημία πολλὴν φθορὰν ἐπέφερε. les —s du temps αἱ ὕβρεις τοῦ καιροῦ. les passions font des —s dans les cœurs τὰ πάθη κατασπαράττουν τὰς καρδίας faire — dans une maison, οἰκ. ὁλ. εὔχρ. φέρω τὸν οἶκον εἰς ἀταξίαν.

Ravager, ἐν. φθείρω, ἐρημ(όω)ῶ, ἀφανίζω. le petite vérole a —é son visage ἡ εὐγλωττία κατέστιξε τὸ πρόσωπόν του.

Ravageur, ἀρ. φθορεὺς, ἀφανιστής.

Ravalement, ἀρ. ἐπίχρισις, ἄλειμμα τοίχου. § ἐπισκευὴ (τοίχου). § ὁλ εὔχρ. ταπείνωσις, ἐξευτελισμός. § clavecin à — κύμβαλον ἐκτενὲς, τὸ περιέχον πέντε ὀκτάφθογγα.

Ravaler, ἐν. καταπίνω ἐκ νέου, κ. ξαναλατοπίνω. il a —é ce qu'il voulait dire, μεταφ. ἀπεσιώπησεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ εἰπῇ. je lui ferai — ses paroles, οἰκ. μεταφ. θὰ τὸν ὑποχρεώσω να ἀνακαλέσῃ τοὺς λόγους του § ὁλ. εὔχρ. καταβιβάζω, κ. χαμηλόνω. des bas —és ποδιὲς πίπτουσαι § μεταφ. ταπειν(όω)ῶ, ἐξευτελίζω. se — ταπεινοῦμαι, ἐξευτελίζομαι. § ἐπιχρίω, ἀλείφω τοίχον.

Ravaudage, ἀρ. ἐπιβολὴ, ἐπιῤῥαφὴ, ἐπιῤῥαμα, κ. μπάλωμα. ce livre n'est qu'un méchant — τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐπιῤῥαφὴ ἄθλια.

Ravauder, ἐν. ἀλέομαι, ἐπιῤῥάπτω, κ. μπαλόνω. § χρονοτριβῶ διατάττων τὰ οἰκιακὰ σεύη. § καὶ ἁ πτομαί τινος, ἐπιπλήττω. § ὁλ. εὔχρ. φλυαρῶ.

Ravaudeur, euse, ἀρ. ἠπητὴς, παλαιορράφος, κ. μπαλωματὴς. § οἰκ. ὁλ. εὔχρ. φλύαρος, ψυχρολόγος.

Ravaux, ἀρ. κλάδοι μὲ τοὺς ὁποίους φονεύουν τὰ πτηνά.

Rave, Ϛ. γογγύλη, τουρκ. σαλγάμι. § gastorli, κ. γουλὶ ἡ φραγκολάχανον. § — petite, ἡ — en navet ῥαφανὶς, κ. ῥεπάνι. § ὠδεάριον, κ. χαβιάρι § — de genêt, τὸ Orobranche § — de juif ῥαφανὶς ἡ στρασβουργία. § — des Parisiens ῥάφανον, κ. ῥεπάνι. § — de terre, τὸ. cyclame. § — sauvage, τὸ. Raiponce.

Ravelin, ἀρ. τὸ. Demi-lune (ὀχυρωματικῆς)

Ravelana, ἀρ. οὐρανία, φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.

Ravenelle, ἡ Ravenaille, Ϛ. ῥαφάνιστρον, φυτόν. § χείρανθος, φυτὸν ἀνθοφόρον.

Ravensara, ἀρ. ἀγαθόφυλλον, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Raverdoir, ἀρ. σκάφη τῶν ζηθοποιῶν, εἰς τὴν ὁποίαν χύνεται τὸ ἔγχυμα ἀπὸ τὸν λεβήτα

Ravestan, ἀρ. καλάθιον ὅπου ἐναποθέτουν οἱ ὑελουργοὶ τὰ ἔργα των, ἅμα τὰ κατασκευάσουν.

Ravier, ἀρ. ἀγαρικὸν τῆς Ἰταλίας

Ravigoter, ἐν. οἰκ. εἰδῶ δυνάμεις.

Ravilir, ἐν. ἐξαχρειῶ. ἐξευτελίζω. se — ἐξευτελίζομαι, ἐξαχρειοῦμαι.

Ravin, ἀρ. φαραγξ, χαράδρα. § κοίλη ὁδός.

Ravine, Ϛ. χείμαρος, κ. ποτάμι, ὁρμητικὲς ῥοὲς ὀμβρίων ὑδάτων, κ. τουρ. σέλι. § φάραγξ σχηματισθεῖσα ἀπὸ χείμαρον, χείμαρος.

Ravir, ἐν. ἁρπάζω — furtivement ὑφαρπάζω la mort l'a —i ὁ θάνατος ἥρπασε. — la gloire à quelqu un ἀφαιρῶ ἀπό τινα τὴν δόξαν. — l'honneur à une fille ἀτιμάζω κόρην. § μεταφ. ἐκπλήττω. ces merveilles me —ssent τὰ θαύματα ταῦτα μὲ ἐκπλήττουν. cette musique a —i touts les assistans ἡ μουσικὴ αὕτη ἐνέπλησε θαυμασμοῦ, ἀγαλλιάσεως τοὺς παριστα θέντας. —i de joie ἔμπλεως χαρᾶς, περιχαρὴς je fus —i en extase ἔμεινα εἰς ἔκστασιν ἀπὸ χαρὰν, ἐνθουσιασμόν, κτλ être —i en extase ἐξίστα μαι (ἐπὶ ἁγίων ἐκστάσεων). être —i ὑπερχαίρω je suis —i de vous voir χαίρω μεγάλως ὅτι σὲ βλέπω. § à — θαυμασίως, κάλλιστα. elle danse à — χορεύει θαυμασίως.

Raviser (se), αὐτοπ. μεταγινώσκω, μεταβάλλω γνώμην, μετανοῶ.

Ravissant, te, ἐπ. ἁρπακτικὸς. § ἐξαίσιος, θαυμάσιος une femme —e γυνὴ χαριεστάτη, ἀξιέραστος.

Ravissement, ἀρ. ἁρπαγὴ le — des Sabines ἡ ἁρπαγὴ τῶν Σαβινίων. § ἔκστασις χαρᾶς, ἐνθουσιασμοῦ.

Ravisseur, ἀρ. ἅρπαξ, κτί ἰδίως ὁ ἁρπαξ κόρην. § —s ἅραγες, τάγμα ἐντόμων.

Ravitaillement, ἀρ. ἐφοδιασμὸς φρουρίου.

Ravitailler, ἐν. ἐφοδιάζω φρούριον.

Raviver, ἐν. ἀναζωογονῶ, ἀναζωπυρῶ (τὸ πῦρ). cette nouvelle a —é ses espérances, μεταφ. ἡ εἴδησις αὕτη ἀνεζωογόνησε τὰς ἐλπίδας του § — un tableau, des couleurs λαμπρύνω την εἰκόνα, τὰ χρώματα § — une plaie παλαιρω τὴν πληγὴν μέχρι τῆς ὑγιοῦς σαρκός § se — ἀναζωπυροῦμαι. une haine qui se —e ἀναζωπυρούμενον μῖσος.

Ravoir, ἐν. (εὔχρ. μόνον εἰς τὸ ἀπαρεμφ). ἀνακτῶμαι, λαμβάνω ἐπίσω. § se —, αὐτοπ. οἰκ. ἀναλαμβάνω δυνάμεις.

Ravonailles, Ϛ. πλ. εἴδος ῥαφανίδων.

Ray, ἀρ. εἶδος ὀικτύου.

Rayas, τὸ. Rajas

Rayaux, ἀρ. πλ. χυτήριον, τὸ. Moule

Ray-cay, ἀρ. (ὄνομα κοχιγχινικὸν, τὸ Gouet

Rayer, ἐν. ἄγω γραμμὰς, κ. χαράσσω. papier —é χαρακωμένον χαρτίον. étoffe —ée ῥαβδωτὸν ὑφασμα canon —é ῥαβδωτὸν πυροβόλον, τὸ ἔχον ῥάβδους ἐσωτερικῶς. § διαγράφω, ἐξαλείφω, κ. σβύνω — la passion à quelqu'un ἀφαιρῶ τινος τὴν σύνταξιν. § —é des Indes εἶδος ῥαβδωτὸν τῶν Ἰνδιῶν, ζῷον.

Raygrass, ἀρ. τὸ. Ivraie vivace.

Raymet, ἀρ. εἶδος ἐλαίας.

Rayon, ἀρ. ἀκτὶς (φωτὸς). lancer des —s ἀκτινοβολῶ. qui lance des —s ἀκτινοβόλος. en forme de —s ἀκτινοδὸν. qui a la forme de —s ἀκτινωτὸς, ἀκτινοειδὴς. — jaune τεθλασμένη ἀκτὶς. —s visuels ὄψεως καὶ ἀκτῖνες. un — de sagesse divine ἀκτὶς θείας σοφίας. § ακτὶς, ἡμιδιάμετρος, ἡ ἀπὸ του κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου ἀγομένη εὐθεῖα. à tout de lieues de — (κατ' ἐπίπεδ) εἰς τοσαύτας ὥρας. § — de roue ἀκτὶς, κνήμη, κ. σφῆκα (τοῦ τροχοῦ). § fleur à — ἀκτινωτὸν ἢ ὁσονοῦν ἄνθος γραμμὴ χαραττομένη εἰς τοσούτους πρὸς ἐμφύτευσιν διαφόρων ὠδῶν planter en —s στοιχεῖα § το βάθος τοῦ αὐλακος, τοῦ κέντρου. § ῥυμὸς, θέσις (εἰς τας ὑθήκας). les —s d'une bibliothèque αἱ θέσεις τῆς βιβλιοθήκης § — de miel κηρήθρα, μελίσσιον § — μελόπηττα. § βατὶς, ἰχθὺς § — vert βάτραχος ὁ χλωρὸς. § — πτερύγια τῶν ἰχθύων poissons aux —s mols μαλακοπτερύγια ἰχθύα

Rayonnant, te, ἐπ. ἀκτινοβολῶν. calorique — τὸ ἀκτινοβόλον θερμογόνον. § λαμπρὸς, διαλάμπων. — de gloire περιδοξος. — de joie περιχαρής. un visage — διαλάμπον πρόσωπον. § —te, οὐσ. ἀμφίβολος διαφανὴς ἡ πρασίνη, λίθος.

Rayonné, ée, ἐπ. ἀκτινωτὸς, εἰς τὴν ἀνατομίαν.

Rayonnement, ἀρ. ἀκτινοβολία, κ. ἀκτινοβόλισμα. le — des esprits ἡ ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὰ ἄκρα διάδοσις τῶν πνευμάτων.

Rayonner, οὐδ. ῥίπτω ἀκτίνας, ἀκτινοβολῶ. § διαλάμπω, λάμπω.

Rays, ἀρ. ποσότης ἐρίων, τριάκοντα ἕως τεσσαράκοντα λιτρῶν.

Rayure, Ϛ. ῥάβδωσις. la — d'une étoffe ἡ ῥάβδωσις ὑφάσματος. la — d'un fusil ἡ ῥάβδωσις πυροβόλου.

Razette, Ϛ ἴδ. Ratissoire.

Razoumoffskyne, Ϛ. ῥαζουμοφσκια, λίθος τῆς Σιλεσίας.

Re, μόριον συντιθέμενον μὲ διάφορα ῥήματα καὶ σημαῖνον ἐπανάληψιν goûter γεύομαι regoûter γεύομαι πάλιν.

Ré, ἀρ. ῥὲ, ὁ δεύτερος μουσικὸς τόνος. — dièsis, — bémol ῥὲ κατὰ δίεσιν, καθ' ὕφεσιν.

Réactif, ive, ἐπ. ἀντιδραστικὸς, ἀντενεργητικός. force —ive ἀντιδραστικὴ δύναμις. § οὐσ. ἀντιδραστήριον, ὕλη χρήσιμος εἰς τὴν χημίαν ὡς ἔλεγχος τῆς φύσεως τῶν σωμάτων.

Réaction, Ϛ. ἀντίδρασις, ἀντενέργεια. la — est égale à l'action ἡ ἀντενέργεια ἴση τῇ ἐνεργείᾳ. les —s politiques αἱ πολιτικαὶ ἀντιδράσεις, ἀντενέργειαι.

Réaggrave, ἀρ. τρίτον ἐπιτίμιον ἐκκλησιαστικὸν ἀναγινωσκόμενον πρὸ τοῦ ἀφορισμοῦ.

Réaggraver, ἐν. ἐπιτιμῶ ἐκκλησιαστικῶς τρίτην φορὰν πρὸ τοῦ ἀφορισμοῦ.

Réagir, οὐδ. ἀντενεργῶ, ἐπενεργῶ (φυσικῶς καὶ ἠθικῶς) les sentimens manifestés par l'auditoire —ssent sur l'orateur τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐκφράζει τὸ ἀκροατήριον ἐπενεργοῦν ἐπὶ τὸν ῥήτορα.

Réajournement, ἀρ. νέα ἀναβολή.

Réajourner, ἐν. ἀναβάλλω ἐκ νέου.

Réal, le, ἐπ. galère —le βασιλικὴ τριήρης. médecin — ἰατρὸς τῆς βασιλικῆς τριήρεως. § la —e οὐσ. ἡ βασιλικὴ τριήρης.

Réal, ἀρ. ἡ Réale, Ϛ νομισμα Ἱσπανικὸν, ἴσον 28 λεπ. (τὸ ἀργυροῦν).

Réalgar, ἀρ. ὀρυκτὸν συγκείμενον ἀπὸ θεῖον καὶ ἀρσενικόν.

Réalgéra, ἴδ. Morelle.

Réalillo, ἀρ. ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Ἱσπανίας.

Réalisation, Ϛ. διάπραξις, πραγματοποίησις. § ἐξαργύρωσις περιουσίας.

Réaliser, ἐν. διαπράττομαι, πραγματοποιῶ. il a —é ses promesses ἐπραγματοποίησε τὰς ὑποσχέσεις του. ses espérances se —ent αἱ ἐλπίδες του πραγματοποιοῦνται. § παριστῶ ὡς ἀληθὲς, ὡς ὑπαρκτόν. § — sa fortune ἐξαργυρῶ τὴν περιουσίαν μου, ἢ τὴν θέτω εἰς κτήματα.

Réalistes, ἀρ. πλ. πραγματικοὶ, αἵρεσις φιλοσοφικὴ θεωροῦσα ὡς πραγματικὰ ὄντα τὰς ἀφῃρημένας ἰδέας.

Réalité, Ϛ. ὀντότης, πραγματικότης, πραγματικαὶ ὑπάρξεις. ce n'est pas une fiction, c'est une — δὲν εἶναι μῦθος, εἶναι πρᾶγμα, εἶναι ἀλήθεια. en — τῷ ὄντι, πραγματικῶς.

Réapparation, Ϛ. μετεμφάνισις, ἡ ἐκ νέου ἐμφάνισις.

Réappel, ἀρ. δευτέρα ἔκκλησις εἰς δικαστήρια.

Réappeler, οὐδ. ἐκκαλῶ ἐκ δευτέρου.

Réapposer, ἐν. ἐπιθέτω ἐκ νέου. — des scellés ἐπιθέτω τὰς σφραγίδας ἐκ νέου.

Réapposition, Ϛ. ἡ ἐκ νέου ἐπίθεσις.

Réappréciation, Ϛ. ἡ ἐκ νέου ἐκτίμησις.

Réarpentage, ἀρ. δευτέρα καταμέτρησις.

Réarpenter, ἐν. καταμετρῶ ἐκ δευτέρου.

Réassignation, Ϛ. δευτέρα κλῆσις ἐνώπιον δικαστοῦ. § νέος προσδιορισμὸς κεφαλαίου ὅθεν πρέπει νὰ πληρωθῇ ποσότης τις.

Réassigner ἐν. κλητεύω ἐκ δευτέρου (ἐνώπιον δικαστοῦ) § προσδιορίζω ἄλλο κεφάλαιον, ὅθεν νὰ πληρωθῇ ποσότης τις.

Réatteler, ἐν. ζεύγω πάλιν (τοὺς ἵππους).

Réattraction, Ϛ. δευτέρα ἕλξις.

Reau (in), être in — ἐγκαλοῦμαι.

Réaumur, ἀρ. ῥεωμυρία, φυτὸν τῆς Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἴδ. Millepertuis.

Rebaiser, ἐν. μεταφιλῶ κ. ξαναφιλῶ.

Rebaisser ἐν. καταβιβάζω πάλιν κ. ξανακαταβιβάζω.

Rebander, ἐν. ἐπιδέω πάλιν, κ. ξαναδένω (πληγήν). § στρέφομαι πρὸς ἄλλην πλευρὰν, γυρίζω ὀπίσω, (ἐπὶ πλοίων).

Rebaptisans, ἀρ. πλ. ἀναβαπτισταὶ, αἵρεσις χριστιανική.

Rebaptisation, Ϛ. ἀναβάπτισις.

Rebaptiser, ἐν. ἀναβαπτίζω, κ. ξαναβαπτίζω.

Rebarbatif, ive. ἐπ. οἰκ. δυσξύμβολος, δυστάρεστος.

Rebarbe, Ϛ. ἀνωμαλία (εἰς τὰ ἄκρα τῆς πλακὸς τὴν ὁποίαν ἀφίνει ὁ χαλκογράφος ὅταν κόπτῃ αὐτά).

Rebarder, ἐν. σμικρύνω τὰς διαιρέσεις τοῦ κήπου.

Rebat, ἀρ. σφίγξιμον τῶν βωτίων ἢ κάδων. § ἴδ. Autour ἐπὶ ἱεράκων.

Rebâter, ἐν. ἐπισάττω πάλιν, κ. ξανασαμαρόνω.

Rebâtir, ἐν. ἀνοικοδομῶ.

Rebattre, ἐν. κτυπῶ πάλιν, κ. ξανακτυπῶ. § κτυπῶ, τινάζω τὰ ἔρια τοῦ στρώματος. § — un tonneau σφίγγω τὸ βωτίον κτυπῶν τὰς στεφάνας. § ce chien —at ses voies ὁ κύων οὗτος ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἴχνη του.. § ἐπαναλέγω. il —at toujours les mêmes choses ἐπαναλέγει, κ. κοπανίζει πάντοτε τὰ αὐτά. une phrase, un mot —u φράσις, λέξις κοινή. être —u de quelque chose, en avoir les oreilles —us περιθρυλλοῦμαι, κ. ξεκουφαίνομαι ἀπό τι.

Rebattret, ἀρ. σφυρίον μὲ τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὴν ἀρδωσίαν.

Rebaudir, ἐν. χαδεύω τοὺς κύνας εἰς τὸ κυνήγιον.

Rebec, ἄρ. ἀρχ. βάρβιτος.

Rebelle, ἐπ. καὶ οὐσ. ἐπαναστάτης, ἀποστάτης, ἀντάρτης. § ἀπειθής. § μεταφ. ὁ ἀνθιστάμενος. une fièvre — aux remèdes πυρετὸς ἀνθιστάμενος εἰς τὰ ἰατρικά. une matière — à la poésie ὕλη ἀπροσφυὴς πρὸς τὴν ποίησιν. un métal — μέταλλον δυσγώνευτον.

Rebeller (se), αὐτοπ. ἀποστατῶ, ἐπαναστατῶ.

Rebellion, Ϛ. ἀνταρσία, στάσις, ἀποστασία, ἐπανάστασις. faire — à la justice ἐπανίσταμαι κατὰ τῆς δικαιοσύνης.

Rebénir, ἐν. εὐλογῶ ἐκ νέου, ἐγκαινιάζω ἐκ δευτέρου.

Rebéquer (se), αὐτοπ. οἰκ. ἀποκρίνομαι ὑπερηφάνως πρὸς ὁποιον χρεωστῶ σέβας.

Rébiner, ἐν. μεταδιϐωλίζω, διϐωλίζω ἐκ δευτέρου.

Reblanchir, ἐν. λευκαίνω πάλιν, κ. ξανασπρίζω.

Reboire, ἐν. ἀναπίνω, κ. ξαναπίνω.

Rebondi, ie, ἐπ. οἰκ. στρογγύλος, κ. φουσκωμένος, παχυλός.

Rebondir, οὐδ. ἀναπηδῶ.

Rebondissant, ἐπ. pouls — σύκροτος σφυγμός.

Rebondissement, ἀρ. ἀναπήδησις.

Rebord, ἀρ. χεῖλος, κράσπεδον, στεφάνη, κ. γύρος ὑψωμένος. — d'un manteau κράσπεδον, ὅα τοῦ μανδύου.

Reborder, ἐν. κρασπεδόω, προσθέτω ὅαν.

Rebotter, ἐν. ὑποδύω πάλιν, βάζω πάλιν τὰ ὑποδήματα σε — ὑποδύομαι πάλιν, κ. ξαναϐάζω τὰ ὑποδήματά μου.

Rebouchement, ἀρ. ἐκ νέου πώμασις, βυσμὸς, κ. ξαναστούμπωμα.

Reboucher, ἐν. βύω, πωμάζω πάλιν, κ. ξαναστουμπώνω. § se — κυρτοῦμαι, λυγίζω, ἀμβλύνομαι.

Rebouillir, οὐδ. ἀναζέω, κ. ξαναϐράζω.

Rebonisage, ἀρ. στίλβωσις (τοῦ πίλου.)
Rebouiser, ἐν. στιλβόω (τὸν πίλον).
Rebourgeonner, οὐδ. ἀναβλαστάνω, ἀναδίδω βλαστούς.
Rebours, ἀρ. τὸ ἔμπαλιν, τὸ ἀνάτριχον (ἰδίως ὑφάσματος) § οἰκ. τὸ ἀνάπαλιν, τὸ ἐναντίον. § à ῆ au — ἔμπαλιν, ἀνάτριχα. § à ῆ a u —, μεταφ. ἀντιστρόφως, ἀντεστραμμένως, κ. ἐναντίως, ἀναποδα.
Rebours, se, ἐπ. οἰκ στυφνός.
Rebouse, Ϛ. ἴδ. Repoussoir.
Rebouter, ἐν. ἐμπήγω εἰς τὸ δέρμα τοὺς ὀδόντας τοῦ ξανίου, (λανάρας.)
Rebouttonner, ἐν. ἀναπορπάω, κ. ξαναθηλυκόνω, ξανακουμβόνω.
Rebras, ἀρ. μέρος τοῦ χειροφτίου καλύπτον τὸν βραχίονα.
Rebrasser, ἐν. ἀρχ. ἴδ. Retrousser.
Rebrider, ἐν. μεταχαλεινῶ, κ. ξαναχαλεινόνω.
Rebroder, ἐν. ξανακεντῶ.
Rebrouiller, ἐν. συγχέω πάλιν, κ. ξαναμπερδεύω, ξανανακατόνω.
Rebrousse, Ϛ. ἡ Rebroussoir, ἀρ. ἀναψηκτρίς, ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ὑφανταὶ ἀναστρέφουν τῶν μαλίνων ὑφασμάτων τὰς τρίχας. § à rebrousse poil ἀνάτριχα, καὶ μεταφ. ἀντεστραμμένως, κ. ἀνάποδα.
Rebroussement, ἀρ. point de — σημεῖον μεταδρομῆς, παλινδρομίας, καθ' ὃ καμπύλη στρέφεται πρὸς τὰ ὀπίσω.
Rebrousser, ἐν. ἀναστρέφω, στρέφω πρὸς τὰ ὀπίσω, ἰδίως τὰς τρίχας. § — chemin παλινδρομῶ, ἐπιστρέφω ὀπίσω.
Rebroussette, Ϛ. ἴδ. Rroussette.
Reboussoir, ἴδ. Rebrousse.
Rebroyer, ἐν. μετατρίβω, κ. ξανατρίβω.
Rebrunir, ἐν. στιλβόω πάλιν, κ. ξαναστιλβονω.
Rebuffade, Ϛ. οἰκ. ὑβριστικὴ ἀποβολή. essuyer des —s ἀποβάλλομαι μὲ περιφρόνησιν.
Rébus, ἀρ. (το s προφ.) γρίφος, συμβολικὴ γραφή § αἴνιγμα. § ψυχρὸς ἀστεϊσμός.
Rebut, ἀρ. ἄρνησις, ἀποβολή, il a essuyé un — ἀπεβλήθη. § σκύβαλον, κάθαρμα. le — du genre humain τὸ σκύβαλον τῆς ἀνθρωπότητος. marchandises de — ἀδόκιμα, ἀπόβλητα ἐμπορεύματα le — de tout le monde ἀπόπτυστος. metrre une chose en — ῥίπτω πρᾶγμά τι μεταξὺ τῶν ἀχρήστων
Rebutant, te, ἐπ. δυσάρεστος, ἀποτροπαιος.
Rebuter, ἐν. ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω, ἀποδοκιμάζω. § ἀπαρέσκω, δυσαρεστῶ. tout le —e τὰ πάντα τὸν δυσαρεστοῦν. cette idée me —e δυσανασχετῶ πρὸς τὴν ἰδέαν ταύτην. il me —e de ponser δυσχεραίνω συλλογιζόμενος. § se —, être —é ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι. il est —é de la guerre ἀπεστράφη τὸν πόλεμον. § se — ἀπαυδῶ, ἴδ. se décourager.
Recacher, ἐν. κρύπτω παλιν, κ. ξανακρύπτω.
Recacheter, ἐν. σφραγίζω πάλιν κ. ξαναβουλόνω.
Récalcitrant, te, οὐσ. καὶ ἐπ. δύσκολος, ἀτίθασσος, ἀπειθής
Récalcitrer, οὐδ. ἴδ. Regimber. § μεταφ. ὁλ. εὔχρ. ἀνθισταμαι, ἀπειθῶ.
Recaler, ἐν. ῥοκανίζω.
Récamer, ἐν. κεντῶ ἀνέχον κέντημα. —é κέντημα ἀνέχον, κ. ἀνάκουφωτόν.
Récapitulation, Ϛ. ἀνακεφαλαίωσις.
Récapituler, ἐν. ἀνακεφαλαιῶ.
Recarder, ἐν. στιβάζω, τινάζω ἐκ νέου τὰ ἔρια.
Recasser, ἐν. θραύω ἐκ νέου, κ. ξανασπάνω. § ἀροτριῶ ἐκ νέου τὴν γῆν ἀφ' οὗ θερισθῇ.
Recassis, ἀρ. νέον ὄργωμα εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐθερίσθη ἡ γῆ.
Rec-bock, ἀρ. (προφ. rit-bock) δναγρος τοῦ Ἀκρωτηρίου
Recchio, Ϛ. δενδρύλλιον τοῦ Μεξικοῦ.
Recéder, ἐν. ἀποδίδω.
Recélé, ἀρ. ὑπόκρυψις, ὑφαίρεσις πραγμάτων.
Recèlement, ἀρ. κλεπταποδοχή. § ὑπόκρυψις κακούργου.
Recéler, ἐν. δέχομαι καὶ κρύπτω (πράγματα κλοπιμαῖα. § ὑφαιρῶ πράγματα ἀνήκοντα εἰς κληρονομίαν, εἰς ἑταιρίαν, καὶ τλ.) § ὑποκρύπτω (κακοῦργον.) § μεταφ. κρύπτω, περιέχω la terre —e des trêsors d'antiquité ἡ γῆ κρύπτει θησαυροὺς ἀρχαιότητος. § οὐδ. le cerf —e ἡ ἔλαφος οἰκουρεῖ, μένει εἰς τὴν φωλεάν της.
Recéleur, euse, οὐσ. κλεπταποδόχος.
Récemment, ἐπίρ νεωστὶ, ἐσχάτως, πρὸ ὀλίγου.
Recensement, ἀρ. καταγραφὴ (τοῦ πληθισμοῦ.) § νέα καταγραφὴ τῶν ἐμπορευμάτων.
Recenser, ἐν. καταγράφω (τὸν πληθισμόν).
Récent, te, ἐπ. νέος, νεαρὸς, πρόσφατος. la mémoire en est —e εἶναι νεαρὰ ἡ μνήμη του. avoir la mémoire d'une chose —e διατηρῶ ζωηρὰν τὴν μνήμην τινὸς πράγματος.
Recepage, ἀρ. ἡ σύρριζος τομὴ τῶν δένδρων.
Recepée, Ϛ. μέρος δάσους σύρριζα κεκομμένον.
Receper, ἐν. τέμνω ἐν χρῷ, σύρριζα τὴν ἄμπελον ἢ τα δένδρα (διὰ ν' ἀναφυοῦν), ἢ τοὺς εἰς τὴν γῆν ἐμπεπηγμένους πάλους.
Récépissé, ἀρ. ἀπόδειξις παραλαβῆς.
Receptacle, ἀρ. δοχεῖον. le — des immondices de la ville τὸ δοχεῖον τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς πόλεως. — de voleurs καταγώγιον κλεπτῶν. § ὑδροῤῥόη, κ. νεροχύτης. § ὁ μισχὸς τοῦ κάλυκος (τῶν ἀνθῶν).
Reception, Ϛ παραλαβή, περιλαβή. — d une lettre περιλαβὴ ἐπιστολῆς accuser— εἰδοποιῶ περὶ τῆς περιλαβῆς. § — de caution παραδοχὴ ἐγγυητοῦ. § ὑποδοχή. jour de — ἡμέρα ὑποδοχῆς. c'est aujourd'hui — à la cour σήμερον εἶναι ὑποδοχὴ εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὁ βασιλεὺς δέχεται ἐπισκέψεις. § ἐνίδρυσις (νέου μέλους εἰς σῶμα τι ἢ ἑταιρίαν).
Recercler, ἐν. σρίγγω (τὰ βυτία μὲ νέας στεφάνας)
Recette, Ϛ. πρόσοδος, εἰσόδημα, ἀπολαβή. la — excède la dépense ἡ πρόσοδος ὑπερτερεῖ τὴν δαπάνην. § εἴσπραξις. faire la — εἰσπράττω. § ταμεῖον τῶν προσόδων. § συνταγὴ (ἰατρική, Ἰταλ. ρετσίτα.)(καὶ κοινῶς) συνταγὴ (διὰ κατασκευὴν διαφόρων οἰκιακῶν ὑλῶν). § μεταφ. μέθοδος. il a une excellente — pour se faire des amis ἔχει ἐξαίρετον μέθοδον διὰ ν' ἀποκτᾷ φίλους.
Recevable, ἐπ. ἀποδεκτὸς, παραδεκτός. non — ἀπαράδεκτος.
Receveur, euse, οὐσ. ἀποδέκτης, εἰσπράκτωρ.
Recevoir, ἐν. λαμβάνω, δέχομαι. — sa solde λαμβάνω τὸν μισθόν μου, μισθοδοτοῦμαι. — des présens δέχομαι δῶρα, δωροδοκῶ. — du secours λαμβάνω βοήθειαν, βοηθοῦμαι, (καὶ πολλὰ ἄλλα ὁμοίως διὰ τοῦ παθητικοῦ). — des ordres διατάττομαι — des coups δαίρομαι, κ. τρώγω ξύλον. — la mort θνήσκω τοῦμαι. § ὑποδέχομαι (ξένον). — des visites δέχομαι ἐπισκέψεις. — chez soi un étranger ξενίζω τινά. il — çoit tel jour δέχεται (ἐπισκέψεις) τὴν δεῖνα ἡμέραν. être —çu dans une société εἰμὶ δεκτὸς εἰς τινα συναναστροφήν. § — l'ennemi ἀντιτάττομαι εἰς τὸν ἐχθρόν. § παραδέχομαι. être —çu γίνομαι παραδεκτός. on l'a —çu dans le régiment τὸν παρεδέχθησαν εἰς τὸ σύνταγμα. il fut — çu à signer ἐγένετο δεκτὸς διὰ νὰ ὑπογράψῃ. sa pièce fut —çue au théâtre τὸ δράμα του ἐγένετο δεκτὸν εἰς τὸ θέατρον. il est —çu qu'on se salue en se rencontrant εἶναι παραδεδεγμένον νὰ χαιρετῶμεθα ἀπαντώμενοι. les usages —çus τὰ παραδεδεγμένα ἔθιμα. fin de non — πρότασις περὶ ἀπαραδέκτου (τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀντιδίκου). § — la loi de quelqu'un ὑποτάσσομαι, ὑπακούω εἰς τινα. § ἐπι-

δρύω. il fut —çu président ἐνιδρύθη πρόεδρος. § un —çu, οὐσ. ἀπόδειξις παραλαβῆς.

Recevoir, ἀρ. λαβὴς τῶν νιτροτοιῶν.

Recez, ἀρ. πρωτόκολλον τῆς γερμανικῆς διαίτης.

Réchafauder, ἐν. ἀνεγείρω ἐκ νέου ἐκρίωμα, κ. πατωτιάν.

Réchampir, ἐν. βάφω μὲ διάφορον χρῶμα τὸ πεδίον ζωγραφίας, διὰ ν' ἀναδείξω αὐτὴν ζωηροτέραν. § λευκαίνω (ἡ ἐξαλείφω διὰ λευκοῦ χρώματος τὰς κηλίδας, παρὰ χρυσωταῖς).

Rechange, ϑ. ἀντικείμενον ἀπόθετον πρὸς ἀνταλλαγήν. des armes de — ἀπόθετα ὅπλα (πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἐν χρήσει). §corps de — τὰ ἀνταλλασσόμενα μέρη τινῶν ἐμπνευστῶν ὀργάνων. § δικαίωμα νέας συναλλαγματικῆς πληρωνόμενον ἐκ δευτέρου εἰς τὰς διαμαρτυρηθείσας συναλλαγματικάς.

Rechanger, ἐν. μεταλλάσσω, ἀλλάσσω ἐκ δευτέρου.

Rechanter, ἐν. τραγῳδῶ πολλάκις τὸ αὐτό. § ἐπαναλαμβάνω τὰ αὐτὰ μέχρι κόρου.

Réchapper, οὐδ. οἰκ. διαφεύγω.

Recharge, ϑ. τὸ ἐπαναληπτικὸν πλήρωμα τοῦ πυροβόλου, κ. τὸ ξαναγέμισμα § à la —, en — ἐπανειλημμένως, ἐπαναληπτικῶς. il est venu à la — ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου. cette nouvelle impression est venue en — de la première ἡ νέα αὕτη ἐντύπωσις ἦλθεν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς πρώτης.

Racharger, ἐν. ἐκ νέου φορτίζω, κ. ξαναφορτόνω. § πληρῶ ἐκ νέου, κ. ξαναγεμίζω (πυροβόλον). § ἐφορμῶ ἐκ νέου (κατὰ τοῦ ἐχθροῦ). — un essieu ἐνδυναμόνω τὸν ἄξονα ὅς τις ἐξησθένησεν ἐκ τῆς τριβῆς.

Rechasser, ἐν. διώκω ἐκ νέου. § οὐδ. κυνηγῶ πάλιν.

Rechasseur, οὐσ. ὁ διώκων εἰς τὰ ὀπίσω τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται ἀπὸ αὐτά.

Réchaud, ἀρ. πύραυνον, κ. τουρκ. μαγκάλι. donner le premier, le second — δίδω τὴν πρώτην, τὴν δευτέραν βαφὴν (εἰς τὰ κναφεῖα).

Réchauf, ἢ Rechauffement, ἀρ. κόπρος μὲ τὴν ὁποίαν καλύπτουν τὰς ῥίζας τῶν δένδρων.

Réchauffer, ἐν. ἀναθάλπω, ϑάλπω, κ. ξαναθερμαίνω, ϑερμαίνω. — un serpent dans son sein ϑάλπω ὄφιν εἰς τὸν κόλπον μου. — une couche ϑερμαίνω τὴν γῆν διὰ νέας κοπριᾶς. § μεταφ. son zele s'est —é ὁ ζῆλος του ἀνεζωπυρήϑη § —é, οὐσ. ξαναζέσταμα. ce diner n'est que du — τὸ γεῦμα τοῦτο εἶναι ξαναζέσταμα, φαγητὰ παρατεθέντα πάλιν ἀφ' οὗ ἐϑερμάνθησαν. cet ouvrage est le — de tel autre, μεταφ. τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι ἐπανάληψις, μίμησις τοῦ δεῖνος.

Réchauffoir. ἀρ. ϑερμαντήριον, μέρος ὅπου ϑερμαίνουν τὰ φαγητὰ τὰ ὁποῖα ἔρχονται ἀπὸ μαγειρεῖον μεμακρυσμένον.

Rechausser, ἐν. ὑποδύω ἐκ νέου. se — ξαναβάζω τὰ ὑποδήματά μου. — un arbre ῥιπτω πάλιν χῶμα περὶ τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου. — une roue ϑέτω νέους ὀδόντας εἰς ὀδοντωτὸν τροχόν. § — des métaux σφυρηλατῶ τὰ μέταλλα διὰ νὰ τὰ λεπτύνω.

Rechaussoir, ἀρ. σφυρίον μὲ τὸ ὁποῖον λεπτύνουν τα μέταλλα.

Recherche, ϑ. ἔρευνα, ἐξέτασις. faire des —s ἐρευνῶ. § μνηστεία, αἴτησις εἰς γάμον. § περιέργεια, ἐπιτήδευσις. il met de la — dans sa parure περιέργως, ἐπιτετηδευμένως ἐνδύεται. style sans — ὕφος ἀνεπιτήδευτον, φυσικόν. § ἐπισκευὴ λιθοστρώτου. § ἡ ἐξέτασις τῶν ἐλλειπόντων καὶ ἀντικαταστατέων δένδρων εἰς τὰ δάση § προοίμιον, εἰς μουσικὰς συμφωνίας.

Rechercher, ἐν. ἀναζητῶ, ζητῶ ἐκ νέου. § ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἀναζητῶ. — la vérité ἐρευνῶ τὴν ἀλήθειαν. § καταδιώκω, ἐπὶ δικαστηρίου, ἀνακρίνω. § ϑηρεύω, ἐπιζητῶ, ζητῶ μετὰ σπουδῆς. les tableaux de cet artiste sont —és ἐπιζητοῦνται αἱ εἰκόνες τοῦ ζωγράφου τούτου. il — e les richesses ϑηρεύει τὸν πλοῦτον. c'est un homme —é partout εἶναι ἄνθρωπος ἐπιζήτητος. § ἐξεγείρω, παροτρύνω ἵππον. § μνηστεύω, ζητῶ κόρην εἰς γάμον § ἀποτελειῶ, τελειοποιῶ περιέργως (γλυπτικὸν ἔργον). καὶ κατ' ἐπέκτ. —é περίεργος, ἐπιτετηδευμένος. καὶ ἀρχ. ἐκλεκτός.

Rechercheur, ἀρ. ἐργάτης φέρων εἰς τὰ κεραμεῖα τὴν ἀναγκαίαν ὕλην.

Réchignement, ἀσ. κατήφεια, σκυθρωπία, κ. μοῦτρα, κατσούρα.

Réchigner, οὐδ. οἰκ. κατηφῶ, σκυθρωπάζω, κ. κατσουφιάζω, κάμνω μοῦτρα.

Rechinser, ἐν. πλύνω (τὰ ἔρια).

Rechoir, οὐδ ἀρχ ὑποτροπιάζω, κ. ξανακυλῶ (εἰς ἀσθένειαν).

Rechute, ϑ ὑποτροπὴ, ὑποτροπιασμὸς, ὑποστροφὴ, κ. ξανακύλισμα (ἀσθενείας). avoir une — ὑποτροπιάζω, κ. ξανακυλῶ. — du pêché ὑποτροπὴ ἁμαρτίας.

Récidive, ϑ. ὑποτροπὴ, ἡ εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα μετάπτωσις. vol avec — κλοπὴ καθ' ὑποτροπήν.

Recidiver, οὐδ. ὑποτροπιάζω, ὑποπίπτω εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα.

Recief, ἀρ. ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς, διδόμενον εἰς Ὀλλανδίαν ἀπὸ τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου εἰς τὸν ναύκληρον διὰ τὰ ἐμβιβαζόμενα ἐμπορεύματα.

Récif, Roscif ἡ Ressif, ἀρ. ὕραλοι, σειρὰ ὑφάλων.

Récipé, ἀρ. συνταγὴ ἰατρική.

Récipiangle, ἀρ. γωνιομέτρης, ἐργαλεῖον

Récipiendaire, ἀρ. ὁ ἐγκαθιδρυόμενος, ὁ ἐγκαταριθμούμενος εἰς σῶμα ἢ ἑταιρίαν τινά.

Récipient, ἀσ. ἐκδοχεῖον, ἀγγεῖον πυρὰ χημικοῖς δεχόμενον τὰ χημικὰ προϊόντα. § ὁ πνευματικὸς κώδων, τὸ ὑάλινον ἀγγεῖον τῆς πνευματικῆς ἀντλείας.

Réciprocation, ϑ. la — du pendule ἡ κίνησις τοῦ ἐκκεμοῦς, τὴν ὁποίαν, κατά τινας φιλοσόφους, μεταδίδει ἡ κίνησις τῆς γῆς εἰς αὐτό.

Réciprocité, ϑ ἀμοιβαιότης.

Réciproque, ἐπ. ἀμοιβαῖος. amitié — ἀμοιβαία φιλία. verbes —s ἀλληλοπαθῆ ῥήματα. (π χ. ils s'aiment ἀγαπῶνται ἀμοιβαίως). propositions —s συνεχεῖς προτάσεις, ὅταν τῆς μιᾶς τὸ ἀντικείμενον γίνηται ὑποκείμενον τῆς ἄλλης. raison — ἀντίστροφος λόγος (εἰς τὴν μαθηματικήν). rendre le —, οὐσ. ἀποδίδω τὰ ἴσα.

Réciproquement, ἐπίῤῥ. ἀμοιβαίως. il faut que la femme soit fidèle à son mari, et — πρέπει ἡ γυνὴ νὰ εἶναι πιστὴ πρὸς τὸν ἄνδρα της καὶ ἀμοιβαίως, καὶ τὸ ἀνάπαλιν (ὁ ἀνὴρ πρὸς τὴν γυναῖκα).

Réciproquer, οὐδ. ἄχρ. ἀνταποδίδω.

Recirer, ἐν. κηρόω πάλιν, κ. ξαναλείφω μὲ κηρόν.

Recise, ϑ. ἴδ. Rénoite.

Récit, ἀρ διήγησις faire un — διηγοῦμαι. faire un —, de grands —s de quelqu'un; οἰκ. μεγάλως ἐπαινῶ τινα. § μονῳδία (εἰς τὴν μουσικήν). § ἡ πρώτη φωνὴ (εἰς τὰς συμφωνίας).

Récitant, te, ἐπ. μονῳδικὸς, ὁ μονῳδίαν ᾄδων ἢ κρούων § ὁ πρωτόφωνος, ὁ τὴν πρώτην φωνὴν ᾄδων ἢ κρούων. partie — e ἡ μονῳδία, ἡ πρωτοφωνία (εἰς τὴν μουσικήν).

Récitateur, ἀρ. ὀλ. εὔχρ. ὁ ἀπαγγέλλων.

Récitatif, ἀρ. λογαοιδικὸν, εἶδος ᾄσματος μετέχοντος ἀπαγγελίας. — obligé λογαοιδικὸν προσᾴδον πρὸς μουσικὰ ὄργανα.

Récitation, ϑ. ἐκφώνησις, ἀπαγγελία. § μονῳδία.

Réciter, ἐν. ἐκφωνῶ, ἀπαγγέλλω. § διηγοῦμαι. § μονῳδῶ.

Réclamateur, ἀρ. ἀπαιτητὴς (πλοίου, ὡς ἀδίκως συληρθέντος).

Réclamation, ϑ ἀπαίτησις, ἀξίωσις. § ἀντίστασις, διαμαρτύρησις. cet avis a passé sans — ἡ γνώμη αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιλογίας. être en — διεμαρτυρήθην καὶ περιμένω τὸ ἀποτέλεσμα.

Réclame, ἀρ. ἀνάκλησις (τοῦ ὀρνέου διὰ

νὰ καθήσῃ εἰς τὴν πυγμὴν ἢ τὸ πέταυρον).

Réclame, Ϛ. παραπομπή, ἡ ὑπὸ τὴν σελίδα γραφομένη συλλαβὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑπομένης σελίδος. § ἐξόδιον, ἡ τελευταία λέξις τοῦ μέρους τοῦ ἑνὸς ὑποκριτοῦ εἰς τοὺς θεατρικοὺς διαλόγους, ἡ ὑπομιμνήσκουσα τὸν ἄλλον ὅτι πρέπει ν' ἀρχίσῃ. § μέρος τῶν τροπαρίων, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν ὅλοι οἱ περιεστῶτες.

Réclamer, ἐν. ἐπικαλοῦμαι. — la protection des lois ἐπικαλοῦμαι τὴν προστασίαν τῶν νόμων. § ἀπαιτῶ, ζητῶ τι ὡς ἰδικόν μου. il —e ce bien comme son héritage ἀπαιτεῖ τὸ ὑποστατικὸν τοῦτο ὡς κληρονομίαν του. le consul —a ses nationnaux ὁ πρόξενος ἀπήτησε νὰ τὸν βοηθῶσιν οἱ ὁμοεθνεῖς του. se — de quelqu'un κηρύττω τινὰ ὡς ἔχοντα σχέσιν μετ' ἐμοῦ. § ἀνακαλῶ (τὸ ὄρνεον). § οὐδ. διαμαρτύρομαι. je —e contre cet acte διαμαρτύρομαι κατὰ τῆς πράξεως ταύτης.

Réclameur, ἀρ. κόσσυφος τῆς Ἀρκτικῆς.

Réclamper, ἐν. ἐπισκευάζω (τεθραυσμένον ἱστόν).

Réclare, Ϛ. εἶδος δικτύου.

Réclinaison, Ϛ. ἔκκλισις (τοῦ γνώμονος τοῦ ἡλιακοῦ ὡρολογίου ἀπὸ τὴν κάθετον).

Réclinant, te, ἐπ. surface —e ἐκκλίνουσα (ἀπὸ τὴν κάθετον) ἐπιφάνεια (ἡλιακοῦ ὡρολογίου).

Réclíner, οὐδ. ἐκκλίνω (ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἡλιακῶν ὡρολογίων, ὅταν δὲν ἔχῃ τὴν κατάλληλον θέσιν κατὰ τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ). branche — ée κλάδος ἐστραμμένος πρὸς τὰ κάτω.

Reclouer, ἐν. προσηλῶ ἐκ νέου, κ. ξανοκαρφόνω.

Réclube, ἀρ. ἀραιὸν δίκτυον.

Reclure, ἐν. κατακλείω, ἐγκλείω, ἐγκατακλείω. se — κατακλείομαι, ἐγκλείομαι. il s'est —us dans un monastère κατεκλείσθη εἰς μοναστήριον. § —us, use, οὐσ. ὁ ἀσκητής, ὁ ἐρημίτης. § —us marin, ἴδ. ascidie rustique

Reclusion, ἡ Réclusion, Ϛ. ἐγκατάκλεισις. § φυλακισμός.

Recocher, ἐν. στρέφω τὸ ζυμάριον μὲ τὴν χεῖρα.

Recogner, ἐν. κτυπῶ ἐκ νέου μὲ τὸ σκεπάρνιον, κ. ξανακαρφόνω. § χυδ. ἀποκρούω (τὸν ἐχθρόν).

Recoiffer, ἐν. ἐκ νέου εὐτρεπίζω τὴν κόμην. se — ν. ξαναρικιάνω τὰ μαλλιά μου.

Recoin, ἀρ. μυχὸς, μεμακρυσμένη γωνία. — du cœur μυχὸς τῆς καρδίας.

Recolement, ἀρ. ἔλεγχος τῆς ἀκριβείας τῆς μαρτυρίας ὑπ' ἀναγνώσεως αὐτῆς πρὸς τὸν μάρτυρα. § ἔλεγχος τῆς ἀκριβείας καταγραφῶν, καταστίχων κτλ. § ἔλεγχος τῆς δενδροτομίας εἰς τὰ δάση.

Recoler, ἐν. — des témoins ἀναγινώσκω πρὸς τοὺς μάρτυρας τὴν μαρτυρίαν των διὰ νὰ τὴν ἐπικυρώσωσι.

Recolection, Ϛ. ἡ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστροφή.

Recoller, ἐν. κολλῶ πάλιν, κ. ξανακολλῶ.

Récollet, ἀρ. ἴδ. Jaseur, πτηνόν.

Récollets, ἀρ. πλ. τάγμα μοναχῶν τοῦ ἁγ. Φραγκίσκου.

Récolliger (se), αὐτοπ. ἀρχ. ἴδ. se recueillir.

Récolte, Ϛ. θερισμὸς, καρπολογία, συγκομιδὴ καρπῶν. je m'occupe à la— ἀσχολοῦμαι εἰς τὴν συγκομιδήν. le temps de la — ἀμητος, θέρος. bonne — εὐετηρία. il a vendu sa — ἐπώλησε τοὺς καρποὺς του. § μεταφ. συλλογὴ, σύναξις.

Recolter, ἐν. συγκομίζομαι, συλλέγω καρπούς, καρποῦμαι. il a —é beaucoup de vin συνεκομίσατο πολὺν οἶνον, κ. ἔκαμε πολὺ κρασί.

Recommendable, ἐπ. ἀξιοσύστατος.

Recommenderesse, Ϛ. ἡ συνιστῶσα τροφοὺς εἰς τὰς οἰκίας.

Recommendation, Ϛ σύστασις. lettre de — συστατικὴ ἐπιστολὴ, συστατικόν. — de l'âme προσευχὴ τῶν ἀγωνιώντων. avoir quelque chose en — ἀρχ. ἔχω τι περὶ πολλοῦ. § ἐναντίωσις κατὰ τῆς ἀπολύσεως φυλακισμένου.

Recommender, ἐν. συνιστῶ je lui ai —é de venir vous voir τὸν παρήγγειλα νὰ ἔλθῃ νὰ σὲ ἰδῇ. § συνιστῶ. je vous —e mon ami σᾶς συνιστῶ τὸν φίλον μου je vous —e tel remède σᾶς συνιστῶ τὸ δεῖνα ἰατρικόν. je vous —e le silence σᾶς συνιστῶ ἐχεμύθειαν. se — à dieu, — son âme à dieu συνιστῶμαι εἰς τὸν Θεόν. il se —e de lui même εἶναι αὐτοσύστατος. § ἐναντιοῦμαι εἰς τὴν ἀπόλυσιν φυλακισμένου. § καταγγέλλω κλοπιμαῖον τι χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν σκεῦος εἰς τοὺς χρυσοχόους διὰ νὰ τὸ κρατήσουν ἂν ἤθελε τοῖς παρουσιασθῇ.

Recommencer, ἐν. ἀρχίζω ἐκ νέου, ξαναρχίζω. —un élève, un cheval ἀρχίζω ἐκ νέου τὴν διδασκαλίαν μαθητοῦ, ἵππου. c'est à — πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπ' ἀρχῆς πάλιν. § οὐδ. la pluie —e ἡ βροχὴ ἀρχίζει ἐκ νέου

Recommenceur, euse, οὐσ. οἰκ. ὁ πάντοτε ἀπ' ἀρχῆς ξαναρχίζων.

Recompense, Ϛ. ἀμοιβὴ, ἀντιμισθία, ἀνταπόδοσις. § ἀποζημίωσις. § en — πρὸς ἀμοιβὴν, ἀμοιβαίως.

Recompenser, ἐν. ἀμείβω, ἀνταμείβω. être —é, se — ἀνταμείβομαι. § ἀποζημιῶ. § τιμωρῶ (διὰ κακουργήματα).

Recomposer, ἐν. συνθέτω αὖθις.

Recomposition, Ϛ. ἡ ἐκ νέου σύνθεσις.

Recompter, ἐν. ἀναμετρῶ, κ. ξαναμετρῶ.

Reconciliable, ἐπ. εὐδιάλλακτος. il n'est pas — εἶναι ἀδιάλλακτος.

Reconciliateur, trice, οὐσ. διαλλάκτης, φιλιωτής.

reconciliation, Ϛ. διαλλαγὴ, φιλίωσις. § προσέλευσις (αἱρετικοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν). § ἁγιασμὸς βιβηλωθείσης ἐκκλησίας.

reconcilier, ἐν. διαλλάττω, φιλιόνω. — deux ennemis διαλλάττω δύω ἐχθρούς. son repentir me —e avec lui ἡ μετάνοιά του μὲ ἐξιλεοῖ. —un hérétique à l'église παραδέχομαι αἱρετικὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. — une église ἁγιάζω βιβηλωθεῖσαν ἐκκλησίαν. § μεταφ. συμβιβάζω. — la politique avec la morale συμβιβάζω τὴν πολιτικὴν μὲ τὴν ἠθικήν. se —, αὐτοπ. διαλλάττομαι, φιλιοῦμαι il s'est —é avec ses ennemis διηλλάγη πρὸς τοὺς ἐχθρούς του. il s'est —é avec telle chose qu'il détestait, μεταφ. συνήθισε τὸ δεῖνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπεστρέφετο. se — avec soi-même διαλλάττομαι πρὸς ἑμαυτὸν, ἐξετάσας τὴν συνείδησίν μου se — avec dieu ἐξαιτοῦμαι συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μου ἀπὸ τὸν Θεόν. se — ἐξομολογοῦμαι ἐκ δευτέρου διὰ νὰ εἰπῶ εἰς τὸν πνευματικὸν ὅσας ἁμαρτίας παρέλειψα εἰς τὴν ἐξομολόγησιν.

Reconduction, Ϛ. tacite — σιωπηλὴ συμφωνία (ἐξακολουθήσεως ἐνοικίου).

Reconduire, ἐν. προπέμπω, συνοδεύω τινὰ ἀπερχόμενον. § (οἰκ. εἰρων.) ἀποδιώκω.

Reconduite, Ϛ. προπομπὴ, συνόδευσις τινὸς ἀπερχομένου. § μεταφ. ἀποδιωξις.

Réconfort, ἀρ. ἀρχ. παραμυθία, παρηγορία.

Reconfortation, Ϛ. ἴδ. Reconfort.

Reconforter, ἐν. ἐνισχύω, ἐνδυναμόω. § παραμυθῶ, παρηγορῶ.

Reconnaissable, ἐπ. εὐδιάγνωστος, εὐγνώριστος, ὅστις γνωρίζεται. il est —à sa voix γνωρίζεται ἀπὸ τὴν φωνήν του.

Reconnaissance, Ϛ. εὐγνωμοσύνη. § ἀναγνώρισις. al — d'un fils ἀναγνώρισις υἱοῦ. — d'écriture ἀναγνώρισις ἐπίσημος τοῦ ἰδίου γραψίματος. § ἔλεγχος, ἔρευνα, ἐξέτασις (διαφόρων πραγμάτων, διὰ νὰ γνωρισθῇ ὁ ἀριθμὸς, ἡ ποσότης, ἡ ταυτότης των κτλ. § κατασκόπευσις (τῶν ἐχθρικῶν θέσεων). § ἀνακάλυψις (ναυτικῶν σημείων εἰς τὰ παράλια). § σημεῖα (δεικνύοντα εἰς τὴν θάλασσαν θέσεις ἐπικινδύνους) § ἀπόδειξις παραλαβῆς. — d'une faute ἐξομολόγησις τοῦ σφάλματος.

Reconnaissant, te, ἐπ. εὐγνώμων. être — εὐγνωμονῶ.
Reconnaitre, ἐν. ἀναγνωρίζω, γνωρίζω. je le —us τὸν ἐγνώρισα. je le — us pour mon frère, ἡ je — us en lui mon frère τὸν ἀνεγνώρισα ὡς ἀδελφόν μου, ἀνεγνώρισα ὅτι ἦτον ὁ ἀδελφός μου. — un fils ἀναγνωρίζω υἱὸν, τὸν παραδέχομαι ὡς τοιοῦτον. — la voix de la nature ἀκούω τὴν φωνὴν τῆς φύσεως. — la loi de quelqu un ὑπακούω εἴς τινα. § ἐρευνῶ, ἐξετάζω τόπον τινά § κατασκοπεύω τὰς ἐχθρικὰς θέσεις. — une patrouille πληροφοροῦμαι περὶ περιπόλων ἂν εἶναι τοῦ ἐχθρικοῦ στρατεύματος. § — un bâtiment ἀνακαλύπτω πλοῖον. § ὁμολογῶ.il a— u sa faute ὡμολόγησε τὸ σφάλμα του. je —ais avoir reçu ὁμολογῶ ὅτι ἔλαβα. § — une dette διδω ὁμολογιαν περι τινος χρεους § — un bienfait εὐγνωμονῶ εἰ εὐεργεσιαν. — un service ἀνταμείβω ὑπηρεσίαν. § se —, αὐτοπ. ἀναγνωρίζομαι, ἀναγνωρίζω ἐμαυτόν. § se — dans un endroit γνωρίζω ποῦ εὑρίσκομαι. dans ce chaos de contradictions je ne puis me — μεταφ. εἰς τὸ χάος τοῦτο τῶν ἀντιφάσεων δὲν ἐννοῶ τιποτε. § se — μετανοῶ. § se — ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις μου, συνέρχομαι. il fut attaqué avant qu'il eût le temps de se — προσεβλήθη πρὶν λάβῃ καιρὸν νὰ συνέλθῃ. § une vertu —ue ἀνεγνωρισμένη, γνωστὴ, πασιγνωσος ἀρετή.
Reconquérir, ἐν. ἀνακτῶμαι, ἀποκτῶ πάλιν διὰ κατακτήσεως. pays —quis τόπος ἐκ νέου κατακτηθείς. — l'estime, l'amitié de quelqu'un, μεταφ. ἀνακτῶμαι τὴν ὑπόληψιν, τὴν φιλίαν τινός.
Reconstitution, θ. νέα ἐγκαταστασις (δανειστοῦ εις τὰ δικαιώματα ἄλλου δανειστοῦ, ὅστις ἐξοφλεῖται).
Reconstruction, θ. ἀνοικοδομή.
Reconstruire, ἐν. ἀνοικοδομῶ.
Reconsulter, ἐν. ἀνερωτῶ, κ. ξαναερωτῶ, συμβουλεύομαι ἐκ νέου.
Reconter, ἐν. διηγοῦμαι αὖθις.
Recontracter, ἐν. — une habitude ἀναλαμβάνω ἕξιν.
Reconvenir, ἐν. ἀντενάγω, κινῶ ἀνταγωγήν.
Reconvention, θ. ἀνταγωγὴ, ἀγωγὴ τοῦ ἐναγομένου κατὰ τοῦ ἐνάγοντος
Reconvoquer, ἐν. συγκαλῶ ἐκ νέου.
Recopier, ἐν. ἀντιγράφω ἐκ δευτέρου
Recoquillement, ἀρ. συστροφὴ, κ. τήλιγμα.
Recoquiller, ἐν. σπειρέω, συστρέφω, κ. τηλίσσω.
Recorder, ἐν. — sa leçon ἀποστηθίζω τὰ μαθήματά μου. se —, οἰκ μανθάνω ὅ,τι ἔχω νὰ εἰπῶ ἢ νὰ πράξω, γυμνάζομαι. § se — avec quelqu'un συμφωνῶ μετά τινος. § —ὁ ἐκτέλεσις δικαστικὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαιτοῦνται μάρτυρες.
Recorriger, ἐν. ἐπιδιορθ(ώ)ῶ, κ. ξαναδιορθόνω.
Recors, ἀρ. μάρτυς (τὸν ὁποῖον ὁ κλητὴρ τοῦ δικαστηρίου προσκαλεῖ εἰς τὰς ἐκτελέσεις.)
Recoucher, ἐν. καταθέτω, κατακλίνω, πλογιάζω ἐκ νέου. se — κατακλίνομαι ἐκ νέου, κ. ξαναπλαγιάζω.
Recoudre, ἐν. ἀνορράπτω, κ. ξανορράπτω.
Recouler, ἐν. ἀναχύνω κ. ξαναχύνω.
Recoupage, ἀρ. ἀναστίλβωσις, ἡ ἐκ δευτερου καὶ κατ' ἄλλην διεύθυσιν στίλβωσις τοῦ καθρέπτου.
Recoupe, θ. λατύπη, τμῆμα λίθου ἀποκοπτόμενον εἰς τὴν λάξευσιν. § ἄλευρον ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸ πίτυρον pain de — πιτυρίας ἢ πιτυρίτης ἄρτις
Recoupement, ἀρ. συναγωγὴ, στένωσις τῶν σειρῶν τῶν λίθων πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὸς οἰκοδομὸς.
Recouper, ἐν. κόπτω αὖθις, κ. ξανακόπτω.
Recoupette, θ. τρίτον ἄλευρον ἐξαγόμενον ἀπὸ τρίτον ἄλεσμα τῶν πιτύρων.
Recourber, ἐν. κυρτόω, κάμπτω, κ. στραβόνω.
Recourir, εὐδ. τρέχω αὖθις, κ. ξανατρέχω. § προστρέχω, προσδράμω. —à dieu προστρέχω εἰς τὸν θεόν. on fut obligé de — aux remèdes ἠναγκάσθησαν νὰ προσδράμωσιν εἰς ἰατρικά — en cassassion ζητῶ ἀνάρρωσιν. § — les coutures, ἐν. πακτόω κ. καλαφατίζω ἐλαφρῶς τὰς χαραμάδας τοῦ πλοίου.
Recours, ἀρ avoir — προστρέχω, προσδράμω, προσφεύγω, καταφεύγω ayez — en Dieu πρόσφυγε εἰς τὸν Θεόν. il eut —à ce moyen κατέφυγεν εἰς τὸ μέσον τοῦτο n'ayant pas l'original on eut —à la copie μὴ ἔχοντες τὸ πρωτότυπον, κατεφυγον εἰς τὸ ἀντίγραφον. § καταφυγὴ, καταφύγιον. Dieu est mon seul — ὁ Θεὸς εἶναι ἡ μόνη καταφυγή μου § avoir — contre quelqu'un κινοῦμαι κατά τινος ἐπὶ δικαστηρίου § —en cassassion προσφυγὴ εἰς ἀκύρωσιν. — en grâce αἴτησις χάριτος.
Recousse, θ. ἀρχ ἀνακτησις (πράγματος) καὶ ἰδίως πλοίου κυριευθέντος ἀπὸ τὸν ἐχθρόν).
Recouvrable, ἐπ. ἀνακτητὸς, ὁ δυνάμενος ν' ἀνακτηθῇ. § εἰσπρακτός
Recouvrement, ἀρ. ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σανίδων ἢ λίθων des planches à — σανίδες ἐπαλλήλως τεθειμέναι. § ἀνάκτησις (πράγματος, τὸ ὁποῖον ἐστερήθη τις). le — des forces ἡ ἀνάκτησις τῶν δυνάμεων. — de la vue ἀνάβλεψις. —de la liberté ἀπελευθέρωσις. § εἴσπραξι (χρόνων, χρεῶν). § —s εἰσπράξεις, χρέη, τὰ ὑπ' ἄλλων εἴς τινα χρεωστούμενα (καὶ ἰδίως εἰς δικαστικὸν ὑπάλληλον).
Recouvrer, ἐν. ἀνακτῶμαι ὅτι ἐστερήθην — la santé ἀνακτῶμαι τὴν ὑγείαν, ἀναλαμβάνω. — la vue ἀναβλέπω. — la liberté ἐλευθεροῦμαι. § εἰσπράττω (χρήματα, φόρους).
Recouvrir, ἐν. καλύπτω αὖθις, κ. ξανασκεπάζω. le temps se —e ὁ οὐρανὸς συγκαλύπτεται, κ. συννεφιάζει. § μεταφ. συγκαλύπτω. il —e tout cela sous de beaux prétextes συγκαλύπτει ὅλα ταῦτα ὑπὸ προφάσεις.
Recracher, ἐν. ἀποπτύω, (ὅ,τι κρατῶ εἰς τὸ στόμα.)
Recran, ἀρ. τὸ. Crique.
Recréance, θ. προσωρινὴ κάρπωσις διαρρισβητουμένου ὑποστατικοῦ. § lettres de — μετακλητήρια ἔγγραφα, (τὰ πορευσιαζόμενα ἀπὸ τὸν πρέσβυν πρὸς τὸν ἡγεμόνα παρ' ᾧ εὑρίσκεται, καὶ ἀγγέλλοντα τοῦ πρέσβεως τὴν μετάκλησιν, ἢ τὰ διδόμενα ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τοῦτον πρὸς τὸν μετακαλούμενον πρέσβυν διὰ τὸν ἡγεμόνα του).
Recréatif, ive ἐπ. οἰκ. διασκεδαστικὸς, τερπνός.
Recréation, θ. διάχυσις, διασκέδασις. § ἀνάπαυσις, ὥρα ἀναπαύσεως (εἰς τὰ διδακτήρια). cet écolier est à la — ὁ μαθητὴς συνδιασκεδάζει μετὰ τῶν συμμαθητῶν του εἰς τὴν ὥραν τῆς ἀναπαύσεως.
Recredentiaire, ἀρ. ὁ εἰς ὃν ἐπετράπη προσωρινὴ κάρπωσις.
Recrêer, ἐν. ἀναπλάττω, συνιστῶ ἐκ νέου.
Récréer, ἐν. τέρπω, διασκεδάζω. il nous —ée par ses bons mots μᾶς τέρπει, μᾶς διασκεδάζει διὰ τῶν ἀστειοτήτων του. le vin —ée les esprits ὁ οἶνος εὐφραίνει τὴν καρδίαν. le vert —ée la vue μεταφ. τὸ πράσινον τέρπει τὴν ὄρασιν.
Récrément, ἀρ. ὑγρά τινα, ὡς ὁ σίελος, ἡ χολὴ κτλ. ἀπὸ τὸ αἷμα διαιρεθέντα καὶ διαφόρως εἰς τὴν σωματικὴν οἰκονομίαν χρησιμεύοντα.
Récrémenteux, euse ἢ | ἐπ. hu-
Récrementiel, elle, | meur récémenteuse ἢ récrémentielle ὑγρὸν ἀπὸ τὸ αἷμα διαιρούμενον καὶ χρησιμεῦον εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ σώματος.
Recrépir, ἐν. χρίω ἐκ νέου, κ. ξαναλείφω τὸν τοῖχον — son visage ἀλείφομαι μὲ ψιμμύθιον, κ. πασαλείφομαι, φικασιδόνομαι. § μεταφ. μετασκευάζω ἀρχαῖόν τι σύγγραμμα ὑπὸ νέαν μορφήν.
Recreuser, ἐν. ἀνασκάπτω, κ. ξανασκάπτω.
Recribler, ἐν ἀνακοσκινίζω, κ. ξανακοσκινιζω.
Recrier (se), αὐτοπ. ἀναβοῶ, ἀναχράζω (ἀπὸ ἔκπληξιν ἢ ἀπὸ θαυμασμόν). § διαμαρτύρομαι, ἀνα-

κράζω ἀποδοκιμάζων. § les chiens se —ent οἱ κύνες ὑλακτοῦν, ὅταν εὑρόντες τὴν ἄγραν τὴν διεγείρουν.

Récrimination, Ϡ. ἀντέγκλησις, κατηγορία κατὰ τοῦ κατηγόρου

Recriminatoire, ἐπ. ἀντεγκλητικός.

Recriminer, οὐδ. ἀντεγκαλῶ, ἀντιπροσάπτω, ἐγκαλῶ τὸν ἐγκαλοῦντά με. —contre son accusateur ἀντεγκαλῶ τὸν κατήγορόν μου.

Recrire, ἐν. γράφω αὖθις, κ. ξαναγράφω. § ἀπαντῶ, γράφω πρὸς τὸν γράψαντά με.

Recroître, οὐδ. αὐξάνω ἐκ νέου.

Recroqueviller (se), αὐτοπ. (τὰ ἢ ὑγρά) ῥινοῦμαι, συστέλλομαι, κ ζαρόνω (ἐπὶ ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα συστέλλονται εἰς τὸ πῦρ).

Recrotter, ἐν. ἀνασπηλόω, κ. ξαναλασπόω.

Recru, ue, ἐπ. ἀπηυδηκώς, ἀπαυδισμένος, κ. κουρασμένος. § μετ. τοῦ Recroître.

Recrue, Ϡ νεοσύλλεκτος (στρατιώτης.) § νεοσυλλεξία (στρατιωτῶν). faire la — νεοσυλλεκτῶ. § οἱ νεοσύλλεκτοι. la — s'exerçait aujourd' hui οἱ νεοσύλλεκτοι ἐγυμνάζοντο σήμερον § μεταφ. νεοσύλλεκτος, ὁ νεωστὶ προσερχόμενος εἴς τι μέρος.

Recrutement, ἀρ. νεοσυλλεξία.

Recruter, ἐν. νεοσυλλεκτῶ, στρατολογῶ. § ce régiment s' est —é dans tel endroit τὸ σύνταγμα τοῦτο ἐστρατολόγησεν, ἐνεοσυλλέκτησεν, συνεπληρώθη διὰ νεοσυλλέκτων εἰς τὸ δεῖνα μέρος. ce parti se —e de gens mal intentionnés, μεταφ. τὸ κόμμα τοῦτο προσλαμβάνει κακῶς διατεθειμένους ἀνθρώπους.

Recruteur, ἀρ. στρατολόγος, ὁ νεοσυλλεκτῶν.

Recta, ἐπίῤ. ἀκριβῶς.

Rectangle, ἐπ. ὀρθογώνιος. un triangle — ὀρθογώνιον τριγωνον. § οὐσ. ὀρθογώνιον (παραλληλόγραμμον).

Rectangulaire, ἐπ. ὀρθογώνιος.

Recteur, ἀρ. πρύτανις (τοῦ πανεπιστημίου, τῆς ἀκαδημίας). § ἐφημέριος. § ἐπ. esprit — τὸ ἄρωμα τοῦ φυτοῦ.

Rectification, Ϡ. ἐπιδιόρθωσις, ἐπανόρθωσις (ἐγγράφων, λογαριασμῶν) § καθαρισμὸς τῶν ὑγρῶν διὰ διηθήσεως. § εὐθυγράμμισις (τῶν καμπύλων γραμμῶν), ἡ εὕρεσις εὐθείας ἴσης μὲ τὴν καμπύλην ἐκείνην.

Rectifier, ἐν. ἐπιδιορθῶ, ἐπανορθῶ, κ. διορθόνω. les idées se —ent par la reflexion αὐτοπ. αἱ ἰδέαι ἐπανορθοῦνται διὰ τῆς σκέψεως § καθαριζω (ὑγρὸν διὰ διηθήσεως). § εὐθυγραμμίζω (καμπύλην, εὑρίσκω εὐθεῖαν ἴσην μὲ αὐτήν).

Rectiligne, ἐπ. εὐθύγραμμος. triangle — εὐθύγραμμον τρίγωνον.

Rectitude, Ϡ. εὐθύτης, ὀρθότης (πνεύματος, ἀρχῶν, συλλογισμοῦ).

Rectiuscule, ἐπ. σχεδὸν εὐθὺς (ἐπὶ φυτῶν).

Recto, ἀρ. ἡ πρώτη σελὶς, κ. τὸ πρῶτον καταιβατὸν τοῦ φύλλου.

Rectoral, le, ἐπ. πρυτανικὸς, ὁ τοῦ πρυτάνεως.

Rectoral, ἀρ. πρυτανεία (τὸ ἀξίωμα) sous le —d'un tel τοῦ δεῖνος πρυτανεύοντος.

Rectorerie, Ϡ. ἐφημερία (εἴς τινα μέρη τῆς Γαλλίας).

Rectorier, ἐν. ἀρχ. πληρόνω εἰς τὸν πρύτανιν τὸ δικαίωμα τῆς μεμβράνης.

Rectrices, ἐπ Ϡ. πλ. διευθυντήρια (πτερὰ, τὰ μακρύτερα τῆς οὐρᾶς τῶν πτηνῶν).

Rectrum, ἀρ. ὀρθον, (ἐντῶν ἐντέρων).

Reçu, ἀρ. ἀπόδειξις παραλαβῆς.

Recueil, ἀρ. συλλογὴ (τεμαχίων φιλολογικῶν, μουσικῆς, ζωγραφιῶν).

Recueillement, ἀρ. σύννοια, (ἡ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστροφὴ τοῦ σκεπτομένου). βαθὺς συλλογισμός. le — des sens τῶν αἰσθήσεων σύλλογος.

Recueillir, ἐν. συγκομιζω, συνάγω (καρπούς). —le fruit de quelque chose, μεταφ. καρποῦμαι ἀπό τι, λαμβάνω, ἀπολαμβάνω τοὺς καρποὺς, τὸ ὄφελος αὐτοῦ. il — it le fruit de ses travaux ἔλαβε τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του. § —une succession λαμβάνω κληρονομίαν. § συναθροίζω, συλλέγω, συνάγω, κ. μαζόνω. il —it les débris de son armée συνήθροισε τὰ λείψανα τοῦ στρατεύματός του. — l'eau de la pluie συλλέγω τὸ ὄμβριον ὕδωρ. tout ce que j' ai pu — de son discours ὅ,τι ἐδυνήθην νὰ συνάξω, νὰ ἐξάξω ἀπὸ τὸν λόγον του —les voix συλλέγω τὰς ψήφους. § δέχομαι (τοὺς ξένους, τοὺς ἐνδεεῖς.) § — ses esprits, ses idées, ses forces τοὺς λογισμούς μου, τὰς δυναμεις μου συλλέγω. § se — συλλέγω τὴν προσοχήν μου, σκέπτομαι, συλλογίζομαι· ἀφαιρῶ, συθίζω τὸν νοῦν μου εἰς θρησκευτικὰς θεωρίας. un homme —i ἄνθρωπος ἐμῶρων.

Recueilloir, ἀρ. σπειροτήρι, κ. κουβερίστρα τῶν σχοινοπλόκων.

Recuire, ἐν. ψήνω πάλιν, κ. ξαναψήνω § ἀνοπτῶ, κ ξαναπυρόνω (μετάλλον καὶ ἄλλας ὕλας διὰ νὰ ταῖς δώσω διαφόρους ποιότητας)

Recuisson, Ϡ. ἡ κατὰ βαθμοὺς ψύχοανσις τῶν ὑέλων εἰς τὰ ἐργοστασια.

Recuit, ἀρ. ἀνόπτησις, κ. δεύτερον πύρωμα τῶν μετάλλων. § mur de— τοῖχος ἀνθιστάμενος εἰς τὸ πῦρ εἰς τὰ σιδηρουργεῖα.

Recuite, Ϡ. ἴδ. Recuit

Recuiteur, ἀρ. μαθητευόμενος τοῦ νομισματοκοπείου.

Recul, ἀρ. ὀπισθοδρόμησις (ἰδίως τοῦ τηλεβόλου ἀφ' οὗ ῥιφθῇ). § échappement à —, ἴδ. Échappement (ἐπὶ ὡρολογίων).

Reculade, Ϡ. ὀπισθοδρόμησις (ἁμάξης.) § οἰκ. μεταφ. ὀπισθοδρόμησις. il n'est arrivé à son but qu' après bien des —s ἔφθασεν εἰς τὸν σκοπόν του μετὰ πολλὰς ὀπισθοδρομήσεις.

Reculée, Ϡ. feu de — μέγα πῦρ, (τὸ ἀναγκάζον τινὰ νὰ ὀπισθοδρομήσῃ).

Reculement, ἀρ. ὀπισθοδρόμησις. § μασχαλιστήρ, μέρος τῶν ἡνίων κρατοῦν τὴν ἅμαξαν εἰς τὸν κατήφορον.

Reculer, ἐν. ὠθῶ, σπρώχνω, σείρω, κ. κουντῶ, τραβῶ πρὸς τὰ ὀπίσω. se —, αὐτοπ ἀποσείρομαι, κ. τραβιοῦμαι πρὸς τὰ ὀπίπω, ὀπισθοδρομῶ — les frontières d'un état ἐκτείνω τὰ ὅρια κράτους. § ἀναβάλλω. ceci a —é ses payemens, τοῦτο ἀνεβαλε τὰς πληρωμάς του. § μακρύνω, ἀπομακρύνω. il a —é tous les prétendans pour placer son ami ἀπέβαλεν ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀξιώσεις διὰ νὰ διορίσῃ τὸν φίλον του. § οὐδ. ὀπισθοδρομῶ, ἀποσείρομαι, παραμερίζω —ez un peu παραμέρισε ὀλίγον. mes affaires — ent αἱ ὑποθέσεις μου ὀπισθοδρομοῦν. — devant une difficulté ὀκιλιῶ πρὸς τὴν δυσκολίαν, παραιτοῦμαι τινὸς ἐπιχειρήσεως ἐξ αἰτίας τῶν δυσκολιῶν της. un homme qui ne —e à rien ἄνθρωπος ἀτρόμητος. § —e ée μεμακρυσμένος, ἀπώτατος. l'antiquité la plus —ée ἡ ἀπωτάτη ἀρχαιότης. cet homme est bien —é ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὀπίσω, δὲν προώδευσε.

Reculons (à), ἐπίῤ ἐπὶ πόδα, κ. ὀπισόκωλα, ὀπίσ' ὀπίσω. marcher à —, καρκινοβατῶ, ὀπισθοδρομῶ, παλινδρομῶ.

Récupération, Ϡ. ἴδ. emersion.

Récupérer, ἐν. ἴδ. Recouvrer. se — de ses pertes ἀναλτωμαι ὅσα ἔχασα, ἀναλαμβάνω.

Récurer, ἴδ. écurer.

Récurrent, te, ἐπ. artère —e ἀναστρεφομένη ἀρτηρία.

Récusable, ἐπ. ἐξαιρετὸς (δικαστὴς, μάρτυς). § ἀναξιόπιστος.

Récusation, Ϡ. ἐξαίρεσις (δικαστοῦ, μάρτυρος).

Récuser, ἐν. ἐξαιρῶ (δικαστὴν, μάρτυρα). § δὲν παραδέχομαι. je le —e en cette matière, il n'y entend rien δὲν παραδέχομαι τὴν κρίσιν του περὶ τούτου, δὲν ἐννοεῖ τὴν ὑπόθεσιν. je—e cet historien δὲν παραδέχομαι τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἱστορικοῦ τούτου, δὲν τὴν θεωρῶ ὡς ἀξιόπιστον. § se —, αὐτοπ. ἐξαιροῦμαι.

Rédacteur, ἀρ. συντάκτης (ἐφημερίδος, ἐγγράφου). — en chef ὁ πρώτιστος συντάκτης. — responsable ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης.

Rédaction, Ϡ. σύνταξις (ἐφημερίδος, ἐγγράφων). il est proposé à la — de ce journal προίσταται τῆς συντάξεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

la — de cet acte est mauvaise τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι κακῶς συντεταγμένον.

Rédan, ἀρ. βαθμὶς λιθίνη. § πρίων, ὀχύρωμα μὲ γωνίας ἐξεχούσας καὶ εἰσερχούσας, ὑπερασπιζομένας ἀλλήλας.

Redanser, ἐν. χορεύω αὖθις, κ. ξαναχορεύω.

Rédarguer, ἐν. ἀρχ. (τὸ u προφ.) ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ, κατηγορῶ, μέμφομαι.

Reddition, Ϡ. παράδοσις (φρουρίου). § παράδοσις (λογαριασμοῦ).

Redébattre, ἐν. συζητῶ ἐκ νέου.

Redeclarer, ἐν. κηρύττω ἐκ νέου.

Redédier, ἐν. ἁφιερῶ ἐκ νέου.

Redéfaire, ἐν. διαλύω ἐκ νέου, κ. ξαναχαλνῶ.

Redéjeûner, οὐδ. προγεύομαι ἐκ δευτέρου.

Redélibérer, οὐδ. διασκέπτομαι αὖθις.

Redélivrer, ἐν. παραδίδω ἐκ νέου.

Redemander, ἐν. ἀναζητῶ, κ. ξαναζητῶ. § ζητῶ νὰ μ' ἀποδοθῇ, ζητῶ ὀπίσω.

Redemeurer, οὐδ. κατοικῶ αὖθις, κ. ξανακατοικῶ, ξανακάθημαι.

Redémolir, ἐν. κατεδαφίζω ἐκ νέου, κ. ξανακρημνίζω.

Rédempteur, ἀρ. σωτὴρ, λυτρωτὴς (ὁ Χριστός).

Rédemption, Ϡ. σωτηρία, λύτρωσις (τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Χριστοῦ) § ἐξαγόρασις, λύτρωσις (αἰχμαλώτων)

Redent, ῖδ. Redan § — s ἐντομαὶ (εἰς δύω ξύλα πρὸς συνάλληλον συναρμογήν.)

Redépêcher, ἐν. ἀποπέμπω, ἐξαποστέλλω ἐκ νέου.

Redescendre, ἐν. καὶ οὐδ. καταβαίνω αὖθις, κ. ξανακαταβαίνω. § ἐν. καταβιβάζω αὖθις, κ. ξανακαταβιβάζω.

Redevable, οὐσ. καὶ ἐπ. χρεώστης. je lui suis — de telle somme τῷ εἶμαι χρεώστης τῆς ποσότητος ταύτης. je suis votre — εἶμαι χρεώστης σου. être — ὀφείλω, χρεωστῶ. je lui suis — de ma vie τὸν χρεωστῶ τὴν ζωήν μου. § εὐγνώμων. je vous suis — εἶμαι πολλὰ εὐγνώμων, σὲ ὑπερευγνωμονῶ.

Redevance, Ϡ. τέλος, ὅσμος, κ. δόσιμον.

Redevancier, ère, οὐσ. ἀρχ. ὑποτελὴς.

Redevenir, ἐν. γίνομαι αὖθις, κ. ξαναγίνομαι. — jeune ἀνανεοῦμαι. — enfant ἀνανηπιοῦμαι, κ. ξαναμωραίνομαι. — chaud ἀναθερμαίνομαι, κ. ξαναζεσταίνομαι, (καὶ πάμπολλα ἄλλα ὅμοια σύνθετα).

Redévider ἐν. ἀναπηνίζομαι, κ. ξανατυλιγαδιάζω.

Redevoir, ἐν. μένω νὰ χρεωστῶ. le — dû, οὐσ. τὸ ἐλλεῖπον τοῦ λογαριασμοῦ.

Rédhibition, Ϡ. ἀκύρωσις ἀγορᾶς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἀγορασθὲν ἔχει ἐλλείψεις δικαιούσας τὴν ἀκύρωσιν.

Rédhibitoire, ἐπ. ἀκυρωτικὸς ἀγορᾶς.

Rédiger, ἐν. συντάττω. — un journal, un contrat συντάττω ἐφημερίδα, συμβόλαιον. § συντέμνω, ἐπιτέμνω.

Rédimer (se), αὐτοπ. ἀπαλλάττομαι, κ. γλυτώνω (ἰδίως ἀπὸ καταδρομὰς καὶ δικαστικὰς ἐνοχλήσεις)

Redimiculum, ἀρ. ζώνη τῶν Ῥωμαίων γυναικῶν.

Redingote, Ϡ. ἐπενδύτης, φόρεμα ἀνδρὸς μακρύ.

Redire, ἐν. ἐπαναλέγω, ἐπαναλαμβάνω, κ. ξαναλέγω. § avoir à —, trouver à — ἀντιλέγω, ἀντιθέτω. je n'ai rien à —à cela δὲν ἔχω τί ν' ἀντιθέσω εἰς τοῦτο. il y a beaucoup à — à ce compte ὑπάρχουν πολλαὶ ἐλλείψεις εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον.

Rediseur, euse, οὐσ. ταυτολόγος, ὁ ἐπαναλαμβάνων, ἐπαναλέγων πολλάκις τὰ αὐτά. § ὁ ἀδιακρίτως ἐπαναλαμβάνων ὅτα ἀκούει, κ. μανιατούρης.

Redistribuer, ἐν. διανέμω ἐκ νέου, κ. ξαναμοιράζω.

Redistribution, Ϡ. νέα διανομὴ, ἀναδασμός.

Redite, Ϡ. ταυτολογία.

Redompter, ἡ Redomter, ἐν. δαμάζω αὖθις.

Redondance, Ϡ. πλεονασμὸς (λέξεων εἰς τὸν λόγον).

Rédondant, ante, ἐπ. πλεονάζων un terme — λέξις πλεονάζουσα. clause — e ὅρος πλεονάζων εἰς τὸ συμβόλαιον. un style — ὕφος πλεονάζον, ἔχων πλεονασμούς

Rédonder, οὐδ. πλεονάζω, εἰμὶ πλεονάζων, περιττός. § ὁλ. εὔχρ. εἰμὶ πλήρης πλουτου.

Redonner, ἐν. ἀποδίδω, δίδω πάλιν, δίδω ὀπίσω. § οὐδ. ὑποπίπτω ἐκ νέου. — dans le piège πίπτω ἐκ νέου εἰς τὴν παγίδα. § se — διδομαι αὖθις. il s'est — é aux affaires ἐδόθη αὖθις εἰς τὰς ὑποθέσεις. § οὐδ. προσβάλλω ἐκ νέου τὸν ἐχθρόν. § la plaie — e de plus belle, οἰκ. ἡ βροχὴ αὐξάνει.

Redorer, ἐν. χρυσόω αὖθις, κ. ξαναχρυσόνω.

Redoublement, ἀρ. διπλασιασμός. § ἀναδιπλασιασμὸς (τῶν Ἑλλ. ῥημάτων). § μεταφ. οὔξησις, ἐπίτασις. — de chagrin αὔξησις λύπης. § αὔξησις τοῦ πυρετοῦ.

Redoubler, ἐν. ἀναδιπλασιάζω, διπλασιάζω, πολλαπλασιάζω, αὐξάνω, ἐπιτείνω. il a — é ses prières ἐδιπλασίασεν, ἐπηύξησε τὰς παρακλήσεις του. il a — é d' attention ἔγινε πολὺ προσεκτικώτερος. il a — é d' amabilités ἔγινε πολὺ εὐγενέστερος. § οὐδ. διπλασιάζομαι, πολλαπλασιάζομαι, αὐξάνω. e froid a — é ἐδιπλασιάσθη τὸ ψύχος. § — de jambes, οἰκ. ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω τὸ βῆμα. § ἐν. — une robe ὑποῤῥάπτω, τραβῶ. καπλαδίζω ἐκ νέου τὸ φόρεμα. § pas — é βῆμα ταχὺ. rimes — ées ἀναδιπλασιασμέναι ὁμοιοκαταληξίαι.

Redoul, ἀρ. σκυτοτομία, γένος φυτῶν.

Redounan, ἀρ. εἶδος ἐλαίας.

Redoutable, ἐπ. φοβερὸς, ἐπίφοβος.

Redoute, Ϡ. πρόβολος, ἀκλοῦν ὀχύρωμα παντοχόθεν περιπεφραγμένον. § (εἴς τινα μέρη) δημόσιος χορός.

Redoutée, Ϡ. γένος φυτῶν τῆς νήσου τοῦ ἁγίου Θωμᾶ.

Redouter, ἐν. φοβοῦμαι μεγάλως. il est à — εἶναι ἐπίφοβος. — é φοβερὸς, ἐπίφοβος.

Redresse, Ϡ. ἀνορθωτὴρ, χονδρὸν σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον ἀνορθοῦν τὸ εἰς τὸν αἰγιαλὸν κεκλιμένον πλοῖον

Redressement, ἀρ. διόρθωσις, ἐξισασμὸς, ὁμαλισμὸς, κ. ἴσασμα. § — d' une injustice ἱκανοποίησις ἀδικίας.

Redresser, ἐν. ἀνορθῶ, ἐπανορθῶ, κ. σηκόνω ὀρθὸν ὅ,τι ἦτον πεσμένον. se — ἀνορθοῦμαι, ἐπανορθοῦμαι, ἵσταμαι ὀρθὸς, κ. στέκομαι ἴσια. cet arbre qui était penché commence à se — τὸ δένδρον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκλινεν, ἀρχίζει νὰ ἀνορθοῦται. —ez-vous, κ. στάσου ἴσια. cet homme, cette fille commence à se — μεταφ., αὐτὸς, ἡ κόρη αὐτὴ ἀρχίζει νὰ ἔχῃ οἴησιν, κ. νὰ πέρνῃ ἐπάνω του, ἐπάνω της. § μεταφ. ἐπανορθῶ, κ. διορθόνω (τὰς ἰδέας, τὰς κλίσεις.) § — les griefs, les torts τιμωρῶ, ἐπανορθῶ, διορθῶ, ἱκανοποιῶ τὰς ἀδικίας. § ἀναγείρω ἐκ νέου. § ὁλ. εὔχρ. ἐπαναφέρω εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδόν. le malheur a — é ce fils prodigue, μεταφ. ἡ δυστυχία ἐπανήγαγεν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν ἄσωτον τοῦτον υἱόν. § οἰκ. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ. on l'a — é au jeu τὸν ἠπάτησαν εἰς τὰ χαρτοπαίγνια.

Redresseur, ἀρ. ἀρχ. τιμωρὸς, ἐπανορθωτὴς τῶν ἀδικημάτων. § ὀρθωτὴρ, ἐργαλεῖον εἰς τὸ ζαχαροπλεῖον.

Redressoir, ἀρ. εἶδος σφυρίου τῶν χαλκέων.

Réductible, ἐπ. συσταλτὸς, ἐπιδεκτικὸς ἐλαττώσεως. une figure — à une plus petite σχῆμα δυνάμενον νὰ μεταβληθῇ εἰς ἄλλο μικρότερον. ce corps est — en poudre τὸ σῶμα τοῦτο τρίβεται εἰς σκόνιν. succession — κληρονομία ἐπιδεκτικὴ ἐλαττώσεως.

Reductif, ive, ἐπ. συσταλτικός, ἐλασσῶν, διαλυτικός.

Réduction, Ϟ. συστολή, ἐλλάττωσις, μείωσις, σμίκρυνσις, ὀλιγόστευσις. § ἀναγωγή (σχήματος γεωμετρικοῦ εἰς ἐπίτομον μέτρον). § διαίρεσις (σχήματος γεωμετρικοῦ εἰς μέρη). § καθυπόταξις. la — d'une province καθυπόταξις ἐπαρχίας. § ἀναγωγή, (κατ' ἀναλογίαν μεταβολή) ἀριθμῶν μέτρων, σταθμῶν συναλλήλως. § quartier de — Θαλάσσιος ἀναγωγεύς, ναυτικὸν ἐργαλεῖον — à l'impossible, à l'absurde ἄτοπος ἐπαγωγή, (λογικὴ μέθοδος δι' ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ἐναντίον εἶναι ἄτοπον ἢ ἀδύνατον) § καταρτισμὸς (τῶν τεθραυσμένων ὀστῶν). § ἀποξύδωσις τοῦ ὀξυδίου.

Réduire, ἐν. συστέλλω, περιστέλλω, περιορίζω, ἐλαττῶ, κ. καταντῶ, ὀλιγοστεύω. il a —it ses prétentions περιέστειλε τὰς ἀξιώσεις του. l'armée a été —ite de moitié τὸ στράτευμα ἐλαττώθη κατὰ τὸ ἥμισυ. — son opinion, son avis, ἴδ. résumer. § — une figure ἀνάγω (σχῆμά τι γεωμετρικὸν εἰς ἔλασσον ἀλλ' ὅμοιον ἄλλο) ἢ διαιρῶ τὸ σχῆμα (εἰς ἄλλα μικρότερα). § ἀνάγω (ἀριθμοὺς, μέτρα ἢ σταθμὰ εἰς ἄλλα ἰσότιμα). — une fraction à sa plus simple expression ἀνάγω τὸ κλάσμα εἰς τὴν ἁπλουστέραν του ἔκφρασιν. § βιάζω, καταναγκάζω, ὑποχρεώ, καταντῶ. il fut —it à demander pardon ἐβιάσθη νὰ ζητήσῃ συγχώρησιν. il fut —it à la misère, au désespoir κατήντησεν εἰς πενίαν, εἰς ἀπελπισίαν. il est bien —it πολὺ ἐξέπεσε. il fut —it à ce régime καθυπεβλήθη εἰς τὴν δίαιταν ταύτην. — au silence ἐπιβάλλω σιωπὴν, ἀποστομῶ. § καθυποτάττω. — les rebelles δαμάζω τοὺς ἀποστάτας. — à la raison, au devoir ἐπαναφέρω εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, εἰς τὰ καθήκοντα. — un cheval δαμάζω τὸν ἵππον. § διαλύω τι εἰς τὰ συστατικὰ μόριά του. — en poudre εἰς σκόνιν τρίβω, μεταβάλλω, καὶ μεταφ. καταστρέφω, ἐξαφανίζω. — en cendres ἀποτεφρῶ. § διασκευάζω, διατάττω. il a —it en système toutes ces observations διέταξεν εἰς σύστημα τας παρατηρήσεις ὅλας ταύτας. § καταρτίζω, θέτω εἰς τὴν θέσιν των τὰ τεθραυσμένα ἢ ἄλλως βεβλαμμένα ὀστᾶ. § ἀποξυδόω (τὸ ὀξύδιον διὰ νὰ ἀφαιρέσω τὸ ἐν αὐτῷ μέταλλον). § se —, αὐτοπ. περιορίζομαι, καταττω, συστέλλομαι, διαλύομαι, καθυποτάττομαι.

Réduit, ἀρ. καταφύγιον, ἥσυχος τόπος, καταγώγιον. § ἀρχ. τόπος συναθροίσεως. § κρυσφύγετον, ὀχύρωμα μικρὸν ἐντὸς τοῦ φρουρίου, χρησιμεῦον ὡς καταφυγὴ ἐν περιπτώσει ἁλώσεως ἐκείνου.

Réduplicatif, ive, ἐπ. ἀναδιπλασιαστικὸς εἰς τὴν γραμματικήν.

Réduplication, Ϟ. ἀναδιπλασιασμός.

Réduve, ἀρ. *ῥεδύδιος, γένος γαιοκορύων.

Réédification, Ϟ. ἀνοικοδόμησις.

Réédifier, ἐν. ἀνοικοδομῶ.

Réedsu, ἀρ. ἴδ. Dolic.

Réel, lle, ἐπ. πραγματικὸς, ὑπαρκτὸς, ἀληθής. § ὁ ἀφαιρῶν ἀκίνητα κτήματα. droits —s τὰ ἐπὶ ἀκινήτων δικαιώματα. actions —elles πραγματικαὶ ἀγωγαὶ, δι' ἀκίνητα

Réélection, Ϟ. ἐκ νέου ἐκλογή.

Réélire, ἐν. ἐκλέγω ἐκ νέου.

Réellement, ἐπίρ. πραγματικῶς, ὑπαρκτῶς, ἀληθῶς, τῷ ὄντι. saisir — διακατέχω ἀκίνητον κτῆμα.

Réer, οὐδ. ἴδ. Raire.

Réexportation, Ϟ. ἡ ἐκ νέου ἐξαγωγή.

Réexporter, ἐν. ἐξάγω ἐκ νέου (ἐμπορεύματα).

Refaçonner, ἐν. μετασχηματίζω.

Réfaction, Ϟ. ἔκπτωσις (ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐμπορευμάτων, ὅταν βλαφθῶσι). § ἔκπτωσις (τοῦ τελωνιακοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ προσθέτου βάρους τῶν ἐμπορευμάτων ὅταν βραχῶσι).

Refaire, ἐν. μεταποιῶ, μετασκευάζω, κ. ξανακάμνω. § μετασκευάζω, μετασχηματίζω, ἐπιδιορθῶ. § ἀρχομαι ἐξ ἀρχῆς, κ. ξαναρχίζω. c'est à — πρόκειται ν' ἀρχίσῃ ἐξ ἀρχῆς. — les cartes διανέμω ἐκ νέου, κ. ξαναμοιράζω τὰ χαρτία. § καθιστῶ ὑγιῆ, ἰατρεύω. se — ἀναλαμβάνω (ὑγείαν, καὶ πολλάκις τὴν περιουσίαν μου). un cheval —t ἵππος ἀσθενὴς καὶ ἀναλαβὼν διὰ πολλῶν φροντίδων. bois —ait ξύλον πελεκητόν.

Refait, ἀρ. (εἰς τὰ χαρτοπαίγνια) παίγνιον ἴσον (ὅταν κάνεις οὐδὲ ζημειοῦται οὐδὲ κερδίζει καὶ τὸ παίγνιον πρέπῃ νὰ ξαναρχίσῃ) § νέα κέρατα τῆς ἐλάφου.

Refaucher, ἐν. ἀναδρέπω, κ. ξανακοσσίζω.

Réfection, Ϟ. ἀρχ. ἐπισκευὴ (ἀρχαίας οἰκοδομῆς). § (εἰς τὰ μοναστήρια). ἄριστον, γεῦμα. § ἡ μετὰ τὸ γεῦμα ἀνάῤῥωσις τῶν δυνάμεων.

Réfectoire, ἀρ. (εἰς τὰ κοινόβια, παιδευτήρια κτλ.) ἐσιατήριον, συσσίτιον, κ. τραπεζαρεῖον. l'heure du — ἡ ὥρα τῆς συνεστιάσεως.

Réfectorier, ère, οὐσ. ὁ ἐπὶ τῶν συσσιτίων.

Refend, ἀρ. mur de — μεσότοιχον, τοῖχος διαιρῶν δύω δωμάτια. bois de — σανίδες, σχιστὰ ξύλα τὰ κατὰ μῆκος πριονισθέντα. § γραμμὴ εἰς τὸν τοῖχον κατὰ τὴν ἐπάλληλον διάθεσιν τῶν λίθων.

Refendoir, ἀρ. ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἰσάζονται οἱ ὀδόντες τοῦ ξανίου, κ. λανάρας.

Refendre, ἐν. σχίζω κατὰ μῆκος (διὰ τοῦ πρίωνος). § ἀνασχίζω, κ. ξανασχίζω.

Refendret, ἀρ. σφὴν τῶν λιθοξόων τῆς ἀρδωσίας.

Référendaire, ἀρ. εἰσαγητὴς, δημόσιος ὑπάλληλος εἰσάγων ἢ καθυποβάλλων τὰς ὑποθέσεις.

Référer, ἐν. ἀναφέρω (πρᾶγμά τι εἰς ἄλλο) se —, αὐτοπ. ἀναφέρομαι. cette note se —ère à tel chapitre du texte ἡ σημείωσις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸ δεῖνα κεφάλαιον τοῦ κειμένου. § ἀποδίδω. je vous —ère toute la gloire de cet événement σοὶ ἀποδίδω ὅλην τὴν δόξαν τοῦ συμβάντος τούτου. § ἀνατίθημι je —ère à lui le choix d'un arbitre ἀνατίθημι εἰς αὐτὸν τὴν ἐκλογὴν διαιτητοῦ. — le serment à quelqu'un ἀνατίθεμαι εἰς τὸν ὅρκον τινος, προτείνω νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀντίδικος, ὅστις ἐζήτει νὰ ὁρισθῶ. § en —, οὐδ. ἀναφέρω. j'en —rerai à la chambre θέλω ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν βουλήν. il en sera —é θέλει γένει περὶ τούτου ἀναφορά. s'en — ἀναφέρομαι, ἀνατίθεμαι. je m'en —ère à votre jugement pour me justifier ἀνατίθεμαι εἰς τὴν κρίσιν σου τὴν δικαίωσίν μου. je m'en —ère à vous ἀναφέρομαι εἰς σέ, σ' ἐπικαλοῦμαι κριτὴν, μάρτυρα. —ό ἔκθεσις, ἀγωγὴ περὶ προσωρινῆς ἀποφάσεως.

Reformer, ἐν. κλείω πάλιν, κ. ξανασφαλνῶ. — une plaie κλείω τὴν πληγήν. se —, αὐτοπ. κλείομαι αὖθις. κ. ξανασφαλνῶ.

Referrer, ἐν. ἀναπεταλόω, κ. ξαναπεταλόνω.

Refêter, ἐν. ἑορτάζω πάλιν, κ. ξαναεορτάζω.

Refeuiller, ἐν. σκάπτω δὶς τὸ ξύλον διὰ νὰ προσαρμώσω εἰς αὐτὸ ἄλλο ἐξέχον.

Refeuillure, Ϟ. διπλῆ ἐντομὴ εἰς τὸ ξύλον διὰ προσάρμωσιν ἄλλου ξύλου ἐξέχοντος.

Refiche, ἐν. ἐπισκευάζω ἀρχαῖον τοῖχον.

Refiger, ἐν. πήγνυμαι αὖθις, κ. ξαναπήζω.

Refin, ἀρ. λεπτότατα ἔρια.

Refixer, ἐν. προσηλῶ ἐκ δευτέρου.

Reflatter, ἐν. κολακεύω πάλιν.

Réfléchir, ἐν. ἀντανακλῶ l'eau —it les rayons τὸ ὕδωρ ἀντανακλᾷ τὰς ἀκτῖνας § οὐδ. καὶ se —, αὐτοπ. ἀντανακλῶμαι. la lumière —it, ἢ se —it de la muraille τὸ φῶς ἀντανακλᾶται ἀπὸ τὸν τοῖχον. sa honte —it sur ses concitoyens, μεταφ. ἡ αἰσχύνη του ἀντανακλᾶται εἰς τοὺς συμπολίτας του. sa sagesse se —it dans ses yeux ἡ σοφία του ἀντανακλᾶται εἰς τοὺς ὀφθαλ-

μούς του verbe —i ῥῆμα αὐτοπαθές. π. χ. il se voit ὁρᾷ ἑαυτόν. § οὐδ. σκέπτομαι, διανοέπτομαι. opinion peu —ie ἀπερίσκεπτος γνώμη. homme —i περιεσκεμμένος ἄνθρωπος.

Réfléchissant, te, ἐπ. ἀνταναklαστικός

Réfléchissement, ἀρ. ἀνταναkλασις.

Réflecteur, ἐπ. miroire — ἀνταναkλαστικον κάτοπτρον. § οὐσ. ἀνταναkλαστικὸν κάτοπτρον.

Reflet, ὀρ. ἀπαύγασμα, ἀπαυγασμός, ἀνταναkλασις, δι' ἧς σῶμά τι μεταδιδει ἐκ τοῦ χρωματισμοῦ του εἰς τὰ παρακείμενα. le —. d'une étoffe rouge sur une étoffe blanche τὸ ἀπαύγασμα ἐουθροῦ ὑράσματος εἰς λευκόν. sa réputation est un — de la gloire de son père, μεταφ. ἡ φήμη του εἶναι ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ πατρός του.

Refléter, ἐν. καὶ οὐδ. ἀνταναkλῶ, ἀπαυγάζω, (κυρ καὶ μεταφ.). se —, αὐτοπ ἀνταναkλῶμαι, ἀπαυγάζομαι.

Refleuret, ἀρ. δευτέρας ποιότητος ἱσπανικὸν ἔριον.

Refleurir, οὐδ. ἀνανθῶ, κ. ξανανθίζω. § μεταφ ἀναλάμπω.

Réflexe, ἐπ. ἀνταναkλαστὸς, ἀνταναkλώμενος.

Réflexibilité, Θ. τὸ ἀνταναkλαστικον, ἡ ἰδιότης τοῦ ἀνταναkλᾶσθαι.

Réflexible, ἐπ. ἐπιδεκτικὸς ἀνταναkλάσεως.

Réflexion, Θ. ἀντανάkλασις (ἀκτίνων, ἤχου κτλ.) § σκέψις, περίσκεψις, διασκεψις après avoir fait — σκέψεως γενομένης. toute — faite καλῶς σκεφθείς. sans — ἀπερισκέπτως homme de — περιεσκεμμένος ἄνθρωπος.

Refluer, οὐδ. ἀναρρέω, ῥέω πρὸς τὰ ὀπίσω. les eaux de la rivière ont —é dans la campagne τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ ἀνέρρευσαν, ἐχύθησαν εἰς τὰς πεδιάδας. la chûte du Bas-empire fit — les sciences dans l'Europe occidentale, μεταφ διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Βυζαντίου διεχύθησαν αἱ ἐπιστῆμαι εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην.

Reflux, ὠσ. ἄμπωτις, ἡ ἀπόπυρσις τῶν ὑδάτων μετὰ τὴν πλημμύραν. le flux et le — παλίρροια.

Refondre, ἐν — les dépens de contumace, ἀρχ. ἀποτίνω τῆς κατ' ἐρημην δίκης τὰ ἔξοδα, διὰ νὰ δικασθῶ κατ' ἀντιμωλίαν.

Refondre, ἐν. ἀναχωνεύω, κ. ξαναχυνω μέταλλον. § μετασκευάζω, μετασχηματίζω, ἐπιδιορθόνω ἐξ ὁλοκλήρου σύγγραμμα, δημηγορίαν κτλ. § μεταβάλλω (τον χαρακτῆρα, τὰ ἤθη, τὰς ἕξεις τινός). je ne puis me —, αὐτοπ. δὲν δύναμαι νὰ γίνω ἄλλος ἄνθρωπος.

Refonte, Θ. ἀναχώνευσις, κ. ξανάχυσιμον (μετάλλου). § ὁλικὴ μετασκευὴ, μεταβολή.

Reforger, ἐν. σφυρηλατῶ ἐκ νέου.

Réformable, ἐπ. μεταῤῥυθμιστὸς, ἐπιδεκτικὸς μεταῤῥυθμίσεως.

Réformateur, trice, οὐσ. μεταῤῥυθμιστής.

Réformation, Θ. μεταῤῥύθμισις, μετατῤῥυθμισμος (ἡ πρᾶξις). § — d'abus, de désordres ἐξάλειψις, ἐπανόρθωσις καταχρήσεων, ἀταξιῶν § — du monnaies ἀνατύπωσις τῶν νομισμάτων, ἡ νέα τύπωσις αὐτῶν χωρὶς νὰ μεταχυθῶσι, πρὸς μεταβολὴν τοῦ τύπου ἢ τῆς ἀξίας των. § (ἡ Θρησκευτικὴ) μεταῤῥύθμισις, (τῶν διαμαρτυρουμένων).

Réforme, Θ. ἀνάπλασις, μεταῤῥύθμισις, (τὸ ἀποτέλεσμα) la — des abus ἐξάλειψις, ἐπανόρθωσις τῶν καταχρήσεων. § μεταῤῥύθμισις (θρησκευτικὴ τῶν διαμαρτυρουμένων). § ἀνάπλασις, ῥύθμισις τῶν ἠθῶν. § — des troupes ἐλάττωσις τῶν στρατευμάτων. § διαθεσιμότης officier mis à la — διαθέσιμος ἀξιωματικός. § ἄδεια διδομένη εἰς τοὺς ἀπολέμους στρατιώτας § ἀποβολὴ (ἀδόκιμων ἵππων ἀπὸ τοὺς σταύλους τοῦ ἱππικοῦ). chevaux de — οἱ ἀποδοκιμαζόμενοι ἵπποι § — des monnaies καταβιβασμὸς τῶν νομισμάτων εἰς τὴν ἀληθῆ των ἀξίαν. § ἐλάττωσις τῆς οἰκιακῆς δαπάνης.

Réformer, ἐν. ἀναπλάττω, ἀνασχηματίζω, συνιστῶ ἐκ νέου. se —, αὐτοπ. ἀνασχηματίζομαι, συνίσταμαι ἐκ νέου. un abcès s'est — é dans sa poitrine νέον ἀπόστημα ἐσχηματίσθη εἰς τὸ στῆθός του. se — συνισταμαι, συνέρχομαι, συσωματοῦμαι ἐκ νέου, (ἐπὶ στρατευμάτων). § μεταῤῥυθμίζω, ἀναπλάττω. — la société μεταῤῥυθμίζω τὴν κοινωνίαν. — les mœurs ἀναπλάττω τὰ ἤθη. — un édit μεταῤῥυθμίζω, μεταβάλλω τὸ διάταγμα. § — les abus ἐξαλείφω, ἐπανορθῶ τὰς καταχρήσεις. § ἐλαττῶ, ὀλιγοστεύω. — sa dépense ὀλιγοστεύω τὴν οἰκιακὴν δαπάνην. — des troupes ἐλαττῶ τὰ στρατεύματα. — des officiers θέτω ἀξιωματικοὺς εἰς διαθεσιμότητα. officier —é ὁ διαθέσιμος ἀξιωματικός. — des chevaux ἀποβάλλω ἵππους τῆς ὑπηρεσίας ὡς ἀχρήστους. — des monnaies ἀνατυπῶ, ξανατυπόνω τὰ νομίσματα, ἢ μεταβάλλω τὴν ἀξίαν των, κ. καταβιβάζω. § se — μεταῤῥυθμίζομαι, ῥυθμίζω τὰ ἤθη μου. § la religion —ée ἡ Θρησκεία τῶν μεταῤῥυθμιστῶν, τῶν διαμαρτυρουμένων. un —é μεταῤῥυθμιστὴς, διαμαρτυρουμενος, ὀπαδὸς τοῦ Λουθήρου.

Refouetter, ἐν. μαστίζω πάλιν.

Refouiller, ἐν. ἀνασκάπτω πάλιν.

Refoulement, ἀρ. ἡ πρὸς τὰ ὀπίσω ὦσις τῶν ὑδάτων. le — de la marée ἄμπωτις.

Refouler, ἐν. πατῶ πάλιν. § κοπανίζω αὖθις. § ὠθῶ πρὸς τὰ ὀπίσω (τὰ ὕδατα, καὶ μεταφ. πλῆθος ἀνθρώπων κτλ.) § οὐδ. ἀναρρέω, ῥέω πρὸς τὰ ὀπίσω (ἐκ ποταμῶν). la marée —e ἡ παλίρροια ἀναρρέει, ἐπιστρέφει. les barbares —èrent vers le nord, μεταφ. οἱ βάρβαροι ἀπεσύρθησαν πρὸς ἄρκτον. § —, le courant πλέω ἐναντίον τοῦ ῥεύματος. § κτυπῶ τὸ πλήρωμα τοῦ τηλεβόλου μὲ τον ἐμβολέα.

Refouloir, ἀρ. ἐμβολεὺς, ἐογαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὸ πλήρωμα τοῦ πυροβόλου.

Refourbir, ἐν. ἀναστιλβόω.

Refournir, ἐν. προμηθεύω αὖθις.

Réfractaire, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀπειθὴς. § οὐσ. στρατιώτης ἀρνούμενος νὰ ὑπηρετήσῃ. § δύστηκτος, δυσανάλυτος (ὕλη εἰς τὴν χημείαν).

Réfracter, ἐν. Θλῶ (τὰς ἀκτῖνας). différends liquides —ent les rayons διάφορα ὑγρὰ Θλῶσι τὰς ἀκτῖνας. les rayons se —ent αἱ ἀκτῖνες Θλῶνται.

Réfractif, ive, ἐπ Θλαστικός. Pouvoir — Θλαστικὴ δύναμις.

Réfraction, Θ. Θλάσις (ἀκτῖνος).

Refraiu, ἀρ. ἐπωδὴ, λέξεις, στῖχος ἢ στίχοι ἐπανερχόμενοι οἱ αὐτοὶ πάντοτε εἰς τὸ τέλος ἑκάστης στροφῆς c'est son — ordinaire, μεταφ. εἶναι ἡ αἰωνία του ἐπωδὴ, τοῦτο ἔχει πάντοτε εἰς τὸ στόμα του. § (ὁλ. εὔχρ.) ἡ ἐπιστροφὴ τῶν κυμάτων Θαυομένων κατὰ τῶν βράχων.

Refranchir (se), αὐτοπ. le vaisseau se —it τὸ πλοῖον κενοῦται (ἀπὸ το ὕδωρ τὸ ὁποῖον εἶχε πληρωθῇ).

Réfrangibilité, Θ. ἡ ἰδιότης τοῦ διαθλᾶσθαι τῶν ἀκτίνων. la différente — des rayons ὁ διάφορος βαθμὸς τῆς Θλάσεως τῶν ἀκτίνων.

Réfrangible, ἐπ. Θλαστὸς, ὁ ἐπιδεκτικὸς Θλάσεως.

Refrapper, ἐν. κτυπῶ, κρούω πάλιν.

Refrayer, ἐν. ὁμαλύνω τὰ κεράμια σκεύη πρὶν τὰ ψήσω.

Refréner, ἐν. χαλιναγωγῶ, χαλινῶ (τὰ πάθη κτλ.)

Réfrigérant, te, ἐπ. ψυκτικὸς, ὁ προξενῶν μέγα ψύχος. § οὐσ. καὶ ἐπ. ὀροσιστικὸς (εἰς τὴν ἰατρικήν). § οὐσ. καταψυκτήριον, (ἀγγεῖον τι παρὰ χημικοῖς ψυχραῖνον τοὺς ἀτμούς).

Réfrigératif, ive, ἐπ. ὀροσιστικὸς (παρ' ἰατροῖς). § οὐσ. ὀροσιστικὸν (φάρμακον).

Réfrigération, Θ. κατάψυξις, ψύχρανσις.

Réfringent, te, ἐπ. Θλαστικὸς, ὁ Θλῶν τὰς ἀκτῖνας.

Refrire, ἐν. τηγανίζω ἐκ νέου.

Refriser, ἐν. βοστρυχόω, ζουγραίνω ἐκ νέου τὴν κόμην.

Refrognement, ἀρ. συνθρωπασμὸς, κατήφεια, κ. κατσοῦφα.

Refrogner (se), ἡ **Renfrogner (se)**, αὐτοπ. συνοφρυοῦμαι, κατηφῶ, συνθρωπάζω, κ κατσουφιάζω. une mine —ée σύνοφρυς, συνθρωπὸς, κατηφὴς, κ. κατσούφης.

Refroid, ἀρ mettre des cuirs en — ἐκτείνω τὰ δέρματα να κρυώσουν μετὰ τὴν βράσιν των.

Refroidir, ἐν. ἀναψύχω, ψυχραίνω, κ. κρυόνω. la pluie a —i l'air ἡ βροχὴ ἐψύχρανε τον ἀέρα § οὐδ. ἢ se —, αὐτοπ ψυχραίνομαι, κ. κρυόνω. la soupe a —i ὁ ζωμὸς ἐκρύωσε. § μεταφ. ψυχραίνω, κ. κρυόνω son zèle s'est —i ἐψυχράνθη ὁ ζῆλος του.

Refroidissement, ἀρ. ψύξις, ψυγμὸς, κατάψυξις, ψύχρανσις, κρύωμα. le — de l'air ἡ κατάψυξις τοῦ ἀέρος. le — de l'amitié, μεταφ. ὀλιγωρία, ψυχρότης περὶ τὴν φιλίαν. § περὶ ψύξις, κ κρυολόγημα (ἀσθένεια).

Refrotter, ἐν. τρίβω ἐκ νέου.

Refuge, ἀρ. καταφυγὴ, καταφύγιον. lieu de — καταφύγιον. maison de — πτωχοκομεῖον. vous êtes mon — εἶσαι ἡ καταφυγή μου.

Réfugier (se), αὐτοπ. καταφεύγω. il se —e dans des équivoques, μεταφ. καταφεύγει εἰς διφορουμενας ἐκφράσεις. § un —é, οὐτ φυγὰς, ὁ καταφυγὼν εἴς τι μερος. les —és οἱ φυγάδες (καλβινιστὰι, οἱ φυγόντες ἀπὸ Γαλλίαν κατὰ τὴν ἀνακλησιν τοῦ Ναντισιου ψηφίσματος.) style —é, ἐπ. το ὕφος τῶν φυγάδων διαμαρτηρουμένων οἵτινες ἠγνόουν τὰς εἰς την Γαλλικὴν γινῶσαν γενομένας μεταβολάς.

Refuir, οὐδ. ἐπιστρέφω (ἐπὶ τοῦ ζώου τοῦ ἐπιστρέφοντος ὅταν ὁ ὠκηται διὰ ν' ἀπατήσῃ τοὺ κύνας).

Refuite, ϑ. δίοδος (τοῦ ζώου, τὸ μέρος ὅπου διέρχεται ὅταν κυνηγῆται). § δόλος, τέχνασμα (τοῦ κυνηγουμένου ζώου). § ὁλ. εὔχρ. ἀναβολὴ (εἴς τινα ὑπόθεσιν τὴν ὁποίαν ὑπο διαφόρους προφάσεις δὲν θέλει τις ν' ἀποπερατώσῃ).

Refus, ἀρ. ἄρνησις, ἀποποίησις. j'ai éprouvé un — de lui μοὶ ἠρνήθη, μοὶ ἀπεποιήθη ὅ,τι τον ἐζήτουν. ce n'est pas à votre —, οἰκ κάνεὶς δὲν σ' ἐπροσφερε τοῦτο ὥστε να το ἀρνηθῇς. au — de quelqu'un ἐπὶ τῇ ἀρνήσει τινὸς, ἀρνηθέντος τινός. cela n'est pas de — δὲν ἀποποιοῦμαι τοῦτο. § ὅ,τι ἄλλος ἠρνήθη, ἀπεποιήθη. § un cerf de — τριετὴς ἔλαφος. § un pieu au — ἠ battu jusqu'à — de mouton πάσσαλος εμπεπηγμένος ὅτον ἐδύνατο νὰ τὸν ἐμπιξῃ τὸ λιστρον.

Refuser, ἐν. ἀποποιοῦμαι, ἀρνοῦμαι. il a —é la recompense qu'on lui donna ἀπεποιήθη τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἀμοιβήν. il a —é la grâce qu'on lui demandait ἠρνήθη τὴν ζητουμένην ἀπὸ αὐτὸν χάριν il m' a —é μὲ ἠρνήθη, μὲ ἐπεποιήθη ὅ, τι τον ἐζήτησα. — la porte à quelqu'un ἀρνουμαι, δὲν ἐπιτρέπω εἰς τινα τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας μου, ἀπείργω, ἀποκλείω τινὰ τῆς οἰκίας μου. un cheval —e ὁ ἵππος ἀπειθεῖ le vent —e ὁ ἄνεμος γίνεται ἐναντιος — un mariage δὲν δεχομαι πρότασιν γαμου. § se — une chose, αὐτοπ. στεροῦμαι πράγματός τινος, δὲν ἐπιτρέπω εἰς ἐμαυτὸν πρᾶγμά τι. se — à une chose ἀρνοῦμαι τι il se —e à travailler ἀρνεῖται, δὲν θέλει νὰ ἐργασθῇ. il ne se —e à rien εἶναι εἰς ὅλα πρόθυμος. les circonstances se —ent à cela αἱ περιστάσεις εἶναι ἐναντίαι εἰς τοῦτο § l'ennemi —ait sa droite ὁ ἐχθρος ἀπέρευγε νὰ συμπλεξῃ τὸ δεξιον κέρας του.

Réfusion, ϑ. ἀπότισις τῶν ἐξόδων τῆς κατ' ἐρήμην δικης διὰ να ἀναδικασθῇ κατ' ἀντιμωλίαν.

Réfutation, ϑ. ἀναίρεσις, ἀνασκευή

Réfuter, ἐν ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ.

Regagner, ἐν. ἀνακτῶμαι, κ ξανακερδίζω. — le temps perdu ἀνακτῶμαι τον ἀπολεσθέντα καιρόν. — quelqu'un, l'amitié de quelqu'un ἀνακτῶμαι, ξαναλαμβάνω τὴν φιλιαν τινός. — une fortification κατακτῶ, κυριευω αὖθις ὀχύρωμα τὸ ὁποῖον εἶχε κυριεύσει ὁ ἐχθρός. — du terrain προχωρῶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀφ' οὗ ὀπισθοδρομησε — le dessus ὑπερέχω, ὑπερτερῶ πάλιν — le dessus du vent γίνομαι πάλιν ἐπήνεμος, καὶ μεταφ ὑπερισχύω πάλιν. § ἐπιστρέφω, ἐπανερχομαι εἰς μέρος ὅθεν ἐμακρύνθην. nous — ames le port κατεπλεύσαμεν πάλιν εἰς τον λιμένα.

Regain, ἀρ. νεοφυὲς χόρτον μετὰ τοῦ πρώτου τὸν ϑερισμὸν § μεταφ. ἀνανέωσις, ἐπι γυναικῶν.

Régal, ἀρ. εὐωχια § μεταφ. εὐφροσύνη, τέρψις μεγάλη.

Régalade, ϑ. boire a la —, οἰκ. χύνω τὸ ποτὸν εις τὸ στόμα χωρὶς νὰ ἐγγισω τὸ ποτήριον εἰς τὰ χειλη § οἰκ. λαμπρὸν πῦρ πρὸς ϑερμανσιν τῶν ἔξωθεν ἐρχομένων.

Régalant, te, ἐπ. οἰκ. ἀστεῖος. ce n'est pas — τουτο δὲν εἶναι ἀστεῖον, δὲν εἶναι νόστιμον.

Régale, ἀρ. μέρος τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου τοῦ ὁποίου οἱ σωλῆνες ἔχουν γλωττίδας.

Régale, ϑ δικαίωμα (τῆς κυβερνήσεως) τοῦ εἰσπράττειν τὰ ὠφελήματα τῶν χηρευουσῶν ἐπισκοπῶν. bénéfice vaquant en — ὠφέλημα ἐκκλησιαστικὸν χηρευον ὡς ἐν τῆς χηρευσεως τῆς ἐπισκοπῆς ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται. être pourvu en — λαμβάνω το χηρεῦον ἐκκλησιαστικὸν ὠφέλημα.

Régale, ἐπ. ϑ eau — βασιλικὸν ὑδωρ, σύνθετον ἀπὸ διάφορα ὀξέα μὲ τὸ ὁποῖον διαλύεται ὁ χρυσός.

Régalec, ἀρ. εἶδος τριχιούρου, ἰχθὺς τῆς Κινας.

Régalement, ἀο. ὁμαλισμὸς, ἐξομάλυνσις (τοῦ ἐδάφους). § ἴση διανομὴ (κληρονομίας κτλ).

Régaler, ἐν. εὐωχῶ, ἑστιῶ, κ φιλεύω, φιλοδωρῶ. se —, αὐτοπ. εὐωχοῦμαι. § διαχέω, διασκεδάζω il nous a —és d'une histoire qu'il nous a lue μᾶς διεσκέδασε μὲ τὴν ἱστορίαν τὴν ὁποίαν μᾶς ἀνέγνωσε. § οἰκ. καρομιταχειρίζομαί τινα. § ὁμαλύνω, ἐξομαλύνω τὸ ἔδαφος.

Régaleur, ἀρ ὁ ὁμαλύνων το ἔδαφος.

Régalien, ἐπ ἀρ droit — κυριαρχικον δικαίωμα.

Régalis, ἀο. μέρος τὸ ὁποῖον ἔξυτε μὲ τὸν πόδα τὸ ζῶον.

Regaliste, ἀρ. ὁ λαβὼν χηρεῦον ἐκκλησιαστικον ὠφέλημα ἀπὸ τὸν βασιλέα.

Regard, ἀρ. βλέμμα. — fixe ἀτενισμός. d'un — fixe ἀτενῶς, ἀτκαρδαμυκτί. au premier — ἐκ πρώτης ὄψεως tourner les —s vers quelque endroit ἀποβλέπω πρός τι μέρος. détourner les —s ἀποστρέφω τὰ βλέμματα, ἀποστρέφομαι. attirer les —s ἑλκύω τα βλέμματα, τὴν προσοχήν § avoir un — ὀρέγομαι (ἐπὶ ἐγγύων γυναικῶν). § ἀντιπρόσωποι εικονες, δύω εἰκόνες ζωγραφισμέναι μὲ τρόπον ὥστε νὰ βλεπῃ ἡ μία τὴν ἄλλην § κάθοδος εις τὰ ὑδραγωγεῖα, εἶδος φρέατος διὰ τοῦ ὁποίου κατέρχονται εἰς αὐτὰ διὰ να τὰ ἐπισκευάζουν. § en —, ἐπιρ. ἀπέναντι, ἀντικρυ. Homère avec la traduction en — ὁ Ὅμηρος μὲ τὴν μεταφρασιν ἀντικρυ. § au —, ἐπίρ. ὡς πρός.

Regardant, ἀρ. ϑεωρός. § ἐπ οἰκ. ὁ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ϑεωρῶν, ἐρευνῶν.

Regarder, ἐν. βλέπω, ϑεωρῶ, ἐμβλεπω, ἀποβλέπω πρὸς, κυττάζω. — fixement ἀτενίζω. — de tout coté περιβλέπομαι, κ. κυττάζω τριγύρω μου. — le ciel ἀποβλέπω πρὸς τὸν οὐρανόν. — en hau ἀναβλέπω. — avec des yeux de concupiscence ἐποφθαλμιῶ. — de près μυοπῶ. — quelqu'un sous le nez βλέπω τινα ἐκ τοῦ σύνεγγυς. —. dans le miroir κατοπτρίζομαι, ἐποπτρίζομαι. se — βλέπω ἐμαυτόν. ils se sont —és εἰδον ὁ εἷς τὸν ἄλλον. ils se sont —es d'un ceil de dédain ἔρριψεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον βλέμμα περιφρονήσεως, ἀπέβλεψεν ὁ εἷς πρὸς τον ἄλλον περιφρονητικῶς. § — quelqu'un de haut en bas, de coté, de mauvais œil ὑποβλέπω τινά. § la maison —e le sud ὁ οἶκος εἶναι τετραμμένος, νεύει, βλέπει πρὸς νότον. l'aiguille aimantée

—e le nord ἡ μαγνητικὴ βελόνη στρέφεται πρὸς ἄρκτον. cette f nêtre —e sur le jardin τὸ παράθυρον βλέπει τὸν κῆπον. § βλέπω, σκέπτομαι, ἀποβλέπω. il n'a —é que le bien général ἀπέβλεψε πρὸς τὸ δημόσιον καλὸν μόνον. y —à deux fois σκέπτομαι ἐμβριθῶς. — de près προσέχω § — comme θεωρῶ, ἐλαμβάνω ὡς. il est —é comme un homme de b en θεωρεῖται ὡς τίμιος ἄνθρωπος. il se —é comme θεωρεῖ ἑαυτὸν ὡς. § ἀφορῶ. cela ne me —e pas τοῦτο οὐκ ἐμὲ ἀφορᾷ. cette succession le —e, ἀ.χ. ἡ κληρονομία αὕτη τὸν ἀφορᾷ.

Regarnir, ἐν. ἐκ νέου κραspεδόω. § ἐκ νέου διασκευάζω.

Regates, Ϛ. πλ. ναυτιδρομία, νεῶν ἁμίλλα, εἰς ἐνετίαν ἀγὼν περὶ ταχυτητος μεταξὺ τῶν λέμβων.

Regayer, ἀρ. ξέω, καθαρίζω τὸ λιναρίον.

Regayoir, ἀρ. ξέστρον τοῦ λιναρίου

Regayure, Ϛ ξέσμα τοῦ λιναρίου

Regeler, οὐδ. πήγνυμαι, κ. παγόω ἐκ νέου, ξαναπαγόω.

Régence, Ϛ. ἀντιβασιλία, ἡ ἐπὶ τῆς ανηλικιότητος τοῦ βασιλέως κυβερνῶσα ἐπιτροπή. § ἀντιβασιλεια, ἡ διάρκεια τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιτροπῆς ταυτης. § κυβέρνησις (μικρῶν τινων ἐπικρατειῶν) καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἐξουσίας τῶν τοιούτων κυβερνήσεων. § ἀρχ. καθήγησις εἰς γυμνάσιον.

Régénérateur, trice, οὐσ. ὁ ἀναγεννῶν, ἀνανεωτὴς, ἀναμορφωτής. § ἐπ. ἀναγεννητήριος.

Régénération, Ϛ. παλιγγενεσία, ἀναγέννησις — des chairs συσσάρκωσις — d'une nation, μεταφ. παλιγγενεσια τοῦ ἔθνους. la — en J. C ἡ ἐν χριστῷ ἀναγέννησις, τὸ βάπτισμα

Régénérer, ἐν. ἀναγεννῶ, ἀνανεῶ, (κυρίως καὶ μεταφ.) ἀναμορφῶ. un peuple qui s'est —éré λαος ἀναγεννηθείς. se — par le bâtême ἀναγεννῶμαι διὰ τοῦ βαπτίσματος. les chairs se —èrent συσσαρκοῦνται αἱ σάρκες.

Régent, te, ἐπ. ὁ ἀντιβασιλεύων le prince — ὁ ἀντιβασιλεύων ἡγεμών. § οὐσ. ἀντιβασιλεύς. la —e des Pays-Bas ἡ ἀντιβασιλὶς τῶν Κάτω Χωρῶν § ἀρχ. καθηγητὴς γυμνασιου. § docteur —, ἀρχ. καθηγητὴς τῆς θεολογίας, τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἰατρικῆς. § μέλος τῆς ἐφορίας τῆς γαλλικῆς τραπέζης.

Régenter, ἐν. καὶ οὐδ. διδάσκω (εἰς γυμνάσιον). il —e la sixième, ἀρχ. παραδίδει εἰς τὴν ἕκτην τάξιν. § ἄρχω, ἄγω καὶ φέρω. il aime à — θέλει νὰ ἔχῃ ἐπιρροήν. je ne me laisse pas — δὲν ἐπιτρέπω νὰ μὲ ἄγουν καὶ νὰ μὲ φέρουν.

Réghat, ἀρ. ἴδ. Épiaire.

Régicide, ἀρ. βασιλοκτονία. § βασιλοκτονος.

Régie, Ϛ. ἐπιτροπεία κτημάτων. on a mis ces biens en — ἐτέθησαν τα κτήματα ταῦτα ὑπὸ ἐπιτροπείαν. — intéressée ἐπιτροπεία καθ' ἣν ὁ ἐπίτροπος μετέχει τῶν εἰσοδημάτων. § ἡ διεύθυνσις τῶν δημοσίων εἰσπράξεων, τὸ δημόσιον. la — des tabacs ἡ εἴσπραξις τῶν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρων

Régifuge, ἀρ. φύξια, ἑορτὴ εἰς Ῥώμην πρὸς μνήμην τῆς φυγῆς τοῦ Ταρκινίου.

Régimbement, ἀρ. ἀναλάκτισις, ἀντίστασις.

Régimber, ἐν. ἀναλακτίζω, ἐπανίσταμαι πρὸς τοὺς πτερνιστῆρας ἐπὶ ἵππων. § μεταφ. ἀνθίσταμαι, ἀπειθῶ.

Régime, ἀρ δίαιτα. — sanitaire ὑγειινὴ δίαιτα. se mettre au — ὑποβάλλομαι εἰς δίαιταν § δίαιτα, τρόπος κυβερνήσεως ἢ διευθύνσεως. le — aristocratique ἡ ἀριστοκρατικὴ δίαιτα ἢ κυβέρνησις l'ancien — ἡ ἀρχαία μορφὴ τῆς κυβερνήσεως le — des prisons ὁ ὀργανισμὸς τῶν φυλακῶν. le — dotal πρίκειος διοίκησις (καθ' ἣν ἡ προῖξ μένει κτῆμα τῆς γυναικός) le — communal ἡ συγκοινωνικὴ δίαιτα, καθ' ἣν οἱ δύω σύζυγοι ζοῦν κοινῶς ἐκ τῆς κοινῆς περιουσίας. § συμπλήρωμα εἰς τὴν γραμματικήν. — direct et indirect ἄμεσον καὶ ἔμμεσον συμπλήρωμα. § κόρυμβος, κ. τσαμπὶ (καρπῶν, ὡς φοινίκων κτλ.)

Régiment, ἀρ. σύνταγμα, στρατιωτικὸν σῶμα συγκείμενον ἀπὸ δύω τάγματα § μεταφ. οἱκ μέγα πλῆθος, ὄχλος.

Régimentaire, ἐπ. école — σχολεῖον συντάγματος, σχολεῖον προκαταρκτικὸν διὰ τοὺς στρατιώτας.

Regina aurarum, Ϛ. ἱέραξ ὁ βασιλικος τῆς Ἀμερικῆς.

Région, Ϛ. χώρα, τόπος, μέρος (μεγάλης τινὸς ἐκτάσεως, τῆς γῆς, τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ ἀέρος.) § αἱ τρεῖς διαιρέσεις ἢ ζῶναι τῆς ἀτμοσφαίρας, ἡ κάτω, ἡ μέση καὶ ἡ ἀνωτάτη. la — de feu ἡ ζώνη τοῦ πυρὸς ἢ ὁ αἰθήρ. § les hautes —s de la philosophie, de la science, μεταφ. αἱ ἀνώταται τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἐπιστήμης θεωρίαι. § τὰ μέρη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. la — du bas-ventre τὰ μέρη τοῦ ὑπογαστρίου

Regione, (e regione), ἐπίρ. ἀντιστοίχως, ἐτι ἐντύποιν διστήλων, καθ' ἃ ἕκαστον μέρος τῆς μιᾶς στήλης ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ τῆς παρακειμένης.

Regipeau, ἀρ. εἰς τὰς σχεδίας ὁ σύνδεσμος δύω δοκῶν.

Régir, ἐν. διοικῶ, κυβερνῶ, διέπω — un état κυβερνῶ κράτος. les lois qui —issent l'univers οἱ τὸ πᾶν διέποντες νόμοι. il —it ses biens sagement διοικεῖ φρονίμως τὰ κτήματά του § συντάσσομαι, εἰς τὴν γραμματικήν. ce verbe — il l'accusatif τὸ ῥῆμα τοῦτο συντάσσεται μὲ αἰτιατικήν.

Régisseur, ἀρ. διευθυντὴς, ὁ ἐπιτροπικῶς διευθύνων. § οἰκονόμος κτημάτων.

Régistrateur, ἀρ. πρωτοκολλιστὴς τῆς παπικῆς κυβερνήσεως.

Régistre, ἀρ. (κατά τινας regître) πρωτόκολλον. le — du conseil d'état τὸ πρωτόκολλον τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας. § ἀπογραφὴ, κατάλογος, γραμματεῖον, κ. κατάστιχον. — mortuaire ἀπογραφὴ τῶν ἀποθνησκόντων, νεκρολόγιον — de l'état civil λιξιαρχικὸν βιβλίον. — des propriétés κτηματολόγιον. les —s d'un marchand τὰ βιβλία τοῦ ἐμπόρου. le — du cuisinier τὸ κατάστιχον τοῦ μαγείρου. tenir — de quelque chose ἐγγράφω, γράφω τι εἰς τὸ κατάστιχον, καὶ μεταφ. παρατηρῶ τι καὶ τὸ ἐγχαράττω εἰς τὴν μνήμην μου. il est sur mes —s, μεταφ. δὲν θὰ τὸν λησμονήσω, θὰ τὸν ἐκδικηθῶ § τὰ ἐπιστόμια, αἱ ῥάβδοι διὰ τῶν ὁποίων κινεῖται τὸ μουσικὸν ὄργανον. § ὀπαὶ εἰς τὸν χημικὸν κλίβανον διὰ τῶν ὁποίων ἀνοιγομένων ἢ κλειομένων αὐξάνεται ἢ ἐλαττοῦται τὸ πῦρ. § ἀντιστοίχησις τῶν στίχων τῶν δύω σελιδων τοῦ φύλλου.

Registrer, ἐν. (κατά τινας regîtrer ἐν χρήσει μόνον εἰς τὰ δημόσια ἔγγραφα.) ἴδ. enregistrer.

Règle, Ϛ. κανὼν, ἐργαλεῖον τῶν τεκτόνων καὶ ἄλλων, δι' οὗ ἄγουν εὐθείας γραμμὰς, κ. ἰταλβοῦ ῥίγα § μεταφ. κανὼν — générale γενικὸς κανὼν — de conduite κανὼν διαγωγῆς. les —s de l'art οἱ κανόνες τινὸς τέχνης. selon les —s, dans les —s κατὰ κανόνας, κανονικῶς dans la — κυρίως. dans la — je n aurais pas dû vous pardonner κυριως δὲν ἔπρεπε νὰ σὲ συγχωρήσω. § τάξις. une maison sans — ἄτακτος οἶκος. il est de — εἶναι τῆς τάξεως. ceci est dans les —s τοῦτο εἶναι ἐν τάξει, κατὰ τὴν τάξιν. ceci est en — τοῦτο εἶναι ἐν τάξει, ἐν πάσῃ τάξει je suis en — εἶμαι ἐν τάξει, ἔπραξα κατὰ τὸ δέον. un folie dans toutes les —s οἰκ. ἐντελὴς ἀπόνοια. § μέθοδος (εἰς τὴν ἀριθμητικήν.) la — de trois ἡ μέθοδος τῶν τριῶν. les qratre premières —s τὰ τέσσαρα πάθη. § κανὼν, κανονισμὸς μοναχικοῦ τάγματος. § —s καταμήνια τῶν γυναικῶν.

Réglement, ἀρ. κανονισμός. — de

l'université κανονισμὸς τοῦ πανεπιστημίου. — militaire στρατιωτικὸς κανονισμός § κανονισμὸς, προσδιορισμός. — des limites ὁρισμὸς τῶν ὁρίων. — de juges προσδιορισμὸς τῶν δικαστῶν οἵτινες δικάζουν τινὰ ὑπόθεσιν. — des comptes κανονισμὸς τῶν λογαριασμῶν.

Réglément, ἐπίρ. κανονικῶς, τακτικῶς

Réglementaire, ἐπ. κανονιστικός. loi — κανονιστικὸς νόμος, ὁ ἀφορῶν κανονισμοὺς ἢ περὶ κανονισμοὺς περιστρεφόμενος

Réglementer, οὐσ. ἐκδίδω κανονισμούς.

Régler, ἐν. διαγραμμίζω, χαράττω γραμμὰς, κ. χαρακόνω. § κανονίζω. je — e ma vie sur son exemple κανονιζω τὴν ζωήν μου κατὰ τὸ παράδειγμά του. — une montre κανονίζω, κ. διάζω τὸ ὡρολόγιον. ceci est — é τοῦτο ἐκανονίσθη. § διευθετῶ, διατάττω — ses affaires, des comptes διευθετῶ, κ. βάζω εἰς τάξιν τὰς ὑποθέσεις μου, τοὺς λογαριασμούς. § — sa dépense ἐλαττῶ τὴν δαπάνην μου. § se —, αὐτοπ. κανονιζομαι, ἀκολουθῶ. je me — e sur lui ἐκεῖνον ἔχω ὡς ὑποδειγμον, ὡς κανόνα τῆς διαγωγῆς μου. je me — e sur ce que vous dites συμμορφουμαι μὲ ὅ,τι λεγεις. la fièvre se — e ὁ πυρετὸς γινεται κανονικός. — § — un différend διαλύω διαφοράν, ἔριν. § — de juges προσδιορίζω τοὺς δικαστὰς οἵτινες θέλουν δικάσει τινὰ ὑπόθεσιν. § —é, ἐπ. κανονικὸς, τακτικὸς, εὔτακτος. troupes — ées τακτικὰ στρατεύματα. § une fille — ée κόρη εὐθοῦσα εἰς τὰ καταμήνιά της. bien — ée ἔχουσα τὰ καταμήνια τακτικά.

Réglet, ἀρ. (λέξις τῶν τυπογράφων,) τὸ filet: § κυματιον, κόσμημα ἀρχιτεκτονικόν.

Réglette, Θ. κανονὶς (μεταλλίνη, διὰ τῆς ὁποίας οἱ τυπογράφοι μεταφερουν τὸ συντεθειμένον κειμενον ἀπὸ τὸ συνθετήριον εἰς τὸ πιεστήριον.)

Réglеur, ὀρ. διαγραμμιστὴς, κ. χαρακωτὴς, ὁ χαρακόνων τὰ βιβλία παρὰ βιβλιοδεταις.

Réglisse, Θ. γλυκύῤῥιζα, γλυκήρατον, σανθικὴ ῥίζα, κ. γλυκόῤῥιζα, φυτόν. — des montagnes, τὸ. trèfle des Alpes, — sauvage, τὸ. astragale.

Régloir, ἀρ. τύπος τῶν κηροποιῶν, διὰ τοῦ ὁποιου ἀποτυποῦν τὰ ὀνοματά των εἰς τὰ ἔργα των.

Réglure, Θ. διαγράμμισις, κ. χαράκωμα.

Regnant, te, ἐπ. ὁ βασιλεύων. la branche — e ὁ βασιλεύων κλάδος. § μεταφ. ἐπικρατῶν. l'opinion — te ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη.

Règne, ἀρ. βασιλεία. sous le — d'un tel ἐπὶ βασιλείας του δεῖνος, βασιλεύοντος τοῦ δεῖνος. μεταφ. κρατος. le — de la vérité τὸ κράτος τῆς ἀληθειας. § αἱ τρεῖς γενικαὶ διαιρέσεις τῶν ἐπιγείων ὄντων. le — animal, le — végétal, le — minéral τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ, τὰ ὀρυκτὰ. ἡ κατὰ τοὺς νεωτέρους — organique, — inorganique τὰ ὀργανικὰ, τὰ ἀνόργανιστα ὄντα. § ἡ τιάρα τοῦ πάπα. § τὰ στέμματα τὰ ἐπὶ τῆς ἀγ τραπεζης τῶν δυτικῶν ἐκκλησιῶν κρεμάμενα.

Régner, οὐσ. βασιλεύω, ἄρχω. l'art de — ἡ τέχνη τοῦ ἄρχειν. μεταφ ὑπερισχύω, κυριεύω. il a fait — les loix κατέστησε τοὺς νόμους ἰσχύοντας. ses passions — ent sur lui τὰ παθη του ὑπερισχύουν αὐτοῦ, τὸν κατεξουσιάζουν. pendant que ce favori — ait sur la cour ὅταν ἴσχυεν εἰς τὴν αὐλὴν ὁ αὐλικὸς οὗτος. § μεταφ. ἐπικρατῶ. cette maladie y règne ἡ ἀσθένεια αὕτη ἐπικρατεῖ ἐκεῖ. la discorde — ait dans le camp διχόνοια ἐπεκράτει εἰς τὸ στρατοπεδον § ἐκτείνομαι περί. une frise — e autour de cet édifice ζωοφόρος ἐκτείνεται περὶ τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο.

Regnicole, ἐπ. καὶ οὐσ. (τὸ g πρσῤ τραχέως) αὐτόχθων.

Regonflement, ἀρ. ἐξόγγωτις, κ. φουσκωμα τῶν ῥευστῶν ὑδάτων.

Regonfler, ἐν. φυσῶ, κ. φουσκόνω παλιν. § οὐσ. ἐξογγοῦμαι, κ. φουσκόνω (ἐπὶ τῶν ῥευστῶν ὑδάτων)

Regorgement, ἀρ. ὑπερέκχυσις, κ. ἐκχείλισις, ξεχείλισμα.

Regorger, οὐσ. ὑπερεκχέομαι, κ. ἐκχειλιζομαι, ξεχειλίζω. § faire — à quelqu'un quelque chose, μεταφ. ὑποχρεῶ τινα ν' ἀποδώσῃ τι. § μεταφ.πλουτῶ, ἔχω μεγάλην ἀφθονίαν τινος πράγματος. cette province — e de blé ἡ ἐπαρχία αὕτη βρίθει, ὑπερπλουτεῖ σίτου — de santé εἰμὶ ὑγιέστατος. § tel objet — e ὁλ. εὔχρ. τὸ πρᾶγμα τουτο βριθει, εἶναι ἄγθονον.

Regouler, ἐν ἀποβάλλω μ' αὐστηρας λέξεις § κορέννυμι, κ. χορταινω τινὰ μέχρι ἀηδίας. j'en suis — é ὑπεσελορέσθην αὐτοῦ, ἐχορτασα τοῦτο μέχρι ἀηδιας.

Regoûter, ἐν. δοκιμάζω αὖθις, κ. ξαναδοκιμάζω.

Regrat, ἀρ. ὁλ. εὔχρ. κοτυλισμὸς, κ. λιανικὴ πώλησις. § ἀλατοπρασία.

Regratter, ἐν. ἀναξέω, κ. ξαναξύω. § ξέω, ὁμαλύνω λίθους, κτλ. § οὐσ. ὁλ. εὔχ. ἐξογγυλίζω, ἐξετάζω μὲ πολλὴν λεπτομέριαν τὰς ἐλαχίστας ποσότητας λογαριασμοῦ. § οὐσ. κοτυλίζω, κ. πωλῶ λιανικῶς.

Regratterie, Θ. τὸ. Regrat.

Regrattier, ère, οὐσ. ἀρχ. κοτυλιστὴς, κ. λιανοπώλης. § ὁ ἐξονυχίζων τὰς ἐλαχίστας ποσότητας λογαριασμοῦ.

Regréer, ἐν. καταρτύζω ἐκ νέου τὸ πλοῖον.

Regreffer, ἐν. ἐγκεντρίζω ἐκ νέου, κ. ξαναφελιάζω δένδρον.

Regrêlage, ἀρ. λευκανσις τοῦ κηροῦ.

Regrêler, ἐν. διηθέω, κ. πιρῶ ἐκ δευτέρου τὸν κηρὸν ἀπὸ τὸ τρυπητὸν, τὸ. grêloire.

Regrès, ἀρ. ἀνάκτησις ὠρελήματος παραιτηθέντος.

Regression, Θ ἐπανάληψις (τῶν αὐτῶν λέξεων), σχῆμα ῥητορικὸν.

Regret, ἀρ λύπη διά τι τὸ ὁποῖον ἐστερήθημεν, δὲν ἐπετύχαμεν, ἢ διὰ τὸ ὁποῖον μεταμελούμεθα. le — de la perte d'un ami ἡ λύπη διὰ τὴν στέρησιν φίλου le — de ce qu' une affaire a manqué ἡ λύπη διότι ἀπέτυχεν ὑπόθεσίς τις. le — d' avoir dit telle chose ἡ λύπη, ἡ μεταμέλεια διοτι εἶπα τι. en partant il a laissé des — ts ἀναχωρήσας ἄφησε πολλὴν λύπην, πολλοὺς λυπηθέντας. à mon grand — πρὸς, μὲ μεγάλην μου λύπην. § à —, ἐπίρ. ἀκουσίως, ὄχι προθύμως.

Regrettable, ἐπ. ποθητὸς, ἐπιθυμητὸς, του ὁποίου ἡ ἔλλειψις προξενεῖ λύπην.

Regretter, ἐν. — quelqu'un, quelque chose λυποῦμαι (διὰ τὴν στέρησιν τινὸς ἀνθρώπου ἢ πράγματος·) ποθῶ, ἐπιθυμῶ. sa lettre me le fait — ἡ ἐπιστολή του μὲ ἐνέδαλε πόθον αὐτοῦ, μ' ἔκαμε νὰ τὸν ἐπιθυμήσω. un homme — é ἄνθρωπος ἐπιθυμητὸς, του ὁποίου ἡ στέρησις προξενεῖ λύπην. il a été généralement — é ὅλοι γενικῶς τὸν ἐλυπήθησαν § — d'avoir dit ou fait quelque chose λυποῦμαι, μεταμελουμαι ὅτι εἶπα ἢ ἔποαξά τι.

Reguinder, ἐν. τὸ. Guinder. l'oiseau se — e τὸ πτηνὸν στρέφεται εἰς τὸν ἀέρα.

Régularisation, Θ. διάταξις, κανονισμὸς τακτοποιησις.

Régulariser, ἐν. διατάττω, κανονίζω, κ. τακτοποιῶ.

Régularité, Θ τάξις, κανονικότης, εὐταξία, ὁμαλότης la — du mouvement des corps célestes ἡ τάξις τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων σωμάτων la — d'une figure mathématique κανονικότης τοῦ μαθηματικοῦ σχήματος. § ταξις, εὐταξία βίου. § ἱερότης, κατάστασις τῶν ἱερωμένων.

Régulateur, ἀρ. γνώμων, μέρος τῆς μηχανῆς κανονίζον τὴν κίνησιν αὐτῆς. § διευθυντὴς (ἐπιχειρήσεώς τινος).

Régulateur, trice, ἐπ. κανονιστὴς, κανονιστικός.

Régule, ἀρ. βασιλίσκος, τὸ μεταλλικὸν μέρος τοῦ ἡμιμετάλλου § —s σταθμία, δύο μικρὰ βαρύδια εἰς τὰ παλαιὰ ὡρολόγια.
Régulier, ère, ἐπ. ταχτικὸς, κανονικός. une figure —ère κανονικὸν σχῆμα. mouvement — ταχτικὴ κίνησις. vie —ère εὔτακτος βίος. une femme —ère γυνὴ εὔτακτος, χρηστοήθης. § troupes —ères ταχτικὰ στρατεύματα. § verbes —s ὁμαλὰ ῥήματα. § ἱερωμένος. le clergé — οἱ ἱερωμένοι κληρικοί. § οὐσ. ἱερωμένος.
Régulièrement, ἐπίρ. ταχτικῶς, κανονικῶς, εὐτάκτως.
Réguline, ἐπ. ϑ. la partie —, ἴδ. Régule.
Regulo, ἀρ. βασιλόπαις (τῆς Κίνας).
Régulus, ἀρ. ῥηγούλος, ἀστὴρ πρώτης τάξεως.
Rehab, ἀρ. βάρβιτος τῶν Περσῶν.
Réhabilitation, ϑ. ἡ ἐκ νέου ἐγκατάστασις (εἰς ϑέσιν, εἰς χρῆσιν δικαιώματος κτλ.).
Réhabiliter, ἐν. ἐγκαθίστημι αὖθις (εἰς ϑέσιν, εἰς χρῆσιν δικαιωμάτων). — la mémoire d'un condamné δικαιῶ, ἀπολύω τὴν μνήμην καταδικασθέντος. — un mariage ἐπανορθῶ τὸν γάμον, τελῶν αὐτὸν ἐκ νέου ὡς ἔχοντα ἐλάττωμά τι νομικόν. § — quelqu'un dans l'opinion publique δικαιῶ τινα ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης. il s'est —é ἀπεπλύθη, ἐδικαιώθη ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης.
Réhabituer, ἐν. ἐϑίζω τινὰ ἐκ νέου, κ. ξανασυνηϑίζω § se —, αὐτοπ. ἐϑίζομαι ἐκ νέου, κ. ξανασυνηϑίζω.
Rehacher, ἐν. κατακόπτω, κοπανίζω ἐκ νέου.
Rehanter, ἐν. (ὁλ. εὔχρ.) φοιτῶ, συχνάζω ἐκ νέου.
Rehasarder, ἐν. τολμῶ ἐκ νέου.
Rehaussement, ἀρ. ὕψωσις, αὔξησις. § αὔξησις τῆς τιμῆς τῶν νομισμάτων.
Rehausser, ἐν. ὑψῶ, ἀνυψῶ. § — le courage διεγείρω, παροτρύνω τὸ ϑάρρος τινός, ἐνϑαρρύνω αὐτόν. § αὐξάνω τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ νομίσματα, κ. ἀναιβάζω leur prix est —é ἡ τιμή των ἀνέϐη. § ἀναδιεκνύω (τὴν λαμπρότητα τῶν χρωμάτων, καὶ μεταφ. τὸ κάλλος, τὴν ἀξίαν κτλ.) les ombres —ssent les parties claires du tableau αἱ σκιαὶ ἀναδεικνύουν τὰ λαμπρὰ τῆς εἰκόνος μέρη. sa piété —e sa valeur ἡ εὐσέϐειά του ἀναδεικνύει λαμπροτέραν, κοσμεῖ τὴν ἀνδρείαν του. § περικοσμῶ ces moulures sont —ées d'or τ' ἀνάγλυφα ταῦτα περικοσμοῦνται μὲ χρυσόν. § ὑπερυψῶ, φημίζω. les historiens —ssent jusqu'à ses moindres actions οἱ ἱστορικοὶ φημίζουν καὶ τὰς ἐλαχίστας του πράξεις.
Rehauts, ἀρ. πλ. φῶς, τὰ λαμπρὰ μέρη τῆς εἰκόνος.
Reheurter, ἐν. προσϐάλλω ἐκ νέου.
Reillère, ϑ. ὑδραγωγεῖον τοῦ μύλου.
Reimarie, ϑ. γένος φυτῶν τῆς Λ μερικῆς.
Réimporter, ἐν. εἰσάγω ἐκ νέου.
Réimposer, ἐν. ἐπιϐάλλω ἐκ νέου φόρον, φορολογῶ ἐκ νέου. § διατάττω ἐκ νέου τὰς σελίδας εἰς τὸ πιεστήριον.
Réimposition, ϑ. νέα ἐπιϐολὴ φόρου. § νέα διάταξις τῶν σελίδων εἰς τὸ πιεστήριον.
Réimpression, ϑ. ἀνατύπωσις, μετατύπωσις.
Réimprimer, ἐν. ἀνατυπῶ, μετατυπῶ.
Reinaire, ἐπ. νερροειδὴς, (ἐπὶ φύλλων κτλ.).
Rein, ἀρ. ἡ ὀσφῦς, τὰ νεφρά. § les —s ἡ ὀσφῦς, κ. τὰ μέσα. il a mal aux —s πονοῦν τὰ μέσα του. § ῥάχις. ce cheval est fort de —s ὁ ἵππος ἔχει δυνατὴν ῥάχιν. il a les —s faibles, μεταφ. δὲν ἔχει δύναμιν νὰ ἐπιτύχῃ εἴς τινα ἐπιχείρησιν. § les —s d'une voute τὰ πλευρὰ του ϑόλου
Reine, ϑ. βασιλὶς, βασίλισσα. —mère ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως. — douairière ἡ χήρα βασίλισσα. la — du ciel ἡ βασιλὶς τῶν οὐρανῶν, ἡ Παναγία. de — βασιλικός. l'opinion est la — du monde ἡ κοινὴ γνώμη βασιλεύει τοῦ κόσμου. — du bal ἡ ὁια τὴν ὁποίαν ὀδεύεται ὁ χορός. § βασιλὶς, εἶς ἐκ τῶν πετσῶν του σατριανίου. § ἰδ. vanesso.
Reine-claude, ϑ. εἶδος δαμασκίνου, κ. ῥεγγλότου.
Reine des bois, ϑ. ἴδ. Dianelle
Reine-des carpes, ϑ ἴδ. Carpe.
Reine-des prés, ἴδ. Pirée ulmaire.
Reine-des serpens, ἀρ. βοᾶς, ὄφις.
Reine-marguerite, ϑ κινεζικὸς ὄφις.
Reinette, ϑ. εἶδος ἄνανα. § ἴδ. Rainette.
Reinfecter, ἐν. μολύνω ἐκ νέου.
Réinstatter, ἐν. ἐνιδρύω ἐκ νέου.
Reintè, ée, ἐπ. ὁ ἔχων πλατέα πλευρὰ (ἰδιως ἐπὶ ϑηλευτικῶν κυνῶν)
Reintégrande, ϑ. ἴδ. Réintégration
Reintégration, ϑ. ἐκ νέου ἐγκατάστασις (εἰς ϑέσιν), ἀποδοσις (δικαιώματος).
Réintégrer, ἐν. ἐγκαθιστῶ ἐκ νέου. il fut —é dans cette terre, dans sa charge ἐγκατέστη ἐκ νέου εἰς τὸ κτῆμα τουτο, εἰς τὸ ὑπούργημά του. il fut —é dans ses droits τῷ ἀπεδόϑησαν τὰ δικαιώματά του.— dans la prison φυλακίζω ἐκ νέου, κ. ξαναφυλακίζω. faire — des meubles ϑέττω τὰ σκευη εἰς τὸν τόπον ὁϑεν ἐλήφϑησαν.
Réinterroger, ἐν. ἐπερωτῶ, ἐξετάζω ἐκ νέου, κ. ξαναρωτῶ.
Réinviter, ἐν. προσκαλῶ πάλιν.
Reis-effendi, ἀρ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν εἰς Τουρκίαν, κ. ῥιζ ἐφένδης.
Reisponte, ἀρ. εἶδος χωροφυλάκων τῶν Ἰνδιῶν.
Reiteration, ϑ. ἐπανάληψις.
Réitérer, ἐν. ἐπαναλαμϐάνω, δευτερόω. des ordres —és ἐπανειλημμέναι διαταγαί.
Reître, ἀρ. (κατά τινας Rêtre) ἀρχ. ἱππεὺς γερμανός. § (οἰκ.) vieux — ἄνϑρωπος πολύτροπος, κ. πολύξερος, κοσμογυρισμένος.
Rejaillir, οὐδ. ἀναϐλύζω, ἀναϐρύω. ἴδ. Jaillir) Des rayons qui —ssent du miroir ἀκτῖνες ἀνταναπλώμεναι ἀπὸ τὸ κάτοπτρον. § ἀναπηδῶ la balle ayant frappé le mûr a —i ἡ σφαῖρα κτυπήσασα τὸν τοῖχον ἀνεπήδησε. § μεταφ. ἀνταναπλώμαι. la gloire de cette victoire —it sur lui ἡ δόξα τῆς νίκης ταύτης ἀνταναπλᾶται, ἀναρέεται εἰς αὐτὸν. la honte en —ira sur lui τὸ ὄνειδος ϑέλει προστρέξει, πέσει εἰς αὐτόν.
Rejaillissement, ἀρ. ἀνάϐρυσις, ἀνταναπλασις, ἀναπήδησις.
Rejaunir, ἐν. κιτρινίζω ἐκ νέου.
Rejet, ἀρ. ἀπόῤῥιψις, ἀποϐολή. le —d'une demande ἀπόῤῥιψις αἰτήσεως. § μετάϑεσις ποσοστικοῦ ἀπὸ ἄρθρου εἰς ἄρθρον. § — d'un impos sur une ville, une province ἐπιϐολὴ φόρου εἰς πόλιν, εἰς ἐπαρχίαν τινά. § βλάστησις, βλάστημα (τοῦ αὐτοῦ ἔτους). § βλαστός.
Rejetable, ἐν. ἀποῤῥιπτέος.
Rejeter, ἐν. ἀποῤῥιπτω, ῥίπτω ὀπισω, ἀ ῥίπτω ἀπ' ἐμοῦ, ἀποδοκιμάζω, ἀποϐάλλω. § ἐμέττω, ἐξεμέττω. § l'arbre a —é des branches τὸ δένδρον ἐϐλάστησε νέους κλάδους § μεταϑέτω. — une dépense d'un chapitre sur un autre μετατίϑημι δαπάνην ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο κεφάλαιον. § — une faute sur quelqu'un αἰτιῶμαι τινὰ, κ. ῥίπτω εἰς τινα τὸ σφάλμα
Rejeton, ἀρ. βλαστὸς, βλάστημα. § μεταφ. βλαστὸς, γέννημα, ἀπόγονος.
Rejetoner, ἐν. καϑαρίζω (τὰ φυτὰ ἀπο παραφυάδας).
Rejoindre, ἐν. συνάπτω, συγκολλῶ. se —, αὐτοπ. συνάπτομαι, συγκολλῶμαι. § καταλαμϐάνω, προφϑάνω (τινὰ προηγηϑέντα.) § συναντῶ, ἀπαντῶ πάλιν. où nous —ons-nous? αὐτοπ. ποῦ ϑὰ συνελθωμεν, ϑ' ἀπαντηϑῶμεν, ϑ' ἀνταμωϑῶμεν πάλιν; l'officier reçut l'ordre de — son régiment ὁ ἀξιωματικὸς διετάχϑη νὰ ἐπανέλϑῃ εἰς τὸ ταγμα του.
Rejointoyer, ἐν. χοίω ἐκ νέου τὰς συναφὰς τῶν λίϑων τοῦ τοίχου.
Rejouer, οὐδ. καὶ ἐν. παίζω αὖθις, ξαναπαίζω.
Rejouir, ἐν. χαροποιῶ, εὐφραίνω,

τέρπω. cette nouvelle me —it ἡ εἴδησις αὕτη μὲ χαροποιεῖ cette couleur —it la vue τὸ χρῶμα τοῦτο τέρπει τὴν ὄψιν. ceci —it le cœur τοῦτο εὐφραίνει την καρδίαν. § ψυχαγωγῶ, κ. διασκεδάζω. § se —, αὐτοπ. διαχέομαι, τέρπομαι, εὐθυμῶ, κ. διασκεδάζω. § ἀγάλλομαι διά τι, ἐπιχαίρω. il se —it des malheurs d'autrui ἐπιχαίρει εἰς τῶν ἄλλων τὰς δυστυχίας. je me —is de l'aller voir χαίρω ὅτι θὰ τον ἴδω une figure —ie εὔθυμον πρόσωπον. § —i οἰκ. οὐσ. ἄνθρωπος εὔθυμος.

Réjouissance, ϑ. ἀγαλλίασις, εὐθυμία, ἑορτάσιμος πανήγυρις. § ἓν χαρτίον εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον τὸ καλούμενον λανσκενέτον. § (παρ. χρεοπώλαις) τὸ κρέας κατωτέρας ποιότητος τὸ ὁποῖον ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὁμοῦ μὲ τὸ καλὸν κρέας.

Réjouissant, ante, ἐπ. τερπνὸς, διασκεδαστικός.

Rejouter, ἐν. ἀγωνίζομαι ἐκ νέου.

Relâchant, te, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀνετικον, χαλαστικὸν (ἰατρικόν).

Relâche, ἀρ διακοπὴ, παῦσις. sans — ἀδιακόπως. § ἄνεσις, ἀνάπαυσις. son mal commence à lui donner du — ὁ πόνος του ἀρχίζει νὰ τον δίδῃ ὀλίγην ἄνεσιν § ἀργία (εἰς τὰ ϑέατρα), ἑσπέρα καθ' ἣν δὲν παριστάνουν. § ϑ ὅρμος, ἀγκυροβόλιον, τοπος κατάλληλος διὰ προσόρμησιν πλοιου. § προσόρμησις, κ. ἄραγμα, (ἡ πρᾶξις).

Relâchement, ἀρ. ἄνεσις, χάλωσις, χαλάρωσις, κ. ξετέντωμα. — d'une corde χαλασις χορδῆς. — du bas ventre χάλασις, χαλάρωσις τῆς κάτω κοιλιας. il y a du — dans le temps ἐπραΰνθη, κ. ἐγλύκανεν ὁ καιρος. § μεταφ. ἄνεσις, παραλυσία, παραμέλησις. — de la discipline, des mœurs ἄνεσις, παρανυσία τῆς πειθαρχίας, τῶν ἠθῶν. — du travail παραμέλησις τῆς ἐργασίας. § ἄνεσις, ἀνοψυχὴ, ἀνάπαυσις.

Relâcher, ἐν. ἀνίημι, χαλάω, χαλαρό(ν)ω, κ. ξετεντόνω, μπολικαίνω. le temps se —e ὁ καιρὸς πραΰνεται, γλυκαίνει. se — l'esprit ἀνίημι, ἀναπαύω τὸ πνεῦμά μου. se — le ventre προξενῶ εὐκοιλιότητα. ventre —é εὐκοιλιότης. § ἀπολύω (φυλακισμένον). § ἐκπίπτω, καταβιβάζω. j'ai —é tant de ce qu'il me doit ἐξέπεσα τόσα ἀπὸ το χρεος του. il s'est —é de ses prétentions ἐμετρίασε τὰς ἀξιώσεις του. § — de la discipline, de la sévérité χαλῶ τὴν πειθαρχίαν, τὴν αὐστηρότητα. se — de sa ferveur μετριάζω, ψυχραίνω τὸν ζῆλόν μου. sa ferveur s'est —ée ὁ ζῆλός του ἐψυχράνθη. § οὐδ προσορμίζομαι, κ. ἀράζω. § —é ἀνημένος, παραλελυμένος.

Relais, ἀρ σταθμὸς, (ἰταλ. πόστα), τὸ μέρος ὁπου ἀλλάζουν τοὺς ταχυδρομικοὺς ἵππους. il y a d'ici là deux — εἶναι ἀπ' ἐδῶ ὡς ἐκεῖ δύω σταθμοί. § μεταλλαγὴ. chevaux de — ἡ μονον — ἐξαλασσοντες ἵπποι, πεὸς μεταλλαγὴν (ἀντὶ τῶν ἀπαυδησάντων) voilà le — ἰδοὺ οἱ πρὸς μεταλλαγὴν ἵπποι il est venu avec ses propres — ἦλϑε μὲ τοὺς ἰδιους του ἐξαλλάσσοντας ἵππους. avoir des chevaux, des équipages de — ἔχω ἵππους, ὀχήματα πολλὰ πρὸς μετολλαγήν. des habis, des meubles de — ἐξαλλασσοντα φορέματα, κ. ἀλλοξιὲς, φορέματα, ἐξαλλασσοντα σκευη. § μεταφ. οἰκ. être de — εἰμαὶ διαθεσιμος, χωρὶς δημοσίαν ϑέσιν. § placer des chiens en — ϑέτω τους κύνας να παραμονεύουν τὴν ἄγραν. donner le — ἐπανεγείρω τους παραμονεύοντας κύνας κατὰ τῆς ἄγρας. § ἰδ. Berme (εἰς τὴν ὀχυρωματικήν) § ὀχϑη ἀπὸ τὴν ὁποιαν ἀπεσύρϑη τὸ ὕδωρ. § κενὸν (μένον εἰς τοὺς τάπητας ὅταν κεντῶνται, δὰ νὰ κεντηϑῇ εἰς τὸ τέλος). § διάλυσις, ξήλωμα, κ. ξέφτημα (τοῦ τάπητος).

Relaissé, ἀρ. ἐπ. lievre — λαγὼς ἀπαυδήσας καὶ σταϑείς.

Relancer, ἐν. ἐξανίστημι πάλιν, κ. βγάζω πάλιν (τὸ ζῶον το ὁποῖον διωχϑὲν εἶχε κρυφϑῇ). § μεταφ. οἰκ. ἀνακαλυπτω, ἀνευρίσκω, ἀναζητῶ (τινα εἰς μέρος ὁπου δὲν ϑέλει νὰ ἀναζητηϑῇ), κ ξετρυπόνω § ἐπιτιμῶ, ἀποτρινομαι τραχέως.

Relaps, se, οὐσ. καὶ ἐπ. (τὸ ps προφ) παλιμπετὴς, μεταπεσὼν εἰς αἵρεσιν, εἰς ἁμαρτίαν.

Relargir, ἐν. πλατύνω περισσότερον.

Relater, ἐν. ἀναφέρω, μνημονεύω. on a —é cette pièce dans l'inventaire ἐγενετο μνεια τοῦ ἐγγράφου τούτου εἰς τὸν κατάλογον.

Relatif, ive, ἐπ σχετικὸς, ἀναφορικός. ceci est — à mon affaire τοῦτο ἔχει σχεσιν μὲ τὴν ὑπόϑεσίν μου. des idées absolues et des idées —ives ἰδέαι ἀπόλυτοι καὶ σχετικαί. père et fils sont des termes —s πατὴρ καὶ υἱὸς εἶναι λέξεις συσχετικαί. § Pronoms —s ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

Relation, ϑ. σχέσις, ἀναφορά. il y a une — entre ces deux idées ὑπάρχει σχεσις μεταξὺ τῶν δυο τούτων ἰδεῶν. § σχέσις, κοινωνία. j'ai des —s avec un tel ἔχω σχέσεις μὲ τὸν δεῖνα ministre des —s extérieures ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν § ἔκϑεσις, διήγησις.

Relationnaire, ἀρ. ὀλ. εὔχρ. ὁ διηγούμενος, ὁ ἐκϑέτων.

Relativement, ἐπίρ. ἀναφορικῶς, σχετικῶς, ὡς πρὸς.

Relatter, ἐν. σανιδόω ὀροφὴν ἐκ νέου.

Relaver, ἐν. πλύνω πάλιν, κ. ξαναπλύνω.

Relaxation, ϑ. ἄνεσις, χάλασις, χαλάρωσις (νεύρων, μυῶν). § ἐλάττωσις (ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτιμίου). § ἀπόλυσις (αἰχμαλώτου)

Relaxer, ἐν. ἀπολύω (αἰχμάλωτον). § —é χαλαρὸς (μῦς, νεῦρον).

Relayer, ἐν. μεταλασσω (τοὺς ἐργάτας). se — μεταλάσσομαι. § οὐδ. μεταλασσω ἵππους. nous —ames ἡ nous —ames de chevaux à tel endroit εἰς τὸ δεῖνα μέρος ἠλλάξαμεν ἵππους.

Relbun, ἀρ. ἰδ. garance du Chili.

Relégation, ϑ. ἐξορία.

Reléguer, ἐν. ἐξορίζω, περιορίζω τινα εἴς τι μέρος. se — ἐξορίζομαι.

Relent, ἀρ ἀποφορὰ εὐρωτιῶσα, κ. βῶχα, (ἀποφορὰ πράγματος κεκλεισμένου).

Rêler (se), αὐτοπ. le suif se — τὸ ἄλειμμα σκάνει.

Relevailles, ϑ. πλ. σαραντισμὸς, τελετὴ ἐκκλησιαστικὴ ὅταν η τεκοῦσα γυνὴ πηγαίνῃ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Relevé, ἀρ. ἡ στιγμὴ καθ' ἣν τὸ ζῶον ἐγείρεται ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου διημέρευσε, διὰ νὰ βοσκήσῃ § ἀποσπασμα, περίληψις λογαριασμοῦ, καταλόγου § κατάστασις, κατάλογος. il fit le — de toutes les fautes de ce livre κατέστρωσε καταλογον ὅλων τῶν σφαλμάτων αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. § νέα προσήλωσις τοῦ πετάλου τοῦ ἵππου. § παράϑεσις φαγητῶν.

Relevée, ϑ. δειλη, δειλινὸν, ἡ μετὰ τὴν μεσημβρίαν, κ. ἀπομεσήμερον.

Relève gravure, ἀρ. κοπὶς (τῶν ὑποδηματορράφων).

Relève-moustache, ἀρ. λαβὶς (τοῦ ἐγκαυστοποιοῦ).

Relèvement, ἀρ. ἀνόρθωσις, ἀνύψωσις, ἀνέγερσις. § ἀπαρίθμησις. § ὕψος (παρὰ ναυπηγοῖς) μερῶν τοῦ σκάφους § καταμέτρησις ϑαλασσία.

Relever, ἐν. ἀνορθῶ, ἀνεγείρω, ἐγείρω, κ. σηκόνω. — un temple détruit ἀνεγείρω καταστραφέντα ναον. — quelqu'un qui est à genoux ἐγείρω τινὰ γονυπετοῦντα. — un bâtiment μετεωρίζω, κ. σηκόνω τὸ πλοῖον. — l'ancre μεταθέτω τὴν ἄγκυραν. — les cartes συλλέγω τὰ χαρτία (τῶν χαρτοπαιγνίων). se —, αὐτοπ. ἀ-

νεγείρομαι, ἐγείρομαι, κ. σηκόνομαι. se — pendant la nuit ἐγείρομαι ἐπανειλημμένως τὴν νύκτα ὑπὸ τὴν κλίνην. § — de maladie, οὐδ. διανίστημι, ἀνακύπτω, ἐγείρομαι, κ. σηκόνομαι ἀπὸ ἀσθενείαν. je ne crois pas qu'il en —e δὲν νομίζω ὅτι θ' ἀναλάβῃ. § ἐπιστεύάζω — un fossé ἀνασκάπτω τὴν τάφρον. — une famille, μεταφ. λαμπρύνω, ἀνυψῶ, δοξάζω, καθιστῶ ἐπιφανῆ οἰκογένειαν il a —é sa charge par son mérite ἐτίμησε τὴν θέσιν του διὰ τῆς ἀξίας του, ce —, μεταφ. ἀναλαμβάνω. ce royaume se —e τὸ κράτος τοῦτο ἀναλαμβάνει. ceci l'a —é, μεταφ. τοῦτο τὸν ἐπηύξησε. — le courage, les espérances ὑπορσιω, διεγείρω το θάρρος, τὰς ἐλπίδας. § ἀνασύρω, κ. ἀνασηκόνω (τὰ φορέματά μου). § ἀνυψῶ, ὑψό(ν)ω, κ. ὑψηλόνω — la tête ὑψῶ τὴν κεφαλὴν (κυρίως καὶ μεταφ.)—la moustache à quelqu'un, χυδ. καταστέλλω τινὸς τὴν κομπορρημοσύνην § οὐδ. (ἐπὶ ἵππων οἱ ὁπαῖοι καμπάζοντες) ὑψοῦν τοὺς πόδας. — un cheval ὑποχρεῶ τὸν ἵππον διὰ τοῦ χαλινοῦ καὶ τῶν πτερνιστήρων νὰ κρατῇ τὴν κεφαλὴν του ὀρθήν. § ἀρτύω le citron —ève cette sauce τὸ λεμόνιον ἀρτύει τὴν καρύκην. aucun mot fin ne —ève la monotonie de son style, μεταφ. καμμία εὐφυὴς λέξις δὲν ἀρτύει τοῦ ὕφους του τὴν μονοτονίαν. § ἀναδεικνύω. ces ombres —èvent l'éclat des couleurs αἱ σκιαὶ αὗται ἀναδεικνύουν τὴν λαμπρότητα τῶν χρωμάτων. sa modestie —ève ses autres vertus ἡ σεμνότης του ἀναδεικνύει, καθιστᾷ καταφανεστέρας, κοσμεῖ τὰς λοιπὰς ἀρετάς του. § ἐπαινῶ il —ève trop ses amis πολὺ ἐπαινεῖ τοὺς φίλους του. § ἀνακαλύπτω, παρατηρῶ. il a —é les erreurs de cet ouvrage ὑπέδειξε κατέστησε γνωστὰς τὰς ἁπάτας τοῦ συγγράμματος τούτου. il a dit des choses spirituelles que personne n'a —ées εἶπε πράγματα εὐφυῆ, τὰ ὁποῖα κανεὶς δὲν παρετήρησε. § — un mot piquant ἀπαντῶ εἰς ἐγγυκτικόν τινα λόγον. — quelqu'un ἐπιπλήττω τινὰ διά τινα λόγον του. — quelqu'un du péché de paresse διορθῶ τὴν ὀκνηρίαν τινός. § — un défaut ἡ μοιον — ἀνευρίσκω τὰ ἴχνη τοῦ ρυπηγίου. § καταμετρῶ. προσδιορίζω (διὰ θαλασσίων ἐργαλείων) τὴν θέσιν παραλλήλων ἀντικειμένων. § χωρομετρῶ § ἀλλάσσω (τὴν φυλακήν, τὴν φρουράν). διασέχομαί τινα εἰς τινα ἐργασιαν. l'infanterie a été —ée par la cavalerie τὸ ἱππικὸν διεδέχθη τοὺς πεζοὺς εἰς τὴν φυλακήν. — le quart ἀλλάσσω τὴν φυλακὴν (τοῦ πλοίου). — un plat par un autre ἀντικαθιστῶ ἓν φαγητὸν διὰ τοῦ ἄλλου, παρατίθημι τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο nous nous —ons d'heure en heure διαδεχόμεθα ἀλλήλους ἀπὸ ὥσας εἰς ὥραν. § ἀπαλάττω (ἀπό τινα ὑποχρέωσιν). il fut —é de ce contrat ἀπηλλάγη ἀπὸ τὸ συμβόλαιον τοῦτο — quelqu'un de ses vœux, de son serment ἀπαλάττω τινὰ τοῦ ὅρκου του, τῶν ὑποσχέσεών του. § — un appel λαμβάνω ἐπιούρωσιν ἀφέσεως. il fit — son appel ἐζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν ἐπιούρωσιν τῆς ἐφέσεώς του § οὐδ. ἐξαρτῶμαι (ἐπὶ τιμαριωτῶν καὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν). καὶ ἐν γένει, ἐξαρτῶμαι. il —ève d'un tel, cette terre —ève du roi ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν δεῖνα, ἡ γῆ αὕτη ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βασιλέα. il ne veut — de personne δὲν θέλει νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ οὐδένα. § ἐν. ἀναγνωρίζω τὴν ἐξάρτησιν γῆς ἀπό τινα τιμαριώτην. § des ouvrages —és en bosse ἀνάκοιλα ἔργα (γλυπτικῆς) § —é ὑψηλὸς une condition —ée ὑψηλὴ θέσις. des sentimens —és ὑψηλὰ αἰσθήματα. § ἠρτυμένος. un ragout —é ἠρτυμένον καρύκευμα. § des airs —és διάφορα βήματα τοῦ ἵππου.

Releveur, οὐσ καὶ ἐπ. ἀρ. ὑψωτὴρ μῦς.

Relhamie, θ. ἴδ. Curtis.

Relhanie, θ. ἀθανασία, γένος φυτῶν τοῦ Εὐελπίδος ὀκρωτηριου

Relinge, ἀρ. νεον δέσιμον τῶν καδδων.

Relief, ἀρ ἔκτυπον, ἀνάγλυφον, ἀνάκοιλον. haut — ἡ — entier ἀνάγλυφον ἐντελές. demi — ἡμιανάγλυφον. bas — κοιλανάγλυφον. en — ἐκτύπως, ἀνακοίλως § donner du —, μεταφ ἀναδεικνύω. la laideur de celle-ci donne du — à la beauté de sa sœur ἡ ἀσχημία αὐτῆς ἀναδεικνύει το καλὸς τῆς ἀδελφῆς της. § donner du — λαμπρύνω, τιμῶ. cet emploi lui donne du— ἡ θέσις αὕτη τὸν τιμᾷ. § ἡ ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους ὕψωσις ὀχυρώματος. τὸ ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὕψος τοῦ πλοίου. § φόρος (τιμαριωτικός). § ἀρχ διάταγμα (ἀποδόσεως τῶν μισθῶν εἰς ἀξιωματικὸν ἀπόντα). § ἀρχ. —de appel ἄδεια ἐφέσεως. § lettres de — δίπτυωμα ἐγκαταστάσεως εἰς τὰ εὐγενικὰ δικαιώματα. § ἀρχ. τὰ λειψανα τῆς τραπέζης

Relien, ὀρ. χονδρὴ πυρῖτις

Relier, ἐν. ἀναδέω, κ. ξαναδένω. § δέ(ν)ω βιβλίον § δέ(ν)ω τοὺς κάδδους μὲ στεράνια.

Relieur, ἀρ. βιβλιοδέτης.

Religieuse, θ. ἴδ. Religieux. § ἴδ. Hirondelle de fenêtre.

Religieusement, ἐπιρ. θρησκευτικῶς, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς. § θρησκευτικῶς, ἀκριβῶς.

Religieux, euse, ἐπ. θρησκευτικός. des sentimens —x θρησκευτικὰ αἰσθήματα. § εὐσεβής θεοσεβής. une vie —se εὐσεβὴς βίος § θρησκευτικὸς, ἀκριβὴς. une exactitude —se θρησκευτικὴ ἀκρίβεια. § μοναχικὸς, μοναστικός. l'habit — το μοναστικὸν ἔνδυμα.

Religieux, euse, οὐσ. μοναχὸς, ἱερομονάχος, μοναχὴ, κ. καλόγηρος, καλόγρηα.

Religion, θ. θρησκεία. de — θρησκευτικός. guerre de — θρησκευτικὸς πόλεμος. homme qui a beaucoup de — θρήσκος. homme sans — ἄθρησκος. § ἱερωσύνη. il a trente ans de — εἶναι περὶ τριάκοντα ἐτῶν ἱερωμένος. entrer en — ἀναδέχομαι τὸ μοναχικὸν σχῆμα. mettre en — βάλλω εἰς μοναστήριον. § ἀρχ. τὸ δόγμα τῶν διαμαρτυρουμένων. il est de la — εἶναι διαμαρτυρούμενος. § ἀρχ. τὸ τάγμα τῆς Μελίτης. les galères de la — αἱ τριήρεις τοῦ ταγματος. § se faire une — de quelque chose ἔχω τι ὡς θρησκευτικὴν ἀρχήν, θεωρῶ ὡς καθῆκον θρησκευτικόν. il se fait une — de ne pas violer sa parole ἔχει ἀξίωμα νὰ μὴ παραβαίνῃ τὸν λόγον του. la — du serment ἡ ἱερότης τοῦ ὅρκου. § surprendre la — du prince, du tribunal ἐξαπατῶ τὴν δικαιοσύνην του ἡγεμόνος, τοῦ δικαστηρίου.

Religionnaire, ἀρ. ἀρχ. διαμαρτυρούμενος.

Relimer, ἐν. ἀνραβίνιζω, κ ξαναρβινίζω.

Reliquaire, ἀρ. λειψανοθήκη, θήκη τῶν ἁγίων λειψάνων.

Reliquat, ἀο. ὑπόλοιπον (λογαριασμοῦ). § οἰκ. λειψανα (συμποσίου) § λειψανα (ἀσθενείας ἀθείσης).

Reliquataire, ἀρ ὑπολειπόμενος, ὁ χρεωστῶν ὑπόλοιπον.

Relique, θ. ἅγιον λειψανον. garder une chose comme une — φυλάττω τι ὡς ἱερὸν, κ. ὡς ἅγιον λειψανον. § λείψανον. les tristes —s de sa fortune τὰ θλιβερὰ τῆς περιουσίας του λείψανα.

Relire, ἐν. ἀναγινώσκω αὖθις, κ. ξαναδιαβάζω.

Reliure, θ. δέσιμον (βιβλίου). § περικάλυμμα βιβλίου.

Relocation, θ ὑπενοικίασις. § δευτέρα ἐνοικίασις.

Reloger, οὐδ. κατοικῶ ἐκ νέου.

Relouage, ἀρ. καιρὸς τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν μαινίδων.

Relouer, ἐν ὑπενοικιάζω § ἐνοικιάζω ἐκ δευτέρου.

Reluire, οὐδ. διαλάμπω, ἐκλάμπω, λάμπω, στίλβω. le diamant —it ὁ ἀδάμας λάμπει. la vertu —it dans l'adversité, μεταφ. ἡ ἀρετὴ διαλάμπει εἰς τὴν δυστυχίαν.

Reluisant, te, ἐπ. διαλάμπων, λάμπων, στιλπνός.

Reluquer, ἐν. οἰκ. ἐποφθαλμιῶ, κυτταζω μὲ τὴν ἄκραν τοῦ ματίου.

Relustrer, ἐν. λαμπρύνω, κ. ὑαλλίζω ἐκ νέου.

Remâcher, ἐν. ἀναμασσῶ quelques animaux —ent ce qu' ils ont mâché ζῶα τινα ἀναμασσοῦν ὅ,τι ἐμάσησαν. j' ai long temp —é cette phrase, μεταφ. ἐπὶ πολὺ ἀνεμάσησα τὴν φράσιν ταύτην.

Remaçonner, ἐν. τειχίζω, κτίζω ἐκ νέου.

Remander, ἐν. μηνύω ἐκ νέου.

Remandure, Ϛ. δεκαὲξ ἀλλεπάλληλαι βράσεις τοῦ ἅλατος.

Remanger, ἐν. τρώγω πάλιν, κ. ξανατρώγω.

Remaniement ἢ Remaniment, ἀρ. ἀνάπλασις, μετασκευή, ἐπισκευή. — d'un toit γενικὴ ἐπισκευὴ τῆς στέγης. § μετάθεσις τῶν σελίδων ἢ στίχων παρὰ βιβλιοδέταις.

Remanier, ἐν. χειρομαλάσσω, ψιλαφῶ ἐκ νέου. § μετασκευάζω, ἐπισκευάζω ἐκ νέου, ἐξ ὁλοκλήρου. § μετατίθεμι τὰς σελίδας, τοὺς στίχους (παρὰ τυπογράφοις). § (παρὰ τυπογράφοις) στρέφω τὸ βρεγμένον χαρτίον διὰ νὰ διαβροχῇ ἐντελῶς. § μετασκευάζω, μεταβάλλω, ἐπιδιορθῶ μέρη συγγράμματος

Remarchander, οὐδ. πραγματεύομαι, κ. τρκοβρβ. παζαρεύω ἐκ νέου.

Remarcher, οὐδ περιπατῶ πάλιν.

Remarier, ἐν. νυμφεύω αὖθις. κ. ξαναυπανδρεύω. se — αὐτοπ. νυμφεύομαι ἐκ νέου, κ. ξαναὐτανδρεύομαι.

Remarquable, ἐπ. ἐπίσημος, ἐπιφανὴς, ἀξιόλογος, ἀξιοσημείωτος. il est — que σημειώσεως ἄξιον εἶναι ὅτι. un courage — ἀξιόλογος γενναιότης. un homme — ἐπιφανὴς ἄνθρωπος.

Remarquablement, ἐπίρ. ἐπισήμως, ἐπιφανῶς, ἀξιολόγως, ἀξιοσημειώτως.

Remarque, Ϛ. σημείωσις, παρατήρησις. sa — est juste ἡ παρατήρησίς του εἶναι ὀρθή. chose digne de — ἀξιοσημείωτον πρᾶγμα.

Remarquer, ἐν. ἐπισημ(όω)ῶ ἐκ νέου. il faut — ces paquets, les marques sont tombées πρέπει νὰ ἐπισημωθοῦν πάλιν τα δέματα ταῦτα, διότι τὰ σήματα ἔπεσαν. § σημει(όω)ῶ, παρατηρῶ. —ez bien ceci παρατήρησε τοῦτο, πρόσεξε εἰς τοῦτο. il est à — παρατηρητέον, σημειωτέον. § διακρίνω je l'ai —é dans la foule τον διέκρινα εἰς τὸ πλῆθος. il se fait — par ses vertus διακρίνεται διὰ τῶν ἀρετῶν του.

Remarqueur, ἀρ. ὁ εἰς τὸ κυνήγιον παρατηρῶν ποῦ κάθηνται αἱ πέρδικες.

Remasquer (se), αὐτοπ. καλύπτομαι πάλιν μὲ τὴν προσωπίδα.

Remballer, ἐν. συσκευάζω ἐκ νέου τὰ ἐμπορεύματα.

Rembarquement, ἀρ. ἡ ἐκ νέου ἐπιβίβασις ἢ ἐπίβασις εἰς πλοῖον.

Rembarquer, ἐν. ἐπιβιβάζω ἐκ νέου εἰς πλοῖα. se —, αὐτοπ. ἐπιβαίνω ἐκ νέου εἰς πλοῖα. § οἰκ. ἐπιχειρίζομαί τι ἐκ νέου.

Rembarrer, ἐν. οἰκ. ἀποβάλλω (προτάσεις, λογους).

Remblai, ἀρ. ἀμβλὰς, ἀνάχωμα, ὁ σωρὸς τοῦ ἀνασκαπτομένου χώματος § ἀναχωματισμὸς, ἡ πρᾶξις τοῦ επισωρεύειν τὸ ἀνασκαπτόμενον χῶμα.

Remblaver, ἐν σπείρω ἐκ νέου γῆν

Remplayer, ἐν. ἀναχωματίζω, φέρω γῆν ἀνεσκαμμένην διὰ νὰ πληρώσω τάφρον.

Remboîtement, ἀρ. ἀρθρεμβόλησις, κ. βάλσιμον τῶν ξεκλειδωμένων μελῶν § ἔνθεσις, συναρμογὴ (οὗτινος δήποτε πράγματος).

Remboîter, ἐν. ἐνθέτω, συναρμόττω (πᾶν δήποτε πρᾶγμα). § ἀρθρεμβολῶ, κ. ἐμβάλλω το ξεκλειδωμένον μέλος

Rembouger, ἐν. πληρῶ αὖθις ἀγγείόν τι μὲ ὑγρόν.

Rembourrage, ἀρ. γέμισμα στρώματος κτλ. § κατεργασία τῶν βεβαρυμένων ἐρίων.

Rembourrement, ἀρ. ἴδ. Rembourrer.

Rembourrer, ἐν. βύω, γεμίζω στρώματα κτλ. § il s'est bien —é, χυδ. καλὰ τὴν ἐπάτωσε, ἔφυγε πολύ.

Rembourroir, ἀρ ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον βύουν, γεμίζουν τὰ στρώματα κτλ.

Rembourrure, Ϛ ἴδ. Bourre.

Remboursable, ἐπ. ἐκτιτέα, ἀποδοτέα (ποσότης)

Remboursement, ἀρ. ἀπότισις, ἀπόδοσις, πληρωμὴ χριωστουμένης ποσότητος. § ποσότης ἀποτινομένη, ἀποδιδομένη.

Rembourser, ἐν ἀποτίνω, ἀποδίδω, πληρόνω (χρεωστουμένην ποσότητα) il a été —é de ses dépenses ἀπεζημιώθη διὰ τὰ ἔξοδά του. § se —, αὐτοπ. λαμβάνω τὴν χρεωστουμένην μοι ποσότητα, πληρόνομαι, ἀποζημιοῦμαι. § — une rente ἀποτίνω τὸ κεφάλαιον ἐνφορίου. § οἰκ. — des injures, des coups δέχομαι ὕβρεις, ῥαβδισμούς.

Rembraser, ἐν. ἐκκαίω ἐκ νέου, ἀναφλογίζω.

Rembrasser, ἐν. ἐναγκαλίζουαι πάλιν.

Rembrocher, ἐν. ἀναπείρω, κ. ξαναπασσάλιζω.

Rembrunir, ἐν μελαίνω, βάφω μελανὸν, σκοτεινόν. cette nouvelle a —i mes idées, μεταφ. ἡ εἴδησις αὕτη ἐσκυθρώπασε τὰς ἰδίας μου. § se —, αὐτοπ. μελανοῦμαι, καθίσταμαι μελανὸς, σκοτεινός. air —i ὕφος σκυθρωπόν.

Rembrunissement, ἀρ. σκοτισμὸς, χρωματισμὸς μελανός.

Rembûchement, ἀρ. ἡ ἐκ νέου ὑπόδυσις τῆς ἐλάφου εἰς τὸ καταγώγιόν της.

Rembûcher (se), αὐτοπ εἰσδύω ἐκ νέου εἰς το δάσος (ἐπὶ ζώων ἀγρίων).

Remède, ἀρ. φάρμακον, κ. ἰατρικὸν. un — à tous maux πανάκιον. un — de l'âme φάρμακον τῆς ψυχῆς. le grand — ὁ ὑδράργυρος un — d'amour φάρμακον κατὰ τοῦ ἔρωτος, (ἄσχημος γυνὴ) § κλύσμα, κλυστήριον. § ἴασις, ἀπαλλαγὴ δεινοῦ, διόρθωσις. ceci est sans — τοῦτο εἶναι ἀνίατον. à ce mal il n'y a pas de — τὸ κακὸν τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται διόρθωσιν. § — de loi, — de poid (ἀρχ παρὰ νομισματοτόποις) ἴδ Tolérance. § — de droit ἐπανόρθωσις του δικαίου, εἰς τὸν δικαζόμενον ἐπιτετραμμένα μέσα διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ βλάβην τινὰ τὴν ὁποίαν ἀδίκως τῷ ἐπέφερον τὰ δικαστήρια.

Remédier, οὐδ. ἰατρεύω. — à une douleur ἰατρεύω πόνον. § μεταφ. ἰατρεύω, ἐπιδιορθῶ, βοηθῶ — à un inconvénient ἐπιδιορθῶ ἄτοπόν τι.

Remeil, ἀρ. ῥύαξ ὅστις δὲν παγόνει, καὶ ὅπου καταφεύγουν οἱ σκαλόπακες, κ. ξυλόκοτες.

Remêler, ἐν ἀναμιγνύω.

Remembrance, Ϛ. ἀρχ μνήμη.

Remémoratif, ive, ἐπ. ἀναμνηστικὸς, ἀναπολητικὸς, ὁ ἀναμιμήσκων.

Remémorer, ἐν. ἀρχ. ὑπενθυμίζω. se —, αὐτοπ. ἐνθυμοῦμαι.

Remenée, Ϛ. Ϛολίσκος ἐπὶ Ϛυσῶν καὶ παραθύρων.

Remener, ἐν. ἐπαναφέρω, κ. πηγένω ὀπίσω.

Remercier, ἐν. εὐχαριστῶ, ἀποδίδω χάριτας qu' il en —ie Dieu ἂς εὐχαριστῇ τὸν Ϛεόν. § ἀρνοῦμαι, ἀποποιοῦμαι τι εἰς τινα εὐγενῶς. il demandait cette demoiselle en mariage, mais on l'a —é ἐζήτει τὴν κόρην ταύτην εἰς γάμον, ἀλλὰ τῷ τὴν ἀπεποιήθησαν. § ἀποβάλλω, μακεύνω. cet officier a été —é ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἀπεβλήθη, ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας.

Remercîment ἢ Remerciement, ἀρ. εὐχαριστία, χάρις. agréez mes —s δέχθητε τὰς εὐχαριστίας μου je vous dois des —s σοὶ χρεωστῶ χάριτας.

Réméré, ἀρ ἐξαγόρασις (κτήματος πωληθέντος).

Remesurer, ἐν. μετρῶ ἐκ νέου, κ. ξαναμετρῶ.
Remettage, ἀρ. τὸ δέσιμον τῆς μοτάξης εἰς τὸν ὑφαντικὸν ἱστόν.
Remettre, ἐν. ἐμβάλλω πάλιν, κ. ξαναβάζω. —ts l'epée dans le fourreau ἔμβαλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην. —en vente ἐκθέτω πάλιν εἰς πώλησιν. — en question καθυποβάλλω ἐκ νέου εἰς συζήτησιν. — à la voile ἀποπλέω πάλιν. — sur le trône ἐνθρονίζω πάλιν (κτλ. ἴδ. mettre). — quelque chose sous les yeux de quelqu'un παριστῶ, ἐκθέτω, προτίθειμί τι ἐπανειλημμένως εἰς τινα. — bien ensemble des personnes brouillées διαλλάττω τοὺς διαφερομένους. — un membre ἀρθρεμβολῶ μέλος τι. se — τίθεμαι ἐκ νέου, κ. ξαναεμβολίνω. se — au travail ἀρχίζω πάλιν τὴν ἐργασίαν se — quelque chose ἐνθυμοῦμαί τι. le perdix se —et, ἡ ὀυδ. —et ἡ πέρδιξ ἐκάθησε § ἀποκαθιστημι, ἀποκαθιστῶ. je l'ai —is dans l'état où je l'ai trouvé τὸ ἀποκατέστησα εἰς τὴν στάσιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ εὗρον. § ἰατρεύω, ἀνακαλῶ τὰς δυνάμεις, τὰς αἰσθήσεις. cette boisson m'a —is τὸ ποτὸν τοῦτον με ἰάτρευσεν, ἀνεκάλεσε τὰς δυνάμεις μου. se —, αὐτοπ. ἀναλαμβάνω, συνέρχομαι. je me suis —is de ma maladie ἀνελαβα ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν μου. —ez-vous de votre frayeur σύνελθε ἀπο τὸν τρόμον σου. § se — ἀναλαμβάνω (ἀπὸ συμβάσας μοι ζημίας). § ἐγχειρίζω, παραδίδω, il m'a —is une lettre μ' ἐνεχείρεισεν ἐπιστολήν. je lui —is son fils τῷ παράδοσα τον υἱόν του. le ministre a —is le sceaux ὁ ὑπουργος κατέθετο τὴν ἀρχήν. — sa charge entre les mains du Roi κατατιθημι το ὑπούργημά μου, παραιτοῦμαι. se — entre les mains de quelqu'un παραδίδομαι εις χεῖρας τινος. § ἀναβάλλω. la cérémonie fut —ise à demain ἡ τελετὴ ἀνεβλήθη εἰς αὔριον. il me —et de jour en jour μὲ παραπέμπει ἀπο ἡμέρας εἰς ἡμέραν. § —une partie, ξαναρχίζω, ἀρχίζω νέον παιγνίδιον (σατρικίου) διότι εἰς τὸ παλαιὸν κάνεις δὲν ἐκέρδισε. § ἀφίημι, παραχωρῶ, χαρίζω. on lui — it cette dette τῷ ἐχαρισθη, τῷ ἀφέθη τὸ χρέος τοῦτο. le roi lui a —is la peine ὁ βασιλεὺς τὸν ἐχάρισε τὴν ποινήν. — le coup à quelqu'un παραχωρῶ εἰς τον ἀντίπαλον τὴν ἄδειαν νὰ ξαναπαίξῃ (εἰς τὸ σατρίκιον). § ἀφίημι, συγχωρῶ. —ez et il vous sera —is' ἀφίετε καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν, συγχωρεῖτε καὶ θέλετε συγχωρηθῆ. § ἀνατίθημι. je vous —ts ce soin ἀνατίθημι εἰς σὲ τὴν φροντίδα ταύτην. je —ts cette affaire, je m'en —ts à votre jugement ἀνατίθημι εἰς τὴν κρίσιν σου τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. je m'en —ts à vous εἰς σὲ ἀνατίθεμαι.
Remeubler, ἐν. κοσμῶ αὖθις τὴν οἰκίαν μὲ ἔπιπλα.
Remiges, Ϡ. πλ. οἱ ἰσχυρότεροι κάλαμοι τῶν πτεοῶν τῶν πτηνῶν.
Réminiscence, Ϡ. ἀνάμνησις, ἐνθύμησις.
Rémipède, ἀρ. γένος μαλακοστράκων. ἴδε Hippo.
Remire, ἀρ. μειγία, γένος φυτῶν.
Remise, Ϡ. παράδοσις, ἐγχείρισις. § ἀποστολὴ (ἐμπορική) χρημάτων. § ἀναβολή. § ἄρεσις, παραχώρησις, χάρις, κ. χάρισμα. — de la dette ἄρεσις τοῦ χρέους. § ἄρεσις, συγχώρησις, χάρις. — de sa peine ἄρεσις τῆς ποινῆς του. § ὄφελος, κέρδος (τοῦ ἀναλαβόντος τὴν εἰσπραξιν ποσότητός τινος). § ἔκπτωσις, ἐπὶ τιμῆς τῶν βιβλίων τῆς ἐπὶ τοῦ καταλόγου. § πρόστιμον εἰς διάφορα χαρτοπαίγνια. § ἁμαξοστάσιον, τὸ μέρος ὅπου ἐναποτίθενται αἱ ἅμαξαι. § voiture de — ἡ μόνον — ἰδιαιτέρα ἅμαξα ἐνοικιαζομένη συνήθως ὁλ'ὁλην τὴν ἡμέραν. § être sous la —, οἰκ. εἰμὶ διαθέσιμος, (ἐπὶ ἀπολέσαντος τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν του). § ἡ θέσις ὅπου ἡ πέρδιξ ἐκάθησε § ἄλση φυτευόμενα ἀπίτηδες διὰ νὰ καταφεύγουν εἰς αὐτὰ οἱ λαγωοὶ, αἱ πέρδικες.
Remiser, ἐν. ἀναποθέτω τὸ ὄχημα εἰς τὸ ἁμαξοστάσιον.
Remises, Ϡ. πλ. ἴδ. lisse, ἐμπρόσθιον ξύλον τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ.
Remisse, ἐπ. tons —s τόνοι ἀσθενεῖς τῆς μουσικῆς.
Rémissible, ἐπ. ἀφετικὸς, συγγνωστέος, συγχωρητέος, (σφάλμα, κτλ.)
Remission, Ϡ. ἄρεσις ἁμαρτιῶν. § χάρις καταδίκου, ἴδ. Grâce. lettre de — διάταγμα χάριτος. § ἐπιείκεια, συγκατάβασις. sans — ἀνεπιεικῶς. § ὕφεσις, ἐλάττωσις ἀσθενείας.
Rémissionaire, οὐσ. κατάδικος εἰς τὸν ὁποῖον δίδεται χάρις.
Rémitarses, Ϡ. πλ. ὑδροκόρεις, σύστημα ἐντόμων.
Remittent, te, ἐπ. ὑφιεμένη, ἐλαττουμένη (ἀσθένεια χωρὶς ἐντελοῦς διακοπῆς).
Remmailloter, ἐν. σπαργανόνω πάλιν.
Remmancher, ἐν. ἐφαρμόζω νέαν λαβὴν. κ. μανίκι εἰς ἐργαλεῖον.
Remmener, ἐν. ἀπάγω (ὅ,τι ἔφερα,) κ. παίρνω ὀπίσω.
Rémolade, ἡ Rémoulade, Ϡ εἶδος καρύκης. § ἰατρικὸν διὰ τοὺς ἵππους.
Rémolar, ἀρ. φύλαξ τῶν κωπίων τῆς τριήρεως.
Rémole, Ϡ. ὁλ. εὔχρ. δίνη, ῥεῦμα βίαιον.
Remondage, ἀρ. κάθαρσις τῆς ὑφαινομένης μετάξης.
Remonder, ἐν. καθαίρω τὴν ὑφαινομένην μέταξαν ἀπὸ τὰς ἐπ' αὐτῆς ἀνωμαλίας.
Remontage, ἀρ. ἐπισκευὴ τῶν ὑποδημάτων.
Remontant, ἀρ. ἡ ἄκρα τοῦ τελαμῶνος.
Remonte, Ϡ. ἱππωνία, ἀγοραὶ νέων ἵππων διὰ τὸ στράτευμα. faire une — ἱππωνέω. § νεοσύλλεκτος ἵππος. § αἱ μετὰ τὴν πρώτην βατεύσεις τῆς φοράδος.
Remonter, οὐδ. ἐπαναβαίνω, κ. ξανανεβαίνω. — sur le trône ἀναλαμβάνω τὴν βασιλικὴν ἀξίαν. — sur sa bête, παροιμ. ἀνακτῶμαι ὅ,τι ἐστερήθην. le soleil —e ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει πρὸς τὸ ἡμισφαίριόν μας. la goutte —e ἡ ποδαλγία ἀναβαίνει ἀπὸ τῶν ἄκρων πρὸς το κέντρον. la rivière —e vers sa source ὁ ποταμὸς ἀναῤῥεῖ, ἐπιστρέφει ποὸς τὴν πηγήν του. cet obstacle fait — la rivière τὸ κώλυμα τοῦτο στρέφει τὸν ποταμὸν πρὸς τὰ ὀπίσω. § — vers la source de la rivière ἀναβαίνω πρὸς τοῦ ποταμοῦ τὴν πηγήν. — à la source, à l'origine d'une chose μεταφ. ἀνατρέχω, ἀναδράμω πρὸς τὴν πηγὴν, πρὸς τὴν ἀρχὴν τινὸς πράγματος. sa généalogie —e à tel empereur ἡ γενεαλογία του ἀναβαίνει μέχρι τοῦ δεῖνος αὐτοκράτορος. il fait — son origine à Enée ἀναφέρει τὴν ἀρχήν του εἰς τὸν Αἰνείαν. § les actions etc. —ent ἡ τιμὴ τῶν μερίδων κτλ. αὐξάνει. ses actions —ent, μεταφ. οἰκ. ἡ χρηματικὴ πίστις του, ὁ πλοῦτος του αὐξάνει. les propres ne —ent point τὰ κληρονομικὰ κτήματα δὲν ἐπιστρέφουν εἰς τοὺς ἀνιόντας. § ἀναβαίνω, ὑψοῦμαι. quand un coté s'abaisse l'autre —e ὅταν τὸ ἓν μέρος ταπεινοῦται τὸ ἄλλο ὑψοῦται. § ἐν. ἐπαναβαίνω, κ. ξανανεβαίνω. — la montagne ἐπαναβαίνω τὸ ὄρος. — une rivière ἀναπλέω ποταμὸν, πλέω ἄνω ποταμῶν, ἢ παρακολουθῶ τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ πρὸς τὴν πηγήν του. — un bateau ἀνέλκω τὸ πλοῖον ἄνω ποταμῶν. § — la cavalerie, un cavalier ἱππωνέω, προμηθεύω νέους ἵππους εἰς τὸ ἱππικὸν, νέον ἵππον εἰς τὸν ἱππέα. § ἐπανορθῶ, διακοσμῶ ἐκ νέου, καταρτίζω ἐκ νέου, προμηθεύω ἐκ νέου ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἴς τινα, ἢ εἰς τι κατάστημα, ἀποκαθιστῶ. — une ferme διακοσμῶ ἐκ νέου ἀγροκήπιον. — un laboureur προμηθεύω εἰς τὸν γεωργὸν ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν ἀναγκαῖα. — un bibliothèque

de bon livres καταρτίζω βιβλιοθήκην μὲ καλὰ βιβλία. — des bottes ἐπισκευάζω τὰ ὑποδήματα, ἀλλάζω τὸ πέλμα των. — un fusil προσθετω νέον ἔύλον εἰς τὸ προβόλον. — un instrument à cordes ἐντείνω νέας χορδὰς εις τὸ ἐντατὸν ὄργανον. — une machine ἐντείνω μηχανήν, κ. κουρδίζω § — la tête à quelqu'un, μεταφ. ἐπανορθῶ τινος τῆς ἰδέας. — l'imagination, le courage προξυνω, κινῶ τὴν φαντασιαν, τὴν γενναιότητα.

Remontoir, ἀρ. ἁρμοστὴς, μηχανὴ δια τῆς ὁποιας ἁρμὸζεται ἡ ἐντείνεται μηχανή τις ὡς ἡ τοῦ ὡρολογίου.

Remontrance, Θ. νουθεσία, παραίνεσις, παρατήρησις. permettez que je vous fasse mes —s ἐπίτρεψε νὰ σὲ κάμω τὰς παρατηρήσεις μου § —s παρατηρήσεις διευθυνόμεναι πρὸς τον βασιλεα ὑπο τῶν βουλῶν περί τινος νόμου ἢ διατάγματος

Remontrans, ἀρ. πλ. οἱ Ἀρμένιοι εἰς Ὁλλανδιαν.

Remontrer, ἐν. ἀναδεικνύω, κ. ξαναδείχνω se — ἀναφαίνομαι, ξαναφαινομαι. § παρατηρῶ, επευθύνω παρατηρήσεις πρὸς τινα περὶ τῆς διαγωγῆς του. il lui —a qu'il aurait mal fait τὸν περιτήρησεν ὅτι κακῶς ἔπραξε. § — à quelqu'un quelque chose νουθετῶ, παραινῶ τινα περί τινος πράγματος § (εις τὸ κυνήγιον) εἰδοποιῶ ὅτι ἦλθε τὸ ζῶον.

Remonture, Θ. ἐπωμὶς γυναικεία.

Remora, ἀρ. ολ. εὔχρ. κώλυμα, ἐμπόδιον § συνοχεὺς, χειρουργικον ἐργαλεῖον.

Rémoraratri, ἀρ. ἴδ. Bugrane.

Remordre, ἐν. ἀναδάκνω, κ. ξαναδαγκαω — à l'hameçon, οὐδ. ξαναδαγκάνω το ἀγκιστρον. § οικ. μεταφ. προσβάλλω εκ νέου. § il n'y veut plus —, οἰκ. δὲν θέλει πλέον νὰ ἐπιχειρισθῇ τοῦτο. § ἀρχ. la conscience —d quelqu'un ἡ à quelqu'un τύπτει τινὰ ἡ συνείδησις.

Remords, ἀρ. πλ. τύψεις, ἔλεγχος τοῦ συνειδότος, τῆς συνειδήσεως. § —d ἑνικ. ποιητ. τύψις συνειδότος

Remore, Θ. εἶδος ἐχινιδος, ἰχθύς.

Remorque, Θ. ρυμουλκία, κ. τράβηγμα του πλοιου διὰ σχοινιου § cable de — ἢ μόνον — ῥῦμα, τουρκ. γεδέκι.

Remorquer, ἐν. ῥυμουλκῶ, σύρω πλοῖον μὲ σχοινίον, τουρκοβαρδ. τραβῶ γεδέκι.

Remorqueur, ἀρ. ῥυμουλκὸς, πλοῖον ῥυμουλκοῦν ἄλλα.

Remors, ἡ mors de diable, ἴδ. scabieuse.

Rémotis (à), ἐπιρ. οἰκ. ὀλ. εὔχρ. κατα μέσος.

Rémoucher, ἐν. ξερτυλίζω ἐκ νέου κτλ.

Remoudre, ἐν. ξανακλεθω.

Remoudre, ἐν. ἀκονίζω ἐκ νέου

Remouiller, ἐν. βρέχω πάλιν, κ. ξαναβρέχω. § — l'ancre ῥίπτω πάλιν τὴν ἄγκυραν.

Remoulage, ἀρ. χονδρὸν πίτυρον.

Remoulat, ἀρ. ὁ ἔχων τὴν ἐπιστασιαν τῶν μυλων.

Rémouleur, ἀρ. ἀκονιστὴς.

Remous, ἀσ. βορβορος του ὕδατος ἐπι τα ἴχνη του πλοίου, ἢ ὅταν προσβάλλη εἰς πρόσκομμα.

Rempailler, ἐν. γεμίζω μὲ ἄχυρον.

Rempailleur, euse, οὐσ. ὁ γεμίζων τὰ στρώματα, κτλ. μὲ ἄχυρον.

Rempaquement, ἀρ. στοιβασμὸς, στοιβάσμα τῶν μαινιδων εις τὰ βωτια.

Rempaqueter, ἐν. συσκευάζω ἐκ νέου ἐπίπλα, πραγματείας

Remparement, ἀρ. ἴδ. Rempart

Remparer, (se) αὐτοπ. ὀχυρουμαι. § κυριεύω ἐκ νέου.

Rempart, ἀρ. ἔρυμα, ἔρκος, ὀχύρωμα, προτείχισμα, περιτείχισμα πρὸς ὑπεράσπισιν φρουρίου § μεταφ προβολὴ, προτειχισμα, προμαχὼν, πρόμαχος, ὑπερασπιστὴς Ajax le — des Grecs Αἴας ὁ πρόμαχος τῶν Ἑλλήνων. il lui fit un — de son corps τὸν ὑπερασπίθη μὲ τὸ σῶμά του. les montagnes sont le — de ce pays τὰ ὄρη εἶναι προβολὴ τοῦ τοπου τούτου.

Remplaçant, ἀρ. ὁ ἀντικαθιστάμενος ἀντί τινος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἢ ὁποιαν δήποτε ἄλλην ὑπηρεσιαν. être le — de quelqu'un ἀντικαθίσταμαι ἀντί τινος.

Remplacement, ἀσ ἀντικατάστασις le — d'un employé ἀντικατάστασις δημοσίου ὑπηρέτου, διορισμὸς ἄλλου εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ — de vieux meubles par de nouveaux ἀντικατάστασις ἀρχαίων σκευῶν δια νέων. § μετάθεσις κεφαλαίου.

Remplacer, ἐν. — quelqu'un par un autre ἀντικαθίστημι, κ. ἀντικαθιστῶ τινα ἀντί ἄλλου. on a —é le père par le fils ἀντικατέστησαν τον υἱον ἀντὶ τοῦ πατρὸς. je veux — ce meuble θέλω ν' ἀντικαταστήσω, ν' ἀλλάξω αὐτὸ το σκεῦος. § —quelqu'un διαδέχομαι τινα, ἀντικαθίσταμαι ἀντί αὐτου. le fils a —é son père dans cet emploi ὁ υἱὸς διεδέχθη τον πατέρα του, ἀντικατέστη ἀντὶ τοῦ πατρός του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. il a été —é par un tel ὁ δεῖνα τον διεδέχθη, ἀντικατέστη ἀντὶ αὐτοῦ. § se faire — ἀπαλλάττομαι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας παρουσιάζων τινὰ ὅστις ἀντικαθίσταται ἀντὶ ἐμοῦ. § ἀναπληρῶ, εἶμαι ἰσότιμος. rien ne —e la paix de l'âme τίποτε δὲν ἀναπληροῖ τὴν ψυχικὴν εἰρήνην. § μετατείθημι κεφάλειον (πωλήσας κτῆμά τι, μεταχειρίζομαι τὴν τιμὴν αὐτοῦ εἰς ἀγορὰν ἄλλου) § se — προμηθεύομαι νέα ἐμπορεύματα πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν πωληθέντων.

Remplage, ἀρ. ἀποπλήρωσις, ὡς τὰ χειρότερα γεμίσματα τῶν πίθων τοῦ οἴνου. vin de — οἶνος πρὸς ἀποπλήρωσιν τῶν πίθων.

Rempli, ἀρ. πυχὴ, διπλόη, κ. δίπτυα, ιταλ. μπάστα εἰς τὰ φορέματα

Remplier, ἐν πτύσσω, διπλόω, κ. κάμνω δίπλα. ἰταλ μπαστίζω.

Remplir, ἐν. ἐμπίπλημι, πλησ(όω)ῶ, κ. γεμίζω. — un vase πληρῶ, κ. γεμίζω τὸ ἀγγειον. se —, αὐτοπ. ἐμπίπλαμαι, πληροῦμαι, κ. γεμίζω. il s'est —i de viandes ἐνεπλήσθη κρεάτων, ἔφαγε πολλα κρέατα. cette nourriture —it, χυδ. ἡ τροφὴ αὕτη φέρει κόσον, κ. χορταίνει. § συμπληρῶ, ἀναπληρῶ το κενὸν. ces vers —issent bien l'oreille, μεταφ οἱ στίχοι οὗτοι εἶναι ἐναρμόνιοι. § ἐκπληρῶ. — des fonctions ἐκπληρῶ δημόσια καθήκοντα. — une place κατέχω θέσιν δημοσίαν. — sa place κατέχω ἀξίως τὴν θέσιν μου, ἐκπληρῶ τὰ χρέη τὰ ὁποῖα μὲ ἐπιβάλλει. — ses devoirs ἐκπληρῶ τὰ χρέη μου. — ses promesses ἐκπληρῶ τὰς ὑποσχέσεις μου. ceci ne —it pas l'idée que j'en avais τοῦτο δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν εἶχα, ὑπολείπεται αὐτῆς — sa destinée ἐκπληρῶ τὰ ὑπὸ τῆς τύχης προωρισμένα εἰς ἐμὲ, ὑποκύπτω εἰς τὴν εἱμαρμένην μου. § μεταφ. — l'air de ses cris προσβάλλω διὰ φωνῆς τὸν ἀέρα. — la maison de deuil βυθίζω τὸν οἶκον εἰς πένθος. — quelqu'un d' espérances ἐμβάλλω, εὐπνέω εἰς τινα ἐλπίδας il s'est —i de vaines espérances ἐνεπλήσθη ματαίων ἐλπίδων. § ἀσχολῶ. la lecture —it toutes ses soirées ἡ ἀνάγνωσις ἀσχολεῖ τὰς ἑσπέρας του. cette guerre a —i une période de trente ans ὁ πόλεμος οὗτος ἐνησχόλησε τριάκοντα ἔτη. § ἀποδίδω εἰς τινα τὸ χρεωστούμενον, ἀποζημιῶ. il faudra le — de ses frais πρέπει νὰ τῷ ἀποδοθοῦν τὰ ἔξοδά του, ν' ἀποζημιωθῇ δι' αὐτά. § —i πλήρης, ἔμπλεως. —i de défauts πλήρης ἐλαττωμάτων. un terrain —i de pierres γῆ πετρώδης être —i de soi même ἐπαίρομαι, ἔχω μεγάλην πε-

ρί ἐμαυτοῦ ἰδέαν. un homme —i de soi-même ἐπηρμένος. § être —i ἔχω σύνταξιν ἀφάλογον τῶν δικαιωμάτων μου.

Remplissage, ἀρ. ἴδ. Remplage. § ἀναπλήρωσις, γέμισμα τῶν κενῶν μερῶν εἰς τὰ κεντήματα. § παραπλήρώματα, πλεονασματα, γεμίσματα, κ. παραγεμισματα εἰς συγγραφήν. parties de — αἱ μέσαι φωναί, αἱ μεταξὺ τῆς νήτης καὶ τῆς ὑπάτης.

Remplisseuse, Θ. κεντήτρια γεμίζουσα τὰ κενὰ μέρη εἰς τὰ κεντήματα.

Remploi, ἀρ. ἀντικατάστασις ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος.

Remployer, ἐν. μεταχειρίζομαι αὖθις.

Remplumer, ἐν. πτερόω τὸ κύμβαλον. § se — πτερούμαι, καλύπτομαι μὲ πτερά. § οἰκ. ἀναλαμβάνω (κατα τὴν περιουσίαν). § ἀναλαμβάνω (απο ἀσθένειαν).

Rempocher, ἐν. κρύπτω ἐκ νέου εἰς το θηλάκιον, κ. ξαναβάζω εἰς τήν τσέπην.

Rempoissonnement, ἀρ. τὸ ῥίψιμον ἰχθύων εις ἰχθυοτροφεῖον διὰ νὰ πληθυνθῶσι.

Rempoissonner, ἐν. ῥίπτω ἐκ νέου ἰχθεῖς εις το ἰχθυοτροφειον διὰ να πληθυνθωσι.

Remporter, ἐν. ἀπάγω, κ. πέρνω οπισω. § κερδίζω. — la victoire κερδίζω τὴν νικην, νικώ. — un prix ἀριστεύω, φέρομαι ἆθλον, κερδίζω βραβειον.

Remprisonner, ἐν φυλακίζω ἐκ νέου.

Remprunter, ἐν δανειζομαι αὖθις.

Remuage, ἀρ. ἀνακίνησις.

Remuant te, ἐπ. ἀεικίνητος, ἀνήσυχος, ταραχώδης. esprit — φιλοταραχον, στασιωδες πνεῦμα, ταραξιας.

Remuement, ἡ Remûment, ἀρ. κίνησις. § μετακινησις — des terres μετακινησις, μετακομισις τοῦ χώματος § ταραχή, κινησις, θορυβος πολιτικός.

Remue menage, ἀρ. οἰκ. ταραχή, κ. ανακατωσια. § μετακίνησις σκευῶν, ἐπιπλων.

Remuer, ἐν. κινῶ, σαλεύω. il ne —e ni pied ni patte εἶναι ἐντελως ἀκίνητος. — de la terre μετακινῶ, μετακομιζω χωμα. § — la terre ἐπισωρεύω χῶμα προς ὀχυρωσιν § — un enfant ἀλλαζω το παιδίον τα φορεματά του § μεταφ. — ciel et terre πάντα λιθον κινῶ. — l'ordure κινῶ τον ἀνάγυρον. § — l'âme συγκινῶ τὴν ψυχήν. il m'a —é μὲ συνεκίνησε. § —, οὐδ. ἡ se —, αὐτοπ. κινοῦμαι. il ne —e pas δὲν κινεῖται. une personne qui —e ἄνθρωπος φιλοτάραχος, ταραξίας. l'argent se —e τὰ χρήματα κυκλοφοροῦν. cousin —é de germains ἐξαδελφιδους, δεύτεροος ἐξάδελφος.

Remueur, ἀρ. ὁ κινῶν τὸν σίτον εἰς τὰς ἀποθήκας διὰ νὰ μὴ φθαρῇ.

Remueuse, Θ. ἀλλάκτρια, τροφος ἔχουσα ὡς ἰδιαιτερον καθῆκον ν' ἀλλαξῃ τὸ βρέφος.

Remugle, ἀρχ. εὐρωτιῶσα ἀποφορα, κ. βῶκα.

Rémunérateur, ἀρ. ἀνταποδότης. un dieu — Ζεὺς ἀνταποδότης.

Rémunération, Θ. ἀνταπόδοσις, ἀνταμοιβή.

Rémunératoire, ἐπ. ἀνταποδοτικὸς, ἀνταμειβων.

Rémunérer, ἐν. ἀμείβω, ἀνταμείβω.

Renâcler, οὐδ. χυδ. μυχθίζω, μυκτηρίζω, κ. μουτουνιζω, αποτελῶ ἦχον εἰσπνέων τον ἀερα διὰ τῆς μυτης. § οἰκ. μεταφ. δυσαρεστοῦμαι.

Renaissance, Θ. ἀνάγέννησις. la — du phenix ἡ ἀναγέννησις του φοινικος. la — des lettres ἡ ἀναγεννησις τῶν γραμμάτων.

Renaissant, te, ἐπ. ἀναγεννώμενος, ἀνανεούμενος.

Renaître, οὐδ. ἀναγεννῶμαι. le phénix —ssait de ses cendres ὁ φοίνιξ ἀνεγεννᾶτο ἀπὸ τὴν σκόνιν του. — à la vie ἀναζῶ, ἀναζωογονοῦμαι. — au bonheur ἀναλαμβάνω τὴν εὐτυχίαν § ἀναφύομαι ses plumes commencent à — τὰ πτερά του ορχίζουν νὰ ἀναφύωνται. les fleurs —ssent τὰ ἄνθη ἀναφύονται. § ἀναφαινομαι, ἐπανέρχομαι. les beaux jours vont bientôt — μετ' ὀλιγον θα ἐπανέλθουν αἱ ὡραῖαι ἡμέραι. le jour commence à — ἡ ἡμέρα ἀρχίζει νὰ διαυγαζῃ, κ. νὰ χαραζῃ. l'espoir —ait dans mon cœur, μεταφ. ἡ ἐλπὶς ἐπανέρχεται, ἀναγεννᾶται εἰς τὴν καρδίαν μου.

Rénal, le, ἐπ. νεφρικὸς, ὁ εἰς τὰ νεφρὰ ἀνήκων.

Renanthère, ἀρ. ῥηνάνθηρον, φυτον της Κοχγχίνης.

Renard, ἀρ. ἀλώπηξ, κ. ἀλεποῦ. peau de — ἀλωπεκή. un —, μεταφ. ἀλώπηξ, ἀνθρωπος πανοῦργος. se revêtir de la peau de — ὑποκρίνομαι, πανουργεύομαι. jeu de — ἡ ἀλώπηξ, εἶδος παιγνιδιου. § — marin εἶδος φώκης. § — de pilote ἀνεμοδείκτης, ἐργαλεῖον θαλασσινόν. § ἀγκύλη, πρὸς ἐπιφόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων. § ἀλώπηξ, ἀστήρ. § queue de — ἴδ. Queue.

Renarde, Θ. θηλεια ἀλώπηξ.

Renardeau, ἀρ. μικρὰ ἀλώπηξ.

Renardier, ἀρ. κυνηγὸς ἀλωπέκων.

Renardiere, Θ. φωλεὰ ἀλωπέκων.

Renasquer, οὐδ. χυδ. ἴδ. Renâcler.

Rencaissage, ἀρ. μεταφύτευσις δένδρων εἰς νέον κιβώτιον.

Rencaisser, ἐν. μεταφυτεύω (δένδρον εἰς νέον κιβώτιον).

Renceinte, Θ. δευτερα περιοχή.

Renchaîner, ἐν. ἀλυσσοδένω πάλιν.

Renchérir, ἐν. ἴδ. Enchérir. § faire le —i, la —ie, οὐσ. ἴδ. difficile, faire le difficile

Renchérissement, ἀρ. ἴδ. Enchérissement.

Rencogner, ἐν. οἰκ. σπρώχνω, χώνω τινὰ εἰς γωνίαν.

Rencontre, Θ συνάντησις, ἀπάντησις. aller à la — πηγαίνω εἰς προϋπάντησιν, προϋπαντῶ § σύγκρουσις (τῶν ἐχθρῶν). aller à la — de l'ennemi κινοῦμαι κατὰ του ἐχθρου. § σύμπτωσις. avoir quelque chose de — εὑρίσκω τι κατὰ τυχην, κατὰ σύμπτωσιν. marchandise de — ὤνιον ἀπαντηθὲν κατὰ σύμπτωσιν. la — des voyelles συμπτωσις φωνηέντων. la — de deux planètes σύμπτωσις δύω πλανητῶν. § roue de — συμπίπτων τροχὸς εἰς τοὺς ὡρολογοποιούς, εἷς τῶν τροχῶν τῆς μηχανῆς. § ἀρχ. ἀστειότης, ἀγχίνους λέξις. § συγκυρία, περίστασις.

Rencontrer, ἐν. συντυγχάνω, συναντῶ, συναπαντῶ, ἀπαντῶ. nous nous sommes —és, αὐτοπ. ἠπαντήθημεν. les beaux esprits se —ent οἱ πνευματώδεις συναπαντῶνται εις τὰς ἰδίας των. cela se —e souvent τουτο ἀπαντᾶται, εὑρίσκεται συνεχῶς. § —, ἀπολ. ἐπιτυγχάνω, il a bien —é en se mariant ἐπέτυχε νυμφευθείς. il a mal —é ἀπέτυχε. § εὑρίσκω λέξεις ἐπιτυχεῖς c'est bien —é καλὰ τὸ εὗρες. § le chien —e ὁ κύων ἀρχίζει νὰ εὑρίσκῃ τὰ ἴχνη.

Rencorser, ἐν προσθέτω νέον περιστήθιον, κ. τσιπάκι, εἰς τα φορέματα.

Rencourager, ἐν. ἐνθαρρύνω ἐκ νέου.

Rendage, ἀρ. ὅταν ἀποχέσει καθ' ἡμέραν εἷς κλίβανος.

Rendant, te, ἐπ. ὑπόλογος.

Rendetter, ἐν. χρεό(ν)ω ἐκ νέου. se — χρεουμαι ἐκ νέου.

Rendez vous, ἀρ. ὑπόσχεσις συνεντευξεως. donner — δίδω ὑπόσχεσιν συνεντεύξεως. manquer au — ἀθετῶ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς συνεντεύξεως. § συνέντευξις, (καὶ μάλιστα ἐρωτική) se trouver à un — παρευρίσκομαι εἰς συνέντευξιν. § τόπος συνεντεύξεως. il est arrivé le premier au — ἔφθασε πρωτος εἰς τὸν τόπον τῆ. συνεντευξεως. § καταγώγιον. cette forêt est le — des reptils τὸ δάσος τοῦτο εἶναι το καταγώγιον τῶν ἑρπετῶν.

Rendonnée, ἴδ. Randonnée.

Rendormir, ἐν. αποκοιμίζω πάλιν, κ. ξανακοιμίζω. se —, αὐτοπ. ἀποκοιμοῦμαι πάλιν.

Redoubler, ἐν. τῷ. Remplir.
Rendre, ἐν. ἀποδίδω, κ. δίδω ὀπίσω. —ez à César ce qui appartient à César ἀπόδος τῷ Καίσαρι τὰ τοῦ Καίσαρος. je lui ai —u ma confience τὸ ἀπέδοσα τὴν ἐμπιστοσύνην μου. il m'a nuis, je le lui —ai bien, je lui —ai la pareille μ' ἔβλαψε, θὰ τὸν ἀνταποδώσω τὴν βλάβην, ἐκδικηθῶ. — à quelqu'un sa parole λύω τινὰ τῆς ὑποσχεσεώς του. — à quelqu'un sa visite ἀποδίδω εἰς τινα τὴν ἐπίσκεψιν, τὸν ἀντιπισκέπτομαι. — une visite à quelqu'un ἐπισκέπτομαί τινα. — un salut ἀντιχαιρετῶ. — le bien pour le mal ἀνταποδίδωμι καλὸν ἀντὶ κακοῦ. dieu vous le —e ὁ Θεὸς νὰ σὲ τὸ ἀνταποδώσῃ, νὰ σὲ ἀνταμείψῃ. — combat ἀντιμάχομαι, ἀντιπολεμῶ. — la santé, la vie, la vue ἀποδίδω τὴν ὑγείαν, τὴν ζωήν, τὴν ὅρασιν, ἰατρεύω, ζωογονῶ, κάμνω τινα ν' ἀναβλέψῃ. — à la vie, à la liberté ἀναζωογονῶ, ἐλευθερῶ. — à la vertu ἀνακαλῶ εἰς τὴν ἀρετήν. cela le — dit à lui-même τοῦτο τὸν ἀνεκάλεσεν εἰς ἑαυτόν. § — hommage, respect προσφέρω ὑποταγὴν, σέβας. — des honneurs προσφέρω τιμάς — grâces εὐχαριστῶ. — les derniers devoirs à quelqu'un ἐκπληρῶ πρός τινα τὰ τελευταῖα χρέη. — service ἀναδεικνύω ὑπηρεσίαν, ὑπηρετῶ. il m'a —u un grand service μὲ ἀνέδειξεν μεγίστην ὑπηρεσίαν, μ' ἔγινε χρησιμώτατος. § καθιστῶ, κ. καμνω. sa vertu l'a —u celebre ἡ ἀρετή του τον κατέστησε περίφημον, (κ' ἐπομένως) — grand μεγαλύνω. — petit σμικρύνω. — sage σωφρονίζω. — blanc λευκαίνω. — noir μαυρίζω, καὶ πάμπολλα ἄλλα μονολεκτικῶς ἐκφραζόμενα. se —, παθητ. καθίσταμαι, γίνομαι. il s'est —u redoutable κατέστη ἐπίφοβος. il s'est —u le jouet ἔγινε παίγνιον. se — maitre κυριεύω. se — partie καθίσταμαι ἀντίδικος. § παράγω, προάγω, ἀποφέρω, κ. δίδω. cette terre —d deux cent gerbes par arpent ἡ γῆ αὕτη παράγει διακόσια δέματα το στρέμμα. elle —d tant au fermier ἀποφέρει τοσα εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. ce commerce —d beaucoup τὸ ἐμπόριον τοῦτο εἶναι ἐπικερδές. ne —d pas εἶναι ἀνεπικερδές. cette viande —d beaucoup de jus τὸ κρέας τοῦτο δίδει πολὺν ζωμόν. la fleur —d une bonne odeur τὸ ἄνθος ἐκπέμπει καλὴν ὀσμήν. cet instrument —d un son harmonieux τὸ ὄργανον τοῦτο ἀποτελεῖ ἦχον ἐναρμόνιον. une raquette —d bien, —d mal τὸ πυροτέχνημα ἔχει, δὲν ἔχει δύναμιν. § ἐμβ. κ. ξερνῶ. une plaie —d ἡ πληγὴ ἀναδίδει ἴκμην, αἷμα. — gorge, χυδ. ἐμῶ, ξερνῶ, καὶ μεταφ. ἐκβιάζομαι, ἀποδίδω ὑποχρεούμενος διὰ τῆς βίας. — l'âme, le dernier soupir ἐκπνέω. § ἐκφράζω ce mot ne —d pas mon idée ἡ λέξις αὕτη δὲν ἐκφράζει τὴν ἰδέαν μου. je ne saurais — à quel point j'ai souffert δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω πόσα ὑπέφερα. la glace —d les objets ὁ καθρέπτης ἀντανακλᾷ τ' ἀντικείμενα. § — témoignage κατατίθημι μαρτυρίαν, μαρτυρῶ. — un arrêt ἐκδίδω ψήφισμα. — la justice δικάζω. — justice à quelqu'un δικαιῶ τινα, ἀναγνωρίζω τὴν ἀξίαν, τὰ δικαιώματά του. —ons justice à son mérite ἂς ἀναγνωρίσωμεν, ἂς ὁμολογήσωμεν τὴν ἀξίαν του. il faut lui — cette justice πρέπει νὰ τὸν δικαιώσωμεν κατὰ τοῦτο. — raison δίδω λόγον, ἐξηγῶ il y a des phénomènes dont on ne peut — raison ὑπάρχουν φαινόμενα ἀνεξήγητα. — raison à quelqu'un ἱκανοποιῶ τινα (διὰ μονομαχίας). — compte d'une chose ἐκθέτω τι. se — compte d'une chose σκέπτομαι περί τινος πράγματος., τὸ ἐννοῶ. compte —u ἔκθεσις, ἀπολογισμός. § ἐξηγῶ, μεταφράζω. comment — ce passage πῶς νὰ μεταφράσω τὸ χωριον τοῦτο. § ἐπαναλαμβάνω. l'écho —d les paroles ἡ ἠχὼ ἐπαναλαμβάνει τὰς λέξεις. § φέρω, μεταφέρω. cette chemin —d à tel endroit ὁ δρόμος οὗτος ἄγει, φέρει εἰς τὸ δεῖνα μέρος. — une lettre ἐπιδίδωμι, κομίζω ἐπιστολήν. avec ma voiture je vous —ai là μὲ τὸ ὄχημά μου θὰ σὲ φερω ἐκεῖ. les bois conte tant —u en ville τὰ ξύλα πωλοῦντοι τόσον παραδιδόμενα εἰς τὴν πόλιν. se — φέρουαι, ὑπάγω, κ. πηγαίνω. le fleuve se —d à la mer ὁ ποταμὸς φέρεται πρὸς τὴν θάλασσαν. je me —ds en tel endroit ὑπάγω εἰς τὸ δεῖνα μέρος. je me — ds à votre invitation, à vos ordres ἔρχομαι κατὰ τὴν πρόσκλησιν, κατὰ τὰς διαταγάς σας. se — à son devoir ὑπάγω ὅπου τὰ χρέη μὲ προσκαλοῦν (καὶ) συμμορφοῦμαι μὲ τὰ καθήκοντά μου. § παραδίδω. il —it la place παρέδοσε τὸ φρούριον — les armes παραδίδω τὰ ὅπλα. — la bride, la main au cheval χαλῶ, χαλαρόνω τὸν χαλινόν. se — παραδίδομαι. la ville s'est —ue ἡ πόλις παρεδόθη. se — prisonnier παραδίδομαι αἰχμάλωτος. § ἐνδίδω. il se —it à nos prières ἀνέδοσεν εἰς τὰς παρακλήσεις μας. cette femme s'est —ue à ses desirs ἡ γυνὴ ἐνέδοσεν εἰς τὰς ἐπιθυμίας του. je me —ds ἐνδίδω, (ὁμολογῶ ὅτι ἔχω δίκαιον). § se — ἀπαυδῶ, δὲν ἠμπορῶ πλέον. le cheval se —d ὁ ἵππος ἀπέκαμε. homme, animal —u ἄνθρωπος, ζῶον ἀπηυδικὸς, ἀποκαμωμένος. § —u οὐσ. ἀρχ. αὐτόμολος, λειποτάκτης § —u, οὐσ. ἀνταπόδοσις, un prêté —u, ἐπ. δάνεισμα ἀποδιδόμενον, καὶ μεταφ. ἐκδίκησις διά τινα βλάβην.
Renduire, ἐν. τῷ. Enduire.
Rendurcir, ἐν. σκληρύνω. se —, αὐτοπ. σκληρύνομαι.
Rêne, Θ. ἡνία, ἡνίον, κ. ἰωρίον τοῦ χαλινοῦ. les —s de l'empire, μεταφ. αἱ ἡνίαι τοῦ κράτους. tenir les —s ἡνιοχῶ. tenir les —s de l'état διέπω τὸ κράτος.
Renéalmie, Θ. ρενεαλμία, φυτὸν τῆς Σουρινάμης.
Rénégat, ate, οὐσ. ἀρνησίθρησκος.
Renciger. οὐδ. il —e χιονίζει πάλιν, κ. ξαναχιονίζει.
Rénette, Θ. κοπὶς (τοῦ ὄνυχος τοῦ ἵππου). § κοπὶς καὶ τρύπανον (εἰς τινας ἄλλας τέχνας).
Rénetter, ἐν. ἐξονυχίζω (τὸν ἵππον), κόπτω τον ὄνυχά του.
Renettoyer, ἐν. καθαρίζω αὖθις, κ. ξεναπαστρεύω.
Renfaiter, ἐν. ἐπισκευάζω τὴν στέγην.
Renfermer, ἐν. ἐγκλείω, κατακλείω. en Orient on —e les femmes εἰς τὴν Ἀνατολὴν κατακλείονται αἱ γυναῖκες. se — dans son cabinet κατακλείομαι εἰς τὸ δωματιόν μου — quelqu'un φυλακίζω. se — en soi-même, τῷ. se recueillir § κλείω ἐκ νέου. § ἐμπεριέχω. le genre —e les espèces τὸ γένος περιέχει τὰ εἴδη. § περιλαμβάνω, περιορίζω il se —a dans cette question περιωρίσθη εἰς τὸ ζητημα τοῦτο. § — un cheval τείνω τὸν χαλινὸν καὶ ἐγγίζω τοὺς πτερνιστῆρας εἰς τὸν ἵππον. § odeur de —é ἀποφορα πράγματος μείναντος ἐπὶ πολὺ κεκλεισμένου, κ. βῶχα.
Renfiler, ἐν. διείρω πάλιν, κ. ξαναπερνῶ κλωστὴν εἰς βελόνην, κτλ.
Renflammer, ἐν. ἀναφλογίζω, ἀνάπτω ἐκ νέου.
Renflement, ἀρ. ἔντασις, ἐξόγγωσις τῆς στήλης κατὰ τὸ μέσον της. § ἐξόγγωσις εἰς τα στελέχη τῶν δένδρων.
Renfler, οὐδ. ὀγγοῦμαι, κ. φουσκόνω, (ἰδίως εἰς τὴν βράσιν). § colonne —ée στήλη γαστρώδης, ἐξογγουμένη περὶ τὸ μέσον της.
Renfoncement, ἀρ. (κατ' ὀπτικὴν ἀπάτην) φαινομένη ἀπόστασις (τινῶν ἀντικειμένων, καὶ ἰδίως τῶν σκευῶν τοῦ Θεάτρου). § κοιλότης (μερῶν οἰκοδομῆς). § — d'une ligne ὥσις στίχου πρὸς τὰ ἔνδον (παρὰ τυπογράφοις)
Renfoncer, ἐν. ἴδ. enfoncer. § —

une ligne ὠθῶ πρὸς τὰ ἔνδον στίχον (παρὰ τοῖς τυπογράφοις).

Renforcement, ἀρ. ἐνδυνάμωσις.

Renforcer, ἐν. ἐνισχύω, ἐνδυναμόω. — un poutre par des platte — bandes de fer ἐνδυναμῶ, στερεῶ τὴν δοκὸν μὲ σιδηρᾶ δέματα. — la dépense αὐξάνω τὴν δαπάνην. — la voix, le son ἐπιτείνω τὴν φωνήν, τὸν ἦχον. se —, αὐτοπ. ἐνισχύομαι, ἐνδυναμοῦμαι. sa haine —e ἐπιτείνεται, αὐξάνει τὸ μίσος του. étoffe —ée ὕφασμα πυκνόν, δυνατόν. § un paysan —é χωρικὸς εὐκατάστατος. un bourgeois —é ἀστὸς ἀπημένος, κ. ὁποῦ μεγαλοπιάνεται. un sot —é ἄνθρωπος εἰς ἄκρον εὐήθης.

Renformer, ἐν. πλατύνω τὰ χειρόρτια εἰς τὸ ἐργαλεῖον.

Renformir, ἐν. ἐπιχρίω παλαιὸν τοῖχον.

Renformis, ἀρ. ἐπίχρισις, ἐπισκευὴ παλαιοῦ τοίχου

Renformoir, ἀρ. κύλινδρος ξύλινος διὰ τοῦ ὁποίου οἱ χειροδοποιοὶ πλατύνουν τὰ χειρόρτια.

Renfort, ἀρ. ἐπικουρία, ἐνδυνάμωσις.

Renfrogner (se), ἴδ. Refrogner.

Rengagement, ἐν. ἡ ἐκ νέου ὑποχρέωσις. mon — dans l'armée ἡ νέα εἰς το στράτευμα ἐγγραφή μου.

Rengager, ἐν. ἐγγυ(ά)ω, ἐνισχυράζω ἐκ νέου. — son cœur παραδίδω ἐκ νέου τὴν καρδίαν μου, συνδέω νέον ἔρωτα. § — le combat συμπλέκω πάλιν τὴν μάχην. — quelqu'un dans une affaire ἐμπλέκω τινὰ ἐκ νέου εἴς τινα ὑπόθεσιν. se —, αὐτοπ. ἐμπλέκομαι ἐκ νέου. se — dans l'armée ἐγγράφομαι ἐκ νέου εἰς το στράτευμα.

Rengaîner, ἐν. — l'épée ἐμβάλλω τὸ ξίφος εἰς τὴν θήκην. § —, ἀπολ. ἐμβάλλω τὸ ξίφος εἰς τὴν θήκην. § οἰκ. μεταφ. — son compliment ἀνακαλῶ, ἀποσιωπῶ τοὺς περιποιητικοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἤθελα νὰ εἰπῶ, κ. τοὺς πέρν' ὀπίσω.

Rengendrer (se), αὐτοπ. ἀναγεννῶμαι.

Rengorgement, ἀρ. γαυρίασμα, κ. κόρδωμα, καμάρωμα.

Rengorger (se), αὐτοπ. οἰκ. γοργοῦμαι, καλλωπίζομαι, κ. καμαρόνω, (ἐπὶ γυναικῶν ὅταν σχηματίζωνται διὰ ν' ἀρέσουν). § σοβαρεύομαι, βρενθύομαι, σεμνοπροσωπῶ, κ. κορδόνομαι. § γαυριῶ, ὑπερηφανεύομαι.

Rengorgeur, οὐσ. ἀρ. καὶ ἐπ. ὀλ. εὐχρ. μῦς τις τῆς κεφαλῆς.

Rengrainer, ἐν. ἀλέθω ἐκ δευτέρου τὸν σῖτον διὰ τὰ τὸν χωρίσω ἀπὸ τὸ χονδρὸν πίτυρον.

Rengraisser, ἐν. καὶ οὐδ. παχύνω ἐκ νέου.

Rengrégement, ἀρ. ἀρχ. μεταποίησις ἐπὶ τὸ χεῖρον, χειροτέρευσις.

Rengréger, ἐν. μεταποιῶ ἐπὶ τὸ χεῖρον, χειροτερεύω.

Rengrènement, ἀρ. νέα τύπωσις τοῦ μὴ καλῶς τυπωθέντος νομίσματος.

Rengrèner, ἐν. μετατυπῶ τὰ μὴ καλῶς τυπωθέντα νομίσματα. § ἐφαρμόζω τὸ τυπωθὲν ἀκριβῶς πρὸς τὸν τύπον.

Rengri, ἀρ. νόμισμα τοῦ Σιάμ.

Renhardir, ἐν. ἐνθαρρύνω ἐκ νέου.

Reniable, ἐπ. tous mauvais cas sont —s ὅλα τὰ κακὰ τ' ἀρνοῦμεθα.

Reniement, ἡ **Renîment**, ἀρ. ἄρνησις, ἀπάρνησις.

Renier, ἐν. ἀπαρνοῦμαι. S. Pierre —a J. C. ὁ Πέτρος ἀπηρνήθη τὸν Χριστόν — quelqu'un comme son ami ἀρνοῦμαι, δὲν ἀναγνωρίζω τινὰ ὡς φίλον μου. — dieu ἀρνοῦμαι τὸν Θεόν. § ἀπολ. ἀρνησιθρησκῶ, ἀρνοῦμαι τὴν θρησκίαν μου. un chrétien —é χριστιανὸς ἀρνησίθρησκος. moine —é μοναχὸς ἀρνηθεὶς τὸν μοναχικὸν βίον, κ. ἀπόπαπας.

Renieur, ἀρ. ἀρχ. ἀρνητής.

Reniflement, ἀρ. μυκτηρισμός.

Renifler, οὐδ. ἴδ. Renâcler.

Reniflerie, Θ. χυδ. ἴδ. Reniflemen

Renifleur, euse, οὐσ. μυκτηριστής.

Réniforme, ἐπ. ὁ ἔχων σχῆμα νεφροῦ.

Renille, Θ. ἴδ. Pénatule réniforme

Renitence, Θ. ἀντίστασις. la force de la — ἡ δύναμις τῆς ἀντιστάσεως.

Reniveler, ἐν. ἐπιπεδόω, ἐξισόω, ἰσοπεδόω ἐκ νέου

Renne, ἀρ. τάρανδος, ἐππέλαφος, ζῶον κατοικίδιον τῆς Λαπωνίας

Renoircir, ἐν. μαυρίζω πάλιν.

Renom, ἀρ. ὄνομα, φήμη, ὑπόληψις. homme de —, de grand — ἄνθρωπος περιώνυμος, περίφημος. de bon — ἔχων καλὴν ὑπόληψιν, καλὸν ὄνομα.

Renommée, Θ. φήμη. la — aux cent bouches ἡ πολύστομος φήμη. sa —ée est venue jusqu' à nous ἡ φήμη του ἔφθασεν ἕως ἡμᾶς. bonne — καλὴ ὑπόληψις.

Renommer, ἐν. ἐκλέγω, διορίζω ἐκ νέου. les électeurs l'on —é οἱ ἐκλογεῖς τὸν ἐξέλεξαν ἐκ δευτέρου. § φημίζω. ce héros qu'on renomme partout ὁ πανταχοῦ φημιζόμενος οὗτος ἥρως. § ἀρχ. se — de quelqu'un, ἴδ. se reclamer de quelqu'un. § —é, ée, μετ. περίφημος, περιώνυμος, διάσημος.

Renonce, Θ. ἔλλειψις (χαρτίου τινὸς εἰς τινα χαρτοπαίγνια).

Renoncement, ἀρ. ἀπόταξις, ἀπάρνησις, παραίτησις.

Renoncer, οὐδ. ἀποτάσσομαι je —e à satan ἀποτάσσομαι τῷ σατανᾷ. § παρατοῦμαι, παραιτῶ. — au trône παρατοῦμαι τοῦ θρόνου, παραιτῶ τὸν θρόνον. — à soi-même ἀπεκδύομαι πᾶσαν ἰδιοτέλειαν § (εἰς τινα χαρτοπαίγνια) παίζω χαρτίον ἄλλου χρώματος ἀπὸ τὸ προπαιχθέν. § ἐν. ἀπαρνοῦμαι. je —e mon ami ἀπαρνοῦμαι τὸν φίλον μου.

Renonciation, Θ. παραίτησις. — du trône παραίτησις τοῦ θρόνου.

Renonculacées, Θ. πλ. βατραχοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Renoncule, Θ. βατράχιον, γένος φυτῶν. § βατράχιον, κογχύλη.

Renonculier, ἀρ. ἴδ. Merisier.

Renouée, Θ. πολύγωνον, γένος φυτῶν.

Renonement, ἡ **Renoûment**, ἀρ. ἀρχ. νέα σύνδεσις, ἀνανέωσις.

Renouer, ἐν. ἀναδέω, κ. ξεναδένω. § ἀναδένω, δένω (πρὸς στολισμόν). § μεταφ. συνδέω ἐκ νέου, ἀνανεῶ. — amitié συνδέω ἐκ νέου φιλίαν. ils ont —é διηλλάγησαν. — la conversation ἐξακολουθῶ τὴν διακοπεῖσαν συνδιάλεξιν.

Renoueur, euse, οὐσ. ἀρθρέμβολος, ὁ ἐπαγγελλόμενος νὰ βάλλῃ εἰς τὴν θέσιν των τὰ ἐξαλμένα μέλη

Renouveau, ἀσ. ἀρχ. ἔαρ, ἄνοιξις.

Renouveler, ἐν. ἀνανεό(ν)ω. ceci —elle ma douleur τοῦτο ἀνανεοῖ τὸν πόνον μου. — le souvenir ἀνακαλῶ τὴν μνήμην. § ἐπαναλαμβάνω. — ses prières ἐπαναλαμβάνω, κ. ξαναρχίζω. § se —, αὐτοπ. ἀνανεοῦμαι. son amitié s'est —ée ἀνενεώθη ἡ φιλία του. une invention —ée, παροιμ. ἐφεύρεσις ἀρχαία παρουσιαζομένη ὡς νέα. § — d'appetit, de jambes τρώγω μὲ νέαν ὄρεξιν, τρέχω μὲ νέαν προθυμίαν.

Renouvellement, ἀρ. ἀνανέωσις. § ἐπανάληψις.

Rénovateur, ἀσ. γεωμέτρης καταστρώνων νέον πίνακα τῶν τμημάτων (παρὰ τιμαριώταις).

Rénovation, Θ. ἴδ. Renouvellement.

Renseignement, ἀρ. εἴδησις, ὁδηγία, πληροφορία.

Renseigner, ἐν. διδάσκω ἐκ νέου.

Rensemencer, ἐν. σπείρω πάλιν.

Rentamer, ἐν. ἀρχίζω πάλιν, κ. ξαναρχίζω.

Rentasser, ἐν. ἐπισωρεύω πάλιν. § —é, ἴδ. trapu.

Rente, Θ. εἰσόδημα, πρόσοδος ἐτησία. il a dix mille drachmes de — ἔχει δέκα χιλιάδας δραχμὰς εἰσοδήματα. § ἐκφόριον, ὅσον ἀποφέρει κεφάλαιον ἢ κτῆμα ἐμισθωθέν. § δημόσιον ἐκφόριον. § σύνταξις.

Renter, ἐν. προικίζω. —é ὁ ἔχων εἰσόδημα. homme bien —é, οἰκ. ἄνθρωπος πλούσιος.
Renterrer, ἐν. θάπτω πάλιν.
Rentier, ère, οὐσ. ὁ λαμβάνων ἐκφόριον ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, διὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα κατέθεσεν εἰς αὐτό. § ὁ ζῶν ἐκ τῶν προσόδων του. § ὁ χρεωστῶν ἐκφόριον εἰς ἄρχοντα.
Rentoilage, ἀρ. ἄλλαγμα τοῦ πανιοῦ (τῶν κεντημάτων ὅταν ἐτρίβη).
Rentoiler, ἐν. ἀλλάζω τὸ πανίον (τῶν κεντημάτων, ὅταν παλαιωθῇ). § ἐν. ἀλλάζω τὸ (παλαιὸν) ὕφασμα εἰκόνος, κολλῶ αὐτὴν ἀπὸ παλαιὸν εἰς νέον ὕφασμα.
Renton, ἀρ. συνένωσις δύω παραλλήλων ξύλων.
Rentonner, ἐν. χύνω πάλιν εἰς τὸν κάδδον τὸ ποτὸν τὸ ὁποῖον εἶχα εὐγάλει ἀπὸ αὐτόν.
Rentortiller, ἐν. ἐντυλίσσω πάλιν.
Rentrainer, ἐν. σύρω πάλιν.
Rentraire, ἐν. ῥυτίζω, βαρβαροτουρ. οὐρουδίζω.
Rentraiture, ϑ. ῥύτισμα, βαρβαροτουρκ. οὐρούδισμα
Rentrant, ἐπ. οὐσ. angle — εἰσέχουσα γωνία.
Rentrayeur, euse, οὐσ. ἀκέστης, βαρβαροτουρκ. οὐρουτζής.
Rentrée, ϑ. ἔναρξις (δικαστηρίων, σχολείων μετὰ τὰς διακοπάς) § νέα ἐμφάνισις (ὑποκριτοῦ εἰς τὸ θέατρον). § ἐπιστροφὴ (τῶν ζώων εἰς τὸ ὄπος κατὰ τὴν αὐγήν). § εἴσπραξις. je comptais sur la — de mes fonds ἤλπιζα νὰ εἰσπράξω τὰ κεφάλαιά μου. § (εἰς τὰ χαρτοπαίγνια) τὸ χαρτίον τὸ ὁποῖον παίρνει ἀπὸ κάτω ὁ παίζων ἀντὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ῥίπτει.
Rentrer, οὐσ. εἰσέρχομαι πάλιν, ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω, κ. ξαναεμβαίνω. il —a dans sa maison εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν του. après une courte digression il —a dans son sujet μετὰ μικρὰν παρέκβασιν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ προκείμενον. — dans le devoir ἐπανέρχομαι εἰς τὰ χρέη μου. — dans les bonnes graces de quelqu'un ἀναλαμβάνω τινος τὴν εὐνοιαν. — dans ses biens, dans son droit, dans son bon sens ἀναλαμβάνω τὰ ὑπάρχοντα, τὰ δίκαια, τὸ λογικόν μου. faire — dans l'ordre ἀνακαλῶ εἰς τὴν τάξιν. — en soi même συνέρχομαι, ἐμβαθύνω εἰς ἐμαυτόν. § ἐγκατατάττομαι πάλιν. il —a dans l'armée ἐγκατετάχθη αὖθις εἰς τὸ στράτευμα. — en correspondance συνδέω ἐκ νέου ἀλληλογραφίαν. — en danse ἐμβαίνω πάλιν εἰς τὸν χορόν. μεταφ. ἐμπλέκομαι πάλιν εἰς πράγματα. § ἄρχομαι, κάμνω ἔναρξιν (ἐπὶ δικαστηρίων, σχολείων μετὰ τὰς διακοπάς). l'acteur —e ce soir ὁ ὑποκριτὴς ἐμφανίζεται ἀπόψε πάλιν εἰς τὸ θέατρον. § εἰσπράττομαι (ἐπὶ εἰσοδημάτων). ce revenu est difficile à — τὸ εἰσόδημα τοῦτο δυσκόλως εἰσπράττεται. il lui est —é telle somme εἰσέπραξε τὴν δεῖνα ποσότητα. § ἴδε Repercuter (ἐπὶ χυμῶν). § βαθύνω τας γραμμὰς εἰς τὴν χαλκογραφίαν. § (ἐπὶ τῶν χαρτίων τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ παίζων ἀπὸ κάτω ἀντὶ ἐκείνων ὁποὺ ῥίπτει). il m'est —é deux as ἔλαβα δύω ἄσσους ἀπο κάτω. § ἐν. εἰσάγω πάλιν ἔνδον, κ. ξαναβάζω μέσα. § ἴδε Renfoncer, (ἐπὶ τυπογράφων).
Renvahir, ἐν. — un pays εἰσβάλλω ἐκ νέου εἰς τόπον.
Renvelopper, ἐν. τυλίσσω ἐκ νέου.
Renvenimer, ἐν. φαρμακεύω ἐκ νέου
Renverger, ἐν. σφίγγω τὰ βωττια μὲ στεφάνας.
Renverguer, ἐν. ἴδ. Enverguer.
Renverse (à la), ἐπιῤῥ. ὕπτιος, ἀναβάδην, κ. ἀνάτκελα.
Renversement, ἀρ. ὁλ εὖχρ. ἀνατροπὴ, κ. ἀναποδογύρισμα. le — d'une fraction ἀνατροπὴ κλάσματος. — d'un état, d'un projet, μεταφ. ἀνατροπὴ κράτους, σχεδίου. § ἀνακίνησις, σύγχυσις, κ. ἀνακάτωμα. § — de tête ταραχὴ πνεύματος — d'esprit φρενοβλάβεια, κ. τρέλλα. § ἴδε transbordement. § ἀντιστροφὴ (εἰς τὴν μουσικήν).
Renverser, ἐν. ἀντιστρέφω, ἀνατρέπω, κ. ἀναποδογυρίζω — une tour ἀνατρέπω πύργον se —, αὐτοπ. ἀνατρέπομαι, κ. ἀναποδογυρίζομαι. se —, se — sur le dos ὑπτιάζω, κ. πίπτω ἀνασκελα. — une troupe ennemie ἀνατρέπω, ἀναποδογυρίζω ἐχθρικὸν στρατευμα. — un état, un projet ἀνατρέπω κράτος, σχέδιον. § συγχέω, συνταράττω, κ. ἀνακατόνω. — l'esprit ταράττω τὸ πνεῦμα. § μεταβιβάζω ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, ἴδε transborder. § ἴδε transposer. § des trais —és ἠλοιωμένοι χαρακτῆρες προσώπου la marmite est —ée, ἴδ. Marmite. C'est le monde —é τοῦτο εἶναι παρὰ φύσιν. un cône —é ἀνατετραμμένος κῶνος.
Renvi, ἀρ. προσθήκη καταβολῆς (εἴς τινα χαρτοπαίγνια).
Renvider, ἐν. ἀναπηνίζομαι, κ. τυλίζω κλωστήν.
Renvier, ἐν. καταβάλλω ἐκ προσθήκης (εἰς τινα χαρτοπαίγνια).
Renvoi, ἀρ. ἀποπεμψις, ἀποπομπὴ, κ. ἐπιστροφὴ, στάλσιμον ὀπίσω chevaux, voitures de — ἀποπεμπόμενοι ἵπποι, ὀχήματα. § — de son, ἴδ. Repercussion. § παραπομπὴ (ἀναφορᾶς ἀπὸ ἓν γραφεῖον εἰς ἄλλο). — de quelqu'un devant un juge παραπομπή τινος εἰς δικαστήν. § παραπομπὴ (εἰς χωρία βιβλίων). § σημεῖον παραπομπῆς (εἰς χειρόγραφα, εἰς τὴν μουσικήν). § ἀπόπεμψις, ἀποπομπὴ, ἀποβολὴ le — d'un ministre ἀποβολὴ, παῦσις ὑπουργοῦ. § ἀποβολή. — à huitaine ἀναβολὴ μιᾶς ἑβδομάδος. § ἐρευγμός. κ. ῥίψιμον.
Renvoyer, ἐν. πέμπω πάλιν, κ. ξαναστέλλω § ἀποπέμπω, ἐπιστρέφω, κ. στέλλω ὀπίσω. § ἀποπέμπω, ἀποβάλλω. le Roi a —é ses ministres ὁ βασιλεὺς ἀπέπεμψε τους ὑπουργούς του. § παραπέμπω. ce signe —e aux notes τὸ σημεῖον τουτο παραπέμπει εἰς τὰ σχόλια. il m'a —é à son frère μὲ παρέπεμψεν εἰς τὸν ἀδελφόν του. la chambre a —é la pétition au ministre ἡ βουλὴ παρέπεμψε τὴν ἀγωγὴν εἰς τὸν ὑπουργόν. § — un accusé ἀπολύω τὸν κατηγορούμενον. § ἀναβάλλω. — aux calandes grecques ἀναβάλλω ἐπ' ἄπειτον. § ἀποπέμπω, ἀντανακλῶ. le mur —oie la balle ὁ τοῖχος ἀντανακλᾷ τὴν σφαῖραν. — le son, ἴδ. Repercuter. — la balle à quelqu'un ἀποκρίνομαι ζωηρῶς. ces deux personnes —ent la balle οἱ δύο οὗτοι ἀντιδιαβάλλονται.
Réophage, ἀρ. ῥεοφάγος, γένος; λογχυλῶν
Réordinnation, ϑ. δευτέρα χειροτονία.
Réordonner, ἐν. χειροτονῶ ἐκ νέου.
Repaire, ἀρ. φωλεὰ (ϑηρίων). § καταγώγιον (κακούργων). § λόπρος (λύκου, λαγωοῦ, καὶ ἄλλων τινῶν ζώων). § ἴδε Repère.
Répaissir, ἐν. πυκνόω, κ. πυκταίνω.
Repaître, οὐσ. τρώγω, γεύομαι (ἐπὶ ὀδοιπόρων καὶ ἵππων). βόσκω (ἐπὶ ζώων) — quelqu'un d'espérances βόσκω τινὰ μ' ἐλπίδας. § ἐν βοσκῇ, φέρω εἰς βοσκήν. — ses yeux d'un spectacle εὐφραίνω τοὺς ὀφθαλμούς μου μὲ θέαμά τι § se —, αὐτοπ. τρέφομαι (ἐπὶ ἀνθρώπων), βόσκω (ἐπὶ ζώων). il se —t de vaines espérances, μεταφ. τρέφεται μὲ ματαίας ἐλπίδας se — de sang τρέφομαι μ' αἷμα. qui se — de sang αἱματοβόρος.
Répandre, ἐν. χέω, χύνω. — des larmes χύνω δάκρυα faire — des larmes κινῶ εἰς δάκρυα. — du sang χύνω αἷμα. il y a eu du sang —du ἐχύθη αἷμα. § διανέμω. — de l'argent διανέμω χρήματα. § διαχέω, διασπείρω les fleurs —ent des parfums τὰ ἄνθη διαχέουν ἀρώματα. il a —du partout ses émissaires διέσπειρε πανταχοῦ τοὺς κατασκόπους του. § διαδίδω. il a —u cette nouvelle διέδοσε τὴν εἴδησιν ταύτην. § se —, αὐτοπ. χύνομαι, διαχέομαι, διαδίδομαι. § se — en longs discours, en louanges ἐκτείνομαι εἰς μακρούς λόγους, μα-

κρολογῶ, λέγω πολλοὺς ἐπαίνους. § se — γίνομαι κοινωνικός. un homme —u ἄνθρωπος ἔχων πολλὰς σχέσεις.

Reparable, ἐπ. διορθωτός, ὁ ἐπιδεχόμενος ἐπιδιόρθωσιν. ceci n'est pas — τοῦτο εἶναι ἀδιόρθωτον.

Reparage, ἀρ. toudre en — ἀνακείρω, κ. ξανακουρεύω (τὴν τσόχαν).

Reparaître, οὐδ. ἀναφαίνομαι, φαίνομαι πάλιν, κ. ξαναφαίνομαι.

Réparateur, οὐσ. ἀρ. καὶ ἐπ. ἐπανορθωτής. un gouvernement — διοίκησις ἐπανορθοῦσα τὰ προγεγονότα. — des torts τιμωρὸς τῶν ἀδικημάτων.

Réparation Θ. ἐπισκευή. faire des —s ἐπισκευάζω. § ἱκανοποίησις (διά τι ἀδίκημα). § —s civiles πολιτικαὶ ἀποζημιώσεις.

Reparée, Θ. ἴδ. Bette poirée.

Réparer, ἐν. ἐπισκευάζω. — un édifice ἐπισκευάζω οἰκοδόμημα. — les forces ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου· —les affaires διαθέτω, τακτοποιῶ τὰς ὑποθέσεις μου. — son honneur ἱκανοποιῶ, ἐδικῶ τὴν τιμήν μου. — une offense ἱκανοποιῶ τινα διὰ γενομένην εἰς αὐτὸν ὕβριν. (μεταφ.) ἐπανορθῶ, διορθῶ il a —é sa faute διώρθωσεν, ἐξήλειψε τὸ σφάλμα του. — un dommage ἀποζημιῶ τινα διὰ ζημίαν τὴν ὁποίαν τῷ ἐπροξένησα — une perte ἀναπληρῶ ζημίαν τινά. — le temps perdu ἀναπληρῶ τὸν ἀπολεσθέντα καιρόν. § — les torts τιμωρῶ τ' ἀδικήματα

Reparition, Θ. ἴδ. Réapparition (ἐπὶ ἀστρονομίας).

Reparler, οὐδ. ὁμιλῶ ἐκ νέου, κ ξανομιλῶ

Reparon, ἀρ. δευτέρας ποιότητος ἐξεσμένον ἔριον.

Repartie Θ. ἀπόκρισις ταχεία καὶ ζωηρά. il a la — fine ἀποκρίνεται με ἀγχινοιαν.

Repartir, οὐδ. κ. ἐν (κλίνεται ὡς το partir) ἀποκρίνομαι ζωηρῶς καὶ ταχέως § ἀπέρχομαι αὖθις

Repartir, ἐν. (κλίνεται ὡς τὸ finir) διανέμω, κ. μοιράζω.

Répartiteur ἀρ. διανομεύς. commissaires —s διανομεῖς τῶν φόρων.

Répartition, Θ. διανομή, κ. μοίρασμα, μοιρασιά.

Reparton, ἀρ. τμῆμα σχιστολίθου

Repas, ἀρ. ἡ τακτικὴ τροφὴ τῶν ἀνθρώπων, κ φαγητόν. les quatre — τὸ πρόγευμα, τὸ γεῦμα, τὸ δειλινόν, τὸ δεῖπνον. combien de — faites-vous par jour? ποσάκις τῆς ἡμέρας τρώγετε; un — prié συμπόσιον, κ. τραπέζι.

Repassage, ἀρ. σιδήρωμα φορεμάτων.

Repasse, Θ. χονδρὸν, ἀκοσκίνιστον ἄλευρον. § δευτέρα ἀπόσταξις τοῦ οἰνοπνεύματος

Repasser, οὐδ. διέρχομαι, διαβαίνω ἐκ νέου, κ. ξαναπερνῶ. je veux — par le même chemin θέλω νὰ διέλθω πάλιν διὰ τῆ, αὐτῆς ὁδοῦ, νὰ διοδεύσω τὴν αὐτὴν ὁδόν. —la mer διαπλέω οὖθις τὴν θάλασσαν. — une montagne ὑπερβαίνω αὖθις τὸ ὄρος. § μεταβαίνω αὖθις, κ. ξανσπερνῶ. il —a à l'ennemi μετέβη αὖθις πρὸς τον ἐχθρον. ce bien —a dans notre famille τὸ ὑπυστατικον τοῦτο μετέβη αὖθις εἰς τὴν οἰκογένειάν μας. § ἐν. μεταβιβάζω οὖθις le même batelier me —era de l'autre coté ὁ αὐτος ναύτης θὰ μὲ μεταβιβάση εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην. § —quelque chose dans son esprit, dans sa mémoire ἀναλαμβάνω τι εἰς τὸ πνεῦμα μου, ἀναπολῶ εἰς τὴν μνήμην μου § μελετῶ, ἀναγινώσκω πάλιν (ὅ,τι χρεωστῶ νὰ γνωρίζω ἐκ στήθους), κ. ξαναπερνῶ. —ez votre lesson μελετήτε, κ. ξαναπειρασε τὸ μάθημά σου. § σιδηρόνω (ὑράσματα). du linge non —é ὕρασμα ἀσιδήρωτον. § ἀκονῶ, ἀκονίζω § — la lime sur un ouvrage ἀναρρινίζω, κ. ξαναρρινίζω τι. — la lime sur un ouvrage d'esprit, μεταφ. ἐπιδιορθῶ, κτενίζω συγγραμμα —des étoffes par la teinture ἀναβάφω ὑράσματα § — quelqu'un, χυδ. ῥαβδίζω, ξυλίζω, ἠ επιπλήττω τινά

Repasseles, Θ. πλ. λεπτὸν ξανίον, κ. λανάρα.

Repasseur, ἀρ. ἀκονιστής.

Repasseuse, Θ. σιδηρώτρια, γυνὴ ἔχουσα ἔργον τὸ σιδέρωμα.

Repaumer, ἐν. ἴδ. Retondre § πλύνω εἰς τὸ ὕδωρ.

Repaver, ἐν. λιθοστρόνω ἐκ νέου.

Repayer, ἐν. ἀποτίνω ἐκ νέου, κ. ξαναπληρόνω.

Repêcher, ἐν. ἀνασύρω, ἀνέλκω ἀπὸ τον βυθον τῆς θαλάσσης ὅ,τι ἔπεσεν εἰς αὐτόν.

Repeigner, ἐν. κτενίζω πάλιν, κ. ξανακτενίζω.

Repeindre, ἐν. ἀναβάφω, κ. ξαναβάφω.

Repeint, ἀρ. ἀναβαφὴ, ξαναβάψιμον, ξαναβαμμένον μέρος.

Repeler, ἐν. ἀναψιλ(όω)ῶ, κ. ξαναμαδῶ.

Rependre, ἐν. ἀνακρεμῶ, κ. ξανακρεμῶ.

Repenelle, Θ. παγὶς διὰ τὰ πτηνά.

Repenser, οὐδ. σκέπτομαι αὖθις, κ. ξανασκέπτομαι.

Repentance, Θ. μετάνοια (τῶν ἁμαρτημάτων).

Repentant, te, ἐπ. μετανοῶν. être — μετανοῶ.

Repentir (se), αὐτοπ. μεταγινώσκω, μεταμέλλομαι, μετανοῶ. § —ies ἡ filles —ies αἱ μετανοοῦσαι, μοναστήριον ὅπου ἐμήναζον καὶ μετανοοῦν σὶ ζήσασαι βίον ἀκόλαστον.

Repentir, ἀρ. μετάγνωσις, μεταμέλεια, μετάνοια. § (εἰς εἰκόνα) ἴχνη πρώτου σχεδίου (ἐξαλειφθέντος ἀπὸ τον ζωγράφον διὰ νὰ ἐπιγραφῇ νέα εἰκών).

Repépion, ἀρ. μικρὰ λαβὶς τῶν καρδοπιῶν.

Repercer, ἐν. τρυπῶ ἐκ νέου, κ. ξανατρυπῶ. § διατρυπῶ (παρὰ χρυσοχόοις).

Reperceuse, Θ. ἐργάτης παρὰ χρυσοχόοις.

Répercussif, ive, ἐπ. καὶ οὐσ. remède — ἰατρικὸν τρέπον, γυρίζον τοὺς χυμοὺς εἰς τὰ ἴσω.

Répercussion, Θ. τροπὴ (τῶν χυμῶν εἰς τὰ ἴσω), κ. κτύπημα, γύρισμα. § ἀνταπάκλασις, ἀνάκρουσις. — du son ἀντήχησις, ἀνταπάκλασις τοῦ ἤχου, κ. ἀντιλαλιά — de lumière ἀνταπάκλασις φωτός.

Répercuter, ἐν. τρέπω πρὸς τὰ ὀπίσω (τοὺς χυμοὺς), κ. κάμνω νὰ γυρίσουν, νὰ κτυπήσουν ὀπίσω. § ἀνακρούω, ἀνταπακλῶ (ἦχον, ἀκτῖνας). § se —, αὐτοπ τρέπομαι ὀπίσω, κ. γυρίζω, κτυπῶ ὀπίσω (ἐπὶ χυμῶν). § se — ἀνταπακλῶμαι, ἀνακρούομαι

Reperdre, ἐν. ἀπολέω πάλιν, κ. ξαναχάνω.

Repère, ἀρ σῆμα, σημεῖον, κ. σημάδι (εἰς διαφόρους τεχνας, πρὸς ὁδηγίαν τοῦ ἐργάτου εἰς συνένωσιν, σύνθεσιν ἠ ἐπάλληλον θέσιν διαφόρων μερῶν). — de lunette τὸ σημεῖον εἰς τὰ τηλεσκόπια τὸ δεικνύον ἕως ποῦ πρέπει ν' ἀνοιχθῶσι διὰ νὰ βλέπουν καθαρῶς.

Répertoire, ἀρ. πίναξ (ἰδίως ἀλφαβητικος, πρὸς εὔχερον εὕρεσιν τοῦ ζητουμένου) § συλλογή. — de jurisprudence συλλογὴ νομολογική. § καταλογος τῶν εἰς τὸ θέατρον εἰτημμένων δραμάτων. § μεταφ. ζῶντα βιβλιοθήκη, ζῶν κατάλογος. il est un — d'anecdotes εἶνσε ζῶσα βιβλιοθήκη ἀνεκδότων.

Repeser, ἐν. σταθμίζω ἐκ νέου, κ. ξαναζυγίζω.

Répétailler, ἐν. (οἰκ.) ἐπαναλαμβάνω μέχρι κόρου.

Répéter, ἐν. ἐπαναλαμβάνω, ἐπαναλέγω, κ. ξαναλέγω je vous le — ἐτε σὲ τὸ ἐπαναλαμβάνω. se —, αὐτοπ. διτσολογῶ, ἐπαναλαμβάνω, ἐπαναλέγω τὰ αὐτά. § se —, καθητ. ἐπαναλαμβάνομαι. ce mot se —ète trois fois dans deux vers ἡ λέξις αὕτη ἐπανέρχεται τρὶς εἰς τὸν αὐτὸν στίχον § la montre — ète les heures τ' ὡρολόγιον κτυπᾷ τὰς ὥρας. § ἐπαναλαμβάνω, προδίδω ὅ,τι ἤκουσα, κ. μαντατουρεύω. § ἐπαναλαμβάνω, κ. ξανακάμνω. — une observation, des signaux ἐπαναλαμβάνω παρατήρησιν, τὰ ναυ-

τικὰ σημεῖα. cela se —ète souvent τοῦτο γίνεται, ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς. cet ornement se —ète sur toutes les portes τὸ κόσμημα τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅλας τὰς θύρας. § ἀντανακλῶ (εἰκόνα), ἀπεικονεῖζω. l'eau —ète l'image des arbres τὸ ὕδωρ ἀντανακλᾷ τὰς εἰκόνας τῶν δένδρων. § ἀπαγγέλλω, ἐκφωνῶ. — sa leçon ἀπαγγέλλω, κ. λέγω τὰ μαθήματά μου. § προγυμνάζω (μαθητάς). § ἀπαιτῶ νὰ μοὶ ἀποδοθῇ τι. — les frais sur ἢ contre quelqu'un ἀπαιτῶ ἀπό τινα ἀποζημειώσεις § — des témoins ἀκούω μάρτυρας (ἐπὶ ἐκκλησιαστικῆς δίκης).

Répétiteur, ἀρ. προγυμναστὴς (μαθητῶν). § πλοῖον προσδιωρισμένον ἐντὸς τοῦ στόλου εἰς τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ σημεῖα.

Répétition, θ. ἐπανάληψις. livre plein de —s βιβλίον πλῆρες ἐπαναλήψεων. la — de la même action ἡ ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς πράξεως. § pendule à — κρουματικὸν ὡρολόγιον, τὸ κτυποῦν τὰς ὥρας. § προγύμνασις, μελέτη (μαθητοῦ). § γύμνασις, προγύμνασις (ὁράματος διδασκομένου). être en — διδάσκομαι. telle pièce est en — τὸ δρᾶμα τοῦτο διδάσκεται. ce poète est en — τὸ δρᾶμα τοῦ ποιητοῦ τούτου διδάσκεται. § ἀπαίτησις ἀποδόσεως, ἀποζημιώσεως.

Repétrir, ἐν. ζυμόνω ἐκ νέου, κ. ξαναζυμόνω.

Repeuplement, ἀρ. ἀναπληθυσμὸς, ἐκ νέου πολλαπλασιασμὸς τῶν κατοίκων μέρους τινός.

Repeupler, ἐν. ἀναπληθύνω, κατοικίζω, πληθύνω πάλιν. des colons furent envoyés pour — ce pays que la guerre avait dévasté ἄποικοι ἐστάλησαν νὰ πληθύνωσι πάλιν τὸν τόπον τοῦτον ἐρημωθέντα ἀπὸ τὸν πόλεμον. — un étang de poissons πληρῶ ὀξαμενὴν μὲ ἰχθεῖς — une forêt ἀνανεῶ τὸ δάσος, φυτεύω νέα δένδρα εἰς αὐτό. § se —, αὐτοπ. πληθύνομαι, κατοικοῦμαι πάλιν.

Repic, ἀρ. λέξις τοῦ πικέτου, ὅταν ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο χαρτοπαικτῶν ἔχῃ τριάκοντα χωρὶς ὁ ἄλλος νὰ ἔχῃ τίποτε, καὶ διὰ τοῦτο μετρᾷ ἐννενήκοντα.

Repiler, ἐν. ἰγδίζω ἐκ νέου, κ. ξανακοπανίζω.

Repiquer, ἐν. κεντῶ ἐκ νέου. § συρράπτω, συγκολλῶ αὖθις. § (εἰς τὰ ζυθοποιεῖα) καθαρίζω τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ζύθου.

Répit, ἀρ. ἀναψυχὴ, ἄνεσις, ἀναβολή. il me poursuit sans me laisser de — μὲ κατατρέχει χωρὶς νὰ μ' ἀφήσῃ ἄνεσιν. lettres de — διάταγμα ἀναβολῆς, χορηγοῦν προθεσμίαν εἰς τὸν χρεώστην.

Replacer, ἐν. θέτω πάλιν, κ. ξαναβάζω. se —, αὐτοπ. κάθημαι πάλιν, κ. ξανακάθημαι.

Replaider, ἐν. συνηγορῶ πάλιν. la cause a été —ée ἡ δίκη ἐδικάσθη πάλιν

Replanchéier, ἐν. στρόνω μὲ νέον ἔδαφος.

Replanter, ἐν. φυτεύω πάλιν, κ. ξαναφυτεύω.

Replâtrage, ἀρ. ἐπίχρισις, ἐπισκευὴ ἐπιπόλαιος, κ. πασάλειμμα. § μεταφ. συγκάλυψις, ἐπιδιόρθωσις σφάλματος, συνδιαλλαξις πρόσκαιρος, κ. οἰκονομία, χυδ. πασάλειμμα.

Replâtrer, ἐν. ἐπιχρίω, κ. πασαλείφω § μεταφ. συγκαλύπτω, ἐπιδιορθῶ σφάλμα τι, κ. οἰκονομῶ.

Replet, ète, ἐπ. παχύσωμος, σωματώδης.

Réplétion, θ. πληθώρα, πλησμονή. — de sang πληθώρα αἵματος. toute — est mauvaise πᾶσα πλησμονὴ κακή. § ἡ κατάστασις τοῦ λαβόντος ἤδη ἐκκλησιαστικὸν ὠφέλημα.

Repleuvoir, οὐδ. il —ra θέλει βρέξει πάλιν.

Repli, ἀρ. διπλόη, διπλῆ πτύξις, πτυχὴ, κ. δίπλα, διπλωματιά, σούρρα. les —s d'un drapeau αἱ πτύχαι τῆς σημαίας § καμπὴ, ἕλιξ. le serpent rempe à longs —s ὁ ὄφις ἕρπει μὲ μακρὰς καμπάς. le serpent le serrait de ses —s ὁ ὄφις τὸν ἔσφιγγε μὲ τοὺς ἕλικάς του. § les —s du cœur, de la conscience οἱ μυχοὶ, τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας, τῆς συνειδήσεως, κ. τὰ φύλλα τῆς καρδίας.

Replier, ἐν. ἀναδιπλ(όω)ῶ, κ. ξαναδιπλόνω. § πτύσσω, διπλό(νω)ω. § se —, αὐτοπ. συστρέφομαι, συσπειροῦμαι. le serpent se —e συστρέφεται, συσπειροῦται ὁ ὄφις. § se —, μεταφ στρέφομαι, τεχνάζομαι, κ. κλωθογυρίζω, στρηφογυρίζω. § se — sur soi-même ἐμβαθύνω εἰς ἐμαυτόν. § se — ὑποχωρῶ, ἀποσείρομαι (ἐπὶ στρατευμάτων ἀναχωρούντων ἐν τάξει). — un corps ἀνακαλῶ σῶμά τι ἢ τὸ ἀναγκάζω νὰ ὑποχωρήσῃ, ν' ἀποσυρθῇ πρός τι μέρος. § le cheval se —e sur lui-même ὁ ἵππος στρέφεται αἰφνιδίως πρὸς τὰ ὀπίσω.

Réplique, θ. ἀνταπάντησις, ἀπάντησις τοῦ πρώτου ὁμιλήσαντος δικηγόρου εἰς τοῦ ἀντιδίκου του τὴν ἀπάντησιν ἢ ἔγγραφον ἀπαντῶν εἰς ἀπόκρισιν. § ἀπάντησις, ἀπόκρισις. § ἐπανάληψις (εἰς τὴν μουσικήν). § —s ἔξοδια, αἱ τελευταῖαι λέξεις αἱ προφερόμεναι ἀπὸ τὸν ἕνα ὑποκριτὴν καὶ ἐνθυμίζουσαι εἰς τὸν συνδιαλεγόμενον μετ' αὐτοῦ ὅτι πρέπει ν' ἀρχίσῃ.

Répliquer, ἐν. ἀνταπαντῶ, ἀπαντῶ ἐκ δευτέρου εἰς τὸν ἀποκριθέντα. § ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι.

Replisser, ἐν. πτύσσω πάλιν, κ. ξαναδιπλόνω, ξανασουρρόνω.

Replonger, ἐν. ἐμβάπτω, βυθίζω πάλιν, κ. ξαναβουτῶ. cette mort l'a —é dans l'affliction ὁ θάνατος οὗτος τὸν ἐβύθισεν αὖθις εἰς τὴν θλῖψιν. § se —, αὐτοπ. ἐμβάπτομαι, βυθίζομαι πάλιν. § οὐδ. καταδύομαι ἐκ νέου, κ. ξαναβουτῶ.

Repolir, ἐν. στιλβό(ν)ω ἐκ νέου, ἐπεξεργάζομαι αὖθις.

Repolon, ἀρ. πε τάχρονος στροφὴ τοῦ ἵππου.

Répondant, ἀρ. ἐξεταζόμενος (εἰς δημοσίους ἐξετάσεις). § κανονάρχος (τῆς ἐκκλησίας) § ἐγγυητής.

Répondre, ἐν. ἀπαιτῶ, ἀποκρίνομαι. je lui —is τὸν ἀπεκρίθην. je —is à cela εἰς τοῦτο ἀπεκρίθην. — à une lettre ἀντεπιστέλλω, ἀπαντῶ εἰς γράμμα. se —, ἀλληλοπ. ἀνταποκρίνομαι. nos cœurs se —ent αἱ καρδίαι μας ἀνταποκρίνονται. le cheval —d aux aides ὁ ἵππος ὑπακούει εἰς τὰ ὁρμητήρια. § ἀναπτεύω, ἀπολογοῦμαι, ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι (εἰς γραφέντα τὰ ὁποῖα δὲν ἐγκρίνω). § λήγω, περατοῦμαι, κ. φθάνω. ce chemin —d à la forêt ὁ δρόμος οὗτος λήγει εἰς τὸ δάσος. le bruit —d en tel endroit ὁ κρότος ἀκούεται εἰς τὸ δεῖνα μέρος. la douleur lui —d à la tête ὁ πόνος ἀνταποκρίνεται δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν κεφαλήν του, κ. τὸν κτυπᾷ εἰς τὸ κεφάλι. § ἀντιστοιχῶ, ἀνταποκρίνομαι les deux pôles terrestres —dent aux deux pôles célestes οἱ δύω γήϊνοι πόλοι ἀντιστοιχοῦν εἰς τοὺς δύο οὐρανίους. ceci ne —d pas à la magnificence du reste τοῦτο δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ λοιποῦ. § ἀνταποκρίνομαι, συμφωνῶ, συνάδω. ceci —d à ses principes τοῦτο εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχάς του. ses actions —ent à ses paroles τὰ ἔργα του συνάδουν μὲ τοὺς λόγους του. son zèle a —u à mon attente ὁ ζῆλος του ἦτον κατὰ τὴν προσδοκίαν μου. il a —u, il n'a pas ἢ il a mal —u à mon attente ἐξεκαίωσεν, ἔψευσε τὴν προσδοκίαν μου. § ἀνταποκρίνομαι, ἀνταποδίδω. il n'a pas —u aux politesses que je lui ai faites δὲν ἀνταπέδωσε τὰς φιλοφρονήσεις μου. —à l'amour, à l'amitié de quelqu'un ἀνταποκρίνομαι εἰς τὸν ἔρωτα, εἰς τὴν φιλίαν τινός. —à un salut ἀνταποδίδω τὸν χαιρετισμὸν, ἀντιχαιρετῶ. § ἐγγυῶμαι. je —ds pour lui εἶμαι ἐγγυητής του. je —ds de lui ἐγγυῶμαι περὶ αὐτοῦ. je ne —ds pas des événemens δὲν ἐγγυῶ περὶ τῶν περιστάσεων. je vous en —ds σᾶς ἐγγυῶμαι, σᾶς βεβαιῶ περὶ τούτου. § — de quelque chose

εἰμὶ ὑπεύθυνος περί τινος πράγματος. ἔχω τὴν εὐθύνην αὐτοῦ. je vous l'ai confié, vous en —ez σοὶ τὸ ἐμπιστεύθην, ἀνέλαβες τὴν εὐθύνην του. § — de quelque chose ἱκανοποιῶ si le prisonnier s'échappe votre tête en —ra ἂν φύγῃ ὁ αἰχμάλωτος, ὁ θάνατός σου θὰ μὲ ἱκανοποιήσῃ.

Repos, ἀρ. τροπάριον (παρὰ καθολικοῖς), ἀπόσπασμα τῆς γραφῆς ψαλλόμενον ἀπὸ δύο ψάλτας ἀλληλοδιαδόχως § τυπογραφικὸν σημεῖον σημαῖνον τὸ τροπάριον.

Reponse, θ. ἀπάντησις, ἀπόκρισις. faire, donner une — ἀποκρίνομαι. une — de normand διφορουμένη ἀπόκρισις. § ἀνάτκευὴ (ἐγγράφου βιβλίου). § μέρος μέλους εἰς τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται τὸ ἀρχικὸν μέλος μεταῤῥυθμισμένον.

Report, ἀρ. μεταφορὰ (ποσότητος ἀπο μιαν σελίδα εἰς ἄλλην).

Reporter, ἐν. ἐπαναφέρω, φέρω ὀπίσω, κ. ξαναφέρω. § μεταφέρω. il faut — cette note à la fin du chapitre πρέπει νὰ μεταφέρῃς τὸ σχόλιον τοῦτο εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου. — une somme μεταφέρω ποσότητα (εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα). § se —, αὐτοπ. ἀνέρχομαι (νοερῶς εἰς ἀρχαίαν τινὰ ἐποχήν) je me —e aux jours de mon enfance φαντάζομαι, ἐνθυμοῦμαι τὰς παιδικάς μου ἡμέρας.

Repos, ἀρ. ἡρεμία. être en — ἡρεμῶ. la matière est d'elle même en — ἡ ὕλη ἡρεμεῖ ἀφ' ἑαυτῆς. tenez-vous en — ἡρέμα, μένε ἀκίνητος. § ἀνάπαυσις, ἡσυχία. la nuit est le temps du — ἡ νὺξ εἶναι ὁ καιρὸς τῆς ἀναπαύσεως. —! ἡ en place! ἀναπαυθῆτε ὅπλα! (πρόσταγμα στρατιωτικόν). donner du — ἀναπαύω. en — ἡσύχως, ἐν ἡσυχίᾳ. jouir du — ἀναπαύομαι. § ἡσυχία, ἀταραξία avoir l'esprit en — ἔχω ἥσυχον τὸ πνεῦμα. dormir en — κοιμοῦμαι ἡσύχως. laissez-moi en — ἄφες με ἥσυχον. soyez en — là dessus μὴ μεριμνᾷς περὶ τούτου être en — ἡσυχάζω. mettre sa conscience en — κατευνάζω, πραΰνω τὴν συνείδησίν μου. le — public ἡ κοινὴ ἡσυχία. § ὕπνος. ne troublez pas son — μὴ ταράττῃς τὸν ὕπνον του. le — éternel ἡ αἰωνία ἀνάπαυσις, ὁ θάνατος. champ de — κοιμητήριον. § arme à feu au — πυροβόλον καταβιβασμένον, ἔχον τὸν λύκον καταβιβασμένον. § τομὴ (τῶν στίχων εἰς δύω ἡμιστίχια). § ἀνάπαυσις (εἰς τὰς στροφάς). § παῦσις (εἰς τὴν μουσικὴν, ὅπου παύει ἡ μουσικὴ περίοδος). § παῦσις (εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀπαγγελίαν). § διάστημα (εἰς τὰς εἰκόνας) κατεχόμενον ἀπὸ πάρεργα.) § τὸ. Palier. § ἀναπαυτήριον, κάθισμα (εἰς κῆπον).

Reposée, θ. ἀναπαυτήριον τῶν ἀγρίων ζώων.

Reposer, ἐν. ἀναπαύω. — sa tête ἀναπαύω τὴν κεφαλήν μου. n'avoir pas où — sa tête δὲν ἔχω ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνω. — sa vue sur un objet ἐπαναπαύω τὴν ὅρασιν εἰς ἀντικείμενόν τι. cela —e la vue τοῦτο ἀναπαύει τὴν ὅρασιν. le sommeil —e le teint ὁ ὕπνος καθιστᾷ ζωηρὸν τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου. teint —é χρῶμα ζωηρὸν (ὡς ἐκ τῆς ἀναπαύσεως). — l'esprit κατευνάζω, πραΰνω τὸ πνεῦμα. à tête —ée μὲ ἥσυχον πνεῦμα, ἐν ἡσυχίᾳ. § οὐδ. ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω. il ne dort pas, il —e δὲν κοιμᾶται, ἡσυχάζει. § οὐδ. κοιμοῦμαι, ὑπνόττω. § οὐδ. κεῖμαι, εἰμὶ ἐναποτεθειμένος. son corps —e dans telle église τὸ σῶμά του εἶναι ἐναποτεθειμένον εἰς τὴν δεῖνα ἐκκλησίαν. ci-dessous —e ἐνταῦθα κεῖται. § ἐπικάθημαι, στηρίζομαι, εἰμὶ ἐπωκοδομημένος. l'édifice —e sur le roc τὸ οἰκοδόμημα ἐπικάθηται εἰς τὸν βράχον. § μεταφ. στηρίζομαι, ἐποικοδομοῦμαι ce raisonnement —e sur des principes ὁ συλλογισμὸς οὗτος στηρίζεται εἰς ἀρχάς. § καθίσταμαι, ὑφίσταμαι, κ. καταταλάζω, καταλαμβάνω. § se —, αὐτοπ. ἀναπαύομαι. il se —e après le travail ἀναπαύεται μετὰ τὴν ἐργασίαν. la vue se —e sur une prairie ἡ ὄψις ἐπαναπαύεται εἰς πεδιάδα. se —en quelqu'un ἐπαναπαύομαι, ἐμπιστεύομαι εἴς τινα. se — de quelque chose sur quelqu'un ἀναθέττω τι εἴς τινα. se — sur ses lauriers ἀναπαύομαι εἰς τὰς δάφνας μου, ἡσυχάζω μετὰ τὸν θρίαμβον.

Reposoir, ἀρ. βωμὸς (ἀνεγειρόμενος εἰς τινας θρησκευτικὰς πομπὰς τῶν Λατίνων διὰ νὰ κατατίθενται τὰ ἅγια εἰς αὐτόν).

Repous, ἀρ. εἶδος πιλοῦ μὲ τὸν ὁποῖον ξηραίνουν τὸ ὑγρὸν ἔδαφος.

Répouser, ἐν. νυμφεύομαι ἐκ δευτέρου.

Repoussant, te, ἐπ. ἀποτρόπαιος, ὁ ἐμπνέων ἀποστροφήν.

Repoussement, ἀρ. λάκτισμα, κ. κλωτσιὰ (τοῦ πυροβόλου).

Repousser, ἐν. ἀπωθῶ, κ σπρόχνω, κουντῶ § ἀποβάλλω, ἀποκρούω. — l'ememi, une attaque ἀμύνομαι, ἀποκρούω τὸν ἐχθρὸν, τὴν προσβολήν. des armes pour — ἀμυντικὰ ὅπλα. — une injure ἀποδίδω τὴν ὕβριν. — l'injure par l'injure ἀποδίδω ὕβριν ἀντὶ ὕβριως. — une demande ἀποποιοῦμαι, ἀρνοῦμαι τὴν αἴτησιν. — une pensée ἀποβάλλω τὸν στοχασμόν. ma diguité —e ce moyen ἡ ἀξιοπρέπειά μου δυσανασχετεῖ πρὸς τὸ μέσον τοῦτο. § οὐδ. le fusil —e τὸ πυροβόλον λακτίζει. κ. κλωτσᾷ. § οὐδ. ἐμπνέω ἀποστροφήν. § οὐδ. ἀναφύομαι, ἀναβλαστάνω. cet arbre commence à — τὸ δένδρον ἀρχίζει ν' ἀναβλαστάνῃ, κ. νὰ ξαναφυτρώνῃ. l'arbre —e des branches, ἐν. τὸ δένδρον ἀναβλαστάνει, ἀναδίδει νέους κλάδους. § ἐν. — une lettre τυπόνω μὲ τὴν χεῖρα στοιχεῖον τὸ ὁποῖον παρελήφθη εἰς τὴν τύπωσιν.

Repoussoir, ἀρ. σφὴν (διὰ τῆς ὁποίας ἐξάγονται οἱ ξύλινοι ἧλοι ἀπὸ τὰς σανίδας.) § εἶδος ὀδοντάγρας πρὸς ἐξαγωγὴν θλασμάτων ὀδόντων. § (εἰς διαφόρους τέχνας) ὄθελός. § μορφὴ ἔχουσα χωματισμὸν ζωηρὸν εἰς τὰς εἰκόνας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ δεικνύῃ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς εἰκόνος μεμακρυσμένα.

Répréhensible, ἐπ. ἐπιλήψιμος, ἄξιος μομφῆς.

Répréhension, θ. ἐπιτίμησις, μομφή.

Reprendre, ἐν. ἀναλαμβάνω, λαμβάνω, συλλαμβάνω πάλιν, κ. ξαναπιάνω, ξαναπαίρνω. — un chemin εἰσέρχομαι πάλιν εἰς τὴν ὁδόν. — le dessus ὑπερισχύω, ὑπερτερῶ πάλιν. — le dessus ἀναλαμβάνω ἀπὸ ἀσθένειαν on ne m'y —ra plus δὲν θὰ ἐπιτεθῶ πλέον εἰς τοῦτο, κ δὲν θὰ μὲ πιάσουν πλέον. § ἀναλαμβάνω, ἐπαναλαμβάνω, ἀρχίζω πάλιν τι διακοπήν. — une narration de plus haut ἀρχίζω τὴν διήγησιν μακρύτερα. il —it ἡ reprit —il ἐξηκολούθησε (λέγων). § — un mur ἐπισκευάζω τοῖχον. — un mur en sous-œuvre ἐπισκευάζω τὰ θεμέλια τοίχου, στηρίζων αὐτὸν μὲ στύλους. § — sous œuvre un projet ἐξακολουθῶ τὸ σχέδιόν μου μέ τινας τροπολογίας. § διαῤῥάπτω, κ. καταπιάνω, πιάνω, τρουπόνω, κ. τουρκοβαρβ τσατίζω. § ἀναλαμβάνω. — ses forces, l'usage de ses sens ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις, τὰς αἰσθήσεις μου. — son haleine ἀναπνέω ἐκ νέου. — haleine ἀναφύχω, συνέρχομαι, ἀνασαίνω, ἀναπαύομαι ἐπ' ὀλίγον. § ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ, κατηγορῶ. je le —is de ses fautes τὸν ἐπέπληξα διὰ τὰ σφάλματά του je ne trouve rien à — à cela δὲν εὑρίσκω εἰς τοῦτο τί νὰ κατηγορήσω, τί ἐπιλήψιμον. § οὐδ. λαμβάνω πάλιν, ῥιζοῦμαι παλιν, κ. πιάνω (ἐπὶ δένδρων μεταφυτευομένων). § la plaie —d ἡ se —d ἡ πληγὴ συνάγεται, συμπήγνυται, κ. πιάνει (τὰ κρέατά της ἑνοῦνται). § cette pièce de théâtre a —is τὸ δρᾶμα τοῦτο ἐπέτυχε πάλιν. § οὐδ. ἀρχίζω πάλιν. le froid a — is τὸ ψύχος ἤρχισε πάλιν. la goutte lui a —is ἡ ποδαλγία τὸν κατέλαβε πάλιν. § οὐδ. la rivière a —is ὁ ποταμὸς ἐπάγωσε πάλιν. § οὐδ. (ἐπὶ ζώπου ὅταν) ἀλ-

λάξη ποῦν κτλπάζων. § un homme —is de justice ἡ un —is de justice, οὐσ. ἄνθρωπος ποινικῶν κακαδικασθείς.

Représaille, θ. ἀντίποινον, ἀντεκδίκησις. user de —s ἀντεκδικοῦμαι.

Représentant, ἀρ. παραστάτης, ἀντιπρόσωπος. les —s du peuple οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ.

Représentatif, ive, ἐπ. παραστατικός, ἀντιπροσωπικός. gouvernement — ἀντιπροσωπικὴ κυβέρνησις. assemblée —ive βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων.

Représentation, θ. παράστασις, καθυποβολή, παρουσίασις. on éxige la — de son passeport ἐζητήθη νὰ καθυποβάλῃ τὸ διαβατήριόν του § παράστασις, ἐξεικόνισις. la —d' une bataille παράστασις μαχης. la — d'une tragédie παράστασις τραγῳδίας. § κενὸν φέρετρον εἰς ἐπικηδείους τελετάς. § παράστασις, ὁ πολυτελὴς τρόπος κάθ' ὃν ἀναγκάζεται νὰ ζῇ ὁ κατέχων ἔξοχον τινα θέσιν. frais de — ἔξοδα παραστάσεως. § ὄψις, κ. ἐξωτερικόν. il a une — majestueuse εἶναι μεγαλοπρεπὴς τὴν ὄψιν. § παράστασις, ἀντιπροσώπευσις (παρὰ νομικοῖς). il partage cette succesion par — de sa mère μετέχει εἰς τὴν κληρονομίαν ταύτην ὡς ἀντιπροσωπεύων τὴν μητέρα του. § — nationale ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων § παρατήρησις, ἔνστασις.

Représenter, ἐν. παρουσιαζω ἐκ νέου. se — παρουσιάζομαι ἐκ νέου. § παρουσιάζω, καθυποβαλλω (ἔγγραφα). — quelqu'un παρουσιάζω τινά. se — ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι. § ἀναπολῶ. ceci me —e ma patrie τοῦτο μὲ ἀνακαλεῖ τὴν πατρίδα μου. se — φανταζομαι, ἀναπολῶ, ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην μου. qu'on se —e leur étonnement φαντασθῆτε τὴν ἔκστασίν των. § παριστῶ, ἀπεικονίζω. ce tableau —e mon père ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ τὸν πατέρα μου. le théatre —e une forêt τὸ θέατρον παριστᾷ δάσος il m'a —é ce fait autrement μὲ παρέστησεν ἄλλως τὸ συμβὰν τοῦτο. § ὑποκρινομαι, κ. παριστῶ (εἰς τὸ θεατρον). celle qui —ait Andromaque ἡ ὑποκρινομένη τὴν Ἀνδρομάχην. § παριστῶ, ἀντιπροσωπεύω. ce député —e tel canton ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος παριστᾷ τὴν δεῖνα ἐπαρχίαν § προσφέρομαι ἀξιοπρεπῶς § δέχομαι (ἐπὶ τῶν ὑποχρεωμένων νὰ ζοῦν μεγαλοπρεπῶς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των). il est riche, il peut — εἶναι πλούσιος καὶ ἠμπορεῖ νὰ δέχηται. § παρατηρῶ, ἐπενθυμίζω, ἐκθέτω je lui —ai que cela ne peut être τὸν παρετήρησα, τὸν παρέστησα ὅτι τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ.

Répressif, ive, ἐπ. κολαστικός. lois —ives νόμοι κολαστικοί.

Répression, θ. κολασμὸς, καταστολὴ (τῶν ἐγκλημάτων, τῶν καταχρήσεων).

Reprêter, ἐν. δανείζω πάλιν.

Reprier, ἐν. ἀναπαρακαλῶ, κ. ξαναπαρακαλῶ.

Réprimable, ἐπ. κολαστέος.

Reprimande, θ. ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις. faire des —s ἐπιπλήττω. recevoir des —s ἐπιπλήττομαι.

Réprimander, ἐν. ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω.

Reprimant, te, ἐπ κολαστικὸς, κατασταλτικός.

Reprimer, ἐν. καταστέλλω, κολάζω. — l'effervescence du sang καταστελλω τὸν ἀναβρασυὸν του αἵματος. § μεταφ. καταστέλλω, κολάζω (τὰς καταχρήσεις, τὰ ἐγκλήματα, τὰς ἐπιθυμίας).

Reprise, θ. ἐπανάληψις. la — d'un procès ἐπανάληψις δίκης. — d'un drame ἐπανάληψις, νέα παράστασις δράματος ἄπαξ ἀποτυχόντος.— d'un air ἐπανάληψις μέλους, ἡ τὸ δεύτερον μέρος αὐτοῦ, καὶ τὸ σημεῖον τῆς ἐπαναλήψεως à plusieurs —s ἐπανειλημμένος. à deux, à trois —s δίς, τρὶς, κ. δύω, τρεῖς φορὰς. § ἀνάληψις, ἀνάκτησις. la — d'une ville ἡ ἐκ νέου κατάκτησις πόλεως κατακτηθείσης ἀπο τὸν ἐχθρόν. § ἔκπτωσις, ἐγκαταγραφὴ εἰς τὰ ἔξοδα ποσότητος ἥτις εἶχε συμπεριληφθῇ εἰς τὰς εἰσπράξεις χωρὶς νὰ εἰσπραχθῇ πραγματικῶς. § ἀνάληψις, ὅσα λαμβάνει ὀπίσω ὁ ἀνὴρ ἡ ἡ γυνὴ ἐκ τῆς κοινῆς περιουσίας μετὰ τὴν κοινότητος τὴν διάλυσιν. §—s διάφορα μέρη τινῶν χαρτοπαιγνίων § ἐπισκευὴ (τοίχου) § διαῤῥαφὴ, κ. καταπιασμα, πιασιμον, κ. τρούπωμα, (τρκβρ. τσάτισμα), τὸ ῥάψιμον σχίσματος κτλ. § πλεῖον ἀφαιρεθὲν ἀπο τοὺς ἐχθροὺς οἵ ἵνες τὸ εἶχον συλλάβει. § μάθημα (ἱππευτικῆς) § σῶμα ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων ἵππων.

Repriser, εν. ἐκτιμῶ ἐκ δευτέρου

Réprobateur, trice, ἐπ. ἀποδοκιμαστικος. signe — σημεῖον ἀποδοκιμασίας.

Réprobation, θ. ἀποδοκιμασία le sceau de la — ἡ σφραγὶς τῆς καταδίκης. frappé de — ἀποδόκιμος.

Reprochable, ἐπ. ἐπίμομφος, ἀξιόμεμπτος. temoin — μάρτυς ἀναξιόπιστος.

Reproche, ἀρ. μορφὴ, μέμψις. faire un — ἐπιλαμβάνομαί τινος, μέμφομαι. c'est là le — qu'on vous fait τοῦτο σοὶ προσάπτουν, διὰ τοῦτο σὲ μέμφονται il me fait un — d'avoir dit μὲ μέμφεται, μὲ κατηγορεῖ διότι εἶπα. un homme sans — ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀνεπίληπτος. § ἐπίπληξις. faire des —s ἐπιπλήττω. recevoir des —s ἐπιπλήττομαι. —s λόγοι ἀναιρέσεως. (μάρτυρος). sans —, ἐπιῤῥηματ. ὄχι διὰ νὰ τὸν κατηγορήσω, χωρὶς σκοπὸν νὰ τὸν κατηγορήσω.

Reprocher, ἐν. πρσάπτω. on lui —e cette action τῷ προσάπτουν τὴν πρᾶξιν ταύτην. § ὀνειδίζω, καθάπτομαι, ἐπιλαμβάνομαί τινος, μέμφομαι, κατηγορῶ τινα —à quelqu'un son ingratitude ὀνειδίζω τινα διὰ τὴν ἀχαριστίαν του. on n' a rien à lui — εἶναι ἀνεπίληπτος. je n'ai rien à me — δὲν συνείδα ἐμαυτὸν ἔνοχον. — un bienfait à quelqu'un ὑπενθυμίζω εὐεργεσίαν εἰς τινα τὴν ὁποίαν ἐλησμόνησε. — les morceaux à quelqu' un, οἰκ. λυποῦμαι τὰ τεμάχια ὅσα τρώγει τις, τον ἐπιπλήττω ὡς λαίμαργον. — des témoins προτείνω λόγους ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων.

Reproducteur, trice, ἐπ. παραγωγὸς, ὁ συντελῶν εἰς τὴν ἀναγέννησιν.

Reproductibilité, θ. ἡ ἰδιότης τοῦ παράγεσθαι, ἀναγεννᾶσθαι, ἀναφύεσθαι.

Reproduction, θ ἀναγέννησις, παραγωγὴ (ἀπ' ἀλλήλων τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν).

Reproduire, ἐν. ἀναδίδω (ἐπὶ φυτῶν). cet arbre coupé a — un nouveau plant τὸ κοπὲν τοῦτο δένδρον ἀνέδοσε νέον κλάδον. § παρουσιάζω, καθυποβάλλω ἐκ νέου. il a —it les mêmes moyens de défence καθυπέβαλε τὰ αὐτὰ πάλιν μέσα ὑπερασπίσεως § ἀναδεικνύω, παριστῶ (εἰς εἰκόνα, εἰς μετάφρασιν), ἐπαναλαμβανω. il a —it dans ce tableau les beautés de l'original παρέστησεν εἰς τὴν οἰκόνα αὐτὴν τὰς καλλονὰς τοῦ πρωτοτύπου. il a —it dans sa traduction les beautés de l'auteur ἐμιμήθη εἰς τὴν μετάφρασίν του τὰ ὡραῖα τοῦ συγγραφεως χωρια. il a —it dans la copie les fautes de l'original ἐπανέλαβεν εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ πρωτοτύπου τὰ σφάλματα. se —, αὐτοπ. παράγομαι, ἀναφύομαι, ἀναγεννῶμαι. se — dans le monde ἐμφιλοχωρῶ, εἰσάγομαι ἐκ νέου εἰς τὸν κόσμον

Repromettre, ἐν ὑπόσχομαι αὐθις.

Reprouver, ἐν. ἀποδοκιμάζω. abandonner quelqu'un à son sens —ὁ ἀφινω τινὰ εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῆς ἀπάτης του. —ὁ, οὐσ. ἀπόβλητος, ἐπάρατος. qui a un visage de — ὀυσειδὴς, κ κακομούτσουνος.

Reps, ἀρ. δυνατὸν μεταξωτὸν ὕφασμα τοῦ Λουγδούνου.

Reptile, ἐπ. ἑρπετός. animal — ζῶον ἑρπετόν.

Reptile, ἀρ. ἑρπετόν. le serpent est un — ὁ ὄφις εἶναι ἑρπετόν. les

flatteurs sont des —s, μεταφ. οἱ κόλακες εἶναι ἑρπετά.
Républicain, aine, ἐπ. δημοκρατικός. gouvernement — δημοκρατική κυβέρνησις. § οὐσ. δημοκράτης, πολίτης δημοκρατικός, ἡ φίλος τῆς δημοκρατίας. § δημοκράτης, πτηνὸν τοῦ Εὐριπίδος ἀκρωτηρίου.
Républicanisme, ἀρ. τὸ δημοκρατικὸν ἦθος.
Républicole, οὐσ. ἰθαγενὴς δημοκρατικοῦ κράτους.
République, Θ. δημοκρατία la — d'Athènes ἡ δημοκρατία τῶν Ἀθηνῶν. la — des lettres ἡ δημοκρατία τῶν γραμμάτων, ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος, οἱ ἐπιστήμονες (περιληπτικῶς). § κράτος, δημόσιον (ἐν γένει εἰς ὁποιονδήποτε σχῆμα κυβερνήσεως).
Répuce, Θ. βρογχος πρὸς ἄγραν πτηνῶν
Répudiation, Θ. διάζευξις, ἀποβολή.
Répudier, ἐν. ἀπολύω, ἀποπέμπομαι, ρ. χωρίζω (τὴν γυναῖκά μου). § ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω. il faut — ces principes πρέπει ν' ἀποβάλῃς τὰς ἀρχὰς ταύτας. — une succession παραιτοῦμαι κληρονομιᾶς.
Répugnace, Θ. ἀποστροφή, ἀηδία, δυσαρέσκεια. avoir de la — pour quelque chose ἀποστρέφομαι, ἀηδιάζω τι. avoir de la—à faire quelque chose δυσχεραίνω, δυσανασχετῶ, δυσαρεστοῦμαι πρός τι. avec — δυσφόρως, δυσαρέστως, μὲ δυσαρέσκειαν.
Répugnant, te, ἐπ. ἀηδής, δύσφορος, δυσάρεστος, δυσανάσχετος.
Répugner, οὐσ. δυσανασχετῶ, δυσχεραίνω, δυσαρεστοῦμαι. je —à cela ἢ à faire cela δυσανασχετῶ, δυσχεραίνω πρὸς τοῦτο. sa mère —e à ce mariage ὁ γάμος οὗτος δυσαρεστεῖ τὴν μητέρα της. une chose me —e δυσανασχετῶ πρός πρᾶγμά τι. cette idée me —e δυσανασχετῶ πρὸς τὴν ἰδέαν, ἡ ἰδέα μὲ δυσαρεστεῖ cela —e τοῦτο προξενεῖ ἀηδίαν, δυσαρεστεῖ. § ἀντικείμαι. cela —e au sens commun τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. sa vie —e à ses principes ὁ βίος του ἀντίκειται, εἶναι ἀλλότριος πρὸς τὰς ἀρχάς του.
Repulluler, οὐσ. βρύω ἐκ νέου, κ. βραζω παλιν. les insectes —ent depuis les chaleurs τὰ ἔντομα βρύουν, κ. βραζουν πάλιν ἀφ' οὗ ἤρχισαν αἱ θέρμαι.
Repulsif, ive, ἐπ. ὠστικὸς, ἀπωστικός, ὁ ἀπωθῶν.
Répulsion, Θ. ὦσις. l'attraction et la — ἡ ἕλξις καὶ ἡ ὦσις.
Repurger, ἐν. καθαρίζω ἐκ νέου (ἰδίως ἀσθενῆ διὰ καθαρσίου).
Réputation, Θ. φήμη, ὑπόληψις, ὄνομα. bonne, mauvaise — καλὴ, κακὴ ὑπόληψις. avoir la —, jouir de la — d'un homme d' honneur ἔχω, ἀπολαμβάνω ὑπόληψιν δικαίου, φημίζομαι δίκαιος. être en — ἔχω ὑπόληψιν. avoir de la — εἰμί περίφημος.
Réputer, ἐν. ὑπολαμβάνω, φρονῶ, δοξάζω je le —ais homme d'honneur τὸν ἐφρόνουν τίμιον ἄνθρωπον. § φημίζω. il est —é fort riche φημίζεται βαθύπλουτος. § être —é ὑποτίθεμαι un homme absent pour les affaires de sa compagnie est —é présent ὁ ἀπὼν ὑποτίθεται παρὼν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς συντροφιᾶς του.
Requart, ἀρ ἀπαλλοτρίωσις, κληροδοσία κληρονομίας. § ἡ δεκάτη ἕκτη μερὶς τῆς ἐκτιμήσεως κτήματος ἐκτιθεμένου εἰς πώλησιν
Requérable, ἐπ. ἀπαιτητὸς, μεταπεμπτὸς, ὅστις διὰ νὰ δοθῇ πρέπει ν' ἀπαιτηθῇ πρότερον, ἢ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ στείλῃ νὰ λάβῃ ὁ ἀπαιτῶν.
Requérant, te, ἐπ. ἀπαιτῶν. les parties —es τ' ἀπαιτοῦντα μέρη. § οὐσ. ὁ ἀπαιτῶν, ἀπαιτητής.
Requérir, ἐν πυρακαλῶ. il en a été —quis παρεκλήθη περὶ τούτου. § προσκαλῶ. de ce —quis προσκληθεὶς ἐπὶ τούτῳ. § ἐπικαλοῦμαι.— aide et assistance ἐπικαλοῦμαι σύμπραξιν καὶ βοήθειαν. § ἀπαιτῶ, ἀξιῶ. — l'application de la loi ἀπαιτῶ τοῦ νόμου τὴν ἐφαρμογήν. cela —quiert célérité τοῦτο ἀπαιτεῖ ταχυτητα. il a l'âge —quis ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην ἡλικίαν, τὴν νόμιμον ἡλικίαν.
Requête, Θ. ἀγωγή. — en cassation ἀγωγὴ περὶ ἀνυρώσεως. — civile ἐπανάληψις τῆς δίκης, (καθ' ἣν εἰς τινας περιστάσεις ἀναιρεῖται ἀνέκλητος ἀπόφασις) maître des —s εἰσηγητὴς (εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας καὶ ἄλλα σώματα). les —s de l'hôtel, les —s du palais (ἰδιαίτερα δικαστήρια, (ἄλλοτε εἰς τὴν Γαλλίαν.) § néant à la —, οἰκ ἀρνησις, ἀναβολή § οἰκ. παράκλησις à la — d'un tel κατά παράκλησιν τοῦ δεῖνος. § à la — de telle personne κατ' ἔγκλησιν, κατ' αἴτησιν του δεῖνος, (εἰς τας δικαστικὰς κλήσεις).
Requêté, ἀρ. ἀνακλητήριος ἦχος τῶν Θεραπευτικῶν κανόνων.
Requêter, ἐν. ἀνιχνηλατῶ, ἰχνηλατῶ ἐκ νέου τὴν ἄγραν.
Requiem, ἀρ. (προφ Recuième) προσευχη περὶ ἀναπαύσεως τῶν ἀποθανόντων, ἐπικήδειος ψαλμος. messes de — ἐπιταφιος, λειτουργία. § ἴδ. Requin.
Requin, ἀρ. καρχαρίας, κ. σκυλόψαρον.
Requinquer (se), αὐτοπ. οἰκ. σολίζομαι περιέργως, καταστολίζομαι (ἰδίως ἐπὶ τῶν γραιῶν).
Requinquette, Θ. ἡ στεφάνη, οἱ δύω μέσοι πύργοι τῆς ὑποχῆς κ ταλανίου
Requint, ἀρ. τὸ εἰκοστὸν πέμπτ ν τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως κτήματος, πληρωνόμενον ἄλλοτε ὁμοῦ μὲ τὸ πέμπτον εἰς τὸν ἄρχοντα τῆς γῆς. payer le quint et le — πληρώνω το πέμπτον καὶ τὸ εἰκοστὸν πεμπτον.
Requiper, ἐν. καταρτίζω, ἀπαρτίζω ἐκ νέου, ἐνδύω ἐκ νέου.
Requis, se, μετ. ἴδ. Requérir.
Requisition, Θ πρόσκλησις, αἴτησις. sur la — du procureur du roi ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ εἰσαγγελέως. § αἴτησις, ζήτησις, ἀπαίτησις. l'état fit une — de soldats τὸ δημόσιον ἐζήτησε στρατιώτας, ἐστρατολόγησε. — de blé σιτολογία mettre des chevaux en — ἀπαιτῶ νὰ συλλεχθῶσιν ἵπποι, ἀπαιτῶ νεοσυλλεξίαν ἵππων. tout le chanvre a été mis en — pour les cordages ὅλον τὸ λιναριον ἐζητήθη διὰ τα σχοινία.
Réquisitoire, ἀσ. αἴτησις, ἔκθεσις ἐγγραφος του εἰσαγγελέως.
Resacrer, ἐν. (το s προφ. ss) καθιερῶ ἐκ νέου
Rescampir, ἐν. (πασὰ χρυσωταῖς) ἐπιλευκαίνω τὰ λευκὰ μέρη ὅσα ἐρρυπάνθησαν εἰς τὴν χρύσωσιν.
Rescif, ἀσ. ἴδ Récif
Rescindant, ἀρ αἴτησις ἀκυρώσεως.
Rescinder, ἐν. ἀκυρῶ (δικαστικὴν πρᾶξιν, συμβόλαιον).
Rescision, Θ. ἀκύρωσις (συμβολαιου, δικαστικῆς πραξεως).
Rescisoire, ἀρ. το ἀντικείμενον τῆς πρὸς διάρρηξιν αἰτήσεως.
Rescription, Θ ἔνταλμα (χρηματικόν) ἴδ. Mandat.
Rescrit, ἀρ. διαταξις (ἔγγραφος τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης.) § — du pape, ἴδ. Bulle καὶ Monitoire
Réseau, ἀρ. ἄρκυς, δίκτυον, (καὶ ἐν γενει) πλέγμα, πλοκὴ, κ. πλεμματι § πλέγμα, κ. πλεμμάτι, γυναικεῖον ἐργόχειρον πρὸς κοσμον, καὶ ἰδίως της κεφαλῆς. § σύμπλεγμα (ἀγγείων, νεύρων εἰς τὴν ἀνατομιαν). § — de triangles τὸ αὐλόλον, το σύμπλεγμα των τριγώνων της καταμετρήσεως τοπου. § ἴδ. Anguis — blanc τιγρινη, φυτόν. — tornet εἶδος κώνου, κογχύλη.
Réséda, ἀρ οἰνάνθη, κ ριζισάς, γένος φυτῶν κηπευτῶν. — marin πολύπους, ἐκ τοῦ συστήματος των γογγόνων.
Résédacées, Θ. πλ. οἰνανθοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Réségal, ἡ Résigal, ἴδ. Réalgar.
Reseller, ἴδ. Resseller.
Resemeler, ἴδ. Ressemeler.
Resemer, ἴδ. Ressemer.
Réservation, Θ. ἐπιφύλαξις (δικαιώ

ματός τινος, καὶ ἰδίως τοῦ πάπα, ἐπιφύλαξις τινῶν διορισμῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὰ καθολικὰ κράτη).

Réserve, ϑ. ἐπιφύλαξις. il a fait donnation de son bien sous — d' une pension ἐκληροδότησε τὸ ὑποστατικόν του μ' ἐπιφύλαξιν συντάξεως. — légale νομικὴ ἐπιφύλαξις, μέρος κληρονομίας τὸ ὁποῖον ὁ νόμος ἐπιφυλάττει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν κληρονόμον. à la — de ἐξαιρέσει, ἐκτὸς μόνον. il a congédié tous ses valets à la — d' un seul ἀπέπεμψεν ὅλους τοὺς ὑπηρέτας του ἐκτος ἑνὸς μόνου. sans — ἀνεξαιρέτως, χωρὶς ἐξαίρεσιν. en — κατὰ μέρος. mettre en — ἀποταμιεύω, ἀποτίθεμαι κατὰ μέρος. une chose mise en — ἀπόθετάν τι. il a toujours une idée en — ἔχει πάντοτε πρόχειρόν τινα ἰδέαν. canton de — μέρος τοῦ ὄάσους ἐπιφυλαττόμενον εἰς ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Θήρα ἀνήκει. bois de — ὄάσος τοῦ ὁποίου ἡ κοπὴ ὄὲν ἐπιτρέπεται χωρὶς ἀδείας. § ἐπιφυλακὴ, σῶμα στρατιωτικὸν, ἢ μοίρα ναυτικὴ ἐπιφυλαττομένη ὄιὰ τὰς στιγμὰς καὶ τὰς Θέσεις τῆς ἀνάγκης. § περίσκεψις, ὄιάκρισις, εὐλάϐεια.

Réservé, ée, οὐσ. καὶ ἐπ. εὐλαϐὴς, περίφρων, περιεσκεμμένος, πεφυφυλαγμένος, διακριτικός. être — dans ses dépenses εἶμαι φειδωλὸς εἰς τὰ ἔξοδά μου. une conduite —ée ὄιαγωγὴ αἰϐήμων.

Réserver, ἐν. ἐπιφυλάττω, φυλάττω. — son argent pour la vieillesse φυλάττω τὰ χρήματα μου ὄιὰ τὸ γῆρας. —ez vos conseils pour un autre moment φύλαξε τὰς συμϐουλάς σου ὄι' ἄλλην στιγμήν. se —, αὐτοπ. ἐπιφυλάττω εἰς ἑμαυτον, ἐπιφυλάττομαι. je me —e le revenu de cette terre ἐπιφυλάττω εἰς ἐμαυτον τὸ εἰσόδημα τοῦ κτήματος τούτου. Dieu s'est —é la punition de ce crime ὁ Θεὸς ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὸν τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐγκλήματος τούτου. se — de ἢ à faire quelque chose ἐπιφυλάττομαι νὰ πράξω τι. je me —e à parler quand j'aurai entendu les autres ἐπιφυλάττομαι νὰ ὁμιλήσω ἀφ' οὗ ἀκούσω τοὺς ἄλλους. je me —e pour une autre circonstance ἐπιφυλάττω ἐμαυτὸν ὄι' ἄλλην περίστασιν. § tous droits —és ἐπιφυλαττομένων ὅλων τῶν ὄικαιωμάτων. les —és περιπτώσεις ἐπιϐεχόμεναι τὴν συγχώρησιν τοῦ Πάπα ἢ τῶν ἐπισκόπων.

Réservoir, ἀρ. ὄεξαμενὴ, (τρκϐρ. χαϐούζι.) § ὄοχεῖον (εἰς τὴν ἀνατομίαν).

Résident, te, ἐπ. κατοικῶν. êt —er κατοικῶ.

Résidence, ϑ. ὄιαμονὴ, ὄιατριϐὴ, ἡ συνήϑης κατοικία. le lieu de sa — ὁ τόπος τῆς ὄιαμονῆς του. il est obligé à — ὑποχρεοῦται νὰ ὄιαμείνῃ εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι ὄιωρισμένος § καϑέδρα ἡγεμόνος, ἄρχοντος, ἀρχῆς. § ἀντιπρεσϐεία.

Résident, ἀρ. ἀντιπρέσϐυς, τακτικὸς ἀπεσταλμένος κατέχων ϐαϑμὸν κατώτερον τοῦ πρέσϐεως. —te ἡ γυνὴ τοῦ ἀντιπρέσϐεως.

Résider, οὐϐ. καϑεδρεύω, ὄιαμένω, κατοικῶ. il —e sur ses terres κατοικεῖ εἰς τὰ ὑποστατικά του. là —e l'innocence ἐκεῖ κατοικεῖ ἡ ἀϑωότης. § ἐναπόκειμαι. toute l'autorité —e en lui εἰς αὐτὸν ἐναπόκειται ὅλη ἡ ὄύναμις. il croit que toute la sagesse —e dans sa tête νομίζει ὅτι ὅλη ἡ σοφία ἐνοικεῖ εἰς τὴν κεφαλήν του. § συνίσταμαι. voilà où —e la difficulté ἰδοὺ εἰς τί συνίσταται ἡ ὄυσκολία. § καϑεδρεύω, ἐμμένω ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν καϑέδραν τῆς ἐπισκοπῆς, (ἐπὶ ἐπισκόπων κτλ.)

Résidu, ἀρ. (ἀρχ.) ὑπόλοιπον. le — du compte τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ. ϊϐ. Reliquat. § ὑπόλοιπον, κατάλοιπον, ὁ μένων ἀριϑμὸς μετὰ τὴν ὄιαίρεσιν. ϊϐ. Reste. § ὑποστάϑμη, κ. καταπάτι.

Résignant, ἀρ. παραχωρῶν.

Résignataire, ἀρ. ἐκεῖνος ὑπὲρ τοῦ ὁποίου γίνεται παραχώρησις.

Résignation, ϑ. ἀρχ. παραίτησις. — du trône παραίτησις τοῦ Θρόνου. § παραχώρησις. — d' une succession παραχώρησις κληρονομίας. § παραίτησις ἢ παραχώρησις ἐκκλησιαστικοῦ ὠφελήματος. § καρτερία, ὑπομονή. il a subi son malheur avec — ὑπέφερε μὲ καρτερίαν τὴν ὄυστυχίαν του, ἐνεκαρτέρησε εἰς τὴν ὄυστυχίαν του — aux volontés divines ὑποταγὴ εἰς τὰς Θείας ϐουλήσεις.

Résigner, ἐν. παραχωρῶ. il a —é ses droits à son frère παρεχώρησε τὰ ὄικαιώματά του εἰς τὸν ἀδελφόν του. —son âme à dieu παραὄίὄω τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν Θεόν. § ἀπολ. παραχωρῶ ἐκκλησιαστικὸν ὠφέλημα τὸ ὁποῖον καρποῦμαι. § se —, αὐτοπ. ὑποτάσσομαι μεϑ' ὑπομονῆς, μετὰ καρτερίας ὑποκύπτω, λαμϐάνω πρὸ ὀφϑαλμῶν. se — aux volontés de Dieu ὑποτάσσομαι εἰς τὰς Θείας ϐουλήσεις. se — à son sort ὑποκύπτω εἰς τὴν τύχην μου. se — au malheur ἐγκαρτερῶ εἰς τὴν ὄυστυχίαν. je me —e à cela τὸ λαμϐάνω πρὸ ὀφϑαλμῶν. § ἐγκαρτερῶ, ὑποφέρω μὲ καρτερίαν. il se —e dans le malheur ἐγκαρτερεῖ εἰς τὴν ὄυστυχίαν. il se montra calme et —é ἐφάνη ἥσυχος καὶ ἐγκαρτερῶν.

Résiliation, ϑ. ἀκύρωσις (συμϐολαίου, ὄικαστικὴν πρᾶξιν).

Résilier, ἐν. ἀκυρῶ (συμϐόλαιον, ὄικαστικὴν πρᾶξιν).

Résilioment ἢ Résiliment, ἀρ. ϊϐ. Resiliation.

Résille, ϑ. κεκρύφαλος, παρ' Ἰσκανοῖς, εἶὄος κεφαλοὄέματος.

Résine, ϑ. ῥητίνη, ἡ ἀπό τινα ὄένὄρα, ἰὄίως ἀπὸ πεύκας ἐκρέουσα ὕλη, κ. ρετσίν(α)ι. — animée εἶὄος ῥητίνης τῆς Αἰϑιοπίας. — copal ῥητίνη κοπαλία, ὕλη τις φυτικὴ — de cachibon κόμμι τι τῆς Ἀμερικῆς. — de Carana ῥητίνη τῆς Περουϐίας, ἐκρέουσα ἀπὸ ἄγνωστον ὄένὄρον. — de cèdre κεὄρία, ῥητίνη τοῦ κέὄρου — de cone, ϊϐ. térébentine. — courbaril εἶὄος ῥητίνης Αἰϑιοπικῆς. — de Tyr ῥητίνη πεύκης — de vernis, ϊϐ. Sandoraque. — élastique, ϊϐ. Gomme-élastique — élémi ῥητίνη ἀμύριδος. — liquide de la nouvelle Espagne ῥευστὴ ῥητίνη τῆς νεας Ἱσπανίας.

Résiner, ἐν. ῥητινόω, χρίω μὲ ῥητίνην. du vin —é οἶνος ῥητινοῦχος, κ. ρετσινάτος.

Résineux, euse, ἐπ. ῥητινώὄης, κ. ῥητσινωτός.

Résingle, ἀρ. σφυρίον πρὸς ὄιόρϑωσιν τῶν κιϐωτίων.

Résinier d'Amerique, ἀρ. ϊϐ. Gomart.

Résipiscence, ϑ. μετάνοια, μετάγνωσις.

Résistance, ϑ. ἀντίστασις. la — de l'air au mouvement ἡ ἀντίστασις τοῦ ἀέρος εἰς τὴν κίνησιν. la — des assiégés ἡ ἀντίστασις τῶν πολιορκουμένων. faire de la — ἀνϑίστημαι trouver, éprouver de la — ἀπαντῶ ἀντίστασιν. sans — ἄνευ ἀντιστάσεως, χωρὶς ἀντίστασιν. il a fait une belle — ἀντέστη ἐπιμόνως. pièce de —, οἰκ. μέγα τεμάχιον, κ. κομμάτα (ἐπὶ φαγητῶν)

Résister, ἐν. ἀνϑίσταμαι l'air —e à la pression ὁ ἀὴρ ἀνϑίσταται εἰς τὴν ϑλῖψιν. cet édifice a —é aux injures du temps τὸ οἰκοὄόμημα τοῦτο ἀντέστη εἰς τὰς ἐπηρείας τοῦ χρόνου. la forteresse —e encore τὸ φρούριον ἀνϑίσταται ἀκόμη. j'ai —é à ses prières ἀντέστην εἰς τὰς παρακλήσεις του. § ὑπομένω, ἀντέχω. il —e aux fatigues ὑπομένει, ὑποφέρει τοὺς κόπους, ἀντέχει εἰς τους κόπους. on ne peut y — εἶναι ἀνυπόφορον.

Résolu, ϊϐ. Resoudre.

Résoluble, ἐπ. λυομενος (ἐπὶ μαϑηματικῶν προϐλημάτων).

Résolûment, ἐπίῤῥ. ἀῤῥεύκτως. § ϑαῤῥαλέως, εὐτόλμως.

Résolutif, ive, ἐπ. καὶ οὐσ. ὄιαλυτικὸς (ἐπὶ ἰατρικῶν).

Résolution, ϑ. ὄιάλυσις. la — des corps en leur éléments ἡ ὄιάλυσις τῶν σωμάτων εἰς τα στοιχειά των. — d'une tumeur ὄιάλυσις φύ-

ματος. § διάλυσις (συμβολαίου.) § λύσις (προβλήματος, προτάσεως) § ἀπόφασις. voici ma — ἰδοὺ ἡ ἀπόφασίς μου. la — du Roi ἡ βασιλικὴ ἀπόφασις. faire, former, prendre une — ἀποφασίζω. § εὐτολμία. homme de — εὔτολμος.

Résolutoire, ἐπ. διαλυτικὸς (συμβολαίου).

Résolvant, ante, ἐπ. καὶ οὐσ. διαλυτικὸς, ἐπὶ ἰατρικῶν.

Résonnance, Ϛ. ἀπήχησις, ἀπήχημα, ἡ ἐπέκτασις τῆς διαρκείας τοῦ ἤχου. § τὸ νιβώτιον ἐντατοῦ ὀργάνου. § Θραῦσις τοῦ κρανίου εἰς μέρος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐκτυπήθη, ἐξ αἰτίας κτυπήματος εἰς ἄλλο μέρος τὸ ὁποῖον δὲν εθρούσθη.

Résonnant, ante, ἐπ. ἀντηχητικός. ce salon est — ἡ αἴθουσα αὕτη ἀντηχεῖ. § ἠχητικὸς, ἠχῶν, ὁ ἐκπέμπων πολὺν ἦχον. voix —te ἠχητικὴ φωνή.

Résonnement, ἀρ. ἀντήχησις.

Résonner, οὐδ. ἀντηχῶ. cette voûte —e ὁ θόλος οὗτος ἀντηχεῖ. les airs —ent du bruit des instrumens de musique ἀντηχεῖ ὁ ἀὴρ ἀπὸ τῶν μουσικῶν ὀργάνων τὸν κρότον. tout —e du bruit de ses exploits ἡ φήμη τῶν κατορθωμάτων του ἀντηχεῖ πανταχοῦ. § ἠχῶ. cette guitare —e bien καλῶς ἠχεῖ ἡ κιθάρα.

Résorbstion, Ϛ. ἀναρρόφησις, ἀναμύζησις ὑγρῶν, εἰς τὴν ἰατρικήν.

Resonder, ἴδ. Ressonder.

Résoudre, ἐν. ἀναλύω, διαλύω. le feu —out l'eau en vapeur τὸ πῦρ διαλύει τὸ ὕδωρ εἰς ἀτμόν. —un corps en poussière εἰς σκόνιν διαλύω τὸ σῶμα. le bois se —out en fumée, αὐτοπ. τὸ ξύλον διαλύεται εἰς καπνόν. tout ce qu'il dit se —out en rien ὅ,τι λέγει ἀναλύεται, καταντᾷ εἰς μηδέν § διαλύω (συμβόλαιον, συμφωνίαν). § ἀποφασίζω. que —? τί ν' ἀποφασίσω; on a —olu, il a été —olu ἀπεφασισθη. § πείθω. je l'ai — olu d'aller τὸν ἔπεισα νὰ ὑπάγῃ se —, αὐτοπ. ἀποφασίζω. je me —ous à cela τοῦτο ἀποφασίζω. § —olu, ue διαλελυμένος. ἀπεφασισμένος § —olu, ue εὔτολμος, θαρραλέος. § resous (ἄλλη μετοχὴ ἄνευ θηλυκοῦ) διαλελυμένος.

Respect, ἀρ σέβας. avoir du — σέβομαι. inspirer du — ἐμπνέω σέβας. digne de — σεβάσμιος, σεβαστός. des sentimens de — αἰσθήματα σεβασμοῦ. sans — pour la morale μὴ σεβασθεὶς τὴν ἠθικήν. manquer de — (καὶ σπανίως) περδρε le —à quelqu'un ἀστεῶ πρός τινα, δὲν προσφέρομαι προς αὐτον μὲ το ἀνῆκον σέβας. — humain τὸ σέβας πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην. lien de — τόπος σεβάσμιος. je suis avec —, avec profond — μένω μὲ ὅλον τὸ σέβας, μὲ βαθύτατον σέβας (εἰς τὸ τέλος τῶν ἐπιστολῶν.) sauf le —, sauf votre —, avec le — que je vous dois οἰκ. καὶ χωὶ μὲ συγχώρησιν. les —s τὰ σεβάσματα. agréez mes —s δεχθῆτε τὰ σεβάσματά μου § se faire porter — γίνομαι ἐπίφοβος. un porte-respect ὅπλον ἐμπνέον φόβον, παράσημον ἐμπνέον σέβας, ἄνθρωπος αὐτηρός. § tenir quelqu'un en — συνέχω τινά.

Respectable, ἐπ. σεβάσμιος, σεβαστός.

Respecter, ἐν. σέβομαι. — la vieillesse σέβομαι τους γεροντας. le temps —e ces monuments ὁ χρόνος σέβεται τα μνημεῖα ταῦτα, φείδεται αὐτῶν. — les droits de propriété σέβομαι τὰ δίκαια τῆς ἰδιοκτησίας, φείδομαι αὐτῶν § se —, αὐτοπ. σέβομαι ἑαυτὸν, αἰδοῦμαι ἐμαυτόν. se faire — ἐμπνέω σέβας.

Respectif, ive, ἐπ. ἀμοιβαῖος. les avantages sont —s τὰ ὠφελήματα εἶναι ἀμοιβαῖα. § ἴδιος, ἑνὸς ἑκάστου. que chacun reste dans sa position —ive ἂς μένῃ ἕκαστος εἰς την ἰδίαν του θέσιν.

Respectivement, ἐπίρ. ἀμοιβαίως, ἕκαστος ἰδία. ces proposition sont —fausses, scandaleuses, héretiques, etc. αἱ προτάσεις αὗται εἶναι ἑκάστη ἰδία ψευδὴς, ἡ σκανδαλώδης, ἡ αἱρετική, κτλ.

Respectueusement, ἐπίρ. εὐσεβάστως, αἰδημόνως, εὐλαβῶς.

Respectueux, euse, ἐπ. αἰδήμων, εὐλαβὴς, ὁ μὲ σέβας προσφερόμενος. il est — envers ses parens προσφέρεται μὲ σέβας προς τοὺς γονεῖς του. d'un air — μ' αἰδήμονα τρόπον il écrit en termes —x γράφει μὲ λεξεις ἐκφραζούσας σέβας.

Respirable, ἐπ. πνευστός. des gaz —s ἀτμίδες τὰς ὁποίας δυνάμεθα ν' ἀναπνεύσωμεν.

Respirateur-antimephitique, ἀρ. ἐργαλεῖον φυσικὸν δια τὴν ἔρευναν τοῦ καταλλείστου ἀέρος τῶν ὑπονόμων κτλ.

Respiration, Ϛ. ἀναπνοή. — gênée δυσπνοια. avoir la — gênée πνευστι(άω)ῶ. — facile εὔπνοια, εὐπνευστία. qui a la — facile εὔπνους ma —a manqué ἐξέλιπεν, κ. ἐλόπνεεν ἡ ἀναπνοή μου.

Respiratoire, ἐπ. πνευστικός. les organes —s τὰ πνευστικὰ ὄργανα.

Respirer, οὐδ. ἀναπνέω. — avec difficulté δυσπνοῶ. il —e encore ἀναπνέει ἀκόμη. § ζῶ. il ne —e plus, il a cessé de — ἔπαυσε ζῶν, ἀπέθανε. tout ce qui —e πάντα τὰ ἔμψυχα. depuis que je —e ἀφ' ὅτου ὑπάρχω. je ne —e que pour vous διὰ σὲ μόνον ζῶ. § πνέω, ἐπιθυμῶ. il —e la vengeance πνέει ἐκδίκησιν. — après quelque chose εὔχομαί τι ἐγκαρδίως. § φαίνομαι, ἀναδεικνύομαι. l'amour de l'humanité —e dans toutes ses actions ἡ φιλανθρωπία ἐμφαίνεται εἰς ὅλας τὰς πράξεις του. § πνέω, ἐμφαίνω. ce lieu —e la paix ὁ τόπος οὗτος πνέει εἰρήνην. tout en lui —e l'orgueil τὰ πάντα εἰς αὐτὸν ἐμφαίνουν ὑπερφάνειαν. § ἀναπνέω, ἀνοψύχω, συνέρχομαι, κ ἀναπαύω ἀπὸ κόπους κτλ. ah! je —e! Ah! συνῆλθα! § ἐν. — un air pur ἀναπνέω καθαρὸν ἀέρα.

Resplendir, οὐδ διαλάμπω, ἐλλάμπω. la lune —issait ἡ σελήνη διέλαμπε.

Resplendissant, te, ἐπ. διαλάμπων. beauté —e λαμπρὰ, ἐλλάμπουσα ὡραιότης.

Resplendissement, ἀρ. λάμψις.

Responsabilité, Ϛ. εὐθύνη. sous ma —ὑπ' εὐθύνην μου.

Responsable, ἐτ. ὑπεύθυνος. je suis — des conséquences εἶμαι ὑπεύθυνος διὰ τὰς συνεπείας, ἀναλαμβάνω τῶν συνεπειῶν τὴν εὐθύνην. je n'en suis pas — εἶμαι ἀνεύθυνος διὰ τοῦτο, δὲν ἐγγυῶμαι περὶ αὐτοῦ.

Responsif, ive, ἐτ. ἀποκριτικός.

Responsion, Ϛ. σύνταξις τὴν ὁποίαν μέλη ἱππότικοῦ τάγματος πληρόνουν εἰς τὸ τάγμα.

Ressac, ἀρ. ὀπισθόρμησις, ἐπιστροφὴ βιαία τῶν κυμάτων ἀφ' οὗ προσβάλουν εἴς τι ἐμπόδιον.

Ressaigne, ἡ Rességne, Ϛ. ἴδ. Segetière.

Ressaigner, ἐν. φλεβοτομῶ ἐκ νέου. § αἱμορροῶ, κ. αἱματόνω ἐκ νέου.

Ressaisir, ἐν. — quelque chose ἡ se — de quelque chose συλλαμβάνω πάλιν, ἀναλαμβάνω.

Ressaluer, ἐν. χαιρετῶ πάλιν.

Ressasser, ἐν διατρίβω ἐκ νέου, κ. λεπτολογίζω πάλιν. § οἰκ. ἀνεξευνῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω ἐκ δευτέρου. — quelqu'un ἐξετάζω τινὰ, τὴν διαγωγήν του μετ' ἀκριβείας. § ἀναμασσῶ, λέγω πάντοτε τὰ αὐτά.

Ressaut, ἀρ. προβολὴ, ἐξοχὴ εἰς ἀρχιτεκτονικὰ ἔργα. § διακοπὴ κάθετος ἐδάφους τινός.

Ressauter, ἐν. καὶ οὐδ. ἀναπηδῶ, κ. ξαναπηδῶ, πηδῶ ἐκ δευτέρου, ἡ πηδῶ ὀπίσω. § οὐδ. ἐξέχω. corniche qui — e κορωνὶς ἐξέχουσα.

Ressécher, ἐν. ξηραίνω πάλιν.

Ressel, ἀρ. το εις τὰ πλοῖα μέσον ἄλας ἀφ' οὗ ἀπορροτισθῶν.

Resseller, ἐν. στρόνω ἐκ νέου τὸν ἵππον.

Ressemblance, Ϛ. ὁμοιότης. il y a une grande — entre eux ὑπάρχει μεγάλη ὁμοιότης μεταξύ των. ce peintre saisit bien la — ὁ ζωγράφος ἐπιτυγχάνει εἰς τὴν ὁμοιό-

τητα. se tromper à la — ἀπατῶμαι ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος. ce fils est la — de son père ὁ υἱὸς οὗτος εἶναι τὸ ὁμοίωμα τοῦ πατρός του.

Ressemblant, te, ἐπ. ὅμοιος, ὁμοιάζων. le portrait est — ἡ εἰκὼν αὕτη ὁμοιάζει. deux hommes —s δύω ἄνθρωποι ὅμοιοι μεταξύ των.

Ressembler, οὐδ. ὁμοιαζῶ le fils —e à son père ὁ υἱος ὁμοιάζει τὸν πατέρα του. cela ne —e à rien τοῦ το εἶναι παράλογον, παράδοξον, κ. δὲν ἔχει νόημα cela —e à tout τοῦτο εἶναι κοινὸν, δὲν ἔχει τί ἴδιον, τί ἔξοχον. cela ne vous —e pas τοῦτο δὲν εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχὰς, μὲ τὸν χαρακτῆρα, ἢ μὲ τοὺς τρόπους σου. cet artiste se —, αὐτοπ, ὁ καλλιτέχνης οὗτος ἐπαναλαμβάνει πάντοτε τὰ αὐτὰ ἔργα του, δὲν ἔχει ποικιλίαν. qui se —e s'assemble ὁ ὅμοιος τὸν ὅμοιον. ils se —ent comme deux gouttes d'eau ὁμοιάζουν ἀπαράλλακτα.

Ressemelage, ἀρ. ἐπιῤῥαφὴ νέου πέλματος εἰς τὰς ἐμβάδας.

Ressemeler, ἐν. ἐπιῤῥάπτω νέον πέλμα εἰς τὰς ἐμβάδας.

Ressemer, ἐν. σπείρω πάλιν, κ. ξανασπείρω

Ressentiment, ἀρ. μνησικακία. conserver du — μνησικακῶ, § ὀργὴ, θυμὸς, ἀγανάκτησις. § λείψανον, ἴχνος, ἐλαφρὰ προσβολὴ (ἰαθείσης νόσου). § ἀναπόλησις δυστυχημάτων ἢ εὐεργετημάτων.)

Ressentir, ἐν. αἰσθάνομαι, συναισθάνομαι. il a —ti des douleurs de colique ἠσθάνθη κολικοπόνους. je —s une grande joie αἰσθάνομαι μεγάλην χαράν. il —t vivement cette injure συναισθάνεται ζωηρῶς τὴν ὕβριν ταύτην. § se —, αὐτοπ συναισθάνομαι. je me —s encore de cette maladie συναισθάνομαι ἀκόμη τὴν ἀσθένειαν ταύτην, ἔχω ἀκόμη λείψανα αὐτῆς. ses enfans se — tiront des effets de sa conduite τὰ τέκνα του θὰ συναισθανθοῦν τ' ἀποτελέσματα τῆς διαγωγῆς του l' industrie se —tit de la passification générale ἡ βιομηχανία συνησθάνθη τὴν γενικὴν εἰρήνην. § se — d' une injure μνησικακῶ διὰ ὕβριν, ἐνθυμοῦμαι τὴν ὕβριν. § un dessein —i ἰσχυρὰ, καλῶς διαγεγραμμένη ζωγραφία. des muscles —is μυῶνες αὐστηρῶς, ἀκριβῶς διαγεγραμμένοι, προφανεῖς (εἰς τὴν ζωγραφικήν)

Resserrement, ἀρ. συστολὴ, κ. σφίξιμον. § κατάκλεισις (τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων ἀπὸ τοὺς κεφαλαιοῦχους, εἰς καιροὺς μὴ καταλλήλους διὰ τὴν κυκλοφορίαν.)

Resserrer, ἐν. συνάγω, συστρίγγω, σφίγγω. — un cordon σφίγγω σχοινίον. — les nœuds de l'amitié συσφίγγω, σφίγγω ἔτι περισσότερον τοὺς δεσμοὺς τῆς φιλίας. § περιορίζω. — une rivière dans son lit περιορίζω τον ποταμον εἰς τὴν κοίτην του. cette place est —ée τὸ φρούριον εἶναι περιωρισμένον ἀπὸ τοὺς πολιορκοῦντας. — un prisonnier περιορίζω περισσότερον τον αἰχμάλωτον — un ouvrage συντέμνω τὸ σύγγραμμα § ἐναποθέτω ἐν νέου πρὸς φύλαξιν, κ ξανακρύπτω. § συστέλλω. — le ventre συστέλλω την κοιλίαν, παρ' ἰατροῖς le froid —e les pores τὸ ψύχος συστέλλει τοὺς πόρους § se — αὐτοπ. στενοῦμαι, γίνομαι στενώτερος. § se — περιορίζομαι. § se — συστέλλομαι, συσφίγγομαι, κ. περιμαζώνομαι § le temps se —e ὁ καιρὸς ψυχραίνει. § se — περιορίζω τὰ ἔξοδα μου. l'argent se —e τὰ χρήματα γίνονται σπάνια, δὲν δανείζονται εὐκόλως.

Ressif, ἐδ Récif

Ressort, ἀρ ἐλαστικότης. la branche plie fait — τὸ λυγισμένον κλαδίον ἀνατείνεται πάλιν. § ἐλατήριον διαφόρων ἐργαλείων, σκανδάληθρον, σιδήριον, τὸ ὁποῖον πιεσθὲν ἐπανέρχεται εἰς τὴν πρώτην θέσιν. machine à — ἐλαστικὴ μηχανὴ μεταφ. cet homme ne se remue que par — ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι βεβιασμένος εἰς τὰ κινήματά του. il n'agit que par — πράττει κατὰ παρακίνησιν, ἢ συμβουλὴν ἄλλων, ἐτεροσύμβουλος, ἐτεροκίνητος. donner du — à l'estomac, aux fibres ἐνδυναμόνω τον στόμαχον, τοὺς μυῶνας. c'est un caractère qui a du — εἶναι ἀνδρεῖος, σταθερὸς, ἰσχυρογνώμων ἄνθρωπος. § μηχανὴ, μηχάνημα, μεταφ τρόπος ἐπιτυχίας. il a fait jouer dans cette affaire des —s abominables μετεχειρίσθη βέλλους μέσα εἰς την ὑπόθεσιν ταύτην. § ἀνώριστος αἰτία ἐνεργείας, κινήσεως, ἀτραξίας l'amour de soi est le — ordinaire de l'homme ἡ φιλαυτία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κινεῖ τὸν ἄνθρωπον. § νομοδιαισθησία, ἀσυνδοσία δικαστηρίου. le public qui paye est juge en dernier — ἐπειδὴ ὁ λαὸς πληρώνει εἶναι ἀνέκκλητον δικαστήριον. cela n'est pas de mon — τοῦτο δὲν ἀκούει εἰς ἐμὲ να τὸ κρίνω.

Ressortir, οὐδ. je ressors, tu ressors, il ressort, nous ressortons vous ressortez, ils ressortent ἐξέρχομαι, ἐβγαίνω πάλιν ἀφ' οὗ ἐμβῆκα § ἐξέχω, φαίνομαι καλήτερα l'éducation fait — la beauté ἡ καλὴ ἀνατροφὴ αὐξάνει τὴν ὡραιότητα.

Ressortir, οὐδ je ressortis, tu ressortis, il ressortit, nous ressortissons, vous ressortissez, ils ressortissent, je ressortissais. ὑπάγομαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητά τινος, κρίνομαι ἀπό τινα.

Ressortissant, te, ἐπ. κατώτερον δικαστήριον ὑπαγόμενον εἰς ἄλλο.

Ressouder, ἐν. μεταχολλῶ, κολλῶ ἐκ νέου

Ressource, ϑ. πόρος. § τρόπος ἀπαλλαγῆς, καταφύγιον. faire — διευθετῶ, διορθόνω τὰς ὑποθέσεις μου avoir des —s contre le malheur ἔχω βοηθήματα κατὰ τῆς δυστυχίας. fécond en —s πολυμήχανος. tu m' as perdu sans — μὲ ἀφάνισες χωρὶς ἐλπίδα, (διὰ παντὸς, κατακράτος.)

Ressouvenance, ϑ ἀνάμνησις.

Ressouvenir, (se) αὐτοπ. διαμνημονεύω, ἀναμιμνήσκομαι, ἐνθυμοῦμαι ressouvenez vous des bienfaits que vous avez reçus ἐνθυμοῦ τὰς εὐεργεσίας, ὅσας ἔλαβες. § ἀπρ. à présent il m'en ressouvient τώρα τὸ ἐνθυμοῦμαι. je m'en ressouviendrai un jour ϑὰ σοῦ το ϑυμηθῶ μιαν ἡμέραν (ἀπειλή) ὀλ. ϑέλω ἐκδικηθῆ.

Ressouvenir, ἀρ. ἀνάμνησις.

Ressuage, ἀρ. ἵδρωσις, ἵδρωμα.

Ressuer, οὐδ. ἱδρῶ, ἱδρόνω.

Ressui, ἀρ. *Θειλόπεδον, τόπος, ὅπου τα ζῶα, ὡς ἡ ἔλαφος, στιγνόνονται μετὰ τὴν βροχήν.

Ressusciter, ἐν. ἀνίστημι, ἀναστάνω ce remède a ressuscité notre malade το ἰατρικὸν τοῦτο ἀνέστησεν, ἰάτρευσε τὸν ἄῤῥωστόν μας cette bonne nouvelle l'a ressuscité ἡ καλὴ αὕτη εἴδησις τὸν ἐζωογόνησεν, ἐχαροποίησε μεταφ. ἀνακαινόω, ἀνανεόω. il a ressuscité un vieux procès ἔβγαλε εἰς τὴν μέσην πάλιν παλαιὰν δίκην. § οὐδ. tous les hommes ressusciteront au jugement dernier ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ϑέλουσιν ἀναστηθῆ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

Ressuyer, οὐδ ξηραίνομαι, στεγνόνομαι.

Restant, ἀρ κατάλοιπον, ἀπομεινάριον ποσότητος.

Restaur, ἀρ. ἀγωγὴ τῶν ἀσφαλίστων κατ' ἀλλήλων (κατὰ την χρονολογίαν της ἀσφαλίσεώς των, ἢ κατὰ τοῦ πλοιάρχου, ἂν ἠβλάβη ποσῶς ἀπ' αὐτου.)

Restaurage, ἡ Restoupage, ἀρ διαῤῥοφὴ, ὁ ῥοφῶσις μὲ την βενζίνην τῶν τρυπημένων πανίων.

Restaurant, te, ἐπ. ἀναληπτικὸς, ὅστις δίδει δυνάμεις, ἀποκατασταίνει τὴν δύναμιν. § οὐσ. le vin est un bon — ὁ οἶνος εἶναι καλὸν δυναμωτικόν. § ζωμὸς, ῥόφημα πικρὸ, εὔχυμον, εὔχυλον. § ἑστιάτωρ, ὀψοπώλης, ἰταλ. locandiére.

Restaurateur, ἀρ. ἀναληπτικὸς, ἐ-

πανορθωτικὸς, ὅστις ἀποκαταστασίνει τι εἰς τὴν κατάστασιν, ὅπου ἦτον § *ἑστιάτωρ, ὀψοποιὸς, ὀψοπώλης.

Restauration, Ϟ. διόρθωσις, ἐπισκευή. la — d un édifice ἀνέγερσίς τινος οἰκοδομῆς. la — des lois ἀποκατάστασις τοῦ νόμου.

Restaurer, ἐν. ἐπανορθῶ, ἐπισκευάζω, ἀνανεόνω. se —, αὐτοπ. il s' est restauré τὴν πάτωσι καλὰ, ἔφαγε χερά.

Reste, ἀρ. λοιπὸν, ὑπόλειμμα ποσότητος. § ἐρειπιον, λειψανον, ἀπομεινάρι-ον. il n'a eu que mes —s ἔλαβε τὰ ἀπορρίψιμιά μου, ὅ,τι ὴθέλησα νὰ λάβω ἐγώ. les —s d un repas τὰ ἀνάλεντα, τὰ περισσεύματα τῆς τραπέζης. les —s τὰ λείψανα, ὁ νεκρὸς être en — ὑπολειποματι, περισσεύω χρεωστῶ ἀκομη μερος. de —, ἐπίρ. ἐκ περισσοῦ. il a de l'argent de — pour fournir ce bâtiment ἔχει περισσότερα παρ' ὅσα χρειάζεται χρήματα διὰ νὰ δώση εἰς τὴν οἰκοδομήν. il a du crédit de — ἔχει πίστιν, τὸν ἐμπιστεύονται (ἂν θέλῃ νὰ δανεισθῇ) ὑπὲρ τὴν ἀνάγκην, ὑπὲρ το μέτρον. au —, du —, ἐπίρ ἔπειτα, ἄλλως, τέλος πάντων, ἐκτος τούτου. il est capricieux, du —il est assez honnête homme εἶναι μὲν παραξενο, (ἀλλότοτος) ἀλλὰ καλὸς ἄνθρωπος.

Rester, οὐδ. ὑπολείπομαι, ἐπιμένω, περισσεύω. —e à savoir μένει νὰ ἰδῶμεν, ἂς ἰδῶμεν. § μένω, παραμένω, διαμένω εἰς τινα τόπον ἢ θέσιν, εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. § προσκολλῶμαι, ἡσυχάζω cet homme ne peut — nulle part ὁ ἄνθρωπος οὐτὸς δὲν ἐμπορεῖ νὰ σταθῇ πούπετα. en — là περιορίζω τὰς ἐπιθυμίας, τὰς ἀπαιτήσει., τα ἐπιχειρήματά μου. où en sommes-nous restés de notre discours? που ἀφήκαμεν τὴν ὁμιλίαν μας, ποῦ ἐσταματήσαμεν τὸν λόγον μας; — sur une syllabe, μουσ. ἐνδιατρίβω, ἀργῶ εἰς μίαν συλλαβὴν, ἢ τόνον.

Restiaire, ἀρ. *ῥήστερον, δενδρύλλιον τῆς Κοχεγχινης.

Restro, ἀρ. *ῥῆστρον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σχοινοειδῶν.

Restrole, Ϟ. *ῥηστρὶς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σχοινοειδῶν

Restituable, ἐπ. δικ. ἀποκατάστατος, ἡ ἀποκαταστατέος, δυνάμενος νὰ ἐπανελθῇ εἰς την πρώτην αὐτοῦ κατάστασιν (mineur —.) § ἀποδοτέος.

Restituer, ἐν. ἀποκαθίστημι, φέρω εἰς την πρώτην κατάστασιν. — un monument ἐπισκευάζω τινὰ οἰκοδομήν — un texte διορθόω τὸ κειμενον. § ἀποδίδω.

Restituteur, ἀρ. ἀποκαταστάτης, ἐπισκευαστὴς, ἐπιδιορθωτὴς. § ἀποδότης, ὅστις δίδει ὀπίσω ὅ,τι ἔλαβε.

Restitution, Ϟ. ἀποκατάστασις, ἐπισκευὴ, ἐπιδιόρθωσις. médailles de — ἢ restituées μνημόνεια, μεταλλόσημα (médailles). φέρον τα τὸν τύπον διαφόρων μνημείων ἐπεσκευασμένων παρὰ τῶν διαδόχων τινὸς αὐτοκράτορος τῆς Ῥώμης. § ἀποδοτις.

Restorne, ἀρ. ἀντισημείωσις, γραφὴ, πέρασμά τινος ἄρθρου αὐτ' ἄλλου εἰς τὸ καθολικὸν βιβλίον τῶν ἐμπόρων.

Restorner, ἐν. ἀντισημειῶ, γράφω, περνῶ ἀλλ' αὐτ' ἄλλου ἄρθρον εἰς τὸ καθολικὸν βιβλίον της χρεώσεως καὶ πιστώσεως.

Restouble, ἢ Etoule, Ϟ. καλάμη καὶ χόρτα μένοντα εἰς τὸν θερισμένον ἀγρόν.

Restreindre, ἐν. συστέλλω, συσφίγγω, στενοχωρῶ. μεταφ. ἐλαττῶ, ὀλιγοστεύω, μικρύνω se —, αὐτοπ. περιορίζομαι, οἰκονομοῦμαι ὀλιγοστεύω τὰ ἔξοδα μου.

Restrepie, Ϟ. * ῥιστροπον, ὀρχιοειδὲς φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Restrictif, ive, ἐπ. συσταλτικὸς, στυπτικὸς. μεταφ. περιοριστικὸς.

Restriction, Ϟ. συστολὴ, σύσταλσις, στύψις μεταφ. περιορισμός. — mentale παρασιώπησις, τὸ νὰ σιωπήσωμέν τι, νὰ κρύψωμεν τὴν ἰδέαν μας πρὸς ἀπάτην τοῦ ἀκούοντος.

Restringent, te, ἐπ. καὶ οὐσ στυπτικός.

Resultant, te, ἐπ προερχόμενος. —e, γεωμ. γραμμὴ συνισταμένη, προσύπτουσα, συναγομένη.

Résultat, ἀρ. ἀποτέλεσμα, τὸ γινόμενον.

Resulter, οὐδ (ἐπὶ τρίτου προσώπου) γίνομαι, προέρχομαι. il résulte de tout ce que nous avons dit ἕπεται δ' ἐξ ὅσων εἴπαμεν, ἢ ἐκ τῶν εἰρημένων ἕπεται.

Résumer, ἐν. ἀνακεφαλαιῶ, ἢ συγκεφαλαιῶ, περιλαμβάνω ἐν ὀλίγοις. se —, αὐτοπ. ἐπαναλαμβάνομαι, περιλαμβάνω, παριστάνω συλλήβδην, συντόμοις τὰ εἰρημένα. —é, ée, μετ. le — d un discours συγκεφαλαίωσις τινος λόγου συλλήβδην, ἐν βραχυλογίᾳ, ἐν συντόμῳ.

Résumpte, Ϟ. τελευτὴα θέσις τοῦ κατὰ θεολογίαν ἑπταετοῦς ὁσίατος διὰ νὰ λάβῃ το δικαίωμα τοῦ προεδρεύειν εἰς τὰς θέσεις.

Résumptê, ἐπ. οὕτω, ὅστις πέρασε την θέσιν Resumpte.

Résumption, Ϟ. ἀνακεφαλαίωσις, περίληψις.

Resure, Roque, ἢ Rave, Ϟ. εἶδος χαβιαρίου χρησιμεύοντος ὡς δελέατος τῶν σκόμβρων καὶ τριχιῶν. § δίκτυον διὰ τοὺς τελευταίους τούτους ἰχθεῖς.

Ressurection, Ϟ. ἀνάστασις, ἡ ἐκ νεκρῶν ἔγερσις. § εἰκὼν παριστάνουσα την ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Retable, ἀρ. ἀρχιτεκτονικὸν καλλώπισμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου διατίθεται ἡ ἁγία τράπεζα

Rétablir, ἐν. ἀποκαθίστημι, ἐπανορθῶ, ἀποκατασταίνω, φέρω εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν — un homme dans sa bonne fame et renommée, δικ. ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ἀτιμώσεως. — le passage d' un auteur διορθόνω, ὡς ἦτο, χωρίον τι συγγραφέως. se —, αὐτοπ. ἀναῤῥωννύω, ἀναλαμβάνω. il s' est rétabli de sa longue maladie ἀνέλαβεν ἀπὸ την μακρὰν ἀῤῥωστίαν του.

Rétablissement, ἀρ. ἀποκατάστασις. § ἀνάῤῥωσις.

Retaille, Ϟ ἀπόκομμα πράγματος (ῥιπτομένου π. χ.)

Retaillier, ἐν. ἀποκόπτω, κόπτω ἐκ νέου, ἢ κλαδεύω πάλιν.

Retaper ἐν. ἀνακάμπτω, ἀνυψῶ, (σηκόνω) τὰ ἄκρα τοῦ πίλου εἰς τὸ καλαπόδιον, ἐπισκευάζω πίλον. — ses cheveux κτενίζω ἀνάτριχα τὴν κόμην, στρέφω εἰς τὰ ἐπάνω (ἀνάστροφα) τὰς τρίχας.

Retard, ἀρ. ἀναβολὴ, κ. ἄργητα.

Retardation, Ϟ. φυσ βράδυνσις (τῆς κινήσεως τῶν σωμάτων.)

Retardatrice, Ϟ. (force) δύναμις βραδυντικὴ (τῆς κινήσεως.)

Retardement, ἀρ. ὑπέρθεσις, ἀναβολὴ, ἀργοπορία. — des planètes βραδυνσία κατὰ τὸ φαινόμενον τῶν πλανητῶν ὡς πρὸς την γῆν.

Retarder, ἐν βραδύνω, ἀργοπορῶ, ἀναβάλλω. — une montre, ἐν. βραδύνω, βάλλω ὀπισω το ὡρολόγιον. l' horloge retarde, οὐδ. τὸ ὡρολόγιον βραδύπορεῖ, μένει (πηγαίνει) ὀπίσω.

Retâter, ἐν πιάνω, ἐγγίζω πάλιν τὸν σφυγμόν.

Reteindre, ἐν. μεταχρώννυμι, μεταβάφω. κ. ξαναβάφω.—eint, te, μετ.

Retendeur, ἀρ. ἐξαπλωτὴς τῶν ἀρτιγνάπτων ἢ ἀρτιβαφῶν ὑρασμάτων.

Retendoir, ἀρ. ἐργαλεῖον σιδηροῦν τῶν ἐντατοσυριγγοποιῶν, ὀργανοποιῶν.

Retendre, ἐν. ἐκτείνω, ἐξαπλῶ πάλιν. —u, ue, μετ.

Retenir ἐν. ἀναλαμβάνω κ. παίρνω ὀπισω. je voudrais bien — l' argent que jai dépensé ἐπιθύμουν νὰ ξαναπάρω (νὰ ἔχω) τὰ χρήματα, ὅτα ἐπλήρωσα § κατέχω, δὲν δίδω εἰς τινα ὅ,τι τῷ ἀνήκει § διατηρῶ, φυλάττω. il retint les habitudes de son éducation ἐφύλαξε τὰς ἕξεις τῆς ἀνατροφῆς του. § κρατῶ. il a vendu tout, à l' exception de sa maison qu' il veut — ἐπώλησεν ὅλα τὰ κτήματά

του, ἐκτὸς τῆς οἰκίας, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ κρατήσῃ. il m'a retenu la somme qu'il me devait μοῦ ἐκράτησε τὰ χρήματα, ὅσα μοὶ ἐχρεώστει. § ἀριθμ. βαστῶ ἕνα ἀριθμὸν διὰ νὰ τὸν λογαριάσω ἢ νὰ τὸν προσθέσω εἰς τὴν ἀκόλουθον στήλην. § ἀρραβωνίζω, προκαταλαμβάνω, προσφαλίζομαι, πιάνω, ἐπαλοχεύω. κτπ. ρόνω. j'ai retenu une place à la diligence ἢ un logement pour le printemps ἔπιασα ἕνα τόπον εἰς τὴν ἅμαξαν ἢ οἰκίαν διὰ τὸ ἔαρ. § ἐπέχω, κωλύω, ἐμποδίζω, κολάζω, χαλινῶ, μετριάζω, — sa colère βαστῶ τὸν θυμόν μου. § στέγω τῇ μνήμῃ, φυλάττω εἰς τὴν μνήμην. se —, αὐτοπ. ἀναστέλλομαι, πιάνομαι, βαστοῦμαι (ὅταν κινδυνεύω νὰ πέσω), κατέχομαι, βαστοῦμαι (ὅταν βιάζωμαι νὰ ὑπάγω εἰς τὴν χρείαν). ce cheval se retient ὁ ἵππος οὗτος δὲν θέλει νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ἔμπροσθεν. —nu, ue, μετ. καὶ ἐπ. il est fort — εἶναι πολὺ σώφρων, μετριοπαθής, κόσμιος, σεμνός, συνεσταλμένος. être — dans les paroles ὁμιλῶ ὀλίγον, εἶμαι προσεκτικὸς εἰς τοὺς λόγους μου.

Rétenter ἐν. ἀναπειρῶμαι, δοκιμάζω πάλιν.

Rétentif, ive ἐπ. κάτοχος, κρατῶν.

Rétention Ϛ. κατοχή. § ἐπίσχεσις — d'urine στρευγεδὼν, ἰσχουρία.

Rétentionnaire, ἐπ. δικ. διακάτοχος ξένων πραγμάτων.

Retentir, οὐδ. ἀντηχῶ, ἀντιλαλῶ. § περιηχῶ, ἀποτελῶ πολὺν ἦχον, κρότον. μεταφ. φημίζομαι, περιλαλοῦμαι. ses louanges retentissent dans tout l'univers οἱ ἔπαινοί του ἀκούονται παντοῦ.

Retentissant, te, ἐπ. κατηχὴς, ἀντήχων.

Retentissement, ἀρ. κατήχημα, ἀντήχησις.

Retentum, ἀρ. ἄρθρον ἀποράσεως ἀποσιωπώμενον. § παρασιώπημα ὀλίγον.

Retenue, Ϛ. ἐγκράτεια (πράξεων καὶ λόγων). § *κατάσχεμα (κατάσχεσις) ὅ,τι κρατεῖται ἀπὸ ποσότητά τινα, ἀπὸ τὸν μισθόν τινος. § κατόχιον, ὅ,τι κρατεῖ, βαστᾷ, ἐμποδίζει τι. § σχοινίον πλοίου χρησιμεῦον εἰς τοῦτο.

Rétépore, ἀρ. δικτυόπορον, γένος λιθωδῶν πολυπόρων.

Rétéporite, ἀρ. *ἀμφιβληστρίτης, ὄρυκτον δικτυόπορον.

Réticence, Ϛ. ῥητ. ἀποσιώπησις, παρασιώπησις.

Réticulaire ἢ Rétiforme, ἐπ. ἀμφιβληστροειδὴς, δικτυώδης § *δικτυώτης, εἶδος βατράχων. § *δικτύωμα. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων. § ζωόρυτον (πολυποδεῖον) ὄρυκτόν.

Réticule, ἀρ. ἀστρονομ. *ἀστερομέτρης, ἐργαλεῖον εἰς τὸ κέντρον τοῦ τηλεσκοπίου συγκείμενον ἀπὸ πολλὰ νήματα πρὸς καταμέτρησιν τῆς διαμέτρου τῶν ἀστέρων. — tromboïde στρωνίτης, ἀστεισμὸς νότιος.

Réticulé, ée, ἐπ. βοτ. ἀμφιβληστροειδὴς, ἔχων νεῦρα εἰς σχῆμα δικτύου. § (τοῖχος) δικτυωτὸς, καμωμένος εἰς σχῆμα δικτύου, κτισμένος δηλ. μὲ τοῦβλα τετράγωνα. ἀρχ

Réticulitèles, Ϛ. πλ. δικτυοκῶλστραι, φυλὴ ἀραχνίδων.

Rétif, ive, ἐπ. (ἵππος) ἀφηνιαστὴς, δυσάγωγος, σκληρόστομος, ὀπισθοβατῶν ἀντὶ νὰ προχωρήσῃ. μεταφ. ἀνυπότακτος, δυσπειθὴς ἄνθρωπος. il fait le — ἐναντιοῦται, δὲν θέλει νὰ κάμῃ ὅ,τι τῷ λέγουσι.

Rétiforme, ἐπ. ἴδε Réticulaire.

Rétinacule, Ϛ. βοτ. ἀδὴν περὶ τὴν βάσιν τοῦ μίσχου τῶν ἀνθήρων (ἀκροστημόνων) εἰς τὸ σύστημα τῶν ὀσχεοσιδῶν.

Rétinaire, ἀρ. *δικτυάνθεμον, γένος φυτῶν τῆς Γαλλονησίου.

Rétinasphalte, ἀρ. ῥητινάσφαλτος, ὄρυκτὸν τῆς Σαξωνίας ῥητινώδες, κίτρινον, ἢ κοκκινωπὸν καὶ στιλπνόν.

Rétine, Ϛ. ἀμφιβληστροειδὴς χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ ὀπτικὸν νεῦρον.

Rétinite, Ϛ. ἀμφιβλιοστρῖτις, νόσος τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος. § ῥητινίτης, λίθος ἔχων θέαν ῥητίνης.

Rétinophylle, ἐπ. ῥητινόφυλλος, δενδρύλλιον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Rétipèdes, ἀρ. πλ. δικτυόποδα, πτηνὰ ἔχοντα τοὺς πόδας σκεπασμένους μὲ λέπια ἐν σχήματι δικτύου.

Rétirade, Ϛ. ὀχύρ. καταφύγιον, ἀσφάλισμα, εἶδος χαρακώματος, ἐπὶ προμαχῶνος ἢ ἄλλου τινὸς πρὸς ἄμυναν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Rétiration, Ϛ. τυπογρ. ὀπισθοτυπία, τὸ τύπωμα τῆς δευτέρας σελίδος τοῦ φύλλου.

Retirement, ἀρ. συστολὴ, κ. συμμάζωμα.

Retirer, ἐν. ἀναστρέφω, ἀνασπῶ, γυρίζω, τραβῶ εἰς τὰ ὀπίσω τι. § μεθίστημι, ἐξάγω, σηκόνω τι ἀπό τινα τόπον. — du danger, σώζω ἐκ τοῦ κινδύνου. § ἀναλαμβάνω, παίρνω ὀπίσω τὰ ἐνέχυρα. § ὑποδέχομαί τινα ὡς εἰς ἄσυλον. § ἐκθλίβω, ἐκβάλλω. on retire une huile figée des muscades ἀπὸ τὰ μοσχοκάρυα ἐκβάλλουσιν ἔλαιον πηκτόν. § ἀπονίνομαι, πορίζομαι, ἀπολαύω ὡς ὄφελος, πρόσοδον, εἰσόδημα. combien retirez vous de vos terres? τί εἰσόδημα λαμβάνεις ἀπὸ τοὺς ἀγρούς σου; § ἕλκω, τραβῶ πάλιν. § ἐρέλκομαι, προσέλκω, τραβῶ πρός ἐμαυτόν. § ὀπισθοτυπῶ, τυπόνω τὸ ὀπίσθεν μέρος τοῦ φύλλου. — son amitié, sa protection παύω τοῦ νὰ ἀγαπῶ, νὰ προστατεύω. se —, αὐτοπ. ἀναποζίζω, ἀναστέλλομαι, γυρίζω ὀπίσω. § ἀναχωρῶ, ἀποχωρῶ, ἀφίνω τὸν τόπον, τραβιοῦμαι χάριν ἡσυχίας. retirez vous ἀποχώρει, τραβίξου. § παραιτοῦμαι. se — du barreau ἀρίτταμαι τοῦ βήματος, ἀφίνω τὸ συνηγορικὸν ἐπάγγελμα. il s'est retiré (ἀπολύτως) ἀφῆκε τὸ ἐμπόριον, ἐτραβίχθη ἀπὸ τὸν κόσμον. cet officier s'est retiré ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἀφέθη τῆς ὑπηρεσίας. il se retire à dix heures ἐπιστρέφει, ἐπανέρχεται. ἐμβαίνει κάθε βράδυ εἰς τὴν οἰκίαν του περὶ τὴν δεκάτην ὥραν. il s'est retiré ὑπῆγε νὰ ἀναπαυθῇ, νὰ κοιμηθῇ. se — par devers un juge διωθύνομαι, καταφεύγω πρὸς δικαστὴν διὰ νὰ δικαιωθῶ. § συστέλλομαι, συμμαζόνομαι, κονταίνω. § στρατ. ἀναζεύγνυμι, συστενάζομαι, σηκόνομαι, μισεύω, ἐμβαίνω εἰς δρόμον. —é, ée, μετ. καὶ ἐπ. ἐσημικὸς, μονήρης. les lieux les plus —s οἱ πλέον ἀκόντροι τόποι. § σιωπηλός.

Retirons, ἀρ. πλ. ταλαστ. *ἀποκτένισμα, μαλλίον μένον εἰς τὸ κτένιον.

Retirure, Ϛ. κοίλωμα εἰς τὸ χυνόμενον μέταλλον

Rétitèles, Ϛ. πλ (ἴδ. καὶ Reticulitèles) * δικτυοπλόκοι, τάγμα ἀραχνῶν.

Retoiser, ἐν. ἀναμετρῶ, μετρῶ πάλιν μὲ τὸν πῆχυν.

Retombée, Ϛ. ἀρχὴ, γένεσις καμάρας, θόλου, πρῶται στοιβάδες πετρῶν σχηματίζουσαι ταύτην.

Retomber, οὐδ. μεταπίπτω, πίπτω πάλιν. — dans le même malheur περιπίπτω εἰς τὰ αὐτὰ κακά. le châtiment retombe sur le coupable εἰς τὸν ἔνοχον ἡ τιμωρία τρέπεται, ἢ περιέρχεται. § ὑποτροπιάζω, κ. ξανακκλῶ, (ἐπὶ ἀρρωστίας).

Retondre, ἐν. κείρω πάλιν. § κόπτω εἰς τὸ ὕψος τοῦ τοίχου ὅ,τι διεφθάρη διὰ νὰ τὸ ἐπισκευάσω. § περιαίρω, ἀφαιρῶ διὰ τοῦ ξύστρου τὰς ἐξοχὰς, ἢ περιττὰ καὶ κακόζηλα καλλωπίσματα τῆς ἐπιφανείας τοῦ τοίχου. § διορθόνω, τελειοποιῶ τὸ ἀρχιτεκτόνημα μὲ διάφορα ἐργαλεῖα.

Retordage, ἀρ. τεχν. στρέψις, στροφὴ, στρεῖψιμον.

Rétordement, ἀρ. ἴδ. Retordage. λέγεται ἐπὶ μετάξης.

Retordeur, ἀρ. νηματοστρόφος, ὅστις στρήφει τὸ νῆμα.

Retordoir, ἀρ. στροφεῖον, μηχανὴ, διὰ τῆς ὁποίας στρέφομεν, κ. στρηφτήρι.

Retordre, ἐν. συστρέφω, στρέφω, στρήφω πάλιν. § στρήφω ἁπλῶς, donner du fil à — à quelqu'un πράγματά τινι παρέχω, ἀνοίγω δουλειὰς εἰς κανένα. je vous donnerai du fil à — ἔχω ῥάμματα διὰ τὴν γοῦνά σου.

Rétorquer, ἐν. ἀντιστρέφω, γυρίζω

τὸ ἐπιχείρημα κατὰ τοῦ ἀντιδίκου.

Retors, se, ἐπ. ἀνασύστρεπτος, ξαναστρημμένος. μεταφ. s'est un homme — στρόφις, (ἀγχίστροφος, πανοῦργος) παμπόνηρος ἄνθρωπος.

Rétorsion, Θ. ἀντιστροφή, γύρισμα τοῦ ἐπιχειρήματος κατὰ τοῦ ἐναντίου.

Retorsoir, * Θωμιγγόστροφος, στρηφτήρι, ἐργαλεῖον τῶν ὑποδηματοποιῶν.

Retorte, Θ. χημ. κυρτοθέρμαστρον, ἡ κυρτοθερμαντήρ, κυρτόλαιμον ὀχεῖον.

Retouche, Θ. ζωγρ. καὶ γλυπτ. ἐπεξεργασία, ἐπιδιόρθωσις τοῦ ζωγραφήματος, τοῦ χαράγματος.

Retoucher, ἐν. ζωγρ. καὶ γλυπτ. ἐπεξεργάζομαι, τελειοποιῶ, ἐπιδιορθῶ τὸ ζωγράφημα, τὸ γλύμμα. μεταφ. — un poème ἐπεξεργάζομαι τὸ ποίημα.

Retouper, ἐν. κεραμ. μεταπλάττω, κατασκευάζω πάλιν πήλινον ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπέτυχε.

Retour, ἀρ. ὑποστροφή, ἐπανέλευσις, ἐπιστροφή. — de marée παλίρροια être sur son — εἶμ' ἕτοιμος νὰ ἐπιστρέψω. il est de — ἐπέστρεψε. au — du printemps πρὸς, ἢ κατὰ τὸ ἔαρ. — de la fièvre εἰσβολή, ὑποτροπὴ πυρετοῦ. faire un — à dieu ἐπιστρέφω πρὸς Θεόν, μετανοῶ. faire un — sur soi même σκέπτομαι, συλλογίζομαι κατ' ἐμαυτόν. § παροιμ. une femme qui est sur le — γυνὴ παρακμάζουσα, ἢ παρηκμακεῖα, περασμένη. sans — ἀνεπιστρόφως, ἀδιορθώτα. l'occasion est perdue sans — ἡ εὐκαιρία ἐπέρασε διὰ πάντα, χωρὶς πλέον ἐλπίδα. à beau jeu, beau —, παρ. ἤλθε, θέλει ἔλθει καὶ ἡ ἀράδα μου, ἐκδικήθην, ἢ θέλω ἐκδικηθῆ καὶ ἐγὼ, θέλει ἔλθει καιρός. je suis à mon jan de —, ἐπὶ πεσσ. κλείω τὸν χανέν μου. τουρκ. τουτέστι βάλλω δύω πέτρας εἰς τὸν οἰκίσκον τοῦ ἐναντίου μου. douaire sans — ὑπέβολον, ἀντίφερνα, προγαμιαία δωρεὰ προσδιορισμένη ὡς πληρωτέα εἰς τὴν γυναῖκα. — de partage ἐπίδομα, προσθήκη, ἐπίμετρον τοῦ κλήρου τινὸς τῶν συγκληρονόμων πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὸν. § —s ἀγώγιμα, πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας φέρει τὸ πλοῖον ἐπιστρέφον. § ἑλιγμοί. les tours et —s d'une rivière, d'un labyrinthe σκολιώματα, στρηφογυρίσματα ποταμοῦ, λαβυρίνθου. μεταφ. ὀλιότητες, πανουργίαι. il a mille tours et —s ἔχει χιλιαις διαβολιαῖς, πονηριαῖς. § ἑλιγμοὶ στρηφογυρισματα τῆς ἐλάφου διὰ νὰ συγχίσῃ τὰ ἴχνη. —s de la tranchée, ὀχυρ. σκολιότητες, λοξότητες τῆς τάφρου. — de chasse τὸ μετὰ τὴν κυνηγίαν δεῖπνον. § ἀμοιβαιότης αἰσθημάτων. § ἀντικαταλλαγὴ, ἀντισήκωσις. que me donne-t-on en —? τί μὲ δίδουσι πρὸς ἀνταμοιβὴν, ἢ ὡς ἀντάλλαγμα; § ἀνταπόδοσις χάριτος, εὐγνωμοσύνη.

Retourne, Θ. χαρτίον, τὸ ὁποῖον γυρίζουσι κατά τινα παιγνίδια, ἀφ' οὗ ἔλαβεν ἕκαστος τὰ ἰδικά του.

Retournement, ἀρ. δοκιμασία τεταρτοκύκλου ἔχοντος τὴν πλευρὰν ἐστραμμένην ἀλληλοδιαδόχως πρὸς ἀνατολὴν καὶ δύσιν.

Retourner, ἐν. ἀναστρέφω, μεταστρέφω, γυρίζω ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. § οὐδ. ἐπιστρέφω, ἐπανέρχομαι. vous ne savez pas de quoi il retourne δὲν ἠξεύρεις τὰ γινόμενα, τί συμβαίνει. μεταφ. μεταβάλλω τὴν γνώμην τινός. — la chandelle βαπτίζω πάλιν τὴν λαμπάδα εἰς τὸ χωνευμένον, διαλελυμένον στέαρ. il retourne cœur et pique ἐγύρισε σπαθὶ ἡ πίκαν, ὁηλ. τὸ χαρτίον ὅπου ἐγύρισεν ἦτον σπαθὶ ἡ πίκα. se —, αὐτοπ. ἐπιστρέφομαι, κυττάζω ὀπισθέν μου. se — dans son lit μετατρέφομαι, γυρίζω, λαμβάνω ἄλλην θέσιν ἐπὶ τῆς κλίνης. § ἐπιχειρῶ πάντα τρόπον πρὸς κατόρθωσίν τινος πράγματος. s'en — ἀπέρχομαι.

Retracer, ἐν. μετασχεδιάζω, σχεδιάζω πάλιν. μεταφ. διηγοῦμαι, ἐξιστορῶ τὰ παρελθόντα. se —, μέσ. ἀναπολῶ, φέρω τι εἰς τὴν μνήμην μου. se —, αὐτοπ. ces circonstances se retracèrent dans mon esprit αἱ περιστάσεις αὗται ἐντυπώθησαν εἰς τὸ πνεῦμά μου.

Rétractation, Θ. παλινῳδία, ἄρνησις τῆς πρώτης γνώμης.

Rétracter, ἐν. παλινῳδῶ, ἀναιρῶ τὰ ὅσα εἶπα. se —, αὐτοπ. παλινῳδῶ, γνωσιμαχῶ.

Rétractile, ἐπ. συσταλτὸς, συσταλτικὸς, δυνάμενος νὰ συσταλῇ, νὰ συμμαζωχθῇ.

Rétraction, Θ. συστολὴ, συμμάζευμα.

Retraindre, ἐν. ἐλαύνω, σφυρηλατῶ τὸ μέταλλον.

Retraire, ἐν. (κλίν. ὡς τὸ Traire) ἀνακτῶμαι, ἀπολαμβάνω τὸ πωληθὲν κληρονόμημα. —ait, te, μετ. καὶ ἐπ. blé — ἀμέστωτος σῖτος.

Retrait, ἀρ. δικ. ἀνάκτησις (πωληθέντος κληρονομήματος). — lignager ἀνάκτησις κληρονομήματος πωληθέντος ἀπὸ συγγενῆ — conventionnel ἀνάκτησις γινομένη δυνάμει τῶν ἄρθρων τοῦ συμφωνητικοῦ τῆς πωλήσεως. § ἀροδευτήριον, ἀπόπατος, κ. χρεία. § σύσταλσις, φυσικὴ αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχωρισθησαν οἱ μεγάλοι ὄγκοι τῶν πετρῶν εἰς διάφορα σχήματα, συνέβησαν δὲ καὶ αἱ σχισμαὶ τινων ἀπολιθωμάτων.

Retraite, Θ. ἀναχώρησις, ἀποχώρησις, τὸ διδόμενον εἰς τὰ στρατεύματα σημεῖον ἀναχωρήσεως. signal de la — ἀνακλητικόν. battre ἢ donner la — σημαίνω τὸ ἀνακλητικόν. μεταφ. παραιτοῦμαί τινος ἀξιώσεως, ἀπαιτήσεως. § παλινδρομία, ὀπισθοδρομία, ἐπιστροφὴ εἰς τὰ ὀπίσω τοῦ τηλεβόλου ἢ σφαιροβόλου (κανονίου). § ἀναχώρησις, μακρυσμὸς ἀπὸ τὸν κόσμον, τὴν κοινωνίαν. § ἀναχωρητήριον, τόπος, ὅπου ἀναχωρεῖ τις. — de voleur φωλεὰ, σπήλαιον, κρησφύγετον, καταφύγιον λῃστῶν. § ὅρμος, ναύλοχος ἢ ναύλοχον, ἀγκυροβόλιον § — ἢ pension de — σύνταξις ἀφέσεως (τοῦ παραιτουμένου τῆς ὑπηρεσίας). il a obtenu sa — ἔλαβε τὴν σύνταξιν τῆς ἀφέσεως, τῆς παραιτήσεώς του. § ἀρχιτ. μείωσις τοίχου, ἡ βαθμηδὸν ἀπὸ πατώματος εἰς πάτωμα ἐλάττωσις τῆς παχύτητος τοῦ τοίχου. § συστολὴ τοῦ βρεγμένου σώματος, ἀφ' οὗ ξηρανθῇ § ἄκρα, μύτη καρφίου χωμένη εἰς τὴν ὁπλὴν τοῦ ἵππου. § ἀγωγεὺς, ῥυτὴρ, λωρίον εἰς τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου. mettre les cuirs en — σκυτοδεψῶ, ζειβάζω, ἐπισωρεύω τὰ δέρματα διὰ νὰ μουσκεύσωσιν εἰς τὴν σύψιν.

Retranchement, ἀρ. ὑφαίρεσις, ἀφαίρεσις, ἀποκοπὴ, ἐλάττωσις πράγματος. § ἀφαίρεμα, ἀποκομμένον, χωρισμένον μέρος τινὸς ὁματίου χάριν ἰσομετρίας ἢ ἄλλου τοιούτου λόγου. § χαράκωμα, τουρκ. ταμπούρι. μεταφ. forcer quelqu'un dans ses derniers —s ἀναιρῶ, καταπαλαίω τὰ ἰσχυρότατά τινος ἐπιχειρήματα, τοὺς ἰσχυροτάτους αὐτοῦ λόγους.

Retrancher, ἐν. ἀφαιρῶ, ἀποκόπτω μέρος τινὸς πράγματος. § ἀποχωρίζω, χωρίζω διόλου. § καταπαύω. on lui a retranché sa pension τοῦ ἔκοψαν τὴν σύνταξιν. le médecin lui a retranché le vin ὁ ἰατρὸς τοῦ ἔκοψε (ἐμπόδισε) τὸν οἶνον. — de la communion des üdèles ἀφορίζω. § χαρακῶ, ἀτραλίζω διὰ χάρακος. se —, αὐτοπ περιορίζομαι. il s'est retranché à deux ou trois amis περιωρίσθη εἰς δύω ἢ τρεῖς φίλους του. μετ. il s'est bien retranché συνέτεμε τὰς δαπάνας, ᾠκονόμησεν, ᾠκιγότευσε πολὺ τὰ ἔξοδά του. § περιχαρακοῦμαι.

Retravailler, ἐν. ἐργάζομαι πάλιν.

Retrayant, te, ἀρ. ἀνακτώμενος διὰ δικαστικῆς ὁδοῦ πωληθέν κληρονόμημα.

Rétrécir, ἐν. στενῶ, στενεύω — un cheval ἀσκῶ, γυμνάζω κυκλοειδῶς τὸν ἵππον (περιστρέφω ὁηλ. αὐτὸν εἰς τόπον γινόμενον βαθμηδὸν στενώτερον). votre cheval se rétrécit ὁ ἵππος σου δὲν διατρέχει τόσον τόπον. § οὐδ. στενεύομαι. cette toile a rétréci au blanchissage

τὸ πανίον τοῦτο ἐστένυσεν εἰς τὸ πλύσιμον. se —, αὐτοπ. στενεύω, γινομαι στενώτερος.

Rétrécissement, ἀρ. στένωσις, στένευμα. le — de son esprit ἡ ἀμβλύτης τοῦ νοός του.

Rétreindre, ἐν. ἐκτυπῶ (ἀναγλύφω) ὑψόνω, ἀνασηκόνω ἔλασμα ἀργυροῦν ἢ χαλκοῦν, τὸ κάμνω σηκωτόν, κατασκευάζω δηλ. ἐπάνω αὐτοῦ σηκώματα, ὑψώματα, ἐξοχάς.

Rétreinte, Ϟ. ἐκτύπωσις, ἀναγλυφὴ, ἀνασήκωμα τοῦ ἀργύρου κτλ.

Retrempe, Ϟ. ἀναστόμωσις σιδήρου.

Retremper, ἐν. ἀναστομῶ, στομάνω, κ. τσελικόνω πάλιν.

Retresser, ἐν. μεταπλέκω, πλέκω πάλιν.

Rétribution, Ϟ. μισθὸς, μίσθωμα τοῦ ἔργου, τῆς ὑπηρεσίας. § ναυτ. διαμερισμὸς τῆς ζημίας καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ πλοίου μεταξὺ τῶν ἀσυαλιστῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων.

Rétriller, ἐν. στλεγγίζω, κ. τιμαρεύω πάλιν.

Rétroactif, -ive, ἐπ. ἀναδρομικὸς, ἔχων ἀναδρομικὴν δύναμιν. νομ.

Rétroaction, Ϟ. δύναμις ἀναδρομική.

Rétrocéder, ἐν. ἀποδίδωμι, ἐπιστρέφω εἰς τινα τὸ παραχωρηθέν μοι παρ' αὐτοῦ δικαίωμα.

Rétrocession, Ϟ. ἀπόδοσις, ἐπιστροφὴ τοῦ παραχωρηθέντος δικαιώματος. § ὀπισθοπορεία, ὀπισθοποδισμὸς, ἢ ἀναποδισμός.

Rétrogradation, Ϟ. ἀναποδισμὸς, γύρισμα εἰς τὰ ὀπίσω.

Retroussement, ἀρ. ἀνασυρμὸς, ἀνασκόλπωτις, ἀναστολὴ, ἀνασήκωμα φορεμάτων.

Retrousser, ἐν. ἀνασύρω, κ. ἀνασηκόνω τὰ φορέματά μου. retroussez vous σήκωτον τὰ φορέματά σου. il a le bras retroussé jusqu'au coude ἔχει ἀνασηκωμένα τα μανίκιά του ὡς τὸν ἀγκῶνα. ce cheval a les flancs retroussés ὁ ἵππος οὗτος ἔχει τὰς λαγόνας κοίλας, τὰς πλευρὰς ἀσάρκους.

Retroussés, ἀρ. πλ. *ἀνάστρεπτα, σύστημα ἀγαρικῶν.

Retroussis, ἀρ. τὸ ἀνεστραμμένον, γυρισμένον ἐπάνω μέρος τοῦ πίλου.

Retrouver, ἐν. ἀνευρίσκω, εὑρίσκω πάλιν. § ἀνευρίσκω, εὑρίσκω τὸ χαμένον πρᾶγμα μεταφ. ἀναγνωρίζω. je ne vous retrouve pas dans cette occasion δὲν σὲ γνωρίζω κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν, παρήλλαξας δηλ. διαφέρεις παρὰ τὸ σύνηθες.

Rétroversion, Ϟ. — de la matrice ιατρ. ἀναστροφὴ, γύρισμα (τοῦ πυθμένος) τῆς μήτρας εἰς τὰ ὀπίσω, νόσος.

Rets, ἀρ. δίκτυον. prendre quelqu'un dans ses —s βάλλω τινὰ εἰς τὰ δίκτυα, τὸν κάμνω νὰ πέσῃ εἰς τὴν παγίδα.

Rétudier, ἐν. σπουδάζω πάλιν.

Rétuer, ἐν. φονεύω πάλιν.

Retus, se, ἐπ. βοτ. ἀμβλύς.

Rétuver, ἐν. πυρῶ, κ. βάλλω πάλιν (ἰταλ.) φορμέντα

Retz des philippines, ἀρ. πλ. *σπογγίτης, εἶδος σπόγγου.

Retzie, Ϟ. *ρετήσιον, φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Retz-marin, ἀρ. ὠὰ κογχυλίων ἐκβραζόμενα ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

Reumamètre, ἀρ. ῥευματόμετρον, ἢ ῥοόμετρον ἐργαλεῖον διὰ τὸ μέτρημα τῆς ὁρμῆς, τῆς βίας τοῦ ῥεύματος.

Réunion, Ϟ ἕνωσις, συνάφεια, συγκόλλησις. § ἐπούλωσις πληγῆς. μεταφ. διαλλαγὴ, συμφιλίωσις. § συνέλευσις, σύνοδος.

Réunir, ἐν. ἑνῶ, συνάπτω, συγκολλῶ (τὰ χωρισμένα) § συνάγω, συναθροίζω. μεταφ. συνδιαλλάττω, συμβιβάζω, κ. φιλιόνω. se —, αὐτοπ. ἑνοῦμαι. § συμμίγνυμαι, ἐπουλοῦμαι, σαρκόνω (ἐπὶ πληγῆς).

Reuns, ἀρ. ναυτ. χωρητικότης τῆς τροπιδος. (ἄχρ.)

Réussir, οὐδ. προχωρῶ, εὐδοκιμῶ, ἐπιτυγχάνω (τοῦ σκοποῦ), ἀποβαίνω καλῶς. il a réussi à faire cela ἐπέτυχεν εἰς τὸ νὰ κατορθώσῃ τοῦτο.

Réussite, Ϟ. ἐπιτυχία, ἔκβασις (καλή).

Revaloir, ἐν. ἀποδίδω τὰ ὅμοια (ἐπὶ κακοῦ).

Revanche, Ϟ. (παλίντιτα ἔργα, ἀντίποινα) ἐκδίκησις, ἀνταπόδοσις τοῦ κακοῦ (σπανίως, ἀνταμοιβὴ ἐπὶ καλοῦ) § ἀντίτισις, (ἀντίτιτον), τὸ δεύτερον τὸ ὁποῖον παίζει ὅστις χάνει διὰ νὰ ἀποζημιωθῇ en —, ἐπίρ. πρὸς ἀντεκδίκησιν, ἀμοιβὴν (ἀποζημίωσιν.)

Revancher, ἐν. ἀμύνω, ὑπερασπίζομαί τινα προσβαλλόμενον. se —, αὐτοπ. ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω ἐμαυτὸν, κ. διαφεντεύομαι, ἀντιτιμωρῶ, ἀντεκδικοῦμαι, ἀποδίδω τὰ ἴσα, ἀνταμείβω (τὸ κακὸν, τὴν ὕβριν).

Revancheur, ἀρ. ἀντεκδικητὴς. ἀνταποδότης τοῦ κακοῦ (ἢ καλοῦ)

Rêvasser, οὐδ. ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζομαι, τ ράττομαι ἀπο ὄνειρα.

Rêvasserie, Ϟ. ὀνειρωγμὸς, ἐνυπνιασμός.

Rêve, Ϟ. ὄνειρον, ἐνύπνιον, μεταφ. πρᾶγμα ἰδανικὸν, μάταιον. il a fait un beau — ὀλίγον ἐχάρη, ἐπὶ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ἡ εὐτυχία δὲν διήρκεσε πολὺ, ἀλλὰ πέρασεν ὡς ὄνειρον.

Revêche, ἐπ. τραχὺς, στυφὸς, στρυφνός diamant — ἀδάμας δυστίλβωτος, μὴ στιλβούμενος κατά τινα μέρη. § τραχὺς, δύσκολος, ἀλλόκοτος. § Ϟ. *πτυχίτης, μάλλινον ὕφασμα σουφρωτὸν διὰ ἐσώπανα.

Réveil, ἀρ. ἔγερσις, κ. ἐξύπνημα. — matin *διέγερτρον, ἐξυπνητήριον, εἶδος ὡρολογίου, τὸ ὁποῖον ἐξυπνίζει τὸν ἄνθρωπον εἰς τακτὰς ὥρας. — matin εἶδος εὐφόρβου καὶ ὄρτυκος τῆς Ἰάβας.

Réveillée, Ϟ. καιρὸς συνεχοῦς ἐργασίας τῶν κατροπτοποιῶν εἰς τὴν κάμινον.

Réveiller, ἐν. ἐγείρω, κ. ἐξυπνίζω. il ne faut pas — le chat qui dort μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον, ἢ καλὸν τὸ κείμενον μὴ κίνει, δὲν πρέπει δηλ. νὰ ἀνακινῶμεν λυπηράν τινα ὑπόθεσιν ἢ φιλονεικίαν ἤδη ἀποκοιμισμένην. μεταφ. παρορμῶ, ἐρεθίζω. se —, αὐτοπ. ἐγείρομαι, ἐξυπνῶ.

Réveilleur, ἀρ. ἐγείρων τινὰ, ἐξυπνητής.

Réveillon, ἀρ. φαγὶ μεταξὺ τοῦ δείπνου καὶ τῆς ὥρας τοῦ πλαγιάσματος γινόμενον τὴν νύκτα. faire le — κάμνω τὸ ὀρθρινὸν δεῖπνον, τρώγω ἤδη νυκτὸς καθὼς τὸ πάσχα καὶ τῶν χριστουγέννων. § ζωγρ. πολὺ φωτεινὸν μέρος εἰκόνος.

Révélation, Ϟ. ἀποκάλυψις, ὅσα ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τῶν προρητῶν.

Révéler, ἐν. ἀποκαλύπτω, κ. ξεσκεπάζω, φανερόνω.

Revenant, te, ἐπ. εὐάρεστος. § ἐπιστρέφων. § οὐσ. μορμολύκειον, κ. βουρκόλακας, στοιχεῖα. — bon συχνὸν κέρδος, ὄφελος ἐπαγγέλματος, ὑποθέσεώς τινος. — bon τὰ ὑπολειπόμενα εἰς χεῖρας τοῦ ὑπολόγου χρήματα, ἃ οὗ ἔδωκεν εὐθύνας.

Revendeur, ἀρ. — euse, Ϟ. παλιοπράτης, μεταβολεὺς, μεταπράτης, μεταπωλητής.

Revendication, Ϟ. δικ. ἀντιποίησις, ἀπαίτησις πράγματος.

Revendiquer, ἐν. ἀντιποιοῦμαι, ἀπαιτῶ

Revendre, ἐν. μεταπιπράσκω, μεταπωλῶ. ne vous fiez pas a lui, il vous en revendrait μὴ ἐμπιστεύεσε εἰς αὐτὸν, εἶναι καλὸς νὰ σὲ πωλήσῃ, εἶναι δηλ. πονηρότερός σου.

Revenir, οὐδ. ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω. μεταφ. ἀναρρύομαι, ἀναβιαστάνω. les plantes, les dents reviennent τὰ φυτὰ ἀναβιαστάνουσι, τὰ ὀδόντια ἀναφύονται, ξαναφυτρόνουσιν. § ἀναφαίνομαι. le soleil revient sur l'horizon ὁ ἥλιος ἀναφαίνεται εἰς τὸν ὁρίζοντα. il semble que vous revenez dans le monde τώρα ἦλθες εἰς τὸν κόσμον (πρὸς ἄνθρωπον ἀγνοοῦντα νέον τι ἀξιόλογον συμβεβηκός). il revient des esprits, ἢ des esprits reviennent dans un lieu ἔρχονται, ἢ φαίνονται στοιχειὰ, βορκόλακες εἰς τινα τόπον, δηλ. ἀκούονται φωναί, ἢ φαίνονται φάσματα. ces alimens reviennent τὰ φαγητὰ αὐτὰ φέρουσι ῥεύξιμον. § ἐπαναλαμβάνω, ἀρχί-

ζω πάλιν (—à dire) revenons a nos moutons, παρ. ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ προτεῖλες ἀντικείμενον, εἰς τὸ προκείμενον, ἢ εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν τοῦ λόγου (ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξετράπημεν). — sur une chose ὁμιλῶ πάλιν περί τινος πράγματος. — d'une opinion μεταπείθομαι. — de son emportement παύομαι τῆς ὀργῆς. — contre quelque chose ἐναντιοῦμαι εἰς γινόμενόν τι πρᾶγμα. § ῥαΐζω, ἀναῤῥωνύω, ἀναλαμβάνω, κ. γερεύω. (—on santé). — sur l'eau ἔρχομαι πάλιν εἰς τὴν πρώτην μου εὐτυχίαν. — à soi ἀνανήφω, ἀναφέρω, συνέρχομαι, ἔρχομαι εἰς τὰ λογικά μου, εἰς τὸν ὀρθὸν ὁρόμον. ἀπολύτως δὲ λέγεται cet homme ne revient jamais quand on lui a manqué ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τὸ φυλάττει διὰ πάντα, ἂν τὸν πειράξῃ ἢ τὸν ἀπατήσῃ τις. faire — de la viande περιῤῥύω, περιοπτῶ, βάλλω τὸ κρέας εἰς τὴν ἀνθρακιάν, εἰς τὴν ἐσχάραν διὰ νὰ φουσκώσῃ. faire — des légumes dans la graisse ἀφίνω τὰ λάχανα, τὰ χόρτα, τὰ ὄσπρια νὰ φουσκώσουν μέσα εἰς τὸ βούτυρον. § ἀξίζω, χυδ. κοστίζω. cette maison revient à tant ἡ οἰκία αὕτη κοστίζει τόσα. § διορθοῦμαι, ἐκβαίνω ἀπὸ τὴν ἀπάτην. il est revenu de ses égarremens διωρθώθη ἀπὸ τὰ σφάλματά του. § ἀναφέρομαι. cela revient a ce que vous disiez τοῦτο ἔχει σχέσιν, εἶναι τὸ αὐτὸ μὲ ὅ,τι ἔλεγες. cette couleur revient à celle de votre robe τὸ χρῶμα τοῦτο ὁμοιάζει μὲ τοῦ φορέματός σου. § ἀκούομαι (ἀπρόθ). si ce propos lui revient ἂν ὁ λόγος οὗτος ἀκουσθῇ ἀπ' αὐτὸν ἢ φθάσῃ εἰς τὰ αὐτία του. s'il me revient! ἂν τὸ μαθω! § κινῶ δίκην, ἀγωγὴν κατά τινος (— sur quelqu'un.) — par opposition contre une sentence, δικ. ἀνακόπτω ἀπόφασίν τινα. § περιγίνομαι. il ne vous en reviendra rien δὲν θέλεις ὠφεληθῆ τίποτε ἀπὸ αὐτό. tout le fruit de la victoire lui revint ὅλος ὁ καρπὸς (ἡ ὠφέλεια) τῆς νίκης εἰς αὐτὸν κατήντησε. § ἀνήκω. ne le privez pas des éloges qui lui reviennent μὴ τὸν στερῇς (τὸν ἀφαιρῇς) τοὺς ἀνήκοντας εἰς αὐτὸν ἐπαίνους. cela me revient τοῦτο ἀνήκει εἰς ἐμέ. cela ne revient à rien τοῦτο δὲν θὰ εἰπῇ τίποτε. § ἀρέσκω (—à quelqu'un).

Revenoir, ἀρ. *κυανωτὴς, ἐργαλεῖον χαλκοῦν ἢ χαλύβδινον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου οἱ ὡρολογοποιοὶ ἀναθερμαίνοντες (ἴδ. Recuire) βάφουσι εἰς κυανοῦν χρῶμα διάφορα σιδήρια.

Revente, Θ. προπώλησις, παλιμπρασία, μεταπρασία, δευτέρα πώλησις. marchandises de — μεταπράσιμα, μετάπρατα, μεταπωλητὰ πράγματα.

Reventer, ἐν. *ἀνεμῶ, βάλλω τὸν ἄνεμον εἰς τὰ διπλωμένα ἄρμενα, πανία.

Reventier, ἀρ. ποσοπώλης, μεταπράτης, γραφεὺς ἀλυκῆς πωλῶν τὸ ἅλας μικρομερῶς.

Revenu, ἀρ. πρόσοδος, εἰσόδημα. —s de l'état δημόσιοι πόροι, πρόσοδοι § ἀναθέσιμα, ἀναπυράκτωμα τοῦ χάνυβος.

Revenue, Θ. νεόφυτα δένδρα εἰς τὸ ὑλοτομεῖον.

Rêver, οὐδ. ὀνειροπολῶ, ὀνειρεύομαι. μεταφ. εἶμαι ξελογιασμένος, ἔχω ἀλλοῦ τὸν νοῦν μου. vous rêvez ὀνειρεύεσαι, δὲν ἠξεύρεις τί λέγεις, τί φρονεῖς. § ἐν. ὀνειροπολῶ, φαντάζομαι. il ne rêve que musique καὶ εἰς τὸν ὕπνον του μουσικὴν βλέπει. j'ai rêvé de vous σὲ εἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου. § παραληρῶ, παραπαίω, παραλαλῶ. § ἀναπολῶ, μελετῶ. il rêve à l'exécution de ce projet σκοπεῖ, σκέπτεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου του.

Rêvèrbération, Θ ἀνταύγεια, ἀνταναίλασις.

Réverbère, ἀρ ἀνταυγαστήριον (μεταλλικὸς καθρέπτης ὄπισθεν τοῦ φωτὸς τῶν φανῶν ἢ λύχνων). chasse au — ἡ flambeau *πυρευτικὴ, ἡ διὰ τοῦ πυροφανίου ἄγρα (κυνήγιον τῶν ἀγρίων νηττῶν (ἀγριοπαπιῶν) γινόμενον μὲ φῶτα εἰς τὴν παραποταμίαν.) feu de — πῦρ, *ἀνακαμψίφλογον, κ. φωτιά, τῆς ὁποίας αἱ φλόγες στρέφονται εἰς τὴν καύσιμον ὕλην.

Réverbérer, ἐν. ἀνταναίλῶ.

Revercher, ἐν. λειαίνω, ἐξομαλίζω, ἐξιστάζω τὰ κασσιτεροχυτα σκεύη.

Reverdie, Θ πλημμύρα, ποτότης τοῦ ὕδατος.

Reverdir, ἐν. βάφω πάλιν εἰς πράσινον. § οὐδ. ἀναθάλλω, ποασινίζω ἐκ νέου. il me planta là pour —, παρ. μὲ ἀφῆκε (νὰ μουσκεύω) καὶ δὲν ξαναῆλθε νὰ μὲ πάρῃ.

Reverdissement, ἀρ. ἀναχλόασις, κ. ξαναπρασίνισμα.

Reverdoir, ἀρ. καδίον τοῦ ζυθοποιοῦ.

Révérement, ἐπίῤῥ. (προσκυνητῶς) αἰδημόνως, εὐλαβῶς.

Révérence, Θ. σέβας, προσκύνησις, εὐλάβεια. § προσηγόρημα, χαιρετισμός. faire une profonde — à quelqu'un προσκυνῶ μετα βαθείας ὑποκλίσεως, προσφέρω τὸ σέβας μου εἴς τινα. § αἰδεσιμότης, τίτλος διδόμενος εἰς τοὺς ἱερωμένους.

Révérencielle, ἐπ Θ crainte, soumission —elle συστολὴ, εὐπείθεια, ὑποταγὴ, εὐλάβεια τῶς τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς.

Révérencieux, euse, ἐπ. φιλοπροσήγορος, ὅστις κάμνει πολλὰς ὑποκλίσεις.

Révérend, de, ἐπ. αἰδέσιμος, τίτλος τῶν ἱερωμένων μοναχῶν κτλ.

Révérendissime, ἐπ. αἰδεσιμώτατος, τίτλος ἱερέων.

Révérer, ἐν. εὐλαβοῦμαι, σέβομαι, αἰδοῦμαι.

Rêverie Θ. ῥεμβασμὸς, ὀνειροπόλησις. s'abandonner à des —s ῥεμβοῦμαι, ἔχω τὸν νοῦν μου περιπλανώμενον. § λῆρος, ἀνοησία. débiter des —s παραληρῶ, μωρολογῶ

Revernir, ἐν. στιλπνῶ ἐκ νέου, βερνικώνω πάλιν.

Reverquier, ἀρ. εἶδος παιγνιδίου τοῦ διαγραμμισμοῦ (trictrac) ἄβακος, τῶν πεσσῶν.

Revers, ἀρ. ἐναντίον, τὸ ἀνάστροφον, ἡ ἀνάπαδον, ἡ ὄπισθεν μέρος § δευτέρα σελίς. le — d'une médaille (*ὀπισθόσημον) πρόσωπον νομίσματος ἐναντίον τοῦ φέροντος τὴν προτομήν. le — de la médaille, μεταφ. τὸ κακὸν μέρος, τα ἐλαττώματα πράγματος ἢ ἀνθρώπου. — du pavé τὸ ἀπὸ τοῦ τοίχου τῶν οἰκιῶν μέχρι τοῦ ῥύακος μέρος τοῦ λιθοστρώματος. le — d'une tranchée τὸ πρὸς τὴν πεδιάδα μέρος τῆς τάφρου battre, prendre à — ἢ de — une fortification ἢ une troupe προσβάλλω ἐκ πλαγίου ὀχύρωμα ἢ στράτευμα. § ὅ,τι προκύπτει ἔξω τοῦ πλοίου. manœuvres de —τεχνία τοῦ πλοίου ἄχρηστα (ἀργὰ) ἕως οὗ αὐτο στραφῇ (κάμῃ βόλταν). — d'arcasse μέρος Θόλου ἢ καμάρας ξυλίνης εἰς τὴν πρύμνην τοῦ πλοίου διὰ ἐξέδραν ἢ καλλωπισμόν. — de l'éperon μέρος τοῦ ἐμβόλου ἀπὸ τον ὄνον (τὸ ὄργανον ἢ ἐργάτην) ὡς τὴν ἕλικα αὐτοῦ τοῦ ἐμβόλου § ἀτύχημα, συμφορά.

Reversal, le, ἐπ. acte — σχετικὸν ἔγγραφον, ἀναφερόμενον εἰς ἄλλο ἢ εἰς πρότασίν τινα. § οὐσ. —es ἔγγραφα, πράξεις τῶν πριγγίπων τῆς Γερμανίας, δι' ὧν ἐπικυροῦσι τὰ δικαιώματα τῶν πόλεων.

Reversau, ἀρ. *ἀλεξύδρα, ξύλον πλαγίως καρφωμένον εἰς τὰς κλισιάδας τῆς Θύρας διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν εἴσοδον τοῦ βροχίμου ὕδατος.

Reversement, ἀρ. μεταφορὰ πράγματος. — de courants, de marée μεταβολὴ ῥεύματος, πλημμύρας.

Reverser, ἐν. μεταχύνω, χύνω πάλιν . § ἐκφορτίζω, μεταβιβάζω τὰς πραγματείας ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον.

Reversi, ἀρ. εἶδος χαρτοπαιγνίου.

Réversible, ἐπ. δικ. ἐπιστρεφόμενος (ἀγρὸς π. χ.) εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ κληρονόμον.

Réversion, Θ. δικ. ἐπιστροφὴ τοῦ κτήματος ἀπὸ τὸν δωρεοδόχον εἰς τὸν δωρεοδότην (ὅταν ἐκεῖνος ἀποθνήσκῃ ἄκληρος)

Réversoir, ἀρ. ἴδ. Déversoir.

Revertier, ἴδ. Reverquier.

Revestiaire, ἀρ. (σκευοφυλάκιον) τό.

πος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου ἐνδύονται οἱ ἱερεῖς.

Revêtement, ἀρ. ἀποτείχισμα, στερέωσις ἐδάφους δι' οἰκοδομῆς ἐμποδιζούσης τὸ κύλισμα τοῦ χώματος. § ἀντέρεισμα, τοῖχος συνέχων τὰ χώματα τοῦ προμαχῶνος πρὸς τὴν πεδιάδα.

Revêtir, ἐν. ἐνδύω, μεταφ. περιβάλλω μὲ ἀξίωμα. § ἀσφαλίζω, στερεοποιῶ τὰ πλευρὰ τῆς τάφρου μὲ τοῖχον. ἁπλῶς δὲ σκεπάζω (ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν). se —, αὐτοπ. ἐνδύομαι. —u, ue, μετ. gueux — ὀψίπλουτος γαυριῶν, ὑπερηφανευόμενος. § κεκοσμημένος. les qualités dont il était — τὰ πλεονεκτήματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἦτο στολισμένος.

Rêveur, euse, ἐπ. καὶ οὐσ. ῥεμβός, ἔκδοτος εἰς σκέψεις, μετεωροσκόπος, παραλογιζόμενος, παραληρῶν.

Revider, ἐν. κενῶ, ἀδειάζω πάλιν.

Reviquer, ἐν. ἐκπλύνω, γνάπτω, κ. ξεπλύνω εἰς τὸν ποταμὸν τὰ ἀρτιβαφῆ μάλλινα ὑφάσματα διὰ νὰ ἀποβάλωσι τὴν περιττὴν βαφήν.

Reviqueur, ἀρ. ἐκπλυντὴρ, γναφεὺς τῶν ἀρτιβαφῶν μαλλίνων ὑφασμάτων.

Revirade, Θ. χρῆσις δάμας τοποθετημένης.

Revirement, ἀρ. ναυτ. ἀνάκρουσις, γύρισμα τοῦ πλοίου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος διὰ τοῦ πηδαλίου. — de parties ἀντικαταλλαγὴ πραγμάτων, ἐξόφλησις τοῦ πρός τινα χρέους διά τινος ἄλλου.

Revirer, οὐδ. ἀνακρούομαι, πρύμναν κρούω ἢ κρούομαι, ἀναστρέφομαι, μεταστρέφω, γυρίζω τὸ πλοῖον πρὸς ἄλλο μέρος διὰ τοῦ πηδαλίου κτλ. il a retiré de bord, μεταφ. ἀνεκρούσατο (πρύμναν) ἢ ἔκρουσε πρύμναν, ἄλλαξε σύστημα, φατρίαν.

Réviser, ἐν. ἀναθεωρῶ, ἀνασκοπῶ, ἐξετάζω ἐκ νέου.

Réviseur, ἀρ. ἀναθεωρητὴς, ὅστις ἐξετάζει μετά τινα ἄλλον.

Révision, Θ. ἀνασκοπὴ, ἀναθεώρησις, νέα ἐπιθεώρησις.

Révisiter, ἐν. ἐπισκέπτομαι πάλιν.

Revivification, Θ. καθάρισις, ἀποκατάστασις τοῦ μετάλλου εἰς τὸ φυσικόν.

Revivifier, ἐν. ἀναζωογονῶ. — le mercure χωρίζω, καθαρίζω τὸν ὑδράργυρον ἀπὸ ἄλλα μέταλλα.

Revivre, οὐδ. ἀναβιῶ, ἀναζῶ. faire — ἀναζωογονῶ, δίδω νέας δυνάμεις, ἀνακαινίζω, ἀναζωπυρῶ, ἀποκαθίστημι, ἐπαναφέρω εἰς τὴν πρώτην ὑπόληψιν, δόξαν.

Révocable, ἐπ. ἀνακλητὸς, μεταθετὸς, ἀκυρώσιμος δυνάμενος νὰ μετατεθῇ, νὰ ἀκυρωθῇ.

Révocation, Θ. ἀνάκλησις, μετάθεσις, ἀκύρωσις.

Révocatoire, ἐπ. ἀκυρωτικὸς, ἀναπλητικός.

Revoici, revoilà, ἐπίρ. ἰδού πάλιν.

Revoir, ἐν. βλέπω αὖθις, πάλιν. adieu jusqu' au — (ἐνταῦθα λαμβάνεται ὡς εὐσιαστικὸν) σ' ἀφίνω ὑγείαν καὶ καλὴ ἐντάμωσις. — d' un cerf πληροφοροῦμαι ἐκ τῶν ἰχνῶν περὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἐλάφου. à — εἰσαῦθις, πρέπει νὰ θεωρήσω τὸν λογαριασμὸν πάλιν. à — (χαιρετισμοῦ τρόπος) ἔχε ὑγείαν, καλὴν ἐντάμωσιν. § ἐξετάζω πάλιν.

Revoler, ἐν. κλέπτω πάλιν. § πετῶ πάλιν.

Révolin, ἀρ. ἀνακαμψίπνους ἄνεμος (ἐνεργῶν ἀπὸ πανίου εἰς πανίον κατ' ἀντανάκλασιν). § καταιγὶς βιαία.

Révoltant, te, ἐπ. δεινὸς, κινῶν εἰς ἀγανάκτησιν.

Révolte, Θ. ἐπανάστασις.

Révolter, ἐν. ἐπανίστημι, ἐπαναστατῶ τινα, κινῶ εἰς ἐπανάστασιν. § παροξύνω, φέρω εἰς ἀγανάκτησιν. se —, αὐτοπ. ἐπανίσταμαι, ἐπαναστατῶ. § ἀγανακτῶ, δυσχεραίνω κατά τινος. —é, ée, μετ. καὶ ἐπ. les —s se sont emparé de cette place οἱ ἐπαναστάται ἐλυρίευσαν τοῦτο τὸ φρούριον.

Révolu, ue, ἐπ. παρελήλυθὼς, τελειωμένος. l' an, le mois n' était pas encore — ὁ χρόνος, ὁ μὴν δὲν ἦτο περασμένος.

Révoluté, ée, ἐπ. βοτ. ἀνάκυρτος, γυρισμένος εἰς τὰ ὀπίσω, κυρτόγυρος, ἀκρέλυτος.

Révolution, Θ. περίοδος, περιφορὰ, ἀνακύκλησις, περιστροφὴ, ἐγκύκλιος κίνησις πλανήτου, τροχῶν ὡρολογίου κτλ § ἐπανάστασις, μεταβολὴ πολιτείας, πολιτικῶν πραγμάτων. — d' humeurs, ἰατρ. κίνησις βιαία καὶ ἀσυνήθης τῶν ὑγρῶν. — dans la santé κρίσις § ποιητ. περιπέτεια.

Revomir, ἐν. ἐμῶ, ἐξερνῶ πάλιν.

Révoquer, ἐν. ἀνακαλῶ, ἀκυρῶ, ἀθετῶ. § καταργῶ, καταλύω, παύω τῆς ὑπηρεσίας. —en doute ἀμφιβάλλω, διστάζω περί τινος.

Revouloir, ἐν. θέλω πάλιν.

Revoyager, οὐδ. περιηγοῦμαι, κ. ταξειδεύω πάλιν.

Revue, Θ. ἀναθεώρησις, ἐξέτασις, ἐξετασμὸς, ἔρευνα, ἐπίσκεψις πολλῶν πραγμάτων ἀλληλοδιαδόχως, ἰδιαιτέρως δὲ στρατευμάτων (ὁπλοσκοπία). passer en — ποιοῦμαι ἐξέτασιν, ἐξετάζω, ὁπλοσκοπῶ, ἐπιθεωρῶ, ἐπιπωλέομαι, διέρχομαι καὶ παρατηρῶ. faire une — de sa vie ἀνασκοπῶ, ἀναμιμνήσκομαι τὸν παρελθόντα βίον. § ἀνάλεκτα, περιοδικὸν σύγγραμμα.

Révulsif, ive, ἐπ. ἰατρ. ἀντιπερισπαστικός.

Révulsion, Θ. ἀντιπερισπασμός.

Rey, ἀρ. ἀρχηγὸς τῆς ἄγρας, ἀλείας τῶν Θύννων εἴτε παλαμύδων.

Reynoutrie, Θ. *ῥευνουτρία, γένος φυτῶν τῆς Ἰαπωνίας.

Rez, προθ. σύνεγγυς, ἴσα μέ. abattre une maison — pied κρημνίζω οἰκίαν μέχρις ἐδάφους.

Rez de chaussée, ἀρ. κατάγειον ἢ ἰσόπεδον οἴκημα.

Rez-mur, ἀρ. ἀρχιτ. ἐπιφάνεια τοίχου.

Rez-terre, ἀρ. ἀρχιτ. ἐπιφάνεια ἐδάφους, ἐπιπέδου.

Rhabdomancies, Θ. πλ. ῥάβδου ἀνάλυψις, ἑορτὴ τελουμένη εἰς τὴν Κῶν, ὅπου οἱ ἱερεῖς ἔφερον μὲ πομπὴν ῥάβδον κυπαρίσσου εἰς χεῖρας.

Rhabdophores, ἀρ. πλ. ῥαβδοφόροι, εὐτάξιαι τῶν Ἑλληνικῶν ἀγώνων φέροντες ῥάβδους.

Rhabillage, ἀρ. ἐπισκευὴ, διόρθωσις διεφθαρμένου ἔργου (πράγματος, μάλιστα μεταλλικῶν ἐργαλείων).

Rhabiller, ἐν. μεταμφιέννυμι, ἐνδύω πάλιν, καὶ ἁπλῶς ἐνδύω (ἐπὶ στρατευμάτων) μεταφ. διορθόνω σφάλμα ἢ ἐλάττωμα. § καταρτίζω ἐξαρθρωμένον μέλος. § ἐπισκευάζω. — une meule de moulin χράττω τὴν μυλόπετραν. se —, αὐτοπ. ἀναλαμβάνω τὰ σορέματά μου.

Rhacome, ἀρ. *ῥάκομος, εἶδος.

Rhacose, Θ. ῥάκωσις, χαλάκωσις τῶν ὀστέων (τῆς σακκουλας τῶν ὀρχιδίων).

Rhagades, Θ. πλ. ῥαγάδες, σχασίματα, σχίσματα εἰς τὰ χείλη, τὰς χεῖρας, κτλ.

Rhagion, ἀρ. ῥαγίον, γένος διπτέρων ἐντόμων (φαλαγγίων).

Rhagionides, ἀρ. πλ. ῥαγιονοειδῆ, φυλὴ ἐντόμων διπτέρων.

Rhagium, ἀρ. *λεπτουρὶς, γένος ἐντόμων. ἴδ. Lepture.

Rhagodie, Θ. *ῥαγώδιον, Θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Rhagorde, ἐπ. ῥαγοειδὴς χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἴδ. Uvée.

Rhagostis, ἀρ. *ῥάγωστις, κορίσπερμα, γένος φυτῶν.

Rhamnée, Θ. ἴδ Rhamnoïde.

Rhamnoïde, Θ. ῥαμνοειδὲς, γένος φυτῶν.

Rhamnoïdes, Θ. πλ. ῥαμνοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Rhamnus, ἀρ. ῥάμνος, δενδρύλλιον.

Rhantérie, Θ. *ῥαντηρία, φυτὸν τῶν βορείνων παραλίων τῆς Λιβύης.

Rhantier, ἀρ. ἴδ. Renne.

Rhapontic, ἀρ. ῥαποντικὸν, ῥῆον, εἶδος ῥεβεντιοῦ.

Rhapontique, ἀρ. ῥαποντικὸν, γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κιχωριοειδῶν.

Rhapostyle, ἀρ. *ῥαπιδόστυλος, δενδρύλλιον τῆς Ἀμερικῆς.

Rhapsodie, Θ. ῥαψῳδία.

Rhapsode, ἀρ. ῥαψῳδὸς.

Rhasut, ἀρ. συριακὴ ἀριστολοχία.

Rhax, ἀρ. ῥάξ, κ. ῥωγαλὶς, ἔντομον.

Rhéa, Θ. μαγελλανικὸς στρουθὸς, γένος πτηνῶν.

Rhée, S. ῥέα, ϑεὰ μυθώδης.
Rhesus, ἀρ. *ῥῆσος, εἶδος πιθήκου.
Rhéteur, ἀρ. ῥήτωρ, δημηγόρος, (περιφρ. σχολαστικός.)
Rhétoricien, ἀρ. ῥητορικὸς μαθητής, σπουδαστὴς τῆς ῥητορικῆς.
Rhétorique, S. ῥητορικὴ τέχνη. § τάξις μαθητῶν διδασκομένων τὴν ῥητορικήν. être en — σπουδάζω τὴν ῥητορικήν. § πραγματεία, σύνταγμα ῥητορικῆς. μεταφ. ῥητορεία, λόγοι, φράσεις ἐπιτήδειοι εἰς τὸ νὰ πείσωσιν, ἐπιτετηδευμένη σχολαστικὴ εὐγλωττία.
Rhexie, S. *ῥῆξια, (ῥηξίφλους;) γένος φυτῶν, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μελαστομοειδῶν.
Rhexis, S. ῥῆξις, σπάσιμον, ἄνοιγμα φλεβός, ἀποστήματος.
Rhina, ἀρ. ῥίνα, γένος σελαχωδῶν, χονδρωδῶν ἰχθύων, κ. ῥίνα.
Rhinanthoïdes, S. πλ. ῥινανθοειδῆ, συστημα φυτῶν.
Rhinanthus, ἀρ. *ῥινάνθης, ἡ ῥινάνθεμον, γένος φυτῶν.
Rhinaptères, ἡ Parasites, ἀρ. πλ. *ῥινοπτερα, σύστημα ἐντόμων.
Rhinchophores, ἡ Porte-bec, ἀρ. *ῥυγχοφόρα, σύστημα κολεοπτέρων ἐντόμων.
Rhincholithe, S. *ῥυγχόλιθος, ἐχίνου ἄκανθα ἀπολελιθωμένη.
Rhindace, S ῥυνδάκης, ῥυντάκης καὶ ῥυνταικος, πτηνον.
Rhine, S. ῥίνη, γένος ἰχθύων. § ῥίνη, γένος κολεοπτέρων ἐντομων.
Rhinenchyte, S. ῥινεγχύτης, εἶδος συριγγος, δι' ἧς ἐγχέουσιν εἰς τὴν ῥῖνα ἰατρικὰ (ῥινέγχυτα).
Rhingie, S. (*ῥύγχαινα;) γένος διπτέρων ἐντόμων.
Rhingrave, ἀρ. κόμης τοῦ Ῥήνου (διοικητὴς, διοικητὴς πόλεως παρὰ τὸν Ῥῆνον).
Rhinobate, S. ῥινόβατος, εἶδος ἀκανθώδους ἰχθύος μεταξὺ ῥίνης καὶ ῥάτου.
Rhinocères, ἀρ. πλ. ῥινόκερα, σύστημα ἐντομων.
Rhinocéros, ἀρ. ῥινόκερως, ζῶον ἄγριον, γένος μαστιφόρων παχυδέρμων. § ῥινόκερως, εἶδος κογχυλίου, ἐντόμου κολεοπτέρου καὶ πτηνοῦ. — de mer μονόκερως, κῆτος, εἶδος φαλαίνης (μονόδους ἰχθὺς). ἰδ. Narval.
Rhinocure, S. (ῥινόκουρος;) κογχύλιον μικρότατον τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου.
Rhinolophe, ἀρ. *ῥινόλοφος, γένος νυκτεριδων.
Rhinomacer, ἀρ. ῥινόμακρος ἡ ῥινομήκης, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Rhinopome, ἀρ. (ῥινοπότης;) γένος νυκτεριδων.
Rhinopte, ἀρ. *ῥινόπτης, πάσχων ῥινοψίαν. ἰδ. Rhinoptie.
Rhinoptie, S. *ῥινοψία, νόσος τοῦ κανθοῦ εἴτε ῥαντῆρος (τῆς ἐσωτερικῆς γωνίας τοῦ ὀφθαλμοῦ) ἀνοίγουσα σύριγγα ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ῥῖνα.
Rhinose, S. ῥίνωσις, τραχύτης, ῥυτίδωσις, κ. σούργωμα του δέρματος
Rhinosime, ἀρ. *ῥινόσιμος, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων
Rhinostomes, ἡ Frontirostres, ἀρ. πλ. ῥινόστομα, σύστημα ἡμιπτέρων ἐντόμων.
Rhintoniques, ἐπ. πλ. ῥινθωνικὰ ὁράματα, εἴτε ἱλαροτραγῳδίαι, μίγμα ὅλ. κωμικῶν καὶ τραγικῶν παραστάσεων παρὰ τὸν Ῥίνθωνα ποιητὴν Ταραντῖνον.
Rhipicère, ἀρ. *ῥιπιδόκερως, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Rhipidodendron, ἀρ. *ῥιπιδόδενδρον, γένος φυτῶν.
Rhipiptères, ἀρ. πλ. ῥιπιδόπτερα, τάγμα ἐντόμων,
Rhipsales, S. πλ γένος φυτῶν.
Rhisagre, ἀρ. ῥιζάγρα ἡ ἐργαλεῖον χειρουργικὸν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς ῥίζης τῶν ὀδόντων,
Rhizin, ἀρ, *ῥιζίας, ἡ ῥιζοπέτασος. εἶδος μύκητος φέροντος μικρὰς ἴνας ὡς ῥιζίδια ὑποκάτω τοῦ πετάσου.
Rhizobole, ἀρ. * ῥιζοβόλος, γένος φυτῶν.
Rhizocarpe, ἀρ. *ῥιζόκαρπος, γένος λειχήνων.
Rhizoctone, ἀρ. ῥιζοκτόνος, γένος μύκητος.
Rhizolithes, ἀρ. πλ. ῥιζόλιθος, ῥίζα φυτοῦ ἀπολελιθωμένη.
Rhizomorphe, ἀρ. ῥιζόμορφος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.
Rhizophages, ἐπ. ῥιζοφάγα, ζῶα τρεφόμενα μὲ ῥίζας, ὡς ἡ μηλολόνθη.
Rhizophore, ἡ Manglier, ἀρ. (ῥιζοφόρον) κωνόκαρπος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν χαιρεφυλλοειδῶν.
Rhizophyse, S. ῥιζόφυσος, γένος ἀκτινωτῶν.
Rhizore, ἀρ. *ῥίζορον, γένος κογχυλίων.
Rhizospermes, S. πλ. ῥιζόσπερμα, σύστημα φυτῶν.
Rhizostome, ἀρ. *ῥιζόστομον, γένος σκωλήκων ἀκτινωτῶν.
Rhodes, S. πλ. προῦνα. § ξύλον ἔχον χρῶμα ξηροῦ φύλλου
Rhodiole, S. ροδία ῥίζα, φυτὸν, τοῦ ὁποίου αἱ ῥίζαι ἔχουσι τὴν ὀσμὴν τοῦ ῥόδου.
Rhodite, S. ῥοδίτης, ζωόφυτον ὀρυκτὸν εἰς τὰ πέριξ τῆς Βασιλείας
Rhodites, S. ῥοδίτης, λίθος ἔχων το χρῶμα τοῦ ῥόδου.
Rhodium, ἀρ. ῥόδιον, νέον μέταλλον.
Rhodolène, S. *ῥοδόπνουν, γένος φυτῶν του Μαδαγασκάρ.
Rhodoracées, S. πλ. *ῥοδοσμοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Rhodore, ἀρ. *ῥόδοσμον, δενδρύλλιον τοῦ Καναδᾶ.
Rhoeas, ἀρ. ἰατρ. ῥοιὰς ἡ ῥοὰς, νόσος, τρέξιμον τῶν δακρύων ὅτ' ἔλλειψιν ἐγκανθίδος, ἔλλειψις ἐγκανθίδος.
Rhogme, S. ῥωγμὴ, κάταγμα, ἡ ῥάγισμα τοῦ κρανίου ἐπιπόλαιον.
Rhombe, ἀρ. γεωμ. ῥόμβος, σχῆμα γεωμετρίας, ἰδ. losange § ῥόμβος, σύαξ, συάκιον, σελάχι (παρὰ τὸ σέλαχος) γένος χονδρωδῶν ἰχθύων. § ῥόμβος, γένος κογχυλίων.
Rhombiscus, ἀρ. ῥομβίσκος, ὀδόντιον ῥομβοειδὲς ἡ ἀνώμαλον ἀπολελιθωμένον.
Rombite, ἀρ. *ῥομβίτης ἀπολίθωσις ῥόμβου εὑρισκομένη εἰς Ἑλβετίαν.
Rhomboïdal, le, ἐπ. ῥομβοειδής. § — ἡ Rhomboïde, ἀρ. εἶδος σπάρου, ἡ ἀτταλέως, ἰχθύς. § —e *ῥομβίας, εἶδος ὄρεως Ἰνδικοῦ.
Rhomboïde, ἐπ. ῥομβοειδὴς, ἔχων σχῆμα ῥόμβου.
Rhomphal, ἀρ. ῥόμφαλον εἶδος ἄρου Ἰνδικοῦ.
Rhorie, S. *ῥοῆρια, γένος φυτῶν.
Rhubarbe, S. ῥαβάρβαρον (ῥίζα ὅλ. βαρβαρικὴ εἴτε ξένη) ῥῆον, ῥεβέντι, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πολυγονοειδῶν. — des moines λάπαθον. — des paysans μεγάλη ῥάμνος, δενδρύλλιον. — fausse ψευδαρρηνον, φυτον τῆς Ἰνδίας.
Rhum, ἀρ. ῥυμουλκία, ἵπποι πολλοὶ σύροντες πλοιάρια ἡ σχεδίας. § ῥοῦμι, ῥακὶ σακχαροκαλάμων.
Rhumapyre, ἀρ. ῥευματικὸς πυρετός.
Rhumatalgie, S. ῥευματαλγία, ῥευματικὸς πόνος.
Rhumatique, ἰδ. Rhumatismal.
Rhumatismal, le, ἐπ. ῥευματικός.
Rhumatisme, ἀρ. ῥευματισμός.
Rhumb, ἰδ. Rumb.
Rhume, ἀρ. ῥεῦμα, κυνάγχη, συνάγχη. — de cerveau κόρυζα.
Rhummerie, S. τόπος, ὅπου βράζει τὸ σιρόπιον τοῦ σάκχαρος.
Rhus, ἀρ. ῥοῦς, σάμνος χρήτιμος εἰς τὴν βυρσοδεψίαν. ἰδ. Sumac.
Rhyas, ἀρ. ῥυὰς, νόσος τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπιροὰ, ὀφθαλμορροΐα.
Rhynchée, S. * ῥυγχαία, γένος πτηνῶν.
Rhynchène, S. * ῥυγχαινὶς, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Rhynchite, S. ῥυγχίτης, διαίρεσις τοῦ γένους τῶν ἀττελάβων (λιρίδος ἀπτέρου)
Rhynchobdelle, S.* ῥυγχοβδέλλα, γένος ἰχθύων.
Rhynchonelle, S. *ῥυγχύλλιον, γένος ὀρυκτῶν κογχυλίων.
Rhynchose, S. * ῥύγχωσις, φυτὸν τῆς Κίνας.
Rhynchospore, ἀρ. *ῥυγχόσπορος, γένος φυτῶν.

Rhynchostèmes, ἀρ. πλ. στενόῤῥυγχα, γένος πτηνῶν.
Rhynthotèque, ἀρ. ῥυγχοθήκη, δενδρύλλιον τῆς Περουβίας.
Rhyncholithes, Ϟ. πλ. ῥυγχόλιθοι, ἄκανθαι ἐχίνου ἀπολελιθωμέναι.
Rhyncoprion, ἀρ. ῥυγχοπρίων, γένος ἀραχνιδων.
Rhynchotes, ἀρ. πλ. ῥυγχωτὰ, τάγμα κολεοπτέρων ἐντόμων.
Rhyphe, ἀρ. *ῥύφη, γένος διπτέρων ἐντόμων.
Rhypographe, ἀρ. ῥυπογράφος, ῥωπογράφος, μεταφ. ἀνεπιτήδειος, ἄτεχνος ζωγράφος κοινῶν πραγμάτων.
Rhyptique, ἐπ. ῥυπτικὸς, καθαρτικὸς (ἐπὶ ἰατρικῶν).
Rhysophylle, Ϟ. * ῥυσσόφυλλον, γένος φυτῶν.
Rhythelminthe, Ϟ. * ῥυσέλμινς, γένος σκωλήκων τραχεοδέρμων τρεφομένων ἐντὸς τοῦ ζώου, ὅπου γεννῶνται.
Rhythme, ἀρ. ῥυθμός.
Rhythmique, ἐπ ῥυθμικός.
Rhythmopée, Ϟ ῥυθμοποιΐα.
Rhytis, ἀρ. * ῥύτις, (ῥυτὶς), δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.
Rhyzospermum, ἀρ. *ὁρυζόσπερμον, γενος φυτῶν
Riane, Ϟ. *ῥιάνιον, δενδρύλλιον τῆ, Γουϊανῆς.
Riaillerie, Ϟ. συχνὰ γέλια.
Riant, Ϟ. γελαστικὸς, φαιδρὸς, χαρίεις.
Riaule, Ϟ. * ῥύαυλον, ἐργαλεῖον ὑπονομωρύχου.
Ribadoquin, ἀρ. εἶδος παλαιοῦ τηλεβόλου (σφαιροβόλου) κανονιου.
Ribambelle, Ϟ ἀλληλουχία (οἰκ.)
Ribaud, de, ἐπ ἀτελγης, ἀκόλαστος, ἀναιδὴς. c'est un —, un franc — εἶναι κακοηθέστατος.
Ribaudequin, ἀρ. καταπέλτης, μηχανὴ, δι' ἧς ἔῤῥιπτον τὰ βέλη καὶ ὅρατα.
Ribauderie, Ϟ. ἀσωτεύματα, ἀσελγήματα.
Ribaudure, Ϟ. πτυχὴ σχηματιζομένη εἰς τὰ ἐριοῦχα γναφευόμενα.
Ribe, Ϟ. * λινοκοπος, μηχανὴ, μὲ τὴν ὁποίαν κτυπῶσι τὸ λινάριον ἢ καννάβιον.
Ribelier, ἀρ. * ῥιβελος, δένδρον τῆς Ταπροβάνης.
Ribes, Ϟ. πλ. * ῥίβις, φραγκοστάφυλον κόκκινον.
Ribésoide, ἀρ. τὸ Ribelier.
Ribette, Ϟ. * ῥιβέττα, φραγκοσταφυλὴ κοκκίνη.
Riblette, Ϟ. ἐπανῴρακις, ἡ ἀπανῴρακις, τεμάχιον λεπτὸν κρέατος ὀπτόμενον ἐπὶ ἀνθράκων, τουρκ. κιουλπαστί.
Ribleur, ἀρ. κλέπτης, λωποδύτης, νυκτιπόλος.
Ribomborder, ἐν. πλέω μὲ μιρὰς λοξοδρομίας, (ἰταλ. βόλτας).
Ribord, ἀρ. δεύτερον σανίδωμα, ἐξωτερικὸν ἐνδύσιμον τοῦ πλοίου.
Ribordage, ἀρ ἀποζημίωτις πρὸς πλοῖον βεβλαμμένον ἀπὸ ἄλλο πλησιόχωρον, μετακινούμενον ἐντὸς τοῦ λιμένος.
Ribot, ἀρ. βουτυροκόπος, κόπανον, μὲ τὸν ὁποῖον κτυπῶσι τὸ βούτυρον.
Ricanement, ἀρ. μυκτηριτμὸς, σεσηρὸς ἦθος, κ. στραβοχειλισμα, μισὸν γέλιον ἀπο εὐήθειαν, ἢ πρὸς χλεύην γινόμενον.
Ricaner, οὐδ. σιλλαίνω, μυκτηρίζω, μυλλαίνω, μισογελῶ, διὰ νὰ χλευάσω τινὰ, ἢ ἀπὸ ἀνοησίαν.
Ricaneur, euse, Ϟ. μυκτηριστὴς, ὅστις μισογελᾷ διὰ νὰ περιπαίξῃ
Ric-à-ric, ἐπίῤῥ. ἀκριβέττατα.
Riccie, Ϟ. * ῥικία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡπατικοειδῶν.
Rich, ἀρ. λύγξ ἡ ὀκτύπους τῆς Σουηδίας καὶ Σαρματίας (τοῦ ὁποίου τὸ δέρμα τιμᾶται ὡς γουναρικόν).
Richard, ἀρ. ζάπλουτος, βαθύπλουτος, § * ποικιλοστίλβη, ἔντομον ἐκ τοῦ γένους τοῦ βουπρήστου.
Richardie, Ϟ. ῥιχαρδία, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Riche, ἐπ. πλούσιος. — en troupeaux πολυθρέμμων ἢ πολυτρόβατος. — en numéraire πολυτάλαντος, πολυχρήματος. est assez — qui est content ἀληθῶς πλούσιος ὁ ἐν ὀλίγῳ ἀναπαυόμενος. faire un — mariage νυμφεύομαι πλουσίαν γυναῖκαον. — en mérite, en vertu ἔχων περιουσίαν πλεονεκτημάτων, ἀρετῶν. il est d'une — taille ἔχει εὔμορφον, μεγαλοπρεπὲς ἀνάστημα § πολύτιμος, κεκοσμημένος, ἐστολισμένος, ἄρθονος, ζαφιλής. — en productions de toute espèce εὔῤῥοος παντοίων καρπῶν. composition —, ζωγρ. σύνθεσις λαμπρὰ, περικαλλὴς, ἐξειργασμένη. rime — ὁμοιοκαταληξία ἀκριβεστάτη. — malaisé πλούσιος κατάχρεως. le mauvais — ὁ πλούσιος τοῦ εὐαγγελίου, πλούσιος ἀπηνὴς, ἀνελεήμων. — dépouille εἶδος χρυσομηλέας, (πορτοκαλῆ).
Richée, Ϟ. *ῥίχειον, δενδρύλλιον τῆς νέας Ὁλλανδίας, καὶ φυτὸν ἕτερον τῆς Βανδιεμένιας.
Richeie, ἀρ. * ῥιχεία, Ϟάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.
Richement, ἐπίῤῥ. πλουσίως, πολυτελῶς, ἀφθόνως, ζαφιλῶς. marier une fille — νυμφεύω τὴν κόρην μου μὲ πλούσιον ἄνδρα. il rime — μεταχειρίζεται ἀκριβεῖς ὁμοιοκαταληξίας.
Riche-prieur, ἀρ. σπῖνος (χυδ.)
Richerie, Ϟ. * ῥιχέριον, δένδρον τῆς Μονσεράτης νήσου.
Richesse, Ϟ. πλοῦτος, περιουσία κτημάτων, χρημάτων, προϊόντα, ἀγαθὰ φυσικὰ καὶ τεχνικὰ τινος χώρας, ἐπιρατείας. § πολυτέλεια. il se distinguait par la — de ses habits ὁικρίνετο ἀπὸ τὰ πολυτελῆ του ἐνδύματα § ἀφθονία, (— d'une mine) εὐῤῥία (— du sol.) § ζωγρ. διάθεσις πραγμάτων, τεχνικῶς, ῥιλοκάλως καὶ ἐπουδαστικῶς ἐξεισγασμένων. μεταφ. γνώσεις ἐπιστημονικαὶ καὶ φιλολογικαί.
Richissime, ἐπ. ὀλβιοδαίμων, πλουσιώτατος.
Ricin, ἀρ. σίλι, σιλλικύπριον, κίκι, κρότων, ἰταλ. ῥίτσινον, φυτὸν, ἐκ τῶν σπόρων τοῦ ὁποίου ἐκθλίβεται τὸ γνωστὸν καθάρσιον, ῥιτσινόλαδον. *κρότων, § ἔντομον ἐμῥιλοχωροῦν ὑπο τὰς πτέρυγας καὶ μασχάλας καὶ τὴν κεφαλὴν τῶν πτηνῶν.
Ricinelle, Ϟ. * σιλάριον, γόνος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τιθυμαλλοειδῶν.
Ricinocarpos, ἀρ. *κικινόκαρπος, γένος φυτῶν.
Ricinoïde, ἀρ. κικινοειδὴς, φυτὸν τῶν Βαρβάδων νήσων.
Ricinus, ἀρ. τὸ. Ricin.
Ricochet, ἀρ. ἐποστρακισμὸς, ἀναπήδημα κεραμιδίου ἢ πέτρας πλατείας ῥιπτομένης ὁοιζοντείως κατὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος μεταρ περιστροφὴ, ἀντίχητις. cette nouvelle est venue par — ἡ εἴδησις αὕτη ἦλθεν ἐκ πλαγίου. battre en — σφαιροβολῶ τὸ φρούριον κατ' ἀνταναπλασιν, ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, ἀπέναντι καθήμενος. batterie à — σφεροβολοστιχία ἀνταναπλαστική, καθ' ἣν ἡ σφαῖρα ἀνταναπλωμένη ἢ ἀντικρουομένη πολλάκις ἀπο τὸν προμαχῶνα εἰς τὸ ἄνδηρον (parapet) καὶ ἀπὸ τοῦτο εἰς ἐκεῖνον βλάπτει πολὺ τοὺς ἐχθρούς.
Ricotie, Ϟ. * ῥικοτία, φυτὸν τῆς Αἰγύπτου.
Ridains, ἢ **Rideaux**, ἀρ. πλ. ἢ **Ridelles**, Ϟ. πλ. ἁλιευτ. ὑψώματα εἰς τὸ βάθος, (τὸν πυθμένα) τῆς Θαλάσσης.
Ride, Ϟ ῥυτὶς, κ. σοῦῤῥα, ζαρωματιά. § ναυτ. λεπτὸν σχοινίον.
Ridé, ἀρ. φώκη ῥυτιδόῤῥυγχος, ἢ προβοσκιδίτις.
Rideau, ἀρ. αὐλαία, παραπέτασμα, τουρκ. μπερδὲς. μεταφ ἐπιπρόσθημα, μεσότοιχον, tirer le — καλύπτω, συγκρύπτω τι. tirez le — la farce est jouée διελύθη ἡ σκηνὴ, ἐτελείωσεν ἡ ὑπόθεσις il se tient derrrière le — κρύπτεται, φυλάττει μυστικοὺς τοὺς σκοπούς του. § ὀχυρ. ὕψωμα, γήλοφον, προτείχισμα (ἐκτεταμένον) ὄπισθεν του ὁποίου φυλάττονται ἀπὸ το πῦρ τοῦ ἐχθροῦ οἱ πολιορκηταί. § τάῤῥος σιεπάζουσα τοὺς στρατιώτας ἀπὸ τὰ βέλη τῶν ἐχθρῶν. § κηπ. αἱμασιὰ, διάφραγμα ἀπὸ ζυγίας, διὰ νὰ μὴ φαίνηται καθάπαξ ὅλος ὁ τόπος. § ἁλιευτ. τὸ Ridains.
Ridée, Ϟ. σὺν ἠίκτυα κορυδαλῶν ἐνωμένα διὰ τῶν ἄκρων.
Ridées, Ϟ. πλ. κόπρος γηραιῶν ἐλάφων
Ridelle, Ϟ. πλευρὰ τοῦ κάῤῥου ἢ

φορτηγοῦ ἁμαξίου, ὀρθόντειον ξύλον ἐμποδίζον τὸ φορτίον νὰ πέσῃ. § —s, ἁλιευτ. ἴδ. Ridains

Rider, ἐν. ῥυτιδῶ. § ναυτ. συστέλλω, κ. σουφρόνω τὰ πανία μὲ τοὺς θρίους, μὲ τὰ μικρὰ σχοινία. un chien ride ὁ σκύλος ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη τοῦ ζώου.

Ridicule, ἐπ. γελοῖος, καταγέλαστος. § ἀρ. τὸ γελοῖον, χλεύη, περίπαιγμα. donner dans le — γίνομαι γελοῖος, ἐκπίπτω εἰς τὸ γελοῖον. on l'a tourné en — τὸν εὔγαλαν εἰς τὸ παιγνίδι, τουρκ. εἰς τὸ τζιρακμανί.

Ridiculement, ἐπίρ. γελοίως, γελοιωδῶς.

Ridiculiser, ἐν. γελοιοποιῶ, σκώπτω, χλευάζω, περιπαίζω

Ridiculité, Θ. τὸ γελοῖον τοῦ πράγματος.

Rieble, Θ. ἀπαρίνη, φυτόν.

Riedléa, Θ. *ῥιεδλεία, γένος φυτῶν τῆς Καρολίνας. § ῥιεδλεία, φυτὸν τοῦ Πορτορικου.

Rien, ἀρ. οὐδέν. je ne sais — de — δὲν γνωρίζω, δὲν ἠξεύρω ἀπολύτως τίποτε. cela ne fait — δὲν πειράζει, ἀδιάφορον εἶναι cette affaire ne tient à — τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν ὑπόθεσιν ταύτην νὰ ἐκτελεσθῇ. il ne tint à — qu'il ne se tuat (παρ' ὀλίγον ἐφονεύθη), ὀλίγον ἔλλειψε νὰ φονευθῇ, (ἦλθεν εἰς τὴν τρίχα). c'est un homme de — εἶναι οὐτιδανός, εὐτελοῦς καταγωγῆς. il ne m'est — δὲν εἶναι συγγενής μου. il ne m'est de — ὀλίγον φροντίζω, ἐννοιάζομαι περὶ αὐτοῦ. § ὀλίγον un — le fâche τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα τὸν παροργίζει, κ. τὸν πειράζει il vit de — ζῇ λιτώτατα, μὲ ὀλίγα. — du tout οὐδαμῶς, τίποτε. § τί, κάτι. y a t-il — de si pernicieux que la débauche εἶναι κἀν πρᾶγμα βλαβερώτερον παρὰ τὴν ἀσωτίαν. § —s λήρος, φλυαρία, κ. τιποτένια πράγματα.

Riencurtie, Θ. φυτὸν ποώδες.

Rieur, ἀρ. —euse, Θ. γελαστής § *γελωτόφωνος, πτηνον τοῦ Μεξικοῦ.

Rieux, ἀρ πλ. ἁλιευτ. εἶδος ὀστρέων.

Rifet, ἀρ. *ῥίφετον, μικρὰ κογχύλη τῆς Σενεγάλης.

Riflard, ἀρ. εἶδος ῥυκάνης τοῦ ξυλουργοῦ μὲ διπλῆν λαβήν, σμίλη τῶν οἰκοδόμων. § τὸ μακρότερον μαλλίον τῶν προβάτων. — bretelé ἐργαλεῖόν τι σιδηροῦν τῶν κτιστῶν.

Rilleau, ἀρ. φρεψ ἑτερογενῶν ὑλῶν εἰς τὸ λατομεῖον τοῦ σχιστολίθου.

Riller, ἐν. λειαίνω ῥινίζων τὸ μέλλον νὰ χρυσωθῇ.

Rifloir, ἀρ. εἶδος ῥίνης τοῦ ἀγαλματοποιοῦ, τοῦ χαλυβδογλύπτου κτλ.

Rigaudon, ἀρ. μέλος φαιδρὸν χοροῦ. § χορὸς κατ' αὐτὸ τὸ μέλος

Rigauds, ἀρ. πλ. εἶδος πυρήνων εὑρισκομένων εἰς τὴν κακῶς καυμένην ἄσβεστον.

Rigide, ἐπ ἄκαμπτος, μεταφ. αὐστηρός, ἀδυσωπήτος, ἀκριβής.

Rigidement, ἐπίρ. αὐστηρῶς, ἀδυσωπήτως, ἀκριβῶς.

Rigidité, Θ (ἀκαμψία), αὐστηρότης, ἀκρίβεια. § ὑπερβολικὴ τάσις τῶν ἰνῶν κατὰ τοὺς * στερεοπαθητικοὺς (solidistes) ἰατρούς.

Rigodon, ἴδ. Rigaudon.

Rigole, Θ αὔλαξ, κ. αὐλάκι. § τάφρος, ὅπου φυτεύονται κατὰ σειρὰν διάφορα φυτὰ κηπευτά, ἢ αἱ μασταὶ ζυγίας καὶ σφενδάμνου

Rigorisme, ἀρ. αὐστηρότης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων.

Rigoriste, ἀρ. καὶ ἐπ. αὐστηρὸς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων.

Rigoteau, ἀρ κεσαμίδιον σχισμένον, τὸ ὁποῖον τίθεται μεταξὺ τῶν δοκίδων τῆς στέγης, εἰς τὸν χωρίζοντα αὐτὰς γύψον.

Rigoureusement, ἐπίρ. αὐστηρῶς cela est — vrai τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον.

Rigoureux, euse, ἐπ. αὐστηρός. § τραχὺς, σκληρός.

Rigueur, Θ. αὐστηρότης § τραχύτης, σκληρότης. § ἀκρίβεια μεγίστη. chose de — πρᾶγμα ἄφευκτον, ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον. les voies de la — οἱ τιμωρίαι. à la — αὐστηρῶς, ἀνενδότως, ἀκριβῶς, (θεωρουμένου τοῦ πράγματος) κυρίως, κατὰ γράμμα, χωρὶς συγκατάβασιν. à la dernière —, de toute — καθ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν.

Rikours, ἀρ εἶδος ἀπροσδιορίστου πιθήκου.

Rimaille, Θ. κακὸς στίχος, ἀχρεία ποίησις.

Rimailler, οὐδ. ποιῶ κακοὺς στίχους.

Rimailleur, ἀρ. κακὸς στιχουργός.

Rimberge, Θ. λινύζωστις, φυτὸν (χυδ.).

Rimbot, ἀρ. δενδρύλλιον, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λρινοειδῶν.

Rime, Θ. ὁμοιοκαταληξία —s croisées αἱ ἐναλλὰξ, κατ' ἐναλλαγὴν ὁμοιοκαταληξίαι. —s mêlées μικταὶ ἐξ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, ἢ ὀξυτόνων καὶ παροξυτόνων ὁμοιοκαταληξίαι —s plates ἀρτιαι, ζυγαί, ἀνὰ δύω διατεθειμέναι ὁμοιοκαταληξίαι. il n'entend ni — ni raison δὲν παίρνει ἀπὸ λόγον.

Rimer, οὐδ. ὁμοιοκαταληκτῶς, ἔχω τὴν αὐτὴν κατάληξιν § στιχουργῶ (ἐπὶ κακοῦ). ces choses ne riment pas ensemble τὰ πράγματα αὐτὰ δὲν ἔχουσι κἀμμίαν σχέσιν πρὸς ἄλληλα. —é, ée, μετ. bouts —s ὁμοιοτέλευτα, ὁμοιοκαταληξίαι.

Rimeur, ἀρ. στιχουργός.

Rimule, Θ. ῥηγμάτιον, μικρὰ σχισμάδα.

Rinceau, ἀρ. φύλλα, κλάδοι εἰς καλλωπισμὸν ζωγραφίας τῶν θαλάμων.

Rincer, ἐν. ἐκπλύνω, κ. ξεπλύνω ποτήριον. — sa bouche ἀνακογχυλιάζω, κ ξεπλύνω το στόμα μου. —é, ée, μετ. il a été bien — ἐβράχη καλά. μεταφ. ἐπιπλήχθη.

Rinçure, Θ ἀπόπλυμα, κ. ξέπλυμα. μεταφ οἶνος πολὺ νερωμένος.

Rinda, Θ. θεὰ τῶν ἀρχαίων Σκανδιναβῶν.

Ringard, ἀρ. σκάλευθρον, σιδηρᾶ ῥάβδος διὰ τὸ σκάλισμα τῶν ἀνθράκων καὶ τὸ μεταχείρισμα τῶν σφυρηλατουμένων χουδρῶν σιδήρων.

Ringeau, Ringeot, ἴδ. Brion.

Ringrave, Θ. εἶδος πλατείας ἀνεξυρισος, βραικίου. (γρ. Rhingrave).

Rinose, ἀσ. *ῥίνωσις, δενδρύλλιον τῆς Καγέννης.

Rinstruire, ἐν. διδάσκω ἐκ νέου.

Riorte, Θ. μέλαινα ἄμπελος (ἡ σπειραία) φυτόν.

Rioter, οὐδ. μειδιῶ, μισογελῶ.

Rioteur, ἀρ. —euse, Θ. μειδιῶν.

Ripaille, Θ. εὐωχία, πανδαισία. faire — εὐωχοῦμαι, ξεφαντῶ τρώγων καὶ πινων.

Ripe, Θ. ξύστρον, ξύστρον, ἐργαλείου τῶν λιθουργῶν, οἰκοδόμων, καὶ ἀγαλματοποιῶν, μὲ τὸ ὁποῖον ξύνουσι.

Riper, ἐν. ξέω, ξύνω μὲ τὸ ξέστρον. § οὐδ. ὀλισθαίνω, γλιστρῶ. (ναυτ.)

Ripié e, Θ. μουσ. partie — συμπλήρωμα, μέρος συμπληρωματικόν.

Ripiphore, ἀρ. *ῥιπιδόφορον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Ripogone, ἀρ. * ῥιπογόνον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀσπαραγοειδῶν.

Ripopée, Θ. ἀνάμιγμα διαφόρων οἴνων, σακχαρωτῶν, ῥακίων, καὶ ἐμβαμμάτων. μεταφ. λόγοι συντεθειμένοι ἀπὸ στιχους καὶ τεμαχια κτλ.

Riposte, Θ ἀνταπόκρισις, ἀπόκρουσις προσβολῆς, ὑβρεως la — fut un soufflet τὸν ἀπεκρίθη (εὐθὺς) μὲ ἓν ῥάπισμα. § πληγή, τύψις, κτύπημα ἐπι ξιφομαχίας.

Riposter, οὐδ. ἀνταποκρίνομαι. § ἀποκρούω ζωηρῶς τὴν προσβολήν. § ὑπεκκλινω καὶ ἀπυδίδω τὴν πληγὴν τοῦ ξίφους εἰς τὸν ἀντιμαχόμενον.

Ripuaire, ἐπ loi — νόμοι τῶν παρὰ τας ὄχθας τοῦ Ῥήνου καὶ τῆς Μώσας ποταμῶν.

Rire, οὐδ je ris, tu ris, il rit, nous rions je riais. je ris. j ai ri. je rirai. ris ἢ ri, riez. que je risse. je rirais κτλ. γελῶ. — aux éclats καγχάζω, κ. ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλια. — de quelqu'un κα-

ταγελῶ τινος, περιπαίζω τινά. — sous capo γελῶ μόνος μου j'étouffe de — πνίγομαι ἀπὸ τὰ γέλια. je pâme de — λειποθυμῶ ἀπὸ τὰ γέλια. il n'y a pas le mot pour — δὲν εἶναι πρᾶγμα διὰ γέλιον. et de — ἄρχισαν νὰ γελῶσι. pincer sans — κρυφοδαγκάνω c'est une pince sans — κρυφοδάγκατον σκυλί. (χυδ.) je n'ai pas sujet de — ἔχω αἰτίαν νὰ λυπῶμαι il rit du bout des dents γελᾷ ξέκρυδα. il rit aux anges παραφέρεται, ἐνθουσιᾷ ἀπὸ τὴν χαρὰν, ἢ γελᾷ χωρὶς νόημα. rira bien qui rira le dernier ἂς χαίρῃ ὅστις ἔχει καλὸν τέλος. (περὶ ἀνθρώπου χαίροντος προώρως.) vous me faites — μὲ κάμνεις νὰ γελῶ, μὲ ὅσα λέγεις, δηλ. διηγήσαι ἀνόητα, δὲν ἠξεύρεις τί λέγεις μεταφ la fortune lui rit ἡ τύχη τῷ ὑπομειδιᾷ, τὸν βλέπει μὲ καλὸν μάτι. tout rit dans cette campagne ὅλα εὐχαριστοῦσιν εἰς αὐτὴν τὴν πεδιάδα. § παίζω, χωρατεύω. j'ai dit cela pour — τὸ εἶπα διὰ νὰ γελασωμεν, διὰ χωρατᾶν.

Rire, ἀρ. γέλως, κ. γέλιον. — sardonique σαρδωνιὸς γέλως, φυρμακερὸν γέλιον. — immodéré γέλως πλατὺς, ἄσβεστος.

Ri-ri-cat, ἀρ. *ριρίκατον, δενδρύλλιον τῆς Κοχιγχίνης.

Ris, ἀρ. (— de veau). θύμος μόσχου, ἀδήν, κ γαργαλήθρα εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ μοσχαρίου θεωρούμενος ὡς ἐλαφρὰ καὶ νόστιμος τροφή. —s πλ. γέλωτες (προσωποποιημένοι. ποιητ.) § ναυτ. θηλεῖαι πανίου (ὅθεν περῶσι σχοινία) τρεῖς πόδας ἐπάνω τῆς κεραίας.

Ris, Riz ἢ Ryz, ἀρ. ὄρυζα, ῥύζι.

Risade, θ συναξις, ἕνωτις.

Risagal, ἀρ. ἀρσενικὸν κοκκινον.

Risagon, Cassumuniar, Casumunar ἀρ. ἡ Racine de Bengale, θ. *κασιμύναστον, ῥίζα κιτρινωπὴ, ἀρωματικῆς γεύσεως πωλουμένη εἰς τὴν Ἰνδίαν, εἶδος ζιγγιβέρεως.

Risave, θ. ἐλῶδες ζιζάνιον.

Risban, ἀρ κανονοστοιχία πρὸς ἀσφαλισμὸν λιμένος.

Risberme, ἀρ κατωφερὴς προβολὴ (επέκτασις τῶν θεμελίων) ποιητοῦ λιμένος.

Risdales, θ. νόμισμα ἀργυροῦν τῆς Γερμανίας

Ris du Canada, ἀρ. σπόρος ζιζανίου τινός.

Ris du Pérou, ἀρ. σπόρος χηνοποδίου τινὸς (τὸν ὁποῖον οἱ Περουβιανοὶ τρώγουσι.)

Risée, θ. καγχασμὸς, κ γέλιον πολλῶν ἐνθρώπων. il s éleva une grande — dans l'assemblée ὅλοι εἰς τὴν συνέλευσιν ἄρχισαν νὰ ξεκαρδίζωνται ἀπο τα γέλια. § χλεύη, κ. περιγέλιον, περίπαιγμα. Vous vous exposez à la — du public σὲ γελᾷ ὁ κόσμος. § ὑποκείμενον γέλωτος. § αὔξησις αἰχμηδίου καὶ σύντομος τοῦ ἀνέμου.

Riser, ἐν. — une voile διευθετῶ τὸ πανίον διὰ τὴν αἰχμηδίου αὔξησιν τοῦ ἀνέμου.

Risibilité, θ σχολαστ. γελαστικότης, ἰδιωμα τοῦ γελᾶν (χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην.)

Risible, ἐπ. σχολαστ. γελαστικὸς, ἔχων τὸ ἰδίωμα τοῦ γελᾶν. § γελοῖος, ἄξιος γέλωτος, κινῶν γέλωτα, γελωτοποιός.

Risigallum, ἀρ. κιννάβαρι, θειοῦχος ὑδράργυρος.

Risquable, ἐπ. παράβολος, ἐπικίνδυνος.

Risque, ἀρ. κίνδυνος. courir le — de perdre ses biens κινδυνεύω νὰ χάσω τὴν περιουσίαν μου. courir les —s d'une bataille ἀναρρίπτω, ῥιψοκινδυνεύω μάχην. à tout — παραβολως, ἀπονενοημένως (ὅ,τι γένῃ ἂν γένῃ). à mes —s et périls μὲ ἐδικήν μου ζημίαν.

Risquer, ἐν. κινδυνεύω περί τινος, ῥιψοκινδυνῶ. — sa réputation, cent trachmes βάλλω εἰς κίνδυνον τὴν ὑπόληψίν μου, ἑκατὸν δραχμας — le paquet ἀρίνομαι εἰς τὴν τύχην. § οὐδ. — de perdre κινδυνεύω νὰ χάσω. se —, αὐτοπ. περιπίπτω ἐκτίθεμαι εἰς κινδύνους.

Ris-sauvage, ἀρ. μικρὸν ἀειζωον, φυτόν.

Risser, ναυτ. ἴδ. Arrisser.

Rissir, οὐδ. ἀναχωρῶ (ἀπό τινα τόπον.)

Rissoa, ἀρ. γένος κογχυλίων τοῦ κόλπου τῆς Γενούας.

Rissole, ἀρ. θρίον, κοπανισμένον κρέας τυλιγμένον εἰς ζύμην καὶ ἑψημένον ἐντὸς τοῦ λίπους. § δίκτυον τῶν μικρῶν ὀψαρίων.

Rissoler, ἐν. φώσκω, περιφλύω ἢ περιφλεύω, συροφλύζω ἢ τσιροφλύζω, καψαλίζω, κοκκινίζω ἐξωτερικῶς το ἐψημένον κρέας, τουρκ. καβουρδίζω. — é, ée, μετ. il a le visage — ἔχει τὸ πρόσωπον ἡλιόκαυστον, ἡλιοκαὲς, καψαλισμένον ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Rissolette, θ. φωκταὶ, τεμάχια, φέτται ἄρτου τηγανιτὰ ἢ κοκκινισμένα μὲ κρέας, κτλ.

Risson, ἀρ. ἄγκυρα μὲ τέσσαρα ὀδόντια.

Riste-perle, θ. θελφίνιον ὑλώδες, φυτόν.

Riste-perle, θ. *δαφνὶς δασώδης, φυτόν.

Rister, ἐν. παρακινῶ, βιάζω, ἐπιτακύνω, ἀρχ.

Rit, ἡ Rite, ἀρ. (προφ. τὸ ι. πάντοτε.) ὄργια. —es τελεταὶ, θεσμοὶ θρησκείας.

Ritlok, ἀρ. *καλαμότραγος, ζῶον μαστοφόρον τῆς Ἀφρικῆς.

Ritournelle, θ. μουσ. μικρὸν τεμάχιον συμφωνίας τιθέμενον κατ' ἀρχὰς, (προαναβολὴ, προανάκρουσμα) κατὰ τὸ μέσον (μεσῴδημα) καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ᾄσματος (ἐπῳδὴ ἐπιμελῴδημα).

Ritro, ἡ Rutro, ἀρ. *ῥύτρος, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν ἐχινοποδοειδῶν

Rittère, θ. *ῥυτηρία, γένος φυτῶν.

Ritualiste, ἀρ. τελετολόγος, θεσμολογος.

Rituel, ἀρ. τυπικὸν, βιβλίον τῆς ἐκκλησίας διορίζον τον τρόπον καὶ τὴν τάξιν τῶν διαφόρων τελετῶν.

Rivage, ἀρ ἀκτὴ, ὄχθη ποταμοῦ, λιμνης, παράλιον. — de la mer αἰγιαλὸς.

Rival, le, ἐπ. (—aux, πλ.) ἀνταγωνιστὴς, ἀντιζηλος.

Rivaliser, οὐδ. (— avec quelqu'un) ἀμιλλῶμαι, ἀνταγωνίζομαι, φιλονεικῶ πρός τινα, περί τινος πράγματος.

Rivalité, θ. ἄμιλλα, ἀντιζηλία, ἀνταγωνισμὸς περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος.

Rive, θ. ὄχθη ποταμοῦ, λίμνης, θαλάσσης. μεταφ. — d'une etoffe παρυφὴ, ὥα, εὔγια, χυδ. τσιμοῦσα (ἐκ τοῦ ἰταλ. cimossa) ὑφάσματος. — d'un bois ἄκρα δάσους. § ἀπομάκτρα, βόγκανον, ξύστρον, σκυτάλη, ξύλον, μὲ τὸ ὁποῖον κόπτουσι τοὺς ὑπερχειλίζοντας εἰς τὰ μέτρα σιτηροὺς καρποὺς. je n' y vois ni fond ni —, παροιμ. οὐδὲν βλέπω οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, εἶναι δηλ. ἐμπεριστέμενη

River, ἐν. γυρίζω τὸ καρφίον ἀπὸ το ὀπίσθιον ἢ ἀντικρυνὸν μέρος διὰ νὰ το ἀσφαλίσω. je lui ai bien rivé son clou, παροιμ. τῷ ἀπεκρίθην μὲ τόνον. — les chaines de l'esclavage αὐξάνω, καθιστῶ βεβαιοτέραν, διαρκεστέραν ἢ σκληροτέραν τὴν δουλειαν.

Riverain, ἀρ. *παροχθης, παραποτάμιος, κάτοικος ἢ φυσμενος εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμου. propriétaire — ἔχων ἀγροὺς πλησίον ποταμοῦ ἢ δάσους.

Rivesaltes, ἀρ ἀνθοσμίας οἶνος τῆς Γαλλίας παρὰ τὸ χωριον Rivesaltes πλησιον τοῦ Perpignan.

Rivet, ἀρ. γυρισμένη μύτη τοῦ καρφιου εἰς τὸ πετάλιον τοῦ ἵππου. § ἄκρα στέγης περατουμένης εἰς αἰτωμα.

Rivetier, ἀρ. ἐργαλεῖον ἡλοποιοῦ, καὶ τελαμωνοποιοῦ.

Rivière, θ. ποταμός. lit d'une — κύτος, τάφρος, κοίτη ποταμοῦ. bras de — κέρας ἢ ῥεῖθρον ποταμοῦ. vins de — οἱ κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ματρῶνα (Marne) γινόμενοι οἶνοι τῆς καμπανίας ἢ Σαμπάνιας. por-

ter de l'eau à la — γλαῦκας εἰς Ἀθήνας (ὅταν φέρωμεν πράγματα εἰς τόπον, ὅπου εὑρίσκονται ἄφθονα). § παράλια τοῦ κράτους τῆς Γενούας. — de diamants ὄρμος μὲ χονδροὺς ἀδάμαντας.

Rivièreux, ἐπ. ποταμίτης ἵππαξ (πετόμενος εἰς τοὺς ποταμούς).

Rivine, Ϟ (ῥιβίνη) γένος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν χηνοποδοειδῶν φυτῶν.

Rivoir, ἀρ. *ἡλοστρόφιον, ἐργαλεῖον, τὸ ὁποῖον γυρίζει τὰ καρφία τοῦ πετάλου τῶν ἵππων.

Rivois, ἀρ. *ἡλοκρούστης, ἡλοκόπος, σφυριον, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ τεχνίτης κτυπᾷ τὰ γυριζόμενα καρφία.

Rivulaire, ἀρ. *ῥυακοφυής, βλαστάνων παρὰ τοὺς ῥύακας. § *ῥιθροφυτον, γένος κρυπτογόνων (cryptogame) καὶ γλοιωδῶν μυκήτων.

Rivurales, Ϟ. πλ. κογχύλια μαλακίων διαιτωμένων εἰς τας ὄχθας καὶ τὰ παράλια.

Rivure, Ϟ. κλεισοπ. μικρὸς ὀβελὸς σιδήρου εἰς τοὺς γιγλύμους. § ἧλος διὰ γύρισμα εἰς τὰ ὀπίσω.

Rixe, Ϟ. (ῥῆξις) ἔρις, φιλονεικία λογομαχία (μικρά).

Rix-marc, ἀρ. νόμισμα Γερμανίας.

Rix-ort, ἀρ. νόμισμα Γερμανίας.

Rixdale, Ϟ ἴδ. Risdale.

Riz, ἀρ. ἴδ. Ris.

Rize, ἀρ. λογιστικὴ ποσότης 15 χιλιάδων δουκάτων εἰς τὴν Τουρκίαν.

Rizière, Ϟ. ὀρυζών, κ. ῥυζαριὸν, τόπος, ὅπου σπείρεται ὄρύζιον.

Eizoa, ἀρ. *ῥιζῶον, γένος φυτῶν

Rizolithes, Ϟ. πλ. ῥιζόλιθοι, ῥίζαι δένδρων ἀπολελιθωμέναι.

Roable, ἀρ. *ἀνθρακοῦλκον, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἀρτοποιοὶ συρουσιν εἰς τὰ ἔξω τοῦ κλιβάνου (φούρνου) τὴν ἀνθρακιάν.

Rob, ἀρ. ἀποχύλισμα, ἐκχύλωμα, γυμὸς πεπυκνωμένος βρασμένων καρπῶν.

Roba, Ϟ. (ἐκ τοῦ Ἑλλ. ῥῶπος), πᾶν εἶδος πραγματείας.

Robe, Ϟ. ἐσθὴς, ἱμάτιον χειριδωτον, φόρεμα. les gens de — οἱ δικανικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ δικασταί. juges de courte— δικασταὶ ἀβαθμολόγητοι, οἱ ὁποῖοι ἐδίκαζον φέροντες ξίφος. — de chambre κατοικίδιον ἱμάτιον, ἐπανωφόρι σπιτικόν. § λοβὸς, ἔντερον, θήκη τινῶν σπερίων. § κώδιον, κνακὸς, δέρμα ζώου, καταχρ. τρίχωμα, κ. τρίχα αὐτῶν, χρῶμα ταύτης. deux chevaux de même — δύω ἵπποι τοῦ αὐτοῦ χρώματος. μεταφ. personnes de même — ὁμοιόφρονες, ὁμοιόβιοι, ἄνθρωποι τῶν αὐτῶν φρονημάτων, τῆς αὐτῆς διαγωγῆς. § ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια κογχυλίων κτλ — bigarrée ποικιλόχρους ἔλιξ. — de Perse Περσικὴ κογχύλη. —s μεγάλα φύλλα ταβάκου τυλίσσοντα τὰ ἄλλα.

Rober, ἐν. ἀφαιρῶ τὴν τρίχα κατορθίου πίλου μὲ δέρμα γλεοῦ. — la garance ἀποφλοιῶ, ξεφλουδίζω τὸ ἐρυθρόδανον, τὸ ῥιζάρι ἢ ἄλλο φυτόν. — ὁ, ἐε, μετ. καὶ ἐπ. plante, garance —ée ξεφλουδισμένον φυτὸν, ῥιζάρι.

Roberie, Ϟ. ἱματοφυλάκιον τῶν γυναικείων μοναστηρίων.

Robert, ἀρ. γυναικοκράτητος, γυναικοκρατούμενος (σύζυγος, ἀνήρ) — le diable *διπλόγραμμα, ἔντομον λεπιδόπτερον φέρον σημεῖον V, C, ἢ G εἰς τὰς πτερυλλίδας.

Robertie, Ϟ. *ῥοβέρτιον, γένος φυτῶν.

Robet, ἀρ. κογχύλη, ἐκ τοῦ γένους τῶν κτενῶν, κ. κτενιῶν.

Robigales, ἡ Rubigales, Ϟ. πλ. Ῥοβιγάλεια, ἑορτὴ παρὰ Ῥωμαίοις πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς Rubigo.

Robigo, ἡ Rubigo, Ϟ. θεὰ, τὴν ὁποίαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπεκαλοῦντο κατὰ τῆς ἐρυσίβης.

Robigus, ἀρ. θεὸς γεωργίας. τῶν Ῥωμ.

Robin, ἀρ. περιφρ. δικανικὸς (χυδ.) ἀξιοκαταφρόνητος ἄνθρωπος. § ἀστεῖος, τουρ. χωρατατσῆς.

Robine, Ϟ. εἶδος ἁπίου, ἀπιδίου.

Robinerie, Ϟ. σκῶμμα, περίπαιγμα, ἀστεϊσμός.

Robinet, ἀρ. κρουνὸς πηγῆς ἢ ἀγγείου, οἷον κάδου κτλ. Ἰταλ. καννέλα ἢ κάνουλα. — d'un pouce, — de deux pouces κρουνὸς *μονοδάκτυλος, διδάκτυλος, ὅθεν ῥέει ὕδωρ ἑνὸς δακτύλου κυβικοῦ, (ἀναλόγου μὲ τὸ ἐν Ἀθήναις λεγόμενον δράμι, ἢ ἄλλου καλάμι) δύω δακτύλων κτλ. § στρόφιγξ, ἐπιστόμιον, ἐμβολεὺς, πεῖρος, τὸ κλειδίον τὸ γύρισμα, δι' οὗ κλείομεν, στουππόνομεν τὸν κρουνόν.

Robinier, ἀρ. ἐρυθρὰ ἀκακία (ῥοβινία) Ϟάμνος, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Κινας, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.

Roblot, ἀρ. μικρὰ σκωμβρία καὶ τὸ ἐπιτηδειον εἰς ἄγραν αὐτῶν δίκτυον ἐπάνω τῶν παλουκίων ἐξαπλούμενον.

Roboratif, ive, ἐπ. ἰατρ. ῥωστικὸς, τονικὸς, δυναμωτικός.

Robre, ἀρ. ἴδ. Rouvre.

Robule, ἀρ. *ῥοβύλλιον, γένος κογχυλίων.

Robuste, ἐπ. ῥωμαλέος, ἰσχυρός. foi — εὐπιστία ἢ ἀκλόνητος καὶ ἀδιάσειστος πίστις.

Robustement, ἐπίῤ. ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς.

Roc, ἀρ. σκόπελος, σπιλάς. § Ζατρ. πύργος.

Roc-fort, ἀρ. (ῥόκφορτον) εἶδος τυροῦ τῆς Γαλλίας.

Rocaille, Ϟ. ψηφὶς, χάλικες, χαλίκια, κογχύλια στρωννύμενα πλάκωτα εἰς τοὺς τοίχους, τὸ ἔδαφος. § χάνδραις ἀπὸ χρωματισμένον ὕαλον.

Rocailleur, ἀρ. ψηφοθέτης, χαλικωτὴς, ὅστις στρώνει μὲ λιθράκια ποικιλόχροα.

Rocailleux, ἐπ. ῥακτὸς, τραχύς- chemin — ὁδὸς γεμάτος ἀπὸ χαλίκια.

Rocambeau, ἀρ. ναυτ. κρίκος ἱστιοὐλκὸς, κρίκος σιδηροῦς χρήσιμος εἰς ἀναβιβασμὸν ἢ καταβιβασμὸν τῶν ἀρμένων.

Rocambole, Ϟ. σκορδόπρασον, εἶδος σκορόδου τῆς Ἱσπανίας, ὄχι ὁριμέος ὡς τὸ σύνηθες. μεταφ. ὁριμύτης, οὐσία τινὸς πράγματος.

Rocame, Ϟ. *ῥοκάμιον, γένος φυτῶν.

Rocantin, ἀρ. ἄτμα, ᾠδὴ ἀπὸ πολλὰ παλαιὰ τραγῳδία. § γέρων.

Rocar, ἀρ. *πετροκόσσυφος (κοσσύφι διαμένον εἰς τοὺς βράχους τοῦ Εὐξείνου πόντου ἀκρωτηρίου).

Roccela, Ϟ. φραγκοσταφυλὴ ἀνανθώδης.

Roccelle, Ϟ. *ῥόκελλον, γένος λειχήνων.

Roche, Ϟ. βράχος, σκόπελος. — escarpée ἀποῤῥώξ. cœur de — σκληροκάρδιος ἄνθρωπος. homme de la vieille — ἀρχαιότροπος, ἁπλοῦς, καλὸς, παλαιϊκὸς ἄνθρωπος. cristal de — φυσικὸς κρύσταλλος. — vive βαθύῤῥιζος βράχος anguille sous — μυστικὴ ῥαδιουργία. παρ. amis de la vieille — φίλοι παλαιοὶ, δεδοκιμασμένοι πρὸ πολλοῦ. § ἀρχ. πέτρα τραχεῖα, σκληρα, ἀδύνατος νὰ λαξευθῇ, πέτρωμα. — d'émeraudes, de turquoises σμάραγδος, κάλαϊς εἰς μικρὰ κομμάτια ἐνωμένα μὲ γῆν καὶ ὡς κολλημένα εἰς τὴν πέτραν. § ἐλάττωμα κεραμιδίου ἐψημένου μέχρις ὑαλώτεως. § πέτρα σκληρυμένη καὶ ἐνωμένη διὰ τοῦ πυρός.— de corne κερατοσανὴς πέτρα (ὁμοιάζουσα τὸ κέρατον)—s arénacées ἢ agrégées πετρώματα ἀμμώδη, χαλικώδη —s d'alluvion πρόσχωμα, πετρώματα πρόσχωστα διὰ τῆς ἐπισωρεύσεως χαλίκων καὶ πηλοῦ γενόμενα. —s alumineuses στυπτηριοῦχα πετρώματα — amphiboliques πετρώματα περιέχοντα ἀμφίβολον λίθον. —s amygdaloïdes π. ἀμυγδαλοειδῆ. —s argileuses π. ἀργιλλώδη. — chloritiques π. χλωριτικὰ, περιέχοντα χλωρίτην. — feldspathiques π. πτυχώδη συγκείμενα κυρίως ἀπὸ πτυχίτην. (feldspath) —s feuilletées π. φυλλωτὰ, πεταλωτά. —s granitiques π. πυῤῥοποίκιλα, κοκκωτά. —s gypseuses π. γυψώδη. —s intermédiaires π. μεσογενῆ, συσταθέντα μεταξὺ τῶν θεωρουμένων ὡς πρωτο. γενῶν καὶ ὑστερογενῶν. —s mélangées π. ἀνάμικτα. — porphyriques π. πορφυρικὰ εἴτε ἰασπιώδη. — primitives ἢ primordiales π. πρωτογενῆ ἢ ἀρχαιότατα. —s quarzeuses π. χαλικώδη. —s schisteuses π. σχιστώδη, σχιστολιθώδη. —s secondaires π. δευτερογενῆ, συσταθέντα μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν

ὀργανικῶν ὄντων. —s de sédiment (ὑποσταθμώδη) π. καταχαθιστα (καταχαθίσματα) σχηματισθέντα ὑποκάτω τῶν ὑδάτων ἀπὸ τὸ καταχάθισμα ἀδιαλύτων σωμάτων. —s serpentineuses π. ὀφιτικὰ, ἔχοντα τὸν ὀφίτην λίθον ὡς βάσιν. —s simples π. μονοειδῆ, ἁπλοφανῆ, φαινόμενα ὅτι σύγκεινται ἀπὸ ἑνὸς εἴδους στοιχεῖον. —s talqueuses π. φεγγιτικὰ, τῶν ὁποίων κύριον στοιχεῖον φαίνεται ὁ φεγγίτης (talc.) —s tertiaires π. τριτογενῆ, τελευταῖα, νεώτατα. —s trapéennes π. τραπικὰ. ἴδ. trap —s volcaniques π. πυρέκρηκτα, ἡφαίστεια, προερχόμενα ἀπὸ ἐκρήξεις πυριπνόων ὀρέων. § εἶδος χρυσοκόλλης (βόρακος.)

Rochée, Ϛ. * ῥώχιον, γένος φυτῶν.

Rochefortie, Ϛ. * ῥοχοφόρτιον, γένος φυτῶν ῥαμνοειδῶν.

Rochelle, Ϛ. βότρυς, σταφυλὴ τοῦ βορειανατολικοῦ μέρους τῆς Γαλλίας. § —s ὀθόνια, πανία κατασκευαζόμενα εἰς Τυρονίαν ἐπαρχίαν τῆς Γαλιας

Rochelois, ἀρ. —se, Ϛ. Ῥυπελλίτης, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Ῥυπέλλαν (πόλιν τῆς Γαλλίας).

Rocher, ἀρ. σκιλὰς, βράχος. § τεχνητὸς βράχος εἰς τοὺς κήπους. § ἄρρος, ἄρρισμα (ὕψωμα ἀρροῦ). ζύμης (ἐπὶ ζυθοποιίας). § εἶδος στρόμβου, θαλάσσιον ὄστρεον, κογχύλη μονόθυρος.

Rocher, οὐδ. ἀρρίζω, ἐπὶ ζύμης, ζύθου. § χρυσοκολλῶ, περικυκλῶ, μὲ χρυσοκόλλαν διὰ νὰ κολλήσῃ

Rochet, ἀρ. ἄμφιον ἐκκλησιαστικον. roue à —τροχὸς ὀδοντοκαμπὴς, ἔχων γυριστοὺς τοὺς ὀδόντας. § * τροχόδους, τροχὸς ὀδοντωτὸς ὡρολογίου. § ἄτρακτος, ἀδράκτι κοντότερον καὶ χονδρότερον.

Rochetins, ἀρ. πλ. κανονικοὶ μοναχοὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Latran.

Rochette, Ϛ. νάτρον ἀνατολικὸν, σόδα τῆς Ἀνατολῆς.

Rocheux, euse, ἐπ. βραχώδης.

Rochier, ἀρ. ἱέραξ ὁ βραχίτης, οἰκοδομῶν τὴν φωλεὰν ἐπὶ βράχους. § * ῥοχίτης, χονδρώδης ἰχθύς.

Rochoir, ἀρ. * χρυσοκόλλητρον, θήκη χρυσοκόλλας τριμμένης, παρὰ τοῖς μεταλλουργοῖς.

Rocimas, ἀρ. ῥινόμακτρα παμβακερὰ τῆς Ἰνδίας. ἴδ. Roelmas.

Rocinelle, Ϛ. * ῥοκινέλη, γένος μαλακοστράκων.

Roc-noir, ἀρ. ἡ Roche-noire, Ϛ. } βατάλτης καὶ κερατίτης λίθος.

Rocou, ἴδ. Raucou ἡ Roucou.

Rocouler, ἴδ. Roucouler.

Roc-tordu, ἀρ. πέτραι τινὲς σχιστώδεις.

Rodage, ἀρ. τρόχισμα ἡ τροχίασμα, τροχῶσύστημα, τροχός.

Rodation, Ϛ. μικροτριχία, κόντεμα τῶν τριχῶν.

Rode, ἀρ. σφύραινα, εἶδος ἰχθύος.

Rodentes, ἀρ. πλ. ἴδ. Rongeur.

Rôder, οὐδ. περιπλανῶμαι, περιστρέφομαι μὲ κακὸν σκοπόν. les loups rôdent pendant toute la nuit autour des troupeaux οἱ λύκει περιτριγυρίζουσι τὰς μάνδρας δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Rodet, ἀρ. ὁριζόντιος τροχὸς ὑδρομύλου.

Rôdeur, ἀρ. περιπλανήτης, περιερχόμενος (τὴν νύκτα).

Rodoir, ἀρ. κάδος βυρσοδέψου.

Rodome, Ϛ. βωκάλιον, φιάλη ῥακῆς.

Rodomont, ἀρ. καυχησίλογος, ψολοκόμπος, μεγάλαυχος, μεγαλορρήμων.

Rodomontade, Ϛ. καυχησιλογία, μεγαλαυχία, μεγαλορρημοσύνη, κ. παλάφραις.

Rodriguèze, Ϛ. * ῥοδρίγειον, γένος φυτῶν ὀρχεοειδῶν.

Roellane, Ϛ. ἐρυθρόξυλον, γένος φυτῶν.

Roelle, Ϛ. * ῥοήλλιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γογγυλοειδῶν.

Roelmas, ἀρ. πλ. ῥινόμακτρα παμβακερὰ τῆς Ἰνδείας.

Roemeria, Ϛ, (* ῥοιμηρία), γένος φυτῶν.

Roemérie, Ϛ. (* ῥοιμηρίτης), γένος φυτῶν.

Rogations, Ϛ. λιτανεῖαι, ἱκεσίαι τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναλήψεως.

Rogatoire, ἐπ. commission — παραγγελία δικαστηρίου.

Rogatons, ἀρ. πλ.* ἐωλίσματα, λείψανα βρωμάτων, φαγητῶν ξηραμένα. μεταφ. ἔγγραφον, σύγγραμμα ἀνωφελὲς, ἀπόβλητον. § σάτυρα.

Rogne, Ϛ. ψῶρα (ῥιζωμένη) χρονικὴ. § λειχὴν διαφθείρων τὸ δένδρον.

Rognement, ἀρ. βιβλιοδ. περικαίρεσις, κόψιμον ἀπὸ τὸ πλάτος ἢ μῆκος τοῦ βιβλίου.

Rogne-pied, ἀρ. * περικοπτὴρ, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον κόπτουσι τὸν ὄνυχα τοῦ ἵππου.

Rogner, ἀρ. περικόπτω. μεταφ — les ongles à quelqu'un, lui — les ongles de près περιαιρῶ, περικόπτω, ὀλιγοστεύω τὴν δύναμιν, τὰ κέρδη τινός.. — une pièce d'or παραψαλίζω, (κουρεύω) τὸ χρυσοῦν νόμισμα, τὸ φλουρί.

Rogneur, ἀρ —euse Ϛ παραψαλιστὴς, κουρευτὴς νομισμάτων.

Rogneux, euse, ἐπ. ψωριῶν, ψωραλέος.

Rognoir, Rogne-cul ἡ Coupe-queue, ἀρ. * ἀκρόκοπτρον, τράπεζα, ἐργαλεῖον διὰ τὸ κόψιμον τῆς ἄκρας τῶν λαμπάδων.

Rognon, ἀρ. νεφρός. mettre les mains sur les —s, χυδ. βάλλω τὰ χέρια εἰς τὰς λαγόνας. § ὄρχεις. (—s de coq). mine en —s νιφριτικὸν ὀρυκτὸν, ἢ μεταλλεῖον εἰς μικρὰ κομμάτια διεσπαρμένα. —argenté μικροσκοπικὸς σκώληξ. —des arbres εἶδος μύκητος φυομένου ἐπὶ τῶν δένδρων.

Rognonner, οὐδ. μορμύρω, μορμορίζω, μεμψιμοιρῶ.

Rognure, Ϛ. σμίλευμα, ξύσμα, περίκομμα. —s de peau, de cuirs κατακυλμάτια. — des ongles ἀπονυχίσματα. μεταφ. περισσεύματα τῆς ὕλης, ὅτα δὲν ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν σύνθεσιν μεγάλου τινος ἔργου, καὶ σχηματίζουσιν ἕτερον μικρότεοον.

Rogomme, ἀρ. οἰνόπνευμα, ῥακί. χυδ.

Rogue, ἐπ. ἀλαζὼν, ἐπηρμένος. οἰκ. § —s ὠὰ ἀνταλαίου, κ. μουρούνας.

Rohmerie, Ϛ (* ῥομερία), γένος φυτῶν.

Rohrie, Ϛ. (* ῥορρία), γένος φυτῶν

Roi, ἀρ. βασιλεύς — en peinture, de cartes ἢ de théâtre, παροιμ. βασιλεὺς εἰκονικὸς, ὀηλ. ἀδύνατος, (ἔχων περιωρισμένην τὴν δύναμιν.) c'est la cour du roi Pétaud, chacun y est maître οἰκία, ὅπου λείπει διόλου ἡ πειθαρχία. servir le — ὑπηρετῶ τὸν βασιλέα στρατιωτικῶς. livre des rois τὸ βιβλίον τῶν βασιλειῶν, περιέχον τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ ἕως τῆς ἁλώσεως τῆς Βαβυλῶνος. jour des —τὰ Θεοφάνεια, ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων. faire les —s εὐθυμῶ κατὰ τὸ δεῖπνον ταύτης τῆς ἡμέρας ἢ τῆς παραμονῆς, κ κόπτω τὴν πήταν. gâteau des — (πόπανον) ἢ βασιλόπητα, τὴν ὁποίαν τότε κόπτουσι. — de la fève βασιλεὺς τοῦ κοκκίου, εἰς ὄντινα ἔπεσε τὸ κοκκίον (ἢ νόμισμα) περιεχόμενον εἰς τὴν βασιλόπηταν. chandelle des —s λαμπὰς ῥαβδωτὴ, ἡ λαμπὰς τῶν Θεοφανείων προσφερομένη χάριν εἰς τοὺς συνήθεις ἀγοραστὰς κατ' αὐτὴν τὴν ἑορτήν. — du bal χορηγὸς, ὁ οἰδων τὸν χορὸν, ὁ ὀρχησιάρχης, καὶ ἐκεῖνος, εἰς τιμὴν τοῦ ὁποίου γίνεται — de l'oiseau ὁ φονεύων τὸ πτηνόν. — des pèlerins ὁ πρῶτος τῶν προσκυνητῶν, ὅστις εἶδε τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ τόκου, ὅπου οὗτοι κατευθύνονται. — du festin συμποσιάρχης. — d'armes πολεμάρχης. — des abeilles ἔσσηφ (κυρ. βασίλισσα τῶν μελισσῶν). —bedelet, — bertaut — pouti ῥόβιλλος, τύραννος, πτηνόν. ἴδ. Roitelet. —des rougets μύλλος (πλάταξ, πλατίστακος;) ἰχθύς. — des harengs εἶδος γαλεοῦ, σκυλοψαρον (ἴσ. νωτισανὸς ἢ ἐπινωτιδεύς) — des cailles ὀρτυγομήτρα. — des corbeaux *κορακομήτρα, πτηνὸν ἐκ τοῦ γένος τῶν ταώνων. — des fourmilliers μυρμηκοφάγος, πτηνόν. — des gobe-mouches *λοφιοκέφαλος τῆς Καϋένης, πτηνόν. — de la mer ὀελφὶν. — des métaux χρυσός. — des oiseaux ἀετός. — des saumons τρώκτης, τροῦτα ἰχθύς. — des singes κορυδαλὸς, πτηνόν. § ῥήγας,

ὄνομα χαρτίου καὶ ζατρικίου. § ὑρίζημα, τὸ τελευταῖον μέρος, τεμάχιον χαλκοῦ, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ βάθος τοῦ χωνευτηρίου, ὅπου καθαρίζεται.

Roide, (προφ. Rai) ἐπ. σκληρός, δύσκαμπτος. cheval qui a le col — ἵππος σκληραύχην. § ἀνάντης, ἀνωφερής. (montagne —) § ταχυκινήτος, σροδρός. le cours d'une rivière est — ὁ ποταμὸς ῥέει ὁρμητικῶς, ῥόχθιος. le vol d'un oiseau est — τὸ πτηνὸν πετᾷ μὲ ὀξύτητα. § ἐπίρ. ταχέως. il est tombé — mort ἔπεσεν εὐθύς, ἀμέσως νεκρός.

Roidement, (προφ. Rai), ἐπίρ. ἐντεταμένως, σκληρῶς.

Roideur, Ϛ. ἔντασις, σκληρότης, τίτανος. μεταφ. — de caractère χαρακτὴρ ἄκαμπτος. § ὀξυκινησία § ὀρθιότης, κλίσις ὀρθία σχεδὸν σκάλας, βουνοῦ κτλ.

Roidillon, (προφ. Rai) ἀρ. βουνὸν, λοφίδιον ὀλίγον ὄρθιον.

Roidir, (προφ Rai) ἐν. ἐντείνω, καθιστῶ σκληρόν. § οὐδ. ἐντείνομαι, σκληρύνομαι. se —, αὐτοπ. ἐντείνομαι, γίνομαι ἄκαμπτος. se — contre le malheur ὑπομένω γενναίως τὴν δυστυχίαν.

Roioc, ἀρ. ψευδόρρηον, νόθον ῥεῦντι.

Roitelet, ἀρ. ῥόβιλλος (πρέσβυς, τροχίλος, τύραννος, κορθύλος) μαλαθρίτης καὶ τρυποκαρύδης κατὰ τὸν Σομαυέραν. — huppé τροχίλος λοφωτὸς, τρυποφράκτης. — mésange * τροχιλοσύκαλις, πτηνὸν τῆς Καϋέννης

Rokai, ἀρ. ἡ Kirmaé, χαρακτὴρ τῆς συνήθους γραφῆς (γραφήματος), τῶν Τούρκων.

Roke, ἀρ. σκίουρος, μάνουρος, (ἐλειομάνουρος) εἶδος βερβερίτσας, τετράπουν ζωάριον.

Rokejeke, Ϛ. * ῥόγεκον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνδραχνοειδῶν.

Rolandre, Ϛ. * ῥόλανδρος, γένος φυτῶν. (τὸ. Echinopes).

Rôle, ἀρ. κατάλογος, κατάστοιχον, κ. δευτέρι (διφθερα). — des contributions βιβλίον, κατάστοιχον τῶν φορων. § φύλλον μὲ δύω σελίδας γραφῆς. § δραματικὸν μέρος ἑκάστου ὑποκριτοῦ. répéter son — ἐπαναλαμβάνω, μελετῶ, σπουδάζω τὸ μέρος μου. § δραματικὸν πεῶσωπον. il joue le premier — ὑποκρίνεται (παριστάνει) τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ δράματος. μεταφ. χαρακτὴρ, τρόπος διεξαγωγῆς τῶν πραγμάτων (πολιτεύσεως, συμπεριφορᾶς). vous avez joué un beau —, un vilain — dans cette affaire ἔδειξας καλὸν, ἀχρεῖον χαρακτῆρα, ἐρέρθης καλὰ, κακὰ κατ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. il a joué un grand — ἐτήκωνε πολὺ, εἶχε μεγάλην δύναμιν. c'est un hypocrite qui fait bien son — εἶναι ὑποκριτὴς καὶ ἐξεύρει καλὰ τὴν δουλείαν του. § μετοχὴ.

Role, ἀρ. κυλινδρος, κ. δεμάτι ταβάκου, καπνοῦ.

Rôler, οὐδ. γράφω σελίδας, φύλλα (ἐπὶ καπνοῦ ἢ περιρρ.)

Rôlet, ἀρ. μικρὸν μέσος δράματος. il est au bout de son — δὲν ἠξεύρει πλέον τί νὰ εἰπῇ καὶ τί νὰ κάμῃ, τὰ ἔχασε.

Rolette, Ϛ. λινὸν ὕφασμα τῆς Φλανδρίας.

Roleur, ἀρ. κυλινδροποιὸς, σχηματιζων τοὺς κυλίνδρους, τὰ δεμάτια ταβάκου ἐργάτης.

Rolle, Ϛ. εἶδος σκαλεύθρου. § εἶδος μαλλίνου ὑφάσματος. § εἶδος πτηνοῦ.

Rollier, ἀρ. * κολοιάτης, πτηνὸν ὡς ὁ κολοιὸς ἢ κοσσακίας. — de paradis * κοσσυφίσκος, πτηνὸν μικρότερον τοῦ κοσσύφου.

Rolovvay, ἀρ. ἡ palatine, Ϛ. εἶδος μεταξοῦ πιθήκου.

Rom, ἀρ. σύκε, ἡ ῥόμβος τῶν ἀρχαίων, εἶδος πλευρονήκτου ἰχθύος ἔχοντος δύω ὀμμάτια ἐξ ἀριστερῶν.

Romaillet, ἀρ. ναυτ. τεμάχιον ξύλου ἀναπληροῦν τὸν σαπισμένον κόμβον

Romain, ne, οὐσ. Ῥωμαῖος, ἐκ Ῥώμης καταγόμενος. ἐπ. Ῥωμαϊκὸς. chiffre — ῥωμαϊκοὶ ἀριθμοὶ, δηλ. C D. I. L M. V. X. gros —, petit — ἐννεάστιγμον, ἐνδεκάστιγμον στοιχεῖον, εἴδη τυπογραφικῶν χαρακτήρων ὀρθίων. laitue —e * οὐλοθρίδαξ, εἶδος θριδακος, κ. μαϊουλίου. § μεγαλόγρων, ἀνδρεῖος. (âme, vertu —e).

Romaine, Ϛ. σταθμὸς, στατὴρ, κ. στατέρι. § στεφάνια, ὅπου κρεμῶσιν οἱ λαμπαδοποιοὶ τὰς θρυαλλίδας, ἔπειτα δὲ τας περιχύνουσι μὲ ἀναλυμένον κηρίον.

Roman, ἀρ. μυθιστορία. pour lire des —s il faut n'avoir rien à faire εἰς τοὺς ἀργοὺς ἐδόθη νὰ διαβάζωσι μυθιστορίας. prendre le — par la queue ἀρχίζω τὸν ἔρωτα ἀπὸ τὸ τέλος. § ἐπ. langage —, langue—e διάλεκτος παραγομένη ἀπὸ τὴν Λατινικὴν εἰς τὴν Ἑλουητίαν.

Romance, Ϛ. διήγημα διὰ στίχων ἁπλῶν, εἶδος ᾄσματος, τραγῳδίου ἀρελοῦς καὶ παθητικοῦ.

Romancier, ἀρ. μυθιστορικὸς, μυθιστοριογράφος. § ποιητὴς τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Romane, ἐπ. * κελτορωμαϊκὴ, ἡ κελτολατινικὴ, ῥωμανὴ, εἴτε ῥωμανικὴ γλῶσσα, λαλουμένη εἰς Γαλλίαν κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς μοναρχίας σύνθετος ἀπὸ Κελτικὴν καὶ Λατινικήν.

Romanesque, ἐπ. μυθιστορικὸς, μυθώδης. (style, histoire—). § φανταστικόπος, ἔξαλλος, σαβὸς, ὑπερβολικός. (esprit, personne —). —, Ϛ. ὀρχηστικὴ ᾠδὴ, χορευτικὸς σκοπός.

Romanesquement, ἐπίρ. μυθωδῶς, ἐνθουσιωδῶς, κατὰ τρόπον φανταστικόπου, ἐξάλλου, ἐνθουσιασμένου ἀνθρώπου.

Romanin, ἀρ. παλαιὸν νόμισμα τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Ἀβένιον (Avignon).

Romaniser, οὐδ. μυθιστορῶ, δίδω χαρακτῆρα μυθώδους διηγήματος εἰς ἱστορίαν.

Romaniste, ἀρ. μυθιστορικός.

Romantique, ἐπ. μυθιστορικὸς, ἄξιος μυθιστορικῶν ἢ ποιητικῆς φαντασίας διηγημάτων. § τερπνὸς, χαρίεις. (site —)

Romarin, ἀρ. λιβανωτὶς, κ. δενδρολίβανον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μινθοειδῶν. — de Bohème λῆδον ἁλσῶδες, φυτόν.

Romatière, Ϛ. εἶδος ἁλείας τῶν ῥόμβων ἢ συκκίων κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν.

Rombalière, Ϛ. σανίδες σκεπάζουσαι τὰ ἔξω τῆς τριήρους.

Romeler, οὐδ. μορμυρίζω, ἐπιπλήττω.

Romes, Ϛ. πλ. * ἀντιόθετα, τὰ δύω πρῶτα παράλληλα μέρη τοῦ ἐργαλείου, ἐπάνω τῶν ὁποίων στηρίζονται τὰ ἀντία.

Romestec, ἀρ. μετάνιπτρον, μετανιπτρὶς, πότος μεταδόρπιος, ποτὸν πνευματῶδες πινόμενον κατὰ τὸ τέλος τοῦ δείπνου, (σπολοκάνικον).

Rominagrobis, ἀρ. αἴλουρος, κ. γάτος κυρτούμενος εἰς τὴν ῥάχιν.

Rompement, ἀρ. σύντριψις. — de tête παραζάλη, πονοκέφαλος διὰ τὴν πολλὴν ταραχήν.

Rompre, ἐν. je romps, tu romps, il rompt, nous rompons. Je rompais. je rompis. j'ai rompu. je romprai. Romps. Que je rompe, que je rompisse. je romprais. κτλ. ῥήγνυμι, συντρίβω, κ. τσακίζω. — un pont λύω γέφυραν. — un bataillon θραύω τὸ τάγμα τοῦ ἐχθροῦ, ἢ σχηματίζω τὸ τάγμα κατὰ λόχους διὰ νὰ τὸ ἐξετάσω, νὰ τὸ ἐπιθεωρήσω. — un rayon διαθλῶ τὴν ἀκτῖνα. — des traités παραβαίνω, ἀθετῶ συνθήκας. — l'amitié ἀποποιοῦμαι, διαλύω τὴν μετά τινος φιλίαν. — le jeûne χαλῶ τὴν νηστείαν, τὴν σαρακοστήν. ils ont rompu ensemble τὰ χάλασαν, τὰ ξέπιασαν. il a rompu avec eux ἐκάκιωσε μαζὶ των. — ses fers διαῤῥήγνυμι (σπάνω) τὰ δεσμά. — le cachet λύω τὴν σφραγίδα, ἀνοίγω τὸ βούλωμα. — un criminel τυμπανίζω, ξυλοκοπῶ ἀνηλεῶς τὸν κατάδικον. — une lance συντρίβω τὴν λόγχην μαχόμενος κατά τινος. μεταφ. — la lance pour quelqu'un ὑπερασπίζομαι, συνηγορῶ τινα κακολογούμενον, παίρ-

νω τὰ δίκαιά του εἴς τινα συναναστροφήν. — en visière λέγω κατὰ πρόσωπόν τινος καὶ ἀποτόμως ὀνοάρεστα. § δικόπτω. — le silence λύω τὴν σιωπήν. — les chiens ἐμποδίζω τοὺς κύνας νὰ διώξωσι τὸ κυνήγιον. μεταφ. καταπαύω διάλογον ὀνάμενον νὰ ἐπιφέρῃ κακὰ ἀποτελέσματα, φιλονεικίαν κτλ. — les dés, le coup Ζατρ. ἀνακατόνω εὐθὺς τοὺς πεσσούς, τὰς ψήφους, ἀφ' οὗ ἔπαιξεν ὁ ἐναντίος διὰ νὰ χαλάσω τὸ παιγνίδι του — le coup, μεταφ. προκαταλαβάνω, παρεκτρέπω τὸ ἀποτέλεσμα κινδυνώδους τινὸς ἐπιχειρήσεως. — la glace ἐπιχειρῶ, κάμνω τὰ πρῶτα κινήματα περί τινος ὑποθέσεως ὑπερβαίνων τὰς δυσκολίας. — la tête à quelqu' un παραζαλίζω τινὰ μὲ τὴν ταραχήν. — la main à l'écriture γυμνάζω τὴν χεῖρα εἰς τὴν γραφήν. — un cheval à quelque chose συνειθίζω τὸν ἵππον εἴς τι. — l'eau à un cheval ἐμποδίζω τὸν ἵππον νὰ πίῃ διὰ μιᾶς ἱδρωμένος. — la couche, ἐπὶ ζυθοπ. ἀνακατόνω τὴν βλαστάνουσαν κριθήν. — la laine ἀνακατόνω διαφόρων χρωμάτων μαλλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ποικιλοχρόων ἐριούχων. — les couleurs συμμιγνύω, κιρνῶ τὰ χρώματα. — la mesure ἐμποδίζω τὸν ἀντίπαλον (ἐπὶ ξιφομαχίας) νὰ κτυπήσῃ. § οὐδ. tous les arbres rompent de fruits τὰ δένδρα βρίθουσι, λιγύζονται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καρπούς. il vaut mieux plier que — καλήτερα νὰ ὑποχωρῇ τις, παρὰ τὸ νὰ χάσῃ. il rompra plutôt que de plier ἀποθνήσκει καλήτερα παρὰ νὰ ὑπενδώσῃ. se —, αὐτοπ. il s'est rompu la jambe ἔσπασε τὴν κνήμην του. à tout — πανορμεί, προθύμως (ὁμοθυμαδόν). —u, ue, μετ. homme — aux affaires τρίβων, ἄνθρωπος τριμμένος εἰς τὰ πράγματα. il est — par la fatigue εἶναι κατάκοπος, καταβεβαρυμένος ἀπὸ τὸν κόπον. nombre — κλασματικὸς ἀριθμός. bâtons —s τὰ διάφορα ξυλάρια τῶν ὑαλοδικλίδων Θυριδος, τουρκ. τσερτσεβέδων καὶ ἄλλων τοιούτων. à bâtons —s, παροιμ. διασταδὸν, ἐκ διαλειμμάτων.

Rompt-pierre, ἀρ. ἴδ. Saxifrage.

Rompure, Θ. διαφυὴ, μέρος, ὅπου χωρίζεται τὸ ἐκτυπωθὲν πρᾶγμα ἀπὸ τὸ λοιπὸν μέταλλον.

Romulée, Θ. * ῥωμυλία, γένος φυτῶν.

Ronce, Θ. βάτος. —s, πλ. μεταφ. ἄκανθαι, μεγάλαι δυσκολίαι, δυσαρέσκειαι, ἐμπόδια. § εἶδος βατίδος, ῥίνης, ἰχθύς. — du mont Ida ἰδαία βάτος, κ. σμεουριά.

Ronceraie, Θ. βατὼν, βατώδης, βατόφυτος, συσπασμένος ὡσὸ βάτους τόπος.

Ronceroi, ἀρ. ἴδ. Ronceraie.

Roncin, ἀρ. ἀχρεῖος ἵππος, κ. παλιάλογον.

Roncinelle, Θ. * βατίσκη, γένος φυτῶν.

Roncinière, Θ σταῦλος γεροντικῶν ἵππων.

Rond, de, ἐπ. στρογγύλος, κυκλοτερής, περιφερὴς lettre —e στρογγύλον γράψιμον, ἡ στρογγύλος χαρακτὴρ. il est tout — εἶναι πολύσαρκος, εὐτραφής, κ. κοντόχονδρος voix —e φωνὴ λαμπρὰ, γεμάτη période —e στρογγύλη, εὔρυθμος περιοδος. compte — ὁλοκληρωτικὸς λογαριασμός, χωρὶς κλάσματα, ἢ μικρὰς ποσότητας (213 π. χ.) ἀλλὰ κατὰ δεκάδας. fil — χονδρὸν νῆμα, χονδρὴ κλωστή. figure de —e bosse σχήματα ἔκτυπα, πετακτὰ, σηκωτά grand —, petit — δύω μυῶνες τῆς ὠμοπλάτης. ligamens —s στρογγύλοι σύνδεσμοι τῆς μήτρας. § ἀφελὴς, εἰλικρινής. être — en affaire εὐθυδοκῶ ἢ κυττάζω καθαρὰ ἴτα τὴν ὑπόθεσιν.

Rond, ἀρ. κύκλος, σχῆμα στρογγύλον. — d'eau δεξαμενὴ κήπου § περιστροφὴ, περιδίνησις, κυκλοεκδὴς κίνησις τοῦ ἵππου. en — κυκλοτερῶς, περιφερῶς.

Rondache, Θ. μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ ἀσπὶς feuille en — φύλλον πελτοειδὲς, ἢ ὀμφαλόμισχον, ἔχον ὅλη τὸν μίσχον εἰς τὴν μέσην.

Rondachine, * Θ. ἀσπίδιον, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Ronde, Θ. εἶδος γραφῆς, στρογγυλὸν γράψιμον. § κύκλειος χορὸς, ὁ συρτός. § στρατ. ἐφοδεία, ἐπίσκεψις, περιφορὰ στρατιωτῶν τὴν νύκτα, περίπολοι, στρατιῶται ἢ ἀξιωματικοὶ ἐκτελοῦντες τὴν ἐφοδείαν. faire la — ἐφοδεύομαι, περιπολῶ. μεταφ. παρατήρησις, ἐξέτασις ἐντός τινος οἰκίας, κήπου, κτλ chemin de — τόπος περὶ τὰς φυλακὰς, τὸν ὁποῖον περιτρέχουσιν οἱ φρουροῦντες στρατιῶται. payer sa — προκαταβάλλω, πληρόνω πρὶν καθήσω εἰς τὸ λεγόμενον lansquenet παιγνίδιον. § μουσ. τετραφρονία, σημεῖον χρόνου ὀνάμενον τέσσαρα 𝅝 — de table ἄσμα ἔχον ἐπωδὴν καὶ ἐκ περιτροπῆς παρὰ τῶν συνδαιτυμόνων ᾀδόμενον. à la —, ἐπίρ. κύκλω, κυκληδὸν, γύρω γύρω. boire à la — πίνω ἐκ περινομῆς, περιτροπῆς. κ. μὲ τὴν ἀράδαν.

Rondeau, ἀρ. εἶδος ποιήματος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐκ δεκατριῶν στίχων. § ῥῆμος, φτυάρι τοῦ φούρνου. § τεχν. πλὰξ ξυλίνη ἢ λιθίνη, δέρμα στρογγύλου σχήματος.

Rondelet, tte, ἐπ. ὑποστρόγγυλος, κ. στρογγυλούτζικος. personne —e στρογγυλίας, εὐτραφὴς, παχὺς ἄνθρωπος. soie —e πρόστυχον μετάξιον. § ἀρ. κόπανον, μὲ τὸ ὁποῖον κτυπᾷ τὴν τρίχα, τὸ παραγέμισμα τῶν ἐφιππείων, (ἐπισαγμάτων) ὁ σελοποιός. § —es ἄρμενα, κ. πανία πλοίων κατασκευαζόμενα εἰς Βρεταννίαν τῆν Γαλλίας.

Rondelier, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Ἀφρικῆς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρευθοδανοειδῶν.

Rondelier, ἀρ. πελταστὴς, πελτοφόρος, πέλτην βαστάζων, (φιλὸς) στρατιώτης.

Rondelle, Θ. πέλτη, μικρὰ καὶ στρογγύλη ἀσπίς. § ἄταρον, φυτόν. § εἶδος ἰχθύος τριχοδοντος. § σμιλη τῶν λιθοξόων. § ξέστρον, ξυστήριον τῶν τοιχοποιῶν. § μέρος τοῦ ὑποστάτου τῶν σφαιροβόλων. § —s ὄνω στρογγύλα χαλκᾶ ἐργαλεῖα σχηματίζοντα διὰ τῶν ἄκρων τὸν τύπον, ὅπου χύνονται τὰ σωληνάρια. § —s κνάφος, κ. λανάρα, κεφαλὴ ἀγριακάνθου διὰ ξαίνωσι τὰ μάλλινα ὑφάσματα.

Rondement, ἐπίρ. ἀπ' εὐθείας, ὁμοίως. μεταφ ἀφελῶς, εἰλικρινῶς. (agir, aller, travailler —).

Rondeur, Θ. στρογγυλότης. § ῥητ. κύκλος (εἶδος) περιοδου, στρογγύλη περίοδος. § σχῆμα στρογγύλον.

Rondier, ἀρ. εἴδος φοίνικος τῆς Ἰνδίας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς σπάθας κατασκευάζουσιν οἰνῶδές τι ποτόν.

Rondies, Θ. πλ. στρογγυλωτῆρες, ξύλινοι κύλινδροι, ἐπάνω τῶν ὁποίων στρογγυλαίνονται τὰ χρησιμεύοντα εἰς κατασκευὴν τῶν σωληναρίων μολύβδινα ἐλάσματα.

Rondin, ἀρ. ξύλον καύσιμον στρογγύλον. § ῥόπαλον, χονδρὸν ξύλον, κ. ματσούκα.

Rondiner, ἐν. ξυλοκοπῶ (τινα).

Rondir, ἐν. περικόπτω, λαξεύω τὸν σχιστόλιθον, τὴν ἀρδωσίαν.

Rondire, ἢ —dine, Θ. * τριγλίας, εἶδος ἰχθυος.

Rondon, ἀρ. (περιδινής). fondre en — λέγεται περὶ κίρκου, ἱέρακος, ὅστις πίπτει ἐπὶ πτηνοῦ περιδινόμενος, περιστρεφόμενος, κάμνων κύκλους.

Ronflant, te, ἐπ. λιγυρὸς, πολύηχος. mots —s στόμφος, πλατειαῖς, μεγάλαις λέξεις. style — ἐμφαντικὸς λόγος.

Ronflement, ἀρ. ῥέγχος. κ. ῥοχάλισμα. — des vents, de la mer ῥεύμος κτλ.

Ronfler, οὐδ. ῥέγχομαι, κ. ῥοχαλίζω. un cheval ronfle ὁ ἵππος μουθουνίζει. les violons ronflent τὰ τετράχορδα, (τὰ βιολιὰ) ἠχοῦσι πολὺ, ἀποτελοῦσι βαρὺν ἦχον. le canon ronfle σφαιροβολοῦσι, κ. ῥίπτουσι κανόνια πεύποτε. οἰκ. § προφέρω, ἀναγινώσκω ἐμφαντικῶς, (στέχους).

Ronfleur, ἀρ. —euse, Ϛ. ῥεγχόμενος, κ ῥοχαλίζων.

Ronge, Ϛ. faire le — μηρυκάζω, (ἐπὶ ἕλαφου).

Ronger, ἐν. κατατρώγω, κόπτω μὲ τὰ ὀδοντια. — les os περιτρώγω τὰ ὀστᾶ, ῥοκανίζω τὰ κοκκαλα les chevaux rongent leur frein οἱ ἵπποι μασσῶσι τὸν χαλινον. μεταφ. — son frein καταπίπτω χόλου, μηνίω, βιαστῶ κρυμμένον τὸν θυμόν μου. donner un os à — à quelqu'un δίδω εἰς τινα κόκκαλον νὰ γλείψῃ, δίδω δηλ. ἐνασχόλησιν, ἔργον διὰ νὰ κερδίσῃ τίποτε, ἢ ἀπασχολῶ, ἀντιπερισπῶ, ἐμπεριδεύω τινὰ διὰ νὰ στρέψῃ ἀλλοῦ τὴν προσοχήν του. l'avoué ronge ceux qui ont affaire à lui ὁ διαγραφος (συνηγόρος) πιπιλίζει τοὺς πελάτας του μεταφ. φθείρω, καταναλίσκω, μαραίνω, ἐπὶ νόσου, ἔλεγχου, συνειδήσεως, τοκογλύφων, γυναικῶν. se — l'esprit de soucis, αὐτοπ. κατατήκομαι ἀπὸ μερίμνας, φροντίδας.

Rongeur, ἀρ. διαβρωτικός. ver —, μεταφ. σκώληξ τῆς κακοδίας, ἡ συνείδησις. ulcère — φαγεδαινα, κ. φάγουσα § —s, ἀρ πλ τρῶγες, ἢ τρωκτικὰ, τάγμα μαστοφόρων μὴ ἐχόντων κυνόδοντας, σκυλόδοντα, ἀλλὰ ὀὺο τομεῖς (δικαστῆρας, ἐμπρόσθια ὀδόντια) ὀξυτάτους καὶ ῥοκανιζόντων.

Rousardiser, ἐν. ὁμιλῶ λατινικὰ, καὶ ἑλληνικὰ εἰς Γαλλικὴν γλῶτσαν.

Ropalique, ἐπ. ῥοπαλικὸς, στίχος, τοῦ ὁποίου αἱ λέξεις βαθμηδον αὐξάνουσι.

Ropalocères, ἢ Globulicornes, ἀρ. πλ. ῥοπαλόκερα, σύστημα ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

Ropan, ἀρ. * ῥόπανον, κογχύλη, ἐκ τοῦ γενους τῶν φολάδων.

Rophite, ἀρ ῾ῥοφίτης, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Ropographe, ἀρ. ῥωπογράφος, εἰς εὐτελῆ ὑποκείμενα περιοριζόμενος ζωγράφος. § περικόπτων, κλαδεύων τοὺς πιλικας, ἢ ἄλλα δένδρα κατὰ διάφορα σχήματα.

Ropourier, ἀρ. ῾ῥώπυσον, δενδρύλλιον τῆς Γουϊάνης, ἐξ οὗ οἱ ἐπιχώριοι κατασκευάζουσι πέταυρα.

Roquambole, ἀρ. σκορδόπρασον.

Roque-fort, ἀρ. τυρος ἀπὸ γάλα προβάτων παρά τινα ὁμώνυμον τόπον εἰς τὴν ᾽Οξιτανίαν, (Languedoc) τῆς Γαλλίας.

Roquelaure, ἀρ. εἶδος μανδύου μὲ ποσπὰς (μὲ κουμβία καὶ θηλείας).

Roquentin, ἀρ. ἴδε Roquetin.

Roquer, οὐδ. ζατρ. μετατοπίζω τὸν βασιλέα, τὸν βάλλω πλησίον τοῦ πύργου (le roc).

Roquet, ἀρ. σκυλάκιον, εἶδος κυνὸς μικροσώμου. c'est un — qui aboie γαυγίζει ὡς ἂν σκύλος (ἐπὶ λοιδόρου ἀνθρώπου). § εἶδος σαύρας, σεμιαμιθιου, κ. τεμιαμίθι. § —s μικρὰ βράχη, μικραὶ ὕραλοι εἰς τὴν Θάλασσαν.

Roquetin, ἀρ. ἄτρακτος, κ ἀδράχτι χρυσοήματος.

Roquette, Ϛ εὔζωμον, ἰταλ. ῥόκα, φυτόν. —sauvage σισύμβριον, εἶδος λαχάνου. § φυτήγιον, εἶδος φυσικείου, πυρσεία, σημεῖον διὰ τούτου διδομενον faire la — πυρσεύω, δίδω σημεῖον τὴν νύκτα διὰ φυτιγγιων. § στρόμβος, εἶδος ἀτράκτου

Roquille, Ϛ ἡμίνα, ἡμικοτύλιον, ἡμισκτον, μέτρον ὑγρῶν. § —s γλύκασμα ἀπὸ φλοιὸν χρυσομήλου εἴτε πορτοκαλλίου.

Rorage, ἀρ. διάβρεγμα, μούσκευμα τοῦ νιτρου καὶ καπνοβίου.

Rorella, Ϛ ἢ Rorel ἀρ. *δροσοστάσι, φυτὸν, τὸν ὁποίου τὰ χνοώδη φύλλα, κατασκεπα ἀπὸ ὀρόσον, λάμπουσιν ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου.

Roridula, ἀρ Ϛαμνος τοῦ ἀραβικοῦ Ἰσθμοῦ (Suez)

Roridule, Ϛ. *μυίτγρον, δενδρύλλιον τοῦ Εὐξεινίδος ἀκρωτηρίου, ἐπάνω τῶν φύλλων τοῦ ὁποίου ὡς γλοιωδῶν κολλῶσιν αἱ μυῖαι.

Rorifère, ἐπ (plante, air —) ὀροφορέος, ὀροτοβόλος. § ἀνατ. χυλοφόρα ἢ ὑγροφόρα ἀγγεῖα.

Roripa, ἀρ εἶδος σισυμβρίου, φυτὸν

Rorqual, ἀρ. φάλαινα τῆς Γροελλανδίας.

Ros ἢ Rot, ἢ Peigne, ἀρ. σπάθη, κτεὶς κ. κτένι ὑφαντικόν.

Rosace, Ϛ ἢ Roson, ἀρ. νήριον, ῥοδοδάφνη, κ πικροδάφνη. § ἀρχιτ. καλλώπισμα εἰς σχῆμα ῥόδου μεγάλου.

Rosacées, Ϛ πλ. ῥοδοειδῆ, σύστημα φυτῶν ἐχόντων τύπον τὸ ῥόδον.

Rosage, ἀρ. ἢ —gine, Ϛ. ἐλαιάνδρος, ῥοδόδενδρον, γένος φυτῶν.

Rosaire, ἀρ. κομβολόγιον περιλαμβανον 150 κόμβους ἢ κόκκους. dire son — λέγω τὸ, Θεοτόκε παρθένε χαῖρε κεχαριτωμένη, κτλ. καὶ τὸ πάτερ ἡμῶν, καθ ἕκαστον κόμβον. § *ῥοδοστακτήριον, ἀγγεῖον, ὅπου ἀποστάζονται τὰ ῥόδα, ἰταλ. λαμβίκος.

Rosalie, Ϛ. μουσ. ἐπανάληψις τεμαχίου ἐπὶ τόνου καθ' ἕνα βαθμὸν ὑψηλοτέρου, ἢ χαμηλοτέρου.

Rosasse, Ϛ. ἴδ. Rosace.

Rosat, ἐπ. ῥοδόμικτος huile — ῥοδινον ἔλαιον. miel — ῥοδόμελι.

Rosâtre, ἐπ. ῥοδίζων, κλίνων εἰς τὸ ῥόδινον χρῶμα.

Rosbif, ἀρ. βόειον, βοδινὸν κρέας, ὀπτον, ἑψημένον § μαγ. μέρος ἀπὸ τὰ ὀπίσθια τοῦ προβάτου, κτλ. (— de chevreuil).

Roscoé, ἀρ. ῾ρόσκοη, εἶδος φυτοῦ ἐκ τοῦ συστήματος scitamimées.

Roscommos, Ϛ. πλ. λινᾶ ὀθόνια τῆς Γαλλικῆς Βρεττανίας.

Rose, Ϛ. ῥόδον, κ. τσιαντάφυλλον. —s ὑράσματα μὲ ῥόδινα σχήματα. eau de — ῥοδόνερα, ῥοδόσταγμα, ἢ ῥοδόστακτον. —s ῥοδινὸν χρῶμα προσώπου. μεταφ. —s εὐθυμίαι, ἀπολαύσεις. cette vie n'est pas semée de —s ὁ βίος ἔχει ἀκάνθας καὶ τριβόλους. il n'est point de —s sans épines οὐδὲν καλὸν κακότητος ἄμικτον. découvrir le pot aux —s ἀνακαλύπτω πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐπεμελεῖτό τις νὰ κρυπτήσῃ μυστικόν. c'est la plus belle — de son chapeau εἶναι τὸ μεγαλήτερον αὐτοῦ πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διατηρήσῃ μὲ πλειοτέραν προσοχήν. § *ῥοδῶπις, ἰχθὺς τις ποτάμιος. — du ciel ἀγροστέμματος εἶδος. — incarnat ὀκματινὸν ῥόδον. — de gueldre, ἴδ. obier. — de Jéricho Ϛλάπι ὑπερθαλάσσιον. — d'inde ἐνδόρρόδον — du ciel, ἴδ. loquelonde — de la Chine κετμία — de Damas ἀλκέα, εἶδος ἀλθαίας, δενδρομολόχας. — de Noël μέλας ἑλλέβορος. — de notre dame παιωνία, ἢ γλυκυσίδη. — croix, Ϛ ἑταιρια ἐμπειρικῶν καυχωμένων ὅτι κατέχουσι τὸν φιλοσοφικὸν λίθον, κτλ. — gorge ἀρ. κοκκοθραύστης τῆς Λουϊσιανῆς, ἐρυθροστράχηλος. — musquée, ἢ muscate, Ϛ ῥόδον λιβυκὸν, — noire εἶδος σύκου. — queue *ῥόδουρος, εἶδος σαύρας. — de safran ἄνθος κρόκου. — sèche χρῶμα ξηροῦ τριαντάφυλλου. — trémière ἀλκέα, μεγάλη μολόχα. — de vent, ναυτ. *ἀνεμοκύκλιον, χαρτόνιον περιφερείας παριστάνον τὸν ὁρίζοντα καὶ διηρημένον εἰς 32 μέρη, ὅθεν πνέουσιν οἱ διάφοροι ἄνεμοι. § στρόβιγξ, Ϛηλυκὸς γίγγλυμος, ὅπου ἐμβαίνει ὁ στροφεὺς, ἢ γόμφος τοῦ πηδαλίου. § ἀρχιτ. καλλώπισμα εἰς διάφορα μέρη τῆς οἰκοδομῆς. § ῥόδον, ῥοδοειδὲς κόσμημα εἰς τὰ κομβία § στρογγυλὸν σημεῖον εἰς τὰς ἄκρας τῶν βαφομένων ὑφασμάτων πρὸς παραστασιν τῶν διαφόρων χρωμάτων, ὅσα μετεχειρίσθησαν εἰς τὴν βαφήν § *ἀναρτὴρ, παρασάλισκος, ὅθεν κρεμῶνται τὰ ἐνδύματα § *ῥοδίας, ἀδάμας κατωτέρας ποιότητος, πολύγωνος, πολύεδρος, πανταχοῦ ἐπάνω, ἔχων δὲ ἐπίπεδον βάσιν. κ. ῥοζίτα. § ἰατρ. ἐρυσιπέλας. § βαθμὸς παρὰ τοῖς Φραγκομασόνοις.

Rosé, ée, ἐπ. ῥοδοειδὴς, ῥόδιος, ῥοδόχρους, ῥοδόπους.

Roseau, ἀρ. δόναξ, κάλαμος, κ. καλάμι, γένος σιτοειδῶν φυτῶν. c'est un — qui cède à tout vent κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος, ἄνθρωπος ἀσταθὴς, πολυμόνιος.

s' appuyer sur un — ἐπιστηρίζομαι, ἐλπίζω εἰς ἀσθενῆ βοηθήματα. — à feuilles rayées καλαμάγρωστις. — à flèche, ῖδ. Galenga. — à sucre σακχαροκάλαμος. — de la passion, ῖδ. Massette — des étangs, ῖδ. Massette. — épineux. ῖδ. Rotin.

Rosée, Ϟ. δρόσος, κ. ὁρσιά § αἷμα εἰς τὴν ὁπλὴν τοῦ ἵππου. § ἀδυναμία τοῦ ἐριούχου, ῥεύχου, ὡς ἀπὸ τοῦ χρώματος φαινομένη. — du soleil, ῖδ. Roret—du ciel μάννα. μεταφ. ἀναψυχή, παρηγορία θεία.

Roselé, ée, ἐπ. feuilles —ées φύλλα ῥοδωτὰ, ἀλλεπάλληλα σχεδὸν ὡς τὰ πέταλα τοῦ ῥόδου.

Roselet, ἀρ. λευκοϊκτὶς θέρους, τουρ. κακούνι, (κιτρινοθρίχος).

Roselière, Ϟ. ῥοδωνιὰ, ῥοδόκηπος. κατ' ἄλλους δὲ καλαμὼν, κ. καλαμιά.

Roselle, Ϟ. κίχλα ἡ ἐρυθρὰ, πτηνόν.

Rosenie, ἀρ. *ῥοδινία, θάμνος τοῦ Εὐελπιδος ἀκρωτηρίου.

Roser, ἐν. ῥοδίζω, διδω τριανταφυλλὶ χρῶμα εἰς τὸ κόκκινον καὶ τὸ κατασταινω βαθύτερον.

Roseraie, Ϟ. ῥοδωνιὰ, ῥοδοφυτεία.

Rosereaux, ἀρ. πλ. εἶδος γουναρικῶν τῆς Ῥωσσιας.

Rosetier, ἀρ. κτενοποιὸς, κατασκευάζων ὑφαντικὰ κτένια.

Rosette, Ϟ. ῥόδαξ, μικρὸν ῥόδον. § τεχν. ῥόδιον, μικρὰ κοσμήματα ῥοδοειδῆ, κοσύμβη, ταινίαι δεμέναι εἰς σχῆμα ῥόδου § ἔγγλυφον ἔχον χαραγμένα ῥόδα καὶ ἄλλα ἄνθη ἐκτυπούμενα εἰς τὸ μέταλλον. § συνοχεύς, μέρος τοῦ πτερνιστῆρος. § ῥόδια, ἀργυρόσικτα ἄνθη ἐπὶ τῶν ξυραφίων, φλεβοτόμων, μαχαιρίων κτλ. § ῥύτισμα, συρράμμα, ἀναπλήρωμα τοῦ τρυπημένου πανίου, τουρκ. οὐρούδισμα. § *ὡρογνώμιον, ἡ ὡρολογιανόνιον, κύκλος ἐπὶ τοῦ ὡρολογίου φέρων ἀριθμοὺς καὶ χρησιμεύων εἰς κανονισμὸν τῆς ἀκριβείας τοῦ ὡρολογίου (εἰς τὸ νὰ ἐπιταχύνῃ ἢ βραδύνῃ τὴν κίνησιν.) § δίσκος σιδήρου ἢ χαλκοῦ τῶν τορνευτῶν φέρων διάφορα σχήματα, τὰ ὁποῖα τυποῦνται εἰς τὸ τορνευόμενον πρᾶγμα. § *ῥοδοχάρακτρον, ἐγκολαπτὴρ, σημαντὴρ, ἐγκεντρὶς τοῦ τορευτοῦ. § κρύσταλλος ἀστεροειδῶς κομμένος. § εἶδος κοκκίνου χρώματος ἀπὸ βρασιλιανὸν ξύλον. § *ῥόδισμα, ῥοδοκρητὶς, κρητὶς ἐρυθρόβαπτος χρήσιμος εἰς τὴν ζωγραφίαν. § χαλκοκλίβανον, ῥοδίτης, καθαρὸς παντὸς ἑτεροειδοῦς στοιχείου χαλκός § *πυραμιδίτης ἰχθύς τις θαλάσσιος ἔχων πυραμοειδὲς σῶμα. — d' épinette μονόθυρός τις κογχύλη

Rosettier, ἀρ. *ῥοδεγκολάπτης, ἐργαλεῖον τῶν μαχαιροποιῶν χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν χαλκίνων ἀνθῶν, μὲ τὸ ὁποῖον στολίζουσι τὰ μαχαίρια κτλ.

Rosier ἀρ. ῥοδῆ. κ. τριανταφυλλιά.

Rosière Ϟ ῥόδιος, ἰχθύς τις ποτάμιος. § ῥοδοστεφὴς, νεάνις στεφανωμένη μὲ ῥόδα διὰ τὴν ἀρετὴν (κατὰ τὴν συνήθειάν τινων τόπων)

Rosiforme, ἐπ. ῥοδοειδὴς.

Rosinaire Ϟ. *ῥοσίναιρον, γένος φυτῶν σιτοειδῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Rosmare, Ϟ. φώκη, θαλασσία βοῦς.

Rosmariens ἀρ. πλ. φωκοειδῆ, γένος ἀμφιβίων ὡς τὸ Morse.

Rosoir, ἀρ. ἐγκολάπτης, ἐργαλεῖον τῶν κλειδοκυμβαλοποιῶν.

Roson, ἀρ. ῖδ. Rosasse

Rosores, ἀρ. πλ. ῖδε Rongeurs

Rosoyant, te, ἐπ. δροσοστάγης, δροσοστάλακτος, πίπτων ὡς δρόσος.

Rossane Ϟ εἶδος ῥοδακίνου.

Rosse, Ϟ καβάλλης, ἰσχνὸς καὶ κατεσκληκὼς ἢ γέρων καὶ κακοπαθημένος ἵππος, κ. παρίππι, παλιαλόγον. § (κωβιὸς) κωβίτης ἢ κυπρινίτης, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους κυπρίνου.

Rosser, ἐν. μαστίζω, ῥαβδίζω, ξυλοκοπῶ, κοπανίζω. κ. χειροτονῶ κάνενα.

Rossignol, ἀρ. ἀηδών. il a une voix de — ἔχει ἀηδονικὴν ἢ σειρῆνος φωνὴν, εἶναι ἡδυφωνότατος. § *ἀηδόνισμα, παιγνίδιον τῆς ἐντατοσύριγγος (orgue) § βαλανάγρα, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀντὶ τῆς κλειδὸς ἀνοίγουσι τὰς θύρας οἱ κλειδοποιοὶ, ἀντίκλειθρον, κ. ἀντικλείδι. — d' hiver εἶδος κορώνης — de muraille *τοιχοδύτης, πτηνὸν παροδικὸν, διαβατικόν. — de rivière, ποταμῖτις κίχλα. § *ἀηδονίτης ἢ ἀηδονόφωνον, εἶδος μικροῦ αὐλοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ ἦχοι μεταποιοῦνται διά τινος κυλίνδρου ὥ θουμένου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον. § σφὴν, κ. σφῆνα § —s ἀντηρίδες, ὑποστήριγμα λατομείων.

Rossignoler, οὐδ. ἀηδονίζω, μιμοῦμαι τὴν φωνὴν τῆς ἀηδόνος.

Rossignolette, Ϟ. ἡ θήλεια ἀηδών.

Rossinante, Ϟ. μυθις. φορὰς, κ. φοράδα κατισχνος, ὅπου ἀνέβη ὁ Δογκισότος § σφὴν ξύλινος τῶν τεκτόνων (διὰ νὰ συσφίγξωσι τὰ ξύλα) § ἵππος ἀδύνατος, ἐκνευρισμένος, κ. γεροντικὸν ἄλογον.

Rosso antico, ἀρ. πόρφυρος, μάρμαρον κόκκινον τῆς Αἰγύπτου.

Rossolis ἀρ. (ῥοσόλιον) ῥακὶ ἐνωμένον μὲ σάκχαρ καὶ ἀρώματα. § δροσολαμπὶς, γένος φυτῶν.

Rostein, ἀρ. χονδρὸν ἀτράκτιον τρυπημένον ἀπὸ τὴν μίαν ὡς τὴν ἄλλην ἄκραν διὰ τὸ μετάξιον τῆς παρυφῆς (ὥας) τῶν ὑφασμάτων. λέγεται δὲ καὶ Rossignol.

Rostellaire, Ϟ. *ἀτρακτίτης, ὀστρακόδερμα μονόθυρον.

Rostelle Ϟ. βοτ. ὕψωμα ἐπάνω τοῦ στίγματος τῶν ὀρχεοειδῶν ἀνθέων.

Rostrago, ἀρ. ἡ Plectorites, Ϟ. κλ. *ῥυγχίται, ὀδόντες ἰχθύος ἀπολιθωμένου ὁμοιάζοντες μὲ ῥάμφος πτηνοῦ.

Rostrale, ἐπ. couronne —, ἀρχ. ναυμαχικὸς στέφανος (ἔχων σημεῖον πρώρας καὶ πρύμνης πλοίου, τὸν ὁποῖον ἐλάμβανε παρὰ Ῥωμαίοις ὅστις πρῶτος εἰσέβαλεν εἰς τὸ πολεμικὸν πλοῖον). ἀρχιτ. colonne — ναυμαχικὴ στήλη (φέρουσα σύμβολα ναυτικὰ εἰς μνήμην τινὸς ναυμαχίας ἢ πρὸς τιμὴν ναυάρχου.)

Rostre, ἀρ. ῥύγχος, ῥαμφοειδὲς μέρος μονοθύρου κογχυλίου. § —s ἔμβολος, ἡ ἔμβολα, περίστυλος, τόπος εἰς Ῥώμην ἔχων ἐκρίον, σανίδωμα ὡς στυλοβάτην μὲ διάφορα ναυτικὰ σύμβολα πρὸς μνήμην τῆς κατὰ τῶν Ἀντιατῶν νίκης, βῆμα τῶν δημηγόρων τῆς Ῥώμης.

Rot, ἀρ. ἐρυγὴ, κ. ῥεύξιμον, χυδ.

Rôt, ἀρ. φλογὶς, ὀπτὸν κρέας, κ. τὸ ψητόν. gros — ψητὸν ἀπὸ πρόβατον, μοσχάρι, κτλ. menu — ψητὸν ἀπὸ ὀρνίθια. il est à pot et à — dans cette maison, παροιμ. ἔχει πολὺ θάρρος εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην, πηγαίνει καὶ τρώγει, ὅταν θέλῃ. § παράθεσις φαγητοῦ ἀκολουθοῦντα τὸ ῥόφημα καὶ τὰ χορταρικά. on vient de servir le — ἔφεραν τὸ ψητόν.

Rotacé, ée, ἐπ. βοτ. τροχοειδὴς, περιφερὴς καὶ ἰσόπεδος καὶ χωρὶς σωλῆνος.

Rotale, Ϟ. *ῥόταλον, φυτὸν ἐπίτειον τῆς Ἰνδίας,

Rotalithe, Ϟ στρομβόλιθος, στρόμβος (κογχυλὴ) ἀπολιθωμένος.

Rotang, ἀρ. ἰνδοκάλαμος, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν φοινικοειδῶν.

Rotateur, ἀρ. ἀνατ. λοξὸς, περιστροφεὺς μῦς, στρέφων τὸν βολβὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰς τὰ ἔσω, ἢ τὰ ἔξω — de la cuisse περιαγωγὸς τοῦ μηροῦ.

Rotation, Ϟ. ἀνατ. περιαγωγὴ, περιστροφή. § φυσ. ῥόμβος, περιδίνησις. § αστρ. κυκλοφορία, κυκλικὴ κίνησις περὶ ἄξωνα.

Rote, Ϟ. δικαστήριον Ῥώμης συγκείμενον ἀπὸ 12 δόκτορας ἐκκλησιαστικοὺς λεγομένους (auditeurs) ἀκροατὰς καὶ λαμβανομένους ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν, Ἱσπανίαν καὶ Γερμανίαν.

Roter, οὐδ. ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι, χυδ.

Roteur, ἀρ. ἐρυγγάνων, ἐρευγόμενος.

Rothe, Ϟ. *ὑμενόπαππος, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κιχωριοειδῶν.

Rothmanie, Ϟ. *ῥοθμανὶς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.

Rothoffite, ἀρ. εἶδος παρχηδονίου λίθου, αἰῶνος, ἡ μέλανος.
Rôti, ἀρ. φλογίς, ὀπτόν, ἐψητὸν κρέας.
Rôtie, Ϛ. φέτα ψωμίου ἀλειμμένη μὲ βούτυρον, γλυκάσματα, κτλ. ἡ τηγανισμένη καὶ ἐπάνω τῆς ὁποίας τίθενται κρέατα. § τὸ ἐξέχον ἥμισυ τοῦ μεσοτοίχου. § κογχύλης εἶδος.
Rotier, ἀρ. κτενοποιὸς, τεχνίτης, ὑφαντικῶν κτενίων.
Rotifère, ἀρ. *τροχίτης, εἶδος ἐνύδρου ζωυρίου.
Rotin, ἴδ. Rotau.
Rôtir, ἐν. καὶ οὐδ. ὀπτῶ, κ ψήνω. — le balais διάγω βίον ἄσωτον. § θερμαίνω τεμάχια κρεάτων ἐπὶ ἐσχάρας διὰ νὰ τὰ καταστήσω εὔπλαστα.
Rôtisserie Ϛ. ὀπτανεῖον, τουρ. κεμπαπτσὶδικον.
Rôtisseur ἀρ. —euse Ϛ. ὀπτανεὺς, ὀπτανοπώλης, τουρκ. κεμπαπτσῆς — en blanc ὅστις πωλεῖ κρέατα ἕτοιμα ἤδη διὰ ψήσιμον.
Rôtissoire ἀρ. ἑψητήριον, ἑψάνη, (λεβήτιον,) ἀγγεῖον μέγα, ὅπου βράζουσι πολλὰ κρέατα.
Rotjo ἀρ. ἀλοχελιδὼν ἢ χελιδὼν ἡ θαλασσία.
Rotonde Ϛ. περιφερὴς, στρογγύλον ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς οἰκοδόμημα.
Rotondité, Ϛ. στρογγυλότης. μεταφ πολυσαρκία, παχύτης.
Rottacisme, ἀρ. ρωτακισμός. ἴδε Grasseyement.
Rottboel, ἀρ. *ῥοτόβηλον, γένος φυτῶν σιτοειδῶν.
Rottlère, Ϛ. *ῥοτλερία, βοτάνη καὶ δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Rotule, Ϛ. μύλη, ἐπιγονατὶς, τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος μικρὸν ὀστοῦν. § *κυκλίσκος, δελτάρια, καραμέλαι ἰατρικαὶ εὐδιάλυτοι καὶ κατεσκευασμέναι ἀπὸ λεπτοτέραν ὕλην. § τμῆμα τοῦ γένους τῶν ἐχίνων § *ῥότυλον, Ϛάμνος Κογχυλίνης.
Roture, Ϛ. ἀγένεια § ἀγενεῖς.
Roturier, ière, ἐπ. ῥηξίχθων, γεωργὸς, ἀγενὴς § σκαιὸς, ἀγροῖκος.
Roturièrement, ἐπίρ. ἀγενῶς, κατὰ τὰ ἔθιμα, τοὺς νόμους τῶν γεωργῶν. § σκαιῶς, ἀγροίκως.
Rouable, Ϛ σκάλευθρον τῶν ἀνθράκων. § ἁπαρτιστὴρ, κ ξαρτιστῆρι τῶν ἀναλελυμένων μετάλλων.
Rouage ἀρ. *τροχίαμα, τὸ σύνολον καὶ ἡ συναρμογὴ τῶν τροχῶν. bois de — ξύλον ἐπιτήδειον εἰς τροχοποιΐαν.
Rouan, ἀρ *ποικιλίας, ἵππος ἔχων τὴν τρίχα μεμιγμένην ἀπὸ λευκὸν φαιὸν, (ψαρὸν) καὶ κοκκινόαιθον.
Rouanne, Ϛ *πιθοστίκτης, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον σημειοῦσι τὰ βαρέλια. § — de pompe ἀρὶς, μὲ τὴν ὁποίαν ἀρχίζουσι νὰ τρυπῶσι τὴν ἀντλίαν. § εἶδος διαβήτου.
Rouanner, ἐν. σημειῶ μὲ τὸν πιθοστίκτην.
Rouannette Ϛ. *ξυλοστίκτης, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον σημαδεύουσι τὰ ξύλα οἱ τέκτονες.
Roubb, ἡ Quart, ἀρ. τουρκ. ῥοὺπι, ὄνα πιράδις, τέταρτον τοῦ γροσίου
Roubiè, ἀρ. ῥομπιὲς, χρυσοῦν νόμισμα τῆς Τουρκίας·
Roubine Ϛ. διώρυξ βάλλουσα εἰς κοινωνίαν τὰ ἁλμυρὰ ἕλη μὲ τὴν Θάλασσαν.
Rouble, ἀρ. ῥούβλιον, νόμισμα ἀργυροῦν ἰσοδυναμοῦν περίπου μὲ πεντάδραχμον. § νόμισμα λογιστικὸν, χάρτινον ἰσοδυναμοῦν μὲ τὴν δραχμήν
Roubschite, Ϛ ἀνθρακικὴ μαγνησία, χαλικοῦχος.
Rouche, Ϛ. σκάφος, ὀρύσχος, σκελετὸν πλοίου εἰς τὸ ναυπηγεῖον.
Roucou, ἀρ. ῥοῦκον, πολτος (Ἰταλ. παστα) ἰώδης ἀπὸ τοὺς σπόρους τοῦ roucouyer χρήσιμος εἰς τὴν βαφικήν.
Roucouer ἐν. ῥουκίζω, βάφω κόκκινον μὲ τὸ ῥοῦκον.
Roucoulement ἀρ. γογγυσμὸς, φωνὴ τῆς περιστερᾶς.
Roucouler, οὐδ. γογγύζω, λαρύνω (ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν περιστερῶν), τρύζω (ἐπὶ τρυγόνων).
Roucouyer, ἀρ. ῥουκοφόρον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς. (οἱ σπόροι τῶν καρπῶν αὐτοῦ φέρουσιν ἐπιλεπίδα λαπτὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατασκευάζεται τὸ ἀγοραῖον ῥοῦκον roucou)
Roudou, ἀρ. ἴδε Rédoul. § ῥοῦς, δενδρύλλιον (βαφικόν).
Roue Ϛ. τροχὸς. pousser à la — βοηθῶ τινα εἰς τὸ νὰ εὐδοκιμήσῃ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν le paon, le coq d' Inde fait la — ὁ ταὼς, ὁ Ἰνδαλέκτωρ ἐκτείνει περιφερῶς τὰ πτερὰ τῆς οὐρᾶς του faire la — κυβιστῶ, κ. κάμνω τούμπας. — de cable ἡ τροχοειδὴς, ἡ κυκλοειδὴς περιστροφὴ τοῦ καλωδίου, κ. παλαμαρίου. la — de la fortune ὁ τροχὸς τῆς τύχης, αἱ μεταβολαὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. être au haut, au plus haut de la — εὐδοιμονῶ, εὐτυχῶ. être au bas, au plus bas de la — κακοδαιμονῶ, δυστυχῶ. cela sert comme une cinquième — à un carosse τοῦτο συντελεῖ πολὺ εἰς τὸν σκοπὸν, εἶναι ὠφελιμότατον. § τροχὸς, βασανιστήριον. être sur la — ὑποφέρω ὁριμεῖς πόνους, ἀδημονῶ, ἀμηχανῶ. — flammande τροχὸς ἢ κρίκος, ὄργανον στεφανοειδὲς φέρον κωδώνια κύκλῳ, τοῦ ὁποίου κινουμένου ἀποτελεῖταί τις ἦχος ὡς κρότος ἁρμονικός. —de potiers κεραμικὸς τροχός. — de carrières βαρσῦλκον τῶν λατομείων (κινούμενον διὰ τροχοῦ). — archet τροχὸς κινῶν τὸ πλῆκτρον τῆς σαμβύκης (vielle). § ξηραντήριον, ἱκρίον ἐπάνω τῆς παρακειμένης ἑστίας (πυροδαιστίου) ὅπου τιθέμενα ξηραίνονται τὰ ξύλα.
Rouées, Ϛ. πλ. κέρατα τῆς ἐλάφου πυκνά.
Rouelle, Ϛ. τέμαχος περιφερὲς, φέτα στρογγύλη ὡς τοῦ λειμωνίου.
Rouennerie, Ϛ. διάφορα ὑφάσματα τῆς πόλεως. Rouan, καὶ τῶν περιχώρων.
Rouer, ἐν τροχίζω, τροχηλατῶ, βασανίζω ἐπὶ τροχοῦ —quelqu'un de coups τυμπανίζω, ῥαβδίζω τινὰ ἀνηλεῶς. il a pensé être roué ὀλίγον ἔλειψε νὰ συντριφθῇ ἀπὸ τοὺς τροχοὺς ἁμάξης. § τυλίσσω τροχοειδῶς, κυλοτερῶς καλώδιον, (γούμενα, παλαμάρι).
Roué, ée, μετ. καὶ ἐπ. je suis — εἶμαι κατάκοπος. κ κατακουρασμένος. un homme — ἐπίτριπτος, κρότημα, ἄνθρωπος χωρὶς ἀρχὰς καὶ καλοήθης.
Rouergat, ἀρ. *ῥουεργίτης, ἀμανίτης, ἐκ τοῦ γένους τοῦ ἀγαρικοῦ.
Rouerie, Ϛ. πανοῦργευμα, πονηρία, δολερότης, κ. κατεργαρία.
Rouet, ἀρ. ῥόμβος, στρόβαλος, ῥοδάνιον, μαγγάνιον, (κρικίον, κικρίκιον,) κ. τσικρίκι διὰ γνέσιμον. § μέρος τῆς μηχανῆς, (τῆς φωτιᾶς,) πυροβόλου ὅπλου. — de moulin τροχίσκος, τροχὸς μικρὸς εἰς τὸν ἄξονα τοῦ μύλου. § μηχάνημα τῶν κλειθρων διὰ νὰ μὴ ἀνοίγωνται μὲ ἄλλο παρὰ τὸ κλειδίον.
Rouette, Ϛ. μακρὸς κλάδος, ὅστις βρέχεται εἰς τὸ ὕδωρ διὰ νὰ καμφθῇ εὐκόλως.
Rouf, ἡ Roef, Ϛ. μικρὰ κατοικία εἰς τὰ ὀπίσω τοῦ καταστρώματος.
Roufia, ἀρ. πυρροφοίνιξ, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.
Rouge, ἐπ. ἐρυθρός. — bord, οἰκ. ἰσοχειλὲς (οἴνου) ποτήριον (γεμάτον ἀπὸ κρασί). la mer — ἡ ἐρυθρὰ Θάλασσα. fer — μύδρος. § πυρρὸς, κοκκινωτός. il a les cheveux — εἶναι πυρρόθριξ, ἔχει κόκκινα μαλλιά.
Rouge, ἀρ. ἐρυθρὸν χρῶμα. § ἐρευθος, κοκκινάδα προσώπου. le — monte à son visage ἐρυθριᾷ, κοκκινίζει, ἀπὸ ἐντροπὴν ἢ θυμόν. § ἄγχουσα, μίλτος, κινάβαρι, ἔρευθος, παιδέρως, φύκος, φύκιον. κ. φυκιασίδι (κόκκινον). § ἐρυθρινος, κ. κοκκινόψαρον.
Rouge-aile, Ϛ. φοινικόπτερος, πτηνόν.
Rouge-à polir, ἀρ. διάφορα εἴδη ὠχρᾶς ἐν χρήσει εἰς στίλβωσιν.
Rougeâtre, ἐπ. ἐρυθραῖος, ἐρυθρωπὸς, ἐρυθρώδης, κ. κοκκινωπός. § ἀρ. * ἐρυθρίας, εἶδος κυπρίνου, ἰχθύς. § ἀγαρικὸν κοκκινόχρουν.
Rougeaud, eaude, ἐπ. καὶ οὐσ. φοινικοπάρειος, ῥεθομαλίδης, κ. κοκκινοπρόσωπος.
Rouge bourse, Ϛ. πυραλὶς, πτηνόν.
Rouge d'Andrinople, ἀρ. βαφὴ λαμπρὰ ἐρυθροδάνου.

Rouge-d'Angleterre, ἡ colcothar ἀρ (χαλκίτης,) βρεττανικὸν κόκκινον, ὀξυδωτὸς σίδηρος, χρησιμεύων εἰς βαφὴν, ἡ στίλβωσιν μετάλλων.

Rouge d'Inde, Rouge d'Espagne, ἀρ. ἰνδικὸν κόκκινον, σίδηρος ὀξυδωτὸς ἀσγιλλοῦχος, κοκκίνου χρώματος βαθέος.

Rouge de montagne, ἀρ. ὦχρα κοκκίνη, εἴτε ὑπερόξυδος σίδηρος ἀνάμικτος μὲ ἄσγιλλον καὶ ἄστεστον.

Rouge de Portugal, ἀρ. λυσιτανικὸν κόκκινον, χρῶμα κνήκου, Αἰγυπτιακοῦ φυτοῦ χρήσιμον εἰς τὴν βαφικήν.

Rouge de Prusse, ἀρ. βορωττιακὸν κόκκινον, σίδηρος ὀξυδωτὸς διὰ τῆς καύσεως τῆς κιτρινης ὦχρας περιέχων χαλικῖτιν καὶ στυπτηρίτιν, χρήσιμος εἰς βαφὴν χαρτίων καὶ σαπιδώματος Σαλάμων, ἡ στίλβωσιν κατόπτρων.

Rouge-gorge, Ϛ. πυραλὶς, ἡ πυρράλις, πυρρούλας, πτηνόν

Rouge-herbe, Ϛ. καλαμόσιτος, κ. καλαμπόκι.

Rouge indien, ἀρ. ἰνδικὸν κόκκινον, ὑπερόξυδος, γαιοῦχος σίδηρος χρήσιμος εἰς τὴν ζωγραφίαν, μεταφερόμενος ἀπὸ τὴν νῆσον Ormuz τοῦ Περσικοῦ κόλπου

Rougeole, Ϛ. ἰατρ. *ἐρυθρῖτις, κ. ἴλαρι, βέμπελη, νόσος. § εἶδος πορφύρας, κογχύλη § μελάμπυρος, φυτόν. § φοινικοπέτασος ἀμανίτης, εἶδος μανιταρίου κοκκίνου.

Rougeon, ἀρ * πορφυρίτης, εἶδος σπάρου, ἰχθύς

Rougeotte, Ϛ. σκώληξ τις Θαλάσσιος

Rouge queue, Ϛ. φοινικόουρος, κ. κοκκινοκωλος, πτηνόν.

Rouget, ἀρ. κόκκυξ, ἐρυθρῖνος, κοκκινοψάρου, ἰχθύς.

Rouget-barbet, ἀρ. *τριγλίτης, εἶδος τρίγλης, τριγίου.

Rougette, Ϛ. πυραλλὶς, εἶδος νυκτερίδος

Rougeur, ἀρ. ἐρυθρότης, ἐρυθρὸν χρῶμα, ἐρύθημα, κοκκινάδα τοῦ δέρματος, (ἰδιαπ. τοῦ προσώπου.)

Rougir, ἐν. ἐρυθραίνω, φοινίσσω, κ. κοκκινίζω. il ne fait que — son eau πίνει πολλὰ ὀλίγον οἶνον. — la farine κάμνω τὸ ἄλευρον κοκκινωπὸν μὲ τὴν ταχυτέραν κίνησιν τοῦ μύλου § οὐδ. ἐρυθριῶ, κ. κοκκινίζω, μεταφ. αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.

Rougi, ie, μετ. de l'eau —ie οἶνος μὲ ὀλίγον συγκερασμένος ὕδωρ.

Rougissure, Ϛ. χρῶμα κόκκινον χαλκοῦ. § χαλκᾶ ἀγγεῖα μὴ ἔχοντα καλὸν κόκκινον.

Rouhamon, ἀρ. *ῥυάμων, Θάμνος ἐκ τῶν ἀποκυνσειδῶν, εἴτε ῥοδοδαφνοειδῶν.

Rouille, Ϛ. ἰὸς, σκωρία, εἴτε χημ. ἀνθρακικὸς σίδηρος, ὀξυδωτὸς χαλκός. μεταφ. ἀμάθεια, σκαιότης, ἁμαρτία. § ἐρυσίβη, κ. ὀαυλίτης, νόσος τῶν φυτῶν. § κηλίδες κατόπτρου ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ἁλκαλίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπενεργεῖ ἡ ὑγρασία.

Rouiller, ἐν. ἰῶ, κ. σκωριάζω. l' eau rouille le fer τὸ ὕδωρ σκωριάζει τον σίδηρον. οὐδ il a laissé — ses armes ἀφῆκε νὰ σκωριασωσι τὰ ὅπλα του. μεταφ ἀμαυρῶ, διαφθείρω. l'oisiveté rouille l'esprit ἡ ἀργία ἀμβλύνει τὸν νοῦν. se —, αὐτοπ ἰοῦμαι, σκωριάζω. le fer se rouille aisément ὁ σίδηρος εὐκόλως σκωριάζει. μεταφ ἀμαυροῦμαι ἀμβλύνομαι, διαφθείρομαι.

Rouillé, ée, μετ. ἰωμένος, (arme —ée). § ἐρυσιβώδης. (orge —ée).

Rouilleux, euse, ἐρυσιβώδης κατὰ τὸ χρῶμα. (fanille —euse).

Rouillure, Ϛ ἴωσις, ἀποτέλεσμα τοῦ ἰοῦ, κ, σκωρίασμα.

Rouir, ἐν. διαβρέχω, κ. μουσκεύω τὸ καννάβιον, λινάριον § οὐδ. διαβρέχομαι, μουσκεύω. —i, ie, μετ. διαβεβρεγμένος, κ. μουσκευμένος. § οὐσ. διαβρεξις μούσκευμα.

Rouissage, ἀρ. διάβρεξις, κ μούσκευμα τοῦ καννάβιου καὶ λιναρίου.

Rouissoir, Rouitoir, ἀρ. τὸ. Routoir.

Roujot, ἀρ. σκιουρος Ἰνδικός.

Roucom, ἀρ. κόμαρος, κομαριὰ ὄρους τινὸς κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Λάβας νήσου.

Roulade, Ϛ. κύλισμα. § μουστρύλισμα, ἀλλεπάλληλος κάμψις, λύγισμα τῆς αὐτῆς φωνῆς κατὰ τὴν αὐτὴν συλλαβήν. faire des —s, des roulements sur un tambour κρούω ταχέως το τύμπανον, ὥστε νὰ φαίνηται ἀλληλοδιαδόχως καμπτόμενος ὁ ἦχος. § τεμάχιον πλατὺ (φέτα κρέατος) συνεστραμμένον καὶ ὠνθυλευμένον, παρασκευασμένον.

Roulage, ἀρ. κύλισμα. § ἁμάξευμα, σκευαγωγία, μετακομιδὴ ἐμπορίων, σκευῶν δι' ἁμάξης. § σκευαγωγεῖον, ἡ σκευαγωγὸς ἅμαξα courtage de — διαμάξευσις, ἐπαγγελμα (courtiers de—) ἀνθρώπων ἀναδεχομένων, στελλόντων δι' ἁμάξης καὶ καταγραφόντων εἰς τὰ τελωνεῖα τὰς ἐμπορίας ἀντὶ τῶν ἐμπόρων αὐτῶν. — des vergues, ναυτ. κύλισμα, κ παίξιμον τῶν κεραιῶν ἐπὶ σάλου. fer de — χονδρον σιδηρόσυρμα τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ περασθῇ ἀπὸ τρεῖς τρύπας τυλίσσεται.

Roulaison, Ϛ. τὰ διάφορα καὶ ἀλληλένδετα ἔργα τῆς σακχαροποιίας.

Roulant, te, ἐπ. εὐκύλιστος. chemin —, ἁμαξητὸς, ἁμαξήρης, ἁμαξήλατος ὁδὸς. chaise —e μόνιππος, συρομένη ἀπὸ ἕνα ἵππον ἅμαξα. veine —e εὐκίνητος φλὲψ, ἡ φεύγουσα τὴν χεῖρα φλὲβα, ἐπὶ φλεβοτομίας. feu — συνεχὴς πυροβολία, φωτιὰ τῶν σφαιροβόλων, (κανονίων) ἡ ἀγχεβόλων (πιστολίων) καὶ φλεβόλων (τουφεκιῶν) ἀδιάκοπος.

Rouleau, ἀρ. κύλινδρος, στρογγύλον καὶ μακρυὸν σῶμα ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν. § φάκελλος, εἰλητάριον, δεμάτι τυλιγμένων πραγμάτων. § τελσμῶν, εἰλικτὸν βιβλίον § Ζωολ. ἑλιξ, ἑλίκη, κογχύλη. § *κυλινδρίτης, εἶδος ὄρεως.

Roulée, Ϛ. εἶδος δικτύων ἐπὶ τοῦ Λειγήρος ποταμοῦ.

Roulement, ἀρ. κύλισμα, ὁ ἑκτοῦ του ἀποτελούμενος κρότος, ἦχος. — d'yeux ἀγρια κίνησις τῶν ὀμματίων. § μουστ. ἐκφώνησις συγχρονος διαφόρων ἤχων. § ἦχος συνεχὴς ἑνὸς ἢ πολλῶν τυμπάνων. § ἀναυλίκησις, περιστροφή.

Rouler, ἐν. κυλίω, μετακινῶ, μετακυλινδῶ. — de haut en bas κατακυλίω, κ. κατρακυλῶ. —les yeux στρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ὥδε κἀκεῖσε. — les cierges στρογγυλεύω τὰ κηρία μὲ τὸν κύλινδρον. il roule doucement la vie διάγει μέτριον, αὐτάρκη βίον, ζῇ μὲ ὀλίγον, ἢ ἐν ἡσυχίᾳ τὸν βίον διατελεῖ. il roule sa vie comme il peut ζῇ δυστυχὴς, μὲ ἔνδειαν. μεταφ ἀναυκλέω, διαλογίζομαι, ἀνελίττω, μελετῶ ἰδέας, πράγματα κατὰ νοῦν. § συστρέφω, τυλίσσω κυλινδρικῶς. § οὐδ. προβαίνω κυλιόμενος. (la boule roule). § περιστρέφομαι. (les astres roulent sur nos têtes) § ῥέω. (les eaux de cette rivière roulent sur le sable). μεταφ. il n'a point de biens, mais à force de travailler il roule toujours δὲν ἔχει κτήματα, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐργασίαν πηγαίνει (τραβᾷ) ἐμπροσθά, ζῇ. l'argent roule dans cette maison τὰ χρήματα τρέχουσιν εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, εὑρίσκονται ἄφθονα, δαπανῶνται ὁλ. ἀφειδῶς. le discours, le livre roule sur cette matière ὁ λόγος, το βιβλίον ἔχει τοῦτο ὑποκείμενον, ὑπόθεσιν. tout roule là-dessous ἐνταῦθα τὸ πᾶν συνίσταται, ἀπ' ἐδῶ κρέμαται ὅλη ἡ ὑπόθεσις. tout roule sur vous ἐπὶ σοὶ πάντα ἀνακειται. tout l' ouvrage, le travail roule sur lui αὐτὸς εἶναι ἐπιφορτισμένος ὅλας τὰς ἐργασίας, εἶναι τὸ ὑποκείμενον ὅλου τοῦ συγγράμματος, κτλ. § διαδέχομαι παρὰ μέρος, ἐξ ὑπαμοιβῆς, (μὲ τὴν ἀράδα) τὸν ἄλλον. (ces deux officiers roulent entre eux) § ναυ. σαλεύω. se — κυλίομαι. il se —e dans la poussière κονίζομαι. se — dans la boue ἐγκυλινδοῦμαι εἰς τὸν βόρβορον.

Roulet, ἀρ. ἀτράκτιον τῶν πιλοποιῶν.

Roulette, Ϛ. τροχίλιον, κ. καροῦλι κινοῦν τινα μηχανήν. table, lit, fauteuil à —s τράπεζα, κλίνη, σκίμπους τροχιλιοκίνητος. — d'enfant

ἁμαξάκιον τῶν μικρῶν παιδίων, ὅπου ἵστανται ὄρθια § τροχίσκος, σιδηροῦν ἐργαλεῖον τροχοειδὲς τῶν βιβλιοδετῶν· ἐργαλεῖον τροχοειδὲς τῶν γλυπτήσεων, τῶν πυριτοκόπων,(κοπτόντων τοὺς πυροβόλους)κτλ. § κυλίστρα, παιγνίδιον τυχηρὸν ἐπικίνδυνον, (μέγας κύκλος διηρημένος εἰς λευκὰ καὶ μελανὰ τεμάχια ἀριθμημένα, ἐπάνω τῶν ὁποίων περιστρέφεται ἐλεφαντίνη σφαῖρα φέρουσα κέρδος ὅταν σταθῇ εἰς τὸ ὁμόχρουν τεμάχιον, ζημίαν δὲ ὅταν συμβῇ τὸ ἀνάπαλιν). § βοτ. κλινόπους, φυτόν. § ἀσκαλώπαξ) (διπλοῦς), πτηνόν.

Rouleur, ἀρ. ἀμπελοκουρίς, κὶς, ζωύφιον, ἔντομον τῶν ἀμπέλων. § μετακομιστὴς χώματος ἢ πηλοῦ διὰ μονοτρίχου, ἢ χειροκινήτου ἁμαξίου εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πλινθίων εἴτε τούβλων § *ὑπόσαλον, πλοῖον ὑποκείμενον ὑπὲρ τὰ ἄλλα εἰς τὸν σάλον.

Rouleuses, Ϟ. πλ *συστρεψίφυλλον, (κωρυκὶς), σύστημα ἐντόμων. τὰ ὁποῖα τυλίσσουσι τὰ φύλλα, ὅπου ζῶσι, καθὼς καὶ εἰς τοὺς καρπούς.

Roulier, ἀρ. ἁμαξεὺς, ἁμαξᾶς δημόσιος τῆς μετακομιδῆς τῶν πραγματειῶν.

Roulis, ἀρ. σάλος, κίνησις τοῦ πλοίου ἀπὸ τὸ ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος, χυδ. σαλιντί. φουσκοθαλασσία

Rouloir, ἀρ. ὁμάλιστρον, ὁμαλίστρα, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον ἰσάζουσι τὰς λαμπάδας ἐπὶ τραπέζης. § ὁμάλιστρον τῶν πανίων. § περιελίκτρα, ἀντίον, ὅπου περιτυλίσσεται τὸ ὕφασμα τῶν περιποδίων.

Roulon, ἀρ. ὁριζόντια ξύλα, κλίμακες φάτνης. § κιγκλίδες ξύλιναι εἰς τὰ ἔμπροσθεν τῆς φορτηγοῦ ἁμάξης.

Rouloul, ἀρ. γένος ἀλεκτρυονοειδῶν πτηνῶν.

Roulure, Ϟ. ῥωγὴ, διαφυὴ, σχισμάδα τῆς ὕλης τοῦ ξύλου, νόσος τῶν δένδρων.

Roumanet, ἀρ. εἶδος ἀγαρικοῦ.

Roun, ἀρ. ῥόμβος, σύαξ, λέξις τῶν παραλίων τῆς μεσογείου.

Rounoir, ἀρ. σκίουρος τοῦ Οὐδσωνείου κόλπου. § τριορχὴς, Ϟ ρηξιτευτικὸν πτηνόν..

Roupal, Ϟ βοτ. *ῥύπαλον, γένος φυτῶν πρωτοειδῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἰνδονήσων.

Roupeau, ἀρ. ζωολ. εἶδος ἐρωδιοῦ, πτηνόν.

Roupie, Ϟ. μύξα, (στάζουσα ἀπὸ τὴν μύτην.) § ῥοῦπιον, νόμισμα τῆς Ἰνδίας ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν

Roupieux, euse, ἐπ. μυξώδης, κορυζώδης, ἔχων συχνὰκις τὴν μύξαν εἰς τὴν μύτην.

Roupille, Ϟ. φόρεμα κοντὸν τοῦ ἱππέως

Roupiller, οὐδ. ὑπνώττω, νυστάζω, μισοκοιμῶμαι.

Roure des corroyeurs, ἀρ. ἐρυθρὸς, φυτὸν βαφικόν.

Rourelle, Ϟ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Rousret, ἀρ. ἀγρευτὴς καρίδων, κ. γαρίδων.

Roussable, ἀρ. ξηραντήριον τῶν μανιδίων εἴτε χαρίγγων.

Roussaille, Ϟ ἰχθύδια περιπίπτοντα εἰς τὰ δίκτυα καὶ χρήσιμα μόνον ὡς δέλεαρ.

Roussard, ἀρ. φ. ἱστ. σωρὸς, βράχη γῆς πυρρόχροα.

Roussarde, Ϟ. λάτος, Νειλωτικὸς κυπρῖνος.

Roussâtre, ἐπ. ῥουσιώδης, ὑπόπυρρος, ὑποκόκκινος. § οὐσ. εἶδος χελώνης

Rousseau, ἀρ. ῥούτιος, ὑποπυρρόθριξ. § φοινικόπτερος, κ. κοκκινόκωλος, πτηνόν. § εἶδος εὐκοράκου. § — ἢ tourteau εἶδος μεγάλου παγοῦρου § φαγεσία, δενδρύλλιον τῆς Γαλλογνήτου ἐκ τοῦ συστήματος τῶν γαγγυλοειδῶν.

Rousselet, ἀρ. μικρὸν εὔοσμον ἀπίδιον. — Marron ἀγαρικοῦ εἶδος — noir ἕτερον εἶδος ἀγαρικοῦ.

Rousseline, Ϟ. εἶδος ἀπιδίου.

Roussat ἀρ. βραχύουρος δίδελφος, ζῶον.

Roussette, Ϟ. ῥίνη, εἶδος γαλεοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ δέρμα κατασκευάζεται τὸ ὡραιότατον σαγρὶ, χρήσιμον ὡς σκέπασμα τῶν ἐγκολπίων ὡρολογίων καὶ ἄλλων πραγμάτων. § *ὑποπυρρὶς, εἶδος νυκτερίδος. § κορυδαλλὸς τῶν ἑσπερίδων. — d Anjou εἶδος ἀπιδίου.

Rousseur, Ϟ. πυρρότης § —s φακὸς, περκνώματα, κ. πιτσηλίδες. σημεῖα τοῦ προσώπου.

Roussi ἀρ κνίσσα, ὀσμὴ ζωϊκῆς ὕλης καιομένης. § ὄρεμα Ῥωσσικὸν ἢ βυρσοδεψημένον Ῥωσσικῶς.

Roussier, ἀρ. μεταλλεῖον σιδήρου γαιώδες, ἀμμώδες καὶ πηλώδες.

Roussin ἀρ. ἔνορχις (τουρ. ἄτι) χονδρὸς, ἵππος. — d'Arcadie ὄνος

Roussir, ἐν. πυρρῶ, καθιστῶ πυρρὸν, ὑποκοκκινίζω. § οὐδ. πυρροῦμαι, γίνομαι πυρρός.

Rouster ἐν. ναυτ. συνδέω ξύλον μ' ἄλλο.

Rousture, Ϟ. σύνδεσις ξύλων.

Routailler ἐν. διώκω τὸ θήραμα μὲ τοὺς κύνας.

Route Ϟ. ὁδὸς, δρόμος. faire — ὁδοιπορῶ. faire une grande — μακρὰν ὁδὸν πορεύομαι. tenir la même — τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζω. être en — εἶμαι καθ' ὁδὸν, εἰς τὸν δρόμον. être sur la — εἶμαι εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον. — unie et battue ὁδὸς λεία καὶ τετριμμένη. — publique ἢ grande — δημοσία ὁδὸς, λεωφόρος. μεταφ διαγωγὴ, τρόπος, μέσα πρὸς ἔκβασιν ὑποθέσεως. § ἄδεια βασιλικὴ εἰς τὰ μετακινούμενα τάγματα νὰ λαμβάνωσι καταλύματα ὅθεν διαβαίνουσι. (donner une — à des troupes). § διεξοδικὴ, μακρὰ ἀλωὴ δένδρων χάριν τῆς κυνηγίας, τοῦ περιπάτου κτλ. § ναυτιλία, πλοῦς, δρόμος τοῦ πλοίου.

Router, ἐν. ἴδε Routiner. se —, αὐτοπ. les cartes se routent τὰ χαρτία (τοῦ παιγν.) παριστάνουσι τὴν αὐτὴν τάξιν (ἀχρ.)

Routier, ἀρ. *ναυτιλιολόγιον, λιμενολογία, λιμενολόγιον, βιβλίον περιέχον θαλασσίους χάρτας πρὸς ὁδηγίαν τῶν πλωτήρων. § τρίβων, παλαιοπράγμων, περίτριμμα, ἐξησκημένος, ἔμπειρος ἄνθρωπος. (c'est un vieux —).

Routine, Ϟ. τριβὴ, ἐμπειρία, πολυχρόνιος ἕξις (χωρὶς γνῶσιν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κανόνων).

Routiné, ée, ἐπ. ἐργόπειρος, ἐργοτριβὴς, συνειθισμένος νὰ κάμῃ τι (δικ.)

Routiner, ἢ Router, ἐν. ἐξασκῶ πείρᾳ τε διὰ τῆς τριβῆς. se —, αὐτοπ. συνειθίζω ἐπαναλαμβάνων τὴν αὐτὴν πρᾶξιν.

Routinier, ἀρ. *πειροδαὴς, ἐμπειρικὸς, πράττων κατὰ πολυχρόνιον ἕξιν (ἄνευ λόγου).

Routoir, ἀρ. (*μάδος) κόλυμβος (παρὰ τοῖς νεωτέροις Ἀθηναίοις) τόπος, ὅπου διαβρέχονται τὸ λινάριον καὶ καννάβιον.

Rouverain ἀρ. (σίδηρος) διερρωγὼς, εὔθραυστος, ὅταν πυρακτωθῇ.

Rouvet ἀρ. *ῥύβετον, γένος φυτῶν ἐλαιαγνοειδῶν.

Rouvieux, ἢ Roux-vieux, ἀρ. ψώρα τῶν ἵππων (περὶ τὴν χαίτην κτλ.) § ἐπ. ψωραλέος.

Rouvre, ἀρ. δρῦς, κ. βαλανιδιά.

Rouvrir, ἐν. ἀνοίγω πάλιν.— la plaie de quelqu' un ἀμύσσω τὴν (οὐλὴν) πληγήν τινος, δηλ ἀνανεόνω τὴν λύπην του. se —, αὐτοπ. (ἀνοίγομαι) ἀνοίγω πάλιν. sa saignée vint à se — ἡ τρύπα τῆς φλεβοτομίας ἀνοιξε πάλιν.

Roux,ἀρ. **Rousse**, Ϟ ἐπ. πυρρὸς (πυρρωπός. homme — femme —sse ἀνὴρ,γυνὴ πυρρόθριξ boure — (τηγανητὸν) τηγαρισμένον βούτυρον ἕως νὰ κοκκινήσῃ. vent — ἄνεμος ψυχρὸς καὶ ξηρὸς βλάπτων τὰ δένδρα. lune —sse σελήνη ἀπριλίου.

Roux, ἢ Rourf, ἀρ. ῥοῦς, ἐρυθρὸς, φυτὸν χρήσιμον εἰς τοὺς βυρσοδέψας.

Roux-de Vincènues, ἀρ. ἀγαρικὸν πυρροκίτρινον εὑρισκόμενον εἰς τὸ δάσος τοῦ Vincènues πλησίον τῶν Παρισίων.

Roux-glaireux, ἀρ. ἀγαρικὸν γλοιῶδες καὶ κοκκινωπὸν περιξ τῶν Παρισίων

Roux-plat en toit, ἀρ. βωλίτης ξανθος, εἶδος μύκητος, ἀγαρικοῦ (ἴσκας) φυομένου ἐπὶ τῶν δρυῶν.

Roux-vieux, ἴδ. Rouvieux.

Roxburge, Ϟ. *ῥοξοβύργη, φυτὸν Ἰνδίας.

Royal, le, ἐπ. βασιλικὸς. μεταφ. μεγαλοπρεπὴς, ἐλευθέριος, γενναῖος, δίκαιος. maison —e συγγένεια τοῦ

βασιλέως. famille —e οἰκογένεια τοῦ ζῶντος (ἢ καὶ ἀποθανόντος) βασιλέως συγκειμένη ὑπὸ παιδίων κ.τ.ἑξῆς. altesse —e τίτλος, προσφώνησις τινων μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. festin, banquet— δεῖπνον βασιλικόν, ὅπου οἱ ἀξιωματικοὶ ἐξετελουν τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των. lettres —aux (οὐχὶ δὲ —les) διατάγματά τινα, ἐπιστολαί τινες τοῦ βασιλέως. grosse —le εἶδος μολυβδίου τῶν πυροβόλων.

Royale, ϑ. ὑπόρραπτον, κ. ἐσωπάνι, ἀστάρι, εἶδος πανίου.

Royale, ϑ. διάφορα εἴδη ὄσμασκηνῶν, ἀπίων καὶ περσεμήλων ἢ ροδακίνων.

Royalement, ἐπίρ. βασιλικῶς. μεταφ. μεγαλοπρεπῶς, γενναίως, ἐλευθερίως.

Royalisme, ἀρ. (φιλοβασιλεία) φατρία τοῦ βασιλέως.

Royaliste, ἀρ. βασιλικός, ζηλωτὴς τῆς βασιλείας, ὀπαδὸς τῆς βασιλικῆς φατρίας.

Royan, ἀρ. σάρδα ἢ μᾶλλον σαρδέλλα, κ. σαρδέλλα.

Royaume, ἀρ βασίλειον — de dieu βασιλεία τοῦ Θεοῦ. — des cieux βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μακαριότης τῶν δικαίων, ἡ κλῆσις τοῦ λαοῦ εἰς τὴν πίστιν καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. au — des avougles les borgnes sont rois, παροιμ. ἐν τοῖς τόποις τυφλῶν λαμῶν βασιλεύει, κ. εἰς τοὺς τόπους τῶν τυφλῶν βασιλεύει ὁ μονόφθαλμος.

Royauté, ϑ. βασιλεία, βασιλικὴ ἀρχή, καταχρ. ἡ ἀξία τοῦ λαβόντος τὸ κοκκίον ἢ τὸ νόμισμα εἰς τὸ κόψιμον τῆς βασιλότητας

Royen, ἀρ. *ῥουενία, γένος φυτῶν ἐξ ἀνεμῶν τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου.

Royes, ϑ πλ σύμπλεκτα, ἐνωμένα δίκτυα χρήσιμα εἰς τὸν Βρεττανικὸν πορθμὸν (Calais).

Royne, ἀρ. ψευδόρρηον, νόθον ῥαβέντι.

Ru ἀρ ῥοῦς, ῥεῖθρον, ὀχετὸς, διώρυξ. αὐλάκιον ποταμοῦ.

Rude, ϑ. λακτισμὸς, κ. κλότσιμα, μεταφ. βαρβαρότης, βάρβαρος τρόπος (ἀνέλπιστος) σκαιοῦ καὶ ἀπαιδεύτου ἀνθρώπου.

Rub, ἀρ. σταθμὸς, βάρος τοῦ Πεδεμοντίου ἰσοφαριζον μὲ 25 λίτρας γαλλικάς.

Rubacelle, ἢ **Rubicelle**, ϑ. ἄνθραξ, κ. ῥουβίνι ἀνοικτὸν, ἢ Βρασιλιανὸν τοπάζιον.

Ruban, ἀρ. ταινία (κορδύλη), κ. κορδόνι. § *ταινία, ταινίωμα, ἀρχιτεκτονικὸς καλλωπισμός. § ἄριστος σιδηρος πρὸς κατασκευὴν σύριγγος τοῦ ἐβίλου (τυφεκίου). § μονόθυρος λογιόλη. — de nasseau εἶδος λοχλίου.

Rubanée, ϑ. *ταινιώτης, εἶδος ὄφεως.

Rubané, ée, ἐπ. (ταινιώδης) ῥαβδωτὸς, ἔχων σειρος, ἀράδαις.

Rubaner, ἐν. διαμεριζω τὸν κηρὸν εἰς ταινίας § ταινιοστολῶ, στολίζω (τὸ ἔνδον κιβωτίου) μὲ ταινίας.

Rubanerie, ϑ ταινιοπωλία, ταινιοποιΐα.

Rubanier, ἀρ. —ère, ϑ. ταινιοποιὸς, ταινιοπώλης.

Rubanier, ἀρ. σπαργάνιον, ἢ βούτομος, φυτὸν ἔνυδρον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν τυφοειδῶν.

Rubanté, ée, ἐπ ταινιόστολος, στολισμένος μὲ ταινίας

Rubasse, ϑ χρωματισμένος διὰ τῆς τέχνης κρύσταλος. § ἐπ. ἐρυθροβαρὴς (κρύσταλος).

Rubea ϑ ἴδ. **Rubia**

Rubéfaction, ϑ. φοινιγμὸς, κ. κοκκινισμα τοῦ δέρματος, ἀπὸ τρίψιμόν τινων ἰατρικῶν

Rubéfiant, te, ἐπ. (καὶ οὐσ. τὸ ἀρσ.) ἰατρ ἐρυθηματικὸς, φάρμακον φοινιγματικὸν, τὸ ὁποῖον κοκκινίζει τὸ δέρμα τριβόμενον μὲ αὐτό

Rubéfier, ἐν ἐρυθραίνω, κοκκινίζω διά τινων ἰατρικῶν τὸ δέρμα.

Rubelino, ϑ. ἐρίθακος, πτηνόν.

Rubellion, ἀρ. ἐρυθρῖνος, κοκκινόψαρον.

Rubellite, ϑ ἐρυθρόλιθος (τουρμαλινα Σιλεσίας).

Rubéole, ϑ ὄνομα διαφόρων φυτῶν ἀναλόγων μὲ τὸ ἐρευθόδανον κατὰ τὸν ἐξωτερικὸν αὐτῶν σχηματισμόν.

Rubéte, ϑ δηλητήριον, φαρμάκι βατράχου φαρμακώδους.

Rubetra, ἀρ πτηνόν ὀλίγῳ γνωστόν.

Rubia, ἢ **Rubéa**, ϑ ἐρευθόδανον, ἢ ἐρυθρόδανον, κ ῥιζάρι, φυτόν

Rubiacées, ϑ. πλ. ἐρυθροδανοειδῆ φυτά.

Rubican, ἐπ. κιρρὸς (λευκόστικτος, διάλευκος) ἵππος, χυδ. δορουδικος.

Rubicelle, ϑ. ἄνθραξ, κ. ῥουβίνι κόκκινον, χρυσοειδὲς ἢ κιτρινωπόν.

Rubicond, de, ἐπ. ῥεθομαλιδὴς, ἐρυθρὸς, φοινικοπάρειος, κ. κοκκινοπρόσωπος (οἰκ.)

Rubification, ϑ. φοινιγμὸς, ἐρύθρανσις, κ. κοκκίνισμα τοῦ δέρματος διὰ ἰατρικῶν.

Rubification, ϑ. ἴδ. **Rubéfaction**

Rubigineux, euse, ἐπ. ἰώδης, κ. σκωριασμένος.

Rubigus, ϑ ἴδ. **Robigus**.

Rubin, ἀρ μυιάγρος, ἢ μυιοθήρας λοφωτὸς, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Rubine, ϑ χημ. — d'argent μέταλλον κόκκινον ἀργύρου (Θειοῦχος ἄργυρος) — d'arsénic Θειοῦχον ἀρσενικόν. —d'antimoine Θειοῦχον στίμμι κτλ.

Rubis, ἀρ. ἄνθραξ, κ. ῥουβίνι, πολύτιμος λίθος. — d'arsénic Θειοῦχόν ἀρσενικὸν κόκκινον — balais (ἀστὴρ ἀστερίας,) λίθος πολύτιμος. — blanc λευκοσάπφειρος, λίθος. — de vohême καρχηδόνιος, εἶδος πολυτίμου λίθου. —de Brésil Βρασιλιακὸν τοπάζιον (κόκκινον ἐκ φύσεως ἢ διὰ τοῦ πυρός). — cabochon στιλδωμένος, κατειργασμένος ἢ σκαλευμένος ἄνθραξ. — de Hongrie εἶδος καρχηδονίου ἰώδους ἢ ἐρυθροῦ εὑρισκομένου εἰς τὰ Καρπάθια ὄρη. — oriental ἀσιατικὸς ἄνθραξ, ῥοδόχρους ἢ ὑγιὴς ἄνθραξ, ὁ ὡραιότατος πάντων. — d'occident δυτικὸς ἄνθραξ, ἀνάλογον αὐτοῦ εἶδος. — de Sibérie τουρμαλίνη Σιβιρικὴ συγχεομένη εὐκόλως μὲ τοὺς ἄνθρακας. — topaze *ἐρυθρόχρυσος, λίθος κίτρινος ἐνταῦτῷ καὶ κόκκινος. — saphir *κυανέρυθρος, λίθος κυανοῦς ἐνταὐτῷ καὶ κόκκινος. § ἀκμαί, ἴονθοι, κ. σπυρία κόκκινα εἰς τὴν μύτιν. —s mouches (oiseaux-mouches)

Rubord, ἢ **Rebord**, ἀρ. πρώτη, σειρὰ τῶν ἐπηγκενίδων (τοῦ ἐξωτερικοῦ σανιδώματος τῶν πλοιαρίων).

Rubricaire, ἀρ. κανονικὸς, προστατικὸς εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. § γνωρίζων ἀκριβῶς τοὺς τίτλους τῶν νομικῶν βιβλίων.

Rubrique, ϑ. ἐπιγραφὴ, τίτλος (ἐρυθρόγραφος) πολιτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ κώδηκος § —s κανόνες εὐχολογίου προσδιορίζοντες τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας § ἐπιγραφὴ τῶν ἐφημεριδογραφικῶν ἄρθρων σημαινουσα τὸν τόπον (ὅθεν ἔρχονται αἱ εἰδήσεις). μεταφ δόλος, πανουργία. § ἀπηρχαιωμένη, παλαιὰ μέθοδος. § ἐρυθρὸς χρωστὴρ, κόκκινον μολυβδοκόνδυλος.

Rubriquer, οὐδ. γνωρίζω τοὺς κανόνας τῶν εὐχολογίων, ἢ τοὺς τίτλους τῶν νομικῶν ἄρθρων.

Ruch, Roc, ἢ **Rouch**, ἀρ. ῥώκ, ὄρνεον μυθῶδες τῆς Ἀραβίας.

Ruche, ϑ κυψέλη, κυψέλιον, κ. γυψέλι, κουβελι μελισσῶν. § σμῆνος, ἑσμὸς, κ. μελίσσι. châtrer une — βάττω, τσυγῶ, κόπτω τὰ μελίσσια. —s à tiroir συρταὶ κυψέλαι, (ἀλλεπαλλήλως συνηρμοσμέναι). — vitrée πυραμιδωτὴ κυψέλη (ἀκρότομος πυραμὶς ἔχουσα τὰς πλευρὰς σκεπασμένας μὲ ὕαλον).—à cloison διαφραγματικὴ κυψέλη (ἄλλο εἶδος κυψέλης μὲ ὁριζόντεια διαφράγματα) § ἀνατ. κοιλότης, κοίλωμα. § ῳλεὸς, ἐνδιαίτημα, κατοικία, συνδιαίτησις σκωλήκων, ἐντόμων κτλ § κυψέλη, κ. κουβέλι, μέτρον Νορμανδίας. — marine ἢ aquatique σπόγγος κατοικούμενος ἀπὸ ἔνυδρα ζωύφια. § ἐγκοίλια, ἐρυχος, τρόπις νεὼς, σκελετὸν, πλεῖσα κ. σκαρί, καρίνα.

Ruchée, ϑ. σμῆνος, ἑσμὸς μελισσῶν, κ. μελίσσι.

Rucher, ἀρ. μελισσοτροφεῖον, μελισσών.

Rudanier, ère, ἐπ σκαιὸς, τραχὺς πρὸς τοὺς συνομιλοῦντας.

Rudbeck, ἀρ. *ῥυτοβεκία, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἡλιοτροπιοειδῶν.

Rude, ἐπ. τραχύς (εἰς τὴν ἁφήν). chemin — ἀνώμαλος ὁρόμος. il a la peau —εἶναι τραχύδερμος.§στρυφνος,στυφός. vin — αὐστηρὸς οἶνος. ce barbier a la main — ὁ κουρεὺς οὗτος δὲν ἔχει ἐλαφρὸν χέρι. μεταφ. σκληρός. § χαλεπὸς, δύσκολος. § ἐπίπονος. mœurs —s ἤθη ἄγρια βάρβαρα. il mène une — — διάγει ταλαίπωρον βίον, σκληραγωγεῖται, κακοπαθεῖ. § βίαιος un — choc,une — attaque σύγκρουσις, προσβολὴ σφοδρά. § φοβερός. — adversaire ὀλεθρος ἀντίπαλος. § ἀρ. *τραχίας, εἶδος ὄρεως.

Rudement, ἐπιρ τραχέως, σφοδρῶς, βιαίως.

Rudenté, ée, *ἀρχιτ. ῥαβδόγλυφος, *ῥαβδολαξευτος, κίων, τοῦ ὁποίου αἱ στρίγες εἶναι γεμάται κάτωθεν ἕως τοῦ τρίτου μέρους ἀπὸ ῥαβδοειδῆ καλλωπίσματα.

Rudenter, ἐν. ἀρχιτ. *ῥαβδογλυφῶ, λαξεύω, σκαλίζω εἰς τὰς κοιλότητας (στρίγας) τοῦ κίονος ῥαβδοειδῆ καλλωπισματα.

Rudenture, Ϟ. *ἀρχιτ. ῥαβδόγλυφον, καλλώπισμα ῥαβδοειδὲς τῶν στριγῶν τοῦ κίονος.

Rudéral, le, ἐπ βοτ. *ἐρειπιοφυὴς, φυόμενος εἰς τὰ ἐρείπια.

Rudération, Ϟ. χονδρικὸν κτίσιμον τοίχου.

Rudesse, Ϟ. τραχύτης, (δέρματος, φωνῆς). μεταφ. σκαιότης, βαρβαρότης λόγου, ἠθῶν.

Rudgée, Ϟ. *ῥυτιγὶς, γένος φυτῶν ἐρυθροδανοειδῶν.

Rudiaire, ἀρ. μονομάχος ἀπολυόμενος τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' οὗ διέπρεψε καὶ φέρων ὡς σημεῖον τούτου ξύλινον ξίφος (rudis).

Rudiment, ἀρ. στοιχεῖα,ἀρχαὶ, πρῶται γνώσεις (ἐπιστήμης, τέχνης κτλ.) § στοιχειῶδες βιβλίον (περιεκτικὸν τούτων). § διατύπωσις, ἴχνη, μόρφωσις τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀργάνων.

Rudolphe, ἀρ. *ῥόδολφον, γένος φυτῶν.

Rudolphines, Ϟ. πλ. ῥοδόλφινοι, πίνακες τῶν πλανητῶν, οὕτω κληθέντες παρὰ τοῦ Κεππλέρου πρὸς τιμὴν Ῥοδόλφου τοῦ αὐτοκράτορος.

Rudoyer, ἐν. στυφελίζω, προσφέρομαι τραχέως, σκαιῶς. il ne faut pas — les enfans δὲν πρέπει νὰ κακομεταχειρίζωμεθα τὰ παιδία.

Rue, Ϟ. ῥύμη, ἀγυιὰ, ὁδός. grande — πλατεῖα. petite — στενωπός. il est fou à courir les —s τρελὸς διὰ δέσιμον. une aventure, une histoire court les —s περιστατικὸν ἢ διήγημα διαφημίζεται, διαθρυλλεῖται, διαλαλεῖται, εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κοσμον en pleine — εἰς τὴν μέσην τοῦ ὁρόμου. § ῥύτη, πήγανον, κ. ἀπήγανον, φυτόν. — de chèvre αἰγοπήγανον, φυτόν — de chien *κυνοπήγανον, εἶδος χειραδίας, (scrophulaire) φυτόν. — de muraille ἀσπλήνιον τοιχοφυές. — sauvage *ἐνοσμοπήγανον, φυτά

Ruée, Ϟ. (συρματῖτις λόπρος) σωρὸς ἀχύρων, καλάμης κτλ. τοῦ ὁρόμου σπομένων διὰ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὴν κοπρίαν.

Ruelle, Ϟ. στενωπὸς, μικρὰ ὁδός. § τὸ μεταξὺ τοίχου καὶ κλίνης ἀφιέμενον διάστημα. § παστὰς, δωμάτιον, ὅπου αἱ γυναῖκες δέχονται οἰκιακὰς καὶ φιλικὰς ἐπισκέψεις. il passe sa vie dans les —s, il va de —en — συχνάζει τὰς γυναῖκας, ἀρέσκεται εἰς τὴν συναναστροφήν των. il brille dans les —s διαπρέπει παρὰ ταῖς γυναιξί.

Ruellée, Ϟ. τέλος στέγης εἰς ὑψηλότερον τοῖχον.

Rueller, ἐν. ὁδοτομῶ, σχηματίζω (ὁρόμον) μεταξὺ δύω στίχων ἀμπέλου

Ruer, ἐν. βάλλω, ῥίπτω βιαίως. — un coup de pierre ῥίπτω μίαν πέτραν. il rue à tort et à travers παραγκωνίζει ὅλους εἰς τὸν ὁρόμον. se —, αὐτοπ il s'est ruè sur lui ὥρμησε κατ' αὐτοῦ. § οὐδ. λακτίζω, κ. κλοτσῶ. — en vache λέγεται περὶ ἵππου λακτίζοντος μὲ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας παρὰ το σύνηθες.

Rufalbin, ἀρ. κόκκυξ, κ. κοῦκος τῆς Σενεγαλίας.

Ruffia, Ϟ. *ῥυζὶς, εἶδος φοίνικος.

Ruffianisme; ἀρ. προαγωγία, μαστρωπία.

Ruffien, ἀρ. μαστρωπὸς, προαγωγὸς, πορνοβοσκὸς, τουρκ. πεζεβέγκης. (ἄσεμνον).

Ruffianner, οὐδ. μαστρωπεύω.

Ruffiannerie, Ϟ. μαστρωπεία.

Rugine,Ϟ.*ὀστόξυστρον,ἐργαλεῖον τοῦ χειρουργοῦ (διὰ τὸ καθάρισμα τῶν ὀδόντων, τοῦ σεσηπότος κοκκάλου,κτλ).

Ruginer, ἐν. ξύω (τὸ ὀστοῦν).

Rugir, οὐδ. βρύχομαι, βρυχῶμαι, κ. οὐρλιάζω (ἐπὶ λέοντος). μεταφ ταράττομαι θυμωμένος.

Rugissant, te, ἐπ. βρυχόμενος.

Rugissement, ἀρ. βρυχηθμὸς, ἡ βρύχημα, κ. οὐρλιασμα.

Rugosité, Ϟ. ῥυτίδες, ῥυτιδότητες.

Rugueux, euse, ἐπ ῥυτιδώδης, ῥικνος, τραχύς.

Ruilée, Ϟ. ἄλειμμα ἀσβέστου ὑποκάτω τῶν κεραμίδων τῆς στέγης

Ruiler, ἐν. ἀρχιτ. σχηματίζω, βάλλω σημεῖον (ἐπὶ τοῦ τοίχου) διὰ νὰ καταστρώσω ἐπίπεδα καὶ ἐπιφανείας.

Ruine, Ϟ. φθορὰ, πτῶσις (οἰκοδομῆς). battre une place en — σφαιροβολῶ, κτυπῶ μὲ κανόνια τὸ φρούριον. μεταφ battre quelqu'un en — προσβάλλω τινὰ ἐπὶ ἔριδος, φιλονεικίας καὶ τὸν καταστρέφω. § ὄλεθρος, ἀπώλεια, ἀφανισμὸς περιουσίας, τιμῆς κτλ cette affaire a causé sa — ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ τὸν ἔχασε —s ἐρείπια. § ζωγρ.—s εἰκονισμὸς ἐρειπίων.

Ruiner, ἐν. καταστρέπτω, κατεδαφίζω, πορθῶ, κ. ἐρημάζω. § ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω. les débauches ont ruiné sa santé ἡ ἀκολασία ἔφθειρε τὴν ὑγείαν του. se —, αὐτοπ φθείρομαι, ἀπόλλυμαι.

Ruineux, euse, ἐπ. *ἐρείψιμος, ἑτοιμόρροπος, κινδυνεύων νὰ πέσῃ (οἰκοδομή) il bâtit sur des fondemens —x εἰς τὴν ἄμμον κτίζει (ἐπὶ ἀνθρώπου ματαίας ἔχοντος ἐλπίδας). § ὀλέθριος, προξενῶν, φθορὰν, ἀφανισμόν. § δαπανηρὸς, πολυδάπανος.

Ruinure, Ϟ. σκεπάρνισμα τῶν ξύλων διαρράγματος διὰ νὰ κτίσῃ ὁ οἰκοδόμος ἐπ' αὐτῶν.

Ruisseau, ἀρ. ῥύαξ, ῥεῖθρον. § ὀχετὸς, αὐλάκιον. des —x de larmes ἄφθονα δάκρυα —x de sang ποταμοὶ αἵματος être traîné dans le — εἶναι ἀγοραῖος, πρόστυχος. ramasser une nouvelle dans le — ἀκούω εἴδησίν τινα εἰς τὸν ὁρόμον (ἄχρ.).

Ruisselant, te, ἐπ. ῥέων (ὀλίγην ῥύακος).

Ruisseler, οὐδ ῥέω ὡς ῥύαξ. le sang ruisselle τὸ αἷμα τρέχει ποταμηδόν.

Ruiz, ἀρ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μαλαχοειδῶν.

Rulingie, Ϟ. *ῥυλιγγία, γένος φυτῶν.

Rum, ἀρ. (τὸ m προφ.) ῥοῦμι, ῥακὴ ἀπὸ τοὺς ἀπεσταγμένους σακχαροκαλάμους.

Ruma, Rumla, Rumilia, Ϟ, Ῥουμιλία, θεὰ τῶν Ῥωμαίων ἐφορεύουσα τὴν τροφὴν τῶν παιδίων.

Rumanzoffite, Ϟ. εἶδος πέτρας.

Rumb, ἡ Rhumb, ἡ Rum, ἀρ. *ναυτ. ῥύμβος, ἡ ἀρχὴ, ἀφορμὴ ἀνέμου, μέρος, ἐμβαδὸν τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν κινεῖται τὸ $\frac{1}{32}$ τοῦ πολογνώμονος εἴτε τῆς ναυτικῆς πυξίδος. ligne de — λοξοδρομία, γραμμὴ περιγραφομένη ἀπὸ τὸ πλοῖον ἔχον τὸν αὐτὸν ἄνεμον.

Rumée, Ϟ. *ῥύμαιον, δένδρον τῆς Χαΐτης.

Rumen, ἀρ. ἡ Panse, Ϟ. γαστὴρ, πρῶτος στόμαχος τῶν μηρυκαζόντων ζώων.

Rumeur, Ϟ θόρυβος, ταραχὴ, ὀχλοβοὴ exciter de la — θόρυβον ποιῶ § φήμη.

Rumia, Ϟ. *ῥυμία, γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν.

Ruminans, ἐπ. πλ. μηρυκάζοντα, ἀναμασσῶντα τὴν τροφὴν ζῶα
Ruminant, te, ἐπ. μηρυκάζων, ἀναμασσῶν τὴν τροφήν.
Rumination, Ϛ. μηρυκασμός, ἀναμηρύκισμα τῆς τροφῆς.
Ruminer, ἐν. μηρυκάζω, κ. μασσουλίζω. μεταφ. σκέπτομαι, διαλογίζομαί τι.
Rummeh, ἀρ. κάλαμος, μὲ τὸν ὁποῖον κατασκευάζουσιν οἱ Ἄραβες τὸν κοντὸν (κοντάριον), τῆς λόγχης.
Rumphe, ἀρ. *ῥύμφος, μέγα δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Runcaires, ἀρ. πλ, *ῥυγγάριοι, αἱρετικοί, ἐρωτόληπτοι συνερχόμενοι εἰς τὰ ὄπιθεν καὶ δοξάζοντες ὡς ἀθώας τὰς πράξεις τοῦ κατωτέρω μέρους τοῦ σώματος.
Runcina, Ϛ. θεὰ τῶν λῃΐων (σπαρτῶν) παρὰ Ῥωμαίοις.
Runcinè, ée, ἐπ. βοτ. μακροσχιδὴς, πριονωτὸς (λέγεται περὶ τῶν φύλλων).
Rundstyke, ἀρ. νόμισμα χαλκοῦν τῆς Σουηδίας.
Runes, ἡ Rhunes, Ϛ. πλ. ἀρχαῖοι χαρακτῆρες εἴτε στεγανογραφία μυστηριώδης, συμβολικὴ γραφὴ τῶν βορείων λαῶν ἄγνωστος τὴν σήμερον.
Rung, ἀρ. κόλκος μελανὸς τῆς Ἰνδίας τρωγόμενος ὠμὸς καὶ βραστός
Runique, ἐπ. ῥουνικὸς, ὑπερβόρειος (χαρακτὴρ, γλῶσσα τῶν ἀρκτῴων λαῶν Σουηδίας, Δανίας, Ταρταρίας κτλ. ἤδη ἄγνωστοι)
Rupellaire, Ϛ. γένος διθύρων κογχυλίων.
Rupestral, le, ἐπ. βραχόφυτος, πετρόφυτος, γινόμενος εἰς τὰ βράχη (φυτὸν)
Rupicole, ἡ Coq de Roche, ἀρ. *πετραλέκτωρ, πτηνὸν τῆς Γουϊάνης. § *βραχίτης, γένος κογχυλίων.
Rupinie, Ϛ. *ῥυπηνία, γένος φυτῶν.
Ruppie, Ϛ. *ῥυπία, φυτόν.
Ruptile, ἐπ. (ῥηγματώδης), αὐτόῤῥηκτος, μέρος φυτοῦ σχιζόμενον αὐτομάτως.
Ruption, Ϛ. ῥαγὰς, διατομὴ, σχίσιμον.
Ruptoire, ἀρ. καυτήριον (ἰατρικὸν καῖον καὶ προξενοῦν ἐσχάραν εἰς τὸ δέρμα τῶν ζώων).
Rupture, Ϛ. διάῤῥηξις, κ. σχίσιμον. § ῥῆγμα, κάταγμα, κ. τσάκισμα κοκκάλου. — inguinale βουβωνικὴ ἐντεροκήλη. μεταφ. διχόνοια. — d' un traité παρασπόνδησις, παράβασις συνθήκης. — de la paix διάλυσις εἰρήνης. § ζωγρ. κράσις βαφῶν, μίγμα χρωμάτων.
Rural, le, ἐπ. ἀρουραῖος, ἀγροτικὸς, γεωργικός. doyen — ἱερεὺς ἐπισκοπῶν τοὺς ἐφημερίους περιφερείας τινός.
Rusamale, Ϛ. *ῥυσόμαλον, γένος φυτῶν πευκοειδῶν.
Ruse, Ϛ. δόλος, ἀπάτη par — μετὰ δόλου, δολίως. méditer une — δολοφρονῶ. — de guerre στρατήγημα. — s innocentes πανουργίαι, τεχνάσματα, κ. διαβολιαῖς χωρὶς κακὸν σκοπόν. § περίδρομος, ἑλιγμος, κ. στρίψιμον τοῦ καταδιωκομένου ἀγριμιου. § *δολόεις, εἶδος ἰχθύος.
Rusé, ée, ἐπ. καὶ οὐσ. δόλιος, πανοῦργος, πονηρὸς, κ. διαβολεμένος. c'est un — matois εἶναι (διαβολεμένη) ἀλωποῦ.
Ruser, οὐδ. δολιεύομαι, πανουργεύομαι, (λέγεται ἰδιαιτέρως περὶ ἀλωπέκων καὶ λαγωῶν κυνηγουμένων)
Rusina, ἢ Rutina, Ϛ. θεὰ τῶν ἀγρῶν παρὰ Ῥωμαίοις.
Rusma, ἀρ ψίλωθρον, ἀλοιφὴ διὰ μάδισμα τῶν τριχῶν, (μίγμα ἀρσενικοῦ καὶ τιτάνου σύνηθες παρὰ τοῖς Τούρκοις).
Rusor, ἀρ. θεὸς παρὰ Ῥωμαίοις, ἴδ. Rusina.
Ruspone, ἀρ. νόμισμα Φλωρεντίας ἴσον μὲ 24 λίτρας τοῦ τόπου
Russel, ἀρ. *ῥύσελον, δενδρύλλιον τῆς νήσου Κίβας.
Russien, ene, ἐπ Ῥῶσσος, Ῥωσσικός.
Russule, ἀρ. *ῥυσύλη, γένος μυκήτων.
Rustaud, de, ἐπ. ἀγροῖκος, σκαιὸς, κ. χονδράνθρωπος. οὐσ. c'est un gros — εἶναι χονδρὸς χωριάτης, βάρβαρος. οἰκ.
Rusticité, Ϛ. ἀγροικία, σκαιότης ἠθῶν.
Rustique, ἐπ. χωρικὸς, ἀγροτικός. § ἀγροῖκος, ἄγριος, ἀκατέργαστος, σκαιὸς, κ. βουνίτης, ἢ βωνίτης, βουνήσιος (ἄνθρωπος) βάρβαρος. ouvrages — s οἰκοδομὴ ξηρόλιθος. ordre — τάξις, τρόπος ἀρχιτεκτονικῆς ἁπλέστατος.
Rustiquement, ἐπίῤ. ἀγροίκως, σκαιῶς, τραχέως.
Rustiquer, ἐν. κονιῶ, ἀλείφω ἔξωτερικῶς τὴν οἰκίαν κατὰ τὸν χωρικὸν τρόπον.
Rustre, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀγροῖκος, χωριάτης.
Rut, ἀρ. ὀργασμὸς, σκύζα, στρῆνος, τράγος, καιρὸς καὶ ἐπιθυμία σαρκικῆς συνουσίας τῶν ζώων. être en — ὀργῶ.
Rutabaga, ἀρ. εἶδος ῥαφάνου τῆς Σουηδίας.
Rutacées, Ϛ πλ. ῥυτοειδῆ φυτά.
Rutèle, Ϛ. *ῥυτήλη, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Rutidé, ἀρ. *ῥυτίδαιον, θάμνος ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.
Rutilant, te, ἐπ. πυῤῥὸς, ἐρυθρωπὸς, ἀναθυμιῶν ἀτμοὺς κοκκίνους.
Rutoir, ἴδ. Routoir.
Ruysche, ἀρ. *ῥυίσκιον, γένος φυτῶν τῆς Μαρτινίκας νήσου.
Ryanie, Ϛ. *ῥυανία, δένδρον τῆς Τριανδοκνήσου (île de la Trinité).
Ryder, ἀρ. νόμισμα χρυσοῦν Ὁλλανδίας ἄξιον 24 φλωρινίων.
Rygchie, Ϛ. *ῥύγχιον, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Ryksdale, ἀρ. ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Δανίας δυνάμενον 4 φράγκα καὶ 34 ἑκατοστά.
Rynchospore, ἀρ. *ῥυγχόσπορον, γένος φυτῶν.
Ryptique, ἐπ. ἰατρ. ῥυπτικὸς, καθαρτικός.
Ryteh, ἀρ. (ῥύπτρον) χαλαστραῖον, εἶδος στρουθίου, σαπουνοχόρτου τῆς Αἰγύπτου
Rythme, ἀρ. ἴδ. Rhythme.
Rytine, ἀρ. *ῥύτινον, κῆτος τῆς Καμτσάκκας ἐκτεινόμενον εἰς 24 πόδας, ζυγίζον δὲ 8000 λίτρας.
Rytiphlée, Ϛ. *ῥυτόφλοιος, εἶδος φυκιων, θαλασσίων βρύων.
Ryzaire, ἀρ ὀρυζολόγος, συλλέγων, θερίζων ἢ ἐμπορευόμενος πολὺ ὄρυζιον.
Ryzophage, ἐπ. ῥιζοφάγος.

S.

S. ἀρ. τὸ ιθ. στοιχεῖον τοῦ Γαλ. ἀλφαβήτου, ἐλθίβεται ἢ ἀπολόπτεται ποιητικῶς, οἷον je vai je di. προφέρεται ὡς ζ κείμενον μεταξὺ δύω φωνηέντων misanthrope. καὶ ὅταν ὑπάρχον τελικὸν ἔχῃ ἀκόλουθον λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην. de bons avis ἐξαιρεῖται τὸ parasol, présupposer, monosyllabe κτλ. ὡς ζ. δὲ προφέρεται καὶ ἐπὶ τοῦ transiger, transaction, transition, transitoire. § (sud) μεσημβρία, νότος.
Sa, Ϛ αἰτ. κτητ. ἡ, ἐή. — ruine provint de prodigalités ὁ ἀφανισμός του προῆλθεν ἀπὸ ασωτίας.
Sabadilla, Ϛ φυτὸν τῆς Κίνας.
Sabanpute, ἀρ. λευκοπέπερι τῶν νήσων τῆς Sonde.
Sabaries, Ϛ. πλ. Σαβάζια, ἑορτὴ πρὸς τιμὴν Διὸς καὶ Βάκχου ἐπωνομασμένων Σαβαζίων κτλ.
Sabatelo, ἀρ. ἢ Sabatelle, Ϛ. *σαβετηλον, εἶδος μύκητος ἐδώδιμου.
Sabatte, Ϛ. κάττυμα ἀγκύρας.
Sabaye, Ϛ. ἀπόγειον, Σαράγειον, κ. παράγγι, σχοινιον, μὲ τὸ ὁποῖον δένεται τὸ πλοιάριον εἰς τὴν ξηράν.
Sabbat, ἀρ. σάββατον, ἡ ἡμέσα τῆς ἑβδομάδος. § συνέλευσις κατ' αὐτὴν τῶν Ἰουδαίων. § νυκτερινὴ συνέλευσις τῶν μάγων διὰ τοῦ ἀέρος. μεταφ. θόρυβος, ταραχὴ, φιλονεικία ἐντός τινος οἰκίας μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἢ κυρίων καὶ ὑπηρετῶν. (faire —).
Sabbatie, Ϛ. σαββάτιον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Sabbatine, Ϛ. συνδιάλεξις τῶν μαθητῶν τῆς φιλοσοφίας.
Sabbatique, ἐπ. année — ἑβδομον ἔτος.

Sabbatiser, οὐδ. σαββατίζω, ἑορταζω τὸ σάββατον, ἀναπαύομαι.
Sabéisme, ἀρ. σαβεϊσμός, λατρεία τοῦ πυρὸς καὶ τῶν ἀστέρων.
Sabel, ἀρ. *σάβηλον, εἶδος φοίνικος.
Sabellaire, Θ. *σαβάληρον, γένος Θαλασσίων σκωλήκων.
Sabelle, Θ. χρυσόδους, γένος Θαλασσίων σκωλήκων.
Saberdache, Θ. κόλπος εἰς τὸν τελαμῶνα (ζωστῆρα) τῆς σπάθης τῶν χουσαρων.
Sabice, Θ. *σαβίκη, γένος φυτῶν ἐρυθροδάνοειδῶν.
Sabine, Θ. βράθυ ἡ βράθυς, κ. σαβινὰ, δενδρύλλιον.
Sable, ἀρ. ψάμμος, ἄμμος. bancs de — βράχη, σύρτεις. bain de — ψαμμισμός, ἀμμοχωσία — de fer ἡ d' acier ῥίνισμα σιδήρου χρήσιμον εἰς τὰ πυροτεχνήματα. bâtir sur le — κτίζω εἰς τὴν ἄμμον, Θεμελιῶ εἰς σαθρὰν βάσιν τὰς ἐλπίδας, τὰ σχέδιά μου. § πωρίον, κ πουρί,(ἄμμος) σχηματιζόμενον εἰς τὰ νεφρά. § ἀμμόμετρον ἡ ἀμμομετρικὸν ὡροσκόπιον,κ.μαντταρόλι.— d une heure ἀμμομέτρου ὡριαῖου, μιᾶς ὥρας retourner un — ἀναστρέφω τὸ ἀμμομέτρον. § *τυπόχωμα νομισμάτων κτλ. τὸ πρὸς τύπωσιν μίγμα ἄμμου, κόνεως, ξηρῶν ὀστέων κτλ.
Sabler, ἐν. ψαμμίζω, σκεπάζω μὲ ἄμμον. — l'acier ῥίπτω ἄμμον εἰς τὸν πυρούμενον ἤδη χάλυβα § ῥοφῶ διὰ μιᾶς (οἶνον.) —é, ée, μετ.ἀμμοσκεπὴς,ψαμμόχωστος,σκεπασμένος μὲ ἄμμον. fontaine —ée πηγὴ *ἠθμόψαμμος, δοχεῖον, ὅπου στραγγίζεται τὸ ὕδωρ διὰ τῆς ἄμμου.
Sableux, euse, ἐπ ἀμμώδης. farine —euse ἀμμομιγὲς ἄλευρον.
Sablier, ἀρ ἀμμόμετρον ἡ ἀμμομετρικὸν ὡροσκόπιον,κ.μαντταρόλι.§ ἀμμοδόχη,ἀμμοδοχεῖον, κ ἀμμοδέρον διὰ τὸ γράφιμον § *ῥιξικαρπος,ἡ ἔνδυρον τῆς Ἀμμερικῆς, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς σχιζόμενος ἐκσφενδονίζει μακρὰν τοὺς κόκκους.
Sablière, Θ. ἀμμωρυχεῖον. τόπος ὅθεν ἐκβάλλεται ἡ ἄμμος. § δοκὸς, ἐπάνω τῆς ὁποίας στηρίζεται διαρραγμα, τουρ. τιατμᾶς, ἡ στρωτῆρες.
Sabline, Θ. *ἀμμῖτις, γένος φυτῶν κρυοφυλλοειδῶν. § ἐπ ἀμμοφυὴς, γεννώμενος εἰς τὴν ἄμμον
Sablon, ἀρ. ψάμαθος, λεπτὴ ἄμμος § *ψαμμίτης, εἶδος κογχύλης.
Sablonner, ἐν. σμήχω, καθαρίζω μὲ ἄμμον ἀγγεῖα
Sablonneux, euse, ἐπ. ἀμμώδης
Sablonnier, ἀρ. ψαμαθοπώλης, πωλῶν λεπτὴν ἄμμον.
Sablonnière, Θ. ψαμαθωρυχεῖον. § ἀμμοδόχη, δοχεῖον, ὅπου φυλάττεται ἡ ἄμμος τῶν τύπων.
Sabord, ἀρ. *σφαιροβολὶς, τρύπα τῆς πλευρᾶς τοῦ καραβιοῦ, ὅθεν περᾷ τὸ σφαιροβόλον ἡ κανόνιον.
Saborder, ἐν ἀνοίγω μεγάλας τρύπας εἰς τὴν τρόπιν διὰ νὰ βυθίσω τὸ πλοῖον.
Sabot, ἀρ. κρούπεζα, ἡ κρούπελα, ἐμβάδες (παπούτσια) ξύλινα ἐν χρήσει παρὰ τοῖς χωρικοῖς κατὰ διαφόρους τόπους on l'a vu venir à Paris avec des —s, οἱ κ. ἀπὸ εὐτελοῦς καὶ ἀπόρου κατήντητεν ὑπέρπλουτος. § —s κοσμήματα ὀρειχάλκινα ἐπὶ διαφόρων σκευῶν (κ. σκρίνιων κτλ.) § ὁπλὴ ἡ χηλὴ, ὀνύχιον ἵππου § βόμβος, βέμβηξ, κ. στρόμβος, στρόβα ἡ στροῦβα, φοῦρλα le — dort ὁ στρόμβος ἀπο τὴν ταχεῖαν κίνησιν φαίνεται ἠρεμος. il dort comme un — κοιμᾶται βαθέως. § ἐγκάθισμα, ἡμιπύελος, μισὸς λουτὴρ εἰς σχῆμα ὁπλῆς. § στροφεῖον, ἐργαλεῖον τῶν σχοινοποιῶν φέρον πολλὰς γλυφίδας. § εἶδος κροκιδος κ. σαΐτας τῶν λωματοποιῶν ἡ λεγνοπλόκων (passementiers) §§*ῥαβδωτήριον, ἐργαλεῖον τῶν οἰκοδόμων καὶ τεκτόνων πρὸς κατασκευὴν αὐλακοειδῶν χαραγμάτων. § σιδηροῦν καὶ ὀξὺ κοίλωμα ἐπιδεχόμενον τὴν ἄκραν τοῦ ἐμπηγμένου εἰς τὴν γῆν πασσάλου. § πρόσθετος εἰς τὰ κλωβία ἡ τοὺς περιστερῶνας φωλεὰ διὰ τὴν γέννησιν τῶν νεοττίων. § κόλλαβος, κόλλοψ,κ. στρυγτάρι, τῆς χορδῆς τοῦ ψαλτηρίου εἴτε νάβλας, κ. ἄρπας (harpe.) § τροχοπέδη, ἐποχλεὺς, σιδήρωμα κοῖλον ἐμποδίζον τὴν ὁρμητικὴν ῥοπὴν τοῦ τροχοῦ τῆς ἁμάξης εἰς τοὺς κατωφερεῖς ὁδόμους. § κοχλίας Θαλάτσιος, γένος ὀστρακοδέρμων μονοθύρων. § *βεμβήκιον,γένος φυτῶν ὀρχιοειδῶν.
Saboter, οὐδ βεμβηκίζω, παίζω, γυρίζω τὴν φοῦρλαν.
Sabotier, ἀρ. κρουπελοποιὸς ἡ κρουπεζοποιὸς, κατασκευάζων, ξυλίνας ἐμβάδας § κρουπελοφόρος, φορῶν κρούπελα.
Sabouler. ἐν. στυμελίζω, τινάσσω, διασείω, περιέλκω, κ. τραβῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πολλάκι, τινὰ. μεταφ. ἐλέγχω, ὀνειδίζω, κ. μαλόνω (χυδ.)
Sabre, ἀρ. ἀκινάκης, εἶδος σπάθης, πλατείας μαχαίρας. — de Damas ὁαμασκηνὸς ἀκινάκης, τουρκ. ντιμισκί. — coups de plat de — κτυπήματα, μὲ τὸ πλατὺ τῆς λεπίδος, κ. πλαταριαῖς τῆς μαχαίρας. coups de — κτυπήματα, πληγαὶ μὲ τὴν κόψιν § ἐργαλεῖον τοῦ πλαγωτοποιοῦ § Θράνις, (Θορηνεὺς) ἰχθύς τις τῆς μεσογείου.
Sabrenas, ἀρ. ἀνεπιτήδειος τεχνίτης.
Sabrenauder, ἢ Sabrenasser, ἐν. ἐργάζομαι κακῶς ἔργον τι.
Sabrer, ἐν. πλήττω, κτυπῶ μὲ ἀκινάκην, μάχαιραν. μεταφ —une affaire κρίνω διεκπεραιῶ, πρᾶγμά τι κατεσπευμένως.
Saburon, ἀρ. *σάβυρον, κογχύλη.
Saburral, le, ἐπ. (νόσος) σαπρώδης, σηπεδονώδης, ἀποτέλεσμα χυμῶν διεφθαρμένων εἰς τὸν στόμαχον.
Saburre, Θ. (χυρ. ἄμμος) χυμοὶ διεφθαρμένοι τοῦ στομάχου, ἀποτέλεσμα δυσπεψίας.
Sac, ἀρ σάκκος, Θύλακος, κ. σακκίον. § τὸ περιεχόμενον τοῦ σάκκου — de procès φάκελλος δικογράφων. — de nuit στρωματόδεσμον, μαρσίπιον, κώρυκος περιέχων τὰ ἀναγκαῖα τῆς νυκτὸς διὰ τὸν δρόμον, τουρκοχυδ. χαράκι. — lacrymal δακρυώδης Θύλακος, δοχεῖον τῶν δακρύων ἐντὸς τοῦ κανθοῦ εἰς τὴν ῥίζαν τῆς ῥινὸς. cul de — *ἀδιεξόδιον,ἀδιέξοδος, τυφλοδρόμος.μεταφ. Θέσις, ὑπηρεσία δημόσιος, ὅπου δὲν ἐλπίζει τίς πρόοδον. prendre d'un — deux moutures ἀνταμείβομαι διὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος. prendre les —s et ses quilles πλίνω τὰ κατουρημένα μου (τὰ ροῦχά μου) καὶ φεύγω il a été pris la main dans le — συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ. c est un homme de — et de corde ἄνθρωπος διὰ σχοινὶ καὶ παλούκι (κακοῦργος, ἀλάστωρ.) c' est la meilleure pièce de son — εἶναι τὸ συμφορώτατον πρᾶγμα δι' αὐτόν. voir le fonddu — βλέπω εἰς τὸ βάθος τῶν πραγμάτων. juger sur l'étiquette du — κρίνω εὔκολον ὑπόθεσιν, ἢ κρίνω ἐπιπολαίως ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν φαινομένων. mettre quelqu'un au — κατασιγάζω, κάμνω τινὰ ἀναπολόγητον. § σάκκος, σακκίον, μέτρον σιτηρῶν, καρπῶν, ἀλεύρου κτλ. — de blé σακκὶ σιτάρι. votre affaire est dans le — ἡ ὑπόθεσίς σου εἶναι διὰ νὰ τελειώσῃ εὐτυχῶς εἰρ. Θέλεις ἰδεῖ! ὅλα! Θέλω σὲ ἐκδικηθῇ. § βρύτεα, στέμφυλα, κ. τσίπουρα,τοῦ σταφυλοβοτρείου εἴτε ληνοῦ. § χάρτινος Θύλακος πυρίτιδος κτλ. § σάκκος,ἔνδυμα τρίχινον μετανοίας, κακουχίας, σκληραγωγίας, περιβόλαιον πλατὺ τῶν μετανοούντων. § χειρ. κόλπος, ὑπουλον ἀπόστημα. § λεηλασία, πόρθησις, διαρπαγὴ πόλεως.
Saccade, Θ (ὑποσακκισμός;) τίναγμα βίαιον διδόμενον εἰς τὸν ἵππον, ὅταν ὁ ἱππεὺς ἕλκῃ πίρυηδίως τὰς ἡνίας. ἁπλῶς δὲ περισπασμός, τράβιγμα ἀνθρώπου il le prit au collet et lui donna plusieurs —s τὸν ἔπιασεν ἀπὸ τὸν λαιμὸν (τὴν τραχηλιὰν τοῦ φορέματος,) καὶ τὸν τίναξε πολλάκις. μεταφ ὀνειδισμὸς τραχὺς, κ. μάλωμα. § μετακύλισμα σροδρὸν τοῦ πλοίου σαλευομένου. § ἀνισότης, ἀνωμαλία γράφης, λόγου, χαρακτῆρος (ὕφους.)
Saccader, ἐν. τινάσσω τὸν ἵππον ἕλκων τὰς ἡνίας.
Saccagement, ἀρ. λεηλασία, διαρ-

παγὴ πόλεως, στρατοπέδου κτλ.
Saccager, ἐν. λεηλατῶ, διαρπάζω πόλιν, στράτευμα. μεταφ. on a tout saccagé chez lui τοῦ ἀνελάτωσαν ὅλα τὰ πράγματα τῆς οἰκίας.
Saccageur, ἀρ. λεηλάτης, διαρπάζων πόλιν, στρατόπεδον.
Saccatier, ἡ Sacquatier, ἀρ. μεταχομίζων ἐπὶ ἁμάξης σακκία ἀνθράκων.
Saccelion, ἀρ. *σακκέλιον, δένδρον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥαμνοειδῶν.
Saccharifère, ἐπ. σακχαροφόρος. plante — σακχαρῶδες φυτόν.
Saccharin, ἀρ. χημ. ὀξὺ σάκχαρος λεγόμενον ἤδη ὀξαλικὸν.
Saccharoïde, ἐπ. σακχαροειδής.
Saccharum, ἀρ. σύστημα φυτῶν περιλαμβάνον τοὺς ζαχαροκαλάμους.
Saccholacte, ἀρ. χημ. γαλακτικὸν ἅλας.
Saccholactique, ἐπ. ὀξὺ γαλακτικόν
Saccophores, ἀρ. πλ. σακκοφόροι (χριστιανοὶ) φοροῦντες σάκκον χάριν μετανοίας.
Saccoptéryx, ἀρ. *σακκοπτέρυξ, γένος νυκτεριδῶν.
Sacculaire, ἐπ. ψηροκλέπτης, ἡ ψηροφοπαίκτης, γόης, μαγγανευτής, τουρκ. καραγκιόζης.
Sacculine, Θ. *σακκυλίνη, γένος πολυπόδων.
Sacculus, ἀρ. *διάτρητον, ὀρυκτὸν δίθυρον ὀστρακόδερμον ἔχον τὸ ἓν τῶν ὀστράκων τρυπημένον.
Saccéennes, ἡ Sacées, Θ. πλ. σάκεια, ἑορτὴ Περσῶν καὶ Συρίων πρὸς τιμὴν τῆς Ἀναΐτιδος Ἀρροδίτης.
Saccellaire, ἀρ. σακκελλάριος (παρὰ τὸ σάκκελλα) ταμίας τῶν χρημάτων τοῦ αὐτοκράτορος παρὰ Βυζαντινοῖς.
Sacerdoce, ἀρ. ἱερατεῖον, σύλλογος ἱερέων. § ἱερατεία, ἱερατικὸς χαρακτήρ, ἱερατικὸν ἀξίωμα.
Sacerdotage, ἀρ. ῥαδιουργίαι, σκευωρίαι τῶν ἱερέων (καλογήρων) εἰς τὰς οἰκογενείας.
Sacerdotal, le, ἐπ. ἱερατικός.
Sachée, Θ. σακκία, σακκουλιὰ, ποσότης πραγμάτων περιεχομένη εἰς ἕνα σάκκον. § βάρος τι ἢ μέτρον ἥλων (καρφίων.)
Sachelet, ἀρ. σακκύλιον, κ. σακκούλιον, ἄχρ.
Sacher, ἐν. σακκίζω, κ. σακκουλιάζω
Sachet, ἀρ. σακκουλάκι γεμάτον ἀπὸ ἀρωματικὰ χόρτα.
Sacki, ἀρ. κοῦρμι, ζύθος ἀπὸ ὄρυζαν παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς.
Sacmenter, ἐν. λιζίζω, λεηλατῶ, φονεύω.
Sacoche, Θ. μαρσίπιον ἢ μαρσύπιον, βαλάντιον, εἶδος μακρᾶς σακκούλας, ἐντὸς τῆς ὁποίας μεταφέρονται τὰ ἀργύρια εἰς τοὺς τραπεζίτας. § ἱπποπήρα, ὀισάκκιον

χρεμάμενον ἔπισθεν τοῦ ἵππου.
Sacolève, Θ. γαυλὸς, ἄκατος, κ. σακολέβα, εἶδος πλοίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.
Sacome, ἀρ. ὄψις, ἡ ἐκ πλαγίου ὄψις, θεωρία τῶν ἀρχιτεκτονικῶν γλυφῶν.
Sacquage, ἀρ. φόρος εἰσπραττόμενός ποτε ἐπὶ ἑκάστου σάκκου πραγμάτων πωλουμένων εἰς τὴν ἀγοράν.
Sacquebute, ἴδ. Saquebute.
Sacquier, ἀρ δημόσιος ὑπάλληλος ἐπιτηρῶν τὸν ἀποβιβασμὸν τῶν σάκκων εἰς τὸν λιμένα.
Sacraire, ἀρ σηκὸς, ἱερὸν Θεοῦ ἢ διαίτερον οἰκογενείας τινὸς παρὰ Ῥωμαίοις.
Sacramentaire, ἀρ. βιβλίον τῶν λειτουργιῶν, εὐχολόγιον, ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον. § —s (ἀντιμυσταγωγικοί;) αἱρετικοὶ διαφωνοῦντες ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης κατὰ τὸ δόγμα τῆς εὐχαριστίας.
Sacramental, le, ἡ Sacramentel, le, ἐπ. ἱερουργικὸς, μυσταγωγικὸς, ἀναφερόμενος εἰς τὰ μυστήρια mot —l λέξις οὐσιώδης, κυρία, ἀποφασιστικὴ ἐπὶ συνθήκης.
Sacramentalement, ἐπ. ἱερουργικῶς, μυσταγωγικῶς.
Sacre, ἀρ. χειροτονία ἱερέων. § χοῖτις βασιλέως. § λιτανεία, πομπὴ εἰς τὴν ἑορτὴν Fête-dieu § κέρκος, εἶδος ἱέρακος.
Sacré, ée, ἐπ ἱερὸς ἅγιος, ὅσιος mot — ἀπαράβατος λόγος. ordres. —s ἱερὰ τάγματα, ἡ ἱερωσύνη, διακονία καὶ ὑποδιακονία. livres —s ἱερὰ γραφὴ, παλαιὰ καὶ νέα διαθήκη histoire —ée ἱερὰ ἱστορία τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν βιβλον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐθνικῆς. — collège, σύλλογος, συνεδριον καρδιναλίων. il n'y a rien de — pour lui δὲν ἔχει οὔτε ἠθικὴν οὔτε θρησκείαν. τίποτε δηλ. δὲν τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τὰς κακὰς πράξεις. μεταφ. ἀπόθετος, ἀποταμιευμένος. κατ' εὐφημισμὸν δὲ ἐπὶ ἰατρ. feu — τὸ ἐρυσίπελας. mal — ἱερὰ νόσος, ἡ ἐπιληψία. § ἀνήκων εἰς τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.
Sacrement, ἀρ. μυστήριον le saint — ἡ εὐχαριστία. s'approcher des —s πλησιάζω εἰς τὰ ἅγια μυστήρια, ἐξομολογοῦμαι δηλ. καὶ μεταλαμβάνω. on a donné à ce malade tous ses —s ἔχρισαν, ἐξωμολόγησαν, καὶ ἐκοινώνησαν αὐτὸν τὸν ἄρρωστον. § γάμος il n' aime pas le — δὲν θέλει νὰ νυμφευθῇ.
Sacrer, ἐν. χειροτονῶ. § χρίω. § ἐγκαινιάζω.
Sacret, ἀρ. τὸ ἀρσενικὸν τοῦ Sacre εἶδους ἱέρακος.
Sacrifiable, ἐπ. θυσιαστὸς, θυσιαστέος
Sacrificateur, οὐσ. ἱεροθύτης.
Sacrificature, Θ (ἱερωσύνη) ἀξίωμα τοῦ ἱεροθύτου παρα τοῖς Ἑβραίοις.
Sacrifice, ἀρ. θυσία. § στέρησίς τινος πράγματος, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλομεν αὐτοὶ εἰς ἑαυτοὺς, ἢ δεχόμεθα ἐπιβαλλομένην παρ' ἄλλων. je lui ai fait le — de ce que j'avais de plus cher ἐθυσίασα, πρόσφερα εἰς αὐτὸν ὅ,τι εἶχον ἱερώτερον.
Sacrifier, ἐν. θυσιάζω. μεταφ. στέργω νὰ στερηθῶ, νὰ χάσω τι δι' ἰδιαίτερόν τινα λόγον. on a sacrifié des couronnes à la vengeance διὰ τὴν ἐκδίκησιν ἔστερξαν νὰ χάσωσί τινες τὴν βασιλικὴν ἀξίαν. — aux grâces θύω ταῖς χάρισι, ἔχω χάριν εἰς τὸ γράφειν, εἰς τὴν συναναστροφὴν § ἀρίνω, προδίδω τινά φίλον. elle a sacrifié son amant ἠρνήθη τὸν ἐραστήν της.— la justice à ses intérêts προδίδω τὴν δικαιοσύνην διὰ τὰ συμφέροντά μου, ἀπομακρύνω, βλάπτω τινὰ διὰ πολιτικοὺς σκοπούς. (on a sacrifié ce ministre, ce général). se —, αὐτοπ. θυσιάζομαι. se —pour la patrie, pour le roi προσφέρω ἐμαυτὸν, γίνομαι θύμα ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τοῦ βασιλέως.
Sacrilége, ἀρ. ἱεροσυλία. § οὐσ. καὶ ἐπ. ἱερόσυλος.
Sacristain, ἀρ. ζακόρος, νεωκόρος, ἱεροκόμος, σκευοφύλαξ ἐκκλησίας.
Sacristie, Θ. σκευοφυλακεῖον ἢ ἱεροφυλάκιον, τόπος, ὅπου φυλάττονται τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ ἄμφια τοῦ ναοῦ, ὅπου ἐνδύνονται οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι. § τὰ περιεχόμενα εἰς τὸ σκευοφυλακεῖον § τὸ διδόμενον παρὰ τῶν χριστιανῶν διὰ τὰς λειτουργίας καὶ τὰς εὐχὰς ἀργύριον, ἡ ἐκ τούτου πρόσοδος, ὠφέλεια.
Sacristine, Θ. σκευοφυλακὶς (καλογραῖα ἐκπληροῦσα χρέη σκευοφύλακος εἰς μοναστήριον γυναικῶν.)
Sacro-coccygien, ἀρ. ἀνατ. ἱεροκοκκυγίτης. ἱεροκοκκυγιὸς μῦς.
Sacro-ischiatique, ἐπ. ἀνατ. ἱερισχιακὸς ligament — σύνδεσμος τοῦ ἰσχίου καὶ τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ.
Sacro-lombaire, ἐπ ἀνατ. ἱεροσφυακὸς (μῦς).
Sacro-sciatique, ἀνατ. ἴδ. Sacro-ischiatique.
Sacrum, ἀρ. ἀνατ. ἱερὸν ὀστοῦν.
Sadder, ἀρ. ἱερὸν βιβλίον τῶν πυρολατρῶν τῆς Ἰνδίας καὶ Περσίας (Parsis ἢ Guèbres).
Sade, ἐπ ἡδὺς, γλυκύς.
Sadinette, Θ. εὐχαρις, κ. νοστιμοῦλα, καλούτσικη, κόρη (ἀρχ).
Sadot, ἀρ. *σάδοτον, κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῆς πορφύρας.
Sadour, ἀρ. εἶδος ἀμφιβλήστρου, δικτύου.
Sadrée, Θ. Σύμβρα, κ. Θρίβα, Θρύμβη, ἀγριοθρούμβη.
Saducéens, ἀρ. πλ. Σαδδουκαῖοι,

αἱρετικοί τινες παρὰ τοῖς ἑβραίοις, ἐπικούρειοι, ὑλικόφρονες.

Saducéisme, ἀρ. σαδδουκαϊσμός, αἵρεσις δόγματα τῶν Σαδδουκαίων.

Saette ἡ Sagette, Ϡ. ὀϊστός, βέλος, κ. σαίτα.

Safran, ἀρ. κρόκος, κ. ζαφουρά. — de mars astringent, φαρμ. ὤχρα, ἐρυθρός, εἴτε ὀξυδωτὸς σίδηρος, (χρήσιμος εἰς τὴν ἰατρικὴν, εἰς τὴν στιλβωσιν τοῦ χάλυβος καὶ τῶν ξυραφίων κτλ.) — de mars apéritif κρόκος σιδήρου, ἡ αὐτὴ οὐσία περιέχουσα καὶ ἀνθρακικὸν ὀξύ — des métaux μεταλλικὸς κρόκος, ἕνωσις στίμμεως καὶ θείου ὀξυδωτοῦ. — des près ἐφήμερον, κολχικὸν, κ. σαυλόχορτον. φυτόν. — bâtard κνῆκος, ἕτερον φυτόν — des Indes γῆ μελῖτις ἡ μελιττῖτις, ὀρυκτόν. § ναυτ. σανὶς εἰς τὴν ἄκραν τοῦ πηδαλίου τῶν πλοιαρίων. — de l'etrave ξύλον ὑποκάτω τοῦ ἐμβόλου στρέφον τὸ πλοῖον πρὸς τὸν ἄνεμον.

Safrande, Ϡ. κρόκινον χρῶμα.

Safraner, ἐν. κροκῶ, βάπτω (κίτρινον) μὲ κρόκον. —é, ée, μετ. il a le visage —é ἔχει ὠχρὸν, κίτρινον τὸ πρόσωπον.

Safranier, ἀρ. Safranière, Ϡ. οὐτιδανὸς, κ. χαμένος ἄνθρωπος

Safranière, Ϡ. κροκοφυτεία

Safre, ἐπ. λιχνος, κ. λαίμαργος, φαγᾶς § ἀκόλαστος § χαρίεις, (ἄχρ.) § ἀρ. κυανοῦν χρῶμα (σαπφειροῦν). § ὀξυδιον κοβάλτου.

Safrement, ἐπιρ. λαιμάργως § γοργῶς, ζωηρῶς.

Saga, Ϡ θεὰ τῶν ἀρκτώων λαῶν. § ἱστορικὸν τούτων βιβλίον.

Sagace, ἐπ. ὀξυνους, ἀγχίνους.

Sagacité, Ϡ. ὀξυνοια, ἀγχίνοια.

Sagaie, Ϡ. ἀκόντιον, ὅπλον τῶν Μαυριτανῶν, τῶν κατοίκων τοῦ Μαδαγασκάρ.

Sagamité, Ϡ. φύραμα, πόλτος (ζυμάριον) ἀπὸ ἰνδόπυρον, κ. ἀραπσίτι (ἡ καλαμπόκι).

Sagapénum, ἀρ. ἡ gomme séraphique, Ϡ φορμ. σαγαπηνὸν, ρητινοκομμώδης ὕλη.

Sagatemener, ἀρ. * σαγατήμενος, καρπός τις, ἐξ οὗ ἐκθλίβεται γλυκὺ ἔλαιον εἰς τὴν Βιργινίαν.

Sagda, Ϡ. σάγδα, λίθος τις μνημονευόμενος παρὰ τοῦ Πλινίου, ἄγνωστος δὲ καθ' ἡμᾶς.

Sage, ἐπ σοφὸς. § νουνεχὴς, συνετὸς § σώφρων, κοσμιος. cette femme a toujours été — ἡ διαγωγὴ τῆς γυναικος ταύτης ὑπῆρξε πάντοτε τιμία. être — σωφρονῶ, διάγω τιμίως. rendre — σωφρονίζω. § ἥσυχος, εἰρηνικὸς, εὐπειθὴς. (enfant —). § ἀγελὴς. peinture — ζωγραφια ἀτελὴ, ἀνεπιτήδευτος.

Sagedie, Ϡ. γένος λειχῆνος, φυτόν.

Sage femme, Ϡ μαιεύτρια, μαῖα, κ. μαμὴ.

Sagement, ἐπίρ. σοφῶς, συνετῶς, φρονίμως.

Sagénite, Ϡ. * σαγηνίτης, ὀξύδιον τιτανίου κρυσταλλωτὸν.

Sagerothem, ἀο. * σαγίροθον, εἶδος φαρμακιροῦ εὐφόρβου τῆς Ἀφρικῆς.

Sagesse, Ϡ. σοφία. § σύνεσις, φρόνησις. § σωφροσύνη, τιμιότης § σοφία, βιβλίον τῆς ἱερᾶς γραφῆς. § σοφία, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησους Χριστός.

Sagine, Ϡ. * σαγήνη, γένος καρυοφυλλοειδῶν φυτῶν.

Sagittaire, ἀρ. τοξότης, ζῴδιον, ἀστερισμός.

Sagittal, le, ἐπ. ἀνατ. suture —e ὀβελαία ἡ ῥαβδοειδὴς ῥαφὴ τοῦ κρανίου. sinus — ἐπιμήκης κόλπος του κρανίου (περιέχων αἷμα).

Sagittaria, Ϡ * τοξότις, γένος φυτῶν.

Sagitté, ée, ἐπ. βοτ. σφηνοειδὴς. feuille —ée σφηνοειδὲς, ἡ βελοειδὲς, φύλλον.

Sagittule, Ϡ. * τοξάριον, γένος ἐλμίνθων.

Sagoin, ἀρ. εἶδος μικροῦ πιθήκου. § ἐπ. personne —e ῥυπαρὸς, ἀκάθαστος ἄνθρωπος.

Sagou, ἀρ. * σαγοῦιον, ἐντεριώτη, κ. ψίχα φοινικός τινος τῶν Μολουκκονήσων. § φύραμα ἐδώδιμον ἐκ ταύτης γινόμενον.

Sagouette, Ϡ. (ἰνδ. λέξ.) δῶρον, χάρισμα.

Sagouin, ne, τὸ. Sagoin.

Sagoutier, ἀο * σαγουτον, γένος φοινικος τῶν Μολουκκονήσων.

Sagre, ἀρ. σαργὸς, γένος ἰχθύων, ὡς τὸ σκύλιον ἡ σκυλόψαρον. § * σαργὸς, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας.

Sagrides, Ϡ. πλ. * σαγρὶς, φυλὴ κολεοπτέρων ἐντόμων.

Saguetter, ἐν. κτυπῶ μὲ σακκούλια γεμάτα ἄμμου § φαρμακεύω ἐγγίζων τὸ πρόσωπον μὲ σακκουλια κτλ. (ἄχρ.)

Sagum, ἀρ. σάγος, κ. σαγιάκι, περιβόλαιον, φόρισμα στρατιωτικὸν τῶν Ῥωμαίων (τῶν Περσῶν, τῶν Φράγκων).

Sahlite, Ϡ * μαλακόλιθος, ὀρυκτὸν τῆς Σουηδίας

Sai, ἡ Çai, ἀρ. σάγος. Ἀμερικανος πίθηκος.

Saie, Ϡ. τὸ. Sagum. § — ἡ Saye ψηκτρὶς, ψήκτρα, κ. βουρτσια τῶν χρυσοχόων.

Saieter, ἡ Sayeter, ἐν. ψήχω, κ βουρτσίζω, καθαρίζω το χρύσωμα (τὸ μαλαματικὸν) μὲ τὴν ψήκτραν.

Saiff, ἀρ. βέλεμνος ἡ βέλεννος, εἶδος κυπρίνου, ἰχθύς.

Saiga, ἀρ. γένος κεμάδος, τετράπουν ζῶον.

Saignant, te, ἐπ. αἱμορρόων, ἀποστάζων αἷμα. cette viande est encore toute —e τὸ κρέας τοῦτο εἶναι ἀκόμη ὠμόν. la plaie est encore —e ἡ πληγὴ ἀκόμη τρέχει αἷμα, δηλ. ἡ ὕδρις εἶναι ἀκόμη νωπρά.

Saignée, Ϡ. φλεβοτομία. § τὸ ἐκ ταύτης προερχόμενον αἷμα (— abondante). selon le bras la —, παρ. κατὰ τὸ πάπλωμα καὶ τὸ ξάπλωμα, ἡ κατὰ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα. c'est une grande — qu' on lui a faite, μεταφ. τὸν ἐξορολόγησαν ὑπὲρ δύναμιν. § ὀχετὸς, αὐλάκι. § τομὴ τοῦ πυριτιδώδους κυλίνδρου (διὰ νὰ τὸν ἀνάψωσιν εἰς τὰ μεταλλεῖα).

Saignement, ἀρ. αἱμορραγία.

Saigner, ἐν. φλεβοτομῶ, κ. ἐκβάλλω αἷμα. — au bras, au pied, κτλ. ἀνοίγω φλέβα εἰς τὸν βραχίονα, τὸν πόδα κτλ — un fossé, un marais παροχετεύω τὸ ὕδωρ τῆς διώρυγος, τοῦ ἕλους μὲ αὐλάκια. μεταφ φορολογῶ, ἀπαιτῶ χρήματα. § οὐδ. αἱμορραγῶ. — du nez τρέχει αἷμα ἀπὸ τὴν μύτιν μου. μεταφ. μαλακίζομαι, φαίνομαι ἄνανδρος, ἀναπράσιστος, δὲν ἐξοδεύω, ὅταν πρέπῃ, δὲν ἐκτελῶ τὰ δέοντα. la plaie saigne encore τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κακοῦ, τῆς συμφορᾶς διαμένουσιν. la cœur me saigne λυποῦμαι πολύ. se —, αὐτοπ ἐξοδεύομαι, δίδω χρήματα μέχρι στενοχωρίας.

Saigneur, ἀρ. φλεβοτομιστὴς, ἀφαιμακτικὸς, ἰατρὸς διορίζων συχνάκις τὴν φλεβοτομίαν.

Saigneux, euse, ἐπ αἱμορρύτος, αἱματοσταγὴς, κ. αἱματωμένος.

Saignoter, ἐν. ὑποκ. (ὑπαφιμάσσω), φλεβοτομῶ ῥεμβωλῶς, μὲ φόβον.

Saihobi, ἀρ. * κυνόπτερος, πτηνὸν τῆς Πραγουαΐας.

Saillant, te, ἐπ ἐξέχων, προπεπτωκώς. angle —, ὀχυρ. γωνία προέχουσα εἰς τὴν πεδιάδα. § ζωηρὸς, λαμπρός. cet ouvrage est bien écrit, mais il n'y a rien de — τὸ βιβλίον εἶναι καλὰ γραμμένον, ἀλλὰ δὲν ἔχει τίποτε λόγου ἄξιον, ἢ περίεργον,

Sailler, ἐν ναυτ ἕλκω (τραβῶ) μὲ βίαν διὰ νὰ ὑφώσω τὸ σχοινίον. § κρατῶ ξύλον τι κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μήκους του.

Saillie, Ϡ. ἐξοχή. § ἀναπήδησις. le sang ne sortait de la veine que par — τὸ αἷμα ἔβγαινεν, ἐτινάσσετο, ἀνεπήδα ὁρμητικῶς, ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων μεταφ. ὁρμήματα νεότητος, νευρεύματα, παραφορὰ θυμοῦ, χαρᾶς. § ὀξύμωρον, ἰδέα λαμπρὰ, ζωηρὰ (ἀλλ' ἀπερίτεχνος).

Saillir, οὐδ. ἐκθορῶ (ἐκθρώσκω) ἀναπηδῶ, ἐκβαίνω ὁρμητικῶς καὶ μὲ τινάγματα, (περὶ ὑγρῶν.) § ἐν ἐξέχω, προέχω. § βατῶ, βατεύω, πηδῶ τὸ θηλυκόν ζῷον.

Sain, ne, ἐπ ὑγιὴς. § ὑγιεινός. (air, aliment —). μεταφ. σῶος, ἀσφαλὴς.

(charpente — e, fondements — s). σώφεων, ὀρθός. (jugement, esprit —).

Sainbois, ἀρ. θυμελαία, δενδρύλλιον, τοῦ ὁποίου ὁ φλοιὸς χρησιμεύει ὡς ἐκδόριον.

Sain-doux, ἀρ. πιμελὴ, στέαρ, λίπος, πάχος χοίρινον.

Sainement, ἐπίρ. ὑγιῶς. § ὀρθῶς.

Sainette, Ϛ. ὑποκ. σαγηνιδιον μικρὸν δίκτυον.

Sainfoin, ἀρ ὀνοβρυχὶς, φυτόν. — d'Espagne ἡδύσαρον, φυτόν.

Saint, te, ἐπ ἅγιος, ὅσιος, ἱερός. le — des —s τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. je ne sais à quel — me vouer δὲν ἐξεύρω ποῦ νὰ καταφύγω, εὑρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν. le — du jour ὁ ὑπολειπτικώτατος, ὁ δυνατότατος, ἡ περιφημότατος τῆς ἡμέρας.

Saint-aubinet, ἀρ. ναυτ. σχοινόπλεκτος γέφυρα.

Saint-angustin, ἀρ. εἶδος χαρακτῆρος τυπογραφικοῦ.

Saintement, ἐπίρ. ἁγίως, ὁσίως.

Sainteron, ἀρ. μικρὸς ἅγιος, ζῶν ὡς ἅγιος.

Sainteté, Ϛ. ἁγιότης. § ἁγιωσύνη, τίτλος τοῦ πάπα.

Saint-Étienne, ἀρ. (ἁγιοστεφανίτης), εἶδος σίτου

Saint-germain, ἀρ. εἶδος ἀπίου.

Saint-pierre, ἀρ. σφύραινα, εἶδος ἰχθύος.

Saïque, Ϛ. πλοῖον τῆς Εὐρωπαίας Τουρκίας.

Saisie, Ϛ. δικ κατάσχεσις. — gagerie κατάσχεσις τῶν ἐπίπλων τῆς οἰκίας διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου ἢ μισθώματος ἀγροῦ — et annotation κατάσχεσις τῶν πραγμάτων ἀπόντος ἀντιδίκου.

Saisin, ἀρ. ἐριούχον τοῦ Languedoc διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν.

Saisine, Ϛ. ναυτ. μικρὸν σχοινίον χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ πιάσωμεν, δέσωμεν ἄλλο.

Saisir, ἐν. ἁρπάζω, λαμβάνω βιαίως. — l'occasion ὀράττομαι τῆς εὐκαιρίας, τῆς ἀφορμῆς. § ναυτ. δένω ἰσχυρῶς μὲ σχοινίον. § δικ. κατέχω πράγματα, κάμνω κατάσχεσιν πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου κτλ. § καταλαμβάνω le froid m' a saisi μ' ἐκυρίευσε τὸ κρύος. la colique m'a saisi μ' ἔπιασεν ὁ κωλικόπονος. il était saisi d'effroi τὸν κατέλαβε φόβος. § ἀντιλαμβάνομαι, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, αἰσθάνομαι εὐθὺς τὸ πρᾶγμα, ἢ τὸ λεγόμενον. se — μετ. συλλαμβάνω, πιάνω. saisissez vous de cet homme, s'est un voleur κράτησαι, πιάσαι τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν, ἐπειδὴ εἶναι κλέπτης —i, ie, μετ. le — et le saisissant, δικ. ὁ χρεώστης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τῶν πραγμάτων ἔγινε κατάσχεσις, καὶ ὁ δανειστὴς, ὅστις τὴν ἔκαμε.

Saisissant, te, ἐπ. καὶ οὐσ. καταλαμβάνων, συλλαμβάνων, πιάνων.

Saisissement, ἀρ. ἔκστασις, σφοδρὰ ἐντύπωσις.

Saison, Ϛ. ὥρα ἔτους. — nouvelle ἔαρ. arrière — φθινόπωρον. § καιρὸς τινος ἔργου la — des semailles ὁ σπορητός. des légumes de la — χόρτα τῆς ἐνεστώσης ἐποχῆς la — des perdrix, des bécasses ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πλήθουσιν οἱ πέρδικες, οἱ σκολόπακες. ce fruit est de — καρπὸς ὡραῖος, ἔνωρος, ὁ εἰς τὸν καιρὸν του τρωγόμενος. hors de — ἀκαίρως, παρακαίρως.

Sajou, ἀρ. πίθηκος τῆς Ἀμερικῆς.

Sakea, Ϛ. ἱστ. ἀρχ. σάκαια, ἑορτὴ τῶν Καππαδοκῶν πρὸς μνήμην τῆς κατὰ τῶν Σακῶν εἴτε Σκυθῶν περσικῆς ἐκστρατείας.

Sakem, ἀρ. *σάκιμον, κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῆς πορφύρας

Saki, ἀρ. *σακκῖται, εἶδος πιθήκων τῆς Ἀμερικῆς.

Sakki, ἀρ. (Ἰαπ.) κοῦρμι, εἶδος ζύθου ἀπὸ ὄρυζαν.

Sal, ἀρ. ἀνόητος.

Sala, ἀρ. δέησις τῶν τούρκων κατὰ τὴν παρασκευήν.

Salabre, Ϛ. κεκρύφαλος, μικρὸν δίκτυον κρεμασμένον ἀπὸ ξύλινον στέφανον κτλ.

Salace, ἐπ. ἁλυκὸς, ἐκ φύτεως ἁλατισμένος (ἄχρ.). μεταφ. εὔχυμος, νόστιμος.

Salacie, Ϛ. *σαλάκεια, γένος ζωοφύτων (πολυποδείων τῆς νεας Ὀλλανδίας.) § *σαλάκειον γένος φυτῶν.

Salaczac, ἀρ. πολυποίκιλον πτηνὸν (ἁλκυὼν) τῶν Φιλοννήσων.

Salade, Ϛ. εἶδος βερονίκου, φυτόν. § εἶδος περικεφαλαίας. § φυλλὰς ὁριμεῖα (ὀξοφυλλὰς) ἰταλ. σαλάτα § τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν σαλάταν χόρτα, λάχανα — de pourpier, de concombres, de celeri ὀξοφυλλὰς κλυστρίδος, σικύων, σελίνων. secouer la — ἀναδεύω, ἀνακατόνω τὴν σαλάταν. éplucher la — καθαρίζω, παστρεύω τὴν σαλάταν. § μίγμα φαγητῶν, κρεῶν, καρπῶν καὶ χόρτων. — de capres, d'enchois σαλάτα ἀπὸ κάπαριν, σαρδέλλας. § ἄρτος καὶ οἶνος διδόμενος εἰς τοὺς ἵππους. donner une —à quelqu'un ἐλέγχω, ὀνειδίζω τινά. — de chanoine φοῦ, εἴτε βαλεριανὴ, φυτόν — de grenouille βατράχιον τελματῶδες, φυτόν. — des matelots λάχανον ἔχον γεῦσιν ἀνδράχνης καὶ τρωγόμενον ὡς σαλάτα ἀπὸ τοὺς ναύτας εἰς τὸ Μαδαγασκάρ. — de taupe πικραφάκη φυτόν. ἴδε Sissenlit.

Saladier, ἀρ. τρυβλίον, πινάκιον, κ. πιάτον τῆς σαλάτας, σαλατοπίνακον, σαλατερόν. § καλαθίσκος, κοφινάκι, ὅπου τινάσσουσι τὴν σαλάταν.

Salage, ἀρ. ἅλισις, ἁλισμὸς, κ. ἁλάτισμα.

Salagraman, ἀρ κοχλότης χάλικός τινος εὑρισκομένου εἰς τὸν Γάγγην καὶ λατρευομένου παρὰ τῶν Ἰνδῶν.

Salaire, ἀρ. μισθὸς, κ. πληρωμὴ. μεταφ. ποινὴ, παιδεία κακῆς πράξεως.

Salaison, Ϛ. ταριχεία, ἰχθυάλμη, κ. ἁλάτισμα. § τάριχος, ταριχηρὰ, ταριχευτὰ, ἁλμευτὰ, ἁλμυρὰ πράγματα χρήσιμα εἰς τροφήν. § καιρὸς ταριχείας.

Salam, ἀρ. ἡ Pierre de Salam, Ϛ. ἄνθραξ ἀσιατικὸς, κ. ῥουβίνι τῆς Ἀνατολῆς.

Salamalec, ἀρ. ἀραβ. εἰρήνη ὑμῖν, ἀσπασμὸς, χαιρετισμὸς τῶν Ἀράβων πρὸς τοὺς ὁμοθρησκους.

Salamandre, Ϛ. σαλαμάνδρα, γένος ἑρπετῶν. — pierreuse ἀμίαντος λίθος, ἄκαυστός τις οὐσία ὀρυκτή. —s πυρώδης δαίμονες, πυρώδη πνεύματα (τῶν μάγων).

Salamanie, Ϛ φόρμιγξ, αὐλὸς τουρκικὸς ἀπὸ κάλαμον

Salambo, Ϛ Σαλαμβὼ, ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης παρὰ τοῖς Βαβυλωνίοις.

Salangue, Ϛ. ἁλκυὼν, πτηνὸν θαλάσσης.

Salant, ἐπ. marais —s ἁλυκή. puits —s ἁλατουργεῖον.

Salanx, ἀρ. *σάλαγξ, γένος ἰχθύων.

Salar, ἀρ. λείριον, (νωοειδὲς) ἄνθος, τουρκ. λαλές.

Salarias, ἀρ. βλέννος, κ. βλίνος, γλίνος, ἰχθύς.

Salarier, ἐν. μισθῶ, μισθόνω, κ. πληρόνω.

Salarié, ée, ἐπ. μισθωτός.

Salaud, de, ἐπ. ῥυπαρὸν, ἀκάθαρτον παιδίον, κ. βωμόπαιδον.

Salaxis, ἀρ. *σάλαξις, γένος φυτῶν.

Salbandes éponies, ἡ Lisières d'un filon, Ϛ πλ δύω στρώματα, ἀργιλώδη, ὠχρώδη κτλ. γῆς χωϊζοντα τὴν μεταλλικὴν φλέβα ἀπὸ τὴν σκληρὰν πέτραν.

Salde, Ϛ. *σαλήδων, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Saldorija, Ϛ. κονίλη, εἶδος φυτοῦ τῆς Ἱσπανίας.

Sale, ἐπ. ῥυπαρὸς, βρωμερός. vaisseau — πλοῖον σκεπασμένον ἔξω μὲ βρύα καὶ κογχύλια. côte — αἰγιαλὸς μὲ ὑφάλους, σκοπέλους. couleur — χρῶμα ἀμυδρὸν, σκιερὸν, σκοτεινόν. pinceau — ζωγράφος κακῶς συγχέων, συγκιρνῶν τὰ χρώματα. μεταφ. ἄσεμνος, ἀσελγὴς, εὐτελὴς, οὐτιδανὸς, αἰσχρός. son cas est — εἶναι βρωμισμένος (περὶ ἀνθρώπου ἐνεχομένου εἰς κακούργημα καὶ κινδυνεύοντος νὰ ἐγκληθῇ).

Salègre, ἀρ. φύραμα κέγχρου, καναβίου καὶ ἅλατος ὀρεκτικὸν διδόμενον εἰς τὰς καναρίας ἀκανθίδας (καναρία.) —s ὕλη τῶν ἁλατωρυχείων περιέχουσα ὑδροχλωρικὴν σόδαν.

Salement, ἐπίρ. ῥυπαρῶς, βρωμερῶς.

Salep, ἀρ. ὄρχις, ἡ κυνόσορχις, τουρκ. σαλέπι, ῥίζα φυτοῦ — des Indes occidentales, ἀρ. ἀμυλόν τινος φυτοῦ (galang)

Saler, ἐν. ἁλίζω, ἁλμεύω, κ. ἁλατίζω. § ταριχεύω (κρέατα). —e, ée, μετ. ἐπ. eaux —ées ἁλυκά, ἁλμυρὰ (ἁλυκῆς) ὕδατα. épigramme —ée σκῶμμα (φέρον ἀττικὸν ἅλας) ἀγχίνουν, ὀξὺ, ἀστεϊσμὸς πνευματώδης. petit — ἀρτίπαστον, νεωστὶ παστωμένον εἴτε ἁλατισμένον χοιρίδιον.

Saleron, ἀρ. ἁλατοδόχη, μέρος τοῦ ἁλατεροῦ, ὅπου βάλλουσι το ἅλας.

Saletè, Ϟ. ῥύπος, κ. βρῶμα. —s αἰσχρολογίαι.

Saleur, ἀρ. ἁλιστὴρ(ς), ταριχευτὴς, κ. ἁλατιστής.

Salicaire, Ϟ. ἐρυθρὰ λυσιμαχία, γένος φυτῶν καλυκανθεμοειδῶν.

Salicianat, ἀρ. νόμος, μέλος, παίγνιον τῆς ἐντατοσύριγγος (orgue)

Salicinées, Ϟ. πλ. ἰτοειδῆ, γένος φυτῶν.

Salicite, Ϟ. *ἰτεῖτης, λίθος παριστάνων σχῆμα φύλλων ἰτέας.

Salicoque, Ϟ. καρὶς, καρίδα, ἡ γαρίδα, συστημα μαλακοστράκων ὀλιγοχούρων.

Salicor, ἀρ. ἴδ. Salicorne καὶ Salicot.

Salicorna, Ϟ. ἀνθυλλὶς, ἡ τράγος, Ϟαλάσσιον, ἡ παράλιον φυτόν.

Salicot, ἴδ. Salicoque.

Salie, ἀρ. *ἅλτις, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Saliens, ἐπ. πλ. prêtres —s σάλιοι ἱερεῖς τοῦ Ἄρεως εἰς τὴν Ῥώμην. poèmes —s σάλια ἄσματα εἰς τιμὴν τοῦ Ἄρεως.

Salière, Ϟ. ἁλοδοχεῖον ἡ ἁλατοδοχεῖον, κ. ἁλατερον. § ἐργαλεῖον τοῦ λιθοκολλητοῦ, τουρκ. τσοβαρτσή. § —s κόγχη τοῦ ἵππου, εἴτε κοίλωμα ἕνα ὀλίγιστον ἐπάνω τοῦ βολβοῦ (τοῦ ὀμματίου).

Saliette, Ϟ. κόνυζα (ἀμβλεῖα), φυτόν.

Salifiable, ἐπ. ἁλατοποίητος, δυνάμενος νὰ μεταβληθῇ εἰς ἅλας, ἢ νὰ γένῃ ἅλας.

Salification, Ϟ. ἁλατοποίησις, σχηματισμὸς, σύστασις ἅλατος.

Saligaud, de, ἐπ. ῥυπαρὸς, βρωμερὸς, χυδ. ἄπαστρος.

Salignon, ἀρ. κῶνος ἅλατος (ἀπὸ ὕδωρ ἁλμυρῶν πηγῶν).

Saligot, ἀρ. τρίβολος ἔνυδρος ἢ χερσαῖος, (φυτόν).

Saligres, πλ ἴδ. Salègres.

Salin, ne, ἐπ. ἁλυκὸς, ἁλμυρὸς, περιέχων ἅλας. § ἀρ. κάδος ἅλατος (τὸν ὁποῖον περιφέρουσιν αἱ ἁλατοπώλιδες καθ' ὁδὸν γυναῖκες). § πότασα ἀκάθαρτος. § *σπαρίτης, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σπάρων.

Salinage, ἀρ. ἁλατοπηγία, καιρὸς ἀναγκαῖος πρὸς ἁλατοποίησιν.

Saline, Ϟ. τάριχος (ἰδιαιτέρως δὲ παστὰ ὀψάρια). § ἁλοπήγιον, ἁλατοπηγεῖον, ἁλυκὴ, ὁλυκίδες.

Salinier, ἀρ. ὁ ἐξάγων τὴν σόδαν ἀπὸ τὰ Ϟαλάσσια φυτά.

Salins, ἀρ. πλ. εἶδος ἁλείας.

Salique, ἐπ. loi — νόμος γαλλικὸς ἀποκλείων τῆς βασιλείας τὰς γυναῖκας.

Salir, ἐν. μολύνω, ῥυπαίνω, κ. βρωμίζω se —, αὐτοπ ῥυπαίνομαι, μολύνομαι, κατουροῦμαι, χέζομαι, τὰ κάνω ἐπάνω μου (ἐπὶ βρέφους). § ἀποβάλλω (χάνω) τὴν λαμπρότητα τοῦ χρώματος.

Salisbury, ἀρ. *σαλίσβυρον, δένδρον τῆς Κινας.

Salissant, te, ἐπ. *εὐρύπαρος, εὐκόλως λερωνόμενος.

Salisson, Ϟ. ῥυπαρὸν κοράσιον.

Salivaire, ἐπ. glande — σιελογόνος, σιελοποιὸς ἀδήν. conduit — σιελαγωγὸς σωλήν. sucs —s σιελώδεις χυμοί.

Salivant, te, ἐπ. σιελαγωγὸς, πνεῶν σίελον.

Salivation, Ϟ. πτυαλισμὸς, ἄφθονος ἔκρησις σιέλου.

Saliv r, οὐδ. πτυαλίζω, ἐκβάλλω πολὺν σίελον.

Salken, ἀρ. δένδρον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.

Salle, Ϟ αἴθουσα, πρόδομος, προθάλαμος, παστὰς, μέγας Ϟάλαμος πρὸς ὑποδοχὴν φίλων, κ. σάλα (ἀνδρωνίτης.) —à manger ἐσπερητήριον, ἐξιατόριον. —d'étude σπουδαστήριον— de spectacle θέατρον. — d'armes ὁπλομαχεῖον, παλαίστρα. prévôt de — ὑποδιδάσκαλος τῆς ὁπλομαχίας εἴτε τοῦ διαξιφισμοῦ. — de danse ὀρχήστρα, χορευτήριον. § κοιτὼν (τῶν ἀῤῥώστων) εἰς τὰ νοσοκομεῖα. § δενδρόφυτος τόπος εἰς εἶδος σάλας.

Salmarine, Ϟ. *ἁλμυρῖνος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀτταλέων.

Salmée, Ϟ. *ἅλμεια, γένος φυτῶν.

Salmerin, ἴδ. Salmarine.

Salmi, ἀρ. καρύκευμα (ἀγρίων) πτηνῶν (ἑψημένων καὶ ἔπειτα βρασμένων εἰς οἶνον μὲ τεμάχια ἄρτου κτλ.).

Salmie, Ϟ. *ἁλμία, γένος φυτῶν.

Salmigondis, ἀρ. σύγκρουμα, καρύκευμα ἢ μίγμα ἀναθερμαινομένων (ξαναζεσταμένων) φαγητῶν. μεταφ. κέντρων, λόγος ἄχαρις περὶ πολλῶν πραγμάτων μὴ ἐχόντων τινὰ σχέσιν.

Salmone, ἀρ. ἀτταλεὺς, γένος ἰχθύων ὀστεωδῶν, κ. σαλομὸς κτλ.

Saloir, ἀρ. ἁλατοδοχεῖον. § κάδος ὅπου ἁλατίζουσι.

Salon, ἀρ. παστὰς, μέγας Ϟάλαμος κεκοσμημένος πρὸς ὑποδοχήν. les —s συνναστροφαὶ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν μεγάλων.

Salop, ἴδ. Salep.

Salope, Ϟ. ῥυπαρὰ γυνή. § μαχλὰς, κασάλβη, ἑταίρα, πόρνη.

Salopement, ἐπίρ. ῥυπαρῶς.

Saloperie, Ϟ ῥυπαρότης, ἀκαθαρσία, κ βρῶμα. μεταφ. αἰσχρολογία. il dit des —s αἰσχρολογεῖ.

Salorge, ἀρ. Ϟημωνία, σωρὸς ἅλατος.

Salpêtre, ἀρ. νίτρον, τουρκ. γκιουβερτζιλές. il est vif comme du — εἶναι ὅλος φωτιά.

Salpêtrier, ἀρ. νιτροποιὸς, ἐργαζόμενος εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ νίτρου. — ère νιτροποιεῖον, τόπος, ὅπου κατασκευάζεται τὸ νίτρον.

Salpianthe, ἀρ. *σαλπιγγάνθεμον, δένδρον τοῦ Μεξικοῦ.

Salpicon, ἀρ. καρύκευμα μεγάλων τεμαχίων κρέατος.

Salpiglosse, Ϟ. *σαλπιγγόγλωσσον, γένος φυτῶν τῆς Πιερουδίας.

Salpinge, ἀρ. *σαλπίγγιον ἢ ῥινόσιμον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Salpingo-malléen, ἀρ. σαλπιγγόσφυρος, ἡ σαλπιγγοσφυρίτης, μῦς προσφυόμενος εἰς τὴν σάλπιγγα καὶ τὴν σφῦραν τοῦ ὠτίου.

Salpingo-pharyngien, ἐπ. σαλπιγγοφαρυγγίτης, μῦς τοῦ φάρυγγος καὶ τῆς σάλπιγγος.

Salpingostaphylin, ἐπ. σαλπιγγοσταφυλίτης μυς.

Salplicat, ἀρ. βερενίκειον Ἰαπωνικὸν ἀπὸ κόνιν χρυσοῦ ἢ ἐρυθρὰν βαφήν.

Salsepareille, Ϟ. φαρμ. τραχεῖα, σμίλαξ, φυτόν. — d'allemagne ἀμμόφυτον.

Salse, Ϟ. κρατὴρ μικρὸς ἐκπέμπων ὑδρογόνον πηλὸν καὶ πέτρας.

Salsifis, ἡ Cercifis, ἀρ. τραγοπώγων, φυτὸν ἐδώδιμον.

Salsugineux, euse, ἐπ. ἁλυκὸς, ἁλμυρὸς, ἁλατώδης.

Saltaire, ἀρ. φύλαξ ἀγροικίας, εἴτε ἀγροτικῆς οἰκίας, παρὰ Ῥωμαίοις. § ὁροφύλαξ, παρὰ Λεμβαρδοῖς. § ἐπ. μεταβαίνων, μετακηδῶν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμόν.

Saltateur, ἀρ μῖμος παρὰ Ῥωμαίοις.

Saltation, Ϟ. ἀρχ. μίμησις (κινημάτων χειρονομικῶν).

Saltigrades, Ϟ. πλ. *πηδησιβάμων, φυλὴ ἀραχνίδων.

Saltimbanque, ἀρ. ἀγύρτης, Ϟαυματοποιὸς, γελωτοποιός. § βοτανοπώλης ἐπὶ θεάτρου, ἐπὶ πλατείας. μεταφ. ἄχαρις, καὶ ἄτεχνος ῥήτωρ.

Saltique, ἀρ. *ἁλτικὸς, γένος ἀραχνίδων.

Saluade, Ϟ. ἀσπασμὸς, προσκύνησις. (ἀρχ.).

Salubre, ἐπ. ὑγιεινὸς.

Salubrité, Ϟ ὑγιεινότης.

Saluer, ἐν. ἀσπάζομαι, προσαγορεύω, χαιρετίζω saluez le de ma part χαί-

οὐτὸν παρ' ἐμοῦ κέλευε, χαιρέτισέ τον ἐκ μέρους μου. aller — quelqu'un ὑπάγω εἰς ἐπισκεψίν τινος § ἀναγορεύω. Vespasien fut salué empereur par toute l'armée ὁ Οὐεσπεσιανὸς ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ ὑπὸ παντὸς τοῦ στρατεύματος — de l'épée, de la pique κλίνω τὸ βέλος ἢ τὴν λόγχην ἔμπροσθεν (διαβαίνοντος) τινὸς ἀοχηγοῦ — de la voix φωνάζω ὃς ἢ τρὶς ζήτω ὁ βασιλεύς. — de canon ὀφαιροβολῶ, χαιρετῶ μὲ κανόνια. — le pavillon ἐγκολποῦμαι, περιπτύσσομαι τὴν σημαίαν, κρατῶ αὐτὴν τυλιγμένην ἢ ἀπάγω (τραβῶ) καὶ κρύπτω αὐτήν. la mer salue la terre τὰ καταγόμενα πλοῖα ἔμπροσθεν τινος φρουρίου πρέπει ὀφαιροβολοῦντα νὰ χαιρετήσωσι.

Salure, Ϛ. ἁλμυρία, ἁλμυρότης.

Salut, ἀρ. ἀσπασμός. rendre le — ἀντασπάζομαι. § ἐκπυροκρότησις ὀφαιροβόλων πρὸς τιμήν τινος. — d'armes φιλοφρόνημα, ὑπόλιπσις τις τῶν διαξιφιζομένων πρὶν ἀρχίσωσι τὴν μάχην. — et amitié ἐπισφράγισμα, τέλος τῶν ἐπιστολῶν, ἐρρωσο, ὑγίαινε. § σωτηρία. § αἰώνιος μακαριότης. § δέησις ἐσπέρας. § σίλουρος, κ. μερσινη, ἰχθύς.

Salutaire, ἐπ. σωτήριος, σωτηριώδης.

Salutairement, ἐπίρ. σωτηριωδῶς.

Salutation, Ϛ. ἀσπασμός, προσαγόρευσις, χαιρετισμός. — angélique ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου, τὸ Θεοτόκε παρθένε χαῖρε κεχαριτωμένη.

Salvadore, Ϛ. σωτηρίας, γένος φυτῶν χηνοποδοειδῶν.

Salvage, ἀρ. droit de — σῶστρον, τέλος ἐπὶ τῶν διασωθέντων τοῦ ναυαγίου πραγμάτων.

Salvanos, ἀρ. ἐπισχετρον ἢ ἀλεξίπνιγμα, καδίον, (βορέλι) μὲ σχοινίον, τὸ ὁποῖον ῥίπτουσι πρὸς βοήθειαν τῶν πεσόντων εἰς τὴν θάλασσαν.

Salvatelle, Ϛ. veine — σωτήριος ἢ μεταχαρπικὴ φλὲψ (τὴν ὁποίαν ἀνοίγουσι ἐν καιρῷ ἀνάγκης πρὸς ἐξαγωγὴν αἵματος)

Salvations, Ϛ. πλ. θεολ. ἐναντιολογίαι, ἔγγραφα πρὸς ἀπάντησιν τῶν κατηγοριῶν, καὶ ἐνισχυσιν τῶν προηγουμένων ἐγγράφων.

Salve, Ϛ. οὐγχρονος ἐκπυροκρότησις ὀφαιροβόλων, ἢ τηλεβόλων, χαριν χαιρετισμοῦ ἢ ἐπὶ μαχης.

Salvé, ἀρ. δέησις πρὸς τὴν Θεοτόκον

Salveline, Ϛ. σαλβελῖνος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους ἀτταλέως.

Salvia, Ϛ. ἐλελισφακον, κ. ἀλιφασκιὰ, φυτόν.

Salvinie, Ϛ. σαλβινία, φυτόν.

Samalie, Ϛ. σαμάλιον, γένος ὑλοβίων πτηνῶν.

Samandure, Ϛ. σαμάνδουρα, γένος φυτων.

Samare, Ϛ. ὑποφυλλάνθεμον, γένος φυτῶν τῆς Ταπροβάνης τῶν ὁποίων τὰ ἄνθη γίνονται ὑποκάτω τῶν φύλλων. § ἔλυτρον (ὑμενῶδες), εἶδος καρποῦ ὡς ὁ τῆς πτελέας καὶ σφενδάμου.

Samaritain, ἀρ. —e, Ϛ. Σαμαρίτης.

Sambac, ἢ Jasmin d'Arabie, ἀρ. κρῖνον (Ἀραβικὸν Ἰάσμινον), τουρκ. ζαμπάκι, ἄνθος

Samboue, ἀρ. εὔοσμον ξύλον τῆς Γκουϊνέας.

Same, ἀρ. μυξῖνος, ἢ μυξάριον, ἰχθύς.

Samedi, ἀρ σάββατον. — saint τὸ μέγα σάββατον.

Samequin, ἀρ. πλοῖον παρὰ Τούρκοις, παραπλέον τὴν ξηραν.

Samerarie, Ϛ. σημέριον, γένος φυτῶν τῆς Ἀρμενίας.

Samestre, ἀρ. κοράλλιον (στελλόμενον ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς Σμύρνην).

Samiel ἢ Samsin, ἀρ. ὀλητήριος ἄνεμος τῆς Ἀφρικῆς.

Samier, ἀρ. σκοπέλος τῆς Σενεγάλης.

Samis, ἀρ. χρυσαργυρόπαστον ὕφασμα τῆς Βενετίας, ἐν χρήσει παρα τοῖς Τούρκοις.

Samnites, ἀρ. πλ. σαμνῖται ἢ ὁπλομάχοι, εἶδος μονομάχων.

Samole, Ϛ. * ἀναγαλλὶς ἔνυδρος, φυτον

Samoreux, ἀρ πλοῖον τοῦ Ῥήνου καὶ τῶν διωρύγων τῆς Ὁλλανδίας.

Samostaniens, ἢ Samosaténiens, ἀρ. πλ. Σαμωσατιανοί, αἱρετικοὶ τοῦ τρίτου αἰῶνος ἀρνούμενοι τὴν Θεότητα τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Samoul ἢ Samour, ἀρ. σίμωρ, τουρ. σαμούριον, γουναρικὸν πολύτιμον.

Sampa, Ϛ. φαϊλιξ τῆς Κυβένης.

Sampit, ἀρ. ὄπλον τῶν κατοίκων τοῦ Βορνέου χρησιμεῦον ὡς τόξον καὶ ἀκόντιον.

Sampogne, Ϛ. μουσικὴ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ἰταλοῖς.

Sampséens, ἀρ. πλ. Σαμψαναῖοι, αἱρετικοί, τῶν ὁποίων ἡ θρησκεία ἦτο μίγμα Ἰουδαϊκῶν, Χριστιανικῶν, καὶ ἐθνικῶν δογμάτων.

Samscrit, te, ἢ Sanscrit, te, ἐπ. ἀρχαία Ἰνδικὴ ἢ βραχμανικὴ γλῶσσα.

Sam-son, ἀρ μεθυστικὸν ποτὸν τῶν Κινέζων ἀπὸ σιτηρά τινα φυτά.

Samyde, Ϛ. * σαμὺς, γένος φυτῶν.

Samydées, Ϛ. πλ. * σαμυδοειδῆ φυτά.

Sanas, ἀρ. παμβακερὰ ὀθόνια τῆς Ἰνδίας.

San-bénito, ἀρ. ἔνδυμα κίτρινον τῶν καταδικασμένων παρὰ τοῦ ἱεροδικείου.

Sanchez, Ϛ. σάγχος, φυτὸν τῆς Περουβίας.

Sanchite, Ϛ. * σαγχίτης, φυτόν.

Sancir, εὐδ. ναυτ. καταδύομαι, βυθίζομαι.

Sanctifiant, te, ἐπ. ἁγιασμός.

Sanctification, Ϛ. ἁγιασμος. § ἔργα εὐσεβείας.

Sanctifier, ἐν. ἁγιάζω. que votre nom soit sanctifié ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, τοὐτέστιν ἐπαινεθήτω ἐπαξίως. § ἑορτάζω.

Sanction, Ϛ δικ. ἐπικύρωσις pragmatique — θεσμοθεσία, διάταξις ἐκκλησιαστική.

Sanctionner, ἐν. ἐπικυρῶ.

Sanctuaire, ἀρ. ἁγιαστήριον, θυσιαστήριον παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις. § ἁγία τράπεζα péser au poids du — ἐξετάζω ἀκριβῶς. — de la justice δικαστήριον.

Sandal, ἢ Santal, ἀρ. σάνταλον, σαγάλινον, ἐρυθρόξυλον, κ. μπαχάμι.

Sandale, ἀρ. σανδάλιον, εἶδος ὑποδήματος. § πλοῖον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. § γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Sandalier, ἀρ σανδαλιοφόρος.

Sandaline, Ϛ. ὕφασμα τῆς Βενετίας.

Sandaliolithe, ἀρ. * πολυποδίου (madrepore) χωνοειδὲς, εὑρισκόμενον εἰς τὴν γῆν.

Sandaraque, Ϛ. σανδαράχη, ῥητίνη θυΐας. § σανδαράχη ἀρσενικὸν ἐρυθρόν. § σανδαράχη, ἢ ἐριθάκη, κήρινθος, τροφὴ, εἶδος κόμμιος τῶν μελισσῶν.

Sandarous ἢ Sandarou, ἀρ. ῥητίνη κυτρίνη διαφανὴς, καὶ ἀναθυμιῶσα ὀσμὴν εὐάρεστον, ὅταν καίηται.

Sandat, ἴδ. Sandre.

Sanderling, ἀρ. γένος πτηνῶν μακροσκελῶν. — d'arbres θαλάσσιος κορυδαλός

Sanderz, ἀρ. κεραμῖτις καὶ ἀμμώδης γῆ, περιέχουσα διάφορα ὀρυκτά.

Sandre, ἀρ. * λουκιοπέρκη, ποτάμιός τις ἰχθύς.

Sandstein, ἀρ. ἤλεκτρον, ἐξ οὗ ἀποστάζεται τὸ ἠλεκτρέλαιον.

Sane kadsura, ἀρ. δενδρύλλιον Ἰαπωνίας.

Sandyx, ἀρ σάνδυξ, μίλτος. § Ϛ. καυμένον ψιμμύθιον.

Sang, ἀρ αἷμα. homme de — αἱματοχαρὴς, μιαιφόνος ἄνθρωπος. se battre au premier — μάχομαι μέχρις αἵματος (ἕως οὗ δηλ. πληγωθῇ ὁ ἕτερος τῶν μαχομένων). épargner le — φείδομαι τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. mettre quelqu'un en — πλήττω, πληγόνω τινὰ ὥστε σκεπάζεται ἀπὸ αἷμα. mettre un pays au feu et au — ἐκτελῶ διαφόρους σκληρότητας εἴς τινα τόπον. il y a eu beaucoup

de — répandu ἔπεσον (ἀπέθανον) πολλοί. il l'a défendu au prix de son — τὸν ὑπερησπίσθη μὲ χύσι αἵματος. baptême de — μαρτύριον, μαρτυρικὸς θάνατος. la chair et le — ἡ διεφθαρμένη φύσις. les affections de la chair et du — τὰ φυσικὰ αἰσθήματα. il a sué — et eau (ἵδρωτεν αἷμα) ἔβγαλεν ὅλα του τὰ δυνατὰ, (ἐπεχείρησε τὸ πᾶν). le — bout εἶμαι ἄυπομονος. cela rafraîchit le —, calme le — τοῦτο καταπαύει τοὺς φόβους, τὴν ἀνησυχίαν cela glace le — τοῦτο ἐμπνέει τρόμον, ἀθυμίαν. — froid παγάστημα, ἀταξαξία, γαλήνη (ψυχῆς). de — froid ἡσύχως, ἀπαθῶς, ἐσκεμμένως. il est engraissé du — du peuple ἐπάχυνε μὲ τὸ αἷμα τῶν πτωχῶν, ἐπλουτίσθη με τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ dégouttant de — αἱματοσταγής. § γένος, καταγωγή. il est issu d'un — illustre εἶναι εὐγενής. droits de — πατρογονικὰ ἢ τὰ ἐκ τῆς γεννήσεως δικαιώματα. cela est dans le — τοῦτο (πλεονέκτημα, ἢ ἐλάττωμα) εἶναι φυσικόν του, ἴδιον τῆς οἰκογενείας, του. il est du même — εἶναι συγγενής. beau — εὔχροια, ὡραιότης. animaux à blanc — μαλάκια, ἔντομα, σκώληκες κτλ. de dragon δρακόντιον αἷμα, κομμοῤῥητίνη τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἰνδίας. — d'homme ἄκαρα, εἶδος σκολύμου. — des marais ἀγαρικὸν κόκκινον.

Sanga, ἀρ. * σάγγας, δένδρον τῆς Ἀμβοΐνης.

Sangiac, ἀρ. τουρκ. (νομαρχία) Διοίκησις ὑποκειμένη εἰς τὸν μπεγλέρμπεην, τουρκ. σαντζάκι.

Sanglade, Θ. πληγὴ μάστιγος, ἱμάντος (ἱματίου).

Sanglant, te, ἐπ. αἱματηρὸς, αἱματώδης, καθημαγμένος, αἱματωμένος. § φονικὸς (bataille —e). mort —e φόνος sacrifice non — ἀναίμακτος θυσία, λειτουργία § δεινὸς μέγας. injure —e δεινὴ ὕβρις. la plaie est encore —e ἡ πληγὴ στάζει αἷμα ἀκόμη, δηλ. ἡ λύπη διὰ τὴν ὕβριν ὑπάρχει νεαρὰ, ἀκμάζει.

Sangle, Θ. τεχν. ἱμὰς, τελαμὼν, λωσι —de cheval διάζωμα, περίζωμα, ἱππόδεσμα, τουρκ. κολάνι. —s ἢ —s blanches νήματα τῆς Ὀλλανδίας διὰ το τρίχαπτον (σαντέλαν). — bleus bon teint νήματα βαμμένα εἰς τὴν πόλιν Troyes τῆς Γαλλίας διὰ τραπεζομάνδηλα.

Sangler, ἐν. περιζώννυμι τὸν ἵππον, σφίγγω μὲ τὸ κολάνι. — le fromage σφίγγω μὲ λωρίον τὸν τυρον τῆς Ἑλβετίας πρὸς διατήρησιν τοῦ σχήματος ἐν ᾧ ἁλατίζεται.

Sanglier, ἀρ. κάπρος, σύαγρος, μονὸς, ἀγριόχοιρος.

Sanglon, ἀρ. ναυτ. σταμῖνες, στραβόξυλα κρατύνοντα τὰ πλοιάρια.

Sanglot, ἀρ. λυγμὸς, κ. λουκτσουκιὸν ἢ λυγκιόν. pousser des —s ὀλολύζω, λυξιγγιάζω κλαίων. § δέρματος τεμάχιον εἰς τὸ ἐπισαγμα, ἢ τὴν σέλλαν, ὅπου δένεται το περίζωμα, τουρκ. κολάνι.

Sanglotter, ὑπ. λυζω, λυγγαίνω, ὀλολύζω, κ. λυξιγγιάζω κλαίων.

Sangsue, Θ. βδέλλα, κ. ἀβδέλλα. appliquer des —s βάλω βδέλλας. μεταφ. ἀμοργοι, οἱ ἀργυρολογουντες (πιπιλίζοντες) τὸν λαὸν, οἱ ἀπαιτοῦντες περισσότερα πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κοπων τοῦ ἔργου των.

Sanguificatif, ive, ἐπ. αἱματοποιός.

Sanguification, Θ. αἱματοποίησις, μετουσίωσις τοῦ χυλοῦ εἰς αἷμα.

Sanguin, ine, ἐπ. αἱματικὸς, τοῦ αἵματος. vaisseaux — αἱμοφόρα ἀγγεῖα. tempérament — αἱματώδης κρᾶσις § αἱματόχρους, κατακόκκινος.

Sanguinaire, ἐπ. φονικὸς, αἱματοχαρὴς. μεταφ. σκληρὸς, θηριώδης. § * ἐρυθρόῤῥιζος, φυτὸν τῆς Δημοσικῆς.

Sanguine, Θ. ὤχρα, ὀρυκτὸν σιδηροῦχον κόκκινον χρήσιμον εἰς κατασκευὴν χοωστήρων, καὶ στιλβωτήρων § αἱματίτης, λίθος πολύτιμος

Sanguinelle, Θ. κρανία αἱματώδης, δένδρον

Sanguinolaire, Θ * σωληνίτης, γένος στρακοδέρμων θιθύρων, εἶδος σωλίνας.

Sanguinole, Θ. εἶδος ἁλείας.

Sanguinolent, te, ἐπ. αἱματοφόρυτος, αἱματώδης crachats — αἱματηρὰ φλέγματα § * κατάστικτος, ἢ βαλιὸς, (guttata) ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σπάρων.

Sanguisorbe, Θ σισέλιος, εἶδος (σιδηρίτης;) ἢ κ χρύτης, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοειδῶν.

Sanhedrin, ἀρ (συνέδριον) πρῶτον δικαστήριον Ἰουδαίων.

San hon, ἀρ. ἀμωμον τῆς Κοχιγχίνης.

Sanicle, Θ. * σάνικλον, γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν.

Sanidin, ἀρ. * φυλλόλιθος, feldspath ὑελωδέστερος τοῦ συνήθους

Sanidode, Θ. (σανιδώδης) γενοστηθία.

Sanie, Θ. ἰχὼν, ὀῤῥώδης καὶ διεφθαρμένη ὕλη τῶν πληγῶν.

Sanieux, euse, ἐπ. ἰχωρώδης.

Sanitaire, ἐπ (ὑγιεινὸς) ἀνορῶν τὴν ὑγείαν. lois —s οἱ περὶ ὑγείας νόμοι.

Sankira, ἀρ. φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας ἄγνωστον.

Saunequin, ἀρ. πλοῖον τουρκικὸν παραπλεον τοὺς αἰγιαλούς.

Sans, πρόθ. ἄνευ. — flatterie (χωρὶς κολακείας, εἰλικρινῶς). homme — honneur, — jugement ἄνθρωπος ἄτιμος, ἄφρων — nécessité ἐξ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης. — toi je n'aurais pas commis cette faute διὰ σὲ ἔσφαλον. on ne peut être heureux — être bon δὲν δύναταί τις νὰ εὐτυχῇ ἐὰν δὲν εἶναι ἀγαθὸς. συντασσόμενον μὲ ὑποτακτικὴν, ἔχει ἀκόλουθον τὸ que. — que je parle ἄνευ σιωπῶντος. il les surprit — qu'ils s'y attendissent οὐ προσδοκῶντας αὐτοὺς κατέλαβε, τοὺς προφθασε, τοὺς κύρεν ἐν ᾧ δὲν τὴν πρόσμενον. — doute ἐπὶ ἀναμφιβόλως — difficulté εὐκόλως. — contredit ἀναντιῤῥήτως. — ordre ἀτάκτως κτλ.

Sanscrit, te, ἐπ. τὸ. Samscrit

Sans-culotte, ἐρ (ξεβράκωτος) δημοκρατικὸς, ἐνθουσιώδης, ὀχλαγωγός.

Sans-culetterie, Θ (κλάσις) τάξις ἐνθουσιασμένων δημοκρατικῶν κτλ.

Sans-culottides, Θ πλ. ἑορτὴ κατὰ τὰς συμπληρωματικὰς ἡμέρας τοῦ μηνολογίου τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Sansévière, Θ. ἁλόης εἶδος.

Suns-fleur, Θ εἶδος μήλου.

Sans-peau, Θ. εἶδος ἀπιδίου.

Sans-prendre, ἀσ. λεξις τοῦ χαρτοπαιγνίου τῆς ὀμῆρας σημαίνον ὅτι παίζει τις χωρὶς νὰ σηκώσῃ ἢ μετατοπίσῃ.

Sansounet, ἀσ. ψάρ, πτηνὸν (μανθάνον εὐκόλως νὰ συρίζῃ καὶ νὰ λαλῇ).

Sans-tache, ἀρ. * λεύκορις, ἔσπρον ὀρείδιον. § * ἄστικτος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τοῦ ἀτταλέως.

Santal, ἀρ. σαγάλλινον, ξύλον τῆς Ἰνδίας κίτρινον, λευκὸν καὶ κόκκινον. — faux ψευδοσάνταλον, φλοιὸς ἀραλίας πωλούμενος ἀντὶ τοῦ σανταλου πρὸς χρῆσιν ἰατρικῆς.

Santalin, ἀσ. * σαγαλινὶς, μέγα δένδρον τῆς Ἰνδίας ὀναγροειδὲς, τοῦ ὁποίου τὸ ξύλον καιόμενον εὐωδιάζει.

Santé, Θ. ὑγεία. — robuste εὐρωστία, εὐεξία. — languissante, ἢ mauvaise — κακεξία, ἀκροσφαλὴς, ἀσθενὴς, ἀδύνατος ὑγεία. canot de — ὑγειονομικὸν ἀκάτιον, λέμβος ἰατροῦ ἐρχομένου νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ καταγόμενα εἰς τὸν λιμένα πλοῖα officiers de — κατώτερος βαθμὸς ἰατρῶν οὕτω λεγομένων. maison de — (μισθωτὸν) νοσοκομεῖον. billet de — * ὑγιεινόγραφον ἢ ὑγειοπιστία, μαρτυρικὸν ὑγείας διδόμενον εἰς τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ νοσερὸν τόπον. être en bonne — ὑγιαίνω. recouvrer la — ῥαΐζω, ἀναλαμβάνω (τὴν ὑγείαν). rendre la — à quelqu'un ὑγιάζω τινὰ, τὸν γερεύω il s'excuse sur la — προφασίζεται ἀῤῥωστίαν. § πρόποσις, φιλοτησία, ποτήρι, τὸ ὁποῖον σηκόνουσιν ἐπὶ τραπέζης. à votre —

προπίνω σοι, εἰς τὴν ὑγείαν σου, καλῶς σ' εὕρω. jo bois à la — de Georges προπινω τῷ Γεωργίῳ, πίνω εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ Γεωργίου.

Santoline, Ϡ. σαντόνιον, χαμαικυπάρισσος, εἶδος ἀψινθίου, ἀνθελμυντικὸν φυτόν.

Santon, ἀρ. Μωαμεθανὸς καλόγηρος.

Santor, ἀρ. * σάντωρον, δένδρον τῶν Φιλιππονήσων.

Sanve, Ϡ. ῥάνυς, ἀγρία ῥαφανὶς, (χρᾶνος). — blanche λαψάνη.

Sanvitalie, Ϡ. * σαμβιτηλία, φυτὸν ἀνισοειδὲς τῆς Ἀμερικῆς.

Saouari, ἀρ. * σούαρον, δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Sap, ἀρ. ἐλάτη, ἐλατειὰ, δένδρον.

Sapa, ἀρ. σιραῖον, ἑψημένον γλεῦκος, κ βρασμένος μοῦστος.

Sapajou, ἀρ. πιθηκίσκος, μικρὰ μαίμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Sapan, ἀρ. βαφικὸν ξύλον τῆς Ἰαπωνίας. § εἶδος σκιούρου, ζῶον τετράπουν.

Sape, Ϡ. στρατ. σκαφεῖα, σκάψιμον (τοῦ λόχου τῶν σκαπανέων).

Saper, ἐν. ὑποσκάπτω. μεταφ. καθαιρῶ, καταστρέφω.

Saperde, Ϡ. * σαπερδὶς ἡ σαπέρδη γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Sapeur, ἀρ. σκαπανεύς.

Saphène, ἀρ. veine — (μεγάλη καὶ μικρὰ) σαφηνὶς φλὲψ τοῦ ποδὸς, ἡ μὲν εἰς τὸ κτένιον αὐτοῦ, ἡ δὲ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ μέρος κειμένη.

Saphi, ἀρ. περίαπτον τῶν μαύρων (μαυριτάνων;) ἀπὸ στίχους εἴτε παραγράφους τοῦ κορανίου.

Saphique, ἐπ. σαφικὸς, ἑνδεκασύλλαβος στίχος τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς ποιήσεως, παρὰ τὴν Σαπφὼ ὠνομασμένος.

Saphir, ἀρ. σάπφειρος, χυδ. ζαφείρι, λίθος πολύτιμος κυανόχρους. — oriental σάπφειρος οὐρανόχρους. — occidental σάπφειρος λευκωπὸς, (ὑπόλευκος). — d'eau κυανὸς, σταλακτίτης. — de Brésil γλαυκὸν τοπάζιον. — électrique εἶδος τοπαζίου καὶ τουρμαλίνας. —émeraude ὑποπράσινος σάπφειρος. — topaze ὑπόξανθος σάπφειρος. § ποικιλόπτερος, πτηνὸν, εἶδ. oiseau-mouche.

Saphirin, ἀρ. σαπφείριον εἶδος ὀρυκτοῦ.

Saphirine, Ϡ. * σαπφειροχρον, εἶδος χαλκηδόνος, χαλκηδονικοῦ λίθου.

Sapience, Ϡ. σοφία. pays de — Νορμανδία.

Sapientiaux, ἐπ. πλ. σοφία, βιβλία τῆς ἱερᾶς Γραφῆς ὡς ὁ Ἐκκλησιαστὴς, αἱ Παροιμίαι.

Sapin, ἀρ. ἐλάτη, κ. ἔλατος, γένος κωνοφόρων εἴτε πευκοειδῶν δένδρων

Sapindus, ἀρ. * σάπινδος, γένος φυτων, (ἴδ. Savonnier).

Sapine, Ϡ. δοκὶς ἐλατεία, κ. καδρόνι ἀπὸ ἔλατον.

Sapinette Ϡ.* ἐλατίσκος, κοινὸν ὄνομα τριῶν δένδρων τοῦ Καναδᾶ. § * ἐχενηΐδιον, κογχύλη προσκολλημένη εἰς τὰ πλοῖα.

Sapinière, Ϡ ἐλατόφυτον, ἡ ἐλατοφυτεία, τοπος φυτευμένος ἀπὸ ἔλατα.

Sapœou, ἀρ. λογιστικὸν νόμισμα τῆς Ἰάβης.

Saponacé, ée, ἐπ. σαπωνώδης. —ées, Ϡ. πλ. στρουθιοειδῆ φυτά.

Saponaire, ἡ Savonnière, Ϡ. στρουθίον, σαπουνόῤῥιζα, τουρκ. τσογένι, φυτὸν τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα καὶ αἱ ῥίζαι ἀποτελοῦσιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀφρὸν σαπωνώδη.

Saponification, Ϡ. σαπωνοποιΐα.

Saponifier, ἐν. χημ. σαπωνοποιῶ

Saponifique, ἐπ. σαπωνοποιός.

Saporation, Ϡ. χύμωσις.

Saporifique, ἐπ. χυμοποιός.

Sapote, ἴδ. Sapotillier.

Sapotille, ἴδ. Sopotillier.

Sapotillier, ἡ Sapotier, ἀρ *σαπότιλλον, ὡραῖον δένδρον τῶν Ἀμερικανικῶν κυκλάδων. —s, ἀρ. πλ. σαποτιλλοειδῆ φυτά

Sappadille, Ϡ *σαβαδίλη, δένδρον τῶν Ἀγγλικῶν ἀποικιῶν τῆς Ἀμερικῆς

Sappal, ἀρ. *σάπαλον, δένδρον τῆς Ἰνδίας ὀλίγῳ γνωστόν.

Sappan, ἀρ. *σάπανον, φυτόν.

Sappare, ἀρ. δισθενὲς, (κυανοῦν) ὀρυκτον.

Sapparite, ἀρ. * δισθενίτης, ὀρυκτὸν τῆς Ἰνδίας (διαφανὲς, κυανοῦν, ἀκτινοβόλον, καὶ ἀμειψίχρουν chatoyant).

Saprophages, ἀρ. πλ. σαπροφάγα, διαίρεσις κολεοπτέρων ἐντόμων.

Sapropyre, Ϡ. (σαπρόπυρον) σύνοχος ἢ σηπεδονώδης πυ.ετός

Sapyge, Ϡ. *σάπηγον, γένος ἐντόμων.

Sapygites, ἀρ. πλ. * ἀπυγῖται, φυλὴ ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Saquebute, Ϡ. μουσικὸν ὄργανον, εἶδος σάλπιγγος ἐκτεινομένης καὶ συστελλομένης κατὰ προαίρεσιν.

Saquer, ἐν. κινῶ βιαίως.

Sarabande, Ϡ. νόμος, σκοπὸς μουσικῆς. § χορὸς ἀσελγὴς τῶν Μαύρων χορευόμενος ἐν ἤχῳ κροτάλων.

Sarache, Ϡ. *σαράχη, γένος στρυχνοειδῶν φυτῶν.

Saragousti, ἀρ. μάλθα, χρίσμα, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ Ἰνδοὶ σλεπαζουσι τὰς ῥαφὰς τῶν ἐπιβιβαζομένων εἰς τὰ πλοῖα.

Sarais, ἀρ. (τουρκ. σαραΐ) καταγώγιον τῶν ἐμπόρων, πρατήριον τῶν πόλεων τοῦ Μογγόλ, ὅπου οὗτοι ἀποθέτουσι τὰ ἐμπορεύματα ἐπὶ μισθώματι.

Saranne, Ϡ. χρίνον τῆς Καμτσάτικας, τοῦ ὁποίου ἡ ῥίζα τρώγεται ἀπὸ τοὺς κατοίκους.

Sarape, ἀρ. *λειολάνθαρος, γένος ἐντόμων.

Saraque, ἀρ. *σειραχον, δένδρον τῆς Ἰνδίας.

Sarbacane, Ϡ. βυκάνη, διὰ τῆς ὁποίας ῥίπτομέν τι πρᾶγμα φυσῶντες, ἡ ὁμιλοῦμεν. parler par — ὁμιλῶ δι' ἄλλων.

Sarbotière, Ϡ πηκτήριον, σκεῦος κασσιτέρινον ἢ λευκοσιδηροῦν, ὅπου γίνονται τὰ παγωτὰ ἀπὸ διαῤῥόους χυμοὺς καρπῶν καὶ σάκχαρ.

Sarcanda, ἀρ. σάνταλον ἐυθρόν.

Sarcanthème, ἀρ. *σαρκάνθεμον, γένος φυτῶν.

Sarcasme, ἀρ. σαρκασμὸς, χλεύη, περιπαιγμα.

Sarcastique, ἐπ. σαρκαστικός.

Sarcelle, Ϡ. κερκιθαλλὶς, πτηνὸν ποτάμιον, κ. ἀγριόπαπια.

Sarche, Ϡ. κύκλος, τὸ στεῤῥάνι τοῦ κοσκίνου, τῆς κρησέρας.

Sarcinule, Ϡ. γένος πολυποδείων (polypiers).

Sarcite, Ϡ. (λίθος) σαρκίτης, ἔχων σαρκὸς χρῶμα.

Sarcler, ἐν. ποάζω, σκαλίζω.

Sarcleur, euse, ἐπ. σκαλιστὴς, ποαστής.

Sarcloir, ἀρ. ποάστριον, ἡ πόαστρον, σκαλιστήριον, σκάλευθρον.

Sarclure, Ϡ. σκάλευμα, τὰ ἐριζούμενα διὰ τοῦ σκαλίσματος φυτά.

Sarcocarpe, ἀρ. τὸ σαρκώδες μέρος τοῦ καποῦ § — ε τάγμα μυκήτων.

Sarcocèle, ἀρ. σαρκοκήλη, ἀλλοίωσις σκιῤῥώδης, πρῆσμα τῶν ὄρχεων, τῶν ὀσχέων.

Sarcochile, Ϡ.* σαρκόχυλον φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Sarcocolle, Ϡ σαρκόκολλα, κομμῤῥητίνη τῆς Περσίας.

Sarcocollier, ἀρ. * σαρκοκολλοφόρον, δένδρον τῆς Αἰθιοπίας. § γένος φυτῶν ἀναλόγων.

Sarcocolline, Ϡ. σαρκοκολλίτις, ὕλη τῆς σαρκοκόλλης.

Sarcodactilis, Ϡ. * σαρκοδάκτυλος, καρπὸς κερασώδης φυτοῦ ἀγνώστου.

Sarcode, ἀρ. *σαρκώδες, δενδρύλλιον τῆς Κογχιγχίνης.

Sarco-épiplocèle, ἀρ. χειρ σαρκοεπιπλοκήλη, ἔξοδος τοῦ ἐπικλόου εἰς τὰ ὄσχεα (την σακκούλαν) μὲ πρῆσμα σαρκώδες, κ. σπάσιμον.

Sarco-épiplomphale, ἀρ. ἐπιπλομφαλοσαρκοκήλη, ἔξοδος τοῦ ἐπιπλοου διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ μὲ σαρκώδες πρῆσμα.

Sarco-hydrocèle, ἀρ. ὑδροσαρκοκήλη, σαρκοκηλη συμπιπλεγμένη μὲ ὑδροκήλην.

Sarcoline, Ϡ. *σαρκόλινον, γένος φυτῶν

Sarcolithe, ἀρ. σαρκόλιθος, ὑελώδης σαρκόχρους καὶ διαφανὴς οὐσία εὑρεθεῖσα εἰς τὸν Οὐεσούϊον.

Sarcolobé, ἀρ. *σαρκόλοβον, γένος φυτῶν ἐρυθροδανοειδῶν.

Sarcologie, Ѳ. σαρκολογία.
Sarcomateux, euse. ἐπ. σαρκωματώδης.
Sarcome, ἀρ. σάρκωμα, πρᾶγμα σαρκῶδες, σκληρόν.
Sarcomphale, ἀρ. σαρκόμφαλος, παρατάρκωμα συνιστάμενον εἰς τὸν ὀμφαλόν.
Sarcomphalus, ἀρ *σαρκόμφαλος, εἶδος ῥάμνου, φυτὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Sarcophage, ἐπ. σαρκοφάγος. § ἀρχ. λάρναξ, τάφος (διὰ τὰ μὴ καιόμενα σώματα.) § ἰατρ. καθαρστικός, διαβρωτικός, κατατρώγων τὰ κρέατα.
Sarcophylle, ἀρ. *σαρκόφυλλον γένος φυτῶν κυαμοειδῶν. § ἕτερον παραλίων.
Sarcoptère, ἀρ. *σαρκόπτερον, μαλάκιον τῆς Σικελικῆς Ѳαλάσσης
Sarcoramphe, ἀρ. σαρκορράμφος, γένος γυπῶν, ἐχόντων σαρκώδες τὸ ῥάμφος.
Sarcostémme, ἀρ. * σαρκόστεμμα, γένος φυτῶν.
Sarcose, Ѳ σάρκωσις, γένεσις σαρκός. § σάρκωμα, ἰνώδες (σκληρὸν) πρᾶγμα.
Sarcostome, Ѳ. *σαρκόστομον, σύστημα ἐντόμων διπτέρων.
Sarcostose, Ѳ σαρκόστωσις ἡ ὀστεοσάρκωμα, πάθος, ἀλλοίωσις τῶν ὀστέων.
Sarcotique, ἐπ. ἰατρ. σαρκωτικός, ἐπουλωτικός, ἰατρικὸν ἐπιτάχυνον τὴν σάρκωσιν (ἐπούλωσιν) τῶν πληγῶν.
Sardanapale, ἀρ. Σαρδανάπαλος, ἄσωτος, φιλήδονος.
Sarde ἡ Sardoine, Ѳ. σάρδιον ἡ σάρδιος λίθος (λιτρινος χρως ἡ ἐλαιώδης). — agathe σαρδαχάτης, σαρδόνυξ, λίθος πολύτιμος μιτεχων τοῦ ἀχάτου καὶ σαρδωνίου.
Sardinal, ἀρ. ἀριθλητρον, δίκτυον δια τους τριχίας εἴτε τὰς σάρδας.
Sardine, Ѳ. σάρδα, (τριχὶς, τριχίας,) κ. σαρδέλλα, ἰχθύς. § εὐώδιμον ἀγαριον τῶν Ἄλπεων
Sardinière, Ѳ. δίκτυον τῶν (τριχιῶν εἴτε) σάρδων.
Sardis, ἀρ. μαλλωτὸν ὕφασμα τῆς Βουργουνδίας.
Sardoine, Ѳ σάρδιον, σάρδιος (λίθος) εἶδος ἀχάτου.
Sardon, ἀρ σαρδὼν, ἀρκυόπεζα, ὥς, γῦρος τῶν ὀστράκων απο Ѳώμιγξ (σπόγγος) δυνατόν.
Sardonien, ἡ Sardonique, ἐτ. σαρδώνιος (γέλως) μιταφ. πικρὸς, ὑποκριτικὸς, βίαιος.
Sargasse, Ѳ. ἐπίπλουν ῥόκος.
Sarget, ἀρ σάργος, ἰχθύς.
Sargie, Ѳ. *σαργιον, γένος ἐντόμων διπτέρων.
Sargue, ἡ Sarge, ἀρ. σάργος, εἶδος σπάρου, ἰχθύς.
Sari, ἀρ. σαρι, μανίθυρον ὀστρακόδερμον τῆς νήσου Γαρέας (ἴσ. καὶ φυτὸν σάσι).
Saribus, ἀρ. φοίνικες τῆς Ἰνδίας.
Siricovienne, Ѳ. ἔνυδρις, ἡ λάταξ τῆς Βακτιλίας καὶ τῆς Ἀσίας
Sarigue, ἀρ οἰδέλφυς, ζῶον μαστοφόρον.
Sarione, ἀρ ἀτταικιδεὺς, νέος ἀττακεὺς, κ. σολομὸς, ἰχθὺς.
Sarisse Ѳ. *σάρισσα, γένος φυτοῦ § σάρισσα, λόγχη τῶν Μακεδόνων.
Sarissophores, ἀρ. πλ. σαρισσοφόροι
Sarment, ἀρ. κλῆμα ἀμπέλου.
Sarmentacées, Ѳ πλ. ἀμπελοειδὴ ἡ κληματώδη φυτά.
Sarmenteux, euse, ἐπ. πολυκλήματος, περικλάδαυλος, ἑλικτόμενος εἰς ἕδαφον κτλ.
Sarmiente, Ѳ. φυτὸν περίπτερον
Saromades Ѳ πλ σαρωνίδα, κλάσις ἱππέων παὰ Δρυΐδαις.
Saromes, Ѳ. πλ σαρώνεια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος.
Saropodes, Ѳ πλ. *σαρόπους, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Siros, ἡ Sire, ἀρ ἀστρ. σάρος, ἡ χαλδαϊκὴ περίοδος, κύκλος 223 σεληνοσυνοδικῶν, τουτέστι 18 ἐτῶν καὶ 11 ἡμερῶν ἐπανάγουσα τὰ ἐκλείψεις εἰς τὰ αὐτὰ σχεδὸν σημεῖα
Sirothre, Ѳ. *σαρωθρὶς, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.
Sirouhé, ἀρ. *σαρούβη, ἐρπετὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.
Sirracène, Ѳ. *σαράκαινα, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς
Sirrane, Ѳ. εἶδος αὐλοῦ τῶν ἀρχαίων.
Sirrasin, ἀρ. ῥηγόπυρος, καλαμόσιτος, κ. καλαμπόκι.
Sarrasine, Ѳ. κιγκλὶς σιδηρᾶ ἢ ξυλίνη μεταξὺ τῆς ἀνυψουμένης γεφύρας καὶ τῆς πύλης πόλεως.
Sirrau, ἀρ. ἐτεροδύτης, ἐπανωρόφωμα ἀπὸ χονδρόπανον τῶν χωρικῶν, τῶν στρατιωτῶν κτλ.
Sirrette, Ѳ *σάρεττον, γένος φυτῶν. § τρισμὸς, σπασμὸς τῶν νεύρων (εἰς τὰς σιαγόνας).
Sarriette, Ѳ θύμβρα, κονίλη, κ. θρούμπι. — sauvage κόνυζα. — des teinturiers κεκρυφάλος (φυτά), ἰδ. Serratule.
Sarritor, ἀρ. σκιλευτὴς, θεὸς τῆς γεωργίας παρὰ Ῥωμαίοις.
Sarrotrium, ἀρ. γένος ἐντόμων ὀρθοπτέρων
Sart, ἀρ. εἶδος βρύου, ταὐτὸν τῷ grémon καὶ Varec.
Sartie Ѳ. ὁ ὅλων εἰς τὰς γαλαίας (gilères).
Sirtis, Ѳ. πλ. σχοινία δι᾽ ὧν ἕλκονται τὰ δίκτυα.
Sarve, Ѳ. κυπρῖνος ὁ ἐρυθρόπτερος.
Sas, ἀρ. δίκτυος, τηλία, σήτρον, κ χρησίτρα ἡ σήτια. passer du plâtre au — τήθω, κ. περνῶ ἀπὸ τὴν σήτταν τὸν γύψον ἢ ἄσβεστον. παρομ. cette chose a été passée au gros — ἐθιωρήθη τι ἐπιπολαίως, ἐν χορῷ, κ. ξωπετσα ἡ ἐπάνω ἐπάνω faire tourner le — κάμνω τὴν κοσκινομαντείαν (διὰ νὰ ἀνακαλύψω τὸν κλέπτην τινὸς πράγματος). § ὑδροστάσιον, μέσος περιεχόμενον μεταξὺ δύο κλεισθῶν (écluse) εἰς τοὺς ποταμοὺς, καὶ χρησιμεῦον εἰς τὴν διάβασιν τῶν πλοίων ἀπό τινος ἀνωτέρου κλείστου ἐπὶ τὸν κατώτερον.
Sasa, ἀρ. *τασιανὸς, εἶδος φασιανοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ὀνομαζομένου οὕτως ἐκ τῆς πεποιημένης φωνῆς σάσα.
Sassa, ἀρ *σάσσα, εἶδος ἀκακίας τῆς Νουβίας, φασουσης κόμμι ὅμοιον μὲ τὸ Ἀραβικόν.
Sassafras, ἀρ. σασάφρα, ξύλον σάφρινον.
Sassata, ἀρ. ἡ ἴσατις (indigo) εἰς τὰς Ἰνδίας.
Sassenage, ἀρ. εἶδος τυροῦ τῆς ἐπαρχίας Dauphiné. pierre de — ὀφθαλμίας, λίθος τις χρήσιμος εἰς τὴν ὀφθαλμίαν.
Sasser, ἐν σήθω, διαττῶ, κοσκινίζω, κ. περνῶ ἀπὸ τὴν τήττα, κτλ. on a bien —é et ressassé cette affaire ἐκοσκίνησαν καλὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, τὴν ἐξεκόνισαν.
Sasset, ἀρ σήτρον, μικρὸν κόσκινον.
Sassie, Ѳ *σάσσιον, γένος φυτῶν τῆς Χινάς.
Sassoire, Ѳ ἔντασις, τὸ ἐμπρὸς τοῦ ρυμοῦ μέρος.
Sassolin, ἀρ *σάσσιον ἅλας, εὑρεθὲν εἰς τὰ θερμὰ ὕδατα τοῦ Σάσσου εἰς τὴν Ἰταλίαν.
Satajo, ἀρ. φυτὸν ἄγνωστον τοῦ Μαλαβάρ.
Satal, ἀρ. σπόνδυλος ὅμοιος μὲ τὸν (galideron), ὄστρακον.
Satan, ἀρ σατὰν, σατανᾶς le royaume de satan ἡ βασιλεία τοῦ σατανᾶ, ὁ κόσμος. fils de satan υἱος τοῦ Σατανᾶ. § σατὰν, εἶδος πίθηκος τῆς Ἀμερικῆς.
Satanique, ἐπ. σατανικός.
Satellite, ἀρ ὁπαδὸς, ὁρμητὴρ. les —s d'un tyran οἱ ὁρμητῆρες τοῦ τυράννου. § ἄστρον ὁ ὁρμητὴρ, δευτερεῦον πλανήτης στρεφόμενος περί τινα πλανήτην, οἷον ἡ σελήνη περὶ τὴν γῆν. § ἐπ. ἀνατομ veines —s παράζυγες φλέβες.
Satiété, Ѳ. κόρος, χορτασμὸς, κ. χορτασιά. la — du plaisir ὁ κόρος τῆς ἡδονῆς. la — de l'étude ὁ κόρος τῆς σπουδῆς jusqu'à — μέχρι κόρου.
Satin, ἀρ. λειόμιτον, ὁλοτηλικὸν, μεταξωτὸν, βροβάκιον. ἀτλάζι elle a la peau douce comme le —. comme du — ἔχει λεῖον τὸ δέρμα ὡς τὸ βαμβάκιον. § — pâle κιτρινόλευκον, μύλης πέριξ τῶν Παριτίων.
Satinade, Ѳ. λεπτοσηρικὸν, εἶδος ὁλοσηρικοῦ (satin) λεπτοτέρου.

Satanique, ἐπ. [illegible].
Satan, θ. [illegible] τῆς Lunaire.
Satiner, ἐν. [illegible] (ὡς τὸ [illegible]). § [illegible] une tulipe —e [illegible].
Satiné, ée, μετ. du ruban —é [illegible], une peau —ée [illegible], une tulipe —ée [illegible]. bois — [illegible] § [illegible] le — [illegible] —, de France ἢ — [illegible] ([illegible]).
Satire, θ. σάτυρα.
Satirique, ἐπ. σατυρικός. § σατυ-[illegible].
Satiriquement, ἐπίῤ. σατυρικῶς.
Satiriser, ἐν. σατυρίζω.
Satisfaction, θ. [illegible], ἡδονή, εὐ-[illegible], κ. [illegible]. j'ai bien eu de la — dans son entretien [illegible] [illegible]. cet enfant donne de la — à ses parents [illegible] [illegible]. § [illegible], δίκη, [illegible]. obtenir — [illegible] δίκην. donner — [illegible] δίκην. § [illegible] ([illegible]).
Satisfactoire, ἐπ. [illegible].
Satisfaire, ἐν. [illegible], κ. [illegible]. un écolier qui —it ses maîtres [illegible], ἢ [illegible] — ses créanciers [illegible], κ. [illegible] ἢ [illegible] τοὺς [illegible] μου. — quelqu'un qu'on a offensé [illegible] ἱκανοποιῶ, ἱκανοποιῶ τὸν [illegible] [illegible]. — ses passions [illegible], [illegible], κ. εὐχαριστῶ τὰ πάθη μου. — un besoin ἐκπληρῶ τὴν [illegible] ἀνάγκην. — sa curiosité ἐκπληρῶ τὴν περιέργειάν μου. — sa colère, sa vengeance πληρῶ τὸν θυμόν μου, τὴν ἐκδίκησίν μου. une chose —ait l'esprit, les sens τὸ πρᾶγμα τέρπει, εὐφραίνει τὸν νοῦν, τὰς αἰσθήσεις, ἀρέσκει εἰς κτλ. κ. εὐχαριστεῖ τὸν κτλ. § se — ἱκανοποιοῦμαι μόνος μου. son discours ne m'a pas —ait ὁ λόγος του δὲν μὲ ἤρεσε. — l'attente de quelqu'un ἐκπληρῶ τὴν προσδοκίαν τινός. § se —, αὐτ. ἀρκοῦμαι, χαίρω, κ. εὐχαριστοῦμαι. § οὐδ. ἀφοσιοῦμαι, ἀποπληρῶ — à son devoir ἐκτελῶ ἢ ἐκπληρῶ τὸ χρέος μου. —aux lois ἐκπληρῶ τοὺς νόμους. — à un payement ἐνεργῶ τὴν πληρωμήν. — à une objection ἀπαντῶ εἰς ἔνστασιν.
Satisfait, te, μετ. § ἐπ. εὐχάριστος. quand cela serait, en seriez vous plus — καὶ ἂν γενῇ τοῦτο, μήπως θέλεις εἶσαι εὐτυχέστερος.
Satisfaisant, te, ἐπ. ἀρεστός. § ἱκανός, ἀποχρῶν.
Sator, ἀρ. σπορεύς, θεὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις.
Satrape, ἀρ. σατράπης.
Satrapie, θ. σατραπεία.

Satron, ἀρ. [illegible].
Satteau, ἀρ. [illegible] ([illegible]).
Saturation, θ. [illegible] ([illegible]) § ἡ [illegible] ([illegible]), [illegible].
Saturer, ἐν. χημ. [illegible] ἢ [illegible]. une eau de chaux —ée [illegible]. — un acide avec un alcali ἢ avec un métal [illegible] ἢ μέταλλον l'acide est — τὸ ὀξὺ εἶναι [illegible], [illegible] jusqu'à saturation μέχρι [illegible].
Saturier, ἀρ. [illegible] τῆς νήσου τῶν [illegible].
Saturnales, θ. πλ. τὰ Κρόνια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου.
Saturne, ἀρ. ὁ Κρόνος, ὁ πλανήτης. § ὁ μόλυβδος παρὰ τοῖς χημικοῖς.
Saturnien, enne, ἐπ. [illegible], μελαγχολικός, [illegible].
Saturnilabe, ἀρ. [illegible], ὄργανον [illegible] πρὸς εὕρεσιν τοῦ [illegible] τῶν [illegible] τοῦ Κρόνου.
Saturnine, θ. *κρονίας, εἶδος ἑρπης.
Saturnite, ἀρ. [illegible].
Satyre, ἀρ. σάτυρος. § θ. σάτυρα, εἶδος ποιήματος τῶν Ἑλλήνων. § [illegible].
Satyriasis, ἀρ. σατυρίασις, σατυριασμός.
Satyrion, ἀρ. σατύριον, γένος φυτῶν.
Satyrique, ἐπ. σατυρικός. danse — χορὸς σατυρικός.
Saucanelle, θ. [illegible] ὁ νεάζων.
Sauce, θ. ἔμβαμμα, τρίμμα, κ. περίχυμα, [illegible]. [illegible]. — verte ὑποτρίμμα ἐκ λαχάνων, ἐκ τοῦ ὀποῦ ἀώρων καρπῶν, οἷον σίτου κτλ. κατεσκευασμένον. — douce γλυκὺ ὑποτρίμμα, τὸ ἐκ σακχάρεως καὶ ὄξους ἢ οἴνου. — à Robert ἢ Robert τὸ σίναπι. — à pauvre homme τὸ ἐξ ὕδατος καὶ ἅλατος. donner ordre aux —s ἐπιμελοῦμαι, κ. κυττάζω τὸ φαγὶ (διὰ νὰ εἶναι ὅλα ἕτοιμα) il n'est — que d'appétit ἡ πεῖνα εἶναι τὸ ἄριστον τῶν καρυκευμάτων la — vaut mieux que le poisson, ἢ la — fait manger le poisson διὰ χάριν τοῦ βασιλικοῦ πίνει ἡ γλάστρα τὸ νερόν. vous ne sauriez mettre une bonne — à cela εἰς μάτην, δὲν δύνασαι νὰ τὸ μπαλώσῃς. cela ne vaut rien à quelque — que vous le mettiez δὲν ἀξίζει, ὅπως καὶ ἂν τὸ διορθώσῃς. on ne sait à quelle — le mettre δὲν ἠξεύρουν ποῦ νὰ τὸν χώσουν, ἢ εἰς τί χρησιμεύει. il est bon à toute — ἔρχεται εἰς ὅλα, (εἶναι κατάλληλος). faire la — à quelqu'un [illegible] τινά, τὸν διορθώνω (ἢ τὸν ἐλέγχω, τὸν ἐπιπλήττω). — du tabac ἔμβαμμα καπνοῦ, ὑγρὸν τι χρήσιμον εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ καπνοῦ.
Saucer, ἐν. ἐμβάπτω, κ. βουτῶ εἰς τὴν σάλτζαν.
Saucier, ἀρ. ἔγκοιλον τοῦ ὄνου (ἢ [illegible]), ξύλον κοῖλον ὅπου ἐμβαίνει ὁ κοχλίας τοῦ ὄνου.
Saucière, θ. κυαθίον, ὀξύβαφον ἢ [illegible], ἀγγεῖον βαθουλωτὸν διὰ ταῖς σάλτζαις.
Saucisse, θ. ἀλλᾶς, [illegible], κ. [illegible], καὶ [illegible]. § ἀλλᾶς, ἢ κύλινδρος, γέμων ἀπὸ πυρίτιν, ὅπου τίθεται [illegible] ἡ [illegible].
Saucisson, ἀρ. χορδή, εἶδος [illegible] χοιρινοῦ § [illegible] [illegible] μετ' [illegible] [illegible] [illegible], καὶ χρήσιμα εἰς τὸ νὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. § [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (mine). [illegible] le — [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible] galerie. § [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. § [illegible] [illegible] [illegible] τὰ πυροβολικά.
Sauf, auve, ἐπ. σῶος, ὑγιής, ἀβλαβής. ἐν χρ. πολλάκις μετὰ τοῦ sain ἐκ παραλλήλου, οἷον il est sorti de cette action sain et — [illegible] ὑγιὴς ἐκ τοῦ πράγματος. il a eu la vie —ve ἔσωσε τὴν ζωήν του. je vous abandonne tout — mon honneur ὅλα σοὶ τὰ ἀφίνω, ἐκτὸς τῆς τιμῆς μου. échapper sain et — διασώζομαι. § πρόθεσις μετὰ ἐπιρρημάτων ὀνομάτων, οἷον. — votre honneur, — votre respect μὴ παραβλαπτομένης τῆς τιμῆς σου, ἢ ἄνευ βλάβης τῆς τιμῆς σου, μὴ ἐλαττουμένου τοῦ πρὸς ὑμᾶς σεβάσμου — le respect de la cour μὲ τὴν συγγνώμην τοῦ δικαστηρίου, τρόπος κολακευτικὸς ἐκφράσεων τραχειῶν ἢ ὀπωσοῦν ἀτίμων. § ἐκτός, πλήν. — ses prétentions ἐκτὸς τῶν ἀξιώσεών του — votre meilleur avis ἐπιφυλαττομένης τῆς ὀρθοτέρας κρίσεώς σου. — à recommencer ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπαναλήψεως — à déduire ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀφαιρέσεως. — deux ou trois ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν. — huitaine ἐπιφυλαττομένης τῆς προσφορᾶς ἐντὸς τῆς ὀγδόης. — l'appel ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐφέσεως —

erreur de calcul ἐκτὸς λογιστικῶν προσκομμάτων § —, ἑπομένου τοῦ ἀ μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ. —à déduire ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὸ ἀφαιρέσῃ.

Sauf-conduit, ἀρ. προπεμπτήριον, ἀσφαλιστήριον, ἔγγραφον διδόμενον εἰς τινα διὰ νὰ ὑπάγῃ ἀσφαλῶς καὶ νὰ ἐπανέλθῃ. § ἔγγραφον ἀσφαλείας (διδόμενον ἐ μέρους τῶν ἀντιστῶν εἰς τὸν χρεωφειλέτην, διὰ νὰ μείνῃ ἀκατοχήτητος διά τινα καιρόν). § ἐκεχειρία, δικαίωμα διδόμενον εἰς τὸν ἐχθρὸν τοῦ νὰ διέλθῃ, νὰ ἀπελθῃ που καὶ νὰ ἐπανέλθῃ.

Sauge, Σ. ἐλελίσφακος, κ ἀλιφακιά.

Saugrenée, Σ. ἄρτυμα (ἐκ βουτύρου, μικρῶν λαχανικῶν, ὕδατος καὶ ἅλατος).

Saugrenu, ue, ἐπ. οἰν. ουθάδης, προπετὴς ἢ γελοῖος, ἄτοπος.

Sauge, Σ. ἁλική, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Προβάνσης (Provence).

Saular, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Pie-grièche.

Saule, ἀρ ἰτέα, κ. ἰτιά. § —marin γοργώ ἢ γοργόνη ἡ Σαλασσία.

Saulet, ἀρ. τοὐτὸν τῷ Friquet.

Saumâtre, ἐπ ὑφάλμυρος, ἁλμυρίζων, κ. ἁλμυρούτζικος, ἐν χρ. μόνον eau — ὑφάλμυρον ὕδωρ.

Saumée, Σ. πλέθρον, εἶδος μέτρου ἴσου μὲ ἓν στρέμμα (arpent).

Saumério, ἀρ. ὄνυδρον τῆς Περσυβιανῆς ὅμοιον μὲ τὴν Κιναν § εἶδος κρότωνος ενώδους (croton) τῆς Ἀσίας.

Saumier, ἀρ. ἰχθύκεντρον (διὰ τοὺς ἀτακεῖς saumon).

Saumière, Σ. οπὴ, δι' ἧς διέρχεται τὸ πηδάλιον.

Saumon, ἀρ. ἀτακεὺς ἢ Σολομὸς, ἰχθὺς εἰς τὰς βορείους Θαλάσσας. § μόλιβδος ἢ κασσίτερος αὐτόχυτος § μακρὸν ἀγγεῖον, ὅπου ἀναλύεται ο κηρος τῶν λαμπάδων.

Saumonelle, Σ. ἰχθύδιον (χρήσιμον εἰς δέλεαρ).

Saumonné, ée, ἐπ. σαλομοειδὴς, ἐρυθρος ὡς Σαλομὸς, ἐπὶ ἰχθύων.

Saumonneau, ἀρ. σολομοείδιον, ὁ ἀτακεὺς πρὶν λάβῃ ὅλην τὴν ἀνάπτυξίν του.

Saumure, Σ. ἰχθυάλμη, γάρος, κ. σαλαμοῦρα. § ἁλατοῦχον ὕδωρ (ἐκ τοῦ ὁποίου σχηματίζεται το ἅλας εἰς τὰς ἁλικάς)

Saunage, ἀρ. ἁλατοπωλία. faux — ψαθραλατοπωλία.

Sauner, οὐδ. ἁλατοποιῶ.

Saunerie, Σ. ἁλατοπηγεῖον.

Saunier, ἀρ. ἁλατοπήγος. § ἁλατοπώλης ἢ ἁλατέμπορος. faux — ψαθραλατέμπορος.

Saunière, Σ. ἁλατοδόχη, ἀγγεῖον ὅπου φυλάττεται τὸ ἅλας.

Saupe, Σ. εἶδος σπάρου.

Saupiquet, ἀρ. ὀξυλίπαρον, ἅλμη, μυττωτὸν, εἶδος σάλτζας πρὸς κίνησιν τῆς ὀρέξεως.

Saupoudrer, ἐν. ἐπιπάσσω, κ. κουκνίζω, ἢ ῥίπτω ἐπάνω τι (ὁποῖον τὸ ἅλευρον, σάκχαρι κτλ.) — de la viande ἁλατίζω τὸ κρέας. μεταφ une critique —ée de quelques éloges ἐπίκρισις πεπασμένη, διηνθισμένη μέ τινα ἐγκώμια.

Sauquène, Σ. σπάρος ὁ χρυσοῦς εἰς τὴν μεσόγειον.

Saurage, ἀρ. ὁ πρῶτος ἐνιαυτὸς τοῦ πτηνοῦ πριν πτερορρυήσῃ.

Sauraje, ἀρ. *σωραγη, ὄνυδρον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Saure, ἐπ. κιρρος, κ. κιτρινωπὸς, ἐπὶ ἵππου μόνον hareng — ἢ saur ὀφὺη καπνιστή. hareng sauret ταὐτὸν τῷ προηγ. § *πρωτόεννος, ἐπὶ τῶν Θηρευτικῶν πτηνῶν πρὶν πτερορρυήσωσι § ἀρ. ἕσμα, βαρβαρεῖτ σαβούρα, ἐπὶ τῶν τριήρεων § εἶδος ἀτακεως (salmone).

Saurer, ἐν. καπνίζω (τοὺς ἰχθῦς).

Sauriens, ἀρ πλ. ἰβδοειδῆ, γένος ζώων ὁμοίων μὲ τὰς σαύρας, χροκοδείλους κτλ.

Saurin, ἀρ. νεοκάπνιστος ἀφύη.

Saurissage, ἀρ. τὸ κάπνισμα (τῶν ἀφύων).

Saurisserie, Σ. καπνιστήριον (τῶν ἀφύων).

Saurisseur, ἢ Saurissenier, ἀρ. καπνιστής.

Saurite, Σ. σαυρίτης ἢ ἀστρίτης, εἶδος ὄφεως.

Sauritis, Σ. σαυρῖτις, ἡ ἀνοσγαλλὶς παρὰ τῷ Διοσκορίδῃ. § σαυρίτης, λίθος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εὑρισκόμενος εἰς τὸ σῶμα τῆς σαύρας.

Sausarai, ἀρ νῆσσα ἡ Ἀλεξανδρινὴ, εἶδος πάπιας (sarcelle).

Sauroctone, ἀρ. σαυροκτονος, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Saussaie, Σ. ἰτεών.

Saussurée, Σ. εἶδές τι ψυχοτρόφων (sarrette).

Saussurie, Σ. γένος φυτῶν.

Saussurite, Σ. ταὐτὸν τῷ Jadetenace.

Saut, ἀρ. ἅλμα, πήδημα. s'élancer tout d'un — ἐκθρώσκω, ἀναπηδῶ, κ. τινάζομαι ἢ πετειοῦμαι ce cheval ne va que par —s et par bonds ὁ ἵππος βαδίζει σκιρτηδον, κ. πηδηκτα ἢ χορευτά. s'élancer tout d'un —, de plein —, d'un plein — sur l'autre bord du fossé διάλλομαι, ὑπερπηδῶ, πηδῶ διὰ μιᾶς πέραν τῆς τάφρου. — périlleux ἅλμα κινδύνου (τῶν σχοινοβατῶν). ital. salto mortale cet homme ne va que par —s et par bonds, μεταφ. ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁμιλεῖ χωρὶς ἀρχὴν καὶ χωρὶς τέλος, (ἀσυναρτήτως μεταβαίνων ἀπὸ ἓν ἀντικείμενον εἰς ἄλλο). un homme a fait un grand — ἀπεμακρύνθη πολὺ, ὑπῆγεν εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν. μεταφ. cet homme a fait un grand — ἔκαμε μέγα βῆμα, ἤτοι προέβη αἰφνιδίως. il a fait le — ἔρριψε τὸν κύβον, τὸ ἀπεφάσισε. —s de mouton σκίρτημα (ἵππου). —s de carpe ὁριζόντειον πήδημα (τῶν σχοινοβατῶν) ἢ χορευτῶν (baladin). —s de trivelin σκιρτήσεις (τῶν χορευτῶν). de simple soldat il est devenu capitaine tout d'un —, d'un plein — ἐξ ἁπλοῦ στρατιώτου ἔγινε λοχαγὸς διὰ μιᾶς, ἢ ἐκ μιᾶς. il y est monté d'un —, d'un plein —, ταὐτὸν τῷ προηγ. au — du lit, οἰκ. περὶ τὴν ἔγερσίν του ἐκ τῆς κλίνης, κ ὅτι ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ κρεββάτι. § πτῶμα, πτῶσις, κ. πέσιμον. — de breton ὀλίσθησις, ὀλίσθημα, πτῶσις ἐπὶ τῶν παλαιόντων. § καταράκτης (ἢ κατορράκτης), πτῶσις νεροῦ ἐπὶ τῶν ποταμῶν. — de moulin ὑδρομύλη — de loup τάφρος, χάνδαξ (εἰς τὸ ἄκρον τῶν στοιχάδων, καὶ μὴ ἀφαιρῶν τὴν Σέαν, ἂν καὶ ἐμποδίζων τὴν εἴσοδον). § πήδημα, παρὰ μουσικοῖς, ἡ μετάβασις ἀπὸ τόνου εἰς τόνον διὰ τῶν διεζευγμένων βαθμῶν. § un pas et un — ἅλμα (τοῦ ἵππου). § — de l'étalon ἡ ὀχεία, ἡ ἐπιπήδησις (τοῦ ἵππου ἐπὶ τῆς φοράδος).

Sautage, ἀρ. συμπάτησις, στοιβασμὸς, κ. στοίβασμα (τῶν ἀφύων εἰς τὰ βαρέλια ὅταν παστόνωνται).

Saute, Σ. ἐν χρ. — de vent τροπὴ (αἰφνιδία ἀνέμου).

Sauteler, οὐδ. ἀρχ. ἄχρ. ὑποπηδῶ.

Sautelle, Σ. μάσχευμα. κ. καταβολάδα, κλῆμα χωριζόμενον καὶ μεταφυτευόμενον.

Sauter, οὐδ. ἅλλομαι, πηδῶ — de bas en haut ἀναπηδῶ, κ. τινάζομαι, πετειοῦμαι. — de haut en bas καθάλλομαι, καταπηδῶ, πηδῶ κάτω. — par dessus ὑπερπηδῶ. — à cloche-pied ἀσκωλιάζω, κ. πηδῶ μ' ἕνα ποδάρι. — à pieds joints ἢ à joints pieds πηδῶ μὲ συναφεῖς πόδας, κ. μὲ κολλητὰ ποδάρια — d'un bateau à un autre μεταπηδῶ ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον. il —a dans la rivière ἐνεπήδησεν εἰς τὸν ποταμόν. — au travers διαπηδῶ. — sur un cheval ἐπιπηδῶ ἐπὶ τὸν ἵππον. — de joie σκιρτῶ ἀπο τὴν χαρὰν, ἢ πηδῶ. — en bas de son lit πηδῶ ἀπὸ τὴν κλίνην μου, τινάζομαι. reculer pour mieux —, παρ. ἀποποιοῦμαι διὰ νὰ ἐπιτύχω καλήτερα. faire — un bastion ἀνατινάσσω ἢ τινάσσω εἰς τὸν ἀέρα τὸν προμαχῶνα, κ. πετῶ εἰς τὸν ἀέρα. le bastion a —é ὁ προμαχὼν ἐτινάχθη εἰς τὸν ἀέρα. faire — un vaisseau τινάσσω εἰς τὸν ἀέρα τὸ πλοῖον, κ. πετῶ εἰς κτλ. faire — la cervelle à quelqu'un χύνω τὰ μυαλά τινος (διὰ τοῦ πυροβόλου). faire — la tête à quelqu'un τοῦ κόπτω τὴν κεφαλήν. faire — quelqu'un ἀποπέμπω τινά, τὸν τινάσσω ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, κ.

τὸν πετῶ. faire — un oeil hors de la tête χύνω τὸ μάτι τινός. — à bas de son lit ἀναπηδῶ, κ. πετειοῦμαι κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι μου. on lui a fait — sa terre τοῦ πῆραν ἀπὸ τὸ χέρι τὴν γῆν του (δικαστικῶς). faire — un mauvais lieu ἀποβάλλω, κ. πετῶ ἓν ἀχρεῖον μέρος ἀπὸ τὴν γειτονιάν. — au collet, à la gorge ἐπιπίπτω, ὁρμῶ, κ. χύνομαι ἢ ῥίπτομαι εἰς τὸν τράχηλον. il —e à ses armes ἀοπάζει τὰ ὅπλα του. — aux yeux de quelqu'un χύνομαι νὰ τοῦ εὐγάλω τὰ μάτια. — d'une matière à une autre πηδῶ, μεταβαίνω ἀπὸ ὕλης εἰς ὕλην. — aux extrémités de l' univers πετῶ εἰς τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου. une chose —e aux yeux τὸ πρᾶγμα εἶναι κατάφωρον, κατάδηλον, καταφανές, ἡ ὀφθαλμοφανές, κ. κτυπᾶ εἰς τὰ μάτια. — aux nues γίνομαι ἄλλος ἐξ ἄλλου (ἀπὸ ὀργήν). § naut. le vent a —é du nord à l'est ὁ ἄνεμος ἐτράπη ἀπὸ βορρᾶ εἰς ἀνατολήν. § ἐν. πηδῶ. — un fossé πηδῶ τὴν τάφρον. — le fossé, παρ. ῥίπτω τὸν κύβον. faire — le bâton à quelqu'un πειθαναγκάζω τινά, τὸν βιάζω νὰ κάμῃ ὅ,τι δὲν θέλῃ. § ὑπερπηδῶ, παραλείπω, παρατρέχω. § οὐδ. ἅλλομαι, πηδῶ, σκιρτῶ. un cheval —e ὁ ἵππος σκιρτᾷ, ὀχεῖται, πηγαίνει πηδηχτά. un étalon a —é une jument, ἐν. ὁ ἵππος ἐβάτευσεν ἢ ἐπήδησε τὴν φοράδα.

Sautereau, ἀρ. πηδάλιον, ξυλάριον ἔχον εἰς τὴν ἄκραν πτερὸν καὶ κινοῦν τὴν χορδὴν κυμβάλου διὰ τῆς θίξεως τῶν ἀρῶν (touche). § πηδητής, παιδίον τὸ ὁποῖον πηδᾷ κατακυλοῦν ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν λεγομένων ὀρέων (montagne). § ἀνωμαλίαι, ἀνοδίαι (εἰς τὰς ὁδοὺς προξενοῦσαι τὸν κλονισμὸν τῶν ἁμαξῶν). § κανόνιον μὴ ἔχον βάσιν (culasse).

Sauterelle, ϑ ἀκρὶς (—ίδος), κ ἀκρίδα. § γωνιόμετρον (τῶν λαξευτῶν καὶ λεπτουργῶν).

Sauteur, ἀρ. Sauteuse, ϑ. ἅλτης, πηδητης. § ἵππος ἁλτικός. § πέρκη ἡ ἁλτικὴ, ἰχθύς. § —à la poitrine στηθοβάτης, ζῶον τοῦ Μαδαγασκὰρ ἀναπηδῶν εἰς τὸ στῆθος § — des rochers εἶδος αἰγάγρου (antilope). § —s ἁλτῆρες, ἡ πηδηταί, εἶδος ζώων τρωκτικῶν. § πηδητῆρες, γένος ἐντόμων.

Sautillement, ἀρ. ἀσκωλιασμὸς, πήδημα ἐλαφρον (ως τὸ τῶν πτηνῶν).

Sautiller, οὐδ. ὑποπηδῶ, περιπατῶ σκιρτηδον. il ne fait que — μεταπηδᾷ.

Sautoir, ἀρ. ἐν χρ. en — χιαστί, ἢ χιαστῶς, εἰς σχῆμα τοῦ χ. § ἐπισχετὴρ, ἐργαλεῖον τῶν ὡρολογίων δι' οὗ κρατεῖται ὁ ἀστὴρ ἑνὸς κρουματιοῦ (répétition) ὡρολογίου.

Sautriaux, ἀρ. πλ. ῥαβδίσκοι (δι' ὧν προσηλοῦνται τὰ πέταλα ὅπου κρατοῦν τὰ ἄμυατα (lices).

Sauvagage, ἀρ. βαμβακηρὸν τῆς Σουδάτας

Sauvage, ἀρ. ναυαγιαιρεσία. frais de — ναυαγιαιρέσια

Sauvage, ἐπ. ἄγριος, ἔρημος, ἀγροῖκος, (ἐπὶ τόπων). § ἄγριος, ἀκαλλιέργητος (ἐπὶ φυτῶν, δένδρων κτλ) olivier— ἀγριελαία. des fruits ont un goût — καρποὶ ὠμοὶ, στυφοί. une phrase, une construction a quelque chose de — φράσις, σύνταξις ἔχει τι σκληρὸν καὶ ἄτεχνον. § ἄγριος, ϑηριώδης, ἀνήμερος, μονοδίαιτος (ἐπὶ ζώων). § ἄγριος, ἀγροῖκος, ἀκοινώνητος (ἐπὶ ἀνθρώπων). les peuples —s de l'Amérique οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς. § βάρβαρος, ἀπόλιστος, (ἐπὶ ἐθνῶν) § ἀρ οὐσ. ἄγριος, ἀγριάνθρωπος. § —s niveleurs ἀγριοκέφαλοι μύκητες.

Sauvageon, ἀρ αὐτοφυὲς δένδρον, αὐτόφυτον, ἀγριόφυτον.

Sauvagèse, ϑ ἀγριάνθεμον, γένος φυτῶν τῆς Καγένης.

Sauvagin, ine, ἐπ. ϑήρειος, ἀγριμαῖος, ἔχων γεῦσιν ἀγρίου. § la —e, ϑ. ἀγρία, πτηνὸν ἔχον γεῦσιν ἀγριμαίαν. cela sent la — ἀπόζει ϑήρειον § ἀγριόδερμα.

Sauvegarde, ϑ. προστασία, ὑπεράσπισις. § ἔγγραφον ἀσφαλιστήριον, διδόμενον εἰς τοὺς ὁδοιποροῦντας. § φρουρὸς, φύλαξ. § τὰ παράσημα, ὅταν τίθενται εἰς τὰ ἀνώφλια, διὰ νὰ προστατευθῇ μία οἰκία. μεταφ. son obscurité lui servit de — contre la prescription ἡ ἀσημότης του τῷ ἐχρησιμευσεν ὡς ἄσυλον κατὰ τῆς προγραφῆς, ὡς καταφύγιον. § ἀσφαλιστήριος κάλως ἡ ἅλυσις, συνέχων τὸ πηδάλιον καὶ διαβαίνων διὰ τῆς ὀπῆς (mèche). § εἶδος σαύρας.

Sauvement, ἀρ. ἐν χρ. un vaisseau marchand est arrivé en bon— τὸ ἐμπορικὸν πλοῖον κατευωδώθη. — de la dissonnance κολασμος τῆς παραφωνίας

Sauver, ἐν. σώζω, διασώζω, κ. γλυτονω. — la France σώζω τὴν Γαλλίαν. καὶ μετὰ τῆς προθ à vous, m' avez —é la vie μοῦ ἔσωσες τὴν ζωήν. les nouvelles que j'ai reçues m' ont —é un voyage τὰ νέα τὰ ὁποῖα ἔλαβον μὲ ἀπήλλαξαν ἀπὸ μίαν περιοδίαν. cela lui a —é beaucoup de dépenses τοῦτο τὸν ἀπήλλαξεν ἀπὸ πολλὰς δαπάνας. § ἀποφεύγω. — le coup ἀποφεύγω ἢ διαφεύγω τὴν πληγήν. — la grille, le dedans ἀποφεύγω τὴν ὀπλὴν (grille), ἢ τὸ ἔνδον (ἐπὶ τῆς σφαίρας paume). — une blouse à quelqu'un τοῦ χαρίζω (ἐπὶ τῆς σφαιριστρας) κτλ. τοὐτέστι δὲν ἀριθμῶ τὴν βολήν. — la bredouille ἀποφεύγω τὸν κ. μάρτζαν. (enfilade). παρ. vouloir sauver la chèvre et le chou καὶ τὸν σκύλον χορτάτον, καὶ τὸ βόϊ σωστόν. — les dehors, les apparences φυλάττω τὸ πρέπον ἢ τὴν εὐπρέπειαν, τὸ εὔσχημον, τὴν ἀνθρωποπρέπειαν. — une dissonnance, les défauts d' un ouvrage κολάζω τὴν παραφωνίαν, τὰς ἐλλείψεις τοῦ συγγράμματος, τὰ συγκαλύπτω, κ. οἰκονομῶ, κτλ. § σώζω (ἐπὶ τοῦ ϑεοῦ). § se — διαδιδράσκω, ἀποδιδράσκω, ὀραπιτεύω, φεύγω λαθραίως. se— par une porte de derrière ὑπεκφεύγω διά τινος ϑύρας ὀπισθίας. il se —a de prison ἐξέρυγε τῆς φυλακῆς, ἢ ἀπὸ τὴν φυλακήν. sauve qui peut ὁ σώζων σώσατω τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. § se — φεύγω, ἀναχωρῶ (ἁπλῶς, καὶ ὄχι κρυφίως). § se — περισώζομαι, περιγίνομαι, διασώζομαι. § se — de ἀπαλλάτομαι τοῦ, ἀποφεύγω tant il est difficile de se — des illusions de l' amour-propre τόσον εἶναι δύσκολον νὰ διαφύγῃ τις τὰς γοητείας τῆς φιλαυτίας: cette phrase s'est —ée de l'oubli ἡ φράσις αὕτη διέφυγε τὴν λήθην. § se — sur ἀποζημιοῦμαι ἀπὸ ἢ ὡς ἐπί. § se — σώζομαι, σώζω τὴν ψυχήν μου.

Sauve-raban, ἀρ. κρῖκος (πλησίον τῶν κεραιῶν χρησιμεύων εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζῃ τὰ καλώδια (rabans) τοῦ νὰ κόπτωνται ἀπὸ τοὺς πόδας (écoutes) τῶν δολώνων (hunes).

Sauvetage, ἀρ. ναυαγιαιρεσία.

Sauveterre, ϑ *σωτήριος λίθος, ἢ μάρμαρον μέλαν μὲ στίγματα κίτρινα καὶ λευκὰ, ἐξαγόμενον πλησίον τοῦ Sauveterre (εἰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη).

Sauveur, ἀρ. σωτὴρ.

Sauve-vie, ϑ. ἀγριοπήγανον, φυτὸν φυόμενον εἰς τὰς ῥαγάδας τῶν τοίχων.

Savacou, ἀρ. γένος πτηνῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μακροστελῶν.

Savamment, ἐπιρ. σοφῶς, πεπαιδευμένως. il en parle — ὁμιλεῖ ἐν γνώσει.

Savane, ϑ. ὄστος ῥητινωδῶν δένδρων τῆς Καναδιανῆς. § σχοινὶ, ἔκτασις γῆς εἰς τὴν Ἀμερικὴν, κεκαλυμμένη ἀπὸ σχοίνους, τριβόλους, ἀκάνθας κτλ. § σχοινικὸς, εἶδος πτηνοῦ.

Savant, te, ἐπ. πεπαιδευμένος, σοφὸς, λόγιος, σπουδαῖος (ἐπὶ ἀνθρώπου). un discours —, un ouvrage — λόγος σπουδαῖος, σύγγραμμα σπουδαῖον. une — te théorie βαθεῖα ϑεωρία. § πεπληροφορημένος, ἐν γνώσει. vous êtes bien — εἶσαι καλῶς ἰδεασμένος. cette fille est trop —te πολύπειρος, κ. πολύξυρος (ἐπὶ κακοῦ). § οὐσ. le —, ἀρ. ὁ σοφός. les —s οἱ σοφοὶ, οἱ πεπαιδευμένοι. § σχολαστικός.

Savantasse, ἀρ. εἴρων. ὁσοφησίσοφος, λογιώτατος (ἐπὶ κακοῦ.)
Savastine, Θ. *σαβάστανα, γένος φυτῶν.
Savate, Θ. παλαιὰ ἐυβὰς, κ. παλαιοπάπουτζον. trainer la —, φορῶ παλαιοὐποδήματα. trainer la —, παρ. εἶμαι πένης, πενήτων. § πεζοδρόμος.
Savaterie, Θ. πισύγγιον, ἐργαστήριον τῶν παλαιῶν ὑποδημάτων.
Saveneau, ἀρ. ἢ Savenelle, Θ. ἢ Savoneau, ἀρ. δίκτυον ὀίχηλον, ἐπὶ ὕδατος πατσάλων στηριζόμενον
Saveter, ἐν. χυδ. χαλῶ τὸ ἔνδυμα, ῥάπτων ἢ ἐπισκευάζων αὐτὸ κακῶς, κ. τὸ κουρεύω.
Savetier, ἀρ. σκυτεὺς, πίσυγγος, παλαιορράπτης, νευρορράπτης, κ. παλαιοπαπουτζῆς. c'est un — κακότεχνος τεχνίτης. ἐν γένει un — de littérature βιβλιορράπτης.
Saveur, Θ. γεῦσις. cette viande n' a ni goût ni — τὸ κρέας οὐκ ἔχει νοστιμάδα. il n'y a ni goût ni saveur dans cette composition d'esprit ἄχαρι σύγγραμμα.
Savie, Θ. *σαβία, Θάμνος τῆς νέας Ἱσπανίας.
Savinier, ἀρ. *ἡ σαβίνη.
Savoir, ἐν. γιγνώσκω, οἶδα, κ. ἠξεύρω. ne — ἀγνοῶ, κ. οὐκ ἐξεύρω. tout le monde sait cela εἶναι πασίγνωστον τοῦτο. tout se sait τὰ πάντα γινώσκονται, γίνονται φανερά. — des nouvelles de quelqu' un μανθάνω περί τινος ἢ τὰ κατά τινα. je ne m' afflige point trop de vous — à l'armee οὐκ λυποῦμαι πολὺ διότι σὲ ἀκούω εἰς τὸ στρατόπεδον (ὅτι εἶσαι ὑγιαδή). sans le — λεγηθότως, ἐν ἀγνοίᾳ. οἰκ. je ne sache personne γνωρίζω οὐδένα. je ne sache rien de si beau οὐδὲν οἶδα τόσον καλόν. il n'est venu ici aucun étranger que je sache οὐδεὶς ξένος, καθόσον γνωρίζω. un je ne sais qui ἄνθρωπος ἄσημος, ἄγνωστος, οὐκ ἠξεύρω ποιος. § ἐπίσταμαι, κ. ἠξεύρω. il sait le Francais ἠξεύρει γαλλικά. il ne sait ni a ni b εἶναι ἀναλφάβητος. παρ. il sait la carte du pays, il sait la carte εἶναι τὸ βιβλίον τοῦ τόπου, τῆς πόλεως, τῆς συνοικίας κτλ. (ἐπὶ κακοῦ, ἠξεύρει ὅλα τὰ κακά). § εἶμαι γεγυμνασμένος, δύναμαι, ἠξεύρω καλῶς. cet avocat ne sait pas persuader ὁ δικηγόρος οὐκ ἔχει τὴν τέχνην τοῦ πείθειν, οὐκ γνωρίζει νά. il saura bien se défendre θέλει γνωρίζει νὰ ὑπερασπισθῇ. — mourir ἠξεύρω νὰ ἀποθάνω. καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποθετικοῦ μετὰ τῆς ἀρνήσεως, οἷον je ne saurais faire ce travail οὐκ δύναμαι νὰ κάμω αὐτὸ τὸ ἔργον. un homme sait vivre ἄνθρωπος ἠξεύρων νὰ πολιτεύηται. un homme sait bien le monde ἠξεύρει τὸν κόσμον. que savez-vous ? que sais-je ? ποῦ ἠξεύρεις ; ποῦ ἠξεύρω ; que sait on s' il voudra ποῦ ἐξεύρει τις ἐὰν θὰ θελήσῃ. il sait mieux qu' il ne dit οὐκ λέγει ὅσα ξεύρει. § ἠξεύρω, ἐνθυμοῦμαι. — gré, — bon gré, — mauvais gré à quelqu'un οἶδα χάριν, γνωρίζω χάριν, εὐχαριστῶ τινα, ἢ τὸ ἐναντίον je ne vous en sais aucun mauvais gré οὐκ σὲ παραπονοῦμαι. § ἔχω γνώσεις. l' ardeur de — ἡ φιλομάθεια. ne rien — εἶμαι ἀμαθής. § μανθάνω, πληροφοροῦμαι. il faut — que ἰστέον ὅτι. faire — ἀγγέλλω, μηνύω, πληροφορῶ, κ. εἰδοποιῶ. faire à — εἰς τὰς προκηρύξεις ἀγγελίας, κτλ. εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν κτλ. — faisons παραγγέλλομεν, γνωστοποιοῦμεν (εἰς τὰς δημοσίους πράξεις.) c' est à — ἢ ἁπλῶς — δηλονότι, ἤγουν, ἤτοι, ἢ εἶον (ἀπαριθμητικῶς). vous me dites que, etc. c'est à — ἢ à savoir s' ils le pourront μὲ λέγεις ὅτι κτλ. λείπεται νὰ μάθωμεν ἐὰν κτλ. (ἐπὶ ἀμφιβολίας). un je ne sais quoi οὐκ οἶδ' ὅ,τι, κ. οὐκ ἠξεύρω τι Su, ue, μετ. § οὐσ. le —, ἀρ. ἐν χρ. au vu et au — de tout le monde ἐν ὄψει καὶ ἐν γνώσει ὅλου τοῦ κόσμου.
Savoir, ἀρ. παιδεία, αἱ γνώσεις, ἐπιστήμη. un vain — ματαιοσοφία.
Savoir-faire, ἀρ. ἐμπειρία πραγμάτων.
Savoir-vivre, ἀρ. τὸ εὖ βιῶναι, ἡ καλὴ συμπεριφορά.
Savon, ἀρ. σμῆγμα, σάπων, σαπώνιον, κ. σαπούνι. eau de — σαπωνόνερον. bouteilles de — πομφόλυγες, κ φούσκαις. tables de — πλάκες σαπωνίου. frotter avec du — σαπωνίζω. § — de montagne ὀρεινὸν σμῆγμα, γῆ ἀργιλώδης. — du verre ἢ des verriers ὑελόσμηγμα, τὸ ὀξείδιον τῆς μαγνησίας. § — naturel σμῆγμα φυσικὸν, γῆ ἀργιλώδης.
Savonnage, ἀρ. σμῆξις, κ. σαπώνισμα. eau de — σαπουνάδα. mettre du linge au — πλύνω μὲ τὸ σαπώνιον, σαπωνίζω τὰ πανία.
Savonner, ἐν. σμήχω, κ. σαπωνίζω, πλύνω μὲ τὸ σαποῦνι § se —, αὐτοπ. πλύνομαι (ἐπὶ τῶν ζωγραφιστῶν ὑφασμάτων). cette toile se — e τὸ ὕφασμα τοῦτο πλύνεται, ἔρχεται εἰς τὸ πλύσιμον. § — quelqu'un ἐπιπλήττω τινά, κ. τὸν σαπουνίζω.
Savonnerie, Θ σαπωνουργεῖον. § ταπητουργεῖον (εἰς τὴν πόλιν τῶν Παριτίων).
Savonnette, Θ. σαπωνίδιον, σαπουνάκι, (σφαιροειδὲς σμῆγμα διὰ τὰ γένεια κτλ.) § σαπωνίδιον, (διὰ τὴν ἐκτριβὴν τῶν κηλίδων κτλ.) § Θάμνος ἀκανθώδης τοῦ Μαδαγασκάρ. § —s de mer σμῆγμα τὸ θαλάσσιον, μυραί τινες σφαῖραι ἔχουσαι οὐρὰν καὶ χρήσιμοι εἰς τοὺς πλέοντας τὸν Ἀτλαντικὸν πρὸς σμῆξιν τῶν χειρῶν. § —s de mer συγκρίματα κογχυλιώδη, (ἐκβρασσόμενα εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς, καὶ τὰ ὁποῖα συντριβόμενα ἀφρίζουσιν ὡς τὸ σαπώνιον.)
Savonneux, euse, ἐπ. σμηγματώδης, σαπωνώδης.
Savonnier, ἀρ. *σάπωνδος, γένος φυτῶν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀμερικῆς.
Savonnière, Θ. στρουθίον, (ἐξ οὗ γίνεται τὸ τουρκ. τζογένι), φυτὸν, ἴδ. Saponaire.
Savonnoir, ἀρ. συμπίλημα, ἐργαλεῖον ἐκ πολλῶν φύλλων πιλήματος, ἀλειφόμενον μὲ σαπώνιον καὶ χρήσιμον εἰς τοὺς χαρτοποιούς.
Savonnule, ἀρ. χημικὸν σμῆγμα, κρᾶμα ἐλαίων καὶ ἀλκαλικῶν βάσεων ἢ ὀξέων. § — de potasse σμῆγμα ποτάσσης, κρᾶμα ἐλαίου καὶ ποτάσσης.
Savourement, ἀρ. ἄχρ. γεῦσις.
Savourer, ἐν. ἐμπίπλαμαι, καταγεύομαι, τρώγω λίχνως ἢ μὲ νοστιμάδα. μεταφ. — les plaisirs, les délices de l'amour ὑπεραπολαύω τῶν ἡδονῶν, τῶν ἐρωτικῶν θελγήτρων.
Savouret, ἀρ. ὀστοῦν μέγα βοὸς (τὸ ὁποῖον οἱ πένητες βάλλουσιν εἰς τὴν χύτραν διὰ νὰ δώσωσι γεῦσιν εἰς τὸν ζωμόν).
Savoureusement, ἐπίρ. μεθ' ἡδονῆς, ἀπολαυστικῶς, κ. μὲ νοστιμάδα.
Savoureux, euse, ἐπ. ἡδὺς, εὔχυλος, νόστιμος.
Savre, ἢ Savreau, ἀρ. εἶδος δικτύου.
Saxatile, ἐπ. πετραῖος, πετροφυὴς, ἐπὶ φυτῶν φυομένων μεταξὺ πετρῶν ἢ ἐπὶ τῶν πετρῶν. § πετροδύμων, ἐπὶ τῶν ἰχθύων.
Saxicave, ἀρ. πετρόκοιτον, γένος ὀστράκων.
Saxifrage, ἐπ. λιθοτριπτικός. § οὐσ. la —, Θ. ταὐτὸν τῷ rompt-pierre πετριον ἢ ἔμπετρον, εἶδος φυτοῦ φυομένου εἰς τὰς ῥαγάδας τῶν πετρῶν.
Saxifragées, Θ. πλ. πετροειδῆ, γένος φυτῶν.
Saxin, ἀρ. πετραῖος, μικρὸν ζῷον τῆς Σιβηρίας.
Saxum, ἀρ. πέτρα, ἐπὶ τῶν ἀμόρφων σωρῶν πετρῶν.
Saya, Θ. μετάξη τῆς Κίνας.
Saye, Θ. σάγος, κ. σαγιάκι τῆς Καγένης.
Sayette, Θ. σάγιον, ὕφασμα βαμβακηρὸν κατασκευαζόμενον εἰς Ἀμβιανὴν καὶ ἔχον ὀλίγην μετάξην.
Sayetterie, Θ. σαγιουργεῖον.
Sayetteur, ἀρ. σαγιουργός.
Sbire, ἀρ. τοξότης, χωροφύλαξ, ἐδίως εἰς τὴν Ῥώμην.
Scabellon, ἀρ. ἄτλας, βάθρον, ὑ-

ποστάτης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται προτομαὶ ἢ ἐκκρεμῆ κτλ.
Scabieuse, Ϟ. ἐπ. ἐν χρ. éruption — ἐξάνθημα ψωρώδες. § ψώριον, φυτόν.
Scabiosa, Ϟ. ταὐτὸν τῷ scabieuse, φυτόν.
Scabre, ἐπ. σκαῦρος, τραχὺς, ἐπὶ φυτῶν μόνον.
Scabreux, euse, ἐπ. τραχύς chemin — ὁδὸς τραχεῖα. μεταφ. affaire —se, une entreprise —se ὑπόθεσις δυσχερὴς, ἐργώδης, ἐπιχείρησις κινδυνώδης.
Scadiccaali, ἀρ. εὐφόρβιον τιρουκαλικὸν (tirucali), φυτὸν τῶν Ἰνδικῶν χρήσιμον εἰς τὰ Ἀφροδισιακὰ πάθη.
Scalaire, Ϟ. κῆρυξ, γένος ὀστρακοδέρμων.
Scalata, ταὐτὸν τῷ ἀνωτ.
Scalatier, ἀρ. λείμαξ, τὸ ζῶον τοῦ κοχλίου τοῦ λεγομένου Scalaire
Scaldes, ἀρ. πλ. Ἀσκάλωνες, οἱ ποιηταὶ τῶν Σκανδιναυῶν.
Scalène, ἐπ. σκαληνὸς, γεωμ. ἔχων ἀνίσους πλευρὰς καὶ γωνίας. —s μῦες παρακείμενοι τῷ τραχήλῳ.
Scalie, Ϟ. σκάλιον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Scalme, Ϟ. σκαλμὸς, (τοῦ πλοίου).
Scalope, ἀρ. ἀσκάλαβος ὁ Ἀμερικανὸς, μαστοφόρον ζῶον σαρκοβόρον.
Scalpel, ἀρ. σμίλη, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. § γλωσσόπετρον, φυτόν.
Scalpelle, Ϟ. κιρρόπουν, γένος ζώων.
Scammonée, Ϟ. σκαμμωνία, εἶδος φυτοῦ.
Scandale, ἀρ. σκάνδαλον, ταὐτὸν τῷ pierre d'achoppement. § σκάνδαλον, ἐπήρεια. § ἀγανάκτησις, παροργισμὸς, σκάνδαλον. § ῥῆξις, σκάνδαλον, δημοσιευσις, θεατρισμός. un amene sans — ἔνταλμα συλλήψεως μυστικόν
Scandaleusement, ἐπίρ. σκανδαλωδῶς.
Scandaleux, euse, ἐπ. σκανδαλώδης.
Scandaliser, ἐν. σκανδαλίζω. § παροργίζομαι, ἀγανακτῶ.
Scander, ἐν. μετρῶ (τὸν στίχον).
Scandix, Ϟ. σκάνδιξ, εἶδος λαχάνου.
Scansoripèdes, ἀρ. πλ. ἀναρριχόπους, ὁ ἔχων πόδας καταλλήλους πρὸς τὸ ἀναρριχᾶσθαι
Scape, Ϟ. σκάπος, ὁ καυλὸς τῆς ἀγκύρας.
Scapha, ἀρ. σκάφη, ὀστοῦν τοῦ καρποῦ καὶ τοῦ ταρσοῦ § σκαφη, ἡ ἐξωτερικὴ περιφέρεια τοῦ ὠτίου, (ἀντικειμένη τῇ ἕλικι καὶ τῷ ἄνθωνι).
Scaphandre, ἀρ. σκάφανδρον, μηχανή τις ἐκ φελλοῦ εἰ' ἧς ἐπιπλέει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν Θάλασσαν. § καὶ ὄστρακόν τι.
Scaphe, ἀρ. σκαφὶς, γένος φυτῶν.
Scaphè, ἀρ. σκαφεῖον, γνώμων μαθηματικὸς χρήσιμος εἰς τὰς ἡλιακὰς παρατηρήσεις.
Scaphéphore, ἀρ. σκαφηφόρος, ὁ μέτοικος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις, διότι ἔφερε σκάφην ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς τὰ Παναθήναια.
Scaphidie, ἀρ. σκαφιδιον, γένος ἐντόμων
Scaphisme, ἀρ. σκαφισμὸς, εἶδος βασανιστικῆς ποινῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Πέρσαις.
Scaphite, ἀρ. σκαφίτης, γένος ὀστράκων.
Scaphoïde, ἐπ σκαφοειδὴς, ἐπὶ ὀστῶν κοίλων ἀφ' ἑνὸς καὶ κυρτῶν ἀφ' ἑτέρου τοῦ καρποῦ καὶ τοῦ ταρσοῦ. § σκαφοειδὴς, ὁδοὺς ἀπολελιθωμένου ἰχθύος.
Scaphoïdo-astragalien, enne, ἐπ. σκαφοειδοαστραγαλικος, ἐπὶ τῆς ἀρθρώσεως τοῦ σκαφοειδοῦς ὀστοῦ καὶ τοῦ ἀστραγάλου.
Scaphoïdo-cuboïdien, enne, ἐπ. σκαφοειδοκυβοειδὴς, ἐπὶ τῆς ἀρθρώσεως τοῦ σκαφοειδοῦς καὶ τοῦ κυβοειδοῦς ὀστοῦ.
Scaphoïdo sus-phalangien, ἀρ. σκαφοειδο-ἐπιφαλαγγιτικος μῦς, ὁ ἀπαγωγὸς τοῦ ἀντίχειρος.
Scapiforme, ἐπ. δορατοειδὴς, ἐπὶ καυλῶν ἐχόντων ἄνθη μόνον χωρὶς φύλλα.
Scapolitho, ἴδ wernerite.
Scapulaire, ἀρ. ἐπωμὶς, ἐφεστρὶς, ἔνδυμα τῶν ἱερέων ἢ μοναχῶν. § ἐπ. ὠμοπλατικὸς, ἐπὶ ἀρτηριῶν κτλ. § Ϟ. la — ἐπίδεσμον ἐσχισμένον εἰς τὸ μέσον καὶ στηριζόμενον εἰς τοὺς ὤμους. § —s, Ϟ πλ. ὠὐπτερα, τὰ πτερὰ τοῦ πετεινοῦ τὰ ὁποῖα φύονται εἰς τὸ ἔσω μέρος τοῦ πτεροῦ, πλησίον τῆς ἐνώσεώς του μὲ τὸ σῶμα.
Scapulo-coraco-radical, ἐπ. ὠμοκορακοραχιαῖος μῦς.
Scapulo - huméral, ἀρ. ὠμιαῖος μῦς.
Scapulo humé ro-olécrânien, ἀρ ὠμωλεκρανικὸς, μῦς.
Scapulo-hyoïdien, ἀρ. ὠμοϋοειδὴς.
Scapulo-radial, ἀρ ὠμοκερκιδικὸς, μῦς.
Scapulum, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. ὠμοπλάτη.
Scarabe, ἀρ κάραβος, γένος ὀστράκων.
Scarabée, ἀρ. κάνθαρος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Scaramouche, ἀρ. ὄνομα ὑποκριτοῦ Ἰταλοῦ, ἐπεκτεινόμενον σήμερον εἰς ἓν γελοῖον πρόσωπον τῶν κωμῳδιῶν. ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸν παρὰ τοῖς τούρκοις καραγκιόζην.
Scarcine, Ϟ. γένος ἰχθύων ὅμοιον μὲ τοὺς ἀμμοδύτας
Scardasses, Ϟ. πλ. ἀδροξάνια, αἱ χονδραὶ λανάραι εἰς τὰ ἐργοστάσια.
Scare, ἀρ. σκάρος, γένος ἰχθύων.
Scarieux, euse, ἐπ. ὑμενώδης, ἡ σκαῦρος, ἐπὶ μερῶν τοῦ φυτοῦ ξερῶν, ἠχωδῶν, καὶ διαφανῶν.
Scarificateur, ἀρ. σκάριφος, εἶδος βελόνης εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι προσηλωμένα πολλὰ νυστέρια, καὶ χρησίμου εἰς τὸ νὰ σχίζῃ τὸ δέρμα διὰ πολλῶν ἐντομῶν.
Scarification, Ϟ. σκαριφία, τομὴ, τὸ βαρβαροτουρκ. χατζαμάτι
Scarifier, ἐν. σχάζω, καταιρρύω, σκαριφεύω, ἴδ. ἀνωτ.
Scariole, Ϟ. εἶδος κιχωρίου.
Scarite, ἀρ. σκαρὶς, ἀσκαρὶς, γένος ἐντόμων πηδητικῶν.
Scarlatine, Ϟ. ἐπ. ἐν χρ. fièvre — φοινιγμὸς, εἶδος πυρετοῦ μὲ ἐξάνθημα ἐρυθρὸν εἰς τὴν ἐπιδερμίδα
Scason, ἡ Scazon, ἀρ. σκάζων, στίχος τῆς λατινικῆς ποιήσεως, ἔχων τὸν πέμπτον πόδα ἴαμβον καὶ τὸν ἕκτον σπονδεῖον.
Scatophage, ἀρ. σκατοφάγος, γένος ἐντόμων διπτέρων.
Scatopse, ἀρ. σκάτοψις, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Scaure, ἀρ. σκαῦρος, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Scavisson, ἀρ. φλοιὸς τῆς κασσίας; δάφνης.
Sceau, ἀρ. (δὲν προφ. τὸ s καθὼς μήτε μέχρι τῶν ἀπὸ τοῦ sc ἀρχομένων λέξεων), σφραγὶς, ἡ βοῦλλα. garde des sceaux ὁ σφραγιδοφύλαξ. § σφραγὶς (τὸ σφράγισμα) donner le — à quelqu'un δίδω τὰς σφραγίδας, τὸν καθιστῶ σφραγιδοφύλακα τοῦ κράτους. officiers du — οἱ ἐπὶ τῶν σφραγίδων il y aura — un tel jour ἡ σφράγισις ὑπάρχει τὴν δεῖνα ἡμέραν. des lettres de grâce ont été refusées au — τὰ γράμματα τῆς χάριτος δὲν ἐσφραγίσθησαν. elles ont passé au — ἐσφραγίσθησαν. confier quelque chose sous le — de la confession λέγω τι ὡς μυστικὸν εἴς τινα, ἐπὶ ὑποσχέσει μυστικοῦ, ἢ sous le — du secret. mettre le — à une chose ἐπιτίθημι εἴς τι τὴν κορωνίδα, ἢ τὴν σφραγῖδα, τὸ ἀποπερατῶ mettre le — à sa réprobation ἐπισφραγίζω τὴν ἀποδοκιμασιαν μου. porter le — de la réprobation φέρω τὸν τύπον τῆς κατακρίσεως. § — de notre dame ταὐτὸν τῷ taminier. § —de Salomon σφραγὶς τοῦ Σολομῶντος, φυτόν.
Scécachul, ἡ Sécacul, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. ταὐτὸν τῷ panais. οἱ καρποὶ καὶ ἡ ῥίζα του νομίζονται ὡς ἀγωγοὶ τῶν ἀφροδισίων.
Scel, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ sceau
Scélérat, te, ἐπ. παγκάκιστος, μιαρὸς, κακοῦργος, ἀποτρόπαιος (ἐπὶ προσώπων) action —te πρᾶξις μοχθηρὰ, ἀποτρόπαιος. § où. c'est un — εἶναι κακοῦργος, ἀλιτήριος.
Scélératesse, Ϟ. μοχθηρία, κακία.

Scélion, ἀρ. σκέλιον, γένος ἐντόμων
Scélithe, Ϝ. σκελόλιθον, πέτρα παριστῶσα σκέλος ἀνθρώπινον.
Scellage, ἀρ. ἐν χρ. — des petites glaces ἡ συγκόλλησις τῶν μικρῶν κατοπτριδίων.
Scellan, ἀρ. ἰχθύς, ἐν χρήσει εἰς τοὺς Παρισίους περὶ τὸν 12 αἰῶνα.
Scellé, ἀρ. σφραγίς, ὁ κηρὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπετέθη ἡ σφραγίς, τὸ σφράγισμα.
Scellement, ἀρ. σφράγισμα, κ. βούλλωμα.
Sceller, ἐν. σφραγίζω, κ. βουλλόνω, κυρίως ἐφαρμόζω τὴν σφραγίδα ἐπὶ τοῦ κηροῦ εἰς τὰ δημόσια γράμματα, ἢ ἐπὶ θυρῶν, κιβωτίων κτλ. § πακτῶ, κολλῶ σίδηρον ἢ ξύλον εἰς τὸν τοῖχον μὲ μόλιβδον ἢ μὲ ἄσβεστον. — un vase, une bouteille, une fiole περιχρίω τὸ ἀγγεῖον, κτλ. τὸ κλείω δι' ἀσβέστου ἢ μίγματος. — hermétiquement χρίω ἑρμητικῶς. μεταφ. κυρῶ, βεβαιῶ, στερεῶ.
Scelleur, ἀρ. σφραγιστής.
Scélotyrbe, Ϝ. σκελοτύρβη, πάθος παρὰ τῷ Γαληνῷ, ὅμοιον μὲ τὴν danse de saint-guy.
Scène, Ϝ. σκηνή. la — change μεταβάλλεται ἡ σκηνή, τουτέστι ἡ σκηνογραφία. avant — προσκήνιον § ἡ σκηνή, τόπος τοῦ πράγματος l'unité de la — ἡ ἑνότης τοῦ τόπου. § σκηνή, τὸ μέρος τῆς πράξεως. § θέα, ὄψις. ce paysage offre une belle — agreste ἡ εἰκὼν αὕτη ἐμφαίνει ἀγροικικήν τινα ὄψιν. § σκηνή, συμβεβηκός. § θέατρον, στάδιον, ὁ τόπος ὅπου γίνεταί τι συμβεβηκός. § ἡ σκηνή, ἡ πραγματικὴ παράστασις. mettre une pièce de théâtre en — παριστῶ τὸ δρᾶμα ἐπὶ σκηνῆς. la mise en — ἡ παράστασις. un homme paraît sur la — φέρεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἢ ἔρχεται εἰς τὸ μέσον. § θόρυβος, ταραχή, σκηνή, λογοτριβή, λογομαχία. donner une — θορυβοποιῶ. faire une — à quelqu'un τὸν ἐπιπλήττω ὁριμέως, κ. τον στολίζω. § τόπος, (ἐπὶ εἰκόνων, ὅπου ὑποτίθεται τὸ ἀντικείμενον).
Scénique, ἐπ. σκηνικός. § σκηνίτης.
Scénographie, Ϝ. σκηνογραφία. ταὐτὸν τῷ perspective.
Scénographique, ἐπ. σκηνογραφικός.
Scénographiquement, ἐπίρ. σκηνογραφικῶς.
Scénopégies, Ϝ. πλ. σκηνοπήγια.
Scénopine, Ϝ. σκνίψ, γένος μυιῶν, προσκολλωμένων εἰς τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων.
Scepticisme, ἀρ. πυρρωνισμός, ἐποχή, τὸ δόγμα τῶν σκεπτικῶν φιλοσόφων. § ἀπορία, ἀπορητικὸν σύστημα.
Sceptique, ἐπ. σκεπτικός, ἐρευνητικός, ἀπορητικός. § οὐσ. les —s οἱ Σκεπτικοί.
Sceptre, ἀρ. σκῆπτρον. μεταφ. τὸ σκῆπτρον, ἡ βασιλεία. § ἡ δύναμις, καὶ ἐξουσία. le — de la mer ἡ θαλασσοκρατορία. § σκῆπτρον, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.
Scévophylax, ἀρ. σκευοφύλαξ, ἀξίωματικος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας.
Schacal ἢ Shacal, ἀρ. θώς, βαρβαροτ. τζακάλι.
Schach ἢ Scach, εἶδος κίτσης (pie-grièche) τῆς Κίνας.
Schall, ἀρ. σάλιον, ἐκ τοῦ Τουρκ —s boiteux τὸ τζάρι. § σάλιος, γένος ἰχθύων.
Schaw, ἀρ. σαῦον, θάμνος τῆς Αἰγύπτου, μὲ τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον τρίβουσι τοὺς ὀδόντας.
Schè, ἀρ. ἀψίνθιον τὸ Ἀραβικόν.
Schéeling ἢ tungstène, ἀρ. τουγγιστινόν, μέταλλον τι μένον ἀδιάλυτον εἰς τὸ σφοδρότερον πῦρ.
Schefflelde, Ϝ. σεριέλδιον φυτόν.
Schefflère, Ϝ. Χέρλαιρον, γένος φυτῶν.
Scheha, ἀρ. ἡ ἰουδαϊκὴ ἀρτεμισία (armoise).
Scheik, ἀρ. σέχης.
Schelhammère, ἀρ. σελλαμέριον, γένος φυτῶν.
Schelling, ἀρ. σελίνιον, ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Ἀγγλίας.
Schéma ἢ Schème. ἀρ. σχῆμα, γεωμ. § σχῆμα, ἡ παράστασις τοῦ πλανήτου εἰς δοθέν τι σημεῖον.
Schématisme, ἀρ. σχηματισμός, πίναξ γεωμετρικῶν σχημάτων.
Schem-pariti, ἀρ. κέτμιον, φυτὸν τοῦ Μαλαβάρ.
Schénanthe, ἀρ. σχοινανθὶς, εἶδος φυτοῦ χρησίμου εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς θηριακῆς.
Schène, ἀρ. σχοῖνος, μέτρον ὁδοιπορικὸν τῶν ἀρχαίων.
Schénodore, ἀρ. σχοινόδωρον, γένος σταχυοειδῶν φυτῶν
Schérif, ἀρ. σερίφης, ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ, ἄλλως λεγόμενος ἐμίρις.
Scherlièvo, ἀρ. σιφυλὶς ἡ ἰλλυρικὴ, πάθος σιφυλιτικὸν τῆς Ἰλλυρίας.
Sché-toulou, ἀρ. βούτυρον φυτικὸν (χρήσιμον εἰς τοὺς μαύρους).
Scheuchzerie, Ϝ. σκευχσέριον, φυτὸν ἑλῶδες τῶν Ἄλπεων.
Schiais, Schiaites, Schiites ἢ Skiites, αἵρεσις Μωαμεθανικὴ ἀντιστατομένη εἰς τοὺς Σουνίδας, καὶ φρονοῦσα ὡς ἅρπαγας τοὺς πρώτους διαδόχους τοῦ Μωάμεθ.
Schidakédon, ἀρ. σχιδακηδὼν, ῥῆξις τοῦ κρανίου εἰς σχῆμα σχιδακος.
Schiech, ἀρ. σίχιον, φυτὸν τῆς Ἀραβίας.
Schieferton, ἀρ. σιφέρτιον, ἀργιλώδης γῆ.
Schilbé, ἀρ. σίλδη, ἰχθύς.
Schinau, ἀρ. φυτὸν ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται ὁ σάπων.
Schisandre, ἀρ. σχιζανδρον, θάμνος ἑρπητικός.
Schisée, Ϝ. σχίζιον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Schismatique, ἐπ. (δὲν προφ. τὸ πρῶτον s), σ χισματικός. § οὐσ. les —s οἱ σχισματικοί.
Schismatoptérides, Ϝ. πλ. σχισματοπτερίδες, σύστημα φυτῶν.
Schisme, ἀρ. σχίσμα. § σχιστὸς, κόκκος μέλας πιπερειδὴς, ἐρχόμενος ἐκ τῆς Αἰγύπτου. § σχίσμα, γένος φυτῶν.
Schiste, ἀρ. (προφ. chite) σχιστόλιθος, λίθος ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ νὰ σχίζηται εἰς πλάκας, οἷον ἡ Ἀρδωσία.
Schisteux, euse, ἐπ. πλακώδης, φυλλώδης. roche —se πέτρα φυλλώδης.
Schistidion, ἀρ. σχιστίδιον, νέον γένος φυτῶν.
Schistostage, ἀρ. σχιστοφυὴς, γένος βρύων.
Schisture, Ϝ. σχιστόουρος, γένος σκωλήκων ἐντοσθίων.
Schizanthe, ἀρ. σχιζανθὶς, φυτὸν πτῶσις τῆς Χιλῆς.
Schizolène, ἀρ. σχιζώλενον, γένος φυτῶν.
Schizopodes, ἀρ. πλ. σχιζόποδα, φυλὴ ὀστρακοδέρμων.
Schkuhrie, Ϝ. σχούριον, γένος φυτῶν.
Schlechtendale, ἀρ. *ἀδενόφυλλον, γένος φυτῶν τοῦ Μεξικοῦ.
Schleichère, ἀρ. χιλίρεον, δένδρον τῆς Ταπροβάνης.
Schlich, ἀρ. γαιώρυκτον (minerai) συντετριμμένον, πυμένον καὶ προπαρεσκευασμένον διὰ νὰ χωνευθῇ.
Schlot, ἀρ. χλωτὸς, σταλακτίτης γυψώδης.
Schlotheimie, Ϝ. χλωθέμιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν βρύων.
Schmaltzie, Ϝ. ταὐτὸν τῷ turpinie.
Schmiedelie, Ϝ. θάμνος τις τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Schœffère, Ϝ. σχοιφέρειον, γένος φυτῶν.
Schœghagha, ἀρ. πτηνὸν Αἰγύπτιον.
Schœnanthe, ἀρ. σχοινάνθη, ἡ νάρδος ἡ ἰνδική.
Schœnion, ἀρ. σχοινίων, αὐλώδημα ἀρχαῖον μαλθακόν.
Schœnobate, ἀρ. σχοινοβάτης.
Schœnode, ἀρ. σχοινῶδες, φυτόν τι.
Schœnoprason, ἀρ. σχοινόπρασον, γένος φυτῶν.
Schœpfie, ἀρ. θάμνος τῆς Ἀμερικῆς.
Schokari, ἀρ. εἶδος ὄρεως.
Schollère, Ϝ. σχολάριον, γένος φυτῶν.
Schollie, Ϝ. σκόλλις, γένος φυτῶν

Schorl, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. ταὐτὸν τῷ tournaline noire.
Schote, ἀρ. *σκώτιον, δένδρον μέσου μεγέθους.
Schoukie, Ϛ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῆσ ῥίνης (raie).
Schradère, Ϛ. *σχοινάδειρον, γένος φυτῶν.
Schraister, ἀρ. * χεραίστρης, ἰχθύς.
Schranke, Ϛ. συρίγγιον, γένος φυτῶν τῆς Καρολίνης.
Schrankie, Ϛ. συρίγγιον, γένος φυτῶν.
Schrèbère, ἀρ. δένδρον τι.
Schubertie, Ϛ. * σχυβέρτιον, γένος φυτῶν.
Schultzia, Ϛ. * σόλτιον, γένος φυτῶν
Schunda pana, ἀρ. φοίνιξ ἰνδικός.
Schusch, ἀρ. αἶρα ἡ ἀφρικανή.
Schwalbée, Ϛ. *χάλβιον, γένος φυτῶν.
Schwenkie, Ϛ. * χυένκιον, γένος φυτῶν.
Schyte, Ϛ. χύτης, εἶδος ἐχίδνης.
Sciadéphore, Ϛ. σκιαδηφόρος, ἡ μέτοικος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις, διότι ὑπεχρεοῦτο παρὰ τοῦ νόμου νὰ φέρῃ τὸ σκιάδιον ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀστῶν γυναικῶν, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων
Sciage, ἀρ. πρισις, κ. πριόνισμα. bois de — πριστὰ ξύλα, οἷον σανίδες κτλ. πρὸς διαστολὴν τοῦ bois de brin καὶ bois de merrain.
Sciagraphie, Ϛ. σκιαγραφία.
Sciamachie, Ϛ. σκιαμαχία.
Sciare, Ϛ. σκιαρὸν, γένος ἐντόμων διπτέρων.
Sciatère, ἀρ. σκιάθηρον, γνώμων ἐγχαράττων γραμμὴν διὰ τῆς σκιᾶς του.
Sciatérique, Ϛ. σκιαθηρικὴ, ἡ ἄλλως γνωμονική, ἡ τέχνη τοῦ δεικνύειν διὰ γραμμῆς τινος τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας. καὶ ἐπ. cadran — σκιαθηρικὸς γνώμων.
Sciatique, ἐπ. ἰσχιατικός. § οὐσ. la —, Ϛ. ἰσχιὰς, κ. σχιάτικα, πάθος περὶ τὸ ἰσχίον.
Scie, Ϛ. πριων (-ονος), κ. πρίονιον. le trait de la — τὸ πρίσμα, τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἀφίνει τὸ πριόνιον, καὶ τὸ ἀποκοπὲν τμῆμα ἢ ξυλάριον διὰ τοῦ πρίονος. § πρίων, μέρος τινῶν ἰχθύων ἢ ἐντόμων δι' οὗ λεαίνουσι τὴν τροφήν των. § πρίστης, εἶδος θαλασσίου ἰχθύος.
Sciemment, ἐπίρ. ἐκ προνοίας, ἐν ἐπιγνώσει, ἐν γνώσει.
Science, Ϛ. γνῶσις, (ἀντίκειται τῷ doute), βεβαιότης. je sais cela de — certaine γνωρίζω τοῦτο μετὰ βεβαιότητος. on ne peut avoir la —sur rien δὲν δύναταί τις νὰ ἔχῃ γνῶσιν περὶ οὐδενός. § ἐπιστήμη. la —de la cour ἡ αὐλικὴ τέχνη. la — du monde ἡ ἐπιστήμη τοῦ κόσμου. la — du salut ἡ γνῶσις τῆς σωτηρίας. § παιδία, σοφία. la — infuse ἡ ἐξ ἐπινοίας σοφία.
Sciène, Ϛ σκίαινα, ἰχθύς.
Scientifique, ἐπ. ἐπιστημονικός.
Scientifiquement, ἐπ. ἐπιστημονικῶς.
Scier, ἐν. πρίω, κ. πριονίζω § ὀρέπω, θεριζω (σῖτον κτλ) § — à caler, ναυτ. ἀνακρούομαι πρύμναν, ἡ πρὸς πρύμναν, ἀνακόπτω, ὑποχωρῶ, πλέω ἢ κωπηλατῶ πισόκωλα, ἔχων τὴν πρώραν πρὸς τὸ αὐτὸ μερος πάντοτε.
Scierie, Ϛ. ὑδροπρίων, κ. νεροπρίονον, μηχανὴ κινοῦσα τὸ ὕδωρ καὶ πριονίζουσα σανίδια.
Scieries, Ϛ. πλ. σκιάρια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου.
Scieur, ἀρ. πρίστης, κ. πριονιστής. — de bois ξυλοπρίστης, κ. ξυλοσχίστης. — de pierre λιθοπρίστης — de marbre μαρμαροπρίστης. — de long μακροπρίστης, ὁ πριονίζων κατὰ μῆκος τὰ ξύλα διὰ νὰ κάμῃ σανίδας. § θεριστής.
Scille, Ϛ. σκίλλα, κ. σκιλλοκρόμμυδον.
Scillitique, ἐπ. σκιλλητικός. vin —, vinaigre — οἶνος σκιλλητικὸς, ὄξος σκιλλητικόν.
Scillote, Ϛ. ἀντλητὴρ, ἀγγεῖον εἰς τὰς ἁλικὰς ὃι' οὗ ἀντλοῦσι τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Scincoïdiens, ἀρ. πλ. σκιγκοειδῆ, σύστημα ἑρπετῶν.
Scindaleure, ἀρ. σκίνδαρος, εἶδος μύκητος.
Scindaphe, ἀρ. σκινδαφὸς, μουσικὸν ὄργανον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Scinque, ἀρ. *σκιγκος, γένος ἑρπετῶν.
Scintillant, te, ἐπ. σπινθηροβολῶν, στιλβων, ἀποστίλβων.
Scintillation, Ϛ (δὲν ὑγραίνονται τὸ δυο ll), μαρμαρυγὴ, λαμπηδὼν ἡ φαινομένη εἰς τους ἀστέρας, φωτεινὴ κίνησις, ὁμοία μὲ σπινθηροβόλημα.
Scintiller, οὐδ. (προρ. τὰ δύο ll μὴ ὑγρῶς). στιλβω, λάμπω, ἰδ. ἀνωτ.
Sciographie, Ϛ. σκιογραφία, παράστασις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κτιρίου.
Sciomantie, Ϛ. σκιομαντεία, ταὐτὸν τῷ Pyromantie.
Scion, ἀρ. θάλος, ἡ θαλλὸς, κλὼν, κλωνίον, κ. κλωνί les —s d'une verge μώλωπες, κ. βιτζιὰ, τὸ σημεῖον τῆς ῥάβδου ἐπὶ τοῦ σώματος.
Scioptique, ἐπ. σκιοπτικὸς, σφαιροειδής τις μηχανὴ χρήσιμος εἰς τὰ πειράματα τοῦ ἀφεγγοῦς θαλάμου.
Sciotérique, ἐπ. σκιαθηρικὸς, ταὐτὸν τῷ sciatérique.
Sciotte, Ϛ. χειροπρίων, (τῶν μαρμαροπριστῶν).
Scire, ἀρ. βδέλλιον, φυτόν.
Scires, skires, ἢ sciries, Ϛ. πλ. σκίρα, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων.
Scirophories, Ϛ. πλ. σκιροφόρια, ἑορτὴ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων.
Scirophorion, ἀρ. σκιροφοριὼν, μήν.
Scirpe, ἀρ. βρίλλα, γένος φυτῶν.
Scirpéaire, Ϛ. σκυταλίας, γένος φυτῶν
Scirpées, Ϛ. πλ. σχοινία, σύστημα φυτῶν.
Scirpoïdes, Ϛ. πλ. φορμοειδῆ, σκοινοειδῆ σχοινων
Scirte, ἀρ. σκίρτος, γένος ἐντόμων σκιρτητικῶν.
Scissile, ἐπ. πριστὸς, σχιστὸς, πριονιστος, ὅστις πριονίζεται.
Scission, Ϛ. σχίσμα, διαίρεσις, (ὡς τὰς συνελεύσεις, βουλὰς κτλ. § διχοψηφία.
Scissure, Ϛ. κοίλωμα, (τῶν ὀστέων)
Scitaminées, Ϛ. πλ. μοῦσαι, γένος φυτῶν.
Scitie, ἡ setie, ἡ sétie, Ϛ. μονήρης πλοῖον τῆς Ἰταλίας.
Sciure, Ϛ πρίσμα, κ. πριονίδι.
Sciuriens, ἀρ πλ. σκίουροι, σύστημα τρωκτικῶν ζώων.
Scizanthe, ἀρ. σχιζάνθεμον, φυτὸν τῆς χινῆς.
Sclarée, Ϛ. εἶδος ἐλελίσφακος (sauge)
Scléranthe, ἀρ. σκληράνθεμος, ὀνομασία τῶν νυκτηγρετοειδῶν (nyctaginées)
Scléranthées, Ϛ. πλ. σκληρανθοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Sclériasis, Ϛ. σκληρίασις, πάθος τῆς μήτρας τῶν γυναικῶν. § σκληρίασις, σκλήρυνσις τῶν χόνδρων τῶν βλεφάρων.
Sclérie, Ϛ. * σκλήριον, γένος φυτῶν.
Sclernax, ἀρ. *σκληνάξ, γένος φυτῶν.
Sclérobase, Ϛ. * σκληροβάσις, γένος φυτῶν.
Sclérocarpe, ἀρ. σκληροκάρπον, φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς. § καὶ εἶδος μύκητος.
Sclérochloé, Ϛ. σκληροχλόη, γένος φυτῶν.
Scléroderme, ἀρ. σκληρόδερμον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων. § σκληρόδερμα, ἡ πλεκτόγναθα, γένος ἰχθύων.
Sclérolœne, Ϛ. *σκληρώλενον, γένος φυτῶν.
Sclérolèpe, Ϛ. σκληρόλεπον, γένος φυτῶν.
Sclérôme, ἀρ. σκλήρωμα, ταὐτὸν τῷ scléríasis § σκλήρωμα, ῥῦμα περὶ τὴν μήτραν.
Sclérophtalmie, Ϛ. σκληροφθαλμία, πάθος τῶν ὀφθαλμῶν.
Sclérosarcome, ἀρ. σκληροσάρκωμα, φῦμα σκληρὸν καὶ σαρκῶδες περὶ τὰ οὖλα.
Sclérostomes, ἡ hanstellés, ἀρ. σκληρόστομα, γένος ἐντόμων διπτέρων
Sclérote, Ϛ. σκληρωτὶς, γένος φυτῶν
Sclérothamne, ἀρ. σκληρόθαμνος, θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Sclérotique, Ϛ. σκληρωτικὸς, ὑμὴν ἐξωτερικὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Scléroxylon, ἀρ. σκληρόξυλον, γένος φυτῶν.
Sclérysme, ἀρ. σκλήρυσις τοῦ ἥπατος.
Scobiforme, ἐπ. πρισματοειδὴς, πριονισματοειδὴς, ἐπὶ τῶν σπόρων τι-

νῶν φυτῶν ὁμοίων μὲ τὰ ῥινίσματα.
Scolarité, Ϛ. ἐν χρ. droit de — δικαίωμα σχολαστοῦ, προνόμιά τινα τῶν φοιτητῶν εἰς τὰ πανεπιστήμια.
Scolastique, ἐπ. σχολαστικός. § οὐσ. σχολαστική, ἡ σχολαστικὴ Θεολογία.
Scolastiquement, ἐπίῤ. σχολαστικῶς.
Scolex, ἀρ. σκώληξ, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων.
Scoliaste, ἀρ. σχολιαστής.
Scolie, Ϛ. σχόλιον. § σχόλιον, σημείωσις ἐξηγητικὴ εἰς τὰ μαθηματικὰ προβλήματα.
Scolie, Ϛ. σκολιὸν, γένος ἐντόμων.
Scoliètes, Ϛ. πλ. σκολιώδη, φυλὴ ἐντόμων.
Scolopax, ἀρ. σκολόπαξ, γένος πτηνῶν Θαλασσίων.
Scolopendre, Ϛ. σκολόπενδρα, γένος ἐντόμων. § ἀρ. σκολοπένδριον, φυτὸν. — de mer, Ϛ. σκολόπενδρα ἡ Θαλασσία.
Scolopie, Ϛ. σκολόπιον, γένος φυτῶν.
Scolopomachérion, ἀρ. σκολοπομαχαίριον, εἶδος χειρουργικοῦ ἐργαλείου ὁμοίου μὲ ῥάμφος σκολόπακος.
Scolopsis, ἀρ. * σκόλοψις, γένος ἰχθύων.
Scolosanthe, ἀρ. σκολιόσανθον, γένος φυτῶν τῶν Ἀντίλλων.
Scolyme, ἀρ σκόλυμος, γένος φυτῶν
Scolymocéphale, ἀρ. σκολυμοκέφαλος, γένος φυτῶν.
Scolytaires, ἀρ. πλ. σκολοποειδῆ, γένος ἐντόμων.
Scolyte, ἀρ. σκόλοψ, γένος ἐντόμων ξυλοφάγων
Scombéroïde, ἀρ σκομβροειδὲς, γένος ἰχθύων.
Scombéroïdes, ἀρ. πλ. σκομβροειδῆ, σύστημα ἰχθύων.
Scombéromore, ἀρ. παράσκομβρος, γένος ἰχθύων.
Scombre, ἀρ. σκόμβρος, κ. σκουμβρί.
Scombrésoce, ἀρ. σκομβρεσώκης, (esoce), ἰχθύς.
Scopaire, Ϛ. * σκοπαία, γένος φυτῶν μαλαχοειδῶν.
Scopèle, ἀρ. σκόπελος, γένος ἰχθύων.
Scopélisme, ἀρ. ἀνάθεμα, σωρὸς πετρῶν ῥιπτομένων διὰ νὰ φέρωσι κακόν τι ἀποτέλεσμα.
Scopolia, Ϛ. σκοπόλιον, γένος φυτῶν καὶ δένδρων.
Scopula littoralis, Ϛ. ὀρυκτοὶ ὀδόντες τῆς ῥίνης (raie).
Scoranze, ἀρ. ἰχθύδιον τῆς λίμνης Σκούταρις.
Scorbut, ἀρ. στομακάκη, βαρβαροῖτ. σκορβοῦτον.
Scorbutique, ἐπ. στομακακικός. § οὐσ. c'est un — εἶναι στομακακικός.
Scordium, ἀρ. σκόρδιον, εἶδος φυτοῦ.
Scorie, Ϛ. σπόδιον, σκωρία, ἡ ἐπὶ τῶν μετάλλων ἀναλυομένων ἐπιπλέουσα ὑελώδης ὕλη. —s volcaniques ἡφαιστειοι σκωρίαι, πᾶσα ἐξωγκωμένη ἡφαίστειος ὕλη
Scorification, Ϛ. σκωριοποίησις, σποδίωσις.
Scorificatoire, ἀρ. σποδίτης, ἀγγεῖον χρήσιμον εἰς τὴν σποδίωσιν.
Scorifier, ἐν. *ἀποσποδῶ (τὰ μέταλλα), χωρίζω τὰς σκωρίας.
Scorodite, ἀρ. σκοροδίτης, ὀρυκτόν τι.
Scorodoprason, ἀρ. σκοροδόπρασον, εἶδος σκορόδου τῶν ἀρχαίων.
Scorpène, Ϛ.σκόρπαινα, γένος ἰχθύων, κ. σκορπίδι.
Scorpioïde, ἀρ. σκορπιοειδὲς, μικρὸν χορτάριον.
Scorpiojelle, Ϛ. σκορπιέλαιον.
Scorpion, ἀρ. σκορπίος. § σκορπίος, ἓν τῶν ὀκτώκα ζωδίων. § σκορπίος, εἶδος χελώνης. § σκορπίος, ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν στρομβων.
Scorpione, Ϛ. σκορπιόνιον, φυτόν.
Scorpiure, Ϛ. σκορπίουρος, ἡ πλοκάδιον, γένος φυτῶν.
Scortime, ἀρ. * σκόρτιμος, γένος ὀστράκων.
Scorzonère, Ϛ. * σκωροσόνη, γένος φυτῶν.
Scotie, Ϛ. σκοτία, κυμάτιον στρογγύλον καὶ κοῖλον μεταξὺ τῶν ῥόμβων (tores) τῆς βάσεως στήλης.
Scotodinie, Ϛ. ἡ Scotomie, Ϛ. σκοτοδινίασις.
Scotie, Ϛ. * σκώττιον, Θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Scoue, Ϛ. κεροΐαξ, ἄκρον κεραίας κεκυρτωμένον διὰ νὰ συνενωθῇ μὲ τὸν γόμφον (genou).
Scouffin, ἀρ. σχοινὶς, ἀγγεῖον ἐκ σχοίνων κατεσκευασμένον, τὸ ὁποῖον γεμίζουσιν ἀπὸ συντετριμμένας ἐλαίας οἱ ἐλαιοτρίβαι.
Scraptie, Ϛ. * σκράπτης, γένος ἐντόμων.
Scribe, ἀρ. γραμματεὺς (τῶν Ἰουδαίων). § γραφεύς.
Scribée, Ϛ. γραπτὸς, γένος φυτῶν.
Scripteur, ἀρ. γραμματεὺς, παρὰ τῷ ἐκκλησιαστικῷ γραφείῳ τῆς Ῥώμης.
Scrobicule, ἀρ. βοθρίον, κοίλωμά τι τῆς καρδίας.
Scrobiculeux, euse, ἐπ. βοθριοειδὴς, ἐπὶ μερῶν τοῦ φυτου ἐχόντων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κοιλώματά τινα.
Scrofulaire, Ϛ. * χοιράδιον, γένος φυτῶν. § —s, Ϛ. πλ. τὰ χοιραδοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Scrofules, Ϛ. πλ. χοιράδες, κ. χελώνια.
Scrofuleux, euse, ἐπ. χοιραδώδης.
Scrotocèle, ἀρ. ὀσχεοκήλη, πάθος.
Scrotum, ἀρ. ὀσχεός.
Scrupule, ἀρ. γραμμάριον, σταθμίον ἐξ εἴκοσι τεσσάρων κόκκων. § τὸ λίαν εὐλαβὲς, ὑπερευλάβεια, ῥίζος ἄκρος, ἀκριβολογία. — de conscience τὸ λίαν ὑπερευσυνείδητον § ἄκρα ἀκρίβεια, ὑπερακρίβεια. avec — ὑπερηκριβωμένως, ὑπερακριβῶς. § λεπτολογία, ἄκρα ἐπιμέλεια. § se faire —, ἢ un — de quelque chose ἀπέχω τινος πράγματος § διαταγμὸς, ἐνδοιασμὸς, μικρὰ ἀμφιβολία. faire un — à quelqu'un de quelque chose ἐκρόβω τινα περί τινος. § * λεπτημόριον, τὸ πολλοστημόριον τοῦ λεπτοῦ, ἄστρον. — chaldaïque τὸ χαλδαϊκὸν πολλοστημόριον, τὸ 1880 μόριον τῆς ὥρας τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἀράβων.
Scrupuleusement, ἐπίῤ. ἀπηκριβωμένως, λεπτολόγως, ἀκριβῶς.
Scrupuleux, euse, ἐπ. λίαν εὐλαβὴς, ὑπερευλαβὴς, περιδεὴς. il n' est pas — δὲν εἶναι λίαν εὐσυνείδητος, (εἰς τὴν συμπεριφοράν του, καὶ τὰς μετὰ τῶν λοιπῶν σχέσεις του). § ἀκριβὴς, ἀπηκριβωμένος, ἀκριβολόγος. § οὐσ. un — εἷς ἀκριβολόγος. exactitude —se ἀκρίβεια ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὰ, δι' ὄνυχος. recherche —se ἔρευνα δηκριβωμένη.
Scrutateur, ἀρ. ἐν χρ. παρὰ τῇ Γραφῇ. — des cœurs ὁ ἐτάστης, ἢ ὁ ἐτάζων τὰς καρδίας. § ὁ ἐπὶ τῆς κάλπης, ἐξεταστὴς (εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς συνελεύσεις, ὁ παρευρισκόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ψηφοδελτίων).
Scruter, ἐν. διερευνῶ, ἀνερευνῶ, ἀναζητῶ. § ἐξετάζω.
Scrutin, ἀρ ἡ ψηφορορία. au premier — εἰς τὴν πρώτην ψηφορορίαν.
Scubac, ἀρ. κροκῶδες πόμα, κροκωτόν.
Sculpter, ἐν. (προφ. sculter) γλύφω. bien —é εὔγλυπτος. boiserie —ée γλυπτὰ ξύλα.
Sculpteur, ἀρ. (προφ. sculteur). ἑρμογλύφος, λιθογλύφος, λιθοξόος.
Sculpture, Ϛ. (προφ. sculture), ἑρμογλυφικὴ, γλυπτικὴ. § γλυφὴ, γλύμμα, γλυπτόν. — isolée ἀνάγλυφον. — en bas relief πρότυπον.
Scurrile, ἐπ. ἄχρ. χυδαῖος, ἄσεμνος.
Scurrilement, ἐπίῤ. ἄχρ. χυδαίως, ἀσέμνως
Scurrilité, Ϛ. βωμολοχία.
Scutelle, Ϛ. ἐχινόδισκος, γένος ὀστράκων. § κυμβίον, μόριον τῶν λειχήνων (lichen.)
Scutellère, Ϛ. *τέλυρα, γένος ἐντόμων.
Scutellithes, Ϛ. πλ. κτενόλιθα, κτένες ὀρυκτοί.
Scutiforme, ἐπ. ἀσπιδοειδὴς, Θυρεοειδὴς, ἐπὶ τοῦ Θυρεοειδοῦς χόνδρου.
Scutigère, ἀρ. κερμάτιον, γένος φυτῶν.

Scutule, Θ. πλινθίον, γένος φυτῶν.
Scydmène, ἀρ. *σκύδμαινον, γένος ἐντόμων.
Scydménides, ἀρ. πλ. σκυδμαινώδη, σύστημα ἐντόμων.
Scyliorhin, ἀρ. σκυλιόρρινον, γένος ἰχθύων.
Scyllare, ἀρ. σκύλλαρος ἢ κύλλαρος, γένος ὀστράκων.
Scyllée, Θ. σκύλλαιον, γένος μαλακίων.
Scyphiphore, ἀρ. σκυφηφόρον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.
Scyphophilix, ἀρ. σκυφοφίλιξ, δρυοπτερίς τοῦ Μαδαγασκάρ.
Scytale, Θ. σκυτάλη. § σκυτάλη, γένος ἑρπετῶν.
Scythrops, ἀρ. *σκυθρωψ, γένος πτηνῶν δασυβίων.
Scytode, Θ. σκυτῶδες, γένος ἀραχνίων.
Scytonème, Θ. σκυτόνημα, γένος φυτῶν.
Se, ἀντ. τοῦ γ'. προσώπου, ἄκλιτος, καὶ δι' ὅλα τὰ γένη. ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτούς, ἑαυτάς. τίθεται πρὸ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων καὶ σημαίνει αὐτοπάθειαν. cette fleur — flétrit τὸ ἄνθος μαραίνεται. ces hommes — querellent οἱ ἄνθρωποι λογομαχοῦσι πρὸς ἀλλήλους (ἢ) μεταξύ των. il — repent de sa faute μετανοεῖ διὰ τὸ σφάλμα του. cela s'est fait à mon insu, (ἀντὶ τοῦ παθ. ἐντοῦθα), τοῦτο ἐπράχθη ἢ ἔγινεν ἀγνοοῦντός μου. se faire une loi τιθημι αὐτὸς εἰς ἐμαυτὸν νόμον.
Séaforthie, ἀρ. καρέα Ὀλλανδική, (φοινιξ τῆς νέας Ὀλλανδίας).
Séance, Θ. ἕδρα, τὸ δικαίωμα τοῦ συνεδριάζειν. il a — dans le conseil d'état εἶναι συγκάθεδρος εἰς τὸ Συμβούλιον κτλ. § συνεδριασις. une — a été rompue διελυθη ἢ διεκόπη ἡ συνεδριασις. tenir — ἑδρεύω, συνεδριάζω. lever la — λύω, διαλύω την συνεδριασιν. § on a tenu ἢ fait une longue — διέμειναν ἢ ἐκάθισαν πολὺ (ἐπὶ τραπέζης ἢ ἀλλαχοῦ). ce peintre fait un portrait en trois — ὁ ζωγράφος οὗτος κάμνει τὴν εἰκόνα εἰς τρεῖς ἕδρας, ἢ καθίσματα. § σύνοδος
Séant, μετ. τοῦ seoir. ἄχρ. συνεδριάζων. § οὐσ. le —, ἀρ. ἐν χρ. en son —, sur son — ἀνακαθήμενος, ἐν ἀνακαθημένου σχήματι, κ. ἀνακούρκουδα, ἢ στον κῶλον του. se mettre sur son — ἀνακάθημαι.
Séant, te, ἐπ. εὐπρεπὴς, πρέπων, εὔσχημος. cette parure n'est pas —te à son âge ὁ κόσμος οὗτος δὲν ἁρμόζει εἰς τὴν ἡλικίαν του, κ. δὲν ταιριάζει. il n'est pas — εἶναι ἀπαίσιον.
Seau ἀρ. κάδος, ἰβάνη, κ. κουβᾶς καὶ γκερδίλι ἢ ἀνασυρτῆρι. § ὑδρία, πᾶν ἀγγεῖον ἐξ ὁποιασδήποτε ὕλης ὅπου τίθεται ὕδωρ. § —x de la ville αἴφνιες, βαρβαροτ. τουλούμπες, πυροσβεστικαὶ μηχαναί. un — d'eau καψάκης ὕδατος — de vin καψάκης οἴνου. il pleut à —x βρέχει ῥαγδαίαν (βροχήν).
Seaugeoire, Θ. ἁλατόκαδος.
Sébacé, ἐέ, ἐπ. στεατώδης, ἀνατ.
Sébacique, ἐπ. στεατικον (ὀξύ).
Sébate ἀρ. στεατίτης, ἅλας ἐκ στεατικοῦ ὀξέος καὶ διαφόρων βάσεων.
Sébée Θ. *σήβειον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὀλλανδίας.
Sébeste, ἀρ. μύζον, καρπὸς τοῦ Sébestier.
Sébesténiers, ἀρ. πλ. ἀγαλλοχοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Sébestier, ἀρ. τὸ ἀγάλλοχον, δένδρον τῆς Ἰνδίας χρήσιμον εἰς τὴν ἐδενουργίαν καὶ εἰς τὴν ἰατρικήν.
Sébifère, ἀρ. στεατοφόρον, μέγα δένδρον τῆς Κοχχιχίνης.
Sébile, ἀρ. σκαφὶς, τηλία, κ. σκαφίδι, ἀγγεῖον ὅπου τίθεται τὸ ζυμάρι ἀφοῦ ἐζυμώθη ἤδη. § σκάφη, ὑδρία, κ. κουβᾶς ὅπου τιθεται ὕδωρ.
Sébio, ἀρ. φάλαινα ἰαπωνική.
Sec, Sèche, ἐπ. ξηρός. terrain — αὐχμώδης γῆ un froid — ξηρὸν ψύχος. voir, regarder quelque chose d'un œil — βλέπω τι ἀνοικτεί, ἀδακρυτι, ἀσπλάγχνως, ἀσυμπαθῶς. vin — οἶνος ἀνικμος. raisin — σταφὶς, κ. σταφίδα. des figues —es ἰσχάδες, ξηρὰ σῦκα confitures —es γλυκύσματα ξηρά. une branche d'arbre —e κλάδος ξηρὸς. § ἄνυδρος, ξηρός. un fossé — τάφρος ἄνυδρος. § ἄνικμος, ξηρός. bouche —e, lèvres —es στόμα ξηρὸν, χείλη ξηρά § σκελιφρὸς, λεπόσαρκος, ἰσχνος, κ. λιγνὸς, ὅστις δὲν ἔχει κρέας. un cheval a la tête —e, les jambes —es ὁ ἵππος ἔχει τὴν κεφαλὴν λεπτὴν, τὰς κνήμας λεπτάς. § ξηρὸς (ἐπὶ ὕψους, χαραιτῆρος κτλ.) § ἀπότομος, σκληρὸς, τραχύς. une personne a le pouls— στεγνὸς τὸν σφυγμὸν καὶ περιφρυγής. sang — τὸ μὴ ἔχον ἰχῶρα αἷμα. toux—e βῆξ λεπτη, ξηρὰ, κ ξηρόβηχας. argent — μετρητά. visite —e ξηρὰ ἐπίσκεψις (χωρὶς τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν). muraille de pierres —es κ. ξηρολιθι, ἴδ. pierre un ouvrage est — θι, ἴδ. pierre un ouvrage est — (ζωγραφίας ἢ γλυπτικῆς) ἀπότομον, σχαρι. graver à la pointe —e, ἴδ. pointe. manger du pain —e, ἴδ. pointe. manger du pain — ξηροφαγῶ, τρώγω ξηρὸν ψωμι. — un habit — ἔνδυμα τὸ ὁποῖον φαγκρίζει, τριμμένον. être — sur quelque chose εἶμαι ξηρὸς εἴς τι, la donner —e, la donner bien —e λέγω τι ξηρὰ ξηρά. § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ ξηρὸν. § χιλὸς, χόρτος κοῦρος, κ. χορτάρι (ξηρὸν διὰ τὰ ζῶα). s'en tenir — ἀντέχειται τῷ vert. employer le vert et le — κινῶ πάντα κάλων. tirer des confitures au — στραγγίζω τὰ γλυκύσματα. une corbeille, une assiette de — κοφίνιον ἢ παροψὶς μὲ ξηρα γλυκύσματα. tirer au — un puits ξηραίνω τὸ πηγάδι, τὸ στεγνόνω. § ἐπίρ. ξηρῶς. boire — πινω ἄκρατον, ἄδολον, χωρὶς νερὸ. répondre —, parler — à quelqu' un ἀποκρίνομαι ἀποτόμως, τραχέως, κ. ξηρὰ ξηρά. à — ξηρῶς, στεγνά. mettre à — ἐλλενῶ, ἐξαντλῶ, κ. ἀδειάζω, εὐκαιρόνω (πηγάδι κτλ ἀπὸ το ὑγρόν). un bras de rivière est demeuré à — ὁ ποταμὸς ἔμεινεν ἄνυδρος. passer la rivière à — διαβαίνω τὸν ποταμὸν ἀβρόχοις ποσί, στεγνά. mettre un vaisseau à —νεουλκῶ τὸ πλοῖον, τὸ βάλλω εἰς τὴν ξηρὰν (διὰ νὰ τὸ ἐπισκευάσω). un vaisseau est à — τὸ πλοῖον πλέει ἄνευ ἱστίων. le pauvre homme est à — ὁ πτωχὸς εἶναι ἐνδεὴς, ἄπορος. les procès l'ont mis à — αἱ δίκαι τὸν κατέφαγον. il est à — ἔμεινε χωρὶς ὀβολόν.
Sécable, ἐπ. τμητός.
Sécamone, ἀρ. *σηκάμηνον, γένος φυτῶν.
Sécance, ἴδ. Séquence.
Sécante, Θ. ἡ διατέμνουσα, γραμμὴ ἥτις τέμνει ἄλλην γραμμὴν § γραμμὴ ἠγμένη ἐκ τοῦ κέντρου τινὸς κύκλου, καὶ διερχομένη διὰ τῆς περιφερειας μέχρι τῆς ἐφαπτομένης.
Sèche, Θ. σηπία, κ. σουπιά. § ῥαχία, ὕραλος, κ. ῥηχὰ ἡ ξέρα, ἔπος ἐν πλοῖον δύναται νὰ καθίσῃ. § ῥηχὰ καὶ παλίρροια, εἰς τὴν λιμνην τῆς Γενεύης. § ὀρυκτὴ σηπία. § — terrine, ταὐτον τῷ engoulevent.
Séchée, Θ ἐν χρ. — d'eau τίτανος κασσιτέρου, χρήσιμος εἰς τὴν στίλβωσιν τῶν κατόπτρων. § ἴδ. ταὐτον, ταὐτὸν τῷ cibaudière.
Séchement, ἐπ.ρ. ξηρῶς, κ. στεγνὰ, ξηρα. § ἀποτομως, σκληρῶς, τραχέως.
Sécher, ἐν. ξηραίνω — les larmes de quelqu'un παύω τὰ δάκρυά τινος, τον παραμυθῶ, τὸν παρηγορῶ. § ξηραίνω, ποιῶ ἄνικμον, αὐχμώδη. μεταφ. le péché seul —a ce germe divin μόνη ἡ ἁμαρτία ἐξέρανε τὸ θεῖον σπέρμα. § οὐδ. ψύχομαι, ἀναψύχομαι, κ. στεγνόνω. § ξηραίνομαι. faire — ψύχω, ἀναψύχω, κ. στεγνόνω. μεταφ. — sur pied τήκομαι, φθείρομαι ἐπὶ ποδὸς, κ. λειώνω ἐπάνω στὸ ποδάρι. § — les épingles ξηραίνω τὰς καρφίδας (διαλεινῶν αὐτὰς εἰς δερμάτινον σακκίον).
Sécheresse, Θ. αὐχμὸς, ξηρασία. § ξηρότης, τὸ ἄνικμον. μεταφ. τραχύτης, τὸ ἀπότομον. § ἰσχνότης,

(ἐπὶ λόγου, καὶ ἰδεῶν), ξηρότης. § τὸ ἄχαρι τὸ ἀκομψον. § ξηρασία, ἡ ἔλλειψις ψυχικῆς παραμυθίας εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν ἱεροπραξιῶν.

Sécherie, Ϡ. ψυχεῖον κ. ἁπλωστιά.

Sécheron, ἀρ. ξηρολίθινδον.

Séchion ἀρ. σίκυον, γένος φυτῶν τρωγομένων ἐν εἴδει ἀρτύματος ὡς ἡ τομάτα.

Séchoir, ἀρ. ψυγεῖον, τετράγωνον ξύλον ὅπου οἱ ἀρωματοποιοὶ ξηραίνουσι τὰ ὀσφράδια (pastilles), τὰ σαπώνια κτλ. § ψυχεῖον, ὅπου στεγνόνονται αἱ ἐκ τῶν ἐργοστασίων ἐξερχόμεναι ὀθόναι.

Second, de, ἐπ. (τὸ c προφ ὡς g, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενα), δεύτερος. le — jour de la semaine, τὴν δευτέραν τῆς ἑβδομάδος. il vint le — jour δευτεραῖος ἦλθε la — de place ἡ δευτερεύουσα τάξις. une — e fois τὸ δεύτερον, κ. δευτέραν φορὰν. son — enfant τὸ δευτερότοκον τέκνον. —s noces δεύτερος γάμος. eau — de ὕδωρ βασιλικὸν ἀτονώτερον. — ordre, cela n'est que de — ordre δευτερεύων, τοῦτο εἶναι δευτερεύον. le — rang τὰ δευτερεῖα. les —s rôles οἱ δευτεραγωνισταί, τὰ δεύτερα πρόσωπα. — terme δεύτερος ὅρος, παρὰ τῇ Ἀλγέβρᾳ. § οὐσ. le —, ἀρ. ὁ δευτερεύων, εἰς τὴν παιδιὰν τῆς σφαίρας, ὁ κατέχων τὴν δευτέραν θέσιν μιᾶς πλευρᾶς. § παρυστάτη, το μέρος τῆς σφαιρίστρας, τὸ ἀπὸ τῆς ζώνας μέχρι τῆς ὑστάτης (dernier) § τὸ δεύτερον πάτωμα. § ὑπαραστάτης, ὁ βοηθὸς εἰς τας μονομαχίας. un notaire signe en — συμβολαιογράφος προϋπογράφει δεύτερος (ἤτοι μετὰ τοῦ συντάξαντος τὸ ἔγγραφον συμβολαιογράφου). § δευτερεύων, δεύτερος, (ἀντίκειται τῷ πρῶτος). capitaine en — λοχαγος τοποτηρητής. § συνεργος, συνεργάτης. § οὐσ. la —de, Ϡ. ἐφαμιλλος, δευτερος, κ. ταίρι. une beauté sans — de κάλλος ἀπαράμιλλον, κ. δὲν ἔχει ταίρι § δεύτερον (λεπτὸν), τὸ β' τοῦ ἀ. λεπτοῦ τῆς μοίρας, ὥρας κτλ. § δευτέρα κλάσις, (ἡ τῆς ῥητορικῆς) § intervalles de — de, μοισ το μικρότερον διαστημα τῆς διατονικῆς κλίμακος. § —de ἡ tierce basse πληγὴ ξίφους ἔξωθεν καταφερομένη.

Secondaire, ἐπ. δευτερεύων. § παρεπόμενος, πάρεργος

Secondement, ἐπίρ. δεύτερον, κατὰ δεύτερον λόγον.

Seconder, ἐν. βοηθῶ, συμπράττω, συνεργῶ. § ὑποβοηθῶ, συναντιλαμβάνομαι. § εἶμαι ὡς δεύτερος. § secondé, ée, μετ. il était parvenu à cette place par des intrigues —ées de la fortune ἀνέβη εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν διὰ μηχανορράφιῶν, τὰς ὁποίας ὑπεβοήθησεν ἡ τύχη.

Secondines, Ϡ. πλ. ταὐτὸν τῷ arrière -faix δευτέριον, κ. λερτέοι.

Secouement, ἀρ. ἴδ. secoûment.

Secouer, ἐν. σείω, τινάσσω, κ. κουνῶ un cheval qui — e son cavalier ἵππος ὅστις κουνεῖ τὸν ἱππέα. — la tête ἀνακινῶ τὴν κεφαλὴν, κ. κουνῶ τὸ κεφάλι μου. — un habit τινάσσω το ἐνδυμά μου (διὰ νὰ τὸ ξεσκονίσω). — la poussière de dessus un habit ἀποτινάσσω τὴν κόνιν τοῦ ἐνδύματος. il —e les oreilles κινεῖ τὰ ὦτα του, ἀψηρεῖ, περιπαίζει. il —a l'oreille σήκωσε τους ὤμους του, ἀπεποιήθη. une mala die a bien —é son homme τὸν ἐτίναξε καλῶς τὸ πάθος. μεταφ. — les esprits κινῶ τὰς ψυχὰς, τας σείω § ἀποτινάσσω, οἷον τον ζυγὸν, κτλ. ἀρνιάζω. μεταφ. ἀποτινάσσω τὸν ζυγὸν, τὴν δουλείαν, κτλ. § se —, αὐτ. σείομαι, τινάσσομαι, κ. τινάζομαι. les oiseaux se —ent τὰ πτηνὰ πτερύσσονται, ἢ πτερυγίζουσι, κ. τινάζουν τὰ πτερά των.

Secoueur, ἀρ ῥαιστὴρ, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ συντρίβουν τοὺς πηλίνους τύπους, ἀφ' οὗ ἐχύθη τὸ μέταλλον.

Secoûment, ἀρ. ἐν χρ. — de tête κίνησις, κ κούνημα τῆς κεφαλῆς.

Secourable, ἐπ βοηθητικὸς, πρόθυμος εἰς τὸ βοηθεῖν. tendre une main — διδω χ-ίρα βοηθείας. mon dieu! soyez-moi — θεέ μου! εἶϛ μοι ἀρωγος, βοηθός. § εὐβοήθητος (ἐπὶ ῥοῦ ποίων) elle n' est pas — εἶναι ἀβοήθητος.

Secourir, ἐν. βοηθῶ, συντρέχω. — une place ἐπιβοηθῶ τὴν πόλιν.

Secours, ἀρ. βοήθεια, συνδρομή. venir au — ἔρχομαι εἰς βοήθειαν, εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην. appeler à son — ἐπικαλοῦμαι εἰς βοήθειάν μου. crier au — φωνάζω βοήθειαν. venir, courir au — ἔρχομαι, ἢ τρέχω πρὸς βοήθειαν. apporter un prompt — βοηθῶ ταχέως. donner des —s en argent χορηγῶ χρηματικὰ βοηθήματα. faute de — ἀβοήθητος appeler à son — le manège et la brigue προστρέχω εἰς τὴν σκευωρίαν καὶ τὴν ῥαδιουργίαν. l'enjouement vient à mon — ἡ εὐθυμία ἔρχεται ὑπὲρ ἐμοῦ, ἢ πρὸς ἐμέ être d'un grand — συντελῶ τὰ μέγιστα sans le — d'autrui ἄνευ τῆς συνεργείας οὐδενός. § ἐπικουρία, βοήθημα εἰς χρήματα ἢ εἰς στρατόν.

Secousse, Ϡ. τιναγμὸς, κλόνος, σάλος, κ. τιναγμα, κούνημα. § κλονισμός.

Secret, ète, ἐπ. κρύφιος, ἀπόκρυφος, μυστικὸς, κ. κρυφὸς sciences —s ἀπόῤῥητοι ἐπιστῆμαι, (οἷον ἡ μαγεία, ἡ ἀλχημεία.) un escalier — κλίμαξ ἀπόκρυφος, κ. κρυφὴ σκάλα. un homme est — ἄνθρωπος ἐχέμυθος, μυστικὸς § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ ἀπόῤῥητον, τὸ μυςήριον, τὸ μυςικόν. c'est le —de la comédie μυστικὸν κοινόν. § ἐχεμυθία, σιωπή. je vous dit cela sous le —, au grand —, dans le dernier — σοὶ λέγω τοῦτο ὡς μυστικὸν, ὡς πολλὰ μυστικόν. § τὸ μυστήριον τέχνης, ἢ ἐφευρέσεως τινός. le — de l'art d'écrire τὸ μυστήριον τῆς τέχνης τοῦ γράφειν. il a trouvé le — de se pousser à la cour ἐξεῦρε τὴν μεθοδον τοῦ νὰ προαχθῇ εἰς τὴν αὐλήν. il a trouvé le — de se ruiner εὗρε τὸν τρόπον νὰ ἀφανισθῇ serrure à — κλεῖθρον ἀπόκρυφον, κρυφιον, κ. κρυφὸν. § κευθμὼν, κ. κρυψιώνας. § τὸ κρύφιον, τῆς φυλακῆς, ὅπου ὁ φυλακισμένος δὲν βλέπει κἀνένα. § en —, ἐπίρ. μυστικῶς, κρυφίως. parler en — κρυφολαλῶ, κρυφολαλῶ.

Secrétaire, ἀρ. γραμματεύς. — d' ambassade γραμματεὺς πρεσβείας. — d'un ambassadeur γραμματεὺς τοῦ πρέσβεως (ἰδιαίτερος). — d'état γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας. — d'une assemblée γραμματεὺς τῆς συνελεύσεως. — d'un magistrat ὁ γραφεὺς τοῦ δικαστοῦ, κτλ. le — de la nature ὁ ὑπηρέτης τῆς φύσεως, ἢ ὁ ἀντιγραφεὺς § χαρτοφυλάκιον. § γράπτης, γένος πτηνῶν μακροστελῶν.

Secrétairerie, Ϡ. γραμματεία, γραφεῖον.

Secrétariat, ἀρ. γραμματεία. § ἡ γραμματεία, τὸ γραφεῖον. § τὸ ἀρχεῖον τῆς γραμματείας.

Secrète, Ϡ. μυστικὴ προτευχή.

Secrètement ἐπίρ. μυστικῶς, κρυφίως, λαθραίως.

Sécréter, οὐδ. ἐκκρίνω, διηθῶ, (ἐπὶ ὑγρῶν τοῦ ἀνθρωτίνου σώματος, ἢ ἄλλων φυτικῶν καὶ ὀργανικῶν ὄντων.) § προετοιμάζω (τὴν τρίχα διὰ τὴν συμπίλησιν.)

Sécrétion, Ϡ. ἔκκρισις, διήθησις, ὁ χωρισμὸς ὑγροῦ τινος καὶ ἰδίως τῶν ζώων. la — du lait dans les mamelles ἡ ἔκκρισις τοῦ γάλακτος εἰς τοὺς μαστούς. les —s αἱ ἐκκρίσεις τοῦ σώματος, τὰ ὑποχωρήματα.

Sécrétoire, ἐπ. ἐκκριτικός.

Sectaire, ἀρ. αἱρετικός.

Sectateur, ἀρ. αἱρετιώτης, ὀπαδός.

Secte, Ϡ. αἵρεσις. μεταφ. faire — à part εἶμαι ἰδιογνώμων.

Secteur, ἀρ. τμῆμα. ἐν χρ. — de cercle τμῆμα κύκλου. — astronomique τμῆμα κύκλου μικρότερον παρὰ τὸ τεταρτημόριον, ἐργαλεῖον ἀστρονομικόν.

Sectile, ἐπ. σχιστὸς, πριστὸς, εὐκόλως σχιζόμενος ἢ πριονιζόμενος.

Section, Ϡ. τμῆμα ἐπὶ διαιρέσεως πραγματείας, λόγου, λογαριασμοῦ. § τομὴ, ἐπὶ γραμμῶν, κύκλων, κτλ. — conique κωνικὴ τομή. § ῥυμοτομία.

Séculaire, ἐπ. αἰώνιος, ἀπὸ αἰῶνος

εἰς αἰῶνα γινόμενος. ἐν χρ. des poèmes —s, jeux —s ἀγῶνες διαιώνιοι, ἢ ἐπαιώνιοι, οἱ κατὰ πάντα αἰῶνα τελούμενοι. des arbres —s αἰωνόβια δένδρα.

Sécularisation, Ϛ. *ἐκλαΐκωσις, ἡ ἀπὸ μοναδικοῦ εἰς λαϊκὸν μεταβολὴ προσώπου, κτήματος, μοναστηρίου, κτλ.

Séculariser, ἐν. *ἐκλαϊκῶ, μεταβάλλω εἰς λαϊκόν.

Sécularité, Ϛ. ἡ κοσμικὴ δικαιοδοσία τοῦ ἱερέως.

Séculier, ère, ἐπ. λαϊκός, κοσμικός. § οὐσ. c'est un — εἷς λαϊκός juridiction —re, bras —r ἡ πολιτικὴ ἐξουσία.

Séculièrement, ἐπίρ. λαϊκῶς, κοσμικῶς.

Securidaca, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Ἰαμαϊκῆς, καὶ τῶν Ἀντιλλονησίων

Sécurinega, ἀρ. Ϛήσιον, γένος φυτῶν τῆς Γαλλονήσου.

Sécurité, Ϛ. ἄδεια, ἀσφάλεια, ἀταραξία. en — ἐπ' ἀδείας, ἀδεῶς, ἐν ἀσφαλείᾳ. dans la — de sa conscience μὲ ἀτάραχον, μὲ ἥσυχον συνείδησιν.

Sédanoise, Ϛ. ἴδ. Parisienne.

Sédatif, ive, ἐπ. καταστaλτικός, πραϋντικός, κατευναστικός, ἐπὶ φαρμάκων, ταὐτὸν τῷ Calmant

Sédentaire, ἐπ. ἑδραῖος, καθιστικός. vie — βίος ἑδραῖος vie — οἰκουρὸς βίος. mener une vie — οἰκουρῶ. peuplades —es λαοὶ φυλαὶ μόνιμοι, ἰδιοῦται. le parlement fut — τὸ βουλευτήριον ἦτον μόνιμον. § —s, ἀρ. πλ ἑδρῖται, ἀσαχναι τινὲς μέσυσαι ἀλίνητοι εἰς τὸ ὕφασμά των.

Séder-bandes, Ϛ πλ. ταινίαι (plates-bandes) εἰς τὰ ἐκ συναγωγῆς ἔργα τῶν ἐδεννουργῶν.

Sédiment, ἀρ. ὑποστάθμη, ὑπόστασις, κ. κατακάθισμα, καταπάτι.

Séditieusement, ἐπίρ. στασιαστικῶς

Séditieux, euse, ἐπ. στασιαστικός. un homme — ἄνθρωπος φιλοτάραχος, στασιαστής. une assemblée —se συνέλευσις στασιώδης, πολυτάραχος, ἡ Ϛορυβώδης. § les —s, ἀρ. πλ. στασιῶται, στασιασταί

Sédition, Ϛ. στάσις, ταραχή. porter à la — διαστασιάζω.

Sedor, ἀρ. δίκτυον τοῦ ὁποίου τὸ ἓν ἄκρον εἶναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ἄλλο ἀφειμένον εἰς τὸν ἀέρα.

Sédre, Seidre, ἀρ. νομοδιδάσκαλος παρὰ τοῖς πέρσαις.

Séducteur, —trice, ἀρ. φθορεὺς, διαφθορεὺς, ἀπατεών. § ἐπ. un discours, un ton — λόγος, ὕφος ἀπατηλόν. l'esprit — ὁ πλάνος, ὁ σατανᾶς.

Séduction, Ϛ. ἀπάτη, διαφθορά. les —s de l'enthousiasme τὰ ἐλεεάσματα, αἱ γητειαι τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. la — du plaisir τὸ θέλγητρον τῆς ἡδονῆς. la — du cœur ἡ ἀτάτη τῆς καρδίας. nos mœurs s'adoucirent à force de —s τὰ ἤθη μας ἐρρυθμίσθησαν διὰ τῶν τέρψεων. il a de la — dans le style, dans l'esprit ἔχει ἐπαγωγόν τι, ἢ αἱμύλον εἰς τὸ ὕφος, εἰς τὸν νοῦν.

Séduire, ἐν. ἀπατῶ, πλανῶ, ἐξαπατῶ. un espoir téméraire les avait —s ἐθελεάσθησαν ἀπὸ τολμηρὰν ἐλπίδα. § διαφθείρω, δελεάζω. § ἐξαπατῶ, φθείρω τὴν κόρην, κ. τὴν ξελλαγιάζω, τοὺς μάρτυρας. κτλ. — un domestique δουλαπατῶ, κ. ξελλαγιάζω § γοητεύω, θέλγω, καταθέλγω, ἑλκύω.

Séduisant, te, ἐπ. ἐπαγωγὸς, θελκτήριος, θελκτικὸς, ἑλκυστικὸς, δελεαστικὸς

Sedum, ταὐτὸν τῷ joubarbe des toits ἀειζωον τριθαλές.

Séelong, ἀρ. λεπτον (πολωνικὸν) χαλκονόμισμα.

Ségestrie, Ϛ. γένος ἀραχνίων διαιτωμένων εἰς τὰς ῥαγάδας τῶν παλαιῶν τοίχων καὶ ὑπὸ τοὺς φλοιοὺς τῶν παλαιῶν δένδρων.

Ségétal, le, ἐπ. πυρογενὴς, ὁ μεταξὺ τοῦ πυροῦ φυόμενος.

Segetella, Ϛ ἄλσειον τὸ πυρογενές.

Ségétiaire, ἢ Sagétière, Ϛ. μέγα δίκτυον.

Segment, ἀρ. — d'un cercle τμῆμα κύκλου. — d'une sphère τμῆμα σφαίρας

Ségovie, Ϛ. σεγωβιανὸν ἔριον, ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ.

Ségrairie, Ϛ. κοινὸν δάσος, εἴτε μετὰ τῶν ἰδιωτῶν, εἴτε μετὰ τοῦ ἡγεμόνος.

Ségrais, ἀρ. * ἰδιόδρομον, δάσος κεχωρισμένον τῶν ἄλλων καὶ ἰδίως καλλιεργούμενον.

Ségreyer, ἐν δασομοιρίτης, ὁ ἔχων μετοχὴν εἰς κοινὸν δάσος.

Ségrégation, Ϛ ἀχρ. χωρισμὸς, καταμερισμὸς, ἀποχώρισις.

Ségréger, ἐν. ἀποχωρίζω, τίθημι κατὰ μέρος.

Ségreyage, Ségréage, ἀρ. δικαίωμα ξυλείας τῶν τιμαριωτῶν ἀρχόντων.

Seguière, Ϛ. σεγύριον, δένδρον ἀκανθῶδες τῆς Ἀμερικῆς.

Séguine, Ϛ. εἶδος ἄρου (gouet) τῆς Ἀμερικῆς.

Séhime, Ϛ. * σαίμιον, φυτὸν ἀρακόν.

Seiche, ἴδ. Sèche.

Seigle, ἀρ. ὄλυρα, βρίζα, κ. σίκαλη. § βρίζα μὲ τὸ ἄχυρον. couper les —s βριζοτομῶ.

Seigneur, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. senior, πρεσβύτερος, γέρων, ὁ δημογέρων, ἐν χρ. ἄρχων. grands —s οἱ μεγάλοι μεγιστάνες. § δεσπότης, ἄρχων τιμαριώτης, κ. ἄρχοντας. — temporel ὁ πολιτικὸς ἄρχων. — spirituel πνευματικὸς ἄρχων. vivre en —, en grand — ζῶ μεγαλοπρεπῶς. faire le — σαλακωνεύω, κ. ἀρχοντοπιάνομαι, (ἐ) μεγαλοπιάνομαι. παρ. à tout — tout honneur εἰς τὸν καθένα ὁ,τι τὸν πρέπει § le —, ἡ notre — ὁ κύριος, ὁ κύριός ἡμῶν. le grand — ὁ Σουλτάνος.

Seigneuriage, ἀρ. δικαίωμα νεαρᾶς σματοκοπίας τιμαριωτικόν

Seigneurial, le, ἐπ. δεσποτικὸς, ἀρχοντικός. maison —e τὸ ἀρχεῖον, κ. τὸ ἀρχοντικόν. § τιμαριωτικὸς, ἡ ἀρχοντικὸς, ἡ γαιωδεσποτικός.

Seigneurie, Ϛ δεσποτεία, τὸ δικαίωμα τοῦ ἄρχοντος ἢ γαιωδεσπότου ἐπὶ τῆς γῆς. un homme a vendu une terre, et il s'en est réservé la — ἐπώλησε τὴν γῆν καὶ ἐτερυλάχθη τὴν δεσποτείαν, ἢ τὸ κυριότητα. § γῆ δεσπότου § οἱ μεγιστάνες τῆς Βενετίας § votre — ἡ εὐγενεία σας, οἱ. ἄχρ.

Seille, Ϛ. ἀσχ. ἄχρ. ἔδρανον, Ϛ. κος ξύλινος.

Seime, Ϛ. σχάσις, σχάσμα, σχίσις, περὶ τὴν ὁπλὴν τοῦ ἵππου ἅμα γεννηθῇ.

Sein ἀρ στέρνον, στῆθος, τὸ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τοῦ στομάχου μέρος. presser quelqu'un contre leur — ἐνστερνίζομαι, περιπτύσσομαί τινα, τὸν σφίγγω. μεταφ il n'avais-je réchauffé qu'un serpent dans mon — τί ἄλλο περιέθαλψα εἰς τοὺς κόλπους μου παρὰ ὄφιν. il m'a mis le poignard dans le — μὲ ἐπλήγωσε, ἢ μὲ ἐλύπησε καιρίως, κ. § τὰ στέρνα τῶν γυναικῶν, τὸ στῆθος, κ. τὰ βυζιά. elle a un beau — εὐστέρνος γυνή. une nourrice qui donne le — à un enfant τροφὸς ἥτις γαλακτεῖ, βυζάνει τὸ βρέφος. § τὰ ἐντόσθια. le fruit que cette femme porte dans son — τὸ βρέφος τὸ ὁποῖον ἡ γυνὴ αὐτὴ φέρει εἰς τοὺς κόλπους της. μεταφ le — de dieu ὁ κόλπος τοῦ Θεοῦ. le — de l'amitié οἱ κόλποι τῆς φιλίας. chaque siècle a dans son — le siècle qui va suivre πᾶς αἰὼν φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸν ἐπερχόμενον αἰῶνα. le — de la terre, de la mer αἱ λαγόνες τῆς γῆς, ὁ βυθὸς τῆς Ϛαλάσσης. § καρδία, ψυχὴ, ἐπὶ τῆς ἀκολούθου ἐννοίας. οἷον. c'est dans votre — qu'il faut déposer sa douleur εἰς τὴν καρδίαν σου πρέπει νὰ ἐναποταμιεύσῃ τις τὴν λύπην του. § le — de l'église catholique ὁ περίβολος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. le — de l'hérésie, de la vertu ὁ κόλπος τῆς αἱρέσεως, τῆς ἀρετῆς, τὸ κέντρον. porter la guerre dans le — d'un royaume ἐκφέρω τὸν πόλεμον εἰς τὸ μέσον ἢ τὸ κέντρον τοῦ βασιλείου. au — des Alpes ἐν μέσῳ τῶν Ἄλπεων. vivre dans le — du bonheur ζῶ ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν. § κόλπος. le — persique ὁ περσικὸς κόλπος.

Seiche, Ϛ. ἀμφίβληστρον, κ. ἀμφίβολος, εἶδος δικτύου.
Seine, ἡ Senne, Ϛ. σαγήνη, δίκτυον ἑλκόμενον ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ (ὡς εἰς ταῖς τράταις.)
Seing, ἀρ. ὑπογραφή. — manuel ἰδιόχειρος ὑπογραφή. — privé ἰδιόγραφον, ἰδιωτικὸν ἔγγραφον une promesse sous — privé ὁμολογία ἰδιόγραφος, ἰδιωτική. — blanc λεύκωμα, βαρβαρ. μπεγιάζι.
Seizain, ἀρ. σπαρτίον, κ. σπάγγος διὰ τὰ δέματα.
Seize, ἐπ. ἀριθμ. δέκα ἕξ. un homme a fait preuve de — quartiers de noblesse εὐγενὴς μέχρι τετάρτης γενεᾶς. § οὐσ. le —, ἀρ. ἡ δεκάτη ἕκτη, αἱ δεκαὲξ (τοῦ μηνός). § τὸ ἐκκαιδεκατημόριον.
Seizième, ἐπ ἐκκαιδέκατος, δέκατος ἕκτος. § ἐκκαιδεκατημόριον.
Seizièmement, ἐπίρ. δέκατον ἕκτον.
Sejé, ἀρ. *σέγιον, φοίνιξ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ὀρενόκου.
Séjour, ἀφ διατριβή, διαμονή faire — en διατρίβω, κτλ. je n'y ferai pas de — δὲν θὰ διαμείνω πολύ. le — des troupes ἡ ἀνάπαυλα, ἡ στάσις τῶν στρατευμάτων cette ville est un agréable — ἡ πόλις αὕτη εἶναι τερπνη κατοικία. le — des pluies ἡ στάσις, τὸ στάσιμον τῶν ὄμβρων. § διατριβή, τὸ μέρος ὅπου διαμενει τις. Athènes est moins le berceau que le séjour des talents αἱ Ἀθῆναι εἶναι ὄχι ἡ πατρὶς, ἀλλὰ τὸ ἐνδιαίτημα, ἢ ἡ κατοικία τῆς εὐφυΐας. le — des plaisirs τὸ καταγώγιον τῶν ἡδονῶν.
Séjourner, οὐδ. διάγω, διατρίβω, διαμένω l'eau y —e, ἡ elle y a —é τὸ ὕδωρ μένει, λιμνάζει, κ. στέκεται, ἢ ἐλίμνασε, κ. ἐστάθη.
Sekika, ἀρ. ἔμπετρον, φυτόν.
Sel ἀρ. ἅλας. un grain de — κόκκος ἅλατος. grenier à — ἁλαταποθήκη. un jambon, un saucisson sont de bon —, d'un bon — τὸ χειρομέριον, ἢ τὸ λουκάνικον εἶναι μετρια εἰς τὸ ἅλας. manger quelque chose à la croque au — τρώγω ἅλας καὶ ἄλλο τι. viande au gros — κρέας μὲ τὸν ζωμόν. faux — λαθραῖον ἅλας. manger un minot de — avec quelqu'un τρώγω μετά τινος ἅλας καὶ ψωμί. un homme mangerait un autre avec un grain de — τὸν πίνει εἰς ἕνα ποτῆρι νερὸν, (εἶναι ἰσχυρότερός του.) — attique τὸ ἀττικὸν ἅλας. il y a du — dans un ouvrage ὑπάρχει ἅλας εἰς το σύγγραμμα. plein de — πλήρης χαριτος, εὐφυΐας. § ἅλας, χημ. τὸ ἐκ τῆς μίξεως ἑνὸς ὄξεος, καὶ τινος ἄλλης ὁποιασδήποτε βάσεως.
Sélaciens, ἀρ. πλ. τὰ σελάχη, ταὐτὸν Sélaques.
Sélage, ἀρ. *σελάγιον, γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.
Sélaginelle, Ϛ. σελαγιοειδὲς, φυτόν.
Sélam, ἀρ. ἀνθόδεσμον, ὃν τοῦ ὁποίου ἐκρράζεται ὁ ἔρως εἰς τὰ Ἀσιατικὰ μέρη. § σταθμὸς (τῶν Ἱσπανῶν ἐπὶ τῶν παραλίων.)
Sélandrie, Ϛ. σελάνδριον, γένος εὐτόμων.
Sélaques, Ϛ. πλ. σελάχη, κ. σαλάχι, εἶδος ἰχθύων.
Sel d'Angleterre, Sel-d'Epsom, ἡ de Sedlitz, ἀρ ἅλας τῆς Ἀγγλίας. § — de chaux ἅλας τιτάνου. § — de verre σόδα ὑδροχλωροῦχος (muriatée). § — d'inde, ἡ — Pyramidal, ἀρ. ἅλας σακχαρῶδες.
Sélène, Ϛ. σελήνη, γένος ἰχθύων. § —s, ἀρ. πλ. σελῆναι, εἶδος πλακουντίων.
Sélénique, ἐπ. σεληναῖος, σεληνιακός.
Sélénite, Ϛ σεληνίτης, λίθος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τίτανος Θειοῦχος.
Séléniteux, euse, ἐπ. σεληνιτώδης, ἢ σεληνιτικός. eau —se ὕδωρ σεληνιτῶδες.
Sélénium, ἀρ. σελήνιον, μέταλλον ὀξυδώσιμον παρεμφερὲς τῷ ἀρσενικῷ.
Sélénographie, Ϛ. σεληνογραφία.
Sélénographique, ἐπ. σεληνογραφικός.
Sélénops, ἀρ. σελήνωψ, γένος ἀραχνίων.
Sélénostate, ἀρ. σεληνοστάτης, ἡ σεληνοσκόπιον.
Sel essentiel, ἀρ. ἅλας οὐσιαστικὸν.
Séleucides, ἀρ. πλ. Σελευκεῖδαι. § σελευκεῖδαι, πτηνά τινα μυθώδη.
Sélictar-aga, ἀρ. ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου.
Sélin, ἀρ. σέλινον, γένος φυτῶν.
Sélinon, ἀρ. σέλινον, διάφορα εἴδη σκιαδοφόρων φυτῶν.
Selle, Ϛ σκόλυθρος, σκαμνίον δίπουν ἢ τρίπουν χαμηλὸν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κάθηται εἷς ἄνθρωπος. παρ. un homme demeure entre deux —s le cul à terre μένει στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ § ἐφίππιον, βαρβαρ. σέλλα. cheval de — κέλης ἵππος. être bien en — ἱππεύω καλὰ, κ. βαστιοῦμαι στὸ ἄλογον. μεταφ. il est bien en — διατηρεῖται εἰς τὴν θέσιν του. avoir le cul sur la — εἶναι πάντοτε ἔφιππος, κ. καβάλα. une — à tous chevaux κοινὸν ἐφιππιον, καὶ μεταφ. ὁ κοινος ἐπωδός. il n'a fait aucun discours où il n'ait employé ce lieu commun, qui est une — à tous chevaux πώποτε δὲν ὡμίλησε χωρὶς νὰ μεταχειρισθῇ τὸν κοινὸν αὐτὸν τόπον, ὅστις εἶναι ὁ κοινὸς ἐπωδός. καὶ ἀντὶ τοῦ, πανάκεια. courir la poste à toutes —s ὁδοιπορῶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, μὲ τὰ κοινὰ ἐφίππια. la première — ὁ καλλίτερος ἵππος ἐκ τῶν ἀγγαρικῶν. courir une ou deux —s τρέχω ἕνα ἢ δύω σταθμούς. — à apprêter ἰδ. apprêtoir. — à modèle ἔδρανον τῶν λιθοξόων ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέτουσι τα γλυφόμενα μάρμαρα. — à tailler, — à rogner τομεῖον, καὶ ῥινητήριον, ἐργαλεῖα τῶν πιθοποιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων κόπτουσιν ἢ ῥινίζουσι τὰ ξύλα. § ὑποχώρημα, ὑπεκχώρησις, κ. χάρι (ἐπὶ κινήσεως τῆς κοιλίας). aller à la — ἀνίσταμαι εἰς Ϛῶκον, εἰς ἄφοδον, κ. εὐχαίνω νὰ κάμω τὸ νερόν μου, πηγαίνω πρὸς χρείαν μου. § — turcique τὸ μεταξὺ τῶν κλινοστρωμάτων ἀποῤῥύτεων καὶ τοῦ σφηνοειδοῦς ὀστοῦ διάστημα. § σκωρία τῶν μετάλλων εἰς σχῆμα ἐριππίου γινομένη. § εἶδος ἰχθύος.
Sellée, Ϛ σειρὰ τῶν πλίνθων.
Selle polonaise, Ϛ. ταὐτὸν τῷ perne selle.
Seller, ἐν. ἐπισάττω τὸν ἵππον, κ. σελλόνω. § se —, αὐτοπ. γίνομαι κροτητὸς, στεγανοῦμαι, σκληρύνομαι, (ἐπὶ γαιῶν), κ. πατειοῦμαι.
Sellerie, Ϛ. ἱπποσκευοφυλάκιον.
Sellette, Ϛ. βάθρον, κυρίως τὸ σκαμνίον ὅπου ἐκάθητο ἄλλοτε ὁ ἐγκαλούμενος καὶ ὑπεβάλλετο εἰς ἐξετάσεις. παρ. on l'a tenu long-temps sur la — τὸν ἐβασάνισαν πολλὴν ὥραν (διὰ νὰ μάθωσι τὸ μυστικόν). § γύης, μέρος τοῦ ἀρότρου. § ὁριβάς, διάφορα ἐργαλεῖα εἰς διαφόρους τέχνας, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται ἢ στηρίζουσι τὰ ἔργα των οἱ ἐργαζόμενοι.
Sellier, ἀρ. σελλοποιός. § ἁμαξοπηγός.
Selière, Ϛ. *σελλύριον, γένος φυτῶν.
Sel-marin, ἀρ. κοινὸν ἅλας. § — microscopique τὸ ἄλλως λεγόμενον ἅλας χυτόν.
Selon, πρόθ. κατά. — l'Évangile κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον. — la nature de la haine κατα τὴν φύσιν τοῦ μίσους. — moi κατ' ἐμὲ ἢ παρ' ἐμοὶ κριτῇ. l'Évangile — Saint Mathieu Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. καὶ ἀπολ. réussira-t-il dans cette entreprise? —, (ἡ) c'est — θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τοῦτο; εἶναι ἄδηλον.
Selot, ἀρ. νηρὶς, ὄστρακόν τι.
Semaille, Ϛ. σπόρος, σπορὰ, ἡ πρᾶξις τοῦ σπείρειν. nous avons fait nos —s ἐσπείραμεν. § ὁ σπόρος, τὰ σπαρτά. § ὁ σπορητὸς, ὁ καιρὸς καθ' ὃν σπείρουσι.
Semaine, Ϛ. ἑβδομάς. — Sainte ἡ μεγάλη ἑβδομάς. — Sainte ἑβδομαδιαί. être de —, ἢ être en — εἶμαι τῆς ἑβδομάδος, (ἐπὶ ὑπηρεσίας δημοσίου κτλ.) prêter à la petite — ὀβολοσατῶ, ὠνείζωβραχυπροθέσμως. la — des trois jeudis τὸν μῆνα ποῦ δὲν ἔχει σάββατον. § ἑπταήμερον, ἑβδομάς. § ἑβδομαδιαία ἐρ-

γασία. § τὸ ἑβδομαδιαῖον, κ. τὸ ἑβδομαδιάτικον.

Semainier, ἀρ. Semainièro, Θ. ὁ τῆς ἑβδομάδος (ἱερεὺς κτλ.)

Semale ἢ Semaque, Θ. μακρὰ λέμβος (τῶν Ὁλλανδῶν).

Semantron, ἀρ. σήμαντρον.

Semarillare, Θ. *σημαριλλάριον, φυτὸν τῆς Περουβιανῆς.

Semblable, ἐπ. παραπλήσιος, ὅμοιος, παρόμοιος. et autres —s καὶ ἄλλα τοιαῦτα. il ne s' est jamais vu rien de — οὐδὲν ἐφάνη ποτὲ τοιοῦτόν τι. combien le sénat a fait d' actions —s πόσας τοιαύτας πράξεις ἔκαμεν ἡ βουλή. — à lui-même σύμφωνον ἢ συνεπῆ μὲ τὸν ἑαυτόν του. angles —s ὅμοιαι ἢ ἴσαι γωνίαι. rectangles —s ὀρθογώνια ὅμοιν. figures —s ὅμοια σχήματα τὰ ἔχοντα ἴσας ἀλλήλαις τὰς γωνίας, καὶ ἀναλόγους πλευράς. § οὐδὲ le —, ἀρ. ὅμοιος. il n'a pas son — οὐδὲν ἐχει τὸν ὅμοιόν του, κ. τὸ ταῖρι του. son — ὁ πλησίον. de nos —s τῶν ὁμοίων μας.

Semblablement, ἐπίρ. ὁμοίως, παρομοίως.

Semblant, ἀρ. πρόσχημα. faux — ψευδοπρόσχημα. faire le — de, ἢ en faire tous les —s προσποιοῦμαί τι. il n'a que le — du courage ἔχει μόνον ἐπιφάνειαν ἢ φαινομένην ἀνδρείαν μόνον, ἤτοι φαίνεται ἀνδρεῖος. faire — de dormir προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, κ. κάμνω τὸν κοιμισμένον. faites — qu'on vous en a prié προσποιήθητι ὅτι σὲ παρεκάλεσαν ne faire — de rien διαφαίνω, ἐπιδείκνυμι μηδὲν, κ. οὐδὲν ἀποδείχνω τίποτε ἢ οὐδὲν δείχνω.

Sembler, ἐν. φαίνομαι. vous me —ez tout mélancolique μοὶ φαίνεσαι ὅλως μελαγχολικός. cela me —e ainsi οὕτω μοὶ φαίνεται. § ἀπρόσ. il —e φαίνεται, κ. ὁμοιάζει καὶ μοιάζει. il —e à vous entendre parler, que ce mal soit sans remède ἂν σὲ ἀκούσῃ κάνεις, ὁμοιάζει ὡς ἂν νὰ μὴν εἶχε θεραπείαν τὸ κακόν. ce me —e ἢ ce —e (ἐν παρενθέσει), μοὶ φαίνεται ἢ κατ' ἐμέ, (ἢ) ὡς φαίνεται. il me —e, il vous —e que νομίζω, νομίζεις ὅτι il me —e que je le vois θαρρῶ ὅτι τὸν βλέπω, (ἢ) μοὶ φαίνεται ὅτι κτλ. à ce qu'il vous —e καθὼς φρονεῖς. il vous —e donc τὸ νομίζεις λοιπόν; que vous —e de τί φρονεῖς περὶ κτλ. que vous —e-t-il de ce tableau? τί φρονεῖς περὶ, πῶς σοὶ φαίνεται αὐτὴ ἡ εἰκών; § bon lui —e, comme bon vous —era, il nous a —é bon τὸ κρίνει εὔλογον, ὅπως τὸ κρίνῃς εὔλογον, μᾶς ἐφάνη εὔλογον.

Semblides, ἀρ. πλ. σιμβλίδες, γένος ἐντόμων πλατυπτέρων.

Séméiologie, Θ. σημειολογία, ἡ περὶ τῶν σημείων τῶν νόσων πραγματεία.

Séméiotique, ἐπ. σημειωτικός. ἴδ. ἀν.

Sémeline, Θ. λινοσπορεώδης, χρύσταλλον ἐξ ἡφαιστείων ὑλῶν συγκείμενον, περὶ τὸ Ἀνδεράχ.

Semelle, Θ. πέλμα, κάσσυμα, κ. χνάοι, ἡ βαρβαροτουρκ. κιοσελές. soulier à simple — ἁπλῆ (ἐμβὰς) κ. μονόπατον παποῦτζι. — de liège, de feutre ἔμβλημα ἐκ φελλοῦ ἢ ἐκ πίλου, μὲ τὸ ὁποῖον παραγεμίζουσι τὰ ὑποδήματα ἢ τὰ σανδάλια διὰ νὰ προφυλάττωνται οἱ πόδες ἀπὸ τὸ ψύχος. —s de crin τριχινα ἐμβλήματα. § περιπόδιον, τεμάχιον ὀθόνης, ἢ ἐριοῦχον μὲ τὸ ὁποῖον περικυκλοῦσι τὰ κάτω μέρη ἑνὸς μαλλίνου, ἢ μεταξωτοῦ κτλ. καλτίου. mettre des —s à une poutre ἐχμάζω τὴν δοκὸν, βάλλω ξύλα πέριξ διὰ νὰ τὴν στερεώσω. παρ. sauter tant de —s πηδῶ τόσα βήματα. —, ἢ poids de — τὸ πραγματικὸν βάρος τῶν χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν νομισμάτων. — de charbon minéral τὸ ἔδαφος τοῦ ἀνθρακωρυχείου. § τρίξυλον, τρία ξύλα ἐπιτεθειμένα τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ χρησιμεύοντα εἰς τὴν πλαγιοδρομίαν, ναυτ. (bouline). § ἔχμα εἰς διαφόρους τέχνας, πᾶν τὸ στηρίζον ἢ στερεόνον ἓν ἄλλο τι, οἷον δοκὸν, στύλον, κτλ.

Semence, Θ. σπόρος. blé de — σῖτος διὰ σπόρον les labours et les —, les labours et —s τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν σπόρον, συνήθως ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν. § σπόρος, σπέρμα, πᾶν ὅ,τι σπείρεται, εἴτε κόκκος, εἴτε σπόρος, εἴτε πυρήν, κτλ. les quatres —s froides οἱ τέσσαρες χλωροὶ σπόροι, οἷον ὁ τοῦ πέπονος, χειμωνικοῦ, κολοκύνθης, καὶ σίκυος. les quatres —s chaudes οἱ τέσσαρες ξηροὶ σπόροι, οἷον ὁ τοῦ ἀνήθου, μαράθρου, κυμίνου καὶ τοῦ κάρου (carvi). § Θορος, γονὴ, σπέρμα, σπορὰ τοῦ ζώου.) μεταφ. —s de vertu σπέρματα ἀρετῆς. —s de procès σπέρματα δίκης. — de perle λεπτοὶ μαργαρῖται. — de diamans οἱ ἐλάχιστοι ἀδάμαντες. § γομφάρια, μικρὰ καρφάκια.

Semen-contra, ἀρ. εἶδος ἀψινθίου διδομένου ὡς ἀνθελμινтικοῦ.

Sémentines, Θ. πλ. ἑορτὴ παρὰ Ῥωμαίοις τελουμένη εἰς τὸν ναὸν τῆς Χθονὸς τῇ 24 Ἰαννουαρ. διὰ τὸν εὐτυχῆ σπορήτον.

Semer, ἐν. σπείρω. — du blé σπείρω σῖτον. — de la graine de persil σπείρω σπόρον μακεδονηϊσίου. — un champ σπείρω ἀγρόν. il fait bon — εἶναι καλὸς καιρὸς διὰ τὴν σπορὰν. la saison de — ὁ σπορητός. παρ. il faut — pour recueillir πρέπει νὰ σπείρῃς διὰ νὰ θερίσῃς. — en terre ingrate κατὰ πετρῶν σπείρω. — de l'argent διανέμω, μοιράζω χρήματα. il —e l'argent σπειρει, ἢ ῥίπτει χρήματα. μεταφ. — la discorde, la zizanie σπείρω διχόνοιαν, ζιζάνια, διαστασιάζω. — de fausses nouvelles σπερμολογῶ, (ἢ) διασπείρω ψευδεῖς φήμας. les îles sont —s au milieu des flots αἱ νῆσοι εἶναι διεσπαρμέναι ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων. — sa lettre de jolis vers καταποικίλλω τὸ γράμμα μου μὲ καλοὺς στίχους. — des préceptes dans ses écrits ἐγκατασπείρω γνώμας εἰς τὰ συγγράμματά μου. — des fleurs sur la tombe de quelqu'un ἐκθειάζω τὴν μνήμην τινός. — des difficultés dans une affaire, — des pièges sur les pas de quelqu'un ἐμβάλλω τι εἰς ἐνσκολίας, ὑποτείνω παγίδας εἰς τὸν δρόμον τινός. παρ. — des marguerites devant les pourceaux ῥίπτω μαργαρίτας τοῖς κυσί. § semé, ée, μετ. terre —ée de blé γῆ σιτόσπορος chemin — de fleurs ὁδὸς ἀνθοφυής. μεταφ. une carrière — d'épines ἢ de fleurs σταδιον γέμον ἀπο ἀκάνθας, ἢ ἀπὸ ἄνθη. un mémoire — d'injures ὑπόμνημα πλῆρες ὕβρεων. quelques anecdotes —ées parmi les μερικὰ ἀνέκδοτα διεσπαρμένα μεταξύ, κτλ. un cerf est mal — ἔλαφος ἀνισόκερως.

Semestral, le, ἐπ. ἑξαμηνιαῖος.

Semestre, ἀρ. ἑξάμηνον, ἑξαμηνία. congé de — ἑξάμηνος ἄδεια. § ὁ λαβὼν ἑξάμηνον ἄδειαν, ταὐτὸν τῷ semestrier.

Semestrier, ἀρ. ἀπὼν ἐπὶ ἑξαμήνῳ ἀδείᾳ.

Semeur, ἀρ. σπορεύς. μεταφ. — de discorde, de zizanie φιλοταράχος, στασιαστικός. — des faux bruits σπερμολόγος. § ὁ ἐξεταστὴς ἢ δοκιμαστὴς τῶν τηλεβόλων ὅπλων.

Semi, ἐκ τοῦ λατ. λέξις τιθεμένη ἐν συνθέσει μετὰ διαφόρων λέξεων καὶ σημαίνουσα τὸ ἥμισυ. ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ ἡμι. — preuve ἡμιαπόδειξις. — ton ἡμίτονον. une fleur — double ἄνθος ἡμισύδιπλον. — brève ἡμίσβαχυ. — cubique ἡμικυβικός. — flosculeuses, Θ. πλ. ἡμιπολυανθύλλια, ἄνθη τινά. fêtes — doubles ἑορταὶ μέσαι, αἱ μὲ τελούμεναι μὲν πανηγυρικῶς ἀλλὰ πανηγυρικώτεραι τῶν ἁπλῶν.

Semillant, te, ἐπ. ἀνηρέμητος, ἀκατακίνητος, ὀξὺς, κ. σερπετός.

Semi-lunaire, ἐπ. ἡμισεληνοειδής.

Semi-minime, Θ. ταὐτὸν τῷ noire, ἡμινήτη.

Séminaire, ἀρ. φροντιστήριον, ἐκκλησιαστικὸν σχολεῖον. § le — (πε-

ρτιληπτικῶς) τὸ ὅλον τῶν ἐν τῷ φροντιστηρίῳ παιδευομένων κληρικῶν.
Séminal, le, ἐπ. σπερματικός. § βοτ. σπερματώδης, σπερμοφυής.
Séminariste, ἀρ. ἱερότροφος.
Sémination, Ϟ σπερμάτωσις, ἐκσπερμάτωσις.
Séminifère, ἐπ. σπερμοφόρος, σπερματικός, ἐπὶ ἀγγείων τοῦ σώματος.
Semi-pite, Ϟ. ἡμιτεταρτημόριον, τὸ μικρότερον νόμισμα τοῦ ὁποίου ἔγινε χρῆσις εἰς τὴν Γαλλίαν.
Semi-prébende, Ϟ. ἡμισύνταξις ἐκκλησιαστική.
Semi-preuve, Ϟ. ἡμιαπόδειξις.
Semi-quadrat ἐπ. τῶ. Semi-quartile.
Semi-quartile, ἐπ.ἀρ. ἡμιτεταρτημόριον, ἄστρον.
Semi-quintile, ἐπ. ἀρ. ἡμιπεμπτομερές
Semis, ἀρ. ὁ σπερματισμός, ἡ τέχνη τοῦ σπείρειν δένδρα, φυτὰ κτλ. § σπόριμον (μέρος τοῦ ἀγροῦ, ἔκτασίς τις ἐσπαρμένη μὲ ἓν εἶδος).
Semi-sextile, ἐπ. ἡμίεκτον.
Sémite, Ϟ. εἶδος βαμβακίου τοῦ Ἀρχιπελάγους.
Sémitique, ἐπ. Ϟ ἐν χρ langue — διάλεκτος σημητική, (ἀπὸ τοῦ Σήμ). οὕτω λέγονται παρὰ τοῖς νεωτέροις αἱ ἀνατολικαὶ γλῶσσαι.
Semi-tonique, ἀρ. ἡμιτόνιον. § ἐπ. ἡμιτόνιος.
Semnothées, Ϟ. πλ. σεμναὶ Θεαί, αἱ Εὐμενίδες.
Semoir, ἀρ. σπερμοφόρον, σακκίον ὅπου ὑπάρχουσιν οἱ σπόροι καὶ ῥίπτονται εἰς τὴν γῆν.
Semonce, Ϟ. πρόσκλησις (εἰς τὰς τελετάς). § νουθεσία.
Semonceur, ἀρ. ἀρχ. κλητὴρ, ὁ διανέμων τὰς προσκλήσεις διὰ τὰς κηδείας κτλ.
Semondre, ἐν. καλῶ, προσκαλῶ (ἐπισήμως).
Semotte, Ϟ. νέα κράμβη (ἀφοῦ ἐκόπη ἡ μία κεφαλή)
Semoule, Ϟ. παιπάλη, κ. πασπάλη, ἡ ἀθέρας τοῦ ἀλευριοῦ § τράγος, ἀθάρα, κ. τραχανᾶς
Semper-virens, ἐκ τοῦ λατ. ἀειθαλές.
Sempiterne, Ϟ. διαρκὲς ὕφασμα ἐξ ἐρίου.
Sempiternel, lle, ἐπ. αἰώνιος, ἀΐδιος. ἐν χρ. οἰκ. une vieille —lle ἀθάνατος γραῖα.
Semple, ἀρ. σπαρτιόπλεκτον, ἐργαλεῖον τῶν μεταξουργικῶν ἱστῶν συγκείμενον ἐξ ἀριθμοῦ σπαρτίων ἀναλόγου πρὸς τὸ κατασκευαζόμενον ὕφασμα.
Senacie, Ϟ. *σενάκιον, γένος φυτῶν.
Senape, ἀρ. *σενάπη, Θάμνος τῆς Καγέννης.
Senapon, ἀρ. ταὐτὸν τῷ bois enivrant.
Sénat ἀρ. βουλή. le — de Rome ἡ σύγκλητος.
Sénateur, ἀρ. βουλευτής. § ὄνομα τοῦ λευκοῦ λάρου (mouette blanche).
Sénatorial, le, ἐπ. βουλευτικός.
Sénatorien, nne, ἐπ. συγκλητικός.
Sénatrice, Ϟ. ἡ γυνὴ τοῦ βουλευτοῦ.
Senatus-consulte, ἀρ. δόγμα τῆς συγκλήτου.
Sonau, ἀρ ἐρολλὶς, εἶδος πλοίου χρησίμου εἰς τὰς ναυσιδρομίας.
Sené, ἀρ. κολοιτέα, ἡ κολουτέα, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῆς κασσίας, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς εἶναι καθαρτικός.
Sénebière, Ϟ. κάρδαμον τὸ σχοινῶδες.
Sénéchal, ἀρ. ἀρχιδικαστὴς ἢ πρόεδρος (τῶν στρατιωτικῶν συνεδρίων), κατὰ τὴν τιμαριωτικὴν τάξιν. § ἀρχιδικαστὴς (εἰς δευτερεῖον δικαστήριον). § ἐπίτροπος (τιμαριωτικοῦ τινος δεσπότου).
Sénéchaussée, Ϟ. ἡ δικαιοδοσία τοῦ Sénéchal. § ἡ ἕδρα τοῦ Sénéchal.
Sénécille, Ϟ. *σενεσυλλὶς, φυτὸν τῆς Σ θηρίας.
Sénécioïde, Ϟ. ἠριγεροντοειδὲς, φυτὸν τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.
Seneçon, ἀρ. ἠριγέρων, φυτόν.
Sénè des près, ἀρ. ταὐτὸν τῷ gratiole.
Sénées, Ϟ. πλ κολουτεοειδῆ, γένος φυτῶν.
Sénégal, ἀρ. *σενεγάλιον, φυτόν.
Sénegali, ἀρ. σενεγαλλὶς, πτηνόν.
Sénésauvage, ἡ bâtard, ἀρ. ἡμερὶς ἡ ἥμερος, εἶδος φυτοῦ.
Sénevé, ἀρ. σίναπι, κ. χράνος.
Sénieur, ἀρ. ὁ πρεσβύτερος, κ. πρωτόγερος.
Senjiak-Scherifi, ἀρ. ἡ ἱερὰ σημαία, παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς.
Senne, τὸ. Seine.
Senrée, Ϟ. *σέρριον, φυτὸν τῆς Ἀραβίας.
Sens, ἀρ. αἴσθησις. ne refuser rien à ses —, donner tout à ses — παραδίδομαι ἢ γίνομαι ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονάς. mortifier ses — νεκρῶ τὰς ἡδονάς. mettre, appliquer tous ses — à quelque chose καταβάλλω ὅλας μου τὰς δυνάμεις. perdre les — ἀποβάλλω πᾶσαν αἴσθησιν. reprendre ses — ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις μου. cela tomba sous les — εἶναι ἢ γίνεται ἐπαισθητόν. § φρήν, αἱ φρένες, νοῦς. c'est un homme de bon — ὦ φρενῶν ἢ φρόνιμος ἄνθρωπος. il a du — εἶναι ἔμφρων. il est de — rassis ἔχει νοῦν καθεστηκότα. il a perdu le — δὲν ἔχει ὑγιεῖς τὰς φρένας. — commun ὁ κοινὸς νοῦς, οἱ κοινοὶ λογισμοί. § διάνοια, σημασία, ἔννοια. — figuré μεταφορικὴ ἔννοια. donner un faux — à un auteur διαστρέφω τὸν νοῦν τοῦ συγγραφέως. qui a deux — διφορούμενος, ἀμφιβαλλόμενος. § γνώμη. vous ne donnez pas dans mon — δὲν συμφωνεῖτε μὲ ἐμέ. il abonde en son — ἰσχυρογνωμονεῖ. à mon — κατὰ τὴν γνώμην μου, κατ' ἐμέ. § τὸ μέρος, κ. μεριά. prenez cette étoffe de ce — λάβε τὸ ὕφασμα ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος. mettez cette table de ce — βάλε τὴν τράπεζαν ἀπὸ αὐτο τὸ μέρος. mettez-la de bon — βάλε την ἴσια. on a mis cette étoffe du mauvais — ἔβαλον τὸ ὕφασμα πρὸς τὸ ἔμπαλιν, ἀναστροφὰν, κ. ἀνάποδα ἢ ἀπὸ τὴν ἀνάποδην. couper un jambon de bon — κόπτω τὸ χοιρομέριον εὐθέως, κ. ἴσια. ce jardin a vingt toises en tous — ὁ κῆπος ἔχει εἴκοσι μέτρα πανταχόθεν. μεταφ. j'ai tourné cet homme de tous les — τὸν ἔστρεψα πανταχόθεν. il ne fallait pas prendre cette affaire de ce — là δὲν ἔπρεπεν οὕτω νὰ ἐλάβωμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. de quelque — que vous la preniez ὅπως, ἢ ὁπωσδήποτε καὶ ἂν την ἐλάβης. — dessus dessous ἄνω κάτω. — devant derrière πάλιν τε ὀπίσω, κ. το ἐμπρὸς πίσω καὶ τὸ πίσω ἐμπρός.
Sensation, Ϟ. ἀλλοίωσις (τῆς ψυχῆς), αἴσθημα, ἀντίληψις. faire — κάμνω κρότον (ἐπὶ συμβεβηκότος, συγγράμματος κτλ.)
Sensé, ée, ἐπ. φρενήρης, νοῦν ἔχων, φρόνιμος, εὖ φρονῶν. § ἔμφρων, νουνεχὴς (ἐπὶ πραγμάτων).
Sensément, ἐπίῤ. νουνεχῶς, ἐμφρόνως, φρονίμως.
Sensibilité, Ϟ. τὸ εὐαίσθητον, ἡ εὐπάθεια, ἡ εὐαισθησία. § συμπάθεια. la — pour la gloire. ἡ πρὸς τὴν δόξαν εὐαισθησία. la — d'une balance, d'un thermomètre τὸ ὀξυῤῥόπον τῆς πλάστιγγος, τοῦ θερμομέτρου.
Sensible, ἐπ αἰσθητικός. le système — τὸ αἰσθητικὸν σύστημα. § εὐπαθὴς, εὐαίσθητος. § αἰσθητός. des progrès —s πρόοδοι ἐπαισθηταί. § καιρίος, ὀξύς. c'est son endroit —, sa partie — τοῦτο εἶναι τὸ ἀσθενὲς μέρος του. — aux maux d'autrui εὐσυμπάθητος πρὸς τὰ δεινα τῶν ἄλλων. une balance, un thermomètre est — ἡ πλάστιγξ, τὸ θερμόμετρον εἶναι ὀξυῤῥόπα. note — ὑφημιτονικὴ φωνή.
Sensiblement, ἐπίῤ αἰσθητῶς, ἐπαισθητῶς. § ψηλαφητῶς, ὁρατῶς, ἐπιδήλως, προφανῶς § καιρίως.
Sensiblerie, Ϟ. ὑπερευαισθησία.
Sensitif, ive, ἐπ αἰσθητικός. § οὐσ. —ve, Ϟ. ἀκακία ἡ αἰσθητική, φυτόν.
Sensorium, ἀρ. ἡ αἴσθησις.
Sensualité, Ϟ. ἡδυπάθεια, φιληδονία.
Sensuel, lle, ἐπ. φιλήδονος. § vie —lle ἡδυπάθεια. plaisirs —s σωματικαὶ ἡδοναί. une religion —lle θρησκεία ἐνήδονος. § οὐσ. les —s, ἀρ. πλ. οἱ φιλήδονοι.

Sensuellement, ἐπίρ. φιληδόνως, ἡδυπαθῶς.
Sente, Θ. ὁδὸς sentier
Sentence, Θ. γνώμη, ἀξίωμα, γνωμικόν. il ne parle que par —s γνωματεύει, γνωμολογεῖ. le maître des —s γνωματολόγος, γνωματιστής,(Πέτρος ὁ Λομβάρδος.) § ἀπόφασις (δικαστοῦ.) j'appelle de votre — δὲν παραδέχομαι τὴν γνώμην σου. § δίκη ἡ Θεία.
Sentencier, ἐν. καταδικάζω. il a été —é κατεδικάσθη.
Sentencieusement, ἐπίρ. ἀποφθεγματικῶς.
Sentencieux, euse, ἐπ. ἀποφθεγματικός. un homme — γνωμολόγος, ἢ ὁμιλῶν ὡς ἐκ τρίποδος.
Sentène, Θ. τὸ μέρος ὅθεν ἀρχίζει νὰ τηλυγαδιάζεται ἡ Θηλειὰ (écheveau.)
Senteur, Θ. ὀσμὴ, εὐωδία. des eaux de — εὐωδία, ἢ εὔοσμα ὕδατα. § μῦρον, ὀσφράδιον, κ. μυρωδιά.
Sentia, Θ. ἡ φρόνησις, Θεὰ παρὰ τοῖς Ρ'ωμαίοις.
Sentier, ἀρ. ἀτραπὸς, τρίβος, κ. μονοπάτι. μεταφ. suivre les —s de la vertu ἀκολουθῶ τὰ ἴχνη τῆς ἀρετῆς.
Sentiment, ἀρ. αἴσθησις. § αἴσθησις, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις. § αἴσθημα, φρόνημα. avoir des —s ἔχω καλὰ φρονήματα. être capable de —s, se piquer de —s εἶμαι εὐαίσθητος, ἐπιδεικνύω καλὰ φρονήματα. pousser les beaux —s ἀρεσκεύομαι, κ. λέγω γλύκαις. § συνείδησις, συναίσθησις. § γνώμη, φρόνημα. § τὸ ἦθος, (ἐπὶ πραγμάτων). juger par — κρίνω κατὰ τὴν ἰδίαν ἐντύπωσιν μου. un ouvrage est plein de — σύγγραμμα ἠθοποιόν. § un chien a du — ὁ κύων εἶναι εὕρριν, ἔχει καλὴν ὄσφρησιν. un escrimeur a le — délicat ὁ ῥαβδομάχος οὗτος ἔχει ὀξείαν διάγνωσιν.
Sentimental, le, ἐπ. περιπαθής.
Sentimentalement, ἐπίρ. περιπαθῶς.
Sentine, Θ. ἁλατοφόρον πλοῖον.
Sentine, Θ. ἄντλος, βαρβαροϊτ. σεντίνα. μεταφ. cette ville est la — de tous les vices ἡ πόλις αὕτη εἶναι τὸ καταγώγιον ὅλων τῶν κακιῶν.
Sentinelle, Θ. σκοπὸς, στρατιώτης ὅστις φυλάττει. — perdue ἐμπροσθοφύλαξ. § φρουρὰ, φυλακὴ, ἡ ὑπηρεσία τοῦ σκοποῦ. il fait — aux portes φυλάττει εἰς τὴν πύλην. être en — φυλάττω. relever quelqu'un de —, παρ. προσονειδίζω τινί τι, τὸν ἐπιπλήττω. mettre quelqu'un en — καθιζω τινὰ ποῦ διὰ νὰ παρατηρῇ. μεταφ. faire — περιμένω, φυλάττω. j'ai fait — pendant une heure pour vous voir passer ἀνέμεινα μίαν ὥραν διὰ νὰ σὲ ἰδῶ διαβαίνοντα.
Sentinus, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. Θεὸς τῆς φρονήσεως.
Sentir, ἐν. αἰσθάνομαι, κ. νοιώθω. — du froid, ἐν. αἰσθάνομαι ψύχος, κτλ. — du plaisir, de la joie συναισθάνομαι χαρὰν, ἡδονήν. § ὀσμῶμαι, ὀσφραίνομαι, κ. μυρίζω. il est enrhumé, il ne sent rien εἶναι καταῤῥογιασμένος, δὲν αἰσθάνεται τίποτε. § ἀπόζω, ὄζω, ἀποπνέω, κ. μυρίζω, ἢ εὐγάλω μυρωδιάν. cela sent désagréablement τοῦτο μυρίζει ἄνοστα. une chambre qui sent l'enfermé Θάλαμος ὅστις ἔχει ἀποφορὰν κεκλεισμένου. cela sent mauvais ἔχει κακὴν ἀποφοράν. cela sent bon ἔχει καλὴν ὀσμὴν, κ. μυρίζει. καὶ ἀπολ. cette viande commence à — τὸ κρέας ἀρχίζει νὰ ἔχῃ μυρωδίαν, ἤτοι νὰ βρωμᾷ. il sent le brulé dans cette chambre μυρίζει καῦλαν εἰς αὐτὸ τὸ ὠμάτιον, (ὡς ἂν νὰ ἐκάη τι). ses pieds sentent οἱ πόδες του βρωμοῦσι. μεταφ. un homme sent le terroir ἔχει κάτι τι τοῦ τόπου του. καὶ ἐπὶ τῶν συγγραμμάτων, ἔχει κάτι τι τοπικόν. § ἔχω γεῦσιν. cette eau sent la terre τὸ ὕδωρ ἔχει γεῦσιν χοϊκὴν, γηΐνην, κ. μυρίζει χωματίλα. cette soupe ne sent rien ὁ ζωμὸς δὲν ἔχει οὐδεμίαν γεῦσιν. μεταφ. rien n'y sent la richesse et le luxe κἀν ἓν πρᾶγμα δὲν δεικνύει τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν πολυτέλειαν. il sent l'homme bien élevé ἐπιδεικνύει, κ. δείχνει τὸν καλῶς ἠγμένον ἄνθρωπον un discours qui sent l'antiquité λόγος ἀρχαϊκὸς, ἀρχαιοπρεπής. une proposition qui sent l'erreur πρότασις προδεικνύουσα τὸ σφαλερόν. une action sent le gibet, la roue ἡ πρᾶξις ὀζει σκόλοπος, τροχοῦ, ἤτοι εἶναι ἀξία κτλ. un homme sent le sapin αὐτὸς μυρίζει χωματίλαις, ἤτοι κινδυνεύει νὰ ἀποθάνῃ la caque sent le hareng, παρ. ἡ χελώνα ζητεῖ τὰ τζαλιά. un valet sent le vieux battu ὁ ὑπηρέτης τὸν τρώγει ἡ ῥάχη του. une affaire ne sent pas bon ἡ ὑπόθεσις δὲν ἔχει καλὴν ὄψιν. § αἰσθάνομαι, κατανοῶ, ἐννοῶ. je le sentis venir de loin τὸν ἐννόησα ποῦ ἤθελε νὰ ἔλθῃ. un homme sent de loin ἄνθρωπος νοήμων. § λαμβάνω πεῖραν, δοκιμάζω. le froid se fait — τὸ ψύχος γίνεται ἐπαισθητόν. § ἔχω αἴσθησιν ἐμαυτοῦ, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου. je me sens bien αἰσθάνομαι καλὰ τὸν ἑαυτόν μου. elle s'est sentie assez de force pour assister au mariage συνησθάνθη εἰς ἑαυτὴν ἱκανὴν δύναμιν διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τοὺς γάμους. toutes ces beautés se sentent généralement ὅλαι αὐταὶ αἱ καλλοναὶ γνωρίζονται ἐν γένει. tout ce qui est mérite se sent ὅ,τι εἶναι ἀρετὴ διαγινώσκεται, διακρίνεται. il ne se sent pas de froid εἶναι ἀναίσθητος εἰς τὸ ψύχος. elle ne se sent pas εἶναι ἀναίσθητος. il ne sent pas de joie ἀπὸ τὴν χαρά του εἶναι ἐκτὸς ἑαυτοῦ. se — de quelque chose, π. χ. de la goutte αἰσθάνομαί τι, π. χ. ποδαγίαν. un homme se sent bien ὁ ἄνθρωπος ἔχει γνῶσιν τῶν δυνάμεών του, ἑαυτοῦ. se — de quelque mal, de quelque bien εἰσέτι αἰσθάνομαί τι κακὸν, τι καλόν. il se sent toujours de la province εἰσέτι ὁμοιάζει ἐξωμεριτης. il s'en sentira long-temps Θὰ τὸ ἐνθυμῆται διὰ πολὺν καιρόν. ce pays se sent encore de la guerre ὁ τόπος εἰσέτι φέρει τὰ ἴχνη τοῦ πολέμου § se — de μετέχω, συμμετέχω, λαμβάνω μέρος. afin que ce domestique s'en sente διὰ νὰ μεθέξῃ ἀπὸ αὐτὸ ἕκαστος ὑπηρέτης. παρ. on ne saurait si peu boire qu'on ne s'en sente ὀλίγον νὰ πίῃ τις, φαίνεται.
Senti, ie, μετ. une manière de voir plus sûre et mieux —ie τρόπος τοῦ βλέπειν ἀσφαλέστερος, καὶ μᾶλλον εὐδιάγνωστος.
Senuius, ἀρ. Θεὸς τοῦ γήρως, παρὰ Ῥωμαίοις.
Seoir, οὐδ. κάθημαι. ἐν χρ. μόνον εἰς τὴν μετοχὴν séant, καὶ sis. se —, αὐτοπ. ἄχρ. κάθημαι. § οὐδ. ἁρμόζει, κ. ταιριάζει. cet habit vous sied bien τὸ ἔνδυμα τοῦτο ἁρμόζει, κ. σὲ ὑπάγει, ἢ στέκει καλά. cela vous sied à merveille σὲ ἔρχεται Θαυμάσια. la coiffure de cette femme lui seyait mal τὸ φακιόλι τῆς γυναικὸς δὲν τῇ ἤρμοζε. καὶ ἀπρ. il ne vous sied pas de δὲν σοὶ ἁρμόζει νὰ, δὲν σοὶ πρέπει νά.
Sépale, Θ. ἡ ἐντομὴ τῶν μοναπεταλων στεφανῶν (corolles). § ἐντομὴ, κατατομὴ τοῦ κάλυκος.
Séparable, ἐπ. διαιρετὸς, χωριστός.
Séparage, ἀρ. ἐκλογὴ, διαλογὴ. ταὐτὸν τῷ triage, ἐπὶ χειροτεχνημάτων.
Séparation, Θ. διάζευξις, χώρισις. — des chairs d'avec les os ὁ χωρισμὸς τῶν σαρκῶν ἀπὸ τὰ ὀστᾶ. § χωρισμὸς, διάστασις ἀνθρώπων. § διάφραγμα, χώρισμα, ὅ,τι χωρίζει. la — des métaux ἡ διαχώρισις τῶν μετάλλων. — de corps entre mari et femme χωρισμὸς ἀπὸ τραπέζης, καὶ κοίτης. — de biens χωρισμὸς κτημάτων.
Séparatoire, ἀρ. ἀποκριτικὸν, ἀγγεῖον χημικὸν δι' οὗ χωρίζονται τὰ ὑγρά. § διαστολεὺς, διαστόλιον, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν δι' οὗ διαστέλλονται.
Séparément, ἐπίρ. διακριτῶν, κεχωρισμένως, κ. χωριστά.

Séparer, ἐν. χωρίζω, ἀποχωρίζω, κ. ξεχωρίζω. — les métaux de leur crasse ἀποχρίνω τὰ μέταλλα τῆς σκωρίας των. — des amis διίστημι, διαζευγνύω φίλους, χωρίζω. — le mari de sa femme διαζευγνύω τὸν σύζυγον ἐκ τῆς γυναικός. § διακρίνω § διείργω, ἀφορίζω, χωρίζω. — de biens un mari et une femme κάμνω τὸν χωρισμὸν τῶν κτημάτων. — de corps κάμνω τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμόν. § se — de, αὐτ. χωρίζομαι τινος, ἀποχωρίζομαι. § se — διαιροῦμαι, διασχιζομαι.

Séparé, ée, μετ. mener un cheval les rênes —ées ἐλαύνω τὸν ἵππον κρατῶν ἀμφοτέρωθεν τοὺς χαλινούς. deux personnes ont leurs droits —és δύω πρόσωπα ἔχουσι διακεκριμένα δικαιώματα.

Sepé, ἀρ. ταῦ, σιδηροῦν ἐργαλεῖον τῶν τηλεβόλων.

Sèpe, ἡ petit cèpe agate, ἀρ. * ἀχατόκλημα, εἶδος μύκητος § — ἡ cèpe à bras εἶδος τερατώδους μύκητος ἔχοντος πολλὰς σπάθας. § — ἡ cèpe soufré μύκης ὁ θειώδης. § — ἡ cèpo à verrue εἶδος μύκητος.

Sépeau, ἡ Cèpeau, ἀρ. ἐπίκοπον, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου κόπτονται τὰ νομίσματα.

Sépédon, ἀρ. σηπεδὼν, γένος ἐντόμων διπτέρων.

Sépédonion, ἀρ. σηπεδόνιον, γένος μυκήτων.

Sépée, ἡ Cèpée, Ϛ πολυστέλεχον, σωρὸς πολιῶν στελεχῶν ἐκφυομένων ἐκ τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ.

Sèpes, ἡ Cèpes chevilles, ἀρ. πλ. γομφοι, τρια εἴδη μυκήτων.

Sèpes, ἡ Cèpes à double substance, ἀρ. πλ. διπλοΐδες, γένος μυκήτων τῶν ὁποίων ὁ πέτασος χωρίζεται εἰς δύω, ἄνω καὶ κάτω. § sèpes, ἡ Cèpes francs ἀρ. πλ. μύκητες οἱ φυσικοί. § — ἡ cèpes mousseux, ἀρ πλ. μύκητες οἱ ἀφρώδεις. § — ἡ cèpes pinaux ἀρ. μύκητες οἱ πλατεῖς. § cèpes polypores μυκητες, ἀρ πλ. οἱ πολύποροι.

Séphen, ἀρ. * σίφανον, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ῥινῶν (raies).

Sepia, Ϛ. σηπία, ἴδ. Sèche.

Sépiacées, Ϛ πλ. σηπιοειδῆ, σύστημα μαλακίων.

Sépidie, Ϛ. σηπίδιον, γένος ἐντόμων.

Sepiole, Ϛ. εἶδος σηπίας.

Sépite, ἀρ. σηπίτης, ὀστοῦν σηπίας.

Sépoule. Ϛ. καλάμιον, κ. μασουράκι ἀπο καλάμιον.

Seps, ἀρ. σὴψ, γένος ἑρπετῶν σαυροειδῶν.

Sepsis, Ϛ. σῆψις.

Sept, ἐπ. ἑπτὰ, (δὲν προφ. τὸ p, μήτε εἰς τὰ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενα. τὸ δὲ t προφ. ὅταν ἕπηται φωνῆεν ἢ h ἄφωνον, ἢ ὅταν δὲν ἕπηται ἄλλη λέξις). § ἑβδομος. Charles — Κάρολος ὁ ἕβδομος. le — du mois τῇ ἑβδόμῃ τοῦ μηνός. § οὐσ. τὸ ἑπτὰ.

Septante, ἐπ. ἄχρ. ἑβδομήκοντα. les — οἱ ἑβδομήκοντα (μεταφρασταὶ τῆς Γραφῆς).

Septas, ἀρ. *σηπτὰς, φυτὸν περὶ τὸ Εὔξεινον ἀκρωτήριον.

Septembre, ἀρ. Σεπτέμβριος.

Septénaire, ἐπ. ἑβδομαδικός. § οὐσ. le —, ἀρ. ἑπταετία.

Septennal, le, ἐπ. ἑπταετής.

Septentrion, ἀο. ἡ ἄρκτος, ἀστερισμός. § τὸ βόρειον, ὁ βορρᾶς un pays est au — d'un autre ὁ τόπος εἶναι πρὸς βορρᾶν τοῦ ἄλλου.

Septentrional, le, ἐπ. βόρειος.

Septérie, Ϛ σεπτήρια, ἑορτὴ τελουμένη εἰς τοὺς Δελφούς.

Septicide, ἐπ διασχιδὴς, ἐπὶ περικαρπίου, τοῦ ὁποίου αἱ ῥαφαὶ εἶναι ἀντίστοιχοι μὲ τὸ διάφραγμα (cloison).

Septième, ἐπ. ἕβδομος. § ἑπτημόριον. le — du mois ἡ ἑβδόμη τοῦ μηνος cette femme est dans son —, ἢ dans son sept εἶναι περὶ τὸν ἕβδομον μῆνα ἡ γυνὴ le malade est dans son —, ἢ dans son sept ἢ dans le sept εἶναι περὶ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν τοῦ πάθους. § οὐσ la —, Ϛ. ἑβδομὰς (χαρτίων). § οὐσ. la —, Ϛ. μουσ. ἡ ἑβδόμη ἐπὶ τῆς διατονικῆς κλίμακος. accord de — συμφωνία ἑβδόμου ἤχου.

Septièmement, ἐπίῤ. ἑβδομον.

Septier, ἴδε Setier.

Septifère, ἐπ. διάῤῥακτος (portant cloison). οἷον τὸ κάρυον.

Septiforme, ἐπ. φραγμοειδής.

Septique, ἐπ. σηπτικός.

Septon, ἀρ. σηπτὸν, ὁ ἄζωτος.

Septuagénaire, ἐπ. (προφ τὸ p καὶ εἰς τὴν ἑπομένην λέξιν). ἑβδομηκοντούτης.

Septuagésime, Ϛ. ἡ κυριακὴ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος.

Septum, ἀο. διαφυὴ (τῶν καρύων κτλ. cloison)

Septuple, ἀρ. ἑπταπλοῦν.

Septupler, ἐν. ἑπταπλασιάζω.

Sépulcral, le, ἐπ ἐπιτύμβιος, ἐπιτάφιος. chapelle —e κοιμητήριον. statue —, figure —e εἰκὼν ἐπιτύμβιος. voix —e φωνὴ μέλαινα, βραγχώδης, κ. πνιγμένη.

Sépulcre, ἀρ. τύμβος, τάφος.

Sépulture, Ϛ. ταφὴ, ἐνταφιασμός. § κηδεία. droit de — δικαίωμα ἐνταφιασμοῦ. droit de — ἐντάφιον, δικαίωμα εἰσπραττόμενον παρὰ τοῦ ἱερέως ἐπὶ τῶν ἐνταφιαζομένων.

Séquelle, Ϛ. οἱ περὶ τινα, ἡ ἀκολουθία (τινός).

Séquence, Ϛ ὀπαδοὶ, ἐπὶ χαρτοπαιγνίων, τὰ χαρτία τοῦ αὐτοῦ χρώματος, τὰ ὁποῖα συνοδεύουσιν ἓν ἄλλο, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι τρία. § ἡ διάταξις (τῶν φύλλων τῶν χαρτιῶν εἰς τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον τρόπον).

Séquestration, Ϛ. μεσεγγύησις.

Séquestre, ἀρ. μεσέγγυον, μεσεγγύη, παρακατάθεσις. § μεσεγγυοῦχος. § μεσεγγύημα, τὸ μεσεγγυηθέν. § τεμάχιον ὀστοῦ ὄντος κεχωρισμένου καὶ νενεκρωμένου τοῦ ἐπιοίπου μέρους.

Séquestrer, ἐν. μεσεγγυῶ. § ἀποκλείω, ἀπείργω, ἀποχωρίζω, ἀποκόπτω. — de notre société ἀποκόπτω τινὰ τῆς κοινωνίας μας. § ἀποτίθεμαι, τίθημι κατὰ μέρος. § se —, αὐτ. ἀποχωρίζομαι, ἀποσπῶμαι.

Sequin, ἀρ. φλωρίον.

Sérail, ἀρ. ἀνακτόριον, σεράγιον (ἐκ τοῦ τουρκ), παλάτιον, (λατ.) § γυναικωνῖτις, τουρκ. χαρέμι. cette maison est un vrai — ἡ οἰκία αὕτη εἶναι ἀληθὲς πορνοστάσιον.

Seran, ἀρ. ξάνιον, λανάρα χονδρὴ μὲ μεγάλους ὀδόντας.

Serancer, ἐν. ξαίνω, λαναρίζω τὰ ἔρια.

Serancolin, ἡ Sarancolin, ἀρ. μάρμαρον ἀχατοειδές.

Sérapéon, ἀρ. Σεραπεῖον, ναὸς τοῦ Σεραπίωνος.

Seraphe, ἀρ. *σεραφιὰς, γένος ὀστράκων.

Séraphin, ἀρ σεραφεὶμ.

Séraphique, ἐπ. σεραφικός.

Sérapis, ἀρ. Σέραπις, Ϛεὸς τῶν Αἰγυπτίων.

Sérasquier, ἀρ. στρατάρχης, παρὰ τοῖς Τούρκοις.

Serasses, ἡ Sarasses, Ϛ. πλ. βαμβακηρὰ Ἰνδικά.

Serbatone, ἀρ. * σερβατόνιον, φυτὸν τῆς Καρολίνης.

Serbocal, ἀρ ὑέλινος κύλινδρος.

Serche, ἡ Cherche, Ϛ. δρύοχος, ταὐτὸν τῷ ἐclisse ξύλα ὀρύττα.

Ser-dam, ἀρ. ἐθελονταὶ, παρὰ τοῖς Τούρκοις.

Serdeau, ἀρ. ἀξιωματικὸς τῆς τραπέζης λαμβάνων τὰ φαγητὰ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν παρατιθέντων αὐτὰ ἄλλων ἀξιωματικῶν.

Serein, ne, ἐπ γαλήνιος, αἴθριος, εὔδιος. μεταφ l'aspect des affaires est très — ἡ στάσις τῶν πραγμάτων εἶναι ἥσυχος un homme a le visage — ἔχει τὸ πρόσωπον γαληνιῶν, ἡ γαλήνιον. jours —s εὐδαίμονες ἡμέραι. esprit — νοῦς ἀτάραχος, ἥσυχος. goutte —e ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν. § οὐσ. le —, ἀρ. αἰθρία, ὁρόσος, κ. ἡ ὁροσιὰ τῆς ἑσπέρας

Sérénade, Ϛ. κῶμος, κ. πατινάδα.

Sérénissime, ἐπ. γαληνότατος.

Sérénité, Ϛ. ἡ εὐδία, ἡ αἰθρία, κ. ξαστεριά. μεταφ. τὸ γαλήνιον, ἡ ἀταραξία, ἡ ἡσυχία. la — de mes jours ἡ εὐδαιμονία τῆς ζωῆς μου. § γαληνότης.

Séreux, euse, ἐπ. ἰχωρώδης, ἰχωροειδής.

Serf, (προφ. τὸ f), serve, Ϛ. εἴλως, δοῦλος, ἡ δουλοπάροικος.

Serfouette, Ϛ. σκαλὶς, κ. σκαλιστῆρι.

Serfouetter, ἐν. σκαλεύω, σκαλίζω, ἴδ. ἀνωτ.
Serfouir, ἐν. ταὐτὸν τῷ ἀνωτ. γυρῶ, περιορύσσω, σκάπτω τριγύρω.
Serge, Ϡ. σαγὴ, ὕφασμα ἐξ ἐρίου. § μεταξοσάγη, ὕφασμα μεταξωτόν. § ἀρ. le —, μαλλωτὸν ὕφασμα.
Sergeant, ἀρ. κάκαος ἡ ἀγρία, δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Sergent, ἀρ. πεντηκόνταρχος. § κλητὴρ (ἄλλοτε). — de bataille ἀξιωματικὸς παρατάσσων ἄλλοτε εἰς μάχην τοὺς στρατιώτας. —s majors d'un régiment, ταὐτὸν τῷ majors. § προσαγωγεὺς, ἐργαλεῖον τῶν λεπτουργῶν, δι' οὗ πλησιάζουσι καὶ κρατοῦσι τὸ ἓν πλησίον τοῦ ἄλλου δύο ξύλα εἴτε διὰ νὰ τὰ κολλήσωσιν εἴτε διὰ νὰ τὰ καρφώτωσι.
Sergenter, ἐν. ἄχο. ἀρχ. καταδιώκω τινὰ διὰ κλητήρων. μεταφ ἐνοχλῶ
Sergenterie, Ϡ. ἡ πεντηκονταρχία.
Serger, ἡ Sergier, ἀρ. σαγιοποιός.
Sergette, Ϡ. στενοσάγη.
Sergetterie, Ϡ. σαγιουργεῖον.
Sergile, ἀρ. *σεργιλος, γένος φυτῶν.
Sérialaire, Ϡ. *σηριανὸν, γένος φυτῶν.
Sériatopore, ἀρ. *σηριατόπορον, γένος πολυπόδων.
Séricomyie, Ϡ. σηρικόμυια, γένος ἐντόμων.
Séridie, Ϡ. *σηρίδιον, γένος φυτῶν.
Série, Ϡ. σειρά. μαθημ. une — de propositions mathématiques σειρὰ μαθηματικῶν προβλημάτων. une — de sons εἱρμὸς ἤχων. § κλάσις.
Sérieusement, ἐπίρ. σπουδαίως, σοβαρῶς. § ψυχρῶς, σκυθρωπῶς. § σπουδαίως, κ. μὲ τὰ σωστά. § ἐπιμελῶς, ἐκθύμως, προθύμως prendre une chose — ἐκλαμβάνω τι μὲ τὰ ὅλα μου. être malade — νοσῶ βαρέως.
Sérieux, euse, ἐπ. σεμνὸς, ἐμβριθὴς, σοβαρὸς. § σπουδαῖος. § δεινὸς, φοβερὸς, (ἐπὶ πολέμου, ἀσθενείας, κτλ). une pièce —se δρᾶμα σπουδαῖον. un contrat, un traité est — συμβόλαιον, συνθήκη ἀληθὴς, πραγματική. § σεμνότης, σοβαρότης, ἐμβρίθεια. il égayait le — de ma vie ἔτερπε τὸ σκυθρωπὸν τῆς ζωῆς μου. prendre son — γίνομαι ἐμβριθὴς, κ. τὰ καταιβάζω. un acteur n'est bon que pour le — ὁ ὑποκριτὴς εἶναι καλὸς μόνον διὰ τὸ σπουδαῖον. prendre une chose dans le — ἐκλαμβάνω τι ὡς σπουδαῖον, ὡς ἀληθὲς. prendre une chose au — ἀναλαμβάνω τι σπουδαίως.
Serin, ἀρ. —ine, Ϡ. ἀκανθὶς ἡ καναρία, τὸ κ. καναρί.
Seriner, ἐν. διδάσκω τὸ στρουθίον νὰ κελαδῇ.
Serinette, Ϡ. *κελάδιστρον, ὄργανον δι' οὗ στρεφομένου γυμνάζονται τὰ πουλία νὰ κελαδῶσι.
Seringuat, ἴδ. Syringa.
Seringuat, ἀρ. σηρίγγιον, κ. συριγγᾶς.
Seringue, Ϡ. σύριγξ, κλυστήρ.
Seringuer, ἐν. κλύζω, κ. συριγγιάζω, διὰ τοῦ κλυστῆρος ἐπιχέω ὑγρόν τι. — une plaie καταντλῶ τὴν πληγήν.
Sériole, Ϡ. * σηριόλιον, μέγας ἰχθὺς τῆς μεσογείου. § σεριόλιον, γένος φυτῶν.
Seris, ἀρ. σειρὶς, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
Serisse, ἀρ. *σηριστὸς, θάμνος.
Serment, ἀρ. ὅρκος. prêter — ὀμνύω, δίδω ὅρκον. violer le — ἐπιορκῶ. sous la foi du — ἐνόρκως. faire prêter — ὁρκῶ, κ. ὁρκόνω déférer le — ἐπάγω ὅρκον. référer le — ἀντεπάγω ὅρκον. prendre à foi et à — λαμβάνω ἐνόρκως, δι' ὅρκου. — de fidélité ὅρκος πίστεως — de joueur, — d'amant ὅρκοι ψευδεῖς. faux — ψευδορκία. se purger par — ἀπόμνυμι δι' ὅρκου, ἀπαλλάττομαι. § βλασφημία
Sermenté, ée, ἐπ. ἐνώμοτος, ὁρκωτὸς, ἔνορκος.
Sermon, ἀρ. διδαχὴ, ὁμιλία. § παραίνεσις, νουθεσία, συμβουλή. § ἐπίπληξις.
Sermonnaire, ἀρ. ὁμιλίαι, διδαχαὶ, (συλλογὴ ἐκκλησιαστικῶν διδαχῶν κτλ.). § ἐπ διδακτικός.
Sermonner, ἐν. ἐπιπλήττω.
Sermonneur, ἀρ. ἐπιπληκτικός.
Sérosité, Ϡ. ἰχὼρ, τὸ ὑδατῶδες μέρος τῶν χυμῶν.
Serpe, Ϡ. ὀρεπάνη. παροιμ. un ouvrage est fait à la —, (ἢ) on en ferait autant avec une — ἔργον ἀπὸ πελέκεως εἰργασμένον, κ. χονδροκοπία. un ouvrage d'esprit est fait à la — πόνημα αὐτοσχέδιον, ἀπελέκητον. § ἕρπης, ἰχθὺς τοῦ Μεξικοῦ.
Serpent, ἡ ophidiens, ἀρ. ὄφις, γένος ἑρπετῶν. petit — ὀφίδιον. la dépouille d'un — ἡ λεβηρὶς, κ. τὸ πουκάμισον. la morsure d'un— ὄφεως δῆγμα. c'est un vrai —, une langue de — εἶναι ὀφιόγλωσσος. παροιμ. c'est un — que j'ai réchauffé dans mon sein περιέθαλψα ὄφιν. le — est caché sous les fleurs σκορπίος εὕδει. oeil de — λιθάρια τινα (ἐξ ὧν γίνονται δακτύλιοι.) § ὄφις, ὄργανον ἐμπνευστὸν περιεστραμμένον ὡς ὁ ὄφις, χρήσιμον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν μουσικήν. — à grage ὄφις ὁ μακροφολίδωτος, ὄφις τῆς Καγέννης. —ailé ὄφις ὁ ὑπόπτερος. —à sonnettes κρόταλος. — à tête de chien ὄφις ὁ κυνοκέφαλος. — d' eau ὕδρα.
Serpentaire ἡ ophiucus, ἀρ. ὀφιοῦχος, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου. § — à grande fleur ὀφίτης, εἶδος ἄνθους.
Serpentaria, Ϡ. ἕρπυλλος, διάφορα φυτὰ ἑρπητικά.
Serpente, Ϡ. ἐν χρ. ἐπ. papier — ὀριότημος χάρτης, εἶδος χαρτίου.
Serpenteau, ἀρ. ὀφίδιον. § fusées à — πυροτεχνήματα ὀφιειδῆ, τὰ πλαγίως ἀνίοντα καὶ ὡτανεῖ ὀφιοειδῶς. § σιδηροῦς κύκλος (βιπτόμενος εἰς τὰ τείχη).
Serpentement, ἀρ. σπεῖρα, μέρος τῆς καμπύλης λίγγου σπειροειδῶς, μαθ.
Serpenter, οὐδ. ἑλίσσομαι, εἶμαι ἡ πηγαίνω ὡς ἂν τὸ ὀφίδιον, (ἐπὶ γραμμῆς, ὁρίων, ποταμοῦ κτλ.) μεταφ. cette flatterie qui — autour des trônes ἡ ἕρπουσα πρὸς τὸν θρόνον κολακεία. un chemin va en —ant ἡ ὁδὸς πηγαίνει ἑλικοειδῶς.
Serpent-fétiche, ἀρ. δράκων ὁ Αἰθιοπικός. — géant γίγας, εἶδος βόα τῆς Ἀμερικῆς.
Serpentiforme, ἐπ. ὀφιοειδής.
Serpentin, ἀρ. μέρος τῆς ἑστίας τοῦ πυροβόλου, ὅπου ἐτίθετο ἄλλοτε τὸ φυτύλλιον. § ἕλιξ, σωλὴν ἑλικοειδὴς τοῦ ἄμβυκος (alambic). § — ἡ ophite, porphyre vert antique ὀφίτης, λίθος πορφυροειδὴς πολύτιμος.
Serpentine, Ϡ. ἕρπυλλος, ἡ ἑρπύλλον, φυτόν τι. § ἐπ. Ϡ. πάθος περὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ ἵππου, ὅταν συνεχῶς τὴν ἐμβάζῃ καὶ τὴν ἐγγάζῃ, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἠμπορῇ νὰ σταθῇ ὁ κημὸς εἰς τὴν θέσιν του. § οὐσ. Ϡ. εἶδος χελώνης. § ὄφις τις. § ὀφίτης, λίθος. § φορεῖον (εἰς τὴν Βρασιλιανήν).
Serpentins, ἀρ. πλ. μύκητες οἱ ὀφιοειδεῖς.
Serper, οὐδ. ἀνάγομαι, τραβῶ τὸ σίδηρον, βαρβαρεῖτ. σαλπάρω.
Serpette, Ϡ. κλαστήριον, μικρὸν κλαδευτήριον. § τομεὺς, ἐργαλεῖον τοῦ σκυτέως.
Serpicule, Ϡ. ἑρπυλλὶς, γένος φυτῶν.
Serpigineux, euse, ἀπ. ἑρπητικὸς, ἐπὶ πληγῶν καὶ ἑλκώσεων ἰουσῶν εἰς τὸ βάθος ἑλικοειδῶς.
Serpiller, οὐδ. κλαδεύω διὰ βάθους (τοὺς φραγμοὺς τῶν κήπων).
Serpillière, Ϡ. στέγαστρον, χονδρὸν πανὶ τιθέμενον πρὸ τῶν ἐργοστασίων διὰ νὰ τὰ προφυλάττῃ ἀπὸ τὸν καύσωνα τοῦ Ἡλίου.
Serpolet, ἀρ. ἕρπυλλον.
Serpule, Ϡ. ἑρπύλη, σκώληξ θαλάσσιος.
Serpulées, Ϡ. πλ. ἑρπυλοειδεῖς, γένος σκωλήκων.
Serran, ἀρ. πέρκη ἡ θαλασσία, ἰχθύς.
Serrasalme, ἀρ. σαλμὼν ὁ ῥομβοειδὴς, ἰχθύς.
Serratile, ἐπ. ἑρπητικὸς, ἐπὶ σφυγμοῦ.
Serratule, Ϡ. θύμβρη ἡ βαρκή.
Serre, Ϡ. ὑπόστεγον, ἡ κῆπος ὑπὸ-

στεγος, βαρβαροτ. λεμονλεῦκι. — chaude πυριατήριον, ὅπου ἐπιταχύνεται διὰ τοῦ πυρὸς ἡ πρωΐμότης τῶν καρπῶν, καὶ διατηροῦνται φυτὰ θερμοτέρων κλιμάτων. § —s πλ. οἱ ὄνυχες (τῶν σαρκοβόρων πτηνῶν). μεταφ. il a la — bonne ἔχει χέρι σφιγκτόν, εἶναι φιλάργυρος. § ἐκπίεσις (τῶν καρπῶν, σταφυλῶν κτλ.). § πιεστήριον, ἡ σφιγκτήρ, πυρὰ τοῖς χύταις, ἐργαλεῖον τι μεταξὺ τῶν δύο πλακῶν τοῦ ὁποίου συσφίγγονται οἱ τύποι. § σφιγκτήρ, ἐργαλεῖον τῶν ζαχαροποιῶν. § — bauquière, ἀρ. ζωστήρ, μακρὰ ξύλα περὶ τὸ πλοῖον, ἐπὶ τῶν ὁποίων τίθεται τὸ ἄκρον τῶν δοκῶν (baux). § — bosse, ἀρ ἀγκυροῦχον, χονδρὸν σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου κρατεῖται ἡ ἄγκυρα εἰς τὸ ἔμβολον τοῦ πλοίου. § — ciseaux, ἀρ. πλ. πιεστῆρες, ἐργαλεῖον δι' οὗ σφίγγονται οἱ κρίκοι τῶν ψαλίδων.

Serrée, Ϛ. ἐργαλεῖον τῶν ἁλατοποιῶν δι' οὗ παρασκευάζουσι τὴν γῆν, κλείουσι ἢ ἀνοίγουσι τοὺς χάρακας τῶν λιμνῶν, κτλ.

Serre-feu, ἀρ. * πυροχεὺς, ἐργαλεῖον δι' οὗ κρατεῖται τὸ πῦρ πλησίον τῆς χοάνης.

Serre-file, ἀρ. οὐσαγός.

Serre-gouttière, ἀρ. ζωστὴρ (τῶν πλοίων).

Serrement, ἀρ. σφίγξις, σφιγμός. ἐν χρ — de main ἡ σφίγξις τῆς χειρός. — de cœur, μεταφ. στενοχωρία, θλῖψις, κ. σφίξιμον τῆς καρδίας.

Serrément, ἐπίρ. ἄχρ. φειδωλῶς.

Serre-papiers, ἀρ. χαρτοφυλακεῖον. § χαρτοθήκη, μέρος γραφείου (bureau) ὅπου κρύπτονται διάφορα ἔγγραφα.

Serre-point, ἀρ. σφιγκτὴρ, ἐργαλεῖον τῶν σκυτέων, περὶ ὃ στρέφουσι τὸ σπαρτίον διὰ νὰ συσφίγγωσι τὰς ῥαφάς.

Serrer, ἐν. πιέζω, σφίγγω. — quelqu'un contre sa poitrine περισφίγγω τινὰ εἰς τὸ στῆθός μου. μεταφ. — les nœuds de l'amitié συσφίγγω τοὺς δεσμοὺς τῆς φιλίας. § πυκνῶ. —ez vos rangs πυκνώσατε ζυγούς. —ez vos lignes γράψατε κοντὰ κοντά. nous serions trop —és autour de cette table θὰ στενοχωρηθῶμεν εἰς τὴν τραπέζαν αὐτήν. — son style πυκνῶ τὸ ὕφος μου. — les pouces à quelqu'un συμπιέζω, σφίγγω τὰ ἀκτυλά τινος (διὰ νὰ τὸν βασανίσω). — le bouton à quelqu'un θλίβω τινὰ, τὸν βιάζω. — quelqu'un de près ἐπίκειμαι, ἔγκειμαι εἴς τινα, τὸν διώκω λιπαρῶς, κ. τὸν κυνηγῶ ἀπὸ κοντά. — les voiles στέλλω τὰ ἱστία, κ. μαζώνω τὰ πανία. — l'éperon à un cheval κεντῶ τὸν ἵππον διὰ τοῦ μώπος. — son jeu περιμαζόνω τὸ παιγνίδι μου ἢ ταῖς πέτραις μου (ἐπὶ τηλίας, πλαισίου κτλ.). — la mesure πιέζω τὸν ἀντίπαλόν μου (ἐπὶ γυμνασίων). — la botte πυκνῶ, καὶ μεταφ. πιέζω, θλίβω, στενοχωρῶ. § ἀποτίθημι, ἀποταμιεύω, κρύπτω (καρποὺς εἰς ἀποθήκας, ἢ ἄλλα πράγματα), κ. κλειδόνω. § se —, αὐτ. συσφίγγομαι les soldats se —ent en peloton οἱ στρατιῶται συστρέφονται, ἢ συσπειρῶνται. —ez-vous l'un contre l'autre σφιγχθῆτε, κ. περιμαζωχθῆτε. se — les flancs σφίγγω τὰ μέπα μου. un cheval se —e ὁ ἵππος συστέλλεται. § serré, ée, ἐπ. πυκνός. du drap bien — ἐριοῦχον πυκνόν, κ. γεμάτον. un style — ὕφος συνεστραμμένον. avoir le cœur — ἔχω θλῖψιν, ἡ μὲ σφίγγει ἡ καρδία μου. un homme est — ἄνθρωπος κρυψίνους. un homme — φειδωλὸς, κ σφικτός. un cheval — du devant, — du derrière ἵππος ἐστενωμένος ἢ στενὸς κατὰ κτλ. jeu — συνεσταλμένον, κ. περιμαζωμένον παιγνίδι. avoir le ventre — ἔχω δυσκοιλιότητα. § ἐπίρ. συνεσταλμένως, κ. περιμαζωμένα (ἐπὶ παιδιῶν). il joue — παίζει φρόνιμα. il a gêlé — ἔπεσε πυκνὴ χάλαζα. il lui a donné sur les oreilles bien — τοῦ ἔδωκε σταυτιὰ ἀρκεταῖς mentir bien — ψεύδομαι ἀναισχύντως. § feuilles —ées φύλλα πριόνωτα, ἢ ὀδοντωτὰ. ταὐτὸν τῷ serretées καὶ serrulées. § συμφυὴς, ἐπὶ μορίων τοῦ φυτοῦ.

Serreté, ée, ἐπ. ὀδοντωτὸς, πριόνωτος, πριονειδὴς (ἐπὶ φύλλων).

Serre-tête, ἀρ. ἀναδέσμη, κ. κεφαλόδεσμον.

Serrette, Ϛ. πριόνωτον, ὀδοὺς ἰχθύος λελθωμένος.

Serricandes, ἢ uropistes, ἀρ. πλ. πριονῶτα, γένος ἐντόμων.

Serricornes, ὀρ. πλ. πριονόκερα, σύστημα ἐντόμων.

Serrirostres, ἀρ. πλ γαμψόῤῥαμφα, ἐπὶ πτηνῶν.

Serron, ἐρ. θήκη (μὲ τὴν ὁποίαν ἔρχονται διάφορα φάρμακα ἀπὸ ξένους τόπους).

Serrulé, ée, ἐν. ἐοτ. ταὐτὸν τῷ serreté.

Serrure, Ϛ. κλεῖθρον, κ. κλειδωνιὰ ἢ κλειδαριά.

Serrurerie, Ϛ. κλειθροποιία ἢ σιδηρουργία. § τὰ σιδηρώματα, κ. τὰ σίδηρα (οἰκοδομῆς ἢ ἄλλου ἔργου).

Serrurie, Ϛ. πριονῖτις, γένος φυτῶν.

Serrurier, ἀρ. κλειθροποιὸς, σιδηρᾶς, βαρβαροτ. τζιλιγκίρις.

Sersalisie, Ϛ. * σερσαλίσιον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Serse, Ϛ. ταὐτὸν τῷ gabarit τὸ σχέδιον (διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πλοίου).

Sersifi, ἴδ Salsifis.

Serte, Ϛ. σκήφωμα, σφήνωτις, κ. τὸ δέσιμον, ἡ προσκόλλησις καὶ κάθειρξις τῶν πετρῶν ἢ πολυτίμων λίθων ἐντὸς τῆς πυελίδος ἢ σφενδόνης (chaton), ἴδ. κατωτέρω. § σύρτης, ἰχθὺς, ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.

Sertir, ἐν. σφηκῶ, ἢ σφηνῶ, κ. δένω, σφίγγω τὴν πέτραν ἐντὸς τῆς πυελίδος διὰ νὰ τὴν καθείρξω. une bague bien —ie καλῶς ἐσφηκωμένος δακτύλιος ἢ ἐσφηνωμένος, κ. δεμένος.

Sertissure, Ϛ. τὸ σφήκωμα, κ. τὸ δέσιμον, ὁ τρόπος καθ' ὃν εἶναι ἡ πέτρα ἐνδεδεμένη εἰς τὴν πυελίδα.

Sertulaire, Ϛ. στεφάνη, ὀστρακοστέφανος ὁ τραχὺς, γένος πολυπόδων φυτοειδῶν.

Sertulariées, Ϛ. πλ. στεφανοειδῆ, τάξις πολυπόδων.

Sertule, ἀρ. θύσανος, βοτ. ἕνωσις πολλῶν σπαθῶν (pédicule) μονανθῶν ἐξερχομένων ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου.

Sérum, ἀρ. ὀρρὸς (γάλακτος, αἵματος κτλ.), το ὑδατῶδες μέρος. — des membranes séreuses ὑγρὸν τῶν ἰχωροειδῶν ὑμένων.

Servage, ἀρ. εἰλωτεία, δουλεία, δουλοπαροικία.

Serval, ἀρ. εἶδος γαλῆς.

Servant, ὑπηρέτης. ἐπ ἐν χρ. gentils hommes — οἱ ὑπηρετοῦντες εὐγενεῖς (τὸ πάλαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσι). frères —s ἀδελφοὶ ὑπηρετικοὶ, οἱ καταταττόμενοι εἰς τὸ τάγμα τῆς Μελίτης μὴ εὐγενεῖς. frères —s οἱ στοιχηταὶ (τοῦ μοναστηρίου). fief — δουλεῖον τιμάριον, τὸ ὑποκείμενον, τὸ ὑποτελές, § —te, Ϛ. ὑπηρέτρια, κ. δουλεύτρα. votre —te ἡ δούλη σας. § τράπεζα, (ἢ πλησίον μεγάλης τραπέζης μικρὰ, ἐπὶ τῆς ὁποίας τίθενται τὰ ἀγγεῖα, παροψίδες κτλ.).

Servantine, Ϛ. εἶδος σύκου.

Serviable, ἐπ. θεραπευτικὸς, ὑπηρετικὸς, φιλοκάγαθος, περιποιητικός.

Service, ἀρ. ὑπηρεσία. le — militaire, le — de la marine ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἡ ναυτικὴ ὑπηρεσία. le — de la patrie ἡ ὑπηρεσία τῆς πατρίδος. se consacrer au — de dieu ἀφιεροῦμαι εἰς τὴν θείαν διακονίαν, ἡ λειτουργίαν. entrer au — κατατάττομαι στρατιωτικός. se distinguer au — ἀριστεύω. être en —, être hors de — ὑπηρετῶ, δὲν ὑπηρετῶ, εἶμαι ἢ δὲν εἶμαι ὑπηρέτης. § ὑπούργημα, χάρις, κ. ἐκδούλευσις. rendre — à quelqu'un ὑπουργῶ τινι, ἢ ὑπηρετῶ, κ. κάμνω ἐκδουλεύσεις.

un grand — μεγάλην χάριν. offrir ses —s, faire offre de ses —s προσφέρω τὴν συνδρομήν μου. rendre un mauvais — à quelqu'un, de mauvais —s à quelqu'un ἐπηρεάζω, πειράζω, βλάπτω τινά. rendre — à sa patrie παρέχω εὐεργεσίας εἰς τὴν πατρίδα. § ὑπηρεσία (στρατιωτικὴ ἢ πολιτική). § ἡ θεία λειτουργία, ἀκολουθία § μνημόσυνον, ἡ τρισάγιον. § χρῆσις, ὠφέλεια. ce cheval est d'un bon — ὁ ἵππος εἶναι χρησιμώτατος. une étoffe de bon — ὕφασμα εὔχρηστον. les jambes, l'estomac refusent le — οἱ πόδες, ὁ στόμαχος δὲν ἐνεργοῦσι πλέον. à votre — εἰς τὰς διαταγάς σας. § παράθεσις, θέσις, θεμα, ὅ,τι διὰ μιᾶς παρατίθεται, ἢ αἴρεται ἀπὸ τῆς τραπέζης, κ. πιάτον. un repas à trois —s δεῖπνον ἐκ τριῶν παραθέσεων. § τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη, βαρβαροῖτ. σερβίτζιον. § ἀπότασις, τὸ μέρος τοῦ σφαιριστηρίου ὅθεν εὑρίσκεται ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὁποῖον διευθύνεται ἡ σφαῖρα. § ἡ βολὴ (τῆς σφαίρας).

Servidou, ἀρ. λεβὴς (ὅπου βράζει ἡ διὰ τὴν ταπωνοποιίαν ὕλη).

Serviette, θ. περιζωμα, βαρβαροῖτ. πετζέτα, τὴν ὁποίαν φορεῖ τις ἐπὶ τραπέζης donner la — à quelqu'un προσφέρω τὸ χειρόμακτρον (ἀπὸ τιμήν).

Servile, ἐπ. δουλικός. ouvrages —s ὑπηρετικὰ ἔργα. une obéissance —e ὑπακοὴ τυφλὴ ἢ δουλική. § χαμερπής, ταπεινός. éducation —e ἀγωγὴ ἀνδραποδώδης, ἀνελεύθερος. esprit —e, traduction —e νοῦς διηκριβωμένος, μετάφρασις ἀκριβὴς, ἢ κατὰ γράμμα.

Servilement, ἐπίρ. δουλικῶς δουλοπρεπῶς. traduire — μεταφράζω κατὰ γράμμα.

Servilité, θ. τὸ δουλοπρεπὲς, ἡ χαμέρπεια, ὁ ἐξευτελισμος. § ἀκριβεια.

Servion, ἀρ. ἀλαταγωγεὺς, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀποσύρεται τὸ ἅλας.

Serviote, θ. ἐλάτινον ξύλον ἐξ οὗ κατασκευάζεται τὸ ἔμβολον (éperon) καὶ κρατεῖται ὀρθόν.

Servir, ἐν. θεραπεύω, ὑπηρετῶ, δουλεύω. prompt à — ὑπηρετικός. le diacre sert le prêtre à l'autel ὁ διάκονος διακονεῖ εἰς τὸν ἱερέα, τὸν βοηθεῖ. un enfant qui sert la messe παιδίον διακονοῦν ἢ συμβοηθοῦν εἰς τὴν λειτουργίαν. il est réduit à — κατήντησε νὰ ἦναι ὑπηρέτης, δοῦλος. ce perruquier me sert depuis un an ὁ πλουσιος οὗτος μὲ δουλεύει πρὸ ἑνὸς ἔτους § παρατίθεμαι, φέρω (ἐπὶ τραπέζης φαγητά). — une table παρατίθημι, φέρω τράπεζαν, κ. βάλλω τραπέζι. on a servi ἔφερον φαγίον. a-t-on —i ἔφερον φαγεῖν. vous êtes —is, nous sommes —is ἔγινεν ὅ,τι ἠθελες, ἔγινεν ὅ,τι ἠθέλαμεν. — du potage, du bouilli, — à boire προσφέρω, δίδω ζωμὸν, βραστὸν, ἢ κιρνῶ. c'est la maîtresse de la maison qui sert ἡ οἰκοδέσποινα διανέμει, κ. μοιράζει. § ὑπηρετῶ, εὐεργετῶ, ὠφελῶ. on sert ses amis de sa bourse βοηθεῖ τις τοὺς φίλους του χρηματικῶς, ἢ ἐξ ἰδίων του l'espérance m'a trop bien —i pour l'abandonner ἡ ἐλπὶς μὲ ἦτον τόσον χρήσιμος ὥστε δὲν δύναμαι κτλ. — l'État ὑπηρετῶ τὴν πατρίδα. § εὐτρεπίζω, παρασκευαζω, διεξάγω, κ. συγυρίζω. l'artillerie fut bien —ie τὸ πυροβολικὸν διεξήχθη καλῶς. § ὑπηρετῶ (ἀπολύτως, ἐπὶ στρατιωτικῆς ἢ πολιτικῆς ὑπηρεσίας). § λατρευω (τὸν Θεόν.) — quelqu'un ὑπουργῶ, ὑπηρετῶ, συμπράττω, ὠφελῶ, εἶμαι χρήσιμος εἴς τινα. — une dame θεραπεύω τὴν γυναῖκα. § — la balle, ἡ ἁπλῶς — βάλλω, διευθύνω τὴν σφαίραν κατά τινος. — sur les deux toits βάλλω καταμφότερον (ἐπὶ τῶν δύο στεγῶν). § — de ἐπέχω τάξιν, χρησιμευω. il sert de modèle à toute l'Europe προτίθεται ὡς παράδειγμα εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. — de fondement à εἶμαι ὡς θεμέλιον εἰς. § — à συμβάλλομαι, συντελῶ, εἶμαι ἐπιτήδειος, χρησιμεύω. une chose ne sert à rien ἄχρηστον πρᾶγμα. à quoi cela sert-il! εἰς τί ὠφελεῖ, χρησιμεύει! que sert-il τί ὠφελεῖ, τί τὸ ὄφελος. que servent de froides leçons πρὸς τί ὠφελοῦσι ψυχραὶ διδασκαλίαι. § se —, αὐτ. ὠφελῶ ἐμαυτόν. § χρῶμαι, μεταχειριζομαι, κάμνω χρῆσιν. se — de ὠφελοῦμαι ἀπό. faire — à κάμνω χρῆσιν τινὸς πρός τι. se faire — ζητῶ νὰ μὲ ὑπηρετήσωσι. § se — παρατίθεται, ἔρχεται ἐπὶ τραπέζης (φαγητόν τι).

Serviteur, ἀρ. ὑπηρέτης, κ. δοῦλος. heureux le — que son maître trouve veillant μακάριος ὁ δοῦλος ὃν ὁ κύριος εὑρίσκει γρηγοροῦντα. c'est un grand — de dieu ἄνθρωπος εὐσεβὴς, φιλακολουθος § θεράπων, προσκείμενος, ἀκόλουθος. un bon — de l'État καλὸς ὑπηρέτης τοῦ Κρατους, ἢ πιστὸς τοῦ κτλ. votre ami et votre — ὁ φίλος καὶ δοῦλος σας (εἰς τὰς ὑπογραφάς). je suis son — μάλιστα, ἂς περιμένῃ (οὕτω λέγει τις ἀποποιούμενος), ἢ ἁπλῶς —.

Servitude, θ. δουλεία. μεταφ. la — des passions ἡ ὑποδούλωσις τῶν παθῶν la — du démon ἡ δουλεία τοῦ σατανᾶ. § ὑποδούλωσις, βάρος. § δουλεία. — réelle δουλεία πραγματικὴ, νομ. — personnelle δουλεία προσωπικὴ.

Sésame, ἀρ. σήσαμον, κ. σουσάμι.

Sésamoïde, ἐπ. σησαμοειδὴς, φυτὸν ὅμοιον τῷ ῥεζεδὰ. § ἐπ. σησαμοειδὴς.

Sesban, ἀρ. * σήβανον, γένος φυτῶν τῆς Αἰγύπτου.

Sesbot, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμβοινίας.

Séséli, ἀρ. σέσελι, γένος φυτῶν.

Séserin, ἀρ * σεσερῖνος, ἰχθὺς μικρος τῆς μεσογείου.

Sésie, θ. * σήσιον, γένος ἐντόμων.

Seslère, θ * σέσελος, γένος φυτῶν.

Sesquialtère, ἐπ ἡμιόλιος, εἰς καὶ ἥμισυς.

Sesquidouble, ἐπ. διὶς ἡμιόλιος.

Sesquiquadrat, ἐπ. ἐπιτέταρτος, ὁ περιέχων τὸ ὅλον καὶ τὸ τέταρτον αὐτοῦ.

Sesquitierce, ἐπ. ἐπίτριτος, ὁ περιεχων τὸ ὅλον καὶ τὸ τρίτον

Sesse, θ. ῥέσι. § πτύον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀδειαζουν τὰ κινὰ τοῦ πλοίου.

Sessée, θ. * σέσσιον, γένος φυτῶν.

Sessile, ἐπ. ἄμισχος. une feuille — ἄμισχον φύλλον, τὸ μὴ ἔχον μίσχον, ἀλλ' ἀμέσως προσκολλημένον εἰς τὸν καυλόν.

Sessiliocles, ἀρ. πλ. ἐνόφθαλμα, ὄστρακα ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς προσκολλημένους, πρὸς διαστολὴν τῶν pédiocles.

Session, θ. σύνοδος. — de la chambre des députés σύνοδος τῆς βουλῆς § —s αἱ συνεδριάσεις τῆς συνόδου.

Sesterce, ἀρ. στατὴρ, νόμισμα Ῥωμαϊκόν.

Sésuve, ἀρ. * σητύβιον, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν καὶ Ἀντιλλονήσων.

Séta, ἀρ ὄστριξ, κ. γουρουνότριχα.

Sétacé, ée, ἐπ. ὑστριχοειδὴς, ἐπὶ μερῶν φυτῶν τινων ὁμοίων μὲ τὰς τριχας τοῦ χοίρου.

Sétaire, θ. σηρικὴ, γένος φυτῶν.

Séteux, euse, ἐπ. ὑστριχώδης, ἐπὶ μορίων φυτοῦ ἐχόντων μικρὰ τινα φυλλίδια (paillettes) ξηρὰ, στενὰ καὶ ὑστριχοειδῆ.

Séticaudes, ἡ nématoures, ἀρ. πλ. νηματουρα, γένος ἐντόμων.

Séticornes, ἡ chétocéres, ἀρ. πλ. τριχόκερα, γένος ἐντόμων.

Setier, ἀρ. ξέστης, μέτρον τι.

Sétipodes, ἀρ. τριχόποδα, γένος ἐντόμων.

Séton, ἀρ. * δίερμα, μικρὸν πλέγμα ἐκ βαμβακίου ἢ μετάξης, διαβιβαζόμενον διὰ τοῦ κρέατος εἰς πολλὰς χειρουργικὰς ἐργασίας.

Seuf, ἀρ. ὁλκὰς τῆς Φλάνδρας.

Seuil, ἀρ. φλιὰ, κ. κατώφλιον. § ταὐτὸν τῷ sommier.

Seuillet, ἀρ. ἄκρον τοῦ σχοινίου ἐμβεβλημένον εἰς τὰ θυρώματα (sabords) διὰ νὰ καλύψῃ τὸ κάτω μέρος.

Seul, le, ἐπ. μόνος, κ. μοναχός. tout —, bien — μονώτατος. § μεμονωμένος, ἔρημος. § μόνος, μοναδικός. la —e pensée de cette action est criminelle καὶ ἁπλῇ ἡ ἔννοια τῆς πράξεως εἶναι ἀξιόμεμπτος. la — idée en fait frémir καὶ ἁπλῇ ἡ ἰδέα κάμνει νὰ τρέμῃ τις.

Seulement, ἐπίρ. μόνον. § μήτε. on l'a cru mort et il n'a pas seulement été malade ἐνόμισαν ὅτι ἀπέθανε καὶ μήτε ἄρρωστος ἦτον. non — οὐχὶ μόνον. le courrier est arrivé — d'aujourdhui ὁ ταχυδρόμος ἦλθε μόλις σήμερον.

Seulet, tte, ἐπ ὑποκοριστικ. μόνος, κ. μοναχούτζικος.

Seune, Ϛ. εἶδος ἁλιείας.

Sève, Ϛ. ὀπὸς, χυμὸς (τῶν φυτῶν) un arbre est en — τὸ δένδρον ὀργᾷ. § ὁρμμούτης (ϊνου).

Sevel-coronde, Ϛ. κινάμωμον μυξώδες τῆς Ταπροβάνης.

Sèvère, ἐπ. αὐστηρὸς, ἀδυτώπητος, ἄκαμπτος, (ἐπὶ ἀνθρώπων) mine — πρόσωπον στυγνὸν, σοβαρόν. ton — ἀπότομον ὕφος. une —e réprimande αὐστηρὰ ἐπίπληξις. des ornemens —s καλλωπισμοὶ σεμνοί un style — ὕφος ἀπέριττον, ἀρεστὸς § οὐσ. la —, Ϛ. ἀγκυλωτὸς, εἶδος ὄρνεως.

Sèvèrement, ἐπίρ. αὐστηρῶς, σκληρῶς, ἀδυσωπήτως.

Sèvérité, Ϛ αὐστηρότης. § ἡ σεμνότης, τὸ ἀπέριττον.

Séveronde ἡ subgronde, Ϛ. γεῖσον, κ. ῥαφὴ, τὸ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης.

Sévices, ἀρ. πλ. αἰκίαι, παραφοραὶ, κακὸς τρόπος.

Sévir, οὐδ. κολάζω, τιμωρῶ. § αἰκίζω, φέρομαι τραχέως, ἀποτόμως.

Sévole, Ϛ. * σκευόλα, γένος φυτῶν.

Sevrage, ἀρ. ἀπογαλακτισμὸς, κ. ἀπόκομμα. il est en — εἶναι εἰς τὸ ἀπόκομμα, τοὐτέστι διαρκεῖ ὁ καιρὸς τοῦ ἀποκόυματος.

Sevrer, ἐν. ἀπογαλακτίζω, κ. ἀποκόπτω. μεταφ. ἀποστερῶ, στερίσκω § se —, αὐτοπ. στερίσκομαι, στερο.μαι.

Sexagénaire, ἐπ. ἑξηκοντούτης, καὶ οὐσ. un vieux — γέρων ἑξηκοντούτης.

Sexagésimal, le, ἐπ. ἐν χρ. fractions —les κλάσματα ἑξηκοστὰ, τῶν ὁποίων ὁ παρονομαστὴς εἶναι εἰς τὴν ἑξηκοστὴν δύναμιν.

Sexagésime, Ϛ. ἡ κυριακὴ τῶν ψυχῶν.

Sexangle, ἐπ. ταὐτὸν τῷ hexagone.

Sexangulaire, ἀρ ἑξάγωνος, ἰχθύς τις.

Sex-digitaire, ἀρ. ἑξαδάκτυλος (ἐπὶ ἀνθρώπου).

Sex-digital, le, ἐπ. ἑξαδάκτυλος (ἐπὶ χειρὸς, ἢ ποδός).

Sexe, ἀρ. φῦλον. les deux —s τὸ ἄρσεν καὶ θῆλυ. le beau — τὸ θῆλυ γένος le —, ταὐτὸν τῷ προηγ. § γένος, (ἐπὶ φυτῶν), βοτ.

Sextane, ἐπ. Ϛ. ἑκταῖος (ἐπὶ πυρετοῦ).

Sextant, ἀρ. ἑκτημόριον, ἐργαλεῖον μαθηματικὸν περιέχον τὸ 6 τινὸς κύκλου.

Sextant d'Uranie, ἀρ ἔρεδρος οὐρανίας, ἀστερισμός τις.

Sexte, Ϛ. ἡ ἕκτη ὥρα, παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, προσευχή τις ἑωθινή. § le —, ἀρ. ἑκτὰς, τὸ ἕκτον βιβλίον τῶν δογμάτων (décrétales) συνταχθὲν κατὰ διαταγὴν τοῦ Βονιφατίου Η'.

Sexté, ἐτ. ἀρ. ἐν χρ. registre — ὀνομαστικὸς πίναξ, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανον ἅλας εἰς μίαν ἀποθήκην ἅλατος εἰς τὴν Γαλλίαν.

Sextil, le, ἐπ. ἑξηκοστὸς, ἐπὶ ἀστέρων ἢ πλανητῶν ὄντων εἰς ἀπόστασιν ἑξήκοντα μοιρῶν ἀπ' ἀλλήλων.

Sextule, ἀρ. ἑξηκοστὸν, σταθμίον τῶν φαρμακοπωλῶν ζυγίζον δραχμὴν μίαν καὶ ἓν γραμμάριον.

Sextumvir, ἀρ. ἕκτανδρος, παρὰ τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ, ἱερεὺς τοῦ ἀποθεωθέντος Αὐγούστου.

Sextuple, ἐπ. ἑξαπλοῦς, ἑξαπλάσιος. § le —, ἀρ. τὸ ἑξαπλάσιον.

Sextupler, ἐν. ἑξαπλασιάζω.

Sexuel, lle, ἐπ. φυλετικὸς, ὁ τοῦ γένους, οἷον parties —lles τὰ γενητικὰ μόρια. les différences —lles αἱ διαφοραὶ τῶν γενῶν (τοῦ ἄρρενος καὶ θήλεος)

Sey, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν γάδων.

Seymerie, Ϛ. γεράρδιον, γένος φυτῶν.

Sfumato, ἀρ. ἐκ τοῦ Ἰταλ. καπνιστόν. le — ἀεροειδὲς, ἐπὶ ζωγραφίας, τρόπος τις δι' οὗ ἐπιτηδὲς παραλείπεται ἀτέλειά τις περὶ τὰ ἄκρα τῶν περιγραμμάτων (contour) ἢ περὶ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν σχημάτων (formes), ἀλλ' ἥτις εἶναι πάντῃ ἀνεπαίσθητος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν εὑρισκόμενον κατά τινα ἀπόστασιν.

Sgraffitto, ἀρ. ἀμυχῶδες, εἶδος ζωγραφίας ἄλλοτε ἐν χρήσει.

Shako, ἐρ. πῖλος στρατιωτικὸς (τοῦ πεζικοῦ).

Shals, ἀρ. σίαλοι, εἶδος ἰχθύων τῆς Ἀμερικῆς.

Shanscrit, ἀρ. ἱεροδιάλεκτος (ἰνδικὴ)

Shasta, ἀρ. ἱερὰ βίβλος (τῶν Ἰνδῶν).

Shawie, Ϛ. * σιάνιον, φυτὸν τῆς Ἰνδικῆς Θαλάσσης.

Sheffildie, Ϛ. σεφίλδειον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Sheltopusik, ἀρ. γένος ἑρπετῶν εἰς τὸ σύστημα τῶν σαυρῶν.

Shepherdie, Ϛ. * βόσκιον, ἢ σεφώρδιον, γένος φυτῶν.

Shérarde, Ϛ. * σιράρδιον, γένος φυτῶν.

Shérif, ἀρ. δημοτικὸς πάρεδρος ἢ ἀστυνόμος (εἰς τὴν Ἀγγλίαν).

Shorée, ἀρ. * σώριον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ἡ κάμφορα.

Shultzie, Ϛ. * σύλτιον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Si, σύνδ. ὑποθ. ἐὰν, ἂν, ἀνίσως. (συντάσσεται μὲ ὁριστικήν). — nous sommes jamais heureux, et que la fortune se lasse de ἐὰν εὐτυχήσωμέν ποτε καὶ ἡ τύχη ἀπαυδήσῃ νὰ κτλ. il viendra s'il peut θὰ ἔλθῃ, ἂν ἠμπορέσῃ. § οὐσ. un —, il a toujours un — ou un mais βάλλει πάντοτε τὸ ἂν ἢ τὸ ἀλλά. § μετὰ εὐκτικῆς ὅταν προηγῆται ἐπιθέτου. οἷον — petit qu'il soit ὅσῳ μικρὸς καὶ ἂν εἶναι. — tant est que la chose est comme vous le dites, il faudra que ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ πρᾶγμα ὡς τὸ λέγεις κτλ. § et — μ' ὅλα ταῦτα. il est très savant et — il est modeste εἶναι σοφώτατος καὶ μ' ὅλον τοῦτο μετριόφρων. je souffre, et — je ne me plains pas πάσχω καὶ μ' ὅλον τοῦτο δὲν παραπονοῦμαι. § ναί. vous dites que non, et je dis que — λέγεις ὄχι, ἐγὼ λέγω ναί. § — fait ναὶ ναί, (ὅταν λέγεται ἐναντίον τι εἰς τὸ παρ' ἄλλου λεγόμενον). je vois qu'il n'a pas été là; — fait il y a été νομίζω ὅτι δὲν ἦτον ἐκεῖ, ναὶ ναὶ ἦτον. oh que —! ταὐτὸν τῷ προηγ. § ἂν (ἐπὶ ἀμφιβολίας). je doute — vous viendrez ἀμφιβάλλω ἂν θὰ ἔλθῃς. je doute s'il est vrai ἀμφιβάλλω ἂν εἶναι ἀληθές. dites-moi — vous irez là εἰπέ μοι ἂν θὰ ὑπάγῃς ἐκεῖ! § τόσῳ, τόσον. le vent est — grand qu'il rompt les arbres ὁ ἄνεμος εἶναι τόσῳ δυνατὸς ὥστε καταθραύει τὰ δένδρα. καὶ ἀπολ. n'avez vous point été effrayée d' une mort — proche δὲν ἐτρόμαξες ποτὲ θάνατον τόσῳ πλησίον. καὶ ἀντὶ τοῦ συγκριτικοῦ. il n'est pas — riche que vous δὲν εἶναι πλούσιος ὅσον σύ. § — bien que ὥστε. les choses étaient en telle et telle disposition, — bien qu'il ne vous restait plus τὰ πράγματα εἶχον οὕτω, ὥστε κτλ.

Si, ἀρ. ζω, ὁ ἕκτος τόνος τῆς διατονικῆς κλίμακος.

Siagonagre, Ϛ. σιαγονάγρα, ἀγκύλωσις, κ. πιάσιμον τῆς σιαγόνος.

Siagone, Ϛ. σιαγόνιον, γένος ἐντόμων.

Siagonie, Ϛ. σιαγονία, γένος ἐντόμων,

Siagonotes, ἀρ. πλ. σιαγονωτοὶ, ἰχθύες.

Sialagogue, ἐπ. σιελαγωγὸς, προσκλητικὸς σιέλου, ἐπὶ φαρμάκων.

Sialis, ἀρ. * σιελὶς, γένος ἐντόμων νευροπτέρων.
Sialisme, ἀρ. σιελισμός. ταὐτὸν τῷ ptyalisme.
Sialite, Ϟ. σιελίτης, γένος φυτῶν.
Sialologie, Ϟ. σιελολογία.
Siamoise, Ϟ. σιαμουργὲς, ὕφασμα ἐκ βομβακίου καὶ μετάξης κατεσκευασμένον εἰς τὴν Γαλλίαν.
Sibarite, ἀρ. Συβαρίτης, ἄνθρωπος φιλήδονος καὶ φιλαναπαυτικός.
Sibbaldie, Ϟ. Σιβαλδίον, γένος φυτῶν.
Sibbens, ἡ Siwin, ἀρ. εἶδος σιφυλιτικῆς νόσου εἰς τὴν Σκωτίαν.
Sibérit, Ϟ. Σιβηρίτης, λίθος τῆς Σιβηρίας.
Sibon, ἀρ. * σίβων, ὅρις τις.
Sibthorpe, Ϟ. * σιβθη, γένος φυτῶν.
Sibylle, Ϟ. σιβύλλα.
Sibyllin, ἐπ. ἐν χρ. oracles, livres —s χρησμοὶ, βιβλία σιβύλλεια.
Sicaire, ἀρ. φονεὺς, ἰδιως ἐλέγοντο οἱ ἰουδαῖοι οἵτινες εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐφόνευον τοὺς ἐναντίους των.
Siccatif, Seccatif, ἀρ. ξηραντικὸν, ἔλαιον συνενούμενον μέ τινας βαφὰς διὰ νὰ τὰς ξηραίνῃ εὐκολώτερον.
Siccité, Ϟ. ξήρανσις, ἀποξήρανσις.
Sicilienne, Ϟ. σικελικὸν (μέλος)
Sicilique, ἀρ. σικελικὸν, σταθμίον περιέχον ἓν ἑξηκοστὸν καὶ δύο γραμμάρια, παρὰ τοῖς φαρμακοποιοῖς.
Sicinnis, Ϟ. σίκιννις, εἶδος ἀρχαίου χοροῦ.
Sicinniste, ἀρ. σικιννιστὴς, ὁ χορεύων τὴν σίκιννιν.
Sicki, ἀρ. * σίκκιον, δένδρον τῆς Ἀμβονίας.
Sickingie, ἀρ. * σικκίγγιον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Sicle, ἀρ. σίκλος ἢ σίγλος, νόμισμα καὶ μέτρον παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις.
Sicomore, ἴδ. Sycomore
Sicrin, ἀρ. κόραξ ὁ κομήτης, πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.
Sicuedon, ἀρ. σικυηδὸν, εἶδος ῥήξεως ὀστέου τοῦ κρανίου, ἐχούσης σχῆμα σίκυος πλαγίως τετμημένου. ταὐτὸν τῷ ῥαφανηδόν.
Sicyos, ἀρ. σίκυς, γένος φυτῶν ἑρπητικῶν.
Sidéral, le, ἐπ. ἀστρῷος, ἐν χρ. année —e ἀστρολογικὸν ἔτος, τὸ ἀπό τινος σημείου τοῦ κύκλου τῆς γῆς μέχρι τοῦ αὐτοῦ σημείου διάστημα χρόνου. observations —es ἀστρολογικαὶ παρατηρήσεις.
Sidération, Ϟ. ἀστροβολία, ἡ αἰφνίδιος ἐμβολὴ ἀποπληξίας ἢ πυρετοῦ
Sidérite, Ϟ. σιδηρῖτις (ἡ), εἶδος γῆς εὑρισκομένης εἰς τὸν σίδηρον.
Sidérite, Ϟ. ἡ Syderite, σιδηρίτης, λίθος χαλκὸς ῥητινοειδής. § —s, Ϟ. πλ. οἱ μαγνῆται.
Sidéritis, Ϟ. σιδηρῖτις, εἶδος φυτῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. § σιδηρῖτις, εἶδος λίθου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀγνώστου παρ' ἡμῖν.
Sidéroclepte, ἀρ. σιδηρόκλεπτον, εἶδος οὐσίας ἐσχάτως ἀνακαλυφθείσης, ταὐτὸν τῷ limbilithe.
Sidérodendre, ἀρ. σιδηρόδενδρον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς παράγον τὸ ξύλον τὸ λεγόμενον bois de fer.
Sidérolithe, ἀρ. σιδηρόλιθος, γένος πολυπόδων λιθωδῶν.
Sidéromancie, Ϟ. σιδηρομαντεία.
Sidérotechnie, Ϟ. σιδηροτεχνία.
Sidérotète, ἀρ. σιδηροκέφαλον, μεταλλική τις οὐσία.
Sidéroxylon ἢ Sidéroxylum, ἀρ. σιδηρόξυλον. ἴδ. Sidérodendron.
Sidérurgie, Ϟ. σιδηρουργία
Sidjan, ἀρ. * σιδιανὸς, ἰχθὺς τῆς ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.
Sidrach, ἀο. * σιδηράχνη, Θάμνος τοῦ παραδείσου κατὰ τὸ κοράνιον.
Siècle, ἀρ. αἰὼν, ἑκατονταετηρίς. le — d'or ὁ χρυσοῦς αἰών. — d'argent ἀργυροῦς αἰών. — d'airain χάλκους αἰών. — de fer ὁ σιδηροῦς αἰών. § αἰὼν, χρόνος. les mœurs de notre — τὰ ἤθη τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. les beaux —s d'Athènes οἱ λαμπροὶ χρόνοι τῶν Ἀθηνῶν. le —s futurs οἱ μεθ' ἡμᾶς χρόνοι. la corruption du — ἡ διαφθορὰ τοῦ αἰῶνος, τῆς ἐποχῆς, (ἡ τῶν ἡμερῶν) c'était un — de barbarie ἦτον ἡμέραι βαρβαρότητος. à tous les —s, aux —s des —s εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, εἰς αἰῶνας αἰώνων. le — futur ἡ μέλλουσα ζωή. § ὁ κόσμος, τὰ κοσμικά. les gens du — οἱ κοσμικοὶ, οἱ λαϊκοί.
Sied, γ'. πρόσ. τοῦ seoir
Sieg, ἀρ. * σίγιος, ἰχθὺς τῆς Σιβηρίας.
Siége, ἀρ. ἕδρα, Θρόνος, Θῶκος, κ. σκαμνίον. § βάθρον, κ. κάθισμα, βαρβαροῖτ. μπάνκα (ἐκ μαρμάρου ἢ ἄλλου τινὸς εἰς τοὺς κήπους). le — du cocher ὁ δίφρος τοῦ ἁμαξηλάτου, (εἰς τὴν ἅμαξαν τὴν ὁποίαν διοικεῖ). le — d'une selle ἡ ἕδρα τοῦ ἐφιππίου (σέλλας). § δίφρος ἕδρα (τοῦ δικαστοῦ). § ἀκροατήριον (τοῦ δικαστηρίου). § τὸ δικαστήριον, (τὰ μέλη ἐξ ὧν κτλ) § Θρόνος (ἐπισκόπου, πατριάρχου κτλ.) le saint — ὁ οἰκουμενικὸς Θρονος (τοῦ Πάπα) § καθέδρα (τοῦ βασιλείου κτλ.) μεταφ. Athènes était le — des sciences αἱ Ἀθῆναι ἦταν ἡ πρωτεύουσα τῶν ἐπιστημῶν le cerveau est le — de la pensée ὁ ἐγκέφαλος εἶναι ἡ ἕδρα τῆς διανοίας. la mémoire a son — dans le cerveau ἡ μνήμη ἑδρεύει εἰς τὸν ἐγκέφαλον. § πολιορκία.
Siéger, οὐδ. ἀρχιερατεύω (ἐ) πατριαρχεύω. § ἑδρεύω (ἐπὶ δικαστηρίου).
Sien, nne ἀντ. κτητική. ἰδικός του. mes intérêts et les —s sont les mêmes τὰ συμφέροντά μου καὶ τὰ συμφέροντά του εἶναι τὰ αὐτά § le —, ἀρ. τὸ ἴδιον, κ. τὸ ἰδιόν του. παροιμ. chacun le — n'est pas trop ὁ καθεὶς μὲ τὸ ἰδιόν του. mettre du — dans quelque chose συνεισφέρω ἐξ ἰδίων μου, ἀπ' ἐμαυτοῦ. § les —s, ἀρ. πλ. οἱ εἰκεῖοι, οἱ συγγενεῖς του, κ. οἱ ἰδικοί του. § οἱ περὶ αὐτὸν, (ἡ) οἱ ἀκόλουθοί του. faire des —nes, Ϟ. κάμνω τὰ ἰδικά μου, ταῖς τριλλαις μου.
Siénois, se, ἐπ. ὁ, ἡ ἐκ τῆς Σιένης.
Sieste, Ϟ. τὸ μεσημβρινὸν, ὁ μεσημβρινὸς ὕπνος, κ. τὸ μεσημεριάτικον.
Sieur, ἀρ. κύριος, τίτλος διδόμενος εἰς τὰ δημόσια ἔγγραφα ἄλλοτε, ἀντὶ τοῦ ὁ εὐγενέστατος.
Sieversie, Ϟ. * σιεβέρσιον, γένος φυτῶν τῆς Καμχάτζκας.
Sifflable, ἐπ συριχτέος.
Sifflant, te, ἐπ. ἐν χρ. consonnes —tes σύμφωνα συριχτικά. respiration —te ἀναπνοὴ συριχτή.
Sifflasson, ἀρ. ταὐτὸν τῷ bécasseau.
Sifflement, ἀρ. ὁ συριγμὸς, κ. σφύριγμα. le — des serpens τὸ σύριγμα τῶν ὄφεων. § ψιθύρισμα, συριγμὸς (σφαίρας, βέλους κτλ) le — des cordages τριγμὸς, κ τρίξιμον τῶν σχοινίων. § βρασμὸς, κ. βράσιμον (τοῦ στήθους)
Siffler, οὐδ συρίζω, κ. σφυρίζω une personne n'a qu'à —μόνον γρύλλον εἰπῇ, τελειώνει § συρίζω (ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν ὄφεων). § συρίζω, ψιθυρίζω (ἐπὶ τοῦ ἤχου σφαίρας, πίτρας, βέλους κτλ) κ. σφυρίω § ζέω, ἀναβράζω, βράζω (ἐπὶ στήθους). § ἐν. — un air συρίζω, ψάλλω τι συρίζων. — un oiseau φωνάζω διὰ συριγμοῦ τὸ πτηνόν. § προδιδάσκω, κατηχῶ (τινα), τὸν διδάσκω § ἐκσυριττω (τραγῳδίαν, δρᾶμα κτλ) — un acteur ἐκσυρίττω τὸν ὑποκριτήν
Sifflet, ἀρ. σύριγξ, κ σφυρίχτρα. § — de Pan σύριγξ, τουρκ. μισάλι. § συριγμὸς παροιμ. couper le — à quelqu'un τὸν ἐπιστομίζω, τοῦ κόπτω τὸν βῆχα.
Siffleur, ἀρ. cuse, Ϟ. συριχτὴς, συριστής. § συριστὴς, εἶδος πίθηκος τῆς Ἀμερικῆς.
Sifilet, ἀρ. πτηνὸν τοῦ παραδείσου.
Sifone, Ϟ. ἡ Sifon, ἀρ. σίφων, ὀρυκτός τις σπάρος
Sigalcon ἢ Sigalion, ἀρ. Σιγαλίων, θεὸς τῆς σιγῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησι.
Sigalphe, ἀρ. * σίγαλφος, γένος ἐντόμων.

Sigaras, ἀρ. τέττιξ, ταὐτὸν τῷ cigale.
Sigaret, ἀρ. * σιγαρητὸν, γένος σωλήκων.
Sigaretier, ἀρ ξῶον τοῦ σιγαρητοῦ.
Sigesbeck, ἀρ. * σιγισβέκιον, γένος φυτῶν.
Sigillaire, ἢ terre sigillée, Ϛ. σημαντρὶς γῆ.
Sigillaries, Ϛ. πλ. ἑορτὴ τῶν ἀρχαίων Ῥωμαίων μετὰ τὰ Κρόνια, καθ' ἣν ἐδίδοντο ἀμοιβαίως δῶρα, οἷον ἀγαλμάτια ἐκ κηροῦ, ἀργίλου, ἐγγλύματα κτλ.
Sigillateurs, ἀρ. πλ. σημαντῆρες, ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου ἐπιβάλλοντες τὴν σφραγῖδα των ἐπὶ τῶν ἱερείων.
Sigilline, Ϛ. σιγιλλίνη, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Sigillum, ἀρ σφραγὶς, ἐν χρ. ἐπὶ διαφόρων φυτῶν τῶν ὁποίων αἱ ῥίζαι ἔχουν ἐγγλύματά τινα ὅμοια μὲ τὴν σφραγῖδα.
Sigisbée, ἀρ. οἰκιακὸς, ταὐτὸν τῷ Ami de la maison.
Siglo, ἀρ. σίγλαι, ἀρατικὰ γράμματα λέξεων τινῶν, οἷον τῶν κυρίων ὀνομάτων τιθέμενα μεμονωμένα.
Sigmoïde ἢ Sigmoïdal, le, ἐπ. σιγμοειδὴς, ἐπὶ κοτυληδόνων ἢ κοιλωμάτων τοῦ σώματος
Signage, ἀρ. ὑελογραφία, ἡ ἐπὶ τοῦ ὑέλου, ἢ ἐπὶ τραπέζης διαγραφὴ σχημάτων (compartiment de vitres).
Signal, ἀρ. σύνθημα, σημεῖον. au — donné ἐκ συνθήματος.
Signalement, ἀρ. περιγραφὴ, χαρακτηρισμός.
Signaler, ἐν. περιγράφω, χαρακτηρίζω, διαγράφω τὰ σημεῖα τοῦ προσώπου τινός. cet homme est —é à la police ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι σεσημειωμένος εἰς τὴν ἀστυνομίαν, κ. σημαδευμένος. § ἐπιδεικνύω, ἀναδεικνύω, λαμπρύνω. Venise —a cette victoire par des fêtes ἡ Βενετία ἐτίμησε τὴν νίκην ταύτην δι' ἑορτῶν κτλ. une infinité de martyrs —èrent leur foi ἄπειρα μαρτύρια κατέστησαν ἐπίσημον τὴν πίστιν αὐτῶν une occasion de — son humanité et ses talens ἀφορμὴ τοῦ νὰ ἀναδείξῃ τὴν φιλανθρωπίαν του καὶ τὰ προτερήματά του. § se —, αὐτ. ἀναδεικνύομαι, ἀριστεύω, διακρίνομαι, γίνομαι ἀνὴρ ἀγαθὸς (ἐπὶ ἀνθρώπων). Florence se —ait par le commerce et les beaux arts ἡ Φλωρεντία ἔγινεν ἐπίσημος διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν. cette fureur eut bientôt de nouvelles occasions de se — ἡ μανία αὕτη εἶχε νέας ἀφορμὰς νὰ καταστῇ ἐπίσημος. § Signalé, ée, μετ. καὶ ἐπ. σημειώδης, ἀξιοσημείωτος, ὀνομαστὸς, εὐπρεπὴς, περιφανὴς.
Signature, Ϛ. ὑπογραφή. une ordonnance est à la — τὸ διάταγμα εἶναι εἰς τὴν ὑπογραφήν. § ὑπογραφὴ, τὸ ὑπογράφειν. — en cour de Rome τὸ πρωτότυπον διατάγματος τινος τοῦ Πάπα. — de justice, ἢ — de grâce διαστήρια τινα εἰς τὴν Ῥώμην. § ἡ ἀριθμησις (τῶν τυπογραφικῶν φύλλων), ἢ τὸ ἀριθμητικὸν σημεῖον (τιθέμενον κάτωθεν τῆς τελευταίας στήλης).
Signe, ἀρ σημεῖον. —s d'institution σύμβολα θετὰ, τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπινοηθέντα. —s naturels σύμβολα φυσικὰ, οἷον τὰ αἰσθήματα τῆς χαρᾶς, τοῦ φόβου, τῆς λύπης κτλ. l'argent est le — des valeurs τὸ ἀργύριον ἢ τὸ νόμισμα εἶναι τὸ παρεστατικὸν σημεῖον τῶν ἀξιῶν. § προμήνυμα, δεῖγμα, σημεῖον. donner des —s d'amitié δίδωμι δείγματα φιλίας. en — d'amitié εἰς τεκμήριον φιλίας. quand etc, c'est un — de pluie ὅταν κτλ τοῦτο εἶναι σημεῖον βροχῆς un homme ne nous a donné aucun —de vie δὲν ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος σημεῖον ζωῆς, ἤτοι δείγματα ἢ ἀπόδειξιν ὅτι ζῇ. § φακὸς, σῆμα, σημεῖον, κ. σημάδι (εἰς τὸ πρόσωπον, εἰς τὸ σῶμα). § νεῦμα, σημεῖον, κ. γνώριμον. le — de la croix τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ὁ σταυρός. faire le — de la croix σταυροῦμαι, κ. σταυροκοπιοῦμαι. § σημεῖα, νεύματα. § ζώδιον. § —s διοσημεῖα, οἰωνὸς, σημεῖα (τοῦ οὐρανοῦ). § γνώρισμα, σῆμα, σημεῖον, (ἐπὶ νόσων, συμπτωμάτων κτλ.).
Signer, ἐν. ὑπογράφω. — un contrat ὑπογράφω συμβόλαιον. —à un contrat ὑπογράφω εἰς ἓν συμβόλαιον (πρὸς τιμὴν ἠὼς μάρτυς) je suis prêt à vous le.— de mon sang εἶμαι ἕτοιμος νὰ τὸ κυρώσω διὰ τοῦ αἵματός μου. § se — σταυροῦμαι, κ. σταυροκοπιοῦμαι, ἢ κάμνω σταυρούς. § σημαίνω, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω (τὰ ἀργυρώματα διὰ τοῦ σημάντρου poinçon). § ἐπισημαίνω (τὴν ὑέλον διὰ νὰ τὴν κόψω ἐπειτα διὰ τοῦ ἀδάμαντος).
Signet, ἀρ. (τὸ g δὲν προφ.) σίκτης κ. σημάδι, ταινία ἢ ἄλλο τι τιθέμενον εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ βιβλίου διὰ νὰ σημαδεύῃ τὰ φύλλα.
Signette, Ϛ. κημὸς (cavesson) ἡμικυκλοειδὴς ἔχων ὀδόντας ὀξεῖς καὶ πριονοειδεῖς.
Signifiant, te, ἐπ. ἐν χ. signes —s de la grâce σύμβολα παραστατικὰ τῆς χάριτος, ἢ ἐμφαντικά. cela est très — τοῦτο σημαίνει πολὺ, εἶναι πολλὰ σημαντικόν. cette expression n'est pas assez —te ἡ ἔκφρασις αὕτη δὲν εἶναι πολλὰ σημαντική. une plaisanterie peu —te ἀστεϊσμὸς μικροῦ λόγου ἄξιος.
Significateur, ἀρ. σημαντὴρ, σημεῖον τοῦ ἐκλειπτικοῦ προσημαῖνον συμβεβηκός τι.
Significatif, ive, ἐπ. παραστατικὸς, σημαντικὸς, ἔχων σημασίαν.
Signification, Ϛ. σημασία. ce mot a plusieurs —s ἡ λέξις αὕτη εἶναι πολυσήμαντος § κοινοποίησις, νομ
Signifier, ἐν. σημαίνω § δηλῶ, φανερῶ, κ. φανερόνω. § κοινοποιῶ, νομ.
Siguotte, Ϛ. εἶδος ἐπιστομίου ἱππείου.
Sil, ἀρ. ὦχρα, γῆ ἐκ τῆς ὁποίας οἱ ἀρχαῖοι ἔκαμνον χρώματα ἐρυθρὰ καὶ κιτρινα.
Silence, ἀρ. σιγὴ, σιωπὴ. imposer — κατασιγάζω réduire on — ἐπιστομίζω, κ. ἀποστομόνω. en — σιγῶν, σιωπῶν. garder le — σιωπῶ. passer quelque chose sous — ἀποσιωπῶ, παραλείπω. le — ἡ ἀποσιώπησις. § —, ἀπολ σίγα, σιωπὴ, ἡσυχα. μεταφ. le — des passions ἡ ἡσυχία τῶν παθῶν. § σιγὴ, ἠρεμία, ἡσυχία le — des vents ἡ νηνεμία. il y a dans un tableau un grand —, un beau — ὑπάρχει ἐπαφροδίτός τις γλυκυθυμία εἰς τὴν εἰκόνα. § μουσ. παύσις.
Silenciaire, ἀρ. δοῦλος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις, καὶ ἄρχων παρὰ τοῖς αὐτοκράτορσι κρατῶν σιωπὴν μεταξὺ τῶν λοιπῶν.
Silencieux, euse, ἐπ. σιγηλὸς, σιωπηλός.
Silène, ἀρ. σιληνὸς. § πλ. — σιληνὸς, σάτυρος. § Ϛ. σίλις, φυτόν τι.
Silex, ἀρ πυρίτης, κρύος λίθος, πυρίτιον, κ στερνάρι ἢ τζακμακόπετρα.
Silicaire Ϛ. ἑλιξ, γένος ὀστρακοδέρμων.
Silice, Ϛ σίλιγνις, γῆ ἢ ὀξείδιον μετάλλου τινος, εὑρισκομένη ἐν συνθέσει μετὰ διαφόρων ἀρχικῶν λίθων.
Siliceux, euse, ἐπ. πυριτοειδὴς ἢ πυριτώδης, ἰδ. Silex.
Silicule, Ϛ. τῆλις, φυτόν τι.
Siliculeux, euse, ἐπ. σιλιγνιώδης, ἰδ. Silice
Siliquaire, ἀρ. κερατεία, κ. ξυλοκερατιά.
Siliquastrum, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰουδαίας. § ὁδοὺς πυραμιδοειδὴς ἀπολελιθωμένου ἰχθύος § ταὐτὸν τῷ Piment.
Silique, Ϛ. κεράτιον, λοβὸς, τὸ κάλυμμα τῶν ἑλλόβων καρπῶν, οἷον τῶν ξυλοκεράτων.
Siliqueux, euse, ἐπ. ἑλλοβος, οἷον τὰ ξυλοκέρατα.
Sillage, ἀρ ὁλκὸς, κ. ὁρόμος τὸ ἴχνος τοῦ πλοίου ὅταν πλέῃ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. bon — εὔπλοια, κ. καλὸς ὁρόμος, καλὸν ταξεῖδι. un vaisseau double le — d'un autre τὸ πλοῖον κάμνει διπλοῦν ὁρόμον ἀπο τὸ ἄλλο. mesurer le — d'un vaisseau μετρῶ τὸν ὁρόμον τοῦ πλοίου.
Sillago, ἀρ. σίλιγνις, ἰχθὺς τοῦ Πουδισιροῦ.
Sille, ἀρ. σίλλος, ποίημα σατιρικὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησι. § πλὰξ, ἐπὶ τῆς

ὁποίας τίθενται τὰ ἀπὸ τῶν τηγανίων ἐξερχόμενα ἅλατα.

Siller, οὐδ. διατκαίρω, διτσχίζω, πλέω, (ἐπὶ τῶν πλοίων). un vaisseau qui —e bien εὔπλουν πλοῖον ἢ ταχύπλουν, τὸ ὁποῖον ἔχει καλὸν δρόμον.

Sillet, ἀρ. ὑπομαγάδιον, τεμάχιον ἐξ ἐλέφαντος προσηρμοσμένον εἰς τὴν ἄκραν βαρβίτου, κιθάρας κτλ. ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζονται αἱ χορδαί.

Sillomètre, ἀρ. ναυτιδρομόμετρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ μετρεῖται ὁ δρόμος τοῦ πλοίου.

Sillon, ἀρ. ἄλοξ, αὖλαξ, κ. αὐλάκι (τῆς γῆς γινόμενον διὰ τοῦ ἀρότρου). § στολίς, ῥυτὶς (εἰς τὴν ὑπερῴαν τοῦ ἵππου). μεταφ. un — de lumière ῥιπὴ φωτὸς, χάραγμα, ἴχνος φωτός. § —s, πλ. μήρυμα, μήρυγμα, τὰ διάφορα ὑφάσματα τοῦ νήματος ἐπὶ τῆς ἀτράκτου. § ὀλκὸς, κοίλωμα ἢ ἐμπυελὶς (τῶν ὀστέων ἢ ἄλλων ὀργάνων τοῦ σώματος ὁμοία μὲ τὰς ἐντομάς (rainure).

Sillonner, ἐν. ἀροτριῶ, ἐν χρ. champ bien —é ἀγρὸς καλῶς ηὐλακισμένος. μεταφ. εἰς τὴν ποίησιν. — les mers, les plaines salées τέμνω γραμμικῶς τὸ πέλαγος, διασχίζω, ἢ διασκαίρω ὑγρὰ κέλευθα. l'âge lui a —é le front ἡ ἡλικία τοῦ κατηλόησε ἢ κατηροτρίωσε τὸ πρόσωπον, τουτέστι τοῦ τὸ ἐρυτίδωσε.

Sillonné, ée, μετ. § ἐπ. βοτ γραμμώδης, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων γραμμὰς βαθείας.

Siloxère, ἀρ. *σιλόξηρον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Silos, ἀρ. σιρὸς, λάκκος, ὄρυγμα ὅπου ἀποταμιεύεται σῖτος.

Silphe, ἀρ. σίλφη, γένος φυτῶν. § Θ. σίλφη, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Silphidées, Θ. πλ. σιλφειδῆ, σύστημα ἐντόμων.

Silphion, ἀρ. σίλφιον, γένος φυτῶν.

Silure, ἀρ. σίλουρος, ἡ γλάνις, γένος ἰχθύων.

Siluroïdes, ἀρ. πλ. σιλουροειδῆ, σύστημα ἰχθύων.

Silus, ἀρ. σπεῖρα, ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν ἑλίκων.

Silvain, ἀρ. δρύμας, Θεὸς τῶν δασῶν, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις. § ἀρ. δρυὰς, γένος ἐντόμων εὑρισκομένων ὑπὸ τοὺς φλοιοὺς τῶν δένδρων.

Silves, Θ. πλ. ἀνάμικτα (ποιητικά).

Silybe, ἀρ. σίλυβος ἢ σίλλυβος, γένος φυτῶν.

Simabe, ἀρ. *σιμάβιον, θάμνος τῆς Γουϊάνης

Simagrée, Θ. ἀκκισμὸς, θρύψις, κ. τζάκισμα, ἐπιτετηδευμένος καὶ ἄνοστος τρόπος. § προσποίησις, ὑπόκρισις.

Simaise, φ. ἴδ. Cymaise.

Simarouba, ἀρ. *σιμαρούβη, γένος φυτῶν.

Simaroubées, Θ. πλ. *σιμαρουβοειδῆ σύστημα φυτῶν.

Simarre, Θ. σύρμα, ἐσθὴς ποδήρης. § ἐφεστρὶς, ἐπενδύτης τῶν ἀρχιερέων τῆς Ῥώμης ἢ Ἱσπανίας.

Sima-utsigi, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰαπωνίας.

Simbing, ἀρ. ἑπτάχορδος λύρα (τῶν μαύρων).

Simbleau, ἀρ. ἡ Cingleau, σχοῖνος, σχοινίον προσκριώμενον εἰς τοὺς διαβήτας καὶ τὰ τεταρτημόρια τοῦ κύκλου, πρὸς καταμέτρησιν μεγάλων διαστημάτων.

Simblot, ἀρ. *σιμβλωτὸν, ἄθροισμα μικρῶν σπαρτίων πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ ὑραντικοῦ ἱστοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν γραπτῶν ὑρασμάτων.

Simbor, ἀρ. *σιμβόριον, φυτὸν ὅμοιον τῷ λειρίῳ.

Simbulète, ἀρ *συμβύλητον, γένος φυτῶν τῆς Ἀραβίας.

Simeri, ἀρ. *σίμερι, ὄστρακον.

Simicon, ἀρ. σιμίκιον, ὄργανον μουσικὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Similaire, ἐπ. ὁμοφυὴς, ὁμοιομερὴς nombre — ἀριθμὸς ὁμόλογος, ταὐτὸν τῷ Proportionnel lumière — φῶς ἔξίσου διαλλαστόν.

Similitude, Θ. ὁμοιότης, ὁμοίωσις. § παραβολὴ, (σχῆμα λόγου). § ἀναλογία.

Similor, ἀρ. ὀρείχαλκος, βαρβαρ. μπρούντζος.

Simoniaque, ἐπ. ὠμοφάγος, σιμωνιακὸς. contrat —, ordination — συμβόλαιον ἢ χειροτονία ὠμοληπτική. § οὐσ. un — ὠμολήπτης.

Simonie, Θ. ὠμοληψία, ὠμοφαγία, σιμωνισμὸς, ἡ λῆψις δώρων καὶ χρημάτων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων.

Simousses, Θ. πλ παρυφαὶ, κ. τζιμοῦσαι, κόσμημα τῶν χαλινῶν τῶν ἡμιόνων.

Simple, ἐπ. ἁπλοῦς. § μοναδικὸς, εἷς μόνος. il n'a qu'un — valet pour le servir ἔχει ἕνα μόνον ὑπηρέτην. à — semelle μονόπελμος, κ. μὲ ἓν χνάρι (ἐπὶ σανδαλίων) ἢ μονός. je ne ferai qu'une — objection μίαν καὶ μόνην ἔνστασιν θὰ κάμω. on l'a cru sur sa — parole τὸν ἐπίστευσαν ἐπὶ ἁπλῇ τῇ ὑποσχέσει του, ἢ ἐπὶ μόνῃ κτλ. il ne faut pour cela que le — sens commun καὶ μὲ μόνον τὸν κοινὸν νοῦν. § ἁπλοῦς (ἐπὶ κτιρίων, ἐνδυμασίας κτλ.) § λιτὸς, ἀφελὴς, ὁπλοῦς. sa parole — ὁ ἄτυφος, ἡ ἀκαλλώπιστος λόγος του. récit —, style — διήγησις ἁπλῆ, ὕφος ἁπλοῦν. fête — μικρὰ ἑορτή. office — μικρὰ λειτουργία (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μεγάλης office double). — tonture ἡ τάξις τοῦ ἀναγνώστου. § ἁπλοῦς, ἰδιώτης. un — clerc ἁπλοῦς κληρικός. un — soldat στρατιώτης. donation pure et — δωρεὰ ἀπόλυτος. § ἀπλοϊκὸς, ἄπλαστος, ἄκακος, ἀπόνηρος. § εὐήθης, βαρβαροτουρ. μπουδαλᾶς ἢ ζευζέκης. § οὐσ le —, ἀρ. τὸ ἁπλοῦν. § μουσ. τὸ ἁπλοῦν. calice —, βοτ. κάλυξ ἁπλοῦς, ὁ μὴ ἔχων διύτερον κάλυκα, ἢ ὁ μὴ καλυκιώδης (calliculé). stigmate — στίγμα ἁπλοῦν, τὸ μὴ πολλὰ διακεκριμένον τῆς κορυφῆς τοῦ στύλου. § βότανον (εἰς τὴν ἰατρικὴν χρήσιμον). les —s τὰ βότανα.

Simplegade, Θ. γάδος ὁ ἁπλοῦς.

Simplement, ἐπίρ. ἁπλῶς il est vêtu — εἶναι λιτῶς ἐνδεδυμένος. je vous raconterai la chose — θέλω σοὶ διηγηθῆ τὸ πρᾶγμα ἀφελῶς. § ἀκάκως, ἁπλοϊκῶς, ἀπονήρως.

Simplesse, Θ. ἁπλοϊκότης.

Simplicité, Θ. ἁπλότης, ἁπλοϊκότης, ἀφέλεια. § τὸ ἄκακον, τὸ ἀπόνηρον. § εὐήθεια, ἀνοησία.

Simplification, Θ ἁπλοποίησις.

Simplifier, ἐν. ἁπλοποιῶ.

Simpludiaire, ἐπ. ἐν χρ. funérailles —s ἐπικήδεια ἄπλᾶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Indictives.

Simsie, Θ. *σίμσιον, γένος φυτῶν.

Simulacre, ἀρ. ἀφίδρυμα, ὁμοίωμα, εἴδωλον (ἐπὶ ἀοχαίων θεῶν). § φάσμα, φάντασμα. μεταφ. un — de royauté, un — de république σκιὰ βασιλείας, σκιὰ δημοκρατίας.

Simulation, Θ. παραποίησις, ἐπὶ ἐγγράφων κτλ.

Simuler, ἐν πλάττω, παραποιῶ — une vente κάμνω πλαστὴν πώλησιν. dettes —ées πλαστὰ χρέη. paix —ée εἰρήνη ἐπίπλαστος, ψευδὴς. dévotion —ée εὐλάβεια ὑποκειμένη, ἢ καθ' ὑπόκρισιν.

Simulie, Θ. *σιμύλιον, γένος φυτῶν.

Simultané, ée, ἐπ. ταὐτόχρονος.

Simultanéité, Θ. τὸ ταὐτόχρονον, ἡ ταὐτοχρονία.

Simultanément, ἐπίρ. ταὐτοχρόνως.

Sina, Θ. σινικὴ μέτραξα.

Sinapi, ἀρ. νάπυ, σίναπι, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ κοινῶς χράνος.

Sinapisme, ἀ. σιναπισμός.

Sinapistrum, ἀρ σινάπιστρον, γένος φυτῶν παρὰ τῷ Λινναίῳ.

Sincère, ἐπ. ἄπλαστος, ἀνυπόκριτος, ἀψευδὴς, εἰλικρινὴς. les actes —s des martyrs αἱ γνήσιαι πράξεις τῶν μαρτύρων. le texte — τὸ γνήσιον κείμενον.

Sincèrement, ἐπίρ. εἰλικρινῶς.

Sincérité, Θ. εἰλικρίνεια.

Sincipital, le, ἐπ βρεγματικὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ βρέγμα.

Sinciput, ἀρ. βρέγμα, κ. τὸ μαλακὸν, τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ κρανίου ὑπὲρ το μέτωπον.

Sindoc, ἀρ. *σινδόκιον, δένδρον τῶν νήσων τῆς Σούδας.

Sindon, ἀρ. σινδὼν, χειρ. μοτὸς στρογγύλος καὶ πλατὺς εἰσαγόμενος εἰς τὴν διὰ τοῦ τρεπάνου γινομένην ὀπήν. § σινδὼν, τὸ ἐντάριον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Sinécure, ϑ ἐκ τοῦ Λατ. sine cura ἀμεριμνομέριμνα.
Singane, ϑ. *σινγάνη, ϑάμνος ἑρπητικός.
Singe, ἀσ. πίθηξ, βαρβαροτουρ. μαῖμου il est malin comme un — εἶναι κακεντρεχής. payer en monnaie de —, en gambades πληρόνω τινὰ διὰ μυκτηρισμῶν, διὰ χλευασμῶν. un homme ressemble à un — ὁ ἄνθρωπος εἶναι πιθηκόμορφος, κ. ὡς ἀν μαϊμοῦ. il est adroit comme un — ἄνθρωτος ἐπιτήδειος. § μιμηλός, μῖμος, μιμητικός. il est le — de cet orateur εἶναι ἡ ἠχὼ τοῦ δεῖνα συγγραφέως. § πιθήκιον, μηχανὴ δι' ἧς φορτίζονται καὶ ἀποφορτίζονται τὰ βάρη εἰς τὰ πλοῖα. § βαροῦλκον, μηχανὴ τῶν οἰκοδόμων καὶ ῥεωσύχων δι' ἧς ἀναβιβάζονται ξύλα ἢ ἀνορύττονται χώματα. § — ἢ pantographe, ἀρ. παντόγραφον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀντιγράφονται μηχανικῶς ἰχνογραφήματα, τυπώματα κτλ.
Singer, ἐν. πιθηκίζω, μιμοῦμαι ὡς ὁ πίθηξ.
Singeresse, ἐπ. ϑ. μιμηλός, ἐπίπλαστος, προσποιητός.
Singerie, ϑ πιθηκισμός. § χειρονομία
Singler, οὐδ. διαζωννύω, μετρῶ διὰ τῆς ζώνης σφαιροειδῆ καὶ καμπύλα μήκη τῶν κτιρίων, οἷον ϑόλου, κυμάτια, ἕλικας, κλίμακας κτλ.
Singliots, ἀσ. πλ. αἱ ἔστιαι τῆς ἐλλείψεως ὅτου προτηλοῦνται τὰ ἄκρα τοῦ σχοίνου πρὸς καταμέτρησιν τῶν ϑόλων κτλ. ἴδ. ἀνωτέρω.
Singulariser (se), αὐτοπ. διαστέλλομαι, διακρίνομαι.
Singularité ϑ. τὸ παράδοξον, τὸ ἀλλόκοτον. § ἰδιοτροπία.
Singulier, ère, ἐπ. ἰδιάζων, ἴδιος, μοναδικός. § ἀλλόκοτος, παράδοξος. § ἔξαλλος, ἔξοχος, ἐξαίρετος § ἰδιότροπος. combat — μονομαχία. § ἑνικὸς γραμ.
Singulièrement, ἐπίρ. ἰδίως, διαφερόντως, ἐξαιρέτως, κατ' ἐξαίρετον τρόπον, πρὸ πάντων. § ἰδιοτρόπως, παραδόξως.
Singultueux, euse, ἐπ. λυγμώδης, ἡ λυγγώδης, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν κ. λόξιγγα.
Sinistre, ἐπ. ἐπαρίστερος, δυστυχής. § δυσοιώνιστος, σκαιός, ἀπαίσιος, κ. κακομελέτητος. ces dispositions —s αἱ δυστυχεῖς αὗται ἕξεις ἢ ῥοπαί un homme a la physionomie — ἔχει τι ἀποτρόπαιον εἰς τὴν ὄψιν. un homme a le regard — ἔχει βλέμμα στυγνὸν, στυγερόν. l'aspect — des astres τὸ κρύνιον ὅραμα. vous considérez cela sous un aspect trop — τὸ ϑεωρεῖς μὲ τρόπον ῥικνὸν, φοβερὸν, μέλανα, μαντεύεις κακῶς. § ἀποτρόπαιος, ὀλέθριος.
Sinistrement, ἐπίῤ. ἀπαισίως, σκαιῶς, κακῶς.
Sin-koo, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰαπωνίας.
Sinodendron, ἀρ. *σινόδενδρον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Sinon, ἐπίῤ ἄλλως, ἂν ὄχι. cessez ces discours, — je me retire παύσατε τοὺς λόγους τούτους, ἂν ὄχι, φεύγω § εἰμὴ, ῥ. παρά. il ne lui répondit rien — que δὲν τὸν ἀπεκρίθη οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ ὅτι. qu'est-ce faire autre chose — le taxer de vanité τί ἄλλο κάμνει παρὰ νὰ τὸν κηρύττῃ ὡς κοῦρον.
Sinope, ἀρ. σινωπικὴ, εἶδος μίλτου γνωττῆς σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα quartz hyalin hématoïde massif.
Sinople, ἴδ. ανωτ.
Sintos, ἀρ. σιντοϊτμὸς, ἡ ἀρχαιοτέρα ϑρησκεία τῆς Ἰαπωνίας.
Sintoïsme, ἴδ. Sintos.
Sinué, ée, ἐπ. βοτ. γαμψὸς, κοιλόφυλλος, κοιλώδης, ἐπὶ φύλλων ἢ ἄλλων μορίων τοῦ φυτοῦ ἐχόντων κοιλώματα.
Sinueux, euse, ἐπ ἑλικοειδὴς § ulcère — ἕλκος ὑπόνομον, ὑποφορὰ, πληγὴ στενὴ βαθεῖα καὶ ἑλικοειδὴς. § κοιλόφυλλος, κοιλοειδὴς, κολπώδης, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τὰ ἄκρα κεκοιλωμένα καὶ ἐναλλὰξ ἐξέχοντα ἄνευ γωνιῶν.
Sinuolé, ée, μετ. βοτ. ὑπόκοιλος, ὀλίγον κοῖλος.
Sinuosités, ϑ. πλ. καμπαί. § ὀλκὸς (τῶν ὀστέων διὰ νὰ διέλθωσι τὰ νεῦρα κτλ.) § κόλπος, χειρ. une plaie a des — πληγὴ κολπώδης, ἔχουσα ὑποφοράς.
Sinus, ἀρ. ἡμίτονον, γραμμὴ εὐθεῖα ὑποτεθεμένη κατὰ κάθετον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τοῦ τόξου εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄλλου ἄκρου διερχομένην ἀκτῖνα. — total τὸ τόξον τοῦ κύκλου ἴσον μὲ 90 μοίρας. § ὑποφορὰ, κόλπος, κ. κούφωμα τῆς πληγῆς. le — de la veine-porte ὁ κόλπος τοῦ ϑυρεοῦ. — laiteux ὁ γαλακτώδης κόλπος. § αἱ σπεῖραι (τῶν ὑμένων τοῦ σώματος), αἱ πτυχαί.
Sipahy, ἀρ. ἱππεὺς, ἱππότης (παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς).
Sipanaou, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.
Sipane, ϑ. *σιπάνη, δένδρον πολυστέλεχον τῆς Καγένης.
Siparune, ϑ. *σιπαρούνιον, γένος φυτῶν.
Sipède, ϑ. σηπεδὼν, εἶδος ὄρεως.
Siphale, ἀσ. σιφλὸς, γένος ἐντόμων.
Siphilis, Syphilis, ἡ Siphylis, ϑ. σιφυλὶς, τὸ ἀφροδισιακὸν πάθος.
Siphon, ἀσ. σίφων, σωλὴν κυρτὸς τοῦ ὁποίου τὸ ἓν σκέλος εἶναι μακρότερον τοῦ ἄλλου, καὶ χρήσιμον εἰς τὰ ὑδροστατικὰ πειράματα. § σίφων, μόριον σωληνοειδὲς τῶν ϑαλαμωτῶν ὀστράκων. § τυφὼν, βαρβαροϊτ. τρόμπα, ϑύελλα κατερχομένη εἰς σχῆμα νεφέλης εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ϑαλάττης. § σίφων, εἶδος ἀσιστολοχίου, φυτὸν. § σιφώνιον, φυτὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Siphonanthe, ϑ. σιφώνανθον, γένος φυτῶν.
Siphonie, ἀσ. σιφώνιον, γένος φυτῶν νεγόμενον ἄλλως ῥῆϊ.
Siphonobranches, ἀσ. πλ. σιφωνόκλαδα, σύστημα μαλακίων.
Siphorins, ἀπ. πλ. *σιφωρῖναι, σύστημα πτηνῶν.
Siphonostomes, ἀρ. πλ. σιφωνόστομα, σύστημα ἰχθύων.
Siphytus, ἀρ. σύμφυτον, φυτὸν ϑαλάττιον.
Siponcle, ἀσ. σιφώνιον, γένος σκωλήκων κυλινδροειδῶν.
Sique, ἀσ. *σίκα, γένος ἐντόμων.
Sire, ἀρ. βασιλεὺς, κλητικὴ ἀποδιδομένη εἰς τοὺς βασιλεῖς. § κύριος, ἄρχων.
Sirène, ϑ. σειρὴν. elle chante comme une — ψάλλει ὡς σειρὴν. § σειρὴν, ζῶον ἐγχειρυοειδές.
Sirenia, ϑ. σειρηνία, σύστημα μαλακίων προφάγων
Sirerie, ϑ. ἡ δεσποτεία, τίτλος ἀρχαῖος γενῶν τινων.
Siri, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Bétel παρὰ τοῖς Ἰαποτι.
Siriase, ἀσ. σειρίασις, κυνόκαυμα, ταὐτὸν τῷ Coup de soleil.
Siringa, ἴδ. Syringa.
Sirius, ἀρ σείριος, ἀστὴρ τοῦ μεγάλου κυνός.
Sirk, ἡ Sourk, ἀρ. περιοχὴ, παρὰ τοῖς Μώσοις, ὅπου διαιτῶνται αἱ γυναῖκες.
Siroc, ἡ Siroco, ἀρ. εὖρος, φοινικίας, ἄνεμος τῆς μεσογείου καυστικὸς, τὸ παρὰ τουρκ. σαμγιαλί.
Sirop, ἀρ. (δὲν προφ τὸ p) σιραιον, βαρβαροϊτ. σιρότι.
Siroter, οὐδ. πίνω κατ' ὀλίγον ὀλίγον.
Sirsacas, ἀρ. βαμβακηρὸν τῆς Ἰνδίας.
Sirsuir, ἀρ. νῆσσα ἡ Ἀσιατική.
Sirtule, ϑ. σύρτης, εἶδος ὄρεως.
Sirtes, ϑ. πλ. σύρτεις, ἀμμώδη μέρη εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπικίνδυνα διὰτοὺς πλέοντας.
Sirupeux, euse, ἐπ. σιραιώδης, ὁ παράγων σίραια (σιρότια), ἐπὶ καρπῶν κτλ.
Sirvente, ἀρ. ποίησις ἀρχαία τῶν Γάλλων εἰς γλῶσσαν γαλλικὴν καὶ Προβανσαλικὴν, προσδιωρισμένη ἰδίως διὰ τὴν σάτυραν.
Sis, ise, μετ. τοῦ Seoir, ἀχρήστου ῥήματος, κείμενος. ἐν χρ. εἰς τὰ δημόσια ἔγγραφα.
Sisaron, ἀρ. σίσαρον, φυτὸν τῶν ἀρχαίων.
Sison, ἀρ. σίτων, γένος φυτῶν.
Sissite, ἀρ ἀετίτης, ἴδ. Aétite.
Sistre, ἀσ. σεῖστρον, μουσικὸν ὄργανον τῶν ἀρχαίων. § σεῖστρον, γένος ὀστράκων.

Sistotrème, ἀρ. σειστότρημα, γένος μυκήτων.
Sisymbre, ἀρ. σισύμβριον, γένος φυτῶν.
Site, ἀρ. θέσις, τοποθεσία.
Sitiologie, θ. σιτιολογία, ἡ περὶ τροφῆς πραγματεία τῆς ἰατρικῆς.
Sitnic, ἀρ. τρώκτης Σιθηρικός.
Sitocome, ἀρ. σιτοκόμος, ἄρχων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις. édile céréal εἰς τὴν Ῥώμην.
Sitodion, ἀρ. *σιτόδιον, γένος φυτῶν.
Sitophylax, ἀρ. σιτοφύλαξ, ἄρχων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις.
Sitôt que, ἴδ. Aussitôt que.
Sittelle, θ. σίττη, εἶδος ὀρυοκολάπτου.
Sittine, θ. σιττίνιον, γένος πτηνῶν δρυοκοπῶν.
Situation, θ. θέσις, τοποθεσία. — avantageuse ἐπίκαιρος τόπος dans une — favorable au commerce κεῖται εὐθέτως ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον. § θέσις (τοῦ σώματος). changer de — μετατίθεμαι, μετατοπίζομαι. § διάθεσις (τῆς ψυχῆς). être dans une — favorable pour vous ἢ dans une — sinistre διάκειται καλῶς ἢ κακῶς πρὸς σέ, διατίθεται, εἶναι διατεθειμένος. § στάσις, κατάστασις (πραγμάτων). l'affaire est dans cette — οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. § θέσις, κατάστασις, περιπέτεια (ἐπὶ δραματικῆς ποιήσεως, ἡ ἔκ τινος μεταβολῆς γινομένης περὶ τὸ προσωπον προκύπτουσα εἰς ἡμᾶς τοιάδε ἢ τοιάδε διάθεσις). — tragique τραγικὴ κατάστασις. vers de — στίχοι περιπετείας, οἱ διὰ τὴν περιπέτειαν τοῦ προσώπου ὄντες οὐσιώδεις. beauté de — κάλλος ὡς ἐκ τῆς περιπετείας.
Situer, ἐν. τίθημι, τοποθετῶ. κ. θέτω. être — ê κεῖμαι. être bien — κεῖμαι καλῶς, εἶμαι εἰς καλὴν τοποθεσίαν. § —é, ée, μετ. κείμενος.
Situle, θ. σιψάς, ὅρις τις.
Six, ἓξ, ἐπ. ἀριθμητικὸν ἄκλιτον. § οὐσ. le — τὸ ἕξ. § ἕκτος. Charles — Κάρολος ὁ ἕκτος. le — de la maladie ἡ ἕκτη τῆς ἀσθενείας του. cette femme est dans son — ἡ γυνὴ εἶναι περὶ τὸν ἕκτον μῆνα της. mesure à — quatre, μουσ. χρόνος τῶν $\frac{6}{4}$, ὁ ἐκ 6 τεταρτημορίων συγκείμενος
Sixain, ἀρ. (τὸ x προφ. ὡς z). ἑξάστιχον. § σπειρωτὸν, κυτίον (κουτίον) περιέχον πέντε ἄλλα, τὸ ἓν ἐντὸς τοῦ ἄλλου. § ἑκτὰς, ἐπὶ διαφόρων δεμάτων κτλ.
Sixième, ἐπ. (τὸ x ὡς z). ἕκτος. § οὐσ. le — de janvier ἡ ἕκτη ἢ αἱ ἓξ τοῦ ἰαννουαρίου. le — de sa maladie ἡ ἕκτη ἡμέρα τῆς ἀσθενείας του. § la — ἡ ἕκτη κλάσις. καὶ ἀρ. c'est un — ἕκτος, τοὐτέστι εἰς τὴν ἕκτην κλάσιν. § le —, ἀρ. ἑκτημόριον, ἓν ἕκτον. § une —, θ. ἑκτὰς (χαρίτων,) ἐξ χαρτία τοῦ αὐτοῦ χρώματος.
Sixièmement, ἐπίρ. ἕκτον.
Sixte, θ. ἑξαφωνία.
Sizain, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Chardonneret ἀκανθ ς, κ. σκαρδερίνα.
Size, θ. σταθμίον διὰ τοὺς μικροὺς μαργαρίτας.
Sizerin, ἀρ. ὀροσπίζης, γένος πτηνῶν δρυμοχαρῶν.
Sizette, θ ἑκτὰς, παιδιὰ χαρτίων μεταξὺ ἓξ παιζομένη.
Skimmie, ἀρ. σκίμμι, θάμνος τῆς Ἰαπωνίας.
Skinnère, θ. γένος φυτῶν.
Skitophylle, ἀρ. σκυτόφυλλον, φυτόν.
Skorza, ἀρ. μεταλλικὴ οὐσία εὑρισκομένη πλησίον τῆς Μούσκας εἰς τὴν Τρασιλβανίαν.
Slabre, ἀρ. *σλάβρα, πλοῖον τῆς Ἀμερικῆς.
Slantza, ἀρ. ἐλάτη τῆς Καμχάτζκας.
Slaterie, θ. ὀριοπώγων, γένος φυτῶν.
Sloop ἢ **Sloupe**, ἀρ. ὁλκὰς, ἔχουσα ὑπὲρ τὰ 20 τηλεβόλα.
Smalt, ἀρ. μίλτος, ὕελος συγκειμένη ἐκ κοβαλτίου ἀναλελυμένου ἄμμου καὶ κάλιος.
Smaragdite, θ. σμαραγδίτης, εἶδος λίθου
Smaragdo-prase, ἀρ. σμαραγδόπρασον, ὄνομα διδόμενον εἰς διαφόρους πρασίνους λίθους.
Smaride, θ. σμαρὶς, ἰχθύς. frai de — γόνος.
Smectite, θ. σμηκτρὶς, γῆ ἀφρίζουσα ὡς τὸ σαπώνιον, καὶ χρήσιμος εἰς τὰς γναφείας κτλ.
Smegme, ἀρ. σμῆγμα, ἰατρικὸν καθαρτικὸν.
Smerdis, ἀρ. *σμάρδις, γένος ὀστρακοδέρμων.
Smérinthe, ἀρ. σμήρινθος, ἡ μήρινθος, γένος ἐντόμων.
Smidstie, θ. *σμίδιον, φυτόν τι.
Smiédelie, θ *σμιδέλιον, γένος φυτῶν.
Smilacées, θ. πλ. σμιλακώδη, σύστημα φυτῶν.
Smilacine, θ. σμιλάκινον, γένος φυτῶν.
Smilax, ἀρ. σμίλαξ, κ. σμιλάγκι.
Smille, θ. σμίλη, σφῦρα διὰ τας πέτρας τῶν οἰκοδομῶν.
Smiller, ἐν. σμιλεύω, σφυροκοπῶ μὲ τὴν σμίλην.
Smithie, θ. σμίνθιον, φυτὸν τῆς Ἰνδίας.
Smitten, ἀρ. πίθηξ Ἀμερικανός.
Smynthure, ἀρ. σμινθίουρος, γένος ἐντόμων.
Snetk, ἀρ. ἰχθύδιον τῶν Σιβηρικῶν λιμνῶν.
Sobole, θ. βολβὸς (τῶν φυτῶν ἐπέχων τόπον καρποῦ).
Sobrale, θ. κυμβίδιον, φυτόν τι.
Sobre, ἐπ. νηφάλιος, νήφων, (ἀντίκειται τῷ gourmand), ὀλιγόφαγος, ἐγκρατής. un — repas λιτὸν δεῖπνον. μεταφ un homme est — en paroles, — à parler φειδωλὸς περὶ τοὺς λόγους, ὀλιγόλογος, βραχύλογος, λακωνικός.
Sobrement, ἐπίρ. νηφαλίως, λιτῶς, ἐγκρατῶς. parler — ὁμιλῶ ὀλίγα, ἐσκεμμένως, κ προσεκτικά μεταφ. il faut user — de quelque chose πρέπει νὰ κάμωμεν χρῆσιν φειδωλήν τινος, ἤτοι μετρίαν, νὰ τὸ μετὰ χειριζώμεθα πεφεισμένως, σωφρόνως.
Sobresse, θ. ἄχρ. ἀντὶ Sobriété.
Sobreyre, θ. *σοβρεύρα, φυτὸν ὑδροχαρὲς τῆς Περουβιανῆς.
Sobriété, θ. τὸ νηφάλιον, ἐγκράτεια, σωφροσύνη. il faut être sage avec — φρόνιμον δεῖ εἶναι τις σωφρόνως. — dans le manger ὀλιγοφαγία — dans le boire ὀλιγοποσία.
Sobriquet, ἀρ. παρωνύμιον, βαρβαρων. παρατζοῦκλι.
Soc, ἀρ. ὖννις, κ. ὑννί.
Soccage, ἀρ. ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἄλατος.
Sociabilité, θ. τὸ κοινωνικὸν, τὸ εὐκοινώνητον, ἡ κοινωνικότης.
Sociable, θ εὐκοινώνητος, κοινωνικός. § εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Sociablement, ἐπίρ. ἄχρ. εὐκοινωνήτως, κοινωνικῶς.
Social, le, ἐπ. κοινωνικός. guerre —e ὁ συμμαχικὸς πόλεμος (τῶν Ἰταλικῶν πόλεων κατὰ τῆς Ῥώμης).
Société, θ. κοινωνία. § ἕνωσις, σύστασις, κοινότης. § ὁμιλία, συναναστροφή. faire — ὁμιλῶ, συναναστρέφομαι, κοινωνῶ. il n' y a point de — dans une ville δὲν ὑπάρχει ἐπιμιξία, συναναστροφὴ εἰς τὴν πόλιν. § ἑταιρεία. — léonine λεόντειος ἑταιρεία en — commandite ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία. § κύκλος, συναναστροφή. voulez-vous m'admettre dans votre — θέλετε νὰ μὲ προσλάβητε εἰς τὸν κύκλον σας. je ne voudrais pas faire ma — de cet homme-là δὲν θέλω νὰ ἔχω σχέσιν μετ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
Socinianisme, ἀρ. σωτινιανισμὸς, αἵρεσις χριστιανικὴ ἀπορρίπτουσα τὰ θρησκευτικὰ μυστήρια καὶ πρὸ πάντων τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Socle, ἀρ. ὑπόβαθρον, τὸ ὑπὸ τὸ βάθρον τετράγωνον σῶμα.
Socletière, θ. δίκτυον τῶν σαρδιλῶν.
Socque, ἀρ. ἐνδρομὶς, εἶδος κωμικῆς ἐμβάδος. § κ. καλεύρα, ἐμβάδες τὰς ὁποίας φοροῦσιν οἱ ἱερεῖς.
Socratique. ἐπ. Σωκρατικός.
Soda, θ. ἐκ τοῦ Ἀραβ. κεφαλαλγία. § σοδόφυτον, τὸ φυτὸν τὸ ὁποῖον φέρει τὴν σόδαν. § εἶδος πάθους.
Sodalithe, ἀρ. σοδόλιθον, ὀρυκτὸν φέρον πολλὴν σόδαν.

Sodomie, Ϛ. σοδομιτεία, ἀρσενοκοιτία.
Sodomite, ἀρ. σοδομίτης, ἀρσενοκοίτης.
Sœur, Ϛ. ἀδελφή. — consanguine ὁμοπάτριος ἀδελφή. — utérine ὁμομήτριος ἀδελφή. —s jumelles δίδυμοι ἀδελφαί. demi —s ἑτεροθαλεῖς ἀδελφαί. — naturelle, bâtarde ἀδελφὴ νόθος. — de lait ὁμογάλακτος ἀδελφή. μεταφ. la poésie et la peinture sont —s ἡ ποίησις καὶ ἡ ζωγραφία εἶναι ἀδελφαί. les neuf —s αἱ ἐννέα μοῦσαι. § ἡ μοναχή — Marie de l'incarnation ἡ μοναχὴ Μαρία τῆς ἐνσαρκώσεως. —s laies ἥ —s converses αἱ λαϊκαὶ μοναχαί, οἱ μὴ οὖσαι ἐκ τοῦ χοροῦ § συνεταίρα.
Sofa, ἀρ. ἐκ τοῦ Τουρ. ἀνάκλιντρον, σοφᾶς.
Soffite, Ϛ. φάτνωμα, στέγη τοῦ οἴκου διηρημένη εἰς τμήματα, ἐσχηματισμένη ἐκ σταυροειδῶς κειμένων δοκῶν καὶ κεκοσμημένη μὲ ζωγραφίας.
Sofi, ἡ Sophi, ἀρ. ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας.
Softas, ἀρ. φοιτητὴς, τουρκ. σοφτάς, (εἰς τὰ Τουρκικὰ πανεπιστήμια).
Soher, ἀρ. μέγας ἰχθὺς τοῦ Γάγγου.
Soi, ἀντ. σύνθετος, ἑαυτὸν, ἀρ. ἑαυτήν, Ϛ κ τὸν ἑαυτόν του chacun a pour — καθεὶς ἔχει δι' ἑαυτὸν κτλ (λέγεται ἀοριστως ἐπὶ προσώπων). καὶ ἐπὶ πραγμάτων ὡρισμένως. la vertu est aimable de — ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀγαπητὴ ἀφ' ἑαυτῆς, καθ' ἑαυτην, αὐταγκάπητος ἐν χρ. μετὰ προστάπου ὡρισμένου μόνον εἰς τὸ il a un chez — ἔχει ἰδίαν κατοικίαν. être à — εἶναι κύριος ἑαυτοῦ. on n'est point à — δὲν εἶναί τις κύριος ἑαυτοῦ κτλ. n'être plus à — δὲν εἶναι εἰς τὸν ἑαυτόν του. de — le vice est odieux ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐλάττωμα εἶναι μισητὸν, εἶναι αὐτομίσητον. la vertu est aimable en — ἡ ἀρετὴ εἶναι καθ' ἑαυτὴν ἀξιέραστος. rentrer en —, revenir à — ἔρχομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, ἀναλαμβάνω. sur — εἰς τὰ ἐνδύματα του, ἐπάνω του. chez — εἰς τὸν οἶκον του, εἰς τὴν οἰκίαν του vivre chez — ζῶ κατ' ἰδίαν, ἰδιωτεύω. à part — κατ' ἰδίαν, ἰδίως. être —, il faut être — même εἶμαι ὁ αὐτὸς, ἐμένω εἰς ἰδίαν μου γνώμην. — même αὐτὸς οὗτος, μόνος του. cela parle de — même τοῦτο εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ φανερὸν. — disant αὐτοχειροτόνητος, αὐτεπάγγελτος.
Soie, Ϛ. σηρικὸν, μέταξα ἡ μεταξιον. — crue ἄβρεστον μεταξι, ὠμόν. — bouillie βρασμένον μεταξι — torse ἡ retorse κλωστὸν μεταξι ἡ στριφτόν. — plate ἄστριπτον μετάξιον. ver à — βόμβυξ, κ. σκουλίκι. — d'Orient ἡ des Indes Orientales μέταξα σπαρτή, εἶδος βαυβακίου. μεταφ. des jours filées d'or et de — εὐδαίμονες καὶ χρυσαῖ ἡμέραι. § ὕστριξ, κ. γουρουνότριχα. § πτίλον (τῶν φυτῶν, τριχοειδῆ τινα μόρια.) § ἡ ἀγκύλη, τὸ μέρος τοῦ ξίφους τὸ ἐμβαίνον εἰς τὴν λαβήν. — minérale ἡ ἀμίαντος.
Soierie, Ϛ. τὰ μετάξια § μεταξουργεῖον.
Soif, Ϛ. (προφ. τὸ f καὶ πρὸ συμφώνου). δίψα. avoir — διψῶ sans — ἀδίψει παρ. on ne saurait faire boire un âne s'il n'a — θέλεις δὲν θέλεις γάϊδαρε πῖε νερὸν. garder une poire pour la — κρύπτω τι διὰ καιρὸν ἀνάγκης. c'est la faim qui a épousé la — διὸ γυμνοὶ νυμφεύονται, ὁ κρύος τὸν παγωμένον. § δίψα, ἀπληστία. — de gloire φιλοδοξία. la — des combats τὸ φιλοπόλεμον ceux qui ont faim et — de la justice οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην.
Soigner, ἐν. κήδομαι, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω. — des arbres θεραπεύω δένδρα. § διαφροντίζω, φιλοπονῶ vous ne —ez pas assez vos ouvrages δὲν καταβάλλεις ἱκανὸν κόπον εἰς τὰ ἔργα σου éducation —ée περφροντισμένη ἀνατροφή. — son style ἐπιμελοῦμαι τὸ ὕφος μου, τὸ περιεργάζομαι.
Soigneusement, ἐπ. ρ. περφροντισμένως, μετὰ φροντίδος, μετ' ἐπιστασίας, ἐπιμελῶς.
Soigneux, euse, ἐπ. ἐπιμελὴς, προνοητικός. il est — de son honneur φροντίζει περὶ τῆς τιμῆς του, κηδεται τῆς κτλ ce domestique est peu — ὁ ὑπηρέτης εἶναι ἀπρόσεκτος, ἀπυλλόγιστος.
Soin, ἀρ. ἐπιμέλεια, προσοχή. avec — περφροντισμένως, ἐπιμελῶς, περιέργως. sans — ἀτηρίττως, ἀτέχνως. avoir — qu' une chose se fasse φροντίζω νὰ γενῇ τι. § αἱ μέριμναι, αἱ φροντίδες. les —s du ménage αἱ οἰκιακαὶ φροντίδες. § ἡ ἐπιμέλεια, ἡ πρόνοια. avoir — de quelqu'un ἐπιμελοῦμαι, περιέπω τινα, προνοῶ δι' αὐτόν. rendre des —s à quelqu'un θεραπεύω τινα, τὸν κολακεύω. être aux petits —s avec quelqu'un, rendre des petits —s à une dame σπουδάζω περί τινα, ἔχω σπουδὴν πρός τινα. § κηδεμονία, ἐπιμέλεια, πρόνοια. les astrologues laissent à l'événement le — d'éclaircir leurs oracles οἱ ἀστρολόγοι ἀνατιθενται εἰς τὸ ἀποβησόμενον διὰ νὰ σαφηνίσῃ τους χρησμούς των. § πράγματα, πραγματεία, φροντίδες. plein de —s πολυφρόντιστος.
Soir, ἀρ. ἑσπέρα, κ. βράδυ. tous les —s πᾶσαν ἑσπέραν. c'était le — τὸ ἑσπέρας. du — ἑσπέριος, κ. βραδυνὸς. l'étoile du — ὁ ἕσπερος. sur le — πρὸς ἑσπέραν.
Soirée, Ϛ ἑσπέρα, δείλη, κ. βραδειά. une belle — ὡραία βραδειά.
Soit, σύνδ. ἤ, εἴτε. — qu'il le fasse ou qu'il ne le fasse pas εἴτε τὸ κάμῃ, εἴτε δὲν τὸ κάμῃ. § ἔστω, εἶεν, κ. ἂς εἶναι.
Soixantaine, Ϛ. ἑξηκοντάς. la — ἑξηκονταετία. il a sa — ἔχει τὰ ἑξήκοντα, κ. τὸ ἑξηντάρι.
Soixante, ἐπ. ἀριθμ ἑξήκοντα, κ. ἑξήντα. — dix ἑβδομήκοντα. — quinze ἑβδομήκοντα πέντε.
Soixanter, οὐδ. μετρῶ ἑξήκοντα ἢ ἔχω ἑξήκοντα (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων).
Soixantième, ἐπ ἑξηκοστός. §ούσ. —, ἀρ ἐν ἑξηκοστόν.
Soja, ἀρ. σικέρα ἰαπωνικόν.
Sol, ἀρ. γῆ, (ὡς πρὸς τὴν ποιότητα). — granitique γρανιτικὴ γῆ. § — ἡ muraille τοῖχος τοῦ μεταλλείου, ὁ λίθος ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηριζεται ἡ μεταλλικὴ φλέψ. § ὰπεδον, ἔδαφος. § οἰκόπεδον.
Sol, ἀρ. ζω, ἡ πέμπτη φωνὴ τῆς διατονικῆς κλίμακος.
Sola, ἀρ. ξύλον τι Ἰνδικὸν κουρότατον.
Solacier, ἐν. ἀρχ. ἄχρ παραμυθῶ.
Solaire, ἐπ ἡλιακός. fleurs —s ἡλιακὰ ἄνθη, τὰ ἀνοίγοντα ἢ κλείοντα μὲ τὸν ἥλιον. § σπειροειδὴς, ἐπὶ ἰατρικοῦ τινος ὑποσίματος τῆς κεφαλῆς. § σπειροειδὴς, μῦς τῆς κνήμης.
Solamire, Ϛ ἡ τριχιὰ (τοῦ κοσκίνου).
Solandre, Ϛ. ἀνθέκια τοῦ ἵππου, πληγὴ περὶ τὸν κυνήποδα. § ἡλάνδριον, γένος φυτῶν.
Solanées, Ϛ. πλ. στρυχνοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Solanoïde, ἀρ. ταὐτὸν τῷ ricin.
Solanos, ἀρ. ἄνεμος καυστικὸς εἰς τὴν Περσίαν.
Solanum, ἀρ στρύχνος.
Solat, ἀρ. μίτρα, ὕστρακον.
Solbatu, ue ἐπ. τεθλιμμένος τὴν ὁπλὴν (ἵππος), τοῦ ὁπλίου ἡ ὁπλὴ εἶναι τυνθλιμμένη.
Solbature, Ϛ. σύνθλιψις τῆς ὁπλῆς.
Soldanella, Ϛ. στρογγύλος, κυκλοτερὴς (ἐπὶ φύλλων τινῶν).
Soldanelle, Ϛ *σολδανέλλη, φυτόν τι.
Soldat, ἀρ. στρατιώτης. lever, enrôler des —s στρατολογῶ. § ὁ ἁπλοῦς στρατιώτης. § πεζὸς, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἱππέως. § γενναῖος, ἀνδρεῖος, στρατιωτικός. il parle en — ὁμιλεῖ στρατιωτικῶς. § ἐπ. στρατιωτικός.
Soldatesque, Ϛ. (περιφρονητικῶς) οἱ στρατιωτικοί. § στρατιωτικός.
Solde, Ϛ. μισθοφορὰ, στρατιωτικὸς μισθός. prendre à sa — μισθῶ, κ.

μισθόνω. il est à la — de μισθοφορεῖ, ἡ εἶναι ὑπομίσθιος τοῦ. § ἀρ le — λοιπὰς, τὸ ὑπόλοιπον ἑνὸς λογαριατμοῦ πρὸς ἐξίσωσιν. le — de compte τὸ κατάλοιπον, ἡ τὸ ὑπόλοιπον λογαριατμοῦ τινος, ἡ διαφορὰ (μεταξὺ πιστώσεως καὶ χρεώσεως).

Solder, ἐν. ἐξισῶ, ἐξορλῶ (τὸν λογαριατμόν). § se —, αὐτ. διαλύομαι, ἐξορλῶ.

Sole, Ϛ. ταχίδιον, μέρος γῆς ὅπου σπείρεται κατ' ἔτος ἓν εἶδος κηπῶν § ὀπλή. § τὸ ἔδαφος τοῦ πλοίου (μὴ ἔχοντος τρόπιν) § τὸ ἔδαφος (μηχανῆς τινος). § βούγλωσσον, κυνόγλωσσον, ἰχθύς τις, κ. γλῶσσα § κτεὶς, ὄστρακον.

Solèaire, ἐπ. πελματοειδὴς, ἐπὶ μυός τινος.

Solèaria, ἀρ. ὀρυκτόν τι.

Solécisme, ἀρ. σολοικισμός.

Solée, Ϛ. ἰωνίδιον, φυτόν τι.

Sole en bénitier, Ϛ. εἶδος ὀστρειδίου.

Soleil, ἀρ. ἥλιος. le cours du — ἡ ἡλιοδρομία. les rayons du — αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες. se tenir au — ἡλιάζομαι. il fait déjà grand — εἶναι ἤδη ἡμέρα, κ. μέρα μεσημέρι. il fait encore grand — εἶναι ἀκόμη ἥλιος, ἡμέρα. il fait trop de — εἶναι θέρμὸς ἥλιος. marcher entre deux —s ἡμεροδρομῶ, περιπατῶ ἡμέραν. coup de — ἠλίωμα. coup. exposer au — ἡλιάζω. exposé au — προσήλιος privé du — ἀνήλιος. adorer le — levant προσκυνῶ τὸν ἀνατέλλοντα ἀστέρα, (τουτέστι τοὺς εὐτυχοῦντας). le — de justice ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης (ὁ Ἰησοῦς Χριστός). un homme a du bien au — ἔχει ἀκίνητον περιουσίαν ses actions sont au — οἱ πράξεις του εἶναι εἰς τὸ φῶς. une chose est claire comme le — εἶναι φανερὸν ὡς ὁ ἥλιος. § ὁ χρυσὸς, παρὰ τοῖς Ἀλχημισταῖς. § ὀπτικοπότηρον. § ἡλιοτρόπιον, κ. ἥλιος, εἶδος φυτοῦ, ταὐτὸν τῷ héliotrope § ἥλιος, πυροτέχνημα εἰς σχῆμα ἡλίου § ἰχθύς τις, κ. ἥλιος. § ἡλιανθὲς τὸ κοινόν. § — de provence γεώμηλον τὸ ἐρυθρόν. § — marin ὀρθραγορίσκος, ἡ αστερίας, ἰχθύς.

Solémye, Ϛ. *σολέμυον, γένος ὀστράκων.

Solen, ἀρ. σωλὴν, ἐργαλεῖον ὅπου οἱ παλαιοὶ περιέκλειον τὰ κατεκγότα μέλη διὰ νὰ τὰ ἰσάσωσι. § σωλὴν, κ σουλήνα, ὄστρακον διθυρον.

Solena, ἀρ *σωληναία, θάμνος ἑρπητικὸς τῆς Καγέννης.

Solénacées, Ϛ. πλ. σωληνοειδῆ, σύστημα ὀστράκων.

Solenandre, Ϛ. *σωληνάνδριον, γένος φυτῶν.

Solénie, Ϛ. *σολένιον, γένος φυτῶν.

Solenier, ἀρ. ζῶον τοῦ σωλῆνος.

Solénite, Ϛ. σωληνίτης, εἶδος ὀστράκου εὑρισκομένου ὀρυκτοῦ καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς τὰ Γαλλικὰ παράλια.

Solennel, lle, ἐπ. (προφ. solanel) πανηγυρικὸς, δημοτελὴς, πάνδημος. les fêtes —lles αἱ πανηγύρεις. vœu — εὐχὴ πάνδημος. § ἐπίσημος (ἐπὶ δημοσίων ἐγγράφων), δημόσιος.

Solennellement, ἐπίρ. ἐπισήμως, πανδήμως, δημοσια.

Solennisation, Ϛ πανηγυρισμὸς, δημοτέυσις.

Solenniser, ἐν. πανηγυρίζω, δημοσιεύω.

Solennité, Ϛ. τὸ πανηγυρικὸν, ἡ πομπὴ, ἡ λαμπρότης (ἑορτῆς, πανηγύρεως κτλ) § ἐπισημότης, δημοσιότης.

Solénostome, ἀρ. σωληνόστομον, γένος ἰχθύων.

Solepétoncle, ἡ petitesole Ϛ. σπόνδυλος, ἰχθύς τις.

Soletard, ἀρ. σμικτρὶς, γῆ μὲ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐξαλείφουσι τὰς κηλίδας.

Solette, Ϛ. τρίγωνον ξύλον, (ἀποτελοῦν μέρος τοῦ δικτυοπλόκου ἱστοῦ)

Solfatare, Ϛ. θειωδυχεῖον, ἰδίως εἶς μικρὸς κρατὴρ ἐσβεσμένος πλησίον τῆς Νεαπόλεως.

Solfège, ἀρ. παραλλαγὴ, ἄθροισμα φωνῶν, τὰς ὁποίας μελετᾷ τις ἡ συνθέτει

Solfier, ἐν. ψάλλω παραλλαγὴν, τραγωδῶ, προφέρω τὰς φωνὰς τῆς κλίμακος.

Solidaire, ἐπ. ἀλληλέγγυος.

Solidairement, ἐπίρ. ἀλληλεγγύως.

Solidarité, Ϛ. ἀλληλεγγύη, το ἀλληλέγγυον.

Solide, ἐπ. στερεός. les corps —s τὰ στερεὰ σώματα. un bâtiment — στερεὰ οἰκοδομή. les alimens —s στερεὰ τροφὴ § στερρὸς, μόνιμος, διαρκὴς, βέβαιος § στερεὸς. βοτ. ὁ μὴ σηριγγώδης, ἀντίκειται τῷ κοῖλος. § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ στερεὸν, κ. πέτρα creuser jusqu' au — σκάπτω μέχρις ὅτου εὕρω πέτραν. § τὸ στερεὸν, σῶμα γεωμετρικὸν ἔχον τρεῖς διαστάσεις. le mesurage des —s ἡ στερεομετρία. § le — ἀρ. τὸ στερεὸν (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὑγροῦ) μεταφ le — ἡ στερρότης, ἡ βεβαιότης, ἡ μονιμότης.

Solidement, ἐπίρ στερεῶς. § στερρῶς, μονίμως, βεβαίως.

Solidicornes, ἡ Stéréocères, ἀρ. πλ. στερεόκερα, σύστημα ἐντόμων.

Solidifier, ἐν. στερεοποιῶ, στερεῶ.

Solidisme, ἀρ. στερεολογία, αἵρεσις ἰατρικὴ ἀποδίδουσα τὰς αἰτίας τῶν παθῶν εἰς τὴν βλάβην τῶν στερεῶν.

Solidiste, ἀρ. στερεολόγος.

Solidité, Ϛ. ἡ στερεότης, μονιμότης, βεβαιότης. § — ἡ solidarité ἀλληλεγγύη, τὸ ἀλληλέγγυον.

Soliloque, ἀρ. μονόλογος, μοναξία, ὅταν εἷς μόνος διαλέγεται (ἐπὶ θιάτρου καὶ ἄλλων)

Solin de plâtre, ἡ solement, ἀρ. κύρτωμα, (γινόμενον εἰς τὴν στέγασιν διὰ τὴν ἐκροὴν τῶν ὑδάτων)

Solins, ἀρ. πλ. μετόπαι, γύψος χωρίζων τὰς ὀλκοὺς τοῦ θριγκοῦ.

Solipède, ἐπ. μονόχηλος, οἷον ὁ ἵππος, ὄνος κτλ. ὁ ἔχων μίαν μόνην ὁπλήν.

Solitaire, ἐπ. μονήρης, μοναδικὸς vie — μοναυλία, μονὰς, ἐρημία, κ. μοναξιὰ humeur — φιλέρημον ἦθος. lieu — ἀναχωρητικὸς τόπος, ἔρημος, κ. μοναχικὸς des lieux —s ἐρημίαι ver — ταινία, σκώληξ τῆς κοιλίας. § μονορυὴς, ἐπὶ μορίων τινῶν φυτῶν, ἅτινα εἶναι μεμονωμένα. § οὐσ. le —, ἀρ. μοναχὸς, μοναστὴς, ἀναχωρητὴς, ἐρημίτης. § τὰ μάργανα, εἶδος παιδιᾶς. § μονόλιθον, κ. μονοπετρον (θαυμάσιον). § οὐσ. la —, Ϛ. μονὰς (ἡ) πτηνόν τι. § εἶδος ἀπίου. § εἶδος μυίας καὶ ψυχῆς. § οὐσ. le —, ἀρ. μονὰς (ὁ), ἀστερισμός τις.

Solitairement, ἐπίρ. μονᾶξ, μοναχικῶς, μοναδικῶς, κ. μοναχικά.

Solitude, Ϛ. ἐρημία, μοναξιὰ, κ. μοναξιά. qui aime la — φιλέρημος. § ἀναχώρησις, τόπος ἀναχωρητικὸς, ἐρημία, κ. μοναξιά.

Soliva, ἀρ. γένος φυτῶν.

Solive, Ϛ μεσόμη κ. πατερὸν, ξύλον στηριζόμενον ἐπὶ τῶν ὀλκῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων τίθενται αἱ σανίδες τοῦ πατώματος.

Soliveau, ἀρ. ὀλκὶς, μικρὸν πατερόν.

Sollicitation, Ϛ δέησις, αἴτησις, λιπαρία à votre — κατὰ παράκλησίν σου à ma — κατὰ προτροπήν μου ἢ κατ' αἴτησιν μου § ἐπιμέλεια, σπουδὴ (πρὸς ἐπιτυχίαν τινὸς ὑποθέσεως). § παραγγελία, *πραξικοπία, ἡ παρὰ τοῖς διαστατοῖς λιπαρὴς σπουδὴ πρὸς ἐπιτυχίαν ὑποθέσεώς τινος.

Solliciter, ἐν. παρακίνω, διεγείρω, προκαλῶ. il ne cesse de me — à l'aller voir δὲν παύει νὰ μὲ προτρέπῃ νὰ ὑπάγω πρὸς αὐτόν. — quelqu'un de son désbonneur ζητῶ παρά τινος ἄτιμον πρᾶξιν. § ζητῶ λιπαρῶς, ἐπιμόνως. — son payement ἐπιζητῶ τὴν πληρωμήν μου — son congé ἐξαιτοῦμαι τὴν ἄδειάν μου.— un procès,une affaire ἐπιδιώκω, θηρεύω, δίκην τινὰ ἢ ὑπόθεσιν. je suis las de — ἀπηύδησα νὰ παρακαλῶ.

Solliciteur, ἀρ. μεσίτης, ὁ ἐπιδιώκων, θηρεύων, ἡ ἐπιμελητὴς (ὑπο-

θέσεως ἡ δίκης τινός). § πελάτης.
Sollicitude, Ϡ. μέριμνα, φροντίς. la — pastorale ἡ κηδεμονία, ἡ ἐπιμέλεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ποιμένος. tendre — προσπάθεια. les —s du siècle αἱ βιωτικαὶ μέριμναι, φροντίδες.
Solo, ἀρ. μονῳδία, ἄσμα ψαλλόμενον μὲ μίαν μόνην φωνὴν, ἢ μὲ ἓν ὄργανον.
Solstice, ἀρ. τροπὴ, (χειμερινὴ ἢ θερινή) ἡλιοστάσιον.
Solsticial, le, ἐπ. τροπικός.
Soluble, ἐπ. διαλυτός. § λύσιμος, λύσεως ἐπιδεκτικός. § εὐδιάλυτος, βοτ. ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ χωριζόμενος, ἐπί τινων μορίων φυτῶν, οἷον ἐπὶ τῶν λοβῶν κτλ.
Solutif, ive, ἐπ. εὐκοίλιος.
Solution, Ϡ. λύσις. § διάλυσις (σώματός τινος στερεοῦ). un sel est en — dans l'eau ἅλας διαλελυμένον εἰς τὸ ὕδωρ. § — ἡ — de continuité διάστασις, διακοπὴ, (ἐπὶ πληγῶν, ῥήξεως ὀστέου κτλ). § διάλυσις, λύσις, ἐξόρλησις.
Solutum, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. ἡ διάλυσις χημ. τὸ ἐκ διαλύσεώς τινος προϊόν.
Solvabilité, Ϡ. τὸ ἀξιόχρεων.
Solvable, ἐπ. ἀξιόχρεως.
Somatologie, Ϡ. σωματολογία.
Sombre, ἐπ. ἀφεγγής, σκοτεινός. un temps — ζοφερὸς, σκοτεινὸς καιρός. une forêt — δάσος πυκνὸν, ἀφώτιστον, ἀνήλιον. des vapeurs —s ἀναθυμιάσεις ὁμιχλώδεις. il fait — ζοφοῦται· τὸ περιέχον, σκοτεινιάζει· il fait — dans un appartement εἶναι σκοτεινὰ εἰς τὸ οἴκημα, δὲν φέγγει. une lumière — ἀμυδρὸν ἢ ἀμαυρὸν φῶς. couleurs —s ἀμαυρὰ χρώματα. § σκυθρωπὸς, κατηφὴς, συνωφρυωμένος, κ.κατζουριασμένος. μεταφ. la — administration de ἡ λυπηρὰ διοίκησις τοῦ. ces —s idées αἱ μελαγχολικαὶ αὗται ἰδέαι.
Sombrer, οὐδ. ἀνατρέπομαι, κ. ἀναποδογυρίζω, (ἐπὶ πλοίων).
Sommager, ἐν. βάλλω τὰ βεργιὰ (sommiers).
Sommaire, ἐπ. βραχὺς, σύντομος, ἐπίτομος. matière — συνοπτικὴ δίκη. § οὐσ. le —, ἀρ. περίληψις. imprimer en — τυπόνω τὴν μιαν γραμμὴν μακροτέραν καὶ τὰς ἄλλας βαθμηδὸν βραχυτέρας.
Sommairement, ἐπίρ. συντόμως, περιληπτικῶς, ἐν περιλήψει.
Sommation, Ϡ. πρόσκλησις, πρόκλησις. — respectueuse πατροπρεπὴς πρόσκλησις τῶν γονέων ἐκ μέρους τῶν τέκνων διὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου. § ἄθροισις.
Somme, Ϡ. φόρτος, φορτίον, ἀγώγιον, κ. γομάρι, φόρτωμα. bête de — ἀχθοφόρον ζῶον. § ποσότης, ποσόν. — totale ἄθροισμα, τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα, τὸ κεφάλαιον. § ἐπίρ. — toute ἐν κεφαλαίῳ, ἐν ἑνὶ λόγῳ. en —, c' est un fort beau garçon ἐν συντόμῳ, τέλος πάντων εἶναι εὔμορφος νέος. la — d'une équation τὸ σύνολον, ἢ τὸ ὅλον τῆς ἐξισώσεως. la — des maux, de nos malheurs ὁ ἀριθμὸς τῶν δεινῶν ἢ τῶν δυστυχιῶν μας. § δωδεκαχιλιὰς (καρρικῶν). — de verres δύο δωδεκάδες ὑέλων. § ἐπιτομὴ, ἐπίτομος πραγματεία.
Somme, ἀρ. ὕπνος. un bon — νήδυμος ὕπνος. je ne dormirai jamais de bon —, que je ne sois venu etc δὲν θὰ κοιμηθῶ ἥσυχα, πρὶν κτλ. à son premier — περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον. je ne fis qu'un — ἐπῆρα ἕνα ὕπνον. tout d'un — μονορροῦφι.
Sommées, Ϡ. πλ. τὰ μακρὰ πτερὰ (τοῦ πτηνοῦ).
Sommeil, ἀρ. ὕπνος. μεταφ. le — de la raison ἡ ὕπνωσις τοῦ λογικοῦ. § μαρασμὸς (ἄνθους τινὸς ἐν καιρῷ τῆς ἡμέρας). § νυσταγμὸς, κ. νύστα. avoir — νυστάζω.
Sommeiller, οὐδ. ὑπνώττω, κοιμῶμαι ἐλαφρά.
Sommelier, ἀρ. Sommelière, Ϡ. σκευοφύλαξ, εἰς τὰ κοινόβια, ἑταιρείας κτλ.
Sommellerie, Ϡ. σκευοθήκη. § ἡ τοῦ σκευοφύλακος ὑπηρεσία.
Sommer, ἐν. προσκαλῶ. je l'ai — de payer τὸν προσεκάλεσα νὰ πληρώσῃ. — quelqu'un de sa parole λέγω τινὰ νὰ φυλάξῃ τὸν λόγον του. — une place προσκαλῶ νὰ παραδοθῇ ἓν φρούριον. § ἀθροίζω.
Sommet, ἀρ. κορυφὴ, ἄκρα. le — d'une montagne ἡ ἀκρώρεια. le — d'un clocher ἡ κορυφὴ τοῦ κωδωνοστασίου. les — τὰ ὄρη, τὰ ὕψη τῶν ὀρέων. § κορυφὴ (γωνίας, σχήματος, καμπύλης). § κορυφὴ, ἄκρον (τοῦ στήμονος), βοτ. § ὀβελὸς, τὸ ἄκρον (πυραμίδος, ἀετώματος κτλ) le — des grandeurs, de la gloire ὁ κολοφὼν τῆς δόξης, τῆς μεγαλοπρεπείας.
Sommier, ἀρ. ὑποζύγιον, ἵππος ἀχθοφόρος. § στρῶμα (τρίχινον) § ἀσκὸς, τὸ μέρος τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου, ὅπου εἰσέρχεται διὰ τῶν φυσητήρων ὁ ἄνεμος καὶ ἐκεῖθεν διανέμεται εἰς τοὺς σωληνίσκους. § τυπογρ. ὑποστάτης, ξύλον χονδρὸν ὑποστηρίζον τὸ πιεστήριον § ὀχεὺς, τὸ ξύλον ὅπου εἰσέρχονται οἱ σφηνίσκοι (fiches) χρήσιμοι εἰς τὸ νὰ τανύωσι τὰς χορδὰς τοῦ κυμβάλου § πρωτόθετος, ὁ πρῶτος λίθος ἐπὶ τοῦ κίονος ἢ τῆς παραστάδος (pied-droit), ὅταν πρόκειται νὰ σχηματίσωμεν θόλον, τόξον κτλ. § τὸ ὑπέρθυρον (ξύλον,) ἢ τὸ ἀνώφλιον, τὸ ἐπὶ τῶν δύω παραστάδων τῆς θύρας ἐπιτεθειμένον ξύλον. § αἱ ἄνω στεφάναι, τὰ δύο διπλᾶ βεργιὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ βαγενίου καὶ τὰ ὁποῖα τὸ κρατοῦτι. § σημείωμα (τῶν καθ' ἑκάστην λαμβανομένων χρημάτων παρὰ τοῖς ἐμπόροις), ἡ πρωτοσημείωσις.
Sommité, Ϡ. τὸ ἄκρον, ἡ κορυφὴ (τῶν κλάδων, δένδρων κτλ.) κ. ἡ κορυφή. μεταφ. ἡ ἀκρότης.
Somnambule, ἀρ. νυκτοβάτης.
Somnambulisme, ἀρ. νυκτοβασία.
Somnifère, ἐπ. ὑπνωτικός. § οὐσ. le — ἀρ. τὸ ὑπνωτικόν.
Somniose, ἀρ. κάρος, ἰχθύς τις
Somnolent, te, ἐπ. ὑπνηρὸς, ὑπνηλὸς, κ. ὑπνιάρης.
Somnolence, Ϡ. ὕπνωσις, κάρωσις.
Somptuaire, ἐπ. ἐν χρ. lois —s, édit — οἱ κατὰ τῆς πολυτελείας νόμοι, τὸ διάταγμα κτλ.
Somptueusement, ἐπίρ. εὐπαρύφως. § μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς.
Somptueux, euse ἐπ. πολυτελὴς, μεγαλοπρεπής. § λαμπρός.
Somptuosité, Ϡ. πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια. § λαμπρότης.
Son, sa, ses, ἀντ. κτητικὴ ἰσοδυναμοῦσα μὲ τὸ, του, της, των. — père ὁ πατήρ της ἤτοι ὁ (πατὴρ αὐτῆς). — femme ἡ γυνή του, κ. ἡ γυναῖκα του. ses amis οἱ φίλοι του. son amitié ἡ φιλία του, ἡ φιλία της. (ἐν χρ. ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων προσωπεποιημένων, ἢ ὅταν ὑπάρχῃ ῥῆμα ἐμφαῖνον κτῆσιν, οἷον avoir, posséder. τὸ δὲ en εἶναι χρήσιμον ἐπὶ ἀψύχων πραγμάτων.
Son, ἀρ. πίτυρον. § ἦχος. § φωνὴ articuler des —s προφέρω φωνάς. — articulé ἔναρθρος φωνή. —s harmoniques ἢ —s flûtés φωναὶ ἐναρμόνιοι.
Sonat, ἀρ. ἀργαλεῖς, κώδιον, κ. προβειά.
Sonate, Ϡ. κροῦμα, μέλος συγκείμενον ἐκ τινων τεμαχίων, ἀποτελοῦν ἓν ὅλον, καὶ λεγόμενον πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ cantate τὸ ὁποῖον ψάλλεται, ἐν ᾧ ἐκεῖνο παίζεται.
Sonde, Ϡ. καθετὴρ, βολὶς, καταπειρατὴρ, κ. σκανδῆλι ἢ σκανδάλι. être à la — εὑρίσκω πάτον. aller à la — πλέω μὲ τὸν καθετῆρα εἰς χεῖρας, (εἰς τοὺς ἐπικινδύνους τόπους). jeter la — βολίζω, κ. ῥίπτω τὸ σκανδάλι. les —s sont marquées αἱ ὀργυιαὶ εἶναι σημειωμέναι, τοὐτέστι τὸ βάθος τῆς θαλάσσης (ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πινάκων). — de terre καθετὴρ ὁ χερσαῖος. § μήλη, καθετὴρ, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον. § δοκιμεῖον, δοκιμαστήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ τελῶναι δοκιμάζουσι τὰ δέματα.
Sonder, ἐν. βολίζω, καταπειρῶμαι, κ. σκανδαυλίζω. μεταφ. — le gué, le terrain προσνοπῶ ἀποπειρῶμαι, προεξετάζω τὸ πρᾶγμα, κ. πιάνω τὸν σφυγμόν. — quelqu'un διαπει-

ρῶμαι, λαμβάνω πεῖραν ἢ δοκιμασίαν, τὸν δοκιμάζω. o' est à votre prudence à — ses inclinations ἔργον τῆς ἰσικῆς σου φρονήσεως εἶναι νὰ ἐξετάσῃς, νὰ ἐρευνήσῃς τας ῥοπάς του. il n'appartient qu' à dieu de — les cœurs μόνος ὁ Θεὸς ἐτάζει καρδίας. § μηλῶ, καταμηλῶ. χειρ. ἐξετάζω διὰ τῆς μήλης τὴν πληγήν, τὸ παθος κτλ. — un melon, une poutre, un bâtiment δοκιμάζω τὸ πεπόνι, τὴν δοκόν, ἢ τὸ κτίριον — une pièce de placage, — un verre κωδωνίζω, κτυπῶν δοκιμάζω διὰ τοῦ ἀνταποδιδομένου ἤχου, ἂν τὸ πλακωτὸν εἶναι ἐφηρμοσμένον, ἢ ἡ ὕελος καλῶς ἐφημένη.

Songe, ἀρ. ὄψις, ἐνύπνιον, ὄνειρον. j'ai fait un — εἶδον ὄνειρον. l'interprète des —s ὀνειροκρίτης. la vie n' est qu' un — ἡ ζωὴ εἶναι ὄνειρον. παρ. —s sont mensonges ὄνειρον ψεῦμα. il fait de beaux —s ὀνειροπολεῖ, ὀνειρεύεται je croyais que c' était un — μοι ἐφαινετο ὄνειρον, οὐκ ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω. § en —, ἐπιρ. ὄναρ, κατ' ὄναρ, εἰς τὸν ὕπνον, εἰς τὸ ὄνειρον. j'ai vu cela en — τὸ εἶδον εἰς τὸν ὕπνον μου, τὸ ὠνειρεύθην. il me semblait en — que μ' ἐφάνη ὡς ἂν νὰ κτλ. § — creux ἀρ. ὀνειροπόλος.

Songer, ἐν. βλέπω (ὄνειρον). j'ai —e que j'étais εἶδον εἰς τὸν ὕπνον μου ὅτι. j'ai — telle ou telle chose εἶδον τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα. cet homme ne —e que combats, que fêtes ὁ ἄνθρωπος ὀνειρώττει, ὀνειροπολεῖ πολέμους, ἑορτὰς κτλ. καὶ οὐδ. ἐνίοτε. il — e des fêtes ὀνειροπολεῖ ἑορτὰς κτλ. § οὐδ. σκέπτομαι, διανοοῦμαι, διαλογίζομαι. je —e à vous continuellement σὲ ἐνθυμοῦμαι ἢ ἔχω πάντοτε εἰς τὸν νοῦν μου. — à quelque chose συλλογίζομαί τι. à quoi —ez-vous τί νομίζεις, τί στοχάζεσαι. —ez qu'il y va de votre intérêt στοχάσου ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ συμφέροντός σου. καὶ ἐν. j'ai —é une chose ἐστοχάσθην, διενοήθην τι. § σκοπῶ, μελετῶ, σκοπεύω, ἔχω κατὰ νοῦν νά. il —e à acheter une maison σκοπεῖ νὰ ἀγοράσῃ οἰκίαν. il ne —e nullement au mariage οὐδὲν ἀποβλέπει διόλου εἰς τὸν γάμον. un homme —e toujours à malice ἢ à la malice ὁ νοῦς του εἶναι εἰς τὸ κακὸν πάντοτε. — creux ὀνειροπολῶ, ὀνειρεύομαι, συλλογίζομαι ἀνύπαρκτα.

Songeur, ἀρ. ὀνειρολόγος, ἐνυπνιαστής, ὁ διαγούμενος ὄνειρον. § ὀνειροπόλος.

Soni, ἀρ. *σόνιον, μικρὸν ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν μιτρῶν.

Sonica, ἀρ. ἐν καιρῷ, (ἐπὶ χαρτοπαιγνίου τινὸς, ὅταν ἓν χαρτίον ἔρχεται καθ' ἣν στιγμὴν πρόκειται νὰ χάσῃ ἢ νὰ κερδίσῃ τις, μεταφ. ἐν καιρῷ, κατὰ καιρὸν, ἐγκαίρως.

Sonicéphale, ἀρ. ἠχώδης, ἐπὶ τῶν ἐντόμων τὰ ὁποῖα κατατρώγοντα τὰ ξύλα ἀποτελοῦσι ποιόν τινα ἦχον.

Sonna, Ϛ. νομικὸν βιβλίον (παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς), οἱ κανόνες.

Sonnaille, Ϛ. κώδων, κ. κυπρὶ, τὸ εἰς τὸν λαιμὸν τῶν ζώων προσαρτώμενον κουδούνιον.

Sonnailler, οὐδ. οἰκ. κρούω συνεχῶς καὶ ἄνευ ἀνάγκης τοὺς κώδωνας.

Sonnant, te, ἐπ. ἠχώδης, ἠχῶν. horloge —, montre —te ὡρολόγιον κρουστικὸν (πρὸς διαστολὴν τῶν μόνον δεικνυόντων τὰς ὥρας). espèces —tes ἐν ἀργυρίῳ ἢ εἰς μετρητά. à l' heure —te εἰς τὴν ὥραν, εἰς τὸν καιρὸν, ἐγκαίρως. à sept heures —tes εἰς τὰς ἑπτὰ ἀκριβῶς. propositions mal —tes προτάσεις κακέμφατοι, αἱ μὴ ὀρθόδοξοι. § κρόταλος, εἶδος ξύλου.

Sonner, οὐδ. ἠχῶ, κρούω, κ. κτυπῶ. les cloches —ent ἠχοῦσιν οἱ κώδωνες. — de la trompette σαλπίζω, σημαίνω, ἢ παίζω τὴν σάλπιγγα. καὶ ἀπολ. ce piqueur —e bien ὁ στρατιώτης σαλπίζει καλά. cela —e creux ἠχεῖ κωφόν. il faut faire — une lettre πρέπει νὰ προφέρωμεν τὸ δεῖνα στοιχεῖον· un mot —e bien à l'oreille εὔηχος ἢ εὐφωνος λέξις. un vers, une période —e bien εὔευθμος στιχος, περίοδος. une action —e bien, ne —e pas bien, ἢ elle —e mal dans le monde πρᾶξις δημοχαρὴς, ἀρεστὴ ἢ μὴ εἰς τὸ κοινόν. faire — bien haut une action, une victoire διασαλπίζω πρᾶξιν τινα, νίκην, τὴν διακωδωνίζω, τὴν μεγεθύνω. § σημαίνω (ἐπὶ ὡρολογίου). voilà midi qui —e σημαίνει μεσημέριον § ἐν. κρουω, κ. κτυπῶ. — les cloches κρούω τοὺς κώδωνας, κτλ. — vêpres σημαίνω ἑσπερινόν. un trompette —a la charge σαλπιγκτὴς ἐσήμανε τὸ πολεμικόν. — la retraite σημαίνω τὸ ἀνακλητικόν. — le premier coup, le dernier — σημαίνω το πρῶτον, τὸ τελευταῖον (ἐπὶ τῶν κωδώνων τῆς ἐκκλησίας). — ses gens καλῶ τοὺς ὑπηρέτας διὰ τοῦ κώδωνος. — pour les morts κρούονται οἱ κώδωνες διὰ τοὺς νεκρούς παρ. il est temps de — la retraite εἶναι καιρὸς νὰ ἀναχωρήσωμεν ἐκ τοῦ κόσμου, κ. νὰ τραβιχθῶμεν. ne — mot δὲν λέγω γρύ. — le quart, — pour la pompe σημαίνω τὴν ἀντλίαν, ναυτ. σημαίνω τὸν κώδωνα διὰ νὰ ἐγερθῶσιν οἱ ναῦται εἰς τὴν φυλακὴν, ἢ νὰ ἀδειάσωσι τὰ νερὰ τοῦ πλοίου. — une monnaie κωδωνίζω τὸ νόμισμα, τὸ κτυπῶ διὰ νὰ τὸ δοκιμάσω.

Sonnerie, Ϛ. κωδωνοκρουσία. § τὸ κωδωνοστάσιον (τῆς ἐκκλησίας), ἤτοι οἱ κώδωνες, κ. ἡ καμπάναις. § τὸ ἠχεῖον, ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ὡρολογίου τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν εἰς τὴν κρουσιν.

Sonnet, ἀρ. ᾠδή.

Sonnetier, ἀρ. κωδωνοποιὸς, (ἡ) κωδωνοπώλης.

Sonnette, Ϛ. κώδων, κ. κουδούνι. § κρόταλον, κ. κουδούνι, πᾶν σῶμα κοῖλον, ἔχον μικρὸν σιδήριον διὰ νὰ ἠχῇ ὅταν κινῆται. collier à — περιδέρραιον κροτητόν. des —s aux oreilles κρόταλα. § πιθήκιον, (μηχανὴ δι' ἧς ὑψοῦται ὁ βαττὴρ, καὶ καταφέρεται διὰ νὰ ἐμπήξῃ τοὺς χάρακας). § σφῦρα (τῶν γλυφέων) § —s, Ϛ. πλ. τὰ διαφεύγοντα ἀπὸ τὴν γραμμὴν στοιχεῖα.

Sonneur, ἀρ. * ὁ κωδωνοκρούστης (εἰς τὰς ἐκκλησίας ἢ τὰς οἰκοδομάς). § κρόταλος, κορακίας ὁ λοφωτὸς, (πτηνόν τι).

Sonnez, ἀρ. ὀΐς ἓξ, ἡ δίστικτον, εἰς τὴν παιδιαν τῶν κύβων, βαρβαρ. τοῦσαις.

Sonnites, ἀρ. πλ. οἱ κανονικοὶ, ἐκ τοῦ ἀραβ. Σουννῖται, οἱ παραλαβόντες τοὺς κανόνας τῆς πίστεως παρὰ τῶν ἀποστόλων τοῦ Μωαμεθ, ἀντίκεινται εἰς τοὺς Πέρσας τοὺς ὁποίους ὀνομάζουσι σχισματικοὺς διὰ τοῦτο.

Sonomètre, ἀρ. ἠχόμετρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ μετροῦνται οἱ ἦχοι ἢ τόνοι τῶν ὀργάνων.

Sonore, ἐπ. εὔηχος, εὔρυθμος, εὔφωνος. une voix — φωνὴ λαμπρά. cette église est — ἡ ἐκκλησία εἶναι ἠχήεσσα, ἠχώδης, ἠχοποιὸς, ἠχολογεῖ. respiration — ἀναπνοὴ ἠχώδης, εὔηχος, ἠχητικὴ, ἡ ποιοῦσα ἦχον τινα.

Sonorité, Ϛ. τὸ εὔηχον, τὸ ἠχητικόν.

Son-to, ἀρ. εἶδος τέϊ.

Son-tra, ἀρ. μεσοπιλέα τῆς Κοχινχίνης.

Souze, ἀρ. σόγχος, κ. ζωχός.

Sope, ἀρ. κυπρῖνος, εἶδος ἰχθύος τινὸς τῆς Βαλτικῆς.

Sopeur, Ϛ. κάρος, κάρωσις, κ. βύθος.

Sopha, ἴδ. Sofa.

Sophisme, ἀρ. σόφισμα.

Sophiste, ἀρ. σοφιστής.

Sophistèque, ἀρ. γομφίας, Ϛ. μυς τοῦ Μασσαγασκάρ.

Sophistication, Ϛ. νόθευσις, κιβδηλεία, δόλωσις, κ. δόλωμα ὑγρῶν, φαρμάκων, ἢ ἐμπορευσίμων πραγμάτων. — du vin νόθευσις, κ. δόλωμα, ἢ νέρωμα τοῦ κρασιοῦ.

Sophistique, ἐπ. σοφιστικὸς.

Sophistiquer, ἐν. κιβδηλεύω, νοθεύω, δολῶ, κ. δολώνω. § οὐδ. εσοφιστεύομαι, λέγω σοφίσματα.

Sophistiquerie, Ϛ. νόθευμα, κιβδήλευμα.

Sophistiqueur, ἀρ. νοθευτής, δολοπιος, ὅστις δολόνει (τὰ πράγματα). § σοφιστής
Sophronistes, ἀρ. πλ. σωφρονισταί, ἄρχοντες εἰς τὰς Ἀθήνας.
Sophore, ἀρ. * σωφόρον, γένος φυτῶν.
Sophronie, Θ. * σωφρόνιον, γένος φυτῶν.
Sophronistérion, ἀρ. σωφρονιστήριον, μέρος ὅπου ἐσωφρονίζοντο οἱ ἀτακτοῦντες ἔφηβοι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις.
Sopi, ἀρ εἶδος σπάρου.
Soplon, ἡ grogneur, ἀρ. γεύλος, εἶδος ζώου νεγρμένου ἄλλως yagoure.
Soporatif, ive, ἐπ. ὑπνωτικός, καρωτικός. c'est un discours — λόγος ῥέρων ὕπνον, κηδης, ὀχληρὸς § ουσ le — καρωτικόν, ὑπνωτικόν.
Soporeux, euse, ἐπ. καρωτικός, ὁ ἐπιφέρων κάρον.
Soporifère, ἡ Soporifique, ταὐτὸν τῷ Soporatif
Soprano ἡ Soprane, ἀρ. ἐκ τοῦ ἰταλ. ὀξύτονος
Sor, ἐπ. ἐν χρ. faucons —s ἱέρακες νέοι, μικροί.
Sora, ἀρ. εἶδος ζώου τῆς Περουβιακῆς ἀπὸ ἀραβόσιτον. § ἔχινος (τοῦ Μαδαγασκάρ).
Soramie, Θ. * σωράμιον, γένος φυτῶν.
Sorbe, Θ. ὄον, κ. σοῦρβον, ὁ καρπὸς τῆς ὄας.
Sorbet, ἀρ. μελίπαστον, σύνθεμα ἐκ σακχάρεως, ἀμβάριος, λειμωνίου κτλ. § μελίκρατον, ἡ ποτόν, κ. σερμπέτι.
Sorbetière, Θ. κάδος, ἀγγεῖον ὅπου γινονται τὰ παγωτὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα.
Sorbier, ἀρ. ὅα, κ. σορβιά, δενδρόν τι.
Sorbir, ἐν. ἀσχ ἄχρ. καταπίνω.
Sorbonique, Θ. τὸ Σορβώνιον, μία ἐκ τῶν τριῶν Θέσεων, τὴν ὁποίαν ἐστηριζεν ὁ φοιτητὴς εἰς τὴν Σορβόννην.
Sorboniqueur, ἀρ. εἰρων. προλύτης, (δόκτωρ) Θεολογίας.
Sorboniste, ἀρ. Σορβονιστής, δόκτωρ ἢ δόκιμος τῆς Σορβόννης.
Sorbonne, Θ Σορβόννα, σχολὴ Θεολογίας εἰς τὸ Γαλλικὸν πανεπιστήμιον. § Θερμαντήριον, ὅπου Θερμαίνουσι τὴν κόλλαν, τὰ ξύλα κτλ.
Sorcellerie, Θ. μαγεία, φαρμακεία, γοητεία, κ. μάγια. § τερατοποιΐα, Σκυματοποιΐα
Sorcier, ἀρ. sorcière, Θ φαρμακεύς, γόης, μάγος. un homme n'est pas grand — δὲν εἶναι μέγας, ἢ μεγαλόνους ἄνθρωπος, μεγαλοφυής. § la —e εἶδος ὀστράκου. § κίρκη, φυτόν. § φακός, λίθος τις.
Sorcuijande, Θ. ὑπερηράνεια, τῦφος.
Sordide, ἐπ. γλίσχρος, ῥυπαρὸς, βδελυρὸς, μικρολόγος, ἀνελεύθερος (ἐπὶ φιλαργύρων) avarice — ῥυπαρὰ φιλαργυρία gain — αἰσχρὸν κέρδος
Sordidement, ἐπιρ. ῥυπαρῶς, βδελυρῶς. § αἰσχρῶς.
Sordidité, Θ ῥυπαρία, αἰσχρότης, μικρολογία (ἐπὶ φιλαργυρίας)
Sordun, ἀρ * κωρίτης, ὄργανον ἔχον κωρὸν τινα ἦχον.
Sore, Θ σωρὸς, ἡ συγκαρπισμὸς (τῶν ἀσυκπτευσίων)
Soredion, ἀρ. ταὐτὸν τῷ propagule σωρίδιον, κάλυξ, (μπυποὺκι τῶν λειχήνων, τὸ ὁποῖον σύνεται ἀπὸ τὴν βροχὴν, ἢ διασπείρεται ἀπὸ τὸν ἄνεμον).
Sorée, Θ εἶδος ὀστυγομήτρας (râle).
Sorer, τῶ Saurer, ἐν. καπνίζω, καπνῶ καπνιστόν.
Soret, ἀρ διαύγου εἴδος, ταὐτὸν τῷ brégin ἢ bourgin § ταὐτὸν τῷ Sauret.
Sorgo, ἀρ εἶδος κέγχρου τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας.
Soriciens, ἀρ. πλ. μῦες ἢ σμίνθοι, συστημα μαστοφόρων σκολοβόων
Sorie, Θ. ἔριον ἱσπανικόν. § εὐκλείδιον, φυτόν τι
Sorindèse, ἀρ * σορινδήσιον, Θάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ
Sorissage, ἀρ. ταριχεία, κάπνισμα τῶν μυιδίων (ἀρίγγων).
Sorite, ἀρ. σωρίτης, συλλογισμὸς τῆς διαλεκτικῆς ψευδὴς καὶ σοφισματώδης.
Sormet, ἀρ. εἶδος κογχύλης (patelle). § κάτιον, λέμβος
Sormule, ἀρ ταὐτὸν τῷ surmulet, συναγρὶς
Sorne, Θ. σκωρία (σιδήρου), ἡ ἀποσφυρηλάτημα.
Sorner, ἐν. ἀρχ ἐμπαίζω, περιγελῶ
Sornette, Θ. λῆρος, φλυάρημα, κ. μωρολογία, ἡ βαρβαρότερον χάλτι. conter des —s μωρολογῶ.
Sorocéphale, ἀρ. σωροκέφαλον, γένος φυτῶν.
Sororial, le, ἐπ. ὁ τῆς ἀδελφῆς, ἀδελφικός
Sororiant, te, ἐπ. ἐξογκούμενος, κ φουσκώνων, ἐπὶ μαστῶν κόρης.
Sororeulo, ἀρ. ὄρις φαρμακείρος τῆς Βραζιλίας.
Sororicide, ἐπ. ἀδελφοκτόνος, φονεὺς ἀδελφῆς. § σύστ. le —, ἀρ ἀδελφοκτονία.
Sort, ἀρ. τύχη le — du combat ἡ τύχη ἢ αἱ τύχαι τοῦ πολέμου, τοῦτέστι ἡ ἀπόβασις. mon — τὰ κατ' ἐμέ § τὸ πεπρωμένον. § κλῆρος, λαχμὸς, κ λαχνός. tirer au — κληρῶ, κ. εὐγάλλω διὰ λαχνοῦ, ἢ ῥίπτω λαχνόν. obtenir par le — λαγχάνω, λαμβάνω τι διὰ κλήρου. magistrats au — κληρωτοὶ ἄρχοντες. le — est tombé sur quelqu'un ὁ κλῆρος ἔπεσεν ἐπί τινα. le — en est jeté ἐρρίφθη ὁ κύβος. § μαγγανεία, κ. τὰ μάγια. on a jeté un — sur ce troupeau ἔρριψάν μαγικὰ εἰς, νὰ τὸ πείμνιον, ἢ τὸ ἔκαμαν μάγια. on lui a jeté un — τὸ ἔκαμαν μάγια. § νομ — principal τὸ ἀρχαῖον, τὸ κεφάλαιον, (προς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐκ πανότητός τινος παραγομένου τόκου).
Sortable, ἐτ. κατάλληλος. § πρόσφορος, κ. ταιριαστός.
Sorte, Θ. εἶδος. un homme de votre —, de sa — ἄνθρωπος ὡς σύ, ὡς ἐκεῖνος, (περιφρονητικῶς). καὶ ἐπὶ καλῷ, οἷον c'est trop vous avilir pour un homme de votre — πατεινοῦται πολὺ ὡς πρὸς ἄνθρωπον, ὁποῖος σύ. de même — ὁμοειδὴς, ὅμοιος. de toutes —s παντοειδὴς, ποικίλος. toutes —s παντοῖα κτλ. § τρόπος; les français s'habillent d'une —, etc οἱ Γάλλοι ἐνδύονται κατά τινα τρόπον κτλ κτλ. il a agi de bonne —, de la bonne — ἐπολιτεύθη καλῶς. de cette — τοιουτοτρόπως, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. de la — qu'il le conte, il n'a pas tort ὅπως τὸ διηγεῖται, δὲν ἔχει ἄδικον. parler de la bonne — à quelqu'un τὸν ἐστόλισα, κ τὸν ἔδωκα ἕνα βρισίδι. en quelque — κατά τινα τρόπον, τρόπον τινά. d'aucune — οὐδόλως, οὐδαμῶς, κατ' οὐδένα τρόπον. de —que, en — que ὥστε faites en — qu'il soit content κάμε τρόπον διὰ νὰ εὐχαριστηθῇ, (ἢ) κάμε οὕτω πως ὥστε κτλ. § ἔνδοσις ἰδιότητος (του βιβλιοπώλου). § τὸ εἶδος, ἡ κλάσις, (τῶν σκαφάγδων).
Sortie, Θ ἔξοδος τὸ ἐξέρχεσθαι, κ. εὔγαλμα. depuis sa — hors du royaume μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκτὸς του βασιλείου à la — de l'hiver λήγοντος του χειμῶνος, ἢ περὶ τὴν λῆξιν τοῦ χειμῶνος. à la — de l'enfance ἐκ παιδῶν, ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας. à la — de la conférence περὶ τὴν ἀπόλυσιν, τὸ τέλος τῆς συνδιαλέξεως j'en suis à ma première — πεσόντων φορὰν ἐξήλθον ἤδη. j'ai deux —s ἔχω δύο ἐξόδους. qui n'a pas de — ἀνέξοδος — des marchandises ἐκποίησις, ἐξαγωγὴ (ἐμπορευμάτων). § ἐκτέξοδος, ἐκβροχὴ (τῶν ἐλῶν ἐκτὸς τοῦ ῥεύματος), ἔξοδος faire une — ἐξορμῶ, κάμνω ἔξοδον. μεταφ. faire une à quelqu'un ἢ sur quelqu'un ἐπιπλήττω τινὰ αὐστηρῶς, τὸν ἐπιπλήττω. faire une — contre quelqu un καταῤῥέομαί τινος.
Sortilège, ἀρ. μαγεία.
Sortir, οὐσ ἔξερχομαι, ἐκβαίνω, κ. ἐξάγω. — d'un lieu ἐκχωρῶ, ἀναχωρῶ. il ne fait que de — ὀλίγον ἐξῆλθε. j'ai à — ce matin θὰ ἐξέλθω σήμερον τὸ πρωΐ. — au devant de προϋπαντῶ, ἀπαντῶ, ἐξέρχομαι εἰς προϋπάντησιν. la rivière sort de son lit ὁ ποταμὸς ἀρίνει

ἐνίοτε τὸ στρῶμά του. — de quelque source ἀναβρύω, ἀναβλύζω. — de la ligne ἐκπίπτω τῆς γραμμῆς. — de la vie ἀποθνήσκω. — d'une affaire ἀπαλλάττομαι ὑποθέσεώς τινος, κ. γλυτόνω ἀπὸ κτλ. — de la messe, de la comédie ἔρχομαι ἀπο τὴν ἐκκλησίαν, ἀπὸ τὴν κωμῳδίαν. — d'entendre la messe, — de dîner ἔρχομαι ἀπὸ τὴν λειτουργίαν, ἀπὸ τὸ δεῖπνον. un malade sort, commence à — ὁ ἄρρωστος ἀνελαβεν, ἢ ἐξέρχεται. il ne sort point de l'idée de sa grandeur οὐδὲν ἐγκαταλείπει τὴν ἰδέαν κτλ. ἢ οὐδὲν εὐγαίνει ἀπὸ κτλ. on sort de l'ordre naturel παρεκτρέπεται τις ἀπὸ τὴν φυσικὴν τάξιν. ne pas — des bornes de la modération οὐδὲν ἐκβαίνω τῶν ὁρίων τῆς μετριοφροσύνης. au — d'un profond sommeil ἀνανήφω ἀπὸ βαθὺν ὕπνον. — de ses devoirs παραβαίνω τὰ χρέη μου. — de ses attributions ὑπερβαίνω τὰ καθήκοντά μου. ces vastes et fertiles contrées sortiront de l'obscurité αἱ εὐρύχωροι αὗται πεδιάδες θέλουν ἀνακύψει ἢ προκύψει ἀπὸ κτλ. ces royaumes sont —is des débris de l'Empire des Assyriens τὰ βασίλεια ταῦτα προέκυψαν ἀπὸ τὰ λείψανα τῆς βασιλείας τῶν Ἀσσυρίων. — de maladie ἀναλαμβάνω ἀπὸ ἀσθένειαν. — de son état ἐκβαίνω ἢ παρεκβαίνω τῆς στάσεώς μου. — de table ἀνίσταμαι, κ. σηκώνομαι ἀπο τὴν τράπεζαν. — d'apprentissage ἀπολύομαι τῆς μαθητείας. — de charge παύω τῆς ὑπηρεσίας. — de la matière παρεκβαίνω, παρεκτρέπομαι τοῦ προκειμένου. — d'une chose à son honneur περατῶ, τελειόνω τι ἐντίμως. un ouvrage sort des mains de l'ouvrier εἶναι νεουργὲς, καινουργὲς, κ. καινούργιον. un ouvrage sort d'une bonne plume τὸ σύγγραμμα εἶναι γέννημα καλοῦ συγγραφέως. — de cadence, de mesure ἐκπίπτω, κ. εὐγαίνω ἀπὸ τὸν ρυθμὸν, ἀπὸ τὸν χρόνον. — du ton παραφωνῶ. § βλαστάνω, ἀνοίγω, κ. φυτρόνω il est —i une dent à cet enfant ἐφύτρωσεν ὀδόντι τοῦ παιδίου. une figure sort ἡ εἰκὼν ἐξέχει, προέχει, (ἐπὶ ζωηρῶν εἰκονων ὁμοίων μὲ ἀναγλυφον) § προέρχεται, πηγάζει. cela sort de bonne source τοῦτο προέρχεται ἀπὸ καλὴν πηγήν. § ἀναδίδεται, ἐκπέμπεται (ἐπὶ ἀναθυμιάσεων, ὀσμῶν κτλ.). le feu lui sort par les yeux ἐξέρχεται πῦρ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του. § au —, ἐπίρ. ἐξερχόμενος, κ. πηγαίνωντας. § ἐν. ἐξάγω, ἐκβάλλω, κ. εὐγάζω. —ez ce cheval ἔκβαλε αὐτὸν τὸν ἵππον. —ez la voiture ἔκβαλε τὴν ἅμαξαν. on l'a —i d'une affaire désagréable τὸν ἐξήγαγον, ἢ τὸν ἀπήλλαξαν ἀπὸ δυσάρεστον ὑπόθεσιν. § παράγω, φέρω l'arrêt sortira son plein et entier effet ἡ ἀπόφασις θέλει ἐπιφέρει πλήρες τὸ ἀποτέλεσμα.

Sory, ἀρ. *σόριον, χαλκανθικὸς λίθος.

Sose, ἀρ. ἐξηκονταετὴς περίοδος, παρὰ τοῖς Χαλδαίοις.

Sosie, Ϛ. φλοιὸς δένδρου, (προτρχόμενος ἐκ τῶν Ἰνδιῶν).

Sossos, ἀρ. σῶσος, περίοδος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἄγνωστος σήμερον.

Sostenuto, ἐκ τοῦ ἰταλ. συντόνως, ἐν τῇ Μουσικῇ, ἐπὶ ἤχων συντόνων.

Sot, tte, ἐπ. μωρὸς, εὐήθης, ἀνόητος, (ἐπὶ προσώπων). ἀπερίσκεπτος, ἄκριτος, ἀσυλλόγιστος (ἐπὶ πραγμάτων). une —tte affaire ἀνόητόν τι. παρ à —te demande, —te réponse τέτοια ἐρώτησις, τέτοια ἀπόκρισις. § οὐσ. c'est un — εἷς ἀθέλτερος, εἷς ἀνόητος. maître — ἀνόητε. c'est un — en trois lettres ἀνοητότατος. quelque — τὸ ξεύρει καὶ ἡ γάτα. § εἶδος ῥινης.

Sotard, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ. ἀνόητος.

Soter, Sotéria, ἀρ. καὶ Ϛ σωτὴρ, σωτηρία, ἐπίθετον τῶν ἀρχαίων Θεῶν.

Soterian, ἀρ. ἰχθὺς (ἐν χρήσει εἰς τοὺς Παρισίους περὶ τὸν δωδέκατον αἰῶνα).

Sotéries, Ϛ. πλ. σωτήρια, ἑορτὴ τῶν ἀρχαίων.

Sotie, Sottise, Ϛ. μῖμος γελοῖος, εἰς τὴν ἀρχαίαν Γαλλικὴν κωμῳδίαν.

Sotion, ἀρ. ξύλον ταμαρίνης (μὲ τὸ ὁποῖοι τρίβουσι τοὺς ὀδόντας αἱ γυναῖκες τῆς Σενεγάλης.

Sottement, ἐπίρ. ἀνοήτως, μωρῶς.

Sottise, Ϛ. ἀβελτερία, εὐήθεια, μωρία, εὐαισθησία. § μωρία, μωρολογία, ἀνοησία, ἢ ἀνόητος λόγος. dire des —s μωρολογῶ. faire des —s ἀνοηταίνω. § αἰσχρολογία, αἰσχρότης § ὕβρις. — des deux parts ἀνόητοι καὶ οἱ δύο.

Sottisier, ἀρ. * αἰσχρογραφία. § αἰσχρορρήμων, αἰσχρολόγος.

Sou, ἀρ σολδίον, (ἴσον μὲ 5 ἑκατοστὰ), πεντάλεπτον. il n'a pas le —, un — δὲν ἔχει λεπτὸν, ὀβολόν. un homme met — sur — μαζόνει ὀβολον ὀβολον.

Soubab, ἀρ. ἀντιβασιλεὺς, (εἰς τὴν Μογολίαν).

Soubarbe, Ϛ. ὑπογένειον, μέρος τοῦ κημοῦ ὅπου προσκολλᾶται το ψάλιον (la gourmette).

Soubardiers, ἀρ. πλ. ὑπερείσματα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται αἱ λιθαγωγοὶ μηχαναὶ εἰς τὰ μεταλλεῖα.

Soubassement, ἀρ. ὑπόβαθρον, (στήλης, οἰκοδομῆς). § ταινία, ἐκ μεταξωτοῦ, ἐριούχου, ἢ σαγίου, προσκολλημένη εἰς το κάτω μέρος τῆς κλίνης.

Souberme, Ϛ. ὕδατα (ἐκ χιόνων ἐναλυομένων ἢ ὑετῶν, αὐξάνοντα τοὺς ποταμούς.)

Soubresaut, ἀρ. σπαραγμὸς, ἀνακρουτις, ἀνατιναγμὸς τοῦ ἵππου (διὰ νὰ ῥίψῃ τὸν ἀναβάτην) μεταφ. un homme a eu un terrible —, on lui a donné des —s ὁ ἄνθρωπος εἶχε περιπλοκὰς, προσκόμματα, κ. μπερδεύματα. § τρόμος, σπασμὸς.

Soubrette, Ϛ. ἄβρα, οἰκότριψ, βαρβαροῖτ καμαριέρα § Σαλαμηπόλος, ἡ παίζουσα ἐπὶ τοῦ θεάτρου το πρόσωπον τοῦτο γυνή.

Soubreveste, Ϛ. ὑποδύτης (ἀχειροποίητος, τὸν ὁποῖον ἔφερον ἄλλοτε οἱ ὀρυφόροι τοῦ βατιλέως).

Soubuse, Ϛ. ταὐτὸν τῷ busard πτηνόν τι.

Souche, Ϛ. στέλεχος, κ. κορμὸς. § πρέμνον, κ. κούτσουρον § δαυλὸς, κ. δαυλὶ, βαρβαροτ. κουτσοῦκι. un homme est une —, une vrai — εἶναι ξύλον ἀπελέκητον. § γενάρχης, ἡ ῥίζα (γένους τινός), ἡ ἀρχὴ faire — τεκνοποιῶ, ἔχω ἀπογόνους. succéder par — κληρονομῶ κατὰ ῥίζαν, (ἀντίκειται τῇ κατὰ κεφαλὴν κληρονομία) § — de cheminée ἐπὸς, καπνοδόχη, κ γωνια, (ἡ ἄνωθεν τῆς στέγης φαινομένη). § σωλὴν, εἰς διαφόρους τέχνας.

Souchet, ἀρ. παράλιθος, πέτρα (κακὴ εὑρισκομένη μεταξὺ τῶν στρωμάτων τοῦ λατομείου) § κύπειρος, κ. κύπερη, ἡ μάννα τουρασοῦ. εἶδος τούτου οἶναι τὰ ἀραβοτουρα. λεγόμενα ἀμπδιλεζιά, (κύπειρος ἐδώδιμος).

Souchetage, ἀρ. * πρεμνολόγημα, ἀπαρίθμησις καὶ ἐπιθεώρησις τῶν πρέμνων (souche), τὰ ὁποῖα ἐκόπησαν ἢ ἐσημειώθησαν νὰ κοπῶσι.

Soucheteur, ἀρ. * πρεμνολόγος, ἐμπειροτέχνης διὰ τὸ πρεμνολόγημα.

Souchever, οὐδ. * παραλιθολογῶ, χωρίζω την κακὴν πέτραν τῶν λατομείων

Soucheveur, ἀρ. * παραλιθολόγος, ὁ χωρίζων τὸν παράλιθον ἐργάτης τῶν λατομείων

Souchia, Ϛ. μεταξοβαμβακηρὸν (ὕφασμα τῶν ἀνατολικῶν ἰνδιῶν).

Souchon, ἀρ. ῥάβδος σιδηρᾶ (κοντὴ καὶ χονδρή).

Souci, ἀρ. χρυσάνθεμον, ἄνθος τι κύτρινον § μελημνῶν, μέριμνα, φροντὶς, κ. ἔγνοια. avoir du — μεριμνῶ, φροντίζω. sans — ἀφρονὶς, ἀμέριμνος. ἐπίρ. ἀμεσίμνως, ἀφροντίστως. c'est là le moindre de mes —s ἄλλην ἔγνοιαν νὰ μὴν ἔχω. c'est là le cadet de mes —s ταὐτὸν τῷ προηγ. c'est un sans — ἀφρόντιστος ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ταράττεται ἀπὸ τίποτε, μήτε διακόπτει τὰς διασκεδάσεις του.

Soucier, (se), αὐτ. μεριμνῶ, φρον-

τίζω c'est de votre argent qu'il se —e τὸν μέλει διὰ τὰ χρήματά σου on ne se —e guère d'un ami languissant δὲν τὸν μέλει δι' ἕνα φίλον πάσχοντα. je ne m'en —e guère δὲν πολυπραγμονῶ, δὲν ἐξετάζω.

Soucieux, euse, ἐπ. ἀνήσυχος, ἔμφροντις, σκεπτικὸς, σύννους.

Soucis ἡ Soutis, ἀρ. μεταξωτόν τι ῥαβδωτὸν (τῶν Ἰνδιῶν).

Soucos, ἀρ. παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, ὁ ἱερὸς κροκόδειλος.

Soucoupe, Θ. ὑποκρητηρίδιον, (μικρὸν πινάκιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρατίθενται ποτήρια, κρατῆρες κτλ). § — peau douce ἡ de liège μύκης ὁ πετασώδης, εἶδος ἀγαρικοῦ.

Soudain, ne, ἐπ. αἰφνίδιος. § ἐπίρ. αἴφνης, αἰφνιδίως, εὐθὺς, παρευθέως, αὐθωρὸν, τὴν ἰδίαν στιγμήν.

Soudainement, ἐπίρ. αἴφνης, αἰφνιδίως, ἐξαίφνης, κ. ἐξαφνικά.

Soudan, ἀρ. τοποτηρητὴς τοῦ χαλίφη, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ χαλίφης.

Soudard, ἡ Soudart, ἀρ. ἀρχαῖος στρατιωτικός.

Soude, Θ. καλία, γένος φυτῶν. § — ἡ alcali minèral, ἀρ. σόδα, οὐσία τις μεταλλικὴ ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν ταῦ κοινοῦ ἅλατος.

Souder, ἐν. συγκολλῶ (δύο τεμάχια μετάλλου), συναρμόζω.

Soudoir, ἀρ. κολλητήριον, ἐργαλεῖον τῶν κηροποιῶν.

Soudoyer, ἐν. μισθοφορῶ, μισθῶ, ἔχω ὑπὸ μισθὸν (στρατιώτας) les troupes étaient —ées à ses dépens τὰ στρατεύματα ἐμισθοφόρουν παρ' αὐτοῦ. il avait —é le parterre ἐξηγόρασε τὴν κονίστραν.

Soudre. ἐν. ἀρχ. ἄχρ. ταὐτὸν τῷ résoudre.

Soudrille, ἀρ. ἄχρ. ἄτακτος στρατιώτης.

Soudure, Θ. κόλλησις (αἰδήρου ἢ ἄλλων μετάλλων). § το κολλητήριον, ἢ κολλητικόν. § κόλλημα, τὸ μέρος ὅπου ἑνοῦνται τὰ δύο μέταλλα.

Soufflage, ἀρ. ἐμφύσησις, ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὑέλων, τὸ souffler le verre. four du — κλίβανος ὁ φυσητικός.

Souffle, ἀρ. πνοὴ, φύσημα, κ. φυσηματιά § πνοὴ, ἀναπνοή. le dernier — de vie ἡ τελευταία πνοή. § αὔρα, ἄνεμος λεπτός.

Souffler, οὐδ. φυσῶ, ἐμφυσῶ. § πνέω, κ. φυσῶ (ἐπὶ ἀνέμου). μεταφ. le démon de la discorde —e terriblement sur la littérature ὁ δαίμων τῆς δίχονοίας καταιγίζει κατὰ τῆς φιλολογίας. § ἀσθμαίνω, (ἐπὶ δυσκόλου ἀναπνοῆς ἵππων, ἀνθρώπων κτλ.) le St. Esprit —e où il veut τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐπέρχεται ὅπου εὐδοκεῖ. μεταφ. un homme n'eserait —, ἢ il ne —e pas δὲν τολμᾷ νὰ εἴπῃ γρῦ, ἢ νὰ ἀνοίξῃ τὰ χείλη του (τὸ στόμα του), κ. νὰ σκούξῃ. — aux oreilles de quelqu'un ὑφηγοῦμαί τι εἴς τινα, τοῦ ὑπαγορεύω, τοῦ βάλλω εἰς τὸ αὐτί. ils —ent des grossieretés à l'oreille des femmes λέγουσιν εἰς τὸ αὐτὶ τῶν γυναικῶν βαρβαρότητας. § ἐν. φυσῶ. — le feu φυσῶ (διὰ νὰ ἀναψῃ) τὸ πῦρ — la chandelle φυσῶ τὸ κηρίον (διὰ νὰ σβύσῃ). — de la poussière φυσῶ τὴν κόνιν. — le verre, l'émail φυσῶ τὴν ὕελον, τὴν μίλτον. — la discorde, le feu de la discorde ἐξάπτω, διεγείρω τὴν δίχονοιαν, ἢ τὸ πῦρ τῆς δίχονοίας. — le chaud et le froid λέγω καλὰ καὶ κακὰ περί τινος, τὸν ἐπαινῶ κ. τὸν κατηγορῶ. il —e le chaud et le froid εἶναι διπρόσωπος. § — le prédicateur, les comediens ἐνηχῶ, (καναναρχῶ χαμηλᾷ) εἰς τὸν ἱεροκήρυκα, εἰς τοὺς κωμῳδοὺς). ὑπαναγινώσκω.—à quelqu'un un emploi, une charge ἀρπάζω τὴν θέσιν, τὸ ὑπούργημα (τὸ ὁποῖον περιέμενεν ἄλλος τις). — une dame λαμβάνω τὸν πεττόν. je vous —e σὲ κτυπῶ (ἐπὶ τῆς παιδιᾶς τῶν πεττῶν.)— n'est pas jouer τὸ νὰ λαμβάνῃ τις πέτρας δὲν εἶναι τέχνη. un chien a —é le poil à un lièvre ὁ κύων ἦλθεν ἐν χρῷ (ἦται) ἤγγισε τὸν λαγὼ (μὲ τὸ στόμα του). il lui —ait au poil ἐπίκειτο, ἐνέκειτο, ἢ τὸν ἐδίωκεν ἐκ ταῦ αὐτίγγυος, ἐν χρῷ. § — un vaisseau, ναυτ. ἐπισανιδῶ, ἐρέρω, ἐπιστεγάζω (τὸ πλοῖον ἔξωθεν μὲ σανίδας, διὰ νὰ τὸ προφυλάττω ἀπὸ τὰ τηλεβόλα). § —un exploit κάμνω ψευδῆ ἐπιδοτήρια. § φυσῶ, διώκω τὴν εὕρεσιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου. § ἱππιατρ. la matière —e au poil τὸ πύον ἔρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Soufflerie, Θ. φύσιγξ (τοῦ μουσικοῦ ἀργάνου). § φυσιγγοδόχη, τὸ μέρος ὅπου οἱ φύσιγγες εἶναι προσκολλημένοι. § ἡ ἐνέργεια τῶν φυσίγγων.

Soufflet, ἀρ. φύσα, κ. φυσοῦνα. — mécanique πνιγέα, μηχανὴ διὰ τῆς ὁποίας πνίγονται διὰ τοῦ ἀναδιδομένου καπνοῦ οἱ μῦες. § ἄμαξα καμπτὴ, τῆς ὁποίας τὸ ἄνωθεν μέρος κάμπτεται, ὡς ἡ φυσοῦνα. § ῥάπισμα, κ. μπάτζος. donner un — κολαφίζω, ῥαπίζω, κ. δίδω μπάτζον. une personne a reçu un — ἔπαθέ τι, ἐδοκίμασε δυστυχίαν τινά.

Soufflétade, Θ. ῥαπίσματα πολλά.

Souffleter, ἐν. ῥαπίζω, κ. μπατζίζω.

Souffleteur, ἀρ. Souffleteuse, Θ. ὁ * ῥαπιστὴς, * κολαφιστὴς.

Soeffleur, ἀρ. Souffleuse, Θ. φυσητὴρ, φυσητὴς, ὁ φυσῶν συνεχῶς τὸ πῦρ κτλ. — d'orgue * ὀργανοπνεύστης § ὑποβολεὺς, εἰς τὰ θέατρα, ὁ ἐνηχῶν εἰς τοὺς ὑποκριτὰς ὅ,τι πρέπει νὰ εἴπωσι ὀπίσω τοὺς ἐπιλείπῃ ἡ μνήμη § *χρυσοθήρας, ὁ θηρεύων τὴν εὕρεσιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου cheval —, ἐπ. ἀσθματικὸς ἵππος. § φυσητὴρ, ἰχθύς τις.

Soufflure, Θ. κοιλώματα σχηματιζόμενα εἰς τὴν ὕελον ἢ εἰς τὸ μέταλλον ὡς ἐκ τῆς κακῆς ἀναλύσεως, ἢ χύσεως).

Souffrance, Θ. ὀδύνη, ἀλγηδὼν, πόνος (σωματικὸς ἢ ψυχικός). être dans la — ὀδυνῶμαι, πάσχω. § ἀνοχὴ ἰδιοκτήτου τινος ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ πράγματός του, ἢ ὡς πρὸς ἀπόλαυσιν δουλείας τινός. § ἐκκρεμὴς (ἐπὶ κονδυλίων, λογαριασμοῦ). être en — εἶναι ἡ μένει ἐκκρεμὴς. la partie —te τὸ πάσχον μέρος.

Souffrant, te, ἐπ. κάμνων, πάσχων. l'eglise —te αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν τῷ καθαρτηρίῳ. § ἀνεκτικὸς, καρτερικὸς, κ. ὑπομονετικός.

Souffre-douleur, ἀρ. ὁ ὑπηκόων εἰς ὅλους, ὁ ἀναδεχόμενος ὅλων τὰ βάρη καὶ τους κόπους. § πασίχρηστος, ἐπὶ ἵππου καὶ ἀπίπλων.

Souffreteux, euse, ἐπ. πενόμενος, δυστυχὴς, ἄθλιος.

Souffrir, οὐδ. πάσχω, ἀλγῶ, πονῶ. § ὑπομένω, ὑποφέρω. une poutre, une muraille —e ἡ δοκὸς, ἡ ὁ τοῖχος πονεῖ, κ. ἔχει πολὺ βάρος. les vignes ἢ les blés ont souffert αἱ ἄμπελοι ἢ τὰ σιτάρια ἔπαθον. une branche de commerce qui —e ὁ κλάδος τοῦ ἐμπορίου πάσχει. sa modestie —e quand on le loue ἡ μετριοφροσύνη του θλίβεται, ὅταν ἐπαινῆται. — en son corps et ses biens ζημιοῦμαι σωματικῶς καὶ χρηματικῶς. — dans sa réputation, dans son commerce ἔπαθεν ἡ ὑπόληψίς του, τὸ ἐμπόριόν του. — d'une chose θλίβομαι, λυποῦμαι διά τι —du pied, de la main ἀλγῶ τὸν πόδα, τὴν χεῖρα, πονῶ εἰς τὸ χέρι, εἰς τὸν πόδα. § ἐν. ὑποφέρω, ὑπομένω — le martyr ὑπομένω μαρτύριον. votre seigneur a souffert mort et passion pour nous ὁ Κύριος ἡμῶν ἔπαθε ὑπὲρ ἡμῶν. μεταφ. — mort et passion εἶμαι ἀνυπόμονος, κ. ευχαίρει ἡ ψυχή μου. § ὑπομένω, δοκιμάζω. — un coup de vent περιπίπτω εἰς ἄνεμον σφοδρόν. — un assaut ὑπομένω ἔφοδον. une place n'est pas capable de — un siège τὸ φρούριον δὲν δύναται νὰ ἀντιστῇ, νὰ ἀνθέξῃ εἰς πολιορκίαν. § καρτερῶ, ὑποφέρω, ἀνέχομαι, κ. σηκόνω ne pouvoir — une personne δὲν δύναμαι νὰ τὸν ὑποφέρω. cette mère ne

peut — sa fille ἡ μήτηρ ἀποστρέφεται τὴν θυγατέρα της. je ne puis — moi-même ἀπεχθάνομαι, ἀποστρέφομαι ἐαυτόν. le papier —e tout ὅλα γράφονται(ἀληθῆ καὶ ψευδῆ) — de ὑπομένω ἀπό. les vignes ont beaucoup souffert de la pluie αἱ ἄμπελοι ἔταθον πολλὰ ἀπὸ τὴν βροχήν. § ἐπιδέχομαι. il ne —e aucun délai, aucun retard ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς. qui ne —e aucune replique ἀνεπίδεκτος ἀπαντήσεως. § ἀνέχομαι, ἐπιτρέπω —ez que je vous dise συγχώρητόν μοι να σοὶ εἴπω.

Soufrage, ἀρ. ἐκθείωτις, ἔκθειτις τῆς μετάξης εἰς τὸν ἀτμὸν τοῦ θείου.

Soufre, ἀρ. θεῖον, κ. θειάφι. de — θειώδης. foie de — θειϊκὸν ἥπαρ, μίγμα τι καλίου καὶ θείου.

Soufrer, ἐν. θειῶ, κ. καπνίζω μὲ θεῖον, ἡ ἀλείφω μὲ. — du vin καπνίζω τοὺς πίθους μὲ θεῖον toile —ée, vin —é ὕφασμα τεθειωμένον, οἶνος θειώδης.

Soufrière, θ. θειωρυχεῖον

Soufroir, ἀρ. θυμιατήριον, πυριατήριον ἢ καπνιστήριον, ὅπου καπνίζονται τὰ ἔρια, ἢ αἱ μετάξαι διὰ τοῦ θείου.

Sougarde, θ. ἐποχεύς, σιδήριον ἡμικυκλοειδὲς ἐμποδίζον τὸν λύκον τοῦ πυροβόλου ἀπὸ τὸ νὰ πέσῃ αἰφνιδίως.

Sougorge, θ. ὑποδέραιον μέρος τῶν χαλινῶν ὑπὸ τὴν δειρὰν τοῦ ἵππου.

Souhait, ἀρ. εὐχή, ἐπιθυμία. faire des —s εὔχομαι former des —s ταὐτὸν τῷ προηγ. à —, ἐκατ. κατ' εὐχήν, κατὰ ἔρεσιν c' est un homme à — pour κατάλληλος, προσφορὸς ἄνθρωπος εἰς

Souhaitable, ἐπ εὐκταῖος, ἐπιθυμητός

Souhaiter, ἐν. εὔχομαι, ἐπιθυμῶ il serait bien à — que ἤθελεν εἶσθαι εὐχῆς ἔργον νὰ, εὐκταῖον νά. — le bonjour εὔχομαι καλὴν ἡμέραν. je vous en —e σοὶ ε�ύχομαι, εἴθε, (ἐπὶ τῶν ἀνελπίστων πραγμάτων).

Soui ἢ Soi, ἀρ. καρυκεύματος εἶδος ἐσχημένου ἐκ τῆς Ἀσίας

Souillard, ἀρ. στήριγμα εἰς τὰς γεφύρας.

Souille, θ. κυλίστρα (τῶν χοίρων,) ὅπου κυλίονται οἱ χοῖροι.

Souiller, ἐν. μολύνω, ῥυπαίνω, μιαίνω, κ. λερώνω. — ses mains du sang innocent μιαίνω τὰς χεῖρας μου μὲ αἷμα ἀθῶον. — le lit conjugal μολύνω τὴν γαμικὴν κλίνην, μοιχεύω. § se —, αὐτ. μολύνομαι. § οὐδ. κυλίομαι (ἐπὶ ἐλάφου κυλιομένης εἰς τὸν βόρβορον).

Souillon, ἀρ. πινακρὸς, αὐχμηρὸς, βαρβαρ. μουρτάρικος, (ἐπὶ παιδίων, κόρης κτλ.) — de cuisine πινακοπλύτρα.

Souillure, θ. ἄχρ. κηλίς. εὐχρ. μεταφ. κηλὶς, μόλυσμα, μίασμα. § μολυσμὸς, παρὰ τῇ γραφῇ.

Soui-manga, ἀρ. κέρθιος, πτηνὸν τοῦ Μαδαγασκάρ

Soûl, Soûle, ἐπ. ὑπερκορὴς, κατάκορος, κ. χορτάτος. —à crever χορτάτος ὅπου σκάνει. § οἰνωμένος, μεθύων, κ. μεθυσμένος. je suis — de perdrix ἐχόρτασα τὰς πέρδικας μεταφ. je suis —de musique ἐβασύνθην, εἶμαι μεστὸς ἀπὸ τὴν μουσικὴν, κ. τὴν ἀηδίασα, ἢ τὴν ἐχόρτασα § οὐδ tout mon —, tout votre —, tout son — ἅλις, ἱκανῶς, ἀποχώρησις, κ. ἀρκετά. il a bu et mangé son — ἔφαγεν ὅσον τοῦ ἀρκεῖ il a mangé son — de viande ἔφαγεν ἅλις κρέατος, ἀρκετὸν κρέας μεταφ. μετὰ τοῦ ἄθρου le si vous aimez les procès, il vous en donnera tout le — ἐὰν ἀγαπᾷς τὰς δίκας, θὰ σὲ δώσῃ ὅτας θέλῃς

Soulagement, ἀρ. ἀνακούφισις, ἄνεσις

Soulager, ἐν. κουφίζω, ἐλαφρύνω, κ ἐλαφρόνω. — une poutre, un plancher ἐλαφρύνω τὴν δοκὸν, τὸ πάτωμα. — un vaisseau dans une tempête ἀποκενάζω τὸ πλοῖον, ἀπορρίπτω (μέρος τοῦ φόρτου). μεταφ. ἀνακουφίζω. § se —, αὐτ ἀναπαύομαι, ἀνακουφίζομαι.

Soûlant, te, ἐπ πλήθωσις, χορταστικός

Soulas, ἀρ. ἀρχ. ἄχρ ἀνακούφισις, παρακαυθία.

Soûler, ἐν κορεννύω, χορτάζω, κ. χορταίνω (ἀπό). § μεθύω (τινά) se —, αὐτοπ. μεθύω se — κορέννυμαι, γίνομαι κατακορὴς, ὑπερκορὴς, χορτάζομαι ἀπὸ κτλ. se — de plaisirs χορτάζομαι ἡδονῶν, ἀπὸ ἡδονάς. § soûlé, ée μετ. cuir —é δέρμα ὑποβρύχιον, καλῶς ποτισμένον, τὸ ὁποῖον ἐμόστχευτε καλά.

Souleur, θ. φόβος, αἰρνήδιος τρόμος

Soulèvement, ἀρ. κίνησις, ταραχὴ le — des flots τοικυμία — du cœur ναυτία, κ ἀνακάτωσις μεταφ. στάσις, ἐπανάστασις. § ἀγανάκτησις.

Soulever, ἐν. αἴρω, κ. σηκόνω — la mer κυλίω τὴν θάλασσαν. — le cœur κινῶ εἰς ναυτίαν. μεταφ διεγείρω εἰς στάσιν, παροξύνω, παρορμίζω se —, αὐτοπ. ἀνεγείρομαι, ἀναρρώνω ἐαυτόν. le malade se soulève un peu ὁ ἄῤῥωστος ἀρχίζει νὰ ἀναπηδήσεται ὀλίγον. § ἐπαναστατῶ § οὐδ le cœur me soulève ναυτιῶ, κ ἀνακατόνομαι, ἔχω ὄρεξιν νὰ ἐξεράσω ses flatteries font — le cœur αἱ κολακεῖαι αὗται ἀηδιάζουσι, φέρουσιν ἀηδίαν.

Soulegan, ἀρ. *λαγωδαιμόνιος, ζῶον τῆς Γαρταρίας.

Soulier, ἀρ πέδιλα, κ. παπούτσια. l'empeigne du —, τὸ ἀμβίδιον τοῦ πεδίλου. mettre ses —s ὑποδέομαι τὰ πέδιλα, κ. βάλλω τὰ παπούτσια. il n'a pas de — εἶναι πάμπτωχος.

Souligner, ἐν. ὑποσημειῶ, σύρω γραμμὴν ὑποκάτω τινὸς λέξεως.

Souligneur, ἀρ. κοινικὸς ὑποσημειῶν τὰ συγκρέσκοντα, σημειῶν δὲ τὰ ἀρέσκοντα.

Souligneux, euse, ἐπ ὑποξυλώδης, ὑπόσκληρος, ὀλιγώτερον σκληρὸς παρὰ τὸ ξύλον.

Souloir, οὐδ. ἐθίζω, συνειθίζω.

Soulons, ἀρ. γραφὴ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς συνήθης εἰς τὰς ἐπιγραφάς

Soumettre, ἐν. ὑποτάσσω. § ὑποβάλλω (εἰς τὴν κρίσιν τινός.) se —, αὐτοπ ὑποτάσσομαι, ὑπακούω. se — à une peine ὑπέχω δίκην, δέχομαι, ὑποφέρω τὴν ποινήν.

Soumission, θ. ὑποταγή. § ὑπόσχεσις ἀγορᾶς, πωλήσεως, ποριστικῆ, προμηθείας, ὑποχρέωσίς τινος εἰς τὸ νὰ προμηθεύσῃ τι.

Soumissionnaire, ἀρ. ὑποσχόμενος τὰ προμηθεύσῃ τι.

Soumissioner, ἐν. ὑπόσχομαι (νὰ ἀγοράσω, νὰ πωλήσω, ἢ νὰ ἀναλάβω, προμηθεύσω τι.)

Soupape, θ. γλωττὶς (κλειδὸς) ἀντλίας, ἐμπνευστοῦ μουσικοῦ ὀργάνου, κτλ. § ἐπίπωμα κωνικὸν δοχείου.

Soupçon, ἀρ ὑπόνοια, ὑποψία donner —s ἐμπνέω ὑποψίας. — de fièvre ἐλαφρά τις προσβολὴ πυρετοῦ.

Soupçonnable, ἐπ. (ὑποπτος) ὑποπτευος νὰ ἐμπνεύσῃ ὑποψίαν.

Soupçonner, ἐν ὑποπτεύομαι, ὑποτίθεμαι je soupçonne qu' il a menti ὑποπτεύω ὅτι ἐψεύσθη je le soupçonne de vol ὑποπτεύω ὅτι ἔκλεψε, τὸν ὑποπτεύω ὡς κλέπτην. § εἰκάζω, συμπεραίνω, φαντάζομαι. je soupçonne que cela peut être νομίζω τοῦτο δυνατὸν, πιθανόν.

Soupçonneux, euse, ἐπ. ὑποπτης, ἔχων ὑποψίας, κ ὑποψιάρης.

Soupe, θ. ῥόφημα, ζωμὸς, κ. σοῦπα. — aux herbes ῥόφημα χόρτων, ἀπὸ χορτα. — grasse ῥόφημα λιπαρὸν (κρεατινὸν) venez manger la — avec moi ἔλα νὰ συνδειπνήσωμεν. ce cheval est — de lait οἶππος οὗτος ἔχει λευκοκίτρινον χρῶμα § τεμάχιον ἄρτου, φέτα, φρυὶ λεπτὸν ψωμίου. il taille de la — κοπτει ψωμία διὰ τὸ ῥόφημα (τὴν σοῦπαν) — au vin, ἡ — au perroquet, à perroquet τεμάχια ἄρτου βεβυθισμένα εἰς οἶνον διὰ τοὺς ψιττακούς.

Soupeau ἀρ. γύης, μέρος τοῦ ἀρότου.

Soupente, θ. *κοιμητήρ, χονδρὰ λυρία κρατοῦντα κρεμαστὴν τὴν ἁμάξαν. § (ὑπερῶον), ὑψηλὸν μαγειρείου ἢ ἱππῶνος σανίδωμα πρὸς κατοικίαν ὑπηρετῶν ἢ ἄλλην χρείαν. — de cheminée σιδήρωμα τοῦ στεγάστρου τῆς μαγειρικῆς ἑστίας, (manteaux de cheminée.) § ὄρθιον καὶ κρεμάμενον ξύλον διὰ νὰ κρα-

τῇ τὸν ἄξονα βαρούλκου γεράνου, κτλ.

Souper, οἰδ. δειπνῶ.

Souper, ἡ Soupé, ἀρ. δεῖπνον. inviter à — καλῶ εἰς δεῖπνον. donner à — δειπνίζω, δίδω γεῦμα. qu'avez vous à votre —? τί ἔχεις εἰς τὸ δεῖπνον;

Soupeser, ἐν. ταλαντεύω, βαστάζω μετέωρον πρᾶγμά τι διὰ νὰ ἰδῶ πόσον βαρύνει.

Soupeur, ἀρ. δειπνῶν μόνον.

Soupier, ἀρ. φίλος τοῦ ῥοφήματος.

Soupière, Ϛ. τρυβλίον, λοπας, ἰταλ. σουπιέρα.

Soupir, ἀρ. (τό r προφ. πρὸ φωνήεντος) στεναγμός. ponsser de profonds —s στενάζω, ἐκ βαθους καρδίας. rendre le dernier — ἐκπνέω. jusqu'au dernier — μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς. cette femme est l'objet de ses —s ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἔρωτός του. § ἡμιπαυλα, στιξις τοῦ τριτημορίου ἢ τεταρτημορίου τοῦ τόνου § κόμμα, τὸ σημεῖον τῆς στίξεως ταύτης.

Soupirail, ἀρ. Συρίς, ψυχαγώγιον, ἀνάπνευμα, τρύπα ὑπογείου.

Soupirant, ἀρ. ἐραστής

Soupirer, οὐδ στενάζω — après ἐπιθυμῶ, ζητῶ περιπαθῶς τι il soupire pour cette femme ἀγαπᾷ αὐτὴν τὴν γυναῖκα.

Souple, ἐπ. εὔκαμπτος, εὐλύγιστος. μεταφ. εὐπειθής, εὐάγωγος. il est —comme un gant διατίθεται, μεταποιεῖται κατα τὴν θέλησιν τινος (συνήθως δὲ) φέρεται μὲ χαμερπῆ κολακείαν.

Souplement, ἐπίρ. εὐκάμπτως.

Souplesse, Ϛ εὐκαμψία. μεταφ. εὐπειθεια, φιλαρέσκεια. tours de — στροφαί, σοφισματα, μηχανεύματα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ.

Souquenille, Ϛ. ἐπενδύτης ἀπὸ χονδρόπανον, (μανδύας τῶν ἱπποκόμων καὶ ἀμαξηλατῶν πρὸς διατήρησιν τῶν ἱματίων.)

Souquer ἐν. σφίγγω τὰ ἀπόγεια.

Sourbastis ἡ Sourbassis, Ϛ. τὸ ἄριστον μεταξιον τῆς Περσίας.

Source, Ϛ. πηγή. — jaillissante κρουνὸς. cette eau a sa — dans la montagne τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐξέρχεται, ἀναβρύει, καταβαίνει ἀπὸ τὸ βουνόν. μεταφ. ἀρχή, αἰτία, ἀφορμὴ πράγματος. voilà la — de tous les maux ἐκεῖθεν (συνέβησαν) προῆλθον ἢ προέρχονται ὅλα τὰ κακά. ce fut la — de notre inimitié ἔκτοτε ἤρχισεν ἡ μεταξὺ ἡμῶν ἔχθρα.

Sourcier, ἀρ. ὑδρογνώμων, ὑδρομαστευτὴς, ὁ ἐπαγγελλόμενος ὅτι ἀνακαλύπτει διὰ ἰδιαιτέρας τινὸς τέχνης τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

Sourcil, ἀρ. ὀφρὺς, κ. φρύδι. froncer le — συνοφρυοῦμαι, ἀνασπῶ, συνάγω τὰς ὀφρῦς, ζαρόνω τὸ μέτωπον, σκυθρωπάζω. μεταφ. λυποῦμαι. § τὸ ὑπέρθυρον, ἀνώφλιον, ἡ κορυφὴ τῆς θύρας. § ὀφρύς, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν τριχοδόντων.

Sourcilier, ἀρ. ὀφρυΐτης ἡ ὀφρυδίτης (μῦς). § —er, ère, ἐπ. ὀφρυϊκός.

Sourciller, οὐδ. κινῶ τὰς ὀφρῦς (σκαρδαμύσσω.) sans — ἀτκαρδαμυκτί. § πηδῶν, ἀναβρύω, ἐκρέω κυτὰ μικρὰς πηγάς.

Sourcilleux, euse, ἐπ. ὀφρυόεις, μεταφ. ὑψηλὸς, ὑπέροφρυς, ὑπερήφανος

Sourd, de, ἐπ. κωφός. il est — κωφεύει. il est— aux remontrances δὲν ἀκούει ἐλέγχους, εἶναι ἀδυσώπητος, ἀκατάπειστος. § κωφὸς, ἀμβλύηχος, μὴ ἠχῶν. § κρυφιος, λαθραῖος. des menées —es ραδιουργίαι, ἐπιβουλαὶ μυστικαί. quantité —e μαθημ. ποσότης ἀναταμητος, μὴ ἐκφραζομένη μήτε δι' ὁλοκλήρων ἀριθμῶν, ὡς ἡ τετράγωνος ῥίζα τῶν δύω. § σαῦρα, σεμιάμιθος τῆς Σενεγάλης.

Sourdeaud, de, ἐπ. βαρυήκοος, ὑπόκωφος.

Sourdeline, Ϛ σύριγξ, ἀσκαύλης, κάῖδα Ἰταλίας.

Sourdement, ἐπ. κρύφα, κρύβδην, κρυφίως. § ὑποκώφως, χωρὶς κρότου.

Sourdine, Ϛ *κωφωσίηχον, ὅ,τι ἐξωτερικῶς ἢ ἐσωτερικῶς ἀμβλύνει τὸν ἦχον τῶν μουσικῶν ὀργάνων. § σφυροκράτης, ἐλατήριον τῶν κωδωνωήχων (ἀ répétition) ὡρολογίων, τὸ ὁποῖον ὠθούμενον ἐμποδίζει τὸ σφυριον τοῦ νὰ κτυπήσῃ. à la —, ἐπίρ. οἰκ. κρυφίως, μυστικῶς.

Sourdir, οὐδ. ἀρχ. ἴδ. Sourdre.

Sourdois, ἀρχ. ἴδ. Sourd.

Sourdon, ἀρ. κιγκύλη δίθυρος.

Sourdre, οὐδ. διαπιδύω, ἀναβρύω, πηγάζω.

Souriceau, ἀρ. μυάριον. κ. ποντικάκι

Souricière, Ϛ. ἴπος, μυάγρα, μυόφονον, κ. ποντικοπαγίδα, ξυλέκατα ἢ ὀκάνον. tendre une — σταίνω τὴν παγίδα, τὸ ὀκάνον.

Souriquois, se, ἐπ μυώδης.

Sourire, οὐδ. μειδιῶ, κ. χαμογελῶ. — à quelqu'un προσμειδιῶ τινι, τὸν βλέπω μὲ καλὸν ὄμματι, τὸν καλοκυττάζω, δείχνω εὔνοιαν, ἀγάπην. § διαγελῶ, παριστάνω χαρίεσσαν ὄψιν, ἐπιφάνειαν. la terre souriait au retour du printemps ἡ γῆ διεγέλα εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἔαρος.

Souris (ἡ Sourire) ἀρ. μειδίαμα, κ. χαμογέλιον. § —, Ϛ. μῦς, κ. ποντικός. la montagne a enfanté une — συνέλαβεν ὄρος καὶ ἔτεκε μυν. on le fait entrer dans le trou d' une — εἶναι δειλὸς, κ φοβιτζάρης. on entendrait trotter une — ἤτο ἄκρα σιωπή. couleur gris de — ἀργυρόφαινον χρῶμα. § ψόαι, μυῶνες, σάρκες τοῦ (προβατείου) ἰσχίου, κ. ψαράκια. § χόνδρος τῶν ρωθώνων τοῦ ἵππου. § (μῦς, μυΐσκος;) κογχύλη ἐκ τοῦ γένους τῆς πορφύρας. petite — blanche μυγαλῆ. — grise ἀγαρικὸν αἰθαλῶδες. — de mer μῦς, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυκλοπτερων. — de terre ἀσπάλαξ, ἀρουραῖος μῦς.

Souris chauve, Ϛ. τὸ ἀνώτατον σιδηρωμα τοῦ πηδαλίου.

Sourive, ἀρ. τρύπα εἰς τὰς ὄχθας ὑπο τὰς ῥίζας.

Sourlier, ἡ Surlier, ἐν. ἐπιδέω κάμνω 8—10 γύρους εἰς τὴν ἄκραν καλωδίου μὲ ῥάμμα ἢ σχοινίον.

Sourliure, ἡ Surliure, Ϛ. ἐπίδεσμος, δέσιμον τῆς ἄκρας τοῦ σχοινίου.

Sournois, se, ἐπ. κρυψίνους, ὕπουλος, δόλιος. § οὐσ. c'est un —.

Soursommeau, ἀρ. κάνιστρον μὲ ποδάρια § *ἐπιφορτος, ἐπίγομος, φορτίον τιθέμενον μεταξὺ τῶν δύω εἰς τὸ ἐπίσαγμα, (κ. σαμάρι)

Sous, πρόθ. ὑπο. — le ciel, la terre ὑπο τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν. mariage fait — la cheminée γάμος κρύφιος. regarder quelqu'un — le nez βλέπω τινὰ ὀλιγώρως, περιέργως. rire — cape γελῶ κρυφίως, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ τὸ καταλάβῃ. camper — une ville, ἡ — le canon d'une ville στρατοπεδεύω παρα τὴν πόλιν, πλησιον τῆς πόλεως. être — le feu d un bataillon, d'un bastion εἶμαι ἐκτεθειμένος εἰς το πῦρ τάγματος, προμαχῶνος. cela s est passé — mes yeux τοῦτο συνέβη παρόντος μου (ἐμπροσθέν μου). un cheval est — la main du cocher, ἡ ἁπλῶς — la main ὁ ἵππος εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ ῥυμοῦ. cheval — poil noir μελάγχριὸς ἵππος les livres sont — la clef ἡ — clef τα βιβλία εἶναι κλειδωμένα. les papiers sont — le scellé τὰ ἔγγραφα εἶναι σφραγισμένα βεῖς θάλαμον, ἤλ. ἑρμάριον ἢ κιβώτιον, τὰ ὁποῖα ἐσφραγισθησαν.) pière inventoriée — la côte A, — la côte B, πρᾶγμα φέρον εἰς τὸν καταλογον το σημεῖον A καὶ B. régiment — les armes σύνταγμα ἐρωπλισμένον καὶ παρατεταγμένον εἰς μάχην. il est — la main d'un autre ὑπόκειται εἰς ἄλλον. j'ai quelqu'un — la main ἔχω τινὰ πρόχειρον. faire quelque chose — main κάμνω τι κρυφίως. dire une chose — le sceau de la confession ἐξομολογοῦμαι, ἐμπιστεύομαι τι εἰς τινα § επι. — le gouvernement de Pythodore ἐπὶ ἄρχοντος Πυθοδώρου. — le règne de Trajan βασιλεύοντος (ἢ ἐπὶ βασιλείας) Τραϊανοῦ. — peine de la

vie ἐπὶ ποινῇ θανάτου. § μετὰ je ferai cela — peu, —quinze jours θέλω κάμει τοῦτο μετ' ὀλίγον, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας.

Sous-acromio-clavi huméral, ἀρ. δελτοειδὴς μῦς τοῦ ὤμου καὶ τοῦ βραχίονος.

Sous-acromio-huméral, ἐπ. καὶ ἀρ. ὁ αὐτὸς μῦς.

Sous-affermer, ἡ Sous fermer, ἐν. ὑπομισθῶ, κ. ὑπενοικιάζω.

Sous-arbrisseau, ἀρ θάμνος, τὸ μεταξὺ τῶν δενδρυλλίων καὶ χόρτων φυτόν.

Sous-atloïdien, ἀρ. δεύτερον ζεῦγος τραχηλικῶν νεύρων.

Sous-axillaire, ἐπ. ὑπομάσχαλος.

Sous-axoïdien, ἐπ. τρίτον ζεῦγος τῶν τραχηλικῶν νεύρων.

Sous-bacha, ἀρ. ἀξιωματικὸς τοῦρκος, σούμπασης.

Sous-bail, ἀρ. ὑπομίσθωσις, ἐνοικίασις μέρους ἐκ τοῦ μισθωθέντος κτήματος.

Sous-bande, θ. πρῶτος ἐπίδεσμος τῶν καταγμάτων (ὑποκάτω τῶν ἄλλων.) § σιδήρωμα εἰς τὸν ὑποστάτην τοῦ σφαιροβόλου.

Sous-barbe, θ μέρος τῆς σιαγόνος τοῦ ἵππου φέρον τὸν λύκον ἢ ἐχῖνον. § ὑπόβαθρον, στήριγμα τοῦ πρωοξύλου εἰς τὸ ναυπηγεῖον.

Sous-barque, θ. ἐπισανίδωσις ἐξωτερικὴ τοῦ πλοίου.

Sous berne, θ πλημμύρα ποταμοῦ ἀπωθοῦσα τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ.

Sous-bibliothécaire, ἀρ. ὑποβιβλιοφύλαξ, δεύτερος βιβλιοθηκάριος.

Sous-bief, ἀρ. διώρυξ δεχομένη τὰ πλημμυροῦντα ὕδατα.

Sous brigadier, ἀρ. ἀξιωματικὸς ἱππικοῦ διατελῶν ὑπὸ τὸν Brigardier

Sous-camérier, ἀρ. ὑποθαλαμηπόλος, (δεύτερος καμαριέρης.)

Sous cap, ἀρ. ὑπαρχηγὸς ἐργατῶν ναυστάθμου.

Sous-carbonate, ἀρ. ὑπανθρακικὸν ἅλας, περιέχον ὀλ. ὀλίγον ὀξὺ μὲ πολλὴν βάσιν. — d'ammoniaque ὑπανθρακικὴ ἀμμωνία. — de magnésie ὑπανθρακικὴ μαγνησία. — de potasse ὑπανθρακικὸν κάλεον. — de soude νάτρον.

Sous-chanire, ἀρ. ὄνομα ἀξίας κατά τινα μοναστήρια.

Sous chevron, ἀρ. ξύλον ὀόλου ἢ ὀροφῆς εἰς σχῆμα τοιοῦτον.

Sous clavier, ère, ἐπ. ἀνατ. ὑποκλειδιος.

Sous clerc, ἀρ. ὑπογραμματεύς.

Sous-commis ἀρ. ὑπογραφεύς.

Sous commissaire, ἀρ. ὑπεπιμελητὴς, ὑποφροντιστὴς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ.

Sous costal, le, ἐπ. ἀνατ. ὑπόπλευρος.

Souscripteur, ἀρ. συνδρομητής.

Souscription, θ. ὑπογραφὴ ὀνόματος (μετὰ τῶν προηγουμένων συνήθως φιλοφρονήσεων, οἷον, ταπεινότατος, ὑπηρέτης, κτλ) § προκαταγραφὴ, συνδρομὴ εἰς ἔκδοσιν συγγράμματος κτλ. § ὑπόσχεσις εἰς συνεισφοράν.

Souscrire, ἐν. ὑπογράφω. μεταφ συγκατατίθεμαι, συγκατανεύω. tous souscrivirent à cet arrangement ὅλοι ἔστερξαν εἰς αὐτὴν τὴν διάταξιν ἢ συμφωνίαν. § προκαταγράφομαι, γίνομαι συνδρομητής. il a souscrit pour se livre ἔγινε συνδρομητὴς εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον.

Sous-cutané, ée, ἐπ. ἀνατ. ὑπόδερμος.

Sous-délégner, ἴδ. Subdéléguer.

Sous-diaconat, ἀρ ὑποδιακονία.

Sous-diacre, ἀρ. ὑποδιάκονος.

Sous-diaphragmatique, ἐπ. ὑποδιαφραγματικος.

Sous-diviser, ἴδ. Subdiviser.

Sous-dominante, θ. μουσ. τὸ τέταρτον σημεῖον τοῦ τόνου. ἴδ. dominante

Sous-double, ἐπ μαθ. ὑποδιπλάσιος, ἀριθμὸς ὁ περιεχόμενος ὅις εἰς ἄλλον.

Sous-doublé, ée, ἐπ. μαθ en raison — ée κατὰ λόγον ὑποδιπλάσιον.

Sous-doublis, ἀρ. στίχος κεραμίδων τεθειμένων ἀνάσκελα διὰ τὴν ὑοροῤῥόαν (ἀμάραν) τῆς στέγης.

Sous-entendre, ἐν. ὑπεμφαίνω, ὑπαινίττομαι, ὑπονοῶ. u, ue, μετοχ. καὶ ἐτ il y a là quelque — ὑπάρχει ἐντοῦθά τις συνεννόησις.

Sous-entente, θ τὸ συνυπακουόμενον, ὑπονοούμενον.

Sous-épineux, euse, ἐπ. ἀνατ. ὑπακανθιτης, (ὑπακάνθιος), λάκκος εἰς τὴν ὠμοπλάτην.

Sous-faite, ἀο. *ὑποκόρυφον, ξύλον ὑπὸ τὸ ἀέτωμα, ὑποστήριγμα τοῦ ἀετώματος.

Sous ferme, θ ὑπομίσθωσις, συμφωνία καθ' ἣν μισθοῦμεν (ἐνοικιάζομεν) μέρος τοῦ μισθωμένου χωρίου, τοῦ ὑποστατικοῦ εἰς ἄλλον.

Sous fermer, ἴδ. sous-affermer.

Sous-fermier, ère, θ. ὑπομισθωτὴς, κ. ὑπενοικιαστής.

Sous-fréter, ἐν. ὑπονανλῶ, ναυλόνω εἰς ἄλλον τὸ ναυλωθὲν εἰς ἐμὲ πλοῖον.

Sous-garde, θ. *ἐποχεὺς, ἡμικύκλιον σιδήριον εἰς τὸ τηλεβόλον, (τυφέκιον) ἐμποδίζον τὴν παρὰ καιρὸν ἐκπυρωσιν, (τὸ νὰ πάρῃ φωτιάν.)

Sous gorge, θ. γενειαστὴρ, τελαμὼν συνδέων τὰς ἡνίας μὲ τὴν κορυφαίαν ὑποκάτω τῆς σιαγόνος ἢ τοῦ λαιμοῦ τῶν ἵππων.

Sous-gouvernante, θ. ὑποπαιδαγωγὸς, γυνὴ ἐκπληροῦσα καθήκοντα παιδαγωγοῦ δευτέρας.

Sous gouverneur, ἀρ. ὑποπαιδαγωγὸς, δεύτερος παιδαγωγός.

Sous-lieutenance, θ. ὑπολοχαγία, ἀξίωμα ὑπολοχαγοῦ.

Sous-lieutenant, ἀρ. ὑπολοχαγός.

Sous-locataire, ἀρ. ὑπομισθωτὴς οἰκίας, ὑπενοίκιος, κ. ὑπενοικιαστής.

Sous-louer, ἐν. ὑπομισθῶ, δίδω εἰς ἐνοίκιον μέρος τῆς οἰκίας μου, ὑπενοικιάζω, λαμβάνω αὐτὴν ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐνοικιαστήν.

Sous-maître, ἀρ. ὑποδιδάσκαλος.

Sous-manant, ἀρ. ὑπήκοος ἄρχοντος.

Sous-maxillaire, ἐπ. ἀνατ. glande — ἀδὴν ὑπογένειος, ἢ ὑπογένιος, κείμενος ὑπὸ τὴν κατωτέραν σιαγόνα.

Sous maxillo-cutané, ἐπ καὶ οὐσ. ἀνατ. ὑποπωγώνειος, ὑπυτηνήτης, μῦς τοῦ πηγονίου.

Sous maxillo labial, ἀρ. χειλισγένειος, (ἢ χειλεοϋπηνήτης,) μῦς τῶν χειλέων καὶ τοῦ πώγωνος.

Sous-médiante, ἡ soumédiante, θ. μουσ ἕκτον σημεῖον, ἢ ἕκτος ἦχος τοῦ τόνου.

Sous-métacarpo-latéri-phalangiens, ἐπ. καὶ οὐσ. πλ μυς μεσόστεοι παλαμικοὶ, μεσόστεοι τῆς χειρὸς μεταξὺ τῶν μετακαρπίων καὶ εἰς τὴν παλάμην κείμενοι.

Sous-métatarso -latéri- phalangiens, ἐπ. καὶ οὐσ. πλ. (μῦς) μεσόστεοι μεταταρσικοὶ, μεσόστεοι τοῦ ποδὸς μεταξὺ τῶν μεταταρσίων καὶ εἰς το πέλμα προτρυόμενοι.

Sous-multiple, ἐπ μαθ. ὑπόλογος, ὑποπολλαπλάσιος, ἀριθμὸς, (ποσότης) περιεχόμενος πολλάκις εἰς ἄλλον, ὡς τὸ 3 εἰς τὸ 21. ταὐτὸν τῷ Aliquote. raison — λόγος τοῦ μικροτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερον ἀριθμὸν, ἡ κατὰ τὸν ὑτομόριον λόγον σχέσις τῶν ἀριθμῶν πρὸς ἀλλήλους.

Sous-normale, θ. γεωμ. ὑποκάθετος γραμμὴ, (μέρος τοῦ ἄξονος καμπύλης γραμμῆς κτλ.)

Sous-occipital, le, ἐπ. nerf — νεῦρον κείμενον ὑποκάτω τοῦ ἰνίου.

Sous-optico-sphéno-sclérotician, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀνατ. (μῦς) καθελκτὴρ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Sous-orbiculaire, ἐπ. θ. περιφερόσχημος, περιφεροειδὴς.

Sous-orbitaire, ἐπ. ἀνατ. (nerf, canal —,) ἀρτὴρα — ὑπὸ τὴν κόγχην τοῦ ὀφθαλμοῦ κειμένη ἀρτηρία.

Sous-ordre, ἀρ. ὑποτελὴς, ὑποκείμενος εἰς τὰς διαταγὰς ἄλλου. § διανομὴ, ἀπόδοσις χρέους εἰς τοὺς δανειστὰς τοῦ ἀπαιτοῦντος δανειστοῦ opposans, ἡ créanciers en — οἱ δανεισταὶ τοῦ ἀπαιτοῦντος δανειστοῦ.

Sous-pénitencerie, θ. ὑπούργημα τοῦ sous-pénitencier.

Sous-pénitencier, ἀρ. βοηθὸς τοῦ pénitencier, τοῦ ἔχοντος τὴν ἄδειαν νὰ συγχωρῇ τινας ἁμαρτίας ἱερέως.

Sous-perpendiculaire θ. γεωμ, ὑποκάθετος γραμμὴ, (μέρος ἄξωνος καμπύλης διειλημμένης κτλ.)

Sous-pied, ἀρ. ὑποπόδιον, τελαμὼν (λωρίον) τοῦ πτερνιστῆρος ὑποκάτω τοῦ ποδός.
Sous poplité, ἀρ. (μῦς) ἰγνυακός, ὄπισθεν τοῦ γόνατος κείμενος.
Sous précepteur, ἀρ. ὑποδιδάσκαλος, ὑποπαιδαγωγός.
Sous prieur, ἀρ. euse, Θ. δευτερεύων τοῦ ἡγουμένου ἢ καθηγουμένου κατά τινα μοναστήρια.
Sous-prote, ἀρ. βοηθὸς τοῦ πρωτοτυπογράφου.
Sous-pubien, ἀρ. ἀνατ. trou, ligament — πόρος, σύνδεσμος ὑφοβικός, κείμενος ὑποκάτω τῶν ὀστέων τῆς ἤβης.
Sous-pubio-coccygien, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀνατ. (μῦς) ὑψωτὴρ τοῦ δακτυλίου, τοῦ πρωκτοῦ (κοκκυγοβικός.)
Sous pubio créti-tibial, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀνατ. μικρὸς προσαγωγεὺς μῦς τοῦ μηροῦ.
Sous pubio fémoral, ἀρ. ἀνατ. ὑφηβομηρίτης, δεύτερος προσαγωγεὺς τοῦ μηροῦ ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὴν ἤβην εἰς τὴν τραχεῖαν γραμμὴν τοῦ μηροῦ.
Sous pubio trochantérien, ἀρ. ἐξωτερικὸς, καὶ ἔσωτερικὸς ὑμενοτροχαντηρικός.
Sous-sacristain, ἀρ. ὑποκανονάρχης.
Sous scapulaire, ἀρ. ἀνατ. ὑποπλάτειος (muscle, fosse —).
Sous-scapulotrochinien, ἀρ. ὑποπλάτειος μῦς.
Sous secrétaire, ἀρ. ὑπογραμματεύς
Sous-sesquialtère, ἐπ. ὑπεπίτριτος ὡς 3 : 2 (τὸ ἐναντίον τοῦ ἡμιόλιος.) raison — λόγος (ἐπιμόριος) δύω ἀριθμῶν, τῶν ὁποίων ὁ εἷς (9) περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸν ἕτερον (6) προσέτι δὲ καὶ ἥμισυ αὐτοῦ μέρος.
Sous sesquitierce, ἐπ μαθ. ὑπεπιτέταρτος, ὡς 4: 3. (τὸ ἐναντίον τοῦ ἐπίτριτος) raison — λόγος ἀριθμῶν, καθ' ὃν ὁ μείζων, (ἐπιμόριος 4,) περιέχει ὁλόκληρον τὸν ἐλάσσονα (ὑπεπιμερῆ 3,) καὶ τρίτον αὐτοῦ μέρος προσέτι.
Soussigner, οὐδ. ὑπογράφω τὸ ὄνομά μου, ὑπογράφομαι.
Soussigné, ée, μετ. je — confesse ὁ ὑπογεγραμμένος ὁμολογῶ. nous —s sommes convenus οἱ ὑπογεγραμμένοι συνεφωνήσαμεν.
Sous sombrer, οὐδ. ναυτ. καταδύομαι, βυθίζομαι εἰς τὴν θάλασσαν. συνηθέστερον τὸ sombrer.
Sous spini scapulo-trochitérien, ἐπ. ὑπακανθίτης μῦς, εἰς τὴν ὑπακάνθιον κοιλότητα τῆς ὠμοπλάτης προσφυόμενος ὡς τὸν ὄγκον τοῦ βραχίονος.
Sous-sternal, le, ἐπ. ὑποστερνικὸς, ὑποστερνίτης.
Sous-surbipartiente, ἐπ. μαθ. ἐπιδίμοιρος, ἐπιμερὴς, λόγος μεταξὺ δύω ὅρων, ἐξ ὧν ὁ μείζων περιέχει τὸν ἐλάσσονα καὶ δύω τρίτα αὐτοῦ μέρη ὡς τὰ 5 (ὑπεπιμόριος) πρὸς τὰ 3 (ὑπεπιμερής.)
Sous-surpartiente, ἐπ. μαθ. ὑπεπιμερὴς, το ἐναντίον τοῦ ὑπεπιμορίου, λόγος ὡς 3: 2 μεταξὺ δύω ὅρων, ἐξ ὧν ὁ μείζων περιέχει τὸν ἐλάσσονα ἅπαξ, προσέτι δὲ καὶ μέρος αὐτοῦ.
Sous-surquadripartiente, ἐπ. μαθ. ὑπεπιτετρέβδομος, (το ἐναντίον τοῦ ἐπιτετρέβδομος ἐπιμερὴς) ὡς 7: 11 λόγος μεταξὺ δύω ὅρων, ἐξ ὧν ὁ ἕτερος περιέχει τὸν ἕτερον ἅπαξ, προσέτι δὲ καὶ τὰ τέσσαρα αὐτοῦ ἕβδομα.
Sous-tangente, Θ. γεωμ. ὑπεφαπτομένη.
Sous tendante, Θ. γεωμ. ὑποτείνουσα
Soustraction, Θ. ὑφαίρεσις, ὑπεξαίρεσις. accusé convaincu de — de papiers κατηγορούμενος, ὅστις ἀπεδείχθη ὅτι ὑπεξήρεν ἔγγραφα. § ἀριθ. ἀφαίρεσις.
Soustraire, ἐν. ὑφαιροῦμαι, ὑπεξαιρῶ, λαμβάνω κουρίως, κλέπτω. il a —ait des pièces dans un procès ὑπεξεῖλε δικόγραφα ἐπί τινος δίκης. le médecin a —ait des alimens à son malade ὁ ἰατρὸς ἔκοψεν, (ἐμπόδισε) τινα φαγητα εἰς τὸν ἄρρωστόν του § ἀριθ. ἀφαιρῶ μικρότερον ἀπὸ μεγαλήτερον ἀριθμόν. se —, αὐτοπ. διαφεύγω. il a essayé de se — au danger ἐδοκίμασε νὰ διαφύγῃ τὸν κίνδυνον. se — au combat φυγομαχῶ se — aux poursuites de la justice φυγοδικῶ. se — de l'obéissance ἀρνιάζω, ἀπειθῶ.
Sous-traitant, ἀρ. ὑπομισθωτὴς, κ. ὑπενοικιαστής.
Sous-traité, ἀρ. ὑπομίσθωσις, κ. ὑπενοικίασις.
Sous traiter, ἐν. ὑπομισθῶ, λαμβάνω μέρος ὑποστατικοῦ μισθωμένου εἰς ἄλλον.
Sous-triple, ἐπ. μαθ. ὑποτριπλάσιος. deux quantités sont en raison — δύω τινὲς ἀριθμοὶ ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους λόγον ὑποτριπλάσιον, ὅταν ὁ ἐλάσσων ὡς τὸ (2) περιέχηται τρὶς εἰς τὸν μείζονα ὡς τὸ (6)
Sous-triplé, ée, ἐπ. μετ. raison en — ἀναλογία τῶν κυβικῶν ριζῶν
Sous-trochantérien, enne, ἐπ. ὑποτροχαντηρικὸς, κείμενος ὑποκάτω τοῦ τροχαντῆρος, ὄγκου τοῦ μηροῦ.
Soustylaire, Θ. ligne — κάθετος, εὐθεῖα, ὀρθὴ γραμμὴ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑψοῦται ὁ γνώμων.
Sous-ventrière, Θ. μασχαλιστὴρ, ἱμὰς συνδέων τὸν ἵππον εἰς τὸν ρυμόν.
Sous-vicaire, ἀρ. βοηθὸς τοῦ ἐπιτηρητοῦ, ἐφημερίου, ἡγουμένου κτλ δεύτερος τοποτηρητής.
Sous-vicariat, ἀρ. ἀξία τοῦ Sous-vicaire.
Sous-vicomte, ἀρ. * ὑπαντικόμης, δεύτερος ἀντικόμης (Vicomte).
Sous casier, ἀρ. βοηθὸς εἰς τὰ τυροκομεῖα.
Soutane, Θ. * καλάσιρις, χιτὼν λευκὸς, ποδῆρες ἄμφιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν. il a pris la — ἔγινε κληρικὸς, ἱερώθη. il a quitté la — παρητήθη ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐπάγγελμα.
Soutanelle, Θ. ὑποχιτώνιον, ἄμφιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καταβαῖνον μέχρι τῶν γονάτων.
Soute, Θ. ἀπαρτισμὸς, συμπλήρωμα τῆς μερίδος συμμετόχου τινὸς ἀπὸ ἄλλου πρὸς ἐξίσωσιν. § ταμεῖον ἀποθήκης σίτων καὶ πολεμικῶν ἐφοδίων εἰς τὸ βάθος τοῦ πλοίου. § κάδος.
Soutenable, ἐπ. opinion, cause, proposition, procédure — δόξα, ὑπόθεσις, πρότασις, διαδικασία, τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ ὑποστηρίξῃ, νὰ δικαιολογήσῃ, § ὑποιστὸς, ὑποφερτός. poste qui n'est pas — χωρίον ἐπίμαχον, ἐπισφαλὲς, ἀλώσιμον, θέσις, τὴν ὁποίαν δὲν δύναταί τις νὰ βοηθήσῃ, νὰ ὑπερασπιθῇ.
Soutenance, Θ. ὑποστήριξις, ἐπικουρία, βοήθεια.
Soutenant, ἀρ. ὁ διϊσχυριζόμενος, ἢ διαφιλονεικούμενος θέσιν.
Soutenelle, Θ. ἀτράφαξις, φυτόν.
Soutenement, ἀρ. ἔρεισμα, ὑποστήριγμα. —s λόγοι ἔγγραφοι, δικαιοῦντες ἄρθρον τι λογαριασμοῦ.
Soutenеur, ἀρ. πορνοβοσκός.
Soutenir, ἐν. ἐρείδω, ὑποστηρίζω. l'arbutant soutient une muraille ἡ ἀντηρὶς βαστάζει τὸν τοῖχον. — le fait des affaires ἀνέχομαι τῶν πραγμάτων τὸ βάρος. ἢ — une guerre ὑπομένω πόλεμον, ἀνθίσταμαι, ἀντέχω εἰς τὸν πόλεμον. μεταφ. βοηθῶ. — sa famille συντηρῶ τὴν οἰκογένειάν μου. — une dépense χορηγῶ, δίδω τὰ ἀναγκαῖα εἰς δαπάνην τινὰ χρήματα. cette espérance me soutient la vie αὕτη ἡ ἐλπὶς κρατεῖ τὴν ζωήν μου. — son rang διάγω ἀξιοπρεπῶς, βαστῶ τὴν ἀξίαν μου. c'est lui qui soutient ces pauvres αὐτὸς τρέφει τοὺς πτωχοὺς τούτους. un régiment a reçu l'ordre de — les assiégés ἔν συνταγμα ἐστάλη πρὸς ἐπικουρίαν τῶν πολιορκουμένων. § ὑποφέρω. il soutient ses malheurs avec fermeté ὑποφέρει ἀνδρείως τὰς συμφορὰς του. § διατηρῶ, φυλάττω εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. dans l'Inde comme ailleurs chaque nation soutint son caractère εἰς τὰς Ἰνδίας, καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ, ἕκαστον ἔθνος διεφύλαξε τὸν χαρακτῆρά του. § διϊσχυρίζομαι, βεβαιῶ, ἐπιμένω εἰς ὅ,τι εἶπα. il soutient un mensonge, θέλει νὰ ὑποστηρίξῃ ἓν ψεῦσμα. il soutient que ce fait est faux δια-

τείνεται ὅτι τὸ πρᾶγμα ὂν ἀληθεύει. § μουσ. παρατείνω. il soutient les sons κρατεῖ, βαστᾷ τὴν φωνὴν ὅσον πρέπει (χωρὶς νὰ ἀποσιωπήσῃ κἀνένα ἦχον.) — une cheval, ἡ — la main κρατῶν ὑψηλὰ τὰς ἡνίας, ἐμποδίζω τὸν ἵππον νὰ ἐκτείνῃ τὸν λαιμόν. — un cheval κυβερνῶ ὁμαλῶς τὸν ἵππον, ὥστε βαδίζει πάντοτε μὲ τὸν αὐτὸν ῥυθμόν. se —, αὐτοπ. ἵσταμαι (ὄρθιος,) κ. στέκομαι. il se soutient tantôt sur un pied, tantôt sur l'autre στέκει πότε εἰς τοῦτο, πότε εἰς ἐκεῖνο τὸ πόδι. se — sur un bâton βάτῳ ἐρείδομαι, χρήζομαι εἰς τὴν ῥάβδον, κ. ἀκουμβῶ εἰς τὸ μπαστοῦνι. cette vigne se soutient d'elle même τὸ κλῆμα τοῦτο ἵσταται ὄρθιον ἀφ' ἑαυτοῦ. § ἀντέχω. la philosophie divine se soutient contre tous les coups du sort ἡ θεία φιλοσοφία ἀνθίσταται εἰς ὅλας τὰς προσβολὰς τῆς τύχης. § συντηροῦμαι. il ne se soutient qu'avec les secours de ses amis ζῇ μόνον μὲ τὴν βοήθειαν τῶν φίλων του. il se soutient bien ἐρρωμένως ἔχει, κ. βαστιέται καλὰ, παρ' ἡλικίαν ὅλ. ἡ ἔχει περιουσίαν, βαστᾷ ἀκόμη. § διαρκῶ, παρατείνομαι, ἐξακολουθῶ, διαμένω εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. son courage se soutient dans le malheur ἡ καρτερία του, ἐπιμονή του δὲν ἐσάλευσεν εἰς τὴν δυστυχίαν. —u, ue, μετ καὶ ἐπ. σύντονος, ἰσχυρός. style — λόγος σύντονος, λαμπρος, μεγαλοπρεπὴς χαρακτήρ. les caractères de ce roman, de cette pièce sont —s τὰ πρόσωπα τοῦμυθιστορήματος ἢ τοῦ δράματος τούτου διατηροῦσι δι' ὅλου τοῦ ἔργου τοὺς αὐτοὺς χαρακτῆρας, τὰ αὐτὰ ἤθη.

Souterrain, aine, ἐπ. ὑπόγειος. § οὐσ. τὸ ὑπόγειον. μεταφ pratiques —es τρόποι δόλιοι, μυστικοὶ, πανοῦργοι, μηχανορραφίαι.

Souterré, ée, ἐπ. ὑπόγειος, ὑποκρυπτόμενος εἰς τὴν γῆν (καρπὸς φυτοῦ π χ.)

Soutescellie, θ. ἀτράφαξις θαλασσία, φυτόν.

Southwellie, θ. *southwéλιον, γένος φυτῶν.

Soutien, ἀρ. ἔρεισμα, στήριγμα. il est le — de sa vieillesse εἶναι βακτηρία τοῦ γήρως του. cela sert de — τοῦτο χρησιμεύει ὡς ὑποστήριγμα, μεταφ. προστασία, βοήθεια.

Soutirage, ἀρ. μεταγγισμὸς, σιφωνισμὸς, (οἴνου, κτλ) κ. τρόπος.

Soutirer, ἐν. σιφωνίζω, μεταγγίζω οἶνον, κτλ. κ. τραβῶ, ἀδειάζω, μεταφέρω ἀπὸ ἀγγεῖον εἰς ἄγγεῖον. § ὑπεξαιρῶ, λαμβάνω, κλέπτω ἐπιτηδείως (τὰ χρήματα, τὰ μυστικά.)

Soutis, ἐπ. λεπτός. § ἀρ. εἶδος ὑφάσματος.

Soutrait, χαρτ. κατωτέρα σανὶς τοῦ πιεστηρίου.

Soutraiter, ἐν. πιπράσκω, μεταπωλῶ.

Souvenance, θ. ἀνάμνησις, ἐνθύμησις. j'ai — ἐνθυμοῦμαι. je n'en ai qu'une légère — μόλις μ' ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν.

Souvenir, ἀρ. μνήμη, ἐνθύμησίς τινος πράγματος. conserver, ἠ garder le — de διὰ μνήμης ἔχω, κ. ἐνθυμοῦμαι. il a laissé un — éternel de sa vertu (τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἄθλιον κατέλιπε μνήμην,) θέλουσιν ἐνθυμεῖσθαι διὰ παντὸς τὴν ἀρετήν του. § μνημονικὸν, δύναμις τοῦ νοὸς. suis je encore dans votre —? μ' ἔχεις ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην σου; § πτυχίον, σημειωτάριον, πίνακες, χαρτίον, ὅπου σημειοῦ τις ὅτα θέλει νὰ ἐνθυμηθῇ. § *ἀναμνηστὴρ, σανὶς ὀπρηνεμένη εἰς 7 στήλας φερούσας τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ὅτου ἀποτίθενται αἱ λέξεις τῶν πραγμάτων ὅσα θέλομεν νὰ ἐνθυμηθῶμεν κατά τινα ἡμέραν, ἐνθυμητήριον, ὅ,τι κινεῖ τὴν μνήμην. nous chérissons les lieux où nous avons vécu comme des —s de notre existence ἀγαπῶμεν τοὺς τόπους ὅπου ἐζήσαμεν, διότι μᾶς ἐνθυμίζουσι τὴν ὕπαρξίν μας. mettre un — dans sa tabatière (τὰ βάλλω (ἢ) σημεῖον, π χ. χαρτάκι εἰς τὴν ταμπακοθήκην μου διὰ νὰ ἐνθυμηθῶ τι.

Souvenir, (se) αὐτοπ. μέμνημαι, ἐνθυμοῦμαι. souvenez-vous de vos amis μέμνησο τῶν φίλων. souvient toi que tu es homme (μέμνησο ἄνθρωπος ὤν,) ἐνθυμοῦ ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος. autant que je puis m'en — ὅσον ἐνθυμοῦμαι faites-moi — de cette affaire ἐνθύμισόν μοι αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. § ἄπρσπ il me souvient de ce temps ἐνθυμοῦμαι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.

Souvent, ἐπίρ. συχνάκις, πολλάκις. plus — πλειοτάκις, συχνότερον. très — πλειστάκις, συχνότατα le plus — ὡς τὰ πολλὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ταῖς περισσότεραις φοραῖς.

Souverain, aine, ἐπ. ὑπέρτατος, ἔξοχος, ἐξαίρετος εἰς τὸ εἶδός του. le — pouvoir ὑπερτάτη, ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία. le — bien τὸ πᾶν, τὸ ἄκρον ἀγαθόν. jugement — ἀνέκκλητος κρισις, ἀπόφασις cours —es δικαστήρια ὅπου ὁ βασιλεὺς ὑποτίθεται παρὼν, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται ἐν ὀνόματι αὐτοῦ. conseils —s ἀνέκκλητα δικαστήρια. j'ai pour lui un — mépris τὸν καταφρονῶ εἰς ἄκρον. remède — ἄριστον, ἐνεργητικώτατον ἰατρικόν. § οὐσ. κυριάρχης, βασιλεὺς, αὐτοκράτωρ, ἡγεμών. § χρυσοῦν νόμισμα τῆς Φλανδρίας.

Souverainement, ἐπίρ. αὐτοκρατορικῶς, βασιλικῶς. § τὰ μάλιστα, εἰς τὸν ἔσχατον βαθμόν. il est — ridicule εἶναι γελοιωδέστατος.

Souveraineté, θ. κυριαρχία, βασιλικὴ, ἡγεμονικὴ, ὑπερτάτη ἐξουσία. le peuple peut avoir la — d'opinion, mais jamais celle d'action ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἔχῃ βουλευτικὴν δύναμιν, ποτὲ ὅμως ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. § χαρακτὴρ τοῦ ἡγεμόνος, τοῦ βασιλέως, βασίλειον, ἐπικράτεια, χώρα, ὅπου ἐκτείνεται ἡ δύναμις τοῦ ἡγεμόνος, τοῦ βασιλέως. § ἀνωτάτη δύναμις δικαιοδοσίας.

Sovassa, ἡ | ἀρ. μέταλλόν τι, μὲ τὸ
Sovensa, | ὁποῖον οἱ Ἱάπωνες κατασκευάζουσι τοὺς ἀναβολεῖς.

Sowerbaée, θ. βοτ. σοβέρβεια, γένος κρινοειδῶν φυτῶν.

Soyal, ἡ Palma dulca, ἀρ. φοίνιξ τῆς νέας Ἱσπανίας.

Soyer, ἐν. ἴδ. Seyer.

Soyeteur, ἀρ σηρικοποιὸς, τεχνίτης μεταξωτῶν.

Soyeur, ἀρ. ἴδ Seyeur,

Soyeux, euse, ἐπ. μεταξώδης, χνοώδης, λεῖος, μαλακός. § πλήρης μετάξης, γεμάτος ἀπὸ μέταξαν (etoffe —euse.) § βοτ. τριχωτὸς, σειπασμένος ἀπὸ τρίχας, λαμπρὸς ὡς μέταξα. — gris blanc ἀγοικὸν ψαρομέταξον ἐπάνωθεν, αἴθον ὑπὸκάτωθεν εὑρισκόμενον εἰς τὰ πέριξ τῶν Παρισίων. — marron ἀγαρικὸν καστανόχρουν εὑρισκόμενον πέριξ τῶν Παρισίων. — noisette ἀγαρικὸν ἔχον χρῶμα λεπτοκαρύου καὶ εὑρισκόμενον εἰς τὰ πέριξ τῶν Παρισίων. — tors σύστημα φυτῶν ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀγαρικῶν.

Spaciement, ἀρ περίπατος τῶν μοναχῶν chartreux.

Spaciensement, ἐπίρ. εὐρυχώρως, εἰς πλάτος.

Spacieux, euse, ἐπ. εὐρύχωρος, πλατύς.

Spadassin, ἀρ. μαχαιροφόρος, κ. μαχαιροβγάλτης.

Spadassinage, ἀρ. ἔργον τοῦ μαχαιροβγάλτου.

Spadicé, ée, ἐπ. βοτ. σπαδικωτὸς, ἴδ. Spadix.

Spadille, θ. ὁ ἄσος τῆς πίκας εἰς τὸ παιγνίδιον τῆς ὄμβρας, καὶ ἄλλα τινά.

Spadix, Spadice, ἀρ. σπάδιξ, μίσχος φέρων ἄνθη προσφυῆ καὶ πεσιτὰ λιμένα κατ' ἀρχὰς εἰς σπάθην.

Spage, ἀρ εἶδος σταφυλῆς.

Spagirie, θ. σπαγυρία, παρὰ τὸ σπᾶν καὶ ἀγείρειν. οὕτως ἐλήφθη ἡ χημεία ὡς χωρίζουσα καὶ συντιθεῖσα πρὰ μέρος τὰ σώματα.

Spagirique, ἐπ. χημικὸς, ἀναλυτικὸς τῶν μετάλλων, θηρεύων τὸν φιλοσοφικὸν λίθον. κτλ.

Spahi, ἀρ. σπαῆς, ἱππότης τοῦρκος.
Spalangie, θ. φαλάγγιον, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Spalax, Aspalax, ἀρ. ἀσπάλαξ, ζῶον.
Spallanzanie, θ. σπαλαντζανία, γένος φυτῶν περιλαμβάνον τὸ aigremoine, aigremonoide τοῦ Λιννᾶου.
Spalme, ἀρ. μάλθα, εἶδος χρίσματος, ἀλοιφῆς ἀπο πετρέλαιου, κτλ. μὲ τὸ ὁποῖον ἀλείφονται τὰ πλοῖα
Spalmer, Espalmer, ἐν. ἀλείφω, κ παλαμίζω τὸ πλοῖον.
Spalte, ἀρ. τηγομέταλλον, ἡ τιξιμέταλλον, τ τανώδης πέτρα φυλλωτὴ, εὐκολύνουσα τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετάλλων.
Spamoseux, euse, θ. (σπαμώδης,) ναρκώδης, αἱμωδιακὸς, ὑποκείμενος εἰς τὸ αἱμωδίασμα.
Spananthe, ἀρ. βοτ. *σπάνανθος, γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν.
Spanopogon, ἀρ. σπανοπώγων, σπανὸς, κ. σπανογένης.
Sparacte, ἀρ. *σπαράκτης, γένος κολυριονοειδῶν πτηνῶν.
Sparadrap, ἀρ. ἔμπλαστρον, ἡ κηρωτὸν, ιταλ. τσιρότο.
Sparaillon, ἀρ. *σπαρείκελος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σπάρων.
Sparasion, ἀρ. σπαράσιον, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων περιλαμβάνον τὸν κεράφρονα (céraphrone).
Sparasse, ἀρ. μικρόμματον, γένος ἀραχνιδῶν.
Sparaxis, θ *σπάραξις, γένος φυτῶν.
Spare, ἀρ. σπάρος, ἰχθὺς, γένος ἰχθύων περιλαμβάνον 98 εἴδη.
Spargane, ἀρ. *σπάργανον.
Sparganion, ἀρ. σπαργάνιον, γένος φυτῶν, ἴδ. ruban d'eau.
Sparganophore, ἀρ σπαργανοφόρον, γένος φυτῶν.
Spargelle, θ. *σπαρτίον, μικρὸς σπάρτος, φυτόν.
Spargoule, Spargoutte, ἴδ. Spergule.
Sparié, ée, ἐπ. ἐρριμμένος ἀπὸ τὴν θαλασσαν
Sparies, θ. πλ. ἐκβράσματα, ἐκβλήματα, ἀπορρίμματα, ὅσα ρίπτει ἡ θαλασσα εἰς τὴν ἀκτήν.
Sparling, ἀρ. *σπάρλιγγος, φυτὸν τοῦ Μαυρίκιου.
Sparrmanne, ἀρ. *σπάρμανον, δενδρύλλιον, συνιστῶν γένος τι τῶν φιλλυροειδῶν.
Sparsile, ἐπ. σποράδες, μὴ συνηγμένοι εἰς ἀστερισμοὺς ἀστέρες.
Sparte, ἡ Jonc d'Espagne, σπάρτος, φυτόν.
Sparterie, θ. σπαρτουργεῖον, ἐργαστήριον, ὅπου κατασκευάζουσι διάφορα πράγματα ἀπὸ σπαρτίον.
Spartiate, οὐσ. Σπαρτιάτης.
Spartine, θ. *σπαρτίνη, γένος φυτῶν.
Spartion, ἀρ. σπαρτίον, σπαρτείκελον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.
Sparton, ἡ Spartion, ἀρ. σπάρτον ἡ σπαρτίον, πολλὰ ἀνάλογα φυτά.
Sparton, ἀρ. σπάρτον, σχοινίον ἐκ σπάρτου.
Spasmatique, ἐπ. σπασματικὸς, σπασμώδης, σπασμωδικός
Spasme, ἀρ. σπασμός § *σπασμίτης, εἶδος νυκτερίδων τῆς Τερναρης κατὰ τὴν Ἰνδικὴν Πολυννησιαν.
Spasmodique, ἐπ.σπασματώδης, σπασμωδικὸς, σπασμώδης, ἀναγόμενος εἰς σπασμούς affection — σπασμώδης νόσος. remède — σπασμωδικὸν φάρμακον.
Spasmologie, θ σπασμολογία, πραγματεία περὶ σπασμῶν.
Spata, ἡ Spatha, θ. βοτ. σπάθη, θήκη φυλλώδης περιτυλίσσουσα τὸ ἄρσενικὸν ἄνθος τοῦ φοίνικος, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις (ἁπλῶς) θήκη τῶν ἀνθίων πρὶν γανωθεῖ.
Spatalie, θ *σπατάλιον, γένος φυτῶν.
Spatangue, ἀρ. *σπάταγγος, εἶδος ἐχίνου, ἡ ἐχινοθέρμου σκώληκος.
Spath, ἀρ. κυρίως λεπτόιτις, λεπιδωτή, ἀνθρακικὴ ἄσβεστος· καταχρ δὲ διάφορα ἄλλα ὀρυκτὰ ἔχοντα τὴν ὑφὴν του, σταλακτίτης διαφανής. — adamantin ἀδαμαντοστίλπτις, λίθος σκληρος, ὅστις ἐν εἴδει κόνεως τρίβει τὸν ἀδάμαντα. — fluor, — calcaire φθορικὴ ἄσβεστος. — ammoniaque φθορικὴ ἀμμωνία — pesant, ἀρ. λίθος τις τῆς Βονωνίας
Spathacé, ée, ἐπ. βοτ. σπαθώδης, σπάθην φέρων.
Spathe, ἴδ. Spata.
Spathèle, θ. *σπαθίσκη, φυτὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Spathille, θ. σπαθύλλιον, μικρὰ σπάθη, ἴδ. Spata
Spathion, ἀρ. *σπάθιον, γένος φυτῶν.
Spathique, ἐπ. φυλλιτης, ἔχων τὴν φύσιν, τὰς ἰδιότητας τοῦ Spath
Spathodée, θ. *σπαθωδία, γένος φυτῶν.
Spathulaire, ἀρ. πολυόδους, ἰχθύς.
Spatola, ἀρ. ἀπολίθωμα τοῦ moute-bolca.
Spatula, ἡ Spathula, θ. ξιφίον, (σπαθόχορτον,) δύσοσμον φυτόν.
Spatulaire, θ. *σπαθίτης, γένος μυκήτων.
Spatule, θ. σπαθὶς, χειρουργικὸν καὶ φαρμακοποιίας ἐργαλεῖον πλατὺ εἰς τοῦτο τὸ ἄκρον, στρογγύλον δὲ εἰς ἐκεῖνο, ἰταλ. σπάτουλα. § κύκηθρον. § σπαθιδόρραμφος, γένος πτηνῶν. § σπαθὶς, εἶδος ἰχθύος.
Spatulé, ée, ἐπ. σπαθιδόμορφος, ἔχων σχῆμα σπαθίδος.
Spécial, le, ἐπ. εἰδικός.
Spécialement, ἐπίρ. εἰδικῶς.
Spécialité, θ. εἰδικότης.
Spécieusement, ἐπίρ. πιθανῶς, ἀπατηλῶς, ἐπιτηδείως, ἐπιδεξίως, εὐπροσωπίστως. il déguise les choses si — que σκεπάζει τὰ πράγματα τόσον εὔμορφα, τόσον τεχνικὰ ὥστε, κτλ.
Spécieux, euse, ἐπ. πιθανὸς, ὁμοιαληθὴς, ἐπιτηδειος, ἀπατηλὸς, εὐπροσώπιστος, vos raisons sont — euses οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους φέρεις, ἀπατῶσι τὸν ἄνθρωπον, εἶναι ἐπιτήδειοι. arithmétique —euse ἡ ἄλγεβρα.
Spécification, θ. προσδιορισμὸς, ὀνομασία, φανέρωσις ἀκριβὴς τοῦ πράγματος. il fut dit dans le contrat que je payerais en denrées, sans autre — τὸ συμβόλαιον λέγει νὰ πληρώσω εἰς αὐτούσια πράγματα ἀντὶ χαημάτων χωρὶς ἰδιαιτέρως νὰ τὰ προσδιορίζῃ.
Spécifier, ἐν. προσδιορίζω, ὀνομάζω, ἐκφράζω φανερῶς, ἰδιαιτέρως, ἐμπεριστάτως.
Spécifique, ἐπ. εἰδικὸς, ἰδιαίτερος εἴς τι πρᾶγμα. le quinquina est un — contre la fièvre intermittente ὁ Περουβιακὸς φλοιὸς εἶναι τὸ εἰδικὸν, τὸ ἐξαίρετον ἰατρικὸν τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ. φυσ. pésanteur — εἰδικὴ βαρύτης, εἰδικὸν βάρος τινὸς σώματος συγκρινομένου μὲ ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα ἢ τὸν αὐτὸν ὄγκον. chaleur — εἰδικὴ θερμότης τινὸς σώματος ὡς πρὸς ἄλλο, τουτέστιν ἡ σχετικὴ ποσότης τῆς θερμότητος, τὴν ὁποίαν ἀπορροφῶσιν ἰσοβαρῆ σώματα διὰ νὰ φθάσωσι τὸν αὐτὸν βαθμὸν τοῦ θερμομέτρου.
Spécifiquement, ἐπ. εἰδικῶς, ἰδιαιτέρως.
Spectacle, ἀρ. θέαμα. — de gladiateurs τῶν μονομάχων ἀγῶνες. § θεατρικὴ παράστασις. salle de — θέατρον. aller au — ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον. donner en — θεατρίζω être en — εἶμαι ἐκτεθειμένος εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ, τοῦ λαοῦ. se donner en — ἐκτίθεμαι εἰς τὰς ὄψεις, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ. servir de — θεατρίζομαι, γίνομαι περίγελως τῶν ἀνθρώπων. § πομπὴ, ἐπίδειξις, μεγαλοπρέπεια εἰς τὰς δραματικὰς παραστάσεις. il y a beaucoup de — dans cette tragédie ἡ τραγωδία αὐτὴ ἔχει πολλὴν μεγαλοπρέπειαν, (ὡραίας σκηνογραφίας, π.χ. λαμπρὰ ἐνδύματα κτλ.) § θεάματα, δημόσιοι τελεταὶ, (ὡς τὰ πυροτεχνήματα, τὰ ἱπποδρόμια, αἱ φωτοχυσίαι.)
Spectateur, ἀρ. -trice, θ. θεατὴς, αὐτόπτης τινὸς πράγματος, παρὼν εἰς δραματικὴν παράστασιν.
Spectre, ἀρ. φάσμα, φάντασμα. — s. ἔμπουτα, μορμολύκεια, στοιχεῖα κακοποιὰ, δαιμόνια κατὰ τὴν πρόληψιν τοῦ λαοῦ. c'est un — εἶναι

σκελετὸν, εἶναι ἓν εἴδωλον, λέγεται περὶ ἀνθρώπου ὑψηλοῦ, ὠχροῦ καὶ ξηροῦ. φυσ. — solaire, ἡ ἁπλῶς — ἡλιακὸν εἴδωλον, ἡ χρωματισμένη ἐπιμήκης εἰκὼν, τὴν ὁποίαν σχηματίζουσιν ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου αἱ διαθλώμεναι ἐπὶ τοῦ πρήσματος ἀκτῖνες. § *αἱματορρόφος, νυκτερὶς Ἀμερικανικὴ ῥοφῶσα τὸ αἷμα τῶν ζώων, ἴδ. Vampire § γένος ἐντόμων ὀρθοπτέρων.

Spéculaire, ἐπ. ἐν χρ. pierre — φεγγίτης, διαφανὴς λίθος· καὶ γυψώδης πέτρα διηρημένη εἰς φύλλα στιλπνὰ ὡς τὸ talc, τουρ. μαρκάσι. science — κατοπτρικὴ ἐπιστήμη διδάσκουσα τὴν τέχνην τοῦ κατασκευάζειν κάτοπτρα. fer — σίδηρος φυσικὸς, στιλπνός.

Spéculateur, ἀρ. θεωρητὴς, διοπτὴρ, παρατηρητής. — des corps célestes ἐπόπτης τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἀστρονόμος. § χρηματικὸς, ἐπιτήδειος εἰς τὰ συναλλάγματα, τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, κερδοσκόπος.

Spéculatif, ive, ἐπ. θεωρητικὸς, σκεπτικὸς, τὸ ἐναντίον τοῦ πραγματικὸς, δεινὸς, ἔκδοτος, ἐπιτήδειος εἰς τὴν μελέτην τινὸς ἐπιστήμης. c'est un esprit — εἶναι βαθύνους, σκεπτικός. connaissances, ἡ sciences —ives θεωρητικαὶ γνώσεις, ἐπιστῆμαι. § οὐσ. περίνους, βαθὺς εἰς τὰ πολιτικά.

Spéculation, θ. θεωρία. —s σκέψεις, ἰδέαι, ἔννοιαι προερχόμεναι ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς φύσεως, τῶν πραγμάτων, πολιτικαὶ εἰκασίαι. § κερδοσκοπία, συνδυασμὸς ἐμπορικῶν σκέψεων. § θεωρητικὸς βίος. § κωνοειδὴς λογχύλη.

Spéculatoire, θ. ἐξήγησις τῶν οὐρανίων φαινομένων. § θεωρητικὸς. observation — θεωρητικὴ παρατήρησις, ἰδέα.

Spéculer, οὐδ. σκέπτομαι, μελετῶ, περῶ τὸν καιρόν μου ἐκ θεωρίας. § κερδοσκοπῶ, κάμνω συναλλαγματικὰ, ἐμπορικὰ σχέδια.

Spéculum, ἀρ. Λατ. διόπτρα, διαστολεὺς, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον κρατοῦν ἀνοιγμένα τινὰ μέρη διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ἰατροῦ. — uteris, matricis διαστολεὺς κόλπου κτλ. ἀνοίγων τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. — ani ἑδροδιαστολεύς, *ἀνοιξιπρωκτον. — oculi διόπτρα, *ὀφθαλμοστάτης. — oris (διαχομωτρὶς,) *χοματοςάτης.

Spée, ἡ Copée, θ (ξύλον,) δάτος μονοετὲς, ἡ διετές.

Speis, ἀρ. οὐσία χωριζομένη ἀπὸ τὸ Σαξωνικὸν κυανοῦν.

Spélonque, θ. σπήλυγξ, (λατ. spélunca) σπέος, σπήλαιον, μετ. θάλαμος μελαγχολικὸς, δυσπρόσοδος, ἄχρ.

Spencer, ἀρ. (κολόβιον, ὑποδύτης,) ἔνδυμα κομμένον κυκλοτερῶς εἰς τὴν ζώνην.

Spenditeur, ἀρ. ὁ παθὼν τὴν λοιμώδη νόσον καὶ μὴ κινδυνεύων πλέον.

Sperche, ἀρ. *σπέρχη, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Spergulastre, ἀρ. *σπεργύλαστρον, γένος φυτῶν.

Spergule, θ. ἀλσίνη, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν καρυοφυλλοειδῶν.

Sperma-ceti, ἀρ. ὄνομα κηνόν τινων κητῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ λευκωποῦ φυσητῆρος § κητόσπερμον, ὠνομάσθη καταχρηστικῶς ἐλαιώδης καὶ λευκή τις ὕλη εὑρισκομένη εἰς τὸ κρανίον καὶ τὴν ῥάχιν τῶν φυσητήρων, πηγνυομένη εἰς τὸν ἀέρα, εὔχρηστος δὲ εἰς τὴν ἰατρικήν.

Spermacoce, ἀρ. *σπερμάκοκκον, γένος φυτῶν.

Sperma-dictyon, ἀρ. *δικτυόσπερμον, δενδρύλλιον τῆς Ἰνδίας.

Spermatabole, ἡ Sembrador, ἀρ. *σπερματοβόλον, βωλοκόπος (herse) σπορεὺς (semoir) καὶ ἄροτρον ἑνωμένα ὁμοῦ.

Spermatique, ἐπ. σπερματικός.

Spermatocèle, θ. σπερματοκήλη, πρῆσμα τῶν σπερματικῶν ἀγγείων.

Spermatologie, θ. σπερματολογία.

Spermatose, θ. σπερμάτωσις, παραγωγὴ, γένεσις τοῦ σπέρματος εἰς τοὺς ὄρχεις.

Spermatopé, ἀρ. *σπερματοποιὸν, ἰατρικὸν αὐξάνον τὸ σπέρμα.

Spermaxyle, ἀρ. *σπερμάξυλον, δενδρύλλιον τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Sperme, ἀρ. γονὴ, σπέρμα.

Spermétiser, ἐν. σπερματίζω, ἐξακοντίζω σπέρμα.

Spermiole, θ. σπέρμα βατοάχων.

Spermodée, ἀρ. *σπερματώδες, γένος φυτῶν.

Spermoderme, ἀρ. *σπερμόδερμον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.

Spéronade, ἡ Spéronare, θ. ἀκάτιον ἢ πλοιάριον τῆς Μελίτης.

Speronelle, θ. σύμφυτον διανθές.

Spet, ἀρ. σφύραινα, ἰχθύς.

Sphacèle, ἀρ. σφάκελος, φθορὰ, νέκρωσις, σῆψις τινὸς μέρους τοῦ σώματος, ἔσχατος βαθμὸς τῆς γαγγραίνης.

Sphacélé, ée, ἐπ. σφακελώδης, γαγγραινώδης, σεσηπώς.

Sphacéler, οὐδ. σφακελίζομαι, φθείρομαι, σήπομαι ἀπὸ φλόγωσιν, κ. γαγγραινιάζω.

Sphæridiophore, ἀρ. σφαιριδιοφόρος, γένος φυτῶν.

Sphærosidérite, ἀρ. σιδηροῦχον, ὄρυκτὸν του Steinheim.

Sphærulithe, ἡ Sphérulithe, ἀρ σφαιρόλιθος, ὀρυκτὸν τῆς Οὐγγαρίας.

Sphagébranches, ἀρ. πλ. τραχηλόβραγχα, (ἰχθεῖς ἄποδες.)

Sphaigne, ἀρ. σφάγνον, γένος βρύων.

Sphase, ἀρ. *σφάσις, γένος ἀραχνίδων.

Sphécisme, ἀρ. ὁ σφηκισμὸς, νόμος, σκοπὸς αὐλοῦ μιμούμενος τὸν βόμβον τῶν σφηκῶν.

Sphécode, ἀρ. σφηκῶδες, γένος ὑμενοπτέτων ἐντόμων.

Sphécotère, ἀρ. σφηκοτήρας, γένος πτηνῶν ὠδικῶν ὁατοδιλίτων.

Sphène, ἀρ. *σφήνιον (schorl violet) ὀρυκτόν τι.

Sphénisque, ἀρ. *σφηνίσκος, τμῆμα ἐνύδρων πτηνῶν, τῶν αἰθυιῶν ἢ κολυμβίδων.

Sphénocarpe, ἀρ. *σφηνόκαρπον, γένος φυτῶν.

Sphénocle, ἀρ. *σφήνοκλον, γένος φυτῶν τῆς Ταπροβάνης.

Sphéno-épineux, ἐπ. ἀνατ. σφηνοειδακανθικὸς, ἀναγόμενος εἰς τὴν ἄκανθαν τοῦ σφηνοειδοῦς ὀστοῦ.

Sphénoïdal, le, ἐπ σφαινοειδικός.

Sphénoïde, ἀρ. σφηνοειδὲς, ὀστοῦν τῆς κεφαλῆς.

Sphénomaxillaire, ἐπ. ἀνατ. fente — σχίσμα κείμενον μεταξὺ τοῦ σφηνοειδοῦς ὀστοῦ καὶ τῆς ἀνωτέρας σιαγόνος. fosse — κοίλωμα συγκείμενον ἀπὸ τὴν ὑπερῴαν, τὸ σφηνοειδὲς καὶ τὴν ἀνωτέραν σιαγόνα.

Sphénopalatin, ine, ἐπ. ἀνατ. ἐν χρ. muscle — μῦς περισταφυλίτης ὁ ἐνδότερος. artère — χοανορρινικὴ ἀρτηρία (διερχομένη εἰς τὰς χοάνας τῆς ῥινὸς διὰ τοῦ μεταξὺ τοῦ σφηνοειδοῦς καὶ τοῦ ὑπερῳικοῦ ὀστοῦ πρήματος).

Sphénoptérygo-palatin, ἐπ ἀνατ. muscle — μυς περισταφυλίτης ὁ ἐξώτερος, προσφυόμενος εἰς τὴν πτερυγοειδῆ ἀπόφυσιν τοῦ σφηνοειδοῦς καὶ ὑπερῳίου ὀστοῦ.

Sphéno salpingo-staphylin, ἐπ. ἀνατ. ἀναγόμενος εἰς το σφηνοειδὲς ὀστοῦν, τὴν εὐσταθιακὴν σαλπιγγα καὶ τὴν σταφυλήν.

Sphéranthe, θ. *σφαιρανθὲς, γένος φυτῶν κινναροειδῶν.

Sphère, θ. σφαῖρα. μεταφ. ἔκτασις νοος, δυνάμεως, πλεονεκτημάτων, κτλ. l'homme renfermé dans une petite — ypoursuit de petits objets ὁ μικρὸς ἄνθρωπος εἰς μικρὰ καὶ καταγίνεται. — d'activité d'un corps διάστημα μέχρις οὗ ἐκτείνεται ἡ ἐνέργειά τινος σώματος. μεταφ. ἔκτασις ἐνεργείας, ἐπιῤῥοῆς, γνώσεων, πλεονεκτημάτων κτλ. il sort de sa — ἐκβαίνει ἀπὸ τὰ ὅρια (τῆς κατασκάσεώς του) πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. § κρικωτὴ σφαῖρα (λεγομένη ἰδιαιτέρως — armillaire) § τροχιά, δρόμος πλανήτου. Saturne parcourt sa — en trente années ὁ Κρόνος διανύει τὴν περίοδόν του εἰς 32 ἔτη.

Sphéricité, θ σφαιρικότης.

Sphéridié, ἀρ. *σφαιρίδιον, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Sphéridiotes, ἀρ. πλ. *σφαιριδιῶται, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.

Sphérie, θ. *σφαίριον, γένος μυκητοειδῶν φυτῶν.

Sphériquement, ἐπίρ. σφαιρικῶς.
Sphériste, ἀρ. σφαιριστής, (διδάσκαλος τῆς σφαιριστικῆς).
Sphéristère, ἀρ. σφαιριστήριον, σφαίριστρα, τόπος ὅπου παίζουσι σφαῖραν.
Sphéristique, ἐπ. σφαιριστικός la —, οὐσ. θ. ἡ σφαιριστική, μέρος τῆς γυμναστικῆς τῶν ἀρχαίων.
Sphérite, ἀρ. βοτ. σφαιρίτης, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Sphérobole, ἀρ. βοτ. *σφαιροβόλον, γένος μυκητοειδῶν φυτῶν.
Sphérocarpe, ἀρ. βοτ. *σφαιρόκαρπον, γένος φυτῶν. § γένος μυκήτων
Sphérocéphale, ἀρ. βοτ. *σφαιροκέφαλον, γένος μινθοειδῶν φυτῶν.
Sphérocère, ἀρ. βοτ. *σφαιρόκερως, γένος διπτέρων ἐντόμων.
Sphérocoque, ἀρ. βοτ. *σφαιρόκοκκος, γένος φυκοειδῶν φυτῶν
Sphéroïde, ἀρ. σφαιροειδής, —ές, σχῆμα γεωμετρικόν. § *σφαιροειδής, γένος ἰχθύων.
Sphérolobe, ἀρ. *σφαιρόλοβον, γένος κυαμοειδῶν φυτῶν.
Sphéromachie, θ. σφαιρομαχία, εἶδος ἀγῶνος, εἴτε παιγνίδιον τῶν ἀρχαίων.
Sphérome, ἀρ. *σφαίρωμα, γένος μαλακοστράκων ἰσοπόδων.
Sphéromètre, ἀρ. *σφαιρόμετρον, ἐργαλεῖον ὀπτικῆς καταμετροῦν τὴν κυρτότητα τῶν φακῶν, εἴτε διοπτρικῶν ὑέλων.
Sphéronème, ἡ Sphæronéma, ἀρ. *σφαιρόνημα, γένος μυκητοειδῶν φυτῶν
Sphérophore, ἀρ. βοτ. *σφαιροφόρον, γένος φυκοειδῶν φυτῶν.
Sphérules, θ πλ. βοτ. *σφαιρούλλια, ὄργανα περιλαμβάνοντα τοὺς σπερματοφόρους βλαστοὺς τῶν ὑποξυλοειδῶν φυτῶν.
Sphex, ἀρ. σφήξ, κ. σφήκα, γένος ἐντόμων.
Sphincter, ἀρ. ἀνατ. σφιγκτήρ, μῦς συσφίγγων καὶ κλείων διαφόρου, πόρους τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. le — de la vessie σφιγκτὴρ τῆς κύστεως. le — de l'anus σφιγκτὴρ τοῦ ὀακτυλίου (τοῦ πρωκτοῦ).
Sphinctérule, θ. *σφιγκτηρύλλιον, γένος κογχυλίου.
Sphingides, θ. πλ. *σφίγγες, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.
Sphinx, ἀρ. μυθ. σφίγξ, τέρας πλησίον τῶν Θηβῶν καταπαράττον τοὺς διαβαίνοντας, ὅσοι δὲν ἔλυον τὰ προτεινόμενα αἰνίγματα. § γλυπ. σφίγξ, εἴδωλον ἔχον πρόσωπον καὶ μαστοὺς γυναικὸς, κατὰ δὲ τὸ ἐπίλοιπον λέοντος σχῆμα. § *σφίγγιον, γένος πιθήκων. ἴδ. Babouin καὶ Papion. § σφιγξ, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων. § εἶδος ἀγαρικοῦ.
Sphinx, ἀρ. *λυκαυγὴς, γένος ψυχῶν.
Sphodre, ἀρ. *σφόδριον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων,
Sphondyle, ἀρ. ἴδ. Spondyle.
Sphragite, ἀρ. ἡ Terre de Lemnos θ *σφραγῖτις, εἴτε λημνία γῆ, εἶδος ὠχρώδους ἀργίλλου.
Sphygmique, ἐπ. ἰατρ. σφυγμικός.
Sphyrène, θ. σφύραινα, ἡ κέστρα, ἰχθὺς, γένος ἰχθύων.
Spic, ἀρ. ἴσυον, ἰσύη, (ἴσ. νάσσης, ναρδόστυχυς) *λαβαντὶς, κ. λεβάνδα.
Spica, ἀρ. (ἐκ τοῦ λατ.) στάχυς, ἐστειακός τις ἐπίδεσμος, κ. δέκα.
Spicanard, ἀρ. *ἰρυόναρδος, ἡ ἰνδόναρδος, φυτόν.
Spicifère, ἀρ. σταχυΐτης, εἶδος ταῦ, κ. πτερωτοῦ.
Spicilége, ἀρ. συλλογὴ, φάκελλος ἐγγράφων.
Spiculateur, ἀρ. (σπεκουλάτωρ,) σωματοφύλαξ τοῦ βασιλέως.
Spielmanne, ἀρ. *σπιλμάνον, δενδρύλλιον τῆς Ἀρκτικῆς.
Spigèle, θ. *σπιγελία, φυτὸν γεντιανοειδὲς τῆς Ἀμερικῆς
Spilanthe, ἀρ. *σπιλάνθεμον, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνιτοειδῶν.
Spilome, ἀρ. *σπιλωμα, εἶδος λειχῆνος.
Spina, θ. λατ. ἄκανθα. — acida ὀξυάκανθα. — alba λευκάκανθα, φυτά.
Spinal, le, ἐπ. ἀκανθικός. nerf — νωτιαῖον νεῦρον.
Spinarelle, ἀρ. ἀκανθίας, ἰχθύς.
Spina-ventosa, θ. τερηδὼν, σῆψις τῶν ὀστέων, νόσος.
Spinellane, ἐπ. ἀνθρακίτης, ὀρυκτὸν προσομοιάζον τὸν ἄνθρακα
Spinelle, ἐπ (*ῥοδάνθραξ), ἄνθραξ ἐρυθρώδης, κ ρουβίνι ἀνώτατον κόκκινον. § οὐσ. — noir καρχηδόνιος (*ταπροβανίτης ceylan). — zincifère *αὐτοματόλιθος. — bleu *κυανάνθραξ, εἶδη λίθων.
Spinescent, te, ἐπ. (*ἀκανθόλητος) ὀξὺς, ἀκανθώδης, μυτερὸς ὡς ἂν ἀγκάθι.
Spini-axoïdo-occipital, ἐπ. ἀνατ. *ἰνιοτραχηλίτης (ὀσθος μείζων ὀπίσθιος) μῦς τῆς κεφαλῆς ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὸν ἐπιστροφέα (axis) ὡς τὸ ἰνίον (occipital).
Spini-axoïdo trachéli-atloïdien, ἀρ ἀνατ. *ἀτλαντονωτιαῖος (λοξὸς κατώτερος τῆς κεφαλῆς) μῦς ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὴν ἄκανθαν τοῦ ἐπιστροφέως (axis) εἰς τὴν ἄκανθαν τοῦ ἄτλαντος.
Spino-cranio trapézien, ἐπ. ἐν χρ. nerf — νωτιαῖον νεῦρον.
Spinosisme, ἀρ. *σπινοζισμὸς, ὑλικοθρησκία, ἄθεισμὸς, ἀθεΐα.
Spinosiste, ἀρ. *σπινοζιστὴς, ὑλικόθρων, ἄθεος.
Spinthère, ἀρ. *σπινθηρίτης, ὀρυκτὸν ὠοειδελλέδρον σπινθηρίζον, ἀκτινοβολοῦν.
Spinthéromètre, ἀρ. *σπινθηρόμετρον, ὄργανον φυσικῆς πρὸς ἀναλογισμὸν τῆς δυνάμεως τῶν ἠλεκτρικῶν σπινθήρων.
Spinthrienne, ἐπ. θ. ἐν χρ. μέdaille — αἰτχμαλώτου, νόμισμα παοιστάνον αἰσχρὰ ἀντικείμενα. λέγεται καὶ ἐπὶ θαυλιολίθου τοιαῦτα παοιττῶντος.
Spio, ἀρ. *σπίον, γένος ἀλσκολοπενδρας (néréide).
Spipolette, θ. *ἀσσυριόσυθος, τσιτσιούλικος, ἰτ. λόθολα τῶν ἀγρῶν.
Spirale, ἀρ. ὡρολ. *σπείρημα, ἑλικοειδὲς ἐλατήριον.
Spirale, οὐσ. καὶ ἐπ. θ. γεωμ. σπειροειδὴς, ἑλικοειδὴς γραμμή. tuyau en — κοχλίας, ὑδραυλικὴ μηχανὴ (πρὸς ἐξάντλησιν ὕδατος).
Spiralé, ée, ἐπ. βοτ. σπειρώδης, ἑλικοτροφος, γυροειδὴς.
Spiralement, ἐπίρ. σπειροειδῶς, ἑλικοειδῶς.
Spiranthe, ἀρ. *σπειράνθεμον, γένος φυτῶν (ophryde spirale).
Spiration, θ. Θεολ. ἐκπόρευσις τοῦ ἁγίου πνεύματος — active ἡ ὡς ἐξ ὑποκειμένου ἐκπόρευσις (δηλ. ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ κατὰ τοὺς δυτικούς). — passive ἡ ὡς ἐξ ἀντικειμένου ἐκπόρευσις (ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ ἁγίου πνεύματος).
Spire, θ. γεωμ. σπεῖρα, σπειροειδὴς γραμμή. § ἀρχιτ. σπεῖρα, ἕλιξ, ἑλικοειδὴς βάσις κίονος. § ζωολ. σπεῖρα, ἕλιξ τῶν κογχυλίων.
Spiréo, θ. σπειραία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ῥοδοειδῶν.
Spirifère, θ. *σπειροφόρος, γένος κογχυλίων.
Spirique, ἐπ. ἐν χρ. Courbe — καμπύλη σπειρικὴ ἐχημαπισμένη ἀπὸ τὴν τομὴν κυλίνδρου
Spiritualisation, θ. χημ. *μετεωρισμὸς, (ἀεροποίησις) μεταβολὴ τῶν στερεῶν σωμάτων εἰς ἀερώδη κατάστασιν διὰ τοῦ πυρός.
Spiritualiser, ἐν. χημ. μετεωρίζω (ἀεροποιῶ ;) μεταβάλλω εἰς ἀερώδη κατάστασιν τὰ σώματα.
Spiritualité, θ νοερότης, τὸ πνευματῶδες (τῆς ψυχῆς) § μελέτη τῶν πνευματικῶν πραγμάτων. un livre de — βιβλίον μυστικὸν, περὶ ὑψηλῶν τῆς θρησκείας πραγματευόμενον.
Spirituel, le, ἐπ πνευματικὸς, νοερὸς, ἄϋλος. (τὸ ἐναντίον τοῦ κοσμικὸς καὶ ὑλικὸς). § εὐτράδης, θρησκευτικὴ ἄσκησις. § ἀγχίνους il a l'air — ἡ la physionomie —lle φαίνεται ἀγχίνους, εὐφυής. mot — ἀστεῖσμός. pinceau —, touche —lle εὐφυὴς, εὐχερὴς γραφή. § ἀλληγορικός. Iacob et Hesau dans le sens — représentent les bons et les méchants ὁ Ἰακὼβ καὶ Ἠσαῦ εἰκονίζουσιν ἀλληγορικῶς (κατὰ τὴν ἀλληγορικὴν ἔννοιαν) τοὺς ἀγαθοὺς καὶ κακούς.
Spirituellement, ἐπίρ. εὐφυῶς, ἀγχινόως. § πνευματικῶς.
Spiritueux, euse, ἐπ. χημ. ἀλκοο-

λικὸς, περιέχων ἀλκοόλιον. liqueurs —euses μεθυστικὰ ποτά.

Spirivalves, Ϡ. πλ. *σπειρόθυρα, κογχυλιοειδῶς ἢ ἑλικοειδῶς ἐστραμμένα μονόθυρα κογχύλια.

Spirlin, ἀρ, *σπίρλινος, ἰχθὺς ἐκ τῶν κυπρίνων.

Spirobranche, ἀρ. *σπειρόβραγχον, εἶδος ὀστρακοδέρμων.

Spiroglyphe, ἀρ. *σπειρόγλυφος, σκώληξ διακιτώμενος εἰς σπειροειδῆ κολεὸν (ὀστράκινον).

Spirographe, ἀρ *σπειρόγραφος, σκώληξ τῆς μεσογείου.

Spiroïde, ἐπ. σπειροειδής.

Spiroline, Ϡ. στρόμβος, εἶδος κογχύλης σπειρώδους.

Spirorbe, Ϡ *σπειρόσφαιρον, γένος κολεοσπείρων σκωλήκων τῆς Ἀτλαντικῆς Θαλάσσης.

Spirosperme, ἀρ. βοτ. *σπειρόσπερμον, δενδρύλλιον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Spirule, Ϡ. *ἑλικόστρακον, γένος ὀστρακοδέρμων μονοθύρων ἑλικοειδῶν.

Spirulier, ἀρ. *ἑλικοστρακίας ἢ ἑλικοστρακίτης, ζωύφιον τοῦ ἑλικοστράκου

Spithame, ἀρ. σπιθαμὴ, μέτρον.

Spiurre, Ϡ. κόνις, ἀσβόλη γαιανθράκων

Spizaète, ἀρ. *σπιζάετος (σπιζίας, σπιζίτης) γένος ἱερακοειδῶν πτηνῶν λεγομένων ἔτι καὶ aigle-autour γυπαιετος, ἢ épervier-aigle *ἱερακάετος.

Splachne, ἀρ. (*σπλάχνον) γένος βρύων.

Splanchnique, ἐπ. σπλαγχνικός. fièvre — πυρετὸς τεταρταῖος λυμαινόμενος, βλάπτων τὰ σπλάγχνα τῆς κοιλίας.

Splanchnographie, Ϡ. σπλαγχνογραφία.

Splanchnologie, Ϡ. σπλαγχνολογία.

Splanchotomie, Ϡ. σπλαγχνοτομία.

Spleen, ἀρ. (πρ. Splen ἢ μᾶλλον Ἀγγλ. Spline) μελαγχολία, μαρασμὸς, ὑποχονδρία.

Splénalgie, Ϡ. σπληναλγία, σπληνωδυνία, σπληνόπονος.

Splendeur, Ϡ. αἴγλη, λαμπηδὼν, λαμπρότης la — du soleil ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου. μεταφ. μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια. la — de son nom ἡ δόξα τοῦ ὀνόματός του vivre avec — ζῶ, διάγω πολυτελῶς.

Splendide, ἐπ. (αἰγλήεις, λαμπρὸς) μεγαλοπρεπὴς, πολυτελὴς, πολυδάπανος.

Splendidement, ἐπίρ. πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς.

Splénemphraxis, ἀρ *σπληνέμφραξις.

Splénétique, ἐπ. σπληνικὸς, πάσχων ἐμφράξεις σπληνός.

Splénique, ἐπ. σπληνικός.

Splénite, ἢ Splénitis, Ϡ. σπληνῖτις, φλόγωσις, πάθος τοῦ σπληνός.

Splénius, ἀρ. *σπληνιὸς, ἡ σπλὴν νοσχήμων μῦς τοῦ αὐχένος.

Splénocèle, Ϡ. σπληνοκήλη.

Splénographie, Ϡ. σπληνογραφία.

Splénologie, Ϡ σπληνολογία.

Splénotomie, Ϡ. σπληνοτομία.

Spline, ἴδ. Spleen

Spode, Ϡ. χημ. σπόδιον (ψευδάργυρου) ἀπηνθρακωμένος ψευδάργυρος, ὀξύδιον ζίγκου ἰατρικόν. ἴδ. Tutie § ἀπηνθρακωμένον, καυμένον ἐλεφάντινον, κ φίλτετι.

Spodite, Ϡ. σποδίτης, ἡ στακτώδης ὕλη ἐκρηγνυομένη ἀπὸ τὰ ἡφαίστεια.

Spodomancie, Ϡ. σποδομαντεία

Spodumène, ἴδ. Triphane.

Spoliateur, ἀρ — trice Ϡ. συλητὴς, λωποδύτης ἢ ληστής.

Spoliatif, ive, ἐπ. ἰατρ saignée — ive μικρὰ φλεβοτομία διὰ νὰ ἐλαττώσῃ τὸ ἐυθρὸν μέρος τοῦ αἵματος.

Spoliation, Ϡ. σύλησις, λωποδυσία, ἁρπαγὴ, ἀφαίρεσις τῶν ἀλλοτρίων.

Spolier, ἐν. συλῶ, λωποδυτῶ, διαρπάζω, ληστεύω, γυμνόνω τινά.

Spondaïque, ἐπ. φ λογ. σπονδεῖος, σπονδειακὸς, στίχος ἑξάμετρος συγκείμενος ἐκ σπονδείων ποδῶν.

Spondaïques, Ϡ. πλ. σπονδάϊκα (ἴτ. σπονδαΰλια, ἡ σπονδαυλία) νόμος, μουσικὸς σκοπὸς τῶν ἀρχαίων ἐν χρ κατὰ τὰς σπονδάς.

Spondaule, ἀρ. σπονδαύλης, ὁ αὐλῶν κατὰ τὰς σπονδάς

Spondéasme, ἀρ. μουσ. σπονδειασμὸς, φθορὰ ἐπὶ τοῦ ἁρμονικοῦ γένους.

Spondée, ἀρ. σπονδεῖος, ποὺς σύνθετος ἀπὸ δύο μακρὰς συλλαβάς.

Spondyle, ἀρ σπόνδυλος, ὀστοῦν τῆς ῥάχεως, ῥαχιόκκαλον § *σπόνδυλος, ἢ σφόνδυλος, γένος ὀστρακοδέρμων διθύρων, κ. γαϊδουρόποδα. § σφονδύλη, ἔντομον κολεόπτερον, εἶδος κάμπης βλαπτούσης τὰ φυτά.

Spondylolithe, ἢ Spondyles, ἢ Articles, ἀρ. πλ. γαιώδυκτοι (fossiles) σπόνδυλοι, σπονδυλόλιθοι.

Spondynoïdes, ἀρ. πλ. ἀπολιθώματα μυάκων (μυδιῶν).

Spongiabilité, Ϡ. τὸ σπογγῶδες, ἰδιότης τοῦ λαμβάνειν σπογγώδη σύστασιν, οὐσίαν.

Spongiaires, ἀρ. πλ. σπογγοειδῆ.

Spongiées, Ϡ. πλ. σπογγοειδῆ, τάξις ζωοφύτων.

Spongieux, euse, ἐπ. σπογγώδης. § πορώδης, ἀπορροφητικός.

Spongille, Ϡ. *σπογγύλλιον, γένος ὄπου ὑπάγονται οἱ σπόγγοι τῶν μὴ ἁλμυρῶν ὑδάτων.

Spongiole, Ϡ. *σπογγύλλιον, ἀπορροφητικὰ μέρη τῶν φυτῶν.

Spongiosité, Ϡ. τὸ σπογγῶδες.

Spongite, Ϡ. σπογγίτης, λιθος πορώδης τῶν ἀρχαίων. § σπογγίτης, ἀπολιθώματα ὑδάτων ἐπὶ φυτῶν.

Spongodiées, Ϡ. πλ. *σπογγοδιοειδῆ, γένος φυτῶν Θαλασσίων.

Spontané, ée, ἐπ. αὐτόματος, ἀφ' ἑαυτοῦ γινόμενος. § ἑκούσιος.

Spontanéité, Ϡ. τὸ αὐτόματον, συγκατάθεσις τῆς θελήσεως.

Spontanément, ἐπίρ. αὐτομάτως, ἑκουσίως.

Sponton, ἴδ. Esponton.

Sporade, Ϡ. σποράς, διεσπαρμένη. les —s σποράδες νῆσοι.

Sporadique, ἐπ. στοιχειώδης. maladie — σποραδικὴ νόσος, τὸ ἐναντίον τοῦ ἐπιδημικῆ.

Sporange, ἢ Sporangidie, Ϡ. *σπόραγγος, μέρος τῶν λειχήνων περιλαμβάνον τοὺς σπόρους.

Sporobole, Ϡ *σποροβόλον, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.

Sporochnus, ἀρ. *σπόροχνος, (σπορόχνιον) γένος φυκῶν.

Sporophthalmie, Ϡ. *σποροφθαλμία, ψωροφθαλμία.

Sporte, ἀρ. σπυρὶς, κάνιστρον εἰς χοῆσιν τῶν ζητούντων ἔλεος μοναχῶν

Sportule, Ϡ. δῶρα νομισμάτων, ἄρτου καὶ οἴνου διανεμόμενα εἰς τὸν λαὸν τῶν Ῥωμαίων. § σπυρὶς, κάνιστρον, τουρκ. ζεμπίλι, ὅπου οἱ ἐδεσῖς ἐλέγχοντο τὰ δῶρα τῶν πλουσίων.

Sporulie, Ϡ. *σπορύλιον γένος κογχυλίων.

Sprate, Ϡ *τριχία, ἡ σάρδα, ἰχθύς.

Springalie, ἀρ. *σπριγγάλιον, ἐνδρύλλιον τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Springelie, ἀρ *σπριγγέλιον, Θάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Spruce beer, ἀρ *πευκίτης ζύθος (κατασκευαζόμενος παρὰ τῶν Ἀμερικανῶν μὲ ἀφέψημα κλωναρίων πεύκης καὶ μελιτώματος mélasse).

Spumaire, Ϡ. *ἀφρομύκης, γένος ἀμανιτῶν.

Spumeux, eus ἐπ ἀφρώδης

Spumosité, Ϡ. ἀφρισμὸς, τὸ ἀφρῶδες.

Spuriloque, ἐπ. αἰσχρολόγος.

Spure, Ϡ. λεπτὸς λιθανθραξ.

Sputateur, ἀρ. πτυαλιτής. § (πτυάς) *ἰοπτύαλος, σαῦρα φαρμακερά.

Sputation, Ϡ ἀποφλεγματισμός, πτυαλισμὸς, ἀπόχυσις, κ. φτύσιμον.

Sputer, ἀρ. μέταλλον λευκὸν καὶ σκληρόν.

Squadroniste, ἀρ. καρδινάλης οὐδίτερος εἰς τὴν συνέλευσιν περὶ χειροτονίας πάπα.

Squale, ἀρ. σκύλλος ἢ σκύλος, κύων, σέλαχος κ. σαλάχι, σκυλίφαρον, (ὡς λάμνα, λαμία, καρχαρίας,) θαλάσσιον ζῶον, κῆτος

Squammaire, Ϡ. *λεπιδῖτις, γένος τῶν λειχηνοειδῶν φυτῶν.

Squammeux, euse, ἐπ. λεπιδώδης, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.

Squammifère, ἐπ. φολιδώδη, γένος ἑρπετῶν.

Squammipennes, ἀρ. πλ. φολιδόπτερα, σύστημα ἰχθύων.

Squammodermes, ἀρ. πλ. φολιδόδερμα, φυλὴ ἰχθύων.

Squammolombric, ἀρ. *φολιδέλμινς (φολιδοστώλης).
Squammules, Ϡ. πλ. φολίδια, μικρὰ λέπη εἰς τὸ στόμιον τῆς στεφάνης τινῶν ἀνθέων, μάλιστα δὲ τῶν ἀρνογλωσσειδῶν φυτῶν.
Squammeux, euse, ἐπ. φολιδωτός.
Squarreux, euse, ἐπ. βοτ ἔχων μέρη συνημμένα καὶ τραχέα.
Squatine, Ϡ. *κυνίτης, γένος σιλαχωδῶν ἰχθύων.
Squelette, ἀρ. σκελετὸν, σύστημα ὀστέων τοῦ ζώου. μεταφ un — d' homme σκέλεθρον, κατάξηρος, κάτισχνος; ἄνθρωπος.
Squelettologie, Ϡ. σκελετολογία.
Squille, Ϡ σκίλλα, κ. σκιλλοκρόμυδον, φυτόν § καρὶς, ἡ γαρὶς, μαλακόστρακον.
Squillaires, ἀρ. πλ *καριδώδη ἢ καριδοειδῆ, σύστημα μαλακοστράκων.
Squinancie, ἴδ. Esquinancie.
Squine, ἡ Esquine, Ϡ. *σμίλαξ ἰατρικὴ, ἐξωτικὸν φυτὸν χρήσιμον ὡς ἰδρωτικόν.
Squirrhe, ἀρ. σκίῤῥος, πρῆγμα σκληρόν.
Squirrheux, euse, ἐπ σκιῤῥώδης.
St! ἐπίῤ. σιωπή!
Staavie, Ϡ. *στοίβιον, γένος φυτῶν τοῦ εὐπατορίου ἀκροωτηρίου
Stabilité, Ϡ. στερεότης, στασιμότης, μονιμότης. μεταφ. la — d' un état ἡ ἠσυχία τοῦ κράτους la — d'une convention ἡ βεβαιότης τινὸς συνθήκης.
Stable, ἐπ στερεὸς, μόνιμος. μεταφ. σταθερός.
Stabler, οὐδ. πέποιθα, ἔχω πεποίθησιν εἰς.
Stachides, ἀρ. πλ. *σταχὶς, γένος φυτῶν.
Stachyoptérides, Ϡ. πλ. (σταχυοπτερὶς) σταχυοπτεριδοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Stachys, Ϡ. στάχυς, πόα ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μινθοειδῶν (Labiées)
Stachytarphète, Ϡ *σταχύταρφος, γένος φυτῶν
Stach, ἀρ. *στάχος, εἶδος πλευρονήκτου, ἰχθὺς τῆς Νοσβηγίας.
Stackhousie, Ϡ. *σταγχουσία, γένος φυτῶν τερεβινθοειδῶν.
Stacter, ἡ Stactè, ἀρ. στακτὴ σμύρνα, ἐλαώδης ὕλη, ἀπόσταγμα σμύρνης
Stade, ἀρ. στάδιον, μέτρον μήκους; § στάδιον νότου, περιοδος.
Stadhouder, ἴδ. Stathouder.
Stadiodrome, ἀρ. σταδιοδρόμος.
Stadmane, ἀρ. *σιδηρόξυλον, δένδρον τῆς Γαλλονησίου.
Stage, ἀρ. διατρ.βὴ τοῦ κανονικοῦ κατά τινας ἐκκλησίας πρὶν ἀπολαύσῃ τῶν τιμῶν καὶ τῶν προσόδων του ἀξιώματος. § δοκιμασία, καιρὸς, ἐφ' ὃν συχνάζουσι τὰ δικαστήρια οἱ νέοι συνήγοροι πρὶν καταγραφῶσιν εἰς τὸ πινάκιον.
Stagiaire, ἀρ ὄφιμος συνήγορος, συχνάζων τὰ δικαστήρια πρὶν καταγραφῇ
Stagien, ἀρ. κανονικὸς, μοναχὸς, ὅστις διέμενεν εἰς τὸ μοναστήριον τὸν διωρισμένον καιρὸν πρὶν λάβῃ τὰς νενομισμένας προσόδους καὶ τιμάς.
Stagnant, te, ἐπ. (τὸ g προρ. ὡς γ) στασιμος, υἡ ῥέων des eaux — tes στάσιμα ὕδατα μεταφ. μὴ προοδεύων.
Stagnation, Ϡ. στάσις, ὑδάτων, στασιμότης. — du sang, des humeurs ἀκινησία αἵματος, χυμῶν.
Stalactites, Ϡ σταλακτὶς, ἡ σταλακτίτης ἀπολίθωμα ὕδατος (σύροντος ἀσβεστώδη ὕλην κτλ.)
Stalagmite, Ϡ σταλαγμὶς (ἡ σταλαγμίτις) εἰς σχῆμα θηλοειδές
Stalle, Ϡ. ἑλλ. θρανίον, στασίδιον, ξύλινον σκαμνίον εἰς τοὺς χορούς,
Stältique, ἐπ σταλτικὸς, συσταλτικὸς, στυπτικός.
Stamate, ἡ Stamète, Ϡ. εἶδος ὑράσματος.
Staminal, le, ἐπ στημονικός.
Staminеux, euse, ἐπ. μακροστήμων, ἔχων μακροὺς στήμονας
Staminifère, ἐπ στημονοφόρος
Stampe, Ϡ. στιγεὺς, ἐγκαυστὴρ, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον στίζουσι τοὺς αἰθίοπας § διάστημα μεταξὺ δύω φλεβῶν μεταλλείου
Stance, Ϡ. στροφή.
Stanleye, Ϡ. στανλεύια, γένος φυτῶν.
Stant, ἀρ. φαλαινιδεὺς, μικρὰ (διετὴς) φάλαινα.
Stantê, ἐπ tribleau — ζωγραφία δυσχερὴς, ἐπίπονος, ὅπου φαίνεται ἡ δυσκολία (ὁ κόπος) τοῦ ζωγράφου
Stapédien, ἀρ ἀνατ. μυς του ἀκροῤῥοϊκοῦ.
Stapélie, Ϡ. *σταπηλία.— vélue *λεπέδριον, φυτόν.
Staphisaigre, Ϡ. σταφὶς ἀγρία, φυτόν.
Staphyle, Ϡ. σταφυλὴ, κ. στάφυλίτης, μέρος τοῦ οὐρανίσκου.
Staphylier, ἀρ. *σταφυλία, δένδρον ἐκ τοῦ τυττήματος τῶν ῥαμνοειδῶν.
Staphylin, ἀρ. σταφυλινὸς (μυς). § *σταφυλῖνος, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Staphylino pharyngien, ἐπ. σταφυλοφαρυγγίτης
Staphylodendron, ἀρ. σταφυλόδενδρον.
Staphylome, ἀρ. σταφύλωμα, ἔπαρμα, πρῆγμα τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος, πάθος τοῦ ὀφθαλμοῦ
Starie, Ϡ στάσις, ἀγοτοφία πλοίου εἰς τὸν λιμένα.
Starkée, Ϡ. *στάρκειον, φυτὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Staron, ἀρ. *στάρον, κογχύλη.
Staroste, ἀρ *σταρόστης, εἶδος τιμαριώτου τῆς Πολωνίας.
Starostie, Ϡ. *σταροστία, τιμάριον, γῆ ὑποστατικὸν τοῦ σταρόστου.
Starti, ἡ Sacte, ἴδ Stacter.
Stase, Ϡ. ἰατρ. στάσις, ἀκινησία αἵματος ὑγροῦ.
Stasimon, ἀρ. στάσιμον (μέλος) ἆσμα χοροῦ τῶν ἀρχαίων.
Statère, ἀρ. στατὴρ, νόμισμα ἀρχαίων § στατὴρ, κ. στατήριον, ζύγιον.
Stathmos, ἀρ σταθμὸς, τουρκ. κονάκι κατ' ὀξὺν.
Stathouder, ἀρ. *στραθούδερος, ναύαρχος ἢ ἀρχιστράτηγος ἄξιωμα τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ὁλλανδίας
Stathouderat, ἀσ. *στραθουδεράτον, ἀξίωμα τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ὁλλανδίας.
Statice, Ϡ. στατικὴ (πόα) φυτὸν τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας.
Station, Ϡ. σταθμός. § (στάσις) παστὰς, εἰκονοστάσια, ἔμπροσθεν τῶν ὁποίων ἵστανται ἐπὶ λιτανείας χάριν δεήσεως, καθὼς ἐπὶ τῆς τελετῆς τοῦ ἐπιταφίου. faire ses — ἐπισκέπτομαι τὰ καθ' ὁδὸν αὐτοσχεδιαζόμενα προσκυνητάρια χάριν ἀρέτεως ἁμαρτημάτων. donner un — à un prédicateur διορίζω ἱεροκήρυκα εἰς ἐκκλησίαν τινὰ διὰ νὰ διδάξῃ κατὰ τὸ τεσσαρακονταήμερον, ἢ κατὰ τὴν τεσσαρακοστήν § ἡ ῥαινομένη ἀκινησία τοῦ ἀστέρος κατά τι σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ. § στάσις, ὑδροστάσιον, τόπος, ὅπου τίθεται ὁ ὑδροστάτης, τὸ ὑδροζύγιον § πεῖπλους, ἔκτασις θαλάσσης, ὅπου διατρέχουσι τὰ πολεμικὰ πλοῖα. § ἰατρ. στάσις, τὸ ἐναντίον τῆς καθάρσεως.
Stationnaire, ἐπ. στάσιμος planète — ἀκίνητος (κατὰ τὸ φαινόμενον) πλανήτης. Soldats — s στρατιῶται διατεταγμένοι νὰ σταθμεύωσί που. lièvre — πυρετὸς συνεχὴς (διὰ πολλῶν ἐτῶν ἢ διὰ πολλοῦ χρόνου).
Stationner, οὐδ. σταθμεύω.
Stationnale, ἐπ. τόπος, ὅπου γίνεται στάσις κατὰ τὴν λιτανείαν.
Statique, Ϡ. στατικὴ, ἐπιστήμη τῆς ἰσορροπίας τῶν σωμάτων. § *στατηρίτης, στύλος εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅθεν ῥέμματα στατήρ, τουρκ. κανδάριον, διὰ νὰ ζυγίζωνται δημοσίως τὰ πράγματα.
Statistique, Ϡ. πολιτειογραφία, περιγραφὴ τῆς καταστάσεως τινος χώρας καθ' ὅλους τοὺς κλάδους. § ἐπ. πολιτειογραφικὸς
Statmeistre, ἀρ. δημαρχικὸς πάρεδρος ἢ συμβουλος.
Statuaire, ἀσ ἀγαλματοποιὸς, λιθογλυπτης. § ἐπ. marbre — λαξευτὸς μάρμαρος, ἐπιτήδειος εἰς κατασκευὴν ἀγαλμάτων. § Ϡ. ἀγαλματοποιΐα.
Statue, Ϡ. ἄγαλμα — colossale ἄγαλμα κολοσσαϊκὸν, διπλοῦν καὶ τριπλοῦν τοῦ ἀνθρωπίνου ἀναστήματος, — Persique ἄγαλμα Περσικὸν, χρησιμεῦον ὡς κίων ὑπὸ τὴν ζωοφόρον. s'est une — εἶναι ὡς ἓν ἄγαλμα, ἀκίνητος ὁηλ. ἡ ἀναίσθητος.
Statuer, ἐν. ψηφισθεῖσθαι, κανονίζω.

— sur un objet νομοθετῶ, ἀποφασίζω περί τινος πράγματος.
Stature, Ϛ. ἀνάστημα σώματος.
Statut, ἀρ. Ϛεσμὸς, κανονισμός. § νόμος τοῦ ἀγγλικοῦ βουλευτηρίου.
Stauracanthe, ἀρ. σταυρακάνθα, δενδρύλλιον τῆς Πορτογαλλίας, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυκλοσειδῶν
Staurobaryte, Ϛ. σταυροβαρεῖα ἡ ἀρομότομος, πέτρα περιέχουσα τὸ βαρείας, καὶ τῆς ὁποίας τὰ κρύσταλλα διασταυροῦνται.
Staurolâtres, ἀρ. πλ. σταυρολάτραι, χριστιανικὴ αἵρεσις.
Staurotide ἡ Croissette, Ϛ. σταυρόλιθος, πέτρα ἔχουσα κρύσταλλα πρισματώδη καὶ σταυροτά.
Stautonie, Ϛ. *σταυτώνιον, δενδρύλλιον τῆς Κίνας.
Stéatite, Ϛ στεατίτης, φυλλώδης, πτυχώδης μάργα. § ἐπ. στεατίτης, ἀργιλλώδης.
Stéatocèle, ἀρ. στεατοκήλη, πρῆγμα τῶν ὄσχεων ἀπὸ ὕλην στεατώδη
Stéatomateaux, euse, ἐπ. στεατωματώδης.
Stéatôme, ἀρ. στεάτωμα, (λίπωμα) πρῆγμα, περιέχον ὡς ἐπὶ σάλλου ὕλην στεατώδη
Stéatornis, ἀρ. *στεατόρνις, πτηνὸν τοῦ Ἱεροῦ.
Stéchas, ἀρ. στοιχὰς, ἀρωματικὸν φυτὸν, κ. καλογεροχορτον τουρκ. καραμπάτι.
Steenbok, ἀρ. *στήμβοχον, τετράπουν μαρυκάζον.
Stéganie, Ϛ. *στεγανία, γένος πτεριδος.
Stéganographie, Ϛ στεγανογραφία, στενογραφία, τέχνη τοῦ γράφειν διὰ συμβόλων.
Stéganographique, ἐπ. στεγανογραφικος.
Stéganope, ἀρ. στεγανόπους, γένος μακροσκελῶν πτηνῶν.
Stégie, Ϛ. *στήγιον, γένος φυτῶν μυκητοειδῶν.
Stégnose, Ϛ. στέγνωσις, συστολὴ, ἔμφραξις πόρων, ξηρασία.
Stégnotique, ἐπ. στεγνωτικός.
Stégnosie, Ϛ. *στεγνώτιον, φυτὸν τῆς Κοχιγχίνης σιτοειδές.
Stéhéline, Ϛ *στεχέλινον, γένος φυτῶν τῆς Ἱσπανίας καὶ Ἰταλίας.
Steinbock, ἀρ. αἴγαγρος (τῶν Ἄλπεων)
Steinkerque, Ϛ. περιδέραιον, μανδήλιον εἰς τῶν γυναικῶν τὸν λαιμὸν δεμένον ἔμπροσθεν.
Stélage, ἀρ. φόρος ἐπὶ τῶν σιτηρῶν.
Stelagier, ἀρ. ἐργολάβος, μισθωτὸς τοῦ φόρου τῶν σιτηρῶν.
Stéinheilite, Ϛ. ὄρυκτὸν τῆς νέας Φιλανδίας.
Stèle, Ϛ. στήλη τετράγωνος.
Stelechite, Ϛ. *στελεχίτις, ὀστεοκόλλας εἶδος, ἀπολιθωσις περὶ τὰς ῥίζας τινῶν φυτῶν εἰς ἀμμώδεις τόπους.
Stélégraphie, Ϛ στηλογραφία.
Stellaire, Ϛ *ἀστερόεντα, φυτὰ καρυοφυλλοειδῆ.
Stellère, ἀρ. *ἁλίαρκτος, εἶδος φώκης τῆς Καμτσάτκης. § φυτὸν ἀρνοειδές.
Stellerisea, Ϛ. πλ ἀκτινωτὰ ἐχινόδερμα.
Stellifère, ἀρ. *φερέσταυρον, ἰχθὺς τοῦ Εὐξείνου ἀκρωτηρίου.
Stellion, ἀρ. *ἀκανθόσαυρος, ἡ μαρμαρόσαυρος, γένος σαύρας μαρμαρόχροος
Stellionat, ἀρ. δολιοπωλία, πώλησις δόλια κτήματος ἐνυποθήκου ἢ ξένου.
Stellionataire, ἐπ. δολιοπώλης, πωλητὴς δόλιος ἐνυποθήκου ἢ ξένου κτήματος.
Stelles, ἀρ. *στελλὶς, γένος φυτῶν.
Stellithes, Ϛ. πλ. Ϛαλάσσιος ἀστὴρ γαιώδους.
Stellorchis, ἀρ. *ἀστερόρχις, γένος φυτῶν.
Stemmacanthe, Ϛ *στεμμάκανθα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.
Stemmates, ἀρ. πλ. ὀμμάτια λεῖα τῶν ἐντόμων.
Stemmatosperma, ἀρ. στεμματόσπερμα, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.
Stémode, Ϛ. *στημώδες, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀροβαγχοειδῶν.
Stémone, Ϛ. στημονὶς, φυτὸν τῆς Κίνας καὶ Κοχιγχίνης.
Stémonite, Ϛ. *στημονῖτις, γένος φυτῶν μυκητοειδῶν.
Stenanthère, ἀρ. *στενάνθηρος, δενδρύλλιον τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Stencore, ἀρ. *στέγχωρ, γενος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Stène, ἀρ. *στεινὸν, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Sténélytres, ἀρ. πλ. *στενέλυτρα, σύστημα ἐντόμων.
Sténie, Ϛ κλανθμηρὸν δοᾶμα (ἄχο)
Sténocarpe, ἀρ. *στενόκαρπον, γένος φυτῶν.
Sténochile, ἀρ. στενοχειλὲς, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Sténochorie, Ϛ ἰατρ. στενοχωρία τῶν ἀγγείων (τοῦ αἵματος).
Sténoderme, ἀρ. *στενόδερμον, γένος νυκτεριδῶν.
Sténoglosse, ἀρ. *στενόγλωσσον, φυτὸν τῆς Περουβίας.
Sténographe, ἀρ. στενογράφος, ὁ γράφων διὰ συμβολικῶν σημείων
Sténographie, Ϛ. στενογραφία, γραφὴ διὰ συμβόλων.
Sténographique, ἐπ. στενογραφικός.
Sténosome, ἀρ. στενόσωμον, γένος μαλακοστράκων.
Sténostome, ἀρ. στενόστομος, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Stentor, ἀρ. στέντωρ, μεγαλόφωνος
Stentorée, ἐπ. voix — φωνὴ στεντόρειος.
Stéphane, ἀρ. *στεφανὶς, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Stéphanie, ἀρ. *στεφανία, δενδρύλλιον Μεξικοῦ § γένος φυτῶν.
Stéphanite, ἐπ. στεφανίτης. jeux — στεφανῖται ἀγῶνες, (καθ' οὓς ὁ νικητὴς ἐλάμβανεν ὡς βραβεῖον στέφανον).
Stéphanomie, Ϛ. γένος ἀκτινωτῶν (Ϛαλασσίων ζώων).
Stéphanophore, ἀρ. στεφανοφόρος.
Stephylie, Ϛ. *στέφυλλον, γένος μαλλίων.
Steppes, ἀρ. πλ. ἔρημοι τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς.
Stercacanthe, ἀρ. *στειρόφακελος, γένος φυτῶν λειχηνοειδῶν.
Sterchi, ἀρ. *λευκοπέλαργος, πτηνὸν διαιτώμενον παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Βόλγα.
Stercoraire, ἀρ. ἴδ. Sabbe § *τελεδίτης, ἰχθὺς τριχώδους. § — κοπρίωνες ἢ κοπρεῖωνες, ἔντομα διατρίβοντα εἰς τὴν κόπρον τῶν ζώων.
Stercoration, Ϛ. κόπρος, κόπρανον, κ. σκατόν.
Sterculiacées, Ϛ. πλ. κοπροσμιοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Stercalie, Ϛ. *κοπροσμία, γένος φυτῶν.
Stercutius, ἀρ. Ϛεὸς τῶν Ῥωμαίων ἔρρος τῶν ἀποπάτων. § ὁ Κρόνος διδάξας τοὺς ἀνθρώπους νὰ κοπρίζωσι τοὺς ἀγροὺς.
Stère, ἀρ. στερεόμετρον, ἢ κυβικὸν μέτρον, μέτρον διὰ τὰ ξύλα.
Stéréobate, ἀρ. *στερεόβαθρον, τὸ ὑποτιθέμενον ὑποκάτω τῆς βάσεως κίονος.
Stéréocaula, ἀρ. *στερεόκαυλον, γένος φυτῶν λειχηνοειδῶν.
Stéréographie, Ϛ. στερεογραφία, τέχνη τοῦ σχεδιάζειν τὰ σχήματα τῶν στερεῶν ἐπὶ ἐπιπέδου κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὀπτικῆς.
Stéréographique, ἐπ. στερεογραφικός.
Stéréométrie, Ϛ. στερεομετρία, μέρος τῆς γεωμετρίας.
Stéréotomie, Ϛ. στερεοτομία, ἡ τέχνη τοῦ τεμνειν τὰ στερεά.
Stéréotypage, ἀρ. στερεοτυπία, τύπωσις διὰ στερεῶν σανίδων.
Stéréotype, ἀρ. στερεότυπος, (ἐκδοθεὶς) τυπωθεὶς διὰ στερεῶν σελίδων.
Stéréotyper, ἐν. στερεοτυπῶ, (μεταβάλλω εἰς στερεὰς πινακας ἢ στερεὰ καλούπια τὰς συγκειμένας ἀπὸ νικητοὺς χαρακτῆρας σελίδας.)
Stéréotypie, Ϛ. στερεοτυπία, ἴδ. Stéréotypage
Stéréoxylon, ἀρ. στερεόξυλον.
Stérile, ἀρ. στέριφος, στῆρος, ἄγονος, ἄκαρπος. terre — ἄγονος γῆ année — δυσετηρία, κακὴ χρονιά.
Stérilité, Ϛ. στείρωσις, ἀφορία, ἀκαρπία.
Stériphe, Ϛ. *στέριφος, γένος φυτῶν.
Stéris, ἀρ. *στειρὶς, γένος λυχνίδων.

Strelet, ἀρ. τὸ. Strelet.
Sterling, ἐπ. livre — λίρα στερλίνα, νόμισμα λογιστικὸν τῆς Ἀγγλίας ἴσον μὲ 28 δραχμάς.
Sternal, le, ἐπ. στερνικός. côtes — es πλευραὶ στερνίτιδες εἶτε ἀληθεῖς, αἱ καταλήγουσαι εἰς τὸ στέρνον.
Sternarache, ἀρ. *στερνόῤῥαχις, γένος ἰχθύων.
Sternbergie, Ϛ. *στερνοβεργία, φυτὸν τῆς Οὐγγαρίας ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κρινοειδῶν.
Sterne ἡ Hirondelle de mer, Ϛ. χελιδὼν ἡ θαλασσία, γένος νηκτικῶν πτηνῶν.
Sterniclo, ἀρ. *στέρνικλος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀττακέων.
Sterno-clavicnlaire, ἐπ. ἀνατ. στερνοκλειδικός, κλειδοστερνίτης (μῦς)
Sterno cleido-mastoïdien, ἐπ. ἀνατ. μαστοειδοστερνιτης, μῦς προσφυόμενος εἰς τὸ στέρνον, τὴν κλεῖδα καὶ τὴν μαστοειδῆ ἀπόφυσιν.
Sterno-costal, ἐπ. ἀνατ. στερνοπλευρικὸς ἢ στερνοπλευρίτης μῦς.
Sterno-costo-clavi-huméral, ἐπ. ἀνατ. βραχιονοστερνιτης ἢ μέγας θωρακικος μῦς προσφυόμενος εἰς τὸ στέρνον, τὸν χόνδρον τῆς πλευρᾶς καὶ τὸν βραχίονα.
Sterno-huméral, ἐπ. ἀνατ. βραχιονοστερνιτης, μέγας θωρακικὸς μῦς.
Sterno-hyoïdien, ἐπ. μῦς ἐκτεινόμενος ἀπο τὸ στέρνον εἰς τὸ ὑοειδὲς ὀστοῦν.
Sterno-mastoïdien, ἐπ. ἀνατ. μῦς ἐκτεινόμενος ἀπὸ τοῦ στέρνου εἰς τὴν μαστοειδῆ ἀπόφυσιν.
Sternoptyges, ἀρ. πλ. *στερνόπτυγες, ταγμα ἰχθύων.
Sternoptyx, ἀρ. στερνόπτυξ, γένος ἰχθύων.
Sterno-pubien, ἀρ. στερνοηβικὸς ἢ ἡβοστερνιτης μῦς.
Sternorhynque, ἀρ. *στερνόῤῥυγχος, γένος ιχθυων.
Sterno-thyroïdien, ἀρ. ἀνατ. θυροειδοστερνίτης, μῦς.
Sternoxes, ἀρ. πλ. *ὀξύστερνον, σύστημα κολεοπτέρων ἐντόμων.
Sternschorle, ἀρ. εἶδος ἀμφιβόλου, ὀρυκτόν.
Sternum, ἀρ. στέρνον.
Sternutalif, καὶ
Sternutatoire, οὐσ. καὶ ἐπ. πταρμικός, κ. φταρνιστικός.
Stérope, ἀρ. *στεροπὴ, γένος ἐντόμων.
Stérophore, ἀρ. στερῤῥοφόρον, γένος φυτῶν.
Stertoreux, euse, ἐπ. ἰατρ. ῥεγχώδης.
Stévensie, Ϛ. *στεβενσία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.
Stévie, Ϛ. *στοιβία, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.
Sthénie, Ϛ. σθένος, τόνος, δύναμις τῶν μυώνων.
Sthénien, ἐπ. jeux —s Σθένια, ἑορτὴ τῶν Ἀργείων.
Sthénies ἢ fêtes Sthéniennes, Ϛ. πλ. στήνεα, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων καθ' ἣν αἱ γυναῖκες ἐσκώπτοντο ἢ ἐλοιδοροῦντο ἀμοιβαίως.
Sthénique, ἐπ. τονικὸς, ἐνδυναμωτικός.
Stibié, ée, ἐπ. στιμμικὸς, ἐκ στίμμεως κατεσκευασμένος, στίμμι περιέχων.
Stichomancie, Ϛ. στιχομαντεία (εἶδος μαντείας γινομένης μὲ στίχους (Ὁμήρου, Σιβύλλης κτλ.) τυλιγμένους καὶ τιθεμένους εἰς κάλπην ἢ μὲ ἐδάφια τῆς ἱερᾶς γραφῆς λαμβανόμενα ἐξ ἀπροόπτου.)
Stichométrie, Ϛ. στιχομετρία, διαίρεσις κατὰ στίχους ἢ ἐδάφια.
Stichorkis, ἀρ. *στίχορχις, γένος φυτῶν ὀρχεοειδῶν.
Sticle, Ϛ. γένος φυτῶν βρυοειδῶν ἢ φυκοειδῶν.
Stigmanthe, ἀρ. *στιγμάνθεμον, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.
Stigmarote, ἀρ. (*στιγμάροτον) γένος φυτῶν.
Stigmate, ἀρ. *στιγματίας, ἰχθύς. § —s στίγματα, σημεῖα ἐπὶ τοῦ δέρματος διὰ στιγέως (μυτερσῦ τινος ἐργαλείου) ἢ καυτηρίου γινόμενα, πρὸς καταισχύνην ἢ ἀτιμίαν. μεταφ. στίγματα, οἱ μώλωπες τοῦ παθόντος Χριστοῦ, τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου κτλ. § —s στίγματα, τρύπαι τινὲς (εἰς τὰ πλάγια τῆς κοιλίας) ὅθεν ἀναπνέουσιν αἱ μηλολόνθαι καὶ ἄλλα ἔντομα. § στίγμα ἢ *ἀκρόστυλον, ἡ κορυφὴ τοῦ στυλίσκου τῶν ἀνθέων.
Stigmatique, ἐπ. στιγματικὸς, ἀναγόμενος εἰς τὸ στίγμα εἴτε *ἀκρόστυλον τῶν ἀνθέων.
Stigmatisé, ée, ἐπ. ἐστιγ(ματισ)μένος, στιγματίας, στιγματοφόρος.
Stigmatiser, ἐν. στίζω, στιγματίζω, κάμνω σημεῖον εἰς τὸ μέτωπον μὲ πυρακτωμένον σίδηρον. μεταφ. στηλιτεύω, ἐξουθενῶ.
Stigmatographie, Ϛ. στιγματογραφία.
Stigme, ἀρ. *στίγμιον, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Stigmite, ἀρ. *στιγμίτης, συενίτης λίθος (γρανίτης) τῆς Αἰγύπτου. § —s ἢ Pierres Saint Etienne, Ϛ. πλ. *στιγμίται, χαλκηδόνιοι (χαλκηδόνες) καὶ ἀχάται φέροντες στίγματα ἐρυθρὰ εἰς λευκον ἢ φαιὸν ἔδαφος.
Stilage, ἢ Stélage, ἀρ. φόρος δεσποτικὸς ἢ τιμαριωτικὸς ἐπὶ τῶν σιτηρῶν καὶ ἄρτων τῶν πωλουμένων εἰς τὴν ἀγοράν.
Stilbe, Ϛ. *στίλβη, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Stilbite, Ϛ. *στιλβίτης, λίθος πολύπτυχος, μαργαριτόστιλπνος ἢ διαφόρων χρωμάτων ἄλλων.
Stilbon, ἀφ. *στίλβων, ἡ στίλπων γένος μυκητοειδῶν φυτῶν.
Stilbospore, ἀρ. *στιλβοσπόρον, γένος μυκήτων.
Stil de grun — de graîn, ἀρ. χρῶμα κίτρινον διὰ τὴν ζωγραφικὴν (ἀσβεστώδης ἢ ἀργιλλώδης γῆ καὶ κόκκοι ῥάμνου, ἐξ ὧν κατασκευάζεται).
Stillation, Ϛ. (παρὰ τὸ στίλη) διαπίδυσις, ἡ διὰ τῶν πόρων τῆς γῆς ἀνάβρυσις, ἡ διὰ μέσου τῶν γαιῶν κατ' ὀλίγον διαπέρασις του ὑδατος.
Stillatoire, ἐπ. σταλαγμιαῖος, σταλαγμίας, στακτὸς, πίπτων κατα σταλαγμοὺς (στάλα, στάλα).
Stillicide ἐπ. Ϛ. τὸ ἀπο τῆς στέγης στάζον ὑδωρ.
Stillingo, Ϛ. *(στίλιγξ) γένος τιθυμαλλοειδῶν φυτῶν.
Stillis, Ϛ. *(στίλις) γένος ἐντόμων τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.
Stimulant, te, ἐπ. ἰατρ. καὶ οὐσ. ἐρεθιστικὸς employer les —s μεταχειριζομαι τὰ ἐρεθιστικὰ (φάρμακα).
Stimuler, ἐν. ἐρεθίζω, διεγείρω il a de bonnes intentions, mais il faut le — ἔχει καλὰ αἰσθήματα, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν κεντήσῃ τις.
Stinuleux, euse, ἐπ. ἐρεθιστικός.
Stimulus, ἀρ. (λατ.) μύωψ, κέντρον, μεταφ. ἐρεθισμὸς τοῦ σώματος, ὅ,τις ἐρεθίζει ὁηλ. τὸ σῶμα.
Stipe, Ϛ στοιβὴ, ἡ φλεὼς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν (χρήσιμον εἰς παραγέμισμα σαγμαρίων κτλ.) § στύπος, πῆμνον, στέλεχος φοινίκων, δενδροειδῶν πτερίδων κτλ.
Stipendiaire, ἐπ. μισθωτὸς, ὑπόμισθος, μισθοφόρος (εἴρων.)
Stipendier, ἐν. μισθῶ, ἔχω μὲ μισθὸν (κυρ. στρατιώτας).
Stipité, ée, ἐπ. (πεσσαλοειδὴς) στενὸς εἰς τὴν βάσιν ὡς πάσσαλος.
Stipon, ἀρ. *στείπων, κογχύλη τῆς Ἰαπωνίας.
Stipulacé, ée, ἐπ. φυλλαριοῦχος, ἔχων φυλλάρια, μικρὰ φύλλα.
Stipulaire, Ϛ. *στυπυλαρία, φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς.
Stipulant, te, ἐπ. ἀπαιτῶν, ἐπὶ συμβολαίου.
Stipulation, Ϛ. συνθήκη, ὑποχρέωσις ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν συμβαλλόμενον.
Stipulé, ée ἐπ. ἔχων φυλλάρια εἰς τὴν βάσιν τοῦ μίσχου.
Stipuler, ἐπ. ἀπαιτῶ, ἐπιβάλλω τὴν ὑποχρέωσιν.
Stipules, Ϛ.πλ. φυλλάρια, μικρὰ φύλλα εἰς τὴν βάσιν τοῦ μίσχου.
Stipuleux, euse, ἐπ. φυλλαριώδης, ἔχων μεγαλήτερα παρὰ τὸ σύνηθες φυλλάρια.
Stipulicide, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς
Stixis, ἀρ. *στίξις, δένδρον τῆς Ἰαπωνίας.
Stize, ἀρ. *στιγμοπυγὶς, γένος ἐν-

τόμων ὑμενοπτέρων (ἐχόντων τρία στιγμεῖα εἰς τὸν πρωκτόν).
Stobé, ἀρ. *στόβαιον, γένος φυτῶν.
Stobée, Ϟ. *στοβαία, γένος φυτῶν ἀνισοσειδῶν. § στοβαία, γένος φυτῶν κινυροκεφάλων.
Stobées, Ϟ. πλ. στόβαια γένος φυτῶν.
Stoc, ἀρ. βάσις ἄκμωνος.
Stoch fisch, ἀρ. Γερμ. ἐξηραμένος εἰς τὸν ἀέρα ἡ ταριχευτὸς ἀνταναῖος (μουρούνα).
Stockerz, ἀρ. ὀρυκτὰ διεσπασμένα, μὴ συνεχόμενα, μικρομερῆ.
Stockwerk, ἀρ. Γερμ. ὀρυκτὰ συνεχόμενα, ἐκτεταμένα.
Stœchas, ἀρ. στοιχὰς, λαβάνδας εἶδος, τουρ. καραμπάσι.
Stoïcien, enne, ἐπ. καὶ οὐσ. στωϊκὸς, ὀπαδὸς τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ζήνωνος (ζηταρετησιάδης), μεταφ. σταθερὸς, ἄκαμπτος, αὐστηρός
Stoïcisme, ἀρ. δόξα, φρονήματα στωϊκῶν, μεταφ. καρτερία, αὐστηρότης.
Stoïque, ἐπ. στωϊκός.
Stoïquement, ἐπίῤῥ. στωϊκῶς.
Stoïsme, ἀρ. στωϊκότης.
Stokésie, Ϟ. *στοκεσία, γένος φυτῶν τῆς Καρολίνας.
Stole, Ϟ. στολὴ, ἐσθὴς μακρὰ τῶν εὐγενῶν τῆς Ῥώμης γυναικῶν.
Stoléphore, ἀρ. *στολῆφόρος, γένος ἰχθύων.
Stoloniphère, ἐπ. μασχαλιδοφόρος, φέρων μασχαλίδας ἢ παραφυάδας
Stomacace, Ϟ. στομακάκη, νόσος τοῦ στόματος ἀνάλογος μὲ τὸ κ σκορβοῦτον.
Stomacal, le, ἐπ. στομαχικός.
Stomachique, ἐπ στομαχικὸς, ὁ τοῦ στομάχου. § ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος εἰς τὸν στομαχον. c'est un bon — εἶναι ἀναστομωτικὸν, ἐνδυναμωτικὸν τοῦ στομάχου.
Stomalgie, Ϟ στομαλγία.
Stomapodes, ἀρ. πλ. *στοματόποδα, τάγμα μαλακοστράκων.
Stomate, Ϟ. *στομάτιον, γένος ὀστρακοδέρμων μονοθύρων.
Stomatique, ἐπ στοματικός.
Stomias, ἀρ. *στομίας, γένος ἰχθύων.
Stomo-gastrique, ἐπ ἀνατ. στομογαστρικός. artère — στομογαστρικὴ ἀρτηρία, κλάδος τῆς κοιλιακῆς ἀρτηρίας φερομένη εἰς τὸ ἀνώτερον στόμιον τῆς γαστρὸς (τοῦ στομάχου).
Stomoxe, Ϟ. *ὀξύστομον, γένος διπτέρων ἐντόμων.
Stoquer, ἐν. σκαλεύω, διευθετῶ τὸ πῦρ (ἐπὶ σακχαροκαθαρτηρίων.)
Stoqueur, ἀρ σκάλευθρον (ξύστρα) τῶν σακχαροποιῶν, ἢ σακχαροκαθαρτῶν.
Storax, ἡ Styrax, ἀρ. στύραξ, εἶδος ῥητίνης. — liquide μελιστύραξ.
Store, ἀρ παραπέτασμα ἀναβιβαζόμενον καὶ καταβιβαζόμενον δι' ἐλατηρίου.
Storène, Ϟ. *στόραινα (στορύνη;) γένος ἀραχνίδων.
Storille, ἀρ. *στορίλλη, γένος κογχυλῶν τῆς Μεσογείου.
Storomessite, ἡ Barystrontianite, Ϟ. μίγμα θειϊκῆς βαρίτας καὶ ἀνθρακικῆς στροντιανῆς εὑρεθεῖσα εἰς τὸ Storomes (νῆτος Orkney).
Stourne, Ϟ. ψὰρ, πτηνὸν τῆς Λουϊσιανῆς.
Sturnelle, Ϟ. εἶδος ψαρός.
Strabisme, ἀρ. στραβισμὸς, κ. ἀλλοιθωριά.
Strabite, οὐσ. καὶ ἐπ. στραβὸς, παραβλῶψ, ἀλλοιθωρος
Stragule, Ϟ. *(στράγυλον;) λέπυρον, περικάλυμμα τῶν καρπογόνων, μέρος τοῦ σιτοειδοῦς φυτοῦ.
Stramoine, Ϟ. ἱπποιανὲς, κ. βαρυόκκαλον, στραμμώνιον, φυτὸν ναρκωτικόν.
Strangulation, Ϟ. στραγγαλισμὸς, ἀγχόνη, πνιγμὸς, κ. πνίξιμον.
Strangurie, Ϟ. στραγγουρια, τὸ νὰ κατουρῇ τις ἀλλεπαλλήλως, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον, εἶδος δυσουρίας, νόσος.
Straparole, ἀρ. γένος κογχυλῶν.
Strapasser, ἡ Strapassomer, ἐν. (ῥαπταγραφῶ;) *κακογραφῶ, ἐργάζομαι βιαίως (ἐπὶ ζωγραφίας). § ῥαβδίζω, τυμπανίζω.
Strapontin, ἀρ. μετακινητὴ ἕδρα, μετακινητὸν θρανίον, κάθισμα τῶν ἁμαξῶν. § *αἰωρόκλινιτρον, κρεμαστὴ μετέωρος εὐνὴ, κραβάτιον τῶν πλοίων.
Stras, ἀρ. ψευδαδάμας, τεχνητὸν διαμάντι.
Strasse, Ϟ. (*γνάφαλον) χονδρομέταξον. § χονδρόχορτον (cardasse).
Stratagème, ἀρ. στρατήγημα, μεταφ. δολιότης, τέχνασμα
Stratégie, Ϟ. (στρατηγία) στρατηγικὴ, ἐπιστήμη τῶν κινήσεων τοῦ στρατεύματος.
Stratification, Ϟ. *καταστοίβασις, στοίβασμα πραγμάτων κατὰ τάξιν (εἰς ὁχεῖον).
Stratifier, ἐν καταστειβάζω, βάλλω κατὰ ταξιν οὐσίας εἰς τὸ ὀχεῖον.
Stratiome, ἀρ. *νωτοκεντρὶς, γένος διπτέρων ἐντόμων ὡπλισμένων μὲ κέντρα.
Stratiomydes, Ϟ. πλ. *μυιοπλίται, φυλὴ ἐντόμων διπτέρων.
Stratiote, ἀρ. στρατιώτης (ποτάμιος) γένος ὑδροχαρῶν φυτῶν.
Siratocratie, Ϟ. στρατοκρατία, πολιτεία, διοίκησις στρατιωτική.
Stratographie, Ϟ. στρατογραφία, περιγραφὴ στρατεύματος, καὶ τῶν κατ' αὐτὸ πάντων.
Strèble, ἀρ. *στρέβλιον, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης καὶ Κίνας.
Streblothrique, ἀρ. *στρεβλόθριον, γένος μυίων.
Strelet ἡ Sterlet, ἀρ. ὀξύῤῥυγχος, ἰχθὺς τοῦ Βόλγα.
Strelitz, Ϟ. *στρελιτία, γένος φυτῶν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου. § —s, ἀρ. πλ. παλαιὸν πεζικὸν τῆς Ῥωσσίας ἄτακτον ὡς οἱ Γενιτσάροι τῆς Τουρκίας καταργηθὲν παρὰ τοῦ μεγάλου Πέτρου.
Stréphédie, Ϟ. *στρεφεδία, γένος βρύων.
Strepsicéros, ἀρ. στρεψίκερας, εἶδος κεμάδος (ἀντιλόπης), ζῶον μηρυκάζον.
Strepsiptères, τὸ. Rhipiptères.
Streptachne, ἀρ. *στρεπτάχνη, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.
Streption, ἀρ. *στρέψιον, γένος φυτῶν.
Stréptogyne, Ϟ. στρεπτόστιγμα, γένος φυτων σιτοειδῶν τῆς Ἀμερικῆς.
Streptope, ἀρ. *φυλλόκαυλον, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐχόντων φυλλωτὸν τὸν καυλόν.
Streptostachys, ἀρ. *στρεπτόστακυς, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.
Stribord, ἀρ. τὰ δεξιὰ τοῦ πλοίου.
Strict, te, ἐπ. στενὸς, συνεσφιγμένος μεταφ. αὐστηρὸς, ἀκριβὴς, ἐπὶ ἠθικῆς.
Strictement, ἐπίῤῥ. στενῶς, μεταφ. αὐστηρῶς, ἀκριβῶς.
Strié, ée, ἐπ. στριγγωτὲς, ῥαβδωτὸς, αὔλακωτὸς (ἐπὶ κιόνων κτλ.)
Stries, Ϟ. πλ. στιγγες, ῥαβδώσεις, αὔλακες, χαράγματα ἐπὶ κογχυλῶν. § στρίγγες, ῥαβδώσεις κιόνων. § *φλεβες, ἐλάττωμα ὑέλου (διὰ τὴν ἄνισον πυκνότητα τῶν μερῶν).
Striga, ἀρ. *στρίγαιον, φυτὸν τῆς Κίνας.
Strigée, Ϟ *στρίγεια, γένος φυτῶν.
Strigilie, Ϟ. *στριγιλία, γένος φυτῶν.
Strigille, ἀρ. στλεγγὶς, ψῆκτρα, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἀρχαῖοι λουόμενοι ἔξυον τὸ δέρμα.
Strigilliforme, ἐπ. στλεγγιδοειδής.
Strinres, Ϟ. πλ. στρίγγες κιονος, κογχύλης.
Strobile, ἀρ. στρόβιλος, κῶνος, καρπὸς πεύκης κτλ.
Strobilifère, ἐπ. στροβιλοφόρος, κωνοφόρος.
Strobiliforme, ἐπ. κωνοειδής.,
Stroeck ἡ Strouk, ἀρ. πλοιάριον τοῦ Βολγα.
Strohstein, ἀρ. *ἀχυρόλιθος ἢ ἀχυρίτης, πέτρα κιτρίνη στιλπνὴ καὶ λεπιδωτή.
Stromatée, ἀρ. στρωματεὺς, γένος ἰχθύων.
Stromates, ἀρ. πλ. στρώματα ἢ στρωματεῖς, ἀνάμικτα, ἢ ἀνάλεκτα, συναγωγὴ ποικίλης ἱστορίας κτλ. (ὡς τοῦ ἱεροῦ Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως).
Strombe, ἀρ. στρόμβος, γένος μονοθύρων ὀστρακοδέρμων.
Strombites, ἀρ. πλ. *στρομβῖται, στρόμβοι γαιώδυκτοι (fossiles).
Stromborne, ἀρ. Βοτ. *στρόμβωμα, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκητοειδῶν.

Strome, ἀρ. βοτ. σαρκώματα λειχηνώδη, λειχῆνες τῶν ὑποξυλοειδῶν φυτῶν.

Strongle, ἀρ. *στογγυλέλμινς, εἶδος σκώληκος τῶν ἐντέρων.

Stronglion, ἀρ. *στρογγυλομύκης, εἶδος ἀμανίτου.

Strontiane, Ϛ χημ. στροντιανή, ὀξείδιον στροντίου. § ἅλας σύνθετον ἀπὸ ὀξύδιον στροντίου καὶ ἀνθρακικὸν ὀξύ.

Strontianite, ἀρ. στροντιανίτης (λίθος) ἀνθρακικὴ στροτιανή.

Strophante, ἀρ. *στροφάλιγξ, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.

Strophe, Ϛ. ποιτ. στροφή.

Strophies, Ϛ. πλ. στρόφια, ἑορτὴ Ἀρτεμιδος.

Struchion, ἀρ. *στρύχιον, γένος φυτῶν.

Structure, Ϛ. κατασκευή. — du corps humain σύνθεσις τῶν μερῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. — d'un discours συνθήκη λόγου.

Strumaire, Ϛ. *χοιραδῖτις, γένος ναρκισσοειδῶν φυτῶν.

Strumes, Ϛ. πλ. χοιράδες, νόσος τῶν ὑγρολεύκων (λυμφαντικῶν) ἀδένων, κ. χελώνια.

Strumosité, Ϛ. βρογχοκήλη, χοιραδικὸν πρῆσμα τοῦ λαιμοῦ.

Strumpfie, Ϛ. γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Struthiole, Ϛ. *στρουθίσκος, γένος φυτῶν δαφνοειδῶν.

Struthiopière, Ϛ. *στρουθιόπτερον, γένος φυτῶν.

Strychnées, Ϛ. πλ. στρυχνοειδῆ, συστημα φυτῶν.

Stuartes, Ϛ. πλ. *στυάρτεια, γένος φυτῶν μαλαχοειδῶν

Stuc, ἀρ. *μαρμαρωμα (μάρμαρον λευκὸν ἢ ἄλλου χρώματος τριμμένον καὶ ἀναδυμένον μὲ ἄσβεστον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀλείφουσι τοὺς τοίχους).

Stucateur, ἀρ μαρμαρωτής, ὁ κατασκευαζων το μαρμάρωμα.

Studieusement, ἐπίρ. ἐσπουδασμένως, πεφροντισμένως.

Studieux, euse, ἐπ. ἐπιμελής.

Stupefactif, ive ἢ Stupéfiant, te, ἐπ. ἰατρ. ναρκωτικὸς, αἰμωδιαστικὸς.

Stupéfaction, Ϛ νάρκωσις, αἰμωδιασμός, ἀναισθησια, μεταφ. ἔκπληξις, ἔκστασις

Stupéfait, te, ἐπ. ἔκπληκτος, κατάπληκτος, ἐκστατικὸς, ἔκθαμβος.

Stupélier, ἐν. ναρκῶ, προξένω νάρκωσιν, μεταφ. καταπλήττω, φέρω εἰς ἔκστασιν.

Stupeur, Ϛ. νάρκωσις, ἀναισθησία. μεταφ. ἔκπληξις, ἔκστασις.

Stupide, ἐπ. καὶ οὐσ. εὐήθης, μωρὸς, ἀναίσθητος.

Stupidement, ἐπίρ. ἀναισθήτως, μωρῶς, εὐήθως.

Stupidité, Ϛ. ἀναισθησία, μωρία, εὐήθεια .

Stupre, ἀρ. πορνεία. (ἄχρ.)

Sturmie, Ϛ. *στυρμία, γένος φυτῶν.

Stygie, Ϛ. *στυγία, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

Stygienne, ἐπ. Ϛ. χημ. eau — νιτρικον ὀξύ.

Stylaire, ἐπ. *στυλορρυγχίτης, γένος σκωλήκων τελματωδῶν.

Stylandre, Ϛ. βοτ. *στύλανδρος, γένος φυτῶν.

Style, ἀρ. στύλος, στάριφος, ἐγκεντρὶς, κονδύλιον διὰ νὰ γράφῃ τις ἐπὶ κηροσανίδος, § γνώμων ἡλιακοῦ ὡρολογίου. § χαρακτὴρ λόγου, φράσις, λέξις. — de l'écriture ἱερογραφικὸν ὕφος. — du palais ὁικαστικὸν ὕφος. § τρόπος, χαρακτὴρ, εἶδος ζωγραφίας, μουσικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς. vieux — παλαιὰ χρονολογία, παλαιὸν μηνολόγιον. nouveau — νέον μηνολόγιον, προβαῖνον κατὰ 12 ἡμέρας, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς δυτικοῖς λαοῖς. — Figuré ἐσχηματισμένος, τροπικὸς, μεταφορικὸς λόγος. § σωληνίσκος (στύλος), μέρος τοῦ ἄνθους ἐκτεινόμενον ἐπάνω τῆς ὠοθήκης.

Stylephore, ἀρ. *στυλοφόρος, γένος ἰχθύων.

Styler, ἐν. σχηματίζω, καθιστῶ ἁρμόδιον, γυμνάζω. il est fort stylé dans les affaires εἶναι πολὺ ἐξησκημένος, τετριμμένος εἰς τὰς ὑποθέσεις. fruit — καρπὸς φέρων ἀείμονον τὸν (στύλον) σωληνίσκον.

Stylet, ἀρ. ἐγχειρίδιον, ἀκινάκης, εἶδος τριγώνου ξιφιδίου. § μήλη, καθετὴρ, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.

Stylidie, Ϛ. στυλίδιον, γένος φυτῶν ὀρχεοειδῶν.

Styline, Ϛ. *στυλίνη, γένος *πολυποδείων. (polypiers).

Stylobasion, ἀρ. *στυλοβάσιον, δενδρύλλιον ἐκ του συστήματος των ἐσεβινθοειδῶν.

Stylobate, ἀρ. στυλοβάτης, ὑποπόδιον τῶν στύλων, των κιόνων

Stylo-cérato-hyoïdien, ἐπ ἀνατ. μὺς ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὴν στυλοειδῆ ἀπόφυσιν εἰς το ὑοειδὲς ὀστοῦν.

Stylo-céraiohyoïdien, ἐπ ἀνατ. ὑοειδικὸς μὺς.

Stylo chondro hyoïdien, ἐπ. ἀνατ. ἰδ. Stylo-hyoïdien.

Stylo-corine, ἀρ. βοτ. *στυλοκορύνη, δενδρον ἐκ του συστήματος των ῥοδοδαφνοειδῶν.

Styloglosse, ἐπ. ἀνατ. στυλόγλωσσης (μὺς), ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὴν στυλοειδῆ ἀπόφυσιν εἰς τὸ πλάγιον τῆς γλώσσης

Stylo-hyoïdien, ἀρ. ἀνατ. muscle ἢ ligament — ὑοειδοστυλίτης μὺς ἢ σύνδεσμος ἐκτεινόμενος ἀπὸ το ὑοειδὲς ὀστοῦν εἰς τὴν στυλοειδῆ ἀπόφυσιν.

Styloïde, ἐπ. ἀνατ. στυλοειδὴς (ἀπόφυσις ὑποκάτω του πετρώδους μέρους του κροταφικου ὀστου, καὶ ἑτέρα εἰς τὴν κατωτέραν ἐσωτερικὴν ἄκραν τῆς κερκίδος (radius).

Stylo-mastoïdien, enne, ἐπ. στυλομαστοειδὴς (ἀπόφυσις) trou — στυλομαστοειδὴς πόρος ὑποκάτω τοῦ πετρώδους μέρους τοῦ κροταφικοῦ ὀστοῦ, ὅθεν διαβαίνει τὸ προσωπικὸν νεῦρον.

Stylo-maxilaire, ἐπ. ἀνατ. στυλοσιαγονίτης (σύνδεσμος).

Stylométrie, Ϛ. στυλομετρία.

Stylopharyngien, ἀρ. ἀνατ. στυλοφαρυγγίτης (μυς).

Stylophore, ἀρ. * στυλοφόρον, γένος φυτῶν.

Stylops, ἀρ. ζωολ. *στύλωψ, γένος ἐντόμων στρεψιπτέρων.

Stylosanthe, ἀρ. βοτ. *στυλάνθεμον, γένος φυτῶν.

Stylure, ἀρ. *στύλουρος, γένος φυτῶν.

Stymatose, Ϛ. * στυμάτωσις, (κυρ. ἔντασις) αἱμορραγία τοῦ καυλοῦ, τῆς οὐρήθρας.

Stypandre, ἀρ. βοτ. * στύπανδρος, γένος φυτῶν.

Stymphalides, ἐπ πλ. στυμφαλίδες, ὄρνιθες, πτηνὰ τερατώδη τῆς Στυμφαλίδος λίμνης κατα τὴν Ἀρκαδίαν.

Stymphélie, Ϛ. βοτ. *στυφέλεια, γένος φυτῶν.

Styptique, ἐπ. ἰατρ. στυπτικὸς.

Stypticité, Ϛ ἰατρ. στυπτικότης.

Styrax ἢ Storax calamite, ἀρ. βοτ. στύραξ, ῥητίνη ὁμωνύμου τινὸς δένδρου.— liquide στύραξ, ῥυτοστύραξ) ῥητίνη ῥοώδης βαλσαμοφόρου τινος δένδρου.

Styx, ἀρ. (μυθ.) Στὺξ, ποταμος τοῦ ᾅδου.

Su, ἀρ. γνῶσις τινος πράγματος. au vu et — de tout' ὄψιν (ἐπὶ παρουσίᾳ) καὶ ἐν γνώσει τοῦ § τετράπουν ἄγριον τῆς Παταγωνικῆς χώρας (ἀμφιβαλλόμενον ὅμως εἶδος)

Suage, ἀρ. ἀκμώνιον, μικρὸς ἄκμων των χαλκέων. § ἐργαλεῖον τῶν κλειθροποιῶν, καὶ των πτερνιστηρωτοιῶν. § * λιπασμα, ὄπτανη του λίπους, μὲ το ὁποῖον ἀλείφεται τὸ πλοῖον ἐνιοτε. § νοτὶς, ὑγρασία τοῦ ξύλου (τῶν νεων πλοίων).

Suager, ἐν. συνάπτω τους ἄμῶνας, τὰ χείλη του λεβητίου

Suaire, ἀρ. (σουδάριον) καψιδρώτιον, μανδήλιον διὰ τον ἱδρῶτα τοῦ προσώπου, μὲ το ὁποῖον οἱ Ἑβραῖοι ἐσκέπαζον, ἔδεσαν τὴν κεφαλὴν του νεκροῦ. ὅθεν Saint — το ἅγιον μανδήλιον, το ὁποῖον ἐσκέπασε τὴν κεφαλὴν του Χριστου εἰς τον τάφον, ὁ τύπος τούτου ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης.

Suant, te, ἐπ. ἱδρωμένος, ἱδρῶτι περιῤῥεόμενος.

Suave, ἐπ. ἡδὺς, γλυκὺς, νόστιμος. § ἡδύπνους, εὐώδης

Suavement, ἐπίρ. ἡδέως.

Suavité, S. ἡδότης, (ζωγρ.) χάρις χρωματισμοῦ. (ἐκκλ.) παραμυθία, ἡδονὴ τῶν δεήτεων.

Subalterne, ἐπ. ὑποδεής (ὑποδεέστερος) ὑπάλληλος κατώτερος ἄλλου, ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ διατελῶν.

Subalternité, S. ὑπαλληλία, κατάστασις τοῦ διατελοῦντος ὑπο ἀνωτέρου διαταγάς.

Subarmale, S. ἐπενδύτης, τρίβων χονδρός.

Subaudition, S. συνυπακουόμενον, συνέμφασις.

Sub-cutané, ée, ἐπ. * ὑποστύτειος, ὑπορράτιον τοῦ δέρματος κείμενος.

Subdélégation, S. * ἐπιτροπή, παραγγελία διδομένη παρ' ἀνωτέρου εἰς κατώτερον διὰ νὰ πράξῃ τι αὐτοῦ ἀπόντος, ἢ διϊστάντοντος (ἀντιπατάστασις). § ἔκτασις τοιαύτης ἐξουσίας.

Subdéléguer, ἐν. ἐπιτρέπω, παραγγέλλω, δίδω ἄδειαν τοῦ πράττειν ἀντ' ἐμοῦ κτλ. (ἐπὶ ἀξιωματικῶν μεταβιβαζόντων εἰς ἄλλους τὴν ὁποίαν ἀμέσως αὐτοὶ ἔχουσιν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος.)

Subdiviser, ἐν. ὑποδιαιρῶ.

Subdivision, S. ὑποδιαίρεσις.

Subduble, ἐπ. ὑποδιπλάσιος, τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμίσεως.

Suber, ἀρ. βοτ. φελλόδρυς, δένδρον.

Subérate, ἀρ. χημ. φελλικὸν ἅλας.

Subéreux, euse, ἐπ φελλώδης.

Subérique, ἐπ. acide — φελλικὸν ὀξύ.

Subgrondation S. συνίζησις κρανίου, κοίλωμα, ζούλισμα τοῦ κρανίου ὡς πρὸς τὰ πέριξ.

Subgronde, ἡ Severonde, S. προτέγισμα, γείσωμα στέγης

Subhastation, S. δημοπρασία.

Subhaster, ἐν. δημοπρατῶ τὰ κληρονομηθέντα κτήματα.

Sup-intrant, te, ἐπ. ἐντερ. fièvre —te ὑπεισδύομενος, πυρετὸς ἀρχίζων πρὶν τελειώσῃ ὁ προηγούμενος

Subir, ἐν. ὑπέχω, ὑπομένω, ὑποφέρω. — la question παραδίδομαι εἰς βασανιστήρια, εἰς βάσανους, βασανίζομαι. — l'examen ὑποβάλλομαι (εἰς τὴν ταξικὴν) ἔξετασιν. — l'interrogatoire ἀναφέρομαι. — son jugement ὑπέχω δίκην ; ὑποφέρω τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐμοῦ ἀπόφασιν.

Subit, te, ἐπ. αἰφνίδιος, κ. ἐξαίφνικος.

Subitement, ἐπίρ. αἰφνιδίως, κ. ἔξαφνα

Subjectif, ive, ἐπ. * ὑποκειμενικός, ἀνηκων εἰς τὸ ὑποκείμενον. § ὑποτακτικὸς, ἐλλιων ὑποτάκτου.

Subjection, S. * αὐτερώτησις, σχῆμα ῥητορικὸν, καθ' ὃ ὁ αὐτὸς καὶ ἐρωτᾷ καὶ ἀποκρίνεται (ἀνθυποφορά ;)

Subjonctif, ive ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subjuguer, ἐν. ὑποζυγῶ, ὑποτάσσω

Sublet, ἀρ. (σύριγξ) συρίστρα, σφυρίχτρα τοῦ ὀρνιθοθήρα. § * συστολόστομος, γένος ἰχθύων δυναμένων νὰ ἐκτείνωσι καὶ νὰ συστείλωσι τὸ στόμα.

Sublimation, S. χημ. (ἐξάτμισμὸς) μετεωρισμὸς, ὕψωσις (καιομένης τινὸς ὕλης εἰς ἀτμώδη κατάστασιν)

Sublimatoire, ἀρ. καὶ ἐπ. χημ. * ἀτμοδόκη, δοχεῖον δεχόμενον τοὺς ἀτμοὺς τῆς καιομένης ὕλης.

Sublime, ἐπ ὑψηλός. le — de l'art, de la vertu τὸ ὕψος, τὸ μεγαλεῖον τῆς τέχνης (ἢ μεγαλουργία) τῆς ἀρετῆς. géométrie — * ἀπειροστολόγος γεωμετρία. style — χαρακτὴρ λόγου ὑψηλός. § ἀνατ ὑπερκείμενος, ἀνώτερος muscle — μὺς ἐπάλληλος, ἐπάνω ἄλλου κείμενος, ἢ * δακτυλοκάμπτης(τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός).

Sublimé, ἀρ. χημ. μετεωρισμένος, μετεωριστὸς (ὑψωμένος). — corrosif ὑδραχλωρικὸς ὑδράργυρος δευτεροξείδιος, ἄχνη ὑδραργύρου. — doux ὑδροχλωρικὸς ὑδράργυρος πρωτόξειδος (τὸ καλομέλανον).

Sublimement, ἐπίρ. ὑψηλῶς (ἄχρ).

Sublimer, ἐν. χημ. μετεωρίζω, ἐξαχνίζω, ὑψῶ (διὰ τοῦ πυρός).

Sublimité, S. ὕψος, ἡ ὑψηλότης.

Sublingual, le, ἐπ. ἀνατ. ὑπόγλωττος, ὑπογλώσσιος.

Sublunaire, ἐπ ὑποσέληνος. les corps —s τὰ ἐπίγεια σώματα.

Submarin, ine, ἐπ. ὑποθαλάσσιος, (λέγε μᾶλλον Sous-marin).

Submental, le, ἐπ. * ὑπήνειος, ὑπογένειος, ὑπακάτω τῆς σιαγόνος κείμενος. artère —e ὑποπωγώνιος ἀρτηρία.

Submerger, ἐν. καταδύω, καταποντίζω, καταβυθίζω.

Submersible, ἐπ. βοτ. καταδύσιμος. lieur — ἄλως καταδυόμενον εἰς τὸ ὕδωρ μετὰ τὴν γονιμοποίησιν.

Submersion, S. κατάδυσις, καταποντισμὸς, καταβύθισμα.

Submultipie, ἐπ τὸ. Sousmultiple

Subnormale, S. τὸ. Sous-normale

Subodorer, ἐν. ὑποσφαίνομαι, αἰσθάνομαι, μυρίζομαι μακρόθεν τὰ ἴχνη.

Subordination, S. πειθαρχία (εἰς ἀνωτέρους) ὑποταγὴ, τάξις τῶν πραγμάτων πρὸς ἄλληλα, τῶν κατωτέρων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.

Subordinément, ἐπίρ. πειθαρχικῶς, κατὰ ταξιν. § ἀκολούθως.

Subordonnement, ἐπίρ. ὑπαλλήλως, ὑποκάτω ἄλλου il ne commande dans cette place que — au gouverneur διοικεῖ εἰς τὸ φρούριον ὡς δεύτερος τοῦ φρουράρχου.

Subordonner, ἐν. ὑποτάσσω, ὑποβάλλω.

Subornateur, ἀρ. —trice, S. διαφθορεὺς μαρτύρων, διαφθείρων μάρτυρας.

Subornation, S. διαφθορὰ, ὑπόκρισις. — d' une fille διαφθορὰ κόρης. — d'un témoin, d'un juge διαφθορὰ μάρτυρος, δικαστοῦ.

Suborner, ἐν. διαφθείρω, μαυλίζω, ἐκμαυλίζω, ἀπατῶ.

Subornеur, ἀρ. —euse, S. διαφθορεὺς, ἐκμαυλιστής.

Subrécargue, ἀο. (Ἰσπ.) μισίττης εἰς τὰς Ἱσπανικὰς ἀποικίας πωλῶν καὶ ἀγοράζων ἐν ὀνόματι τῆς ἐμπορικῆς ἑταιρίας.

Subrécot, ἀο ἐπίμετρον, ἐπίδομα, πρόσθεμα τοῦ ἐράνου. μεταφ. αἴτησις ἔκτακτος, ἀνέλπιστος.

Subreptice, ἐπ lettres —s, grâce — ἐπιστολαὶ, χάρις, τὰς ὁποίας δι' ἀπάτης ἔλαβέ τις. μεταφ édition — ἔκδοσις κλοπιμαία, παράνομος.

Subrepticement, ἐπίρ. κλοπιμαίως, δι' ἀπάτης.

Subreption, S. ἀπάτη, κλοπή.

Subrogation,, S ἀντικατάστασις.

Subrogatis, ἀρ. διάταγμα ἀντιαθιστῶν κηδεμόνα.

Subroge tuteur, ἀο. δεύτερος κηδεμὼν διωρισμένος παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ τοῦ δικαστηρίου, πρὸς ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου.

Subroger, ἐν. ἀντικαθιστῶ.

Subsécutif, ive, ἐπ. ἑπόμενος, ἀκόλουθος.

Subselles, ἀρ. πλ. ἄμβων ἱεροκήρυκος.

Subséquemment, ἐπίρ. ἑπομένως, ἀκολούθως.

Subséquent, te, ἐπ. ἑπόμενος, ἀκόλουθος.

Subside, ἀρ. τέλος, φόρος. § ἐπικουρία, βοήθεια χρηματικὴ δίδομένη ἀπὸ ἡγεμόνας εἰς ἡγεμόνα σύμμαχον. les —s de guerre στρατιωτικοὶ πόροι.

Subsidiaire, ἐπ. τελευταῖος, ἔσχατος πόρος. raison — ἐπιχείρημα συμπληρωματικόν. moyen — ἀναπληρω(μα)τικὸς τρόπος

Subsidiairement, ἐπίρ. συμπληρωματικῶς, κατὰ δεύτερον λόγον.

Subsistance, S. τροφή. —s σιτία, ἐφόδια στρατεύματος. chercher sa — ποριζομαι τὴν τροφήν μου. mettre un soldat en — προσδιορίζω τον μακρυσμένον του λόχου του στρατιώτην νὰ λαμβανῃ τὴν τροφήν του ἀπο ἄλλον λόχον, ἢ ἄλλην ἀποθήκην.

Subsister, οὐδ. ὑφίσταμαι, ὑπάρχω, διαρκω, σώζομαι, διαμένω. § βιοτεύω, ζῶ. il ne saurait — avec un si modique revenu δὲν δύναται νὰ ζήσῃ μὲ τόσον ὀλίγον εἰσόδημα. il n'a aucun moyen de — δὲν ἔχει κἀνενα πορον ζωῆς.

Substance, S. οὐσία, ὕλη. § τὸ ἄριστον, τὸ παχύτατον μέρος. ou

a trop trempé cette viande; l' eau en a tiré toute la — ἀρῆκαν πολὺν καιρὸν τὸ κρέας εἰς τὸ ὕδωρ, ὅθεν ἔχασεν ὅλην τὴν οὐσίαν. μεταφ. ce livre a beaucoup de paroles et peu de — τὸ βιβλίον τοῦτο ἔχει πολλὰ λόγια, ὀλίγας δὲ ἰδέας. § κεφάλαιον, ἔννοια, βάσις λόγων. § τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου. en —, ἐν κεφαλαίῳ, ἐπιτόμως, συντόμως

Substantiel, lle, ἐπ. οὐσιώδης. § χυλώδης, θρεπτικός, ἐπιούσιος.

Substantiellement, ἐπίρ. οὐσιωδῶς, κατ' οὐσίαν.

Substantieux, euse, ἐπ. χυλώδης, θρεπτικός.

Substantif, ἀρ. οὐσιαστικόν. verbe — ῥῆμα ὑπαρκτικὸν τὸ être, ὅταν δὲν λαμβάνηται βοηθητικῶς.

Substantivement, ἐπίρ. οὐσιαστικῶς.

Substituer, ἐν. ὑποκαθιστῶ. § καθιστῶ κληρονόμον μετά τινα ἄλλον ἢ εἰς ἔλλειψιν ἄλλου τινός ἢ διορίζω κληρονομίαν πρὸς ἀπόλαυσίν τινος μετά τινα ἄλλον. il a substitué cette terre aux aînés de sa maison ἀφῆκε τὸν ἀγρὸν αὐτὸν εἰς τοὺς πρωτοτόκους τῆς οἰκίας του μετὰ τοὺς πρώτους καὶ κυρίους κληρονόμους se —, αὐτοπ. ἀντι(ὑπο)καθιστῶμαι, ἐμβαίνω εἰς τὸν τόπον ἄλλου.

Substitut, ἀρ. ὑποκατάστατος, ἀντανδρος, βοηθὸς, (ἀναπληρωτικὸς) δημοσίου ὑπαλλήλου. — du procureur général ἀντεισαγγελεύς.

Substitution, Θ. ὑποβολή, ὑποκατάστασις, ἀντικατάστασις, (πράγματος ἢ ἀνθρώπων εἰς τόπον ἄλλου). § διάθεσις κληρονομίας ὑπέρ τινος, εἰς ἔλλειψιν ἄλλου, ἢ μετά τινα ἄλλον.

Substruction, Θ ὑποσκευή, οἰκοδομὴ ὑποκατω τῆς γῆς ἢ ὑπὸ ἄλλην οἰκοδομήν (ὡς αἱ θολοσκεπαί).

Subtangente, Θ. ἴδε Sous-tangente.

Subtendante, Θ. ἴδε Sous-tendante

Subterfuge, ἀρ. ὑπεκφυγή, πρόφασις.

Subtil, le, ἐπ. λεπτός. μεταφ discours — λεπτολογία. esprit — πνεῦμα ὀξύ. filon — ἐπιτήδειος, εὔχειρ κλέπτης. venin — ὀξύ, διαπεραστικὸν φάρμακον. vue —e ὀξυδέρκεια.

Subtilement, ἐπίρ. λεπτῶς, ἐπιδεξίως.

Subtilisation, Θ. λέπτυνσις(ἀραίωσις) τινῶν ὑγρῶν διὰ τοῦ πυρός.

Subtiliser, ἐν. λεπτύνω. § καθιστῶ τι διαπεραστικὸν, ὀξύ. μεταφ. ζητῶ λεπτολογίας, λεπτολογῶ, ἀπατῶ ἐπιτηδείως.

Subtilité, Θ. λεπτότης — d'esprit ἀγχίνοια. § ἐπιτηδειότης, κ. διαβολιά.

Subtriple, ἡ Sous-triple, ἐπ. μαθ. ὑποτριπλάσιος (ὁ 2 ἀριθμὸς ὑπάρχει ὑποτριπλάσιος. subtriple τοῦ 6 τοῦτέστιν ἐμπεριέχεται τρὶς εἰς αὐτόν)

Subularia, Θ. * ὀβελίτης, φυτόν.

Subulé, ée, ἐπ. feuille —ée φύλλον ὀβελοειδὲς, ὀξυκατάληκτον.

Subulicornes, ἀρ. πλ. * ὀβελόκερα, σύστημα νευροπτέρων ἐντόμων.

Suburbicaire, ἐπ. περιλαμβάνων τινας (10) ἐπαρχίας τῆς Ἰταλίας (κατὰ τὸ πάλαι). église —, évêque — ἐκκλησία τῆς Ῥώμης ἔχουσα, ἐπίσκοπος ἔχων τὰς εἰρημένας ἐπαρχίας.

Subvenir, οὐδ. — à ἐπαρκῶ, βοηθῶ.

Subvention, Θ. ἐπικουρία, βοήθεια. § σύνταξις, πόρος.

Subversif,ive, ἐπ. ἀναστρεπτικὸς,καθαιρετικὸς, καταστρεπτικός.

Subversion, Θ ἀνατροπὴ, καταστροφή.

Subvertir, ἐν. ἀνατρέπω, καταστρέφω.

Subvirguler, ἐν. ὑπογράφω, ὑποσημειῶ.

Suc, ἀρ. χυμὸς (κρέατος, φυτῶν) ὀπὸς φυτῶν. — gastrique, φυσιολ. γαστρικὸς χυμὸς, ὑγρὸν εὐκολύνον τὴν πέψιν — nourricier θρεπτικὸς χυμὸς ἢ χυλὸς κτλ. § οὐσία, τὸ ἐξαίρετόν τινος πράγματος.

Succédané, ée, ἐπ. ἀναπληρωτικός. quelques écorces indigènes peuvent être considerés comme —ées du quinquina τινὲς ἐντόπιοι φλοιοὶ δύνανται νὰ ἀναπληρώσωσιν τὸν Περουβιανὸν (τὴν Κιναν).

Succéder, οὐδ. (προφ. τὸ cce ὡς ξι) διαδέχομαι la nuit succède au jour ἡ νὺξ διαδέχεται τὴν ἡμέραν Numa succéda à Romulus ὁ Νουμᾶς διεδέχθη τὸν Ῥωμύλον § εὐδοκιμῶ, ἐπιτυγχάνω. tout ce qu'il entreprend lui succède ὅ,τι ἐπιχειρεῖ τοῦ πηγαίνει καλά § κληρονομῶ il a succédé à son père ἐκληρονόμησε τὸν πατέρα του. se —, ἀλληλοπ. les saisons se succèdent αἱ ὧραι τοῦ ἔτους συνακολουθοῦνται.

Succenteur, ἀρ. ὑποψάλτης.

Succenturiaux, ἐπ. πλ. corps — ἐπινεφρίδια σαρκία, ἢ ἐπινεφρίδιοι ἀδένες.

Succès, ἀρ ἐπιτυχία, καλὴ ἔκβασις.

Successeur, ἀρ. διάδοχος.

Successif, ive, ἐπ. διαδοχικός.

Succession, Θ. διαδοχή. § ἀκολουθία πραγμάτων. § κληρονομία.

Successivement, ἐπίρ. διαδοχικῶς, ἀλληλοδιαδόχως.

Succin, ἀρ. σουχιον, ἤλεκτρον.

Succinate, ἀρ. χημ. σουχιακὸν, ἠλεκτρικὸν ἅλας (τὸ ἐκ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ὀξέος καί τινος βάσεως συντιθέμενον).

Succinct, te, ἐπ. σύντομος, ἐπίτομος. § βραχυλόγος. μεταφ. repas — λιτὸν δεῖπνον.

Succinée, Θ. * ἠλεκτρίτης, γένος κογχυλίων.

Succinctement, ἐπίρ. συντόμως, βραχυλόγως. déjeuner — προαριστῶ λιτῶς

Succinique, ἐπ. acide — σουχιακὸν, ἠλεκτρικὸν ὀξύ.

Succinite, Θ. ἠλεκτροειδὴς καρχηδόνιος, (λίθος.)

Succin-noir, ἀρ. μέλαν ἤλεκτρον, οὐσία ῥητινώδης.

Succion, Θ. ἐμύζησις, κ. βύζαγμα.

Succisa, ἡ Succise, Θ. * ῥιζότρωκτον, φυτόν τι ἀνάλογον μὲ τὸ Scabieuse, ἔχον τὴν ῥίζαν ὡς καταραγωμένην.

Succomber, οὐδ. ἀλλάζω, ὑποκύπτω. § ἡττῶμαι, νικῶμαι. — à la tentation πείθομαι, παρακινοῦμαι. — à la douleur ὑπείκω τῇ λύπῃ, κυριεύομαι ἀπὸ λύπην.

Succotrin, ἀρ. ἀλόης εἶδος παρὰ τὴν νῆσον Socotora ὅθεν ἐξάγεται.

Succovie, Θ. βουνιὰς τῶν Βαλεαρίων εἴτε Γυμνησίων νήσων.

Succube, ἀρ. * μῦθος, δαίμων συνευριστόμενος μὲ ἄνδρα ὑπὸ τὸ σχῆμα γυναικός.

Succulement, ἐπίρ. εὐχύλως, πολυχύλως.

Succulent, te, ἐπ. εὔχυλος, χυλώδης, πολύχυλος

Succulentes, Θ. πλ. (ἀνδραχνοειδῆ); σύστημα φυτῶν.

Succursale, ἐπ. église —e ἐκκλησία βοηθητικὴ ἄλλης μεγάλης (διὰ τὸν πολὺν λαὸν, ἢ τὴν πολλὴν ἔκτασιν τοῦ τόπου).

Sucement, ἀρ. ἐμύζησις, κ. βύζαγμα.

Sucer, ἐν Θηλάζω, (ἐμυζῶ), κ. βυζάνω. il a sucé la vertu avec le lait ἐθήλασε τὴν ἀρετὴν μὲ τὸ μητρικὸν γάλα. μεταφ βυζάνω, λαμβάνω κατ' ὀλίγον τὰ χνήματα, τὴν περιουσίαν τινός. il a des parens qui le sucent ἔχει συγγενεῖς οἱ ὁποῖοι τὸν βυζάνουσιν.

Sucet, ἀρ. * ἐμυζίας, ἰχθύδιον ἐκ τοῦ γένους πετρομύζου.

Suceur, ἀρ. ἐμυζῶν τὰς πληγὰς διὰ νὰ τὰς ἰατρεύσῃ.

Suceur de miel, ἀρ. * μελιτόμυζον, πτηνόν. ἴδε colibri.

Secours, ἀρ. πλ. ἀναμυζητικὰ, τάγμα ἐντόμων καὶ ἰχθύων.

Suçoir, ἀρ. Θηλὴ, ὄργανόν τινων ἐντόμων καὶ μαλακοστράκων, δι' οὗ θηλάζουσιν, εἴτε βυζάνουσι, ῥοφῶσι,κτλ.

Suçon, ἀρ. * μυζημα, τὸ ὕβωμα, ἡ σημεῖον εἰς τὸ δέρμα, τὸ ὁποῖον ἐβυζάξαμεν.

Suçoter, ἐν. μυζῶ, βυζάνω συχνάκις.

Sucre, ἀρ. σάκχαρ. — raffiné καθαρισμένον σάκχαρ. — candi κρυσταλλωτὸν σάκχαρ, κ. κα.διοζάκχα-

ri. bois de — κινάμωμον Κοχιγχίνης προτιμώμενον εἰς τὴν Κίναν. — de lait ὀρρόσάκχαρ, ἀπὸ τὸν ὀρρὸν τοῦ γάλακτος ἐξαγόμενον εἰς τὴν Ἑλβετίαν σάκχαρ. — potable χαλβάνη, εἶδος ῥητίνης. — vermifuge ὑδράργυρος τριμμένος μὲ ὀξειδωτὸν σίδηρον, (μέλανα) καὶ ἑνωμένος μὲ σάκχαρι, ἰατρικὸν ἀνθελμιντικὸν τῶν παιδίων.

Sucrer, ἐν. σακχαρῶ, κ. ζαχαρόνω. — é, ée, μετ. mélon — ὑδροπέπων γλυκὺς, σακχαρωμένον χειμωνικόν, elle fait la —ée κάμει τὴν ἄκακην, (ὑποκρίνεται ὁηλ. μετριοφροσύνην, ἀθωότητα.)

Sucrerie, Ϛ. σακχαροποιεῖον, σακχαροκαθαρτήριον. § σακχαρόπηγμα, ζαχαρικὸν, εὔχρ. ἐπί πλ. je n' aime point les —s δὲν ἀγαπῶ διόλου τὰ σακχαρικά.

Sucrier, ἀρ. σακχαροποιὸς, ὅστις ἐργαζεται εἰς σακχαροποιεῖον.

Sucrin, ἀρ. σακχαρόχυμος, σακχαρωτός.

Suction, Ϛ. ἴδ. Succion.

Sud, ἀρ. νότος, μεσημβρία, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, (τοῦ κόσμου). § νότος, ἢ μεσημβρινὸς ἄνεμος, ἰταλ. μετζογκιόρνο, ἡ ὄστρο. — Est νοταπηλιώτης, ἰταλ. σιρῶκος, ἄνεμος ὁ πέμπτος ἀπὸ νότου προς ἀπηλιώτην, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. — Est quart Est *μέσευρος, (εὖρος νοτιώτερος) ἰταλ. σιρῶκο κάρτα λεβάντε, ἄνεμος ὁ ἕκτος ἀπο νότου προς ἀπηλιώτην, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει — Est quart Sud φοινικία, (ἡ *ὑπερευρόνοτος), ἰταλ. σιρῶκο κάρτα μετζογκιόρνο, ἄνεμος ὁ τέταρτος ἀπὸ νότου πρὸς ἀπηλιώτην, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. — Ouest ζεφυρόνοτος, ἰταλ. λιβέτζιο, ἄνεμος ὁ πέμπτος ἀπο νότου προς ζέφυρον, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. — Ouest quart Ouest *μεσοζέφυρος, (λίψ) ἰταλ. λιβέτσο κάρτα πονέντε, ἄνεμος ὁ ἕκτος ἀπὸ νότου πρὸς ζέφυρον, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. — ouest quart — *ὑπερλιβόνοτος, (ζεφυρόνοτος νοτιώτερος,) ἰταλ. λιβέτζο κάρτα μετζογκιόρνο, ἄνεμος ὁ τέταρτος ἀπὸ νότου προς ζέφυρον, μέρος του ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. — quart — est μεσευρόνοτος ἢ παρευρόνοτος, ἰταλ. μέτζογιορνο κάρτα σιρῶκο, ἄνεμος ὁ δεύτερος ἀπὸ νότου πρὸς ἀπηλιώτην, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. — quart — Ouest *μεσολιβόνοτος, ἰταλ. μέτζογκιόρνο κάρτα λιβέτζο, ἄνεμος ὁ δεύτερος ἀπὸ νότου πρὸς ζέφυρον, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. — — Est εὐρόνοτος, ἰταλ. σιρῶκο μετζογκιόρνο (ὀστροσιρόκο), ἄνεμος ὁ τρίτος ἀπο νότου πρὸς ἀπηλιώτην, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει. — — ouest λιβόνοτος, ἰταλ μετζογκιόρνο λιβέττο (ὀστρογαρπῆ), ἄνεμος ὁ τρίτος ἀπὸ νότου προς ζέφυρον, μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ὅθεν πνέει.

Sudis, ἀρ. *σύδισον, γένος ἰχθύων τῆς Σικελίας.

Sudorifère, ἐπ. ἱδρωτικὸς, διαφορητικός. οὐσ. ou lui a donné un — τῷ ἔδωκεν ἱδρωτικόν.

Suée, Ϛ ἀνησυχία, φόβος αἰφνίδιος. χυδ.

Suer, οὐδ. ἱδρῶ, κ. ἱδρόνω, μεταφοπιῶ, ταλαιπωροῦμαι. j'ai bien sué pour cette affaire ὑπέφερον, ἐκοπίασα πολὺ δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. § ἀνησυχῶ, φοβοῦμαι. il fait — ἐμπνέει, (κάμνει) ἀηδίαν. il sue sang et eau ὑποφέρει πολὺ, δοκιμάζει μέγαν κόπον, μεγάλην δυσκολίαν διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του § ἐν. στειβάζω τὰ φύλλα τοῦ καπνοῦ διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἡ ὑγρασία των

Suerce, Ϛ. *σύερτον, γένος φυτῶν γεντιανοειδῶν.

Suerie, Ϛ. τόπος, οἰκοδομὴ, ὅπου ξεβάζουσιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ φύλλα τοῦ καπνοῦ διὰ νὰ σταλάξωσι καὶ ξηρανθῶσι.

Suette, Ϛ. *ἱδρωβρόα, νόσος χαρακτηριζομένη ἐξ ἀρχῆς ἀπο ὑπερβολικοὺς ἱδρῶτας.

Sueur, Ϛ. ἱδρώς

Suffetes, ἀρ. πλ. ἄρχοντες τῆς Καρχηδόνος.

Suffire, οὐδ. ἐπαρκῶ. § διαρκῶ, ἀντέχω (je ne puis pas — au travail). il suffit (ἐπι ἀνθρώπου) εἶναι ἱκανος, ἐπιτήδειος. cela — (ἐπὶ πράγματος) τουτο ἀρκεῖ, φθάνει, πολλὰ καλά. a chaque jour —it la peine (μὴ μεριμνῶμεν περὶ τῆς αὔριον) κάθε ἡμέρα ἔχει τὴν θλίψιν της, κτλ καὶ μὴ προσλαμβάνωμεν νὰ θλιβώμεθα § ἀρ qu' il vous suffise que je l'ai voulu φθάνει ὅτι τὸ ἠθέλησα.

Suffisamment, ἐπιρ ἱκανῶς, ἀρκούντως.

Suffisance, Ϛ τὸ ἱκανὸν, ἱκανότης, αὐτάρκεια § ἐπιτηδειότης εἴς τι § οἴησις, ὑπερηφάνεια, ματαιότης, κενοδοξία. à —, ἐπίρ. ἱκανῶς, ἀρκετά.

Suffisant, te, ἐπ. ἱκανός. § οἰηματίας, κενόδοξος, ὑπερήφανος, ματαιος. § ἐπιτήδειος εἴς τι.

Suffocant, te, ἐπ. πνιγμός.

Suffocation, Ϛ. πνιγμός. — de matrice ὑστερικὴ δύσπνοια, κ. ὑστερισμός.

Suffoquer, ἐν πνίγω § οὐδ. πνίγομαι il est prêt à — κοντεύει νὰ πνιγῇ. — de colère, d'indignation σκάνω ἀπὸ τὸν θυμόν. —é, ée, μετ. ἐπ. chair —ée σάρκες, κρέατα ζωηρισμαίων ζώων, (ψόφιων ἢ πνιγμένων) τῶν ὁποίων δὲν ἐβγῆκε τὸ αἷμα.

Suffragant, ἐπ. ψηφηφόρος, ἐπίσκοπος ἔχων δικαίωμα ψήφου εἰς σύνοδον. évêque —s, ἢ ἁπλῶς —s οἱ (ὑπὸ τον μητροπολίτην διατελοῦντες) ἐπίσκοποι.

Suffrage, ἀρ. ψῆφος. pluralité absolue de —s πλειονοψηφία ἀπόλυτος (ὑπερβαίνουσα τὸ ἥμισυ τῶν ψηφοφορούντων.) pluralité relative de —s σχετικὴ πλειονοψηφία, (περισσότεραι ψῆφοι παρὰ τὰς τῶν ἄλλων). donner son — δίδω τὴν ψῆφόν μου solliciter les —s ζητῶ, ἀπαιτῶ ψήφους. § ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία. — de l'église εὐχαὶ τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν πιστῶν. —s de saints δεήσεις τῶν ἁγίων πρὸς θεὸν ὑπὲρ τῶν ἐπικαλουμένων αὐτούς.

Suffrenie, Ϛ *σωφρηνία, φυτόν.

Suffumigation, Ϛ καπνισμός.

Suffusion, Ϛ. ὑπόχυσις, ἀνάχυσις. (— de bile).

Sugal, *ἀρ. σύγαλον, κογχύλης εἶδος.

Suggare, ἀρ. *σύγαρον, ἔντομον τοῦ Εὐελπιδείου ἀκρωτηρίου.

Suggérer, ἐν. (το πρῶτον g προφ. ὡς que, το δεύτερον ὡς j) ὑποβάλλω, συμβουλεύω εἰς τινα — un testament παρακινῶ τινα δολίως, ἐπιτηδείως να κάμῃ διαθήκην ὑπὲρ, ἢ κατά τινος.

Suggestion, Ϛ εἰσηγητις, κακὴ συμβουλὴ, παρακίνησις.

Sugie, ἡ Suggi, ἀρ. εἶδος κυπαρισσου τῆς Ἰαπωνίας.

Suggitation, Ϛ μώλωψ, κηλίδες, σημεῖα τοῦ σώματος ἐπὶ διαφόρων νοσων.

Suglacuru, ἀρ. σκώληξ τινὸς ἐντόμου τῆς Καγέννης.

Suicide, ἀρ. αὐτοχειρία. commettre un — αὐτοχειρίζομαι.

Suiçider, (se), αὐτοπ. αὐτοχειρίζομαι, φονεύομαι αὐτόχειρ.

Suie, Ϛ. αἰθάλη, λιγνὺς, κ. καπνιά.

Suif, ἀρ. στέαρ, λίπος, πάχος, ἄλειμμα. — de place ἄλειμμα πολούμενον εἰς σχῆμα ἄστρων ἀπὸ τοὺς κριωπώλας τῶν Παρισίων.—en branche το ἐξηκριμένον καὶ ἐπιτήδειον εἰς λιπαδοποιΐαν ἄλειμμα — en jatte, ἢ en pain ἄλειμμα χυτὸν, χυμένον εἰς ξύλινον καλούπιον. petit — ἐπιπαγος, γρανς, κ. τσιπα πάχνης τοῦ ζωμοῦ ὅπου βράζουσι τὰ ἀκροκώλια, καὶ ἐντόσθια τῶν ζώων. donner du — à un batiment ἀλείφω, (κωνίζω, ἐπιχρίω), παλαμίζω το πλοῖον. — minéral στεατίτης λιπυρὸς, εἶδος ὀρυκτου καὶ στυπτηρίας χαλκανθώδους.

Suille, ἀρ. * σιαλίτης, γένος βωλιτῶν ἢ ἀμανιτῶν.

Suin, ἀρ. τὰ ἀποχωριζόμενα τοῦ ὑέλου ἄλατα.

Suint, ἀρ. σῦσπος, οἰσύπη, ὕλη πα-

χεῖα ἐξερχομένη ἀπὸ τὸ δέρμα τῶν ζώων.

Suintement, ἀρ. νότισμα, τὸ κατ' ὀλίγον καὶ ἀνεπαίσθητον τρέξιμον ὑγροῦ (ὡς ἀπὸ πληγὴν π.χ.)

Suinter, ἐν. νοτίζω, ὑγραίνω, ἀπολύω ὑγρασίαν, χυμόν τινα. ce tonneau —te τὸ βαρέλιον τοῦτο τρέχει.

Suisse, ἀρ. Ϛυρωρός. § εἶδος σκιούρου τῆς Ἀμερικῆς, μεταφ. ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἀκούει λόγον, σκαιός, βίαιος, ἀλλ' ἀγαθός.

Suite, Ϛ. συνέχεια, ἀλληλουχία, διαδοχὴ πραγμάτων. cela peut avoir des —s τοῦτο δύναται νὰ ἔχῃ κακὰ ἀποτελέσματα. pendant une longue — d'années διὰ πολλῶν ἐτῶν, εἰς πολλοὺς χρόνους. § εἵρμος, τάξις. il n'y a point de — dans son discours ὁ λόγος του δὲν ἔχει συνάφειαν. il n'a pas de — dans l'esprit, ἢ il n'a pas un esprit de — δὲν ἔχει πνεῦμα ἐπιδεκτικὸν προσοχῆς. il n'y a point de — dans sa conduite ἔχει διαγωγὴν ἀνώμαλον, ἀνακόλουθον, ἀκατάστατον. § ἀκολουθία, οἱ ἀκόλουθοι ὑπηρέται. marcher à la — de quelqu'un ἀκολουθῶ τινα. carosses de — ἅμαξαι τινων μεγιστάνων πρὸς χρῆσιν τῶν ὑπηρετῶν. vin de — οἶνος προσδιωρισμένος εἰς τοὺς ὑπηρέτας τῆς οἰκίας. § τὸ ἑπόμενον. il faut entendre la — de son discours πρέπει νὰ ἀκούσωμεν τὰ ἀκόλουθα τοῦ λόγου του. il n'a point de — δὲν ἔχει τέχνα, διαδοχήν. les meubles n'ont point de — τὰ ἔπιπλα δὲν ὑποθηκεύονται. § —s ὄρχεις ἀχριοχείρου. à la — ἐπίρ. κατόπιν. je suis à la — d'un ambassadeur εἶμαι ἀκόλουθός τινος πρέσβεως. je suis à la — d'un tribunal συχνάζω τὸ δικαστήριον χάριν τινός ὑποθέτεως. je suis à la — de cette affaire καταδιώκω, ἐξακολουθῶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. il est réformé à la — de tel régiment κατηργηθείς, γενόμενος διαθέσιμος, ἀκολουθεῖ τὸ δεῖνα σύνταγμα. de — εὐθύς, ἀμέσως. tout de — συνεχῶς. il a couru vingt postes tout de — ἔτρεξεν εἴκοσι σταθμοὺς ἀδιακόπως. de — ἐφεξῆς, κατὰ τάξιν, συνέχειαν, ἀκολουθίαν. trois jours de — τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν. mettez ces livres de — βάλε τὰ βιβλία αὐτὰ κατὰ (εἰς) τάξιν. tout de — παραυτίκα, εἰς τὴν στιγμήν. dans la — κατόπιν, ἔπειτα.

Suivable, ἐπ. (νῆμα) ἴσον, ὁμαλόν.

Suivant, προθ. κατά. — votre volonté κατὰ τὴν θέλησίν σου. — que καθώς. je le recompenserai — qu'il m'aura servi θέλω τὸν ἀνταμείψει κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν του. § —e ἐπ. ἀκόλουθος. dans la page —e εἰς τὴν ἀκόλουθον σελίδα.

Suiver, ἐν. ἀλείφω, κ. παλαμαρίζω πλοῖον.

Suivre, ἐν. ἕπομαι, ἀκολουθῶ, συνοδεύω — par honneur παραπέμπω. il suit le cours de la philosophie ἀκολουθεῖ, ἀκούει τὸ μάθημα τῆς φιλοσοφίας. § ἔγκειμαι. — une affaire ἀκολουθῶ, ἐπιμελοῦμαί τινα ὑπόθεσιν. § καταδιώκω. — un voleur, un cerf κυνηγῶ κλέπτην, ἔλαφον. § παρατηρῶ, ἐπισκοπῶ. § ἐξασκῶ. il a suivi la profession de son père ἠκολούθησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατρός του. se —, ἀλληλοπ. la nuit et le jour se suivent ἡ νὺξ καὶ ἡ ἡμέρα διαδέχονται ἀλλήλας. § συνέχομαι. dire des choses qui se suivent λέγω πράγματα ἔχοντα συνάφειαν, σύμφωνα. —ivi, —ie, μετ. ἐπ. συγκαλῶν πολλοὺς ἀνθρώπους. spectacle, cours — θέατρον, μάθημα συχναζόμενον παρὰ πολλῶν. § συνεχής, συνωδός, ὁμόλογος, ὅπου ὑπάρχει συνάφεια, εἵρμος, συμφωνία.

Sujet, ἀρ. ὑποκείμενον, ὕλη, ὑπόθεσις ὁμιλίας, ἡ συγγραφῆς. § ὅρος προτάσεως. § αἰτία, λόγος. j'ai des —s de plainte ἔχω αἰτία παραπόνων. vous n'avez pas — de vous fâcher δὲν ἔχεις λόγον, (δίκαιον) νὰ πειραχθῇς. il fut condamné sans — κατεδικάσθη ἀναξίως, ἀδίκως. pour quel —? τίνος ἕνεκα; pour ce — τούτου ἕνεκα τὸ § ἡ ὀνοματικὴ. § τὸ ἐγκεντριζόμενον δένδρον.

Sujet, tte, ἐπ ὑπήκοος, ὑποτεταγμένος. une femme est —tte à son mari ἡ γυνὴ ὑποτάσσεται εἰς τὸν ἄνδρα. § ὑποκείμενος εἰς τι. autrefois les paysans étaient —s à des corvées τὸ πάλαι οἱ χωρικοὶ ὑπέκειντο εἰς τὰς ἀγγαρείας. nous sommes tous —s à la mort ὅλοι ὑποκείμεθα εἰς τὸν θάνατον. — à l'intempérance πρὸς ἀκολασίαν εὐκατάφορος. — à boire, à jouer συνειθισμένος νὰ μεθύῃ, νὰ παίζῃ.

Sujetion, Ϛ. ὑποταγή, ὑπακοή. être dans la — de quelqu'un ὑπόκειμαι εἴς τινα. § προσλιπάρησις, συνεχὴς καὶ ἐνοχλητικὴ παραμονή τινος πλησίον ἄλλου (οἷον τοῦ νοσοκόμου ὡς πρὸς τὸν νοσοῦντα). § δουλεία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκειταί τι κτῆμα, οἰκία, κτλ.

Sukana, Ϛ. * συκάνη, γένος φυτῶν τῆς Ἰνδίας.

Sukotyro, ἀρ. *σύσβους, ἀρ. τετράπους τερατῶδες τῆς Κίνας.

Sulfate, ἀρ. Ϛειϊκὸν ἅλας, σύνθεμα βάσεως καὶ τοῦ Ϛειϊκοῦ sulfurique ὀξέως. — de chaux Ϛειϊκὴ τίτανος. — de fer Ϛειϊκὸς σίδηρος.

Sulfite, ἀρ. Ϛειῶδες ἅλας, σύνθεμα βάσεως καὶ τοῦ Ϛειώδους sulfureux ὀξέως. λέγεται δὲ καὶ sulfureux, ῶδες.

Sulfure, ἀρ. Ϛειοῦχος (τις ὕλη). — d'antimoine Ϛειοῦχον, ἢ ἔνθειον στίμμι.

Sulfuré, ée, ἐπ. Ϛειϊκὸς, τῆς φύσεως τοῦ Ϛείου, περιέχων Ϛεῖον.

Sulfurique, ἐπ Ϛειϊκὸν ὀξύ.

Sulfureux, euse, ἐπ. Ϛειώδης.

Sulla, Scilla, μᾶλλον δὲ Silla, ὀνομασία μελιταία (τῆς Μελίτης.)

Sultan, ἀρ. σουλτάνος, αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς, ἡγεμὼν τῶν Μωαμεθανῶν, μεταφ. ἄνθρωπος ἀπόλυτος, δεσποτικός. il se conduit en vrai — ᾄρεται ὡς καθαυτὸ σουλτάνος. § Ϛυλάκιον, σακκουλάκιον περιέχον εὔοσμα χόρτα καὶ ἄλλα ἀρώματα τριμμένα.

Sultane, Ϛ. σουλτάνα, εἶδος πλοίου παρὰ Μωαμεθανοῖς. § σακχαρωτὰ ποικίλματα, στολίδια ζαχαρικά, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ σακχαροποιοὶ εἰς διάφορα κατασκευάσματά των.

Sultanin, ἀρ. χρυσοῦν νόμισμα τῆς Τουρκίας.

Sumac, ἀρ. ῥοῦς, ἡ ἐρυθρὸς, δενδρύλλιον χρήσιμον εἰς τὴν βαφικὴν τῶ. Fustet, γένος φυτῶν.

Sumau, ἀρ. εἶδος αἰλούρου, γαλῆς, (κάτα) τῆς Κίνας.

Sumpit, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τοῦ κεντρίσκου.

Sumtum, ἀρ. (λέξ. γραφ. chancell.) δεύτερον ἀντίγραφον.

Sumuque Ϛ. *σμύκη, γένος σκωλήκων, (βδελλῶν.)

Sunet, ἀρ. *σύνετον, εἶδος κογχύλης.

Sunt, ἡ Saiel, ἀρ. ἀκακία τῆς Ἀφρικῆς.

Suovétaurilies, Ϛ. πλ. παλ. ἱστ. (συοκριοταύρια) Ϛυσία χοίρου, κριοῦ καὶ βοὸς εἰς τὸν Ἄρην.

Super, οὐδ. Ναυτ. ἐμβράττομαι, κ. στουμπόνω. § ἐν. ἐξαντλῶ.

Supération, Ϛ. διαφορὰ, πλεόνασμα κινήσεως πλανήτου ὡς πρὸς ἄλλον, (ἢ ὡς πρὸς ἑαυτὸν κατὰ δύω διάφορα σημεῖα τῆς τροχιᾶς).

Superbe, ἐπ. (ὑπέρβιος), ἀλαζὼν, ὑπερήφανος, κενόδοξος, μάταιος. § μεγαλοπρεπὴς, ὡραῖος λαμπρὸς, πολυτελὴς. feston, habit — συμπόσιον πολυτελὲς, ἱμάτιον λαμπρόν. § ὑψηλὸς, εὐγενὴς. ἄριστος, style — ὑψηλὸς χαρακτὴρ (λόγου). § *ἀριπρεπὴς, παραδείσιόν τι πτηνόν. § Ϛ. ὑπερηφάνεια, ἀλαζονεία, κενοδοξία.

Superbement ἐπίρ. ὑπερηφάνως, ἀλαζονικῶς. § μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς.

Supercargue, ἀρ. ναύκληρος, ὁ φροντίζων εἰς τὸ πλοῖον περὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τῶν πραγματειῶν.

Supercherie, Ϛ. δόλος ἀπάτη.

Supère, ἐπ. Βοτ. ovaire — ὑπερτέρα ὠοθήκη, μήτρα τοῦ ἄνθους, κειμένη ὅλη ἐλευθέρα εἰς τὸ βάθος

τούτου. fleur — ἄνθος ὑπέρμητρον, ἔχον τὴν μήτραν ἐλευθέραν.

Superfétation, ϑ. ἐπικύησις, σύλληψις νέου ἐμβρύου (ἐν ᾧ ὑπάρχει ἤδη ἕτερον συνειλημμένον) § ἐπικύημα.

Superficie, ϑ. ἐπιφάνεια. la — cède au fond, δικ. τὰ ἐπικείμενα τοῖς ὑποκειμένοις, (ὅ,τι εὑρίσκεται δηλ. κτισμένον, ἢ φυτευμένον ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τῆς γῆς), μεταφ. ἀμυδρὰ, ἐπιπόλαιος γνῶσις πράγματος. il ne sait que la — des choses τὴν ἐπιφάνειαν μόνον τῶν πραγμάτων γνωρίζει. il s'arrête à la — μένει ὅλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

Superficiel, lle, ἐπ. ἐπιπόλαιος. connaissance —lle ἐπιπόλαιος, ἀμυδρὰ, ἀτελὴς γνῶσις. homme — ἐπιπόλαιος ἄνθρωπος, ἔχων ἀτελεῖς ἰδέας τῶν πραγμάτων.

Superficiellement, ἐπίρ. ἐπιπολαίως, μεταφ. ἀμυδρῶς, μετρίως.

Superfin, ine, ἐπ. λεπτότατος, λεπτουργότατος, ἄριστος, ἐξαίρετος.

Superflu, ue, ἐπ. περιττός. § οὐσ. τὸ περιττόν. tant que quelqu' un manque du nécessaire, quel honnête homme a du —? ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι στερουμένοι τῶν ἀναγκαίων, ποῖος τίμιος ἔχει περιττά;

Superfluité, ϑ. περιττὸν, πρᾶγμα ματαιον.

Supérieur, re, ἐπ. ἀνώτερος, ὑψηλότερος. § ἡγούμενος μοναστηρίου, πρῶτος ἀρχηγός.

Supérieurement, ἐπίρ. ἀνωτέρως, ὑψηλοτέρως, ἐξαιρέτως. il écrit — γράφει ϑαυμάσια, ἐντελέστατα.

Supériorité, ϑ. ὑπεροχὴ, ἐξουσία, δύναμις. § ἡγουμενία, ἀρχηγία, ἀξίωμα τοῦ ἡγουμένου, τοῦ ἀρχηγοῦ.

Superlatif, ive, ἐπ. καὶ οὐσ. γραμ. ὑπερθετικὸς, ὑπερθετικὸν ὄνομα.

Superlativement, ἐπίρ. ὑπερθετικῶς. elle est — laide εἶναι ἐξαισίως ἄσχημος.

Supernuméraire, ἐπ. ὑπεράριθμος.

Superpartient, te, ἐπ. γεωμ. καὶ ἀριθ. ἐπιμερὴς, (ἀριθμὸς, γραμμὴ) περιέχων τὸν μικρότερον καὶ μέρος αὐτοῦ σύμμετρον.

Superposer, ἐν. ἐπιτίθημι, βάλλω ἐπάνω.

Superposition, ϑ. ἐπίθεσις, βάλσιμον ἐπάνω.

Superpurgation, ϑ. ὑπερβολικὴ κάθαρσις.

Supersaturé, ée, ἐπ. ὑπερκορὴς.

Superséder, οὐδ. ἀναβάλλω, ὑπερτίθημι.

Superstitieusement, ἐπίρ. δεισιδαιμόνως, ὑπερακριβῶς, λεπτομερῶς.

Superstitieux, euse, ἐπ. δεισιδαίμων, μεταφ. ὑπερακριβὴς, λεπτομερής.

Superstition, ϑ. δεισιδαιμονία, μεταφ. ὑπερβολικὴ ἀκρίβεια, μικρολογία.

Superstructure, ϑ. ἐποικοδομὴ ματαία, πρόσθεμα, ἐπίμετρον εἰς οἰκοδομήν.

Supin, ἀρ. γραμ. λατ ρηματικὸν ὄνομα χρησιμεῦον ὡς ἀπαρέμφατον.

Supinateur, ἐπ. ἀνατ ὑπτιαστὴς (μῦς) τῆς χειρός.

Supination, ϑ ὑπτιασμὸς (τῆς χειρος, τοῦ σώματος, κτλ).

Supplantateur, ἀρ. ὑποσκελιστής.

Supplanter, ἐν. ὑποσκελίζω, κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὴν ϑέσιν, τὴν ὑπόληψίν του, κτλ. καὶ ἐμβαίνω εἰς τὸν τόπον του.

Suppléer, ἐν. ἀναπληρῶ τὸ ἐλλεῖπον. — quelqu'un λαμβάνω τὸν τόπον τινος, ἐκτελῶ τὰ χρέη του.

Supplément, ἀρ. ἀναπλήρωμα, συμπλήρωμα. — d'un auteur ἀπάρτισμα, προσθήκη τινὸς συγγραφέως.

Supplémentaire, ἐπ. ἀναπληρωτικὸς, συμπληρωτικός.

Suppliant, te, ἐπ. ἱκετεύω. posture — te ἱκετικὴ ϑέσις.

Supplication, ϑ. ταπεινὴ ἱκεσία, δέησις.

Supplice, ἀρ. κόλασις, παιδεία. le dernier — ἡ ἐσχάτη τιμωρία, ὁ ϑάνατος. traîner au — ἐπὶ ϑάνατον ἄγω —s éternels κόλασις τῶν ἁμαρτολῶν. § λύπη, πόνος, ἀνησυχία, βάσανος. la gravelle est un — ἡ πέτρα, (ἡ λιθίασις) εἶναι βασανιστήριον.

Supplicier, ἐν. ϑανατῶ, ϑανατόνω, (τὸν κατάδικον).

Supplier, ἐν. ἱκετεύω (ταπεινῶ;).

Supplique, ϑ. ἱκεσία, ἀναφορὰ ἱκετική.

Support, ἀρ. ὑπόθεμα, ὑπόβαθρον, ὑποστήριγμα, ἐπὶ διαφ. τεχνῶν. μεταφ. προστασία, βοήθημα.

Supportable, ἐπ ἀνεκτὸς, ὑποφερτός.

Supportablement, ἐπίρ. ἀνεκτῶς, ὑποφερτῶς, ὑποφερτά.

Supporter, ἐν. στέγω, βαστάζω ἐπάνω μου. § ἀνέχομαι, ὑπομένω, ὑποφέρω — les coups du sort τὰς συμφορὰς γενναίως φέρω. — patiemment la faim πρὸς λιμὸν καρτερῶ je ne puis — de voir cela ταῦτα ὁρῶν οὐκ ἀνέχομαι, δὲν ἐμπορῶ νὰ βλέπω ταῦτα.

Supposer, ἐν. ὑποτίθημι, ὑποθέτω. § ὑποβάλλω, νοθεύω, παρουσιάζω ὡς γνήσιον τὸ ψευδὲς (ἔγγραφον). — un testament, ψευδεῖς διαθήκας κατασκευάζω. — un enfant ὑποβάλλω βρέφος, παριστάνω τὸ νόθον παιδίον ὡς γνήσιον.

Supposition, ϑ. ὑποβολὴ, δολία ἀντικατάστασις (βρέφους, συμβολαίου). § ὑπόϑεσις. par — ὑποθετικῶς. Notes par —.

Suppositoire, ἀρ. πεσσὸς, ὑποθετὸν βάλανος, (βαλανιον) πρόσθεμα, κ. ποθετὸν, κῶνος ἐκ στεατος — ἄλλης ἰατρικῆς ὕλης βαλλόμενος εἰς τὸν ἀρεδρῶνα.

Suppôt, ἀρ. μέλος ἀκαδημίας. § συμπράκτωρ (ἐπὶ κακοῦ).

Suppression, ϑ. κατάργησις, ἀναίρεσις. — d'un livre ἀπαγόρευσις τινος βιβλίου. — d'un contrat ἀπόρρυψις συμβολαίου. — d'une circonstance παράλειψις, ἀποσιώπησίς τινος περιστάσεως. — de pars ἀφάνισις βρέφους, τὸ νὰ κρύψῃ ἢ νὰ φονεύσῃ τὸ νεογνὸν τέκνον της ἡ κόρη ἢ γυνή. § ἰατρ. ἐπί-ψεσις. — d'urines ἰσχουρία. — de règles στάσις καταμηνίων.

Supprimer, ἐν. παύω, ἐμποδίζω τὴν ἔκδοσιν. (— un livre). § καταργῶ. le Roi a supprimé cette charge ὁ βασιλεὺς κατήργησε ταύτην τὴν ϑέσιν. § ἀφανίζω. § παραλείπω, ἀποσιωπῶ. il a supprimé telle circonstance δὲν ἀνέφερε τὴν δεῖνα ὑπόϑεσιν. § ἀφαιρῶ, ἀποκόπτω. ce discours est trop long, il faut en — la moitié ὁ λόγος εἶναι πολὺ διαξοδικὸς, πρέπει νὰ ἀποκόψωμεν τὸ ἥμισυ αὐτοῦ μέρος.

Suppuratif, ive, ἐπ. καὶ οὐσ. ἰατρ. ἐμπυϊκὸς, ἐμπυηματικὸς, ἐμπυητικὸς, ὅστις προξενεῖ ἔμπυον. (onguent —).

Suppuration, ϑ. ἐμπύησις, κ. ἐμπύασμα.

Suppurer, οὐδ. ἐμπυίσκω, πυοῤῥοέω, κ. ὀμπυάζω.

Supputation, ϑ. ὑπολογισμὸς, λογαριασμός.

Supputer, ἐν. ὑποψηφίζομαι, ὑπολογίζομαι, λογαριάζω.

Suprago, ἀρ. λιαστρὶς, γένος φυτῶν.

Suprématie, ϑ. κυριαρχία. § τὸ δικαίωμα τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας, καθ' ὃ ϑεωροῦνται κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας. prêter le serment de — ὀρκίζομαι ὅτι ἀναγνωρίζω τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Suprême, ἐπ. ὑπέρτατος, ἔσχατος. elle est belle au — degré εἶναι κατ' ἐξοχὴν εὐμορφος. l'instant — l'here — ποιητ. ἡ ὥρα τοῦ ϑανάτου. § ϑ. εἶδος ἀπίου.

Sur, re, ἐπ. ὀξὺς, ὀξινός.

Sûr, re, ἐπ. βέβαιος, ἀσφαλὴς, ἀδιάπταιστος. ce chirurgien a la main —e ὁ χειρουργος οὗτος ἔχει ἀλόνητον χεῖρα. il a la mémoire —e ἔχει καλὸν μνημονικόν. il a le goût — ἔχει ἀκριβῆ φιλοκαλίαν. il est — qu'il a fait cela ὅῆλος ἐστι τοῦτο ποιήτας, εἶναι βέβαιον ὅτι ἔπραξε τοῦτο. donner quelque chose pour — λέγω, ἀναγγέλλω τι ὡς ἀληϑὲς, ὡς βέβαιον. mettre un homme, en lieu — βάλλω τινὰ εἰς τόπον ἀσφαλείας. je suis — de mon fait εἶμαι βέβαιος περὶ τῆς καλῆς ἐκβάσεως. ce musicien est — de sa

partie ὁμουτικὸς οὗτος ψάλλει (ἄδει), παίζει ἀδιαπταίστως. a coup — ἀναμφιδόλως, βεβαίως § ἀξιόπιστος. § οὐσ. le plus — dans cette occasion est de — τὸ ἀσφαλέστατον κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν εἶναι νά . .

Sur, πρόθ. ἐπί. mettre un livre sur la table βάλλω τὸ βιβλίον ἐπὶ τῆς τραπέζης. — la terre comme au ciel ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. on a mis une taxe — les marchandises ἐτrangères (ἐπ.) ἔδαιον τέλος εἰς τὰς ξένας ἐμπορίας. je l'ai fait — votre parole (ἐπὶ τῷ ῥήματί σου) τὸ ἔκαμα εἰς τὸν λόγον σου. il regne — des sujets fidèles βασιλεύει (ἐπὶ) πιστῶν ἀνθρώπων. je vous le jure — mon honneur, ma parole ὁρκίζομαι (ἐπὶ θεῷ μάρτυρι) εἰς τὴν τιμήν μου, εἰς τὸν λόγον μου. § ὑπερ. les globes qui roulent — nos têtes τὰ περιστρεφόμενα ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἡμῶν οὐράνια σώματα. § περὶ on parle beaucoup — cette affaire πολλὰ λέγονται περὶ τούτου (τοῦ πράγματος). § κατά. je juge — les apparences κρίνω κατὰ τὰ φαινόμενα, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν — terre et — mer κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. § πρὸς, εἰς. — la droite πρὸς τὰ δεξιά. § περί. — le point du jour περὶ ὄρθρον. fermer la porte — soi κλείω τὴν θύραν ἐμβαίνων ἢ ἐκβαίνων. la maison domine — la campagne ἡ οἰκία βλέπει εἰς τοὺς ἀγροὺς se coucher — une idée ἀπονοιωμαι προκατειλημμένος ἀπό τινα ἰδέαν. revenir — ses pas ἀναποδίζω, ἐπανακάμπτω, ἐπιστρέφω. prendre quelqu'un —le fait (συλ)λαμβάνω τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ, τὸν εὑρίσκω ἤδη κακουργοῦντα le prendre — un ton bien haut φέρομαι ὑπερηφάνως, ὑβριστικῶς. être — la défensive ἀμύνομαι. — l'offensive ἐπιχειρῶ, ἐπιβάλλω τοῖς πολεμίοις, κινοῦμαι κατὰ τῶν ἐχθρῶν. être — le pied de bel esprit θεωροῦμαι ὡς ἀγχίνους, κομψός, φιλόλογος. être —un bon pied dans le monde ἀπολαύω τιμῆς, τιμῶμαι, ἔχω ὑπόληψιν εἰς τὸν κόσμον. demeurer — son appetit παύω νὰ τρώγω, ἐν ᾧ ἔχω ἔτι ὄρεξιν. être — les crochets de quelqu'un ζῶ (μὲ τὰ ἔξοδα) εἰς βάρος τινός. prendre — soi une affaire ἀναλαμβάνω ὑπόθεσιν, ὑπόσχομαι περὶ τῆς ἐκβάσεώς της, κ. τὴν παίρνω ἐπάνω μου. il prend — soi ἀναλαμβάνει πολλὰ πράγματα, πολλὰς φροντίδας, πολλὰ ἔργα. — toutes choses κυρίως, ἐξαιρέτως, κατ' ἐξοχήν. je vous recommande — toutes choses de σὲ παραγγέλλω μάλιστα νά. — à sous peine de vie ἐπὶ ποινῇ θανάτου. — et tant moins κατ' ἀφαίρεσιν ἢ πρὸς ἀφαίρεσιν. il lui a payé telle somme — et tant moins de ce qu' on lui doit τῷ ἐπλήρωσε τὴν δεῖνα ποσότητα ἀφαιρουμένην ἐξ ὅσων τῷ ὀφείλονται. l'emporter — quelqu'un ὑπερέχω τινός, ὑπερτερῶ τινα. — la nouvelle de ce qui se passait à Rome εἰσαγγελθέντων τῶν ἐν Ῥώμῃ. — le champ εὐθύς. — ces entrefaites ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τούτοις.

Sura, ἀρ. φοινικίτης(οἶνος)μεθυστικὸν πόμα τῶν Ἰνδῶν ἀπὸ τὸν φοίνικα καὶ κοκκοφοίνικα κατασκευαζόμενον.

Surabondamment, ἐπίρ. δαψιλέστατα, ἀφθονώτατα.

Surabondance, Θ. δαψίλεια, ἀφθονία μεγίστη.

Surabondant, te, ἐπ. δαψιλέστατος, ἀφθονώτατος. § περιττὸς, ὅτε λαμβάνεται καὶ οὐσ. il a vendu le — de sa récolte ἐπώλησε τὸ περίσσευμα τῆς ἐπικαρπίας του, τοῦ εἰσοδήματός του.

Surabonder, οὐδ πλήθω, πλεονάζω, εἶμαι ἄφθονος.

Surachat, ἀρ. χάρις, ὠφέλεια προσφερομένη πρὸς τὸν πωλοῦντα τὰ μέταλλα εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον.

Suracheter, οὐδ ὑπερωνοῦμαι, ἀγοράζω τι ὑπὲρ ἀξίαν, ἀκριβά.

Suraigu, ue, ἐπ. κάτοξυς, ὀξύτατος.

Sural, le, ἐπ. γαστροκνημικός.

Sur-aller, ἀρ. ὑπέρβασις, πέρασμα τοῦ σκύλου ἀπὸ τὰ ἴχνη τοῦ ἀγριμίου χωρὶς νὰ σταθῇ ἢ νὰ φανερώσῃ τίποτε.

Surandouiller, ἀρ. μέγιστον τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου.

Surannation, Θ. *ὑπερχρονισμός lettres de — ἐπιστολαὶ ἀνανεοῦσαι, ἐπικυροῦσαι (διδουσαι δύναμιν εἰς) τὰς παλαιάς.

Suranner,οὐδ. ὑπερχρονίζω,ἔχω χρονολογίαν (παλαιὰν) ἐπέκεινα ἑνὸς ἔτους il a laissé — ses lettres ἀφῆκε καὶ ἐπαλαίωσαν τὰ ἔγγραφά του. —ée, ée, μετ. procuration —ée *κηδεμονία ἐκπρόθεσμος, παλαιὰ (διὰ τοῦτο ἀνίσχυρος) § ἀρχαῖος, ἀπηρχαιωμένος. mœurs —ées ἀρχαιότροπα ἤθη

Sur-arbitre, οὐσ. ἐπιδιαιτητής.

Surard, ἐπ. vinaigre — ὄξος ἐσκευασμένον μὲ χιμαιάκτην.

Surbaissement, ἀρ. ἀρχιτ. κύρτωσις, χαμήλωσις καμάρας, θόλου

Surbaisser, ἐν. κυρτῶ, χαμηλόνω καμάραν, θόλον.

Surbande, Θ. σιδηρᾶ ζώνη σκεπάζουσα τοὺς βραχίονας (tourrillons) τοῦ σφαιροβόλου.

Surbau, ἀρ. ξύλον τῶν θυρωμάτων ἢ ὀπαίων (écoutilles) ταῦ καταστρώματος.

Surbipartiente-tierce, ἐπ. Θ. Γεωμ. καὶ ἀριθ. *ἐπιδίμοιρος, ἐπιμερὴς λόγος, καθ' ὃν ὁ μείζων ὅρος περιέχει τὸν ἐλάσσονα ὁλόκληρον, προσέτι δὲ καὶ τὰ δύω αὐτοῦ τρίτα.

Surbout, ἀρ. πάσσαλος, (ἔμβολον) στρεφόμενον ἐπὶ στρόφιγγος.

Surcase, Θ. πλινθίον (χώρα τοῦ πεσσευτηρίου ἢ διαγραμμισμοῦ (tric-trac) διεχόμενον πλέον τῶν δύω πεσσῶν (dames).

Surcens, ἀρ. πρώτη ὑπὲρ τὸ τίμημά τινος κτήματος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπορρά.

Surcharge, Θ. ἐπιφόρτισμα, ἐπίμετρον, προσθήκη τοῦ φορτώματος.

Surcharger, ἐν. ἐπιτάττω, ἐπιφορτίζω, ἐπιβαρύνω, παραβαρύνω, καταφορτόνω. § ἐπιβάλλω ὑπερμέτρους φόρους. —é, ée, μετ. je suis — d'affaires εἶμαι καταβεβαρυμένος ἀπὸ ὑποθέσεις.

Surchauffer, ἐν. ὑπερπυρακτῶ, ὑπερθερμαίνω, παραπυρόνω τὸν σίδηρον.

Surchauffure, Θ. ὑπερπυράκτωσις σιδήρου.

Surciliaire, ἐπ. ὀφρυακός.

Surcilier ἢ Sourcilier, ἐπ. ἀνατ. ὀφρυακὸς (trou —).

Surcomposé, ée, ἐπ. *παρασύνθετος feuilles —ées πολυσχιδῆ φύλλα. § οὐσ. — chimique χημικὸν *παρασύνθεμα, (τὸ ἐκ συνθέτων σωμάτων γινόμενον.) § Γραμμ. παρασύνθετος χρόνος, ἔχων ὃς τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα avoir οἷον j' aurais eu fait.

Surcostaux, ἀρ. πλ. ἐπιπλευρῖται, μῦες κειμενοι ἐπάνω τῶν πλευρῶν.

Surcroissance, Θ. ὑπεραύξησις, ὅ,τι αὐξάνει κατὰ τὸ σῶμα ὑπὲρ τὸ δέον ἢ παρὰ φύσιν.

Surcroît, ἀρ. ἐπίδομα, ἐπίδοσις, ἐπαύξησις. pour — de maux πρὸς ἐπίμετρον τῶν κακῶν ἢ πρὸς δὲ τούτοις τοῖς κακοῖς.

Surcroître, οὐδ. ὑπεραύξομαι, ὑπεραυξάνω, αὐξάνω ὑπὲρ τὸ δέον.

Surculeux, euse, ἐπ. νεόκλαδος, φέρων νέα κλαδιά.

Surdâtre, ἀρ. ὑπόκωφος.

Surdemande, Θ. ὑπερβολικὴ, μεγάλη, ἔκτοπος αἴτησις.

Sur-demi-orbiculaire, ἀρ. ἀνατ. περιφερὴς τῶν χειλέων μῦς.

Surdent, Θ. *παρατιχόδους, ὀδόντιον φυόμενον ἔξω τῆς σειρᾶς ἢ μεταξὺ δύω ἄλλων. ee cheval a les —s ὁ ἵππος οὗτος ἔχει ἑτερομήκεις τοὺς ὀδόντας (τινὰς ὀηλ. αὐτῶν μακροτέρους τῶν ἄλλων).

Surdité, Θ. κώφωσις, κωφότης, κ. κουφαμάρα.

Surdorer, ἐν. (ἐπιχρυσῶ), καταχρυσῶ, χρυσόνω καλῶς, στερεῶς.

Surdos, ἀρ. τελαμὼν ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ὑποζυγίου ἵππου κρατῶν τοὺς ἐλκυστῆρας.

Sureau, ἀρ. χαμαιάκτη, ἀκτὴ κ. κουφοξυλιὰ, γένος φυτῶν.

Sûrement, ἐπίρ. ἀσφαλῶς. § βεβαίως.
Surémiuent, te, ἐπ. ὑπερύψηλος.
Surenchère, Ϛ. ὑπερβάσματισμός, ὑπεροπλειοτηριασμός.
Surenchérir, ἐν. ὑπερθεματίζω
Sur épineux, euse, ἡ Susépineux, euse, ἐπ. ἀνατ. ὑπερακάνθιος μυς, ἐπάνω τῆς ἀκάνθης τῆς ὠμοπλάτης κείμενος. ligamens —s ἐπακάνθιοι σύνδεσμοι, ἐπάνω τῶν σπονδυλικῶν ἀκανθῶν κείμενοι.
Surérogation, Ϛ. ἡ ὑπερ τὸ δέον, τὸ ὀφειλόμενον πρᾶξις, ἐπίμετρον καθήκοντος, χρέους (œuvres de —). faire une chose par — πράττω τι ἐπέκεινα τοῦ χρέους ἢ τῆς ὑποσχέσεώς μου
Surérogatoire, ἐπ. ὁ ὑπὲρ τὸ χρέος, τὸ καθῆκον ἢ τὴν ὑποσχέσιν γινόμενος.
Suret, te, ἐπ. ὑποξύς, ὑτόξινος.
Sûreté, Ϛ. ἀσφαλεια. être en lieu de — εὑρίσκομαι εἰς ἄσυλον inettre un homme en lieu de — φυλακίζω τινά. cela ne peut se faire en — de conscience τοῦτο δεν πράττεται κατα συνείδησιν, εἶναι ὀηλ. ἐναντίον τῆς συνειδήσεως. § προφύλαξις. prenez vos —s avec cet homme πάρε τὰ μέτρα σου μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον § ἐγγύη, ἐνέχυρον. places de — φρούριον διδόμενον ἢ κρατούμενον ὡς ἐγγυον τῆς ἐκτελέσεως τῶν συνθηκῶν.
Surface, Ϛ. ἐπιφάνεια. — rectiligne ἐπιφάνεια εὐθύγραμμος. — curviligne ἐπιφάνεια καμπυλόγραμμος — plane ἐπιφάνεια ἐπίπεδος. être à la — ἐπιπολάζω.
Surfaire, ἐν. ὑπερτιμῶ, (ὑπερθεματίζω), ἀναβιβάζω τὴν τιμήν, ζητῶ ἐπέκεινα τῆς ἀξίας τιμῆς περί τινος πράγματος, ἀκριβαίνω, ἀκριβοπωλῶ τὴν πραγματειαν.
Surfaix, ἀρ. * διάζωμα, χονδρὸν ὕφασμα τιθέμενον ὑποκάτω τῆς σέλλης.
Surfeuille, Ϛ. * ἐπιβλάστημα, (ὑμὴν σκεπάζων τὸ κέντρον καὶ ἀνοιγόμενος κατ' ὀλίγον).
Surfleurir, οὐδ. (ἐπανθῶ), ἀνθῶ, ἀναβλαστάνω νέα ἄνθη μετὰ τὴν καρποφορίαν.
Surfs, ἀρ. πλ. σκώληκες, τοὺς ὁποίους τρώγει ἡ ἀριγγα.
Surge, ἐπ. σιουπῶδες (ἀκάθαρτον, ὕπλυτον) ἔριον, μαλλίον.
Surgeon, ἀρ. φυτωμα, κλωνάριον φυόμενον ἀπὸ τὰ κάτω τοῦ καυλοῦ, τοῦ στελέχους. — d'eau ἀνάβρασμα ὕδατος. μεταφ. ἀπόγονος, ἔγγονος.
Surgir, οὐδ. ὁρμίζομαι, κατάγομαι εἰς τὸν λιμένα. § ἀναβαίνω, ὑψοῦμαι κατ' ὀλίγον εἰς τὸν ὁριζοντα.
Surhaussement, ἀρ. ἐπιτίμησις, ὑπέθεμα, ὑπερθεμάτισις, τιμωνικία, αὔξησις τῆς τιμῆς.
Surhausser, ἐν. ὑπερτιμῶ, τιμωνικῶ, αὐξάνω ὑπέρογκον τὴν τιμήν. § ἀρχιτ. ὑπερυψῶ (θόλον).
Surhumain, ne, ἐπ. ὑπεράνθρωπος, ὑπερβαίνων τὴν φύσιν, τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου.
Surjalée ἡ Surjaulée, ἐπ. Ϛ. ἄγκυρα ἐμπεριεμένη εἰς τὸ ξύλον ἀπὸ τὴν κάμηλον.
Suriane, ἀρ. Βοτ. * συρίανον, δενδρύλλιον παράλιον τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Surikate, ἀρ. ἀρκτόμυς τῆς Συρινάμης
Surintendance, Ϛ. ἐπιστασία, ἐφορία.
Surintendant, te, ἐπ. ἐπιστάτης, ἔφορος.
Surjet, ἀρ. ἐπιβράφη, πατητή, εἶδος ῥαφῆς (καθ' ὃ διαπερῶνται διὰ τῆς βελόνης τὰ δύο συναπτόμενα μέρη).
Surjeter, ἐν. ἐπιῤῥάπτω, ῥάπτω μὲ πατητὴν ῥαφήν.
Surkerkan, ἀρ. ἀγρόυας (campagnol) ζῶον τετράπουν.
Surlendemain, ἐπ. ἐπαύριον, μεθαύριον.
Surlier, ἐν. ναυτ. ἐπιδένω μὲ σπάγγον τὴν ἄκραν τοῦ σχοινίου διὰ νὰ μὴ ξεστρηθῇ.
Surliure, Ϛ. δέσιμον τῆς ἄκρας τοῦ σχοινίου διὰ νὰ μὴ ξεστρηθῇ.
Surlonge, Ϛ * δούνωτον, νῶτα βοὸς, βωδηῤῥαχία.
Surmarcher, οὐδ. ἐπανέρχομαι εἰς τὰ ἴχνη (λέγεται περὶ διωχθέντος ζώου, ἀγριμίου).
Surmener, ἐν. καταπονῶ, κατατρυχῶ, ταλαιπωρῶ τὰ ζῶα διὰ μακρᾶς καὶ συνεχοῦς ὁδοπορίας.
Surmesure, Ϛ. τὸ ὑπέρμετρον
Surmontable, ἐπ. ὑπέρβατος, ὑπερπηδητός.
Surmonter, ἐν. ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ. μεταφ. — les obstacles νικῶ τὰ ἐμπόδια — les passions κρατῶ τῶν ἡδονῶν.
Surmoule, ἀρ. ἐκτύπωμα, τύπος σχήματος ἀπὸ γύψον κτλ.
Surmouler, ἐν. ἐκτυπῶ, λαμβάνω τὸ τύπωμα καλλωπίσματος ἢ σχήματός τινος ἀπὸ γύψον.
Surmoût, ἀρ. οἶνος ἐκβαλλόμενος ἀπὸ τὸν κάδον πρὶν βράσῃ καὶ καταστηλάξῃ.
Surmulet, ἀρ (μύλλος τυνόδους, ἢ σινόδους, συναγρις;) ἰχθύς
Surmulot, ἀρ. (ὑραξ), εἶδος μεγάλου μυὸς.
Surmurins, ἀρ. πλ. * βόμβυκες, τάγμα ροκα ιζόντων ζώων.
Surnager, οὐδ. ἐπιπλέω. μεταφ. διαμένω à la longue les erreurs disparaissent et la vérité surnage μὲ τὸν καιρὸν ἀφανίζεται μὲν ἡ ἀπάτη, διαμένει δὲ ἡ ἀλήθεια.
Surnaître, οὐδ. ἐπιγεννῶμαι.
Surnaturel, le ἐπ. ὁ ὑπερφυὴς νοῦς —lles ἀλήθειαι τῆς πίστεως. § παράδοξος, τεράστιος, ἐξαίσιος.
Surnaturellement, ἐπίρ. ὑπερφυῶς.
Surneigées, ἐπ. πλ. ἴχνη ἀγριμίου χιονισμένα, σκεπασμένα ἀπὸ χιόνι.
Surnie, Ϛ. * ἱερακολαύξ, νυκτινομον ζῶον.
Surnom, ἀρ. ἐπωνύμιον, κ. παρανόμι
Surnommer, ἐν. ἐπονομάζω, ἐπικαλῶ.
Surnuméraire, ἐπ. ὑπεράριθμος.
Surnumérariat, ἀρ. χρόνος, καθ' ὃν ὑπάλληλός τις μένει ὑπεράριθμος.
Suron, ἀρ. δίρματα, βόεια σκεπάζοντα τοὺς ψαλλους (ballots) τῶν πραγματειῶν τῆς Ἀμερικῆς. § οἱ ψάλλοι αὐτοί. (— de cannelle, de quinquina).
Suros, ἀρ. σειρὰ, πρῆσμα, τιλβωμα τῆς κνήμης τοῦ ἵππου.
Suroxygéné, ée, ἐπ. * ὑπεροξύγονος, περιέχων πολὺν ὀξυγόνον.
Sur-oxygénèses, Ϛ. πλ νόσοι ἀποδιδόμεναι εἰς τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ὀξυγόνου.
Surpartient, te, ἐπ. γεωμ. καὶ ἀριθ. ἐπιμόριος, ἀριθμος, λόγος περισσεύων ὡς πρὸς ἄλλον, μέγεθος περισσεῦον ὡς πρὸς ἄλλο
Surpasser, οὐδ προέχω, εἶμαι ὑψηλότερος cela surpasse la muraille de deux pieds τοῦτο ἐξέχει ἀπὸ τὸν τοῖχον δυο πόδας. il me surpasse de toute la tête εἶναι ὑψηλοτερός μου καθ' ὅλην τὴν κεφαλήν. μεταφ. ὑπερτερῶ, ἐξέχω. — quelqu'un en sagesse ὑπερβαίνω τινα κατὰ τὴν σοφίαν je l'ai surpassé à la course τὸν ἐνίκησα εἰς τὸν δρόμον.
Surpayer, ἐν. ὑπερωνοῦμαι, ἀγοράζω ἀκριβώτερα τὴν πραγματείαν, πληρόνω περισσότερον (ὑπερ ἀξίαν) τοῦ ἐργάτη, τοῦ πωλητήν.
Surpeau, Ϛ. ἐπιδερμὶς.
Surpente, Ϛ. ναυτ κλειδίον χρεμάμενον ἀπὸ τὸν ἱστὸν διὰ τὸ φόρτωμα καὶ ξεφορτωμα τῶν βαρέων πραγμάτων.
Surplis, ἀρ. ἄμφιον (λευκὸν) ἱερέως, εἶδος φελωνίου.
Surplomb, ἀρ πλαγιότης, στράβωμα τοῦ πράγματος (μὴ κειμένου κατὰ καθετον, κατὰ στάθμην).
Surplomber, ἐν στερεομ. ἄγω γραμμὴν ἢ ἐπιφάνειαν κατ' ὀξεῖαν γωνίαν πρὸς τὸν ὁρίζοντα. § οὐδ. ἐκκλίνω τῆς καθέτου, κεῖμαι ἔξω τῆς εὐθείας γραμμῆς ce mur surblombe ὁ τοῖχος αὐτὸς εὐγαίνει ἔξω.
Surpluées, ἐπ ἴχνη ἀγριμίου βρεγμένα.
Surplus, ἀρ. τὸ περισσόν. au — τέλος πάντων, ἔπειτα il a quelques défauts, mais au — il est honnête homme ἔχει εἰ ττώματα, ἀλλ' ἐκτὸς τουτων εἶναι τιμιος ἄνθρωπος.
Surposé, ée, ἐπ. * πλληίος, (σπέρος φυτοῦ ἐπάνω ἄλλου κειμένου).

Surprenant, te, ἐπ. ἐκπληκτικός, προξενῶν θάμβος.
Surprendre, ἐν. λαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ § καταλαμβάνω τινά, ἐπιπίπτω ὑίφνιδίως (ἐπ' αὐτου). § ἐπέρχομαι ἐξαίφνης. la nuit nous a surpris μᾶς ἔπιασε, μᾶς ἦρεν ἡ νύκτα. § ἀπατῶ. § ἐπιτυγχάνω μὲ δολιότητα. il a surpris cette gratification κατώρθωσε νὰ λάβῃ αὐτὴν τὴν εὐχαριστησιν, τὴν ἀνταμοιβήν. on lui a surpris son secret τοῦ ἄρπασαν, του ἐκλεψαν τὸ μυστικόν. § ἐκπλήττω. cette nouvelle m'a bien surpris ἡ ἀγγελία αὐτὴ μὲ ἐξίππασε, μὲ ἔναμε νὰ θαυμάσω. le feu a surpris cette patisserie ἡ πολυφωτιὰ (ἐτσουρού φλισε) ἔκαυσε τὸ ζυμαρικὸν τοῦτο
Surprise, θ. θαυμασμός, ἔκπληξις § ἀπάτη.
Sur-quadri partiente, ἐπ. γεωμ. καὶ ἀριθ. (ἐπιτετρέβδομος). raison — septième ἐπιμερὴς λόγος, καθ' ὃν ὁ μείζων ὅρος περιέχει τὸν ἐλάττονα ὁλόκληρον καὶ τέσσαρα ἕβδομα ὡς 11 καὶ 7.
Surquérir, ἐν. ἐρωτῶ ἀναιδῶς, ἀδιακρίτως.
Sur-rénal, le, ἐπ ἐπινεφριδιος; capsules —les ἐπινεφριδιοι θύλακοι.
Sur saturé, ée, ἐπ. χημ ὑπερκορὴς (ἅλας συγκειμένον ἀπο ὑπερβολικὸν ὀξυ, ὡς πρὸς τὴν βάσιν ἢ ὑπερβολικὴν βασιν ὡς πρὸς τὸ ὀξὺ ἐν γένει ὃς σῶμα περιέχον πολλὴν τινα ὕλην).
Sursaut, ἀρ. ἀνύψωμα, ἀνασήκωμα αἰφνιδιον. je me suis éveillé en — ἐτινάχθηκα ἀπὸ τον ὕπνον, ἀπὸ τὴν κλίνη.
Sursèance, θ. δικ. ὑπέρθεσις, ἀναβολή.
Sursemer, ἐν. ἐτισπείρω, σπείρω νέον σπορον εἰς το ἐσπαρμένον ἤδη χωράφιον.
Sursemé, ée. ἐπ διεσπαρμένος (ἐπὶ τῶν ψωμαλέων χριστων, τῶν ὀπτίων ἡ γλωσσα ἔχει σπειρία ἐκ διαλειμμάτων καθὼς καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα.)
Surseoir, ἐν. ὑπερτίθημι, ἀναβάλλω il a sursis le payement de sa dette ἀνέβαλε τὴν πληρωμὴν τοῦ χρεους του §οὐδ.— au jugement d'un procès ἀναβάλλω την απόφασιν τινος δίκης.— is ise, μετ. —is ἐπ. ὑπέρθεσις, ἀναβολή.
Sursolide, σὺς καὶ ἐπ. ἀριθ. (ὑπέρστερρος;) λέγεται περὶ τῆς πέμπτης δυνάμεώς τινος ἀριθμοῦ, ἡ τῆς τετάρτης πολλαπλασιάσεως αὐτοῦ θεωρουμένου ὡς ρίζης. γεωμ. problème — ὑπέρστερρον πρόβλημα (διαλυόμενον μόνον διὰ καμπυλῶν ὑψηλοτέρων παρὰ τὰς κωνικὰς τομάς).
Surtaux, ἀρ. ὑπερβολικὴ διατίμησις ὡς κατὰ τὸν χρεώστην.
Surtaxe, θ. ἐπιδοτμες, προσθήκη εἰς συνεισφοράν, (εἰς τέλος.)
Surtaxer, ἐν. — quelqu'un ἐπιβαρύνω τινὰ μὲ φορον (ἐπιβάλλω εἰς αὐτον πολὺν φορον.)
Surtout, ἐπίρ. κυρίως, ἐξαιρέτως, μάλιστα § ἀρ ἐπενδύτης, ἱμάτιον, ἐπανωφόρεμα. § σκευοφόρος ἅμαξα. § μεγάλη παροψις ἀπο ἄργυρον ἢ ἄλλο τι μέταλλον τιθεμένη εἰς το μέσον τῆς τραπέζης πρὸς καλλωπισμὸν ἐπὶ λαμπρῶν δειπνων § τύπος, καλοῦπι τὸ μεγαλή ερον τῶν κωδωνοχόων.
Surtripartiente-quarte, ἐπ. ἀριθ. καὶ γεωμ. ἑβδομομερὴς raison — ἐπιμερὴς λόγος, καθ' ὃν ὁ μείζων ὅρος περιλαμβάνει τὸν ἐλάττονα καὶ τρία αὐτοῦ τέταρτα (ἐπιτρι τέταρτος ;)
Surveillance, θ. ἐπαγρύπνησις
Surveilliant, ἀρ. te, θ ἔφορος, ἐπόπτης. — des travaux ἐπιστάτης τῶν ἔργων. cet homme est trop — ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐπαγρυπνεῖ, ποσέχει, παρατηρεῖ πολυ, περὰ το συνηθες, ὑπὲρ τὸ δέον.
Surveille, θ. πρωϊνὴ ἡμέρα.
Surveiller, οὐδ. ἐπαγρυπνῶ. § ἐν — quelqu'un ἐπιτηρῶ τινα (τὰ διαβήματα, τὰς πράξεις αὐτοῦ.)
Survenance, θ. σκ. * ἐπισυμβεβηκος, περίστασις, την ὁποίαν τις δὲν περιμένει.
Survenant, te, ἐπ. ἐπισυμβαίνων.
Survendre, ἐν. * ὑπερπιπράσκω, ὑπερπωλῶ, πωλῶ ἀκριβα.
Survenir, οὐδ. ἐπέρχομαι, ἔρχομαι αἰφνιδίως il nous est survenu du monde μᾶς ἐπλάκωσαν, μᾶς ἦλθον ἔξαρνα ἄνθρωποι. § συμβαίνειν.
Survente, θ. * ὑπερτρασία, πώλησις εἰς μεγάλην τιμήν.
Surventer, οὐδ λέγεται περὶ ἀνέμου, τοῦ ὁποίου αὐξάνει αἰφνιδίως ἡ δύναμις.
Survêtir, ἐν. ἐπενδύω, βάλλω φόρεμα ἐπάνω τῶν ἄλλων.
Survider, ἐν. ὑποκενῶ, ἀδειάζω τὸ ὑπέρμετρον, το ὑπεργεμάτον
Survie, θ. δικ. * ἐπιβίωσις, ἐπιζησις, τὸ ἐπιζῆν μετ' ἄλλον.
Survivance, θ. δικαίωμα διαδοχῆς.
Survivancier, ἀρ. ὁ δικαιωματικῶς τινα διαδεχόμενος, ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τῆς διαδοχῆς.
Survivant, te, ἐπ. ἐπιβιοὺς, ἐπιζῶν.
Survivre, οὐδ ἐπιβιῶ, ἐπιζῶ. μεταφ. — à sa fortune ζῶ καὶ μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ πλούτου μου. il a survecu à lui-même il s' est survecu à lui même ἔχασε τὰς αἰσθήσεις, τὰ λογικά του κτλ. πρὶν ἀποθάνῃ. Λέγεται καὶ ἐν. — sa femme.
Sus, προθ. ἐπάνω. la moitié, le quart en — τὸ ἥμισυ, τὸ τέταρτον περισσότερον, ἢ τοῦ ἡμίσεως καὶ τοῦ τετάρτου προστιθεμένου εἰς τινα ποσότητα. οἷον le tiers en — de 6000 franc est 3000 franc τὸ ποσοστιθέμενον τρίτον εἰς τὰς 6000 ἀποτελεῖ 3000 § ἐπιφ. παρακελευσματικὸν σοῦ, σοῦσ, σοῦσθε (ἢ κ. σουστα, σοῦσθα, σοῦστε, ὅρμα, ὁράμε, ἰτρέξε, ὁρμᾶτε, πηδήσατε) or — mes amis ἔ ἔ σηκωθῆτε φίλοι!
Susbande, θ ζώνη σιδηρᾶ περωσα ἀπο τοὺς βραχίονας τῶν σφενδόνων (κανονιων).
Sus bec, ἀρ. ὕνη κορυζώδης ἐρεσμένη ἀπὸ τὸ ῥάμφος τῶν πτηνῶν, νοσος πολλαὶς θανατηφόρος.
Sus carpien, ne, ἐπ. ἐπικάρπιος, κείμενος ἐπάνω του καρποῦ τῆς χειρος.
Susceptibilité, θ. τὸ εὐερέθιστον, εὐοργησιαν, διάθεσις τινος εἰς το νὰ πειράζηται εὐκόλως. § ἐπιδεκτικότης.
Susceptible, ἐπ. ἐπιδεκτικὸς, δυνάμενος νὰ λάβῃ la matière est — de toute sorte de formes ἡ ὕλη δύναται νὰ λάβῃ διάφορα σχήματα. ce passage est — de diverses interprétations τὸ χωριον τοῦτο ἐπιδέχεται διαφόρους ἐξηγήσεις, ἠ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ διαφόρως § ἐπιρρόδιος πρὸς τι. — de trahison κακὸς, νὰ προδώσῃ. § ὀργίλος, ὀξύθυμος, εὐκόλως ἐρεθιζόμενος.
Susception, θ. ἡ ἔρωσις, τὸ νὰ ἐρωθῇ τις.
Susces, ἀρ. ὕφασμα τῆς Βεγγάλης.
Suscitation, θ. παροξυσμὸς, ὑποκίνησις, παρακίνησις (ἐπὶ κακοῦ) il agit à la — de πράττει παροξυνόμενος ἀπὸ τὸν. . .
Susciter, ἐν. διεγείρω, προξενῶ, κάμνω να φανῇ, να γεννηθῇ τι. il a suscité cette guerre ἐκίνησε τοῦτον τον πόλεμον. il lui a suscité beaucoup d' ennemis διήγειρε κατ' αὐτοῦ πολλοὺς ἐχθρούς. il lui a suscité des affaires, des embarras (πράγματα αὐτῷ παρέσχε) τὸν ἔβαλεν εἰς γρουτζάδας, τοῦ ἄνοιξε δουλειατζ.
Suscription, θ. ἐπιγραφή.
Sus-dit, te, ἐπ. προειρημένος.
Sus-dominante, θ. μουσ. ἀνωτέρα δια πέντε, ἡ δι' ἓξ.
Sus-épineux, ἐπ. ἴδ. sur-épineux
Susin, ἀρ. ὑψηλότερον μερος τοῦ καταστρώματος τῶν πλοίων.
Sus-maxillaire, ἐπ. ἡ ἄνω σιαγών.
Sus-maxillo-labial, ἐπ. καὶ ἀρ. χειλιοσιαγωνιτης· τρεῖς σύζυγοι μύες, μέγας, μέσος, καὶ μικρὸς, ὁ μὲν ὑψωτὴρ τῶν πτερύγων τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ ἀνωτέρου χείλους· ὁ δὲ αὐτοῦ τούτου, περὶ δὲ τοῦ τρίτου ἴδ Canin.

Sus-maxillo-nasal, ἐπ. ῥινοσιαγωνίτης, μῦς διαστέλλων τοὺς ῥώθωνας.
Sus-métacarpo-latéri-phalangiens, ἐπ. πλ. μεταακαροφαλαγγίται μύες, μεσόστεοι ἐξωτερικοὶ τῆς χειρός.
Sus métatarsien, enne, ἐπ. ἐπιμετατάρσιος, κείμενος ἐπάνω τοῦ μεταταρσίου.
Sus-métatarso-latéri-phalangiens, ἐτ πλ. μύες μεσόστεοι τοῦ κτενὸς τοῦ ποδός
Sus-optico-sphéno-sclérotician, ἀρ. ὀρθὸς ἀνώτερος τοῦ ὀφθαλμοῦ μῦς.
Sus-orbitaire, ἐπ. ὑπεροφθαλμίτης, ὑπεροφθαλμικός.
Suspect, ἀρ. — à ὕποπτος, ἐμπνέων ὑποψίαν πρός τινα. homme — de faux ἄνθρωπος ὕποπτος ὡς πλαστογράφος. — de peste τόπος ὕποπτος ἐπὶ λοιμῷ, ὡς μεμολυσμένος, (λέγε μᾶλλον suspecté.) regarder comme — ὑποπτεύω. devenir — γίνομαι ὕποπτος.
Suspecter, ἐν. ὑποπτεύω, ὑφορῶμαι. je suspecte sa fidélité ἔχω ὑποψίας, ἀμφιβάλλω περὶ τῆς πίστεώς του.
Suspendre, ἐν. — à ἀναρτῶ, κρεμῶ. μεταφ. ἀνατίθημι, ἀναβάλλω, σταματῶ. — son jugement ἐπέχω, διστάζω νὰ ἐκφέρω γνώμην, νὰ ἀποφασίσω. § διακόπτω. il a suspendu son travail διέκοψε τὸ ἔργον του. § παύω, καταπαύω. le ministre a suspendu cet employé (de ses fonctions) ὁ ὑπουργὸς ἔπαυσεν αὐτὸν τὸν ὑπάλληλον (ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν του). se —, αὐτοπ. ἀναρτῶναι, κρεμῶμαι.
Suspendu, ue, ἐπ. μετέωρος, ἀμφίβολος. je suis — entre la crainte et l'espérance ταλαντεύομαι μεταξὺ ἐλπίδος καὶ φόβου.
Suspens, ἐπ. ἀργός. prêtre — εἰργμένος ἱερεύς, ἱερεὺς περιπεσών, καταδικασθεὶς εἰς ἀργίαν, κ. ἄργηταν. en —, ἐπὶρ εἰς ἀμφιβολίαν, εἰς ἀβεβαιότητα je suis en — κυμαίνομαι, ταλαντεύομαι, ἀπορῶ, δὲν ἠξεύρω τί νὰ κάμω. tenir en — κρατῶ τινα μετέωρον, εἰς ἀβεβαιότητα. la chose est demeurée en — τὸ πρᾶγμα ἔμεινεν ἄκριτον, ἀναποφάστιστον.
Suspence, Ϡ. ἀργία, κ. ἄργητα, ἐκκλησιαστικὴ ποινή.
Suspenseur, ἀρ. κρεμαστὴρ (μῦς τῶν ὄρχεων).
Suspensif, ive, ἐπ. καταπαύων, διακοπτων, ἀναβάλλων, ἐμποδίζων.
Suspension, Ϡ. ὑπέρθεσις, ἀναβολή. § διακοπή, καταπαυσις, ἡ παῦσις. — d'armes ἀνακωχή, ἐκεχειρία. § ἀργία, κ. ἄργητα τοῦ ἱερέως.
Suspensoire, ἀρ. ἐπίδεσμος ἐντεροκήλης, κ. δέμα.
Suspente, Ϡ. καλώδιον δεμένον εἰς τὸν ἐπίδρομον (ἱστόν).
Suspicion, Ϡ ὑπόνοια, ὑποψία, δυστιστία.
Sus pied, ἀρ. ἐπισφύριον, ἰμὰς, λῶριον τῶν πτερνιστήρων δενόμενον ἐπάνω τοῦ ποδός.
Suspirieux, euse, ἐπ. στεναχτικός.
Sus-pubien, enne, ἐπ. ἐρηβικός. artère —nne ἐπιγαστρικὴ ἀρτηρία
Sus pubio-fémoral, ἐπ. κτενίτης, εἴτε κτένιος μῦς ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὴν ἤβην εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ μηροῦ, τοῦ ὁποίου εἶναι προσαγωγός.
Sus-scapulaire, ἐπ. ἐπωμίτης μῦς. — supérieur, — inférieur ἀνώτερος ὑπὲρ τὴν ἄκανθαν καὶ κατώτερος ὑπὸ τὴν ἄκανθαν κείμενος.
Sus-scapulo-trochitérien, ἐπ. καὶ ἀρ. grand — ὑπακανθίτης μῦς, ὁ ὑπὸ τὴν ἄκανθαν τῆς ὠμοπλάτης. petit — ὑπερακανθίτης, ὁ ἐπάνω τῆς ἀκάνθης.
Susseyment, ἀρ. σιγματισμὸς, προφορὰ τοῦ je ὡς Z τοῦ Ze, ὡς je, τοῦ ch, ὡς C ἢ S.
Sus-spini-scapulo-trochitérien, ἐπ. καὶ ἀρ. ὑπερακανθίτης, ἡ ὑπερακάνθινος, ὑπεράνω τῆς ἀκάνθης τῆς ὠμοπλάτης κείμενος.
Sus-tarsien, enne, ἐπ. ἐπιταρσίτης, (—ῖτις), ἐπίταρσος, ἐπάνω τοῦ ταρσοῦ κείμενος.
Sustentation, Ϡ. τροφὴ, ζωοτροφία, τὰ ζωαρκῆ.
Sustenter, ἐν. τρέφω.
Sustentifique, ἐπ. θρεπτικός.
Sustillo, ἀρ. εἶδος καμπῆς τῆς Περουβίας.
Susygium, ἀρ. *συζύγιον, Ϡάμνος τῆς Ἰαμαϊκῆς.
Sutherlande, ἀρ. *συθέρλανδον, δένδρον τῆς Ἰνδίας § κολοιτέα καρποφόρος, γένος φυτῶν.
Sus-tonique, ἐπ. μουσ. τὸ δεύτερον σημεῖον τοῦ τόνου· το Re, π.χ. εἰς τὸν τόνον τοῦ ut.
Sutonique, ἐπ. ἴδ. Sus-tonique.
Sutural, le, ἐπ. ῥαφικὸς, ἀναγόμενος εἰς ῥαφήν.
Suture, Ϡ. ῥαφὴ, ἕνωσις δύω ὀστέων τοῦ κρανίου § ῥαφὴ, συνάφεια, ἕνωσις μηχανικὴ τῶν χειλέων τῆς πληγῆς. § βοτ. ἕνωσις, γραμμὴ, σειρὰ ἐπιμήκης.
Suzerain, aine, ἐπ. κύριος, ἄρχων κατωτέρων τιμαριωτῶν.
Suzeraineté, Ϡ. κυριότης, ἀρχοντία τοῦ πρώτου τιμαριώτου.
Svelte, ἐπ. λεπτὸς, κομψὸς, ῥαδινός. § κοῦρος, ἐλαφρὸς, εὐκίνητος.
Swan-pan, ἀρ. μηχανὴ ἀριθμητικὴ τῶν Κινέζων, (ἀριθμομέτρης.)
Swartie, Ϡ. *συάρτιον, φυτὸν, ἴδ. Solandre.
Swatrzia, Ϡ. γένος φυτῶν.
Syalita, Ϡ. *συαλίτης, δένδρον τῆς Ἰνδίας καὶ Ταπροβάνης.
Sybarite, ἀρ. Συβαρίτης, μεταφ. ἄνθρωπος φιλήδονος, ἀπολαυστικὸς, μαλθακὸς, ἁβροδίαιτος, εὐαίσθητος εἰς τὸ παραμικρόν.
Sybérite, Ϡ. *σιβηρὶς, ὀρυκτὸν τῆς Σιβηρίας.
Sycomantie Ϡ. συκομαντεία, μαντεία διὰ τῶν φύλλων τῆς συκῆς γεγραμμένων.
Sycomore, ἀρ. συκόμορος, συκομορέα, δένδρον τῆς Αἰγύπτου.
Sycophante, ἀρ. συκοφάντης,
Sycophantin, ἀρ. γελωτοποιος, παράσιτος.
Sycose, Ϡ. σύκωσις, πρῆγμα τοῦ πρωκτοῦ. § (συκωσις) τράχωμα, τραχυσμα, σκλήρυνσις τῶν βλεφάρων.
Syénite, ἀρ. συενίτης, εἶδος γρανίτου.
Syke, ἀρ. κερατωνία τῆς Αἰγύπτου.
Syllabaire, ἀρ. ἀλφαβητάριον.
Syllabas, ἀρ. μικρὸν λεξικόν.
Syllabe, Ϡ. συλλαβή.
Syllaber, ἐν. συλλαβίζω.
Syllabique, ἐπ. συλλαβικός.
Syllabisation, Ϡ. συλλαβισμός.
Syllabiser, ἐν. συλλαβίζω.
Syllepse, Ϡ. σύλληψις, χρῆσις τοῦ ὀνόματος εἰς τὴν κυρίαν καὶ τὴν μεταφορικὴν αὐτοῦ σημασίαν, συνεκδοχὴ, σχῆμα γραμμ.
Syllogiser, οὐδ. συλλογίζομαι, κάμνω συλλογισμούς.
Syllogisme, ἀρ. συλλογισμός.
Syllogistique, ἐπ. συλλογιστικὸς, ἀρρῶν τὸν συλλογισμόν.
Sylphe, ἀρ. ἀέριος δαίμων. —phide Ϡ. § σίλφη, ἔντομον.
Sylvain, ἀρ. φαῦνος, Ϡεος τῶν ἀγρῶν, τῶν δασῶν. § *ὑλονομὶς, ἔντομόν τι. —s ὑλόδα, τάγμα πτηνῶν τρεφομένων μὲ καρποὺς καὶ ἔντομα.
Sylvane, Ϡ. ἴδ. Tellure. § ὁ ἀπὸ Τρανσιλβανίας ἢ Τρανσλβανίς.
Sylvatique, ἐπ. δασώδης, ὑλοφυὴς, γενόμενος, βλαστάνων εἰς τοὺς δρυμούς.
Sylvestre, ἐπ. ἄγριος.
Sylvie, Ϡ. εἶδος ἀνεμώνης.
Symblépharose, Ϡ. συμβλεφάρωσις, συγκόλλησις τῶν βλεφάρων μὲ τὸ ὀμμάτιον.
Symbole, ἀρ. σύμβολον, ὁμολογία τῆς πίστεως, τὸ πιστεύω. § συμβολὴ, ἔρανος. § σύμβολον, γραμματεῖον προσκλήσεως εἰς δεῖπνον.
Symbolique, ἐπ. συμβολικός.
Symbolisatur, Ϡ. συμπάθεια.
Symboliser, οὐδ. ἔχω σχέσιν, ὁμοιότητα, ἀναλογίαν πρός τι.
Symbolologie, Ϡ. συμβολολογία.
Symbolologique, ἐπ. συμβολολογικός.
Symèthe, ἀρ. γένος μαλακοστράκων.
Symétrie, Ϡ. συμμετρία.
Symétrique, ἐπ. συμμετρικὸς, σύμμετρος.
Symétriquement, ἐπίρ. συμμετρικῶς, συμμέτρως.
Symétriser, οὐδ. συμμετροῦμαι, ἀποτελῶ συμμετρίαν.
Sympathie, Ϡ. συμπάθεια, σχέσε

ὁμοιότης διαθέτεων, κλίσεων. § συμπάθεια, ἀμοιβαία ἐκ φύσεως ἀγάπη, φορὰ πρός τινα ἄνθρωπον § ἁρμονικὴ μίξις χρωμάτων. encre de — ἴδ. Encre.

Sympathique, ἐπ. συμπαθής, συμπαθητικός.

Sympathiser, οὐδ. συμπαθῶ, αἰσθάνομαι, ἔχω συμπάθειαν πρός τι ἢ πρός τινα.

Sympathiste, ἀρ. ὁ δοξάζων ὅτι ἡ συμπάθεια μεταδίδεται.

Sympétalique, ἐπ. βοτ. συμπέταλος, ὁμοπέταλος, φαινόμενος ὅτι ἔχει ἓν μόνον πέταλον, φύλλον.

Symphiomène, Ϛ. συμφυόμενος, γένος φυτῶν πρωτοειδῶν.

Symphise, Ϛ. σύμφυσις, συμφυΐα, ἕνωσις δύω ὀστέων.

Symphode, ἀρ. *συμφυόδους, γένος ἰχθύων.

Symphoniaste, ἀρ. μελοποιὸς, συνθέτης ἐκκλησιαστικῶν ᾀσμάτων.

Symphonie, Ϛ. συμφωνία, ἕνωσις μουσικῶν ὀργάνων. § οἱ συμφωνοῦντες, παίζοντες αὐτά. § ὀρχήστρα.

Symphoniste, ἀρ. μελοποιὸς, συνθέτης καὶ ἐντελεστὴς συμφωνιῶν.

Symphoricarpe, ἀρ. *συμφορόκαρπον, γένος περικλυμενοειδῶν φυτῶν.

Symphyse, ἴδ. Symphise

Symphiotomie, Ϛ συμφυσιοτομία, σχίσιμον τῆς συμφύσεως τῆς ἥβης.

Symphyte, ἀρ. σύμφυτον, κ. στεκούλι, φυτόν.

Symphytogyne, ἐτ. *συμφυτόμητρον, φυτὸν, τοῦ ὁποίου ἡ μήτρα εὑρίσκεται προπολλημένη εἰς τὴν κόλυκα.

Symplégade, Ϛ. (συμπληγὰς) περίπτυξις, ἀσπασμός.

Symplocarpe, ἀρ. συμπλόκαρπον, γένος φυτῶν.

Symploque, Ϛ συμπλοκὴ, σχῆμα ῥητορικῆς. § σύμπλοκον, φυτόν τι.

Sympodes, ἀρ. πλ. σύμποδες (ἰχθεῖς τῶν ὁποίων οἱ πόδες ἑνούμενοι μετασχηματίζονται εἰς πτερύγιον).

Symposiaque, ἐπ. συμποσιακὸς, ἀνήκων εἰς συμπόσιον.

Symposiarque, ἀρ. συμποσίαρχος, ἀρχηγὸς, χορυφαῖος συμποσίου.

Symposie, Ϛ. συμπόσιον, εὐωχία.

Symptomatique, ἐπ. συμπτωματικὸς συνδ(αίνων)ὰς κατὰ τύχην.

Symptomatologie, Ϛ. συμπτωματολογία, λόγος περὶ συμπτωμάτων.

Symptôme, ἀρ. σύμπτωμα (ἐπὶ νόσου).

Symptose, Ϛ. σύμπτωσις, στέγνωσις, συστολὴ τῶν ἀγγείων.

Synagelastique, ἐπ. συναγελαστικὸς, ζῶν, φερόμενος ἀγεληδόν.

Synagogue, Ϛ. συναγωγὴ, συναγώγιον τῶν Ἰουδαίων. § ὅμιλος, κοινωνία, ἑταιρία γελοιώδης ἀνθρώπων διαλογιζομένων καὶ κρινόντων ὅπως φθάσωσιν.

Synagre, ἀρ. συναγρὶς, κ. συναγρίδα, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σπάρων.

Synalèphe, Ϛ. συναλοιφὴ, συστολὴ συλλαβῶν.

Synallagmatique, ἐπ. συναλλαγματικὸς, ἀνήκων εἰς συνάλλαγμα.

Synallaxe, Ϛ. (συνάλλαξις) γένος τοῦ τάγματος τῶν ὑλοβίων πτηνῶν.

Synancée, Ϛ. *συναγχὶς, γένος φυτῶν.

Sinancie, Ϛ. συνάγχη, καταρροὴ, νόσος.

Synandre, Ϛ. *σύνανδρος, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Synanthérées, Ϛ. πλ. κιχωριοειδῆ (συνανθροειδῆ) σύστημα φυτῶν.

Synanthérique, ἐπ. βοτ. συνανθηρικὸς, ἔχων ἑνωμένους τοὺς ἀνθῆρας.

Synaphée, Ϛ. συνάφεια, ἕνωσις δύω τετραχόρδων. § *συνάφεια, γένος φυτῶν.

Synarthrose, Ϛ. συνάρθρωσις.

Synathroïsme, ἀρ. συναθροισμὸς, σχῆμα ῥητορικῆς.

Synaulie, Ϛ. συναυλία, συμφωνία μουσική.

Synaxaire, ἢ Synaxarion, ἀρ. συναξάριον, συλλογὴ τῶν βίων τῶν ἁγίων.

Synaxe, Ϛ. σύναξις, συνάθροισις τῶν Χριστιανῶν χάριν δεήσεως, προσευχῆς

Synbranche, ἀρ. *συμβράγχιος, γένος ἰχθύων.

Syncarpe, ἀρ. *σύγκαρπον, καρπὸς σύνθετος ἀπὸ πολλοὺς κολλημένους.

Syncarphe, ἀρ. *σύγκαρφος, γένος φυτῶν.

Syncelle, ἀρ. σύγκελλος, ἱερατικὸν ἀξίωμα.

Synchise, Ϛ. σύγχυσις, εἶδος ὑπερβατοῦ (ῥητ.).

Synchondrose, Ϛ. συγχόνδρωσις, σύμφυσις χονδρώδης.

Synchrone, ἐπ. σύγχρονος.

Synchronisme, ἀρ. συγχρονισμός.

Synchroniste, ἀρ. σύγχρονος, ζῆτας κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Synchyse, ἴδ. Synchise.

Syncopal, le, ἐπ. ἀναγόμενος, ἀνήκων εἰς τὴν συγκοπὴν, λειποθυμίαν.

Syncope, Ϛ. συγκοπὴ, λειποθυμία. tomber en — λειποθυμῶ. § γραμ. συγκοπὴ, ἀφαίρεσις γράμματος ἢ συλλαβῆς ἀπὸ τὸ μέσον λέξεως. § μουσ. συγκοπὴ, τόνος ἀρχόμενος εἰς τὸν ἀσθενῆ χρόνον τοῦ ῥυθμοῦ καὶ λήγων εἰς τὸν ἰσχυρόν.

Syncoper, ἐν. συγκόπτω, ἀφαιρῶ συλλαβὴν ἢ γράμμα ἀπὸ τὸ μέσον λέξεως.

Syncranienne, Ϛ. ἐπ. (συγκρανικὴ) machoire — ἀνωτέρα σιαγών.

Syncrèse, Ϛ. σύγκρισις, πῆξις.

Syncrétisme, ἀρ. (συγκρητισμός;) σύγκριμα, συμβιβασμὸς, συγχώνευσις, μίξις διαφόρων αἱρέσεων.

Syncrétistes, ἀρ. πλ. (συγκρητισταὶ) συγκριτικοὶ, ἐπισυνθετικοὶ φιλόσοφοι, ἐπιχειροῦντες νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάφορα συστήματα.

Syncritique, ἐπ. συγκριτικὸς, στυπτικός.

Syncronisme, ἀρ. συγχρονισμὸς, ὁ σπουδάζων νὰ ἑνώσῃ, νὰ συμβιβάσῃ τὰς αἱρέσεις, τὰς ἐποχάς.

Syndactyles, ἀρ. πλ. (συνδάκτυλα) στερεόποδα, σύστημα πτηνῶν κολυμβητικῶν.

Syndérèse, Ϛ. (συντήρησις) ἔλεγχος συνειδήσεως. § κλίσις φυσικὴ, αὐτόματος εἰς τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον.

Syndesmographie, Ϛ. ἀνατ συνδεσμογραφία, περιγραφὴ τῶν συνδέσμων τοῦ σώματος.

Syndesmologie, Ϛ. συνδεσμολογία, λόγος περὶ τῶν συνδέσμων.

Syndesmopharyngien, ἀρ. μῦς τοῦ ὑροειδοῦς ὀστοῦ καὶ τοῦ φάρυγγος.

Syndesmose, Ϛ συνδέσμωσις, ἕνωσις τῶν ὀστέων διὰ τῶν δεσμῶν.

Syndesmotomie, Ϛ. συνδεσμοτομία,

Syndic, ἀρ. σύνδικος, ἐπιφορτισμένος τὰς ὑποθέσεις τινὸς κοινότητος, τῆς ὁποίας εἶναι μέλος.

Syndical, le, ἐπ. ἀναγόμενος εἰς τὸν σύνδικον.

Syndicat, ἀρ. συνδικία, ἔργον ἐπάγγελμα τοῦ συνδίκου.

Syndiquer, ἐν μέμφομαι, διορθόω τὰ, ἀλλοτρίας πράξεις.

Synecdoque, Ϛ. συνεκδοχὴ, σχῆμα ῥητορικῆς.

Synéchie, Ϛ. συνέχεια, συγκόλλησις τῆς ἴριδος, τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ

Synecphonèse, Ϛ. συνεκφώνησις.

Synedrelle, Ϛ. γένος φυτῶν.

Synérèse, Ϛ. συναίρεσις, πάθος λέξεων.

Synergistes, ἀρ. πλ. αἱρετικοὶ (λουθηρανοὶ) ἀποδεχόμενοι τὴν συνέργειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ εἰς τὴν μετανοίαν του.

Synézisis, ἀρ. συγκόλλησις τῆς ἴριδος μὲ τὸν κερατοειδῆ χιτῶνα.

Syngénésie, Ϛ. συγγένεια, δεκάτη ἑνάτη κλάσις τῶν φυτῶν κατὰ Λινναῖον ἐχόντων τοὺς στήμονας ἑωμένους κατὰ κορυφήν

Syngnathes, ἀρ. πλ. (σύγναθοι) βελόναι (θαλάσσης) (κ. ζαργάνα) ἰχθεῖς.

Syngraphe, ἀρ. συγγραφὴ, χρεωστικὸν ἔγγραφον.

Sygulueux, euse, ἐπ λυγγώδης (πυρετὸς) θέρμη μὲ λόξιγγα.

Synistates, ἀρ. πλ. * συνιστῶτα, τάγμα ἐντόμων (Συπάνουρα καὶ νευρόπτερα κτλ).

Synochite, ἀρ. *συνοχῖτις, πέτρα, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ μάγοι διατείνονται ὅτι ἀνασταίνουσι τοὺς νεκρούς.

Synodal, le, ἐπ. συνοδικός.

Synodalement, ἐπίρ. συνοδικῶς.

Synodalique, ἐπ. συνοδικὸς (acte —). droit — δικαίωμα τοῦ συνεδριάζειν εἰς τὴν σύνοδον.

Synode, ἀρ. σύνοδος, συνέλευσις ἱερέων, ἐπισκόπων κτλ. § συνόδους, κ. συνόδι, εἶδος σιναγρίδος, ἰχθύς. § τεχν. σύνοδος, ἕνωσις, συνάφεια.

Synodendres, ἀρ. πλ. *σινόδενδρα, κολεόπτερα ἔντομα.

Synodies, Ϡ. πλ. ἡ Grandes synodales, ἀποφοραὶ, (ἐναβατίκιον) ἱερέως πρὸς τὸν ἐπίσκοπον.
Synodique, ἐπ. συνοδικός. § συνοδικὸς, ὁ μεταξὺ τῆς πεντηκοστῆς καὶ νέας σελήνης. § ἀρ. συνοδικὸν, συλλογὴ τῶν συνοδικῶν πράξεων.
Synodite, ἀρ. (συνοδίτης), μοναχὸς ζῶν εἰς κοινότητα.
Synoecies, Ϡ. πλ. συνοίκια, ἑορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τὴν ἕνωσιν πολλῶν δήμων εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν.
Synoique, ἀρ. σύνοικος, γένος μαλακίων.
Synonyme, ἐπ. συνώνυμος.
Synonymie, Ϡ. συνωνυμία.
Synonymique, ἐπ. συνωνυμικός.
Synonymiste, ἀρ. συνωνυμολόγος καὶ συνωνυμογράφος.
Synople, ἀρ. συμβ. ἀνεμώνη σαρκάχρους.
Synoptique, ἐπ. συνοπτικός.
Synoque, ἐπ. σύνοχος, συνεχὴς πυρετός.
Syno, ἡ Synousiastes, ἀρ. πλ. (συνουσιασταὶ), μονοφυσῖται, αἱρετικοὶ ἀποδεχόμενοι μίαν μόνην οὐσίαν εἰς τὸν Χριστόν.
Synostéographie, Ϡ. συνοστεογραφία, περιγραφὴ τῶν ἄρθρων καὶ τῶν ὀστέων.
Synostéologie, Ϡ. συνοστεολογία, πραγματεία τῶν ἄρθρων.
Synostéotomie, Ϡ. συνοστεοτομία, ἀνατομία τῶν ἄρθρων.
Synousiastes, ἀρ. πλ. τὸ Syno.
Synoviales, Ϡ πλ. glandes —s ἀρθρογαλακτικοὶ ἀδένες.
Synovie, Ϡ. σίαλον, ὕλη εὐκολύνουσα τὴν κίνησιν τῶν ὀστέων εἰς τὰ ἄρθρα.
Syndagme, ἀρ. σύνταγμα, διάταξις.
Syndaxe, Ϡ. σύνταξις.
Syntaxique, ἐπ. συντακτικός.
Syntéxis, Ϡ. ἰατρ. σύντηξις, ἀδυναμία, μαρασμὸς, φθίσις.
Synthérisma, ἀρ. *συνθέρισμα, γένος φυτῶν
Synthèse, Ϡ. σύνθεσις. § σύνθεσις, μέθοδος τοῦ δεικνύειν τὰ θεωρήματα ἄνευ ἀλγεβρης § χημ. σύνθεσις, ἕνωσις τῶν χωριστμένων μερῶν.
Synthétique, ἐπ. συνθετικός.
Synthétiquement, ἐπίρ. συνθετικῶς.
Synthétisme, ἀρ. καταρτισμὸς καὶ θέσις τοῦ κατεσκευμένου ὀστοῦ.
Syntrône, ἀρ. σύνθρονος.
Syntomide, Ϡ. *συντομὶς, γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
Syntotiques, ἀρ. πλ. τάγμα μυκήτων
Synusiastes, τὸ Syno κτλ.
Synzyganthère, ἀρ. *συζυγάνθηρον, θάμνος τῆς Περουβίας.
Syparathe, Ϡ. σπύραθος, κόπρος αἰγὸς, (αἰ)γιδίου, γίδος.
Sypbilis, Ϡ. ἀφροδίσια, ἀφροδισιακὴ νόσος.
Syphilitique, ἐπ. ἀφροδισιακός.
Syphon, ἀρ. τὸ Siphon.
Syphonobranches, ἀρ. πλ. σιφωνοβράγχια. τάγμα μαλακίων ἀκεφάλων.
Syrien, enne, ἐπ. Σύριος, ἀπὸ Συρίας κατάγομενος —ne θέα τις τῆς Συρίας.
Syrigmon, ἀσ. σύριγξ, εἶδος αὐλοῦ ὀξυρώνου τῶν ἀρχαίων. (ἴσ. το τουρκ. μισκάλι.)
Syringa, ἀρ *συριγγὶς, πασχαλιὰ, θάμνος εὔοσμος.
Syringitis, ἀσ. συριγγίτης, εἶδος πέτρας ἀποσυθιορίστου.
Syringe, Ϡ. σύριγξ, συρίγγια τοῦ Πανός
Syringoïde, ἐπ. συριγγοειδὴς, πέτρα ὁμοιάζουσα μὲ καλάμους ἀπολιθωμένους.
Syringotome, ἀσ. χειρουρ. συριγγοτόμιον, ἐργαλεῖον διὰ τὰς σύριγγας, (φίστουλας)
Syringotomie, Ϡ. συριγγοτομία, χειρούργημα τῆς σύριγγος (φιστουλας).
Syrinx, ἀρ. σύριγξ, γένος ἀκτινωτῶν ζώων
Syrma, ἀρ. σύρμα, ῥωμαϊκὸς μανδύας (συρόμενος).
Syrop, ἀσ. (τιραιόπιον) γλύκασμα, κ. σιρόπι.
Syrphes, ἀρ. πλ. σέρφοι, δίπτερα ἔντομα.
Syrphies, Ϡ. πλ. *σερφὶς, γένος ἐντόμων.
Syrtale, Ϡ. *σύρταλον, (ἐσπετὸν) ὄρις
Syrtes, ἀσ. πλ. σύρτεις, σκόπελοι κατὰ τὴν παραλίαν τῆς Ἀφρικῆς.
Syrtis, ἀρ. * σύρτιον, γένος ἡμιπτέρων ἐντόμων.
Syrtites, Ϡ. πλ. συρτῖται, ἀπολιθώματα εὑρισκόμενα εἰς τὰς Σύρτεις.
Syssarcose, Ϡ. συσσάρκωσις, σύμφυσις σαρκώδης.
Systaltique, ἐπ. συστελτικός.
Systématique, ἐπ. συστηματικός.
Systématiquement, ἐπίρ. συστηματικῶς.
Systématiser, ἐν. (συστηματίζω), μεταβάλλω εἰς σύστημα.
Système, ἀρ. σύστημα.
Systyle, ἀρ. σύστυλος, οἰκοδομὴ μὲ κίονας πλέον μεμακρυσμένους παρὸ εἰς τὴν πυκνόστυλον.
Systole, Ϡ. συστολὴ τῆς καρδίας. § συστολὴ, μεταβολὴ τῆς μακρᾶς εἰς βραχεῖαν.
Systrophe, ἀσ. *σύστροφον, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Syzygie, Ϡ. συζυγία, καιρὸς τῆς νουμηνίας, καὶ πανσελήνου, σύνοδος καὶ ἀντίθεσις πλανήτου πρὸς τὸν ἥλιον. § μύρτος Ταπροβάνης, γένος φυτῶν.

T.

T, ἀρ. τὸ εἰκοστὸν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, προφέρεται ὡς c εἰς τὸ ambitieux, action, partial, κτλ. παρεντίθεται ἐπὶ ἐσωτήτεως μετὰ τὸ τριτοπρόσωπον ῥῆμα ποὺ τῆς ἀντωνυμίας, οἷον aima t-il? raisonne-t-on bien? καὶ εἰς τὸ προστακτικὸν va t en. § ἐπίθετμος χειρουργικὸς, § ὑπόνομος; καὶ ἕλξ εἰς σχῆμα t, τὸ Te.
Ta, ἀντων. κτητ. Ϡ. (ἐκ τοῦ Ton, ἀσ.) Tes, πλ.
Tabac, ἀρ. nicotiane, Ϡ pétum, ἀσ. herbe à la reine, Ϡ νικοτιανὴ, ταβάκος, καπνὸς prendre du — τραβῶ ταβάκον, καπνόν prise de — ἀκροδακτυλιὰ, (ἔρρινον). — des Vosges *ἰωσόνικον φυτόν.
Tabachir, Tabashir, ἡ Tabaxir, ἀσ. γαιώδης ὕλη εὑρισκομένη ἐντὸς τινος ὀνακος τῆς Ἰνδίας.
Tabacos, ἀσ. μίγμα ταβάκου, ἡλέκτρου καὶ ἀρωματικῶν, τὸ ὁποῖον καπνίζουσιν οἱ Μεξικανοὶ, καὶ εὐχαριστοῦνται ὡς ἀπὸ τὸ ὄπιον οἱ Τοῦρκοι.
Tabagie, Ϡ. καπνιστήριον, τόπος ὅπου καπνίζουσι ταβάκον.
Tabala, ἀρ. τάβαλα, τύμπανον τῶν μεσύτων, τουρκ νταβοῦλι.
Tabaqueur, ἀσ. ταβακὶς, ψυχὴ κάμπης καθημένης ἐπὶ τοῦ ταβάκου.
Tabard, ἀρ. μανδύας, ἐπενδύτης, κ. ταμπάρον.
Tabaret, ἀρ. μικρὸς αἰγίθαλὸς, πτηνόν.
Tabarin, ἀρ. γελωτοποιὸς, κωμῳδὸς.
Tabarinage, ἀρ. γελωτοποιία, ἔργον γελωτοποιοῦ. § τετράγωνον μέγα πλινθίον εἰς τὰ βομβυλοτροχεῖα.
Tabarinique, ἐπ. ἄξιος γελωτοποιοῦ, ἀναγόμενος, ἀνήκων εἰς γελωτοποιόν.
Tabatière, Ϡ. *ταβακοπυξὶς, κ. ταβακιέρα.
Tabbel, ἀρ. τάβαλα, τύμπανον τούρκων (νταβούλι).
Tabellion, ἀρ. ταβελλίων, χωρικὸς συμβολαιογράφος
Tabellioner, ἐν. συμβολαιογραφῶ, ἐκδίδω συμβόλαιον.
Tabellionage, ἀρ. συμβολαιογραφία, συμβολαιογραφεῖον τῶν χωρικῶν.
Tabernacle, ἀρ. παχεμβολὴ, σκηνὴ, ὅπου ἔκειτο ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης παρ' Ἰουδαίοις. § ἐκκλ. (προσκομιδὴ), παστὸς περιέχων τὸ ἀρτοφόριον. § πυξὶς, ὅπου κεῖται ὁ πολογούμενος.
Tabernées, Ϡ. πλ. *ταβέρνεια, εἶδος ἀποκυνοειδῶν φυτῶν.
Tabes, ἀρ. φθίσις, μαρασμὸς, ἀτροφία, κ. χτικιό.
Tabide, ἐπ. φθισιὸς, ἑκτικὸς, κ. κτικιασμένος.
Tabifique, ἐπ. φθισεοποιός.
Tabis, ἀρ. εἶδος κυματώδους ὑφάσματος (μεταξωτοῦ.)
Tabiser, ἐν. καθιστῶ κυματώδες τὸ ὕφασμα.
Tablature, Ϡ. διάταξις γραμμάτων, σημείων μουσικῶν ἐπὶ τῶν γραμμῶν. donner de la — πραγ-

στρατά τινι παρέχω, διευκολύνω δυσκολίας, φροντίδας, περισπασμούς.
Table, Θ. τηλία, τουρν. τεζιάχι. — à manger τράπεζα. — somptueuse πολυτελὴς τράπεζα. — d'hôte συσσίτιον roi de la — συμποσιάρχης. — de cuisine ἐλεὸν, ἐπίξηνον. mettre sous la — ὑποβάλλω se mettre à — κατακλίνομαι ἐπὶ δείπνῳ, κάθημαι εἰς τὴν τράπεζαν. être à — εἶμαι εἰς τὸ τραπέζι. mettre ἢ dresser la — εὐτρεπίζω τὴν τράπεζαν. se lever de — τῆς τραπέζης ἀνίσταμαι, σκάνομαι ἀπὸ τὴν τράπεζαν recevoir quelqu'un à sa — δειπνίζω, εὐωχῶ τινα. tenir — συμπόσια ἄγω, συμποσιάζω. § δεῖπνον. — frugale λιτὸν δεῖπνον. sainte — εὐχαριστία, ἡ ἁγία τράπεζα — de marque μαρμαρίνη τράπεζα μεγάλη, ὅπου οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας εὐωχοῦντο κατά τινας τελετάς. § πλὰξ πέτρας, ἔλασμα μετάλλου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου χαράττομέν τι les —s de la loi, αἱ ies —s de Moïse οἱ πλάκες (οἱ νόμοι, αἱ δέκα ἐντολαὶ) τοῦ Μωϋσέως. — rase νοῦς νέου (παιδίου) ἐπ δεκτικὸς ὁλαρόρων ἐντυπώσεων. § χρηστόγονον, σανὶς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκτείνονται αἱ χρῶσί τοῦ κυμβάλου. § πίναξ, βιβλίον, σύνοψις, ἐπιτομὴ ἱστορικῶν, φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν ἀντικειμένων. il enseigne la littérature par —s διὰ πινάκων ὁ δάσκει τὴν φιλολογίαν. — de Pythagore ἄβαξ, ἀριθμητικὸς πίναξ τοῦ Πυθαγόρου, κ. παιδεία. § πεσσὸς, μὲ τὸν ὁποῖον παίζομεν τὸ παιγνίδιον τὸ λεγόμενον ὄλμα diamant en — ἀδαμὰς ἐπιπέδως κομμένος, ὁμαλευμένος § ἄβαξ, θέσις, τόπος, ὅπου ἀποτίθεμεν πράγματα. § λεπὶς (ὀστοῦ) τοῦ κρανίου, ἡ λεπὶς, ἐξ ὧν συγκεινται τὰ ὀστᾶ τῆς κεφαλῆς.
Tableau, ἀρ πινὰξ, εἰκών. μεταφ αντικείμενα συνεχῆ ἀφαρπάζοντα, θέλγοντα διὰ τῆς ὄψεως, παράστασις, ἔκθεσις πραγμάτων, ἐννοιῶν. ὑποτυπωσις, περιγραφὴ cabinet de —x πινακοθήκη. faire le — des mœurs d'un peuple περιγράφω, ἐξιστορῶ τὰ ἤθη τινὸς λαοῦ. § πινὰξ, κατάλογος. inscrire sur le — εἰς τὸν κατάλογον ἀναγράφω § καλλωπισμὸς τυπογραφικὸς § τὸ ὀπισθινὸν μέρος τοῦ πλοίου, ὅπου εὑρίσκονται αἱ θυρίδες
Tablée, Θ. κατάκλισις, θέσις κατακειμένου, γερμένου ἀνθρώπου. § οἱ ὁμοτράπεζοι, οἱ συνδαιτυμόνες.
Tabler, οὐδ λέξ. πεττείας, (ταβλίζω) τοπίζω, βάλλω εἰς τὸν ἄβακα, τὴν πεττευτικὴν σανίδα. tablez sur cela ἔχε πεποιθησιν εἰς τοῦτο § συμποσιάζω, βαστῶ τραπέζι.
Tablетier, ἀρ. —ère, Θ. ἐλεφαντουργὸς, ἡ ἐδεκουργὸς, ἀβακοποιὸς, πυξιδοποιὸς, κτλ.
Tablette, Θ. ἄβαξ, ἀβάκιον, θέσις, σανὶς πρὸς ἀπόθεσιν πραγματος. § σχέδη, δέλτος, πυξίον, σημειωματάριον, χαρτίον, ὅταν σημειώμεν ὅτα θέλομεν νὰ ἐνθυμηθῶμεν. § δελτάριον, εἶδος, σχῆμα ἰατρικοῦ τινος στερεοῦ. —s de bouillon ζωμοτάκιον, ζωμίον κρέατος πυκνὸν μεταβεβλημένον εἰς στερεὸν σῶμα, εἰς κομμάτια διὰ τοὺς ὁδοιπόρους § (ξύλον πλακοῦ εἰς) ὑποστήριγμα τοίχου.
Tablетterie, Θ. (τορνεία;) ἐλεφαντουργία, ἐδεκουργία, κατασκευὴ διαφόρων πραγμάτων τορνευτῶν, πυξίδων, ξυλίνων ἢ ἐλεφαντίνων, κομβίων κτλ.
Tablier, ἀρ. περίζωμα, κ. ἐμπροστιὰ λα. § διάζωμα, χαλκωτισμὸς τοῦ στυλοβάτου, τῆς βάσεως τοῦ κίονος. § τὸ μέρος τῆς καταβάστης γεφύρας, τὸ ὁποῖον καταπίπτον σχηματίζει τὴν ὁδὸν.
Tablоin, ἀρ. ἐπιπεδον, ὅπου τίθενται τὰ σφαιροβόλα
Taboural, ἀρ. (χίμος), τυμπανωδὴς, κυρτικὸν ὄργανον τῆς Τουρκίας.
Tabourer, οὐδ. τυμπανίζω, κρούω τὸ τύμπανον.
Tabouret, ἀρ. θρῆνυς, σφὶγξ ἢ σκόλυ"ρος, μικρὸν σκαμνὶ χωρὶς στήριγμα ὄπισθεν ἢ εἰς τὰ πλάγια, ὑποπόδιον. avoir le — ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ κάθωμαι εἰς τὴν αὐλὴν ἐπροτθεν τοῦ Βασιλέως ἢ τῆ Βασιλίσσης § Θλασπίτας, φυτὸν § εἶδος τροχοῦ (νὲ ὑπαλακτὸν) τῶν μηχανῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξαντλοῦσι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα. — électrique ἠλεκτρικὸς σφὶγξ, πρακτικὸν στηριζόμενον εἰς τέσσαρας κρυστάλλινους στυλίσκους διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὸ ἔδαφος, διάδοσιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρευστοῦ.
Tabourin, ἀρ τηλία, σπέρμα καπνοδόχης σιδηροῦν, τὸ ὁποῖον περιστρέφεται.
Tabrouba, ἀρ. ὀδοῦσ τῆς Καϋένης
Tabroura, ἀρ. *ταβοῦρον, ὀδόντος τῆς Καϋένης
Tabulaire, Θ μοναχὴ διατάττουσα εἰς τὰς ἄλλας τὰ ἔργα των. § logarithme — ὁ τοῦ πίνακος, ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὸν πίνακα, (καταλογικὸς) λογάριθμος.
Tabut, ἀρ. ἔρις. ἀρχ.
Tabuter, οὐδ. ἐπίζω.
Tac, ἀρ. λοιμώδης, διαδοτικὴ νόσος τῶν προβάτων.
Tac - Tac, ἀρ. τάκα τάκα, ὀνοματοπεποιημένη λέξις
Tacamaque, Θ. * τακάμακον, ῥητίνη τοῦ Calaba.
Tacca, ἀρ. * τάκκα, φυτὸν τῶν νήσων τοῦ μεσημβρινοῦ ὠκεανοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ ῥίζαι περιέχουσιν ἀλευρώδη τινὰ ὕλην ἐδώδιμον.
Tacaud, ἀρ. *γενειάτης, εἶδος γάδου, ἰχθύος.
Tacco, ἀρ. κόκκυξ τοῦ ἁγίου Δομίνικου.
Tacet, ἀρ. μουσ. garder le — δὲν λέγω, δὲν ἐκφέρω γρύ.
Tachard, ἀρ. *ταχαρδος, ἁρπακτικὸν ὄρνεον.
Tache, Θ. κηλὶς. § σπίλος, σημεῖα διαφόρων χρωμάτων ἐπὶ τοῦ σώματος. — de rousseur φακὸς (κυρίως ἐπὶ,), πέρκνωμα, κ. πιτυρίδες. — dans l'œil ἀχλὺς, λεύκωμα. μεταφ. μῶμος, ψεγάδι, ἐλάττωμα, ὅ,τι φθάπτει τὴν τιμὴν, τὴν ὑπόληψιν. § κηλὶς, σκοτεινὸν μέρος κατόπτρου § ἐργασία, ἔργον, ὅ, τι δίδομεν εἰς τινα νὰ κάμῃ ἐντὸς ὡρισμένου καιροῦ. prendre à — de faire quelque chose ἀναλαμβάνω, ἐπιβάλλομαί τι διατάξασθαι (ἐπὶ κακοῦ) il prend à — de nuire ἐπιμελεῖται, σπουδάζει, τὸ κάμνει δουλειὰν νὰ βλάψῃ τὸν ἄλλον. remplir la — ἐκτελῶ τὸ ἔργον μου. en bloc et en — ἁθροιμερῶς, κ. χονδρικῶς.
Tachée, Θ. εἶδος πέρκης, ἰχθύος
Tachement, ἀρ σπουδὴ, ἐπιμέλεια. § ἀπαρειρα, ὁρμὴ
Tachéographie, Θ. ταχυγραφία.
Tacheographe, ἀρ. ταχυγράφος.
Tacher, ἐν. κηλιδῶ, σπιλῶ, κ. λυμαίνομ. μεταφ. ce crime tache la vie, la réputation τὸ ἔγκλημα τοῦτο μολύνει, ἀκυροῖ τὸν βίον, τὴν φήμην τοῦ ἀνθρώπου § οὐδ. πειράομαι, ἐπιμελοῦμαι tachez de satisfaire tout le monde σπουδάζε νὰ εὐχαριστῇς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
Tacheté, ée, ἐπ. διεστιγμένος, σπειλος, ῥεόντων στύμματα, διάφορα σημεῖα, μελανίαι κτλ.
Tacheter, ἐν διαστίζω, σημαίνω μὲ διάφορα σημεῖα.
Tachi, ἀρ. Θάμνος τῆς Γουϊάνης.
Tachi bote, ἀρ. *ταχυβότιον, δενδρύλλιον τῆς Γουϊάνης.
Tachigale, ἀρ. *ταχύγαλα, δύω μεγάλα δένδρα τῆς Γουϊάνης, γένος φυτῶν κυαμοειδῶν.
Tachigraphe, τὸ Tachéographe.
Tachigraphie, τὸ. Tachéographie.
Tachigraphique, ἐπ. ταχυγραφικὸς.
Tachine, Θ. *ταχίνη, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων καὶ ἕτερον διπτέρων.
Tachipète, ἀρ. ταχυπέτης, τὸ. Frégate
Tachouris, ἡ Tachirus, ἀρ. ταχουρὶς, μικρὰ πτηνὰ τῆς Ἀμερικῆς.
Tachipe, ἀρ *ταχύπους, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Tachiphone, ἀρ. *ταχύφωνον, γένος πτηνῶν.
Tachipore, ἀρ *ταχύπορον, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων.
Tachomètre, ἀρ. ταχόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς διάγνωσιν τοῦ τάχους τινὸς μηχανῆς.
Tacite, ἐτ. σιωπηλὸς, ὑπονοούμενος.

Tacitement, ἐπίρ. σιωπηλῶς, κατὰ τὸ νοούμενον.
Taciturne, ἐπ. ἐχέμυθος, σιωπηλός, σκυθρωπός, μελαγχολικός.
Taciturnité, Ϟ. σιωπηλότης, ἐχεμυθία, σκυθρωπότης, μελαγχολία.
Tacon, ἀρ. *στοιχειοκρούστης, ἡ τυποκρούστης, ξύλινον ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον κτυπῶσιν, ἑτοιμαλίζουσι τὰ στοιχεῖα οἱ τυπογράφοι πρὶν τυπώσωσι. § ἀττακιδεύς, μικρὸς, σηλομός. § ἕλκος, νόσος τοῦ κρομμύου, του κρόμμυου κτλ.
Taconé, ée, ἐπ. (raisin —, grappe —ée) ἡλιόκαυστος, ἡλιοκαμένος
Taconner, ἐν. ἐξομαλίζω τσούνων τὰ στοιχεῖα τοῦ τύπου ἐπάνω βρεγμένου χαρτίου.
Tacot, ἀρ. ἐργαλεῖον ἀπὸ δέρμα χρήσιμον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν λεσκιδα.
Tact, ἀρ. ἁφή, μεταφ. διάγνωσις, κρισις ὀξεῖα, λεπτή. avoir le — κοίνω ἀγχινόως, ἐπιτηδείως, εὐκόλως.
Tactée, Ϟ. ἐπ. note —ée σημεῖον μουσικὸν, τοῦ ὁποίου ἀκούεται ἡ ἀρχὴ μόνον.
Tacticien, ἀρ. τακτικὸς, ἐπιτήδειος εἰς τὴν τακτικήν.
Tactile, ἐπ. ἁπτὸς, ὑποκείμενον τῆς ἁφῆς.
Taction, Ϟ. ἅψις, ἁφή.
Tactique, Ϟ. τακτικὴ, τέχνη τοῦ πολέμου καὶ τῆς στρατοπεδεύσεως. μεταφ. τρόπος ὑπερασπίσεως, προσβολῆς κτλ.
Tadorne, Ϟ. *ταδόρνις, πτηνὸν ἔνυδρον ἐκ τοῦ γένους τῆς νήττης.
Tael, ἀρ. λογιστικὸν νόμισμα τῆς Κίνας.
Tænia, τὸ. Ténia.
Tænianote, ἀρ. *ταινιώτης, γένος ἰχθύων Θωρακικῶν.
Tænioïdes, ἀρ. πλ. ταινιοειδεῖς ἢ πεταλόστομοι, σύστημα ἰχθύων Θωρακικῶν.
Taenitis, ἀρ. ταινῖτις, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτεριδοειδῶν.
Tafallie, Ϟ. *ταφάλιον, γένος φυτῶν.
Tafelspath, ἀρ. *λεπιδόπλαξ, ὀρυκτὸν πρασινωπόφαιον, ἢ λευκορρόδιζον.
Taffetas, ἀρ. *ταφετὰς (πεποιημένη λέξις) λεπτὸν ὕφασμα ἀπὸ μέταξαν.
Tafia, ἀρ. οἰνόπνευμα ἀπὸ σάκχαρ.
Tafon, ἀρ. κογχύλη τις σπειροειδής.
Tagarot, ἀρ. Ϟηρευτικὸν πτηνόν.
Tagénie, Ϟ. *ταγηνὶς, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Tagot, ἀρ. *τάγητον, γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν.
Tagètes, ἀρ. *ταγητὴς, ἀνισοειδὲς φυτόν.
Tagicrot, ἀρ. ἱέραξ αἰγύπτιος.
Taguan, ἀρ. *πεταυριστὴς, μέγας σκιουρος.
Tague, ἀρ. γαλακτώδης ὀπὸς ὀηλητήριος τῶν Φιλιππονησσων.
Tai-tai, ἀρ. κούτσ, κούτσ, ἐπιφώνημα, μὲ τὸ ὁποῖον προσκαλοῦμεν τοὺς κύνας.
Taïaut ! ἐπιφώνημα κυνηγετικὸν ἐμφανιζομένης τῆς Ϟήρας.
Taie, Ϟ. λεύκωμα, ἀσπράδι τοῦ ὀμματιου § Ϟήκη λινόπανος προσκεφαλαιου, τουρκ. κλίφι.
Tail, ἀρ. τρόπος κοψίματος τοῦ κονδυλίου
Taillabilité, Ϟ. ὑποτέλεια, τὸ ὑποτελὲς, κατάστασις τοῦ δυναμένου νὰ φορολογηθῇ.
Taillable, ἐπ. ὑποκείμενος εἰς φόρον.
Taillablier, ἀρ. ὑποτελὴς, πληρόνων φόρον (ἀρχ.).
Taillade, Ϟ. ἐντομαὶ, κοψίματα, μώλωπες. § ἐπίμηκης ῥαφὴ, εἶδος ῥαφῆς (κατὰ μῆκος γινομένης).
Taillader, ἐν. ἐντέμνω, κατακόπτω.
Tailladin, ἀρ. τεμάχιον, φέτα λεπτὴ χοιρομήλου καὶ μηδομήλου
Taillage, ἀρ. ὅρισμὸς, τέλος, φόρος
Taillanderie, Ϟ. (σιδηρουργία) ἀξινοποιΐα.
Taillandier, ἀρ. ἀξινοποιός.
Taillandin, ἀρ. λεπτὴ φέτα μηδομήλου.
Taillant, ἀρ. ἀθλὴρ, κόψις μαχαίρας, ξίφους.
Taille, Ϟ. ἀθλὴρ, κόψις μαχαίρας. § κόψιμον φορέματος, πετρῶν § γλυφὴ, χάραγμα. § λιθοτομία, ἄνοιγμα τῆς κύστεως πρὸς ἐξαγωγὴν τῆς πέτρας § ἀνάστημα σώματος. § σύμβολον, κ. τσέτουλα, τάλια. § ἀναβλαστάνουν, ὅρισος τὸ ὁποῖον υλοτομήθη § ὅρισμὸς, φόρος, τέλος. § ὁδὸς. § κλαδεία, κλάδευμα δένδρων, ἀμπέλου. § κόψιμον, γύρισμα χάρτινον εἰς τὸν φραὸν κτλ.
Taille (basse), Ϟ. μουσ. βαρύφωνος § τεχν. πρόστυπον, κοιλανάγλυφον
Taille-douce, Ϟ. πρόστυπος, γλυφὴ ἐπὶ χαλκοῦ, χαλκογραφία
Taille-doucier, ἀρ χαλκογράφος.
Taille (haute), Ϟ. μουσ. ὀξύφωνος.
Taille-mèche, ἀρ. *ἑρυαλλιδοκόπος, ἐργαλεῖον τῶν λαμπαδοποιῶν, ὅπου κόπτουσι τὰ φυτίλια κατὰ μῆκος.
Taille-mer, ἀρ. προεμβολὶς *σχιζοκυματία, ἡ μέρος τοῦ ἐμβόλου, το ὁποῖον σχίζει τὴν Θάλασσαν.
Taille-plume, ἀρ. καλαμογλυφὶς, (*καλαμόσχιστρον) ἐργαλεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου κόπτομεν τὰ κονδύλια χωρὶς μαχαιράκι.
Tailler, ἐν. κόπτω, ἀποκόπτω — une armée en pièces καταθραύω τὸ στράτευμα. — des croupières, οἰκ τρέπω εἰς φυγήν. μεταφ. ὑποκινῶ πράγματα, περισπασμοὺς, φροντίδας κατά τινος. — de la besogne à quelqu' un δίδω δουλειαῖς εἰς κανένα, πολλὰ πράγματα νὰ κάμῃ, ἢ τοῦ εὐγάλλω δουλειαῖς εἰς τὴν μέσην. — des morceux à quelqu un περιορίζω τὸ ἔργον τινός. — et rogner διαθέτω κατὰ τὴν φαντασίαν μου, (κόφτω καὶ ῥάπτω.) § κλαδεύω. § κυστεοτομῶ, ἀνοίγω, σχίζω τὴν κύστιν διὰ νὰ ἐκβάλω τὴν πέτραν § ἐπιβάλλω τέλη, φόρους. § κόπτω χαρτία, καθὼς εἰς τὸν Φαραώ. —ό, ée, μετοχ. il est bien —é ἔχει καλὸν σῶμα, ἀνάστημα, εἶναι καλοκαμωμένος. courage — à la serpe ἔργον, πρᾶγμα κακο(χυδρο)καμωμένον. cote mal —ée ἀδρομερὴς συμψηφισμὸς, ἡ ἐσφαρσυνὸς, κλείσιμον λογαριασμοῦ χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ἀκριβῶς ὑπ' ὄψιν ὅλαι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ καθενός.
Tailleresse, Ϟ. *νομισματοτόμος, ἐργάτις, ἥτις κόπτουσα φέρει τὸ νόμισμακεὶς τὸ διατεταγμένον βάρος.
Taillerolle, Ϟ. *χυονόπος, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον κόπτουσι τὸ χυοῦδι τῶν βελουδίων, κτλ.
Taillet, ἀρ. σιδηροκόπος, κοπεὺς σιδήρου μὲ τὸ σφυρίον.
Taillette, Ϟ. εἶδος ἀρδωσίας, μικρὰ ἀρδωσία, μικρὸς σχιστόλιθος.
Taille-vent, ἀρ. *σχιζάνεμος, πτηνὸν Θαλάττιον
Tailleur, ἀρ. ῥάπτης. § νομισματοκόπος, ἀξιωματικὸς τοῦ νομισματοκοπείου. § ὅστις κόπτει τὰ χαρτία τοῦ παιγν. —,euse, Ϟ. ῥάπτρια. oiseau — *ῥωλεορράπτης, πτηνὸν τῆς Ἰνδίας, το ὁποῖον ῥάπτει τὴν ῥωλεάν του εἰς τὰ φύλλα τῶν δένδρων ἵνα νὰ ἀσφαλισθῇ ἀπο ἀναρριχώμενα ζῶα.
Taillis, ἀρ. ὑλοτομεῖον, ὅρισος μικρὸν ἕως 25 χρόνων ἡλικιας. gagner le — φεύγω, ὀραπετεύω, κρυπτομαι εἰς ἀσφαλῆ τόπον.
Tailloir, ἀρ. ἔλεος, ξύλον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου κόπτουσι τὸ κρέας. § ἀρχιτεκ. ἄβαξ, το ἀνώτατον μερος, ἡ βάσις τοῦ κιονοκρανου, ὅπου στηρίζεται τὸ ἐπιστύλιον.
Taillon, ἀρ. (νέα) ἐπιβολὴ φόρων, ἐπὶ Ἐδρίκου Β'. κατὰ τὸ 1549.
Taillure, Ϟ. τεμάχια κεντήματος ἀποκομμένα καὶ βαλλόμενα εἰς τι μέρος, (ἐπὶ ὑφασμάτων.)
Tains, ἀρ. κατσιτέρωμα, ἔλασμα κατσιτέρου προσκολλώμενον ὄπισθεν τοῦ ῥαθρέπτου. § —s (ὀρύχοις) ξύλα ἐφ' ὧν στηριζόμενον ναυπηγεῖται πλοῖον.
Taïon, ἀρ. γεράνδρυον, ὀρὺς τριπλοῦς, τρὶς ἤδη κοπεῖσα. § πάππος.
Taira, ἡ Tayra, ἀρ. *σαβεριάτης, ζῶον σαρκοβόρον.
Tairigi, ἀρ. *μαργαρόστρεον, εἶδος ὀστρέου τῆς Ἰαπωνικῆς Θαλάσσης.
Taire, ἐν. σιγῶ, σιωπῶ. on gagne toujours à — ce qu'on n' est pas obligé de dire κερδαίνει τις σιωπῶν ὅ,τι δὲν ἀναγκάζεται νὰ εἴπῃ. faire — καταστιγάζω. se —, αὐτοπ. σιωπῶ, ἀτρεμῶ, δὲν κάμνω ταραχήν. sachez du moins vous —si vous ne savez pas parler μάθε τοὐλάχιστον νὰ σιωπᾷς, ἂν δὲν ἠξεύρῃς

νὰ λαλῇς. où la loi parle que les orateurs se taisent ὅπου λαλεῖ ὁ νόμος ἂς σιωπήσωσιν οἱ ῥήτορες, (οἱ δικηγόροι.) § οὐδ. σκέπτομαι, προσποιοῦμαι, κρύπτομαι.

Taisson ἀρ. μέλης, ἄσσος, τετράπους. § *ταισονίτης, ἰχθὺς τῆς Κίνας.

Tait sou ἀρ. κόκκυξ ὁ κυανοῦς (τῆς Ταπροβάνης.)

Taitula, ἀρ. εἶδος στραμωνίου, φυτόν.

Tajacu, ἀρ. *μοσχοφόρος, ἰδ. Pecari.

Takidrome, ἀρ. *ταχύδρομον, εἶδος καΐσας

Taladio, ἀρ. *ταλάδιον, φυτὸν τῆς Μαδαγασκαρ.

Talamasque ἀρ. μορφὴ τροπερὰ διαβόλου.

Talauche, Θ. ὕφασμα τῆς Βουργουνδίας.

Talao, ἀρ. *πολυχρυίτης, εἶδος πτηνοῦ.

Talapiot, ἀρ. ἱατερος, πτηνόν.

Talapoin, ἀρ. ταλαποΐνος, εἰδωλολάτρης, ἱερεὺς τοῦ Σιάμ. § πιθηκίσκος τοῦ Σιάμ.

Talaro, ἀρ. τάλαρον νόμισμα.

Talasi, ἀρ σπόρος τῆς Ἰνδίας, μὲ τὸν ὁποῖον μοναχοί τινες κατασκευάζουσι διακριτικὰ τοῦ γένους των περιδέραια.

Talaume, ἀρ. *τάλαυμον, γένος φυτῶν.

Talb, ἀρ. ἔμπορος, αἰθίοψ τῶν παραλίων τῆς Μαυριτανίας.

Talbe, ἀρ. δάκτωρ, ἰατρὸς Μωαμεθανὸς εἰς την Μαυριτανίαν (τὸ Μαρόκο).

Tale, ἀρ. φεγγίτης, διοπτήριος λίθος. τουρκ. μαρκάσι.

Talcite, ἀρ. στεατίτης διοπτήριος (ἢ πετυρωμένος, καυμένος).

Taled, ἀρ. κάλυμμα τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν συναγωγήν.

Talemouser, ἐν. κολαρίζω, ῥαπίζω.

Talent, ἀρ τάλαντον, βάρος πολυτίμων μετάλλων μεταφ. πλεονέκτημα, εὐρυΐα, προτέρημα, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης πρός τι. avoir du — ἔχω πλεονεκτήματα. acquérir du — ἀποκτῶ πλεονεκτήματα il a le — de la parole εἶναι δεινὸς περὶ τὸ λέγειν il a le — des affaires εὐρυῶς πρὸς τὰ πράγματα ἔχει. § ὁ ἔχων πλεονεκτήματα § ἐπιθυμία, θέλησις.

Taler ἢ Daler, ἀρ. τάληρον, νόμισμα Γερμανίας, καὶ Ὁλλωνίας.

Taligale, ἀρ. *θαλίγαλον, φυτὸν τῆς Καγιένης.

Taligau, ἀρ. σφαιροβολίς, τρύπα τοῦ πλοίου, ὅπου κεῖται τὸ σφαιροβόλον, σχηματισμένη ὡς αὐλός.

Taliir-kara, ἀρ. δένδρον ἀειθαλὲς τοῦ Μαλαβάρου.

Talinguer, ἐν. δέω, περῶ τὸν κάλων εἰς τὸν κρίκον τῆς ἀγκύρας.

Talins, ἀρ. πλ. φυτὰ τῆς ὀωδεκανδρίας.

Talion, ἀρ. ἀντίποινον, ἀξία τῆς κακώσεως ἢ τῆς ὕβρεως ἐκδίκησις, τιμωρία.

Talisier, ἀρ. * ταλίσηρον, θάμνος.

Talisman, ἀρ. τέλεσμα, περίαπτον, φυλακτήριον, τουρκ. χαϊμαλί. μεταφ ὅ,τι ἐνεργεῖ θαυμασίως, ὑπερφυῶς, θέλγητρον, μαγεία.

Talismanique, ἐπ. θαυματοποιὸς, ἀνήκων, ἁρμόζων εἰς περίαπτον, φυλακτήριον

Talitres, ἀρ. πλ. *θάλιτρον, γένος μαλακοστράκων.

Talweg, ἀρ. τὸ κέντρον τοῦ ποταμοῦ.

Talle, Θ. βλάστημα, παραφυὰς, μασχαλίδα.

Taller, οὐδ. (θάλλω), βλαστάνω παραφυάδας, μασχαλίδας. § αὐξάνω (ἐπὶ ῥιζῶν).

Tallevane, Θ. λάγηνος, στάμνος διὰ βούτυρον.

Tallevas, ἀρ εἶδος μεγάλης ἀσπίδος.

Tallipot, ἀρ. δένδρον Ταπροβάνης. § *κόρυφος τοῦ Μαλαβὰρ, εἶδος φοίνικος.

Talmellier, ἢ Tamisier, ἀρ. ἀρτοποιὸς (ἀρχ.)

Talmouse, Θ. ἄμης, ἡ ἀρτολάγανον, πλακοῦς ἀπὸ ἄλευρον, ὠὰ, βούτυρον καὶ τυοΐον.

Talmud, ἢ Thalmud, ἀρ. ταλμοὺθ, βιβλίον περιέχον τοὺς κατὰ παράδοσιν νόμους καὶ τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν τῶν Ἰουδαίων.

Talmudique, ἐπ. ταλμουδικός.

Talmudiste, ἀρ. ταλμουδιστὴς, προσκολλημένος εἰς τὸ ταλμοὺθ.

Talnache, ἀρ. ῥύγχος, πρόσωπον βοὸς κτλ. § προσωπεῖον.

Talocne, Θ. κόλαρος, ῥάπισμα ἐπὶ κεφαλῆς.

Talon, ἀρ. πτέρνη. § τεμάχιον (τὸ πρῶτον κομμένον) ἄρτου, κώχη, ἀγκωνή. § λείψανον. § ἄκρον. § πτέρνη, βάσις, στήριγμα. être sur les —s ἀκολουθῶ, διώκω κατ' ἴχνος τινά. montrer les —s φεύγω. se donner du — dans le derrière πηδῶ ἀπὸ τὴν χαρὰν, περιπαίζω ὅ,τι τύχῃ, ζῶ ἀνέτως, ἐλευθέρως. § βοτ. πρῶτον μέρος τοῦ φύλλου χουσομηλέας. § ἀρχιτ. * κυρτόκοιλον, γλυφὴ κυρτὴ ἐπάνω, κοίλη δὲ κάτω. § τὰ περιλειπόμενα χαρτία, ἀφ' οὗ ἐμοίρασέ τις εἰς τοὺς συμπαίκτας.

Talonner, ἐν. ἀκολουθῶ κατ' ἴχνος. § θλίβω, ἐνοχλῶ. § ἐγγίζω τὸν πάτον τῆς θαλάσσης μὲ τὴν ἄκραν τῆς τρόπιδος.

Talonnier, ἀρ. πτερνοποιὸς, κατασκευάζων ξυλίνας πτέρνας πρὸς χοῆσιν τῶν ὑποδηματοποιῶν.

Talonnières, Θ. πλ. δέρμα τῶν σανδαλίων, πεδίλων. —s de Mercure πτερὰ εἰς τὴν πτέρναν τοῦ Ἑρμοῦ. § —, ἐν. ἄκρα τοῦ οἴακος.

Talpa, ἀρ. φοινὶξ ἀκανθώδης τῆς Ταπροβάνης. § πρῆσμα τῆς κεφαλῆς.

Talpaches, ἀρ. πλ. πεζικὸν Οὐγγαρίας.

Talpiens, ἀρ. πλ. ἀσπάλακες, ζῶα.

Talpinette, Θ. μυγαλῆ, ζῶον.

Talpoïde, ἀρ. * ὑρακασπάλαξ, ζῶον.

Talus, ἀρ. (κλιτὺς,) κλίσις τοίχου, κτλ. fait en — κατάντης, κατωσιρής.

Taluser, ἐν. ἰδ. Taluter

Talut, ἀρ. κλίτις μικρὰ τοίχου, δώματος. § λοξότης, πλαγιότης.

Taluter, ἐν. ἐγείρω, ὑψῶ κατωφερῶς εἰς σχῆμα πλάγιον, οἷον κλίτιν εἰς τὴν τάφρον.

Taly, ἀρ. εἶδος περιδεραίου, τὸ ὁποῖον ὁ Ἰνδὸς χρεμᾷ εἰς τὸν λαιμὸν τῆς νεονύμφου.

Tam-Tam, ἀσ. σείστρον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου τῶν Ἀσιατικῶν τόπων.

Tamagali, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαλαβάρ.

Tamalassier, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμβοινῆς.

Tamana, ἀρ. *τάμανον, δένδρον.

Tamandua, ἀρ. *μυρμηκοβόρος, τετράπουν.

Tamanoir, ἀρ. μυρμηκολέων, μέγας μυρμηκοβόρος, τετράπουν. grand — μ. ὁ χαιτήτης — moyen μ. ὁ τετραδύκτυλος petit — μ. ὁ διδάκτυλος.

Tamaricin, ἀρ. ἐλειὸς τῶν ἀρκτικῶν τόπων.

Tamarin, ἢ Tamarinier, ἀρ. * ὀξυροΐνιξ, δένδρον pulpe de — σάρξ ὀξυροΐνικος. * ὀξυροΐνικέλαιον, ἰατρικὸν καταψυκτικόν. § Μίδας, ἢ Μασσύας, μεγάλαυτος πίθηκος.

Tamaris, ἢ Tamarise, ἀρ. μυρίκη, δένδρον, γένος φυτῶν.

Tamatia, ἀρ. κίχλα Βρασιλιανὴ, πτηνόν.

Tambac, ἀρ. ξυλαλόη, τουρκ. καλαμπέκ.

Tamboujon des madécasses, ἀρ. καρπός τις μικρός.

Tamboul ἀρ. *τανάβυλον, γένος φυτῶν.

Tamboula, ἀρ. τάβαλα, τύμπανον Αἰθιοπῶν, (ντααβούλι.)

Tambour, ἀρ. τύμπανον. battre le — τυμπανίζω. § τυμπανιστής. § ὡρολ. *ἁλυσοδέτης, κύλινδρος φέρων περιτυλιγμένην τὴν ἅλυσιν. § χάραξ, πρόχωμα, κ. ταμπούρι. § * κυματωγος, χηλὴ, σανίδες εἰς τὴν πρῴραν (τὸ ἔμβολον) σχίζουσαι τὰ κύματα, συντρίβουσαι, διαλύουσαι τὴν δύναμιν, τὴν βίαν τῶν ὑδάτων. § εἶδος τροχοῦ περὶ ἄξονα κινούμενον ἀπὸ (μὲ) δύω μοχλούς. § κρησέρα, κόσκινον ψιλόν. § κάρδοπος, μάκτρα, σκάφη διὰ ζύμωσιν. — de basque, μουσ. σείστρον, ὄργανον, τουρκ. ντέφι, ἢ ταμπέ. § τυμπανοτύ-

ρων, πανδοῦρα μικρὰ, μουσικὸν ὄργανον τῶν Ἀράβων. § μάγγανον, τουρκ. γκερκέφι, ἐργαλεῖον ὅπου κεντῶσι. § * τυμπανίτης, εἶδος ἰχθύος. § (τύμπανον,) σπόνδυλος, κομμάτι τῆς κολώνας κυλινδροειδὲς ἢ τὸ ὑψηλότατον μέρος τοῦ κίονος συμπεριλαμβάνον καὶ τὸ κιονόκρανον τοῦ κορινθιακοῦ ἢ συνθέτου τρόπου. mener — battant κερδαίνω ἀλλεπαλλήλους νίκας, καταβάλλω, μεταχειρίζομαι (φέρομαι πρός) τινα χαλεπῶς. ce qui vient de la flûte retourne au — ἀλῶν ὃὲ φόρτος ὅθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη, διαβολομαζώματα, ἀνεμοσκορπίσματα, ἢ τὰ ταχέως ἀποκτηθέντα ταχέως καὶ ἀποβάλλονται. § τύμπανον, ὑμὴν χωρίζων τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτίου. § σανίδωμα περίφραγμα ἢ διάφραγμα, διάστημά τι, διεφραγμένον ἔμπροσθεν θύρας, ἐμποδίζον τὴν εἴσοδον τοῦ ἀνέμου. § πέτρα ἑλικοειδοῦς σκάλας. § ἐξοχή τις λοξοειδὴς εἰς τὰ σφαιριστήρια, (jeu de paume).

Tambourin, ἀρ. τυμπάνιον, εἶδος τυμπάνου μικροῦ. § ὁ τυμπανιστὴς τούτου. § ὁ νόμος, ὁ σκοπὸς, ὁ παιζόμενος εἰς αὐτό. § κινύρα, χορδότονον ὄργανον.

Tambourinage, ἀρ. τυμπανισμὸς, τυμπάνισμα.

Tambouriner, οὐδ. τυμπανίζω. § κινυρίζω, παίζω τὴν κινύραν. § κηρύττω ἐν ἤχῳ τυμπάνου.

Tambourineur, ἀρ. τυμπανιστής. § κινυριστής.

Temias, ἀρ. σκίουρος ἐλουήτιος, ζῶον.

Tumier, ἀρ. βρυωνία γλυκεῖα, φυτόν.

Taminier, Θ. πλ. εἶδος σμίλακος.

Tamis, ἀρ. κρησέρα, ἀλευρότησις, κ. σήτα. § ξύλα κείμενα πλαγίως ὡς πρὸς τὰς σύριγγας τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου. passer au — κοσκινίζω, ἐξετάζω ἀκριβῶς κατὰ τὰ ἤθη.

Tamisaille, Θ. κυκλοειδὲς ξύλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου γλιστρᾷ κινούμενον τὸ πηδάλιον.

Tamiser, ἐν. σήθω, σιτίζω.

Tamiseur, ἀρ. ὁ σήθων, κοσκινίζων τὴν ὕλην τοῦ ὑέλου.

Tamone, Θ. * τάμονον, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Tampane, Θ. τροχὸς τοῦ τυμπάνου τῶν μυλώνων ὀδοντωτὸς § κορμὸς (στέλεχος) ῥαβδωτὸς τοῦ μύλου.

Tampe, Θ. ξύλον, ὅπου ἀκουμβίζει ἡ στρήφουσα τὸ μαλλίον μηχανή.

Tamper, ἐν. βάλλω τὸ ἀνωτέρω (Tampe) ξύλον διὰ τὸ στρήψιμον τοῦ μαλλίου.

Tamplon, ἀρ. * (πλατυστὴρ), κτένιον τοῦ ὑφαντουργοῦ διὰ νὰ πλατύνῃ τὸ ὕφασμα.

Tampoa, ἀρ. * τάμπον, δένδρον.

Tampon, ἀρ. πῶμα, ἐπίπωμα, βύσμα, κ. στούπωμα. — de laine τὸ ἐξ ἐρίου σύστρεμμα. § σκέπασμα, κλεῖθρον τοῦ στομίου τῶν αὐλῶν κτλ.

Tamponner, ἐν. πωμάζω, πωματίζω, κ. στουμπόνω.

Tan, ἀρ. βυρσοδεψικὴ κόνις, τριμμένος φλοιὸς δρυός.

Tanacombe, ἀρ. Ταπροβανικὸς κόσσυφος.

Tanagre, ἀρ. * τανάγρα, πτηνόν.

Tanæcion, ἀρ. * ταναικίων, γένος φυτῶν.

Tanaisie Θ. * Θηρανθεμὶς, εἶδος ἀρτεμισίας.

Tancer, ἐν. ἐπιτιμῶ.

Tanceresse, Θ. φιλεπίτιμος (ἀγαπῶσα συχνάκις νὰ ἐπιτιμᾷ) γυνή.

Tanche, Θ. ψύλλων, ἢ τίλλων, (κατά τινας δὲ μυξῖνος, ἴδ. muge καὶ chabot) κ. τίγκα παρὰ τὸ λατ. tinca, εἶδος ποταμίου ἰχθύος.

Tandelet, ἀρ. σκήνωμα, σκέπασμα εἰς τὰς πρύμνας χρησιμεῦον ὡς ἀντιβρόχιον.

Tandelin, ἀρ. κάλαθος, κοφίνιον ἀλατοπώλου.

Tandis que, συνδ. ὅπου γε, ἐν ᾧ. § τότε δὴ, κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.

Tandour, ἀρ. τουρκ. ταντούρι, τράπεζα σκεπασμένη μὲ ἐπάπλωμα καὶ ὑποκάτω τῆς ὁποίας περικαθήμενοι ἐκτείνουσι τοὺς πόδας διὰ νὰ ζεσταθῶσι ἀπὸ τὸ παρακείμενον πύρανον.

Tandrole, Θ ἄλας ἐπιπολάζον εἰς τὸν ἀναλυτὸν ὕελον.

Tane, ἴδ. Tan.

Tang-Tang, ἀρ. μονόδερμον τύμπανον.

Tangage, ἀρ. σάλος, * ἀναλίκνησις, κλονισμὸς, (κλόνισμα) τοῦ πλοίου ἀπὸ τὰ ἔμπροσθεν εἰς τὰ ὄπισθεν.

Tangara, ἀρ. * ταναγρὶς, πτηνὸν τῆ Βρασιλίας.

Tangas, ἀρ. λογιστικὸν νόμισμα τῆς Γόας ἰσοδυναμοῦν μὲ 6 φράγκα.

Tangarou, ἀρ. * ταναγρὶς τῆς Γουϊάνης, πτηνόν.

Tangavio, ἀρ. πορφυρᾶ ταναγρὶς πτηνόν.

Tangente, Θ. γεωμ. ἐφαπτομένη.

Tanger, ἐν. παραπλέω.

Tanghin, ἐρ. * τάγγινον, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Tangibilité, Θ. τὸ ἁπτὸν, τὸ ὑποκείμενον εἰς ἁφὴν, ἰδιότης σωμάτων.

Tangible, ἐπ. ἁπτός.

Tang-tang, ἀρ. εἶδος τυμπάνου τῶν Μαύρων.

Tangue de mer, Θ. Θαλάσσιον ἄλας γαιώδες χρησιμεῦον ὡς κόπρος (κόπρισμα) τῶν ἀγρῶν.

Tanguer, οὐδ. σαλεύομαι, ὑποχέρω σάλον, κλονισμὸν πλοίου.

Tangueur, ἀρ. navire — πλοῖον σαλεῦον, κλονιζόμενον.

Tanguiqui, ἀρ. ἰχθὺς τῶν Φιλιππονήσων.

Tani, ἀρ. δένδρον Ἰνδίας. § τὸ ἄριστον μετάξιον τῆς Βεγγάλης.

Taniboucier, ἀρ. * ταυόβουκρον, δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Tanière, Θ. τρώγλη, χηραμὸς, γωλεὸς, φωλεὸς ἀγρίων ζώων. μεταφ. καταφυγὴ, ἐνδιαίτημα, κατοικητήριον ἀγριανθρώπων.

Tanin, ἀρ. στύμμα, οὐσία τις στυπτικὴ εὑρισκομένη εἰς τὸν φλοιὸν τῆς δρυὸς καὶ ἄλλα μέρη φυτῶν.

Taniptère, ἀρ. * ταυπτερὶς, γένος ἐντόμων.

Tanjet, ἀρ. μυσελήνη, λεπτὸν ὕφασμα τῶν Ἰνδιῶν.

Tannage, ἀρ. βυρσοδεψία, σκυτοδεψία, κ. ἄργασμα τῶν δερμάτων.

Tanne, Θ. (ἡλιοκαΐα) ἐφηλίδες, μελάσματα, κηλίδες εἰς τὸ πρόσωπον.

Tanné, ée, ἐπ. * ὀρυόχρους, ἔχων χρῶμα φλούδας βαλανιδιᾶς.

Tannée, Θ. ἢ Tanné, ἀρ. * ἀποδέψημα, βυρσοδεψικὴ κόνις, ἥτις ἤδη ἀποῤῥίπτεται, ἀφ' οὗ ἐχρησίμευσεν.

Tanner, οὐδ. δέψω, βυρσοδεψῶ, παρασκευάζομαι, κατεργάζομαι μὲ τὴν βυρσοδεψικὴν κόνιν. μεταφ. ἐνοχλῶ, προσοχθίζω, ἀηδιάζω. § διαβρέχω εἰς βαφικὴν ὕλην.

Tannerie, Θ. βυρσοδεψεῖον, τόπος, ὅπου κατεργάζεται ὁ βυρσοδέψης τὰ δέρματα μὲ τὸν φλοιὸν τῆς δρυός.

Tanneur, ἀρ. βυρσοδέψης, σκυτοδέψης κ. ταβάκης.

Tannin, ἀρ. ἴδ. Tanin.

Tanqueur, ἀρ. ναυτοφόρος τοῦ λιμένος, τῶν αἰγιαλῶν.

Tanrac, ἢ Tendrac, ἢ Tanrec, ἀρ. ὕστριξ, ἐχῖνος τῆς Ἰνδίας.

Tanrouges, ἀρ. πλ. ἐμπετροειδῆ φυτά.

Tan-si, ἀρ. δόκτορες, (κατ' ἐπιστήμας καὶ φιλολογίαν) τοῦ Τογκίνου.

Tanson, ἀρ. ἔρις, φιλονεικία (ἀρχ)

Tant, ἐπίρ. τοσοῦτον, τόσον. il a — de folie ἔχει τόσην ἀνοησίαν. il a bu — de vin qu'il ne peut pas bougir ἔπιε τόσον οἶνον ὥστε δὲν δύναται νὰ κινηθῇ. — bon que mauvais ἀγαθὸν καὶ κακόν. il vous caresse — qu'il espère σὲ χαϊδεύει ἐφ' ὅσον, ἐν ὅσῳ ἐλπίζει. — il fut indigné τόσον ἠγανάκτησε. — que ὅσον. rien ne nous divise — que la jalousie οὐδὲν οὕτως ἡμᾶς διίστησεν, ὡς φθόνος, τίποτε δὲν μᾶς διαιρεῖ ὅσον ἡ ζυλοτυπία καὶ ὁ φθόνος. il'aime — qu'il le gâte τὸν ἀγαπᾷ τόσον ὥστε τὸν διαφθείρει. — que la vue peut s' étendre ἕως οὗ φθάνει ἡ ὅρασις.

— s'en faut que ὄχι μόνον. — s'en faut qu'il le veuille qu'au contraire il s'y oppose ὄχι μόνον οὐκ θέλει, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦται si — est que σοῦ ἐντος ὅτι, ἂν ὑποτεθῇ, ἂν ὑπάρχῃ ἀληθές. — à —, παιγν. σημαίνει τὴν ἰσότητα ἢ τὸν ἀμοιβαῖον ἀνάλογον ἀριθμόν. — y a que τέλος πάντων, τὰ πράγματα ἔχουσιν οὕτως si. — y a que ἂν οὕτως ἔχῃ. — soit peu σμικρὸν ὅσον. j'approuve tout discours qui a — soit peu d'utilité ἐπαινῶ τὸν λόγον, ὅστις φέρει ὁπωσοῦν ὠφέλειαν. — soit peu meilleur ὀλίγον τι καλήτερος. — de fois τοσάκις. — mieux, — pis τόσον καλήτερα, τόσον χειρότερα. § ὡς, ὡστεί. cinquante et — d' hommes ἄνθρωποι περὶ πεντήκοντα, ἢ ὡς πεντήκοντα ἄνθρωποι. sur et — moins εἰς λογαριασμὸν τοῦ, ἐξ ὅσων. il m'a donné cent francs sur et — moins de ce qu'il me doit μοὶ ἔδωκεν ἑκατὸν φράγκα ἀφαιρούμενα ἀφ' ὅσα μοὶ χρεωστεῖ.

Tantale, ἀρ. τάνταλος, ἡ πελεκὰν, δενδροβάτης, πτηνόν. § ταντάλειον, νέον μέταλλον § * τάνταλος, μικρὰ ὑδραυλικὴ μηχανὴ, (εἰδώλιον ταντάλου, τὸ ὁποῖον καταχείμενον εἰς τὰ ἄκρα δοχείου δέχεται τὸ ὕδωρ ὡς τὰ χείλη μόνον.)

Tantaliser, ἐν. βασανίζω ὡς τὸν Τάνταλον.

Tantalites, ἀρ. πλ. ταντάλιται, διάφορα ὀρυκτὰ ταντάλειου.

Tantamon, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.

Tantan, ἀρ. εἶδος κίκιος.

Tantarare, ἀρ. λέξιν πεποιημένη σημαίνουσα τὸν ἦχον σάλπιγγος.

Tantarella, Ϡ. ᾠδὴ, ᾆσμα κατὰ τοῦ δήγματος τινος φαλαγγίου (la tarentule) συνήθως εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Tante, Ϡ θεία, πατραδέλφη, μητρα δέλφη. grand — μεγάλη θεία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ πάππου.

Tantet, ἀρ. ἴδ. Tentinet.

Tantième, ἀρ. ποσοστὸν (ἀρχ.)

Tantin, ἢ Tantinet, ἀρ. (ὑποκορ.) μικρὸν ὅσον, μικρούτζικον, ὀλιγούτσικον.

Tantôt, ἐπῤ. αὐτίκα, μετ' ὀλίγον. j'irai tantôt θέλω ὑπάγειν εὐθὺς § ἀρτίως, πρὸ ὀλίγου. je l'ai vu — ὀλίγη ὥρα εἶναι ὅπου τὸν εἶδα § κατ' αὐτὴν τὴν ἑσπέραν. il partira — θέλει ἀναχωρήσει ἀπόψε § ὁτὲ μὲν, ὁτὲ δὲ. — il plaisante, — il parle sérieusement πότε ἀστειεύεται, πότε σπουδαιολογεῖ, ἢ ἐνίοτε παίζει, ἄλλοτε δὲ σπουδάζει. ami — d' l'un, — de l'autre φίλος πότε τοῦ ἑνὸς, πότε τοῦ ἄλλου.

Tanyglosse, ἀρ. * ταυύγλωσσον, γένος ἐντόμων.

Tanype, Ϡ. * ταυύπους, γένος ἐντόμων διπτέρων.

Tanystomes, ἀρ. πλ. ταυύστομα, σύστημα διπτέρων ἐντόμων.

Taon, ἀρ. οἶστρος, μύωψ, κ. χυδ. ντάβανος, ἐκ τοῦ Λατ. davanus la première mouche qui le piquera sera un — ἡ πρώτη μυῖα, ἥτις θὰ τὸν κεντήσει θέλει εἶναι οἶστρος, τοὐτέστι τὸ ἐλάχιστον ὁπου τὸν συμβῇ θέλει τὸν ἀφανίσει. — marin θαλάσσιος οἶστρος, ζωάριον, τὸ ὁποῖον βασανίζει πολὺ τοὺς ἰχθεῖς.

Taonabes, Ϡ. πλ. φυτὰ τῆς πολυανδρίας.

Taoniens, ἀρ. πλ. * ταωνῖται, φυλὴ ἐντόμων.

Taourai, ἀρ. φυτόν τι τῆς Ἰνδίας, τοῦ ὁποίου οἱ σπόροι ἐμβαίνουσιν εἰς τὴν βαφὴν τοῦ Ἰνδικοῦ.

Taouchans, ἀρ. πλ. (ταουτάνοι) αἰγαιοπελαγῖται, νησιῶται. (τουρκ.)

Tap, ἀρ. —s de pierriers ἓξ ξύλα κρατοῦντα τὰ μικρὰ κανόνια.

Tapabor, ἀρ. πῖλος ναυτικὸς, φορούμενος εἰς τὰ πλοῖα.

Tapacaon, ἀρ. θεράπων, ὑπηρέτης, κοσμικὸς Ταλαποίνου (Talapoin).

Tapada, ἀρ. ἑλικοειδὴς τις κογχύλη.

Tapage, ἀρ. θόρυβος, ταραχή. faire du — θορυβῶ, κάμνω κρότον, ταραχήν. § τεχν. ἄθροισμα προσώπων πολὺ ζωηρῶν.

Tapageur, ἀρ. θορυβοποιός.

Taparara, ἀρ. (ὀνομ.) κρότος, ἦχος, φωναὶ ἀγαλλιάσεως.

Tapaye, Ϡ. ἡ Tapayaxin, ἀρ. } σαύρας εἶδος.

Tape, Ϡ. ἐπίπωμα (τοῦ πυθμένος, κάδου ζυθοποιῶν, τοῦ στομίου τῶν σφαιροβόλων, κτλ) κ. τάπα. § κόλαφος, ῥάπισμα.

Tapé, ée, ἐπ. poire —ée ἀπίδιον, πλακωτὸν, ξηραμένον εἰς τὸν φοῦρνον (ὡς τὰ καθούρια σῦκα). sucre — σάκχαρος εἶδος πωλουμένου ὡς καλοῦ εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς κυκλάδας.

Tapecon, ἀρ. οὐρανοσκόπος, ἰχθύς.

Tapecu, ἀρ. καταῤῥάκτης, εἶδος αἰώρας καταβιβαζομένης διὰ βάρους τινὸς καὶ οὕτω κλειούσης τὴν εἴσοδον εἰς τὰς πύλας τῆς πόλεως. § κουκούλα τοῦ καπουκίνου (μοναχοῦ) ἐπὶ τῶν ὤμων. § θίῤῥος, ἄμαξα ἀνοικτὴ, (ἡ ὁποία τινάσσει, τραντάζει). § κηλώνειον, ἢ γεράνιον, μέρος τῆς καταῤῥάκτης, κινητὴς γεφύρας, ὅπου ἀνασηκόνεται.

Tapéen, ἀρ. ἁρμενον τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, χρησιμεῦον ὅταν πνέῃ οὔριος ὁ ἄνεμος.

Tapeinies, Ϡ. πλ. * ταπείνια, γένος φυτῶν ἰριδοειδῶν.

Taper, ἐν. κρούω, κτυπῶ. — du pied πτερνοκοπῶ. § παίω, (κολαφίζω, ῥαπίζω). § ἐπιπωμάτιζω. — les cheveux διευθετῶ, ὑφῶ τὴν κόμην ὥστε νὰ φαίνηται φυσκωμένη. —é, ée, μετ. pommes, poires —ées, μῆλα, ἀπίδια πλακωτὰ καὶ ξηραμένα εἰς τὸν φοῦρνον (ὡς τὰ καθούρια σῦκα). voilà une réponse bien —ée, un mot bien — ἰδοὺ ἀπόκρισις, λέξις εὔστοχος, ἐπίκαιρος.

Taperbord, ἀρ. πῖλος τῶν ναυτῶν μὲ καταιβασμένον γύρον (συνήθης εἰς τοὺς βορείους τόπους).

Tapereau, ἀρ. * πυρτόκροτον, εἶδος φυσεκίου, πυροτεχνήματος.

Tapeti, ἀρ. (βρασιλιανὸς) * λαγωδακτύπους.

Tapette, Ϡ. τεμάχιον ὑράσματος, τὸ ὁποῖον κτυπῶντες ἐξαπλοῦτι το βερνίκιειον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ χαλκοῦ.

Taphien, ἀρ. * τάφιον, γένος νυκτεριδων.

Taphria, ἀρ. * ταφρὶς, γένος φυτῶν.

Taphrie, Ϡ. * ταφρία, γένος ἐντόμων.

Tapia ἡ Tapin, ἴδ. Tapier.

Tapiai, ἀρ. γένος μυρμήκων τῆς Ν. Ἀμερικῆς.

Tapier, ἀρ. * τάπειρον, γένος φυτῶν.

Tapière, Ϡ. μακρὸν ξύλον.

Tapin ἡ Tapia, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰνδίας. § καρπὸς ὡς χρησόμηλον.

Tapinois, (en), ἐπίῤ. λαθραίως, κρυφά. se glisser en — ὑποδύομαι, ὑπεισδύω.

Tapinose, Ϡ. ταπείνωσις, ῥητορικὸν σχῆμα.

Tapiaca ἡ Topiaca, Ϡ. * ταπίοκον, χυμὸς, ἄλευρον τοῦ μανιόκου (manioc).

Tapion, ἀρ. σημεῖον, κηλὶς λευκὴ ἐπὶ βράχων. § διάστημα, ἔκτασις, ἐπὶ θαλάσσης.

Tapir, ἀρ. (τάπηρος) * προβοσκιδόῤῥυγχος, τὸ μέγιστον ζῶον τῆς Ἀμερικῆς.

Tapir, (se), αὐτοπ. ὑποπτήσσω, συστέλλομαι, κρύπτομαι, λαγιάζω (εἰς γωνίαν, μυχόν τινα, κτλ)

Tapirier, ἀρ. * ταπίριον, μέγα δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Tapis, ἀρ. τάπης. μεταφ. mettre sur le — ὑποβάλλω εἰς ἐξέτασιν, βάλλω εἰς συζήτησιν. vous êtes sur le — περὶ σοῦ ἐστιν ὁ λόγος. amuser le — περισσολογῶ, ματαιολογῶ, ὁμιλῶ, λέγω ἄχρηστα πράγματα. — de Perse κογχύλη, ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων ἢ στρόμβων. — vert εἶδος κίκιος, φυτόν. § χρώματα εἰς τὸ ὕδωρ χρησιμεύοντα εἰς μαρμάρωσιν τοῦ χαρτίου.

Tapiser, ἐν. κοσμῶ, σκεπάζω μὲ τάπητα.

Tapissendies, ἢ Tapissendis, Ϡ. πλ. ὀθόνια βαμβακερὰ καὶ πεποικιλμένα (ζωγραφημένα).

Tapisser, ἐν. περιπετάννυμι, σκεπάζω μὲ παραπετάσματα, περικοσμῶ, στολίζω γύρω.

Tapisserie, Θ. περιπέτασμα, αὐλαία, σκέπασμα τῶν τοίχων ἀπὸ ὕφασμα.

Tapissier, ἀρ. —ère, Θ. Θαλαμοστόλος, ὁ στολίζων τοὺς Θαλάμους μὲ παραπετάσματα, κ. ταπισσιέρης

Tapiti, ἢ Tapétis, ἢ Citti, ἀρ. *λεπορίτης, ζωδάριον τετράπουν τῆς Βρασιλίας ἐκ τοῦ γένους λαγῶ.

Tapoa-tafa, ἀρ. *δασυουρίτης, τετράπουν ἐκ τοῦ γένους δασυούρου.

Tapogome, ἀρ. *ταπόγομα, φυτὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Tapon, ἀρ. ἐπισωρευμένα ὑφάσματα. § ἐπίπωμα (σφαιροβόλου) § τύμπανον τοῦ Σιάμ.

Tapoter, ἐν. συχνοκτυπῶ, (οἰκ.)

Tapsel, ἀρ. χονδρὸν πανίον τῆς Βεγγάλης.

Tapsie, Θ. Θαψία, φυτὸν (σκιαδοφόρον) ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν χρήσιμον εἰς τὴν βαφικήν

Tapure, Θ. κίνννος, σγουρὰ κτυπημένα μὲ τὸ κτένιον.

Taque, Θ. πλὰξ χυτοσιδηρᾶ. § πλῆκτρον σφαιρίστρας (Billard).

Taquer, ἐν. τυπογρ. κτυπῶ, ἰσάζω, ἰσοπεδῶ τοὺς χαρακτῆρας μὲ τὸ *ὁμάλιστρον. (Taquoir).

Taqueret, ἀρ. σιδηρᾶ πλὰξ ἐπὶ τῆς παρὰ τὸ χωνευτήριον τῶν σιδηρουργείων πετρας.

Taquet, ἀρ. ναυτ. ἄγκιστρον, εἰς τὸ ὁποῖον δένονται διάφορα σχοινία § στάλιξ, κάμαξ χωμένος εἰς τὴν γῆν ἐπιπολαίως. § *πτηνοκλήτωρ, σανίδιον, τὸ ὁποῖον κτυπῶσι διὰ νὰ κράζωσι τὸ πτηνόν.

Taquin, ἀρ. φιλόνεικος, φίλερις, ἀντιλεκτικός. § ἀχρεῖος φιλάργυρος.

Taquinement, ἐπίρ. φιλονείκως.

Taquiner, ἐν. ἀντιλέγω, φιλονεικῶ περὶ μικροῦ ἢ οὐτιδανοῦ.

Taquinerie, Θ. φιλαργυρία, γλισχρότης. § φιλόνεικος, ἐριστικὸς χαρακτήρ. § φιλονεικίαι, ἀντιλογίαι.

Taquoir, ἀρ. τυπογρ. ἐξίσωτρον, ἐργαλεῖον, σανὶς πρὸς ἐξίσωσιν τῶν χαρακτήρων.

Taquon, ἀρ. κάττυμα, τὸ ἐπιτιθέμενον εἰς τὸ μέγα τύμπανον, ἢ ὑπὸ τοὺς χαμηλοτέρους χαρακτῆρας, διὰ νὰ γίνεται καλὴ ἡ τύπωσις.

Taquonner, ἐν. κασσύω, βαλλω τοιαῦτα καττύματα, ἴδ. ἀνωτ.

Tarabiscot, ἀρ. εἶδος ροκάνης διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν κυματίων (moulure).

Tarabuster, ἐν. οἰκ. ζαλίζω, σκοτίζω, (διὰ κρότου, πολυλογίας κτλ.)

Taraison, Θ. πωματτήριον, πλίνθος ἀργιλώδης τιθεμένη ἐνώπιον τῶν χασμάτων τῶν κλιβάνων τῆς ὑελοπριΐας.

Taranche, Θ. ῥάβδος σιδηρᾶ (στρέφουσα τὸν στροφέα πιεστηρίου διὰ μοχλῶν τινων).

Tarale, ἀρ. ταράλιον, γένος φυτῶν τῆς Γουϊάνης.

Tarani, ἀρ. *ταράνιον, ὀδοντοχαρὲς φυτὸν τοῦ Μαλαβάρ.

Taraquira, ἀρ. σαῦρα ἡ βρασιλιανή.

Tarare, (παρένθεσις χλευαστική) ταραρά. — pon-pon ταραρά πονπόν.

Tarare, ἀρ. λικμὸς, λικμητήριον, κ. λιχνιστῆρι.

Taraud, ἀρ. κοχλιώρυχον, ἡ ὄρυξ (ὀρυκτὴρ), ἐργαλεῖον ἑλικοειδῶς ἐσχηματισμένον, τὸ ὁποῖον εἶναι χρήσιμον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κοχλιῶν (écrou). — de charron τερέτριον τοῦ ἁμαξοποιοῦ, δι' οὗ εἰσβιβάζονται αἱ ἀκτῖνες εἰς τὸν ἄξονα τοῦ τροχοῦ.

Tarauder, ἐν. ὀρύσσω (κοχλίαν) διὰ τοῦ κοχλιωρύχου, τρυπῶ.

Taraxacum, ἀρ φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λιχωροειδῶν.

Taraxis, ἀρ. τάραξις, φλόγωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ προερχομένη ἀπὸ ἐξωτερικὴν αἰτίαν.

Tarche, ἀρ. τάρχος, ὄνομα πλευρονήκτου ἰχθύος.

Tarchon, ὀρ. ἴδ. Tarcon.

Tarchonanthus, ἀρ. *δρακοντόφυλλον, ἄνθος τι.

Tarcon, ἢ Tarchon, ἀρ. εἶδος δρακοντίου (estragon).

Tarconanthe, ἀρ ταρακόνανθον.

Tard, ἐπίρ. χρον. ὀψὲ, ἐξώρας, κ ἀργὰ (ἢ) ξώρας apprendre — εἶμαι ὀψιμαθής· il vaut mieux — que jamais, παρ. καλήτερα ξώρας παρὰ οὐδέποτε tôt ou — Θᾶττον ἢ σχολαίτερον, Θᾶττον ἢ βράδιον. venir à — εἶμαι ἐκπρόθεσμος, (ἐπὶ δικαστικῶν πράξεων). § ὀψὲ, κ. βράδυ ἢ νύκτα, (θεωρούμενον ὡς πρὸ τὴν ἡμέραν). plus — ὕστερον ἢ ὑστερώτερα. venir trop — ὀψίζω, κ. ξωρίζω. § οὐδὲ le —, ἀρ. ἑσπέρα, κ. τὸ βράδυ. il est — pour commencer ξώρας Θέλομεν ἀρχίσει. il se fait — ὀψία γίγνεται, κ. βραδιάζει. vous vous en avisez sur le — τὸ συλλογίζεσαι πρὸς τὸ ἑσπέρας.

Tarder, οὐδ. βραδύνω κ. ἀργῶ, ξωρίζω. — à envoyer βραδύνω νὰ στείλω. ne —ez pas de lui faire etc. μὴ ἀργήσῃς νὰ τὸ κάμῃς. sans — ἀμελλητί, ἄνευ ἀναβολῆς § χρονίζω, χρονοτριβῶ, βραδύνω, παραμένω, κ. κοντοστέκομαι, ἀργοπορῶ (που). où avez-vous tant —é ? ποῦ ἐστάθης τόσον; § ἀπρ. il — de etc. σπεύδω, προθυμοῦμαι. il me —e bien que je sois hors d'affaire μὲ διαφέρει πολὺ ν' ἀπαλλαγῶ, εἶμαι ἀνυπόμονος, δὲν βλέπω τὴν ὥραν νὰ κτλ. il me —e de vous voir δὲν βλέπω τὴν ὥραν πότε νὰ σὲ ἴδω.

Tardif, ive, ἐπ. ὄψιμος, ὀψιγενὴς, βραδὺς, κ. ἀργὸς (ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων). terrain — ὀψίκαρπος γῆ.

Tardifère, ἀρ. βραδύπορον, ζωδιόν τι μικροσκοπικόν.

Tardigrade, ἀρ. ταὐτὸν τῷ ἀνωτ. § —s, ἀρ. πλ. βραδύποδες, γένος μαστοφόρων ζώων.

Tardivement, ἐπίρ. βραδέως, κ. ἀργά.

Tardiveté, Θ. ἡ ὀψιμότης, (ἐπὶ φυτῶν καὶ καρπῶν τῆς γῆς).

Tare, Θ. φύρα. § φύρα, ἰταλ. δάρα. — d'espèces το κέρμα, ὁ κόλυβος, βαρβαροτ. ᾶ-ξιο, ἡ κάμπιοτης μονέδας. —s de caisse ἐλλείψεις νομισμάτων.

Taré, ée ἐπ διεφθορώς, διεφθαρμένος, κ. χαλασμένος. μεταφ. un homme — ἄνθρωπος ἐκδεδικτημένος, ἢ διαβόητος, κακῆς ὑποψίας, δυσφημισμένος.

Tareira, ἀρ. ὄνομα ἰχθύος τινὸς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.

Tarenne, Θ. *τάρεννα, φυτὸν τῆς Ταπροβάνης.

Tarentisme, ἀρ. *φαλαγγισμὸς, ἐνδημικὴ νόσος τῆς Ἀπουλίας, ἐπιφέρουσα ἀκόρεστόν τινα ἐπιθυμίαν τοῦ χορεύειν καὶ πηδᾶν.

Tarentule, Θ. φαλάγγιον, εἶδος ἀράχνης τῶν Ταράντων νομιζομένης ἄλλοτε ὡς φαρμακερᾶς.

Tarer, ἐν. μειῶ, ἐλαττῶ, κ. φυραίνω. § διαφθείρω, κ. χαλνῶ. cette poire commence à se — τὸ ἀπιον τοῦτο ἀρχίζει νὰ χαλνᾷ. § παίρνω τὴν ὄραν.

Taret, ἀρ. τέρετρον ἢ ὄρυξ, γένος ὀστρακοδέρμων πολυθύρων.

Taretier, ἀρ ζῶον τοῦ ὄρυγος.

Tarfulim, ἀρ. εἶδος φοίνικος Ἰνδικοῦ βρωτιμου.

Targe, Θ. ἀσπὶς, παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις.

Target, ἀρ. ἀσπὶς τῶν ὀρεινῶν Σκωτῶν.

Targette, Θ. ὀχεὺς, ἐπιβλὴς, μικρὸν σιδήριον περικλειόμενον ἐντὸς ὀὺς ἀγκυρίων, καὶ τιθέμενον εἰς τὸ ἄνω μέρος τῶν Θυρίδων ἢ παραπυλίων διὰ νὰ τὰ ἀνοιγοσφαλῇ, βαρβαροτ. σουρμές. § *ἀλεξίδερμον, δερμάτιον μὲ τὸ ὁποῖον οἱ γναφεῖς προφυλάττουσι τὸ δέρμα τῶν ὀακτύλων ἀπὸ τοὺς ὀδόντας τῶν ξανίων κτλ.

Targeur, ἀρ. ὄνομα ἰχθύος πλευρονήκτου.

Targione, ἀρ. *ταργιόνιον, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Targuer (se), αὐτ. ἀλαζονεύομαι, ἐπαιρομαι, κομπάζω, αὐχῶ ἢ καυχῶμαι, κ κορδόνουμαι.

Targum, ἀρ. ὑπομνηματισμὸς χαλδαϊκοῦ κειμένου τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

Targumique, ἐπ. ταργουμικὸς, ἴδ. ἀνωτ.

Targumiste, ἀρ. σχολιαστὴς, ἴδε Targum.

Tari, ἀρ. ποτὸν (φοινικος καὶ κοκοτέας).

Tarière, Θ. τορνευτήριον, τέρετρον, — ἡ sonde anglaise κεφτήρ, ἐρ-

γαλείου δι' οὗ γνωρίζονται αἱ εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς εὑρισκόμεναι μεταλλικαὶ οὐσίαι. § προσακτρίς, μόριον εἰς τινα θήλεα ἔντομα προσκείμενον περὶ τὸν ἀκτύλιον καὶ χρήσιμον εἰς τὸ νὰ τρυπᾷ τὰ φυτὰ ἢ τὸ δέρμα ἄλλων ζωων διὰ νὰ ἐνοικίσῃ τὰ ὠά του. § τέρετρον, γένος ὀστρακοδέρμων μονοθύρων.

Tarif, ὀρ. διατίμησις.

Tarifer, ἐν. διατιμῶ.

Tarin, ἀρ. ἀνανθὶς, εἶδος μικροῦ πτηνοῦ κ. σκαθί.

Tarir, ἐν. ἐξαντλῶ, ἀπαντλῶ, ἐκκενῶ, κ. ἀδειάζω, ἢ εὐκαιρόω, (φρέαρ κτλ.). que l'on ne saurait — ἀνεξάντλητος. § οὐδ. ξηραίνομαι, ἐξαντλοῦμαι, κ. ἀδειάζω, εὐκαιρονω, στερεύω. qui ne — it jamais ἀνεξάντλητος. mes pleurs ne peuvent — τὰ δάκρυά μου δὲν παύουσι, κ. δὲν στέκονται, δὲν σταματοῦσι. μεταφ. ils ne — ssent pas sur vos éloges δὲν τελειώνουσιν οἱ ἔπαινοί σου, σὲ ἐπαινοῦσιν ἀκαταπαύστως. vos conversations ne doivent pas — αἱ συνομιλίαι σας δὲν πρέπει νὰ ἔχωσι πέρας. la vieillesse viendra faire — la source de la joie τὸ γῆρας θέλει ξηράνει τὴν πηγὴν τῆς εὐφροσύνης.

Tarissable, ἐπ. ἐν χρ. μετὰ τῆς ἀρνήσεως. cette source n'est pas — ἡ πηγὴ εἶναι ἀνεξάντλητος.

Tarissement, ἀρ. ξήρανσις.

Tarlatane, θ. στριπτόν τι βαμβακηρόν.

Taro, ἀρ. νόμισμα χάλκινον τῆς Μάλτας.

Tarot, ἀρ. ἴδ. basson.

Tarotè, ée, ἐπ. γραπτὸς, διαγραπτὸς, ἐπὶ χαρτοπαιγνίων τινῶν τῶν ὁποίων τὸ ὀπίσθιον εἶναι ζωγραφιστόν.

Tarots, ἀρ. πλ. διαγραπτὰ χαρτία, μὲ τὰ ὁποῖα παίζουσιν εἰς τὴν Γερμανίαν, Ἑλβετίαν καὶ Ἱσπανίαν.

Taroupe, θ. τὸ μεσόρρουν, βαρβαροτουρκ. τζατμᾶς (τῶν φρυδιῶν.)

Tarpéien, enne, ἐπ. ἐν χρ. jeux —s ἀγῶνες Διὸς Ταρπηίου. roche —nne ὄρος Ταρπήϊον, ἐφ' οὗ τὸ Καπιτώλιον.

Tarquin, ἀρ. Ταρκύνιον, εἶδος ἀπίου.

Tarse, ἀρ. ταρσὸς, τὸ κτένι τοῦ ποδὸς. § ταρσὸς, χόνδρος παρακείμενος εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βλεφάρου. § ταρσὸς, ἡ τρίτη ἄρθρωσις τοῦ ποδὸς τῶν πτηνῶν. § ταρσὸς, τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ποδὸς τῶν ἐντόμων. § ἐπ. cartilages — s χόνδροι ὑποτάρσιοι (τοῦ ὀφθαλμοῦ).

Tarsien, enne, ἐπ. ταρσώδης, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ταρσόν.

Tarsier, ἀρ. μακρόταρσος, γένος μαστοφόρων πιθήκων, ἐχόντων μακροὺς ταρσούς.

Tarso-métatarsien, enne, ἐπ. ταρσομετατάρσιος, ἐπὶ τῶν ὀστέων τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ ταρσοῦ.

Tarso-métatarsi-phalangien du pouce, ἐπ. ταρσομετατάρσιο φαλαγγίτης τοῦ ἀντίχειρος, μῦς ἀπαγωγός.

Tarso-phalangien du pouce, ἐπ. μῦς ὁ καμπτήριος τοῦ μεγάλου δακτύλου.

Tarso-sous-phalangien du petit orteil, ἐπ. (μῦς) ταρσο-ὑπο φαλαγγιτικὸς τοῦ μικροῦ δακτύλου.

Tartan, ἀρ. ταρτάνη, ὕφασμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐνδύεται ὁ λαὸς τῆς Σκωτίας.

Tartane, θ. τροχαντὴρ, κ. τροχαντήρι, εἶδος πλοίου τῆς μεσογείου ἔχοντος τρίγωνον ἱστίον.

Tartare, ἀρ. Ταρτάριος, ὁ κάτοικος τῆς Ταρταρίας. § ἐπ. Ταρταρικὸς. langue — Ταρταρικὴ γλῶσσα. § ἀρ. le — ὁ Τάρταρος, ὁ ἅδης παρὰ τοῖς Ἕλλησι.

Tartareux, euse, ἐπ. τρυγώδης, ταρτυρικός.

Tartarin, ἀρ. Ταρτάριος πίθηξ.

Tartarique, ἐπ. τρυγικός.

Tartariser, ἐν. διὰ τῆς τρυγίας καθαρίζω.

Tarte, θ. πλακοῦς, μὴ κεκαλυμμένος ἄνωθεν καὶ ἔχων πῖαρ, ἢ σακχαρωτά.

Tartelette, θ. πλακούντιον, (ὑποκοριστικὸν τοῦ Tarte).

Tartonémie, θ. ταρτόνημον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Tartonome, ἀρ. ἴδ. Tartonémie.

Tartonraire, θ. φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τῶν δαρνοειδῶν.

Tartrate, ἀρ. τρυγίτης, ἅλας σύνθετον ἐκ τοῦ τρυγιακοῦ ὀξέος καὶ διαφόρων βάσεων.

Tartre, ἀρ. τρυγία, κ. τάρταρον, ἅλας σχηματιζόμενον ἀπὸ τὴν ἀνάζεσιν τῶν πνευματωδῶν οἴνων καὶ φαινόμενον ὡς κρύσταλλον εἰς τοὺς πίθους.

Tartrite, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Tartrate.

Tartufe, ἀρ. ταρτοῦφος, ὑποκριτής.

Tartuferie, θ. ταρτουφισμός.

Tartufier, οὐδ. ταρτουφίζω.

Tas, ἀρ. θημὼν, κ. θημωνιὰ, σωρὸς par — σωρηδὸν. faire un — θημωνοθετῶ, κ. θημωνιάζω, στοιβάζω. amasser en un — συσσωρεύω. une personne se met tout en un — συνελαύνεται, συστρέφεται, κ. γίνεται ἓν κουβάρι, συμμαζόνεται, κουλουριάζεται. il crie famine sur un — de blé παραπονεῖται ἐν μέσῳ τῆς εὐπορίας. ces choses sont mises ablativo tout en un — τὰ πράγματα εἶναι ἄνω καὶ κάτω, τὸ ἓν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο. § ἀγέλη, σωρὸς (ἐπὶ ἀνθρώπων.) —s de désœuvrés σωρεία, ἄθροισμα ἀργῶν. faire un — de mensonges de friponneries συρράπτω σειρὰν ψεύδεων, πανουργιῶν. § κτίριον, οἰκοδομὴ (καθ' ὅσον ὑψοῦται). — de charge κλιμακωτὸν, πέτραι ἐπιβεβλημέναι ἡ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματίζωσιν ἓν εἶδος θόλου. § ἄκμων (τετράγωνος).

Tas, ἡ Tasseau, ἀρ. ἀκμόνιον.

Taschysure, ἀρ. ταχύσουρος, γένος ἰχθύων.

Tasmannie, θ. τασμάνιον, θάμνος τῆς Βιργινίας.

Tasse, θ. κυμβίον, φιάλιον, φιάλη, θερμοποτὶς, βαρβάρων. φλυζάνιον. § φιάλη, κ. φλυζανιὰ, ὅσον περιέχει ἓν φλυζάνιον.

Tassé, ée, ἐπ. συνιζάνων, ὅστις κατενάθισεν, ἐπὶ κτιρίων τὰ ὁποῖα καθίζουσιν ὅσον πρέπει. cette figure est —ée ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι συμπεπυκνωμένη.

Tassée, θ. ταὐτὸν τῷ Tas, ἐπὶ τῆς β'. σημασίας.

Tasseau, ἀρ. ὑπέρεισμα. § σφηνοειδὴς ἄκμων (ἐπὶ τοῦ ὁποίου τέμνεται τὸ ψηφόθετον). — de manicle * ὑποφαλίδιον, ἐργαλεῖον τῶν κουρέων εὐκολύνον τὴν ἐργασίαν τῶν ψαλίδων.

Tasser, ἐν. θημωνοθετῶ, κ. θημωνιάζω, σωρεύω, συσσωρεύω. § οὐδ. ἀδροῦμαι, ἀδρύνομαι, κ. μεστόνω, γεμίζω (ἐπὶ ἀνδρων, φυτῶν, κτλ). ὅταν αὐξάνωσιν ἢ πληθύνωνται.

Tassette, θ. περιμήρια, τὸ μέρος τοῦ πώρακος τὸ καλύπτον τοὺς μηρούς.

Tassole, ἀρ. βοερχάβιον, γένος φυτῶν.

Tatabula, ἀρ. ἰχθύος εἶδος.

Tatac, ἀρ. * τατάκης, πτηνὸν τῆς νέας Ἱσπανίας.

Tatasson, ἀρ. εἶδος ζύθου τῆς Κίνας.

Tatauba, ἀρ. συκαμινέα ἡ Βρασιλιανή.

Tâter, ἐν. ψηλαφῶ. — le pouls βλέπω ἢ πιάνω τὸν σφυγμόν. μεταφ. — le pouls à quelqu'un sur une affaire ἀποπειρῶμαι τινὸς, τὸν δοκιμάζω, τοῦ πιάνω τὸν σφυγμόν. il —e le terrain, le pavé βαδίζει ἀκροποδητί. μεταφ. — le terrain προσφέρομαι μετὰ προσοχῆς, μετὰ περισκέψεως, περιεσκεμμένως. ce cheval —e le terrain ὁ ἵππος μόλις ἐγγίζει τὸ ἔδαφος, (ὅταν ἀλγῇ κατὰ τοὺς πόδας). § γεύομαι, ἀπογεύομαι, δοκιμάζω. — au vin δοκιμάζω τὸν οἶνον. — d'un pâté, d'une perdrix ἀπογεύομαι, τρώγω ὀλίγον ἐκ τοῦ σταιτὸς, ἐκ τῆς πέρδικος. des plaisirs dont je n'ai point —é ἡδοναὶ τῶν ὁποίων πώποτε δὲν ἐγεύθην. παρ. il n'en — era que d'une dent δὲν θὰ τὸ ἰδῇ μήτε στὴν γεῦσιν. μεταφ. — d'une profession δοκιμάζω, ἐπιχειρῶ τέχνην τινά. il a —é de tout ἔλαβε πεῖραν ὅλων. — quelqu'un διαπειρῶμαί τινος, τὸν δοκιμάζω, τὸν ἐξετάζω μὲ τρόπον, ταὐτὸν τῷ sonder. § se —, αὐτ. ἐξετάζω ἐμαυτὸν, τὰς δυνάμεις μου. c'est une

femme qui se —e continuellement ἡ γυνὴ αὕτη περιέπει, περιθάλπει ἑαυτὴν ἀδιαλείπτως, κ. ἐγνοιάζεται πολὺ τὸν ἑαυτόν της.

Tâteur, euse, Ϡ. ἀμφιῤῥεπὴς, ἀβέβαιος, ἀναποφάσιστος.

Tâte-vin, ἀρ. οἰνογεύστης, ἐργαλεῖον ἐκ λευκοσιδήρου (πάφυλα,) δι' οὗ δοκιμάζουσι τὸν οἶνον.

Tâti, ἡ couturier, ἀρ. ἀκέστωρ, εἶδος ἐνδικοῦ.

Tatillon, ἀρ. onne, Ϡ. οἰκ. μικρολόγος, λεπτολόγος.

Tatillonage, ἀρ. μικρολογία, λεπτολογία.

Tatilloner, οὐδ. μικρολογῶ, καταγίνομαι εἰς μικρὰ καὶ τὰ λεπτουργῶ.

Tâtonnement, ἀρ. ψηλάφησις, ψηλάφημα, κ. πασπάτεμμα, ψάξιμον. méthode de —, μαθημ. ἡ δι' ἀποπείρας μέθοδος, καθ' ἣν λύεται ζήτημα διὰ διαφόρων ὑποθέσεων.

Tâtonner, οὐδ. ψηλαφῶ, κ. ψάχνω, ἡ πασπατεύω. § ἐρεβοδιφῶ, περιπατῶ ψηλαφῶν καὶ μὲ πολλὴν περίσκεψιν. § ἐπέχω, ἀμφιβάλλω, εἶμαι εἰς ἀβεβαιότητα, εἶμαι μετέωρος, ἀμφιῤῥεπής.

Tâtonneur, ἀρ. euse, Ϡ. ἐρεβοδίφης, ὁ ψηλαφῶν.

Tâtons, ἐν χρ. à —, ἐπίῤῥ. ψηλαφῶν. chercher à — ἐρεβοδιφῶ, κ. σκαλίζω, πασπατεύω, ψάχνω chercher la vérité à —, μεταφ. ψηλαφῶ τὴν ἀλήθειαν. aller à — dans une affaire φέρομαι εἴς τινα ὑπόθεσιν αὐτομάτως, ἄνευ βάσεως.

Tatou, ἀρ. πολύζωνος, γένος μαστοφόρων νωδῶν.

Tatouage, ἀρ. στιγματισμὸς (τῶν ἀγρίων.

Tatouer, ἐν. στιγματίζω, κάμνω στίγματα ἐπὶ τοῦ δέρματος ὡς οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς.

Tattie, Ϡ. * τάττιον, γένος φυτῶν.

Tau, ἀρ. ῥουνοκέφαλος, εἶδος ἰχθύος. § ταῦ, εἶδος βόμβυκος.

Taudion, ἀρ, ταὐτὸν τῷ Taudis.

Taudis, ἀρ. φωλεὰ, οἰκ. ἐπὶ κακῆς κατοικίας. c'est un — εἶναι ἀχοῦρι, τουτέστι οἴκημα ῥυπαρὸν καὶ ἀκατάστατον.

Taugour, ἀρ. μοχλίον, δι' οὗ κρατεῖται ὁ ἄξων μικροῦ τινος ἁμαξίου.

Taumalin, ἀρ. στεατώδης τις ὕλη εὑρισκομένη εἰς τὸ σῶμα τῶν καράβων (crabe).

Taupe, Ϡ. ἀσπάλαξ, κ. τυφλοπόντικον. il ne voit plus qu'une — δὲν βλέπει, εἶναι τυφλος. il va comme un preneur de —s περιπατεῖ ἀγάλια σὰν τὸν κλέπτην. il est allé au royaume des —s, οἰκ. ἀπέθανε. § εἶδος κογχύλης ἐκ τοῦ γένους τῆς πορφύρας. § εἶδος φύματος τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἵππων, στεάτωμα.

Taupe-grillon, ἀρ. τρωγλοδύτης, ἔντομον μικρὸν κρυπτόμενον ὑπὸ τὴν γῆν ὡς ὁ ἀσπάλαξ.

Taupier, ἀρ. * ἀσπαλακοθήρας

Taupière, Ϡ. * ἀσπαλακάγρα, ξύλον δι' οὗ συλλαμβάνονται οἱ ἀσπάλακες

Taupin, ἀρ. εἶδος κογχύλης ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων.

Taupinée, ἡ Taupinière, Ϡ. φωλεὰ, σωρὸς χώματος τὸν ὁποῖον σωρεύουσιν οἱ ἀσπάλακες ὅταν σκάπτωσι τὴν γῆν. μεταφ. οἰκ. cette maison est une — ἡ οἰκία αὕτη εἶναι φωλεά

Taure, Ϡ. δάμαλις.

Taureau, ἀρ. ταῦρος. un combat de —x ταυρομαχία. il a une voix de — εἶναι χονδρόφωνος, κ. γαϊδουρόφωνος. § ταῦρος, ἓν τῶν δώδεκα ζωδίων.

Taurilien, ἐπ. jeux —s ταυροσφάγια, ἑορτὴ συστηθεῖσα παρὰ Τυρκινίου τοῦ Συπέρβου.

Taurobole, ἀρ. ταυροβόλον, ἱλαστήριος θυσία γινομένη περὶ τὸν γ'. καὶ δ' αἰῶνα.

Taurocolle, Ϡ. ταυρόκολλα, εἶδος κόλλας συγκειμένης ἀπο τμήματα τῶν χόνδρων τοῦ δέρματος καὶ τῶν ποδῶν τοῦ βοός.

Tautochrone, ἐπ. ταυτόχρονος, εἰς τὴν μηχανικήν.

Tautochronisme, ἀρ ταὐτοχρονισμός.

Tautogramme, ἀρ. ταὐτόγραμμον, ποίημα συγκείμενον ἀπὸ λέξεις ἀρχομένας ἐκ τοῦ αὐτοῦ στοιχείου.

Tautologie, Ϡ. ταὐτολογία.

Tautologique, ἐπ. ταὐτολογικός. ὁ cho — ἠχὼ ταὐτολόγος.

Tautométrie, Ϡ. ταὐτομετρία.

Taux, ἀρ. τιμὴ, διαγραφὴ, βαρβαροτ. νάρκι, ἡ τιμὴ ἐπὶ τῶν πραγμάτων. § νόμιμος τόκος. § ἐπιβολὴ, ὁ ὅρος τῆς φορολογίας ἑνὸς ἑκάστου.

Tavaïolle, Ϡ. διάζωμα. κ. πετζέτα, ἡ ποδιὰ τὴν ὁποίαν βάλλει τις ἐμπρός του.

Tavalle, Ϡ *ταβαλλὶς, γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.

Tavarai, ἀρ εἶδος λοβοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ κόκκοι χρησιμεύουσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἰνδικῆς βαφῆς.

Tavèle, ἡ Tavelle, Ϡ. παρυφίδιον, μικρὸν σειρήτιον.

Taveler, ἐν. κατασίζω, κυρίως κάμνω κατάστικτον τὸν λευκοΐκτῖνα, (κακούμι) διὰ τῆς ἐπιῤῥάψεως τῶν μαύρων οὐρῶν. — la peau d'un tigre καταστίζω τὸ δέρμα τῆς τίγρεως. § se —, αὐτ. γίνομαι κατάστικτος. § Tavelé, ée, μετ. καὶ ἐπ. κατάστικτος, διάστικτος.

Tavelure, Ϡ. τὸ ποικίλμα, τὸ ποικιλτόν.

Taverne, Ϡ. καπηλεῖον, οἰνοπωλεῖον.

Tavernier, ἀρ. ère, Ϡ. οἰνοπώλης, κάπηλος.

Tavernon, ἀρ. εἶδος μεγάλου δένδρου τοῦ ἁγίου Δομίγγου.

Tavon, ἀρ. * ψαμμολόχος, πτηνὸν τῶν Φιλιπποννήσων καταθέτον τὰ ὠά του εἰς τὴν ἄμμον.

Tavoulou, ἀρ. φυτὸν τοῦ Μαδαγασκὰρ μὲ ῥίζας βολβώδεις καὶ ἀλευρώδεις.

Tavoutala, ἀρ. εἶδος ὀρχιδίου τοῦ Μαδαγασκάρ.

Taxanthème, ἀρ. ταξιάνθεμον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Taxateur, ἀρ. διατιμητὴς, κυρίως ὁ ὑπάλληλος τοῦ ταχυδρομείου ὅστις προσδιορίζει τὸ δικαίωμα τῶν γραμμάτων.

Taxation, Ϡ. ἐπιβολὴ, φορολογία, φόρος. § δικαιώματά τινα (τῶν εἰσπρακτόρων τοῦ βασιλέως).

Taxe, Ϡ ἡ τιμὴ, ἡ διαγραφὴ, ἡ ὡρισμένη διὰ διατιμήσεως τιμὴ ταὐτὸν τῷ Taux. § φόρος (εἰς χρήματα) § — de dépens ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς δίκης.

Taxer, ἐν. τάττω, ὁρίζω (τὴν τιμήν.) § τάττω (φόρον,) φορολογῶ ἄνθρωπον, ἐπαρχίαν κτλ. — d'office προσδιορίζω τὸν φόρον τινὸς ἐξ ἐπαγγέλματος. § ἐγκαλῶ, προσηνειδίζω, κατηγορῶ. on l'a —é d' avarice τὸν ἐνεκάλεσαν ὡς φιλάργυρον. être —é de caprice κατηγοροῦμαι ὡς ἰδιότροπος. je ne —e personne δὲν κατηγορῶ οὐδένα. § se —, αὐτ. προσδιορίζω τὸν φόρον μου, ὑποβάλλομαι εἰς φόρον.

Taxiarque, ἀρ. ταξιάρχης

Taxidermie, Ϡ δερματολογία, ἡ διατήρησις καὶ διάταξις τῶν δερμάτων τῶν ζώων.

Taxis, ἀρ. τάξις, ἡ μεθοδικὴ σύνθλιψις διὰ τῆς χειρὸς ἑνὸς κηλητικοῦ φύματος.

Taxodion, ἀρ. * ταξόδιον, γένος φυτῶν.

Tayau, φωνὴ πεποιημένη τοῦ κυνηγοῦ ὅταν βλέπῃ τὸ κυνήγιον ἀγεληδόν.

Tayaya, ἀρ. πελαργὸς ὁ Γυναῖκες.

Taye, Ϡ. ταὐτὸν τῷ Albugo. § ταῖ, εἶδος ἰχθύος.

Taylorie, Ϡ. *ταυλίριον, γένος βρύων.

Tayon, ἀρ. ἐξηκονταετὴς δένδρον.

Tayra, ἀρ. μαστοφόρον τι ζῶον ἐκ τοῦ γένους τῶν ἀδηφάγων.

Tchang, ἀρ. εὐῶδες τι φυτὸν τῆς Κίνας, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ἀρωματίζῃ τὸν κέγχρινον ζύθον.

Tchangra, ἀρ. αἴξ ἡ ἰνδικὴ, ἐκ τῆς τριχὸς τῆς ὁποίας γίνεται τὸ κασιμερινὸν ὕφασμα (cachemire).

Tchilotou, ἀρ. εἶδος λειρίου τοῦ Μαδαγασκάρ.

Tchimonia, ἀρ. φυτόν τι τῆς Νεπωλιανῆς (Népaul).

Tchir, ἀρ. εἶδος Σαλμωνίου ἰχθύος.

Te, προσωπικὴ ἀντωνυμία, πλαγία πτῶσις τοῦ Tu.

Tè, ἀρ. ὑπόνομοι σταυροειδεῖς διὰ τὴν κατεδάφισιν τοῦ φρουρίου.

Téalix, ἀρ. ταλίκι, ἐκ τοῦ Ἀραβ.

χαρακτῆρες γραφικοὶ τῶν νομικῶν διδασκάλων καὶ τῶν ποιητῶν παρὰ τοῖς Ἄραψι καὶ Τούρκοις.
Tebbe, ἀρ. * τεβδὼ, τετράπους τῆς Νιγριτίας.
Techichi, ἀρ. τετράπους τῆς νέας Ἱσπανίας.
Techictli, ἀρ πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Technique, ἐπ. τεχνικός. mot — τεχνικὸς ὅρος. vers —s παραγέλματα διὰ στίχων.
Technolithes, ἀρ. πλ. τεχνόλιθοι, πέτραι φυσικαὶ φέρουσαι εἰκόνας τινας τεχνητῶν πραγμάτων.
Technologie, Θ. τεχνολογία.
Technologique, ἐπ. τεχνολογικός.
Technomorphites, ταὐτὸν τῷ Technolithe.
Tecolithos, ἀρ. τηκόλιθος, εἶδος λίθου παρὰ τῷ Ἰλινίῳ.
Tecoloti, ἀρ. γλαυξ ἡ Ἀμερικανὴ (μελανοχρους).
Tecome, ἀρ. τήκωμα, γένος φυτῶν.
Tecons, ἀρ. πλ. * τήκωνες, εἶδος ἰχθύων τοῦ ποταμοῦ τῆς Βιέννης εἰς τὴν Λιμοσηνὴν (Limosin).
Tect, ἀρ. ὀστοῦν προμετωπίδιον τῆς ἐλάφου.
Tectaire, ἀρ. δοκὸς, ἡ στέγαστρον, γένος ὀστράκων.
Tectibranches, ἀρ. πλ. στεγοβράγχια, γένος ἰχθύων, ταὐτὸν τῷ Adélobranches
Tectipennes, Stégoptères, ἀρ. πλ. στεγόπτερα, γένος ἐντόμων.
Tectrices, Θ. πλ. στεγαστρίδες, μεγάλα πτερὰ τὰ ὁποῖα καλυπτουσι τὰς πτέρυγας τοῦ πτηνοῦ ἄνωθεν καὶ κατωθεν.
Te deum, ἀρ. ἐκ τοῦ λατ. δοξολογία.
Tédoro, ἀρ. *τήδωρον, εἶδος ὀικτύου ποταμίου τῆς Γαλλίας.
Tèedie, Θ. *τηέδιον, γένος φυτῶν.
Tèedonda, Θ. εἶδος ἰνδικῆς Βρυωνίας.
Tèesdalie, Θ. ἰβηρὶς ἡ γυμνόκαυλος.
Teff, ἀρ. εἶδος πόας (paturin) τῆς Ἀβυσσηνίας ἐξ' ἧς κατασκευάζεται ἓν εἶδος ἄρτου.
Teftardar, ἀρ. ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς.
Tegmen, ἀρ ὑμὴν (ἄμεσος περικαλυπτων τὸν κόκκον.)
Téguixin ἀρ. εἶδος σαύρας.
Tègument, ἀρ. χιτὼν, ὑμὴν, οἷον τὸ δέρμα, ἡ ἐπιδερμις, κτλ. § χιτὼν, βοτ. ὁ περικαλύπτων τὸν κοκκον τοῦ καρποῦ.
Teignasse, ἴδ. Tignasse.
Teigne, Θ. κνύος, κ. κασίδα. § ψώρα (τῶν δένδρων). § σής, κ. βάτρυδα, ἡ σαράκι.
Teignerie, Θ. κνυοκομεῖον. ἴδ Teigne.
Teigneux, euse, ἐπ. κνυώδης, κ. κασιδιάρης. παρ. il n'y a que trois — et un pelé εἶναι τρεῖς ἥμισυ ἄνθρωποι, (ἐπὶ μικρῶν συνελεύσεων).
Teiller, ἴδ. Tiller.
Teindre, ἐν. βάπτω, κ. βάγω. un drap est teint en laine ἐριοβαφὲς ἐριοῦχον. § βάπτω, χρωματίζω. teint de sang αἱματοβαφὴς. — en rouge ἐρυθροβαφὴς. les mûres teignent les mains, le linge τὰ συκάμινα βάφουν τὰ χέρια, τὴν ὀθόνην. μεταφ. teint du sang des malheureux αἱμόφυρτος.
Teint, ἀρ. βαφὴ le grand — ἡ μεγάλη βαφὴ (γινομένη διὰ χρωμάτων πολυτίμων καὶ ἐπομένως ζωηρῶν.) le petit — ἡ μικρὰ βαφὴ (τοὐναντίον τῷ προηγ.) § χροιὰ, ὄψις (τοῦ προσώπου). — brun μελανόχρους. — fleuri εὔχροια.
Teinte, Θ. χρῶμα, χρόα, βαφὴ ἐκ διαφόρων ἀναδευομένων χρωμάτων συνισταμένη, πρὸς παράστασιν τοῦ προκειμένου ἀντικειμένου. la demi — τὸ ἡμίφωτον, τὸ μεταξὺ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς σκιᾶς διάμεσον χρῶμα. des figures sont dans la demi — εἰκόνες ἢ ζωγραφήματα ἀμαυρὰ, (καὶ ὡς ἐκ τούτου φαινόμενα ὡς μεμακρυσμένα). μεταφ. on remarquait sur sa figure une — de mélancolie ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του μελαγχολικόν τι. la moindre indiscrétion prenait la — du crime ἡ ἐλαχίστη ἀκριτομυθία ἐχρωματίζετο ὡς ἔγκλημα les pensées prennentla — des idiomes αἱ ἔννοιαι προσλαμβάνουσι τὸν τύπον τῶν ἰδιωμάτων τῆς γλώσσης.
Teinture, Θ. βάμμα, βαφὴ, βαρβαροτ. μπογιὰ. § χρῶμα, κ. ϑωριὰ § ἀνάδευμα, βαρβαροτ. τεντοῦρα, ταὐτὸν τῷ alcohol. — de safran ἡ alcohol de safran κροκοβαφὲς ἢ δεῦμα κρόκινον. μεταφ. sa lettre n'a aucune —d' impiété τὸ γράμμα του δὲν ἔχει ἴχνος ἀσεβείας. l'esprit prend la — des choses aux quelles il s' applique ὁ νοῦς ἀπαράττεται τὰς εἰκόνας τῶν ἀντικειμένων εἰς τὰ ὁποῖα ἐνασχολεῖται. § ἐπιπόλαιος γνῶσις, μάθησις τυπώδης. prendre une légère — du commerce λαμβάνω ἀωυδρὰν γνῶσιν τοῦ ἐμπορίου.
Teinturerie, Θ. βαφεῖον, βαρβαροτ. μπογιατζίδικον.
Teinturien, enne, ἐπ. βαφικὸς, (ἐπὶ φυτῶν χρησίμων εἰς τὰς βαφάς).
Teinturier, ἀρ. βαφεὺς, βαρβαροτ. μπογιατζῆς. — en cuir ἡ peaucier δερματοβαφεύς. § βαπτηρία, δένδρον τῆς Ἀφρικῆς ἀποφέρον κιτρινωπόν τι ἔλαιον.
Tek, ἴδ. Thek.
Tekel, ἀρ. *τεκέλιον, φυτὸν τῆς Περουβιανῆς.
Tel, lle, ἐπ. τοιοῦτος, κ. τέτοιος. rien de — οὐδὲν τοιοῦτον. — que ὁποῖος. paraissons —s que nous sommes φαινώμεθα ὁποῖοι εἴμεθα il est — que je le souhaitais εἶναι τοιοῦτος ὁποῖον τὸν ἐπεθύμουν. § τοσοῦτος, τόσος. je ressens une —lle joieq ne αἰσθάνομαι τοσαύτην χαρὰν ὥστε. — le est la condition des hommes que τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀνθρώπινα ὥστε. § ὅμοιος, ὡς. il est — qu'un lion εἶναι ὡς λέων. — qu'un lion etc. — Achille ὡς ὁ λέων (ἢ οἷος ὁ λέων) κτλ. οὕτως ὁ Ἀχιλλεύς. § ὁ δεῖνα. καὶ ἀορίττως. l' orage tombera sur — qui n'y pense pas ἡ τρικυμία ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ μὴ προσδέποντος. — fait des libéralités qui ne payo pas ses dettes κάμνει φιλοδωρήματα ὁ μὴ πληρόνων τὰ χρέη του. — le et —le chose τὸ καὶ τό. — était alors l'état des affaires τοιαύτη ἦτον τότε ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. § — quel μέτριος, μήτε καλὸς, μήτε κακὸς, κ. ἔτσι καὶ ἔτσι. § — quel ἀπαράλλακτος. je vous rends votre somme d' argent — le quelle σοὶ ἀποδίδω τὰ χρήματά σου ἀκριβῶς, ἀκέραια, κ. σωστά.
Téla, ἀρ. νόμισμα χρυσοῦν (κοπτόμενον εἰς τὴν Περσίαν διὰ τὴν ἀνάβασιν εἰς τὸν Θρόνον τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους).
Télamons ἢ Télamones, ἀρ. πλ. τελαμῶνες, ἀνθρώπινοί τινες εἰκόνες ὑποστηρίζουσαι κορωνίδας.
Téleboïte, Θ. τηλεβόας, γένος ὀστράκων.
Télégraphe, ἀρ. τηλέγραφος.
Télégraphie, Θ. τηλεγραφία.
Télégraphique, ἐπ. τηλεγραφικός.
Téléobranches, ἀρ. πλ. τελειοβράγχια, γένος ἰχθύων.
Téléologue, ἀρ. τηλόλογον, ἐργαλεῖον ἀναυστικόν.
Téléopodes, ἀρ. πλ. τελεόποδα, γένος πτηνῶν.
Téléphe, ἀρ τηλέφιον, γένος φυτῶν.
Téléphien, ἐπ. ἀρ τηλέφου τραῦμα, ταὐτὸν τῷ ulcère chironien παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Téléphioïde, Θ. τηλεφοειδὲς, εἶδος φυτοῦ.
Téléphore, ἀρ. τηλεφόρον, γένος ἐντόμων. § τηλεφόρον, γένος φυτῶν.
Télescope, ἀρ. τηλεσκόπιον. § τηλεσκοπιον, ἀστερισμὸς τοῦ Νοτείου ἡμισφαιρίου § τηλεσκόπος, εἶδος ἰχθύος § τηλεσκόπος, εἶδος ὀστράκου.
Télescopique, ἐπ. τηλεσκοπικός.
Télésie, Θ. τελέτιος, εἶδος λίθου, σάπφειρος ὁ λευκός.
Télesto, ἀρ. τελεστὼ, γένος πολύποδος
Télipogon, ἀρ. τελειοπώγων, γένος φυτῶν.
Tellement, ἐπίρ τοσοῦτον, τόσῳ ἢ τόσον. — que ὥστε. — quellement μετρίως, κ. ἔτσι καὶ ἔτσι.
Tellenon, ἀρ. βελοσφενδόνη, πολεμικὴ μηχανὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Tellicéris, ἀρ. *τελλικηρίς, δένδρον Ινδικόν.
Telline, ἀρ. τελλίνη, γένος ὀστράκων.
Tellinide, Θ. τελλινίδιον, γένος ὀστρακοδέρμων.
Tellinier, ἀρ. ζῷον τῆς τελλίνης.
Tellinite, Θ. τελλινίτης.
Tellure, ἀρ. ἡ klaprothe, γαιώδυχος, εἶδος μετάλλου εὐθρυπτου εὐστομένου εἰς τὰ χρυσωρυχεῖα τῆς Τρανσυλβανίας.
Télon, ἀρ. χονδρόπανον.
Télopée, Θ. τηλόπιον, γένος φυτῶν.
Téméraire, ἐπ. προπετὴς, θρασὺς, τολμητίας. action —, dessein — πρᾶξις τολμηρὰ, σκοπὸς τολμηρὸς, ἀπότολμος. proposition — τολμηρὰ πρότασις, παρὰ τοῖς θεολόγοις, ἐξ ἧς δύνανται νὰ ἐξαχθῶσι ἀντιθέσεις τὰ δόγματα. jugement — κρίσις κατεσπευσμένη καὶ ἄδικος. § οὐσ. le —, ἀρ. ὁ θρασὺς, ὁ τολμηρός.
Témérairement, ἐπίρ. ἀποτόλμως, προπετῶς, τολμηρῶς. § ἀπερισκέπτως, ἀσυλλογίστως. § ἀλόγως, παραλόγως.
Témérité, Θ. θρασύτης, τόλμη, προπέτεια.
Temnodon, ἀρ. τεμνόδους, ἰχθὺς τῶν Ινδιῶν.
Témo, ἀρ. τῆμος, δένδρον ἀειθαλὲς τῆς Χιλῆς.
Témoignage, ἀρ. μαρτυρία, (ἡ πρᾶξις τοῦ μαρτυρεῖν καὶ αὐτὴ ἡ μαρτυρία). le — de la conscience ἡ συνείδησις, ἡ ὁμολογία τῆς συνειδήσεως. le — de soi même ἡ αὐτομαρτυρία, ἡ συναίσθησις ἑαυτοῦ. aller en — παρίσταμαι ὡς μάρτυς. être ouï en — ἀκούομαι ὡς μάρτυς. être appelé en — προσκαλοῦμαι ὡς μάρτυς. rendre —à la vérité μαρτυρῶ τὴν ἀλήθειαν. faux — ψευδομαρτυρία. en appeler au — de quelqu'un ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τινος. § παράστασις, πληροφορία. § τεκμήριον, ἔνδειξις, δεῖγμα. en — de quoi εἰς ἔνδειξιν, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὁποίου.
Témoigner, ἐν. μαρτυρῶ, ἢ ἔρχομαι ὡς μάρτυς. — contre καταμαρτύρομαι. — en justice παρίσταμαι μάρτυς. § δηλῶ, δεικνύω, ἐπιδεικνύω, κ. δείχνω.
Témoin, ἀρ. μάρτυς. la preuve par — ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. faux — ψευδομάρτυς. servir de — γίνομαι μάρτυς. elle a été citée comme — προσεκλήθη ὡς μάρτυς. § μάρτυς, αὐτόπτης, θεατής — nécessaire ὁ κατ' ἀνάγκην μάρτυς (οἷον τὸ παιδίον, οἱ ὑπηρέται κτλ.) prendre quelqu'un à — μαρτύρομαί τινα, τὸν φέρω μάρτυρα. — muet ἄτεχνος πίστις, (οἷον τὸ ἡμαγμένον ξίφος εἰς τὴν φίλιαν τοῦ φονέως κτλ). dieu m'est —, dieu m'en est — μάρτυς ὁ Θεὸς, ἢ μαρτύρομαι τὸν Θεόν. § ἀπόδειξις, μάρτυς (λέγεται ἀπολύτως, ἐπικῶς καὶ ἀκλίτως), οἷον ce fut un illustre guerrier, — les victoires qu'il a remportées ἦτον ἔνδοξος πολεμιὸς, καὶ ἀπόδειξις αἱ νῖκαι κτλ. poiητ. καὶ μεταφ. arbres forêts, —s de mes peines δένδρα, ὕδατα, μάρτυρες τῶν δεινῶν μου mes yeux en sont —s τὸ εἶδον αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς, κ. μὲ τὰ μάτια μου. § σημεῖα, ὅροι, (θκπτόμενα εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τὰ σύνορα ἑνὸς ἀγροῦ, διὰ νὰ γνωρισθῇ μετέπειτα ἐὰν μετετοπίσθησαν τὰ σύνορα) § ὑψώματα, σωροὶ (γῆς, τὸν ὁποῖον ἀφίνουν ἐπίτηδες διὰ νὰ φαίνεται τὸ ὕψος τοῦ ἐδάφους). § δεῖγμα σίτου, ὅταν πρόκειται νὰ πωληθῇ acheter du blé sur —s ἀγοράζω σῖτον διὰ δείγματος. § —s δύο ξύλα χονδρὰ τιθέμενα ἑκατέρωθεν τοῦ φορτώματος. § —s φύλλα ἄκοπα (τοῦ δεθέντος βιβλίου).
Tempe, Θ. κρόταφος, μήνιγξ, κ. μελίγγι.
Tempérament, ἀρ. ἕξις, κρᾶσις (τοῦ σώματος) bon — εὐκρασία. mauvais — δυσκρασία § ἦθος, χαρακτήρ. un — violent βίαιος χαρακτήρ. avoir du — εἶμαι ἐρωτικὸς, φιλήδονος. § ἰσοσταθμία, ἰσορροπία. § μετριότης, συγκατάβασις, συμβιβασμός. un juste — des peines et des récompenses δικαία σύγκρασις ποινῶν καὶ ἀμοιβῶν. § κρᾶμα, μουσικ.
Tempérance, Θ. ἐγκράτεια.
Tempérant, te, ἐπ. ἐγκρατὴς. § εὔκρατος. § οὐσ. ὁ ἐγκρατής.
Température, Θ. κατάστημα, ἡ κρᾶσις τοῦ ἀέρος. § ἡ θερμοκρασία.
Tempérer, ἐν. συγκιρνῶ, μετριάζω. — sa bile κρατῶ τῆς ὀργῆς, περιττέλλω, κ. μαζόνω τὸν θυμόν μου. § se —, αὐτ. μετριάζομαι, περιστέλλομαι. § —é, ée, μετ. καὶ ἐπ. εὔκρατος (ἐπὶ κλίματος). un homme — ἄνθρωπος σώφρων, ἐγκρατής. un esprit —é νοῦς μέτριος. style —é, éloquence —ée ὕφος μέσον, εὐγλωττία μέση, τὸ μεταξὺ τοῦ ἁπλοῦ καὶ τοῦ ὑψηλοῦ. § οὐσ. τὸ μέτριον, τὸ κοινόν. § οὐσ. le —, ἀρ τὸ εὔκρατον, ἡ εὐκρασία (ἐπὶ τοῦ δεικνύοντος αὐτὴν βαθμοῦ τοῦ θερμομέτρου).
Tempête, Θ. καταιγὶς, χειμὼν, τρικυμία, βαρβαροῖτ. φουρτοῦνα. § στάσις, ταραχὴ, θόρυβος. § διωγμός. l'église est demeurée ferme au milieu des plus grandes —s ἡ ἐκκλησία ἔμεινεν ἀκλόνητος ἐν μέσῳ τοῦ μεγαλητέρου κλύδωνος.
Tempêter, ουδ. οἰκ. θορυβῶ, κ. χαλνῶ τὸν κόσμον, (ἐπὶ τῶν ἐπιπλήττοντων ἢ ὀργιζομένων.)
Tempêtueux, euse, ἐπ. τρικυμιώδης.
Temple, ἀρ. ναός. § ὁ ναὸς (ἰδίως τοῦ Σολομῶντος). μεταφ. l'univers est un — ἡ οἰκουμένη εἶναι ναός. — de la gloire ναὸς τῆς δόξης § —s, ἀρ. πλ. πέταυρα ὀρζοντεία (τῶν ὑποχῶν, κ. ταλιανιῶν).
Templetonie, Θ. γένος φυτῶν.
Templiers, ἀρ. πλ. ἱεροσολυμῖται ναΐται, τάγμα ἱπποτῶν τοῦ 12 αἰῶνος ἀπελθόντων εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παροικιστάντων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Σολομῶντος.
Templu ἡ Temple, ἀρ. ταυυστήριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ταυΐζεται κατὰ πλάτος τὸ ὕφασμα ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ.
Temporal, le, ἐπ. κροταφίτης.
Temporalité, Θ. ἡ κοσμικὴ διαιοδοσία (ἐπισκοπῆς τινος, μονῆς κτλ).
Temporel, lle, ἐπ ἐπίκηρος, πρόσκαιρος, φθαστός. § κοσμικὸς, λαϊκός § οὐσ. le —, ἀρ τὸ εἰσόδημα (τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ). § ἡ κοσμικὴ ἐξουσία, ἡ πολιτικὴ ἐξουσία.
Temporellement, ἐπίρ. προσκαίρως.
Temporisation, Θ. χρονοτριβὴ, ἀργοπορία.
Temporiser, οὐδ. χρονοτριβῶ, κ. ἀργοπορῶ.
Temporiseur, ἀρ. ἀμβολιεργὸς, μελλητὴς, ὅστις ἀργοπορεῖ, ἀναβάλλει.
Temporo auriculaire, ἀρ. κροταφο-ωτίτης μῦς.
Temporo-maxillaire, ἀρ. κροταφο-μασχαλικὸς (μῦς).
Temps, ἀρ. (τὸ p δὲν προφ.) χρόνος, καιρός. —à venir τὸ μέλλον. — présent τὸ ἐνεστὼς — passé τὸ παρελθόν. avant tous les — πρὸ τῶν αἰώνων. dans la plénitude des — εἰς τὸ πλήρωμα τῶν χρόνων. dans le cours des — μετὰ παρέλευσιν χρόνου. à la consommation des — εἰς τὴν συντέλειαν τῶν αἰώνων. de — en — πότε καὶ πότε. de —à autre ἐνίοτε § χρόνος (ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ) perdre mon — χρονοτριβῶ, ματαιοπονῶ. faire un bon usage du — κάμνω καλὴν χρῆσιν καιροῦ. en peu de — εἰς ὀλίγον. dans peu de — μετ' ὀλίγον. peu de — après μετ' ὀλίγον qui dure peu de — βραχυχρόνιος. durer long — χρονίζω qui dure long — πολυχρόνιος. passer son — à ne rien faire, à rêver, à jouer διέρχομαι τὴν ζωήν μου ἀργὸς, συλλογιζόμενος, παίζων. passer bien le —, passer mal le — ἡ son — στενοχωροῦμαι. tuer le — παρέλκω, παράγω τὸν χρόνον, κ περνῶ τὸν καιρόν μου, ἢ διασκεδάζω. couler le — διατρίβω τὸν χρόνον. se donner du — διαγυμνάζω,

θιαπαιδαγωγοῦμαι, κ. διασκεδάζω. faire du — παρέλευτις χρόνου. § σχολή, ἄδεια, καιρός. je n'ai pas le — de δὲν ὑπάρχει μοι σχολὴ νά, κ. δὲν ἀδειάζω, δὲν εὐκαιρῶ νά. vous ne me donnez pas le — de répondre δὲν μὲ δίδεις καιρὸν νὰ ἀποκριθῶ. § προθεσμία, χρόνος, καιρός. donner du — à un débiteur δίδω καιρὸν εἰς τὸν ὀφειλέτην (διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του). prendre du — κερδίζω καιρόν. j'ai payé au — porté par l'obligation ἐπλήρωσα εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς ὁμολογίας. elle a accouché avant le — ἐγέννησε παράκαιρα. prévenir le — προλαμβάνω. devancer le — προηγοῦμαι. gagner du — ἀναβάλλω. cet habit a fait son — τὸ ἔνδυμα ἐτρίβη. un homme a fait son — παρῆλθεν ὁ καιρός του qui a —, a vie,(παρ. ὅτι ὅταν ἔχῃ τις καιρὸν, πρέπει νὰ βάλῃ τὰ πράγματά του εἰς τάξιν). § ὥρα, καιρός. le — de la moisson ἡ ὥρα ἡ ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. le — des melons ὁ καιρὸς τῶν πεπονιῶν. μεταφ. ἀφορμή, εὐκαιρία, καιρός. le — est favorable ὁ καιρὸς εἶναι δεξιός. tout vient à — à qui peut attendre ὅλα γίνονται μὲ τὸν καιρὸν, (ἡ κάθισε κόρη νὰ εὕρῃς μοῖραν). prendre son —, prendre bien son —, prendre mal son — εὑρίσκω, διαλέγω τὴν εὐκαιρίαν, (ἢ τὸν καιρὸν) δὲν τὴν εὑρίσκω καλὰ, δὲν τὴν ἐκλέγω. prendre quelqu'un sur le — καταλαμβάνω τινὰ ἐν καιρῷ, (ἢ ἐξ ἀπροόπτου). une chose n'a qu'un — πρᾶγμα ὀλιγοχρόνιον. quatre — αἱ τέσσαρες νηστεῖαι. § ἐποχή, καιρὸς, χρόνος. nous vivons dans un bon — ζῶμεν εἰς καλὰς ἡμέρας. dans ces — d'avilissement κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τῆς κακοηθείας. par le — qui court, il vaut mieux faire sa cour à la religion κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον προτιμώτερον εἶναι νὰ κολακεύῃ τις τὴν θρησκείαν. du — du déluge, du — d'Abraham ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τοῦ Ἀβραάμ. depuis le — d'Alexandre ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀλεξάνδρου. il en use comme au bon vieux — φέρεται ὡς εἰς τὰ παλαιὰ χρόνια. depuis le — que ἀρότου, ἐξ ὅτου. § κατάστασις τοῦ ἀέρος, καιρός. beau — εὐδία, κ. καλοκαιριά. mauvais — χειμών, κ. κακοκαιριά. — calme γαλήνη, νηνεμία. — d'été θερινὸς καιρός. — d'hiver χειμωνιάτικος καιρός. il fait un — de demoiselle συννεφία, καιρὸς χωρὶς ἥλιον καὶ σκόνιν. prendre le — comme il vient συμμορφοῦμαι μὲ ὅλας τὰς περιστάσεις. une personne fait la pluie et le beau — dans une maison εἶναι τὸ πᾶν εἰς τὴν οἰκίαν. hausser le —, χυδ. πίνω. gros — κακοκαιριά. § χρόνος. § παῦσις (εἰς τὰ γυμνάτια, χοροὺς κτλ.) § χρόνος, γραμ. § revoir de bon — (λέγεται, ὅταν) τὰ ἴχνη (τοῦ ζώου) εἶναι νεαρὰ, πρόσφατα. § — astronomique ἀστρονομικὸς χρόνος. — civil πολιτικὸς χρόνος. § χρόνος ἢ βῆμα. § à — ἐγκαίρως, ἐν καιρῷ, κ. ἐνωρίς. galères à —, bannissement à — ἢ ἐπὶ χρόνῳ κατάδικη εἰς τὸ κάτεργον, ἢ ἐπὶ χρόνῳ φυγή. au même —, en même — ταὐτοχρόνως, ἐν ταὐτῷ, συγχρόνως, συνάμα. en même — qu'on faisait ces choses ἐν ᾧ ἔπραττον ταῦτα. de — ἔκπαλαι, ἀείποτε, κ. πάντοτε. en — et lieu ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ. suivant le —, suivant les — κατὰ τὸν καιρὸν, ἢ κατὰ τοὺς καιροὺς, κατὰ τὰς περιστάσεις.

Témulance, θ. ἔκστασις, παραφροσύνη, παραφορά.

Tenable, ἐπ. ἐν χρ. μετὰ τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου, οἷον cette place n'est pas — τὸ φρούριον δὲν ἀντέχει. ce poste n'est pas — ἡ θέσις αὕτη δὲν εἶναι ἰσχυρά. μεταφ. il fait trop froid ici, la place n'est pas — εἶναι πολὺ ψύχος, δὲν δύναταί τις νὰ σταθῇ.

Tenace, ἐπ. γλίσχρος σύγκολλος, συμπαγὴς, ἐξώδης. § βοτ. ἐχέκολλος, (ἐπὶ φυτῶν ἢ μορίων φυτοῦ οἷον ἡ κολλητσίδα, τὰ ὁποῖα πιάνουν τὸ ἐγγίζον αὐτὰ ἀντικείμενον). § γλίσχρος, φειδωλὸς, φιλάργυρος, κ. σφικτός. § ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος. § ὅστις θέλη νὰ κάμῃ καὶ τὰ δύο χαρτία, (εἰς τὴν παιδιὰν τῆς ὄμβρας).

Ténacité, θ. γλισχρότης, τὸ ἐξῶδες. § γλισχρότης, φειδωλία, φιλαργυρία. § ἰσχυρογνωμοσύνη, ἐπιμονή. la — de sa mémoire τὸ μνημονικόν του.

Tenaille, θ. λαβὶς, τομεὺς, διλάβιον. — à attiser le feu θερμαστρίς. — de dentiste ὀδοντάγρα. βαρβαροῖτ. τανάλια. —s incisives τομεὺς, μύλη χειρουργική. —s de fer ταὐτὸν τῷ louve, ἴδ. τὴν λέξιν. § ὀχύρωμα συγκείμενον ἐκ δύο πλευρῶν ἀποτελουσῶν ἔσω γωνίαν (angle rentrant). — de la place τὸ μέτωπον τοῦ φρουρίου. — du fossé προμεταπύργιον, ὀχύρωμά τι χαμηλόν. § μυλίτης, ἰχθὺς τις ἰνδικός.

Tenaillée, θ. ἄθροισμα τεμαχίων (τρονσons) χρησίμων εἰς τὴν καρφιδοποιΐαν.

Tenailler, ἐν. βασανίζω διὰ λαβίδων.

Tenaillon, ἀρ. ἡμισεληνίσκος, ταὐτὸν τῷ lunette εἶδος ὀχυρώματος.

Tenancier, ἀρ. Tenancière, θ. κάτοχος, γεωκάτοχος. § ἰδιοκτήτης.

Tenant, ἀρ. ὁ πρόμαχος, ἡ πρωτοστάτης, πρῶτος μονομάχος (ἐς τοὺς ἱππότικοὺς ἀγῶνας), πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν assaillans. μεταφ. il était le — de la dispute εἶναι ὁ πρόμαχος εἰς τὴν φιλονεικίαν. il est le — d'un tel εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ δεῖνα. § —s et aboutissans τὰ γειτνιάζοντα, τὰ παρακείμενα, τὰ προσκείμενα (ἑνὸς κτήματος). μεταφ. un homme sait tous les —s et aboutissans d'une affaire γνωρίζει ὅλα τὰ καθ' ἕκαστα, ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς ὑποθέσεως. § tout en un, — tout d'un — συνεχῶς, κ. μονοκόμματον (ἐπὶ γαιῶν, ἢ κτημάτων).

Ténare, ἀρ. τὸ ταίναρον, (ὁ ᾅδης παρὰ ποιηταῖς).

Tendance, θ. κλίσις, ἔγκλισις, τάσις. μεταφ. ροπὴ, κλίσις. examinez la — de cette accusation ἐξέτασε ποῦ φέρει ἡ κατηγορία.

Tendant, te, ἐπ. τείνων, φέρων. deux requêtes — tes à obtenir un privilège δύω ἀναφοραὶ ἔχουσαι σκοπὸν τὴν ἀπόλαυσιν προνομίου.

Tendelet, ἀρ. σκιὰς, πανὶ τεντωμένον εἰς τὴν πούμνην διὰ νὰ σκιάζῃ τοὺς ὑποκαθημένους.

Tenderie, θ. ὀρνιθοθηρία ἢ κυνηγεσία ζώων διὰ παγίδων.

Tendeur, ἀρ. τανυστήρ.

Tendineux, euse, ἐπ. ἀνήκων εἰς τὸν τένοντα.

Tendoir, ἀρ. κυλινδροειδὲς ξύλον (ἐντιθέμενον εἰς τὰ ὑραινόμενα ὑφάσματα.)

Tendoires, θ. πλ. πέταυρα, ξύλα ὀρθὰ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνονται τὰ ἐκ τῆς βαρῆς ἐξερχόμενα ἐριουργῆ ἱμάτια.

Tendon, ἀρ. τένων. — d'Achille Ἀχίλλειος τένων, μέγας τένων τοῦ ποδός.

Tendrac, ἀρ. *τενδράκης, εἶδος μαστοφόρου ἐντομοφάγου.

Tendre, ἐπ. ψαθυρὸς, ἁπαλὸς, κ. τρυφερὸς (ἐπὶ ξύλου κτλ). εὔθρυπτος (ἐπὶ πέτρας, μετάλλου), ἁπαλὸς, τρυφερὸς, εὔθρυπτος, μαλακὸς (ἐπὶ κρέατος). des légumes —s ὄσπρια τέραμνα, κ. εὐκολόψητα. le pain — ὁ μαλακὸς ἄρτος. § εὐπαθὴς, εὐαίσθητος. — au froid ὀυσριγος. avoir la peau — εἶμαι ἁπαλόχρους. avoir la vue —, les yeux —s ἔχω ἀσθενῆ ὄψιν, ἀδύνατον ὄψιν. avoir la conscience — ἔχω ἁπαλὴν συνείδησιν. un cheval est — à l'éperon εὐπειθὴς εἰς τὰ κέντρα ἵππος. il a la bouche — ἔχει ἁπαλὸν (ἢ) μαλακὸν στόμα. il est — aux mouches εἶναι μυγόγγικτος. μεταφ. la — enfance ἡ μικρὰ, ἡ ἁπαλὴ ἡλικία. depuis ma plus — enfance ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. § εὔκαμπτος, συμπαθητικὸς, εὐσυμπάθητος, κ. μαλακός. — mère φιλόστοργος μήτηρ. un père — φιλόστοργος πατήρ. un — ami

φίλος εἰλικρινής. une ame — ἁπλὴ ψυχή. un — amour τρυφερὸς ἔρως. imagination vive et — ὀξεῖα καὶ εὐέξαπτος φαντασία. § φιλόστοργος, ἁβρός, ἀγαπητός, προσφιλής, περιπαθής (ἐπὶ πραγμάτων). des vers —s ἐρωτικοὶ στίχοι. § λιγυρός, (ἐπὶ φωνῆς), ἡδύς, γλυκύς. un air — μέλος γλυκὺ, ἡ περιπαθές. des touches —s ἁραὶ (τῆς ζωγραφίας) λεπτοϋφεῖς καὶ ἁβραί. un peintre a le pinceau — ὁ ζωγράφος ἔχει γραφίδα ἁπαλὴν, λεπτήν. § σύτ. le —, ἀρ. ἔρως, ἀγάπη.

Tendre, ἐν. τανύω, τείνω, κ. τεντόνω, ἡ τζιτόνι. μεταφ. — les ressorts d'une ame faible ἐνισχύω τὰς ψυχάς. — des filets, un piége ὑποτείνω, ἵστημι, κ. στήνω δίκτυα, παγίδα κτλ. καὶ μεταφ. ils — aient des piéges continuels à l'humeur impatiente de ἐπαγίδευον ἀδιακόπως τὸ ἀνυπόμονον ἦθος του κτλ. καὶ ἁπλ. — aux grives στένω παγίδας εἰς τὰς κίχλας. § στρωννύω, κ. στρώνω. l'église était toute —ue de noir ἡ ἐκκλησία ἦτον ὅλη κατεστρωμένη μὲ μαῦρα. καὶ ἁπολ on a ordonné de — dans toutes les rues διέταξαν νὰ στρώσωσιν ὅλας τας ὁδοὺς. § τείνω, ἐκτείνω, κ. ξαπλόνω. — la main προτείνω τὴν χεῖρα. — les mains au ciel ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεόν. — le dos aux coups στρέφω τὴν ῥάχιν μου εἰς τὰς πληγάς. une personne —d le cou, le ventre ὁ ἄνθρωπος προτείνει τὸν τράχηλον, τὴν κοιλίαν του. μεταφ. — les bras à quelqu'un τείνω ἢ δίδω χεῖρα βοηθείας εἰς τινα. — les mains à quelqu'un ἐπικαλοῦμαι τὴν βοηθειάν τινος. § οὐδ. τείνω, ἀποτείνομαι. où —ent vos pas ποῦ τείνουσι τὰ διαβήματά σου, ποῦ διευθύνονται. —à la fin d'un ouvrage ἐγγίζω εἰς τὸ τέλος τοῦ συγγράμματος. —à la mort ἐγγίζω εἰς τὸν Θάνατον. toutes nos actions —ent à un but ὅλαι μας αἱ πράξεις ἀποτείνονται πρὸς ἕνα σκοπόν. —à la perfection ἀποβλέπω πρὸς τὴν ἐντέλειαν. § Tendu, ue, μετ. un homme a l'esprit —, toujours — ἔχει τὸν νοῦν ἔντονον, συντεταμένον, ἐνησχολημένον. un style — ὕφος σκληρον, κατάπονον.

Tendrement, ἐπίρ. φιλοστόργως. regarder — ἐμβλέπω περιπαθῶς. un peintre peint — ὁ ζωγράφος ζωγραφίζει ἁβρῶς, λεπτῶς. § ἐρωτικῶς, (πρὰ μουσ.) ἁπαλῶς.

Tendresse, Θ. φιλοστοργία, στοργὴ, φίλτρον. § ἔρως, ἀγάπη. peindre avec — ζωγραφίζω ἐπιχαρίτως, μετὰ γλυκυθυμίας.

Tendreté, Θ. ἁπαλότης, κ. μαλακότης, τρυφερότης.

Tendron, ἀρ. ἀκροκώλιον, κ. γλυκάδι, (τὸ μαλακὸν τοῦ κρέατος). § Θαλλὸς, βλαστὸς, κ. βλαστάρι, τὸ ἁπαλὸν, τὸ μαλακὸν (χυτοῦ τινος). c'est un jeune — νέα καὶ τρυφερά.

Tendue, Θ. ἔκτασις δικτύων, ἡ παγίδων. — d'hiver τὰ χειμερινὰ δίκτυα ἢ αἱ παγίδες.

Ténèbres, Θ. πλ. ὁ ζόφος, τὸ σκότος. à la faveur des — ἐν σκότει, διὰ τοῦ σκότους. μεταφ. les — de l'ignorance τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας. les — de la mort ἡ νὺξ τοῦ Θανάτου. § τὸ μέγα ἀπόδειπνον (τῆς μεγάλης ἑβδομάδος).

Ténébreux, euse, ἐπ. ζοφώδης, γνοφερὸς, σκοτεινός. μεταφ. une conduite —se κατακρήνιος διαγωγή. les temps —x d. l'histoire οἱ σκοτεινοὶ χρόνοι τῆς ἱστορίας. § φλοξονος, καταχθόνιος.

Ténébricoles, ἀρ. πλ. *γναφοδίαιτα. γένος ἐντόμων.

Ténébrionites, ἀρ. πλ. ταὐτὸν τῷ προηγ.

Tenement, ἀρ. ἐν χρ. — roturier κτῆμα ὑποτελὲς, ὑπόδουλον, ὑποκείμενον εἰς ἄλλο.

Ténesme, ἀρ. (τει)νεσμὸς, κ. τανυσμὸς (τῆς κοιλίας).

Tenette, Θ. λιθαγωγὸς, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν, ἐξάγον τὴν πέτραν εἰς τὰς λιθιάσεις.

Teneur, Θ. τὸ περιεχόμενον, (εἰς βιβλίον, γράμμα κτλ.) § ἀρ. ἐν χρ. — de livres ὁ ἐπὶ τῶν καταστίχων, κ. καταστιχάρης. § τὸ τρίτον κυνηγετικὸν πτηνὸν (εἰς τὴν Θήραν τοῦ ἐρωδιοῦ).

Ténia, ἀρ. ταινία, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων. § ταινία, ἰχθύς τις.

Ténie, Θ ταινία, πλατὺ κυμάτιον τοῦ δωρικοῦ ἐπιστυλίου.

Ténilios, ἀρ. πλ. Tellines, Θ. πλ. τελλῖναι, ὄστρακά τινα εἰς τὰς Γαλλικὰς Θαλάσσας.

Ténioïdes, ἀρ. πλ. ταινιοειδῆ, σύστημα σκωλήκων ἐντοσθίων.

Tenir, ἐν. κατέχω, φέρω, κρατῶ, βαστάζω. — quelqu'un par le bras κρατῶ τινα ἀπὸ τὸ χέρι. tenez (ἁπολ) λάβε, κράτει. —z, tout ce que vous dites ne me touche plus ἄκουσον, (κ. κύτταξε) ὅ,τι μὲ λέγεις δὲν μὲ κάμνει ἐντύπωσιν. —z, le voilà qui passe ἰδὲ, ἰδοὺ διαβαίνει. — le poignard sur la gorge βάλλω τὸ μαχαίρι εἰς τὸν λαιμόν. — quelqu'un à la gorge τὸν σφίγγω εἰς τὸν λαιμὸν, τὸν πατῶ εἰς τὸν λαιμὸν. καὶ μεταφ. τὸν στενοχωρῶ, τὸν ἀναγκάζω — le pied sur la gorge à quelqu'un πατῶ τινα εἰς τὸν λαιμὸν. καὶ μεταφ. ταὐτὸν τῷ προηγ. se — les côtés de rire βαστῶ τὰ σηκώτια μου γελῶντας, πεθαίνω ἀπὸ τὰ γέλοια. — le dé παίζω ἐγὼ, εἶμαι διὰ νὰ ῥίψω τοὺς κύβους μεταφ. il veut toujours — le dé dans la conversation θέλει πάντοτε νὰ ἔχῃ τὸν λόγον. parolm. — quelqu'un au cul et aux chaussos τὸν κρατῶ ἀπὸ τὰ γίνεια ἢ ἀπὸ τὰ μαλλιὰ, τὸν σύρω ὅπως θέλω. — quelqu'un dans sa manche τὸν ἔχω στὸν κόλπον μου, τὸν κάμνω ὅ,τι θέλω. — quelque chose dans sa manche εἶμαι βεβαίος περί τινος. il croit — dieu par les pieds νομίζει ὅτι κλεῖ μὲ τὸν Θεὸν, (ἐπὶ νομιζομένων μεγάλων εὐτυχῶν). — quelqu'un le bec dans l'eau τρέφω τινὰ μὲ ἐλπίδας, τὸν κρατῶ μετέωρον, κ. τὸν πτίζω, τὸν γελῶ. — des chevaux au filet βάλλω εἰς τοὺς ἵππους τὴν τριχιὰ filet) εἰς τὸ στόμα. μεταφ. — quelqu'un au filet κάμνω τινὰ νὰ ἐλπίζῃ τι. — quelqu'un par les cordons τὸν παιδαγωγῶ, τὸν διευθύνω ὡς παιδίον. un homme tient le bon bout par devers lui εἶναι ἐξησφαλισμένος. il faut — ce furieux à quatre πρέπει νὰ κρατῶσι τέσσαρες αὐτὸν τὸν μανιώδη. μεταφ. il faut — quelqu'un à quatre δὲν τον βαστοῦν μὲ τὰ σίδηρα. il se fait — à quatre δὲν τοῦ γυρίζεις τον νοῦν μὲ τὴν μηχανήν. un tiens vaut mieux que deux tu l'auras καλήτερα τὸ σημερινὸν αὐγὸ παρὰ τὴν αὐριανὴν ὀρνίθα serrez la main et dites que vous ne tenez rien κάν τὸ λόγις γράψετο. il croyait vous attraper, mais il ne tient rien ἐνόμιζε νὰ σὲ πιάσῃ, ἀλλὰ δὲν το κατόρθωσε. cette femme lui a donné dans la vue, il en tient ἡ γυνὴ αὐτὴ τοῦ κτύπησε στὰ μάτια (τὴν ἔβαλε στὸ μάτι) καὶ εἶναι τσελλὴς, (ἢ) ἐπιάσθη. il a bu plus que de raison, il en tient ἔπιεν ὑπὲρ τὸ δέον, τὸ ἔχει μεσα του un homme tient bien ce qu'il tient δὲν εὐγάλει τι εὔκολα ἀπὸ τὸ χέρι του. il a beau faire à présent, je le tiens εἰς μάτην τώρα, καλὰ τὸν ἔχω, τὸν ἐπιασα (ἢ) δὲν μὲ φεύγει. — un enfant sur les fonts de baptême βαπτίζω τινὰ, γίνομαι ἀνάδοχός του (νουνός του). — quelqu'un sur les fonts ἔχω τὴν ὁμιλίαν τινος μετά τινος. on vous tenait sur les fonts εἶχον τὸ ὄνομά σου (εἶχον νὰ κάμωσι μαξῆτον), ἐπὶ κακοῦ — quelqu'un sur le tapis ταὐτὸν τῷ προηγ. § κατέχω, ἔχω, ἐξουσιάζω — une terre par ses mains καλλιεργῶ μόνος μου τὴν γῆν. καὶ ἁπολ il tient d'un tel prince ἐξαρτᾶται τοῦ δεῖνα ἡγεμόνος. — le premier rang κατέχω τὴν πρώτην τάξιν, ἔχω τὰ πρωτεῖα. il ne tient rien de lui δὲν ἐξήρτηται ἀπὸ αὐτόν. — quelque chose de quelqu'un ὀφείλω τι εἴς τινα, τὸ γνωρίζω ἀπὸ αὐτὸν, ἢ τὸ ἔχω παρ' αὐτοῦ. c'est une grâce que je tiens du roi seul αὐτὴν τὴν χάριν τὴν ὀφείλω εἰς μόνον τον βασιλέα. — la vie de quelqu'

un τοῦ ὀφείλω τὴν ζωήν. — quelque chose de quelqu'un μανθάνω τι παρά τινος, τὸ πληροφοροῦμαι παρ' αὐτοῦ. — quelque chose de race τὸ ἔχει ἡ γενεά μου, τὸ γένος μου. — quelque chose de naissance τὸ ἔχει ἐκ γενετῆς, συνεγεννήθη. — quelque chose de son père et de sa mère ὁμοιάζω εἴς τι τον πατέρα μου, τὴν μητέρα μου. il tient beaucoup de son père ὁμοιάζει πολὺ τον πατέρα του. il a de qui — ἔχει ποῖον νὰ ὁμοιάσῃ, (ἤτοι ὡμοίασε τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του) cette architecture tient du gothique ἡ οἰκοδομὴ αὕτη ἔχει τι γοτθικόν. ce style tient un peu du burlesque τὸ ὕφος μετέχει τοῦ γελοίου. § περιέχω, περιλαμβάνω cette forêt tient dix lieux de long τὸ δάσος τοῦτο εἶναι δέκα λευγῶν κατὰ μῆκος, ἡ ἔχει ἔκτασιν κτλ. cet homme, ce meuble tient trop de place ὁ ἄνθρωπος, τὸ ἔπιπλον καταλαμβάνει, κ. πιάνει πολὺν τόπον. il ne peut — que vingt personnes à cette table δὲν χωροῦν εἰμὴ εἴκοσιν ἄνθρωποι εἰς αὐτὴν τὴν τράπεζαν. ce muid tient bien le vin, l'eau τὸ βαγένι στέγει, κ. κρατεῖ καλὰ τὸν οἶνον, τὸ ὕδωρ. μεταφ. κατασταλλω, κρατῶ. il ne peut — sa langue δὲν ἐμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν γλῶσσάν του. rien ne le peut — τίποτε δὲν τὸν κρατεῖ. vous ne pouvez vous — de jouer δὲν ἐμπορεῖς νὰ κρατήσῃς, νὰ ἐμποδίσῃς τὸν ἑαυτόν σου ἀπὸ τοῦ νὰ παίξῃς. — le peuple dans le devoir συνέχω τον λαον εἰς τὰ χρέη του. — dans l'indépendance διατηρῶ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν. je ne sais qui me tient ἢ à qui il tient que je ne lui rompe en visière δὲν ξεύρω τίς μὲ ἐμποδίζει, (ἢ) τί μὲ ἐμποδίζει νὰ τοῦ κτλ. il ne tient à rien que ὀλίγον ἔλλειπε νά. — la balance entre deux puissances κρατῶ τὴν πλάστιγγα, τηρῶ εἰς ἰσορρόπιαν δύο δυνάμεις. § κατέχω, ἔχω εἰς τὴν ἐξουσίαν μου (occuper). — à bail ἔχω ἐπὶ μισθώματι. — le premier rang κατέχω τὰ πρωτεῖα, τὴν πρώτην τάξιν. il tient le premier étage ἔχει τὸ πρῶτον πάτωμα — cabaret, pension ἔχει καπηλεῖον, ὑποτροφους. — les registres κρατῶ τὰ κατάστιχα. — registre de quelque chose κρατῶ κατάστιχον τινος πράγματος, τουτέστι λογαριασμόν. § ἐγγίζω, πλησιάζω, εἶμαι ἐγγὺς, γειτονεύω ce jardin tient à ma maison ὁ κῆπος εἶναι συνεχὴς μὲ τὴν οἰκίαν μου, κ. εἶναι κολλητός. le tableau tient à un clou ἡ εἰκὼν βαστᾶται, κοατεῖται εἰς ἕνα καρφί. ce miroir tient mal ὁ καθρέπτης κρέμαται κακά μεταφ. la vie ne tient qu'à un fil ἡ ζωὴ κρέμαται, ἐξήρτηται ἀπὸ λεπτοῦ μίτου, κ. βαστᾷ εἰς μίαν κλωστήν. sa condamnation a tenu à peu de chose ἡ καταδίκη του ἐξήρτητο ἀπὸ τίποτε. à quoi tient-il que vous ne sollicitiez cette affaire διὰ τί δὲν ἐπιταπεύδεις τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. s'il ne tient qu'à donner de l'argent, en voilà assez ἐὰν εἶναι χρεία χρημάτων, ἰδοὺ χρήματα. il n'a pas tenu à moi que vous ne fûssiez heureux δὲν προῆλθεν ἀπὸ ἐμὲ τὸ νὰ μὴ εὐτυχήτε. qu'à cela ne tienne ἂς μὴ ἐμποδίσῃ τοῦτο. sa chemise lui tient au dos τὸ ὑποκάμισόν του ἐκόλλησεν εἰς τὴν ῥάχιν. la pierre tenait à la vessie ἡ πέτρα ἦτον προσπεφυκεῖα εἰς τὴν κύστιν, κ. κολλημένη. cela tient à chaux et à sable εἶναι κολλημένον μὲ ἀσβέστον καὶ ἄμμον. παροιμ. cela tient comme glu, comme poix κολλᾷ ὡς ἂν τὸν ἔβαλε, τὴν πίσσαν. une chose tient au cœur τοῦτο ἐγγίζει εἰς τὴν ψυχήν μου, τὸ ἔχω εἰς τὴν ψυχήν μου, τὸ ἔχω πεπισπούδαστον, (ἢ) τὸ διατηρῶ εἰς τὴν μνήμην μου. § φυλάττω, κρατῶ. — en prison ἔχω εἰς τὴν φυλακήν § τρώνω, φρουρίζω, κήδομαι, ἐπιμελοῦμαι. tout est tenu avec soin ὅλα τηροῦνται ἐπιμελῶς. § (ἐπὶ τῶν θέσεων τοῦ σώματος). — les yeux ouverts ἔχω ἀνεῳγμένους τοὺς ὀφθαλμούς. — la main droite ἔχω ὀρθὴν τὴν χεῖρα il se tient droit ἵσταται ὀρθὸς ἢ ἴσιος. il se tient assis κάθηται. il se tient mal ἵσταται κακά. les grues se tiennent sur une jambe αἱ γερανοι ἵστανται ἐπὶ ἑνὸς ποδὸς μεταφ. il faut se — debout πρέπει νὰ μένῃ τις ὀρθός. il se tient à sa place ἐμμένει εἰς τὰ ἴδια, γνωρίζει ἑαυτὸν, κ. κάθεται εἰς τὸν τόπον του il se tient en repos clos κάθηται ἡσυχος, κεκλεισμένος. vous tiendrez vous les bras croisés θὰ μένῃς μὲ ἐσταυρωμένας χεῖρας. il se tient coi κάθηται ἡσυχα. § διατηρῶ, κ. κρατῶ, βαττῶ, (ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων) le lait tient le teint frais τὸ γάλα διατηρεῖ τὸ θέσιμα νεανόν. — chaud κρατῶ ζέστην la société tient ἡ συνεκστροφὴ διατηρεῖται εὐθυμος le régime me tient sain ἡ δίαιτα μὲ διατηρεῖ ὑγιῆ § μένω (εἰς). — la campagne μένω εἰς τὴν πεδιάδα je tiens le lit εἶμαι κλινήρης, κ. στο κρεββάτι ce vaisseau a tenu la mer six mois τὸ πλοῖον ἔμεινεν εἰς τὴν θάλασσαν ἓξ μῆνας. je me suis tenu long temps au froid ἔμεινα πολλὴν ὥραν εἰς τὸ ψῦχος. § συγκαλῶ, συνάγω, κ. μαζώνω (ἡ) καμνω (συνέλευσιν, συνεδρίασιν κτλ.). on tient les assises συνέρχονται οἱ σύνεδροι. la foire se tient γίνεται ἀγορά. § καταλαμβάνω, κατέχω, κρατῶ (ἐπὶ παθῶν, νόσων κτλ) κ. πιάνω. la goutte le tient πάσχει ἀπὸ ποδαλγίαν. son accès le tient ἡ περίοδος τὸν ἐπῆλθε, τὸν ἔπιασε. on voit bien ce qui le tient βλέπει κανεὶς τί τὸν κυριεύει qu'est ce qui le tient τί ἔχει; (καὶ ἐπὶ τῶν κατεχομένων προσώπων)..il tient sa colère contre son rival διετήρησε τὴν ὀργήν του κατὰ τοῦ ἀντιζήλου του. il lui tient rancune τοῦ ἐβάσταξε πάθος. il tient sa gravité βαττᾷ τὸ βαρύ je tiens ma colère διατηρῶ τὸν θυμόν μου. vous tenez votre sérieux κρατεῖς τὸ βαρύ σου. — une conduite τηρῶ γραμμήν, προτρέχομαι, ῥέχομαι. — un parti ἀτοφατίζω, κάμνω ἀτόφαστν. § ἀντέχω, κ. βαττῶ. la citadelle a tenu plus longtemps ἡ ἀκρόπολις ἀντέχε περισσότερον. — tête ἀνθίσταμαι. — bon ἀντέχω. — ferme μένω σταθερῶς; — au vent, à la pluie προσκαρτερῶ, καρτερῶ εἰς τον ἄνεμον, εἰς τὴν βροχήν. on n'y tient pas εἶναι ἀφόρητον. § διατηρῶ, ἔχω, κ. βαττῶ. il tient son fils au collège ἔχει τὸν υἱόν του εἰς τὸ σχολεῖον. il tient garnison dans les villes frontières ἔχει φρουρὰν εἰς τας μεθορίους πόλεις. § πρεσβεύω, δοξάζω, δογματίζω, φρονῶ — pour maxime ἔχω ὡς ἀξίωμα. je me tiens heureux, je me tiens perdu νομίζω ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, νομίζω ἐμαυτὸν δυστυχῆ. il a tenu ma visite à honneur, et mes réflexions à injure ἐνόμισεν ὡς τιμὴν τὴν ἐπίσκεψίν μου, καὶ ὡς ὕβριν τὰς σκέψεις μου. je vous tiens pour le plus heureux des hommes σὲ φρονῶ ὡς κτλ. il se l'est tenu pour dit τὸ ἐξέλαβεν ὡς λελεγμένον. je le tiens fou τὸν ἔχω τρελλόν. je le tiens pour sensé τον ἔχω φρόνιμον. § ἐμμένω, ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ, φυλάττω (λόγον, ὑπόσχεσιν κτλ.). § ἔχομαι (ὁδοῦ κτλ.), ἀκολουθῶ. — le chemin de Lyon πιάνω τὸν δρόμον του Λυόν. tenez toujours le large στάτου εἰς τὸ πέλαγος. —ez le bas, le milieu κράτει τὰ χαμηλα, τὸ μέσον — le milieu, le juste milieu κρατῶ τὸ μέσον, τὸν μέσον δρόμον. — le milieu dans une affaire εἶμαι μεσάριος εἰς ὑπόθεσίν τινα — une bonne conduite, une mauvaise conduite τηρῶ καλὴν ἢ κακὴν διαγωγήν. — le parti de quelqu'un προσχωρῶ, προστίθεμαι εἰς τινα, τίθεμαι ἀπὸ τὸ μέρος του § συνάπτομαι (ὡς ἐκ τοῦ γένους), ἔχω σχέσιν, συγγένειαν, κ. συγγενεύω, εἶμαι συγγενὴς § προσπέφυκα, εἶμαι προσηλωμένος, εἶμαι προσκολλημένος. il ne tient à cet homme que par sa place δὲν ἔχει ἄλλην σχέσιν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου,

εἰμὶ τὴν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του. les hommes tiennent à leurs lois οἱ ἄνθρωποι εἶναι προσηλωμένοι εἰς τοὺς νόμους των. — à la vie εἶμαι φιλόζωος. — à l'argent εἶμαι φιλοχρήματος. — à son opinion ἰσχυρογνωμονῶ. § se — ἐνδιατρίβω, προσηλοῦμαι, κ. στέκομαι, δίδω προσοχήν. se — à rien καταγίνομαι, ἐνασχολεῖμαι εἰς τὸ μηδέν. § s'en —, αὐτοπ. ἐμμένω, ἀποσἰχομαι, ἐπιμένω. je m'en tiens aux opinions de Locke ἐμμένω εἰς τὰς δόξας τοῦ Λωκίου. (διαφέρει τοῦ je me tiens aux opinions de Locke λεγομένου ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν δοξασιῶν). il devait s'en — là ἔπρεπε νὰ μένῃ ἐκεῖ, κ. νὰ σταθῇ. il faut s'en — à la décision des arbitres πρέπει νὰ στέρξωμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν. je m'y tiens καλὸς, (ἢ) δὲν θέλω (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων τινῶν) ἄλλα χαρτιά. § ἀνάγομαι, ἀναφέρομαι, εἶμαι συναφὴς, ἔχω σχέσιν. § ποιοῦμαι, κ. κρατῶ, (βαστῶ) λόγον, γλῶσσαν. cessez de — ce langage παῦσον τοῦ νὰ ὁμιλῇς οὕτω. on tient le même langage βαστοῦν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν. le discours qu'elle m'avait tenu ἡ ὁμιλία τὴν ὁποίαν μὲ ἔκαμε. § διακατέχω, διατηρῶ, ἔχω (τινὰ ἢ εἴς τινα κατάστασιν). — les chevaux en exercice γυμνάζω, ἀσκῶ τοὺς ἵππους. une place tient le pays en respect, en crainte τὸ φρούριον κρατεῖ εἰς φόβον τὸν τόπον. un corps de troupes tient les ennemis en respect τὸ στρατιωτικὸν σῶμα κρατεῖ ἀργοὺς τοὺς ἐχθρούς. § — compte d'une somme à quelqu'un ὑπολογίζομαι ποσόν τι εἴς τινα. — compte de l'argent qu'on a reçu γράφω ὅσα ἔλαβον. μεταφ. — compte des faveurs qu'on a reçues ἐνθυμοῦμαι, (ἢ) εὐγνωμονῶ διὰ τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ἔλαβον. je lui tiendrai compte de ce qu'il a fait pour moi θέλω ἐνθυμηθῶ ὅ,τι ἔπραξεν ὑπὲρ ἐμοῦ. je ne tiens aucun compte ni de vous ni de ce que vous dites δὲν φροντίζω, δὲν μοὶ μέλει, ἀψηφῶ, κ. δὲν σὲ γράφω κτλ. § ἐνασχολῶ, κατέχω, κ. βαστῶ. il m'a tenu deux heures à ne rien faire μ' ἐκράτησε δύο ὥρας ἀργόν. § faire — quelque chose à quelqu'un παραπεμπω τι εἰς τινα, τοῦ τὸ στέλλω. § — lieu d'une chose ἐπέχω τόπον τινός. § je suis tenu de εἶμαι ὑπόχρεως, ἠναγκασμένος. § μους. — sa partie ψάλλω, (ἢ) παίζω τὸ μέρος μου. — sur une note ἐμμένω εἰς φωνήν τινα. μεταφ. une personne tient bien sa partie ἐκτελεῖ καλῶς τὸ ἔργον του. § κ. χαλνῶ τοὺς πεττοὺς, (ἀναγκαζόμενος ἀπὸ τον νύβον νὰ ἀφήσω τοὺς πετιούς περιττοὺς, ἐν ᾧ ἦσαν ἄρτιοι.) — pied à boule πατῶ εἰς τὴν σφαῖραν. μεταφ. ἐξακολουθῶ, προσκαρτερῶ εἰς τὸ ἔργον μου. § ἔχομαι (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων) ποτότητα προτεινομένην παρὰ τοῦ ἐναντίου. § ναυτ. — au vent ἀντιπλέω εἰς τὸν ἄνεμον. — la mer εὑρίσκομαι εἰς τὴν θάλασσαν. — le large ἀνοίγω, (ἢ) εἶμαι εἰς τὰ ἀνοικτα. — le lit du vent ἀκολουθῶ τὸν ἐναντίον ἄνεμον. — le vent εἶμαι ἐγγὺς εἰς τὸν ἄνεμον. — sous voiles εἶμαι στὰ πανιά. — un bras δένω, κρατῶ τὸ παλαμάρι — une manoeuvre προσδέω τὸν κάλων. — de chair ἐργάζομαι τὰ δέοματα, (προτοῦ νὰ τὰ βάλω εἰς τὸν ποταμόν). l'oiseau tient à mont τὸ πτηνὸν ἵσταται εἰς τὸν ἀέρα. § — le sceptre κρατῶ τὰ σκῆπτρα, βασιλεύω. cette colle tiendra longtemps ἡ κόλλα θὰ βαστάσει πολύ. le gibier a tenu τὸ κυνήγιον ἔμεινεν εἰς τὸν τόπον (ὅπου δὲν ἀνεζητήθη) les gardes se sont tenus à la porte οἱ φύλακες ἔμειναν εἰς τὴν θύραν. — la main à une chose ἐπιτηρῶ εἴς τι, κ. ἔχω τὸ μάτι μου, (ἤτοι φροντίζω περὶ αὐτοῦ). on tient la main à l'exécution des règlemens ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κανονισμῶν. — table μένω πολὺ ἐπὶ τραπέζης. on tient le haut bout, le haut du pavé, le milieu εἶμαι πρῶτος, ἔχω τὰ πρωτεῖα, εἶμαι μέσος. on tient une chose pour non avenue θεωρεῖται τι ὡς μὴ γεγονός. on tient une faveur pour reçue ἐκλαμβάνω ὡς ἂν νὰ ἔλαβόν τι. — quelqu'un de court κρατῶ τὸν χαλινόν τινος. un emploi tient en sujetion τὸ ἀξίωμα κρατεῖ δοῦλον τινα, κ. εἰς τὴν σκλαβιάν. — rigueur à quelqu'un φέρομαι αὐστηρῶς πρός τινα — secret κρατῶ μυστικόν. — table ouverte ἔχω τράπεζαν ἀνοικτήν. § se —, αὐτοπ. ἔχομαι, λαμβάνομαι, κ. πιάνομαι. il se tient à une branche ἐπιάσθη εἰς κλάδον. se — bien à cheval βαστοῦμαι καλὰ εἰς τον ἵππον. s'y — mal δὲν βαστοῦμαι, δὲν κρατοῦμαι § se —, μένω, στέκομαι (που). il se tient au vent κάθηται εἰς τὸν ἄνεμον. un homme se tient six mois à la campagne ὁ ἄνθρωπος διαμένει ἓξ μῆνας εἰς τὴν ἐξοχήν. παροιμ. s'il est bien, qu'il s'y tienne ἐὰν εἶναι καλὰ, ἂς χαίρῃ, κ. ἂς χαίρηται, τόσῳ καλήτερα δι αὐτόν. il en tient τὴν ἔπαθε, (τὸν ἠπάτησαν). il tient le loup par les oreilles κάθηται στὰ ἀγκάθια. cet accord tient à chaux et à ciment ἀδιάρρηκτος συμφωνία § Tenu, ue, μετ. un jardin bien —, une maison bien —ue κῆπος διακεκοσμημένος, καλλωπισμένος. tant —, tant payé κατὰ τὴν δουλειὰν καὶ ἡ πληρωμή. § ὑποκείμενος. nul n'est — à l'impossible οὐδεὶς ὑπόκειται τοῖς ἀδυνάτοις.

Tenon, ἀρ. γιγγλυμὸς, γομφωτὴρ, ἔμβολον, ξύλον τοῦ ὁποίου ἡ ἄκρα ἐμβάλλεται εἰς τὸ κοίλωμα ἄλλου ξύλου.

Tenor, ἀρ ὀξύτονος, ταὐτὸν τῷ voix de taille. § ὀξύτονος, ἔχων τοιαύτην φωνήν.

Tenrec, ἀρ. ἐχῖνος ὁ κόλουρος (ecaudatus), γένος μαστοφόρων.

Tensif, ive, ἐπ. τετανὸς, κ. τεντωμένος.

Tension, θ. σύντασις, ἔντασις, τάσις, τανυσμὸς, κ. τέντωμα. § συντονία νοὸς, ἀτενὴς προσοχὴ, ἔνταξις, κόπος, ἐπιμέλεια.

Tenson, ἀρ. ἔρις, ἄμιλλα (δύο ποιητῶν).

Tentaculaire, ἀρ. σκώληκες ἐντόσθιοι ἔχοντες προστακτρίδας.

Tentacule, ἀρ. πλόκαμος, εἶδος βραχίονος τεταμένου πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, εὑρισκομένου εἰς πολλὰ μαλάκια καὶ ἄλλα ζῶα, καὶ χρησίμου πρὸς ψηλάφησιν τῆς γῆς ἢ τῶν περιξ ἀντικειμένων.

Tentant, te, ἐπ. ἐλκυστικὸς, πειραστικός.

Tentateur, ἀρ. tentatrice, θ. πειραστὴς. § οὐσ. le —, ὁ πειρασμὸς, ὁ διάβολος. § ἐπ. l'esprit — ὁ πειραστικὸς νοῦς.

Tentatif, ive, ἐπ. ἐπαγωγός.

Tentation, θ. ὁρμὴ, ῥοπὴ, ἐπιθυμία (αὐθόρμητος). § πειρασμός.

Tentative, θ. ἀπόπειρα. une méthode —ive, ἐπ. μέθοδος πειραματική.

Tente, θ. σκηνή. § μοτὸς, κ. φτελὶ, τῆς πληγῆς, εἰς σχῆμα ἥλου στρογγυλοκεφάλου. § ξηραντὴρ, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ξηραίνονται τὰ ἔντερα.

Tenter, ἐν. ἐγχειρῶ, ἐπιχειρῶ. § πειράζω, (παρὰ τῇ γραφῇ). tu ne tenteras pas le Seigneur ton dieu οὐ πειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. § ἐπηρεάζω (τινὰ διὰ νὰ τὸν διαφθείρω, οἷον ἀξιωματικον, ὑπηρέτην κτλ.). § κινῶ, (ἢ) φέρω εἰς πειρασμόν. § προκαλῶ, ἐκκαλῶ, ἐλκύω, φέρω (ἢ) κινῶ ἐπιθυμίαν, παρακινῶ. un homme est bien — à de faire quelque chose ἐπιθυμεῖ νὰ πράξῃ τι, ὑπερεπιθυμεῖ, κ λαχταρεῖ.

Tenthrède, θ. * τενθρήδιον, γένος ἐντόμων.

Tenthrédines, θ. πλ. τενθρῆναι, φυλὴ ἐντόμων.

Tentoi, ἀρ. μοχλὸς (κινῶν καὶ στρέφων τὰ ὑποστηριζοντα τὸν στήμονα ἀντία).

Tenture, θ. τὰ περιστρώματα, οἱ τάπητες ὅσοι χρησιμεύουσιν εἰς τὸ στρώσιμον οἰκίας, δωματίου κτλ.

Tentyrie, θ. * τεντυρία, γένος ἐντόμων.

Ténu, ue, ἐπ. λεπτοφυλής, ἄτομος, λεπτός. § tenu, μετ. τοῦ tonir, ἴδ. τὴν λέξιν.

Tenue, Ϛ. ἐν χρ. durant la — du concile διαρκούσης τῆς συνόδου. § ἡ εὐστάθεια, τὸ εὐσταθὲς, τὸ ἴμπεδον, ἡ σταθερότης. ce cavalier n'a point de — à cheval ὁ ἱππεὺς δὲν ἵσταται καλὰ ἐπὶ τοῦ ἵππου. les selles anglaises n'ont point de — εἰς τὰ ἀγγλικὰ ἐφίππια δὲν μένει τις ἔμπεδος, κ. δὲν στέκει καλά. un fond est de bonne —, de mauvaise — τὸ ἔδαφος τῆς θαλάσσης ἔχει καλὸν ἀγκυροβολιον, ἢ κακὸν, κ στέκει καλὰ τὸ πλοῖον (ἢ) κακά. la — d'une troupe, d'un régiment, d'un soldat ἡ σκευὴ, ἡ ὅπλισις τοῦ στρατεύματος, τοῦ συντάγματος, τοῦ στρατιώτου. cet homme a une bonne — ἄνθρωπος εὐσταλὴς, καλῶς ἐσταλμένος, (ἐνδεδυμένος), κ. καλοφορεμένος, (ἢ καλοπίχερος). le temps n'a point de — ὁ καιρὸς εἶναι ἀκατάστατος, ἄστατος. cet homme n'a pas de — ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἄστατος, παλίμβουλος, παλίμβολος. tout d'une — ταὐτὸν τῷ tout d'un tenant συνεχῶς, κ. μονοκόμματος. § — noble τιμάριον ὑποτελὲς, ὑποκείμενον (εἰς ἄλλο τιμάριον). § ἐμμονὴ, εἰς τὴν παιδιὰν τῶν κύβων, ὅταν δὲν σηκώσῃ τις τοὺς πεττούς του, μ' ὅλον ὅ,τι ἐκέρδισεν ἕνα οἰκίσκον. § *ταὐτοτονία.

Ténuirostres, ἀρ. πλ. *λεπτόῤῥαμφα, σύστημα στρουθίων (passereaux).

Ténuité, Ϛ. λεπτοφυΐα, λεπτότης.

Tenure, Ϛ ἡ ὑποταγή. cette terre était dans la — d'un tel duché ἡ γῆ αὕτη εἶναι ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ δεῖνα Δουκάτον.

Téoauhtotold, ἀρ. πτηνὸν ἴσον μὲ στρουθίον τοῦ Μεξικοῦ.

Téorbe, ἀρ. ἴδ. Tuorbe.

Tépali, ἀρ. * τήπαλι, δένδρον τοῦ Μαλαβάρ.

Tepeyizcuitli, ἀρ. τετράπουν ἴσον μὲ κύνα τοῦ Μεξικοῦ.

Tépézie, Ϛ. *τηπέσιον, γένος φυτῶν.

Téphramancie, Ϛ. σποδομαντεία.

Téphrite, Ϛ. τεφρὶς, γένος ἐντόμων.

Téphrosie, Ϛ. * τεφρωσία, γένος φυτῶν.

Téramne, ἀρ. τέραμνον, γένος φυτῶν.

Térane, Ϛ. τέρην, εἶδος μύκητος σπογγώδους.

Térapène, Ϛ. Θεράπαινα, εἶδος χελώνης τῆς Ἀμερικῆς.

Téraspic, ἀρ. * Θήρασπις, ταὐτὸν τῷ thlaspe

Tératoscopie, Ϛ. τερατοσκοπία.

Tercer, ἢ Terser, ἐν. τρισσεύω, τριβολίζω (τὴν ἄμπελον).

Tercet, ἀρ. τρίστιχον.

Térébolle, Ϛ *τηρεβόλιον, γένος σκωλήκων Θαλασσίων.

Térébenthine, Ϛ. τερεβενθίνη, κ. τρεμεντίνα, ὑγρὸν ῥέον ἐκ τῆς τερεβίνθου. § τερεβινθίνη, μύκης.

Térébinthacée liane, Ϛ. κισσὸς τερεβινθώδης.

Térébinthacées, Ϛ. πλ. τερεβινθοειδὴ, σύστημα φυτῶν.

Térébinthe, ἀρ. τερέβινθος.

Térébrans, ἀρ. πλ τερηδόνες, ξυλοτρῶκται, τμῆμα ἐντόμων ὑμενοπτέρων, τῶν ὁποίων τὰ θήλεα ἔχουσι τέρετρα.

Térébration, Ϛ. διάτρησις, τὸ τρύπημα τῶν δένδρων διὰ τῆς ἀρίδος.

Térébratule, Ϛ. τερηδόνιον, γένος ὀστράκων.

Térébratulier, ἀρ. ζῶον τῶν τερηδονίων.

Térébratulithes, ἀρ. πλ. * τερηδονόλιθα, ὀρυκτὰ τερηδόνια.

Térédiles, Ϛ. πλ. ξυλοτρῶκται, σύστημα ἐντόμων.

Térédine, Ϛ *τερεδίνη, γένος σκωλήκων Θαλασσίων.

Téréniabin, ἀρ. τραγάκανθα, ταὐτὸν τῷ adragant.

Térenjubin, ἀρ. τὸ μάννα τοῦ ἐλαγγί

Térente, ἀρ. τερέντιον, μέρος τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου ὑπῆρχε βωμὸς ἀφιερωμένος εἰς τοὺς καταχθονίους Θεούς.

Térentins, ἀρ. πλ ἐπ. ἐν χρ jeux —s τερέντιοι ἀγῶνες.

Térès, ἀρ. ταὐτὸν τῷ lombric, εἶδος σκώληκος.

Téret, ète, ἐπ. ὁμαλὸς, ἀγώνιος, ὁ μὴ ἔχων γωνίας, ἐπὶ φυτῶν ἢ μορίων φυτοῦ.

Tératicaudes, Ϛ. πλ. *κυλινδρόουρα, γένος ὄφεων.

Tératiformes, ἀρ. πλ. κυλινδροειδὴ, γένος ἐντόμων.

Tératirostres, ἀρ. πλ. κυλινδρόῤῥαμφα, γένος πτηνῶν.

Tératiuscule, ἐτ. σχεδὸν ὁμαλὸς, σχεδὸν ἀγώνιος, (ἐπὶ φύλλων κτλ).

Tergéminée, Ϛ. ἐπ. τρισχιδὴς, ἐπὶ φύλλων τῶν ὁποίων ὁ κοινὸς μίσχος σχίζεται εἰς δύο μίσχους δευτερεύοντας, ἕ καστος τῶν ὁποίων ἔχει ἀνὰ τρία φυλλίδια.

Tergipe, ἀρ. τρίκερων, γένος ἐντόμων.

Tergiversation, Ϛ. κακοτεχνία, σοφιστεία, στριψοδικία.

Tergiverser, οὐδ. κακοτεχνῶ, σοφιστεύομαι, στριψοδικῶ.

Terme, ἀρ. τέρμων, ἄγαλμα Θεοῦ τιθέμενον ὡς ὅριον εἰς τὰ κτήματα. μεταφ être comme un — μένω ὡς ἄγαλμα (ἀκίνητος). — angélique ἀρχιτ. ἄγγελος τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ σώματος φαίνεται, τὸ δὲ λοιπὸν ἥμισυ εἶναι κεκρυμμένον. — en buste Ἑρμῆς, προτομὴ ἄχειρ (τιθεμένη εἰς διάφορα μέρη, οἷον κτίρια, νήπους κτλ). § ὅρος, ὅριον, τέρμα, πέρας. les —s d'une proposition οἱ ὅροι τῆς προτάσεως. — de comparaison ὅρος παραθέσεως. les —s d' une équation οἱ ὅροι τῆς ἐξισώσεως. § προθεσμία, κ ὁριόλα. § δόσις, παρ. qui a —, ne doit rien (ἔχεις προθεσμίαν, δὲν χρεωστεῖς). § ὁ τοκετὸς, κ. ὁ καιρὸς, αἱ ὧραι (τῆς γυναικός). ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον γεννᾷ ἡ γυνή. elle n' est pas à — δὲν εἶναι ἐπίτεξ, κ. δὲν εἶναι εἰς ταῖς ὥραις της. elle est accouchée avant — ἐγέννησε πρόωρα. cet enfant est venu à — τὸ παιδίον ἐγεννήθη ἐν ὥρᾳ, ἐγκαίρως. elle approche de son — πλησιάζει εἰς τὰς ὥρας της. μεταφ. une affaire est à son — ἡ ὑπόθεσις εἶναι εἰς τὸ τέρμα της, τὸ τέλος της. § λέξις. — propre κυριολεξία. en —s exprès αὐτολεξεί, ἐπὶ λέξει. je lui ai dit cela en propres —s τοῦ τὸ εἶπα μὲ τὰς αὐτὰς λέξεις. s'exprimer en —s propres ἐῤῥάζομαι καταλλήλως, προσῳῦς, κυριολεκτικῶς. mesurer, peser, composer ses —s μετρῶ, ζυγίζω τὰς λέξεις μου, ὁμιλῶ μετὰ προσοχῆς. parler de quelqu'un en bons —s λέγω καλὰ περί τινος, λέγω τὸ καλόν του. parler en mauvais —s λέγω τὸ κακόντου. § ὀνόματα, τεχνικοὶ ὅροι. —s de logique οἱ λογικοὶ ὅροι. les —s de l' art οἱ τεχνικοί. —s de syllogisme οἱ ὅροι τοῦ συλλογισμοῦ, (ἡ μείζων, ἡ ἐλάσσων, καὶ ἡ μέση). § —s, πλ. στάσις, κατάστασις. en quels —s est cette affaire πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις αὕτη. en quels —s êtes-vous avec lui πῶς τα ἔχεις μὲ αὐτον. l'affaire d'un tel est en —s d'accommodement ἡ ὑπόθεσις τοῦ δεῖνα εὑρίσκεται εἰς συμβιβασμόν. —s d'accommodement συμβατικοὶ λόγοι, συμβάσεις.

Termès, ἀρ. τέρμης, γένος ἐντόμων νευροπτέρων, ὁμαλοπτέρων.

Terminaison, Ϛ. κατάληξις.

Terminal, le, ἐπ. ἐπάκριος (ἐπὶ φυτῶν), ὁ ὢν εἰς τὰς ἄκρας.

Terminer, ἐν. ὁρίζω, περατῶ, ἀποτερματίζω. ces montagnes —ent agréablement l'horizon τὰ ὄρη ταῦτα περατοῦσιν ἐπιχαρίτως τὸν ὁρίζοντα. la côte est —ée par ce golfe ἡ παραλία περατοῦται ὑπο τοῦ κόλπου § ἄγω εἰς πέρας, περαίνω, τελειω(όνω). — un discours περαίνω τὸν λόγον. — les différends διαλύω τὰς διαφοράς. — quelques discussions ἀποπερατῶ τινὰς διενέξεις. — sa vie τελειῶ τὴν ζωήν μου, τὴν τελειόνω § se —, αὐτ. λήγω, κ. τελειόω. tout cela s'est heureusement —é ὅλα ταῦτα ἔλαβον εὐτυχὲς πέρας. cette entrevue ne se — a point sans querelle ἡ συνέντευξις αὕτη δὲν ετε-

λείωσεν ἄνευ φιλονεικίας. § se — on, αὐτ. λήγω εἰς, ἔχω κατάληξιν, (ἐπὶ λέξεων) se — en pointe ἀπολήγω εἰς ὀξύ.
Terminthe, ἀρ. τέρμινθος, εἶδος φύματος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Termite, ταὐτὸν τῷ Termès.
Termitines, Ϟ. πλ. * τερμήσια, φυλὴ ἐντόμων.
Ternaire, ἐπ. τριάς. ἐν χρ. le nombre — ἡ τριάς.
Ternatée, Ϟ. κλειτόριον, γένος φυτῶν.
Terne, ἐπ. ἀμυδρος, ἀμαυρος, θαμβὸς, κ. θαμπός. un coloris — χρῶμα ἀμαυρὸν. un style — ὕφος σκοτεινόν. § ἀρ. le —, οὐσ. τριὰς. εἰς τὰ λαχεῖα, οἱ τρεῖς ἀριθμοὶ ληφθέντες συναμα, καὶ ἐξαχθέντες ωσαύτως § —s, ἀρ. πλ. δις τρία, (ἡ) τρια τρια, εἰς τὴν παιδιὰν τῶν κυβων.
Ternes, ées, Ϟ. πλ. τρισχιδῆ, βοτ. ἐπὶ μορίων φυτοῦ διηρημένων εἰς τρια καὶ ἐκφυομένων ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου.
Ternir, ἐν. ἀμαυρῶ, θαμβ(ὁ)ῶ, κ. θαμβόνω. μεταφ. — la gloire de quelqu'un ἀμαυρῶ τὴν δόξαν τινός
Ternissure, Ϟ. ἡ αμαύρωσις, κ. το θαμπωμα.
Ternstrome, Ϟ. γένος φυτῶν.
Teroulle, ϑ. * χοΐδιον, εἶδος μαύρης καὶ μαλακῆς γῆς, χρησίμου εἰς το νὰ σημειῇ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα.
Terpong, ἀρ. ἰχθὺς τῶν θαλασσῶν τῆς Ουνιάστχης.
Terpsichore, Ϟ. Τερψιχόρη.
Terrage, ἀρ ἐν χρ. droit de — δικαίωμα γαιωκτησίας, ἀπορρά τις εἰς εἶδη ληφθενομένη παρα τοῦ ἄρχοντος ἐπι των εἰς αὐτὸν ὑποκειμένων γαιῶν.
Terrageau ἡ Terrageur, ἀρ. γαιωκτήτης, ὁ λαμβάνων τὸ δικαίωμα τῆς γαιωκτησίας ἀρχων.
Terrager, ἐν. εἰσπραττω τὸ δικαίωμα τῆς γαιωκτησίας
Terragnol, ἡ Terraignol, ἐπ. ἀρ. ἵππος * προτουδίτης, ὁ εἰς ἄκρον προτηλωμένος κατὰ γῆς, καὶ δυσκόλως ὑφων τοὺς ἐμπροσθίους πόδας.
Terraille, Ϟ. κεράμια τα ἐκφωμιανα, (ὡς κατασκευαζόμενα εἰς Ἐκφωμιαν ἐν τῇ ἐπαρχία του Γαρδου).
Terrain, ἀρ. ἡ Terrein, χωριον, τόπος, χώρα. on les accoutumait à courir sur un — en pente τους ἐγυμαζον να τρεχωσιν ἐπὶ χωρίου επικλινους. § γῆ. le giroflier veut un — gras et fertile ἡ καρυοφυλλια ἐπιζητεῖ γῆν παχεῖαν καὶ καρποφόρον. défoncer un — κ. κάμνω κοπισμα, σκαπτω τὴν γὴν βαθέως. § χώρα (ἐπὶ στρατιωτικῶν). l'armée occupait beaucoup de — το στράτευμα κατεῖχε πολλὴν χώραν. reconnaître le — ἐξερχομαι εἰς προσκοπήν. gagner le — προχωρῶ. disputer le — μαχομαι κατὰ πόδα. § ἔδαφος (ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑφοῦται ἡ οἰκοδομή). — de niveau ἐπίπεδον. — par chutes ἀνώμαλον οἰκόπεδον, (ὅταν δὲν ἡ πλειοτερα οἰκόπεδα συνδέωνται διὰ βαθμίδων, χωμάτων ἢ ἄλλων). μεταφ. ces arts se trouvaient dans un — favorable αἱ τέχναι αὗται εὑρίσκοντο εἰς γῆν δεξιάν. disputer le — ἐρίζω πρός τινα, ἀντιπαραβάλλομαι connaître bien le — γνωρίζω τὰ πράγματα gagner du — προβαίνω, προχωρῶ. la saine philosophie gagne du — ἡ ὑγιὴς φιλοσοφια εὐδοκιμεῖ. un homme est fort quand il est sur son — ὁμιλεῖ μὲ θάρρος περὶ ὅσων γνωρίζει καλῶς § γῆ (ὡς πρὸς τὴν ποιότητα ἢ τὴν θέσιν θεωρουμένη) le — est glissant ἡ γῆ εἶναι ὀλισθηρὰ § ὑγρὸν ἔδαφος (διακρινόμενον ἄλλου ἐδάφους εἰς την εἰκόνα, καὶ μὴ ἔχον ὅπτη ἡ ὄρη ὑψηλά). § στρῶμα (γαιῶν μετάλλων ἢ λίθων τῆς γῆς.)
Terral, ἀρ. ἀπόγαιος ἄνεμος.
Terraqué, ée, ἐπ ὑδρόγειος; ἐν χρ le globe — ὁ ὑδρόγειος σφαῖρα.
Terrasse, Ϟ ἀνάχωμα, ἄδηρον. βαρβαροτ. σέτι. καὶ ἰταλοβ. ταράτζα. un jardin est en — κῆπος κρεμαστος, (ἡ) χωματίας. § ξυστὸς, βαρβαροτ. χγιάτι, ἢ ἰταλοβ ταράτζα. § ἀνώγαιον, δῶμα, (ἡ στέγη τῆς οἰκίας ὅταν εἶναι ἀσκέπαστος καὶ ἐπιπεδος, ὡς εἰς τὰς νήσους). § * προγράφημα, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῶν ῥωπογραφιῶν (paysage). § ἔλλειψίς τις τοῦ μαρμάρου, (ἐξ αἰτίας τῆ, ὁποίας δὲν λαξεύεται καλῶς). § λεκάνη (τῶν χρυσικῶν).
Terrasser, ἐν ἀνασκωννύω, κάμνω χώματα δι' ἐπισωρεύσεως γῆς ὄπισθεν τοῦ τείχους. § προτουδίζω, προσεδαφίζω, καταβάλλω εἰς τὸ ἔδαφος, ῥίπτω κατὰ γῆς. μεταφ. καταβάλλω, καταπτοῶ, ἀφανίζω. on a — è un homme à force de raisons ἀνασκευάζω τινὰ, τον ἐπιστομίζω § se — προβάλλομαι χώματα, ὀχυροῦμαι διὰ χωμάτων.
Terrasseur, ἀρ. λιθοτέτστης.
Terrasseux, euse, ἐπ ἐν χρ. marbre — μάρμαρον γεώδες, ἔχον μαλακὰ μέρη (terrasse).
Terrassier, ἀρ. σκαπανεύς, * χωματοποιὸς ὁ κατασκευάζων χώματα ἢ ξυστούς
Terre, Ϟ γῆ, κ. χῶμα. — à pot, à potier ἄργιλος; — à foulon σμηκτρὶς γῆ — sigillée κιμωλία, ἢ σημαντρὶς. vaisselle de — πήλινα σκευη les —s τὰ γεώδη μόρια. —s rapportées γαῖαι ἀκτιαὶ, συγκομισται, κ. φερταὶ, καὶ ἐν γενει, ἡ γῆ (θεωρουμένη ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου) dieu créa le ciel et la — ὁ θεὸς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. § ὄπεδον, ἔδαφος, γῆ. coucher par — χαμαικοιτῶ, κ πλαγιάζω κατὰ γῆς il est tombé à — ἔπεσε κάτω, κατὰ γῆς. baiser la — φιλῶ τὴν γῆν. à — κατὰ γῆς. rez — προστγείως. jeter un homme à —, contre — ῥίπτω τινὰ κατὰ γῆς, χαμαὶ, κ. χάμαι. par mer et par — διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν. sous — ὑπόγειος μεταφ. travailler sous — ἐργάζομαι ὑπὸ χεῖρα, κρυφίως. je voudrais être cent pieds sous — χαίκ μοι χάσοι, κ. να σχίσῃ ἡ γῆ καὶ νὰ μὲ καταπίῃ. couvrir la — de morts στρωννύω τὸ ἔδαφος ἀπο νεκρούς. on ne voit ni ciel ni — δὲν βλέπει μήτε οὐρανον, μήτε γῆν. tant que — nous pourra porter ὅσον δυνάμεθα να προχωρῆσωμεν. tant que — ταὐτον τῷ προηγ. § χώρα, χῶραι. —s inhabitées χώρα ἄοικος. — étrangère ἡ ἀλλοδαπή — ennemie ἡ των πολεμίων χώρα — sainte ὁ ἅγιος τάφος. la — de promission ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. en — εἰς τὴν γῆν. porter un homme en — θάπτω τινα. § κτῆμα, γῆ (κυρίως τιμαριωτική, ἄσχοντος). ma —, mes —s τα ὑποστατικά μου. riche en fonds de — τοκυκτήμων. point de — sans seigneur (ἀξίωμα τιμαριωτικον). qui — a, guerre a ὅποιος ἔχει κτηματα, ἔχει πράγματα. —s novales νεαται γαῖαι partage de —s γεωδαισια. § ἡ γῆ, (ὁ πλανήτης). § ἡ οἰκουμένη. c'est une chose connue de toute la — πρᾶγμα γνωστον εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. sur la — et sur l'onde κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν. négliger le ciel pour la — ἀμελῶ τα οὐράνια χαριν τῶν ἐπιγείων. § ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι. § νυκτ. ξηρα, γῆ — ferme ἤπειρος combat sur — πεζομαχία combattre sur — πεζομαχῶ avoir l'empire sur — κρατῶ τὴν ξηράν. côtoyer la — παραπλέω τὴν γῆν. gagner la — φθάνω εἰς ξηράν. vent de — ἀπόγαιος ἄνεμος. toucher la — ἐγγίζω εἰς τὴν ξηράν. prendre — ἀράττω. perdre — ἀποκρύπτω τὴν γῆν. μεταφ. il fit perdre — à son adversaire ἔκαμε νὰ τα χάσῃ ὁ ἐναντίος του. raser la — πλέω παρα τας ἀκτάς. les oiseaux rasent la — τὰ πτηνα ἐγγίζουσι τὴν γῆν. μεταφ. l'auteur rase la — συγγραφεὺς, χαμαιπετής, aller — à — πλέω παρα τὰς ἀκτάς. μεταφ. βαδίζω ἐν ἀτραλεια. marcher — à — μετριοπρεπῶ, διάγω ταπεινῶς, καὶ ἀρεμῶς. danser — à — χορεύω ἡτύχως, χωρὶς νὰ ὑφοῦμαι. donner du nez en —, παρ. κτυπῶ τὴν μύτην μου, (ἤτοι ἀποτυγχάνω). ce propos n'est pas tombé par — δὲν ἐπιάσθη κατὰ πεπρῶν ὁ λόγος, δὲν διεφυγε. cette affaire n'a pas touché à — ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσεν εὐκόλως. παρ. c'est le pot de — contre le pot

de fer ὁ ἀδύνατος κατὰ τοῦ δυνατοῦ. cette ville est bien avant dans les —s ἡ πόλις εἶναι μεσόγειος.
Terreau, ἀρ. ἡ κόπρος, κ. κοπριά. § φυτικὴ γῆ.
Terrein, ἴδ. Terrain
Terre-mérite, Θ. ἡ ῥίζα τοῦ ἰνδικοῦ κυπείρου (curcuma).
Terre-neuvier, ἀρ. ἁλιεὺς τῆς Νέας Γῆς.
Terre-noix, Ο. βουνιὰς, (ἡ) βούνιον, γένος φυτῶν.
Terre-plein, ἀρ. ἀνάχωμα, τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ προτειχίσματος (rempart), ὅπου τίθενται τὰ κανόνια καὶ ὅπου οἱ πολιορκούμενοι στέκονται διὰ νὰ ὑπερασπισθῶσι τὸ φρούριον.
Terrer, ἐν. περιχωννύω, σωρεύω χῶμα (περὶ τὸ δένδρον, φυτὸν, κτλ). — une vigne καπαίζω τὴν ἄμπελον. — une étoffe ἁλείφω μὲ σμηκτρίδα γῆν (τὸ ὕφασμα) — un artifice ἐμπράττω τὸ πυροτέχνημα (διὰ γῆς). — du sucre λευκαίνω τὴν ζάχαριν διὰ γῆς λεπτᾶς. § se —, αὐτ. εἰσδύομαι, καταδύομαι, εἰσέρπω, κ. τρυπόνω, (ἐπὶ ζώων κρυπτομένων εἰς τὰς ὑπογείους φωλεάς των). des gens de guerre se sont bien —s οἱ στρατιωτικοὶ ὠχυρώθησαν καλῶς ὄπισθεν τῶν προχωμάτων. § οὐδ. le lapin —e ὁ λαγιδεὺς χώνεται, τρυπόνει.
Terrestre, ἐπ. χερσαῖος. § γεώδης. § ἐπίγειος. paradis — ὁ ἐπίγειος παράδεισος. § γήϊνος.
Terrette, Θ. γλεύκινον, γλευκοσίδη, φυτόν τι.
Terreur, Θ. φόβος, φρίκη, τρόμος. — panique πανικὸς φόβος.
Terreux, euse, ἐκ. γεώδης. § πηλώδης, πλήρης πηλοῦ, λάσπης, χώματος, κτλ. (ἐπὶ χειρῶν, προσώπου, κτλ). goût —, odeur —se γεῦσις γεώδης, ὀσμὴ γεώδης. un homme a le visage — ἔχει πρόσωπον νεκροῦ. § ἀμαυρὸς, σκοτεινὸς, (ἐπὶ ἀνθρώπων).
Terrible, ἐπ. φοβερός. un air menaçant et — δεινὸν καὶ ἀπειλητικὸν βλέμμα. § ἔξαλλος, ἀλλόκοτος, παράδοξος. c'est un — homme φοβερὸς ἄνθρωπος. § εἰρων. ἄθλιος, δύστηνος.
Terriblement, ἐπίρ. φοβερῶς, κ. φοβερὰ, τρομερά. § δεινῶς, ἀμέτρως, ὑπερμέτρως.
Terrien, enne, ἐπ. πολυκτέανος, πολυκτήμων.
Terrier, ἐπ. ἐν χρ. papier — γεωκτητικὸν ἔγγραφον, ἢ κτηματικὸν, (μεταξὺ ἀσχύντου καὶ ὑποτελοῦς). lettres de — διαταγὴ περὶ ἐμφανίσεως κτηματικῶν ἐγγράφων. § χαραμὸς, φωλεὰ (ὑπόγειος τῶν ζώων). μεταφ. il s'est retiré dans son — λανθάνει βιούς, διάγει μονήρης. il est allé mourir dans son — ὑπῆγε νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν ἑστίαν του, κ. εἰς τὴν φωλεάν του.
Terrine, Θ. κύμβη, κ. καυκίον (πήλινον ὅπου τίθεται γάλα, κτλ). § πλακή.
Terrinée, Θ. καυκιὰ, ὅσον χωρεῖ ἓν καυκίον.
Terrir, οὐδ. ἐξέρχομαι τῆς φωλεᾶς, κυρίως ἐπὶ χελώνης ἐρχομένης εἰς τὸ παράλιον διὰ τὴν ὠοτοκίαν. § προσορμίζομαι, κ. πιάνω (ἐπὶ πλοίων.)
Territoles, Θ. πλ. * ἱστόγαια, ἐντομα ἢ ἀράχναι κατασκευάζοντα φωλεὰς ὑπογείους καὶ ἐστρωμένας μὲ ἀράχνας.
Territoire, ἀρ. χώρα, ἐπικράτεια, περιφέρεια (κράτους, ἐπαρχίας, πόλεως, δήμου κτλ) un évêque donne — à un autre évêque, il lui prête — ὁ ἐπίσκοπος δίδει ἄδειαν εἰς ἄλλον ἐπίσκοπον διὰ νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὴν περιφέρειαν του.
Territorial, le, ἐπ. ἐγχώριος. banque —e τράπεζα κτηματική
Terroir, ἀρ. γῆ (θεωρουμένη ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ τὴν πρὸς τὴν καλλιέργειαν δεξιότητα). — à blé σιτοφόρος γῆ. — à vigne ἀμπελότοπος. du vin sent le —, il a un goût de — ὁ οἶνος ἔχει γεῦσιν τοῦ τόπου (ὅταν γίνεται ἡ ἄμπελος). μεταφ. un homme sent le — ἐξωκειρίτης, ἢ ἔχων τὰ ἤθη τοῦ τόπου του.
Terser, ἴδ. Tercer.
Tersine, Θ. ἀμπελὶς ἡ τέρσινα, εἶδος πτηνοῦ
Tertre, ἀρ. πάγος, λόφωμα, ὕφωμα.
Tes, ἴδ. Ton.
Tespèsie, Θ. Θεσπέσιον, δένδρον τῆς Ἀφρικῆς.
Tesquisana, Θ. κίστα (pie) ἡ Μεξικανή.
Tessarie, Θ. πλόκιον, * τεσσάριον, Θάμνος τῆς Περουβιανῆς.
Tessaracoston, ἀρ. τετρακοστὸν, τελετὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἱσοδυναμοῦσα μὲ τὰ σαράντα τῶν λοχευομένων γυναικῶν.
Tessoaux, ἀρ πλ. ξύλα ὑποστηρίζοντα τοὺς ὀδόντας (hunes).
Tesson, ἀρ. ἴδ. Têt.
Tessure, Θ. διατυπλόκιον, πολλαὶ ὁμαὶ (appelet) τεθειμέναι ἡ μία εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἄλλης.
Test, ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἀγγλ). δοκιμασία, ὅρκος (τῶν διαμαρτυρομένων ὁἱ οὐ δυνοῦνται τὴν μετουσίωσιν, κτλ). § χελω(ύ)νιον, (ἡ οὐσία τοῦ ὀστράκου τῆς χελώνης καὶ ὅλων τῶν τοιούτων ζώων) § βοτ. * περίσπερμον, ὁ ἐξωτερικὸς ὑμὴν τοῦ σπόρου. § κυμβίον (χημικὸν χρήσιμον εἰς τὰς μεταλλικὰς δοκιμασίας).
Testacé, ée, ἐπ. ὀστρακόδερμον, (ζῶον ἡ χελώνη, τὰ ἤστρεα, κτλ). § οὐσ.
Testacelle Θ. Testacellier, ἀρ. ὀστράκια, γένος μαλακίων ὁμοίων μὲ τοὺς κοχλίας.
Testacites, Θ. πλ. λιθόστρακα.
Testadon, ἀρ. χάραξ (ἡ) κάμαξ διατύου.
Testament, ἀρ. διαθήκη sans — ἐξ ἀδιαθέτου, ἀδιάθετος. — de mort ἡ τελευταία δήλωσις τοῦ καταδίκου. μεταφ — de mort ἡ τελευταία θέλησις, (καθόσον δὲν γίνεται διὰ τῆς διαθήκης). — politique πολιτικὰ ἀπομνημονεύματα. § ἡ διαθήκη (καινὴ ἢ παλαιά).
Testamentaire, ἐπ. ἐνδιάθετος, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν διαθήκην, ὁ διὰ διαθήκης διατεταγμένος. héritier — ἐγκατάστατος κληρονόμος. exécuteur — ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης exécution — ἐκτέλεσις τῆς διαθήκης.
Testateur, ἀρ. testatrice, Θ. διαθέτης.
Tester, οὐδ. διατίθημι, διατάττω τι διὰ τῆς διαθήκης.
Testes, ἀρ. πλ. (προφ. testès) ὄδυμοι.
Testiculaire, ἐπ. ἐν χρ. artères —s σπερματικαὶ ἀρτηρίαι.
Testicule, ἀρ. ὄρχις. § ὄρχις, εἶδος κογχύλης.
Testimonial, le, ἐπ. ἐμμάρτυρος, ἐν χρ preuve —e ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. lettres —s μαρτυρικά.
Teston, ἀρ. (προφ. τὸ s) χελώνιον, ἀρχαῖον νόμισμα τῆς Γαλλίας.
Testonner, ἐν. ἀρχ. ἀχονίζω.
Testudo, Θ. ἐκ τοῦ λατ. μελισηρὶς, ῥῆμα περὶ τὴν κεφαλήν.
Têt, ἀρ. ὄστρακον, ὀστράκιον, κομμάτιον κεραμίδος. λέγεται καὶ Tesson. § ταὐτὸν τῷ Test.
Tétanocère, ἀρ. τετανόκερως, γένος ἐντόμων.
Tétanos, ἀρ. τέτανος, πάλη τε σπασμωδικὴ.
Tétard, ἡ Testard, ἀρ. γυῖνος, ἐπὶ τῶν μικρῶν βατράχων, ῥοϊνῶν, κτλ. ἐχόντων κεφαλὴν μόνον καὶ οὐρὰν.
Tétartophie, Θ. τεταρτοφυΐα, εἶδος διαλειμματικοῦ πυρετοῦ
Tetasses, Θ. πλ. μαστοὶ, κ. βυζιὰ (μακρὺ καὶ μαλακά).
Tête, Θ. κεφαλὴ. petite — κεφαλίδιον. derrière de la — τὸ ἰνίον. devant de la — βρέγμα. le sommet de la — ἡ κορυφή. avoir la — enfoncée dans les épaules ἔχω συνοχωκότας τοὺς ὤμους. avoir les yeux à fleur de — εἶμαι ἐξόφθαλμος, κ. γουλομάτης. qui a deux —s διπρόσωπος. qui tombe sur la — κατὰ κεφαλὴν, κ. κατακέφαλα. avoir mal à la — κεφαλαλγῶ avoir la — lourde ἔχω καρηβαρίαν. tomber la — la première πίπτω κατὰ κεφαλὴν, κ. μὲ τὸ κεφάλι. μεταφ. il s'y est jeté la — la première ἔπεσεν, ἢ ἐβάθη μὲ τὸ κεφάλι εἰς αὐτό. faire signe de la —

νεύω μὲ τὴν κεφαλήν. la — baissée κάτω νεύων. couper la — καρατομῶ, ἀποκεφαλίζω. § κρανίον. un homme s'est cassé la — συνέτριψε τὸ κρανίον του. un homme a la — pelée, chauve εἶναι φαλακρός. la — me fend ἡ κεφαλή μου ῥήγνυται. la — me tourne σκοτοδινιῶ, κ. γυρνᾷ τὸ μυαλό μου § κεφαλή, κόμη, κ. τὰ μαλλιά. — naissante νέα κόμη. — frisée οὐλαι τρίχες, κ. σγουρά. § ζωή. il y va de la — πρόκειται περὶ ζωῆς. § νοῦς, φρόνησις, σύνεσις, κ. κεφάλι. un homme de — ἄνθρωπος νουνεχὴς, φρενήρης. c'est une bonne — ὀρθος νοῦς. παρ. il y a des chambres à louer dans sa — ἔχει τὰ ὑψηλὰ ἀνοίγιαστα. avoir la — fêlée, avoir un coup de hache à la —, être blessé à la — εἶμαι ἀνόητος. — de fou ne blanchit jamais ὁ τρελλὸς ποτὲ δὲν γηράσκει. il a la — près du bonnet τὰ ἔχει ἐπάνω ἐπάνω (ἐπὶ ὀξυθύμων, κτλ) ce sont deux —s dans un bonnet δύω ψυχαὶ ἐν ἑνὶ σώματι. un homme a de la — ἄνθρωπος ἔμφρων. il a perdu la — περιέπεσεν εἰς παραφροσύνην, ἔγινε παράφρων la — lui a tourné γύρισε τὸ κεφάλι του, (ὑπερηφανεύθη). tourner la — à quelqu'un διαστρέφω τὸν νοῦν τινος, κ. τοῦ γυρνῶ, (ἡ) τοῦ χαλῶ τὰ μυαλά. cette femme lui a tourné la — ἡ γυνὴ αὐτὴ τὸν ἐτρέλλανε. un homme a cinquante ans sur la — ἔχει τὰ πεντήκοντα, κ τὰ ἔχει εἰς τὴν ῥάχιν του. il a des affaires pardessus la — πνίγεται εἰς τὰς ὑποθέσεις il a des dettes par dessus la — ἔχει χρέη ἕως τὸν λαιμόν. il ne sait où donner de la — δὲν ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι. παρ. c'est vouloir donner de la — contre les murs εἰς κέντρα λακτίζει. à laver la — d'un more (ἡ) d'un âne, ou ne perd que la lessive αἰθίοπα πλύνεις. on a bien lavé la — à un homme τοῦ ἔτριψαν τὴν κεφαλήν. il va — levée partout ἔχει καθαρὸν τὸ μέτωπον του. il va — baissée dans le combat ἐμπίπτει εἰς τὴν μάχην. μεταφ. il donne — baissée dans une affaire ἐγκύπτει, γίνεται ἔκδοτος εἴς τινα ὑπόθεσιν, πίπτει κατακέφαλα. sa — donne bien de l'exercice à ses pieds ἔφαγε τοὺς ὁρόμους, ἐχάλασε τὰ πόδια του εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. crier à pleine —, à tue —, du haut de sa — φωνάζω ἕως τὸν οὐρανόν. rompre la — de quelqu'un de quelque chose τρώγω τὸ κεφάλι του διά τι, τὸν ἐνοχλῶ. se rompre la —, se casser la — à faire quelque chose ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι νὰ κάμω τι, κ. τζακίζω τὸ κεφάλι μου. ce vin là est un vrai casse — ὁ οἶνος αὐτὸς εἶναι βαρύς. il a la — bonne σηκόνει πολὺ κρασί. un homme a martel en — τὸ πρᾶγμα δίδει ἀνησυχίαν. § νοῦς, φαντασία. se mettre dans sa — τίθεμαι εἰς νοῦν. il a en — d'aller en Italie ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν. avoir la — dure εἶμαι δύσνους, κ. χοντροκέφαλος une — à l'évent ἀνεμώλιος κεφαλή une — légère κουφόνους. — sans cervelle ἄμυαλος § jeter une marchandise à la — de quelqu'un δίδω τι διὰ κομμάτι ψωμί. il ne faut pas se jeter à la — des gens δὲν πρέπει νὰ ἐξευτελίζεταί τις, (ἤτοι πρέπει νὰ γίνεται παρακαλετός) je parie ma — à couper qui est la gageure d'un fou que cela est κόπτω τὸ κεφάλι μου ὅτι οὕτως ἔχει. un parti lève la — τὸ κόμμα ὑψόνει τὴν κεφαλήν § ἐπιμονή, ἰσχυρογνωμοσύνη, κ. πεῖσμα. agir de —, payer de — πράττω ἐμῤῥόνως, νουνεχῶς. faire un coup de — φέρομαι ἀπερισκέπτως. il a fait un coup de sa — τὸ ἔκαμε μὲ τὸ κεφάλι του. il ne veut rien faire qu'à sa — πράττει τὰ πάντα αὐτογνωμόνως. tenir — à quelqu'un, faire — à quelqu'un ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι. mettre un homme en — à quelqu'un ἀντιτάττω τινὰ εἴς τινα. avoir quelqu'un en — ἔχω τινὰ εἰς τὸ κεφάλι μου, (τουτέστι) ἐναντίον. § πρόσωπον, ἄτομον, κεφαλή. par — κατὰ κεφαλήν. autant de —s, autant d'opinions τόσαι κεφαλαί, τόσαι γνῶμαι. succéder par — κληρονομῶ κατὰ κεφαλὴν, κατὰ ἄτομον, (ὄχι ἐξ ὑποκαταστάσεως, ἢ κατὰ ῥίζαν). un troupeau de cent —s ποίμνιον ἀπὸ ἑκατὸν κεφαλάς. § ἡγεμονία, διοίκησις, διεύθυνσις. être à la — d'une administration, d'une armée εἶμαι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων, τοῦ στρατοῦ, ἡγοῦμαι τῶν κτλ. il est à la — des travaux ἐπιστατεῖ εἰς τὰς ἐργασίας. on le mit à la — de cette manufacture τὸν ἔταξαν πρῶτον αὐτοῦ τοῦ ἐργοστασίου. un régiment a la — de tout τὸ σύνταγμα εἶναι ὡς ἐμπροσθοφυλακή. la — d'une armée ἡ ἐμπροσθοφυλακή. une armée montre une — de ce côté-là τὸ στρατευμα δεικνύεται πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος. la — de la tranchée ἡ ὀφρὺς τῆς τάφρου, τὸ προς τὸ φρούριον χεῖλος. la — du camp ἡ κορυφὴ τοῦ στρατοπέδου la — d'un pont τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους μέρος τῆς γεφύρας. les deux —s du pont τὰ δύω ἄκρα τῆς γεφύρας. la — d'un défilé ἡ εἴσοδος τοῦ στενοῦ. § ἀρχ. la — d'un livre ἡ ἀρχὴ τοῦ βιβλίου. il a mis une préface à la — de son livre προέταξε πρόλογον τοῦ βιβλίου του. il est en — de la liste εἶναι πρῶτος εἰς τὸν κατάλογον. § —s de vin ὁ ἐκλεκτὸς οἶνος. la — du blé ὁ ἄριστος σῖτος. § κεφαλὴ (νομίσματος). courir les —s εἶδος ἱπποδρομίας ὅπου γίνονται τέσσαρες ὁρόμοι ἔχοντες ὡς σκοπὸν χαρτίνας τινὰς κεφαλάς. § ἐλαφρόκερας, κ. λαφρόκερατον. § κορυφὴ (δένδρου). des arbres coupés par la — δένδρα ἀκρότμητα. un oranger fait bien sa — χρησιμηλέα κατάκομος, κομῶσα, κ. φουντωτή. § ἀκρώρεια, κορυφὴ (ὄρους). § — de chou κράμβης κεφαλίς, κ. κεφάλι λάχανον. — de pavot κωδία, κ. κεφάλι τῆς παπαρούνας. — d'ail γελγὶς, κεφαλὶς, κ. κεφάλι σκόρδο. § τὸ πλατὺ (τοῦ ἥλου), ἡ κεφαλή, κτλ. la — d'une lettre ἡ κεφαλὴ τοῦ στοιχείου, ταὐτὸν τῷ œil une pièce d'étoffe a — et queue πανὶ ἄπειστον, ἄκοπον. la — d'un parterre τὸ ἄνω τοῦ κήπου. la — d'un bois, d'un canal, d'une cascade ἡ ἀρχή, ἡ εἴσοδος τοῦ δάσους, τοῦ αὔλακος, κτλ. — à perruque ξυλίνη κεφαλή. — de cheveux ἡ ἄκρα, ἡ τομὴ τῶν μαλλιῶν, τὸ μέρος ὅθεν ἐκόπησαν, (ἀντικειμένως τῷ pointe). § τὸ ἄκρον τοῦ κώνου τῆς ζαχάρεως § — de maure ἀμβυκόκρανον. § — d'une note τὸ ἄνω τῆς φωνῆς. — de chevalment ζεῦγμα, ξύλον στηριζόμενον ἐπὶ δύω ἄλλων παραλλήλων ξύλων, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἓν μέρος τοίχου ὅταν ἐπισκευάζηται κάτωθεν. — de mur τὸ πλάτος τοῦ τοίχου, (ὁποῖον φαίνεται εἰς τὰ ἀνοίγματα) — perdue τὸ ἀφανὲς μέρος τοῦ ἥλου, γομφώματος, κτλ. § — de maure εἶδος βομβίδος (grenade). la — du vent ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀρχίζει ὁ ἄνεμος. passager un cheval la — et les hanches dedans περιάγω τὸν ἵππον ἐπὶ δύω παραλλήλων γραμμῶν. un cheval place bien sa — ὁ ἵππος κρατεῖ καλὰ τὴν κεφαλήν του. § la — d'une comète ἡ κεφαλὴ τοῦ κομήτου § — morte ὑποστάθμη, τὸ γεῶδες μέρος τῶν διυλισθέντων σωμάτων. § — à — κατὰ μόνας. καὶ οὐσ. ils ont eu un long — à — εἶχον μακρὰν συνομιλίαν, ἰδιολογίαν. § — aride ἀμάραντος. — baie et blanche μύκης ὁ λευκόραιος. — blanche et noire μύκης ὁ λευκομέλας. — bleue * φαιοκέφαλος, ἰχθύς. — rouge εἶδος συκῆς. — rouge μύκης ἐρυθρός.

Téter, ἐν. θηλάζω, βυζάνω. un enfant a —é de quatre laits différens τὸ παιδίον ἔφαγε τέσσαρα

γάλατα. il a —é de mauvais lait ἔραγε κακὸν γάλα. § ἀπολ. il ne —e plus δὲν βυζάνει πλέον.

Téteron, ἀρ. κεφαλίς, εἶδος μύκητος.

Téthis ἡ Thétis, ἀρ. τηθύς, γένος μαλακίων.

Téthye, Ϟ τήθυα, τῆθος, γένος ὀστράκων. § —s, Ϟ. πλ. τήθεα, σύστημα ὀστράκων.

Téthypotéiba, ἀσ. παρασιτικὸν φυτὸν τῆς Βακτιλιανῆς.

Téthys, Ϟ. Τηθύς, Συγάτηρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Tétière, Ϟ. καλύπτρα, κ. σκούρια (τῶν μικρῶν παιδίων) § κορυφαία, μέρος τοῦ χαλινοῦ τὸ ὁποῖον περικαλύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ κρατεῖ τὸν κημόν. § κορυφώματα, τὰ ἀποτελοῦντα τας πτυχὰς τῆς κεφαλῆς τοῦ μουσικοῦ ὀργάνου τευάχια.

Tétigomètre, ἀρ. τετιγομήτρα, γένος ἐντόμων.

Tétin, ἀρ. Θηλὴ, κ. ἡ ῥόγα τοῦ βυζιοῦ. § ἀσχ. ὁ μαστός.

Tétine, Ϟ. οὖθαρ, κ. βυζί, (τῆς ἀγελάδας ἢ τῆς γουρούνας χρήσιμον εἰς τροφήν). § βοθρίον, κοίλωμα, (γινόμενον ὡς ἐκ τῆς βολῆς πυροβόλου κτλ. εἰς τὸν Θώρακα). § κεφαλαία, τὸ μέρος τῆς μηχανῆς τῶν καρφίδων, τὸ ὁποῖον σχηματίζει τὰς κεφαλάς. § — ἡ pompe à sein *Θηλαστρον, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν προσαρμοζόμενον εἰς τὴν Θηλὴν τῶν μαστῶν, διὰ νὰ τὴν σχηματίσῃ.

Tétoir, ἀρ. ταὐτὸν τῷ Tétine, κεφαλαία.

Téton, ἀσ. μαστὸς, κ. βυζί. un levain fait le — ἡ ζύμη ἐξωγκώθη, ἐρούτκωσε (κατὰ τὸ μέτον) § — ἡ mamelle de St. Paul εἶδος ἐχίνου (oursin) § — de vénus εἶδος περσεμήλου.

Tétra, τετρὰ, λέξις συντιθεμένη μετὰ διαφόρων ἄλλων διὰ νὰ σημάνῃ τὸ τετραπλοῦν.

Tétracère, ἀρ. τετράκερων, φυτόν. § —s, ἀρ. πλ. τετρακερα, ἔντομα ἔχοντα τέσσαρας κεραίας.

Tétrachiles, ἀρ. πλ. τετράχηλα, οἷος ὁ ἱπποπόταμος.

Tétracorde, ἀσ. τετράχορδον, λύρα τῶν ἀρχαίων.

Tétractys, Ϟ. τετρακτὺς, ὁ ἀριθμὸς 4 παρὰ τοῖς Πυθαγορισταῖς.

Tétradactyle, ἐπ. τετραδάκτυλος. § —s, ἀρ. πλ. τετραδάκτυλα, φυλὴ πτηνῶν μακροσκελῶν.

Tétradécapodes, ἀρ. πλ. τεταρακαιδεκάποδα, οἷον αἱ καρίδες, κουβαρίδες κτλ.

Tétradion, ἀρ. τετράδιον, δένδρον τῆς Κοχεγχίνης.

Tétradites, ἀρ. πλ. τετραδῖται, διάφοροι αἱρετικοὶ σεβόμενοι τὸν 4 ἀριθμόν.

Tétradrachme, Ϟ. τετράδραχμον.

Tétradynamie, Ϟ τετραδύναμις, ἡ 15 κλάσις τῶν φυτῶν, τῶν ὁποίων ὁ διακριτικὸς χαρακτὴρ εἶναι τὸ νὰ ἔχωσι ἓξ στήμονας, ἐξ ὧν οἱ δύο εἶναι μικρότεροι.

Tétraèdre, ἀρ. τετράεδρον, σῶμα κανονικὸν τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιφάνεια σύγκειται ἐκ τεσσάρων τριγώνων ἴσων καὶ ἰσοπλεύρων.

Tétraéteris, Ϟ. τετραετηρὶς.

Tétragnate, Ϟ. τετράγναθον, γένος ἀσαχνίων.

Tétragone, ἐπ. τετράγωνος § τετράγωνος, Θέσις δύο πλανητῶν ὡς πρὸς τὴν γῆν, ἀπεχόντων ἀλλήλων καθ' ἓν τεταρτημόριον κύκλου. § οὐσ. le — τετράγωνον, γένος φυτῶν.

Tétragonisme, ἀρ. τετραγωνισμός.

Tétragonothèque, Ϟ. τετραγωνοθήκη, φυτὸν τῆς Καρολίνης.

Tétragonure, Ϟ. τετραγώνουρος, γένος ἰχθύων.

Tétragule, ἀρ. γένος ἐντοσθίων σκωλήκων.

Tétragynie, Ϟ. τετραγύναια, ἡ τετάρτη τάξις ἐκ τῶν δεκατριῶν τάξεων τοῦ φυτικοῦ συστήματος, τῆς ὁποίας τὰ φυτὰ ἔχουσι τέσσαρας ἡνάκτας.

Tétralogie, Ϟ. τετραλογία, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, σειρὰ τεσσάρων δραμάτων ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν τρία εἶναι τραγικὰ, τὸ δὲ ἓν κωμικόν.

Tétramètre, ἀρ. τετράμιτρον § —s, ἀρ. πλ. τετράμετρα, τμῆμα τῶν κολεοπτέρων, τῶν ὁποίων ἕκαστος ταρσὸς ἔχει τέσσαρας ἀρθρώσεις.

Tétramne, ἀρ. *τετράμνιον, γένος φυτῶν.

Tétrandrie, Ϟ. *τετράνδρια, ἡ τρίτη κλάσις τοῦ βοτανικοῦ συστήματος τοῦ Λινναίου περιέχουσα φυτὰ μὲ τέσσαρας στήμονας.

Tétrauthe, ἀρ. *τετράνθεμον, γένος φυτῶν τῆς Ἰαμαΐκης.

Tétranthère, Ϟ. *τετράνθηρον, γένος φυτῶν.

Tétraonyx, ἀσ. *τετρώνυξ, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Tétraorie, Ϟ. τετραορία, δρόμος διὰ τεθρίππου.

Tétrapaste, ἀρ. τετράσπαστον, μηχανὴ διὰ τεσσάρων τροχαλιῶν.

Tétrapétalée, Ϟ. τετραπέταλος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τέσσαρα πέταλα.

Tétraphe, Ϟ. *τετραφία, εἶδος φυτοῦ, ταὐτὸν τῷ lampourde orientale.

Tétraphide, Ϟ. *τετραφίδιον, γένος φυτῶν.

Tétraphylle, ἐπ. τετράφυλλος.

Tétrapile, ἀρ. τετράπιλον, Θάμνος τῆς Κοχεγχίνης.

Tétraples, ἀρ. πλ. τετραπλᾶ, σύγγραμμα εἰς τέσσαρας στήλας περιέχον τέσσαρας διαφόρους ἀναγνώσεις τῆς γραφῆς.

Tétrapodes, ἀρ. πλ τετράποδες, τάξις ἰχθύων.

Tétrapodolithe, Ϟ. τετραποδόλιθον, ἀπολελιθωμένον τετράπουν.

Tétrapodologie, Ϟ. τετραποδολογία.

Tétrapogon, ἀρ. τετραπώγων, φυτὸν τῆς Βαρβαρίας.

Tétrapole, Ϟ. τετράπολις.

Tétraptère, ἐπ. τετράπτερος, βοτ.

Tétrapture, ἀρ. τετραβράγχιον, γένος ἰχθύων.

Tétrarchie, Ϟ. τετραρχία, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ κράτους.

Tétrarhynque, ἀρ. τετράῤῥυγχον, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων.

Tétrarie, Ϟ. *τετράριον, γένος φυτῶν.

Tétrarque, ἀρ. τετράρχης, ἡγεμὼν διοικῶν τὸ τέταρτον τοῦ Κράτους.

Tétrarrhène, Ϟ. τετράῤῥηνον, γένος φυτῶν σταχυοειδῶν.

Tétras, ἀρ. τέτραξ, γένος πτηνῶν, οἷον ἡ ξυλόκοτα.

Tétraspermе, ἐπ. τετράσπερμος, ἐπὶ φυτῶν ἐχόντων τέσσαρας κόκκους.

Tétrastyle, ἀρ. τετράστυλον, ἀρχιτ.

Tétrasyllabe, ἀρ. τετρασύλλαβον.

Tétrathèque, Ϟ *τετράθηκον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Tétratome, ἀρ. τετράτομον, γένος ἐντόμων.

Tétrix, ἀρ. τέτριξ, γένος ἐντόμων ὀρθοπτέρων.

Tétrobole, Ϟ. τετρώβολον.

Tétrodon, ἀρ. τετρόδους, γένος ἰχθύων.

Tétroras, ἀρ. *τετράστομος, ἰχθύς τις.

Tette, Ϟ. Θηλὴ, ἡ ῥόγα τοῦ βυζιοῦ τῶν ζώων.

Tettigone, Ϟ. τεττιγόνιον, γένος ἐντόμων.

Tettrypotéiba, ἀρ. φυτὸν παρασιτικὸν τῆς Περουβιανῆς.

Têtu, ἀρ. τύκος, ῥαιστὴρ, ἡ ῥόπαλον, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ κτίσται κρημνίζουσι τὰ κτίρια. § ἐπ. têtu, ἀρ. ue, Ϟ. ἐπίμονος, ἰσχυρογνώμων, κ. πεισματάρης.

Teugue ἡ Tugue, ἀρ. τύκωμα, εἶδος προτειχίσματος (gaillard) προφυλάττοντος τὴν πρύμνην τοῦ πλοίου ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν.

Teutonique, ἐπ. τευτονικὸς, Γερμανικός. ordre — τευτονικὸν τάγμα, συστηθὲν ἐπὶ τῶν σταυροφορικῶν πολέμων.

Tévertin, ἀρ. τιβουρηνὸς, λίθος περὶ τὴν Ῥώμην.

Toxoctli, ἀρ. δένδρον τοῦ Μεξικοῦ.

Texte, ἀσ. κείμενον. restituer un — διορθῶ τὸ κείμενον (συγγραφέως τινός). § Θέμα (ὁμιλίας, λόγου κτλ.) § εὐαγγέλιον, τὸ βιβλίον τοῦ εὐαγγελίου εἰς τὴν ἐκκλησίαν· μεταφ. il a mal pris son — κακὰ τὸ εὗρε. revenir à son — ἐπανέρχομαι εἰς τὸ προκείμενον. § μουσ.

ταὐτὸν τῷ paroles λέξεις, τὸ ποίημα ἢ οἱ λογοι οἵτινες τονίζονται εἰς τὴν μουσικήν. § gros —, petit — τὸ δέκατον ἢ τὸ τέταρτον μέρος τῶν τεμαχίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων χύνονται οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες.

Textile, ἐπ. μετοχικὸς, ἐπὶ μετάλλων ἐλατῶν σχηματιζομένων λινοειδῶς.

Textuaire, ἀρ. βιβλίον κειμένου, (ἄνευ σχολίων).

Textuel, lle, ἐπ. ῥητὸς, ὁ ἐν τῷ κειμένῳ.

Textuellement, ἐπιρ. κατὰ λέξιν, κατὰ γράμμα.

Texture, Θ. πλέγμα. § πλοκὴ, ὕφανσις. un corps est de — serrée σῶμα κροτητόν. la — des parties d'un corps ἡ συναρμολογία τῶν μερῶν τοῦ σώματος· μεταφ. la — d'un ouvrage de littérature, d'une pièce de théâtre ὁ σύνδεσμος, ἡ διάθεσις, φιλολογικοῦ τινος συγγράμματος, δράματος κτλ.

Thaïs, ἀρ. Θαΐς, γένος ἐντόμων.

Thalamule, ἀρ. *Θαλαμίσκος, γένος ὀστράκων.

Thalassie, Θ. Θαλάσσιον, φυτόν τι τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Thalassine, ἀρ. *Θαλασσίνη, γένος ὀστρακοδέρμων.

Thalassiophytes, Θ πλ. Θαλασσόφυτα, σύστημα φυτῶν.

Thalassomètre, ἀρ Θαλασσόμετρον, εἶδος καθετῆρος,

Thale, ἀρ. Θαλὸς, τὸ ἄνοιγμα τῶν λειχήνων κτλ.

Thalides, ἀρ. πλ. *Θαλίδια, διαιρεσίς τις τῶν ἐντόμων.

Thalie, Θ. Θαλία, μια ἐκ τῶν τριῶν χαρίτων § Θάλιατρον, γένος φυτῶν

Thalle, Θ. θαλλος, ὑμὴν ὑποστηρίζων τοὺς λειχῆνας (lichen)

Thallophores, ἀρ. πλ Θαλλοφόροι, γέροντες οἵτινες ἔφερον κλάδους ἐλαίας εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀθηναίων

Thalysies, Θ. πλ. Θαλύσια, ἑορτὴ ἀρχαία.

Thamnion, ἀρ. Θαμνίον, γένος φυτῶν κοσμοτοκάμων.

Thanatophile, ἀρ. φιλοθάνατος, γένος ἐντόμων.

Thapsie, ἀρ. Θάψος, γένος φυτῶν

Thargélies, Θ. πλ. Θαργήλια, ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Δήμητρος.

Thargélion, ἀρ. Θαργηλιὼν, μὴν ἑβδομηκατος τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων.

Thaspion, ἀρ. Θάσπιον, γένος φυτῶν

Thaumaturge, ἐπ. Θαυματουργὸς (ἐπὶ ἁγίων) § οὐσ. le —, ἀρ ὁ Θαυματουργός.

Thé, ἀρ. τεῦ, κ. τζάϊ. table à — τραπέζα ἐπὶ τεϋποσία. § τεϋποσία, συναναστροφὴ ὅπου πίνεται τεῦ. — de bogota φύλλον ἀλατωνίας. — de France ἐλελίσφακος ὁ μικροφυλλος. — de Suisse ἄλπινον, φυτόν. — du Paraguai φύλλα Παραγουϊανά.

Théandrique, ἐπ. Θεανδρικὸς (ἐπὶ Θεοῦ).

Théanthrope, ἀρ Θεάνθρωπος.

Théâtral, le, ἐπ. Θεατρικός.

Théâtre, ἀρ. Θέατρον § ἡ σκηνή. les personnes de — οἱ σκηνικοί. monter sur le — σκηνοβατῶ. un acteur est né pour le — ὑποκριτὴς Θεατρικὸς ἐκ φύσεως. un comédien a quitté le — ὁ ὑποκριτὴς ἐγκατέλιπε τὴν σκηνὴν, παρητήθη. cet acteur connait son — ὁ ὑποκριτὴς γνωρίζει ὁποία φωνὴ ἁρμόζει εἰς τὸ Θέατρον. il a l'habitude, l'usage du — ἔχει ἕξιν σκηνικὴν. fermer le — κλείω τὸ Θέατρον. ouvrir le — ἀρχίζω τὰς παραστάσεις il ouvre le — προλογίζει. μεταφ. le — du monde τὸ Θέατρον τοῦ κόσμου § δραματοποιία, Θέατρον § τὰ δράματα. le — français τὰ Γαλλικὰ δραματα. coup de — τὰ ἀπὸ μηχανῆς κινήματα. μεταφ l'exil de ce ministre fut un coup de — ἡ ἐξορία τοῦ ὑπουργοῦ ἦτον ἀπροσδόκητόν τι. § συλλογὴ δραματική. § στάδιον (ἀνθρώπου, θέσεως κτλ.) § σωροὶ ξύλων. — anatomique ἀνατομικὸς θάλαμος, τὸ anatomique. — d' eau Θεατρικὸν κόσμημα. — de jardin ἐνηδυτήριον, μέρος τοῦ κήπου ὅπου παίζονται διάφορα παιγνίδια.

Thécadactyle, ἀρ. Θηκοδάκτυλος, εἶδος πιθήκου.

Thécospondyle, ἀρ. Θηκοσπόνδυλος, εἶδος σκώληκος Θαλαττίου.

Thécoüs, ἀρ τεκτειδὴς, Θάμνος τις τῆς Κίνας.

Théière, Θ. Θερμαστὴρ, Θερμορρόη, κ. Θερμάρι διὰ τεῦ.

Théiforme, ἐπ. τεϊοειδὴς.

Théisme, ἀρ Θεϊσμὸς, δόγμα παραδεχόμενον μὲν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ ἀλλ' ὄχι τὴν ἀποκάλυψιν.

Théiste, ἀρ. Θεϊστὴς, ὁ πρεσβεύων τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ.

Thek ἢ Theca, ἀρ. Θήκη, ἡ τέκταινα, μέγα δένδρον.

Thélazée, ἀρ *Θηλάζιον, γένος ἐντοσθίων σκωλήκων.

Thèle, Θ. Θηλὴ, γένος φυτῶν.

Théléobole, ἀρ. *τελεόβολον, ἡ Θηλόβολον, γένος φυτῶν.

Théligone, ἀρ. Θηλύγονον, φυτόν.

Thélimitre, ἀρ. Θηλύμιτρα, γένος φυτῶν.

Thélire, ἀρ. *Θήλυρα, δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Thélotrème, ἀρ Θηλότρημα, γένος λειχήνος.

Thelphisse, ἀρ. *Θέλριτσα, γένος πολυπόδων.

Thelpluse, Θ. *Θελπλούσιον, γένος ὀστρακοδέρμων.

Thelxiope, ἀρ. γένος ὀστρακοδέρμων.

Thelyphone, Θ. Θηλύφωνον, γένος ἀραχνίων.

Thélysie, Θ. *Θηλύσιον, γένος φυτῶν.

Thème, ἀρ. Θέμα, ὑπόθεσις il a mal pris son — κακῶς ἐξέλαβε τὸ πρᾶγμα. le — d'un verbe, γραμ. τὸ Θέμα τοῦ ῥήματος, ὁ πρῶτος χρόνος ἐξ οὗ σχηματίζονται οἱ ἄλλοι. § Θέμα, ἡ μετάφρασις εἰς τὴν ἰδίαν ἢ εἰς ἄλλην γλῶσσαν γινομένη παρὰ τοῦ μαθητοῦ. faire son — en deux façons ἐπαναλαμβάνω, παλιλλογῶ. § Θέσις (τῶν ἀστέρων).

Thémède, Θ. *Θυμήδη, γένος φυτῶν.

Théméone, ἀρ. *Θημεὼν, γένος ὀστράκων.

Thémis, Θ. (προφ. τὸ θ) Θέμις, Θεὰ τῆς δικαιοσύνης.

Thénar, ἀρ. Θέναρ, ἡ παλάμη τῆς χειρὸς ἢ τὸ πέλμα τοῦ ποδός.

Thénardie, Θ. *Θηναρδία, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.

Théocratie, Θ. Θεοκρατία.

Théocratique, ἐπ. Θεοκρατικός.

Théodolite, Θ *μηκοσκόπιον, ἐργαλεῖον δι' οὗ λαμβάνονται αἱ ἀποστάσεις, τὰ ὕψη καὶ τὰ μήκη.

Théodorée, Θ. *Θεοδώρειον, γένος φυτῶν.

Théodoxe, ἀρ. Θεοδόξου, γένος ὀστράκων.

Théogamies, Θ. πλ. Θεογάμια, ἑορτὴ ἀρχαία εἰς τιμὴν τῆς Ἱπποτερόνης, καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ μετὰ τοῦ Πλούτωνος γάμου.

Théogonie, Θ. Θεογονία.

Théologal, ἀρ Θεολόγος, κληρικὸς εἰς, καθεδρεύουσαν ἐκκλησίαν διωρισμένος νὰ διδάσκῃ τὴν Θεολογίαν.

Théologale, Θ. τὸ ἀξίωμα τοῦ Θεολόγου § ἐπ Θεολογικὸς, ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀρετῶν τοῦ Θεοῦ.

Théologie, Θ. Θεολογία. § ἡ δογματικὴ Θεολογία. § τὸ Θεολογικὸν δόγμα. § Θεολογία, Θεολογικὸν βιβλίον

Théologien, ἀρ Θεολόγος.

Théologique, ἐπ. Θεολογικός.

Théologiquement, ἐπιρ. Θεολογικῶς.

Théomancie, Θ Θεομαντεία

Théopaschites, ἀρ. πλ Θεοπασχῖται, αἵρεσις χριστιανικὴ πρεσβεύουσα ὅτι καὶ τὰ τρία πρόσωπα τῆς Τριάδος ἔπαθον.

Théophanie, Θ. Θεοφάνεια.

Théophilanthrope, ἀρ. Θεοφιλάνθρωπος.

Théophilanthropie, Θ. Θεοφιλανθρωπία, αἵρεσις νεωτέρα ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἀναφυεῖσα, καὶ ἐξομοιουμένη μὲ τὴν φυσικὴν Θρησκείαν.

Théophilanthropique, ἐπ. Θεοφιλανθρωπικός.

Théopsie, ϑ. ϑεοψία, ἡ ἐπιφάνεια τῶν μυθολογικῶν ϑεῶν.
Théorbe ἡ Thuorbe, ἀρ. *ϑεόρβιον, ὄργανον μουσικὸν ὅμοιον μὲ τὴν χέλυν (luth), ἀλλὰ μεγαλήτερον.
Théore, ἀρ. ϑεωρὸς, (στελλόμενος εἰς τας πανηγύρεις παρὰ τῶν διαφόρων πόλεων).
Théorème, ἀρ. ϑεώρημα.
Théorétique, ἡ Théurique, ἐπ. ϑεωρητικος.
Théorètre, ἀρ. ϑεώρητρα, δῶρα διδόμενα εἰς τας μελλονύμφους, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Théoricien, ορ. ϑεωρητικός.
Théoride, ἀρ. ϑεωρὶς, ναυς ἱερὰ φέρουσα τους ϑεωροὺς εἰς Δῆλον.
Théorie, ϑ. ϑεωρία. — des planètes ἡ περὶ πλανητῶν πραγματεία. § ϑεωρητικὸν (τῆς τακτικῆς).
Théorique, ἐπ. ταὐτὸν τῷ Théorétique.
Théoriquement, ἐπίρ. ϑεωρητικῶς.
Théoriste, ἀρ. ϑεωρητικος.
Théosophes, ορ. πλ. ϑεόσοφοι, εἶδος φιλοσόφων οἱκτειρόντων τον ἀνϑρώπινον νοῦν, καὶ ἐχόντων πεποιϑησιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἔλλαμψιν.
Théosophie, ϑ. ϑεοσοφία.
Théoxénies, ϑ πλ. ϑεοξένια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν ὅλων τῶν ϑεων.
Thérapeutes, ἀρ. πλ. ϑεραπευταὶ, οἱ ἐναγκαλισθεντες ἐποπτικόν τινα βίον.
Thérapeutique, ἐπ. ϑεραπευτικὸς, ἴδ ἀν. § la —, ϑ. ἡ ϑεραπευτικὴ, μέρος τῆς ἰατρικῆς.
Théraphose, ϑ. *ϑηραφώσιον, σύστημα ἀραχνων (aranéides).
Thérate, ϑ. ϑηρατὴ, γένος κολεοπτέρων.
Thérébinthacées, ϑ. πλ. τερεβινθοειδὴ, συστημα φυτῶν.
Thérébinthe, ἀρ. τερέβινθος, εἶδος πιστάκης
Thérève, ϑ. *ϑηρήϊον, γένος ἐντόμων
Thériacal, le, ἐπ. ϑηριακός.
Thériacologie, ϑ. ϑηριακολογία.
Thériaque, ϑ. ϑηριακὴ.
Théridion, ἀρ. ϑηρίδιον, γένος ἀραχνίων.
Thériotomie, ϑ. ϑηριοτομία.
Thermal, le ἐπ. ἐν χρ. eaux —les ϑερμὰ ὕδατα.
Thermantides, ϑ. πλ. *ϑερμαντίδες, μεταλλικαὶ οὐσίαι μὴ ὑαλωθεῖσαι.
Thermantique, ἐπ. ϑερμαντικός. § οὐσ. le —, ἀρ. ϑερμαντικόν.
Thermes, ἀρ. πλ. ϑερμὰ λουτρά.
Thermidor, ἀρ. *ϑερμιδρεὼν, ὁ ἑνδέκατος μὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως χρονολογίου ἀρχόμενος τὴν 19 ἰουλίου καὶ λήγων τὴν 17 αὐγούστου.
Thermomètre, ἀρ. ϑερμόμετρον.
Thermopsis, ἀρ. *ϑέρμοψις, γένος φυτῶν.
Thermoscope, ἀο. ϑερμοσκόπιον.
Thésauriser, ουδ. ϑησαυρίζω.
Thèse, ϑ ϑέσις, ϑεναι ce n'est pas là la — ὄχι εἶναι τοῦτο τὸ ϑέμα. — de théologie, etc. ϑέσεις ϑεολογίας, κτλ. § συζήτησις, ἔρις.
Thésion, ἀο. *ϑήσιον, γένος φυτῶν.
Thesmophories, ϑ. πλ. ϑεσμοφόρια, ἑορτὴ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος.
Thesmothète, ἀρ. ϑεσμοθέτης.
Thespézie, ϑ. ϑεσπεσία, γένος φυτῶν.
Thètes, ἀρ. πλ. ϑῆτες, ἡ τελευταία ταξις τῶν Ἀθηναίων ὁπλιτῶν.
Thethydes, ϑ. πλ. τηθίδες, εἶδος ἐντόμων.
Théurgie, ϑ. ϑεουργία, μαγεία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τῶν σωτηρίων καὶ ἐυμενῶν ϑεῶν παραγουσα ὑπὲρ φύσιν ἀποτελέσματα.
Théurgique, ἐπ. ϑεουργικός. ἴδ. ἀνωτ.
Thi, ἀρ. κατ. ϑί, ὄνϑρον τῆς Κίνας.
Thia, ἀρ. *ϑία, γένος ὀστρακοδέρμων.
Thiase, ϑ. ϑίασος, ἄθροισμα ἀνϑρώπων ἑορταζόντων τὰ Διονύσια.
Thibaudia, ἀρ. *ϑιβώδιον, γένος φυτῶν.
Thie, ϑ. ϑήκη τοῦ ἀτράκτου.
Thilachion, ἡ Thilaqui, ἀρ ϑηλάκιον, ὄνϑρον τῆς Κοχεγχίνης.
Thili, ἀρ. εἶδος κίχλης (grive) χιλιανῆς.
Thiloglotte, ϑ. ϑηλόγλωττον, γένος φυτῶν.
Thim, ἡ Thym, ἡ Serpolet, ἀρ. ϑύμος, κ. Συμάρι
Thirsé, ἀρ. *ϑύρση, χελώνη τοῦ Νείλου.
Thlaspi, ἀρ. ϑλάσπις, εἶδος καρδάμου, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις
Thlaspidioide, ἀρ. ϑλασπιοειδὴς, ϑάμνος τις Ἰνδικῆς.
Thlasis ἡ Thlasma, ἀρ ϑλάσις ἡ ϑλάσμα, κ ζοῦλισμα (ὀστέου)
Thlipsie, ϑ. ϑλῖψις (τῶν ἐντέρων, ἀγγείων κτλ).
Thnétopsychites, ἀρ. πλ. ϑνητοψυχῖται, αἵρεσις τις.
Thoa, ἀρ. ϑόη, γένος πολυπόδων. § ϑόη, ϑάμνος
Tholus, ἀρ. ϑόλος, ξύλον εἰς ὃ συναρμόζονται ὅλαι αἱ καμπυλαι ξυλίνου τινος ϑολώματος.
Thomise, ϑ. *ϑωμίσιον, γένος ἀραχνίων.
Thomisme, ἀρ ϑωμαϊσμὸς, δόγμα τοῦ ἁγίου Θωμᾶ περὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς χάριτος.
Thomiste, ἀρ. ϑωμαϊστὴς, ὀπαδὸς τοῦ ϑωμαϊσμοῦ.
Thon, ἀρ. ϑύννος, εἶδος σκόμβρου μεγάλου.
Thonaire, ϑ ϑίκτυον διὰ τοὺς ϑύννους.
Thorachique, ἐπ. ϑωρακικὸς, στηθικὸς, ἀναγόμενος εἰς τὸ στῆθος.
Thoraciques, ἀρ. πλ. ϑωρακῖται, τάξις ἰχθύων.
Thoracofacial, ἀρ. ϑωρακοπροσωπικὸς μῦς.
Thorax, ἀρ. ϑώρηξ, τὸ κοίλωμα τοῦ στήθους. § ϑώραξ, εἶδος κογχύλης.
Thorée, ϑ ϑόριον, γένος φυτῶν.
Thotte, ϑ. *ϑώττη, γένος φυτῶν.
Thouarso, ϑ *ϑυάρση, φυτὸν ἑρπητικὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.
Thouinie, ϑ. *ϑουίνιον, γένος φυτῶν.
Thous, ἀρ. *ϑοῦς, εἶδος ζώου τῆς Σουρινάμης.
Thran, ἀρ. ἰχθυέλαιον, εἰς τὰ ἀρκτικὰ μέρη.
Thrasie, ϑ. ϑράσιον, φυτὸν τῆς ὄχϑης τοῦ Ὀρενόκου.
Threékeldie, ϑ. *ϑρυκέλδιον, ϑάμνος τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Thrène, ἀρ. ϑρῆνος, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Thrénétique, ἐπ. ϑρηνητικός.
Thrénodie, ϑ. ϑρηνῳδία, κ. μυρολόγι (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις).
Thrinax, ἀρ. ϑρίναξ, γενος φυτῶν.
Thrincie, ϑ. κολόβιον, γένος φυτῶν.
Thrips, ἀρ. ϑρῖψ, γένος ἐντόμων.
Thripsides ἀρ. πλ. ϑρῖπες, σύστημα ἐντόμων.
Thrisse, ἀρ. ϑρίσσα.
Thrixsperme, ἀρ τριχόσπερμον, φυτὸν παρασιτικόν.
Thrombe, ἀρ. ἴδ. Trombe.
Throsque, ἀρ. *ϑρώσκιον, γένος ἐντόμων.
Thrumbus ἡ Thrombe, ἀρ. ϑύμβρη, κ. ἀθρούμπα.
Thryalle, ἀρ. ϑρυαλλὶς, ϑάμνος τῆς Βυασιλανῆς.
Thryocéphale, ἀρ.* ϑρυοκέφαλον, γένος φυτῶν.
Thryothore, ἀρ. *ϑρυόθορον, γένος πτηνῶν.
Thrysanthe, ἀρ. ϑρύσανθον, γένος φυτῶν
Thuia, ἡ Thuya, ἀρ. *ϑυία, γένος φυτῶν.
Thunberge, ϑ. *ϑυνοβέργη, γένος φυτῶν.
Thuraire, ϑ. *ϑυράριον, ϑάμνος τῆς Χιλῆς.
Thuriféraire, ἀο. ϑυρᾴρος, ὑπηρέτης τῆς ἐκκλησίας φέρων τὸ ϑυμιατήριον.
Thyassire, ϑ. *ϑυάσιρον, γένος ὀστράκων.
Thym, ἴδ. Thim.
Thymale, ἀρ. ϑυμαλὶς, γένος ἐντόμων.
Thymbra, ἀρ. ϑύμβρη, γένος φυτων.
Thymélée, ϑ. ϑυμέλιον, γένος φυτῶν. § —ées, ϑ. πλ. ϑυμέλια, σύστημα φυτῶν.
Thymiate hnie, ϑ. ϑυστεχνία, ἡ τέχνη τῆς ῥήσεως τῶν καπνισμάτων εἰς τὴν ἰατρικήν.

Thymique, ἐπ. θυμικὸς, ὁ, ἡ τοῦ Θύμου.
Thymophylle, ἀρ. θυμόφυλλον, Θάμνος τῆς νέας Ἱσπανίας.
Thymus, ἀρ. Θυμὸς, ἀδενῶδες σῶμα κείμενον μεταξὺ τῶν πετάλων τοῦ μεσοφράγματος (mediastin) εἰς τὰ μικρὰ παιδία.
Thynne, Θ. Θύννη, γένος ἐντόμων.
Thynnées, Θ. πλ. Θυνναῖα, Θυσία τῶν ἁλιέων εἰς τὸν Ποσειδῶνα.
Thyréophore, ἀρ. Θυρεοφόρος, γένος ἐντόμων.
Thyride, Θ. Θυρὶς, γένος ἐντόμων.
Thyro-aryténoïdien, ἐπ. Θυρεοαρυταινοειδὴς, μῦς, ἄρθρον κτλ.
Thyro-épiglottique, ἐπ. Θυρεοεπιγλωττικὸς, μῦς.
Thyroyoïdien, ἐπ. Θυρεοῦοειδής.
Thyroïde, ἐπ. Θυρεοειδὴς, ἔχων σχῆμα Θυρεοῦ, ἐπὶ χόνδρων καὶ ἀδένων.
Thyroïdien, onne, ἐπ. Θυρεακὸς, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Θυρεοειδῆ χόνδρον.
Thyro-palatin, ἐπ. Θυρεοῦπερωϊκος, μῦς.
Thyro-pharyngien, ἐπ. Θυρεοφαρυγγώδης.
Thyro-pharingo-staphylin, ἐπ. Θυρεοφαρυγγοσταφυλίτης, μῦς.
Thyrse, ἀρ. Θύρσος, ἀκόντιον περιεστεμμένον μὲ βότρυς καὶ κισσὸν, μὲ τὸ ὁποῖον ἦσαν ὡπλισμένοι εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Βάκχου. § Θύρσος, βοτ. οὕτω λέγεται τὸ ἄνθος τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς ἕνα ἄξονα περιεστοιχισμένον ἀπὸ μίσχους μικροὺς, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἄνθη.
Thysane, ἀρ. Θύσανος, μέγα δένδρον τῆς Κοχεγχίνης.
Thysanothe, ἀρ. Θυσανωτὸν, γένος φυτῶν.
Thysanoures, ἀρ. πλ. Θυσανόουροι, ἰχθύες.
Thysites, ἡ Thyites, ἀρ. Θυΐτης, μάρμαρόν τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Tiare, Θ. τιάρα. porter la — γίνομαι πάπας. § — épiscopale, — papale μίτρα, εἶδος κογχύλης. — fluviatile μίτρα ἡ ποταμία.
Tiarelle, Θ. τιαρίδιον, γένος φυτῶν.
Tibia, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. σωλὴν, αὐλὸς. κυρίως ἡ κνήμη.
Tibial, le, ἐπ. κνημαῖος.
Tibiane, ἀρ. σωλὴν, γένος πολυπόδων.
Tibio-calcanien, ἀρ. κνημοπτερνικὸς, μῦς.
Tibio-malléolaire, ἐπ. ἐν χρ. veine —e φλὲψ κνημοσφυρικὴ
Tibio-péronéi calcanien, ἐπ. κνημοπερονοπτερνικός.
Tibio-péronéo-tarsien, ἐπ. κνημοπεροναταρσικὸς, μῦς.
Tibio-sous-phalangettien-commun, ἐπ. κνημοῦποφαλαγγιτικὸς κοινὸς, μῦς.
Tibio-sous-tarsien, ἐπ. κνημοῦποταρσικός.
Tibio-sus tarsien, ἐπ. κνημοεπιταρσικὸς, μῦς.
Tibio-tarsien, ἐπ. κνημοταρσικός, μῦς.
Tibouchina, ἀρ. *τιβουχινὸν, Θάμνος φυόμενος εἰς τὰς ἄμμους τῆς Γουϊάνης.
Tic, ἀρ. σπασμὸς (τοῦ ἵππου) ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου λαμβάνει τὸν κνημον καὶ τὸν τρώγει μὲ τοὺς ὀδόντας του. § σπασμα (ἐν γένει τοῦ ἀνθρώπου κτλ.). § ἕξις κακὴ, (οἷον τὸ νὰ στρύψῃ τις τὸν μύστακα, νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν αὐτὴν λέξιν πολλάκις, να ξύῃ τὴν κεφαλὴν κτλ.).
Tical, ἀρ. ἀξία ἡ μέτρον τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἰς τὰ κράτη τοῦ μεγάλου Μογόλ.
Tichi, ἀρ. *τίχιον, σπόρος τις Ἰνδικός.
Tichodroma, ἀρ. τοιχοδρομος, γένος πτηνῶν, οἷον ὁ πυργίτης.
Ticore, ἀρ. *ὀζόφυλλον, Θάμνος τῆς Γουϊάνης.
Tiède, ἐπ. χλιαρὸς, κ. σύχλιος. faire infuser à — ἐγχέω χλιαρόν. rendre — χλιαίνω. μεταφ χαλαρος, ἀνειμένος, βλῆχρὸς, ἀσθενής. une amitié — φιλία χαύνη. zèle — ζῆλος χαῦνος. un amant — ἐραστὴς ὀύσκινος.
Tiédement, ἐπίρ. ἀνειμένως, χαύνως, νωθρῶς.
Tiédeur, Θ. χλιαρότης. μεταφ. ἀμέλεια, χαυνότης, χαύνωσις.
Tiédir, οὐδ. χλιαίνομαι.
Tien, nne, ἐπ. (κτητικὴ ἀντ.) ὁ σὸς, κ ὁ ἰδικός σου. c'est là mon épée, cherche la — nue ἰδοὺ το ξιφος μου, εὑρὲ τὸ ἰδικόν σου καὶ ἄνευ ἄρθρου. ces biens là peuvent devenir — s αὐτὰ τὰ κτήματα δύνανται νὰ γίνωσιν ἰδικά σου. § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ σὸν, κ. τὸ ἰδικόν σου. les —s, πλ οἱ περὶ σὲ, οἱ οἰκεῖοι σου, οἱ συγγενεῖς σου, κ. οἱ δικοί σου.
Tierce, ἐπ. Θ. ἐν χρ. fièvre — τριταῖος πυρετός. § οὐσ. la —, Θ. τρίτος (ἦχος), μουσ. § τρία, ἡ τριὰς, (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων), οἷον ὁ βασιλεὺς, ἡ κυρία καὶ ὁ ὑπηρέτης. § πληγὴ ἐξωτερικὴ, (εἰς τὰς ξιφομαχίας, ὅταν καταφέρηται εἰς τὰ ὅπλα κτλ.). § τριτη ὥρα (εἰς τὰς προσευχάς) § τρίτη διόρθωσις, ἡ τελευταία διόρθωσις (εἰς τὰς τυπογραφίας). § τὸ ἑξηκοστὸν (τοῦ λεπτοῦ)
Tiercelet, ἀρ. ὑπότριτον, τὸ ἄρρεν τῶν θηρευτικῶν ὀρνέων, διότι εἶναι κατὰ ἓν τρίτον μικρότερον τοῦ θήλεος.
Tiercement, ἀρ. *τριτοδοσία, προσφορα κατὰ ἓν τρίτον ὑπὲρ τὴν κατακύρωσιν.
Tiercer, οὐδ. *τριτοδοτῶ, ἴδ. ἀνωτ. on a —é aujourd'hui au spectacle ἀνέβησαν καθ' ἓν τρίτον αἱ θέσεις τοῦ θεάτρου. § εἶμαι ὡς τρίτος (εἰς τὴν παιδιὰν τῆς σφαιρίστρας paume). § *ὑποτριτῶ, κάμνω ὑπότριτον, ἐλαττῶ ἢ σμικρύνω κατὰ ἓν τρίτον τὰς κεράμους, τοὺς στύλους κτλ. ἐπὶ ἀρχιτ.). § ἐν. κέραμνω τριβολιὰν, σκάπτω ἢ καλλιεργῶ ἐκ τρίτου.
Tierceron, ἀρ. ἀρχ. γωνιότοξον, τόξον ἐξερχόμενον ἐκ γωνίας.
Tiercière, Θ. εἶδος δικτύου.
Tiercine, Θ. *τριτοκεραμὶς, τεμάχιον κεραμίδος ἐσχισμένης κατὰ μῆκος καὶ χρησιμευούσης εἰς τὸ στέγασμα.
Tiercon, ἀρ. τριτημόριον (μέτρου τινός). § κιβώτιον (ὅπου τίθενται τὰ σαπώνια εἰς τὸ ἐμπόριον).
Tiers, rce, ἐπ. τρίτος ἐν χρ. la —rce partie d'un tout το τρίτον τοῦ ὅλου. parler en —e personne ὁμιλῶ πρὸς τρίτον. un — arbitre τρίτος διαιτητής. — état ἡ τρίτη τάξις (τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν). § le —, ἀρ. τρίτος. il ne faut point de — ὀὲν εἶναι χρεία τρίτου. il s'alla mettre en — avec tel et tel ὑπῆγεν ὡς τρίτος μεταξὺ τοῦ δεῖνα καὶ δεῖνα. — opposant τρίτος ἀνακόπτων. —rce opposition τρίτου ἀνακοπή. — saisi τριτος μετεγγυοῦχος. — détenteur τρίτος κάτοχος. le — et le quart ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος, ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος. § τριτημόριον, τὸ τρίτον. j'en suis, j'y suis pour un —e ἔχω τὸ τρίτον. — et danger δικαίωμα ἐπὶ τῆς πωλήσεως τῶν ὰσῶν.
Tiers-point, ἀρ. ἡ τομὴ (ἰσοπλεύρου τριγώνου). λέγεται οὕτω παρὰ τοῖς τεκτοσι διότι εἶναι τὸ τρίτον σημεῖον. § ἡ ἄντυξ (τῶν Γοτθικῶν θόλων). § τριγώνιον, εἶδος ρίπτης ἐχούσης τρεῖς γωνίας.
Tiers-poteau, ἀρ. σανίδες (φραγμοῦ τινος προχειρου).
Tigarier, ἀρ. *τιγαρέα, γένος φυτῶν.
Tige, Θ. αὐλος, κ. κοτζάνι § στέλεχος, κ. κορμὸς (δένδρου). qui a la — droite et lisse ὀρθόκαυλος. couper la — ἀποκαυλίζω. monter en — ἐκκαυλῶ. hautes —s ὑψιπρεμνα δένδρα, μεγάλα δένδρα. —s fruitières καρπίμα δένδρα. § ῥίζα (γενεαλογική). § βάθρον, βάσις (κιονος). § κοίλη λιγκλὶς, (ἐξ ἧς ἐξέρχονται διάνοροι τομαὶ ἀναβρυτικαὶ εἰς τα ὑδραυλικὰ ἔργα). § τὸ στέλεχος ἡ κορμὸς (ἐπὶ διαφόρων τεχνῶν, πᾶν μόριον λεπτὸν χρήσιμον εἰς τὸ νὰ περιστρέφῃ ἢ νὰ στηρίζῃ, οἷον τὸ τοῦ τροχοῦ, τὸ τοῦ ἐμβόλου κτλ.) la — d'une clef, d'une botte etc. ὁ καυλὸς, ὁ στειλεὸς τῆς χλειδὸς, τὸ περικνήμιον τοῦ ὑποδήματος κτλ.
Tigeron, ἀρ. ἀξονίδιον.
Tigette, Θ. κεράτιον, εἰς τὰ κιονόκρανα τὰ Κορινθιακὰ, ἐξ οὗ γεννῶνται οἱ ἕλικες.
Tignasse, Θ. χυδ. παλαιοπεροῦκα.
Tignon, ἀρ. ἀντὶ τοῦ chignon, ἡ ὀπισθία κόμη (τῆς γυναικός).
Tignolle, Θ. ἁλιευτικόν τι πλοιάριον.
Tigre, ἀρ. Tigresse, Θ. τίγρις. μέ-

ταφ. c'est un — εἶναι τίγρις. jaloux comme un — ζηλότυπος εἰς ἄκρον, κ. ζουλιαρόκατα. cheval —, ἐπ. ψαρὸς ἵππος. des chiens —s ψαροὶ κύνες. § — ἡ fleuve du — τίγρις, ἀστερισμὸς τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.

Tigre ἡ Tigrē, ἀρ. τίγρις, εἶδος ἰχθυος. § τιγρις, εἶδος κογχύλης.

Tigrē, ée, ἐπ. ψαρὸς, κατάστικτος, κ. παρδαλός.

Tigre-chat, ἀρ. τιγροαλῆ, εἶδος ζώου.

Tigre-d'eau, Ϛ. τίγρις ἡ Θαλασσία. — frisé τίγρις ἡ οὐλοθριξ. — marin φώκη. — puce φθεὶρ (τῶν ὀρνέων).

Tigridie, ἡ Tigrine, Ϛ. *τιγρίδιον, γενος φυτῶν.

Tiliacées, Ϛ. πλ. φιλυροειδῆ, γένος φυτῶν.

Tiliguerta, ἀρ. *τιλιγαρτινὸν, γένος φυτῶν.

Tillac, ἀρ. κατάστρωμα (τοῦ πλοίου) franc— τὸ πρῶτον κατάστρωμα faux — δεύτερον κατάστρωμα, ἐπικατάστρωμα.

Tille, Ϛ. φιλύρα, ὁ λεπτὸς ὑμὴν μεταξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου τῆς φιλύρας. § ὁ φλοιὸς τῆς καννάβιος, λέγεται καὶ Teille § ἀξίνη ἡ σφύρα. § ξύστρα (διὰ τὴν σακχαροποίαν μὲ τὴν ὁποίαν ξύουσι τοὺς τύπους). § le —, ἀρ. τιλιὸν, γένος ἐντόμων

Tillée, Ϛ. *τίλλαιον, γένος φυτῶν. § πυργίδιον (πλοίου μη ἔχοντος καταστρωμα).

Tiller, ἐν. ἀπολεπίζω (τὴν κάνναβιν), λαμβανω τον φλοιὸν τῆς καννάβιος ἀνὰ ἓν κλωνίον, διὰ νὰ ἀποσπάσω τὸ νῆμα § *φιλυροπλοκῶ, πλέκω φλαμουριὰ. λέγεται καὶ teiller.

Tillette, Ϛ εἶδος ἀρδωσίας.

Tilleul, ἀρ. φιλύρα, κ. φιλουριὰ, ἡ φλαμουριά.

Tilleur, ἀρ. Tilleuse, Ϛ. *φιλυροπλόκος.

Tillotte, Ϛ. σχεδία, εἶδος μικροῦ ἁλιευτικοῦ πλοιαρίου μὴ ἔχοντος μήτε τρόπιν μήτε πηδάλιον.

Timbale, Ϛ. τύμπανον, βαρβαρ. τουμπενέλι, κυρίως τὸ χρήσιμον διὰ τὸ ἱππικὸν· μεταφ. faire bouillir la — βάλλω τὴν χύτραν νὰ βράσῃ. § νάκθος, εἶδος ποτηρίου τυμπανοειδοῦς. § τύμπανα, τὰ δερμάτινα σφαιρώματα μὲ τὰ ὁποῖα παίζουσιν εἰς τὴν παιδίαν τοῦ (volant).

Timbalier, ἀρ. τυμπανιστής.

Timbre, ἀρ. σήμαντρον, εἶδος κώδωνος κρουομένου ὄχι ἔσωθεν διὰ τῆς γλωττίδος, ἀλλ' ἔξωθεν διὰ σφυρίου. § κροῦσμα, ὁ ἦχος τοῦ σημάντρου. § ὁ ἦχος (τῆς φωνῆς.) voilà un beau — εὔηχος φωνή. sa voix n'a point de — ἡ φωνή του δὲν εἶναι λαμπρά. sa voix a un — argentin φωνὴ ἀργυρόηχος. § χαρτόσημον. § σφραγὶς (τοῦ ταχυδρομείου ἐπὶ τῶν γραμμάτων). § κ βαρβαρων. σορόκι, ἀριθμὸς δερμάτων, οἷον σαμουσίου κτλ. συνηνωμένων ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πωλουμένων εἰς τὸ ἐμπόριον· λέγεται καὶ masse. § χορδὴ (τοῦ τυμπάνου). § χυδ. κεφαλή. il a le — fêlé εἶναι ἀνόητος, κ. ἔχει νυχιά. § — violet εἶδος μύκητος ἰοειδοῦς

Timbrer, ἐν. βάλλω τὴν περίληψιν καὶ τὴν μηνολογίαν (εἰς τὰ ἔγγραφα). § στραγίζω (διὰ χαρτοσημάντρου) papier — ée χαρτόσημον lettre — ée γράμμα ἐστραγισμένον. μεταφ une cervelle mal — ée ἔμπληκτος, φρενοπλήξ, κ. ξεμυαλισμένος. il est un peu — εἶναι ἀνόητος, τριλλός

Timbreur, ἀρ. σφραγιστής

Timide, ἐπ. δειλὸς, κ. φοβιστιάρης. avoir l'air — φαίνομαι δειλός.

Timidement, ἐπιῤ. δειλῶς.

Timidité, Ϛ. δειλία.

Timiti, ἀρ. φοίνιξ τοῦ Ὀρενόκου.

Timmie, Ϛ. *τιμμι, γένος φυτῶν κρυπτογάμων.

Timon, ἀρ. ῥυμὸς, ξύλον μακρὸν χωρίζον τοὺς συνεζευγμένους ἵππους εἰς τὴν ἅμαξαν. § ἱστοβοεύς, κ. τιμόνι ἡ ῥοῦντα του ἁλιευτικοῦ § οἴαξ, κ. δοιάκι τοῦ τιμονιοῦ manier le — πηδαλιουχῶ, οἰακοστροφῶ· μεταφ. prendre le — des affaires λαμβάνω τὸ πηδάλιον τῶν πραγμάτων.

Timone, ἀρ. *τιμώνη, δένδρον τῆς Ἀμβονίας.

Timonnier, ἀρ. πηδαλιοῦχος, οἰακοστρόφος, κ τιμονιέρης. § ὑποζύγιος (ἵππος).

Timoré, ée, ἐπ. δεισιδαίμων, περιδεής, δεισίφοβος.

Tin, ἀρ. στραμίνες, ξύλα ὑπερείδοντα τὴν τρόπιν.

Tinamou, ἀρ. *τινάμων, γένος πτηνῶν.

Tine, ἡ Tinette, Ϛ κ. βούτα (βυτία) (διὰ μετακόμισιν σταφυλῶν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου εἰς τὸν ληνόν) § — de beurre κογχύλη τις ἐκ τοῦ γένους τῶν κώνων.

Tinéites, Ϛ. πλ. *τινῖται, σύστημα ἐντόμων.

Tinet, ἀρ. χρεμάθρα (τῶν χριοπωλῶν).

Tinette, Ϛ. ἴδ. Tine.

Tingis, ἀρ. *τίγγις, γένος ἐντόμων.

Tinopore, ἀρ. *τινόπορον, γένος ὀστράκων.

Tintamarre, ἀρ. θόρυβος, κρότος, βαρβαρ. πατιρδί

Tintamarrer, οὐδ. ἄχρ. θορυβῶ, κάμνω κρότον.

Tintement, ἀρ. βόμβος (τοῦ κώδωνος, ὅστις προχωρεῖ βαθμηδὸν ἐλαττούμενος). — d'oreille βόμβος τῶν ἀκοῶν, κ. βοή.

Tintenague, ἴδ. Toutenague.

Tinter, ἐν. *ἑτεροκρουστῶ, κτυπῶ τὸν κώδωνα εἰς τρόπον ὥστε ἡ γλωττὶς νὰ ἐγγίζῃ μονον τὸ ἓν μέρος. — la messe, le sermon κρούω τὴν λειτουργίαν, τὴν διδαχήν § οὐδ. ἠχῶ (ἐπὶ κώδωνος). la cloche — e κ. κτυπᾷ ἡ καμπάνα le sermon —e, la messe —e κτυπᾷ ἡ διδαχὴ, ἡ λειτουργία. faire — un verre κωδωνίζω τὸ ποτήριον, τὸ κτυπῶ διὰ νὰ εὐχάριστῃ ἄλλον τινά. l' oreille — e à quelqu'un βομβοῦσιν αἱ ἀκοαί του, κ βύζουν τὰ αὐτιά του· παρ. les oreilles doivent vous avoir bien —é, car on a beaucoup parlé de vous ἐτιτιρνίσθης βέβαια, διότι εἶχον τὴν ὁμιλίαν σου le cerveau — e à quelqu'un εἶναι ἄμυαλος.

Tintoin, ἀρ. βόμβος, συριγμὸς (τῶν ὤτων), παρὰ τοῖς ἰατροῖς.

Tion, ἀρ. ἐργαλεῖόν τι ἐκ χάλικος.

Tiphie, Ϛ. τίφη, γένος ἐντόμων.

Tiphion ἡ Tiphium, ἀρ. τίφυον, εἶδος φυτοῦ.

Tiphle, ἀρ. τυφλίας, γένος ἰχθύων.

Tipiaga, Ϛ. ταὐτὸν τῷ fécule de manioc.

Tipulaire, Ϛ. ὄχις ὁ ἄχερως, φυτόν τι § ἡ πλ. κεπροειδῆ, σύστημα ἐντόμων.

Tiques, Ϛ. κρότων, κυνορράπτης, εἶδος ἐντόμου, ἡ μυῖας ἥτις ἐνοχλεῖ τοὺς ἵππους, τοὺς βόας, κ. τζιμούρι. — des volailles ἄκαρι τὸ ποιονόρρυγχον, φθεὶρ τῶν ὀρνίθων, κ. ὀρνιθόψηρα. — d'automne εἶττος ὁ μετοπωρινός.

Tiquer, οὐδ. οἰστροῦμαι, ἐξοιστροῦμαι, πάσχω ἀπὸ κρότωνας, κτλ. (ἐπὶ ἵππων).

Tiqueté, ée, ἐπ. στικτὸς, διάστικτος.

Tiquilie, Ϛ. *τικυλιακὸν, γένος φυτῶν τῆς Περουβιανῆς.

Tir, ἀρ. εὐθυωρία, εὐθυβολία, ἡ γραμμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ῥίπτεται τὸ πυροβόλον ὅπλον. ce fusil n'a pas le — juste, il diverge τὸ πυροβόλον τοῦτο δὲν ῥίπτει ἴσα κτλ.

Tirade, Ϛ περικοπή. tout d'une — ἀποστακτόν, ἀδιακόπως, χωρὶς νὰ σταματήσῃ. § περιβολὴ, πλατυσμὸς, κοινὸς τόπος εἰς τοὺς ὁποίους ἐνδιατρίβει τις ὑπὲρ τὸ δέον. § μουσ. *διεκβολὴ, ἡ μετάβασις τῆς φωνῆς ἀπὸ τόνου εἰς τόνον διὰ τῶν μεσολαβουσῶν διατονικῶν φωνῶν προφερομένων διακεκριμένως.

Tirage, ἀρ. ἕλξις, ὁλκὴ, ἕλκυσμὸς, κ. τράβηγμα — des feuilles τύπωσις φύλλων. — des métaux ἡ ἔλασις τῶν μετάλλων. le — de l'or ἡ χρυσουλκία. le — de l'argent ἡ ἀργυρουλκία. le — de la soie ἡ ἀνάλυσις τῆς μετάξης, κ. τὸ εὐχάλσιμον ἢ τὸ τυλιγάδισμα. le — d' une loterie διακλήρωσις, κ. τὸ εὐ-

γάλσιμον τοῦ λότου. le — de la milice ἡ στρατιωτικὴ κλήρωσις. § ῥυμουλκία. chevaux de — *ῥυμουλκοὶ ἵπποι.

Tiraillement, ἀρ. σπασμός. — d'esprit ὀμηχανία, ἐνδοιασμὸς τὸ ἀμφιῤῥεπές.

Tirailler, ἐν. ἕλκω, σύρω, κ. τραβοπαλῶ. μεταφ. περισπῶ, περιέλκω, (ἐπὶ πραγμάτων, φροντίδων κτλ.) § οὐδ. ἀκροβολίζομαι. § πυροβολῶ ἀτάκτως

Tirailleric, Θ. ἀκροβολισμός.

Tirailleur, ἀρ. ἀκροβολιστής.

Tirance, Θ. ἐν χρ. pieux de — ὀλκεῖς, χάρακες ἢ πάσσαλοι χρήσιμοι εἰς το νὰ ἕλκωσι σχοινία εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης.

Tiranite, Θ. *τυρανίτης, γένος ὀστράκων.

Tirant, ἀρ. ἑλκυστὴρ, κλῶσμα ἢ γαῖτανον χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ἀνοίγῃ καὶ κλείῃ τα βαλάντια § συσχεῖς, δέρματά τινα κείμενα ἐκατέρωθεν τῶν σανδαλίων, καὶ χρήσιμα εἰς το νὰ συσφίγγωσι καὶ νὰ προσαρμόζωσι τὴν ἐμβάδα εἰς τὸν πόδα § ὀρθωτὴρ, ξύλον τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἴσα τὰς δύο ἀντηρίδας τῆς στέγης. § ὀχεὺς, ῥάβδος σιδηρᾶ ἔχουσα περι τὴν ἄκραν ὀακτύλιον ἐν ᾗ ἐντίθεται σιδηρίον τι διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὸν τοῖχον τοῦ νὰ παρεκκλίνῃ. § τὰ κυτρινα νεῦρα (τα ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ κρέας τῶν χρεωπωλείων). § ἡ κάθεσις (τοῦ πλοίου), κ. το τράβιγμα ὅσου νεροῦ ἔχει ἀνάγκην διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ πλεύσῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ πλοῖον. § ῥυτὴρ (εἰς διάφορα ἔργα τέχνης.)

Tirasse, Θ. ἄρκυς, δίκτυον διὰ τὴν ἄγραν τῶν ὀρτύγων, κορυδαλῶν κτλ.

Tirasser, ἐν. ἀγρεύω πτηνὰ διὰ τῶν ἀρκύων.

Tircis, ἀρ. τύρσις, εἶδος λεπιδοπτέρου.

Tire, Θ. à — d'aile ταχύπτερος. μεταφ. la calomnie vole à — d'ailes jusqu'aux ministres ἡ συκοφαντία πετᾷ ταχεῖα μέχρι τῶν ὑπουργῶν. tout d'une — συνεχῶς, ἀδιακόπως, κ. μία κοπανιά. § ἡμιδωδεκὰς ἡμιτυβίων (batiste).

Tire-à-barre, ἀρ. ἐργαλεῖον τῶν βυτινοποιῶν δι' οὗ προσαρμόζουσι τὴν ὁριζόντειον ῥάβδον (barre) ἥτις ὑποστηρίζει τὸν πυθμένα τῶν βυτινῶν.

Tire-balle, ἀρ. βολιαγωγὸς, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ χειροῦργοι ἕλκουσι τὰς βολίδας ἀπὸ τὰς πληγάς § βολιαγωγὸς, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἕλκουσι τὰς βολίδας ἀπὸ τὰ πυροβόλα ἢ τηλεβόλα.

Tire-bord, ἀρ. ἀναγωγεὺς, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀνέλκουσι τὰ παρυσανιόφματα (bordage) πλοίου κατακαθίσαντος.

Tire-botte, ἀρ. ἐμβάτης, τεμάχιον μικρον ἐκατέρωθεν τῶν ὑποδημάτων, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ὑποδυνηταί τις μὲ πλειοτεραν εὐκολίαν. § παρυρὴ (τῶν ταπήτων).

Tire bouchon, ἀρ. ἑλκυστὴρ, ἐργαλεῖον σιδηροῦν κοχλιοειδὲς, δι' οὗ ἕλκομεν καὶ σύρομεν τὰ στουππώματα τῶν οἰνηρῶν ἢ ἄλλων ἀγγείων.

Tire-boucler, ἀρ. ξυστὴρ, ἐργαλεῖον τῶν λεπτουργῶν δι' οὗ ξύουσι καὶ καθαρίζουσι τὸ ἐσωτερικὸν τῶν γομφωμάτων.

Tir-bourre, ἀρ. ἕλιξ, ἐργαλεῖον σπειροειδὲς προσαρμοζόμενον εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ πυροβόλου διὰ νὰ ἀνασύρῃ τὸ στυππεῖον καὶ νὰ κενώσῃ τὸ πυροβόλον.

Tire-bouton, ἀρ. κομβιοῦλκον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἕλκονται τὰ κομβία διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς ταῖς θυλειαῖς των.

Tire-cendres, ἀρ. *ἑλξίτεφρον, ἢ ἄλλως λεγομένη tournaline, διὰ τὴν ἠλεκτρικὴν αὐτῆς ἰδιοτητα τοῦ νὰ σύρῃ τὰς τέφρας ἢ ἄλλα ἐλαφρὰ σώματα ὅταν θερμαίνηται.

Tire-clou, ἀρ. *ἡλοῦλκον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀνασύρονται οἱ ἧλοι.

Tire-dent, ἀρ. ὀδοντα γωγὸν, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀλλάττονται οἱ ὀδόντες τῶν κτενίων.

Tire-fiente, ἀρ. *κοπρα γωγὸν, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ κηπουροὶ ἕλκουσι τὴν κόπρον.

Tire filet, ἀρ. *γραμμοῦλκον, ἐργαλεῖον δι' οὗ σχηματίζονται γραμμαὶ εἰς τὰ μεταλλα.

Tire-fond, ἀρ. ὀστεοῦλκος, ἐργαλεῖον δι' οὗ συρονται τεθραυσμένα κόκκαλα. § ὁλκεὺς, ἐργαλεῖον ἑλικοειδὲς περὶ τὴν ἄκραν, χρήσιμον εις τοὺς βυτινοποιούς. § στροφεὺς, λογχύλη τις.

Tire-laine, ἀρ. *ἐριοῦλκον, ἐργαλεῖον, δι' οὗ ἕλκονται τὰ μάλλινα στουπώματα μὲ τὰ ὁποῖα ἐμφράττονται αἱ ὀπαί.

Tire-laisse, ἀρ. ἀπάτη, κ. γέλασμα.

Tire-larigot, ἀρ. ἐν χρ. boire à — πίνω ἀμυττί, ὑπέρμετρα, ὑπερβολικά

Tire-ligne, ἀρ. *ἐλκεσίγραμμον, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἕλκονται ἢ ἄγονται γραμμαὶ ἴσαι. § ἀμαθὴς, ὅστις δὲν ἠξεύρει ἄλλο εἰμὴ νὰ ἕλκῃ γραμμάς.

Tire-lire, Θ. βαρβαρ. κουμπαρᾶς

Tire-lirer, οὐδ. φωνάζω (ὡς ὁ κορυδαλός).

Tire-lisses, ἢ contrelames, Θ. πλ. *ἀντελάσματα, ῥάβδοι ξύλινοι χρήσιμοι εἰς τὸ να καταβιβάζωσι τα ἄμματα (lisses) ὅταν ὑφῶνται ἀπὸ τοὺς σχιάκκας (bricoteaux).

Tirelles, Θ. πλ. ἑλκυστῆρες, μικρὰ σχοινία χρήσιμα εἰς τὸ στήσιμον τοῦ στήμονος.

Tire-moelle, ἀρ. *μυελαγωγὸν, ἐργαλεῖον τῆς τραπέζης χρήσιμον εἰς τὸ νὰ σύρῃ τὸν μυελὸν ἀπὸ τὰ κόκκαλα.

Tire-pièce, ἀρ. *ἀρμολέκτης (εἰς τὴν ζαχαροποιΐαν).

Tire-pied, ἀρ. σφήνωμα, ἐπιχεὺς, ἢ ἐπιγόνατιον, ἐμας διὰ τοῦ ἑποίου οἱ σανδαλιοῤῥάφοι στηριζουσι τὰ σανδάλια ἐπὶ τοῦ γόνατος διὰ νὰ ῥάπτωσι, κ. κατόχιον.

Tire-planche, ἀρ. ἐπιγραφὴ, (ἡ) προμετωπὶς (βιβλίου), ὅταν εἶναι πεποικιλμένη.

Tire-plomb, ἀρ. μολιβδοῦλκον, εἶδος ροδάνης, δι' ἧς ῥαβδοποιεῖται ὁ μόλιβδος καὶ κοιλαίνεται διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ὑδροποιούς.

Tire-pus, ἀρ. οὐρικὸς * πυαγωγός

Tirer, ἐν. ἕλκω, προσέλκομαι, σύρω, κ. τραβῶ. — à soi ἐφέλκουσι, προσέλκομαι. — en haut ἀνέλκω. — en bas καθέλκω. — en avant προέλκω, προάγω. — en arrière μεθέλκω, ἀνθέλκω. —à part ἀπάγω, κ τὸν παίρνω κατὰ μέρος. — les oreilles, les cheveux à quelqu'un τραβῶ τὰ μαλλιὰ, τὰ αὐτία τινος.— à bouche μαζόνω τὴν στάκτην εἰς τὸ στόμα τοῦ φούρνου. un homme se fait — l'oreille ποιεῖ τι μόλις καὶ μετὰ βίας, προσαναγκάζεται. une chose, une raison est —ée par les cheveux, est —ée aux cheveux τὸ πρᾶγμα ἢ ὁ λογος εἶναι βεβιασμένος. on aura bien à — dans une affaire θέλουν ὑπομεινῃ πολλὰς δυσκολιας. il a encore bien à — pour en venir là πολὺ ψωμὶ θὰ φάγῃ ἀκόμη. — l'épée contre quelqu'un ξιφουλκῶ, διαξιφίζομαι πρός τινα. faire — l'épée à quelqu'un τὸν βιάζω νὰ πολεμήσῃ — la langue προδεικνύω την γλῶσσαν, κ εὐγάλλω τὴν γλῶσσάν μου faire — la langue à quelqu'un d'un pied de long ἐκβάλλω τὴν ψυχὴν τινος, τὸν κάμνω νὰ βαρυνθῇ περιμένων. § ἐξάγω, ἐκβάλλω. — de l'eau ἀντλῶ, ἀναπύρω (ἢ) σύρω νερόν. — de l'eau d'un puits ὑρεαντλῶ. — du vin κατασταμνίζω τον οἶνον, κ. τραβῶ τὸ κρασί. — des pierres λατομῶ, ἐξάγω πέτρας. — du feu ἐκπυροσιροτῶ — une chose de l'obscurité ἐξάγω τι ἐκ τοῦ σκότους. — une copie κάμνω ἀντίγραφον. — copie ἀντιγράφω — des fonds λαμβάνω κεφάλαια, τὰ ἀποσπῶ (ποθέν). παρ. le vin est — é, il faut le boire τὸ τραπέζι εἶναι ἕτοιμον, πρέπει νὰ στρωθῶμεν. — du sang φλεβοτομῶ, κ. παίρνω αἷμα. — une vache ἀμέλγω, κ. ἀρμέγω παροιμ. — le diable par la queue ζῶ δυσκόλως. — ses chausses ἢ ses guêtres τραβῶ τὰ ὑποδήματά μου, φεύγω, ἀναχωρῶ. — un homme de prison ἐξάγω τινὰ τῆς φυλακῆς, κ. τὸν ἐκβάλλω κτλ. on l'a — é de la province τὸν ἀπέσπασαν ἐκ τῆς ἐπαρχίας. on l'a — é de la charrue τὸν

ἕλαβον ἐκ τοῦ ἀορίστου κτλ. — quelqu'un d'un mauvais pas ἀπαλλάττω τινὰ ἐκ κινδύνου τινός κτλ. on ne saurait le — de l'étude, de dessus ses livres εἶναι ἀναπόσπαστος ἀπὸ τὴν σπουδήν, ἀπὸ τὰ βιβλία του. on ne peut le — de là ὅεν φεύγει ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἰδέαν. on a —é quelqu'un de la boue, de la poussière τον ἀνύψωσαν ἐκ κοπρίας § ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω, κ. ἐβγάζω. — les bottes ἐκβάλλω, (ἢ) ἀφαιρῶ τὰ ὑποδήματα. — son épingle du jeu τὰ γλυτόνω. καὶ — son épingle du jeu λαμβάνω τὰ χρήματά μου (ὅτα ποτε κατέβαλον εἰς κινδυνώδη τινὰ ὑπόθεσιν). παροιμ. καὶ χυδ après lui il faut — l'échelle ὅεν ἔχει τὸν ὅμοιόν του, κάνεις ὅὲν ὅύναται νὰ ἐξισωθῇ. il s'est —é du pair, ἢ de pair, ἢ hors de pair τοὺς ὑπερέβη ὅλους, κ. τοὺς ξεπέρασε. παροιμ. — les marrons du feu avec la patte du chat βάλλω τον τρελλὸν νὰ ἐβγάλῃ τὸ φαϊὸι ἀπὸ τὴν τρύπαν. — les vers du nez, ἴὸ. n'en a se — d'affaire, d'intrigue, d'embarras ἀπολυομαι, ἀπαλλάττομαι περιπλοκῆς τινος, σκευωρίας, κτλ. un homme s'est —é une épine du pied ἔκβαλε τὸ ἀγκάθι, ἀπηλλάγη ἀπὸ ἕνα κακόν § ἀποπῶ. — une chose de quelqu'un ἀφαιρῶ τι τινός — des larmes des yeux ῥέω ὅάκρυα εἰς τινα, τὸν κινῶ εἰς ὅάκρυα. on ne peut — de l'argent de lui ὅὲν εὐγαίνουτι χρήματα ἀπὸ αὐτόν on n'en peut — une obole μήτε ὀβολὸς ὅὲν ἐξέρχεται ἀπὸ αὐτόν. on ne saurait — un mot de lui ὅὲν ἐκβάινει λόγος (ἢ) λέξις ἀπὸ αὐτόν. on n'a rien —é de lui, on n'a pu en — la vérité οὐὅὲν ἐπερισθησαν παρ' αὐτοῦ, οὐὅὲν ἔμαθον § καοπῶμαι, ὠφελοῦμαι, λαμβάνω, πορίζομαι. il —e de sa terre vingt mille francs de revenu, ἀπολαμβάνει ἐκ τῆς γῆς του εἰσόδημα εἴκοσι χιλιάδων. — du profit, de l'utilité ἀπωφελοῦμαι. — avantage, parti d'une chose κερδαίνω ἔκ τινος, ὠφελοῦμαι. — du soulagement λαμβάνω ἀνακούφισίν τινα. il —a un grand avantage de sa victoire ἐκερδήσε πολὺ ἀπο τὴν νίκην του. on —e parti du présent ὠφελεῖται ἐκ τῶν παρόντων. — un bon augure de quelque chose ἐξάγω καλὸν οἰωνὸν ἐκ τινος, το ἔχω ὡς καλὸν οἰωνόν. — quelque grâce de quelqu'un ἁρπάζω χάριν τινὰ παρ' αὐτου — parole,— promesse, quelque éclaircissement de quelqu'un λαμβάνω τὸν λόγον, ὑπόσχεσιν, πληροφορίαν τινα παρά τινος. on ne saurait — de raison d'un homme ὅὲν ἔχει λόγον οὗτος. — raison, — satisfaction d'une injure λαμβάνω ἱκανοποίησιν, λόγον περὶ ὕβρεώς τινος. — vengeance ἐκδικοῦμαι, λαμβάνω ἐκδίκησιν. — vanité d'une chose ἀφρύνομαι, τεμαύνομαι. — avantage d'une chose νομίζω τι εὕρημα, εὐτύχημα, ὠφέλημα. § ἔχω (ἐπὶ πηγῶν ποταμοῦ, μέρους κτλ.) — sa source de ἔχω τὰς πηγάς μου ἀπο — son origine de ἕλκω τὸ γένος ἐκ, κατάγομαι ἐκ. un généalogiste —e l'origine d'un homme de γενεαλογεῖ ὁ κτλ. τὸν ὅεῖνα ἐκ κτλ § ἐκθλίβω, ἐξάγω, κ. ἐκβάλλω. — de l'huile sans feu ἐξάγω ἔλαιον κτλ. μεταφ. πορίζομαι, ἐφοδιάζομαι, λαμβάνω. ce passage est —é de Cicéron τὸ χωρίον τουτο ἐξήχθη (ἢ) ἐλήφθη ἐκ τοῦ Κικέρωνος. ces vers sont —és de Virgile οἱ στίχοι ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Βεργιλίου. un homme qui —e la quintessence de tout ἄνθρωπος λαμβάνων ὅλην τὴν ὠφέλειαν, ἢ ἐμβατεύων εἰς ὅλα. il —rait de l'huile d'un mur ἀπὸ τὴν πέτραν ἐκβάλλει νερόν. on tirerait plutôt de l'huile d'un mur que de l'argent de lui ἔχει χέρι σφιχτόν, εἶναι φιλάργυρος. § ἐξάγω, συνάγω, συμπεραίνω, ἐπάγω (συμπεράσματα, πορίσματα κτλ.) on —e de là un grand argument contre lui ἐξάγουν ἐκ τούτου μεγα ἐπιχείρημα κατ' αὐτοῦ. — occasion de quelque chose λαμβάνω ἀφορμὴν ἐκ τινος. § — des armes ὁπλομαχῶ. — une estocade ἐπάγω, ἐπιφέρω, καταφέρω πληγὴν κατά τινος. — sur le temps κατὰ καιρον, εἰς τὴν στιγμὴν καμνω τι. § ἀρίημι, ἀκοντίζω, ῥίπτω, (ἐπὶ πυροβόλων ἢ ἄλλων ἀρετηρίων ὅπλων) — de l'arc τοξεύω — un mousquet ῥιπτω, κ. τραβῶ πυροβόλον τι. — un pistolet ῥίπτω ἐπιστόλιον. — sur quelqu'un ἀρίημι κατά τινος, κ. τραβῶ ἐτάνω του. — au blanc βάλλω (ἢ) ῥίπτω εἰς σκοπόν. — aux perdrix κυνηγῶ πέρδικας (ὅιὰ τοῦ πυροβόλου) — (ἀτλῶς), πυροβολῶ (ἢ) κανονοβολῶ. — un oiseau, un lièvre ῥίπτω εἰς, πυροβολῶ πτηνὸν, λαγωὸν κτλ. — une volée de canons κανονοβολῶ. — le canon à toute volée ῥίπτω ἀτρόπως. —en volant ἢ au vol κυνηγῶ στὸ πετοῦ. pour lui parler, il faut le —en volant ὅια νὰ τὸν ὁμιλήσητε, πρέπει νὰ ῥίψῃ εἰς τὸ πετρὸν, (ἐτὶ τινος ὁρομαίως τοέχοντος). —sa poudre aux moineaux κατὰ πετρῶν σπείρω, ματαιοπονῶ καὶ ἀποτ — sur quelqu'un, —juste ῥίπτω κατὰ τινος, εὐθυβολῶ. —à quelqu'un πυροβολῶ τινα. — à poudre, à plomb, à balle πυροβολῶ μὲ πυρίτιδα, μὲ μολιβόβολα, μὲ βολίδας. — sur quelqu'un καταφέρομαί τινος, ἐκτοξεύω ὕβρεις κατα τινος, λέγω τα ἐξ ἀνάγκης. — à cartouche sur quelqu'un, à boulets rouges ὑβρίζω ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἐξυβρίζω, καθυβρίζω. — sur quelqu'un à bout portant λέγω τι κατὰ πρόσωπον. vous —ez sur vos gens κατ'οἰκείων τὰ βέλη. une chose —e à conséquence, οὐὅ. ὅιὅεται παράδειγμα ὅι αὐτοῦ § τανύω, ἐκτείνω, κ. τεντόνω, ἢ τεντόνω. — les bas ἕλκύω, κ. τραβῶ τοὺς καλτίους. — les rideaux ἕλκω τα παραπετάσματα, τὰ σύρω. μεταφ. — le rideau sur quelque chose, ἢ — le rideau ἀποτιωπῶ τι, τὸ κ. κάλύπτω, τὸ παραπρίχω. — le voile sur une faute, sur les défauts d'autrui ἐπιῤῥίπτω τὸ κάλυμμα εἰς ἁμάρτημά τι. — l'or, l'argent ἐλαύνω τὸν χρυσὸν, τὸν ἄσημον, κάμνω σύρμα. — une corde τανύω, ἐπιτείνω, κ. τεντόνω το σχοινί. une corde —e, οὐὅ. τὸ σχοινίον τεντόνεται, τεντόνεται. — la courroie τραβῶ τὸ σχοινί, κάμνω οἰκονομίας. καὶ ἀπλῶς; il y a bien à — pour attraper le bout de l'année πρέπει νὰ σριχθῶμεν, νὰ στενοχωρηθῶμεν, ὅιὰ νὰ φθάσωμεν τὸ τέλος τοῦ χρόνου — une affaire en longueur παρέλκω, παρατείνω τὸ πρᾶγμα. une affaire —e en longueur ἡ ὑπόθεσις παρατείνεται, κ. πηγαίνει εἰς μῆκος. elle —e de long λαμβάνει μῆκος. § κληρῶ, κ ῥίπτω (ἐπὶ λαχνοῦ, τυχηρῶν πραγμάτων κτλ). — l'horoscope d'un homme βλέπω τὸ ὡροσκόπον τοῦ ἀνθρώπου. — aux fèves ῥίπτω τὰ κουκκια. — un billet noir ἐξάγω, ἢ κ. τραβῶ μαῦρον. — au bâton (ἢ) au court bâton avec quelqu'un ἐσηγορῶ μέ τινα, φιλονεικῶ ἐσια καὶ ἴσια. § ἕλκω, κατάγω, κ. τραβῶ (γραμμήν). — un fossé ἀνοίγω, ἕλκύω τάρρον. — une allée au cordeau πρὸς γραμμὴν τίθημι τὴν ὁδὸν. — le plan d'une forteresse σχεδιάζω, ἢ λαμβάνω τὸ σχέδιον τοῦ φρουρίου. — un homme au naturel ἐξεικονίζω τινὰ, κάμνω τὴν εἰκόνα του. il s'est fait — par un excellent peintre ἔθελε νὰ τον ζωγραφήσῃ ἄριστος ζωγράφος. on l'a —é en cire τὸν ἔκαμον εἰς κηρόν. § — une racine carrée d'un nombre ἐξάγω τὴν τετραγωνικὴν ῥίζαν ἀριθμοῦ τινος § οὐὅ. τρέπομαι, κ. παίρνω (ἐπὶ ὁδοῦ). de quel côté —ez vous πόθεν ὅιευθύνεται. — au large φεύγω. — de long. — pays κ. τραβῶ τὴν ῥότα μου, ἀποσύρομαι. une affaire, une maladie —e à sa fin ὑπόθεσις, ἀσθένεια ἐγγίζει πρὸς τὸ τέλος της. un homme —e à sa fin εἶναι εἰς τὰ λοίσθια, εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. § ἐν. ὅιυλίζω, στραγγίζω, καθαρίζω (ὑγρόν τι). μεταφ. —au clair σαφηνίζω, καθαρίζω τι, ποιῶ τι σαφές. § οὐὅ. une couleur —e sur ῥέπω εἰς, κλίνω εἰς (ἐπὶ χρωμάτων). — sur le vert ὑποπρασίζω. —

sur le rouge ἐπιφοινίσσω, κλίνω εἰς τὸ κόκκινον. il —e sur le noir εἶναι ὑπομέλαν. § — un homme à quatre ἕλκομέν τινα πολλοί (διὰ νὰ τὸν φέρωμέπου). μεταφ. il s'est fait — à quatre pour consentir à ce mariage ἐπίπεσαν ἐπάνω του διὰ νὰ τον πείσωσι νὰ νυμφευθῇ — un criminel à quatre chevaux διασφενδονῶ, καταδικάζω τινὰ εἰς το νὰ συρθῇ διὰ τεσσάρων ἵππων. une personne est —ée à quatre épingles εἶναι εἰς τὰ τέσσαρα, (ἐπιτετηδευμένως στολισμένος). — pied ou aile de quelque chose ὠφελοῦμαί τι ὁποιουδήποτε. — une plume à quelqu un τοῦ ἀφαιρῶ τι. § οὐδ. navt un vaisseau —e tant d'eau, tant de pieds d'eau τὸ πλοῖον σημαίνει, (ἤτοι βυθίζεται) τόσους πόδας εἰς τὴν θάλασσαν. § un cheval —e à la main ὁ ἵππος τραβᾷ τὸν χαλινόν § — une lettre de change ἐκδίδω συναλλαγματικήν. — en ligne de compte ἐγγράφω, προσλογίζομαι, δέχομαι εἰς λογαριασμόν. § — un chapeau à poil ἐκβάλλω τὴν τρίχα του πίλου. — au sec ξηραίνω τι (νωπὸν διὰ νὰ τὸ φυλάξω). —à la perche γνάπτω, ἀναξαίνω, (τὰ ἐριοῦχα, διὰ νὰ ἀναφανῇ ἡ θρίξ). § — la terre ἐκτίθημι τὸν πηλὸν (διὰ τὴν κεραμουργίαν). —le cierge πλάττω τὸν κηρόν.

Tiré, ée, μετ. un visage —é πρόσωπον κατατεθλιμένον, ἰσχνόν. παροιμ. ils en sont aux couteaux — és (ἢ) à couteaux —és εἶναι ἐχθροὶ ἄσπονδοι, κεκηρυγμένοι. § κυνήγιον μὲ πῦρ.

Tiret, ἀρ. εἰλικτήριον. ἱμὰς ἐκ μεμβράνης στενὸς καὶ περιεστραμμένος, χρήσιμος εἰς τὸ νὰ συνδέῃ χαρτία, καὶ φακέλλους. § ὑγὲν, ὁριζόντιος γραμμὴ ἢ ξεῦγμα (διὰ νὰ ἑνώσῃ δύω λέξεις, ἢ τιθέμενον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ στίχου, ὅταν το ἥμισυ τῆς λέξεως μεταφέρηται εἰς τὸν ἀκόλουθον στίχον)

Tiretaine, θ. ἐριόμιτον (ὕφασμα ἔχον ἔριον καὶ νῆμα).

Tire-terre, ἀρ. γεωλκὸν, ἐργαλεῖον δὶ οὗ σύρονται αἱ γαῖαι αἱ συνέχουσαι τὰς πέτρας εἰς τὰ λατομεῖα.

Tire-tête, ἀρ. κεφαλαγωγον, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν χρήσιμον εις τὸ νὰ σύρῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐμβρύου ἀπο τὴν μήτραν τῆς μητρός.

Tirette, θ. ἑλκυστὴρ, τεμάχιον δέρματος χρήσιμον εἰς τὸν σανδαλιοῤῥάφον διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ τὸ πέδιλον (escarpin) ἐπὶ τοῦ καλάποδος. § καταπακτὸν, πλὰξ σιδηρᾶ ἐμφράττουσα τὸν ἰπνὸν τοῦ πυραύνου τῶν σταλακτήρων (distillateur).

Tireur, ἀρ. ἀφέτης, ὁστις μισθοῦται ἐπίτηδες διὰ νὰ σκοτώσῃ κυνήγιον. c'est un bon —, un mauvais — ῥίπτει καλὰ, (ἢ) κακὰ (τὸ πυροβόλον). § ἀκροβολιστὴς § ἑλκυστὴς (συναλλαγματικῆς) —euse de cartes ὁ ῥίπτων ἢ ῥίπτουσα τὰ χαρτιά. — d'horoscope γενεθλιακός. — d'or et d'argent *χρυσουλκὸς καὶ ἀργυρουλκος. § χύτης, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μολυβδοσφαιρίων.

Tire-veille, ἀρ. σχοινίον (ἐνίοτε κεκαλυμμένον μὲ ἐριοῦχον, τὸ ὁποῖον πιάνουσιν ὅσοι ἀναβαίνουσι διὰ τῆς ἀναβάθρας εἰς τὸ πλοῖον.)

Tirit, ἀρ. φοινιξ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Tiroir, ἀρ. σύρτης, συρτοθήκη, κ. συρταρι. pièces à — πολυδράφὲς δρᾶμα, ἔχον σκηνὰς μὴ ἐχούσας συνάφειαν πρὸς ἀλλήλας. § σύρτης, κύλινδρος ἔχων λεπτοὺς ὀδόντας καὶ ἀποτελῶν μέρος τῆς μηχανῆς δι' ἧς σγουραίνονται τὰ ὑφάσματα § ἐφελκυστὴρ, πτηνὸν ἐξ ἐρυθροῦ ὑφασματος πεποιημένον καὶ ἔχον δύο πτεοὰ ἀλέκτορος ἢ ἀλεκτορίδος, διὰ νὰ ἐκκαλέσῃ τις τὸ θηρευτικὸν ὁρμεον.

Tirolle, ἢ Tréaule, ἀρ. δίκτυον διὰ τὰ μικρὰ ἰχθύδια εἰς τὸν Γερούνδαν

Tironien, enne, ἐπ. Τιρώνια, τὰ γράμματα ἢ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐπενόησεν ὁ Τιρων ἀπελεύθερος τοῦ Κικέρωνος.

Tirraphis, ἀρ. *τιῤῥαφὶς, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Tirtoir, ἀρ. ὑπομόχλιον, δι' οὗ οἱ βυτινοποιοὶ εἰσβιάζουσι τὰ τελευταῖα στεφάνια εἰς τὰς μεγάλας βυτίνας.

Tiru, ἀρ. γενος ἰχθύων.

Tisane, θ. πτισάνη, κυρίως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ κριθαρόνερον, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις πᾶν ἰατρικὸν ἐλαφρὸν συγκείμενον ἐκ φύλλων, σπόρων, ἢ καρπῶν βρασθέντων, καὶ πινόμενον κατὰ διαστήματα.

Tisart, ἀρ. χάσμα, τὸ ἄνοιγμα τοῦ χωνευτηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ σκαλευτὴς (tiseur) διατηρεῖ το πῦρ.

Tiseur, ἀρ. σκαλευτὴς, ὁ σκαλίζων καὶ διατηρῶν τὸ πῦρ εἰς τοὺς κλιβάνους ὅπου ἀναλύεται ἡ ὕλη τῶν κατοπτρων.

Tisiphone, θ. Τισιφόνη, μία τῶν Ἐρινύων.

Tison, ἀρ. δαλὸς, θυμάλωψ, κ δαυλὶ, μισοκαυμένον ξύλον il garde les —s, il est toujours sur les —s, il a toujours le nez sur les —s οποδεύνης, παρακάθηται τῇ πυρᾷ ἢ τῷ πυρὶ, κ εἶναι σταχτοπαίπελις. μεταφ. — de discorde ταραξίας. — de la discorde ταὐτόν. — de discorde μῆλον τῆς ἔριδος.

Tisonné, ée, ἐπ. (προφ. tisoné) στικτος, ψαρὸς (ἐπὶ ἵππου).

Tisonner, ἐν. (προφ. tisoner) σκαλεύω τὸ πῦρ, κ. συνδαυλίζω, σκαλίζω τὴν φωτιάν.

Tisonneur, ἀρ. Tisonneuse, θ. σκαλευτὴς, ὁ ἀγαπῶν να ἀνασκαλίζῃ το πῦρ.

Tisonnier, ἀρ. σκάλευθρον, κ. σκαλιστήρι (διὰ τὸ πῦρ).

Tissage, ἀρ. ὕφανσις.

Tisser, ἐν. ὑφαίνω. l'art de — ἡ ὑφαντικὴ.

Tissu, ue, μετ. — d'or χρυσοῦφὴς. — d'argent ἀργυροῦφὴς.

Tisserand, ἀρ. ὑφάντης. κ. ἀνυφαντὴς tisseur ταὐτὸν τῷ προηγ. ἐν χρήσει μόνον c'est un bon — καλὸς ὑφάντης. § les —s, ἀρ. πλ. ὑφάνται, φυλὴ ἐντόμων ἀνισοδακτύλων.

Tisseranderie, θ. ὑφαντικὴ. § τὰ ὑφαντουργῆ.

Tisserin, ἀρ. ὑφάντης, πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς ὑραῖον τὴν καλιάν του ἐντέχνως διὰ κλαδίσκων.

Tissu, ἀρ. ὀθόνη, ὕφασμα μεταφ. le — d'un discours ἡ ὑφὴ τοῦ λόγου. la vie de l' homme est un — de misères ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὕφασμα δυστυχημάτων. — d' horreurs σειρὰ φρικωδῶν. § πλέγμα, (ἐπὶ τοῦ σώματος), τὰ ἀνατομικὰ στοιχεῖα τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος. — cellulaire το δικτυοειδὲς πλέγμα. le — piloux τὸ τριχῶδες πλέγμα κτλ

Tissure, θ. ὑρή. — serrée κροστητον, σπαθητον, κ. κρουστόν. — croisée σταυρωτόν. — lâche χαλαρον ὕφασμα. μεταφ. la — d'un discours ἡ ὑφὴ τοῦ λόγου, ἡ διασκευὴ, ἡ διάθεσις.

Tissutier, ἀρ. ὑφασματοποιὸς, ὁ πλέκων διάφορα ὑφαντὰ πράγματα, οἷον ταινίας κτλ

Tit, ἀρ. *τιτιον, φυτὸν τῆς Ἰνδίας.

Titane, ἢ Titanium, ἀρ. τιτάνιον, οὐσία τις χημικὴ μεταβάλλουσα χρῶμα ὅταν τὸ μέταλλον πυρακτοῦται.

Titanite, ἀρ. τιτανίτης, τιτάνιον ὀξειδωμένον.

Titarès, ἀρ. τιταρήσιον, πτηνὸν Ἑλληνικόν.

Tithènides, θ. πλ. τιθηνίδια, ἑορτὴ τῶν Λακεδαιμονίων εἰς ἣν οἱ τεῦχοροι ἔρερσον τα ἄῤῥενα παιδία εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος.

Tithone, ἀρ. τιθωνὸς, γένος φυτῶν του Μεξικοῦ.

Tithymale, ἀρ. τιθύμαλος, εἶδος εὐφορβίου, ἡ κ. γαλιτσίδα.

Tithymaloïdes, θ. πλ. τιθυμαλοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Titi, ἀρ. *τιτία, φυτὸν τοῦ Μαλαβάρ § καὶ εἶδος πιθήκου. § γένος πτηνῶν ὁμοίων μὲ τοὺς κόκκυγας

Titien, ἀρ. *τιτιανὸν, ὄνομα δένδρων τινῶν τῆς Ἀμβοανῆς.

Titillant, te, ἐπ. (δὲν ὑραίνονται τὰ δύο, ll) πάλλων, σκιρτῶν (οἷον ὁ οἶνος τῆς Καμπανίας) § γαργαλιστικὸς.

Titillation, θ. παλμὸς, σκίρτημα. § γαργαλισμός.

Titiller, οὐδ. ἐν χρ. le vin —

dans le verre ὁ οἶνος πάλλει, σκιρτᾷ εἰς τὸ ποτήριον. le vin — le palais, ἐν. ὁ οἶνος γαργαλίζει τὴν ὑπερῴαν.

Titire, ἀρ. τίτυρος, εἶδος ἐντόμου λεπιδοπτέρου.

Titiri, ἡ Tritri, ἀρ. τέτριξ, ἰχθύδιον τῶν Ἀντιλλονήσων

Titoulihue, ἀρ. *τιτουλιχιον, δένδρον γαλακτῶδες τοῦ ἁγίου Δομίγγου

Titre, ἀρ προσηγορία, τίτλος. donner un — à ἐπονομάζω τινά. un — onéreux μόνον τὸ ὄνομα μεταφ le — de père d'époux, de bienfaiteur το ὄνομα, ἡ ὀνομασία πατρὸς, συζύγου, εὐεργέτου κτλ. — d'ami ἐπωνυμία φίλου. se parer du — de philosophe περικοσμοῦμαι μὲ τὴν προσηγορίαν τοῦ φιλοσόφου. § ἐπιγραφή. le — d'un livre ἡ προμετωπὶς τοῦ βιβλίου. — courant ἡ ἐπιγραφὴ τῆς σελίδος le — d'un chapitre ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ κεφαλαίου. § ἐκκλ. cardinal du — de St. Sophie καρδινάλης ὁ ἐπιλεγόμενος τῆς ἁγίας Σοφίας. — clérical ὁ κληρικὸς τίτλος. ἡ ἁπλῶς — τὸ εἰσόδημα τῆς παραδοχῆς εἰς τὸν κλῆρον. — patrimonial πατρικὸν εἰσόδημα (τοῦ κληρικοῦ διὰ νὰ χειροτονηθῇ). — de pauvreté τὸ δικαίωμα τοῦ πένητος κληρικοῦ (ὥστε νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὰ ἱερατικὰ ἀξιώματα καὶ ἄνευ κληρικοῦ τίτλου ἡ πατρικοῦ εἰσοδήματος). § δικαιόγραφον, τίτλος. — nouvel ἀνανέωσις συμφωνίας τινός (γινομένη ἐκ μέρους τοῦ κληρονόμου ὡς πρὸς τὰς πράξεις τοῦ κληρονομουμένου). § δικαίωμα, λόγος. à — d'achat ἐπὶ ἀγορᾷ, ἢ λόγῳ ἀγορᾶς. à quel — ἐν τίνι δικαιώματι ἢ ἐπὶ τίνι λόγῳ. possession vaut — ἡ νομὴ ἰσοφαριζει δικαίῳ. à juste — δικαίως. à — gratuit κατὰ δωρεὰν, ἢ ἑτεροβαρῶς. à — onéreux ἀμφιβαρῶς à — d'héritier δικαιώματι κληρονόμου, ὡς κληρονόμος. cette personne a bien des — s pour prétendre à cette chose ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἄξιος τοῦ εἶνα. à — de ὡς. à — de parent ὡς συγγενὴς, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς συγγενείας. à — de dette λόγῳ ἢ ἐπὶ λόγῳ χρέους. à — de grâce λόγῳ ἢ ἐπὶ λόγῳ χάριτος. à — de don, de prêt ὡς δῶρον, ὡς δάνειον. ce faible cœur que vous partagez à tant de — s ἡ ἀσθενὴς καρδία τὴν ὁποίαν κατὰ τοσοῦτους λόγους συμμερίζεσθε. § ἡ ἀξία, ἡ τιμὴ (τοῦ χρυσοῦ, ἀργύρου κτλ. ὡς πρὸς τὴν ποιότητα). au — de l' ordonnance ἔννομον, δόκιμον. en — d'office πανδήμως, ἐπισήμως. ἐν χρ. ἐπὶ κακοῦ. c'est un fripon en — d'office ἀπατεὼν ἐξ ἐπαγγέλματος. agir à — d'office ἐνεργῶ ὡς ἐκ τῶν χρεῶν μου.

Titrer, ἐν. ἐπονομάζω, ἐπικαλῶ, δίδωμι τίτλον (εἰς γῆν, ἄνθρωπον κτλ). § ἐπιτρέπω, δίδωμι ἐξουσίαν.

Titré, ée, μετ. homme — τιτλοφόρος, ὁ ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι, (οἷον ὁ Πατρίκιος τῆς Ἀγγλίας, ὁ μεγιστὰν τῆς Ἱσπανίας). — titrée γῆ εὐγενὴς, (φέρουσα τίτλον μαρκεζάτου, δουκάτου κτλ)

Titrier, ἀρ. ὁ ἐπὶ τῶν τίτλων (εἰς τὰ μοναστήρια). καὶ εἰρων. παραποιητής.

Titubation, Ϡ. κραδασμὸς, (κυρίως τῆς γῆς περὶ τοὺς πόλους τοῦ ἐκλειπτικοῦ)

Titulaire, ἐπ. ὁ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι § οὐσ. le —, ἀρ. ὁ δικαιοῦχος. § ὁ συνταξιοῦχος.

Tium, ἀρ. ἀστράγαλος, εἶδος φυτοῦ.

Tivel, ἀρ. Ἀφροδίτη ἡ Ἀφρικανὴ, εἶδος νόγχης

Tivouch, ἀο. *τιβουλιανὸν, πτηνὸν τῆς νήσου Μαδαγασκάρ.

Tlamotolli, ἀρ. σκίουρος τῆς νέας Ἱσπανίας.

Tmèse, Ϡ τμῆσις, σχῆμα ῥητορικὸν, εἶδος ὑπερβατοῦ.

Tobire, ἀρ. *τόβιρον, Ϡάμνος τῆς Κίνας.

Toc, ἀρ. ἐν χρ. jeu du — *Ϡιξίνδα, παιδιὰ διὰ κύβων παιζομένη μὲ 15 πεττοὺς ἑκατέρωθεν.

Tocan, ἀρ. εἶδος ἰχθύος.

Tocane, ἀρ. εἶδος οἴνου τῆς Καμπανίας ἑξαμηνιαίου.

Tocanhoa, ἀρ. κυνόμορον, φυτὸν τῆς Μαδεκασσίας.

Tococo, ἀρ. εἶδος φυτοῦ ἐκ τοῦ γένους τῶν μελαστόμων.

Tocony, ἀρ. ὕφασμα τῆς Ἱσπανικῆς Ἀμερικῆς.

Tocot-guébit, ἡ tocot-guébit, ἀρ. δένδρον τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τοῦ ξύλου τοῦ ὁποίου γίνονται εἴδωλα.

Tocoyenne, Ϡ. οὐκρανία, Ϡάμνος τις τετράγωνος.

Tocro, ἀρ. σάρδιξ ἡ Γουϊανή

Tocsin, ἀρ. τὸ διεγερτικὸν, ἦχος τοῦ κώδωνος κατεσπευσμένος διὰ νὰ κινήσῃ ταραχὴν ἢ Ϡόρυβον, οἷον εἰς ἐπαναστάσεις, εἰς πυρκαϊὰς, κτλ. la cloche du — ἡ le — ὁ κώδων τοῦ Ϡορύβου. μεταφ. sonner le — sur quelqu'un καταθορυβῶ τινα, κινῶ τὴν κατάκρισιν τοῦ δημοσίου κατά τινος.

Toddalie, Ϡ. *τοδδάλιον, γένος φυτῶν.

Toddi, ἀρ. οἶνος φοινικίτης (εἰς τὰς Ἰνδίας).

Todée, Ϡ. ὀρυοπτερὶς τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Todier, ἀρ. *κυψελίτης, πτηνόν.

Toge, ἀρ. τήβεννος.

Toi, ἀντων. β'. προσώπου. ἴδ. Tu.

Toile, Ϡ. ὀθόνη, ὕφασμα, κ. πανίον. — de lin λῖνον, κ. λινό. — de coton βαμβακηρόν. — de lin κανναβιουργὲς, κ. κανναβόπανι. — cirée κηρωτὸν, βαμβακοτ. μουσαμᾶς. — de comptoir ἐστὸς, κ πανὶ (ἐπὶ τοῦ ἐργαλειοῦ ἔχον ἑκατὸν κλωστὰς στήμονα καὶ 15 ὑφάδιον). c'est la — de Pénélope ὑφαίνει τὸν ἐστὸν τῆς Πηνελόπης. — peinte. ἐνδιουργὲς, τὸ βαρβαροτουρ. μπασμᾶς. — imprimée ὀθόνη γραπτή. les — s d'un moulin à vent τὰ πτερὰ τοῦ μύλου. — d'or, — d'argent χρυσοῦρις, ἀργυροῦρις ἔργον. — d'araignée ἐστὸς ἀράχνης, κ. ἀραχνιά. § αὐλαία, παραπέτασμα (εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Θεάτρου). § σκηνή. une armée est sous la — τὸ στράτευμα εἶναι κατεσκηνωμένον. § ἄρκυς, δίκτυα.

Toile, ἀρ. ἐνυφὴ, ἐνύφαντον, ἄνθος ἐπὶ τῶν ὀδοντωτῶν (dentelle) μὴ ὀρανῶς (à jour) ἐνυφασμένον, καὶ κατεσκευασμένον ἀπὸ πέντε, ἕξ καὶ ἑπτὰ νήματα, ὅταν ἡ ματάξη εἶναι λεπτή.

Toilerie, Ϡ. *ὀθονοποιΐα, *ὀθονεμπορία, κ. τὸ ἐμπόριον τῶν πανικῶν.

Toilette, Ϡ τραπέζωμα, ἡ ὀθόνιον, σκέπασμα λεπτὸν τῆς τραπέζης, ἐπὶ τῆς ὁποίας κατατίθενται τὰ ἐνδύματα τῶν ἐνδυομένων ἢ ἀπικουρουμένων κομψῶν ἀνθρώπων. — de point τραπεζοποίκιλμα, τὸ ῥαφιδιοτὸν ποίκιλμα τιθέμενον περὶ τὰ ὀθόνια. § καλλυντήριον, τὰ διάφορα σκεύη τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ κομμώματος τῆς γυναικός. dessus de — ἐπικαλυπτήριον, σκέπασμα κεντητὸν ἐξ ὁλοσηρικοῦ χρήσιμον εἰς τὸ νὰ σκεπάζῃ τὰ καλλυντήρια. § κόσμητρον, τὸ ὅλον τῶν σκευῶν ἢ ὀργάνων χρησιμευόντων εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῆς γυναικός. § τράπεζα κομμωτρὶς, ἡ τράπεζα ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν ὅλα τὰ καλλωπιστικὰ σκεύη. voir une dame à sa —, l'entretenir à sa — ἐπισκέπτομαι τὴν κυρίαν, ἢ ὁμιλῶ μὲ αὐτὴν ἐν ᾧ στολίζεται ἢ ἐνδύεται. revendeuse à la —, marchande à la — κομμωτρὶς, πράτρια, κ. πράτρα, ἰδίως ἡ πωλοῦσα πράγματα ἀναγκαῖα διὰ τὸν στολισμὸν τῶν γυναικῶν. plier la — συσκευάζω τὰ πράγματά τινος, σκευαγωγῶ, κ. σηκόνω τὰ πράγματατου. plier la — κλέπτω τὰ πράγματά τινος, τὰ ἐνδύματά του. § κόμμωσις, καλλωπισμὸς, ἐπιτετηδευμένος καὶ περίεργος στολισμός. n'être occupé que de sa — εἶμαι καλλωπιστής. l'amour de la — ὁ καλλωπισμὸς, ἡ φιλοκαλία. faire — στολίζομαι. § περικάλυμμα (τῶν ὑφασμάτων εἰς τὰ ἐργαστήρια διὰ νὰ μὴ σκονίζωνται καὶ φθείρωνται).

Toilier, ἀρ. Toilière, Ϡ. *ὀθονοπώλης, *ὀθονέμπορος.

Toise, Ϡ. πῆχυς (ἀρχαῖος τῆς Γαλλίας, εἰς τόπον τοῦ ὁποίου ἀντι-

κατίστη τὸ μέτρον.) — à mur τετραγωνικὸς πῆχυς. — carrée ἡ superficielle πῆχυς τετραγωνικός. — cube, solide ἡ massive κυβικὸς πῆχυς. παρ. on ne mesure pas les hommes à la — οἱ ἄνθρωποι δὲν μετροῦνται μὲ τὸν πῆχυν. mesurer les autres à sa — μετρῶ τοὺς ἄλλους μὲ τὸ ἴδιον μέτρον, ἐκ τῶν ἰδίων κρίνω καὶ τοὺς ἄλλους.

Toisé, ἀρ. ἡ καταμέτρησις (διὰ τοῦ πήχεος). § ἡ μετρητικὴ (τέχνη, ἡ ἐπιστήμη).

Toiser, ἐν. καταμετρῶ (διὰ πήχεος). — un soldat μετρῶ τὸ ἀνάστημα τοῦ στρατιώτου. μεταφ. — quelqu'un, un homme ἐξετάζω τινὰ, ἀνερευνῶ τὰ κατ' αὐτὸν, τὸν δοκιμάζω. une affaire est —ée τετέλεσται τὸ πρᾶγμα.

Toiseur, ἀρ. καταμετρητὴς, ἡ μετρητής.

Toison, Θ. πόκος, κ. τὸ κουρευμένον μαλλίον. la — d'or τὸ χρυσόμαλλον δέρας. la — d'or τὸ χρυσόμαλλον δέρας, τάγμα τῆς Ἱσπανίας. plier une peau en — διπλόνω εἰς τὰ τέσσαρα τὴν βύρσαν.

Toit, ἀρ. ὀροφὴ, ὀροφωμα, στέγη, κ. σκεπαστή. deux personnes habitent sous le même — δύο ἄνθρωποι εἶναι ὁμωρόφιοι, ὁμόστεγοι. deux bénéfices sont sous le même — δύο συντάξεις πρόσκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν. publier, prêcher une chose sur les —s λέγω ἢ διδάσκω τι ἐπὶ τῶν δωματων, το κοινολογῶ. § τὸ στέγασμα τῆς σφαιρίστρας, το σκέπασμα τοῦ διαδρόμου (galerie), ἐπὶ τοῦ ὁποίου παίζεται ἡ σφαῖρα. παρ. servir un homme sur les deux —s βοηθῶ τινα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅ,τι ἐπιθυμῇ — à cochon συφεὸς, τὸ στενον μέρος ὅπου τρέφονται οἱ χοῖροι. c'est un — à cochon εἶναι διὰ τοὺς χοίρους αὐτο τὸ οἴκημα. § ἡ πέτρα ἥτις σκεπάζει τὴν μεταλλικὴν φλέβα. § — chinois ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν λεπάδων (patelles).

Toiture, Θ. στέγασις, ὀρόφωσις, ἡ κατασκευὴ τῶν στεγῶν κτλ.

Tokaun, ἀρ. φυτὸν ἄγνωστον τῆς Βρασιλίας ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο δίκτυα.

Tolaï, ἀρ. εἶδος τετραπόδου ἐκ τοῦ γένους τῶν λαγωῶν.

Tôle, Θ. *σιδηροπέταλον, κ. λαμαρίνα, σίδηρον πεταλωτὸν χρήσιμον εἰς διάφορα ἔργα τέχνης. § σιδηρᾶ πλὰξ (τῶν ἐγκαυστουργῶν διὰ νὰ θερμαίνωσι τὰς πρὸς ἐγκαυστουργίαν πλάκας ἢ ἄλλα μόρια).

Tolérable, ἐπ. ἀνεκτὸς, ἀνασχετὸς, φερτὸς, φορητὸς, κ. ὑποφερτός. cela n'est pas — τοῦτο εἶναι ἀφόρητον. pensez-vous que cela soit — φρονεῖς ὅτι τοῦτο ὑποφέρεται.

Tolérablement, ἐπίρ. ἀνεκτῶς, μετρίως, κ. ὑποφερτὰ, ὄχι πολλὰ κακῶς.

Tolérance, Θ. ἀνοχὴ, ἀνεξικακία. § ἀνεξιθρησκεία.

Tolérant, te, ἐπ. ἀνεξίθρησκος. § ἀνεξίκακος, ἀνεκτικὸς, συγκαταβατικός.

Tolérantisme, ἀρ. *ἀνεξιδοξία, τὸ δόγμα τῶν ἀνεξιθρησκούντων.

Tolérer, ἐν. ἀνέχομαι — une religion ἀνέχομαι θρησκείαν. — la vie ὑπομένω τὸ ζῆν ἢ την ζωὴν. — quelqu'un ἀνέχομαί τινα ἢ τὸν ὑποφερω

Tolet, ἢ Toulet, } ἀρ. σκαλμὸς, κωπωτὴρ, κ σκαρμὸς, τὸ ξυλάριον τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὴν κώπην.

Tolière, ἢ Tolletière, Toltière, } Θ. ἐπικωπωτὴρ, τὸ ὑψωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τιθεται ὁ κωπωτὴρ ἢ ὁ σκαλμὸς.

Toll, ἀρ. *τόλλυς, φυτὸν τῆς Σενεγάλης.

Tollé, ἐκ τοῦ Λατ. ἄρον, ἐν χρ. crier — sur quelqu'un κινῶ ἀγανάκτησιν κατά τινος, φωνάζω ἄρον ἄρον.

Tollenon, ἀρ. κηλώνειον, μηχανὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις χρήσιμος εἰς τὴν ἄντλησιν τοῦ ὕδατος ἐκ τῶν φρεάτων, τὸ κ. γεράνιον.

Toman, ἀρ. νόμισμα Περσικὸν ἰσοδυναμοῦν μὲ 46 φράγκα.

Tomate, ἀρ. ἴδ. morelle.

Tombac, ἀρ. (προφ. το c εἰς τὸ τέλος) ὀρειχάλκος, τὸ βαρβαροτ τομπάκι. de — ὀρειχάλκινος. — blanc λευκὸς ὀρείχαλκος.

Tombant, te, ἐπ. βοτ. χαμαίκαυλος, (ἐπὶ καυλοῦ συρομένου κατὰ γῆς), χαμαίφυὴς (ἐπὶ ἄλλων μορίων) χαμαίφυλλος (ἐπὶ φύλλων κλινόντων πρὸς τὰ κάτω ἢ πιπτόντων).

Tombe, Θ. ἐκ τοῦ ἑλ. τύμβος, ἡ πλὰξ τοῦ τύμβου, λίθος ἐπιτάριος. § τάφος. il est dans la — εἶναι εἰς τὸν τάφον. descendre dans la — καταβαίνω εἰς τὸν τάφον, ἀποθνήσκω. avoir droit de —, ἀρχ ἔχω δικαίωμα ταφῆς εἰς ἐκκλησίαν, νεκροταφεῖον.

Tombé, ἀρ. ἀκρώνυχον βῆμα (τοῦ χοροῦ).

Tombeau, ἀρ. τύμβος, τάφος. une famille a son — en tel endroit ὁ οἶκος οὗτος ἔχει τοὺς τάφους του εἰς τὸ δεῖνα μέρος. les —s sont sacrés οἱ τάφοι εἶναι ἱεροί. μεταφ. mettre au —, mener au — φέρω εἰς τὸν τάφον, ἐπιφέρω θάνατον fouiller dans le — de quelqu'un ἀνασκάπτω τὸν τάφον τινός, ἀναζητῶ τὸν βίον του. fidelle jusqu'au — πιστος μέχρι θανάτου. l'horreur du — ὁ τρόμος τοῦ θανάτου. μεταφ. τὸ τέλος, ἡ καταστροφή. le mariage est le — de l'amour ὁ γάμος εἶναι τὸ τέλος τοῦ ἔρωτος. lit en — ἡ — ἐπικλινὴς κλίνη, τῆς ὁποίας ὁ οὐρανὸς πίπτει πρὸς τοὺς πόδας κατὰ διαγώνιόν τινα διεύθυνσιν.

Tombelier, ἀρ. ἁμαξὺς, κ. ἁμαξᾶς, ὁ κουβαλῶν ὀι' ἁμάξης φορτηγοῦ.

Tomber, οὐδ. πίπτω, κ. πέρτω. — à plomb καταπίπτω. — de ἐκπίπτω. — dans ἐμπίπτω. faire — καταβάλλω, ῥίπτω. — à terre καταπίπτω, καταβάλλομαι, καταφέρομαι, κ. πέφτω κάτω. — la tête la première καταφέρομαι ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτω κατακέφαλα. § καταφέρομαι (ἐπὶ ποταμῶν, ὑδάτων κτλ.). ce ruisseau —e dans le Rhône ὁ ῥύαξ οὗτος εἰσβάλλει εἰς τον Ῥοδανόν. ἀπροσ. il —e de la neige, de la grêle πίπτει χιὼν, χάλαζα, κ. ῥίπτει χιόνι, χαλάζι. — aux genoux de quelqu'un προσπίπτω εἰς τινα, κ. προσπέρτω. un homme ne peut — que debout ἢ sur ses pieds κ. στραβᾶ τὸ φορεῖ, εἶναι πάντα κεκοδεμένος. — malade νοσῶ, κ. ἀρρωστῶ. — raide mort πίπτω νεκρός. — du haut mal γίνομαι ἐπιληπτικός. — de faiblesse, d'inanition ἀδυνατῶ, γίνομαι ἀπόπτος. — dans une maladie περιπίπτω εἰς νόσον. — en défaillance, en démence πάσχω ἀπὸ λειποθυμίαν, λειποθυμῶ, πάσχω μανίαν, γίνομαι μανιακός. — en apoplexie γίνομαι ἀποπληκτικὸς, μὲ ἔρχεται ἀποπληξία. — en délire μὲ ἔρχεται παραφροσύνη. un enfant —e en chartre τὸ παιδίον σειριᾷ, μαραίνεται, τήκεται. κ. ζουριάζει me voilà —ée dans la radoterie ἰδοὺ κατήντησα παλίμπαις. il —a dans une douleur περιέπεσεν εἰς λύπην. — en pauvreté, dans la pauvreté περιπίπτω, περιίσταμαι εἰς δυστυχίαν, καταντῶ εἰς κτλ. — d'une haute fortune ἐκπίπτω, κ. ξεπέρτω. — en décadence καταῤῥέω, παρακμάζω. tout —a dans la confusion τὸ πᾶν περιῆλθεν εἰς σύγχυσιν, ἐγινεν ἄνω κάτω. — en faute, dans une faute περιπίπτω εἰς ἁμάρτημα. les lois —ent en désuétude οἱ νόμοι ἀχρηστοῦνται. elles —ent dans l'oubli παραδίδονται εἰς λήθην. — dans un inconvénient περιπίπτω εἰς ἄτοπον. § ἐξολισθαίνω, ἐξοκέλλω, ἐκπίπτω (εἰς). — dans le ridicule ἐκπίπτω, ἐξοκέλλω εἰς τὸ γελοῖον. — dans l'affectation ἐκπίπτω εἰς ἐπιτήδευσιν. ce peintre —e dans le maniéré ὁ ζωγράφος γίνεται ἐπιτετηδευμένος. une chose —e à rien τὸ πρᾶγμα ἀποβαίνει, καταντᾷ μικρὸν, οὐδέν. une dépense, une peine qui —e en pure perte ἡ δαπάνη, ὁ κόπος ματαιοῦται. § —

sur ἐπιτίθεμαι, ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ, κ. πίπτω ἐπάνω. μεταφ. — sur καθάπτομαί τινος, τὸν προσβάλλω. — sur un mets φέρομαι λίχνως εἰς φαγητὸν, κ. πίπτω εἰς κτλ. — sur quelque chose ἐντυγχάνω, ἀπαντῶ (κατὰ τύχην), (ἡ) εὑρίσκω αἴφνης. je suis —é sur un passage ἀπαντῶ αἴφνης, εὑρίσκω κατὰ τύχην χωρίον κτλ. une personne est bien —ée εἶχε τύχην, ἦτον εὐτυχὴς εἴς τι. une chose est —ée sous la main ἔτυχε τὸ δεῖνα πρᾶγμα. si cet homme —e sous ma main ἐὰν οὗτος πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας μου. μεταφ. tout le poids de la guerre —e sur nous ὅλον τὸ βάρος τοῦ πολέμου πίπτει ἐφ' ἡμᾶς. toute cette famille est —ée sur mes bras ὅλη ἡ οἰκογένεια ἔπεσε εἰς τὴν ῥᾶχιν μου. tout le danger —a sur moi ὅλος ὁ κίνδυνος περιῆλθεν εἰς ἐμέ. une mauvaise affaire lui est —ée sur les bras περιέπεσε εἰς δυστυχίαν. § — dans ἐμπίπτω, περιπίπτω (εἰς παγίδας, ἐνεδρὰν κτλ.). — dans le sens, dans le sentiment de quelqu'un συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμην τινος. ils l'ont fait — dans leur sens τὸν προστέλαβον εἰς τὴν γνώμην των. — d'accord avec quelqu'un συνομολογῶ, συμφάσκω, ὁμογνωμονῶ, συμφωνῶ. j'en —e d'accord σύμφημι. § λαγχάνω, τυγχάνω, κ. λαχαίνω, πέρτω (ἐπὶ κλήρου κτλ.) cette terre est —ée au cadet en partage ἡ γῆ αὕτη ἔλαχεν εἰς τὸν δεῖνα. le sort est —é sur lui ὁ κλῆρος ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν. cela m'est —é par le sort entre les mains τοῦτο περιέπεσεν εἰς χεῖράς μου κατὰ τύχην. malheur à celui sur qui doit — un sort si cruel δυστυχὴς εἰς ὄντινα ἐπισκήψῃ τοιαύτη σκληρὰ τύχη. ce projet lui est —é dans l'esprit ὁ σκοπὸς οὗτος τοῦ ἐπῆλθε κατὰ νοῦν. la conversation —a sur le compte de notre ami ἐν(συν)έπεσε λόγος, ἦλθεν ἡ ὁμιλία περὶ τοῦ φίλου σας. il —e dans l'esprit ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν § λήγω (ἐπὶ προθεσμίας) cette fête —e le dimanche ἡ ἑορτὴ εἶναι τὴν κυριακὴν, κ. πίπτει εἰς τὴν κυριακήν. § φθείρομαι, ἀπόλλυμαι, κ. χάνομαι. les troubles ont fait — ses forces de mer αἱ στάσεις ἐπίερεον τὴν παρασκὴν (ἢ) τὴν ῥοπὴν τῶν θαλασσίων αὐτῆς δυνάμεων. plusieurs manufactures — eront πολλὰ ἐργοστάσια θέλουν ἐκπίσει. les études —èrent ἡ παιδεία ἔκλινε, ἐξέπεσε. toutes les espérances du roi —èrent ὅλαι αἱ ἐλπίδες τοῦ βασιλέως ἐκόπησαν. mon goût pour les contes est —é ἡ πρὸς τοὺς μύθους κλίσις μου παρῆλθεν, ἐξέλιπε. une maison qui —e en ruines οἰκία ἐρείπιμος, καταῤῥέουσα, κρημνιζομένη. un empire —e peu à peu τὸ βασίλειον καταστρέφεται, καταῤῥεῖ κατ' ὀλίγον ὀλίγον. § γηράσκω, παρακμάζω. § καταπίπτω, κοπάζω (ἐπὶ ἀνέμου). μαραίνομαι, ἐκλείπω (ἐπὶ συνδιαλέξεως). le jour —e κλίνει ἡ ἡμέρα, κ. γέρνει ἡ πέρτει. ces calomnies sont —ées αἱ διαβολαὶ καταστρέφονται, πίπτουσι. § ἐκπίπτω, (ἐπὶ ὑπολήψεως, φήμης κτλ). la pièce nouvelle —era τὸ νέον δρᾶμα θέλει ἀποτύχει. § κρέμαμαι, (ἐπὶ κόμης, ἐνδυμάτων κτλ) un manteau qui —e sur les talons ποδήρης μανδύας § ἁμαρτάνω (παρὰ τὴ γοαφὴ), ἐκπίπτω le juste —e sept fois le jour ὁ δίκαιος ἁμαρτάνει ἑπτάκις τῆς ἡμέρας. — dans l'aveuglement, dans l'endurcissement τυφλοῦμαι, σκληρύνομαι. faire — les armes des mains à quelqu'un ποιοῦνω τινά. faire — la plume des mains κινῶ ἀποστροφὴν κατὰ τοῦ γοαφειν. une chose —e sous le sens τὸ πρᾶγμα ὑποπίπτει εἰς αἴσθησιν, γίνεται ἐπαισθητὸν, αἰσθητόν. une chose ne —e pas sous le sens εἶναι ἀκατάληπτον, ἀκατανόητον. une maison est —ée en quenouille ἡ οἰκογένεια περιέστη εἰς θήλεα. ce mot n'est pas —é à terre ἡ λέξις αὕτη δὲν ἔπεσε κατὰ γῆς, δὲν ἐπῆγεν εἰς μάτην. παρ. — de fièvre en chaud mal περιπίπτω ἀπὸ τῆς Σκύλλας εἰς τὴν Χάρυβδιν. — de son haut ἐκπλήττομαι, μένω ἐκστατικὸς, ἔκθαμβος. les bras me —èrent ἐκόπησαν τὰ χειριά μου, τὰ ἧπατά μου. — des nues ἀπορῶ, ἐξίσταμαι. un homme semble —é des nues κατέδη ἀπὸ τὰ βουνά. un homme est —é des nues κατέδη ἀπὸ τὰ οὐράνια, εἶναι ἄγνωστος. un personnage, un incident —e des nues τὸ πρόσωπον τοῦτο, τὸ ἐπεισόδιον ἔρχεται πόῤῥωθεν, εἶναι ἀπροσδιόνυστον. παρ. quand la poire est mûre, il faut qu'elle —e ὅταν ἡ πληγὴ ὡριμάσῃ, πρέπει νὰ σπάσῃ. § ναυτ. κλίνω, κ γέρνω, (ἐπὶ πλοίου). — sous le vent ἔρχομαι κάτωθεν τοῦ ἀνέμου. — sur un vaisseau ἐπιπίπτω, κ. πέρτω ἐπάνω εἰς πλοῖον. § — en page κάμνω τὴν στοιχειοθέτησιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ τελειώσῃ ἡ σελὶς

Tombereau, ἀρ. καρρον, ἅμαξα φορτηγὸς, ἰταλ. κάρο (διὰ πέτρας, χώματα, ἀκαθαρσίας κτλ). un — de sable ἅμαξα ἄμμου. § παγὶς, (διὰ τὸ πτηνὰ τὸν χειμῶνα).

Tomberelle, Tonnelle, Θ. δίκτυον διὰ τὴν περδικοθηρίαν.

Tome, ἀρ. τόμος.

Tomenteux, euse, ἐπ. ἐκ τοῦ Λατ. tomentum, χνοώδης, (ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος καὶ μορίων τῶν φυτῶν).

Tomentum, ἀρ. ἐκ τοῦ Λατ. χνοῦς, ἄχνη, κ. χνοῦδι.

Tomique, ἀρ. τομικὸν, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Tomme, Θ. * ὀρρόπηκτον, γάλα πηκτὸν διάτρητον καὶ ὀγκώδες.

Tomotocie, Θ τοκοτομία, ὁ δι' ἐντομῆς τοκετὸς, ἢ ἡ Καισαρικὴ χειρουργία.

Tomogère, ἀρ. * τομόγηρις, γένος ὀστράκων.

Tomon-pute, ἀρ. ῥίζα ὁμοία μὲ τὴν τοῦ ἀκόρου (galanga), ἡ τοῦ ἰνδικοῦ κυπείρου (curcuma).

Ton, ἀντ. κτητικὴ ἀρσενικοῦ γένους, ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, β'. προσώπου. — dieu ὁ θεός σου. — ami ὁ φίλος σου. τίθεται μετὰ θηλυκῶν ὀνομάτων ἀρχομένων ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, οἷον. — ame ἡ ψυχή σου. — habileté ἡ δεινότης σου. § ta, Θ. — femme ἡγυνή σου. — hardiesse ἡ τόλμη σου. § tes, πλ. ἀρ. καὶ Θ. — parens, — affaires οἱ συγγενεῖς σου, αἱ ὑποθέσεις σου.

Ton, ἀο. τόνος (φωνῆς). § τόνος, ὕφος, σχῆμα. d'un — de maître δεσποτικῶς. d'un — impérieux ἐπιτακτικῶς. un — suppliant ἱκετικὸν σχῆμα. — plaintif θρηνητικὴ φωνή. le — de la conversation τὸ ὕφος τῆς ὁμιλίας. le — du genre, le — du sujet ἡ φράσις, τὸ ὕφος. § ὁ τρόπος. c'est le — des Anglais ὁ ἀγγλικὸς τρόπος. le — des artisans ὁ τρόπος τῶν χειρωνάκτων. le bon — ἡ εὐκοσμία (τῶν τρόπων). le — de la bonne société ὁ τρόπος τῆς καλῆς συναναστροφῆς. un homme de bon — ἄνθρωπος εὔκοσμος, εὐσυμπεροίφορος. donner le — γίνομαι παράδειγμα, ὑπογραμμὸς, ὑπόδειγμα. c'est elle qui donne le — dans sa société προεξάρχει αὐτὴ εἰς τὴν συναναστροφήν. le prendre sur un —, sur un certain — φέρομαι οὕτω πως, πολιτεύομαι οὕτω πως. le prendre sur un — de fierté ὑπερηφανεύομαι, φέρομαι ὑπερηφάνως, κ. τὸ πιάνω ὑψηλα. être au — de quelqu'un ὁμοφωνῶ, εἶμαι ὁμόφωνος μέ τινα se mettre au — de quelqu' un γίνομαι σύμφωνος μέ τινα prendre des —s σεμνοποιῶ ἐμαυτὸν, σεμνοπροσωπῶ, ἐπαίρομαι, κ. παίρνομαι, μεγαλοπιάνομαι. changer de — μεταβάλλω τρόπον, ἀλλοιοῦμαι, μεταβάλλομαι. faire chanter quelqu'un sur un autre — κάμνω τινὰ νὰ μεταβάλῃ γλῶσταν, ὕφος. être sur un — badin, sérieux παίζω, σπουδαιολογῶ. il donne le — à la conversation ῥυθμίζει τὴν ὁμιλίαν. § μουσ. τόνος, διάστημα τοῦ διατονικοῦ συστήματος. § τόνος (ἐπὶ τοῦ ὀπσίου εἶναι ἡρμοσμένα τὰ μουσικὰ ὄργανα). le — du choeur ὁ ἐκκλησιαστικὸς τόνος, ὁ τόνος τῆς ἐκκλησιαστικῆς

μουσικῆς. donner le — ῥυθμίζω τὸν τόνον. § ἐπιτόνιον, τονάριον, τὸ δίδον τὸν τόνον ὄργανον εἰς μουσικήν τινα συμφωνίαν. demi — ἡμιτόνιον. § χροιά, χρῶμα (κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον βαθύ). la finesse du — ἡ ἀδρότης τοῦ χρωματισμοῦ. § τάσις (μελῶν, μυών κτλ). § ναυτ. τόνος, τὸ μέρος τοῦ ἱστοῦ τὸ μεταξὺ τοῦ θωρακίου (hune) καὶ τοῦ καρχησίου (chouquet), ὅπου συνάπτονται ἄνωθεν ἡ ἄκρα τοῦ ἐμβόλου τοῦ κατωτέρω ἱστοῦ μὲ τὸν ἀνώτερον ἱστόν. § σφαίρωμα τρητὸν, χρήσιμον εἰς τὴν ταινιοπλοκίαν.

Tonalchile, ἀρ. πέπερι τῆς Γουϊνέας.

Tonarion, ἀρ. τονάριον, εἶδος αὐλοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τοῦ ὁποίου ἐρυθμίζετο ὁ τόνος τῶν ἄλλων μουσικῶν ὀργάνων ἢ τῆς φωνῆς, ἐπιτόνιον.

Tonca ἢ Touka ἢ Tonga, ἀρ. ἡ fève de tonga, Θ. κύαμος ὁ Γουϊανικὸς, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται διὰ νὰ ἀρωματίσωσι τὸν ταβάκον.

Tondaille, Θ. πόκος, ἀπόκαρμα, τὰ κουρευόμενα μαλλία.

Tondeur, ἀρ. κουρεὺς, πεκτὴρ, κ. κουρευτής.—des draps ἐριοκάρτης.

Tondi, ἀρ. μέγα δένδρον τοῦ Μαλαβάρ.

Tondie, Θ. γένος φυτῶν ὁμοίων μὲ τὰς παυλινίας (paulinies).

Tondin, ἀρ. ῥάβδος μικρὰ πρὸς τὰ κάτω τοῦ κίονος. § παχεῖς κύλινδροι ξύλινοι τῶν μολιβδουργῶν καὶ ὀργανοποιῶν.

Tondre, ἐν. κείρω, κ. κουρεύω. — les draps, les feutres τριχοτομῶ τὰ ἐριουχα καὶ τὰ πιλήματα. — une palissade ἀκροτομῶ τὸν φραγμόν. — le gazon, le buis περικόπτω τὴν χορτόβωλον, ἢ τὴν πύξον (διὰ νὰ ἐξισάσω τὰ ἄκρα). § κόπτω ἐγχρῶ τὴν κόμην § tondu ue, μετ. κεκαρμένος, κ. κουρεμένος. il est nouvellement — νεόκαρτος· παρ. il n'y avait que trois —s et un pelé ἦσαν τρεῖς γυμνοὶ καὶ εἷς ξεσκούρωτος. à brebis —s, dieu mesure le vent, ἴσ brebis· κατὰ τὸ πάπλωμα δίδει ὁ Θεὸς καὶ τὰ ποδία, ἢ κατὰ τὰ ῥοῦχα μοιράζει καὶ τὸ κρύος.

Tong, ἀρ. τριάνδρον, δένδρον τῆς Κίνας ἐλαιῶδες.

Tong-chou, ἀρ. γένος φυτῶν.

Tong-xu, ἀρ. μέγα καὶ ὡραῖον δένδρον τῆς Κίνας.

Tonicité, Θ. τάσις (τῶν μελῶν ἢ σωμάτων ἐν γένει).

Tonilière, Θ. γαγγάμη, δίκτυον διὰ τοῦ ὁποίου ἀγρεύονται τὰ ὄστρακα.

Tonine, Θ. * τονίνη, μικρὸν φυτὸν ὑδροχαρὲς τῆς Γουϊάνης.

Tonique, ἐπ. τονικὸς, ἐπὶ μυῶν τεινομένων. § τονικὸς, ἐπὶ φαρμάκων. § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ τονικόν. § τονικὸς, μουσ. ἐν χρ. note — ἡ κυρία καὶ θεμελιώδης φωνὴ τόνου ἢ ἤχου. § οὐσ. la —, Θ. τὸ ἐπιτόνιον, ταὐτὸν τῷ προηγουμ.

Tonkin, ἀρ. δένδρον ἐρπητικὸν τῆς Κίνας.

Tonlieu, ἀρ. δικαίωμα παραστάσεως (τῶν πραγματειῶν εἰς τὴν ἀγορὰν, πληρωνόμενον εἰς τοὺς τιμαριώτας ἄρχοντας).

Tonnage, ἀρ. δικαίωμα τόνου (ἐπὶ τῶν πλοίων).

Tonnant, te, ἐπ. βροντῶν, βρονταῖος. voie —te βροντώδης φωνή.

Tonne, Θ. πίθος, μεγάλον βαρέλι, κ. βαγένι. une — de sucre ἓν βαρέλλιον ζαχάρεως. une — de pelleteries ἓν βαρέλι γουναρικῶν. une — d'or ἑκατὸν χιλιάδες φλωρία ὁλλανδικά. § σφαιριὰς κόγχη § — sphérique ἡ — perdrix εἶδος ὀστράκου.

Tonneau, ἀρ. πιτύνη, βυκίον, κ. βαγένι, ἡ βουτζίον. petit — πιθίσκος. § τόνος, εἶδος μέτρου ἢ βάρους τιμωμένου 2000 λιτρῶν. § ἀπύθμενον βαρελλίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἀγγυροχόοι θέτουσι τὸν λέβητα. § εἶδος ἄπιου.

Tonnelage, ἀρ. ἐν χρ. marchandise de — * πιθοπληθῆ εἴδη (ἐμπορίου, οἷον ὁ οἶνος, οἰνόπνευμα, τάκχαρι κτλ).

Tonneler, ἐν. ἀγρεύω πέρδικας διὰ τῆς περδικοπαγίδος.

Tonnelet, ἀρ. εἶδος κανίστρου μικροῦ.

Tonneleur, ἀρ. περδικοθήρας.

Tonnelier, ἀρ. πιθοποιὸς, (ἡ) πιθουργός.

Tonnelle, Θ. ἀρχ ἀναδενδράς. § παγὶς (διὰ τὴν ἄγραν τῶν περδίκων) § ὑποχὴ, τουρκ. ταλιάνι. § χάσμα μέγα εἰς τὰς καμινους τῆς ὑελοποιΐας. § ἴδ. Tomberelle.

Tonnellerie, Θ. * πιθουργία. § πιθουργεῖον.

Tonner, οὐδ. βροντῶ. il —e, ἀπρ. βροντᾷ. μεταφ. l'artillerie —ait τὸ πυροβολικὸν ἤχει. le prédicateur a —é contre l'avarice, le luxe ὁ ἱεροκήρυξ κατηνέχθη ῥαγδαίως κατὰ τῆς φιλαργυρίας, τῆς πολυτελείας.

Tonnerre, ἀρ. βροντή. § κεραυνὸς, κ. ἀστροπελέκι. il fut frappé du — ἐκεραυνώθη, ἐκεραυνοβολήθη μεταφ. c'est un — βροντόφωνος. c'a été un coup de — pour lui ἦτον κεραυνὸς δι' αὐτόν. § * πυροδόχη, ἡ ἐμπυρευματοδόχη, τὸ μέρος τῶν πυροβόλων, ὅπου βάλλεται τὸ ἐμπύρευμα.

Tonnite, Θ. ὀρυκτὴ σφαιριὰς (tonne)

Tonotechnie, Θ τονοτεχνεία, ἡ τέχνη τοῦ σημειοῦν τοὺς κυλινδρους μουσικῶν τινῶν ὀργάνων.

Tonselle, Θ. εἶδος σίτου εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Γαλλίας.

Tonsillaire, ἐπ. ἀντιαδικὸς, παριστθμικός.

Tonsilles, Θ. πλ. αἱ ἀντιάδες, τὰ παρίσθμια.

Tonsure, Θ. κουρὰ, ἡ διὰ κουρᾶς γινομένη χειροτονία.

Tonsurer, ἐν. κείρω, κ. κουρεύω, χειροτονῶ διὰ κουρᾶς.

Tontane, Θ. βελλάρδιον, φυτὸν τῆς Καγέννης.

Tonte, Θ. κουρὰ, κάρσις, πῖξις, κ. κούρευμα. § πῶκος, τὸ διὰ τῆς κουρᾶς λαμβανόμενον ἔριον. § ὁ καιρὸς τῆς κουρᾶς. § ἡ τριχοτομία (τῶν μαλλίνων ὑφασμάτων).

Tontine, Θ. τοντίνειος ἑταιρεία, ἑταιρεία εἰς ἣν οἱ ἐπίβιοι ἑταῖροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς προσαυξήσεως (accroissement).

Tontinier, ἀρ. tontinière, Θ. ὁ ἐπιτοντίνειος ἑταῖρος.

Tontisse, Θ. *καρτόταπης, εἶδος τάπητος κατεσκευασμένου ἐξ ἀποκαρμάτων ἐριούχου.

Tonture, Θ ἀπόκαρμα, τὰ μαλλιὰ τῶν ἐριουχων ὑφασμάτων τὰ ὁποῖα κουρεύονται § περικόμματα, ψαλιδίσματα (τῶν φραγμῶν, χορτοπλινθων ἢ ἄλλων φυλλωδῶν ἀντικειμένων). § ναυτ το σφαιρικον τῶν λισσοξύλων (précein tes).

Toparchie, Θ. τοπαρχία.

Toparque, ἀρ. τοπάρχης.

Topaze, Θ. τοπάζιον, μεταλλικὴ οὐσία, καὶ λίθος πολύτιμος.

Topazolite, ἡ Topazolithe, Θ. τοπαζολιθος, εἶδος καρχηδονίου λίθου.

Tope, (παρένθεσις) εὖ, καλῶς, (ἐπὶ συναινέσεως).

Toper, ἐν. δέχομαι, (ὅσα ἔβαλέ τις εἰς τὴν παιδιὰν τῶν κύβων). § συναινῶ, συγκατατίθεμαι, συμφωνῶ.

Tophacé, ée, ἐπ. ἐν χρ. couerétions —ées συγκρίματα πετρώδη (γινόμενα περὶ τας ἀρθρώσεις ἢ ἐντὸς τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος).

Topinambour, ἀρ. γογγύλη, εἶδος γεωμήλου.

Topique, ἐπ. τοπικὸς (ἐπὶ ἰατρικῶν τινῶν ἐπὶ τοῦ πονοῦντος μέρους,). § οὐσ. le — τοπικόν. § —s, ἀρ. πλ. τοπικὰ, οἱ κοινοὶ τόποι.

Topobée, Θ. *τοπόβιον, φυτὸν τῆς Γουϊάνης.

Topographie, Θ. τοπογραφία.

Topographique, ἐπ. τοπογραφικός.

Topraky, ἀρ. εθνοφυλακὴ, παρὰ τοῖς τούρκοις.

Toque, Θ. πῖλος περιστρεπτὸς, εἶδος χαμηλοῦ σκεπάσματος τῆς κεφαλῆς. § πέτασος, πινακοειδές τι φυτὸν

Toquer, ἐν. ἀρχ. θίγω, κ. πιανω (ἡ) ἐγγίζω. ἐν χρ. παρ. qui —e l'un, —e l'autre ὅστις ἐγγίζει τον ἕνα καὶ τὸν ἄλλον.

Toquet, ἀρ. πέτασος, εἶδος καλύμματος τῆς κεφαλῆς τῶν χωρικῶν, ἢ καὶ τῶν μικρῶν παιδίων

Toqueux, ἀρ. σκάλευθρον σκαλιστήριον, σκαλὶς τῶν σκαφοδιλιστῶν.

Tora ἢ Thora ἢ Phthora, , ἀρ. *φθόριον, φυτὸν τῶν Ἄλπεων.

Tora, ἀρ. *τορίον, φυτὸν τῆς Ταπροβάνης.*

Torche, Ϛ. *δᾷς, πυρσὸς, κ. τόρτσα, τουρκ. μασαλᾶς* § *ψηκτρὶς (τῶν ζωγράφων οἱ ἧς ἀποσπογγίζουσι τὰς γραφίδας καὶ τὸ χρωματόκιδον).* § *σύστρεμμα σιδηροσύρματος (εἰς σχῆμα στεράνης (corceau)· λέγεται καὶ* torche pineau § —s, Ϛ. *πλ. κόπρος τῆς ἐλάφου ἡμισχηματίστος*

Torche-cul, ἀρ. *κ. κωλοσφοῦγγι. μεταφ. σκύβαλον.* cet écrit n'est qu'un — *τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι σκύβαλον.*

Torche-nez, ἀρ. *πύσσαχος (ἡ) πύσσαλος, φιμὸς, σχοινίον τιθέμενον περὶ τοὺς μυκτῆρας τοῦ ἵππου, διὰ νὰ τὸν δαμάσωσι.*

Torche-pinceau, ἀρ. *ἰδ.* Torche.

Torche-pot, ἀρ. *ταὐτὸν τῷ* Sittelle.

Torcher, *ἐν. ἀπομάσσω, ἀποσπογγίζω, κ. σφουγγίζω. χυδ.* cet ouvrage est —*é comme on a pu, on a —é cela à la hâte τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐμπαλώθη, ὅπως ἠμπόρεσαν.* § — quelqu'un, *χυδ. ξυλίζω τινά.* § *ἀλείφω μὲ παχεῖαν γῆν τὸν τοῖχον.*

Torchère, Ϛ. *λυχνεῖον, κ. καυδηλέρι ἔχων τρίγωνον πόδα, καὶ δίσκον εἰς τὴν κορυφὴν ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται τὸ φῶς.*

Torchis, ἀρ. *ἀχυρότριμμα, εἶδος λάσπης μὲ ἄχυρον περυσμένης χρησίμου εἰς τὰς πηλοδομίας τῶν χωρικῶν ἢ ἄλλας.*

Torchon, ἀρ. *μάκτρον, κ. πατζαβοῦρα.* § *εἶδος κολοκυνθης τῆς νέας Ὁλλανδίας μὲ τῆς ὁποιας τὰ φύλλα πλύνουσι τὰ τραπεζικὰ σκεύη κτλ.*

Torciner, *ἐν. ἐν χρ.* — la terre *περιστρέφω τὴν ὕελον (ἐν ᾧ εἶναι ζεστή).*

Torcol, ἀρ. *ἴυγξ, πτηνὸν δασοδίαιτον τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης.*

Tordage, ἀρ *στροφὴ τῆς μεταξης ἐπὶ τοῦ μύλου.*

Torde, Ϛ. *κρίκος ἐκ σχοινίου εἰς τὰ ἄκρα τῶν κεραιῶν*

Tordeur, ἀρ Tordeuse, Ϛ *κλωστὴρ, ὅστις στρείρει τὰ ἔρια* § Tordeuses, Ϛ. *πλ πυραλὶς, εἶδος ἐντόμων λεπιδοπτέρων, νυκτοβίων.*

Tordion, ἀρ. *εἶδος χοροῦ προσγείου.*

Tordre, *ἐν. στρέφω, κλώθω, κ. στρείφω. —* le cou *στραγγαλίζω, πνίγω παροιμ.* il ne fait que —et avaler *ὅλον μασᾷ, τρώγει ἀδηφάγως, τὰ καταπίνει μεταφ. —* une loi, un passage *διαστρέφω, στρεβλῶ τὸν νομον, τὸ χωρίον. —* le sens d'un auteur *βασανίζω τὴν ἔννοιαν τοῦ συγγραφέως.* § tordu, ue, *μετ.*

Tordyle, ἀρ. *σέσελι, γένος φυτῶν.*

Tore, ἀρ. *ῥόμβος, κυμάτιον εὐμέγεθες καὶ στρογγύλον περὶ τὰς βάσεις τῶν κιόνων.* § *κύττασος, ον, τὸ δοχεῖον τινῶν καρπῶν, οἷον τοῦ μαγνηλίου (magnolier).*

Torée, ἀρ. *πτηνὸν ἔνυδρον τῶν ἑταιρικῶν Νήσων.*

Torénie, Ϛ. *τορύνη, γένος φυτῶν.*

Torésie, Ϛ. *τορέσιον, φυτὸν τῆς Περουβιανῆς.*

Toreumatographie, Ϛ. *τορευματογραφία, ἡ περὶ τῶν ἀρχαίων τορευμάτων πραγματεία.*

Torile, Ϛ. *καυκαλὶς ἡ ἀστραγαλωτὴ, φυτόν τι.*

Termentille, Ϛ. *ἐκτάρυλλον, γένος φυτῶν.*

Torminal, ἀρ. *εἶδος κραταιγόνος.*

Toron, ἀρ. *τόνος, ἄθροισμα πολλῶν νημάτων ἐστραμμένων, ἐξ οὗ σύγκειται τὸ καλώδιον, ὁ κάλως κτλ.*

Torpeur, Ϛ. *νάρκη, ἀναισθησία (εἰς ἓν μέρος τοῦ σώματος). μεταφ νάρκωσις, ἀπονάρκωσις, ληθαργία.*

Torpille, Ϛ. *νάρκη, ἰχθύς τις.*

Torque, Ϛ. *στρέμμα σιδηροσύρματος.*

Torquer, *ἐν περιστρέφω τὸν καπνὸν (διὰ νὰ τον σχηματίσω εἰς κυλίνδρους).*

Torqueton, ἀρ. *στρόφιον, ἐργαλεῖον μαθηματικὸν τῶν Ἀράβων παριστῶν τὴν ἡμερησίαν κίνησιν τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ἐκλειπτικοῦ περὶ τοὺς πόλους.*

Torquette, Ϛ. *ἰχθὺς περιτειλιγμένος εἰς ἄχυρον* § — de tabac *εἴλας καπνοῦ, φύλλα καπνοῦ περιεστραμμένα.*

Torqueur, ἀρ. *στρεπτὴρ, ὁ περιστρέφων τὰ φύλλα τοῦ καπνοῦ*

Torréfaction, Ϛ. *φρυγμὸς, ἡ διὰ τῆς θέρμης ἐξαγωγὴ πτητικῶν τινῶν μορίων ἐκ ξηρῶν οὐσιῶν.*

Torréfier, *ἐν φρύγω, βασβαρότ. καβουρδίζω* § torréfié, ée, *μετ. καὶ ἐπ. φρυκτὸς, κ καβουρδιστός.*

Torrein, ἀρ. *σύμμικτοι ὕλαι εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς ἀρδωσίας.*

Torrent, ἀρ. *χείμαῤῥος. μεταφ. —* de paroles, de larmes *κρουνὸς λόγων ἢ δακρύων* le — des passions *ὁ ῥοῦς τῶν παθῶν* le — du monde *ἡ ῥοὴ τοῦ κόσμου* le — de l'opinion *τὸ ῥεῦμα τῆς κοινῆς γνώμης.*

Torride, *ἐπ. ἐν χρ.* zone — *διακεκαυμένη ζώνη.*

Tors, se, *ἐπ. στρεπτὸς, κ. στρεπτὸς, στρεμμένος.* un cou — *ὑποκρίτης, κλαιαυχενιζόμενος ἄνθρωπος* colonne —se *κίων περιεστραμμένος, ἑλικοειδὴς.* § *περίστροφος, ἐπὶ φυτῶν ἢ μορίων φυτοῦ περιεστραμμένων περὶ τὸν ἴδιον αὐτῶν ἄξονα.* § *χυδ.* Torte, Ϛ jambe torte *ῥαιβὸς πούς, στραβὸν ποδάρι.* bouche torte *διάστροφον στόμα κτλ.*

Torse, ἀρ. *ἑρμῆς ἢ ἄγαλμα κολοβὸν, σῶμα χωρὶς κεφαλῆς, χειρῶν καὶ ποδῶν, παρὰ τῇ γλυπτικῇ.*

Torser, *ἐν περιστρέφω (τὸν κίονα).*

Tort, ἀρ. *ἀδίκημα, ἀδικία.* faire — *ἀδικῶ.* § *βλάβη, ζημία.* épouser les —s de quelqu'un *ἐδικῶ (ἢ) ὑπερδικῶ τινος* § *ἁμάρτημα, ἄδικον, κ σφάλμα.* le quel des deux a — *τὶς ἐκ τῶν δύο ἁμαρτάνει, ἔχει ἄδικον;* tout le monde lui donne le — *ὅλος ὁ κόσμος τὸν κατακρίνει.* j'ai un peu de — *σφάλλω κατά τι.* mettre quelqu'un dans son — *καθιστῶ τινα ὑπαίτιον, στρέφω εἰς αὐτὸν τὸ ἄδικον.* le mort a toujours —, les absens ont — *οἱ νεκροὶ πάντοτε σφάλλουσι, οἱ ἀπόντες πάντοτε σφάλλουσι* § à —, *ἐπίρ. οὐκ ὀρθῶς, ἀδίκως:* à — et à travers *ἀπερισκέπτως, ἀδιακρίτως, συγκεχυμένως:* à — et à droit *καὶ δικαίως, καὶ ἀδίκως.*

Tortelle, Ϛ. *ταὐτὸν τῷ* vélar.

Torticolis, ἀρ *ὀπισθότονος, κ. σφακολαίνιτσμα, νόσος τις* § *στροφαύχην κλασαυχενευόμενος, πασαυχενίζων, κ. στραβολαίμης.*

Tortile, Ϛ *ἐπ. στροφωτὸς, ἐπὶ φυτῶν ἢ μορίων φυτοῦ φυομένων μὲν ὀρθῶν, ἀλλὰ στρεφομένων μετέπειτα.*

Tortillage, ἀρ. *στροφαὶ, περιστροφαὶ, ἑλιγμοὶ, πλοκαὶ κ. στρεμματογυρίσματα (ἐπὶ λόγων).*

Tortillement, ἀρ. *στροφὴ, συστροφὴ, σύγκλωσις, κ. στρίψιμον. μεταφ. περιελιγμοὶ, περιελίξεις, περιστροφαὶ (ἐπὶ λόγων καὶ διαγωγῆς).*

Tortiller, *ἐν. συστρέφω, στρέφω, κ. στρείφτω. μεταφ. στρέφομαι, περιστρέφομαι, ὑπεκφεύγω, κ στρεμματογυρίζω.* § — une mortaise *ἀνοίγω διὰ τοῦ τρυπάνου τόρμον (mortaise).* cierge —é *πεποικιλμένη λαμπάς.*

Tortillère, Ϛ *περιδρομὰς, μικρὸς δρόμος ἑλικοειδὴς εἰς ἓν δάπεδος.*

Tortillis, ἀρ. *εἶδη: ταπητουργήματος τῶν τεκτονικῶν ἐργαλείων.*

Tortillon, ἀρ. *στρεπτὸν, κυλινδοειδές τι ὕφασμα, τὸ ὁποῖον θέτουσιν ἐπὶ κεφαλῆς αἱ γαλακτοπώλιδες ἢ ὀπωροπώλιδες, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τὸ ἀγγεῖον ἢ τὸ κάνιστρον.*

Tortin, ἀρ. *ἐσώστρεπτον, εἶδος τάπητος τῆς Περγάμης.*

Tortionnaire, ἐπ *ἄδικος, παράλογος.*

Tortis, ἀρ *στρεπτὸν, ἄθροισμα πολλῶν νημάτων λίνου, κανναβεως, ἐσίου, μεταξης κτλ. περιεστραμμένων*

Tortu, ue, *ἐπ λέχρος, σκολιὸς, στρεβλὸς, κ στραβὸς.* qui a les pieds —s *στρεβλόπους.* qui a le nez — *στρεβλόρις, κ. στραβόρις:* un arbre — *δένδρον καμπύλον.* homme — *κυρτώτης.* un chemin — *ὁδὸς σκολιὰ μεταφ.* esprit — *διάστροφος νοῦς, στρεβλὸς, διεστραμμένος.* faire des raisonnemens —s *παραλογίζομαι.*

Tortue, Ϛ. *χελώνη.* à pas de — *βραδέως, ὡς ἡ χελώνη.* § *χελώνη, συναστισμὸς εἴδους παρατάξεως παρὰ Ῥωμαίοις εἰς ἣν οἱ στρατιῶται συνε-

στρέφοντο περὶ ἑαυτοὺς καὶ συνέσφιγγον τὰς ἐπὶ κεφαλῆς ἀσπίδας, διὰ νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, ὅταν ἐτειχομάχουν.

Tortuer, ἐν. καμπυλῶ, στρεβλῶ, κ. στραβόνω. § se —, αὐτ. καμπυλοῦμαι, κυρτοῦμαι, κ. στραβόνω (οὐδ.)

Tortueusement, ἐπίρ. σκολιῶς, κ. στραβά

Tortueux, euse, ἐπ. ἑλικοειδής, σκολιός. μεταφ. les replis — du cœur humain αἱ σκολιαὶ πτυχαὶ τῆς καρδίας. § βοτ. κυρτὸς, καμπύλος.

Tortule, Ϡ. *ἀντιῤῥινάνθεμον, γένος φυτῶν βρυωδῶν.

Tortuosité, Ϡ σκολιότης.

Torture, Ϡ. βάσανος. § τὰ βασανιστήρια. μεταφ. mettre son esprit à la —, donner la — à son esprit, se donner les — βασανίζω τὸν νοῦν μου.

Torturer, ἐν. βασανίζω, στρεβλῶ. μεταφ. — un texte ἐκβιάζω, παραβιάζω τὸ κείμενον.

Torule, Ϡ. *κονδυλῖτις, γένος φυτῶν ἔχον (ῥ)όζους μικρούς.

Toruleux, euse, ἐπ. βοτ. στραγγαλιώδης, ὁ ἀλληλοδιασδόχως κοῖλος καὶ καμπύλος.

Tory, ἀρ. Τόρυς, ὀπαδὸς συστήματος εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀντικείμενος εἰς τοὺς Οὐΐγγους.

Torymène, Ϡ. ὁ κόκκος τοῦ παραδείσου, φυτόν τι.

Tosar, ἀρ. ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν τελλινῶν (tellines).

Toscan, ne, ἐπ. Τυῤῥηνικὸς ἢ Ἐτρουρικός.

Toste, ἀρ. (γράφεται καὶ toast). ἐκ τοῦ Ἀγγλ. πρόποσις. § Ϡ ρανίς, ὅπου κωπηλατοῦσιν οἱ ἐρέται εἰς τὰς λέμβους (chaloupes).

Toster, ἐν. προπίνω. § οὐδ. προπίνω.

Tostion, Ϡ. φρυγμὸς, κ καβούρδισμα.

Tôt, ἐπίρ. ταχέως, εὐθὺς, κ. γρήγορα. — ou tard Ϡᾶττον ἢ βράδιον, κ. τώρα ἢ ὕστερον. il faut mourir — ou tard Ϡὰ ἀποθάνωμεν πρότερον ἢ ὕστερον. assez — τόσον ταχέως, ἐν καιρῷ, κ ἐνωρίς trop — πρόωρα. vous ne sauriez venir trop — ἐλθὲ ὅσον οὐ.ηθῆς τάχιστα. il était venu plus — que moi ἦλθε πρὸ ἐμοῦ, μὲ προέλαβε. § bien —οὐκ εἰς μακρὰν, ὅσον οὔπω, ἐντὸς ὀλίγου. il reconnut bien — ἐγνώρισεν εὐθὺς, παραυτά plus — ἴδ.plus si —que,aussitôt que ἅμα. ἐπὶ συγχρίσεως λέγε aussitôt que καὶ ὄχι sitôt que.

Total, le, ἐπ. ὁλικὸς, τέλειος, παντελής. § οὖσ. le —, ἀρ. τὸ σύνολον, τὸ ὅλον. au —, en — τὸ σύνολον, ἐν γένει, τὸ ὅλον somme —e τὸ ὅλον.

Totalement, ἐπίρ. ὁλοσχερῶς, παντελῶς, ἐξ ὁλοκλήρου, ὁλοκλήρως, κ. ὅλως διόλου.

Totalité, Ϡ. τὸ σύνολον, τὸ ὅλον.

Totipalmes, ἀρ. πλ. συνδάκτυλα, γένος πτηνῶν. ἴδ. syndactyles.

Totombo, Ϡ. ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων (buccin)

Toton, ἀρ. στρόβιλος, ἡ στρόμβος, εἶδος κύβου στρεφομένου.

Tottée, Ϡ. *τοτταία, Ϡάμνος ἰνδικός.

Touage, ἀρ. ῥυμουλκία (πλοίου μεγάλου διὰ λέμβου καὶ κωπηλασίας).

Touaille, Ϡ. χειρόμακτρον, κ. πετζέτα διὰ σφούγγισμα τῶν χειρῶν.

Touan, ἀρ. ἐνυδρὶς ἡ Γουϊανὴ, τετράπουν μικρόν.

Touanse, Ϡ } μεταξωτὸν ὕφασμα
Touante, Ϡ } τῆς Κίνας.

Toucan, ἀρ. *ῥαμφηστὴς, πιπεροφάγος, γένος πτηνῶν ᾶσασοδιαίτων. § ἀστερισμὸς τοῦ νοτείου ἡμισφαιρίου.

Touchant, te, ἐπ. περιπαθὴς, κινητικὸς, παθητικός. § πειστικὸς, πιθανός. § point — σημεῖον ἐπαφῆς, ταὐτὸν τῷ point de contact,γεωμ § ἐπίρ. περί. — la musique περὶ μουσικῆς. — cela περὶ τούτου

Touchau, ἀρ. βασανίτης, ἔλασμα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου μὲ τὸ ὁοκιμαζόμενον, φέρον γλυφήν τινα δεικνύουσαν τὸν βαθμὸν τῆς μιξεως.

Touche, Ϡ. κανὼν ἡ ἁρμοστὴρ, βαρβαροιταλ. τάστι, τὸ διαιροῦν τὴν λαβὴν τῆς κιθάρας ἢ ἄλλων τοιούτων μουσικῶν ὀργάνων ξυλάριον, ἢ τὰ ἐσενώθη ἢ ἐλεφαντουργῆ τετράγωνα τμήματα τοῦ κυμβάλου (fortepiano) κτλ ἐπὶ τῶν ὁποίων πίπτοντες οἱ ᾶάκτυλοι ἐκβαλλουσι τὰς φωνάς. § ᾶοκιμασία (χρυσοῦ, ἀργύρου κτλ). pierre de — βάτανος, λυδία λίθος, τουρκ. μεχέγγι μεταφ l' adversité est la pierre de — des amis ἡ ᾶυστυχία εἶναι τὸ ᾶοκιμαστήριον τῶν φίλων. § ῥαπὶς, μικρὰ ῥάβδος δι' ἧς σηκώνουσι τὰς ψήφους εἰς τὴν παιδιὰν τῆς σχοινοβολίνδα (jonchets). § ἀρή, ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁ ζωγράφος, ἰχνογράφος ἢ γλύπτης παριστᾷ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀντικειμένων. cette tête est de la plus grande finesse de — ἡ κεφαλὴ αὕτη εἶναι λεπτοτάτη κατὰ τὴν ἀφήν. καὶ μεταφ ἐπὶ φιλολογίας l' orateur doit avoir une — plus forte et plus grande lorsque etc. ὁ ῥήτωρ πρέπει νὰ ἔχῃ ἰσχυρότερον καὶ μεγαλήτερον τόνον κτλ. § ἡ μελάνωσις,(παρὰ τυπογράφοις, γινομένη διὰ τῶν σφαιρωμάτων). § βουκόλιον, κοπάδι βοῶν ἑτοίμων διὰ σφαγὴν πωλουμένων εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων ἀπο τὰς ἐπαρχίας.

Toucher, ἀρ ἀφή. § κροῦσις, ὁ τρόπος καθ' ὃν κρούονται διάφορα ὄργανα οἷον ἡ κιθάρα, τὸ κύμβαλον, κτλ. ὅσα παίζονται διὰ τῆς ἀφῆς. § ψηλάφησις, (ἡ) ἐπαφὴ (γινομένη διὰ τῶν ᾶακτύλων τοῦ μαιευτοῦ ἢ τῆς μαίας ἐπὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς γαστρὸς τῆς ἐγκύου).§ — au bois ἡ frayer ἡ ἀποφολίδωσις τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου.

Toucher, ἐν. ἅπτομαι, ψηλαφῶ, Ϡίγω, ἐγγίζω, κ. πιάνω. ne —ez pas à cela μὴ τὸ ἐγγίσῃς. — dans la main ἐμβάλλω τὴν δεξιὰν, κ. δίδω τὸ χέρι μου. — du pied, du bras ἐγγίζω τινὰ μὲ τὸν πόδα, μὲ τὸν βραχίονα. § — au ἐξικνοῦμαι, κ. φθάνω. j' étais assez grand pour —aux branches ἤμην τοσοῦτος ἐφθανα εἰς τοὺς κλάδους. μεταφ ἐπιβάλλω χεῖρα, ἀφαιρῶ, κ. παίρνω, ἢ ἐγγίζω. on n' a pas encore —é à ce magasin ἐν ἠγγίσαμεν εἰσέτι αὐτὴν τὴν ἀποθήκην. —à quelque chose ἐπιβάλλω χεῖρα (διὰ νὰ μεταβάλλω τι, οἷον οἰκοδομὴν κτλ). on n' a pas —é à la religion ἡ Ϡρησκεία ἔμεινεν ἄθικτος. § συνάπτω, γειτονεύω, πλησιάζω, εἶμαι ἐγγὺς, πλησίον. ma maison —e la sienne εἴμεθα γειτονες μὲ αὐτόν. —au printemps, à l' hiver εἴμεθα ἐγγὺς τοῦ χειμῶνος. nous —ons à la paix πλησιάζομεν εἰς τὴν εἰρήνην. il —e à sa fin ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος του.§ κεντῶ, κ. σκουντῶ (τὰ ζῶα διὰ νὰ βαδίσωσι). § καθικνοῦμαι, κ. κτυπῶ. —sur les uns et sur les autres κτυπῶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον § κρούω, παίζω (ὄργανά τινα διὰ τῶν ᾶακτύλων, οἷον τὴν κιθάραν, τὸ κύμβαλον κτλ). § ἑρμηνεύω, ἐξεικονίζω, παριστῶ, διαγράφω, περιγράφω. § ἀκροθιγῶς ἅπτομαι (αντικειμένου, ὕλης κτλ). κ. ἐγγίζω. μεταφ ἅπτομαι, κινῶ, Ϡίγω, κ. ἐγγίζω (τὴν καρδίαν, τὴν ψυχὴν κτλ), ἐμποιῶ ἐντύπωσιν. § Ϡέλγω, ἑλκύω être —é de quelque chose γίνομαι περίλυπος ἐπί τινι. être —é de compassion ἐλεῶ. § ἀφορῶ, ἀποβλέπω. cela ne me —e en aucune manière τοῦτο δὲν μοὶ διαφέρει μηδόλως. pour ce qui me —e τὸ κατ' ἐμέ. § προσήκω (κατα γένος), εἶμαι συγγενὴς. il me —e de près, de loin εἶναι συγγενὴς μου ἐκ τοῦ πλησίον ἢ μακράν. §se —,ἀλληλοπαθ. ἔχομαι, συνάπτω, συνέχομαι. deux maisons qui se—ent δύο οἰκίαι συναφεῖς, συνεχόμεναι. faire — une chose au doigt et à l'oeil καθ' ὅτι τὸ ψηλαφητὸν, τὸ φέρω πρὸ ὀφθαλμῶν. cette personne ne —e pas des pieds à terre δὲν ἐγγίζουσιν οἱ πόδες του εἰς τὴν γῆν, στέκεται στὸν ἀέρα, (ἐπὶ καλοῦ χορευτοῦ). elle n' a pas l'air d'y —, on ne dirait pas qu'elle y —e δὲν ἔχει εἴδησιν, δὲν ξεύρει τίποτε, κ. κάμνει τὸν μισεκακόμοιρον. une affaire ne touchera pas à terre ἡ ὑπόθεσις Ϡέλει εὐοδωθῆ, Ϡέλει βαδίσει. — la grosse cordo ἐγγίζω τὴν χορδὴν; (τὸ σὺσιωδέστερον μέρος τινὸς πρά-

ματος). § οὐδ. ἐνίσχομαι, καθίζω, (ἐπὶ πλοίων τὰ ὁποῖα ῥίπτονται εἰς ξηράν). —à une côte, à un pont σχέω, ἴσχω, προσέχω, κ. πιάνω εἰς ἀκτήν, εἰς λιμένα, ἀράζω. — le compas μαγνητίζω τὴν βελόνην τῆς ναυτικῆς πυξίδος. § κομίζομαι, λαμβάνω (χρήματα ὅσα ἔπρεπε νὰ λάβω). § γεωμ. une ligne droite —e une courbe εὐθεῖα τις ἐφάπτεται καμπύλης. deux courbes se —ent δύο καμπύλαι ἐφάπτονται ἀλλήλων. § — de l'or, de l'argent βασανίζω, δοκιμάζω τὸν χρυσὸν ἢ ἄργυρον. § — la queue ὑπάγω τὰ ξύλα, τὰ καταβιβάζω, (ἀφ' οὗ ἐστάθησαν εἰς τὰ ἄκρα τοῦ ποταμοῦ, διὰ νὰ καταπλεύσωσι). § μελανῶ, κ. μελανόνω τὰ στοιχεῖα διὰ τῶν σφαιρωμάτων. — maigre μελανῶ κατ' ὀλίγον ὀλίγον. § le cerf a —é aux bois ἡ ἔλαφος ἐξερλούδισε τὰ κέρατά της. § touché ée, μετ. dame —ée, dame jouée ἢ pièce —ée, pièce jouée ἠγγισες πέτρα, ἔπαιξες. ce tableau est bien —é εἰκὼν εὔγραμμος, εὐγραφής.

Toucheur, ἀρ. ἱππηλάτης, τεχνίτης διώκων τὸν ἵππον διὰ τὴν κίνησιν τῶν μηχανῶν τῆς ἀρδωσιουργίας

Touchiroa, ἀρ. γένος φυτῶν τῆς Γουϊάνης.

Toucoi, σῖγα, σιωπή, ἐπιφώνημα διὰ νὰ σιωπήσωσιν οἱ κύνες οἵτινες ὑλακτοῦσιν ὅταν ἰχνηλατῶσι.

Touc, ϑ. ἀκάτιον (εἰς τοὺς ποταμούς). § διαβάθρα, πλοιάριον δι' οὗ διαβαίνομεν ποταμόν τινα. § ταὐτὸν τῷ Touage.

Touer, ἐν. ῥυμουλκῶ (πλοῖον), κ. τραβῶ γεδέκι.

Touffe, ϑ. φυλλὰς φύλλωμα, τὸ πυκνὸν μέρος τῶν δένδρων. § συστὰς δάσους, μέρος πεπυκνωμένον ἀπὸ δένδρα. — de fleurs *ἀνθοβύσανος. une — de cheveux σύστρεμμα κόμης, βόστρυχες. une — de plumes, de rubans πύκνωμα πτερῶν, ταινιῶν, κ. μάτζος. § τύφος, ἀναθυμίασις ὀληθηριώδης πνίγουσα τοὺς μεταξοσκώληκας § — argentine εἶδος μύκητος. λέγεται καὶ Taupière. § — branchue *κλαδομύκης. § — savonière εἶδος ἀγαρικοῦ φυομένου περὶ τοὺς Παρισίους.

Touffu, ue, ἐπ. δασὺς, πυκνὸς, πεπυκνωμένος. un arbre — πυκνόφυλλον δένδρον. barbe —ue βαθὺς πώγων poil — πολύθριξ.

Toug, Touc, ἀρ. ἵππουρις, τὸ τουρκ. τούγι, οὐρὰ τοῦ ἵππου διδομένη εἰς τοὺς Σατράπας.

Toui, ἀρ. σύστημα ψιττακῶν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Touit, ἀρ. γένος δασοδιαίτων πτηνῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Toujours, ἐπίρ. ἀεὶ, κ. πάντοτε. qui coule — ἀένναος. qui dure — ἀΐδιος. des gens se sont dit adieu pour — ἠσπάσθησαν τὸν αἰώνιον ἀσπασμόν. § διὰ παντὸς, ἀνεξαιρέτως, καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς. § ἐν τούτοις, ἐν τοσούτῳ quand ce que je vous dis pourrait être contesté, il est — vrai que καὶ ἂν ὅ,τι σοὶ λέγω ὑπόκειται εἰς ἀμφιβολίαν, εἶναι ἐν τούτοις ἀληθὲς ὅτι κτλ. § τοὐλάχιστον. si je n'ai pas réussi, — ai-je fait mon devoir ἂν δὲν ἐπέτυχα, ἔπραξα τοὐλάχιστον τὸ χρέος μου. παρ. — va qui danse ὅλον κάμνει τι ὅστις κινεῖται. — pêche qui en prend un ὅλον καλὸν εἶναι καὶ τὸ ὀλίγον καλόν.

Toulette, ϑ. τροχαλία τοῦ ἱστοῦ τῶν διατύων (piles).

Toulichiba, ἀρ. *τυλιχίβιον, γένος φυτῶν.

Toulici, ἀρ. δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Toulipa, ἀρ. τολύπη, μέγα δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Toulone, ἀρ. ϑάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.

Toulou, ἀρ. γένος πτηνῶν δασοδιαίτων.

Toupat-caodde, ἀρ. δένδρον τῆς Ταπροβάνης.

Toupet, ἀρ. σκόλλυς, προκόμιον, βαρβάτουρ. περτζὲς, (ἐπὶ κόμης τῆς κεφαλῆς) § προκόμιον, (τοῦ ἵππου), τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου καταβαῖνον μέρος τῆς χαίτης. § — à pointe εἶδος φαλαίνης παρὰ τῷ Λινναίῳ. § — bleu ταὐτὸν τῷ verdier de Java, πτηνόν.

Toupie, ϑ. στρόμβος, στρόβιλος, εἶδος παιδιᾶς, κ. στριφτάρι. § γένος ὀστακοδέρμων.

Toupiller, οὐδ. ἄχρ. τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, πηγαινοέρχομαι, γυρνῶ ὡς ἀνσφονδύλι.

Toupillon, ἀρ. μικρὸν προκόμιον. ἴδ. Toupet.

Toupin, ἀρ. στροφεῖον, ἐργαλεῖον τῶν σχοινοπλόκων ξύλινον, ἔχον σχῆμα κώνου ἀποτετμημένου.

Tour, ἀρ. πύργος. petite — πυργίον, πυργίδιον. la — de Babel ἡ πυργοποιΐα. — de moulin σκεπαστὴ τοῦ μύλου. § πύργος, εἷς ἐκ τῶν πεττῶν τοῦ ζατρικίου. § στροφὴ, περιστροφὴ, κ. γύρος. — du soleil ἡ περιφορὰ τοῦ ἡλίου. une voiture va à — de roue ἡ ἅμαξα βραδυπορεῖ il n'y a qu'un — de roue d'ici là εἶναι δύω βήματα τόπος ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ. les —s et détours d'un labyrinthe αἱ περιελίξεις τοῦ λαβυρίνθου. les —s d'une rivière αἱ καμπαὶ, οἱ ἑλιγμοὶ τοῦ ποταμοῦ. à — de bras, ἐν χρ. il lui donna un soufflet à — de bras τὸν ἔδωκεν ἐν ῥάπισμα μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς χειρός του. une chose a été faite en un — de main τὸ πρᾶγμα ἔγινεν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, κ. ἕως οὗ νὰ γυρίσῃς νὰ ἰδῇς. § διαυλος, δρόμος, περίπατος, κ. γύρος. faire un — dans le jardin περιφέρομαι εἰς τὸν κῆπον. un — de promenade περιφορὰ, περιοδία, περιδρομὴ. il est allé faire un — de promenade ἐξῆλθεν εἰς περίπατον, περιδιάβασιν. un homme est allé faire un — ὑπῆγεν ὀλίγον ἔξω. il est allé faire un — en ville, dans son pays ὑπῆγε νὰ περιέλθῃ ὀλίγον εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν πατρίδα του. παρ. un homme ne fera point une telle chose, n'ira point en un tel lieu qu'il n'ait fait ses quinze —s ὃν δὲν ϑὰ κάμῃ τοῦτο, δὲν ϑὰ πάῃ ἐκεῖ χωρὶς νὰ κάμῃ τὰ διά του. un — de trictrac ἓν παιγνίδιον κύβων, μία φορά. jouer un — παίζω ἕνα γύρον. § περιφέρεια, κύκλος, γύρος. le — d'une roue ἀψὶς, ἄντυξ, ἴτυς, ὁ γύρος τοῦ τροχοῦ. faire le — περιέρχομαι, περιοδεύω. faire son — de France περιέρχομαι, περιοδεύω τὴν Γαλλίαν, περιφέρομαι εἰς τὴν Γαλλίαν (μετερχόμενος τὴν τέχνην μου). un chirurgien fait son — d'hôpitaux ὁ χειρουργὸς ἔκαμε τὴν περιοδον τῶν νοσοκομείων. — de lit κωνωπεῖον, κ. κουνουπιέρα, τουρκ. τζιμπηλίκι. cette tenture a tant d'aunes de — ὁ τάπης οὗτος ἔχει τόσους πήχεις γύρον, περιφέρειαν. le — du visage τὸ σφαίρωμα τοῦ προσώπου, (ἢ) τὸ πρόσωπον. — de l'échelle διάστημα ἐπέκεινα τοῦ τοίχου (ἀνῆκον εἰς τὸν κατασκευάσαντα τὸν τοῖχον ὁλόκληρον ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐδάφους.) — du chat διάστημα ἡμιποδιαῖον μεταξὺ τοῦ κλιβάνου ἢ τοῦ πυρανύου καὶ τοῦ γειτονεύοντος τοίχου (κατὰ τὰ ἔθιμα τῶν Παρισίων). — de la souris διάστημα (δύο ἢ τριῶν δακτύλων, μεταξὺ τῆς ἀμάρας καὶ τοῦ κοινοῦ μεσοτοίχου). § κόσμημα στρεπτόν. un — de cou περιδέραιον. un — de gorge περιτραχήλιον. un — de cheveux περίκομον. § εὐστροφία, εὐχειρία, ἐπιδεξιότης. — de bateleur, de passe-passe ϑαυματοποιΐα, ἔργον ϑαυματοποιΐας. — d'adresse ἔργον εὐχειρίας. — de souplesse εὐκαμψία. —s de main εὐχειρία. — de force ἔργον ῥώμης. c'est un — de force μέγα ἔργον. § παιδιὰ, τέχνη, τέχνασμα, κ. παιγνίδι. jouer un — μηχανῶμαι, παιδιὰν, τέχνασμα, κ. παίζω ἓν παιγνίδι. on m'a joué des —s plus cruels ἐμηχανεύθησαν σκληρότερα κατ' ἐμοῦ. jouer un mauvais — à quelqu'un καταπολιτεύομαί τινα, καταστρατηγῶ, καταδολιεύομαι. παροιμ. καὶ χυδ. un — de maître gonin τεχνουργία. — de bâton μυστικαὶ ὠφέλειαι, καταχρήσεις. § πολίτευμα, ἔργον, κ. φέρσιμον. — d'habile homme πολίτευμα ἐπιτηδείου ἀνθρώπου. — de fripon ἔργον γόητος. — de filou ἔργον κλέπτου. faire un —, des —s à quelqu'un παρέχω πράγματα, κ. παίζω δουλειαῖς εἴς τινα. § ῥοῦς, διεύθυνσις, στροφὴ, κ. δρόμος (τῆς

ὑποθέσεως, τῶν πραγμάτων, κτέ καλὸς εἴτε κακός). cette affaire prend un bon — ἡ ὑπόθεσις χωρεῖ καλῶς donner un bon — à une affaire εὐοδῶ, εὐθετῶ τὴν ὑπόθεσιν. donner un mauvais — διαστρέφω. les affaires prenaient un — favorable τὰ πράγματα ἐτρέποντο ἐπὶ τὸ κρεῖττον, ἐλάμβανον τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω τροπήν, ἢ ῥοπήν. cela prit un — heureux ἀπέβη τοῦτο εὐτυχῶς. § κατασκευή, φράσις, τρόπος. il donne un — agréable à tout ce qu'il dit στρέφει καλῶς ὅ,τι λέγῃ, μεταχειρίζεται χαρίεντα τρόπον un — simple ἁπλοῦς τρόπος. il y a du — à cela εἶναι ἐγκατάσκευον τοῦτο. § σχῆμα (διανοίας) un — d'esprit original νοῦς ἰδιότροπος, ἀρχαιότροπος. § περίοδος, τάξις, κ. ἀράδα. chacun parlera à son — ἕκαστος θέλει ὁμιλήσει κατὰ τάξιν. ce n'est pas votre — δὲν εἶναι ἡ περίοδός σου, δὲν εἶναι σὸν μέρος νὰ ὁμιλήσῃς, κ. δὲν εἶναι ἡ ἀράδα σου. vous aurez votre — θέλεις ἔχει τὸ μέρος σου. vous ferez cela à votre — θέλεις τὸ κάμει καὶ σύ. je lui ai dit à mon — τὸν εἶπον καὶ ἐγώ. à — de rôle ἐκ περιτροπῆς. —à — ἐξ ὑπαμοιβῆς, ἐναλλὰξ, ἐκ διαδοχῆς, ἀνοιβαδόν. § τόρνος, μηχανὴ εἰς διαφόρους τέχνας, καὶ πρὸ πάντων τῶν τορνευτῶν. cela est fait au — τορνευτός il a le bras fait au — ἔχει τὸν βραχίονα πεποιημένον ὡς ἀπὸ τόρνου, κ χυτόν une femme est faite au — γυνὴ γλαφυρὰ, κομψή, κ. καλοκαμωμένη § τροχὸς, ἐργαλεῖον τοῦ κεραμέως, τὸ ὁποῖον περιστρεφόμενον σχηματίζει τὰ κεράμια. § — mobile ἱκρίωμα διὰ νὰ ὑψωθῶσι βάρη, ἢ νὰ γενῇ ἐργασία εἰς ὑψηλὰ μέρη. § στροφεῖον, εἶδος στρογγύλου ἁρμαριου ἐνωκοδομημένου εἰς τὸν τοῖχον καὶ στρεφομένου εἰς τρόπον ὥστε νὰ λαμβάνηται ἔξωθεν ἢ νὰ δίδεται ἔσωθεν ἓν πρᾶγμα, χωρὶς νὰ φαίνεται ὁ ἄνθρωπος. τουρκ. δουλάπι (οἷον εἰς τοὺς γυναικωνίτας τῶν τούρκων). § — de reins ὀσφυαλγία, κ. ξεγοφιασμα.

Touraco, ἀρ. γένος πτηνῶν δασοβίων.

Touraille, ϑ. πυριατήριον, (εἰς τὰ ζυθοποιεῖα, ὅπου ξηραίνεται ἡ κριθή).

Touraillon, ἀρ. ἡ ἀπεξηραμμένη κριθή.

Tourangette, ϑ. σάγη (κατασκευαζομενη εἰς τὰ πέριξ τῆς Λὐρηλιανῆς).

Tourbe, ϑ. συστροφὴ ὄχλου, πλῆθος, τουρκοβαρ. καλαμπαλικι. § εἶδος γαιάνθρακος, *γαιώκαυσον.

Tourbette, ϑ. εἶδος βρύου.

Tourbeux, euse, ἐπ, *γαιωκαυσώδης, ἐπὶ γῆς ὀυναμένης νὰ μεταποιηθῇ εἰς γαιφλαυσα.

Tourbière, ϑ. *γαιωκαυστωρυχεῖον.

Tourbillon, ἀρ. στροφάλιγξ, τυφών. —d'eau δίνη λέγεται καὶ tournant — magnétique περιστροφὴ μαγνήτου, ἡ συστροφὴ τῆς μαγνητικῆς ὕλης περὶ τὸν μαγνήτην. μεταφ. le — des plaisirs, des affaires ὁ ῥοῦς τῶν ἡδονῶν, τῶν πραγμάτων. il est dans le — εἶναι εἰς λαβύρινθον (ἡδονῶν ἢ πραγμάτων). § *πυροδίνημα, πυροτέχνημα ἀναβαῖνον ἑλικοειδῶς § περικύκλησις, σύστημα τοῦ Καρτεσίου κατὰ τὸ ὁποῖον τα μόρια τῆς ὕλης κινοῦνται περὶ τὸν ἄξονα. § — vasculaire ἡ vaisseaux tournoyans ἀγγεῖα πολυστιχοῦ, τὰ διὰ πολλῶν διακλαδισμῶν πολυειδῶς συστρεφόμενα περὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ χορειοειδοῦς πλέγματος.

Tourd, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν λάβρων.

Tour de babel ἢ de babylone, εἶδος ἰχθύος λεγομένου ἄλλως πλευρότομος § — de copenhague ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων. (buccin).

Tourdille, ἐπ. ἐν χρ. gris — φαιὸν κιχλοειδὲς, χρῶμα τοῦ ἵππου

Tourelle, ϑ. πυργίον, κ. πυργάκι.

Tourer, ἐν ἀνοίγω τὸ ζυμάρι, τὸ μαλάσσω (διὰ νὰ τὸ ἀνοίξω φύλλον).

Touret, ἀρ. γόμφος, καρφιον μὲ χονδρὴν κεφαλὴν τιθέμενον πρὸς τὸ κατω μέρος τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου § τροχισκος (εἰς διαφόρους μηχανὰς, ὅστις δέχεται τὴν κίνησιν παρ' ἄλλου μεγαλητέρου τροχοῦ). § πήνη, μεγάλον μασοῦρι διὰ τὰ νήματα. § τροχὸς, μηχανὴ τῶν λιθογλύφων δι' ἧς τίθενται διὰ μιᾶς εἰς τὴν κίνησιν οἱ διάφοροι κολαπτῆρες. § τροπωτὴρ, σκαλμὸς (εἰς μικρὰ πλοιάρια). § —s, πλ. κρῖκοι (δύο μικροὶ τοῦ στατῆρος).

Tourette, ϑ. *ἀσαβὶς, γένος φυτῶν.

Tourie, ϑ. ἀγγεῖον ὅπου τίθεται τὸ βασιλικὸν ὕδωρ.

Tourière, ϑ ἡ ἐπὶ τοῦ στροφείου ὑπηρέτρια ἐρχομένη ἔξωθεν εἰς τὰ μοναστήρια καὶ φέρουσα εἰς τὸ στροφεῖον τὰ διάφορα ἀναγκαῖα. ἴδ tour.

Tourillon, ἀρ. στροφάλιγξ, μέγας γόμφος σιδηροῦς χρησιμεύων ὡς ἄξων περὶ τὸν ὁποῖον στρέφονται αἱ αἰῶραι (bascule), αἱ κρεμασταὶ γέφυραι κτλ. § σφαιρώματα, (ἡ) προβολαὶ, στρογγύλα τινὰ καὶ ἐξέχοντα μέρη ἑκατέρωθεν τοῦ κανονιου δι' οὗ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ὑποστάτου ἢ κρατεῖται εἰς ἰσορροπιαν.

Tourloury, ἀρ. φοίνιξ ὁ Καγεανός.

Tourmaline, ϑ ἰόνιος λίθος, πέτρα ἠλεκτρικὴ τῆς Ταπροβάνης.

Tourment, ἀρ. αἰκία, ὀδύνη, πόνος σφοδρός. § —s, πλ. βάσανοι, βάσανα. μεταφ. λυπη, ἀθυμία, ἀλγηδών. les —s amoureux τὰ δεινὰ τοῦ ἔρωτος.

Tourmentant, te, ἐπ. βασανιστικός. § δεινός.

Tourmente, ϑ. λαίλαψ, καταιγὶς, ἄελλα, ϑύελλα, κλύδων (εἰς τὴν ϑάλασσαν).

Tourmenter, ἐν. βασανίζω (σωματικῶς). il est —é de la goutte, les chirurgiens l'ont —é περιοδυνᾶται, κατατρύχεται ὑπὸ τῆς ποδαλγίας, οἱ χειρουργοὶ τὸν κατεβασάνισαν. § ἀποκναίω, κόπτω, ἐνοχλῶ. § ταράττω, θλίβω (τὴν ψυχήν). § συνταράττω. être —é par la mer, la tempête κλυδωνίζομαι. § se —, αὐτοπ. ῥιπτάζομαι, παραφέρομαι, διαφέρομαι, κινοῦμαι, κ. παραδέρνω. μεταφ. θλίβομαι, ταράττομαι, ὀδυνῶμαι, τήκομαι, λυποῦμαι, κ. χαλνῶ τὴν καρδίαν μου. se—pour φροντίζω, πολυπραγμονῶ. § se —, αὐτ. καπυροῦμαι, ῥικνοῦμαι, κ. σκιβρόνω, (ἐπὶ ξύλων) § ζωγρ. — des couleurs μαλάσσω τὰ χρώματα, τὰ τρίβω καὶ τὰ ἀνακινῶ ἀφ' οὗ τα βάλω εἰς τὸ πανίον, διὰ νὰ τὰ κάμω ἁπαλώτερα des attitudes —ées θέσεις κατάπονοι, ἢ βεβασανισμέναι, βεβιασμέναι, ὅπου φαίνεται ἡ δυσκολία καὶ ὁ πόνος τοῦ τεχνίτου.

Tourmenteux, euse, ἐπ. θυελλώδης, ἐπὶ παραλίων ἢ ϑαλάσσης.

Tourmentin, ἀρ. ἡ ἄτρακτος τοῦ ἐπὶ τῆς πρύμνης ἱστοῦ (beaupré).

Tournage, ἀρ. περιστροφὴς, συσφιγκτον, περιτονιον (crochet), χρήσιμον εἰς τὸ νὰ στρέφῃ τὰ σχοινία καὶ νὰ τὰ δένῃ.

Tournailler, οὐδ. περιτρέχω, περιδινοῦμαι, στρέφομαι ὀλόγυρα καὶ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος

Tournaire, ἐπ περιοδικὸς, ὁ ἐκ περιτροπῆς (ἐκπληρῶν χρέη δημόσια).

Tournant, ἀρ. καμπὴ, ἀγκὼν, κ. κώχη § περιστροφὴ, διάστημα ὅπου στρέφεται ἡ ἅμαξα un cocher n'a pas bien pris son — ὁ ἁμαξηλάτης δὲν ἔστρεψε καλῶς τὴν ἅμαξαν. § δίνη, κ. στρυφογύρισμα νεροῦ un moulin a deux —s ὁ μύλος ἔχει δύο μάτια, δύο τροχούς. § ζωγρ. στροφὴ, τὰ μέρη τῆς εἰκόνος τὰ μᾶλλον πλησιάζοντα εἰς τὰ περιγράμματα (contours). § tournant, te, ἐπ περίστροφος, ὅστις στρέφεται κ. γυρνᾷ

Tournaser, ἐν. ἐξομαλύνω, ὁμαλίζω (τὰς ἀνωμαλίας τῶν φαβεντιανῶν ἀγγείων).

Tournasin, ἀρ. στρόφαλος, ἐργαλεῖον σιδηροῦν δι' οὗ τορνεύουσι τὴν γῆν τῶν φαβεντιανῶν.

Tournasine, ϑ. μάζα, κ. ζυμάρι φαβεντιανῆς ὕλης τιθεμενον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τόρνου.

Tourne-à-gauche, ἀρ. στρόφιγξ, ἐργαλεῖον δι' οὗ στρέφονται τὰ ἄλλα σιδηρουργικὰ ἐργαλεῖα. § ὡσαύτως τὸ κοχλιοποιὸν ἐργαλεῖον.

Tournebout, ἀρ. *ἀκροστρόφιον,

μουτσιδὸν ὄργανον παρὰ τοῖς Ἀγγλοις.

Tournebride, Ϟ. καταγώγιον, πανδοχεῖον (πρωτεῖον τῶν πεντατίων ἢ τῶν ἀγροτικῶν οἰκιῶν, ὅπου σταθμεύουσιν οἱ ὑπηρέται καὶ ἁμαξηλάται τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ παλάτιον ξένων).

Tournebroche, Ϟ κρατευταί, κρατευτήριον, μηχανὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας στρέφεται ὁ ὀβελὸς (σούβλα). Ϛ ὑμὸν ὁ στροφικὸς, ὅστις γυρνᾷ τὸ τουρκ. δουλάπι διὰ τὸ ψητόν. Ϛ παῖς στροφικός.

Tournée, Ϟ περιοδία. Ϛ ἀποδημία, περιήγησις. Ϛ περιφορὰ, κ. γύρος (ἐντὸς τῆς πόλεως) Ϛ σκαλὶς, σκαλιστήριον, ἐγκοπεὺς, εἶδος ἐργαλείου πλατέος ἐξ ἑνὸς μέρους καὶ ὀξέος ἀφ' ἑτέρου δι' οὗ ἐνίζοῦνται τὰ δένδρα. Ϛ grandes —s, Ϟ. πλ. ἀμφιβλήστρα, μεγάλα δίκτυα στηνόμενα διὰ χαράνων εἰς ἐπικλινὲς ἐπίπεδον αἰγιαλοῦ, διὰ νὰ ἀγρεύωνται εὐκολώτερον οἱ ἰχθῦς, ὅταν συμβαίνῃ ἡ ἄμπωτις

Tournefeuillet, ἀρ *φυλλοστρόφιον, συστροφὴ (touffe) μικρῶν ταινιῶν προσκολλημένη εἰς τὰ ἄκρα τῶν φύλλων τῶν βιβλίων, καὶ τιθεμένη μεταξὺ τῶν φύλλων διὰ νὰ φαίνηται εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔμεινεν ἡ ἀνάγνωσις.

Tournefil, ἀρ. Ϟήγανον, ἀκόνη (διὰ τὰ ἐργαλεῖα).

Tourne gants, ἡ retournoir, ἀρ. περιστροφὶς, δύο ξύλα στρογγύλα ἔχοντα μῆκος δύο ποδῶν, καὶ ἔχοντα σχῆμα ἀτράκτου, τὰ ὁποῖα εἰσβιβάζονται εἰς τὰ ἄκτυλα τῶν χειροκτίων.

Tournelle, Ϟ. ἀρχ. πυργίσκος. Ϛ τμῆμα ἐκ περιτροπῆς, ἓν τμῆμα ποινικῶν ὑποθέσεων εἰς τὸ ἀρχαῖον βουλευτήριον τῆς Γαλλίας.

Tournemain, ἀρ. ἐν χρ. en un — ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, κ. ὅσον νὰ γυρίσῃς νὰ ἰδῇς.

Tourne-pierre, ἀρ. *λιθοστρόφος, πτηνὸν ἔχον τὴν ἰδιότητα νὰ στρέφῃ τὰς πέτρας τοῦ αἰγιαλοῦ διὰ νὰ ὑραιρῇ τοὺς σκώληκας

Tourner, ἐν. στρέφω, περιστρέφω, κ. γυρνῶ, γυρίζω — le cou, la tête κάμπτω, κλίνω τὸν λαιμὸν, τὴν κεφαλήν. — les regards περιβλέπω. — les pieds en dehors, en dedans ἔχω βλαισοὺς τοὺς πόδας, ἢ ῥαιδοὺς, κ. εἶμαι στραβοπόδης, ἔχω στραβὰ πόδια. un cavalier —e bride ὁ ἱππεὺς ἀναστρέφει. μεταφ. — les yeux sur le passé στρέφω τὰ ὄμματά μου πρὸς τὸ παρελθόν. — la tête à quelqu'un μετατρέπω τὸν νοῦν τινος, κ. τοῦ γυρνῶ τὰ μυαλά. — la tête à quelqu'un, à une jeune fille ἐξίστημι τῶν φρενῶν, ἐξιστοῦμαι τὸν νοῦν. κ. παίρνω τὰ μυαλὰ, τὸν νοῦν ἢ ξετρελαίνω κτλ. — le cerveau διαστρέφω τὸν νοῦν. — le dos à quelqu'un στρέφω τὰ νῶτα. (ἢ) τρέπω τὰ νῶτα εἴς τινα. il lui a —é le dos τοῦ ἐγύρισε τὴν ῥάχιν. — le dos aux ennemis τρέπομαι (εἰς φυγήν) il a —é le dos où il veut aller ἀπεστράφη ὅπου ἐδάδισε. μεταφ. la fortune —e le dos à quelqu'un ἡ τύχη τὸν ἐγκατέλιπε. — tête γίνομαι ἀντιμέτωπος εἰς τοὺς ἐχθροὺς, ἀνθίσταμαι κατὰ πρόσωπον. Ϛ στρέφω, διευθύνω (τὰ ὅπλα κατά τινος). — son activité vers στρέφω τὴν ὀραστηριότητά μου πρός. Ϛ ἀναστρέφω, μεταστρέφω, κ. γυρίζω ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος μεταφ. — la médaille θεωρῶ καὶ ἐξ ἄλλου μέρους. — casaque ἄδω παλινῳδίαν, κ. τὰ γυρνῶ. Ϛ μετατρέπω, μεταβάλλω. — une personne à son gré διοικῶ τινα κατ' ἀρέσκειαν. — quelqu'un τὸν ἄγω καὶ τὸν φέρω. — vers φέρω εἰς. Ϛ στρέφω, διαβασανίζω, ἐξετάζω πανταχόθεν. Ϛ ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ, ἐκλαμβάνω. — à son avantage στρέφω ὑπὲρ ἐμοῦ. — en ridicule μεταφέρω εἰς, στρέφω εἰς το γελοῖον. — en plaisanterie κατειρωνεύομαι, χλευάζω. Ϛ τορνεύω, διὰ τοῦ τόρνου ἐργάζομαί τι —en l'air τορνεύω ἐπιστηρίζων τὸ ἀντικείμενον εἰς τὴν μίαν μόνον ἄκραν, διὰ νὰ τὸ κοιλάνω. Ϛ στρέφω, ἑρμηνεύω (περίοδον, ἰδέαν κτλ) ἐκτίθημι, ἐξηγῶ. Ϛ οὐδ. στρέφομαι, περιστρέφομαι, κ. γυρνῶ. Ϛ κινοῦμαι, φέρομαι, στρέφομαι (πρὸς ἓν μέρος ἢ ἄλλο). μεταφ. il —e à tout vent, comme une girouette εἶναι παλίμβουλος, κ. γυρνᾷ ὡς ἂν τὸν ἀνεμόμυλον. une personne —e autour du pot, ne fait que — στρέφεται περιξ τοῦ προκειμένου. — du côté de quelqu'un προστίθεμαι εἰς, προσχωρῶ εἴς τινα, μεταστρέφομαι πρός, κ. γυρνῶ μαζή του Ϛ περιέρχομαι, ἐξέρχομαι, ἐξαίνω. la chance a bien —é τὸ πρᾶγμα ἦλθε καλῶς. sa maladie —e à la mort ἡ ἀσθένειά του περιέρχεται, τείνει εἰς θάνατον. un jeune homme —e mal, il —e bien ὁ νέος εὐγῆκε καλὸς ἢ κακὸς, τείνει πρὸς τὸ κακὸν ἢ τὸ καλόν. une chose —era à la gloire, à la honte πρᾶγμά τι θέλει ἀποβῇ πρὸς δόξαν, πρὸς αἶσχος κτλ. les confiscations — ent au profit etc. αἱ δημεύσεις περιέρχονται πρὸς ὄφελος κτλ. une action est —ée en habitude πρᾶξις τις ἔγεινε, κατέστη ἔθος. la tête —e à quelqu'un ἰλιγγιᾷ τις, κ. ζαλίζεται, γυρνᾷ τὸ κεφάλι του. μεταφ la tête —e à quelqu'un ἐξίσταται φρενῶν, παραπαίει, κ τὰ χάνει, ζαλίζεται. l'esprit a —é à quelqu'un παραφρονεῖ, ἐξίσταται τοῦ φρονεῖν, κ χάνει τὸν νοῦν του. Ϛ ἐξίσταμαι, ἐκτρέπομαι, ῥθειρομαι, κ. χαλνῶ (ἐπὶ οἴνου, γάλακτος κτλ.) Ϛ πεπαίνω, ὡριμάζω. Ϛ se —, αὐτοπ. στρέφομαι, τρέπομαι (πρὸς) κ. γυρνῶ. Ϛ se — στρέφομαι, διευθύνομαι. se — contre quelqu'un τρέπομαι κατά τινος. se — du côté de quelqu'un προστίθεμαι, προσχωρῶ εἰς τινα, κ. γυρνῶ μὲ αὐτὸν, μὲ τὸ μέρος του. il ne sait de quel côté se — ἀμηχανεῖ, ἀπορεῖ ποῦ νὰ στραφῇ. se — vers dieu ἀποτείνομαι πρὸς τὸν Θεὸν, προσεύχομαι εἰς κτλ. Ϛ se — μεταβάλλομαι, τρέπομαι, μεταποιοῦμαι. μεταφ. l'orgueil se —e aisément en cruauté ἡ ἀλαζονεία ἐξοικειοῦται, παρατρέπεται εὐκόλως εἰς ὠμότητα. Ϛ — un poste —, une montagne περιέρχομαι θέσιν τινα, ὄρος, πηγαίνω ἀπὸ ὀπίσω, παίρνω τὰ ὀπίσθια. — un lièvre, des perdrix περιέρχομαι, περικυκλῶ τὸν λαγὼν, τὰς πέρδικας, τοὺς φέρω ὁλοτρόγυρα διὰ νὰ τοὺς πιάσω — le pain διαπλάττω, πλάττω τὸν ἄρτον. — les têtes des épingles διατυπῶ τὰς κεφαλὰς τῶν καρφίδων. — cœur, carreau στρέφω, κ. γυρνῶ καρδίαν, τετράγωνον (ἐπὶ παιγνιοχάρτων). de quoi —e t-il τί γυρᾷ. Ϛ tourné, ée, μετ. une personne est bien —ée εὐπρεπὴς ἄνθρωπος, εὐειδὴς, κ. καλοκαμωμένος. il a l'esprit mal — ἔχει στρεβλὸν νοῦν, κ. κεφάλι στραβοξίβολον. une maison est bien ἢ mal —ée οἰκία καλῶς ἢ κακῶς τετραμμένη. —ée vers βλέπουσα πρός. vin —é ἐστροπίας οἶνος, κ. κρασὶ χαλασμένον. les désirs —és en habitude αἱ εἰς ἕξιν μεταβληθεῖσαι ἐπιθυμίαι.

Tournesol, ἀρ. ἡλιοτρόπιον, κ. ἥλιος, φυτόν τι. Ϛ κρότων ὁ βαφικὸς, εἶδος φυτοῦ, μὲ τοῦ ὁποίου τὴν βαρὴν χρωματίζονται πρὸ πάντων τὰ χάρτινα περιτειλίγματα τῶν κώνων τοῦ σακχάρεως.

Tournette, Ϟ. ἀβάκιον, (ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται τὰ ἀγγεῖα τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ζωγραφηθῶσι, ἢ νὰ σχηματισθῶσι). Ϛ τροχίσκοι (χρήσιμοι ἀντὶ εἰλητηρίων) Ϛ κλωβίον (ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ σκίουρος.)

Tourneur, ἀρ. τορνευτὴς Ϛ στροφεὺς, εἰς διαφόρους τέχνας, ὁ στρέφων μηχανήν τινα.

Tourne-vent, ἀρ. *ἀνεμοστρόφιον, σκεπασμα τῆς καπνοδόχης περιστρεφόμενον.

Tournevire, Ϟ. στροφεῖον, σχοινίον διὰ νὰ ἀνατύρωσι τὰς ἀγκύρας.

Tournevis, ἀσ. ἑλικτὴρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ σφίγγονται καὶ χαλῶνται οἱ κοχλίαι (βίδες.)

Tourniolle, Ϟ. χυδ. παρωνυχίς.

Tourniquet, ἀρ. στρόφαλος, κινητὸς σταυρὸς ἐκ ξύλου ἢ σιδήρου διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὰ ζῶα του νὰ εἰσέρχωνται εἰς ἓν μέρος, καὶ νὰ ἀρίνῃ μόνον τοὺς ἀνθρώπους νὰ διαβαίνουσι ἐκεῖ. Ϛ στροφαλίς, εἰς

διαφόρους τέχνας, ἐργαλεῖον περιστρεφόμενον. jeu du — ὁ τροχός, παιδιὰ εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι σημειωμένοι διάφοροι χαρακτῆρες ἢ στοιχεῖα, ἐφ' ἃ πίπτει βελόνη τις σιδηρᾶ στρεφομένη. § στροφας, γένος ἐντόμων.

Tournis, ἀρ. ὑδατίς, πάθος τῶν προβάτων, ἴτως ἡ κ. κλαπάτζα.

Tournisse, Θ. πάσσαλοι (τιθέμενοι εἰς τὰ ἀνοίγματα ὅπου τίθενται οἱ ψαγγῖται, κτλ. διὰ νὰ γεμισωσι τὰ κενὰ μέρη.)

Tournoi, ἀρ. μονομαχία, ἀγῶνες (ἱπποτικοί, ὅπου οἱ ἱππόται ἠγωνίζοντο μεταξύ των διὰ λογχῶν, κτλ.)

Tournoiement ἢ Tournoiment, ἀρ. συστροφή, δίνη (ὕδατος). — de tête ἰλιγγος, σκοτοδίνη, κ. ἀντράλα.

Tournoir, ἀρ. μύλος (χαρτοποιίας).

Tournoire, Θ. στροφάλιγξ, ῥάβδος στρογγύλη διὰ τῆς ὁποίας οἱ κεραμεῖς κινοῦσι τοὺς τροχοὺς τῆς κεραμοποιίας.

Tournois, ἀρ. καταστροδουνιακὸν (νόμισμα), τορνέσιον, κοπτόμενον δηλαδὴ εἰς τὴν πόλιν Tours.

Tournoyer, οὐδ. περιδινοῦμαι, περιστρέφομαι, περιτρέχω. le fleuve —e ὁ ποταμὸς περιελίσσεται. l' eau —e τὸ ὕδωρ δινεύει, δινεῖ, συστρέφεται, κ. γυρίζει. μεταφ. στρέφομαι, κάμνω στροφὰς, περιελίξεις.

Tournure, Θ. ἡ μόρφωσις, ὁ σχηματισμός, τὸ εἶδος, ὁ τρόπος. μεταφ. la — de son esprit, de son imagination ἡ κατασκευὴ τοῦ νοός του, τῆς φαντασίας του. la — d une période ὁ τρόπος τῆς φράσεως, τῆς περιόδου. la — d'une affaire ἡ μορφή, τὸ σχῆμα τῆς ὑποθέσεως. une affaire prend une bonne —, une mauvaise — ἡ ὑπόθεσις λαμβάνει καλὴν τάσιν, ροπὴν (ἢ) κακήν. prendre une — favorable ἀποβαίνω δεξιῶς κτλ. § τόρνευμα, καὶ τόρνευσις. § σχαρίς, κ. λουρίδα (καρπῶν σταυρωμένων διὰ τοῦ σαρκάρεως).

Touron ἢ Toron, ἀρ. τόνος, διάφορα νήματα συγκεκλωσμένα, τὰ ὁποῖα στρεφόμενα συνάμα σχῆμα τίζουσι τὸ σχοινίον.

Touroulier, ἀρ. *ροβινσονεία, δένδρον μεγα.

Tourrétie, Θ. *τουρρήτιον, φυτὸν ἑρπητικόν.

Tourte, Θ. στρέμμα, στρεπτὸν, βαβαρεῖτ. τούρτα. § ἀργιλλώδης πέτρα τιθεμένη ὑπὸ τὸν βυθὸν τῆς χύτρας διὰ νὰ ὑψωθῇ.

Tourteau, ἀρ. σύστρεμμα, βῶλος σχηματιζόμενος ἐκ τῶν ἐκπιεσμάτων (ἀποστραγγίδια) τῶν καρπῶν ἢ ἄλλης ὕλης, παρὰ τοῖς φαρμακοπώλαις. § *σχοινοβῶλον, παλαιὸ σχοινὶ ἢ ῥιτύλια περιεστραμμένα καὶ χρήσιμα εἰς φωτισμὸν εἰς τὰς πολιορκουμένας πόλεις.

Tourtereau, ἀρ. τρυγώνιον, κ. τρυγονάκι.

Tourterelle, Θ τρυγών, κ. τρυγόνι· λέγεται καὶ Tourtre ὅταν εἶναι ἐσκευασμένον μαγειρικῶς § τρυγὼν, ὄστρακον ἐκ τοῦ γένους τῶν στρόμβων. § — de mer τρυγὼν ἡ Θαλασσία

Tour terrière, Θ. κύλινδροι (χρήσιμοι εἰς μεταλλουργίαν βαρέων πραγμάτων εἰς τὰ ἐργοστάσια).

Tourtia, ἀρ χάλικες στρογγύλοι (εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα).

Tourtière, Θ. χύτρα (ὅπου ψήνονται τὰ στρίμματα, κ τούρταις).

Tourtoire, Θ ῥαπὶς, ῥάβδος (μικρα διὰ τῆς ὁποίας οἱ γυνηγοὶ κρούουσι τὰς βάτους (buissons)

Tourtourelle, Θ. ταὐτὸν τῷ raie pastenague.

Tourtouro, ἀρ. εἶδος κοκκυμήλου, (δαμασκηνοῦ).

Tourtre, Θ. ἴδ. Tourterelle.

Tousselle, Θ. πυρος, σῖτος (εἰς τὰς μετημβρινὰς ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας.)

Touss ἢ Touz, ἀρ. Θριξ (τοῦ στήθους τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοῦ Θιβὲτ ἐκ τῆς ὁποίας κατασκευάζονται τὰ καλήτερα ὑράσματα).

Toussaint, Θ. οἱ ἅγιοι Πάντες.

Tousser, οὐδ. βήσσω, κ. βήχω.

Tousseur ἀρ. Tousseuse, Θ. βηχώνης, κ. βηχᾶς.

Tout, te, ἐπ. πᾶς, κ. ὅλος: de — le monde παγκόσμιος. —e la famille πανέστιος. § ὅλος, ὁλόκληρος, ἅπας. —s deux, — tes deux καὶ οἱ δύο, καὶ αἱ δύο —s les ans, —s les jours κατ' ἔτος, καθ' ἡμέραν. en —tes façons κατὰ παντα, παντοιοτρόπως. — ce que vous dites ὅ,τι λέγῃς. — ceci ὅλα ταῦτα. je les ai —s éprouvés τοὺς ἐδοκίμασα ὅλους. § πᾶς, ἕκαστος, κ κάθε — homme est sujet à faillir πᾶς ἄνθρωπος ὑπόκειται εἰς σφάλματα. § (ἀντὶ ὑπιρθετικοῦ). je vous le dis — franc σοὶ τὸ λέγω εἰλικρινέστατα, πολλὰ εἰλικρινῶς. — au travers du corps διαμπὰξ, διαμπερὲς τοῦ σώματος, κ. πέρα πέρα — au moins τὸ ἐλάχιστον. — du moins τοὐλάχιστον. § ἂν καὶ, ὅτω... καὶ, (ἢ) παντάπασιν, ὅλως, κ. ὅλως διόλου. (ὡς ἐπιτατικὸν τίθεται ἀκλίτως πρὸ ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου). ces fruits-là sont — autres que les premiers οἱ καρποὶ οὗτοι εἶναι ἄλλοι παρὰ τοὺς πρώτους. ces enfants sont — pleins d' esprit τὰ παιδία ταῦτα εἶναι ὅλα νοῦς. ces vins-là veulent être bus — purs οἱ οἶνοι οὗτοι πρέπει νὰ πίνωνται καθαρώτατοι, κ. ὁλομόναχοι. (τιθέμενον ὅτε πρὸ ἐπιθέτου Θηλυκοῦ ἀρχομένου ἀπὸ σύμφωνον ἢ h ὄχι, κλίνεται κατὰ γένος καὶ κατὰ ἀριθμόν), οἷον. les pensées de l'homme juste sont —tes nues οἱ διαλογισμοὶ τοῦ δικαίου εἶναι λίαν γυμνοί, κ. ὁλόγυμνοι. cette personne est —te honteuse de la faute qu' elle a commise οὗτος αἰσχύνεται ἄκρως διὰ τὸ ὁποῖον ἔπραξε σφάλμα. (πρὸ δὲ Θηλυκοῦ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ φωνῆεν ἢ h ἄφωνον, μένει ὡσαύτως ἄκλιτον), οἷον. la vertu — austère qu' elle est ἡ ἀρετὴ ὅτω αὐστηρὰ καὶ ἂν εἶναι. — ingrate, — artificieuse qu'elle est ἂν καὶ ἀγνώμων, ἂν καὶ δολία. (πρὸ δὲ ἐπιῤῥήματος ἢ προθέσεως ἠγουμένων Θηλυκοῦ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ σύμφωνου μένει ἄκλιτον). cette femme est—aussi fraîche que ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ἐπίσης χλοερὰ ὅτω κτλ. la rivière coule — doucement ὁ ποταμὸς ῥεῖ ἡσυχώτατα. une personne est — cœur, — esprit εἶναι ὅλος καρδία, ὅλος νοῦς· elle est — bonté εἶναι αὐτοαγαθότης· § ἕκαστος, πᾶς, κ. κάθε —s les deux jours, —s les trois jours ἀνὰ πάσας δύο ἡμέρας, ἀνὰ πάσας τρεῖς ἡμέρας, κ. κάθε δύο ἡμέρας, κάθε τρεῖς ἡμέρας. —tes les deux heures ἀνὰ πάσας δύο ὥρας. par —te terre, par — pays ἀνὰ πᾶσαν γῆν, ἐν παντὶ τόπῳ. — beau ἠυχα, σταθῆτε. — bas ἠρέμα, κ. ἀγάλια ἀγάλια. —à coup παραχρῆμα, αἴφνης, εὐθύς. —à l'heure ἄρτι, πρὸ ὀλίγου. —à l' heure αὐτίκα, ὅσον οὔπω, εὐθύς. —à la fois διὰ μιᾶς, ὡς ἐξ ἑνός. — de ce pas ὡς εἶχε τάχους, ὅπως ἦτον. — à fait ὁλοτελῶς, παντάπασιν, ὅλως διόλου. —à point ἐγκαίρως λίαν. — au plus τὸ πολὺ πολύ. — de bon σπουδαίως, ὡς ἀληθῶς, ἄνευ ἀστεϊσμοῦ. — de même ἐπίσης, ὡσαύτως. — du long καθ' ὅλον τὸ διάστημα, διὰ παντός. — ensemble συνάμα, ἑαυτῷ. § du — (μετὰ τοῦ point ἢ rien) οὐδόλως, οὐδαμῶς. il n' a rien du — δὲν ἔχει τιποτε, κ. κἂν τίποτε. en — τὸ ὅλον, ταὐτὸν τῷ — compris en — et pour — παντάπασιν, ὅλως διόλου. par — παντοχοῦ, κ. παντοῦ. à — hasard ἔχων τὰ πάντα πρὸ ὀφθαλμῶν. courir à —tes jambes, à —te bride τρέχω δρομαῖος, ἀπὸ ῥυτῆρος, ἰδ. bride. — le long du jour ὅλης τῆς ἡμέρας. — le long du fleuve παρὰ τὸν ποταμὸν, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ κτλ. κ. ποτάμι ποτάμι. § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ ὅλον, τὰ πάντα. la dissolution du — ἡ διάλυσις τῶν ὅλων. avez-vous — dit τὰ εἴπες ὅλα; est-ce là — αὐτὰ εἶναι ὅλα; le — est égal à la somme de ses parties τὸ ὅλον ἴσον τοῖς

μέρεσι, il y a de la différence de — au — εἶναι διαφορὰ εἰς τὸ ὅλον. § πάντες, ὅλοι. — fut passé au fil de l'épée πάντες ἐν στόματι μαχαίρας ἐτήθον. § τὸ πᾶν, τὰ πάντα. il peut — auprès du prince δύναται τὸ πᾶν παρὰ τῷ βασιλεῖ. prendre un peu de — λαμβάνω ὀλίγα ἀφ' ὅλα. être — à une chose γίνομαι ὅλος τοῦ πράγματος, δίδομαι ὅλος. se faire à —, se prêter à — γίνομαι τὰ πάντα, ἡ ἔρχομαι εἰς ὅλα. se faire — à — γίνομαι τὰ πάντα τοῖς πᾶσι. — compté, — rabattu λογιζομένων πάντων, λαμβανομένων ὅλων ὑπ' ὄψιν. à — prendre ἐν γένει, τὸ σύνολον. c'est un bon homme et puis c'est — εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, καὶ τίποτε περισσότερον. ce n'est pas — οὐκ ἀρκεῖ, κ. οὐκ φθάνει τοῦτο. ce n'est pas — d'avoir la foi οὐκ ἀρκεῖ τὸ νὰ ἔχῃ τις πίστιν μόνον. c'est —un εἶναι τὸ αὐτό § le — τὸ πᾶν, τὸ οὐσιωδέστερον. il a fait telle et telle chose,le — pour venir à son but ἔπραξε τοῦτο καὶ τοῦτο, καὶ πάντα ταῦτα διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπόν του. le — ensemble τὸ σύνολον, τὸ ὅλον. mettre, risquer le — pour le — διακινδυνεύω τοῖς ὅλοις, ὑπὲρ τῶν ὅλων. § le — ἡ τρίτη περίοδος, ἡ τρίτη φορὰ (ἐπὶ παιγνιοχάρτων, οἷον partie, revanche et le —).le — du — ἡτετάρτη περίοδος,(ὅπου παίζονται τόσα χρήματα ὅσα εἰς τὰς τρεῖς συνάμα περιόδους). à —, ἀρ. τὸ ἐπικρατέστερον, τὸ βασιλεῦον χρῶμα (τοῦ χαρτιοῦ)· βάρβαροτσυρ. κόζι. jouer à — παίζω κόζι. va —, faire va — τὰ παίζω ὅλα ὅσα ἔχω ἐμπρός μου. § en —, ἐπίρ. τὸ ὅλον. cela fait 300 francs en — τὸ ὅλον τριακόσια φράγκα. après — μ' ὅλα ταῦτα. sur — πρὸ πάντων, πρὸ παντὸς ἄλλου. § — ensemble, ἀρ. τὸ σύνολον, τὸ ὅλον.

Toute-bonne, ϑ. ὄρμινον, φυτόν.

Toute-épice, ϑ. μελάνθιον, εἶδος πιπέρεως.

Toute-fois, ἐπίρ. μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα.

Toutenague, ἀρ. μεταλλόμιγμα ψευδαργύρου καὶ κασσιτέρου, ἐρχόμενον ἐκ τῶν Ἰνδιῶν.

Toute puissance, ϑ. τὸ puissance. παντοδυναμία.

Toute-table, ἀρ. εἶδος παιδιᾶς διὰ κύβων παιζομένης.

Tou tou, ἀρ. ὁ κύων, πεποιημένη φωνὴ τῶν παδαρίων.

Tout-puissant, ἐπ. παντοδύναμος.

Toux, ϑ. βῆξ, κ. βήχας.

Touz, τὸ. Touss.

Tovarie, ϑ. Τοβαρία, φυτὸν τῆς Περουβιανῆς.

Tovomite, ἀρ. Τοβομίτιον, ὄνομα τῆς Γουϊάνης.

Toxerites, ϑ. πλ. τοξῖται, γένος στρακῶν.

Toxicodendron, ἀρ. τοξικόδενδρον, εἶδος ῥοος (sumac) περὶ τὸ Εὐξεινοπ. ἀκρωτήριον.

Toxique, ἀρ. τοξικὸν, δηλητήριον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. § τοξικὸν, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Toxophore, ἀρ. τοξοφόρος, γένος ἐντόμων.

Toxotrèma, ϑ. Τοξότρημα, γένος στρακῶν.

Toyère, ϑ. στειλεὰ, ἡ ἄκρα τοῦ πελέκεως, ἐμβαίνουσα εἰς τὸ στειλεόν.

Tozzie, ϑ. φυτὸν ποώδες.

Traban, ἀρ. ἐκ τοῦ Γερμ. φύλαξ, στρατιώτης ἀκολουθῶν τὸν λοχαγὸν εἰς τὸν πόλεμον.

Trabe, ἀρ. δοκίας, δοκίτης, δοκὸς, μετέωρον φαινόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔχον σχῆμα δοκοῦ πεπυρωμένης. § στυράκιον, τὸ κονταρι τῆς σαμαίας.

Trabée, ϑ. τήβεννος, ἔνδυμα τῶν βασιλέων, ὑπάτων καὶ οἰωνοσκόπων τῆς Ῥώμης.

Trabes, ϑ. ταὐτὸν τῷ Trabe.

Tracal, ἀρ. πτηνὸν τῆς Ἀφρικῆς.

Tracaner, ἐν. τειλιγαδιάζω τὸ νῆμα ἢ τὴν μετάξην πρὶν καλυφθῶσι μὲ χρυσόν.

Tracanoir, ἀρ. πηνιστὴρ, κ. τειλιγάδι, τὸ. ἄνωτ.

Traçant, te, ἐπ. βοτ. μακρόῤῥιζος, ἐπὶ φυτῶν.

Tracas, ἀρ. ϑόρυβος, κροτοθόρυβος, βαρβαροτ. σαματᾶς, πατιρδὶ. μεταφ. le — des affaires, du monde, de la vie ἡ ζάλη, τῶν πραγμάτων, τοῦ κόσμου, τῆς ζωῆς. § ὀπαῖον, τετράγωνος σκὴ εἰς τὰ καθαριστήρια τοῦ σακχάρεως διερχομένη δι' ὅλων τῶν πατωμάτων τοῦ ἐργοστασίου.

Tracasser, οὐϑ. ϑορυβοῦμαι, διαφέρομαι, κινοῦμαι, ταράττομαι, κ. συγχίζομαι· § δυστροπῶ. καὶ ἐν. — quelqu'un ἐνοχλῶ τινα, τὸν στενοχωρῶ.

Tracasserie, ϑ. στροφὴ, στριφοδικία.

Tracassier, ὰρ Tracassière, ϑ. στριφοδίκης. § ῥαδιουργος, ταραξίας, ταραχοποιός.

Trace, ϑ. ἴχνος. la — d'un carrosse ἁρματοτροχιὰ. la — de ses pas ὁ στίβος, τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν του. suivre à la — ἀκολουθῶ κατ' ἴχνος, ἀνιχνεύω. μεταφ marcher sur les —s de ses ancêtres ἀκολουθῶ τὰ ἴχνη τῶν προγόνων μου. il court, il vole sur les —s de la gloire ϑηρεύει, διώκει τὴν δόξαν. § γραμμὴ, διὰ νὰ χωρίσῃ τις γήπεδον ἢ ἄλλο. § — ἡ main-brune χάρτης φαιὸς, ἐξ οὗ γίνονται τὰ παιγνιόχαρτα.

Tracelet, Tracerot, ἡ Traçoir, ἀρ. γραπτὲς, χάραγμα, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐγχαράττονται γραμμαὶ παρὰ διαφόρων τεχνιτῶν ἐπὶ τῶν ξύλων.

Tracement, ἀρ. διαγραφὴ, ἡ ἐγχάραξις.

Tracer, ἐν. χαράττω, διαγράφω. — un geste dans les airs κάμνω χειρονομίαν. μεταφ. — le chemin à quelqu'un ὑποδεικνύω τὴν ὁδὸν, ὑφηγοῦμαι τῆς ὁδοῦ, ἀνοίγω τὸν δρόμον. — l'image d'une chose, d'une personne περιγράφω τι, ἐξιστορίζω τινά. — l'éloge de quelqu'un κάμνω τὸν ἔπαινόν τινος § οὐϑ. ἐκτείνομαι εἰς μῆκος, (ἐπὶ ῥιζῶν). § tracé, ée, μετ. le —, οὐσ. χάραγμα, διάγραμμα.

Traceret, ἀρ. χαράκιον, ἐργαλεῖον σιδηροῦν χρήσιμον εἰς τὸ νὰ χαράττῃ, σημειῶ καὶ κεντῶ τὸ ξύλον.

Trace-sautereaux, ἀρ. κολαπτὴρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ κυμβαλοποιοὶ ἐγχαράττουσιν ἐπὶ τῶν ξύλων τὰ μέρη ὅπου πρέπει νὰ γίνωσιν αἱ ἐντομαὶ, διὰ νὰ ἐμβιβασθῶσιν αἱ γλωττίδες (languette).

Traceur, ἀρ. διαγραφὼς (σχεδίου ἐπὶ τοῦ γηπέδου).

Trachiale, ἐπ. ἐν χρ. veines —s, artères —es φλέβες, ἀρτηρίαι τῆς τραχείας ἀρτηρίας.

Trachée-artère, ϑ. τραχεῖα ἀρτηρία.

Trachées, ϑ. πλ. τραχέαι, μικρά τινα ἀγγεῖα λευκὰ ἀργυρόχροα καὶ περισταλμένα, ὠρισκόμενα εἰς τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἔντομα. § ὀπαί τινες εἰς τὰς κόγχας τῶν στράκων.

Trachèles, ϑ. τραχήλιον, γένος φυτῶν. § —s, ἀρ. πλ. τραχῆλια, σύστημα ἐντόμων.

Trachéli-atloïdo-basilaire, ἐπ. τραχηλοατλοειδοβασιλικος, (μῦς ὀρύδος τῆς κεφαλῆς).

Trachélien, enne, ἐπ. τραχηλιαῖος.

Trachélo-anguli-scapulaire, ἐπ. γωνιαῖος (μῦς, οὕτω λεγόμενος διότι προσφύεται εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ὠμοπλάτου)

Trachélo atloïdo-occipital, ἐπ. τραχηλο ατλοειδο-ἰνιακὸς (μῦς).

Trachélo-basilaire, ἐπ. τραχηλοβασιλικὸς (μῦς).

Trachélocèle, ϑ. τραχειοκήλη, φῦμα περὶ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν.

Trachélo cervical, le, ἐπ. τραχηλοεγκεφαλικὴ (ἀρτηρία).

Trachélo-costal, ἐπ. ὁ ἐμπρόσθιος καὶ ὀπίσθιος μῦς σκαληνὸς (scalène).

Trachélo diaphragmatique, ἐπ. τραχηλοδιαφραγματικος, ἐπὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν νεύρων τοῦ ἐγκεφάλου.

Trachélo-dorsal, ἐπ. τραχηλοραχιαῖον, (νεῦρον τοῦ ἀκανθώδους μυελοῦ).

Trachélo mastoïdien, ἐπ. τραχηλομαστοειδής (μῦς).
Trachélo-occipital, ἐπ. τραχηλοϊνικός (μῦς).
Trachélophyme, ἀρ. τραχηλόφυμα, φῦμα περὶ τὸν τράχηλον.
Trachélo scapulaire, ἐπ. τραχηλωμοπλατικος (μῦς).
Trachélo-sous-cutané, ée, ἐπ. τραχηλοϋποδερμικὴ (ἀρτηρία).
Trachélo-sous occipital, ἐπ. τραχηλοϋποϊνικος (μυς).
Trachéotomie, Θ. τραχειοτομία, ἡ ἐντομὴ τῆς τραχείας ἀρτηρίας.
Trachine, ἀρ. τραχίνιος, γένος ἰχθύων.
Trachinote, ἀρ. τραχίνωτος, γένος ἰχθύων.
Trachome, ἀρ. τράχωμα, σκληρό της τῶν βλεφάρων ἐσωτερικῶς.
Trachure, ἀρ. τραχύουρος, γενος ἰχθύων.
Trachuse, ἀρ. *τραχήσιον, γένος ἐντόμων.
Trachymène, ἀρ. *τραχύμενον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας.
Trachynotie, Θ. *τραχύνωτον, γένος φυτων.
Trachys, ἀρ. τραχὺ, γένος φυτῶν.
Trachyscèle, ἀρ. τραχυσκελὲς, γενος ἐντόμων.
Trachytelle, Θ. *τραχύτιστον, γένος φυτῶν.
Traçoir, ἀρ. χάρακτρον, ἐργαλεῖον δι' οὗ χαράττονται αἱ γραμμαι εἰς τοὺς κήπους. § γράπτης, χαραλτὴρ, μικρος κολαπτὴρ δι' οὗ διαγραφουσιν ἐπὶ τοῦ μετάλλου τὰς ἐγχαρακτέας εἰκόνας.
Traction, Θ. ἕλξις.
Tractoire ἢ Tractrice, Θ. γεωμ. ἡ ἑλκομένη, γραμμὴ καμπύλη τῆς ὁποίας ἡ ἐφαπτομενη εἶναι ἴση μὲ γραμμὴν μόνιμον (constante).
Traditeurs, ἀρ. πλ. αἱρέται, οἱ χριστιανοὶ οἵτινες κατὰ τοὺς πρώτους ἐκκλησιαστικοὺς αἰῶνας παρέδωκαν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς τὰς ἱερας γραφάς.
Tradition, Θ. παράδοσις, νομ. § παράδοσις (ἱστορίας). μεταφ. une — en l'air ἰδανικοὶ λόγοι, ἀνύπαρκτοι.
Traditionnaire, ἀρ. *παραδοσίδοξος, παρὰ τοῖς ἰουδαίοις, οἱ πιστεύοντες εἰς τὰς παραδόσεις, ἀντιδιαστελλόμενοι πρὸς τοὺς Καραίτας.
Traditionnel, lle, ἐπ. ὁ ἐκ παραδόσεως, ὁ κατα παράδοσιν.
Traditionnellement, ἐπίρ. ἐκ παραδόσεως.
Traducteur, ἀρ. μεταφραστής.
Traduction, Θ. μεταφρασις.
Traduire, ἐν. μετατίθημι, μεταφέρω. νομ. — devant le juge ἐνάγω ἐνώπιον τοῦ δικαστηριου, εἰσάγω εἰς δίκην. § μεταφράζω.
Traduisible, ἐπ. μεταφραστέος.
Trafic, ἀρ. ἐμπόριον, ἐμπορία petit — μικρεμπορία. § χρηματισμὸς, ἐμπόριον. il fait un honteux — des choses saintes ἐμπορεύεται αἰσχρῶς τὰ θεῖα.
Trafiquant, ἀρ. ἔμπορος. un gros — μεγαλέμπορος.
Trafiquer, ουδ. ἐμπορεύομαι. — par mer κάμνω θαλασσεμπορίαν. ἐν. — une lettre de change ἐμπορεύομαι συναλλαγματικὴν. § (ἐπὶ κακοῦ). — de son honneur, de la protection de quelqu'un ἐμπορεύομαι αἰσχρῶς τὴν τιμην, τὴν προστασίαν τινός.
Trafusoir, ἀρ. ἑλικτὴρ, ἡ *διακριτὴρ, μαχανὴ, δι' ἧς χωρίζουσι τὰ σκουλια διὰ νὰ τὰ τειλιγκιάσωσιν ἔπειτα.
Tragacanthe, Θ. τραγάκανθα, φυτόν.
Traganon, ἀρ. τραγάνθης, γένος φυτῶν
Tragédie, Θ. τραγωδία. μεταφ τραγικὸν συμβεβηκός.
Tragédien, ἀρ. enne, Θ. τραγικὸς ὑποκριτής. § τραγῳδιογράφος.
Tragélaphe, ἀρ. τραγέλαφος, εἶδος ζώων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
Tragi-comédie, Θ. τραγικοκωμωδία
Tragi comique, ἐπ. τραγικοκωμικος
Tragie, Θ. τράγιον, γένος φυτῶν.
Tragien, ἐπ καὶ οὐσ le —, ἀρ. ὁ τράγιος, ἀνήκων εἰς τὸν μῦν τράγον.
Tragique, ἐπ. τραγικός. § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ τραγικὸν. — bourgeois τραγικὸν χυδαῖον, τὸ μὴ ἔχον ἡρωϊκὴν πρᾶξιν. μεταφ il ne faut pas prendre les choses au — δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωμεν τὰ πράγματα ἐπὶ κακοῦ.
Tragiquement, ἐπίρ τραγικῶς.
Trague, ἀρ. τράγος, γένος φυτῶν. § τράγος, τὸ μέρος τοῦ ὠτίου το ὁποῖον τριχοῦται, καθ' ὅσον ἡλικιοῦται ο ἄνθρωπος.
Trahir, ἐν. προδίδω(μι) — ses sentimens, sa conscience προδίδω τα αἰσθήματά μου, τὴν συνείδησίν μου. — la vérité προδίδω τὴν ἀλήθειαν. les évènemens —irent ses espérances τα συμβεβηκότα ἔψευσαν ἢ ἐξήλεγξαν τὰς ἐλπίδας του, τας ἀπέδειξαν ψευδεῖς. il a —i l'attente de ses parens ἔψευσε τὴν προσδοκίαν τῶν γονέων του § se —, αὐτ. φωρῶμαι, προδίδομαι.
Trahison, Θ προδοσία. § ἔνεδρα, ἐπιβουλή. haute —, crime de haute — ἔγκλημα κατὰ τῆς πολιτειας, ἐσχάτης προδοσίας.
Traille, Θ. πορθμεῖον, πορθμὶς, πλοῖον μέγα, δι' οὗ διαβαίνουσι τὸν ποταμὸν. ταὐτὸν μὲ τὸ bac (ἐπὶ μικρῶν ποταμῶν).
Trailler, ἐν. ἐν χρ. — une ligne ἢ trailer ἀναμηρύομαι (τὴν ὁρμιαν), ἕλκω πρὸς ἐμαυτὸν τὴν ὁρμιαν (διὰ νὰ πλησιάσῃ ὁ ἰχθύς).
Traillot, ἀρ στερέωμα (chassis) ξ.τ.λ. τῆς ὁποίας στρέφεται τὸ καλώδιον τῆς ὁρμιᾶς (libouret).
Traimois, ἡ Tremoir, ἀρ. γράτις, ἡ κράτις, κ γρατίδι.
Train, ἀρ βάδισμα, βάδισις, κ. περπατησιὰ (τῶν ἀλόγων ζώων). un cheval n'a point de — ὁ ἵππος βαδίζει ἄτακτα. § ὁρόμος. cet homme va bon — ὁ ἄνθρωπος οὗτος χωνεῖ καλῶς, πηγαίνει καλὰ, κ. περιπατεῖ γερά. le cocher nous menait bon — ὁ ἁμαξηλάτης μᾶς ἦγε συντόνως, κ. μᾶς πήγαινε καλα. nous allons bon —ὁρόμῳ βαδίζομεν, κ. πηγαίνομεν καλα. μεταφ. on menera un homme bon—, beau—, grand — θέλουν τὸν διώξει λιγερῶς, κ. δὲν θὰ τον ἀφιτσουν νὰ ἁλιάτῃ. une affaire va bon —, va grand — ἡ ὑποθεσις χωρεῖ καλῶς, προχωρεῖ. elle prend le — le plus favorable φέρεται κατὰ θυμόν. la raison va grand — ὁ ὀρθος λόγος προοδεύει, προοδεύει. prendre un— ἔχω οὕτω πως, φέρομαι κτλ. le — de la cour est que ὁ τρόπος τῆς αὐλῆς εἶναι νὰ κτλ. τοῦτέστι, τὸ ἔθος, ἡ συνήθεια. tout a pris un autre — τὰ πάντα μετεβλήθησαν, ἔλαβον ἄλλην μορφήν. § ἐρόλιον, (τα κινητα μέρη τῆς ἁμαξης.) § — d'artillerie ἡ πυροβολικὴ παρασκευὴ, τὰ πολεμικὰ ἐρόλια, ὅσα ἀκολουθοῦσιν ἐν στρατοπέδῳ. le — de devant et le — de derrière d'une presse τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν του πιεστηριου. § ἀκολουθία, συνοδία, οἰκετεια § θόρυβος, ταραχή. après avoir fait beaucoup de —, il s'en alla ἀφ' οὗ ἔκαμε πολὺν κρότον, ἔφυγε. § σχεδία (ξύλων οἰκοδομητίμων ἢ καυσίμων). § σειρὰ πλοιαρίων (συνδεδεμένων διὰ νὰ ἀναπευσωσι τὸν ποταμὸν συνάμα). § δίαιτα, τρόπος τοῦ ζῆν. un — de vie ordinaire συνήθης βιος. il a repris son ancien — ἐπανῆλθεν εἰς την παλαιὰν ζωήν του. § κίνησις, ὁρμὴ, ἐπιθυμία se mettre en —de travailler ἀποκτῶ ὄρεξιν ἐργασίας être en — de faire quelque chose εἶμαι πρόθυμος πρός τι. je ne suis pas en — de rire δὲν ἔχω ὄρεξιν νὰ γελάτω mettre tout le monde en — κινῶ ὅλους. § τὰ ἐμπρόσθια τοῦ ἵππου, οἷον στῆθος, ἐμπρόσθιοι πόδες κτλ. le — d un oiseau τὰ ὀπίσθια τοῦ πτηνοῦ faire le — à un oiseau ἐξαπατῶ τὸ θηρευτικὸν πτηνον διὰ τῆς μιμήσεως ἄλλου ἐξηπατημένου πτηνοῦ. § οἱ παλμοὶ (vibrations) (τοῦ ὡρολογίου εἰς μικρὸν ὥραν).
Traînage, ἀρ. *ἑλκυσμὸς, ἐκληρηλασία, ἡ διὰ τῶν ἐκληήρων ὁδοιπορία.
Traînant, te, ἐπ. παθήσεις, κ. συρτὸς, ὅστις συρέται κατω, ἐπὶ ἐν-

δυμάτων μακρῶν). drapeaux —s σημαῖαι ἀνεστραμμέναι, (ὅπως τας φέρωσιν εἰς τὰς κηδείας). ωσαύτως piques —les λόγχαι ἀνεστραμμέναι μεταφ. discours — λόγος μακροσκελής. style — ὕφος μαλακόν, ἄτονον. voix —le φωνὴ ἀδύνατος, ἰσχνή.

Traînasse, Θ. ἴδ. Traînée. § ταὐτὸν τῷ traîneau, δίκτυον διὰ τὴν περὶ οἰκοθηρίαν. § ἑλιξ (μακρος φυτῶν τινων ὅστις κάμνει ῥιζαν εἰς τὴν γην).

Traîne, Θ. ἐν χρ. des perdreaux qui sont en — πτηνες πέρδικες, μὴ δυνάμενοι νὰ πετάσωσι. un bateau est à la — πλοῖον ῥυμουλκούμενον, συρόμενον.

Traîne, ἡ / Traînie, } Θ. λυκοθηρία, ἄγρα τοῦ λύκου, συρομένου εἰς την ἕνεδραν ἢ παγίδιον τοῦ πυροβόλου διὰ θηνσιμαίου τινὸς ζώου πεσια χθέντος εἰς το περιξ πεδίον. § μαλακώδιον ὅτου οἱ στρατιῶται προταρτῶσι τὰ ἐνδύματά των, ὁια νὰ συροθῶσι εἰς την θάλασσαν καὶ πυθῶσι. § δικτυον. ταὐτὸν τῷ coleret ἢ drège.

Traîneau, ἀρ. ἔλκηθρον, κ. σάνια. § σαγήνη, ἑλκυστὸν δικτυον (θαλάσσης ἢ ξηρᾶς), κ συρτον ἢ συρτικόν.

Traîne-buisson, ἀρ. ξύλοχος, εἶδος ὑπολαίδος.

Traîne-charrue, ἀρ. ταὐτὸν τῷ molteux.

Traînée, Θ. ὁλκὸς, σειρὰ (μακρὰ λεπτῶν πραγμάτων, οἷον κόνεως, σίτου κτλ.). une — de blé, de farine σειρα σίτου, ἀλευρου κτλ. § *πυριτοσύριγξ, ὁλκος πυρίτιδος, πυρῖτις σπειρομένη ἐπι τι διάστημα κατὰ μῆκος ὁιὰ να διαδοθῇ το πῦρ εἰς την ὁπὴν τοῦ κανονιου ἢ τὸν ὑπόνομον.

Traînelle, Θ. ἀμμοσύρτης, εἶδος δικτύου συρομένου ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Traîne-malheur, ἀρ. απαίσιος ἄνθρωπος, τουρκοβλαχὸ ὀγουρσούζης.

Traîne-potence, ἀρ. ταὐτὸν τῷ ἀ.ωτ.

Traîner, ἐν. ἕλκω, σύρω, κ. τραῶ. § συνεισάγομαι, συνεπιφέρομαι, φέρομαι μετ' ἐμοῦ. il —e sa femme partout où il va φέρει μαζή του τὴν συζυγον του πανταχου. — de tristes jours ζῶ βιον ταλαίπωρον, ἕλκω δυστυχῆ βιον. μεταφ. — sa honte et son desespoir συνεπάγομαι την αἰσχυνην καὶ την λύπην. —, son existence dans σύρομαί που, ἀποσύρομαι. § παρέλκω, παρατείνω, κ. τραῶ εἰς μάκρος. — en longueur εἰς μῆκος παρατείνω. il vous —era avant de θὰ σὲ σύρει, κ θὰ σὲ κωλοσύρει πρίν. un homme —e la jambe σύρει τὸν ποδα του ως homme —e son lien ἀναβάλλει την τιμωριαν του. § οὐδ. κρέμαμαι (κατα γῆς), συρομαι. § κυλιόμαι, παραβρίπτομαι, κ. κωλοκυλιοῦμαι. un domestique qui laisse tout — ὑπηρέτης πλοκαρίπτων τὰ πάντα. un malade qui —e ἀσθενὴς μακρυνόμενος, ῥθινων une affaire —e en longueur ἡ ὑπόθεσις παρατείνεται εἰς μῆκος. un discours —e λόγος χαλαρὸς, ψυχρός. des soldats —ent οἱ στρατιῶται ἀκολουθοῦσι μακρόθεν. un vaisseau —e τὸ πλοῖον ἀπολείπεται (τοῦ λοιποῦ στόλου). § se —, αὐτ. un homme a de la peine à se — μόλις σύρεται. se — sur ses genoux ἕρπω, κ. πεοιπατῶ ἀρκουδιστὰ, ἀρκουδίζω. § ἕλκω παράλληλον γραμμὴν ἐπὶ τῆς λατομουμένης πετρας. § — en plâtre une corniche ἢ un cadre περιχρίω μὲ ἄσβεστον την κορωνίδα ἢ την στεράνην. § — la bille σύρω την σφαῖραν (ἐπὶ του σφαιριστηρίου, μὲ το ἄκρον τῆς ῥάβδου).

Traîneur, ἀρ. ἑλκυστὴρ, ὅστις σύρει τὸ ἑλκυστὸν δίκτυον. § λειποστρατιώτης, ὁ ἀρίνων τὸ στράτευμα καὶ μένων ὀπίσω ἀπὸ ἀμέλειαν κτλ. vaisseau — *λειπόστολον πλοῖον. § —s κύνες βραδύποροι, οἱ μένοντες ὀπισω.

Traire, ἐν. ἀμέλγω, κ. ἀσμίγω.

Trait, te, ἐπ. ἐν χρ. de l'or —, de l'argent — χρυσήλατον, ἀργυρήλατον, κ τρᾶ. § οὐσ. le —, ἀρ. τὸ χρυσήλατον § οὐσ. ἀρ. ἀφετήριον (ὅπλον), βλητὸν, πᾶν τὸ ἀριέμενον ἐκ χειρός. gens de — τοξοφόροι, τοξόται. une chose est à un — d'arbalète πρᾶγμα τι εἶναι εἰς τόξου ῥῦμα, ἐντὸς ἀκοντίσματος, ἐντὸς βολῆς κτλ. § βέλος μεταφ les —s de l'amour, un — de satire τὰ βέλη τοῦ ἔρωτος, τῆς σατύρας. —de raillerie σκῶμμα. un — de lumière βολὴ φωτός. partir comme un — ἀναχωρῶ ὡς ἂν ἀστραπή. § ἡνίοχος, ῥυταγωγεὺς, λωρίον ὁιὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἵπποι συρουσι την ἅμαξαν ἢ ἄλλα βάρη. cheval de — *ῥυμουλκὸς ἵππος, ὅστις σύρει. § ἀγωγεὺς, ἑλκυστὴρ, σχοινία καὶ ἄλλα χρησιμεύοντα εἰς την μετακομιδὴν τῶν πολεμοφοδίων. § ξεῦγμα (πλοίων κενῶν ὁια την μετακομιδὴν πραγμάτων ὁιὰ τοῦ ποταμοῦ). § κυνοῦχος, τὸ λωρίον ὃι' οὗ ἕλκεται ὁ θηριευτικὸς κύων. § τύρμα (μετάλλου) § καλώδιον ἢ σχοινίον ὃι' οὗ ὁένονται τὰ κέρατα τοῦ πρὸς σφαγὴν ἀγομένου βοός. § ἑτεροζυγία, ἑτεροβάρεια, ὅ,τι κάμνει την ζυγαριὰν νὰ κλίνῃ πρὸς τὸ ἓν μέρος. § πόμα, πόσις, σπάσις, κ. ῥουφηματιά. d'un seul — ὁιὰ μιᾶς, ἀπνευστὶ, χανδὸν, κ. μίκ λοπανιὰ, (ἢ) εἰς την μιάν. boire à longs —s πίνω ἀγάλια ἀγάλια. § ὁλκὸς, γραμμή. — de plume καλάμου ῥοπὴ, κ. κανδυλία. — de crayon ὁλκὴ χρωστῆρος. —s de plume ποικίλματα (ὁιὰ τοῦ καλάμου), κ. πλουμιά. écrire d'un —, d'un — de plume γράφω ὁιὰ μιᾶς, ἀδιακόπως. § στάθμη, σημεῖον τιθέμενον εἰς τὰ τείχη, ὁιὰ νὰ φυλάττηται ἡ γραμμὴ τοῦ ὕψους. § τομὴ, γραμμὴ (την ὁποίαν σχηματίζουσιν οἱ λίθοι εἰς τὰς οἰκοδομάς). § λεξογραμμία, (ἐπὶ πετρῶν τιθεμένων ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτῶν γωνιῶν ὁιὰ νὰ σχηματίσωσι λοξὰ ἢ καμπύλα ἔργα, οἷον θόλους κτλ.) § διάγραμμα (κτιρίου, οἰκοδομῆς κτλ). — de scie ὁλκὸς πρίονος, πρίσμα, κ. πριονιά. — de buis περίκηπος, περιβολὴ πύξου, τὸ κ. τζιμιτίρι κοντὸν, τὸ ὁποῖον περιστρέφει τὰς πρασιὰς ἢ τὰ τετράγωνα εἰς τους κήπους. § τὸ ἐξαμμένον ἔρσον. § γραμμὴ (ἐπι ζωγραφίας). d'un seul — μονόγραμμον. copier — pour — ἀντιγράφω ἀκριβῶς, πιστῶς. § ἀντίγραφον (εἰκόνος ληφθὲν ἐξ αὐτῆς τῆς ἰδίας εἰκόνος). § ἔργον, πολίτευμα, πρᾶξις — glorieux κατόρθωμα. — de hardiesse τόλμημα, ἔργον τόλμης. un — d'ami ἔργον φιλίας, χαρακτῆρος. — de prudence φρόνιμος πρᾶξις. § συμβεβηκὸς, πρᾶγμα γεγονός. § χαρακτὴρ, εἶδος (τοῦ προσώπου) les —s τὰ εἴδη τοῦ προσώπου, τὰ σημεῖα τῆς μορφῆς. § ὁμοιότης, γνώρισμα § —s d'esprit χαριεντισμοὶ, κ πνευματώδης λόγος. § χωρίον (ξύλακος, ἢ διακεκριμένου συγγράμματος ἢ ποιήματος). il y a mille —s de feu ὑπάρχουσι μυρία φλογώδη μέρη. —s de génie, d'éloquence εὐρυῆ μέρη, εὐγλωττα. § ἀναφορὰ, σχέσις. cette affaire n'a point de — à l'autre ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὁεν ἀνάγεται εἰς ἐκείνην. § ἡ πρωτεία (ἐπὶ τῆς παιδιᾶς τῶν κύβων καὶ τῶν πεττῶν). § περίαπτον, μηχανὴ ὁιὰ νὰ ἕλκῃ τὰ νερὰ καὶ τὰς ἀκαθαρσίας εἰς τὰ λατομεῖα τῆς ἀρδωσίας. § ἀντίφωνα, εἶδος τροπαρίων ψαλλομένων μετὰ τὸν ἀπόστολον καὶ μάλιστα τὴν ἡμέραν τοῦ μεγάλου Σαββάτου.

Traitable, ἐπ. ἥμερος, εὐμεταχείριστος, χειροήθης. devenir — ἐξημεροῦμαι. § ἐλατὸς, σφυρήλατος (ἐπὶ μετάλλων).

Traitant, ἀρ. τελώνης, ὁημοσιώνης, κ. ἐνοικιαστὴς (προσόδων ὁημοσίων).

Traite, Θ. ὁδὸς. tout d'une — ὁιὰ μᾶς. une — d'un jour ὁδος ἡμέρας. une longue — μακρὰ ὁδοιπορία. § εἰσαγωγὴ, εἰσκομιδὴ, ὁιακομιδὴ. la — des blés κομιδὴ σίτου, σιταγωγία, σιτοπομπεία § σωματεμπορεία, ψυχεμπόριον, ἀνθρωποκαπηλία. § ἐνδοσις (συναλλαγματικῆς), κ. τραῶμα. § πρόσθεμα, τὸ προστιθέμενον εἰς την φυσικὴν ἀξίαν τῶν μετάλλων, τὰ ὁποῖα μεταποιοῦνται εἰς νομίσματα. § διαγώγιον, διαγωγιὸν δικαίωμα, (ἐπὶ τῶν εἰσερ-

χομένων ἢ ἐξερχομένων ἐμπορευμάτων).

Traité, ἀρ. πραγματεία, βίβλος. § συνθήκη. § συμφωνία, συνάλλαγμα.

Traitement, ἀρ. δεξίωσις, φιλοφρόνησις, περιποίησις. § ὑποδοχή. § μισθοδοσία, μισθός. § Θεραπεία, ἐπίσκεψις (χειρουργικὴ ἢ ἰατρική)

Traiter, ἐν. προσφέρομαι, μεταχειρίζομαι, φέρομαι (καλῶς ἢ κακῶς) —à la rigueur φέρομαι αὐστηρῶς πρός τινα. — quelqu'un en enfant de bonne maison μεταχειρίζομαί τινα, ἢ τὸν ἐπιπλήττω ἁπαλῶς. — quelqu'un de turc à more τον μεταχειρίζομαι σκληρῶς, ἀποτόμως. — quelqu'un de haut en bas τον περιφρονῶ. les pays que la nature a bien —és αἱ χῶραι τὰς ὁποίας ἡ τύχη ηὐνόησε. la fortune ne me —e pas mieux que la nature δὲν εὐνοοῦμαι παρὰ τῆς τύχης μᾶλλον παρ' ὅσον ἀπὸ τὴν φύσιν, ἡ τύχη δὲν μὲ εἶναι εὐνοϊκωτέρα τῆς φύσεως. — l'amour en philosophe σκέπτομαι περὶ ἔρωτος φιλοσοφικῶς. § ἀποκαλῶ, προσονομάζω, προσαγορεύω. il veut qu'on le —e d'excellence θέλει νὰ προσαγορεύηται ἐξοχώτατος. — quelqu'un de fou ὀνομάζω τινὰ μωρόν. — d'impertinent θεωρῶ ὡς αὐθάδη. § ξενίζω, δειπνίζω, ἑστιῶ, κ. φιλεύω. καὶ ἀπολ. — en maigre, en gras ἔχει νηστεύσιμα, κρεωφαγίαν. —en chair et en poisson ἔχω εἰς τὴν τράπεζάν μου, κρέας καὶ ἰχθῦς. il —e souvent γεύει συχνά. ce restaurateur —e à 6 francs par tête ὁ ξενοδόχος δίδει φαγητὸν πρὸς 6 φράγκα τὸν ἄνθρωπον. § θεραπεύω, ἐπισκέπτομαι (ἀσθενῆ), κ. κυττάζω. § ἐν. καὶ οὐδ. — une affaire ἢ d'une affaire πράττω, πραγματεύομαι, διαπραγματεύομαι ὑπόθεσίν τινα. § συναλλάττομαι, συμφωνῶ, (δι' ἀγορὰν ἢ πώλησιν). deux plaideurs ont —é ὁ δεῦρο διαδικοι συνεβιβάσθησαν. § οὐδ. πραγματεύομαι (περί). καὶ ἐν. — — une question πραγματεύομαι ζήτημά τι. les chairs de cette figure sont bien —ées αἱ σάρκες τῆς εἰκόνος εἶναι καλῶς διατεθειμέναι. § se —, αὐτοπ. τρέφομαι. § se —, αὐτοπ. Θεραπεύομαι, κ. κυττάζομαι.

Traiteur, ἀρ. πανδοχεὺς, ὀψοπώλης, ξενοδόχος. § ἀνδροκάπηλος, ψυχέμπορος, σωματέμπορος.

Traitoir, ἀρ. ἑλκυστήρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ ἕλκονται αἱ στεφάναι τῶν βαρελίων, ὅταν δένωνται.

Traître, esse, ἐπ. ἐπίβουλος, προδότης un cœur — ἄπιστος καρδία. le chat est — ἡ γαλῆ εἶναι ἐπίβουλος. un procédé — πρᾶξις ἐπίβουλος. § ἀπατηλός. ce vin-là est — ὁ οἶνος ἀπατᾷ. —esse joie ἀπατηλὴ χαρά. § οὐσ. προδότης. en — προδοτικῶς, ἐπιβούλως. tuer en — δολοφονῶ.

Traîtrement, ἐπὶρ. ἐπιβούλως, προδοτικῶς.

Trajectoire, Ϛ. Γεωμ. καμπύλη τέμνουσα κατὰ κάθετον ἄλλας ὁμοειδεῖς καμπύλας § παραβολή, ἡ καμπύλη τὴν ὁποίαν περιγράφει σῶμά τι ῥιπτόμενον κατά τινα διεύθυνσιν. la — d'une planète ἡ παραβολὴ τοῦ πλανήτου

Trajet, ἀρ. λαῖτμα, πορθμὸς, κ πέρασμα διὰ θαλάσσης. § διάπλους.

Tralliane, ἀρ. *τραλλιανὴ, θάμνος ἐσπητικὸς τῆς Κογχεχίνης.

Tramail, ἡ Trémail ἀρ. δίκτυον μέγα, δι' οὗ ἀγρεύονται τὴν νύκτα τὰ πτηνά. § δίκτυον τῶν ποταμῶν. § tramaux, πλ. tramats, tramaillons ταὐτὸν τῷ Drège.

Trame, Ϛ. κρόκη, ῥοδάνη, κ. ὑφάδιον, καὶ φάδι. la — de la vie τὸ νῆμα τῆς ζωῆς, ὁ μίτος § συντεχνὴ, συῤῥαφὴ, δολορραφία, μηχανουργία.

Tramer, ἐν. κροκίζω, κρόκην ἐνυφαίνω. — fin λεπτύνω τὴν κρόκην (τῶν ταινιῶν). μεταφ. ὑφαίνω, πλέκω, συῤῥάπτω (κακὰ, δόλους, προδοσίας). il —e quelque chose contre vous μηχανᾶται τι κακὸν ἐναντίον σου.

Trameur, ἀρ. *κροκιστὴς, ὁ διατάττων τὴν κρόκην.

Tramière, Ϛ. σάγη πιλητὴ, εἶδος ἀμπᾶ.

Tramillon, ἀρ. μικρὸν δίκτυον.

Tramontane, Ϛ. ὁ πολικὸς ἀστὴρ, κ. τραμοντάνα. μεταφ. perdre la — ἀμηχανῶ, κ. χάνω τον πούσουλαν. § ἀπαρκτίας (ἄνεμος).

Tranchant, te, ἐπ. ὀξὺς, τομὸς, κ. κοπτερὸς. écuyer— κρεωδαίτης, κρεανόμος, ὁ ἀξιωματικὸς ὅστις μοιράζει τὰ κρέατα εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. deux couleurs sont —tes δύο χρώματα ἀπότομα, ὅταν καὶ τὰ δύο εἶναι ἐπίτης ζωηρὰ καὶ δὲν συγχιονῶνται βαθμηδόν. μεταφ. un argument — ἐπιχείρημα ὀξυτόμον, ὀρθοτομοῦν homme — ἄνθρωπος ἀπότομος, τραχύς. § οὐσ. le —, ἀρ τὸ στόμα, ἡ ακμὴ, κ. ἡ κοπτερὴ (τοῦ ξίφους, μαχαίρας κτλ.) mettre à — ὀξύνω τὴν μάχαιραν (ἐπὶ τῆς μύλης ἢ τοῦ τροχοῦ), τὴν κάμνω νὰ κόπτῃ § —, πλ. τα πλάγια τοῦ ποδὸς τοῦ ἀγριοχοίρου.

Tranche, Ϛ. τόμος, τμῆμα, κ φελλὶ (ἢ) φέτα (ψωμιοῦ κτλ.). § ἀπότμημα, ἀποτομὴ, ἡ τομὴ πρίσματος, κυλίνδρου, κώνου κτλ. τεμνομένου παραλλήλως τῇ βάσει. — de marbre τεμάχιον μαρμάρου (λεπτὸν ἐμβαλλόμενον (incrusté) εἰς ἓν πλινθίον (compartiment) καὶ χρήσιμον εἰς τὸ νὰ τεθῇ ἐπιγραφή τις. § ψαλὶς (τῶν κεντροποιῶν). § φύλλον χρυσοῦ (χρήσιμον εἰς τὴν βιβλιοδεσίαν). § τομεὺς, ἔλασμα σιδήρου δι' οὗ κόπτουσιν οἱ σιδηρουργοὶ τὰς πυρακτωμένας σιδηρᾶς ῥάβδους. § κοπεῖον, μάχαιρα ἐν ᾗ ἐπισκευάζουσιν οἱ ἀμμοχυτοὶ (fondeur en sable) τοὺς τύπους. § ἀκροτόμον, τὸ ἄκρον τοῦ φύλλου τοῦ βιβλίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κόπτεται. § λιθαγωγὸς, ἐργαλεῖον ἀγκύλον χρήσιμον εἰς τὰ ἀρδωσιωρυχεῖα διὰ νὰ ἀνασηκώσῃ τὰς πέτρας τὴν μίαν ἀνωθεν τῆς ἄλλης. § τομὶς, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ σιδηρουργοὶ ἀποκόπτουσι τὰ ἐξέχοντα μέρη καὶ τὰς ἀνωμαλίας τοῦ σιδήρου ἢ τῶν τύπων. § γύρωμα (τοῦ νομίσματος, ἐπου πολλάκις τίθενται γράμματα, ἢ ἄλλα ποικίλματα διὰ νὰ μὴ περικόπτωνται.)

Tranchée, Ϛ. ὀχετὸς, διώρυξ, ὄρυγμα, διόρυγμα — de mur ἐντομὴ τοίχου, κοίλωμα (διὰ νὰ ἐμβληθῇ ὁδὸς, σιδηρᾶ ῥάβδος κτλ.) § ταφρος, χάνδαξ, κ. χανδακι. retour de la — αἱ καμπαὶ τῆς τάφρου. § ὀχετὸς, ἀμάσα (εἰς τοὺς νήπους). — de recherche συναγωγὴ ὑδάτων (παρὰ τῇ ὑδρομαστευτικῇ) § —s, πλ. στρόφοι, σφάκελοι, κ. κοψίματα (τῆς κοιλίας) ἢ σφάκτης, σφαγμός.

Tranchefil, ἀρ. τριχοτόμον, ἐργαλεῖον δι' οὗ κόπτουσι τὰς τρίχας τοῦ τάπητος.

Tranchefile, Ϛ. ἐπινώτιον, χαρτίον ἢ ἄλλο τι περιεστραμμένον καὶ περικεκαλυμμένον μὲ νῆμα ἢ μετάξην, τιθέμενον εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ βιβλίου διὰ νὰ συνέχῃ τα τετράδια καὶ νὰ καλλωπίζῃ τὸ βιβλίον. § περιῤῥάπτον, χονδρὴ κλωστὴ τὴν ὁποίαν οἱ συντεῖς περιῤῥάπτουσιν ἄνωθεν εἰς διάφορα τμήματα τῶν σανδαλίων, ὅταν εἶναι φόβος μήπως σχισθῇ ἢ ξηλωθῇ τὸ δέρμα. § ἄλυσις μικρα περὶ τὸν κημὸν τοῦ χαλινοῦ.

Tranchefiler, ἐν. περιστρίφω μίταξαν εἰς τὰ ἐπινώτια. ἴδ. Tranchefile.

Tranchelard, ἀρ. *στεατοκοπὶς, ἐργαλεῖον μαγειρικὸν διὰ νὰ κόπτηται τὸ στέαρ.

Tranche-montagne, ἀρ. κομπαστὴς, κ. καυχητιάρης.

Trancher, ἐν. ἀποτέμνω, ἀποκόπτω, κόπτω. μεταφ. — la difficulté, le nœud de la difficulté τέμνω τὸν γορδιον δεσμόν. elle a —é le mot εἶπε τι διαῤῥήδην, τρανῶς, κ. παστρικὰ τὸ ἴσοφι. une personne a —é le mot ἐξηγήθη ἀποτόμως. § οὐδ. ἀποραίνομαι, λέγω ὡς ἀπὸ τρίποδος. des couleurs —ent τὰ χρώματα εἶναι ἀπότομα, ὀξέα, ὅταν δὲν συγχιρνῶνται πρὸς ἄλληλα διὰ βαθμιαίων ὑποχρωματισμῶν. ce passage —e avec ce qui précède ou ce qui suit τὸ χωρίον τοῦτο εἶναι ἀσυνάρτητον, δὲν συνδέεται μὲ τὰ προηγούμενα ἢ τὰ ἑπόμενα, δὲν συνάδει. — du docteur, du grand seigneur προσποιοῦμαι τον λόγιον, τον εὐγενῆ. il —e de l'important κα-

μνει, (ἡ) υᾶς πωλεῖ τὸν μεγάλον. § — le verre ἀκουμβῶ τὴν ὕελον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κα ἄμου (canne). § tranché, ée, μετ. bois — é ξύλον κοξοτινές, τὸ μὴ ἰσόπλευρον, τὸ μὴ ἔχειν ὀρθὰς τὰς γωνίας.

Tranchet, ἀρ. ἀρβήλιον, σμίλη, τομεύς, μαχαιρίδιον τῶν ὑποδηματοράφων, κτλ.

Tranchis, ἀρ. ἀποτομαί, σειραὶ τσιστοπίθων ἢ κερκμῶν ἐντετμημένων (échancrées) διαγωνίως.

Tranchoir, ἀρ. ἐπίξηνον, ἐπικόπανον, ἐπίκοπον, ξύλον ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ κρεωπῶλαι κοπτουσι τὸ κρέας. § πλινθίον, ἡ τετράγωνος κορυφὴ τοῦ κιονος, πρὸ πάντων εἰς τὴν Κορινθιακὴν ταξιν.

Tranler, ἐν. ἀναζητῶ κατὰ τύχην τὴν ἔλαφον.

Tranquille, ἐπ. (τὰ ὁῦν Il dit ὑγρονίουται), ἀκίνητος, ἡσύχιος, ἥσυχος. mer — θάλασσα γαληνιώσα, γαληνιώδης. § ἀτάραχος (ἐπὶ ψυχῆς).

Tranquillement, ἐπίρ. ἡσύχως, ἀταράχως.

Tranquillisant, te, ἐπ. ἀναπαυτικός.

Tranquilliser, ἐν. ἀναπαύω, καθησυχάζω. § se —, αὐτοπ. ἡσυχάζω, ἐπαναπαύομαι.

Tranquillité, Θ. ἡσυχία la — de la mer γαλήνη. la — de l'ame ἀταραξία ψυχῆς, τὸ γαλήνιον — d'esprit εὐθυμία.

Trans, μόριον συντιθέμενον μετὰ διαφόρων λέξεων καὶ σημαῖνον τὸ ἐπάνω.

Transaction, Θ. (προφ. tranzaction σύμβασις, συμβιβασμός.

Transcendance, Θ. ὑπεροχή, τὸ ἔξοχον, ἡ ὑπεροχή

Transcendant, te, ἐπ. ὑπέροχος, ἔξοχος, διαβατικός. les êtres —s αἱ διαβατικαί, αἱ ἀνώτεραι οὐσίαι

Transcendantal, le, ἐπ. ὑπέρτερος

Transcolation, Θ. ταὐτὸν τῷ Filtration.

Transcription, Θ. μεταφορὰ (λογαριασμοῦ, κονδυλίου ἀπὸ ἓν βιβλίον εἰς ἄλλο.)

Transcrire, ἐν. μεταγράφω, ἀντιγράφω.

Transe, Θ. ῥίγη, τρόμος. il est toujours en — εἶναι περίτρομος, περιδεής.

Transférer, ἐν. μεταβιβάζω, μετατίθημι.

Transfiguration, Θ. ἡ μεταμόρφωσις.

Transfigurer (se), αὐτ. μεταμορφοῦμαι.

Transformation, Θ. μεταμόρφωσις, μετασχηματισμός, μεταποίησις. — d'un triangle en carré ἡ ἀναγωγὴ τοῦ τριγώνου εἰς τετράγωνον. — des équations ἡ ἀναγωγὴ τῶν ἐξισώσεων.

Transformer, ἐν. μεταμορφῶ, μεταποιῶ, μεταβάλλω. un homme qui se — e selon les circonstances ἄνθρωπος μετασχηματιζόμενος κατὰ τὰ πράγματα. — une équation ἀνάγω, μετασκευάζω τὴν ἐξίσωσιν.

Transfuge, ἀρ. προδότρυξ, φυγάς, λειποτάκτης, αὐτόμολος.

Transfusion, Θ μεταγγισμὸς (τοῦ αἵματος ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα).

Transgresser, ἐν. παραβιάζω, παραβαίνω.

Transgresseur, ἀρ. παραβάτης.

Transgression, Θ. παράβασις.

Transiger, οὐδ. (προφ. tranziger). συμβιβάζομαι.

Transir, ἐν. καταψύχω. je suis —i de froid ῥιγῶ, ταρταρίζω, κ τρίμω, τουστουρίζω. § πτοῶ, καταπτοῶ, θροῶ, ἐκφοβίζω. § οὐδ. ῥιγῶ, τρίμω ἀπὸ τὸ ψύχος μεταπτοοῦμαι, φροῦμαι, τρίμω § —i, ie, μετ. un amoureux — οὐστερωος, ὁστις ἀπὸ τὸν ἔρωτα τὰ χάνει.

Transissement, ἀρ. ῥίγη, τρόμος, ῥῖγος.

Transit, ἀρ. τὸ passavent.

Transitif, ἐπ. (προφ. tranzitif) γραμ. μεταβατικός.

Transition, Θ (προφ. tranzition) μετάβασις, σύνθετμος (τῶν ἐννοιῶν). — artificielle τεχνικὴ μετάβασις. § μουσ. διατόνιον, ἡ διὰ μέσων τινῶν τόνων μετάβασις ἀπὸ φωνῆς εἰς φωνὴν ἢ ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα.

Transitoire, ἐπ. πρόσκαιρος, ἐφήμερος, προσωρινός. § ἐπίκαιρος (ἐπὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων).

Translater, ἐν. ἀρχ. ἄχρ. μεταῤῥάζω

Translateur, ἀρ. ἀρχ ἄχρ. μεταφραστής.

Translation, Θ μετάθεσις, μεταβιβασμός. la — d'un corps saint ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων.

Transmettre, ἐν. μεταβιβάζω, παραδίδωμι. § μεταδίδωμι. — son nom, sa gloire à la postérité κατατίθημι εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν.

Transmigration, Θ. μετανάστευσις, μετοικεσία. — des âmes μετεμψύχωσις.

Transmissible, ἐπ. μεταβατὸς, παραδόσιμος.

Transmission, Θ. μετάβασις, μεταβιβασμός. § διάθλασις.

Transmuable, ἐπ. μεταβλητός.

Transmuer, ἐν. μεταποιῶ, μεταβάλλω (ἐπὶ μετάλλων).

Transmutabilité, Θ. τὸ μεταβλητὸν, τὸ μεταποιητὸν, (ἐπὶ μετάλλων).

Transmutation, Θ. μεταποίησις (τῶν μετάλλων). § μεταβολὴ, ἀναγωγὴ, (γεωμετρικοῦ τινος σχήματος εἰς ἄλλο).

Transparence, Θ. διαφάνεια.

Transparent, te, ἐπ. διαφανὴς. § καταφανὴς, κατάδηλος. § ἀρ. διαφανὲς, χαρτίον μὲ γραμμὰς μαύρας διὰ νὰ συνειθίσῃ ὁ γράφων νὰ γράφῃ ἴσια. § διάφραξις, ἐλαιοχρωϊς χαρτίον. § —te, Θ. εἶδος μήλου.

transpercer, ἐν. διελαύνω, διαπερῶ, περῶ πέρα πέρα.

Transpirable, ἐπ. ἐκπνευστὸς, διαπνευστός.

Transpiration, Θ. διαπνοὴ, διαῤῥοῆ. — sensible ἔκδηλος διαπνοὴ (ἡ διὰ τοῦ ἱδρῶτος). — insensible ἡ ἄδηλος διαπνοή. § ἐκπνοὴ τῶν φυτῶν.

Transpirer, οὐδ. διαπνέομαι, ἐκπνέομαι, διαῤῥοῦμαι. § ἐκπνέω, διαπνέω, (ἐπὶ τῶν σωμάτων). § se —, αὐτ. ἐκπνέω. § γινομαι ἔκπυστος, γνωστὸς, ἀνακαλύπτομαι, γίνομαι κατάῤῥωτος, (ἐπὶ γ'. προσώπου). rien ne a —é encore de cette négotiation δὲν ἐγνωρίσθη οὐδὲν εἰσέτι ἐκ τῆς διαπραγματεύσεως.

Transplantation, Θ. μεταφύτευσις. § μετοβίβασις (τῶν νοσημάτων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀντικειμένου εἰς ἄλλο, εἴτε ζῶον, εἴτε φυτὸν εἶναι).

Transplanter, ἐν. μεταφυτεύω. § μετοικίζω, μεταβιβάζω. § se —, αὐτ. μετοικίζομαι, μεταβαίνω. § μεταβιβάζω (τέχνας, ἐπιστήμας, κτλ).

Transport, ἀρ. μετακομιδὴ, μεταφορά. § μετάβασις (ἐπιτόπιος τοῦ δικαστοῦ). § παραχώρησις (ἀγωγῆς, πιστώσεως, κτλ). μεταφ. ὁρμή. — de joie χαρὰ ὑπέρμετρος. — de colère παραφορά. — d'amour ἔρωτος ὁρμή. avec — ἐκτόπως. § μετάστασις (εἰς τὸν ἐγκέφαλον).

Transporter, ἐν. μετακομίζω, μεταφέρω. — ses effets σκευαγωγῶ. § παραχωρῶ (δικαίωμα, ἀγωγὴν, κτλ.) § ἐξίστημι, παραφέρω (ἐπὶ ψυχικῶν παθῶν.) se joie le —e εἶναι περιχαρὴς. l'amour le —e εἶναι ἐρωτομανὴς. § se —, αὐτ. μεταβαίνω. il faut se — au temps de Sylla πρέπει νὰ μετατεθῶμεν εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Σύλλα, νὰ ἀνατρέξωμεν. § se — pour une chose ἐξάπτομαι, κ. τριλλαίνομαι διά τι. § transporté, ée, μετ. — d'amour ἐρωτομανὴς. — de fureur παράφορος. καὶ ἁπλῶς — χαίρων, εὐῤῥόσυνος, ἅσμενος.

Transposer, ἐν. μετατοπίζω. — des feuillets d'impression παραλλάσσω, μεταλλάσσω τὰ τυπογραφικὰ φύλλα. § μουσ. — en exécutant μετατονίζω. — en écrivant μετασυντίθημι, ὅταν γράφω τι εἰς ἄλλον τόνον παρὰ ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον συνετέθη. § μετατίθημι, κ. σημόνω καὶ βάλλω εἰς ἄλλο χαρτὶ τὰ χρήματα, (ἐπὶ καιγνιοχάρτων).

Transpositif, ive, ἐπ. ἐν χρ. langues —s γλῶσσαι μεταθετικαὶ, αἱ μεταθέτουσαι τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπίθετα (οἷον ἡ Ἑλληνική.)

Transposition, Θ. μετάθεσις, μετα-

τοπισμός. § μετάθεσις (τῶν ὅρων τῆς ἐξισώσεως). § μετατονισμός.
Transsubstantiation, Θ. μεταστοιχείωσις, μεταποίησις § μετουσίωσις.
Transsubstantier, ἐν. μετουσιῶ.
Transsudation, Θ. διαπίδυσις, ἡ διὰ τῶν πόρων ἐξαγωγή.
Transsuder, οὐδ. διέρχομαι, διαπιδύω διὰ τῶν πόρων.
Transvaser, ἐν. μεταγγίζω.
Transversaire, ἐπ. πλάγιος (ἐπὶ τῶν μυῶν τῶν σπονδύλων).
Transversal, le, ἐπ. ἐγκάρσιος, πλάγιος. § —es, Θ. πλ. πλαγιόγραμμα, γραμμαὶ ἐπὶ τοῦ τεταρτημορίου κύκλου, χρήσιμον εἰς τὸ νὰ ὑποδιαιρῶσι τὰς μοίρας.
Transversalement, ἐπίρ. ἐγκαρσίως, πλαγίως.
Transverse, ἐπ. πλάγιος.
Transverso-spinal, ἐπ. μῦς πλάγιος τοῦ ἀκανθώδους μυελοῦ (épineux).
Tran tran, ἀρ. χυδ. ὁ ῥοῦς, ἡ φορά. le — des affaires ἡ διεύθυνσις τῶν πραγμάτων.
Trapan, ἀρ. κ. το οκκαλοκέφαλον.
Trapette, Θ. καθέκτης, ῥάβδος ἐκ καλάμου ἔχουσα εἰς τὰ ἄκρα δύω μολυβδίνας βελόνας, καὶ χρησιμεύουσα εἰς το νὰ καταβιβάζῃ τὰ μένοντα εἰς τὸν ἀέρα νήματα, ἀφ' οὗ διέβη ἡ κερκίς.
Trapèze, ἀρ. γεωμ. τραπέζιον.
Trapéziforme, ἐπ. τραπεζοσχημός.
Trapézoïde, ἐπ. τραπεζοειδής.
Trapp, ἀρ. λίθος εἰς τὴν Σουηδίαν.
Trappe, Θ. καταῤῥακτὴ θύρα, καταπακτή, κ. κλαβανὴ, τουρκ. κεπέγγι. § δαλεάστρα, παγὶς, ὄρυγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθενται κινητά τινα ξύλα κεκαλυμμένα μὲ φύλλα, ὅθεν διαβαῖνον τὸ ζῶον ἐμπίπτει εἰς τὸν λάκκον.
Trapu, ue, ἐπ. πλατὺς, εἰς εὖρος πεφυκὼς, κ. κοντόχονδρος.
Traque, Θ. περιέλασις, ἴδ. traquer. § ναυτ. τριὰς κωπῶν.
Traquenard, ἀρ. πέδη ἑτερομήκης, βάδισμα τοῦ ἵππου μεταξὺ τοῦ βάδην (pas) καὶ τοῦ διατροχασμοῦ (trot) § δαλεάστρα, παγὶς διὰ τὰ ζῶα.
Traquer, ἐν. σαγηνεύω, περιελαύνω (το ζῶον πανταχόθεν διὰ νὰ ἐμπέσῃ εἰς τὰ δίκτυα). — des voleurs, des contrebandiers συνωθῶ, συνελαύνω, συνδιώκω, περικλείω κλέπτας, λαθρεμπόρους, κ. τοὺς στρυμόνω.
Traquet, ἀρ. παγὶς (διὰ τα ζῶα) μεταφ. donner dans le — ἐμπίπτω εἰς τὴν παγίδα, κ. πιάνομαι. § κρόταλον, ξύλον τοῦ ὁποίου ἡ κίνησις φέρει τὸν σῖτον εἰς τὴν μύλην (μυλόπετραν). c'est un — de moulin ἀράβιος αὐλητὴς, δωδωναῖον χαλκεῖον.
Traqueur, ἀρ. σαγηνευτὴς, ἴδ. Traquer.
Trasi, ἀρ. * τράσιον, γένος φυτῶν.
Trass, ἀρ. ἡφαίστειος πῶρος (tuf volcanique) εὑρισκόμενος εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ῥήνου.
Trastravat, ἀρ. ἵππος δίλευκος (ἔχων εἰς τοὺς δύω πόδας λευκὰ σημεῖα).
Tratte, Θ. ξύλον τιθέμενον ὑπὲρ τὸ ἔδρανον τοῦ ἀνεμοδινήτου μύλου καὶ φέρον τὸν κλωβόν.
Trattinnickia, ἀρ. *τρατινίκειον, δένδρον τῆς Βερσιλίας.
Traumatique, ἐπ. τραυματικός. maladies —s τραυματικαὶ ἀσθένειαι, αἱ ἐκ τραυμάτων προερχόμεναι.
Travade, Θ. ἄνεμος περιτριχων ταχέως τὸν διαθήτην καὶ ἐπιφέρων βροχὴν, ἀσπραπὰς καὶ βροντάς.
Travail, ἀρ. μόχθος, πόνος, κόπος, ἐργασία. homme de — χειρώναξ, ἀποχειροβίωτος, κ. δουλευτής. — aux forces, πλ. δημόσια ἔργα ἢ δεσμά. — littéraire ἐργασία φιλολογική § ἐργασια, ἔργον, κ. δουλειά. des statues d'un — excellent ἀγάλματα, ἄριστα ἔργα. voilà un beau — ἰδοὺ καλὸν ἔργον. § ἐργασία. distribuer le — διανέμω τὴν ἐργασίαν. § —aux πολιορκητικὰ ἔργα. § πράξεις, ἔργα. les —s d' Hercule οἱ ἆθλοι τοῦ Ἡρακλέους. § — de rivière ἡ ἐν τῷ ποταμῷ προκατεργασία τοῦ σέρματος oiseau de grand — πτηνὸν ἰσχυρὸν, εὔτονον, (θηρευτικόν). § — καὶ πλ. travails συνεργασία (τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ, τῶν ὑπαλλήλων μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ). § — d' enfant ὠδὶς, ὠδῖνες, κ. κοιλοπονήματα. être au — d' enfant ὠδίνω, κ. κοιλοπονῶ. § μηχανὴ ἐκ τεσσάρων στύλων εἰς τὴν ὁποίαν δένονται θυμοειδεῖς ἵπποι, ὅταν πεταλῶνται ἢ θεραπεύωνται πλ. travails. § ὄρυγμα τοῦ ἀγριοχοίρου.
Travailler, οὐδ. πονῶ, ἐργάζομαι. — de corps, d'esprit, de son metier ἐργαζομαι τῷ σώματι, τῷ νῷ, ἐργάζομαι τὴν τέχνην μου. — des mains χειρουργῶ. — à un ouvrage ἐργάζομαι περί τι. — à la terre γεωργῶ. — à faire quelque chose ἀσχολοῦμαι, σπουδάζω, καταγίνομαι εἴς τι. — au bonheur des hommes ἐνασχολουμαι εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπων. — en or χρυσουργῶ, ἐργάζομαι χρυσόν. — en marbre ἐργαζομαι μάρμαρον, κ. δουλεύω κτλ. — de l'aiguille, à l'aiguille ἐργάζομαι διὰ βελόνης, κ. μὲ το βελόνι — du marteau σφυροκοπῶ, ἐργάζομαι διὰ σφύρας. un négociant —e beaucoup ὁ ἔμπορος ἔχει πολλὴν ἐργασίαν, ἀσχολίαν. l'argent —e τὸ ἀργύριον εἶναι ἐνεργὸν, κ. εἶναι εἰς τὸν κάματον, εἰς τόκον. un batiment —e ἡ οἰκοδομὴ κλίνει, νεύει, κ. γέρνει. le bois —e τὸ ξύλον ῥικνοῦται, κ. σκεβρόνει. — à la pièce ἐργάζομαι κατὰ τεμάχιον, κ. μὲ τὸ κουμάτι. — à la tâche ἐργολαβῶ, κ. δουλεύω κουτουροῦ. la mer —e ἡ θάλασσα κυμαίνεται, κυδωνίζεται. un vaisseau —e τὸ πλοῖον διαῤῥιπτεται, κ. παραδέρνει. — à la main πλάττω τὸν κηρόν. les liqueurs —ent τὰ οἰνοπνεύματα ἀναβράζουσι. κ. βράζουν. le poumon —e ὁ πνεύμων κάμνει, πάσχει. l'estomac —e ὁ στόμαχος κάμνει, πάσχει. § ἐν. ἐργάζομαι, κ. δουλεύω. — le fer, l'or ἀσκῶ, ἐργάζομαι τον σίδηρον, τον χρυσόν. § ἐπιμελοῦμαι, ἐκπονῶ, περιεργαζομαι, ἐξεργάζομαι. il faut un peu plus — votre style πρέπει να ἐπιμεληθῇς τὸ ὕφος σου. § ταράττω, ἐνοχλῶ, βασανίζω, (ἐπὶ πυρετοῦ, νόσου, κτλ). cette fièvre le —e cruellement πάσχει δεινῶς ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ. — un cheval καταπονῶ τὸν ἵππον, τὸν ἀσκῶ, τὸν γυμνάζω. — la pâte καταπάττω, κ. δουλευω το ζυμάρι καλά. § se —, αὐτ. πονῶ, κοπιάζω. se — l'esprit, l'imagination κοπιάζει ὁ νοῦς μου, ἡ φαντασία μου. § travaillé, ée, μετ. ouvrage bien — ἔργον καλῶς ἠσκημένον, κατεσκευασμένον, ἔντεχνον. — de la fièvre πάσχων ὑπὸ πυρετοῦ. un cheval trop — ἵππος κατάπονος. discours — λόγος διαπεπονημένος, λίαν ἐξειργασμένος. une république —ée par des dissentions civiles πολιτεία κατεχομένη, διαστασιαζομένη, ταραττομένη ὑπὸ ἐμφυλίων πολέμων. un cheval a les jambes —ées ὁ ἵππος ἔχει τοὺς ποδας κεκμηκότας, κ. κουρασμένους.
Travailleur, ἀρ. φιλόπονος, ἐργατικός. § —s, πλ. οἱ ἐργάται.
Travat, ἀρ. ἵππος λευκόπους.
Travates, ἀρ. πλ. σύελλαι, καταιγίδες (εἰς τὰ παράλια τῆς Γουϊάνης).
Travée, Θ. μεσόδμη, (τὰ μεταξὺ δύο δοκῶν τιθέμενα κατὰ σειρὰν ξύλα εἰς ταῖς πατωσιαῖς). — de balustres διάπηγα, σειρὰ κογκέλλων μεταξὺ δύο βαθρων (piédestaux). — de comble διάστημα, ἡ διαμεσον τῆς στέγης. — de pont το μεταξὺ δύω σειρῶν πατσαλων περιλαμβανόμενον μερος τῆς γεφύρας.
Traverse, ἀρ. τὸ πλάγιον, τὸ ἐναντίον τῷ ὀρθῷ. § λοξότης, λόξωμα, λοξον. § πλαγία ῥωγμὴ (εις τὸ κοντακιον των πυροβόλων). § ἐπιζευκτήρ, σχοινίον μὲ το ὁποῖον ποσοδέτεται κανονιον ἐπὶ τῆς ἁμαξης του. § χρύσωμα εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ βιβλίου. μεταφ. διαστροφὴ, δυστροπία κ. πασαξενειὰ, ἀναποδιά. un homme plein de — ἄνθρωπος δυστροπώτατος. en —, ἐπίρ. ἐγκαρσίως, (ἀπὸ του ἑνὸς

μέρους εἰς τὸ ἄλλο) πλαγίως. on —, ναυτ. ἀνακωχεύω τὸ πλοῖον, κ. στέκομαι στὰ πανιά. de — λεχρίως, λοξῶς. avoir les jambes de — εἶμαι ῥαιβοσκελής, κ. στραβοπόδης. une chose est faite de — τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀντιστρόφως, κ στραβά. un homme rapporte les choses de —, tout de — διαστρέφει τὰ πράγματα. il entend tout de — παρακούει, παρεξηγεῖ, παρεννοεῖ τὰ πράγματα. il prend de — tout ἐκλαμβάνει τὰ πάντα ἐπὶ τὸ χεῖρον, κ. ἀνάποδα. regarder quelqu' un de — ὑπόδρα βλέπω, λοξὰ βλέπω, ὑποβλέπω, κ. στραβοκυττάζω. avoir l'esprit de — παραλογίζομαι, ἔχω νοῦν διάστροφον, κ. κεφάλι στραβοδίβολον. § à —, au — διά, διὰ μέσου. à — les bois διὰ τῶν δασῶν, διὰ μέσων τῶν ὁρεσῶν. à — champs διὰ τοῦ πεδίου, διὰ τῶν ἀγρῶν. au — des vitres διὰ τῶν ὑέλων. aller à — διεξέρχομαι, διεκβαίνω. se faire jour à — les ennemis διεκπαιω, διεκπίπτω, διελαύνω τοὺς ἐχθροὺς, κ. τοὺς διατχίζω καὶ περνῶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. il parle à tort et à — ὁμιλεῖ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων. par le — καταντικρὺ, κατέναντι, ἀπέναντι.

Traversage, ἀρ. ἡ κουρὰ τοῦ ἐριούχου ἀπὸ τὴν ἀνάποδην.

Traversaire, ἡ Traversier, ἀρ. εἶδος κινητοῦ πτερυγίου (pinnule), ἀστρονομικὸν ἐργαλεῖον,

Traverse, Θ. διάπηγμα, ζυγὸς, πλάγιον (ξύλον) στηρίζον ἢ συνδέον ἄλλα ξύλα παράλληλα. § παράχωμα, ὕρωμα ἐκ γῆς ἢ λιθόστιστον κατὰ πλάτος τιθέμενον εἰς ἐν πολιορκητικὸν ἔργον διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὴν εὐθυβολίαν (enfilade). § φραγμὸς, πᾶν ὀχύρωμα ἐκ φρυγάνων (fascines), πίθων ἢ σακκίων γεωπληθῶν. § ἐκτροπὴ ὁδοῦ, πλάγιος ὁρόμος, πλαγία ὁδός. § πρόσκομμα, ἐμποδὼν, ἐμπόδιον. à la —, ἐπίρ. ἐμποδὼν, ἐν τῷ μέσῳ, εἰς τὴν μέσην. se mettre à la — ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον, παρεμπίπτω des paris de — συμβολαὶ ἐξωθεν (ἐπὶ χαρτοπαιγνίων).

Traversée, Θ. διάπλους.

Traverser, ἐν. διέρχομαι, διαβαίνω, διαπορεύομαι, διοδεύω, διαπερῶ, κ. περνῶ — une rivière διαπλέω, διαβαίνω τὸν ποταμὸν, περαιοῦμαι. — à la nage διανήχομαι, κ. περνῶ κολυμβῶντας. une rivière —e une ville ὁ ποταμὸς διατέμνει τὴν πόλιν. § διέιμι, κ. περνῶ. (ἐπὶ ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα περᾷ ἡ βροχὴ κτλ.). § ἐμποδὼν γίνομαι, ἐμποδοστατῶ, συμποδίζω, ἐμποδίζω cet homme me —e en tout ὁ ἄνθρωπος οὗτος μὲ τὰ χαλνᾷ ὅλα. § οὐδ. διέρχομαι. des poutres qui — ent d'un mur à l'autre δοκοὶ διερχόμεναι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοίχου εἰς τὸ ἄλλο. § se —, αὐτ. un cheval se —e des hanches, des épaules ὁ ἵππος δὲν εἶναι ἴσος κατὰ τὴν ὀσφὺν, ὤμους, κτλ. § ναυτ. πλαγιάζω, προστρέφω τὰ πλάγια τοῦ πλοίου. — l'ancre, ἐν. βάλλω εἰς τὰ πλάγια τοῦ πλοίου τὴν ἄγκυραν. § Traversé, ée, μετ. un homme est tout — de la pluie ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑποβρύχιος, κ. μούσκεμα ἀπὸ τὴν βροχήν. un cheval est bien —é ἵππος εὔτονος κατὰ τὸ σῶμα.

Traversier, ἀρ. πορθμεῖον, κ. περαταριὰ. πέραμα. καὶ ἐπ barque —ère ποταμηγὸς σκάφη, ὑπηρετικὸν πλοῖον. § — de chaloupe ζυγὸς λέμβου, ξύλα συνδέοντα τὰ δύο πλευρὰ τῆς λέμβου ἐμπροσθεν. — de port ἐμβάτης ἄνεμος. vent —, ἐπίθ. ταὐτὸν τῷ προηγ. flûte —ère πλαγίαυλος.

Traversin, ἀρ. προσκεφάλαιον, κ. προσκεφαλάδα. — de balance ζυγὸς, ζυγοστάτης, κ. ῥάβδος ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται αἱ πλάστιγγες τῆς ζυγαριᾶς. λέγεται καὶ fléau. § ὀβελὸς, ξύλον μακρὸν, μὲ τὸ ὁποῖον διαπερῶσιν οἱ κρεωπῶλαι τὰ πρόβατα, ἀφ' οὗ τὰ ἐκδείρωσιν. § *πυθμενοποιεῖον, ἐργαλεῖον τῶν βυτινοποιῶν δι' οὗ σχηματίζουσι τοὺς πυθμένας τῶν βαγενίων. § ζυγὸς, ξύλα τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα διέρχονται διὰ διαφόρων μερῶν τοῦ πλοίου, οἷον — des hittes, — d' écoutille, etc.

Traversine, Θ. ἡ ἐπ. maîtresses —s ξύλα τινὰ εἰς τὰ καταπήγματα (pilots) ἐπὶ τῶν ὁποίων τίθενται οἱ καταῤῥάκται.

Travertin, ἀρ. τιτανώδης λίθος χρήσιμος εἰς τὰς οἰκοδομὰς, σχηματιζόμενος εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ἀνίου ποταμοῦ.

Travestir, ἐν. μετσμφιέννυμι, μετενδύω, μετασχηματίζω. μεταφ — un auteur παρῳδῶ, παρασχηματίζω, παραῤῥάζω (ἐπὶ τὸ ἀστεῖον) συγγραφέα τινά. — une pensée μεταβάλλω, μεταποιῶ, μεταμορφῶ τὴν ἰδέαν, τὴν διατρέρω. § se —, αὐτ μεταμορφοῦμαι, μετασχηματίζομαι. μεταφ. μεταβάλλομαι.

Travestissement, ἀρ. μεταμόρφωσις, μετασχηματισμός.

Travon, ἀρ. ὄλκυον, ξύλον διερχόμενον κατὰ πλάτος τὴν γέφυραν καὶ χρησιμεῦον ὡς κορύφωμα εἰς τὰς σειρὰς τῶν πασσάλων.

Travouil, ἀρ. εἰλιτήριον, τυλιγάδι, ἢ γλυτήρι.

Travure, Θ. * παρατροπὶς, διάστημά τι πλησίον τῆς τρόπιδος ὅπου οἱ ποταμοπλόοι ἑτοιμάζονται καὶ καθαρίζονται.

Traye, Θ. ταὐτὸν τῷ grive draine.

Trayon, ἀρ. θηλὴ, κ. ἡ ῥόγα τοῦ βυζιοῦ τῆς ἀγελάδας.

Trébellianique, ἡ Trébellienne, Θ. ἐν χρ. quarte — τὸ τέταρτον τῆς περιουσίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε δικαίωμα ἐπιτηρήσεως ὁ ἐγκατάστατος κληρονόμος ἐπὶ κληρονομίας βεβαρημένης ἀπὸ καταπιστεύματα.

Trébuchant, te, ἐπ. βαρύσταθμος, δίκαιος, κ. σωστὸς (ἐπὶ νομισμάτων). une pièce de monnaie a le —, οὐσ. τὸ νόμισμα ἔχει τὸ βάρος του.

Trébuchement, ἀρ. ἀρχ. πρόσκομμα, κ. σκόνταμα.

Trébucher, οὐδ. προσκρούω, προσκόπτω, κ. σκονδάπτω. μεταφ. — dans une affaire προσκρούω εἰς ὑπόθεσίν τινα. § ὑπερσταθμίζομαι, ὑπερβαρῶ, εἶμαι ὑπερβαρὴς, (ἐπὶ νομισμάτων).

Trébuchet, ἀρ. πάγη, δελεάστρα, κ. παγίδα διὰ τὸ πιάσιμον τῶν πουλίων. μεταφ. prendre quelqu'un au — δελεάζω τινὰ, κ. τὸν πιάνω εἰς τὴν παγίδα. § σταθμίον, βαρύλλιον, κ. ζυγαριὰ διὰ τὰ νομίσματα, τουρκ. βεζνές.

Trèchirus, ἀρ. τρίχνος, γένος ἐντόμων.

Tréfilerie, Trifilerie, ἡ Tirefilière, Θ. ἑλκυστὴρ, μηχανὴ δι' ἧς σύρεται ὁ ὀρείχαλκος (laiton) ἐκ τοῦ σύρτου (filière). § ἑλκυστεῖον, ἐργοστάσιον ὅπου σύρεται ὁ σίδηρος διὰ τοῦ σύρτου (filière) διὰ νἀγίνῃ σύρμα.

Tréfileur, ἀρ. ἑλκυστὴρ, ὁ τεχνίτης ὅστις σύρει τὸ μέταλλον διὰ τῆς ὀπῆς.

Trèfle, ἀρ. τρίφυλλον, κ. τριφύλι. § σπαθίον, (το ἓν τῶν τεσσάρων χαρτίων εἰς τὰ χαρτοπαίγνια). § κομβίον μετάλλινον εἰς τὰ βραχιόλια. § τρίφυλλον, κόσμημα γλυφόμενον εἰς τὰ κυμάτια. § κάμινος τῶν μεταλλουργῶν ἔχουσα δύο μόνον θαλάμους.

Tréflé, ée, ἐπ. τριφυλλοειδής.

Tréfler, ἐν. τριάζω, ἐκτυπῶ καλῶς τὰ νομίσματα καὶ κάμνω διπλᾶς, ἢ καὶ πλειοτέρας γλυφὰς (empreinte).

Tréflier, ἀρ. τριφυλλοφόρος, ὁ πρωτομαγίστωρ τῶν ἀλυσιδοποιῶν ἄλλοτε εἰς τὴν πόλιν τῶν Παρισίων.

Tréfonacier, ἀρ. ὑποτελὴς δασοκτήτης.

Tréfond, ἀρ. ὑπόγειος ἰδιοκτησία, (οἷον ἡ τοῦ μεταλλείου). μεταφ. savoir le fond et le — d'une affaire γνωρίζω τὰ ἄδυτα, τὰ μυστήρια, τὸ βάθος ὑποθέσεώς τινος.

Tréquel, ἀρ. πτηνὸν τῆς Χιλῆς ἴσον μὲ περιστεράν.

Treillage, ἀρ. ὀρύφακτος, ὀχάνη, ὄχμη, χάρακες τεθειμένοι καθέτως, ἐπὶ τῶν ὁποίων κεῖνται ἄλλοι ὁριζοντείως, σχηματίζοντες διάφορα τετράγωνα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ῥίπτονται αἱ δράναι κτλ.

Treille, Θ. σκιὰς, ἀναδενδρὰς, κλη-

ματαριά. § εἶδος δικτύου. § σωρεία ἀρδωσῶν. § κιγκλίδες μοναστηρίου.
Treillis ἀρ. κιγκλίδες, (ἐν γένει πᾶν κιγκλιδωτὸν ἢ καφασωτὸν πρᾶγμα.) § * κομμόχριστον (ἀλειμμένον μὲ κόμμι) πανίον. § χονδρὸν κανναβόπανον § ζωγρ. πλαίσιον (τουρκ. τσερτσιβὲς) διηρημένον εἰς τετράγωνα, καὶ χρησιμεῦον εἰς ἀντιγραφὴν τῶν εἰκόνων καὶ εἰς τὸ νὰ παρασταθῇ τὸ ἀντικείμενον ἀπὸ μικροῦ μέγα ἢ ἀπὸ μεγάλου μικρόν.
Treillissé, ée, ἐπ. κιγκλιδωτός.
Treillisser, ἐν. στολίζω μὲ κιγκλίδας.
Treisia, ἀρ. *τρίσιον, γένος φυτῶν.
Treizain, ἀρ. νόμισμα. § δεκατρία δράγματα, χειρόβολα.
Treizaine, Ϛ. * δεκατριὰς, ἀριθμὸς τῶν δεκατριῶν.
Treize, ἐπ. τρισκαίδεκα, δεκατρεῖς. § τρισκαιδέκατος.
Treizième, ἐπ. τρισκαιδέκατος § μουσ. ὁ διὰ δεκατριῶν ἢ δι' ἓξ τῆς διὰ πασῶν τόνος.
Treizièmement, ἐπίρ. κατὰ δέκατον τρίτον λόγον.
Trèjetage, ἀρ. μετάγγισις τοῦ χυμένου ὑέλου.
Trélingage, ἀρ. ποῦς, καλώδιον, (μὲ κλωνάρια).
Trélinguer, οὐδ. μεταχειρίζομαι καλώδιον πολύκλωνον.
Trélucher, οὐδ. μεταστρέφω τὰ ἱστία.
Trèmas, ἀρ. δύω στιγμαὶ (. .) διακριτικὰ σημεῖα.
Trémadotes, ἀρ πλ. *ἔντρητα, τάγμα ἐντοσθιοβίων σκωλήκων.
Trémandre, Ϛ. *τρήμανδρον, γένος φυτῶν.
Trémandrée, Ϛ. *τρημανδρία, σύστημα φυτῶν.
Trématodées, Ϛ. πλ. *τρηματώδη, τάγμα τῆς κλάσεως τῶν ἐντοσθιοβίων σκωλήκων περιέχον τὸ μονόστομον, ἀμφίστομον καὶ πολύστομον.
Trématodon, ἀρ. *τρηματόδους, γένος φυτῶν.
Trématopnés, ἀρ. πλ. * τρηματόπνοες, ἰχθεῖς χονδρώδεις.
Tremblaie, Ϛ. αἰγειρεὼν, τόπος φυτευμένος ἀπὸ λεύκας.
Tremblaison, Ϛ. τρόμος, κλόνος.
Tremblant, te, ἐπ. τρέμων, ἔντρομος. être — de peur, de froid τρέμω ἀπὸ τὸν φόβον, ἀπὸ τὸ ψύχος. § ἐπιστόμιον, (εἴτε ἐπιγλωττὶς), τρεμουλιάζον τὴν φωνὴν τοῦ μουσ. ὀργάνου. — doux, — fort ἐπιστόμια τῆς ἐντατοσύριγγος (orgue) pouls — τρομώδης σφυγμός.
Tremblante, Ϛ. ναρκέγχελυς, ἰχθύς
Tremble, Ϛ. κερκὶς, αἴγειρος, εἶδος λεύκης, τῆς ὁποίας τὰ φύλλα τρέμουσι.
Tremblement, ἀρ. τρόμος. avoir des —s τρέμω. μεταφ. μέγας φόβος. § ῥυθμὸς ταχύς.
Trembler, οὐδ τρέμω, φοβοῦμαι. — de froid, ἢ de fièvre φρίσσω. μεταφ. σαλεύομαι, κλονίζομαι, δὲν εἶμαι στερεός.
Trembleterre, ἀρ. σεισμός.
Trembleur, ἀρ. —euse, Ϛ. τρομαλέος, τρεμουλιάρης., περίφοβος, πολὺ προσεκτικὸς, περιεσκεμμένος. § ἠλεκτρικὸς σίλουρος, ἰχθύς. § τρέμοντες, αἱρετικοὶ τῆς Ἀγγλίας (Quakers).
Tremblotant, ἀρ. ὑπότρομος, ὅστις τρέμει συχνάκις.
Tremblotter, οὐδ. ὑποτρέμω, βαμβαίνω, κ. τρεμουλιάζω, κτύπῶ τὰ ὀδόντιά μου
Trème, ἀρ. δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.
Trémeau, ἀρ. μετότοιχον τοῦ ὀχυρώματος.
Trémefaction, Ϛ. τρόμος. § φοβισμὸς, κατάπληξις.
Trémelle, Ϛ. λέμνα, βρύον ἐπὶ ὕδατος στασίμου.
Trémeur, Ϛ. τρόμος, φόβος.
Tremex, ἀρ. γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Trémie, Ϛ. χώνη τοῦ μύλου. § μέτρον ἅλατος § σκάφη ἐκπέταλος (πλατεῖα ἐπάνω, καὶ στενὴ κάτω) bandes de — σιδηρᾶ στεφάνια τῆς πυρεστίας κτλ.
Trémière (rose), ἐπ. ἀλκαία, φυτόν.
Trémion, ἀρ. *ὑποχώνειον, ξύλον ὑποστηρίζον τὴν χώνην τοῦ μύλου.
Trémoise, Ϛ. νάρκη, ἰχθύς
Trémolithe, ἀρ. τρεμολίθιος, ἡ γραμματίτης, ὀρυκτὸν τῆς κοιλάδος τοῦ Tremola (au saint Gothard).
Trémoussement, ἀρ. κίνησις.
Trémousser, οὐδ. κινοῦμαι ὀξέως. καὶ ἀτάκτως. se —, αὐτοπ. κάμνω κινήματα, σπουδάζω νὰ ἐπιτύχω τι.
Trémoussoir, ἀρ. *δόνητρον, μηχανὴ, δι' ἧς κινεῖται τις μὴ ἐξερχόμενος τοῦ δωματίου.
Trempe, Ϛ. στόμωσις σιδήρου. § στόμωμα, βαφὴ, ἡ ποιότης, τὴν ὁποίαν ἀποκτᾷ ὁ σίδηρος. μεταφ χαρακτὴρ, εἶδος, τρόπος. les gens de cette — οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι. il a un corps d'une bonne — ἔχει σῶμα εὔρωστον. § ὕδωρ (τῶν ἀμυλοποιῶν) ὅπου διαβρέχεται ὁ σῖτος.
Trempé, ée, ἐπ. διάβροχος, (κατα)μουσκευμένος).
Trempement, ἀρ. διάβρεξις, κ. μούσκευμα.
Tremper, ἐν. διαβρέχω, διαίνω, κ. μουσκεύω. § συγκιρνῶ (τὸν οἶνον). § στομῶ, βάφω, στομόνω τὸν σίδηρον. § οὐδ. διαβρέχομαι, μουσκεύω. μεταφ. — dans un complot μετέχω τινὸς συνωμοσίας. se — αὐτοπ. στομοῦμαι, κτλ. —é, ée, μετ. il est tout —é, il a son habit tout —é εἶναι καταβρεγμένος, κατεβράχη. il est tout —é de sueur ὁ ἱδρὼς τρέχει ἀπ' ἐπάνω του.
Tremperie, Ϛ. *διαντήριον, τόπος, ὅπου διαίνουσι, διαβρέχουσιν οἱ τυπογράφοι τὸ χαρτίον.
Trempis, ἀρ. ὕδωρ, ὅπου διεβράχη ὁ ἀνταλαῖος. § ἀμυλοποιεῖον. § τὸ διαβρεχόμενον πρᾶγμα. § *μεταλλόσμηκτρον, ὑγρὸν ὀξὺ πρὸς καθαρισμὸν τῶν μετάλλων.
Tremplin, ἀρ. πλαγία σανὶς ἐλαστικὴ, ὅπου πηδῶσιν (ἐπὶ Ϛιάτρου).
Tremplite, Ϛ. φωσφορικὴ οὐσία ὀρυκτή.
Trempoire, (Tremploire;) ἀρ. κάδος, ὅπου ἑτοιμάζεται τὸ ἰνδικόν.
Trempure, Ϛ. βάρος. § κηλώνειον (bascule) τοῦ μυλωθροῦ.
Trémue, Ϛ. ναυτ. περίφραγμα διὰ σανίδων τοῦ ὄπαίου τῶν ἁλιευτικῶν πλοίων.
Trentain, ἀρ. λέξις τῆς σφαιρίστρας σημαίνουσα ὅτι οἱ παίζοντες ἰσχυσι τριάκοντα. § ἐριοῦχον, ῥοῦχον, τοῦ ὁποίου ὁ στήμων σύγκειται ἀπὸ τριακοντάκις ἑκατὸν νήματα.
Trentaine, Ϛ. τριακοντάς.
Trentanel, ἀρ. (Trantanelle, Ϛ.) ῥοῦς, φυτὸν βαφικόν.
Trente, ἐπ. (ἀριθ. ὄνομα) τριάκοντα, κ. τριάντα· — et quarante εἶδος χαρτοπαιγνίου. § τὸ ἥμισυ τοῦ παιγνίου τῆς σφαιρίστρας.
Trentin, ἀρ. Τριδεντῖνος, ὁ ἀπὸ Τριδεντίου (Trente).
Trentepohlia, ἀρ. γένος φυτῶν χραμβοειδῶν.
Trentième, ἐπ. τριακοστός. § οὐσ. τριακοστημόριον.
Trentraille, Ϛ. νῆμα περασμένον εἰς τὰς βροχίδας τοῦ δικτύου.
Tréou, ἀρ ἄρμενον, πανίον τετράγωνον τριήρεως κτλ.
Trépan, ἀρ. τρύπανον, (ἀβάπτιστον), κ. τρυπάνι, ἐργαλεῖον χειρουργίας. § ἀνάτρησις, τρυπάνισμα, χειρουργικὴ πρᾶξις § * βολσύτης, εἶδος ὀλεθουρίου.
Trépanation, Ϛ. ἀνάτρησις, τρυπάνισμα.
Trépaner, ἐν. χειρουρ. ἀνατιτραίνω, τρυπῶ, τρυπανίζω.
Trépas, ἀρ Ϛάνατος § περβολὴ, ὕδωρ μεταξὺ δύο ὑφάλων, ἢ γαιῶν.
Trépassé, ée, ἐπ. κεκοιμημένος, ἀποθαμμένος.
Trépassement, ἀρ. στιγμὴ Ϛανάτου.
Trépasser, οὐδ. ἀποθνήσκω.
Trépensé, ἐπ. σκεπτικός.
Trépidation, Ϛ. ἀστρ. κλονισμὸς, κλόνησις τοῦ στερεώματος. § ἰατρ. τρόμος μελῶν.
Trépidité, Ϛ. τρόμος, φόβος.
Trépied, ἀρ. τρίπους, ἐργαλεῖον μαγειρικόν. § τρίπους, ὑπόθεμα, σκαμνίον μὲ τρία ποδάρια. § τρίπους, λύρα τοῦ Πυθαγόρου, ἀστερισμὸς βόρειος
Trépignement, ἀρ. πτερνοκόπημα, κτύπημα τῆς γῆς μὲ τοὺς πόδας.
Trépigner, οὐδ. πτερνοκοπῶ, κτυπῶ μὲ τὰ ποδάρια τὴν γῆν. § ἐν. — les laines ἀνακατεύω διαφόρων χρωμάτων μαλλία.
Trepointe, Ϛ. δέρμα λεπτὸν ἐρραμμένον μεταξὺ δύω ἄλλων παχυτέρων, ὅπου ῥάπτεται τὸ κάττυμα, κ. ἡ πατοῦνα. —e, de devant

τεμάχιον δέρματος πεοσραπτόμενον μὲ τὸ πρῶτον κατσυμα τοῦ ἐπιτάρσου (empeigne.) — de derrière τεμάχιον δέρματος λεπτότερον προσραπτόμενον μὲ τὴν πτέρναν τοῦ δευτέρου καττύματος.

Trépor|t ἢ | Trépost, } ἀρ. ξυλον συνεχόμενον μὲ τὸ étambord, γεῖσον πρώρας.

Trépudier, ἐν. χορεύω πτερνοκοπῶν.

Tréquel, ἀρ. *τρέκηλον, πτηνον τῆς Χινῆς.

Très, μόρ. ὑπερθετικὸν, πάνυ, σφόδρα. — fatigant ἐπιπονώτατος, πολὺ ἐπίπονος.

Trésaille, Ϛ. ξύλον τε τῆς ἀμάξης

Trésept, λέξις παιγνιοχαρτίων.

Trésillon, ἀρ. *κομμάτιον ξύλου τιθέμενον μεταξὺ τῶν νεοπρίστων σανίδων καὶ χρησιμεῦον εἰς τὴν ξήρανσίν των κτλ. § ναυτ. μοχλὸς τις ξύλινος.

Trésillonner, ἐν. σφιγγω μὲ τὸ Tresillon.

Trésor, ἀρ. Θησαυρός. ammasser un — ἢ des —s Θησαυρίζω. gardien de — Θησαυροφύλαξ. — public το δημόσιον ταμεῖον. aux frais du — ἀπο τοῦ κοινοῦ. μεταφ. — de science Θησαυρὸς, ταμεῖον γνώσεων, ἐπιστημῆς κτλ. τὸ προσφιλέστατον καὶ πολυτιμότατον πρᾶγμα. c'est mon — εἶναι ὁ Θησαυρός μου. § σκευοφυλάκιον ἐκκλησίας, ὅπου φυλάττονται τὰ πολύτιμα. § ἀρχεῖον, ὅπου φυλάττονται τὰ ἔγγραφα κτλ. § εἶδος ἀπισίου λεγομένου καὶ poire d'amour

Trésorerie, Ϛ. Θησαυροφυλάκιον, ταμεῖον δημόσιον. § ἀξίωμα, ἔργον τοῦ Θησαυροφύλακος, τοῦ ταμίου.

Trésorier, ὰρ. ταμίας, Θησαυροφυλαξ § σκευοφύλαξ τοῦ μοναστηρίου.

Trésorion, ἀρ. μικρὸς Θησαυρὸς (ἀρχ.)

Tresquilles, Ϛ. πλ. μαλλία οἱσυπώδη, ἄπλυτα ἐχόμενα ἀπο τοὺς, κατα τὴν Τουρκιαν τόπους.

Tressaillement, ἀρ. σκιρτημα, αἰφνίδιος κίνησις τῶν νεύρων τοῦ ἀνθρώπου, σπασμὸς — de joie ἀγαλλίασις. — d'horreur φρίκη.

Tressailli, ἐπ. nerf — μετατοπισμένον νεῦρον.

Tressaillir, οὐδ. σκιρτῶ, ἀναπηδῶ.

Tressaut, ἀρ. σκίρτημα χαρᾶς. § ἀνομοιότης εἰς τας ὁλικμασίας τῶν μεταλλων.

Tressauter, οὐδ. σκιρτῶ.

Tresse, Ϛ. βόστρυχος, πλόκαμος, κ. πλεξούδα. § χονδρὸν χαρτίον. § ἄχυρον στρημμένον.

Tresser, ἐν. βοστρυχίζω, πλέκω βόστρυχον.

Tresseur, ἀρ. πλοκεὺς (βοστρυχιστὴς, πλέκων βοστρύχους).

Tressoir, ἀρ. *πλοκεῖον, ἐργαλεῖον χρησιμευον εἰς τὸ πλέξιμον.

Tresson, καὶ Tressun, ἀρ. εἶδος δικτύου, γρίπου μικροτρύπου.

Trest, ἀρ. πανίον ἁρμένων ἀκατίου, ἀλιάδος (ψαροκαίκου).

Trestoire, Ϛ. λωρὶς ξυλίνη τοῦ οἰσυπλόκου εἴτε καλαθοπλοῦ.

Tréteau, ἀρ. ὀκρίβας. § λογεῖον, ἴκριον, Θυμέλη, πῆγμα ἐκ ξύλων, βῆμα, ὅπου ἑστάμενοι ἀπήγγελλον οἱ ὑποκριταὶ. μεταφ Θέατρον ἀγοραῖον (τῶν πλατειῶν), περιφόρητον. § μακρὸν ξύλον φέρον καρφια, ὅπου πλέκουσιν οἱ ψιαθοποιοί. § —x ὑποστηρίγματα ἱκρίων.

Tretoire, Ϛ. τὸ Trestoir.

Trétorrhiza, ἀρ. *τρητόῤῥιζα, εἶδος γεντιανῆς, φυτόν.

Tré-tré-tré, ἀσ. *ἀνθρωπομορφίτης, εἶδος πιθήκου.

Treu, ἢ Trulot, ἀρ. ἡ Treuille, Ϛ. σαγήνη πρὸς ἄγραν τῶν καρίδων.

Treuil, ἀρ. βαρούλκον, μηχανὴ ἕλκουσα βάρος.

Trève, Ϛ. ἐκεχειρία, ἀνακωχὴ ὅπλων. μεταφ. παῦσις, διακοπή — marchande ἐμπορικὴ ἀνακωχὴ (καθ' ἣν ἐκλ. συγχωρεῖται νὰ ἐμπορεύωνται, νὰ ἔχωσι ληψησοίαν τὰ ἀντιπολεμούμενα ἔθνη). — pecheresse ἢ — pecherie ἁλιευτικὴ ἀνακωχὴ, καιρὸς, καθ' ὃν ἔχει τις τὴν ἄδειαν νὰ ἁλιεύῃ εἰς τὴν χώραν τοῦ ἐχθροῦ. son mal ne lui donne pas de — ὁ πόνος του δὲν κάμνει διακοπὴν, δὲν τὸν ἀφίνει ἡσυχον. sans aucune — ἀδιαλείπτως. — de querelle λῆξε, παῦε τῆς ἔριδος, φτάνει, μὴ φιλονεικῆς. — de plaintes παυου μεμφόμενος, μὴ παραπονῆσαι. — des cérémonies, — de complimens φθάνει πλέον αἱ φιλοφρονήσεις, ἃς μὴ κάμνωμεν φιλοφρονήσεις

Trévier, ασ. ὁ ἐπὶ τῶν ἱστίων νεύτης

Trévire, Ϛ *ἀνόλκος, σχοινίον χονδρὸν χρησιμεῦον εἰς τὸν ἐπιῶ θατμὸν, (ἰταλ. ιμπάρκο) τῶν βυτίνων, (κ. βιρέλιων)

Trévirer, ἐν. κινῶ κανώνιον, σχοινιον.

Trèwie, Ϛ. *τρεύϊον, γένος φυτῶν τῆς διοικου πολυανδρίας.

Trézalé, ée, ἐπ. διερρωγὼς, φέρων ῥήγματα, ῥαγάδας, σχισμάδας (εἰκὼν, φαρζουρίαν, κτλ).

Tri, ἀρ. παιγνιδιον χαρτίων.

Triachanthe, ἀρ. * τριάκανθος, γένος φυτῶν.

Triachne, Ϛ. *τρίαχνον, γένος φυτῶν

Triacleur, ἀρ. Θηριακοπώλης, ὁ πωλῶν Θηριακὴν, μεταφ ἀγύρτης, ὀλύαρος.

Triacondaëdre, ἐπ. τριακοντάεδρος,

Triade harmonique, Ϛ. μους. ἁρμονικὴ ἀναλογία, ἁρμονία μεταξὺ τοῦ τόνου καὶ τῆς δὶν τριῶν αὐτοῦ

Triadique, ἐπ. τριαδικὸς (ὕμνος). § οὐσ. * τριαδικον, γένος εὐφορβοειδῶν φυτῶν.

Triaène, Ϛ. *τριαινὶς, φυτὸν τοῦ Μεξικου.

Triage, ἀρ. διαλογὴ, διάλεγμα. § χωρισμὸς τοῦ μετάλλου ἀπὸ τὰ σκεπάζοντα αὐτὸ ἀλλογενῆ ὀρυκτά. § μέρος, ὅπου γίνεται ὑλοτομία.

— de papier καθαρισμὸς τοῦ χαρτίου ἀπὸ κηλίδας, καὶ ἀποβολὴ τῶν σχισμένων φύλλων, κ. ξεδιάλεγμα.

Triaille, Ϛ. χαρτία τῆς τελευταίας ποιότητος.

Triaires, ἀρ. πλ. τρίτος λόχος, τρίτον τῶμα τῆς Ῥωμαϊκῆς λεγεῶνος.

Triandrie, Ϛ. τριανδρία, (τριστημονια), τρίτη κλασις τῶν φυτῶν τοῦ Λιννκίου, τῆς ὁποιας τὰ ἄνθη ἔχουσι τρεῖς στήμονας.

Triangle, ἀρ. τρίγωνον — rectangle τρίγωνον ὀρθογώνιον. § τρίγωνον, ἀστερισμός. § *τριγωνοκέφαλος, ὄφεως εἶδος. § τρίγωνον, μουσικὸν ὄργανον. § στάθμη ξυλουργῶν. § ἱκρίωμα εἰς τὰ πλάγια τοῦ πλοίου ναυπηγουμένου. § τρίγωνον, τρία ξύλα τοῦ ἐργάτου χρεμάμενα ἐπὶ τῶν καταρτίων ξυομένων.

Triangulaire, ἐπ. τρίγωνος. § σαῦρα, σαμιάμιθος, ἑρπετόν.

Triangulairement, ἐπιῤῥ. τριγώνως, τριγωνικῶς.

Triangulation, Ϛ. τριγωνομετρικὴ καταμέτρησις.

Triangulé, ée, ἐπ. τριγωνικός.

Trianthèmes, ἀρ. πλ τριάνθεμα, φυτὰ τῆς δεκανδρίας.

Trianthère, ἀρ. *τριάνθηρον, γένος φυτῶν.

Tribade, Ϛ. τριβὰς, (χυδ.) γυνὴ ἀσελγαίνουσα εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς ἄλλην. § τριβὰς, γυνὴ ἔχουσα μακρὰν τὴν κλειτορίδα, ὥστε φαίνεται ἑρμαφρόδιτος

Tribale, Ϛ. κρέας χοίρειον βρασμένον εἰς λίπος.

Triballe, Ϛ. *τριβόλιον, ἐργαλεῖον τῶν κωδικοῤῥάφων, ἢ κωδικοποιῶν

Triballer, ἐν. *τριβολίζω, περῶ τὰ κώδικα ἀπὸ τὸ ανωτέρω ἐργαλείου.

Tribard, Tribart, ἀρ. ῥάβδος κρεμαμένη ἀπὸ τον λαιμὸν κυνός.

Tribomètre, ἀσ. τριβόμετρον, ἐργαλεῖον, δι' οὗ γνωριζομεν τὴν δύναμιν τῶν τριβῶν (προστρίψεων).

Tribon, ἀρ. τρίβων, ἔνδυμα, ἐπανωῤῥίριον μάλλινον, εὐτελὲς (τῶν Σπαρτιατῶν, τῶν φιλοσόφων).

Tribord, (μᾶλλον stribord), τὰ δεξια τοῦ πλοιου.

Tribordais, ἀρ. μέρος τοῦ πληρώματος τοῦ πλοιοῦ ἐπιτετραμμένον τὴν φυλακὴν.

Tribouiller, ἐν. κινῶ, μετακινῶ. ἀρχ.

Triboulet, ἀρ. χονδρὸς κύλινδρος ἀπὸ ξυλον, ἐργαλεῖον τῶν χρυσοχόων.

Tribraque, ἐπ. (στίχος) τρίβραχυς, συγκείμενος ἀπὸ τρεῖς βραχείας.

Tribu, Ϛ. φυλὴ, μέρος λαοῦ. § φυλὴ, οἱ ἀπόγονοι ἑνὸς ἐκ τῶν δώδεκα πατριαρχῶν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις.

Tribulation, Ϛ. (τρίβολος), πειρασμὸς, θλῖψις.

Tribule, ἀρ. τρίβολος, φυτὸν ἀκανθῶδες.

Tribun, ἀρ. δημαρχος, ἀρχὴ ἐν Ῥώμῃ καὶ Γαλλίᾳ — d'une légion χιλίαρχος.

Tribunal, ἀρ. δικαστήριον. traduire au — ἐνάγω, προσκαλῶ εἰς τὸ δικαστήριον. μεταφ. ἐξαγορευτήριον, ἐξομολογητήριον.

Tribunat, ἀρ. δημαρχία, ἀρχὴ τῆς ἀρχαίας Ῥώμης καὶ τῆς νεωτέρας Γαλλίας.

Tribune, Θ. βῆμα (ὅθεν ἀγορεύουσιν οἱ ῥήτορες, κτλ). monter à la — ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα. § χορὸς, χοροστασία, τόπος τῶν μουσικῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. § στασίδιον, ὑψωμένος τόπος ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς ἐκκλησίας, ὅπου ἵστανταί τινες διὰ νὰ ἀκούσωσι τὴν λειτουργίαν, κτλ.

Tribunitien, enne, ἐπ. puissance —e δύναμις, ἐξουσία δημαρχική.

Tribut, ἀρ. φόρος. imposer un — ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω φόρον. μεταφ. χρέος, τὸ χρεὼν, ἀνάγκη. — d'estime τὸ ὀφειλόμενον σέβας.

Tributaire, ἐπ. ὑποτελὴς, πληρόνων φόρον. (prince — d'un souverain).

Tric, ἀρ. σύνθημα τῶν τυπογράφων διὰ νὰ ἀφήσωσι τὴν ἐργασίαν καὶ νὰ ὑπάγωσι νὰ πίωσι.

Tricage, ἀρ. ἐξομάλυνσις τῆς ἐπιφανείας δύω ξύλων προωρισμένων νὰ συναρμοσθῶσι.

Tricapsulaire, ἐπ. τριθύλακος, συγκείμενος ἀπὸ τρία λουβιά (fruit —).

Tricbalac, ἀρ. μουσικὸν ὄργανον συνισταμένον εἰς σανίδα, ὅπου κτυπῶσι μὲ ῥυθμὸν δύω ξύλινα σφυρία κρεμάμενα.

Tricenaire, ἐπ. τριακονταδάκτυλος, τριακοντάπους. office — ἀκολουθία, δέησις τριακονταήμερος.

Tricennales, Θ. πλ. τριακονταετία, τριάκοντα ἐτῶν ὁ ἄστημα.

Tricéphale, ἐπ. τρικέφαλος.

Triceps, ἀρ. τρικέφαλος, τριτσιτὸς (μυς)

Tricer, ἀρ. * τρίκερον, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης § * τρίκερον, γένος τιθυμαλλοειδῶν φυτῶν.

Triceraia, ἀρ. * τρικέραιον, μέγα δένδρον τῆς Ξαλάπης (ἐπαρχίας Μεξικανῆς.)

Trichari, ἀρ. * τρίχαρι, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.

Trichelostyle, ἀρ. * τριχόστυλον, ἢ τριχειλόστυλον γένος φυτῶν.

Tricher, ἐν. παρακρούομαι τινα, ἀπατῶ (κυρ ἐπὶ παιγνιδίου) μὲ μικροπρεπεῖς τρόπους.

Tricherie, Θ. παράκρουσις, μικροπρεπὴς ἀπάτη (ἐπὶ παιγνιδίου.)

Tricheur, ἀρ. παρακρουόμενος, ἀπατεών. (ἐπὶ παιγνιδ')

Trichète, ἀρ. * τρίχαιτον, γένος φυτῶν.

Trichiase, Θ τριχίασις, νόσος τῶν βλεφάρων (ὅταν αἱ τρίχες αὐτῶν κεντῶσι τὸν ὀφθαλμὸν). τῆς κύστεως ἢ τῶν νεφρῶν (ὅταν τὰ οὖρα περιέχωσι τριχοειδεῖς τινας ἴνας). καὶ τοῦ μαστοῦ (ὅταν πρήσκηται ἐπὶ τῶν ὀρτιτόκων ἢ θηλαζουσῶν γυναικῶν.)

Trichies, ἀρ. πλ. * τριχίδες, γένος κολεοπτέρων ἐντόμων καὶ μυκήτων.

Trichiliers, ἀρ. πλ. * τρίχειλα, φυτὰ τῆς δεκανδρίας.

Trichinion, ἀρ. *τριχίνιον, γένος φυτῶν.

Trichis me, ἀρ. τριχισμὸς, κάταγμα τῶν πλατέων ὀστέων.

Trichismos, ἀρ. τριχισμὸς, κάταγμα λεπτότατον, ῥάγισμα.

Trichites, Θ. πλ. τριχῖτις, χαλκάνθη κρυσταλλωμένη τριχοειδῶς.

Trichiure, Θ. * τρίχουρος, ἰχθύς.

Trichocéphale, ἀρ. *τριχοκέφαλος, σκώληξ.

Trichocère, ἀρ. *τριχόκερως, γένος ἐντόμων. § τριχόκερως, γένος φυτῶν.

Trichocerque, ἀρ. *τριχόκερκος, γένος ὑγρογενῶν σκωλήκων.

Trichochloa, ἀρ. * τριχοχλόη, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.

Trichoclade, ἀρ. *τριχόκλαδον, δένδρον τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου.

Trichocline, Θ. * τριχόκλινον, γένος φυτῶν.

Trichodes, ἀρ πλ. τριχώδη, ζωόφυτα.

Trichodesme, ἀρ. * τριχόδεσμον, γένος φυτῶν.

Trichodion, ἀρ. * τριχώδιον, γένος φυτῶν.

Trichogamile, ἀρ. * τριχόγαμον, γένος φυτῶν.

Trichogone, ἀρ. * τριχόγονον, φυτόν.

Trichoma, ἀρ. τρίχωμα, (ἰσ. ὀρία σις,) νόσος τῆς κόμης.

Trichomanes, ἀρ. πλ. *τριχομανὴς, σύστημα πτεριδῶν.

Trichomates, ἀρ. πλ. *τριχώματα, δεύτερον τμῆμα τῶν βρύων. ἰδ. conferves.

Trichôme, ἀρ. τρίχωμα, πάθος τῆς κόμης, ἰδ. Plique καὶ Trichoma.

Trichomatique, ἐπ. τριχωματικὸς, ἀνήκων, ἀναγόμενος εἰς το τρίχωμα.

Trichondyle, ἀρ * τριχόνδυλον, ἢ τρικονδυλον, γένος φυτων.

Trichonême, ἀρ. * τριχόνημα, γένος φυτῶν.

Trichope, ἀρ. *τριχωπὸν, γένος φυτῶν

Trichophore, ἀρ. * τριχοφόρον, γένος φυτῶν.

Trichophylle, ἀρ. *τριχόφυλλον, φυτὸν

Trichopodes, ἀρ. πλ. τριχόποδες, ἰχθεῖς.

Trichoptère, ἀρ * τριχόπτερον, γένος ἐντόμων.

Trichorde, ἀρ. τρίχορδον, μουσ. ὄργανον, πλ. οὖρα τριχορδος.

Trichosanthe, ἀρ. * τριχάνθεμον, φυτὸν, ἰδ. Anguines.

Trichostèmes, ἀρ. πλ. * τριχόστεμμα, σύστημα φυτῶν μονοσεισδῶν.

Trichostome, ἀρ. * τριχόστομον, γένος φυτῶν

Trichotome, ἐπ. τριχότομος, τρισχιδὴς

Trichotterie, Θ. μικρὰ ἀπάτη.

Trichures, ἀρ. πλ. * τρίχουροι, (τρίφαλοι,) ἐντοσθιόβιοι σκώληκες.

Trichuride, Θ. τριχουρὶς, εἶδος ἕλμινθος, ἐντοσθιοσκώληκος, κ. λαβίθας, ἰδ. Trichocéphale.

Trichlasite, ἢ Triklasite, ἀρ. * τρικλασίτης, ἐλαιόχρουν ὀρυκτὸν τῆς Σουηδίας.

Tricline, ἀρ. (τρικλίνιον,) ἑστιατόριον χωρητικὸν τριῶν κλινῶν. (ἀρχ.)

Triclinion, ἀρ. *τρικλίνιον, δενδρύλλιον.

Tricode, ἀρ. *τριχόκερκος, ἄμυρρος πολύπους.

Tricois, ἀρ. κόσμος, στολισμὸς, ποίκιλμα, κέντημα.

Tricoises, Θ. πλ. χηλὴ, λαβίδες τῶν ἱππιατρῶν (πεταλωτῶν). —se, ἐπ. λαβίδες τοῦ ξυλουργοῦ.

Tricolor, ἀρ. τρίχρουν, φυτὸν (πράσινον, κίτρινον καὶ κόκκινον.)

Tricolore, ἐπ. τρίχρους. pavillon — τρίχρους σημαία (τῶν Γάλλων) λευκὴ, κυανῆ καὶ κοκκίνη.

Tricon, ἀρ. τρία ὁμοια χαρτία μὲ τὸ ἀναστρεφόμενον, ἐπὶ τοῦ χαρτοπαιγνίου Brélan.

Tricorde, ἀρ ἰδ. Trigone.

Tricot, ἀρ. ῥάβδος χονδρὴ καὶ μικρὰ (διὰ ξύλισμα). § χήλευμα, πλέγμα, ἔργον πλεκτόν. § χηλευτικὴ, πλεκτικὴ, πλοκή. § διατυωτὴ λογχύλη, χήνη, εἶδος χηβάδας.

Tricotage, ἀρ. χηλευτικὴ, πλεκτικὴ. πλοκὴ, § χήλευμα, πλέγμα.

Tricotée, Θ. ἢ Tricoté, ἀρ. διατυωτὴ λογχύλη, χήνη, εἶδος χηβάδας.

Tricoter, ἐν. χηλεύω, πλέκω (μὲ βελόνα,) μεταφ. περιπατῶ συνάγων εἰς τὸ αὐτὸ εἴτε πλησιάζων τοὺς πόδας. ce cheval tricote ὁ ἵππος οὗτος σύρει (πολὺ) τοὺς πόδας του., χωρὶς νὰ προχωρήτη.

Tricoterie, Θ ῥαπτουργία.

Tricotets, ἀρ. πλ. εἶδος ὀρχήσεως, χοροῦ.

Tricoteur, ἀρ. χηλευτὴς, πλοκεὺς, ὁ πλέκων. § —euse, Θ. Ἰακωβίνη παρισταμένη εἰς τὸ δικαστήριον τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Γάλλων ἐπευφημοῦσα εἰς τὰς ἀποράσεις καὶ ἐξυβριζουσα τοὺς καταδικαζομένους.

Tricouze, Θ ἢ Garnache, Θ κνημὶς, (guêtre) ἀπο χονδροπανον.

Trictrac, ἀρ. ἄβαξ, πεττευτήριον, ὅπου παίζεται ἡ ἄμμα. § πεττεία, τὸ παιγνίδιον αὐτό.

Tricuspidaire, ἀρ. * τριγλωχίνιον, δένδρον τῆς Περουβίας. —s τριγλώχινες, ἐντοσθιόβιοι σκώληκες.

Tricuspidal, le, ἐπ. ἀνατ. valvule —e ἐπιστομὶς τριγλώχιν.

Tricuspis, ἀρ *τρισακιδον, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.

Tricycle, ἀρ. *τρίκυκλον, δένδρον τῆς Βρασιλίας.

Tridacnes, ἀρ, πλ. (τρίδακνα;) δίθυρα ὀστρακόδερμα.

Tridactyle, ἐπ. *τριδάκτυλος (πτηνὸν τριδάκτυλον.)

Tridactylite, ἀρ. *τριδακτυλίτις, φυτὸν ἐμπετροειδὲς.

Tridax, ἀρ. *τρίδαξ, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Tride, ἐπ. ζωηρός. § Θερμός. § ταχὺς, γοργός.
Trident, ἀρ. τρίαινα, ἰχθύκεντρον, κάμαξ, καμάκιον μὲ τρια ὀδόντια. μεταφ. Θαλασσοκρατία, κυριότης τῆς Θαλάσσης. § κεντρίτης (κεντρίσκος;) ἰχθύς. § τρίαινα, κυμπύλη λεγομένη καὶ παραβολὴ τοῦ Καρτεσίου.
Tridenté, ée, ἐπ. (feuille —ée) τριόδους. §, ἀρ. *τριόδους, γένος φυτῶν.
Tridentula, Θ. *τριοδόντις, ὀδόντιον ἀπολιθωμένον, φέρον τρεῖς μύτας.
Tridesme, ἀρ. *τρίδεσμον, γένος φυτῶν τιθυμαλοειδῶν.
Tridi, ἀρ. τριτη ἡμέρα τῆς δεκάδος (κατὰ τὸ Γαλλικὸν μηνολόγιον)
Trie, ἀρ. εἶδος ἀνταχαίου πρασίνου. § Θ. εἶδος ὄρεως.
Trièdre, ἐπ. τριεδρος.
Triennal, le, ἐπ. τριετὴς.
Triennalité, Θ τριετία, τρια ἔτη.
Triennat, ἀσ. τριετηρία, ἄσκησις τριῶν ἐτῶν, τριετὴς ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τινος ὑπηρεσίας ἢ θέσεως
Trientale Θ. *τετραδάκτυλος, φυτὸν τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τῆς Εὐρώπης.
Trière, ἐν. διαλέγω, διατυθαλίζω.
Triérarchie, Θ. τριηραρχία. (ἀρχ.)
Triérarque, ἀρ. τριήραρχος, τριηράρχης, (ἀρχ)
Triétéride, Θ. τριετηρὶς, διάστημα τριῶν ἐτῶν.
Triétérique, ἐπ. τριετηρικὸς, τριέτηρος.
Trieur, ἀρ. —euse, Θ διαλέγων, διαλέκτης. —euse ἡ διαλέγουτα τὰ ῥάκη χερνῆτις εἰς τὰ χαρτοποιεῖα.
Trifacial le ἐπ. nerf — τρίσυμον νεῦρον.
Trifémoro-rotulien, ἀρ. ἀνατ. μηρομυλικὸς, εἴτε τρικέφαλος μυς τοῦ μηροῦ.
Trifide, ἐπ. τρισχιδὴς, ἐσχισμένος εἰς τρία.
Trifil, ἀρ. *τρίφιλον, *πλοιάριον, λέμβος μὲ 12 κωπία ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως.
Trifilerie, Θ. τεχν. τράπεζα (τουρκ. τεζάχι) φέρουσα τρυπητῆρα (σύρμα) (σθεν περῶσι τὸ σύρμα)
Trifilium, ἀρ. τρίφυλλον, φυτόν.
Trigame, ἐπ. τρίγαμος, νυμφευμένος μὲ τρεῖς, ἢ τρεῖς φοράς.
Trigamie, Θ. τριγαμία.
Trigastrique, ἐπ. ἀνατ. τριγαστρικὸς (μῦς).
Trigaud, de ἐπ. δολερὸς, δόλιος, πανοῦργος (οἰκ.) § φιλοπράγμων, πολυπράγμων, ὁ θέλων νὰ προστάσσῃ εἰς τὰς οἰκίας, νὰ ἀνακατόνηται εἰς ὅλα.
Trigauder, οὐδ. δολεύομαι, πανουργεύομαι.
Trigauderie, Θ. πανουργία, δολιότης.
Trige, ἀρ. (παρὰ τὸ λατ. Triga) τὸ τρίϊππον, ἁμάξιον τρεῖς ἵππους ἔχον ἐζευγμένους.
Trigla, ἀρ. τρίγλη, κ. τριγλὶ, ἰχθύς.
Triglochide, ἐτ. ἴδε Crochet.
Triglochine, ἐπ. Θ. τριγλώχιν, τρίγωνος, *ἐπιστομὶς, σκέπασμα τῶν κοιλιῶν τῆς καρδίας.
Triglottisme, ἀρ. τριγλωττισμὸς, φράσις ἢ λεξις σύνθετος ἀπὸ τρεῖς γλώττας.
Triglyphe, ἀρ. τρίγλυφον, καλλωπισμὸς ἀρχιτεκτονικῆς εἰς τὸ διάζωμα, τὴν ζωφόρον τοῦ δωρικοῦ χαρακτῆρος.
Trigône, ἀρ. τρίγωνον, σχῆμα καὶ ἐργαλεῖον ἀστρον. (πρισμα) § τριγώνου ἀστρολογικὸν, θέα τριῶν πλανητῶν ἀπεχόντων 120 βαθμοὺς ἀπ' ἀλλήλων. § τρίγωνον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων § τρίγωνον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου τῶν ἀρχαίων, χάρπα
Trigone, ἐπ. τρίγωνος, τριγωνικὸς, τριγωνοειδὴς, τρίπλευρος.
Trigonelles, Θ πλ. *τριγωνίδες, φυτα (ὀσπριώδη) ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.
Trigonie, Θ. *τριγωνία, ἀλέφαλον ναιάλιον.
Trigoniers, ἀρ. πλ. *τριγώνια, φυτα τῆς δεκανδρίας.
Trigonima, ἀσ. γένος κογχυλίων.
Trigonobate, Θ. τριγωνόβατος, γένος ἰχθύων.
Trigonocéphale, ἀρ. τριγωνοκέφαλος, γένος ὄφεων.
Trigonométrie, Θ. τριγωνομετρία, ἐπιστήμη του καταμετρεῖν τὰ τρίγωνα.
Trigonométrique, ἐπ. τριγωνομετρικὸς.
Trigonométriquement, ἐπίρ. τριγωνομετρικῶς.
Trigonon, ἀρ. τρίγωνον, κινύρα, ἅρπα τῆς Συρίας.
Triguère, Θ. *τριγηρὶς, γένος φυτῶν στρυχνοειδῶν.
Trigynie, Θ. τριγυνία, τρίτη τάξις τῶν δικατρίων πρώτων διαιρέσεων (κλάσεων), τῶν φυτῶν φερόντων ἄνθη τριὑπερα.
Trihemimère, ἐπ (césure) τριημιμερὴς (τομὴ) κατα τὸ ἥμισυ τριῶν μέσων.
Trijugué, ée, ἐπ. τρίζυγος.
Trijumeaux, ἐπ. πλ. nerfs —s νεῦρα τρίδυμα.
Tril, ιδ. Trille.
Trilatéral, le, ἐπ. τρίπλευρος.
Trilatère, ἀρ. τρίγωνον.
Trilépision, ἀρ. *τριλεπίσιον, δένδρον του Μαδαγασκάρ.
Trilisi, ἀρ. *τρίλισις, γένος φυτῶν.
Trillix, ἀρ. *τρίλιξ, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.
Trilliacées, Θ. πλ. *τριλλιοειδὴ, σύστημα φυτῶν.
Trille, Θ. μους. (ἴσ. τ(θ)συλλισμὸς) μελισμὸς, τερέτισμα κομπισμός.
Trillion, ἀρ. τριλλιόνιον, χίλια δισεκατομμύρια ἢ χιλιάκις χίλια ἑκατομμύρια.
Trilobé, ée, ἐπ. τρίλοβος, ἔχων τρεῖς λοβούς.
Trilobites, ἀρ. πλ. *τριλοβῖται, ὀρυκτα μαλακόστρακα
Triloculaire, ἐπ. (τρίχωρος), τριθύλακος capsule — κίστη τριθύλακος.
Trilogie, Θ. τριλογία, αἱ τρεῖς τραγῳδίαι τῆς τετραλογίας.
Trimballer, οὐδ. μετακινῶ, μεταφέρω.
Trimer, οὐδ. (παρὰ τὸ δρέμω), πορεύομαι γοργῶς, ταχέως, τρέχω χυδ.
Trimères, ἀρ. πλ. τρίμηρα, κολεόπτερα ἔντομα φέροντα τρία ἄρθρα κατὰ τοὺς (ταρσοὺς) πτέρνας.
Trimestre, ἀρ. τρίμηνον, (τριμηνία).
Trimètre, ἐπ. τριμετρος, ἰαμβικὸς στίχος.
Trin, ἡ Trine, ἐπ. (τρίγωνον), θέσις δύω ἄστρων ἀπεχόντων 120 βαθμούς. (le — aspect de deux planètes, ἀστρ. — opposition, ἀστρολ.).
Trincage, ἀρ. κραιπάλη, οἰνοποσία, μεθοκόπημα
Trine, ἴδ. Trin.
Trinerve, Θ φύλλον τρίνευρον.
Trinervé, ée, ἐπ. τρίνευρος, ἔχων τρια νεῦρα.
Trineure, ἀρ. * τρινευρὶς, γένος ἐν τόμοις.
Tringa, ἡ chevalier, ἀρ τρύγγας, πτηνόν. ἴδε chevalier.
Tringle, Θ. κανών, ῥάβδος τετράγωνος ξυλουργῶν. § ῥάβδος οἰδηρᾶ τῶν παραπετασμάτων. § ξύλον μὲ κυρτὰ ἄκρα ὅπου δένουσι τοὺς σπάγγους οἱ ψιαθοποιοὶ διὰ τὸ πλέξιμον τῆς ψάθης. ἄλλοι δὲ (ὡς οἱ τουρκ ἀχτσαίδες) κρεμῶσι διάφορα πράγματα. § μέρος του δωρικου κίονος, τὸ τρίγλυφον κτλ.
Tringler, ἐν σταθμίζω, κ σταφνίζω, σημειώνω γραμμὴν εὐθεῖαν μὲ σχοινίον βαμμένον. (ἐπὶ τῶν τεκτόνων).
Tringlette, Θ ἀμαθεῖα κοτὶς τῶν ὑελοποιῶν (vitriers). —s τεμάχια ὑέλου διὰ τὰ παραθύρια.
Trinitaire, ἀσ. τριαδικὸς, τριαδίτης (mathurin) μοναχὸς. § ἀστὶς τῆς κηπαίας, φυτόν. § τὸ Lenticule.
Trinité, Θ. τριὰς, πατὴρ, υἱὸς, καὶ ἅγιον πνεῦμα § ἑορτὴ τῆς ἁγίας τριάδος
Trinôme, ἀρ. τρίνομον, ποσότης συγκειμένη ἀπὸ τρεῖς ὅρους.
Trinquart, ἀρ. πλοῖον διὰ τὴν ἁλιείαν τῶν μαινίδων, (ἀρ γρων).
Trinqueballer, οὐδ. κωδωνίζω, σημαίνω τοὺς κώδωνας, τας καμπάνας.
Trinquer, οὐδ. (προπίνω), συγκρούω τα ποτήρια, κάμνω τόκα.
Trinqueria, ἀρ. τὸ ὑψηλότατον τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς τριήρους.

Trinquet, ἀρ. ὁ ἐπιβιβλημένος δεύτερος ἱστὸς εἰς τὸν κύριον ἱστὸν (ἐπὶ τριήρους).
Trinquette, Ϟ. ἄρμενον τρίγωνον.
Trinquetin, ἀρ. δόλων, τρίτον πανιον τοῦ ἱστοῦ τριήρους.
Trio, ἀρ. μουσ. τριῳδία. § τρεῖς ἄνθρωποι ἑνωμένοι.
Triobole, ἀρ. τριώβολον, βάρος τριῶν ὀβολῶν. § τριώβολον, νόμισμα, τρεῖς ὀβολοι
Triodie, Ϟ. *τριοδόντιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σιτοειδῶν.
Triodopsis, ἀρ. * τριοδοντοψις, γένος μονοθύρων κογχυλιων.
Trioécie, Ϟ. βοτ. τριοικία, τρίτη τάξις τῆς εἰκοστῆς τριτης διαιρέσεως του Λιννaίου.
Triolet, ἀρ. ποιητ. ὀκτάστιχον, ὅπου ὁ πρῶτος στίχος ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τον τρίτον, ὁ δὲ πρῶτος καὶ δεύτερος μετὰ τον ἕκτον. § μουσ. τρίτονον, σύστημα τριῶν σημείων ἐχόντων δύναμιν δύω σημείων. § μηδικὴς εἶδος, ἡ τριφυλλιου.
Triomphal, le, ἐπ. Ϟριαμβευτικὸς, τροπαιοφόρος.
Triomphalement, ἐπίρ. Ϟριαμβευτικῶς.
Triomphant, te, ἐπ. Ϟριαμβεύων, μεταφ. νικητής.
Triomphante, Ϟ. ὑράσματος εἶδος.
Triomphateur, ἀρ. Ϟριαμβευτής.
Triomphe, ἀρ Ϟρίαμβος. § νίκη, προτερημα. c'est son — κατὰ τοῦτο μάλιστα εὐδοκιμεῖ, διαπρέπει.
Triomphe, Ϟ. εἶδος παιγνιδιου χαρτίων. § λέγεται περὶ τοῦ χρώματος, εἴτε του εἴδους τοῦ ἀναστρεφομένου χαρτιου, ἀφ' οὗ ἐροίρασέ τις εἰς τοὺς ἄλλους τὰ ἀναγκαῖα χαρτία ἢ περὶ τοῦ εἴδους, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε τις.
Triompher, οὐδ. Ϟριαμβεύω. § νικῶ. il triompha de tous ses ennemis ἐνίκησεν ὅλους τους ἐχθρους του. μεταφ. εὐδοκιμῶ, διαπρέπω κατά τι, ὑπερήδομαι, χαίρω, ἀγάλλομαι καθ' ὑπερβολήν.
Trionyxe, ἀρ. *τριώνυξ, γένος χελωνῶν.
Triophthalmos, ἀρ. τριόφθαλμος, εἶδος ἀχατου τῶν ἀρχαίων παριστάνοντος τρεῖς ὀφθαλμούς.
Trioptère, Ϟ. * τριπτερον, γένος φυτῶν μαλπιγιοειδῶν.
Trioste, ἀρ. *τριοστον, γένος περικλυμενοειδῶν φυτῶν.
Tripaille, Ϟ. εντόσθια τῶν ζώων, τῶν Ϟυμάτων.
Tripan, ἀρ (χονδρὸν) ὁλοθούριον τῆς Κινας.
Tripartible, ἐπ. τριμεριστὸς, δυνάμενος νὰ διαιρεθῇ εἰς τρια μέρη.
Tripartite, ἐπ. τριμερής.
Tripartition, Ϟ. τριασμὸς, διαίρεσις εἰς τρία.
Tripe, Ϟ. —s τὰ ἔντερα τοῦ ζώου. cuir en — δέρμα βόειον μασισμένον καὶ βρεγμένον. — de voleurs ἡ ἁπλῶς — εἶδος μεταξωτοῦ καὶ μαλλίνου ὑράσματος.
Triperie, Ϟ ἐντεροπωλεῖον.
Tripétale, ἐπ. τριπέταλος.
Triphane, ἀρ. τριφανὴς, ὀρυκτόν.
Triphaque, ἀρ. * τρίφακον, δένδρον τῆς Ἀφρικῆς.
Tripharmacum, ἀρ. τριφάρμακον. εἶδος ἰατρικοῦ.
Triphasie, Ϟ. *τριφασία, γένος φυτῶν
Triphore, ἀρ. *τρίφορον, γένος φυτῶν.
Triphthongue, Ϟ. τριφθογγος, ἔχων τρία γράμματα προφερόμενα διὰ μιᾶς φωνῆς.
Triphylle, ἐπ. τρίφυλλος, φέρων τρία φυλλα.
Triphylloïdes, ἀρ. πλ. τριφυλλοειδῆ, εἶδος τριφυλλίου.
Tripier, ἀρ. Ϟηρευτικὰ πτηνὰ, τὰ ὁποῖα δὲν τιθασσεύονται, δὲν δύνανται νὰ γυμνασθῶσι. § ἐντεροπώλης, —ère ἐντεροπῶλις.
Tripinne, ἀρ. τρίπτερον, δένδρον τῆς Κοχιγχίνης.
Triplaris, ἀρ. *τριπλοῖς, δένδρον τῆς Γουϊανῆς.
Triplasis, ἀρ. *τρίπλασις, γένος φυτῶν σιτοειδῶν.
Triplax, ἀρ.* τρίπλαξ, γένος κολεοπτερων
Triple, ἐπ. καὶ οὐσ. τριπλοῦς. menton à — étage πηγούνιον πολὺ χαμηλὸν καὶ ἐρυτιδωμένον. — croche τριπλῆ ἀγκύλη, τόνος ὑποτριπλάσιον ἔχων χρόνον — feuille εἶδος ὀφρύος, φυτόν.
Triplement, ἐπίρ. τριπλῶς.
Tripler, ἐν. τριπλασιάζω.
Triple siliciate de fer, ἡ fer ciliate, ἡ hédenbergite, ὀρ. ὀρυκτὸν αἰθὸν καὶ ὑποπράσινον.
Triple sulfuré, ἀρ. τριπλοῦν ἔνθειον, Ϟειώδης μόλυβδος καὶ χαλκος καὶ στίμμι.
Triplicité, Ϟ. τριπλασίασις, ἀριθμὸς τριπλοῦς.
Triplinervé, ée, ἐπ. τριπλόνευρος, φυλλον ἔχον τρία νεῦρα κατὰ μῆκος, (τὰ μὲν δύω ἀρχόμενα ἀπὸ τὴν βάσιν τοῦ κατὰ το μέσον νεύρου, τὰ δὲ ἕτερα δύω ὑψηλότερα).
Triplite, ἀρ. φωσφορικὸν μαγγανήσιον.
Tripoli, ἀρ. σμηκτρὶς, εἶδος κρητίδος χρησίμου εἰς καθάρισμα μετάλλων. § πέτρα τις σιδηροῦχος διαφόρων χρωμάτων χρήσιμος εἰς στιλβωσιν τῶν μετάλλων.
Tripolir, ἐν. σμήχω καθαρίζω, στιλβόνω μὲ tripoli.
Tripot, ἀρ. σφαιριστήριον. il est dans son — εἶναι εἰς τόπον εὔθετον, ἁρμόδιον. § τόπος κακῆς συναναστροφῆς. § μέγα δοχεῖον πέτρινον περιλαμβάνον 508 μοδια ἅλατος.
Tripotage, ἀρ. μιγμα ἀηδὲς, κακῆς γεύσεως (κακόγευστον). μεταφ. ἕνωσις ἀσυμβιβάστων πραγμάτων, μηχανορραφία.
Tripoter, οὐδ. ἀναδεύω ἀνακατόνω διάφορα πράγματα. μεταφ. ἐμπεριδεύω, διαφθείρω.
Tripsaque, ἀρ. * τρίψακος, γένος φυτῶν σιτοειδῶν.
Triptère, ἐπ τρίπτερος.
Triptérelle, Ϟ. *τριπτερὶς, γένος φυτῶν τῆς Ἀμερικῆ..
Triptéronote, ἐπ. *τριπτερόνωτος, γένος ἰχθύων.
Triptérygien, ἐπ. *τριπτέρυξ, (ἰχθὺς)
Triptilion, ἀρ. * τριπτίλιον, φυτὸν τῆς Περουβίας.
Trique, Ϟ χονδρὸν ῥαβδίον.
Triquéballe, Ϟ. μηχανὴ φέρουσα σφαι οβολα.
Trique-madame, ἀρ εἶδος *(ὀρπίνου) χρυσοσπέρμου, φυτόν.
Triquer, ἐν. χωριζω τὰ ξύλα κατ' εἴδη.
Triquet, ἀρ. κόπανον τοῦ σφαιριστηρίου. § ὀκειδας, κολίβας, ἱκρίωμα κινητὸν στηριζόμενον κατὰ τῶν τοίχων κτλ.
Triquêtre, ἐπ. βοτ. τριεδρος, πρισματικὸς, (μὲ τρεῖς ὀξειας γωνίας, τρεῖς δὲ φασεις ἐπιπέδους). § Ϟ. *τρίμηρον ἢ τριτσικελὲς, ἕνωσις τριῶν σκελῶν, τῶν κνημων μὲ τοὺς πόδας των εὑρισκομένη εις ἀρχαῖα νομίσματα. (σύμβολον τῆς Σικελίας, Τριῤῥάνου).
Triquoises, Ϟ. πλ. λαβίδες ἐβενουργοῦ.
Triraphis, ἀρ. *τριῤῥαφὶς, γένος φυτῶν.
Triregne, ἀρ. παπικὴ τιάρα.
Trirème, Ϟ. τριήρης.
Trisagiom, ἀρ. (τρισάγιος ὕμνος), τεισαγιον.
Trisaieul, ἀρ τρίπαππος.
Trisannuel, le, ἐπ. τριετής.
Trisanthe, ἀρ *τρισάνθεμον, φυτόν.
Trisarchie, Ϟ τριαρχία, κυβερνητικὸν ποτε σύστημα τῶν Ῥωμαίων. ἴδ. Triumvirat
Triscale, ἀρ. *τρίφολις, εἶδος ὄρεως.
Tri-scapulo-huméro olécranien, ἀρ. τριεφαλος τοῦ βραχίονος μῦς.
Trisection, Ϟ. γεωμ. τριτομία.
Trisétaire, ἀρ. * τρισέταιρον, γένος φυτῶν.
Trisme, ἀρ. τρισμὸς, σφιξιμον σπασμωδικὸν τῶν ὀδόντων.
Trismégiste, ἀρ. τρισμέγιστος, εἶδος χαρακτῆρος τυπογραφικοῦ. § ἐτ. τρισμέγιστος (ἑρμῆς).
Trisolympionique, ἀρ. τρισολυμπιονικὴς, ὁ τρὶς νικήσας τὰ ὀλύμπια.
Trisoptère, ἀρ. *τρισσόπτερος, γένος ἰχθύων.
Trispaste, Ϟ. τρίσπαστον, μηχανὴ μὲ τρεῖς τροχιλίας, εἴτε κ. καρούλια.
Trisperme, ἐπ. τρίσπερμος, ἔχων τρία σπέρματα.
Trisplachnique, ἐπ. τρισπλαγχνικὸς.

(nord —) ἀναγόμενος ἐπὶ τὰ σπλάγχνα τῶν τριῶν κοιλιῶν, κεφαλῆς, στήθους καὶ γαστρός.

Trisse, Ϡ. (ἡ Trosse, Droce) σχοινίον διὰ τὰ σχαιροβόλα.

Trisyllabe, ἐπ. τρισύλλαβος.

Trisecteur, οὐσ. καὶ ἐπ. — de l' angle τριχοτόμος τῆς γωνίας (εἰρων.)

Tristamie, Ϡ. χρῶμα σκιερὸν μελανὸν, κατηφές.

Tristan, ἀρ. ψυχὴ, πεταλούδα ἡμερινή

Tristanie, Ϡ. * τριστάνιον, φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Triste, ἐπ. σκυθρωπὸς, κατηφὴς, λελυπημένος, μελαγχολικός. § ἀνιαρὸς, ἐπαχθὴς, ἐμπνέων μελαγχολίαν. δυσκολοϋπόφερτος. il est — d'être trompé εἶναι δυσάρεστον νὰ ἀπατᾶταί τις. § σκοτεινὸς (chambre—). § ἔμφρονtις, πολυμέριμνος. μεταφ. — sujet ἄθλιον ὑποκείμενον, ἀθλία ὑπόθεσις. § ραῦλος, εὐτελὴς, ἀνίκανος. (— repas, mine, soldat). —s, ἀρ. πλ. ἐλεγεῖαι, ᾠδαὶ θρηνώδεις τοῦ Ὁβιδίου.

Tristellatéie, Ϡ. δενδρύλλιον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Tristement, ἐπίρ. κατηφῶς, σκυθρωπῶς, λυπηρῶς.

Tristemme, ἀρ. *τρίστεμμα, γένος φυτῶν.

Tristèque, ἀρ. *τρίθηκος, (τρίλοβος), γένος φυτῶν.

Tristesse, Ϡ. κατήφεια, σκυθρωπότης, μελαγχολία, λύπη être plongé dans la — εἶμαι βυθισμένος εἰς τὴν λύπην, τὴν μελαγχολίαν.

Tristiche, Ϡ. * τρίστιχον, γένος φυτῶν.

Tristome, ἀρ. *τρίστομον, γένος σκωλήκων.

Trisulce, ἐπ. τριώνυχος, τρισχιδόπους, ἔχων διηρημένον τὸν πόδα εἰς τρία.

Trisale, ἢ Sel triple, ἀρ. τριπλοῦν ἅλας, παραγόμενον ἀπὸ δύω ἕτερα οὐδέτερα.

Tritéophie, Ϡ. ἰατρ. τριταιοφυὴς, τριταῖος ἢ τριταιοειδὴς πυρετός.

Triternė, ée, ἐπ. feuille —ée φύλλον σύνθετον, τοῦ ὁποίου ὁ κοινὸς μίσχος διαιρεῖται καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς τρία.

Trithéïsme, ἀρ. τριθεολατρεία, αἵρεσις ἀποδεχομένη τρεῖς Θεούς.

Trithéiste, ἀρ. τριθεολάτρης.

Triticite, Ϡ. *σταχῖτις, πέτρα ἔχουσα σχῆμα στάχεως

Tritomes, Ϡ. πλ. *τρίτομα, κολεόπτερα. § * τρίτομον, φυτὸν κρινοειδές.

Triton, ἀρ. Τρίτων, Θεὸς Θαλάσσιος. § τρίτων, μαλάκιον, καὶ πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς. § τρίτων, μηχανὴ διὰ νὰ βυθίζηταί τις εἰς τὰ ὕδατα. § τρίτονον συμφωνία ἀπηχοῦσα τριῶν ὁλοκλήρων τόνων.

Tritonie, Ϡ. *τριτωνία, γένος Θαλασσίων σκωλήκων. § τριτωνία, γένος φυτῶν.

Tri-Tri, ἀρ. ἀρρῖτις, γένος ἰχθύων ποταμίων, τῶν ὁποίων τὰ ὠὰ παρεσύρθησαν εἰς τὴν Θάλασσαν ἀπὸ χειμάρρους.

Tritriller, ἀρ. εἶδος χαρτοπαιγνίου.

Triturable, ἐπ. συντριπτὸς, δυνάμενος νὰ κοπανισθῇ.

Trituration, Ϡ. σύντριψις, μάσησις, λέανσις τῶν φαγητῶν. § χημ. λείωσις, μεταβολὴ εἰς κόνιν.

Triturer, ἐν. συντρίβω, λειῶ, μεταβάλλω εἰς κόνιν.

Triumvir, ἀρ. εἷς ἐκ τῆς τριανδρίας, τριαρχίας.

Triumviral, le, ἐπ. τριαρχικὸς, τριανδρικός

Triumvirat, ἀρ. τριανδρία, τριαρχία, κυβέρνησις Ῥωμαϊκὴ ὑπὸ τριῶν ἀρχόντων.

Triures, ἀρ. πλ. τρίσουρα, ἰχθεῖς.

Trivalve, ἐπ. τρίχωρος. capsule — λοβὸς, θύλακος διηρημένος εἰς τρεῖς τόπους περιέχοντας σπόρους.

Trivalvé, ée, ἐπ. τριθύλακος.

Trivélinade, Ϡ. χειρονομία, κίνησις γελοιώδης.

Triventer, ἀρ. * τριγαστρίτης, ἔντομον.

Triviaire, ἐπ. τριοδῖτις (πλατεῖα) ὅπου τελευτῶσι τρεῖς ὁδοί.

Trivial, le, ἐπ. (τριοδικὸς) κοινὸς, δημώδης. pensée, phrase, locution —e ἰδέα κοινὴ, φράσις πεπατημένη, χυδαία.

Trivialement, ἐπίρ. (τριοδικῶς), χυδαϊκῶς.

Trivialité, Ϡ. χυδαιότης. —s πράγματα χυδαῖα.

Trixide, Ϡ. *τριξὶς, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Trixis, ἀρ. *τρίξις, γένος φυτῶν.

Tro, ἀρ. μουσικὸν ὄργανον τοῦ Σιάμ.

Troc, ἀρ. ἀνταλλαγὴ πραγμάτων.

Trocar, ἀρ. κιντητήριον, χειρουργικὸν ἐργαλεῖον.

Trochaïque, ἐπ. τροχαϊκὸς, στίχος συγκείμενος ἀπὸ τροχαίους πόδας.

Trochanter, ἀρ. τροχαντὴρ, ἀπόφυσις τοῦ μηροῦ.

Trochantérien, ἢ Trokantérien, enne, ἐπ. τροχαντηρικός.

Trochantin, ἀρ. μικρὸς τροχαντήρ.

Troche, ἀρ. τροχὸς, ὀστρακόδερμον μονόθυρον.

Trochée, ἀρ. τροχαῖος, ποῦς ἐκ μιᾶς μακρᾶς καὶ βραχείας συγκείμενος συλλαβῆς.

Trochère, Ϡ. *τρόχερον, γένος φυτῶν.

Troche, ἀρ. πλ. κόπρος τῶν μικρῶν ἐλάφων, δορκάδων κτλ. ἀγριμίων.

Trochet, ἀρ. ἄνθη καὶ καρποὶ ἐν εἴδει δεσμίδος ἐπάνω τοῦ δένδρου. § τρίπους βυτιδοποιοῦ.

Trochetie, Ϡ. * τρόχετον, ζωδάριον ὡς ἡ βδέλλα.

Trochier, ἀρ. τὸ ζῶον τῶν στρόμβων.

Trochile, ἀρ. τροχίλος, ἀρχιτεκτονικὸν καλλωπισμα.

Trochilithes, Ϡ. πλ. *τροχόλιθος, κογχύλια ἀπολιθωμένα.

Trochin, ἀρ. *τροχῖνος, κόνδυλος, ὄγκος μικρὸς τοῦ βραχίονος.

Trochinien, enne, ἐπ. ἴδ. Trochantérien.

Trochisque, ἀρ. τροχίσκος, εἶδος σκευασίας ἰατρικῆς, ἰταλ. pastiglia.

Trochite, ἀρ. τροχίτης (λίθος) *πέτρα Θαλάσσης παριστάνουσα τὸ σχῆμα βέμβηκος. § πυραμὶς, στύλος ἀπὸ μεγάλα κομμάτια.

Trochiter, ἀρ. *τροχιτὴρ, μεγάλη ἀπόφυσις, μέγας κόνδυλος τοῦ βραχίονος

Trochléateur, ἐπ τροχιλιάτης, μῦς λοξὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Trochlée, Ϡ. τροχιλία, κρίκος χονδρώδης, ὅθεν περᾷ ὁ τένων τοῦ τροχιλιάτου, τοῦ λοξοῦ μυός. (grand oblique) τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Trochocarpe, ἀρ. *τροχόκαρπον, γένος φυτῶν.

Trochoïde, ἐπ. τροχοειδὴς, κυκλοειδής. § —s τροχοειδὴ, σύστημα μαλακίων γαστεροπόδων.

Trocholique, Ϡ. μαθ. πραγματεία περὶ ἰδιοτήτων καὶ κινήσεων κυκλικῶν.

Trochure, Ϡ. κέρας ἐλάφου διηρημένον εἰς τρία, τέσσαρα πυκνά.

Trochus, ἀρ. βεμβηκοειδὲς ὀστρακόδερμα.

Trochléateur, ἀρ. *τροχιλιάτης, μῦς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Troène, ἀρ. λιγυστικὸν, θάμνος, τοῦ ὁποίου οἱ κόκκοι, ὁ καρπὸς χρησιμεύουσιν εἰς τὴν βαφικήν. — d' Égypte κύπρος, φυτὸν, μὲ τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα τριβόμενα βάφουσι τας χεῖρας των αἱ γυναῖκες, (ἀραβ. ἀλχὰν, κ. κινὰ, κνᾶ).

Troglodytes, ἀρ. πλ. τρωγλοδύται, λαοὶ κατοικοῦντες εἰς τὰ σπήλαια. § τρωγλοδύτης, εἶδος τροχίλου, πτηνόν. § εἶδος πιθήκων. § ξηρὰ σμύρνα, ἄρωμα.

Trogne, Ϡ. πρόσωπον στρογγυλὸν, γεμάτον, φαιδρόν. § κτένιον τῶν ποικιλοχρόων ῥούχων.

Trognon, ἀρ. ἡ καρδία, ἐντεριώνη, ψίχα, τὸ μέσον καρποῦ, ὀσπρίου, κράμβης, (λαχάνου).

Trogonthérium, ἀρ. * βορόθηρ, ζῶον γαιώρυκτον, τοῦ ὁποίου λείψανα εὑρέθησαν παρὰ τὴν Θάλασσαν τοῦ Ἀζώφ.

Trogossitaires, ἀρ. πλ. *τρωγοσιτοειδῆ, φυλὴ ἐντόμων.

Trogossites, ἀρ. πλ. (τρωγοσίται), κίες, σιτότρωγες, ἔντομα τρώγοντα τὸν σίτον.

Trogue, Ϡ. ἑτοιμασμένον στημόνιον τῶν μικτῶν ἐριούχων.

Trogule, Ϡ. * τρογύλη, γένος ἀραχνίδων.

Trois, ἐπ. τρεῖς, τρία. § τρίτος. § τὸ 3, ψηφίον. § παιγν. χαρτίον, πλευρὰ κύβου φέρουσα τρία στίγματα. — épines *τριστάκανθος, ἰχθύς. — quarres τριπλευρος ῥίνη. ἴδ. καὶ Trocar.

Troisième, ἐπ. τρίτος. § τρίτη (κλάσις) τάξις μαθητῶν, μαθητὴς αὐτῆς.

Troisièmement, ἐπίῤ. τρίτον, κατὰ τρίτον

Trois-quarte, Ϡ. τοίγωνος ῥίνη.

Trois-quarts, ἴδ. Trocart.

Tröler, ἐν. περιφέρω μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ ἄνευ ἀνάγκης. § οὐδ. περιφέρομαι, περιτρέχω.

Trolle, Ϡ. τάρσωμα, γέῤῥον, φράκτης, εἶδος πλέγματος ἀπὸ κλωνάρια δένδρου. § χωρισμὸς τῶν σκύλων βαδιζόντων κατὰ δύω εἰς τὰ ὄπισθ. § * τρόλλιος, φυτὸν βατραχιοειδὲς.

Troller, ἐν. ταρσῶ, κατασκευάζω πλέγμα μὲ κλωνάρια.

Trombe, Ϡ. σίφων, τυφών, στύλος ὕδατος καὶ ἀέρος περισυνεύμενος ἀπὸ τὸν ἄνεμον, λαίλαψ, στρόβιλος (ἀνεμοστρόβιλος). § ἀνεμιστὴς (μηχάνημα πρὸς καθαρισμὸν τοῦ ἀέρος) τῶν πλοίων. § χορδότονον μουσικὸν ὄργανον.

Trombidion, ἀρ. εἶδος ἀραχνίδος.

Trombidites, Ϡ. πλ. σύστημα ἀσκαρίδων.

Tromblon, ἀρ. μέγα καὶ πλατύστομον ἀγχεβόλον (πιστόλιον μὲ πολὺ ἀνοικτὸν στόμιον), κ. τρουμπόνη.

Trombone, Ϡ. ἁρμονικὴ σάλπιγξ συγκειμένη ἀπὸ 4 κομμάτια, συστελλομένη δὲ καὶ διαστελλομένη κατὰ τὴν ἀνάγκην.

Tromboniste, ἀρ. παίζων τὸ trombe.

Trompe, Ϡ. σάλπιγξ, βυκάνη. § ἐλέφαντος προβοσκίς. § ἐπιβοσκίς, θηλὴ ἐντόμων. § στρόμβος, ὀστρακόδερμα. § σάλπιγξ, πτηνὸν καὶ ἰχθύς. § τομὴ λίθων κογχυλοειδής. § λίθοι στηρίζοντες ἐξέχοντα πύργου, ἢ εἶδος δόλου ἐξεχοντος καὶ φαινομένου ὡς ἐκκρεμοῦς εἰς τὸν ἀέρα. § σωλήν. § μηχανή τις ὑδραυλικὴ ἐνεργοῦσα ὡς τὸ φυστηρίον (ἡ φύσα). § σωρεία πυροτεχνικῶν δοχείων ἐκπυρουμένων ἀλληλοδιαδόχως. § εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. ἴδ. guimbarde. — de Fallope ὠαγωγὸς, παράρτημα τῆς μήτρας. annoncer à son de — διασαλπίζω, κηρύττω δημοσία.

Trompe-l'oeil, ἀρ. * ὀφθαλμοπλανία, πίναξ παριστάνων διάφορα ἀντικείμενα σκεπασμένα μὲ ἐθελουσμένον ὕελον κτλ.

Tromper, ἐν. ἀπατῶ, παρακρούομαι, διαφεύγω. (— la vengeance). § διασκεδάζω (— l'ennui).se —, αὐτοπ. ἀπατῶμαι, σφάλλω, ἁμαρτάνω. je me suis trompé de route διήμαρτον τῆς ὁδοῦ, ἔχασα τὸν δρόμον. je me suis bien trompé dans mes espérances πλεῖστον ἐσφάλην τῶν ἐλπίδων, πολὺ ἐγελάσθηκα.

Tromperie, Ϡ. ὑπαγωγὴ, ἀπάτη.

Trompeter, ἐν. διασαλπίζω, κηρύττω ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, διαθρυλλῶ, κοινολογῶ παντοῦ.

Trompeteur, ἀρ. ἀνατ. βυκανιστὴς μῦς τῶν παρειῶν.

Trompette, Ϡ. σάλπιγξ. — massive μονόχορδον ὄργανον τῶν ναυτῶν. — parlante φωνητικὴ βυκάνη, τὴν ὁποίαν συνειθίζουσιν εἰς τὰ πλοῖα. à gens de village — de bois πρὸς τοὺς χονδροὺς, τοὺς ἀμαθεῖς ἀνθρώπους πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα πράγματα ἀνάλογα μὲ τὴν κατάστασίν των. § παιγνιδιον ἐντατοσύριγγος (orgue) μεταφ. διαθρυλλῶν (ἐπὶ κακῷ) ὅ,τι γνωρίζει, σπερμολόγος. — héroïque sacrée ἐπικὴ θρησκευτικὴ ποίησις. emboucher la — ἀναλαμβάνω ὕφος ὑψηλὸν, ἀξιωματικόν. déloger sans — διαδιδράσκω, ἀναχωρῶ, φεύγω κρυφίως. § σαλπιγκτής. § ἰχθὺς, εἶδος ἱππουράμπου § εἶδος γεράνου. — de mer κήρυξ, (στρόμβος) ὀστρακόδερμον μονόθυρον. § εἶδος κολοκύνθης — blanche εἶδος ἀγαρικοῦ. — d'aru εἶδος κογχύλης ἀνωμάλου — de Méduse ἄγριος νάρκισσος. — de jugement εἶδος (στραμμωνίου) στρύχνου. — marine εἶδος φύκους, εἴτε θαλασσίου φυτοῦ.

Trompettiste, ἀρ. βυκανιστὴς, σαλπιγκτής.

Trompeur, ἀρ. ἀπαταιών. § ἰχθὺς σπαροειδὴς.

Trompillon, ἀρ. σαλπίγγιον. § ἀρχιτ. ἀρχὴ, γένεσις μετεώρου, ἐξέχοντος δόλου.

Tronc, ἀρ. στέλεχος, πρέμνον. μεταφ. τὸ μέσον, τὸ κέντρον, ἡ οὐσία τινὸς πράγματος, ῥίζα, ἀρχὴ γένους attaquer le — d'un parti προσβάλλω τὸν ἀρχηγὸν τινος φατρίας. § κορμὸς, τὸ (μετὰ τὸν θώρακα) δεύτερον μέρος τοῦ σκελετοῦ, κ. κουφάρι. § στήλη, ἄβαξ, ὑπόβαθρον, στυλοβάτιον. § *ἐλεοδόκη (— de l'église) κουτίον ἐλεημοσύνης (εἰς τὰς ἐκκλησίας). § (ἐπιστολοδόκη) ὅπου ῥιπτονται τα γράμματα (διὰ τὸ ταχυδρομεῖον).

Tronche, Ϡ. χονδρὸν καὶ κοντὸν ξύλον.

Tronchet, ἀρ. *ἀκμοθέτης ἢ ἀκμόθετον, χονδρὸν ξύλον, ὅπου ἐμβαίνοντα εἰς τρύπας στηρίζονται διάφορα ἐργαλεῖα τοῦ χρυσοχόου.

Tronchon, ἢ Tronchou, ἀρ. ξιφίας, ἰχθύς.

Tronçon, ταινῶν (κ. τάκος) τεμάχιον (κατὰ μῆκος) κομμάτιον. § μέρος στυλοβάτου.

Tronçonner, ἐν. κόπτω κατὰ τμήχια.

Trône ἀρ. θρόνος. (des hommes tyrans sur leur fauteuil s'étonnent d'en voir sur les trônes!) μεταφ. βασιλεία, δύναμις, ἐξουσία ὑπερτάτη, κυριαρχία. mettre quelqu'un sur le — (εἰς τὴν βασιλείαν καθίστημί τινα), ἐνθρονίζω, βάλλω εἰς τὸν θρόνον. monter sur le — τῆς βασιλείας ἐπιτυγχάνω, ἀναβαίνω εἰς τὸν θρόνον. —s θρόνοι, τρίτον τάγμα τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας (τῶν ἀγγέλων).

Tronière, Ϡ. ἄνοιγμα, τρύπα εἰς τὰ καυονοστάσια διὰ τὸ πυροβόλημα. § ἐπαίτις φέρουσα κουτίον ἐλεημοσύνης.

Tronquer, ἐν. ἀποκόπτω. — une statue κολοβόνω ἄγαλμα. μεταφ. ἀκυρῶ μέρος τινὸς πράγματος. — un livre συντέμνω τὸ βιβλίον. —é, ée, μετ ἐπ. κολοβὸς, ἠκρωτηριασμένος, κομμένος.

Trop, ἐπίῤ. ἄγαν, περισσὰ, παραπολυ, καθ' ὑπερβολὴν — de liberté ὑπερβολικὴ ἐλευθερία. il a prolongé — son discours ἐπέκεινα ἡ πίρα τοῦ δέοντος ἐμήκυνεδ, ἐξέτεινε τὸν λόγον. il est de — περισσεύει. — grand μείζων τοῦ δέοντος. — sage pour un homme σωφρονέστερος, σοφώτερος ἢ κατ' ἄνθρωπον. le — d'ardeur ἡ ὑπερβολικὴ σπουδή. —loin πολὺ μακράν — près πολὺ πλησίον κτλ. pas — οὐ πολύ. — pour ὄχι ἀρκετὰ ὡς πρὸς. par — ὑπὲρ τὸ δέον. — tôt ταχύτερον τοῦ δέοντος. rien de — μηδὲν ἄγαν

Tropæolum, ἀρ. *τροπαίολον, γένος φυτῶν.

Trope, ἀρ. ῥητ. τρόπος, ῥητορικὸν σχῆμα, μεταφορᾶς εἶδος. οἷον voile ἀντὶ navire.

Trophée, ἀρ. τροπαῖον, τρόπαιον, μνημεῖον νίκης, νίκη. faire — de καυχῶμαι, μεγαλαυχῶ, ἐπαίρομαι κατά. . .

Trophis, ἀρ. *τροφὶς, δένδρον τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Trophologie, Ϡ. τροφολογία, δίαιτα κανονισμένη παρὰ τοῦ ἰατροῦ.

Trophone, Ϡ. *τροφωνὶς, γένος κογχυλίων.

Trophosperme, ἀρ. βοτ. τροφόσπερμον, μέρος τοῦ περικαρπίου.

Tropique, ἀρ. γεωγρ. τροπικὸς κύκλος. année — τροπικὸν ἔτος, καιρὸς μεταξὺ δύω ἡλιοστασίων. § φυτὸν ἀνοίγον τὸ πρωῒ καὶ τὸ ἑσπέρας.

Tropistes, ἀρ. πλ. αἱρετικοὶ ἐκλαμβάνοντες τροπικῶς τὰ περὶ τῆς καθιερώσεως τῶν μυστηρίων (τῆς λειτουργίας)

Tropologie, Ϡ. τροπολογία, ἠθολογία

Tropologique, ἐπ. τροπολογικός.

Troque, ἀρ. τροχὸς, στρόμβος, κογχύλη.

Troquer, ἐν. ἀντικαταλλάσσω, ἀνταλλάσσω τι μὲ ἄλλο. (— avec quelqu'un. — une chose avec une autre). se —, αὐτοπ. ἀντικαταλλάσσομαι. il n'y a rien sur la terre pour qui l'honneur et la vertu puissent se — μὲ τιποτε τῶν ἐπιγείων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ ἀντιλλάξῃ τις τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀρετήν.

Troqueur, ἀρ. ἀνταλλακτικὸς, ἀγαπῶν νὰ ἀνταλλάττῃ.

Troscart, ἢ Jone faux, ἀρ. ψευδόσχοινος, ὑδροχαρὲς φυτόν.

Trot, ἀρ. τριποδισμὸς (ὑποσακκισμὸς) ταχυδρομία μὲ μικρα βήματα, εἶδος ἱππασίας εἴτε ὁδρόμου τοῦ ἵππου, τουρκ. λεγκλεμές.

Trotiner, οὐδ. (ὑποσακκίζω) περιπατῶ ταχέως μὲ μικρὰ βήματα.

Trottade, Ϛ. ἁμαξηλασια, ἱππηλασία. οἰκ.

Trotte, Ϛ. διάστημα ὁρόμου. χυδ.

Trotte-chemin, ἀρ. πύγαργος, πτηνον, εἶδος σπορίτου.

Trotte-menu, ἐπ. μυοδρόμος, ὅστις τρέχει ὡς οἱ μύς. § ἀρ. μικροβάμων, ὅστις περιπατεῖ μὲ μικρὰ βήματα.

Trotter, οὐδ. τριποδίζω, ὑποσακκίζω, βαδίζω ταχέως καὶ μὲ μικρὰ βήματα, τουρκ. λεγκλεμέ § περιπατῶ πολὺ πεζός, τρέχω ἐπάνω κάτω.

Trotterie, Ϛ. μικρὸς ὁρόμος

Trotteur, ἀρ. ὑποσακκιστὴς, τριποδιστὴς, ἵππος συνειθισμένος εἰς τον ὑποσακκισμόν. ἴδ. Trotter.

Trottin, ἀρ. μικρὸς ἀκόλουθος, ὑπηρέτης ἀκολουθῶν καθ' ὁδον ὄπισθεν τῆς ἁμαξης.

Trottoir, ἀρ. πεζοδρόμιον, λιθόστρωτον μέρος εἰς τα πλάγια τῶν ὁδῶν διὰ τοὺς πεζούς. cette affaire est sur le — γίνεται λογος πολυς περὶ τούτου ἢ γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. cette fille est sur le — ἡ κόρη αὕτη εἶναι (ἐπίγαμος) διὰ γάμον, διαθέσιμος. elle est sur le — ὁμιλοῦσι πολὺ περὶ αὐτῆς τῆς γυναικός. il est sur le — εὑρίσκεται εἰς τον ὁρόμον (τῆς κοινῆς ὑπολήψεως) τῆς τιμῆς καὶ εὐτυχίας.

Trou, ἀρ. ὀπὴ, τρύπα. — d'un tonneau το στομιον τοῦ πιθου. — du derrière πρωκτός. — d'une serrure κιγκλὶς, κλειδαρότρυπα. μεταφ. οἰκίσκος, μικρὰ κατοικια, χαραμὸς, φωλεὸς, χωριδιον, μικρον χωρίον, καλύβη. boucher un — γεμίζω μίαν τρύπαν, πληρόνω ἓν χρέος. faire un — à la lune φεύγω χωρὶς νὰ πληρώτω.

Troubadour, ἀρ. ἀρχαῖος ποιητὴς τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας.

Troublation, Ϛ. θόρυβος, τύρβη, ταραχὴ. ἀρχ.

Trouble, ἀρ. θόρυβος, τύρβη, ἀταξία. exciter du drouble θορυβοποιῶ, κινῶ, διεγείρω ταραχήν. jeter le — καταπλήττω, καταράττω. § ἀλυσμος, ταραχὴ ψυχῆς, παραζάλη, σύγχυσις, ἀνησυχία (— de l'âme, — d'esprit).

Trouble, ἡ Truble, Ϛ. δίκτυον.

Trouble-eau, ἡ Troubleau, ἀρ. * ὑδροσύκηθρον, ἐργαλεῖον ἁλιευτικόν.

Trouble-fête, ἀρ. ὀχληρος (ἐρχόμενος νὰ ταράξῃ τὴν χαρὰν τινος ἑταιρίας, ὁμηγύρεως). § συμβεβηκὸς, τὸ ὁποῖον ταράττει τινὰ ἑορτὴν ἢ εὐθυμίαν.

Troubler, ἐν. θολῶ, θολόνω, (— l'eau) μεταφ. ταράττω, ἐνοχλῶ, συγχίζω. § ἐκπλήττω, φοβίζω. § διακόπτω (— un orateur, — un professeur), κάμνω νὰ χάσῃ τις τὴν μνήμην, τὴν συνέχειαν. se —, αὐτοπ. ταράττομαι, φοβίζομαι.

Trouée, Ϛ. τρύπα αἱματιᾶς, ῥάκτου. § κενὸν (διάστημα). § ὑλοτομία, κομμένον μερος δάσους. § Ϛραῦσις μέρους, τάξεως, τάγματος, στρατοῦ.

Trouelle, Ϛ. ῥαβδίον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἀνοικτὰς τὰς βροχίδας τοῦ δικτύου.

Trouer, ἐν. τρυπῶ.

Trouille, Ϛ. (pain de —) βρύτεα ἢ βρύτια, στέμφυλα, ὕλη ὑπολειπομένη μετὰ τὴν ἐκθλιψιν τοῦ ἐλαίου τῆς ἀγριοκράμβης (colza).

Trou-madame, ἀρ. τράπεζα φέρουσα ξύλον ὁριζόντιον κατατρυπημένον. § το ξύλον τοῦτο § εἶδος (παιγνιδίου) σφαιρίσματος ἐπ' αὐτῆς τῆς τραπέζης.

Troupe, Ϛ. πλῆθος. — d'animaux ἀγέλη ζώων. aller en — πορεύομαι ἀγεληδὸν, ἰλαδόν. § στράτευμα. § στρατιώτης.

Troupeau, ἀρ. ποίμνιον, κοπάδι, βόσκήματα. μεταφ. πλῆθος.

Troupelet, ἀρ. μικρον ποίμνιον, κοπάδι.

Troupiale, ἀρ. ἕτερος, εἶδος χλωρίωνος, πτηνόν.

Trousse, Ϛ. φάκελλος. § ὀργανοθήκη, σκευοθήκη τῶν κουρέων, χειρουργῶν κτλ. § τόξον. ἀρχ. § ῥίζα σίτου πολύκλωνος, πολύκαυλος. § σχοινία τῶν τεκτόνων πρὸς ἀνασήκωσιν ξύλων καὶ μικρῶν βαρῶν § ἄθροισμα τῶν μαχαιριων τῆς σχιζούσης τὸν σιδηρον μηχανῆς. —s de queues de cheval ταινία τῶν βελονοποιῶν ἐσχισμένη εἰς δύο κτλ. —s εἶδος ὑποδημάτων τῶν ἱπποτῶν κτλ. être aux —s de quelqu'un καταδιώκω, κυνηγῶ τινα. en — ἱππεύω ἐπὶ τῶν ὀπισθίων, καβαλικευμένος εἰς τὰ καπούλια. § σχοινίον.

Troussé, ée, ἐπ bien — καλῶς κατεσκευασμένος, εὔμορφος.

Trousse-barre, ξύλον συνδέον τὴν σχεδίαν.

Trousse galant, ἀρ. χολέρα, εἶδος λοιμοῦ, πανοῦκλα. § ἄνθραξ, πρῆσμα εἰς τὸ ἔσω τερικὸν τῆς κνήμης τοῦ ἵππου.

Trousse-pète, Ϛ. κοράσιον (περιφρον.)

Trousse-queue, Ϛ. ὑπουρὶς, τουρκουσκούνι.

Trousse-quin, ἀρ. κυρτὸν ξύλον εἰς τὰ ὀπίσθεν τῆς σέλλας.

Trousseau, ἀρ. παράσερνα, ἐνδύματα, πανικὰ διδόμενα εἰς τὴν νύμφην. faire le — ἑτοιμάζω τὰ προικία. § φάκελλος. — de clefs δεμάτι κλειδίων. § κωνοειδὲς ξύλον τῶν σιδηροχόων (fondeurs) ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατασκευάζουσι τοὺς τύπους, τὰ καλούπια τῶν σφαιροβόλων (κανονίων). § χαρακτὴρ (νομισματοκοπείου).

Trousser, ἐν. ἀνασύρω. — une robe ἀνακολπάζω, μαζώνω, ἀνασκουμπόνω τὰ φορέματα. μεταφ. φονεύω, τελειόνω, ξεκάμνω, (—un malade). — une femme σηκόνω τὰ φουστάνια τῆς γυναικός. αἰσχρολ. —é, ée, μετ. ἐπ. bien — εὐειδὴς, εὐπρεπὴς.

Troussis, ἀρ. πτυχὴ φορέματος, (σούφρωμα) διὰ νὰ γίνῃ κοντότερον.

Troussaire, Ϛ. ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον στρήβουσιν, ὑψόνουσι τὸ μουστάκιον.

Trouvable, ἐπ. εὑρετὸς, εὑρέσιμος.

Trouvaille, Ϛ. κύρμα, κύρημα, ἕρμαιον, εὕρημα, εἰρ. ἀνακάλιψις ἐφεύρεσις, γελοιώδης. § σχέδιον, μέσον ἀνόητον.

Trouver, ἐν. εὑρίσκω, ἀπαντῶ, (βλέπω) § νομίζω, κρίνω. je trouve cela mauvais θεωρῶ τοῦτο (μοὶ φαίνεται) κακόν. — bon δοκιμάζω, ἐγκρίνω. § ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ. —un secret μαντεύω τι μυστικόν. se —, αὐτοπ. ἔχω οὕτω πως, αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν καλῶς ἢ κακῶς (ἔχοντα). se — κρίνομαι θεωρῶ ἐμαυτόν. comment vous trouvez vous? πῶς ἔχεις; πῶς εἶσαι; se — mal λειποψυχῶ, λειποθυμῶ vous vous trouverez bien de taire cela καλὰ θέλεις κάμειν ἂν σιωπήσῃς τοῦτο je me trouve fort heureux (εὑρίσκομαι) εἶμαι πολλὰ εὐτυχής.

Trouvère, ἡ Trouveur, ἀρ. ἴδε Troubadour.

Trouveur, ἀρ. μικρὸν διόπτρον (lunette) ἐπι τοῦ τηλεσκοπίου.

Troyen, ne, ἐπ. Τρὼς, Τρωαδίτης. § εἶδος ψυχαρίου, πυραύστου, πεταλούδας. § εἶδος σταφυλῆς.

Trox, ἀρ. τρὼξ, ἔντομον.

Tru ἡ Treu, ἀρ. φόρος, τέλος, εἰσφορὰ. ἀρχ.

Truage, ἀρ. φόρος, ἐπὶ προϊόντων.

Truand, ἀρ. πλανήτης, ἀγύρτης. § *ἱστόπους ξύλον πλάγιον ὡς ὑποπόδιον τοῦ ἱστοῦ (ὑφαντικοῦ ἐργαλείου).

Truandaille, Ϛ. ἀγύρται, πλανῆται, ἀρχ.

Truander, οὐδ. ἐπαιτῶ, ζητεύω.
Truanderie, Θ. ἐπάγγελμα, ἔργον ἐπαίτου, ζητιάνου.
Truanger, οὐδ. κακῶς ἔχω· ἀρχ.
Truau, ἀρ. δίκτυον. § μετρον τι.
Truble, Θ. (ὑποχὴ) μικρὸν δίκτυον κρατούμενον ἀπὸ στεφάνι μὲ λαβήν.
Trubleau, ἀρ. μικρὸν δίκτυον.
Truc, ἀρ. εἶδος σφαιρίστρας, σφαιριστηρίου, κ. μπιλλιάρδου. § μυστικὸν, τρόπος κατασκευῆς, πράξεως. χυδ.
Trucheman, ἀρ διερμηνευτὴς, κ δραγομάνος. μεταφ. ὁ ὁμιλῶν κατ' ἄλλου κτλ.
Trucher, οὐδ. ἐπαιτῶ δι' ὀνηρίαν.
Trucheur, ἀρ. ἐπαίτης.
Trucidaire, ἐπ. φονεύς.
Truculant, te, ἐπ. ἄγριος, βάρβαρος.
Trudaine, Θ. προπέτεια, ἰταμότης, αὐθαδεια. § φλυκρία. § σκῶψις, περίπαιγμα § ἐπ. ἀστεῖος, χαριεὶς, εὐτράπελος.
Truelle, Θ. (παρὰ τὸ τρύηλις) ὑπαγωγεὺς, παράξυστον, (μύστρον) κ. μυστριον, οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον
Truellée, Θ. κοπὶς τοῦ ὑπαγωγέως, τοῦ παραξύστου, τοῦ μυστριου.
Truellette, Θ. μικρος ὑπαγωγεὺς, μικρὸν παράξυστον, μυστρίον, μυστράκι.
Truffe, Θ. ὕδνον, κ. ὕτανον. — d'eau ἔνυδρος τρίβολος.
Truffer, ἐν. χλευάζω, περιπαίζω. § ἀπατῶ.
Trufferie, Θ. ἀπάτη.
Truffette, Θ. ὀθόνιον λινοῦν, πανιον λινόν,
Truffeur, ἀρ. ἀπαταιών.
Truffière, Θ. ὑδνὼν, τόπος ὕδνων.
Truie, Θ. ὗς, γρομφὰς, γρωνὰς, κ. γουρούνα. μεταφ. γυνὴ πολύσαρκος. — de mer ἰχθὺς τῆς θαλάσσης, ἐκ τοῦ γένους τῆς σκορπαίνης.
Truite, ἢ Trouite, Θ. ἀμία, τρώκτης, ἰχθὺς ἐκ του γενους τῶν ἀττακέων, κ. πέστροφα. — saumonée ἀττακεοειδὴς τρώκτης § κλωβίον σιδηροῦν ἢ ἀπο πλινθίσκους (τοῦβλα). § ἐπ. λευκὸς ἵππος μὲ στίγματα.
Truité, ée, ἐπ. κατεστιγμένος, φέρων στίγματα ὡς ὁ τρώκτης.
Truiton, αρ. μικρα ὗς, γρωνὰς, κ. γουρούνα.
Trulle, Θ. εἶδος δικτύου. § τροῦλλον, θάλαμος (θολωτὸς) συμβουλίου τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων
Trullisation, Θ. ἀμμοκονια, ἀμμασβεστος δουλευμένη μὲ τον ὑπαγωγεα, τὸ μυστρί.
Trullotte, Θ. ἁλιευτικὸν μηχάνημα.
Trumeau, ἀρ. κνήμη βοὸς κομμένη. § (διάθυρον) διαστημα μεταξὺ δύω θυρίδων. § κατοπτρον αὐτόθι τιθέμενον.
Trupelu, ue, ἐπ χαρίεις, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Trusion, Θ. κίνησις αἵματος.
Trusquin, ἀρ. ἐργαλεῖον τέκτονος λεπτουργοῦ διὰ νὰ σχεδιάζῃ παραλλήλους, κοιλώματα εὐθέα κτλ.
Truxales, ἀρ. πλ. *τρωξαλίδες, ἔντομα ὀρθόπτερα.
Trygedie, Θ. τρυγῳδία, ἆσμα τοῦ τρυγητοῦ.
Trygonobate, ἀρ. τρυγωνόβατος, ἰχθύς.
Trypethélion, ἀρ. γένος λειχήνων.
Trpyhère, Θ. (τρυφερὸν;) ἰατρικὸν, κατα τῆς μελαγχολίας. § τονικὸν τοῦ στομάχου
Trypoxylon, ἀρ. *τρυπόξυλον, γένος ἐντόμων ὑμενοπτερων.
Tschako, ἀρ πῖλο. τῶν στρατιωτῶν, περικεφαλαία, κράνος
Tschetti, ἀρ. εἶδος πεπέρεως τῆς Α'φρικῆς.
Tsia-ip, ἀρ. θάμνος τῆς Κίνας.
Tsiam-teu, ἀρ. εἶδος φασήλου, φασουλίου τῆς Κίνας.
Tsiela, ἀρ. δένδρον ἐκ τοῦ γένους τῆς συκῆς.
Tsimamasor, ἀρ. θάμνος τοῦ Μαδαγασκαρ.
Tsiu, ἀρ. * κυανίτης, ὀρυκτὸν τῆς Κινας χρησιμευον εἰς κυανῆν βαφήν.
Tu, toi, te, ἀντων. προσ. δευτέρου προσ (τυ), σύ. το tu λαμβάνεται πάντοτε ὡς ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος — es heureux εἶσαι εὐτυχὴς χωρίζεται δὲ του ῥήματος μόνον ἀπὸ τὸ ne, en, y —en apprendras des nouvelles θέλεις μάθει περὶ αὐτου — y étais ἦσο ἐκεῖ. τὸ toi λαμβάνεται ὡς ὑποκείμενον μόνον ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρόσωπον. — qui parles tant σὺ, ὅστις ὁμιλεῖς τοσον. λαμβάνεται δὲ καὶ ὡς πτωτικὸν τῆς προστακτικῆς. tais — σιώπα fais — instruire διδάξου ἀκολουθεῖ τὴν ἀόριστον ἀντωνυμίαce καὶ τὸ ῥῆμα être c'est — qui a dit cela σὺ εἶπες τοῦτο. Ἀκολουθεῖ ὁμοίως πρόθεσιν chez — παρὰ σοί. de — περὶ σου κτλ. τὸ δὲ te λαμβάνεται πάντοτε ὡς πτωτικόν. je — le promets σοὶ τὸ ὑπόσχομαι. ne l'amuse pas μὴ χρονοτριβῇς, μὴ χάνῃς τον καιρὸν σου. μεταχειριζόμεθα δὲ τὰς ἀντωνυμίας ταύτας ὁμιλοῦντες πρὸς κατωτέρους, ἢ ὅταν ὁμιλῶσιν ἄνθρωποι ἀσιατικῶν ἐθνῶν καὶ ἐπὶ ποιήσεως κατὰ πάσας δὲ τὰς λοιπὰς περιστάσεις συνειθίζεται τὸ πλ. vous.
Tu-autem, ἀσ. ἡ δυσκολία τοῦ πράγματος, τῆς ὑποθέσεως. οἰκ.
Tuable, ἐπ φονεύσιμος, δυνάμενος να φονευθῇ. § ἄξιος θανάτου
Tuant, te, ἐπ. ἐπίπονος, καταπονητικος, ὀχληρὸς, ἐπαχθὴς οἰκ.
Tubantère, ἀρ. γένος φυτῶν.
Tube, ἀρ. σωλὴν (σίφων). — acoustique ἀκουστικὸς σωλὴν (βυκάνη) προσηρμοσμένος εἰς τὸ πάχος τῶν τοίχων διὰ νὰ παραπέμπῃ εὐκόλως τὴν φωνὴν ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν. —s capillaires τριχοειδεῖς σίφωνες, ὅπου τα ὑγρὰ ἀναβαίνουσιν ὑπεράνω τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς ἐπιφανείας. —s communicans σίφωνες συγκοινωνοῦντες, διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ἡ ἰσορροπία μεταξὺ τῶν στηλῶν τοῦ αὐτοῦ ὑγροῦ. — électrique ἠλεκτρικὸς σίφων, ἠλεκτρισμένος διὰ προστριβῆς καὶ μεταδίδων τον ἠλεκτρισμον. § τὸ κατώτερον μέρος μονοφύλλου κάλυκος ἢ μονοπεταλου στεφανης.
Tubéraire, Θ ἰατρικὴ βοτάνη.
Tuberculaires, ἀρ. πλ. εἶδος μυκήτων.
Tubercule, ἀρ. τύλωμα, ὄγκος. § φυμάτιον, ἀρχὴ ἀποστήματος τῶν πνευμόνων, φθίσις.
Tubéreuse, Θ. ἰνδικὸς ὑάκινθος, ἄνθος εὔοσμον.
Tubéreux, euse, ἐπ. σαρκώδης, στερεὸς, σκληρός.
Tubéroïde, Θ. παράσιτον φυτὸν τοῦ χρόλου.
Tubérosité, Θ. ὄγκος, πρῆγμα, ἐξοχή.
Tubicine, ἀρ. σαλπιγκτής.
Tubicinelles, Θ. πλ. σωληνίσκοι, κογχυλια μονόθυρα.
Tubifères, ἀρ. πλ. σωληνοφόροι, σύστημα μυκήτων.
Tubipores, ἀρ. πλ. ἀκτινωτὰ πολυποδεια (polypiers) κοράλλια σιφωνώδη.
Tubulaire, κρ. * σωληνίτης, πολύπους ἢ σκώληξ χωμένος εἰς κερατώδη τινα σωληνα, γένος ζωοφύτων.
Tubulé, ée, ἐπ. συσιγγώδης, σωληνώδης, σιφωνώδης.
Tubuleux, euse, ἐπ. σωληνώδης, συσιγγώδης, σιφωνώδης.
Tububicole, ἐπ *σωληνίτης, σιφωνοειδὴς, κατοικῶν σίφωνα.
Tubuliforme, ἐπ. σωληνοειδὴς, σιφωνοειδὴς.
Tubulure, Θ. σωληνίσκος, σιφωνώδης ἄκρα χημικοῦ δοχείου
Tucan, ἀρ. * τύκανον, ἀσπάλαξ, τυφλοπόντικος τῆς νεας Ἱσπανίας.
Tudesque, ἐπ. Γερμανικὸς. (langage —) μεταφ. τραχὺς, ἄχαρις, βάρβαρος.
Tue-brebis, ἀρ. ἴδε grassette.
Tue chien, ἀρ. κολχικον, φυτόν.
Tue-loup, ἀρ. ἀκονιτον το λυκοκτόνον, φυτόν.
Tue-mouche, ἀρ. εἶδος ἀγαρικοῦ.
Tue-poisson, ἀρ. ἴδε Baillère.
Tue-tête, (à) ἐπίρ. γεγωνοτέρως.
Tue vents, ἀρ. πλ. καλύθη τῶν ἀσθωσιούχων. § σκέπη κατὰ τοῦ ἀνέμου.
Tuer, ἐν. (παρὰ τὸ θύω) ἀποκτεί-

τω, φονεύω. § σφάζω. (— un mouton). μεταφ. φθείρω, ἀφανίζω (— la santé). § σβέννω. (— le feu, la chandelle χυδ) § ἀμαυρῶ. le rouge et l'écarlate tuent les autres couleurs τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ κόκκινον ἀμαυροῦσι τὰ ἄλλα χρώματα. § ἐνοχλῶ, βαρύνω. ce travail me tue ἡ ἐργασία αὕτη μὲ δαιμονίζει. § διασκεδάζω, διατρίβω j'ai joué pour — le temps ἔπαιξα διὰ νὰ περάσω τὸν καιρόν. se —, αὐτοπ. φονεύομαι, γίνομαι αὐτόχειρ § κατατρώγομαι. il se tue de travail ἀφανίζεται ἀπὸ τὴν μελέτην, (ἀπὸ τὴν ἐργασίαν). ἀλληλοπ. φονευόμεθα, ἀλληλοκτονοῦμεν.

Tuerie, Ϛ. σφαγή. (il a fait une horrible —). § μακελεῖον, τόπος, ὅπου σφάζουσι.

Tuero, ἀρ. * τύερον, φυτὸν τῶν περιχώρων τῆς Σαλαμάγκας.

Tueur, ἀρ. φονεύς. § σφαγεὺς τῶν χοίρων. μετὰφ μαχαιροφόρος, ὁ ἀγαπῶν νὰ διαξιφίζηται, νὰ μονομαχῇ μὲ ἄλλους. § ἐπιστάτης τῶν ἐσφαγμένων χοίρων.

Tueuse, Ϛ. ξιφος, σπάθη.

Tuf, ἀρ. τόφος, ἀραιός τις τιτανώδης λίθος. § ἀπολίθωσις, εἶδος σταλακτίτου (ὑπὸ τὴν φυτικὴν γῆν). § κιλίκειον, χονδρὸν ὕφασμα ἀπὸ στυππεῖον καὶ τρίχα. μεταφ. ἡ ἀμάθεια περιχωσθεῖσα μὲ ἐπιπολαίους τινὰς γνώσεις.

Tufeau, ἀρ. (πέτρα τοφώδης) τόφος.

Tufier, ère, ἐπ. τοφώδης.

Tuge, Tugue, Tuque, Ϛ. ψευδὲς κατάστρωμα.

Tuilage, ἀρ. λίστρωσις, τελευταία σκευασία, διευθέτησις τῶν ἐριούχων.

Tuile, Ϛ κεραμὶς, κ. κεραμίδι. § τύπος, ὅπου χύνονται τὰ χωνευμένα μέταλλα εἰς ὄγκους § (ἀλειμμένον) λίστρον, ὁμάλιστρον μαστιχωμένον σανίδιον διὰ τὴν κατάστρωσιν τοῦ πτίλου τῶν ἐριούχων.

Tuileau, ἀρ. τεμάχιον κεραμίδος.

Tuilée, Ϛ. κογχύλη εἰς σχῆμα κεραμίδος

Tuiler, ἐν. ψάλλω στροφὴν πρὶν τελειώσῃ ἡ προηγουμένη. § λιστρῶ, ὁμαλίζω τὸ ἐριοῦχον.

Tuilerie, Ϛ. κεραμεῖον, κ. κεραμιδαριό —s κῆπος δημόσιος καὶ ἀνάκτορον παρ' αὐτῷ ἐν Παρισίοις.

Tuilette, Ϛ πλὰξ ἀργίλλου ἔμπροσθεν τοῦ ἔργου.

Tuilier, ἀρ κεραμιδοποιός.

Tuition, Ϛ. θέα. § ἀμυνα, ὑπεράσπισις.

Tula, ἀρ. τύλη, * φυτὸν τῆς Περσίας.

Tuladoxe, ἀρ. γαιώρυκτά τινα.

Tulipe, Ϛ. λείριον, φυτὸν ἄνθος, τουρκ. λαλές.

Tulipier, ἀρ. λειριοφόρον, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς.

Tulipifères, ἀρ. πλ. λειριοειδῆ φυτά.

Tulle, ἀρ. (τινδὼν) * τύλλιον, δικτυόκλωσμα, εἶδος πανικοῦ καὶ λεπτοῦ διατρήτου.

Tulostome, ἀρ. * τυλόστομον, γένος φυτῶν.

Tumbler, ἀρ. περιστεριδεὺς κυβιστῶν.

Tuméfaction, Ϛ. οἴδημα, ποῆσμα.

Tuméfier, ἐν οἰδαίνω, πρήσκω. se —, αὐτοπ οἰδαίνομαι, πρήσκομαι

Tumeur, ἀρ. οἴδημα, ποῆσμα — blanche ἀρθροκάκη, ποῆσμα τῶν (μεγάλων) ἄρθρων χωρὶς φλόγωσιν καὶ πόνον. — enkistée (λίπωμα,) κίστη περιέχουσά τινα ὕλην, νόσος. —variqueuse κιρτώδης ὄγκος, ποῆσμα συγκείμενον ἀπὸ διεσταλμένα καὶ πληθωρικὰ ἀγγεῖα. § ποῆσματα τῶν δένδρων.

Tumite, ἡ Thumite, ἀρ. * Θυμίτης, ἴδε Axinite

Tumulaire, ἐπ. ἐπιτύμβιος (pierre —).

Tumulte, ἀρ. θόρυβος, ἀλαλαγμός, ταραχή μεταφ. πάθη. en — ἀτάκτως, φύσδην, θορυβωδῶς.

Tumultuaire, ἐπ θορυβώδης. § κατεσπευσμένος, βίαιος (délibération, assemblée —).

Tumultuairement, ἐπιῤ. θορυβωδῶς.

Tumultuer, ἐν. θορυβοποιῶ, κινῶ θόρυβον.

Tumultueusement, ἐπιῤ θορυβωδῶς.

Tumultueux, euse, ἐπ θορυβώδης, στασιώδης, ταραξίας, κ. φωνακλᾶς.

Tunga, ἡ Thunga, ἀρ. *ὑπονυχίτης ἢ *ὀνυχοδύτης, φύλλος τῆς Ἀμερικῆς εἰσχωρῶν ὑποκάτω τοῦ ὄνυχος τῶν δακτύλων τοῦ ποδός.

Tungstate, ἀρ * τιγγοστινικὸν ἅλας συγκείμενον ἀπὸ τὸ τιγγοστινικὸν ὀξὺ καὶ τι μέταλλον.

Tungsthène, ἀρ. * τιγγόστινον, νέον μέταλλον.

Tungstique, ἀρ. ὀξὺ τιγγοστινικόν.

Tunbien, ἀρ. θάμνος τῆς Κοχιγχίνης.

Tunicelle, Ϛ ὑποχιτώνιον.

Tuniciens, ἀρ. *χιτωνῖται, κλάσις ἀσπονδύλων ζώων διαιρουμένων εἰς βοτρυίτας (botryllaires) καὶ ἀσκίδια (ascidiens).

Tunique, Ϛ. χιτὼν, στιχάριον, ἱερατικὸν ἄμφιον, ἔνδυμα. § χιτὼν, ὑμὴν, θήκη ὀργάνων τινῶν τοῦ σώματος, οἷον τοῦ ὀφθαλμοῦ. la — cornée ὁ κερατοειδὴς χιτών. ἡ φυτῶν οἷον — de l'oignon χιτὼν (βολβοῦ) κρομμυδίου. § ἐπιδερμίς.

Tuniqué, ée, ἐπ. κεκαλυμμένος, σκεπασμένος ἀπὸ χιτῶνος ὡς τὸ κρόμμυον.

Tunquinois, se, ἐπ ὁ ἀπὸ Τογκίνου καταγόμενος, Τογκινίτης.

Tunstate, ἀρ. *τιγγοστινικὸν ἅλας, συγκείμενον δηλ. ἀπὸ τιγγοστινικὸν ὀξὺ καὶ βάσιν τινά.

Tunstique, ἐπ *τιγγοστινικὸν ὀξύ.

Tuorbe, ἀρ. ἀρχίχελυς, εἶδος κιθάρας ἢ λύρας.

Tupinambis, ἀρ. σαῦρα ἡ μηνύτρια.

Tupistre, ἀρ. * τύπιστρον, φυτὸν τῆς Ἀμβοΐνης.

Turban, ἀρ κυρβασία, κίδαρις, τιάρα, τιαράδισμον ἢ στρόφιον, τουρκ. σαρίκι, ἢ μπερέτα. § *κιδαρίτης, φυτὸν τὸ ἄλλως Martagon. — de pharaon * φαραωτάριον, κόγχη στομβώδης. — rouge ἐρυθροκίδαρις, εἶδος κογχύλης, βάλανος, καὶ διάφορα γένη (Ϛαλαττίων) ἐχίνων. § —s τὸ ὕρασμα τῆς τιάρας.

Turbarié, ée, ἐπ. (lieu—) τόπος, ὅθεν ἐξάγεται ἡ τόρφα.

Turbatif, ive, ἐπ. ταρακτικός.

Turbe, Ϛ πλῆθος, ὄμιλος. enquête par — ἐξέτασις γινομένη πάλαι ποτὲ διὰ νὰ γνωσισθῶσιν ἢ ἀποδειχθῶσι τὰ τοπικὰ ἤθιμα. § βιβλίον σπασιῶν τῶν δυτικῶν χριστιανῶν.

Turbe, ἀρ. νεκροταφεῖον (ἰδιαιτερον) ἑκάστου Σουλτάνου καὶ τῶν τέκνων του πλησίον τινὸς τεμένους.

Turbie, Ϛ. χῶμα, ὕψωμα γῆς καὶ πετρῶν.

Turbier, ἀρ. μάρτυς ἀκουόμενος ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους ἢ κατὰ τὴν περὶ τοπικῶν ἠθίμων ἐξέτασιν, ἴδε Turbe.

Turbine, Ϛ. (βῆμα) ἄμβων ἐκκλησίας.

Turbiné, ée, ἐπ στρομβώδης, σπειροειδὴς, ἑλικοειδής.

Turbinelle, Ϛ. * στρομβίσκος, γένος ὀστρακοδέρμων (κωκαλίων).

Turbinellier, ἀρ. *στρομβισκίτης, ζωδάριον τῶν στρομβίσκων.

Turbinites, Ϛ. πλ. * στρομβῖται, ὄστρακα σπειροειδῆ γεώρυκτα.

Turbith, ἀρ. * τριπόλιον, φυτὸν Ταπροβάνης. — blanc σένα Προβεγκίας — bâtard. Ϛαψία. — minéral ἀπόκριμα κίτρινον ὑδραργύρου

Turbot, ἀρ. ῥόμβος, σύαξ, κ συάκι, ἰχθύς.

Turbotière, Ϛ. *ἰχθυόχυτρον, χύτρα ἔχουσα τρυπητῆρα, ὅπου τίθεται διὰ νὰ στραγγισθῇ τὸ μαγειρευμένον ὀψάριον.

Turbotin, ἀρ *ῥομβίσκος, σύαξ τοῦ μικροῦ εἴδους.

Turbulemment, ἐπιῤ. (τυρβωδῶς) θορυβωδῶς, ταρακτικῶς.

Turbulence, Ϛ. τὸ ταραχῶδες ἦθος, χαρακτὴρ τοῦ θορυβοποιοῦ, τοῦ ταραξίου. § ὁρμὴ. § ταραχή

Turbulent, te, ἐπ. ταραχώδης, θορυβώδης, ὁρμητικός.

Turc, ἀρ. τουρκικὴ γλῶσσα. § τουρκικὸν ἔθνος, Τοῦρκος. § Σουλτάνος, Μαωμεθανὸς (τῆς Κωνσταν

τινουπόλεως.) § σκώληξ κατατρώγων τὰ δένδρα § ἄτριχος σκύλος. Turc—que, ἐπ. Τοῦρκος, μαωμεθανός. à la — τουρκικῶς, βαρβάρως, τυραννικῶς. traiter à la— μεταχειρίζομαι, (προσφέρομαι (πρός τινα σκληρῶς.

Turcie, Ϡ. (τύρσις) χῶμα, ὕψωμα πετρῶν κατὰ τῆς πλημμύρας.

Turcois, ἀρ. φαρέτρα. ἀρχ.

Turcol, ἀρ. ἀσκητήριον Βραχμάνων.

Turcopole, ἀρ. τουρκοπόλος, γεννημένος ἀπὸ τοῦρκον καὶ ἑλληνίδα. § τουρκοπόλος, τάγμα τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

Turcopolier, ἀρ ἀξίωμα, (ἀξιωματικὸς, ἄρχων τις τὸ πάλαι) ἐν Μελίτῃ.

Turcot, Torcol, Torcou, ἀρ. πτηνὸν ἀποδημητικόν.

Turdus, ἡ Tourdus, ἀρ. λατ. σελευκὶς, ἀκριδοφάγον πτηνόν.

Turelure, Ϡ. εἶδος ἐπῳδοῦ. la même — το ἴδιον τραγούδι πάντοτε, τὸ αὐτο πρᾶγμα (ἐπαναλαμβάνει).

Turgescence, Ϡ. ὀργασμὸς, διάτασις, φούσκωμα, πληθώρα (ἀγγείων).

Turgescent, te, ἐπ. οἰδαινόμενος, ὀργάζων.

Turgide, ἐπ. ἐξωδηκὼς, πρησμένος.

Turgot, ἀτ. εἶδος χαρτίου.

Turgotie, Ϡ. * τουργότειον, γένος φυτῶν, ἴδε Natsonie.

Turgotine, Ϡ. εἶδος ἁμάξης δημοσίας.

Turie, Ϡ. * Θουρὶς, γένος φυτῶν.

Turiféraire, ἴδ. Thuriféraire.

Turion, ἀρ. ὅρμενος, καυλὸς, παραφυὰς, βλαστὸς ῥίζης ὡς τῶν ἀσπαράγων

Turique, ἐπ. gomme — ἀραβικὸν κόμμι.

Turite, Ϡ. * Θουρίτης, φυτὸν ὀρεινόν.

Turlupin, ἀρ. ὑποκριτὴς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας (farce). § ἄχαρις, ψυχρολόγος ἀστεῖστής. § πλ. αἱρετικοὶ διατεινόμενοι ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐντρεπώμεθα διὰ κανὲν φυσικὸν πρᾶγμα, κυνικοί.

Turlupinade, Ϡ. ἀχρεῖος, ἄχαρις, ψυχρος ἀστεϊσμός.

Turlupiner, οὐδ. περιπαίζω τινὰ διὰ ψυχρῶν, ἀχρείων ἀστεϊσμῶν. § ψυχρολογῶ, λέγω ἀσέμνους καὶ ψυχροὺς ἀστεϊσμούς.

Turlurette, Ϡ. εἶδος κιθάρας ἐπαίτου, ἐπὶ Καρόλου ἕκτου.

Turlut, ἀρ. εἶδος κορυδαλοῦ.

Turlutaine, Ϡ. ὄργανον, μὲ τὸ ὁποῖον διδάσκουσι τὰ καναρίνια, κ. μινουέτο.

Turluter, οὐδ. μιμοῦμαι τὸ κελάδημα τοῦ Turlut. § μιμοῦμαι τὸ συρίγγιον (flageolet).

Turneps, ἀρ. κράμβη Λαπωνίας. § εἶδος βουνίου, βουνιάδος (τουρκ. σαλγαμίου). § ὑπερμεγέθης ῥαφανὶς, κ. ῥάβα.

Turnères, Ϡ. πλ. * τύρνερα, φυτὰ τῆς πεντανδρίας.

Turnix, ἀρ. ὄρτυξ, ὀρτύκιον τοῦ Μαδαγασκάρ, γένος γυμνοπόδων πτηνῶν.

Turbitude, Ϡ. αἰσχρότης, αἰσχροπραξία, ἀσχημοσύνη

Turpot, ἀρ. εἶδος ξύλου οἰκοδομικοῦ.

Turquerie, Ϡ. τουρκισμὸς, τρόπος, ἤθη τουρκικά.

Turquesse, Ϡ. τούρκισσα.

Turquet, ἀρ. (μελιταῖον κυνίδιον) μικρος σκύλος. § εἶδος σίτου.

Turquette, Ϡ. παρωνυχία, φυτόν.

Turquie, (blé de), ἀρ. ἀραβόσιτος, ἰνδόσιτος (ἴσ. ὁ παλ. τράγος).

Turquin, ἀρ. πτηνον τῆς Βρασιλίας.

Turquoise, Ϡ. κάλκις, τουρκ. περουζὲς, πολύτιμος λίθος.

Turrée, Ϡ. * τυρρίον, γένος φυτῶν.

Turrétie, Ϡ. ἴδε Tourrétie

Turrilithe, Ϡ. τυρρόλιθος, γένος κωκαλίων γαιωρύκτων (fossiles).

Turrite, Ϡ * τυρρίτης, φυτοῦ εἶδος

Turritelle, Ϡ. * τυρρίδιον, γένος στρομβοειδῶν ὀστρακοδέρμων.

Tusculanes, Ϡ. πλ. φιλοσοφικοὶ διάλογοι ἢ φιλοσοφικὰ ζητήματα Κικέρωνος.

Tursio, ἀρ. ἴδ. Marsouin.

Tusèbe, ἀρ. μέλαν μάρμαρον.

Tussac, ἀρ. *τύσακον, γένος φυτῶν.

Tussilage, ἀρ. βήχιον, φυτόν

Tussilagine, Ϡ. * βηχιάριον, φυτὸν τοῦ Εὐελπίδος ἀκρωτηρίου

Tut, ἀρ. λίγδος, δοκιμαστήριον, χωνεῖον

Tute, Ϡ δοκιμαστήριον, χωνεῖον ὀξυκατάληκτον.

Tutélaire, ἐπ. (πολιοῦχος Θεὸς) ἀρωγὸς, ἐπίκουρος.

Tutelle, Ϡ. κηδεμονία, ἐπιτροπεία être en — ὑπόκειμαι εἰς . . . , κρέμαμαι ἀπό τινα.

Tuteur, trice, ἐπ. κηδεμόνων, ἐπίτροπος. § κάμαξ, στύλωμα, στήριγμα δένδρων.

Tutie, Ϡ. διφρυγὶς, ἄνθος, ὀξείδιον (ζίγκου) ψευδαργύρου.

Tution, Ϡ. ἴδε Tutelle.

Tutoiement, ἀρ. * συσεϊσμὸς, τὸ νὰ ὁμιλῇ τις πρός τινα εἰς δεύτερον ἑνικὸν πρόσωπον σὺ καὶ σὲ.

Tutoyer, ἐν. * συσεΐζω, ὁμιλῶ πρός τινα μεταχειριζόμενος τὸ σὺ καὶ σὲ.

Tutoyer, ἀρ. * συσεϊστὴς, ὁμιλῶν πρὸς ἄλλον μὲ τὸ σὺ καὶ σέ.

Tuyau, ἀρ. σύριγξ, σωλὴν, σωληνάριον, σίφων. § εἶδος ἱπποκάμπου, κήτους Θαλασσίου. § καυλὸς; κάλαμος, τὸ κούριον μέρος τῶν πτερῶν. § καλάμη, ὁ καυλὸς τῶν σιτοειδῶν φυτῶν. parler dans le — de l'oreille, dire quelque chose dans le — de l'oreille ὑποψιθυρίζω, λέγω τι κρυφίως, πρός τινα. — cloisonné ὀρθοκερατίτης, γαιώρυκτος κογχύλη. — d'orgue εἶδος σωληνοκοραλλίου (Tubipore)— tronpette εἶδος σωληνοειδοῦς κωκαλίου, (ἴδ. Serpule). — de plume, — de mer σωλὴν, εἶδος κογχύλης.

Tuyère, Ϡ. σωληνίσκος, ἄκρα τῆς καμίνου, ὅπου τίθεται ὁ βραχίων τοῦ φυσητηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου διέρχεται ὁ ἀὴρ.

Ty, ἀρ. αὐλὸς Κινέζων.

Tyliphore, Ϡ. * τυληφόρος, γένος φυτῶν.

Tylodina, Ϡ. γένος μαλακίων.

Tylopodes, ἀρ πλ. τυλόποδες, σύστημα μαστορόρων.

Tymbre, ἀρ. Θυμβρα κ. Θούμπρι, φυτόν.

Tymorphite, ἢ Lithotyron, ἀρ. * τυρόλιθος, πέτρα ὁμοιάζουσα μὲ τυρίον.

Tympan, ἀρ. τύμπανον, ὑμὴν, μεμβράνα τοῦ ἀκουστικοῦ ὀργάνου (τοῦ ὠτίου). § τύμπανον, ἀέτωμα, τὸ ξύλινον τρίγωνον κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ οἴκου. § ὡρολ. αὐλακωτὸς στυλίσκος (pignon). § μάγγανον, τροχὸς πρὸς ὕψωσιν ὕδατος.

Tympane, Ϡ. * τυμπανίας, εἶδος μύκητος.

Tympanique, ἐπ. τυμπανικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ τύμπανον τοῦ ὠτίου.

Tympaniser, ἐν. (τυμπανίζω) κατηγορῶ διασύρω τινα, φωνασκῶ κατ' αὐτοῦ (μὲ τὸ τύμπανον.)

Tympanite, Ϡ. τυμπανίτης, μετεωρισμὸς, νόσος τῆς κοιλίας πρησμένης ἀπο ἄνεμον.

Tympanne, Ϡ. ὕφασμα τανυσμένον ἀπο στύλου εἰς στύλον.

Tympanon, ἀρ. τύμπανον, κ. τούμπανον, μουσικὸν ὄργανον.

Tympe, Ϡ. λαξευμένη πέτρα ἔμπροσθεν τῆς καμίνου τοῦ αἰθηροχοείου.

Type, ἀρ. τύπος, παράδειγμα. § σύμβολον μυστηρίου. § σχῆμα, εἰκὼν νομίσματος.

Typhacées, Ϡ. πλ. τυφειδῆ φυτά.

Typhe, ἀο. *τυφίας, ἰχθὺς.

Typhie, ἀρ. * τυφίτης, ὄρις κυανοῦς.

Typhis, ἀρ. * τύφις, γένος κογχυλίων. § τύφις, γένος μαλακοστράκων.

Typhle, ἄρ. *τυφλίνη, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν συγγνάθων,

Typhlops, ἀρ. τυφλὼψ, τυφλίνος; γένος ὄφεων, κ. τυφλίτης.

Typho, ἀρ. τυφὼν, ἀνεμοστρόβιλος.

Typhode, ἀρ. fièvre — τυφώδης πυρετός.

Typhoïdes ἀρ πλ. ἴδ. Typhacées.

Typhomanie, Ϡ. τυφομανία, παραφροσύνη μὲ ληθαργίαν.

Typhon, ἀο. τυφὼν, ἀνεμοστρόβιλος

Typhu, ἀρ. φυτὸν ἔυυδρον.

Typhus, ἀρ. τύφος, γένος κακοήθους πυρετοῦ.

Typique, ἐπ τυπικὸς, ἀλληγορικὸς; συμβολικός. maladie — νόσος ἔχουσα τακτικὰς τὰς περιόδους.

Typographe, ἀρ. τοπογράφος.

Typographie, Ϡ. τυπογραφία.

Typographique, ἐπ. τυπογραφικός.
Typographiquement, ἐπ. τυπογραφικῶς.
Typographiste, ἀρ. τυπογράφος.
Typolithe, ἡ Pierre à empreinte, Ϛ. τυπόλιθοι, πέτραι φέρουσαι τύπους, σημεῖα.
Typomane, ἀρ. καὶ Ϛ. τυπομανής.
Typomanie, Ϛ. τυπομανία.
Typomanique, ἐπ. τυπομανικός.
Tyran, ἀρ. τύραννος. le peuple est un — à plusieurs têtes ὁ λαὸς εἶναι πολυκέφαλος τύραννος. les esclaves font les —s ἐπειδὴ ὑπάρχουσιν ἀνδραποδα, γίνονται τύραννοι. § εἶδος μυιάγρου, ἔντομον. § τύραννος, γένος ὑλοβίων πτηνῶν.
Tyranneau, ἀρ. τυραννίσκος, ὑποπαθέστερος τύραννος.
Tyrannicide, ἐπ. τυραννοκτόνος, φονεὺς τυράννου.
Tyrannie, Ϛ. τυραννὶς, τυραννία, τυραννικὴ κυβέρνησις. exercer la — τυραννῶ. μεταφ. ἰσχὺς, δύναμις τῶν παθῶν, τῆς εὐλωττίας.
Tyrannique, ἐπ. τυραννικὸς, βίαιος
Tyranniquement, ἐπίρ. τυραννικῶς.
Tyranniser, ἐν. τυραννῶ. μεταφ. βασανίζω, ἐνοχλῶ
Tyriamèthyste, Ϛ. *πορφυραμέθυστος, λίθος πολύτιμος.
Tyriantin, ἐπ (cristal, marbre —) πορφυρόχρους.
Tyrie, ἀρ. *τυρία, ὄρις.
Tyrimne, Ϛ. *τυρίμνη, γένος φυτῶν.
Tyrolienne, Ϛ. τυρολῳδία, εἶδος ᾄσματος τοῦ Τυρόλου.
Tyromancie, Ϛ. τυρομαντεία.
Tyromorfiste, Ϛ. τυρομορφίτης, λίθος ἔχων σχῆμα τεμαχίου τυροῦ.
Tyron, ἀρ. νεοσύλλεκτος στρατιώτης.
Tyroqui, ἀρ. φυτὸν τῆς Βρασιλίας.
Tyrotarique, ἀρ. τυροτάριχος, ἔδεσμα, φαγητὸν τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τυροῦ, ταριχευτὸν ἰχθὺν καὶ ἄλλα τινὰ ἀρτύματα.
Tyrsigère, ἐπ. Θυροφόρος, φέρων κιστὸν ἢ στολισμένος μὲ αὐτόν.
Tzar, ἴδ. Czar.
Tzeirau ἀρ. ὀρκὰς τῆς Ἀσίας.
Tzetzelien, ἀρ. χαλκοῦν κύμβαλον τῶν Λευιτῶν.

U.

U, πρῶτον γράμμα, ἀρ. εἰκοστὸν φωνῆεν τοῦ ἀλφαβήτου, τοῦ ὁποίου ὁ φθόγγος δυσκόλως παριστάνεται. μετὰ τοῦ g, μένει ἄφωνον, οἷον prodigue. ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ἀκολουθῇ τὸ q, οἷον qualité, marqué, querelle κτλ. προφέρεται ὡς ου εἰς τὰς ἐκγαλλισθείσας λατινικὰς λέξεις, οἷον aquatique, équateur, quadrature. ὁτακις δὲ τὸ i ἕπεται μετὰ τὸ qu, τὸ u ἀναλαμβάνει τὸν φυσικὸν ἦχον, οἷον quinquagésime. ἀποτελεῖ δίφθογγον μὲ τὸ i ὅταν προηγῆται τούτου, οἷον cuit, nuit. ὅταν δὲ πρέπῃ νὰ ἐκφωνηθῇ μόνον χωρίζεται τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ αὐτὸ γραμμάτων διὰ τῶν διακριτικῶν (¨). § σύμφωνον ἀντὶ τοῦ V.
Uberté, Ϛ. (οὐθαρ) γονιμότης καρποφορία, ἀφθονία
Ubions, ἀρ. πλ. *διοσκουρία, εἶδος φυτοῦ.
Ubiquiste, ἀρ. (Ϛυρεπανοίκτης) προφ ubiquist ὁάκτωο τῆς Σορβόνας λαμβάνων δεξίωσιν παντοῦ. § —s ἢ Ubiquistaires, Λουθηρανοὶ δοξάζοντες την παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς εὐχαριστίας (ὡς πανταχοῦ παρόντος)
Ubiquitaire, ἀρ. αἵρεσις διαμαρτυρουμένων, ἴδ. ἀνωτέρω.
Ubiquité, Ϛ. τὸ πανταχοῦ παρεῖναι
Ubitre, Ϛ. *ὑδητρον, ἰχθὺς Βρασιλίας.
Ubride, ἢ Hybride, ἐπ. νοθογενὴς (animal, plante —).
Ucase, ἀρ. ὄρκμα, ψήφισμα, διάταγμα τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας.
Ucher, ἀρ. Ϛυρωρός.
Ucranien, ne, ἐπ. ὁ ἐκ τῆς Ὑκρανίας.
Udomètre, ἀρ. (ὑδατόμετρον) ὑετόμετρον, ὄργανον φυσικῆς πρὸς γνῶσιν τῆς ποτότητος τοῦ πίπτοντος ὑετοῦ, τῆς ὑγρασίας.
Udore, Ϛ. *ὕδαρὴς ἢ ἑλωδία, γένος φυτῶν.
Udotée, Ϛ. * ὑδωτὶς, γένος πολυποδείων ἢ κοραλλίων (Polypiers).
Udromètre, ἀρ. ὑδρόμετρον, ὑετόμετρον ἢ ὀμβρόμετρον.
Ugmène, Ϛ. *ὕγαινα, γένος φυτῶν.
Ugno, ἢ Ugna, ἀρ. εἶδος λευκοῦ σταφυλίου.
Ugola, ἀρ. *ὕγολον, γένος μυκήτων.
Ukase, ἴδ. Ucase.
Ula, ἀο. δένδρον τῆς παραλίας τοῦ Μαλαβάρ.
Ulacide, ἀρ. ταχυδρόμος τοῦρκος.
Ulcération, Ϛ. ἕλκωσις.
Ulcère, ἀο. ἕλκος, πληγή. — de la cornée βόθριον.
Ulcéré, ée, ἐπ. ἑλκωμένος φέρων ἕλκος. μεταφ. παρωργισμένος (cœur —), λελυπημένος, δακνόμενος ὑπὸ τοῦ ἐλέγχου τῆς συνειδήσεως (conscience —ée).
Ulcérer, ἐν. ἑλκῶ, προξενῶ (κάμνω) ἕλκος, πληγήν, πλήγόνω. μεταφ. ἐρεθίζω, παροργίζω.
Uléiote, Ϛ. *ὑλεῶτις, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Uliginaire, ἐπ. ἑλόφυτος, ἑλώδης γενόμενος εἰς τὰ ἕλη.
Uligineux, euse, ἐπ ἑλώδης, τελματώδης, σαπρὸς, δυσώδης.
Ulloa, ἀρ. *ὔλωα, Ϛάμνος παράσιτος τοῦ Περοῦ.
Ulm, ἀο. or d' — ἐλήλαμένος (κτυπημένος) χρυσὸς.
Ulmacées, Ϛ πλ. πτελεοειδῆ φυτά.
Ulmaire, Ϛ. *πτελέατις, φυτὸν, εἶδος σπειραίας.
Ulmine, Ϛ. *πτελεΐνη, ἀλκαλοειδὲς στοιχεῖον φυτικὸν εὑρισκόμενον εἰς τὴν πτελέαν.
Ulobore, ἀρ. *ὑλοβόρος, γένος ἐντόμων.
Ulonate, Ϛ. *ὑλόνατον, κλάσις ἐντόμων.
Ulophone, ἀρ. οὐλοφόνον (ος), φαρμακερόν τι κόμμι (χαμαιλέων, ἰξία, φυτά.)
Ulotu, Ϛ γένος βρύων
Ultérieur, eure, ἐπ. περαίτερος, προσώτερος
Ultérieurement, ἐπίρ. περαιτέρω, προσωτέρω. § πασεκτὸς τῶν εἰρημένων, τῶν γενομένων.
Ultimat, ἢ Ultimatum, ἀρ. τελευταία καὶ ἀμετάθετος συνθήκη.
Ultime, Ϛ. *τελεύτιον, γένος κογχυλίων.
Ultion, Ϛ. ἐκδίκησις (ἀρχ.)
Ultra, ἀρ. ὑπερβολικὸς, ὑπερβολικὰ δοξάζων, φρονῶν.
Ultramédiaire, ἐτ ὑπερήμισυς (ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τῆς (δικαίας) ἀξίας.
Ultramondain, ne, ἐπ. ὑπερκόσμιος, πέραν τοῦ κόσμου (κείμενος).
Ultramontain, n·, ἐπ. (ὑπέρορος) ὑπεράλπειος, πέραν τῶν Ἄλπεων κείμενος, ὀπαδὸς τοῦ Πάππα.
Ultrarévolutionnaire, ἐπ (ὑπερεπαστάδιος) ὑπερβαίνων τὸν σκοπὸν πῆς πολιτικῆς μεταβολῆς, ἐπαναστάσεως, ὀχλοκρατικός.
Ultraroyaliste, ἐπ. βασιλικώτατος, μοναρχικώτατος.
Uluxie, Ϛ. *ὑλίξιον, γένος φυτῶν.
Ulvacées, Ϛ. πλ. * ὑλβαιοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Ulve, Ϛ. *ὔλβαιον εἶδος βρύου.
Umari, ἢ Umaris, ἀο. *ὑμαρὶς, γένος φυτῶν ἀσπριοειδῶν.
Umbares, ἀρ. πλ δικασταὶ Δίθιοπίας.
Umbilic, ἀρ. ὀμφαλὸς.
Umbilicaire, Ϛ. ὀμφάλιον, γένος λεχήνων.
Umble-chevalier, ἀρ. τύγγας, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους ἀττακέως.
Umbon, ἀο. ὀμφαλὸς, κέντρον ἐξω. τευκὸν ἀσπίδος.
Umbra, ἢ Ombre, Ϛ. σκιαίνης εἶδος, ἰχθύς.
Umbre, ἀρ. σαῦρα, σαμιάμιθος, κ. σαμιαμίθι. § εἶδος διοσκορίας, φυτόν.

Umimuk, θ. *πολύβους, ζῶον τοῦ πολικοῦ κύκλου.
Um-ki, ἀρ. * ὔμικον, θάμνος τῆς Κίνας.
Un, ne, ἀσιθ ἐτ. εἷς, μία. — des sept sages εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. — à — καθ' ἕνα, ἕνα πρὸς ἕνα. — des deux θάτερος dire —e chose pour —e autre ἄλλ' ἀντ' ἄλλων λέγω. de deux choses l' —e δυοῖν θάτερον. de deux jours l' — παρ' ἡμέραν, ἐναλλάξ. l' — et l'autre ἑκάτερος. ni l' — ni l'autre οὐδέτερος. § μονάς. § μόνος. dieu est — εἷς μόνος ὁ Θεός. § ἀμφίβολος, ἀμφίδοξος, ἀμφιρρεπής. § ἁπλοῦς. (il faut que dans — poème l'action soit —e). acheter — Buffon ἀγοράζω ἕνα Βυφῶνα, ἓν σύγγραμμα τοῦ Βυφῶνος. § τις. j'ai vu — homme εἶδον τινά. —s οἱ μὲν, τινές. les —s ont soutenu cette opinion, les autres prétendaient le contraire οἱ μὲν, ἢ οὗτοι μὲν ἐφρόνουν ταῦτα οἱ δὲ, ἢ ἐκεῖνοι δὲ τἀναντία. ils s'embrassent les —s les autres ἀλλήλους περιβάλλουσι, περιπτύσσονται. ils s'avancent les —s contre les autres ἐφορμῶσιν ἀλλήλοις. — à — ἀλλεπαλλήλως, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, καθ' ἕκαστον. l' — portant l'autre τῶν πάντων ὁμοῦ καὶ γενικῶς θεωρουμένων.
Unanime, ἐπ. ὁμόθυμος. d'un — consentement ὁμοθυμαδὸν, μιᾷ ψήφῳ, ὁμοψήφως. d'une voix — ὁμοφώνως, ἐκ μιᾶς φωνῆς.
Unanimement, ἐπίρ. ὁμοθυμαδὸν, ὁμοφώνως, ὁμοψήφως
Unanimité, θ. ὁμοφροσύνη, ὁμοφωνία.
Unau, ἀρ. βραδύπους ὁ διδάκτυλος, ζῶον ἄνουρον
Uncaire gambir, ἀρ. δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Unciforme, ἐπ. *ἀγκιστρώδης, ἀγκιστροειδής
Uncinaire, θ. * ἀγκιστρίτης, γένος ἐντοσθιοβίων σκωλήκων, τῶν ὁποίων τὸ ἀρσενικὸν ἔχει εἰς τὴν οὐρὰν δύο ἄγκιστρα.
Uncinée, θ. * ἀγκιστρία, γένος φυτῶν.
Uncinaires, ἀρ. πλ. ἐντοσθιόβιοι σκώληκες.
Uncinó, ée, ἐπ. ἀγκιστρώδης.
Undiculation, θ. κυματισμὸς, μίμησις. κυμάτων, ἐπι ζωγρ. πίνακος.
Unguéal, le, ἐπ. ὀνυχώδης. phalanges —les τελευταῖαι μετὰ τὴν ἄκραν τῶν δακτύλων φάλαγγες, σκυταλίδες.
Ungniculé, ée, ἐπ. ὀνυχώδης.
Unguis, ἀρ. ὀνυχοειδὲς, (δακρυῶδες) ὀστοῦν.
Unguis-odoratus, ἀρ. κογχύλιον ἰατρικόν.
Ungulé, ée, ἐπ. σχιδώνυχος.
Uni, ie, ἐπ. ἡνωμένος, συνημμένος. ἐρ(προσ)ηρμοσμένος. ces deux pièces de bois sont bien —es τὰ δύω ταῦτα κομμάτια ξύλου εἶναι καλῶς κολλημένα. μεταφ. ὁμόνους, οἰκείος, συνδεδεμένος διὰ φιλίας, σχέσεως. § ὁμαλός. chemin — ὁδὸς λεῖα, τετριμμένη, ὁδὸς ἴσος. mer —e comme une glace λειοκύμων θάλασσα. § ἁπλοῦς, ἴσος, ἀκατάσκευος. étoffe —e ὕφασμα μὴ διηνθισμένον, χωρὶς ἄνθη, (τουρκ. δούζικον). habit — φόρεμα χωρὶς καλλωτισμόν. § ἀγελής. (homme —, conduite —e). § ἐπίρ. ὁμοίως,. ἐξ ἴσου. (filer —). à l' — πρὸς στάθμην, ἐξίσου.
Unibranchapertures, θ. πλ. * συμβραγχώδη, γένος ἰχθύων.
Unicapsulaire, ἐπ. μονοθύλακος. (fruit —)
Unicité, θ. ἑνικότης, ποιότης τοῦ ἑνικοῦ.
Unicorne, ἀρ. μονόκερως, ναρβάλης, κῆτος, εἶδος φαλαίνης. — fossile διάφορα μέρη γαιωρύκτων ζώων ὁμοιαζόντων τὸν μονόκερων
Unicorne-marin, ἀρ. μονόκερως, εἶδος κήτους.
Unième, ἐπ. πρῶτος.
Unièmement (vingt et) τὴν εἰκοστὴν καὶ πρώτην φοράν.
Uniflore, ἐπ. μονανθής.
Unifolium, ἀσ. * μονοφυλλίτης, φυτὸν ἄλλως λεγόμενοι muguet quadrifide.
Uniforme, ἐπ. (μονόμορφος), ἰσόμορφος, μονοειδὴς, μονότονος, ὅμοιος πάντοτε. § στολὴ, φόρεμα στρατιωτικόν
Uniformément, ἐπίρ. ὁμοτόνως, (μονοειδῶς, ὁμοίως.)
Uniformiser, ἐν. ποιῶ τι ὁμότονον, ὅμοιον.
Uniformité, θ. ὁμοιότης, ἀναλογία, ταυτότης.
Unilabié, ée, ἐπ. μονοχειλής (plante —).
Unilatéral, le, ἐπ. μονόπλευρος.
Unilobé, ée, ἐπ. μονόλοβος, μονόκεστρος.
Uniloculaire, ἐπ capsule — θύλακος, κιστη μονόχωρος
Uniloque, ἐπ. μονόλογος, (acte —) ὅπου εἷς ὁμιλεῖ, ἐκφράζων ἑνὸς μόνου τὴν θέλησιν.
Uniment, ἐπίρ. ὁμαλῶς. § ὁμοίως. tout — ἀπαράλλακτα § ἁπλῶς. (il vit —, il est habillé fort —).
Uniole, θ. εἶδος ἀγρώστεως.
Union, θ. ἕνωσις, συναρμογὴ, συνάφεια πραγμάτων. § γάμος, συνοίκησις. § συμφωνία, ὁμόνοια, ἑταιρεία. vivre dans l' — ὁμονοῶ § ἀλληλογραφία, ἀνταπόκρισις § μαργαρίτης ἀπιοειδής. § ὁμοσπονδία τῶν Ἀμερικανῶν πολιτειῶν.
Unions, ἀρ. πλ. ἀλέφαλα μαλάκια.
Unipersonnel, elle, ἐπ. μονοπρόσωπος.
Unipétalée, ἐπ. μονοπέταλος.
Unique, ἐπ. ἑνικὸς, μοναδικὸς, μόνος. fils — μονογενὴς υἱός. § παράδοξος, ἀλλόκοτος. (il est — cela est —, c'est —). § ἐξαίρετος, ἔξοχος, ἀξιόλογος (κατὰ τὸ εἶδός του) § θ. πορφύρα, κογχύλη.
Uniquement, ἐπ μοναδικῶς. § ἐξαιρετως. § ἐξόχως.
Unir, ἐν. (— à), ἑνῶ, συνάπτω, μεταφ. καθιστῶ φίλους, συγγενεῖς. § ὁμαλίζω. — un chemin ἰσάζω τὸν ὁρόμον. § στιλβῶ, γυαλίζω. s' —, αὐτοπ. ἑνοῦμαι, συνέχομαι, συναπτομαι. § συνεταιρίζομαί τινι, προσκολλῶμαι εἰς. s' —, ἀλληλ. συνενούμεθα, συνμαχοῦμεν. —i, ie, μετ: les provinces —ies ἐπαρχίαι τῆς Ὁλλανδικῆς δημοκρατίας. à l' — ἰσα. on a mis tout ce lieu à l' — ἐξωμάλισαν, ἴσασαν ὅλον τοῦτον τὸν τόπον.
Unisexé, ée, ἐπ. μονόφυλος, ἑνὸς φύλου, γένους.
Unissant, te, ἐπ. συναπτικός. (bandage —).
Unisson, θ. ὁμοφωνία. chanter à l' — ψάλλω ὁμοφώνως (μεταφ. applaudir, blâmer, murmurer à l' —) χορδαὶ, ἢ ὄργανα ἀποτελοῦντα τὸν αὐτὸν ἦχον, σχέσις ὁμοιότητος, ἰσότητος μεταξὺ δύω ἤχων.
Unitaires, ἀρ. πλ. μονοφυσῖται, μονοθελῆται (Σοσινιανοί), δοξάζοντες μονοπρόσωπον τὸν Θεὸν, ἢ μίαν θέλησιν καὶ φύσιν αὐτοῦ ἀποδεχόμενοι.
Unité, θ. μονάς. § ἑνότης, ταυτότης
Unitif, ive, ἐπ ἑνωτικός. vie —ive, θεολ. ἕνωσις τῶν Χριστιανῶν μὲ τὸν Θεόν.
Univalve, ἐπ. μονόθυρος. testacée — ὀστρακόδερμον μονόθυρον, ἔχον μίαν θυρίδα, ἓν ὄστρακον, ἢ κόχλαιον.
Univers, ἀρ. κόσμος, τὸ πᾶν.
Universaire, ἀρ. ἰδ. Anniversaire.
Universaliser, ἐν. καθιστῶ παγκόσμιον, γενικόν.
Universaliste, ἀρ. πιστεύων τὴν παγκόσμιον χάριν.
Universalité, θ. καθολικότης, τὸ καθόλου, τὸ περιέχον τὸ γένος καὶ τὰ διάφορα εἴδη, πάντα τὰ ὁμοειδῆ ὄντα.
Universaux, ἀρ. πλ. ἐγκύκλιοι τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς βουλῆς.
Universel, (πλ. —saux), le, ἐπ. καθολικὸς, γενικός homme — ἐγκυκλοπαιδικὸς, ἐπιτήδειος εἰς πάντα, πάντων ἔμπειρος ἄνθρωπος.
Universellement, ἐπίρ. καθόλου, καθολικῶς, γενικῶς. c'est une chose — reconnue πρᾶγμα ὁμοίως εἰς

-πάντας γνωστόν. on tombe — d'accord que παραπάντων ὁμολογεῖται.
Universitaire, ἐπ. πανεπιστημιακός, ἀκαδημιακός. rétribution — ἀκαδημιακὰ δικαιώματα.
Université, Ϛ. πανεπιστήμιον.
Univocation, Ϛ. χαρακτὴρ τοῦ καθολικοῦ
Univoque, ἐπ. ὁμόφωνος, προσηγορικός. § καθολικος, γενικὸς, κοινὸς εἰς πολλὰ πράγματα (παρ τὸ ζῶον). § εἰδικὸς, ἰδιαίτερος. signes — s χαρακτηριστικὰ σημεῖά τινος νόσου.
Unogates, Ϛ. πλ. κλάσις ἐντόμων.
Unones, Ϛ. πλ. φυτὰ τῆς πολυανδρίας.
Unxie, Ϛ. *ὄγξιον, φυτὸν ποωδες.
Unzaine, Ϛ. εἶδος πλοίου διὰ τὸ ἅλας.
Upalizes, ἀρ. πλ. σύστημα ἀμανιτῶν.
Upas,-antiare, ἡ Bubon — ἡ Spo, ἀρ. * φαρμακόδενδρον.
Uperhize, Ϛ ὑπέρριζον, γένος μυκήτων.
Upérote, ἀρ. * ὑπέρωτος, κογχύλη γαιώρυκτος.
Upide, ἡ Upis, Ϛ. *ὖπις, ἔντομον.
Ura, ἀρ. εἶδος ἀστακοῦ.
Urac, ἀρ. ἴδ, Varec.
Uralepsis, Ϛ. * οὐράληψις, γένος φυτῶν.
Uralier, ἀρ. * οὐράλιον, γένος φυτῶν
Uranc ἡ Uranite ἡ Uranium. ἀρ οὐρανίτης, ἡ οὐράνιον νεον μέταλλον φαιὸν καὶ δυστηκτον.
Uranie, Ϛ. Οὐρανία (Ἀφροδίτη) Μοῦσα. § οὐρανῖτις, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.
Uranochre, ἀρ. οὐρανόχρουν, ὀξείδιον τοῦ οὐρανίτου.
Uranodon, ἀρ. * οὐρανόδους, εἶδος δειρίνος.
Uranographie, Ϛ. οὐρανογραφία.
Uranologie, Ϛ. οὐρανολογία.
Uranométrie, Ϛ. οὐρανομετρία, ἀστρονομία.
Uranomorphites, Ϛ. πλ. οὐρανομορφῖται, πέτραι φέρουσαι σχήματα, τύπους οὐρανίων σωμάτων.
Uranoscope, ἀρ. οὐρανοσκόπος, ἀνωδόρκας (βάσκος ἢ βρίσκος) κ. βάτραχος, βοῦρος ἢ λύχνος, ἰχθύς
Uranote, Ϛ * οὐρανωτον, φυτὸν τῆς Νέας Ὁλανδίας.
Uranus, ἀρ. οὐρανὸς, πλανήτης ὁ ἀπώτατος περιστρεφόμενος εἰς 84 ἔτη, καὶ ἔχων 6 δορυφόρους.
Urao, ἀρ. ανθρακικὴ σόδα.
Uraric, ἀρ. * οὐράριχον, γένος φυτῶν
Urate, ἀρ. οὐρικὸν ἅλας.
Urbain, ne, ἐπ. ἀστυκός. § πολίτης.
Urbanistes, Ϛ. πλ. ἡ Clairettes, μοναχαὶ τῆς ἁγίας Claire § αἱρετικοὶ ἐναντίοι εἰς τὸν Ζ'. Κλήμεντα.
Urbanité, Ϛ. ἀστειότης, ἀστεϊσμὸς, εὐγένεια, φιλοφροσύνη.
Urbère, Pique brots Vendangeur, Coupe-bourgeon, ἀρ. κνίψ, ἴψ, ψλν, ἀμπελοκουρὶς, ἀκρὶς κτλ. ὀνόματα κοινὰ διαφόρων ἐντόμων βλαπτόντων τὰ καρποφόρα δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους.
Urcée, Ϛ. * κρωσίτης, κωκάλιον εἴτε ὀστρακόδερμον.
Urcéolaire, ἐπ. πολύπους τροχοειδὴς § * ἑλξίνιον, γένος μνιοειδῶν φυτῶν.
Urcéole, Ϛ. * ἀσκύλλιον, φυτὸν
Urcéolé, ée, ἐπ. ἀσκώδης, φουσκωμένος ὡς ἀσκός.
Ure, ἀρ βόνατος, ἀγριόταυρος τῆς Λιθουανίας.
Urebec, ἀρ. Urebère, Ϛ. *ἁρυπτοκέφαλος, ζωάριον κατατρῶγον τὰ βλαστάρια.
Urédo, ἡ Urède, ἀρ. ἐρυσίβη, κ. δαυλος, δαυλίτης (ἡ μᾶλλον δαλος καὶ δαλίτης) νόσος τοῦ σίτου
Urée, Ϛ. * οὖραιον ἡ οὐρῖτις (ὕλη) οὐσια θεμελιώδης του οὔρου.
Urènes, Ϛ πλ. * ὑσὴν, σύστημα τῶν μαλαχοειδῶν φυτῶν.
Uretau, ἀρ. καλώδιον, σχοινίον μὲ τροχιλίαν.
Urétère, ἀρ. οὐρητὴρ, ὀχετὸς τοῦ οὔρου ἀπὸ τῶν νεφρῶν μέχρι κύστεως.
Urétéritis, Uréthritis, Ϛ. οὐρηθρῖτις, φλόγωσις τῆς οὐρήθρας.
Urétéro-phlegmatique, ἐπ. οὐρητηροφλεγματικὸς, ποσερχόμενος ἀπὸ βλεννώδη ὕλην εἴτε φλέγματα τῆς οὐρήθρας.
Urétéro pyïque, ἐπ. οὐρητηροπυϊκὸς γινόμενος ἀπὸ πυον τῆς οὐρήθρας.
Urétéro-stomatique. ἐπ. *οὐρητηροστομος, *οὐρητηροστοματικος προς ερχόμενος ἀπὸ στούππωμα τῶν οὐρητήρων.
Urétéro-bulbaire, ἐπ. (artère —) οὐρητηροβολβώδης, * λοξοπερίναιος.
Urétique, ἐπ. οὐρητικὸς (passage —) § οὐρικὸς (remède —) διουρητικὸς. § οὐρητικος, ἄρρωστος οὐρῶν καλῶς. § (fièvre —) διαβητικὸς, συμπτωματικος τοῦ διαβήτου, νόσου.
Urétre, ἀρ. οὐρήθρα, σωλὴν δι' οὗ ἐξέρχεται τὸ οὖρον.
Urétrotome, ἀρ. οὐρηθροτόμον, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν χρήσιμον ἐπὶ τῆς λιθοτομίας.
Urétrymènode, ἐπ. * οὐρηθρυμενωδης.
Urgence, Ϛ. ἀνάγκη κατεπείγουσα, βία.
Urgent, te, ἐπ. (ἀναγκαιότατος) κατεπείγων.
Uriase, Ϛ (οὐρίασις) λιθίασις.
Urigne, ἀρ. λύκος, εἶδος ἰχθύος (ἴσ. κάλλιχθυς ἡ καλλιώνυμος).
Urinaire, οὐρικός. (canal —)
Urinal, ἀρ. οὐροδοχεῖον, οὐρητρὶς, ἀμὶς, οὐράνη, ἐνουρήθρα, κ. κατουλοκούμαρον.
Urine, Ϛ. οὖρον, οὖρα, κ. κάτουρον.
Uriner, ἐν. οὐρῶ, κατουρῶ.
Urineux, euse, ἐπ οὐρώδης, οὐρικὸς, ἔχων ὀσμὴν οὔρου, ἢ κ. κατουρλιάρης.
Urique, ἐπ. acide — ὀξὺ οὐρικὸν, ἐξαγόμενον ἀπὸ τὰ οὖρα.
Urne, Ϛ. κάλπη. § κάλπη, δοχεῖον φαγεντιανὸν, σινικὸν, τιθέμενον χάριν καλλωπισμοῦ εἰς διάφορα μέρη τῆς οἰκίας. § κυψέλη, θήκη τῶν μνίων. — aux suffrages ἐχῖνος, καδίσκος. — épineuse * ἐχινίσκος ἢ ἐχίνιον κωκάλιον, ὀστρακόδερμον σπειροειδές.
Urocératès, ἀρ. πλ. οὐροκεροειδῆ, φυλὴ ἐντόμων.
Urocère, ἀρ. *οὐρόκερων, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων τῶν βορείων κλιμάτων.
Urochloé, ἀρ. *οὐροχλόη, γένος φυτῶν καλαμηφόρων (σιτοειδῶν).
Urocrise, Ϛ. οὐρομαντεία.
Urocritère, ἀρ. οὐροκριτήριον, κρίσις περὶ τῆς νόσου ὡς ἀπὸ τῶν οὔρων.
Urodèles, ἀρ. πλ. * οὐρόδηλα, οὐροφανῆ, ἑρπετὰ βατραχώδη.
Urodynie, Ϛ. οὐρωδυνία, αἴσθησις πόνου, ἐν ᾧ κατουρεῖ τις.
Uromance, Uromancie, Ϛ. οὐρομαντεία, κρίσις περὶ τῆς νόσου ὡς ἐκ τῆς ὄψεως τῶν οὔρων.
Uromante, ἀρ. οὐρομάντις (ἰατρός).
Uromantie, Ϛ. οὐρομαντεία.
Uroplate, ἀρ. * πλατυουρὶς, γένος ἑρπετῶν.
Uropodes, ἡ Brévipennes, ἀρ. πλ. (οὐρόποδα) ποδουρὶς ἢ βραχύπτερον, πτηνὰ περιπατοῦντα ὀρθια.
Uropristes, ἡ Serricodes, ἀρ. πλ. οὐροπρίσται, σύστημα ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Uroscopie, Ϛ. οὐροσκοπία, ἡ παρατήρησις τῶν οὔρων. ἴδ. Uromancie.
Urosperme, ἀρ. *οὐρόσπερμον, γένος φυτῶν.
Urquain, ἀρ. *μυλόθετον, πέτρα ὅπου ὁ κεραμεὺς βάλλει τὸν μύλον.
Ursin, ἀρ. εἶδος φώκης.
Ursinies, Ϛ. πλ. παιδέρως, (ἄνθος) γένος φυτῶν.
Urson, ἀρ. ἐχῖνος, ἡ ἀκανθόχοιρος τοῦ Οὐδτωνείου κόλπου.
Ursuline, Urseline, Ϛ οὐρσελινὴ, μοναχὴ, καλογραῖα.
Urticaire, Ϛ. κνίδωσις, ἐξάνθημα τοῦ σώματος, νόσος.
Urtication, Ϛ. φοινιγμὸς, κτύπημα, τρίψιμον μὲ κνίδας, (εἶδος θεραπείας κατὰ τῆς παραλυσίας, τῆς ληθαργίας, καὶ τῆς ἰσχιάδος).
Urticées, Ϛ. πλ. κνιδοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Urucu, ἴδ. Roucou.
Urus, ἴδ. Ure.
Us, ἀρ. ἔθος, χρῆσις, ἀπόλαυσις.
Usage, ἀρ. ἔθος, συνήθεια, ἔθιμον. l' — universel d'invoquer un dieu prouve son existence ἡ παγκόσμιος συνήθεια τοῦ νὰ ἐπικαλῶν-

τται οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἀποδεικνύει τὴν ὕπαρξίν του. il est dans l' — de crier toujours συνειθίζει πάντοτε νὰ φωνάζῃ. § χρῆσις (πραγμάτων ἐν γένει) il ne fait aucun — de ses richessses, de ses talens δὲν μεταχειρίζεται παντελῶς τὸν πλοῦτόν του, τὰ προτερήματά του. il a fait un mauvais — de sa fortune μετεχειρισθη κακῶς τὴν περιουσίαν του. cela ne vous sera d'aucun — τοῦτο δὲν θελει σοὶ χρησιμεύσει τιποτε. il a mis tout en — ἐπεχείρησε τὰ πάντα, (πᾶσαν μηχανὴν ἐμηχανήσατο), ἐσπούδασε κατα διαφόρους τρόπους. agir contre l' — παρὰ τὸ εἰωθος ποιῶ, κάμνω τι ἐναντίον τῆς συνηθειας. faire l' —, avoir l' — de μεταχειρίζομαί τι. § πεῖρα, ἕξις. l' — des affaires ἡ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία — du monde ἡ γνῶσις τῶν ἀνθρώπων, ἡ καλὴ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἐπιτήδειος συμπεριφορά. il n'a pas l' — du monde δὲν ἠξεύρει νὰ φερθῇ, (ἀγροῖκος ἐστι). § κτῆσις, ἀπόλαυσις. § —s ἐκκλησιαστικὰ βιβλία.

Usager, ἀρ. ἔχων δικαίωμα χρήσεως, βοσκῆς, κτλ.

Usance, Ϟ. ἔθος κοινὸν. § τριακονθήμερος προθεσμία διὰ τὴν πληρωμὴν συναλλαγματικῆς.

Usant, te, ἐπ. χρώμενος, ἀπολαύων. § ἀνεξάρτητος, (ἐνήλιξ), δεδοκιμασμένος, μὴ ὑποκείμενος εἰς τινα. (fille — de ses droits).

Usé, ée, ἐπ. τετριμμένος, διεφθαρμένος. § ἐξημελημένος, παρημαμακὼς διὰ τὴν πολυχρόνιον χρῆσιν, διὰ τὴν πολυκαιρίαν. μεταφ. ἐκνευρισμένος ἀπο τὴν ἀκολασίαν, τὰς ἡδονάς.

User, ἐν. χρῶμαι, μεταχειρίζομαι, δαπανῶ. (— du bois, de la chandelle). — de douceur, de moderation, de sévérité envers quelqu' un φέρομαι ἡμέρως, μετριως, αὐστηρῶς πρός τινα. § κατατρίβω, διαφθείρω διὰ τῆς χρήσεως. μεταφ. καταπονῶ, (κουράζω), ἐξαντλῶ τὰς δυναμεις, ἐκνευρίζω, ἀδυνατίζω. en — πράττω οὕτω πως. il en a usé honnêtement avec moi (καλῶς ἐμοὶ ἐχρήσατο), ἐφέρθη καλῶς πρὸς ἐμέ. s' —, αὐτοπ. τρίβομαι, κατατρίβομαι, φθείρομαι, ἐκνευρίζομαι, ἀδυνατίζομαι. les hommes s' usent par l'abus de leur forces οἱ ἄνθρωποι φθείρονται καταχρώμενοι τὰς δυνάμεις των. —é, ée, μετ. corps — par le travail σῶμα ὑπο τοῦ πονου τετρυχωμένον. pensées —ées τετριμμέναι ἰδέαι. manteau — μανδύας μεσότριβος, ἢ παλαιον ἐπαινωφόρεμα.

User, ἀρ. χρῆσις, ὑπηρεσία. habit d'un bon — εὔχρηστον ἱμάτιον.

Usie, Ϟ. ὔσιον, γένος διπτέρων ἐντόμων.

Usine, Ϟ. βαναυσουργεῖον, ἐργαστήριον, τὸ σύνολον τῶν μηχανῶν τινος τεχνικοῦ καταστήματος, ὅπου μεταχειρίζονται τὸ ὕδωρ, τὸν ἄτμον, τὸ πῦρ, τὸν ἀέρα κτλ.

Usité, ée, ἐπ ἔθιμος, νομιζόμενος, συνήθης. non — ἄχρηστος.

Usne, ἀρ. κάλως, χονδρον σχοινίον διὰ τὰς σχεδίας.

Usnée, Ϟ (ὕσγη), λειχὴν δένδρου ὄξις ἐνούμενος μὲ ἄσβεστον καὶ οὖρον παράγει ὕσγινον, εἴτε πορφυροῦν χρῶμα εὔχρηστον εἰς τοὺς βαφεῖς.

Usquebac, ἀρ. (Escubac, scubac, ἡ scuba), ὑγρον κρόκου κ. ζαφορᾶς.

Ussasi, ἀρ. *ὑσάσιον, δένδρον τῆς Ἰνδίας, τοῦ ὁποιου οἱ μὲν καρποὶ τρώγονται, τὰ δὲ φύλλα χρησιμεύουσιν ὡς ἄρτυμα, τὸ δὲ ξύλον μεταχειρίζονται εἰς τὰς τέχνας.

Ustensile, ἀρ. σκεύη (μαγειρικὰ), χαλκώματα. § —s ἐργαλεῖα τινος τέχνης.

Ustensilier, ἐν. εὐτρεπίζω μὲ ὅλα τα σκεύη.

Ustérie, Ϟ. ὑστερία, δενδρύλλιον τῆς Γουϊνέας. § ὑστέριον, γένος φυτῶν.

Ustion, Ϟ. χειρ. καυτηριασις, καυσις.

Ustrine, Ϟ. καύστρα, τόπος ὅπου ἐκαίοντο τὰ σώματα τῶν νεκρῶν.

Ustullation, Ϟ. καῦσις, (πυράκτωσις), ξήρανσις ἐπὶ τοῦ πυρός.

Usucapion, Ϟ. ἴδ. Prescription.

Usuel, elle, ἐπ. συνήθης.

Usuellement, ἐπίρ. συνήθως, κοινῶς.

Usufructoire, ή / Usufructuaire, ἐπ. καρπωτικός, ἐπικαρπωτικός. droit — ἐπικαρπίας δικαίωμα.

Usufruit, ἀρ. ἐπικαρπία, κάρπωσις, ἐκκάρπωσις, ἀπόλαυσις τοῦ καρποῦ, τῶν προϊόντων κτήματός τινος.

Usufruitier, ἀρ. —ère, Ϟ ἐπικαρπωτὴς, ἔχων τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας. les bons princes se regardent comme les simples —s de leurs états οἱ ἀγαθοὶ βασιλεῖς θεωροῦνται ὡς οἱ ἐπικαρπωταὶ τοῦ βασιλείου των.

Usul, ἀρ. Ϟίρα, (ἀσχ).

Usum, (ad), ἀρ. συλλογὴ βιβλίων, ἢ βιβλίον τυπωθὲν διὰ τον βασιλόπαιδα τῆς Γαλλίας.

Usun, ἀρ. *ὕστον, καρπὸς τῆς Περουβίας κοκκινίζων τὰ οὖρα τοῦ τρώγοντος.

Usuraire, ἐπ. τοκογλυφικός.

Usurairement, ἐπίρ. τοκογλυφικῶς (prêter, emprunter —).

Usure, Ϟ. τόκος χοημάτων, τοκογλυφία, τόκος ὑπερβολικος, ἡ ὠφέλεια ἀθέμιτος χρημάτων. prêter à — δανείζω ἐπὶ τοκογλυφία.

Usurer, ἐν. (τοκογλυφῶ), λαμβάνω παράνομον τόκον.

Usurier, ère, ἐπ. τοκιστὴς, ἐπιτόκῳ δανειστής. § τοκογλύφος. § ὁ ὠφελούμενος ἀπὸ τὰ καλὰ τῶν ἄλλων.

Usurpateur, trice, ἐπ. ἁρπαξ, σφετεριστής. § οὐσ. ὁ ἁρπάσας τὸ στέμμα, τὸν θρόνον τοῦ νομίμου βασιλέως, ἢ διαδόχου βασιλείας.

Usurpation, Ϟ. ἁρπαγή, σφετερισμός.

Usurper, ἐν. ἁρπάζω, σφετερίζομαι. —é, ée, μετ reputation —ée φήμη, δόξα ἄδικος, παράλογος ὑπὲρ ἀξίαν.

Ut, ἀρ. πρώτη φωνὴ, πρῶτος τόνος τῆς μουσικῆς, ἴδ. note. § φιλοτησία (μεταξὺ τῶν τυπογράφων)

Utensil, ἢ **Ustensile**, ἀρ. φόρος, τέλος.

Utérin, ne, ἐπ. ὁμομήτριος. § μητρικὸς, ὑστερικός. fureur —e μητρομανία, νυμφομανία.

Utérus, ἀρ. ὑστέρα, μήτρα.

Utile, ἐπ. λυσιτελὴς, ὠφέλιμος.

Utilement, ἐπίρ, λυσιτελῶς, ὠφελίμως.

Utilisation, Ϟ *ὠφελιμοποίησις.

Utiliser, ἐν. χρησιοποιῶ, ὠφελιμοποιῶ.

Utilité, Ϟ. λυσιτέλεια, ὠφέλεια. § κέρδος, βοήθεια, βοήθημα. § χρῆσις.

Utinet, ἀρ κόπανον βυτιδοποιοῦ, κ.βαρελλᾶ. § σκολύθριον, σκαμνίον, ὅπου βάλλουσι το ἔργον των οἱ τριχαποποιοί, (οἱ κατασκευάζοντες τὰς ὀκυτέλλας).

Utopie, Ϟ. * εὐαρχία, * κοιναρχία, σχέδιον, τύπος διοικήσεως φανταστῆς πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, ἔργον τοῦ Θωμᾶ Μώρου. μεταφ. ἐντελὴς δημόσιος εὐδαιμονία, ἰδανικὸς τοπος.

Utriculaire, ἐπ ἀσκαύλης, παίζων τὴν γκάϊδα. § *ἀσκαύλιον, φυτόν. § —s, πλ. οἱ διαδαίνοντες τοὺς ποταμοὺς ἐπὶ τῶν ἀσκῶν.

Utricule, ἀρ. ἀσκίδιον. § θυλάκιον. § ἐλυτρον, χιτώνιον. § κυψέλιον, κοιλωμα, βοταν.

Uvage, ἢ **Oeuvage**, ἀρ. (περίμετρος, περίκλεισμα), χείλη καδου τῶν σακχαροκαθαρτῶν.

Uvaure, ἀσ. *ὕδαρος, εἶδος φώκης.

Uve, Ϟ. ἀλοιφὴ ψιμμυθίου.

Uvée, Ϟ. ῥαγοειδὴς, ἢ χοροειδὴς ὑμὴν (χιτὼν) τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Uvette, Ϟ. σταφυλόδενδρον, δενδρύλλιον, Ϟάμνος.

Uvifère, Ϟ. (μήλωθρον), δύω εἴδη ἀγριαμπέλου.

Uvulaire, ἐπ. σταφυλικὸς, ἀνήκων εἰς τὴν κιονίδα, τὴν σταφυλὴν, τὸν σταφυλίτην. § —s, Ϟ. πλ. *ὔδυλοι, σύστημα κρινοειδῶν φυτῶν.

Uvule, Ϟ (κιονὶς) σταφυλὴ, σταφυλίτης.

Uzifur, ἀρ. κιννάβαρι, κατεσκευασμένον ἐκ θείου καὶ ὑδραργύρου.

V.

V, ἀρ. εἰκοστὸν δεύτερον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου. § σύμφωνον, n.

Va, ἐπίρ. ἴθι, ἄγε. § εἶεν, ἂς εἶναι, συμφωνῶ. § ἀρ. συκῆ τοῦ Τογκίνου. § λέξις τινῶν χαρτοπαιγνίων, οἷον τοῦ φαρὰω, κτλ. ὅπου λέγουσι sept et le —, quinze et le —, ἴδ. Vade.

Va-de-la-gueule, ἀρ. (ἄνευ πλ.) γαστρίμαργος, ἄπληστος.

Va-et-vient, ἀρ. μηχανὴ μεταξοκλωστική. § παλινδρόμησις, περιφόρησις, κ. σύρτα φέρτα.

Va-nu-pied, ἀρ. κονιόπους, γυμνοπόδαρος, μεταφ. πτωχὸς, ἄπορος.

Vacance, Θ. καιρὸς, καθ' ὃν θέσις, ὑπηρεσία τις μένει κενή. —s ἐλινύες, ἡμέραι ἀναπαύσεως, ἀνακωχαὶ μαθημάτων, ἀκροάσεων.

Vacant, te, ἐπ. σχολάζων, κενὸς, ἔρημος, μὴ κατεχόμενος παρ' ἄλλου.

Vacarme, Θ. θόρυβος, ταραχή. faire — ἢ du — θορυβοποιῶ.

Vacation, Θ. ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα, ἀσχολία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων περί τινα ὑπόθεσιν. § (σχόλασις) καιρὸς, καθ' ὃν θέσις ἢ ὑπηρεσία τις μένει κενή. § διακοπὴ συνεδριάσεων δικαστικῶν. chambre des —s σύλλογος ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου (parlement) συγκείμενος ἀπὸ πρόεδρον καὶ πολλοὺς συμβούλους διὰ νὰ δικάσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν. § μισθὸς διδόμενος κατ' αὐτήν.

Vaccin, ἀρ. *βούπυον, δαμαλλὶς, κ. βατσίνα, ἔμπυον λαμβανόμενον ἀπὸ τὴν θηλὴν τῶν βοῶν (ἀγελάδων). (le — se couserve lorsqu' on le met sur deux petits carrés de verre posés l' un sur l' autre et lutés sur les bords).

Vaccinable, ἐπ. (ἰατρὸς) *βουπυεμβολιστὴς, ὁ ἐμβολίζων τὴν βατσίναν.

Vaccination, Θ. *βουπυεμβολισμὸς, κ. βατσιναρισμα.

Vaccine, Θ. *βουπυεμβολισμὸς, κ. βατσιναρισμα (la — doit amener de grands changemens dans l' ordre social par l' excès de la population ; puisse être pour son bonheur!)

Vacciner, ἐν. *βουπυεμβολίζω, ἐμβολιάζω μὲ βατσίναν.

Vacciniées, Θ. πλ. ἰδαιοβατοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Vaccinique, ἐπ. (virus. —) *βουπυεμβολικός.

Vache, Θ. βοῦς, ἀγελὰς, κ. ἀγελάδα. § κρέας βόειον, βοὸς, ἀγελάδος. manger de la — τρώγω ἀγελαδήσιον κρέας. il a mangé de la — enragée (ἔφαγε λυτσασμένην ἀγελάδα) ὑπέρερε πολλὰς ταλαιπωρίας εἰς πολέμους, ταξείδια, κτλ. ce cheval rue en — ὁ ἵππος οὗτος λακτίζει μὲ τὰ ἐμπροσθινὰ ποδάρια. μεταφ. ἀγελάδα, πολύσαρκος, παχεῖα γυνή. —à lait (γαλοῦχος βοῦς) ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἀργυρολογοῦμεν. — en suif et en grain ἀγελαδίσιον τομάρι διὰ τὴν σκευὴν τῶν ἵππων. § στέγαστρον, σκέπασμα ἁμάξης. § —s σχοινία τῶν ὀπισθίων πιεστηρίου τυπογραφικοῦ. — biche ἢ Bubale βούβαλος. —marine φώκη. d'Angleterre τὸ καλήτερον πετσί. —s grises ἢ grasses κατώτερον πετσὶ, χρησιμεῦον εἰς κατασκευὴν φορτσερίων, φυσουνίων, ἀντλιῶν, κτλ. — blanche en huile πετσὶ διὰ παπούτζια. — en croûte ἀρτιδέψητος βοῦ, γελαδατόμαρον νεωστὶ ἀργασμένον. placer en —, ναυτ. (un canon) βάλλω κατὰ μῆκος τοῦ πλοίου.

Vachendorfe, Θ. γένος φυτῶν ἰριδοειδῶν.

Vacher, ἀρ. βουκόλος, μεταφ. ἀγροῖκος, κακοήθης, ἀσχημονῶν.

Vacherie, Θ. βουκόλιον, γαλακτοκομεῖον, τόπος, ὅπου ἀμέλγονται αἱ βοῦς

Vachin, ἀρ. *δαμαλῆ, ἢ δαμαλλὶς, δέρμα δαμάλεως, νέας ἀγελάδος.

Vachine, Θ. γυνὴ (κακοήθης, ἄτιμος,) εὐτελής.

Vacie, Θ. τάξις Δρυΐδων ἐπισταμένων τὰς θυσίας.

Vaciet, ἀρ. ἰδαία βάτος. § ὑάκινθος.

Vacillant, te, ἐπ. κλονούμενος, τρέμων. μεταφ. ἀμφιρρεπὴς, ἀμφίδοξος, ἀναποράστος.

Vacillation, Θ. κλονισμός. μεταφ. διαφορὰ εἰς τὰς ἀποκρίσεις, ἀστάθεια γνώμης.

Vacillatoire, ἐπ. ἀδέβαιος, ἀμφίβολος, ἀμφιρρεπής.

Vaciller, οὐδ. κλονίζομαι, τρέμω. § αἰωροῦμαι ἐλαφρῶς, ταλαντεύομαι, κινοῦμαι ὡς ἐπὶ κούνιας. μεταφ. ἐπέχω ἀποκρινόμενος, ἀμφιγνωμονῶ, διστάζω.

Vacos, Θ. φαρμακώδης μύρμηξ τῶν Ἰνδιῶν.

Vacquette, Θ. δισάκκιον (ἱπποπήρα.)

Vacue, Θ. κενός.

Vacuisme, ἀρ. δόξα τῶν φρονούντων τὸ κενόν.

Vacuiste, ἀρ. *δοξόκενος, πρεσβεύων, ἀποδεχόμενος τὸ κενὸν εἰς τὴν φύσιν.

Vacuole, Θ. φυσαλίδες, μικρὰ χάσματα κενά.

Vade, Θ. *κατάθεμα, *κατάβολον, τὸ καταβαλλόμενον ἀπὸ τοὺς παίζοντας ἀργύριον, ἡ ποσότης, μὲ τὴν ὁποίαν τις ἀνοίγει τὸ παιγνίδιον (τοῦ Brelan καὶ ἄλλων τοιούτων.) § συμφέρον τινὸς κατά τινα ὑπόθεσιν. chacun y est pour sa — καθεὶς εἶναι διὰ τὴν ὠφέλειάν του (ἐπί τινος ὑποθέσεως.)

Vadé-in-pacé, Θ. φυλακὴ τῶν μοναχῶν.

Vade-mécum, ἀρ. ἐγκόλπιον (βιβλίον.)

Vadel, ἀρ. ἴδ. guipon, λαβὴ, κόπη τούτου.

Vademanque, Θ. ἔνδεια, ἔλλειψις χρημάτων ταμείου.

Vadrouille, Θ. σάρωθρον πλοίου, ἴδ. faubert

Vae, ἢ Voae, Θ. φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.

Vagabond, de, ἐπ. ἀλήτης, ἀλήμων, πλάνης, πλανήτης. μεταφ. ὀκνηρὸς § κακοήθης. § Θ. ἀρκυοστάσιον, λινοστάσιον.

Vagabondage, ἀρ. ἀλητεία, ἀλημοσύνη, πλάνη, πλανητικὸς βίος.

Vagabonder, ἢ Vagabonner, οὐδ. πλανῶμαι, (χυδ.)

Vagant, ἀρ. *κλυδωνοσκόπος, πειράτης ἐπιτηρῶν τὰς τριημίας εἰς τοὺς αἰγιαλούς. —s *ναυαγόσυλοι, οἱ γυμνοῦντες τοὺς ναυαγοῦντας.

Vagin, ἀρ. κόλπος (γυναικὸς,) κολεὸς μήτρας.

Vaginaire, Θ. ἐλυτρῖτις, γένος φυτῶν.

Vaginal, le, ἐπ. (κολπικὸς), τοῦ κόλπου. κτλ.

Vaginalis, ἴδ. Chionis.

Vaginant, te, ἐπ. ἐλυτροώδης, ὡς θήκη.

Vaginati, ἀρ. πλ. σύστημα πτηνῶν περιλαμβάνον ἓν μόνον γένος τὸ Chionis.

Vaginelle, Θ. *ἐλυτρῖται, γένος σκωλήκων (γαιωρύκτων.) § ἰδ. Lepidosperme.

Vaginicole, Θ. *ἐλυτροδίαιτος, γένος ζωοφύτων.

Vagir, οὐδ. κλαυθμυρίζω, (ἐπὶ παιδίων)

Vagissenhut, ἀρ. κλαυθμυρισμὸς τῶν νεογνῶν παιδίων.

Vagistas, ἴδ. Vasistas.

Vagiteur, ἀρ. δημόσιος κήρυξ.

Vague, Θ. κῦμα. plein de —s κυματώδης. § ἐπ. ἀόριστος, ἀποστοδιόριστος. esprit — πνεῦμα ἀκατάστατον. pensée — ἰδέα μὴ ἀκριβὴς, συγκεχυμένη, ἄσκοπος. μεταφ. κοῦφος, κενὸς, μάταιος. bruit — ἀδέσποτος φήμη. couleur, lumière — χρῶμα, φῶς ἀέριον, ἀτιμῶδες. terres —s γαῖαι χέρσαι, ἀγεώργητοι. fièvre — ῥεμεδώδης πυρετός § —s, ἀρ. πλ. κύκλωμα ὀξυχαλκοῦν τοῦ ζύθου.

Vaguement, ἐπίρ. κενῶς, ἀορίστως, ματαίως, κτλ.

Vague-mestre, ἢ Vaguemestre, ἀρ. *ἀποσκευηκόμος, ἀξιωματικὸς βασιλέως, ἔχων τὴν φροντίδα τῆς ἀποσκευῆς.

Vaguer, οὐδ. (περι)πλανῶμαι, περιφέρομαι. § ταράττω τὸ ὕδωρ (ἐπὶ ζυθοποιῶν.)

Vaguesse, Θ. μεταστύλιον, τὸ μι-

ταξὺ τῶν κιόνων διάστημα εἰς τοὺς πίνακας. § ἐπ. ἀέριον χρῶμα, (Ζωγρ.)

Vaguette, Θ. δέρμα μικρὸν ἀγελάδος τῆς Σμύρνης. § ἀσκέρα, εἶδος ὑποδεσιᾶς τῶν ἀρδωτιωρύχων.

Vahatch, Θ. *βάαχον, δενδρύλλιον ἐλῶδες τοῦ Μαδαγασκάρ.

Vahes, ἀρ. πλ. * βάχαι, φυτὰ τῆς πεντανδρίας.

Vahlbome, ἀρ. * βάλβυμον, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν.

Vahlie, Θ. * βάχλιον, φυτὸν τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρωτηρίου.

Vahou-ranou, ἀρ. * στρουθίτης, φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ, τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα τριβόμενα εἰς τὸ ὕδωρ ἀφρίζουσιν ὡς σαπώνιον.

Vaigrage, ἀρ. φατνώματα πλοίου. § κατασκευὴ τούτων.

Vaigrer, ἐν. σανιδῶ ἐσωτερικῶς, φατνῶ πλοῖον.

Vaigres, Θ. πλ. σανίδες σκεπάζουσαι ἐσωτερικῶς τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου.

Vaillamment, ἐπίῤ. ἀνδρείως.

Vaillance, Θ. ἀνδρία, ῥώμη, ἰσχὺς, γενναιότης.

Vaillant, te, ἐπ. ἀνδρεῖος, ῥωμαλαῖος, εὔψυχος. § ἀρ. περιουσία, τὸ ἔχειν τινός.

Vaillantise, Θ. ἀρίστευμα, ἀνδραγάθημα, ἔργον ἀνδρίας μεταφ. παράβολος καὶ ἀποκεκινδυνευμένη πρᾶξις.

Vaille-que-vaille, (ἐπίῤ. ἡ φράσις) ὅ,τι δήποτε συμβῇ, ὅ,τι καὶ ἂν ἀκολουθήσῃ.

Vain, ne, ἐπ. ἀνωφελὴς, χιμαιρικὸς, μάταιος. § κενόδοξος, ὑπερήφανος. —e gloire κενοδοξία. —s efforts μεταιςπονία. —s discours ματαιολογία. temps — κουφόβρασις, καιρὸς ζεττὸς καὶ συννεφώδης. en —, ἐπίῤ. ματαίως.

Vaincre, ἐν. νικῶ. § κρατῶ, ἐξουσιάζω. (— ses passions.) se —, αὐτοπ. νικῶ ἐμαυτὸν, τὰ πάθη μου

Vaincu, ἀρ. νικημένος, ὑποτεταγμένος, ὑποχείριος.

Vainement, ἐπίῤ. ματαίως, ἀνωφελῶς.

Vaines, Θ. πλ. κόπρος ἐλαφρὰ, κακῶς στειβασμένη.

Vainqueur, ἀρ. ἐπ. νικητής. air — τόλμη, ὑπερβολικὴ πεποίθησις.

Vair, ἀρ. κῶας, κώδιον λευκόφαιον, δορὰ (γοῦνα) λευκόφαιος. § ἔγκαυμα (σμάλτον) ἀργυροκυανοῦν.

Vairé, ée, ἐπ. λευκόφαιος. § ἀρ. χόρτον, ὅπου φύονται τὰ ὄστρεα.

Vairon, ἀρ. κωβίδιον, μικρὸν γουβίδι, κ. γούπα, ἰχθύς. § (φοξῖνος;) ἴδ. varon, épinoche, savetier. § ἐπ. περικυκλωμένος ἀπὸ λευκωπὸν κύκλον, (ἵππος ἔχων τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ τοιαύτην) § ἑτερόφθαλμος, ἔχων ἀνομοίους τοὺς ὀφθαλμούς.

Vaisseau, ἀρ. ἄγγος, ἀγγεῖον. —s ἀγγεῖα, ἀρτηρίαι, φλέβες. κτλ. § πλοῖον δίκροτον, τρίκροτον. —x de transport στρατιώτιδες νῆες, πλοῖα μεταφέροντα στρατεύματα (ἡ σκευαγωγὰ.) — de premier rang πλοῖον πρωτόστιχον, (ἡ πρωτότακτον) ἔχον 130 ἕως 163 πόδας μήκους, 44 πλάτους καὶ 20 ὕψους, φέρον δὲ 70 ἕως 120 σφαιροβόλα, καὶ χωροῦν 1500 πίθους — de second rang δευτερόστιχον πλοῖον ἔχον 110 ἕως 120 πόδας μήκους, τρία καταστεώματα, 50 ἕως 70 σφαιροβόλα καὶ χωρητικότητα 1100 ἕως 1200 πίθων —de troisième rang τριτόστιχον πλοῖον ἔχον 110 πόδας μήκους, δύω καταστρώματα, 40 ἕως 50 σφαιροβόλα, χωρητικότητα 800 ἕως 900 πίθων. — de quatrième rang τεταρτόστιχον πλοῖον, ἔχον 100 πόδας μήκους, δύω καταστρώματα, 30 ἕως 40 σφαιροβόλα, καὶ 500 ἕως 600 πίθων χωρητικότητα. — de cinquième rang πεμτόστιχον πλοῖον ἔχον 80 πόδας μήκους, δύω καταστρώματα, 18 ἕως 20 σφαιροβόλα, καὶ χωρητικότητα 300 πίθων. τὰ πλοῖα ταῦτα λέγονται τῆς γραμμῆς. § μικρὸς κλυδωνομάντις, πτηνόν.

Vaisselet, ἀρ. ἀγγεῖον (μικρόν.)

Vaisselle, Θ. (σκεύη τραπέζης) παροψὶς, χειρόμακτρα, κτλ. τραπέζης.

Vaissellée, Θ. περιεχόμενον τοῦ γναφευτικοῦ δοχείου τῶν ῥούχων.

Val, ἀρ. vaux, πλ. κοιλὰς, διάστημα μεταξὺ δύω (πλευρῶν) λόφων. — des choux, ἀρ. μοναχικὸν τάγμα. — des écoliers ὁμήγυρις κανονικῶν κοσμικῶν.

Valable, ἐπ. κύριος, ἔχων κύρος, ἀποδεκτὸς, ἰσχύων ἐπὶ δικαστηρίου. testament — νόμιμος διαθήκη.

Valablement, ἐπίῤ. ἰσχυρῶς, νομίμως, κατὰ τρόπον ἔχοντα κύρος κτλ

Valan, ἀρ. (Βάλανος;) δένδρον τῆς Ἰνδίας.

Valance, Θ. πλ. * ἐρευθοδανίτης, γένος ἐρευθοδανοειδῶν φυτῶν.

Valanède, ἀρ ἴδ. Chine.

Valant, ἐπ. ἄξιος, ἀξίζων. § κατὰ τοὺς τύπους.

Valaque, ἐπ. Βλάχος, ἀπὸ Βλαχίας καταγόμενος.

Valdésie. Θ. *βαλδήσιον, γένος φυτῶν τῆς δωδεκανδρίας.

Valdsteine, Θ. *βαλδεστίνη, φυτὸν ποῶδες.

Valentinie, Θ. *σὐαλεντίνιον, Σάμνος τῶν Ἀμερικανικῶν κυκλάδων.

Valériane, Θ. νάρδος ἀγρία, φοῦ, ἰατρ. φυτόν.

Valérianées, Θ. πλ. ναρδοειδῆ, σύστημα φυτῶν.

Valérianelle, Θ. (ναρδῖτις;) φυτόν.

Valésiens, ἀρ. πλ. εὐνουχισταὶ, αἱρετικοὶ πρεσβεύοντες τὴν σωφροσύνην καὶ διὰ τοῦτο εὐνουχιζόμενοι.

Valet, ἀρ. ὑπερέτης, οἰκέτης, Θεράπων ὑποδεέστατος. faire le bon — δειλιάω, προσποιοῦμαι ζῆλον, προθυμίαν. — de chambre θαλαμηπόλος. — d' écurie * ἱππωνικόμος, καθαρίζων τοὺς σταύλους. — de cour *αὐλικόμος, καθαρίζων τὴν αὐλὴν, φροντιζων περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζώων. μεταφ. ἐντελὴς αὐλικός. — de pied οἰκέτης, Θεράπων ἀκολουθῶν τὸν κύριον, στελόμενος εἰς παραγγελίας. — de carreau σχῆμα τοῦ χαρτοπαιγνίου (χαρτὶ) ἄνθρωπος ἄχρηστος, οὐτιδανός. —à patin, ἀρ. *ἀρτηριολιβὶς, *ἀρτηριάγρα, ἐργαλεῖον χειρουργικὸν διὰ τὰ ἤδη ἀνοιγμένα ἀγγεῖα, κτλ. maitre valet ὁ οἰκονόμος, ὁ ἔχων ἐξουσίαν τινὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρετῶν. tel maitre tel — κατὰ τὸν μισετζανῆ καὶ τὰ κοπέλια του les bons maitres font les bons — οἱ καλοὶ ὑπηρεται γινονται ἀπο τοὺς καλοὺς κυρίους je suis votre — λέγεται ὅταν δένεται τις νὰ πράξῃ, νὰ ἐκτελέσῃ, νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ λεγόμενα, τὰς προτάσεις τινός (νὰ μὲ συγχωρήτης, —de comédie ἄνθρωπος ἐπιτήδειος εἰς ῥαδιουργίαν. âme de — ταπεινὴ, χαμερπὴς ψυχὴ. se conduire en — φέρομαι δουλικῶς, δουλοπρεπῶς § κόπανος, βάρος κρεμάμενον ὄπισθεν τῆς θύρας διὰ νὰ τὴν κλείῃ, ὅταν ἀνοίγηται. § ἐργαλεῖον τοῦ ξυλουργοῦ, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἀκίνητον το ξύλον ἐπὶ τῆς τραπέζης (τουρκ. τεζαχίου.) § κύλινδρος ξύλινος γεμάτος πυριτίδος, καὶ τρυπημένος πολλαχόθεν, ὅπου οἱ πυροτέχναι βάλλουσι τὰ πυροτεχνήματα των. § το κρατοῦν ὄπισθεν τὸν καθρέπτην ξύλον. § ξύλον ἀγκιστρωτὸν κρατοῦν τανυσμένον το ἤδη πλεχθὲν μέρος τοῦ δικτύου. § τιδηριον, ἐργαλεῖον κρατοῦν τὴν ἕλικα τῶν ὡρῶν εἰς τὸ ὡρολόγιον. § ῥάβδος ἀμβλεῖα χρησιμεύουσα ὡς πλῆκτρον τοῦ πηδῶντος ἵππου. § τολύπη μηρίνθου (σπάγου) διὰ τὸ γέμισμα τῶν σφαιροβόλων.

Valetage, ἀρ. ὑπηρεσια τοῦ Θεράποντος, Θεραπεία.

Valetaille, Θ το ὑπηρετικὸν, ὄχλος, ὅμιλος οἰκετῶν.

Valeter, οὐδ. λατρεύω τινὶ, δουλεύω, προσεδρεύω εὐτελῶς. μεταφ. κάμνω κινήματα μικροπρεπῆ.

Valeton, ἀρ. παιδίον. § μικρὸς Θεράπων.

Valétudinaire, ἐπ. νοσαλέος, ἀῤῥωστιάρης, κακόχυμος.

Valétudinité, Θ. νοσαλεότης, κατάστασις του νοσαλέου, τοῦ ἀῤῥωστιάρου.

Valeur, Θ. ἀξία, τιμὴ πράγματος. avoir de la — ἀξίζω. sans aucune — εὐτελὴς, μηδαμινὸς, κ. τιποτένιος. payer une chose à sa — πληρώνω τι κατὰ (εἰς) τὴν τιμήν

του, ὅτου ἀξίζει. objet d' une grande — πολλοῦ ἄξιον πρᾶγμα. le blé augmente de— ὁ σῖτος ἐπετιμήθη, ἀκριβαίνει. en— εἰς χρήματα. § δύναμις, ἀκριβὴς σημασία (παραδεδεγμένη) τῶν λέξεων. § ἀποφορά, πρόσοδος, εἰσόδημα. § ἀνδρία. § διάρκεια τόνου (μουσ.) vous me payerez la — de θέλεις μοὶ πληρώσει τὴν ποσότητα τῶν . . . être en — καρποφορῶ, ἀποδίδω, ἐπὶ γαιῶν, ἀγρῶν καλλιεργημένων.

Valeureusement, ἐπίρ. ἀνδρείως.

Valeureux, euse, ἐπ. ἀνδρεῖος.

Valider, ἐν. κυρόω, νομιμοποιῶ (κατάσχεσιν, γάμον, κτλ.)

Validité, Θ. νομιμότης, νομιμοποίησις.

Valinga, ἀρ. ἄσκαυλος (γκάϊδα) Ῥωσσική.

Valise, Θ. ἱπποπῆρα, μάρσυπος (μάρσιπος), ἀσκοπήρα, κώρυκος, κ. θυσάνι.

Vallaire, ἐπ. couronné — στέφανος χρυσοῦς (διδόμενος παρὰ τῶν ἀρχ. Ῥωμαίων εἰς τὸν ὑπερπηδήσαντα τοὺς χάρακας τῶν πολεμίων.)

Vallée, Θ. κοιλάς, νάπη, διασφάξ, φάραγξ, διάστημα μεταξὺ ὀρέων, βουνῶν. § τόπος κείμενος εἰς ὑπώρειαν. — de larmes, ἐκκλ. κοιλὰς τοῦ κλαυθμῶνος, (ὁ κόσμος.) § *κυνηγιοπωλεῖον, τόπος ἐν Παρισίοις ὅπου πωλεῖται τὸ κυνήγιον. § *βάλαιον, δένδρον τῆς Μεσοῦδιανῆς.

Vallénie, Θ. * βαλαίνιον, δένδρον τῆς Ἰαμαϊκκῆς.

Vallèse, Θ. * βάλαιτον, δενδρύλλιον.

Vallisnère, Θ. * βαλισνερία, φυτὸν ἐνυδρον.

Vallon, ἀρ. αὐλών, ἄγκος, κοιλάδιον, μικρὰ κοιλὰς, τόπος μεταξὺ δύω λόφων. le sacré —, ποικιλ. τόπος μεταξὺ τῶν δύω κορυφῶν τοῦ Παρνασσοῦ.

Valoir, οὐδ. je vaux, tu vaux, il vaut, nous valons κτλ. Je valais J' ai valu Je valus Je vaudrais Vaux. Valez Que je vaille. Que nous valions κτλ. Que je valusse Je vaudrais. Valant δύναμαι, ἔχω ἀξίαν, κ. ἀξίζω. le talari vaut 6 drachmes τὸ τάληρον (δύναται) ἀξίζει 6 δραχμὰς § τιμῶμαι, ἰταλ. κοστάρω. cela vaut cinque drachmes τοῦτο τιμᾶται πέντε δραχμῶν (ἀξίζει πέντε δραχ.) cela ne vaut rien δὲν ἀξίζει τίποτε. καταχρ. ἐπὶ διαφόρων ὀχρείων ἢ κακῶς κατεσκευασμένων πραγμάτων. ce malade est assoupi, cela ne vaux rien ὁ ἄῤῥωστος φαίνεται βυθισμένος, τοῦτο εἶναι κακὸς οἰωνὸς, κακὸν σημεῖον. cela ne vaut pas un sou (οὐδενὸς ἄξιος), δὲν ἀξίζει ἕνα ἄσπρον, οὔτε λεπτόν. l' ombre ne vaut rien aux arbres ἡ σκιὰ βλάπτει τὰ δένδρα. il vaut bien un autre (ἄνθρωπός τις) ἀξίζει ὅσον καὶ ἄλλος, δὲν εἶναι κατώτερός του ὁηλ. εἶναι ἴσος μὲ αὐτὸν, ἄξιος τῆς αὐτῆς τιμῆς. κτλ. le jeu ne vaut pas la chandelle τὸ πρᾶγμα δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. monsieur vaut bien madame, καὶ ἀντιστρόφως madame vaut bien monsieur ὁ ἀνὴρ εἶναι ἄξιος τῆς γυναικὸς, ἡ ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς, ὁηλ. κατάγονται ὁμοίως ἀπὸ καλὴν οἰκογένειαν, ἔχουσιν ἀμφότεροι πλεονεκτήματα. il ne vaut pas la peine qu'on lui réponde (οὐκ ἄξιός ἐστιν ἀποκρίσεως), δὲν ἀξίζει νὰ τὸν ἀποκριθῇ κανείς. cette affaire vaut la peine qu' on y pense ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἀξία σκέψεως. cela vaut fait τὸ πρᾶγμα εἶναι βεβαιον, ὡς ἂν νὰ ἔγινε. la chose n' est pas encore faite, mais autant vaut τὸ πρᾶγμα ἀκόμη δὲν ἔγινεν, ἀλλ' εἶναι τὸ ἴδιον (ὡς νὰ ἔγινε) vous critiquez des gens qui vaillent mieux que vous κρίνεις τοὺς καλητέρους σου les faits vaillant mieux que les paroles τὰ πράγματα εἶναι προτιμώτερα ἀπὸ τὰ λόγια. un tiens vaux mieux que deux tu l'auras, παροιμ. κάλλιο πέντε εἰς τὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ κάρτέρει. il vaux mieux de se taire que de parler quelquefois εἶναι καλήτερον (ἁρμόζει, συμφέρει περισσότερον,) ἐνίοτε νὰ σιωπᾷ κανεὶς παρὰ νὰ λαλῇ. la mort vaut mieux qu' une telle existence ὁ θάνατος εἶναι προτιμώτερος ἀπὸ τοιαύτην ζωήν. § ἀποφέρω, δίδω εἰσόδημα. cette terre lui vaut mille draches par an ὁ ἀγρὸς οὗτος, τὸ ὑποστατικὸν τοῦτο τῷ δίδει χιλίας δραχμὰς κατ' ἔτος. sa place lui vaut 3000 drachmes ἀπὸ τὴν θέσιν του κερδαίνει, λαμβάνει τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν tant vaut l' homme tant vaut sa terre ἡ γῆ ἀποφέρει, καρποφορεῖ ἀναλόγως μὲ τὴν καλλέργειαν τοῦ ἰδιοκτήτου, (κυρίου) faire — une terre καλλιεργῶ τὸ κτῆμα. faire — son bien ἐπιμελοῦμαι (τῶν ἐμαυτοῦ) τὰ πράγματά μου. faire — une chose δίδω τιμὴν ἀξίαν εἴς τι πρᾶγμα. il fait — son mérite, ses vertus κτλ. (μεγαλαυχεῖ κατά) μεγαλύνει, ἐπαινεῖ ἐγωϊάζει τὰ πλεονεκτήματα, τὰς ἀρετάς του. cette femme fait — sa beauté ἡ γυνὴ αὕτη ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν ὡραιότητά της (λέγεται εἰρων. περὶ πόρνης) il fait — son argent δανείζει τὰ χρήματά του. il fait — des bagatelles κάμνει τὰ μικρὰ μεγάλα. il fait — un bienfait αὐξάνει τὴν εὐεργεσίαν μὲ τὰ λόγια. il fait — ses richesses κάμνει ἐπίδειξιν τοῦ πλούτου του. la belle eau fait — le diamant τὸ καλὸν χρῶμα δίδει (τὴν) τιμὴν εἰς τὸν ἀδάμαντα. les marchands font tout pour faire — leurs marchandises οἱ ἔμποροι (κάμνουν τὸ πᾶν) σπουδάζουσι διαφόρως νὰ αὐξήσωσι τὴν τιμὴν τῶν πραγματειῶν των. il fait tout pour se faire — ἐπιμελεῖται νὰ λάβῃ ὑπόληψιν, νὰ τιμηθῇ. vous ne vous faites pas assez — δὲν κάμνεις νὰ σὲ τιμήσουν, δὲν ὑπερασπίζεσαι τὰ δικαιώματα ἢ τὴν ἀξιοπρέπειάν σου il veut se faire — aux dépens de l' autre θέλει νὰ δοξασθῇ (νὰ ὠφεληθῇ, νὰ τιμηθῇ) πρὸς (μὲ) βλάβην τῶν ἄλλων. à — (πρᾶσις ἐμπορική) εἰς λογαριασμόν. il m'a donné 500 drachmes à — sur ce qu' il doit me payer μοὶ ἔδωκε 500 δραχ. εἰς λογαριασμὸν τῶν, ὅσα χρεωστεῖ νὰ μοὶ πληρώσῃ. vaille que vaille (ἢ tout coup vaille) ἂς γένῃ ὅ, τι γένῃ (ἀκρίτως, ἀπεριτκέπτως). donnez votre placet vaille que vaille δὸς τὴν ἀναφοράν σου, καὶ ὅ,τι γένῃ ἂς γένῃ. tout coup vaille (ῥῆσις τινῶν παιγνιδίων) ἕως οὗ (κριθῇ) ἀποφασισθῇ τὸ παιγνίδι (ἡ φιλονεικία) δὲν θὰ παύσω νὰ παίζω.

Valombreuze, Θ. ταγμα μοναχῶν.

Valse, Θ. *βαλλισμὸς, εἶδος γερμανικοῦ χοροῦ, κ. βάλτ.

Valser, οὐδ. βαλλίζω, κ. βαλσάρω, χορεύω βάλσι.

Valthère, Θ. *βάλθησον, γένος φυτῶν τῆς πενταάνδρου μοναδελφίας.

Value, Θ. plus —, moins — διαφορὰ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος εἰς τὸ καλήτερον (περισσότερον) ἢ χειρότερον (ὀλιγότερον). depuis que vous vous servez de mes meubles, ils ont dépéri, il faut me payer la moins — ἀφ' οὗ μετεχειρίσθης τὰ σκεύη μου ἐφθάρησαν, ὅθεν πρέπει νὰ μοὶ πληρώσῃς τὴν φθορὰν των (τὸ χάσιμά των). si vous amendez ma terre je vous tiendrai compte de la plus — ἂν μεταστοιχειώσῃς (μεταποιήσῃς) τὴν γῆν μου, θέλω σοὶ πληρώσει τὴν βελτίωσίν της.

Valve, Θ. θυρὶς (θύρα), κόκκαλον, καύκαλον ἀνοιγοκλειόμενον κογχυλίου. § πέταλον τοῦ περικαρπίου, τοῦ λεπύρου, τοῦ ἐξωφλοίου τῶν σπερμάτων. § διάφραγμα τῶν πολυχώρων ἑλύτρων (θυλακίων). § λεπὶς ἀντιπέταλος εἰς τὰ ἄνθη τῶν σιτοειδῶν.

Valvéaire, Θ. ἰδ. valvée.

Valvée, Θ. * θύραιον, γένος (κωκαλίων) ὀστρακοδέρμων.

Valvier, ἀρ. μαλάκιον, ζωδάριον τοῦ ἀνωτέρω κογχυλίου.

Valvulaire, ἐπ. ἔχων πολλὰ ἐπὶ

στόμια, ἐπιπτύγματα ἢ δικλίδας (valvules.)

Valvule, Ϡ. δικλίς, (προστομίς), ἐπιπτυγμα, γλωττίς, (ἴδ. Soupape.) κινητὴ λεπὶς ὡς θύρα ἐπὶ διαφόρων μηχανῶν, εἰς τὰς φλέβας καὶ τὴν καρδίαν, κτλ. ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα ἀλληλοδιαδόχως.

Vampi, ἀρ. *βάμπιον, μέγα δένδρον τῆς Κίνας.

Vampire, ἀρ. (μορμολύκειον) αἱματηρόρους (νεκροὶ ἀνιστάμενοι κατά τινα δεισιδαίμονα δόξαν διὰ νὰ ῥοφήσωσι τὸ αἷμα ἀνθρώπων ζώντων.) § *δίψαιμος, νυκτερὶς τερατώδης τῆς Ἀμερικῆς ῥοιῶσα τὸ αἷμα. μεταφ. δημοθόροι, ἅρπαγες τῶν δημοσίων, βδέλλαι τοῦ λαοῦ.

Van, ἀρ. λικμὸς, πτύον, λικνηστήριον, ἐργαλεῖον, δι' οὗ καθαρίζουσιν εἰς τὰ ἁλώνια τοὺς καρποὺς ἀπὸ τὰ ὄχυρα.

Vanante, Ϡ. pâte — πολτὸς μετρίως ποιότητος, ἢ κατεσκευασμένος ἀπὸ ῥάκη τοιαῦτα. χαρτοπ.

Vancassaye, Ϡ. ' σταφυλόχυμον χρυσόμηλον τῆς Γαλλοννήσου.

Vancole, Ϡ. ἢ vancoho, ἀρ. σκορπιος τῆς Μαδαγασκάρ.

Vandalisme, ἀρ. ' βανδαλισμὸς, σύστημα καταστροφῆς ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν (μνημείων κτλ.)

Vandésie, Ϡ. ' βανδέσιον, γένος φυτῶν.

Vandoise, Ϡ. ' ἀκουτίας, (ἰσ. ῥαμφιστὴς) ἰχθὺς ποτάμιος ἔχων χρῶμα οἰθόνιον, κίτρινον καὶ πράσινον, ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.

Vanesse, Ϡ. ' βάνεσον, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

Vanga, ἀρ. κεγχρὶς γαστρόλευκος, πτηνὸν, ἴδ. pie grièche.

Vangeron, ἀρ. κυπρῖνος ἐλουήσιος (ἰχθὺς τῆς κατὰ τὴν Λαυσάνην λίμνης.)

Vangeur, ἀρ. ' πηλοφύρτης, ἐργάτης κεραμοπλάστου ἀναδεύων (ζυμόνων) τὴν κεραμικὴν γῆν, καὶ σχηματίζων βώλους.

Vanguier, ἀρ. δένδρον τῆς Κίνας, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἐρυθροδανοειδῶν.

Vanhom, ἀρ εἶδος ὀρεινοῦ κρόκου (curcuma.)

Vanière Ϡ. ' λικμῖτις, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀκαλήφοειδῶν.

Vanille, Ϡ. *βανίλλιον, καρπὸς ἀρωματικὸς τοῦ Vanillier, χρήσιμος εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς σοκολάτας. — bacodè τὸ ἄριστον τῆς βανιλιας εἶδος.

Vanillier, ἀρ. *βανιλία, φυτὸν ὀρχιδοειδὲς τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Vanité, Ϡ. ματαιότης. — des —s et tout est — ματαιότης ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης. l' épitaphe est la dernière des —s (ὁ ἐπιτάφιος), τὸ ἐπιτύμβιον εἶναι ἡ τελευταία τοῦ ἀνθρώπου ματαιότης. § φιλαυτία, ματαιοφροσύνη, κενοδοξία. faire ἢ tirer — de sa noblesse καυχῶμαι, μεγαλοφρονῶ, σεμνύνομαι κατὰ τὸ γένος, τὴν εὐγένειαν. il danse bien et en fait — χορεύει καλὰ καὶ καμαρόνει διὰ τοῦτο. sans — εἰλικρινῶς, ἄνευ περιαυτολογίας.

Vaniteux, euse, ἐπ καὶ οὐσ. κενόδοξος, (φιλαυτος) ματαιος.

Vanne, Ϡ. καταῤῥάκτης, κλεῖθρον ὕδατος εἰς τὰς διώρυγας § τὸ ὑποκείμενον ὑγρὸν μέρος τῆς ὕλης τῶν ἀποπάτων. § μέγα πτερὸν τῆς πτέρυγος (τῶν ἱεράκων.)

Vanneau, ἀρ. σχοινίκλος, ἢ σχοινίων, γένος πτηνῶν μακροσκελῶν. §—s μεγάλα πτερὰ τῶν θηρευτικῶν πτηνῶν.

Vanner, ἐν. λικμίζω, κ. λιχνίζω, καθαρίζω τὸν σῖτον ἀπὸ τὸ ἄχυρον. —des épingles, τεχν. χωρίζω τὰς καρφίδας ἀπὸ τὸ πιτυρον κινῶν το τρυβλίον. —des aiguilles ξηραίνω, στεγνόνω τὰς βελόνας (εἰς ξεστὸν καὶ ὁπωσοῦν ὑγρὸν πίτυρον, ἀφ' οὗ ἐπλύθησαν.)

Vannerie, Ϡ. οἰσυουργία, φορμοπλοκία, καλαθοπλοκία.

Vannette, Ϡ κάνιστρον ἐκπέταλον (ἀνοικτὸν) ὅπου καθαρίζουσι τὸν βρῶμον ποὶν τὸν προσφέρωσιν εἰς τοὺς ἵππους.

Vanneur, ἀρ. λικμητὴς, κ. λιχνιστής.

Vannier, ἀρ. οἰσυουργος, καλαθᾶς, κτλ.

Vannoir, ἢ pot à vanner, ἀρ τεχν. λεκάνη μεγάλη, ὅπου ταράττουσι τὰ σιδηρᾶ ἢ ὀρειχάλκινα σύρματα, μὲ τὰ ὁποῖα κατασκευάζουσι τα μικρὰ καρφία (clous d'épingle)

Vansire, ἀρ. ἰατὶς ἰνδική. § γαλὴ τῆς Μαδαγασκάρ.

Vantail, ἀρ. —aux, πλ. κλειστὰς, θύρωμα, τὸ θυρόφυλλον διπλοῦς, πύλης.

Vantance, Ϡ. μεγαλαυχία, κομπορρημοσύνη.

Vantane, Ϡ. γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν.

Vantard, ἀρ. —e, ἐπ. καυχησίλογος, κομποῤῥήμων.

Vanter, ἐν ἐγκωμιάζω se — de quelque chose αὐτοπ. καυχῶμαι κατά τι. il n' a pas de quoi se — δὲν εἶναι διὰ νὰ καυχηθῇ κἀνείς.

Vanterie, Ϡ. κομπασμὸς, καυχησιλογία

Vanteur, ἀρ. κομπαστὴς, κομποῤῥήμων, καυχησίλογος,, κ. καυχησιαρης.

Vantiller, ἐν. βάλλω ὑγατὰς σανίδας διὰ νὰ ἐμποδίσω τὸ ὕδωρ

Vapeur, Ϡ. ἀτμὸς, κ ἀχνός. bain de —s, ἰατρ. πυρία, πυρίαμα, πυριατήριον, ξηρὸν λουτρον. bain de —s, χημ. *ἀτμόζεσις, ἢ ἀτμόβρασις, τὸ βράσιμον, θέρμασμά τινος ὑγροῦ διὰ μέσου τοῦ ἀτμοῦ. dans un bain de —ἐπὶ θερμῶν ἀτμῶν. machine à — ἀτμοκίνητος μηχανή. bateau a — ἀτμοκίνητον (πλοῖον,) ἀτμόπλουν. § *διαφανογραφία, ζωγρ. τρόπος ζωγραφίας, καθ' ὃν τὰ πράγματα φαίνονται σκεπασμένα ὡς ἀπὸ ἀτμὸν ἢ διαφανῆ τινα πέπλον. § —s ὑποχονδρία, ὑστερικὴ ἢ μητρικὴ νόσος τῶν γυναικῶν, κ. ὑστερικὸν, μητρικὸν.

Vaporeux, euse, ἐπ ἀτμώδης, (ciel —). § Ζωγρ. διαφανόγραφος, ὡς σκεπασμένος ἀπὸ ἀτμόν. § ἀχλυώδης ὑποχονδριακὸς, μελαγχολικος, προξενῶν μελαγχολίαν. le lait est — το γάλα φέρει δυσθυμιαν.

Vaporisation, Ϡ. ἐξατμισμὸς, ἀναθυμίασις.

Vaporiser, ἐν. ἀναθυμιῶ, ἐξατμίζω. se —, αὐτ. ἐξατμιζομαι, ἀναθυμιῶμαι.

Vappon, ἀρ. *βάπων, γένος διπτέρων ἐντόμων.

Vaquer, οὐδ. σχολάζω, κενός εἰμι, χηρεύω. cette place, cet emploi vaque ἡ θέσις αὕτη σχολάζει, μένει κενή. l'appartement a vaqué ὁ θάλαμος οὗτος ἐνενώθη, εὐκαίρωσε. § ἐλιννύω, ἔχω διακοπὰς, ἀναπαύομαι. ce tribunal vaque deux mois το δικαστήριον τοῦτο ἀργεῖ, δὲν ἐργάζεται (ἐπὶ) δύω μῆνας — à ἐνασχολοῦμαι, καταγίνομαι εἰς τι.

Vaquette, Ϡ. (δαμαλῆ), δέρμα δαμάλεως, μικρᾶς ἀγελάδος.

Vaquoi, ἢ Baquois, ἀρ. εἶδος ἀειζώου (παχέος φυτου) τῆς Γαλοννήσου καὶ Βουρβονήσου.

Varaigne, Ϡ. ἀμάρα, τρύπα, στόμιον, ὅθεν εἰσάγουσι το θαλάσσιον ὕδωρ εἰς τα ἁλατοπηγεῖα. § πρώτη δεξαμενὴ τῆς ἁλυκῆς.

Varaire, Ϡ φυτὸν τῆς πολυγαμίας, ἐκ τοῦ συστήματος τῶν σχοινοειδῶν.

Varan, ἀρ. εἶδος σαύρας τῆς Αἰγυπτου. § δενδρύλλιον τῆς Ἀμερικῆς.

Varancoco, ἀρ. δάμνος τῶν Ἰνδιῶν, ἀναβλύζων ῥητίνην.

Varander, ἐν. ξηραίνω, στεγνόνω τὰς μαινίδας, χαριγγας.

Varangue, Ϡ. ναυτ. ἴριν, σταμῖνες, δρύοχοι, στραβοξυλα πλοίου. maîtresse — σταμὶν στηριζόμενος εἰς τὴν ἐγκάρσιον δοκόν. —s acculées σταμῖνες τῶν ἄκρων τῆς τρόπιδος. — plates, ἢ —s de fond σταμῖνες τοῦ μέσου τῆς τρόπιδος. —

Varchan, ἀρ. εἶδος ὀρύζης τοῦ Μαδαγασκάρ.

Vardiole, Ϡ. εἶδος κίσσης.

Vare, Ϡ μέτρον Ἱσπανικόν. = τῷ mètre.

Varec, ἢ Vareck ἢ Varech, ἀρ. φῦκος, θαλάσσια φυτὰ, ἐξ ὧν λαμβάνομεν τὴν σόδαν. droit de — ὁ. καίωμα τοῦ λαμβάνειν, κυριεύει

τὰ ναυάγια. § πλοῖον κατάδυτον, καταδυθισμένον.

Varèca, ἀρ. γένος φυτῶν μὴ ἐντελῶς γνωστῶν.

Varech, vareck, ἴδ. verec.

Varègo, ἀρ. χαμελαία, δενδρύλλιον.

Varenne, Ϝ. τόπος πλαδαρὸς, ἑλώδης, μεταξὺ λόφων. § τόπος κυνηγίου διὰ τὸν βασιλέα.

Vareuse, ἀρ. *ἐπιχιτώνιον, φόρεμα κοντὸν τῶν ναυτῶν εἰς τοὺς θερμοὺς τόπους.

Vari, ἀρ. πίθηκος (μαστοφόρον) τοῦ Μαδαγασκάρ.

Variabilité, Ϝ. τὸ εὐμετάβολον, ἀγχίστροφον, διάθεσις εἰς μεταβολήν.

Variable, ἐπ. εὐμετάβολος, ἀγχίστροφος, ἄστατος, ἀβέβαιος. le temps est — ὁ καιρὸς μεταβάλλεται εὐκόλως, εἶναι ἀκατάστατος. rien au monde n'est aussi — que ce qu'on appelle l'opinion publique τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν ἀλλάσσει πᾶσαν στιγμὴν ὅσον ἡ λεγομένη κοινὴ γνώμη. homme — dans ses opinions ἄνθρωπος παλίντροπος, παλίνδοξος.

Variant, te, ἐπ. μεταβαλλόμενος συχνάκις.

Variante, Ϝ. διάφορος γραφὴ τοῦ αὐτοῦ κειμένου.

Variation, Ϝ. μεταβολὴ, ἀλλοίωσις συχνή. —s, μουσ. ποικιλῳδία, μεταρρύθμισις, μεθαρμογὴ κατὰ πολλοὺς τρόπους τοῦ αὐτοῦ ἄσματος. — de la lune παράλλαξις σελήνης (τρίτη ἀνισότης τῆς κινήτεως τῆς σελήνης) — de la boussole παραλλαγὴ, ἔκκλισις, ἀπόκλισις ἢ παρεκτροπὴ τοῦ μαγνητικοῦ γνώμονος, εἴτε τῆς μαγνητικῆς βελόνης. la — vaut la route ὁ ἄνεμος καὶ ἡ ἔκκλισις φαίνονται κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος, ὥστε τὸ ἓν ἐκ τούτων ἐπανορθοῖ τὴν ἐκ τοῦ ἄλλου βλάβην. — de la — de la boussole διαφορὰ τῆς ἐκκλίσεως του πολογνώμονος.

Varice, Ϝ. ἰατρ. κιρτὸς, ἰξὸς, ἰξία, πρῆσμα μαλακὸν φλεβὸς.

Varicelle, Ϝ. ἀνεμορλογία, κ. ἀνεμοβλογιά.

Varicocèle, Ϝ. κιρσοκήλη, πρῆσμα τῶν ὀσχέων διὰ τὰς φουσκωμένας φλεβας.

Varicomphale, Ϝ. κιρσόμφαλον, πρῆσμα φλεβώσες τοῦ ὀμφαλοῦ.

Varier, ἐν. ποικίλλω, μεταβάλλω. — les tons ἀλλάσσω τοὺς ἤχους, τοὺς φθόγγους — son style ποικίλλω τὴν φράσιν. § οὐδ. μεταβάλλομαι, μετατρέπομαι. l'opinion varie avec les mœurs, les habitans et les lumières ἡ κοινὴ δόξα διαφέρει κατὰ τὰ ἤθη, τοὺς κατοίκους καὶ τὴν παιδείαν. § διχογνωμονῶ, ἀμφισβητῶ. les auteurs varient sur le lieu de la naissance d'Homère οἱ συγγραφεῖς διαφωνοῦσι περὶ τῆς χώρας, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ὅμηρος. § διαφέρω. § ἐκκλίνω, ἐκτρέπομαι (ἐπὶ τῆς μαγνητικῆς βελόνης). —ό, ée, μετ. ποικίλος

Variété, Ϝ. ποικιλία (πραγμάτων). —s ἀνάμικτα, ἀνάλεκτα. § διαφορότητες (ἄτατοι) εἴδη ὁμωνύμων φυτῶν, καρπῶν κτλ.

Variolaires, Ϝ. πλ. φυτὰ κρυπτόγαμα ἐκ τοῦ συστήματος τῶν μυκήτων.

Variole, Ϝ. *φλογία, ἐβλογία, νόσος. — discrète σποραὶ, ἀραιὰ φλογία. — confluente ἀθρόα, πυκνὴ φλογία. § εἶδος πέρκης, ἰχθύς.

Variolique, ἐπ. φλογιακος, τῆς ἐβλογιᾶς

Variolithes, Ϝ. πλ. ποικιλόλιθοι, χάλικες φέροντες κηλίδας, στίγματα, ἐνθυμίζοντα τὴν ἐβλογιάν.

Variorum, ἀρ. ἀνθολογία, συλλογὴ λατίνων συγγραφέων ἐσχολιασμένων.

Variqueux, euse, ἐπ. κιρσώδης, πρησμένος (vaisseau —).

Varlet, ἀρ. θεράπων, ὑπηρέτης κατὰ τὸν μεσαιῶνα (ἄχρ.).

Varlope, Ϝ. ρυκάνη, ξέστρον τῶν ξυλουργῶν.

Varre, Ϝ. (ἐπ.) κάμαξ, ἰχθύκεντρον (ἰδιαιτέρως διὰ τὰς χελώνας).

Varrer, ἐν. ἀγρεύω τὰς χελώνας διὰ τοῦ κάμακος.

Varreter, Ϝ στιράδιον (θηλυὰ) διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν δικτύων.

Varreur, ἀρ. *χελωνοκέντωρ, ναύτης κεντῶν τὰς χελώνας.

Varroquier, ἀρ. βοτ. γένος φυτῶν τῆς νεας Ὁλλανδίας.

Vartias, ἀρ. πλ. βραχμᾶνες κοινοβιακοί.

Varvouste, ἀρ. δίκτυον φέρον κώπην, λαβήν.

Vasard, ἐπ. ἰλυώδης, βορβορώδης.

Vasculaire, ἡ Vasculeux, euse, ἐτ. ἀνατ. ἀγγειώδης, γεματος ἀπὸ ἀγγεια (φλεβας, ἀρτηρίας κτλ) ἢ ἀναγόμενος εἰς αὐτά.

Vase, ἀο. ὀχεῖον, ἄγγειον, σκεῦος le secret le plus intime échappait du fond de son cœur semblable à un — précieux, mais fêlé d'où s'écoulent les liqueurs les plus délicieuses τὸ μυστικὸν διέφευγεν ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδίας του, καθὼς διαρρέουσιν ἀπὸ τὸ πολύτιμον, ἀλλὰ διερρηγμένον ὀχεῖον τὰ ἡδυπνοώτατα βάσαμα —s sacrés τὸ ὁσιοπότηρον, τὸ ἅγιον ποτήριον καὶ ὁσιάριον. —s de Pascal, ὑδροστ. ὀχεῖα τοῦ Πασχάλη, ὑποδεικνύοντα ὅτι ἡ ὄλιψις τοῦ ὑγροῦ γίνεται κατὰ λόγον σύνθετον τοῦ μεγέθους τῆς βάσεως καὶ τοῦ ὕψους. § ἀρχιτ. γάστρα, ὀχεῖον, τόρευμα, καλλωπισμὸς γλυπτικῆς. — d'amortissement *ἀτρόκοσμον, ὀχεῖον ὅπου τελευτᾷ ὁ καλλωπισμὸς τοῦ μετώπου τῶν οἰκοδομῶν στολισμένον μὲ στεφάνους καὶ φλόγας. § Ϝ. ἴλυς, λάσπη.

Vaseau, ἀρ. πατάνη, τρυβλίον, πινάκιον (πινάκι) ὅπου πίπτουσιν αἱ κεφαλαὶ καὶ οὐραὶ τῶν καρφίδων, ὅταν κόπτωνται.

Vaseux, euse, ἐπ. ἰλυώδης, λασπώδης.

Vasière, Ϝ. μεγάλη ὀξαμενὴ ἁλυκῆς.

Vasistas, ἀρ. ῥινοπύλη, τὸ συνήθως κινητὸν μέρος πύλης, θυρίδιον, κινητὸν μέρος θυρίδος.

Vason, ἀρ. βῶλος ἀνωδευμένης εἴτε ζυμωμένης γῆς πρὸς χρῆσιν τοῦ πηλοπλάστου, τοῦ κεραμέως.

Vassal, ἀρ. —e, Ϝ. ὑποδεὴς, ὑπάλληλος ἀνωτέρου ἄρχοντος, κυρίου.

Vasselage, ἀρ. πελατεία, εὐπείθεια τοῦ ὑποδεεστέρου πρὸς ἀνώτερον ἄρχοντα.

Vassoles, Ϝ. πλ. ξύλα χαρακτὰ κρατοῦντα τὰ πέταυρα τοῦ ἀερίστρου (caillebotis)

Vaste, ἐπ. εὐρύχωρος, πλατὺς, ἐκτεταμένος. — interne καὶ externe, ἀνατ. δύο μέρη τοῦ μηρικοῦ τριχεφάλου (μυὸς).

Vastité, Ϝ. εὐρυχωρία (ἐκκλησίας).

Vastitude, Ϝ. μεγάλη ἔκτασις.

Vastres, ἀρ. πλ (ἐρυθρῖνοι), γένος ἰχθύων τῆς Σενεγάλης καὶ βρασιλίας.

Vasulithe, Ϝ. *βελλεροφὼν, ὀρυκτή τις κογχύλη.

Vaterie, Ϝ. *βατέριον, δένδρον τῆς Κοχεγχίνης χρήσιμον εἰς οἰκοδομικὴν ξυλείαν.

Vatican, ἀρ. βατικάνον, παλάτιον τοῦ Πάπα ἐν Ῥώμῃ. § αὐλὴ αὐτοῦ. les foudres du — οἱ ἀφορισμοὶ τῆς ἐκκλησίας.

Vaticination, Ϝ. προφητεία, προμάντευμα (ἄχρ.)

Vatique, ἀρ. *βατικὸν, δένδρον τῆς Κίνας.

Va-tout, faire — προσθέτω εἰς τὸ ἀργύριον τοῦ παιγνιδίου.

Vatrouille, Ϝ. σύστρεμμα ἐξ ἐρίου, μὲ τὸ ὁποῖον πλύνουσι, καθαρίζουσι τὸν ἀνταναῖον.

Vatsonie, Ϝ. *βατσώνιον, γένος φυτῶν.

Vaucherie, Ϝ. *βώχερον, γένος φυ-

Vaucour, ἀρ. τράπεζα τοῦ κερμοπλάστου ἔμπροσθεν τοῦ τροχοῦ κειμένη.

Vau de route (à), ἀτάκτως, εὐρύθμως, βιαίως (l'armée fuyait à —)

Vaudeville, ἀρ. ἄσμα (ᾠδὴ) φιλλόμενον εἰς τὰς ὁδοὺς, κ. τραγούδι § διήγημα νέου συμβεβηκότος, παράστασις αὐτοῦ ἐπὶ θεάτρου.

Vaudoux, ἀρ. ὄρχησις, χορὸς Λιθιόπων.

Vauqueur, ἀρ. ἴδ. Vanqueur.

Vau l'eau (à), κατὰ ῥοὴν μεταφ. ἀπηλπισμένος διὰ παντὸς. ἴδ. Aval.

Vau-nèant, ἀρ. πονηρὸς, κ. κατεργάρης.

Vauquelinie, ϑ. *βωκελίνιον, φυτὸν τοῦ Περοῦ.
Vaurien, ἀρ. ἀσελγὴς, κακοήθης, κ. κατεργάρης.
Vautour, ἀρ. γὺψ, σαρκοβόρον ὄρνεον.— d'Égypte περκνόπτερος γὺψ. μεταφ. σκληρὸς, ἄσπλαγχνος, φιλάρπαξ ἄνθρωπος, ἔλεγχος, τύψις συνειδήσεως. § ἀστρ. ἡ λύρα, ὁ ἀετὸς, δύο βόρειοι ἀστερισμοί. — des quadrupèdes ἀδηφάγον ξῶον (ἴδ. Glouton).
Vautourin, ἀρ. εἶδος κόρακος.
Vautourins, ἀρ. πλ. γυποειδῆ ὄρνεα.
Vautrait, ἀρ. ἅμαξα ἡ σκευὴ κυνηγετικὴ κατὰ τοῦ κάπρου.
Vautrer (se), αὐτοπ. κυλίομαι, χώνομαι εἰς τὸν βόρβορον μεταφ. εἰς τὴν ἀσέλγειαν, τὰς ἡδονὰς κτλ.
Vayvode, ἀρ. βοεβόδας, ἡγεμὼν Δακίας, Τρανσιλβανίας καὶ Σερβίας.
Veau, ἀρ. μόσχος, κ. μοσχάρι. § κρέας μόσχου. — de lait γαλαθηνὸς μόσχος eau de — ἀφέψημα μόσχου (ὅπου ἔβρασε πρός τινα καιρὸν ἄνευ ἅλατος κομμάτι κρέατος μοσχαρίσιον) ἰατρικὸν μαλακτικόν. — de rivière μοσχάρια πιαινόμενα κατ' ἰδιαίτερόν τινα τρόπον εἰς τὰ πέριξ τοῦ Rouen. il faut tuer le — gras πρέπει νὰ ϑυσιάσωμεν τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, (νὰ ἑορτάσωμεν ὁλ. νὰ πανηγυρίσωμεν τὴν ἐπιστροφήν τινος εὐθυμοῦντες). faire le pied de — φέρομαι μικροπρεπῶς πρός τινα. s'étendre comme un — ἐξαπλοῦμαι ὡς ἀγελάδα pleurer comme un — κλαίω (παραπονοῦμαι) πολὺ διὰ μικρὸν πρᾶγμα. adorer le — d'or λατρεύω τὸν χρυσοῦν μόσχον, ϑεραπεύω ὁλ. τοὺς πλουσίους καὶ δυνατοὺς (ἂν καὶ δὲν ἔχωσιν οὔτε ἀρετὰς οὔτε πλεονεκτήματα). § δέρμα μόσχου. (du — d'Angleterre) § (ἀποπρισμα) τεμάχιον ξύλου κομμένον μὲ πριόνιον διὰ νὰ πελεκηθῇ § εἶδος κογχύλης. — marin ἡ — de mer φώκη (ἡ διάφορα εἴδη φώκης).
Vébère, ἴδ. Mélier.
Vecteur, ἀρ. — rayon ἀκτὶς ἐπιβατικὴ πλανήτου (ἀγομένη ἀπὸ τὸν ἥλιον εἰς πλανήτην τινά).
Védam, ἀρ. βέδαν, ἱερὸν βιβλίον τῶν Ἰνδῶν ὡς ἡ πεντάτευχος.
Védasse, ἢ Vaidasse, ϑ. ἅλκαλι ἐξαγόμενον ἀπὸ τὴν σποδὸν ϑαλασσίου φυτοῦ τοῦ guède ἢ vaide.
Védalie, ϑ. *βεδαλία, γένος φυτῶν.
Vedette, ϑ. σκοπὸς, σκοπιωρὸς, ὀπτὴρ, φρουρός. § σκοπιὰ, σκοπευτήριον, τόπος, ὅπου ἵσταται ὁ σκοπός. mettre en — τάττω εἰς σκοπιάν. § φυλακὶς, φρουρὶς, πλοῖον τεταγμένον νὰ παρατηρῇ. § μέρος τῆς ἐπιστολῆς, ὅπου τίθεται ὁ τίτλος τοῦ, πρὸς ὃν γράφομεν.
Végétable, ἐπ. φυτικός.
Végétal, ἀρ. φυτόν.
Végétal, le ἐπ. φυτικός. le règne — τὸ γένος τῶν φυτῶν.
Végétant,te,ἐπ. βλαστάνων, αὐξάνων.
Végétatif, ive, ἐπ. βλαστητικός.
Végétation, ϑ. βλάστησις. § χειρ. ἐπίφυσις, παραπάρκωμα.
Végéter, οὐδ. βλαστάνω, τρέφομαι, αὔξάνω διὰ τῶν ῥιζῶν. il ne fait que — ζῇ ἀναίσθητος, φυτικὴν ζωήν.
Végétominérale, ἐπ. eau — ὀξικὸς μόλυβδος διαλελυμένος εἰς ὕδωρ.
Véhémence, ϑ. ὁρμὴ, βία μεταφ. (— des passions) cet orateur a de la — ὁ ῥήτωρ οὗτος ἔχει δεινότητα λόγου, ὁμιλεῖ μὲ πάθος, μὲ ζωηρὰν εὐγλωττίαν.
Véhément,te, ἐπ. ὁρμητικός. orateur — ῥήτωρ δεινὸς, σφοδρός.
Véhémentement, ἐπίρ. σφοδρῶς, ὁρμητικῶς.
Véhicule, ἀρ. φυσ. *ὄχημα, σῶμα ὅπου φέρεταί τι. l'air est le — du son ὁ ἦχος μετοβαίνει, διαδίδεται διὰ τοῦ ἀέρος. les artères sont le — du sang αἱ ἀρτηρίαι μεταφέρουσι, μετακομίζουσι τὸ αἷμα. μεταφ. τὸ προπαρασκευάζον τὸν νοῦν εἴς τι.
Veigèle, ἀρ. *βίγελον, δενδρύλλιον τῆς Ἱσπανίας.
Veille, ϑ. παραμονὴ la — de Noël ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγεννῶν. être à la — de εἶμαι ἕτοιμος νὰ. nous sommes à la — de voir de grandes choses πλησιάζει ὁ καιρὸς ὅτε ϑέλομεν ἰδεῖ μεγάλα πράγματα. § ἀγρυπνία. les grandes —s altèrent la santé αἱ μακραὶ ἀγρυπνίαι φθειρουσι τὴν ὑγείαν § ἐγρήγορσις, τὸ ἐναντίον τοῦ ὕπνου. dans l'état de — καθ' ὕπαρ, εἰς τὰ ἐξυπνητὰ, ὅταν τις ὑπάρχῃ ἔξυπνος — des plantes αἱ διωρισμέναι ὧραι, καθ' ἃς τὰ ἄνθη μένουσιν ἀνοικτά. chandelle de — παννυχὶς λαμπὰς (διαρκοῦσα ὁλ. ὅλης τῆς νυκτός) bougie de — κηρολαμπὰς παννύχιος. mortier de — χονδρὸν τεμάχιον κηροῦ μὲ ϑρυαλλίδα κατὰ μέσον τῆς ὁποίας τὸ φῶς διαρκεῖ ὅλην τὴν νύκτα § —s κόποι, μελέται (doctes —s, savantes —s).
Veillée, ϑ. παννυχὶς, νυκτέρευμα, κ ὁλονυκτία, ξενυκτέρευμα.
Veiller, οὐδ. ἀγρυπνῶ, ἐγρηγορῶ, δὲν κοιμῶμαι. μεταφ. ἐπαγρυπνῶ, ἐπιτηρῶ, ἐπιβλέπω εἴς τι. — au salut de quelqu'un προσέχω εἰς τὴν σωτηρίαν, τὰ συμφέροντά τινος. § παραμένω ὁλ' ὅλης νυκτὸς πλησίον τινός. les prêtres veillent le mort οἱ ἱερεῖς διανυκτερεύουσιν ἀναγινώσκοντες εὐχὰς, δεόμενοι ἐπάνω τοῦ νεκροῦ. — un oiseau ἐμποδίζω τὸ πτηνὸν νὰ κοιμηθῇ διὰ νὰ τὸ γυμνάτω ὕστερον εὐκόλως. (— une malade) § κατασκοπεύω. § παρατηρῶ. (— le câble).
Veilleuse, ϑ. * ὁλονυκτὶς (ἡ), πάννυχος λυχνίσκος, (καίων ἀμυδρῶς ὁλ ὅλης τῆς νυκτός.) § ἐγκοίμητρον, κλίνη ἀναπαύσεως.
Veilloir, ἀρ. τράπεζα, ὅπου τίϑενται τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ ὁ λύχνος διὰ τὴν ἐργασιαν τῆς νυκτος (τὸ νυκτέρι).
Veillote, ϑ. σωρὸς, δόμος, στοίβα χόρτου (κομμένου).
Veine, ϑ. φλὲψ, κ. φλέβα. — jugulaire σφαγῖτις φλὲψ ἑκατέρωϑεν τοῦ λαιμοῦ. — cave κοίλη (μεγάλη) φλὲψ le sang lui boût dans les —s βράζει τὸ αἷμά του, ὁλ. εἶναι ϑυμοειδὴς, ζωηρός. il n'a point de sang dans les —s εἶναι ἄψυχος, ἀνανδρος, ἄτολμος. — poétique οἰστρος, ποιητικὴ εὐφυία. sa — est tarie ἐξηντλήϑη ἡ δύναμίς του — d'eau φλέβες ὕδατος, ῥύακες ὕδατος ὑπο τὴν γῆν. ouvrir la — σχαζω τὴν φλέβα, φλεβοτομῶ § φλέβες, ῥάβδοι, σειραι διαφόρων χρωμάτων, ἢ κυματισμος ἐπι ξύλων, πετρῶν, μετάλλων κτλ. § φλὲψ, στρῶμα γῆς, ὅπου εὑρίσκεται μέταλλον (une — de mercure, d'or κτλ). j'ai tombé sur une bonne — ἔπισα καλὰ, ἐπέτυχον.
Veiné, ée, ἐπ. φλεβώδης. marbre — de blanc et de noir μάρμαρον φέρον μελανὰς καὶ λευκὰς φλέβας
Veiner, ἐν. πινέλλω, κυματογραφῶ, μιμουμαι διὰ χρωμάτων τὰς ῥιζας τῶν δένδρων, τὰς φλέβας τῶν μαρμάρων.
Veineux, euse, ἐπ. φλεβώδης, πλήρης φλεβων. artère —e πνευμονικὴ φλὲψ.
Veinule, ϑ. φλεβίον, κ. φλεβίτσα.
Veissie, ϑ. μνιον, βρύον, γένος κρυπτογάμων φυτῶν.
Vélani, ἀρ. βαλανος, ὄρυς φέρουσα βαλάνια, κ. βαλανιδία.
Vélar, ἀρ. ἑρύσιμον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κραμβοειδῶν.
Velate, ϑ. γένος κωκαλίων.
Velaut, σίττα, παρομητικὸν ἐπιφώνημα τῶν κυνηγῶν πρὸς τοὺς κύνας.
Velches, ἀρ. πλ λαοὶ βάρβαροι, πρόγονοι τῶν Γάλλων. μεταφ. ἄνθρωπος μάταιος, κοῦφος, παράφορος, ἄκριτος.
Velcherie, ϑ ἔργον, πρᾶξις τῶν Velches. § βαρβαρότης.
Velcome, ἀρ. κώθων, ποτήριον.
Veleina, ϑ * βελενὶς, φυτὸν ἀρωματικὸν τῆς Ἰνδίας.
Vélelle, ϑ. εἶδος μεδούσης (σκώληκος).
Véler, οὐδ. τίκτω (ἐπὶ ἀγελάδος). c'est une vache qui n'a pas encore vêlé ἡ ἀγελὰς αὐτὴ δὲν ἐκαμε ἀκόμη μοσχάρι.
Velette, ἴδ. Voilette.
Velèze, ϑ. (βέλεχος), φυτὸν ποώδες.

Vélie, Ѕ. *οὐελλίς, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.
Vélin, ἀρ. λεπτὴ περγαμηνή. papier—λευκὸν καὶ λεῖον (ἢ ἀράβδωτον) χαρτίον (χωρὶς ῥαβδώματα, στίχους εἴτε ῥίγας).
Vélites, ἀρ. πλ. εὔζωνοι στρατιῶται τῶν Ῥωμαίων.
Vella, ἀρ. οὔελλον, γένος φυτῶν κραμβοειδῶν.
Vellélté, Ѕ. θέλησις ἀδύνατος.
Vellèje, Ѕ. * βελεῖς, γένος φυτῶν μηλισειδῶν (campanulacées).
Vellozie, Ѕ οὐελλώσιον, γένος φυτῶν.
Vélocе, ἐπ. ἀστρ. ταχύς.
Velocifère, Ѕ. ταχυκίνητος ἅμαξα.
Vélocité, Ѕ. ταχύτης.
Velot, ἀρ. δέρμα μόσχου γεννηθέντος παράκαιρα.
Velote, ἀρ *οὐελωτὴς, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν κυαμοειδῶν.
Velours, ἀρ ἐπίκροκον, (μεταξόχνουν μεταξόπτιλον) ἡ ἕξαστις, κ βελοῦδον, κατυφές. — plein λεῖον, ὁμαλὸν μεταξόπτιλον. — figuré ἀνθοποίκιλον μεταξόπτιλον — à fond d'argent ἀργυρόπεδον μεταξόπτιλον — ras ψιλὸν μεταξόπτιλον. chemin de — ὁδὸς χλοερά. marcher sur le— βαδίζω, περιπατῶ ἐπὶ χλόης jouer sur le — παίζω ἀπὸ τὸ κέρδος μου (τὰ κερδισμένα) le chat fait pate de — ἡ γαλῆ (ὁ αἴλουρος) προσφέρει τοὺς πόδας ἀνακάμπτουσα (γυρίζουσα) τοὺς ὄνυχας. μεταφ. λέγεται περὶ τῶν ἀποκρυπτόντων τὸν σκοπὸν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ βλάψωσι. — anglais κογχύλη κωνοειδὴς — vert κρυπτοκέφαλος. ἴδ. gribouri.
Velouté, ée, ἐπ. λαχναῖος, χνοώδης, *μεταξόπτιλος (ὕφασμα ἔχον ἄνθη, σχήματα βελουδένια) μεταφ. λεῖος, ὁμαλὸς, ἡδύς. fleurs —ées ἄνθη χνοώδη, ὁμοιάζοντα κατά τι μὲ τὸ βελοῦδον ὡς τὸ ἴον καὶ ὁ ἀμάραντος εἴτε κατυφές. vin — οἶνος ἴχων βαθὺ ἐρυθρὸν χρῶμα. saphir — σάπφειρος βαθύχρους.
Velouté, ἀρ. * μεταξόπτιλον ἢ μεταξόχνουν λαχναῖον, σειράδιον, λέγνον, λῶμα, κ. γαλόνι (ἁπλοῦν ἢ μὲ ἄνθη). le — del'estomac, des intestins λαχνώδης ἐπιφάνεια τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑμένος τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων
Veltage, ἀρ. καταμέτρησις τῶν πίθων, βυτίδων καὶ ἄλλων τοιούτων διὰ τοῦ βυτιδομέτρου Velte.
Velte, Ѕ. ξέστης, χοῦς, μέτρον ὑγρῶν περιλαμβάνον 6 pintes § βυτιδομέτρης, ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὴν καταμέτρησιν τῆς χωρητικότητος βυτίδων, (βαρελλίων), κάδωνκτλ.
Velter, ἐν. βυτιδομετρῶ.
Velteur, ἀρ. βυτινομέτρης, ὁ μετρῶν τὰ βυτία εἴτε βουτσία μὲ τὸν βυτινομέτρην
Veltheime, ἀρ. * βελθυμία, γένος φυτῶν ἀσφοδελοειδῶν.
Veltis, ἀρ. εἶδος σκολύμου, κ. ἀγριαγκάθου.
Velture, Ѕ. δετμὸς, δέσιμον ἀπὸ παλαιὰ ἢ τριμμένα σχοινία.
Velu, ue, ἐπ χνοώδης, λάσιος, λαχνήεις, τριχωτὸς, τριχώδης, φέρων τρίχας.
Velue, Ѕ. * ἐπίκρανον, δέρμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν δορκάδων, ἐλάφων. § εἶδος κάμπης.
Velvote, Ѕ εἶδος * λινανθέμου (linaria λινόδρυς). καὶ ἐλατίνη, *βηρόνικον (véronique), ἄγρια φυτά
Vénaison, Ѕ. θήρα, κρέας ἀγριμίου. § ὅπλη τούτου. § πάχος ἀγριμίου. les cerfs, les sangliers sont en — αἱ ἔλαφοι καὶ οἱ καπροι ἔχουσι πάχος.
Vénal, le, ἐπ. (ἐμπολαῖος) ὤνιος. office — λειτουργία (θέσις), ὑπηρεσία ἀγοραστὴ, λειτούργημα, πολιτικὸν ἀξίωμα ἀγοραστὸν valeur —e ἐνεστῶσα ἀξία, ἡ ἀγοραία, ἡ τρέχουσα τιμή τινος πράγματος εἰς τὴν ἀγορὰν, εἰς τὸ ἐμπόριον. il a l'âme — εἶναι αἰσχροκερδὴς, δωροδόκος. plume —e συγγραφεὺς, ἱστορικὸς ἀργυρώνητος.
Vénalement, ἐπιβ. αἰσχροκερδῶς, (ἄχρ.)
Vénalité, Ѕ. τὸ ὤνιον, τὸ ἐμπολαῖον (τῶν λειτουργημάτων π. χ.) l'aridité qui suit le luxe amène la vénalité des suffrages ἡ ἀκόλουθος τῆς τρυφῆς πλεονεξία καθιστᾷ τὰς ψήφους ὠνίους.
Venana, ἀρ * βένανον, δένδρον τῆς Μαδαγασκάρ.
Venanos, ἀρ. ἄλκη, ἡ μεγάλη ἔλαφος τῆς Καλλιφρονίας.
Venant, te, ἐπ. ἐρχόμενος. à tout — beau jeu ὅποιος ἔλθῃ (θέλῃ) ἐδῶ εἶμαι. λέγεται περὶ ἀνθρώπου ἑτοίμου ν' ἀντιπολεμήσῃ τοὺς θέλοντας νὰ τον προσβάλωσι. il a dix mille drachmes de rente bien — ἔχει δέκα χιλιάδας δραχμὰς πρόσοδον ἀσφαλῆ σωστὴν.
Vence, Ѕ. παρθένιον, ἡ εἶδος παρθενίου, φυτόν.
Vendable, ἐπ. πράσιμος, πωλήτιμος, πωλητός.
Vendange, Ѕ. τρυγητὸς, κ. τρύγος, (τὸ ἔργον τοῦ τρυγᾶν). —s τρυγητὸς, ὁ καιρὸς τοῦ τρύγους cela arriva pendant les —s τοῦτο συνέβη εἰς τὸ τρύγος. adieu panier —s sont faites περιττὸν τὸ καλάθι (τὸ κάνιστρον) πάγει τὸ τρύγος. λέγεται καὶ κυρίως ἀφ' οὗ παρέλθῃ τὸ τρύγος· καὶ μεταφ. ἐὰν συνέβη τι δυστυχημα εἰς τὰς ἀμπέλους, ἢ ἐπὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης ἀποτυχίας. faire — ἀπόναμαι, ὠφελοῦμαι. il comptait faire —s dans cette place, il s'est trompé ἤλπιζε νὰ (τρυγήσῃ) κερδήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν, ἀλλ' ἠπατήθη.
Vendanger, ἐν. τρυγῶ. λαμβάνεται καὶ ἀπολύτως. on —e déjà partout τρυγῶσιν ἤδη παντοῦ. il vendange tout à l'aise κάνει τὴν δουλειάν του ἥσυχα, (ἀργυρολογεῖ δηλ. κερδαίνει ἀφόβως ἀπό τινα ὑπηρεσίαν). la pluie, la grêle, les brigands, ont tout vendangé ἡ βροχὴ, ἡ χαλαζα, οἱ λῃσταὶ ἀφάνισαν τα ἀμπέλια. (λέγεται καταχρηστικῶς καὶ περὶ τῶν ἄλλων καρπῶν τῆς γῆς).
Vendangette, Ѕ. κίχλα καὶ ἄλλα πτηνα σιτοφυλοφάγα κατὰ τὸν καιρον τοῦ τρύγους.
Vendangeur, ἀρ. —euse, Ѕ. τρυγητὴς, τρυγήτρια.
Vendejang, ἀρ. *δένδρον τῆς Κίνας.
Vendémiaire, ἀρ. τρυγητὴς, πρῶτος μὴν τοῦ ἔτους; (μηνολογίου) τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου ὡς 21 Ὀκτωμβρίου.
Vendeur, ἀρ. —esse ἡ euse, Ѕ. πωλήτρια.— de maree, de volaille ἀγοραιόμοι, ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας ἐφορεύοντες τὴν πώλησιν τῶν θαλασσινῶν κτλ. τῶν πτηνῶν. — de meubles πραγματογνώμων, ἐκτιμητὴς — de mithridate ἡ d'orviétan ἀγύρτης (ἰατρὸς) πωλητὴς πανακείας. μεταφ. γοης, απαταιών. — de fumée καυχησίας, καυχώμενος ὅτι ἔχει ὑπόληψιν, πιστεύει ἀπὸ ἄλλους καὶ σπουδάζων κατὰ τοῦτο νὰ ὠφεληθῇ faux — ψευδεμπράτης (πωλῶν τα ξένα ἢ πολιτευόμενος εἰς τὴν συμφωνίαν τῆς πωλήσεως) κρουσιμέτρης, παρακρουστιχοίνικος (ἀπατῶν εἰς το μέτρον ἢ πωλῶν μὲ ψευδῆ μέτρα.)
Vendication, Ѕ. ἴδ. Revandication.
Vendiquer, ἴδ Revendiquer.
Vendition, Ѕ. νομ. πώλησις.
Vendlande, ἀρ. δενδρύλλιον τῆς Καρολίνης.
Vendre, ἐν. πιπράσκω, πωλῶ. —en gros πωλῶ ἀδρομερῶς ἢ παχυμερῶς. en détail κοτυλιζω, λεπτοπωλῶ. — cher πωλῶ (πολλοῦ) ἀκριβά.—à bon marché εὐτελῶς, πρὸς τρόπου, εὐθηνα πωλῶ. —à prix raisonnable εἰς μετρίαν τιμὴν πωλῶ.— à perte μὲ ζημίαν. à crédi ἐπὶ πίστει. τουρκ. βερεσέ. argent comptant εἰς μετρητά. à la livre μὲ τὴν λίτραν. à l'aune μὲ τὸν πῆχυν. à l'arpent μὲ τὸ στρέμμα au poid μὲ τὸ ζύγι. à faux poids μὲ ψευδῆ ζύγια. avec garantie μὲ ἐγγύησιν. à l'encan ἐπὶ δημοπρασίας à l'amiable κατὰ συμβιβασμόν, ἀμοιβαίαν εὐχαρίστησιν. il a vendu bien cher sa vie ὑπερασπισθη τὴν ζωήν του ἀνδρείως φονεύσας πολλοὺς τῶν πολεμίων πρὶν πέσῃ. cet homme les vendrait tous, il les vendrait à beaux deniers comptant εἶναι καλὸς νὰ τοὺς πωλήσῃ (εἶναι ἐπιτηδειότερος των ἢ ἱκανος νὰ τοὺς βλάψῃ). ce n'est pas tout que de vendre, il faut livrer δὲν ἀρκεῖ νὰ σχεδιάζῃ τις, πρέπει καὶ νὰ ἐκτελῇ. à qui vendez vous vos coquilles μὲ ποῖαν νομίζεις ὅτι

ἔχεις νὰ κάμῃς; il vend bien ses coquilles ἐπαινεῖ, ἐγκωμιάζει τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα θέλει νὰ ξεκάμῃ. il vend son honneur ἐξευτελίζεται ὡροδοκούμενος elle vend son honneur πωλεῖ τὴν τιμήν της διὰ χρήματα. παροιμ femme qui prend se vend ὅποια λαμβάνει χάνει (πωλεῖται) § προδίδω. il a vendu son ami πρόδωκε τὸν φίλον του δι' ἀργύρια. § ἀποκαλύπτω, φανερόνω διὰ χρήματα. il a vendu le secret ἐπώλησε τὸ μυστικόν. se —, αὐτοπ. πωλοῦμαι, παραδίδομαι διὰ χρήματα. § εὑρίσκω ὑγοραστάς. cette marchandise se — ἡ πραγματεία αὐτὴ πωλεῖται εὐκόλως.—u, ue, μετ. homme — ἄνθρωπος μισθωτὸς, πωλημένος, προδότης, ὡροδόκος.

Vendredi, ἀρ. παρασκευὴ, ἡμέρα ἕκτη τῆς ἑβδομάδος. — saint ἡ μεγάλη παρασκευὴ tel qui rit le — pleure le dimanche, παροιμ. ὅποιος γελᾷ τὴν παρασκευὴν, κλαίει τὴν κυριακὴν (ἡ λύπη πολλάκις διαδέχεται ἀμέσως τὴν χαράν).

Vénéfice, ἀρ. φαρμακεία, δηλητηρίασις ἢ μάγγανον, μαγγάνευμα, κ. φαρμάκωμα μὲ μαγικόν τινα τρόπον.

Venelle, Ὅ. στενωπὸς, στενὴ, μικρὰ ὁδὸς (ἀρχ.).

Vénéneux, euse, ἐπ. φαρμακώδης, δηλητήριος.

Vener, ἐν. περιελαύνω, κάμνω νὰ τρέχωσι τὰ ζῶα (διὰ νὰ τρυφεράνῃ τὸ κρέας των). faire — de la viande ἐωλίζω, ἀφίνω νὰ σταθῇ τὸ κρέας διὰ νὰ ἁπαλυνῇ. —é, ée, μετ. voilà de la viande qui est un peu —ée τὸ κρέας τοῦτο ἄρχισε νὰ μυριζῇ.

Vénérable, ἐπ. σεβαστὸς, σεβάσμιος. § αἰδεσιμώτατος, τίτλος ἱερέων κτλ.

Vénération, Ὅ. σέβας, εὐλάβεια. j'ai de la — pour quelqu'un σέβομαί τινα.

Vénérer, ἐν. σέβομαι.

Vénéricarde, Ὅ. καρδία ἀφροδίτης, ὀστρακόδερμα.

Vénérie, Ὅ. κυνηγία. § κυνήγιον. § κυνηγοί § *κυνηγεῖον, κατοικία τούτων. (il est logé à la —).

Vénérien, enne, ἐπ. ἀφροδίσιος, ἀφροδισιακὸς acte, plaisir — συνουσία, μίξις (σαρκική). maladie —ne τὰ ἀφροδίσια, ἀφροδισιακὴ νόσος.

Vénérupe, Ὅ. *λιθοτρήτης, γένος κογχυλῶν, κωκαλίων, κογχῶν ἢ διθύρων διατρυπόντων τὴν πέτραν, ὅπου κατοικοῦσιν.

Venet, ἀρ. ἀρκυστασία, δίκτυα ἐξαπλωμένα καὶ περιφραγμένα διὰ τὰ ζῶα.

Venetou, ἀρ. εἶδος αἰθυίας, πτηνόν.

Venette, Ὅ. φόβος, ἀνησυχία. il a la — φοβεῖται. il a donné la — ἐφόβισε.

Veneur, ἀρ. κυνηγός. grand — ἀρχικυνηγός.

Vengeance, Ὅ. ἐκδίκησις, τιμωρία: tirer —, prendre — de quelqu'un ἐκδικοῦμαι κατά τινος.

Venger, ἐν. τιμωρῶ, ἐκδικῶ. (— un crime, une injure). § ἐκδικῶ, ἱκανοποιῶ. dieux vengez les bons de l'injustice des méchans ὁ Θεὸς ἐκδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἀπὸ τὴν ἀδικίαν τῶν κακῶν. se — (de quelqu'un), αὐτοπ. ἐκδικοῦμαι (κατά τινος)

Vengeur, ἀρ. —eresse, Ὅ. ἐκδικητὴς, ἐκδικήτρια. § ἐπ. ὁμοίως.

Vengoline, Ὅ. *βεγγόλινον, πτηνὸν Ἀμερικῆς.

Veniat, ἐλθέτω, (πρόσκλησις τοῦ ἀνωτέρου δικαστοῦ πρὸς τὸν ὑποδεέστερον διὰ νὰ παρουσιασθῇ πρὸς ἀπολογισμόν).

Véniel, lle, ἐπ. Θρησ. συγγνωττὸν, ἀφέσιμον, συγχωρητὸν ἁμάρτημα.

Véniellement, ἐπίρ. pêcher — ἁμαρτάνω συγγνωστά.

Vénimeux, euse, ἐπ. δηλητήριος, φαρμακώδης, κ. φαρμακερός c'est une langue — se ἰοβόλος, κακὴ γλῶσσα.

Venin, ἀρ. ἰὸς, δηλητήριον, φάρμακον, κ. φαρμάκι. à la queue le — πολλάκις εἰς τὸ τέλος τῶν ὑποθέσεων ἀπαντῶμεν τὰς μεγίστας δυσκολίας morte la bête mort le — δὲν ἔχομεν τίποτε νὰ φοβηθῶμεν ἀπὸ ἐχθρὸν ἀποθανόντα. μετ' ὀργῆς, χόλος, κ. κακία. il a jeté tout son — ἔχυσεν ὅλον τὸ φαρμάκι. il n'a point de — εἶναι ἄκακος, ἀγαθὸς, ἀβλαβὴς ἄνθρωπος. —de mer μέδουσα, ῥιζόστομον, ζωόφυτα θαλάσσης.

Venir, οὐδ. je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous venez, ils viennent. Je venais Je vins. Je suis venu Je viendrai. Viens Venez Que je vienne. Que je vinsse. Je viendrais κτλ. ἀφικνοῦμαι, ἔρχομαι je viens vous donner un conseil συμβουλεύσων ὑμῖν ἦλθον, ἔρχομαι νὰ σᾶς συμβουλεύσω. je suis venu che vous hier ἀφικόμην (ὑπῆγα εἰς τὴν οἰκίαν σου) πρὸς σὲ χθὲς. — au devant de quelqu'un ἀπαντῶ τινα, (προλαμβάνω τινὰ κατά τι,) je le verrai, il faut le voir — πρέπει νὰ ἰδῶμεν τί θὰ κάμει, τι μελετᾷ. qu'il s'en vienne ἂς ἔλθῃ, ἂς ἔρχηται. vous semblez — de l'autre monde ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι (ἀπὸ σοῦ σ' ἔρεραν) καὶ δὲν ἠξεύρεις, τί γίνεται; ὁμοίως κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν λέγεται d'où venez vous ἢ de quel pays venez-vous? les revenus viennent bien τὰ εἰσοδήματα δίδονται, πληρόνονται ἀσφαλῶς, βεβαίως. ce morceau fait — l'eau à la bouche ἡ θέα τοῦ φαγητοῦ τούτου κάμνει νὰ τρέχουν τὰ σάλια (κινεῖ ὀλ. εἰς ὄρεξιν, ἐπιθυμίαν αὐτοῦ.) faire — l'eau au moulin βάλλω τὸ νερὸν εἰς τὸν μύλον, προμηθεύομαι, πορίζομαι ὠφελήματα διὰ τῆς βιομηχανίας, τῶν κόπων μου. laissez moi — ce coup là, ἐπὶ σφαιρ. ἄφες μοι νὰ παίξω αὐτὸ τὸ παιγνίδι. la balle vient au joueur, au bon joueur ἡ σφαῖρα ζητεῖ τὸν καλὸν σφαιριστὴν, ὀλ. ἡ εὐκαιρία, ἡ ἀφορμὴ ζητεῖ καὶ τοὺς ἀξιωτέρους,, ἐπιτηδειοτέρους εἰς κατόρθωσίν τινος πράγματος laissez moi — cette main, ἐπὶ χαρτοπ. ἄφες μοι νὰ κάμω αὐτὴν τὴν χαρτοσιὰν (levée.) faire — μετακαλοῦμαι, μεταπέμπομαι, προσκαλῶ. faire — quelqu'un à la raison φέρω τινὰ εἰς θεογνωσίαν (εἰς τὰ μέτρα του) τὸν βάλλω γνῶσιν. je viens de dîner πρὸ ὀλίγου, ἀρτίως, ἤδη ἐδείπνησα. je viens de me promener ἔρχομαι ἀπὸ τὸν περίπατον, ἐτελείωσα τὸν περίπατον. il vient de mourir πρὸ ὀλίγου ἀπέθανεν. il vient de —, οἰκ. ἐλήλυθεν, ἀρτίως ἦλθε. § — à ἀφικνοῦμαι, φθάνω, πλησιάζω. le fruit est venu à maturité ὁ καρπὸς ὡρίμασε. on en vint aux injures ἦλθον, κατήντησαν εἰς τὰς ὕβρεις. la chose en est venue à ce point τὸ πρᾶγμα ἔφθασεν εἰς τοιαύτην ἀκμήν. il en est venu à ce point d' impiété εἰς τοῦτο ἦλθε τῆς ἀσεβείας εἰς τοιαύτην ἀσέβειαν κατήντησε. il faudra en — là πρέπει νὰ καταντήσωμεν, νὰ ἔλθωμεν αὐτοῦ. ces bottes ne me viennent pas à mi — jambe τὰ ὑποδήματα αὐτὰ δὲν μ' ἔρχονται ὡς τὸ ἥμισυ τῆς κνήμης. — à, μετ' ἀπαρεμφ. συμπίπτω. on vint à parler de lui περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος (συν)ἔπεσεν, ἔτυχε νὰ ὁμιλήσωσι δι' αὐτόν. si cela vient à se savoir ἂν ποτε τοῦτο φανερωθῇ. si nous venons jamais à être vaincus ἂν συμβῇ ποτε νὰ νικηθῶμεν. § ῥέω, τρέχω. (l'eau vient en abondance.) § ἐπέρχομαι, συμβαίνω ἀπροσδοκήτως. la nuit vint durant le combat ἡ νὺξ ἐπλάκωσεν, ἐν' ᾧ ἐπολέμουν. un malheur ne vient jamais seul τὸ κακὸν δὲν ἔρχεται ποτὲ μόνον. § γεννῶμαι, φύομαι. il lui vint un cal au pied τύλον ἐξέφυσεν ἐπὶ τοῦ ποδός κ. τοῦ εὐγῆκεν ἕνα κότσι εἰς τὸ ποδάρι. les dents viennent à cet enfant τὸ παιδίον κάμνει (τὰ) δόντια. les mauvaises herbes qui viennent dans ce jardin τὰ κακὰ χόρτα, τὰ ὁποῖα βλαστάνουσιν εἰς τοῦτον τὸν κῆπον. d' où vient que... διατί; § προέρχομαι. tout le mal vient de ce que ὅλον τὸ κακὸν προῆλθεν ἐκ τοῦ... § κατάγομαι. il vient d'une famille il lustre γενεαλογεῖται ἀπὸ ἐνδόξους προγόνους. § γίνομαι. la vigne ne vient pas dans les pays

froids ἡ ἄμπελος δὲν γίνεται εἰς τοὺς ψυχροὺς τόπους. § αὐξάνω, εὐδοκιμῶ, προκόπτω. cet enfant, cet arbre ne vient pas bien τὸ παιδίον τοῦτο, τὸ δένδρον τοῦτο δὲν μεγαλόνει. les poiriers ne viennent pas bien dans ce terrain αἱ ἀπίαι δὲν ἐπιτυγχάνουσιν εἰς ταύτην τὴν γῆν. παρ. tout vient à bien à qui peut attendre ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ὑπομενόντων ἀποβαίνουσιν εἰς καλόν, καλῶς. —u, ue, μετ. ἐλθών. soyez le bien — ὡς εὖ παρέστης, καλῶς ἦλθες, καλῶς ὥρισες. il est bien — par tout τὸν δέχονται παντοῦ καλά. un nouveau — νέηλυς, νεωτὶ εἰσελθών, εἰσαχθεὶς εἴς τινα συναναστροφήν, ἑταιρίαν. confier son secret au premier — ἐμπιστεύομαι τὰ μυστικά μου εἰς τὸν τυχόντα.

Vent, ἀρ. ἄνεμος. —s cardinaux καθολικοί, πρῶτοι ἄνεμοι πνέοντες ἀπὸ τὰ τέσσαρα πρῶτα τημεῖα τοῦ ὁρίζοντος. —s collatéreux διάμεσοι ἢ παρίμεσοι ἄνεμοι. —s alisés *μετόζωνοι ἄνεμοι, οἱ κατὰ τὴν μέσην τῆς γῆς ζώνην εἴτε μεταξὺ τῶν τροπικῶν διευρισπίζοντες, πνέοντες, — d'aval, — de mer πελάγιος, ἐγκολπίας, ἐγκόλπιος ἄνεμος ἡ αὖρα τροπαία. —de terre ἀπόγειος ἄνεμος. — de bouline ἐγκάρσιος ἢ ὀξυγώνιος (ὡς πρὸς τὸν δρόμον τοῦ πλοίου) ἄνεμος. — largue ἀμβλυγώνιος ἄνεμος (ὡς πρὸς τὸν δρόμον τοῦ πλοίου.) — de quartier κάθετος ἄνεμος (ὡς πρὸς τὸν δρόμον τοῦ πλοίου.). — en poupe οὐρίας, οὔριος. — routier ἀμφίπνους ἢ εὐθύπνους ἢ εὐθυπομπὸς ἄνεμος, ἀρμόδιος εἰς τὸ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τις. — à pic ἀόριστος ἄνεμος, μὴ ἔχων προτιμωρισμένην διεύθυνσιν —,fait ստαθερὸς ἄνεμος. — frais λαῦρον, λαμπρὸν πνεῦμα. pincer le — tenir le —, aller au plus près du —, ἢ μόνον aller au plus près κινησιάζω εἰς τὸν ἄνεμον. avoir le — sur un vaisseau, être au — d'un vaisseau, avoir le dessus du vent, gagner le —, le dessus du — à un vaisseau κεῖμαι, ἐμβαίνω μεταξὺ τοῦ πνέοντος ἀνέμου καὶ τοῦ πλοίου. cette île était au — de nous ἡ νῆσος ἦτο μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἀνέμου l'île nous restait sous le — ἤμεθα μεταξὺ τῆς νήσου καὶ τοῦ ἀνέμου le vaisseau a le vent et la marée τὸ πλοῖον κινεῖται ἀπὸ τὸν ἄνεμον καὶ τὴν πλημμυρίδα συγχρόνως. il flotte au gré des vents φέρεται κατὰ τὴν ποιὰν τῶν ἀνέμων ἀκυβερνήτου. avoir le dessus du — πλεονεκτῶ τινος ἢ πρός τινα, ὑπερίσχω. être au dessus du — εἶμαι ἀσφαλής, δὲν φοβοῦμαι τίποτε il va contre — et marée ὑπάγει ἄνω ποταμῶν, ἐπιμένει εἰς τὸν σκοπόν του. être logé aux quatre —s κατοικῶ εἰς ἀναπεπταμένην (περίπτερον, περιάμφοδον) οἰκίαν. regarder de quel côté vient le — ὀρνεάζομαι, περιβλέπω, περισκοπῶ κεχηνώς, ὡς χάχας, ἢ παρατηρῶ τὰς περιστάσεις διὰ νὰ κανονίσω κατ' αὐτὰς καὶ τὰς πράξεις μου. jeter la plume au — ἀποραντίζω κατὰ τύχην. petite pluie abat grand — μικρὰ (προσηνὴς) ταπείνωσις καταπαύει τὴν παροργισμὸν τοῦ θυμοῦ ἢ μικρὸν σύμβαμα καταπαύει μεγάλας ταραχάς, ἔριδας. autant en emporte le — δὲν πιστεύω εἰς τὰς ὑποσχέσεις, ἢ ὀλιγωρῶ τὰς ἀπειλάς. c' est une girouette qui tourne à tout — εἶναι ἀλλοπρόσαλλος, μεταβάλλεται ἀπὸ τὴν παραμικρὰν αἰτίαν. à brebis tondue dieu mesure le — ὁ θεὸς δὲν συγχωρεῖ νὰ μᾶς ποσοβάλλωσι περισσότερα κακὰ παρ' ὅσα δυνάμεθα νὰ ὑποφέρωμεν le — des prospérités, de l'adversité ἡ καλή, ἡ κακὴ τύχη. le — de la faveur ἡ τυχηρὰ εὔνοια τοῦ βασιλέως. le — tourne ὁ ἄνεμος μεταβάλλεται, αἱ περιστάσεις ἀλλάττουσι. il a le — du bureau ἔχει τὴν εὔνοιαν τοῦ εἰσηγητοῦ, τοῦ γραφέως, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κρέμαται ἡ ἐκτέλεσις τινος ὑποθέσεως. il porte le nez au — ὑψηλορρονεῖ. — permanents ἢ costants τακτικοὶ (σταθεροὶ) ἄνεμοι. —s réglés ἐτησίαι, ὀρνιθίαι, κτλ. périodiques ἄνεμοι. —s variables ἀνακαμπίπνοες, ἀκατάστατοι ἄνεμοι φυτῶντες ἀπὸ διάφορα μέρη. —s particuliers ἐγχώριοι, τοπικοὶ ἄνεμοι — doux αὖρα. coup de — καταιγίς, λαῖλαψ, θύελλα, ἐκνεφίας, ἀνεμοστρόβιλος. — favorable εὔδιος, οὔριος ἄνεμος. naviguer par un — favorable ἐξ οὐρίας πνέω. faire du — ῥιπίζω, ἀνεμίζω, πνευματίζω, κάμνω ἀέρα. il fait du — πνέει ἄνεμος, κάμνει ἄνεμον, φυτᾷ. chasser au — ὑπάγω κατὰ τοῦ ἀνέμου κυνηγῶν. l'oiseau tient le bec au — τὸ πτηνὸν ἀνθίσταται κατὰ τοῦ ἀνέμου. § πνοή. retenir son — κρατῶ τὴν ἀναπνοήν. instrument à — ἐμπνευστὸν ὄργανον. § φύσα, πνεῦμα, ἐμπνευμάτωσις, ἄνεσις τῆς κοιλίας, κ. πόρδος. lacher un — ὑποβδέω, ἀποπέρδω, κ. κλάνω. § ἀήρ. il entre du — par cette fenêtre ἐμβαίνει ἀέρας ἀπὸ αὐτὸ τὸ παράθυρον. — coulis *διαυλωνισμός, ἀὴρ εἰσερχόμενος διά τινος τρύπας, χασμάδος donner — à un muid de vin ἀνοίγω μικρὰν τρύπαν διὰ νὰ ἐκδῷ ἢ ἐμδῷ ὁ ἀὴρ ἐν ᾧ βράζει ὁ οἶνος. § ὀσμή. le sanglier a eu le — du gland ὁ τύραγγος ἐμυρίσθη τὸ βάλανίδιον. prendre le — de la bête ἐξιχνεύω, ἰχνηλατῶ τὸ θηρίον, τὸ ἀγρίμιον. avoir — de quelque chose μυρίζομαι, προαισθάνομαι κάτι πρᾶγμα, λαμβάνω προηγουμένως γνῶσιν, εἴδησιν αὐτοῦ. — artificiel πνευματικότης, κενοδοξία.

Ventail, ἀρ. ἴδ. Vantail.

Vente, θ. πώλησις. — en détail κρασυδισμός, λεπτοπώλιον. — simulée οἰκονομικὴ πώλησις. sa maison est en — ἡ οἰκία του πωλεῖται. cette marchandise est de — ἡ πραγματεία αὕτη (εἶναι εὔωνος) πωλεῖται εὐκόλως. de bonne — πωλεῖται καλά. elle dure à la — δὲν πωλεῖται εὐκόλως, ταχέως. elle est hors de — δὲν δύνατας νὰ πωληθῇ. § ὑλοτομημένον μέρος δάσους. nettoyer les —s σηκόνω ἀπὸ τὸ δάσος τὰ κομμένα ξύλα. —s διάφοροι ὑλοτομίαι τινὸς δάσους. jeunes —s τόπος ὑλοτομημένος, ὅπου ἀναφύονται νέα δένδρα. § τὸ χρεωστούμενον τέλος εἰς τὸν ἄρχοντα τιμαριώτην διὰ τὴν πώλησίν τινος γῆς (lods et —s.)

Ventenate, θ. εἶδος βρώμου, σιτοειδὲς φυτόν.

Ventenatie, θ. γένος φυτῶν φιλλυροειδῶν.

Ventenatum, ἀρ. γένος φυτῶν πηγανοειδῶν (ῥυτοειδῶν).

Venter, οὐδ. il vente πνέει ἄνεμος, φυτᾷ ἄνεμος. il a venté toute la nuit (ὁ ἄνεμος) ἐφυτοῦτεν ὅλην τὴν νύκτα.

Venteux, euse, ἐπ. ἀνεμώδης. (saison —euse). § φυτώδης. colique —euse κωλικόπονος φυτώδης, προερχόμενος ἀπὸ (κ.) φλάτα. légumes —eux φυτώδη ὄσπρια, χόρτα.

Ventier, ἀρ. ὑλοτόμος δάσους, ξυλοπώλης.

Ventilage, ἀρ. δενδρύλλιον ἀναρριχώμενον τῆς Ἰνδίας.

Ventilateur, ἀρ. ἀνεμιστὴς, ἐξατμιστὴς, μηχάνημα ἀνανεοῦν τὸν μεμιασμένον ἀέρα πολυανθρώπων κατοικιῶν, οἷον θεάτρων, φυλακῶν, νοσοκομείων, ἢ τεχνουργείων, τόπων, ὅπου ἀναθυμιῶνται νοσεροὶ πνιγηροὶ ἀτμοί.

Ventilation, θ. ἀνεμισμὸς, ἐξατμισμός.

Ventiler, ἐν. ἐξατμίζω τι πρὶν διαιρεθῇ εἰς τοὺς μετόχους, (λογαριάζω τὰ μέρη του ὡς πρὸς τὴν τομὴν τοῦ ὅλου). § συζητῶ, ἐρευνῶ ὑπόθεσιν πρὸ τῆς κοινῆς συσκέψεως.

Ventiller, ἐν βάλλω σανίδας εἰς τὸ σκάφος (πλοιάριον) διὰ νὰ ἐμποδίσω τὸ ὕδωρ.

Ventôse, ἀρ. ἀνεμώδης, ἀνεμόπνους, ἕκτος μὴν τοῦ ἔτους τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ 19 (ἐπὶ δὲ ἐμβολίμου ἢ δισέκτου ἔτους ἀπὸ 20) φεβρ. ἕως 20 μαρτίου.

Ventosité, θ. φύσαι, πνευμάτωσις, κ. ποσδὴ, ποσδαῖς.

Ventouse, θ. ἐατρ. σικύα, κ. βεν-

τοῦζα. ἰατρικὸν ἐργαλεῖον ἐπιτιθέμενον εἰς τὸ δέρμα ἀραιουμένου τοῦ ἀέρος διὰ νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὴν (χαραγμένην) ἐπιφάνειαν τὰ ὑγρὰ ἢ τὸ αἷμα κτλ. —s sèches σικύαι ξηραί, ὅπου δὲν σχάζεται, δὲν χαράσσεται τὸ δέρμα. —s humides σικύαι χαρακταί. §ὀπαία(ον), ἀεράμβη, θυρίς, καπνία, πόρος, τρύπα εἰς σωλῆνα διὰ τὸν ἀέρα. il faut mettre des —s a cette cheminée pour l' empêcher de fumer πρέπει νὰ ἀνοίξωμεν τρύπας (τουρκ. μπατζάδες) εἰς τὴν πυρεστίαν, τὴν καπνοδόχην ταύτην διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν καπνόν. § κοτυληδὼν, θηλή, βυζί, οἷον τοῦ ὀνταποδίου. la — d'une fosse d'aisance ἀναρύτησις, ἀναρύτημα, ἀνατμιστήριον τοῦ ἀποπάτου (τρύπα, ἄνοιγμα, ὅθεν ἐξέρχεται ἡ βρῶμα).

Ventouser, ἐν. ἐπιτιθημι σικύας (on a ventousé ce malade).

Ventral, le, ἐπ. γαστρικος, κοιλιακός.

Ventre, ἀρ. (παρὰ τὸ ἔντερον) γαστὴρ, κοιλία. j'ai mal au — γαστραλγῶ, ἔχω πόνον εἰς τὴν κοιλίαν (κόψιμον). il a le — tendu ἔχει τὴν κοιλίαν τεταμένην, πνευματώδη, φυσώδη, (γεμάτην ἀπὸ ἀνέμους.) il a le — libre εἶναι εὐκοίλιος, πηγαίνει εὐκόλως, τακτικῶς εἰς τὴν χρείαν. il a le — dur εἶναι δυσκοίλιος, κτλ. il a le flux, le cours de — πάσχει διαῤῥοιαν. décharger son — ἀποδεύω, ἀποπατῶ. lâcher le — λύω τὴν κοιλίαν, χέζω. se coucher sur le — κοιμῶμαι πρηνής. — à terre! πρηνεῖς! προύμυτα, πλαγιάσατε μὲ τὴν κοιλίαν κάτω. il va — à terre καλπάζει, τρέχει (ὁ ἱππεὺς, ὁ ἵππος) πολύ. marcher ἢ passer sur le — à quelqu'un καταβάλλω τινὰ (κατοσθόνω τι παρὰ θέλησιν αὐτοῦ.) il est sujet à son — δουλεύει τῇ κοιλίᾳ, εἶναι κοιλιόδουλος, γαστρίμαργος. il se fait un dieu de son — λατρεύει τὴν κοιλίαν. il boit, mange à — débouttonné τρώγει, πίνει κατακόρως. — affamé n'a point d'oreilles ὅταν βιάζηται τις ἀπὸ τὴν πεῖναν δὲν ἀκούει λόγια. un enfant boude contre son — τὸ παιδίον κακιωμένον (ἀπὸ πεῖσμα) δὲν θέλει νὰ φάγῃ. μεταφ. λέγεται καὶ περὶ τοῦ ατοποιουμένου ὅ,τι ἐπιθυμεῖ. je saurai ce qu'il a dans le — θέλω ἰδεῖ ἂν εἶναι ἀνδρεῖος, ἢ τι βυσσοδομεύει, τι διανοεῖται. je lui remettrai le cœur au — θέλω τῷ ἐμπνεύσει ἀνδρείαν, τὸν ἐμψυχώσει. il n'a pas six mois dans le — δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἓξ μῆνας, ἢ ὅν θέλει μείνει εἰς τὴν θέσιν του ἓξ μῆνας ἀκόμη. il lui a fait rentrer les paroles dans le — τὸν ἔκαμε καὶ μετανόησε ὅ' ὅσα εἶπε, τὸν ἐμπόδισε πλέον νὰ ὁμιλῇ. ce cheval n'a pas de — ὁ ἵππος ἔχει συνεσφιγμένας τὰς λαγόνας. cette muraille fait le — ὁ τοῖχος εἶναι φουσκωμένος, ἑτοιμόῤῥοπος, ἐπαπειλεῖ πτῶσιν. — à planer ξύλινος δίσκος τιθέμενος ἐπὶ τοῦ στομάχου τοῦ τορνευτοῦ, ὅταν θέλῃ νὰ ῥυκανίσῃ un canon est couché à — το πυροβόλον κεῖται ἐῤῥιμμένον κατὰ γῆς χωρὶς ὑποστάτην (affût). bas — ἦτρον, ὑπογάστριον. § μήτρα, ὑστέρα l' enfant se retourne dans le — de sa mère τὸ ἔμβρυον στρέφεται ἐντὸς τῆς μήτρας. créer un curateur au — διορίζω κηδεμόνα τοῦ γεννηθησομένου βρέφους. le — annoblit ἡ εὐγένεια τῆς μητρὸς (κατά τινας τόπους) ἐξευγενίζει τὰ παιδία. § ὑδραυλ. χαράδρα μεταξὺ δύο βουνῶν ἐπὶ τῆς ὀχετείας τοῦ ὕδατος, εἰς τὸν ὁρόμον τῶν ὑδραγωγείων. § κοιλία, τὸ μέσον τῆς παλλούσης ἢ δονουμένης χορδῆς.

Ventrée, Ϛ. (κύησις), κυήματα, ὅσα ἔμβρυα περιλαμβάνει ἡ κοιλία τοῦ ζώου

Ventricule, ἀρ. στόμαχος, γαστὴρ —s du larynx κοιλίαι (κοιλώματα) τοῦ λάρυγγος —s du cerveau τέσσαρες κοιλίαι τοῦ ἐγκεφάλου —s du cœur (κατώτεραι κοιλίαι εἴτε) κόλποι τῆς καρδίας δύω (ὁ μὲν εἰς τοὺς πνεύμονας, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀορτὴν μεταβιβάζων τὸ αἷμα.)

Ventrière, Ϛ. περίζωμα, ἔπωχον, ἱμὰς, λωρίον, διὰ τοῦ ὁποίου δένεται τὸ σαγμάριον ἢ ἐφίππειον (σέλλα), κ ἴγλα.

Ventriloque, ἐπ ἐγγαστρίμυθος, φαινόμενος ὅτι λαλεῖ ἀπὸ τὴν κοιλιαν.

Ventripotent, ἐπ. προγάστωρ, φύσκων, κ. κοιλαρᾶς

Ventrosité, Ϛ. ἴδ. Physconie.

Ventrouiller, (se), αὐτοπ. κυλινδοῦμαι, κυλίομαι εἰς τὸν βόρβορον (ὡς ὁ χοῖρος)

Ventru, ue, ἐπ. προγάστωρ, φύσκων, κ. κοιλαρᾶς. § γάστρις, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυκλοπτέρων.

Ventouse, ἀρ φουγίλου, σπίνου εἶδος.

Venue, Ϛ. ἄφιξις, ἔλευσις, ἐρχομός la — du Messie ἡ ἔλευσις τοῦ Μεσσίου. allées et —s κινήματα πρὸς κατόρθωσίν τινος ὑποθέσεως arbre d' une belle — δένδρον ὄρθιον, ἐπίμηκες. il est tout d' une — εἶναι ὅλος ἴτυς (ὡς λαμπάδα, ἐπὶ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου δὲν ἐξέχουσιν αἱ λαγόνες, οἱ ὦμοι, κτλ) il a le gras de jambe tout d' une — ἔχει τὴν γαστροκνημίαν ὅλην ἴσην, λεπτήν. §βόλος, κτύπημα, ῥίψιμον τοῦ κυλίνδρου, (τῆς σφαίρας) ἀπὸ τὸ τυμπανισμένον μέσος.

Vénus, Ϛ. Ἀφροδίτη. μεταφ. καλὴ εὐπρεπὴς, ὡραία, περικαλλὴς. plaisirs de — ἐρωτικαὶ ἡδοναὶ, ἀπολαύσεις. § χημ. χαλκὸς. vitriol de — χαλκάνθη εἴτε θειϊκὸς χαλκός. § χήμη, κ. χηβάδα, σκληρόστρακον δίθυρον. § Ἀφροδίτη, πλανήτης.

Venusier, ἀρ. χήμη, τὸ ζωδάριον τῆς χηβάδας.

Vénusté, Ϛ. καλλονὴ, ὡραιότης, θέλγητρον.

Vêpre, ἀρ. ἑσπέρα. bon — καλὴ ἑσπέρα (ἀρχ.) § —s, ἐκκλ. ἑσπερινὸς, ἀκολουθία δεήσεων τῆς ἑσπέρας. aller à —s ὑπάγω εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ver, ἀρ. σκώληξ, τάγμα ἢ σύστημα ζώων. —s hispides λασιοσκώληκες, γένος σκωλήκων φερόντων τρίχας εἰς τὰ πλάγια. —s mollasses τάγμα μαλακῶν σκωλήκων. —s vésiculaires ὑδατίδες. — intestins ἢ intestinaux ἕλμινθες, κ. λεβίθες. —s hélcophages, ἴσ. helcophages (;) εὐλαί, σκώληκες γεννώμενοι εἰς τὰς πηγὰς, τὰ ἕλκη —s cutanés σαρκοδύται, σκώλ. γεννώμενοι ὑπὸ τὸ δέρμα. — solitaire ταινία. — à soie βόμβυξ, μεταξοσκώληξ. — coquin ἴξ, κ. ἀσβός, σκωλήκιον ἀμπέλου. — coquin ἐλιγγίτης, σκωλήκιον γεννώμενον εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν ζώων. — luisant πυγολαμπὶς, κ. κωλοφωτιά. (pauvres! éclairez-vous, rarement on écrase les —s luisants) — rongeur, μετρ. ἔνεγκος. τύφις συνειδήσεως. —s pulmonaires πνευμονοσκώληκες —s nasicoles ῥινοσκώληκες. —s dentaires ὀδοντοσκώληκες. —s hépatiques ἡπατοσκώληκες. —s cardiaires καρδιοσκώληκες. —s sanguins αἱματοσκώληκες. —s vésiculaires σπερματοσκώληκες. tirer les —s du nez à quelqu'un μανθάνω (ἐκβάλλω) τὰ μυστικά τινος, μεταφ στρυφνότης (ἤθους), φαντασία, παραξενιὰ, κ Ἰταλ. καπρίτσιο. c'est son — qui le prend τὸν ἐπίασε το καπριτσιό του

Véracité, Ϛ φιλαλήθεια. § τὸ ἀναμάρτητον, κατηγορούμενον τοῦ Θεοῦ, καθ' ὃ δὲν δύναται νὰ ἀπατηθῇ.

Vératrine, Ϛ. φθειροκτόνον.

Verbal, le, ἐπ. προφορικὸς, διὰ λόγου γινόμενος. ordre — προφορικὴ διαταγή. procès — ἔκθεσις δικαστική § Γραμμ. ῥηματικὸς nom adjectif — ῥηματικὸν ὄνομα, ἐπίθετον.

Verbascum, ἀρ. φλόμος, φυτόν.

Verbe, ἀρ Γραμ. ῥῆμα. — actif (ἢ relatif), passif, neutre, (ἢ abstrait καὶ absolu,) réflechi (ἢ pronominal), impersonnel ῥῆμα ἐνεργητικὸν (ἢ σχετικὸν καὶ ἀναφορικὸν) παθητικὸν, οὐδέτερον (ἢ ἀπόλυτον καὶ ἀρρηνεύτου,) αὐτοπαθητικὸν, ἀπρόσωπον. § λόγος. il a le — haut εἶναι μεγαλορρήμων, ὁμιλεῖ ὁριστικῶς, ἀποφαντικῶς. § Θεολ. λόγος, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Verbénacées, Ϛ. πλ. περιστερεωνιδῆ, σύστημα φυτῶν.

Verbération, Ϡ. ἀνταπάκλασις, ἀνταύγεια.
Verbesine, Ϡ. γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν.
Verbeux, euse, ἐπ. φλύαρος, λάλος, ἀδόλεσχος.
Verbiage, ἀρ. φλυαρία, ἀδολεσχία.
Verbiager, οὐδ. ἀδολεσχῶ.
Verbiageur, ἀρ. — euse, Ϡ. ἀδόλεσχος.
Verboquet, ἀρ. μηχ. ἀντίτονος, σχοινίον, καλώδιον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸ ἓν μέρος δένεται εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἀνελκομένου βάρους (οἷον κίονος, ὄκκοῦ) ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο εἰς τὸν ἀνέλκοντα αὐτὰ κάλων χάριν πλειοτέρας ἀσφαλείας.
Verbosité, Ϡ. ἀδολεσχία, φλυαρία.
Verdâtre, ἐπ. πρασίζων, ὑποπράσινος, πρασινωπός.
Verdée, Ϡ. οἶνος ὑποπράσινος τῆς Τοσκάνας.
Verdelet, tte, ἐπ. ὑποπράσινος, κ. πρασινούτσικος. vin — οἶνος ὑποξίνης κ. ξινούτσικος. ce vieillard est encore — ὁ γέρων οὗτος εἶναι ἀκόμη εὔρωστος (βαστιέται, κρατιέται.)
Verderie, Ϡ. ὑποδασαρχία ἔκτασις δάσους ὑποκειμένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Verdier.
Verdet ἢ Vert de-gris, πράσιον, χαλκοῦ ἄνθος, χρῶμα πράσινον.
Verdeur, Ϡ. Ϡαλερότης, ἰκμὰς φυτῶν. § στρυφνότης, κ. στυφάδα τῶν ἀώρων ὀπωρικῶν. vin qui a de la — οἶνος στρυφνὸς, στυφὸς, ἀπὸ ἄγουρα σταφύλια κατεσκευασμένος. μεταφ. Ϡαλερότης, εὐρωστία.
Verdier, ἀρ. ὑποδασάρχης, ἀξιωματικὸς διοικῶν τοὺς φύλακας μεμακρυσμένου τῶν δασαρχιῶν (maîtrises) δάσους § χλωρεὺς ἢ χλωρὶς, πτηνὸν πρασινόπτερον. § βάτραχος ὁ δενδροβάτης, ἑρπετόν. § *χλοΐτης, ἰχθύς.
Verdillon, ἀρ. εἶδος μοχλοῦ πρὸς ἀπόθεσιν ἢ μετακίνησιν τῆς ἀρδωσίας. § [illegible] μιτόθετον, πλαίσιον, ξύλον) εἰς τὸ ὁποῖον πιάνει τὰς λωστὰς τοῦ στημονίου ὁ ταπητουργός.
Verdir, ἐν. χλωραίνω, χλωρογραφῶ, πρασινίζω. βάφω μὲ πράσινον. § οὐδ. χλωριάω, Ϡάλλω, εἶμαι, γίνομαι πράσινος. ἐπὶ δὲ χαλκοῦ (βρεγμένου) σκωριάζω, σκεπάζομαι ἀπὸ ἄνθος χαλκοῦ.
Verdoyant, te, ἐπ. εὐθαλὴς, Ϡαλερὸς, (ἀείχλωρος, ἀειθαλὴς) πράσινος couleur —e χλοερὸν, ὑποπράσινον χρῶμα.
Verdoyer, οὐδ. Ϡάλλω, πρασινίζω.
Verdure, Ϡ. χλωρότης, πράσινον χρῶμα (la —des près, des plantes). § χλόη, κ. πρασινάδα. tapisserie de — ἐμπέτασμα φυλλωτὸν, παριστάνον Ϡαλερὰ δένδρα.
Verdurier, ἀρ. λαχανοπώλης (τῶν ἀνακτόρων).
Vérécond, ἐπ. ἁπλοῦς, εὐήθης.
Véretille, Ϡ. *βηρύτιλος, κοραλλίτης, ἢ κοραλλιογόνος πολύπους.
Veroux, euse, ἐπ. σκωληκιῶν, σκωληκόβρωτος, σκωληκιασμένος, (pomme —euse). μετ. ἐλαττωματικὸς, ἐπισφαλὴς, μὴ ἔχων τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας.
Vergadelle, Ϡ. ὀνίσκος, ἰχθύς.
Verge, Ϡ. ῥάβδος (μικρὰ καὶ εὔκαμπτος), εἶδος βακτηρίας § ἐκκλησκῆπτρον. gouverner avec une — de fer κυβερνῶ μὲ σιδηροῦν σκῆπτρον. être sous la — de quelqu' un ὑπόκειμαι εἰς τὴν αὐτογνώμονα, τυραννικὴν ἐξουσίαν τινός § σχοῖνος, μέτρον γῆς. § δακτύλιος χωρὶς σφενδόνην, εἴτε πυελίδα, κ. βεργέτα. § ἀνατ ψωλὴ, καυλὸς, σάθη, πέος τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου. § τεχν. διάφορα ἐργαλεῖα ἢ πράγματα ἔχοντα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σχῆμα ῥάβδου. § —s ῥάβδος πρὸς μαστίγωσιν, μάστιξ. battre de —s μαστιγῶ. faire passer un militaire par les —s διατάττω νὰ μαστιγωθῇ ὁ ἐγκληματίας στρατιώτης ἀπὸ δύω στίχους μαστιγοφόρων στρατιωτῶν. § —s, φυτ ῥάβδοι, σέλας, ῥαβδοειδὲς, φωτεινὸν μετέωρον — d' or ' χρυσόῤῥαβδος, φυτὸν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀνισοειδῶν.
Vergé, ée, ἐπ ῥαβδωτὸς, μὲ σειρὰς, κ. ῥίγας. étoffe — ée, ῥαβδωτὸν ὕφασμα, ὡς ὁ ἀλατζᾶς § — ée, Ϡ. σχοῖνος, μέτρον ἐκτάσεως 358 ὀργυιῶν τεταγωνικός.
Verger, ἀρ. κῆπος, δενδροκομεῖον. § ῥαβδοῦχος, ὁ φέρων ῥάβδους ἢ ῥάβδον, στρατιωτικός.
Vergerolle, Ϡ. γένος ἀνισοειδῶν φυτῶν.
Vergeter, ἐν. ῥαβδίζω, κτυπῶ μὲ ῥάβδον τὸ φόρεμα διὰ νὰ τὸ καθαρίσω. teinte —ée, ée met peau —ée πρόσωπον (χρῶμα προσώπου, ὄψις) ῥαβδωτὸν, φέρον σειρὰς διαφόρων χρωμάτων tige —ée καυλὸς βλαστάνων ἀδυνάτους καὶ ἀνίσους κλάδους.
Vergetier, Vergettier, ἀρ. σαρωθροπώλης, ἢ κοηηθροπώλης. (ἢ τεχνίτης κατασκευάζων καὶ πωλῶν ῥαβδία διὰ τὸ κτυπημάτων ἐνδυμάτων.)
Vergettes, Ϡ πλ. σάρωθρον, κόρηθρον ἢ Ιτ. σκοῦπα τῶν ἐνδυμάτων. § κύλοι κρατοῦντες τανυσμένα τὰ δέρματα τῶν τυμπάνων.
Vergeure, Ϡ. ῥάβδωμα, ὀρειχάλκινον σύρμα εἰς τὸ καλούπιον τοῦ χαρτίου. § ῥαβδώσεις, τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα τὸ σύρμα τοῦτο ἀφίνει κατὰ μῆκος εἰς τὸ χαρτίον.
Verglas ἀρ. παγετὸς, πάχνη, πάγος προσκολλημένος εἰς τὴν γῆν.
Vergne ἀρ. κλήθρα, δένδρον.
Vergogne, Ϡ. αἰσχύνη, ἐντροπή.
Vergogneusement, ἐπιῤ. αἰσχρῶς, ἀγενῶς.
Vergogneux, euse, ἐπ. αἰσχυντηλὸς, ἐντροπαλός.
Vergue, Ϡ. κεραία, κέρας, ἐπίκριον, κ. ἀντένα (καραβίου). deux vaisseaux sont — à — δύω πλοῖα παραπλέουσιν, ἢ κεῖνται πλησίον ἀλλήλων παράλληλα
Verhole, Ϡ. ἄμπωτις, παλίῤῥοια, ἐπι. στροφὴ τοῦ πλημμυρίσαντος ὕδατος
Véricle, Ϡ. ψευδόλιθος, ψευδόπετρα diamant de — ψεύτικον διαμάντι.
Véridicité, Ϡ φιλαλήθεια.
Véridique, ἐπ. φιλαλήθης.
Vérificateur, ἀρ. ἐξελεγκτὴς, ἐξεταστὴς, διωρισμένος νὰ ἐξετάσῃ ἂν τι ὑπάρχῃ ἴσον, σωστὸν καὶ ἀληθές. experts vérificateurs γραμματογνώμωνες κτλ. ἐξελεγκταὶ ζητοῦντες τίνος χειρὸς ὑπάρχουσιν οἱ χαρακτῆρες, τὸ γράψιμον.
Vérification, Ϡ. δικ. ἐξέλεγξις, ἐξέτασις περὶ τῆς ἀληθείας, ἰσότητός τινος πράγματος.
Vérifier, ἐν. ἐξελέγχω, ἐξετάζω τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος. § βεβαιῶ, ἀποδεικνύω ἀληθὲς, δικαιῶ. l'événement a vérifié la prédiction τὸ συμβεβηκὸς, τὸ πρᾶγμα ἐβεβαίωσε τὴν προφητείαν.
Vérin, ἀρ. ἐξελίκτρα, ἢ ἐξέλικτρον, μηχανὴ χρησιμεύουσα νὰ σηκώνῃ μεγάλα βάρη, νὰ τὰ φορτόνῃ εἰς τὰς ἁμάξας.
Vérine, Ϡ. τὸ ἄριστον εἶδος τοῦ ταβάκου, (καπνοῦ) τῆς Ἀμερικῆς.
Véritable, ἐπ. ἀληθὴς, φιλαλήθης. § ἴσος, δίκαιος, εὐθὺς. § ἄδολος, γνήσιος, ἀπαραποίητος, ἀνόθευτος. (du — or, du — vin d'Espagne). § ἄξιος, ἐξαίρετος, ἄριστος εἰς τὸ εἶδός του, (un — orateur).
Véritablement, ἐπιῤ. ἀληθῶς. (parlez moi —). § πραγματικῶς. § μάλιστα, ναί, τῳόντι. (— je vous dois cette somme).
Vérité, Ϡ. ἀλήθεια. il y a de la — dans ce tableau ὑπάρχει πολλὴ ὁμοιότης εἰς ταύτην τὴν εἰκόνα. dire à quelqu' un ses —s λέγω εἰς τινα τὴν ἀλήθειαν τὰ σφάλματα, δηλ. τὰ ἐλαττώματά του ἐλευθέρως. en — τῇ ἀληθείᾳ, μὰ τὴν ἀλήθειαν. en — cela est bien fâcheux τῇ ἀληθείᾳ τοῦτο εἶναι πολὺ λυπηρόν. à la — ναὶ μὲν, τῷ ὄντι. à la — il m'a donné cette somme, mais il me la devait ναί, (ὁμολογῶ ὅτι) μοὶ ἔδωκε τὴν ποσότητα αὐτὴν, ἀλλὰ μοὶ τὴν ἐχρεώστει.
Verjage, ἀρ. ῥάβδωσις, *ἀνισόμετον, ἢ ἐλάττωμα ὑφάσματος διὰ τὴν ἀνισότητα τῶν κλωστῶν τοῦ ὑφαδίου ἢ στήμονος.
Verjus, ἀρ. ὄμφαξ, κ. ἀγουρίδα ὁ ἐκ τούτου ὀξίνης χυμὸς mettre du — dans un ragoût ἀρτύω τὸ ἔδεσμα μὲ ὄμφακας. § εἶδος σταφυλῆς μὴ ὡριμαζούσης. ce n'est que du —ὀμφακίτης οἶνος, ξινὸς δηλ. εἶναι ἀγουρίδα. c' est jus vert ou verjus, παρ. εἶναι ἀγουρίδα ἢ ξινοστάφυλον, (λέγεται περὶ δύω πραγμάτων μὴ διαφερόντων).

Verjuté, ée, ἐπ. ὀμφακίας, ὑποξυ, κ. ξινούτσικος.
Verle, Θ. πιθομέτρης, ἡ βυτινομέτρης, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦμεν τὸ περιεχόμενον εἰς τὰ βουτσία ὑγρόν.
Vermeil, eille, ἐπ. φοινικοῦς, ῥοδόχρους, ῥοδόεις. (la couleur —eille des lèvres).
Vermeil, ἀρ. ἐπίχρυσος ἄργυρος, χρυσωμένον ἢ μαλαγματένιον ἀσῆμι. § εἶδος βερενικείου ἀπὸ κινγάβαριν, κόμμι. (gutte) καὶ μελανὸν κόκκινον διὰ τὰ χρυσωμένα πράγματα. § τόπος, ὅπου βρύουσι γαιοσκώληκες.
Vermeille, Θ. καρχηδόνιος, δύω εἴδη πολυτίμου λίθου, τὸ μὲν λεγόμενον —eille orientale λαμπροῦ ἐρυθροῦ χρώματος τὸ δὲ — eille commune ἢ occidentale κοκκίνου χρώματος, ὑποκιτρινιζοντος. § ὑάκινθος ἔχων χροιὰν τινα κοκκίνην ἐπὶ τοῦ κιτρίνου χρώματος.
Vermeillonner, ἐν. ἐπιχρυσῶ, κ. χρυσόνω.
Vermicelle, ἀρ. (μάζα), φυστὴ, τριπτὴ, ὁ φιδὲς, κ. μάτσι.
Vermicellier, ἀρ. * φυστοπώλης, ὅστις πωλεῖ φιδέ.
Vermiculaire, ἢ Vermiforme, ἐπ. σκωληκοειδὴς. ἰατρ. maladie — φθειρίασις, σκωληκίασις. ἀνατ.- appendice — σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις, μέρος τοῦ παχέος ἐντέρου. pouls — σφυγμὸς σκωληκίζων, μικρὸς, ἀμυδρὸς, ἀργῶς κινούμενος, μὴ καθ' ἕνα χρόνον διαζελλομένης τῆς ἀρτηρίας.
Vermiculaire, Θ. * σκωληκίτης, γένος φυτῶν μυκητοειδῶν. — brulante εἶδος ἀειζώου.
Vermiculant, ἐπ. pouls — σφυγμὸς σκωληκίζων, μυρμηκίζων, ἴδ. Vermiculaire.
Vermiculithes, Θ. πλ. σκωληκόλιθοι, ἢ λιθοσκώληκες, κογχύλια ὀρυκτὰ μονόθυρα, εἴτε θαλάσσια σώματα ἀπολελιθωμένα καὶ συμπεριπλεγμένα.
Vermiforme, ἐπ. σκωληκοειδὴς. —s σαρκοβόρα τινὰ τετράποδα.
Vermifuge, ἐπ. ἀνθελμιντικὸς, ἰατρικὸν ἀνθελμιντικὸν, ἐπιτήδειον εἰς ἐκβολὴν τῶν ἑλμίνθων. — de Corse ἑλμινθόχορτον, κ. λεβιθοχόρτι.
Vermifugue, Θ. σκωληκοφθόρον, φυτὸν τῆς Περουβιανῆς.
Vermilangues, ἀρ. πλ. * σκωληκόγλωσσα, σύστημα μαστοφόρων, ἴδ. oryctérope, Fourmillier, καὶ Pangolin.
Vermilie, Θ. *ἁλοσκώληξ, γένος θαλασσίων σκωλήκων.
Vermiller, οὐδ. σκαριφῶμαι, σκαλεύω, σκαλίζω τὴν γῆν.
Vermillon, ἀρ. ἄμμιον, κιννάβαρι (εἰς κόνιν). § παιδέρως, φυτὸν κόκκινον, φυκιασίδι. § ἔρευθος, κόκκινον χρῶμα τῶν παρειῶν.
Vermillonner, οὐδ. * σκωληκοθηρῶ, ζητῶ σκωλήκια (ὡς ὁ μέλης) § ἐν. ἐρυθρύθω, βάφω μὲ κόκκινον (τὰς παρειάς.)
Vermine, Θ ἔντομα ἐνοχλοῦντα τὰ ζῶα, τὸν ἄνθρωπον, ἰδιαιτέρως δὲ φθεῖρες, κ. ψεῖραις. μεταφ. κακοήθεις καὶ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν κοινωνίαν ἀνθρωποι. la police a chassé toute cette — ἡ ἀστυνομία ἐδίωξεν ὅλην αὐτὴν τὴν λέραν.
Vermineux, euse, ἐπ. φθειριῶν, ἔχων φθεῖρας. maladie— euse φθειρίασις, ἡ σκωληκίασις, ἑλμινθίασις
Vermisseau, ἀρ. σκωλήκιον. —x de mer σκληρόστρακα ἔχοντα τὸ ὄστρακον μακρὸν καὶ περιεστραμμένον (ἄχρ.)
Vermoudre, (se) αὐτοπ. σκωληκιῶ, σκωληκοῦμαι, κεντοῦμαι, κατατρώγομαι ἀπὸ σκώληκας.
Vermoulu, ue. μετ. σκωληκόβρωτος, θριπήδεστος.
Vermoulure, Θ. θριποκόπημα, ἴχνος σκωλήκων εἰς τὸ καταφαγωμένον πρᾶγμα, καὶ ἡ ἐκ τούτου γινομένη κόνις.
Vernal, le ἐπ. ἐαρινός.
Verne, ἴδ. Aune.
Vernicier, ἀρ. βερενικίτης, δένδρον τῆς Κινας φέρον καρπὸν ἀμυγδαλοειδῆ, ἐξ οὗ γίνεται ἔλαιον χρησιμεῦον εἰς τὴν ζωγραφίαν ὡς βερενίκειον, κτλ.
Vernier, ἴδ. Nonius
Vernir, ἐν. *βερενικῶ, ἐπιχρίω κ. ἀλείφω μὲ βερνίκι.
Vernis, ἀρ. * βερενίκειον, ἐπίχρισμα, κ. βερνίκι (κατασκευαζόμενον ἀπὸ διαφόρους ῥητίνας καὶ ἀλκοὸλ ἑνωμένα). μεταφ λαμπρὰ ἐπιφάνεια, ἀπατηλὸν ἐξωτερικὸν, ἢ ἀμυδρὰ, μικρὰ γνῶσις,— de science, d'érudition σχῆμα, ἐπιδειξις ἐπιστήμης, πολυμαθείας — d' antiquité πῖνος.
Vernisser, ἐν. βερενικῶ, ἐπιχρίω τὰ πήλινα σκεύη.
Vernisseur, ἀρ. βερενικοποιὸς, βερενικοπώλης.
Vernissure, Θ. * βερενίκωτις, ἐπίχρισις, ἄλειμμα μὲ βερενίκειον.
Vernonie, Θ *βερνώνιον, γένος φυτῶν.
Vernoniées, Θ. πλ. βερνωνιοειδὴ, σύστημα φυτῶν Synanthorées.
Vérole, Θ. ἀφροδίσια, ἀφροδισιὰς, ἀφροδισιακὴ νόσος. (αἰσχρολ.) petite — φλογιὰς, (νόσος) ἡ φλογιὰ κ. βλογία. petite — confluante πυκνὴ φλογιά. § εἶδος πορφύρας, κογχύλη.
Vérolé, ée, ἐπ. καὶ οὐσ ἀφροδισιόνοσος, μεμολυσμένος ἀπὸ ἀφροδίσια πάθη.
Vérolique, ἐπ. ἀφροδισιακός.
Véron, ἀρ. φοξῖνος, μικρὸς ἰχθὺς ποταμοῦ (φέρει διάφορα χρώματα).
Veronicelle, Θ. *φοξινίσκος, γένος πλησιόχωρον τῶν λειμάκων, ἐκ τοῦ συσήματος τῶν πλευροβραγχίων.
Véronique, Θ. * βερόνικον, φυτόν. — femelle ἴδ. velvotte. — des jardins λυχνὶς. (laciniée).
Verpe, Θ. * ἔρπον, γένος φυτῶν μυκητοειδῶν
Verrat, ἀο. χοῖρος ἀρσενικός. — de mer ἰχθύς τις τῶν παραλίων τῆς πόλεως Nice.
Verre, ἀρ. ὕαλος, ὔελος, ὑάλη, κ. ὑαλί. § κύαθος, ἔκπωμα, κύλιξ, ποτήριον. — fossile ὀρυκτὸς ὔελος, διαφανής τις λίθος. choquer le — συγκρούω τὰ ποτήρια, κ. κάμνω τόκα. entre les —s et pots ἐπὶ τραπέζης, ἐπὶ δείπνου. qui casse les verres les paie ὅστις σπάσῃ (τσακίσῃ) πληρονει. § τὸ περιεχόμενον τοῦ ποτηρίου. un — d' eau ποτήριον ὕδατος. § διόπτρα, διόπτρον, γυαλὶ τῶν παραθυρίων. — s de Bohême μεγάλαι διόπτραι τῆς Βοημίας (κατασκευασθεῖσαι ὀηλ. πρῶτον εἰς τὴν Βοημίαν)· — dormant ἀκίνητος διόπτρα (μὴ κινουμένου μέρους φεγγίτου κτλ.) — ardent καυστικὸς ὔελος. — lenticulaire φακὸς, φακοειδὴς ὔελος — à diabète, φυσ. διαβητικὸς κύαθος, ὄργανον φυσικῆς, (ποτήριον ὀηλ. περιέχον σιφωνα μὲ δύω ἀνισους βραχίονας, ὥστε το χυνόμενον εἰς αὐτὸ ὕδωρ δὲν ἐκρέει ἀπὸ τον μακρύτερον βραχίονα, πριν φθάσῃ ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ εἰς τὴν ἄκραν ἢ τὴν κορυφὴν τοῦ σιφωνος.) —à facettes. διόπτρα πολύεδρος (ἕτερον ὄργανον φυσικῆς, ὔελος ἐξ ἑνὸς ἐπιπέδου, ἐξ ἑτέρου δὲ συγκείμενος ἀπὸ πολλὰς ἐπιπέδους ἐπιφανείας κλινουσας εἰς ἀλλήλας· ὁι' αὐτοῦ δὲ βλέπει τις τὴν εἰκόνα τοῦ ἀντικειμένου τοσάκις, ὅσαι ὑπάρχουσιν αἱ ῥηθεῖσαι ἐπιφάνειαι). — à boire ἀγαρικὸν αἴθον εἰς τὰ περὶ τῶν Παρισίων. d antimoine ὑελῶδες ὀξείδιον στίμμεως. — de Moscovie μαγνήτης, φεγγίτης, λίθος λεπιδωτὸς, τοῦ ὁποίου αἱ λεπίδες ὑπάρχουσι διαφανεῖς ὡς ὔελος
Verrée, Θ ὑπερχειλὲς ποτήριον, ποτηριὰ § κοτύλη, ποτήριον, γένος φυτῶν.
Verrerie, Θ. ὑελουργεῖον, ἐργαστήριον ὑέλου. § ὑαλοπωλία, γυαλικά. § ὑαλοπωλεῖον.
Verrier, ἀρ. ἀρ. ὑελοτέχνης, ὑαλουργος. § ὑαλοπώλης. § κυλικεῖον, ποτηριοθήκη, τόπος, ὅπου τίθενται τὰ ποτήρια. § Θήκη ὑαλοσκέπαστος τῶν ῥιπιδιοποιῶν, ὅπου φυλάττουσι τὸ σχεδιον τοῦ ζωγραφήματος τῶν φύλλων, χαρτιων, τοῦ ῥιπιδιου.
Verrière Θ. ὑαλοσκοπὲς φυτοκομεῖον. § ποτηριοθήκη, κυλικεῖον (εἶδος λεκάνης).
Verrillon, ἀρ. μάγαδις ἢ πηκτὶς εἶδος ἁρμονικῆς harmonica μουσικὸν ὄργανον συγκειμενον ἀπὸ 8 ὡς 10 ὑέλους, τοὺς ὁποίους κτυπᾷ τις μὲ ῥαβδία τυλιγμένα εἰς τὴν ἄκραν μὲ ῥοῦχον.
Verrin, ἀρ. βαροῦλκον, μηχανὴ πρὸς ἀνύψωσιν μεγάλου βάρους.

Verrine, s. ὑαλούργημα.'—s λόγος τοῦ Κικέρωνος κατὰ τοῦ Verres § ἕλιξ ξυλουργοῦ. § κυλικεῖον.
Verreterie, s. ὑαλοπωλία, μικρῶν ὑαλικῶν πραγματεία.
Verrotier, ἀρ. σκωληκολόγος, σκωληκοθήρας (ἁλιεὺς ἀγρεύων σκώληκας διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ ὡς δόλωμα).
Verrotis, ἀρ. (σκώληκος εἶδος) δέλεαρ, δόλωμα.
Verrou ἀρ. ὀχεὺς, μοχλὸς, βάλανος, κλεῖθρον, μάνδαλος κ. σύρτης τουρκ. σουρμὲς, ζεμπερέκι. fermer une porte au — μοχλῶ, μανδαλόνω τὴν πόρταν. tenir quelqu'un sous le — κρατῶ τινα φυλακωμένον ἢ κλεισμένον.
Verrouiller, ἐν. μοχλεύω, μανδαλῶ (ὀνω) τὴν θύραν se —, αὐτοπ. κλείομαι μὲ τὸν μάνδαλον.
Verrucaire, s. ἀκροχορδονῖτις ἢ κονδυλῖτις, γένος φυτῶν ὑποξυλοειδῶν. § ἡλιοσκόπιον, ἡλιοτρόπιον, κ. ἥλιος, φυτόν.
Verrucaire, s. γένος παραλίων φυτῶν.
Verrue, s. κονδύλωμα, ἀκροχορδὼν, κ. βερδεβίτζα, (παρασάρκωμα μικρὸν καὶ ἀνώδυνον φυόμενον εἰς τὰς χεῖρας κτλ.)
Vers, ἀρ. στίχος faire des —s στιχουργῶ.
Vers, πρόθ. πρὸς — l'orient πρὸς ἀνατολὰς. § περί. — les quatres heures περὶ τετάρτην ὥραν.
Versade, s. ὑποστροφὴ, ἀναστροφὴ, ἀνατροπὴ ἁμάξης.
Versant, te, ἐπ. ἀναστρεφόμενος, ἀνατρεπόμενος, ἀναποδογυρίζων.
Versatile, ἐπ. ἀγχίστροχος, εὔριπος, εὐμετάβολος, ἀλλοπρόσαλλος ἀκατάστατος.
Versatilité, s. ἀγχιστροφία, ἀκαταστασία.
Verse (à), ἐπίρ. ἀρθόνως. il pleut à — βρέχει ραγδαίως § κοφίνιον (γαι)ανθράκων 35 λιτρῶν βάρους.
Verseau, ἀρ ὑδροχόος, ἓν ἐκ τῶν δώδεκα ζῳδίων (le signe dn —).
Versement, παράδοσις χρημάτων.
Verser, ἐν. χέω, κ. χύνω, μεταγγίζω. — des larmes δακρύω, κλαίω. versez nous à boire δός μας (κέρασέ μας) νὰ πίωμεν. § καταβάλλω, παραδίδω χρήματα. (— dans la caisse). — de l'argent δανανῶ ἀσώτως. § ἐπιστρέφω, ἀναποδογυρίζω. le cocher nous a versé ὁ ἁμαξηλάτης μᾶς ἀναποδογύρισε. il n'est si bien charretier qui ne verse, παρ. δὲν εἶναι ἁμαξηλάτης ὅπου νὰ μὴ γυρίσῃ, δηλ. καὶ οἱ πλέον ἱκανοὶ, ἐπιτηδιοι ὑποκεινται εἰς σφάλματα. καὶ οὐδ. la voiture a versé τὸ ὄχημα ἐγύρισε. nous avons versé dans tel endroit ἐπέσαμεν εἰς τὸ δεῖνα μέρος. le grand vent a fait — les blés ὁ μέγας ἄνεμος ἔρριψε κάτω τὰ σπαρτά. —é, ée, μετ. ἐπ. ἔυπειρος, ἐπιτήδειος. c'est un homme — dans la philosophie, la politique εἶναι δεινὸς, ἔκδοτος, εἰς τὴν φιλοσοφίαν, τὴν πολιτικήν.
Verset. ἀρ. ἐδάφιον, παράγραφος, περικοπή. § ἐκκλ. στίχοι ψαλμῶν.
Versicolor, ἀρ. (ποικιλὶς), εἶδος κίσσης, ἡ κόρακος ποικιλοπτέρου.
Versificateur, ἀρ. στοιχουργος, στοιχοποιὸς, (καταφρ. ἀντὶ τοῦ ποιητὴς).
Versification, s. στιχουργία.
Versifier, ἐν. στιχουργῶ.
Version, s. μετάφρασις, μεθερμήνευσις, ἐξήγησις. il a remporté le prix de —, σχολ. ἐβραβεύθη διὰ τὴν μετάφρασιν. cette — n'est pas fidèle ἡ μεταγλώττισις αὕτη (ἡ μετάφρασις) δὲν εἶναι πιστή.
Verso, ἀρ. ἡ ὀπισθία σελίς.
Vert, te, ἐπ. χλωρὸς, πράσινος. § ὑγρός. bois — χλωρὸν, ὑγρὸν ξύλον. employer le — et le sec dans une affaire μεταχειρίζομαι πάντα τρόπον πρὸς ἐπιτυχίαν τινὸς πράγματος. mettre un cheval au — βάλλω τὸν ἵππον. εἰς τὴν χλόην. pierres —tes πέτραι νεωστὶ ἐξαχθεῖσαι ἀπὸ τὸ λατομεῖον. cuir — ἀδιψοδέψητον δέρμα morue —te ἀττακιὸς, (ὠμὸς), ἀταρίχευτος fonte —te κρᾶμα κασσιτέρου καὶ χαλκοῦ, (ὁποῖον ἐξάγεται ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα). § ἄωρος, κ. ἄγουρος. ces fruits sont trop —s pour les cueillir τὰ ὀπωρικὰ αὐτὰ εἶναι ἄγουρα καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ συνάξωμεν. pois —s νεόδρεπτα πίσα. la —te jeunesse πρῶτοι χρόνοι τῆς νεότητος. une — te vieillesse γῆρας ἀκμαῖον, εὔρωστον. il a la tête —te εἶναι παράφορος, τρελός. levain — ζύμη ἀφύραστος.
Vert, ἀρ. χλωρότης, τὸ πράσινον χρῶμα. — de montagne ὀρεινὸν πράσινον, πρασινόχρους γῆ (χρωματισμένη ἀπὸ χαλκόν). manger son blé en — τρώγω τὸ εἰσόδημά μου πρὶν τὸ λάβω. jouer au — παίζω μὲ τὰ πράσινα φύλλα (παιγνίδιον τοῦ μαΐου, καθ' ὃ πρέπει ὁ παίζων νὰ φέρῃ πράσινα τινὰ φύλλα). prendre quelqu'un sans — προκαταλαμβάνω τινὰ, τὸν εὑρίσκω ἀνέτοιμον — antique ἡ — d'Egypte μελανοπράσινον μάρμαρον. — blanc γαλιλαῖος, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν σπάρων. — campan μάρμαρον (πρασινόχρουν) τῶν Πυρηναίων. — d'azur ὀρεινὸν πράσιον, ἢ ἀνθρακικὸς χαλκός. — de Corse κυανόλιθος, πέτρα πρασίνη στιλβουμένη καὶ χρησιμεύουσα εἰς κατασκευὴν διαφόρων σκευῶν. — de cuivre ὀρυκτὸν χαλκοῦ. — de gris ἢ verdet πράσιον (χάλκανθον), ἰὸς ξυστὸς, χαλκοῦ ἔνδος τεχνητὸν ἢ αὐτοφυές. — de gris ἀγαρικὸν βολβῶδες, πρασινόχρουν, φαρμακώδες — d'iris ἰρίδειον χρῶμα, πράσινον ἐξαγόμενον ἀπὸ τὴν ἶριν χρήσιμον εἰς τὴν ζωγραφίαν. — de montagne ἀνθρακικὸς χαλκὸς αὐτοφυὴς. — des bois πρασινοπέτατος ἀμανίτης εἰς τὰ πέριξ τῶν Παρισίων. — des dames εἶδος ἀμανίτου. — des orties * κνιδίτης, (ἀμανίτης) φυόμενος μεταξὺ τῶν κνιδῶν. — de Suse σούσιον, μάρμαρον (τοῦ Πεδεμοντείου). — de terre ἢ — d'eau ἀρμενιακὸς λίθος, (κυανοπράσινος) — doré λίχλα ποικιλοπτερος, καὶ (colibri) πτηνὰ, εἶδος φασιάνης, λεπιδόπτερον. — de corroyeur μίγμα πρασίου, ἄνθους χαλκοῦ, καὶ gaude διὰ τὸ βάψιμον τῶν δερμάτων.
Verte, s. εἶδος ὄρεως. — bonne εἶδος προύνου καὶ βρίσκος. — longue panachée, ἢ suisse εἶδος ἀπίου — longue ἕτερον εἶδος.
Vertébral, le, ἐπ. σπονδυλικός. colonne —le ῥάχις. moelle —le νωτιαῖος μυελος.
Vertèbre, s. σπόνδυλος, μέρος τῆς ῥαχέως τοῦ ζώου. —s cervicales τραχηλικοὶ σπονδυλοι. —s dorsales θωρακικοὶ σπόνδυλοι. —s lombaires ὀσφυακοὶ σπονδυλοι.
Vertebré, ée, ἐπ. σπονδυλωτός. animaux —s σπονδυλωτὰ ζῶα, τὰ τετραποδα, τὰ κήτη, οἱ ἰχθεῖς, τὰ πτηνὰ, τὰ ἑρπετὰ, κτλ.
Vertébrites, s. πλ. σπονδυλῖται, ὀρυκτοὶ σπονδυλοι.
Vertébro-iliaque, ἐπ. εἰλεοσπονδυλικὸς. (ἄρθρωσις).
Vertement, ἐπίρ. αὐστηρῶς, ὀρισμεως. je lui parlai — τῷ ὡμίλησα ξηρὰ ξηρά.
Vertonelles, s. πλ. γίγλυμοι κρατοῦντες ἐλαφρεμὲς τὸ πηδάλιον.
Vertet-minéral, ἀρ. ποικιλίαι τινὲς ἀνθρακικοῦ χαλκοῦ πρασίνου.
Vertex, ἀσ. κορυφὴ κεφαλῆς.
Vertical, le, ἐπ. καθετος, point — κατακόρυφον σημεῖον (ζενιθ). (cercles). —aux κάθετοι, μεγάλοι κύκλοι τῆς σφαίρας διαβαίνοντες διὰ τοῦ καταλορύφου καὶ ἀντικορύφου σημείου.
Verticalement, ἐπίρ. καθέτως, κατὰ κάθετον.
Verticalité, s. ἡ κατὰ κάθετον, ἡ ὀρθὴ θέσις.
Verticillaire, ἀρ *σφονδυλίτης, δένδρον τῆς Περουβίας.
Verticille. s. σπόνδυλος, ἄθροισμα φύλλων ἢ ἀνθῶν περὶ τὸν καυλόν.
Verticillé, ée, ἐπ. σπονδυλωτός.
Verticilité, s. εὐθυωρία, ἀπευθυνσις, στροφὴ, κλίσις εἰς μέρος τι.
Vertige, ἀρ. ἴλιγξ, σκοτοδινίασις, ἢ σκοτόδινος, ζάλη τῆς κεφαλῆς, μεταφ. παραφροσύνη, τρέλα. (esprit de —).

Vertigineux, euse, ἐπ. ἰλιγγιῶν, σκοτοδινιῶν, στρεφεδινῶν, ζαλιζόμενος.
Vertigo, ἀρ. ἀλλόκοτον ἦθος, φαντασία, παραξενία. quand son — lui prend ὅταν τὸν ἔρχηται τὸ φεγγαριάτικον, τὸ καπρίτσιό του § ἴλιγξ, νόσος ἵππου. § *στρεφέδινος, γένος κογχύλης.
Vertiqueux, euse, ἐπ. περιδινούμενος, περιστρεφόμενος.
Vert-or, ἀρ. (χλωρωπὸς, ἡ χρύσοφρυς), εἶδος σπάρου ἰχθύς.
Vert-perlé, ἀρ. ποικιλοστιλβίτης, εἶδος *πικοιλοστίλβου, (colibri) πτηνόν.
Vertu, Θ. ἀρετὴ ἐν γένει, ἰδιαιτέρως δὲ περὶ γυναικῶν, σωφροσύνη, σεμνότης, αἰδώς, πίστις πρὸς τὸν ἄνδρα vivre dans la — διάγω, ζῶ, πολιτεύομαι ἐναρέτως. —s cardinales, ἐκκλ. κύριαι ἀρεταί, ἀνδρία, φρόνησις, ἐγκρατεια καὶ δικαιοσύνη. —s théologales Θεολογικαὶ ἀρεταί, πίστις, ἐλπίς, καὶ ἀγάπη. faire de la nécessité — κάμνω τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, (ἀποφασίζω νὰ ἐκτελέσω αὐτοπροαιρέτως, γενναίως ὅ,τι δὲν δύναμαι νὰ ἀποφύγω. —s, Θεολ. δυνάμεις, τάγμα ἀγγέλων. § δύναμις, ἰδιότης. la — fébrifuge du quinquina ἡ ἀντιπυρετικὴ δύναμις τῆς κίνας. les lois n'ont aucune — οἱ νόμοι δὲν ἔχουσι καμμίαν δύναμιν. en — de κατὰ τὸ, δυνάμει τοῦ, ἐξ αἰτίας, διὰ τὸ δίκαιωμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν. il a été saisi en — d'un jugement συνελήφθη, ἐκρατήθη δυνάμει, πρὸς ἐκπλήρωσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως.
Vertubleu, ἀρ. δύω ἔντομα κολεόπτερα.
Vertuchoux, βλασφημίας λέξις.
Vertueusement, ἐπίρ. ἐναρέτως.
Vertueux, euse, ἐπ. ἐνάρετος. un peuple — peut seul être libre μόνος ὁ ἐνάρετος λαὸς δύναται νὰ ἦναι ἐλεύθερος.
Vertugade, Θ. καλλωπισμὸς (ajustement) γυναικός.
Vertugadier, ἀρ. ὁ κατασκευάζων τὸ vertugadin.
Vertugadin, ἀρ. ἐπιγλουτὶς, (κ. τουρ. τουρνοῦρα) εἶδος προσκεφάλου, το ὁποῖον αἱ γυναῖκες τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἐφόρουν πάλαι ποτὲ ὑποκάτω τοῦ ἐνδύματος. § κηπ. πρασιὰ χλόης.
Vertugois, λέξις βλασφημίας χωρικῶν.
Vertumnales, Θ. πλ. ἑορτὴ εἰς τιμὴν τοῦ Βερτούμνου Θεοῦ τῶν κήπων (καὶ τῶν συναλλαγμάτων) παρὰ Ῥωμαίοις.
Vertumne, ἀρ. μυθ. Θεὸς τῶν κήπων καὶ παραδείσων παρὰ Ῥωμαίοις. § εἶδος λεπιδοπτέρου.
Vérulame, ἀρ. * βαρύλαμον, δενδρύλλιον τῆς Σειρροληόνης.
Vérumontanum, ἀρ. ἀνατ. ἐλμινθητικὸν ἔμβολον, φύμα, ἢ λοφίδιον εἰς τὸν τράχηλον τῆς κύστεως, ὅπου κεῖνται οἱ πόροι τοῦ σπέρματος.
Véruton, ἀρ. *βέρυτον, γένος κεντρουριοειδῶν φυτῶν.
Verve, Θ. οἶστρος ποιητικὸς, ἀκμὴ, ἔξαψις τῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ, γονιμότης τοῦ πνεύματος.
Verveine, Θ περιστερεὼν, (ἡ ἱερόβοτανη,) σιδηρῖτις, κ σιδηρόχορτον, γένος φυτῶν ὁμωνύμου συστήματος.
Vervelle, ἴδ. Verveille. § εἶδος στροφέως κρατοῦντος τὸ πηδάλιον τῶν πλοιαρίων.
Verveux, ἀρ. σάγουρον, ἀμφίβληστρον, εἶδος δικτύου, γρίπου.
Vésanie, Θ. παραφροσύνη, μανία, τρέλα χωρὶς θέρμην.
Vesce, Θ ἄρακος, κ. ἀρακᾶς, ἡ λάθυρος, κ. λαθούρι, γένος κυαμοειδῶν φυτῶν.
Vesceron, ἀρ. ἄγριος λάθυρος
Vésiau, ἀρ. γειτονία.
Vésicaire, Θ. *πολυκέφαλος, ἕλμινς σκώληξ τῶν ἐντοσθίων. § φυσαλὶς, γένος φυτῶν.
Vésical, le, ἐπ. κυστικὸς, τῆς κύστεως, τῆς φούσκας.
Vésicant, te, ἐπ. ἐκδόριος, ἐπισπαστικός. § —s κανθαρίδες, σύστημα ἐντόμων.
Vésication, Θ. ἐκδορὰ, φούσκωμα τοῦ δέρματος.
Vésicatoire, ἐπ. ἐκδόριον, (ἔμπλαστρον), κ βιζικατόρι.
Vésico-prostatique ἐπ. κυστεοπροστατικός.
Vésiculaire, ἐπ. (κυστώδης), πομφολυγώδης, γεμάτος ἀπὸ φυσαλίδας.
Vésicule, Θ. φύσιγξ, πομφολυξ, φυσαλις, κ. φυσκαλίδα. — de fiel χοληδόχος κύστις. —s séminales ἀνατ. σπερματοθῆκαι. — aérienne νηκτικὴ κύστις, (φούσκα) ὑπὸ τὴν ῥαχιν τῶν ἰχθύων.
Vésiculeux, euse, ἐπ. φλυκταινώδης, ὁμοιάζων με μικρὰς φούσκας.
Vésigon, ἀρ. κυνηποδίτις, ἡ μεσολυνῖτις, πρῆτλα εἰς τὰ ὀπίσθεν τοῦ γόνατος τῶν ἵππων.
Vésitarses, ἡ Physapodes, ἀρ. πλ. φυσόταρσα, φυσοποδα, συστημα ἐντόμων.
Vésou, ἀρ. (veson), ἀρ. χυμὸς σάκχαρος πρὶν βράσῃ καὶ καθαρισθῇ.
Vespéral, ἀρ. ἑσπερινολόγιον, βιβλίον τῶν χριστιανῶν τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας περιλαμβάνον ψαλμοὺς καὶ ἀντίφωνα τοῦ ἑσπερινοῦ.
Vespérie, Θ. τελευταία θέσις τῆς Θεολογίας καὶ ἰατρικῆς. § ὀνειδισμὸς, ἔλεγχος.
Vespériser, ἐν. ὀνειδίζω, ἐλέγχω.
Vespértilion, ἀρ. νυκτερὶς.
Vesse, Θ. βδέσμα, φύσα, πόρδος.
Vesse-loupe, ἀρ. λυκοπέρδιον, ψευδαμανίτης, ἀμανίτης χωρὶς πίτασιν.
Vesser, οὐδ. πέρδω, ἀποπέρδω, κ. κλάνω.
Vessie, Θ. κύστις, οὐροδόχος φούσκα. vous voulez faire croire que des vessies sont des lanternes θέλεις νὰ παραστήσῃς ὡς ἀληθινὰ τὰ ψευδῆ πράγματα. § φλύκταινα, κ φοῦσκα εἰς τὸ δέρμα. — natatoire νηκτικὴ κύστις.
Vessigon, ἴδ. Vésigon
Vessir, οὐδ. πομφολυγίζω, ἀναδίδω πομφόλυγας, φυσαλίδας, (ἐπὶ χωνευμένου μετάλλου, ὅταν καταψύχηται).
Vestale, Θ. ἑστιὰς, ἱέρεια τῆς Θεᾶς Ἑστίας παρὰ Ῥωμαίοις, μεταφ. νεάνις, γυνὴ κατ' ἐξοχὴν σώφρων.
Vestalies, Θ πλ. ἑστιακα, ἑορτὴ τῆς ἑστίας
Veste, Θ. ὑπενδύτης, χιτώνιον (τουρκ. ἀντερὶ) μακρὸν ἢ μικρὸν φόρημα ὑποκατω τοῦ ἐξωτερικοῦ.
Vesteringie, Θ. ἑσπερησύγγιον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας
Vestiaire, ἀρ. ἱματιοφυλάκιον. § ἱματισμὸς, δαπάνη ἐνδυμασίας τοῦ μοναχοῦ.
Vestibule, ἀρ. πρόθυρον, προπύλαιον, πυλῶν, πρόδομος. § μέρος τοῦ ὠτίου.
Vestie, Θ. *ἔστιον, γένος φυτῶν.
Vestige, ἀρ. ἴχνος, σημεῖον. § χειρ. τριχισμὸς, ῥῆγμα, τσάκισμα πλατέων ὀστέων.
Vestipoline, Θ. ὕφασμα μάλλινον τοῦ Beauvais.
Vesuvienne, Θ. ὀσυκτὸν κίτρινον
Vétade, Θ. *βέταδον, κωκάλιον, κογχύλης εἶδος.
Vétan, ἀρ. *βέτανον, εἶδος ὀστρέου· ἡ ὀστρειδίου.
Vêtement, ἀρ. ἔνθης, ἔνδυμα. μεταφ. κάλυμμα, σκέπασμα.
Vétéran, ἀρ. ἀπόμαχος (πρεσβύτης). c'est un — de rhétorique σπουδάζει δεύτερον ἦδη ἔτος τὴν ῥητορικήν.
Vétérance Θ. ἀπομαχία.
Vétérinaire, ἐπ. médecin — κτηνιατρός.
Vétillard de, ἴδ. Vetilleur.
Vétille, Θ. σκαριφήματα, λῆρος, φλυαρία, εὐτελῆ πράγματα. § ἐργαλεῖον τῶν ἀλυσοποιῶν. § παράπηγμα, στέγασμα τῶν ἀροῶσιωρύχων. § εἶδος φυτεγγίου, φυσεκιοῦ. § τρυμαλιὰ, κρίκος κεράτινος μαγγανίου, κ. τσικρικιοῦ (ἀπὸ τὸν ὁποῖον περᾷ ἡ κλωστή).
Vétiller, οὐδ. διαμικρολογοῦμαι, μικρολογῶ, τριχολογῶ, κατατρίβω τὸν καιρὸν εἰς εὐτελῆ, μηδαμινὰ πράγματα. § προτείνω δυσκολίας ἐπὶ μικρῶν πραγμάτων.
Vétillerie, Θ. στρεψοδικία, λεπτολογία.

Vétilleux, euse, ἐπ. μικραίτιος, λεπτολόγος. § ἀπαιτῶν πολλὴν καὶ λεπτομερῆ φροντίδα, ἐπιμέλειαν. § λεπτολόγος μικρολόγος.

Vêtir, ἐν. je vêts, tu vêts, il vêt, nous vêtons, vous vêtez, ils vêtent. Je vêtais. J'ai vêtu. Je vêtis. Je vêtirai. vêtant-vêtu. ἀμφιέννυμι, ἐνδύω — une robe ἐνδύομαι, περιβάλλομαι, φορῶ ἱμάτιον. s' — αὐτοπ. ἐνδύομαι. se — à la française, à la turque ἐνδύομαι γαλλικά, τούρκικα. —u, ue, μετ. l'oignon est plus — cette année οἱ χιτῶνες τοῦ κρομμύου εἶναι παχύτεροι ἐφέτος.

Vêto, ἀρ. (κωλύω, ἀποδοκιμάζω,) λέξις, τύπος διὰ νὰ ἐκφράσωσιν οἱ δημαρχοι τῆς Ῥώμης, οἱ βουλευταὶ τῆς Πολωνίας κτλ ὅτι ἀποδοκιμάζουσι, δὲν δέχονται τὴν πρότασιν. en Angleterre le roi a le droit du — εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀποδοκιμασίας.

Vettis, ἀρ. στηθικὸν ποτὸν τῶν Ἰνδῶν.

Vetturin, ἀο. ἀμαξηλάτης.

Vêture, Θ. ἱεροτελεστία τῶν μοναστηρίων, ὅτε ἐδίδετο τὸ μοναχικὸν φόρεμα εἰς μοναχὸν ἢ εἰς μοναχήν.

Vetuste, Θ. παλαιότης, ἀρχαιότης, (οἰκοδομῶν, οἰκοδομῶν).

Vety-ver, ἀρ. ῥιζοσμία, σιτοειδὲς φυτόν.

Veuf, euve, ἐπ. (τὸ f προφέρεται καὶ ἐπὶ πληθυντικοῦ) χῆρος, χήρα. § οὐσ. une pauvre —euve πτωχὴ χήρα. § —euve λείριον, τουρκ. λαλὲ εἶδος ἔχον χρῶμα κυανοῦν καὶ λευκόν. § —euve κογχυλὴ λευκομέλανος. § —euve μελανειμων, εἶδος στρουθίου τῆς Ἀμερικῆς. § —euve εἶδος φυτοῦ (scabieuse).

Veule, ἐπ. μαλακὸς, ἀδύνατος. carstors —s δέρματα καστόρων ἁλισκομένων κατὰ τὸ θέρος, ὅ.ε ὑπάρχουσιν ἰσχνὰ καὶ ξηρά pâte — ζύμη χαλαρά, φύραμα χαλαρὸν, πολυρρῶδες, ὑγρόν.

Veuvage, ἀο χηρεία.

Veuve, Θ. ἴδ. veuf, —euve (scabieuse.) — coquette ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν τριχοδόντων. —en deuil ἢ viadita εἶδος πιθήκου τῆς Ἀμερικῆς.

Vexation, Θ. κάκωσις.

Vexatoire, ἐπ. κακωτικός.

Vexer, ἐν. κακῶ, βασανίζω.

Vexillaire, ἐπ. ναυτ. signaux —s σύμβολα διὰ τῶν σημαιῶν διδόμενα.

Viabilité, Θ. βιωσιμότης, τὸ βιώσιμον, πιθανότης τοῦ νὰ ζήσῃ τις (τὸ νεογνὸν παιδίον).

Viable, ἐπ. βιώσιμος, ζώσιμος, δυνάμενος νὰ ζήσῃ.

Viager, ère, ἐπ. καὶ οὐσ. ὁ διὰ βίου ὑπάρχων, διαρκῶν (ἰσοβίος). pension —ère σύνταξις ἀϊδιος, ἐπὶ ζωῆς.

Viande, Θ. κρέας. —s blanches λευκὰ κρέατα τοῦ μόσχου, τοῦ νεοσσοῦ κτλ. —s noires μαλανὰ κρέατα λαγωοῦ, ἐλάφου, μονιοῦ κυλ. menue — μικρὸν κυνήγιον, μικρὰ πουλιά. —s de carême τάριχος, ταριχηρὰ, ἁλατιστὰ, παστὰ ὀψάρια. καταχρ. σὰρξ ζώου. le saumon n'est pas une — de malade τὸ κρέας τοῦ ἀττακέως δὲν εἶναι καλὸν εἰς τοὺς ἀρρώστους. —faisandée ἐωλισμένον, ἔωλον, τουρκ. μπαγιάτικον κρέας. — morte κενέβριον, θνησιμαῖον κρέας (ἐκ θνητειδίων, ὀρνίων ἢ πνιγμένων ζώων). — creuse τροφὴ ἐλαφρὰ, μὴ στερεά. manger de la — κρεωφαγῶ § αἰδοῖα (χυδ.).

Viander, οὐδ. νέμομαι, βόσκω.

Viandis, ἀρ. νομὴ, βοσκή.

Viare, Θ *ὀξιομαντεία, οἰωνοσκοπία ἐκ τοῦ πρὸς ὀξιὰν ἀπαντηθέντος ἀνθρώπου.

Viateur, ἀρ. συγκλήτωρ, ἀξιωματικὸς συγκλῆτου τοὺς πατρικίους (συγκλητικοὺς) τῆς Ῥώμης.

Viatique, ἀρ. ἐφόδιον, τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα διὰ ὁρόμου. on lui a donné 100 drachmes pour son — τῷ ἔδωκαν 100 δραχ. διὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα. § Θεία κοινωνία, μετάδοσις, μεταλῆψις τῶν Θείων μυστηρίων εἰς τοὺς ψυχορραγοῦντας (παρὰ τοῖς καθολ.). on lui a donné le — τὸν ἐκοινώνησαν. il communié en — μετέλαβεν (ὡς ψυχορραγῶν) χωρὶς νὰ ἦναι νηστικός.

Vibord, ἀρ. ναυτ. μέρος τοῦ τοίχου τῶν πλοίων.

Viborgie, Θ. *βιβόργιον, γένος φυτῶν κυαμοειδῶν.

Viborquia, ἀρ. *βιβόρκιον, δενδρύλλιον τῆς νέας Ἱσπανίας, γένος φυτῶν.

Vibrant, te, ἐπ. πάλλων.

Vibration, Θ. παλμὸς, ὄνησις, ἀνάπαλσις, ἀναλικνισμὸς § ὑποθετικὴ κίνησις τῶν νεύρων μεταδιδομένη ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα καὶ καταντῶσα εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Vibratoire, ἐπ παλμώδης.

Vibrer, οὐδ. πάλλω, κινοῦμαι ὡς ἡ πλαγία χορδή. cette corde a long temps vibré ἡ χορδὴ αὕτη ἐσάλευε πολλὴν ὥραν.

Vibrion, ἀρ. ὀξογενὲς, ὑγρογενὲς ζωύφιον, γένος ζωυφίων ἀμόρφων, ἐξ ὧν ἓν γεννᾶται εἰς τὸ ὄξος.

Vicaire, ἀρ τοποτηρητὴς, ἐπίτροπος, le Pape est —de J.C ὁ Πάπας (κατὰ τοὺς καθολικοὺς) εἶναι ἐπίτροπος τοῦ Ι Χριστοῦ εἰς τὴν γῆν. § ἔξαρχος, ςειλόμενος παρὰ τοῦ πάπα εἰς μακρυὰς ἐπαρχίας ὡς ἐπίτροπος. § ἐφημέριος, ἀναπληρωτικὸς ἱερεὺς (βοηθῶν, ἢ ἀναπληρῶν ἄλλον ἀπόντα ἀσθενοῦντα κτλ.).

Vicairie, Θ. ἐπιτροπεία (ἱερέως ἐνορίας).

Vicarial, le, ἐπ. ἐπιτροπικός.

Vicariat, ἀρ. *ἐπιτροπεία, ἐξαρχία, ἀξίωμα τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ ἐξάρχου. § ἐφημερία, ἔργον τοῦ βοηθοῦ ἱερέως ἢ ἀναπληροῦντος ἕτερον.

Vicarier, οὐδ. ἐπιτροπεύω, ἐκτελῶ ἔργα ἐξάρχου. § ἀναπληρῶ ἱερέα, ἐφημερεύω εἰς ἐκκλησίαν ὡς βοηθός. μεταφ. διατελῶ εὐτελὴς ὑπάλληλος, ὑποδεέστερος. (je suis las de —).

Vice, ἀο. ἐλάττωμα. — de conformation πήρωτις, τουρκ. sakatlik. § κακία, πονηρία. rempli de —s γεμάτος ἀπὸ κακίας. § ἀκολασία, ἀσέλγεια. il s'est livré aux derniers excès du — κατήντησεν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀκολασίαν.

Vice-amiral, ἀρ. ὑπονάυαρχος. § ὑπονααρχίς, τὸ δεύτερον σίκροτον τοῦ στόλου.

Vice-amirauté, Θ. ὑπονααρχία, ἀξίωμα ἀντινααρχου.

Vice-bailli, ἀρ. δικαστὴς ἐγκληματικῶν τινων ὑποθέσεων.

Vice-chancellier, ἀρ. ὑπαρχιγραμματεὺς, ὑπολογοθέτης ἀναπληρῶν τὸν ἀρχιγραμματέα.

Vice consul, ἀρ. ἀντιπρόξενος, ὑποπρόξενος.

Vice-consulat, ἀρ. ὑποπροξενεῖον.

Vice-gérent, ἀρ.

Vice-légal, ἀρ. ἐκκλησ. (ἐπίσκοπος), πρωτοσύγγελος ἀναπληρῶν τὸν Légat.

Vice-légation, Θ. ἔργον, λειτουργία τοῦ vice-légat.

Vicennal, le, ἐπ. εἰκοσαετὴς, γινόμενος μετὰ εἴκοσι χρόνους.

Vice-président, ἀρ. ἀντιπρόεδρος.

Vice-reine, Θ. ἀντιβασιλίσσα, γυνὴ τοῦ ἀντιβασιλέως § ἡγεμονὶς, διοικοῦσα ὡς ἀντιβασιλεύς.

Vice-roi, ἀρ. ἀντιβασιλεὺς, διοικητὴς χώρας ἐχούσης ἀξιαν, βαθμὸν, ὄνομα βασιλείου. — du Mexique ἀντιβασιλεὺς τοῦ Μεξικοῦ.

Vice-royauté, Θ. ἀντιβασιλεία, ἀξίωμα τοῦ ἀντιβασιλέως. § ἀντιβασίλειον, χώρα ἔχουσα τίτλον βασιλείου.

Vice-sénéchal, ἀρ. δικαστὴς τὸ πάλαι ὡς ὁ Vice-bailli ὁ ἀναπληρῶν τον Sénechal.

Vice-versa (à), λατ. ἀνάπαλιν, ἀντιστρόφως.

Vicier, ἐν. διαφθείρω, κ. χαλῶ. § ἐξαχρειῶ, ἀνυρῶ. (— un acte.) —é, ée, μετ. humeurs—ées διεφθαρμένα ὑγρὰ, (χυμοί).

Vicieux, euse, ἐπ. πλημμελὴς, ἐλαττωματικὸς, σφαλερὸς. § φαυλόηθης, ἔχων κακὰς ἕξεις, καθὼς ἐπὶ ἵππου, ὅταν σκιάζηται, δαγκάνῃ, καταβάλλῃ τὸν ἱππότην κτλ. § παράτυπος, παρανομος. contrat — συμβόλαιον κακῶς συντεταγμένον. § πονηρὸς, ἀκόλαστος, ἀσελγὴς. § οὐσ. un —, ὁμ.

Vicissitude, Θ. περίοδος, περιστροφὴ. la — des saisons, des jours et des

nuits ἡ περίοδος τῶν 4 ὡρῶν, τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν. § μεταβολή, ἀκαταστασία πραγμάτων διαδοχή, ἐναλλαγὴ συμβεβηκότων. les—s de la vie αἱ συμφοραὶ, περιπέτειαι τοῦ βίου.

Vicomte, ἀρ. ἀντικόμης, ἄρχων γῆς ἔχούσης τὸν τίτλον τοῦ vicomte —esse ἀντικόμησα, γυνὴ τοῦ ἀντικόμητος.

Vicomté, ἀρ. ἀντικομητεία, γῆ κτῆμα ἔχουσα κύριον τὸν Vicomte.

Vicuinaire, ἀρ ἱεροποιος, ὅστις φροντίζει, διατάττει τὰ κατὰ τὴν θυσίαν, ἢ προσφέρει τὸ ἱερεῖον, τὸ θύμα.

Victime, Ϡ. ἱερεῖον, θύμα, σφάγιον. offrir des — θυσιάζω, σφαγιάζω. μεταφ. ὁ παθὼν ἀδίκως παρά τινος. j'ai été — de l'amitié ἔπαθον (ἀπὸ) διὰ τὴν φιλίαν

Victimer, ἐν (θυσιάζω) βλάπτω, ἀδικῶ τινα, ἐνοχλῶ μὲ σαρκασμούς, χλευάζω

Victoire, Ϡ. νίκη. remporter une — νικῶ, (αἴρομαι νίκην). prix de la — νικητήριον chant de —ἐπινίκιον, παιάν. chanter — ἐπινίκιον ᾄδω, παιανίζω (καυχῶμαι, ἀγάλλομαι ὅτι ἐπιτυχίαν τινα). μεταφ. πλεονέκτημα, πρωτέρημα il a remporté la — sur ses rivaux κατεπάλαισεν, ἐταπείνωσε, κατέβαλε τοὺς ἐναντίους του § Νίκη, θεὰ τῆς μυθολ.

Victorieusement, ἐπιρ. κατα κρατος, νικητικῶς. λαμβάνεται μεταφ l'éloquence agit — sur les esprits ἡ εὐγλωττία ἔχει μεγίστην τὴν δύναμιν ἐπὶ τῶν ψυχῶν.

Victorieux, euse, ἐπ. νικητὴς, νικηφόρος.

Victuailles, Ϡ πλ. σιτία, τὰ ἐπιτήδεια, ὀψώνια, ἐρόδια τροφῶν.

Victuailleur, ἀρ. ναυτ. τροφοδότης

Victuale-wigt, ἀρ. στάθμος, βάρος Συνηθείας.

Vidame, ἀρ. (ἀντεπίσκοπος) ὁ ἐπίτροπος, τοποτηρητὴς τοῦ ἐπισκόπου (ἐπὶ κοσμικῶν ὑποθέσεων)

Vidange, Ϡ. κένωσις, εὐκαιρωσις, σήκωμα ξύλων κομμένων π. χ. ἀπὸ τὸ δάσος, χωμάτων, ὕλης, ἀποπάτου κτλ. § *κένωσις, κατάστασις τοῦ κενουμένου δοχείου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκρέει τὸ ὑγρόν. § τὸ ἡμιμέστον, κένωσις, κατάστασις δοχείου μὴ γεμάτου (tonneau, bouteille en —). § τὸ ἐκρέον ὑγρὸν ἀπὸ κλεισμένον δοχεῖον. § —s ἐτιλύχια, ῥῆσις ὑγροῦ τῆς γυναικὸς μετὰ τὴν γένναν. § καθάρματα, ἀκαθαρσίαι, κ. σκουπίδια πόλεως. § κοπρος, ὕλη ἀποπάτου.

Vidangeur, ἀρ. *καθαρίζων, ᾀδειάζων τους ἀποπάτους.

Vide, ἐπ. κενὸς, ᾄδειος. μεταφ. j'ai la tête — (ἔχω ᾄδειον τὸ κεφάλι), εἰμαι ἀμαθὴς, ἔχω ὀλίγας ἰδέας. ὁμοίως δὲ λέγεται j'ai le cerveau —, des momens —s σχολὴ, ὧραι ἀσχολοι, καθ' ἃς δὲν ἔχει τ ; ἀσχολίας. § ἀρ. τὸ κενὸν, τόπος, ὅθεν διεκενώθη, ἐξηντλήθη, ἐξήχθη ὁ ἀήρ. le — de la machine pneumatique (τὸ) ἀερόκενον, τῆς πυευμ. ἀντλίας. § τόπος ἀνοικτὸς μὴ γεμάτος le mort de ce savant laisse un grand— dans l'académie ὁ Θάνατος τούτου τοῦ σοφοῦ ἀρῆκε μέγα χάσμα εἰς τὴν ἀκαδημίαν. μεταφ. ἔλλειψις, στέρησις. § ματαιότης. quel — affreux dans cette grandeur, dans ces plaisirs de cour! πόσον μάταιαι εἶναι ἡ μεγαλειότης καὶ αἱ ἀπολαύσεις τῆς αὐλῆς! à — κενῶς, ᾄδεια le diligeance est partie à — ἡ ἅμαξα ἀνεχώρησεν κενὴ, ᾄδεια, χωρὶς νἀνένα ὁδοιπορον. il est revenu à — ἐπέστρεψεν ᾄδειος, εὔκαιρος corde à — χορδὴ μουσικῶν ὀργάνων ὅθεν ἐξέρχεται ἦχος, χωρὶς νὰ τὴν ἐγγίσωμεν

Vide-bouteille, ἀρ. κωθωνιστήριον, ἀγροικία, μικρὰ οἰκία πλησίον τῆς πόλεως ἔχουσα κῆπον, ὅπου οἱ φιλοπότται συνέρχονται, (οἶκ.).

Videlle, Ϡ. *ξυμοκόπος, ἐργαλεῖον του ξυμαροπλάστου, μὲ τὸ ὁποῖον κόπτει τὴν ζύμην. § *καρποκοίλανον, ἐργαλεῖον τῶν γλυκασματοποιῶν (confiseurs) μὲ τὸ ὁποῖον σκάπτουσι, κοιλαίνουσι (καθαρίζουσιν ἀπὸ τοὺς σπόρους) τὰ σακχαρωθησόμενα ὀπωρικά.

Vide-pomme, ἀρ. *μηλοκοίλανον, ἐργαλεῖον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκβάλλουσι τὴν καρδίαν τοῦ μήλου.

Vider, ἐν. κενῶ, (κενόω) ἀδειάζω. — une volaille, du gibier καθαρίζω τὸ πτηνὸν, τὸ ἀγρίμιον ἀπὸ τὰ μὴ ἐδώδιμα πράγματα. — un oiseau καθαρίζω (δίδω καθάρσιον εἰς) τὸν ἱέρακα. la médecine a fait — de le bile τὸ ἰατρικὸν τὸν ἔκαμε νὰ ἐκβάλῃ χολήν. — une clef κοιλαίνω, τρυπῶ τὸ κλειδίον εἰς τὴν ἄκραν. — les lieux ἀφίνω τὸν τόπον, φεύγω (τὸ κόρτω λάσπη). — les mains παραδίδω, ἀποδίδω ὅ,τι εἶχον (ἀδίκως κλοπιμαῖον κτλ.) — un procès τελειόνω (ταχέως) δίκην. — un différend καταπαύω, διαλύω φιλονεικείαν. se —, αὐτοπ. κενοῦμαι, ἀδειάζω. le tonneau se vide τὸ βοῦτσιον ἀδειάζει. § καταπαύω, τελειόνω. le différend se vide ἡ διαφορὰ διαλύεται. —é, ée, μετ. des jarrets bien —s κυνήποδες, ἰγνύαι, κνῆμαι ἵππου, ἀσφαλεῖς, ἰσχυαί

Vidian, ne, ἡ Vidien, ne, ἐπ. ἀνατ conduit —s βιδιάνοι σωλῆνες τῆς πτερυγοειδοῦς ἀπορύσεως εἰς τὴν βάσιν τοῦ κρανίου

Vidimer, ἐν. ἀντεξετάζω, ἀντιπαραβάλλω τὸ ἀντίγραφον τύπου μὲ τὸ πρωτότυπον.

Vidimus, λατ. ἐθεωρήθη (λέξις τιθεμένη ἐπὶ δικαστικῶν ἐγγράφων).

Vidrecome, ἀρ. (γερμ. hommwider) κώθων, μέγα ποτήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον περιερχόμενον πίνουσιν οἱ σύνδειπνοι.

Viduité, Ϡ χηρεία (κυρ. ἐπὶ γυναικῶν).

Vidure, Ϡ. *διάτρητον (ἔργον), τρυπητὸν πρᾶγμα, κατασκεύασμα, φιλοτέχνημα.

Vie, Ϡ. (βίος), ζωή. il est en — ζῇ. il vint à la — ἐγεννήθη, (ἀνέζησεν). il sortit de la — ἀπέθανε. il quitta la — τὸν βίον μετήλλαξε, κατέλυσε, κατέστρεψεν, ἐτελεύτησε. § βίος, τροφὴ, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. mendier sa — ἐπαιτῶ τὰ ζωαρκεια il gagne sa — par le travail (ἀποχειροβιωτος) πορίζεται τὰ ἀναγκαῖα διὰ τῶν κόπων, διὰ τῆς ἐργασίας. — de garçon μονώτης, ἄγαμος βίος. — de bohême βιος ἄστωτος, πλανήτης. eau de — ῥάκι. οἰνόπνευμα, κ. ῥακί. § βίος, δίαιτα, διαγωγὴ, τρόπος τοῦ ζῆν (ἀγωγὴ, ἀναστροφὴ) il mène une — misérable, déréglée διάγει ζωὴν ἀθλίαν, ἄστατον. traîner une triste — βίον ἀθλιωτον ζῶ faire — quidure οἰκονομῶ τὴν περιουσίαν μου. il a passé sa — dans la misère πένης διεβίωσεν, ἔζησεν ὅλην τὴν ζωὴν πτωχὸς faire la — ἡδυπαθῶ, τρυφῶ μεταφ ζωηρότης. donner de la — au style μεταχειρίζομαι ὕφος, λόγον ζωηρον, φράσιν ἔμψυχον, σύντονον. à — ἢ pour la — διὰ βίου, ἐπὶ ζωῆς de ma — je n'ai vu pareille chose ἀφ' οὗ ζῶ δὲν εἶδον παρόμοιον πρᾶγμα § βίος, βιογραφια. les —s de Plutarque οἱ (παραλληλοι) βιοι τοῦ Πλουτάρχου

Viédase, ἀρ. προτομὴ ὕσυ, πρόσωπον γαδάρου, (χυδ. λοιδορία).

Vieil, (πρὸ συμφώνου) ἢ Vieux (πρὸ φωνήεντος) ἀε. Vieille, Ϡ. ἐπ γηραιὸς — comme les rues, ἢ comme le monde, comme Hérode γηραιότατος. il ne fera pas — x os δὲν θέλει φθάσει ὡς το γῆρας. § ἀρχαῖος, παλαιὸς. (un — soldat) turquoise de la —eille roche κάλαϊς ἐξηντλημένου ἤδη μεταλλείου. μεταφ ami de la —eille roche φίλος σπάνιος, καὶ δυσεύρετος homme de la —eille roche ἄνθρωπος ἀρχαιοπρεπὴς τὰ ἤθη, τίμιος, δίκαιος. il se fait — γηράσκει. il fait le — φέρεται ὡς γέρων, κάμνει τὸν γέροντα. — style παλαιὸν μηχανόγιον πρὶν διορθωθῇ παρὰ τοῦ Γρηγορίου. § χρηστὸς, τριμμένος. μεταχειρισμένος. un — manteau μανδύας τριμμένος, παλαιὸν μαντέλλον.

Vieillard, ἀρ. ὑπέργηρος, ἐσχατόγηρως, σαρσαλαίμων. respectez les —s surtout en présence des enfans, ils vous verront vieux σέβου τοὺς γεροντας, μάλιστα δὲ παρόντων παιδίων, τὰ ὁποῖα θέλουσι σὲ ἰδεῖ τοιοῦτον § —, ἢ vieux —*γαιοπωγωνίτης, εἶδος πιθήκου.

Vieille, ϑ. *βαλίστρα, γένος ἰχθύων. — meute πρῶτος σταθμός. — ridée ῥυτσοκωκάλιον, εἶδη τινῶν κογχυλίων.

Vieillerie, ϑ. ῥάκη, παλαιὰ ἔπιπλα, σκεύη. il ne dit là que des —s δὲν λέγει παρὰ παλαιὰ πράγματα.

Vieillesse, ϑ. γῆρας. § γέροντες. la — est chagrine, avare, etc. οἱ γέροντες εἶναι δύσκολοι (ἀλλόκοτοι), φιλάργυροι κτλ.

Vieillir, οὐδ. γηράσκω, φαίνομαι γηραιός. je le trouve bien vieilli εὑρίσκω ὅτι ἐγήρασε πολύ. il ne vieillit point δὲν γηράσκει διόλου, μένει ὁ αὐτός. μεταφ. παλαιοῦμαι, λησμονοῦμαι. cette opinion, cette mode commence à — ἡ δόξα οὕτη, ὁ συρμὸς αὐτὸς ἀρχίζει νὰ παλιόνῃ, νὰ περνᾷ, νὰ καταργῆται.

Vieillot, otte, ἐπ. *γηροφανής, ὅστις ἀρχίζει νὰ φαίνηται γέρων (il a l'air —).

Vielle, ϑ. σαμβύκη, μουσικὸν ὄργανον κρουόμενον διά τινων πλήκτρων (touche) καὶ τροχίσκων κινουμένων μὲ (στροφεῖον) χειρολαβίδα loquet à — κλεῖθρον ἀναρτίμοχλον, ἀναρσιβάλανον, τοῦ ὁποίου τὸ κλειδίον αἴρει τὸν μοχλὸν διὰ σιδηρίου τινὸς γωνιώδους καὶ ἀνοίγει

Vieller, οὐδ. σαμβυκίζω (παίζω) κρούω σαμβύκην.

Vielleux, ἀρ. — euse, ϑ. σαμβυκιστής. § — σαμβυκίτης, εἶδος τέττιγος.

Vierge, ϑ. παρθένος, σώφρων. il est amoureux des onze mille —s λέγεται περὶ ἀνθρώπου ἀκαταστάτου εἰς τοὺς ἔρωτάς του. § ἐπ. ἐγκρατής. ce garçon est encore — ὁ νέος οὗτος εἶναι παρθένος ἀκόμη. métaux —s καθαρά, ἄμικτα μέταλλα. argent, or — ἄπυρος ἄργυρος, χρυσός. réputation — ἀμόλυντος, ἀκηλίδωτος, ἄμεμπτος φήμη. huile — γλεύκινον, αὐτόῤῥυτον ἢ πρότροπον ἔλαιον, τὸ πρῶτον καὶ αὐτομάτως ἐκρέον ἔλαιον πρὶν ἐκπιεσθῶσιν αἱ ἐλαῖαι. cire — λευκός, καθαρὸς κηρός. parchemin — περγαμηνὴ ἀρνακεία, μεμβράνα ἀπὸ τὸ δέρμα τῶν μικρῶν ἀρνίων. vigne — ἀγριάμπελος. teinte —, ζωγρ. καθαρὰ χροιά, μὴ ἀναλυμένη, συγχεομένη μὲ ἄλλην. § ἀστρ. παρθένος, ζῴδιον.

Viertel, ἀρ. μέτρον σιτηρῶν τῆς Γερμανίας.

Vieusseuxie, ϑ. *βισεύξιον, γένος ἰριδοειδῶν φυτῶν.

Vieux, ἴδ. Vieil.

Vieux-oing, ἀρ. χοίρειον λίπος, μὴ ἀναλυμένον, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ κτυπηθῇ ἐπὶ ξύλου χρησιμεύει ὡς ἄλειμμα τῶν τροχῶν.

Vif, ive, ἐπ. ζῶν, ζωὸς, ζωντανός. chair —ive ζωντανὸν κρέας. le mort saisit le —, δικ. τὰ τοῦ ἀποθανόντος μεταβαίνουσιν αὐτοδικαίως εἰς τὸν ζῶντα. § ζωηρὸς, ἐνεργος, ὀξύς, γοργός, πρόθυμος. cet enfant est fort — τὸ παιδίον τοῦτο εἶναι πολὺ σερπετόν. § λαμπρός. il a les yeux —s et pleins de feu ἔχει λαμπρὰ καὶ πυρώδη ὀμμάτια. § ὁριμὺς, πολὺς, μέγας, δεινός. froid — ὁριμὺ ψύχος. chaleur très —ive ὑπερβολικὴ ϑερμότης. foie —ive ϑερμὴ πίστις ἢ ζῶσα, συνωδευμένη μὲ τὰ καλὰ ἔργα (ἐπειδὴ χωρὶς ἔργων νεκρὰ ἐστί.) —ive arête ὀξεῖα γωνία διαφόρων πραγμάτων, καθὼς π. χ. τοῦ γύρου, τῆς τραπέζης κτλ. de —ive force βιαίως, δυναστικῶς, ἐξ ἐφόδου.

Vif, ἀρ. ζωντανὸν κρέας. piquer un cheval jusqu'au — κεντῶ τὸν ἵππον ἕως τὸ κρέας. couper dans le — στερροῦμαι εὐαρέστου τινὸς πράγματος. je suis piqué au — δέδηγμαι τὴν καρδίαν, ἐλυπήθην, ἐπειράχθην, ἐγγίχθην κατάκαρδα, ἐγκαρδίως. j'ai été touché au — κατενύγην, ἐσυντρίφθη ἡ καρδία μου. pouls — σφυγμὸς σφοδρὸς, εὔτονος.

Vif-argent, ἀρ. ὑδράργυρος.

Vigie, ϑ. ναυτ. (τερθρωτὴρ;) σκοπιωρὸς, σκοπὸς ἐπὶ τοῦ καταρτίου. § σκόπελοι, σπιλάδες ἐν μέσῳ τῆς ϑαλάσσης, ἐμφανεῖς ἢ ὑφαλοι.

Vigier, οὐδ. σκοπιωροῦμαι, παρατηρῶ ὡς σκοπὸς μακρόθεν.

Vigigraphie, ϑ. *σημαγγέλιον, πλοιοτηλέγραφος, μηχανὴ μεταδίδουσα τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν πλοίων.

Vigilamment, ἐπίῤῥ. ἐγρηγόρως, προσεκτικῶς.

Vigilance, ϑ. προσοχὴ, ἐκτενὴς ἐπιμέλεια.

Vigilant, te, ἐπ. προσεκτικὸς, ἐπαγρυπνῶν εἴς τι.

Vigile, ϑ. παραμονὴ τινῶν ἑορτῶν. — des morts νεκρώτιμος ἀκολουθία ψαλλομένη τὴν προτεραίαν ἡμέραν.

Vigintivirat, ἀρ. εἰκοσαρχία, εἰκοσανδρία, ἀρχὴ παρὰ Ῥωμαίοις ἐξ εἴκοσιν ἀνδρῶν ἐπιτηροῦσα τὰ νομίσματα, τὰς φυλακὰς, τὰς ὁδοὺς κτλ.

Vigne, ϑ. ἄμπελος. cep de — οἰνὰς, πρέμνον, κλῆμα. feuille de — οἴναρον. bourgeons de — ὀρθαλμοὶ, ὀμμάτια. § ἀμπελών. § ἐπαύλεις εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ῥώμης (— Pamphile). vers de vignes ἴπες. — du seigneur ἐκκλησία. travailler à la — du seigneur ἐργάζομαι εἰς τὴν ἄμπελον τοῦ κυρίου, τοὐτέστιν ἐνασχολοῦμαι εἰς τὴν οἰκοδομὴν, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν. — de Judée ἡ — sauvage ἀγριὰς, ἴδ. Douce amère. — franche ἥμερις, ἀνοδενδράς. — de madras δενδρύλλιον τῆς Ἰνδίας. — du nord χούμελι, ἴδ. Houblin.

Vignée, ϑ. *ἀμπελίτης, γένος φυτῶν.

Vigneron, ἀρ. ἀμπελουργός.

Vignette ϑ. τυπ. κορωνὶς, καλλωπισμὸς εἰς σχῆμα κλάδων κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, παρωνομασμένος παρὰ τὸ vigne, διότι παρίστανε κατ' ἀρχὰς κλήματα καὶ σταφυλάς.

Vigne vierge, ϑ. *παρθενάμπελος, ἀγριάμπελος, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Vignoble, ἀρ. ἀμπελών.

Vignot, ἀρ. τράπεζα τριῶν ποδῶν ὕψους, ὅπου ἐξαπλοῦται ὁ ἀντακαῖος ἐξαγόμενος τῆς ϑαλάσσης.

Vigogne, ϑ. *προβατοκάμηλος, τετράπουν τῆς Ἀμερικῆς. § μαλλίον τῆς προβατοκαμήλου. § πίλος ἀπὸ τὸ τοιοῦτον μαλλίον.

Vigoline, ϑ. *βιγόλινον, γένος φυτῶν τῆς Περουβίας.

Vigote, ϑ. πυροβ. *σφαιρόμετρον, τρυπητὴρ (*τρυμαλιόσφαιρον), σανὶς φέρουσα διαφόρους τρύπας κατὰ τὸ μέγεθος τῶν διαφόρων πυροβολικῶν σφαιρῶν.

Vigoureusement, ἐπίῤῥ. ἰσχυρῶς.

Vigoureux, euse, ἐπ. εὔρωστος, ἰσχυρὸς, δυνατός. attaque — euse κρατερὰ ἔφοδος, προσβολή. vieillesse —euse ὠμὸν γῆρας. il a fait une défense —euse ἰσχυρῶς τοὺς πολεμίους ἠμύνατο.

Viguerie, ϑ. ἔργον, ὑπηρεσία τοῦ Viguier.

Vigueur, ϑ. ἰσχὺς, ῥώμη, δύναμις. il est dans la — ἀκμάζει. — de caractère ἀνδρία. cette loi est en — ὁ νόμος αὐτὸς εἶναι κύριος, ἰσχύει, ἐπικρατεῖ remettre en — ἀποκαθίστημι

Viguier, ἀρ. δικαστὴς κατά τινας ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας ὡς ὁ Prévôt ἴδ. αὐτόθι.

Vil, le, ἐπ. εὐτελὴς, ὀλίγης τιμῆς, ἀξίας. μεταφ. μικροπρεπὴς, οὐτιδανὸς, ἐξουθενητός. il a des sentimens —s φρονεῖ ταπεινά. — prix εὐωνία, εὐθηνία. à — prix εὐώνως.

Vilain, ἀρ. (ἀγροῖκος, χωρικὸς), δυσειδὴς, ἀσχήμος. (— habit, jardin). § ῥυπαρὸς, ἀκάθαρτος, πιναρός. § ἄχαρις, ἀηδὴς, ἄνοστος. § ὀχληρὸς, ἀχρεῖος. — chemin, gîte, temps). § ἄτιμος αἰσχρολόγος, κακοήθης, πονηρός (c'est un — houme, —e action εἶναι κακὸς ἄνθρωπος, κακὴ πρᾶξις. il est dans un — cas εὑρίσκεται εἰς κακὴν περίστασιν. § ἐπικίνδυνος. voilà un — rhume ἰδοὺ ἐπικίνδυνος καταῤῥοή. § οὐσ. φιλάργυρος. un grand — κυμινοπριστης. —e ἑταίρα, πόρνη.

Vilain, ἀρ. μύλλος (πλατίστακος, ἀγνωτίδιον) ἰχθὺς τῶν παραλίων καὶ ἀμμωδῶν τόπων. § γὺψ πυρηναῖος, (αἰθὸς τῶν Πυρηναίων, τῆς Μελίτης).

Vilainement, ἐπίῤῥ. ἀγροίκως, χωριάτικα. § δυσειδῶς, ἀσχήμως. § ῥυπαρῶς, ἀκαθάρτως. § ἀηδῶς, ἀνόστως. § ὀχληρῶς, ἀχρείως. § ἀτίμως, αἰσχρῶς, κακοήθως. § φιλαργύρως, μικρολόγως.

Vilanelle, ἴδ. Villanelle.

Vilebrequin, ἀρ. ἀρὶς, τρύπανον, τέρετρον, τρυπάνη, κ.τρυβέλι (παρὰ τὸ terebellum λατ.) § τρυπανίτης, εἶδος κογχύλης.

Vilement, ἐπίρ. εὐτελῶς, μικρολόγως, μικροπρεπῶς.
Vilenie, Ϛ. ἀκαθαρσία, αἰσχρότης, αἰσχρουργία, αἰσχρά, ἀχρεία πρᾶξις. § —s αἰσχρολογία. § ριλαργυρία, γλισχρότης.
Vileté, Ϛ. εὐωνία, εὐτελής, κ. ξεπεσμένη τιμὴ πραγμάτων.
Vilipender, ἐν. ἐξευτελίζω, καταφρονῶ, μεταχειρίζομαι περιφρονητικῶς.
Villa, ἐρ. * οὔϊλον, γένος φυτῶν σιτοειδῶν.
Village, ἀρ. (τὰ δύω l δὲν προφέρονται ὑγρῶς, καθὼς οὔτε εἰς τὰ ἄλλα ὅσα γίνονται ἀπὸ τὸ ville). κακόπολις, πόλις κακῶς κτισμένη καὶ κακῶς κατοικημένη.
Village, ἀρ. κώμη, χωρίον. coq de — ὁ ἐντιμότατος ἢ πλουσιώτατος τοῦ χωρίου. à gens de — trombette de bois, παρ. (εἰς τοὺς χωρικοὺς ξυλίνην σάλπιγγα) κατὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα. il ne faut point se moquer des chiens tant qu'on ne soit hors du —, παρ. δὲν πρέπει νὰ ὀλιγωρῶμεν τὸν ἐχθρὸν, ἐφ' ὅσον εὑρισκόμεθα εἰς τόπον, ὅπου δύναται νὰ μᾶς βλάψῃ. cet homme est bien de son — ὁ ἄνθρωπος (αὐτὸς) δὲν ἠξεύρει τί γίνεται εἰς τὸν κόσμον.
Villageois, ἀρ. —se, Ϛ. κωμήτης, χωρικός § ἐπ. ἀγροῖκος, χωρικός. des manières —ses ἀγροικίαι, χωρικὰ, χωριάτικα ἤθη, τρόποι κτλ. à la —e ἀγροίκως.
Villanelle, Ϛ. εἰδύλλιον, ποιμενικὸν ᾆσμα, τοῦ ὁποίου αἱ στροφαὶ ἔχουσι τὸν αὐτὸν ἐπῳδὸν, (refrain)
Villanove, Ϛ. * νεοπόλιον, γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν τῆς Περουβίας.
Villaquerie, Ϛ. ὅμιλος κακοήθων, πονηρῶν ἀνθρώπων.
Villarèse, Ϛ. * οὐϊλάρεσον, δενδρύλλιον, Ϛάμνος τῆς Περουβίας.
Villarsie, Ϛ. * οὐϊλάρσιον, γένος φυτῶν τῆς Καρολίνας. § οὐϊλάρσιον, δένδρον τῆς Περουβίας.
Villdenove, ἡ Wildenowe, Ϛ. * οὐϊλδένοβον, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Ville, Ϛ πόλις. petite — πόλισμα, πολίχνη, πολίχνιον. — capitale μητρόπολις, πρωτεύουσα, καθέδρα. hôtel de — δημαρχεῖον. demeurer dans la — διατρίβω εἰς τὴν πόλιν. il est en —, ἢ à la — λείπει ἀπὸ τὴν οἰκίαν, εὑρίσκεται ἔξω εἰς τὴν πόλιν. § ἀρχαὶ τῆς πόλεως. § πολῖται, κάτοικοι τῆς πόλεως toute la —y était ὅλη ἡ πόλις ἦτον ἐκεῖ (παρευρέθη). la — et les faubourgs y sont, παρ. ἦναι πᾶθος κόσμου. § τὸ περιεχόμενον, τὰ ἐν τῇ πόλει, οἰκοδομαὶ, καταστήματα κτλ. — qui parlemente est a moitié rendue (ἡ προτείνουσα συνθήκην πόλις ἐδὴ σχεδὸν παρεδόθη), ὅστις ἀκούει προτάσεις, δὲν ἠδύνατο ἀργήσει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ζητούμενον — gagnée νικημένη δυσκολία § ἡ κατὰ τὸ ἄστυ, τὴν πόλιν οἰκία, διατριβή. la — dégoûte de la province ἡ κατοικία τῆς πόλεως ἐμπνέει ἀποστροφὴν (ἀηδίαν) πρὸς τὰς ἐπαρχίας.
Villegiature, Ϛ (ἀγραυλία) ἡ κατὰ τοὺς ἀγροὺς, τὰ χωρία, τὴν ἐξοχὴν διατριβή.
Villemétie, Ϛ. *οὐϊλμητίς, γένος φυτῶν.
Villenage, ἀρ. δικαίωμα, φόρος ἐπὶ μετακομιδῆς εὐτελῶν πραγμάτων.
Villette, ἡ Villotte, Ϛ. πολισμάτιον, πολίχνιον, μικρὰ πόλις, (οἰκ).
Villeux, euse, ἐπ. λαχνώδης, χνοώδης, τριχώδης, ἐριώδης, σκεπασμένος ἀπὸ χνοῦδι, ἢ λεπτὰς τρίχας.
Villeuse, Ϛ. γῆρας.
Villicain, ἀρ Ϛυρωρὸς, πυλωρός. § οἰκονόμος, ἐπιστάτης οἰκίας
Villiche, Ϛ *οὐϊλίχον, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Villocité, Ϛ. τὸ λαχνώδες, χνοῦδες τοῦ καυλοῦ.
Villonner, ἐν. ἀπατῶ.
Villonnerie, Ϛ. ἀπάτη
Villotier, ἀρ. πλανήτης, ἀγύρτης, ἐπαίτης, περιπλανώμενος.
Villotte, ἴδ. Villette.
Vimaire, Ϛ. φθορὰ τῶν δατῶν ἀπὸ τοὺς τυφῶνας, ἀνεμοστροβίλους § ἡ ραγδαία βροχὴ μὲ ἄνεμον
Vimbre, ἀρ. εἶδος κυπρίνου καὶ ἀττακίως, ἰχθεῖς.
Viminal, le, ἐπ. (οἰστόφυτος) λόφος, ὁδὸς καὶ πύλαι τῆς παλαιᾶς Ῥώμης ὁμώνυμος
Viminarie, Ϛ * οἰσῖτις, γένος φυτῶν.
Vin, ἀρ. οἶνος. — blanc κίρρος, ξανθὸς οἶνος — rouge αἴθοψ, ἡ ἐρυθρὸς οἶνος — âpre αὐστηρὸς οἶνος. — muscat ἀνθοσμίας (οἶνος) — doux γλυκὺς, μελιηδὴς, σεισείραιος οἶνος. —fumeux καπνοβαρίτης, κεφαλοβαρὴς οἶνος. — léger αὐτόκρατος οἶνος, ἐλαφρὸν (ἐκ φύσεως) κρασί. — tourné ἐντροπίας, ὀξίνης, ἐξεστηκὼς οἶνος, κ. ξινισμένον κρασί. — pur (χάλις), ζωσὸς οἶνος. boire du — pur ζωσοπατῶ. — du cru αὐτίτης, ἐπιχώριος οἶνος, κ. κρασὶ ἐντόπιον. gros — ἢ — qui a du corps παχὺς ἢ πολύφορος οἶνος. être sujet au — ὑπόκειμαι εἰς μέθην. il porte bien le — ἢ porte bien son — βαστᾷ τὸ κρασί, πίνει πολὺ χωρὶς νὰ τὸν ἀποφανῇ. demi — τρυγηφάνιος, δευτερίας, λάκερος, ἢ λάγκερος. — de deux feuilles, de trois feuilles κτλ. διετὴς, τριετὴς οἶνος — de goutte ἢ mère goutte πρότροπος οἶνος, αὐτόρρυτος, ὁ ἐκρυεὶς αὐτομάτως, πρὶν ἀποθλιβῇ. — de copeau ξυλίας, ὁ καθαρισθεὶς διὰ ξύλων διαβεβρεγμένων εἰς αὐτόν. — bourru γλεῦκος, ὁ ἄβραστος οἶνος, ὅστις δὲν ἔμεινεν εἰς τὸν κάδον διὰ νὰ βράσῃ, γλυκύς. — de ville ὁ προσφερόμενος ὡς ἔδωρον παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς πόλεως. verre de — κρατοβίλιον. — coupé ὑδαρὴς, συγκερασμένος οἶνος il est en pointe de — εἶναι εὔθυμος, ἀκροθώραξ, ὡς πιὼν οἶνον. il est pris de — εἶναι μεθυσμένος. il est entre deux —s πλησιάζει εἰς τὴν μέθην. cuver son — κοιμῶμαι διὰ νὰ ξεμεθύσω. il a le — mauvais, triste εἶναι φιλόνεικος, συνθρωπος ὅταν μεθύῃ. faire jambes de — πίνω καλὰ διὰ νὰ λαβω τὰς ἀναγκαίας εἰς τὸν δρόμον δυνάμεις. mettre de l'eau dans son — μετριάζω τὴν ζέστην, τὴν πολλὴν προθυμίαν, δείχνω ὀλιγότερον πάθος — de prunelles προυνίτης οἶνος, κατεστρευασμένος μὲ προῦνα. mettre du — à l'eau, ἀδύνατος, ἢ ὀξινὸς οἶνος — d'absinthe ἀψινθίτης οἶνος, κ. πηλινος, ὅπου διεβράχη ἀψίνθιον. — rosat ῥοδίτης, ὅπου διεβράχησαν ῥόδα κτλ. pot de — τὸ ἐπίδομα, τὸ ὑπὲρ τὴν συμφωνημένην τιμὴν δεδόμενον, κ. τὸ κρασὶ il a demandé tant pour le pot de — ἐζήτησε τοσον διὰ τὸ κρασί. ils ont bu le — du marché ἐφίλευσεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ἀφ' οὗ ἐσυμφώνησαν, (ἐτελείωσαν τὴν συμφωνίαν).
Vinaigre, ἀρ. ὄξος, κ. ξύδι — rosat ῥόδινον ὄξος — distillé ὀξικὸν ὄξος ὑδαρὲς — radical ὀξικὸν ὄξος ἄνυδρον. des cornichons confits dans le — ὀζωτὰ ἀγγούρια on prend plus de mouches avec du miel qu'avec du — μὲ τὸ καλὸν κατορθόνομεν περισσότερα παρὰ μὲ τὸ κακόν.
Vinaigrer, ἐν. ὀξῶ, ἀρτύω μὲ ὀξίδιον, ξινίζω.
Vinaigrerie, Ϛ. ὀξοποιεῖον.
Vinaigrette, Ϛ. ἀρ. ὀξέλαιον (μυττωτὸν) ἀρτυμα, ἔμβαμμα (ἐκ σάλτσα), ἀπὸ ὄξον, ἔλαιον, πετροσέλινον, καὶ γήθυον. § σκυτάλη, φάλαγξ, εἶδος μικροῦ ὀιτρόχου ἀμαξίου κινουμένου μὲ τὴν χεῖρα πρὸς μετακομιδὴν βάρους.
Vinaigrier, ὁ ᾳ. ὀξοπώλης, ὀξοπώλης, ὅστις πωλεῖ ὄξος καὶ ὀξόνιπα, (μουστασσᾶ) § ὀξὶς, ἀγγεῖον φέρον ὀξείδιον. § ῥοὺς ἐρυθρὸς, (λεῖος), δένδρον, ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ ὁποίου ἐκθλίβουσιν οἶνον καὶ διὰ τῆς βράσεως ὄξος.
Vinaire, ἐπ ὀξηρός. vase — ἄγγος ὀξηρὸν, κέραμος ὀξηρὸς, ἀγγεῖον εἰς ὑποδοχὴν ὀξειδίου διωρισμένον.
Vinales, Ϛ. πλ. (οἴνια) οἰνηστήρια, ἑορτὴ τῶν Λατίνων εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς ἐπικαλουμένων ἄρθονον τρυγητόν.
Vinapon, ἀρ. ζύθος τῆς Περουβίας ἀπὸ καλαμόσιτον, κ. καλαμπόκι.
Vince, Ϛ. κληματὶς, φυτόν.
Vindas, ἀρ. μηχ. ἐργάτης, ὄνος, τροφεῖον, μηχανὴ, περὶ τὴν ὁποίαν τυ-

λίσσεται εχοινίον, χρησιμεύουσα εἰς μεταχίνησιν βάρους.
Vinticatif, ive, ἐπ. ἐκδικητικός, ἀγαπῶν τὴν ἐκδίκησιν.
Vindicte, Ϛ. — publique (νέμεσις), καταδιωγμὸς ἐγκλήματος ἐν ὀνόματι τοῦ κοινοῦ.
Vinée, Ϛ. τρυγητὸς, συγκομιδὴ τῶν σταφυλῶν, κ. τρύγος.
Vinetier, ἴδ. Vinette.
Vineux, euse, ἐπ. ὡριμὺς, παχὺς, αὐστηρὸς, δυνατὸς οἶνος. § οἰνώδης, ἔχων γεῦσιν, ὀσμὴν οἴνου. § οἰνόχρους, φέρων χρῶμα οἴνου. § οἰνόφυτος, σκεπασμένος ἀπὸ ἀμπέλους. rouan — ἐρυθρόφαιος ἵππος.
Vingt, ἐπ. ἀριθ. (τὸ g ἄφωνον πάντοτε, τὸ δὲ t ἄρ. καὶ τοῦτο κειμενον πρὸ συμφώνου), εἴκοσιν. quatre — ὀγδοήκοντα six — ἑκατὸν εἴκοσι. sept — ἑνατὸν τεσσαράκοντα huit — ἑνατὸν ἑξήκοντα. quinze — νοσονομεῖον τῶν τυφλῶν ἐν Παρισίοις προωρισμένον νὰ περιλαμβάνῃ 300 Πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ κείμενον εἰς τὸ τέλος ἄλλων ἀριθμῶν λαμβάνει τὸ s quatre —s soldats ὀγδοήκοντα στρατιῶται. six —s hommes ἑκατὸν εἴκοσιν ἄνθρωποι. Οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν προηγῆται αὐτῶν οἷον quatre — quatre ὀγδοήκοντα τέσσαρες. § εἰκοστὸς le — du mois τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνός.
Vingtaine, Ϛ. εἰκὰς, κ. εικοσάδα, εἰκοσάρα.
Vingtième, ἐπ. εἰκοστός. dans sa — année εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος του. λέγεται δὲ συντιθέμενον μὲ ἄλλα ἀριθμητικὰ vingt. οἷον le vingt et unième du mois τὴν εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνός. le vingt troisième τὴν εἰκοστὴν τρίτην κτλ. § εἰκοστημόριον.
Vinifères, Ϛ. πλ. ἀμπελοειδῆ, συστημα φυτων.
Vinomètre, ἀρ. οἰνόμετρον, ἴδ. Oinomètre.
Vintang, ἀρ. δένδρον ἄσηπτον τοῦ Μαλαβάρ
Vintérane, Ϛ. ψευδοκασσία, λευκὴ κασσια, εἶδος καυέλλας, ὀλιγοτεραν ἐχούσης ἀρωματικὴν δύναμιν.
Vintin, ἀρ. νόμισμα τῆς Ῥόας.
Vintsi, ἀρ ἀλκυὼν (πτηνὸν) τῶν Φιλιππονήσων.
Vinula, Ϛ. κάμπη οἰνόχρους.
Viol, ἀρ. βιασμὸς, ἡ μετὰ βίας φθορὰ παρθένου.
Violacées, Ϛ. πλ. ἰοειδῆ, σύστημα φυτῶν.
Violat, ἐπ. sirop — ἰῶδες σιραιόπιον (κ. σιρόπιον) κατασκευασμένον μὲ ἴα. miel — ἰῶδες μέλι, ὅπου διεβράχησαν ἴα.
Violateur, ἀρ. —trice, Ϛ. βιαστὴς, παραβάτης δικαιωμάτων, νομων.
Violation, Ϛ. παράβασις, ἀθέτησις (νόμου, συνθήκης κτλ.).
Violâtre, ἐπ. ἰοειδὴς, κλίνων εἰς τὸ ἰώδες χρῶμα.
Viole, Ϛ. κιθύρα, ὄργανον μουσικὸν μὲ 4 ὡς 7 χορδὰς. dessus de — ὄργανον μουσ. μικρότερον τοῦ viole.
Violement, ἀρ. παράβασις. § βιασμὸς γυναικός.
Violemment, ἐπίρ. βιαίως.
Violence, Ϛ. βιασμὸς, ὁρμὴ, βία. la — du vent ἡ βία τοῦ ἀνέμου. la — du mal ἡ δεινότης τῆς νόσου. actes de — βιαιοπραγία. souffrir quelque — de quelqu'un βίαια παρά τινος πάσχω. faire — à βιάζομαί τινα faire — à la loi παρερμηνεύω, παρεξηγῶ τὸν νόμον. avec — βιαίως, ὁρμητικῶς.
Violent, te, ἐπ. βίαιος, ὁρμητικός. § δεινός. maladie —e μεγάλη, βαρεῖα νόσος. travail — χαλεπὸς πόνος. douleur —e ὀξὺς πόνος. mort —e φόνος, θάνατος βίαιος, ἀποτέλεσμά τινος συμβιβηκότος. cela est trop — τοῦτο εἶναι πυρὰ πολύ, (ὀλ. ἄδικον, τυραννικὸν, δύσκολον κτλ.) il demande 100 drachmes, cela est — ζητεῖ ἑκατὸν δραχμὰς, τοῦτο εἶναι ἀνυπόφορον, ἀνήκουστον (καὶ ἄλλα ὅμοια κατὰ τὰς περιστάσεις).
Violenter, ἐν. βιάζομαι, βιάζω, καταναγκάζω.
Violer, ἐν. παραβαίνω, ἀθετῶ, καταπατῶ (τοὺς νόμους κτλ.) § βιάζομαι, διακορῶ, φθείρω, διαφθείρω, κ. ξεπαρθενεύω τὴν κόρην.
Violet, tte, ἐπ. ἰάνθινος, ἰώδης, ἔχων χρῶμα, βαφὴν ἰου, κ. ἰτσιοῦ, τουρκ. μενεξέ.
Violette, Ϛ. ἴον ἡ ἴανθον, κ ἴτσιον, τουρκ. μενεξές. la foudre brise le cèdre sur les montagnes, le faux tranche la — sous le gazon; la malheur atteint partout! ὁ κεραυνὸς συντρίβει τας κέδρους ἐπὶ τῶν ὀρέων, τὸ δὲ δρέπανον κόπτει τα ἴα ὑπὸ τὴν χλόην, ὥστε τὸ κακὸν φθάνει παντου.
Violier, ἀρ. (λευκόϊον), γαρουφαλιά
Violiste, ἀρ. καὶ Ϛ. κιθυριστὴς, —ρια, ὁ παίζων, ἡ παίζουσα τὴν κιθύραν. (viole).
Violon, ἀρ. βαρβιτος, πεντάχορδον, κ. βιολί, μουσικὸν ὄργανον. donner les —s à quelqu'un δίδω χορον εἰς τινα (πληρόνων τα βολιά). se donner les —s d'une chose ἀναλαμβάνω, ἀποδίδω εἰς ἐμαυτὸν τὴν τιμὴν, τὴν δόξαν περί τινος πράγματος.. payer les — ἀπανῶ, ἐξοδεύω διὰ εὐχαρίστησιν τῶν ἄλλων. les autres ont dansé et il a payé les —s ἄλλοι ἐχόρευσαν καὶ αὐτος ἐπλήρωσε τὴν μουσικήν. — d'amour πεντάχορδον φέρον ἀντὶ νευρῶν τέσσαρα σύρματα ὀρειχάλκου. — harmonique ἁρμονικὸν πεντάχορδον νεωστὶ ἐφευρεθὲν καὶ συνάπτον τὴν ἁρμονίαν τῶν ὑπαγωγιακῶν (à touche) μὲ τὴν μιλωδίαν τῶν χορδοτόνων ὀργάνων. § κόφτρον, εἶδος τετρίτρου κινούμενον διὰ πλήκτρου. § εἶδος ξανίου, μὲ τὸ ὁποῖον ξαίνουσι τὸ πίλημα οἱ πιλοποιοί. — de peaupre, — quinte. § βαρβιστὴς, ὁ παίζων τὸ πεντάχορδον.
Violoncelle, ἀρ. βάρβιτος ἡ μεγάλη.
Violoncelliste, ἀρ. παίζων τὴν μεγάλην βάρβιτον, βαρβιστὴς,—στρια.
Violoniste, ἀρ. καὶ Ϛ παίζων, παίζουσα τὸ πεντάχορδον.
Viorne, Ϛ. μέλαινα ἄμπελος, κληματὶτις, κ. κλεμαξίδα, φυτόν.
Vioulte, Ϛ. βίολτον, γένος φυτῶν κρινοειδῶν.
Vipère, Ϛ. ἔχιδνα, ἔχις, κ. ὀχειά. μεταφ. κακολόγος, ἄπιστος, προδότης. langue de — φιδόγλωσσος.
Vipereau, ἀρ. ἐχίδιον, ἐχίδνιον, μικρὰ ἔχιδνα.
Vipérine, Ϛ. ἔχιον, φιδοχόρτορον, φιδοβότανον, γένος φυτῶν ἀρνογλωσσοειδῶν.
Virage, ἀρ. διάστημα τὸ ἀναγκαῖον εἰς τὴν περιστροφὴν τοῦ ἐργάτου.
Virago, ἀρ. ὑποπαρθένος, γραῦς ἔρριτος, ἡ γραῦς σέριφος, κ. γεροντοκόριτσον.
Virbouquet, ἀρ. σφὴν, μὲ τὸν ὁποῖον ἐμποδίζουσιν οἱ στεγασταὶ (κεραμιδωταὶ) τὸ ῥεμάμενον ἀπὸ τὴν σκέπην εἰς τὰ κάτω σχοινίον, χάριν εἰδήσεως τῶν διαβατῶν, ἢ ἀπό τὸ ὁποῖον κρατοῦνται.
Viré, ἀρ. Virée, Ϛ κιλίνιον, ὕφασμα μάλλινον ἢ τρίχινον, ὡς τὸ τῆς ἀτσουροτήτος εἴτε ῥητέρας.
Virecte, Ϛ. βίρεκτον, γένος φυτῶν.
Virée, Ϛ. λεοντόδους, γένος φυτῶν.
Virelai, ἀρ. εἶδος ποιήματος Γαλλικοῦ
Virement, ἀρ. ἀναστροφὴ, γύρισμα πλοίου. — d'eau παλίῤῥοια. — de parties ἀνταπόδοσις ἢ ἀντίδοσις, μεταφορα δανείων (ὅταν π. χ) οἱ χρεωστοῦντες εἰς ἐμπόρους τῶν Παρισίων ἔμποροι τῶν Βορδιγάλλων πληρώσωσι τοὺς ἐν Βορδιγάλλοις δανειστας τούτων, οἱ δὲ χρεωστοῦντες εἰς ἐμπόρους τῶν Βορδιγάλλων ἔμποροι τῶν Παρισίων πληρώσωσι καὶ αὐτοὶ τοὺς ἐν Παρισιοις δανειστας ἐκείνων
Viréon, ἀρ * βίριον, γένος ὑλοβίων πτηνῶν, ἐκ του συστήματος τῶν περικαλλῶν.
Virer, ἐν. ἀναστρέφω, στρέφω, γυρίζω tournez et virez autant que vous voulez γύρισε καὶ ξαναγύρισε ὅσον θέλῃς. il l'a tourné et viré τὸν ἔριξεν ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ διὰ νὰ ἐκβάλῃ λόγια, τὸν ἐξέτασε ὀλ. διαφόρως, διὰ νὰ μάθῃ τίποτε. — de bord στρέφω τὸ πλοῖον. μεταφ. ἀλλάσσω δρόμον, μεταβάλλω διαγωγήν.
Vireux, euse, ἐπ. δυτώδης, (plante —euse).
Vireveau, ἀρ. ἀγκυροσπάστης, στρεφέλιον, μηχανὴ πρὸς ἀνέλκυσιν τῆς

ἀγκύρας. § ἐργάτης (μηχ.) ὁριζόντειος, ὄνος, κ. ἄργανον.

Vire-vent, ἀρ. ἀλκυών, πτηνὸν δεικνύον, ὅταν ἵσταται μετέωρον, πόθεν πνέει ὁ ἄνεμος.

Vire-vire, ἀρ. στροφάλιγξ, δίνη ὕδατος εἰς τὴν θάλασσαν ἢ τοὺς ποταμούς.

Virevolte ἢ Virevousse ἢ Virevouste, Θ. στροφὴ καὶ ὑποστροφή, καὶ ἐπαναστροφὴ ἵππου.

Virgile, Θ. * σὐϊργιλία, γένος φυτῶν. § *γαλαρδία (galardienne), φυτόν. § * σὐϊργίλειον, δένδρον τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Virginal, le, ἐπ. παρθενικός. lait — παρθενικὸν γάλα, διάλυμα βαλσάμου (ῥητίνης) εἰς οἰνόπνευμα.

Virginité, Θ. παρθενία.

Virgouleuse, Θ. εἶδος χειμερινοῦ ἀπιδίου.

Virgulaire, Θ. ὑποστιγμῖτις, δύω γένη φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀντιῤῥινοειδῶν (scrophulaires).

Virgule, Θ. κόμμα, ὑποστιγμή.

Viril, le, ἐπ. ἀῤῥενωπὸς, ἀνδρικός. âme — e ψυχὴ ἀνδρεία. la succession a été partagée par portions —es ἡ (περιουσία) κληρονομία διῃρέθη εἰς ἴσας μερίδας. membre — το ἀνδρικὸν αἰδοῖον.

Virilement, ἐπίῤ. ἀνδρικῶς.

Virilité, Θ. ἀνδρικὴ ἡλικία.

Virole, Θ. κίρκος, κύκλος μεταλλικός. § *στεατόσπερμα, δένδρον ἀπὸ τοῦ ὁποίου τοὺς σπόρους ἐξάγεται στέαρ (ἄλειμμα) ἐπιτήδειον εἰς κατασκευὴν λαμπάδων.

Virolet, ἀρ. σταυροειδὲς ξύλον τοῦ στροφείου, τῆς χειρολαβίδος (marivelle) τοῦ οἴακος.

Virtualité, Θ. δυναμικότης.

Virtuel, lle, ἐπ. δυναμικός.

Virtuellement, ἐπίῤ. δυναμικῶς.

Virtuose, οὐσ. (* μουσικοφυὴς), εὐφυοτέχνης, εὐφυὴς πρὸς τὰς καλὰς τέχνας, μάλιστα δὲ τὴν μουσικήν.

Virulence, Θ. μίασμα.

Virulent, te, ἐπ. μιασματικὸς, φαρμακώδης, δηλητήριος.

Virure, Θ. ναυτ. πλάτος τοῦ ἐξωτ. ναυσθώματος τῆς τρόπιδος.

Virus, ἀρ. (τὸ s προφέρεται) μίασμα, μόλυσμα διαφόρων νόσων μεταδοτικῶν ὡς τῆς ψλογίας (petite vérole) τῶν ἀφροδισίων (syphilis) λύσσης κτλ.

Vis, Θ. ἕλιξ, κοχλίας, κ. βίδα. — sans fin περιδίνητος ἕλιξ (περιστρεφομένη περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα καὶ κινοῦσα τοὺς τροχούς) — d' Archimède ἕλιξ Ἀρχιμήδου. § κοχλίας, μαλακόστρακον μονόθυρον σπειροειδές.

Vis-a-vis, ἐπίῤ. πρόθ. ἀντικρύ. il s' est trouvé — de rien ἀφ' οὗ ἐλοπίασε πολὺ δὲν ἐπέτυχε τίποτε. § εἶδος ὀχήματος μονοκαθέδρου.

Visa, ἀρ. ἐπιθεώρησις ἐγγράφου, ἐπικύρωσις διὰ τῆς ὑπογραφῆς, ἐθεωρήθη. mettre le — ὑπογράφω ἐπιθεωρήσας τὸ ἔγγραφον, ἐπικυρῶ αὐτό. § πρᾶξις, ἔγγραφον ἀρχιερέως δίδοντος ἱερατικὴν ὑπηρεσίαν κτλ.

Visage, ἀρ. πρόσωπον. tourner — aux ennemis παλινδιώκω, ὑποστρέφομαι, παλινοστῶ, γυρίζω διὰ νὰ κτυπήσω τοὺς ἐχθρούς. j'ai trouvé — de bois εὗρηκα τὴν Θύρανκλεισμένην, ἢ δὲν εὗρηκα κανένα. il fait bon — à quelqu'un δέχεταί τινα φιλοφρόνως. il fait mauvais —, κτλ. τοὐναντίον. il change de — μεταβάλλει, ἀλλάσσει ὄψιν, ἀλλαξοθωριάζει. § φυσιογνωμία.

Visagère, Θ. τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ κεκρυφάλου (bonnet) τῆς γυναικός.

Viscache, ἡ lièvre sampa, ἀρ. λαγωὸς τῆς Βρασιλίας.

Viscachères, Θ. πλ. τρῶγλαι, ὀρύγματα, τρύπαι τῶν λαγωῶν.

Viscago, ἀρ. *βίσκαγον, γένος φυτῶν.

Viscéral, le, ἐπ. σπλαγχνικὸς, ἀνήκων εἰς τὰ σπλάγχνα.

Viscère, ἀρ. σπλάγχνον (καρδία, πνεύμων, ἧπαρ, σπλὴν, νεφρὰ κτλ.) —s ἐντόσθια.

Viscoïdes, ἀρ. πλ. ἀρδίσιον, γένος φυτῶν

Viscosité, Θ. γλοιὸς, γλισχρότης.

Visée, Θ. καταστόχασις, ματιὰ διὰ νὰ ῥίψῃ τις τὸ πυροβόλον κτλ. il a changé de — ἄλλαξε σκοπόν.

Visenie, Θ. μολοχία, γένος φυτῶν.

Viser, οὐδ. στοχάζομαι, καταστοχάζομαι, σημαδεύω. — juste εὐστοχῶ. — mal ἀστοχῶ. — un animal à la tête σημαδεύω τὸ ζῶον εἰς τὴν κεφαλήν. — à la royauté ἀντιποιοῦμαι τῆς ἀρχῆς, ἐποφθαλμιῶ εἰς τὴν, ἀποβλέπω εἰς τὸ νὰ γένω βασιλεύς. il ne vise qu'à l'argent εἰς τὸν πλοῦτον μόνον ἀποβλέπει. § ἐπιθεωρῶ, βλέπω ἔγγραφόν τι καὶ τὸ ἐπικυρῶ.

Visibilité, Θ. τὸ ὁρατὸν (τῶν πραγμάτων).

Visible, ἐπ. ὁρατός. il n'est pas — εἶναι δυσπροσοδος, δὲν δέχεται ἐπισκέψεις. § φανερὸς, κατάδηλος. il reste — qu'il a tort εἶναι φανερὸν ὅτι ἔχει ἄδικον.

Visiblement, ἐπίῤ. ὁρατῶς, ἐμφανῶς. § φανερῶς.

Visière, Θ. προσωπεῖον τοῦ κράνους, τῆς περικεφαλαίας. rompre en — κυρίως συντρίβω τὴν λόγχην κατὰ τοῦ προσώπου τῆς περικεφαλαίας τοῦ ἀντιπάλου. μεταφορικῶς δὲ λέγω κατὰ πρόσωπόν τι δυτάρεστον. § ὄψις, ὅρασις. cette femme lui a donné dans la — ἡ γυνὴ αὕτη τοῦ ἐνέπνευσεν ἔρωτα. μεταφ. πνεῦμα, εὔνοια. cet homme a la — un peu trouble ἔχει τὸν νοῦν συγκεχυμένον, παραλαλεῖ. § διαυλίσκος, στόχαστρον, ἐστόχασμα (μικρὸν κομβίον ἡ γλυφὴ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ πυροβόλου, διὰ τῶν ὁποίων σημαδεύει τις).

Vision, Θ. ὅρασις. § ὄψις, Θέα. § ὀπτασία, ἀποκάλυψις εἰς τοὺς προφήτας κτλ. § ὅραμα, φάντασμα. § ἰδέα.

Visionnaire, ἐπ. καὶ οὐσ. φαντασιοσκόπος, φανταστικός.

Visir, ἰδ. Vigir.

Visinat, ἰδ. Vizirat.

Visitation, Θ. la fête de la — ὁ ἀσπασμὸς τῆς παρθένου, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐλισάβετ.

Visite, Θ. ἐπίσκεψις (ἐντευξις φιλική). rendre à — quelqu'un ἐπισκέπτομαί τινα (πρῶτος). rendre la — ἀντεπισκέπτομαί τινα. § ἐπίσκεψις ἰατροῦ. § ἐπισκόπησις, ἔρευνα, ἐξέτασις ἀστυνομίας. — d'un procès ἐξέτασις τῆς δίκης παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ.

Visiter, ἐν. ἐπισκέπτομαι, ὑπάγω νὰ ἰδῶ (φίλον π. χ.) § ἐπισκοπῶ, ἐπιβλέπω. il a visité les frontières εἶδεν, ἐξέτασε τὰ σύνορα.

Visiteur, ἀρ. ἐπισκεπτόμενος. § ἐπόπτης, ἔφορος, ἐρευνητής τινος τόπου κτλ. le père — μοναχὸς ἐπιφορτισμένος νὰ ἐπισκέπτηται τινας κατοικίας τῶν μοναχῶν τοῦ αὐτοῦ τάγματος ἐντός τινος περιφερείας.

Vismie, Θ. οὐίσμιον γένος φυτῶν.

Visnage, ἀρ. ἄμμι, κ. (σέσελι;) μαγούτα, σκιαδιοφόρον φυτον, (μὲ τοῦ ὁποίου τοὺς μίσχους καθαριζωσι τοὺς ὀδόντας οἱ Ἱσπανοὶ καὶ Τοῦρκοι).

Vison, ἀρ. εἶδος ἰκτίδος.

Visorium, ἡ Visoriom, ἀρ. χειρογραφοκρατης, ἐργαλεῖον τοῦ τυπογράφου ὅπου βάλλει (ἔμπροσθέν του) τὸ χειρόγραφον.

Visqueux, euse, ἐπ. γλοιώδης, ἰξώδης, γλίσχρος. § ἀρ. εἶδος σεσίλου (céilie,) εἴτε λείμακος.

Visser, ἐν. σφυδέω μὲ ἕλικα, κ. βίδαν, βιδόνω.

Vissiar, ἀρ. κοχλίας, σαλιαγκος (τὸ ζωδάριον χωρισμένον τοῦ ὀστράκου.)

Vistnou, ἀρ. εἷς ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων Θεῶν (Βραμας, καὶ Βουδ(ρεν) τῆς Βραχμανικῆς Θρησκείας.

Visuel, lle, ἐπ. ὀπτικός. point — ὀπτικὸν κεντρον, ὅπου συναπίπτουσιν, εὑροῦνται δλαι αἱ ἀκτῖνες.

Vitul, le, ἐπ. ζωϊκός

Vitalis, ἀρ. ἀείζωον, φυτόν τῶν στεγῶν.

Vitalité, Θ. ζωϊκότης, (δύναμις καθ' ἣν τὸ ὀργανικὸν σῶμα ἐκτελεῖ ὅλας τὰς ἐνεργείας τῆς ζωῆς). § ζωσιμότης, πιθανότης, τάξις, διάρκεια ζωῆς (τῶν ἀνθρώπων κατὰ διαφόρους ἡλικίας. tables de — ἢ de mortalité βιολογικοὶ πίνακες, (ὅπου βλέπομεν πόσον καθ' ἑκάστην ἡλικίαν ἐλπίζεται ὅτι ζῇ ὁ ἄνθρωπος).

Vitaliana, Θ. *βιταλιανὶς, φυτὸν τῶν Ἄλπεων.

Vitchoura, ἀρ. σιούρα, χειμάμυνα, βαίτη, ἔνδυμα γουνωμένον, τὸ ὁποῖον φοροῦμεν διὰ τὸ κρυος ἐπάνω τῶν ἄλλων.
Vit-de mulet, ἀρ. σωλὴν, σωληνάριον τῶν ὑδραγωγείων.
Vite, ἐπ. ταχὺς γοργὸς, ὀξυκίνητος. il va bien — dans cette affaire βιάζεται πολὺ καὶ διὰ τοῦτο κάμνει ἀνοησίας εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν. vous allez — en besogne παραπολὺ βιάζεσαι.
Vitellaire, Θ. *κροκῖτις, γένος φυτῶν.
Vitelliennes, Θ. πλ. πίνακες, ὅπου οἱ ἀρχαῖοι ἔγραφον ἀστεῖσμοὺς, αἰσχρολογίας κτλ.
Vitement, ἐπίρ. ταχέως.
Vitesse, Θ. ταχύτης, γοργότης. — absolue ἀπόλυτος ταχύτης, — accélerée ἐπιτεινομένη (αὔξουσα) ταχύτης (κίνησις σώματος τὸ ὁποῖον εἰς ὅσους καιροὺς διατρέχει μᾶλλον καὶ μᾶλλον μὲ μεγαλήτερα διαστήματα.) — retardée ἀνιεμένη (βραδύνουτα) ταχύτης ἢ ἀνιεμενη (βραδυνομένη) κίνησις (σώματος διατρέχοντος εἰς ἴσους καιροὺς μᾶλλον καὶ μᾶλλον μικρότερα διαστήματα.) — uniforme (ἰσόχρονος ταχύτης, ἢ) ἰσοταχὴς κίνησις.
Vitet, ἡ | ἀρ. ἄγνος, λύγος, κ. λυγα-
Vitex, | ριὰ, καναπίτσα.
Vithéringe, Θ. βυθηρύγγιον, φυτὸν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
Vitilige, Θ. λεύκη, ἀλφὸς, λευκοδερμία· γενικῶς δὲ ἀμειψίχροια, ἀλλαγὴ τοῦ φυσικοῦ χρώματος τοῦ δέρματος.
Vitmane, Θ. *οὐίτμανον, γένος φυτῶν.
Vitonière, Θ. στροφεὺς τοῦ ὠἀκος, τοῦ τιμονιοῦ § —s ἀμάρα, ὑδρορρόα εἰς τὴν τρόπιν (διὰ τὴν ἐκροὴν τοῦ ὕδατος)
Vitrage, ἀρ. ὑάλωμα, ὅλα τὰ ὑαλία (τσάμια) οἰκοδομῆς τινος. § διάρραγμα ὑελωτὸν (μὲ ὑαλία.)
Vitraux, ἀρ. πλ. μεγάλα διόπτρα, τουρκ. τσάμια τῶν ἐκκλησιῶν.
Vitre, Θ. δίοπτρον, ὑαλίον, τουρκ. τζάμι τῶν παραθυρίων. il casse les —s λέγει ὅ,τι φθάνει, ὑβρίζει, κακολογεῖ.
Vitrer ἐν ὑαλῶ, κοσμῶ, εὐτρεπίζω μὲ διόπτρα, κ. τζάμια. —é, ée, μετ. corps —, ἀνατ ὑαλοειδὴς ὑμήν. humeur —ée ὑαλοειδὴς χυμὸς, μέρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Vitrerie, Θ. διοπτροπωλία, ὑαλοπωλία, πώλησις (τουρκ). τσαμιῶν.
Vitrescibilité, Θ. ὑαλωτις, ἰδιότης σωμάτων, καθ' ἣν χωνευόμενα μεταβάλλονται εἰς ὕαλον.
Vitrescible, ïδ. Vitrifiable.
Vitreux, euse, ἐπ. ὑαλώδης.
Vitrier, ἐπ. διοπτροτέχνης, διοπτροκολλητὴς, κ. τσαμτσῆς.
Vitrifiable, ἐπ. ὑαλώσιμος, μεταβαλλόμενος εἰς ὕαλον.
Vitrification, Θ. ὑάλωσις, μεταβολὴ εἰς ὕαλον (κρυστάλλωσις) καιομένων ἢ χωνευμένων σωμάτων
Vitrifier, ἐν. ὑαλῶ, ὑαλοποιῶ, μεταβάλλω εἰς ὕαλον.
Vitrine, Θ. ὑαλὶς, γένος μονοθύρων κογχυλίων. § *ἐλίνη (éline), γένος φυτῶν.
Vitriol, ἀρ. χαλκάνθη μελαντηρία, θειϊκὸς σιδηρος, τουρκ. καράμπογια — ammoniacale ἔνθειος ἢ θειϊκὴ ἀμμωνία. — blanc θειϊκὸς ψευδάργυρος — bleu χαλκίτης, θειϊκὸς χαλκὸς (βασκάνιον) κ. ἀλογόπετρα. — calcaire γύψος, θειϊκὴ ἄσβεστος κτλ huile de — θειϊκὸν ὀξύ.
Vitriolé, ée, ἐπ. ἐκ θειϊκοῦ ὀξέος πεποιημένος, κατεσκευασμένος.
Vitriolique, ἐπ. χαλκάνθινος. acide — θειϊκὸν ὀξύ.
Vitriolisation, Θ. μεταποίησις τοῦ πυρίτου ἢ θειϊκοῦ σιδήρου εἰς χαλκάνθην εἴτε θειϊκὸν σιδηρον
Vitsène, Θ. *βίσενον, φυτὸν τοῦ Εὐελπίδος ἀκροτηρίου.
Vittarie, Θ. *οὐίταρον, γένος πτερίδων.
Vitupère, ἀρ. μομφὴ, κατηγορία.
Vitupérer, ἐν. μέμφομαι, κατηγορῶ.
Viudita, ἡ veuve, Θ. πίθηκος Ἀμερικανὸς. § εἶδος νήσσης, κ. πάπια.
Vivace, ἐπ. ζώσιμος, περιέχων τὰς ἀρχὰς, τὰ στοιχεῖα μακρᾶς ζωῆς. plantes —s πολυετῆ φυτὰ, (φέροντα ἄνθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καυλοῦ πολλοὺς κατὰ συνέχειαν χρόνους, καὶ τὰ μὴ μαραινόμενα ἀφ' οὗ σποριάσωσι).
Vivacité, Θ. ζωηρότης, ὀξύτης, ζέσις, προθυμία. § ὁρμὴ, μικρὸς θυμός.
Vivandier, ἀρ. Vivandière, Θ. τροφοπώλης, σιτοπώλης, (εἰς τὰ στρατόπεδα.)
Vivanofrane, ἀρ. εἶδος σπόρου.
Vivant, te, ἐπ. ζωὸς, ζωντανός. il n' y a homme — qui puisse assurer ὀὲν εἶναι ἄνθρωπος (ψυχὴ γεννητὴ) ὅπου νὰ βεβαιώσῃ c' est une bibliothèque —te εἶναι ζωσα βιβλιοθήκη, ἄνθρωπος ὁλ. πολυέδμων, πο πολυμαθὴς, πολυΐστωρ. langue —te καθομιλουμένη γλῶσσα. du — de ζώντος τοῦ. en son — ζῶντος αὐτοῦ. § ἀρ. Dieu viendra jugur les —s et les morts ὁ Θεὸς θέλει ἔλθει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς. bon — εὔθυμος, εὐέντευκτος, προσηνὴς, περιποιητικὸς ἄνθρωπος. mal — πονηρὸς, κακοῦργος ἄνθρωπος. § σταθερὸς, ἰσχυρογνώμων, ἀποφασισμένος.
Vivat, ἐπιφ. Ζήτω.
Vive, Θ. ὀράκων θαλάσσιος (τράχουρος;) ἰχθὺς· § ἐπιφ. ζήτω qui. —? τίς εἶ; ἐρώτημα στρατιωτικὸν τὴν νύκτα πρὸς τοὺς διαβαίνοντας (τοῦτο ἐντὸς τῶν φρουρίων λέγεται qui va là;) être sur le qui —εὑρίσκομαι εἰς φόβον, εἰς ἀμηχανίαν, ὑποπτίαν.
Vivelle, Θ. πρίστις (πρίστης;) εἴδος κήτους. § διάρραμμα, πιάσιμον, κατάπιασμα τρύπας εἰς πανίον.
Vivement, ἐπιρ. ζωηρῶς. il s' est expliqué — ὡμίλησε μὲ τόνον. § προθύμως. il poursuit — ses études ἐξακολουθεῖ μὲ ζέσιν τὰς σπουδὰς, τὰ μαθήματά του. § ἰσχυρῶς, κατὰ βάθος. je sens — le froid αἰσθάνομαι βαθέως τὸ ψύχος.
Vivier, ἀρ. ζωγρεῖον, ἰχθυοτροφεῖον, λίμνη (ὀεξαμενὴ μεγάλη) ὅπου τρέφονται καὶ πολλαπλασιάζονται οἱ ἰχθεῖς. § ζωγρεῖον, ἰχθυοτρόφος, πλοιάριον ἁλιευτικὸν εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται ὕδωρ ἀπὸ τρύπας διὰ τὰ ὀψάρια.
Vivifiant, te, ἐπ. ζωογόνος.
Vivification, Θ. ζωογόνησις, ζωοποίησις.
Vivifier, ἐν. ζωογονῶ, ζωοποιῶ, ἐμψυχόνω, δίδω κίνησιν.
Vivifique, ἐπ. ζωογόνος, ζωοποιός.
Vivipare, ἐπ. ζωοτόκος, ζῶον τὸ ὁποῖον γεννᾷ ὅμοια αὐτοῦ ζῶα, καὶ οὐχὶ ὠὰ, φυτὸν τὸ ὁποῖον ἀντὶ ἀνθῶν φέρει βλαστάρια φυλλώδη. § γένος κογχυλίων.
Vivoter, οὐδ. ἀποζῶ, κακοζῶ.
Vivre, οὐδ. je vis, tu vis, il vit, nous vivons, vous vivez, il vivent. je vivais, je vécus, j'ai vécu, je vivrai, vis, vivez, que je vive, je vivrais, que je vécusse. ζῶ, ἀπολαύω, χαίρω τὴν ζωήν. § διαρκῶ. (il vivra dans l'éternité). § τρέφομαι, διαιτῶμαι μὲ . . . il vit de laitage, de légumes ζῇ μὲ γαλακτερὰ, μὲ λαχανικά. il fait cher — dans cette ville τὰ ἐδώδιμα εἶναι ἀκριβὰ εἰς ταύτην τὴν πόλιν. il vit dans le régime διαιτᾶται, ζῇ μὲ δίαιταν. il vit de ménage ζῇ οἰκονομικῶς. il vit de peu ἀποζῇ il vit de poisson ἰχθυοφαγεῖ καθημερινῶς. il vit au jour la journée μεροδούλι μεροφάγι, (ὅ, τι λαμβάνει, ὅ,τι κερδαίνει, τὰ ἐξοδεύει εἰς τὴν ζωοτροφίαν του). μεταφ. ζῇ ἀσκόπως, χωρὶς πρόνοιαν τοῦ μέλλοντος. — à discrétion λέγεται περὶ στρατιωτῶν ζητούντων ἐλευθέρως ὅ,τι θέλωσιν ὅταν εὑρίσκωνται εἰς ἐχθρικὸν τόπον. il vit d'espérance ζῇ μὲ τὴν ἐλπίδα. il vit dans l'attente de quelque chose ζῇ περιμένων (νὰ γίνῃ) τι. il vit de la grâce de dieu δὲν ἠξεύρομεν πῶς ζῇ (ἢ ὡς τρώγων ὀλίγον, ἢ ὡς μὴ ἔχων πόρους.) § διάγω βίον, διαιτῶμαι. — à la ville κατοικῶ, διατρίβω, περῶ τὸν καιρὸν εἰς τὴν πόλιν. § ἀναστρέφομαι, φέρομαι, πολιτεύομαι. il vit en honnête homme ζῇ ὡς τίμιος ἄνθρωπος. aisé à — εὔκολος. difficile à — δύσκολος ἄνθρωπος. il est dificile à — δύσκολον νὰ ζῇ κἀνεὶς μαζί του. il sait — ἠξεύρει νὰ φερθῇ εἰς τὸν κόσμον.

savoir — ἡ γνῶσις καὶ αἱ πράξεις τῶν ἐθίμων, τῶν καθηκόντων τῆς κοινωνίας je vous apprendrai à savoir — θὰ σὲ μάθω πῶς νὰ φέρεσαι, θὰ σὲ σωφρονίσω, (δηλ. θὰ σὲ παιδεύτω διὰ τὸ πταῖσμα.) — sous διατελῶ, ὑπείκω ὑπό. nous sommes libres par ce que nous vivons sous les lois civiles εἴμεθα ἐλεύθεροι ὡς ὑποκείμενοι εἰς νόμους ἀστυκούς. — avec une personne συζῶ (ὡς σύζυγος, ἐν ᾧ πραγματικῶς δὲν εἶμαι τοιοῦτος), ζῶ μὲ παλακίδα

Vivre, ἀρ. βίος, διαγωγή, ἦθη. § τροφή. il lui donna tant pour le — et le vêtement τόσα τὸν ἔδωκε διὰ φαγί καὶ ἐνδυμασίαν. § —s ἐπισίτια, (σιτία, ἤϊα), ἐφόδια, ζωάρκεια, τὰ ἐπιτήδεια. abondance de —s εὐθηνία, πολυτιτία. pénurie de —s σιτοδεία. § σιτισμός, τροφοδοσία, προμήθεια τροφῶν. la compagnie des —s ἡ ἑταιρία τῶν τροφοδοτῶν. il est dans les —s διατελεῖ, εὑρίσκεται εἰς τὴν τροφοδοσίαν. —s pain, —s viande προμήθεια ἄρτου, κρέατος.

Vivrier, ἀρ. ὁ ὑπηρετῶν εἰς τὴν τροφοδοσίαν.

Vizir, ἀρ. βιζίρης, (σατράπης), μέγας ἀξιωματικὸς τοῦ Σουλτάνου. grand — γραμματεὺς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

Vizirat, ἡ Viziriat, ἀρ. βιζιράτον, σατραπεία, ἀξίωμα τοῦ βζίρου. § διάρκεια τῆ, ἐξουσίας, τῆς ἀρχῆς τοῦ βιζίρου.

Voa-azigné, ἀρ. *βοάξινον, μέγα δένδρον ῥητινῶδες τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voacanga, ἀρ δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa-carabo, ἀρ. δενδρύλλιον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa-fatre, Voa-fas, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa-haramé, ἀρ. δένδρον ῥητινῶδες τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa-kicasou, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa-longosse, ἀρ. *καρδαμωμίτης, εἶδος κα. δαμώμου, (τυνὸς κακουλὲ, ἀρώματος) τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voambe, ἀρ. εἶδος δολίχου, φασήλου τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa nam, ἡ Andouron, ἀρ. καρπὸς τοῦ Μαδαγασκὰρ ἐδώδιμος.

Vondzéie, Ϟ. φυτὸν τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa pène, ἀρ. δενδρύλλιον τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa-ra, Ϟ. συνὴ τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa-saha, ἀρ. φοίνιξ τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voa-sohi, ἀρ. δένδρον τοῦ Μαδαγασκὰρ, φέρον καρπὸν σακχαρώδη.

Voa-sourindi, ἀρ. καρπὸς πυρηνοφόρος τοῦ Μαδαγασκάρ, ἔχων τὴν ὀσμὴν τοῦ Μοσχοκαρύου, ἐδώδιμος.

Vocable, ἀρ. λέξις. § πατρωνεία, προστασία. § προσφώνησις, ἀφιέρωσις. § ἐπίκλησις, ἀρχ.

Vocabulaire, ἀρ. ὀνομαστικὸν, (λεξικον ἐξηγοῦν συντόμως τὰς λέξεις.)

Vocabuliste, ἀρ. λεξικογράφος.

Vocal, le, ἐπ. φωνητικός. lettres —es φωνήεντα. prière —e προφορικὴ, διὰ στόματος γινομένη παράκλησις. musique —e φωνητικὴ μουσική.

Vocalement, ἐπίρ. φωνητικῶς.

Vocalisation, Ϟ. μελῳδία, μελισμὸς, τὸ ψάλλειν ἐπί φωνήεντός τινος χάριν ἀσκήσεως.

Vocaliser, οὐδ. μελίζω, μελῳδῶ, ψάλλω ἐπι τινος φωνήεντος διὰ νὰ γυμνάσω τὴν φωνήν μου.

Vocalises, Ϟ. πλ. (φωνασκήματα), προγυμνάσματα τῆς φωνῆς, μαθήματα μελῳδίας ἐπί τινος φωνήεντος.

Vocatif, ἀρ. κλητικὴ πτῶσις

Vocation, Ϟ. κλῆσις. la — des juifs, la — des gentils ἡ κλῆσις τῶν Ἑβραίων τῶν Ἐθνικῶν εἰς σωτηρίαν. la — d'Abraham ἡ κλῆσις τοῦ Ἀβραὰμ, εὐλογία ὀηλ. τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῦ Ἀβραὰμ διὰ νὰ γινῃ ὁ πατὴρ τῶν πιστῶν. § κλῆσις, προορισμός, ἐσωτερικὴ διάθεσις, κλίσις δι' ἣν ὁ Θεὸς φέρει τὸν ἄνθρωπον εἰς εἴδός τι βίου, προαίρεσις. j'ai de la — pour cet état προαισθάνομαι τινὰ βίον, ἔχω κλίσιν εἴς τι ἐπάγγελμα. § προορισμός, τὸ τέλος, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχει τις προωρισμένος.

Vochy, ἀρ. μέγα δένδρον τῆς Γουϊανῆς.

Vochysiées, Ϟ πλ. σύστημα φυτῶν.

Vocifer, ἀρ. *ἀοιδάετος ἢ ᾠδικὸς ἀετὸς τῆς Ἀφρικῆς.

Vociférations, Ϟ. πλ. λαρυγγισμὸς, κραυγαὶ, λόγοι μὲ κραυγας

Vociférer, οὐδ. λαρυγγίζω, φωνασκῶ, κραυγάζω, ὁμιλῶ μὲ φωνάς.

Vœu, ἀσ. εὐχὴ, ὑπόσχεσις, τάξιμον πρὸς τὸν Θεὸν, κτλ je n'ai pas fait — de faire une telle chose εἶμαι ἐλεύθερος νὰ κάμω ἢ νὰ μὴ κάμω τι, δὲν εἶμαι ὑποχρεωμένος § ἀνάθημα, ἀφιέρωμα. ce tableau est un — (ἡ exvoto λατ) ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι (ἀφιέρωμα), ἀφιερωμένη. § ψῆφος. § —s εὐχαὶ, ἐπιθυμίαι. j'ai fait des —s pour vous εὔχομαι, (παρακαλῶ τὸν Θεὸν ὑπερ σοῦ).

Vogèle, Ϟ. *βόγηλον, γένος φυτῶν

Vogélie, Ϟ. *βογηλία, γένος φυτῶν.

Voglie, ἴδ. bonne voglie

Vogmare, ἀρ. * βόγμαρον, ἰχθὺς τῆς Σλαυδικῆς Θαλάσσης.

Vogue, Ϟ. εἰρεσία, κίνησις τοῦ πλοίου διὰ τῶν κωπίων. § φήμη, δόξα, ὑπόληψις, ὄνομα. il a une grande — ἔχει πολὺ ὄνομα. il est en — φημίζεται (πρὸ πάντων). § συρμὸς. § τόπος τῶν κωπίων. — avant ἀρχιερέτης, ἀρχικωπηλάτης δι-

Voguer, οὐδ. ἐρέσσω, πλέω διὰ τῶν κωπίων, καὶ ἁπλῶς πλέω, Θαλασσοπορῶ, (ναυτιλλομαι). vogue la galère ἂς γένῃ ὅ,τι γένῃ, (ὅ, τι Θέλῃ). faire — l'étoffe κάμνω νὰ πετάξῃ, τινάσσω εἰς καλαμωτὴν, τὴν ὕλην, μὲ τὴν ὁποίαν θέλω νὰ κατασκευάσω τὸν πίλον.

Vogueur, ἀρ. ἐρέτης, κωπηλάτης.

Vohirie, Ϟ. *βοίριον, γένος φυτῶν.

Voici, προθ. ἰδοὺ, (ἐπὶ πραγμάτων κειμένων πλησίον). en — d'une bonne παράξενον πρᾶγμα. en — d'une autre καὶ τοῦτο νοστιμον — qu'il vient ἰδοὺ ἔρχεται. l'homme que — ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος —venir le printemps ἐπέστη, ἔρθατε τὸ ἔαρ. comme il parlait à la femme — venu le mari ἐν ᾧ ὡμιλοῦτε τὴν γυναῖκα νά σου καὶ ὁ ἄνδρας της.

Voie, Ϟ. ὁδὸς, δρόμος. sortir de la bonne — ἐκτρέπομαι τῆς εὐθείας. — étroite ἡ (στενὴ) ὁδὸς τῆς σωτηρίας. — large ἡ ὁδὸς τῆς ἀπωλείας. μεταφ. διαγωγὴ, τρόπος. je ne sais quelle — je dois tenir δὲν ἠξεύρω (τί δρόμον νὰ πιάσω), τί τρόπους νὰ μεταχειρισθῶ. § αἱ ὁδοὶ τοῦ Θεοῦ, αἱ ἐντολαί. Seigneur enseignez moi vos —s Κύριε δεῖξόν μοι τὰς ὁδούς του. § κρίματα, ἀποφάσεις Θεοῦ. les —s du seigneur sont impénétrables τα κριματα κυρίου ἀδυσσος. — lactée ὁ γαλαξίας. premières —s, ἰατρ. ὁ στόμαχος καὶ τὰ ἔντερα. § το μεταξὺ τοῦ τροχοῦ ἁμάξης διάστημα. cette voiture a la — ἡ ἅμαξα αὕτη ἔχει τὸ νενομισμένον καὶ διατεταγμένον ἢ συνειθισμένον πλάτος μεταξὺ τῶν τροχῶν. suivre la — d'une carosse ἀκολουθῶ τὴν ἁρματοτροχιὰν, τὴν ἁμαξιὰν, τὸν δρόμον τοῦ ἁμαξιοῦ. les chiens sont sur la — τα σκυλία περιπατοῦσιν εἰς (διώκουσι) τὰ ἴχνη του ἀγριμιοῦ. mettre quelqu'un sur la — βάλλω, φέρω τινα εἰς τον δρόμον, τουτέστιν δδηγῶ, συμβουλεύω, εὐκολύνω αὐτὸν κατά τι. il est à bout de — ἐξήντλησεν, ἐτελείωσεν ὅλα τὰ μέσα (δὲν ἐλπίζει πλέον τίποτε) § μέσον, τρόπος μεταπομπῆς. il a envoyé les marchandises par la — de messager, par la — de l'eau κτλ. ἔστειλε τὰς πραγματείας του διὰ τῆς φορτηγοῦ ἁμάξης, διὰ τοῦ ποταμοῦ. écrivez-moi par la — de la poste γράψε μου διὰ τοῦ ταχυδρομείου. § ὄχημα, ἁμαξιὰ, τὸ φόρτωμα μιᾶς ἁμάξης. une — de bois μία ἁμαξιὰ ξύλων. une — d'eau ἕνας δρόμος νεροῦ, τουτέστι δύω ὑδρίαι (καδία) ὕδατος, τοὺς ὁποίους ὁ ὑδροφόρος βαστάζει κρεμασμένους ἀπὸ ἕνα κρίκον (στεφάνι). — d'

oau, ναυτ. διοδος, τρύπα ὅθεν εἰσέρχεται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ πλοῖον. § χημ. τρόπος, εἶδος ἀναλύσεως, ἢ συνθέσεως. — sèche ἡ διὰ τοῦ πυρὸς γινομένη. — humide ἡ διὰ τοῦ ὑδατος. —s de drois καταφυγὴ εἰς τὴν δικαιοσύνην. —s de fait βιοπραγίαι, αἰκίαι, αὐτοδικίαι. § πρίσμα, ἄνοιγμα τοῦ ξύλου ἀπὸ τὸ πριόνιον — d'une scie ἡ ἀπόστασις τῶν ὀδόντων τοῦ πρίονος, ἢ τρύπα. Voilà, πρόθ. ἰδού, (ἐπὶ πραγμάτων ὀπωσοῦν διεστώτων ἢ μακρυσμένων). le — νάτος. — mon opinion (οὕτω μοι δοκεῖ) αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου. — qu'on sonne ἰδοὺ κτυπῶσι. — qui est fait tout à l'heure ἰδοὺ ἀμέσως γίνεται. — qui est bien ἀρεστή, ἀρέσκει. — qui va bien ἄριστα, ἀξιολόγα, θαυμάσια.

Voile, ἀρ. καλύπτρα, κρήδεμνον, σκέπασμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ ὕφασμα. § κάλυμμα, γουνοῦλιον τῶν μοναχῶν γυναικῶν, τῶν καλογραιῶν. prendre le — ἐνδύομαι τὸ μοναχικὸν σχῆμα, γίνομαι μοναχή, καλογηρεύομαι. quitter le — ἀρνοῦμαι τὸν (καλογηρικὸν) μονα(σπε)χικὸν βίον, μεταφ. πρόσχημα, πρόφασις. sous le — de l'amitié μὲ πρόσχημα φιλίας. prendre — de la modestie ὑποκρίνομαι, προσποιοῦμαι μετριοφροσύνην. § θ ναυτ. ἱστίον, ἄρμενον, ῥάκος, ὀθόνη, πανίον, μεταφ πλοῖον. flotte de 100 —s στόλος ἀπὸ ἑκατὸν πλοῖα. à pleines —s ὅλοις ἱστίοις, πληστίστιος μεταφ ἐξ ὅλης καρδίας, προθυμότατα. aller à pleines —s ἱστιοδρομῶ, οὐριοδρομῶ. mettre à la — ἀναπετάννυμι, ἀνίημι τὰ ἱστία, ἀνάγομαι, σηκόνομαι, εὐγαίνω ἀπὸ τὸν λιμένα, (κάμνω πανιά). faire — ἐκπλέω, ἀνάγομαι. baisser les —s στέλλομαι, ἢ στέλλω, κατάγω, μαζεύω τὰ ἱστία. mener les —s καθίημι τὰ ἱστία. aller à la — et à rames ἀνέμῳ καὶ εἰρεσίᾳ πλεῖν, πηγαίνω, ταξιδεύω μὲ πανία καὶ μὲ κωπία. μεταφ. ἐπιχειρῶ πάντα τρόπον πρὸς κατόρθωσιν, ἐπιτυχίαν τινὸς πράγματος. ouler la — dans quelque affaire ὑποχαλῶμαι, τὰ ῥίχνω κάτω, ὁμιλῶ μὲ ὀλιγότερον τόνον, ἔχω ὀλιγοτέρας ἀπαιτήσεις. faire —, force de —s, forcer de —s ἀνοίγω ὅλα τὰ πανία διὰ περισσοτέραν ταχύτητα. — d'artimon ἀρτέμων, ἀκάτιος, τὸ μεγαλήτερον πανίον. — de misaine ἐπίδρομος, τὸ δεύτερον πανί. — du hunier ὅλων, τὸ μικρὸν πανὶ § ἐλαφρὸν ὕφασμα πένθους. § κάλυμμα, (;) ὑμὴν (μεμβράνα) μικρὰ ἐμπροσθεν τῆς κεφαλῆς τινων μαλακίων. — déployée ἀναπεταστικὸς, εἶδος στρόμβου. — roulée πτυχίτης, ἕτερον εἶδος στρόμβου.

Voiler, ἐν. καλύπτω, σκεπάζω. § καλογηρεύω νέαν. μεταφ. κρύπτω. se —, αὐτοπ. παλύπτομαι. § οὐδ ὑπείκω, ὑποχωρῶ, κάπτομαι, λιγύζω. —é, ée, μετ. porcelaine —ée μελάγχους μορρίνη, ἡ μορρίς, φλεβουρίνη μαυρισμένον ἢ ἀπὸ τὴν φλόγα ἢ ἄλλο τι συμβεβηκὸς soleil — d'un nuage ἥλιος ἐπιπροσθούμενος, ἐσκοτισμένος ἀπὸ νέφος. voix —ée φωνὴ ἰσχνή, ἀμυδρά. vaisseau bien, mal — πλοῖον ἔχον εἰς καλὴν ἢ κακὴν κατάστασιν, θέσιν τὰ πανία του.

Voilerie, θ *ἀρμενορράφειον, τόπος, ὅπου ῥάπτουσι, διορθοῦσι τὰ πανία τῶν πλοίων.

Voilette, θ ὀθόνιον, μικρὸν πανίον

Voilier, ἀρ bon — ταχύπλους ναῦς, (ταχυναύτου σκάφος) mauvais — βραδύπλους ναῦς (βραδυναύτου σκάφος) § ἀρμενορράφος ἢ ῥαπτὴς ἱστίων καὶ πανίων τοῦ πλοίου.

Voilière, θ. Γεωμ. καμπύλη σχηματιζομένη ἀπὸ τὸ κονταμένου (ῥυτιδωμένου) πανίου τοῦ πλοίου

Voilure, θ *ἀρμενοθεσία, θέσις τῶν ἀρμένων εἰς τὸ πλοῖον. § ἀποσκευὴ ἀρμένων, πανίων

Voir, ἐν. je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient. je voyais. je vis j'ai vu. je verrai. vois verrez. que je voie que je visse. je verrais voyant, κτλ. ὁρῶ, βλέπω. — clair ὀξυδορκῶ, βλέπω ὀξύ. — de travers παραβλέπω, κ. στραβοκυττάζω. — trouble ἀμβλυωπῶ, ἀμβλυώττω il voit cette femme ἀποκαμβάνει αὐτὴν τὴν γυναῖκα cette maisson voit sur un jardin ἡ οἰκία (ὑπέρκειται κήπου) βλέπει εἰς κῆπον § ἐπισκέπτομαι. c est tel médecin qui voit ma mère ὁ δεῖνα ἰατρὸς κυττάζει τὴν μητέρα μου. § ἐννοῶ, καταλαμβάνω, κρίνω je vois bien qu'il se perd βλέπω ὅτι χάνεται. je lui ai fait — du pays τὸν ἔδωκα πολὺν κόπον, πολλὴν ἐνόχλησιν, πολλὰς φροντίδας. il a vu le loup εἶδε πολλάκις πόλεμον, ἔτυχεν εἰς πολλοὺς κινδύνους, εἶναι τριμμένος εἰς τὰ πράγματα. § πειρῶμαι, δοκιμάζω. voyez si ce vin est bon ἰδὲ ἂν ὁ οἶνος αὐτὸς εἶναι καλὸς § φροντῶ, συχνάζω πρός τινα. ce n'est pas un homme à — δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ πηγαίνῃ νὰ τὸν βλέπῃ τις, νὰ τὸν συναναστρέφηται. § προσέχω, φροντίζω. voyez à nous faire souper (κύτταξε), φρόντισε νὰ μᾶς δώσῃς νὰ φάγωμεν. faire — δείκνυμι, κ. δείκνω. § παριστάνω. il a fait — sa blessure au chirurgien ἔδειξε τὴν πληγήν του εἰς τὸν χειροῦργον. il a fait — qui il avait du cœur ἀπέδειξεν ὅτι ἦτον ἀνδρεῖος. je lui ferai bien — à qui il se joue, ἢ il a affaire θὰ τὸν δείξω μὲ ποῖον παίζει ἢ ἔχει νὰ κάμῃ. il fait beau vous — à votre âge songer au mariage ὡραῖον (νόστιμον) τῷ ὄντι πρᾶγμα εἶναι νὰ σὲ βλέπῃ τις εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν φροντίζοντα περὶ γάμου. son ouvrage n'a pas encore vu le jour τὸ σύγγραμμά του δὲν ἐδημοσιεύθη ἀκόμη. chaque année voit un chengement κάθε χρόνον συμβαίνει (μία) τις μεταβολή. § οὐδ. ἢ ἐλλειπτικῶς τοῦ règles, καθαίρομαι. elle ne voit plus (ὀλ. ses règles) δὲν ἔχει πλέον τὰ καταμήνιά της, δὲν ἔρχεται εἰς τὴν τάξιν της se —, αὐτοπ βλέπω ἐμαυτόν il se voit dans le mirroir κατοπτρίζεται. § φαίνομαι — u, ue, μετ. une lettre de change est payable à —e ἡ συναλλαγματικὴ πρέπει νὰ ἐξοφληθῇ ἅμα ἐμφανισθῇ (συνήθως δὲ λέγεται payable à vue) — bon ἐθεωρήθη, ἐνεκρίθη φράσις τιθεμένη ὑποκάτω τινος λογαριασμοῦ, κατασταίζου, ἢ ἄλλου ἐγγράφου τοιούτου καθυποβαλλομένου εἰς ἔγκρισιν. le — bon manque à cette pièce ἡ ἔγκρισις (ἡ ἐπιθεώρησις) λείπει ἀπὸ τοῦτο τὸ ἔγγραφον. il a fait la chose à boule ἢ à la boule —e ἔκαμε τὸ πρᾶγμα ἀτερισκέπτως, ἀτόκαστα. — les raisons et les allegations de part et d'autre, διεν. θεωρηθέντων τῶν λόγων καὶ ἐπιχειρημάτων ἑκατέρου τῶν διαδίκων. — διὰ ἢ ὡς πρός. la récompense est petite — son grand mérite ἡ ses services ἡ ἀνταμοιβὴ εἶναι μικρὰ ὡς πρὸς τὴν μεγάλην ἀξίαν ἢ τὰς ὑπηρεσίας του. —que ἐπειδή. je m'étonne qu'il ait entrepris cela — qu'il n'est pas très hardi θαυμάζω ὅτι ἐπεχείρησε τοῦτο, διότι δὲν εἶναι πολὺ τολμηρός. le — d'une sentence ἡ ἔκθεσις, τὸ νόημα, ἢ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποράσεως. au — κατ' ὄψιν ἐπὶ παρουσίᾳ cela a été fait au — (et au su) de tout le monde τοῦτο ἔγεινε παρόντων (καὶ ἐν γνώσει) πλήθους (ὅλων τῶν) ἀνθρώπων.

Voirane, ἀρ. βοίρανον, δένδρον τῆς Γουϊάνης.

Voire, ἐπίῤ. πρὸς δὲ, ὡς καὶ, μέχρι καὶ τοῦ. tout le monde était de cet avis — M. un tel qui n'est d'avis de personne ὅλοι ἦσαν αὐτῆς τῆς γνώμης, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Κ. ὅστις δὲν συμφωνεῖ μὲ κἀνένα. § ἀληθῶς. (ἀρχ.)

Voirement, ἐπίῤ. ἀληθῶς.

Voirie, θ. ἐπάγγελμα, ὑπηρεσία τοῦ Voyer. § ὁδὸς (ἀρχ.) § ἀστυνομία τῶν ὁδῶν. § βορβοροδοχεῖον, ὀζοθήκη, τόπος, ὅπου φέρονται ἢ ῥίπτονται αἱ ἀκαρθασίαι, τὰ πτώματα κτλ. § ἄχρηστα, ἀπορρίψιμα τοῦ χρεωπώλου.

Voisin, ine, οὐσ γείτων, πάροικος, ἀγχε-

τέρμων. § ἐπ. ὅμορος, πλησιόχωρος, γειτονικός.

Voisinage, ἢ Voisinance, (ἀρχ.) ἀρ. γειτνίασις, παροικία, κ. γειτονία. § τόπος ὅμορος, γειτονικός.

Voisiner, οὐδ. γειτονεύομαι, ἐπισκέπτομαι (οἰκικῶς) τοὺς γείτονας.

Voiture, Θ. ὄχημα, ἅρμα, ἅμαξα, (κυρίως ἡ σκευαγωγός) chemin de — ἁμαξητὸς, ἁμαξήλατος ὁδός. § ἐπιβάται, ὁδοιπόροι ἐμβαίνοντες εἰς ἅμαξαν. le roulier n' a pas trouvé — ὁ ἁμαξηλάτης οὐκ εὗρεν ἀνθρώπους (τουρκ. μουστερίδες.) § μετακομιδή. on a tant payé pour la — de ces marchandises ἐπλήρωσε τόσα διὰ τὴν μεταφορὰν τούτων τῶν πραγματειῶν. lettre de — *φορτωτήριον (φορτωτική) ἔγγραφον τοῦ ἁμαξηλάτου, ὅπου φέρονται ὀνομαστὶ ὅσα πράγματα μετακομίζει καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον θέλει πληρωθῇ.

Voiturer, ἐν. ἔχω, μετακομίζω, μεταφέρω ἐπὶ ἁμάξης.

Voiturier, ἀρ. ἁμαξηλάτης, ἀγωγεὺς, κ. ἁμαξᾶς.

Voiturin, ἀρ. (ἁμαξηλάτης, ἱπποδότης), ὅστις δίδει ἐπὶ μισθῷ ἵππους καὶ ἁμάξια εἰς τοὺς ὁδοιπόρους, τοὺς περιηγητάς.

Voix, Θ. φωνή. μεταφ. ἐσωτερική τις διάθεσις προτρέπουσα ἢ ἀποτρέπουσα, νουθεσία, συμβουλή. il écouta la — de la consciance ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως. il étouffa la — de la nature ἔπνιξε (τὴν φωνὴν) τὸ αἴσθημα τῆς φύσεως écoutez la — de votre ami ἄκουσον τῶν φίλων σου τὰς συμβουλάς. il éleva la — ὕψωσε (τὴν φωνὴν), ὡμίλησεν ἐντόνως, αὐθαδῶς, ὑψηλοφρόνως. forcer la — blanche φωνὴ λαμπρά. cantate à une seule — μονῳδία. — humaine ἀνθρωποφωνία, ψάλμα (jeu) τῆς ἐνταυτοσύριγγος μιμούμενον τὴν φωνὴν τοῦ ἀνθρώπου. — angélique ἀγγελοφωνία, εἶδος ἄσματος, ψάλματος τοῦ αὐτοῦ ὀργάνου κτλ. § Γραμ. — active διάθεσις ἐνεργητική. — passive διάθεσις παθητική. § ψῆφος. aller aux— ψηφηφορῶ. à la pluralité des — κατὰ πλειονοψηφίαν. tout d'une — παμψηφεὶ, ὁμοψήφως, ὁμοθυμαδόν. — active ἐνεργητικὴ ψῆφος, δύναμις τοῦ ἐκλέγειν, τοῦ χειροτονεῖν. — active et passive ψῆφος ἐνεργητικὴ καὶ παθητική, δύναμις τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. — conclusive ἀποφαστικὴ ψῆφος. — consultative συμβουλευτικὴ ψῆφος. — délibérative βουλευτικὴ ψῆφος ἐπὶ συνελεύσεως. il a — en chapitre ἔχει ὑπόληψιν εἰς συναστροφὴν ἢ ἄνθρωπόν τινα σημαντικόν. — publique φήμη. — de peuple φωνὴ λαοῦ, κοινὴ γνώμη. de vive — προφορικῶς, διὰ στόματος.

Vol, ἀρ. πτῆσις, πέταμα τῶν πτηνῶν. de chapon διάστημα γῆς ὅσον διατρέχει ὁ κάπων πετῶν διδόμενον τὸ πάλαι εἰς τὸν πρωτότοκον πέριξ τοῦ ἀρχοντικοῦ οἴκου. il prit un — trop haut ὑπερυψώθη, ὑψώθη ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπερηφανεύθη, ἔγινεν ὑψηλόφρων ὑπὲρ τὸ δέον, ὅπανταχοῦ περισσότερα παρ' ὅσα δύναται il est arrivé à cette dignité (à cette place) de plein — ἔρθασε διὰ μιᾶς, (μὲ ἓν πέταμα) εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν θέσιν, χωρὶς δηλ. νὰ περάσῃ τοὺς διὰ μέσου βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας. μεταφ. εὐφυΐα, μεγαλοφυΐα, μεγαλοφροσύνη. § chasse de — ὀρνιθοθηρευτική, κυνήγιον μὲ ἱέρακας. § τὸ πλάτος τῶν πτερύγων ἀνοιγομένων τῶν πτηνῶν. § κλοπή. — avec effraction κλοπὴ μὲ κλειθροῤῥηξίαν. — de grand chemin λῃστεία. § κλέαμα, τὸ κλεμμένον πρᾶγμα. — qualifié μεγάλη, βαρεῖα κλοπὴ μὲ περιστάσεις ταραττούσας τὴν δημόσιον εὐταξίαν.

Volable, ἐπ. φώριος, κλοπιμαῖος.

Volage, ἐπ. ἄστατος, ἀλλοπρόσαλλος, ἀκατάστατος. feu — εἶδος λειχῆνος εἰς τὸ πρόσωπον τῶν παιδίων Ναυτ ἀσταθὲς, μετέωρον πλοῖον.

Volaille, Θ. πτηνὰ, πουλία, ἰδιαιτέρως οἱ ἀλεκτορίδες (ὄρνιθα) καὶ κάπων.

Volanos, ἀρ. βόλανος, πτηνὸν τῶν Φιλιππονήσων.

Volant, te, ἐπ. πτηνὸς, πετεινὸς, δυνάμενος νὰ πετάσῃ petite-vérole —e φλογία ἀρχαία, ἀκινδυνος fusée —e μετάρσιον ἢ ὑψίδρομον πυροκρότιλον, (πυρσόκροτον), εἶδος φυσεκίου, τὸ ὁποῖον πετᾷ μόνον εἰς τὸν ἀέρα. feuille —e μοναδικὸν, ἓν μόνον φύλλον, χαρτίον γραμμένον assiettes —es (παρεψήματα), * ἀσυνάρτητοι παροψίδες (μὴ ἀποτελοῦσαι μέρος τῆς τακτικῆς παραθέσεως (service) τῶν φαγητῶν, καὶ περιέχουσαι ἐλαφρά τινα φαγητά). table —e ἀοριστότοπος, ἡ ἀοριστόθετος, τράπεζα (μὴ ἔχουσα ἴδιον, τόπον προσδιωρισμένον ἐντὸς τοῦ Σκλάμου), ἡ ἐξέλικτος (ἑλξέλικτος) τράπεζα καταβιβαζομένη ὑποκάτω τοῦ σανιδώματος καὶ ὑψουμένη ἐν καιρῷ ἀνάγκης. chaise —e θρανίον ἑλξέλικτρον, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει καὶ καταβαίνει διὰ σχοινίων καὶ οὕτω καταντᾷ περιστὴ ἡ ἀνάβασις καὶ κατάβασις τῆς σκάλας. draperie —e, ζωγραφ. ἀεροδόνητος αὐλαία, ἀεροδίνητον, παραπέτασμα, ἡ ἐμπέτασμα. pistole —e παλινστροφον νόμισμα (ἐπανερχόμενον εἰς τὰς πρώτας χεῖρας). camp — στρατόπεδον, στράτευμα μικρὸν συγκείμενον μάλιστα ἀπὸ ἱππικὸν διὰ νὰ ἐκτελῇ ἐπιδρομὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἢ νὰ παραφυλάττῃ. artillerie —e πυροβολικὸν ἱππόσυρτον, (κινούμενο ταχέως ἀπὸ ἵππους κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων.) cachet — ἐκκοπὲς σφράγισμα. cerf — σκάρθος, εἶδος κανθάρου, ἀετὸς, (χαρτίον ὡσειδοῦς σχήματος, τὸ ὁποῖον ῥίπτουσιν εἰς τὸν ἀέρα τὰ παιδία). pont — ἐλαφρότατον κατάστρωμα πλοίου (μὴ ἐπιδεχόμενον βάρος σφαιροβόλων.)

Volant, ἀρ. ἅρπαστὸν, ἢ ἅρπαστον (ἐφεντίδα), κομμάτιον ξύλου, ἐλέφαντος, φελλοῦ φέρον πτερὰ καὶ ῥιπτόμενον μὲ ἐλατῆρα (raquette). § πτερὰ ἀνεμομύλου. § ἁπλοΐς, ἔνδυμα χωρὶς ἐσωπάνι. § ἱποχεὺς, σιδήριον βραδύνον τὴν κίνησιν τῶν τροχῶν τοῦ κρουματικοῦ ὡρολογίου, ὅταν κτυπᾷ. § κλάδος (ἁπλῶς δὲ τόπος) ὅπου τίθενται οἱ ἰξευτικοὶ κάλαμοι, (ἰξόβεργα). § σταλίδες, κάμακες βρόχων. — des étangs νυμφαία, φυτόν.

Volards, ἀρ. πτ. κλαδία λεπτῶν ὀϊνδρων, ἐξ ὧν πλέκονται ταρσώματα.

Volatil, le, ἐπ. (πτητικὸς), ἐξατμιστος, διατμιστός.

Volatile, ἀρ. πτηνὸς. les —s τὰ πτηνά. § ἐπ. l'espèce — τὸ πτερωτὸν γένος.

Volatilisation, Θ. ἐξάτμισις, διάτμισις

Volatiliser, ἐν. ἐξατμίζω, διατμίζω. se —, αὐτοπ. ἀναθυμιῶμαι, ἐξατμίζομαι.

Volatilité, Θ. ἐξατμισμὸς, διατμισμός.

Volatille, Θ. ἐδώδιμα πτηνά (οἰκ.)

Volatine, Θ. μελισμὸς, κύλισμα (σύντομον) τῆς φωνῆς.

Volcan, ἀρ (ὑφαίστειον), πυρίπνοον ὄρος, μεταφ. φαντασία διάπυρος, ζωηρά. § ῥαδιουργίαι ἐπαπειλοῦσαι τὴν ἀσφάλειάν τινος βασιλείου, κτλ.

Vole, Θ. βόλος, παίξιμον. il a fait la — ἔλαβεν ὅλα τὰ χαρτία (τοῦ παιγνιδίου), ἔκαμεν ὅλαις ταῖς χαρτωσιαῖς.

Volée, Θ. πτῆσις, πέταμα πτηνοῦ. prendre sa — ἀφίπταμαι, πετῶ, φεύγω. § ἴλη, ἀγέλη, πλῆθος πτηνῶν πετωμένων ὁμοῦ, ἢ ὁμηλίκων, γεννηθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν τοῦ ἔτους. μεταφ. νέοι συνήλικες, ἄνθρωποι ὁμότεχνοι il sortit du collége une — de jeunes gens ἐξῆλθε τοῦ σχολείου στίφος νέων. — de coups de bâton ξυλοκοπία, ξυλοκόπημα. donner une — ξυλοκοπῶ. § τάξις, ὕψος, δύναμις. c'est une personne de la haute — εἶναι ἄνθρωπος (τῆς πρώτης τάξεως), ἔξοχος, εὐδόκιμος, σημαντικός. — du canon πυροκρότησις σύγχρονος πολλῶν σφαιροβόλων, (κανονίων). tirer à toute — πυροβολῶ ἢ πυροκροτῶ, (ῥίπτω τὸ κανόνιον) ἀσκόπως, χωρὶς σημάδι, ὥστε ἡ σφαῖρα ἀντανακλᾶται ὡς ἐπὶ ὀστρακισμοῦ. — d'un

canon τὸ μεταξὺ τοῦ στομίου καὶ τῶν σφαιρωμάτων τοῦ κανονίου (tourillons) μέρος τοῦ σφαιροειδοῦς. sonner à toute — βάλλω εἰς κίνησιν, σημαίνω ὅλους τοὺς κώδωνας. sonner une —, deux —s σημαίνω ἅπαξ, δίς, κτλ. jouer de —, prendre de — à la κινῶ, ἀποπέμπω τὴν σφαῖραν, (ἐπὶ παιδιᾶς) πρὶν πέσῃ, πρὶν ἐγγίσῃ τὴν γῆν. il a la — bonne ἢ sûre εἶναι πολὺ ἐπιτήδειος νὰ ἁρπάζῃ τὴν σφαῖραν, πρὶν πέσῃ καὶ νὰ τὴν ῥίπτῃ. prendre une balle ἢ un coup entre bond et — ἁρπάζω τὴν σφαῖραν ἐν ᾧ εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑψωθῇ, ἀφ' οὗ ἤγγισε τὴν γῆν. (il a attrapé), il a obtenu cette grâce tant de bord que de — ἐπέτυχε τὴν χάριν εἰς καλὴν στιγμὴν, εὐκαιρίαν. faire une chose tant de bord que de — κάμνω τι πρᾶγμα ὡς ὄναμαι. § *σειραφόριον, ξύλον ὁριζόντιον ἔμπροσθεν τῶν ζυγίων ἵππων, ὅπου δένονται οἱ παρήοροι, τῆς δευτέρας σειρᾶς οἱ ἵπποι. (il faut mettre ces chevaux à la —) cheval de — σειραφόρος ἵππος. à la — ἀπερισκέπτως, ἀστόχαστα. il ne sait ce qu'il dit, il parle à la — δὲν ἠξεύρει τί λέγει, λαλεῖ ὅ,τι φθάσῃ, κατὰ τύχην.

Voler, οὐδ. ἵπταμαι, πετῶ. μεταφ. κινοῦμαι, τρέχω ταχέως, ὁρμητικῶς. il veut — avant que d'avoir des ailes θέλει νὰ ἐξοδεύσῃ πρὶν ἀποκτήσῃ χρήματα, ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ τι πρὶν εὕρῃ τοὺς ἀναγκαίους πρὸς κατόρθωσιν, ἐπιτυχίαν τρόπους. § θηρεύω, κυνηγῶ μὲ ἱέρακας, κτλ. — d'amont ἀφίνω ἐλευθέρους τοὺς ἱέρακας. — de poing ῥίπτω, ξαπλόνω τοὺς ἱέρακας κατὰ τῶν πτηνῶν. ils volent haut et gras πετοῦν (εὐχαρίστως) προθύμως. — en rond φέρονται κυκλικῶς περὶ τὸ θήραμα. — en long κατ' εὐθεῖαν γραμμήν. — en pointe ὀξέως à reprise ἐκ διαλειμμάτων. il se plaît à — εὐχαριστεῖται νὰ κυνηγῇ μὲ τοὺς ἱέρακας. l'oiseau vole la corneille, le héron ὁ ἱέραξ διώκει τὴν κορώνην, τὸν ἐρωδιόν.

Voler, ἐν. κλέπτω. — quelqu'un κλέπτω τὰ πράγματά τινος. il vole sur les grands chemins κλέπτει, περιφέρεται λῃστικῶς. bien volé ne profite jamais, παρ. τὸ (κλοπιμαῖον) κλεψιμιὸν, καθὼς ἔρχεται, πηγαίνει.

Volereau, ἀρ. μικρὸς κλέπτης, κ. κλεφτάκος.

Volerie, Ϛ. κλοπή.

Volet, ἀρ. θυρώματα, δικλεῖδες, παραθυροφυλλον. —s brisés παραθυρόφυλλα δίπτυχα, τὰ ὁποῖα τζακίζονται εἰς δύω κομμάτια ἢ διπλόνονται. — d'un moulin à eau πτέρυγες (πτερωτὴ) τοῦ μύλου, σανίδες περὶ τὸν ἄξονα αὐτοῦ κινούμεναι ἀπὸ τὸ ὕδωρ καὶ κινοῦσαι ἀκολούθως τὸν τροχόν. § περιστερεών,—ώνας. § πέτευρον, ἢ πέταυρον, σανὶς ἔμπροσθεν τοῦ περιστερεῶνος, ὅπου στίκονται τὰ περιστέρια. § σκίπασμα ὀχείων. trié sur le — διαλεγμένον καλὰ (παρ' ὅσον τὰ ὄσπρια ἐκαθάριζον, ἐπάστρευον εἰς τὸ σκίπασμα τῶν περιεχόντων αὐτὰ ἀγγείων πρὶν τὰ μαγειρεύσωσιν). § μικρὸς πολογνώμιων, κ. βούσσολα τῶν πλοιαρίων. § εἶδος θύρας, πόρτας τῆς ἐντατοσύριγγος (orgue).

Voleter, οὐδ. κλέπτω κουφίως ἢ συχνάκις. § ἵπταμαι, πετῶ ἄνω καὶ κάτω.

Volette, Ϛ. τάρσωμα, πλέγμα ἀπὸ σχοῖνον, τὸ ὁποῖον κρατοῦσιν εἰς τὰ γόνατα οἱ καθαρίζοντες τὰ μαλλία. § —s μυισοβδὴ τῶν ἵππων. (στίχοι, σειραὶ θώμιγγος, (σπάγων) χρεμάμεναι ἀπὸ πλέγμα ἢ ἱμάντα (λωρίον) μὲ τὰς ὁποίας σκεπάζεται ὁ ἵππος διὰ νὰ μὴ κεντᾶται ἀπὸ τὰς μυίας).

Voleur, ἀρ. —euse, Ϛ. κλέπτης. — manifeste αὐτόφωρος, ὅστις πιάνεται ἐπάνω εἰς τὸ κλεψιμον. — non manifeste τὸ ἐναντίον. fait comme un — κακῶς ἐνδυμένος. § θηρευτικὸν πτηνόν. § πλεονέκτης, ἔμπορος, πολίτης ἀπαιτῶν ἐπέκεινα τοῦ δέοντος, τοῦ δικαίου.

Volière, Ϛ. πτηνοτροφεῖον, ὀρνιθοβοσκεῖον, ἢ ὀρνιβοτροφεῖον, κουμάσιον ὀρνιθων. § μέγα κλωβίον (ἔχον διάφορα χωρισματα διὰ πολλῶν εἰδη πτηνῶν). § περιστεριών. pigeon de — οἰκοτραφὴς περιστερά.

Volige, Ϛ. σανὶς λεπτὴ ἀπὸ ἐλάτην.

Volition, Ϛ. βούλησις, θέλησις.

Volkamère, Ϛ. *βολκάμηρον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν Pyrenacées.

Volontaire, ἐπ. ἐθελούσιος, ἑκούσιος, αὐτοθελὴς, θεληματικός. mort — αὐθαίρετος θάνατος. esclavage — ἐθελοδουλεία. § αὐτοκέφαλος. enfant — παιδίον ἀνάγωγον, ἀπειθὲς, τὸ ὁποῖον κάμνει τοῦ κεφαλιοῦ του, δὲν ἀκούει. λέγεται δὲ κατ' αὐτὴν τὴν σημασίαν καὶ οὐσιαστικῶς c'est un —. § ἐθελοντὴς, ἐθελόμαχος, αὐτοκέλευστος, κατατιτόμενος εἰς στρατιωτικὸν τάγμα χωρὶς ὑποχρέωσιν καὶ μισθόν.

Volontairement, ἐπ. ἑκουσίως, αὐτοθελῶς, θεληματικῶς.

Volonté, Ϛ. βούλησις, θέλησις. acte de — βούλημα, θέλημα. les —s sont libres εἶσαι ἐλεύθερος, κάμε ὅ,τι θέλῃς. § τὸ δοκοῦν, ὅ,τι θέλῃ τις. faire la — d'un autre κάμνω ὅ,τι ἄλλος θέλει. la — de dieu τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ. il fait à sa — κάμει ὅ,τι θέλῃ, κατὰ τὸ δοκοῦν, ὅπως τοῦ κατέβει. bonne, mauvaise — εὔνοια, δυσμένεια, καλὴ ἢ κακὴ διάθεσις πρός τινα. il est de bonne — εἶναι πρόθυμος νὰ ἐκτελέσῃ τι (περὶ ἀξιωματικοῦ ἢ στρατιώτου). mauvaise — ἐθελοκακία. avoir de la mauvaise — ἐθελοκακῶ. par mauvaise — ἐθελοκάκως. dernières —s διαθήκη. à — ὅταν θέλωμεν, ὅταν θέλῃ τις. (billet payable à —).

Volontiers, ἐπιρ. ἀσμένως, εὐχαρίστως, προθύμως.

Volte, Ϛ. περιαγωγὴ, περιστροφὴ ἵππου. — renversée ἀνάστροφος περιαγωγὴ, ὅταν ὁ ἵππος ἔχῃ ἐστραμμένην τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ κέντρον, τὴν δὲ οὐρὰν πρὸς τὴν περιφέρειαν. § ναυτ. ὁρόμος. § ἀναγκαῖα, κίνησις τοῦ στρατοῦ ἑτοιμαζομένου εἰς μάχην. § ἔκκλισις, κίνημα διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν πληγὴν τοῦ διαξιφιστοῦ. — face (ἐπ)ἀναστροφή. faire — face (ἐπ)αναστρέφομαι, γυρίζω κατὰ τοῦ ἐχθροῦ

Volter, οὐδ. ἐκκλίνω, κινοῦμαι διὰ νὰ ἀποφύγω τὰς πληγὰς τοῦ ἀνταγωνιστοῦ.

Voltigement, ἀρ. περίπτησις, πέταμα τῶν πτηνῶν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. — d'un rideau δίνησις παραπετάσματος. § αἰώρησις, πήδημα, κίνησις τοῦ σχοινοβάτου.

Voltiger, οὐδ. περιίπταμαι, πετῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. il ne fait que — φέρεται ὧδε κἀκεῖσε, εἶναι ἀκατάστατος (ἄνθρωπος.) § πεταυρίζω, χορεύω, κινοῦμαι, πετῶ διαφόρως ἐπὶ τοῦ σχοινίου. § περιελαύνω, περιστρέφομαι, περιφέρομαι ἐπὶ ἵππου ταχέως. § ἀνεμοῦμαι, κινοῦμαι ἀπὸ τὸν ἄνεμον.

Voltigeole, Ϛ. σχοινίον τῆς πρύμνης. ἴδε massane.

Voltigeur, ἀρ. περιελαύνων, περιστρεφόμενος περιφερόμενος ἐπὶ ἵππου. § σχοινοβάτης, πηδῶν ἐπὶ σχοινίου χαλαρῶς τανυσμένου. § εὔζωνος, γυμνήτης στρατιώτης.

Volubilité, Ϛ. εὐστροφία, εὐκινησία. — de langue στωμυλία, ἕξις τοῦ ὁμιλεῖν πολὺ καὶ ταχέως.

Volubile ἐπ. ἑλικώδης, φυτὸν περιελισσόμενον εἰς τὰ πλησίον σώματα.

Volucelle, Ϛ. *ῥοδῖτις, μυῖα τῆς ῥοδῆς, τριανταφυλλιᾶς, γένος ἐντόμων διπτέρων.

Volue, Ϛ. πηνίον ἢ κάλαμος πηνίου, μασούρι πηνίου, ὑραδίου περιστρεφόμενον εἰς τὴν κερκίδα (σαγίταν).

Volume, ἀρ. ὄγκος, παχύτης, πάχος σώματος. d'un — égal ἰσομεγέθης. d'un — énorme ὑπερμεγέθης. § τόμος βιβλίου — in

folio δίπτυχον βιβλίον. — in quarto τετράπτυχον. —in octavo ὀκτάπτυχον, κτλ.

Volumineux, euse, ἐπ. ὀγκώδης. § πολύτομος. ouvrage — ὀγκώδες ἢ πολύτομον σύγγραμμα.

Voluptė, Θ. ἡδονή, ἡδυπάθεια, ἀπόλαυσις, τρυφή. § γαργαλισμός.

Voluptu.ire, ἐπ. δικ. ὁ πρὸς τέρψιν ἢ διὰ χάριν γινόμενος, οὐχὶ δὲ διά τινα πραγματικὴν ὠφέλειαν.

Voluptueusement, ἐπίρ. ἡδονικῶς.

Voluptueux, euse, ἐπ. ἡδονικός, φιλήδονος. § ἐμπνέων ἡδονήν. § οὐσ. c'est —.

Volutaire, Θ. *κενταυριονίς, γένος φυτῶν (εἶδος κενταυρίου).

Volute, Θ. σπεῖρα, κάλυξ (ἕλιξ), καλλωπισμὸς σπειροειδὴς εἰς τὸ Ἰωνικὸν, Κορινθιακὸν καὶ σύνθετον κιονόκρανον. — à l'envers κάλυξ ἀνάστροφος, ἡ στρεφομένη εἰς τὰ ἔσω. — angulaire κάλυξ γωνιώδης (ὁμοια εἰς τὰς 4 πλευρὰς τοῦ κιονοκράνου).—à tige droite κάλυξ ὀρθόκαυλος (τῆς ὁποίας ὁ καυλὸς παράλληλος μὲ τὸ ὑψηλότατον μέρος τοῦ κιονοκράνου, ὅπου στηρίζεται ἡ στεφάνη, ἢ τὸ ἐπιστύλιον ἐξέρχεται ἀπὸ τα ὄπισθεν τοῦ ἄνθους τοῦ ἄβακος. — ovale κάλυξ ὠοειδὴς. — rentrante κάλυξ ἀνάκαμπτος ἢ ἔνστροφος, γυρισμένη εἰς τὰ ἔσω — saillante κάλυξ ἔκτροπος, ἐστραμμένη εἰς τὰ ἔξω. — évidée κάλυξ διάτρητος. — unissante κάλυξ ἀνάκλαστος, ἢ ἀναδρομικὴ, ἡ ἀναβαίνουσα εἰς τὸν ἄβακα. § στρόμβος, κογχύλη σπειροειδὴς ἢ εἰς σχῆμα κώνου πυραμιδωτοῦ. § κοχλίας, κόχλος, ὀστρακόδερμα μονόθυρον, εἶδος κήρυκος.

Volutelle, Θ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἀμανιτῶν.

Volutier, ἀρ κοχλίας, ζωδάριον τοῦ Volute.

Voluter, ἐν. ἀναπηνίζομαι, κ. κουβαρίζω.

Volva, ἴδ. volve

Volvaire, Θ. *σύστρεπτον, ἢ περιείλητον, γένος σκληροστράκων μονοθύρων. § εἶδος λειχῆνος.

Volve, Θ. περιείλημα, θύλακος τοῦ μύκητος, ἀμανίτου,

Volvé, ἐπ. (ἀμανίτης), θυλακίτης, ἔχων περιείλημα, θύλακον.

Volvoce, ἀρ. *περίστροφον, γένος (πολυπόδων ἀμόρφων) ἢ σκωλήκων, ζωυρίων μικροσκοπικῶν συστοιχομένων ἀκαταπαύστως ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Volvulus, ἀρ. στρόφος, εἰλεὸς, (χόρδαψος) νόσος τῶν ἐντέρων.

Vombare, ἀρ ποικιλόχρους πυραύστης, κ. πεταλούδα.

Vomer, ἀρ. (τὸ r προφ.) ῥάχις, ἶννις, ὀστοῦν διαχωρίζον τὴν ῥινα εἰς τοὺς μυκτῆρας, ἢ ῥώθωνας. § γένος ἰχθύων τῆς Ἀφρικῆς.

Vomique, Θ. ἀπόστημα πνεύμονος. § ἐμετήριον, *ἐμετὶς, γένος φυτῶν. noix — ἐμετικὸν κάρυον, φάρμακον τῶν ζώων.

Vomir, οὐδ. ἐμῶ, ἐξερῶ, κ. ξερνῶ μεταφ. — des injures, des imprécations ξερνῶ, λέγω ἀφθόνους ὕβρεις, κατάρας. le Vésuv vomissait des flammes τὸ Οὐεσούϊον ἀνέδιδεν, ἔβγαζε φλόγας. cela fait — εἶναι ἀηδές, ἄνοστον.

Vomissement, ἀρ. ἔμετος, ἐξέραμα. retourner à son — ὑποτροπιάζω, ἐπιστρέφω, ἐπανέρχομαι εἰς τὰ πρῶτα ἁμαρτήματα, πλημμελήματα.

Vomitif, ive, ἐπ. ἐμετικός. § τὸ ἐμετικὸν (ἰατρικὸν), κ. ξιραστικόν.

Vomitoire, ἐπ. ἐμετικός.

Vomiturition, Θ. ἐμεσία, ἐμετίασις, ναυτίασις, κλίσις, διάθεσις εἰς ἔμετον, κ ἀναγούλα

Voncondre, ἀρ. εἶδος κυπρίνου.

Vontaca, ἀρ *ἀκανθεμετὶς, γένος φυτῶν. lavonique épineuse.

Voodfordie, Θ. γένος φυτῶν. Salicaire frutescente.

Voodvardie, Θ. γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν πτερίδων.

Vorace, ἐπ. σαρκοβόρος, ἀδηφάγος.

Voracité, Θ. ἀδηφαγία

Vorme, Θ. *βώριμον, γένος φυτῶν.

Vorticelle, Θ στροφὰς, γένος ὑγρογενῶν ζωυρίων

Vosmar, ἀρ. *βοσμαρὶς, ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν κυπρίνων.

Votant, ἀρ. ψηφηφορῶν.

Votation, Θ. ψηφηφορία.

Vote, ἀρ ψῆφος.

Voter, οὐδ ψηφηφορῶ, ψηφίζω, δίδω ψῆφον.

Votif, ive, ἐπ. ἀναθηματικὸς, ἀφιερωμένος. messe —ive λειτουργία τελουμένη ὑπέρ τινος.

Votomite, ἀρ, *βοτομίτης, θάμνος, τῆς Καϋέννης.

Votre, ἀντ. κτητ. πλ vos (περισπᾶται, ὅταν ἀναφέρηται εἰς, προηγούμενον οὐσιαστικὸν) ὑμέτερος, ἰδικός σας — religion ἡ θρησκεία σας. vos femmes αἱ γυναῖκές σας. quand vous aurez entendu nos raisons, nous écouterons les vôtres ἀφ' οὗ ἀκούσῃς(σητε) τοὺς λόγους μας, θέλομεν καὶ ἡμεῖς ἀκούσει τοὺς ἰδικούς σου (σας). cette personne est des vôtres ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σας, ἀπὸ το μέρος σας, τὴν φατρίαν σας.

Vouape, Θ. *βόαπον, γένος φυτῶν σιτοειδῶν

Vouède, Θ. εἶδος ἰσάτιδος, βοτανικοῦ χόρτου

Vouer, ἐν. ἀνατίθημι, ἀφοσιῶ, ἀφιερόω. μεταφ. ὑπισχνοῦμαι (ἰδιαιτέρως πως, ἐπιτήμως,). il a voué obéissance ὑπεσχέθη ὑπακοήν. se —, αὐτοπ. ἀφιεροῦμαι, παραδίδομαι ὁλόκληρος

Vouge, Θ. σκόλοψ, πάσσαλος, παλοῦκι.

Vouhapa, ἀρ. *ῥητινοβλύτης, δένδρον ῥητινῶδες τοῦ Μαδαγασκάρ.

Vouloir, ἐν. je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent. Je voulais Je voulus. J'ai voulu. Je voudrai. Que je veuille Que je voulusse. Je voudrais, κτλ. —u, ue, μετοχ. βούλομαι, θέλω. ce tableau veut être vu dans son jour ἡ εἰκὼν αὕτη πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τὸ ἁρμόδιον μέρος. ces plantes veulent être arrosées souvent τὰ φυτὰ ταῦτα πρέπει νὰ ποτίζωνται συχνάκις. § εὐδοκῶ, συγκατατίθημι, συγκαταινεύω. je veux bien vous accompagner στέργω νὰ σὲ συνοδεύσω. veuillez bien me faire ce service εὐδόκησον νὰ μοὶ κάμῃς τὴν χάριν ταύτην. dieu le veuille εἴθε, γένοιτο, ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ. § ἐπιθυμῶ. il veut tout ce qu'il voit ἐπιθυμεῖ ὅ,τι βλέπει. je veux bien que vous sachiez (ἐμφαίνει τινὰ ἐξουσίαν, ὑπεροχὴν, τόνον) θέλω νὰ μάθῃς, μάθε. § διατάττω, κελεύω. les lois Romaines veulent, que les médecins soient punis pour leur négligence ou leur impiritie οἱ Ῥωμαϊκοὶ νόμοι διατάττουσι νὰ παιδεύωνται οἱ ἰατροὶ διὰ τὴν ἀμέλειαν ἢ τὴν ἀμαθειάν των. § ἀπαιτῶ, ζητῶ. il veut cent mille francs de sa maison ζητεῖ ἑκατὸν χιλιάδας φράγκα διὰ τὴν οἰκίαν του. il me veut du bien θέλει τὸ καλόν μου, εἶναι καλοθελητής μου. il me veut du mal θέλει τὸ κακόν μου, μὲ κατατρέχει, μὲ φθονεῖ je veux à quelqu'un ἔχω πάθος, ὀργίζομαι κατά τινος (δυσμενεύω, δυσμενῶς ἔχω πρός τινα.) à qui en voulez-vous? τινα ζητεῖς; ἢ ποῖον θέλεις νὰ πειράξῃς; à qui en veut il? περὶ τίνος παραπονεῖται; qui veut dire cet homme? τί ζητεῖ; τί θέλει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; que veut dire ce mot? τί σημαινει αὕτη ἡ λέξις; qu'est ce que cela veut dire? τί θὰ πεῖ τοῦτο; ma plume ne veut pas écrire ὁ κάλαμός μου δὲν γράφει.

Vouloir, ἀρ. βούλησις, θέλησις.

Voulongosa, Θ *καρδαμωμίτης, εἶδος καρδαμώμου.

Vou-noutz, ἀρ. φοίνιξ τοῦ Μαδαγασκάρ.

Voupristi, ἀρ. βούπρηστις, εἶδος καυθαριδος τοῦ Ἄθωνος ὄρους.

Vourou-driou, ἀρ. κόκκυξ τοῦ Μαδαγασκάρ.

Vous, αὐτ. προσ. τὸ πλ. τοῦ Tu, ὑμεῖς, σεῖς, λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἑνὸς προσώπου συνήθως χάριν εὐπροσηγορίας.

Voussoir, ἀρ. ψαλίδωμα, κλειδίον θόλου, πέτρα σφηνοειδὴς κλείουσα τὴν κορυφὴν τοῦ θόλου.

Voussure, Θ. κύρτωσις θόλου.

Voûte, Θ. καμάρα, θόλος. c'est la

clef de la — εἶναι τὸ κύριον, τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τῆς ὑποθέσεως. § — ἡ Voutis, ἀρ ναυτ. ἄφλαστα, ἀσπιδεῖον, ἀσπιδίσκη, μέρος ἐξωτερικὸν τῆς τρόπιδος εἰς τὴν πρύμναν, ὅπου τίθενται τὰ παράσημα τοῦ πρίγγιπος.

Voûter, ἐν. θολῶ, σχηματίζω θόλον. —é, ée, μετ. église —ée θολωτὴ ἐκκλησία.

Voyage, ἀρ. ὁδοιπορία, περιήγησις. — de long cours μακρα ναυτιλία, θαλαττοπορία, μακρὸς πλοῦς. — d' outre-mer ἔκπλους, στόλος, ταξείδια τῶν χριστιανῶν κατὰ τῶν ἀγαρηνῶν. § περιήγησις, περιγραφὴ ὁδοιπορίας. § ὁρόμος, τὸ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ ἔλθῃ τις πούποθεν. j'ai fait deux —s chez lui sans le trouver ἐπῆγα καὶ ἦλθα δὶς (χωρὶς νὰ τὸν εὕρω) καὶ δὲν τὸν εὑρῆκα.

Voyager, οὐδ. ὁδοιπορῶ, περιηγοῦμαι, κ. ταξειδεύω. il a voyagé en Grèce, en Italie περιῆλθε τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰταλίαν.

Voyageur, ἀρ. —euse, θ. περιηγητης, ὁδοιπόρος, κ. ταξειδιώτης. § ἐπ. ἀποδημητικὰ πτηνὰ, τὰ μεταβαίνοντα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον mollusques —s, coquilles —s μαλακια, ἢ κογχύλια προσκολλώμενα ἐπὶ ξύλων ἢ ζώων μεταφερόντων αὐτὰ μακράν.

Voyant, te, ἐπ. λαμπρός. cette étoffe est trop —te pour une personne de votre âge το φόρεμα τοῦτο εἶναι πολλὰ λαμπρὸν ὡς πρὸς τὴν ἡλικιαν σου. § ὁ βλέπων. frères —s (εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Quinze Vingts ἐν Παρισίοις) ἄνδρες βλέποντες, νυμφευμένοι δὲ μὲ τυφλὴν γυναῖκα. sœurs —tes γυναῖκες βλεπουσαι, νυμφευμέναι δὲ μὲ τυφλοὺς ἄνδρας

Voyelle, θ. φωνῆεν. —s simples ἁπλᾶ φωνήεντα a, e, i, o, u —s composées δίφθογγα καὶ τρίφθογγα ἢ δίφθογγοι καὶ τρίφθογγοι, οἷον — faire, feu, œuf.

Voyer, ἀρ ἐπιστάτης τῶν ὁδῶν.

Voyère, θ. βούρον, γενος φυτῶν γεντιανοειδῶν.

Voyette, θ. στακτοδόχη, μέγα δοχεῖον (σκουτέλλα) διὰ την ἁλυσιβαν, τὴν ἁλουσιάν.

Vrac, ἀρ. ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους χειλῶνος ἢ χειλῶνος (labre). les harengs sont salés en — αἱ μανίδες ἐτέθησαν εἰς τὸ καδίον μὲ ἅλας (ἕως οὗ στειβασθῶσι τακτικῶς εἰς τὰ βαρέλια).

Vrai, aie, ἐπ ἀληθὴς, ἀληθινός. un — repentir ἀληθὴς μετάνοια. § πραγματικὸς κύριος. le — motif de sa conduite ἡ καθαυτὸ αἰτια τῆς διαγωγῆς του. § μοναδικός voilà le — moyen de sortir de l'embarras ἰδοὺ ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ ἐξεμπερδεύσωμεν. § ζωγρ. φυσικός. une lumière — φυσικὴ φωταύγεια. § οὐσ. ἀλήθεια. cet homme ne dit pas toujours — ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν λέγει πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.

Vraiment, ἐπίρ. ἀληθῶς, κατ' ἀλήθειαν, ἀληθινά. oui — ναὶ βεβαια.

Vraisemblable, ἐπ. πιθανὸς, ὁμοιαληθὴς § οὐσ. τὸ πιθανὸν, ἡ πιθανότης.

Vraisemblablement, ἐπίρ. πιθανῶς.

Vraisemblance, θ. πιθανότης.

Vrédelée, θ. δίκτυον, τοῦ ὁποίου τὰ δύω ἄκρα στηρίζονται εἰς κάμακας.

Vreder, οὐδ. πηγαίνω καὶ ἔρχομαι χωρὶς σκοπόν. § πορεύομαι, ὑπάγω σπουδαίως.

Vrille, θ. ἀρὶς, τρύπανον, κ. τρυπάνη, τρυδέλι. § ἕλιξ, ὄστλιγξ, κ. ψαλίδα διαφόρων φυτῶν.

Vriller, οὐδ. περιστρέφομαι, περιελίσσομαι ἀναβαίνων ὡς ἕλιξ.

Vrillerie, θ. μικρὰ παιδικὰ ἐργαλεῖα διαφόρων τεχνῶν (οἷον ψαλίδια, ἀκμώνια, σφυρία, γλύφανα κτλ).

Vrillette, θ. τερηδὼν, ῥόμος, σκώληξ ξυλοτρώκτης, ξυλοτρόθρον σκωλήκιον, κ. σαράκι.

Vrillier, ἀρ. τρυπανοποιός.

Vrillon, ἀρ. τρυπάνιον, κ. τρυδελάκι, τρυπανάκι.

Vuba, ἀρ ὀϊστῖτις, σιτοειδὲς φυτὸν τῆς Βρασιλίας, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ κάτοικοι κατασκεύαζον βῖλη.

Vue, θ. ὅρασις, ὄψις. j' ai la — bonne εἶμαι ὀξυδερκὴς, ἔχω καλὰ ὀμμάτια. — basse μυωπία. j' ai la — basse εἶναι μύωψ, κ. κοντόφθαλμος — faible ἀμβλυωπία. j' ai la — faible σκοτεινιάζω, ἀμβλυωπῶ, βλέπω θολὰ, σκοτεινιὰ τὰ πράγματα. j'ai la — mauvaise ἔχω ἀδύνατα τὰ ὀμμάτια, ἀδυνατον τὴν ὅρασιν. — longue ὀξυδέρκεια. il a la — longue ὀξυδερκεῖ, εἶναι ὀξυδερκὴς, βλέπει μακρόθεν (ἀπὸ μακρὰν.) il n'a en — que ses intérêts δὲν ἀποβλέπει εἰ, ἀλλο παρὰ τὰ συμφέροντά του. il porte trop haut ses —s ὑψηλοφρονεῖ, ἐπαίρεται, φαντάζεται. cela blesse la — τοῦτο πειράζει, ἐνοχλεῖ τὰ ὀμμάτια. le soleil me donne dans la — ὁ ἥλιος μὲ κτυπᾷ εἰς τὰ ὀμμάτια. καὶ μεταφ. cette femme lui a donné dans la — ἡ γυνὴ αὕτη τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὰ ὀμμάτια, τον ἐξέπληξε, τὸν ἀφήκπατε. point de — d'un tableau ἁρμόδιος, κατάλληλος θέσις, πίναξ, ζωγραφίας point de — φάσις, μέρος, λόγος, σκοπος, καθ' ὃν θεωρεῖται, ἐξετάζεται τὸ πρᾶγμα. sous ce point de — il ne vaut rien κατὰ τοῦτον τὸν λόγον (οὐχὶ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν! !) δὲν ἀξίζει τίποτε. je l' ai considéré sous différents points de — τὸ ἐρεύνησα πολλαχῶς, κατὰ πολλὰ, πολλοὺς τρόπους, λόγους. beau à la — καλὸς ἰδεῖν, εὔμορφος. je l'ai perdu de — τὸν ἔχασα, ἠφανίσθη, ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' ἐμπρός μου. § βλέμμα. jetez la — sur cela ῥῖψον ἓν βλέμμα εἰς τοῦτο. il a jeté la — sur cette femme ἐπωφθαλμίασεν εἰς ταύτην τὴν γυναῖκα. à la — d' Idomenée les alliés sentirent que leur courroux se ranimait ἰδόντες τὸν Ἰδομενέα οἱ σύμμαχοι ἠσθάνθησαν ἀνανεουμένην τὴν ὀργήν των. à la — de tout le monde ἔμπροσθεν πολλῶν, παῤῥησία, ἀναφανδὸν. lettre de change payable à — συναλλαγματικὴ ἐξαργυρώσιμος (ἐξοφλήσιμος) παραυτίκα, ἐν τῷ ἅμα, (υἱλλουσα νὰ πληρωθῇ εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐμφανισθῇ.) payable à trente jours de — ἐξαργυρώσιμος μετὰ τριάκοντα ἡμέρας. il est exposé à la — des passants εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τὰ ὀμυάτια τῶν διαβατῶν. une allée à perte de — ἀλωή, ὄχος, δενδροστιχία ἀπέραντος, μακροτάτη (ἐπιμηκεστάτη) τῆς ὁποίας δὲν βλέπομεν τὴν ἄκραν μεταφ. il fait des raisonnemens à perte de — κάμνει συλλογισμοὺς, τῶν ὁποίων ὁ νοῦς δὲν δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν εἱρμὸν, νὰ εὕρῃ τὴν συνέχειαν. des complimens à perte de — ἀτελείωτοι φιλοφρονήσεις. ne perdez point c tte persome de — ἐπιτήρει (ἐπαγρύπνει) πάντοτε τοῦτον τὸν ἄνθρωπον (κατὰ τὴν διαγωγήν του.) à — d' oeil ὀφθαλμοφανῶς, φανερὰ lunette de longue — τηλεσκόπιον. chasser à — κυνηγῶ βλέπων ἔμπροσθέν μου τὸ θήραμα. § θέα, ἔκτασις τόπου, φαινόμενα, ἀντικείμενα τῆς ὁράσεως. echappée de —, ζωγρ. στενή τις ἢ πλαγία θέα μεταξὺ δασῶν, βουνῶν, οἰκιῶν κτλ. avoir la —, être à —, ναυτ. ἀποθεωρῶ, βλέπω, ἀρχίζω νὰ ξεσκεπάζω. — de prospect διάστημα μέχρις ὅτου δύναταί τις νὰ βλέπῃ, καὶ ὅπου δὲν συγχωρεῖται εἰς ἄλλον νὰ οἰκοδομήσῃ ἢ νὰ φυτεύσῃ. cette maison a une belle — ἡ οἰκία αὕτη ἔχει ὡραίαν θέαν, ἐξαίσιον θῶρι. il a la — sur la mer βλέπει εἰς τὴν θάλασσαν. § προόψις, ἔποψις, διόψις, πίναξ παριστάνων ζωγραφικῶς τι, (la — de Paris.) § ὀπή, θυρὶς, παραθύριον οἰκίας. — dérobée σαλάμβη, φεγγίτης, ἢ εἰς τὸ ὕψος τοῦ τοίχου ἀνοιγομένη θυρὶς διὰ φώτισμα τοῦ θαλάμου, κτλ. — faitière φωταγωγὸς (ἡ), διαύγιον, ὀπαῖον, στεγοθυρὶς, τουρκ. μπατσᾶς (θυρὶς τῆς στέγης.) — de servitude θυρὶς ὑπὸ δουλείαν, ἀναγκαστικὴ, παραθύριον, τὸ ὁποῖον ὑποφέρομεν ἐξ ἀνάγκης διὰ τὸ δικαίωμα τοῦ γείτονός μας (τουρκ. χυβαλές.) — de tolérance θυρὶς, παραθύριον, τὸ ὁποῖον συγχωρεῦμεν αὐτοπροαιρέτως, ἐκουσίως. μεταφ. διάνοια, νοητικὴ δύναμις, σκέψις, παρατήρησις, σκοπὸς, πρόθεσις, γνώμη. il a en — telle chose ἐπιβλέπει, ἀφορᾷ εἰς τὸ δεῖνα πρᾶγ-

μα. il a git en — de gagner πράττει ἐπὶ σκοπῷ κέρδους. je suis entré dans les —s de quelqu'un συμφώνησα μὲ (ἢ κατάλαβα) τοὺς σκοποὺς τὰ διανοήματά τινος.

Vulcain, ἀρ. ἡφαίστειον, πυραύστης, κ. πεταλοῦδα.

Vulcanales, Θ. πλ. Ἡφαίστεια, ἑορτὴ τοῦ Ἡφαίστου.

Vulcaniser, ἐν. κερατίζω, κάμνω κερατᾶν.

Vulcanisme, ἀρ. κερατισμὸς, κατάστασις τοῦ κερατᾶ.

Vulcelle, Θ. ἴδ. Vulselle.

Vulfen, Θ. *οὐλφία, φυτόν.

Vulgaire, ἐπ. κοινός, χυδαῖος, ἀγοραῖος. langue — ἡ χυδαΐα, κοινὴ, καθομιλουμένη διάλεκτος. Grec — ἡ νέα ἑλληνική. § ἀρ. ὁ λαὸς, τὸ πλῆθος, ὁ κοινὸς ἄνθρωπος.

Vulgairement, ἐπίρ. κοινῶς, συνήθως.

Vurgarité, Θ. χυδαιότης, χαρακτὴρ τοῦ κοινοῦ, τοῦ χυδαίου.

Vulgate, Θ. ἡ λατινικὴ μετάφρασις τῆς ἱερᾶς γραφῆς.

Vulnérable, ἐπ. τρωτὸς, πληγωτὸς, δυνάμενος νὰ πληγωθῇ.

Vulnéraire, ἐπ. τραυματικὸς, ἐπιτήδειος εἰς τραύματα. plantes —s ἐπουλωτικὰ τῶν πληγῶν ἰατρικὰ, βότανα.

Vulpanser, ἀρ. χηναλώπηξ, ζῶον.

Vulpie, Θ. *ἀλωπεκῖνος, γένος φυτῶν.

Vulpin, ἀρ. ἀλωπέλουρος, γένος φυτῶν σιτοειδῶν.

Vulpine, ἐπ. δόλιος, πολύμητις, πανοῦργος.

Vulpinite, Θ. βουλπινίτης λίθος, εἶδος μαρμάρου τῆς Ἰταλίας.

Vulselle, Θ. *μνακίτης, γένος σκληροστράκων διθύρων.

Vultueux, euse, ἐπ. face —euse, ἰατρ. πρόσωπον ὑπέρυθρον, ἐξανθημένον, πρησμένον.

Vulvaire, ἐπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. § Θ. χηνοπόδιον περιέχον πολλὴν ποσότητα ὑπανθρακικῆς ἀμμωνίας καὶ καθαρᾶς ποτάσσης.

Vulve, Θ. κολεὸς, αἰδοῖον γυναικὸς καὶ ἄλλων Θηλυκῶν ζώων. § πόρος τις, τρύπα εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Vulvo-utérin, ἐπ. αἰδοιομητρικὸς, (αἰδοισοδελφικὸς), ἀνήκων εἰς τὸ αἰδοῖον καὶ τὴν μήτραν.

Vurmbe, Θ. *βυρίμβη, γένος σχοινοειδῶν φυτῶν.

W.

Wacke, ἡ Vake, Θ. *βάκκαιον, ὕλη μετέχουσα τοῦ βασάλτου καὶ τῆς ἀργίλλου.

Waitzie, Θ. φυτὸν τῆς νέας Ὁλλανδίας.

Walan, ἀρ. *οὐάλανον, δένδρον τῆς Ἀμβοϊνῆς.

Wallerite, Θ. *οὐαλερῖτις, ἀργίλλιον (alumine) ἔνυδρον πυριτοφόρον. § διάλεκτος τῆς Βελγικῆς.

Wanacoe, ἀρ. εἶδος πιθήκου Σουρινάμης.

Waral, ἀρ. εἶδος σαύρας (tupinambis) τῆς Αἰγύπτου.

Warandeurs, ἀρ. πλ. ἐπιστάται τοῦ ἁλατίσματος τῶν μαινιδῶν εἰς τὸ Dunkerque διοριζόμενοι παρὰ τῆς ἀρχῆς.

Warimetten, ἀρ. Θάμνος τῆς Ἀμβοϊνῆς.

Warnère, Θ. *οὐάρνερον, γένος φυτῶν.

Warnetteur, ἀρ. εἶδος ἁλιάδος, ψαροκαΐκου εἰς τὸ Dieppe.

Warant, ἀρ. ψήφισμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Waterganck, ἀρ. διώρυγες, χάνδακες, πλήρης ὕδατος.

Wavelithe, ἀρ. *κυματόλιθος, εἶδος ὀρυκτοῦ λευκοῦ, φαιοῦ, λευκοκιτρίνου ἢ λευκοπρασίνου, αἰθοῦ, κτλ.

Waux-hall, ἀρ. αἴθουσα Θεατρικὴ, τόπος παιγνιδίων.

Weistein, ἀρ. λευκόλιθος, ὀρυκτόν.

Wendie, Θ. *τρόπιον (βένδειον), γένος φυτῶν.

Wernerie, Θ. *οὐέρνερον, γένος φυτῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

Wernerite, Θ. *οὐερνερῖτις, ὀρυκτὸν πολυειδὲς, καὶ ποικίλον.

Whang-yu, ἀρ. ἰχθὺς τῆς Κίνας, ἀναβαίνων τοὺς ποταμούς.

Whilia, Θ. *οὐιλία, γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν (πετασωδῶν.)

White-poole, ἀρ. *λευκοδερμίτης, (λευκόδερμος) εἶδος κήτους (φυσητῆρος.)

Whist, ἀρ. ἴδ. Wisk.

Wiclefisme, ἀρ. αἵρεσις τοῦ Οὐικλέφου (Wiclef) μὴ ἀποδεχομένου τὴν μετουσίωσιν, τὸ καθαρτήριον, καὶ τὴν ἐπίκλησιν τῶν ἁγίων.

Wigandie, Θ. *οὐϊγάνδειον, γένος φυτῶν.

Wigh, ἀρ. Οὐίγοι, ἀντιπολιτευομένη φατρία τῆς Ἀγγλίας (*δημοκηδεῖς.)

Willans, ἢ Villaus, ἀρ. πλ. Οὐλᾶνοι, εὔζωνον καὶ ἐλαφρὸν τάγμα τῆς Ρ'ωσσίας καὶ Πολλωνίας.

Wiloc, ἀρ. πίλημα, ἢ χονδρὸν μάλλινον ὕφασμα τῶν Καλμούκων Ταρτάρων.

Wilouite, Θ. Οὐϊλουΐτις, ὀρυκτὸν τῆς Σιβηρίας.

Wilsonie, Θ. οὐϊλσώνειον, Θάμνος τῆ νέας Ὁλλανδίας.

Wimbe, ἀρ. εἶδος ἀττακέως (κ. σαλομοῦ,) ἰχθύς.

Winsorie, Θ. Οὐίνσορον, γένος φυτῶν.

Wisk, (οὐΐσκ), ἡ Whist (βίστ), ἀρ. χαρτοπαίγνιον τῶν Ἄγγλων.

Wiski, ἀρ. (οὐΐσκη) ἄμαξα ἐλαφρὰ καὶ ὑψηλὴ τῶν Ἄγγλων.

Wisky, ἀρ. *βύνιον ἢ βυνόποτον, ῥακὶ ἀπὸ κριθάρι.

Wisterie, Θ. *οὐϊστέριον, γένος φυτῶν.

Withérite, Θ *οὐϊθερίτης, ἀνθρακικὴ βαρύτις (Baryte.)

Wodanium, ἀρ. (βοδάνιον;) νέον μέταλλον εὑρεθὲν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.

Wolfram, ἀρ. σιδηρῶδες ὀρυκτόν.

Wolverenne, ἀρ. *λυκοθόας, ἢ λυκοτάρανδος, τετράπουν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Wombat, ἀρ. *μαρσιπόδελφυς, γένος διδελφύων ζώων.

Woo, ἀρ. *οὖον, Θάμνος τῆς Ἰνδίας.

Woodsie, Θ. *ξυλῖτις, γένος πτερίδων.

Wormie, Θ. *σκωληκία, γένος φυτῶν

Wormien, ἀρ. os — ὑπερόαιθμον ὀστάριον (εὑρισκόμενον μάλιστα εἰς τὰς γωνίας τοῦ κρανίου.)

Woures-friques, ἀρ. *πτηνοπέλευς, νῆσσα, κ. πάπια, τοῦ Μαδαγασκάρ.

Wouwou, ἀρ. μακρόχειρ καὶ κολοβὸς πιθηκος.

Wrigthie, Θ. *οὐΐριχθον, δένδον τῆς Ἰνδίας, ἐκ τῶν φύλλων τοῦ ὁποίου ἐξάγεται Ἰνδικόν.

Wylie, Θ. *οὐΐλιον, γένος φυτῶν.

X.

X. ἀρ. (κατ' ἄλλους δὲ Θ) εἰκοστὸν τρίτον στοιχεῖον, δέκατον ὄγδοον δὲ σύμφωνον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου. προτίθεται ξενογλώσσων λέξεων, καὶ προφέρεται ἢ ὡς ξ, οἷον Xénophon, ἢ ὡς gz (κζ), οἷον Ximénès, éxamen, ἢ κείμενον μεταξὺ φωνηέντων ἐνίοτε ὡς ζ, οἷον Sixain, Sixième, deuxième, dixain, dixaine, dixième. καὶ τελικὸν τῶν λέξεων παρακολουθουμένων ἀπὸ φωνῆεν six années, dix ans. ἢ ὡς σ, οἷον soixante, καὶ τὰ παράγωγα· ὅταν δὲ εὑρίσκηται ἄνευ ἀκολούθου φωνήεντος ἢ μένει ἄφωνον ἢ ὑπηχεῖται ὡς σ, dix, six, deux.

Xabéga, ἀρ. εἶδος γρίπου, δικτύου τῶν Ἰσπανῶν.

Xaca, ἀρ. Θεὸς τῶν Ἰαπώνων.

Xaco, ἀρ. ἀρχηγὸς τῶν Ἱερέων (Bonzes) εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

Xalcuani, ἀρ. νῆσσα τοῦ Μεξικοῦ.

Xandarus, ἀρ. εἶδος βουβάλου.

Xan-mo, ἀρ. δένδρον πιτυοειδὲς (κωνοφόρον.)

Xan-pe-xu, ἀρ. εἶδος κίκιος τῆς Κίνας.

Xanthe, ἀρ. *ξάνθοπος, φυτὸν τοῦ ὁποίου ὁ χυμὸς ἔχει λευκὸν ἢ κιτρινωπὸν χρῶμα.

Xanthion, ἀρ. ξάνθιον, φυτὸν. ἴδ. Lampourdes. § ξάνθιον, εἶδος ὑακίνθου

Xantho, ἀρ. *ξανθοκάραβος, γένος μαλακοστράκων.

Xanthocyme, ἀρ. *ξανθόκυμον, σίνδρον τῆς Ἰνδίας.
Xanthornus, ἀρ. ξάνθορνις, πτηνόν, ἴδ. Carouge.
Xanthorrhoé, ἀρ. *ξανθορρόη, γένος ἀσφοδέλων.
Xanthosie, Θ. *ξάνθωσις, γένος φυτῶν ἀνισοειδῶν.
Xanxus, ἀρ. κήρυκος εἶδος.
Xénélasie, Θ. ξενηλασία, ἐξορία τῶν ξένων.
Xénie, Θ. ξένιον, γένος φυτῶν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάττης.
Xénies, Θ. πλ. ξένια, δῶρα διδόμενα πρὸς τοὺς (ξένους) φιλοξενουμένους.
Xénochloa, ἀρ. *ξενοχλόη, γένος φυτῶν.
Xénodochion, ἀρ. ξενοδοχεῖον.
Xénographie, Θ. ξενογραφία, περιγραφή, ἐπιστήμη ξένων γλωσσῶν.
Xénopome, ἀρ. *ξενηδύοσμον, ἡδύοσμον τῆς Κίνας.
Xénos, ἀρ. *ἐνσφηκόβιος, ἔντομον ζῶν ὡς καμπη ἐντός τινος εἰδους σφηκός.
Xéraphin, ἀρ. νόμισμα κασσιτέρινον τοῦ Bombay.
Xéranthème, ἡ Xéranthium, ἀρ. ξηράνθεμον, θάκρυα τῆς παναγίας, φυτὸν κιτρινον, ἴδ. immortelle.
Xérasie, Θ. ἰατρ ξηρασία (τῶν τριχῶν).
Xérochloa, ἀρ. *ξηροχλόη, γένος φυτῶν σιτοειδῶν.
Xérophagie, Θ. ξηροφαγία, τὸ νὰ τρώγῃ τις ξηροὺς καρπους καὶ ἄρτον.
Xérophthalmie, Θ. ξηροφθαλμία, φλόγωσις ξηρὰ τῶν ὀμματίων.
Xérophylle, ἀρ. *ξηρόφυλλον, φυτὸν τῆς Καρολίνας.
Xérophyte, ἀρ. *ξηρόφυτον, θάμνος τοῦ Μαδαγασκάρ.
Xérote, ἀρ. *ξήρωτον, γένος φυτῶν τῆς νέας Ὁλλανδίας. § ξήρωτον, φυτὸν τῆς δυτικου πενταν δρίας.
Xérotribie, Θ. ξηροτριβία, ξηροτρίψιμον.
Xilobalsame, ἡ Xylobalsame, ἀρ. ξυλοβάλσαμον, κλαδίον τοῦ βαλσαμοφόρου δενδρου (τῆς Ἰνδίας)
Xilocolle, Θ. ξυλοκόλλα, ταυροκόλλα.
Xilographie, Θ. ξυλογραφια, τύπωσις μὲ σανίδας χαραγμένας.
Xilopale, ἀρ. *ξυλολίθος, ἀπολιθωμένον ξύλον.
Xilophage, ἀρ. ξυλοφάγος, ξυλοφάγον.
Xilophorie, Θ ξυλοφορία, ἑορτὴ τῶν Ἑβραίων (συ/)νομιζόντων ξύλα διὰ τὸ ἱερὸν πῦρ
Ximénèse, Θ. *ξιμένιον, φυτὸν τοῦ Μεξικοῦ.
Xinhitotolt, ἀρ *χορτόπτηνον, πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ
Xiphias, ἀρ. ξιφίας, κ. ξιφίος, ἰχθυς. § ξιφίας, ἀστερισμὸς νότειος.
Xiphion, ἀρ. ξιφιον. (ἴδ. glaieul).
Xiphoïde, ἀρ. ξιφοειδής. appendice — ξιφοειδὴς χόνδρος εἰς τὴν κατωτέραν ἄκραν τοῦ στέρνου.
Xiphosures, ἀρ. πλ. ξιφόουρα, γένος μαλακοστράκων.
Xiphydrie, Θ. *ξιφυδρίας, γένος ὑμενοπτέρων ἐντόμων.
Xochicapal, ἀρ. *ἰσσμοπίας, δένδρον, ὅθεν ἀναβλύζει ὑγρὸν εὐῶδες.
Xochitol, ἀρ. εἶδος πτηνοῦ.
Xocoati, ἀρ. ποτὸν τῶν Μεξικανῶν γινόμενον ἀπὸ τὸν ἀραβόσιτον.
Xolantha, ἀρ. γένος φυτῶν κιστοειδῶν.
Xolo, ἀρ. μαυροσκελὴς ἀλεκτρυὼν τῶν Φιλιππηνήσων.
Xomolt, ἀρ. *ἐρυθρόχρους, πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ. § στεγανόπους, ἢ πλατόπους, πτηνὸν τοῦ Μεξικοῦ
Xoride, ἀρ. *ξυρίς, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Xuarèze, ἀρ. *ξυάρεσον, θάμνος τῆς Περουθίας.
Xutas, ἀρ. πτηνὸν τοῦ Quito
Xylétine, ἀρ. *ξεροπρίων, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων ἐχόντων τὰ κέρα πριονώδη.
Xylite, ἀρ. ξυλίτης, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.
Xyloaloès, ἀρ. ξυλαλόη.
Xylobalsamum, ἴδ. Xilobalsamum.
Xylocarpe, ἀρ. ξυλόκαρπος, δένδρον τῆς Ἰνδίας.
Xylociste, ἀρ. ξυλόκιστος, φυτόν. ἴδ bumacari.
Xylocope, Θ. ξυλοκόπος, γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.
Xylocryptite, ἀρ. ξυλοκρυπτίτης, ὀρυκτον ἄμορφον.
Xyloglyphon, ἀρ. ξυλόγλυφον, ξυλογλυφία.
Xylographie, ἴδ Xilographie.
Xylographique, ἐπ ξυλογραφικός.
Xylologie, Θ. ξυλολογία
Xylome, ἀρ. *ξύλωμα, γένος φυτῶν.
Xylomées, Θ. πλ *ξυλωμώδη, γένος φυτῶν.
Xylomèle, ἀρ. (ξυλόμηλον;) γένος φυτῶν.
Xylon, ἀρ. (ξύλον) ἐρεύξυλον, βαμβακία.
Xylope, Θ. (*ξύλοπον;) γένος φυτῶν.
Xylophage, ἀρ. ξυλοφάγος, ξυλοφθόρον, γένος ἐντόμων διπτέρων. § σῆτες, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων. § ξυλοφάγον, γένος φυτῶν μυκητοειδῶν.
Xylophorie, ἴδ. Xilophorie.
Xylophyle, ἀρ. ξυλόφυλλον, γένος φυτῶν.
Xylostéum, ἀρ. ξυλόστεον, περικλύμενον τῶν Ἄλπεων καὶ δασῶν.
Xylostrome, ἀρ. ξυλόστρωμα, γένος μυκήτων.
Xynoécies, ἡ Synoécies, Θ. πλ. συνοίκια, ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων.
Xyphante, ἀρ. *ξιφάνθεμον, φυτόν.
Xyris, ἀρ. ξυρὶς, γένος φυτῶν.
Xyroïde, ἀρ. ξυροειδὲς, γένος φυτῶν.
Xysmalobion, ἀρ. *ξυσμαλόβιον, (ὀξύλοβον;) γένος φυτῶν.
Xystarque, ἀρ. ξυστάρχης.
Xyste, ἀρ. ξυστὸς, στοὰ ἀθλητῶν, περίπατος μὲ δενδροστοιχίαν.
Xystère, Θ ξυστὴρ, γένος ἰχθύων.
Xystique, ἐπ. ξυστικὸς, ὑπόστωος.
Xystris, ἀρ. ξυστρὶς, γένος φυτῶν.

Y.

Y, ἀρ. εἰκοστὸν τέταρτον στοιχεῖον τοῦ Γαλ. Ἀλφαβήτου. λέγεται I grec ἐπειδὴ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ ἑλληνικὸν ὑψιλον, καὶ χρησιμεύει εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα, οἷον anonyme, apocalypse, système. πρὸ φωνήεντος προφέρεται ὡς γ, οἷον York, Yeux, Yacht ὁηλ. γιόρκ, γιοῦ, γιαχτ § ἐπίρ. αὐτόθι. voulez vous — aller? θέλεις νὰ ὑτάγῃς αὐτοῦ, ἐκεῖ; il — a ἐστιν, εἶναι. il— avait ἦτο. il y aura θέλει εἶναι. § ἀναφ. αὐτῷ, τούτῳ j'y travaille ἐργάζομαι εἰς αὐτὸ, εἰς τοῦτο. § — grec σ ὁηρεῦν ἐσχαλεῖον τῶν κατοπτροποιῶν. § *μυθίτης, λεπιδόπτερον ἔντομον τρεφόμενον ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ ἡδυόσμου.
Yabacani, ἀρ. ῥίζα τοῦ ὀφεοκτόνου ἀριστολόχου
Yabog, ἀρ. *ὑάβαγον, φυτόν.
Yacht, ἀρ. (γιάχ), ὁρόμων, πλοῖον τὸ ὁποῖον ταξειδεύει μὲ κωπία καὶ ἄρμενν.
Yaconda, ἀρ. *ὀστρακίτης, ἰχθὺς τῆς Ἰνδίας ὀστρακοδερμος.
Yacon, ἀρ. *ὕακον, πτηνὸν τῆς Βρασιλίας.
Yacos, ἀρ. φλυκτανυώδης νόσος, ἐνδημικὴ τῆς Ἀφρικῆς.
Yacou, ἀρ. *χαμαιπέτης, γένος ἀλεκτοριαλτων πτηνῶν τῆς Γουϊάνης.
Yam, ἀρ. ῥίζα τις ἐδώδιμος τῶν ὑτὸ τὴν διακεκαυμένην τόπων.
Yam muel, ἀρ. *ἰάμυλον, θάμνος τῆς Κίνας.
Yapa, ἀρ. *ἴαπιν, πτηνὸν μεγαλόπτερον τῆς Βρασιλίας.
Yapock, ἀρ. λάταξ ἡ ἐνυδρὶς ποταμία, ἀδελφὸν ζῴων.
Yaws, ἀρ. *μεσοδερμῖτις, νόσος ἐνδημικὴ τῆς Γουϊάνας.
Yèble, Θ. χαμαιακτη, μικρὰ κουρουξυλιά.
Yénite, ἀρ. ὑκινίτης, (ὑκινὶς) ὀρυκτὸν αἰθὸν ἢ μέλαν.
Yerdegordique, ἐπ. année — παλαιὸν ἔτος τῶν Περσῶν.
Yersch, ἀρ. πέρκη τῶν ποταμῶν τῆς Σιβηρίας.
Yet, ἀρ. *ὕιτον, κογχύλη στρομβώδης μονόθυρος.
Yétapa, ἀρ. ἰκτὶν, πτηνὸν τοῦ Πα-

ραγχουέ. § Ἕτερον πτηνόν, τὸ ὁποῖον σταματᾷ τὸν ὀρόμον, ἀνοίγον καὶ συστέλλον τὴν οὐράν.

Yeu-cha, ἀρ. *ἐλαιόσπορος, δένδρον τῆς Κίνας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τοὺς πυρῆνας ἐκβλίβεται ἔλαιον.

Yeuse, Ϡ. πρῖνος, κ. πριναριὰ, δένδρον.

Yeux, ἀρ. πλ. τοῦ oeil, ὀφθαλμοί, ὀμμάτια.

Ylin, ἡ Ilyn, ἀρ. *ἰλυῖτις, γῆ παχεῖα (προερχομένη ἀπὸ τὴν διάλυσιν πετροχαλικώδους καὶ φαιᾶς λάβας).

Yoïde, ἀρ. Ἀνατ. ὑοειδὲς (ὀστοῦν.)

Yocola, ἀρ. *ἰχθύαρτος, τροφὴ χειμερινὴ τῶν Καμτσαδάλων ἀπο ψιλοκομμένα ὀψάρια διάφορα.

Yol, ἀρ. πλοιαρίου εἶδος

Yolochitl, ἀρ. μέγα δένδρον τοῦ Μεξικοῦ.

Yourte, Ϡ τρώγλη, ὑπόγειος διατριβὴ, κατοικία τῶν Καμτσαδάλων.

Ypécacuanha, ἀρ. ἴδ. Ipécacuanha.

Yponomeute, ἀρ. ὑπονομευτὴς, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

Ypréau, ἀρ. εἶδος πτελέας ἢ λεύκης πλατυφύλλου

Ypsolophe, ἀρ. *ὑψόλοφον, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

Ytterbite, Ϡ. ὑτερβίτης, γαδολίνη (gadoline) ἐξ Ὑτερβου τῆς Σουηδίας.

Yttria, ἀρ. ἴδ. Ytterbite.

Ytzcuinte-porzotli, ἀρ. εἶδος κυνῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς

Yu, ἀρ. ἔνηχος πέτρα τῶν Κινέζων, χρησιμεύουσα εἰς κατασκευὴν τυμπάνων, αὐλῶν καὶ κωδώνων.

Yu, ἀρ. φυτὸν τῆς Κίνας, μὲ τοῦ ὁποίου τὰς ἴνας ἱστουργοῦνται ὡραιότερα ὑφάσματα παρὰ τὰ μεταξωτά.

Yucca, ἀρ. *ὑοῦκον, γένος χρινοειδῶν φυτῶν.

Z.

Z, ἀρ. εἰκοστὸν πέμπτον στοιχεῖον, ὀγδοηκοστὸν δὲ ἔνατον σύμφωνον τοῦ Γαλλ. ἀλφαβήτου, λέγεται zède (ζέδ), ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ Ἑλλ. Ζ. κατὰ τὴν φωνὴν, προφέρεται μεταξὺ δύω φωνηέντων ὡς τὸ S ἢ το X, τὰ ὁποῖα τελικὰ ὄντα πρὸ φωνηέντων ἐκφωνοῦνται ὡς Z.

Za, εἰς τὴν ἐκκλ. μουσ. (plein-chant,) διακρίνει τὸ καθ' ὑφεσιν Si ἀπὸ τὸ φυσικὸν Si.

Zaccon, ἀρ. προύνης εἶδος τῶν ἀνατολικῶν τόπων, τῆς Ἰεριχώ.

Zacinthe, Ϡ. Ζακυνθία λαμπάνη, γένος φυτῶν.

Zaga, ἀρ. *ζάγα, μέγα δένδρον τῆς Ἰνδίας.

Zagaie, Ϡ. ἀκόντιον τῶν Ἰνδῶν καὶ Ἀφρικανῶν.

Zaïm, ἀρ. στρατιώτης τοῦρκος ἔχων μισθὸν περισσότερον τοῦ τιμαριώτου.

Zain, ἐπ. μέλας ἢ φοινικοῦς ἵππος, χωρὶς λευκὸν σημεῖον.

Zambarès, ἀρ. *ἑλαφόβους, τετράτουν τῆς Ἰνδίας ἔχον σῶμα βοὸς, κέρατα δὲ καὶ πόδας ἐλάφου.

Zamie, Ϡ. *ζάμιον, γενος φυτῶν φοινικοειδῶν.

Zanichelle, Ϡ. *ζανίχελλον, φυτὸν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης.

Zani, ἀρ. γελοιοποιὸς, πρόσωπον κωμῳδίας.

Zanonie, Ϡ. *ζάνωνις, φυτόν.

Zanthène, Ϡ. ξάνθαινα, εἶδος σπάρου.

Zanthorhize, ἀρ. ξανθόῤῥιζα, Ϡάμνος.

Zanthoxylum, ἀρ. ξανθόξυλον, διάφοροι Ϡάμνοι τῆς Ἀμερικῆς.

Zanture, ἀρ. *ξάνθουρος, εἶδος σπάρου.

Zapane, Ϡ. γένος φυτῶν.

Zéagonite, Ϡ. *ζεαγονίτης, ὀρυκτὸν ἀνακαλυφθὲν πλησίον τῆς Ῥώμης.

Zéboa, ἀρ. ἔχιδνα, ἡ κεράστης τῆς Νέρας νήσου (κατὰ τὸν ἰνδικὸν ὠκεανόν).

Zèbre, ἀρ. (ὄρυξ) ὦρυξ, ῥαβδωτὸς, λευκόστικτος ὄναγρος. § ἰχθὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν πλευρονηκτῶν.

Zédoaire, ἀρ. ζάδειρα, φυτόν.

Zée, ἀρ. ζεὺς, (βόωψ) γένος Ϡωρακικῶν ἰχθύων.

Zélateur, ἀρ. **Zélatrice**, Ϡ. ζηλωτής.

Zèle, ἀρ. ζῆλος, προθυμία, σπουδή le — de la maison de dieu me dévore ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με. — indiscret ζῆλος μὴ κατ' ἐπίγνωσιν (ἀνόητος, ἀδιάκριτος).

Zélé, ée, οὐτ. ζηλωτὴς, πνέων ζῆλον, πρόθυμος.

Zellkies, ἀρ. πυρίτης, ἔνθειος σίδηρος.

Zélotype, ἀρ. ζηλότυπος.

Zélotypie, Ϡ. ζηλοτυπία.

Zélus, ἀρ. ζῆλος, γένος ἐντόμων ἡμιπτέρων.

Zemni, ἀρ. ἰκτὶς βόρειος.

Zend, ἡ **Zend-avesta**, ἀρ. ἱερὰ βίβλος τῶν Περσῶν, ὀπαδῶν τοῦ Ζωροάστρου.

Zénik, ἀρ. *ζένικον, μικρὸν τετράπουν τοῦ Εὐξείνου ἀρκτωτηρίου.

Zénith, ἀρ. (προφ. το ι) ἀστρ. κατακόρυφον σημεῖον.

Zénonique, ἐπ. Ζηνωνικὸς, στωϊκός. points — s ἄτομα τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ζήνωνος.

Zénonisme, ἀρ. Ζηνωνισμὸς, στωϊκὴ φιλοσοφία.

Zéodaire, Ϡ. ζάδειρα, γένος φυτῶν ἁρυμιῤῥιζοειδῶν. § ζάδειρα, φυτὸν ἐκ τοῦ γένους τοῦ ἀμώμου, ἴδ. Zédoaire.

Zéolithe ἀρ. ζεόλιθος, ὀρυκτὴ οὐσία ἀνακλυομένη μὲ λάμψιν εἰς το πῦρ τοῦ φυσητῆρος (chalumeau.)

Zéphir, ἀρ. ζέφυρος, δυτικὸς ἄνεμος. § ἐλαφρὸς ἄνεμος.

Zéral, ἀρ. εἶδος ἐμάδος (antilope) τοῦ Σενάαρ (Ἀφρ.)

Zerin, ἡ Gerin, ἀρ. ὀρυκτὸν τῆς Σουηδίας.

Zéro, ἀρ. μηδὲν, μηδενικὸν, τὸ 0. c'est un — εἶναι οὐτιδανὸς, τιποτένιος.

Zest, ἀρ. χαράκτο. entre le zist et le —, παροιμ. μετρίως, οὔτε καλὰ οὔτε κακά. § Ϡύλακος φέρων παιπάλην ἐν χρήσει παρὰ τοῖς φυλακοποιοῖς. § φλοιὸς καρποῦ, φέτα πορτοκαλόῤῥουδας. cela ne vaut pas un — δὲν ἀξίζει οὔτε λεπτὸν, οὔτε γρύ

Zététique, ἐπ. ζητητικός. méthode — ζητητικὴ μέθοδος, πρὸς λύσιν τινὸς προβλήματος μαθηματικοῦ. philosophes —s ζητητικοὶ φιλόσοφοι ἢ πυῤῥωνισταί, ἐφεκτικοί.

Zethe, ἀρ. *ζίθον, γένος ἐντόμων.

Zeugites, ἀρ. πλ. ζευγῖται, γένος φυτῶν σιτοειδῶν § ζευγῖται, πολῖται Ἀθηναῖοι ἔχοντες διακοσίων μεδίμνων σίτου καὶ ἐλαίου πρόσοδον.

Zeuzère, Ϡ *τριχόκερως, γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

Ziam, ἀρ. νόμισμα χρυσοῦν τοῦ Ἀλγερίου.

Ziangi, ἀρ. νόμισμα ἀργυροῦν τοῦ Μαρόκ.

Zibeline, Ϡ. λευκοΐκτις. martre — σαθέριον, σαπύριον, σίμωρ, εἶδος ἀγρίου μυός, κ. σαμοῦρι (γουναρικὸν πολύτιμον)

Zibet, ἡ **Zibeth**, ἀρ. ἀσμοσχογαλῆ, μαστόφορον σαρκοφάγον.

Zierie, Ϡ. *ζιερον, γένος φυτῶν ῥυτοειδῶν.

Zieteine, Ϡ. *ζίετνον, γένος φυτῶν.

Zigadène, Ϡ. *ζυγάδαινα, φυτόν.

Zigzag, ἀρ. ἑλιγμοὶ, ἕλικες. § *συνεξελικτρον, ἡ συνεξελίκτρα, μηχανὴ συντεθειμένη ἀπὸ τρίγωνα καὶ δυναμένη νὰ τυλιχθῇ καὶ νὰ ἀνοιχθῇ. § δρόμος ἑλικοειδὴς ἐπὶ ὀχυρωμάτων. l'ivrogne fait des —s ὁ μέθυσος παρεκτρέπεται, παραφέρεται ὥδε κἀκεῖσε.

Zil, ἀρ. (ζίλι) πέλυξ, μουσικὸν ὄργανον τῶν Τούρκων.

Zilla, ἀρ. γένος φυτῶν. ἴδ. Caméline.

Zinc, ἀρ. (ψευδάργυρος,) ζίγκος, μέταλλον ὑποκύανον.

Zinnia, ἀρ. *ζίννιον, γένος φυτῶν κορυμβοφόρων.

Zinzolin, ἐτ καὶ οὐτ. ἰῶδες, ὑπέρυθρον χρῶμα.

Ziphothique, ἀρ. *λεπίδωψ, γένος ἰχθύων.

Zircone, ἀρ. ζιρκώνιον, λίθος πολύτιμος.

Zircone, Ϡ *ζιρκωνία, γῆ λευκὴ νεωστὶ ἀνακαλυφθεῖσα.

Zisel, ἀρ. *ψαιόμυς, ζῶον.

Zist, ἴδ. Zest.

Zizanie, Θ. ζιζάνιον, αἶρα, γένος φυτῶν σιτοειδῶν. μεταφ. ὀιχόνοια

Ziziphe, ἀρ. ζίζυφος, ζιζυφιά, δένδρον

Ziziphore, ἀρ. ζιζυφέρος, γένος φυτῶν μυνθοειδῶν

Zoadelges, ἡ Sanguisuges, Θ. πλ. (αἱμοπότης) αἱμομυζον, σύστημα ἐντόμων ἡμιπτέρων.

Zoanthe, Θ. *ζωανθὲς, γένος σκωλήκων ἀκτινωτῶν.

Zoanthropie, Θ. ζωανθρωπία, εἶδος μελαγχολίας καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος πιστεύει, φαντάζεται ὅτι μετεβλήθη εἰς ζῶον.

Zochinacaztlis, ϕ. *σοχιναχλὶς, ἄνθος, γένος φυτῶν του Μεξικοῦ.

Zocodon, ἀρ. *ζώκοδον, γένος πολυπόδων.

Zocor, ἡ Zokor, ἀρ. *ζώκορον, ζωάριον, τετράπουν τοῦ γένους μυασπάλακος. (rat-taupe)

Zodiacal, le, ἐπ. ζωδιακός. lumière —e φῶς τοῦ ζωδιακοῦ

Zodiaque, ἀρ. ζωδιακὸς, ζωοφόρος (κύκλος) λοξιὰς (γραμμή).

Zodion, ἀρ. *ζώδιον, γένος διπτέρων ἐντόμων.

Zoé, ἀρ. ζωὴ, γένος μαλακοστράκων.

Zoége, Θ. *ζωήγιον, γένος φυτῶν cynarocephales.

Zoile, ἀρ. Ζωίλος, πιρίρημος κριτικὸς τοῦ Ὁμήρου.

Zolota, ἡ solota, ἡ iselote, Θ ζολότα, νόμισμα τριάκοντα παράδων τῆς Τουρκίας.

Zona, ἀρ. ζώνη, ζωστὴρ, φλυκταινώδης νόσος τοῦ δέρματος ἐκτεινομένη ὡς ζώνη εἰς τὴν ὀσφὺν (εἰς τὸ ἥμισυ συνήθως τῆς ὀσφύος).

Zonaire, ἐπ. cristal — κρύσταλος φέρων κύκλον ἢ ζώνην τινὰ πολύεδρον.

Zone, Θ ζώνη, μέρος τῆς γῆς. — torride διακεκαυμένη ζώνη. — tempérée εὔκρατος ζώνη. — glaciale κατεψυγμένη ζώνη

Zonite, ἀρ *ζωνίτης, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων.

Zouglyphite, Θ. *ζωογλυφῖτις, πέτρα φέρουσα τύπον ζώου

Zoographie, Θ. ζωογραφία, περιγραφὴ ζώων.

Zoolithe, ἀρ. ζωόλιθος, ζωϊκὴ οὐσία ἀπολιθωμένη.

Zoologie, Θ. ζωολογία.

Zoomorphites, Θ. πλ. ζωομορφῖται, πέτραι παριστάνουσαι κατὰ συμβεβηκὸς μορφὴν, εἶδος ζώου.

Zoonate, ἀρ. ἅλας ζωϊκὸν.

Zoonique, ἐπ ὀξὺ ζωϊκὸν, ἐξαγόμενον ἀπὸ ζωϊκὰς ἅλας.

Zoonomie, Θ. ζωονομία, ἐπιστήμη τῶν νόμων, καθ' ἃ ἐκτελοῦνται αἱ ἐνέργειαι τῶν ζώων, ἐν γένει.

Zoonomique, ἐπ. ζωονομικός.

Zoophage, ἀρ. ζωοφάγος, σαρκοβόρος. § σαρκοβόσα ὄρνεα.

Zoophitaires, ἀρ. πλ. ζωόφυτα, πολυποδες σύνθετοι. (tubulaires, pennatules, coralines. κτλ)

Zoophore, τὸ. Frise

Zoophorique, ἐπ. ζωοφορικός.

Zoophytes, ἀρ. πλ. ζωόφυτα.

Zoophytolithes, ἀρ. πλ. ζωοφυτόλιθα, ζωόφυτα ἀπολιθωμένα.

Zoophytologie, Θ ζωοφυτολογία.

Zootomie, Θ. ζωοτομία, ἀνατομὴ τῶν ζώων.

Zootypolithes, Θ. πλ. ζωοτυπόλιθα, πέτραι φέρουσι τύπον ζώου.

Zophose, Θ. * ζόφωσις, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων

Zopilote, ἀρ. *ζόπιλον, γένος ἱερακοειδῶν πτηνῶν.

Zopissa, ἀρ ἡ poix navale, Θ. ζώπισσα, κατράνη, τὸ ὁποῖον ξύεται ἀπὸ τὸ πλοῖον ἐπιτρέψαν μετὰ μακρυὸν πλοῦν § ζώπισσα, εἶδος ῥητίνης παχείας.

Zorille, ἀρ. *ζώριλλος, τετράπουν τῆς Περουβίας.

Zorne, Θ. *σῶρνον, φυτὸν τῆς Καρολίνας.

Zorosch, ἀρ. ἀργυρωρυχεῖον, ὀρυκτὸν ἀργύρου, ὡς ὁ φεγγίτης εἴτε ἡ μαγνησια λίθος.

Zosime, ἀρ. * ζώσιμον, γένος φυτῶν

Zostère, ἀρ. * ζωστὴρ, γένος φυτῶν.

Zostérosperme, ἀρ. ζωστηρόσπερμον, γένος φυτῶν.

Zoucet, ἀρ. εἶδος αἰθυίας, πτηνόν.

Zoysie, Θ. *ζωΰσιον, γένος σιτοειδῶν φυτῶν.

Zucca, ἀρ. *ζύκη, γένος φυτῶν.

Zuccagnie, Θ. * ζυκάγνον, Θ ἄμνο, τῆς Χιλῆς. § ὑάκινθος πρασινανθὴς.

Zuccarinia, Θ. *ζυκαρίνιον, γένος φυτῶν ἐκ τοῦ συστήματος τῶν pédiculaires.

Zuchette, Θ. εἶδος ἀγγουρίου τῆς Ζακύνθου.

Zanderera, ἀρ. ὀρυκτὸν ἀργυροῦχον τοῦ Harta.

Zygène, Θ. ζύγαινα, κητώδης ἰχθύς. § * ζυγαίνιον, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

Zygénides, ἀρ. πλ. *ζυγαινίδες, γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

Zygie, Θ. * ζυγία, γένος ἐντόμων κολεοπτέρων § ζυγία, γένος φυτῶν.

Zygnème, ἀρ. * ζύγνημα, γένος φυτῶν.

Zygoma, ἀρ. ζύγωμα, ζυγωματικὴ ἀπόφυσις τῶν κροτάφων συναπτουσα τὰ πλάγια τοῦ κρανίου μέρη.

Zygomatique, ἐπ. ζυγωματικὸς, ἀνήκων εἰς τὸ ζύγωμα, τὴν ζυγωματικὴν ἀπόφυσιν.

Zygomato-auriculaire, ἐπ. ζυγοματωτιτης, μῦς τοῦ ὠτὸς καὶ τοῦ ζυγώματος.

Zygomato-conchynien, ἐπ. ζυγωματοκογχικὸς, — χίτης, μῦς ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὸ ζύγωμα εἰς τὴν κόγχην τοῦ ὠτίου.

Zygomato labial, ἐπ ζυγωματοχειλίτης, μῦς τοῦ ζυγώματος καὶ τῶν χειλέων.

Zygomato-maxillaire, ἐπ. ζυγωματοσιαγωνίτης, μῦς τῆς σιαγῶνος καὶ τοῦ ζυγώματος.

Zygostate, ἀρ. ζυγοστάτης, ἀρχων ἐφορεύων τὰ μέτρα καὶ σταθμά.

Zymologie, Θ. ζυμολογία, μέρος τῆς χημείας πραγματευόμενον περὶ ζυμώσεως εἴτε ὀργασμοῦ.

Zymosimètre, ἀρ. ζυμωσίμετρον (ἢ ζυμοθερμόμετρον) Θερμόμετρον ἐφαρμοσμένον εἰς τὴν ζύμωσιν.

Zymotechnie, Θ. ζυμοτεχνία, τέχνη τῆς ζυμώσεως.

Zymum, ἀρ. γένος φυτῶν, τὸ. Tristellatèle.

Zythogala, ἀρ. ζυθόγαλα, ποτὸν ἀπὸ γάλα καὶ ζύθον.

ΤΕΛΟΣ.

Βιαζόμενος ἀπὸ τὴν πολὺν καὶ ἐπίμονον ζήτησιν τοῦ παρόντος Λεξικοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν μὴ ἐν καιρῷ στάλσιν ἀπὸ πολλὰ μέρη τῶν καταλόγων τῶν συνδρομητῶν, ἐκδίδω αὐτὸ εἰς φῶς ἄνευ συνδρομητῶν, δι' ὃ αἰτῶ τὴν συγγνώμην των.

Προσθῆκαι καὶ ἐπιδιορθώσεις εἰς τὸ Γαλλοελληνικὸν Λεξικόν.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντὶ	Γράφε.
1	γ'.	45	ὑδραργύρολ	ὑδραργύρου.
2	ά.	5	credit	crédit.
—	—	9	equation	équation.
—	—	40	chretien	chrétien
—	γ'.	23	t—e.	—ue
—	—	42	moin	moine.
—	ά.	69	τὸν	τὸ
3	6'.	18	νεογέννητα	νεογέννητα
—	—	10	ἀνθρώπων,	ἀνθρώπων καὶ
—	—	31	λάκωμα	λάκκωμα.
—	—	59	χειρονειψία.	χειρονιψία.
6	ά.	41	ἀντίγραφον,	ἀντίγραφον, μίμησις.
—	ε'.	50	ἀκαρνανὰν	ἀκαρνὰν
7	ά.	26	ile	île
—	6'.	37	élir	élire.
—	γ'.	42	diner	dîner
—	—	46	faites — vous	faites-vous
8	ά.	12	sepulture	sépulture
—	—	53	voie	voix
9	ά.	39	a —	a —é
10	ά.	16	κυστιοειδοῦς.	κυστεοειδοῦς.
—	—	33	Aceruro	Acérure
—	—	61	ὀξῶδες μολύβδου	ὀξώδης μόλυβδος
—	γ'.	42. 43	ἀκρωνυχίαι	ἀκρονυχίαι.
11	α'.	18	Acmo	Acmé.
—	6'.	5	Acusmatique	Acousmatique.
—	γ'.	14	ἐκτελῶ	ἐκτελῶ. § ἀποδικάζω, ἀπαλύω, ἀθῶω.
—	—	54ε	ἀκροπόσθη	ἀκροποσθία, ἀκροπόσθιον.
12	γ'.	2	πλ.	πλ. Ἀδαμίται
—	—	10	Ϙ.	Ϙ. ἀδάρκη.
13	6'.	5	πάνθηρ	χειροήθης Ϙὼς, χρυσόλευκος πάνθηρ.
—	γ'.	20	δικαιοσύνην	δικαιοσύνην. — un remède δίδω ἰατρικόν.
14	6'.	53	d' —	d' — πευστήριον, ἀγγ. κτλ.
15	α'.	30	αἰγόλεθρον	αἰγόλεθρος.
—	—	53	Aeré	Aéré.
—	—	55	Aeride	Aéride.
—	—	58	Aerien	Aérien.
—	γ'.	65	cet homme	cette femme.
16	6'.	57	Affectioner	Affectionner.
—	γ'.	62	langue bien — ée	langue —ée.
17	ε'.	52	πυξίδος	πυξίδος παραφέρεται, κτλ.
18	α'.	41	στύβει	στύφει.
—	6'.	30	ἐντόμου	ἐντόμου, ὀνίσκος, ἴουλος, κτλ.
—	—	39	Agane	Agave.
—	γ'.	18	Agenesie	Agénésie.
—	—	20	Agenonilement	Agenonillement.
—	—	22	Agenouiller	Agenouiller.
—	—	67	—	—e.
19	6'.	54	ἀγνάθια	ἄγναθα.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντί	Γράφε.
20	β'.	25	πτηνόν.	κεγχραμίς, πτηνόν.
—	—	37	αἰγρόπιλον, αἰγροπίλημα	αἰγόπιλον, αἰγοπίλημα.
—	γ'.	42	βαβαί	βαβαί, ἄϊ.
21	α'.	14	ἱππαστ.	ἱππαστ. ὁρμητήρια.
—	β'.	1	ἀετοϊέρακες	ἀετοϊέρακες. — vautour γυπαίετος
—	γ'.	32	διεκβολή	διεκβολή, κ. βελονιά.
22	α'.	45	ἀρ.	ἀρ. ἄγλις, σκόροδ. κτλ.
—	β'.	6	ὑπῆναι	πτερυγώματα.
—	—	7	κέρας. § πτέρυξ	§ κέρας, πτέρυξ κτλ.
—	γ'.	40	Ainé	Aîné.
—	—	47	Ainesse	Aînesse.
23	α'.	60	ἀξιοπρεπής	ἀξιοπρεπής, ἀριμάνιος.
—	γ'.	48	Aissele	Aiselle.
—	—	65	Aisséle	Aisselle.
24	α'.	49	ἀρ. σωλήν	ἀρ. κρουνίσκος, σωλήν.
25	α'.	14	ἀρ.	Ϙ.
—	—	25	fausse —	fausse — μάταιος φόβος, ψευδής.
—	—	58	κλυδωνομάντης	κλυδωνομάντις.
26	α'.	63	ἠλέκτρα	ἤλεκτρα.
27	α'.	5	τριηροβ.ων	τριηρευβίων.
—	—	38.	Ϙ. γῦκος	Ϙ. μνίον, φῦκος.
30	β'.	46	πρόσχωτις	πρόσχωσις, πρόχυσις.
31	β'.	3	Θυώδης	Θειώδης.
—	—	66	ἀμοιβή, ἐπαλλαγή, ἐπάλλαξις.	ἀμοιβή, ἐναλλαγή, ἐπαλλαγή, ἐπάλλαξις.
—	γ'.	62	Aludel, ἀρ. εἶδος	Aludel, ἀρ. κορυφωτὸν σκέπασμα ἀγγείου χωρὶς πυθμένα διὰ τὴν ὕψωσιν ἀτμῶν, εἶδος.
32	ά.	29	βοθρίον	βοθριον
—	γ'.	49	vetue en — ἔνδυμα	vêtue en — φορεῖ ἔνδυμα, κτλ.
33	β'.	12	ὑβίσκος	ἰβίσκος.
—	—	22	ἀρ. ὑμήν	ἀρ. χηλή, ὑμήν.
34	β'.	54	πρὸ τοῦ Ami, le	πρόσθες. A mi, ἐπίρ. ἐξ ἡμισείας. § μέσως.
36	α.	45	μήτρας	μήτρας, ὄσχεον, λέγνον.
37	ά.	15	ἄθορμα	ἄθυρμα.
—	β'.	50	ἀναγυρίς	ἀνάγυρις.
38	ά.	61	ἀρ. μαινίς	ἀρ. βεβρὰς, μαινίς.
—	—	62	σαρδέλας	σαρδέλας, χαψί.
—	β'.	39	ἀγκυλομήλη	ἀγκυλομήλη, καθετὴρ, μήλη στραβή.
—	γ'.	27	ἐπ. ὁ	ἐπ. Ἀνδεγαβιανὸς, ὁ.
—	—	45	ὄνος	ὄνος, φάλαγξ, παλάγγι, παράγγι.
41	β'.	29	Anodyiésie	Anœsthésie.
—	γ'.	48	neige	neiges.
—	—	50	περισυνὰ	περυσινά.
42	ά.	25	ἰχθύος	πτηνεῦ.
46	ά.	64	ἀρχιτ. ἀπόφυσις	ἀρχιτ. ἀποφυγή, ἐξέλευσις, ἀπόφυσις.
48	γ'.	57	ἐφηρμοσμένος	ἐφαρμοστέος.
49	ά.	17	ἐπιμέλεια. §	ἐπιμέλεια, διατριβή περί τι. §
51	ά.	17	φύσιν. §	φύσιν, ἀπομιμοῦμαι τὴν φύσιν. §
—	β'.	59	ἀραβουργίαι, ἀραβουργήματα	ἀραβικουργίαι, ἀραβικουργήματα.
—	γ'.	14	Ϙ. πλ.	ἀρ. πλ.
52	ά.	27	μονόζυγος	μονόζυξ, ἐμπροσθόζυξ.
—	—	42	σχηματίζουσι	κάμνουσι.
—	β'.	7	δενδρογραφία	δενδρογραφία, *δενδρείκελον.
—	—	10	δενδρόγραφον	δενδρόγραφον, *δενδρείκελος.
53	γ'.	69	Ϙ. σχιστολίθου λατομεῖον.	Ϙ. ἀρδωσιωρυχεῖον, σχιστολίθου λατομεῖον.
54	ά.	12	ἀρηγὼν	ἀρήγων.
—	β'.	5	ἀρ. ὀροφία	ἀρ. ὑπέρτονον, ὀροφία.
—	—	15	εἰλοσπέρμων	ἁμφαλοσπέρμων.
—	—	18	ὁλκῶν	ὁλετήρων.
—	γ'.	7	ἄργιλος	ἄργιλλος.
—	—	8	ἀργιλώδης	ἀργιλλώδης.
—	—	33	κατ' ἀμέλειαν	δι' ἀμέλειαν.
55	ά.	40	ἀργυρόνητος	ἀργυρονήτης.
56	β'.	12	σκευοθήκη	σκευοθήκη, ἱματιοφυλάκιον.
—	—	50	ἀρμίδαι	ἀροειδῆ
—	γ'.	55	ἀνάπαστος, λίθος, οἱ	λοπάδες (λίθοι,) ο κτλ.
58	β'.	13	ἀφιῶν	βάθρων.
—	γ'.	14	δουλοπόρσιος, κτλ.	ἐξυποτελής, κτλ.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντὶ	Γράφε.
59	γ'.	50	πληγὴ, κατὰ	πληγὴ, πόνος ὀξὺς, κατά.
60	ά.	4	d'— μία	d'— σφόνδυλος, μία.
—	ϐ'.	58	ῥόμυξ	ῥόμιξ.
—	γ'.	18	ἀρτιόλοϐον	ἀρτιόλοϐον, ἢ ἀρτολόϐιον.
61	ά.	65	Θ. ὁ	Θ. προκύων, ὁ κτλ.
—	ϐ'.	6	ἀρ. ἄσκιρον	ἀρ. μυριόφυλλον τετράγωνον, ἄσκιρον.
—	—	33	ὀστράκων	μαλακοστράκων.
—	—	36	ἄσηρος	ἀσηρός.
—	—	68	ἀσπὶς	ἀσπιδίτης.
—	γ'.	19	πρὸ τοῦ Aspérité	πρόσθες τὴν λέξ: Aspergout, Θ. ἀσπέργωτον, φυτὸν.
—	—	67	Amarinte	Armarinte.
63	ά.	42	ἐκ τῆς μικρᾶς	ἐκ τῆς Ἄσσου, πόλεως τῆς μικρᾶς.
65	ά.	32	λειαντρον	λίστρον.
—	ϐ'.	38	τῆς ἐκλειπτικῆς	τοῦ ἐκλειπτικοῦ.
—	γ'.	27	Assymetrie. Assymptote	Asymmetrie. Asymptote.
—	—	11	ἐφαπτόμενοι	συμπίπτουσαι.
—	—	12	Assymptotique	Asymptotique
66	ά.	5	κυπρίδος	κοπριδος
—	—	32	ἰχθεῖς	ἰχθῦς.
—	γ'.	9	mage	muge.
—	—	28	σπέρματι καί	σπερματικαί.
—	—	49	ἀμϐλειογώνιος	ἀμϐλυγώνιος.
—	—	54	Atre	âtre.
—	—	57	μυχὸς	τὸ ἔδαφος.
—	—	63	Θέρμανσις,	πυράκτωσις.
67	ά.	7	πρωκτὸν	ϑακτύλιον.
—	ϐ'.	25	quelq' un	quelqu' un.
—	—	40	ἐνασμεν ίζομαι	ἐνασμενιζομαι.
—	—	42	—à—	—à.
—	γ'.	57	Attélable	Attélabe.
—	—	64	— une	—un.
68	ά.	11	Attelloire	Atteloire.
—	—	30	ἐν. κυρίως	ἐν. περιμένω, κ. προσμένω, κυρίως.
—	—	50	ἐπ. μαλακτικός, τρυφεραντικός. μεταφ.	ἐπ. συμπαθητικὸς, μαλακτικός. μεταφ.
—	—	66	περὶ ἐπιϐουλῆς	κατά τινα ἐξουσίαν.
—	γ'.	33	comble ἀττικὸν	comble καθ' ὑπέρϐασιν, ἀττικόν.
—	—	46	χρυσονημοκλώστου	χρυσονηματοκλώστου.
69	ά.	12	Attiré	Attitré.
—	γ'.	24	δολιχούρων	δολιχιούρων.
—	—	34	Au, μόριον	Au, εἰς τὸν ἢ εἰς τό. μόριον.
—	—	49	ξένου	ξένου, ξενοκληρία.
—	—	51	μεταφ.	μεταφ. εὕρημα, ἕρμαιον, κτλ.
70	ά.	15	μάνδαλος	μάνδαλος, (ἔμϐολον.)
—	—	32	λυχνὶς	κύανος.
—	—	38	σχοινόπλοκος γέφυρα	σχοινόπλοκον κατάστρωμα.
—	—	42	αὐ-αὐχενόρ.	αὐχενόρ. κτλ.
—	ϐ'.	7	Θρασύτης	Θρασύτης, αὐθάδεια.
—	—	33	ἐπ.	ἐπ. κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου.
—	—	46	ἀρ.	ἀρ. ἀκροατήριον.
—	—	64	σαπρωστήριον	σηπύα.
—	—	67	κάψαι	σκάπη.
—	—	69	δραυλ.	ὑδραυλ.
—	γ'.	20	αὐλάκιον	σωλήν.
71	ά.	3	αἴθραγος	αἴθρανος
—	ϐ'.	51	γύαια, μεγάλη	μεγάλη κτλ.
—	γ'.	67	ἡλιοστασιακὸν	ἡλιωστασιακὸν ἢ τροπικόν.
72	ϐ'.	67	αὐτοματικῶς	αὐτομάτως
—	γ'.	28	Atoriser	Autoriser
—	—	32	λαμϐάνω κτλ.	προφασίζομαι, εὑρίσκω πρόφασιν, ἐνθαρρύνομαι.
—	—	66	Autousserie, Θ. ἡ	Autourserie, Θ. ἱερακοτροφία, ἡ κτλ.
—	—	69	Autoussier, ἀρ. ὁ	Autoursier, ἀρ. ἱερακοτρόφος, ὁ κτλ.
73	γ'.	58	οὐδ.	ἐν.
74	ά.	37	πρὸς εὐκτικὴν καὶ ὑποταχτικὴν	πρὸς ὑποτακτικήν.
—	—	65	τινὸς	τινός. être, paraître à son — φαίνομαι ὡραιότερος, καλλήτερος ἀπὸ τὸ σύνηθες.
—	ϐ'.	61	ἐν.	ἐν. εὐνοῶ, χαρίζομαι, προικίζω.
—	—	27	ἐπ.	ἐπ. οἰηματίας, κοῦφος.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντὶ	Γράφε.
74	β'.	38	κυματωγὴ	κυματόμος.
—	—	39	γωνία τοῦ τοίχου τῆς ἀψίδος γεφύρας	γωνία τοῦ ὑποβάθρου τῆς γεφύρας.
—	γ'.	12	ἀρ.	ἀρ. μ. προαίσθησις
—	—	33	περιπέζιον	κεφαλὶς
75	ά.	20	ἀποτυγχάνω	ἐπιτυγχάνω
—	β'.	67	ἐν.	ἐν. μηνύω.
—	γ'.	23	κληρονομίαν	κτῆμα.
—	—	55	πακτῶ	ἐμφράσσω.
—	—	63	ἀπατῶμαι	ἀπατᾶται.
76	ά.	35	εἰδοποιῶ, κτλ.	περικάμπτω, λυγίζω τὸ ἄκρον χαλκώματος διὰ νὰ τὸ συναρμόσω μὲ ἄλλο χάλκωμα.
—	β'.	38	εἰσαγγελεὺς	ἀντεισαγγελεύς.
—	γ'.	25	—s τὰ	—s ἀναυξῆ, τὰ, κτλ.
77	ά.	9	ἐπικείμενος εἰς τὸν ἄξονα	ἐπίκυκλος, ἐπικείμενος εἰς τὸν κανόνα.
—	—	11	μασχαλιαῖος	γωνιαῖος.
78	ά.	17	ἀρ.	ἀρ. κέρκωψ.
—	—	25	βάκη	κύμβη.
79	γ'.	37	Θ.	Θ. εὐωχία.
—	—	52	κ. μπόγος	τουρκ. καλαμπαλίκια.
80	γ'.	9	κολυμβιστεῖον	κολυμβήθρα.
—	—	23	τῶν κληρονομικῶν κτημάτων	τῶν κτημάτων.
—	—	26	ἐκμίσθωσις	ἐμφυτευτικὴ ἐκμίσθωσις.
—	—	57	§ μισθῶ	§ ἐν. μισθῶ.
—	—	63	Bailleur, ἀρ. μισθωτὴς, κ. ἐνοικιαστὴς	Bailleur, ἀρ. χασμουριάρης § μισθωτὲς, κ. ἐνοικιαστὴς Bailleul, ἀρ. χειροῦργος, τουρκ. τζιαριτζῆς.
81	ά.	60	ἐφάπτονται	ἐφάπτονται ἀλλήλων.
—	β'.	34	il s' en jette	il se jette
—	γ'.	38	εἰσοφάγον	οἰσοφάγον.
82	ά	11	§ ἰσορροπία. — de l' Europe	§ — de l' Europe ἰσορροπία, κτλ.
—	γ'.	47	Balainoptère ἀρ. φαλαινόπτερον, κτλ.	Baleinoptère, ἀρ. φαλαινοπτέρυξ, κτλ.
83	γ'.	18	εὐδ.	εὐδ. διαῤῥίπτω, κτλ.
84	ά.	34	τετράδος	τέτραγος.
—	β'.	1	ἀτομικῶς ἢ ἄντανδροι	αὐτοπροσώπως ἢ διά τινων πεζῶν ἢ ἱππέων.
—	—	14	κοινὸς	ἀγοραῖος, τετριμμένος.
—	—	34	κάνθος, ἐπίσωτρον	κανθὸς, ἐπίσωτρον.
—	γ'.	37	πλατύ. §	πλατύ. § κράσπεδον. §
85	ά	6	ὑποκ.	ὑποκ. λημνίσκος.
—	—	9	ῥάβδωσις	κυμάτιον.
—	—	50	Θ.	Θ. λημνίσκος.
86	ά.	9	Θ.	Θ. ἀνάκλιντρον, ἐδώλιον.
—	β'.	20	ἀρ.	ἀρ. σκαφίδιον.
—	—	28	Erquetures	Baquetures
—	—	31	πλησίον τῶν φοινίκων	παραμφερῶν μὲ τοὺς φοίνικας.
—	—	44	ἐρυθροφρυγώδες	ἐρυθρομελάγχρουν.
—	γ'.	33	Baratterie, ἀρ.	Baraterie, ἀρ. ναυταπάτη.
87	ά.	48	Θ	Θ. ἠρύγγιον.
—	γ'.	54	ᾄσμα δημῶδες	ᾄσμα ἐρωτικὸν δημῶδες.
88	ά.	47	τῆς τρόπιδος	τοῦ ἄντλου.
—	γ'.	7	σανδαλιορράφων	σχοινοπλόκων.
—	—	68	κοινὴν πίστωσιν	ὑπόληψιν.
90	β'.	32	ἐναρθρώσεως	ἐναρθρώσεως τῆς φωνῆς, προφορᾶς.
—	γ'.	20	βασάλτις	βασανίτης.
—	—	31	ἐργαζομένου	φυλάττοντος.
—	—	64	τριγώ-ων, δύω κτλ.	τριγώνων, ἀπόστασις ἐκ δύω κτλ.
—	—	69	ἑνὸς βαθμοῦ	μιᾶς μοίρας.
91	ά.	12	ἀρ.	ἀρ. τενάγη.
—	β'.	2	δευτερόφωνία	βαρύτονον.
92	ά.	14	κίλυνδρος	κύλινδρος.
—	—	44	Bastanerhe	Basterêche.
—	—	53	Basterne	Basterne, Θ.
—	β'.	3	Bostinguer	Bastinguer.
—	—	17	Bastringre	Bastringue.
—	γ'.	40	Batardiene	Batardière.
—	—	56	Θ. τὸ	Θ. λεπὶς, τό.
93	β'.	52	Batonnet	Bâtonnet.
95	ά.	36	δύλτιον	δίκτυον.

Σελ.	στήλ.	στιχ.	Ἀντί	Γράφε.
95	6′.	12	Ϛ. φύκια	Ϛ. μυία, φύκια.
—	—	58	Ϛ. σιαλὶς	Ϛ. σιαλὶς, ἰχθὺς, κ. γλῶξ.
97	6′.	47	ἀρ.	ἀρ. ἀναγαλλίς.
—	γ′.	6	ἀρ. ὁ	ἀρ. ἀττακεὺς, ὁ.
—	—	61	Ϛ.	Ϛ. μάσταξ.
98	6′.	6	Begu	Bégu.
—	γ′.	41	ἐπαίτησις	ἐπαιτεία.
99	6′.	7	βεμβίκιον	βεμβήκιον.
—	—	20	μυρόβαλον	μυροβάλανος.
100	α′.	24	φοινικουρὸς	φοινίκουρος.
—	6′.	10	μακρούρου	μακροούρου.
—	γ′.	48	διοπτῆρες	διόπτραι.
—	—	55	λίσγι	λίσγου.
101	α′.	12	διῃθητήριον	διηθητήριον, ἠθμός.
—	—	56	Θρίπτομαι	Θρύπτομαι.
—	6′.	27	λίθου	λίθου. § ἄγαλμα ἄμορφον Θεοποιούμενον, λατρευόμενον παρά τινων Ἀτιακῶν λαῶν.
—	—	37	εὔχωλον	εὔχυλον.
102	ά.	49	δικότυλος	δίκεστρος.
—	—	59	διόδους	ὀμφόδους.
—	γ′.	11	Badamica	Badamier.
103	α′.	31	παράβλωψ	παραβλὼψ.
104	ά.	10	διαδικὸς	δυκαδικός.
—	6′.	49	διενιαύσιος	διετής.
—	γ′.	32	Houa	Houx.
105	ά.	57	ἀρ.	ἀρ. Συραυλία.
—	—	62	οὐδ.	οὐδ. Συραυλῶ.
—	6′.	16	ἀρ.	ἀρ. ἀρκτοκύων.
—	γ′.	25	σαλμονίου	ἀττακέως.
106	ά.	59	τὴν	τὸ
—	6′.	60	ἀρ.	ἀρ. βλητρισμὸς, ῥιπτασμὸς, παρακρουσμός.
—	γ′.	14	Blinier	Blinder.
—	—	52	οὐτ.	οὐδ.
107	ά.	61	γοβίου	κωβιοῦ.
—	6′.	24	βόϊον	βόειον.
108	ά.	42	ἀρ.	ἀρ. μέδιμνος.
—	—	68	ὕφασμα	ὕφασμα, κ. μπουχάσι.
—	6′.	12	βωλίτις	βωλίτης.
—	—	13	ἀργίλος στακτερὸς	ἄργιλλος στακτερά.
—	—	23	βόμβαλον	βόμβυλον.
109	ά.	33	τρύπανος	τρύπανον.
—	6′.	6	ἀρ.	ἀρ. ἀπαγγελτής.
—	γ′.	48	doid' un	les —s d'un
110	ά.	65	ἰσολογισμὸς	ἰσολογισμός. — de versement χαμμάτιον παραθέσεως.
—	γ′.	14	βοσκία	βόσκιον.
—	—	15	χηνόποδος	χηνοποδίου.
—	—	68	στολῆς	στολιδίου.
111	γ′.	7	lux de	flux de.
112	ά.	10	βλένη	βλένος.
—	—	66	Ϛ.	Ϛ. ἀπαγγελτῆρ.
—	6′.	6	ξύλων.	ξύλων. § βράσις.
—	—	8	ὑλὶς	ἰλὺς.
—	—	20	ὀρνιθοθήρου	ὀρνιθοθήρα.
—	γ′.	25	Bougran	Bougran, ἀρ. ὑπόβαπτον, κτλ.
—	—	60	Ϛ.	Ϛ. Σερμαντήρ.
113	ά.	43	Ϛ.	Ϛ. χιονάνθεμον.
—	—	69	ἰσίσκιον	ἰσίκιον.
—	6′.	1	(τουρκ. δολμᾶς.)	(τουρκ. δολμᾶς ἢ κεφτὲς μᾶλλον.)
—	—	34	(ναυτ.)	(ναυτ.) ποῦς, ποδιὸς, κ. μπόγους.
—	—	58	ἰχθῦς	ἰχθεῖς.
—	—	64	γόμφωμα	γόμφωμα.
—	γ′.	33	Bouquenerie	Bourquinerie.
114	δ′.	31	κηπαῖον	κηπαῖον, κ. πουράντσα.
—	—	67	Ϛ.	Ϛ. ἀγκαλὶς, ἀγκαλιά.
—	γ′.	43	πικτὸς	πηκτός.
115	ά.	25	ἐξωδικὸς	ἐξωδικός
—	—	53	Bousole	Boussole.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντὶ	Γράφε.
115	β'.	68	ἁλικάς	ἁλυκάς.
116	ἀ.	7	προσέγγισιν	προσέγγισιν εἰς τὸν τοῖχον.
—	β'.	12	ἀρ.	ἀρ. πταρμικὴ, φυτόν.
117	ἀ.	27	βραχυστόχρονος	βραχιστόχρονος.
—	—	47	γεννώμενα	γεννώμενα, μισχοφυλλὶς, φυλλάριον εἰς τὴν βάσιν τοῦ μίσχου.
118	γ'.	28	γεννετῆς	γενετῆς.
119	ἀ.	25	Brebis	Brébis.
—	β'.	28	ἰχθῦς	ἰχθεῖς.
—	—	58	Θ.	Θ. βωρεὺς, κ. βοῦρος.
—	γ'.	3	τρίμματα	θρύμματα.
120	ἀ.	18	ἄγκυστρον	ἄγκιστρον.
121	ἀ.	1	κάρφος	κάρφος, ἄχνη.
—	β'.	10	ἀπόγεως αὖρα	ἀπογεία αὖρα, ἀπόγειος ἄνεμος.
122	ἀ.	44	βελενοπ.	βελονοπ.
—	—	60	βρόμος	βρῶμος.
—	β'.	18	συμπτίκτης	συμπτύκτης.
—	—	57	ἄγκυστρον	ἄγκιστρον.
123	ἀ.	29	μηδαμηνὰ	μηδαμινά.
—	γ'.	32	ἀντακίας	ἀνταϰαῖος.
—	—	51	μελαγχροινός.	μελαγχρινός.
124	ἀ.	61	Θηλεία	Θήλεια.
—	β'.	19	βουβαλὶς	βούβαλις.
—	γ'.	29	κωλλημένην	κολλημένην.
—	—	53	ἐβαμμένων	βεβαμμένων.
125	β'.	8	βουφθαλμία	βουφθαλμία, ἐξόγκωσις.
—	—	57	Θ. ἡ	Θ. βέρβερι, μύαξ μαργαριτοφόρος, κ. σεντέφι, ἡ.
—	γ'.	6	χάλιβος	χάλυβος.
—	—	29	ἐπιστήθιον	ὀρθοθώραξ, ἐπιστήθιον.
—	—	44	ἐν.	ἐν. φορῶ ὀρθοθώρακα.
—	—	48	τὸ ἐπιστήθιον	ὁ ὀρθοθώραξ.
126	ἀ.	14	λεία	λεῖα.
—	—	28	χονύω, χόνω	χωνύω, χώνω.
—	—	64	moissure	moisissure.
—	γ'.	26	Καβίραι	Κάβειροι.
—	—	55	negro, ἀρ. ῖνες	négro, ἀρ. ῖνες.
127	ἀ.	2	παράπλους	παραπλεύστης.
—	—	19	ἀρ.	ἀρ. αἴγιλος.
—	—	57	καϰαλιάνθεμον	καϰαλιανθέμιον.
—	β'.	6	fievre — ῥοώδης	fièvre — διαῤῥοϊκός.
—	γ'.	1	factueuse	fastueuse.
—	—	29	τιγριδία ἡ περουβιανὴ	τίγριον τὸ Περουβιανόν.
—	—	37	ἀρ.	ἀρ. ἐρυθρανθὴς μύρτος.
—	—	44	καϰτονίτης	(καϰτονίτης) ὠχρὸν σάρδιον.
128	β'.	36	Θ.	Θ. κυανάνθεμον.
—	—	38	ἀρ.	ἀρ. κυανοστίλβη.
—	—	40	ἀρ.	ἀρ. κυανόμορον.
—	—	42	Θ.	Θ. κυαναυγέτις.
129	γ'.	55	ζόγκου	ζίγκου.
130	ἀ.	48	σφηνίσκος ὁ βρασιλιανὸς, πτηνὸν	χαμαιβάτης, πτηνὸν τῆς Βρασιλίας τὸ ὁποῖον ὄζει πετρ.
—	—	60	καρχηδόνιος	χαλϰηδών.
—	β'.	3	κύμινδος	κύμινδις.
—	γ'.	1	Caleclaisie	Calectasié.
133	α'.	45	μαγνησίας	μαγγανησίου καὶ ποτάσσης.
—	γ'.	30	κωδονοφόρα	κωδωνοφόρα.
134	α'.	9	παχεῖα	παχεῖα.
—	—	32	ἀρ.	ἀρ. κάγκαμον.
38	γ'.	44	ἀρ. καραβάκιον	ἀρ. καρπήσιον.
39	β'.	25	καμμένη	καμένη.
—	γ'.	36	§ ἄνθραξ	§ καρχηδόνιος ἄνθραξ.
40	β'.	3	ψυχῆς	ψυχῆς. § ῥαπόντιον, φυτόν.
—	—	11	Cardon, ἀρ.	Cardon d' Espagne, ἀρ.
—	γ'.	35	ἔλαφος	καναδικὸς τάρανδος, ἔλαφος.
41	α'.	37	καμηλίτης	Καρμηλίτης.
—	γ'.	65	σαλμονίου	ἀττακέως.
42	α'.	9	Carpolépihe	Carpolépide.
43	γ'.	30	Casanner	Casannier.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντὶ	Γράφε.
143	γ'.	53	ἐγχελυοειδὴς	ἐγχελυοειδὴς, ἰχθὺς.
144	δ'.	27	πυγόπτωμα	πυγόθλασμα.
—	γ'.	21	Θ.	Θ. κασσιδόνιος, εἶδος μυρρίνης
—	—	39	κασσιόπηα	κασσιέπειμα καὶ κασιόπ ς.
—	—	64	σάπσιμον	σπάσιμον.
145	α'.	1	ἀρ.	ἀρ. αἴθυια ἡ μικρά.
153	α'.	24	Θ.	Θ. σκολόπενδρα.
—	γ'.	63	Θαμώνης	Θαμώνης, ἠθὰς (ὁ).
154	α'.	7	οἱ Θαμῶναι	οἱ ἠθάδες.
—	—	23	ζιγὶς	ζυγὶς.
155	δ'.	27	de	des.
—	γ'.	33	Chap-lever	Champ-lever
—	—	38	κατάψηξις	κατάψυξις.
156	α'.	16	πηγνείων (εἴρεσ)	παιγνίων (εἰρων.)
—	—	48	περιέπεσαν	περιέπεσεν.
—	—	50	ἔπεσαν	ἔπεσεν.
—	—	55	de —s	de —
—	γ'.	61	ἰχθῦς	ἰχθεῖς.
157	α'.	42	Chantingole	Chantignole.
159	ά.	67	λεβητοκρουσία	λεβητοκρουσία, χαλκοκτυπία.
161	ε'.	23	χροίας	χροιᾶς.
163	ε'.	21	ἀρ. χῆμα	ἀρ. χήμη, χῆμα.
—	γ'.	28	πλωΐμη	πλώϊμος.
165	ά.	31	§ ζυγὸν	§ δύναξ, ζυγόν.
166	α'.	22	ἀρ. μόσχος	ἀρ. ἰνδέλαφος, μόσχος.
167	α'.	46	Chinorahodon	Chinorrhodon.
—	γ'.	16	Θ. κόπρος	Θ. μυόχοδον, κόπρος.
—	—	49	ὕλη μεταλλικὴ	ὀρυκτόν.
—	—	51	ὕλη μεταλλικὴ	ὀρυκτόν.
—	—	62	μέταλλον	μίγμα χλωροῦ καὶ ἄλλου τινὸς σώματος.
169	δ'.	49	χρυσοβήρυλλος	χρυσοβάλανος.
—	—	51	χρυσοβηρύλη	χρυσοβήρυλλος.
—	—	65	Chupmessahit	Chupmessahites.
170	α'.	4	Cute	Chute, Θ.
—	—	65	ἄρτος, κιβώριον	ἄρτος.
—	δ'.	39	Ciée-ée	Ciée-ète.
171	α'.	18	Cinefacition	Cinefaction.
172	α'.	65	πλ. τὰ	πλ. διαψαλίσματα, τά.
173	γ'.	13	Cladestino	Clandestine.
—	—	15	Cladestinement	Clandestinement.
—	—	17	Cladestinité	Clandestinité.
—	—	60	οὐδ. σίζω	οὐδ. τεττ.ζω, σίζω.
174	α'.	1	διήθεσις	διήθησις.
—	—	22	de faut	défaut.
—	—	44	le	la
—	δ'.	34	μοναστικὸς, ὁ εἰς μοναξίαν ἀνήκων	μοναστικός, κοινοβιακὸς, ὁ εἰς κοινόβιον ἀνήκων.
—	—	48	ἀρ. ἀσθένεια	ἀρ. ἡ Clavelée, Θ. *φλυκταινῖτις, ἀσθένεια.
—	γ'.	3	Claviconnes	Clavicornes
—	—	5	ὁ τοῦ κλειδίον	κατακλειδικός, ὁ τῆς κατακλεῖδος.
—	—	7	Θ. κλειδίον	Θ. κατακλεῖς, κλειδίον.
—	—	9	κλεῖδα	κατακλεῖδα.
—	—	14	πληκτροφόρος	πληκτροφόριον.
175	α'.	6	μεσώτατος	μεσαίτατος.
—	δ'.	1	Cletire, *κληρίτις	Clerthrite, ἀρ. *κλειθρίτης.
—	—	11	le —, οὐσ.	le —é, οὐσ.
—	—	13	κοῖλοι,	κοῖλαι.
—	—	27	Clignotarte, ἐπ. Θ. ὑποβλεφαρὶς	Clignotante, ἐπ. Θ. ὑποβλέφαρον, ὑποβλεφαρίς.
—	—	42	Climatique	Climatérique.
—	—	48	Cosalie	Rosalie.
—	—	54	Clinatho	Clinanthe.
—	γ'.	35	Clisiometre	Cliséomètre.
—	—	38	κλισιφόντης	κλεισιφόντης.
176	α'.	59	Cloposcuso	Clopoteuse.
—	—	54	ὀλίγον	ὀλίγον.
—	γ'.	3	Clucourde	Cloporte, Θ. ὄνος ὁ πολύπους, κ. κοινβαρίστρα, ἔντομον.
—	—	22	ὑπερτερίων	Cloucourde.
				ὑπερτερίαν.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Αντί	Γράφε.
176	γ'.	66	perdix	perdrix.
177	α'.	9	εὐφορβοειδῶν	εὐφορβιοειδῶν.
—	6'.	1	φέρω	φέρων.
—	—	65	de — ἱστὸς	de— φοίνιξ, ἱστὸς.
—	—	69	de — χώρα	de — γῆ τῆς ἐπαγγελίας, χώρα.
—	γ'.	53	l'hunier	le hounier.
178	6'.	35	ἀρ.	ἀρ. κύβος
—	—	47	Cocochalt ἴδ. Cochochalt	Cocochatl, ἴδ. Cochochatl.
—	—	57	Cocotrin	Cocotzin.
—	—	60	ῥιπανθοειδῶν	ῥινανθοειδῶν.
—	γ'.	6	Codaga-palo	Codaga-pala.
—	—	8	Côdo	Codo.
—	—	21	Codiciliaire	Codicillaire.
—	—	38	Codlinque	Codlingue.
—	—	40	Codoque	Codocq.
—	—	42	ἐπ. συνδωρεσδότης	ἀρ. συνδωρεοδόχος.
—	—	46	ἀποῤῥοφὸν	ἀποῤῥοφῶν.
—	—	55	Cœfficient	Coefficient.
179	ά.	4	Coendon	Coeudou.
—	—	8	Cœnomye	Cœnomyie.
—	—	22	Coërsible	Coërcible.
—	γ'.	36	γυναικὸς (ἐξ ἀγχιστείας)	γυναικός.
180	ά.	37	des	ses.
—	γ'.	34	πρηστμοειδὲς	πρηστματοειδές.
182	ά.	31	ἀθροιστικὸς	περιληπτικός.
184	ά.	5	insescrie	inscrire.
—	—	22	§ σύνταγμα	§ φάλαγξ, σύνταγμα.
—	—	33	§ τάγμα	§ φάλαγξ, τάγμα.
186	ά.	22	ἀρ.	ἀρ. ταξιάρχης (παρακέλευ)
—	6'.	57	κυρατσιτσιαῖς	κερατσιτσιαῖς.
—	—	64	ἐμπορία.	ἐμπορία, ἐμπόριον.
—	γ'.	2	§ ὁμιλία	§ σχέσις, ὁμιλία.
—	—	10	νουνὰ. §	νουνὰ, κουμπάρα. §
187	β'.	1	ἐπ.	ἐπ. εὔκολος.
—	γ'.	3	homme de —e	homme du —.
—	—	69	τοὺς ἄλλους	τοὺς ἄλλους κοινωνικὸς, ὁμιλητικός.
188	γ'.	56	—s τὰ	—s δορυφόρημα, τὰ
189	ά.	16	Cemparution	Comparution.
—	—	19	προσθετόπους	ἀμειψίπους.
—	β'.	58	σύμπνους	σύμπους.
—	γ'.	43	αὐτοπ.	αὐτοπ. ἐνασμενίζομαι.
190	γ'.	31	Cmopôte	Compôte.
191	ά.	16	§ ἀποκυβεύω	§ καθιστῶ ὕποπτον, ἀποκυβεύω.
—	—	21	αὐτοπ.	αὐτοπ. γίνομαι ὕποπτος.
—	—	37	argent	agent.
—	γ'.	14	sur son arrivée —	je —e sur son arrivée
194	6'.	62	Condupliquels	Condupliquées.
195	6'.	59	Θ. μορφὴ	Θ. σχηματισμὸς, μορφή.
196	6'.	6	συγχάρημα	συγχάρημα, συγχαρητήριος εὐχή.
197	ά.	10	ὁμοίως	ὁμοίως, ἴδ. ἀνωτέρω.
—	—	27	—s διάμετροι	—s ἀντίζυγοι, διάμετροι.
—	6'.	15	ἐμαυτὸν. il ne	ἐμαυτόν. ne pas se — εἶμαι ἐκτὸς ἐμαυτοῦ, ἄλλος ἐξ ἄλλου. il ne.
—	γ'.	53	πορθητὴς	πορθητὴς, καταστητής.
—	—	58	πορθῶ	πορθῶ, κατακτῶ(μαι).
—	—	69	ἀποτέλεσμα ταύτης	κατάκτησις.
198	6'.	47	Consentemont	Consentement.
200	ά.	56	Atmoshèrique	Atmosphèrique.
—	6'.	5	διαγραφὴ	κατασκευή.
—	—	10	καταγράφω	κατασκευάζω.
—	γ'.	13	μιάσματεως μετ.	μιάσματος. μεταφ.
—	—	14	αἱρέτος	αἱρέσεως.
—	—	63	αὐτάρκεια	αὐτάρκεια, εὐχαριστησις.
202	ά.	34	saus	sons.
—	—	46	ἀρ.	ἀρ. αὐτοξύτονος
204	6'.	3	ἀντίγραμμα	ἀντίγραμμα, οἰκονομικὸν ἔγγραφον.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντί	Γράφε.
205	ά.	34	μεταφ.	μεταφ. ἀντίταγμα.
—	γ'.	25	Θ ὁ	Θ. ἀντίκρημνος, ὁ
207	δ'.	41	συναναστροφὴ	συναναστροφή, συνδιάλεξις, ὁμιλία.
—	—	46	ἡ συναστροφὴ ἐξασθενεῖ	ἡ συνομιλία διακόπτεται, ἐλλείπει.
209	ά.	23	ῥοφητὸν ὠὸν	ῥοφητόν, βραστὸν ὠόν.
—	—	42	§ σπασμώδης	§ κουκκίτης, σπασμώδης.
—	—	66	Caquesigrue	Coquesigrue.
210	ά.	61	pec de — ἄκρον	bec de — ἀγκύλη, ἄκρον.
211	γ'.	3	κοιλιῶν	κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου.
213	ά.	3	à son corps —	à son — perdu.
—	—	11	— τὸ	— κόρη τις τὸ κτλ.
—	δ'.	18	κοτυληδόνες	κέστρα, κοτυληδόνες.
214	γ'.	1	κορυδαλὸς	κορυδαλλίς.
—	—	32	ὀστρακωδῶν	μαλακοστράκων.
215	γ'.	13	endroit, κ.	endroit ἡ ὄψις, κ.
216	ά.	31	ἐσθῆτος	ὑφάσματος μεταξωτοῦ, κ. κουτουνί.
—	δ'.	1	armes	armes ἐπιθωρακίδιον.
—	—	8	ἀρ. γένος	ἀρ. κόττος (cottus), γένος.
—	—	22	πολύπους	πολύπους. § κέστρον, βλαστάρι, λοβὸς βλαστάνοντος σπέρματος.
—	—	23	ἐπ.	ἐπ. κεστρικός.
—	—	25	ἐπ.	ἐπ. κεστρωτός.
—	—	27	ἀρ. πλ.	ἀρ. πλ. κέστρα, βλαστάρια σπέρματος.
—	—	60	ἵππου	ἵππου ἢ ῥαβδωτοῦ ὄνου (zèbre).
217	ά.	3	§ εὐναῖα	§ κοίμητρον, εὐναῖα.
—	—	30	joue ἀτενίζω	joue σκοπεύω, ἀτενίζω.
—	—	46	de hors	dehors.
—	γ'.	8	ἀρ. κεμὰς	ἀρ. στρεψίκερως, κεμάς.
—	—	10	διαγκωνίζω	διαγκωνίζω, παραγκωνίζω.
—	—	46	Θ.	Θ. φορίνη.
—	—	68	(scné)	(sónê.)
218	ά.	35	ἐπίῤῥ.	ἐπίῤῥ. ἠρέμα.
—	—	68	ἔκῤῥους	ἔκρους.
—	δ'.	47	τομῶν	τομόν.
—	γ'.	33	πυρίχρως	πυρίχρους
219	δ'.	18	πνοὴ ἀνέμου	ῥιπὴ ἀνέμου
221	ά.	39	(μαγειρικὴ)	(μαγειρικὴ,) τουρκοβαρ. σατίρι.
—	—	40	vitriol	vitriol. § ἴονθος, ἀκμαί, σπειρία μικρὰ τοῦ προσώπου.
—	δ'.	53	Petaut	Pétaut.
—	γ'.	2	ἀνδρεία	ἀνδρία.
—	—	14	εὐκόλως	εὐκόλως, ἐπιτροχάδην.
222	ά.	63	τῆς Γαρόννας	τοῦ Γαρούνα.
—	δ'.	38	ἀρ. τάνταλος	ἀρ. ἀμερικανὴ Ἶβις, τάνταλος.
—	γ'.	14	παραγγέλω	παραγγέλλω.
223	δ'.	37	κεφαλὴν), ὅταν	κεφαλὴν), ἡ κεφαλὴ εὑρίσκεται εἰς τὸ στόμιον τῆς μήτρας, ὅταν.
224	α'.	47	μεσόδμη	πάροδος, διάδρομος.
—	δ'.	27	τῶν ὁποίων	τοῦ ὁποίου.
—	—	53	κλινοσκεποποιὸς	κλινοσκεποποιὸς, κλινοσκεποπώλης.
225	γ'.	13	pun aises	punaises.
226	δ'.	52	πτερυγίου.	Θριγκοῦ.
—	—	66	§	§ ἐκλέπισις.
—	γ'.	18	παράσημον. §	παράσημον (εἰς τὸ στῆθος). §
—	—	33	πτυελιστὴς	πτυαλιστὴς, πτυαλιστρὶς.
—	—	50	Θ.	Θ. κρητὶς
227	α'.	16	ἀρ. εἶδος	ἀρ. ῥάφυς, εἶδος.
—	—	32	κνήμην. §	κνήμην. § νάρκη, αἱμωδίασις. §
—	δ'.	58	§ *	§ βατραχίτης, *
—	—	65	ἐπιλωττίδα	ἐπιγλωττίδα.
—	γ'.	14	πλακοῦντος	πλακοῦντος, κ. κολοῦρι, σιμίτι.
—	—	15	ὀστρακόδερμα	μαλακόστρακον.
—	—	67	Crassus	Crassula.
—	—	—	πυκνόφυλλον	παχύφυλλον.
—	—	69	θασύφυλλον	ἀδρόφυλλον.
228	ά.	13	ἀρ.	ἀρ. νῆσσα ἡ λευκόδειρος.
—	—	43	μνᾶς	μνᾶς (livre.)

Σελ.	στήλ.	στιχ.	Ἀντί	Γράφε.
228	β′.	23	Θ. πτηνὸν	Θ. κερκιθαλὶς, πτηνόν.
—	γ′.	40	οὐδ. κάμνει	οὐδ. πιαρίζει, κάμνει.
229	ά.	8	ἐσφαιρωμένους, *σραιρέδοντα	κυκλοτερεῖς *ἀμβλυόδοντα.
—	—	19	εἶδος	εἶδος (μύζωνος).
—	β′.	41	αὔξομβίωσις	αὔξησις.
—	—	54	Θ.	Θ. κάλλαιον.
—	γ′.	12	ἔχουσι	ἔχουσι βρογχοκήλας.
230	ά.	15	τοῦ ἰνίου	τοῦ τραχήλου, τοῦ ἰνίου.
—	—	16	πλοίου. §	πλοίου. — de l' arbre κοίλωμα, κ. κουφάλα δένδρου. §
—	—	45	Cœur	Cœur συντρίβει.
231	ά.	26	ἀρ.	ἀρ. αἰγιλωποθλίπτης.
—	γ′.	22	ἀρ.	ἀρ. πτερνισμός.
—	—	28	καμπύλη	ἀγκύλη.
232	ά.	42	χροκοῦττα	χροκοῦττας.
—	β′.	45	ἐναλλὰξ	ἐναλλάσσουσαι.
—	—	61	ἄχρ.	ἄχρ σταυρός.
233	ά.	47	—te	—te ἤτριον, Θρυμματίς.
—	β′.	1	πόπανον	πόπανον, ἀρωματίτης.
—	γ′.	25	γλουτοί	γλουτοί, τὰ ὀπίσθια.
234	ά.	31	στεφανωτὸς	στεφανωτὸς, εἶδος ὑέλου τῆς Ἀγγλίας.
—	δ′.	45	ἠνδρώνθη	ἠνδρώθη ἢ ἠδρύνθη.
—	—	59	Θ.	Θ. *Θυλακόφθαλμος.
—	—	62	ἀρ.	ἀρ. αἷμα ἤδη πεπηγός.
—	γ′.	5	ὀστρακόδερμος	μαλακόστρακος.
—	—	6	ὀστρακόδερμα	μαλακόστρακα.
—	—	9	ὀστρακόδερμα	μαλακόστρακα.
235	ά.	6	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
—	—	22	κτεινόδους	κτενόδους
—	—	58	φαλαγγειώδης	φαλαγγίτης.
—	—	66	πιφαλαγγώδης	πιφαλαγγίτης.
—	β′.	3	τετράγωνος	τετράγωνον.
—	γ′.	15	κληθρας	κλήθρας.
—	—	66	πέταλα	λέπια.
236	ά.	45	μαγειρίσκος	μαγειρίσκος, κ. παραμάγειρος.
—	β′.	29	ἐπίχαλκος	ἐπίχαλκος, φέρων χρυσωμένα πέταλα χαλκοῦ. § χαλκόχρους.
237	ά.	1	Θ. κυβιστίνδα	Θ. κυβίστημα, κυβίστησις, κυβιστίνδα.
—	—	44	ἀπογειότατον ὕψος ϑ	ἀπογειότατον ὕψος του. point — το ἀπώτατον σημεῖον.
—	β′.	6	ἐξετάζει τὸν	ἐξουσιάζει τὸν.
—	γ′.	17	εἴδους	εἴδους.
				Cumul, ἀρ. ἐπισώρευσις, (καὶ ἰδίως δημοσίων ὑπουργημάτων.)
—	—	14	ἐκ τούτου	ἐκ τούτων.
238	ά.	37	ive, ἰατρικός.	ive, ἐπ. ἰατρευτικὸς ἢ θεραπευτικός.
—	—	42	ἰατρὸς καθαρίζων	ἰατρικὸν καθαρτικόν.
—	—	66	ἀρ. ἱερεὺς	ἀρ. ἐφημέριος, ἱερεύς.
—	γ′.	22	§ ἀντικείμενον	§ περίεργον, ἀντικείμενον κτλ.
—	—	53	ὡς πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τοῦ ἀναχθέντος εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐκλειπτικῆς, κτλ.	ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ τῆς συντετμημένης ἀποστάσεώς του ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκλειπτικοῦ, κτλ.
—	—	57	ἀρ. κῶνος	ἀρ. κωνοκόλουρος, κῶνος.
—	—	58	ἀπὸ ἐπίπεδον	ἀπὸ ἐπιφάνειαν.
239	ά.	46	Coussonê	Coussonnê.
—	—	47	τριπήδεστον	ϑριπήδεστον
—	β′.	12	καδ.	κάδος.
—	—	14	mouline	mouloire.
—	—	49	ὑποστήριξις τοῦ	περιστέγασις μὲ δοκοὺς ἢ σανίδας τοῦ.
—	—	51	ὑποστηρίζω	περιστεγάζω ἄνωθεν μὲ σανίδας ἢ δοκοὺς τὸν λάκκον τοῦ μεταλλείου, κτλ.
242	δ′.	61	καβάλα.	καβάλα. c' est son — εἶναι ἡ προσηλὴς του ἰδέα.
243	γ′.	63	νὰ φερθῶ.	νὰ φερθῶ. se —, αὐτοπ. κινοῦμαι, κ. κουνιοῦμαι περιπατῶν.
245	ά.	56	ἀρ. γένος	ἀρ. δασύτης, γένος.
—	β′.	22	ἐν.	ἐν. χρονολογῶ, κτλ
—	—	23	un contrat.)	un contrat) § οὐδ. χρονολογοῦμαι. cela —e de l'

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Αντί	Γράφε.
				année passée τοῦτο χρονολογεῖται, ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους.
246	ά.	29	ἴδ. κατρπιν.	ἴδ. κατόπιν. — par Roi κατὰ βασιλικὴν διαταγήν. et lui — courir καὶ ἐκεῖνος ἤρχισε νὰ τρέχῃ.
247	6′.	36	Θλίψις. §	Θλίψις, δυσαρέσκεια. §
248	γ′.	14	καταστροφὴ	καταστροφὴ, παρακμή.
—	—	53	ἀναστρατοπιδεία	ἀναστρατοπεδεία, μεταστρατοπέδευσις, ἀναζυγὴ, κτλ.
249	γ′.	2	κατά τινος.	κατά τινος. se —, αὐτοπ. παραφέρομαι.
250	ά.	21	§ πυροκροτῶ	§ κενόνω, εὐκαιρόνω, πυροκροτῶ.
—	γ′.	24	σχίζων	σχίζων, σπαράττων. cris —s κραυγαὶ καταπαράττουσαι τὴν καρδίαν.
250	γ′.	27	cœur ζωηρὰ	cœur σπαραγμὸς τῆς καρδίας, ζωηρά.
251	6′.	11	ἐπαγγελία	ἀπαγγελία.
252	α′.	58	ἐν.	ἐν. ἀνοίγω.
—	γ′.	30	κομμάτια. §	κομμάτια. § κρεουργῶ. §
—	—	33	du papier	du papier κόπτω χαρτίον (κατὰ διάφορα σχήματα.)
254	6′.	7	ἐντὸς	ἐντὸς, κ. μέσα.
—	—	12	πανία	πανία. mettre quelqu'un — ἀπατῶ τινα.
—	γ′.	20	Θεότης	Θεά.
—	—	36	δίκην. §	δίκην. § ἐκλείπων. forces —tes ἐκλείπουσαι δυνάμεις. §
255	α′.	30	εὐνοίας	εὐνοίας, δυσμένεια.
—	γ′.	3	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς ὑπερτερῶν τὸ κεφάλαιον τῶν παραγόντων του.
—	—	8	ἀναγκάζω (ἐπιτρέπω εἰς)	προκαλῶ κτλ.
—	—	53	τελειωτικῶς.	τελειωτικῶς. § οὐσ. ὁριστικὴ ἔγκλισις.
256	γ′.	50	χιονίων	χιονίων, κ. ξεπάγωμα.
—	—	59	διαφθείρομαι	διαφθείρομαι, παραμάζω, ἐκπίπτω.
258	ά.	66	(μετασχηματίζω.)	(μετασχηματιζω.) § ὑποκρύπτω, ὑποκλέπτω. — sa pensée κρύπτω τὸν στοχασμόν μου — la verité κρύπτω, μεταποιῶ τὴν ἀλήθειαν.
—	γ′.	30	σημαίας	σημαίας. § ματαιῶ. — un complot ματαιῶ, κάμνω ν' ἀποτύχῃ ἡ συνωμοσία.
259	ά.	3	μίκρυνσις, (συστολὴ) τοῦ ὑποκάτω μέρους τῶν	πλαγία τομὴ τοῦ στηρίγματος τῶν.
—	—	31	ἐξαλειπτός.	ἐξαλειπτός. § ἀσθενής.
—	—	35	§	§ ἐντολή.
—	β′.	36	goût —	homme au goût —.
—	γ′.	28	ταπροβάνης	Ταπροβάνης.
				Délimitation, Θ. ὁροθεσία.
				Délimiter, ἐν. ὁροθετῶ.
260	ά.	50	§ μετοικῶ	§ οὐδ. μετοικῶ.
261	ά.	49	Démâtement	Démâtage.
—	6′.	33	ψεύδους	ψεύδους, ψεῦσις.
—	γ′.	37	τέλος πάντων	ἄλλως τε.
—	—	43	διάρκεια	διάρκεια. à — σταθερῶς, ἀμετακινήτως.
—	—	47	ἀναβολὴ	καθυστέρησις.
—	—	55	βλάβην	βλάβην. labourer à — ὀργόνω τὸ τελευταῖον ὄργωμα.
263	α′.	49	(κοκκωνίτσα.)	(κοκκονίτσα, κυρία.)
—	6′.	55	ἀμηχανίαν	ἀμηχανίαν, ἀνατρέπω.
265	6′.	57	grace	grâce.
266	ά.	33	fousselé	fausselé.
—	γ′.	37	preuvent	preuves.
268	6′.	39	scrutin ἔλεγχος	scrutin διαλογὴ ψήφων, ἔλεγχος.
—	—	63	prégugés	préjugés.
272	ά.	65	ἐλάττωμα	ἐλάττωμα, ὑστέρημα.
273	ά.	62	κ. ἀδειάζω	κ. ξιγεμίζω, ἀδειάζω.
—	γ′.	26	ἔρημος	ἔρημος, ἐρημία.
274	ά.	10	guerrison	guérison.
275	ά.	21	Désireur	Désireux.
—	—	65	ὑποχρεωτικὸς	μὴ ὑποχρεωτικός.
—	6′.	67	περηνόχλουν	παρενώχλουν.
—	γ′.	7	ἀνοστομ(όω)ῶ	ἀναστομ(όω)ῶ.
—	—	56	νὰ πράξω	νὰ πράξω, τὰ χάνω.
277	ά.	60	le — des arts	le — des cartes.
278	6′.	28	le	la.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντί	Γράφε.
278	β′.	44	beufs	bœufs.
279	ά.	31	Extorse	Entorse.
—	γ′.	66	per dessus	par dessus.
281	ά.	63	ἐν.	οὐδ.
—	6′.	48	ἐν.	οὐδ.
282	ά.	27	suécession	succession.
—	—	45	Dévolutiou	Dévolution.
—	6′.	22	ψευδεβλαβής	ψευδευλαβής.
—	γ′.	37	bauté	beauté.
283	ά.	3	le	se.
284	ά.	22	διαπίδυσις	διαπήδησις.
—	—	40	μετρᾶται	μετρεῖται.
—	6′.	17	σκορόδων	σκορδίου ἢ σκορδίων.
—	—	63	διὰ τραγακάνθων	τὸ διὰ τραγακάνθης.
285	ά.	19	δικοτυλήδονα	δίκεστρα.
—	—	25	δίκταμνον	δίκταμον, καὶ δίκταμνον.
—	ε′.	46	ἰσχίων	ὀρχέων.
—	—	52	ἴσχια	ὀρχίδια.
286	γ′.	5	grandes —	grandes —s.
—	—	53	proget	projet.
287	ά.	33	κόμισμα	κόσμημα.
—	—	51	une fils	un fils.
—	6′.	53	χρουργικὸν	χειρουργικόν.
—	γ′.	55	τριχί	τριχῇ.
—	—	69	δίμετρος	δίμετρος.
				Dimeur, ἀρ. δεκατιστής.
288	ά.	66	ἐντόμων	ἐντόμων.
				Dinette, Ϛ. μικρὸν γεῦμα.
—	6′.	11	martyss	des martyrs.
—	—	17	διόδων	διόδους.
—	γ′.	3	δίοσμα	δίοσμον.
—	—	20	διφυὴς	διφύκινα.
—	—	43	διπλάρρεν	δίπλῆνον.
—	—	65	διπλολέπα	διπλολεπισώδη.
289	ά.	46	δίπτερον	διπτερίτης, ἰχθύς.
—	γ′.	23	τί νὰ εἴπω.	δὲν ἠξεύρω τί νὰ εἴπω.
—	—	47	voila	voilà.
—	—	51	bientot	bientôt.
—	—	57	Dircet	Direct.
290	γ′.	30	de faire	— de faire.
291	ά.	49	—	—e.
—	6′.	21	συμπερυματικὸς	συμπερασματικός.
—	—	25	Discution	Discussion.
292	ά.	23	δίπηρον	δίσπηρον.
—	—	33	dan	dans.
—	γ′.	54	Disique	Disque.
293	γ′.	6	Distentiou	Distension.
—	—	16	Distillateurs	Distillateur.
—	—	64	ἐν.	ἐν. διορῶ. κτλ.
294	ά.	6	dlfferends	differents.
—	—	38	momment	moment.
—	γ′.	47	διϊστάμεναι	διεστῶσαι.
295	ά.	20	ἐπεισόδειον	ἐπεισόδιον.
—	—	49	la	la —.
—	γ′.	3	Louis — ἢ Louis	Louis —, ἢ Louis X.
—	—	63	jurisconsuelt	jurisconsulte.
296	ά.	3	αὐταπαγγέλτως	αὐτεπαγγέλτως.
—	6′.	24	ἵππουρος '	χρύσορρυς.
—	—	29	Γενούης	Γενούης.
				Doge, ἀρ. Δοὺξ, Δόγης τῆς Βενετίας.
—	γ′.	2	le petit	le petit —.
297	γ′.	40	(τῶν	(τάγμα τῶν.
—	—	64	ville ἡ	ville τὸ φούριον ὑπέρκειται τῆς πόλεως, ἡ.
298	6′.	20	δωρεοδότης	δωρητής.
—	γ′.	4	—ent	—érent.
299	ά.	38	δῶμα	δωμάτιον.
—	γ′.	55	Ϛ. γένος	Ϛ. σολόπενδρα, γένος.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντί	Γράφε.
300	ά.	39	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
—	ϐ'.	35	ὀστρακοδέρμου	θαλασσίου χοίρου, φώκης, κήτους.
—	—	38	ῥαχιαῖος	ῥαχιαῖος μῦς.
—	—	60	λοβελλίας	λοβελλίας, φυτόν.
—	—	61	ἀρ.	ἀρ. κοιτών.
—	—	69	§ ἄλειμμα	§ λεκύθωσις, ἄλειμμα.
—	γ'.	7	δορύχνιον	δορύχνιον ἢ δορύκνιον.
—	—	13	ἀρ. ῥάχις	ἀρ. νῶτα, ῥάχις. — à — ῥάχιν μὲ ῥάχιν.
—	—	63	§ d' un	— d' un.
301	ά.	39	τὴν κλειδόνω δὶς	κλειδόνω τὴν θύραν δίς.
—	ϐ'.	59	ἀερόμετρον	ἀερογνώμων.
—	γ'.	40	ἄσαρον, κ. βαλεριάνα	σμύρνιον, φυτόν, ἡ δράβη ἐπάλληλος.
302	ά.	32	ἀϐρότητα.	ἀϐρότητα.
—	ϐ'.	20	χυδ. ὄνομα δύο εἰδῶν	Douillette, θ. μανδύας, μεταξωτός.
—	γ'.	51	δρακόντειος	χυδ. βατράχιον ἑλοδίαιτον, ὄνομα δύο εἰδῶν βατραχίων.
303	ά.	27	ὀφθαλμοῦ)	δρακόντειος, ἐπάνοδος τῆς σελήνης εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος.
—	—	39	μετερρύθμημένων	ὀφθαλμοῦ), λεύκωμα.
—	—	45	§ κόσμημα.	μετερρυθμισμένων.
—	—	58	μίαν μόνην κοτυληδόνα	§ θύσανος, κόσμημα.
—	ϐ'.	13	ἁλιὰς	ἓν μόνον κέστρον.
—	—	39	ἐπιθανάτιον	βυσσοκόρος.
—	γ'.	29	κτλ.)	ἐπινήδειον.
—	—	43	θ. γένος	κτλ.) § πτυχαί.
304	ϐ'.	17	θ.	θ. δράβη, γένος.
—	γ'.	28	ἐπ.	θ. ἱστιουλκός.
—	—	42	τὸν	ἐπ. ἀλλόκοτος.
—	—	46	*δρόμιον γένος ὀστρακοδέρμων	τήν.
—	—	49	*δρόντα	*δρόμων, δρόμιον γένος μαλακοστράκων.
305	ά.	5	θ. εἶδος	*δρόντα, λοφωτὸς κύκνος.
—	—	19	σωματώδης, παχὺς	θ. φάσκωλον, εἶδος.
—	—	24	πυκνά. §	*ἑτοιμοπετής.
—	—	37	ἄχρ.	πυκνά. § πυκνός. §
—	—	43	ἀρ.	ἄχρ. ὀρύπες.
—	—	58	ἀρ.	ἀρ. ὀρύποι.
—	—	62	θ.	ἀρ. ὀρυΐνας.
—	γ'.	37	ἀνώγαιον	θ. ὀρυΐνης.
306	ά.	40	βαρυκοεῖ	πύργωμα.
—	ϐ'.	4	βαρηνοΐα	βαρυηκοεῖ.
—	—	52	ἀρ.	βαρυηκοΐα.
—	—	62	ἐκβαλλόμενος	ἀρ. αὐξητίμετρον, ἐργαλεῖον δεικνύον τὴν αὐξητικὴν δύναμιν τοῦ τηλεσκ.
307	α'.	20	forte	ἐκβαλλόμενος σίελος.
—	—	31	πιζόλια.	forte νιτρικὸν ὀξύ.
—	ϐ'.	58	ἀρ. θάμβος	πιστόλια. eau de vie ῥακή.
—	γ'.	6	βωλοτόμημα	ἀρ. μαραυγία. θάμβος.
308	ά.	62	κονδυλοειδὲς	βωλοτόμημα. § χρημνισμός γαιῶν.
—	ϐ'.	54	ὑψιπέτης	βρεγματικόν.
—	—	56	ἐν. κατακερματίζω	ὑψιπέτης.
—	γ'.	59	ἱκρίωμα, εἶδος	Écarté, ἀρ. ἐκαρτέ, εἶδος χαρτοπαιγνίου.
309	ϐ'.	14	θέα κεκρυμμένη	Écartelement, ἀρ. διαμελισμός.
310	γ'.	52	ἐχινέες	ἐν. διασφενδονῶ, διαμελίζω.
311	ά.	37	ἔχιον, εἶδος ὀστράκου	ἱκρίωμα, σφαγεῖον, εἶδος.
—	ϐ'.	63	Écraircir	θέα, διοψις πλαγία, κεκρυμμένη.
312	ά.	44	—a	ἐχινοειδῆ (σύστημα), γένος ζώων ἐκπεπασμένων ἀπὸ κέντρα καὶ πενταδάκτυλα.
—	γ'.	45	Antisthèn	ἔχιον, ζωδάριον τῶν γαιωρύκτων καὶ διθύρων ὀστράκων, κληθέντων ἀνομοίων (ὡς μὴ εὑρισκομένων πλέον).
313	γ'.	57	ἀρ.	Echiqueté, ée, ἐπ. πλαισιωτός.
314	γ'.	23	ἐκτοποκυστικὸς	Éclaircir.
—	—	34	καὶ ἡ εἰκὼν τῆς ἀσπίδος	—c
				Antisthènes.
				ἀρ. ψηκτήρ.
				ἐκτοποκυστικὸς, προερχόμενος ἀπὸ τὸν ἐκτοπισμὸν τῆς κύστεως.
				θυρεὸς (εἰς τὰ παράσημα.)

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντὶ	Γράφε.
315	ά.	19	§ ἀπαφρίζω	§ ἐν. ἀπαφρίζω.
—	—	35	Ecumeur,	Écumeux.
—	—	59	ἀοπὶς	θυρεός.
—	6′.	34	οἰκοδομὴν	οἰκοδεμὴν ἐπιτήδειος.
—	γ′.	10	Effacable	Effaçable.
—	—	25	Effacure	Effaçure.
—	—	40	πραγματικός	πραγματικός. § ἀρ. ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων. §
316	6′.	19	ὡρολογίου), κτλ.	ὡρολογίου), τροχὸς λεπτότερος, κτλ.
—	—	54	ἀρ. κοίλισμα.	ἀρ. ἀνασκαφὴ, κοίλισμα.
—	—	56	ἐν. κοιλίζω.	ἐν. ἀνασκάπτω, κοιλίζω
—	γ′.	27	Θ. ἐλεὸς	Θ. στρίγξ, ἐλειός.
317	γ′.	34. 42	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
—	—	62	γάδης	γάδος.
318	6′.	38	ἐν. τρίβω	ἐν ἀκροτομῶ, τρίβω.
—	—	69	παρενθ,	ἔπιφων.
—	γ′.	39	πόρος	πόρος.
				Éjaculer, ἐν. ἐκσφενδονίζω.
319	ά.	12	ἀλκὴ	ἀλκὴ ἡ ἄλκη.
—	—	13	ὁρμή. il fit	ὁρμή. prendre son — ἀνίπταμαι, ἐξορμῶ. il fit κτλ.
—	—	40	καὶ λιγνός.	καὶ λιγνός. taille —ée ὑψηλὸν ἀνάστημα.
—	—	41	œul	œil.
—	6′.	7	Θ. ἔλατος	Θ. ἐλάτη ἡ βάθρον, φοίνικος Ἰνδικοῦ εἶδος.
—	—	64	ἀρ.	ἀρ. ἠλεκτρισμοφάντης.
—	γ′.	4	ἀλεξικέραυνα	ἀλεξικέραυνα, δεικνύον τὴν ποσότητα τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἀέρος ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων.
—	—	47	ἐλενοφόρια.	ἐλενηφόρια.
320	ά.	16	χονδρωδῶν	χονδρωδῶν.
				Élévateur, ἀρ. ἀναστολεὺς (μῦς.)
—	6′.	46	—ὁ σφυγμὸς	—ὁ ἔχω σφυγμὸν ὑνατόν, σφυγμός.
—	—	50	εὐτραφὲς	εὐτραφὲς, καλῶς ἀνατεθραμμένον.
—	—	68	ἐξίσωσις.	ἐξάλειψις ἴσων ποσοτήτων εἰς ἐξίσωσιν.
321	ά.	3	Eoignement	Éloignement
—	6′.	47	μίλτος	ἔγκαυστον, μίλτος.
—	—	48	μιλτογραφία	ἐγκαυστογραφία, μ.
—	—	52	μιλτῶδες	μ. λευκόν.
—	—	53	μίλτος	λευκὸν, μ.
—	—	56	μιλτῶ	μ. ἐγκαυστουργῶ, ἐγκαίω.
—	—	59	μεμιλτωμένος	μ. ἐγκαυστουργημένος.
—	—	62	μιλτουργὸς	μ. ἐγκαυστουργός.
—	—	63	μιλτουργία	μ. ἐγκαυστιούργημα.
—	γ′.	53	ἢ ἀποβαίνει.	ἢ ἀποβαίνει.
				Embarcation, Θ. πλοιάριον.
322	ε′.	5	τροχῶν	τροχῶν, περισεσις τῶν τροχῶν μὲ σίδηρα.
—	—	15	ἐπίσωτρα	ἐπίσωτρα, περιδένω τὸν τροχὸν μὲ σίδηρα.
—	—	53	d' amure)	d' amure.)
				Embellie, Θ. γαληνίασις, προσωρινὴ γαλήνη.
323	α′.	3	διέρχομαι πλοῖον	δένω κατὰ πρύμναν καὶ πρώραν πλοῖον.
—	—	46	αὐλοῦ.)	αὐλοῦ.) § ἐμπνευμάτωσις.
—	—	54	φραγμόν.)	φραγμόν.)
				Embouquement, ἀρ. εἴσοδος εἰς στενόν.
324	α′.	17	καρχηδονίου	χαλκηδόνος.
—	6′.	17	κ. ψίχουλα	κ. ψίχουλα.
				Émietter, ἐν. ἴδ. Émier.
—	—	18	ἄποικος	ἄποικος.
				Emigration, Θ. μετανάστευσις.
—	—	62	γυψώδης	γυψώδης.
				Emmagasinage, ἀρ. ἀποταμίευσις εἰς ἀποθήκην
—	γ′.	40	αὐτοπ.	αὐτοπ. καὶ οὐδ.
—	—	17	Emmanequiner	Emmannequiner.
325	ά.	7	θερμότητος	θερμότητος. κ. κουκουλόνω.
326	α′.	24	φράσις	φράσις.
				Empêcheur, euse, οὐσ. μαζαλιστής.
—	—	4	ἁρπάζω	§ ἐν. σφετερίζομαι, ἁρπάζω.
—	—	11	enfant.)	enfant.) § παχύνω.
327	6′.	20	Ampoulette	Ampoulette.
				Empourprer, ἐν. φοινίσσω, κοκκινίζω

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντὶ	Γράφε.
328	ϛ'.	6	ὄχλον	ὄχλου. ἐν. ἐξαχρειῶ.
—	—	26	σαρδέλαις	σαρδέλαις.
				Encaqueur, ἀρ. στιβαστὴς μαινίδων.
—	—	52	οὐδ. περικλείω	ἐν. ἐναρμόττω, περικλείω.
329	ϛ'.	42	τῶν ἀριστερῶν ποδῶν	τῶν ποδῶν.
—	γ'.	47	Enclorre	Enclore.
—	—	48	αὐξάνω, ἐκτείνω, κτλ.	ἐμπεριλαμβάνω τὰ προάστεια εἰς τὴν πόλιν.
—	—	51	ἀρ. συκὸς	ἀρ. περίβολος, σηκός.
330	ά.	9	le marteau	le marteau μεταξὺ σφυροῦ καὶ ἄκμωνος.
—	β'.	26	ἀρ. ἐξοχὴ	ἀρχ. προτέγισμα, ἐξοχή.
—	—	28	εἰσέτι	εἰσέτι, ἀκόμη.
331	ά.	16	(χυδ.)	(χυδ.)
				Endiablé, ée, ἐπ. διαβολεμένος.
—	—	26	Eudiomètre	Eudiomètre.
				Endive, Ϛ. ὄερις, κ. ἀντίδι.
—	ϛ'.	7	εἰς ἄλλον	εἰς ἄλλον.
				Endosseur, ἀρ. ὁ ὀπισθογραφῶν (συναλλαγματικήν.)
—	—	20	περισσότερον. §	περισσότερον. § ἡ ὄψις. §
—	γ'.	4	ἀνδρία	ἀνδρία, ὀραστηριότης.
—	—	6	ἐνεργητικὸς	ἐνεργητικὸς, ὀραστήριος.
—	—	7	ἐνέργειαν	ἐνέργειαν, ὀραστηρίως.
—	—	30	ἀρχὴ τινος	ἀρχὴ, σπάργανά τινος.
332	ϛ'.	38	§ ὑπάγω	§ οὐδ. ὑπάγω.
—	—	41	μεταφ.	μετ. ἐγκύπτω.
—	γ'.	14	ὁ ὕελος	ὁ ὕελος § μεταφ. ἀρχίζω. ϛ' —, αὐτοπ. ἐμπλέκομαι.
—	—	41	κατ' ὀλίγον	κατ' ὀλίγον. § —es, Ϛ. πλ. περιχειρίδες.
—	—	47	προσωρινὴ ἀψιμαχία	συμπλοκή.
333	ά.	44	maladies.)	maladies.)
				Euger, ἐν. ἀρχ. ἐπιφορτίζω.
—	ϛ'.	44	καταβόθραν.)	καταβόθραν.) εἰσορμῶ (ἐπὶ ἀνέμου)
—	—	49	καταπίνω	καταπίνω. § φέρω τι εἰς τὸ στόμα (ἐπὶ Ϛηρῶν).
—	γ'.	43	ἐν.	οὐδ.
—	—	49	§ βάλλω	§ ἐν. βάλλω.
334	ϛ'.	54	§ γίνομαι	§ οὐδ. γίνομαι.
—	—	47	Enlacement	Eulacement.
335	ά.	16	ἀκηδία.	ἀκηδία, κ. πλῆξις.
—	—	19	ἐπαχθὴς	ἐπαχθὴς, φορτικὸς, κ. πληκτικός.
—	—	27	μελαγχολῶ	μελαγχολῶ, κ. πλήκτω.
—	—	30	ἐπαχθῶς	ἐπαχθῶς, κ. πληκτικά.
—	—	32	ὀχληρὸς	ὀχληρὸς, φορτικὸς, κ. πληκτικός.
—	ϛ'.	32	πολιτικὴν	πολιτικήν.
				Enquêter, (s'), αὐτοπ. τὸ s' enquerir.
—	—	36	οὐδ.	(s'), αὐτοπ.
336	γ'.	26	ἔπιτα	ἔπειτα.
				Eusuivant, te, ἐπ. ἑπόμενος.
—	—	48	γλυφὶς	γλυφή.
337	ϛ'.	22	συνεννοήτεως	συνεννοήτεως, παρεξήγησις, παρεννόησις.
338	β'.	42	τὸν ὦμον	τὴν μασχάλην.
339	β.'	66	μισοφέγγει	γλυκοφέγγει.
340	β'.	28	παχύτεραι κατὰ μέρος	λεπταὶ μεταξὺ παχειῶν.
342	ά.	68	διασύει	διασύρει.
—	β'.	13	ὀλίγον κ.τ.λ. διὰ τοὺς φίλους του.	Συσιάζεται διὰ τοὺς φίλους του.
—	—	67	οἴκτον	οἴκτον, σηκόνω τοὺς ὤμους (σημεῖον οἴκτου.)
—	γ'.	5	πλευρὰ	ἀγκών.
—	—	60	οὐδ.	ἐπ.
343	β'.	18	πτερνιστηροποιὸς	χαλκουργός.
345	α'.	60	des ῥάχις	dos ἱερὸν ὀστοῦν, ῥάχις.
—	β'.	22	κλαβισεκίου	κυμβάλλου.
346	β'.	50	τοῦ ὠμοπλάτου	τῆς ὠμοπλάτης.
—	—	60	ἀρ.	ἀρ. (ἐπιτροπή).
—	γ'.	4	δακρυῤῥοῶν	δακρυῤῥοῶν.
				Eployé, τὸ. Déployé.
347	β'.	17	κουρκουλοῦ	κουρκουτοῦ.
—	—	37	συνέβαλε	συνέλαβε.
348	ά.	58	ἀλικῶν	ἀλυκῶν.
—	ϛ'.	52	ἐπ.	ἐπ. διῤῥοῥύμενος.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντί	Γράφε.
348	β'.	65	βωλίτις	βωλήτης.
—	—	66	δένδρον	μύκης φυόμενος.
—	—	69	βωλίτις	βωλήτης.
—	γ'.	1	δένδρον	μύλης.
—	—	62	chien —, cog —.	(chien —, cog —.)
—	—	63	Seigle- ἡ	ἡ seigle.
349	ά.	9	ἐρικινᾶϊα	ἐρεικηνοειδῆ.
—	—	30	μικρὸν	ἀγρήφνιον, μικρόν.
350	α'.	3	ἐρυσίπελας	ἐρυσίπελας, κ. ῥεξιπέλα.
—	—	6	Erithorrize, Θ. ἐριθόῤῥιζον	Erythorrize, Θ. ἐρυθρόῤῥιζον.
—	—	7	τῶν λοχμῶν	τῶν ῥοπῶν, λοχμῶν.
—	—	29	lettres	lettres δόκιμος, ἢ λόγιος.
—	—	36	Θ.	Θ. Θρῆνος.
—	—	43	ἀρ.	ἀρ. ὑπόβαθρον.
—	β'.	12	ἐν.	ἐν. ἐκκεβαλικεύομαι.
—	—	15	ἀρ.	ἀρ. ψηφοκλέπτης, ψηφοπαίκτης.
—	—	32	Θ. τὸ	Θ. σκάπος, τό.
—	—	50	ἀρ.	ἀρ. σκάραβος.
—	—	58	γένος	γένος πολυποδείων.
—	—	60	ἕλιξ	κοχλίας.
—	—	62	Périgeux	Périgueux.
—	—	63	Θ. εἶδος	Θ. σέρις, εἶδος.
—	γ'.	3	Θ.	Θ μάρσιπος.
—	—	9	Θ.	Θ. χρημνός.
—	—	12	contre —.	contre — ἀντίκρημνος.
351	α'.	10	(ἰχθύς.)	(ἰχθύς.) § ταναγρὶς, εἶδος στρουθίου.
—	—	53	πτηνὸν	πτηνὸν Θηρευτικόν.
—	ϐ'.	3	ἀρ. γρασίδι	ἀρ. πρώϊμος κριθὴ, κ. γρασίδι.
—	—	6	Θ.	Θ. διαξιφισμός.
—	—	10	οὐδ.	οὐδ. διαξιφίζομαι.
—	—	13	ἀρ.	ἀρ. διαξιφιστής.
—	—	23	§ ἀστερισμὸς	§ Ἀσκληπιὸς, ἀστερισμός.
—	—	35	ἀρχ.	ἀρχ. διείρω.
—	—	37	Esi- mi	E-si-mi.
—	—	45	ἴδ.	ἐσωτερικὸς, ἴδ.
—	γ'.	5	§ σίδηρα	§ Θυρηδούλαιρον, σίδηρα.
—	—	13	ἀρ. δενδροστοιχία	ἀρ. ῥιπιδωτὸν δένδρον, δενδροστοιχία παρὰ τὸν τοῖχον.
—	—	55	Θ. ἐλπὶς	Θ. ἑσπέριον, ἐλπίς.
352	ά.	57	pesant	pésent.
—	ϐ'.	36	συνέλαϐε τὴν	συνέλαϐε τὰς ἐννοίας του, τήν.
353	ά.	19	— lle κυρία	—lle γενικὴ νόσος ταράττουσα τὰς ἐνεργείας ἄνευ συμπτωμάτων πάθους ἰδιαιτέρου τινὸς ὀργάνου, κυρία κτλ.
—	ϐ'.	52	οἰνοπώλιον	οἰνοπώλιον καὶ καπνιστήριον.
—	—	68	δι οὗ κτλ.	δι' οὗ γίνεται.
354	β'.	52	Θ.	Θ. κροκύδιον, χονδράδι.
—	γ'.	7	ἀκρωτηριάζω	ἀκρωτηριάζω, στρεβλόνω.
—	—	20	ἀνταικαῖος, κ. μουροῦνα	ἔλλοψ, ἡ σίλουρος.
355	ϐ'.	44	§ αἱ	τουρκ. ἄτι. § ὑπόδειγμα, πρωτότυπον, αἱ.
—	γ'.	14	τῶν ἄνω φυομένων κόκκων	αὐτοῦ.
—	—	47	πάσσαλος	ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
—	—	56	λίμνη	λίμνη, δεξαμενή.
—	—	68	ὑπάρχουσι	ὑπάρχουσι.
356	ϐ'.	23	d' — πολίτευμα	d' — πολιτικὸν κατόρθωμα, πολίτευμα.
—	—	47	ἀρ.	ἀρ. σφιγκτείριον.
—	γ'.	11	—s, la	—s σβύνονται, δύουσιν οἱ ὀφθαλμοί του. la.
357	ά.	47	εἶναι ἡ	εἶναι ὡς ἡ.
—	γ'.	7	ἀρ: ἀναυξησία, κτλ.	ἀρ. ἀπόχρωσις, μαρασμὸς, ξεθώρισμα τῶν φυτῶν, κτλ.
—	—	9	ἀναυξεῖ, φθίνει	ἀλλοιοῦμαι, ξεθωρίζω, ἀποχραίνομαι.
358	α'.	11	ἄστρον	ἄστρον. —s touchantes διάττοντες ἀστέρες.
—	—	68	ἀρ.	ἀρ. τροχοπέδη, ἐποχλεύς.
—	ϐ'.	1	τροχὸν	τροχὸν ὡρολογίων.
—	—	32	ἀρ.	ἀρ. πνιγεύς.
—	γ'.	28	Θορυϐώδης	Θορυϐώδης, ἐκθαμϐὼν, ζαλίζων.
—	—	36	ἀρ.	ἀρ. ὡρολ.
359	γ'.	6	soit-il εἴθε	soit-il γένοιτο, ἀμὴν, εἴθε.
361	ά.	16	ὤκιμον, κ. βασιλικὸς	εὔκομις, φυτόν.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Αντί	Γράφε.
361	ά.	49	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
364	α′.	24	Excellement	Excellemment.
—	γ′.	18	συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου	ἐξαιρουμένου τούτου.
—	—	29	ἀποφολιδωτικὸς	ἐκλεπιστικός.
—	—	30	ἀποφολίδωσις	ἐκλέπισις.
367	γ′.	37	— au midi	— au nord, au midi.
—	—	40	— au nord	— au nord, au midi.
368	ά.	34	ἰδιοκτησίας	ἰδιοκτησίας.
				Expropriation, Ϛ. καταναγκαστικὴ ἐκποίησις.
				Exproprièté, Ϛ. ἀπαλλοτρίωσις.
369.	γ′.	29	ὡς b.	ὡς β.
417	ά.	27	Ϛ. ἡ	Ϛ. μολύβδαινα, ἡ.
419	γ′.	65. 66.	prennez	prenez.
421	ϐ′.	20	Ϛ. εἶδος	Ϛ. μελάνθιον, εἶδος.
—	γ′.	32	Ϛ. ὅλα	Ϛ. ἀπάρτισις, ἀπαρτισμὸς, συμπλήρωμα, ὅλα.
422	ά.	55	τὰς	τῆς.
423	γ′.	17	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
—	—	56	Ϛ.	Ϛ. λαγώπους ἢ λαγωΐας.
426	β′.	29	γεώρις	γεώρυξ.
—	—	38	γεωτρυπίνοι	γεωτρυπίται.
—	—	57	γεραδία	γεραρδία.
—	γ′.	50	τεύκριον	τεύκριον, χαμαίδρυς.
427	ά.	1	ἀρ.	ἀρ. βλαστηγόνος.
—	γ′.	15	ἀνερπύμενον	ἀνερπόμενον.
428	ά.	5	ingidion	Gingidion.
429	ά.	3	Ϛ. φυκοειδὲς	Ϛ. φυκοειδὲς, ἁλόσυκον, εἶδος ἀειζώου, φυτὸν τῆς θαλάσσης.
—	—	66	βαλανίτης	βαλανίτης, ἐλὴὰ τῆς θαλάσσης.
—	β′.	67	ὀξέως	ὀξέως, μίγμα θειϊκοῦ καὶ ὑδροχλωρικοῦ. § θειϊκὴ σόδα ἢ πότασα.
429	γ′.	68	homɔɯ	homme.
—	—	69	ἄρῶθ. πος	ἄνθρωπος.
430	ά.	48	Ϛ.	Ϛ. ἄλυπον.
—	γ′.	3	γλωσσοκήλη	γλωσσοκήλη, πρόπτωσις (εὔγαλμα εἰς τὰ ἔξω) τῆς γλώσσης πρησμένης.
—	—	55	Ϛ. ἰξὸς	Ϛ. (γλοιὸς), ἰξός.
431	ά.	23	γλυκύμερον, κογχύλη	γλυκυμαρὶς, εἶδος ἀχιβάδας.
—	—	25	Ϛ. *γλυκύνη	Ϛ. ἄπος, φυτόν. § *γλυκύνη.
—	γ′.	46	ἀρ. ξύλινος	ἀρ. ξόανον, ξύλινος.
432	ά.	42	ἀρ. εἶδος	ἀρ. κεμὰς αἰθιοπική.
433	ϐ′.	13	ἀρ.	ἀρ. λιθαγραγωγὸς, ἐργαλεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰσάγεται ἡ λιθάγρα εἰς τὴν κύστιν.
—	γ′.	35	πισσάσφαλτος	ὑγρὰ πίσσα.
—	—	40	Ϛ. μέρος	Ϛ. πισσούργιον, μέρος.
434	γ′.	23	je' ai	j' ai.
436	γ′.	42	γραμμὴ	γραμμάριον.
437	γ′.	36	ὄστρακον	μαλακόστρακον.
442	ά.	43	σίκαλη	βρίζα.
—	ϐ′.	36	ῥιβίσιον	χαμαίβατον.
—	—	38	ῥιβισία	χαμαίβατος.
—	γ′.	56	ἀναβλὸψ	ἀναβλὼψ, οὐρανοσκόπος.
443	ϐ′.	38	ἄθραυστος	εὔθραυστος.
—	—	52	Gruger	Gruyer.
—	γ′.	11	γερανδρύου	χαμαίδρυς, γερανδρύου.
—	—	65. 86.	λαβράκων	χειλώνων.
444	α′.	58	οἰκ. βρῶμα	οἰκ. δρομὰς, πόρνη, βρῶμα.
—	γ′.	10	de	homme de —
446	γ′.	63	τῆς βλέννης	τοῦ βλέννου.
447	ά.	11	ustavie	Gustavie.
—	—	28	μασχαλιαῖος	σιαγωνικὴ ἐνδοτέρα ἀρτηρία.
—	ϐ′.	6	Eymnomurène	Gymnomurène.
—	—	30	γυμνόστομα	γυμνόστομον, γένος φυτῶν.
—	γ′.	7	Gypnètes	Gypaëtes.
449	ά.	67	ἄκραν τοῦ	ἄκραν τοῦ τοίχου τοῦ.
451	γ′.	17	ἀστουρκὼν	μεγάλη καὶ ὡραία φορά(δα)ς, τὴν ὁποίαν ἀνέβαινον τὸ πάλαι αἱ κυρίαι.
—	—	36	κεφαλαία	ἐπικεφάλαιον.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντί	Γράφε.
452	α'.	29	ἄσβεστος ἐκ σιδήρου γινομένη	ὀξείδιον σιδήρου λαμβανόμενον διὰ τοῦ θείου.
456	ε'.	36	ἰδίωμα	ἡδύοσμον.
—	—	57	ἐρυθροδακῶν	ἐρυθροδανοειδῶν.
—	—	58	ἡδυπνοειδὴς	ἡδυπνοΐς.
457	ε'.	38	ἔλλωσις	*εἰλύωσις, ἀναστροφὴ τῶν βλεφάρων.
461	ϛ'.	57	de nuit	de nuit δύω ὥρας νυκτός.
465	γ'.	3	ὀυόδερνα	ὁμόδερμα.
470	ϛ'.	23	ὠμοακτικὸς	ὑπτιαστὴς (τοῦ βραχίονος) τῆς χειρός.
—	γ'.	18	ἀρ.	ἀρ. ὑγροπάθεια.
—	—	21	οὐσ καὶ	οὐσ. ὑγροπαθὴς, καί.
472	α'.	10	διαφράγματος	μεσοθωρακίου
480	γ'.	33	Θ. τὸ	Θ. ἀφροδισιακὸν, τό.
492	ά.	5	nobservation	Inobservation.
—	—	26	noculiste	Inoculiste
525	ά.	6	μαλλωτοῦ	μεταξοπτύλου.
—	—	35	πυρίτης	πυρίτης, Θειώδης σίδηρος ἀναλελυμένος, ὀρυκτόν.
526	ά.	64	εἶδος ἰχθύος	λεῖχος, σκύλος, εἶδος ἰχθύος σελαχώδους.
—	ϛ'.	45	ἑορτὴ	τὰ μειλίχια, ἑορτή.
—	—	46	Μορμοῦς	Μορμοῦς, πρὸς ἰλατμὸν τῶν δαιμονίων.
—	γ'.	58	Θηρίου	Θηρίου, λέπρα, λώβα.
527	β'.	26	*λέπτερος	*λεπιδογένυς, *λέπτερος.
—	—	53	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
528	ϛ'.	59	λευκόῤῥοια	λευκόῤῥοια, πάθος γυναικῶν.
—	—	66	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
530	ϛ'.	44	Θυμιάματος	Θυμιάματος, κ. ὀενδρολίβανον.
531	γ'.	49	λειεντερία	λειεντερία, πάθος.
533	γ'.	7	Θ. ἰχθὺς	Θ. ῥίνη, ἰχθύς.
534	α	27	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
—	ϛ'.	46	λάβρος	χείλων.
535	α'.	23	λεόντοδον	λεοντόδους, λεόδοντον.
—	γ'.	8	(ἐvolvulus)	(convolvulus).
—	—	19	μῦς	μῦς τοῦ ὀφθαλμοῦ.
536	ά.	45	πλ. λιταὶ	πλ. λιτανεῖαι, λιταί.
—	γ'.	20	Θ.	Θ. λιτότης.
537	ϛ'.	49	ὑγρῶς)	ὑγρῶς) προβατοκάμηλος.
—	γ'.	37	ἀρ.	ἀρ. ὀρομόμετρον.
539	ά.	27	ἀρ.	ἀρ. αἶρα, ζιζάνιον.
—	γ'.	11	μακροστελὴ, σύστημα πτηνῶν	μακρόῤῥαμφα, γένος μακροστελῶν πτηνῶν.
540	ά.	17	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
—	γ'.	13	προκύων, γένος φυτῶν	ὑράκιον, προκύων ἡ μυΐτκος (raton), γένος ζώων.
542	α'.	28	ὀρχηστὴς	μίμος ἢ ὀρχηστής.
—	γ'.	39	φυτῶν	φυτῶν, ἐχόντων δύο Θυλάκια ὡς διοπτῆρας.
543	ϛ'.	29	ἀρ. ἀνωλόγιον	ἀρ. ἀναλογεῖον, ἀνωλογιον.
—	—	63	Θ.	Θ. ὀυτοσμόλυγος.
—	—	69	ἀρ. λίμνη	ἀρ. λύμνος, λύμνη.
544	ά.	1	λιμναῖον	μέγας κήρυξ.
—	—	3	λιμνόῤῥοια, γένος ὀστράκων	γένος ἀκτινωτῶν εἴτε ἀκαλήφης Θαλασσίας.
—	—	27	§ ἰχθυς	§ λύρα, ἰχθύς.
—	—	45	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
—	ϛ'.	34	ἀρ. σκώληξ	ἀρ. ἀμυγδαλόπηκτον, σκώληξ.
545	α'.	5	ἀρ.	ἀρ. *πηλόξεστρον.
546	α'.	38	μαγδαλεὼν, εἶδος ἐμπλάστρου.	μαγδαλεὼν, μίγμα, κύλινδρος, κομμάτιον, ὄγκος ἐμπλάστρου.
547	ά.	51	Mail-elou	Mail-flou.
549	γ'.	22	ὀρ. *μανίας	ἀρ. *πιθηκαλώπηξ, *μανίας.
550	α.	20	Θ μαλακία	Θ. κίσσα, μαλακία.
—	—	34	μαλακότεστρακα	μαλακόστρακα.
—	β'.	25	καὶ ὀστρακοδέρμων	καὶ τῶν μαλακοστράκων.
553	γ'.	67	ἀρ. πολύνεμος βριγινικὸς	ἀρ. ῥιγχοκέφαλος, πολύνημος βιργινικός.
554	γ'.	57	πτώματα	σώματα.
556	γ'.	59	ἀρ. μικρὸν	ἀρ. μολόβριον, μικρόν.
560	γ'.	39	ζῶον	ζῶον, ἰντιδῆ, τουρκ. νούρκα.
561	γ'.	37	Masséterique	Masséterique.
562	ά.	12	εἴδος ὠριδίων	μαστακέμβολος.
—	—	48	του ὠτίου)	του ὠτίου,) μαστοειδολογχίτης.
—	β'.	52	ἰχ'ύων. §	ἰχθύων, τουρκ. πλακί. §
563	ϛ'.	19	Θ. εἶδος χρυσανθέμου	Θ. παρθένιον, εἶδος χρυσανθέμου.

Σελ.	στήλ.	στίχ.	Ἀντί	Γράφε.
563	γ'.	28	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
564	ά.	55	κίχλη ἡ	κίχλη ὠδική, ἡ.
565	ά.	35	Θ. νομισματόσημον	Θ. ἀριστεῖον, μνημόνειον, νομισματόσημον.
—	6'.	21	ἀρ. μεσόφραγμα	ἀο. μεσοθωράκιον, μεσόφραγμα.
—	γ'.	58	Médium	Médium.
567	6'.	38	ὀστράκων	μαλακοστράκων.
568	6'.	53	εὐθύμημα. § μέμνηθι	ἐνθύμημα. § μνήσθητι.
569	6'.	32	μηναστατία	ἐπίσχεσις καταμηνίων.
—	γ'.	61	Μήνανθος	μηνυανθές.
570	6'.	60	Mantonnier, ère, ἐπ. ὁ	Mentonnier, ère, ἐπ. πωγωνίτης, πωγωνικός, ὁ.
571	γ'.	10	§ παρθένιον	§.
—	—	60	— perle	— de perles.
572	ά.	9	Θ. *δειλινὴ	Θ. *γεώφυλλον, *δειλινή.
573	β'.	39	ἐμήνυες	ἐμήνυσες.
574	6'.	19	une	ene.
—	γ'.	8	vres	vers
575	ά.	37	fievre —	fièvre — μεθημερινός.
579	β'.	39	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
580	β'.	4	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
586	ά.	46	ὀστρακοδέρμων	μαλακοστράκων.
604	ά.	62	ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ ἅλας	ὑδροχλωρικὸν ἅλας.
—	—	65	ἐπ. θαλάσσιον	ἐπ. ὑδροχλωρικὸν θαλάσσιον.
605	α'.	61	μουσικοδιδάσκαλος	μουσικοδιδάσκαλος.
—	γ'.	45	πίθηξ	πίθηκες.
607	6'.	3	εὔοσμον	εὔοσμον, ἀνθόναμα, κ. ἀνθόνερον.
609	γ'.	49	νίτρου	νάτρου εἴτε σόδας.
610	6'.	17	enfent	enfant
642	ά.	41	Θειαρησενικὸν κίτρινον	Θειαρσενικὸν Θειοῦχον ἢ ἔνθειον ἀρσενικὸν κίτρινον.
643	ά.	64	*ὀσμούνδα, γένος	*ὀσμούνδα, πτέρις ἀνθοφόρος, γένος.
—	6'.	56	Θ ὀστεόκολλα	Θ. στελεχίτης, ὀστεόκολλα.
—	γ'.	13	εἶδος ἐκρύματος	μεταβολὴ τοῦ ὀστοῦ εἰς στεάτωμα.
614	6'.	63	Θ. πλακούντιον	Θ. θρυμματὶς, πλακούντιον
—	γ'.	66	βαρηκοῶ. . . . . βαρήκοος	βαρυηκοῶ. . . . . βαρυήκοος.
645	6'.	25	ἀρ. νεοσσὸς	ἀρ. ὠτιδεὺς, νεοσσός.
647	ά.	52	τοῦ τοκετοῦ	τῆς συλλήψεως.
—	—	65	—ὲε περίττωμα	—ὲε σπύραθος, περίττωμα.
—	γ'.	39	πληγὴ	πληγή, ἕλκος.
648	γ'.	7	ἀρ. πανίον	ἀρ. περισκελὶς, πανίον.
651	γ'.	6 καὶ 9	παλαμόποδα	στεγανόποδα.
652	ά.	24	μαιότης	μαιῶτις.
—	γ'.	26	πάγκρεας	πάγκρεας, ἀδὴν συνεχόμενος μὲ τὸ δωδεκαδάκτυλον ἔντερον.
—	—	57	χορδίνημα	σκορδίνημα
653	γ'.	33	πανόρπηξ, γένος	πανόρπηξ, σκορπιόμυια, γένος.
657	6'.	14	παρασάγγη	παρασάγγης.
—	—	38	Paristamines	Parastamines.
—	—	58	δερρὶς	δέρρις.
—	γ'.	12	περγαμινὸν	περγαμηνή.
658	ά.	50	§ ἐπίσης	§ ἐπίσης.
659	ά.	65	ἐγγύων	Pareirabrava, Θ. ἀγριάμπελος, Ἀμερικὰς ἰατρικόν. ἐγκύων.
667	ά.	2	τὸ τῶν	τὸ τοῦ χάλυβος πυρωμένου, τὸ τῶν.
—	6'.	56	μέλος	μέλος. § εἶδος χοροῦ.
—	—	60	βοῖα	βόεια.
—	γ'.	41	Παταβίων	Παταυϊανῶν.
668	6'.	27	Pateux	Pâteux.
—	γ'.	31	Θ. πράσιον τοῦ	Θ. ὡραῖον πράσινον χρῶμα ἐπὶ τοῦ.
671	γ'.	61	προφήτης ἐν τῇ	προφήτης δεκτὸς ἐν τῇ.
672	γ'.	24	πισσορυχεῖον	πισσωρυχεῖον.
985	ε'.	47	*βολκάμηρον	κληρόδενδρον.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΩΝ.

